

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG?

Tác giả: Okina Baba
Minh họa: Tsukasa Kiryu
Trình Lê Thu Trang dịch

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG?

Tác giả: Okina Baba
Minh họa: Tsukasa Kiryu
Trịnh Lê Thu Trang dịch

Mục lục

[Chap 1 - Lời Mở Đầu](#)

[Chap 2 - Cõi Bộ Tôi Là Quái Vật](#)

[Chap 3 - Đã Có Lúc Tôi Nghĩ "Giám Định" Là Một Kỹ Năng Bá Đạo](#)

[Chương 4: Lần Đầu Tiên Khám Phá Một Mê Cung](#)

[Chương 5: Chương Mới, Ngôi Nhà Mới](#)

[Chương 6: Sau Khi Ăn Xong Thì Không Hối Hận](#)

[Chương 7: Kỳ Nghỉ 24 Tiếng Quanh Năm](#)

[Chương 8: Một Con Nhện Không Thông Minh Thì Chỉ Là Một Con Nhện Bình](#)

[Thường.](#)

[Chương 9: Kiểm Tra Skill](#)

[Chương 10: Lên Cấp!](#)

[S1: Ngày Mà Cuộc Sống Bình Thường Kết Thúc.](#)

[Chương 11: I~To Maki Maki I~To Maki Maki♪](#)

[Chương 12: Một Cuộc Hội Ngộ Cảm Động](#)

[Chương 13: Tôi Nhận Được Một Danh Hiệu Đáng Khinh](#)

[Chương 14: Chương Tổng Quan Về Quá Trình Tái Cấu Trúc](#)

[Chương 15: Lúc Mà Thiên Đường Của Tôi Đã Biến Mất](#)

[Chương 16: Rời Tổ](#)

[Chương 17: Tôi Đã Chơi Bắn Đường Đường Chính Chính](#)

[Chương 18: Hồi Máu Hoàn Toàn Sau Khi Ngủ Ở Nhà Nghỉ Chỉ Tồn Tại Trong](#)

[Game](#)

[Chương 19: Nếu Không Trúng Thì Không Thành Vấn Đề!](#)

[Chương 20: Ta Là Con Nhện, Ngay Sau Lương Mì](#)

[S2: Tứ Hoàng Tử](#)

[Chương 21: Hp Mp Sp](#)

[Chương 22: Thí Nghiệm Tư Nhện](#)

[Chương 23: Tôi Xin Lỗi Vì Đã Quá Đáng, Nên Hãy Tha Lỗi Cho Tôi!](#)

[Chương 24: Yếu Ốt](#)

[Chương 25: Con Rắn Ngon Lành](#)

[Chương 26: Kế Hoạch Khử-Hikki.](#)

[Chương 27: Tôi Sẽ Tiến Hóa!](#)

[Chương 28: Ăn Ăn Ăn](#)

[Chương 29: Ngay Cả Khi Tiến Hóa Thì Chuyện Tôi Cần Phải Vẫn Là Y Như
Cũ.](#)

[Chương 30: Học Skill Mới Nào!](#)

[S3 Huyền Ảo](#)

[Chương 31: Tôi Học Được Skill Mới](#)

[Chương 32: Giai Đoạn Phát Triển?](#)

[Chương 33: "Giám Định"-San Nghiêm Túc](#)

[Chương 34: Giai Đoạn Phát Triển - Phần Hai](#)

[Chương 35: Vậy Nên Đừng Có Mà Quá Hổ Báo](#)

[S4 Ma Pháp](#)

[Chương 36: Tình Huống Vô Vọng](#)

[Chương 37: Đau Khổ](#)

[Chương 38: Nhện Vs Ong ①](#)

[Chương 39: Nhện Vs Ong ②](#)

[Chương 40: Nhện Vs Ong ③](#)

[S5: Đá Giám Định](#)

[Chương 41: Tôi Đã Lên Cấp Như Mong Muốn!](#)

[Chương 42: Nhện Vs Ong ④](#)

[Chương 43: Nhện Vs Rồng Đất..... Ế?](#)

[Chương 44: Thoát Khỏi Nơi Tuyệt Vọng](#)

[Chương 45: Đại Mê Cung Elro - Tầng Hạ](#)

[S6: Chi Số](#)

[Chương 46: Kẻ Mạnh Nhất Là Kẻ Sống Sót, Hay Tôi Tưởng Thế, Nhưng...](#)

[Chương 47: Độc Độc](#)

[Chương 48: Ngã Ba?](#)

[Chương 49: "Giám Định"-San, Cậu Thực Sự Là Một Skill Bá Đạo Mà](#)

[Chương 50: Mahou Shoujo Magica Kumoko ☆](#)

[S7: Con Gái Công Tước](#)

[Chương 51: Biết Được Sức Chiến Đấu Của Kẻ Thù Thật Tốt Nhỉ?](#)

Chương 52: Dây Nhợ Và Buồn Bã Và Cao Hứng Và

Chương 53: Tôi Đã Trở Nên Mạnh Hơn Dù Chỉ Là Một Chút

Chương 54: Kế Hoạch Giấc Ngủ Ngon Vĩ Đại

Chương 55: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M

S8: Từ Điển Bách Khoa Skill

Chương 56: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ②

Chương 57: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ③

Chương 58: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M④

Chương 59: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ⑤

Chương 60: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M - Kết

S9 Điểm Skill

Chương 61: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 2

Chương 62: Nhện Độc

Chương 63: "Giám Định"-San, Không, Là "Giám Định"-Sama!

Chương 64: "Giám Định"-Sama Đúng Là Một Người Thông Minh Mà

Chương 65: Kiêu Hãnh

S10: Nhị Hoàng Tử

Chương 66: Hết Skill Đây Đến Skill Khác

Chương 67: Một Kẻ Thù Đáng Gờm Xuất Hiện! Đó Là "Kiểm Định"!

Chương 68: Rời Khỏi Tầng Hạ

Chương 69: Đại Mê Cung Elro- Tầng Trung

Chương 70: Thời Điểm Cày Cuốc

Y1: Anh Hùng Và Đức Vua

Chương 71: Cày Cấp

Chương 72: Kết Quả Cày Cấp

Chương 73: Death Flag Bất Ngờ

Chương 74: Bắt Đầu Chinh Phục Tầng Trung

Chương 75: Tự Mình Làm Thì Cũng Bỏ Qua Được, Người Khác Làm Thì Lại

Bực Minh?

S11: Cô Gái Elf

Chương 76: Hãy Trở Nên Nóng Hơn Nào!

Chương 77: Số 7 Xui Xẻo

[Chương 78: ...Là Một Skill Cực Kỳ Tốt](#)

[Chương 79: Một Con Nhện Mà Có Toàn Danh Hiệu Ngụy Hiểm Là Sao?](#)

[Chương 80: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ①](#)

[S12: Học Viện](#)

[Chương 81: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ②](#)

[Chương 82: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ③](#)

[Chương 83: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ④](#)

[Chương 84: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ⑤](#)

[Chương 85: Nhện Vs Thần Lăn Lửa \(Kết\)](#)

[S13: Thánh Nữ Và Kiếm Vương](#)

[Chương 86: Nhảy Múa Mừng Chiến Thắng](#)

[Chương 87: Tôi Sẽ Tiến Hóa! Phần 3](#)

[Chương 88: Zoa Ere](#)

[Chương 89: Những Thay Đổi Sau Khi Tiến Hóa](#)

[Chương 90: Điềm Tĩnh](#)

[K1: Con Gái Công Tước](#)

[Chương 91: "Kiếm Định"-San, Cậu Đã Là Một Đối Thủ Đáng Gờm](#)

[Chương 92: Lăn Nửa Tôi Lại Cắt Đứt Một Thứ Vô Dụng.](#)

[Chương 93: Cái Thứ Kéo Dài Xuyên Qua Một Tầng](#)

[Chương 94: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn, Vậy Hãy Nhắm Mục Tiêu Lên Núi](#)

[Cao Hơn](#)

[Chương 95: Chúng Loại Cao Cấp](#)

[S14: Cuộc Sống Học Viện](#)

[Chương 96: Tôi Suy Nghĩ, Nên Tôi Tồn Tại.Tôi Hoạt Động, Nên Tôi Tồn Tại.](#)

[Chương 97: Tám Mắt](#)

[Chương 98: Nhìn Mắt Tôi Nè!](#)

[Chương 99: Vì Tên Kia Là Một Kẻ Ngốc, Nên Tôi Phải Tự Cố Gắng Vì Bản](#)

[Thân Mình](#)

[Chương 100: Ồ? Tình Trạng Của "Giám Định"-Sama...?](#)

[S15: Cấp Độ Chủ](#)

[Chương 101: Tri Thức](#)

[Chương 102: "Tri Thức"-Sama Thật Là Tuyệt Vời](#)

Chương 103: Magica Kumoko☆Lại Xuất Hiện

Chương 104: Chiến Binh Đa Dụng Hệ Nhện Được Trang Bị Ma Pháp

Chương 105: Một Hikki Có Nghĩ Tới Việc Đi Ra Ngoài Bao Giờ?

S16: Sự Hỗn Loạn Trong Bóng Tối Yên Bình

Chương 106: Con Lươn Lăn Nửa Xuất Hiện

Chương 107: Chủ Nhân Của Biển Lửa ①

Chương 108: Chủ Nhân Của Biển Lửa ②

Chương 109: Kẻ Mang Đến Sự Hãi

Chương 110: Những Gì Đạt Được Sau Khi Giết Con Á Long Lửa

B1: Cận Thần Của Ma Vương Thờ Dài Trong Cuộc Họp

Y2: Và Cuộc Chiến Tranh Bắt Đầu

Đại Chiến Người-Quý ①

Đại Chiến Người-Quý ②

Đại Chiến Người-Quý ③

Đại Chiến Người-Quý ④

Đại Chiến Người-Quý ⑤

S17: Giọng Nói Thông Báo Sự Sụp Đổ

Bí Mật Đại Chiến Người-Quý

Chương 111: Món Ăn Ngon

Chương 112: Quái Vật Biến Thành Kim Loại

Chương 113: Nhện Vs Rồng Lửa ①

Chương 114: Nhện Vs Rồng Lửa ②

Chương 115: Nhện Vs Rồng Lửa ③

S18: Anh Hùng Mới

Chương 116: Nhện Vs Rồng Lửa ④

Chương 117: Thợ Săn Rồng

Chương 118: Ý Nghĩa Của Việc Giết Một Con Rồng

Chương 119: Bản Laze Từ Mắt! Có Điều Tôi Không Làm Được

Chương 120: Admin

S19: Julius

Chương 121: Cứ Quên Chuyện Đó Đi Cho Nhanh

Chương 122: Bay Bay Bay

[Chương 123: Tôi Có Được Sức Mạnh Rõng! Uhahaha!](#)

[Chương 124: Tăng Thương, Tôi Đã Trở Về!](#)

[Chương 125: Chiên Ngập Dầu!](#)

[S20: Sup Đố](#)

[Chương 126: Rượt Bắt Thật Sự, Người "Bị" Chính Là Con Nhện](#)

[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ①](#)

[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ②](#)

[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ③](#)

[Chương 127: Hãy Cho Tôi Thấy Khả Năng Của Một Con Người](#)

[Chương 128: Không Nên Nhân Từ Với Kẻ Khác](#)

[Chương 129: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 4](#)

[Chap 130: Cấm Kị](#)

[K2: Sự Ngoan Cố Cuối Cùng Của Một Người Đàn Ông](#)

[B2: Maou-Sama Cảm Thấy Kinh Hãi](#)

[Chương 131: Tôi Thua Rồi](#)

[Chương 132: Những Gì Được Chuẩn Bị Để Giết Rõng Đất Kaguna](#)

[Chap 133: Số 1 Thì Trâu, Số 2 Thì Nhanh](#)

[Chương 134: Kẻ Thù Tự Nhiên Của Loài Nhện](#)

[Chương 135: Nhện Vs Nhện ①](#)

[S21: Sự Thật Của Thế Giới](#)

[Chương 136: Nhện Vs Nhện ②](#)

[Chương 137: Nhện Vs Nhện ③](#)

[Chương 138: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ①](#)

[Chương 139: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ②](#)

[Chương 140: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ③](#)

[Chương 141: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ④](#)

[Chương 142: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ⑤](#)

[Chương 143: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ⑥](#)

[Chương 144: Nhện Vs Rõng Đất Alaba ⑦](#)

[Chap 145: Mặt Đất Lún Xuống](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ①](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ②](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ③](#)

[Chương 146: Tôi Thấy Muốn Bệnh](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ①](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ②](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ③](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ④](#)

[Chương 147: Vậy Ra, Đây Là Những Gì Con Người Có Thể Làm](#)

[Chương 148: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 5](#)

[Chương 149: Xin Chào, Chị Là Ác Thần Đây](#)

[Chương 150: Các Người Chỉ Là Anh Hùng Và Ma Vương Mà Thôi, Đừng Có](#)

[Mà Hổ Báo!](#)

[S22: Đến Làng Elf](#)

[Chương 151: Ra Ngoài](#)

[Chương 152: Con Nhện Một Mình Đi Chu Du Khắp Nơi](#)

[Chương 153: Trò Chuyện Cùng Kuro](#)

[Chương 154: Đồ Ăn Rừng](#)

[Chương 155: Lí Do Đi Leo Núi Vì Ở Đó Có Thức Ăn Ngon](#)

[S23: Đi Vào Đại Mê Cung Elro](#)

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 1 - Lời Mở Đầu

~~~~~

Cuộc chiến giữa 『Ma Vương』 và 『Anh Hùng』.

Cuộc chiến đã lặp vô số lần trên thế giới này.

『Ma Vương』 là chúa tể của toàn bộ Ma Tộc.

Mỗi thời đại chỉ tồn tại một 『Ma Vương』 duy nhất.

Khi 『Ma Vương』 của thời đại này bị tiêu diệt, một người thuộc Ma Tộc xuất sắc sẽ trở thành 『Ma Vương』 của thời đại kế tiếp.

Đó là cách thế giới này hoạt động.

Bằng cách này, 『Ma Vương』 sẽ không bao giờ thực sự bị tiêu diệt.

Bản chất của 『Ma Vương』 chỉ là một danh hiệu.

『Ma Vương』 là kẻ có thể dời núi lấp biển với sức của bản thân hẳn.

『Ma Vương』 là kẻ tinh thông pháp thuật và có hơn ngàn vạn kĩ năng khác nhau.

Và hơn tất cả, 『Ma Vương』 là kẻ căm ghét Nhân Tộc một cách mù quáng.

Hi vọng của NHÂN TỘC đối kháng với 『Ma Vương』 , 『Anh Hùng』 .

Cuộc chiến của 『Anh Hùng』 và 『Ma Vương』 có thể so sánh như một trò chơi bập bênh.

Nếu 『Anh Hùng』 có thể tiêu diệt được 『Ma Vương』 , thì 『Ma Vương』 cũng có khả năng tiêu diệt 『Anh Hùng』 .

『Ma Vương』 và 『Anh Hùng』 không thể thực sự bị tiêu diệt hoàn toàn.

Cuộc chiến giữa hai bên luôn tiếp tục, không bao giờ ngừng lại.

Đây chính là vận mệnh của thế giới này.

Khi thảm họa xảy ra, bản chất tồn tại của 『Ma Vương』 và 『Anh Hùng』 là hoàn toàn giống nhau.

Cả hai đều có thể sử dụng Ma Pháp Không Gian mà hiếm ai có được.

Ma Pháp ngang tầm với các vị thần, khả năng điều khiển được không gian và không-thời gian.

Họ đã tung ra ma pháp theo đúng như vận mệnh đã định.

Hai ma pháp va chạm nhau, và thế giới đã gào thét.

Cả hai, 『Ma Vương』 và 『Anh Hùng』 bị chính ma pháp của mình phản lại mà chết.

Dư âm của sự va chạm ấy lan tới một thế giới khác.

Điểm đến của vụ nổ là thế giới mang tên Trái Đất, ở đất nước tên gọi Nhật Bản, trong một ngôi trường cấp 3.

Bên trong lớp học ấy, tổng cộng 26 sinh linh bao gồm giáo viên và học sinh đã tử vong từ vụ nổ ma pháp.

Thảm họa ấy sau này đã được ghi lại thành một vụ nổ lớn bí ẩn.

Nhưng những người đã chết không biết về chuyện đó.

Ngay cả khi họ được hồi sinh lại.

Vì linh hồn của toàn bộ họ đã chuyển ngược lại tới thế giới nơi mà 『Ma Vương』 và 『Anh Hùng』 đã luôn chiến đấu với nhau.

Linh hồn của họ truyền khắp mọi nơi trên thế giới mới này, và toàn bộ đều hồi sinh với một cuộc đời mới.

Đây là câu chuyện của một trong số đó.

~~~

Uguoga!

Tôi cố gắng phát ra âm thanh nhưng không được.

(Không lẽ cơ thể mình rơi vào tình trạng nguy kịch tới mức đó sao?)

Được rồi, bình tĩnh nào.

Tôi không cảm thấy cơ thể bị đau hay gì cả.

Chuyện cuối cùng tôi nhớ ra được là đang ở trong lớp học môn Văn rồi đột nhiên có cảm giác đau điếng.

Sau đó có lẽ tôi đã bất tỉnh, nhưng hiện tại thì không có đau đớn gì cả.

Mặc dù tôi đang mở mắt, nhưng xung quanh chỉ là một màu tối đen như mực, hoàn toàn không thể biết được mình đang ở đâu cả.

Hơn nữa là tôi thậm chí còn không di chuyển được, nhưng tôi có thể cảm giác được người tôi bị bao bọc bởi cái gì đó.

Liệu đây có phải là tình trạng thực vật?

Uwaa.

Đó là chuyện tôi không muốn thừa nhận chút nào, nhưng có vẻ đó là khả năng cao nhất ở hiện tại.

Tôi không biết lúc đó đã xảy ra chuyện gì nhưng có vẻ là tôi đã bị biến thành một người sống thực vật...

Nai waa. (Tn: no way)

Chỉ có ý thức, không có khả năng điều khiển cơ thể và không còn 5 giác quan.

Không bao lâu tôi sẽ điên mất.

Nai waa!!

Khi nghĩ đến đó thì tôi chợt nghe tiếng xột xoạt ở đâu đó.

Có vẻ tôi vẫn còn thính giác.

Un ~.~

Ngay cả khi tôi nghe được thì tình hình hiện tại cũng không khá hơn mấy.

GAN!

Ui da!?

Đó là gì vậy?

Tôi vừa đụng đính cái gì đó à?

Hmm?

Vừa rồi tôi đã thấy đau, vậy tức là cảm giác vẫn còn à?

Huh?

Tôi nên bình tĩnh lại một chút.

Suy nghĩ kỹ một chút, tôi cảm giác hơi khó chịu nhưng có vẻ là tôi vừa di chuyển cơ thể mình được một chút!

Phù, có vẻ tôi kết luận mình bị sống thực vật hơi sớm một chút.

Lúc này cơ thể tôi bị bao bọc bởi cái gì đó, và bây giờ cũng vậy.

Ahaha.

Khoan cái này hình như không đùa được!?

Eh, tình huống bây giờ là thế nào?

Tôi bị bắt cóc và bỏ vô bao à?

Không thể nào.

Bắt cóc một cô gái không nổi tiếng như tôi có lợi gì chứ?

Dù sao đi nữa thoát khỏi đây trước đã rồi tính.

Crắc!

Khi tôi cố gắng di chuyển cơ thể thì cái gì đó đang bao bọc tôi dần vỡ ra.

Có vẻ không phải là một cái bao.

Tôi tự hỏi nó là gì?

Vừa cứng lại vừa mềm, một cảm giác rất lạ.

Meh, cứ đập nó bể trước.

Đập nó bể và thoát khỏi đây.

Crắc!

Nó bể rồi!

Tôi dùng tay lôi cơ thể mình ra khỏi đó, đầu trước.

Tự do!

Trước mắt tôi, là một ổ nhện lớn bò lổn ngổn.

Howaiiii!?

Ueeeeeeeh!?

Kisho!?

Quân đoàn nhện này là sao!?

Con nào con nấy to bằng tôi!?

Eh, hình như bọn chúng đang bò từ trứng ra!

Vậy tiếng xột soạt tôi nghe là bọn NÀY!!

Tôi giật mình và lui lại.

Cái gì đó chạm dính chân tôi nên tôi quay lại.

Un?

Cái này?

Đây là thứ mà tôi vừa bò ra khỏi sao?

Nhìn nó giông giống trứng của quân đoàn nhện... Tôi có đang tưởng tượng không?

Hình như không phải giông giống mà thực sự chính là trứng thì phải?

Một lần nữa tôi tự kiểm tra bản thân.

Cổ tôi không di chuyển được.

Nhưng ở góc mắt tôi thấy được cái gì đó, cái gì đó giống như một cái chân.

Một cái chân của nhện.

Bi-bi-bi-biiiii BÌNH TĨNH !!!!

T-thiệt đó hả!?

Thiệt chứ không đùa hả!?

Cái câu truyện nổi tiếng trên mạng đó sao!?

Không không không!

Trong truyện thì có một người giống như Chúa ban quyền năng cho mọi người mà?.

Tôi chưa từng thấy Chúa nào như thế nên chắc chắn không phải!

Thực ra thì vẫn có dạng cốt truyện là Chúa không xuất hiện.

Nam sinh ra thì làm anh hùng dự bị, nữ sinh ra thì làm con gái của kẻ xấu, dạng cốt truyện này cũng có.

Tôi ngay lập tức nhìn sang một bên lần nữa.

Như những con nhện kia, có một cái chân mỏng như dây điện.

Tôi thử di chuyển chân của tôi.

Cái chân ấy di chuyển đúng như ý muốn.

Umu~

Mặc dù điểm mạnh của tôi là trốn thoát thực tại, nhưng có vẻ lần này không thể làm được rồi.

Có vẻ tôi đã hồi sinh thành một con nhện.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 2 - Cõi Bộ Tôi Là Quái Vật

Rất tiếc phải thông báo rằng tôi đã hồi sinh thành một con nhện.

Nhưng dù có thể chấp nhận điều này, tôi vẫn chẳng biết mình nên làm gì bây giờ?

Cạp! Cạp!

Vì lí do nào đó, tôi nghe thấy âm thanh nguy hiểm.

Un.

Dù có cố gắng chạy trốn khỏi thực tế trước mắt cũng không thoát được.

Trước mắt tôi, một quân đoàn nhện có vẻ như là anh em của tôi.

Chúng là thứ duy nhất có khả năng làm ra âm thanh đó.

Tôi lặng lẽ nhìn trước mắt.

Cạp! Cạp!

Hogyaa!?

Chúng đang làm gì thế!?

Hờ, chúng đang ăn?

Chúng đang ăn lẫn nhau!?

Trước mặt tôi chính là cuộc tranh giành sự sống giữa các anh chị em.

Không không không không!

Chuyện này rất tệ, thực sự rất là tệ!

Tại sao tôi lại phải đánh nhau với các anh em ruột của mình!?

A, là để có thức ăn.

Chúng đang đói.

Thực sự thì tôi cũng đang rất đói.

Hả!?

Không không.

Tôi suýt nữa đã chạy trốn khỏi thực tế nữa rồi.

Trên chiến trường dữ dội này, tôi chỉ là một cô gái mềm yếu có khả năng rơi vào nanh vuốt của đàn ông trong chớp mắt mà thôi.

Thực đó, không phải là giả dụ đâu!

Chiến đấu

Dụng cụ

Bỏ chạy ←

Cách duy nhất để sống sót khỏi trường hợp hiện tại là bỏ chạy.

Ở lại chiến đấu?

Vô vọng.

Tôi là mẫu người thuộc "CLB-về-nhà" điển hình

Không thể nào tôi đánh lại cái bọn dã man đó.

A! Hiện tại tôi nhìn y chang bọn chúng.

Un.

Tôi nên bỏ chạy gấp nếu có thời gian nghĩ vớ vẩn như thế.

ỒM!

Bây giờ lại là gì!?

Một âm thanh và chấn động vang lên sau lưng tôi.

Khi quay đầu lại tôi thấy một con nhện khổng lồ.

Ô! Đó là mẹ?

Hay là ba?

Tình huống không phát triển tí nào hết.

Tôi bây giờ còn rối hơn lúc nãy nữa.

Không phải con nhện này quá BỰ À!?

Có vẻ nó to gấp 10 tôi.

Có con nhện nào to như thế trên Trái Đất à?

Hoyi, Cạp.

A.

Con nhện bự dùng chân trước xiên qua người một con nhện nhỏ và đưa lên miệng ăn.

Cứ như đang ăn vật.

Mẹ à, người cũng thế sao...!

Có vẻ nghĩ nữa là IQ tôi sẽ rớt vài chục điểm.

Trước tiên tôi nên bỏ chạy khỏi nơi này và tìm cách sống sót đã.

Tôi bỏ chạy dùng hết sức bình sinh.

Sau khi chạy tới mức không thể di chuyển được nữa thì tôi bình tĩnh lại.

Không có con nhện nào đuổi theo tôi khi tôi quay lại kiểm tra.

Ha~ Cứ tưởng chết rồi chứ.

Vừa sinh ra rồi chết ngay lập tức không phải là trò đùa vui đâu.

Bây giờ khi đã có thời gian rảnh rồi thì tôi nên suy nghĩ một chút.

Hiện giờ tôi là một con nhện.

Đây là sự thật không chối cãi được.

Thứ nhất là không có con người nào có kĩ năng nhảy cao quá đầu xong rồi bám lên tường mà chạy.

Tôi đang nói về chuyện gì hở?

Dĩ nhiên là cách tôi đã chạy thoát.

Với số lượng nhện ở chỗ đó, chạy thẳng không phải là một lựa chọn.

Nếu như phải so sánh thì làm vậy giống như chạy thẳng vào giữa đám đông đang giành mua hàng Black Friday hay là giành Bento ở cửa hàng tiện lợi như một cái anime nào đó.

Cơ bản thì đó là tự sát!

Thực tế thì tôi chưa đi mua hàng Black Friday bao giờ.

Nói chung là, lúc đang bỏ chạy tôi đã nhảy lên tường như ninja và bỏ chạy khỏi vòng vây của lũ nhện.

Khi chạy tôi có cảm giác hơi kì lạ vì số lượng chân, nhưng bằng cách nào đó tôi vẫn chạy mà không bị vấp té hay quấn chân vào nhau.

Chắc đó là nhờ vào phản xạ tự nhiên của tôi?

Un, có khả năng điều khiển cơ thể mà không gặp vấn đề là một chuyện tốt.

Hmm, nếu tôi là một con nhện, vậy con nhện bị kinh khủng lúc này là sao?

Un.

Nếu so nhờ vị trí thì đó chắc là cha hoặc mẹ của tôi?

Tôi không biết quá nhiều về tập tục của loài nhện nhưng mà cha mẹ ăn thịt con chắc có tồn tại trong tự nhiên.

Cơ bản thì một chủng tộc ăn lẫn nhau khi chúng vừa sinh ra thì chuyện cha mẹ ăn thịt con chắc cũng không quá bất ngờ.

Nếu con nhện bị đó là cha mẹ tôi, vậy một ngày nào đó tôi sẽ to như thế?

Càng nghĩ tôi càng thấy bệnh hơn.

Không, nói cho đúng thì nhện là một loài có lợi như người khác. Không phải như thế thì tốt hơn tôi ở kiếp trước nữa sao?

Hờ, thật kì lạ, bây giờ tôi có cảm giác hơi buồn...

À không không.

Quay lại vấn đề lúc này.

So sánh kích cỡ của tôi với con nhện lớn đó thì hơi khó.

Vì cơ bản thì tôi không biết mình to cỡ nào.

Nếu tôi chỉ to như một đầu ngón út thì không sao.

Nếu thế tôi có thể tưởng tượng được kích cỡ của con nhện đó.

Dù nói thế thì con nhện đó cũng phải bằng một con Tarantula.

Nhưng nếu tôi to hơn thì con nhện đó hẳn thuộc một loại chưa được khám phá trên Trái Đất.

Một loại nhện mới chưa được khám phá vẫn còn ổn, nhưng tôi vừa được hồi sinh cứ như trong truyện huyền ảo nên có lẽ suy nghĩ một cách tích cực là không khả quan.

Để xác định, tôi phải biết được mình to cỡ nào càng nhanh càng tốt.

Có cái gì tôi có thể so sánh với kích cỡ bản thân được không?

Tôi nhìn xung quanh.

Hiện tại tôi đang ở trong một cái hang rất lớn.

Mặc dù không có ánh sáng, khung cảnh vẫn rất rõ ràng, chỉ hơi mờ một chút.

Tôi ngó nghiêng xung quanh không ngừng.

Ồ, đâ-đây!

Ở trước mặt tôi là dấu chân của con người.

Ồ!

Là dấu chân của nhiều người, hiện lên rất rõ trên đất!

Nói cách khác, có nghĩa là đã có người đi qua khu vực này.

Nghĩa là có con người ở thế giới này.

Tôi thật sự rất vui khi tôi biết rằng có con người.

Thế nhưng tôi không cười nổi, vì tôi nhận ra một sự thật phũ phàng khác.

Cơ thể của tôi to hơn rất nhiều so với dấu chân người.

Un.

Giả sử người để lại dấu chân này cao 170cm, tôi dài khoảng 1m.

Aah, un.

Tôi đã hơi nghĩ tới trường hợp đó khi tôi thấy con nhện bự kia.

Mặc dù có nghĩ cỡ nào đi nữa tôi cũng không phải là một loại nhện sống ở trên Trái Đất.

Nói cách khác, đây là một thế giới rất khác so với Trái Đất, và không cần biết tôi có tích cực cỡ nào đi nữa, tôi chắc chắn là một con quái vật....
Cám ơn rất nhiều!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 3 - Đã Có Lúc Tôi Nghĩ "Giám Định" Là Một Kỹ Năng Bá Đạo

Tôi là một con nhện.

Tôi vẫn không có tên.

Tại sao tôi lại nói thế hả?

Đơn giản vì tôi muốn nói rằng tôi không có tên

Ý tôi là sao hả?

Để giải thích thì tôi cần phải quay lại quá khứ một chút.

~~~~~

Khi xác định được kích thước của mình tôi đã chết lặng.

Đây là phản ứng bình thường mà đúng không?

Không những tôi hồi sinh lại thành một con nhện, mà tôi còn là một con nhện quái vật nữa.

Thật là tồi tệ.

Một người bình thường chắc sẽ bị sốc và tự sát rồi.

Tôi? Tôi thì chưa nghĩ tới việc muốn chết.

Nhưng mà tôi không thể cứ tội nghiệp cho bản thân mãi được.

Đây không phải là Trái Đất, đây là một thế giới khác, nơi mà tôi không có khả năng xác định xung quanh nguy hiểm tới mức nào.

Không có gì chắc chắn rằng ngoài con nhện lớn đó ra không có bất kì quái vật nào khác ở đây.

Một người bình thường có giết nổi thứ đó không?

Tôi lặng lẽ cầu may giúp cho chủ nhân của những dấu chân kia.

Có lẽ nếu họ có súng ống hạng nặng thì mọi chuyện sẽ khác.

Thậm chí có khả năng pháp thuật cũng tồn tại ở thế giới này.

Nếu là thế, họ có khả năng chống lại con nhện bự đó ít nhất một lúc không?

Tôi không biết được.

Nhưng con nhện bự đó chắc chắn phải là một con quái ít nhất thuộc cấp độ Boss.

Đúng hơn mà nói thì nếu tôi nghĩ sai thì tôi chết chắc.

Từ này đến giờ, tôi cứ cho rằng những người kia sẽ đánh nhau với con nhện bự ấy, nhưng không phải như thế càng tốt cho tôi à?

Rõ ràng mà nói, tôi là con của con nhện bự đó.

Tôi là một em bé quái vật.

Ah, un...

Đây không phải lúc để đùa.

Nếu có ai đó gặp tôi, không phải chắc chắn là tôi sẽ bị tiêu diệt ngay lập tức à?

Rất có thể.

Thực sự là tỉ lệ bị giết rất cao.

Vậy bây giờ tôi phải làm gì đây?

Ngay cả nếu tôi chỉ muốn thông tin về con người, tôi sẽ bị giết ngay nếu bị phát hiện.

Un~

Không tốt rồi.

Thông tin quá ít, tôi không hiểu được gì hết.

Thế giới này là thế giới như thế nào?

Những loại người nào sống ở đây?

Họ đối xử với quái vật như tôi như thế nào?

Có quá nhiều thứ tôi muốn biết nhưng lại không có cách nào để biết.

À nếu đây là trong truyện thì hẳn sẽ có skill "Giám Định" hay gì đó để giúp tôi thu thập thông tin.

《Hiện tại bạn có 100 điểm skill.

Kĩ năng 『Giám Định LV1』 có thể được học nếu dùng 100 điểm skill.

Bạn có muốn học nó không?》

...Thật à?

Trong đầu tôi chợt vang lên giọng nói máy móc.

Ồ, ra thế.

Có thật.

Có skill "Giám Định" thật kìa!

Fuu~ Hyoiii!

Tôi thật là thiên tài mà.

Hồi sinh ở thế giới này đúng là khác hẳn với thế giới trước!

Dĩ nhiên tôi chọn CỐ!

《『Giám Định LV1』 đã được học. Điểm skill còn lại: 0》

Mặc dù tôi đã sử dụng hết toàn bộ điểm skill của mình, số điểm đó chắc chắn sẽ được hồi lại đầy đủ khi tôi lên cấp, nên không cần phải lo lắng làm gì.

Kệ. Nó. Đi.

Tôi nên dùng thử skill "Giám Định" bằng cách kiểm tra nhiều thứ xung quanh đây.

....Làm sao dùng nhỉ?

Để thử tập trung vào cục đá này rồi niệm "Giám Định" trong lòng xem sao.

Mmmmm!

Có vẻ làm vậy là đúng!

Thông tin nhanh chóng được chuyển trực tiếp vào đầu tôi.

『Đá』

...Hmmm?

Hở?

Vậy thôi à?

Không không không, đừng đùa chứ?

Chắc là lần đầu tiên bị thất bại thôi.

Hãy thử lại nào.

『Đá』

.....Eh?

Thật sự là chỉ có vậy thôi sao?

Không không không không.

Chắc là, cục đá này không có thông tin gì giá trị. Vì vậy, tôi chắc chắn nó chỉ là một cục đá bình thường.

Bây giờ, tôi sẽ thử giám định bức tường.

Nếu được thì tôi có lẽ sẽ biết được nơi đây là đâu.

Tôi sẽ cảm giác thanh thản hơn nếu có được một cái tên và giải thích về cái hang này sau khi giám định nó.

『Tường』

.....

Tôi sẽ không nói gì hết.

『Giám định LV1』. Có thêm LV kế bên cái tên, chắc là phải nghĩ kĩ hơn một chút.

Nói chung là, skill ở LV1 không có giá trị gì hết.

Mặc dù tôi muốn tăng LV cho nó, tôi cũng không còn chút điểm skill nào.

Uwaaaa!

Tôi đã phí điểm skill của tôi rồi!

Mặc dù không rõ ngoài "Giám Định" còn skill gì khác, nhưng ở LV1 chắc chắn phải có skill khác có lợi hơn thế này!

Không, tôi nên nghĩ ngược lại.

Nếu "Giám Định" mà đã như thế này, hẳn những skill khác ở LV1 còn phế hơn nữa.

Hãy nghĩ như vậy đi.

Nếu không thì tôi sẽ không tiếp tục được mất.

Haaa~

Nai waa.

Nhân tiện, chắc tôi nên tự giám định bản thân nhỉ?

『Nhện

Không tên』

Hmm?

Đúng như tôi nghĩ mình là thuộc dòng nhện, nhưng mà... không tên?

~~~

Cơ bản thì đó là toàn bộ câu chuyện, và bây giờ chúng ta ở nơi bắt đầu.

Không tên.

Ở kiếp trước tôi có tên, vậy có nghĩa là tôi hiện tại, là một con nhện thì không có tên?

Tạm thời tôi sẽ bỏ skill "Giám Định" vô dụng này qua một bên.

Nói đúng hơn là mọi chuyện đã trở nên rắc rối hơn bởi vì skill "Giám Định" này.

Điểm skill.

Có lẽ nếu tôi để dành một ít điểm skill thì tôi sẽ có thể lấy được skill khác.

Nhưng tôi không biết làm sao để tăng điểm skill.

Nếu thế giới này có khái niệm LV, vậy tôi đoán mình sẽ có thêm điểm khi tăng LV.

Nếu như vậy thì.

Thế giới này cơ bản là một trò chơi với LV, skill và điểm.

Như thế không phải là tốt sao?

Nhiều nhất thì tôi cũng chỉ là một con quái vật nhện.

Tôi không thể sống một cuộc sống an nhàn được. A, cơ bản mà nói thì tôi chỉ là một con nhện. Hẳn là tôi sẽ sống cuộc sống Nhện chứ không phải là cuộc sống Người.

Nói sao đi nữa, trong thế giới như một trò chơi này, tôi nên sống càng thỏa mãn càng tốt, giống như đang chơi một trò chơi.

Trước hết, tôi đói rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Lần Đầu Tiên Khám Phá Một Mê Cung

Nào nào.

Đứng yên một chỗ không có tác dụng gì hết nên tôi nên bắt đầu di chuyển.

Vì có dấu chân người ở đây nên chắc hẳn có người ở gần đây, nếu tôi gặp họ lúc này tôi nghĩ sẽ có vấn đề.

Tạm thời, tôi nên đi hướng ngược lại với dấu chân.

Nhưng mà cái hang này thật sự là rất rộng!

Chiều cao hang gần khoảng 100m và chiều rộng cũng khoảng nhiều đó.

Tôi không thể chắc chắn được vì có đá rải rác khắp nơi, nhưng chắc chắn cái hang này rất là rộng rãi.

Lối đi lại còn chia ra nhiều ngã rẽ làm cho nó còn rộng hơn nữa.

Ngay tại đây là một ngã ba, một hướng là hướng cái hang nhện, một hướng có dấu chân người và cuối cùng là hướng tôi đang đi.

Hướng tôi đang đi là hướng xuống trên một ngã ba hình chữ Y.

Tôi leo lên những tảng đá gần đó và lặng lẽ ngó hướng đi trước mặt.

Có cái gì đó ở đó...!

Có quái vật ở hướng đó.

『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』
『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』
『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』
『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Hươu 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』
『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』
『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』
『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Dơi 』
『 Dơi 』 『 Dơi 』 『 Sói 』 『 Sói 』 『 Sói 』 『 Sói 』 『 Sói 』 『 Sói 』 『 Khủng
Long 』

Kĩ năng "Giám Định" làm đầu tôi có cảm giác muốn nổ tung.

Nhưng mà, những con này nhìn giống Hươu nhưng con Hươu mà tôi biết không có sừng sắc như kiếm.

Những con Dơi cũng khác. Chúng giống như những con gặm nhấm xấu xí có cánh ác quỷ.

Mới nhìn thì con Sói nhìn bình thường, nhưng mà chúng lại có 6 chân.

Ở xa xa có một con Khủng long nằm nghỉ.

Nhìn giống một con T-rex có sừng và vảy. Thực ra thay vì Khủng long gọi nó là Rồng thì đúng hơn thì phải?

Tôi không có đường khác trừ đường này sao?

Không phải là vô vọng rồi à?

Hay là ý định gốc là để cho một con nhện mới sinh đi qua khu vực này để tập luyện?

Nhìn ra sao thì độ khó chỉ có thể là Lunatic.

Tôi trượt nhẹ nhàng xuống khỏi tảng đá.

Làm gì đây~

Ở đằng trước là rừng quái vật.

Ở đằng sau một lối là địa ngục nhện và một lối có con người.

Hử?

Thế này hình như là chiếu bí?

Thực ra, chờ đã.

Bình tĩnh.

Tôi đã chuẩn bị sẵn phòng cho trường hợp giống thế này. (Keikaku doori desu!)

Nói thế chứ thực ra là tôi vô tình tìm được một lối đi khác.

Bởi vì ngã ba lớn như thế nên lối đi này không nổi bật lắm, nhưng nó có ở đó.

Đó là một cái lỗ ở trên bức tường.

Cái lỗ rộng và cao khoảng 3m.

Nếu có vấn đề gì, đó chính là việc có dấu chân người đi từ trong hướng đó ra.

Nếu có người đi từ cái lỗ này ra, vậy ở đầu bên kia hướng đi chính là lối ra khỏi hầm ngục này?

Umu.

Lỗi ra.

Tôi có nên đi ra không?

Nếu như tôi là một con người bình thường thì tôi không ngại đi ra ngoài.

Cơ bản mà nói cái hầm ngục này trình độ quá cao.

Tôi không biết làm quái vật thì tôi mạnh cỡ nào, vì vậy ngay khi tôi nghĩ rằng mình không có khả năng thắng được thì chiến đấu sẽ bị loại.

Không. Nếu đây chỉ là trò chơi thì chết không có gì đáng sợ cả, vì tôi có thể hồi sinh, nhưng nếu đây là sự thật thì chết là hết.

Tôi sẽ không đánh cược tính mạng vào một lần tấn công tự sát.

Tôi muốn càng nhiều biện pháp an toàn càng tốt.

Nếu theo cách nghĩ đó bỏ chạy là một lựa chọn rất tốt.

Mặc dù là lựa chọn tốt, tôi cũng không dám chắc đi ra là an toàn.

Nói sao thì tôi là quái vật.

Vì có dấu hiệu con người ra vào hầm ngục, nên cũng sẽ có xã hội có con người sống gần đây.

Nếu có một con quái vật nhện xuất hiện ở trong khu vực sống của con người, dĩ nhiên tôi sẽ bị săn lùng.

Đó là nguy hiểm của việc ra ngoài.

Thế nhưng nếu tôi có thể tìm được chỗ làm tổ khó ai phát hiện được thì có lẽ sẽ không sao

Chỉ có lựa chọn giữa việc dựa vào may mắn và trình độ lẩn tránh để tránh con người hoặc tiếp tục ở trong hầm ngục.

Được rồi, tôi đã quyết định!

Tạm thời hãy đi về lối ra của hầm ngục.

Tôi nên tìm lối ra và thoát khỏi đây càng sớm càng tốt.

Có khả năng là con người sẽ dựng lều ở ngay trước lối ra của hầm ngục.

Đã quyết định vậy hãy Đi Thôi!

Tôi đã chần chừ. (‘▽`*)

Không phải như bạn nghĩ. Tôi nên nói lại không?

Cái hang này thực sự RẤT to.

Cái mê cung không lồ này là thế nào?

Mỗi lối đi tách ra nhiều đến mức tôi không còn thấy rõ mình đang đi đâu nữa.

Số lượng lối tách ra hử?

Đếm tới 10 là tôi bỏ cuộc rồi.

Tôi gặp khá nhiều quái vật.

Kết quả của việc thoát chết là tôi bị lạc.

Dấu chân? Tôi mất dấu chúng từ lâu lắm rồi.

Ahh, không thế nào.

Nếu muốn chinh phục cái mê cung này mà không có bản đồ thì chỉ là
năm si nói mộng.

Hiện tại không phải là lúc để tìm lối ra.

Tôi đói sắp chết rồi.

Ai đó cho tôi xin tí cơm đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Chương Mới, Ngôi Nhà Mới

Tôi bỏ cuộc việc ra khỏi mê cung.

Nếu như cứ tiếp tục chạy vòng vòng như thế này thì sớm muộn tôi sẽ chết.

Dù là quái vật hay con người thì đều là kẻ thù chí mạng với tôi.

Dù viết hay đọc cũng đều là kẻ thù chí mạng, không phải đối thủ hay là bạn. (TN: đây là nói đến viết trong một số manga/anime chữ Teki-敵 ngoài kẻ thù còn có thể đọc thành đối thủ hoặc bạn bè, ko mang ý muốn giết nhau như chữ kẻ thù)

Chính là mang ý nghĩa nguy hiểm tới tính mạng.

May mắn thay những con quái vật xuất hiện trong lối đi này không đủ nhanh nhẹn.

Nếu không tôi đã không thể chạy thoát đến giờ.

Cơ thể nhện này tương đối nhanh nhẹn.

Có lẽ tốc độ hiện tại của tôi tốt hơn nhiều so với kiếp trước.

...Tôi xin lỗi.

Tôi chỉ muốn khoe một chút thôi.

Thực ra ngoài tốc độ thì toàn bộ các chỉ số khác của tôi cũng cao hơn so với kiếp trước.

Trước khi được hồi sinh tôi đã là loại người ở nhà suốt ngày.

Hơn nữa nhện dĩ nhiên sẽ có chỉ số cao hơn so với người.

Khi tôi còn ở kiếp trước khả năng duy nhất mà tôi có thể tự hào là tốc độ di chuyển ngón tay nhờ việc chơi game.

Nói chung là bỏ qua vấn đề này.

Cơ bản đó là lí do tại sao tôi vẫn có khả năng chạy thoát đến giờ.

Nhưng chạy mãi không phải là một lựa chọn.

Nếu tôi bị tấn công kiểu gọng kiềm thì tôi sẽ chết, hơn nữa quái vật nhanh hơn tôi sớm muộn cũng xuất hiện.

Hơn thế nữa là tôi đang rất đói.

Muốn chiến đấu thì bụng không được rỗng.

Nếu cứ tiếp tục thế này tôi sẽ chết đói.

Hmm.

Phải suy nghĩ một chút.

Hỏi: Nhện ăn gì?

Đáp: Côn trùng.

Ufuu~

Dĩ nhiên là vậy.

Khi đói thì không đòi hỏi được.

Nhưng nghĩ lại thì con mồi của tôi không nhất thiết chỉ là côn trùng.

Chắc chắn con mồi của tôi có bao gồm quái vật và vài thứ khác... như con người chẳng hạn, dù tôi muốn tránh ý tưởng đó.

Ngay từ lúc mới sinh thì anh chị em ruột của tôi đã ăn thịt lẫn nhau rồi.

Con nhện bự trông có vẻ như ba/mẹ tôi thì ăn thịt con của mình như chuyện bình thường. Loài của tôi chắc cho rằng trừ bản thân ra ai cũng là con mồi.

Đúng hơn là, trong một cái hang như thế này đó là lựa chọn duy nhất.

Không biết con quái vật Hươu ở trong cái hang lớn lúc đầu ăn gì nhỉ?

Liệu nó có phải là loài ăn thịt giả làm loài ăn cỏ không?

Có nghĩ thêm cũng thế.

Hiện tại bữa ăn của tôi là quan trọng nhất.

Có vẻ không có lựa chọn nào khác.

Nếu không muốn chết đói tôi cần phải làm gì đó ngay lập tức.

Dù không muốn đi nữa, tôi vẫn sẽ phải ăn bất kì thứ gì tôi tìm được ở đây.

Phải như vậy mới sống được.

Đã như thế thì tới lúc tìm đồ ăn thôi.

Dĩ nhiên quanh đây không có đồ ăn nào tiện như thế.

Muốn ăn thì lăn vào bếp.

Bằng cách nào?

Nói trắng ra thì tỉ lệ đánh thắng một con quái vật bất kì ở đây với tôi là 0%.

Lối đi này chật hơn hẳn so với lối đi khổng lồ trước đó.

Và hoàn toàn không có con quái vật nào tạo ra cảm giác "tới gần là chết" giống con nhện to hay con quái vật khủng long trong cái lối đi lớn kia.

Những con quái ở đây chỉ to cỡ người bình thường thôi.

Nhưng vẫn là vô vọng nếu tôi muốn giết chúng.

Tại sao à? Đó là vì tôi chưa đánh nhau bao giờ!

Nếu đây là game thì đánh nhau lại là điểm mạnh của tôi.

Vì game và đời thật rất khác nhau.

2D và 3D hoàn toàn khác nhau.

Khi mạng sống là vật đánh cược thì không có gì là ăn gian hết.

Hiện tại tôi đang đói rã ruột, nhưng vẫn chưa tới mức chết đói.

Thế nên tôi sẽ săn bắt như một con nhện chính hiệu.

Dĩ nhiên nói đến nhện thì phải nói đến tơ nhện.

Nhện làm tổ bằng những sợi tơ có độ dính đặc biệt và bắt con mồi vào đó.

Cái hang này cực kì thích hợp cho việc đó.

Tôi sẽ có thể thả tơ nhện khắp mọi nơi ở đây.

Đã quyết định thế thì hãy làm nhà mới thôi!

Đầu tiên tôi sẽ làm một sợi tơ.

Ở dưới mông nhỉ? Đó là nơi nhả tơ?

Khi đang suy nghĩ về nó thì một sợi tơ xuất hiện.

Hở?

Tôi không nhớ đã đẻ ra thứ này lúc nào.

Hơn nữa nó còn rất là dài.

Đừng nói là tôi đã nhả tơ từ lúc tôi bắt đầu di chuyển chứ?

Uwa, tôi chợt thấy hơi xấu hổ một chút!

Có vẻ suốt thời gian này tôi không để ý là tôi đã nhả tơ.

Un.

Làm gì với đoạn tơ này đây?

Có lẽ nó sẽ giúp ích gì đó, nhưng trước tiên cứ cắt dây đã.

Bắt đầu làm tổ nào!

Tôi biết mình có thể nhả tơ.

Chỉ cần làm lưới thích hợp hình dáng của cái hang là được.

Mặc dù tôi khá khéo tay nhưng liệu có thể làm được một cái lưới không?

Tôi đã nghĩ về việc đó một lúc.

Khi nhìn thấy thành phẩm thì tôi khá hài lòng.

Một cái mạng nhện tuyệt đẹp căng ra chặn đường đi giữa hang.

Đây là bản năng tự nhiên của nhện à?

Cơ thể tôi tự di chuyển khi tôi bắt đầu đan lưới và trước khi kịp nhận ra thì mạng nhện đã hoàn thành.

Nhưng tôi chỉ làm nửa dưới của lưới.

Nửa trên thì cách nửa dưới 1m, căng từ trên trần hang xuống.

Làm vậy để làm gì à?

Để có đường chạy thoát nếu cần thiết.

Hiện tại tôi đang ở một ngã ba hình chữ T.

Ở mỗi đầu tôi căng một cái lưới nhện, chặn hết các lối đi.

Nhưng nếu chặn hoàn toàn thì tôi sẽ không có đường để thoát.

Khả năng này rất thấp, nhưng vẫn có khả năng là có cái gì đó đủ sức đi qua mạng lưới tôi đã làm.

Trong trường hợp đó tôi sẽ có khả năng bỏ chạy.

Những con quái vật không thông minh sẽ bị dính vào lưới ở dưới mặt đất.

Quái vật biết bay sẽ bị dính vào lưới ở trên trần nhà.

Tôi đã làm được một khu vực an toàn nhờ vào mạng lưới ở cả ba hướng đi, ngoài ra còn có lối thoát hiểm phòng trường hợp.

Khu vực cho NEET đã hoàn thành.

Ngôi nhà tuyệt vời của tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Sau Khi Ăn Xong Thì Không Hối Hận

Tôi ngủ một chút sau khi cảm giác vui mừng vì ngôi nhà mới đã xây xong.

Sự rung động truyền từ sợi tơ được cột ở một chân đến đã đánh thức tôi dậy.

Khi tỉnh dậy toàn bộ mọi thứ tôi đã trải qua có cảm giác như một giấc mơ, nhưng dĩ nhiên nó là thực tế.

Hừm umm...

Dĩ nhiên tôi biết điều đó.

Tôi vươn người một chút sau khi thức.

Toàn bộ chân của tôi nhanh chóng căng ra.

Có cảm giác hơi gợn ghiếc.

Tôi đứng dậy và nhìn hướng sợi tơ vẫn còn đang rung.

Từ hướng tôi nhìn thì sợi tơ dính lên lưới ở dưới hướng tay trái.

Có cái gì đó đã dính vào lưới.

Con mồi đầu tiên của tôi

Tôi đi tới gần nó một cách cẩn thận.

Tới gần lưới thì tôi thấy được một hình dáng quen thuộc dính trên đó, chỉ là nó lại có màu bảy sắc cầu vồng.

『Ếch』

Un.

Đúng là giống một con ếch.

Nó to gần bằng người tôi và người nó sáng chói bảy sắc cầu vồng, nhưng ngoài ra nó là một con ếch.

Đây là lần đầu tiên tôi đồng ý với kết quả từ skill "Giám Định"

Một con ếch.

Con mỗi đầu tiên thế này không tệ nhỉ?

Ở Nhật thì nó không phổ biến lắm, nhưng vẫn có vài khu vực ăn món ếch như một món ăn bình thường.

Nghe đâu nó có vị rất giống thịt gà.

Để tiếp tục sống thì đồ ăn của tôi chắc sẽ càng ngày càng kì lạ. Vậy nên bắt đầu như thế này là tốt đúng không nhỉ?

Nếu không ăn nó bây giờ thì sau này tôi nghĩ mình không ăn nổi bất kì thứ gì khác.

Nếu có vấn đề gì đó với con ếch này, đó chính là dù nhìn như thế nào nó cũng có độc.

Không, phải nói là với màu sắc như thế, không có độc mới là lạ.

Phải làm sao đây?

Khi tôi đang từ tốn suy nghĩ thì con ếch tấn công tôi trong lúc tuyệt vọng.

Con ếch phun một chất dịch màu độc hại vào người tôi

A, không tốt!

Không đủ thời gian né nên tôi hứng trực tiếp chất dịch đó lên người.

Arghhhhh!?

Cá-cái gì thế này!?

Đau, ĐAU!?

Đây là độc?

Thực sự là độc?

Chỗ dính độc đang kêu gào vì quá đau!?

Owaa!?

Nó còn định phun thêm nữa!?

Chờ tí đã!

Gyaaa!?

Lại dính nữa!?

Đau quá, không tốt rồi!?

Rút lui, Rút lui!

Tôi vất chân lên cổ mà lùi về, may mắn là kịp thoát khỏi tầm bắn của con ếch.

Uwaa.

Đau lắm đó.

Đây là cảm giác bị tạt axit sao?

Người mình chưa bị chảy ra đâu nhỉ?

Mặc dù rất lo lắng, nhưng không có gương nên không có cách nào để tôi kiểm tra cơ thể.

beep

Tôi đã bị đánh bại.

Dù nó đã bị dính vào lưới nhưng nó vẫn là một con quái vật, bất cần như thế là không tốt tí nào.

Con giun xéo lắm cũng oằn .

Một con ếch bình thường khi bị rắn ăn thịt cũng sẽ chống cự.

A, có vẻ cơn đau không làm tôi chết được.

Chất độc đó đã sổ dính vào nửa trái người tôi và sau lưng.

Một ít chất độc dính làm mù mắt trái của tôi nên tầm nhìn bị giảm một chút.

Hmm?

Mắt trái bị mù nhưng tầm nhìn chỉ giảm một chút thôi sao?

A!

Là nhện nên chắc tôi có nhiều hơn hai con mắt nhỉ?

Ừ chắc thế.

Tôi chỉ mới biết điều này.

Không phải lúc lo lắng mấy vụ này.

Cơn đau không giảm chút nào.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Đã học được skill 『Kháng Axit LV1』 》

Hử?

Vì lí do nào đó cơn đau đã giảm bớt.

Vậy có thể học được skill mà không cần dùng điểm?

Hử?

Vậy tôi bỏ 100 điểm ra học skill "Giám Định" làm gì?

...Tốt nhất là không nên nghĩ quá nhiều về việc đó.

Nói chung là, có vẻ tôi đã học được một skill "Kháng Axit".

Điều kiện học được skill chắc hẳn là bị tấn công bởi con ếch đó.

Un. Nhưng có vẻ vẫn còn điều kiện khác, vì tôi đã không học skill ngay lập tức sau khi bị dính đòn.

Khả năng cao nhất chắc là nhận sát thương liên tục từ độc nhỉ?

Khoan hãy nghĩ tới những việc đó.

Cơn đau đã giảm nhờ vào "Kháng Axit".

Càng nghĩ tôi càng giận con ếch đó.

Con ếch chết tiệt, chỉ là thức ăn mà dám tấn công ta hả!

Không thể tha thứ được!

Ta quyết định rồi.

Có độc hay không ta cũng kệ.

Đã vậy rồi thì dù sao đi nữa ta cũng sẽ ăn thịt mi!

Đã quyết tâm thì tới nào!

Miễn sao không bắt cần thì con ếch đó chỉ là một con mồi đáng thương bị kẹt trong lưới.

Con ếch lại phun ra ba viên độc.

Fu~ Nếu biết đòn tấn công là gì thì né là chuyện dễ dàng!

Tôi né mấy viên độc một cách dễ dàng rồi chạy thẳng tới con ếch.

Nhận lấy, chiêu tất-sát của ta!

Cạp!

Ta cắn!

Fuhaha!

Đừng có xem thường chiêu cắn!

Ta là nhện đó!

Trong răng có tuyến độc!

Khi nhả được tơ thì dĩ nhiên tiết ra độc cũng là chuyện bình thường.

Fufufu, hãy dính độc và chết đi!

Rào! (tiếng nước tạt)

Hogyaou?

Ở tư thế này mà vẫn dính được à!?

Ui da, Đau Đau!?

Có kháng đi nữa thì nó vẫn đau!

Vô tình tôi nhả con ếch ra!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Độc LV1』 đã trở thành 『Kháng Độc LV2』 》

A, ra thế.

Đây không phải là lúc cho chuyện đó!

Con ếch khốn kiếp này, phun độc lên người bà không phải một, không phải hai mà tận ba lần!

Không thể tha thứ được!

Mặc dù vốn là không có ý định tha cho nó rồi nhưng bây giờ thì nó phải chết đau đớn hết mức có thể!

Trong cơn giận, tôi cắn nó thêm một lần nữa.

Con ếch rung lắc dữ dội vì đau.

Fuhahaa!

Đau khổ nữa đi, khóc nữa đi!

Tôi hơi quá hăng và cắn nó hết lần này tới lần khác.

Con ếch mới này còn giấy dựa thì bây giờ người mềm oặt lại và dần không di chuyển được nữa.

Fuu.

Cuối cùng, nó đã chết.

Con mồi đầu tiên đã như thế này, tôi hơi lo lắng cho tương lai.

Nhưng dù sao tôi cũng thắng!

Tôi ăn nó ngay lập tức!

Cạp cạp.

Rạo rạo.

Umu, vừa đắng vừa đau.

Vị đắng là vị độc?

Còn vị đau là do axit à?

Dù sao thì có kháng nên tôi cũng chịu đựng được.

Nhưng mà nó không ngon tí nào.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Axit LV1』 đã trở thành 『Kháng Axit LV2』》

Con ếch không ngon tí nào, nhưng skill thì ngon.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Kỳ Nghỉ 24 Tiếng Quanh Năm

Bụng no rồi.

Không biết là vì tôi đói quá hay là vì cần nhiều năng lượng để hồi phục lại lượng sát thương tôi đã nhận, mà con ếch to bằng tôi đã hoàn toàn biến mất vào bụng.

Bình thường thì không thể ăn được nhiều như vậy?

Hahaha.

Chỉ riêng việc thế giới này có skill đã là lạ rồi.

Hơn nữa, dù không có skill đi nữa chuyện ăn hết con ếch cũng không phải là không thể.

Vì cơ thể tôi bây giờ phình như trái bong bóng.

Fuu. Nếu là cơ thể người thì bây giờ tôi phải nghĩ về việc ăn kiêng rồi.

Nhưng ở kiếp trước tôi có một cơ thể không bao giờ mập lên dù có ăn bao nhiêu đi nữa, thế nên tôi chưa thử ăn kiêng bao giờ.

Tạm thời cần phải sửa lại phần lưới đã bị rách đã.

Ừ, bụng căng như thế này mà phải làm việc thì hơi khó.

Bằng cách nào đó tôi vẫn làm được.

Ồn trời trong lúc đang sửa lưới thì không có con quái vật nào đi ngang qua.

Nghĩ kĩ lại, hình như không phải chỉ lúc sửa lưới mới nguy hiểm mà lúc đang ăn cũng nguy hiểm nếu có quái vật "ghé thăm" thì phải?

Có khả năng những quái vật khác sẽ bị mùi máu thu hút.

Mặc dù chưa thấy nó ở trong lối nhỏ này nhưng ở trong lối đi lớn lúc đầu có vài con sói sáu chân.

Nhìn thế nào đi nữa nó cũng có khứu giác nhạy bén và rất nguy hiểm.

Lần sau muốn ăn tôi nên về nhà trước đã.

A, trong ba nhu cầu cơ bản là thức ăn, quần áo và nhà ở thì tôi đã có thức ăn và nhà ở.

Quần áo?

Mọi người thực sự nghĩ tôi, một con nhện, sẽ mặc quần áo?

Haa.

Tôi cảm thấy không cần thiết.

Trong hang này không quá nóng cũng không quá lạnh, hơn nữa khắp người tôi là một lớp lông mao ngắn.

Mặc quần áo cũng không có ý nghĩa gì, hơn nữa cũng không có quần áo để tôi mặc.

Nếu tôi cố có lẽ tôi sẽ tự may được bằng tơ nhện, nhưng mà phiền phức như thế tôi không muốn làm.

Dù có may tôi cũng chẳng biết có mặc được không.

Nhưng vậy có nghĩa là nếu muốn tôi cũng đã có quần áo rồi?

Ồ, vậy có nghĩa là tôi đã có toàn bộ nhu cầu cơ bản mà không cần bỏ ra tí công sức nào.

Không, tôi vẫn phải bỏ sức ra xây tổ, và còn suýt bán mạng để giết con ếch kia nữa, nói là không bỏ tí công sức nào là hơi quá.

Miễn sao không có gì tồi tệ xảy ra, cơ bản là cuộc sống hiện tại của tôi là cuộc sống trong mơ.

Vấn đề duy nhất có thể xảy ra là có ai đó phá được lưới của tôi hoặc là bị chết đói do không có con mồi mắc vào lưới.

Trường hợp tệ nhất, nếu có cái gì đó đủ mạnh để phá vỡ lưới của tôi thì tôi sẽ bỏ chạy ngay lập tức.

Bây giờ, tôi chỉ có thể mong là có con mồi bị mắc vào lưới thường xuyên.

Miễn sao chuyện đó xảy ra thì cuộc sống trong mơ của tôi vẫn sẽ tiếp tục.

Tuyệt vời!

Mặc dù tôi đã đi học như người bình thường, nhưng cuộc sống của tôi vẫn là cuộc sống của NEET.

Ở trường thì không nói chuyện với ai, về nhà ngoài lướt web và chơi game thì tôi không làm gì khác.

Đổ nước sôi lên cơm ăn liền rồi chờ ba phút cho lò vi sóng hâm nóng đồ ăn.

Lâu lâu đến cửa hàng tiện lợi mua Bento.

Cả bố lẫn mẹ tôi đều làm việc và cả hai đều thường về nhà rất trễ.

Ngay cả lúc họ ở nhà, chúng tôi thường không nhìn mặt nhau và không nói gì với nhau cả.

Về việc nhà, mọi người chỉ tự lo lấy phần của bản thân mình.

Nói trắng ra, không khác gì ba người xa lạ sống chung một nhà.

Có lẽ vì thế, tôi không giỏi giao tiếp với người khác.

Dù nói như vậy đi nữa, có lẽ lỗi là ở tính cách mà tôi sinh ra đã có.

Cơ bản là, tôi không có bạn bè, thậm chí lúc chơi game tôi cũng rất ít khi chat.

Vì vậy nên nhân vật trong game của tôi có hình tượng ít nói.

Nhân vật của tôi là một ông chú rất ngẫu bị hói.

Một ông chú tốt bụng chỉ nói chuyện bằng cái lưng.

Chỉ số cũng chỉ là phù du, thế nên tôi cho toàn bộ điểm của mình vào chỉ số tấn công và tốc độ.

Miễn sao không bị đánh dính thì không sao cả, thế nên tôi luôn né hết toàn bộ đòn tấn công và sử dụng chiến thuật du kích để đánh bại kẻ thù của mình.

Nếu bị đánh dính chỉ một lần thì tôi sẽ chết ngay.

Umu.

Không thể gặp lại ba mẹ hay bạn trong lớp thì không sao cả, nhưng không gặp lại ông chú hói thì tôi hơi tiếc.

Trong nhóm những người chơi miễn phí, chỉ có một vài người có đủ trình độ để sánh ngang với bọn đại gia nạp tiền, mất đi một người thật sự là rất tiếc.

Có lẽ tôi đã không giống con người khi mà tôi tiếc nuôi nhân vật game của tôi hơn là tiếc nuôi ba mẹ.

Thế nhưng đó là sự thật.

Ba mẹ liệu có buồn khi tôi chết không?

Un.

Chẳng quan trọng.

Nếu tôi nhìn từ góc nhìn của ba mẹ, tôi nghĩ sẽ không cần thiết phải tiếc thương con cái làm gì.

Có lẽ gom góp đủ tiền để làm đám ma thì hơi phiền một chút.

Nói những thứ này cho một người lạ chắc sẽ làm họ bức mình, nhưng mà vậy thì đã sao chứ?

Miễn sao tôi không phiền người khác thì tôi nghĩ sao chẳng dính dáng tới mấy người.

Phiền cho ba mẹ tôi?

Tôi đã đầu tư chứng khoán dùng tên của ba mẹ tôi. Nhờ đó mỗi tháng tôi sẽ đem về được một số tiền vào tài khoản ngân hàng.

Miễn sao hiểu được quy luật và biết cách mạo hiểm thì kiếm tiền bằng chứng khoán rất dễ.

Vậy nên tôi sống không dựa dẫm vào ba mẹ chút nào.

Tôi không dựa dẫm vào ai, nên nếu ai dựa dẫm vào người khác mà than phiền với tôi thì tôi sẽ mặc kệ.

Nói nhiều quá cũng không có tác dụng gì bây giờ cả.

Nên tôi chỉ sẽ nói rằng:

Làm NEET là nhất !

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Một Con Nhện Không Thông Minh Thì Chỉ Là Một Con Nhện Bình Thường.

Zzz.

Fuaaa.

A, ngủ nướng thật ngon.

Nướng khét thịt luôn rồi.

Đúng là ngủ yên bình vẫn là tốt nhất.

Không biết tôi đã ngủ bao lâu nhỉ?

Kiếp trước tôi ngủ trung bình khoảng bốn tiếng một ngày.

Vì vậy lúc trước tôi thường xuyên bị huyết áp thấp và ngủ gật giữa ngày. Lúc tỉnh lại tôi cũng có cảm giác như hiện tại.

Có điều, khái niệm của nhện và của người rất khác nhau, vì vậy tôi không biết được thực sự bao lâu đã trôi qua.

Un. Tôi muốn có một cái đồng hồ.

Nghĩ lại thì, tôi sinh ra bao lâu rồi?

Hai ngày? Hay ba ngày?

Vì ở trong mê cung nên tôi còn không biết bây giờ có phải là buổi sáng không.

Tôi không biết lịch của thế giới này như thế nào, một ngày có đủ hai mươi bốn tiếng không còn không rõ.

Một năm là chu kì Trái Đất quay một vòng quanh Mặt Trời. Một ngày là chu kì Trái Đất tự quay quanh trục của nó.

Thế giới này chắc chắn ko thể có cùng kích cỡ hay là chu kì quay như Trái Đất được.

Dù nói như thế đi nữa thì những gì tôi vừa nói chỉ là giải thích của vật lí Trái Đất. Có khi đây là một thế giới song song hoặc là một thế giới khác hoàn toàn, với những cách giải thích khác hoàn toàn về ngày đêm. Nếu thế giới này như thế, tôi không thể đoán được gì.

Tôi cũng không có cách nào để xác nhận chuyện đó.

Một ngày nào đó chắc tôi sẽ rời khỏi mê cung này, nhưng tạm thời thì cứ xõa đi.

Nằm ăn vạ trên sàn cũng không tốt lắm, vậy hay là nghĩ về những bí ẩn khác chưa được giải thích đi.

Thứ nhất, tại sao tôi chết?

Thực ra chỉ có mình tôi nghĩ là mình đã chết.

Tôi nghĩ là mình đã hồi sinh lại làm nhện, nhưng thực sự là tôi không nhớ mình chết như thế nào.

Mmm?

Nếu tôi nhớ không nhầm thì kí ức cuối cùng là ở trong lớp Văn.

Giáo viên của chúng tôi được chúng tôi gọi là Oka-chan đang kêu chúng tôi đọc Hán tự.

Tôi ngủ gật, và rồi đột nhiên một cơn đau kinh khủng. Sau đó thì không còn kí ức gì khác.

Nếu lúc đó là lúc tôi đã chết, vậy không biết cơn đau đó từ đâu đến nhỉ?

Khả năng lớn nhất là tôi đã chết sau cơn đau ấy và được hồi sinh thành một con nhện.

Một khả năng khác là tôi chưa chết, nhưng linh hồn của tôi ám lấy một con nhện.

Vậy cơ thể người của tôi đang sống thực vật ở trong một bệnh viện.

Một khả năng tệ hơn nữa đó là tôi chỉ là một người nào đó mang kí ức của "tôi".

Còn "tôi" thực vẫn đang ngồi trong lớp học như chưa có gì xảy ra.

Un.

Càng nghĩ càng rối a.

Ví dụ như khả năng tôi hiện tại không phải là "tôi". Làm sao chứng minh điều đó được?

Tôi quyết định lờ các khả năng khác đi, hãy cứ coi như tôi là tôi, nên tôi tồn tại.

Cơ bản thì chuyện hồi sinh lại làm một con nhện đã là không hợp lẽ thường rồi.

Cứ kệ nó đi.

Tôi biết suy nghĩ, nên tôi có linh hồn của riêng tôi, nên tôi tồn tại. Cứ coi như vậy là tốt nhất.

Tiếp theo là cơ thể hiện tại của tôi.

Cơ thể nhện rất tiện về nhiều mặt.

Toàn bộ chân có thể được điều khiển dễ dàng và đi nhanh hơn rất nhiều so với lúc tôi là con người.

Leo tường là chuyện dễ dàng, thậm chí đi bộ trên trần nhà cũng không khó.

Nếu có gì đó bất tiện, đó chính là việc tôi không có tay và khi muốn nhìn sau lưng tôi phải quay cả người lại.

Thực sự không có tay rất bất tiện.

Hiện tại tôi tạm dùng hai chân trước thế bàn tay, nhưng rõ ràng không sử dụng như tay người được.

Vì ở cuối mỗi chân là một cái vuốt sắc bén.

Thứ vũ khí nguy hiểm như thế muốn dùng như ngón tay người cũng khó.

Dù bất tiện nhưng tôi vẫn có thể xử lý được.

Vấn đề quan trọng thực sự là đây.

Tôi không nhìn sau lưng được.

Chuyện này rất nguy hiểm.

Cổ của loài nhện gắn trực tiếp vào thân, vì vậy không có bộ phận nào cho phép nhìn sau lưng mà không xoay cả người.

Bên trái và bên phải thì dễ dàng, vì tôi có nhiều hơn hai mắt, tầm nhìn của tôi rất rộng.

Nhưng không nhìn được phía sau tức là tôi rất dễ bị đánh lén từ sau lưng.

Tôi định dùng tơ để xử lí vấn đề đó.

Nếu không dùng thị giác để nhìn sau lưng được thì tôi đành dùng những giác quan khác.

Cụ thể là, tôi luôn luôn nhả tơ ở sau lưng, và nếu có gì động vào thì tôi sẽ biết.

Thực tế là nói thì dễ hơn làm.

Tôi cần phải luyện tập nhiều hơn.

Khi ở trong nhà có lẽ tôi sẽ không bị đánh lén, nhưng cẩn thận vẫn hơn.

Cuối cùng, là skill.

Vẫn còn vài thứ khác cần xem xét, nhưng câu hỏi lớn nhất của tôi hiện tại là:

Skill là gì?

Nếu so với game thì skill có lẽ là một kĩ năng hay là khả năng.

Những chuyện một người có thể làm sẽ tăng lên cùng với lượng skill.

Tôi không rõ skill ở thế giới này có danh tiếng xấu hay gì đó không, nhưng nghĩ nhiều về việc đó không có tác dụng gì hết.

Quan trọng hơn là những skill tôi đã có, và những skill tôi có thể có trong tương lai.

Những skill hiện tại tôi có là 『Giám Định LV1』 『Kháng Axit LV2』 và 『Kháng Độc LV2』 .

Skill "Giám Định" được học bằng cách sử dụng điểm.

Điểm skill cũng là một bí ẩn.

Chỉ để học "Giám Định" đã sử dụng hết điểm skill của tôi, và tôi cũng không biết làm sao để có thêm.

Nếu giống như game, cứ lên cấp thì sẽ có thêm điểm skill. Nhưng tôi không biết khái niệm Cấp Độ có tồn tại ở trong thế giới này không.

Ngoài ra theo thời gian thì điểm skill cũng có thể tăng, hoặc bằng cách lấy đồ vật đặc biệt gì đó.

Trường hợp tệ nhất là không có cách nào tăng điểm skill.

Giống như vừa sinh ra mỗi người có một lượng điểm skill nhất định và sử dụng hết rồi thì sẽ không thể làm gì được nữa.

Nếu như thế thì chế độ game này thực sự quá khó.

Mong là sự thật không phũ phàng như thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Kiểm Tra Skill

Umu.

Tạm bỏ qua việc về điểm skill.

Dù có lo lắng cỡ nào đi nữa cũng vô dụng. Không tăng được điểm thì lo cũng vậy.

Điều kiện học skill "Kháng Axit" hơi khác so với skill "Giám Định".

Nếu như skill đúng như mô tả thì tôi có khả năng kháng axit nhiều hơn một chút.

Tôi đã nhận được skill này khi dính đòn từ con ếch chết bầm.

Có lẽ nước miếng của con ếch đó có Thuộc Tính Độc và Axit.

Tôi nghĩ mình học được skill nhờ nhận sát thương từ axit.

Không rõ là do sát thương nhận vào hay là do Thuộc Tính của nước miếng.

Tôi cũng không biết là lượng độc nhận vào cùng một lúc hay là liên tục nhận độc trong một khoảng thời gian ảnh hưởng tới độ thông thạo skill.

Nhưng tôi biết rằng có thể nhận được skill kháng từ việc nhận sát thương từ Thuộc Tính tương ứng.

Dù rằng phải trải qua một lúc đau khổ, nhưng nếu chịu nổi thì tôi sẽ nhận được kháng Thuộc Tính đó.

Ví dụ như chịu một đòn tấn công Thuộc Tính Lửa sẽ cho tôi một skill "Kháng Lửa".

Nếu có những skill kháng Thuộc Tính sẽ giúp tôi rất nhiều trong việc phòng thủ.

Từ đây trở đi tôi có nên chịu đòn tấn công đầu tiên nếu nó có vẻ không chí mạng?

Umumu. Không, tôi không muốn chịu đau, và cũng không có gì chắc chắn tôi sẽ nhận được skill kháng.

Không cần phải cố tình đưa đầu vào rọ.

Un. Không phải là tại tôi sợ đau.

Tôi đã học được "Kháng Axit" và "Kháng Độc" nhờ việc nhận sát thương từ con ếch kia.

Theo như giọng nói trên trời cao, "Kháng Độc" là skill tôi đã có từ đầu.

Dù sao tôi cũng là một con nhện dùng độc, nên có skill "Kháng Độc" cũng là chuyện bình thường.

Chuyện lạ chính là tôi còn không biết mình có skill gì.

Nếu giọng nói trên trời không nói gì tôi còn không biết mình có skill "Kháng Độc".

Vậy có khi nào tôi còn những skill khác ngoài "Kháng Độc" không?

Nếu có cũng không lạ chút nào.

Một kĩ năng tấn công bằng độc?

Phải chi có cách nào đó xác định, nhưng tôi không biết cách nào cả.

Tôi đã thử niệm "Chỉ Số" trong đầu cho vui, nhưng không có gì xảy ra.

Nếu tăng cấp cho skill "Giám Định" liệu tôi có thấy được gì không?

Cấp cho skill "Giám Định"?

Độ thông thạo skill?

Khoan hình như tôi có thể tăng cấp cho nó được thì phải?

Nếu vậy tôi chỉ cần phải sử dụng skill liên tục cho tới một lúc nào đó phải không?

Nếu "Giám Định" giống như những skill Kháng thì càng dùng cấp độ càng tăng mà nhỉ?

Trước đây tôi cứ nghĩ cần điểm skill mới nâng cấp skill được. Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Tôi bắt đầu giám định mọi thứ tôi thấy.

Những thông tin rác như 『Tường』 hay là 『Sàn』 liên tục chảy vào trong đầu tôi.

Ừ, cảm giác hơi nhức đầu một chút.

Quá nhiều thông tin cùng một lúc.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV1』 đã trở thành 『Giám Định LV2』》

Nhức đầu một chút chẳng sao cả!

Tuyệt vời!

Dù chỉ là một cấp, nhưng cảm giác bước thêm một bước thật là sướng!

Tôi thử giám định bản thân lần nữa khi đang sung sướng.

『Taratect Nhỏ Hạ Cấp

Không tên』

Ô!

Đã xuất hiện tên chủng loại rồi!

Dĩ nhiên thông tin vẫn quá ít nhưng so với LV1 thì đây đã là một bước tiến dài.

Nhưng mà tôi biết được tôi vừa Nhỏ vừa Hạ Cấp.

Nghe cứ như tôi là một chủng loại rất yếu ớt

Un, cảm giác hăng hái từ skill "Giám định" lên cấp hơi giảm một chút.

Mặc dù tôi không có mong đợi gì nhiều, nhưng bị xác định rằng tôi là chủng loại yếu ớt vẫn hơi...

Mà, vậy giống như tôi kiếp trước thôi, nghĩ thêm nhiều cũng chẳng làm tôi thấy khá hơn được.

Bỏ qua chút thất vọng đó, tôi quay lại cày cấp cho "Giám Định".

....Nó không tăng thêm nữa.

Sau đó, dù tôi có giám định bức tường bao nhiêu lần đi nữa nó cũng không lên cấp.

Nhân tiện, kết quả giám định bức tường bây giờ là 『Tường Mê Cung』

Một kết quả không có ích cho lắm.

Cứ coi như chuyện đó là chuyện nhỏ đi. Tại sao cấp độ của skill không tăng thêm?

Un.

Khả năng lớn nhất là khi thứ gì đó đã được giám định rồi thì độ thông thạo skill sẽ không tăng dù có giám định thứ đó thêm nữa.

Nếu không thì cày cấp quá dễ dàng rồi.

Để cho chắc, tôi giám định mọi góc ngách trong nhà của tôi.

Nhưng cấp độ vẫn không tăng lên.

Xem ra độ thông thạo ở đây là không đủ.

Vậy nghĩa là nếu muốn cày cấp cho "Giám định" tôi phải rời khỏi nhà.

Nghĩ kĩ lại thì trước đó tôi đã giám định rất nhiều quái vật.

Có lẽ độ thông thạo tăng nhiều là từ lần đó.

Nhưng mà, ở bên ngoài.

Quá phiền phức.

Đặc biệt là khi tôi có ngôi nhà êm ái như thế này.

Nếu muốn sống thoải mái cứ ở trong nhà.

Nếu muốn lên cấp thì phải ra ngoài.

Cả hai lựa chọn đều có lợi và hại, sự nguy hiểm khi rời khỏi nhà là cái hại lớn nhất.

Un.

Quyết định rồi.

Tạm thời cứ ăn vạ ở đây đi.

Đảng nào thì cũng không có ai trừng phạt tôi nếu tôi lười một chút.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Lên Cấp!

Lúc tôi đang ngủ thì có phản ứng từ đây.

Có vẻ con mồi thứ hai của tôi đã xuất hiện.

Ngay lúc đang đói luôn. Tiện thật.

Tôi nhảy chân sáo tới chỗ đồ ăn.

...Cảnh một con nhện nhảy chân sáo không đùa được.

Vì lần trước đã bị tấn công nên lần này tôi cẩn thận hơn một chút.

Nào, lần này là con mồi thế nào đây?

『Ếch Elro』

Là một con ếch.

Là MI!

TẠI SAO CHÚ!?

Không lẽ trong hàm ngực này ngoài ếch ra đích có gì khác à!

Khả năng con mồi ngu ngốc hai lần liên tiếp bị bắt cao thế à!?

Haa! Haa!

Giọng Kansai giả của tôi vô tình xuất hiện.

Trời ạ, làm gì bây giờ...

Rào! (tiếng nước tạt)

Khooooong!?

Trong lúc đang diễn hài kịch một mình thì tôi dính đòn của con ếch.

Tới kiếp này tôi mới biết.

Tôi đúng là đại ngốc mà!

A, un.

Cơn đau làm tôi bình tĩnh lại.

Có vẻ như skill Kháng chưa lên cấp.

Độ thông thạo vẫn chưa đủ.

Kệ, không sao hết.

Tôi bọc con ếch lại trong một cái kén để nó không chống cự được.

Và tôi cắn nó.

Lần trước chỉ bị cắn một lần nó vẫn chưa chết, chắc là nó có skill "Kháng Độc".

Dù vậy bị cắn rồi thì nó sẽ yếu đi.

Tôi mau chóng đưa nó về nhà.

Rồi tôi sửa lại lưới lần nữa.

Xong, như thế này là hoàn hảo.

Khi tôi quay lại con ếch vẫn đang cố thoát khỏi kén của tôi.

Un.

Có vẻ một lần là không đủ.

Cạp!

Tôi cắn nó.

Lần trước, phải cắn liên tục nó mới chết, nhưng nghĩ kỹ lại thì không cần phải cắn nhiều như thế làm gì.

Chỉ cần giữ nguyên răng ở một chỗ và bơm độc vào là đủ.

《Độc thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV1』 đã trở thành 『Nanh Độc LV2』 》

Ồ!

Một skill đã lên cấp!

Một skill tôi chưa nghe đến bao giờ.

Skill đó lên cấp cùng lúc với con ếch ngừng giãy dụa.

Mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ nên tôi hơi giật mình.

Có vẻ là độc của tôi mạnh hơn nhờ "Nanh Độc" của tôi lên cấp.

Hay đấy!

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể Taratect Sơ sinh (small lesser ?) LV1 đã trở thành LV2》

Hmm?

Hmmmm?

A, người tôi có cảm giác kì lạ!?

Ừ!?

Cái gì thế này!?

Da của tôi đang rơi ra?

Lột da? Đây là lột da sao!?

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Độc LV2』 đã trở thành 『Kháng Độc LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV3』 đã trở thành 『Tơ Nhện LV4』 》

《Điểm skill tăng》

Hmmm!?

Kh-Khoan đã!?

Vừa rồi, sao tôi có cảm giác mình vừa đọc sơ qua thông tin gì đó rất quan trọng!?

Làm ơn nói lại đi!

MỘT LẦN THÔI!

~Tĩnh lặng~

Oufu.

Thật đó hả?....

Không không.

Hãy ngẫm lại kĩ nào.

Giọng nói trên trời nói rằng tôi vừa lên cấp thì phải?

Nó có nói vậy đúng không?

A, tôi không để ý lắm vì đột nhiên lột da.

Không, không phải là đột nhiên lột da là chuyện kì lạ sao?

Vậy là vì lên cấp nên cơ thể tôi phải tự thay đổi?

Tạm thời hãy gỡ lớp da cũ này xuống đã.

Uwa, có vẻ như sau lưng tôi đã bị thương.

Nhìn có vẻ là chỗ dính nước miếng của con ếch kia.

Mặc dù trước đó không thấy được, nhưng thực sự bị thương như thế này là rất nặng.

Hmm?

Nghĩ kĩ lại, hình như chỗ tầm nhìn bị mất của tôi đã bình thường lại rồi!

Ồ!

Hồi phục hoàn toàn mỗi khi lên cấp. Thật là rộng rãi mà.

Un.

Chắc chắn là tôi đã lên cấp.

Cơ thể tôi cảm giác nhẹ nhàng hơn và ở trong tình trạng tuyệt hảo.

Vậy lí do lên cấp là việc tôi giết con ếch và nhận được điểm kinh nghiệm đúng không?

Tạm thời vừa ăn vừa suy nghĩ đi.

Hmm, hãy tập trung nhớ lại từng cái một nào.

Đầu tiên là giọng nói bảo tôi vừa lên cấp.

Sau đó thì tôi bắt đầu lột da, trong lúc đang bóc rồi thì tôi có cảm giác giọng nói trên trời đã nói nhiều thứ liên tục.

Nhớ lại nào, skill, a, có skill đã lên cấp à?

Hơn nữa không phải chỉ một?

Hai skill lên cấp cùng lúc?

Tại sao?

Đúng rồi, trước khi giọng nói nhắc đến skill nó còn nhắc tới cái gì đó khác nữa.

Là 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 đúng không?

Đúng rồi!

Đúng rồi, nó đã nói vậy!

Vậy có nghĩa là mỗi khi tôi lên cấp sẽ có thêm điểm bổ sung cho độ thông thạo của toàn bộ skill.

Vì vậy hai skill lên cấp cùng lúc.

Hai skill đã lên cấp là "Kháng Độc" và "Tơ Nhện" nhỉ?

Hờ, vậy ra tơ cũng là một skill.

Tôi không nhớ nó là cấp mấy.

Nhưng nếu cứ dùng tơ nhện liên tục tiếp thì skill sẽ tiếp tục tăng cấp nhỉ?

Có vẻ tôi vừa có được thông tin hữu dụng.

Tổng kết lại, lên cấp sẽ hồi phục khả năng cơ thể hoàn toàn.

Hình như chỉ số cũng tăng.

Quan trọng nhất là mỗi skill sẽ được thêm một mức độ thông thạo nhất định.

Không biết tổng lượng thông thạo là bao nhiêu, nhưng hai skill tăng cùng lúc vậy nên không thể ít được.

Vậy cứ lên cấp cũng có thể tăng cấp cho skill.

Nói như thế, lên cấp.

Dù biết rằng có skill nhưng trước đó tôi chưa rõ liệu có cấp độ không, nhưng có vẻ là có.

Mặc dù tôi đã tránh việc suy nghĩ như thế, nhưng thế giới này rất giống một game.

Nếu như thế giới này là game, tôi đã sợ rằng mình sẽ không thể kiểm soát bản năng game thủ, nhưng có vẻ quá trễ rồi.

Tôi thấy hơi hăng lên rồi đó.

Có vẻ chống lại linh hồn của Game thủ là không được rồi.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S1: Ngày Mà Cuộc Sống Bình Thường Kết Thúc.

Hôm đó chỉ là một ngày bình thường.

Tôi đi tới trường, ăn trưa cùng đám bạn, vào lớp học, về nhà thì ngồi chơi game, ăn tối, tắm rửa rồi đi ngủ.

Lẽ ra hôm đó phải là một ngày bình thường như thế.

Hôm đó, tôi vừa đi tới trường vừa dụi mắt.

Vì đêm hôm trước tôi đã chơi game online tới tận khuya.

May mắn thay tôi đã lập được tổ đội cùng với Bald-san, vì vậy tôi đã chơi quên luôn giờ giấc.

Bald-san mà tôi vừa nhắc đến là một người chơi có tiếng trong game mà tôi chơi.

Như tên anh ta, nhân vật này là một ông chú cực ngầu đầu hói, một người chơi miễn phí không quan tâm những thứ như quần áo cash mà chỉ điều khiển nhân vật của mình một cách điêu luyện ở tiền tuyến.

Bởi vì anh ta không bao giờ chat, nhiều người chơi cảm thấy bị anh ta cuốn hút.

Dĩ nhiên được chơi cùng với Bald-san nổi tiếng làm tôi hăng tới mức không dám ngủ.

Khi đến trường, tôi cố gắng không ngáp lúc bước vào lớp.

[Sáng tốt lành]

[Chào buổi sáng]

[Uhm... Sao thế? Mặt chú hăm vãi ra]

Tôi chào hai người bạn của tôi Sasajima Kyouya và Ooshima Kanata.

Cả hai đều chơi cùng trò game online với tôi, hai đồng chí trong game của tôi.

[Ờ, nghe và há hốc mồm ra nhá, hôm qua anh mấy chú ở trong cùng đội với Bald-san]

[Thật á!?!]

[Ờ, nhờ anh mà bọn anh suýt xong nhiệm vụ luôn]

[Uwaa. Thật à? Đừng nói là anh vào đội ngay sau khi anh vừa out chứ.]

Tôi đã chơi chung với Kanata lúc đầu.

Nhưng cậu ta log out vì lúc đó đã trễ.

[Đệt biết thế anh ở lại chơi thêm tí là được rồi.]

Kanata có vẻ hơi sốc.

Nhưng nói thật nếu cậu ta không log out thì tôi đã không lập đội cùng Bald-san được.

[Rồi sao nữa? Chơi với Bald-san cảm giác ra sao?]

Kyouya hỏi, tôi nhớ lại lúc chơi với Bald-san tối hôm trước.

「Cứ như một cái máy ấy, mấy chú tin nổi không. Ảnh vừa né đòn của Phù Thủy Besbel vừa tiến tới.」

Phù thủy Besbel là một con boss cấp cao ở trong hầm ngục, và giết nó không dễ tí nào.

Trên mạng nó được đặt biệt danh là 「Touhou」, bởi vì số lượng kinh khủng ma pháp nó có thể bắn ra liên tục.

Phần khó của con boss này là việc nó bắn phép không biết mệt.

Không có cơ hội nào để tấn công, và nếu để nó yên thì nó sẽ cứ bắn tiếp.

Thường thì chiến thuật là tăng kháng phép lên rồi chuẩn bị chết chung, hoặc dùng khiên đỡ đòn mấy cho đội hình sát thương ở đằng sau tĩa nó từ từ.

Nhưng Bald-san, anh ta đã chạy thẳng vào con boss, né toàn bộ các skill rồi nhảy thẳng vào ngực nó mà chém nó chết.

Thực sự quá khủng.

Tôi lúc đó ngoài việc há hốc mồm nhìn màn hình thì không làm được gì khác.

「Không hổ danh là Bald-san, biệt danh Idaten của anh ấy không phải chỉ là đùa」

「Không, thực sự là chạy nhanh như thế mà không đủ trình thì cũng sẽ chết như thường. Hiển nhiên là trình vẫn là cần thiết nếu muốn làm mấy trò đó.」

Kanata vừa nói vừa vỗ vỗ cánh tay của cậu ấy.

Đúng thế, dù có cùng chỉ số và trang bị như Bald-san tôi cũng sẽ không thể giết boss như thế được.

[A, anh muốn tăng trình lên!]

[Hết giờ học đi cày không chú?]

[Chơi luôn]

[Ừ, kiếm bãi nào tốt hơn mà cày đi.]

Chương reo báo hiệu giờ học sau khi chúng tôi xác định kế hoạch.

Chúng tôi về chỗ ngồi của mình.

Không biết rằng lời hứa đó sẽ không thể thực hiện được.

[Hử?]

Khi giờ học bắt đầu tôi chợt phát hiện hộp bút của tôi không có ở trong cặp.

Nghĩ lại thì, hình như hôm qua tôi đã viết thông tin về game vào trong cuốn vở.

Vậy là tôi đã quên bỏ hộp bút vào cặp sau khi sử dụng.

[Ôi không...]

[Sao thế?]

Người phản ứng lại là Hasebe Yuika, cô gái ngồi bên cạnh tôi.

[Tui quên đem hộp bút rồi]

[Arara, đành thế, cho ông mượn nè.]

Hasebe nói và đưa tôi một cây bút chì cùng một cục tẩy.

「 Cám ơn nhiều 」

「 Umu. Cứ mua kẹo cho tui là được 」

「 Ở thế không phải miễn phí à. 」

Tôi nhận lấy cây bút rồi cười trừ.

Cũng như trên, lời hứa này tôi cũng không giữ được

Và rồi thời điểm đó đến.

Trong lớp học Văn.

Tôi đang buồn ngủ.

Cố gắng chống lại cơn buồn ngủ tấn công liên tục.

Ở trên bục là giáo viên có chiều cao khiêm tốn của chúng tôi, biệt danh là Oka-chan. Cô đang đọc lớn từng Hán tự một ở trong sách.

Đa số học sinh đang tập trung vào cuốn sách của họ ở trên bàn.

Tôi cố gắng dứt mình ra khỏi cơn buồn ngủ và ngược đầu lên.

Đập vào mắt tôi là hình dáng của nữ sinh đang ngồi ở ghế trên bên trái so với tôi.

Một nữ sinh được gọi là Rihoko.

Đó không phải là tên thật của cô ấy.

"Real Horror Child" (リアルホラー子). Gọi tắt là Rihoko(リホ子).

Cô ấy là một cô gái hơi kì lạ, đáng người mạnh mẽ, khuôn mặt trắng nhợt và luôn có biểu hiện chán nản trên mặt.

Tôi không muốn nói xấu một người đến mức đó, nhưng cô ấy luôn cho tôi một cảm giác không hợp thói thường.

Rihoko đang ngủ say sưa, cứ như đang khiêu khích tôi người phải cố gắng không ngủ gật.

Thực sự là bực mình, tôi không nhìn cô ấy nữa.

Đó, Nó... ở đó.

Một vết nứt.

Có lẽ tôi là người duy nhất để ý vết nứt đó.

Ở ngay giữa căn phòng, một vết nứt hiện ra ở nơi nó không thể tồn tại được.

Không có từ nào có thể tả được nó ngoại trừ là một vết nứt.

Hơn nữa nó đang bự ra.

Cứ như vết nứt có thể bẻ ra bất kì lúc nào.

Ngay cả khi tôi thấy được nó, trừ việc nhìn nó trên trời thì tôi không thể làm gì khác.

Kết quả vẫn sẽ như cũ dù tôi có cố gắng làm gì.

Vết nứt nổ tung một cách hoành tráng.

Ngay lúc đó, một cảm giác đau đớn lan khắp người tôi.

Tôi, chúng tôi đã chết.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 11: I~To Maki Maki I~To Maki Maki♪

Một sợi tơ trắng mỏng gắn trên hai chân trước của tôi.

Khi tôi kéo thì có căng ra.

Nếu thả ra thì nó trở lại hình dáng ban đầu.

Un.

Đúng là nó đã trở nên giống như cao su như tôi mong muốn.

Tôi đang làm gì à?

Từ khi biết "Tơ Nhện" là một skill, tôi đã bắt đầu thử nghiệm những sợi tơ bằng nhiều cách khác nhau và nhân tiện tăng độ thông thạo cho skill.

Cho tới giờ tôi chỉ sử dụng tơ cho việc làm tổ và trói con mồi lại.

Thế nên dù tôi là người làm ra những sợi tơ này, tôi vẫn không rõ lắm về chúng.

Eh?

Ra ngoài mà cày cấp á?

Vô vọng.

Mặc dù lúc lên cấp thì tôi rất hăng, nhưng mà nghĩ kĩ lại thì chuyện đó là vô vọng rồi.

Cứ nghĩ xem nào.

Một cô gái chỉ giỏi chơi game liệu có thắng nổi một trận chiến không?

Vô vọng.

Dù cơ thể này là cơ thể của một con quái vật, nhưng điều khiển quá kém cỏi thì cũng vậy thôi.

Điều khiển cơ thể trong game với ngoài đời khác nhau một trời một vực.

Trong game thì nhân vật thế nào cũng không thấy mệt, nhưng ở ngoài đời càng di chuyển nhiều thì càng dễ mệt hơn.

Hơn nữa ở kiếp trước tôi không đi đâu ngoài đi học ở trường, nên tôi chỉ là một cô bé yếu ớt mà thôi.

Muốn tôi đánh thắng một con quái vật sống nhờ vào bản năng hoang dã thì hơi khó đó.

Dĩ nhiên không phải là tôi không có tỉ lệ thắng, nhưng mà thất bại đồng nghĩa với cái chết. Tôi muốn tránh lựa chọn nguy hiểm đó.

So sánh với việc đó thì chờ một con mồi đáng thương lọt vào lưới dễ hơn rất nhiều.

Ngoài ra như thế này cũng hiệu quả hơn chạy vòng vòng hầm ngục mà không biết đường đi.

Một ngày nào đó tôi sẽ rời khỏi nhà, nhưng phải chờ sau khi tôi lên cấp đủ đã.

Mặc dù trong trò game online thì tôi sử dụng một nhân vật không cân bằng như thế nhưng cày cấp nhẹ nhàng ở lúc đầu là lỗi chơi của tôi.

Cứ thanh toán vừa lên cấp nhờ giết boss vừa ngâm nga một bài hát.

Đặc biệt bây giờ mạng sống của tôi có thể bị nguy hiểm, nên muốn đánh nhau thì phải chờ tôi tự tin vào bản thân thêm chút đã.

Nâng độ thông thạo cho "Tơ Nhện" là một phần của việc cày cấp của tôi hiện tại.

Nghĩ kĩ lại thì mớ tơ nhện này cơ bản là nguồn sống của tôi.

Nghĩ đến việc đi vòng vòng hầm ngục do không thể xây nhà làm tôi rùng mình.

Nếu như thế thì bây giờ chắc tôi đã chết rồi?

Không thể nghỉ ngơi được, không thể bắt mồi được.

Tất cả là nhờ vào tơ nhện mà tôi có thể sống thoải mái như bây giờ.

Với lối suy nghĩ đó, bây giờ quan trọng nhất là nâng cấp cho tơ nhện.

Không biết lên cấp thì nó sẽ như thế nào, nhưng chắc chắn không thể yếu hơn được.

Đầu tiên tôi đã tìm hiểu đặc tính của tơ nhện bằng cách thử sử dụng nó nhiều cách khác nhau.

Trước hết là vừa nhả tơ vừa thử điều chỉnh độ dày, độ dính, độ khỏe và độ co giãn.

Điều chỉnh độ dày cực kì dễ dàng.

Muốn nhả một sợi tơ mỏng như tóc tôi cũng làm được.

Mặc dù làm nó mỏng đến mức vô hình thì lại không được.

Trong hàm ngực tối thế này thì chắc nhìn thấy sợi tơ này cũng đủ khó rồi.

Có điều, kết quả của việc thử độ khỏe thì cho thấy sợi tơ càng mỏng thì nó càng yếu.

Chuyện này dễ hiểu thôi.

Hiển nhiên là nó sẽ yếu đi.

Nếu lên cấp nữa có lẽ sợi tơ sẽ tự mình khỏe hơn. Hãy mong chờ chuyện đó.

Ngược lại thì sợi dây càng dày thì nó càng khỏe.

Sợi dây dày nhất tôi có thể tạo ra bây giờ có đường kính 2cm.

Giống một sợi dây thừng bình thường.

Đó là mức tối đa hiện tại của tôi, nhưng nếu bện nhiều sợi lại thì nó có thể dày hơn được.

Hơi tốn thời gian thôi.

Tôi hơi hối hận một chút lúc đang làm thí nghiệm độ dính.

Mọi người cứ nghĩ tơ nhện nào cũng dính, nhưng cũng có loại không dính.

Lí do nhện bình thường không bị mắc vào tơ của nó là vì nó biết cách dùng đúng.

Lúc dùng bản năng làm tổ tôi đã biết điều này.

Nói chung là, lúc đang làm thí nghiệm thì tôi bị mắc kẹt vào tơ nhện của chính bản thân mình.

A, un.

Để biết cách dùng cả hai loại tơ một cách hiệu quả, tự bị kẹt vào tơ của bản thân là cần thiết.

Tôi là một tên ngốc vì bị mắc kẹt trong tơ của bản thân.

Tôi đã mất kiên nhẫn.

Thực ra, lúc đó tôi không biết độ dính của tơ vẫn có thể được điều chỉnh sau khi tơ đã được nhả ra, kết quả là tôi suýt chết vì bị kẹt trong cái bẫy do chính mình làm ra.

Độ dính của sợi tơ sẽ có thể được thay đổi khá nhiều nếu sợi dây vẫn còn dính trên tuyến tơ của tôi.

Sau đó tôi đã thử thay đổi độ dính của một sợi tơ đã bị cắt ra khỏi tuyến tơ, kết quả là độ dính chỉ đổi một chút.

Bình tĩnh lại, tôi kiểm tra sức mạnh.

Tơ mỏng thì yếu tơ dày thì mạnh. Nhưng thực sự mức độ chịu đựng của một sợi tơ là bao nhiêu?

Ý tôi là sao hở?

Khi tôi làm sợi tơ khỏe hết mức có thể thì dù dùng sức cỡ nào tơ cũng không đứt được.

Ngay cả khi tôi dùng răng cắn cũng không được.

Nếu cái gì đó bị mắc vào sợi dây này thì đừng hòng thoát.

Thực ra có lẽ có nhiều quái vật khác khỏe hơn tôi có khả năng xé rách tơ của tôi. Vì vậy quá tự tin là cấm kị.

Cuối cùng là kết quả của thí nghiệm độ co giãn. Hiện tại tôi có một sợi tơ đang được kéo căng ra.

Un.

Sợi tơ-dây thun này có vẻ có ích.

Nếu có đá ở đây tôi có thể làm một cái ná đơn giản.

Hơn nữa nó còn nhiều cách dùng khác.

Hiện tại tôi thỏa mãn với kết quả của thí nghiệm.

Nhưng dù tôi đã dùng tơ nhiều như vậy đi nữa cấp độ của nó vẫn chưa tăng lên.

Hơn nữa còn một vấn đề rất lớn không thể bỏ qua được.

Càng nhả nhiều tơ thì tôi càng dùng nhiều năng lượng.

Nói ngắn gọn thì tôi đang rất đói dù chỉ mới ăn con ếch gần đây.

Mức độ tiêu dùng năng lượng này không phải quá tệ, nhưng nếu lần sau muốn sử dụng tơ có lẽ tôi phải ăn cho đầy bụng đã, nếu không sẽ rất nguy hiểm.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Một Cuộc Hội Ngộ Cảm Động

A, đói quá đi.

Nhưng không có con mồi nào bị mắc trong lưới thì tôi không có gì để ăn cả.

Chuyện này là không thể tránh được, tôi sẽ tạm ngủ cho quên đói.

Phải ngủ mới giữ sức được.

Un, hoàn toàn không phải tại tôi lưới đâu.

Ngay lúc tôi nghĩ mình có thể ngủ một giấc thoải mái thì tôi bị dựng đầu dậy.

Sợi tơ của tôi rung lên báo hiệu có con mồi.

Có con mồi mắc vào lưới rồi à?

Chắc chắn.

Là nó chưa bị mắc vào lưới.

Bởi vì nó đang di chuyển thoải mái trên lưới.

Không thể nào.

Mặc dù tôi đoán trước được là sẽ có loài nào đó đủ sức xé rách lưới của tôi, nhưng chưa hề nghĩ tới việc có ai có thể di chuyển trên lưới.

Tôi hơi bị bất ngờ vì tình huống hiện tại, thế nên tôi đã phản ứng chậm.

Thứ đó đã leo qua lưới của tôi và đột nhập vào nhà của tôi.

Không tốt.

Mặc dù đã quyết định rằng nếu có thứ gì đủ sức vượt qua hàng lưới nhện thì tôi sẽ bỏ chạy, nhưng bây giờ tôi chỉ có lựa chọn chiến đấu với nó mà thôi.

Thật là bất cần mà.

Vì bị đánh thức bất ngờ nên tôi vẫn chưa thể xem xét tình hình một cách hoàn toàn được.

Lần đầu tiên tôi cảm thấy nguy hiểm ở trong chính ngôi nhà của mình.

『Taratect Nhỏ Hạ Cấp』

Kẻ xuất hiện là một con nhện giống như tôi.

Vì cùng chủng loại với tôi, nên nó vượt qua lưới nhện của tôi một cách dễ dàng.

Hello brother- Xin chào người anh em. (TN: bản gốc ghi bằng tiếng anh)

Có lẽ đây là một trong số các anh em của tôi.

Nhưng liệu đây là anh hay là chị hay là em trai hay là em gái thì tôi không biết được.

Một cuộc hội ngộ cảm động với người anh em thất lạc từ lâu của tôi.

Thế nhưng, mạng sống tôi đang gặp nguy hiểm.

Khoan khoan khoan.

Bình tĩnh.

Chưa xác định liệu nó có phải là kẻ thù của tôi hay không mà.

Ngay cả khi chúng tàn sát lẫn nhau khi vừa sinh ra đi nữa, có khi nó sẽ bỏ qua tôi vì chúng tôi cùng chủng loại.

Kichikichikichi. Sha!

À, ừm.

Là kẻ thù.

Nhưng nó chỉ mới đe dọa chứ chưa tấn công tôi.

Có vẻ nó chỉ mới quan sát quanh đây.

Tôi nên làm gì bây giờ.

Bỏ chạy không hẳn là một ý tốt.

Cùng chủng loại với tôi, tức là có khả năng cơ thể giống tôi.

Tới giờ, tôi đã dựa vào sức chạy của mình, nhưng mà không có gì chắc chắn là tôi sẽ chạy thoát khỏi một tên có tốc độ ngang tôi.

Hơn nữa dù bỏ chạy thành công cũng không hẳn là an toàn.

Bởi vì ở ngoài còn rất nhiều hiểm họa từ những quái vật khác.

Trong tình trạng hiện tại của tôi, bỏ chạy hết tốc lực, tổn toàn bộ thể lực, nếu ra ngoài được cũng không an toàn tí nào.

Xây một ngôi nhà mới thì phải tốn thêm sức, chưa nói đến việc phải kiếm được chỗ tốt.

Trong tình trạng kiệt sức, chạy vòng vòng đi tìm một chỗ tốt để làm nhà không khác gì tự sát.

Chỉ nghĩ thôi đã thấy sợ rồi.

Vậy hiện tại tôi có thể làm gì? Chỉ còn cách giết tên này mà thôi.

Tôi làm nổi không?

Tôi nghĩ mình hơi ở thế yếu.

Bởi vì chúng tôi cùng chủng loại nên khả năng cơ thể không khác nhau mấy.

Nhưng đó chỉ là trong trường hợp cấp độ chúng tôi bằng nhau.

Nếu tên này sinh cùng lúc với tôi thì chắc sẽ không có sự khác biệt gì giữa cấp độ của chúng tôi.

Có lẽ chỉ chênh lệch cao nhất là 1 cấp.

Vì tên này đã đi tuốt từ bên ngoài vào tới đây.

Nên hẳn có lẽ cấp cao hơn tôi.

Khả năng tệ nhất là tên này sinh ra sớm hơn và thuộc lứa trước.

Trong trường hợp đó thì cấp độ của hẳn phải cao hơn tôi rất nhiều.

Nếu hẳn đã đạt tới cấp độ mà hẳn có thể thoải mái đi lại ở nơi mà tôi định đi trong tương lai.

Vậy khả năng thắng của tôi là không.

Nói chẳng nào đi chưa thì đây là cuộc chiến sinh tử.

Nếu là vậy thì nghĩ quá nhiều về sức chiến đấu của kẻ thù không làm được gì cả.

Tôi vẫn sẽ cố gắng hết sức.

Nếu như thắng là vô vọng vậy thì đó là sự kết thúc của cuộc sống nhện nhện này.

Mặc dù tôi chưa muốn chết, nhưng với một thế giới có sự hồi sinh như thế này thì rất có thể sẽ tồn tại thế giới bên kia.

Hãy quyết tâm nào.

Tập trung cho trận chiến này.

Loại bỏ các ý nghĩ rác.

Tôi đưa mắt tập trung hoàn toàn vào kẻ thù.

Cả hai chúng tôi cùng lúc hiểu rằng cuộc chiến đã sắp bắt đầu, tôi vào thế chuẩn bị.

Tôi hơi cong lưng lên.

Như tư thế bật chạy.

Kẻ thù trước mặt tôi lấy hết sức bình sinh mà nhảy lên, như tôi đã dự đoán.

Nó nhảy rất cao.

Tôi ngược nhìn kẻ thù đáng thương hiện đang ở trên không trung dọa nạt bằng những chiếc vuốt của nó.

Tôi lùi về một bước, nhả tơ về hướng kẻ thù đang nhảy lên.

Tên này đã chọn sai rồi.

Hắn chọn cách tấn công bằng vuốt chứ không phải dùng vũ khí tốt nhất mà loài nhện có, Nanh Độc.

Dĩ nhiên móng vuốt không phải là để chừa.

Thế nhưng nó chỉ là công cụ được sử dụng để kèm con mồi lại.

Hoàn toàn không phải là vũ khí chính.

Vũ khí của một con nhện là Tơ và Nanh Độc.

Một kẻ không hiểu được đạo lý đơn giản như thế làm sao đánh bại được tôi.

Người anh em dễ dàng bị trói lại giữa không trung.

Tơ nhện dính và mắc vào người của nó, khiến nó té nhào xuống mặt đất.

Tôi lao tới ngay lập tức.

Cạp!

Và cắn vào người nó với Nanh Độc một cách tàn nhẫn.

Giống như tôi, tên này chắc chắn có skill "Kháng Độc".

Nhưng thế thì đã sao chứ.

Một khi bị Tơ Nhện trói lại thì kết cục đã định rồi.

Những gì còn lại tôi phải làm đó là tiêm thêm độc đủ để vượt qua hiệu quả của "Kháng Độc".

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV2』 đã trở thành 『Nanh Độc LV3』 》

Skill "Nanh Độc" lại lên cấp có lẽ vì tôi liên tục tiêm một lượng lớn độc vào trong con nhện kia.

Cũng khoảng lúc đó, người anh em của tôi ngừng di chuyển.

Tôi sẽ không quên cậu đâu người anh em.

Kẻ ngu ngốc đầu tiên dám xâm chiếm nhà tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tôi Nhận Được Một Danh Hiệu Đáng Khinh

Tôi dễ dàng tránh được cuộc tấn công của người anh em tôi.

Không.

Tôi may mắn là hẳn là một thằng ngốc.

Nếu như là một cuộc chiến thực sự thì sẽ nguy hiểm hơn nhiều.

Tôi phần nào hiểu được khả năng của bản thân hơn một chút.

Vì tôi không thể kiểm tra chỉ số của bản thân như trong game được nên tôi chỉ có thể đánh giá khả năng của bản thân một cách khách quan.

Xem sơ thì vũ khí tốt nhất của tôi là Tơ Nhện và Nanh Độc.

Trói đối thủ lại bằng Tơ và rồi kết liễu bằng Nanh Độc.

Đây là combo bất bại của tôi. Nói cách khác, nếu combo này thất bại thì tôi thua chắc.

Đó là tất cả mà tôi, hay nói đúng hơn, chúng tôi, loài nhện có thể làm, Tơ và Nanh Độc là những vũ khí quan trọng.

Tên xâm lấn ngu ngốc này không hiểu gì cả.

Tôi, một thành viên tự hào của loài nhện, đã đoán được rằng kẻ đầu tiên trói đối thủ lại được là kẻ thắng cuộc.

Vì vậy nên nghĩ ra chiến thuật thích hợp để trối đối thủ lại là trọng tâm, thế nhưng kết quả lại là như thế này.

Nhảy thẳng vào mà không có chút dự trù nào, mi thực sự bị ngu à? Mi ngốc thật đúng không? Mi muốn chết thì nói một tiếng đi. À không mi chết rồi.

Đúng hơn, chuyện làm tôi thấy lạ là tên ngốc này lại sống được lâu như vậy. Tôi hơi ngưỡng mộ phần may mắn đó.

Mấy con quái ở ngoài kia, nói trắng ra là tôi không nghĩ mình thắng nổi bọn đó. Cái tên này làm sao sống được tới tận bây giờ?

Maa~ Nghĩ nhiều cũng vậy, giờ hẳn chết rồi.

Ai cũng biết một xác chết ở trong tổ của tôi có kết cục thế nào mà đúng không?

Giờ tôi đang đói lắm luôn.

Mặc dù tên này nhìn gớm chết được, nhưng mà lúc ăn con ếch đầu tiên thì tôi hết quan trọng bề ngoài rồi.

Anh em?

Thì đã sao chứ?

Chúng loại nhện này vốn là loài ăn thịt lẫn nhau.

Thế nên, Itadakimasu~

Fuu.

Cám ơn vì bữa ăn ngon.

Mặc dù nhìn gớm thế, nhưng nó lại ngon hơn con ếch.

Có phải là tại vậy không?

Vì con ếch có cả Hệ Axit lẫn Hệ Độc?

Mặc dù nói là ngon hơn so với con ếch, nhưng con nhện này vẫn không ngon tí nào vì nó có độc.

Lúc tôi đang thư giãn thì tôi lại nghe giọng nói máy móc trên trời cao vọng xuống.

《Điều kiện đã đạt được. Nhận được danh hiệu 『Phàm ăn tục uống』》

《Qua hiệu ứng của danh hiệu 『Phàm ăn tục uống』, nhận được Skill 『Kháng Độc LV1』 『Kháng Hủ Thực LV1』》

《Skill 『Kháng Độc LV1』 đã nhập chung với skill 『Kháng Độc LV3』》

《Điều kiện đã đạt được. Nhận được danh hiệu 『Kẻ ăn thịt đồng loại』》

《Qua hiệu ứng của danh hiệu 『Kẻ ăn thịt đồng loại』, nhận được Skill 『Cấm Kị LV1』 『Ma Pháp Dị Giáo LV1』》

Gì thế?

Ế, cái gì thế?

Mỗi lần nghe giọng nói trên trời cao thì tôi lại ngạc nhiên, nhưng lần này không chỉ ngạc nhiên mà là kinh ngạc luôn rồi.

Danh hiệu là gì?

Hiện tại chắc phải bình tĩnh cái đã.

Mỗi khi cần bình tĩnh lại tôi bắt đầu nhả tơ.

Tôi từ tốn làm một chùm tơ rồi quấn nó lại thành một cuộn len trắng nhỏ.

Fuu, bình tĩnh được tí rồi.

Rồi, danh hiệu.

Là cái đó phải không?

Thứ mà tôi nhận được sau khi đạt đủ điều kiện đặc biệt nào đó?

Dù vậy đi nữa những danh hiệu tôi nhận được lại là những cái danh hiệu gồm ghê tởm và đáng xấu hổ như thế.

『Phàm ăn tục uống』 cái đó là chửi rồi chứ không phải là danh hiệu!

『Kẻ ăn thịt đồng loại』 nội cái tên đó đủ nói rõ là nó không tốt rồi!

Người khác chắc không thấy được nhỉ...?

Nếu cấp độ "Giám Định" của họ cao thì có lẽ họ thấy được.

Uwaa.

Nếu mấy danh hiệu này bị nhìn thấy thì không tốt tí nào.

Dù nói vậy thì tôi vẫn là quái vật, nếu bị con người thấy thì chẳng nào cũng chết.

Nhưng nếu mặc kệ cái tên mà chỉ nhìn vào tác dụng, không phải nó rất tốt sao?

Tôi nhận được những bốn skill từ hai danh hiệu này.

Tôi đã có sẵn "Kháng Độc" rồi, từ cách nói của giọng nói trên trời cao có lẽ độ thông thạo của skill được cộng dồn vào nhỉ?

Không thấy được thông tin chi tiết thật sự rất bất tiện.

Tôi muốn cấp độ "Giám Định" tăng nhanh một chút đi.

Bỏ qua chuyện đó, tôi hơi hứng thú với ba skill còn lại.

"Kháng Hủ Thực", skill này có lẽ tôi hiểu.

Chắc là độ thông thạo của skill tăng lên nếu tôi ăn những thứ bị ôi thiu.

Chắc tôi sẽ không ăn một cách tự nguyện đâu...

Hai skill còn lại mới là vấn đề

Skill "Cấm Kị" nghe là đã thấy nguy hiểm rồi, nhưng tôi không biết tác dụng nó là gì cả.

Nói thẳng ra thì tưởng tượng cũng không hiểu được.

Err, xin cho một lời giải thích.

Nếu không hiểu nó dùng làm gì thì skill đó vô dụng rồi.

"Ma Pháp Dị Giáo" cũng thế.

Tôi không biết làm sao dùng nó.

Hử?

Nếu niệm chú liệu nó có dùng được không?

Ngay cả khi tôi nói thế, là nhện nên tôi không biết nói.

Tôi chỉ có thể kêu "kichikichikichi", hay đúng hơn là nghiêng rằng nhỉ?

Không, ngay cả khi tôi biết nói thì tôi cũng không biết niệm chú làm sao. Sự thật là tôi không biết ma pháp này dùng như thế nào.

Tôi thử niệm "Ma Pháp Dị Giáo" trong lòng.

...

...

....

Un, không có gì xảy ra hết.

Nó vô dụng.

Hử?

Tôi cứ tưởng danh hiệu và skill là của trời cho nhưng hóa ra chỉ có mỗi "Kháng Hủ Thực" là hàng tốt thôi.

Thực ra thì "Kháng Độc" cũng là một skill tốt.

Nếu nói thế, chỉ có danh hiệu 『Phàm ăn tục uống』 là hữu dụng thôi nhỉ?

『Kẻ ăn thịt đồng loại』 chẳng có tác dụng gì cả.

À nếu như điều kiện nhận được 『Kẻ ăn thịt đồng loại』 là ăn thịt anh em ruột của mình vậy nhiều anh em của tôi cũng có danh hiệu này.

Nhưng mà chỉ có tên gốc vừa bị tôi ăn xong gần đây là đã đi được tới đây.

Vậy có nghĩa là khả năng chiến đấu không tăng bao nhiêu cho dù có nhận được danh hiệu đó.

Nếu có vô dụng vậy nó không có ý nghĩa gì cả.

Ừm.

Thế ra điều kiện đơn giản là có lí do của nó.

Nếu điều kiện nhận được danh hiệu đơn giản thì tác dụng của nó cũng thấp.

Nhưng mà biết được thứ gọi là danh hiệu có tồn tại lại là một thông tin hữu ích.

Nếu có thể gom được nhiều danh hiệu hơn thì tôi có thể kiếm được skill một cách hiệu quả hơn.

Tôi nên thử làm nhiều thứ khác nhau để cố gắng gom được vài danh hiệu nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Chương Tổng Quan Về Quá Trình Tái Cấu Trúc

Một thời gian sau khi người anh em của tôi tấn công.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV5』 đã trở thành 『Tơ Nhện LV6』 》

Tôi lại chơi đùa với mớ tơ của mình và cấp độ của nó đã tăng lên trong lúc tôi đang tập luyện.

Đừng hiểu nhầm, nâng cấp nó không dễ tí nào.

Ở trong nhà tôi bây giờ chỉ toàn một màu trắng.

Ngôi nhà của tôi bây giờ đã thay đổi rất nhiều so với lúc đầu.

Thứ nhất là lượng lưới nhện đã tăng lên.

Trước đó thì chỉ lưới nằm theo từng cặp ở chỗ hơi xa so với ở ngay ngã ba hình chữ T. Nhưng bây giờ thì mạng lưới kéo dài ra tới tận lối vào của lối đi này. Tôi đã thiết lập rất nhiều cặp lưới trên khắp lối đi.

Chỉ với một cặp lưới thì chuyện bị xâm nhập như hôm trước sẽ xảy ra rất thường xuyên.

Bây giờ thì dù có muốn xâm nhập cũng phải đi qua toàn bộ số mạng lưới kia.

Độ an toàn của nhà tôi đã tăng lên.

Tôi trang trí luôn những bức tường xung quanh vì skill chưa chịu lên cấp.

Giăng tơ khắp nơi, "sơn" cho tường trắng xóa.

Dĩ nhiên không phải chỉ là trang trí bình thường.

Những mạng nhện trang trí này được nối với đám mạng lưới bẫy ở ngoài. Chỉ cần có con mồi bị mắc vào lưới thì sẽ có một sợi tơ kéo lớp trang trí xuống để bao bọc con mồi lại.

Đây là cái bẫy tôi tự hào có được sau khi thất bại rất nhiều lần.

Khi đang dán tường thì skill Tơ Nhện tăng lên một cấp.

Sau khi dán tường xong, tôi thiết lập thêm vài sợi tơ siêu mỏng, vì nếu ở trong nhà tôi thì chúng coi như vô hình.

Những sợi tơ này không có độ dính, và yếu đến mức chỉ đụng một tí là nó sẽ đứt.

Để nó yên thì nó cũng sẽ tự đứt, rồi nhập làm một với đám lưới dán tường.

Lí do tôi làm được sợi tơ mỏng thế này là vì cấp độ của Tơ Nhện tăng lên cấp 5.

Tác dụng của đám tơ mỏng này là báo hiệu kẻ xâm nhập.

Những sợi tơ này trực tiếp dính với tôi, nên chỉ cần có cái gì đụng vào là tôi biết ngay.

Vì không nhìn được sau lưng rất bất lợi nên tôi đã nghĩ ra cách báo hiệu này.

Tôi thiết lập hệ thống này trong nhà bởi vì tôi muốn khi đang ở nhà thì không cần lo lắng về sau lưng.

Một ngày nào đó tôi muốn có khả năng điều khiển những sợi tơ này từ xa, để giúp việc tìm kiếm ở khu vực bên ngoài.

Hiển nhiên, làm nhiều thứ như thế xong rồi tôi trở nên rảnh rỗi, thế nên tôi ngồi nhả ra một đồng tơ và rồi skill đã lên cấp 6.

Bởi vì vậy nên hiện tại tôi đang có rất nhiều cuộn len làm bằng tơ nhện chất lượng cao, một món hàng xa xỉ.

Nếu bán cho con người chắc hẳn tôi sẽ kiếm được rất nhiều tiền.

Dù nói vậy thì tôi cũng không rõ ngành tơ lụa của nhân loại nơi này như thế nào.

Nhân tiện, nhả nhiều tơ như thế nên rõ ràng tôi trở nên rất đói.

Thế nên, tôi phải ăn toàn bộ những con mồi đáng thương bị mắc vào lưới.

Có vẻ toàn bộ quái vật ở đây đều có độc trong người.

Ngay cả khi dùng Nanh Độc tôi vẫn khó khăn lắm mới giết chúng được.

Dù vậy thì chiến thắng đã định khi bọn chúng dính vào lưới rồi.

Nên càng ngày tôi càng nghĩ chiến đấu mà không có Tơ Nhện là vô vọng.

Dù có dùng Nanh Độc đi nữa tôi vẫn cần phải cắn con mồi trong một khoảng thời gian dài.

Trong thời gian đó nếu không có tơ nhện để giữ chân con mồi lại thì tôi sẽ bị phản công.

Nhờ việc săn bắt nên "Nanh Độc" đã lên cấp 4 và "Kháng Độc" đã lên cấp 5.

Không biết có phải nhờ tác dụng của "Kháng Độc" hay không nhưng vị đắng của quái vật đã trở nên bình thường.

Những con quái tôi đã giết tới lúc này là 3 con 『Elro Randanel』, 1 con 『Elro Pekatot』, 1 con 『Elro Basilisk』 and 1 con 『Finjegoath』.

Toàn bộ chúng nó đều bị kẹt vào trong lưới, tôi trói chúng lại bằng Tơ Nhện rồi kết liễu bằng Nanh Độc.

Elro Randanel là một con quái nhìn như con khủng long nhỏ. Tôi hơi bất ngờ vì bọn chúng đi ba con chung với nhau.

Dù có tới ba con nhưng đều mắc vào lưới rồi nên không có vấn đề gì cả.

Elro Pekatot là một con quái vật kì lạ, tay của nó là tay khỉ, cùng với cơ thể của chim cánh cụt kết hợp với bồ nông.

Finjegoath là một con quái vật gần giống như con ong, cơ thể nó đủ to để che toàn bộ lối đi rộng khoảng 3m này.

Thế nên nó mắc vào lưới cũng dễ hơn rất nhiều.

Con quái vật nguy hiểm nhất là Elro Basilisk.

Nó là một con quái thần lẩn, hơn nữa như tên gọi của nó, nó có skill hóa đá.

Giống như trong truyện cổ tích, đôi mắt ác quỷ có khác năng hóa đá bất kì thứ gì nó nhìn thấy, trong trường hợp này là một chân trước của tôi.

Vì tốc độ hóa đá tương đối chậm nên tôi vẫn giết nó chết mà không có vấn đề gì. Nhưng nó là một kẻ thù rất nguy hiểm.

Sau khi chiến đấu với nó, cho đến khi tôi lên cấp và lột da thì tôi đã phải hoạt động với một chân bị hóa đá.

Vì bị hóa đá như thế nên tôi nhận được skill "Kháng Hóa Đá" nên có lẽ đó là may trong cái rủi, nhưng nó rõ ràng nguy hiểm hơn con ếch đầu tiên kia nhiều.

À, nhân tiện tôi đã lên cấp rồi.

Những ba cấp.

Hiện tại tôi đã là cấp 5.

Những skill tôi có hiện tại là 『Nanh Độc LV4』 『Tơ Nhện LV6』 『Giám Định LV2』 『Cấm Kị LV1』 『Ma Pháp Dị Giáo LV1』 『Kháng Độc LV5』 『Kháng Axit LV2』 『Kháng Ăn Mòn LV1』 và 『Kháng Hóa Đá LV1』 .

Tôi đã lên những ba cấp rồi nhưng độ thông thạo skill lại không tăng mấy.

"Giám Định" vẫn nằm yên ở LV2.

Có vẻ điểm bổ sung từ việc lên cấp khá ít.

Lần đầu tiên tôi lên cấp thì tôi không nghe thấy rằng điểm skill cũng đã tăng lên.

Có điều lượng điểm được tăng khá là ít.

Khi nghe giọng nói trên trời cao thông báo là tôi nhận được điểm skill thì tôi đã rất háo hức, thế nhưng khi cố gắng học skill thì lại không được.

Trong những lúc như thế này, tôi cố gắng nghĩ tới những skill tiện dụng như hộp chứa đồ hay là hồi máu tự động, thế nhưng lại không có skill nào tôi có thể học được cả.

Giọng nói trên trời cao thậm chí còn không nói cho tôi biết liệu skill có tồn tại hay không.

《Không đủ điểm skill》

Đó là lời đáp lại duy nhất.

Có vẻ chuyện trở nên vô địch bằng cách học toàn bộ skill là vô vọng rồi.

Giới hạn của skill nhiều hơn đã tôi tưởng tượng.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Lúc Mà Thiên Đường Của Tôi Đã Biến Mất

Hôm nay lại là một ngày tôi lười biếng ở nhà.

A, nhà của tôi thật tuyệt vời.

Thức ăn cứ không mời mà tới, và tôi có thể ngủ an toàn trong mê cung nguy hiểm như thế này bởi vì những biện pháp phòng chống nguy hiểm đã được thiết lập hết.

Ở trên sàn đá cứng tôi đã rải đầy những sợi tơ mềm nên nó không khác gì một chiếc giường êm.

Nhả tơ trong lúc thư giãn đã trở thành lối sinh hoạt hằng ngày của tôi.

A, thật là hạnh phúc mà.

Nghĩ lại về cuộc sống kiếp trước thì tôi đã có một lối sống không ngừng nghỉ.

Trước đây tôi không nghĩ về nó, nhưng mà bây giờ có thời gian rảnh thì tôi lại suy nghĩ, một ngày ngủ bốn tiếng có nghĩa là sao?

Chu kì ở kiếp trước của tôi là sáng sớm thức dậy, đi tới trường. Khi mà ở trường về thì tôi ngoài chơi game ra không làm gì khác cả. Khi không còn thức nổi nữa thì tôi đi ngủ.

Một cuộc sống như thế.

Mặc dù chơi game thì rất vui, nhưng đôi lúc có cảm giác chơi là một nhiệm vụ.

Một người chơi miễn phí nhưng lại đứng hàng đầu bảng xếp hạng trong game, cố gắng giữ lấy danh hiệu đáng tự hào đó, tôi đã từng có ý nghĩ rằng chuyện đó vượt quá khả năng của tôi.

Tôi ngày ấy, sống để giữ lấy danh hiệu do người khác tặng cho mình, dù là một trò đùa đi nữa thì tôi vẫn cảm thấy vui.

Thật là kiêu ngạo mà.

Tôi không sợ người khác nhìn tôi như thế nào.

Dĩ nhiên tôi đã biết, nhưng thực ra tôi vẫn còn cảm xúc như con người, chỉ là tới tận kiếp này tôi mới nhận ra.

Vậy nên, ý nghĩa một cuộc sống mà tôi không có gì để làm, cuộc sống ấy có một cảm giác tự do.

Lúc đầu, tôi đã hơi sợ hãi vì lượng thời gian rảnh rỗi mà mình có, nhưng có vẻ đó chỉ là lo hão.

Vì không có internet hay là game gì cả trong môi trường này nên tôi mới có thời gian rảnh rỗi, nhưng như thế cũng không tệ.

Xem ra tiêu chuẩn để hạnh phúc của tôi thấp hơn người khác.

Nói trắng ra, chỉ cần còn sống đã là hạnh phúc rồi.

Cuộc sống hiện tại, có thức ăn và nơi ở an toàn, đó là hạnh phúc.

Tôi hạnh phúc cho đến khi tôi nghĩ về việc sống cả đời ở đây.

Dù tôi không rõ lắm cuộc đời nhện là bao lâu.

Nhưng chắc chắn phải có ngày tôi phải rời khỏi nhà.

Những trường hợp bất ngờ. Sự thay đổi trong môi trường. Sự xuất hiện của kẻ thù mạnh mẽ đủ sức xé rách lưới nhện của tôi.

Tôi không biết lúc đó là lúc nào, nhưng nó sẽ tới.

Không có gì là bất biến cả.

Thế nên, tôi nên chuẩn bị cho ngày đó.

Dù tôi đã quyết định thế đi nữa thì như thế này vẫn là quá sớm!

Tôi chưa chuẩn bị gì hết mà!

Ở trước mắt tôi là cảnh lối vào nhà tôi đang cháy.

Khi đang ngủ thì lửa từ đâu không biết đã bốc lên.

Căn nhà mà tôi đã cố gắng hết sức để xây, nó đang bị nhấn chìm trong biển lửa mà không có chút chống cự nào.

Tơ nhện của tôi, tự hào vì sức bền của nó, không ngờ lại sợ lửa.

Nhưng mà, tại sao đột nhiên lại có lửa ở trong nhà tôi?

Tôi biết câu trả lời rồi.

Là người.

Có một con người đang đứng xa xa sau màn lửa.

Có một ngọn đuốc trong tay ông ta.

Ông ta có lẽ đã dùng ngọn đuốc đó để đốt nhà tôi.

Thật là tệ.

Mặc dù nhìn xuyên màn lửa rất khó khăn, nhưng tôi vẫn nhận ra được vài bóng người ở sau người đàn ông đó.

Chắc chắn họ không phải vô tình đốt lửa.

Họ đã đốt lửa vì sợ những cái lưới nhện.

Vậy họ hẳn phải biết ở giữa lưới nhện là một con nhện, tức là tôi.

Nếu tôi cứ ở yên ở đây, tôi chỉ có hai lựa chọn là chết vì bị lửa thiêu hoặc chết vì bị con người giết.

May mắn thay, ngọn lửa chưa lan đến chỗ tôi, và tôi có thể thoát từ hướng bên kia, nhưng con người nọ chắc hẳn không thể đuổi kịp tôi.

Tôi nhìn ngôi nhà của mình lần nữa.

Tôi đã ở đây rất lâu kể từ lúc hồi sinh.

Tôi đã bỏ ra rất nhiều công sức để xây dựng nó.

Khám phá ra nhiều thứ ở nơi đây, mỗi lần như thế tôi lại chuyển từ vui sang buồn và ngược lại.

Nơi này, đã bảo vệ tôi suốt thời gian qua.

Tôi yêu nơi này hơn cả căn phòng kiếp trước của tôi.

Sống ở đây lâu như thế...

Tôi bắt đầu chạy.

Lửa vẫn cháy rực ở sau lưng.

Tôi di chuyển giữa những lưới nhện một cách thuần thục.

Lớp lưới cuối cùng.

Sau khi qua khỏi đây tôi sẽ không thể quay lại được nữa.

Sau khi qua khỏi đây sẽ không còn sự bảo vệ gì nữa.

Nhưng, tôi bước qua khỏi lớp lưới cuối không chút chần chừ.

Mặc dù tôi có ý muốn nhìn lại, tôi đã không làm thế.

Hiện tại, chạy thoát là trên hết.

Đó, là chuyện về việc tôi bị đuổi ra khỏi nhà của chính mình.

Phần sau của câu chuyện ấy, những người thám hiểm đã đốt cháy nhà tôi có vẻ đã phát hiện mớ bánh len mà tôi để lại ở giữa nhà.

May mắn rằng ngọn lửa không đốt tới nơi đó, và họ đã thu hoạch được chúng.

Chuyện kể rằng quần áo và tơ lụa dệt từ những tơ nhện đó được bán với giá rất cao.

Có vẻ có một quốc vương nào đó đã mua chúng và nó trở thành một chủ đề được bàn tán rất lâu sau đó.

Phải một lúc rất lâu sau đó tôi mới biết chuyện này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Rời Tổ

Bò lết.

Bước chân của tôi nặng nề.

Cú sốc ghê gớm hơn tôi nghĩ lúc đầu do tôi đã chạy hết tốc lực.

Tôi đã mất ngôi nhà yêu quý.

Ngay cả khi tôi là một con nhện, dù tôi có thể dễ dàng ăn những thứ kì lạ đi nữa.

Cú sốc nặng một cách bất ngờ dù tôi đã nghĩ tới việc phải rời khỏi nhà một lúc nào đó.

Thay vì chỉ là một lần vấp ngã không đáng kể thì nó lại là một cú sốc nặng.

Lẽ ra phải lên cấp 10 tôi mới định rời khỏi nhà.

Uuu.

Uuuuuuuu.

Uuuuuuuu, Uga!

Được rồi, tôi đã xong việc chần chừ.

Hãy thay đổi cảm giác một chút nào.

Hiện tại hãy xem xét những lựa chọn của tôi.

Có nhiều hơn một.

1, xây một ngôi nhà mới ở nơi khác.

2, đi lòng vòng quanh mê cung này.

3, quay lại hướng lối ra của mê cung.

Đó là toàn bộ lựa chọn tôi nghĩ ra.

Lựa chọn số 1 là tuyệt vời nhất nếu nghĩ về tính an toàn.

Nhưng tôi sẽ bỏ qua lựa chọn 1.

Ngôi nhà của tôi rất tuyệt vời.

Những nhu yếu phẩm đều có và gần như không cần phải làm việc gì cả.

Có thể gọi đó là thiên đường lí tưởng.

Nhưng mà cứ ở một thiên đường như thế sẽ làm tôi ngày càng lụn bại.

Cả về thể chất lẫn tinh thần.

Tôi sẽ trở thành một con nhện vô dụng nếu cứ săn bắt một cách an toàn như thế, và gặp những trường hợp bất ngờ thì tôi sẽ không thể vượt qua chúng được.

Tôi đã nhận ra điều đó khi bị con người đốt nhà.

Hiện tại, nếu có ai đó đủ sức xuyên qua hàng phòng ngự lưới nhện thì tôi chỉ có thể bỏ chạy.

Nếu như thế thì không tốt chút nào.

Nếu cứ lặp lại chu kì bị sốc mỗi khi bị mất nhà thì không tốt tí nào.

Hơn nữa, có một chút gì đó đã cháy lên trong lòng tôi bởi vì nhà tôi bị hủy diệt như thế.

Có vẻ là tôi không thể để bản thân cứ chạy trốn như thế.

Đúng thế, tôi đang rất phiền não.

Nhà tôi bị hủy diệt một cách dễ dàng, và ngoài việc nghĩ rằng bỏ chạy là lựa chọn duy nhất thì tôi không thể làm gì khác.

Đúng thế, kẻ đã bỏ chạy không chần chừ chính là tôi.

Nhưng mà, sau đó thì sao?

Cảm giác hèn yếu và phiền não của tôi làm tôi muốn cào xé rách cơ thể này ra!

Lại bỏ chạy nữa?

Làm sao tôi chịu nổi chuyện đó chứ.

Ngôi nhà là một nơi rất quan trọng với tôi chứ không phải một nơi tiện lợi nào đó.

Có thể nói đó chính là nơi tôi thuộc về.

Ở kiếp trước, tôi không thuộc về bất kì nơi nào cả.

Tình cảm trong gia đình tôi thì vỡ nát, ở trường cũng không khá hơn chút nào.

Ngay cả ở trong game, đó chỉ là một thế giới ảo.

Không có ở đâu mà tôi thực sự thuộc về.

Thế nên, tôi đã sống với tiêu chí rằng mình không thuộc về nơi đâu cả.

Ngôi nhà của tôi, nơi được xây dựng chỉ vì tôi, đó là nơi tôi thuộc về.

Một nơi chỉ dành riêng cho tôi, không phải bất kì ai khác.

Nó đã bị cướp đi.

Bị bỏ rơi bởi chính tôi.

Nếu chỉ bình tĩnh mà bỏ qua thì tôi không thể nào sống tự hào được.

Chỉ cần còn sống là hạnh phúc à?

Ha, tôi đã là một người Nhật yêu hòa bình ngu ngốc.

Sống mà không có sự kiêu hãnh thì khác gì chết chứ.

Nhờ vào sự kiện đó mà tôi đã hiểu ra.

Nhà tôi bị hủy.

Niềm kiêu hãnh của tôi bị chà đạp.

Tôi phải mạnh hơn nữa, để không ai có thể chà đạp niềm kiêu hãnh của tôi.

Vậy nên, cứ ru rú ở trong nhà mà săn bắt an toàn là không được.

Bắt buộc phải tăng kinh nghiệm bằng việc chiến đấu.

Nếu thế, chỉ còn lựa chọn đi lòng vòng mê cung hoặc đi về hướng cửa ra.

Cả hai lựa chọn thực ra chỉ là một.

Tôi làm gì biết lối ra ở hướng nào.

Vậy nên chỉ có cách đi lòng vòng vô định quanh mê cung này.

Thực sự tôi biết rất ít về nơi này.

Không biết nơi này tên là gì, mặc dù tôi sinh ra và lớn lên ở đây.

Tôi không biết nó lớn cỡ nào, mức độ nguy hiểm ở đây và địa hình của nó cũng không biết.

Có quá nhiều thứ tôi không biết.

Hmmm?

Hình như đã có một lần tôi lo lắng về việc không biết gì rồi...

A!

Đúng thế. Là lúc tôi nhận được skill "Giám Định"!

Đúng thế. Tôi có skill "Giám Định".

Khi còn ở ru rú trong nhà thì tôi không tăng cấp cho nó được, nhưng bây giờ ở ngoài rồi thì tôi lại có thể cày cấp thoải mái.

Nếu cấp độ nó lại tăng lên, có lẽ nó sẽ có ích lợi, thế nên tôi nên sử dụng skill liên tục kể từ bây giờ.

Và thế là tôi bắt đầu giám định mọi thứ.

『Tường Mê Cung』 『Sàn Mê Cung』 『Nóc Mê Cung』

Không có ích gì cả, như thường lệ.

A, độ thông thạo skill hẳn là đang tăng lên, bởi vì kết quả giám định cứ xuất hiện liên tục khi tôi đang đi.

Ugh, với lượng thông tin liên tục này tôi cảm giác hơi nhức đầu.

Phải cố gắng chịu đựng tới khi tôi quen.

Khi giám định đám quái vật lớn kia lần đầu tiên tôi không hề thấy nhức đầu tí nào.

Lúc ấy, tôi cảm thấy chết lặng đúng hơn là nhức đầu.

Dù sao đi nữa, tạm thời tôi sẽ vừa đi lòng vòng mê cung vừa giám định

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tôi Đã Chơi Bắn Đường Đường Chính Chính

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV2』 đã trở thành 『Giám Định LV3』 》

Cấp độ skill tăng lên một cách dễ dàng.

Chưa bao lâu trôi qua kể từ lúc tôi bắt đầu giám định.

Vậy nếu không ru rú ở trong nhà thì nó tăng cấp dễ như thế này.

Tôi có cảm giác phức tạp về việc này.

Kệ, miễn sao cấp độ skill cứ tiếp tục tăng là được rồi.

Không biết ở cấp 3 thì nó sẽ ra thông tin gì nhỉ?

Tôi tự giám định bản thân.

『Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV5 Không tên』

Có thêm cấp rồi kìa.

Wai.

Haa...

Dù sao cũng có thêm thông tin rồi.

Nhưng tới bao giờ skill này mới có ích đây.

Muu.

Nhưng rồi tôi thắc mắc, không biết chủng loại Taratect Nhỏ Hạ Cấp của tôi mạnh cỡ nào trong hầm ngục này?

Có một chuyện không tưởng đã xảy ra lúc tôi nghĩ thế.

『Taratect Nhỏ Hạ Cấp: Ấu kì của chủng loại Taratect đang dần thoái hóa.』

Hơ...Hở?

Ể, đây là kết quả của việc giám định tên chủng loại của tôi sao?

Giám định kép?

Ồ.

Vậy ra tôi vừa tìm được một mảnh quan trọng à?

Vậy tôi chỉ cần phải giám định mọi thứ lại.

『Taractect: một chủng loại quái vật nhện』

Có thể làm được!

Không phải thế này rất là tuyệt vời sao!?

Nếu như tôi giám định cái gì đó rồi có từ ngữ lạ xuất hiện tôi cũng có thể giám định từ lạ đó.

Uha!

Lời giải thích vẫn khá ngắn và không có bao nhiêu thông tin, nhưng nếu tôi càng cho nó lên cấp cao thì nó sẽ càng tuyệt vời hơn sao?

Chỉ cần giám định một lần là tôi sẽ có rất nhiều thông tin khác nhau.

Fuhyoi!

Giám Định-san, tôi xin lỗi đã gọi cậu là vô dụng.

Từ đây trở đi tôi sẽ cố gắng hết sức cày cấp cho cậu!

Giám Định liên tục cũng tốt, nhưng hiện tại xuất hiện hai vấn đề.

Tôi vừa đói vừa buồn ngủ!

Là vậy đó.

Bỏ chạy hết tốc lực từ cuộc tấn công bất ngờ vào nhà tôi, đi lòng vòng trong hầm ngục thế này, dĩ nhiên tôi sẽ vừa đói vừa buồn ngủ rồi.

Mặc dù giờ vẫn chịu đựng được, nhưng sớm muộn gì tôi cũng cần phải ăn và ngủ.

Có quái vật nên cả hai việc này đều gặp vấn đề.

Để ăn, tôi phải tìm một con quái vật và giết nó.

Ngược lại, tôi phải tránh né quái vật trong lúc đang ngủ.

Tôi bị gặp một vấn đề nan giải, không thể thỏa mãn cả hai nhu cầu được.

Muu.

Thực ra có một cách giải quyết cả hai vấn đề này.

Chỉ cần làm một căn nhà đơn giản và ngủ trong đó.

Nếu thế, tôi có thể ngủ yên tĩnh và tìm được bữa ăn nếu có con quái vật nào bị mắc vào bẫy.

Một mũi tên giết hai con chim.

Nhưng.

Tôi đã quyết định trước đó rằng phải giết kẻ thù bằng hai bàn tay của mình càng nhiều càng tốt.

Khi tôi ngủ, tôi sẽ phải làm một ngôi nhà đơn giản, việc này không tránh được. Nhưng tôi muốn phải chiến đấu ít nhất một lần sau khi tỉnh dậy.

Ngôi nhà đơn giản là nơi an toàn để nghỉ ngơi, không phải là công cụ để săn bắt.

Dĩ nhiên nếu có con quái vật nào bị mắc vào lưới thì tôi sẽ ăn không ngại ngần gì.

Hiện tại thì tôi lại tiếp tục đi vòng vòng kiếm quái vật.

Kìa.

『Ếch Elro LV3』

Ở ngay cửa lối đi mà tôi đang núp, có hình dáng của con ếch quen thuộc.

Nó đang quay lưng về hướng tôi.

Tên này chưa phát hiện ra tôi à.

Có nên tấn công bất ngờ không?

Ngay khi đang suy nghĩ thì nó đã phát hiện ra tôi.

Tch.

Kishaaa!

Đầu tiên tôi cố gắng dọa nó sợ.

Pe! (tiếng phun nước bọt)

Owa!?

Tên kia, tấn công bất ngờ bằng nước bọt là không công bằng!

Suýt nữa là không né được rồi!

Pe! Pe! Pe!

Đừng phun liên tục chứ !!!

Uwa, Uwa, oufu!?

Làm sao mà tôi né hết nổi!

Đau, Đau!

Mặc dù không đau như lần đầu nhờ vào skill Kháng, nhưng đau vẫn là đau!

Đúng hơn là, lúc không bị trói lại thì mi thực sự năng động quá nhỉ!?

Pe! Pe! Pe!

Khoan khoan!

Pigyaa!?

Tôi lại né huyệt một viên nữa.

Không tốt, nếu cứ tiếp tục thế này tôi sẽ bị đánh bại mà không phản kháng được!

Đã như vậy thì, chỉ còn cách liều mạng!

Pe! Pe! Pe!

Làm như có ai sẽ dính cùng một chiêu nhiều lần như thế!

Ăn đạn này giờ ta đã biết mi chỉ có thể phun ba lần mà thôi!

Đừng có mà xem thường con mắt của người chơi có tên gọi là Idaten và khả năng né đòn của ta!

Tôi né được những viên nước bọt.

Và giờ vuốt ra về hướng con ếch.

Kuu, như dự đoán, con ếch né được nhờ việc nhảy về sau và dùng lưỡi tấn công!

Bitan!

Đau!

Cái lưỡi của nó có cảm giác như đang ghiền nát tôi vậy.

Hơn nữa, lưỡi của nó có axit, và cơn đau không phải chỉ đến từ việc bị đập mà còn từ việc dính axit lên người.

Oou.

Đây là sát thương nguy hiểm.

Nếu có thanh máu lúc này thì nó sẽ đang nháy đỏ.

Nếu bị dính thêm một đòn như thế có lẽ tôi sẽ chết.

Nhưng chuyện đó sẽ không xảy ra.

Kết cục đã được định sẵn.

Vì tôi đã chuẩn bị sẵn lưới ở hướng mà con ếch nhảy.

Mánh khéo rất đơn giản.

Chỉ cần nhả tơ trên mặt đất trong lúc né nước bọt của con ếch.

Về phần tôi, chuyện nhả tơ vô ý trong lúc di chuyển là chuyện bình thường.

Lần đầu tiên tôi lợi dụng chuyện này.

Tôi tăng độ dính của những sợi tơ đã được nhả ra.

Sau đó thì chỉ cần dụ con ếch vào hướng đó.

Tôi điều chỉnh góc và tốc độ của móng vuốt của tôi để đảm bảo nó nhảy về hướng đó.

Tôi chỉ không ngờ nó sẽ phản công trên không...

Khi đáp xuống đất thì con ếch bị tóm gọn.

Tôi không chần chừ cuộn nó lại trong một lớp tơ nữa.

Sau đó mọi chuyện quá dễ đoán.

Cập!

Cuộc chiến đầu tiên của tôi kết thúc với chiến thắng suýt xao.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hồi Máu Hoàn Toàn Sau Khi Ngủ Ở Nhà Nghỉ Chỉ Tồn Tại Trong Game

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Axit LV2』 đã trở thành 『Kháng Axit LV3』 》

Một skill nữa lên cấp.

Như thế này lần sau đánh nhau với con ếch sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Thực ra, nếu tôi không có kháng cao thì có lẽ lượng sát thương đã đủ để giết tôi rồi.

Vừa rồi rất nguy hiểm.

Cơ thể tôi bây giờ rất mệt mỏi.

Hai lần dính "đạn" cùng một lần dính lưỡi của nó. Chỉ với nhiều đó sát thương mà tôi đã sắp chết rồi.

Đặc biệt là đòn tấn công với cái lưỡi.

Cơ thể của tôi bị móp vào sau khi dính đòn trực tiếp và một vài chân của tôi đã gãy chỉ vì chịu đựng cú va chạm đó.

Tôi chưa hề khinh địch.

Tôi đã đoán được trước rằng tỉ lệ thắng khi đánh trực diện với những con quái vật khác mà không sử dụng tư nhện là rất thấp.

Dù thế, ở trong lòng tôi đã nghĩ rằng "chắc sẽ không sao".

Nói thật là như thế này mệt mỏi bất ngờ.

Dù sao đi nữa, bị thương thế này hơi khó di chuyển.

Hiện tại có lẽ nên làm một căn nhà đơn giản để tập trung mà chữa thương.

Tôi để xác con ếch ở yên đó và tập trung giăng tơ.

Kuu.

Cơn đau điếng người tấn công mỗi khi tôi di chuyển một chút.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Đã học được skill 『Kháng Đau Đớn LV1』》

Ồ?

Một skill mới kìa?

Un, cơn đau đã giảm rồi.

Dù thế nó vẫn khá đau.

Nhưng mà skill này rõ ràng rất là hữu dụng.

Miễn sao tôi còn sống sót thì cấp độ skill sẽ tự nhiên mà tăng lên.

Fuu.

Cuối cùng căn nhà đơn giản đã xong.

Như thế này, tôi đã có thể thư giãn.

Nếu có con quái vật nào tấn công bây giờ thì tôi chết chắc.

À.

Trước tiên nên ăn thịt con mồi đầu tiên mà giết nó lại khó khăn đến thế.

Trận chiến đầu tiên của tôi là một trận thắng thảm.

Ế?

Cuộc chiến với người anh em của tôi?

Cái đó mà cũng gọi là trận chiến à.

Không tính.

Tôi đã hiểu ra một điều sau khi chiến thắng trận đánh đầu tiên.

Tôi YẾU XÌU!

Un.

Có lẽ toàn bộ chủng loại Taratect Nhỏ Hạ Cấp đều yếu ớt như thế này.

Nói sao đây ta, dù sao chúng cũng là một loài đang thoái hóa.

Sức tấn công thì yếu, sức phòng thủ càng yếu hơn.

Chỉ riêng tốc độ là nổi trội thì lại không đủ để né toàn bộ loạt "đạn" của con ếch.

Chỉ số cơ bản của tôi còn thua cả một con ếch cấp thấp hơn.

Lí do mà tôi đã dễ dàng tiêu diệt được nhiều quái vật như thế là bởi vì mạng lưới mà tôi tự dệt lên.

Đây là kết quả của việc đánh trực tiếp.

Tôi đã hiểu mình dựa dẫm vào ngôi nhà thân yêu của tôi đến mức nào.

Hiện tại đã rõ rồi.

Tấn công trực diện đối với tôi là vô vọng.

Nếu chiến đấu trực diện thì chỉ có việc làm cách nào để trói đối thủ lại là xác định được chiến thắng của tôi.

Còn một cách khác nữa là cản đối thủ bằng Nanh Độc, thế nhưng chỉ số thấp như tôi mà làm thế thì chỉ có chết.

Tôi có thể làm đối thủ rối lên bằng tốc độ của mình, sau đó mới đặt bẫy rập và cuối cùng trói chặt chúng lại.

Có lẽ đây là chiến thuật cơ bản nhất của tôi.

Hoặc tôi có thể đặt bẫy sẵn rồi dụ con mồi vào.

Nếu nói như thế, đơn giản là tôi bị con ếch khắc chế.

Nó là một loài đứng yên một chỗ mà nhắm bắn từ xa.

Vì nó không di chuyển mấy nên bẫy rập sẽ khó bắt được nó.

Không có cách nào tấn công tầm xa thật là khổ.

Mặc dù bắn lưới nhện cũng là một lựa chọn, nhưng tầm bắn rất thấp và đối thủ sẽ dễ dàng cảnh giác tơ nhện của tôi.

Tạm thời chỉ chiến thuật này là sử dụng được.

Tôi phải nghĩ cách đối phó với chiến đấu tầm xa càng nhanh càng tốt.

Haa.

Quá nhiều vấn đề.

Tôi đã biết rõ điểm yếu của mình, hay nói cách khác là người tôi toàn điểm yếu.

Nhưng chỉ thế này mà bỏ cuộc là không được.

Tôi chỉ cần phải xây dựng một ngôi nhà thì tôi sẽ sống thoải mái.

Nhưng mà làm vậy là không được.

Vì đã quyết định sống một cách tự hào, tôi sẽ không bám mãi vào việc bỏ trốn.

Có điều hiện tại tôi phải nghỉ mệt đã.

Với những vết thương như thế này, liệu bao lâu mới hồi phục hoàn toàn nổi đây?

Đúng hơn là, nó có lành được không thế?

Ah, thật ghen tị với những nhân vật chỉ cần ngủ một giấc là hồi phục đầy đủ quá.

Thôi thì, ngủ thôi.

Hôm nay thật mệt mỏi quá.

Cần phải ngủ mới hồi phục được.

Thế nên, chúc ngủ ngon.

Zzz.

Unn?

A, ngủ sướng thật.

Nói là ngủ, có lẽ gọi là xỉu thì đúng hơn.

Ugu, cơn đau vẫn còn trên người tôi.

Dĩ nhiên chỉ ngủ một giấc thì không hồi phục nổi rồi.

Fuaa.

Adadadada!

Khi cố gắng đuổi người ra, những cái chân bị gãy của tôi truyền tới một cơn đau điếng người.

Đặc biệt là hai chân giữa bên phải của tôi.

Nếu không cẩn thận có khi nào nó rụng luôn không?

Nghĩ về việc vết thương khó lành này có thể sẽ không lành làm tôi hơi lo lắng.

Chonchon.

Hmm?

Có phản ứng từ sợi tơ, uwa, có quái vật bị mắc vào lưới ở trong căn nhà đơn giản của tôi.

Thường thì vừa có phản ứng là tôi thức ngay, nhưng có lẽ lần này tôi ngủ ngon quá nên tôi không thức ngay.

Lượng sát thương trên người tôi quá nhiều.

『Elro Basilisk LV4』

Uwa.

Là con thần lẩn hóa đá.

Một tên phiền phức lại bị mắc lưới.

Làm sao đây?

Tên này có Thạch Hóa Yêu Nhãn nên chỉ cần nhìn vào tôi là hẳn đã tấn công được rồi.

Ngoài những vết thương này ra mà còn bị hóa đá không phải là tệ lắm à?

Nhưng mà thả con mồi đi thì...

Kyoro.

A, nó nhìn thấy tôi rồi.

Nge!

Chân tôi đã bắt đầu bị hóa đá!

A, không!

Nếu đã thế này thì không còn gì để nghĩ nữa rồi.

Cạp!

Tốc độ hóa đá chậm hẳn nhờ vào "Kháng Thạch Hóa".

Nhưng mà không dùng được hai chân trước chưa bị thương của tôi thì sẽ rất phiền phức.

Nếu không nhanh thì tôi sẽ gặp khó khăn trong việc di chuyển mất.

Chết dùm lẹ trước khi chân em bị hóa đá hẳn đi ạ!

Kuta.

Không biết có phải tại tôi năn nỉ hay không, nhưng mà con thần lẩn chết trước khi chân tôi hóa đá hoàn toàn.

Umumu, như thế này vẫn di chuyển được, nhưng mà hơi khó.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV5 đã trở thành LV6》

Ồ?

Ồ!

Không thể nào chuẩn hơn!

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV4』 đã trở thành 『Nanh Độc LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Thạch Hóa LV1』 đã trở thành 『Kháng Thạch Hóa LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Được rồi được rồi.

Tôi vui vì có hai skill đã lên cấp.

Nhưng mà có thứ khác làm tôi vui hơn.

Tôi có thể lột da rồi.

Là lột da đó.

Một trong những lợi ích của việc lên cấp là hồi phục hoàn toàn bằng cách lột da!

Tôi đã hơi lo lắng vì cơ thể bị lốm của tôi liệu có hồi phục được không nhưng có vẻ nó đã hồi phục hoàn toàn rồi.

Iyahahha!

Cám ơn, Basilisk!

Và itadakimasu!

Mặc dù tôi không hồi phục hoàn toàn bằng cách ngủ một đêm, nhưng tôi đã hồi phục hoàn toàn nhờ việc lên cấp.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Nếu Không Trúng Thì Không Thành Vấn Đề!

Cảm giác hồi phục hoàn toàn thật sung sướng quá đi.

Ôi thật là, tôi đã quên tính tới việc hồi phục hoàn toàn bằng cách lên cấp.

Quên bếng mất.

Nhưng mà cái này không dùng được nhiều lần quá nhỉ.

Vì tôi vừa lên cấp nên tôi sẽ không lên cấp lần nữa trong khoảng thời gian ngắn.

Nếu như mà lại bị thương nghiêm trọng sau mỗi lần chiến đấu thì tốc độ hồi phục sẽ không đủ để tôi sống tiếp.

Nếu vậy tôi lại phải xây một căn nhà đơn giản để trốn và hồi sức.

Vậy là không được.

Nếu như vậy có khác gì cuộc sống an nhàn trước đây đâu.

Dù nói thế đi nữa thì cũng chỉ là bàn luận một chút về việc phải làm gì.

Chỉ vì tôi vừa lên cấp không có nghĩa là tôi đột nhiên mạnh hơn.

Nếu như có điểm yếu thì phải dùng đầu để suy nghĩ một cách nào đó khắc phục.

Nói trắng ra là, mỗi lần chiến đấu như tự sát thế này là mỗi lần tôi nhìn thấy Suối Vàng.

À, mặc dù đã hồi sinh nhưng tôi không nhớ gì về việc thấy Suối Vàng cả.

Không lẽ không còn cách khác sao?

Mặc dù nếu tránh được thì tôi không muốn bị thương, nhưng mà như thế thì hơi xa xỉ.

Tôi còn không chắc mình có thắng nổi trận chiến tiếp theo hay không nữa.

Ngay cả trận chiến đó, lỡ mắc sai lầm một chút là tôi đã chết rồi.

Nếu như nó không nhảy vào lưới đúng như dự định thì sao?

Tôi không muốn nghĩ tới việc đó.

Sống sót mà không bị thương trong một trận chiến sinh tử, có lẽ hàng rào đó hơi khó cho tôi nhảy qua.

Un.

Khoan đã.

Mặc dù tôi dự định là sẽ bị thương mỗi lần chiến đấu, nhưng như thế không phải hơi nguy hiểm à?

Nhận sát thương với sức phòng thủ như giấy này.

Un. Rất là tệ.

Trong số những quái vật tôi đã thấy thì con ếch là thuộc hàng yếu.

Mặc dù tôi biết sức chiến đấu của nó sau khi đã đánh nhau với nó, nhưng bề ngoài nó không mạnh tí nào.

Mặc dù da nó có màu làm cho người ta cẩn thận vì độc, nhưng nó đơn giản là nhìn không mạnh.

Nếu không tính độc của nó mà chỉ tính sức chiến đấu cơ thể, có cả khối quái vật mạnh hơn nó nhiều.

Tôi đã bị đánh tới mức sắp chết bởi một con ếch yếu ớt như thế.

Nếu vậy trúng một chiêu từ một con quái mạnh hơn nó thì tôi sẽ chết luôn nhỉ?

Có thể lắm.

Nếu chuyện đó xảy ra thì bị thương không phải là vấn đề duy nhất.

Phải làm sao đây?

Không, thực ra chỉ có một cách duy nhất.

Nếu dựa dẫm vào sức thủ yếu ớt này là vô vọng.

Nếu như chỉ trúng một đòn thì tôi sẽ có khả năng chết luôn.

Vậy chỉ cần phải né toàn bộ đòn thôi!

Dễ mà đúng không?

Ahahaha!

Sao chơi khó nhau quá vậy?

Ở kiếp trước, khả năng né tránh của tôi ở trong game là có nhờ vào luyện tập liên tục.

Tôi sẽ thừa nhận, chơi game tôi chết hoài.

Gọi là chết rồi mới học đó.

Tôi quan sát khuôn mẫu tấn công của đối phương với ý định là sẽ chết và từ đó rút kinh nghiệm.

Với kiểu làm đó, tôi đã có thể điều khiển một nhân vật độc nhất vô nhị như chuyên gia né đòn.

Thế nên, chiến đấu với một kẻ thù tôi chưa gặp bao giờ thì tôi thua chắc.

Trường hợp hiện tại của tôi khá giống với nhân vật trong game.

Một nhân vật có tốc độ và sức tấn công tương đối cao.

Những chỉ số khác nằm ở mức cơ bản.

Một nhân vật phế nhân có sức thủ bằng với tờ giấy và không có cách nào xử lý những đòn tấn công từ xa.

Đây là vấn đề làm tôi đau khổ.

Thực tại quá khác biệt với game.

Chơi game thì tôi chỉ cần phải di chuyển ngón tay, nhưng ở ngoài đời thật thì phải điều khiển cả cơ thể.

Tầm nhìn của tôi cũng không phải chỉ nằm ở một góc như màn hình game được.

Hơn nữa, có áp lực rất lớn về việc cái chết là kết thúc.

Ể, hình như tôi không cảm thấy áp lực gì cả?

Chuyện như vậy... hử?

Tôi không thấy bị áp lực.

Hử?

A, thôi tạm thời bỏ qua đi.

Un, nói chung, game và đời thực khác nhau.

Trong game thì lúc nào tôi cũng sẵn sàng chết. Ở ngoài đời thật là làm dạng nhân vật chuyên gia né tránh là không thể nào.

Mặc dù không có lí do trực tiếp nào, nhưng mà cũng không có cách nào thực hiện được.

Umumu.

Ngay từ đầu số lượng bài trên tay tôi đã quá hạn chế.

Mặc dù Tư nhận có nhiều cách áp dụng khác nhau, Nanh Độc lại chỉ có một cách.

Skill "Giám Định" thì phải lên cấp nữa mới có ích!

Những skill Kháng rất tốt, nhưng từ đầu sức phòng thủ của tôi quá kém cỏi.

Chỉ còn lại "Cấm Kị" và "Ma Pháp Dị Giáo" không có tác dụng gì.

Ma Pháp Dị Giáo, có lẽ nó có tác dụng cho việc tấn công từ xa vì nó là ma pháp, nhưng tôi lại không biết dùng như thế nào.

A, thật là muốn có hướng dẫn sử dụng mà.

Nếu có khả năng học được thì phải có khả năng sử dụng chứ.

Ma pháp chỉ tồn tại trong huyền thoại, vậy nên tôi nghĩ là tôi sẽ có thể sử dụng nó nếu tôi tưởng tượng ra được.

Nếu có chức năng đơn giản thế thì tốt.

Aaa.

Thôi kệ, có cầu mong thứ không tồn tại cũng vô dụng.

Tôi ló đầu ra xem xét từ trong bóng râm của một tảng đá.

『Rùa Đá Nhỏ LV2』

Un.

Đó là một con rùa đang mang một tảng đá lớn trên lưng nó.

Nó có thể được gọi là to, cùng kích cỡ với rùa Galapagos ở Trái Đất nhưng mà so với quái vật khác thì không ăn nhằm gì.

Nhưng mà nó có chữ Nhỏ trong tên nó. Vậy nó chỉ là trẻ con thôi à?

『Rùa Đá Nhỏ: Ấu kì của Rùa Đá』

A, đúng như dự đoán.

Thế à.

Một đứa con nít với kích cỡ đó.

Tôi không muốn gặp con trưởng thành tí nào.

Thôi rời khỏi đây.

Nó chưa thấy tôi.

Thế nên ngại ngần gì mà không đánh lên nó từ sau lưng!

Tôi nhảy ra từ sau tảng đá và tiến tới hết tốc lực.

Nhảy lên trên mai rùa bằng đá và bắn tơ ra.

Nuo!

Nó đã hất tôi xuống.

Nhưng tơ nhện đã dính nó rồi.

Con rùa không di chuyển được nữa, Iiiiiiii?

Con rùa xé rách tấm lưới và đâm thẳng tới chỗ tôi!

Owaa!?

Rút lui Rút lui!

Tôi né nó bằng cách nhảy qua một bên.

Ầm!

Con rùa tông thẳng vào tường với sức va chạm kinh hồn.

Uwa.

Nếu bị trúng chiêu đó thì tôi bị cán thành bánh tráng luôn...

Lần đầu tiên Tơ của tôi bị xé rách.

Thế này là tệt đúng không?

Con rùa nhìn về hướng tôi.

Nó lại đâm đầu tới lần nữa!

Tôi né!

Ầm!

Rồi lại tới!

Rồi lại né!

Ầm!

Rồi lại tới!

Đủ rồi nha!

Tôi mắc một sợi tơ vào chân con rùa trong lúc né đòn của nó.

Con rùa té và lăn tới trước theo quán tính.

Nó nằm ngửa ra trên mặt đất.

Nếu đã thế muốn lật lại chắc chắn rất khó.

Tôi sẽ không cho nó thời gian để lật mình lại.

Cập!

Chỉ cần bị trúng đòn thì tôi sẽ chết, nhưng nếu không trúng thì không thành vấn đề!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ta Là Con Nhện, Ngay Sau Lưng Mi

Kết liễu con rùa đó hơi khó khăn một chút.

Sau khi nó bị lật ngửa ra, tôi cắn nó một cái nhưng nó kịp rút đầu vào trong mai.

Lúc cắn nó suýt nữa tôi bị kẹt vào mai của nó.

Chân yếu tay mềm như tôi không thể kéo nó ra khỏi vỏ bằng vũ lực được.

Vậy nên tôi kê răng vào cái lỗ trên mai của nó và nhò độc từ từ vào trong. Và thế là con rùa nhanh chóng đưa đầu ra lại.

Mặt nó trông như đang rất đau đớn, nên tôi nhanh chóng giải thoát cho nó(bằng cái chết).

Tôi đã ăn con rùa.

Lần đầu tiên tôi ăn một bữa ăn không có độc.

Thế nhưng thịt nó rất cứng và không ngon lành gì cả.

Umu.

Lần này là chiến thắng tuyệt đối.

Vì tôi đã né hết toàn bộ đòn tấn công của đối phương.

Hay đúng hơn là con rùa chỉ biết cắm đầu mà chạy, hơn nữa nó lại không nhạy bén cho lắm.

Né được nó không có nghĩa là tôi đã học được bí mật của việc né đòn.

Chỉ là tôi khắc chế nó mà thôi.

Un.

Vũ khí tốt nhất của tôi là tốc độ và tư nhận.

Thế nên cách áp dụng tốt nhất của nó là đánh lén!

Ể?

Hèn nhát?

Trong cuộc chiến sinh tử thì cái gì cũng công bằng!

Hơn nữa, chỉ là ra tay trước thôi mà.

Có gì gọi là hèn nhát đâu.

Mặc dù đòn đánh đầu tiên sẽ quyết định toàn bộ trận chiến.

Ể?

Lẽ ra tôi phải lấy kinh nghiệm chiến đấu hả?

Đây chính là chiến đấu đích thực!

Một người vĩ đại sẽ không hiểu được chuyện đó!

Ngay cả khi tôi đánh lén đi nữa tỉ lệ thành công chỉ có một nửa.

Con rùa đó xé rách được tơ của tôi khi mà lẽ ra điểm yếu duy nhất nó có là lửa...

Skill "Tơ Nhện" hiện đang là cấp 6.

Trong số những skill của tôi, nó là skill có cấp cao nhất.

Bị xé rách lưới nhện đồng nghĩa với việc tôi thua trận.

Lí do duy nhất tôi còn sống là vì tôi khắc chế con rùa.

Nhưng sẽ có những quái vật khác có khả năng xé rách tơ của tôi.

Không nên quá dựa dẫm vào tơ nhện rồi.

Tôi sẽ ghi nhớ rằng khả năng tơ nhện bị xé rách là rất cao.

Sau đó tôi không tìm được con mồi nào khác ngoài con rùa và tôi trở nên buồn ngủ.

Tôi quay lại căn nhà đơn giản để ngủ.

Hôm sau đó mặt trời lại sáng, mặt dù tôi không biết liệu bây giờ có phải là buổi sáng hay không.

Nói chung là tôi thức dậy.

Hãy tiếp tục tìm kiếm thôi.

Nhưng mà, mê cung này thực sự rất rộng.

Tôi đã đi lòng vòng khu vực mê cung này từ rất lâu rồi, nhưng vẫn chưa có dấu hiệu gì cho thấy tôi sẽ ra ngoài được cả.

Khi đường đi chia thành hai, lúc nào tôi cũng chọn ngã bên phải.

Tôi nhớ câu nói "Cứ áp tay vào thành mê cung rồi di chuyển, như thế sẽ giúp bạn tìm được lối ra. Di chuyển bằng chỉ một hướng đi để nhớ hơn nhiều.

Khi cần thiết tôi cũng có thể lần theo sợi tơ tôi nhả ra liên tục để tìm đường trở lại.

Cứ thế tôi từ từ tiến tới, nhưng vẫn không có dấu hiệu gì của lối ra cả.

Như thường lệ, tôi liên tục sử dụng "Giám Định", kết quả giám định từ tường và sàn mê cung liên tục truyền vào đầu tôi.

Khoảng cách chính xác đã đi thì tôi không biết, nhưng hẳn là hơn chục kilomet rồi.

A, trong lúc không để ý thì tôi đã đi rất xa rồi.

Khi còn là con người, nếu đi xa đến thế có lẽ tôi đã chết vì mệt rồi.

Và rồi tôi tìm thấy con mồi đầu tiên hôm nay.

Một con quái vật tôi chưa thấy bao giờ.

Nhìn cứ như một con rết với rất nhiều chân.

Trước tiên tôi sẽ giám định nó.

『Elro Ferect Giám định chỉ số thất bại』

Hmmm?

Thất bại à?

À, cấp độ của nó không hiện lên.

Hê, vậy ra "Giám Định" có thể bị thất bại.

Lần đầu tiên tôi gặp chuyện này.

Có điều dù thất bại hay không thì kết quả vẫn như cũ thôi.

A, khoan đã.

Có khi nào giám định thất bại vì cấp độ của tôi với nó cách nhau quá xa không?

Nếu thế chắc nó mạnh hơn tôi rất nhiều.

Un?

Nhưng trông nó chẳng mạnh tí nào.

Vậy kết quả "Giám Định" thất bại hay không không bị cấp độ ảnh hưởng à?

Nếu là vậy thật thì tốt, nhưng lỡ nó giống mấy ông võ sư, lúc nào cũng giữ lại một chút thực lực thì sao?

...

Dù có lo lắng cỡ nào cũng vô dụng.

Phụ nữ phải can đảm.

Đi thôi!

Tôi chậm rãi tiến tới sau lưng nó không gây tiếng động.

Sususususu.

Xin chào, Chết đi!

Đòn đánh lén thành công mỹ mãn.

Tôi hơi thất vọng vì nó thành công dễ như vậy.

Nỗi sợ lúc đầu của tôi với con rết này hoàn toàn là hiểu lầm.

Nó không xé rách nổi lưới nhện của tôi nổi.

Thế nên tôi chỉ còn việc kết liễu nó bằng Nanh Độc.

Nhìn từ bề ngoài thì con rết không ngon lành gì, và thực sự là nó chẳng ngon tí nào.

Hơn nữa nó có một loại độc kì lạ làm tôi cảm giác hơi đau bụng sau khi ăn nó.

Người tôi hơi cứng một chút.

A, từ lúc hồi sinh làm nhện tôi chưa ăn cái gì ngon lành hết.

Đây chỉ là một ý muốn xa xỉ, nhưng tôi muốn ăn cái gì đó ngon một chút.

A, làm ơn cho một ly mì gói rớt từ trên trời xuống đi mà.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S2: Tứ Hoàng Tử

Ấm áp, cứ như đang ngâm mình trong nước ấm.

Tôi có thể cảm giác được một sự ăn toàn kì lạ bao bọc lấy người tôi.

Sau một lúc thì cảm giác ấy không còn nữa và tôi chui ra từ một cái lỗ nhỏ.

Mất đi cảm giác ấm áp kia tôi hơi sợ sệt, đồng thời cũng có một cảm giác tự do.

Đó là kí ức xưa nhất của tôi hiện tại.

[Hoàng Tử, ngài sẽ bị cảm nếu cứ đứng ở đó] .

Giọng nói của người hầu gái vang lên trong lúc tôi đang đứng nhìn ra ngoài cửa sổ.

Nhắc tới thì tôi mới để ý tiết trời hơi lạnh.

Ở bên ngoài là khung cảnh tuyết trắng xóa.

Tôi rất thích ngắm cảnh tuyết như thế, nhưng có vẻ tôi đã ở đây khá lâu rồi.

Dạo gần đây mỗi khi tập trung suy nghĩ gì đó là tôi lại quên mất để ý thời gian.

[Vâng, trở về thôi]

Người hầu gái bế tôi lên... và đặt tôi vào trong giường.

Có một người khác đang ở trong chiếc giường lớn đó.

Là một em bé.

Một em bé đang ngủ rất thoải mái.

Cái nôi giường này được thiết kế đặc biệt để hai em bé có thể ngủ ở trong đó.

Có lẽ giờ các bạn đã hiểu được.

Tôi là một em bé.

Tại sao tôi, một em bé lại có những suy nghĩ rõ ràng như thế? Đó là vì tôi còn kí ức của kiếp trước.

Tôi vốn là một học sinh cấp 3 ở kiếp trước.

Trước khi tôi hiểu chuyện gì xảy ra thì tôi đã là một em bé.

Chắc đây gọi là luân hồi chuyển kiếp.

Một người chết được hồi sinh lại sang một kiếp khác để sống tiếp.

Vậy có nghĩa là tôi đã chết ở kiếp trước.

Kí ức cuối cùng tôi có là ở trong lớp học Văn.

Lúc ấy tôi thấy được một vết nứt trên không trung giữa lớp học, và từ đó tôi không nhớ gì khác.

Một vết nứt trên không trung, chuyện như thế ở Nhật không thường xuyên xảy ra.

Có lẽ đó là lí do tôi đã chết.

Và vì lí do nào đó tôi được hồi sinh với kí ức của kiếp trước.

Kiếp trước của tôi không thể gọi là không có hối tiếc.

Nói đúng hơn cuộc đời trước kia của tôi chỉ toàn là hối tiếc.

Tôi vẫn đang ở thời trai trẻ, tôi vẫn còn muốn chơi đùa với các bạn của mình. Tôi thậm chí còn chưa có cơ hội tìm được một người bạn gái cùng tuổi với tôi.

Hơn nữa, tôi còn có lỗi với ba mẹ vì đã chết sớm hơn cả ông bà của tôi.

Nghĩ tới việc không bao giờ gặp lại gia đình tôi được thì tôi lại thấy lòng trống trải.

Tôi lo lắng về tình trạng của trường sau khi tôi chết.

Tôi nhớ rõ ràng là vết nứt đó đã nổ tung.

Vậy nên tôi đã chết, nhưng còn những người khác?

Kyouya, Kanata, Hasebe-san ngồi bên cạnh tôi, mọi người, mọi người có chết cùng với tôi không?

Càng nghĩ tôi càng sợ.

Sáng hôm ấy chỉ là một buổi sáng bình thường, nhưng bây giờ tôi không bao giờ gặp lại họ được nữa.

Sau khi được chuyển kiếp, tôi tiếp tục chống lại nỗi lo đang đè ép lấy tôi.

Không hiểu chuyện gì xảy ra, chưa gì đã bị biến thành một em bé. Dĩ nhiên trong trường hợp này tôi phải lo lắng rồi.

Hơn nữa nơi tôi hồi sinh không phải là Nhật Bản.

Thậm chí nơi đây còn không phải là Trái Đất.

Đây là một thế giới hoàn toàn khác với Trái Đất.

Lúc đầu tôi không biết chuyện đó.

Lúc đầu tôi không biết ngôn ngữ nơi đây, và tôi chưa ra khỏi phòng chăm sóc em bé bao giờ.

Thế nên đã có rất nhiều thứ tôi không biết.

Đầu tiên tôi cứ nghĩ đây là một nước ở Châu u.

Nhưng khi nhìn thấy ma pháp thì tôi đã biết mình không còn ở Trái Đất nữa.

Có ma pháp ở thế giới này.

Lần đầu tiên tôi thấy ma pháp là khi một người vĩ đại ở nhà thờ cho tôi một thứ gọi là lời chúc phúc.

Những dòng ánh sáng lấp lánh bao quanh tôi, và cơ thể tôi trở nên khỏe khoắn.

Hoàn toàn không phải là mảnh khoe hay là tưởng tượng.

Tôi biết rõ rằng có ma pháp ngay khi tôi tự mình trải qua nó.

Lúc đầu tôi rất mừng rỡ vì ma pháp có thật.

Nhưng sau đó tôi lại cảm thấy lo lắng.

Một thế giới có ma pháp, tôi có thể sống tốt ở đây không?

Khi tôi ở Nhật Bản thì không có gì bất tiện với cuộc sống của tôi cả.

Nhưng ở thế giới này làm người bình thường là không được.

Tôi phải sống theo sự mong đợi của người khác?

Tôi lại cảm thấy lo lắng hơn.

Tôi cố gắng học ngôn ngữ nơi đây một cách nhanh chóng.

Không hiểu được ngôn ngữ ở nơi mình sống là một chuyện rất đáng sợ.

Không hiểu được những người khác đang nói gì.

Tôi không ngờ mình lại bất lực đến thế.

Cứ như tôi bị tách biệt khỏi thế giới.

Tôi lo lắng vì đã hồi sinh ở một thế giới khác.

Tôi lo lắng vì không hiểu được ngôn ngữ.

Tôi lo lắng vì tôi không biết tương lai tôi sẽ thế nào.

Tôi, người đang lo lắng đủ thứ như thế, đã được cứu rỗi bởi em gái tôi nằm ngủ say ở bên cạnh.

Cô em gái được sinh ra từ một người mẹ khác này ngủ say không có lo lắng gì.

Vì cô bé còn là em bé nên chuyện này là hiển nhiên.

Một tồn tại mỏng manh, phải dựa dẫm vào thế giới, vào người khác.

Từ lúc đầu, em bé đã là tồn tại dạng đó.

Tôi lo lắng nhiều như thế này là vì tôi có kí ức của kiếp trước.

Và tôi chợt nhận ra.

Vì có kí ức của kiếp trước, nên lẽ ra tôi phải có tinh thần mạnh mẽ hơn em gái tôi.

Thế nhưng em ấy mới là người đang ngủ say sưa còn tôi lại ở đây lo lắng đủ thứ.

Tôi là anh của đứa trẻ này.

Sao một người anh lại có thể cho em gái mình thấy được bộ dạng đáng thương này chứ.

Là một người anh tôi phải cho em gái mình thấy được mặt tốt của tôi.

Đây chỉ là ước muốn ngây thơ.

Nhưng nhờ vào đó mà tôi đã hết lo lắng.

Sự lo lắng không biến mất.

Nhưng tôi muốn bảo vệ cô em gái yếu ớt này của tôi.

Tôi tự học ngôn ngữ, và rồi dần hiểu được những giọng nói đang nói gì.

Tôi cố gắng di chuyển cơ thể em bé này để có thể đi lại càng nhanh càng tốt.

Thế nên tôi học bò nhanh hơn những em bé bình thường rất nhiều.

Như vậy, tôi đã tìm được lí do để phấn đấu nhờ vào em gái tôi.

Để trở thành một người anh trai mà em gái tôi có thể tự hào.

Đó chính là khởi đầu của Tứ Hoàng Tử của Vương Quốc Anareich.
Shurein Zagan Anareich.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Hp Mp Sp

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV3』 đã trở thành 『Giám Định LV4』 》

Ồ, cuối cùng "Giám Định" cũng lên cấp.

Dạo gần đây tôi không còn cảm giác chóng mặt từ việc tiếp nhận quá nhiều thông tin nữa. Mọi chuyện đang rất tốt.

Nào, hãy nhìn xem tôi được thêm lợi ích gì.

『Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV6 Không tên』

Hử?

Không có gì thêm à?

Trong lúc đang nghĩ thế thì chợt tôi để ý thấy vài đường thẳng có màu ở dưới tên loài.

Đây là cái gì?

『Thanh HP』

Tôi giám định đường thẳng màu xanh lá như thói quen.

Vì vậy tôi đã biết ý nghĩa của những đường thẳng có màu.

HP, là một từ viết tắt nổi tiếng trong game.

Nói ngắn gọn thì, nếu hết HP thì bạn sẽ bị thua cuộc. Nó chính là thanh máu.

Những thanh chỉ số đã xuất hiện trên kết quả giám định.

Tôi đơn giản là thấy mừng rỡ.

Trước giờ tôi chỉ có thể dự đoán tình trạng hiện tại của bản thân qua trực giác.

Còn bây giờ chỉ cần nhìn vào thanh chỉ số là tôi sẽ biết tình trạng bản thân.

Lúc này, thanh HP của tôi gần như là đầy.

Ở góc phải của đường thẳng có một vài vạch bị tô màu đen, có vẻ là thể hiện tôi không đầy máu.

Umu.

Tôi thật sự muốn thấy thanh chỉ số ở dạng số hơn, nhưng có gì thì dùng nấy tạm vậy.

Ngoài thanh HP ra còn có ba thanh màu khác nữa.

Đầu tiên tôi giám định thanh màu xanh dương ở ngay dưới thanh HP.

『Thanh MP』

Đúng như dự đoán.

Nếu có HP thì cũng sẽ có MP

Tôi nghĩ nó đang cho tôi biết lượng ma pháp tôi còn lại.

Dù nói vậy đi nữa thì tôi vẫn không biết sử dụng ma pháp như thế nào, nên thanh MP là vô dụng với tôi hiện tại.

Có lẽ khi tôi dùng được ma pháp thì thanh MP sẽ giảm mỗi khi sử dụng.

Hiển nhiên, hiện tại thanh MP đang đầy, vì tôi không dùng được ma pháp.

Còn hai thanh màu nữa ở dưới thanh MP mà tôi không đoán được chúng là gì.

Một thanh màu đỏ và một thanh màu vàng. Nhưng chúng không tách rời nhau mà lại dính thành một thanh dây cột.

Thực sự không đoán được hai thanh này là gì.

Giám định.

『Thanh SP』

Hở?

SP?

Điểm skill(Skill point) à?

Hừm...?

Có cần phải thể hiện nó dưới dạng thanh chỉ số không?

Khoan đã.

Hình như không phải là điểm skill?

SP là viết tắt, nhưng tôi không biết là viết tắt của chữ gì.

Ừ, hãy giám định chữ SP.

『SP: Stamina Point』 (điểm thể lực)

Ồ?

A, đúng như dự đoán, SP không phải là điểm skill mà là một từ hoàn toàn khác.

Thật là rối rắm mà.

Fuu.

Thể lực.

Cơ bản nó là thanh MP dành cho hoạt động thể chất. Vậy nếu tôi di chuyển thì nó sẽ bị giảm nhỉ.

Mmmm, hờ?

Tại sao lại có những hai thanh?

Hơn nữa, thanh màu vàng ở trên thì đầy, còn thanh đỏ ở dưới lại bị mất khoảng một phần ba rồi.

Có chỗ nào khác biệt giữa hai thanh này à?

Để thử nghiệm, tôi giám định lại chữ điểm thể lực.

『Điểm thể lực: chỉ số tiêu hao khi di chuyển』

À, un.

Dù có giám định vẫn chẳng hiểu gì hết.

À nhưng mà nếu quan sát một chút chắc là sẽ hiểu thôi mà nhỉ?

Nếu có thể thì tôi muốn kết quả giám định bản thân liên tục để lúc nào cũng có thể thấy được thanh HP của mình.

Tôi cố gắng giữ cho giám định lên người mình liên tục.

Hmm, như thế này nhỉ?

Un.

Có vẻ tôi làm được.

Bây giờ trở đi tôi sẽ luôn thấy được thanh HP trừ phi tôi cố tình ngưng sử dụng "Giám Định".

Thật sự rất là tiện.

Nhìn thấy thanh HP của tôi chỉ là tiện lợi, vậy nhìn thấy thanh HP của đối phương chắc hẳn là một lợi thế nhỉ?

Chỉ cần nhìn thấy được thanh HP của đối phương thì tôi sẽ biết được cần bao nhiêu đòn để đánh bại chúng và nếu đối phương là một kẻ dùng ma pháp thì nhìn MP tôi sẽ thắng một cách dễ dàng

Cho tới giờ tôi chưa gặp quái vật nào biết dùng ma pháp cả.

Nhưng dù sao thì biết được một phần hoặc nhiều phần thông tin của đối phương luôn luôn là một lợi thế lớn trong một trận chiến.

Vậy skill "Giám Định" đã bắt đầu bước vào phạm trù skill bá đạo rồi nhỉ?

Fufufu.

Tôi cố tình học skill "Giám Định" vô dụng này vì tôi đã dự đoán được trước trường hợp này.

Không phải là tại tôi không biết nó vô dụng đâu!

Hãy cứ coi là vậy đi!

Nào bây giờ, hãy tiếp tục đi khám phá mê cung này thôi.

Ồ, một con quái vật.

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

Tôi rút lại những gì tôi vừa nói.

Nó vẫn còn vô dụng.

Tại sao lúc quan trọng thế này mà nó lại thất bại cơ chứ...

Haa, đúng là mong chờ nhiều thì thất vọng càng nhiều mà.

Đầu tiên có lẽ tôi phải nghĩ xem làm gì với con rết này.

Hmm.

Từ nơi này hình như khó mà đánh lén được thì phải?

Con rết đó, có vẻ nó chưa phát hiện ra tôi, nhưng nó đang đi về hướng này.

A, tôi có một ý kiến hay.

Tôi bò lên tường một cách lặng lẽ.

Cơ thể nhện rất tiện lợi cho những lúc như thế này.

Không qua bao lâu, tôi đã lên tới nóc hang.

Ừ, bám ngược đầu trên nóc hang hơi khó khăn một chút.

Nhưng nếu tôi gồng người lên thì vẫn có thể làm được.

Tôi lén lút bước đi trên nóc hang.

Cố lên, chân của tôi!

Hmm?

Thanh thế lực của tôi đang giảm từ từ?

Không phải lúc cho chuyện đó, cần phải tập trung cho chiến thuật.

Tôi đi đến trực tiếp ở trên đầu con rết.

Tốt tốt.

Tên này chưa phát hiện ra tôi đang ở trên đỉnh đầu hẳn.

Tôi dính một sợi tơ lên nóc hang rồi từ từ thả mình xuống đầu con rết.

Và rồi tôi đè lên nó!

Con rết giật mình hốt hoảng, nhưng đã trễ rồi.

Tôi bọc nó lại bằng Tơ nhện.

Rồi cắn nó!

Fuhahaha!

Đây là chiến thuật "Coi chừng, ta từ trên xuống" của tôi!

Thành công mỹ mãn!

Bây giờ thì, itadakimasu.

Fumu.

Trong lúc đang ăn tôi chợt nhớ lại về thanh thể lực.

Lúc đang bám ở trên nóc hang thì thanh màu vàng đã giảm xuống.

Nó giảm từ từ trong lúc tôi đang gồng mình lên.

Nhưng bây giờ thì nó lại đầy như cũ.

Hử?

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Học được skill 『Kháng Tê Liệt LV1』 》

Ồ,Ồ!

Con rất thúì, không ngờ mi có kĩ năng Hệ Tê Liệt!

Nếu như không giết được nó bằng đòn đánh lén thì sẽ nguy hiểm hơn nhiều rồi nhỉ?

Lần sau phải cẩn thận hơn.

Hmm?

Hmmm?

Thanh màu đỏ có vẻ đang tăng lên từ từ.

Lúc đầu nó chỉ còn hai phần ba, còn bây giờ thì nó đang tăng từ từ, đã lên tới mức ba phần tư tổng chiều dài của thanh.

Tại sao?

Tôi đã làm gì để hồi phục thể lực à?

...À, tôi vừa ăn xong.

A!

Ra là thế!

Hiểu rồi.

Hiểu được một chút rồi.

Vậy thanh màu đỏ là thể hiện tổng thể lực.

Còn thanh màu vàng thể hiện lượng thể lực sử dụng trong chốc nhoáng.

Để thử nghiệm, tôi chạy hết tốc lực.

Thanh màu vàng tụt xuống nhanh chóng.

Khi vừa hết sức chạy thì thanh màu vàng cũng vừa hết.

Zeze.

A, vừa ăn no lại chạy hết tốc lực. Tôi thật là ngốc mà.

Xót ruột quá.

Thực đó không đùa đâu.

Nhưng mà, như thế này là xác định rồi.

Thanh màu vàng là sức hoạt động trong thời gian ngắn.

Vừa hết hơi là nó cũng vừa hết.

Nhưng vì nó chỉ thể hiện sức hoạt động trong thời gian ngắn nên nó cũng hồi lại trong thời gian ngắn.

Ngay khi tôi vừa hết thở dốc là thanh màu vàng đã tăng lên một khoảng kha khá.

Còn thanh màu đỏ là tổng lượng thể lực của tôi.

Khi đang chạy thì thanh màu đỏ giảm xuống rất ít.

Nếu như thanh màu đỏ hết hoàn toàn có lẽ sẽ rất nguy hiểm.

Khi không còn chút thể lực nào thì sẽ không thể di chuyển được nữa.

Tôi không muốn phải rơi vào trường hợp như thế.

Nếu có thức ăn hay chất dinh dưỡng thì nó sẽ tăng lên lại, nên tôi phải luôn để ý kĩ mức còn lại của thanh màu đỏ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Thí Nghiệm Tư Nhện

Việc thám hiểm mê cung đang tiến triển thuận lợi

Nếu như quá thuận lợi có lẽ tôi sẽ cười thật lớn.

Có vẻ khu vực này là lãnh địa của loài rết.

Cày kinh nghiệm bằng lũ rết này rất tiện lợi.

Các giác quan của chúng quá kém cỏi nên chúng không ngăn được tôi đánh lén.

Ngay khi tôi ra được sau lưng hay trên đầu chúng thì kết quả đã định.

Bởi vậy nên tôi đánh bại chúng rất dễ dàng.

Sau khi giết một số lượng rết nhất định thì tôi đã lên cấp 7.

Tiếc thay, không có skill nào tăng cấp nhờ vào điểm bổ sung. Skill "Kháng Tê Liệt" đã tự nhiên lên cấp 2 vì tôi không ăn gì ngoài rết.

Ở đây tôi có thể dễ dàng cày kinh nghiệm, và skill hữu dụng "Kháng Tê Liệt" cũng có thể lên cấp.

Đây là một bãi săn rất tốt.

Dĩ nhiên tôi không có chỉ chơi đùa vì mọi chuyện dễ dàng.

Tôi cũng thu thập kinh nghiệm về cách chiến đấu và đã tăng thêm các biện pháp đánh lén.

Một trong những điểm yếu của tư nhện là tôi chỉ có thể nhả tơ từ sau lưng.

Nên tôi phải chu mông ra về hướng đối phương nếu tôi muốn trói chúng lại.

Còn tư thế bắt buộc là tôi phải đứng trụ bằng hai chân sau, rồi căng mông lên.

Vì khả năng bị đối phương phản công là rất cao, nên trước đây tôi chỉ nhả tơ khi đang trực tiếp dính vào người đối phương hay là nhảy lên trên cao rồi xả nhiều loạt "bom" xuống.

Nhưng cả hai phương pháp này đều rất nguy hiểm.

Nhờ vào bản chất của tư nhện, chỉ cần dùng nó thành công thì tôi sẽ chiến thắng.

Nhưng mà sự cản trở từ việc thất bại cũng cực kì khủng khiếp.

Khi đang dính trực tiếp vào người đối phương thì cả tôi lẫn nó đều không thể né được đòn của nhau.

Nếu nhảy lên cao thì có khả năng tôi bị bắn cho rơi xuống như người anh em của tôi trước kia.

Cơ bản là "Có chơi thì có chịu".

Thế nên tôi đã cố tìm ra vài cách để sử dụng tư nhện một cách an toàn hơn.

Một trong số đó là một loại vũ khí mới tên gọi Tơ Xách Tay!

Nói ngắn gọn, tôi làm sẵn một lưới tơ, rồi để căng ra sẵn bằng hai chân trước.

Cái lợi của lưới tơ nhỏ này là tôi loại bỏ trường hợp bị phản công.

Bởi vì tôi chỉ cần phải chạy đâm đầu tới trước khi sử dụng nó.

Nếu so sánh việc này với tư thế vớ vẩn trước đây tôi cần dùng để nhả tơ thì cái này vẫn tốt hơn nhiều.

Một điểm yếu là tôi không dùng hai chân trước được nếu sử dụng thứ này.

Nhưng tôi còn ba cặp chân khác, nên chỉ hơi bất tiện một chút thôi.

Ngoài ra muốn sử dụng thì tôi phải làm sẵn lưới tơ này.

Hiện tại nếu muốn làm một lưới tơ tôi sẽ chỉ tốn giây lát vì bây giờ tôi đã là một chuyên gia làm tơ tự phong rồi.

Một món vũ khí "Chơi nhiều mà chịu ít"

Tôi còn cố làm nhiều món khác nữa, nhưng đều thất bại cả.

Vì là một người chuyên đánh lén nên tôi muốn tìm được cách chống bị đánh lén.

Thế nên tôi ngay lập tức nghĩ đến tơ dò đường mà tôi đã thử nghiệm một thời gian trước.

Một sợi tơ mỏng, vô hình dính trực tiếp từ tuyến tơ, nhờ vào nó tôi lẽ ra có thể thu nhập toàn bộ thông tin về chuyện có kẻ thù sau lưng hay không.

Nhưng khác với lúc ở trong nhà, khi mà tôi chỉ cần phải để nó lơ lửng khắp nơi. Bây giờ để thiết lập nó quá phiền phức.

Rất là phiền phức là đăng khác, nếu như để nó yên thì sớm muộn nó cũng sẽ dính với những sợi tơ khác và rồi bị tính lên tường.

Hơn nữa, trong lúc nhận thông tin liên tục từ sợi tơ tôi sẽ bị mất tập trung..

Ngay cả việc cố gắng lờ thông tin đi cũng tốn sức và làm tôi bị mất tập trung.

Đó là lúc tôi bỏ cuộc với ý tưởng tơ dò đường.

Tiếp theo đó, tôi đã nghĩ đến việc tăng khả năng phòng thủ yếu ớt của mình, nên tôi đã thử làm trang phục tăng phòng thủ với tơ.

Chỉ nhìn vào kết quả thì ý tưởng này thất bại.

Vì mặc dù tôi có thể may được trang phục, nhưng mà mặc nó vào lại là một vấn đề hoàn toàn khác.

Tôi là một con nhện cơ mà.

Tay tôi không tinh hay nhạy bén như tay người, hơn nữa tôi có kết cấu cơ thể phức tạp hơn.

Thế nên tôi không có cách nào mặc đồ vô được cả.

Vậy, còn quấn tơ quanh người thì sao?

Ý tưởng này cũng bị bỏ qua.

Tôi có thể tự quấn tơ quanh người, nhưng nếu làm không kĩ thì tôi sẽ tự làm giảm tốc độ của bản thân.

Làm giảm tốc độ, một trong những chỉ số tốt nhất của tôi, vì lí do nhằm nhí như thế là không được.

Và tôi không thể quần tơ đằng hoàng khắp người cùng lí do với tôi không mặc quần áo được.

Hơn nữa, ngay cả khi tôi mặc được, nếu không thể cởi ra thì cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Mỗi khi tôi ăn thì người của tôi lại thay đổi.

Nếu như đang quần tơ đầy người mà lại ăn rồi phồng ra như trái bong bóng, đó là kiểu tự ngược gì thế?

Nếu nhờ được bàn tay của người khác thì hẳn tôi sẽ có cách, nhưng với tám cái chân của tôi và cơ thể không thể nhìn ở đằng sau thì vô vọng rồi.

Thế nên ý tưởng này bị bỏ qua.

Umu.

Nghĩ như thế này, cơ thể nhện cũng có những cái lợi và hại khác nhau.

Mặc dù tôi có thể nhảy cao, nhảy xa, dính lên tường, nhưng mà không có hai bàn tay linh hoạt.

Lần đầu tiên tôi thực sự hiểu rằng bàn tay người tiện lợi đến mức nào.

Nhân tiện, qua lần thí nghiệm này skill "Tơ Nhện" vẫn chưa lên cấp nào.

Hiển nhiên, độ thông thạo yêu cầu theo mỗi cấp lại tăng lên.

Khác với lúc ở trong ngôi nhà yêu quý, tôi không thể dùng tơ một cách lãng phí khi ở đây.

Khác với lúc đó, khi ở ngoài này chuyện bất ngờ có thể xảy ra bất kì lúc nào, nên tôi muốn đảm bảo bản thân luôn ở trạng thái sẵn sàng.

Lí do lần này tôi thí nghiệm được nhiều như thế là vì có lượng thức ăn dồi dào gọi là rết ở đây.

Mặc dù có rất nhiều thất bại ở lần thí nghiệm này, nhưng tôi cũng biết được thêm nhiều thứ.

Nếu lại có cơ hội chắc tôi sẽ thí nghiệm thêm một chút.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tôi Xin Lỗi Vì Đã Quá Đáng. Nên Hãy Tha Lỗi Cho Tôi!

Hôm nay, tôi lại tiếp tục săn bắt rết một cách chăm chỉ.

Thật là.

Nơi đây đúng là thiên đường rết mà!

Mặc dù ngoại hình chúng gớm ghiếc, nhưng nếu chúng ta bỏ qua phần đó, thì chúng là những con mồi tuyệt vời nhất.

Hiện tại tôi không còn quan tâm ngoại hình hay những gì như thế nữa, bây giờ tôi yêu bọn rết này.

Rết là NHẤT!

Một thời gian trước, skill "Kháng Tê Liệt" đã lên cấp 3. Còn tôi có sắp lên cấp không?

Cám ơn vì nhiều thứ, rết à.

Trước đó tôi đã thử đánh một lúc hai con rết và tôi đã chiến thắng tương đối dễ dàng.

Con đầu tiên nhanh chóng bị trói bởi một đòn đánh lén và tôi chiến đấu bình thường với con thứ hai.

Khi chiến đấu bình thường thì tôi biết được bọn rết khá nhanh nhẹn.

Vẫn thua tôi.

Hơn nữa cách tấn công duy nhất của chúng là cắn.

Nếu bị cắn dính có lẽ sẽ bị tê liệt, thế nhưng cắn không trúng thì không thành vấn đề.

Chỉ cần tôi cẩn thận về việc bị cắn thì mọi chuyện trở nên đơn giản.

Lần đầu tiên tôi biết rằng có loài yếu ớt hơn cả loài của tôi.

Thế nên dù đánh lén hay là đánh trực tiếp tôi vẫn sẽ không thua lũ rết này.

Fuhyahahaha!

Tôi rất là mạnh đó.

Tôi không thể ngừng cười được.

Ngoài ra việc rết bị giết dễ như thế là tốt.

Mặc dù nhìn cứ như chúng khá có trọng lượng, nhưng khi ăn thì mới biết chúng chẳng có bao nhiêu thịt cả.

Ăn một con rết thì đỡ đói được, nhưng để no thì không thể nào.

Thế nên dù có sẵn nhiều quá thì tôi vẫn có thể ăn hết được.

Với con người tiết kiệm như tôi, để phí phạm đồ ăn là một tội không thể tha thứ được.

Thế nên có thể ăn hết toàn bộ đồ ăn là một việc tốt.

Đây là một trường hợp hoàn hảo.

Cứ như bọn rết được sinh ra để cho tôi săn.

Uehehehe.

Từ sau khi rời khỏi nhà đến giờ, tôi đã phải trải qua khá nhiều nguy cơ khác nhau, thế nên lâu lâu chơi đùa một chút thì cũng không bị phạt đâu nhỉ?

Tôi tiếp tục vừa thám hiểm mê cung vừa ngâm nga một bài hát.

Giả bộ ngâm nga bài hát trong đầu thì đúng hơn, miệng tôi không ngâm nga được.

Thực ra, mũi tôi nằm ở đâu?

Dù sao tôi cũng không quan tâm.

Ồ?

Lối đi ở đây bị vỡ ra?

Nhưng đây không phải là đường cụt.

Mê cung này rộng lớn như thế, nhưng chưa bao giờ tôi thấy đường cụt.

Mặc dù trong lúc đang chạy trốn thì tôi mừng vì chưa bị dồn vào đường cụt, nhưng mỗi ngã đều chia ra như thế này làm tôi thấy hơi nản chí.

Có lẽ mê cung này chính là tầng hầm của thế giới này, tôi đã nghĩ như thế.

Mặc dù tôi không muốn nghĩ thế, nhưng mà tôi chưa ra khỏi đây bao giờ, vì vậy tôi cũng chưa thấy khung cảnh bên ngoài bao giờ.

Thế nên lối nghĩ này cũng rất có thể là sự thật.

Nếu không có gì thay đổi, chắc hẳn tôi sẽ sống cả đời ở trong mê cung này cho dù có thể giới bên ngoài đi nữa.

Tôi muốn đi ra ngoài trước khi hết tuổi thọ, nhưng khả năng bị chết bất ngờ còn cao hơn.

Thực ra thì tuổi thọ tôi là bao lâu?

Sơ kích cỡ của cơ thể tôi, liệu tôi có sống lâu như loài chó không nhỉ?

Nếu được thì tôi muốn tuổi thọ cao hơn so với kiếp trước.

Tạm thời bỏ qua những ý nghĩ nhảm nhí đó.

Có vẻ như lối đi bị vỡ ra ở trước mặt tôi đã hình thành một thứ khá giống một vách đá.

Ở dưới cùng chỗ bị vỡ ra có một khu vực rộng lớn thấy được bằng mắt.

Vậy cuối cùng tôi có thể rời khỏi chỗ chật hẹp này rồi à?

Vậy, khu vực tiếp theo của mê cung là gì đây?

Nếu có thể tôi muốn tránh khỏi khu vực siêu rộng cấp độ siêu cao như chỗ mà tôi đã được sinh ra.

Tôi muốn tránh chuyện ăn thịt đồng loại, con nhện bự kia và một đám đông nhiều quái vật.

Nếu ở đó thì bao nhiêu mạng của tôi cũng không đủ.

Nào, hãy xem xem tiếp theo là gì nào?

Tôi nhìn từ trên vách đá xuống.

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Ferect LV2 Giám định chỉ số thất bại』 x nhiều lần.

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV4』 đã trở thành 『Giám Định LV5』》

Ugue!

Đau đầu quá!

Thông tin từ "Giám Định" chảy vào đầu tôi và một cơn sốc mạnh truyền tới.

Uoa, suýt nữa là bất tỉnh rồi.

Thật nguy hiểm.

Hiểu rồi, vậy nếu tôi giám định quá nhiều thứ cùng lúc, tôi sẽ bị nhức đầu vì lượng thông tin khổng lồ.

Nhiều đến mức tôi suýt bất tỉnh.

.....Lượng thông tin nhiều đến mức có thể làm tôi bất tỉnh?

Tôi nhìn xuống dưới vách đá lần nữa.

Gọi nó là vách đá, nhưng thật ra nó còn chưa sâu đến một mét.

Có một khoảng rộng hẵn so với lối đi.

Mặc dù đây lẽ ra là một khoảng rộng lớn, nhưng lại không có cảm giác như thế.

Bởi vì nó chứa đầy những con rết.

Houa!?

Cái gì đây!?Cái gì đây!?Cái gì đây!?

Tôi xin lỗi vì đã quá đáng mà!

Thế nên tha cho tôi đi mà!

Thanh thể lực màu vàng đã cạn.

Ugu, mệt mỏi quá đi.

Nhưng nếu ngừng lại tôi sẽ chết!

Vì cuộc sống còn tiếp tục, tôi phải chạy tiếp!

Thanh màu đỏ bắt đầu bị rút xuống thế cho thanh màu vàng.

Cuối cùng, khi chạy đến mức thanh màu đỏ chỉ còn một nửa thì tôi đã chạy thoát khỏi quân đoàn rết.

A, cứ nghĩ mình đã chết rồi chứ.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Yếu Ốt

Haa...

Rất thật là đáng sợ.

Thật tình, vừa rồi là gì thế?

Lần đầu tiên tôi thấu hiểu sự đáng sợ của số lượng.

A, mệt quá đi.

Chân tôi đang run rẩy vì thanh màu vàng đã cạn queo từ lúc nào rồi.

Tạm thời hãy nghỉ ngơi cái đã.

Tôi nhìn lại sau lưng để đảm bảo quân đoàn rết kia có không còn đuổi theo tôi nữa.

Ừ, không có gì ở đó.

Tôi thiết lập mạng lưới rồi làm một căn nhà đơn giản.

Khi hoàn thành vách bảo vệ thì tôi thấy mừng rỡ, nhưng cơ thể tôi cũng mất hết sức lực.

A, đây sẽ là một lần ám ảnh cả đời.

Ngay chỉ khi một con thì yếu như sên thì cả một đồng bọn chúng sẽ là mối nguy hiểm.

Nếu như bị tấn công theo từng lớp bởi quân đoàn rất lớn như thế thì tôi bó tay.

Hơn nữa chúng có đòn tấn công có thể gây tê liệt.

Chỉ cần bị cắn một lần là tôi xong đời.

Sau đó tôi chỉ có thể ngắm cơ thể mình bị xé ra thành từng mảnh.

Nghĩ tới đã thấy sợ.

Ngay cả quái vật yếu cũng có cách sống của chúng.

Hãy nhìn tôi xem, tôi yếu đó, nhưng nếu tôi làm một mạng lưới và đặt bẫy khắp nơi thì tôi cũng giết được những quái vật mạnh hơn.

Tôi không nên coi thường đối phương chỉ vì họ yếu.

Hãy coi như tôi đã học được bài học đó ở đây.

Tôi đã sống sót qua được đợt này, và săn bắt lũ rết đó đã thực sự rất tốt cho tôi.

Tôi đã cày được một khoảng kha khá kinh nghiệm nhờ vào đó.

A, nghĩ lại thì.

Hình như lúc tôi giám định quân đoàn rết thì skill "Giám Định" đã tăng cấp.

Cái may trong cái rủi nhỉ?

Có lẽ tôi nên hủy kết quả giám định cũ và tự giám định bản thân lại.

Khi đang bị lũ rết đó đuổi theo thì tôi chưa có thời gian xác nhận.

『Taractect Nhỏ Hạ Cấp LV7 Không tên

Tình trạng: Yếu ớt』

Cái 「Tình trạng: Yếu ớt」 này là cái gì đây?

Gây sự đó hả?

Hơn nữa, ừ, tôi biết tôi yếu rồi.

Đừng có xát muối vào vết thương được không?

Kết quả của "Giám Định" đã xác nhận là tôi yếu. Vậy có nghĩa là tôi yếu ngay cả trên tiêu chuẩn của thế giới này.

Haa...

Thật mệt mỏi mà.

Không, lúc này tôi đã xác định rằng không nên bất cẩn ngay cả khi đối mặt với đối thủ yếu.

Tôi có những sợi tơ này.

Ngay cả khi cơ thể này yếu ớt, miễn sao tôi còn tơ thì "thất bại" không có trong từ điển của tôi.

Thực ra nếu nhìn sơ thì tôi cũng đâu có yếu đến mức đó.

Mặc dù hơi đặc biệt tí, nhưng tôi thuộc loại mạnh khi đối phương bị bắt trời mà đúng không?

Làm bẫy với "Tơ Nhện". Một lần đánh lén thành công và "Nanh Độc" để kết liễu một kẻ thù không có khả năng di chuyển.

Un.

Tôi hơi bị ác đó nha.

Nhưng mà không hẳn vì nếu thực sự đánh trực diện thì tôi yếu xù.

Mục đích chính là làm sao để chiến đấu trong sở trường của tôi.

Tôi chỉ nên ép buộc bản thân đánh trực diện nếu như đối phương có thể phá lưới được mà thôi.

Nếu làm được thế thì đã không có vấn đề gì rồi.

Haa, mệt quá đi. Ngủ.

Tôi tỉnh dậy.

Nhưng tôi vẫn đang rất mệt mỏi.

Nhưng tôi vẫn giật mình tỉnh dậy.

Đây là cảm giác gì?

Tôi không biết, nhưng đây không phải là cảm giác an toàn.

Tôi nhanh chóng ngồi dậy và nhả thêm tư nhện cho căn nhà đơn giản.

Và rồi tôi nhận ra cảm giác nguy hiểm đến từ đâu.

『Elro Baradad LV9 Giám định chỉ số thất bại』

Một con rắn bự tổ chẳng.

Chỉ chiều dày của cơ thể nó đủ để nuốt chửng một người lớn, và chiều dài của nó có lẽ là hơn mười mét.

Chắc chắn nó rất mạnh.

Hơn nữa, nó cấp 9.

Lần đầu tiên tôi gặp một con quái vật có cấp độ cao hơn tôi.

Dạo gần đây tôi chỉ gặp những con có cấp cao nhất là 4.

Và rồi bây giờ nó nhảy thẳng lên 9.

Đây hiển nhiên là một con quái vật cao cấp.

Và nó cũng có cấp độ cao.

Nếu đánh trực diện thì tôi chết chắc.

Mồ hôi lạnh ở trong tim tôi chảy như suối.

Tôi đứng yên như một con ếch bị rắn nhìn, không, là nhện mới đúng.

Cuối cùng tôi cũng di chuyển được cơ thể bị đông cứng vì căng thẳng.

Tôi chậm rãi rút lui và tạo khoảng cách với con rắn.

Nó không cho phép tôi làm thế.

Nó vươn người tới trước, mặc kệ toàn bộ những lưới nhện được giăng ra!

Hiển nhiên, nó bị mắc vào từng lưới một.

Nhưng nó xoay người và mạnh mẽ xé rách từng lưới!

Tôi quay đầu lại bỏ chạy hết tốc lực.

Ngay khi tôi chạy ra khỏi lối thoát hiểm thì con rắn cũng xé rách được lớp lưới đầu tiên và nhanh chóng tiến tới lớp lưới tôi vừa xuyên qua.

Bản năng kêu tôi bỏ chạy.

Nhưng tôi đứng lại.

Vì tôi đã thấy.

Con rắn đang bị mắc vào lưới.

Nó mặc dù đủ sức xé rách lưới, nhưng không thể xé rách hoàn toàn.

Hiện tại, con rắn bị dính chặt lại bởi một lớp lưới còn tốt và nhiều mảnh lưới bị rách khi nó xuyên qua lớp đầu tiên.

Tốt!

Đây là thuộc sở trường của tôi.

Tôi bám vào người con rắn đang lăn lộn.

Ngay lập tức tôi cắn và nhả độc vào người nó, đồng thời thả thêm lưới nhện từ dưới móng.

May thay tôi đủ sức cắn xuyên qua lớp vảy cứng của nó. Và rồi cắm "Nanh Độc" vào trong người nó.

Con rắn giãy dụa mạnh mẽ hơn vì cơn đau từ việc bị tiêm độc.

Nó giãy rất mạnh mặc dù đang bị tơ trói lại.

Mặc dù tôi bị hất văng ra không biết bao nhiêu lần tôi vẫn cố gắng bám vào người nó chỉ dựa vào tinh thần và ý chí.

Thanh thể lực màu vàng lại giảm xuống.

Mỗi khi tôi bị ném văng ra, thanh HP màu xanh lá cũng giảm xuống.

Hơn nữa, thanh thể lực màu đỏ cũng giảm mỗi khi tôi nhả tơ.

Nếu thanh màu đỏ hết hoàn toàn chắc tôi sẽ không thể nhả tơ được nữa.

Nếu tới mức đó, chỉ còn là vấn đề thời gian cho tới lúc con rắn này thoát ra được.

Tôi phải kết liễu nó trước khi lúc đó đến.

Tôi tiếp tục cắn và nhả tơ liên tục.

Sự chống cự của con rắn yếu dần.

Cuối cùng khi thanh thể lực màu vàng đã cạn, thanh màu đỏ chỉ còn hơn 10% thì con rắn cuối cùng đã chết.

Chỉ vì ta yếu mà mi lại coi thường ta, đó chính là kết cục của mi!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Con Rắn Ngon Lành

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV7 đã trở thành LV8》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Đau Đớn LV1』 đã trở thành 『Kháng Đau Đớn LV2』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV8 đã trở thành LV9》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV5』 đã trở thành 『Nanh Độc LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dạ Nhãn LV9』 đã trở thành 『Dạ Nhãn LV10』 》

《Điều kiện đã đạt. Skill 『Tăng Tầm Nhìn LV1』 đã được trích ra từ skill 『Dạ Nhãn LV10』 》

《Điểm skill tăng》

Rất nhiều thứ vừa lên cấp.

Có vẻ đánh bại một kẻ thù có cấp độ cao hơn sẽ cho rất nhiều điểm kinh nghiệm dù ở thế giới nào đi nữa.

Một lần tôi lên những 2 cấp.

Rõ ràng con rắn kia là một kẻ thù rất mạnh.

Khả năng đánh nhau trực tiếp với nó để tôi thắng là không.

Một cơ thể mạnh mẽ.

Bao bọc bởi một lớp vảy cứng.

Từ tốc độ mà nó lao tới lớp lưới bảo vệ của tôi, nó khá là nhanh nhạy.

Thậm chí có thể nhanh hơn cả tôi.

Hơn nữa, vì nó là rắn, nên còn có độc nữa.

Chắc hẳn tên này còn chưa dùng độc.

Nói thẳng ra thì tỉ lệ thắng được nó ngay cả sau khi tôi đã trói được nó chỉ là 50-50.

Những vết thương của tôi đã được hồi phục hoàn toàn khi lên cấp, nhưng thể lực của tôi đã bị giảm đến quá mức nguy hiểm rồi.

Tình trạng này thực sự cực kì nguy hiểm.

Nhưng mà cái lợi của cuộc chiến này rất lớn.

Vì tôi đã săn bắt đám rết quá mức như thế nên tôi đoán mình cũng sắp lên cấp 8, nhưng không ngờ tôi lên cấp 9 luôn.

Tôi lên cấp thì cũng tốt, nhưng đáng chú ý hơn chính là những skill của tôi cũng đã lên cấp.

Việc "Kháng Đau Đớn" và "Nanh Độc" lên cấp là chuyện tốt, đặc biệt khi "Nanh Độc" là một trong hai vũ khí chính của tôi cùng với "Tơ Nhện".

Nếu cấp độ của "Nanh Độc" lên cấp thì sức chiến đấu của tôi cũng tăng.

Hay nói đúng hơn hiện tại tôi ngoài vũ khí là "Nanh Độc" ra không còn gì khác.

Nếu có kẻ thù nào có khả năng kháng độc cao thì tôi gặp rắc rối rồi.

Tiếp theo là một skill mà tôi vừa để ý mình có trong lần lên cấp này, "Dạ Nhãn"

Un.

Nghĩ kĩ lại thì tôi không có skill này mới là lạ.

Hiển nhiên mà nói, không hề có tí ánh sáng nào trong mê cung này.

Không có nguồn sáng nào, nên ở trong đây cũng tối thui.

Nhưng tôi lại có khả năng nhìn thấy mọi thứ một cách rõ ràng.

Tôi chỉ hơi ngạc nhiên rằng đây là tác dụng của một skill.

Tôi cứ nghĩ đó là đặc tính của chủng loại.

Vì "Dạ Nhãn" đã lên cấp, nên tầm nhìn của tôi cũng thay đổi.

Từ hơi mờ thành sáng rõ.

Tôi đã có thể nhìn mọi thứ một cách rõ ràng.

Có vẻ, cấp 10 là cấp độ cao nhất cho skill.

Trừ việc đó ra tôi không tìm được cách nào khác giải thích sự thay đổi độ sáng này.

Cũng có thể chỉ "Dạ Nhân" có cấp độ tối đa là 10.

Không biết có phải là được thưởng vì nâng cấp "Dạ Nhân" lên cấp 10 hay không nhưng tôi nhận được một skill mới gọi là "Tăng Tâm Nhìn".

Tôi vẫn chưa hiểu tác dụng của nó lắm, nhưng chắc là không tệ.

Từ cái tên thì tôi nghĩ là nó tăng độ rộng của tầm nhìn của tôi, nhưng có vẻ không phải là vậy.

Cho đến giờ không phải chỉ có một skill mà tôi không đoán được tác dụng thông qua tên của nó. Đây là một trong số đó.

Những lúc thế này tôi nên giám định skill của mình, nhưng tôi không làm vậy được.

Để sử dụng "Giám Định" thì tôi phải "nhìn thấy" được cái tôi muốn giám định.

Những skill tôi biết được là nhờ vào giọng nói trên trời cao...

Giọng nói là vô hình nên tôi không giám định được.

Nhưng có vẻ những kết quả "Giám Định" hiện ra trong đầu tôi thì lại được tính là nhìn thấy được.

Khi mà cấp độ "Giám Định" tăng lên, có lẽ nó sẽ hiện cho tôi thấy chỉ số. Lúc đó có lẽ tôi sẽ giám định được skill của mình.

Cho đến lúc đó thì tôi không làm gì được.

Bây giờ thì hãy ăn cái thứ to bự mà tôi tốn thật nhiều công sức để giết nào.

Tạm thời, khi đang ăn tôi sẽ xây lại căn nhà đơn giản để tránh việc bị tấn công bởi quái vật khác.

Với kích cỡ của con rắn này, ăn hết nó trong một lần là không thể nào. Nên tôi sẽ tạm xây tổ và sống ở đây cho đến khi tôi ăn xong.

Và rồi tôi cẩn thận xây căn nhà đơn giản.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV6』 đã trở thành 『Tơ Nhện LV7』 》

Lại thêm một chuyện tốt khác xảy ra.

Skill "Tơ Nhện" cứng đầu cuối cùng cũng đã chịu lên cấp.

Vì tôi dùng nó liên tục trong lúc đánh nhau với con rắn à?

Như thế này, cả hai skill chính của tôi là "Tơ Nhện" và "Nanh Độc" đều đã lên cấp rồi.

Nói thật chứ skill lên cấp tăng khả năng chiến đấu của tôi hơn là đảm chỉ số cơ bản mỗi khi lên cấp.

Tôi quyết định ăn bữa ăn của mình một cách vui vẻ.

Nhưng mà, tôi cần phải bóc vảy đã.

Ngay cả tôi cũng không ăn được những cái vảy cứng như thế này.

Muốn ăn được thì bắt buộc phải bóc hết lớp vảy của tên này.

Tôi bóc hết vỏ rồi!

A, mệt quá đi.

Tốn nhiều sức hơn tôi nghĩ.

Tốn rất nhiều thời gian vì lớp vảy cứng và rất khó cạo ra được.

Thanh thể lực màu đỏ được hồi phục nhờ việc lên cấp đã bị giảm bớt một phần tư.

Đây hoàn toàn là việc nặng nhọc.

Nhưng mà thế này thì cuối cùng tôi cũng có thể ăn thoải mái rồi!

Itadakimasu!

Uwa, đắng quá.

Rất là đắng.

Đắng là vị của độc mà nhỉ?

Vị đắng tới mức này vảy tên này có độc rất mạnh.

Nếu tôi bị cắn trúng thì sẽ rất nguy hiểm.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Độc LV5』 đã trở thành 『Kháng Độc LV6』 》

Un.

Vị thì rất tệ đó, nhưng skill lại rất ngon.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Kế Hoạch Khử-Hikki.

Vài ngày sau khi tôi đã giết con rắn.

Tôi không rõ lắm chính xác bao nhiêu thời gian đã trôi qua vì tôi vẫn còn ở trong mê cung.

Trong lúc đó, tôi đang sống một cuộc sống an nhàn.

Tôi vẫn chưa ăn hết con rắn nhưng càng ngày càng nhiều con mồi bị kẹt vào trong lưới, thế nên tôi vẫn chưa đi khỏi đây được.

Lúc đầu, tôi đã nghĩ rằng đây là một kì nghỉ, nhưng nếu cứ tiếp tục thế này thì sẽ không tốt.

Cứ thế này tôi lại biến thành Hikkikomori mất! (Hikkikomori: người vô công ngồi rồi, cả ngày cắm mặt trong nhà không tiếp xúc thế giới bên ngoài)

Tôi ngó sơ qua đám xác chết thành một hòn núi mà tôi đã giết được trong mấy ngày gần đây.

Ừ, một hòn núi đó.

Không phải Yamada. (TN: tg chơi chữ, 山だ nghĩa là "là ngọn núi đó" còn 山田 là tên người Yamada)

Tôi chợt nhớ tới Yamada-san ở kiếp trước.

Không không, bây giờ tôi chỉ đang nói nhảm mà thôi.

Nói chung là, con mỗi ngày chết càng nhiều chất thành một đồng ở đó.

Chuyện đã thành như thế này vì tôi đã giết hết toàn bộ con mỗi bị mắc vào lưới.

Khi mà tôi còn ở trong ngôi nhà thân yêu thì tôi bắt được gì ăn nấy ngay lập tức. Nhưng mà tôi không muốn bắt đầu ăn một con mỗi khác trước khi ăn xong con rắn, nên tôi cứ giữ chúng ở đó. Và rồi chúng ta có tình trạng hiện tại.

Tôi vẫn đang săn bắt một cách thoải mái vì không có con quái vật nào khác khó chơi như con rắn.

Trong số chúng có một con quái cấp 6, nó là một con quái khá mạnh mẽ nhưng bây giờ nó là một phần của ngọn núi kia.

Thực ra ngay cả khi cấp cao thì có khi nó cũng chẳng mạnh mấy.

Tôi bây giờ cấp 9.

Tôi đã bằng cấp con rắn rồi.

Nhưng mà con rắn trước kia nó mạnh hơn tôi rất nhiều nếu chỉ tính khả năng chiến đấu.

Hơn nữa, nếu không dùng tư nhận thì tôi gần như chắc chắn rằng không thể đánh nổi bất kì con quái nào cấp thấp hơn tôi.

Theo ý kiến của tôi, cái quan trọng nhất trong việc đo đạc sức mạnh của một cá nhân chính là chủng loại.

Khi cả hai cùng cấp độ, nếu đối phương thuộc một chủng loại cao cấp hơn thì khả năng chiến thắng gần như là không có.

Một ví dụ rõ ràng có lẽ chính là con nhện lớn đã sinh ra tôi. Ngay cả khi nó cấp 1, tôi không nghĩ mình có thể chiến thắng nó nổi.

Với cơ thể khổng lồ như thế, dù cố gắng cỡ nào tôi cũng sẽ bị giết chết một cách dễ dàng dù nó chỉ mới cấp 1.

Sự khác biệt về cấp độ chỉ nên được sử dụng làm tham khảo mà thôi.

Nếu nghĩ như thế, khoảng cách cấp độ thực sự của tôi và con rắn kia lớn hơn rất nhiều.

Thực tế là, tôi đã chiến thắng nhờ vào căn nhà đơn giản của tôi, nhưng nếu mà gặp được nó không có chút chuẩn bị nào thì tôi đã chết rồi.

Nghĩ rằng tôi đã gặp may mắn là tốt nhất.

Về xác con rắn hiện tại, hơn 3 phần 4 đã vào bụng tôi rồi.

Tôi nên nói rằng hơn 3 phần 4 đã biến mất, hay rằng còn những 1 phần 4 còn lại nhỉ?

Ngoài cái xác rắn thì còn một núi đồ ăn nữa, thế nên nói còn những 1 phần 4 là chính xác.

Còn nhiều đồ ăn thế này, có khi chúng bị ôi hết trước khi tôi kịp ăn rồi.

Ngay cả khi tôi ăn đồ bị ôi chắc vẫn ổn, vì tôi có skill "Kháng Hủ Thực"

Nếu đồ ăn hơi bị ôi một chút thì có khi tôi sẽ được cày cấp độ skill luôn.

Vị của đồ ăn?

Sau khi liên tục không ăn gì ngoài những con quái có độc thì tôi quen vị dở rồi.

Umu.

Có vẻ là cho tới lúc tôi ăn xong hết đám thức ăn này thì di chuyển là không thể.

Miễn sao ăn xong con rắn là được, vì trong đám thức ăn còn lại không có con quái vật nào đặc biệt to lớn.

Cái tôi đang sợ hơn là nếu không ăn hết sớm thì tôi trở thành Hikki mất.

Mặc dù đây chỉ là một căn nhà đơn giản, nhưng nếu cứ ở lại liên tục thế này thì khác gì ngôi nhà thân yêu của tôi đâu chứ.

Hmm?

Khoan?

Không phải là vì căn nhà bắt được một số lượng lớn thức ăn nên nó đã lên cấp thành ngôi nhà không?

Hmm?

Không thể nào.

Dù vậy, một con quái vật sẽ không thử tấn công căn nhà kiên cố của tôi.

Trong ngôi nhà trước, tôi dùng những sợi tơ càng mỏng càng tốt với mục đích là bắt được con mồi. Nhưng bây giờ, ở trong căn nhà đơn giản này, tôi không thiết lập bất kì thứ gì như thế, căn nhà này được thiết kế để làm nơi phòng thủ mà thôi.

Lúc đang suy nghĩ thì lại có rung động truyền tới từ lưới tơ.

Có vẻ lại có gì đó mắc vào lưới.

Oufu.

Thức ăn lại sắp tăng lên nữa.

Tôi chưa từng nghĩ mình sẽ buồn vì có quá nhiều đồ ăn.

Tôi tiến về hướng con mồi lần này.

Nó đang giẫy giụa rất mạnh mẽ, liệu đây có phải là một con mồi lớn?

Nếu như thế thì khoảng thời gian nghỉ ngơi của tôi lại sẽ tăng lên mất.

Nếu được thì tôi mong là con mồi kì này chỉ là một con mồi nhỏ, nhưng đó là một ước muốn xa xỉ mà thôi.

『Elro Randadel LV3 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randadel LV3 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randadel LV4 Giám định chỉ số thất bại』

Ba con quái vật bị kẹt vào lưới cùng lúc.

À, là ba con mà tôi đã bắt được một lần trước đó.

Lũ này toàn đi theo cặp ba thôi à?

Nhưng mà số lượng thì có lẽ hơn hẳn bắt một con mồi lớn.

Ý tôi là số thịt.

Tạm thời, tôi trói chúng chặt hơn bằng cách thêm tơ vào rồi kéo cả ba về bằng tấm lưới lớn.

Kĩ thuật tách lưới nhện ra này là kĩ thuật tôi mới học kể từ lúc sống ở đây.

Như thế này tiện hơn vì tôi không cần phải tách từng mắc dây một.

Tôi lập một cái mạng lưới mới rồi quay về giữa căn nhà, kéo lê bọn quái vật theo.

Ừ, khi có tới ba con thì nặng hơn rất nhiều, đúng như dự đoán.

Tôi lẽ ra phải kéo từng con một mới đúng.

Dossei!

A, nặng quá.

Người tôi bắt đầu thấy hơi đau.

HP của tôi cũng hơi giảm một tí.

Tôi sẽ dùng bọn chúng để thay thế năng lượng đã mất.

Mặc dù thế này là hơi bất công, nhưng tôi không quan tâm.

Vậy nên, Cạp, Cạp, Cạp!

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ Hạ Cấp LV9 đã trở thành LV10》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Cá thể, Taractect Nhỏ Hạ Cấp có thể tiến hóa》

... Hà?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Tôi Sẽ Tiến Hóa!

Có một thông tin bất ngờ được tiết lộ cùng lúc với tôi lên cấp.

Tiến hóa là sao?

Là vậy à, thật à?

Giống như trong trò chơi mà mọi người nuôi lớn mấy con thú trong mấy trái banh ấy hả?

《Có nhiều hơn một nhánh tiến hóa. Xin hãy chọn giữa:

Taractect Hạ Cấp

Taractect Nhỏ》

Ô, ô.

Ờ, khoan chờ chút.

Chờ chút đã.

Hãy suy nghĩ thật kĩ nào.

Đây là một bước ngoặt rất quan trọng trong cuộc đời.

Không phải cuộc đời người mà là cuộc đời nhện.

Nói chung là chọn đại không được.

Tôi sẽ tiến hóa.

Đó là chuyện tốt.

Tôi không ngạc nhiên chuyện như vậy có thật ở trong thế giới như game này.

Nếu như tôi than phiền về nó thì sẽ tốn cả ngày mất.

Vì tên nó là tiến hóa, vậy nó cũng có nghĩa là một lần tăng sức mạnh.

Nếu có thể tiến hóa thì tôi nên tiến hóa, chắc vậy.

Un.

Mặc dù trong game cũng có một vài thứ tốt nhất là không nên tiến hóa.

Nhưng mà dạng đó lại là hiếm nên chắc cứ tiến hóa là tốt nhất.

Vấn đề là tôi có hai lựa chọn để tiến hóa.

Taractect Hạ Cấp và Taractect Nhỏ.

Nghe tên thì không khác nhau mấy.

Chọn giữa Hạ Cấp và Nhỏ.

A, nếu như có thể "Giám Định" giọng nói trên trời cao thì tốt quá, nếu thế tôi có thể hiểu rõ lựa chọn nào tốt hơn.

Hờ.

Nói chung là, vẫn có thể đoán được một chút.

Nếu tôi chọn Taractect Hạ Cấp hẳn là tôi sẽ tiến hóa thành dạng trưởng thành.

Chữ "Nhỏ" sẽ biến mất.

Ngược lại, nếu chọn Taractect Nhỏ, tôi hẳn là sẽ trở thành một loài cao cấp hơn vì chữ "Hạ Cấp" đã biến mất nhỉ?

Nhưng mà còn chữ "Nhỏ" nghĩa là tôi vẫn còn sẽ ở ấu kì.

Từ việc đoán ra được nhiều đây, tôi có thể làm một lựa chọn.

Nếu những gì tôi nghĩ là đúng thì tôi chỉ có một lựa chọn.

Đó là Taractect Nhỏ.

Ngay cả khi tôi tiến hóa thành một loài đang thoái hóa cũng chẳng tốt hơn mấy.

Hơn nữa, nếu thành Taractect Nhỏ thì hẳn sẽ còn vài bước tiến hóa nữa nhỉ?

Bỏ chữ "Nhỏ" và biến thành Taractect.

Tôi không biết sau khi tiến hóa thì khác biệt đến mức nào, nhưng chắc chắn tôi sẽ trở nên mạnh hơn.

Vậy nên chọn hướng đi có khả năng tiến hóa nhiều lần là tốt nhất.

Có lẽ Taractect Hạ Cấp cũng có thể tiến hóa, nhưng mà tôi chỉ có thể cầu mong rằng mình không chọn sai.

Hơn nữa, nếu tiến hóa thành Taractect Hạ Cấp, tôi không biết mình sẽ trở nên to cỡ nào.

Tiến hóa thành dạng trưởng thành sẽ làm kích cỡ cơ thể tôi tăng lên.

Có thể tôi sẽ không to ra ngay lập tức sau khi tiến hóa, nhưng mà khả năng kia cũng tồn tại.

Đây là một thế giới ảo tưởng, chuyện này rất có thể xảy ra: "Tôi sẽ tiến hóa, bùm, tôi bự lên rồi!"

Nếu đó là một khả năng, tôi sẽ không để nó xảy ra một cách dễ dàng.

Chắc tôi sẽ không trở nên to lớn như con nhện bự lúc đầu, nhưng mà nếu người tôi lớn tới mức không còn vừa lối đi này thì tôi hơi gặp rắc rối.

Trước đây tôi đã có gặp con quái vật tên Finjagoath, người nó to tới mức dư sức che lấp cả cái lối đi rộng 3 mét này.

Khi người to như thế di chuyển là cực kì khó khăn.

Tôi nghĩ chủng loại đó vốn sống ở nơi rộng rãi hơn, nhưng anh chàng xấu số đó bị lạc và đi vào trong lối đi chật hẹp kia.

Tính như thế, rất có khả năng nếu tôi lớn ra thêm thì tôi sẽ không thể di chuyển được.

Vậy, nếu kích cỡ giữ nguyên thì sẽ tốt hơn.

Một trong những lí do chính để chọn Taractect Nhỏ.

Un.

Quyết định rồi.

Tôi sẽ tiến hóa thành Taractect Nhỏ!

《Cá thể Taractect Nhỏ Hạ Cấp tiến hóa thành Taractect Nhỏ》

A, bắt đầu rồi.

Sự tiến hóa bắt đầu một cách bất ngờ.

Mặc dù giọng nói trên trời cao luôn luôn bất ngờ, nhưng tôi muốn nó để ý tâm trạng của tôi một chút.

Mặc dù tôi đang tiến hóa cực...khổ...nh...ư...th...ế...

《Tiến hóa thành công》

《Đã trở thành chủng loại Taractect Nhỏ》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Tinh Thuần Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV1』 đã trở thành 『Cấm Kị LV2』 》

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Skill 『Ma Pháp Dị Giáo LV1』 đã trở thành 『Ma Pháp Dị Giáo LV2』 》

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Skill 『Kháng Hủ Thực LV1』 đã trở thành 『Kháng Hủ Thực LV2』 》

《Độ tinh thuần skill đã đủ. Skill 『Idaten LV1』 đã trở thành 『Idaten LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Uo!?

Ế? Ế?

Tôi, tôi ngủ khi nào thế?

Không, hẳn là ý thức của tôi đột nhiên bị tắt đi cứ như một cái đèn?

Đây là tác dụng phụ của việc tiến hóa sao?

Này, "giọng nói trên trời cao"-san, người nên nói cho tôi biết là khi tiến hóa thì tôi sẽ bất tỉnh chứ!

Uun?

Tiến hóa kết thúc rồi à?

Không có vẻ như ngoại hình tôi thay đổi gì cả.

A, kết quả của "Giám Định" bị hủy rồi.

Tốt, hãy tự giám định lần nữa nào.

『Taractect Nhỏ LV1 Không tên

Tình trạng: Yếu ớt』

Ô! Ố ồ!

Hmmmm?

Có vẻ là tiến hóa đã thành công vì tên chủng loại của tôi đã thay đổi.

Nhưng mà, LV1?

Vậy ra sau khi tiến hóa thì bị giảm cấp độ?

Ờ, đừng nói tôi là chỉ số cũng bị giảm chứ?

Tôi không thể biết chính xác được vì kết quả giám định vẫn nói rằng tôi yếu ớt.

Nói qua nói lại thì tôi vẫn yếu ớt à...

Bỏ qua chuyện đó, có một chuyện làm tôi hơi thấy lo là thanh thể lực đỏ gần như là cạn rồi.

Vậy ra từ nãy đến giờ tôi thấy mệt mỏi như thế là vì tôi đang rất đói.

Có lẽ là vì lượng năng lượng cần thiết để tiến hóa. May mắn thay tôi còn rất nhiều thức ăn ở đây.

Tiến hóa xem ra đã thành công, nhưng lần sau tôi phải chuẩn bị thật cẩn thận nếu không sẽ rất nguy hiểm.

Tôi vừa bị mất ý thức vừa bị đói.

Nếu như lần sau tiến hóa mà không chuẩn bị kỹ thì sẽ rất nguy hiểm.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Ăn Ăn Ăn

Tôi ăn một cách chăm chỉ để hồi phục lại lượng thể lực bị tiêu hao sau khi tiến hóa.

Đầu tiên là phần còn lại của con rắn.

Toàn bộ con rắn mà trước đó tôi cực khổ lắm vẫn không ăn hết bây giờ đã chui hết vào bụng tôi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Độc LV6』 đã trở thành 『Kháng Độc LV7』 》

Skill "Kháng Độc" ngay lập tức lên cấp sau khi tôi vừa ăn xong con rắn.

Chỉ riêng nhờ con rắn này, skill "Kháng Độc" của tôi đã lên được 2 cấp.

Thật ngon lành.

Trước khi tôi tiến hóa, nếu như ăn nhiều như thế này thì bụng tôi sẽ căng phình lên, nhưng bây giờ tôi lại hơi thắc mắc không biết toàn bộ thức ăn liệu có đi vào một thế giới khác rồi hay không mà bụng tôi vẫn chưa phình lên.

Cứ như toàn bộ mọi thứ tôi đã ăn thực sự đã biến mất.

Trái lại với cảm giác đó, thanh thể lực màu đỏ vẫn đang tăng lên.

Un.

Sau khi đến thế giới này tôi đã trải qua nhiều chuyện kì lạ, nhưng hiện tại kì lạ nhất chính là cái bụng của tôi.

Chuyện gì đang xảy ra với cái bụng tôi thế?

Tôi nhanh chóng bỏ qua ý nghĩ đó.

Tôi đã hiểu rõ thế giới này là một thế giới như vậy.

Hãy cứ để những nhà học giả nghiên cứu những vấn đề thâm sâu đó.

Nói chung là, sau khi ăn hết con rắn bụng tôi vẫn chưa căng ra.

Chưa căng tức là tôi chưa ăn no.

Thanh thể lực màu đỏ còn xa mới đầy.

May mắn thay, có hẳn một núi đồ ăn ở ngay đây.

Số lượng khổng lồ mà tôi trước khi tiến hóa đã phải lo lắng.

Nếu là nhiều thế này, hẳn là bao tử thông với thế giới khác của tôi sẽ thỏa mãn.

Nên, itadakimasu

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Tôi ăn một cách sung sướng.

Umu, ở kiếp trước tôi là một người với bao tử mèo, còn kiếp này tôi lại là một kẻ tham ăn.

Như thế này, tôi tin tưởng mình sẽ không thua bất kì "Trạng Ăn" nào.

Thật chứ, bao tử tôi bị sao rồi?

Rõ ràng là tôi đang ăn một lượng thức ăn vượt quá trọng lượng cơ thể, nhưng tôi vẫn còn có thể ăn tiếp.

Đừng nói bao tử tôi nổi với thế giới khác thật chứ?

Mặc dù tôi biết có lo lắng cỡ nào cũng không thay đổi được gì, nhưng tôi vẫn phải lo lắng cho cơ thể mình một chút.

Dù có lo lắng cũng sẽ không biết được gì cả, thế nên tôi hơi thiếu kiên nhẫn.

Thôi!

Ngừng suy nghĩ!

Hiện tại cảm mạo mà ăn là tốt nhất!

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Ăn, a, hết đồ ăn rồi.

Hae?

Tôi ăn hết đồ ăn ở đây rồi?

...Ừ là tôi.

Không còn chút gì cả.

Thật đó.

Bao tử tôi chỉ mới đầy có tám phần mười.

Thanh thể lực màu đỏ cũng chỉ mới đầy tám phần mười.

Ngay cả sau khi ăn nhiều đó tôi vẫn chưa no.

Đừng nói từ đây trở đi tôi sẽ thế này nhé?

Hay là lần này là đặc biệt do tiến hóa?

Nếu không thì tôi sẽ chết đói mất.

Chuyện này nghiêm trọng.

Rất nghiêm trọng.

Hãy nói tôi biết đây là đặc biệt đi.

Nếu không thì mỗi lần tiến hóa là một quả bom hẹn giờ kinh khủng.

Không, nếu phải nói, hẳn tiến hóa chính xác là một quả bom hẹn giờ rồi?

Tôi sẽ mất ý thức, xong rồi khi thức dậy bị cạn hoàn toàn năng lượng.

Tôi không biết mình mất ý thức trong vòng bao lâu, và trong thời gian ấy tôi lại hoàn toàn không có gì bảo vệ.

Khi ở trong nhà thì tôi sẽ an toàn, nhưng với những quái vật khác không phải mỗi lần tiến hóa là một lần bán mạng sao?

Tôi thật sự rất may mắn.

Hơn nữa, ngay cả khi tiến hóa thành công, nguy hiểm vẫn còn đó vì không có năng lượng để hoạt động.

Nếu chúng không có thức ăn thừa như tôi, chúng sẽ phải đi săn ở tình trạng rỗng ruột.

Nếu đi săn như thế không phải là chết chắc sao?

Tôi thực sự rất may mắn.

Đây là thứ gọi là quyền miễn nhiệm của nhân vật chính sao? Hay là buồn ngủ gặp chiếu manh?

Thực ra một con nhện không thể nào là nhân vật chính được.

Cuộc sống của tôi cho đến nay không yên bình đến mức tôi phải dựa vào may mắn để sống sót.

Lần sau tôi nên bắt đầu chuẩn bị cho việc tiến hóa ở cấp 9 nếu như cấp 10 là điểm ngoặt.

Lần này tôi tiến hóa một cách dễ dàng, nhưng bình thường chuyện này sẽ không ổn thỏa nếu như không có sự chuẩn bị kỹ càng.

A, giết được con rắn đó đúng thật là chuyện tốt mà.

Nếu con rắn đó không có ở đây, tôi đã không thể xây nhà và rồi tôi sẽ không có một núi đồ ăn thừa.

Rắn-sama, xin cảm ơn!

Dù tôi đã hơi no, nhưng bụng tôi thì chưa thỏa mãn.

Bây giờ khi mà tôi đã ăn toàn bộ đồ ăn thừa rồi thì ở lại đây không có ý nghĩa gì cả.

Bắt đầu kế hoạch Khử-Hikki thôi!

Vậy nên tôi sẽ phải bỏ lại căn nhà này và tiếp tục cuộc hành trình không đích đến của tôi.

Cám ơn rất nhiều, căn nhà thứ hai của tôi.

Nơi mà tôi đã bất ngờ ở lại trong một thời gian dài mặc dù nó chỉ là nhà nghỉ tạm.

Hãy sống tốt nhé!

Tôi rời đi một cách vinh quang.

Tạm thời, phải tìm con mồi để lót bụng.

Sau đó, có lẽ là đi về hướng lối ra mê cung, mặc dù tôi chắc chắn là mình sẽ lại đi lòng vòng khắp nơi.

Lần sau có tiến hóa, tôi nghĩ cơ thể tôi sẽ to ra thêm.

Bề ngoài của tôi chưa thay đổi sau lần tiến hóa này nhưng nó lại có tác dụng lớn đến thế. Vậy nên chuyện tôi bất ngờ to ra sau khi tiến hóa là một khả năng rất lớn có thể xảy ra.

Nếu vậy, trong lối đi này, tôi sẽ trở nên bị động bởi vì kích thước.

Nếu có thể, tôi muốn đi tìm một lối đi lớn hơn.

Lựa chọn tốt nhất là ra ngoài.

Nếu tôi trở nên to lớn khi đang ở trong mê cung thì có khả năng tôi không ra ngoài được vì lối ra quá nhỏ.

Sống ở trong mê cung này cả đời là không được.

Un.

Trước tiên cứ tìm một con mồi đã.

Mọi chuyện còn lại tính sau.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Ngay Cả Khi Tiến Hóa Thì Chuyện Tôi Cần Phải Vẫn Là Y Như Cũ.

Tìm được con mồi đầu tiên tôi.

『Ếch Elro LV5 Giám định chỉ số thất bại』

Con ếch mà tôi quen thuộc.

Nhưng nó lại có cấp cao nhất trong số những con tôi đã gặp.

Un.

Tôi hơi muốn biết khả năng của mình tới mức nào sau khi đã tiến hóa.

Trên lí thuyết tôi nên trở nên mạnh hơn vì đã tiến hóa.

Nhưng.

Cấp của tôi bây giờ là 1.

Nếu như thứ duy nhất bị reset là cấp độ của tôi thì tốt, nhưng nếu các chỉ số khác cũng thế thì hơi nguy hiểm.

Có lẽ chỉ là lo hão, nhưng ở trong game chuyện này là hoàn toàn có thể.

Là một loại tự làm yếu đi tạm thời, nhưng nếu như tôi nâng cấp mọi thứ lần nữa thì nó sẽ mạnh hơn trước đó.

Trong một game khi đang speedrun thì đây là chiến thuật tốt, nhưng ở ngoài đời thật nơi mà tính mạng gặp nguy hiểm thì lại khác. (TN: speedrun-chơi game với mục đích phá đảo về nước càng nhanh càng tốt)

Un.

Tôi nghĩ mình chỉ đang lo hão thôi, nhưng cẩn thận vẫn tốt hơn.

Khi đang lo lắng thì không nên liều.

Mạng sống của tôi đang gặp nguy hiểm nên cẩn thận là trên hết.

Tôi leo lên tường một cách lặng lẽ.

Tôi tiến lên trần nhà và từ từ đu dây xuống.

Tôi giữ cơ thể thật vững và nhắm mục tiêu ngay trên đầu con ếch.

Đan một cái lưới nhỏ để giữ trên hai chân trước.

Chuẩn bị đã hoàn thành.

Tôi nhả một sợi tơ về hướng con ếch, rồi bò dọc từ đó xuống.

3, 2, 1, Đi!

Tôi tấn công con ếch từ ngay trên đầu nó, bọc nó lại bằng tấm lưới nhỏ tôi giữ trên hai chân trước.

Con ếch bị bắt gọn vào lưới mà không biết chuyện gì đã xảy ra, tôi nhanh chóng nhả thêm tơ rồi bọc con ếch lại trong một cái kén.

Khi nó không còn khả năng di chuyển nữa tôi tới gần và cắn nó!

Umu.

Đúng là săn bắt điều luyện mà.

Có lẽ tôi nên tự gọi mình là sát thủ được rồi.

Kukuku.

Đừng hòng thoát khỏi hàm răng và lưới tơ này nhá.

A, tạm thời hãy hưởng thụ thành quả.

Itadakimasu.

Là vậy đó.

Những thứ tôi cần phải làm vẫn y chang cũ dù tôi đã tiến hóa rồi.

Lúc đầu mục tiêu của tôi chỉ là lấy kinh nghiệm chiến đấu, nhưng mục tiêu đó bị ném đi từ hồi nào rồi.

Thực tế là mọi con quái vật quanh đây đều cao cấp hơn tôi.

Nếu đánh nhau trực tiếp thì bao nhiêu cái mạng nhỏ của tôi góp vào cũng không đủ.

Tại sao không có kẻ nào xứng đôi vừa lứa một chút cho tôi đánh nhỉ?

Chiến thuật ám sát của tôi có tác dụng cao.

Nhưng sau khi làm tổ, tôi vẫn chưa có cơ hội sử dụng lại chiến thuật đánh lén. Vậy nên tôi cảm thấy hơi hụt hẫng, vì mục đích lúc đầu tôi tập đánh lén là để đánh với những kẻ đủ sức phá vỡ lưới của tôi.

...Không không!

Tôi tiến hóa rồi!

Tôi lên cấp rồi!

Bây giờ nếu tập trung tăng chỉ số cơ bản là lợi nhất!

Coi như thì trước đến giờ công sức của tôi không bị phí phạm đi!

Hãy xem như vậy đi!

Fuu.

Những việc tôi làm trong khu vực này đang dần trở nên không có mục đích.

Nguy hiểm nguy hiểm.

Umumu.

Nhưng mà dựa dẫm vào đánh lén có điểm yếu của nó.

Một trong những lí do tôi mất đi ngôi nhà đầu tiên là vì tôi quá dựa dẫm vào sức chống chịu của nó.

Nên, tôi muốn phát triển cái gì đó thành một loại vũ khí.

Nếu như cứ muốn thì nghĩ ra thì tôi đã không gặp nhiều vấn đề như vậy.

Một trong những thứ đầu tiên tôi nghĩ đến là "Ma Pháp Dị Giáo".

Nếu tôi có khả năng sử dụng skill này thì có lẽ tôi sẽ lập được chiến thuật khác, nhưng cơ bản thì tôi không biết cách sử dụng.

Gununu.

Nếu tôi là người, liệu tôi có được ai chỉ cách sử dụng không?

Mặc dù tôi không phải người dựa dẫm vào người khác, nhưng mà bị ép phải tự tìm hiểu và giải quyết mọi chuyện rất mệt và phiền phức.

Không cần phải giao tiếp với người khác thật tốt, nhưng mà không có khả năng nhờ người khác giải quyết giúp vấn đề lại quá mệt mỏi.

Nói qua nói lại, tôi cũng chẳng có cách nào giao tiếp với người khác.

Tôi không nói được.

Nếu có skill truyền ý nghĩ thì chắc tôi có thể giao tiếp nhỉ?

Nghĩ lại thì, tôi cũng cấp 10 rồi, vậy bây giờ sử dụng điểm skill là vừa nhỉ?

Nếu cho rằng mỗi cấp tôi nhận được 10 điểm skill thì hiện nay tôi có 100 điểm.

Lúc tôi học "Giám Định" tôi cũng chỉ tốn 100 điểm skill, vậy bây giờ hẳn là tôi đủ điểm học thêm 1 skill nữa.

Vậy, "giọng nói trên trời cao"-san, tôi học được skill gì nào?

《Hiện tại bạn có 200 điểm skill.

Có thể học được skill 『Truyền Ý Nghĩ LV1』 bằng cách sử dụng 100 điểm skill.

Bạn có muốn học nó không?》

Ô.

Học được thật kìa...

Hờ.

Truyền ý nghĩ hiện tại không có tác dụng gì.

Bỏ qua.

Nhưng mà tôi có những 200 điểm skill.

Vậy tức là 20 điểm mỗi cấp.

A, vậy lúc tôi cấp 6 là đủ điểm học một skill rồi.

Có skill như "Giám Định" lúc ban đầu thì vô dụng nhưng càng tăng cấp thì càng có lợi, cần nhiều thời gian nâng cấp.

Nếu vậy có lẽ tôi đã phí mất một khoảng thời gian rồi.

Hở?

Khoan, khoan đã.

Hãy nhớ kĩ lại đã.

Nếu không nhớ nhầm thì tôi đã cố học một skill hồi cấp 6 rồi, nhưng lúc đó tôi không đủ điểm thì phải? (TN: hồi chương 14, nhưng lúc đó ẻm chỉ mới cấp 5)

Hở?

Không phải đã nói tôi bị thiếu điểm à?

Hở??

Lí do duy nhất tôi nghĩ ra là điểm không chỉ tăng nhờ vào việc lên cấp mà còn nhờ việc tiến hóa.

Mặc dù cả hai đều có thể, nhưng tôi không có cách nào xác định được.

Tạm thời tôi sẽ bỏ qua lí do tại sao điểm skill tăng lên.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Học Skill Mới Nào!

Bây giờ, điểm skill tôi đã tăng rồi, nên tôi muốn có skill mới.

Nhưng nếu không cẩn thận thì sẽ rất uổng phí điểm.

Lúc đầu tôi đã suýt hối hận vì chọn học "Giám Định" rồi.

Tạm thời, tôi sẽ đảm bảo an toàn rồi mới tập trung suy nghĩ.

Tôi bỏ những gì còn lại của xác con ếch sau khi tôi ăn xong qua một bên rồi bắt đầu làm một căn nhà đơn giản.

Tôi đã đủ sức làm một căn nhà đơn giản như làm việc vặt.

Tuyệt vời.

Bây giờ tôi có thể tập trung được rồi.

Đầu tiên là những skill tôi không nên học.

Tôi nên tránh việc học bất kì skill nào liên quan tới ma pháp, để tránh trường hợp như "Ma Pháp Dị Giáo".

Tôi có thể thấy rõ ràng việc học xong skill, không dùng được rồi lại nằm phủ bụi.

Tôi cũng sẽ bỏ qua toàn bộ skill mà khi nhìn tên tôi không đoán được tác dụng.

Tiếp theo là những skill mà tôi có thể tự học được.

Nghĩ đến kinh nghiệm tới hiện tại của tôi, mỗi skill có độ thông thạo của riêng nó.

Khi mà một skill đã đạt tới một mức thông thạo nhất định, cấp độ của nó sẽ tăng lên.

Tôi nghĩ rằng ngay cả khi skill chưa ở cấp 1 đi nữa nó vẫn có độ thông thạo, và khi đạt tới mức yêu cầu thì nó sẽ lên cấp 1 và coi như tôi học được skill mới.

Có khi đây chỉ là đặc tính của skill Kháng, vì toàn bộ skill tôi học được bằng cách này từ trước đến giờ là những skill Kháng.

Nhưng nói chung là nếu tôi tự học được thì tôi gì phải tốn điểm skill để học chứ.

Khi mà suy nghĩ như thế, việc học "Giám Định" bằng điểm skill không phí phạm chút nào.

Bởi vì tôi không biết làm sao để học được "Giám Định" từ mức độ thông thạo bằng 0.

Hơn nữa, không như ma pháp, tôi biết cách sử dụng nó.

Skill "Giám Định" có lẽ là một skill hiếm mặc dù tôi toàn gọi nó là vô dụng.

Sau khi nghĩ thật kĩ, những skill tôi nên học là những skill tôi chắc chắn biết cách sử dụng, và rất khó để tự tôi học được.

Đúng là điều kiện hơi khó khăn.

Dạng hệ thống chỉ cho biết tên skill mà không biết tác dụng thực sự gây khó khăn cho người ta không ít.

Tôi liên tục hỏi giọng nói trên trời cao nhiều tên skill khác nhau để xác nhận là có tồn tại.

Những gì tôi làm đó là hỏi giọng nói trên trời cao về một skill tôi muốn, và chờ câu hỏi xác nhận có sử dụng điểm skill hay không.

Nếu thực sự có skill đó thì giọng nói sẽ trả lời, ngược lại thì giọng nói sẽ im lặng.

Vậy nên tôi chỉ có thể chậm rãi tìm từng skill một từ việc hỏi đáp với giọng nói trên trời cao.

Tôi thường xuyên hỏi lúc rảnh, nên hiện tại tôi đã biết được vài skill khác nhau.

Tôi đã lựa chọn được một vài skill dựa vào điều kiện tôi đã đưa ra.

Có năm lựa chọn.

Vuốt Độc.

Điều Khiển Tơ.

Hồi HP tự động.

Giảm SP tiêu thụ.

Kiểm Định.

"Vuốt Độc" và "Điều Khiển Tơ" là những skill tôi có thể dùng để tăng sức mạnh của skill.

"Vuốt Độc" cơ bản là giống "Nanh Độc", thay vì ở răng thì ở vuốt.

"Điều Khiển Tơ" là một skill hỗ trợ giúp sử dụng "Tơ Nhện" một cách tốt hơn.

Nếu có vấn đề thì đó là "Vuốt Độc" yếu hơn hẳn so với "Nanh Độc" ngay khi vừa học được.

"Điều Khiển Tơ" tôi không biết mình có biết cách dùng skill này hay không.

"Hồi HP tự động" và "Giảm SP tiêu thụ" là hai skill hỗ trợ.

Tác dụng hẳn là y như tên gọi, và nếu có cả hai thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Cuối cùng, "Kiểm Định" là một lần đánh cược.

Tôi vẫn đang tìm kiếm một cách để chống lại việc bị đánh lén trong mê cung này.

Mặc dù skill này có vẻ như là cách để làm chuyện đó, nhưng mà tác dụng chính xác mà tôi muốn từ nó rất là đáng ngờ, cách sử dụng càng đáng ngờ hơn.

Học skill này chắc chắn là một lần đánh cược lớn.

Mặc dù còn nhiều skill khác tôi muốn, nhưng mà những skill này là lựa chọn cuối sau khi đã tính tới độ hữu dụng.

Tôi không muốn chỉ lo tới vẻ ngoài khi mà mạng sống của tôi đang gặp nguy hiểm.

Còn lại là những skill tôi muốn nhưng không đủ điểm học.

Như "Bất Tử".

Nghĩ sao thì điểm skill cần để học skill này chắc chắn cao ngất trời.

Un.

Không biết phải làm sao đây.

Hiện tại thay vì đi lập nên chiến thuật mới thì giống như tôi đang tăng cường sức mạnh cho chiến thuật sẵn có hơn.

Không còn cách nào, thà như thế còn hơn học nhằm skill phế vật.

Vì vậy tạm thời tôi sẽ bỏ qua "Hồi HP tự động".

Nói sao chứ chỉ cần tôi bị mất một chút HP thì tôi có khả năng chết ngay lập tức.

Vì lối đi sẵn kiểu đánh lén như thế này, tôi phải tránh mọi trường hợp có khả năng làm tôi mất HP.

Vậy nên còn bốn lựa chọn.

Làm sao đây?

"Giảm SP tiêu thụ" là lựa chọn duy nhất không có bất lợi gì.

Có cảm giác quá an toàn.

Nếu như tôi có "Vuốt Độc" hẳn là tôi sẽ nghĩ ra được thêm nhiều chiến thuật, nhưng mà nâng cấp cho nó sẽ quá phiền phức.

Skill "Điều Khiển Tơ" thì sẽ rất có lợi nếu như tôi sử dụng được, nhưng nếu không thì quá phí phạm.

"Kiểm Định" hoàn toàn là một lần đánh cược.

Mumumu.

Umu.

Quyết định rồi.

《Hiện bạn đang có 200 điểm skill.

Có thể học skill 『Điều Khiển Tơ LV1』 bằng cách sử dụng 100 điểm skill

Bạn muốn học nó không?》

CÓ!

《『Điều Khiển Tơ LV1』 đã được học. Còn lại 100 điểm skill》

《Hiện bạn đang có 100 điểm skill.

Có thể học skill 『Kiểm Định LV1』 bằng cách sử dụng 100 điểm skill

Bạn muốn học nó không?》

CÓ!

《『Kiểm Định LV1』 đã được học. Còn lại 0 điểm skill》

Tôi đã học "Kiểm Định" và "Điều Khiển Tơ".

Tôi đã chọn 2 skill có tỉ lệ đánh cược thua cao nhất mặc dù tôi đã nói tôi sẽ không liều cái mạng nhỏ này.

A, có lẽ tôi không hợp với việc cờ bạc.

Dù sao thì, đã chọn thì không hối hận được.

Hãy cứ cầu mong là tôi dùng được 2 skill này đi.

Nếu không tôi sẽ khóc mất.

Mặc dù không biết là nhện có rơi nước mắt được không.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S3 Huyền Áo

Tôi đang nhìn vào quyển tranh hình ở dưới chân mình.

Có nhiều chủng loại quái vật được vẽ trong đó.

Có nhiều sinh vật mà tôi chưa bao giờ thấy ở Trái Đất được vẽ trong đó.

Chúng được gọi là Ma Vật, những chủng loại quái vật gây hại cho con người ở thế giới này.

[Đây là một con Yêu Tinh. Yêu Tinh là một loài có hình người, với làn da xanh lá và kích cỡ bằng một đứa con nít. Mặc dù nó có hình người, nó vẫn được xem như một loài thấp kém vì khả năng tư duy của nó rất tệ, ngoài ra chúng không có skill bẩm sinh và chỉ số cơ bản cũng thấp. Nhưng khi chúng lên cấp, một số cá thể có khả năng sử dụng vũ khí, nên ngài không được coi thường chúng] .

Người hầu, Anna, đang ngồi bên cạnh tôi, giải thích cho tôi về một con quái vật được vẽ trong sách.

Anna nhìn khoảng hai mươi tuổi, nhưng thực sự cô ấy đã sống gần gấp đôi vẻ ngoài của mình.

Cô ấy đã từng chiến đấu với quái vật, là một pháp sư. Nên cô ấy đang dạy cho tôi biết về những thứ không được viết trong cuốn sách bằng kiến thức của cô ấy.

Đối diện với Anna là Sue, em gái của tôi, đang bắt chước tôi nhìn vào trong sách.

Dạo gần đây Sue thường xuyên bắt chước tôi.

Khác với tôi, em ấy chưa thể hiểu được lời nói của Anna và nói chuyện vẫn còn bập bẹ.

Tôi lắng nghe câu chuyện của Anna một cách chăm chú, vì tôi nghĩ mình cần phải làm thế.

Tôi xoa đầu con bé vì đáng vẻ ngây thơ ấy đáng yêu.

Mái tóc màu xanh biển mượt mà cảm giác rất mềm.

Sue cười vui vẻ vì được xoa đầu.

Anna và một người hầu khác đang đứng ở cửa, Clevea, nhìn hai dáng người nhỏ nhắn một cách chăm chú.

Mới đầu tôi còn hơi mắc cỡ vì bị nhìn ngấm mãi, nhưng mà riết rồi cũng quen.

[Hoàng Tử và Công Chúa thật là thân với nhau]

[Un!]

[Hai!]

Sue và tôi trả lời Anna cùng lúc.

Câu trả lời làm Anna cười tươi hơn lúc nãy.

Có vẻ tôi càng ngày càng giỏi việc giả bộ làm con nít.

Tôi quay lại nhìn cuốn sách tranh..

Anna không biết tôi đã có thể đọc chữ trong sách.

Tôi đã có thể đọc chữ viết của đất nước này, mặc dù nhìn sơ thì không khác gì tôi đang xem những bức tranh.

Những bức tranh vẽ nằm ở giữa từng trang và chỉ có vài chữ đơn giản viết tả về những sinh vật.

Thế nên câu chuyện của Anna rất có ích.

Nhưng mà càng nghe chuyện của Anna tôi càng thấy sự thiếu logic ở thế giới này.

Thứ nhất, đây là một thế giới thực, nhưng những từ trong game như skill, chỉ số và cấp độ lại xuất hiện rất nhiều.

Một thế giới thực như game.

Vì tôi đang sống trong thế giới này nên tôi khó mà nói nó là game được, nhưng sự thật là thế giới này có một hệ thống như hệ thống game.

Skill chính là năng lượng được trích ra từ linh hồn mỗi người, và mỗi khi năng lượng ấy được tập trung đủ mạnh thì sẽ chính thức hình thành một skill.

Chỉ số thể hiện những kỹ năng cơ bản dưới dạng số.

Cấp độ là dữ liệu dạng số mỗi cá nhân tích cóp được.

Đó là cách giải thích chính thức, nhưng với một người đã biết về game ở thế giới trước thì mọi lời giải thích là dư thừa.

Nhưng mà đây là sự thật ở thế giới này, nên không có bất kì ai thắc mắc về nó.

Tôi không còn cách nào ngoài việc chấp nhận thế giới như thế này, mặc dù có cảm giác hơi hụt hẫng.

Tôi lật sang trang tiếp theo.

Hình vẽ ở trang này là một con sói lớn.

Để làm so sánh thì có một hình người được vẽ ở dưới chân nó.

Trong giây lát tôi đã nghĩ rằng tỉ lệ bị sai, nhưng lời giải thích của Anna bao gồm kích thước chính xác.

[Đây là Fenrir, một quái vật cấp Huyền Thoại to bằng một ngọn núi và phá hủy một pháo đài chỉ với một phát cắn. Cả thần cũng chưa gặp con thật bao giờ.]

Dĩ nhiên.

Một con quái vật to như thế, phải được xếp loại là Kaiju mới đúng.
(TN:Kaiju là mấy con quái khổng lồ trong phim siêu nhân)

Thế giới này kì lạ hơn tôi tưởng nếu như có những con quái vật cỡ này tồn tại.

Với vóc người như thế, làm sao người nó chịu nổi?

[Nee, làm sao nó đứng được vậy?]

Anna có vẻ không nói được gì khi nghe câu hỏi của tôi.

Câu hỏi chưa rõ ràng lắm à?

[Người to như thế, nó không nặng sao?]

Và Anna có vẻ đã hiểu câu hỏi của tôi.

「Tận mắt nhìn thấy dễ hiểu hơn bất kì lời giải thích nào. Clevea」

Anna gọi Clevea.

Cũng như Anna, Clevea là một người hầu gái và một vệ sĩ, cô ấy từng làm một nữ hiệp sĩ ở đất nước này.

Khác với vóc người thon gọn của pháp sư Anna, Clevea có một cơ thể rắn chắc được huấn luyện đầy đủ.

Sau khi Anna và Clevea đã bàn bạc xong, cả hai tách nhau ra và đứng cách một khoảng. Clevea đứng tấn, mở rộng một bàn tay ra trước.

「Tôi làm đây, 『Cầu Lửa』 」

Anna ném một loại ma pháp về hướng Clevea.

『Cầu Lửa』 là một ma pháp cấp thấp với tác dụng ném ra một trái cầu lửa nhỏ.

Trái cầu lửa đã bị giảm sức mạnh bay thẳng tới bàn tay của Clevea.

Sue cứng người lên vì giật mình.

Tôi hơi bất ngờ vì ma pháp đột ngột xuất hiện.

Nhìn chúng tôi như thế, Anna và Clevea cười nhẹ như vừa chọc chúng tôi xong.

Tôi cảm giác hơi bị xúc phạm.

「Chị có đau không?」

Sue hỏi, lo lắng về bàn tay của Clevea.

「Có, nhưng chỉ hơi nhói một chút thôi.」

Clevea trả lời với giọng nói hơi trầm so với giọng nữ bình thường.

[Như Hoàng Tử vừa thấy, một người có chỉ số càng cao thì sức mạnh cũng càng cao. Vậy nên một con quái vật khổng lồ sẽ không bị sức nặng của bản thân nó kéo xuống]

Tôi cảm thấy lo lắng và sờ thử vào bàn tay của Clevea.

Bàn tay hơi chai cứng của một người thường xuyên sử dụng kiếm.

Nhưng không đến mức có thể chịu được "Cầu Lửa" mà không bị thương.

[Hoàng Tử à, sức phòng thủ tăng lên không đồng nghĩa với việc da cứng thêm đâu]

[Vậy sao?]

[Đúng thế. Thay vì cứng hơn, da sẽ khó bị thương hơn. Thần vẫn chưa đến mức đó, nhưng mà nếu là Hero-sama, một thanh kiếm bình thường sẽ thậm chí không thể làm trầy ngài ấy được nữa]

Clevea trả lời thắc mắc của tôi một cách lịch sự.

Nhưng mà, nếu một thứ trở nên khó bị thương hơn, vậy là sự liên kết của các phân tử bị thay đổi sao?

Không, trong thế giới huyền ảo này thì áp dụng thường thức của Trái Đất là không đúng rồi.

Tôi gác lại cảm giác mơ hồ trong lòng mình qua một bên.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tôi Học Được Skill Mới

Fuu.

Tốt.

Hãy xài thử skill mới nào.

Đầu tiên, "Điều Khiển Tơ".

Nếu như tác dụng giống như tên thì "Tơ Nhận" của tôi sẽ tiện hơn gấp mấy lần.

"Tơ Nhận" vô địch và tuyệt vời trở nên mạnh hơn nữa chỉ có thể là điều tốt.

Đầu tiên tôi nhả ra một sợi tơ.

Vấn đề là làm gì tiếp theo.

Nếu tôi không tìm được cách để điều khiển sợi tơ thì có học skill này cũng như không.

Như "Giám Định", tôi nghĩ về việc sử dụng skill ở trong đầu.

Đi, đi!

Ồ, sợi dây có thay đổi một chút.

Hở?

Gì thế này?

Có cái gì đó đi vào sợi tơ, một cảm giác khó tả.

Nếu như phải so sánh có lẽ nó giống như nhét một dây thần kinh vào trong sợi tơ.

Là như thế này à?

Tôi ra lệnh cho sợi tơ di chuyển.

Gugugugugu.

Sợi tơ di chuyển một cách chậm chạp

Un.

Nó di chuyển rồi.

Nhưng mà có cổ cở nào thì sợi dây này không thích hợp để chiến đấu....

A, hiểu rồi!

Tôi đã chuẩn bị cho trường hợp này!

Tôi đã nghĩ tới trường hợp này!

Với tôi thì di chuyển được là vui rồi!

Tôi không mong chờ gì hơn cả. Thực sự đó!

Haa...

Hở?

MP của tôi giảm một tí?

Trước giờ chưa bao giờ tôi sử dụng MP, nhưng mà đây là vì "Điều Khiển Tơ" đúng không?

Hơ, "Điều Khiển Tơ" tốn MP.

Thực sự là trước giờ tôi chưa sử dụng MP nên bây giờ bắt đầu dùng tôi cũng thấy chẳng sao.

Chắc là bây giờ mỗi khi còn MP tôi sẽ dùng để cà cạp cho skill.

Hãy tin tưởng rằng chuyện này tốt cho tương lai.

Tôi bình tâm lại và tiếp tục với skill thứ hai, "Kiểm Định"

Un.

Tôi không mong chờ chút gì ở skill này.

Nói sao thì nói, tính đồ đen của skill này còn cao hơn cả "Điều Khiển Tơ" nữa.

Tôi không biết liệu nó có dùng được hay không.

Nói thật là, tôi còn không biết tác dụng tìm kẻ thù mà tôi muốn có tồn tại hay không.

Có khả năng là tác dụng của skill này sẽ khác hoàn toàn với dự định.

Hơn nữa, skill "Điều Khiển Tơ" và "Giám Định" đều như nhau, tôi không nên quá mong chờ gì ở những skill cấp 1.

Tôi phải nghĩ rằng việc tìm được tính năng tôi muốn là phần thưởng bổ sung, còn việc xác nhận mình có thể dùng skill mới là mục tiêu chính.

Đầu tiên, có lẽ tôi sẽ làm giống "Giám Định".

Tôi tưởng tượng cảm giác như đang ngồi thiền và có vẻ đó là đúng cách.

Trước đây tôi không cảm giác được gì, nhưng bây giờ tôi đang cảm giác được nhiều thứ cùng lúc.

Ể?

Gì thế này?

Thông tin cực kì mỏng manh và tôi không thể hiểu được gì cả.

Nhưng mà số lượng lại cực kì bất thường.

Rất nhiều thông tin chảy vào đầu tôi từ nhiều nơi khác nhau.

Ugu!

Như lúc tôi "Giám Định" một lúc nhiều thứ, đầu tôi chịu phải một cú sốc lớn.

Tôi mau chóng tắt "Kiểm Định" đi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiểm Định LV1』 đã trở thành 『Kiểm Định LV2』》

Hở?

Không phải là quá nhanh sao?

Ể, thật đó, chỉ mới có nhiều đó mà nó đã lên cấp rồi à?

Đúng là nó vừa nhận một lượng thông tin kinh khủng nhưng mà, ơ, thật à?

Không không.

Khoan một chút đã.

Đầu tiên, đó là gì vậy?

Nó khác hẳn với "Kiếm Định" mà tôi đã tưởng tượng và tôi muốn la lên vì hiện tượng kì lạ vừa xảy ra. "Giọng nói trên trời cao"-san, tôi có thể yêu cầu một lời giải thích được không? Không được hả? Biết mà.

Fuu.

Tôi cần phải bình ãnh.

Được rồi.

Tôi thử sử dụng "Kiếm Định" một lần nữa để xác nhận hiện tượng kì lạ.

Tôi cần phải chuẩn bị tinh thần cho việc này, bởi vì nó quá nguy hiểm.

Suu~ Haa~

Được, "Kiếm Định" bắt đầu.

Những thông tin mà tôi không hiểu được tràn vào trong đầu tôi nhiều hơn cả lúc này.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiếm Định LV2』 đã trở thành 『Kiếm Định LV3』 》

Quá nhanh!

Gu, tôi sắp đạt giới hạn rồi.

Tôi tắt "Kiếm Định" đi.

Buhaa.

A, mệt mỏi quá đi.

Nhưng, tôi hiểu rồi.

Ừ, về "Kiếm Định".

Tên skill là Kiếm Định.

Nó không nói nó kiếm định cái gì.

Skill "Kiếm Định" này, nếu như tôi hiểu đúng thì tác dụng hơn cả sự mong đợi của tôi.

Đúng hơn là, vì tác dụng của nó hơn hẳn những gì tôi nghĩ nên tôi hoàn toàn không thể sử dụng nó được.

Nói cách khác, skill "Kiếm Định" tiếp nhận thông tin về tất cả mọi thứ có tồn tại ở xung quanh và gửi nó đến người dùng.

Sau đó thì trở nên bất khả thi để tiếp thu những thông tin nhận được ở trong đầu.

Dĩ nhiên, nó cũng có tác dụng tìm kiếm kẻ thù, nhưng mà để xác nhận được thông tin đó trong mớ thông tin khổng lồ lại là vô vọng với nhện nhỏ như tôi.

Trừ phi tôi có khả năng xử lí của một cái siêu máy tính thì chuyện này là vô vọng.

Uwa, thật tình, tôi không ngờ có ngày mình không sử dụng skill được vì nó quá tốt.

Đây là loại hố bẫy gì đây?

Đây là cái gì?

Người đã nghĩ ra trò này, bộ hẳn là dạng người làm gì cũng phải đặt một cái bẫy ở đó sao?

A.

Nói chung, "Kiểm Định" không dùng được.

Ngay cả khi nâng cấp nó lên vẫn sẽ không dùng được như "Điều Khiển Tor".

Nói đúng hơn, nếu tôi cứ tiếp tục dùng nó không phải đầu tôi sẽ nổ tung à?

Chưa gì tôi đã cần phải khóa nó đi vĩnh viễn.

Nai waa~

Tôi trả skill lại được không?

Không được hả?

Uaa, đúng là tôi không có khiếu đồ đen mà.

Cảm giác khi đánh bạc thua đau khổ quá.

Haa, tôi muốn xỉu.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 32: Giai Đoạn Phát Triển?

Sususususu.

Basa!

Guruguru.

Cạp!

Itadakimasu.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV1 đã trở thành LV2》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

Tôi đã lên cấp rồi.

Mặc dù hơi buồn là không có skill nào lên cấp chung, nhưng hiện tại vậy là vui rồi.

Ô, có thêm con mới.

Sususususu.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Ấn Thân LV1』 》

Basa!

Guruguru.

Cạp!

Itadakimasu.

Hở?

Hình như có câu gì đó bị lẫn vào.

Nghe như giọng nói trên trời cao vừa nói gì đó.

Un?

Skill?

Ấn Thân?

Kiểu như là khó bị đối phương phát hiện hơn?

Từ trước giờ tôi rất ít khi nào bị phát hiện, vậy không phải skill này không cần thiết à?

Mà, nếu đã cho thì tôi sẽ nhận.

Ô, có thêm con mỗi

Sususususu.

Basa!

Guruguru.

Cạp!

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Sát Thủ』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Sát Thủ』 , học được skill 『Ấn Thân LV1』 『Ma Pháp Bóng LV1』 》

《 『Ấn Thân LV1』 đã nhập chung với 『Ấn Thân LV1』 》

Itadakimasu.

Hở?

Tôi lại vừa nghe được gì đó nữa.

Danh hiệu?

Nhắc mới nhớ, từ lúc được "Phàm Ăn Tục Uống" với "Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại" thì tôi chưa nhận được thêm skill nào khác.

Tôi đã cố gắng nhảy vài điệu nhảy kì lạ để lấy được danh hiệu, nhưng mà đều không cho tôi bất kì danh hiệu nào.

Một sát thủ.

Nghe cứ như tôi chuẩn bị thành ninja ấy.

Ý, tôi lại tìm được một con mồi

Sususususu.

Basa!

Guruguru.

Cạp!

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Thợ Săn Quái Vật』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Thợ Săn Quái Vật』 , học được skill 『Mạnh Mẽ LV1』 『Rắn Chắc LV1』 》

Itadakimasu.

Ô?

Tôi lại nghe gì đó nữa.

Thợ Săn Quái Vật?

Từ lúc sinh ra đến giờ không phải tôi toàn săn quái vật không thôi à?

Tại sao bây giờ mới có?

Là vậy hả?

Danh hiệu nhận được sau khi đã giết một số lượng nhất định quái vật.

Un.

Fua!?

Lại thêm một con mới!

Sususususu.

Basa!

Guruguru.

Cạp!

Itadakimasu.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Ăn Nhiều LV1』 》

Như à?

Hôm nay hơi bị ghê nha.

Có điều, cái tên "Ăn Nhiều" này.

Cái này cũng là tên skill à?

Đừng nói là skill có tác dụng xấu chứ?

A, nhưng đúng là tôi đã ăn.

Từ lúc tiến hóa, ăn cỡ nào tôi vẫn không thấy no, nhưng bây giờ thì tôi đã no rồi.

Có vẻ như hiện tượng bí ẩn ăn bao nhiêu cũng không vào bụng chỉ bị sau khi tiến hóa thôi.

Tốt.

Nếu như tôi vẫn còn cái bao tử không đầy đó thì sẽ có vấn đề với hệ số Engel.

Thực ra, tôi không có tiền, nên hệ số Engel cũng bằng không. (TN: Hệ số Engel là tỉ lệ tiền mua thức ăn so với tổng thu nhập, tỉ lệ Engel càng thấp tức là thu nhập càng cao -> mức sống cao)

Tôi không có tiền.

...Khoan đã.

Tôi đã thấy đói và ăn qua nhiều thứ, không phải "nó" đã làm "chuyện đó" rất cật lực hôm nay à?

"Nó" đã làm "chuyện đó", và bởi vì đó là "nó" nên chắc chắn phải là "chuyện đó". (TN: trans cũng không hiểu)

Un.

Bình tĩnh nào.

Tôi lên cấp rồi.

Đó là chuyện tốt.

Nếu như cứ đi sẵn thì sớm muộn gì tôi cũng có lên cấp, chuyện đó không có gì lạ.

Tôi nhận được skill "Ẩn Thân".

Đó cũng là chuyện tốt.

Dù nó có tác dụng hay không thì nó vẫn là một skill, thà có còn hơn không.

Tôi nhận được danh hiệu.

Không phải là lạ sao?

Không, nhận được danh hiệu là chuyện tốt mà?

Vậy là rất tốt?

Tại vì tôi nhận được tới hai cái liên tiếp.

Ờ.

"Sát Thủ" và "Thợ Săn Quái Vật".

Cả hai đều có những cái tên nguy hiểm.

A, tôi không có danh hiệu nào ra hồn hết.

Chẳng lẽ do ăn ở?

"Sát Thủ" nghe cứ như Ninja.

Tôi nhận được "Ẩn Thân" và "Ma Pháp Bóng" từ nó.

Nếu như tên nó là "Ma Pháp Bóng", vậy nếu dùng nó tôi có trốn vào trong bóng được không?

Một loại ma pháp hữu dụng cho việc ám sát bằng cách trốn vào trong bóng.

Dù sao thì, tôi không dùng được.

Trước đây tôi đã nói mình không biết cách dùng ma pháp!

Ai cho xin cuốn hướng dẫn sử dụng đi.

Tôi không hiểu lắm danh hiệu "Thợ Săn Quái Vật".

Hử?

"Mạnh Mẽ" và "Rắn Chắc"?

Hai cái tên này quá mơ hồ nên tôi không hiểu được.

Un?

Nếu như nghĩ đơn giản thì hẳn đây là hai skill tăng chỉ số tấn công và phòng thủ cơ bản?

Hoặc có thể là hai skill tạm thời tăng chỉ số lên.

Nếu như là trường hợp một thì thoải mái, nhưng nếu là trường hợp hai thì tôi không biết cách dùng chúng.

Đằng nào tôi cũng phải để chúng yên.

Cuối cùng, "Ăn Nhiều"?

Không phải đây là skill tác dụng xấu à?

Ngay cả khi đây là một trò đùa, dám nói một cô gái ăn nhiều, tôi muốn đánh nhau với giọng nói trên trời cao!

Đang nói tôi mập đó hả!?

KHÔNG!

Nhất định là KHÔNG!

Chỉ là sau khi ăn thì tôi trở nên hơi tròn một chút thôi!

Ngủ một đêm là tôi sẽ lại thon thả!

Hãy nhìn những cặp chân mảnh mai này!

Những cặp chân có thể dễ dàng bị gãy bất kì lúc nào!

Những cặp chân siêu mỏng mà con người không bao giờ có thể có được!

Còn dám nói tôi mập nữa không hả!?

Nếu không phải bây giờ là ngay sau bữa ăn thì tôi là một người có dáng người ốm!

Fuu, fuu.

...Thật phí sức.

Kiếp trước chưa ai nói tôi mập bao giờ, nên tôi phản ứng hơi mạnh mẽ một chút.

Ngược lại, trước đây tôi đã bị gọi là gari. (TN: gari là một người ốm quá mức, suy dinh dưỡng)

Dù sao thì, không phải tiến độ hôm nay rất tốt sao?

Đây là lần đầu tiên tôi được nhiều thứ liên tục như thế.

Nếu được thì tôi muốn cứ tiếp tục thế này.

Ể, tôi có mong không à?

Dĩ nhiên là có.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 33: "Giám Định"-San Nghiêm Túc

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV5』 đã trở thành 『Giám Định LV6』 》

Giám Định!

Như thế này, coi như tôi đã chiến thắng rồi!

Nếu mà cấp đối đa là cấp 10 thì tôi sắp đạt được mức mà skill sẽ bắt đầu trở nên hữu dụng.

Tôi hồi hộp tự giám định bản thân.

『Taratect Nhỏ LV2 Không tên

Chỉ số

H P : 3 6 / 3 6 (Xanh lá)

M P : 3 6 / 3 6 (Xanh dương)

S P : 3 6 / 3 6 (Vàng)

: 3 4 / 3 6 (Đỏ)

Khả Năng Tấn Công Trung Bình: 1 9

Khả Năng Phòng Thủ Trung Bình: 1 9

Khả Năng Ma Pháp Trung Bình: 1 8

Khả Năng Kháng Trung Bình: 1 8

Khả Năng Tốc Độ Trung Bình: 3 4 8 』

.....H.....Ả.....!?

Ế?

Ế?

Ế!?

Người là ai!?

Người không phải là "Giám Định"-san mà tôi biết!?

"Giám Định"-san mà tôi biết là một đứa bé vô dụng mang lại tràn đầy cảm giác thất vọng!

Hoàn toàn không phải là một người đẹp siêu ngẫu như thế này!

"Giám Định"-san thật đầu rồi!?

Tôi phải làm gì với câu 「thật vô dụng」 mà tôi đã chuẩn bị bây giờ!?

Lần nào người cũng để tôi mong đợi, và rồi khi tính năng mới xuất hiện thì tôi lại phải kết luận bằng câu 「thật vô dụng」 không phải sao!

Tại sao người lại làm tôi bất ngờ như thế?

Hãy, hãy nói gì đi!

Haa,haa,haa!

Tôi mất kiểm soát trong chốc lát.

Tôi nên thở sâu rồi bình tĩnh lại.

Fuu, fuu, haa.

Tôi đã bình tĩnh lại!

A.

Không phải "Giám Định"-san tiến hóa hơi quá à?

Lần này sự khác biệt là một trời một vực.

Đúng hơn, đây là gần như mọi thứ tôi muốn từ "Giám Định"-san.

Nhưng tôi hơi buồn một chút.

Nếu như phải so sánh có lẽ giống như người bạn đã tốt nghiệp cùng trường cấp hai với mình, rồi đột nhiên trở nên cực kì ngẫu khi lên cấp ba.

Không, phải nói là trở thành một người hoàn toàn khác mới đúng.

Nói chung là, tính năng mới này của "Giám Định" thật là tuyệt vời.

Sức chiến đấu của tôi trước giờ vẫn là bí ẩn thì bây giờ đã hiện rõ ra.

Nhiều số liệu chi tiết đã xuất hiện và tôi có thể dễ dàng xác định nhiều thứ từ đó.

Trước hết, hãy giám định kép những từ mới.

『Taratect Nhỏ: Ấu kì của loài quái vật dạng nhện có tên Taratect. Loài ăn thịt, có độc trong răng nanh』

『Khả Năng Tấn Công Trung Bình: giá trị tấn công trung bình của cá thể. Tuy đây là giá trị trung bình nhưng số liệu khác nhau tùy bộ phận cơ thể』

『Khả Năng Phòng Thủ Trung Bình: giá trị phòng thủ trung bình của cá thể. Tuy đây là giá trị trung bình nhưng số liệu khác nhau tùy bộ phận cơ thể』

『Khả Năng Ma Pháp Trung Bình: giá trị ứng dụng ma pháp trung bình của cá thể. Tuy đây là giá trị trung bình nhưng số liệu khác nhau tùy bộ phận cơ thể』

『Khả Năng Kháng Trung Bình: giá trị kháng ma pháp trung bình của cá thể. Tuy đây là giá trị trung bình nhưng số liệu khác nhau tùy bộ phận cơ thể』

『Khả Năng Tốc Độ Trung Bình: giá trị tốc độ trung bình của cá thể. Tuy đây là giá trị trung bình nhưng số liệu khác nhau tùy bộ phận cơ thể』

Thật tuyệt vời.

Ngay cả lời giải thích cũng dài hơn và dễ hiểu hơn.

"Giám Định"-san đã trở nên hữu dụng tới mức này...

Fumu.

Sự khác biệt tùy vào bộ phận cơ thể có lẽ mang ý nghĩa tự khác biệt giữa tay và chân của con người.

Sức tấn công sẽ khác tùy vào tay hoặc chân.

Giá trị hiện ra ở đây có lẽ là trung bình của toàn bộ các bộ phận.

Nhưng mà, nhìn đi.

Chỉ số của tôi, nhìn thế nào nó cũng thấp đúng không?

Tôi không biết liệu chỉ số của tôi thấp đến mức nào vì tôi không so sánh được với ai. Nhưng mà tôi đã lên cấp 10 một lần và tiến hóa luôn rồi,

Chỉ số thế này là sao?

Hơn nữa, trong số những chỉ số ở đây tốc độ là cao nhất.

Không phải lạ sao?

Chỉ riêng chỉ số tốc độ cao gấp mười các chỉ số khác.

Tôi thật đúng là một nhân vật tập trung chỉ số mà.

Umumu.

Đã thế này, tôi muốn so sánh chỉ số với những con quái vật khác.

Nếu đoán dựa vào kết quả trước đây, khi sử dụng "Giám Định" lên những quái vật khác ngoài bản thân sẽ có tỉ lệ thất bại cao.

Gọi là cao, đúng hơn phải nói rằng nó chưa bao giờ thành công việc giám định chỉ số của ai ngoài tôi.

Tôi nghĩ rằng dù có lên cấp thêm đi nữa kết quả sẽ vẫn như cũ.

Nhưng thử một lần không mất gì cả.

Vậy nên, hãy đi tìm một con môi.

Có con môi tốt ở gần đây không?

...

...

...

Tìm thấy rồi!

Được, giám định ngay!

『Elro Greim LV2 Giám định chỉ số thất bại』

A.

Như dự đoán, giám định chỉ số của kẻ khác quá khó.

Không có cách nào.

Tạm thời, đây là một loại quái vật tôi mới thấy lần đầu, hãy giám định thử loài của nó xem.

『Elro Greim: một con quái vật dạng chuột sống ở Đại Mê Cung Elro. Loài ăn tạp, có độc trong răng nanh』

Hử?

Khoan đã.

Có một từ xuất hiện trong tên con quái vật không thể bỏ qua được.

『Đại Mê Cung Elro: Mê cung to lớn nhất thế giới, nối giữa đường hầm của lục địa Daztoldia và lục địa Kasanagara』

Tôi đã xác định được vị trí hiện tại một cách bất ngờ.

Có vẻ mê cung nơi tôi đang ở là Đại Mê Cung Elro.

Dĩ nhiên, tôi đã nghĩ không biết cái chữ Elro gắn bên cạnh tên của nhiều loại quái vật là gì, ra đó là tên của mê cung.

Mê cung to lớn nhất thế giới.

Nên nó mới rộng tới mức này.

Nối giữa đường hầm của hai lục địa là sao?

Nghĩa là ở trên mê cung này là biển hả?

Uee.

Thật á?

Vậy, nó rất rộng.

Thật đó, tôi có khả năng đi ra khỏi mê cung khổng lồ này không?

A, tôi không muốn nghĩ tới việc đó.

Tiện thể, tôi giám định tên của hai lục địa.

『Lục Địa Daztoldia: Lục địa được mệnh danh là mảnh đất của Nhân Tộc. Có rất nhiều đất nước lớn nhỏ của Nhân Tộc』

『Lục Địa Kasanagara: Lục địa nằm ở giữa thế giới. Tự hào vì cường thổ rộng lớn của mình』

Hừm...

Un.

Đó là tất cả thông tin tôi có.

Nếu như tôi muốn ra khỏi đây, có lẽ tôi sẽ hướng về lục địa Daztoldia nơi mà có nhiều con người.

Nhưng mà có lẽ tôi sẽ không có quyền lựa chọn.

Tạm thời tôi đã có thể hiểu được tình hình hiện tại, và tôi đã nhận được vài thông tin hữu ích.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Giai Đoạn Phát Triển - Phần Hai

Tạm thời, hãy giết con chuột đã được dùng để thử nghiệm "Giám Định"

Sususususu.

Basa!

Guruguru.

Cạp!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV6』 đã trở thành 『Nanh Độc LV7』》

Ồ.

Xem ra chuỗi lên cấp của tôi chưa kết thúc.

Tuyệt vời.

Nói đến chỉ số thấp kém của tôi, nếu như bỏ qua "Nanh Độc" thì tôi coi như không còn bất kì vũ khí nào khác.

Vũ khí đầu tiên và cuối cùng của tôi "Nanh Độc", cấp độ của nó là hết sức quan trọng.

Hôm nay hãy tạm ngừng đi thám hiểm.

Thanh thể lực màu đỏ của tôi còn khá đầy nhưng mà tôi không thể quá cố sức được.

Tôi làm một căn nhà đơn giản.

Bây giờ, sau khi đã ở nơi an toàn, tôi sẽ không ăn thịt con chuột.

Tôi vẫn chưa đói, vì tôi đã ăn quá nhiều rồi.

Thực ra nếu muốn tôi vẫn còn có khả năng ăn nữa, nhưng tôi muốn để dành cho sau khi tôi ngủ dậy.

Thế nên, tôi nằm xuống.

Trước khi ngủ, tôi có chuyện phải làm.

Nyoron~

Uneune~

Nyun~

Không phải tôi đang làm chuyện đáng xấu hổ đâu.

Tôi đang cài cấp cho "Điều Khiển Tơ".

Sau khi luyện tập tôi mới biết mình chỉ có thể điều khiển một sợi tơ một lúc.

Và sợi tơ chỉ có khả năng di chuyển như con giun.

Miễn sao sợi tơ còn dính vào người tôi thì khoảng cách điều khiển được là tương đối xa.

Lượng MP tiêu thụ cũng không đáng kể.

Đó là những gì tôi đã khám phá ra.

Tạm thời, ở tình trạng hiện tại của nó thì tôi không dùng nó để chiến đấu được.

Thế nên, tôi luyện tập khi còn MP để phí phạm, cày cấp cho skill từ từ.

Cấp độ skill càng tăng thì skill càng hữu dụng.

Vì "Giám Định" là một đứa bé đã trở nên hữu dụng ở cấp 6, tôi cũng sẽ mong đợi như thế ở "Điều Khiển Tơ".

Nhưng mà con đường đi tới đó hẳn là hơi xa.

Khi mà cấp độ tăng lên, tôi muốn làm thử vài thứ.

Như là bộ quần áo bảo vệ mà tôi đã bỏ cuộc một thời gian trước, hoặc một cách để săn mồi với nó, hoặc là một cách để thay thế "Kiểm Định".

Giấc mơ của tôi có nhiều hình dạng khác nhau.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Điều Khiển Tơ LV1』 đã trở thành 『Điều Khiển Tơ LV2』 》

Vừa nhắc là đã lên cấp rồi!

Nyororon~

Uneuneune~

Nyuuuunn~

Hờ.

Di chuyển được như thế cũng không quá tệ.

Rất hay.

Cấp độ vừa tăng là nó đã hữu dụng hơn rồi.

Vẫn chưa đủ sức để sử dụng trong chiến đấu, nhưng mà lối di chuyển của sợi tơ đã tốt hơn rất nhiều. Có lẽ nó sẽ trở nên hữu dụng sớm hơn tôi tưởng.

Tôi vẫn còn MP, nên tôi sẽ tiếp tục cày cấp đến khi không làm được nữa.

Fua.

A, ngủ ngon quá.

Sau khi tôi sử dụng gần hết toàn bộ MP thì "Điều Khiển Tơ" đã lên cấp 3.

Lúc đầu tôi định là xài đến khi hết MP, nhưng mà lúc gần hết thì tôi lại thấy lo lắng.

Mặc dù tôi không biết nguy hiểm ở chỗ nào, nhưng mà tôi ngưng tập luyện vì bản năng tôi cảm giác nếu hoàn toàn hết MP thì sẽ nguy hiểm.

Sau khi ngủ dậy thì MP của tôi lại đầy.

Un.

Như thế này, tôi sẽ có thể tập luyện "Điều Khiển Tơ" trước khi đi ngủ mỗi ngày.

Khoan đã.

Nếu bây giờ nó đã đầy, không phải tôi nên tập ngay khi vừa dậy sao?

Đằng nào thì bình thường tôi không dùng MP, và nếu như thời gian trôi qua nó lại hồi thì cứ đi săn xong tối thanh MP lại đầy nhỉ?

Un.

Như thế có vẻ năng suất cao hơn.

Nếu như có vấn đề gì thì từ mai trở đi tôi sẽ chỉ tập lúc trước khi ngủ thôi. Đằng nào nếu không thử thì cũng không biết.

Thế nên, tôi lại tập luyện "Điều Khiển Tư".

Khi mà cây MP của tôi lại sắp hết.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Điều Khiển Tư LV3』 đã trở thành 『Điều Khiển Tư LV4』 》

Tôi nghe giọng nói trên trời cao.

Tốt tốt.

Mọi chuyện đang diễn ra như ý muốn.

Vì MP của tôi đã sắp hết, tôi không thể kiểm tra xem nó tốt hơn như thế nào.

Nhưng mà nường vì nó đã lên cấp 4 nên chắc hẳn nó phải di chuyển tốt hơn.

Nó vẫn chưa thể được sử dụng trong chiến đấu, nhưng mà ở trong căn nhà đơn giản tối nay có lẽ tôi sẽ thử làm bộ quần áo bảo vệ được.

Tôi thật mong chờ tối nay.

Vậy nên, hãy ăn sáng nào.

Thực đơn bao gồm con chuột tối qua.

Itadakimasu.

Umu.

Không tốt rồi.

Ngay cả sau khi ăn thanh MP vẫn không bị ảnh hưởng gì hết.

Có vẻ như MP không hồi phục nhờ việc ăn được.

Có lẽ có thứ gì đó như thuốc hồi MP, như vậy cũng sẽ có những nguyên liệu ở ngoài tự nhiên có khả năng hồi phục MP.

Thịt của những con quái vật có ma pháp có lẽ là một trong số đó.

Nhưng mà trước giờ tôi chưa gặp con quái vật nào có vẻ biết ma pháp thật cả.

Nhưng, sau khi tiến hóa rõ ràng tôi đang tốt hơn trước.

Skill của tôi cứ liên tục lên cấp, và tôi còn được vài danh hiệu nữa.

Có thể nói là làn sóng mới đã tới.

Cứ như thời đại đang kêu tôi hãy tỏa sáng đi.

Fufufu.

Không có gì có thể cản tôi được bây giờ!

Fuhehe.

Tôi sẽ tiếp tục trở nên mạnh hơn với đà này, rồi tôi sẽ tiếp tục tiến bước trong mê cung này.

Tôi đã biết mê cung này rất rộng lớn, và ngoài việc mò đường ra tôi không có cách nào khác rời khỏi đây.

Nói chung là, chuỗi ngày rục rĩ của tôi đã bắt đầu rồi!

Uhehe.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Vậy Nên Đừng Có Mà Quá Hổ Báo

Funfunfuun.

Đi thám hiểm mê cung trong tâm trạng tốt.

Không, nếu là tôi hiện tại thì những con quái vật ở quanh đây không hề nguy hiểm chút nào.

Miễn sao tôi tìm được con mồi trước thì tôi có thể đánh lén.

Ngay cả khi không phải thế, nếu tôi muốn giờ tôi cũng đánh trực tiếp được mà?

Tôi đã tiến hóa rồi, cấp độ hiện tại của tôi cũng khá cao, vì vậy nên lịch sử với con ếch chắc chắn sẽ không lặp lại.

Nếu hỏi liệu tôi có chắc chắn là thắng được không thì tôi hơi khó trả lời. Nhưng mà tôi nghĩ chắc sẽ không sao.

Tôi nghĩ hoàn toàn là nhờ vào giai đoạn lên cấp skill thần tốc ngay sau khi tiến hóa.

Skill liên tục lên cấp, tôi thậm chí còn nhận được danh hiệu mới.

Trừ skill "Kiểm Định" hơi thất vọng ra, toàn bộ skill khác đều có lợi.

Nghĩ kĩ lại, tình trạng tốt như mơ này không phải chỉ bắt đầu xuất hiện sau khi giết con rắn sao?

Cấp độ của tôi nhảy cóc nhờ việc giết con rắn.

Thức ăn dư thừa cực kì nhiều nhờ vào xác con rắn.

Nhờ đó mà tiến hóa thành công một cách an toàn.

Sau đó, chuỗi phát triển lại tiếp tục.

Ô!

Rõ ràng, tình trạng tuyệt vời hiện tại chỉ có sau khi đã đánh bại con rắn!

Gặp được Rắn-sama thực sự là điều may mắn mà.

Cám ơn.

A, một ngã ba.

Trái hay phải đây.

Như thường lệ có lẽ tôi sẽ đi bên phải, un?

Vì lí do gì đó, tôi thấy bất an.

Có một cảm giác không tốt, kêu tôi hãy bỏ chạy khỏi đây càng nhanh càng tốt.

Tôi nhìn qua bên lối đi bên trái trong giây lát.

『Elro Baradad LV5 Giám định chỉ số thất bại』

Hay lắm!

Một con rắn.

Bị ngu à!?

Dù con rắn này có cấp độ thấp hơn con rắn trước, nhưng mà nếu không có cái tổ thì làm sao tôi đánh bại nó nổi!?

Uwa, nó thấy tôi rồi!?

Hơn nữa, mắt nó đang khóa chặt tôi lại!?

Bỏ chạy!

Tôi bỏ chạy vào lối đi bên phải!

Làm sao tôi đánh nổi với con quái vật đó chứ!

Ai là tên ngốc đã nói quanh đây không có con quái vật nào đáng kể chứ hả!

Là TÔI!

Không không không!

Con rắn đó chắc chắn là thuộc lớp boss, khác với những con quái vật khác ở đây!

Tại sao người lại bất ngờ xuất hiện như một con quái thường chứ hả!?

Không phải vậy là quá ngu rồi!?

Awawawawa!

Tôi nghe được âm thanh kinh khủng đang đuổi theo sau lưng!?

Nhanh quá vậy!

Tại sao người lại đuổi kịp ta vậy!?

Tốc độ của ta là 348 đó!?

Cứ tưởng tốc độ của tôi không thể thua mấy con quái khác chứ!

Chạy ngang với tốc độ đó được, người là cái quái gì thế!?

Á chết!?

Trước mặt lại có thêm quái vật!?

『Elro Randanel LV5 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randanel LV4 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randanel LV4 Giám định chỉ số thất bại』

Ếeeee!?

Con gì không ra, sao lại ra bọn cặp ba người bạn thế này!

Nếu chỉ có một con thì tôi còn bỏ chạy qua một bên được!

Ba đứa dàn một hàng ngang thì sao vượt qua được!

Là-làm sao đây?

LÀM SAO ĐÂY!?

Aaaaa, không có thời gian để chần chừ!?

Phải làm thôi!

Rực rỡ hoặc là đau khổ!

Giữ nguyên tốc độ của mình, tôi chạy ngang lên tường!

Nuooooo!

Được!

Tôi làm được rồi!

Chạy trên tường thành công!

Tôi chạy ngang qua ba con quái vật!

Mặc dù tôi nghe được vài âm thanh kinh khủng sau lưng, tôi sẽ không quay đầu lại!

Tôi không biết ba tên kia sống sót được bao lâu nên tôi phải tận dụng toàn bộ thời gian để bỏ chạy càng xa càng tốt!

Xin lỗi, bộ ba quái vật trên đường đi.

Nhưng đây cũng là một phần của luật rừng.

Hãy hi sinh mạng sống cho tôi đi!

Fuahahaha!

Tôi đã sống sót bằng việc hi sinh ba con quái vật khác!

Mong là các người sẽ được siêu th... hử?

Trước mặt không có đường đi?

Khoan, hình như hơi giống lần ở hố rết?

Wawawawa!

Không hay rồi!

Chạy quá nhanh nên tôi không dừng lại kịp!

A, a, wai, AA!?

Sau khi chạy hết tốc lực thì tôi đã bay trên không trung.

Ế?

A, đây là một cái hố rất sâu và rất rộng.

Té ở đây tôi chết chắc.

Tôi đang té xuống!?

Khhhhhoong!?

Nhảy cầu không có dây không phải là trò ĐÙA ĐÀU!?

Dây?

Dây!

Cố lên, "Tơ Nhện"!

Tôi bắn lưới dính vào tường!

Được, như thế này!

Gofu!

A, đau quá.

Mặc dù không còn té xuống nữa, nhưng mà người tôi bị đập vào tường vì quán tính.

A, cứ tưởng chết rồi chứ.

Bị một con rắn đuổi theo tới mức ở trước mặt là một hẻm vực mà không có lựa chọn nào ngoài nhảy xuống.

Không lẽ đây là bị trừng phạt vì quá hồ báo?

A, tôi hiểu rồi.

Tôi sẽ nghiêm túc hối lỗi chuyện này.

Thế nên có thể ngưng âm thanh đáng sợ từ này giờ ở sau lưng tôi không?

『Finjengoath LV4 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV3 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV5 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV4 Giám định chỉ số thất bại』

Là mấy con ong.

Là mấy con ong khổng lồ mà tôi chỉ mới thấy một lần.

Trong cái hẻm vực này chúng bay đông như thiêu thân.

Ơ, xin chào?

Tôi xin lỗi!

Hãy bỏ qua cho tôi!

Thật đó, đừng nhìn qua đây!

Chỉ có một cách né đòn của những con ong biết bay!

Tou!

Lại tiếp tục nhảy!

Tôi nhảy xuống, nhưng lần này khác lần trước!

Tôi đã cho sợi tơ có độ co giãn như dây bảo vệ lúc chơi nhảy cầu.

Sau khi từng từng hai ba lần, tôi lại bám vào tường và đánh một sợi tơ nữa.

Nhảy tiếp!

Lặp đi lặp lại đến khi tôi đến được đáy vực.

Tuyệt vời, là mặt đất!

Nhưng mà ở trên trời vẫn đầy ong.

Tôi tự khích lệ cơ thể mình tiếp tục bỏ chạy

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S4 Ma Pháp

Tôi tập trung vào tăng ý thức của bản thân.

Và nhận ra được dòng chảy ma pháp bên trong cơ thể.

Nếu như có khả năng làm được tới mức đó thì sẽ học được skill 『Nhận Thức Ma Pháp』 .

Từ việc nhận ra ma pháp có khả năng phát triển thêm thành việc tuần hoàn dòng ma pháp trong cơ thể.

Ma pháp chảy trong người như máu.

Mượn sức mạnh từ skill 『Điều Khiển Ma Pháp』 , tôi tăng tốc độ tuần hoàn ma pháp.

Tốc độ ma pháp vận chuyển tăng lên đáng kể.

Tôi tập trung một phần ma pháp đó trong lòng bàn tay.

Ma pháp tiếp tục tăng tốc trong lòng bàn tay tôi, dần dần chuyển thành một dạng năng lượng có độ đặc cao.

Sau đó, nếu như tôi cho loại năng lượng này một mục đích chính xác thì nó sẽ trở thành 「Ma Pháp」

Nhưng mà tôi sẽ không làm thế.

Hay đúng hơn là tôi không thể làm thế được.

Tôi chậm rãi trả lại phần năng lượng tập trung trên tay tôi về lại trong cơ thể, đồng thời giảm tốc độ vận chuyển ma pháp.

Khi dòng ma pháp cuối cùng đã bình thường lại, tôi mở mắt ra.

Sau khi mở mắt ra, tôi thấy Anna đang mang một vẻ mặt kinh ngạc nhìn tôi.

Bên cạnh Anna là Clevea, nhưng có vẻ chị ấy vẫn chưa phát hiện được sự bất thường của tôi.

[Thật là đáng kinh ngạc]

[Thật sự đáng kinh ngạc như thế sao?]

[Gọi là "đáng kinh ngạc" có lẽ còn chưa đủ. Nếu chỉ dựa vào chỉ tiêu vận chuyển ma pháp thông thường thì Công Chúa hiện đang ở mức pháp sư tập sự, còn Hoàng Tử đã đang ở mức pháp sư trung cấp rồi. Nếu tính tổng sức chứa ma pháp thì cả hai đều đã hơn xa tôi lúc tôi bằng tuổi họ rồi]

Vì lúc trước tôi đã nhiều lần nghe lén mọi người để học ngôn ngữ ở thế giới này, tôi đã học được skill 『Tăng Cường Thính Giác』, giúp tôi nghe được mọi thứ đang được nói.

[Đây gọi là thiên tài đúng không?]

Anna nghiêm túc gật đầu trả lời câu hỏi của Clevea.

Thiên tài hử.

Tôi không hẳn là thiên tài.

Hiển nhiên, sức chứa ma pháp của tôi nhiều hơn bình thường là do tôi được sinh ra như thế.

Nhưng mọi thứ còn lại là vì tôi có trí nhớ của kiếp trước.

Mặc dù tôi nhìn còn nhỏ như thế này, nhưng tôi đã là học sinh cấp 3.

Nói trắng ra thì cuộc sống của một em bé rất là nhàn đối với một học sinh cấp 3.

Thế nên mỗi khi rảnh rỗi tôi đều tập luyện ma pháp.

Vì Anna là một giáo viên tốt nên việc hiểu những kiến thức ma pháp phức tạp khá dễ dàng với một học sinh cấp 3 như tôi.

Vì vậy, tôi đã học được hai skill 『Nhận Thức Ma Pháp』 và 『Điều Khiển Ma Pháp』 khá sớm.

Cả hai đều đã cấp 5 rồi.

Đây là kết quả của việc liên tục luyện tập liên tục trong lúc rảnh rỗi.

Bình thường thì một người cần rất nhiều thời gian trước khi có khả năng dùng ma pháp.

Nhưng mà, một em bé như tôi lại có rất nhiều thời gian rảnh, hơn nữa tôi đã luôn muốn có pháp thuật.

Vậy nên, tôi đã có khả năng ma pháp mà người bình thường ở tuổi tôi sẽ không có được.

Nhưng gọi là thiên tài thực sự chính là Sue.

Tôi nhìn Sue đang ngồi kế bên tôi.

Sue bắt chước tôi, và đang điều khiển ma pháp giống như tôi.

Khả năng tập trung ma pháp vẫn chưa tốt lắm, và tốc độ tuần hoàn cũng khá chậm.

Nhưng mà rõ ràng ma pháp đang được điều khiển và vận chuyển đúng cách.

Việc điều khiển ma pháp khó hơn lí thuyết rất nhiều.

Cho đến khi tôi học được skill thì tôi rất vất vả điều khiển nó.

Dù sao thì tôi, một người đến từ một thế giới không có pháp thuật thì hiểu được ma pháp là gì rất là khó.

Theo thường lệ thì 5 tuổi là tuổi một người bắt đầu điều khiển được ma pháp.

Nhân tiện ở thế giới này một năm là 411 ngày.

Trừ tôi và Sue ra không có ai có khả năng điều khiển ma pháp khi còn là em bé.

Tôi làm được vì tôi là một người được luân hồi, và tuổi của ý thức của tôi cao hơn bề ngoài.

Nhưng Sue thì khác.

Sue chỉ đang bắt chước tôi mà thôi.

Chỉ qua việc bắt chước Sue đã có khả năng hiểu được điều khiển ma pháp như thế nào.

Thực sự là thiên tài.

Nói thật thì, chỉ là một em bé mà đã có khả năng như thế, tôi hơi lo lắng cho tương lai của em ấy.

Có tài năng như thế này, chắc chắn Sue sẽ trở thành một người quan trọng trong tương lai.

So sánh với tôi, một học sinh cấp 3 bình thường ở kiếp trước.

Tôi không nghĩ rằng mình có tài năng.

Tôi có lợi thế là được luân hồi, nhưng khi em ấy bắt kịp với tôi thì em ấy sẽ vượt qua tôi rất nhanh chóng.

Vậy, danh dự của tôi với tư cách là anh trai...

Không, chắc chắn chuyện đó sẽ xảy ra, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Cho nên trước khi chuyện đó xảy ra, tôi phải kéo căng khoảng cách ra càng nhiều càng tốt...

[Nee, sao em không được sử dụng ma pháp?]

Anna cấm tôi sử dụng ma pháp.

Tôi chỉ được sử dụng "Điều Khiển Ma Pháp".

Từ việc sử dụng điều khiển ma pháp có thể sử dụng ma pháp thực sự khi học được skill ma pháp của từng nguyên tố.

Mặc dù tôi biết vậy, tôi không biết skill ma pháp nào cả.

Tôi cũng không biết làm sao để học được.

[Thưa Hoàng Tử, có nhiều lí do, nhưng lí do lớn nhất là vì chuyện đó nguy hiểm. Ma pháp có sức mạnh rất to lớn. Vì nguy hiểm của ma pháp quá lớn nên luật bất thành văn cho mọi người là đến độ tuổi nhất định mới được phép học skill ma pháp]

Mặc dù tôi hiểu được lời giải thích của Anna, tôi lại không đồng ý được.

Mặc dù tôi hiện tại nhìn thế này nhưng tôi thực sự đã đủ tuổi rồi.

Nhưng mà ngoài tôi ra không ai khác biết chuyện đó.

Mặc dù không có cách nào khác, nhưng tôi vẫn bực mình

[Hơn nữa, cần phải biết được thuộc tính thích hợp nhất bằng cách sử dụng một viên đá giám định. Nếu như không biết thuộc tính thích hợp với bản thân thì việc học skill sẽ khó hơn rất nhiều]

Đá Giám định là một công cụ ma pháp có khả năng kiểm tra chỉ số một cách chi tiết.

Có một vài người bán những viên đá giá tương đối thấp, nhưng chúng sẽ không hiện kết quả của thuộc tính thích hợp. Chỉ những người cực kì có quyền lực mới có những viên đá làm được chuyện đó.

Dĩ nhiên gia đình hoàng gia có những viên đá cấp độ đó, nhưng tôi chưa được giám định bao giờ.

[Thưa Hoàng Tử, thần chắc chắn rằng người sẽ trở thành một pháp sư nổi tiếng khắp thế giới mà không cần phải vội vàng. Nhưng dù như thế ngài cũng không được tự phụ, được không?]

[Hai]

Làm sao tôi dám tự phụ chứ.

Tôi còn sợ em gái mình sẽ vượt mặt mình cơ mà.

Nói chung là tôi không được quá vội vàng.

Bí mật nằm ở nền tảng.

Hãy tập luyện "Điều Khiển Ma Pháp" thêm nữa nào.

Tôi lại tập trung sức lực cày cấp cho "Điều Khiển Ma Pháp".

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Tình Huống Vô Vọng

Bầy ong khổng lồ vẫn bay lòng vòng trên trời.

Tôi cần phải rời khỏi đây càng nhanh càng tốt.

Mặc dù đã nghĩ thế, nhưng quyết định của tôi vẫn còn hơi chậm.

Một con ong đè lên lưng tôi.

Và một cơn đau thấu xương truyền khắp lưng tôi

.

!!!!????

Ui da!

Tôi bị chích!

Hơn nữa, từ vị trí tôi bị chích có cái gì đó đang chảy vào người tôi!

Là độc!

Khi nó đã bám lên lưng rồi thì tôi không có khả năng làm gì cả.

Không, còn một cách.

Đây không phải là lúc lo về việc hết MP.

Tôi điều khiển một sợi tơ bằng skill và đánh nó lên người con ong.

Sau đó tôi trói nó lại.

Dosei!

Tôi chụp lấy sợi tơ và ném con ong xuống đất theo tư thế judo!

Mặc dù tôi muốn kết liễu nó, nhưng bây giờ bỏ chạy là trên hết.

Tôi trốn vào trong bóng của khu vực đá lờm chờm ở gần bức tường.

Nếu như là ở trong đây thì mấy con ong mập đó sẽ không thể vào được.

Như dự đoán, nhiều con ong đuổi theo tôi, bay vòng vòng một lát rồi bỏ cuộc.

Bằng cách nào đó tôi còn sống.

Nhưng mà tôi đang ở tình trạng không tốt lắm.

Mặc dù tôi không thấy được, nhưng sau lưng tôi hiện có một cái lỗ bự.

Hơn nữa, HP của tôi chỉ còn có 6.

Chỉ bằng một đòn mà tôi mất 30 HP.

Tôi không ngạc nhiên.

Tôi hiểu rằng sức phòng thủ của tôi mỏng như giấy.

Hiện tại, lí do tôi còn sống là vì sức sống kinh khủng của loài nhện.

Ngoài ra cấp độ của skill "Kháng Độc" của tôi cũng khá cao.

Cái thứ mà tôi cảm giác chảy vào người lúc đó chắc chắn là độc.

Tôi không biết là sát thương từ độc có bị trừ hết hay không. Trong trường hợp lúc đó, thực sự tôi không biết là sát thương đến từ việc bị chích hay là từ độc, nhưng chắc chắn nếu không có "Kháng Độc" thì tôi đã chết rồi.

Với vết thương như thế này, chắc tôi không di chuyển được trong một thời gian.

Tôi không biết để yên nó có tự hồi phục không.

Vậy, như lần trước ,tôi sẽ cố gắng hồi phục hoàn toàn qua việc lên cấp.

Nếu thế thì tôi cần phải lấy được con ong bị trói gô lúc này mà tôi đã bỏ lại để kiểm điểm kinh nghiệm và thức ăn.

Nhưng mà ra khỏi đây không phải là ý tốt.

Hay là dùng "Điều Khiển Tơ" kéo nó tới đây nhỉ?

Đột nhiên, tôi có cảm giác nguy hiểm.

Tôi lặng lẽ nhìn ra từ sau cái bóng của tảng đá.

Con ong bị trói đang vùng vẫy để thoát.

Có bóng dáng của một con quái vật chậm rãi tới gần con ong.

『Elro Baradrad LV5 Giám định chỉ số thất bại』

Là con rắn.

Tên đó, hăn đuổi theo tôi à!?

Không, không phải.

Là một con khác, dù cấp độ của chúng bằng nhau.

Không tốt.

Nhìn sơ thì có vẻ loài rắn ở cấp độ boss này ở khu vực này rất nhiều.

Nếu như bị phát hiện với tình trạng hiện tại thì tôi sẽ chết.

Con rắn chậm rãi tiến tới gần con ong.

Muốn con ong thì cứ lấy, đừng để ý đến tôi là được.

Nhưng, con rắn không làm gì con ong hết.

Đúng hơn là nó không thể.

Có cái gì đó xé nát cơ thể con rắn với tốc độ chóng mặt.

Hử?

Tôi có nhìn nhầm không?

Con rắn đó nhanh chóng bị xé thành từng mảnh như một tờ giấy..

Con rắn có lớp vảy cứng bảo vệ.

Con rắn có tốc độ ngang với tôi thậm chí còn không có thời gian để phản ứng.

『Rồng Đất Alaba LV31 Giám định chỉ số thất bại』

Nó ở đó, thật bình tĩnh.

Mặc dù tên nó là rồng, nó có bề ngoài như một con sói.

Tứ chi rắn chắc đập trên mặt đất.

Một cái đuôi dài.

Không có cánh.

Đó là bề ngoài của con rồng vĩ đại.

Không hay rồi.

Bản năng của nhện, đầu óc của người, tiếng kêu khóc từ trong linh hồn, toàn bộ đều nói một câu.

Chuyện này rất tệ.

Không có chút khả năng nào để chiến thắng.

Đây không phải là một kẻ địch có thể xác định được bằng chiến thắng hoặc thất bại.

So với nó, tôi chỉ là cỏ rác.

Thậm chí không phải là con mồi.

Chắc chắn chỉ cần đi vào tầm mắt của nó tôi sẽ bị ăn.

Một tồn tại đứng ở đỉnh cao của chuỗi thức ăn.

Cấp độ cao của nó chỉ là một vấn đề nhỏ.

Mọi thứ còn lại mới là vấn đề lớn.

Rồng Đất Alaba từ từ nhai từng mảnh của con rắn đã bị xé rách.

Tôi nín thở một cách tuyệt vọng.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV1』 đã trở thành 『Ấn Thân LV2』 》

Im lặng!

Làm ơn đi, hãy im lặng!

Lỡ nó để ý tôi thì sao!

Khi Rồng Đất Alaba ăn xong con rắn, nó bỏ đi mà không thèm để ý đến con ong.

Tôi, tôi thoát rồi.

Tôi không biết là nó không để ý đến tôi hay nó đã để ý nhưng mà lờ tôi đi. Chẳng nào thì tôi cũng thoát rồi.

Mặc dù tôi đã trải qua nhiều lần sinh tử, nhưng lần này, lúc này, tôi chính xác là đã chết một nửa.

Đây là lần đầu tiên tôi thực sự cảm thấy nguy hiểm tính mạng.

Tôi thậm chí còn không muốn nhớ lại cảm giác đó.

Không tốt.

Tên đó mà cứ đi lòng vòng ở đây hoài thì tôi phải tìm một cách nào đó để thoát khỏi đây.

Tôi nhìn xung quanh.

Đây là đáy của cái hố to mà tôi đã té xuống.

Đường kính của cái hố này khoảng 100m.

Chiều sâu thì nhiều hơn vậy.

Nói chung là tôi không xác định được độ sâu của cái hố này.

Bây ong khổng lồ tạo thành một bức tường giữa không trung.

Tôi mừng là "Giám Định" chưa kích hoạt vì khoảng cách quá xa.

Nếu tôi giám định số lượng ong khổng lồ như thế chắc tôi sẽ bất tỉnh.

Tôi phải vượt qua lũ ong nếu muốn quay lại chỗ cũ.

Hơn nữa, phải vượt qua chúng khi đang bò lên tường.

Không thể làm được.

Đang leo trèo thì tôi không thể chiến đấu được.

Đây là một môi trường loại bỏ hoàn toàn mọi điểm mạnh của tôi.

Lũ ong lại có khả năng bay thoải mái ở trên trời.

Không có khả năng cho tôi thắng.

Nhưng mà nếu đi lòng vòng thám hiểm khu vực có con một con quái vật như con rồng kia quá nguy hiểm.

Ở dưới đáy hố có vài lối đi ra ngoài.

Phải chọn thôi, tôi có nên đi vào một lối đi khác với lối mà con rồng đã đi không?

Không được.

Với vết thương nghiêm trọng như thế này, ngay cả khi không phải là con rồng đó, nếu gặp một con quái vật bất kì tôi cũng có thể chết.

Trường hợp hiện tại rất tệ.

Tôi đã bị chiếu bí.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Đau Khổ

Sau khi con Rồng Đất bỏ đi, tôi vẫn co mình lại mà quan sát xung quanh

Ngay cả khi đã làm nhiều đó tôi vẫn chưa cảm giác an toàn.

Tôi không cảm giác an toàn được, nhưng nếu không làm gì ngay bây giờ thì trễ mất.

Tôi dùng "Điều Khiển Tor" đưa một sợi tơ về hướng con ong vẫn còn đang bị trôi gô ở đằng xa.

Ừ, sau lưng đau quá.

Nhưng mà có vẻ không ảnh hưởng gì tới việc điều khiển sợi tơ.

Sợi tơ trườn từ từ tới gần con ong, và rồi cuối cùng nó chạm tới lớp lưới.

Con ong vẫn còn vùng vẫy không ngừng, nhưng vào lúc này thì tôi không quan tâm nữa.

Hơn nữa, tôi cần phải bắt nó lại càng nhanh càng tốt trước khi con ong đó bị một con quái vật khác để ý.

Mỗi lần kéo một chút là vết thương lại nhói lên.

Tôi tự nhủ rằng vì HP của tôi không giảm nên vết thương cũng không quá nghiêm trọng dù nó đau kinh khủng như thế này.

Cuối cùng con ong đã bị kéo lại gần chỗ tôi.

Tôi cắn nó và nhanh chóng giết nó với "Nanh Độc".

Ngay cả quái vật có sử dụng độc cũng bị "Nanh Độc" giết rất nhanh, không phải cấp độ của "Nanh Độc" và "Kháng Độc" của tôi thật sự là rất cao so với những con quái vật khác sao?

Hiện tại tôi không quan tâm những thứ đó lắm.

Vấn đề là từ đây trở đi tôi phải làm gì.

Muốn thám hiểm khu vực này gần như chắc chắn là tự sát.

Nếu lại gặp những con quái vật như con RĐ, chắc chắn tôi sẽ chết.

Tình hình hiện tại rất không tốt.

Mặc dù trước đây tôi đã trải qua nhiều lần suýt chết, nhưng mà lần này khác hẳn.

Nói sao đi nữa, tôi vẫn tự hào về khả năng chiến đấu của bản thân.

Mặc dù hiện tại tôi quanh quẩn mê cung này và sử dụng chiến thuật đánh lén, nhưng kiểu chiến đấu cơ bản của tôi chính là tại một pháo đài và nằm yên trong đó chờ thời.

Căn nhà đơn giản lúc trước đã đủ sức để trói con rắn lại, nên nếu tôi làm một cái tổ với mục tiêu phòng thủ là trên hết, chắc chắn là không có con quái vật nào đủ sức xuyên qua.

Lẽ ra là vậy.

"Hắn" chắc chắn sẽ xuyên qua được.

Hơn nữa xuyên qua một cách rất dễ dàng.

"Hắn" có sức mạnh đủ để làm vậy.

Tơ, Nanh Độc, đánh lén, tốc độ.

Toàn bộ những khả năng chính của tôi trở thành trò đùa trước mặt "hắn".

Những trò đùa đó chẳng làm được gì trước sức mạnh tuyệt đối.

Tôi có thể dễ dàng tưởng tượng ra cảnh bị nó đập chết.

"Hắn" là quái vật thứ hai mà tôi không thể thắng được dù có làm gì đi nữa kể từ lúc hồi sinh thành nhện.

Nhân tiện, quái vật đầu tiên như thế là mẹ(cha?) tôi, một con nhện siêu bự.

Mặc dù không thắng được nó là điều hiển nhiên, nhưng tốc độ của nó cũng hơn tôi rất nhiều.

Ngay cả khi tổ bị vỡ tôi vẫn có thể bỏ chạy.

Có lẽ sau khi bỏ chạy tôi sẽ có cảm giác thất bại và bức tức không gì so sánh được, nhưng tôi sẽ vẫn còn sống.

Với tốc độ của tôi thì chuyện đó có thể làm được.

Nhưng mà, "hắn" sẽ dễ dàng đuổi kịp tôi.

Dù có chiến đấu tôi cũng không thắng được nó.

Bỏ chạy cũng không xong.

Nếu tôi bị chú ý thì mọi chuyện sẽ kết thúc.

Thật là một tồn tại kinh khủng.

Nếu như mà biết rằng "hắn" tồn tại thì lúc trước quay đầu lại đối đầu với con rắn thì tôi có cơ hội sống cao hơn.

Hơn nữa, chưa chắc là "hắn" là kẻ như thế duy nhất ở khu vực này.

Tôi sợ.

Từ trước đến giờ, đây là lúc tôi gần với cái chết nhất.

Tôi ngạc nhiên là mình vẫn còn cảm giác sợ.

Trước đây mặc dù tôi trải qua nhiều chuyện vô lí và đáng sợ, nhưng tôi chưa từng cảm giác sợ hãi hay là mất bình tĩnh bao giờ. Nên tôi cứ tưởng tôi đã mất những cảm giác ấy lâu rồi.

Tôi đã hiểu sau khi trải qua lần này

Từ trước đến giờ, nguy hiểm đơn giản là chưa đủ để tôi cảm thấy sợ.

Không phải là tôi mất cảm giác, đơn giản là những việc kia không đáng sợ gì cả.

Haha.

Bây giờ hiểu được là trễ rồi.

Nếu biết thế trước khi bị chiếu bí thế này thì tốt hơn.

Nếu thế ít ra tôi biết được ở đâu nguy hiểm hơn.

Hãy ngưng hối hận.

Bây giờ là lúc để suy nghĩ cách để sống.

Đầu tiên là phải đảm bảo an toàn đã.

Tôi sẽ làm một cái tổ ở khu vực đá lờm chờm này, mặc dù đối với con Rồng Đất nó không có tác dụng gì.

Trong tình trạng hiện tại, cơ thể bị thương của tôi không thích hợp để di chuyển.

Vì tình trạng đã như thế này, nên có thù hằn gì cũng phải chịu.

Ngôi nhà thứ ba sẽ được lập nên ở đây.

Nếu được thì tôi muốn lôi kéo những con quái vật nhỏ như mấy con ong rồi giết chúng.

Mục tiêu là lên cấp để hồi phục.

Cho đến lúc vết thương này hồi phục thì tôi không làm được gì khác.

Với tình trạng của tôi bây giờ, chỉ cần bị con quái nào đó chọt một phát là tôi chết luôn.

Tốt nhất là cứ bỏ qua việc hồi phục bình thường.

Nếu biết trước thế này thì tôi đã học skill "Hồi HP tự động" rồi.

Bây giờ có hồi cũng không kịp.

Phải giữ vững tinh thần và tiếp tục tiến tới.

Tạm thời, hãy xây một căn cứ với mục tiêu như thế.

Nếu tôi xây tổ thì tôi sẽ nổi bật hơn, nếu vì vậy mà những con quái cùng cấp độ với con Rồng Đất để ý tôi thì đó là kết thúc.

Nhưng mà đây là lựa chọn duy nhất của tôi khi bị thương thế này.

Sau khi xây tổ xong tôi chỉ có thể đánh cược vào may mắn tồi tệ của mình.

Mục tiêu là lên cấp.

Sau khi hồi phục rồi, tôi sẽ tính với việc trốn thoát khỏi đây.

Hoặc là leo lên trên xông qua đàn ong, hoặc là đi thám hiểm khu vực cực kì nguy hiểm ở dưới này.

Đường nào cũng là địa ngục.

Nhưng mà khi gặp đường cùng thì chỉ có chết hoặc sống tiếp.

May mắn sống sót hoặc xui xẻo thì chết.

Hiện tại cán cân nghiêng về chết nhiều hơn.

Liệu tôi có hồi phục hoàn toàn không hay là sẽ chết?

Phải hành động với sống tiếp được.

May là tôi còn đủ thể lực để làm tổ.

Vì con ong tương đối lớn nên nó là nguồn thức ăn khá tốt.

Hãy biến toàn bộ thể lực có được từ việc ăn con ong thành cái tổ.

Từ đó trở đi thì mọi chuyện dựa vào khả năng và may mắn của tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Nhện Vs Ong ①

Trong ngày đầu tiên, tôi làm một cái tổ với những yêu cầu tối thiểu rồi đi ngủ.

Mặc dù với cơn đau âm ỉ ở sau lưng thì tôi hơi khó ngủ yên lành, nhưng mà không bị tấn công lúc đang ngủ là tôi vui rồi.

Ngoài ra, tôi đã sợ rằng mình sẽ chết vì vết thương, nên khi tỉnh dậy mà còn sống thì tôi đã cảm giác mừng rỡ tận đáy lòng.

Kiểm tra lại thì tôi vẫn còn đủ 6 HP.

Tôi có nên thất vọng vì nó không hồi lại chút nào hay nên vui mừng vì nó không giảm đi chút nào?

Trong ngày thứ hai, tôi bỏ thời gian để mở rộng tổ.

Với cơn đau liên tục từ sau lưng, việc làm tổ cực khổ hơn tôi nghĩ rất nhiều.

Mấy con ong cũng đến gần mấy lần, những lúc như thế tôi phải bỏ dở việc và trốn vào trong lại.

Khác với trước giờ, cứ phải vừa làm việc vừa canh xung quanh làm tôi thấy tinh thần mệt mỏi hơn rất nhiều.

Khác với lúc trước, tôi phải cẩn thận với thể lực nên tôi ăn con ong từ từ.

Trong lúc này thì hết thể lực là chuyện rất tệ.

Tôi dựa dẫm vào thể lực rất nhiều.

Muốn hoạt động hay nhả tơ đều cần tốn thể lực.

Ngay cả khi không làm thể thì tôi vẫn cần phải để dành đủ thể lực để chiến đấu ít nhất một lần.

Hơn nữa, vì không biết liệu tôi có thể tìm thêm thức ăn hay không, tôi cần phải đảm bảo thể lực phòng trường hợp trận chiến kéo dài

Ngoài ra trong ngày hôm đó tôi đã biết cấp độ skill "Kháng Đau Đớn" đã nhảy cóc.

Lần trước skill "Kháng Đau Đớn" lên cấp nếu tôi không nhầm là cấp 2, nhưng mà trong lúc tôi đang làm tổ thì tôi nghe giọng nói trên trời cao thông báo rằng

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Đau Đớn LV6』 đã trở thành 『Kháng Đau Đớn LV7』》

Nó nhảy lên cấp 7 luôn rồi.

Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng tôi đoán trong lúc tôi ngủ thì nó đã lên cấp.

Giấc ngủ của tôi không ngon chút nào, nếu điều kiện tăng độ thông thạo skill này là chịu đau đớn liên tục, thì việc nó lên cấp trong lúc tôi ngủ không lạ chút nào.

Nghĩ kĩ lại, có lẽ tôi đã nghe được giọng nói trên trời cao lúc đang mê man.

Lúc đầu tôi cứ nghĩ "Kháng Đau Đớn" sẽ làm giảm cơn đau, nhưng có vẻ không phải thế.

Tôi nghĩ là mặc dù skill đã đạt cấp 7 nhưng cơn đau vẫn không giảm thì hơi lạ, nhưng có vẻ tác dụng skill là 「Có thể chịu đựng cơn đau để hoạt động bình thường」

Nói chung là rất khó nhận ra tác dụng.

Cơn đau giảm rất ít, hơn nữa việc di chuyển vẫn có giới hạn.

Lúc tôi mới có được skill này thì tôi đã có cảm giác cơn đau giảm bớt, nhưng bây giờ nghĩ lại chắc đó chỉ là cảm giác mà thôi.

Rồi sau một ngày nữa, "Kháng Đau Đớn" lên cấp 8.

Ngày thứ ba.

Tôi đã ăn xong con ong mà tôi đã bắt được.

Cái tổ của tôi cũng đã mở rộng đủ trong phạm vi cho phép và tôi sẽ tiến tới bước tiếp theo.

Đi săn để lên cấp.

Vấn đề là làm sao để bắt được con mối.

Những con ong kia tới gần tổ của tôi nhiều hơn một lần, nhưng chúng không tấn công, có vẻ chúng khá là cẩn thận... hoặc là không.

Nếu như chúng đến gần tấn công không có kế hoạch gì thì quá tốt, nhưng sự thật không dễ vậy.

Tạm thời, tôi đang chờ một cơ hội trong lúc quan sát lũ ong.

Tôi cũng đã thử khiêu khích vài con ong tới rất gần, nhưng chúng không thèm tấn công tôi.

Tôi đã hiểu được vài thứ từ việc quan sát lũ ong.

Đầu tiên là chúng lập thành các nhóm từ năm đến sáu con.

Mỗi nhóm hành động độc lập với nhau.

Có một con thủ lĩnh ở mỗi nhóm.

『Finjgoath Cao Cấp LV1 Giám định chỉ số thất bại』

Là Finjgoath Cao Cấp.

Từ cái tên của nó, có lẽ đó là loài cao cấp hơn, hẳn là một cá thể đã tiến hóa.

Nó chỉ là cấp 1, nên khả năng đó khá cao.

Ngoài ra có vài con ong đã cấp 8 hoặc 9 ở trong đám nhỏ nữa, khi chúng tiến hóa hẳn chúng sẽ thành thủ lĩnh.

Con thủ lĩnh có màu hơi đậm hơn so với những con còn lại.

Đó là điểm khác biệt duy nhất, kích cỡ và hình dáng đều giống nhau như đúc.

Tôi chưa giám định chỉ số của chúng thành công bao giờ, nhưng hẳn là chỉ số sẽ cao hơn so với những con chưa tiến hóa.

Dù vậy, tôi không nghĩ chúng có khả năng phá rách lưới của tôi.

Tôi nghĩ chúng chưa làm gì vì chúng biết điều đó.

Nếu thế lũ ong này khôn hơn những con quái vật kia.

Một nhóm tập trung lại rồi biến mất vào một lối đi.

Sau một thời gian chúng lại đem thức ăn về.

Những nhóm ong này được lập nên để săn bắt một cách hiệu quả nhất.

Như dự đoán, con thủ lĩnh khá thông minh.

Nhưng cũng có những con ong bị lạc không thuộc về nhóm nào cả.

Ngoài việc đó ra thì quan trọng nhất là tôi đã biết lũ ong có thể săn bắt ở khu vực này.

Tức là không phải con quái vật nào cũng như Rồng Đất.

Chỉ biết nhiều đó là tôi coi như sống rồi.

Nhưng mà cũng có nhiều nhóm không hề quay lại, thế nên không được mất cảnh giác.

Không quay lại tức là chúng đã bị đánh bại - bị giết.

Trong những nhóm đã quay lại cũng có vài con đem xác đồng bạn về, thế nên khu vực này chắc chắn là nguy hiểm.

Tôi tiếp tục quan sát lũ ong.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Nhện Vs Ong ②

Ngày thứ ba, vào lúc tôi định đi ngủ thì giọng nói trên trời cao lại vang lên.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Đau Đớn LV9』 đã trở thành 『Miễn Nhiễm Đau Đớn』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Giảm Đau Đớn LV1』 đã được trích ra từ 『Miễn Nhiễm Đau Đớn』 》

Skill "Kháng Đau Đớn" lại lên cấp lần nữa.

Hơn nữa, nó từ cấp 8 lên cấp 9 lúc nào tôi không biết.

Có lẽ là lại vào lúc tôi đang ngủ.

Cấp độ biến mất hoàn toàn và tên skill biến thành miễn nhiễm thay vì kháng.

Có cảm giác như nó đã đạt cấp độ tối đa như trong game.

Đây là skill thứ hai đạt cấp tối đa sau "Dạ Nhân".

Nhưng đây là lần đầu tiên tôi tự mình cày skill lên cấp 10, vì "Dạ Nhân" vốn là một skill có cấp độ cao.

Mặc dù tôi không biết là chịu đựng cơn đau này có đáng để được skill hay không.

Skill mới chính xác là một skill thực sự có tác dụng giảm đau.

Mặc dù "Kháng Đau Đớn" không phải là skill giả.

Nhưng mà so với cấp 1 thì tác dụng không tăng lên mấy.

Như thường lệ, cơn đau ở sau lưng tôi vẫn còn đó.

Nếu như cấp độ skill lại tăng lên, hẳn là tôi sẽ bớt đau nhiều hơn. Hãy cầu mong là skill sẽ tăng cấp khi tôi ngủ.

Cho nên, chúc ngủ ngon.

Ngày thứ tư.

Vì thể lực của tôi ngày càng giảm, nên tôi dự định là sẽ hành động sớm.

Mục tiêu của tôi là những con ong bị lạc.

Nếu nhắm vào một nhóm thì sẽ nguy hiểm hơn nhiều.

Tôi nghĩ mình vẫn có khả năng thắng một nhóm

Dù vậy tôi vẫn phải thật cẩn thận.

Khi có nhiều hơn một kẻ địch thì chuyện gì cũng có thể xảy ra.

Với cách suy nghĩ đó, tôi sẽ nhắm vào những con bị lạc.

Những con bị lạc phán đoán dở hơn, vì chúng không có ai lãnh đạo.

Sau khi quan sát chững một lúc thì những con bị lạc không thông minh lắm.

Nên chúng thỏa mãn ngay cả khi chúng ở một mình.

Tôi nghĩ nếu khiêu khích những con bị lạc chúng sẽ cố gắng tấn công tôi.

Nhưng mà tôi không định làm chuyện không chắc chắn như thế.

Tôi lấy ra món vũ khí tôi mới nghĩ ra hôm qua.

Một sợi tơ dính, cứng, được cuộn lại thành hình trái banh ở một phía, tôi gọi nó là Chùy Tơ!

Fufufu.

Tôi sẽ ném thứ này dính mấy con ong bằng sức và bằng cách sử dụng "Điều Khiển Tơ".

Có lẽ, không, dĩ nhiên là thứ này có độ chính xác khá thấp.

Nhưng vẫn tốt.

Tôi chỉ cần làm chúng hiểu rằng tôi là một kẻ địch.

Nếu vậy thì chúng sẽ có lí do tấn công tôi.

Nếu như dính thì tôi may mắn, nếu không thì tôi vẫn sẽ làm chúng chú ý.

Còn sau đó nữa thì tôi chỉ mong mấy con ong bị lạc dám tới gần.

Từ quan sát của tôi hôm qua thì có vẻ những con bị lạc thường xuyên tới gần tổ để kiểm tra tình hình, nên hẳn là kế hoạch này thực hiện được.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giảm Đau Đớn LV2』 đã trở thành 『Giảm Đau Đớn LV3』 》

Trong lúc chờ đợi thì skill "Giảm Đau Đớn" đã lên cấp.

Hử?

Tốc độ lên cấp của skill này chậm hơn nhiều so với "Kháng Đau Đớn".

Tôi đã nghĩ là trong lúc ngủ nó ít nhất phải lên cấp 5 rồi chứ.

Hmm?

Vậy điều kiện tăng độ thông thạo của hai skill là khác nhau?

Hay là do độ thông thạo cần thiết để lên cấp của hai skill khác nhau?

Tôi không biết.

Nhưng mà rõ ràng cấp độ skill đã tăng.

"Giảm Đau Đớn" rõ ràng là một skill có tác dụng giảm đau.

Nhờ nó nên lưng tôi bớt đau rất nhiều.

Vết thương ở sau lưng tôi rất là nghiêm trọng.

Tôi đã băng vết thương lại bằng "Điều Khiển Tơ" trong ngày đầu tiên, nhưng mà sau đó vẫn có một cái lỗ bự xuất hiện ở đó.

Nếu tôi là con người thì đó là một vết thương chí mạng.

Tôi còn sống vì tôi là nhện? Hay là vì tôi là quái vật?

Nói chung, đó là một vết thương nghiêm trọng đến mức tôi không hiểu sao tôi còn sống được.

Lúc tôi dùng "Điều Khiển Tơ" để rửa sạch độc ra khỏi vết thương thì cơn đau làm tôi tưởng mình sắp chết rồi.

Tôi cần phải lên cấp càng nhanh càng tốt để vết thương này hồi phục.

Nếu cứ để yên thế này chắc chắn vết thương sẽ ngày càng tệ.

Nhiễm trùng, bị nổi mủ, hay tệ hơn là hoại tử.

Mặc dù tôi đã làm vệ sinh vết thương bằng "Điều Khiển Tơ", nhưng tôi chưa rửa nó bằng nước sạch, và chắc chắn là vết thương chưa được khử trùng.

Tôi cần phải hồi phục trước khi các triệu chứng xuất hiện.

Và rồi, cơ hội đã đến.

Một con bị lạc đang tới.

Không có con nào khác tới gần.

Nếu có một con ong khác thì chắc nó sẽ chạy đến cứu đồng loại.

Ít đi một chuyện để tôi lo lắng, đây là cơ hội tốt nhất.

Tôi ném cái Chùy Tơ đi.

Tập trung, tập trung.

Nhắm thật kĩ, rồi NÉM!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Tập Trung LV1』 》

A, dính kìa.

Đồng thời tôi cũng học được một skill mới.

Ồ.

Tôi chưa hề nghĩ rằng sẽ dính.

Cái Chùy Tơ tôi ném ra dính trực tiếp vào con ong.

Không chần chờ, tôi nhanh chóng dùng "Điều Khiển Tơ" bọc con ong lại.

Từ từ kéo con ong đang vùng vẫy vào trong tổ.

Và nó trở thành nạn nhân của "Nanh Độc".

Un.

Ngay từ đầu đã suôn sẻ rồi.

Có vẻ là dấu hiệu tốt.

Không không.

Không được quá tự tin.

Vì quá tự tin nên trước đây tôi rơi vào nhiều tình huống tệ rồi.

Hãy khiêm tốn một chút.

Tạm thời, hãy ăn mừng thành công đầu tiên.

Nào, Itadakimasu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Nhện Vs Ong ③

Tạm thời, tôi đã có thức ăn.

Với kích cỡ của con ong, tôi sẽ không phải bị chết đói trong vài ngày.

Tạm thời không cần lo về thể lực.

Nếu vậy những việc tôi có thể làm sẽ tăng lên.

Lựa chọn thực tế nhất là tiếp tục săn bắt ong với cùng một cách cho đến khi tôi lên cấp.

Tôi có thể dễ dàng, từ tốn kiếm điểm kinh nghiệm, hơn nữa an toàn hơn đi thám hiểm nhiều.

Một lựa chọn khác là tiếp tục mở rộng tổ.

Hướng lên trên.

Tôi không muốn thám hiểm khu vực dưới này.

Có khả năng thám hiểm hay không không phải là vấn đề.

Đơn giản là không thể.

Rồng Đất quá đáng sợ.

Không thể nào.

Nên tôi muốn bò trở lại lên trên lối cũ.

Nếu muốn làm thế tôi phải tìm cách né lũ ong.

Nếu cứ bò thì tôi sẽ lại bị tấn công nữa, nên phải có biện pháp khác.

Biện pháp tôi nghĩ ra đó là mở rộng tổ hướng lên trên.

Nhưng nó là biện pháp hay hay không thì tôi không biết.

Thực sự là sẽ tốn rất nhiều công sức.

Nhưng đó là cách duy nhất tôi nghĩ ra.

Dĩ nhiên có nhiều hơn một cái bất lợi với biện pháp này.

Trước hết là sẽ tốn sức, như tôi nói.

Hai là phải xây tổ khác so với bình thường nếu muốn nó leo lên tới trên cùng.

Vì đây là lần đầu tiên tôi làm thế này, nên tôi không biết sẽ tốn bao nhiêu thể lực.

Nếu như nó trở thành một cái tổ lớn thì với sức hiện tại của tôi thể lực bao nhiêu cũng không đủ.

Phải tìm cách để hồi phục thể lực.

Hơn nữa, tôi có khi phải chiến đấu với lũ ong.

Hiện tại không sao, nhưng nếu tôi mở rộng tổ lên trên thì tôi sẽ thực sự đang xâm chiếm lãnh thổ của lũ ong.

Là xâm phạm không phạm đó.

Chúng có bỏ qua cho tôi nữa không?

Tệ nhất là, hàng trăm con sẽ tấn công cùng lúc, nếu thực sự xui thì sẽ là một quân đội gồm hàng ngàn con sẽ cùng tấn công. Như thế thực sự là ác mộng.

Như dự đoán, tổ của tôi sẽ không thể chịu nổi đợt tấn công lớn như thế.

Hơn nữa tôi không phải chỉ lo lắng về lũ ong.

Lúc này thì ngoài lũ ong ra không còn quái vật nào ở đây vực này.

Chỉ có mỗi con rắn và con Rồng Đất ở lúc đầu.

Nhưng mà con Rồng Đất đó xuất hiện bất thành linh...

Lần trước tôi trốn ở đằng sau bóng của tảng đá, nhưng nếu tôi mở rộng tổ thì lần tới nó sẽ để ý thấy tôi.

Nếu nó tò mò về cái tổ thì tôi sẽ chết.

Ngay cả bây giờ tôi vẫn sợ con Rồng Đất xuất hiện bất ngờ.

Thế nên, nếu tôi thành công thì tôi sẽ thoát khỏi khu vực nguy hiểm này, ngược lại nếu thất bại thì kết quả sẽ rất tệ.

Nhưng mà, tôi không có lựa chọn khác.

Thực ra có lẽ có, nhưng tôi không nghĩ ra.

Nên bây giờ tôi sẽ quyết tâm và bắt đầu xây tổ!

Đầu tiên là nền móng.

Như xây nhà, đầu tiên cần phải có nền móng vững chắc.

Nói không ngoa, nền móng quyết định liệu nhà xây xong có tốt hay không.

Một tảng đá thích hợp làm nền móng ở ngay đây.

Là tảng đá chỗ tôi đang trốn.

Tảng đá nằm sát tường, cao khoảng bảy mét và rộng khoảng năm mét. Nó là một tảng đá rất lớn.

Tôi sẽ dùng tảng đá này làm nền móng để mở rộng tổ của tôi.

Sau khi xây xong tổ sẽ nằm ở giữa tảng đá này và bức tường, hơi lồi ra một chút.

Đầu tiên, tôi chặn khoảng cách giữa tảng đá và tường ở bên còn lại.

Rồi tôi đính một sợi tơ thẳng lên trên bờ tường từ đỉnh tảng đá.

Tôi nối tảng đá và bức tường lại, với sợi tơ đó làm cột chính.

Như thế, nền móng đã xong.

Từ đây trở đi tôi chỉ cần phải mở rộng tổ từ từ lên trên đỉnh.

Bắt được con ong nào thì ăn để lấy thể lực rồi tiếp tục làm việc.

Trong lúc làm việc, nhiều nhóm ong khác nhau cứ tới gần, nhưng như dự đoán chúng không tấn công.

Có nghĩa là tôi vẫn còn trong khoảng chấp nhận được.

Tôi ngưng làm việc sau khi ăn xong con ong kia, rồi tôi đi ngủ.

Ngày thứ năm.

Có vẻ cơn đau lại thuyên giảm thêm nữa.

Tôi vẫn còn nguyên 6 HP.

Cấp độ của skill "Giảm Đau Đớn" chưa tăng lên trong lúc tôi ngủ, vì tôi vẫn chưa hồi phục hẳn.

Có lẽ thế.

Thật tuyệt vì cơn đau không có bao nhiêu.

Nhờ vào "Miễn Nhiễm Đau Đớn" nên tôi di chuyển không gặp vấn đề gì, nhưng mà sự khác biệt giữa không đau và đau ít vẫn tồn tại.

Cơn đau chưa hề biến mất một giây nào, hơn nữa vết thương của tôi vẫn còn đó.

Nhưng vẫn khá thoải mái.

Vì tôi chưa bao giờ phải chịu vết thương nào nghiêm trọng như thế này khi tôi còn là người.

Lần tôi bị đau nhất khi tôi còn là con người là khi tôi đập ngón chân út dính cạnh cửa.

Rất đau.

Nhưng so với vết thương bây giờ thì đó không là gì cả.

Tâm trạng của tôi đang khá tốt nên công việc tiến triển đều đặn.

Trong lúc đó có một con ong lạc tới gần tổ của tôi.

Nhưng mà cũng có một nhóm ong cũng ở gần đó.

Fumu.

Để thử nghiệm, tôi bắt đầu khiêu khích con ong lạc.

Để biết liệu một con bị tấn công thì những nhóm gần đó có tới giúp đỡ không.

Nếu như nhóm ong phản ứng thì tôi sẽ bỏ trốn vào trong tổ ngay lập tức.

Nếu không thì tôi sẽ cứ tiếp tục.

Tôi ném Chùy Tơ.

Nhắc mới nhớ, skill "Tập Trung" mà tôi có được gần đây, là một skill tăng khả năng tập trung à?

Dù sao thì ở cấp 1 tác dụng của nó coi như có thể bỏ qua được, còn nếu tác dụng nó khác thì tôi sẽ cứ để nó ở yên đó nếu tôi không thể dùng được skill.

Tập trung, tập trung.

Sự tập trung bị gián đoạn khi tôi cố gắng niệm tập trung trong đầu. Vậy là sao!

Tôi nhắm kĩ, rồi Ném!

A, lại dính.

E, ế?

Kì diệu nhỉ?

Cứ nghĩ không dính nhiều nhưng tôi lại ném dính hai lần liên tiếp.

Tôi, người đã được điểm thấp nhất trong đợt kiểm tra ném banh ở trường.

Chết, tôi quá ngạc nhiên nên quên để ý nhóm ông gần đó.

Chúng vẫn ở đó.

Fumu.

Không di chuyển gì.

Vậy ngay cả khi tôi tấn công những con bị lạc thì chúng sẽ không làm gì.

Thật là vô tình nhỉ?

Hay là nếu như không như thế thì không có khả năng sống sót ở nơi hoang dã này?

Nói chung là không bị hội đồng rất tiện cho tôi.

Nếu cứ thế thì tôi sẽ sẵn lòng bị lạc mà không cần sợ gì cả.

Tôi vui vẻ kéo con ông bị bắt lại gần.

Rồi kết liễu nó bằng "Nanh Độc".

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S5: Đá Giám Định

Hôm nay là ngày tôi được kiểm tra chỉ số bởi một viên Đá Giám Định.

Chỉ số có tồn tại ở trên thế giới này.

Tôi đã từng tự thôi miên bản thân rằng "Đây không phải là game, là sự thật đó". Nhưng mà tôi đã bỏ cuộc rồi.

Cứ nghĩ rằng đây là game thì vui hơn nhiều.

Ừ, rất vui.

Một thế giới như game.

Càng cố gắng nhiều thì tôi càng được thưởng nhiều.

Dĩ nhiên, có sự khác biệt tài năng ở mỗi người, nhưng mà ở thế giới này công sức bỏ ra được thưởng rõ ràng hơn so với ở Trái Đất.

Công sức bỏ ra được thưởng bằng skill.

Bằng cách thực hiện những điều kiện yêu cầu nhất định thì độ thông thạo skill sẽ tăng lên, và sau khi đủ điểm thì sẽ học được skill.

Những skill nào học được sẽ ngay lập tức có thể sử dụng như một phần sức mạnh của người đó.

Hơn nữa dùng skill càng nhiều thì độ thông thạo của skill lại càng tăng, rồi skill sẽ lên cấp.

Một lần nữa, cứ bỏ công sức ra thì phần thưởng sẽ ngày càng lớn.

Không có bất kì trường hợp nào có phần thưởng mà không cần bỏ sức.

Là một thế giới tuyệt vời như vậy.

Từ trước đến giờ Anna và Clevea đã dạy tôi nhiều thứ, và tôi cũng học được nhiều skill khác nhau.

Cứ bỏ sức càng nhiều thì tôi càng được nhiều lợi ích.

Cứ như bị nghiện cảm giác sung sướng ấy, tôi học hết skill này đến skill khác một cách tham lam.

Sue, vẫn bắt chước tôi, và cứ mỗi skill tôi có được thì em ấy cũng có được, thậm chí có những lúc tôi làm quá khiến Anna và Clevea suýt nữa sợ tôi luôn. Rất vui.

Như ở trong game, càng mạnh thì càng vui.

Có nhiều người chơi game chỉ vì nó vui, nhưng tôi thuộc dạng người thích trở nên càng mạnh càng tốt.

Lần này, không phải là nhân vật trong game mạnh hơn, mà là chính tôi. Thế nên tôi không ngại ngừng gì cả.

Mặc dù trở nên mạnh hơn bằng cách này là tốt, nhưng thế giới này cũng không thiếu những bất cập.

Không thể nhìn thấy chỉ số.

Có khái niệm gọi là chỉ số ở thế giới này, nhưng muốn thấy được nó thì cần phải trải qua những điều kiện rất khắc nghiệt.

Là một skill gọi là "Giám Định".

Bằng cách sử dụng skill "Giám Định" này, một người có thể thấy được chỉ số, nhưng chỉ có một vài người có skill này.

Để lấy được skill "Giám Định", cũng như những người giám định đồ vật ở Trái Đất, cần phải có học vấn cực kì thâm sâu để biết được giá trị của một vật là bao nhiêu, cần phải có con mắt tinh tường để biết được chất liệu của vật ấy, vân vân và vân vân. Một skill cần những kĩ năng cực kì cao cấp mà dân nghiệp dư không thể nào có được.

Dù một người có học được skill này đi nữa, cho nó lên cấp cũng là một loại cực hình, nên có rất ít người có skill này.

Thực ra nếu chỉ là học được skill thì không khó.

Tất cả skill đều có thể được học bằng cách sử dụng điểm skill.

Nên miễn sao đủ điểm skill thì có thể học được "Giám Định" ngay lập tức.

Nhưng sau khi học được skill thì những việc còn lại phải làm không còn dễ nữa.

Để tăng cấp cho "Giám Định" thì chỉ cần phải sử dụng nó.

Mỗi lần sử dụng "Giám Định" thì độ thông thạo sẽ tăng, và mỗi khi đủ độ thông thạo thì skill sẽ lại tăng cấp.

Nhưng sử dụng "Giám Định" rất phiền phức.

Skill "Giám Định" không tốn thể lực hay ma lực gì cả.

Cơ bản sử dụng nó là miễn phí. Nhưng sự thật không dễ thế.

Có một bất cập. Mỗi khi sử dụng "Giám Định", người sử dụng sẽ bị nhức đầu và có cảm giác như đang bị say rượu.

Tác dụng phụ này ảnh hưởng mỗi người khác nhau, nhưng tệ nhất là vừa sử dụng "Giám Định" thì người đó ngay lập tức bị xỉu.

Ngay cả với những người có tài năng thì giám định nhiều hơn hai thứ cùng lúc sẽ làm cho người đó bị đau đầu như búa bổ và có cảm giác chóng mặt.

Vì tác dụng phụ quá tệ như thế cho mỗi lần sử dụng, nên việc sử dụng nó liên tục để tăng độ thông thạo thực sự là một cách tự ngược diễn hình.

Ngoài ra skill "Giám Định" cơ bản là vô dụng trừ phi cấp độ của nó cao.

Nên cực kì ít người chủ đích học skill "Giám Định".

Chỉ có gia chủ và người kế thừa của gia đình sống từ đời này qua đời khác bằng nghề giám định mới làm thế.

Nếu như hỏi còn cách nào khác để kiểm tra chỉ số hay không thì câu trả lời là Đá Giám Định.

Đá Giám Định là một công cụ ma pháp được sản xuất bằng những cách đặc biệt. Khi cầm nó thì người ta sẽ tạm thời có khả năng sử dụng "Giám Định".

Cấp độ của skill "Giám Định" có thể sử dụng là khác với mỗi viên Đá. Chỉ có những gia đình Hoàng Gia mới sở hữu những viên Đá cấp 10.

Hơn nữa, cần có sự cho phép đặc biệt mới được sử dụng chúng. Chỉ có những gia đình quý tộc có quan hệ mật thiết với Hoàng Gia mới được sử dụng.

Nhưng mà tôi là người thuộc gia đình Hoàng Gia, nên tôi được sử dụng nó không vấn đề.

Có điều không phải cứ thích là sử dụng được, ngay cả cho thành viên của gia đình Hoàng Gia.

Tôi đã từng mè nheo với Anna đòi được giám định, nhưng luật pháp nói rằng phải đến độ tuổi nhất định mới được phép được giám định.

Tôi nghe nói lần giám định đầu tiên là một sự kiện rất đặc biệt.

Ngay cả quý tộc cũng sẽ làm một buổi lễ và giám định trong không khí cực kì trang nghiêm.

Tôi cũng phải tham dự một buổi lễ.

Ngoài giám định ra, buổi lễ còn là lễ ra mắt.

Kết quả "Giám Định" sẽ được đưa cho mọi người thấy, vào lúc đó toàn bộ người lớn sẽ đánh giá tôi.

Nếu tôi có những skill mà bình thường ở độ tuổi tôi không có thì không sao cả, nhưng nếu chỉ số của tôi quá thấp thì có khả năng tôi sẽ bị bỏ rơi.

Cơ bản mà nói, đây là buổi ra mắt của tôi và Sue.

Sue và tôi đã bị bắt phải mặc bộ đồ lễ, hơn nữa chi tiết của buổi lễ được nhắc đi nhắc lại rất nhiều lần.

Cha của chúng tôi, Quốc Vương hiện tại cũng tham dự buổi lễ này.

Hơn nữa, có một vài bộ mặt quan trọng cũng sẽ tham dự buổi lễ, nên tôi không thể mắc bất kì lỗi nào.

Vì tôi là người Hoàng Gia, dù tôi chỉ mới là một đứa bé.

Tôi là nhân vật chính của buổi lễ này, nên tôi phải đảm bảo danh tiếng cho gia đình Hoàng Gia.

Hơi nặng nề so với một người vô sản nhỏ bé ở kiếp trước như tôi.

Nhưng mà khi nhìn thấy em gái của tôi thật rạng rỡ ở bên cạnh tôi thì tôi có quyết tâm "Nhất định phải làm được" để đảm bảo danh dự của người anh trai. (TN: *khụ*siscon*khụ khụ*)

[Ngài sẵn sàng chưa?]

Tôi gật đầu xác nhận với Anna.

[Vậy thì, hãy bắt đầu nào]

Sue đẩy nhẹ lưng tôi rồi tới đứng bên cạnh tôi, rồi chúng tôi bước qua cánh cửa vào phòng cử hành buổi lễ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tôi Đã Lên Cấp Như Mong Muốn!

Sau khi săn một số lượng ong đi lạc nhất định thì tôi nghe giọng nói.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV2 đã trở thành LV3》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Mạnh Mẽ LV1』 đã trở thành 『Mạnh Mẽ LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cứng Rắn LV1』 đã trở thành 『Cứng Rắn LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV1』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Cuối cùng tôi đã lên cấp rồi.

Tôi lột lớp da xuống.

Tôi chỉ đơn giản là hiểu rằng cái lỗ trên lưng tôi đã biến mất, không có cách nào tả được.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Đã học được skill 『Hồi HP Tự Động LV1』 》

Ể?

Thật hả?

Ồ.

Thật là bất ngờ.

Vậy, hóa ra mỗi lần hồi phục hoàn toàn khi lên cấp đã biến thành hồi phục tự động hả?

Tôi vui, nhưng nếu có sớm hơn tí thì vui hơn.

Nếu như có sớm hơn thì tôi đã đỡ mệt hơn nhiều.

Không, vậy là quá xa xỉ.

Tôi nên mừng là mình đã lên cấp và tạm thời không cần phải lo lắng cho tính mạng nữa.

Thực ra tình hình đã rất nguy hiểm.

HP của tôi đã bắt đầu giảm.

Khi thấy HP giảm từ 6 còn 5, tôi đã thấy tuyệt vọng.

Sau đó nó lại tiếp tục giảm từ từ, khi HP còn 3 thì tôi lên cấp.

Cực kì nguy hiểm.

Tôi cố gắng không hoảng loạn và tập trung toàn bộ sức lực đi săn những con ong đi lạc.

Việc săn bắt những con ong đi lạc diễn ra suôn sẻ.

Không như dự tính, Chùy Tơ cứ ném là dính.

Tôi rất bất ngờ.

Không lẽ đây là chuyện mà con nhện nào cũng có thể làm sao?

Hơn nữa, không biết có phải do ném nhiều hay không mà tôi học được hai skill 『Ném』 và 『Chính Xác』 ở cấp 1.

Hình như cả hai skill đều có tác dụng tăng khả năng cơ bản.

Hơn nữa khi lên cấp có thêm ba skill lên cấp.

Cả ba đều là skill không rõ tác dụng, nhưng nếu nó đã lên cấp nghĩa là nó đã tăng độ thông thạo từ lúc nào không rõ. Có lẽ là tôi đang hưởng tác dụng của ba skill mà không biết.

Không có bất lợi gì, nên có lẽ ba skill đều có tác dụng tốt.

Nhưng mà "Ăn Nhiều" làm tôi hơi lo.

Nhờ việc săn bắt và xây tổ nên tôi sử dụng "Tơ Nhện" và "Điều Khiển Tơ" rất nhiều, và cả hai skill đều đã lên cấp.

"Tơ Nhện" đang cấp 8, còn "Điều Khiển Tơ" thì cấp 5.

"Điều Khiển Tơ" trở nên hữu dụng hơn tôi tưởng rất nhiều.

Khi nó lên cấp 5 tốc độ và sức điều khiển của sợi tơ tăng lên trông thấy.

Học skill này quả là lựa chọn tốt.

Skill "Giảm Đau Đớn" cũng lên cấp 5.

Nhờ nó nên giữa chừng tôi cảm giác dễ chịu hơn rất nhiều.

Cái tốt của skill này là tôi không cảm giác đau đớn gì hết, và ngay cả khi không có đau đớn thì tôi vẫn biết tình trạng bản thân có nguy hiểm hay không.

Cơn đau là tín hiệu của cơ thể báo nguy hiểm, nó có tác dụng của nó.

Khi không còn đau nữa thì cảm giác nguy hiểm cũng biến mất. Nhưng mà với tác dụng của skill này thì tôi không cảm giác được cơn đau nữa, nhưng tôi hiểu rõ độ sâu vết thương và nó nguy hiểm cỡ nào.

Nhưng vì skill vẫn chỉ là cấp 5 nên cơn đau không biến mất hoàn toàn.

Tôi đã lên cấp, nên tôi kiểm tra thử chỉ số của bản thân.

『Taratect Nhỏ LV2 Không tên

Chỉ số

H P : 3 8 / 3 8 (Xanh lá)

M P : 3 8 / 3 8 (Xanh dương)

S P : 3 8 / 3 8 (Vàng)

: 3 8 / 3 8 (Đỏ)

Khả Năng Tấn Công Trung Bình: 2 1

Khả Năng Phòng Thủ Trung Bình: 2 1

Khả Năng Ma Pháp Trung Bình: 1 9

Khả Năng Kháng Trung Bình: 1 9

Khả Năng Tốc Độ Trung Bình: 3 6 9 』

Hô hô.

HP, MP, SP, khả năng tấn công và phòng của đều tăng thêm 2 điểm mỗi cái, còn ma lực và kháng thì tăng 1 điểm mỗi cái.

Còn Tốc độ, mi là gì thế?

Kì trước chỉ có 348, vậy đợt này nó tăng 21 điểm lận?

Không phải lạ hả?

So với những chỉ số khiêm tốn kia thì không phải tốc độ tăng quá nhiều à?

Hơn nữa, tại sao khả năng tấn công và phòng thủ tăng bằng nhau?

Ma lực và kháng cũng thế...

Thật vô lí.

Bỏ qua sự khác biệt chỉ số.

Bây giờ.

Tôi đã đặt mục tiêu là hồi phục hoàn toàn để lên cấp, để có khả năng hết sức bỏ trốn khỏi nơi đây.

Vì bị thương nên việc xây tổ bị chậm lại, hơn nữa tôi cứ phải cẩn thận.

Từ nay trở đi, tôi sẽ từ từ săn những con ong đi lạc và cứ mở rộng tổ từ từ, đồng thời đảm bảo thể lực.

Hiện tại cái tổ đang ở mức một phần tư mục tiêu lúc đầu.

Đường đi còn dài.

Lũ ong vẫn chưa tấn công tôi, nhưng mà không biết việc này sẽ kéo dài được bao lâu.

Nếu thế, mục tiêu là xây tổ đủ sức chịu đựng lũ ong tấn công.

Mặc dù cần thiết phải làm thế, nhưng mà nói dễ hơn làm.

Vì làm tổ trên không khác với ở dưới đất, càng lên cao càng khó xây.

Cần phải làm từng sợi tơ dày một để làm trục, rồi dính nó vào tảng đá được dùng làm nền móng, rồi sau đó phải đảm bảo trục và nền dính chặt với nhau.

Đây chỉ mới là một phần tư, tôi sẽ còn gặp nhiều khó khăn hơn khi làm tổ cao hơn.

Nhưng, tôi vẫn phải làm thế.

Tôi không biết bao lâu nữa con Rồng Đất lại sẽ xuất hiện.

Trước khi chuyện đó xảy ra tôi phải bỏ chạy khỏi đây bằng mọi cách.

Tệ nhất là tôi phải bỏ qua tổ và trốn thoát bằng tốc độ.

Cực kì bất lợi, nhưng mà để yên như hiện tại thì tôi sẽ chết chắc. Những lúc như thế này, tôi không có lựa chọn nào ngoài việc tiếp tục.

Hãy cố gắng hết sức làm tổ để tránh trường hợp đó.

Chap 41: Tôi đã lên cấp như mong muốn!

Sau khi săn một số lượng ong đi lạc nhất định thì tôi nghe giọng nói.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV2 đã trở thành LV3》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Mạnh Mẽ LV1』 đã trở thành 『Mạnh Mẽ LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cứng Rắn LV1』 đã trở thành 『Cứng Rắn LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV1』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Cuối cùng tôi đã lên cấp rồi.

Tôi lột lớp da xuống.

Tôi chỉ đơn giản là hiểu rằng cái lỗ trên lưng tôi đã biến mất, không có cách nào tả được.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Đã học được skill 『Hồi HP Tự Động LV1』 》

Ế?

Thật hả?

Ồ.

Thật là bất ngờ.

Vậy, hóa ra mỗi lần hồi phục hoàn toàn khi lên cấp đã biến thành hồi phục tự động hả?

Tôi vui, nhưng nếu có sớm hơn tí thì vui hơn.

Nếu như có sớm hơn thì tôi đã đỡ mệt hơn nhiều.

Không, vậy là quá xa xỉ.

Tôi nên mừng là mình đã lên cấp và tạm thời không cần phải lo lắng cho tính mạng nữa.

Thực ra tình hình đã rất nguy hiểm.

HP của tôi đã bắt đầu giảm.

Khi thấy HP giảm từ 6 còn 5, tôi đã thấy tuyệt vọng.

Sau đó nó lại tiếp tục giảm từ từ, khi HP còn 3 thì tôi lên cấp.

Cực kì nguy hiểm.

Tôi cố gắng không hoảng loạn và tập trung toàn bộ sức lực đi săn những con ong đi lạc.

Việc săn bắt những con ong đi lạc diễn ra suôn sẻ.

Không như dự tính, Chùy Tư cứ ném là dính.

Tôi rất bất ngờ.

Không lẽ đây là chuyện mà con nhện nào cũng có thể làm sao?

Hơn nữa, không biết có phải do ném nhiều hay không mà tôi học được hai skill 『Ném』 và 『Chính Xác』 ở cấp 1.

Hình như cả hai skill đều có tác dụng tăng khả năng cơ bản.

Hơn nữa khi lên cấp có thêm ba skill lên cấp.

Cả ba đều là skill không rõ tác dụng, nhưng nếu nó đã lên cấp nghĩa là nó đã tăng độ thông thạo từ lúc nào không rõ. Có lẽ là tôi đang hưởng tác dụng của ba skill mà không biết.

Không có bất lợi gì, nên có lẽ ba skill đều có tác dụng tốt.

Nhưng mà "Ăn Nhiều" làm tôi hơi lo.

Nhờ việc săn bắt và xây tổ nên tôi sử dụng "Tơ Nhện" và "Điều Khiển Tơ" rất nhiều, và cả hai skill đều đã lên cấp.

"Tơ Nhện" đang cấp 8, còn "Điều Khiển Tơ" thì cấp 5.

"Điều Khiển Tơ" trở nên hữu dụng hơn tôi tưởng rất nhiều.

Khi nó lên cấp 5 tốc độ và sức điều khiển của sợi tơ tăng lên trông thấy.

Học skill này quả là lựa chọn tốt.

Skill "Giảm Đau Đớn" cũng lên cấp 5.

Nhờ nó nên giữa chừng tôi cảm giác dễ chịu hơn rất nhiều.

Cái tốt của skill này là tôi không cảm giác đau đớn gì hết, và ngay cả khi không có đau đớn thì tôi vẫn biết tình trạng bản thân có nguy hiểm hay không.

Cơn đau là tín hiệu của cơ thể báo nguy hiểm, nó có tác dụng của nó.

Khi không còn đau nữa thì cảm giác nguy hiểm cũng biến mất. Nhưng mà với tác dụng của skill này thì tôi không cảm giác được cơn đau nữa, nhưng tôi hiểu rõ độ sâu vết thương và nó nguy hiểm cỡ nào.

Nhưng vì skill vẫn chỉ là cấp 5 nên cơ đầu không biến mất hoàn toàn.

Tôi đã lên cấp, nên tôi kiểm tra thử chỉ số của bản thân.

『Taratect Nhỏ LV2 Không tên

Chỉ số

H P : 3 8 / 3 8 (Xanh lá)

M P : 3 8 / 3 8 (Xanh dương)

S P : 3 8 / 3 8 (Vàng)

: 3 8 / 3 8 (Đỏ)

Khả Năng Tấn Công Trung Bình: 2 1

Khả Năng Phòng Thủ Trung Bình: 2 1

Khả Năng Ma Pháp Trung Bình: 1 9

Khả Năng Kháng Trung Bình: 1 9

Khả Năng Tốc Độ Trung Bình: 3 6 9 』

Hô hô.

HP, MP, SP, khả năng tấn công và phòng của đều tăng thêm 2 điểm mỗi cái, còn ma lực và kháng thì tăng 1 điểm mỗi cái.

Còn Tốc độ, mi là gì thế?

Kì trước chỉ có 348, vậy đợt này nó tăng 21 điểm lận?

Không phải lạ hả?

So với những chỉ số khiêm tốn kia thì không phải tốc độ tăng quá nhiều à?

Hơn nữa, tại sao khả năng tấn công và phòng thủ tăng bằng nhau?

Ma lực và kháng cũng thế...

Thật vô lí.

Bỏ qua sự khác biệt chỉ số.

Bây giờ.

Tôi đã đặt mục tiêu là hồi phục hoàn toàn để lên cấp, để có khả năng hết sức bỏ trốn khỏi nơi đây.

Vì bị thương nên việc xây tổ bị chậm lại, hơn nữa tôi cứ phải cẩn thận.

Từ nay trở đi, tôi sẽ từ từ săn những con ong đi lạc và cứ mở rộng tổ từ từ, đồng thời đảm bảo thể lực.

Hiện tại cái tổ đang ở mức một phần tư mục tiêu lúc đầu.

Đường đi còn dài.

Lũ ong vẫn chưa tấn công tôi, nhưng mà không biết việc này sẽ kéo dài được bao lâu.

Nếu thế, mục tiêu là xây tổ đủ sức chịu đựng lũ ong tấn công.

Mặc dù cần thiết phải làm thế, nhưng mà nói dễ hơn làm.

Vì làm tổ trên không khác với ở dưới đất, càng lên cao càng khó xây.

Cần phải làm từng sợi tơ dày một để làm trục, rồi dính nó vào tảng đá được dùng làm nền móng, rồi sau đó phải đảm bảo trục và nền dính chặt với

nhau.

Đây chỉ mới là một phần tư, tôi sẽ còn gặp nhiều khó khăn hơn khi làm tổ cao hơn.

Nhưng, tôi vẫn phải làm thế.

Tôi không biết bao lâu nữa con Rồng Đất lại sẽ xuất hiện.

Trước khi chuyện đó xảy ra tôi phải bỏ chạy khỏi đây bằng mọi cách.

Tệ nhất là tôi phải bỏ qua tổ và trốn thoát bằng tốc độ.

Cực kì bất lợi, nhưng mà để yên như hiện tại thì tôi sẽ chết chắc. Những lúc như thế này, tôi không có lựa chọn nào ngoài việc tiếp tục.

Hãy cố gắng hết sức làm tổ để tránh trường hợp đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Nhện Vs Ong ④

Cuối cùng đã tới lúc.

『Finjengoath LV6 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV4 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV5 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath LV5 Giám định chỉ số thất bại』

『Finjengoath Cao Cấp LV1 Giám định chỉ số thất bại』

Một nhóm ong bay tới ngay trước mặt tôi.

Rõ ràng không phải như mấy lần nhìn-và-đợi trước đây.

Chúng đã cho rằng tôi là kẻ địch và sẵn sàng tấn công.

Cái tổ đã đạt một nửa mục tiêu của tôi.

Tới mức này thì có vẻ lũ ong không để yên cho tôi được nữa, nhìn chúng như muốn ăn tươi nuốt sống tôi ấy.

Nhưng mà chỉ có một nhóm muốn tấn công mà thôi.

Tôi đang bị coi thường hay nhóm đầu tiên này là nhóm trinh sát?

Dù sao đi nữa, chỉ có một nhóm mà muốn phá tổ của tôi thì coi như tự sát.

Tôi chuẩn bị một cái Chùy Tơ.

Cái tổ của tôi được làm với hình một tấm lưới, nên vẫn có chỗ để ném cái Chùy Tơ từ bên trong ra ngoài.

Mắt lưới rộng khoảng hai mét rưỡi, nên lũ ong quá to để có thể chui vào trong mà không bị dính.

Chúng không vào đây được, nhưng tôi ở trong này muốn tấn công thế nào cũng được.

Thực ra trên lí thuyết chúng muốn thì bỏ đi lúc nào cũng được, nên chắc là hòa thôi.

Hai con cấp 5 bay thẳng vào.

Fun~

Dù có hai con tấn công một lúc thì cũng không lay chuyển được tổ của ta đâu.

"Tơ Nhện" hiện tại là cấp 8 rồi.

Ngay từ hồi skill còn cấp thấp thì tôi đã tự hào về độ dẻo dai của những sợi tơ này, mà bây giờ độ dẻo dai của chúng chỉ tăng chứ không giảm.

Như dự đoán, hai con ong đụng trực tiếp vào lưới, rồi bị dính luôn vào lớp tơ chắc chắn.

Mặc dù cơ thể chúng to lớn và tốc độ cũng khá cao, nhưng mà lưới của tôi vẫn chắc chắn như cũ.

Trên thực tế, nó còn không thêm rung chuyển.

Độ co giãn của tơ của tôi có độ cứng cỡ đến mức vô lí, và nó đủ co giãn để hấp thu toàn bộ lực như một miếng cao su.

Khi mà bị tác động đến thì nó sẽ co giãn để tản đi một phần nhất định lực tác dụng.

Mấy con ong tông vào còn không đủ để làm cho sợi tơ co giãn.

Nghĩa là sức chúng chỉ có thế.

Cái tổ của tôi còn không cần phải tản bớt lực, nó đơn giản là chịu đựng hoàn toàn lực tác động bởi vì độ chắc chắn của nó.

Không phải là đòn tấn công của bọn ong yếu.

Qua việc quan sát, tôi đã kết luận rằng bọn ong này rất mạnh.

Trong số những con quái vật bị bọn ong đem về có bao gồm một con rắn.

Tấn công mà không sợ bị tấn công lại từ trên không, những cây kim có nọc độc, và những đòn lấy thịt đè quái vật từ cơ thể to lớn của chúng.

Bình thường bất kì yếu tố nào trong đó đều có khả năng nguy hiểm trí mạng.

Chúng dễ dàng chiếm chủ động trong chiến đấu vì chúng bay nên không sợ bị tấn công trước.

Cho nên chúng cũng dễ bị đánh những đợt tấn công phòng không.

Vì bọn ong chưa bao giờ cẩn thận khi đang bay nên Chùy Tơ của tôi luôn ném đánh chúng.

Thế nên, nếu chiến đấu trực diện thì lũ ong này là đối thủ đáng gờm.

Đó là nếu chiến đấu trực diện.

Át chủ bài của tôi, cái tổ lớn này không thuộc dạng chiến đấu đó.

Khả năng phòng thủ cao, khả năng trói buộc cao, khả năng thủ thành cực kì cao.

Chắc chắn lũ ong chưa đánh với chiến thuật này bao giờ.

Vì tôi là một con nhện có trí khôn của loài người, nên tôi mới có chiến thuật này.

Tôi bỏ qua hai con ong bị kẹt trong lưới.

Và ném Chùy Tơ vào từng ba con còn lại vẫn đang chưa hiểu chuyện gì đã xảy ra.

Con thủ lĩnh bị ném trực diện vào mặt mà không kịp né.

Hiển nhiên thủ thành thì luôn luôn phải đánh thủ lĩnh của phe công thành trước.

Một phát trực diện. Vì lực ly tâm và trọng lực nên con thủ lĩnh ngay lập tức bị đánh vào phần dưới tổ.

Như thế đợt tấn công này đã không còn thủ lĩnh nữa.

Những con còn lại ngay lập tức trì trệ đi, không rõ phải làm gì khi không có ai ra lệnh cho chúng.

Những mục tiêu ngắm bắn rất tốt.

Đầu tiên là ném Chùy Tơ vào con cấp cao nhất.

Rồi khi con cuối cùng đã hiểu chuyện đang xảy ra thì nó đã phản ứng lại, nhưng nó phản ứng sai cách.

Không biết là nó muốn tìm cách thoát khỏi tình huống tuyệt vọng này hay sao, nhưng nó tông thẳng vào tổ của tôi.

Nó không hiểu hai con đầu tiên bị gì à?

Dĩ nhiên đòn tấn công tuyệt vọng không thành công, con ong cuối đơn giản là bị dính vào lưới và không thể di chuyển nữa.

Đáng thất vọng.

Những con ong mà tôi sợ suốt thời gian qua trở nên vô dụng khi tôi có cái tổ này.

Nếu như đòn tấn công lao tới của chúng không lay chuyển được tổ của tôi thì có bao nhiêu con bay tới cũng vậy.

Rõ ràng khả năng phòng thủ của cái tổ này là cực kì cao.

Ở trong game, nếu như sức phòng thủ đủ cao thì mấy con quái tép riu sẽ cơ bản là không gây một chút sát thương nào.

Logic đó vẫn áp dụng tốt với tổ của tôi và lũ ong này.

Lúc đầu tôi cứ nghĩ là lưới sẽ ít nhất là bị rách, nhưng tôi vẫn có khả năng vá chỗ rách lại.

Vẫn còn hơn 100 con ong vô dụng bay vòng vòng trên không.

Lúc đầu số lượng đó làm tôi sợ hãi, nhưng mà khi tôi hiểu rằng chúng không làm gì được tổ của tôi thì tình huống đã thay đổi.

Dù có trăm hay ngàn con đi nữa, kim của bọn mi sẽ không dính được ta trừ phi phá nổi cái tổ này.

Khả năng thoát khỏi nơi này đã cao hơn rất nhiều.

Tôi nhẹ nhàng kết liễu từng con ong một, và quay lại làm việc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Nhện Vs Rồng Đất..... Ế?

Sau khi đánh bại nhóm ong đầu tiên tương đối dễ dàng thì tôi liên tục bị đám ong tấn công.

Nhóm thứ hai cũng không có vấn đề gì, nhưng mà sau đó lại có.

Nhiều nhóm ong bắt đầu tấn công tôi cùng lúc.

Nai wa~

Không, đó là cách làm đúng cho đám ong.

Còn về phía tôi, nếu chúng không bu đông lại như thế thì tôi vui hơn.

Dù ở bên trong tổ rất an toàn thì tôi vẫn cảm thấy áp lực.

Bị một đàn ong lớn bu quanh, nghe tiếng ong vỗ cánh liên tục. Tình huống này là sao đây?

Tôi nhìn xung quanh rồi thở dài.

Ở đâu cũng là ong, ong, ong.

Thật đó, cần vậy không?

Vì chúng đông như thế nên tiếng ong vỗ cánh cũng rất đáng sợ.

Rất ồn ào.

Ồn ào đến mức tôi không ngủ được.

Hơn nữa, nếu giết hết đám này thì tôi cũng không có cách nào ăn hết chúng.

Mặc dù có lẽ nhờ skill "Ăn Nhiều" mà tôi có khả năng ăn nhiều hơn trước, nhưng cũng có giới hạn.

Mỗi con ong đều to hơn ba mét, mỗi nhóm lại có tận 5 con, quá nhiều.

Ít ra ăn nhiều vậy làm skill "Ăn Nhiều" của tôi lên cấp 3 rồi.

Việc tôi lo nhất là việc mở rộng tổ đang bị gián đoạn bởi lũ ong.

Mục tiêu trên hết là phải thoát khỏi đây.

Không phải chơi đùa với bọn này.

Nhưng mà lũ ong tấn công không biết mệt là gì, nên công việc cũng bị trì trệ.

Dù chúng không tấn công tôi nhiều như thế thì tôi cũng có đủ đồ ăn rồi, cho nên đi đi.

Dĩ nhiên chúng không nghe được yêu cầu của tôi.

Tôi chỉ còn cách tiếp tục xây tổ mỗi khi lũ ong tạm ngừng.

Khi bị nhắm trực diện thế này thì chạy ra bên ngoài tổ là tự sát.

Nên có tốc độ cao tôi cũng không thể dùng nó được.

Tốc độ của tôi là 369, nhưng mà khi đang ở trên tường thì rất khó phát huy tốc độ, hơn nữa khi đang leo luôn có khả năng bị lũ ong tấn công sau lưng.

Ôi chờ chờ.

Bị chậm tiến độ ở đây là không được.

Con Rồng Đất đó có thể xuất hiện bất cứ lúc nào.

Rồng Đất, bất cứ lúc nào?

Đột nhiên tôi rợn tóc gáy.

Cái gì đây?

Đây rất nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm,
nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm, nguy hiểm!

Tôi không muốn thấy nó.

Dù tôi không muốn nhưng tôi vẫn thấy.

『Rồng Đất Alaba LV31 Giám định chỉ số thất bại』

Kẻ mà tôi sợ nhất, đã xuất hiện.

Hơn nữa, nó đã chú ý đến tổ của tôi.

T-tôi phải làm gì đây?

Không, tôi không làm gì được.

Không có gì có thể làm được.

Đối mặt với "hắn" thì làm gì cũng không được.

Chỉ có thể cầu trời là nó lờ tôi đi thôi.

Đáng tiếc cầu trời không có tác dụng gì.

Con Rồng Đất há miệng ra.

Khi nói về đòn tấn công mạnh nhất của loài rồng, đó chính là tấn công bằng hơi thở.

Một âm thanh như sấm rền.

Hơi thở của con rồng xoăn lại.

Cơn lốc xoáy thịnh nộ tàn phá mọi thứ.

Tôi thực sự không biết chuyện gì đã xảy ra.

Nhưng mà một chuyện là rõ ràng.

Cùng với tảng đá lớn được dùng làm nền móng, cái tổ của tôi đã biến mất.

Đừng nói tảng đá, vách tường ở sau lưng tảng đá cũng bị thủng một cái lỗ lớn.

Từ chỗ đòn tấn công đánh bức tường, một vết nứt lớn chạy thẳng lên trên.

Hơn nữa, nhiều mảnh đá vỡ ra và rớt xuống dưới.

Đúng nghĩa là bức tường đã vỡ ra.

Hơn một nửa cái tổ của tôi cũng đã biến mất.

Phần còn lại ở phía trên rơi xuống cùng với mảnh tường đã bị vỡ.

Tôi đã ở phần trên của cái tổ.

Nên tôi đã không bị đánh trực tiếp đòn tấn công bằng hơi thở đó.

Tôi rơi xuống cùng với phần lưới còn lại.

Rơi tự do đập xuống đất, không có khả năng làm gì.

Ui da.

HP không còn điểm nào.

Nhưng tôi chưa chết.

Nhưng chỉ là tạm thời chưa chết mà thôi.

Còn tùy con Rồng Đất sẽ làm gì.

Tôi bị kẹt trong tấm lưới.

Là lưới của tôi, nhưng nếu đụng phần dính của lưới thì tôi cũng sẽ bị trói lại.

Nhưng mà như thế bây giờ không phải là vấn đề.

Thậm chí có thể là may mắn.

Vì tôi bị bọc hoàn toàn trong một lớp lưới to, nên từ bên ngoài không thấy được tôi.

Những mảnh đá rơi vãi cũng sẽ không rơi dính tôi.

Nếu cứ ở yên đây có lẽ nó sẽ bỏ qua tôi.

Tôi nín thở, chờ đợi những gì sắp đến.

Bằng cách nào đó, tôi đã kiềm chế được cơ thể đang run rẩy vì sợ của mình.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Kháng Sợ Hãi LV1』 》

Bọt run rồi.

Nhưng mà vẫn đáng sợ lắm.

Người tôi lại run rẩy không ngừng.

Đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ, đáng sợ lắm!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV2』 đã trở thành 『Ấn Thân LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV1』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV3』 đã trở thành 『Ấn Thân LV4』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV2』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV4』 đã trở thành 『Ấn Thân LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV3』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV4』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV5』 đã trở thành 『Ấn Thân LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV4』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV5』 》

Giọng nói trên trời cao làm tôi bình tĩnh lại.

Hoặc là vì skill "Kháng Sợ Hãi" lên cấp liên tục trong lúc tôi run rẩy không ngừng.

Tôi không rõ mình đã trốn trong bao lâu.

Từ cách mà skill liên tục lên cấp như thế, rõ ràng tôi đã nín thở rất lâu.

Khi kiểm tra thể lực để biết bao lâu đã trôi qua thì vì lí do nào đó thể lực chưa giảm chút nào.

Tôi dùng "Điều Khiển Tơ" để tháo lớp tơ đang bao tôi lại ra.

Nếu dùng "Điều Khiển Tơ" chung với "Tơ Nhện" thì độ dính có thể được điều chỉnh tới mức nào đó.

Tôi giảm độ dính của lớp tơ đi.

Và chậm rãi bò ra khỏi đó.

Con Rồng Đất đã rời khỏi đây từ lúc nào.

Tôi đã thoát chết.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Thoát Khỏi Nơi Tuyệt Vọng

Tôi thoát chết rồi.

Phải từ từ tận hưởng cảm giác này.

Cảm giác còn sống. Thật sự là một cảm giác tuyệt vời.

Sự tuyệt vọng lại từ từ xâm lấn tinh thần tôi lần nữa.

Từ nay trở đi tôi phải làm gì đây?

Tổ của tôi bị phá hủy hoàn toàn.

Là phá hủy hoàn toàn đó.

Tôi nhìn lại chỗ dính trực diện đòn tấn công đó.

Có một vết lõm thật to trên tường.

Ha ha.

Buồn cười thật đó.

Tại sao có vết lõm trên tường?

Không phải thiên thạch rơi xuống mới làm được vết lõm lớn thế này sao?

Mà vết lõm này nằm thẳng trên tường chứ không phải trên mặt đất nữa?

Đòn tấn công trước đó thậm chí còn phá hủy tảng đá lớn kia.

Buồn cười lắm đúng không?

Mặc dù tôi đang chết lặng và không tự bảo vệ gì cả, nhưng lũ ong vẫn không tấn công tôi.

Bọn chúng hẳn là cũng đang sợ con Rồng Đất.

Nó là một tồn tại ghê gớm như thế.

Không sợ nó mới là lạ.

Tôi cũng đang sợ nó.

Thật chứ, từ đây trở đi tôi phải làm gì?

Có thể đi xuyên qua đàn ong và quay lại lối đi cũ ở trên.

Nếu tôi bỏ qua con Rồng Đất.

Lần này tôi đã may mắn mà sống sót.

Nhưng mà nếu lại bị như lần này nữa, tôi không biết mình có còn sống không.

Lần hành động này của con Rồng Đất chứng minh nó thấy cái tổ của tôi là một chương ngại phiền phức.

Nếu không nó sẽ không dùng đòn tấn công đó.

Nghĩa là, nếu trong tương lai lại xây một cái tổ khác thì con Rồng Đất sẽ bực mình.

Vậy thì, tôi không xây tổ được.

Là tôi quá sợ nên không dám làm vậy.

Tinh thần tôi bị đả kích quá lớn rồi.

Tôi không muốn làm bất kì điều gì có khả năng làm con Rồng Đất đó tức giận.

Dù là con Rồng Đất tấn công cái tổ của tôi chỉ vì nó thích đi nữa.

Vì nó là tồn tại như thế nên rất có thể nó đã làm vậy.

Nhưng với tôi thì hai điều đó không khác nhau.

Nếu bị con Rồng Đất để ý tới thì tôi sẽ chết.

Đơn giản thế.

Tôi đã thoát chết được hai lần.

Tôi đã may mắn thoát chết những hai lần.

Có lẽ không phải chỉ là may mắn.

Có khi nó thực sự không để ý tới tôi chẳng?

Tôi nghĩ vậy.

Tôi muốn nghĩ như vậy.

Nếu không khi đối mặt với nó tôi không có lựa chọn nào khác.

Cách duy nhất để tôi sống sót.

Là trốn thật kĩ vào rồi bằng cách nào đó ra khỏi hệ sinh thái của con Rồng Đất.

Không có cách nào khác.

Tôi phải dựa vào skill "Ẩn Thân".

Lúc đầu học được skill thì tôi đã nghĩ rằng nó không hữu dụng mấy, nhưng bây giờ nó là cứu tinh của tôi.

Skill này đang cấp 5.

Thực sự là không đáng tin cậy lắm.

Nhưng vẫn phải dựa vào nó.

Tôi tự trấn tĩnh bản thân.

Đầu tiên, tôi xác định hướng con Rồng Đất đã rời đi.

Tôi nhìn mặt đất.

Dấu chân của con Rồng Đất hiện ra rất rõ ràng.

Có một lối đi lớn ở phía trước.

Con Rồng Đất đã đi hướng đó.

Chỉ biết được điều đó mà tôi đã căng thẳng lên.

Tôi tiến về hướng ngược lại so với con Rồng Đất.

Dĩ nhiên.

Ai lại điên mà đi chung hướng với con Rồng Đất đó chứ.

Tôi không biết hướng này dẫn đi đâu.

Nhưng ở đâu cũng không tệ bằng con Rồng Đất được.

Tôi nghĩ vậy, nhưng tôi vẫn chưa dám đi về hướng đó.

Không có lí do đặc biệt nào, đơn giản là tôi không dám.

Tôi từ từ tiến lên, tận dụng skill hết mức có thể.

Tôi muốn có vũ khí nguy trang tốt nhất là cái hộp cạc-tông quá.

Fuu.

Tôi bình tĩnh lại một chút rồi à?

Tôi chợt nhớ ra, HP của tôi gần như đã hết khi tôi té xuống, nhưng bây giờ nó đã đầy lại.

Nhờ skill "Hồi HP Tự Động".

Lẽ ra tôi phải dùng điểm skill học skill này chứ không phải "Kiểm Định".

Nhưng mà tự học được nó cũng tốt.

Tôi chưa kiểm tra được, nhưng tôi muốn biết tốc độ hồi HP ra sao.

Vì nó vẫn chỉ là cấp thấp nên hẳn là nó không tăng quá nhanh, nhưng mà đủ để bỏ qua những vết thương nhỏ.

A, cái tôi để ý hơn là thanh thể lực màu đỏ, suốt từ lúc đó đến giờ không giảm một chút nào cả.

Tại sao nó không giảm?

Vì chuyện này chưa xảy ra bao giờ, nên hẳn là có điều kiện đặc biệt nào đó ngăn không cho thanh thể lực giảm xuống, nhưng tôi không biết đó là gì.

Đừng nói là thể lực vẫn đang giảm nhưng thanh chỉ số bị lỗi nên nó không hiện ra?

Tôi không muốn đột nhiên hết thể lực.

Không, tôi tin tưởng "Giám Định"-san mà?

Tôi tin rằng cậu là một đứa bé có thể làm được mọi thứ mà?

Tôi tin tưởng, nhưng mà nghĩ tới tỉ lệ bị phản bội thì....

Tôi có tin tưởng thật không?

Skill "Giám Định" hẳn là sắp lên cấp lần nữa.

Từ lần trước nó lên cấp cũng đã được một thời gian, và tôi vẫn liên tục sử dụng "Giám Định".

Khi thấy sự tiến bộ đặc biệt tốt ở cấp 6 thì tôi có hi vọng rất lớn cho cấp 7.

Nếu thấy được skill thì tốt biết mấy.

Không biết tác dụng của skill quá phiền phức.

Hơn nữa, trong số những skill không biết tác dụng, hẳn là có skill có khả năng xoay chuyển tình trạng hiện tại.

Tôi muốn tất cả lợi thế tôi có thể có để thoát khỏi tình trạng tồi tệ này.

Có skill nào có khả năng chỉ ra vị trí của đối phương không?

Nếu có thì tôi có thể luôn luôn tránh con Rồng Đất đi.

Mặc dù dùng "Kiếm Định" cũng được, nhưng mà nó sẽ không giúp được gì.

Tôi muốn một tấm bản đồ nữa.

Tôi không biết lối này có đi tới chỗ an toàn hay không.

Có khả năng tôi đang đi tới một khu vực nguy hiểm hơn.

Nếu vậy, liệu tôi có chết không?

Không có cách nào ngoài tin tưởng vào sự may mắn tẻ hại của tôi.

Cầu mong là đường tôi đang đi an toàn hơn...

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Đại Mê Cung Elro - Tầng Hạ

Lối đi này tương đối rộng rãi.

Ngay cả lũ ong to cỡ 2,5 mét và con bộ ngựa khổng lồ to cỡ 5 mét cũng di chuyển ở đây không gặp vấn đề gì.

『Elro Gresguard LV7 Giám định chỉ số thất bại』

Con bộ ngựa chặn đường đi của đàn ong lại bằng những cặp lưỡi liềm trên tay nó.

Ừ, khác với những con bộ ngựa bình thường, con này có tới sáu tay.

Cứ như A Tu La.

Mặc dù những con ong có thể tấn công ở trên không, nhưng nếu đâm đầu vào tầm với của ba cặp lưỡi liềm thì sẽ nguy hiểm. Cuộc chiến đang vào thế giằng co.

Tôi núp sau một tảng đá quan sát cuộc chiến.

Cả hai phe không ai để ý tôi đang ở đó.

Skill "Ẩn Thân" hữu dụng hơn tôi nghĩ nhiều.

Tôi núp ở trong bóng tối mà Giám Định con bộ ngựa.

『Elro Gresguard : Một loại quái vật hình dáng như bộ ngựa sống ở Đại Mê Cung Elro-Tầng Hạ. Nó chuyên sử dụng những đòn tấn công vật lí với những cái lưỡi liềm』

A, một con ong đã bị xẻ làm đôi.

Uwa, chỉ một đòn mà đã bị xẻ làm đôi rồi, cái đó bén quá.

Nếu sắc thể chắc tơ của tôi không quấn nó nổi đâu.

Trước khi nó để ý đến tôi thì bỏ chạy thôi.

Cơ mà, có thông tin không thể bỏ qua trên kết quả Giám Định.

『Đại Mê Cung Elro-Tầng Hạ: khu vực nằm giữa Tầng Trung và Tầng Cuối của Đại Mê Cung Elro. Rất nhiều quái vật mạnh mẽ sống ở đây』

Hê, vậy à?

Vậy đây là Tầng Hạ.

Thậm chí có Tầng Cuối nữa.

Có nhiều quái vật mạnh mẽ.

... Tôi không muốn biết điều đó.

Nhân tiện, tôi đã thử Giám Định hai từ Tầng Trung và Tầng Cuối, kết quả tôi có là 『Tầng ở giữa』 và 『Tầng ở dưới cùng của một thứ gì đó có chia tầng』 vì hai từ đó không có gắn chữ "Elro".

Vô dụng.

Nhưng mà không ngờ ở dưới đây còn một tầng nữa, cứ tưởng đây đã là tầng dưới cùng rồi chứ.

Cứ nghĩ sơ là tôi lại tưởng tượng ra môi trường đầy rẫy những con quái vật mạnh mẽ không gì sánh được.

Chỉ thế mới xứng với tầng cuối cùng của mê cung lớn nhất thế giới.

Khi nói về hầm ngục trong game, dĩ nhiên đi càng sâu thì kẻ thù càng mạnh mẽ. Nếu chỗ Tầng Hạ này đã có đầy quái vật mạnh thì logic đó vẫn không sai và sự tưởng tượng của tôi cũng thế.

Chắc hẳn toàn là những con quái vật cỡ con Rồng Đất.

Tưởng tượng ra đã thấy sợ rồi.

Nhưng mà.

Chỗ mà tôi ở lúc đầu hẳn là Tầng Thượng.

Vì có người ở đó nên chắc chắn nó phải gần mặt đất.

Vậy có lẽ lối ra cũng không xa.

A, mặc dù lúc đầu tôi đã chọn tránh xa con người đi, nếu tôi đã đi theo những dấu chân có khi tốt hơn?

Nhưng mà dù tôi có ra ngoài thì tôi vẫn nhìn như thế này.

Bởi vậy, dù tôi có ra khỏi mê cung đi nữa, miễn sao tôi vẫn là nhện thì tôi không có lựa chọn nào ngoài việc sống săn bắt như một con quái vật.

Không, đây không phải là lúc nghĩ đến việc đó.

Dù sao thì tôi cũng phải rời khỏi Tầng Hạ này.

Dù rời khỏi Tầng Hạ thì vẫn còn Tầng Trung.

Tôi còn không biết lối này có dẫn tới Tầng Trung hay không nữa.

Tôi không muốn đi nhằm tới Tầng Cuối.

A, thêm một con ong nữa bị giết.

Hắn là bọn ong sẽ bị giết hết.

Con bọ ngựa mạnh quá.

Hắn là mạnh hơn cả con rắn?

Lạ thật. Như tôi nghĩ thì con rắn là một loài cấp độ boss.

Dù nó chả là gì so với Rồng Đất, nhưng mà con bọ ngựa này cũng khá mạnh nhỉ?

Xếp hạng của con rắn trong lòng tôi lại giảm.

Không lẽ như con rắn ở khu vực này vẫn không được tính là mạnh sao?

Bây giờ kết luận là quá sớm.

Có khi con bọ ngựa đơn giản là quá mạnh.

Tôi đã từng nghĩ thế.

Sau khi con ong thứ ba bị cắt làm đôi, có chuyện bất ngờ xảy ra với con bọ ngựa.

Một con nhện to bất ngờ xuất hiện và cắn con bọ ngựa.

Hả?

Không không.

Thật hả?

『Taratect Cao Cấp LV18 Giám định chỉ số thất bại』

Oa.

Là hình dáng siêu tiến hóa của tôi.

Thật đó hả?

『Taratect Cao Cấp: dạng tiến hóa của quái vật dạng nhện Taratect. Là loài ăn thịt, có nọc độc rất mạnh ở trong răng nanh』

Ô.

Nếu cứ tiếp tục tiến hóa thì tôi sẽ biến thành như thế.

Mặc dù so với con nhện siêu bự là mẹ tôi thì nó vẫn khá nhỏ, nhưng mà nó vẫn to gần 10 mét.

Con bọ ngựa so với nó quá nhỏ.

Chỉ bằng răng nanh mà nó đã giết được con bọ ngựa rồi, không cần tơ nhện nữa?

Sao sức tấn công vật lí của nó cao vậy?

Chỉ số tăng nhiều nhất của tôi chỉ có 21.

Phải tiến hóa thêm mấy lần nữa mới được như thế?

Tạm thời, tôi phải yên lặng bỏ chạy trước khi nó để ý tôi.

Muốn thắng thứ đó là không thể.

Un, nhưng mà tôi đã hiểu.

Khu vực Tầng Hạ rất nguy hiểm.

Nguy hiểm cỡ nào?

Như đã thấy đó!

Có nhiều loài ở đây dù có làm tổ tôi cũng không biết mình đủ sức đánh bại không.

Thật đó, "Ẩn Thân" đúng là cứu tinh của tôi.

Tôi quá lỗ mẫn rồi?

Lẽ ra tôi phải cố gắng vượt qua đàn ong?

Nhưng mà hiện tại tôi chưa thấy mối nguy hiểm nào giống con Rồng Đất.

Hơn nữa, có nhiều con quái vật đủ sức giết con ong, nhưng mà không hẳn là vô vọng.

Trường hợp con nhện to và con bọ ngựa thì không tính, nhưng có vài loại quái vật khác tôi vẫn có thể giết được.

Nếu một con quái vật có vẻ dễ ăn thì tôi sẽ giết nó. Còn nếu không thì tôi chỉ cần phải "Ẩn Thân".

Hiện tại, thanh thể lực đỏ vẫn chưa giảm xuống

Nếu tôi tin tưởng bảng chỉ số này, tôi không nên lỗ mẫn, chỉ cần từ từ xác định con mồi thích hợp rồi hành động.

Tôi không muốn làm gì bất cẩn để mà thu hút những kẻ nguy hiểm cỡ con Rồng Đất.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S6: Chỉ Số

Bước qua cánh cổng, tôi ngay lập tức để ý thấy khu vực làm lễ rộng lớn.

Một tấm thảm đỏ dài trải từ cánh cổng, đứng ở cuối đầu tấm thảm là một cái bệ đá lớn, cùng với một người đàn ông đứng sau cái bệ chờ chúng tôi bước lên.

Có rất nhiều người đang đứng ở hai bên, yên lặng chờ đợi buổi lễ bắt đầu.

Toàn bộ khách quan ở buổi lễ này đều là những nhà quý tộc lâu đời.

Sue và tôi chậm rãi bước trên thảm đỏ.

Tôi đã phải tập nhiều lần để ngày hôm nay có thể bước một cách cao quý nhất.

Dù cảm giác được ánh mắt dò xét của những nhà quý tộc, tôi vẫn cố gắng ko để ý đến chúng càng nhiều càng tốt.

Không bao lâu, tôi đã bước đến bệ đá.

Sue và tôi quỳ xuống ngay tại đó.

Người đàn ông đứng chờ ở bệ đá chính là vị vua hiện tại, cũng là phụ hoàng của chúng tôi, Magus Delua Anareich.

[Buổi lễ giám định, chính thức bắt đầu]

Giọng nói âm vang hữu lực của vị vua vang lên trong sảnh lễ.

Đây chính là cha của tôi, nhưng tôi chỉ mới gặp ông vài lần mà thôi.

Thế nên, thay vì cảm giác máu mủ, tôi chỉ cảm giác được ông là một người vĩ đại có quan hệ người thân trong gia đình với tôi.

Cũng vì thế, áp lực tôi đang cảm giác mạnh hơn bao giờ hết.

Ngay cả khi tôi biết là ông đang nói chuyện, nhưng không có từ nào lọt vào tai tôi cả.

[Nào, Shurein Zagan Anareich. Đứng dậy]

[Vâng]

Tôi đứng dậy theo chỉ thị của ông.

[Bắt đầu giám định]

Tôi bước tới trước vài bước rồi đứng lên cái ghế nhỏ được đặt trước bệ đá.

Nếu không có cái ghế này thì với chiều cao của tôi hiện tại tôi sẽ không thể với tới bệ đá được.

Có một viên đá nhỏ màu đen trên bệ đá.

Đây chính là viên đá Giám Định, nhưng nó nhỏ hơn tôi tưởng.

Chỉ đủ to để nằm gọn trong lòng bàn tay của người trưởng thành.

Tôi đặt bàn tay lên trên viên đá Giám Định.

Như được chỉ dẫn, tôi nghĩ trong đầu về việc muốn Giám Định bản thân.

Tôi thành công, chỉ số của tôi hiện ra.

『Nhân loại LV1 Tên: Shurein Zagan Anareich

Chỉ số

H P : 3 5 / 3 5 (Xanh lá)

M P : 3 4 8 / 3 4 8 (Xanh dương)

S P : 3 5 / 3 5 (Vàng)

: 3 5 / 3 5 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 20 (chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 20 (chi tiết)

Chỉ số Ma lực Trung bình: 314 (chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung bình: 299 (chi tiết)

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 20 (chi tiết)

Skill

「Nhận Thức Ma Pháp LV8」 「Điều Khiển Ma Pháp LV8」 「Ma Lực Tiến Công LV6」 「Thụ Hưởng Ma Lực LV5」 「Ma Lực Tấn Công LV3」 「Tốc độ hồi MP LV7」 「Giảm Tiêu Thụ MP LV2」 「Tài Năng Kiếm Pháp LV3」 「Phá Hủy Tăng Cường LV2」 「Ý Chí Chiến Đấu LV2」 「Thụ Hưởng Sinh Lực LV1」 「Tập Trung LV5」 「Chính Xác LV1」 「Né Tránh LV1」 「Tăng Cường Thị Giác LV4」 「Tăng Cường Thính Giác LV7」 「Tăng Cường Khứu Giác LV2」 「Tăng Cường Vị Giác

LV1] [Tăng Cường Xúc Giác LV1] [Sức Sống LV5] [Tổng Lượng
Ma Lực LV8] [Dẻo Dai LV5] [Chống Chịu LV5] [Mạnh Mẽ LV5]
[Cứng Rắn LV5] [Pháp Sư LV8] [Bảo Vệ LV7] [Chạy LV5] [Sự
Bảo Vệ Của Thiên Đường] [$n \% I = W$]

Skill Points: 1 0 0 0 0 0 』

Tôi đã thấy chỉ số của mình.

Cùng lúc đó, kết quả Giám Định cũng được hiển thị trên màn hình gắn trên bức tường ở sau bệ đá.

Màn hình này nối trực tiếp với viên đá giám định này, nên kết quả giám định mới có thể được hiển thị như thế.

Thế giới này không có khái niệm thông tin cá nhân.

Căn phòng trở nên xôn xao hẳn lên.

Đức vua cố gắng làm mọi người bình tĩnh lại, nhưng sự xôn xao không dứt.

Hẳn là chỉ số của tôi cực kì khác thường.

Đúng như tôi đã đoán.

Những chỉ số liên quan đến ma pháp của tôi cực kì cao.

Anna đã xác nhận chuyện đó.

So với chỉ số thân thể bình thường ở tuổi này của tôi thì nó quá cao.

Không, hẳn là chỉ số thân thể của tôi cũng cao hơn thường, nhưng mà không tới mức kinh khủng như ma pháp.

Nên, chỉ số cực kì mất cân bằng như thế.

Về skill, tôi biết rằng có một tồn tại được gọi là Lời Thánh Thần sẽ luôn thông báo mỗi khi một cá thể lên cấp hay là nhận được skill.

Nhưng mà tôi có hai skill không rõ ràng.

Đó là "Sự Bảo Vệ Của Thiên Đường" và skill cuối cùng nhìn cứ như một mớ chữ loạn xạ.

Tôi tò mò nên tôi đã thử Giám Định chúng.

『Sự Bảo Vệ Của Thiên Đường: Nhận được sự bảo vệ thần thánh từ thiên đường. Trong bất kì trường hợp nào cũng sẽ dễ dàng đạt được kết quả mong muốn hơn』

『 $n \% I = W$: Không thể Giám Định』

Gì thế này?

Skill "Sự Bảo Vệ Của Thiên Đường" quá mức bá đạo đi.

Một skill đáng được danh hiệu ăn gian.

Nhưng mà nó chỉ nói là "dễ dàng hơn", tức là không phải lúc nào cũng sẽ như tôi muốn.

Mặc dù skill này tốt như thế, nhưng tự phụ là cấm kị.

Còn skill còn lại vẫn là một bí ẩn.

Tên đọc không hiểu gì cả, tác dụng cũng không thể giám định ra được.

Tôi không biết skill này là skill như thế nào cả.

Hơn nữa việc viên đá giám định cấp cao nhất không thể đưa ra được kết quả thực sự không hiểu được.

Nếu mà viên đá này không Giám Định nó được, thì không gì có thể cả.

Thực sự rất khó hiểu.

[Đây không phải là y chang như con gái của Công Tước sao?]

[À, là thiên tài đó]

[Nhưng mà Hoàng Tử cũng là thiên tài y như con gái của Công Tước ấy, không thậm chí ngài ấy còn có tiềm năng lớn hơn cả thế nữa]

Trong cơn xôn xao ở trong sảnh làm lễ, "con gái của Công Tước" được lặp đi lặp lại khá nhiều.

Vậy ra có người khác có chỉ số giống với tôi sao?

Cứ tưởng chỉ mình Sue là như thế chứ...

[Im lặng!]

Khi đức vua la lên, cả sảnh trở nên im lặng.

Đức vua đưa tôi một mảnh giấy.

Mảnh giấy này là một công cụ ma pháp được nối với viên đá Giám Định và kết quả Giám Định sẽ được ghi lên một tờ giấy bình thường bằng một công cụ in ma pháp khác.

Tôi trang trọng nhận lấy nó.

Rồi cúi đầu thật sâu và lùi lại.

Như thế, việc Giám Định tôi đã kết thúc.

Tiếp theo là tới lượt Sue.

Hiển nhiên khi thấy chỉ số của Sue không kém gì tôi thì sánh lẽ lại một lần nữa ồn ào hẳn lên.

Nhưng mà, khác với tôi thì Sue không có "Sự Bảo Vệ Của Thiên Đường" và skill bí ẩn kia.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Kẻ Mạnh Nhất Là Kẻ Sống Sót, Hay Tôi Tưởng Thế, Nhưng...

Di chuyển một cách lặng lẽ.

Vừa di chuyển tôi vừa quan sát những cuộc chiến của những con quái vật khác, rồi bỏ chạy thật nhanh.

Thiệt tình, Tầng Hạ đáng sợ quá đi.

Con bộ ngựa mà tôi tưởng là mạnh nhất thực ra chỉ là tầm trung ở khu này.

Nơi này đầy rẫy những con quái vật mạnh ngang con nhện lớn đã ăn thịt con bộ ngựa, như một con sư tử có cánh rồi một con thường luồng nhìn giống bản tiến hóa của con rắn.

Nai wa.

Vừa di chuyển vừa trốn nên tôi sẽ không bị bọn chúng phát hiện. Ít ra, tạm thời, tôi vẫn chưa bị phát hiện.

Nếu bị phát hiện là xong đời tôi luôn.

Và rồi thanh thể lực màu đỏ cuối cùng bắt đầu giảm xuống khi tôi cố gắng không ngủ mà cứ tiếp tục di chuyển.

Tôi vẫn chưa biết tại sao nó bắt đầu giảm xuống, nhưng mà bây giờ thì đã có giới hạn thời gian.

Trước khi con số 38 này đạt mức 0 thì tôi phải kiểm được thức ăn.

Nhưng mà, vì không có mục tiêu nào thích hợp để tôi sẵn nên tôi quyết định đi ngủ.

Nói thật là.

Tôi không ngủ nổi.

Dĩ nhiên rồi.

Trước giờ tôi sẽ làm một cái căn nhà đơn giản rồi ngủ trong đó để lúc ngủ tôi an toàn.

Nhưng mà khi chỗ tôi muốn ngủ đầy rẫy quái vật kinh khủng như thế này thì một căn nhà đơn giản là không đủ.

Nếu muốn an toàn tôi cần một căn nhà kiên cố, nhưng như thế tôi lại sợ mình nổi bật. Tôi không muốn nổi bật quá.

Nói chung là Rồng Đất đáng sợ lắm.

Nếu làm một cái tổ kiên cố, lỡ Rồng Đất xuất hiện thì sao?

Ể, phức cảm đàn áp hả?

Sao tôi biết được?

Tôi chỉ biết là Rồng Đất rất đáng sợ, cực kì đáng sợ.

Không, không.

Nên, lần đầu tiên trong đời tôi ngủ mà không thèm làm tổ.

Tôi đã rất sợ.

Trước giờ tôi không biết ngủ nơi không có mái nhà che lại cảm giác đáng sợ như thế này.

Tôi ngủ gật đi, bị dựng dậy bởi tiếng động, rồi lại ngủ gật nữa.

Cứ thế, ngủ một cách yên tĩnh là không thể.

Lần sau, có lẽ vẫn cứ nên xây một căn nhà đơn giản để tạm thư giãn tinh thần.

Mặc dù tôi vẫn có thể chịu đựng bây giờ, nhưng mà nếu cứ thiếu ngủ thế này, tôi nghĩ là sẽ có chuyện.

Hiện tại vẫn ổn vì kiếp trước thời gian ngủ trung bình trong ngày của tôi chỉ là 4 tiếng.

Giấc ngủ không nói, vấn đề chính là thức ăn.

Trong cái nơi đáng sợ này, tôi phải kiếm thức ăn.

Mặc dù nhìn cứ như tôi đang gặp bất lợi, nhưng vẫn có cách.

Có nguồn thức ăn có thể kiếm được một cách dễ dàng.

Tôi đã nghĩ về chuyện đó.

Ở dưới này quái vật quá mức mạnh mẽ đi.

Nhưng trong số những con quái vật ở dưới đây cũng có những con quái yếu thường thấy ở Tầng Thượng.

Một trong số đó là con rắn.

Không ngờ có ngày tôi nói con rắn nó yếu.

Nên tôi tò mò không biết ở dưới đây lũ quái vật yếu đó ăn gì.

Vì đơn giản là chỉ có kẻ yếu mới bị ăn.

Điều đó là hiển nhiên ở thế giới chỉ kẻ mạnh sống sót như thế này.

Từ trước tới giờ mê cung này luôn là thế.

Nhưng mà vẫn có những kẻ yếu(như tôi) này đi khắp nơi.

Lũ ong đã săn những con quái vật yếu như thế để sống.

Sau khi quan sát lũ quái vật yếu một thời gian, tôi chợt nhận ra chúng có một điểm chung.

Chúng có độc.

Đây gọi là tìm thấy ánh sáng hi vọng.

Tôi được sinh ra với "Kháng Độc" nên tôi quên mất, nhưng người bình thường sẽ không ăn độc.

Mặc dù chúng yếu, nhưng những con quái không có "Kháng Độc" sẽ không chủ ý ăn chúng vì chúng có độc.

Vậy nên ngay cả khi tôi bị phát hiện cũng chưa chắc là tôi sẽ bị giết.

Nhưng mà cứ trốn tiếp vẫn tốt hơn, thà cẩn thận còn hơn là chết.

Những con quái vật yếu chủ yếu ăn hai thứ.

Một là những quái vật yếu hơn nó.

Đây là nguồn thức ăn chính.

Một kẻ yếu đánh với một kẻ yếu khác.

Nên nếu tôi có thể xác nhận là không có quái vật nào quá mạnh ở gần đó thì tôi sẽ lại giờ trò đánh lén.

Hai là một con quái vật mà lũ quái vật yếu sẽ ăn khi không còn lựa chọn nào khác.

『Elro Gereish LV3 Giám định chỉ số thất bại』

Một con côn trùng đẹp màu đen.

Nhìn hơi giống một con ốc sên hơn.

Chúng bám vào thành mê cung và chậm rãi bò.

Bề ngoài nhìn không khác gì ốc sên.

Hãy gọi nó là côn trùng ốc sên.

Có rất nhiều côn trùng ốc sên ở khu Tầng Hạ.

Miền sao gần đó có một bức tường thì sẽ có ít nhất một con như thế.

Nhiều đến mức đó.

Tôi đã ngây thơ nghĩ về việc tại sao không có con quái vật nào ăn chúng mặc dù chúng nhiều như thế.

Ừ, tôi đã ngây thơ.

Lẽ ra phải đến đường cùng mới phải lựa chọn ăn loại quái vật này.

Bây giờ có hối cũng không kịp.

Sau khi ăn một con thì tôi đã hiểu bọn này là biện pháp cuối cùng.

Vâng tôi đã ăn một con.

Tôi đã ăn rồi.

Tôi kéo nó từ trên tường xuống rồi nhanh chóng giết nó bằng "Nanh Độc" mà không biết nó đáng sợ cỡ nào.

Tôi muốn cảnh báo cho tôi trong quá khứ biết, lúc ấy đã nói "itadakimasu" dễ dàng như thế.

Thực sự chúng dở tệ.

Mùi vị ấy không phải là mùi vị của thế giới này.

Sau khi hồi sinh thành nhện tôi đã ăn nhiều thứ, nhưng mà bọn này nhất định là mục tiêu cuối.

Tệ đến mức mà HP của tôi giảm khi ăn nó.

Chắc chắn lẽ ra chúng không phải là thức ăn.

Vì lí do nào đó skill "Kháng Ăn Mòn" của tôi đã lên cấp, nhưng mà nghĩ theo cách bình thường thì đó không phải điều tốt.

Nếu tôi không tin vào việc ăn không bỏ mửa thì tôi đã không ăn hết rồi.

Nên, cơ bản là muốn thì sẽ có thức ăn ngay.

Đổi lại là cơn đau không gì sánh bằng.

Mà nếu phải chọn giữa chết đói hay đau như chết vì ăn đồ ăn dở. Hẳn là tôi sẽ chọn đau như chết.

Cứ coi là trừ phi gặp đường cùng thì tôi sẽ không ăn con côn trùng ốc sên.

...Mong là tôi sẽ không bao giờ gặp đường cùng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Độc Độc

Hôm nay tôi lại vừa đi vừa trốn.

Mặc dù khu vực mê cung ở Tầng Thượng có nhiều đường rẽ, nhưng khu vực này chỉ có một đường thẳng lớn mà thôi.

Điều tốt là tôi sẽ không đi lạc, điều xấu là nếu đường này đi về hướng Tầng Cuối thì tôi chắc là khỏi quay lại?

À thôi bỏ qua tưởng tượng xui xẻo đi.

Chắc chắn đây là đường đi Tầng Trung.

Cứ tin là thế đi!

Thanh thể lực màu đỏ lại sắp giảm nữa.

Lần trước tôi đã ăn con côn trùng ốc sên, nhưng nó là biện pháp cuối cùng.

Ngay bây giờ có hai ba con đang bò trên tường, nhưng mà tôi không muốn cố tình ăn nó lần nữa...

Vị dở như thế thì không có con quái vật nào lại có thể thích ăn nó được.

Nên nhân lúc thanh thể lực còn đủ thì tôi muốn tìm một bữa ăn bình thường.

Đừng cãi với tôi rằng quái vật có độc có bình thường hay không.

Vì tôi ăn nhiều thứ có độc rồi nên đó là bình thường.

Là vậy đó.

Tôi không ngờ mình lại muốn ăn cái gì đó ngon lành nhiều đến thế.

...Tôi nhớ mấy ly mì quá.

Rồi, đằng trước, an toàn!

Đằng sau, ăn toàn!

Xung quanh không có nguy hiểm!

Tốt tốt.

『Elro Randanel LV8 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randanel LV7 Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Randanel LV7 Giám định chỉ số thất bại』

Là bộ ba quái vật thân thiết.

Mấy tên này ở đâu và ở lúc nào cũng đi theo bộ ba hết.

Nhưng mà đúng là Tầng Hạ có khác, cấp độ của chúng khá cao.

Nếu như cấp 10 là lúc quái vật tiến hóa thì cái tên cấp 8 đó hẳn là sắp tiến hóa.

Tương lai đó sẽ không đến được rồi.

Tôi yên lặng đi đến đằng sau chúng.

Và rồi, vũ khí mới xuất hiện, Ném Lưới!

Ể, cái tên nói lên tất cả hả?

Kệ đi, không phải lúc nào tôi cũng đặt được tên hay ho.

Để nghĩ ra cái tên Chùy Tơ tôi cũng phải mất ngủ mấy hôm.

Nếu như lần nào cũng phải chất lượng như thế là quá hư cấu.

Nên, Ném Lưới, đi!

Đừng nghĩ rằng nó chỉ là ném lưới đơn thuần.

Vũ khí này, un, không có tên hay ho thì cũng hơi uổng thật, ơ, muốn giải thích à?

Ừ ừ, cái lưới này, khi ném thì nó là một cục tơ thôi, nhưng mà khi đến gần mục tiêu nó sẽ bung ra thành một cái lưới to!

Đây là sản phẩm của combo "Tơ Nhện" và "Điều Khiển Tơ".

Ba con quái vật bị trói chặt vào lưới không giãy giụa gì được.

Hahaha.

Hốt được mẻ lớn rồi!

Rồi bây giờ chỉ cần dùng "Nanh Độc" giết từng con một.

Hai, cạp!

《Đã đủ điều kiện. Nhận được danh hiệu 『Dụng Độc Giả』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Dụng Độc Giả』, học được skill 『Tổng Hợp Độc LV1』 『Ma Pháp Độc LV1』 》

Ô?

Ồ?

Tôi nhận được một danh hiệu kìa!

Là độc hải? Là độc đó!

Không, cuối cùng, sử dụng độc từ lúc mới sinh ra tới giờ.

Vậy nhận được danh hiệu này khó thế sao?

Nói thật thì toàn bộ danh hiệu tôi đã nhận được trước giờ đều có điều kiện cực kì hà khắc.

Thế danh hiệu khó kiếm thế sao?

Mà tôi vẫn kiếm được, nên không sao hết.

Những skill đã xuất hiện là "Tổng Hợp Độc" và "Ma Pháp Độc".

"Ma Pháp Độc", như bình thường, tôi không biết sử dụng, nên cứ để yên đó.

Số phép thuật tôi có lại thêm một.

Còn về "Tổng Hợp Độc", tôi không biết nó dùng làm gì.

"Tổng Hợp Độc", vậy là tôi có thể tạo ra độc hải?

Nhưng mà tôi là nhện, kiểu gì tôi cũng sẽ tạo ra độc mà.

Không không, tạm thời hãy khoan nghĩ đến xác nhận skill đã.

Đầu tiên là phải giết hai con còn lại.

Nên, tôi cần chúng bằng "Nanh Độc"

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV1』 đã trở thành 『Nanh Độc LV2』 》

Ô?

Ố??

Ồ???

Hôm nay là ngày độc à?

Tốt tốt.

Nếu 10 là cấp cao nhất thì hẳn cấp 8 là độc cực kì mạnh rồi nhỉ?

Ngay cả dùng với mấy con ong có độc cũng có tác dụng cực kì rõ ràng.

Chuyện này còn vui hơn nhận được danh hiệu nữa.

Tuyệt.

Tôi kéo xác ba con quái vật đã chết vào bóng của một tảng đá.

Ugu, với chỉ số thấp như tôi kéo một lúc ba con quái vật khó thật.

Nếu kéo từng con một hẳn là dễ dàng hơn.

Hử?

Hình như trước đây tôi đã làm thế này rồi?

Lúc đó hình như tôi cũng hối hận là không kéo từng con một đi nhỉ?

Hmm?

Tôi không nhớ!

Tôi không nhớ có chuyện như thế xảy ra!

Không phải trí nhớ tôi kém!

Đơn giản là chuyện đó chưa xảy ra!

Được chưa nào!?

Tốt.

Tạm thời hãy thử dùng "Tổng Hợp Độc" trong lúc ăn.

Nhưng tôi vẫn chưa biết cách dùng, nên tôi cứ âm thầm niệm.

Rồi, tôi thì thảo rồi niệm "Tổng Hợp Độc"!

Khi tôi đang niệm thì có gì đó xuất hiện.

Cảm giác như xuất hiện một hình ảnh trong đầu như "Giám Định".

『Cửa sổ Tổng Hợp Độc』

『Độc Yếu』

『Độc Nhện LV8』

Gì đây?

À, nhưng mà nó hiện ra thế này nên chắc tôi có thể dùng "Giám Định".

『Cửa sổ Tổng Hợp Độc: có thể tổng hợp ra độc』

『Độc Yếu: độc cực kì yếu』

『Độc Nhện LV8: độc chết người của loài nhện. LV8 là rất mạnh』

Fumu.

"Độc Nhện" là loại độc gốc của tôi.

Chắc là "Tổng Hợp Độc" cấp 1 chỉ có thể tạo độc yếu.

Tôi chọn nó để thử nghiệm.

Một trái banh bằng nước xuất hiện trước mặt tôi rồi rơi xuống đất, tạo thành một vũng nước.

Lỡ tay.

Vậy ra phải có vật chứa hả?

Tôi thử Giám Định vũng nước.

『Bãi độc yếu』

Un.

Hắn là độc yếu.

Vậy là tôi có thể sử dụng "Tổng Hợp Độc" để tạo ra độc mà không cần dùng thêm vật liệu gì.

Cho con người hắn skill này rất tiện, nhưng tôi là nhện.

Có lẽ tùy cách sử dụng mà skill sẽ có ích.

Un.

Tạo ra độc mà không tốn gì thật là tuyệt.

À, không, chờ chút?

MP của tôi giảm rồi.

Vậy là không phải miễn phí.

A, độ hữu dụng của nó thay đổi ngay lập tức.

Mặc dù có khi lúc lên cấp thì tôi sẽ có thể tạo ra độc mạnh hơn nhưng mà tôi đã có thể làm ra một loại độc cực mạnh là "Độc Nhện" rồi.

Tôi không thấy skill này tốt cho lắm.

Nhưng mà ít ra cũng có ích một tí.

Thà có còn hơn không có những skill liên quan tới ma pháp.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Ngã Ba?

Tôi tiếp tục đi thẳng và rồi cuối cùng, tôi đã đến nơi!

Một ngã ba!

Đường?

Un.

Một khu vực lớn một cách vô lý đang ở trước mặt tôi.

Nên tôi nói, đường chia làm hai ngã, đúng hơn là, đường nó rộng hẳn ra, hay đúng hơn nữa là, con đường biến mất rồi.

Nó rộng đến mức tôi không thể thấy được hai bên tường mặc dù tôi có "Dạ Nhân".

Ở...

Giờ tôi phải đi đâu đây?

Trước giờ chỉ có một đường đi thẳng nên tôi không sợ đi lạc, nhưng mà với đường đi rộng thế này thì tôi bó tay.

Cứ như đi lạc vô sa mạc.

Không biết phải đi hướng nào là hết sức đáng sợ.

Nếu tôi không nhầm thì sau khi đi một quãng đường dài liên tục mà quang cảnh không đổi thì một người sẽ vô ý thức đi theo đường vòng, cuối cùng quay lại chỗ khởi điểm.

Mặc dù tôi không nghĩ là chuyện tương tự sẽ xảy ra với cơ thể nhện, nhưng tôi thực sự không biết phải đi hướng nào.

Nếu muốn cái gì đó làm mốc thì chỉ có vài cột đá.

Toàn bộ cột đá đều nhìn như nhau, nên dùng làm cột mốc là vô vọng.

Vì có côn trùng ốc sên ở khắp nơi nên tệ nhất thì tôi cũng không chết đói được.

Nhưng mà nếu có bị lạc tôi cũng không biết là mình bị lạc được.

Tạm thời hãy làm theo cách cổ điển là đi dọc bờ tường.

Như thường lệ, tôi đi dọc bờ tường bên phải.

Nhưng mà thực sự khu vực này rộng thật đó

Chiều ngang thật đáng kinh ngạc.

Hơn nữa nó còn rất cao.

Trần mê cung chỗ này được những cột đá chống đỡ cao khoảng 100 mét.

Chiều cao chóng mặt.

Thế nên, mặc dù đang ở trong một mê cung nhưng không hề có bất kì cảm giác tù túng gì cả.

Phải nói sao nhỉ, mặc dù nơi này toàn đá là đá, nhưng nó vẫn có sự hùng vĩ của tự nhiên.

Khi ở trong khung cảnh như thế này, tôi thực sự hiểu ra sự tồn tại của mình nhỏ bé như thế nào.

Ở kiếp trước, thường có những chương trình TV nói về những kì quan thiên nhiên ở những nơi trước kia chưa được khám phá.

Lúc ấy tôi không cảm giác ấn tượng bởi khung cảnh đó cho lắm.

Đối với tôi lúc ấy, khung cảnh tuyệt đẹp trên màn ảnh không khác gì một câu chuyện không can hệ đến tôi đang xảy ra ở một thế giới khác.

Không hề có cảm giác kinh ngạc, chỉ có hờ hững.

Tôi còn không nhớ tại sao mình lại xem chương trình ấy nữa.

Nhưng tôi đang ở ngay đây.

Ngay bây giờ tôi đang ở thế giới này.

Đây không phải là không can hệ.

Tôi không thể cứ hờ hững được.

Nếu như vẫn còn là người, cảm giác ấn tượng với nơi tôi đang ở hiện tại là chuyện không tưởng.

Hơn nữa, nếu tôi vẫn còn ru rú ở trong cái tổ ấm cúng của tôi thì tôi đã không thể có cảm giác này.

Có lẽ tôi nên cảm ơn những con người đã kéo tôi ra khỏi tổ.

Không, tôi nghĩ lại rồi.

Dĩ nhiên là không được.

Làm sao cảm ơn mấy tên đó được.

Lần sau tôi mà gặp bọn chúng, tôi sẽ trói chúng lại bằng tơ, kéo chúng vào mê cung rồi cắn chết bằng "Nanh Độc".

Fuu.

Tôi chợt nhớ lại một việc không hay ho gì.

Tôi nên tiếp tục tận hưởng khung cảnh tuyệt vời này để bình tĩnh lại.

『Bugragratch LV14 Giám định chỉ số thất bại』

Một con quái vật khổng lồ chậm rãi xuất hiện.

Mặc dù bề ngoài của nó hơi giống con lười, nhưng mà hàm răng của nó lại không như thế.

Hàng trăm tá răng lởm chởm lòi hẳn ra ngoài, cứ như hàm răng của một con cá sấu.

Hơn nữa hàm răng ấy nằm trên cơ thể của một con khỉ, cảm giác nó mang lại là sự không cân xứng và quái dị.

Tôi không bình tĩnh nổi.

Thôi kệ.

Đây mê cung.

Không phải thiên nhiên.

Đây nguy hiểm.

Ô-kê?

Ừ hiểu rồi.

Rồi tôi bắt đầu ẩn thân và bỏ chạy.

Cuối cùng tôi vẫn không bị phát hiện.

Tôi đã tưởng tượng ra thứ tôi không muốn nhất.

Khu vực rộng không tưởng này, đừng nói nó là Tầng Cuối chứ?

Mặc dù tôi không biết sự khác biệt giữa mỗi Tầng là gì, nhưng mà sau khi đi một đường thẳng rất dài, rồi lại lọt vào một khu vực rộng lớn không thấy biên giới, nếu có lẽ chuyển khỏi một Tầng cũng không có gì lạ.

Con đường mòn lúc trước là một đường thẳng, hơn nữa không có cảm giác đang đi xuống, có khi nào độ dốc quá ít nên tôi đã không để ý?

Nếu nghĩ kĩ, hẳn là vậy rồi?

Không không.

Chắc chắn không phải thế, nhỉ?

Tôi chỉ đơn giản là đi vào một khu vực cực kì rộng lớn thôi.

Un.

Hay đúng hơn là, tôi đã trên đường lên đến Tầng Trung.

Ừ, cứ coi như thế đi.

Ừ, chắc chắn ở đây là Tầng Trung.

Ít nhất là tôi đã ra khỏi khu vực Tầng Hạ nguy hiểm.

『Bugragratch LV8 Giám định chỉ số thất bại』

『Bugragratch LV4 Giám định chỉ số thất bại』

『Bugrgratch LV11 Giám định chỉ số thất bại』

Mấy con quái vật như thế ở Tầng Trung làm gì nhỉ?

Tôi là người vô hình.

À không là nhện mới đúng.

Tạm thời, tôi lại ẩn thân.

Rồi trốn đi.

Sau khi tách một khoảng đáng kể, tôi chợt nhớ ra mình chưa Giám Định tên con quái lúc này.

『Bugrgratch : Một con quái có hình dạng và hàm răng to lớn gồm ghiếc. Chúng thường đi theo bầy và hành động chung với nhau, tấn công con mồi cùng lúc』

A, haa~

Mặc dù chúng trông mạnh mẽ nhưng chúng lại là loại quái vật hành động theo bầy.

Tôi không thắng nổi đâu.

Un.

Hãy bỏ qua ý nghĩ đây là Tầng Trung đi.

Độ khó này không thể nào là Tầng Trung được.

Haa, tôi sẽ cầu trời đây không phải là Tầng Cuối.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 49: "Giám Định"-San, Cậu Thực Sự Là Một Skill Bá Đạo Mà

Tôi tiếp tục vừa đi vừa trốn.

Sau khi ăn thịt ba con quái vật kia thì thanh thể lực màu đỏ đã đầy là tiếp tục không giảm nữa.

Un?

Tôi khá chắc chắn là lượng thể lực khá nhiều, vì ăn xong một con là thanh thể lực gần như đầy lại rồi, nhưng mà....

Lí do cho việc này, liệu có phải là vì skill "Ăn Nhiều" không?

Nó đã trữ lượng thức ăn thừa hử?

Nếu tôi không nhầm thì chuyện này chỉ xảy ra sau khi tôi có được skill "Ăn Nhiều".

Nếu nghĩ kĩ lại thì rõ ràng có liên quan.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV7』 đã trở thành 『Giám Định LV8』》

Ô?

Ố??

Ồ!??

"Giám Định" lại đến rồi!

"Giám Định"-san lại đến!

Cứ thế này là tôi khỏe rồi!

Nghĩ đến sự tiến bộ từ lần trước, lần này liệu có thể mong chờ ít nhất bằng cỡ đó không?

Được không?

Tôi sẽ không tha thứ nếu cậu lại vô dụng như trước đâu nhé?

Cậu vượt qua được hàng rào mà tôi đã nâng lên cao hơn lần trước không?

Không được chơi ăn gian mà đi ở dưới nghe chưa?

Rồi, kết quả Giám Định ra sao nào?

『Taratect Nhỏ LV3 Không tên

Chỉ số

HP: 38 / 38 (Xanh lá)

MP: 38 / 38 (Xanh dương)

SP: 38 / 38 (Vàng)

: 38 / 38 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 21 (chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 21 (chi tiết)

Chỉ số Ma lực Trung bình: 19 (chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung bình: 19 (chi tiết)

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 369 (chi tiết)

Skill

「Hồi HP tự động LV2」 「Nanh Độc LV8」 「Tổng Hợp Độc LV1」
「Tơ Nhện LV8」 「Điều Khiển Tơ LV5」 「Ném LV1」 「Tập Trung LV1」 「Chính Xác LV1」 「Giám Định LV7」 「Kiểm Định LV3」 「Ẩn Thân LV5」 「Ma Pháp Dị Giáo LV2」 「Ma Pháp Bóng LV1」 「Ma Pháp Độc LV1」 「Ăn Nhiều LV3」 「Dạ Nhân LV1 0」 「Tăng Tầm Nhìn LV1」 「Kiểm Định LV7」 「Kháng Tê Liệt LV3」 「Kháng Thạch Hóa LV2」 「Kháng Axit LV3」 「Kháng Ăn Mòn LV3」 「Kháng Sợ Hãi LV5」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn LV5」 「Mạnh Mẽ LV2」 「Cứng Rắn LV2」 「Idaten LV2」 「Cấm Kị LV2」 「 $n \% I = W$ 」

Ế?

Thật á?

Không đùa?

Không phải tôi nhìn nhầm?

Ô, ồ, ồ,oooooooo!?

Đã thấy được skill!

Thiệt tình đó, "Giám Định"-san à, làm tốt lắm!

Cậu đã vượt qua hàng rào một cách rục rồ!

Yahoo!

Đến chuỗi ngày rục rồ của tôi rồi!

"Giám Định"-san, cậu thật là tuyệt vời.

Cám ơn.

Thật đó, cám ơn!

Như thế này tôi sẽ có thể Giám Định kếp những skill mà tôi không rõ tác dụng!

Cái, nào, trước, đây?

Hãy bắt đầu với skill "Ăn Nhiều" đi.

『 Ăn Nhiều : Có thể ăn nhiều hơn so với sức chứa của bụng. Những phần dư sẽ được chứa thành chất béo dự trữ. Nhưng mà cân nặng sẽ tăng lên dựa theo lượng dự trữ. Lượng có thể dự trữ tăng lên theo cấp độ 』

Ô-ô.

Hô hô.

Gần như là đúng như dự đoán.

Nghĩa là, skill sẽ cho phép thanh thể lực không giảm xuống miễn sao tôi còn ăn nhiều hơn mức cần thiết.

Nhưng mà tôi sẽ lên cân.

Tôi mập lắm hả?

Tôi không cảm thấy thế.

Vì tôi là nhện nên không khác biệt lắm nhỉ?

Nếu là người thì hẳn đó là chuyện rất phiền phức.

Tiếp theo là cái này.

『Mạnh Mẽ: Tăng chỉ số tấn công trung bình bằng với cấp độ skill』

Hơ.

Hiểu rồi.

Vậy đây là một skill tăng chỉ số cơ bản.

Nghĩ lại, hình như skill này đã lên cấp lúc tôi lên cấp.

Tôi cứ tưởng sức tấn công của tôi tự nó tăng tới 2 điểm, nhưng có vẻ đó là nhờ skill này.

Vậy có nghĩa là.

『Cứng Rắn: Tăng chỉ số phòng thủ trung bình bằng với cấp độ skill』

Như dự đoán, đây chính là phiên bản phòng thủ của "Mạnh Mẽ".

Fumu, mặc dù tác dụng không có bao nhiêu, nhưng mà với chỉ số rác rưởi của tôi thì được điểm nào hay điểm ấy.

Tiếp tục nào!

Skill tiếp theo, đây là lần đầu tiên tôi thấy skill này.

Nhưng mà nó cấp 2, hẳn là nó đã lên cấp lúc nào đó. Vậy là tôi lỡ mất không nghe giọng nói trên trời cao?

『Idaten: Chỉ số tốc độ trung bình được cộng thêm 100x cấp độ skill. Hơn nữa, mỗi lần lên cấp được cộng thêm 10x cấp độ skill.』

Hả?

A, ơ, hả?

A, vậy là nhờ skill này mà tốc độ của tôi cao một cách bất thường.

Hiểu rồi, hiểu rồi.

Haiiiiiiii!?

Ơ, cái skill vô lí này là thế nào?

Cứ tưởng nhờ chủng loại của tôi mà tốc độ tôi cao, hóa ra là tại cái này hả?

Ồ.

"Idaten", đừng nói đây là quyền lợi của người luân hồi chứ?

Ồ!

Thật à!?

Được sinh ra với một skill hiếm, quyền lợi của người luân hồi sướng quá!

Danh hiệu "Idaten" của tôi trong game không phải để trưng đâu nhé!

Uhyaa!

Sự phấn khích của tôi tăng lên.

Vậy còn skill này?

『 $n \% I = W$: Không thể Giám Định』

Hử?

Không thể Giám Định?

Tại sao chứ?

Ơ.

Đã đi tới đây rồi mà còn gặp vấn đề sao.

Nhìn tên thì có vẻ là skill bị lỗi rồi.

Mặc dù hơi khó chịu tí, nhưng mà nếu không Giám Định được skill thì thôi vậy.

Mong là skill không mang tác dụng xấu.

Tôi bình tĩnh lại và giám định skill tiếp theo nữa.

『Cấm Kị: Một skill chỉ những ai đã vi phạm cấm kị mới có. Đừng bao giờ cho nó lên cấp』

Uwa.

Lần này lại là thông tin khó hiểu nữa, rồi quá đi.

Nhưng mà, rõ ràng, đây chắc chắn là một lời nguyền hay là skill có hiệu ứng xấu.

Uwa, tôi không cần nó đâu.

Dù có kêu đừng cho nó lên cấp đi nữa thì nó cũng đã lên cấp 2 trước khi tôi biết gì rồi.

Thiệt tình.

Sự phấn khích của tôi tụt thẳng xuống đáy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Mahou Shoujo Magica Kumoko ☆

TN: Mahou shoujo = cô gái phép thuật, magica = nghe cho hay, Kumoko = cô gái nhện

『Hồi HP Tự Động: Tự động hồi HP theo thời gian. Ngay cả những vết thương bình thường không hồi phục được cũng sẽ tự hồi phục』

『Nanh Độc : Một đòn tấn công mang thuộc tính độc bằng răng nanh』

『Tổng Hợp Độc: Sử dụng MP để tinh lọc và tạo ra độc như ý muốn. Loại độc có thể tạo ra dựa vào cấp độ skill. LV1: Độc Yếu』

『Tơ Nhện: Một skill đặc biệt của quái vật loài nhện. Có khả năng tạo ra tơ có tính chất như ý muốn. Những tính chất có thể chỉnh sửa: Độ dính, Độ đàn hồi, Độ dẻo dai, Sức mạnh, Kích cỡ, Bề mặt』

『Điều Khiển Tơ: Điều khiển tơ như ý thích』

『Ném: Tăng độ chính xác và sức mạnh khi ném bất kì thứ gì』

『Tập Trung: Khả năng tập trung tăng lên』

『Chính Xác: Tăng độ chính xác trong mọi trường hợp』

『Giám Định: Đọc được thông tin cho bất kì vật nào』

『Kiểm Định: Một skill bao gồm toàn bộ những skill thuộc dạng Nhận Thức. Bao gồm: Nhận Thức Ma Pháp, Nhận Thức Công Thức Ma Pháp, Nhận Thức Hữu Hình, Nhận Thức Hiện Diện, Nhận Thức Nguy Hiểm, Nhận Thức Chuyển Động, Nhận Thức Nhiệt Độ, Nhận Thức Phản Xạ, Nhận Thức Không Gian 』

『Ẩn Thân: Che dấu sự tồn tại của bản thân』

『Dạ Nhãn: Dù không có nguồn sáng vẫn có khả năng thấy khung cảnh xung quanh』

『Tăng Tâm Nhìn: Tăng tần số tiếp nhận ánh sáng của mắt』

『Kháng Độc: Khả năng phòng thủ đối với thuộc tính độc tăng lên』

『Kháng Tê Liệt: Khả năng phòng thủ đối với thuộc tính tê liệt tăng lên』

『Kháng Thạch Hóa: Khả năng phòng thủ đối với thuộc tính hóa đá tăng lên』

『Kháng Axit: Khả năng phòng thủ đối với thuộc tính axit tăng lên』

『Kháng Ăn Mòn: Khả năng phòng thủ đối với thuộc tính ăn mòn tăng lên』

『Kháng Sợ Hãi: Khó cảm nhận được sự sợ hãi hơn 』

『Miễn Nhiễm Đau Đớn: Hoạt động của cơ thể và đầu óc không bị ảnh hưởng bởi cơn đau』

『Giảm Đau Đớn: Cơn đau được giảm bớt. Dù thế, tín hiệu nguy hiểm vẫn còn lại』

Tôi Giám Định những skill còn lại.

Đa số kết quả đều như tôi đã đoán, nhưng mà cũng có vài skill làm tôi ngạc nhiên.

Đầu tiên là khả năng của skill "Tăng Tầm Nhìn" .

Vậy có nghĩa là tôi có thể nhìn được cả tia hồng ngoại và tia cực tím à?

(TN: vật lí lớp 12, mắt của tất cả các sinh vật có một tầm tiếp thu ánh sáng nhất định, của con người là ánh sáng ở tần số từ 430-770 THz, tia hồng ngoại là tia có tần số thấp hơn mức đó, tia cực tím là tia có tần số cao hơn)

Nhưng mà tôi có thấy được đâu.

Tại vì nó chỉ là cấp 1?

Hay là không có tia cực tím hay tia hồng ngoại nào ở trong mê cung này.

Dù không thấy thì tôi cũng không quan tâm lắm, nên không sao cả.

Khi tôi xem những skill thuộc dạng Kháng thì tôi nhận ra một sự thật đáng sợ.

Đa số những skill kháng đều có tác dụng như tên, trừ một.

『Thuộc tính Ăn Mòn: Thuộc tính của sự thối rữa thuộc về cái chết』

Thứ đáng sợ đó là gì vậy.

Cứ tưởng là skill làm cho việc ăn những thứ bị ôi thiu vẫn không sao, nhưng mà hóa ra nó là một thuộc tính kì lạ.

Thuộc tính kháng này tăng lên khi tôi ăn con côn trùng ố sên, vậy hóa ra đám đó có thuộc tính này?

Uwa.

Hèn gì nó có cái vị không thuộc về thế giới này.

Un.

Tôi sẽ đảm bảo ăn thịt con côn trùng ốc sên là lựa chọn cuối cùng.

Tiếp theo là tới skill "Kiểm Định"

"Kiểm Định", thậm chí còn tốt hơn tôi tưởng.

Sao lại nhiều skill loại Nhận Thức như thế?

Nghĩ kĩ lại thì, làm sao mà skill chất lượng như thế này lại chỉ tốn có 100 điểm skill vậy?

Tôi có kích hoạt từng cái được không?

Dĩ nhiên là không được.

Tôi đã thử nhiều lần rồi, hình như tôi chỉ có thể kích hoạt toàn bộ cùng lúc.

Tôi chỉ có thể chọn là TẮT hoặc MỞ. Không có kích hoạt từng cái được.

Mặc dù tôi chỉ muốn kích hoạt "Nhận Thức Hiện Diện" và "Nhận Thức Nguy Hiểm", vì tôi phải kích hoạt toàn bộ cùng lúc nên tôi không biết cái Nhận Thức nào để tách riêng thông tin ra.

Không có cách nào bộ não bé nhỏ của tôi có thể xử lí lượng thông tin lớn như thế được.

Bị đau đầu chỉ là sự khởi đầu mà thôi.

Cơ mà, chỉ thử một tí mà cấp độ của nó lại tăng lên nữa rồi.

Lượng thông tin không cần thiết làm tôi dễ bị mất lý trí hơn.

Mặc dù nó tốt vì nó có độ hiệu quả cao nhưng nó vô dụng vì nó hiệu quả quá cao.

Đúng là đàn gảy tai trâu, skill "Kiểm Định" mà lại đem đưa cho một con nhện dùng.

Haa.

Còn cái cuối cùng.

Tùy vào kết quả giám định thì tương lai trước mắt của tôi sẽ thay đổi thật nhiều.

Đó chính là Giám Định ba loại ma pháp.

Trước giờ, tôi không biết làm sao để sử dụng ma pháp, nên tôi đành phải để chúng yên ở đó.

Những skill này nếu có khả năng sử dụng hẳn là sẽ rất có ích.

Nếu sử dụng được những skill này tôi có thể tự gọi mình là pháp sư rồi.

Được.

"Giám Định"-san, làm ơn!

『Ma Pháp Dị Giáo: Một loại ma pháp ảnh hưởng trực tiếp đến linh hồn. Những ma pháp có thể sử dụng được thay đổi theo cấp độ skill. LV1: Khó Chịu LV2: Cơ Đau Vô Hình』

『Ma Pháp Bóng: Một loại ma pháp Bóng Tối cấp thấp, có khả năng điều khiển bóng. Những ma pháp có thể sử dụng được thay đổi theo cấp độ skill. LV1: Bóng Đen』

『Ma Pháp Độc: Một loại ma pháp điều khiển độc. Những ma pháp có thể sử dụng được thay đổi theo cấp độ skill. LV1: Chạm Độc』

Ô?

Oun?

Un.

Khá vô dụng.

Mặc dù so với lúc tôi không biết gì về chúng thì đã tốt hơn, nhưng mà sử dụng chúng vẫn là một vấn đề.

Cái "Ma Pháp Dị Giáo" này, nói cách khác nó là một loại tấn công tinh thần?

Cái Bóng và Độc thì đúng như tên.

Và có sẵn skill có thể sử dụng được ở cấp 1.

Mặc dù nó có sẵn ở đó, nhưng làm sao dùng được?

Hay là cứ niệm trong lòng giống "Giám Định"?

Được.

Vậy, 「Khó Chịu」 nào!

...

...

...

Không có gì xảy ra cả.

Hay là tại vì không có mục tiêu nên skill bị hụt nhỉ.

Để thử cái khác

「Bóng Đen」 !

...

...

...

Không có gì xảy ra.

「Chạm Độc」 !

...

...

...

Vẫn không có gì xảy ra.

MP cũng không giảm chút nào.

Không phải là dùng hụt mà đơn giản là không dùng được.

Thiệt tình chứ.

Không, mặc dù vốn là tôi không có bao nhiêu hi vọng cả, nhưng mà cuối cùng không được vẫn là không được.

À khoan đã?

Nếu tôi thử kiểm tra từ "ma pháp" với Giám Định chắc tôi sẽ biết thêm gì đó.

『Ma Pháp: một sự việc xảy ra dưới dạng một hiện tượng sau khi Ma lực được đổi thành skill』

Un, thật vô dụng mà.

Cơ bản là tôi vẫn chưa thể sử dụng ma pháp.

Đờ mờ.

Xem ra cái ngày tôi tự gọi bản thân là Mahou Shoujo Magica Kumoko vẫn còn xa vời.

Đệt.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S7: Con Gái Công Tước

Mặc dù buổi lễ giám định đã rất xôn xao, nhưng sau đó nó kết thúc một cách tốt đẹp.

Chỉ số cao một cách khác thường của Sue và tôi không phải là lí do duy nhất gây xôn xao.

Khi tôi nghe lén cuộc nói chuyện của những nhà quý tộc với "Tăng Cường Thính Giác" thì điểm skill của tôi có thể có được tăng sau khi lên cấp, và tôi bất thường vì tôi có những 100.000 điểm ngay khi đang cấp 1.

Nghĩ kĩ lại thì, điểm skill của Sue là 0.

Đây có lẽ là vì tôi đã được hồi sinh, nhưng mà tôi quan tâm việc có một [Con Gái Công Tước] cũng xuất hiện trong những cuộc bàn tán của mọi người cũng được sinh ra với điểm skill.

Khi tôi lắng nghe lời bàn tán của những nhà quý tộc thì có vẻ [Con Gái Công Tước] cũng đã trải qua buổi lễ giám định vài ngày trước tôi.

Thế rồi, cô ấy có chỉ số xuất sắc chưa từng thấy, ngoài ra còn có một lượng lớn điểm skill mà lẽ ra cô ấy không nên có.

Hơn nữa, cô ấy cũng có skill nhìn như nhiều chữ bị lỗi như tôi.

Tôi có một giả thuyết.

Nếu là thật thì tôi cần phải gặp 「Con Gái Công Tước」 này bằng mọi giá.

Cơ hội của tôi đến nhanh chóng.

Sau buổi lễ, chúng tôi chuyển địa điểm sang khu vực khác để tham dự một buổi tiệc nhẹ.

Sue và tôi được đức vua dẫn đi gặp mặt những nhà quý tộc đã xếp thành một hàng dài ở ngay giữa buổi tiệc.

Mỗi nhà quý tộc xuất hiện đều có mang theo con cái của họ, đều khoảng vào tuổi tôi hoặc lớn hơn một chút.

Nói cách khác, đây chính là nơi để các nhà quý tộc nhí bằng tuổi nhau làm quen.

Và rồi, tôi được làm quen với con gái của công tước.

「Rất hân hạnh được gặp ngài. Thần là con gái cả của nhà Công Tước Anabald, Carnatia Seri Anabald」

Là một bishoujo điển hình với mái tóc đỏ rực và một khuôn mặt kiên định.

Cô ấy có ngoại hình dễ dàng thu hút sự chú ý của mọi người nhìn, nhưng quan trọng hơn thế, bằng "Nhận Thức Ma Pháp" tôi có thể thấy được lượng Ma Lực khổng lồ của cô ấy.

Gần như nhiều bằng Sue và tôi.

Còn về nhà Công Tước Anabald, đó chính là một trong những gia đình quý tộc cao quý nhất trên đất nước này.

Ngoài việc có nhiều công lớn với quốc gia qua nhiều đời, lịch sử còn nói rằng huyết thống của gia đình này có liên hệ tới người Anh Hùng của mỗi đời.

Những người sinh ra trong nhà Anabald đều là những người tài năng và được huấn luyện từ nhỏ để có đủ khả năng và kĩ thuật thép để phục vụ cho quê hương.

Nhưng mà lượng ma lực của cô ấy thực sự rất bất thường.

Có thể nói cô ấy đã mạnh hơn người đàn ông tóc đỏ đứng bên cạnh, cha của cô ấy.

[Rất hân hạnh được gặp cô. Tôi là Shurein Zagan Anareich.
『Yoroshiku』]

Tôi đã có một giả thuyết, nên từ cuối cùng tôi nói bằng tiếng Nhật.

Mắt của cô con gái công tước mở to ra trong giây lát, rồi trở lại như bình thường.

Tôi đã xác nhận được giả thuyết của mình thông qua cử động nhỏ ấy.

[Phụ hoàng, con có thể nói chuyện với đứa trẻ này một lát được không?]

[Un?]

Đức vua hơi chần chờ một chút khi nghe yêu cầu của tôi.

Bởi vì sau lưng công tước còn rất nhiều quý tộc khác cũng đang chờ để được giới thiệu con cái của họ.

Nhưng mà tôi không thể bỏ cuộc được.

[Có thực sự cần thiết không?]

[Uumu]

Sau khi xem xét thật kĩ hàng quý tộc đang đứng chờ và công tước so với tôi, đức vua lên tiếng.

[Ta không ngại việc đó. Đừng bỏ đi quá lâu. Cố gắng quay lại càng nhanh càng tốt]

[Hai. Cảm ơn phụ hoàng]

Tôi nắm tay con gái của công tước và bắt đầu chạy như một đứa con nít.

Mặc dù tôi có thể cảm giác được khuôn mặt đang đổi của Sue ở sau lưng tôi, tôi không để ý nó.

Tôi ra ngoài sảnh và bước vào trong một căn phòng riêng được sử dụng làm phòng chờ khách.

Vì đôi khi có những nhà quý tộc rời khỏi sảnh tiệc để bàn bạc chuyện làm ăn, nên một căn phòng riêng ở gần sảnh như thế này là cần thiết.

Căn phòng này cách âm, và có lính canh ở bên ngoài nên cũng rất an toàn.

[Fuu. Ở đây hẳn là ổn]

Tôi nói tiếng Nhật một cách thoải mái.

[Không ngờ hoàng tử lại là một người luân hồi]

Cô con gái công tước cũng trả lời bằng tiếng Nhật.

[A, thật tình. Quá lâu rồi không nghe ai nói tiếng Nhật cả, thật cảm động quá đi]

Mặc dù hình tượng kiên định của cô gái không thay đổi, nhưng cô ấy lại cũng có cảm giác rất nhẹ nhàng.

[Tôi muốn hỏi, cô có kí ức nào về trường Cao trung Heishin không?]

Tôi hỏi về ngôi trường của tôi trước kia.

[Có nhiều lắm chứ. Cậu cũng là một người bạn cùng trường được luân hồi vào thế giới này cơ mà]

Như dự đoán, cô gái này có vẻ là một bạn cùng lớp cũ của tôi bị vết nứt bí ẩn trong phòng làm cho luân hồi tới thế giới này.

[Trước đây tôi là Yamada Shunsuke. Còn cô?]

[Buha! ?]

Khi tôi nói tên cũ của mình, đột nhiên cô gái cười lớn.

[Buhahahahahaha! Hi, Fuhahaha! C-cậu là Shun! Shun, một hoàng tử, kuku, thật là không hợp với cậu chút nào!]

Cô gái cười lớn như thế này.

Tại sao lại có cảm giác déjà vu nhỉ.

Mặc dù bề ngoài không hề có gì giống với kiếp trước, nhưng cô gái trước mặt tôi có cách nói chuyện và biểu hiện như một người quen của tôi.

[Đừng nói chú là Kanata chứ?]

[Ừ]

Lần này là tới lượt tôi.

Một trong hai người bạn chí cốt của tôi, một trong hai đồng chí game, Kanata, chính là cô gái này.

Bị hồi sinh lại thành một người hoàn toàn ngược lại với bản gốc.

[Đừng có cười. Bây giờ *anh* nhìn như thế này nhưng mà lúc mới hồi sinh *anh* cũng bị sốc đó]

[Không, xin lỗi. Nhưng mà lúc này chú cũng cười anh còn gì, cười còn chưa xong nữa kìa]

[Dĩ nhiên. Nhưng mà gặp được chú cũng đỡ thật. Trước giờ bơ vơ một mình khổ quá]

[Cái đó anh đồng ý với chú. Gặp được chú đúng là đỡ thật]

Kanata và tôi chạm nắm đấm vào nhau.

Rồi có âm thanh đập cửa ầm ầm.

[Có chuyện gì!?!]

Kanata hoảng sợ.

Tôi cũng hoảng sợ trong giây lát, nhưng khi biết đó là ai thì tôi bình tĩnh lại.

Hay nói đúng hơn là tôi hoảng sợ theo nghĩa khác.

Cánh cửa bị đập văng vào trong với tiếng ầm thứ hai.

Thủ phạm chính là Sue, đã kích hoạt "Ma Pháp Tiến Công" của em ấy để tăng chỉ số vật lý, em ấy đứng đó, chuẩn bị "Ma Pháp Tấn Công" trên nắm đấm đang giơ lên sẵn.

Sue nhìn thẳng về hướng tôi và Kanata, trực tiếp hướng đến Kanata.

[Sue, DỪNG LẠI, DỪNG LẠI!]

Tôi vội vàng nhảy vào giữa Sue và Kanata khi nắm đấm của Sue sắp đánh Kanata vắng đi.

[Em không để Nii-sama bị cướp đi đâu]

Sue ôm lấy tôi, thì thầm.

[Em gái của chú đáng sợ quá]

Kanata than bằng tiếng Nhật

Hôm đó, tôi đã gặp bạn cùng lớp đầu tiên.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Biết Được Sức Chiến Đấu Của Kẻ Thù Thật Tốt Nhỉ?

Tôi núp sau một tảng đá

『Elro Daznatch LV23

Status

H P : 7 8 6 / 8 1 8 (Xanh Lá)

M P : 3 3 5 / 3 3 5 (Xanh Dương)

S P : 7 7 9 / 7 7 9 (Vàng)

: 7 2 3 / 7 8 1 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

Cái tên đó đang từ từ đi tới gần tảng đá chỗ tôi đang núp.

Đó là cái gì vậy?

Phải tả sao đây? Đó là một con cá có tứ chi. Un, gần giống thế.

Một con quái vật kì lạ không thể tả được.

Mà, nó có kì lạ thế nào cũng không liên quan tôi.

À không thực ra có liên quan.

Nếu mà tôi bị phát hiện thì nguy hiểm.

Nhưng mà có chuyện quan trọng hơn thế!

Đúng vậy, "Giám Định"-san lại đột phá rồi!

Tôi cuối cùng đã có thể thấy được chỉ số của kẻ thù!

Mặc dù chỉ mới thấy được HP, MP và SP, nhưng mà quá tốt rồi nhỉ?

Mặc dù tỉ lệ thành công không cao lắm, khoảng ba, bốn lần mới thành công 1 lần, nhưng mà có thành công là được rồi.

Chỉ cần biết HP, MP và SP là đủ để xác định sức chiến đấu của kẻ địch rồi.

Không được cố gắng chiến đấu với những con quái có chỉ số cao hơn tôi quá nhiều.

Chiến thuật là giữ mạng càng lâu càng tốt.

Đây là chiến thuật mà tôi phải áp dụng với cái tên đang đi tới gần đây.

Vì nó có chỉ số quá kinh khủng.

HP tới 818 là sao?

Giết tôi 20 lần vẫn còn dư đó.

Lỡ lạng phát rồi sao?

Một con quái mặt ngu cũng có chỉ số thế này, hẳn là con Rồng Đất có chỉ số HP vào khoảng 4 chữ số.

Nai waa~

Trong vài ngày gần đây tôi đã hiểu được một chuyện, toàn bộ quái vật cấp cao hơn 10 đều rất mạnh.

Hẳn đây là cái lợi của những loài quái vật không cần tiến hóa khi đã đạt cấp 10.

Nghĩa là, dù cấp độ của một con quái dưới 10, nhưng mà nếu có con khác cùng loài trên cấp 10 thì tôi cứ bỏ chạy là tốt nhất

Ngược lại mà nói, một con quái mà tôi không thấy bất kì con nào cùng loài trên cấp 10 có nghĩa là nó yếu.

Nhưng mà có điều làm tôi ngạc nhiên là mấy con quái thường tôi đi săn cũng có chỉ số cao hơn tôi nhiều.

Thậm chí có con có chỉ số HP là ba chữ số.

Kiểu như "Thiệt hả? Mi mạnh dữ vậy hả?".

Nói cho công bằng thì nếu đánh trực diện với tụi nó thì tôi sẽ thua.

Nên tôi sẽ đánh cượng hết vào việc đánh lén.

Đó là lúc tôi quyết định như thế.

Nhưng mà tôi gọi những con quái vật cao cấp hơn tôi rất nhiều là kẻ yếu.

Lí do duy nhất tôi làm thế được là vì tôi có skill "Tơ Nhện" đủ sức làm bất động những con quái cao cấp.

Nếu không có skill này hẳn là tôi đã chết rồi.

Mặc dù chỉ số quan trọng nhưng mà skill cũng quan trọng không kém.

Nếu vậy thì tôi muốn có khả năng thấy skill của kẻ địch càng nhanh càng tốt.

Nếu biết được skill thì khi chiến đấu tôi sẽ có lợi hơn nhiều.

Nếu như bỏ hết skill đi thì tôi chỉ có một lợi thế là tốc độ.

Nếu như dùng lửa đốt đi "Tơ Nhện" và "Nanh Độc" bị vô hiệu bởi một loại thuốc giải nào đó thì tôi không thể thắng được.

Ôi...

Tệ quá, những cách làm vô hiệu hóa skill tệ hóa.

Nếu có những sự chuẩn bị kỹ càng đến thế thì tôi ngoài chết ra không làm được gì khác!

Mà, chắc là quái vật không thông minh thế đâu.

Nên một con quái vật yếu như tôi mới sống được đến giờ.

Có trí khôn rất là trọng yếu.

Là vũ khí mạnh nhất của con người.

Hmmm.

Con người.

Không biết con người khám phá được bao nhiêu phần của mê cung này rồi nhỉ?

Tôi chỉ gặp con người một lần duy nhất lúc bọn chúng đốt nhà tôi.

Mặc dù dấu chân người hẳn là vẫn còn đó, nhưng khi đang thám hiểm vòng vòng mê cung thì tôi chưa thấy dấu chân nào khác.

Dù sao đây cũng là mê cung rộng lớn nhất thế giới, hẳn là việc thám hiểm không tiến thêm được bước nào rồi?

Nếu nghĩ kĩ thì tôi chỉ cần phải ăn thịt quái vật, nhưng mà con người khi thám hiểm phải mang theo lương thực.

Trong một mê cung như thế này, không chuẩn bị đủ lương thực thì không thám hiểm gì được cả.

Chỉ mỗi việc đó đã là một vấn đề, vẫn còn vấn đề với quái vật nữa.

Nếu có skill nào giúp trừ đồ ở một không gian khác như "hòm đồ" hay là ma pháp thì dễ hơn một tí, nhưng chỉ một tí thôi.

Theo tôi nghĩ hẳn là con người chỉ có khả năng thám hiểm một phần khu vực Tầng Thượng mà thôi.

Nếu thế thì có thể giải thích việc không gặp dấu chân nào trên đường tôi đi.

Vậy những chỗ không có dấu chân người là giới hạn của loài người à?

Hmmm?

Mà khoan đã?

Lần đầu tiên tôi thấy dấu chân người là ở chỗ con nhện bụi và đám quái vật khủng khiếp nọ, hẳn là con người đã thám hiểm khu vực đó rồi?

Ế, thám hiểm khu vực đó được luôn à?

Mẹ tôi có mặt ở đó mà vẫn được à?

Đánh bại "nó" được không?

Không thể nào.

Nếu như tôi đoán đúng thì "nó" mạnh cỡ con Rồng Đất.

"Nó" có thể bị đánh bại à?

Không phải là vô vọng à?

Nếu như không phải là không thể, vậy con người mạnh đến mức nào?

Tôi đã tưởng tượng ra một vài thứ không vui.

Nếu như con người đủ sức đánh bại mẹ tôi thì tôi không nên ra ngoài làm gì.

Dù có giấy giụa cỡ nào tôi cũng không sống nổi đâu.

Nếu cứ thế sống ở trong mê cung này tốt hơn.

Tạm thời, hãy cứ đặt mục tiêu là lên Tầng Thượng đi.

Hãy tìm một chỗ mà con người chưa từng tới khi tôi lên tới Tầng Thượng.

Không, trước đó tôi có nên mạo hiểm đi Giám Định chỉ số của con người?

Tạm thời không cần vội.

Tôi còn chưa lên tới Tầng Thượng được cơ mà.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 52: Dây Nhợ Và Buồn Bã Và Cao Hứng Và

Ấn thân.

Phải, ồ!

Trái, ồ!

Trước, con mời!

『Elro Kohokoro LV7

H P : 6 7 / 8 9 (Xanh lá)

M P : 2 1 / 2 1 (Xanh Dương)

S P : 7 9 / 7 9 (Vàng)

: 5 4 / 8 5 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

Có một con quái vật nhìn giống con cuốn chiếu.

Mặc dù thân nó là con cuốn chiếu nhưng mà đầu nó là đầu chuột.

Tôi rất muốn biết nó là một con côn trùng hay là con thú có vú.

Nếu nó giống con cuốn chiếu thì khi nó cuộn người lại thì khả năng phòng thủ của nó sẽ tăng lên.

Trước đây khi đánh với con rùa khi nó rút đầu vào mai thì tôi phải tốn sức mới giết được nó..

Nếu như nó mà bị mắc vào lưới thì chưa kịp cuộn người lại là nó bị trói gô rồi nên không lo.

Nên, Ném Lưới, chuẩn bị.

Terya!

Dính!

Phần còn lại được "Điều Khiển Tơ" xử lí đơn giản.

《Đã đủ điều kiện. Nhận được danh hiệu 『Dụng Tơ Giả』 》

《Nhờ danh hiệu 『Dụng Tơ Giả』 , học được skill 『Điều Khiển Tơ LV1』 『Tơ Cắt Xén LV1』 》

《 『Điều Khiển Tơ LV1』 đã nhập chung với 『Điều Khiển Tơ LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Điều Khiển Tơ LV5』 đã trở thành 『Điều Khiển Tơ LV6』 》

Ô?

Ồ?

Tôi nhận được một danh hiệu!

Là "Dụng Tơ Giả"?

Chính là "Dụng Tơ Giả", mong muốn của tất cả những đứa bị chunnibyou?

Này cuốn chiếu, mi sẽ bị xử lí một cách nhanh chóng vì ta đang không có thời gian lo về mi.

Được không?

Không à?

Kệ mi chứ.

Nên, "Nanh Độc", "Nanh Độc".

Rồi kéo xác nó tới chỗ tảng đá.

Đầu tiên tôi phải xác định danh hiệu này đã.

"Dụng Tơ Giả", hẳn điều kiện nhận danh hiệu là sử dụng tơ nhiều nhỉ?

Hmmm?

Nếu thế thì tới giờ mới có danh hiệu này thì hơi lạ.

Hay là do điều kiện khác.

Mà thôi kệ, có danh hiệu rồi là được rồi, quan tâm điều kiện nhận được làm gì.

Quan trọng là danh hiệu có hữu dụng hay không.

Và, chuyện này rất rõ ràng.

Danh hiệu này rõ ràng là hữu dụng.

Chỉ nhận được danh hiệu thôi mà "Điều Khiển Tơ" đã lên cấp rồi.

Càng ngày độ quan trọng của "Điều Khiển Tơ" càng tăng lên, nên nó lên cấp được là tôi rất vui.

Chỉ nhiều đó thôi là danh hiệu này đã đáng có rồi.

Nhưng mà tôi hơi chú ý skill còn lại hơn.

"Tơ Cắt Xén".

Rõ ràng là một cái tên làm rạo rức tâm hồn của chunni?

Là nó đúng không?

Chính xác là skill cho phép tôi chém đối phương bằng tơ đúng không?

Th-thật nhảm nhí!

Một nhát chém vô hình!?

Hả!?

Vết thương này đến từ đâu!?

Ku, đ-đây là tơ!?

Tình huống như trên có thể xảy ra nhỉ?

Uha.

Tốt.

Rất tốt.

Mà, dù nó làm rạo rức tâm hồn chunni đi nữa, nó vẫn có khả năng tăng sức chiến đấu của tôi.

Trước giờ tôi chỉ có một vũ khí duy nhất là "Nanh Độc".

Cuối cùng, số lượng vũ khí của tôi đã tăng lên.

Hơn nữa, một trong những công cụ mạnh nhất của tôi, tơ, sẽ chính là vũ khí mới đó.

À mà, chưa Giám Định nên tôi không nên quá vui mừng.

Đầu tiên, "Giám Định" đã.

『Tơ Cắt Xén: cho sợi tơ thuộc tính sắc bén』

Umu.

Tác dụng như tên gọi.

Làm phí công tôi mong đợi tác dụng nào đó hay ho một chút.

Tạm thời một trong những vấn đề đã biến mất.

Vấn đề còn lại là liệu có thể dùng chung với "Tơ Nhện" không, liệu có thể kích hoạt nó được không và ở cấp 1 thì tác dụng nó như thế nào.

Con cuốn chiếu lúc này bây giờ sẽ có ích!

Nào, làm chuột lang cho ta.

Đầu tiên, tôi nhả "Tơ Nhện" ra.

Tôi chỉnh sức mạnh lên tối đa và độ dính xuống còn không.

Tôi vung sợi tơ đánh vào con cuốn chiếu, niệm thầm "Tơ Cắt Xén" trong lòng.

Ồ, có vẻ nó kích hoạt bình thường.

Sợi tơ bị lớp giáp của con cuốn chiếu đẩy ngược ra.

Muu.

Rõ ràng ở cấp 1 sức mạnh nó không có bao nhiêu cả.

Nhưng mà nó một vết thương nhỏ.

Ở cấp 1 mà thế này là được rồi nhỉ?

Trước giờ, skill cấp 1 luôn hơi yếu, nên skill này có khả năng để lại vết thương trên lớp giáp ngoài của con cuốn chiếu đã là ghê lắm rồi.

Vậy còn tiêu hao thì sao?

MP của tôi có giảm không?

MP không giảm.

SP, vì tác dụng của "Ăn Nhiều" nên tôi không xác định được.

Nhưng mà giống như "Tổng Hợp Độc", hẳn là phải có tiêu hao ở chỗ nào đó.

Dù thanh màu đỏ không giảm tí nào, nhưng chắc chắn tổng số đã có giảm.

Hiện tại độ tiêu hao không rõ lắm, nhưng mà có vẻ không quá cao.

Hơn nữa, vì thanh thể lực màu đỏ được "Ăn Nhiều" hỗ trợ nên trong tương lai gần tôi không cần phải lo lắng.

Sau đó, tôi thử cho sợi tơ một chút độ dính.

Rồi lại quất con cuốn chiếu thêm một lần nữa.

Hmm?

Mmmm.

Mặc dù đã kích hoạt thành công nhưng lần này không có vết thương nào.

Về điểm này, đúng như tôi đã mong đợi.

Lần trước thử nghiệm với "Tơ Nhện", tôi đã hiểu rằng có giới hạn điều chỉnh ở mỗi thuộc tính.

Ví dụ như nếu tăng độ dính thì sẽ khó tăng độ chống chịu của sợi tơ.

Không phải là không làm được, nhưng mà tác dụng của sự điều chỉnh không đáng kể.

Có một giới hạn vô hình nào đó cho toàn bộ thuộc tính, và mỗi lần làm tơ là giống như phân phối đúng như mong muốn.

Vì thế, tôi kết luận nếu cho sợi tơ độ dính thì không thể cho nó thuộc tính sắc bén tối đa được.

Mặc dù thuộc tính sắc bén và độ dính không hợp nhau, nhưng mà skill không thực tế cho lắm.

Nhưng mà, "Tơ Cắt Xén" là một skill rất tốt.

Nó rất hợp với tôi.

Tôi nên cày cấp cho nó càng nhanh càng tốt.

Vậy nên, cuốn chiếu-kun.

Mặc dù tôi đang lạm dụng mà quất xác chết của cậu càng ngày càng nhiều, nhưng mà cậu sẽ phải nằm đó giúp tôi cày cấp thôi.

Tôi tiếp tục quất con cuốn chiếu với sợi "Tơ Cắt Xén"

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Tôi Đã Trở Nên Mạnh Hơn Dù Chỉ Là Một Chút

Skill "Tơ Cắt Xén" đã lên cấp 3 vì tôi cứ liên tục hành hạ con cuốn chiếu.

Mặc dù tôi vẫn còn muốn làm tiếp, nhưng cái xác con cuốn chiếu đã biến thành một đồng bầy nhầy không thích hợp cho trẻ em dưới 18.

Sát thương skill gây ra vẫn không đáng kể ở cấp 3, nhưng mà tích gió thì thành bão.

Cuốn chiếu à, tôi hứa sẽ không bao giờ quên sự hi sinh của cậu.

Dĩ nhiên sau đó tôi ăn nó.

Như thường lệ, vị vẫn dở cực kì.

Nghĩ lại thì, hình như tôi đâu cần phải đánh con cuốn chiếu làm gì đâu nhỉ.

Cứ đánh tảng đá cũng lên cấp được mà.

Vậy việc con cuốn chiếu bị tra tấn là không cần thiết sao?

Không không, chắc chắn bị tra tấn như thế là vinh hạnh của nó, vì tôi đã được lợi ích từ việc đó.

Ể? "Đồ biến thái S siêu cấp"?

Tôi không biết đó là gì.

Ngay sau khi tôi hành hạ con cuốn chiếu xong, không rõ là vì tôi gây ra quá nhiều tiếng động hay sao mà có một con quái vật khác tới tìm tôi.

『Anogratch LV8 Giám định chỉ số thất bại』

Là một con quái vật tôi mới thấy lần đầu.

Là một con quái vật nhìn giống khỉ, cao khoảng 2 mét.

Giám định chỉ số nó thất bại, hơn nữa tôi đã muốn tránh đánh trực tiếp với nó, nhưng tiếc là tôi bị nó phát hiện rồi.

Cuối cùng tôi vẫn thắng.

Tên đó có vẻ tự hào với tốc độ và sự nhanh nhẹn của mình, nhưng tôi vẫn tốt hơn.

Liên tục né những đòn vung tay của con khỉ và tấn công nó khi có cơ hội. Khi tôi trói nó được bằng "Tơ Nhện" thì cuộc chiến kết thúc.

Tôi sợ lắm.

Không đùa đâu.

Lâu lắm rồi mới đánh một trận khó như thế.

Con khỉ đó cũng không yếu chút nào.

Mỗi lần nó vung tay lên đều xé gió ra âm thanh rất kinh khủng.

Dính một lần là tôi chết chắc.

Nên tôi đã phải né tránh bằng mọi cách.

Nếu tôi có miệng thì tôi đã hét lên.

Kyaa?

Dĩ nhiên tôi sẽ hét "kyaa!"

Vì né tránh liên tục nên tôi học được skill "Né Tránh".

Khi giám định thì tôi biết được nó là một skill tăng khả năng né tránh.

Vậy là tôi lại học được một skill chuyên về tốc độ!

Và sau khi giết con khỉ đó tôi đã lên cấp.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV3 đã trở thành LV4》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tập Trung LV1』 đã trở thành 『Tập Trung LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chính Xác LV1』 đã trở thành 『Chính Xác LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ném LV1』 đã trở thành 『Ném LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Một lần lên cấp 3 skill.

Tôi mừng là chúng đều là skill hữu dụng

Thêm một cấp, và đây là chỉ số của tôi hiện tại.

『Taratect Nhỏ LV4 Không tên

Chỉ số

H P : 40/40 (Xanh lá)

M P : 40/40 (Xanh dương)

S P : 40/40 (Vàng)

: 40/40 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 22 (chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 22 (chi tiết)

Chỉ số Ma lực Trung bình: 20 (chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung bình: 20 (chi tiết)

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 390 (chi tiết)

Skill

『Hồi HP Tự Động LV2』 『Nanh Độc LV8』 『Tổng Hợp Độc LV1』 『Tơ Nhện LV8』 『Tơ Cắt Xén LV3』 『Điều Khiển Tơ LV6』
『Ném LV2』 『Tập Trung LV2』 『Chính Xác LV2』 『Né Tránh LV1』
『Giám Định LV7』 『Kiểm Định LV4』 『Ẩn Thân LV5』 『Ma Pháp Di Giáo LV2』 『Ma Pháp Bóng LV1』 『Ma Pháp Độc LV1』 『Ăn Nhiều LV3』
『Dạ Nhãn LV10』 『Tăng Tâm Nhìn LV1』 『Kháng Độc LV7』
『Kháng Tê Liệt LV3』 『Kháng Hóa Đá LV2』 『Kháng Axit LV3』
『Kháng Ăn Mòn LV3』 『Kháng Sợ Hãi LV5』 『Miễn Nhiễm Đau Đớn』
『Giảm Đau Đớn LV5』 『Mạnh Mẽ LV2』 『Cứng Rắn LV2』
『Idaten LV2』 『Cấm Kị LV2』 『 $n \% I = W$ 』

Như thường lệ, ngoài chỉ số tốc độ ra chỉ số nào cũng thấp.

Nếu không có "Idaten" thì tốc độ của tôi cũng thấp, và lợi thế của tôi chỉ còn là nhờ vào tơ.

"Idaten" rất hữu dụng.

Mặc dù nhiều skill lên cấp cùng lúc nhưng nếu quá tự phụ là không được.

Ngoài con khỉ ra có lẽ sẽ có quái vật khác bị thu hút bởi tiếng động.

Tạm thời tôi sẽ ăn con khỉ.

Umu.

Tên này không có độc.

Không có vị đắng.

Nhưng lại có một mùi thối kì lạ và không ngon miệng lắm.

Thịt heo với thịt bò ở kiếp trước rõ ràng ngon hơn nhiều.

Mặc dù thể lực của tôi vẫn còn đầy, nhưng mà nhờ skill "Ăn Nhiều" nên thức ăn đó ko bị phí.

Lúc mới thấy skill "Ăn Nhiều" tôi cứ nghĩ là có hiệu ứng xấu và cần thận với nó, nhưng hóa ra nó là một skill cực kì tốt.

Tôi đã nói một lần rồi, nhưng tôi dựa dẫm vào thể lực rất nhiều.

Khi di chuyển và khi nhả tơ tôi đều sử dụng thể lực.

Nên một skill có khả năng trữ lượng thể lực thừa là cực kì thích hợp với tôi.

Nếu như tôi có thể dùng ma pháp thì sẽ bớt dựa dẫm thể lực hơn, nhưng bây giờ "nếu" cũng không làm được gì.

Nói về ma pháp, tôi đã giám định từng loại ma pháp một.

『Khó Chịu: Tạo sự khó chịu trực tiếp lên linh hồn』

『Cơn Đau Vô Hình: Tạo ảo giác đau đớn trực tiếp lên linh hồn』

『Bóng Đen: Cái bóng đặc lên』

『Chạm Độc: Tiếp xúc sẽ gây sát thương thuộc tính độc』

Có vẻ "Khó Chịu", giống như tên nó, là một đòn tấn công linh hồn.

"Cơn Đau Vô Hình" và "Khó Chịu" khá giống nhau.

Mặc dù "Chạm Độc" có vẻ là một ma pháp khá mạnh ở cấp 1, nhưng nó vẫn chỉ là cấp 1, nên hẳn là có bất lợi gì đó.

"Bóng Đen" tác dụng giống như tên của nó, nhưng mà làm sao để sử dụng?

Un.

Hẳn là dùng chung với một ma pháp cao cấp hơn trong nhánh "Ma Pháp Bóng Tối" nhỉ?

Nếu vậy ma pháp này chỉ mình nó thì không có hữu dụng mấy.

Nói chung là, không dùng được.

Tôi đã ăn xong con khỉ, đã đến lúc tiếp tục đi.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Kế Hoạch Giấc Ngủ Ngon Vĩ Đại

A, buồn ngủ quá đi.

Sự mất ngủ của tôi càng ngày càng nguy hiểm.

Tôi không ngờ ngủ mà không có một ngôi nhà đơn giản che chắn lại khổ thế này.

Dù bây giờ tôi vẫn có thể chịu đựng được nhưng nếu không tìm được cách nào ngủ yên giấc thì sẽ có vấn đề.

Nhưng mà nếu giải quyết được vấn đề đơn giản như nói thì tôi đã không phải đi thám hiểm cho tới khi bị mất ngủ như thế này.

Đúng là con Rồng Đất không đuổi theo tôi khi mà tôi đã đi xa tới mức này, nhưng mà ở quanh đây chỗ nào cũng có quái vật cấp cao.

Nếu chỉ làm một căn nhà đơn giản thì có nguy cơ nó bị phá ngay lập tức.

Nhưng mà dốc công sức làm một căn nhà kiên cố cũng không phải là lựa chọn tốt.

Tôi không muốn làm tổ ở đây.

Tôi muốn thoát khỏi nơi đây càng nhanh càng tốt.

Nên làm một căn nhà cần nhiều thời gian là hoàn toàn không được.

Nếu thế, tôi chỉ còn lựa chọn làm một căn nhà đơn giản, nhưng tác dụng ngăn cản kẻ địch của nó thì hơi đáng nghi ngờ.

Nên tôi bị kẹt trong vòng lặp này.

Tôi căng bộ não mất ngủ của mình ra và nghĩ cách giải quyết.

Không phải tùy cách làm căn nhà đơn giản mà tác dụng sẽ khác sao?

Ví dụ như, thay vì làm đại ở chỗ nào đó, tôi sẽ tìm một chỗ khó bị phát hiện và làm nhà ở đó.

Dù nói thế nhưng khu vực này đá lởm chởm rất nhiều. Ngay cả khi không thì cũng không có chỗ nào để tôi trốn một cách yên bình.

Khoan đã?

Ngay cả khi tôi không trốn vẫn còn cách khác mà?

Chỉ cần là chỗ quái vật khác không dễ dàng chạm tới được thôi nhỉ?

Nếu thế thì có một chỗ rất tốt.

Tôi ngay lập tức tới chỗ đó.

Là trần nhà, sau khi leo thẳng lên tường một lúc sẽ tới chỗ đó.

Uhyoo!

Cao quá đi.

Sợ thật.

Ngủ thế này có yên giấc được không?

Nhưng mà, tạm thời tôi chưa thấy bất kì con quái nào biết leo trèo hay biết bay cả.

Con côn trùng ốc sên là một ngoại lệ.

Sau khi đến khu vực rộng lớn này tôi chưa thấy một con ong nào cả, nên tôi nghĩ nếu tôi làm một căn nhà đơn giản ở chỗ giao giữa trần và tường mê cung thì tôi sẽ ngủ ngon được thôi.

Thế nên, hãy bắt đầu làm tổ nào.

Uwa, cao thật đó.

Nếu đây là cách mặt đất 100 mét thì là tầng mấy của một tòa nhà cao tầng nhỉ?

Nếu té thì tôi sẽ chết ngay lập tức.

Nói chứ tôi có dây an toàn nên tôi sẽ không té được, nhưng mà nghĩ về nó vẫn đáng sợ.

Hoạt động đi "Kháng Sợ Hãi".

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV 5』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV6』 》

Tôi xin lỗi.

Tôi chỉ đùa thôi mà.

Cho nên đừng có lên cấp đúng lúc như đang trêu tôi chứ.

A, làm tôi giật mình.

T-tạm thời, phần nền đã xong.

Tôi sử dụng tơ dính căng ra thành lưới dính một đầu trên trần một đầu trên tường.

Với cái nền như thế này, tôi nghĩ mình sẽ làm một cái võng để ngủ.

Un.

Như thế này cơ bản là bị lộ hoàn toàn ra ngoài nhỉ?

Nếu có những đòn đánh tầm xa như đòn tấn công bằng hơi thở của con Rồng Đất thì chắc tôi xong đời ngay?

Ừ, tôi nên bọc kĩ căn nhà hơn một tí.

Có dùng được mấy mảnh đá rơi khắp nơi quanh đây không nhỉ?

Tôi hạ xuống đất một tí.

Tôi nhìn những tảng đá ở quanh đây.

Un.

To quá đi.

Có cách nào xử lí bớt không nhỉ?

Cắt bớt vài miếng ra bằng "Tơ Cắt Xén"?

Tôi cột một sợi tơ vào tảng đá rồi kích hoạt "Tơ Cắt Xén".

Kéo.

Hmmm, dù có tác dụng một tí, nhưng cũng không quá rõ ràng.

Nếu dùng giống như một cái cửa hãm là tốt hơn nhỉ?

Ồ, có tác dụng nè.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tơ Cắt Xén LV 3』 đã trở thành 『Tơ Cắt Xén LV4』 》

Nhờ skill đã lên cấp giữa chừng nên công việc trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.

Được rồi, tảng đá được cắt ra một mảnh to, mỏng.

Tôi sẽ lấy nó dán bên ngoài tổ, làm ngụy trang.

Tôi đính một sợi tơ thật chặt vào mảnh đá.

Sau đó tôi sẽ trèo lên 100 mét, cầm sợi tơ kéo nó lên.

Được rồi, giờ chỉ cần phải kéo sợi tơ nữa là xong.

Fun!

N-nặng quá!

Ugugugugugu!

Ku, tôi gượng hết sức.

Sooooore! (そろーれ！)

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Mạnh Mẽ LV 2』 đã trở thành 『Mạnh Mẽ LV3』 》

Trong lúc kéo mảnh đá lên, skill "Mạnh Mẽ" đã lên cấp.

Dù thế thì nó vẫn rất nặng.

Chuyện này tốn rất nhiều sức bùng nổ và thể lực (2 cây màu đỏ và vàng)

Khó quá!

《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Dẻo Dai LV 1』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Chống Chịu LV 3』 》

Tôi học thêm được vài skill.

Nhưng bây giờ không có thời gian xác nhận chúng!

Soore, kéo!

Zee, zee

Haa....

Cuối cùng đã kéo được mảnh đá lên.

Uwa, thanh thể lực màu đỏ rút quá mức của skill "Ăn Nhiều" luôn rồi.

A, hèn gì khó thế.

Hử?

Thật là lạ. Lẽ ra tôi phải đang nghĩ cách ngủ cho ngon chứ nhỉ, tại sao tôi lại còng lưng ra mà làm việc nặng nhọc như thế này?

Mmm?

Nếu nghĩ quá nhiều về nó thì coi như tôi đã thất bại rồi.

Un.

Mảnh đá hoàn toàn che cái tổ đi, nên công sức tôi bỏ ra không phí tí nào.

Bây giờ chỉ cần làm một cái giường và.

Xong!

Fuou.

Thiên đường là đây.

A, đúng là, chỉ có ở giữa nhiều lớp tơ tơ tôi mới thư giãn được.

Chính là thế này.

Không thế này tôi không ngủ ngon nổi.

A, trước khi ngủ hãy thử giám định hai skill mới xem.

『Dẻo Dai: Tăng SP(dẻo dai) bằng với cấp độ skill』

『Chống Chịu: Tăng SP(chống chịu) bằng với cấp độ skill』

(note: dẻo dai = thanh màu vàng, chống chịu = thanh màu đỏ)

À, là phiên bản SP của "Mạnh Mẽ" và "Cứng Rắn".

SP của tôi trước đây là 40 thì giờ cả hai lên 41.

Thể lực là quan trọng, nên thế này là rất tốt.

Xong, sau khi đã xác nhận xong skill và đang mệt mỏi vì làm việc nặng, tôi đi ngủ đây!

Lần đầu tiên trong một thời gian dài được ngủ ngon, nên tôi sẽ tận hưởng hết mình.

Vậy nên, chúc ngủ ngon.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M

A, tôi thức dậy.

Un.

Vậy là tôi đã thực sự ngủ được.

Nhưng mà, cảm giác này là sao?

Mặc dù tôi vẫn còn muốn ngủ thêm nữa, nhưng tôi đã thức dậy.

Mmm?

Cảm giác làm toàn bộ lông trên người tôi dựng đứng lên.

Cảm giác nguy hiểm.

Tôi ló đầu ra ngoài nhìn xuống dưới.

『Anogratch LV6 Giám định chỉ số thất bại』

『Anogratch LV3 Giám định chỉ số thất bại』

『Anogratch LV8

H P : 1 6 5 / 1 6 8 (Xanh lá)

M P : 3 8 / 3 8 (Xanh dương)

MP : 3 8 / 3 8 (Vàng)

: 1 0 9 / 1 1 8 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

『Anogratch LV5 Giám định chỉ số thất bại』

.....

Một tiểu đội khỉ đang bu quanh khu vực tổ của tôi.

Có khoảng 50 con.

Ể?

Đùa hả?

Rõ ràng bọn này biết tôi đang trốn ở đây.

Tại sao!?

Lớp đá nguy trang lẽ ra là hoàn hảo chứ.

Tôi đã nhìn nó thử từ bên ngoài nên tôi biết.

Nhìn không khác gì một bức tường đá có chỗ hơi lòi ra một chút.

Rốt cuộc là tại sao!?

Tôi chỉ có thể nghĩ đến con khỉ mà tôi đã giết lúc trước.

Tên đó có làm gì không?

Mùi đặc trưng nào đó?

Tôi không biết.

Nhưng mà, lũ khi đó rõ ràng đang chờ tôi.

Giống như sẵn sàng trèo lên đây bất cứ lúc nào.

Không, chúng đã bắt đầu trèo lên luôn rồi.

Uwa, quá tệ rồi.

Như tôi đoán, leo lên tường là chuyện cực kì khó khăn ngay cả cho bọn khi, tốc độ leo của chúng cực kì chậm.

Ít nhất mấy phút chúng mới leo lên được tới đây.

Trước đó tôi bắt buộc phải hành động.

Chạy trốn dọc theo trần mê cung có vẻ là lựa chọn tốt nhất.

Tôi muốn đánh nhau với bầy khi lớn thế này là không thể nào.

Ừ, hãy bỏ trốn thật nhanh.

Hở?

Giữa chừng thì màu của trần mê cung đã thay đổi?

Không thể nào!?

Cực kì trơn trượt!?

Tơ của tôi gần như không dính nổi!?

Thật là...

Khoảng 1-2 mét cách bờ tường thì chất đá thay đổi.

Đừng nói chân tôi, ngay cả loại tơ dính nhất của tôi cũng không thể dính chặt vào lớp đá trơn trượt được.

Vì vậy bỏ trốn dọc trần mê cung là không thể.

Vậy tôi chỉ còn cách bỏ trốn dọc bờ tường.

Mặc dù chúng cũng sẽ đuổi theo tôi được, nhưng lúc đó thì sẽ biến thành cuộc chiến thể lực.

Được thôi, hãy đi.... Bùm!

Ue!?

Hả!?

Đá!?

Uwa, bọn này đang ném đá!?

Cách mặt đất một khoảng như thế mà chúng cũng ném đá lên được sao!?

Uwa, còn ném nữa kìa!?

Tôi bỏ trốn khỏi tảng đá một cách nhanh chóng.

Viên đá ném dính chỗ tôi đã đứng.

Vì được ném từ mặt đất lên nên viên đá không còn bao nhiêu lực cả.

Nhưng mà khi đang leo dọc bờ tường mà lại bị ném dính thì tôi té là cái chắc.

Ném từ dưới lên mà chính xác như thế, hẳn là chúng có skill "Ném" hay là "Chính Xác", hoặc cả hai.

Tôi cảm giác lạnh sống lưng.

Muốn bỏ trốn là không thể.

Vậy phải làm gì?

Không, chỉ còn một cách.

Tôi không thể làm gì ngoài trực tiếp đối diện chúng thôi.

May thay, dù đây chỉ là một căn nhà đơn giản thì nó vẫn là một căn nhà.

Cần phải gia cố cho căn nhà của tôi càng nhiều càng tốt trước khi lũ khi đến đây.

Mặc dù tôi và chúng chiến đấu trên cùng bức tường, nhưng chúng lại không có lợi thế sân nhà như lũ ong lần trước.

Lợi thế sân nhà là của tôi, vì căn nhà đơn giản có thể sử dụng làm một pháo đài và chỗ tựa chân.

Tôi không có lựa chọn khác.

Đầu tiên, tôi nhả tơ khắp nơi.

Sử dụng "Điều Khiển Tơ" tôi dán tơ lên tường.

Chỉ đơn giản như thế nhưng sẽ làm lũ khi leo lên đây cực khổ hơn nhiều.

Công việc tiến triển không thuận lợi chút nào, vì tôi vừa phải né đá vừa làm.

Và rồi lũ khi đầu tiên đã leo được nửa đường.

Không tốt rồi.

Tốc độ leo của lũ khỉ nhanh hơn tôi nghĩ.

Chỉ với số tơ tôi vừa nhả ra thì không ngăn được bao nhiêu con khỉ cả.

Phải làm sao đây?

Aa, có cái gì tôi có thể dùng để tấn công bọn chúng từ đây không?

Tôi có hai skill "Ném" và "Chính Xác" rồi, chỉ cần có cái gì đó để ném thôi...

A, dù không phải là để ném, nhưng tôi có thứ để thả rớt xuống.

Tôi ló đầu ra khỏi mảnh đá rồi kích hoạt "Tổng Hợp Độc".

Dĩ nhiên tôi không dùng độc yếu.

Cái tôi dùng là loại độc cực mạnh được tôi rèn luyện bằng cả cuộc đời nhện ngăn ngủi, Độc Nhện.

Một trái banh Độc Nhện xuất hiện giữa không trung, rồi theo trọng lực mà rơi xuống.

Mấy con khỉ đang leo tường không thể né được nó.

Nó rơi trực tiếp vào mặt một con khỉ, khiến nó quằn quại một cách đau đớn.

Tốt!

Tôi nhanh chóng xác nhận tốc độ sử dụng MP.

Skill sử dụng 1 MP mỗi lần.

Nói cách khác, tôi có tối đa 40 viên độc.

Cùng với lượng MP cần dùng cho skill "Điều Khiển Tơ", vậy tôi có khoảng 25 viên độc.

Nếu viên độc nào cũng dính thì tôi có thể xử lí một nửa số khi ở đây.

Tôi ngay lập tức thả viên độc thứ hai.

Dính, và một con khi rơi xuống.

Phải làm thật nhanh.

Nếu có khả năng ném gì đó xuống thì phải ném thật nhanh mới có tác dụng.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tổng Hợp Độc LV1』 đã trở thành 『Tổng Hợp Độc LV2』 》

Cấp độ skill tăng lên, tôi sẽ kiểm tra nó sau.

Dĩ nhiên Độc Nhện sẽ mạnh hơn loại độc mới có từ skill lên cấp.

Mặc dù tôi đã làm số khi giảm xuống, nhưng những con còn lại cũng bắt đầu biết cách xử lí.

Chúng thay vì leo trực tiếp lên thì leo lên từ hai bên tổ.

Tôi thả toàn bộ viên độc tôi có trước khi chúng kịp né hết qua hai bên.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chính Xác LV2』 đã trở thành 『Chính Xác LV3』 》

Tốt, tốt.

Mấy con khi bị té xuống một cách buồn cười.

Nhưng mà chúng đã di tản toàn bộ qua hai bên mà leo rồi.

Vậy là viên độc sẽ không thể sử dụng được nữa.

Tôi cũng không ăn tâm lăm nếu dùng hết lượng MP còn lại, nên như thế cũng không phải là chuyện xấu.

Tôi nhả thêm tơ về hướng bấy khi đã né qua một bên.

Cuộc chiến chỉ mới bắt đầu mà thôi.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S8: Từ Điển Bách Khoa Skill

Tôi không thể dời mắt khỏi quyển sách trước mặt.

[Sao nào? Tuyệt vời đúng không?]

Người nói câu đó với giọng tự hào một cách vô lí là Kanata, còn gọi là Katia, con gái của Công Tước.

Kể từ buổi lễ giám định đến giờ, Katia thường xuyên tới chơi với tôi.

Lúc đầu tôi vẫn gọi cô ấy là Kanata, nhưng tôi bị than phiền là nghe không tự nhiên, thế nên bây giờ tôi gọi cô ấy bằng cái tên hiện tại.

Carnatia, rút gọn là Katia.

Nhưng mà Katia vẫn gọi tôi là Shun.

Tên hiện tại của tôi là Shurein, nên gọi tắt là Shun vẫn không sao, thế nên có quyết định ngầm rằng tôi sẽ được gọi như thế.

Mặc dù tôi không phiền, nhưng mà mọi người xung quanh lại nghĩ rằng tôi và Katia thân nhau đến mức có thể gọi nhau bằng biệt danh riêng.

Dĩ nhiên chúng tôi cực kì thân với nhau, nhưng bây giờ Katia là con gái.

Có những người hiểu chữ thân nhau với ý nghĩa đó.

Người đầu tiên trên danh sách những người như thế là em gái tôi, Sue.

Mỗi khi Katia đến chơi, Sue đều xụ mặt lại và ngó Katia với một vẻ mặt đáng sợ, rồi bám dính lấy tôi không để chúng tôi ngồi gần nhau.

Mỗi lúc như thế Katia đều cười trừ.

Tôi đã muốn trở thành một người anh trai hoàn hảo cơ mà, bây giờ sao lại như thế này...

[Đây là Từ Điển Bách Khoa của nhà Công Tước. Bản chi tiết như thế này không kiếm được trên thị trường đâu nhé.]

Chi tiết của toàn bộ skill đã được xác định được ghi lại một cách kĩ càng trong sách.

Tác dụng skill là một chuyện, thậm chí cả điều kiện học được skill cũng được ghi cực kì chi tiết.

Cứ như một quyển hướng dẫn chơi game

Ngoài ra, giọng điệu của Katia cực kì khác biệt khi cô ấy nói bằng tiếng nói của thế giới này so với khi nói bằng Tiếng Nhật.

Khác với giọng sỗ sàng của đàn ông khi nói Tiếng Nhật, vì cô ấy là một quý tộc nên giọng điệu cực kì giống một oujo-sama.

Vì tôi biết ai là người ở trong cơ thể đó, nên lúc đầu mỗi khi nghĩ đến việc đó là tôi lại bật cười, nhưng giờ thì tôi quen rồi.

[Thật tuyệt vời, có cuốn sách này thì ta muốn skill nào cũng được cả]

[Không hẳn thế. Thời gian là có hạn. Muốn học skill nào trước thì phải quyết định thật kĩ để sử dụng thời gian một cách hiệu quả nhất]

Tôi cực kì phấn khích, lật hết trang này đến trang khác.

Ngoài những skill dễ hiểu ra còn có những skill khó hiểu.

Khi tôi thấy những skill khó hiểu nhưng lại có vẻ có tác dụng tốt thì tay tôi vô thức dừng lại.

[Shun và Sue, cả hai đều đã học được những skill chỉ số cơ bản rồi đúng không? Nếu vậy nên nâng cấp những skill đó lên càng nhanh càng tốt.]

Những skill chỉ số cơ bản là những skill ảnh hưởng trực tiếp tới chỉ số, ví dụ như "Sức Sống", "Lượng Ma Lực", "Mạnh Mẽ", vân vân và vân vân.

[Những skill chỉ số cơ bản sẽ tiến hóa khi chúng đạt cấp 10. Tác dụng sẽ rõ ràng hơn mỗi cấp độ skill và khi chúng ta lên cấp thì độ ảnh hưởng của nó càng lớn. Tạm thời chúng ta vẫn là cấp 1 vì chưa đánh nhau với bất kì con quái vật nào cả. Nếu chúng ta có được những skill tăng độ ảnh hưởng đến chỉ số trước khi lên cấp thì tương lai chúng tôi sẽ càng mạnh]

Cấp độ của chúng tôi là cấp 1.

Cấp độ mỗi người sẽ tăng khi giết quái vật và giết bất kì sinh vật nào.

Vì chúng tôi chưa được phép đánh nhau với quái vật, đúng hơn là còn chưa được phép đi ra ngoài, nên chúng tôi cũng chưa thể tăng cấp được bây giờ.

Nhưng mà chỉ số vẫn tăng đều đặn qua việc lớn lên và tập luyện.

Có điều nếu lên cấp thì chỉ số sẽ tăng một cách kinh khủng hơn tự nhiên.

[Nếu có thể, mình muốn cho skill tiến hóa hai lần trước khi lên cấp, nhưng có lẽ đó là hơi quá tham lam rồi]

Khi skill lên cấp 10 thì skill sẽ tiến hóa, và sẽ có thêm skill mới được trích ra từ skill đã tiến hóa.

Có nhiều hơn một lợi ích.

Nhưng mà lên cấp càng cao thì càng khó lên thêm nữa. Mức độ thông thạo cần thiết tăng mỗi cấp nên chỉ tăng 1 skill lên cấp 10 đã là rất khó rồi.

[Chỉ số sẽ tăng một cách nhảy vọt khi tiến hóa được lên thành "Pháo Đài", "Cương Nghị", "Idaten"... Khi nâng lên được tới đó thì nỗ lực được đền bù cực kì nhiều. Nên mình muốn lên ít nhất là mức trước đó]

[Đúng thế. Nhưng mà không có skill nào hỗ trợ việc tăng điểm kinh nghiệm hay độ thông thạo thì thật bất ngờ]

Trong một game RPG, những skill như thế là cực kì hữu dụng. Nhưng mà không có skill nào tương tự như "Tăng Lượng Kinh Nghiệm Nhận".

[Ừ. Ngoài ra, cậu có để ý?]

[Có]

Tôi ngó sơ qua danh sách những skill trong quyển Bách Khoa và hiểu ngay lập tức Katia đang nói về chuyện gì.

Sue cũng đang xem quyển Bách Khoa cùng với tôi, nhưng em ấy lại không hiểu được.

Đây là một bí ẩn, và mặc dù Katia và tôi đã nhận ra điều này, nhưng tôi không thể thấy vui được.

[Không có skill nào dành cho việc sản xuất cả]

[Ngược lại mà nói, toàn bộ đều là skill dành cho việc chiến đấu]

Đúng thế, với số lượng skill được ghi nhận vào cuốn sách lớn như thế, nhưng thậm chí một skill dạng sản xuất hay không dùng cho chiến đấu đều không tìm thấy.

Có một số skill có thể dùng cho việc sản xuất được, nhưng chúng chỉ là tác dụng phụ của một skill chiến đấu mà thôi.

Số lượng skill khổng lồ như thế này, nhưng lại có cảm giác rằng toàn bộ skill đều có cùng nội dung.

Đó là một bí ẩn mà chỉ Katia và tôi nhận ra vì chúng tôi đã từng chơi game ở Nhật Bản.

Những người sống ở thế giới này hẳn là đã tự nhiên coi skill như một khái niệm dành riêng cho chiến đấu.

[Cứ như mục đích tồn tại trên thế giới này chính là chiến đấu vậy]

Tôi cảm giác sợ những lời tôi vừa nói ra.

Một thế giới mà cấp độ không thể tăng lên trừ phi có một thứ gì đó chết đi.

Toàn bộ là skill dạng chiến đấu.

Một thế giới hoàn toàn ủng hộ việc chiến đấu đến chết.

[Mặc dù đây không phải thông tin phổ biến, nhưng phe Ma Vương đang dần tăng khả năng chiến tranh của họ rất nhanh]

[Chuyện đó.....]

[Chắc chắn chuyện chiến tranh đến chỉ là sớm hay muộn. Trước lúc đó, hãy cố gắng trở nên càng mạnh càng tốt.]

Tôi gật đầu đồng ý với lời nói của Katia.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ②

Bây giờ trèo lên tường.

Tôi vận dụng "Điều Khiển Tư" để đánh tư đánh vào hướng di chuyển của lũ kẻ.

Không tốt.

Lượng MP còn lại của tôi không đáng tin tưởng.

Có lẽ tôi đã dùng skill "Tổng Hợp Độc" quá nhiều.

Nhưng, tới lúc tôi hết MP thì tôi sẽ phải tiếp tục mà không dùng "Điều Khiển Tư" mà thôi.

Tôi nép sau mảng đá để né một viên đá bị ném lên.

Những con kẻ còn dưới đất không ngừng ném đá lên.

Ngay cả khi đánh đá không có nghĩa là bị chết, nhưng vẫn rất phiền phức nếu bị ném đánh.

Bây giờ đầu tiên lao thẳng vào lớp lưới đánh.

Dĩ nhiên chúng bị mắc vào lưới và không thể di chuyển được nữa.

Nếu như bây giờ đầu bị kẹt lại ở đó hẳn là bây giờ hai cũng sẽ bị cầm chân một lúc. Ặc!?

Mấy tên này, chúng nó lấy đồng bọn của mình làm chỗ đặt chân mà leo lên!

Mặc dù vẫn còn nhiều tơ dím ở khu vực đó, nhưng không bao lâu thì sẽ có khi leo qua khu vực đó được.

Mẹ nó!

Đây không phải là lúc để giữ sức.

Tôi thả cái Ném Lưới về hướng có nhiều khi tập trung lại nhất.

Tôi để yên lũ khi bị Ném Lưới bắt lại ở đó.

Càng giẫy giụa thì những sợi tơ dím sẽ càng dím nhiều hơn, và cuối cùng sẽ là không thể di chuyển nữa.

Nếu có một bầy khi bị kẹt lại thành một cục bự thì hẳn đó là một chương ngại tốt.

Những con khi bị mắc vào lưới rồi cơ bản là bị lờ đi.

Từ tình trạng hiện tại thì tôi đã biết lũ khi không thể thoát khỏi tơ của tôi được.

Tôi sẽ không dùng "Tơ Cắt Xén" lần này.

Để đảm bảo, tôi sẽ nhắm đến việc trói toàn bộ khi lại bằng tơ dím.

Sau đó từ từ giết chúng cũng không muộn.

Tôi thả cái Ném Lưới thứ hai ra.

Thêm một đám khi nữa bị tóm gọn.

Ngay lúc tôi định thả cái thứ ba thì có một viên đá bay về hướng tôi.

Tôi vội vã né tránh.

Đờ mờ, biết bọn bây là đồng bọn nhau, nhưng không cần phải hỗ trợ tốt thế.

Hơn nữa, hẳn là chúng đã bắt đầu cẩn thận với Ném Lưới của tôi vì lũ khỉ bắt đầu tản ra.

Nếu tôi lại dùng Ném Lưới thì sẽ chỉ bắt được 1 hoặc 2 con khỉ một lần.

Khác với bọn quái vật trước đây, lũ khỉ này có trí khôn!

Nếu mà thực sự có trí khôn thì hãy nhận ra tôi không phải là một con mồi đáng làm thế này đi!

Ngay cả khi giết một con nhện nhỏ bé như tôi cũng không có lợi lộc gì đâu!

Nhưng mà lũ khỉ tiếp tục tiến tới cứ như tôi là kẻ thù không đội trời chung của bọn chúng.

Làm ơn dừng lại đi.

Đừng có mà đam mê như thế chứ.

Có đam mê thì hãy đam mê việc khác đi.

Như là ○○○ (tự cảm bản thân lại)

Vừa nhả tơ tôi vừa nghĩ về vài thứ nhảm nhí.

Vì lũ khỉ đã tản ra khắp nơi, nên bây giờ tôi cần phải nhả tơ khắp nơi.

Tôi cố gắng dùng "Điều Khiển Tơ" càng ít càng tốt.

Vì không cẩn thận mà hết MP thì rất nguy hiểm.

Lí do tại sao tôi không tự nhốt mình bên trong ngôi nhà đơn giản là vì ở đây cách mặt đất 100m.

Mặc dù tơ của tôi cực kì khỏe, nhưng nó không phải là tuyệt đối.

Nó có thể bị đốt, và bị con Rồng Đất thổi bay khá dễ dàng.

Dù nó có khả năng phòng thủ cực kì cao, nhưng mà nếu có gì đó vượt qua khả năng đó thì nó sẽ có thể bị xuyên qua.

Tôi không nghĩ lũ khi làm thế được.

Nếu tôi ở dưới mặt đất thì tôi sẽ chọn việc cố thủ trong nhà.

Nhưng đây không phải là mặt đất.

Mỗi khi một con khi tấn công vào, nó sẽ bị dính lại trên lớp tơ.

Thế nên căn nhà được cộng thêm sức nặng của một con khi.

Nếu như quá nhiều khi dính cùng lúc thì chắc chắn căn nhà đơn giản của tôi sẽ không thể chịu nổi sức nặng đó.

Căn nhà đơn giản không có nền móng.

Nó chỉ đơn giản là dính vào tường và trần mê cung.

Chỉ có mình tôi và mảnh đá thì vẫn thoải mái.

Nhưng mà tôi không rõ nó sẽ chịu đựng được bao lâu.

Mặc dù còn cách là mở rộng tổ ra để tăng sự ổn định của nó, nhưng tôi chọn cách cản lũ khi tiến công.

Vì tôi nghĩ dù có mở rộng tổ ra thì chỉ có tác dụng là tăng trọng lượng mà nó phải chịu.

Cách đó cũng không tệ, nếu tính về số lượng khí ở đây.

Ít ra lúc đầu là thế.

Tại sao à? Vì số lượng khí không hề giảm xuống!

Tôi tự hỏi liệu độc lúc này có tác dụng gì không, nhưng tôi thấy rõ có một đồng xác khí ở dưới mặt đất.

Rõ ràng chúng không hề hồi sinh.

Đơn giản là, số lượng khí đã tăng lên so với lúc đầu.

Có tiếp viện.

Ha ha, không biết lũ khí này từ đâu tới, nhưng mà số lượng đã tăng kinh hồn.

Lúc đầu chỉ có khoảng 50 con, nhưng bây giờ số khí đã hơn gấp đôi số đó.

Và nó vẫn còn tăng lên.

Một cuộc chạy marathon không có kết thúc, sợ không?

Tôi phải làm gì đây?

Không đùa đâu, tôi phải làm gì?

Bây giờ tới thanh thể lực màu đỏ còn không đáng tin nữa chứ nói gì là MP.

Từ này đến giờ tôi liên tục nhả tơ rồi.

Khi hết thể lực là kết thúc.

Không còn khả năng nhả tơ ra nữa.

Tôi buộc phải tránh trường hợp đó xảy ra.

Tôi chuẩn bị cái Chùy Tơ.

Rồi nhắm nó vào con khỉ ở gần nhất.

Ném.

Dính.

Tốt, tôi lợi dụng sức dính của sợi tơ mà kéo hẳn nó lên.

Nhanh chóng trói con khỉ đang giãy giụa lại.

Cắm "Nanh Độc" vào nó.

Trong lúc đang làm chuyện đó thì một viên đá đập dính tôi.

Ui da!

Nhưng, HP của tôi chỉ giảm có 5 điểm.

Như dự đoán, viên đá không gây bao nhiêu sát thương vì nó được ném lên từ mặt đất.

Mặc dù vẫn đau, nhưng tôi lờ nó đi bằng cách sử dụng "Miễn Nhiễm Đau Đớn" và "Giảm Đau Đớn".

Tôi giết con khỉ bằng "Nanh Độc".

Rồi ăn nó luôn.

Để kế hoạch này thành công thì nhanh nhẹn là chính yếu.

Tôi phải ăn xong thật nhanh và quay lại chiến đấu tiếp.

Bọn khỉ vẫn đang bận bò qua lớp tơ dính.

Nhiều tên trong số đó đã bị dính hẳn vào trong lớp tơ, không di chuyển được nữa, nhưng mà con đường xây trên xác của bọn khỉ đang dần hình thành.

Chúng đang dần tới gần tôi.

Thể lực của tôi hồi phục và đây sẽ là phần ăn cuối từ con khỉ này.

Nên tôi phải ăn thật nhanh, rồi tiếp tục bắt hết chúng thành thức ăn của tôi!

Buha!

Tôi ăn xong!

Ý muốn giết bọn khỉ của tôi đã tăng lên, thật sự quá lâu rồi!

Ta mới là kẻ săn mồi!

Ta sẽ không để bản thân bị bọn mi ăn thịt!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 57: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ③

Tôi nhả tơ khắp nơi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tập Trung LV2』 đã trở thành 『Tập Trung LV3』 》

Skill "Tập Trung" đã lên cấp, chắc là vì tôi đã tập trung cao độ .

Nhưng hiện tại chuyện đó không quan trọng.

Như mọi người nghĩ, tôi không còn bình tĩnh được nữa.

Những con khi trước mặt tôi nằm xếp chồng lên nhau, đều bị dính một lớp tơ.

Nhưng số lượng khi vẫn không giảm.

Nó vẫn tăng lên đều đều.

Mặc dù số lượng khi bị vô hiệu hóa rất nhiều, nhưng số khi tiếp viện còn nhiều hơn thế.

Cứ như toàn bộ khi đang tập trung ở một khu vực này.

Tôi chỉ còn lại 2 MP.

Khi MP rớt xuống 0, tôi không biết được chuyện gì sẽ xảy ra, nên tôi không thể dùng MP thêm nữa được.

Vì thế "Điều Khiển Tơ" đã bị vô hiệu hóa.

Nhưng, hiện tại, không ảnh hưởng đến tôi bao nhiêu.

Vì bây giờ đầu tiên đã vào khoảng cách ném đá.

Chúng đã tới gần đến mức tôi không cần dùng "Điều Khiển Tơ" nữa.

Tôi nhả ra một sợi tơ.

Và một con khỉ nữa bị dính vào đó.

Hơn nữa tên này làm một hành động tôi không ngờ đến.

Nó nhảy xuống.

Một âm thanh trầm đục vang lên khi con khỉ chạm đất.

Như dự đoán, với độ cao như thế này thì quái vật cũng không sống nổi.

Nó đã phải lựa chọn giữa việc bị buộc phải cản đường đồng bọn của nó hoặc là tự sát, và nó đã chọn tự sát.

Không thể nào.

Sự bất ngờ ấy làm tôi rợn tóc gáy.

Tôi đã nghĩ rằng nếu cứ tiếp tục chặn chúng lại thì bọn khỉ sớm muộn sẽ bỏ cuộc, nhưng mà ý nghĩ đó bị bác bỏ hoàn toàn rồi.

Lũ khỉ sẽ chỉ dừng lại sau khi tôi chết.

Chỉ có hai lựa chọn, một là tôi giết toàn bộ bầy khỉ, hoặc là bầy khỉ giết được tôi.

Có một viên đá ném về hướng tôi.

Tôi không né nó.

Không có thời gian để né.

Viên đá đập dính người tôi.

HP của tôi giảm xuống.

Nhưng, tôi vẫn lờ cơn đau đi bằng hai skill "Miễn Nhiễm Đau Đớn" và "Giảm Đau Đớn".

Tôi để skill Hồi HP Tự Động xử lí lượng HP bị giảm xuống.

Ngay lúc viên đá dính, tôi lại tiếp tục nhả tơ.

Đây là cách duy nhất tôi có thể vượt qua tình trạng hiện tại.

Tôi đã hơi coi thường lũ khỉ này.

Dĩ nhiên chúng là cỏ rác nếu so với con Rồng Đất.

Đa số quái vật ở đây đều là cỏ rác so với con Rồng Đất.

Nhưng mà đó không phải là lí do để coi thường chúng.

Tôi bị ngu à?

Tôi đã quên điểm yếu của bản thân rồi à?

So với tôi, xung quanh đây ngoài kẻ mạnh chỉ có kẻ mạnh.

Tại sao tôi lại cho rằng mình đang chiến đấu với vài con quái ghê chứ?

Hơn cả thế, kẻ thù này còn không ngại dùng đòn tự sát để chiến đấu với kẻ thù yếu là tôi đây.

Khi mà một con quái vật cao cấp dùng đòn tự sát để chiến đấu thì không thể cứ muốn là vượt qua được.

Nên tôi phải tập trung lại mà chiến đấu với quyết tâm bị giết bất cứ lúc nào.

Thêm một viên đá dính tôi.

Trong một giây lát.

Trong một giây lát đó, tôi đã giật mình.

Lợi dụng cơ hội đó, một con khỉ nắm lấy chân tôi.

Cổ vươn tay ra ngay cả khi nửa người của nó bị trói lại.

Một âm thanh kéo kẹt khó chịu vang lên từ chân tôi.

Tôi cầm "Nanh Độc" vào bàn tay đang nắm lấy chân tôi và chịu đựng cơn đau.

Con khỉ cuối cùng hết sức, nhưng cùng lúc đó chân tôi bị giật hẳn ra.

Rất đau.

Cực kì, cực kì đau.

Ngay cả khi có "Giảm Đau Đớn" thì nó vẫn đau.

"Hồi HP tự động" có hồi phục được bộ phận bị tách rời ra không?

Hay tôi phải hồi phục bằng cách lên cấp.

Nhưng lúc này không cần phải lo lắng về cái chân bị xé rời ra của tôi.

Một con khỉ khác đã leo lên thế chỗ con cũ.

Tôi nhả thêm một sợi tơ nữa.

Tôi đang bắt đầu mất bình tĩnh rồi.

Lượng thể lực còn lại của tôi lại giảm.

Con khi bị đánh tơ tiếp tục nhảy xuống.

Tôi lại nhả tơ nữa, không thêm để ý kết cục của nó.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV4 đã trở thành LV5》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tập Trung LV3』 đã trở thành 『Tập Trung LV4』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chính Xác LV3』 đã trở thành 『Chính Xác LV4』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cứng Rắn LV2』 đã trở thành 『Cứng Rắn LV3』 》

《Điểm skill tăng》

Khi tôi nghe giọng nói, tôi ngay lập tức quay lại vào căn nhà đơn giản.

Thời gian lên cấp rất tốt, nhưng cũng rất không tốt.

Vì tôi phải lột da.

Tôi lột lớp da cũ một cách vội vã.

Cái chân bị đứt rời cũng đã hồi phục.

Tôi ném lớp da cũ đi và ngay lập tức trở lại chiến tuyến.

Khi tình trạng tệ như thế này, thời gian bị mất lúc lột da thực sự là trí mạng.

Như tôi đoán, một con khỉ đã bám được vào căn nhà đơn giản.

Bọn khỉ đáng sợ đã vượt qua được hàng rào phòng thủ cuối.

Cả MP và SP bị mất được hồi phục hoàn toàn khi tôi lên cấp.

Nhưng có lẽ bây giờ chỉ nhiều đó là không đủ để xoay chuyển tình huống.

Không.

Còn một cách.

Tôi đưa chân ra ngoài căn nhà đơn giản.

Mặc dù chân tôi ngay lập tức bị một con khỉ lăm lẩy, tôi không quan tâm!

Tôi chạm vào những sợi tơ được nhả ra khắp nơi, lúc này đã trở thành một cục tơ lớn.

Tôi tập trung hết sức kích hoạt "Điều Khiển Tơ".

Và sự điều khiển của tôi dần đi vào trong những sợi tơ.

Cấp độ skill tăng lên và số lượng tơ tôi có thể điều khiển cũng tăng lên.

Mặc dù không thể nào điều khiển cả một cục tơ lớn như thế này, nhưng vậy cũng đủ rồi

Lượng MP được hồi lại giảm với tốc độ kinh hồn.

Và cái chân bị nắm lấy vang lên tiếng kêu khó chịu.

Cùng lúc ấy, người tôi bị kéo hướng ra ngoài căn nhà đơn giản.

Một cánh tay khỉ vượn ra.

Tôi né được không bị nó nắm dính đầu.

Nhưng nó vẫn nắm dính người tôi.

Con khỉ dồn hết sức để bóp nát người tôi.

HP của tôi giảm liên tục, và cơn đau thì khủng khiếp không thể tả.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Sức Sống LV1』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Lượng Ma Lực LV1』 》

Khi tôi hoàn tất việc chuẩn bị cho những sợi tơ thì giọng nói trên trời cũng vang lên.

Tôi dùng hết sức còn lại để điều khiển trái banh tơ.

Từng sợi tơ một rời ra và rớt xuống như tôi đã điều khiển.

Cùng với lũ khỉ bị dính trong đó.

Lũ khỉ bị dính thành một bức tường-con đường thứ hai rơi xuống dưới với âm thanh gầm rú giận dữ, thẳng lên trên lũ khỉ đang đứng dưới đất ném đá lên.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV5 đã trở thành LV6》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Điều Khiển Tư LV6』 đã trở thành 『Điều Khiển Tư LV7』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV3』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV4』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV6 đã trở thành LV7》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giảm Đau Đớn LV5』 đã trở thành 『Giảm Đau Đớn LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ấn Thân LV5』 đã trở thành 『Ấn Thân LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV1』 đã trở thành 『Né Tránh LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Tôi đã giết rất nhiều kẻ cùng một lúc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M④

Nhờ việc lột da mỗi khi lên cấp, người tôi và chân tôi đã rời khỏi bàn tay của con khi.

Trong tay của nó chỉ còn 2 lớp da cũ.

Mặc dù đa số khi bị rơi xuống cùng với lớp tơ, nhưng những con khi bám được vào căn nhà đơn giản của tôi thì vẫn khỏe mạnh.

Nhưng mà chúng đã bị lớp tơ của căn nhà đơn giản dính lại.

Tôi nhả thêm tơ để chúng không di chuyển được nữa nhằm kết liễu bằng "nđ".

Sau khi giết con cuối cùng, tôi thấy vui mừng.

Mặc dù chưa kết thúc, nhưng tôi đã sống qua một đợt tấn công.

Tôi tự nhắc nhở trái tim đã thư giãn một chút của mình.

Chưa kết thúc.

Lũ khi chưa bị tiêu diệt hoàn toàn.

Cho đến khi không còn con khi nào nữa thì tôi không được thư giãn

Tôi ló đầu ra ngoài ngó xuống cảnh tượng ở dưới.

Một cảnh tượng gớm ghiếc.

Ở dưới chính là một bầy khi bị kẹt vào lớp lưới ko thể di chuyển, cùng lớp những bãi máu được tạo ra bởi những con khi bị đè lòi ruột.

Và, trong số những con khi còn sống sau việc đó, chưa có con nào bỏ cuộc.

Tôi ngay lập tức làm một bức tường tơ mới.

Lũ khi chưa bỏ cuộc.

Chúng sẽ tiếp tục tấn công sau khi chuẩn bị đầy đủ.

Tôi phải chuẩn bị cho việc đó.

Tiếp viện của lũ khi vẫn chưa ngừng.

Thật tình, rốt cuộc có bao nhiêu con vậy...

Tha cho tôi đi mà!

Và rồi, có một thứ khác, lẽ ra không nằm trong quân tiếp viện.

『Bugragratch LV3 Giám định chỉ số thất bại』

『Bugragratch LV4 Giám định chỉ số thất bại』

『Bugragratch LV6 Giám định chỉ số thất bại』

Cái miệng như miệng cá sấu.

Ở trong miệng tôi có thể thấy vô số răng sắc nhọn như răng cửa.

Và cao gấp đôi lũ khi bình thường.

Hơn nữa nó mập.

Loài khí biến dị to bụi đang ở đó.

Là một trong những con quái vật đầu tiên tôi thấy ở khu vực này.

Tên chủng loại khí là Anogratch.

Tôi lẽ ra phải để ý sự giống nhau đó.

Con khí bụi đó là loài tiến hóa của con khí nhỏ.

Một loại quái vật không ngờ đã đến cùng với quân tiếp viện của bầy khí.

Chỉ có 3 tên chậm chạp bước tới.

Cấp độ của chúng không cao, nhưng chúng là loài đã tiến hóa, chỉ cấp độ không nói lên gì.

Ngay từ đầu, chiến đấu với lũ khí đã làm tôi phải gắng hết sức rồi, nên một con đã tiến hóa không thể nào yếu được.

Từ ngoại hình ghê tởm của chúng, tôi đoán chúng mạnh hơn lũ khí thường nhiều.

Mặc dù không phải là cấp độ như con Rồng Đất, nhưng chúng vẫn mạnh hơn lũ khí.

Độ khó lại tăng.

Tôi bị chết lạng và ngừng di chuyển trong chốc lát.

Trong chốc lát đó lũ khí còn sống đã bắt đầu tiến công lần nữa, khiến tôi quay lại với hiện thực.

Lũ khí né cục tơ bụi đã rơi xuống, đi đường vòng khá xa và lại tiếp tục leo lên đây từ hai bên.

Tôi đã hiểu bọn chúng cực kì e ngại mấy sợi tơ rồi.

Là một đối thủ đáng gờm.

Tôi lại thêm một lớp tơ nữa trong lúc chú ý đến mấy con khỉ bự.

Chúng vẫn đứng yên đó.

Sự hợp tác của chúng với lũ khỉ không phải là tốt lắm nhỉ?

Nếu đó là sự thật là quá tốt cho tôi, nhưng tôi không quá lạc quan được.

Cứ cẩn thận cử động của chúng là tốt nhất.

Chúng không ném đá nữa.

Có lẽ chúng đã hiểu ném đá không có tác dụng mấy, và cục tơ rơi xuống chắn đường nên độ chính xác cũng giảm đi.

Chúng bỏ qua kế hoạch ném đá và tập trung hoàn toàn vào việc leo tường.

Tôi rất mừng.

Vậy kế hoạch của tôi đã thành công.

Giảm bớt số lượng và ngăn cản cử động của lũ khỉ.

Rõ ràng không có gì tốt hơn.

Thế rồi mấy con khỉ lớn bắt đầu di chuyển.

Nó chậm chạp nâng một tảng đá lên.

Khoan, tảng đá!?

Nó nâng lên dễ như thế, hình như đó là cục đá mà tôi đã cắt ra một mảnh để dán lên đây sao mà?

Cục đá bị chôn khá sâu dưới mặt đất, bị nâng lên dễ dàng như thế.

Là cục đá dù có bị cắt ra nó vẫn nặng kinh khủng đúng không?

Ể, mi tính làm gì với cục đá đó?

Khoan đã, tại sao mi lại quơ nó qua lại?

Đừng nói là!?

Tôi ngay lập tức bỏ chạy ra khỏi căn nhà đơn giản.

Cục đá bị biến thành một trái đạn pháo và bay xuyên thẳng vào căn nhà đơn giản.

Sau khi bụi mù tan bớt thì tôi thấy rõ căn nhà đơn giản đã bị đè nát bởi cục đá.

Không thể nào!

Thật mạnh.

Nếu bị dính trực tiếp thì tôi chết chắc.

May mắn thay không còn cục đá to nào ở gần con khỉ bự nữa.

Trái đạn pháo kinh hồn đó sẽ không bay dính tôi được ở đây.

Nhưng mà phòng tuyến cuối cùng là căn nhà đơn giản đã bị hủy đi một cách dễ dàng.

Từ đây trở đi tôi phải chiến đấu mà không có nó.

Thật tệ.

Mặc dù không có căn nhà đơn giản để phòng thủ là tệ, nhưng bị mất chỗ đặt chân lại càng tệ hơn.

Từ trước đến giờ tôi vẫn có thể vờn nhau với lũ khi vì tôi có chỗ đặt chân vững chắc, tôi có thể tập trung mà tấn công.

Không có chỗ đặt chân thì tôi có khả năng bị té lúc nào không biết.

Mặc dù có té thì tôi vẫn có tư đánh vào trần nhà nên tôi sẽ không bị như lũ khi, nhưng tôi vẫn bị vấn đề không có khả năng phòng thủ.

Chỉ cần tôi bất cần một chút là lũ khi sẽ chớp lấy cơ hội ngay.

Tôi nhanh chóng làm ra lựa chọn.

Dù có gấp gáp cỡ nào, làm một chỗ đặt chân là trên hết.

Trong lúc làm tôi sẽ không thể nhả tư ra chỗ khác được, nhưng khi lũ khi đến nơi tôi sẽ không có thời gian làm chỗ đặt chân nữa.

Bây giờ mà không làm thì tôi sẽ hối hận.

Xong!

Tôi đã làm xong một chỗ đặt chân vừa đủ để tôi đứng!

Tôi sẽ tấn công lũ khi từ đây.

Hiệp hai của cuộc chiến sắp bắt đầu.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ⑤

Lũ khi tiếp tục tiến công.

Tôi lại tiếp tục nhả tơ khắp nơi.

Cứ như lịch sử lặp lại.

Nhưng cũng có khác biệt.

Lũ khi đã biết tơ của tôi như thế nào.

Đã mắc vào là không thoát được.

Nên những con khi đi đằng trước cố tình vươn người qua khu vực bị dính tơ.

Nó cố tình dính thật nhiều tơ hơn bình thường để cho đồng bọn của nó qua dễ hơn.

Nên đang có rất nhiều con khi nằm duỗi thẳng người ra trên lớp tơ.

Và, để phòng trường hợp bức tường tơ lại rơi xuống như lần trước, chúng nằm rất gọn gàng.

Cứ như thế, không bao lâu là con đường được tạo ra bằng thân thể của lũ khi đã làm xong, chúng tiếp tục tiến công.

Những con khi tiếp theo cũng nhảy xuống tự vẫn mỗi khi bị đánh lấy tở của tôi.

Là một chiến thuật cảm tử điên cuồng.

Dù thế, tôi thực sự rất ngạc nhiên là chúng có thể nghĩ ra một chiến thuật kĩ càng như thế.

Độ khó tăng lên rồi.

Nhưng mà, dù chiến thuật có tốt cỡ nào, nếu cần phải hi sinh một con khi mỗi lần thì dần số lượng khi sẽ tự động giảm dần.

Từ khi con khi lớn xuất hiện thì đã không còn viện binh nữa.

Nếu cứ tiếp tục thì lũ khi sẽ bị tiêu diệt hết trước khi tôi bị giết.

Đó là nếu con khi lớn cứ bất động như thế.

Tôi tiếp tục cẩn thận những con khi lớn.

Phải luôn luôn để ý bọn chúng dù có đang chiến đấu với bầy khi nhỏ.

Làm thế tổn rất nhiều chất xám.

Nhưng mà cũng vì thế nên skill "Tập Trung" của tôi lại lên cấp.

Cuối cùng một trong mấy con khi lớn đã bắt đầu di chuyển.

Là con có cấp thấp nhất trong ba con.

Nó quay lưng lại và đi về phía sau.

Nếu cứ thế mà nó bỏ đi thì quá tốt, nhưng đời không như là mơ.

Nó quay đầu lại nhìn về hướng tôi, và bắt đầu chạy.

Đừng nói là!?

Khi nghĩ đến khả năng đó, trực giác của tôi đưa ra tín hiệu nguy hiểm.

Tôi chuẩn bị ngăn chặn việc đó ngay lập tức.

Đúng như tôi đoán, nó đang làm vậy.

Nó chạy lấy đà để nhảy qua cục tơ lớn.

Và, sử dụng lực nhảy kinh hồn của nó, nhảy thẳng lên chỗ tôi.

Tôi thả cái Ném Lưới vừa kịp chuẩn bị về hướng con khi lớn.

Nó không né được khi đang bay trên không, và bị tóm gọn vào lưới không vấn đề gì.

Vì bị dính Ném Lưới nên góc nhảy của nó thay đổi một chút.

Nó tông thẳng vào bức tường ở dưới chỗ tôi đứng.

Bị kẹt hoàn toàn vào lưới, đập mặt thẳng vào vách đá rồi dính luôn ở đó.

Con khi lớn nhanh chóng tỉnh lại từ cú đập rồi gắng sức vùng vẫy để thoát khỏi lớp lưới.

Cũng nhanh không kém, tôi nhả thêm tơ để giữ nó yên lại, cùng lúc sử dụng "Tổng Hợp Độc" để tạo ra một viên Độc Nhện rồi thả nó vào cái miệng đang há to.

Con khi lớn vùng vẫy mạnh hơn nữa vì đau đớn từ độc và từ việc bị trói.

Tôi lại dùng "Tổng Hợp Độc" lần nữa khi thấy chỉ một viên độc chưa giết nó được ngay lập tức.

Viên độc lại rơi thẳng vào cái miệng lớn.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV7 đã trở thành LV8》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Tâm Nhìn LV1』 đã trở thành 『Tăng Tâm Nhìn LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Axit LV3』 đã trở thành 『Kháng Axit LV4』 》

《Điểm skill tăng》

Tôi biết con khí lớn đã chết vì tôi vừa lên cấp.

Tôi nhanh chóng lột đi lớp da cũ.

Bây giờ không phải là lúc để mừng rỡ.

Tôi lại nhìn về hướng lỗ khi đang tiến công, trong số đó lúc này đã có thêm một con khí lớn.

Lợi dụng lúc tôi đang bận xử lí con khí lớn kia, con này đã dùng cùng cách với lỗ khi để lên tới đây.

Nhanh quá!?

Lúc nãy nó chỉ mới ở dưới mặt đất mà giờ nó đã ở đây rồi.

Những con khí nằm làm đường leo cho con khí lớn bị đè chết không kiêng cử gì.

Nó có sức bật và sức bám kinh khủng như thế, nên nó có thể leo từ đó đến đây trong chớp mắt.

Tôi vội vã thả tơ xuống con khi lớn đó.

Nó nhanh chóng né được dù nó đang ở trên một vách đá thẳng đứng.

Nhưng trước mặt nó không còn con đường leo làm bằng khi nhỏ nữa.

Tơ của tôi dính đầy bức tường ở hướng đó.

Và con khi lớn bị dính vào tường.

Mặc dù nó cố gắng xé rách lớp tơ ngay lập tức, nhưng có vẻ là dù với sức mạnh của con khi thì xé rách được tơ của tôi cũng không phải chuyện dễ làm.

Nhưng mà, bức tường thì lại bắt đầu tạo ra tiếng kêu đáng sợ trước khi lớp tơ bị rách.

Dĩ nhiên tôi không cho phép chuyện đó xảy ra.

Tôi nhanh chóng thêm vài lớp tơ để giữ nó yên ở đó.

Hắn là sẽ giữ yên ở đó được một lúc.

Tôi nhanh chóng chuyển tầm mắt lại về phía lũ khi.

Con khi lớn thứ hai cũng đã hành động, vậy con thứ ba chắc chắn cũng theo sau không xa.

Tôi đã đúng.

Tôi thấy con thứ ba ngay lập tức.

Nó đang há miệng ra tính cắn trọn tôi.

!!?

Bây giờ không phải là lúc lo lắng có té hay không.

Đúng hơn là người tôi tự động phản xạ.

Tôi nhảy từ chỗ đặt chân xuống.

Tôi không hoàn toàn né được nó, toàn bộ chân bên phải của tôi và một phần cơ thể cũng bị cắn nát.

HP của tôi tụt xuống cực nhanh.

Cơn đau thấu xương làm tôi suýt nữa ngất xỉu.

Nhưng nếu tôi bất tỉnh ở đây thì tôi sẽ không bao giờ tỉnh lại nữa.

Tôi vội vã ném một sợi tơ về phía bức tường.

Nó dính được và ngăn không cho tôi tiếp tục té xuống.

Nhưng quán tính khiến người của tôi đập mạnh vào bờ tường và tôi suýt nữa ngất xỉu lần nữa.

Tôi nghiêng rằng, cố gắng không xỉu.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được Skill 『Kháng Ngất Xỉu LV1』》

Không biết có phải nhờ skill mới hay không nhưng tôi vẫn giữ được tỉnh táo.

Tôi nghĩ về hướng chỗ đặt chân cũ của tôi.

Con khỉ lớn phá vỡ chỗ đặt chân và bị mắc vào một đồng tơ dính.

Dĩ nhiên.

Tôi sẽ không làm một chỗ đặt chân bình thường.

Lúc đầu tôi làm nó để nó trở thành một cái bẫy.

Nhưng tôi không ngờ nó bị phá hỏng chỉ bằng một đòn.

Tôi lại leo lên trên cùng sợi tơ.

Vì nửa số chân của tôi đã biến mất nên tôi dùng "Điều Khiển Tơ" để kéo bản thân lên.

Tôi kéo bản thân lên cao hơn con khỉ lớn đang vùng vẫy.

Và lợi dụng "Điều Khiển Tơ" hết sức để giữ nó nằm yên rồi banh miệng nó ra.

Tôi lại dùng "Tổng Hợp Độc" để tạo ra Độc Nhện rồi bắt con khỉ lớn nuốt vào.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV8 đã trở thành LV9》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hồi HP Tự Động LV2』 đã trở thành 『Hồi HP Tự Động LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Sức Sống LV1』 đã trở thành 『Sức Sống LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dẻo Dai LV1』 đã trở thành 『Dẻo Dai LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chống Chịu LV1』 đã trở thành 『Chống Chịu LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Lần nữa lên cấp bằng cách lột da.

Phù.

Cứ tưởng tôi sắp chết rồi.

Mới vừa rồi thực sự rất nguy hiểm.

Nếu tôi không kịp lên cấp thì tôi đã chết rồi.

Nhưng mà, giờ thì ổn rồi

Con khi lớn thứ hai có vẻ sắp thoát khỏi tơ nên tôi cho thêm tơ vào để giữ nó lại.

Vì con khi lớn đó đã phá hủy đường đi của chúng nên lũ khi không tiến được nhiều như tôi nghĩ.

Có vẻ tôi vẫn có thể lấy lại được thời gian bị mất khi đánh nhau với mấy con khi lớn.

Nếu như chúng còn chiêu trò gì khác thì tôi không biết, nhưng với tình trạng hiện tại thì kết cục đã định.

Nhưng tôi không tha lỏng được.

Mấy lần trước tha lỏng đã khiến tôi cực khổ rồi.

Tôi sẽ không tha lỏng cho đến khi con khi cuối cùng đã chết.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M - Kết

Con khi cuối cùng đã bị mắc kẹt vào lưới ở ngay trước mặt tôi.

Cánh ta giờ xa hết cỡ của nó cũng không thể chạm vào tôi.

Tôi cuộn cổ tay nó lại để nó hoàn toàn bất động.

Tôi nhìn xung quanh.

Ở đâu cũng có khi bị mắc trong tơ dím.

Không còn con khi nào tự do nữa.

Để chắc chắn, tôi nhìn sơ mọi thứ trong tầm mắt của tôi, nhưng không còn tiếp viện nào của bọn khi nữa.

Có căng tai ra nghe cũng không nghe được gì giống như có tiếp viện.

Vậy cuối cùng tôi đã trói được toàn bộ lũ khi lại.

Mặc dù tôi đã thư giãn được khi nghĩ rằng "tôi thắng rồi", nhưng mà chưa kết thúc.

Tôi chỉ mới trói chúng lại mà thôi, chưa kết liễu chúng.

Ở dưới kia số lượng khi nhiều đến mức muốn đếm cũng mệt.

Trong số đó có con khi lớn.

Con khi lớn cuối cùng vẫn đang cố gắng phá lưới thoát ra.

Xem ra, sức mạnh của con khi mạnh hơn sức chịu đựng của sợi tơ của tôi.

Mặc dù nó sẽ không rách ngay lập tức, nhưng để yên thì nó sẽ thoát thôi.

Nên mỗi lần như thế tôi lại thêm một lớp tơ nữa.

Tôi liên tục trói con khi lớn lại cùng lúc với ngăn chặn bầy khi lại.

Lúc đó thực sự rất khổ.

May mà đánh bại hai con khi lớn xong tôi không thư giãn.

Vì tôi dùng nhiều sức hơn tôi tưởng để trói con khi lớn lại nên SP và MP của tôi đều gần hết tới nơi.

Tôi chưa giết nó vì không có thời gian làm thế.

Trong tình trạng từng bầy khi một liên tục tiến công thì hoàn toàn không có thời gian để kết liễu con khi lớn.

Hơn nữa nó bị trói nằm trên đường tiến công của bầy khi.

Nếu tôi muốn giết con khi lớn thì tôi phải đi thẳng vào giữa bầy khi nhỏ.

Làm như tôi sẽ chơi trò tự sát như thế.

Việc tôi sợ nhất là nếu bầy khi giúp con khi lớn thoát khỏi lớp tơ đang trói nó.

Nếu như cả bầy khi nhỏ và con khi lớn hợp sức lại hẳn nó có thể xé rách được lớp tơ trói buộc con khi lớn.

Nhưng chúng đã không làm vậy.

Mấy con khi đã xem trọng hiệu quả đến mức sẵn sàng hi sinh bản thân, không hề nghĩ đến chiến thuật hiệu quả nhất là giải thoát cho con khi lớn vì lí do nào đó.

Mặc dù tôi thấy mừng vì việc đó, nhưng cách nghĩ của lũ khi làm tôi thấy tò mò.

Cơ bản là, tôi không hiểu tại sao chúng lại tấn công tôi nữa.

Chúng không thể nào xem tôi là thức ăn được, nên tôi không rõ lí do chúng tấn công tôi.

Lí do duy nhất tôi nghĩ ra là vì tôi đã giết một con khi đồng bọn của chúng, nhưng mà có cần phải tấn công tới mức này chỉ vì thế không? Un.

Umu.

Dù có nghĩ tới cũng chẳng làm gì được.

Tôi không hiểu đầu óc của lũ quái vật.

Bây giờ, tôi sẽ giết con khi lớn trước.

Dĩ nhiên tôi sẽ không trực tiếp cắn một thứ nguy hiểm như thế.

Tôi tạo hai viên Độc Nhện bằng "Tổng Hợp Độc" và thả nó rơi vào miệng của con khi lớn này như hai con trước.

Sau khi nuốt hai viên vào thì con khi không di chuyển nữa.

Vì mối lo ngại lớn nhất đã biến mất, tôi sẽ giết từng con khi một còn lại bằng "Nanh Độc".

Mặc dù "Nanh Độc" có sử dụng một chút SP, nhưng tôi không quan tâm lắm.

Mỗi lần dùng chỉ tốn có một chút SP, và tôi chưa hết SP bao giờ.

Nhưng, thực sự có quá nhiều khi

Ngay cả dùng "Nanh Độc" cũng sẽ khó mà chịu nổi số lượng này.

Giữa chừng tôi ăn một con khi để hồi lại một chút thể lực đã mất.

Mấy con khi bị trói vẫn cố găm gờ đe dọa tôi mỗi khi tôi tới gần chúng.

Tôi có thể thấy được một chút sợ hãi trong đó nữa, nhưng tôi không quan tâm.

Bọn mi nên có giác ngộ sẽ bị giết, vì bọn mi đã chọn tập trung lại mà đuổi giết ta.

Nếu như sắp bị giết thì sẽ không ai bó tay chịu trận đâu.

Thế nên, tôi giết chết chúng mà không e ngại gì.

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Tàn Nhẫn』 》

《Bảng tác dụng của danh hiệu 『Tàn Nhẫn』, nhận được skill 『Ma Pháp Dị Giáo LV1』 『Kháng Dị Giáo LV1』 》

《『Ma Pháp Dị Giáo LV1』 đã nhập chung với 『Ma Pháp Dị Giáo LV2』 》

Tôi nhận được một danh hiệu.

Lại là một danh hiệu nguy hiểm nữa.

Đây là danh hiệu thứ hai có "Ma Pháp Dị Giáo".

Tôi không thể làm gì ngoài hối hận một chút.

Tôi không phải là dị giáo mà!

Thật đó!

Tạm thời, tôi sẽ hoãn lại việc xác nhận skill mới.

Tôi đã học được khá nhiều skill trong lúc đánh nhau nên tôi sẽ kiểm tra toàn bộ chúng một lúc khi tôi có thời gian.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ LV9 đã trở thành LV10》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tổng Hợp Độc LV2』 đã trở thành 『Tổng Hợp Độc LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ném LV2』 đã trở thành 『Ném LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Lượng Ma Lực LV1』 đã trở thành 『Lượng Ma Lực LV2』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Cá thể, Taratect Nhỏ có thể tiến hóa》

Trong lúc tôi đang xử lý lũ khi thì tôi lại lên cấp.

Ừm.

Tôi đã lên cấp 10 rồi.

Sớm thế à!?

Đúng là trong lúc chiến đấu thì tôi lên cấp liên tục, nhưng mà chưa gì tôi đã tiến hóa được rồi sao!?

《Có nhiều hơn một nhánh tiến hóa. Xin hãy chọn một trong những lựa chọn sau:

Taratect

Taratect Độc Nhỏ》

Hmm?

Như tôi đoán, có một lựa chọn bỏ chữ "Nhỏ" trong tên loài, nhưng còn Taratect Độc Nhỏ là sao?

Nó là loài chuyên dùng độc vì nó có chữ "Độc" trong tên à?

Hãy tạm bỏ qua việc này luôn.

Tôi không thể nào tiến hóa trong tình trạng không thư giãn được.

Tôi phải nhanh chóng giết hết lũ khỉ.

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Kẻ Tàn Sát Quái Vật』 》

《Bằng tác dụng của danh hiệu 『Kẻ Tàn Sát Quái Vật』, nhận được skill 『Sức Trâu LV1』 『Rắn Chắc LV1』 》

《『Mạnh Mẽ LV3』 đã nhập chung với 『Sức Trâu LV1』 》

《『Cứng Rắn LV2』 đã nhập chung với 『Rắn Chắc LV1』 》

Hmm?

Lại một danh hiệu nữa à?

Là cấp cao hơn của "Thợ Săn Quái Vật" sao?

Hình như "Mạnh Mẽ" với "Cứng Rắn" vừa kết hợp với hai skill lạ?

Tôi phải kiểm tra sau mới được.

Sau đó, tôi đơn giản là giết toàn bộ lũ khỉ.

"Nanh Độc", "Nanh Độc", ăn một chút, trói một chút.

Cuối cùng, toàn bộ mạng sống ở đây trừ tôi đều bị giết.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S9 Điểm Skill

Tôi dành thời gian rảnh của mình chơi đùa với Katia.

Mới vừa rồi, chúng tôi còn đang chơi thể thao ở khu vực trong lâu đài nhằm nâng cấp skill.

Bây giờ thì đã xong, và chúng tôi đang nghỉ mệt như thế này.

[A, mệt quá đi, mặc dù chỉ số ma pháp của anh cao nhưng mà khả năng thân thể thì tệ hại hết sức]

Katia nói bằng Tiếng Nhật vì hôm nay Sue không có ở đây.

Khi chỉ có hai chúng tôi thì nói chuyện bằng Tiếng Nhật đã trở nên đương nhiên.

[Ừ, nhưng mà phản xạ của chúng ta tốt hơn kiếp trước nhiều, hơn nữa còn rèn luyện thì chúng ta còn mạnh hơn mà]

[A, anh hiểu chú đang nói gì. Kiếp trước thì anh cứ than phiền không biết nhà trường cứ bắt chạy bộ làm gì, nhưng mà ở thế giới này càng chạy thì thể lực càng tăng lên]

Cũng như skill, chỉ số sẽ tự tăng lên mỗi khi rèn luyện cơ thể.

Vì chúng tôi không được lên cấp, nên chúng tôi đang phải từ từ rèn luyện chỉ số cơ bản.

Nhưng mà rõ ràng là nếu cứ từ từ rèn luyện như thế này thì chúng tôi sẽ mạnh hơn.

Việc luyện tập không dễ tí nào, nhưng khi nghĩ rằng công sức bỏ ra sẽ trở nên hữu dụng thì tôi lại có hứng tập tiếp.

[Thế, sao rồi?]

["Dẻo Dai", "Chống Chịu", "Mạnh Mẽ", "Cứng Rắn" và "Chạy" đều đã lên cấp 8 hết rồi]

Tôi kiểm tra chỉ số của mình bằng viên đá giám định tôi cầm trong tay.

Đây là viên đá giám định cấp 9 của nhà Công Tước.

Nó là một báu vật có thể được gọi là báu vật quốc gia tùy vào nước giữ nó, nhưng Katia cứ đem nó theo như không có gì.

Tôi đã nghĩ "Công Tước có biết chuyện này không?", nhưng nếu tiện thì tôi sẽ không than phiền.

[Đúng là, cấp độ skill của chú lên nhanh thật. Đây gọi là sự khác biệt của tài năng sao?]

Katia rì rầm một cách bực mình.

Sự thật là, mặc dù tôi mà Katia tập luyện cùng một cách, nhưng tốc độ lên cấp skill của tôi nhanh hơn Katia rất nhiều.

Trên thế giới này, ai cũng có thể trở nên mạnh hơn nếu bỏ công sức ra, nhưng tốc độ thì khác nhau.

Đó gọi là sự khác biệt của tài năng.

[Anh cũng được gọi là thiên tài lúc anh hồi sinh vào nhà Công Tước mà, chú biết không? Tại sao lại có sự khác biệt lớn như thế giữa chúng ta

hả? Đồ ăn gian]

Tôi đảo mắt đi chỗ khác, tránh nhìn vào ánh mắt tức giận của Katia.

Dù nói thế đi nữa, chú nghĩ anh làm được gì hả?

[Nhắc mới nhớ, chú có dùng điểm skill chưa?]

[Chưa, anh chưa có thời gian để xem kỹ nên tới giờ điểm skill của anh vẫn còn nguyên]

Điểm skill là thứ cần để học skill mới, hoặc là để tăng độ thông thạo cho skill.

Thường thì một người lúc sinh ra sẽ không có điểm skill, nhưng tôi và Katia lại có.

[Một gia tài tận 100000 điểm skill. Tên tư sản ăn gian chết tiệt]

[Sao chú chửi anh còn hơn lúc này nữa!?!]

Không, thực là tôi lỡ mất cơ hội để sử dụng điểm skill.

Lúc đầu, tôi định dùng nó để học skill Ma pháp, nhưng khi Anna bảo tôi chưa được học Ma pháp thì tôi bỏ ý định đó đi.

Mặc dù Anna không biết là tôi có điểm skill, nhưng mà tôi không học lên skill được vì tôi sẽ có cảm giác đã phản bội chị ấy.

Từ đó trở đi, ý muốn dùng điểm skill vì lí do nào đó đã biến mất.

[Katia có xài điểm nào chưa?]

[.....Chỉ mới 1000 điểm thôi]

Nếu tôi không nhầm thì Katia có 50000 điểm.

Vì cô ấy nhắc tới việc này nên tôi nghĩ cô ấy đã xài khá nhiều, nhưng có vẻ không phải thế.

[Chú học skill gì thế?]

[...Giữ bí mật nhé]

[Hả? Không, cứ nói đi]

[... Đừng có cười anh nhé?]

[Rồi, rồi anh hứa không cười chú, giờ nói đi]

[... Giám Định]

Tôi không cười, nhưng vẻ mặt tôi lúc đó làm nhiều hơn cả thế.

Nói về "Giám Định", đó là một ví dụ của một skill mà không ai nên học.

Tôi tự hỏi tại sao cô ấy lại học nó.

[Sao chú lại học nó?]

[Không, thì, tại nó là một trong những chỉ tiêu cơ bản trong những truyện có liên quan đến hồi sinh mà. Khi ở một thế giới khác thì việc tìm kiếm thông tin rất mệt đúng không? Nên trong truyện thì thường "Giám Định" là không thể thiếu. Nên lúc ấy anh đã bắt chước...]

[Không, "Giám Định" là một skill bị liệt vào danh sách những skill chắc chắn không nên học. Sau khi đọc về nó rồi mà chú còn học nó sao?]

[Anh học nó lúc anh còn là em bé! Đó là lúc anh vừa được hồi sinh mà không biết gì hết, chú hiểu không? Lúc ấy anh muốn có thông tin. Và rồi, khi anh nhớ đến "Giám Định", anh nghe Giọng Nói Thiên bằng Tiếng Nhật, anh đã không kèm được mà học nó rồi]

Tôi nghe và tạm hiểu được.

Đúng là lúc tôi còn là em bé và không biết gì thì tôi đã rất lo lắng.

Tôi không hiểu tiếng nói của bất kì ai xung quanh, nên tôi càng lo lắng hơn.

Và rồi, khi tôi nghe được Giọng Nói Thiên bằng Tiếng Nhật thì tôi cũng có cảm giác muốn dựa vào nó.

[Thế sao, vậy "Giám Định" là lỗi hả?]

[Lỗi nặng luôn ấy chứ. Ở cấp thấp thì nó vô dụng, mỗi khi dùng anh đều bị đau đầu và nếu như anh không dùng nó thì độ thông thạo skill của anh cũng không tăng, hơn nữa có tăng cũng không nhiều. Mặc dù anh đã cố gắng thử tăng độ thông thạo cho nó mỗi khi anh rảnh nhưng nó vẫn chỉ ở cấp 4. Anh sắp bỏ cuộc rồi]

Cứ nghe là đã thấy mệt rồi.

Tôi xem lại danh sách skill bằng viên đá giám định.

Và rồi, danh sách skill tôi có thể học cùng với điểm skill cần thiết được ghi ra một bên.

Trong đó có "Giám Định".

[A, anh có thể học "Giám Định" với 100 điểm]

[Ế? Thiệt hả?]

100 điểm, đó là mức thấp nhất cần thiết để học một skill.

Những skill học được với 100 điểm thường là skill có tác dụng kém hoặc là rất thích hợp với người dùng.

Không thể nói "Giám Định" là skill có tác dụng kém được, vì Katia dùng tận 1000 điểm cho nó.

Đúng là cấp thấp thì nó không làm được gì, nhưng mà lên cấp cao thì nó là một skill rất hữu dụng.

Vậy có nghĩa là tôi rất thích hợp với skill "Giám Định".

Sau khi suy nghĩ một lúc, tôi học "Giám Định"

Tổng điểm skill tôi có rút xuống 99900.

[Anh học "Giám Định" rồi]

[Ế? Thiệt hả?]

Katia lặp lại câu hỏi lần nữa.

[Sau này đừng có mà hối hận đó]

[Đó là chuyện sau này. Dù sao thì anh cũng còn khá nhiều điểm]

Tạm thời, tôi sẽ giữ số điểm còn lại phòng hờ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 2

Rồi, bây giờ lũ khi đã chết hết, nhưng từ đây trở đi tôi phải làm gì đây?

Lúc này, xung quanh cực kì vắng lặng.

Những con quái vật khác không ai tới đây dù ồn ào như thế.

Hoặc là vì nó ồn ào nên chúng cố tình né tránh.

Nói chung là tôi có thời gian.

Không biết nếu làm một căn nhà đơn giản khác ở gần trần nhà có gọi là an toàn không, nhưng nếu là một con quái vật yếu thì nó sẽ không lên đó được.

Tôi nghĩ bây giờ tiến hóa chắc là ổn.

Mặc dù tôi không biết bị mất ý thức trong bao lâu khi tiến hóa, nhưng hẳn là không bao lâu cả.

Tôi nghĩ thế thôi, không có gì để chứng minh hết.

Dù sao thì, tiến hóa đồng nghĩa với nguy hiểm.

Trừ lượng thức ăn khổng lồ vô tình có được ở đây thì tình hình hiện tại không có gì gọi là tốt để tiến hóa hết.

Nếu hỏi tôi có tiến hóa hay không thì chắc chắn tôi sẽ tiến hóa.

Hơn nữa, nếu tôi không tiến hóa, có khi tôi sẽ ở yên ở cấp 10 luôn.

Sau khi lên cấp 10 tôi đã giết thêm một số lượng khi đáng kể.

Nhưng tôi chưa lên cấp.

Nếu chỉ là lí do không đủ điểm kinh nghiệm thì không sao, nhưng vẫn có khả năng là tôi sẽ không lớn thêm nữa nếu tôi không tiến hóa.

Nếu thế, thà mạo hiểm tiến hóa thì sẽ tốt hơn.

Vấn đề là tiến hóa thành loài nào.

Taratect hay là Taratect Độc Nhỏ.

Un.

Tôi không biết.

Lần trước có lựa chọn rõ ràng giữa một loài đang thoái hóa với loài bình thường, nhưng bây giờ thì tôi không biết.

Có lẽ Taratect là tốt hơn, vì tôi sẽ hóa thành dạng trưởng thành.

Nhưng không biết sau khi tiến hóa tôi sẽ thay đổi cỡ nào.

Ngoài ra tôi không biết chữ Độc ra sao.

Vì có chữ "Độc" trong tên nên chắc chắn các skill thuộc tính độc sẽ được nâng cấp, nhưng những skill còn lại thì sao?

Tôi thực sự không biết.

Nếu bây giờ mà "Giám Định" được thì tốt quá.

"Giám Định", được không?

Hử?

Ở dưới cùng kết quả giám định, nó cái gì đó giống như một thông báo.

Ể, có thể tiến hóa?

Đây là gì?

Chữ "Có thể tiến hóa" đang nhấp nháy.

Hmm?

Tôi giám định lần nữa cho chắc.

『Có thể tiến hóa: Taratect hoặc Taratect Độc Nhỏ』

C-ái gì!?

"Giám Định"-san, cậu đùa tôi à!?

Cậu là nhất!

Tốt quá!

Như thế này, tôi có thể giám định được dạng tiến hóa của tôi!

Không, dạo này khả năng của "Giám Định"-san không còn như bình thường nữa.

Tôi ngay lập tức giám định nó.

『Taratect: Dạng trưởng thành thường thấy của chủng loại quái vật Taratect. Loài ăn thịt, có độc trong răng』

『Taratect Độc Nhỏ: Ấu kì của chủng loại quái vật nhện hiếm thuộc loài Taratect. Có độc rất mạnh』

Tôi đã quyết định.

Tiến hóa thành con có độc.

Ý tôi là, nó là loài hiếm đó?

Hiếm đó, hiếm không, là hiếm đó.

Dĩ nhiên nếu phải chọn giữa loại thường thấy với loại hiếm thì tôi sẽ chọn loại hiếm

Nếu đã quyết định rồi thì tôi sẽ làm một căn nhà đơn giản.

A, không còn bao nhiêu thể lực nữa.

Tôi ăn một con khỉ gần đó để hồi phục thể lực.

Fuu, cảm ơn vì bữa ăn.

Rồi, hãy làm một căn nhà đơn giản nào.

Một khu vực trống trải đầy đá, không chê vào đâu được!

Có một cái mạng nhện tuyệt vời ngay đây!

Lần này không có đá che.

Vì có khỉ dính ở mọi nơi nên dù có dùng một mảnh đá cũng chẳng che chắn được gì.

Hơn nữa, tôi mệt rồi.

Tinh thần và cơ thể đều mệt mỏi.

Sau một trận khổ chiến như thế, rõ ràng là tôi sẽ mệt.

Hoặc dù xỉu hay là ngủ có khác biệt, nhưng đều là nghỉ ngơi mà thôi.

《Cá thể Taratect Nhỏ đang tiến hóa thành Taratect Độc Nhỏ》

Đúng thế.

Chúc mọi người ngủ ngon.

《Tiến hóa thành công》

《Trở thành chủng loại Taratect Độc Nhỏ》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản tăng》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nanh Độc LV8』 đã trở thành 『Nanh Độc LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV8』 đã trở thành 『Tơ Nhện LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Điều Khiển Tơ LV7』 đã trở thành 『Điều Khiển Tơ LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tập Trung LV4』 đã trở thành 『Tập Trung LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV7』 đã trở thành 『Giám Định LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ma Pháp Dị Giáo LV2』 đã trở thành 『Ma Pháp Dị Giáo LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ma Pháp Bóng LV1』 đã trở thành 『Ma Pháp Bóng LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ma Pháp Độc LV1』 đã trở thành 『Ma Pháp Độc LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Độc LV7』 đã trở thành 『Kháng Độc LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Hóa Đá LV2』 đã trở thành 『Kháng Hóa Đá LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Ngất Xỉu LV1』 đã trở thành 『Kháng Ngất Xỉu LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Dị Giáo LV1』 đã trở thành 『Kháng Dị Giáo LV2』 》

《Học được skill 『Độc Công LV5』 qua việc tiến hóa》

《『Nanh Độc LV9』 đã nhập chung với 『Độc Công LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Độc Công LV5』 đã trở thành 『Độc Công LV9』 》

《Điểm skill tăng》

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Nhện Độc

Chào buổi sáng.

Tôi đã thức dậy một cách an toàn.

Vậy có nghĩa là tôi đã tiến hóa xong.

Umu.

Cũng như lần trước, tôi cảm thấy rất đói và mệt mỏi.

Và như lần trước, tôi có sẵn một nguồn thức ăn, lần này là bọn khi.

Tôi ngó ra ngoài căn nhà đơn giản.

Tốt tốt.

Không có gì ở ngoài cả.

Đã xác nhận được sự an toàn!

Hãy ăn cho thỏa mãn nào.

Itadakimasu.

Hãy kiểm tra chỉ số trong lúc đang ăn nào.

Nhiều skill lên cấp liên tục trong trận chiến trước đó, hơn nữa tôi còn có skill mới, nên hẳn là sau khi tiến hóa tôi đã thay đổi khá nhiều.

Kết quả giám định lúc này ra sao nào!?

『Taratect Độc Nhỏ LV1 Không tên

Chỉ số

H P : 56/56 (Xanh lá)

M P : 1/56 (Xanh dương)

S P : 56/56 (Vàng)

: 1/56 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 38

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 38

Chỉ số Ma lực Trung bình: 27

Chỉ số Kháng Trung bình: 27

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 537

Skill

〔Hồi HP tự động LV3〕 〔Độc Công LV9〕 〔Tổng Hợp Độc LV3〕
〔Tơ Nhện LV9〕 〔Tơ Cắt Xén LV4〕 〔Điều Khiển Tơ LV8〕 〔Ném LV3〕 〔Tập Trung LV5〕 〔Chính Xác LV4〕 〔Né Tránh LV2〕 〔Giám Định LV8〕 〔Kiểm Định LV4〕 〔Ẩn Thân LV6〕 〔Ma Pháp Dị Giáo LV3〕 〔Ma Pháp Bóng LV2〕 〔Ma Pháp Độc LV2〕 〔Ăn Nhiều LV4〕
〔Dạ Nhãn LV10〕 〔Tăng Tâm Nhìn LV2〕 〔Kháng Độc LV8〕 〔Kháng Tê Liệt LV3〕 〔Kháng Hóa Đá LV3〕 〔Kháng Axit LV4〕 〔Kháng Ăn

Mòn LV3] [Kháng Ngất Xiu LV2] [Kháng Sợ Hãi LV6] [Kháng Dị
Giáo LV2] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV6] [Sức
Sống LV2] [Lượng Ma Lực LV2] [Dẻo Dại LV2] [Chống Chịu
LV2] [Sức Trâu LV1] [Cứng Rắn LV1] [Idaten LV2] [Cấm Kị
LV2] [$n \% I = W$]

Điểm Skill: 2 0 0 』

Ô?

Ồ!

Chỉ số tăng rồi kìa, tăng rồi.

Mặc dù tôi đã mong rằng chỉ số của tôi sẽ tăng nhiều, nhưng những chỉ số còn lại vẫn thấp hơn tốc độ khá nhiều.

Vẫn chỉ có tốc độ là cao một cách kì lạ.

Tôi tự hỏi nếu chạy hết cỡ thì tốc độ tôi sẽ là bao nhiêu kilomet trên giờ.

Hiện tại nếu là một kẻ địch bình thường thì tôi sẽ có thể bỏ chạy khá dễ dàng.

SP đã giảm như tôi nghĩ, nhưng tôi lại không ngờ MP cũng bị giảm.

Lần trước tôi không biết chuyện đó.

Vì lần trước tiến hóa tôi gần như không dùng MP bao giờ.

Bây giờ thì tôi có dùng MP cho "Điều Khiển Tơ" và "Tổng Hợp Độc", cả hai đều hoạt động rất tốt trong lần này.

Thực sự nếu ko có "Tổng Hợp Độc" thì tôi đã bị động hơn nhiều.

Lúc tôi có được skill này thì tôi đã thấy hơi lạ, nhưng tôi không ngờ nó có nhiều cách dùng như thế.

Trong tương lai tôi phải thử thêm mới được.

Cơ mà, skill lên cấp rồi nên chắc số độc tôi có thể tổng hợp cũng tăng.

『Bảng điều khiển Tổng Hợp Độc』

『Độc Yếu, Độc Nhện LV9』

『Điều chỉnh Sát thương, Điều chỉnh Thời hạn』

Hmm?

Mặc dù không có độc mới, nhưng lại có thêm một dòng dưới các loại độc.

Điều chỉnh sát thương và thời hạn?

『Điều chỉnh sát thương: Thay đổi sức mạnh của thuộc tính độc』

『Điều chỉnh thời hạn: Thay đổi thời gian tác dụng của độc』

Fumu.

Nói ngắn gọn, là khả năng chỉnh sức mạnh của độc và thời gian độc gây sát thương liên tiếp khi nó đi vào trong người?

Tôi thử điều chỉnh Độc Yếu.

Sức mạnh và thời hạn hiện lên, bên cạnh đó có dấu cộng-trừ($\pm$)

Hiện tại nó ghi là ± 0

Tôi thử tăng sức mạnh.

Số cao nhất tôi chỉnh được là 3.

Un.

Hiểu sơ sơ rồi.

Bằng cách này tôi có thể điều chỉnh loại độc một cách thoải mái.

Nếu tôi muốn con mồi đau khổ thật lâu, tôi có thể tăng thời hạn, khi muốn nó chết thật nhanh, tôi có thể tăng sức mạnh.

Muốn loại độc nào có loại độc đó.

Nhưng có vẻ có giới hạn điều chỉnh theo ý thích bị giới hạn bởi cấp độ skill.

Mặc dù tôi có thử chỉnh Độc Nhện đi nữa thì nó cũng không lên được tới số 9.

Hẳn là những thứ có khả năng điều chỉnh sẽ tăng theo cấp độ skill.

Nếu thế muốn dùng độc ở bất kì trường hợp nào cũng được.

Ô!

Coi như số độc mà "Tổng Hợp Độc" có đã tăng rồi.

Bây giờ, hãy xem những skill có liên quan đến độc nào.

"Nanh Độc" đã biến mất rồi, đổi thành "Độc Công".

『Độc Công: Thêm thuộc tính độc cho các đòn tấn công』

Ừ thì.

Ể?

Vậy là tôi có thể cho đòn tấn công nào của tôi cũng là thuộc tính độc hả?

Ể?

Cái skill đáng sợ này là sao?

Vậy tôi muốn thì cũng cho tơ của tôi có thuộc tính độc được luôn hả?

Ể?

Chỉ cần nhìn sơ cũng biết đây là quá mạnh đi?

Skill vốn đã mạnh "Tơ Nhện" sẽ càng mạnh hơn đó nha?

Có ổn không đó?

Thực sự có ổn không đó?

... Tôi phải thử ngay khi tôi hồi phục thể lực.

Ô, "Ma Pháp Độc" cũng lên cấp.

Nó cũng liên quan đến độc, phải kiểm tra gấp.

『Ma Pháp Độc: loại ma pháp điều khiển độc. Những ma pháp có thể sử dụng thay đổi tùy cấp độ skill. LV1: Chạm Độc LV2: Bắn Độc』

『Bắn Độc: Bắn một viên đạn làm bằng độc』

A, là một đòn tấn công tầm xa.

Là một đòn tấn công tầm xa đơn giản.

Tôi muốn dùng thử.

Nhưng tôi không dùng được.

Thiệt đó, làm sao để dùng ma pháp?

Un.

"Kháng Độc" cũng lên cấp.

Vậy là hết skill liên quan đến độc rồi nhỉ?

Quả nhiên là loài chuyên sử dụng độc.

Toàn bộ skill liên quan đến độc đều được cải tiến đáng kể.

Đặc biệt là skill "Độc Công".

Tôi muốn xác nhận nó càng nhanh càng tốt, khi mà tôi hồi phục thể lực.

Nếu nó đúng như tôi nghĩ thì sức chiến đấu của tôi sẽ tăng một khoảng lớn.

Mặc dù chỉ số của tôi không tăng bao nhiêu, nhưng skill thì có.

Vì tôi dựa dẫm vào skill nhiều hơn chỉ số nên nếu tăng số skill thì tốt hơn nhiều so với tăng chỉ số.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 63: "Giám Định"-San, Không, Là "Giám Định"-Sama!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV4』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV5』 》

Ô.

Skill "Ăn Nhiều" đã lên cấp khi tôi tiếp tục ăn lũ khỉ.

Dĩ nhiên.

Tôi ăn nhiều thế rồi mà.

Dĩ nhiên nó sẽ lên cấp.

Hình như số khỉ tôi ăn lên vào hàng ba chữ số rồi thì phải.

Kì lạ thay, bụng tôi vẫn không căng lên tí nào.

Là hiện tượng kì lạ luôn xảy ra ngay sau khi tiến hóa, nhưng mà lượng thức ăn biến mất thực sự là đi đâu?

Tôi đã ăn quá trời nhưng vẫn có thể dễ dàng ăn tiếp.

Phải cố gắng tọng hết đám khỉ này vào bụng.

Tôi tiếp tục kiểm tra những skill không liên quan đến độ khi đang ăn.

Lần này có rất nhiều skill đã lên cấp.

Đặc biệt hai skill "Tơ Nhện" và "Điều Khiển Tơ" làm tôi rất vui.

Vì cùng với "Độc Công" thì đó là hai skill tấn công chính của tôi.

Ngay từ đầu cho "Tơ Nhện" lên cấp đã khó rồi, khi nó lên cấp cao thì nó gần như là đứng yên luôn.

Tôi mừng là nó lên cấp lúc này.

Hmm, "Tập Trung" cũng lên cấp.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì trước khi đánh nhau với lũ khi cấp của nó khá thấp.

Vậy có nghĩa cuộc chiến đó thực sự rất khốc liệt.

Vì tôi tập trung cao độ liên tục nên độ thông thạo skill cũng tăng liên tục.

Lượng điểm kinh nghiệm khi lên cấp cũng giúp tăng rất nhiều độ thông thạo.

"Chính xác" cũng tăng khá thường xuyên nên hẳn đó là lí do.

Nhắc lại thì, hình như lúc tôi đang trốn khỏi con Rồng Đất thì hai skill "Ẩn Thân" và "Kháng Sợ Hãi" cũng tăng cấp liên tục

Lần đó tôi có thể gọi là tuyệt vọng rồi.

Sau đó là, ồ, hai skill ma pháp khác ngoài ma pháp độc cũng tăng lên.

Hãy xem nào.

『Ma Pháp Dị Giáo: Loại ma pháp tấn công trực tiếp vào linh hồn. Những ma pháp có thể sử dụng khác nhau tùy vào cấp độ skill. LV1: Khó Chịu LV2: Cơn Đau Vô Hình LV3: Điên Loạn』

『Ma Pháp Bóng: một loại ma pháp cấp thấp dùng để điều khiển bóng. Những ma pháp có thể sử dụng khác nhau tùy vào cấp độ skill. LV1: Bóng Đen LV2: Bóng Lớn』

『Điên Loạn: Tạo ra sự điên loạn trực tiếp vào linh hồn』

『Bóng Lớn: Thay đổi kích cỡ của cái bóng』

Tôi phải nói gì đây?

Cái "Ma Pháp Dị Giáo" đó thực sự là dị giáo.

Gì chứ?

Tạo ra sự điên loạn?

Là khả năng ép cho người khác bị điên ấy hả?

Thật ghê quá đi.

Tôi muốn dùng nó thử.

Còn cái "Ma Pháp Bóng" đơn giản là kì lạ.

Cấp 2 của nó giống như cấp 1, ở chỗ không dùng kết hợp với ma pháp cấp cao hơn thì nó vô dụng.

Nói chung là, hiện tại tôi không dùng ma pháp được nên ma pháp có vẻ khó cày cấp.

Cho đến tận bây giờ tôi chưa từng sử dụng ma pháp trong chiến đấu bao giờ.

Nói chung là không dùng được!

Tôi phải nói tới hai lần vì nó quan trọng đến mức đó!

Những skill dạng Kháng cũng tăng khá đều đặn.

Có hai skill mới là "Kháng Ngất Xiu" và "Kháng Dị Giáo".

Có khi đó là hai skill có tác dụng khác với tên thì sao.

Không, đơn giản là nhìn cái tên "Kháng Dị Giáo" là đã phải tự hỏi "Cái quái gì thế này?" rồi.

『Kháng Ngất Xiu: Khó bị xiu hơn』

『Kháng Dị Giáo: Tăng khả năng phòng ngự đối với những skill trực tiếp tấn công vào linh hồn』

Như tôi nghĩ, tên giống tác dụng.

Un.

"Kháng Dị Giáo" thì tốt rồi, nhưng mà còn "Kháng Ngất Xiu" có tác dụng với những skill dạng gây mê không?

Nếu có thì không phải nó trở thành "Kháng Ngủ Gật" rồi sao?

Vậy "Kháng Ngất Xiu" có tác dụng giống thế không?

Un.

Nếu có kẻ thù nào dùng skill dạng gây mê tôi sẽ không dựa dẫm vào "Kháng Ngất Xiu".

Fumu.

Sau đó là "Sức Sống" và "Lượng Ma Lực", rồi "Sức Trâu" và "Rắn Chắc".

Tôi đã có thể đoán được tác dụng của chúng.

『Sức Sống: Tăng HP bằng với cấp độ skill』

『Lượng Ma Lực: Tăng MP bằng với cấp độ skill』

『Sức Trâu: Cộng thêm Chỉ số Tấn Công Trung Bình bằng 10x cấp độ skill. Ngoài ra chỉ số tăng khi lên cấp được cộng thêm bằng với cấp độ skill』

『Rắn Chắc: Cộng thêm Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình bằng 10x cấp độ skill. Ngoài ra chỉ số tăng khi lên cấp được cộng thêm bằng với cấp độ skill』

Như tôi đoán.

Là những skill tăng chỉ số cơ bản.

Tôi vui vì có "Sức Trâu" và "Rắn Chắc".

Hai skill "Mạnh Mẽ" và "Cứng Rắn" đã nhập vào chúng, nên tôi cũng đoán là hai skill này có tác dụng tăng điểm chỉ số, nhưng tôi không ngờ chúng cũng có tác dụng tăng chỉ số khi lên cấp như Idaten.

Nói sao thì, "Kẻ Tàn Sát Quái Vật" là danh hiệu nâng cấp lên từ "Thợ Săn Quái Vật".

Tôi nhận được "Mạnh Mẽ" và "Cứng Rắn" là từ danh hiệu "Thợ Săn Quái Vật"

Nếu tôi nói một cách ích kỉ thì tôi muốn chúng không nhập lại với nhau hơn.

Chỉ số của tôi tệ hại đến mức chút ít điểm nào tăng lên đều tốt cả.

Đặc biệt là chỉ số phòng thủ.

Trong lúc đánh nhau với lũ khi tôi đã suýt chết.

Un.

Nhưng, nếu như skill nhập lại với nhau thì điểm thông thạo cũng nhập lại thì không phải nó sẽ lên cấp nhanh hơn à?

Nếu thế, nhập lại tốt hơn nhỉ?

Nói chung là giờ thì trễ rồi.

Rồi.

Tới cái cuối.

Skill cuối cùng.

Tôi cố tình để nó tới cuối cùng.

Hiển nhiên là thế.

Lúc đầu nó cứ làm tôi thất vọng, rồi sau đó tôi đã nghĩ nó nên tốt hơn một chút, thì nó lại thế này.

Cuối cùng, khi tôi hi vọng thật nhiều ở nó thì nó lại làm thế này.

Có hiểu tôi thất vọng cỡ nào không?

Này, "Giám Định"-san?

Cậu tăng cấp rồi mà đúng không?

Tại sao không tiến bộ bao nhiêu vậy?

Không, tôi hiểu mà.

Có thể thấy được điểm skill từ bảng chỉ số.

Tiện thật đó.

Nhưng mà so với những tiến bộ trước đây, không phải là cậu đang lười đó chứ?

Vì tôi khen cậu một chút mà cậu đã lười rồi sao?

Là vậy sao?

Haa.

Nai wa.

Tôi có thể than phiền nữa rồi nhỉ?

Thật vô dụng.

Aaa.

Thôi kệ, dù sao thì nhìn thấy được điểm skill cũng được rồi.

Hãy thử giám định điểm skill xem nào.

Trước giờ tôi cứ dùng đại chứ không hiểu lắm nó là gì, hãy xem thử mô tả nào.

Rồi giám định.

Có cái gì đó xuất hiện thành một hàng.

Đây là gì?

Đọc thử cho vui nào.

...

...

.....

"Giám Định"-san, không, là "Giám Định"-sama mới đúng.

Tôi đã quá vội kết luận rồi. Tôi xin lỗi, xin lỗi!

Người là nhất!

Kẻ hèn này đã không thể hiểu được sự vĩ đại của người!

Hãy thứ lỗi cho tôi.

Thứ xuất hiện là danh sách những skill có thể nhận được bằng lượng điểm skill hiện tại.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 64: "Giám Định"-Sama Đúng Là Một Người Thông Minh Mà

"Giám Định"-sama thực sự thật tuyệt vời quá.

Toàn bộ skill tôi có thể học được ghi rõ ra, cùng với lượng skill cần thiết để học.

Hiện tôi đang có 200 điểm.

Số điểm tối đa cần để học skill là 200, nên tôi có thể học được hai skill 100 điểm hoặc là 1 skill 200 điểm.

Ừ, không sao cả.

Cái quan trọng nhất là ở đây kết quả giám định có bao gồm những skill tôi chưa học.

Miễn sao có ghi ra thì tôi có thể giám định nó.

Nghĩa là tôi có thể kiểm tra tác dụng của bất kì skill nào tôi muốn trước khi tôi học chúng!

Tuyệt vời!

Nếu dùng cách này, tôi sẽ tìm được những skill nào là có ích, không cần phải học bừa rồi cầu mong là chúng có ích nữa.

Hơn nữa, tùy trường hợp, tôi nghĩ mình có thể tìm được những skill mà không cần dùng điểm skill cũng học được.

Toàn bộ skill tôi có thể học hiện ra trước mắt.

Nên, bắt đầu giám định nào.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV5』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV6』 》

Cấp độ skill "Ăn Nhiều" đã tăng lên trong lúc tôi đang giám định vì tôi vẫn còn đang ăn.

Nhưng, còn rất nhiều khi, mà tôi cũng chưa no tí nào cả.

Bụng tôi ghê thật đó.

Không biết có danh hiệu "Bao Tử Không Đáy" không nhỉ?

Fuu.

Thật tuyệt.

Hiện tại những gì tôi thấy đã giống như một quyển bách khoa có hình.

Nếu như tôi gom được 300 điểm skill hẳn là số lượng skill sẽ càng tăng lên nhỉ?

Chắc là sẽ thế.

Nhưng tôi cần phải lên cấp tới lúc đủ điểm đã.

Mặc dù cuộc chiến với đàn khỉ lần trước đã khiến cấp độ của tôi tăng lên như điên, nhưng thường thì tôi sẽ không lên cấp như thế được.

Nếu tôi dùng hết điểm skill thì danh sách skill sẽ biến mất hết.

Phiền phức thật.

Nhưng nếu có skill tốt thì tôi muốn học nó ngay.

Thật nan giải.

Tôi phải làm gì đây?

Tôi nên học skill mới không? Hay nên để dành điểm?

Ku, nhức đầu quá đi.

Tôi đã giám định hết toàn bộ skill hiện tại.

Vài skill làm tôi hứng thú.

『Nhận Thức Ma Pháp: Có khả năng nhận thức được ma lực xung quanh』

『Điều Khiển Ma Pháp: Có khả năng điều khiển ma lực』

Không phải cần hai skill này để sử dụng ma pháp sao?

Có vẻ thế. Hai skill này hẳn là cố tình được đặt ngay bên cạnh nhau.

Hẳn chúng là những skill chỉ có tác dụng khi dùng chung với nhau.

Chỉ cần 200 điểm skill là tôi học được cả hai.

Nhưng, tôi gặp một vấn đề lớn.

Tôi đã có "Nhận Thức Ma Pháp" rồi.

Trong skill "Kiểm Định" đó.

Ừ, skill "Kiểm Định" có bao gồm "Nhận Thức Ma Pháp".

Có nghĩa là, dù tôi học "Nhận Thức Ma Pháp" thì cũng có khả năng nó sẽ nhập chung với "Kiểm Định".

Không thể được.

Nếu chuyện đó thực sự xảy ra thì có lẽ tôi sẽ không thể dùng ma pháp được cả đời.

Tôi không thể kích hoạt "Kiếm Định" được, vậy tôi cũng không kích hoạt "ntmp" được.

Nếu như tôi đoán, hai skill này thực sự cần dùng chung với nhau để có thể sử dụng được ma pháp thì tôi tiêu rồi.

Ê, cái bầy dã man này là sao đây?

Không, không.

Chưa chắc mọi chuyện sẽ như thế.

Chắc chắn sẽ có ngày tôi dùng được ma pháp.

Tạm thời khó quá bỏ qua.

Có lẽ có skill nào đó giúp tôi sử dụng được "Kiếm Định" .

Nhưng thực sự rất khó đoán rằng liệu nó có thực sự sử dụng được hay không, và tôi không muốn dùng điểm skill quý giá của mình để học một skill vô dụng.

Trong những lúc thế này, skill có thể dùng ngay lập tức với những lợi ích trực tiếp vẫn là tốt nhất.

Skill "Vuốt Độc" trước kia tôi muốn có đã không còn cần thiết nữa vì tôi đã có "Độc Công" rồi.

Nếu bây giờ học "Giảm SP sử dụng" thì sẽ không bị lỗi, nhưng cũng không lời, vì tôi có skill "Ăn Nhiều" rồi.

Hơn nữa, tôi đã tự mình học được "Hồi HP tự động", nên chắc cũng sẽ có cách tự học được "Giảm SP sử dụng" thôi.

Mặc dù tôi vẫn hơi rối, nhưng tôi đã có hứng thú với một skill.

Bây giờ chỉ cần quyết định liệu dùng điểm skill hay là để dành lại thôi.

Skill này đặc biệt so với tất cả skill khác, khác ở nhiều khía cạnh.

『Kiêu Hãnh(100): Sức mạnh n% đủ để chạm tới các vị Thần. Tốc độ tăng kinh nghiệm và độ thông thạo skill tăng lên, ngoài ra khả năng trưởng thành của cá thể tăng lên. Hơn nữa, đạt được khả năng vượt qua hệ thống W và quyền được ảnh hưởng đến khu vực MA』

Tôi không hiểu.

Không hiểu câu giải thích của skill, hơn nữa không hiểu tại sao chỉ cần 100 điểm là học được skill như thế.

Khi tôi giám định thử n%, W, khu vực MA thì kết quả nhận được chỉ là 『Không thể giám định』.

Từ lời giải thích của skill tôi chỉ biết rằng skill này có tác dụng tăng lượng điểm kinh nghiệm nhận được và tăng tốc độ thông thạo skill, còn được cho thêm chỉ số khi lên cấp.

Chỉ với tác dụng đó nó đã là một skill cực kì tốt rồi.

Nói thật, tôi không biết tôi nên làm gì.

Một skill không biết rõ về nó rất nguy hiểm.

Không biết nó có mặt xấu nào không.

Nhưng mà tôi biết là nó rất nhiều lợi ích.

Không có skill nào khác giúp tôi tăng điểm kinh nghiệm và độ thông thạo nhận được.

Tôi không biết chỉ số được cho thêm khi lên cấp là bao nhiêu, nhưng chắc chắn là nhiều hơn tôi có hiện tại.

Thật tình, tôi nên làm gì đây.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Kiều Hãnh

Kiều Hãnh, một trong bảy đại tội, cái được nhiều người biết nhất.

Nó được gọi là đại tội nghiêm trọng nhất, vì nó là tội được gán cho Satan.

Nếu danh hiệu này xuất hiện trong game, thường nó là của một kẻ thù cấp boss, hoặc là gọi một món vũ khí cực mạnh bị ám.

Nếu chỉ đọc tên thôi thì tôi sẽ nghĩ nó là một skill vô dụng.

Nhưng xem tác dụng thì rõ ràng nó cực kì hấp dẫn.

Là một loại hấp dẫn khiến tôi muốn nhảy thẳng vào dù biết là có bẫy.

Giống như sự hấp dẫn của ác quỷ.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV6』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV7』 》

Tôi đã ăn hết đàn khỉ khi tôi còn đang phân vân.

Tôi thật là tuyệt vời.

Tôi ăn hết thật rồi đó hả?

Như dự đoán, thể lực của tôi đã đầy lại.

Nếu tính luôn lượng được "Ăn Nhiều" trừ lại thì tôi có khá nhiều năng lượng thừa.

Skill "Ăn Nhiều" nói rằng tôi sẽ lên cân bằng với lượng được trừ, nhưng tôi lại không thấy mình mập là bao?

Un.

Tôi không thấy được cơ thể của mình, nên cũng không kết luận được gì.

Ah, nghĩ lại thì, ngoại hình của tôi không thay đổi gì cả dù tôi đã tiến hóa.

Lần trước cũng thế, hay là do Taratect là loài không thay đổi hình dạng khi tiến hóa?

Hay chỉ đổi từ từ?

Hmmm, tôi không cảm giác được sự thay đổi gì cả.

Khi tôi so sánh con khỉ nhỏ và con khỉ lớn, rõ ràng có sự khác biệt.

Chắc chắn đó không phải là kết quả của việc thay đổi từ từ.

Khoan khoan, ngưng suy nghĩ chuyện nhảm nhí và quay lại vấn đề chính.

Lời giải thích skill "Kiêu Hãnh" có hơi giống với một skill bí ẩn khác của tôi, $[n \% I = W]$.

Vì nó hơi giống như thế, nên hẳn là sẽ có liên quan đến nhau.

Tạm thời tác dụng của skill này vẫn là một bí ẩn.

Nó không phải là một lợi ích, cũng không phải là bất lợi.

Vậy coi như nó không có bất lợi được không?

...Không nên đoán mò.

Nhưng mà tôi đã quyết định rồi.

Nói thật là ngay từ đầu tôi cũng đã quyết định.

Tôi có một cảm giác.

Rằng tôi phải học skill này.

Tôi có cảm giác mờ nhạt như thế.

Là chắc chắn tôi phải học nó.

Đã có cảm giác như thế thì tôi không làm gì được.

《Hiện đang có 200 điểm skill.

Có thể học skill 『Kiêu Hãnh』 bằng cách sử dụng 100 điểm.

Có học skill này không?》

Có

《Học được skill 『Kiêu Hãnh』 . Còn lại 100 điểm skill》

Quá hay.

Tôi đã làm rồi!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV2』 đã trở thành 『Cấm Kị LV4』 》

Tôi lỡ làm rồi!

《Đạt đủ điều kiện. Nhận được danh hiệu 『Kiêu Hãnh Chủ』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Kiêu Hãnh Chủ』 , học được skill 『Ma Pháp Vực Tối LV10』 『Địa Ngục』 》

Tôi lại đã làm rồi!

Ô-ô...

Tại sao lại thế này?

Không không.

Không phải thế này là không thế nào sao!?

Cái gì đây?

Cái gì đây?

Tôi sẽ lặp lại.

Cái gì đây?

"Cấm Kị" lại lên cấp rồi.

Hơn nữa là lên tận hai cấp.

Lỡ làm mất rồi!

Tôi nhận được một danh hiệu cực kì tốt.

Nên vui?

Không, cái tên "Ma Pháp Vực Tối", rõ ràng là một ma pháp cao cấp
nhỉ?

Thậm chí nó là cấp 10 luôn rồi.

Không phải thế là quá kì lạ sao?

Tôi sẽ kiểm tra thử tác dụng của "Ma Pháp Vực Tối" và "Địa Ngục".

『Taratect Độc Nhỏ LV1 Không tên

Chỉ số

H P : 56/56 (Xanh lá)

M P : 14/156 (Xanh dương)

S P : 54/56 (Vàng)

: 56/56 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 38

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 38

Chỉ số Ma lực Trung bình: 127

Chỉ số Kháng Trung bình: 127

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 537

Skill

〔Hồi HP tự độngLV3〕 〔Độc CôngLV9〕 〔Tổng Hợp ĐộcLV3〕
〔Tơ Nhện LV9〕 〔Tơ Cắt Xén LV4〕 〔Điều Khiển Tơ LV8〕 〔Ném
LV3〕 〔Tập Trung LV5〕 〔Chính Xác LV4〕 〔Né Tránh LV2〕 〔Giám
Định LV8〕 〔Kiểm Định LV4〕 〔Ẩn Thân LV6〕 〔Địa Ngục〕 〔Ma
Pháp Dị Giáo LV3〕 〔Ma Pháp Bóng LV2〕 〔Ma Pháp ĐộcLV2〕 〔Ma
Pháp Vực Tối LV10〕 〔Kiêu Hãnh〕 〔Ăn Nhiều LV7〕 〔Dạ Nhãn
LV10〕 〔Tăng Tầm Nhìn LV2〕 〔Kháng Độc LV8〕 〔Kháng Tê Liệt
LV3〕 〔Kháng Hóa Đá LV3〕 〔Kháng Axit LV4〕 〔Kháng Ăn Mòn

LV3] [Kháng Ngắt Xiu LV2] [Kháng Sợ Hãi LV6] [Kháng Dị Giáo LV2] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV6] [Sức Sống LV2] [Ma Lực LV2] [Dẻo Dại LV2] [Chống Chịu LV2] [Sức Trâu LV1] [Cứng Rắn LV1] [Idaten LV2] [Cấm Kị LV4] [$n \% I = W$]

Điểm skill: 1 0 0 』

Khoan.

Khoan đã.

Có gì đó sai ở đây.

Chỉ số quá kì lạ.

Từ khi nào mà MP, Ma lực và Kháng của tôi cao như thế?

Toàn bộ đều tăng lên 100 điểm.

Tại sao?

...Đây là tác dụng của "Kiêu Hãnh" sao?

Không, tôi không quan tâm về lượng chỉ số được tăng lên.

Un.

Nếu nghĩ về nó nhiều quá là tôi thất bại rồi.

Bây giờ, giám định, giám định.

『Ma Pháp Vực Tối: Ma pháp Bóng tối cấp độ cao nhất, điều khiển bóng tối từ vực tối sâu thẳm. Những Ma pháp có thể sử dụng thay đổi tùy vào cấp độ skill. LV1: Cổng Địa Ngục LV2: Ngây Thơ Ngục LV3: Dâm

Ngục LV4: Thực Ngục LV5: Tham Ngục LV6: Nộ Ngục LV7: Dị Giáo Ngục
LV8: Áp Chế Ngục LV9: Dối Ngục LV10: Bạo Động Ngục』

『Địa Ngục: Địa Ngục xuất hiện』

Ể, ể ể ể ể ể ể ể?

Tôi phải nói gì đây?

Cực kì nguy hiểm.

Cái chuỗi "Địa Ngục" này là sao?

Nếu có một skill làm Địa Ngục xuất hiện chắc chắn nó phải nguy hiểm.

『Cổng Địa Ngục: Cánh cổng của sự khởi đầu』

『Ngây Thơ Ngục: Địa Ngục của những kẻ gian xảo và ngây thơ quá mức』

『Dâm Ngục: Địa Ngục của những kẻ bị dâm dục vấy bẩn』

『Thực Ngục: Địa Ngục của những kẻ đã ăn một bữa ăn ngon』

『Tham Ngục: Địa Ngục của những kẻ sẵn sàng làm mọi thứ vì lòng tham』

『Nộ Ngục: Địa Ngục của những kẻ bị cơn giận điều khiển』

『Dị Giáo Ngục: Địa Ngục của những kẻ dựa dẫm vào sự dị giáo』

『Áp Chế Ngục: Địa Ngục của những kẻ đã từng có hành động bạo lực』

『Dối Ngục: Địa Ngục của những kẻ nói những lời dối trá』

『Bạo Động Ngục: Địa Ngục của những kẻ khơi mào một cuộc chiến tranh』

Cái, cái kết quả giám định này là sao?

Không, tác dụng của từng Ma pháp không phải là vấn đề.

Ai là cái tên đã viết cái kết quả giám định này!?

Tôi tạm thử xem "Địa Ngục" có dùng được không, nhưng không có gì xảy ra.

Tôi vừa cảm thấy thất vọng, thư giãn và kì lạ cùng lúc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S10: Nhị Hoàng Tử

Độ dài 1,256 từ - Lần cập nhật cuối: 11/11/2016 00:43:47

TN: Từ chap này "Ma Pháp Tấn Công" sẽ đổi thành "Ma Pháp Công"

Tôi đang nhìn Sue và Clevea đang cùng nhau tập kiếm.

Dùng dáng người nhỏ của em ấy, Sue tấn công từ phía dưới lên, nhưng Clevea dễ dàng đỡ đòn của em ấy.

Sau đó, Sue lại tiếp tục lấy tấn công làm phòng ngự, nhưng toàn bộ đều bị Clevea chặn lại một cách chính xác.

Sue với dáng người mảnh khảnh của em ấy lại chọn loại kiếm pháp đánh hoàn toàn dựa vào sức, trong khi Clevea với dáng người mạnh khỏe lại dùng kiếm pháp như dòng nước chảy.

Cả hai có ngoại hình và lựa chọn kiếm pháp hoàn toàn trái ngược nhau.

Sue không yếu chút nào, nhưng khi đối đầu với một người đầy kinh nghiệm như Clevea thì em ấy chỉ có thể gọi là chưa đủ trình độ.

Đơn giản là vì Clevea đã học được skill cấp cao của [Tài Năng Kiếm Pháp] là [Thiên Tài Kiếm Pháp] và luyện nó lên cấp 7.

[Tài Năng Kiếm Pháp] của Sue chỉ mới cấp 6.

Có một khoảng cách không thể lấp trong một thời gian ngắn.

Nhưng mà cuộc chiến không hề kết thúc nhanh chóng nhờ vào chỉ số.

Sue đang sử dụng "Ma Pháp Công" và "Ý Chí Chiến Đấu" cùng lúc.

Là hai skill dùng MP và SP để tăng chỉ số, nhưng Sue lại có một lượng MP khổng lồ nên mỗi khi dùng "Ma Pháp Công" thì lượng chỉ số tăng lên cao hơn thường rất nhiều.

Vì chỉ số tăng nhiều như thế nên Sue hiển nhiên có lợi về mặt chỉ số.

Clevea không dùng "Ý Chí Chiến Đấu" coi như là đang chấp Sue, nhưng nếu sử dụng thì tình hình hiện tại sẽ khác.

Nhưng, ngay cả khi Clevea không dùng "Ý Chí Chiến Đấu" thì cô ấy vẫn sẽ thắng.

Tôi đã nói Sue có lợi về mặt chỉ số, nhưng không hơn quá nhiều, cơ bản là không khác gì hai người có cùng chỉ số với nhau.

Nên Sue không có cách nào đảo ngược tình thế.

Như tôi đoán, Sue bị phản công và cuối cùng thua vì hết sức.

Bị đầu không bèn của thanh kiếm đánh dính và té xuống đất.

Anna, vẫn đang ngồi một bên này giờ ngay lập tức chạy đến rồi dùng "Ma Pháp Hồi Phục".

Sue sau khi được hồi phục đứng dậy phủi cát trên người đi với một vẻ mặt khó chịu.

[Em thua rồi]

[Người sẽ vượt qua thần sớm thôi nếu đã có thể di chuyển như thế ở tuổi này. Tài năng của Điện hạ thực sự rất tuyệt vời]

[Không cần thương hại đâu]

Có tiếng vỗ tay ở một bên khi Clevea tới gần Sue vẫn đang mang bộ mặt khó chịu.

[Không, anh cũng nghĩ đó không phải là thương hại mà là khen thực sự. Cách di chuyển của em rất tốt]

Mọi người ở đây, bao gồm tôi, mở to mắt ra vì giật mình.

Sue và tôi, thậm chí cả Anna và Clevea đều không để ý người đó đến đây lúc nào.

Người này đứng bên cạnh tôi, nhưng tôi còn không thể nhận ra sự hiện diện của anh ta.

[Julius nii-sama!]

[Yaa, hai em ngạc nhiên không?]

Đó chính là Nhị hoàng tử, cũng là anh trai sinh ra cùng mẹ với tôi, Julius nii-sama nở nụ cười của một người đã lừa đảo người khác thành công.

[Anh trở về hồi nào thế?]

[Hôm qua. Anh đã muốn tới thăm em hôm qua, nhưng mà anh không có thời gian vì đã phải đi gặp Phụ thân và anh cả]

Julius nii-sama lớn hơn tôi rất nhiều, và anh ấy thường đi làm nhiều việc ở nước ngoài.

Nên, khi anh ấy đột nhiên về nước như thế này ai cũng ngạc nhiên.

[Sue cũng đã lớn lên thật nhiều trong lúc anh không có ở đây. Anh lần nào cũng bị mấy em làm giật mình cả]

Julius nii-sama cũng nở nụ cười với Sue.

Nhưng Sue không trả lời lại.

Hình như Sue ghét Julius nii-sama vì lí do gì đó.

Theo tôi thấy, Julius nii-sama thân thiện hơn hai người anh kia nhiều.

Hơn nữa, tôi rất tôn trọng anh ấy.

Thực sự là, tôi không thích việc anh trai đáng kính của tôi và em gái dễ thương của tôi lại không hòa thuận nhau.

[Sue. Thái độ đó với Nii-sama là sao hả?]

[Haha. Không sao. Sue đang ở độ tuổi khó khăn thôi mà]

Julius nii-sama có vẻ đoán được gì đó.

Nếu tính luôn kiếp trước, hẳn tôi mới là người lớn tuổi hơn, nhưng tôi không nghĩ mình thắng được Julius nii-sama nếu tính về tuổi tâm hồn.

[Nào, còn Shun? Em muốn tập kiếm với anh không nào?]

[Thật không!? Em chắc chắn là muốn rồi!]

Julius nii-sama tập kiếm với tôi.

Không thể nào tốt hơn thế được.

[Vậy, cho tôi mượn kiếm nào]

[V-vâng]

Julius nii-sama cầm lấy thanh kiếm tập từ Clevea, người mà đã co lại thành một cục bông.

Rất ít khi thấy được Clevea mà lại căng thẳng như thế này.

Nhưng mà đây là Julius nii-sama nên chuyện này là hiển nhiên.

[Được rồi. Bất cứ khi nào em sẵn sàng. Cứ tấn công anh cách nào cũng được]

[Hai!]

Tôi sử dụng cả "Ma Pháp Công" và "Ý Chí Chiến Đấu" cùng lúc.

Tôi sẽ không nường tay nếu đấu với Julius nii-sama.

Tôi tập trung hết sức.

Bước một bước nhẹ rồi chém thẳng lên.

Nii-sama dễ dàng chặn được đòn tấn công ấy bằng một tay.

Đòn đánh tôi dồn hết sức đã bị chặn dễ dàng với một thanh kiếm cầm bằng một tay.

Nhưng, đúng như tôi đoán.

Không thể nào nii-sama lại không chặn được đòn tấn công cỡ đó.

Tôi nhanh chóng rút kiếm lại và tấn công tiếp.

Rồi lại bị chặn.

Thật là vui.

Dù tôi có dùng hết sức cũng không thể chạm được vào anh ấy.

Không cần biết tôi vung kiếm như thế nào, không cần biết tôi dồn bao nhiêu sức, tôi có dùng bao nhiêu kiếm kỹ, tôi vẫn không thể đụng được vào

người Julius nii-sama.

Tôi không thể tưởng tượng được phải làm sao mới vượt qua nỗi khả năng kiếm thuật đó.

Có khả năng đánh với người mạnh như thế như thế này.

Cực kì vui.

Nhưng dù tôi có muốn mọi chuyện kéo dài mãi, đời không như mơ.

"Ma Pháp Công" và "Ý Chí Chiến Đấu" của tôi hết tác dụng.

Và tôi quỳ xuống mà thở hổn hển.

[Un. Kiếm của Shun rất thẳng thắn và thoải mái. Giống như tài năng đang phát triển của Shun]

[Cám....ơn.. r..rất...nhiều]

Tôi vừa cảm ơn anh vừa thở.

Hoặc dù tôi mệt đến mức này, Julius nii-sama vẫn rất thoải mái.

Như dự đoán.

Đúng là Anh Hùng của nhân loại.

Con người mạnh nhất thế giới.

Liệu cái ngày tôi mạnh bằng với người này có đến không?

Ước mơ của tôi trong thế giới này là trở nên giống với người này trước mắt tôi.

Hiện tại, tôi vẫn không thể nào chạm tới anh được, nhưng chắc chắn, ngày nào đó tôi sẽ thành một người mà Julius nii-sama có thể tin tưởng bảo vệ sau lưng.

Đó là mục tiêu của tôi.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Hết Skill Đây Đến Skill Khác

A.

Cảm giác mà lỡ làm chuyện tốt thật là vui

Một skill có tác dụng lớn đến thế mà lại không có tác dụng phụ nào.

Thực sự là, vừa học skill xong mà ngay lập tức có được danh hiệu, không phải là kì lạ sao?

Còn là một danh hiệu nguy hiểm nữa cơ.

Hơn nữa cho "Cấm Kị" lên cấp cũng có vẻ nguy hiểm.

Umumu.

Đáng sợ nhất là dù có tác dụng phụ gì tôi cũng không biết ngay lập tức được.

Cả "Kiêu Hãnh" và "Cấm Kị" chưa thể hiện tác dụng gì cả.

Xin đây đừng là tình trạng mà có thông lòng dần dần thất cổ tôi lại mà không biết đến khi quá trễ nha.

Nhưng mà, nếu nói ngược lại thì bất kì tác dụng phụ nào cũng chưa có ngay lập tức.

Vậy có nghĩa là nếu muốn sợ thì tới lúc chuyện gì đó xảy ra hãy sợ.

Nếu có đủ thời gian để sợ...

Tạm thời, tôi sẽ giữ lượng điểm skill còn lại.

Mặc dù tôi muốn dùng thử những ma pháp mới học, nhưng mà nếu không xử lí được "Kiểm Định" thì tôi không làm ăn gì được cả.

Chắc hẳn "Điều Khiển Ma Pháp" là cần thiết, nhưng nếu vậy thì cần phải học "Điều Khiển Ma Pháp" cùng với một skill nào đó có khả năng giải quyết "Kiểm Định".

Với 100 điểm skill tôi chỉ có thể chọn một.

Tạm thời, hãy chờ đến khi tôi có 200 điểm đã.

Tôi đã ăn hết đàn khỉ rồi nên không cần ở đây làm gì nữa.

Nhanh chóng ra khỏi đây thôi.

Tôi tiếp tục di chuyển dọc bờ tường.

Nhưng mà khu này quá yên tĩnh đi.

Thường thì tôi có thể nghe được tiếng quái vật từ một khoảng cách tương đối xa, nhưng mà bây giờ tôi không nghe được gì cả.

Cũng không có bóng dáng một con quái vật nào cả. Là một sự yên tĩnh kì lạ.

Không biết có phải tại lũ khỉ không nhỉ?

Thường là nếu có một bầy quái vật lớn di cư thì những con khác sẽ tránh chúng đi.

Chắc hẳn là thế.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Dự Đoán LV1』 》

Hmm?

Có skill mới à?

Xem nào.

『Dự Đoán: Khả năng tư duy lúc dự đoán mọi thứ tăng lên』

Hmm.

Dù có nó thì tôi không ngại, nhưng mà không có thì cũng không sao cả, nó không phải là một skill tốt cho lắm.

Vì không biết được liệu lời dự đoán có đúng hay không.

Nó chỉ làm tôi suy nghĩ nhanh hơn một tí, mà chỉ có tác dụng trong vài lúc đặc biệt.

Nó nằm trong danh sách những skill có thể học được bằng 100 điểm.

Cùng số điểm với "Kiêu Hãnh"...

Thực sự rất kì lạ.

Nhưng mà đúng là không có con quái vật nào ở đây cả.

Tôi không có cảm giác nguy hiểm hay có cảm giác tên nguy hiểm nào quanh đây hết.

Dù có căng mắt ra nhìn tôi cũng không thấy gì.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Tăng Cường Thị Giác LV1』 》

Ô?

Lần nữa, thêm một skill mới nữa à?

Xem nào.

『Tăng Cường Thị Giác: Thị giác được tăng cường』

Đúng như tên gọi luôn!

Dĩ nhiên là thế.

Nhưng mà tôi cũng không cần skill này lắm.

Mắt nhện khá là tốt.

Mặc dù ở kiếp trước tôi bị cận nên không có kính thì tôi không làm được gì, nhưng mà tôi có khả năng nhìn rất rõ bây giờ.

Skill này cũng chỉ tốn có 100 điểm

Nghĩ kĩ thì, hình như năm giác quan cơ bản đều có một skill tăng cường riêng.

Nếu điều kiện học được "Tăng Cường Thị Giác" là căng mắt ra, vậy nếu tôi cũng tập trung những giác quan khác thì tôi cũng sẽ học được chúng nhỉ?

Hãy thử ngay nào.

Đầu tiên là thính giác.

Lỗ tai của nhện hoạt động như thế nào nhỉ?

Tôi là nhện mà tôi cũng không rõ lắm.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Tăng Cường Thính Giác LV1』 》

Ô, có được skill tôi muốn rồi kìa.

Thử mấy cái khác luôn nào.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Tăng Cường Khứu Giác LV1』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Tăng Cường Xúc Giác LV1』 》

Lần sau tôi ăn tôi sẽ thử lấy luôn skill cho vị giác.

Nhưng mà, sao học skill lại dễ thế này.

Dĩ nhiên là các giác quan của nhện rất tốt, thế nên trước giờ tôi chưa từng để ý tới chuyện này.

Nếu như tôi không tập trung vào từng cái thì tôi sẽ không thể tăng độ thông thạo của từng cái được.

Nếu không tôi đã sớm học được những skill này rồi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV1』 đã trở thành 『Dự Đoán LV2』 》

Rồi á!?

Tôi chỉ mới học nó xong thôi không phải à?

Sao chưa gì đã lên cấp rồi?

Không, nói chung là, sao cũng được.

Tôi không ngại bất kì skill nào lên cấp hết

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Ý Nghĩ Song Song LV1』 》

Ể, lần nữa!?

Lần này lại chính là một trong những skill tôi nghĩ sẽ có khả năng giải quyết "Kiểm Định"!

『Ý Nghĩ Song Song: Có khả năng nghĩ về nhiều việc cùng lúc』

Theo tôi nghĩ, lí do mà tôi không dùng được "Kiểm Định" là vì đầu óc của tôi không giải quyết nổi lượng thông tin quá lớn.

Nên tôi nghĩ đến những skill hỗ trợ việc suy nghĩ.

Một trong số đó là "Ý Nghĩ Song Song"

Tôi làm được rồi!

Nhưng mà tại sao tôi lại học được nó thế?

Tôi không nghĩ là này giờ mình đang nghĩ nhiều thứ cùng lúc.

A, là "Giám Định"-sama.

Lúc nào tôi cũng sử dụng "Giám Định"-sama.

Tôi đang ở trong tình trạng thông tin từ việc giám định liên tục chảy vào đầu tôi.

Mặc dù tôi luôn mặc kệ chúng vì tôi không quan tâm lắm đa số kết quả giám định, nhưng có thể nói tôi liên tục nghĩ về nhiều thứ cùng lúc.

Không có cách nào khác giải thích chuyện này.

Như thế này, không phải là kì lạ sao?

Tôi đang học quá nhiều skill liên tục.

Số lượng skill khổng lồ thế này xuất hiện liên tục, không phải là lạ sao?

Mà, tôi nghĩ mình biết lí do.

"Kiêu Hãnh"

Skill có khả năng tăng độ thông thạo nhận được.

Un.

Hắn là nó.

Thì là, không phải độ thông thạo tôi nhận được đang tăng một cách kinh khủng sao?

Mặc dù tôi không biết chính xác con số là bao nhiêu nên tôi không nói gì được, nhưng rõ là nó tăng rất nhiều.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV2』 đã trở thành 『Dự Đoán LV3』 》

Đó, coi đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Một Kẻ Thù Đáng Gờm Xuất Hiện! Đó Là "Kiểm Định"!

Bây giờ tôi đã có skill giúp "Kiểm Định" có khả năng sử dụng, nên tôi sẽ thử ngay lập tức.

Hít, hà.

Được rồi.

"Kiểm Định" kích hoạt.

Guhoa!

Không được, không được!

Tắt, tắt!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV1』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiểm Định LV4』 đã trở thành 『Kiểm Định LV5』 》

Hơ, hơ.

Đau đầu quá.

Cơ mà.

"Ý Nghĩ Song Song" chỉ mới cấp 1.

Theo quy tắc skill từ trước đến giờ, khi skill còn cấp 1 thì tôi không nên mong chờ quá nhiều vào nó.

Tôi chưa cảm giác thấy có gì khác biệt cả.

Cấp độ của "Ý Nghĩ Song Song" vừa tăng, nhưng mà "Kiếm Định" cũng thế.

Nếu cấp độ của "Kiếm Định" mà cứ tăng như thế thì không có ý nghĩa gì cả.

Vì mỗi lần "Kiếm Định" lên cấp là lượng thông tin tôi nhận được sẽ tăng lên.

Nếu cả "Ý Nghĩ Song Song" lẫn "Kiếm Định" đều tăng cùng lúc thì không khác gì trò mèo vờn chuột cả.

Mỗi lần kích hoạt "Kiếm Định" nó đều lên cấp nhanh không tưởng tượng được. Gọi là mèo vờn chuột không bằng gọi là tôi bị bỏ rơi lại đằng sau.

Tốc độ lên cấp lại còn được "Kiêu Hãnh" hỗ trợ tăng lên nữa.

Thiệt tình, cái tên "Kiếm Định" này là cái gì thế?

Đúng là một con quái vật kinh khủng.

Tôi không chống lại nó được.

Không ngờ có một con quái vật ngang hàng với con rắn ở gần tôi đến thế.

Tôi không nghĩ mình có thể thắng nó bây giờ.

Tạm thời chắc tôi sẽ chờ cấp độ của "Ý Nghĩ Song Song" tăng lên.

Hiện tại nó chưa thể chia ý nghĩ của tôi ra được, và cách tôi nghĩ sẽ làm tăng độ thông thạo cho nó là liên tục vừa suy nghĩ vừa đọc kết quả giám định.

Nếu tôi kích hoạt "Kiểm Định" nó cũng sẽ lên cấp, nhưng như vậy là cầm đèn chạy trước công nông.

Muu.

Nhưng tôi nghĩ ý tưởng này là ý tưởng tốt.

Chắc là tôi sẽ sử dụng được "Kiểm Định" nếu khả năng tư duy của tôi tăng lên.

Nhưng mà "Ý Nghĩ Song Song" đã là skill có khả năng thành công cao nhất trong số những skill đã được xác nhận trong danh sách skill.

Un.

Tôi nhìn danh sách skill lần nữa.

Điểm skill của tôi đã giảm nên số skill hiện ra cũng giảm.

Nhưng danh sách vẫn tương đối dài.

Toàn bộ là những skill có thể học được bằng 100 điểm.

Bỏ qua vài skill có tác dụng cao hơn và vài skill đơn giản là quá tốt.

Vì lí do nào đó "Kiêu Hãnh" tốt thế chỉ tốn có 100 điểm.

Những skill tôi nghĩ có thể cho tôi khả năng dùng "Kiểm Định" là

『Quá Trình Tính Toán: Khả năng tính toán của bộ não tăng lên』

『Trí Nhớ: Tăng trí nhớ』

Tôi chỉ biết nhiều đó.

Khá ít.

Ngoài ra tôi nghĩ "Trí Nhớ" có tác dụng khác với việc tôi cần.

Vậy là "Quá Trình Tính Toán". Nhưng mà dù có học skill này thì liệu tôi có dùng được "Kiểm Định" không?

Mumumu.

Ngay cả skill có tỉ lệ thành công cao nhất là "Ý Nghĩ Song Song" cũng chỉ có nhiều đây tác dụng.

"Quá Trình Tính Toán" hẳn cũng sẽ vô dụng khi nó cấp thấp.

À khoan.

"Quá Trình Tính Toán", cơ bản là khả năng làm toán nhỉ?

Nếu vậy cứ ngồi tính nhẩm một hồi chắc có skill nhỉ?

Un.

Tôi có thời gian rảnh lúc đang di chuyển nên coi như cũng đáng thử.

Vậy, tôi sẽ tính nhẩm hàm số $2n$.

2, 4, 8, 16, 32, 64....

...8192, 16384, ơ, hình như là 32768?

Càng ngày càng khó.

Tiếp theo là mấy nhỉ?

Hmm?

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Quá Trình Tính Toán LV1』 》

Ô!

Tốt tốt.

Đã đạt được mục đích.

Un.

Hãy thử một lần nào.

Mặc dù tôi nghĩ vô dụng thôi, nhưng tôi sẽ mạo hiểm.

Hít, hà.

Được rồi.

"Kiểm Định" kích hoạt.

Gubereba!

Không được, không được!

Tắt, tắt!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV1』 đã trở thành 『Quá Trình Tính Toán LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV2』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiểm Định LV5』 đã trở thành 『Kiểm Định LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Dị Giáo LV2』 đã trở thành 『Kháng Dị Giáo LV3』 》

Hơ, hơ.

Đau đầu quá đi.

Thực sự là không thể làm được mà.

Không được, không được.

Đầu tôi sẽ bị nổ làm đôi đó.

Tôi không thích bị đau.

A, nai wa.

Thiệt tình, "Giảm Đau Đớn", cậu bị sao thế?

Tôi đã trải qua tình huống suýt chết rồi nhưng mà cơn đau không chịu thối này là sao?

Tại sao "Kháng Dị Giáo" lại lên cấp?

Là vậy hả?

Đòn tấn công của "Kiểm Định"-san tệ vậy hả?

Bây giờ gọi nó là một đòn tấn công được nhỉ?

Skill kháng cũng lên cấp rồi kìa.

Hãy nghĩ thật kĩ nào.

Lí do mà "Kháng Dị Giáo" lên cấp hẳn là vì tác dụng của "Kiểm Định" ảnh hưởng trực tiếp tới linh hồn chứ không phải chỉ là ý nghĩ.

Vậy, nửa cơn đau đầu là từ linh hồn mà ra sao?

Uwa, đáng sợ quá!

Nếu tôi cứ tiếp tục thế này liệu linh hồn có bị xé rách không?

Tôi không muốn bị chết nhầm thế đâu.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV3』 đã trở thành 『Dự Đoán LV4』 》

A, tốt.

May là tác dụng của "Dự Đoán" không phải đưa ra câu trả lời đúng!

An toàn rồi.

Vì đó chỉ mới là một dự đoán thôi.

Hãy tin tưởng thế.

Un.

Nhưng mà, vậy nghĩa là nếu tôi có skill có liên quan đến linh hồn thì tôi sẽ dùng được "Kiểm Định"?

Nhưng mà, không có skill nào liên quan đến linh hồn trong danh sách skill cả.

Chỉ có mỗi "Kháng Dị Giáo".

Tôi chỉ có thể nâng cấp "Kháng Dị Giáo" lên.

...Làm sao cho nó lên cấp?

A.

Không biết.

Tạm thời cứ cày cấp cho "Ý Nghĩ Song Song" và "Quá Trình Tính Toán" như dự định đã.

Cấp độ của hai skill đó cũng tăng lên khi dùng "Kiếm Định", vậy nghĩa là chúng cũng có liên quan.

Cho đến khi tôi chuẩn bị đủ thì tôi sẽ niêm phong "Kiếm Định" lại.

Tôi sợ dùng nó không đúng thì lại có chuyện.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Rời Khỏi Tầng Hạ

Sau khi bỏ qua việc cố gắng sử dụng "Kiểm Định", tôi thử kết hợp "Tơ Nhện" và "Độc Công".

Kết quả là, gufufufufu.

A, tôi sẽ mong chờ tới lần tiếp theo tôi cần phải chiến đấu.

Uhehe.

Sau đó, tôi tiếp tục di chuyển liên tục.

Tôi không gặp bất kì con quái vật nào trên đường đi. Thực sự rất yên bình.

Vì tôi ăn quá nhiều nên thể lực của tôi không giảm chút nào, và có vẻ là dù tôi không săn mồi liên tục thì tôi vẫn sẽ không có vấn đề gì cả.

Nên, đây là cơ hội tuyệt vời để di chuyển thật xa vì không có quái vật.

Vì lúc di chuyển tôi quá rảnh rỗi nên tôi liên tục luyện những skill tôi có thể luyện.

Nên, trong số những skill tăng cường giác quan thì trừ "Tăng Cường Vị Giác" ra toàn bộ đều đã lên cấp 5.

Trong lúc tôi làm vậy thì "Tập Trung" cũng nhân tiện được lên cấp, bây giờ nó đã cấp 8 rồi.

Trước đây "Tập Trung" tăng độ thông thạo khá nhanh rồi, nhưng nhờ "Kiêu Hãnh" nên nó càng lên nhanh hơn.

Skill này, mặc dù không thể cảm giác được nhưng nó thực sự có tác dụng rất cao.

Nhờ skill này mà tôi có khả năng tập trung chiến đấu trong tình huống với bầy khi như lúc trước.

Là một skill đơn giản nhưng có sự đóng góp cực kì cao.

Còn những skill dạng Tăng Cường, như dự đoán, chúng cho thấy sự khác biệt rõ bắt đầu ở cấp 5.

Mắt tôi nhìn được rõ hơn rất nhiều.

Tôi thậm chí có thể thấy được chi tiết bề mặt của một tảng đá từ xa nếu tôi tập trung.

Thính giác và khứu giác cũng thế.

Tôi đã cảm giác được rõ mọi âm thanh và mùi ở khu mê cung này.

Nhưng mà "Tăng Cường Xúc Giác" vừa có lợi vừa có hại.

Tôi trở nên quá nhạy cảm.

À, không phải theo nghĩa đó đâu nhá.

Đừng có mà mong chờ chuyện gì.

Những ai mà dám mong chờ gì đó như thế tôi sẽ tự tay quần tở khắp người rồi tiến lên thiên đường bằng nanh độc của tôi.

Nhưng mà những ai nói 「Đây chính là vinh hạnh của chúng tôi」 thì tôi sẽ bỏ chạy.

Quay lại về "Tăng Cường Xúc Giác".

Cơ bản là, tôi không thể thư giãn được gì tôi có thể cảm giác được dòng chảy của không khí.

Sau một lúc thì tôi cũng quen, nhưng mà lẽ ra skill này phải được nâng cấp từ từ để cảm giác quen thuộc với nó.

Vì skill lên cấp quá nhanh chóng nên khó chịu hơn tôi nghĩ rất nhiều.

Cũng phải một thời gian nữa tôi mới quen được.

Mà, nếu tôi thấy khó chịu quá thì tôi chỉ cần tắt skill đi là xong, nên tôi sẽ làm thế.

Nói về tắt skill đi, hẳn là tôi sẽ tắt "Tăng Cường Khứu Giác" nhiều nhất.

Tôi không muốn cố tình ngửi thấy cái gì đó có mùi ghê tởm.

Nói về chuyện đó, tôi đã bỏ qua việc học skill "Tăng Cường Vị Giác".

Cái gì trong mê cung này đều có vị khá tệ.

Tôi chưa từng gặp một con quái nào có vị ngon.

Thậm chí có một con côn trùng ốc sên mà không bao giờ nên bỏ vào miệng.

Nghĩ lại thì, hình như tôi chưa thấy con côn trùng ốc sên nào lâu rồi thì phải.

Ở khu tôi bị bày khỉ tấn công thì chúng ở khắp nơi.

Bây giờ một con cũng không có.

Đâu hết rồi?

A, thật là, nóng quá đi.

Tôi muốn một cái máy lạnh.

Kiểu tự ngược gì thế này, người làm Hikki như tôi sẵn sàng ăn vạ mỗi khi ngồi trong một căn phòng có máy lạnh vào mùa hè mà phải di chuyển trong cái nóng này.

Người yếu ớt và đáng thương là tôi đây không chịu nổi cái nóng và cái lạnh.

...Nóng?

Khoan đã, nóng hả?

Khu vực mê cung ở Tầng Hạ và Tầng Thượng luôn ở một nhiệt độ thoải mái lại có thể nóng được?

Tôi chậm rãi nhìn quanh.

Không có bóng dáng con quái vật nào cả.

Tôi cũng không cảm giác được nguy hiểm đặc biệt gì cả.

Nhưng mà cơ thể của tôi cảm giác được sự thay đổi trong môi trường.

Tôi nhìn dọc bờ tường.

Hơi khó để biết nếu không để ý, nhưng nó đang hướng lên trên.

Lên.

Lên!

Thực sự đang hướng lên!

Uwa, tôi thành công rồi!

Cuối cùng, tôi đã thành công rồi!

Đi lên có nghĩa là thế đúng không?

Là như thế!

Nghĩa là tôi đang đi từ Tầng Hạ lên Tầng Trung!

Hyahhoi!

Tôi thành công rồi!

Đây đã là con đường đúng!

Như thế, tôi có thể thoát khỏi cơn ác mộng Tầng Hạ rồi!

Tôi không cần phải sợ con Rồng Đất nữa!

Tôi không sợ bị bầy khỉ nào đuổi giết nữa!

Tôi không cần phải vừa di chuyển vừa trốn chui trốn nhủi sợ hãi từng con quái đi ngang qua mặt tôi nữa.

Tôi bất giác bắt đầu chạy.

Đúng là nhân vật chuyên tốc độ mà.

Tôi chạy lên đường dốc với một tốc độ mà tôi cũng phải ngạc nhiên.

Nhưng mà thanh thế lực vàng của tôi chịu không nổi đâu.

Hà, hà.

A.

Ngay cả khi có tốc độ thì tôi cũng không đủ thể lực đường ngắn.

Đúng là không nghĩ tới chuyện này.

Nếu gặp tình trạng khẩn cấp thì tôi có thể dùng thanh thể lực đỏ để chạy tiếp như lần với lũ rết, nhưng mà tôi sẽ cố nhớ rằng đây là một trong những điểm yếu của tôi.

Tôi sắp leo lên trên cuối con dốc rồi.

Sau khi leo lên đó tôi sẽ được thấy Tầng Trung mà tôi hằng mơ ước.

Chặng đường tôi đi đã rất dài.

Từ lúc bị con rắn đuổi theo, tôi lỡ mắc lỗi thế là rơi xuống Tầng Hạ.

Từ đó là tôi luôn gặp xui xẻo.

Suýt bị lũ ong giết, suýt bị con Rồng Đất giết, thoát khỏi động quái vật, suýt bị vị góm ghiếc của con côn trùng ốc sên giết chết và suýt bị bầy khỉ giết.

Không có gì ngoài việc suýt bị giết.

Tôi đã sống sót rất tốt.

Không phải là đường dài sao?

Tôi nghĩ lâu lâu có chuyện tốt xảy ra với tôi cũng sẽ không bị trời phạt đâu.

Nhưng mà đây là lúc tôi tạm biệt cuộc sống làm bạn cùng cái chết!

Tạm biệt Tầng Hạ!

Xin chào Tầng Trung!

Ở trên đỉnh dốc, trước mắt tôi là mặt đất nóng chảy có dung nham khắp nơi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 69: Đại Mê Cung Elro- Tầng Trung

Ể, ể ể ể ể ể ể ể?

Cái gì đây?

Tôi không biết.

Cái gì đây!?

Vậy sao được!?

Chuyện này không thể nào!?

Đây là cái chết tiệt gì !?

Dung nham này là sao!?

Tại sao có dung nham ở giữa mê cung!?

A, không, vì nó là một loại hầm ngục nên có cũng không sao.

Không không.

Không thể được!?

NÓNG QUÁ!

Không phải là "nóng quá" nữa là mà "NÓNG QUÁ!"

Uwa, HP tôi giảm 1 điểm!?

Đừng nói là vì cái nóng chứ?

Uwa, một khu vực có khả năng gây sát thương từ môi trường không vui đâu.

HP của tôi lại giảm thêm 1 điểm trong lúc tôi nói câu đó.

Ít ra là có một đường đi không có dung nham.

Nhưng mà, không phải muốn tiếp tục di chuyển ở đây là vô vọng sao?

Vì HP của tôi đã giảm ngay từ lúc chưa đến gần dung nham rồi, nếu tới gần dung nham như thế HP của tôi lại giảm nhanh hơn nữa.

Nếu tôi lỡ chạm trực tiếp vào dung nham luôn thì...

Nai wa.

Ngay khi vừa thoát khỏi Tầng Hạ thì lại gặp tình trạng này.

Tôi có nghĩ thế nào thì thoát khỏi đây cũng quá khó đấy.

Hmm?

Ở phía xa tôi thấy bóng dáng của một con quái vật.

"Tăng Cường Thị Giác" đang hoạt động rất tốt.

Cái con quái vật đó đang bơi vòng vòng trong dung nham.

Mặc dù tôi hơi sợ nhìn thấy nó, nhưng hãy cho tôi kết quả giám định đi nào.

『Elro Generush LV7

Chỉ số

H P : 1 6 7 / 1 6 7 (Xanh Lá)

M P : 1 4 5 / 1 5 8 (Xanh Dương)

S P : 1 5 5 / 1 5 5 (Vàng)

: 1 5 6 / 1 6 5 (Đỏ)

Khả Năng Tấn Công Trung Bình: 8 5

Khả Năng Phòng Thủ Trung Bình: 8 3

Khả Năng Ma Pháp Trung Bình: 8 1

Khả Năng Kháng Trung Bình: 7 9

Khả Năng Tốc Độ Trung Bình: 8 9

Giám định chỉ số thất bại』

Ể?

"Giám Định"-sama?

Tôi có nhìn nhầm không?

Hay là có thêm thông tin trên kết quả giám định?

Ô, ô!

Quá tuyệt vời "Giám Định"-sama!

Mặc dù trước đây tôi chỉ thấy được mỗi HP các kiểu, nhưng bây giờ thấy được luôn chỉ số của nó kìa!

Đúng như tôi nghĩ, dù tỉ lệ không phải là 100%, nhưng thế này thì tôi dễ dàng biết được sức chiến đấu của đối phương!

Thật tuyệt vời.

Cực kì tuyệt vời.

Biết được sức chiến đấu của đối phương cực kì có lợi.

Hơn nữa, cứ theo đà này, tiếp theo là tôi sẽ thấy được skill của đối phương nhỉ?

Nếu ngay cả skill tôi cũng biết, coi như đối phương đang trần truồng trước mắt tôi rồi!

Chắc chắn tôi sẽ thắng!

Như thế tôi sẽ thắng được!

A, thiệt tình tại sao cậu không lên cấp nhanh một tí.

May là tôi hiểu được sự vĩ đại của "Giám Định"-sama. Con quái vật đó không mạnh lắm.

Một con quái vật nhìn như một con cá ngựa, đang bơi vòng vòng trong dung nham.

Không được rồi.

Ý tôi là, dù nó không mạnh đi nữa thì nó vẫn có chỉ số cao hơn tôi.

Vì tôi không dùng được ma pháp nên chỉ số ma pháp coi như vô dụng, và toàn bộ chỉ số vật lí của tôi thì thấp hơn tốc độ.

Tôi đã biết dù chạy rất nhanh nhưng tôi không chạy được đường dài vì tôi thiếu thể lực.

Nếu thanh thể lực vàng giảm xuống còn 0 thì tôi sẽ bị hụt hơi.

Nói chung là nếu đánh trực diện tôi luôn bị bất lợi.

Hãy thử giám định tên nó xem nào.

『Elro Generush: Một loại quái vật cấp thấp thuộc họ rồng sống ở Đại Mê Cung Elro Tầng Trung. Nó có khả năng điều khiển lửa và được bảo vệ bởi ngọn lửa』

Cái này!

Đại Mê Cung Elro Tầng Trung!

『Đại Mê Cung Elro Tầng Trung: Khu vực nằm giữa tầng hạ và tầng thượng của Đại Mê Cung Elro. Toàn bộ khu vực này là một khu vực mặt đất nóng chảy có dung nham, và vô số quái vật có khả năng kháng lửa sống ở đây』

...thiệt hả?

Uwa.

Nai wa.

Cả khu vực Tầng Trung là thế này?

Để lên Tầng Thượng tôi phải đi qua đây?

Quá vô lí đi?

Cái khu vực mà chỉ cần đứng yên cũng phải chịu sát thương này.

Nếu trượt chân rớt xuống một hồ dung nham là tôi bị nướng khét luôn.

Ngoài ra, quái vật ở đây kháng lửa, tức là chúng dùng được lửa nhỉ?

Có biết điểm yếu của "Tơ Nhện" là gì không?

Là lửa đó!!

Hãy suy nghĩ một chút nào.

Nếu lấy "Tơ Nhện" của tôi đi thì tôi còn lại gì?

Tốc độ và độc.

Cũng không hẳn là tôi vô dụng nếu không có nó, nhưng mà mất nó thì tôi mất một trong ba vũ khí tốt nhất rồi.

Như thế này thì làm sao tôi có cơ hội dùng Tơ Độc chứ!

Tôi đã mong chờ được xài nó như thế rồi mà, thiệt tình!?

A, HP của tôi giảm khá nhiều rồi.

Tạm thời trốn chỗ khác tí.

Fuu.

Lần nữa ở dưới dốc lối dẫn lên khu vực Tầng Trung.

Mặc dù ở đây vẫn nóng, nhưng HP của tôi không giảm.

Chỉ cần nghỉ một chút thì hồi HP tự động của tôi sẽ cho tôi đầy máu lại.

Nhưng mà, nghĩ lại thì, tôi có hồi HP tự động.

Ngay cả khi tôi có thì sát thương vẫn từ từ tăng lên như lúc nãy.

Nếu vậy có cố gắng thế nào cũng không được sao?

Nếu muốn xử lí chỗ này, không lẽ tôi cần thuốc hồi máu hay là nước lạnh gì đó à?

Tôi không có mấy thứ đó.

Nếu tôi học được "Kháng Lửa" liệu có đỡ hơn không?

Vì tở của tôi không phải là thứ duy nhất sợ lửa, người tôi cũng thế.

Lần đầu nhìn danh sách skill tôi để ý không có "Kháng Lửa" trong đó.

Nghĩa là dù có 200 điểm tôi cũng không học được "Kháng Lửa"?

Những loại kháng khác có đó, nhưng "Kháng Lửa" thì không.

Hình như là vì tôi sợ lửa nên muốn học "Kháng Lửa" khó hơn.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV4』 đã trở thành 『Dự Đoán LV5』 》

A, ừ.

Cấp độ của tên này lên nhanh thật.

Chắc là nhờ vào "Kiêu Hãnh"

Bỏ vấn đề đó qua một bên.

Bây giờ tôi phải làm gì đây?

Chắc chắn cần phải vượt qua Tầng Trung mới lên được Tầng Thượng.

Nhưng tôi không nghĩ mình làm thế được.

Tìm cách khác hử?

Một trong những cách chắc chắn nhất là quay lại chỗ có bày ong.

Về chỗ có con Rồng Đất?

Không.

Không muốn.

Không bao giờ.

Vậy kiếm hồ khác?

Có cái hồ nào tiện lợi ở đâu đó không?

Có khi có.

Lúc tôi ở Tầng Thượng tôi đã từng bắt được một con ong, chắc là có cái hồ giống thế ở đâu đó và lũ ong đã làm tổ y chang vậy.

Nhưng mà đó chỉ là một dự đoán.

Hoặc là tôi chọn vượt qua khu Tầng Thượng.

Hoặc là tôi đi thám hiểm Tầng Hạ lần nữa để tìm một cái hồ mà tôi không biết có tồn tại hay không...

Tôi nên làm gì đây...

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Thời Điểm Cày Cuốc

Tôi quyết định làm tổ ở khu vực giao giữa Tầng Trung và Tầng Hạ trong một thời gian.

Không cần phải vội.

Sau khi đi xa đến thế này thì hẳn là con Rồng Đất sẽ không tới đây, ngoài ra nếu xây tổ ở trên trần mê cung thì những con quái vật khác không quấy rối tôi được.

Khác với lần trước khi đánh nhau với lũ khi, tôi không làm một cái tổ đơn giản mà làm một cái tổ thật rắn chắc.

Mục tiêu là có khả năng chịu nổi một lần con khi lớn ném đá.

May là, nhờ số lượng khi tôi đã ăn nên thể lực của tôi còn thừa rất nhiều.

Tôi định là làm tổ chỗ này thành một căn cứ, và ở đây để từ từ chuẩn bị vượt qua được Tầng Trung.

Mục tiêu chính xác của tôi là học skill "Kháng Lửa" và cho "Hồi HP tự động" lên cấp.

Tôi nghĩ tôi sẽ đi tới Tầng Trung nhiều lần trong một ngày cho đến khi HP tôi quá thấp, chờ HP hồi phục rồi lặp lại.

Nhận sát thương liên tục như thế hẳn là làm tôi học được "Kháng Lửa" hoặc là "Kháng Cái Nóng" vào lúc nào đó.

Nếu HP tôi giảm thì "Hồi HP tự động" sẽ kích hoạt, coi như một mũi tên giết hai con chim vì độ thông thạo của hai skill tăng cùng lúc.

Khi khả năng phòng thủ và hồi phục của tôi cao hơn sát thương phải nhận thì tôi sẽ có thể di chuyển bình thường ở khu Tầng Trung.

Khi có thời gian rảnh tôi sẽ lại nâng cấp những skill khác.

Nếu được thì tôi muốn skill "Ý Nghĩ Song Song" và "Quá Trình Tính Toán" lên cấp, nhưng mà tôi không hiểu skill "Ý Nghĩ Song Song" lắm nên tạm thời tôi sẽ không thể cố ý cho nó lên cấp được.

Còn "Quá Trình Tính Toán" thì đơn giản là tôi sẽ liên tục tính nhẩm.

Hơn nữa, tôi sẽ tiện thể nâng cấp luôn "Tổng Hợp Độc" và "Điều Khiển Tor" để không phí phần MP được hồi phục mỗi ngày.

Đặc biệt là "Tổng Hợp Độc", tôi đã tìm được vài cách dùng khá vui với nó nên tôi muốn tập trung để nó lên cấp.

Và skill "Điều Khiển Tor" sẽ trở nên phế vật ở Tầng Trung...

Mặc dù đó là một trong những skill chính của tôi...

Sau đó, tôi sẽ nâng cấp những skill tăng chỉ số cơ bản.

Tôi muốn tập trung vào ba skill "Idaten", "Sức Trâu" và "Cứng Rắn" vì chúng cho thêm điểm chỉ số mỗi khi lên cấp bằng với cấp độ skill.

Nếu tôi chạy thì "Idaten" lên cấp, "Sức Trâu" thì chắc là nếu tôi tập thể lực, nhưng mà còn "Cứng Rắn" thì sao đây?

Không lẽ tôi phải nhận sát thương tôi mới tăng phòng thủ được?

Un.

Hay là dùng "Điều Khiển Tơ" để tự quất bản thân trong lúc đang nâng cấp skill?

Tôi không thích bị đau, nhưng cứ thử đi.

Ngoài ra tôi phải tìm nguồn thức ăn nếu tôi muốn ở đây lâu dài.

Hiện tại thì năng lượng dự trữ nhờ skill "Ăn Nhiều" vẫn còn đủ để tôi hoạt động, nhưng sớm muộn gì tôi cũng phải ăn.

Nên tôi bắt buộc phải thăm dò khu vực xung quanh một chút và chuẩn bị sẵn sàng cho việc săn mồi.

Nếu làm sẵn một loại tơ bẫy rập để bắt mồi hẳn là một ý tốt.

Một loại bẫy bằng tơ khó thấy được để dễ dàng bắt mồi.

Un, một ý tưởng hay, tôi sẽ làm thế.

Ngay cả khi có quái vật mạnh đủ sức xé rách lưới của tôi thì tôi cũng không có ở đó nên tôi an toàn.

Vậy nên, bắt đầu hành động nào.

Đầu tiên là làm tổ.

Tôi leo lên tường.

Lúc chiến đấu cực khổ với bọn khỉ, tôi đã quen với việc di chuyển trên cao rồi.

Mặc dù trước đó tôi sợ độ cao tới mức skill "Kháng Sợ Hãi" lên cấp luôn nhưng bây giờ thì tôi không cảm thấy gì cả.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Hoạt Động 3D LV1』 》

Hmm?

Tôi học được skill mới.

Xem thử nào.

『Hoạt Động 3D: có khả năng làm những hành động 3D như chạy trên tường, đứng trên trần nhà v.v』

À ra vậy.

Tôi không cần skill này.

Từ đầu tôi đã có thể làm thế rồi.

Mà, nếu skill lên cấp nữa thì chắc khả năng di chuyển của tôi sẽ tăng lên, nên nói không cần nó là không đúng lắm.

Nói chung là nó chưa quan trọng, bỏ qua một bên thôi.

Un.

Tôi bắt đầu xây tổ sau khi học được một skill có tác dụng đáng ngờ.

Fuu.

Xong rồi.

Tổ mới của tôi dính giữa trần và tường mê cung, chạy dọc thẳng một khúc dài.

Tôi lẽ ra là làm một cái tổ chỉ dính trên trần nhà để độ cân bằng tối đa, nhưng mà chất đá ở đây khiến cho việc dính tư vào một cách chắc chắn quá khó, nên cơ bản là tôi không xây tổ trên trần được.

Độ dày của bề mặt tơ không được như mong muốn vì nó dính giữa hai bề mặt khác nhau.

Tôi không nghĩ nó ăn nổi một cục đá của con khi lớn.

Nhưng mà lần này nền móng nó khá vững chắc, và tôi có thể ngăn không cho con khi ném đá.

Ngay cả khi có 100 con khi leo lên đây tôi cũng không sợ!

Miễn sao con khi lớn kia không có đòn đánh tầm xa nào thì hẳn là phá cái tổ này sẽ rất cực khổ.

Nhưng mà tôi không an tâm hoàn toàn được vì cái tổ của tôi sẽ nát nếu gặp những con quái vật cùng cấp độ với con Rồng Đất.

Tôi sẽ sống ở đây một thời gian, nên hãy gọi đây là ngôi nhà thứ 4 của tôi đi.

Rồi, lúc tôi xây nhà xong thì HP của tôi cũng hồi đầy lại.

Tôi sẽ lại leo lên Tầng Trung để HP giảm xuống.

...Không phải là công việc vui vẻ gì cho cam.

Rồi, tôi tới đây, Tầng Trung!

Nóng quá!

Nhiệt độ hiện tại không thể đo chính xác được!

Tôi không có nhiệt kế!

Hôm nay, cả mặt đất cũng dính đầy nham thạch rồi!

Đây đã là loại thời tiết mà ngay cả phóng viên thời tiết cũng không dám truyền hình trực tiếp!

Tôi xin kết thúc báo cáo của tôi từ Tầng Trung!

Rút lui!

Fuu.

Nóng quá.

Chưa có skill nào lên cấp cả.

Hãy cứ thông thả mà làm.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Y1: Anh Hùng Và Đức Vua

[Đây, đây là rượu đặc sản của tỉnh Budie]

[Ồ, ta chưa uống thứ đó bao giờ. Hẳn là rất đáng mong đợi.]

Mặc dù căn phòng rất sạch sẽ, nhưng nó lại chứa đầy các loại giấy tờ

Tôi ghé qua căn phòng đó đem theo một món quà lưu niệm cho Phụ thân.

Phụ thân là một người rất thích uống rượu.

Mỗi khi làm việc một mình ông thường hay bí mật uống rượu trong lúc làm việc, và dần thì việc đó trở thành một bí mật mở.

Nên mỗi khi trở về tôi đều đem theo vài loại rượu lạ.

Từ góc nhìn của một vị vua ít khi nào có thời gian để ra ngoài du lịch thì đây là một loại quà lưu niệm làm cho Phụ thân vui vẻ.

Và, tám chuyện trong lúc uống rượu chung đã trở thành chuyện thường tình.

[Phụ thân, còn công việc của người thì sao?]

[Không sao cả. Nếu có vấn đề thì ta chỉ cần bớt giờ ngủ lại một chút. Chút thời gian ở với người con trai lâu lắm mới quay về của ta quan trọng hơn công việc]

Tôi cười trừ với Phụ thân.

Công việc của một đức vua không đơn giản như bề ngoài.

[Hơn nữa, Cyris đã bắt đầu quen với vị trí của nó rồi. Ngay cả khi có gì đó xui xẻo xảy ra với ta thì đất nước của chúng ta cũng sẽ vẫn yên bình]

[Phụ thân, con biết rằng Anh Hai rất giỏi, nhưng đất nước này vẫn cần người. Xin người đừng nói những thứ xui xẻo như thế]

Tôi thở dài khi Phụ thân đùa giỡn như thế.

Phụ thân lấy hai cái ly thủy tinh ra từ trên kệ và rót rượu vào từng ly một.

[Fumu. Một mùi rất đặc trưng]

[Vâng. Con mua nó cũng là vì con thích mùi của nó. Chắc chắn người cũng sẽ thích nó thôi]

Một mùi thơm nhẹ tỏa ra khắp phòng.

Chúng tôi cùng nhẹ ly rồi uống.

[Umu. Cảm giác rượu chảy xuống cổ họng rất nhẹ. Nếu thế này thì ta uống bao nhiêu cũng được]

[Những người phụ nữ địa phương cũng rất thích loại rượu này. Con đã nghe nói rằng vị rượu sẽ ngon hơn nếu uống cùng với trái cây. Thế nên, mời người]

Tôi lấy đĩa trái cây chuẩn bị sẵn ra.

Phụ thân ăn một miếng, và uống rượu.

[Rất ngon. Lâu lâu như thế này cũng tốt, thường thì ta uống rượu mạnh hơn]

[Con nói đúng không nào?]

Tôi mừng là Phụ thân thích nó.

Phụ thân thường chỉ thích uống rượu mạnh nên tôi đã lo là người không thích loại rượu lần này.

May là tôi chỉ lo hão.

Chúng tôi tiếp tục uống rượu.

Khi nhớ đến buổi trưa thì tôi bắt giấc thở dài.

[Có chuyện gì sao?]

[Không có gì đâu ạ, lúc trưa con đã đi thăm Shun và Sue. Bây giờ con chỉ đang nhớ lại lúc đó]

Người em trai và em gái đã thể hiện tài năng xuất chúng mặc dù tôi mới là Anh Hùng.

Mặc dù chỉ là tập luyện, nhưng mà tôi đã phải cố hết sức để giữ bình tĩnh.

Lẽ ra tôi không nên cố gắng khoe mẽ bằng cách đánh một tay.

Lần sau tập luyện với em ấy tôi sẽ dùng cả hai tay.

[Fumu. Theo Julius thấy thì hai đứa nó như thế nào?]

[Cả hai đứa đều có tài năng thật đáng sợ. Đặc biệt là Shun. Nếu em ấy sinh ra sớm hơn, hẳn người giữ danh hiệu Anh Hùng là em ấy chứ không phải con]

Không có một chút dối lòng nào.

Thực sự thiên phú của hai đứa Shun và Sue cao hơn tôi rất nhiều.

Tôi chỉ hơn chúng ở danh hiệu Anh Hùng có tác dụng gia tăng chỉ số mà thôi.

Nếu tôi không có danh hiệu này, mặc dù không hẳn là tôi sẽ bị đánh bại, nhưng mà chắc chắn sẽ bị vượt mặt sớm thôi.

Không, em ấy có thiên phú đến mức đó.

Ngay cả khi tôi giữ danh hiệu này chắc chắn em ấy sẽ có thể đuổi kịp, thậm chí là vượt qua tôi được.

Tôi muốn tránh chuyện đó xảy ra, nếu không danh dự của người anh trai là tôi sẽ bị phá vỡ mất.

Đặc biệt là Shun, em ấy có vẻ rất tôn trọng tôi. Nếu như em ấy biết mình đang ảo tưởng thì em ấy sẽ bị sốc đến chết mất.

Đây là tình huống rất nguy hiểm.

Tôi nên tập luyện lại từ đầu, để đảm bảo mình không bị hai đứa em vượt mặt.

Hãy làm thế.

[Con đang tự biên tự diễn cái gì thế?]

[Con không nói được, giữ được danh dự của một người anh trai thực sự không dễ tí nào]

Nghĩ kĩ thì, Shun cũng cố giữ danh dự của mình với Sue.

Rõ ràng là nằm trong gen di truyền luôn rồi.

Sue đang bám víu lấy Shun, thậm chí em ấy còn ghen tị với mình.

Mặc dù sớm muộn gì em ấy cũng phải rời xa anh trai của mình khi em ấy đủ tuổi, nhưng em ấy rất dễ thương khi em ấy tức giận mỗi khi nghĩ rằng người anh trai yêu quý của mình có thể bị cướp đi.

[Ta đã làm một chuyện thật tệ với chúng]

Vẻ mặt của Phụ thân lộ ra nét cay đắng.

Cả hai đứa đều được sinh ra ngay sau khi Anh Hùng trước tôi bị chết.

Cùng lúc ấy tôi nhận được danh hiệu Anh Hùng.

Vị Anh Hùng trước tôi, không ai rõ anh ấy đang làm gì và đang ở đâu, đột nhiên đã chết.

Tôi trở thành Anh Hùng mới.

Và rồi bọn Ma Tộc đột nhiên bắt đầu lục đục chuẩn bị chiến tranh.

Những việc này xảy ra liên tục, nên Phụ thân không có chút thời gian nào để chăm cho hai đứa nó.

Mặc dù Phụ thân là người yêu thương gia đình, nhưng trước đó, người chính là đức Vua.

Cần phải đặt đất nước lên hàng đầu.

Phụ thân lo lắng về việc đó.

[Người đã không thể làm gì khác được. Lúc đó có quá nhiều chuyện xảy ra cùng lúc nên người buộc phải làm thế]

[Nhưng mà, hai đứa nó chưa từng ôm ta dù là một lần]

Đó là câu trả lời tốt nhất cho việc ta sợ]

[Không sao đâu. Hai đứa nó sẽ hiểu khi chúng lớn lên]

[Ta cũng mong là vậy]

Phụ thân tiếp tục uống rượu với vẻ mặt buồn bã

[Nói thật thì, nhiều lúc ta cực kì ghét việc làm vua. Không phải chỉ hai đứa nó, con cũng thế Julius à. Ta không muốn con trai của ta lại phải gánh vác trọng trách nặng nề như cái danh hiệu Anh Hùng đó. Nhưng mà, là một vị Vua, ta không có lựa chọn nào ngoài việc để con đi. Mặc dù đó là quyết định đúng của một nhà vua, nhưng ta đã thất bại khi làm một người cha]

Phụ thân nói ra cảm tình bị đè nén lâu nay với một tiếng thở dài nặng nề.

[Phụ thân, con tự hào là Anh Hùng. Nên xin người đừng nói như thế. Nếu như thực sự lấy đi danh hiệu Anh Hùng này đi thì con không còn gì cả]

[Điều đó không đúng]

[Không. Con không có kiến thức để mà lo việc chính trị như Anh Hai, cũng không có một niềm tin đủ để bỏ hết mọi thứ như Leson và con càng không thể bị gả đi như Chị được.

Nếu nói về việc con có thể làm đó chính là vùng thanh kiếm này với tư cách là Anh Hùng cho người dân. Nên, không cần người phải lo lắng đâu. Vì con đang làm chuyện tốt nhất cho bản thân mình]

[Leston chỉ đang sống theo cách mà nó thích thôi]

[Đúng là thế]

Cả hai chúng tôi cười nhẹ.

Phụ thân, theo con thấy thì người là một người cha rất tốt.

Vậy nên, con sẽ tiếp tục làm Anh Hùng để giúp đỡ cho Phụ thân.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Cày Cấp

Tôi lại tăng cấp cho skill.

Không, đúng hơn là tôi buộc phải làm vậy.

Đã một thời gian dài rồi tôi mới lại ổn định chỗ ở để cày cấp cho skill, như lần đầu tiên tôi xây một ngôi nhà, lúc đó là tôi chỉ cày cấp cho mỗi "Tơ Nhận".

Đúng hơn mà nói, lúc đó tôi còn không biết skill là gì.

Số lượng skill tôi có tăng lên theo thời gian, và quan trọng nhất là cấp của "Giám Định"-sama đã lên gần tối đa rồi.

Nghĩ kĩ lại thì chuyện cày cấp hiệu quả cho skill không phải là không thể.

Ngoài ra, tôi đã xem danh sách skill và dựa vào tên những skill tôi có thể học được, đã làm những việc có khả năng cho phép tôi học được skill đó không cần điểm.

Thế nên số lượng skill tôi đang có không phải là ít.

"Giám Định"-sama quá tuyệt vời.

Cho phép tôi trực tiếp nhắm tới những skill có thể dễ dàng học được, quả là ăn gian mà.

Sau đó, để có nguồn thức ăn thì tôi đã đặt một vài cái bẫy.

Chỉ là một cái bẫy đơn giản, dán tơ dính lên sàn nhà, nếu có con quái vật nào đi ngang qua nó sẽ bị kẹt lại ở đó.

Tôi để yên nó ở đó và một lúc sau quay lại.

Kết quả là có một con quái vật đã mắc bẫy.

Chỉ là một con quái yếu ớt, nên tôi giết nó luôn.

Đó cũng là lúc Tơ Độc hiện thân!

Bằng cách tẩm độc lên sợi tơ của mình, nó đã vượt qua cả "Tơ Cắt Xén" để trở thành vũ khí mạnh nhất của tôi.

Chỉ cần quấn đối phương bằng sợi tơ này là chất độc sẽ tự gây sát thương.

Cực kì tuyệt vời.

Thực sự tuyệt vời.

Dù nó tuyệt vời thật, nhưng mà tôi không biết nó có làm nên trò trống gì ở Tầng Trung nổi không...

Thiệt tình.

Và lúc đó tôi cũng đã lên cấp.

Đây là lúc mọi người hả miệng ra ngạc nhiên 「Hử？」.

Vì tôi lúc đó cũng đã rất ngạc nhiên 「Hả？」.

Nói chung là, nó chỉ là một con quái ghê thôi mà. Tại sao tôi lên cấp luôn rồi?

Tôi rất ngạc nhiên.

Có lẽ đây cũng là một tác dụng của "Kiêu Hãnh"

Chỉ giết quái ghê cũng lên cấp được, tác dụng thật là tốt quá mức.

Sau đó, cứ lâu lâu lại có quái vật kẹt trong bẫy của tôi.

Nên tôi không thiếu thức ăn, và không mất thể lực.

Lâu lâu cũng có vài con quái vật thoát được khỏi bẫy, nhưng không sao cả.

Tôi không muốn phải chơi với một con quái đủ sức xé tơ dính của tôi.

Nên chỉ có những con quái yếu bị mắc vào trong bẫy, và tôi giết chúng dễ dàng không gặp vấn đề gì.

Skill của tôi cũng lên cấp khá đều đặn, nên nói chung là thoải mái.

Sau nhiều chuyện thì đây là chỉ số của tôi hiện tại.

『Taratect Độc Nhỏ LV5 Không tên

Chỉ số

H P : 83/83 (Xanh lá)

M P : 181/181 (Xanh dương)

S P : 82/82 (Vàng)

: 82/82 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 92

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 92

Chỉ số Ma lực Trung bình: 135

Chỉ số Kháng Trung bình: 168

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 830

Skill

〔Hồi HP Tự Động LV5〕 〔Tăng Tốc Hồi MP LV3〕 〔Giảm Lượng MP Dừng LV2〕 〔Tăng Tốc Hồi SP LV2〕 〔Giảm Lượng MP Dừng LV2〕 〔Tăng Cường Phá Hoại LV1〕 〔Tăng Cường Lực Chém LV1〕 〔Tăng Cường Độc LV2〕 〔Ý Chí Chiến Đấu LV1〕 〔Tạo Sức Sống LV2〕 〔Độc Công Chết Người LV3〕 〔Tổng Hợp Độc LV7〕 〔Tài Năng Tơ LV3〕 〔Tơ Nhện LV9〕 〔Tơ Cắt Xén LV6〕 〔Điều Khiển Tơ LV8〕 〔Ném LV6〕 〔Hoạt Động 3D LV3〕 〔Tập Trung LV9〕 〔Dự Đoán LV8〕 〔Ý Nghĩ Song Song LV4〕 〔Quá Trình Tính Toán LV6〕 〔Chính Xác LV7〕 〔Né Tránh LV3〕 〔Giám Định LV8〕 〔Kiểm Định LV6〕 〔Ẩn Thân LV7〕 〔Địa Ngục〕 〔Ma Pháp Dị Giáo LV3〕 〔Ma Pháp Bóng LV2〕 〔Ma Pháp Độc LV2〕 〔Ma Pháp Vực Sâu LV10〕 〔Kiêu Hãnh〕 〔Ăn Nhiều LV7〕 〔Dạ Nhãn LV10〕 〔Tăng Tâm Nhìn LV2〕 〔Kháng Phá Hoại LV1〕 〔Kháng Đập LV2〕 〔Kháng Chém LV3〕 〔Kháng Lửa LV1〕 〔Kháng Độc Chết Người LV2〕 〔Kháng Tê Liệt LV3〕 〔Kháng Hóa Đá LV3〕 〔Kháng Axit LV4〕 〔Kháng Ăn Mòn LV3〕 〔Kháng Ngất Xiu LV2〕 〔Kháng Sợ Hãi LV6〕 〔Kháng Dị Giáo LV3〕 〔Miễn Nhiễm Đau Đớn〕 〔Giảm Đau Đớn LV7〕 〔Tăng Cường Thị Giác LV8〕 〔Tăng Cường Thính Giác LV8〕 〔Tăng Cường Khứu Giác LV7〕 〔Tăng Cường Vị Giác LV4〕 〔Tăng Cường Xúc Giác LV6〕 〔Sức Sống LV7〕 〔Ma Lực LV8〕 〔Dẻo Dại LV7〕 〔Chống Chịu LV7〕 〔Sức Trâu LV3〕 〔Cứng Rắn LV3〕 〔Bảo Vệ LV3〕 〔Idaten LV3〕 〔Cấm Kị LV4〕 〔 $n \% I = W$ 〕

Điểm Skill: 1 8 0 』

Tôi hẳn là đã mạnh hơn.

Thiệt đó.

Với chỉ số thế này, không phải tôi đủ sức đánh trực diện với một con quái bất kì ở Tầng Thượng rồi à?

Tôi đã biết được một chuyện từ nhìn vào chỉ số, đó là mỗi chỉ số đều có thể tự nó tăng lên mà không cần phải lên cấp.

Tôi đã phải vận động một chút để nâng cấp cho skill, nhưng như thế cũng đã giúp chỉ số tự nó tăng lên.

Giống như ở thế giới kiếp trước, cứ chăm chỉ rèn luyện thì ai cũng mạnh lên được.

Ở đây thì tác dụng dễ thấy hơn nhờ vào chỉ số tăng lên.

Còn về lượng chỉ số tăng theo cấp độ thì nó đã tăng gấp đôi so với trước.

Có lẽ các bạn không hiểu tôi đang nói gì, nhưng mà tôi mới là người không biết chuyện gì đang xảy ra với tôi!

Dĩ nhiên, nó là tác dụng của "Kiêu Hãnh"

Chỉ số tốc độ tăng lên 42 điểm khi tôi lên cấp 1 lần.

Quá vi diệu.

Có vẻ tác dụng tăng điểm thêm khi lên cấp của "Kiêu Hãnh" là tăng gấp đôi lượng của những skill khác.

"Kiêu Hãnh", thực sự là một skill rất tuyệt vời...

Cấp độ skill cũng tăng lên rất nhiều.

Và nếu như nhìn vào skill độc thì có thể thấy rõ.

Ừm, chính xác là "Độc Công" đã biến thành "Độc Công Chết Người" và "Kháng Độc" đã trở thành "Kháng Độc Chết Người", có ai để ý không?

Khi hai skill đó lên cấp 10 chúng đã tiến hóa.

Tôi không ngờ skill cũng tiến hóa được.

Tác dụng đơn giản là tăng hiệu quả của những skill trước.

Chúng sẽ trở thành vũ khí chính của tôi ở Tầng Trung, nên việc chúng lên cấp bây giờ thực sự rất tốt.

Ế?

Tại sao "Kháng Độc" lại lên cấp hả?

Thì tại vì tôi tự dùng Tơ Độc quất bản thân.

Nếu tôi không làm thế thì skill đã không lên cấp.

Vì cày cấp cho skill nên tôi sẽ chịu đau một chút.

Ai cũng sẽ làm thế thôi.

Tôi còn làm thế cơ mà.

Ế, chỉ mình tôi làm vậy thôi hả?

Chắc chắn không phải.

Chắc vậy.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Kết Quả Cày Cấp

Nói về những skill độc, "Tổng Hợp Độc" cũng lên cấp kha khá.

"Tổng Hợp Độc" đã lên cấp 7, nên những loại độc tôi có thể tạo ra và những thứ tôi có thể điều chỉnh đã tăng lên.

『Bảng Tổng Hợp Độc』

『Độc Yếu, Độc Trung, Độc Mạnh, Độc Nhận Chết Người LV3』

『Điều Chỉnh Sát Thương, Điều Chỉnh Thời Hạn, Điều Chỉnh Sát Thương Chạm, Điều Chỉnh Lượng Độc』

Vì "Độc Công" đã thay đổi nên Độc Nhận cũng đổi thành Độc Nhận Chết Người.

Mặc dù có thêm Độc Trung và Độc Mạnh, nhưng chúng vẫn chỉ mạnh hơn Độc Yếu.

Vì Độc Nhận vẫn có sức sát thương cao nhất.

Nói chung là tôi vẫn chỉ chiến đấu bằng một loại Độc Nhận thôi.

Về tính năng điều chỉnh được mới là Sát Thương Chạm thì giống y như tên của nó, điều chỉnh lượng sát thương gây ra khi độc chạm vào người.

Điều Chỉnh Sát Thương thì chỉnh lượng sát thương gây ra bên trong cơ thể, còn Sát Thương Chạm là khi tiếp xúc bên ngoài.

Vì Độc Nhện Chết Người tự nó đã vượt quá mức điều chỉnh cho phép của cả hai chỉ số đó, nên không cần chỉnh gì cả.

Mặc dù Điều Chỉnh Lượng Độc cho phép tôi tổng hợp nhiều độc hơn mỗi lần sử dụng skill, nhưng lượng MP sử dụng cũng tăng lên.

Khi tôi cày cấp cho nó tôi phát hiện rằng tôi gần như có thể dùng nó ngay lập tức, rất là tiện. Nếu như khi chiến đấu mà tôi không mắc lỗi thì rất dễ dàng cho đối phương đau khổ bằng một lượng lớn độc.

Chìm luôn trong hồ độc đi!

Nói câu gì đó tương tự như thế trong lúc thả một viên độc thật lớn xuống đầu đối phương.

Ngoài ra những skill không liên quan tới độc cũng lên cấp khá nhiều.

Tôi đã có được skill ảnh hưởng tới MP và SP.

Về MP thì tôi có skill giảm MP sử dụng và tăng tốc độ hồi MP.

Tác dụng của chúng giống như tên, tăng tốc độ hồi tự nhiên và giảm lượng sử dụng.

SP cũng thế, giảm lượng sử dụng và tăng tốc độ hồi phục.

Nhưng mà tốc độ hồi phục chỉ có tác dụng với thanh thể lực màu vàng, còn giảm lượng sử dụng lại có tác dụng cho cả thanh màu vàng và màu đỏ.

Khi tôi chạy hết sức thì tốc độ tiêu thụ của thanh thể lực màu đỏ và vàng giảm rõ rệt.

Thanh màu đỏ không giảm xuống được vì skill "Ăn Nhiều" nên tôi dựa vào kết quả của "Giám Định"-sama mà kết luận.

"Tăng Cường Phá Hoại" là một skill khá ăn gian.

Nó tăng sức sát thương khi phá hủy thứ gì đó.

Quái vật cũng được tính trong "thứ gì đó".

Nói ngắn gọn là toàn bộ đòn tấn công của tôi đều được tăng sức mạnh đáng kể.

Skill kháng giảm tác dụng thuộc tính này là "Kháng Phá Hoại".

Vì cả hai đều quá đáng sợ nên tôi đã học cả hai phòng trường hợp.

"Tăng Cường Lực Chém" và "Tăng Cường Độc" tăng sát thương của hai thuộc tính đó.

"Tơ Cắt Xén" và độc nói chung được tăng sức mạnh.

"Ý Chí Chiến Đấu" là một skill kì lạ, cho phép sử dụng SP màu đỏ để tạm thời tăng chỉ số vật lí cơ bản.

Đây chính xác là một skill hỗ trợ, nhưng lượng SP sử dụng khá nhiều.

Thanh SP màu đỏ là sức sống của tôi nên tôi sẽ không dùng skill này bao nhiêu.

Và lượng SP sử dụng quá cao so với tác dụng nên trừ phi bị dồn vào đường cùng thì tôi sẽ không dùng nó.

"Tạo Sức Sống" là một skill có tác dụng tương tự như "Ý Chí Chiến Đấu", nhưng chỉ dùng được cho một đồ vật.

Nếu như tôi dùng thì sẽ dùng nó cho tơ của tôi.

Nhưng tôi sẽ ít dùng nó vì cùng lí do với "Ý Chí Chiến Đấu".

Skill tốt nhất trong danh sách những skill liên quan tới tơ của tôi là "Tài Năng Tơ".

Là một skill rất tiện, cho phép tăng sức mạnh tổng thể cho sợi tơ mỗi khi tôi dùng nó.

Những tính chất như sức bền của tơ, sức dẻo của sợi tơ đều tăng lên.

Dù nó chỉ là một skill hỗ trợ đơn giản nhưng tác dụng của nó hiện ra rất rõ.

"Ném" và "Chính Xác" cũng lên cấp.

Còn skill "Hoạt Động 3D" thì dù tôi không làm gì đặc biệt đi nữa, mỗi khi tôi lên xuống từ tổ và mặt đất thì độ thông thạo của nó đều tăng lên.

Cả "Ý Nghĩ Song Song" và "Quá Trình Tính Toán" đều không lên cấp bao nhiêu.

Dĩ nhiên là thế.

Tôi sẽ chờ chúng lên cấp từ từ.

Ngược lại, "Tập Trung" và "Dự Đoán" lại lên cấp cực kì nhanh.

"Dự Đoán" coi như bỏ qua, nhưng mà "Tập Trung" đã cấp 9 rồi, chỉ còn tí nữa là nó sẽ lên cấp 10.

Theo như trước giờ thì mỗi khi có một skill lên cấp 10 thì nó sẽ tiến hóa hoặc sẽ trích một skill mới ra.

"Tập Trung" khá là tốt nên tôi rất mong chờ bản tiến hóa của nó hoặc skill được trích ra từ nó.

Không có sự thay đổi ở những skill liên quan tới ma pháp.

Những skill kháng nữa, tôi đã nghĩ đến vài trường hợp hi hữu và đã học những skill "Kháng Phá Hoại", "Kháng Đập" và "Kháng Chém".

Ngoài ra tôi cũng đã học được "Kháng Lửa".

Sau khi bỏ ra nhiều đó thời gian, cuối cùng tôi đã có được skill ở cấp 1.

Skill "Tăng Tốc Độ Hồi HP" cũng chưa xuất hiện, nên tôi vẫn hơi thất vọng.

Toàn bộ năm skill giác quan đều được tăng cấp.

Bao gồm cả "Tăng Cường Vị Giác", phòng trường hợp.

Dĩ nhiên, ở trong mê cung này thì nó cơ bản là vô dụng.

Những skill liên quan tới chỉ số cũng lên cấp rồi.

Sau khi dùng độc lên bản thân thì tôi học được "Bảo Vệ", có tác dụng tăng toàn bộ chỉ số Kháng.

Hơn nữa từ lúc "Kháng Độc" biến thành "Kháng Độc Chết Người" thì chỉ số Kháng cũng tăng lên một số lượng lớn.

Mặc dù tôi không biết chúng liên quan như thế nào tới nhau, nhưng mà khi skill Kháng tăng lên thì chỉ số Kháng cũng tăng lên.

Những skill tôi hơi gặp vấn đề khi nâng cấp là "Idaten", "Sức Trâu" và "Cứng Rắn".

Chúng không dễ dàng lên cấp.

Sau khi chạy rất nhiều thì "Idaten" mới lên 1 cấp.

So với những skill chỉ số khác thì ba skill này đặc biệt khó nâng cấp.

Tính ra thì với tác dụng và vì chúng là skill cao cấp nên cũng không đáng ngạc nhiên lắm.

Vì tôi đã biết rằng skill có thể tiến hóa nên hẳn là, khi những skill tăng chỉ số còn lại lên cấp 10 thì chúng cũng sẽ tiến hóa.

Nếu như thế thì tôi muốn chúng tiến hóa càng nhanh càng tốt.

Chỉ có một chuyện đáng buồn là "Giám Định"-sama không lên cấp.

Có lẽ là vì những thứ tôi có khả năng giám định bị giới hạn do tôi cứ ở yên 1 chỗ như thế này.

Nếu thế có lẽ tôi sẽ phải tiến hành đi vào Tầng Trung sớm thôi.

Tạm thời, tôi vừa vận trung hòa sát thương từ môi trường ở đó.

Tôi đã xác nhận khi đến gần nham thạch lần trước.

Chỉ là vừa vận mà thôi.

Nếu HP của tôi giảm vì lí do khác thì tôi sẽ chỉ có cách lên cấp để phục hồi HP.

Nếu như nghĩ về sự an toàn của bản thân thì tôi muốn cày skill thêm một thời gian, nhưng tôi cũng muốn tăng độ thông thạo của "Giám Định"-sama.

Un.

Thật là khó nghĩ mà.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Death Flag Bất Ngờ

Được rồi, bắt đầu tiến tới Tầng Trung nào.

Đánh nhanh thắng nhanh nào.

Với tốc độ hiện tại thì tôi sẽ dễ dàng chạy trốn khỏi đa số kẻ thù, và trước giờ tôi vẫn luôn tránh được những vết thương chí mạng.

Nói rằng tôi sợ bị thương cũng không sai.

Tôi quá dựa dẫm vào quá trình hồi phục rồi.

Tôi hiểu rất rõ chuyện đó.

Thường thì, ở lại mà cày skill tiếp thêm một chút sẽ tốt hơn, nhưng tôi có cảm giác mình nên rời khỏi đây sớm một tí.

Chỉ là cảm giác thôi.

Thế nên, hôm nay tôi tạm biệt ngôi nhà thứ 4 của tôi.

Tạm biệt, ngôi nhà thứ 4.

Tôi nợ cậu rất nhiều.

Hãy sống mạnh khỏe.

Trong vài giây sau đó, ngôi nhà thứ 4 của tôi vỡ tan thành từng mảnh.

Bị bắn nổ tung.

Tôi lảo lảo và dừng lại ở khoảng giữa con dốc.

HP của tôi giảm một chút.

Tôi ở ngoài mà đã bị thế này, lẽ tôi đang ở trong thì sao.

Tôi nhìn kẻ đã tạo ra khung cảnh hỗn loạn này.

『Rồng Đất Kaguna LV26

H P : 4198/4198 (Xanh lá)

M P : 3339/3654 (Xanh dương)

S P : 2798/2798 (Vàng)

: 2995/3112 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

Là một con rồng.

So với con Rồng Đất Kalaba thì con này có vẻ lùn hơn và ngắn hơn.

Dù thế thì nó vẫn có vẻ rất mạnh.

Không có cánh.

Tôi bỏ chạy.

Tôi bỏ chạy hết tốc lực về hướng đỉnh của con dốc.

Tôi vẫn tiếp tục bỏ chạy sau khi tôi đã lên tới đỉnh.

Cây thể lực màu vàng của tôi đã cạn sạch rồi, nhưng tôi vẫn tiếp tục chạy.

Những cái chân của tôi, vì đã vượt qua giới hạn của chúng, gào thét trong đau đớn.

Con đau thực sự rất kinh khủng.

Nhưng tôi vẫn không dừng lại.

Tôi né dung nham và vẫn chạy hết tốc lực lên một khu đất nhỏ.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giảm SP sử dụng LV2』 đã trở thành 『Giảm SP sử dụng LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV6』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV7』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dẻo Dai LV7』 đã trở thành 『Dẻo Dai LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chống Chịu LV7』 đã trở thành 『Chống Chịu LV8』 》

Tôi tự hỏi mình đã chạy bao xa, và rồi như dự đoán, tôi sụp xuống sau khi chân hết sức.

Mặc dù tôi rất muốn chỉ nằm xuống nghỉ mệt, nhưng tôi vẫn phải cố gắng nhìn lại sau lưng.

Con Rồng Đất không đuổi theo tôi.

Thoát rồi.

Tôi hoàn toàn nằm bò ra sau khi xác định được là không có con quái vật nào gần đó.

Ài.

Nai wa.

Một đòn tấn công bất ngờ từ một con Rồng Đất, thật sự là nai wa.

Tôi tưởng mình chết rồi.

Thực ra, nếu rời khỏi trễ thêm tí nữa là tôi chết thật rồi.

Cảm giác trước đó chính là cảm giác nguy hiểm.

Nhưng mà, đó là sao vậy?

Bộ toàn bộ Rồng Đất đều có sở thích là thấy mạng nhện là phải thối nó đi à?

Sở thích gì kì vậy? Đáng sợ quá đi.

Tầng Hạ là ổ Rồng Đất à?

Ý nghĩ gì đó? Đáng sợ quá đi.

Không, không.

Hãy tin tưởng là không có chỗ nào lại có một đồng mẩy tên như thế bò lúc nhúc.

Tôi nhớ lại chỉ số chỉ thoát được giám định.

Toàn bộ đều là 4 chữ số.

Thật là kì lạ, đúng không?

Làm sao tôi thắng nổi.

Quan trọng hơn cả thế, sau khi nó phá hủy nhà của tôi, nó vẫn còn rất nhiều MP và SP.

Nghĩa là đòn tấn công đó không phải là một đòn sử dụng một lần, mà là đòn bắn liên tục được.

Không thể nào, không thể nào.

Con quái vật đó là thế nào vậy?

Rồng Đất, đáng sợ quá.

Cơ mà, có vẻ con Rồng Đất vừa rồi khác chủng loại với con Rồng Đất Alaba tôi gặp trước kia.

Mặc dù nó có cấp độ thấp hơn con Rồng Đất Alaba, nhưng vì tôi không giám định dc Rồng Đất Alaba nên tôi không biết con nào mạnh hơn.

Dù sao thì, tôi không đánh nổi với bất kì con nào trong hai con cả.

Hai chữ Alaba và Kaguna có liên quan gì đến Rồng Đất nhỉ?

Chắc là cùng loại nhưng khác nhánh tiến hóa chẳng?

Có thể lắm.

Rồng là một chủng loại cao cấp, nên nếu chúng có nhiều nhánh tiến hóa cũng không lạ.

Hoặc, mỗi con Rồng Đất là một chủng loại khác nhau.

Cũng có thể.

Vì là thuộc chủng loại cao cấp nên không có nhiều thành viên, nhưng mỗi thành viên đều cực kì mạnh mẽ.

Chỉ dựa vào chỉ số đó là đủ để kết luận rằng nó rất mạnh mẽ.

Vậy nên khả năng gặp mỗi con là cực kì thấp.

Khoan đã.

Vậy có nghĩa là tôi đã "may mắn" mà bị tấn công bởi hai cá thể của chủng loại Rồng Đất cực kì hiếm gặp.

Tôi xui dữ vậy hả?

K-k-k-k-k-không thể nào-o-o-o...

Mặc dù tôi đã gặp nhiều trường hợp nguy hiểm tính mạng, nhưng tôi đã luôn sống sót qua được nên lẽ ra tôi phải rất may mắn mới đúng.

Hử?

Cơ mà, loại may mắn gì khiến cho người ta liên tục gặp những trường hợp nguy hiểm tới tính mạng?

Hmmm?

...Không tốt.

Tôi không nên nghĩ quá nhiều về chuyện này.

Đúng là đã trải qua một phen hú vía.

May là tôi đã không ở lại mà cày cấp tiếp tục.

Dù có xui cũng không phải là xui tận mạng.

Hãy cứ coi như vậy đi.

Ai đó nói là tôi đúng đi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV8』 đã trở thành 『Dự Đoán LV9』 》

Ta không có hỏi mi!!

Cái thể loại đúng lúc gì thế này!

Nãy giờ chờ để được lên tiếng chọc khóe đó hả!?

Giọng nói trên trời cao cũng có tài năng hài kịch ghê nhỉ!?

Fuu.

Tôi đã bực mình vì chuyện không đâu.

Un.

Mặc dù đây không phải là khởi đầu tốt cho lắm, nhưng hãy bắt đầu vượt qua Tầng Trung nào.

Tôi muốn tránh càng xa con Rồng Đất càng tốt.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Bắt Đầu Chinh Phục Tầng Trung

Tạm thời hãy xác nhận tình trạng hiện tại nào.

Hiện tại, tôi đang ở giữa nhiều tầng dung nham nóng chảy.

Tỉ lệ mặt đất và dung nham tương đối bằng nhau.

Mặc dù tôi đã đi đường này trong lúc đang rối, nhưng đây có phải là đường đúng không thế?

Cơ mà tôi cũng chẳng biết đường đúng nó như thế nào, nên chỉ còn cách đi tiếp thôi.

Kết quả của việc bị tấn công bởi con Rồng Đất và cầm đầu chạy lối sức chịu đựng là HP của tôi bị giảm xuống.

Lượng HP bị giảm không đáng kể, nhưng mà ở khu vực mà tôi luôn nhận sát thương này thì tôi không thể dựa dẫm vào hồi HP được, vì lượng hồi chỉ vừa đủ để cân bằng với sát thương.

Để hồi máu được tôi bắt buộc phải hồi phục bằng cách lên cấp, hoặc là tăng cấp cho skill "Hồi HP Tự Động" hoặc là "Kháng Lửa" để phá vỡ cân bằng giữa sát thương và hồi phục.

Nhưng mà, trường hợp tệ nhất là sát thương tăng lên khi tôi tới gần nham thạch hơn.

Nên tôi muốn tránh những chỗ nóng hơn càng xa càng tốt.

Dựa vào địa lí của những Tầng Thượng và Tầng Hạ thì tôi đoán Tầng Trung cũng khá là rộng.

Nói sao thì đây vẫn là khu mê cung lớn nhất thế giới.

Nó lớn đến mức nối liền hai châu lục cơ mà, nên tôi sẽ chuẩn bị tinh thần tốn cực kì nhiều thời gian để thoát ra khỏi đây được.

Dù đường con xa nhưng tôi đã nản rồi.

Là một điềm xấu.

Được rồi, hãy đi nào.

Umu.

Nhưng mà, nóng quá.

Tôi đã luôn sống ở trong môi trường nhiệt độ thoải mái từ khi hồi sinh làm nhện.

Khi mà môi trường thay đổi bất ngờ thế này thì tôi thấy hơi mệt mỏi.

Vì tôi đã đến đây vài lần để học skill "Kháng Lửa" rồi nên không phải là tôi không chịu nóng được.

Nhưng mà nếu nghĩ trong đầu rằng tình trạng này sẽ tiếp tục cho đến khi tôi rời khỏi Tầng Trung thì tôi không thể không thấy mệt được.

Đặc biệt là chân của tôi.

Đây là một khu vực có dung nham chảy xung quanh đó biết không?

Dĩ nhiên là mặt đất cực kì nóng.

Đây không còn ở mức cái nóng mùa hè nữa.

Nếu như bỏ một trái trứng gà ở đây thì nó sẽ bị khét chứ không phải thành trứng chín.

Và tôi đang phải đi qua khu vực này bằng chân không.

Nóng, hay còn gọi là đau không giới hạn.

Nếu không có "Giảm Đau Đớn" và "Hồi HP Tự Động" thì tôi đã không chịu nổi.

Ồ, có quái vật.

『Elro Generush LV5

Chỉ số

H P : 159/159 (Xanh lá)

M P : 145/148 (Xanh dương)

S P : 145/145 (Vàng)

: 116/145 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

Là con quái vật đầu tiên tôi gặp ở Tầng Trung.

Một con quái vật nhìn giống con cá ngựa.

Nó đang bơi trong dung nham như ngày đầu tiên.

Nai wa.

Có vẻ là tôi chưa bị phát hiện, nên tôi muốn cứ thế này mà đi tiếp, nhưng mà nó lại nằm trên đường đi.

Tôi phải làm sao đây?

Hmm.

Hãy thử chiến đấu ở đây một lần.

Tôi muốn kiểm tra khả năng của tơ của tôi khi dùng ở Tầng Trung này, và với chỉ số của con quái vật này thì ngay cả khi chiến đấu trực diện thì tôi cũng thắng được nó.

Có nó làm chuột bạch cũng khá tiện, và ngoài nó ra quanh đây không có quái vật nào khác cả.

Đi nào.

Có vẻ bên kia vẫn chưa phát hiện ra tôi, nên hãy ra tay đánh phủ đầu luôn nào.

Vì thế, "Tơ Cắt Xén"!

Sợi tơ dài ra và tôi cầm nó quất ngang.

Tôi nhắm sợi tơ vào gáy của con cá ngựa, nhưng rồi nó bị cháy khi đang bay trên lớp dung nham.

Nếu như tôi bị bắt lửa thì quá phiền phức nên tôi ngay lập tức cắt sợi tơ ra.

A, ừ.

Không dùng được.

Chưa chạm trực tiếp vào lớp dung nham đã cháy mất rồi.

Vậy, tức là tơ của tôi vô dụng ở Tầng Trung này rồi nhỉ?

Uwaa.

Thật đó hả.

Vũ khí mạnh nhất của tôi bị khóa lại rồi.

Mặc dù đã đoán được trước nhưng vẫn sốc.

Và, có cái gì đó đang bay tới đây.

Một trái cầu lửa.

Nếu dính thì đau lắm, thiệt tình, nếu nó to như thế thì chắc tôi sẽ bị phỏng luôn đó?

Sooi!

Tôi né được.

Dĩ nhiên tôi sẽ né được.

A, thêm một trái nữa.

Sooi!

Con cá ngựa đang bắn từng trái cầu lửa ra từ ở trong dung nham.

Un.

Nếu chỉ với tốc độ đó thì sẽ không dính tôi.

Trước đây thì né viên độc của con ếch còn không được, nhưng bây giờ thì tôi mạnh hơn trước nhiều vì tốc độ của tôi đã tăng, ngoài ra tôi còn có skill "Né Tránh".

Vì thế, bây giờ tôi đã có khả năng né tránh còn ghê gớm hơn nhân vật trong game của tôi ở kiếp trước.

Ngay cả khi tôi có lớp phòng thủ yếu như sên đi nữa thì nếu không bị đánh dính thì không sao cả.

Nhưng mà, như thế này không tốt lắm.

Cả tôi lẫn nó đều không có cách nào kết liễu đối phương.

Mấy trái cầu lửa của nó không dính tôi được.

Nhưng mà vì không dùng được tư nên tôi cũng không đánh dính nó được.

Vào thế kẹt rồi.

À, không, sớm muộn thì MP của tên kia cũng sẽ hết.

Phun cầu lửa hình như tốn MP.

Vậy nghĩa là, khi MP không còn nữa thì nó cũng không bắn cầu lửa được nữa.

"Giám Định"-sama đúng là ăn gian quá mà.

Biết được toàn bộ thông tin về đối thủ trong lúc đang chiến đấu.

Tốt, tôi đã né được cái cầu lửa cuối cùng.

Và rồi tên kia hết MP.

Việc tiếp theo nó làm sẽ quyết định kết cục của trận chiến này, vậy nó sẽ làm gì nào?

A, nó bò ra khỏi dung nham.

Rồi tông thẳng tới hướng tôi.

Ngu ngốc.

Nếu như là tôi thì tôi đã rút lui nếu như hết MP.

Tôi tránh cú tông của nó cứ như nó quá chậm.

Tôi bám vào lưng con cá ngựa rồi dùng "Độc Công" lên trên vuốt rồi đâm vào người nó.

Thiệt chứ, người tên này nóng quá đi.

HP của tôi giảm rồi nè!

HP quý giá của tôi!

Tạm thời, con cá ngựa bị dính Độc Chết Người đã chết một cách dễ dàng.

Umu.

Tôi thẳng ván đầu.

Nhưng mà, nói thật.

Có lẽ kẻ thù mạnh nhất của tôi chính là môi trường này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Tự Mình Làm Thì Cũng Bỏ Qua Được, Người Khác Làm Thì Lại Bực Mình?

Tôi né trái cầu lửa.

Hai.

Bây giờ dù có là hai trái cầu lửa thì tôi cũng dễ dàng né được.

Tôi nhìn về hướng đó, có hai con cá ngựa đang ở đó.

Có vẻ ở khu vực này toàn là cá ngựa.

Mặc dù bình thường chúng sẽ tách nhau ra, nhưng nếu vô tình mà gặp nhau như thế này thì chúng sẽ hợp tác tấn công.

Mà, chúng không đánh nhau theo một bầy như bọn khỉ, nên cuộc sống vẫn khá dễ dàng.

Tôi lại né trái cầu lửa.

Sự hợp tác của chúng khá tệ vì chúng thường sống riêng lẻ.

Chúng bắn cầu lửa theo ý thích.

Thực ra dù chúng có hợp tác lại thì chưa chắc bắn dính nổi tôi.

Nhưng mà, việc đó.

Quá phiền phức.

Ở ru rú trong Dung Nham như thế, vậy là ăn gian.

Chúng sử dụng đòn đánh từ xa lợi dụng việc tôi không làm gì chúng được.

Không chiến đấu công bằng được hả?

Như thế là ăn gian lắm biết không?

Có biết cái gọi là tinh thần thượng võ không hả?

Ể?

Ác giả ác báo?

Tôi không hiểu mọi người đang nói gì.

Tôi không hiểu.

Tôi chưa bao giờ làm gì ăn gian hết, biết không hả?

Tôi chưa bao giờ tự nhốt mình trong một cái tổ rồi tấn công từ bên trong đâu, hiểu chưa?

Xem đi, tôi là một cô gái rất có đạo đức.

Đúng không?

Thách ai dám trả lời "không".

Nhưng mà đám này không hoàn toàn trốn luôn như tôi.

Một trong hai con sắp hết MP rồi.

Đó, nó đó.

Tôi không hiểu tại sao chúng không rút lui.

Chúng quyết phải giết tôi cho bằng được.

Cứ như tôi là có thù giết cha hay ông nội chúng không bằng.

Nghĩ kĩ thì, mấy con này hơi giống loài rồng.

Mà, sau khi hết MP chúng sẽ chui ra khỏi dung nham.

Sau đó, là lượt của tôi.

Tôi nhanh chóng giết một con bằng vuốt có tẩm độc.

Con thứ hai sau khi hết MP cũng nhanh chóng, tiện lợi cho tôi, leo lên bờ, nên tôi kết liễu nó y chang.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ LV5 đã trở thành LV6》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Độc LV2』 đã trở thành 『Tăng Cường Độc LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV3』 đã trở thành 『Né Tránh LV4』 》

《Điểm skill tăng》

Ô!

Lên cấp!

HP của tôi đã giảm khá nhiều, nên tôi cực kì cần phần này.

Sau khi lột da thì lượng HP đã mất của tôi tăng lại.

Mặc dù giết đám cá ngựa rất dễ nhưng nếu chạm vào người của nó thì tôi sẽ nhận sát thương.

Chỉ một lần thì không sao, nhưng mỗi lần chạm vào nó đều mất một ít, dần dần lượng sát thương trở nên đáng kể.

Khi mà tôi chưa có cách nào khác ngoài lên cấp để hồi HP thì tôi không muốn nhận dù chỉ một chút sát thương nào.

Nhân tiện, nếu tôi muốn ăn chúng thì đơn giản cứ để xác chúng ở đó một thời gian là nguội, sau đó tôi mới ăn.

Mặc dù tôi đã mong là "Kháng Lửa" hay "Hồi HP Tự Động" sẽ tăng cấp khi tôi lên cấp lần này, nhưng cuộc đời không dễ như thế.

"Kháng Lửa" vẫn ở cấp 1 và "Hồi HP Tự Động" cũng giữ nguyên cấp độ của mình.

Có vẻ không mong chờ được việc "Kháng Lửa" lên cấp rồi.

Có vẻ như chủng loại của tôi vốn là loài sợ lửa, chuyện đó không khắc phục trong một đêm được.

"Hồi HP Tự Động" là một skill rất tiện, nhưng tốc độ tăng cấp của nó rất chậm.

Dù gì thì trong game skill hồi máu tự động thường là skill cuối game.

Hơn nữa, học được skill này mà không dùng điểm skill, rồi còn mong chờ nó lên cấp nhanh nữa, rõ ràng là quá tham làm rồi.

Chỉ mỗi việc có skill này đã là quý giá lắm rồi.

Thực tế, tôi nghĩ nếu không có "Hồi HP Tự Động" thì tôi không thể vượt qua Tầng Trung được.

Đó đơn giản là sự thật.

Đi vào môi trường gây sát thương liên tục mà không có cách để hồi máu liên tục, cơ bản là tự sát.

Tôi không có sở thích đi tự sát như thế, và nếu thực sự tôi có thì tôi đã đi tìm một cái hố ở Tầng Hạ.

Chỗ mà con Rồng Đất sống ấy.

A, một con cá ngựa nữa.

Nếu như tôi cứ di chuyển thế này tôi rất dễ bị phát hiện.

Tôi có thể bỏ chạy nếu tôi muốn, nhưng mà...

Tôi có nên ném đá như mấy con khi thử không nhỉ?

Ít ra là tốt hơn không làm gì cả.

Mặc dù cầm đá bằng cơ thể của nhện là không thể, nhưng mà đánh một sợi tơ vào nó rồi ném thì được.

Hãy thử nghiệm một lần nào.

Đầu tiên tôi phải thử tìm một viên đá thích hợp.

Un, ở đâu cũng có mấy viên đá như thế.

Tôi đánh tơ lên một viên.

Quơ.

Soiyaaa!

Ồ, dính kìa.

Chắc là nhờ "Ném" và "Chính Xác"?

Nhưng HP của nó không giảm bao nhiêu.

A, nó bắn một trái cầu lửa phản công.

Sau đó, chúng tôi thi nhau ném đá và cầu lửa qua lại, rồi MP của con cá ngựa cũng cạn, rồi lại trở thành một cuộc chiến trên cạn.

Un.

Dù thế này tốt hơn là không làm gì hết, nhưng kết quả vẫn như cũ.

Nếu chỉ có một con thì ném đá là một lựa chọn không tệ.

Skill "Ném" và "Chính Xác" sẽ lên cấp, nên không hẳn là làm chuyện dư thừa.

Nhưng mà nếu có hai con trở lên thì tôi nên tập trung né.

Nếu tôi bị dính một trái cầu lửa thì không còn vui nữa đâu.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S11: Cô Gái Elf

TN: vì lí do không tiện giải thích ra, từ chap này trở đi Katia và Shun sẽ xưng hô với nhau là cậu-tớ

Phụ hoàng cho gọi tôi.

Không chỉ mình tôi mà còn Katia nữa.

Cả hai chúng tôi đều nghiêng đầu qua một bên tự hỏi, không rõ vấn đề là gì.

[Có khi nào là đính hôn không nhỉ?]

[Hả? Ai cơ?]

[Chúng ta đó]

Tôi chết lặng khi nghe lời của Katia.

[Không, không thể nào đâu]

[Dĩ nhiên với chúng ta thì không thể, nhưng với người khác thì sao? Chúng ta là một nam một nữ cùng lứa tuổi với nhau, đều thuộc hai gia đình tốt. Hơn nữa, mối quan hệ của cả hai khá tốt. Nên không có gì kì lạ nếu hai gia đình thảo luận chuyện đính hôn từ sớm thế này]

Nếu nói như thế thì đúng là chuyện hoàn toàn có thể xảy ra.

Tôi là một người thuộc hoàng gia, còn Katia là con gái của Công Tước có lịch sử lâu đời.

Chúng tôi rất xứng đôi.

[Thế cậu nghĩ sao về việc này?]

[Làm gì có chuyện tở đồng ý chuyện này! Tở không thể tưởng tượng ra việc cưới một người đàn ông là thế nào. Nhưng mà chuyện này sớm muộn cũng sẽ xảy ra, nên cậu không nghĩ là chúng ta nên chuẩn bị tinh thần trước à?]

[Cậu... Tở không nghĩ cậu đã thực sự nghĩ về chuyện này.]

[Coi thường nhau à. Nhưng mà nếu làm hôn thê của cậu thì tốt hơn là hôn thê của ai đó tở không quen. Cậu biết tình huống của tở, và khi đến lúc cần thiết thì chỉ cần giả bộ cãi vã và rồi cả hai phe đều từ hôn là được]

Đúng là có thể làm vậy.

Hôn thê, mặc dù trước giờ tôi không quá để ý việc này, nhưng tôi vẫn là một người hoàng gia, nên những việc thế này là chuyện bình thường.

Nếu thế, việc Katia hứa hôn với tôi rất tiện cho cả hai nếu như chúng tôi không nghĩ về nó quá nhiều.

Trừ một điều.

[Và, cậu tính làm gì với Sue?]

[A]

Ừ.

Em gái của tôi, Sue không cho phép ai đến gần tôi cả.

Dạo này em ấy bắt đầu chấp nhận Katia, nhưng nếu chúng tôi mà hứa hôn với nhau tôi không biết em ấy sẽ làm gì.

[Có khi em ấy sẽ giết tớ mất]

[Đừng nói quá thế chứ]

[... Tớ nghĩ chuyện đó rất có thể xảy ra ấy chứ]

Mặc dù Sue được nuôi lớn như thế, nhưng em ấy không tới mức đó đâu.

Trong lúc ấy, một người đàn ông và một bé gái đi vào phòng.

Katia và tôi nhìn hai người bước vào, rồi há họng thật rộng ra vì ngạc nhiên.

Lỗ tai của hai người này dài hơn lỗ tai của con người.

[Rất hân hạnh được gặp hai người. Hôm nay tôi đến đất nước này làm đại sứ hòa bình của tộc Elf, tôi là Potimas Hyphenath. Tôi là người đã yêu cầu hai người ở đây, từ đây trở đi mong được giúp đỡ]

Người đàn ông đó, người Elf tên Potimas tự giới thiệu bản thân bằng một giọng vô cảm.

Lần đầu tiên tôi gặp một người Elf.

Mặc dù tôi đã biết có tộc Elf ở thế giới này, nhưng khi trực tiếp gặp thì cảm giác của một thế giới khác với thế giới trước lại xuất hiện.

[Fumu. Hai người có thứ đó]

Potimas khép mắt lại, để lại một cảm giác khó chịu nhẹ.

[Oka, hai người này có thứ đó. Phần còn lại để cho cô xử lí]

[Hai haai, tôi hiểu rồi]

[Bây giờ tôi sẽ rời đi tạm thời]

[Tôi rất cảm ơn công sức của ông]

Potimas nhanh chóng rời khỏi căn phòng.

Katia và tôi bị bỏ lại ở đằng sau với một cảm giác chết lặng.

Thậm chí còn không để chúng tôi tự giới thiệu, ông ta chỉ đơn giản là rời đi như thế.

Không hiểu mình ở đây làm gì, tôi nhìn cô gái nhỏ trước mắt.

[Fumu fumuu. Vậy, bây giờ tôi sẽ tự giới thiệu bản thân. Tên của tôi hiện tại là Firimes Hyphenath. Mong được giúp đỡ từ đây trở đi]

Katia và tôi lại nhìn nhau.

Ngay cả khi cô gái này tự giới thiệu thì chúng tôi vẫn không rõ mình phải làm gì.

[Theo lễ nghi thì sau khi giáo viên tự giới thiệu thì các em cũng phải tự giới thiệu. Sao nào?]

[A xin lỗi. Tôi là Hoàng tử thứ tư của đất nước này, Shurein Zagan Anareich]

[Tôi là con gái lớn của nhà Công Trước Anabald, Carnatia Seri Anabald]

Chúng tôi tự giới thiệu bản thân theo yêu cầu của cô gái.

[Un un. Hoàng Tử-sama và Công Trước-sama. Thật tốt. Moeruu]

Tôi cứng người lại khi nghe những lời ấy.

Từ này đến giờ, cách nói chuyện kì lạ của cô gái này, và văn phong cùng với hành động của cô gái rất giống với một người tôi biết.

Katia dường như cũng nhận ra điều đó, mở to mắt ra vì ngạc nhiên.

[Oka-chan!?!]

[Các em không nên gọi giáo viên bằng "chan" chứ? Nhưng mà đúng rồi đó]

Cô gái trước mắt chúng tôi là giáo viên trong lớp chúng tôi ở kiếp trước, Oka-chan, còn gọi là Okazaki Kanami-sensei.

Giáo viên được học sinh của mình yêu mến gọi là Oka-chan là một người khá đáng tiếc.

Khi còn là học sinh cô ấy giả văn phong theo một nhân vật mà cô thích, rồi nó trở thành văn phong bình thường của cô luôn.

Cô ấy khi vào đại học đã theo ngành Lịch Sử Học vì cô thích manga thời chiến quốc.

Sau khi bỏ cuộc với kế hoạch Genji Ngược thì cô đã trở thành một giáo viên.

Thực sự là một giáo viên đáng tiếc.

Nhưng mà cái phần đáng tiếc đó làm cô được nhiều học sinh thích và cô rất được yêu mến bởi học sinh.

(TN: nguyên bản là tác phẩm Genji Monogatari, văn học cổ điển của Nhật, nói về cuộc đời tình duyên của Hikaru Genji, một hoàng tử mất ngôi của thời Heian. Trong tác phẩm, Genji đã quen rất nhiều phụ nữ, thành lập

một harem cho bản thân mình - ai đọc Minamoto-kun Monogatari là biết ông này)

[Vậy, tại sao sensei ở đây?]

[Bởi vì cô biết cả hai em đều ở đây. Thực sự là tin rất sốc mấy em biết không? Có một vài thiên tài kinh người xuất hiện ở Anareich]

Sau khi gặp lại giáo viên của chúng tôi sau một thời gian dài, chúng tôi nói tiếng Nhật.

Chúng tôi cũng nói cho cô biết tên kiếp trước của chúng tôi.

Sau khi biết tên của Katia, cô tròn mắt vì ngạc nhiên, nhưng rồi cô cũng chỉ nói [Moeru]

[Cô đến đặc biệt để gặp tụi em thôi sao?]

[Đó không phải là lí do duy nhất. Mặc dù cô nhìn thế này nhưng cô vẫn là giáo viên. Nên trên hết thì cô muốn đảm bảo sự an toàn cho học sinh của mình. Cơ mà, nói về chỗ chúng ta được hồi sinh lại thì không đâu là an toàn cả.]

Mặc dù sensei nói nhẹ nhàng như thế, nhưng rõ ràng cô đã thể hiện ý tốt của bản thân.

Tôi chưa hề nghĩ tới gì ngoài việc sống ở thế giới này.

Tôi chưa nghĩ tới việc tìm những bạn học khác của tôi.

[Thế giới này nguy hiểm hơn Nhật Bản. Nên cô muốn thật nhanh chóng tìm toàn bộ các em để có thể bảo vệ mọi người]

Tôi cũng chưa hề nghĩ tới việc đó.

Có quái vật ở thế giới này, tôi lẽ ra biết nguy hiểm là chuyện tự nhiên, nhưng chỉ vì tôi an toàn ở đây nên tôi cũng nghĩ rằng bạn học của tôi cũng an toàn.

「Vậy, Sensei có bảo vệ tụi em không?」

「Không không. Vì các em có vị trí đặc biệt trong đất nước này nên cô không thể mang hai em theo được. Thường thì mỗi người phải tự mình muốn được bảo vệ bởi Làng Elf thì mới đi theo」

「Vậy, có nghĩa là có người khác đã được tìm thấy rồi?」

「Hai. 12 người ở Làng Elf, ngoài ra thêm vài học sinh khác mà cô đã liên lạc được, thêm cả hai em tổng cộng là 5 người. Còn thêm hai người nữa đã được xác định vị trí, nên cô sẽ gặp họ sau」

Lớp chúng tôi có 25 người.

Nghĩa là chỉ còn 6 người chưa được xác định vị trí.

Nhưng mà, ngược lại mà nói thì có thể sẽ không có ai biết 6 người còn lại ở đâu.

Tìm 6 người chính xác ở thế giới rộng lớn này rất là khó khăn.

「Sensei, cô làm nhiều thứ cho chúng em quá」

「Đây là trách nhiệm của người giáo viên mà thôi. Hơn nữa, đa số các học sinh đều được hồi sinh thành con người ở trong khu vực lãnh thổ của Nhân Tộc. Nên cũng không hẳn là quá khó khăn」

Nhưng mà, rõ ràng Sensei đã tốn rất nhiều công sức cho việc này.

Lần nữa tôi cuối người cảm ơn Sensei.

[Mà, đó là một câu chuyện cho lúc khác, Sensei sẽ sớm đăng kí vào học ở ngôi trường ở đất nước này. Tới lúc đó chúng ta sẽ bàn chi tiết hơn]

Katia và tôi cũng sắp nhập học rồi.

Cuộc sống mới của chúng tôi đang đến ngày càng gần.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Hãy Trở Nên Nóng Hơn Nào!

Việc chinh phục Tầng Trung đang tiến triển khá tốt.

Mặc dù tôi đã gặp vài loại quái vật khác với mấy con cá ngựa, chúng đều không phải là vấn đề.

Nếu không phải có bất lợi về môi trường thì tôi không thua nổi mấy con này.

Nhưng mà cái bất lợi về môi trường thì lại là vấn đề lớn.

Đầu tiên là dung nham.

Vấn đề to bự nhất.

Nếu đối phương chui vào trong dung nham thì tôi chỉ có cách ném đá từ trên bờ.

Ngay cả khi ném đá tôi cũng không gây bao nhiêu sát thương cả.

Nên nếu bọn nó không lên bờ thì tôi cũng không làm gì được chúng hết.

Nếu khi MP của chúng hết chúng bò lên trên bờ như lũ cá ngựa thì quá tốt, nhưng có vài con ở yên luôn ở trong dung nham, và vài con bỏ chạy luôn.

Có một tên lúc đầu ở trên bờ, rồi khi bị dồn vào đường cùng thì nó sẽ chạy vào trong dung nham.

Ngoài ra không dùng được tơ làm mọi chuyện khó khăn hơn.

Dù tôi dùng nó để ném đá được nhưng nếu cứ nhả tơ hoài thì nó sẽ cháy từ việc chạm mặt đất.

Tôi rất phiền về những sợi tơ tôi vô thức nhả ra.

Khi tôi di chuyển tôi luôn vô thức nhả tơ, nhưng nếu làm vậy ở đây thì tơ sẽ cháy.

Lúc nó cháy nó giống như một cái ngòi cháy và rồi móng của tôi bị đốt.

Lần đầu móng tôi bắt cháy tôi đã rất sợ hãi.

HP của tôi đã giảm vì bị cháy.

Sau đó vì tôi dùng "Tổng Hợp Độc" để dập lửa nên tôi mất thêm một tí HP nữa.

Vì đó là thứ duy nhất tôi có thể dập lửa.

Để đảm bảo chuyện đó không lặp lại thì tôi phải thường xuyên cắt tơ.

Nếu không thì móng tôi sẽ bốc cháy tiếp.

Bốc cháy theo nghĩa đen luôn.

Giường cũng là một vấn đề.

Nếu cứ làm tổ ở đây thì chắc chắn nó sẽ bị cháy.

Tôi đã bỏ cuộc vì không có cách nào khác, nên tôi phải ngủ ở trong bóng của mấy tảng đá.

Nói thật là không thể nào tôi ngủ nổi.

Tôi phải ngủ ở cái chỗ môi trường gây sát thương trong lúc lo lắng về việc bị quái vật tấn công.

Không cần biết tôi tinh thần gang hay thép thì tôi vẫn có giới hạn.

Nhưng tôi cần phải ngủ.

Mặc dù đã bắt đầu quen với việc không thường xuyên ngủ, nhưng mỗi khi tìm được một tảng đá thích hợp thì tôi luôn tranh thủ ngủ.

Môi trường như thế này còn tệ hơn ở Tầng Hạ, lí do duy nhất tôi còn sống là vì quái vật ở đây yếu xìu.

Không có sự khác biệt là bao nếu so sánh những con ở đây với những con ở Tầng Thượng.

Có lẽ có vài con quái vật mạnh cỡ con rắn, nhưng tôi chưa gặp chúng, chỉ gặp mấy con yếu đuối thôi.

Sự khác biệt giữa những quái vật ở đây và quái vật ở Tầng Thượng là chúng biết lạm dụng môi trường.

Vì lí do này nên vài con quái không ra gì lại trở thành những con cực kì phiền phức để xử lí.

Khi mà tôi là người dùng chiến thuật này thì đây là chiến thuật tốt, nhưng khi đối phương dùng thì cực kì phiền phức.

Mặc dù số lượng vẫn đề không ít, nhưng vẫn nằm trong mức có thể.

Nhờ vào việc cày lên cấp nên tôi đã trở nên mạnh hơn.

Nếu chỉ là quái vật như thế này thì tôi không ngại sự bất lợi vì môi trường.

Nhưng mà khả năng hồi phục của tôi có giới hạn, thế nên chỉ cần bị đánh một đòn tấn công cũng là nguy hiểm, vậy nên tôi luôn phải cẩn thận.

Ngoài ra, quái vật ở đây có một đặc tính phiền phức.

Ba con quái vật xuất hiện chặn đường tôi.

『Elro Piek LV8

Chỉ số

H P : 164/164 (Xanh lá)

M P : 166/168 (Xanh dương)

S P : 175/175 (Vàng)

: 176/181 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 137

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 123

Chỉ số Ma lực Trung bình: 121

Chỉ số Kháng Trung bình: 117

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 143

Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Piek LV8

Chỉ số

H P : 163/163 (Xanh lá)

M P : 169/170 (Xanh dương)

S P : 174/174 (Vàng)

: 170/183 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Piek LV8

Chỉ số

H P : 166/166 (Xanh lá)

M P : 169/169 (Xanh dương)

S P : 177/177 (Vàng)

: 178/182 (Đỏ)

Giám định chỉ số thất bại』

Một con quái vật có hình dáng giống một con chó màu đỏ.

Mặc dù nó có ngoại hình khá dễ thương, nhưng khả năng của mấy tên này cực kì ghê gớm.

Đặc biệt chúng khá là khắc chế tôi.

Đầu tiên mũi của chúng rất tốt.

Thì nó là chó mà.

"Ấn Thân" của tôi bị phát hiện rất dễ dàng.

Nên tôi khó lòng mà dùng đòn đánh lén được.

Thực ra từ lúc lên Tầng Trung này thì tôi chưa đánh lén thành công lần nào, nên coi như bỏ qua.

Tiếp theo mới là phiền phức thật.

Mấy con chó đỏ được bọc trong lửa.

Ừ, mấy con chó đỏ này, người của nó bốc lửa.

Cực kì khó để xử lí chúng khi chúng đang bốc lửa.

Chỉ cần chạm vào chúng là tôi đã nhận sát thương rồi.

Đó chính là đặc tính phiền phức của lũ quái vật ở Tầng Trung này.

Cơ thể của chúng đều nóng.

Có nhiều tên có khả năng cho cơ thể bốc lửa như con chó đỏ, thậm chí cả khi chúng không bốc lửa thì nó vẫn rất nóng.

Con cá ngựa cũng vậy.

Và mỗi khi tôi chạm vào người chúng tôi đều nhận sát thương.

Tôi chịu nổi mấy con cá ngựa, nhưng với mấy con có khả năng bốc cháy như con chó thì lượng sát thương sẽ tăng lên nhiều.

Nên tôi đã nghĩ ra vài cách để chống lại việc này.

Tôi né đòn tấn công của con chó đỏ.

Tốc độ của chúng không kém, nhưng vẫn thua xa tôi.

Né rất dễ.

Sau khi né con thứ hai thì tôi né con thứ ba bằng cách nhảy qua đầu nó.

Rồi khi con chó ở ngay dưới tôi thì tôi sử dụng "Tổng Hợp Độc".

Con chó đỏ trực tiếp tắm bằng độc chết người không né được do quán tính.

Mặc dù độc của tôi vốn đã mạnh rồi, nhưng lũ quái vật này có vẻ không có skill "Kháng Độc".

Nên chỉ cần đổ độc lên người chúng là tôi đã thắng.

Cách này tôi không cần đụng vào người đối phương, nên tôi sẽ không nhận sát thương.

Mỗi con chó còn lại đều được tắm độc rất kĩ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Số 7 Xui Xẻo

Tôi có cảm giác hơi khó chịu.

Vì con cá ngựa chính xác là một con rồng.

『Rồng: Một chủng loại quái vật được gọi là cấp thấp của loài rồng thực sự. Mặc dù nó chỉ là chủng loại cấp thấp nhưng vẫn có những con mạnh bằng với loài rồng thật.』

Un.

Một con quái vật cấp thấp thuộc họ rồng.

Nó sẽ trở thành một con Rồng Lửa trong tương lai nhỉ?

Vì Rồng Đất tồn tại nên hẳn là Rồng Lửa cũng sẽ tồn tại.

Đừng nói nó ở Tầng Trung này chứ?

Hãy mong là thế.

Suy nghĩ của tôi dần đi vào phạm trù chạy trốn thực tại rồi, hãy tạm suy nghĩ thật kĩ về việc xử lí cái vấn đề trước mắt đã.

『Elro Geneseven LV7

Chỉ số

H P : 461/461 (Xanh lá)

M P : 223/223 (Xanh dương)

S P : 218/218 (Vàng)

: 451/466 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 368

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 311

Chỉ số Ma lực Trung bình: 161

Chỉ số Kháng Trung bình: 158

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 155

Giám định chỉ số thất bại』

『Elro Geneseven: Chúng loại quái vật cấp thấp thuộc họ rồng sống ở Đại Mê Cung Elro. Là loài ăn tạp và có thể nuốt mọi thứ với hàm răng lớn của nó』

Một con quái vật đang bơi vòng vòng trong dung nham.

Mặc dù nó gọi là chúng loại rồng cấp thấp , nhưng nó nhìn giống một con cá trê.

Ngoài ra cái phần "seven"(bảy) ở trong tên nó không hợp với nó lắm.

Dù có than phiền về việc đặt tên của thế giới này cũng không làm được gì.

Đặc trưng của nó là cái miệng rộng như cá trê.

Tôi không muốn bị nó nuốt tí nào, và với kích cỡ của tôi nó sẽ không tốn chút thời gian nào để nuốt trọn luôn tôi.

Vì đã giám định thành công chỉ số có lợi ích rất nhiều.

Tỉ lệ giám định thành công hiện tại là một trên ba.

May là thành công một lần.

Tấn công con cá trê này mà không biết gì về nó quá nguy hiểm.

Ở Tầng Trung này đa số quái vật rất yếu, nhưng con này lại mạnh hơn nhiều so với mấy con trước.

Nếu được thì tôi muốn tránh nó đi.

Nhưng mà con cá trê đang bơi ngay lối tôi đi.

Nghĩ về mấy lần gần đây thì khả năng bị tấn công là rất cao.

Un.

Làm gì đây?

Không, tôi có thể bỏ chạy bằng tốc độ của tôi nếu cần, nhưng mà với thanh SP cỡ đó mà nó đuổi theo tôi thì sẽ rất phiền.

Ngay cả khi thanh SP vàng không cao lắm thì nó vẫn hơn của tôi gấp mấy lần.

Đặc biệt nguy hiểm là tôi không thể thấy được skill của nó.

Nếu con cá trê này có skill "Giảm SP sử dụng" cấp cao một chút thì có khi tôi không thể chạy thoát khỏi nó được.

Thực tế thì tôi gần như chắc chắn là nó có skill đó.

Hơi mạnh để tôi đánh trực diện.

Vậy, như thường lệ chắc tôi sẽ bỏ chạy?

Un.

Không nên cố gắng thay đổi chuyện không thể.

Dạo này mặc dù tôi đã mạnh hơn tí nhưng mà nếu hồ báo quá mức ở những lúc thế này sẽ chỉ có kết quả tệ hại.

Tôi chưa rồi.

Không dám hồ báo nữa đâu.

Tôi sẽ khiêm tốn mà.

Rồi, bắt đầu đi nào.

Bỏ chạy bằng tốc độ cao nhất nếu tôi bị phát hiện.

Và rồi, thêm một con cá trê nữa trèo lên bờ từ chỗ dung nham gần đó.

Hả?

Uoi!?

Sao lại không như đã hứa vậy!?

Tôi không hồ báo mà tại sao tôi vẫn gặp nguy hiểm vậy!?

Con cá trê nhìn thẳng vào mắt tôi, rồi sau khi đờ ra một lúc thì nó mở miệng ra.

Lui!

Con cá trê khép miệng lại đúng ngay chỗ tôi vừa đứng.

Nó từ từ bò lên trên bờ.

Cái tên này, khi đang ở trong dung nham thì tôi không biết, nhưng mà nó lại có đủ tứ chi.

Khấp người nó là lớp vảy như da rồng.

Ừm, khả năng phòng thủ của nó rất cao.

Un.

Hãy bỏ chạy.

Ặc!?

Khi tôi nhìn hướng đình bỏ chạy thì tôi thấy cái con cá trê lúc này đang bơi cũng đã lên bờ.

Hiện tại, với vị trí của tôi thì không thể chạy được, vậy tôi sẽ bị tấn công ở cả hai phía à!?

Tôi phải làm gì đây!?

Hây, nếu như thế này thì tôi sẽ đánh bại con ở trước mặt tôi trước.

Tôi quần Tơ Độc quanh người con cá trê.

Mặc dù nó sẽ cháy rất nhanh, nhưng tôi chỉ cần nó bị dính độc dù chỉ một chút!

Sợi tơ ngay lập tức cháy như tôi nghĩ.

Để xác định tác dụng của độc tôi nhìn HP của nó.

Đã giảm một tí.

Vậy độc có tác dụng.

Vậy tôi phải tìm cách cho nó dính càng nhiều độc càng tốt.

Con cá trê hả miệng ra hết cỡ.

Rồi chạy về hướng tôi.

Nuoo!

Đáng sợ quá!

Nhưng tôi cố tình đứng lại ở ngay chỗ xa nhất nó với tới được!

Ngay khi cái miệng lớn ở ngay trước mặt tôi, "Tổng Hợp Độc" kích hoạt!

Tôi lui lại, thoát ra trong gang tấc.

Con cá trê nuốt trọn viên Độc Nhện Chết Người thay vì tôi.

Ngay lập tức, HP của con cá trê giảm với tốc độ kinh khủng.

Thực sự rất kinh khủng.

Con cá trê quằn quại trong đau đớn.

Ôi, độc của tôi đã mạnh thế này rồi sao...

Còn, con còn lại!?

Khi tôi nhìn thì tôi thấy con cá trê kia đang hơi sợ vì thấy tình trạng của đồng bạn nó.

Ô-ồ!

Mà, sau khi thấy đồng bạn quần quai thế này thì ai cũng sẽ nghĩ "nguy hiểm".

Tôi cứ tưởng loài rồng không biết bỏ chạy, nhưng hóa ra chỉ là con cá ngựa thôi.

Con cá trê còn khỏe mạnh quay đầu lại và bỏ chạy.

Thiệt đó hả.

Lúc đầu tôi mới là người muốn bỏ chạy đó.

Không ngờ đối phương lại bỏ chạy trước.

Vậy, giờ tôi hồ báo được chưa?

Tôi mạnh lắm mà đúng không?

Tạm thời tôi sẽ kết liễu con cá trê đang đau khổ.

Tôi dùng "Tổng Hợp Độc" lên mặt con cá trê.

Và nó không quần quai nữa.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ LV6 đã trở thành LV7》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tập Trung LV9』 đã trở thành 『Tập Trung LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV1』 đã được trích ra từ 『Tập Trung LV10』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV4』 đã trở thành 『Né Tránh LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Sức Sống LV7』 đã trở thành 『Sức Sống LV8』 》

《Điểm skill tăng》

Hmm?

Hình như skill "Tập Trung" vừa lên cấp tối đa khi tôi lên cấp thì phải.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 78: ...Là Một Skill Cực Kỳ Tốt

Skill "Tập Trung" đã lên cấp tối đa mà tôi mong đợi.

Hãy thử Giám Định skill mới trích ra từ nó, "Tăng Tốc Suy Nghĩ" nào.

『Tăng Tốc Suy Nghĩ: Tăng tốc độ suy nghĩ, kéo dài thời gian trong ý thức của bản thân』

...Là một skill cực kỳ tốt.

Không, thực sự, nó rất tốt đúng không?

Cái này, chính xác là nó đúng không?

Nghĩa là thời gian sẽ có cảm giác chậm hơn đúng không?

Là tình trạng xảy ra khi những vận động viên cực kì lành nghề đôi khi có cảm giác trái banh bay chậm đúng không?

Cho tôi khả năng kích hoạt skill này bất cứ lúc nào.

Không phải là cực kì tốt sao?

Tôi ngay lập tức sử dụng nó.

Umu.

Kích hoạt thành công không vấn đề.

Vậy, cảm giác là sao nhỉ?

Hmm?

Hình như dung nham chảy chậm hơn tí?

Có cảm giác hơi khó chịu nữa.

Có những giác quan trên cơ thể cảm giác nhanh, nhưng nó lại chậm, một cảm giác khó tả thành lời.

Tôi thử di chuyển cơ thể.

Có một loại áp lực như đang ở dưới nước.

Cảm giác chậm chạp khó chịu dù đã cố gắng hết sức.

Vậy đây là tình trạng mặc định của "Tăng Tốc Suy Nghĩ".

Dạo này tôi thường hay khó điều khiển tốc độ của tôi một tí, chắc sau này khi dùng tốc độ tối đa tôi sẽ sử dụng skill này.

Hử?

Skill này không tốn gì cả?

Cả SP lẫn MP đều không bị giảm.

Vậy đây là một skill có thể luôn luôn bật được, một skill nội tại à?

Mặc dù có thể chọn giữa bật hay tắt, nhưng ngay cả khi dùng liên tục cũng không sao à?

Ể, không phải thế này là quá tuyệt vời sao?

Tôi cứ nghĩ là nó sẽ tốn MP.

Kiểu như tốn MP và chỉ có thể bật trong một thời gian ngắn.

Không tốn gì, xài ở mọi lúc mọi nơi?

Thêm một skill ăn gian nữa à?

Tôi không phát hiện được bất cập gì cả.

Nếu có thì có cái cảm giác khó chịu này, nhưng quen rồi thì không sao cả.

Tôi hình như vừa học được thêm một skill siêu cấp ăn gian nữa rồi!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV9』 đã trở thành 『Dự Đoán LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Dự Đoán LV10』 đã tiến hóa thành 『Tiên Đoán LV1』 》

A, Dự Đoán-san, tạm biệt.

Nghĩ kĩ lại thì skill này cũng sắp lên cấp tối đa luôn rồi.

Mặc dù nó là một skill vô dụng, nhưng mà sau khi tiến hóa liệu nó có trở thành tốt hơn không?

『Tiên Đoán: Tác dụng của dự đoán được nâng cấp. Kết quả là đôi khi có khả năng thấy được tương lai』

Hmm?

Khả năng thấy được tương lai?

Ể, nghĩa là sao?

Tạm thời, bật thử nào.

Un.

Bật cũng không gặp vấn đề gì cả.

Nhưng, hình như không có gì thay đổi?

À không.

Dòng dung nham đang di chuyển hơi kì lạ một chút.

Có vài chỗ bị mờ?

Không, đây là hai cảnh đang trùng nhau trước mắt tôi.

Chỗ bị trùng này, đây là cái gọi là thấy được tương lai sao?

Nghĩa là tôi đang thấy tương lai à?

Dĩ nhiên đây chỉ là một khả năng trong tương lai nên không thể tin tưởng hoàn toàn được, nhưng nếu tăng skill này đủ thì nó sẽ có lợi.

Tạm thời những chỗ đang bị trùng khá ít, nên tác dụng cũng không có bao nhiêu.

Hở?

Khoan đã.

Skill này cũng không tốn gì cả?

Ể, nó cũng là skill nội tại à?

...Một skill cực kì tốt.

Tôi không ngờ một báu vật như thế này lại đến từ đứa trẻ vô dụng là "Dự Đoán".

Xin lỗi nhé, "Dự Đoán".

Đúng là nếu một đứa trẻ vô dụng cố gắng hết sức thì nó cũng sẽ được thưởng.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giám Định LV8』 đã trở thành 『Giám Định LV9』 》

Đứa trẻ không-còn-vô-dụng-nữa đầu tiên đã quay lại!

"Giám Định"-sama!

Kết quả của lần lên cấp này là sao nào!?

Hãy cho tôi thấy nhanh nào!

『Taratect Độc Nhỏ LV7 Không tên

Chỉ số

H P : 88/88 (Xanh lá)

M P : 185/185 (Xanh dương)

S P : 88/88 (Vàng)

: 88/88 (Đỏ) + 612

Chỉ số Tấn công Trung bình: 109

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 108

Chỉ số Ma lực Trung bình: 139

Chỉ số Kháng Trung bình: 173

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 956

Skill

「Hồi HP Tự Động LV5」 「Tăng Tốc Hồi MP LV3」 「Giảm MP Sử Dụng LV2」 「Tăng Tốc Hồi SP LV2」 「Giảm SP Sử Dụng LV2」 「Tăng Cường Phá Hoại LV1」 「Tăng Cường Lực Chém LV1」 「Tăng Cường Độc LV2」 「Ý Chí Chiến Đấu LV1」 「Tạo Sức Sống LV2」 「Độc Công Chết Người LV3」 「Tổng Hợp Độc LV7」 「Tài Năng Tơ LV3」 「Tơ Nhện LV9」 「Tơ Cắt Xén LV6」 「Điều Khiển Tơ LV8」 「Ném LV7」 「Hoạt Động 3D LV4」 「Tập Trung LV10」 「Tăng Tốc Suy Nghĩ LV1」 「Tiên Đoán LV1」 「Ý Nghĩ Song Song LV4」 「Quá Trình Tính Toán LV6」 「Chính Xác LV8」 「Né Tránh LV5」 「Giám Định LV9」 「Kiểm Định LV6」 「Ẩn Thân LV7」 「Địa Ngục」 「Ma Pháp Dị Giáo LV3」 「Ma Pháp Bóng LV2」 「Ma Pháp Độc LV2」 「Ma Pháp Vực Sâu LV10」 「Kiêu Hãnh」 「Ăn Nhiều LV7」 「Dạ Nhãn LV10」 「Tăng Tầm Nhìn LV2」 「Kháng Phá Hoại LV1」 「Kháng Đập LV2」 「Kháng Chém LV3」 「Kháng Lửa LV1」 「Kháng Độc Chết Người LV2」 「Kháng Tê Liệt LV3」 「Kháng Hóa Đá LV3」 「Kháng Axit LV4」 「Kháng Ăn Mòn LV3」 「Kháng Ngất Xiu LV2」 「Kháng Sợ Hãi LV7」 「Kháng Dị Giáo LV3」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn LV7」 「Tăng Cường Thị Giác LV8」 「Tăng Cường Thính Giác LV8」 「Tăng Cường Khứu Giác LV7」 「Tăng Cường Vị Giác LV5」 「Tăng Cường Xúc Giác LV6」 「Sức Sống LV8」 「Ma Lực LV8」 「Dẻo Dai LV8」 「Chống Chịu LV8」 「Sức Trâu LV3」 「Cứng Rắn LV3」 「Bảo Vệ LV3」 「Idaten LV3」 「Cấm Kị LV4」 「 $n \% I = W$ 」

Điểm skill: 2 2 0

Danh Hiệu

「Phàm Ăn Tục Uống」 「Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại」 「Sát Thủ」 「Thợ Săn Quái Vật」 「Dụng Độc Giả」 「Dụng Tơ Giả」 「Nhẫn Tâm」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 「Chủ Nhân Kiêu Hãnh」 』

Ô, Ồ!

Có thêm danh hiệu kìa!

Tôi trước giờ đã thắc mắc rồi!

Và, con số ở đằng sau thanh thể lực đỏ, chắc là lượng dự trữ của skill "Ăn Nhiều".

Trữ được nhiều thế này rồi.

Hèn gì xài bao nhiêu thanh thể lực cũng không giảm.

Rồi, hãy thử giám định các danh hiệu nào.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Một Con Nhận Mà Có Toàn Danh Hiệu Nguy Hiểm Là Sao?

Nhờ khả năng của "Giám Định"-sama, tôi đã thấy được các danh hiệu. Hãy thử giám định chi tiết từng cái nào.

『Danh Hiệu: Những cường hóa đạt được bằng cách thỏa mãn những điều kiện nhất định. Khi nhận được một danh hiệu sẽ kèm theo hai skill. Trong các danh hiệu có những cái có hiệu ứng đặc biệt và những cái có tác dụng tăng chỉ số』

Hề.

Danh hiệu không chỉ cho tôi hai skill.

Đúng như tôi nghĩ.

Vậy có nghĩa là danh hiệu của tôi có thể có vài cái có hiệu ứng đặc biệt

Thật biết cách làm người ta phấn khích mà.

Tới luôn nào!

『Phạm Ăn Tục Uống: Skill học được 「Kháng Độc LV1」 「Kháng Ăn Mòn LV1」 : Điều kiện đạt được: Tiêu hóa một lượng độc lớn trong một khoảng thời gian: Tác dụng: Bao tử trở nên khỏe hơn: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai dùng độc làm thức ăn』

A, ừ.

Tôi không ăn gì ngoài độc từ khi tôi sinh ra.

Ngay cả khi bị gọi là "Phàm Ăn Tục Uống" cũng không cãi được.

Mà, cái tác dụng làm bao tử khỏe hơn đó là sao...

Với tình trạng không ăn gì ngoài độc như tôi thì tác dụng đó quá tốt mà?

Nếu tôi không có danh hiệu này và "Kháng Ăn Mòn" thì ngay lúc tôi ăn con côn trùng ốc sên tôi đã chết luôn rồi, nên tôi mắc nợ danh hiệu này rất nhiều.

Nhưng tên nó xấu quá.

『Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại : Skill học được [Cấm Kị LV1] [Ma Pháp Dị Giáo LV1] : Điều kiện đạt được: Ăn thịt đồng loại: Tác dụng: Không có: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai ăn thịt đồng loại』

Tác dụng, không có.

Lí do gì tôi lại đạt danh hiệu này cơ?

Nếu như tính luôn cả skill "Cấm Kị" có tác dụng xấu thì, không phải đây thuộc dạng danh hiệu không bao giờ nên có à?

"Ma Pháp Dị Giáo" hiện đang vô dụng nên nó không phải là một lợi ích.

Hiện tại tôi không thấy gì ngoài mặt xấu của danh hiệu này.

『Sát Thủ : Skill học được [Ẩn Thân LV1] [Ma Pháp Bóng LV1] : Điều kiện đạt được: Sau khi thành công ám sát bằng đòn đánh lén đủ số lần: Tác dụng: Tăng sát thương cho đòn đánh lén đầu tiên lên một

mục tiêu: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ ám sát người khác nhiều lần』

Ồ.

Mặc dù tên không khác những skill nhận được là mấy, nhưng tác dụng lại hoàn toàn khác.

Đúng chính xác là ninja rồi.

Vì ninja có bao gồm việc ám sát, nên chắc chắn tôi không sai.

Có khi nào tôi có khả năng dùng tay không chặt đầu người không nhỉ?

A, cơ mà tôi có móng vuốt, nên dù có tay không thì tôi bình thường cũng chặt đầu người được rồi.

『Thợ Săn Quái Vật: Skill học được [Mạnh Mẽ LV1] [Rắn Chắc LV1] : Điều kiện đạt được: Giết một số lượng quái vật nhất định: Tác dụng: Tăng một lượng nhỏ sát thương khi tấn công quái vật: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai đã giết nhiều quái vật』

A.

Như tôi đoán, số lượng quái vật tôi giết có liên quan tới danh hiệu này.

Mặc dù tôi không chắc số lượng là bao nhiêu, nhưng khi nhận được danh hiệu này thì tôi đã giết nhiều quái vật lắm rồi.

Tác dụng cũng khá ngon, là một danh hiệu tốt.

『Dụng Độc Giả: Skill học được [Tổng Hợp Độc LV1] [Ma Pháp Độc LV1] : Điều kiện đạt được: Sử dụng một lượng độc nhất định: Tác dụng: Tăng sức mạnh cho thuộc tính độc: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai sử dụng độc』

Chắc chắn là danh hiệu hữu dụng số 1.

Tôi nợ skill "Tổng Hợp Độc" rất nhiều.

Tác dụng cũng khá tốt.

Cứ như một danh hiệu được tạo ra cho tôi.

Nếu tôi dùng được cả "Ma Pháp Độc" thì tôi không còn gì để chê nữa.

Cái điều kiện đạt được danh hiệu, nó ghi là một lượng nhất định, không ảnh hưởng đến độ mạnh của độc?

Nếu thế thì, vì độc của tôi khá là mạnh, nên mỗi khi giết con mồi tôi chỉ sử dụng một lượng rất ít.

Mặc dù tôi đã luôn dùng độc từ khi tôi sinh ra, nhưng tôi lại tốn nhiều thời gian như thế để lấy được danh hiệu này, hẳn đó là lí do.

『Dùng Tơ Giả: Skill học được 「Điều Khiển Tơ LV1」 「Tơ Cắt Xén LV1」: Điều kiện đạt được: Sử dụng số lượng đòn tấn công bằng tơ nhất định: Tác dụng: Sát thương khi dùng tơ tấn công tăng lên: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai dùng tơ làm vũ khí』

Danh hiệu cực kì hữu dụng số 2.

Đây là danh hiệu hỗ trợ cho vũ khí chính thứ 2 của tôi, tơ.

Dù ở Tầng Trung này nó vô dụng!

Nhưng mà, với cái điều kiện đạt được, tác dụng và mô tả của nó như thế, tôi không ngờ đây là danh hiệu cho những người dùng tơ làm vũ khí.

Trong trường hợp của tôi thì tôi thường dùng tơ dính làm vũ khí chính.

Nhưng như thế thay vì là vũ khí, gọi nó là dụng cụ hỗ trợ thì tốt hơn.

Nên tôi có được danh hiệu này khá trễ.

Vì khi sử dụng tơ dính nó không được tính là một đòn tấn công.

Khi tôi bắt đầu sử dụng Chùy Tơ và Ném Tơ, những cái đó tính là đòn tấn công nhỉ?

Nếu tôi biết được điều kiện có danh hiệu sớm hơn thì tôi đã được danh hiệu sớm hơn.

『Tàn Nhẫn: Skill học được [Ma Pháp Dị Giáo LV1] [Kháng Dị Giáo LV1] : Điều kiện đạt được: Làm một hành động tàn nhẫn: Tác dụng: Mất đi toàn bộ cảm giác tội lỗi: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai đã trở thành người tàn nhẫn』

Cực kì mơ hồ.

Xin hãy giải thích rõ hơn tí đi.

Thậm chí điều kiện đạt được cũng mơ hồ nữa kìa?

Hmm, tác dụng của nó cũng rất là lạ, nói chung là một danh hiệu kì lạ.

『Kẻ Tàn Sát Quái Vật: Skill học được [Sức Trâu LV1] [Cứng Rắn LV1] : Điều kiện đạt được: Tiêu diệt một số lượng quái vật nhất định: Tác dụng: Tăng sát thương nói chung khi chiến đấu với quái vật: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai đã tiêu diệt một lượng quái vật lớn』

Un.

Chính xác là danh hiệu cấp cao hơn của "Thợ Săn quái vật".

Chắc là sau khi giết một lượng quái vật vượt qua số của "Thợ Săn quái vật" thì tôi sẽ nhận được danh hiệu này.

Nhìn tác dụng và mô tả, hẳn là thế.

『Kiêu Hãnh Chủ: Skill học được 「Ma Pháp Vực Sâu LV1」 「Địa Ngục」 : Điều kiện đạt được: Học được skill "Kiêu Hãnh": Tác dụng: Toàn bộ chỉ số MP, Ma Pháp và Kháng đều tăng. Lượng tăng thêm cấp A+ dành cho độ thông thạo của mọi skill dạng tinh thần. Nhận được quyền lợi của cấp độ Chủ: Mô tả: Danh hiệu dành cho kẻ thống trị sự Kiêu Hãnh』

Khoan.

Khoan cái đã.

Tác dụng đó là sao?

Lí do mọi chỉ số của tôi tăng cao một cách đột ngột là cái này hả!?

Không chỉ thế mà còn thêm điểm cộng mỗi khi tăng độ thông thạo cho skill!?

Cộng thêm vào tác dụng tăng điểm cộng sẵn có của "Kiêu Hãnh" nữa hả?

Hóa ra đó là lí do "Dự Đoán" lên cấp vùn vụt như thế!

Mà, quyền lợi của cấp độ Chủ là gì?

『Quyền Lợi cấp độ Chủ: Quyền lực được phép cai quản một phần của thế giới được ban cho một Chủ』

Ể?

Đó là gì?

Tôi dùng được không?

《Nhận được yêu cầu sử dụng quyền lợi từ Kiêu Hãnh Chủ. Không có quyền lợi nào có thể được Kiêu Hãnh Chủ sử dụng ở lúc này》

Không có!?

Thiệt đó hả, vậy là sao?

Skill "Kiêu Hãnh" thật khó hiểu.

Tôi đã hiểu thêm vài thứ về danh hiệu.

Như dự đoán, "Giám Định"-sama rất đáng tin cậy

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ①

Vì tôi đã thỏa mãn với kết quả của "Giám Định"-sama, tôi bắt đầu ăn con cá trê đã nguội.

Tôi phải luôn chờ xác của quái vật ở Tầng Trung này nguội mới ăn được.

Ngay cả khi tôi đã chờ rồi thì chỉ có bên ngoài nguội thôi, bên trong vẫn còn khá nóng.

Nếu tôi không cẩn thận thì tôi sẽ mất HP. Cứ phải cẩn thận ngay cả cho việc ăn rất là mệt.

A, con cá trê rất ngon.

Thật đó!?

Lần đầu tiên ở kiếp nhện tôi đã ăn được một món ăn ngon!

Thật tuyệt vời.

Lẽ ra tôi không nên để con cá trê kia thoát đi.

Không, tôi vẫn có thể đuổi kịp nó.

Cái tên đó khá chậm, bây giờ đuổi theo vẫn không muộn nhỉ?

A, nhưng mà nếu nó bỏ trốn xuống dung nham thì tôi không làm gì nó được.

Khốn thật, tôi lỡ mất cơ hội rồi.

Tạm thời tôi sẽ ăn con cá trê này.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Vị Giác LV5』 đã trở thành 『Tăng Cường Vị Giác LV6』 》

Ngon quá.

Tôi mừng vì mình đã được sinh ra đời.

Cực kì ngon.

Mặc dù còn kém xa những thứ tôi đã ăn ở kiếp trước, nhưng tốt hơn hẳn mọi thứ tôi đã ăn ở kiếp này.

Cuối cùng, tôi đã được ăn một thứ tạm gọi được là ngon.

Tôi không phải là một người kén cá chọn canh ở kiếp trước.

Tôi chỉ biết mình thực sự sung sướng thế nào sau khi tôi đã trở thành nhện.

Tôi đã ngán lủ quái vật thịt đắng lắm rồi.

Tôi muốn ăn những thứ ngon miệng.

Được rồi.

Hãy đi săn cá trê nào.

Không cần phải lo lắng về việc nó mạnh hơn tôi hay gì cả.

Để có miếng ăn ngon tôi sẵn sàng liều mạng.

Nó xứng với việc đó.

Hãy đợi đó, cá trê ơi.

Tôi sẽ ăn tới khi bạn mi tuyệt chủng.

Caaaaaaaaá Trêêêê!

Caaaaaaaaá Trêêêêê!

Caaaá Trêê, bạn mi đâu rồi!

Tôi tiếp tục đi vòng vòng mê cung kiếm con cá trê.

Không có con nào.

Lúc không muốn thì bạn mi ra bất ngờ, lúc muốn thì bạn mi lại biến mất hết.

Ra đây nào.

Ra đây cho chị ăn thịt nào.

Trong lúc đó có kẻ khác xuất hiện.

『Elro Generush LV8

Chỉ số

H P : 170/170 (Xanh lá)

M P : 161/161 (Xanh dương)

S P : 158/158 (Vàng)

: 156/167 (Đỏ)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 87

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 84

Chỉ số Ma lực Trung bình: 84

Chỉ số Kháng Trung bình: 81

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 91

Skill

「Thần Lăn Lửa LV1」 「Chính xác LV4」 「Bơi LV4」 「Miễn
Nhiễm Cái Nóng」 』

Có ba con cá ngựa xuất hiện.

Một trong số chúng có thêm thông tin gì đó ở dưới.

Ồ, đúng rồi!

Cấp độ của "Giám Định"-sama đã tăng lên rồi, nên giờ tôi thấy được
skill của đối phương.

Uha!

Cuối cùng, "Giám Định"-sama đã ra dáng skill ăn gian rồi!

Nhưng mà, cá ngựa à, skill của mi không phải là hơi ít à?

Chỉ có 4 thôi.

Hơi cô đơn đó.

Hèn chi tôi cảm giác chúng yếu hơn so với chỉ số.

Hơn nữa, rõ ràng skill ngoài skill "Miễn Nhiễm Cái Nóng" là skill tiến hóa của "Kháng Lửa" ra thì toàn bộ skill của nó đều có cấp độ khá thấp.

Hãy giám định thử những skill tôi mới thấy lần đầu nào.

『Thần Lăn Lửa: Một skill đặc trưng của chủng loại Thần Lăn Lửa. Mỗi cấp độ skill sẽ có thêm tác dụng mới LV1: Hơi Thở Lửa』

『Bơi: Tăng khả năng bơi lội』

Fumu.

Skill "Thần Lăn Lửa" đúng như tôi nghĩ, là một skill chỉ chủng loại Thần Lăn Lửa có.

Giống skill "Tơ Nhện" của tôi.

Có vẻ ở cấp 1 nó chỉ có thể bắn cầu lửa.

Nhìn kìa, cái tên này cấp 8 nhưng mà skill "Thần Lăn Lửa" chỉ mới cấp 1.

Cấp độ của skill này khó tăng như thế hả? Hay đơn giản là hăn lười tăng độ thông thạo skill?

Và, "Bơi" là một skill khiến người khác bơi tốt hơn.

Un.

Ngó skill thế này thì tôi chắc chắn.

Không thể nào tôi thua bọn này nổi.

Nên, rất nhanh thôi, cơ mà, không nhanh lắm.

Vì bọn này đang ở trong dung nham.

Tôi chỉ có thể ném đá vào chúng ở đây.

À, khoan?

Tôi bơi Độc Chết Người lên trên viên đá thì sao nhỉ?

Không thử thì không bao giờ biết.

Đầu tiên là nó cầu lửa, cùng lúc đó nhặt một viên đá lên.

Umu.

"Tăng Tốc Suy Nghĩ" đang hoạt động rất tốt.

Trước đây tôi cần phải tập trung hoàn toàn vào việc né cầu lửa nếu có tới ba con, nhưng bây giờ nhờ "Tăng Tốc Suy Nghĩ" nên tôi có thể dễ dàng phản công.

Tôi nhìn viên đá rồi dùng "Tổng Hợp Độc".

Tốt, tốt.

Độc đã dính lên trên viên đá rồi, darashhaa!

Viên đá tôi ném dính trực diện một con cá ngựa.

HP sao rồi?

Un.

Chả ra sao cả.

Tốt hơn là ném đá không, nhưng không khá hơn bao nhiêu.

Chỉ bơi độc lên viên đá không làm nó dính lên người con cá ngựa.

Độc Nhện Chết Người của tôi có hai loại sát thương là sát thương khi tiếp xúc và sát thương khi nuốt phải.

Sát thương tiếp xúc là loại sát thương khi độc dính lên bề ngoài da.

Sát thương khi nuốt là loại sát thương khi độc đi vào trong cơ thể.

Nếu so sánh thì sát thương khi nuốt cao hơn sát thương tiếp xúc rất nhiều lần.

Mặc dù sát thương tiếp xúc không cao lắm, nhưng sau một thời gian mà để yên như thế thì sát thương sẽ tăng lên cấp nhiều lần.

Vì phần độc dính trên da đã đi vào trong cơ thể.

Tức là sát thương tiếp xúc cũng sẽ có lúc trở thành sát thương nuốt.

Nhưng mà nếu rửa sạch độc dính trên da trước khi chuyện đó xảy ra thì lại khác.

Vì thế, nếu đối thủ là một con quái vật sẽ không để ý rửa lớp độc dính trên da thì tôi không cần phải cố tình nhắm vào miệng nó vì độc cũng sẽ dính lên người nó thôi.

Nếu tôi đang vội thì nhắm vào mắt và miệng là chính xác nhất, nhưng nếu muốn chắc ăn thì tôi sẽ nhắm vào chỗ có khả năng ném dính cao nhất.

Tùy cơ ứng biến thôi.

Nên, tôi sẽ từ từ cho lũ cá ngựa tắm độc, vì khi MP của chúng hết thì chúng sẽ vui vẻ mà leo lên bờ.

Hơn nữa với bọn này thì miệng của chúng khá nhỏ, nên tôi không có lựa chọn nào ngoài cho độc dính lên người chúng.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S12: Học Viện

Có một học viện duy nhất ở đất nước này.

Ở thế giới trước thì đi học là chuyện hiển nhiên, nhưng ở thế giới này thì rất ít người đi học.

Chỉ có những quý tộc có điều kiện, hoặc những thường dân có nhiều tiền và quan hệ, hoặc những ai có tài năng cực kì sáng chói mới có thể đi học.

Vì tôi là một thành viên hoàng gia nên đi học với tôi không thành vấn đề.

Sue cũng thế, và Katia với thân phận là con gái Công Tước cũng dễ dàng đạt đủ điều kiện để đi học.

Nên chúng tôi sẽ nhập học ở học viện cùng lúc với nhau.

Những môn học thường thức cũng được dạy ở đây như trường học ở kiếp trước.

Ngoài ra còn có những buổi học chiến đấu.

Đây mới là việc học chính.

Mặc dù Daztoldia là một lục địa của con người, nhưng ở những lục địa khác thì cuộc chiến tranh đấu với Ma Tộc vẫn rất gay gắt.

Ngoài ra còn có quái vật ở Daztoldia nữa, nhưng những người có thể chiến đấu lại thiếu thốn.

Nên, chiến đấu là một môn học cần thiết ở học viện.

Ba người chúng tôi đang ở sảnh chính nơi sẽ diễn ra lễ nhập học.

Nhìn xung quanh thì sẽ thấy những học viên sẽ gia nhập vào học viện ngồi ở các dãy ghế chờ buổi lễ bắt đầu.

Vì học viện này nổi tiếng là học viện lớn nhất trong khu vực, nên thường xuyên có những người từ những nước láng giềng qua đây để học tập.

Trong số họ, có bao gồm những người lai với tộc khác nữa.

Khi tôi nhìn những học sinh ấy thì tôi nhanh chóng rời mắt đi vì cũng có rất nhiều người đang nhìn tôi.

Tôi cảm giác được nhiều ánh mắt nhìn tôi và có nhiều giọng nói xì xào bàn tán về tôi.

[Người đang ngồi đó, hình như đó là hoàng tử của đất nước này]

[Mặc dù hẳn ta được gọi là thiên tài gì đó, nhìn bề ngoài thì hẳn không mạnh lắm nhỉ]

[Không biết có cách nào mình làm quen được với anh ta không?]

Mặc dù tôi nói là xì xào, nhưng vì tôi có "Tăng Cường Thính Giác", nên tôi nghe được toàn bộ.

Thực sự rất khó chịu.

[Chào buổi sáng]

Một giọng nói thư giãn vang lên, phá hỏng bầu không khí nặng nề quanh tôi.

Sau lưng tôi, như tôi nghĩ, chính là Oka-chan hay còn gọi là Firimes của tộc Elf.

[Chào buổi sáng. Nhìn Sensei làm học sinh cùng lớp với mình cảm giác hơi lạ]

[Sensei thì rất vui vì Sensei có thể lại tận hưởng tuổi trẻ]

Sensei ngồi xuống cạnh tôi.

Sue đang ngồi bên cạnh tôi đánh mắt sang nhìn Sensei.

Chính xác là ngó chăm chăm như bình thường.

Nghĩ lại thì, đây là lần đầu hai người này gặp nhau.

Ngay sau đó, tôi cảm giác lạnh sống lưng.

[Imouto-chan. Lần tiếp theo em dám có sát khí với Sensei thì Sensei sẽ giết em đó biết không?]

Sensei vừa nói vừa cười.

Giọng của cô không khác gì bình thường.

Nhưng đôi mắt của cô thì không cười tí nào.

Sue cũng cảm giác được áp lực từ đôi mắt đó.

Katia và tôi cũng ngạc nhiên vì vẻ mặt đó của Sensei.

Lí do cô được gọi là Oka-chan là vì cô đã làm học sinh của cô cảm giác đủ gần gũi.

Cô chưa bao giờ thực sự nổi giận, và cô là một giáo viên rất thân thiện.

Ngay cả khi có ai làm gì sai, cô cũng không thể nào là người có khả năng tỏa ra sát khí kinh người và lạnh lẽo như thế này.

[Các em ngạc nhiên sao? Nhưng mà, nếu chúng ta không làm được ít nhất thế này thì làm sao sống được ở thế giới này. Vì chu kì trưởng thành của Elf chậm hơn so với Con Người nên chúng tôi thường bị coi thường là nhỏ yếu, nhưng nếu muốn gây sự với Sensei thì hãy quay lại sau khi đã có giác ngộ là sẽ chết, nhé?]

Sensei hẳn là đã trải qua những việc cực kì khó tưởng tượng vì cô đã dễ dàng nói ra "giác ngộ là sẽ chết" một cách dễ dàng như thế.

Tôi lén dùng skill "Giám Định" mà tôi đã chăm chỉ nâng cấp lên Sensei.

『Giám định bị chặn』

[Shun-kun, nhìn vào lí lịch của một người phụ nữ mà chưa được phép là bất lịch sự em biết không.]

Trán tôi bị cái gì đập dính cùng lúc "Giám Định" thất bại.

[Sensei không nhớ là đã dạy em thành người nhìn trộm người khác]

Mặc dù tôi không hiểu làm cách nào, nhưng Sensei đã cảm giác được và chặn "Giám Định" của tôi lại và phản công.

Hơn nữa, phản công bằng một cách mà tôi không thể phản xạ được.

Chỉ trong khoảng khắc đó, tôi đã hiểu tôi không thể đánh bại được Sensei.

[Em xin lỗi, em cảm thấy tò mò thôi]

[Un. Nếu làm sai thì xin lỗi là tốt. Nhưng lần sau em giám định Sensei mà không được phép thì Sensei sẽ cho em đau đớn một tí, nhé?]

[Hai. Em sẽ nhớ tới già]

Thật đó.

Tốt nhất là không nên làm chuyện gì quá bốc đồng.

[Nhưng Sensei, nếu như cô mạnh tới mức đó thì cô đi vào học viện để làm gì?]

Tôi đột nhiên thấy kì lạ.

Thực tế là, Katia, Sue và tôi đều đã được rèn luyện khá nhiều, nhưng chúng tôi không có chút kinh nghiệm thực chiến nào cả.

Nên chúng tôi mới phải đến đây, mục đích là hoàn thiện những kĩ năng cơ bản của tôi.

Nhưng từ những khả năng của Sensei và cách cô nói chuyện thì có vẻ cô đã có kinh nghiệm thực chiến rồi.

Có gì khác để học ở học viện này sao?

[Có chứ, còn rất nhiều thứ để học ở học viện này. Nhưng đó chỉ là một nửa lí do tại sao cô ở đây thôi, và đất nước này sẽ được sử dụng làm căn cứ hoạt động trong một thời gian]

[Nếu chỉ là thế thì không cần phải vào học viện làm gì...]

[Nửa lí do còn lại không phải là đi tìm các học sinh]

[Ế, vậy, là gì?]

「Tạm thời thì đó là bí mật, nhưng việc tìm kiếm các học sinh còn lại đã được giao cho tộc Elf rồi」

Tôi cứng người lại khi nghe lời nói của Sensei.

Lần trước chúng tôi gặp nhau Sensei nói là còn sáu học sinh chưa được tìm thấy.

Chuyện gì lại làm Sensei bỏ qua cả việc đó chứ?

「Các em có lẽ sẽ nghĩ chuyện cô nói đây là máu lạnh, nhưng việc tìm kiếm cũng có giới hạn. Những nơi còn sót lại mà chúng tôi chưa tìm kiếm là lãnh địa của Ma Tộc và các khu vực không người đến. Nói thật là Sensei không nghĩ họ còn sống」

「Hả!？」

「Sensei, cô nói thật chứ?」

「Thật, cực kì thật. Việc hành động sớm ngay sau mỗi thảm họa là trọng yếu. Mặc dù sensei đã cố gắng hết sức sau khi được hồi sinh. Nhưng theo ý của cô thì chỉ tìm được một nửa số học sinh đã là tốt lắm rồi. Tình trạng hiện tại đã là rất tốt là vì kết quả đã vượt qua con số dự tính」

「Nhưng..」

「Vậy, em có định đi tìm sáu người còn lại không? Làm sao? Bằng chính đôi chân mình à? Em nghĩ em sẽ tìm thấy họ sao?」

Người tôi cảm giác như bị thu nhỏ lại, cảm xúc của tôi bị những lời thực tế của Sensei cưỡng ép đè nén lại.

Sensei nhìn thấy tôi như thế thì thở dài.

[Sensei đã nói rồi, Sensei đã làm hết sức. Từ bây giờ thì ưu tiên của Sensei là bảo đảm cuộc sống an toàn của những học sinh đã được tìm thấy. Nên Sensei muốn học nhiều thứ ở học viện này, đồng thời hành động tùy tình hình]

[Em... hiểu rồi]

Mặc dù tôi thực sự chưa thực sự thỏa mãn với câu trả lời đó, nhưng Sensei thực sự đã làm hết sức rồi.

Hơn nữa, tôi, người không hề đóng góp gì cho nỗ lực tìm kiếm không có quyền lên tiếng.

Có lẽ, Sensei mới là người đau lòng nhất.

[Em xin lỗi. Em đã nói nhiều thứ mà không suy nghĩ]

[Shun-kun không nói gì sai cả. Nhưng mà ngay cả khi mọi thứ em nói là đúng thì vẫn có rất nhiều thứ sai ở thế giới này]

Sau đó là lễ nhập học.

Nhưng mà nội dung buổi lễ không làm tôi chú ý được.

Tôi cũng không để ý đến vẻ mặt của Katia và Sue lúc ấy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ②

Caaaaá Trêêê!

Ta tìm mi lâu quá rồi, cá trê à!

Cuối cùng cũng tìm ra rồi!

Giờ thì đưa đồ ăn ra đây!

Đưa ngay bây giờ!

Chỉ có một lựa chọn thôi, dù có phải giết mi ta cũng sẽ có đồ ăn!

Con cá trê mà tôi muốn gặp đã xuất hiện!

Nó đang bơi trong dung nham.

Đầu tiên phải tìm cách dụ nó ra đây.

Nhân tiện, tôi cũng giám định con cá trê rồi.

Không khác mấy con cá trê trước về mặt chỉ số.

Nó có những skill là 「Thần Lăn Lửa LV2」 「Vảy Rồng LV1」
「Chính Xác LV7」 「Bơi LV6」 「Ăn Nhiều LV2」 「Miễn Nhiễm Cái Nóng」

Khi "Thần Lăn Lửa" lên cấp 2 thì nó có thêm skill "Áo Lửa". Như tên của nó, tác dụng là bọc cơ thể của nó trong lửa.

Lúc đầu tôi nghĩ nó là một skill dạng phòng thủ, nhưng "Giám Định"-sama nói tôi biết rằng skill này tác dụng quan trọng nhất là cho khả năng di chuyển tốt hơn bình thường.

Nhưng mà vì lửa trực tiếp chạm vào cơ thể nên nếu không có skill "Kháng Lửa" thì nó sẽ liên tục nhận sát thương.

Con này có skill "Miễn Nhiễm Cái Nóng" nên vấn đề đó bỏ qua.

"Vảy Rồng" là một skill cho phép mọc một loại vảy đặc biệt trên người.

Nếu nói về khả năng đặc biệt của nó thì ngoài việc có sức phòng thủ vật lí cao hơn thường thì nó còn có khả năng ngăn chặn ma pháp tới một mức nào đó.

Chỉ là ngăn chặn khả năng thay đổi thực tại của ma pháp và giảm uy lực của nó thôi, không phải là miễn nhiễm.

Mà, tôi không dùng được ma pháp nên tôi chỉ đơn giản hiểu nó là một lớp vảy cứng hơn bình thường thôi.

Những skill còn lại là skill mà ai cũng biết.

Nhưng mà, nghĩ kĩ lại thì hình như con cá trê này là tiến hóa từ con cá ngựa?

Cùng là chủng loại "Thần Lăn Lửa", và nó có skill cấp cao hơn so với của con cá ngựa.

So với con cá ngựa thì cấp độ skill của cá trê cao hơn, và thêm hai skill "Vảy Rồng" và "Ăn Nhiều".

Nếu nhìn vào chủng loại và skill nói chung thì có vẻ tôi đoán đúng.

Nhưng mà tiến hóa thôi mà ngoại hình biến đổi thế sao.

Nếu như từ cá ngựa biến thành cá trê, gọi là thoái hóa hay tiến hóa nhỉ?

Nói chung là tôi không biết, nên không dám nói rõ.

Ngoại hình đổi khá nhiều, nhưng nếu như cái miệng con cá ngựa bị kéo dẫn ra hết mức, rồi người mập hơn thì chắc là nó sẽ thành một con cá trê?

Un.

Kì lạ.

Mà, mấy chuyện như thế không quan trọng.

Tôi chỉ cần thịt con cá trê thôi.

Nên, đòn phủ đầu, Đá Tầm Độc!

Viên đá tôi ném dính lưng của con cá trê.

Un.

Như tôi đoán, HP chỉ giảm có tí.

Vậy, tôi sẽ cứ theo kế hoạch cho nó uống một viên "Tổng Hợp Độc" khi mà nó chạy về hướng tôi.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ thì con cá trê bắn một viên "Hơi Thở Lửa" từ trong dung nham.

Thật đó.

Nó bự và nhanh hơn trái của con cá ngựa nhiều.

Nhưng mà vẫn không dính tôi được.

Tôi né tránh trái cầu lửa bất ngờ bay tới.

Tạm thời thì cảm giác của "Tăng Tốc Suy Nghĩ" chỉ có một chút, nhưng mà rõ ràng là cả thế giới di chuyển chậm hơn bình thường rất nhiều.

Nhờ tốc độ cao kinh khủng của tôi, di chuyển bình thường trong thời gian bị chậm lại quá dễ dàng.

Mà, nếu skill "Tăng Tốc Suy Nghĩ" lên cấp, hẳn là thời gian bị chậm sẽ càng kéo dài hơn, không biết lúc đó thì sao.

Hình như bây giờ nó tăng từ 1 giây thành 1,1 giây thì phải?

Mặc dù chỉ là cảm giác của tôi nên thông tin không chính xác như thế được, nhưng mà chắc là khoảng như thế.

Con cá trê bắn thêm phát thứ hai.

Nó đang làm cùng một trò với con cá ngựa.

Vậy con cá ngựa đúng là tiến hóa thành con cá trê.

Con cá trê trước đây chỉ vô tình lên bờ thôi, và nó đã dùng cùng chiến thuật với con cá ngựa.

À, nhưng mà nó có thêm "Áo Lửa" nên có lẽ phải cẩn thận cái đó.

Trước đây nó trực tiếp tấn công tôi vì tôi bất ngờ ở trước mặt nó.

Tôi né một trái cầu lửa nữa.

Con cá trê sắp hết MP rồi, sau đó thì nó sẽ làm gì đây?

Nếu nó không lên bờ thì tôi sẽ phiền lắm, lần trước một con thấy nguy hiểm nên đã bỏ chạy rồi.

Tôi sẽ không chấp nhận chuyện đó xảy ra đâu, nghe chưa?

Ta sẽ đuổi mi tới cùng trời cuối đất đó, nghe chưa?

Bỏ qua lo lắng của tôi, con cá trê ngừng bắn cầu lửa rồi.

Un?

Mi còn một chút MP mà nhỉ?

A, nó lại giảm.

Vậy là nó vừa dùng "Áo Lửa"?

Biết được mấy thứ như thế này quá tuyệt vời.

Toàn bộ thông tin của đối phương đều được hiểu rõ.

"Giám Định"-sama thật là ăn gian mà.

Con cá trê bò ra khỏi dung nham.

Nó há họng thật lớn rồi chạy về hướng tôi.

Kukuku.

Tôi chờ này giờ rồi!

Tôi dụ nó tới đủ gần, rồi kích hoạt "Tổng Hợp Độc".

Cùng lúc đó, tôi nhanh chóng né ra sau.

Con cá trê nuốt trọn viên Độc Chết Người.

Tôi nhìn nó một chút, rồi con cá trê ngã xuống.

Nó đang quẩn quại.

Độc Nhện Chết Người cực kì hiệu quả.

Độc Mạnh sẽ không thể tạo ra được tình trạng hiện tại, chỉ khi tôi dùng Độc Nhện thì sức mạnh của "Tổng Hợp Độc" mới tăng lên cỡ này.

Skill này thực sự rất thích hợp với tôi.

Được rồi, tôi đổ thêm một tí độc nữa lên người con cá trê đang đau khổ.

Nó quẩn quại cực mạnh xong rồi chết.

Giờ tôi chỉ cần phải chờ tác dụng của "Áo Lửa" biến mất và dung nham nguội đi.

Đồ ăn đồ ăn.

Cho tới giờ thì tôi không có lựa chọn nào ngoài việc ăn những con mối tôi đã săn, nhưng bây giờ thì khác!

Tôi có thể nếm vị ngon.

Aa, thật tuyệt vời!

Nguội nhanh hơn tí nào.

Tôi muốn ăn lắm rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 82: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ③

Con cá trê rất ngon.

Là một món ăn rất ngon.

Ngon tới mức "Tăng Cường Vị Giác" lên cấp 7 rồi.

Tôi muốn tự la lối bản thân vì tập trung ăn tới mức skill lên cấp.

Nhưng biết sao được bây giờ!

Trước giờ tôi toàn ăn mấy thứ gớm ghiếc thôi!

Tôi muốn ăn món ngon!

Ngoài ra, "Ăn Nhiều" cũng lên cấp 8.

Mức dự trữ hiện tại đã đặt mức tối đa rồi, nhưng nếu skill lại lên cấp thì lượng tôi trữ được nhiều hơn, nên sẽ không có gì là xấu cả.

Nó sẽ sớm lên cấp 10 và tôi tò mò muốn biết về skill được trích ra từ "Ăn Nhiều" hoặc là skill tiến hóa của nó.

Nó là một skill hữu dụng đến mức tôi có thể mong chờ được.

Hơn nữa, có một thứ khác tôi đang nghĩ tới.

Là skill "Kiêu Hãnh".

Nó là một trong số bảy đại tội.

Trong số bảy đại tội còn có một cái mang tên "Tham Ăn"

"Ăn Nhiều" và "Tham Ăn".

Hai chữ đó có nghĩa giống nhau.

Vậy liệu "Tham Ăn" có phải là bản tiến hóa của "Ăn Nhiều" không?

Tôi nghĩ thế.

Tác dụng của skill "Kiêu Hãnh" quá tốt, nên nếu "Ăn Nhiều" tiến hóa thành "Tham Ăn", là một trong số bảy đại tội hãn nó sẽ có tác dụng sánh được với "Kiêu Hãnh".

Nhưng nếu vậy thì tôi cũng sẽ thêm một lo lắng nữa giống như "Kiêu Hãnh".

Mà, hiện nó mới cấp 8 thôi.

Giờ mà lo là quá sớm.

Hơn nữa, cấp độ skill này nó thích tăng lúc nào nó tăng, nên tôi có lo cũng không làm gì được.

Rồi, hãy đi tìm một con cá trê tiếp theo.

Caaa trêêê!

Tôi đi vòng vòng Tầng Trung tìm mấy con cá trê.

Nhưng tôi không tìm được con nào.

Muu.

Nói cho công bằng, nếu nó chui xuống dung nham thì tôi không tìm được nó.

Lần đầu tôi gặp nó cũng bất ngờ chui từ trong dung nham ra.

Nếu bình thường nó lặn ở dưới lớp dung nham thì kiếm nó sẽ rất phiền phức.

Theo tôi nghĩ, khả năng truy tìm của tôi mà không dựa vào skill khá là tốt.

Mặc dù tôi chưa để ý bao giờ nhưng nói chung trực giác của tôi rất tốt.

Ở Tầng Thượng và Tầng Hạ tôi chưa bị đánh lén bao giờ, và nếu tôi cảm giác nguy hiểm là y như rằng có nguy hiểm.

Hình như đây là một đặc tính của loài nhện nói chung.

Trong vô thức cảm giác được không khí chuyển động, hay tôi nghĩ thế.

Nghĩ kĩ lại thì, mặc dù có một con cá trê ở gần dung nham thì tôi cũng đã không để ý thấy nó.

Ngay cả khi tôi có thể cảm giác không khí thì tôi cũng không làm gì để cảm giác được nó ở dưới dung nham.

Dưới nước, dưới mặt đất, nếu có đòn đánh lén nào từ hướng đó thì tôi sẽ không để ý.

Vậy ở gần dung nham là cực kì nguy hiểm.

Nếu có con gì bất chợt nhảy ra khỏi dung nham rồi kéo tôi xuống thì tôi chết chắc.

Ngay cả khi tôi tránh trường hợp đó được thì tôi vẫn nên tránh xa khỏi dung nham một tí.

Từ giờ trở đi tôi sẽ luôn cẩn thận phòng trường hợp có quái vật xuất hiện bất ngờ.

Giống như bây giờ.

Một con quái vật đột nhiên từ dưới dung nham xuất hiện, nó là một con lươn?

Un.

Một con lươn có tứ chi.

『Elro Generave LV2

Chỉ số H P : 1001/1001 (Xanh lá)

M P : 511/511 (Xanh dương)

S P : 899/899 (Vàng)

: 971/971 (Đỏ) +57

Chỉ số Tấn công Trung bình: 893

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 821

Chỉ số Ma lực Trung bình: 454

Chỉ số Kháng Trung bình: 433

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 582

Skill

「Thần Lăn Lửa LV4」 「Vây Ròng LV5」 「Tăng Cường Lửa LV1」
「Chính Xác LV10」 「Né Tránh LV1」 「Điều Chỉnh Tỉ Lệ LV1」 「Bơi

Cao Tốc LV2] [Ăn Nhiều LV5] [Miễn Nhiễm Cái Nóng] [Sức Sống LV3] [Dẻo Dai LV1] [Chống Chịu LV3] [Sức Trâu LV1] [Cứng Rắn LV1] 』

Đệt.

Con lươn này rất mạnh.

『Elro Generave : Loài quái vật cấp trung thuộc họ rồng sống ở Đại Mê Cung Elro- Tầng Trung. Là loài ăn tạp nhưng có thói quen thích ăn thịt』

Con này chỉ mới là cấp trung.

Nếu nhìn những skill của nó, con này hẳn là tiến hóa từ con cá trê?

Tôi không có thời gian để ý chuyện đó.

Tôi đang đứng cách con lươn 15 mét.

Nó đã nhận ra tôi và mắt nó đang khóa chặt tôi lại.

Mặc dù tốc độ của tôi cao hơn nhưng toàn bộ chỉ số còn lại đều thấp hơn đến thảm.

Đặc biệt là thanh SP đỏ, tính luôn cả lượng dự trữ từ "Ăn Nhiều" thì tôi vẫn thua nó.

Ngay cả khi tôi bỏ chạy thì tỉ lệ đuổi kịp sau khi tôi bị kiệt sức là rất cao.

Tôi mong là nó sẽ bỏ cuộc trước khi chuyện đó xảy ra.

Và hơn nữa là thanh SP vàng của tôi quá thấp nên tôi không thể chạy tối đa quá lâu được.

Trường hợp tệ nhất là tôi bị bắt sau khi thanh SP vàng của tôi cạn.

Tôi trốn nổi không?

Lúc đang nghĩ thế thì con lươn nó mờ đi.

Đây, là "Tiên Đoán" đã kích hoạt.

Và con lươn bị mờ có vẻ đang chuẩn bị phun cái gì đó.

Sau đó con lươn thật phun ra một trái cầu lửa giống như hình ảnh mờ.

Vậy là, chiến thuật cơ bản giống nhau.

Nhưng trái cầu lửa này lớn và nhanh hơn rất nhiều so với con cá ngựa và con cá trê!

Tôi vội vàng né tránh.

Mặc dù "Tăng Tốc Suy Nghĩ" vẫn đang kích hoạt nhưng với tốc độ của trái cầu lửa thì tôi không cảm giác được skill đang hoạt động.

Trái cầu lửa dính chỗ tôi vừa đứng rồi phát nổ.

Dùng luôn cả "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" mà tôi chỉ vừa đủ khả năng để né thôi.

Cứ tưởng phải né dễ dàng hơn thế này chứ, chuyện này là sao?

『Điều Chỉnh Tỷ Lệ: Tăng tác dụng của toàn bộ skill ảnh hưởng đến khả năng và tỷ lệ』

Vì skill này.

Tỷ lệ bắn dính có lẽ tăng lên nhờ skill này.

Vậy ngay cả với skill "Né Tránh" của tôi thì liên tục né cũng không phải là ý tốt.

Có lẽ đây là một trường hợp nguy hiểm thực sự.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ④

Tôi né trái cầu lửa của con lươn.

Trái cầu lửa tiếp theo bay tới chỗ tôi đang nhảy tới.

Như thế này, tôi còn không có thời gian mà né nữa.

HP của tôi giảm một chút vì vụ nổ.

Mặc dù liên tục né bằng tốc độ tối đa của tôi không là vấn đề, nhưng thanh SP vàng của tôi giảm rất nhanh.

Nếu cứ giữ tốc độ tối đa như thế này thì trong chớp mắt thanh SP vàng của tôi sẽ cạn và tôi sẽ bị hụt hơi.

Nếu như chuyện đó xảy ra thì coi như xong.

Tôi đoán trước chỗ rơi của trái cầu lửa bằng "Tiên Đoán" và "Tăng Tốc Suy Nghĩ", chờ nó tới và né đi.

Nhưng mà, con lươn lại biết được là tôi sẽ đoán trước được, nên hướng bay lại bị điều chỉnh.

Phe nào sẽ làm tốt hơn đối phương?

Là một loại căng thẳng liên tục hết lần này đến lần khác.

Mặc dù tên kia hụt cũng chẳng sao, nhưng tôi chỉ cần mắc lỗi một lần là tôi xong.

Có sự khác biệt giữa hai bên.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tiên Đoán LV1』 đã trở thành 『Tiên Đoán LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV1』 đã trở thành 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV2』 》

Vào đúng lúc này mà skill lên cấp là quá tốt.

Trái cầu lửa bắt đầu bay chậm hơn lúc nãy.

Nhưng tốc độ của tôi cũng có cảm giác chậm hơn, nên tôi phải cẩn thận.

Tôi lại né trái cầu lửa.

Rồi đột nhiên ánh chiếu của con lươn trong "Tiên Đoán" hành động khác với ở ngoài.

Tư thế gom hơi thở không khác gì ở ngoài, nhưng mà lượng nó gom được lại hơn nhiều.

Tôi ngay lập tức tăng hết tốc lực.

Chạy với một tốc độ có thể để lại bóng mờ.

Sau lưng tôi là một ngọn lửa cháy rất mạnh.

『Thở Lửa: Thở ra một dòng lửa kéo dài một khoảng xa.』

Đó là kỹ năng có thể sử dụng ở cấp 4 của "Thần Lăn Lửa".

Mặc dù tôi chắc chắn là tôi đã không dính trực diện, nhưng mà sau lưng tôi vẫn nóng cháy vì phần lửa còn lại.

HP của tôi cũng giảm từ từ.

Tình hình ngày càng tệ, nếu tôi dính cái đó trực tiếp chỉ một đòn thì tôi không sống nổi.

Dù nói vậy đi nữa thì tôi cũng không có cách nào để vượt qua tình trạng hiện tại.

Hiện tại chỉ có thể né tránh chờ cơ hội thôi.

Có một cảm giác bất an đến từ cái mạng nhỏ nhoi còn lại của tôi.

Thêm một trái cầu lửa nữa.

Vì con lươn có skill "Chính Xác" ở cấp 10 cộng thêm "Chỉnh Sửa Khả Năng" nữa nên nó bắn cực kì dính.

Nếu tôi không có combo "Né Tránh", "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" thì tôi không biết mình né như này giờ được không.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV5』 đã trở thành 『Né Tránh LV6』 》

Tuyệt!

Mặc dù tình trạng vẫn khó mà đảo ngược nhưng ít ra tôi có thêm một chút lợi thế.

Tôi vừa né cầu lửa vừa kiểm tra lượng MP còn lại của nó.

Mặc dù cũng giảm một khoảng kha khá rồi nhưng vẫn còn hơn nửa cây.

Skill "Thở Lửa" là skill diện rộng duy nhất của nó, và lượng MP sử dụng cao hơn so với cầu lửa nhiều.

Nếu không dùng liên tục được thì càng tốt, nhưng tôi muốn nó không dùng luôn.

"Tiên Đoán" không phải lúc nào cũng kích hoạt được, nên nếu như nó dùng skill đó thì tôi không tự tin là có thể né nó được.

Tôi phải liên tục để ý tình trạng của con lươn.

Ngay khi tôi đang lo sợ chuyện đó thì "Tiên Đoán" kích hoạt và tôi thấy con lươn tính dùng "Thở Lửa".

Tôi ngay lập tức chạy hết tốc lực.

Nhưng lần này con lươn không thở ra thẳng nữa mà nó lắc đầu qua một bên, thế là dòng lửa quét ngang một khoảng!

Skill diện rộng "Thở Lửa" giờ còn rộng hơn.

Guu!

Tôi bị dính một chút.

Chỉ là một chút, nhưng mà tôi giảm 10 HP rồi.

Những phần bị dính là nửa cái lưng và một trong số những cái chân sau của tôi.

Mặc dù chân sau có hơi đau, nhưng vẫn có khả năng di chuyển.

Nhưng sẽ bị chậm lại một chút.

Thật không tốt.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Lửa LV1』 đã trở thành 『Kháng Lửa LV2』 》

Sau một khoảng thời gian quá dài, cuối cùng "Kháng Lửa" đã lên cấp.

Canh thời gian quá tốt.

Nếu "Kháng Lửa" lên cấp thì hồi HP tự động sẽ bắt đầu đủ sức hồi máu vượt lượng sát thương từ môi trường.

Mặc dù lượng được hồi phục cơ bản là không đáng kể nhưng thà có còn hơn không.

Tôi lại nhìn MP của con lươn.

Tốt.

Đã nửa cây rồi.

Lượng MP cho một trái cầu lửa là 10, cho "Thở Lửa" là 50.

Mặc dù chỉ còn nửa cây, nhưng nếu con lươn muốn thì nó có thể dùng "Thở Lửa" 4 lần nữa.

Tôi muốn tránh chuyện đó.

Tôi giãn khoảng cách ra so với con lươn.

Và con lươn vừa bắn cầu lửa vừa đuổi theo.

Y như tôi đoán.

Hẳn là nó không thể vừa di chuyển vừa dùng "Thở Lửa" được.

Giờ thì chỉ cần tiếp tục né cầu lửa cho tới khi nó hết MP là xong.

Miễn sao tôi làm được thế thì tôi còn cơ hội thắng.

Hiện tại, tôi đang chăm chỉ né cầu lửa.

Càng lui về nhiều càng tốt, nhưng né tránh vẫn là ưu tiên trên hết.

Tôi chọn đường lui thật cẩn thận để tránh việc bị dồn tới mép dung nham.

Chỉ cần mắc một lỗi là tôi sẽ chết.

Chỉ cần hơi mạo hiểm một tí.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hồi HP Tự Động LV5』 đã trở thành 『Hồi HP Tự Động LV6』 》

Tốt, tốt!

Đúng như tôi nghĩ, chỉ cần tập trung hết mình trong lúc chiến đấu là độ thông thạo skill sẽ tăng vùn vụt.

Thêm một skill nữa mà tôi mong đợi ngoài "Kháng Lửa" đã lên cấp trong lúc chiến đấu rồi.

Tôi chỉ cao hứng trong đúng một giây.

Nhưng giây đó là cực kì quan trọng.

Con lươn vươn cổ lên như chuẩn bị thở ra.

Hoàn toàn bất ngờ.

"Tiên Đoán" đã không kích hoạt.

Tôi không thể né được đòn này.

Con lươn thở ra một luồng lửa.

Ngay lập tức tôi dùng hết sức bật rồi nhảy lên cao.

Luồng lửa đánh chân tôi.

Cố gắng chịu đau, tôi nhả một sợi tơ lên trần nhà.

Vội vã kéo bản thân lên rồi đánh lên trần.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hoạt Động 3D LV4』 đã trở thành 『Hoạt Động 3D LV5』 》

Tôi nhìn con lươn từ trên trần.

Con lươn nhìn tôi từ trong dung nham.

Tôi đã may mắn né được luồng lửa, nhưng giờ phải làm gì đây...

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 84: Nhện Vs Thần Lăn Lửa ⑤

Mặc dù tôi đã thoát được lên trần nhưng tình huống hiện tại rất tệ.

Khi ở trên trần thì cử động của tôi chậm hơn so với ở mặt đất.

Khi ở dưới đất tôi đã phải cố gắng hết sức mới né được, nên hiện tại khó mà né hết đòn của con lươn được.

Nếu tôi không quay lại xuống mặt đất nhanh thì tôi sẽ bị bắn tĩa xuống.

Nhưng mà con lươn cũng không thoải mái gì.

MP của nó giảm kha khá rồi.

Nếu đổi ra thì nó còn dùng được 3 lần "Thở Lửa", hoặc 16 lần cầu lửa.

So với ban đầu thì tình trạng hiện tại tốt hơn nhiều.

Nhưng vẫn đủ để nó tĩa tôi xuống.

Hoặc là tôi xuống mặt đất trước hoặc là nó bắn tôi rớt xuống trước.

Tôi bắt đầu di chuyển.

Hướng tới bức tường gần đó nhất.

Nhưng con lươn cũng đoán được thế.

Một trái cầu lửa bắn ngay trước mặt tôi, chặn đường tôi chạy.

Cứ bám trên trần thế này cực kì khó né tránh.

Hiện tại mà lo lắng về thanh SP vàng là dư thừa.

Tôi chạy hết tốc lực về hướng bức tường.

Tôi không còn lựa chọn nào ngoài việc dựa vào "Giảm SP Sử Dụng" và "Tăng Tốc Hồi SP" để tiếp tục.

Bắt buộc phải tới bức tường trước khi hết thanh SP màu vàng.

Tôi đã né được viên cầu lửa lúc này.

Nhưng vì thế nên tôi chưa tới bức tường được.

Còn SP thì đã giảm mất rồi.

Không tốt.

Nếu thanh SP vàng hết rồi thì chỉ bám trên trần cũng sẽ khó khăn.

Đó là việc tôi không muốn xảy ra nhất.

Dù có muốn sao đi nữa thì vì bản tính quá chính xác nên tôi không thể tiến công nhanh như tôi muốn được.

Rồi thanh SP vàng của tôi đã cạn.

Ngay lập tức tôi cảm giác mệt mỏi.

Và kéo theo đó là một viên cầu lửa.

Kuu!

Tôi biết là mình không né được skill này, nên tôi trực tiếp nhảy luôn.

Trái cầu lửa nổ tung, lực nổ đẩy tôi đi trên không trung.

Tôi may mắn giữ vững cơ thể được đủ để phóng một sợi tơ ra.

Sợi tơ dính lên trên bức tường được tôi kéo lại ngay lập tức.

Một trái cầu lửa bay xuyên khoảng không tôi đã ở ngay trước đó.

Người tôi đung đưa như một con lắc, và tôi đáp đất thành công, né những vũng dung nham.

Thêm một trái cầu lửa bay tới không ngại ngừng.

Với quán tính đang rơi của tôi, tôi lăn qua một bên né trái cầu lửa.

Cực kì đau đớn.

Vì thanh SP vàng đã cạn rồi mà tôi vẫn cố gắng di chuyển nên kết quả là tôi bị hụt hơi, cả cơ thể đau đớn và run rẩy vì mệt.

Tôi trực tiếp dùng "Miễn Nhiễm Đau Đớn" và "Giảm Đau Đớn" để mặc kệ cơn đau.

Vì con lươn đang chuẩn bị một lần "Thở Lửa".

Tôi cố gắng nhắc cơ thể đang run rẩy của tôi lên, và chạy hết tốc lực.

Ở khóe mắt tôi có thể thấy màu đỏ của ngọn lửa.

Cơn nóng khủng khiếp tiếp cận sau lưng tôi.

Tôi bỏ chạy hết sức để né cơn nóng đó.

Và, tôi đã né được lần "Thở Lửa" này.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV6』 đã trở thành 『Né Tránh LV7』 》

Sau khi né lần "Thở Lửa" đó, tôi thở một hơi dài.

Và thanh SP vàng của tôi bắt đầu hồi lại.

Không còn cầu lửa nào nữa.

MP của con lươn cạn rồi.

Con lươn đã mất đi đòn đánh tầm xa của nó bắt đầu trườn ra khỏi dung nham lên trên bờ.

Chỉ có mặt nó là giống con lươn thôi.

Phần thân của nó nhìn giống Rồng của phương đông, giống một con thằn lằn có thân dài.

Ngay cả khi MP của nó đã cạn thì tôi vẫn bị mắt nó khóa chặt lại.

Có vẻ nó thực sự đã coi tôi là kẻ địch xứng tầm.

Lúc đầu nó muốn giết tôi chỉ vì tôi làm nó ngứa mắt, nhưng giữa chừng nó bắt đầu nghiêm túc bắn cầu lửa để dồn tôi vào đường cùng.

Khi nó đã dùng "Thở Lửa" thì nó đã thực sự nghiêm túc.

Có vẻ là, liên tục né tránh làm nó khó chịu.

Ngay cả khi bây giờ tôi có thể bỏ trốn thì nó sẽ không để yên cho tôi.

MP của nó đã cạn, nhưng SP chưa suy chuyển gì cả.

So với nó thì SP của tôi đã mất kha khá rồi.

Vì tôi đã tiếp tục di chuyển sau khi thanh SP vàng đã cạn nên thanh SP đỏ bị dùng để thay thế, lượng mất đi hiện tại đã rất đáng kể rồi.

Nhờ "Ăn Nhiều" nên tôi sẽ không gặp tình trạng ngay lập tức không di chuyển được nữa, nhưng nếu so sánh sức mạnh với con lươn thì tôi thua chắc.

Không thể bỏ trốn được.

Vậy chỉ còn một con đường.

Chiến đấu và chiến thắng.

Khi nhìn so vào chỉ số thì tôi không có cơ hội thắng nào.

Nhưng mà chỉ số không phải là tất cả.

Mặc dù tôi đã hiểu trong lúc chiến đấu rồi, nhưng vẫn không dễ chịu gì để chấp nhận sự thật này, skill mới thực sự là quan trọng nhất ở thế giới này.

Ngay từ đầu, với sự kháng biệt giữa chỉ số khổng lồ như thế này thì tôi còn sống tới giờ là một điều kì diệu.

Điều kì diệu này được tạo ra nhờ skill.

Sức mạnh của skill được thể hiện ra hoàn toàn, và nó đã lấp được khoảng cách giữa chỉ số, nên tôi đã thành công làm con lươn phải bò lên cùng một sàn đấu.

Mặc dù chỉ số có khác biệt lớn, nhưng không phải là tuyệt đối.

Khoảng cách đó có thể bị đảo ngược nhờ skill.

Và bây giờ tôi đã hiểu rõ toàn bộ skill của con lươn.

Vì MP của nó đã cạn nên nó chỉ còn những skill "Chính Xác" và "Né Tránh" cùng với skill "Chỉnh Sửa Khả Năng" là nguy hiểm.

Và khả năng phòng thủ chưa biết của skill "Vảy Rồng".

Tác dụng của skill cấp 3 của "Thần Lăn Lửa".

Và khả năng tấn công vật lí của cơ thể to lớn của nó.

Cả hai bên đều thiếu skill phòng thủ.

Chỉ cần một đòn là sẽ quyết định trận đấu này. Một trận đấu một chiêu.

Và, skill sẽ kết thúc trận chiến này chính là....

Hiệp hai của cuộc chiến chính thức bắt đầu mà không có gì báo trước.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Nhện Vs Thần Lăn Lửa (Kết)

Con lươn lúc lắc cơ thể dài ngoằn của nó.

Trong cả việc tấn công và phòng thủ, con lươn có vẻ rất cẩn thận với tôi.

Mặc dù chưa bằng bấy khi, nhưng con lươn này thông minh hơn hẳn những con quái vật khác.

Chỉ riêng việc đó khiến tôi khó hành động hơn.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV2』 đã trở thành 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tiên Đoán LV2』 đã trở thành 『Tiên Đoán LV3』 》

Con lươn di chuyển cùng lúc với giọng thông báo từ trên trời.

Nó uốn người lại rồi quất đuôi xuống.

Dĩ nhiên là tôi né.

Nhưng mà con lươn chưa kết thúc tấn công.

Ngay lập tức nó quơ đuôi ngang qua để tấn công tôi.

Tôi lui lại né đuôi nó.

Lần này nó rút đuôi lại rồi phóng tới hướng tôi.

Chờ này giờ.

Trong thế giới chậm chạp của "Tăng Tốc Suy Nghĩ", tôi nhìn thật kĩ cái miệng đang lao tới của con lươn.

Tôi đoán là mình đủ sức né, nên tôi kích hoạt "Tổng Hợp Độc".

Rồi ngay lập tức lui về sau.

Cùng một chiến thuật với con cá trê.

Nhưng tác dụng vẫn cực kì rõ ràng.

Con lươn nuốt trọn viên Độc Chết Người như tôi dự định.

HP của con lươn tuột nhanh chóng.

Nó vùng vẫy trong cơn đau.

Tôi lui về sau ra khỏi tầm vùng vẫy của nó.

Ngay từ đầu, nếu cả hai bên đều có đòn tấn sát thì người tấn công dính trước chính là người thắng.

Vậy thì chỉ cần phải tính ra cách để đánh dính thôi mà? Chiến thuật của ai tốt hơn người đó thắng.

Hơn nữa khả năng né tránh của tôi tốt hơn độ chính xác của nó nhiều.

Ngay cả với "Chính Xác" cấp 10 và "Chỉnh Sửa Khả Năng" nữa thì nó vẫn không tốt bằng combo "Né Tránh", "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" của tôi.

Nên chỉ việc lôi được con lươn lên bờ đã tăng khả năng thắng của tôi lên rất nhiều rồi.

Nhưng đó chưa phải là kết thúc.

Mặc dù tôi gọi đó là chiêu tất sát, nhưng mà con lươn chỉ với một chiêu đó nó chưa chết.

Ngay cả con cá trê cấp thấp hơn còn không chết bằng một chiêu thì con lươn cao cấp hơn làm sao chết nổi.

Ngoài ra nó còn có skill đó nữa.

HP của con lươn nhanh chóng hồi phục ngay trước mắt tôi.

『Hoán Đổi Sức Sống: Sử dụng SP để hồi HP』

Tác dụng cấp 3 của "Thần Lăn Lửa".

Tốn SP và hồi HP một lượng bằng lượng đã dùng.

Mặc dù với SP hiện tại nó không hồi phục hoàn toàn HP được với lượng SP còn lại, nhưng cũng đủ để sống qua khỏi Độc Chết Người.

Hơn nữa, ở bảng kết quả giám định của con lươn thì có thêm hai skill 『Kháng Độc LV1』 và 『Hồi HP Tự Động LV1』

Dù thế thì HP của nó vẫn liên tục giảm, nhưng rồi cũng sẽ ngừng.

Dĩ nhiên tôi không đứng yên nhìn nó hồi phục hoàn toàn.

Tôi quần con lươn bằng loại tơ chắc nhất của tôi.

Nó sẽ cháy hết nhanh thôi, nhưng không quan trọng.

Tôi chỉ cần đủ để kiểm chế khả năng di chuyển của nó trong chốc lát.

Đúng như tôi dự định con lươn bị trói lại trong giấy lát.

Trong giấy lát đó tôi liên tục dùng "Tổng Hợp Độc" liên tục lên mặt nó.

Rất nhiều viên Độc Chết Người dính mặt con lươn.

Nó quằn quại xé rách lớp tơ.

Độc dính vào mắt và miệng của con lươn, làm HP nó giảm dữ dội.

Tốc độ giảm không phải ở mức mà hồi HP tự động cấp 1 có thể giúp được.

Sát thương của độc không phải ở mức mà "Kháng Độc" cấp 1 có thể giúp được.

Món vũ khí đã được trau dồi cả đời nhện của tôi không phải là thứ một cái khiên vừa được tạo ra có thể che chắn nổi.

Con lươn còn không đủ SP để hồi HP nữa không thể nào chịu nổi đòn tấn công này.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ LV7 đã trở thành LV8》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV4』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV5』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giảm SP Sử Dụng LV2』 đã trở thành 『Giảm SP Sử Dụng LV3』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ LV8 đã trở thành LV9》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Dẻo Dai LV8』 đã trở thành 『Dẻo Dai LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chống Chịu LV8』 đã trở thành 『Chống Chịu LV9』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ LV9 đã trở thành LV10》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV6』 đã trở thành 『Quá Trình Tính Toán LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Thị Giác LV8』 đã trở thành 『Tăng Cường Thị Giác LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Sức Sống LV8』 đã trở thành 『Sức Sống LV9』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Cá thể, Taratect Độc Nhỏ có thể tiến hóa》

Tôi thắng rồi!

Tiến hóa lần 3!

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S13: Thánh Nữ Và Kiếm Vương

Lễ nhập học kết thúc không có vấn đề gì.

Sau đó tất cả học sinh được giải tán và đa số học sinh trở về kí túc xá hoặc là đi tham quan học viện.

Đây là một học viện nội trú.

Tôi cũng không phải là ngoại lệ, việc sống ở kí túc xá là cần thiết khi học ở học viện này.

Học sinh thường không được phép ra khỏi học viện trừ trường hợp khẩn cấp hoặc có kì nghỉ dài.

[Bây giờ chúng ta làm gì?]

Katia nói chuyện với giọng quý tộc của cô ấy.

Chúng tôi đã xử lí xong chuyện kí túc xá rồi.

Nếu được thì tôi muốn tham quan khuôn viên học viện một chút.

[Sensei đang muốn gặp vài người, các em đi chung không?]

[Muốn gặp vài người sao?]

[Haii. Là Thánh Nữ và Kiếm Vương tương lai. Sensei nghĩ là các em có gặp cũng không hại gì]

Thánh Nữ và Kiếm Vương.

Thánh Nữ là biểu tượng tinh thần của quốc gia láng giềng, Thánh Quốc Aleius.

Còn được gọi là người đồng hành của Anh Hùng, mỗi đời Thánh Nữ đều được phân công để đồng hành cùng với Anh Hùng.

Julius nii-sama hẳn là đang đi cùng với Thánh Nữ của đời này.

Và, Kiếm Vương là vua của đất nước con người lớn nhất lục địa Kasanagara, Đế Quốc Rengzant.

Vì Đế Quốc Rengzant ở gần kề với lãnh địa của Ma Tộc, nên đó là một đất nước không bao giờ ngừng chiến đấu.

Một người làm vua của đất nước đó thì cần nhất chính là sức mạnh.

Vì thế mỗi đời vua đều sẽ được gọi bằng danh hiệu của vua đời đầu tiên là Kiếm Vương.

Mặc dù Thánh Nữ được chọn từ nhiều ứng cử viên xứng đáng, Kiếm Vương thì hoàn toàn dựa vào dòng dõi.

Nói cách khác, con của Kiếm Vương đời này sẽ học ở học viện này.

[A, là Thái Tử của Vương Triều Rengzant. Em đã nghe vài lời đồn. Nếu không nhớ nhầm thì cậu ta cũng vừa nhập học với chúng ta. Em còn nghe cậu ta còn là một thiên tài kiếm thuật giống nhất với Kiếm Vương đời đầu nhất.]

Ể, Katia biết à?

Sao tôi không biết mấy thông tin đó?

[Shun, cậu còn phải học hỏi nhiều]

Katia nói với một vẻ mặt đặc sắc trong khi tôi đang nghĩ liệu cô ta có đoán được ý nghĩ của tôi từ vẻ mặt không.

Gừ, tôi không cãi được.

「Nhưng mà, Sensei. Sensei muốn trực tiếp gặp hai người đó, có phải là vì lí do "đó" không?」

「Chính xác là "nó"」

「Vậy, chắc chắn chúng em sẽ gặp họ」

Vì lí do nào đó, hai người họ đột nhiên nói chuyện riêng gì đó.

Sue và tôi không hiểu gì cả nên chỉ có thể ngồi ngăm.

「Này Shun, vẻ mặt đó là sao?」

「Không, chỉ là tớ không hiểu...」

「Sue thì không nói rồi, nhưng em lại như vậy chứ...」

Katia và Sensei nói với vẻ mặt thất vọng.

Kh-không cần phải làm vẻ mặt đó chứ.

「A, có vẻ chúng ta không cần phải đi」

Tôi bị lời nói của Sensei làm chú ý, và khi nhìn thì tôi thấy hai người một trai một gái đang đi tới đây.

Cậu trai có một vẻ mặt dữ dằn và một mái tóc nâu đậm gần như đen và đôi mắt cùng màu.

Cô gái thì có mắt xanh và tóc vàng gợn sóng. Có một sự quyến rũ bí ẩn ở đâu đó.

[Yo. Cô gái Elf nhỏ xíu đó là Oka-chan à?]

[Natsume-kun. Như thế là bất kính với Sensei. Đã lâu không gặp rồi, Sensei]

Hai người họ nói bằng tiếng Nhật.

Và, tôi cuối cùng đã hiểu Sensei và Katia nói gì.

Đây là hai người như chúng tôi, hai người được hồi sinh.

[Đã lâu không gặp rồi. Sensei rất mừng là Natsume-kun và Hasebe-san đang khỏe mạnh]

Theo lời của Sensei, tôi đã biết tên cũ của họ.

Người trai ở kiếp trước là Natsume Kengo. Cậu ta là người luôn đứng đầu toàn bộ con trai ở trong lớp.

Nhưng mà tôi không thích Natsume cho lắm.

Cậu ta khá khỏe và linh hoạt ở kiếp trước.

Cậu ta chưa bao giờ dùng bạo lực, nhưng đã thể hiện khả năng khiến người ta bị cuốn hút.

Là một người tạo áp lực điển hình.

Nên ở trong lớp có những người thích và những người không thích cậu ta.

Tôi là thuộc phe không thích.

Dù không thích nhưng ngoài việc tránh xa cậu ta thì tôi không làm gì khác.

「Haha! Mặc dù Oka-chan vốn đã nhỏ, nhưng giờ thì cô còn nhỏ hơn nữa! Thật buồn cười!」

「Natsume-kun!」

Người đang khiển trách Natsume là người ngồi kế bên tôi trước kia, Hasebe Yuika.

Hasabe khác với Natsume, cô ấy là một người không có gì đặc biệt tốt hay xấu.

Mặc dù cô ấy có vẻ là loại người dễ bị ảnh hưởng, nhưng nếu hỏi điểm nào của cô ấy thích hợp để làm Thánh Nữ thì tôi không nghĩ ra.

「Elf dĩ nhiên là nhỏ người rồi. Hơn nữa, Natsume-kun cũng không cao hơn bao nhiêu cả」

「Tôi sẽ còn lớn lên nữa, nên hiện tại không sao cả. Và, đằng kia là hoàng tử của nước này, phải không? Ai là người ở trong?」

Ánh mắt của Natsume nhìn tôi.

Là ánh mắt đang nhìn con mồi, có một sự dữ dội ở trong đó.

Sự dữ dội có vẻ như muốn tấn công tôi.

Mặc dù hẳn ở kiếp trước cũng không dễ chịu gì nhưng mà trước đây hẳn có ánh mắt nguy hiểm đến thế à?

「Yamada Shunsuke」

「Ooshima Kanata. Lâu rồi không gặp」

Tôi chỉ trả lời ngắn gọn, và rồi Katia chen lên trước để tự giới thiệu bản thân.

[Ế? Ooshima-kun?]

[Đúng thế, là tôi Ooshima đó. Ngạc nhiên chưa? Sau khi được hồi sinh tôi trở thành con gái]

Hasabe ngạc nhiên về lời giới thiệu của Katia.

Từ đó cuộc nói chuyện lại tiến triển và ánh mắt của Natsume dời đi chỗ khác.

Cám ơn, Katia.

Nói chung thì, giờ tôi phải cẩn thận với Natsume hiện tại, mang tên Yuugo Van Rengzand.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 86: Nhảy Múa Mừng Chiến Thắng

«Có nhiều hơn một lựa chọn tiến hóa. Hãy chọn một trong số sau.

Taratect Độc

Zoa Ere»

A, tiến hóa.

Tiến hóa!?

Hơi sớm không!?

Mặc dù tôi đã tự vấn từ hồi đánh nhau với bấy kẻ nhưng không phải lần này là hơi sớm à?

Mà, tôi tiến hóa sau cũng được.

Bây giờ tôi muốn tận hưởng giây phút này.

Tôi thắng rồi!!!

Hyaffuii!

Tôi thắng, tôi thắng!

Tôi thắng cái con lươn mạnh như thế!

Không phải là rất ghê hả!?

Không phải tôi là cực kì mạnh hả!?

Uhe, uhehe.

Tôi gần như không dùng tư mà đã chiến đấu gần như trực diện đó biết không?

Tôi không để ai gọi tôi là yếu nữa đâu.

Tôi mạnh lắm!

Hyaahoi!

Con lươn là một kẻ thù đáng gờm.

Là một kẻ thù rất đáng gờm.

Thực sự là một cuộc chiến sinh tử.

Nhưng tôi mới là người đã thắng!

TÔI LÀ HẠNG NHẤT!

Uehehehehe.

A, đệt.

Tôi chưa hết phần khích.

Uhehe.

Nó là một con Thằn Lăn Lửa đó biết không?

Không phải mấy con Thằn Lăn giả như cá ngựa hay là cá trê đâu nha.
Là một con Thằn Lăn Lửa chính hiệu đó biết không hả?

Và tôi đã trực tiếp đánh bại nó một đấu một, cực kì công bằng đó, biết khoogn?

Tôi đó!

A, lại phẫn khích rồi.

Hyahhai!

* Xin hãy chờ trong giây lát.

Hề, hà.

Tôi hơi quá phẫn khích và bị hụt hơi.

Phù.

Được rồi, ngưng phẫn khích và bắt đầu nghĩ về việc phải làm gì từ đây trở đi.

Đầu tiên là tôi đã lên cấp nhiều lần liên tục.

Con lươn có khác.

Chúng loại Thằn Lằn Lửa đúng là không phải giống.

Nếu chỉ tính mỗi chỉ số thì rõ ràng nó mạnh hơn tôi rất nhiều, và hơn nữa có cả tác dụng của "Kiêu Hãnh" nên tôi biết là cấp độ của tôi tăng liên tục là bình thường.

Ngoài ra skill của tôi cũng lên cấp liên tục trong lúc chiến đấu nên đây thực sự là cuộc chiến cho kinh nghiệm rất tốt.

Nhưng mà nói thật tôi đã phó mặt khả năng thắng cho may mắn của bản thân.

Nếu tôi chỉ mắc một lỗi nhỏ thì tôi đã biến thành tro rồi.

Con lươn thực sự đáng gờm như thế.

Nhìn chỉ số của nó mà so sánh thì tôi không có khả năng thắng.

Y như lúc đánh mấy con khỉ nữa, không phải là tôi lúc nào cũng cố gắng quá sức à?

Tôi mừng là "Hồi HP Tự Động" và "Kháng Lửa" lên cấp.

Trước giờ thì hồi HP chỉ vừa đủ bằng với sát thương môi trường, nhưng với skill cấp cao hơn thì hẳn là sát thương cũng sẽ bị giảm một chút.

Hiện tại tôi không xác định được vì tôi đã được hồi phục hoàn toàn sau khi lên cấp rồi.

Nhưng thế này thì nếu chỉ là sát thương nhẹ thì tôi sẽ từ từ hồi phục.

Mặc dù tôi đã phải sinh tồn với điều kiện là không nhận chút sát thương nào, nhưng bây giờ thì đỡ hơn rồi.

Nhưng mà tôi vẫn sẽ chết nếu dính đòn trực tiếp.

Và, tôi đã cấp 10 rồi.

Khi lên cấp 10 thì tôi có thể tiến hóa.

Nhưng tôi nên làm gì đây?

Cứ ở đây mà tiến hóa có được không vậy?

Mỗi lần tiến hóa đều đi chung với nguy hiểm.

Đầu tiên, mỗi khi tiến hóa tôi sẽ bất tỉnh.

Vì lúc bất tỉnh tôi sẽ hoàn toàn không phòng bị gì cả nên nếu quái vật khác tấn công thì tôi không làm gì được cả.

Lần trước và trước lần trước thì tôi luôn tiến hóa trong tổ nên tôi an toàn tuyệt đối, nhưng giờ lại khác.

Ở đây chắc chắn tôi không dùng tơ làm gì được.

Nếu tôi làm tổ ở cái nơi dung nham chảy khắp nơi này thì đang làm giữa chừng tổ sẽ bốc cháy.

Tiến hóa trong biển lửa?

Điên à.

Chưa hết đâu.

Vì cần dùng năng lượng để tiến hóa nên tôi sẽ mất hết MP và SP.

Mặc dù hết MP thì không sao, nhưng nếu SP mất hết thì tôi sẽ không thể hoạt động được vì hết năng lượng.

Cái chết tệt nhất là chết đói.

Trước giờ tôi luôn có lượng lớn thức ăn dự trữ nên tôi luôn có sẵn thứ để phục hồi năng lượng ngay sau khi tiến hóa, nhưng bây giờ thì tôi không có thứ gì như thế.

Thực ra tôi có con lươn, nhưng ngay cả với xác nó như thế này thì ăn hết tôi cũng không nghĩ là sẽ phục hồi đầy SP cho tôi.

Sẽ không phải lo về việc bị chết đói, nhưng mà vẫn cần phải đi săn một lúc.

A, nhưng mà còn phần dự trữ của skill "Ăn Nhiều" thì sao?

Trước giờ tôi chưa bao giờ tiến hóa lúc có trữ lương thực bằng skill "Ăn Nhiều".

Mặc dù đã mất một khoảng khi chiến đấu với con lươn nhưng vẫn còn kha khá.

Nếu tôi tính luôn phần này để tiến hóa hẳn là tôi sẽ không cạn năng lượng hoàn toàn.

Un.

Nhưng nếu lỡ có thì sao?

Mặc dù tôi muốn tiến hóa, nhưng mà nghĩ về vấn đề ăn toàn ở đây thì tôi nghĩ không tiến hóa sẽ tốt hơn nhỉ?

Tôi đã nghĩ về chuyện này nhiều lần rồi, nhưng tôi vẫn chưa xác định liệu tôi có lên cấp nữa không sau khi lên cấp 10.

Có thể là những con "Nhỏ" sẽ chỉ lên cấp 10 là tối đa.

Nếu vậy thì không tiến hóa sẽ làm phí rất nhiều điểm kinh nghiệm, vì tôi chưa kết thúc việc vượt qua Tầng Trung.

Tôi không muốn chuyện đó xảy ra.

Vậy, tiến hóa vẫn là lựa chọn tốt nhất?

Un.

Tạm thời hãy kiểm tra xem nhiều nhánh tiến hóa của tôi như thế nào.

Nào, mời "Giám Định"-sama.

『Có thể tiến hóa: Taratect Độc hoặc Zoa Ere』

Hmm?

Bỏ qua Taratect Độc, Zoa Ere là gì?

Không còn là loài Taratect nữa à?

『Zoa Ere: Điều kiện tiến hóa: Loài nhện quái vật nhỏ có chỉ số cao hơn bình thường, sở hữu danh hiệu 「Sát Thủ」: Mô tả: Loài quái vật họ nhện nhỏ được tất cả các loài e sợ, là biểu tượng của sự độc ác. Nó có khả năng chiến đấu rất cao và bản tính âm thầm』

Ồ, "Giám Định"-sama!

Có thêm điều kiện tiến hóa nữa kìa!

Đúng là không hổ danh "Giám Định"-sama!

Không bao giờ làm người ta thất vọng hết!

Fumu.

Vậy có nghĩa là tôi có thể tiến hóa thành nó vì tôi có chỉ số đạt đủ điều kiện tiến hóa.

Vậy có nghĩa là chỉ số của tôi trước đây thấp hơn điều kiện tiến hóa.

Cơ mà, cả danh hiệu cũng có ảnh hưởng tới tiến hóa.

Có lẽ, tôi có khả năng tiến hóa thành "Độc" trước đây vì tôi có danh hiệu "Dụng Độc Giả".

Khả năng đó là rất cao.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Tôi Sẽ Tiến Hóa! Phần 3

『Taratect Độc : Điều kiện tiến hóa : Taratect Độc Nhỏ LV10 : Mô Tả : Con trưởng thành của nhánh hiếm thấy của chủng loại quái vật nhện Taratect. Nó có độc rất mạnh. 』

Tôi cũng đã giám định Taratect Độc luôn rồi.

Nhưng mà nếu tôi chọn tiến hóa tôi sẽ chọn hướng tiến hóa kia.

Zoa Ere.

Nó có điều kiện tiến hóa khắc nghiệt hơn nhiều, và từ những gì tôi biết từ "Giám Định"-sama thì nó có khả năng chiến đấu rất cao.

Ngoài ra nó nhỏ.

Qua mô tả và tên của nó thì tôi nghĩ là mình sẽ tiến hóa thành một loài khác hoàn toàn so với loài Taratect.

Nếu tôi tiến hóa thành Taratect thì chắc chắn tôi sẽ mạnh hơn.

Tôi đã tận mắt thấy kết quả cuối cùng của việc tiến hóa rồi.

Là mẹ tôi, con nhện khổng lồ.

Và con Taratect Cao Cấp ở Tầng Hạ.

Mặc dù khó mà liên tưởng tôi yếu ớt hiện tại có quan hệ với chúng nó, nhưng nếu tôi cứ tiếp tục tiến hóa thì tôi sẽ trở nên mạnh như thế được.

Tôi cũng hiểu rằng nếu thế thì tôi sẽ tiến hóa thành to lớn hơn.

Nhiều người nói là càng to thì càng tốt, nhưng tôi lại nghĩ nhỏ nhắn mới là vương đạo.

Nhỏ nhưng vẫn hiệu quả cao.

Đó là mục tiêu của tôi!

Nếu tôi trở nên to lớn hơn thì sẽ khó di chuyển hơn nhiều.

Nghĩ thử xem mẹ tôi cần bao nhiêu không gian mới di chuyển thoải mái được?

Tôi muốn tránh việc đột nhiên không thể đi qua những lối đi trước kia tôi có thể.

Nghĩ về việc trở nên to lớn hơn ở cái nơi toàn là dung nham này.

Tôi có thể tưởng tượng ra cảnh tôi trượt chân ở trong một lối đi hẹp!

Thay vì là "Vũng nước*Ào" thì sẽ là "Dung Nham*Ào"!

Tôi chết đó!

Mặc dù tôi không biết khi thành dạng trưởng thành tôi to cỡ nào, nhưng trong trường hợp của tôi thì càng lớn càng bất lợi.

Không chỉ việc di chuyển sẽ khó khăn mà chiến đấu cũng vậy.

Vì tôi là nhân vật chuyên "Né Tránh".

Nếu tôi càng lớn thì tôi càng dễ bị đánh dính.

Vì tôi chuyên "Né Tránh" nên nhỏ là tốt hơn.

Hơn nữa, lớn hơn đồng nghĩa với việc lên cân.

Nếu tôi nặng nề hơn thì tôi cũng sẽ di chuyển chậm chạp hơn.

Muốn tôi, một người coi tốc độ là mạng sống trở nên chậm hơn à?

Không thể nào.

Vậy nên, tôi không muốn tiến hóa thành loài Taratect.

Vì có một lựa chọn khác, nên dĩ nhiên tôi sẽ chọn nó.

Không có nghĩa là tôi không lo lắng gì cả.

Tôi chỉ chắc chắn được là loài Taratect tiến hóa sẽ trở nên mạnh hơn mà thôi, còn loài Zoa Ere chưa chắc sẽ mạnh.

Trường hợp tệ nhất thì Zoa Ere là bước cuối cùng của sự tiến hóa.

Nếu như thế thì thà cố gắng rồi trở thành một con Taratect mạnh hơn thì tốt hơn.

Mà, nếu trường hợp đó xảy ra thì tôi đành chịu.

Chỉ cần lên cấp là chỉ số sẽ lại tăng, và chăm chỉ luyện tập cũng tăng chỉ số.

Dù là một con quái vật yếu đuối nhưng nếu được nuôi nấng cẩn thận thì nó cũng sẽ trở nên kinh khủng.

Như tôi.

Không, thật đó, so với chỉ số của tôi lúc đầu thì bây giờ tôi mạnh gấp mấy trăm lần.

So với tôi lúc đầu chỉ bị thở nhẹ lên là chết thì bây giờ tôi đã có thể xử lí đa số kẻ thù rồi.

Vậy, hãy tiến hóa thành Zoa Ere.

Chỉ còn vấn đề làm sao tiến hóa an toàn, nhưng tôi đã nghĩ ra một cách.

Mặc dù không chắc có an toàn thật không, nhưng thà có còn hơn không.

Vậy nên, cảm ơn trước, xác con lươn-san!

Chương trình nấu ăn trong 3 phút hôm nay.

Thứ chúng ta chuẩn bị sẽ là xác của con lươn này.

Là nguyên liệu cao cấp nhất.

Đầu tiên, kéo dài cái này.

Sau đó quăn cái đuôi lại.

Hãy để ý quăn cho thật đẹp.

Phải nhớ để chỗ trống ở giữa.

Sau khi quăn thành một vòng tròn rồi thì bắt đầu quăn lên trên. Rồi ở trên cùng làm một cái nút thắt.

Đừng đứng ngoài mà làm, hãy đứng ở trong.

Làm liên tục để rồi cuối cùng cái đầu của nó sẽ đặt ở ngay giữa.

Hoàn thành hầm trú ẩn bằng lươn.

Uwaa, được làm rất khá nhé.

Tốt.

Vì con lươn có "Vảy Rồng" nên hắc da nó rất cứng.

Chỉ vài vết cào nhẹ sẽ không làm nó bị thương tổn gì, nên tôi sẽ trông chờ vào nó dù không tốt bằng tổ của tôi.

Nếu ở trong này thì tiến hóa sẽ không có vấn đề gì.

Hãy chuẩn bị tinh thần rồi tiến hóa nào.

《Cá thể Taratect Độc Nhỏ tiến hóa thành Zoa Ere》

Ừ.

Và rồi ý thức của tôi lại trôi đi.

《Tiến hóa thành công》

《Đã trở thành loài Zoa Ere》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Hồi MP LV3』 đã trở thành 『Tăng Tốc Hồi MP LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Phá Hoại LV1』 đã trở thành 『Tăng Cường Phá Hoại LV2』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Lực Chém LV1』 đã trở thành 『Tăng Cường Lực Chém LV2』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Độc LV3』 đã trở thành 『Tăng Cường Độc LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Ý Chí Chiến Đấu LV1』 đã trở thành 『Ý Chí Chiến Đấu LV2』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tổng Hợp Độc LV7』 đã trở thành 『Tổng Hợp Độc LV8』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV9』 đã trở thành 『Tơ Nhện LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Tơ Nhện LV10』 tiến hóa thành Skill 『Tơ Đa Năng LV1』 》

《 『Tơ Cắt Xén LV6』 đã nhập chung với 『Tơ Đa Năng LV1』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Ma Pháp Bóng LV2』 đã trở thành 『Ma Pháp Bóng LV3』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Ma Pháp Độc LV2』 đã trở thành 『Ma Pháp Độc LV3』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Kháng Phá Hoại LV1』 đã trở thành 『Kháng Phá Hoại LV2』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Kháng Tê Liệt LV3』 đã trở thành 『Kháng Tê Liệt LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Kháng Ngắt Xiu LV2』 đã trở thành 『Kháng Ngắt Xiu LV3』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Xúc Giác LV6』 đã trở thành 『Tăng Cường Xúc Giác LV7』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Sức Trâu LV3』 đã trở thành 『Sức Trâu LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Cứng Rắn LV3』 đã trở thành 『Cứng Rắn LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Bảo Vệ LV3』 đã trở thành 『Bảo Vệ LV4』 》

《Độ Thông Thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV4』 đã trở thành 『Cấm Kị LV5』 》

《Học được skill 『Ăn Mòn Công LV1』 qua việc tiến hóa》

《Học được skill 『Tăng Cường Lực Chém LV1』 qua việc tiến hóa》

《『Tăng Cường Lực Chém LV1』 đã nhập chung với 『Tăng Cường Lực Chém LV2』 》

《Học được skill 『Ẩn Thân LV1』 qua việc tiến hóa》

《『Ẩn Thân LV1』 đã nhập chung với 『Ẩn Thân LV7』 》

《Học được skill 『Im Ẩng LV1』 qua việc tiến hóa》

《Điểm skill tăng》

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 88: Zoa Ere

Chào buổi sáng.

Mặc dù tôi không rõ giờ có phải là buổi sáng hay không.

Tôi đã thức dậy an toàn lần này.

Cảm ơn chúa.

Lần tiến hóa này chắc là lần nguy hiểm nhất.

Tôi mừng là mình đã không bay lên thiên đàng lúc đang ngủ.

Ể?

Không phải thiên đàng mà là địa ngục hả?

Không thể nào một cô gái sống tốt như tôi lại rơi xuống địa ngục được.

Hahahaha.

Trước hết tôi muốn kiểm tra chỉ số của bản thân như mọi lần, nhưng tôi phải đảm bảo khu vực này an toàn cái đã.

Ở trong chỗ trú ẩn này thì không có gì, nhưng có thể tôi đang bị một bầy quái vật bao vây ở ngoài.

Nên tôi sẽ khẽ nhìn ra ngoài một tí.

Un.

Không có gì.

Tốt, tốt.

Vậy, trong lúc ăn con lươn, a, tôi không làm vậy được.

Giống lúc ăn con rắn tôi phải lột vảy nó ra rồi mới ăn được.

Đệt.

Thôi kệ.

Tôi chưa tới mức không hoạt động nổi, nên hẳn là "Ăn Nhiều" đã hoạt động đúng như tôi nghĩ?

Hãy tự giám định bản thân trong lúc lột vảy nào.

『Zoa Ere LV1 Không tên

Chỉ số

H P : 195/195 (Xanh lá)

M P : 1/291 (Xanh dương)

S P : 195/195 (Vàng)

: 195/195 (Đỏ) +43

Chỉ số Tấn công Trung bình: 251

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 251

Chỉ số Ma lực Trung bình: 245

Chỉ số Kháng Trung bình: 280

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 1272

Skill

[Hồi HP Tự Động LV6] [Tăng Tốc Hồi MP LV4] [Giảm MP Sử Dụng LV3] [Tăng Tốc Hồi SP LV3] [Giảm SP Sử Dụng LV3] [Tăng Cường Phá Hoại LV2] [Tăng Cường Lực Chém LV2] [Tăng Cường Độc LV4] [Ý Chí Chiến Đấu LV2] [Ban Sức Sống LV2] [Độc Công Chết Người LV3] [Ăn Mòn Công LV1] [Tổng Hợp Độc LV8] [Tài Năng Tư LV3] [Tư Đa Dụng LV1] [Điều Khiển Tư LV8] [Ném LV7] [Hoạt Động 3D LV5] [Tập Trung LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV3] [Tiên Đoán LV3] [Ý Nghĩ Song Song LV5] [Quá Trình Tính Toán LV7] [Chính Xác LV8] [Né Tránh LV7] [Giám Định LV9] [Kiểm Định LV6] [Ẩn Thân LV7] [Im Ắng LV1] [Địa Ngục] [Ma Pháp Dị Giáo LV3] [Ma Pháp Bóng LV3] [Ma Pháp Độc LV3] [Ma Pháp Vực Tối LV10] [Kiêu Hãnh] [Ăn Nhiều LV8] [Dạ Nhãn LV10] [Tăng Tầm Nhìn LV2] [Kháng Phá Hoại LV2] [Kháng Đập LV2] [Kháng Chém LV3] [Kháng Lửa LV2] [Kháng Độc Chết Người LV2] [Kháng Tê Liệt LV4] [Kháng Hóa Đá LV3] [Kháng Axit LV4] [Kháng Ăn Mòn LV3] [Kháng Ngất Xỉu LV3] [Kháng Sợ Hãi LV7] [Kháng Dị Giáo LV3] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV7] [Tăng Cường Thị Giác LV9] [Tăng Cường Thính Giác LV8] [Tăng Cường Khứu Giác LV7] [Tăng Cường Vị Giác LV7] [Tăng Cường Xúc Giác LV7] [Sức Sống LV9] [Ma Lực LV8] [Dẻo Dai LV9] [Chống Chịu LV9] [Sức Trâu LV4] [Cứng Rắn LV4] [Bảo Vệ LV4] [Idaten LV3] [Cấm Kị LV5] [n % I = W]

Điểm skill: 5 0 0

Danh Hiệu

「 Phàm Ăn Tục Uống 」 「 Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại 」 「 Sát Thủ 」
「 Thợ Săn Quái Vật 」 「 Dụng Độc Giả 」 「 Dụng Tơ Giả 」 「 Tàn Bạo 」
「 Kẻ Tàn Sát Quái Vật 」 「 Kiêu Hãnh Chủ 」 』

Hả?

Hmmm?

Khoan khoan.

Phải nhìn kĩ lại tí.

Mắt tôi hình như bị hỏng tí.

Tôi nhìn kĩ lại chỉ số của bản thân.

Hả?

Hế!?

Ếeeeeee?

Cái, ế?

Nó tăng nhiều quá.

Nó tăng nhiều quá!?

Cái này, đột ngột vậy?

Nó tăng nhiều đây thật sao?

Ồ.

Đúng là khả năng chiến đấu rất là cao...

Cái này, vậy có ổn không?

Tôi mạnh thế này có ổn không?

Tôi sẽ hồ báo hơn nếu hơn mạnh hơn đó, biết không?

Có ổn thật không?

Là thật đúng không?

...Fu, fufufu.

Ngày vàng của tôi đã đến rồi!

Vấn đề chỉ số cơ bản đáng buồn của tôi đã được giải quyết ngay lập tức!

Mặc dù so với con lươn thì vẫn rất thấp nhưng tôi đã mạnh đủ để không bị một con tôm tép nào chọt dính cũng chết rồi!

Trước giờ tôi luôn gặp tình trạng "Dính đòn = Chết".

Nhưng như thế này thì tôi đã có chỉ số đủ tốt rồi!

Ku, kukuku.

Kuhehehehe.

Cấp độ skill cũng tăng kha khá.

Tốt tốt.

Hả, "Cấm Kị" cũng tăng rồi!?

Này!?

Cấp 5!?

Vậy chưa gì đã được nửa đường rồi hả!?

Nếu như tôi nghĩ đúng thì khi nó lên cấp 10 sẽ có chuyện gì đó xảy ra.

Đệt.

Mà, vẫn còn nửa đường nữa lận.

Chắc vẫn không sao.

Tiếp theo là có skill mới.

"Ăn Mòn Công", thật hả!?

Ăn Mòn chính là cái ăn mòn đó nhỉ?

Là cái được giám định có tác dụng nguy hiểm hơn cả tôi nghĩ luôn, nhỉ?

Tôi dùng được cái đó sao?

Tôi thật là giỏi mà.

Một skill mới là "Im Ắng".

Mặc dù tôi đoán được nó làm gì, nhưng cứ giám định cho chắc.

『Im Ắng: Áp chế khả năng tạo ra âm thanh』

Un.

Đúng như dự đoán.

Tôi làm được rồi!

Cấp độ ninja của tôi tăng lên rồi!

Khả năng ám sát của tôi từ bây giờ có thể sử dụng lại không nhỉ?

Và tôi hơi hứng thú với một skill.

"Tơ Nhện" và "Tơ Cắt Xén" biến mất và có thêm skill "Tơ Đa Năng".

Hắn nó là từ "Tơ Nhện" tiến hóa lên, nhưng mà "Tơ Cắt Xén" đi đâu rồi?

『Tơ Đa Năng: Có khả năng tạo ra sợi tơ tùy ý thích. Những tính chất có thể chỉnh: Độ Dính, Độ Đàn Hồi, Sức Bền, Tính Chất Bề Mặt, Độ Cứng, Kích Cỡ, Thêm Thuộc Tính [Chém] [Đập] [Sốc] etc, Thêm Kháng Thuộc Tính』

Có khả năng thêm thuộc tính vào so với Tơ Nhện.

Có vẻ như "Chém" là cùng tác dụng với "Tơ Cắt Xén", "Đập" là thuộc tính đập và "Sốc" là thuộc tính sốc, những thuộc tính có thể được thêm vào tơ của tôi.

"Đập" cơ bản là giống cầm cây búa đập.

"Sốc" cho phép tơ của tôi tạo ra sóng xung kích trong một thời gian ngắn.

Nếu có ai chạm vào sợi tơ trong lúc đó thì người đó sẽ bị sốc gây sát thương.

Nếu đây không phải là Tầng Trung thì sẽ cực kì tốt!

Kuu, tôi muốn rời khỏi Tầng Trung sớm để sử dụng mấy cái này.

Trong lúc đang kiểm tra chỉ số thì tôi đã lộn xong vảy lươn.

Tốt, hãy ném thử con lươn nào.

Itadakimasu.

...Thật ngon.

Một vị khác so với con cá trê.

Tôi sẽ nói lại.

Ngon quá đi.

SP của tôi chưa cạn trong lần tiến hóa này.

Thay vào đó thì lượng dự trữ của "Ăn Nhiều" lại cạn sạch.

Rõ ràng "Ăn Nhiều" rất tốt.

Nếu vậy thì tôi không cần phải trữ đồ ăn trước mỗi lần tiến hóa mà chỉ cần ăn thật nhiều cho "Ăn Nhiều" thôi.

Vậy nên, tôi sẽ ăn thật nhiều và tăng lượng dự trữ.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì lần trước tôi nhìn nó ghi tôi có thể trữ bằng với cấp độ skill nhân 100 lần, nên hiện tại tôi có thể trữ khoảng 800.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Nhiều LV8』 đã trở thành 『Ăn Nhiều LV9』 》

Vừa nhắc đến là nó lên cấp luôn.

Như thế giờ tôi sẽ có thể trữ nhiều hơn nữa.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Những Thay Đổi Sau Khi Tiến Hóa

Nếu như nói về những thay đổi lớn nhất trong tình hình của tôi là điểm skill của tôi tăng cực kì nhiều.

Lẽ ra nó tăng 20 mỗi cấp, nhưng kể từ lần trước tôi kiểm tra thì tôi đang có thêm 280 điểm.

Cứ coi như là 60 điểm do lên 3 cấp, vậy còn 220 điểm còn lại ở đâu ra.

Có điểm thêm nhờ tiến hóa à?

Vậy thì tôi đã hiểu rõ là lượng điểm skill được tính toán ra không chính xác.

Mà, nếu cho thì tôi sẽ nhận.

Có tới 500 điểm, nên hẳn là tôi sẽ tìm được vài skill tốt.

Hãy tham khảo thật kĩ danh sách skill sau nào.

Có một thứ tôi để ý.

Mặc dù đã để ý từ lúc tôi đang lột vảy lươn, nhưng mà hình như hình thể của tôi đã thay đổi.

Hai chân trước của tôi trước đây là vuốt nhọn thì bây giờ là lưỡi liềm.

Hơn nữa cặp liềm này cực kì sắc.

Lần trước tôi tốn rất nhiều công sức để lột vảy con rắn, nhưng lần này thì lại rất nhanh.

Mặc dù tôi không trực tiếp cắt vảy được nhưng tôi có thể cắt dính giữa vảy và lớp da rất dễ dàng.

Đó là do khả năng tấn công của tôi tăng hay là do cặp liềm này quá sắc bén?

Hơn nữa, cơ thể của tôi trở nên đen tuyền.

Lúc trước thì tôi đa phần là đen, nhưng giờ thì là hoàn toàn đen.

Một màu đen không phản chiếu ánh sáng.

Một màu đen, cực kì đen!

Mặc dù tôi không có gương nên không thể kiểm tra toàn cơ thể được, nhưng hẳn chỉ có những thay đổi đó là chính.

Tôi không cảm giác mình đã lớn hơn chút nào.

Nhưng, có lẽ, tôi không để ý nhưng có nhiều chi tiết nhỏ đã thay đổi.

Trước giờ tôi là chủng loại Taratect nên ngoại hình của tôi không hề thay đổi dù có tiến hóa.

Nhưng bây giờ thì khác rồi.

Nếu như so sánh chắc chắn có vài chỗ khác nhau.

Không có gương vào những lúc thế này thật bất tiện.

Tôi không tự nhìn bản thân được.

Hiện tại thì không có cảm giác khó chịu gì khi di chuyển cả.

Có vẻ là những bộ phận chung không thay đổi chút nào nên tôi vẫn có thể di chuyển như bình thường.

Trước khi tiến hóa thì tôi chưa bao giờ nghĩ về cơ thể thay đổi.

Tôi mừng là không bị thay đổi quá nhiều.

Nhưng mà cái liềm này thì lại khác.

Nói sao đây ta? Có cảm giác như có âm thanh nào đó vang lên nếu tôi thủ thế.

Nghĩ mà xem, dù nhìn thế nào thì đây cũng mà lưỡi liềm từ trong hình tượng của Tử Thần.

Mô tả của loài này nói nó là biểu tượng của sự ác độc và có "Ăn Mòn Công" nên chắc hẳn nó là như thế.

Mặc dù kiểu của tôi vẫn là kiểu ninja, nhưng tôi lại nó cảm giác mình đã thành hình tượng Tử Thần.

Hãy thử kiểm kê những skill đã lên cấp nào.

Tôi mừng là "Sức Trâu" và "Cứng Rắn" đã lên cấp.

Như thế thì mỗi lần lên cấp tôi lại được thêm điểm chỉ số.

Mặc dù chỉ số của tôi đã mạnh lên đáng kể, nhưng là vẫn khá thấp so với kẻ thù như con lươn.

Những skill khác "Tổng Hợp Độc", "Ma Pháp Độc" và "Ma Pháp Bóng" cũng đã lên cấp.

Vì tôi chưa xài được ma pháp nên tôi sẽ kiểm tra thử Tổng Hợp Độc được thêm gì.

『Thêm Thuộc Tính 「Tê Liệt」 : Thêm thuộc tính Tê Liệt.』

Hả!?

Ca-ca-cái này!?

T-tôi có vẻ đã có được một thứ mạnh một cách vô lí.

Skill "Tổng Hợp Độc" vốn đã cực kì tốt trong việc hỗ trợ tôi ở Tầng Trung này đã tiến hóa thêm nữa rồi!

Uwa.

Tôi phải thử ngay.

Rồi tôi thử cho thêm thuộc tính tê liệt vào Độc Nhện Chết Người.

Hãy thử lên con mồi tiếp theo tôi gặp nào.

A, nhưng mà đa số đối thủ chỉ cần dính Độc Nhện Chết Người là chết ngay lập tức rồi.

Ừm, thử dùng với Độc Yếu đi, ok.

Con mồi tiếp theo tôi gặp sẽ được ném thử Độc Yếu có thuộc tính tê liệt.

A, tôi thật mong chờ chuyện đó.

À, giám định luôn hai Ma Pháp mới của "Ma Pháp Bóng" với "Ma Pháp Độc" cho chắc.

『Kháng Độc: Tăng chỉ số kháng độc tạm thời』

Hmmm.

Một ma pháp tác dụng tăng kháng độc tạm thời.

Vô dụng đối với tôi.

Một người dùng độc, không phải đa số sẽ có sẵn skill "Kháng Độc" cấp cao sao?

Vậy ra ma pháp này là vô dụng nói chung à?

Dù sao thì, tôi không dùng nó được.

À, khoan.

Nếu dùng lên đồng đội thì sao?

Nếu một người dùng skill này có đồng đội khi chiến đấu với một đối thủ dùng độc, vậy cuộc chiến sẽ thuận lợi hơn.

A.

Vì tôi trước giờ đều chỉ có một mình nên tôi không để ý tới chuyện đó.

Nếu vậy thì đây là một ma pháp hữu dụng.

Thậm chí có thể gọi là con bài tẩy tùy đối phương là kẻ thù như thế nào.

Hiểu rồi.

Nhưng mà nó vẫn không liên quan đến tôi.

Hử?

Nhưng mà, chờ chút.

Có phải tôi thực sự không dùng được ma pháp không?

Hai skill "Ý Nghĩ Song Song" và "Quá Trình Tính Toán" lên cấp khá
khá rồi.

Hiện tại tôi dùng được "Kiếm Định" không?

...

Hãy thử nào.

Hít, hà.

Được!

"Kiếm Định", kích hoạt!

Guha!

Ngugugugu!

Ku!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV7』 đã trở
thành 『Quá Trình Tính Toán LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV5』 đã trở
thành 『Ý Nghĩ Song Song LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiếm Định LV6』 đã trở thành
『Kiếm Định LV7』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Dị Giáo LV3』 đã trở thành
『Kháng Dị Giáo LV4』 》

Tắt!

Phù.

Vẫn khó.

Nhưng là tôi chịu được tốt hơn lần trước.

Vì tôi đã nằm ở mức chịu được nên ít ra là khá hơn lần trước.

Nghĩa là tôi đang đi đúng đường.

Mặc dù hoàn toàn kiểm soát nó vẫn còn xa, nhưng ít ra tôi đã thấy được hi vọng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Diễm Tĩnh

Tôi lại đi vòng vòng mò đường ở Tầng Trung.

Sau khi ăn con lươn thì tôi lại no rồi nên tạm thời không cần phải lo về việc đói quá mà xỉu.

Cứ thế này thì tôi không cần phải chủ động đi săn, nên tôi sẽ từ từ mà tiến.

Tâm trạng của tôi cũng khá tốt, nên tạm thời tôi cũng sẽ chịu đựng được cái nóng ở Tầng Trung.

A, nói gì thì nói, nóng quá đi.

Không có con quái nào quanh đây cả, nên tôi sẽ kiểm tra điểm skill của tôi.

Hiện tại tôi đang có 500 điểm skill từ việc tiến hóa, nên có khi tôi sẽ tìm được một skill tốt.

Trừ "Kiểm Định" ra toàn bộ skill còn lại tôi học đều là skill tốt, nên có lẽ tôi lại sẽ tìm được skill tốt như thế này.

"Kiêu Hãnh" khá là mù mờ và chỉ có mỗi một bất lợi nhỏ cho tôi là "Cấm Kị" lên cấp.

Tạm thời có vẻ tôi không thể làm gì với "Cấm Kị" nên nếu nghĩ kĩ thì hẳn cái bất lợi này là cực kì lớn mới đúng nhỉ?

Nhưng xét về tác dụng siêu tốt của nó, cái lợi đang hơn hẳn cái hại.

Việc có khả năng học skill này chỉ với 100 điểm skill cũng là một bí ẩn.

Với tác dụng của nó, thường người ta nghĩ nó cần ít nhất 1000 điểm cơ.

Nếu đặt mục tiêu là những skill khác thường như "Kiêu Hãnh" thì có lẽ hơi quá tham lam, hãy cứ tham khảo những skill có vẻ tốt đã.

Có để dành quá nhiều điểm cũng không làm gì được.

Những thứ như thế này chỉ có tác dụng cao nhất khi được sử dụng.

Cứ thế này mà để dành thêm để học skill cần nhiều điểm hơn mạng lại hiệu quả rất thấp.

Nên, "Giám Định"-sama hãy làm việc nào.

Giám định điểm skill.

Tôi nhìn vào danh sách skill hiện ra.

Un.

Nhìn thế này thì còn rất nhiều skill có thể học được bằng 100 điểm.

Mặc dù đa số chúng là vô dụng nhưng nếu có thời gian tôi sẽ tăng điểm thông thạo cho chúng hết.

Thực ra nếu có thời gian cỡ đó thà tăng độ thông thạo cho những skill có lợi thì tốt hơn.

A, nhưng cũng có thể có skill trở nên hữu dụng sau khi nó tiến hóa, như "Dự Đoán".

Un.

Tôi hơi do dự.

Tạm thời không phải lúc cho chuyện đó, tôi cần phải xem những skill tôi học được với 200 điểm trở lên.

Un.

Dĩ nhiên, không có skill nào như "Kiêu Hãnh".

Tôi đã dự đoán được tình huống này.

Dĩ nhiên là thế.

Ít ra, đó là câu tôi nghĩ mình sẽ nói.

Nó tồn tại.

Một skill bá đạo như thế.

『Điềm Tĩnh (5 0 0) : Sức mạnh $n\%$ có khả năng chạm tới các vị thần. Thần thức của bản thân được mở rộng.

Nếu còn MP thì dù gặp dạng sát thương nào cũng sẽ sống sót với 1 HP. Hơn nữa, vượt qua hệ thống W và có khả năng ảnh hưởng với khu vực MA 』

Lại là một skill bí ẩn có mô tả bằng ngôn ngữ kì lạ nữa...

Và tác dụng của nó cứ như đùa.

Kích hoạt khi nhận sát thương bằng cách tốn MP?

Tạm thời không biết lượng MP tiêu tốn là bao nhiêu, nhưng vậy có nghĩa là tôi có thể giả làm thầy ma miễn sao tôi còn MP hả?

Tôi không hiểu.

Không hiểu cái skill đáng sợ này là sao.

Lần này tôi không do dự.

Chỉ một cái click.

《Hiện tại bạn có 500 điểm skill.

Có thể học Skill 『Điềm Tĩnh』 với 500 điểm skill.

Bạn muốn học không?》

Có.

《Đã học được 『Điềm Tĩnh』 . Còn lại 0 điểm skill》

Tôi, người đã học qua "Kiêu Hãnh" không còn từ "rút lui" trong từ điển nữa rồi!

Tôi sẽ học toàn bộ skill dạng này!

Dù là "Cấm Kị" hay là gì thì cứ việc tới đây!

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV5』 đã trở thành 『Cấm Kị LV7』 》

Tôi xin lỗi.

Nếu không tới thì tốt hơn.

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Điềm Tĩnh Chủ』 》

《 Qua tác dụng của danh hiệu 『Điền Tĩnh Chủ』 , học được skill 『Miễn Nhiễm Dị Giáo』 『Kết Án』 》

《 『Kháng Dị Giáo LV4』 đã nhập chung với 『Miễn Nhiễm Dị Giáo』 》

A, như tôi đoán, "Cấm Kị" lại lên cấp.

Vẫn là 2 cấp một lần.

Không làm gì được cả.

Kệ cái đó đi, quan trọng hơn là danh hiệu.

Tôi không chờ nổi!

Hãy giám định danh hiệu ngay lập tức nào!

『Điền Tĩnh Chủ: Nhận được skill 「Miễn Nhiễm Dị Giáo」 「Kết Án」 : Điều Kiện Nhận Được: Học được skill 「Điền Tĩnh」 : Tác Dụng: Toàn bộ chỉ số Kháng và Phòng Thủ tăng lên. Có khả năng học được các skill dạng Ma Nhân. Điểm thưởng độ thông thạo cấp A+ mỗi khi liên quan tới các skill dạng Kháng. Nhận được quyền lợi của cấp Chủ: Mô Tả: Danh Hiệu dành cho kẻ làm chủ sự Điền Tĩnh』

A.

Như tôi đoán.

Đúng là một danh hiệu siêu cấp ăn gian.

Kháng và Phòng Thủ tăng lên rồi!

Mỗi thứ 100 điểm, Phòng Thủ của tôi lên 351 còn Kháng của tôi lên 380.

Thiệt đó, vậy là sao?

Không phải ăn gian hơi quá à?

Hơn nữa còn tác dụng cho độ thông thạo của các skill Kháng dễ tăng hơn nữa.

Vì tôi chuyên "Né Tránh" nên thường tôi không dính đòn bao giờ, nên các skill dạng Kháng không tăng bao nhiêu cả.

Nó đã bù chỗ khuyết cho tôi rồi, nên thực sự là rất tốt.

Hơn nữa, tôi đang hơi hứng thú việc học được skill dạng Ma Nhân.

Tôi muốn cái này.

Nếu tôi có một cái Ma Nhân thì tôi có thể nói mấy câu tương tự như 「Hừ, mắt phải của ta đang nhức nhối」 hay là 「Ra đây là cảm giác được giết thứ gì đó」. (TN: câu thứ 2 là câu Tohno Shiki nói).

Đây chính là những skill mọi Chuunibyou đều muốn.

Tôi muốn học chúng, nhưng giờ tôi hết điểm skill rồi!

A, phải lên cấp thật nhanh rồi để dành điểm.

Ngoài ra có thêm hai skill mới là "Miễn Nhiệm Dị Giáo" và "Kết Ấn".

"Miễn Nhiệm Dị Giáo" có vẻ là cấp cao nhất của "Kháng Dị Giáo".

"Kháng Dị Giáo" có tác dụng tăng khả năng phòng thủ đối với những đòn tấn công trực tiếp lên linh hồn, còn "Miễn Nhiệm Dị Giáo" thì hoàn toàn bỏ qua chúng.

Nghĩa là từ đây, nếu có kẻ thù nào dùng đòn tấn công "Ma Pháp Dị Giáo" với tôi thì tôi không phải lo.

『Kết Án: Gây ra sát thương không thể tránh, tỉ lệ với số lượng tội ác tổng thể của cả đời lên linh hồn của những ai đã tích tụ tội ác bên trong hệ thống』

Oa.

Vây nghĩa là một đòn tấn công tăng sát thương tùy vào mức độ tội lỗi của đối phương.

Đáng sợ nhất là việc không thể tránh được.

Nhưng giống như "Địa Ngục" vậy.

Tôi không nghĩ mình dùng được nó.

Mặc dù tôi cũng đã cố thử, nhưng đúng như tôi nghĩ, nó không dùng được.

Có thể đơn giản là vì không có mục tiêu nên nó không kích hoạt, nhưng tôi nghĩ là nó chắc chắn không dùng được.

Ngay cả khi "Kết Án" không dùng được thì tôi vẫn có cực kì nhiều lợi ích.

Mặc dù "Cấm Kị" lại lên cấp, nhưng ngoài việc đứng nhìn sự việc phát triển thì tôi không làm được gì cả.

Miễn sao tôi không chết bất đắc kì tử khi "Cấm Kị" lên cấp 10 thì tôi không ngại việc nó lên cấp.

Nhưng mà, chỉ số của tôi tăng một lượng lớn và skill của tôi đều đã tốt hơn.

Không phải tôi là người mạnh nhất rồi sao?

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

K1: Con Gái Công Tước

[Sensei, hôm nay không phải cô nói hơi quá sao?]

[Không, không hề]

[Gọi ánh mắt của Sue là sát ý là hơi quá rồi, hơn nữa đâu phải Shun sử dụng "Giám Định" với ý xấu đâu]

[Katia cũng vẫn còn là một người ngây thơ. Em có biết đe dọa người khác cũng được coi như là sát ý ở những khu vực nguy hiểm không?]

[Có thật là thế không...]

[Đặc biệt, "Giám Định" không nên được sử dụng một cách vô ý. Nếu người kia cũng có "Giám Định" hay có trực giác tốt thì họ sẽ biết rằng họ đang bị giám định. Lần đầu gặp Potimas các em có cảm giác khó chịu không?]

[A, cảm giác khó chịu đó, ra đó là cảm giác bị giám định]

[Đúng thế, tùy vào tình hình thì chỉ cảm giác đó là đủ để xác nhận đối phương có ý định tốt xấu ra sao rồi. Mà, đặc biệt là ở khu vực nguy hiểm thì tốt nhất cứ nghĩ bất kì ai không phải là đồng đội đều là kẻ thù, nhưng chuyện đó tạm thời không liên quan]

[Tùy vào tình hình, cứ giết trước tính sau?]

[Đúng thế]

[Vậy là Sensei]

[Vì tiếp tục hỏi đáp xa hơn nữa không có lợi gì cho cả hai chúng ta, nên hãy tạm thời ngưng đi. Mặc dù cô đã nói thế nhưng với Katia-chan giỏi suy đoán nên em cũng biết câu trả lời rồi]

[Vậy sao? Như thế là em biết Sensei đã làm nhiều chuyện tới mức nào rồi]

[Chính là thế]

[Và, bây giờ chúng em có thể gặp những học sinh mà Sensei đã cứu rồi được không?]

[Không thể]

[Tại sao?]

[Sensei không nói được]

[Nè Sensei.

Có thật là có 12 người đang được bảo vệ không? Làm sao cô tìm được họ trong thế giới rộng lớn này? Ngay cả việc đó mà em cũng không biết được thì em khó mà tin rằng họ còn sống]

[Nếu Sensei nói một lời nào dối trá thì Sensei sẽ nuốt một ngàn mũi kim. Mặc dù cách làm phải được giữ bí mật nhưng mà số lượng được bảo vệ và được tìm thấy là chính xác không sai chút nào]

[Vậy, còn những người chưa được tìm thấy thì sao? Sensei xin hãy trả lời em thật tình. Trong số 6 người còn lại thì có ai là thực sự không thể được tìm thấy?]

[...Hai người. Bốn người còn lại đã được xác nhận là đã chết]

[... Thật là vậy sao?]

[Xin lỗi]

[Đó không phải là chuyện Sensei phải xin lỗi. Cho em hỏi được không? Tên những người đã chết]

[Hayashi Kouta-kun, Wakaba Hiiro-san, Kogure Naofumi-kun, Sakurasaki Issei-kun. Là bốn người này]

[...ra là vậy. Nhưng như thế có nghĩa là cuộc tìm kiếm xem như đã kết thúc]

[Chúng tôi vẫn đang cố gắng tìm kiếm hai người còn lại]

[Này, tại sao tộc Elf lại giúp đỡ cuộc tìm kiếm nhiều như thế? Mặc dù Sensei đã giải thích tình huống cho họ rồi nhưng thực sự họ có đáng tin không?]

[Về chuyện đó, Sensei chỉ có thể xin em tin tưởng mà thôi]

[Có nhiều bí mật cần phải giữ vậy thật sao?]

[Đó cũng là một bí mật]

[Em không phải là một người tin tưởng người khác dựa vào trực giác như Shun. Em muốn tin Sensei, nhưng cho đến khi Sensei không còn giữ bí mật nào nữa thì em không thể tin tưởng Sensei từ tận đáy lòng được]

[Sensei đồng ý với cách nghĩ đó, Shun thực sự là quá cả tin]

[Đúng thế. Vì thế có những lúc em nghĩ là em phải ở cạnh cậu ấy]

「Ô? Ồ ồ? Cái này, mặc dù chưa phải là mầm, nhưng hình như có hạt giống rồi nhỉ? Nếu như thế thì rất thú vị đây」

「Ế? Cô nói gì vậy? Sensei, cái nụ cười đáng khinh đó là sao hả? Vì ngoại hình lúc này của Sensei là một bé dễ thương mà lại nở nụ cười đáng khinh đó thì em sẽ thấy khó chịu lắm đó」

「Trời phạt!」

「Gaha!?!」

* * * * *

「Katia」

「Chuyện gì thế?」

「Mối quan hệ của Katia và Nii-sama là như thế nào?」

「Chúng chị là bạn. Có sao không?」

「Nói dối. Hai người không phải chỉ là bạn đúng không? Người Elf tự xưng là Sensei đó cũng vậy. Thánh Nữ và Kiếm Vương kế tiếp cũng vậy. Mọi người là như thế nào?」

「Đó có phải là chuyện em muốn nghe chị nói ra không?」

「Ý chị là sao?」

「Liệu câu trả lời em muốn có có phải là từ miệng chị không?」

「Chuyện đó...」

「Em nên tự mình hỏi Shun đi. Ngay cả khi em nghe câu trả lời chị nói ra em cũng sẽ không cảm thấy thỏa mãn đâu」

[Có lẽ là thế]

[Chị cũng hiểu cảm giác của em hiện tại. Thế nên, chị nghĩ là em trực tiếp hỏi người em muốn hỏi nhất thì tốt hơn]

[... Em hiểu rồi. Xin lỗi. Và, cảm ơn]

[Không có chi]

[Mặc dù mình đã đổ hết trách nhiệm cho cậu ta nhưng chắc không sao. Từ đầu thì đây là vấn đề của hai anh em đó. Mặc dù mình không liên quan nhưng mình lại bị liên quan. Ừ, mình không liên quan, không liên quan tới việc này... ngày mai mình sẽ nói điều này với Shun]

* * * * *

[Ooshima-kun, tại sao cậu lại vào sử dụng phòng thay đồ nữ như đây là chuyện hiển nhiên thế?]

[Ế?... A. Xin lỗi. Vì mình đã sống ở đây một khoảng thời gian dài rồi, nên mình chưa nghĩ về chuyện đó bao giờ. Nếu Hasebe-san thấy ngại thì lần sau mình sẽ thay đồ sau, hoặc là thay đồ ở chỗ khác cũng được]

[Ế, à, ừm]

[Phản ứng kì lạ đó là sao?]

[À, ừ. Mình không nghĩ là cậu lại phản ứng bình tĩnh như thế. Những lúc thế này không phải người ta thường sẽ luống cuống cố giải thích sao?]

[Không, sau khi mình hồi sinh lại thì mình không còn thấy bất kì sự hứng thú nào với cơ thể của con gái nữa. Có cảm giác như sự ưa thích của mình lúc còn là con trai chỉ là một lời nói dối. Thế nên, mình không thấy tội lỗi gì cả khi nhìn cơ thể của con gái]

[Hế. Cậu không cảm giác xấu hổ gì sao?]

[Khi hồi sinh làm con gái của Công Tước thì việc tắm gội tới thay đồ tất cả đều được hầu gái làm giúp mình đó? Cảm giác xấu hổ của mình đã bay đi đâu đó rồi]

[R-ra là vậy. Có vẻ cuộc sống của cậu khá khó khăn]

[À. Thế nên cuộc sống ở kí túc xá rất thoải mái. Mình nghĩ các oujo-sama khác đều sẽ than phiền vì không có cuộc sống khi có hầu gái phục vụ]

[A. Mình cũng nghĩ thế]

[À, ừm, vậy sao? Mình có nên thay đồ ở chỗ khác không?]

[A, hmm. Sau khi nghe câu chuyện của Ooshima-kun thì mình nghĩ không sao hết. Chỉ cần mình phải quen với việc này thôi nên tạm thời không sao cả]

[Thật sự ổn không?]

[Un. Với tư cách là senpai của cậu ở vai trò làm con gái, mình sẽ hướng cậu tận tình mọi chuyện. Cứ tin tưởng mình!]

[Đ-đừng quá nghiêm khắc là được.]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 91: "Kiểm Định"-San, Cậu Đã Là Một Đối Thủ Đáng Gờm

A, bây giờ khi mà "Kháng Dị Giáo" đã biến thành "Miễn Nhiễm Dị Giáo" rồi, vậy cơn đau đầu từ "Kiểm Định" sẽ biến mất đúng không?

Nó là một đòn tấn công thuộc tính Dị Giáo đúng không?

Ý là, chỉ tôi gọi nó là đòn tấn công thôi, nhưng mà coi như cùng bản chất đúng không?

Cơn đau mà ngay cả "Giảm Đau Đớn" cũng không chịu nổi thì nó không phải là cơn đau đầu bình thường.

Nếu thuộc tính tấn công của Dị Giáo trong skill "Kiểm Định" bị vô hiệu thì cơn đau đầu cũng sẽ biến mất nhỉ?

Không thử thì không biết.

Hít, hà.

Tốt!

"Kiểm Định", kích hoạt!

...Waaa

Thật vi diệu.

Thật là khó tin.

Mặc dù trước đây tôi không để ý vì toàn bị đau đầu, nhưng khi không có cơn đau thì thực sự đây là một skill rất tốt.

Không có cơn đau đầu nào khi tôi sử dụng "Kiểm Định".

Thực ra là có, nhưng đa phần tôi có thể dùng "Giảm Đau Đớn" để lờ nó đi.

Cơn đau đầu này dường như là cảm giác nhức đầu quá mức sau khi dùng não quá nhiều.

Lượng thông tin từ "Kiểm Định" thực sự là nhiều đến mức đó.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV8』 đã trở thành 『Quá Trình Tính Toán LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV6』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV7』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiểm Định LV7』 đã trở thành 『Kiểm Định LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Mở Rộng Thần Thức LV1』 》

Có vẻ như tôi vừa có skill lên cấp, nhưng kiểm tra sau cũng được.

Tạm thời tôi muốn tận hưởng cảm giác này.

Tôi mừng là đã dùng được "Kiểm Định" rồi.

Nhưng tôi vẫn cảm giác bị quá tải bởi lượng thông tin từ "Kiểm Định".

Từ những khu vực mà tôi có thể thấy được, toàn bộ thông tin đều hội tụ lại.

Dòng chảy ma lực, tình trạng của vật chất, dòng chảy của không khí, nhiều thông tin chảy vào đầu tôi liên tục.

Tôi dường như có cảm giác siêu việt mọi thứ.

Mọi thứ đều được hiểu một cách rõ ràng.

Những thông tin bình thường tôi không tài nào hiểu được đã có thể hiểu được một phần nhờ skill này.

Cái "một phần" tôi đã hiểu được có thể nói là nhìn được một góc nhỏ của sự thật về vũ trụ. Nó là một lượng thông tin cực kì khổng lồ.

Chỉ trong một khu vực nhỏ này tôi đang thấy mà đã như thế.

Tôi một lần nữa lại hiểu ra sự vĩ đại và rộng lớn của thế giới này.

Đệt, tôi suýt khóc rồi, mặc dù chưa hiểu gì cả.

Thực ra không rõ là mắt nhện có chảy nước mắt hay không.

Hãy tạm ngừng sử dụng "Kiểm Định" nào.

Phù.

Thật là tuyệt vời.

Tôi tự hỏi cảm giác không hiểu này là như thế nào.

Nếu như so sánh, có lẽ đây hơi giống như cảm giác tuyệt vời khi nhìn lên bầu trời đêm đầy sao.

Là một cảm giác rất gần gũi nhưng lại xa vời.

A, tôi muốn tận hưởng cảm giác này thêm nữa, nhưng bây giờ phải quay lại với thực tế.

"Kiểm Định" đã kích hoạt thành công.

Nếu vậy tôi có nên luôn luôn để mở "Kiểm Định" từ đây trở đi không?

Hừm...

Nhưng mà vì nó quá hiệu quả nên nó cũng bất tiện.

Vì tôi hiểu quá nhiều nên đầu óc của tôi cũng luôn bị xao nhãng, nên có khi tôi sẽ không tập trung vào chiến đấu được.

Nhưng mà nếu tôi cố gắng thì tôi có quen với nó không?

Tạm thời thì tôi chỉ có thể kích hoạt nó thôi, nhưng tôi đã quen được với "Giám Định"-sama mặc dù lúc đầu thì sử dụng là đã thấy chóng mặt rồi, nên hẳn là tôi cũng sẽ quen được với "Kiểm Định" nếu tôi liên tục sử dụng nó.

Ban đầu thì có lẽ sẽ hơi nguy hiểm, nhưng từ giờ trở đi hãy cứ liên tục sử dụng "Kiểm Định" đi.

Khi liên tục dùng thì những skill khác cũng liên tục tăng cấp nên như thế này là tốt nhất cho tương lai.

Vậy nên, "Kiểm Định", lần nữa nào.

Fuwaa.

Thật vi diệu.

Bây giờ không phải là lúc để thấy nhỏ bé.

Hãy kiểm tra thử skill mới lên cấp nào.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV7』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Mở Rộng Thần Thức LV1』 đã trở thành 『Mở Rộng Thần Thức LV2』 》

Vừa nghĩ đến là skill lại lên cấp nữa.

Skill này là gì nhỉ?

Nghĩ kĩ thì cái "thần thức" này cũng xuất hiện trong mô tả của skill "Điền Tĩnh".

Hình như là mô tả skill nói rằng nó được "mở rộng" ra nhỉ?

Skill này càng mở rộng thêm nhỉ?

Nghĩa là, thần thức của tôi đang được mở rộng rất nhiều nhỉ?

Mà thôi, cứ Giám Định nó là xong.

『Mở Rộng Thần Thức: Thần thức được mở rộng』

Tên y như tác dụng.

Không sao.

Có "Giám Định"-sama đáng tin ở đây!

Giám Định hai lần nào!

『Thần Thức: Khu vực sâu thẳm trong linh hồn mà mỗi sinh mạng sở hữu. Nguồn cội của sự sống, và cũng là chỗ dựa cuối cùng của sinh mạng』

Hmm?

Tôi không hiểu.

Tôi chỉ hiểu nó là một phần quan trọng trong linh hồn mà thôi, khi nó được mở rộng thì có chuyện gì xảy ra?

Hmm?

Nói chung là, không biết tác dụng.

Mặc dù skill của tôi lên cấp là tốt, nhưng mà tôi không thấy tác dụng gì cả.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV9』 đã trở thành 『Quá Trình Tính Toán LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Quá Trình Tính Toán LV10』 đã tiến hóa thành 『Tính Toán Cao Tốc LV1』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kiểm Định LV8』 đã trở thành 『Kiểm Định LV9』 》

Hình như cấp độ skill lên hơi nhanh thì phải!?

"Quá Trình Tính Toán" lên cấp tối đa rồi.

Tiến hóa thành "Tính Toán Cao Tốc".

Hoàn toàn là một skill cao cấp hơn.

Lúc đầu thì thứ tôi muốn từ "Kiểm Định" là khả năng xác định kẻ địch.

Nhưng vì khả năng xác định kẻ địch của tôi quá tốt nên trước giờ tôi đã sống sót mà không cần dùng "Kiểm Định".

Bây giờ, khi đã có "Kiểm Định" tôi có thể nói mình đã trở nên hoàn hảo.

Có thể nói bất kì đòn tấn công bất ngờ nào đều vô dụng với tôi!

Tôi sẽ không dính một đòn đánh lên đâu!

Tiếp theo tôi muốn có khả năng dùng "Nhận Thức Ma Pháp ".

Nếu tôi hiểu đúng thì dùng skill này cùng với "Điều Khiển Ma Pháp " thì tôi có thể dùng ma pháp.

Nghĩa là tôi đã có thể dùng "Ma Pháp vs" và "Ma Pháp Dị Giáo" mà tôi đã có từ lâu rồi.

Nhưng mà, điểm skill!

Chết tiệt!

Tôi không hối hận việc học "Điềm Tĩnh", nhưng không có điểm skill vẫn quá khổ sở.

Tôi muốn để dành điểm skill để học ma nhãn!

Làm sao đây?

Tôi muốn học cả hai!

Kuaa!

Tôi biết đây chỉ là lo lắng kiểu nhà giàu mới nổi, nhưng mà tôi phải chọn skill nào!?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Lần Nữa Tôi Lại Cắt Đứt Một Thứ Vô Dụng.

Ồ, quái vật kia.

Trong tầm nhìn của tôi, có hai con cá ngựa đang vui vẻ bơi trong dung nham.

Nhưng mà chỉ là trong tầm nhìn thôi, còn "Kiếm Định"-san nói là trong dung nham có một con cá trê nữa.

Con cá trê bơi trong dung nham, không thèm để ý mấy con cá ngựa.

Fumu.

Tại nó là quái vật cùng dòng tiến hóa, nên việc nó ở chung với nhau không lạ cho lắm.

Hai con cá ngựa, một con cá trê.

Trước khi tiến hóa thì tôi sẽ hơi ngại chúng, nhưng bây giờ đã tiến hóa rồi, tôi muốn biết khả năng chiến đấu của mình đang ở mức nào.

Hơn nữa, tôi đây vĩ đại tới mức giết được con lươn trước khi đã tiến hóa, nên có thể nói phiên bản chưa tiến hóa của con lươn chỉ là ruồi muỗi mà thôi.

Tôi không nghĩ mình sẽ thua.

Fuhehe.

Nên, hãy dùng chúng làm chuột thí nghiệm cơ thể mới và skill mới của tôi nào.

Đầu tiên, đánh lén.

Ném đá như bình thường thôi.

Lần này thì tôi không dùng độc.

Tôi muốn biết chỉ ném đá thôi thì sẽ gây bao nhiêu sát thương.

Lần trước là giảm từ 5-6 HP, giờ chắc là 10 HP nhỉ?

Vậy nên, Konna hazu wa!

...Có ai biết tôi vừa nói gì không nhỉ?

Súy-, dính, nó dính rồi?

Có một âm thanh rộn người vang lên và viên đá nổ tung.

Là nổ tung luôn đó, hiểu không?

Thành bụi luôn.

Con cá ngựa nó chìm luôn vào dung nham rồi, nó chết rồi à?

À, nó trôi lên lại rồi.

Uo!?

Nó mất khoảng một phần ba HP.

Thật hả?

A, một trái cầu lửa đang bay tới đây.

Chậm!?

Ế, cái này, thiệt hả?

Một đường thẳng?

Không phải là bóng xoáy hay là bóng trườn à?

Quá chậm nếu so với con lươn.

Nếu thế này thì vừa ngâm nga vừa né cũng được.

Mà tôi không ngâm nga ra nhạc được.

Thật hả?

Tôi ngạc nhiên về việc mình mạnh thế này.

Tôi phải làm gì đây?

Nếu thế này thì chỉ ném đá thôi là tôi thẳng chắc rồi.

Nhưng mà nếu chúng chết trong dung nham thì sao tôi lấy xác chúng được.

Mặc dù tôi có thừa thể lực nhờ "Ăn Nhiều", nhưng tôi vẫn muốn tăng lượng dự trữ.

A, con cá trê cũng ngoi lên rồi.

Hmm?

Nó sẽ hỗ trợ bọn cá ngựa hả?

Dù sao cũng là cùng dòng tiến hóa, giúp đỡ nhau là bình thường.

Con cá ngựa cũng thế, thường thì chúng sẽ đi lẻ, nhưng nếu có đồng đội bên cạnh thì chúng sẽ hợp tác với nhau.

Trường hợp tệ nhất là nếu có một con lươn hợp tác với bọn này.

Tôi không muốn chuyện đó xảy ra.

Tôi né trái cầu lửa của con cá trê.

Un.

Chậm.

Nhanh hơn và to hơn của con cá ngựa.

Nhưng vẫn quá chậm so với của con lươn.

Tôi vừa né vừa suy nghĩ mấy chuyện nhảm nhí về tình đồng đội các kiểu.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Nghĩ Song Song LV8』 đã trở thành 『Ý Nghĩ Song Song LV9』 》

A.

Những thứ nhảm nhí tôi đang nghĩ tới trong lúc đang chiến đấu.

Tạm thời tôi sẽ tiếp tục né tránh trong khi chúng dùng hết MP.

Mặc dù cứ ném đá cho chúng chết cũng được, nhưng tôi muốn lấy xác.

Nên, tôi sẽ giết chúng sau khi chúng lên bờ.

A, mặc dù bọn cá ngựa sẽ chết nếu tôi tấn công chúng, nhưng con cá trê chắc không sao nhỉ?

Nói thiệt là, ba trái cầu lửa cùng lúc cũng không dính tôi được.

Vì tôi chỉ né thôi thì dễ quá, nên ném đá luôn thì tốt hơn vì "Ném" và "Chính Xác" sẽ tăng độ thông thạo.

Vậy nên, một lần nữa, Konna hazu wa!

Lại dính.

Un.

Đúng là con cá trê có khác.

Không giảm bao nhiêu HP cả.

Khả năng phòng thủ của nó khá cao.

Nếu chỉ tính khả năng phòng thủ thì nó cao ngang tôi rồi.

Khoan.

Nếu nói vậy, nghĩa là khả năng phòng thủ của tôi đã trở nên cao hơn cả của con cá trê.

Nghĩ kĩ lại, thật sự là rất khó tin!

Cơ thể nhện yếu đuối này lại mạnh hơn cơ thể cá trê đầy vảy cứng.

Là một bí ẩn của thế giới này.

Trong lúc tôi đang suy ngẫm về những thứ vô vị thì một trong hai con cá ngựa đã hết MP.

Tên ngốc đó chậm chạp bò lên bờ.

Sau khi bị né nhiều lần như thế thì phải hiểu rõ sự khác biệt về sức mạnh giữa hai ta chứ?

À khoan đã.

Tôi vừa nghĩ tới một chuyện không hay.

Nếu con cá trê cảm thấy thắng không nổi thì nó sẽ bỏ chạy nhỉ?

Hoàn toàn không được.

Mặc dù bình thường sẽ là 「Thôi, kệ」 nếu cá ngựa bỏ chạy, nhưng cá trê, mi thì không được.

Tôi sẽ không cho phép chuyện đó

Chắc chắn, chắc chắn không.

Này tên kia.

Vẻ mặt sợ sệt đó là sao hả?

Không có gì đáng sợ hết, biết không?

Nên, cứ leo lên bờ nhanh nào.

Đừng lo, an toàn lắm.

Không đáng sợ chút nào.

Chờ đó!

Đừng có bỏ chạy, tên ngốc này!

Mi đang ngáng đường đó, cá ngựa!

Tôi quơ lưới liềm ở chân trước của tôi lên chém con cá ngựa đang cản đường tôi.

Người của nó bị cắt làm đôi.

Hả?

Ếeeeeeee?

Tôi vừa làm chuyện gì?

Cái lưới liềm này thật tuyệt.

Hình như, đây là con quái vật đầu tiên tôi trực tiếp giết bằng tay thì phải.

Nhanh quá nên tôi không cảm thấy mình đã làm gì cả.

Khoan lo việc đó, CÁ TRÊ!

A-ah...

Nó bỏ chạy rồi.

Con cá trê của tôi...

Bữa ăn ngon của tôi...

Con cá ngựa còn lại cũng bò từ dung nham lên.

Hãy lấy nó mà trút giận nào.

Đầu tiên, tôi sẽ thử dùng Độc Yếu có thuộc tính tê liệt.

Tôi chạy tới kể bên con cá ngựa đang chuẩn bị lao tới trước.

Rồi dùng "Tổng Hợp Độc" lên đầu cái tên đang bị đứng hình không hiểu chuyện gì đang xảy ra

Ô?

Ồ!

Nó đang bị tê nè.

Vậy ra đây là tê liệt.

HP của nó cũng giảm kha khá.

Gần bằng ném một viên đá.

Tại sao?

À, Độc Yếu cũng là độc, nên có sát thương.

Nhưng mà, tôi đã giảm sức sát thương của Độc Yếu để kiểm tra tác dụng tê liệt rồi.

Sao vẫn còn nhiều sát thương vậy?

Lượng sát thương độc gây ra cũng tính dựa vào chỉ số à?

Nếu Độc Yếu đã thế này.

Độc Nhện Chết Người đủ sức giết chết con lươn thì ra sao?

...Nghĩ thôi cũng thấy sợ rồi.

Khả năng chiến đấu của tôi tăng cao hơn tôi tưởng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 93: Cái Thứ Kéo Dài Xuyên Qua Một Tầng

Caaaá Treeeeeê.

Mi đâu rồi?

Ra đi nào.

Khi tôi đang đi lòng vòng như thế thì tôi chợt thấy một thứ.

Nói đúng hơn là, nó nằm chình ình ngay đó.

Tìm thấy được thứ này không khó tí nào, nó quá nổi bật mà.

Một cái lỗ cực kì bự.

Cái hố mà tôi rớt từ Tầng Thượng xuống Tầng Hạ ấy.

Cái hố này to hơn cả thế.

Nó nối phía trên với phía dưới.

Ừ, cái hố này nối lên trên.

Tôi nghĩ là nếu tôi leo lên thì tôi sẽ ở Tầng Thượng, còn leo xuống thì sẽ xuống Tầng Hạ.

Mặc dù đã nghĩ về chuyện đó, nhưng cuối cùng tôi bỏ qua cái hố này.

A, tôi không đùa đâu.

Mặc dù tôi rất tiếc đó không phải là trò đùa, nhưng tôi sẽ bỏ qua cái hố này.

Những thứ như cảm giác tiếc nuối không là gì, vì "Kiếm Định"-san đã nói tôi biết cái hố này nguy hiểm.

Đó là lí do.

Ngay khi tôi nhìn thấy cái hố thì tôi đã có cảm giác đó.

"Cái hố này, không hay", đó là cảm giác ngay lập tức xuất hiện.

Nên, để tránh việc đi tới gần cái hố, tôi đang đi đường vòng và tiếp tục tiến lên.

Không tốt tí nào.

Là một dạng điềm báo rằng tôi sẽ bị thương nếu dám đến gần.

Đây là cảm giác xuất hiện nay sau khi tôi đang nghĩ mình đã MẠNH rồi ngay sau khi tiến hóa.

Đúng thế.

Trước giờ mỗi khi tôi hồ báo là có chuyện không hay xảy ra.

Chuyện tốt lành không bao giờ xảy ra khi tôi hồ báo.

Tôi nhớ rõ lắm.

Tôi sẽ không đến gần.

Tôi chắc chắn sẽ không đến gần.

Tôi không biết luật đà điều là gì.

Tôi không phải là diễn viên hài.

Trong lúc đang nghĩ những chuyện như thế thì tôi đang đi đường vòng.

Và rồi, ở ngay chỗ mà cái hố chỉ xuất hiện ngay trong tầm mắt, "Kiểm Định"-san thông báo độ nguy hiểm tối đa.

Như phản xạ tôi né trong bóng của một tảng đá.

Nhìn từ xa, từ phía trên của cái hố, cái đó xuất hiện.

Một thứ dù tôi ở xa thật xa tôi vẫn thấy rõ nó.

Một cơ thể đen như mực.

Tám con mắt đỏ rực như phát sáng.

Tám chiếc chân đi dọc trên tường.

Ở ngay đầu mỗi chân là năm chiếc móng vừa dài vừa sắc, như bàn tay của một con người.

Và bộ hàm có vẻ như có khả năng nuốt được mọi thứ.

Ở đó là một con quái vật.

Không phải là loại quái vật nhảm nhí ở đâu cũng thấy, chính là con quái vật có thể so sánh với ác quỷ.

Không có một con tép riu nào đáng gọi là đối thủ của nó cả.

Một sự khác biệt về chất có thể thấy rõ rệt như lúc tôi gặp con Rồng Đất.

Tôi hơi thất vọng là "Giám Định"-sama ở ngoài vùng tác dụng.

Nếu có thì chắc chắn tôi sẽ cười vì sự khác biệt giữa chỉ số hai bên.

Này, tôi nhìn đúng mà nhỉ?

Là mẹ tôi đó.

Là lần thứ hai tôi thấy con nhện khổng lồ khủng khiếp này.

Một tồn tại quá mức bất ổn, không thể nào nó lại bò vòng vòng như dạo chơi được.

Nếu nó làm thế thì tôi coi như chết chắc.

Đây chính xác là người mẹ tôi thấy khi vừa sinh ra.

Người mẹ ấy đang bò xuống thật chậm rãi.

Với cách di chuyển cực kì vương giả, cứ như nó chính là vua ở trong khu vực mê cung này.

Nói thật, tôi không nghĩ có con quái vật nào đủ sức cản đường của Mẹ.

Với sức mạnh hiện tại của tôi thì tôi không thể nói được gì chính xác vì tôi không rõ lắm mức độ sức mạnh tối đa, nhưng tôi nghĩ ngay cả con Rồng Đất cũng không thắng nổi Mẹ.

Tôi cực kì muốn giám định thử Mẹ, nhưng mà đó chính là một hành động mang tính tự sát.

Tò mò làm chết mèo.

Vì tôi là một con nhện, nên tôi sẽ không để mình chết.

Lúc đầu tôi đã có suy nghĩ rằng Mẹ quá mạnh để sống ở khu Tầng Thượng, nhưng hóa ra nó luôn di chuyển giữa các Tầng như thế này.

Vậy nó chỉ đơn giản là vô tình lên Tầng Thượng thôi.

Thường nó sẽ sống ở Tầng Hạ hoặc Tầng Cuối.

Ngay cả những con quái vật mạnh mẽ ở Tầng Hạ cũng không có vẻ gì là đủ sức chiến đấu với Mẹ.

May là tôi đã không tới gần cái hố để làm trò.

Đây không phải là phạm trù tôi thắng nổi hay không.

Đây là trường hợp giống như với con Rồng Đất, tôi sẽ chết ngay lập tức nếu tôi bị đánh dấu.

Nếu tôi di chuyển chỉ một chút thôi là tôi sẽ gặp ác mộng.

Và rồi, Mẹ ngừng di chuyển.

Vì lí do nào đó nó đã ngừng, rồi nhìn về một hướng.

Nó chậm chạp há miệng ra, nhìn về hướng đó.

Ngay lúc đó, cả thế giới rung lên.

Không phải là cảm giác rung lên khi có va chạm, mà thực sự là thế giới đã rung lên.

Cả mê cung dường như đang gào thét vì cú sốc đó.

Nếu diễn tả thành hiệu ứng âm thanh thì là *chudoon*, *guragura*.

Đòn tấn công đó là gì? Nó hoàn toàn vượt khỏi tầm hiểu biết của tôi.

Nhưng tôi biết một thứ, ngay trước mắt tôi, nơi lẽ ra có một hồ dung nham nhỏ, bây giờ có một cái hố lớn to hơn cả cái hồ.

Tôi không còn khả năng biết được ở chỗ đó vốn có thứ gì rồi.

Tôi đã bị Mẹ nhìn thấy chưa? Hay là tôi đã làm gì làm nó tức giận?

Những con quái vật tội nghiệp trong đó, bây giờ đến cả bụi cũng không còn

Dung nham lại chảy vào trong cái hố mới.

Chắc chắn trong tương lai sẽ có một hồ dung nham lớn hơn trước đây được tạo ra.

May là tôi không phải là mục tiêu của đòn tấn công đó.

Nếu bị đánh có lẽ tôi đã chết mà không biết tại sao.

Tôi cố gắng ẩn đi bản thân một cách tuyệt vọng để Mẹ không để ý đến tôi.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ẩn Thân LV7』 đã trở thành 『Ẩn Thân LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Im Ẩng LV1』 đã trở thành 『Im Ẩng LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV7』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV8』 》

Và rồi, Mẹ từ từ biến mất xuống cái hố lớn kia.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn, Vậy Hãy Nhắm Mục Tiêu Lên Núi Cao Hơn

Nai wa.

Mẹ à, như vậy là nai wa.

Có con quái vật nào đủ sức thắng tồn tại như thế không?

Nếu thắng được thì người đó sẽ ngay lập tức được gọi là anh hùng đó.

Không.

Núi cao còn có núi cao hơn.

Mặc dù ngon núi này hơi quá cao tới mức cao hơn là không tưởng tượng được.

Lần gặp gỡ Mẹ này hẳn là ý trời.

Là kêu tôi không nên quá hồ báo đúng không? Hai~

Nói thật thì, dù là Mẹ hay là Rồng Đất thì tôi nghĩ mình hiện tại cũng không có chút cơ hội thắng nào cả.

Hai tồn tại khủng khiếp nằm ở mức độ chỉ gặp mặt là có thể chết bất kì lúc nào.

Tới mức thậm chí cố gắng bỏ chạy trước khi chiến đấu cũng khó.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kiếm Định LV1』 đã trở thành 『Kiếm Định LV2』 》

Ể?

Thật à?

"Kiếm Định"-san lên cấp tối đa rồi?

Hử?

Không mà nó không tiến hóa hay trích thêm skill nào ra cả.

Ểeeeeee.

Hình như hơi bất công?

Tôi đã phải chịu khổ vì "Kiếm Định"-san nhiều lắm đó.

Dĩ nhiên cái lợi cũng cực kì nhiều nhưng mà nói thật lòng thì tôi muốn thêm nữa.

Nếu không đủ sức để đánh bại được Mẹ thì ít ra tôi muốn đủ sức để bỏ trốn.

Thật đó hả, không có gì khác?

《Za,.....Zaa,...》

Hử?

Mới vừa rồi là gì thế?

... Tôi tưởng tượng ra à?

Mà, giờ có đòi hỏi cũng không được gì.

Chỉ có tự mình trở nên mạnh hơn là giải pháp đơn giản và chắc chắn nhất.

Nếu tôi cứ tiếp tục càng ngày càng mạnh hơn mà không quá hồ báo thì có lẽ sẽ có ngày tôi trở thành một tồn tại vượt qua lẽ thường như thế.

Đã quyết định rồi thì hãy tập trung hết sức để mạnh hơn nào.

Đầu tiên là phải lên cấp.

Từ đây trở đi tôi sẽ chủ động đi săn quái vật thật nhiều.

Ngay sau khi vừa tiến hóa tôi đã săn hai con cá ngựa.

Vì tôi được kinh nghiệm thưởng từ skill "Kiêu Hãnh" nên theo tôi nghĩ thì mình sẽ sớm lên cấp thôi.

Mỗi khi cấp độ bị reset sau khi tiến hóa thì lượng kinh nghiệm cần để tiến hóa cũng bị reset tới một mức nào đó.

Sau khi tiến hóa thì việc lên cấp sẽ nhanh hơn trước đó.

Mặc dù tôi nói nhanh hơn, nhưng so với lần đầu tôi cấp 1 thì lúc đó nhanh hơn nhiều.

Nên tôi nghĩ là lượng kinh nghiệm cần để lên cấp cũng có bị reset, nhưng không hoàn toàn.

Dựa vào kinh nghiệm của tôi thì sau khi giết một con quái vật nữa tôi sẽ lên cấp.

Thực ra là, nếu như lúc tôi giết hai con cá ngựa xong mà tôi lên cấp luôn tôi cũng không ngạc nhiên.

Nếu tôi giết một con quái vật cấp cá trê hẳn là tôi có thể nhảy một lần hai cấp.

Tạm thời thì việc lên cấp sẽ diễn ra sau khi tôi tìm được một con quái vật.

Tiếp theo là skill.

Mỗi khi di chuyển tôi vẫn luôn liên tục nâng cấp skill

"Giám Định"-sama, có. "Kiểm Định", có. "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" cũng thế.

Mặc dù giờ "Kiểm Định" đã lên cấp tối đa nhưng tôi vẫn còn nhiều skill khác để nâng cấp.

Tôi sẽ giữ cho "Kiểm Định" luôn bật trong lúc chờ toàn bộ skill của tôi lên cấp tối đa.

Tôi cũng sẽ bắt đầu thử tăng cấp cho các skill có thể tăng trong lúc di chuyển ngoài những skill trên.

An toàn nhất là các skill năm giác quan.

Miễn sao tôi căng mắt ra mà quan sát và cố ngửi mọi thứ trong lúc đi thì chúng sẽ lên cấp.

Ngoài ra còn vài skill sắp lên cấp tối đa, nên tôi sẽ bắt đầu từ chúng.

Và, một cái nữa.

Tôi không muốn vừa đi vừa tập skill này, phải tìm một chỗ để nghỉ rồi tôi sẽ từ từ cho nó lên cấp.

Là skill "Điều Khiển Ma Pháp".

Vì lí do là không cần dùng điểm skill thì vẫn có khả năng có được độ thông thạo cho skill và rồi học được nó.

Nếu vậy tôi sẽ để dành điểm skill cho những skill dạng Ma Nhân, vì tôi không biết làm sao để tăng độ thông thạo cho chúng, và tôi sẽ tự mình học skill "Điều Khiển Ma Pháp".

Nhờ vào "Kiểm Định"-san, tôi có thể dùng "Nhận Thức Ma Pháp" không vấn đề gì.

Nếu tôi hết sức tập trung vào đó thì tôi có thể nhận ra được dòng chảy của Ma Pháp.

Sau đó chỉ cần cố gắng thử điều khiển hoặc ra sức điều khiển nó thì tôi sẽ có thể nhận được độ thông thạo cho skill.

Sau khi có được skill rồi thì tôi có thể bắt đầu tập những Ma Pháp mà tôi hằng mong ước.

Nhưng mà mục tiêu chính vẫn sẽ là rời khỏi Tầng Trung và trở lại Tầng Thượng.

Việc học skill và lên cấp chỉ là việc làm trong lúc đạt mục tiêu cuối.

Nghĩa là tôi không cần phải dừng lại chỉ để làm như thế.

Nên tôi sẽ chỉ học những gì tôi có thể khi đang di chuyển mà thôi.

Tầng Trung không phải là một khu vực thích hợp để tôi làm nhà ở.

Không được quên chuyện đó.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV1』 đã trở thành 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV2』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tiên Đoán LV1』 đã trở thành 『Tiên Đoán LV2』 》

Tốt, tốt.

Nhờ danh hiệu "Kiêu Hãnh Chủ", toàn bộ skill dạng tinh thần dễ lên cấp hơn nhiều.

Hãy cứ tiếp tục tăng cấp như thế này.

Việc tăng độ thông thạo của những skill Kháng cũng sẽ tăng nhanh hơn nhờ vào danh hiệu "Điềm Tĩnh Chủ", nhưng tôi không tăng độ thông thạo cho chúng trong lúc di chuyển được.

"Kháng Độc Chết Người" và "Kháng Tê Liệt" có thể được tăng nếu tôi tự sử dụng "Tổng Hợp Độc" lên bản thân, ngoài ra "Kháng Chém", "Kháng Đập", "Kháng Phá Hoại", "Kháng Ăn Mòn" và "Kháng Sốc" có lẽ có thể được tăng nếu tôi tự dùng "Tơ Đa Năng" để tự đánh bản thân, nhưng chỉ sau khi xây tổ xong tôi mới làm được.

Ở khu Tầng Trung khi mà tôi không có đủ thời gian để nghỉ và tốc độ hồi phục chậm thì tôi không làm vậy được.

Mặc dù tôi muốn tăng những skill tăng chỉ số càng nhanh càng tốt, nhưng tôi cũng muốn tăng chúng từ từ sau khi đã xây nhà xong.

Chúng tăng nhanh hơn trong việc chiến đấu, nhưng nếu không chiến đấu được thì tôi phải tập luyện từ từ.

Nếu có đủ thời gian và thể lực cho mấy chuyện đó thì thà cố gắng đi ra khỏi đây thì tốt hơn.

Tạm thời, tôi sẽ tăng các skill năm giác quan trong lúc đang di chuyển.

Đặc biệt là skill "Tăng Cường Thị Giác", nó đã cấp 9 sắp lên cấp 10 rồi, nên tôi sẽ ưu tiên cho nó trước.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Chúng Loại Cao Cấp

Một thời gian ngắn sau khi tôi quyết định trở nên mạnh hơn, tôi đã tìm được con mồi đầu tiên.

『Elro Debegiad LV4

Chỉ số

H P : 1 0 3 / 1 0 3 (Xanh Lá)

M P : 4 1 / 4 1 (Xanh Dương)

S P : 7 6 / 7 6 (Vàng)

: 6 9 / 6 9 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 5 6

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 4 8

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 2 1

Chỉ số Kháng Trung Bình: 1 8

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 4 1

Skill

「Bơi LV2」 「Miễn Nhiệm Cái Nóng」 』

Là một con quái vật có hình dạng kì lạ, giống trái cầu có bốn chân.

Tôi gọi nó là con côn trùng hình cầu, nhưng mà nó còn yếu hơn cả con cá ngựa nữa.

Chỉ có một chuyện phiền phức về tên này đó là nó sẽ ngay lập tức trốn vào dung nham nếu nó thấy nguy hiểm.

Nghĩa là phải nhanh chóng kết liễu nó ngay khi nó còn ở trên bờ.

Hiện giờ nó đang ở trên bờ, tức là tôi phải chọn giữa giết nó trong 1 đòn, hoặc là dùng độc mang thuộc tính tê liệt để làm nó tê liệt.

Tôi sẽ dùng Độc Chết Người thỏa mãn được cả hai.

Tôi nhảy ra từ trong bóng tảng đá và nhanh chóng tiếp cận nó.

Tôi sử dụng "Tổng Hợp Độc" trước khi nó kịp phát hiện ra tôi.

Tôi không biết miệng nó ở đâu, nên tôi đổ đại.

Ngay lập tức HP nó thành 0.

Rồi hả!?

Yếu vậy!?

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV1 đã trở thành LV2》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bố Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Lực Chém LV2』 đã trở thành 『Tăng Cường Lực Chém LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Giảm SP Sử Dụng LV3』 đã trở thành 『Giảm SP Sử Dụng LV4』 》

《Điểm skill tăng》

Thôi kệ, tôi lên cấp rồi, không vấn đề gì, không vấn đề gì.

Tôi chỉ hơi ngạc nhiên là nó yếu quá.

『Zoa Ere LV2 Không tên

Chỉ số

H P : 215/215 (Xanh lá) (thêm 20)

M P : 311/311 (Xanh dương) (thêm 20)

S P : 215/215 (Vàng) (thêm 20)

: 215/215 (Đỏ) +399 (thêm 20)

Chỉ số Tấn công Trung bình: 269 (thêm 18)

Chỉ số Phòng Thủ Trung bình: 369 (thêm 18)

Chỉ số Ma lực Trung bình: 255 (thêm 10)

Chỉ số Kháng Trung bình: 390 (thêm 10)

Chỉ số Tốc độ Trung bình: 1342 (thêm 70)

Skill

[Hồi HP Tự Động LV6] [Tăng Tốc Hồi MP LV4] [Giảm MP Sử Dụng LV3] [Tăng Tốc Hồi SP LV3] [Giảm SP Sử Dụng LV4] [Tăng Cường Phá Hoại LV2] [Tăng Cường Lực Chém LV3] [Tăng Cường Độc LV4] [Ý Chí Chiến Đấu LV2] [Cho Sức Sống LV2] [Độc Công Chết Người LV3] [Ăn Mòn Công LV1] [Tổng Hợp Độc LV8] [Tài Năng Dùng Tơ LV3] [Tơ Đa Dụng LV1] [Điều Khiển Tơ LV8] [Ném LV7] [Hành Động 3D LV5] [Tập Trung LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV3] [Tiên Đoán LV3] [Ý Nghĩ Song Song LV5] [Quá Trình Tính Toán LV7] [Chính Xác LV8] [Né Tránh LV7] [Giám Định LV9] [Kiểm Định LV6] [Ẩn Thân LV7] [Im Ẩng LV1] [Địa Ngục] [Ma Pháp Dị Giáo LV3] [Ma Pháp Bóng LV3] [Ma Pháp Độc LV3] [Ma Pháp Vực Sâu LV10] [Kiêu Hãnh] [Ăn Nhiều LV8] [Dạ Nhân LV10] [Tăng Tầm Nhìn LV2] [Kháng Phá Hoại LV2] [Kháng Đập LV2] [Kháng Chém LV3] [Kháng Lửa LV2] [Kháng Độc Chết Người LV2] [Kháng Tê Liệt LV4] [Kháng Hóa Đá LV3] [Kháng Axit LV4] [Kháng Ăn Mòn LV3] [Kháng Ngất Xiu LV3] [Kháng Sợ Hãi LV7] [Kháng Dị Giáo LV3] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV7] [Tăng Cường Thị Giác LV9] [Tăng Cường Thính Giác LV8] [Tăng Cường Khứu Giác LV7] [Tăng Cường Vị Giác LV7] [Tăng Cường Xúc Giác LV7] [Sức Sống LV9] [Ma Lực LV8] [Dẻo Dại LV9] [Chống Chịu LV9] [Sức Trâu LV4] [Cứng Rắn LV4] [Bảo Vệ LV4] [Idaten LV3] [Cấm Kị LV5] [n % I = W]

Điểm skill: 5 0

Danh Hiệu

[Phàm Ăn Tục Uống] [Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại] [Sát Thủ]
 [Thợ Săn Quái Vật] [Dụng Độc Giả] [Dụng Tơ Giả] [Tàn Bạo]
 [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Kiêu Hãnh Chủ] [Điềm Tĩnh Chủ]

Hở?

Hử?

Hử???

Vì lí do nào đó toàn bộ chỉ số đều tăng hơi nhiều?

Từ trước tới giờ, chỉ số của tôi chỉ tăng 1 điểm mỗi cấp nếu không có "Kiêu Hãnh" và lượng điểm cộng thêm.

Giờ thì nó tăng nhiều hơn đúng không?

Vậy nghĩa là lượng điểm tăng mỗi cấp tăng lên vì tôi đã tiến hóa?

Ô-ồ!

Đúng là không hổ danh chủng loại có sức chiến đấu cao!

Tôi không ngờ chỉ vì tôi tiến hóa mà lượng điểm tăng lên khi lên cấp lại tăng!

Thật kì diệu.

Thực sự rất kì diệu.

Hơn nữa, thêm được 50 điểm skill kìa!

Trước kia chỉ có 20 điểm, nên nó tăng gấp hai rưỡi.

Tôi sẽ có đủ để học một skill Ma Nhân lần tiếp theo tôi lên cấp!

Uha!

Thật là tốt.

Tốt.

Nếu thế thì tôi không cần phải cố gắng tập "Điều Khiển Ma Pháp" làm gì.

Nhưng mà tự mình cố gắng học cũng không mất gì.

Tôi không biết những skill Ma Nhân có tốn nhiều hơn 100 điểm để học không nên bây giờ cơ bản là lo bò mất răng.

Un, tôi không nên quá cao hứng.

Mỗi lần tôi nói "Hyahha", lần nào cũng có chuyện xấu xảy ra.

Nhưng mà nhìn chỉ số tăng của tôi bây giờ, thực sự chúng rất cân bằng và đều đặn một cách bất ngờ.

Mặc dù tôi vẫn là cá thể tập trung vào chỉ số tốc độ, nhưng ngoài tốc độ ra thì khả năng Kháng và Phòng Thủ của tôi đã được "Điềm Tĩnh" giúp khả năng phòng thủ tổng thể của tôi rất cao.

Mặc dù chỉ số tấn công thấp hơn nhiều so với phòng thủ, nhưng mà sức mạnh của tôi đến từ độc là chính nên thực tế nó cũng không thấp.

Vì tôi tập trung vào việc né tránh là chính nên thường các đòn tấn công sẽ không thể đánh tôi được, mà giờ dù có đánh tôi cũng có khả năng chống chịu.

Hơn nữa tôi có "Độc Công" là một đòn sát thương.

Hử?

Nếu so thế này, hình như tôi hơi bị mạnh thì phải?

Không không.

Không nên quá hồ báo.

Tôi phải khiêm tốn.

Lời tác giả: tôi đã ghi lượng chỉ số được tăng lên, mọi người thấy sao?

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S14: Cuộc Sống Học Viện

Cuộc sống ở học viện khá là thoải mái.

Đa số học sinh đều đã học qua toàn bộ các bài học được dạy ở đây, nhưng tôi vẫn học một cách chăm chú nhằm hiểu thật rõ chúng.

Nếu tôi thực sự chán quá rồi thì tôi sẽ âm thầm nâng cấp skill để giết thời gian.

Mặc dù nhìn thì có vẻ yên bình trừ việc phải lên lớp, nhưng vẫn có nhiều vấn đề ở các mối quan hệ với người khác.

Đầu tiên là các giáo viên.

Tôi có thể khiêm tốn mà sống, sống hoàn toàn tách biệt khỏi mọi người, hoặc là hoàn toàn nổi bật so với mọi người. Đó là ba lựa chọn của tôi.

Có lẽ mọi người nghĩ vấn đề nằm ở việc tôi thuộc gia đình hoàng gia, nhưng sự thật là vì chỉ số của tôi đã vượt qua đa số các giáo viên rồi.

Ngay cả khi tôi khiêm tốn thì tôi cũng mạnh như thế rồi. Nếu cứ tránh né thì lại làm các giáo viên buồn phiền. Còn lựa chọn thứ ba thì lại quá phiền phức.

Mặc dù nếu họ cứ coi tôi như một học viên bình thường thì tốt, nhưng chỉ có một vài giáo viên chịu làm như thế mà thôi.

Tiếp theo là các học viên khác.

Cũng chia làm ba.

Thể loại xu nịnh, thể loại xa cách và thể loại thể hiện rõ sự thù hằn.

Không có thể loại nào gọi là tốt cả.

Vậy nên, như bình thường tôi vẫn ở cạnh Katia và Sue.

Hasabe cũng đã tham gia nhóm nhỏ của chúng tôi và thường chúng tôi sẽ đi chung với nhau.

Thường thì Katia sẽ đuổi khéo những kẻ xu nịnh đi.

Vì tôi là loại người sẽ cười gượng và cố gắng chịu đựng những người như thế, nên tôi thực sự thấy cảm kích và ngưỡng mộ người bạn này của tôi, dễ dàng và thẳng thừng đuổi đi phiền phức như thế.

Những người xa cách cũng chia ra làm nhiều loại.

Những học viên có ánh mắt ngưỡng mộ, những học viên lườm một cách lạnh lùng nhằm không liên quan đến tôi, những học viên chờ cơ hội để tiếp cận, etc.

Loại phiền phức nhất là loại thể hiện rõ sự thù hằn với tôi.

Thường những người này đến từ những quốc gia khác, hoặc là thuộc những nhà quý tộc có quyền cao trong nước.

Ngoài ra cũng có những học viên đột nhiên trở nên giàu có từ khởi đầu là dân thường.

Điểm chung của họ là một cái tôi rất lớn.

Vì chức quyền cũng có, vì khả năng của bản thân cũng có.

Nên, dĩ nhiên là tôi trở thành cái gai trong mắt họ, vì tôi có chức quyền cao hơn và khả năng cá nhân cũng cao hơn.

Đôi khi tôi còn bị thách đấu tay đôi nữa.

Nếu tôi mà đấu tay đôi với một người từ quốc gia khác thì rất có thể đó sẽ trở thành một vấn đề quốc tế.

Dĩ nhiên tôi từ chối mọi lời thách đấu.

Mỗi khi tôi làm thế, lời đồn rằng 「Hoàng tử thiên tài chỉ là một kẻ hèn nhát không dám đánh tay đôi」 đã truyền khắp học viện.

Đùa với tôi à.

Nhưng mà, đó là những trò trẻ con mà thôi.

Tôi đã là người trưởng thành nếu tính luôn kiếp trước của tôi, nên tôi chỉ cười bỏ qua.

Tôi luôn ngăn Sue lại mỗi khi em ấy nổi giận vì những lời ấy và muốn tiêu diệt toàn bộ phe kia.

Dạo này Sue hơi kì lạ.

Có vẻ em ấy muốn hỏi tôi gì đó, nhưng lại không dám hỏi.

Hay gì đó giống vậy.

Mà, tôi hơi đoán được em ấy muốn hỏi gì.

Tôi đã nghe Katia kể rồi cơ mà.

「Sue muốn biết về mối quan hệ giữa chúng ta」

「Ế? Mối quan hệ gì?」

[Là về kiếp trước. Mình nghĩ em ấy đoán được gì đó khi chúng ta đã nói chuyện với Sensei lần đầu]

[À. Nhắc mới nhớ, lúc ấy chúng ta nói tiếng Nhật trước mặt Sue]

[Là vậy đó. Dĩ nhiên nếu người anh trai mà em ấy quen và ở bên cạnh cả đời đột nhiên lại nói một thứ tiếng không ai biết với một người lạ.]

[Hiểu rồi. Là lỗi của tớ]

[Nói chung, lúc mà em ấy hỏi thì cậu có trách nhiệm suy nghĩ thật kĩ muốn lừa dối em ấy hay nói sự thật]

[Ế? Không phải mình nên nói dối những lúc như thế sao?]

[Cậu phải tự quyết định. Là lựa chọn giữa việc lừa dối người có cùng máu mủ với cậu hoặc là nói ra sự thật. Cuối cùng thì lựa chọn là của cậu, và cậu sẽ phải tự mình giải quyết hậu quả. Nếu không thì làm thất vọng em gái cậu quá, đúng không nào?]

[Ừ... mình hiểu rồi]

Vậy nên, Sue có vẻ thắc mắc về quan hệ của tôi với mọi người.

Nói thật là tôi không tự tin lắm về quyết định như thế nào.

Nói sự thật cho Sue?

Nói với em ấy rằng anh ruột của em ấy thực ra là một người xa lạ được hồi sinh?

Nếu nói ra và bị em ấy ghét bỏ, tôi không muốn chuyện đó xảy ra.

Trước giờ tôi vẫn yêu Sue như một người em gái thực sự.

Nhưng đó chỉ là cách tôi nghĩ. Sue nghĩ về tôi như thế nào?

Tôi biết là em ấy rất gắn bó với tôi.

Nhưng em ấy sẽ nghĩ gì khi người anh trai quen thuộc của em ấy lại chỉ là một người xa lạ?

Tôi lớn lên và giữ toàn bộ kí ức và kinh nghiệm của kiếp trước.

So sánh với Sue, chỉ dùng tài năng mà đã ngang sức với tôi, có thể nói tôi ăn gian.

Nếu em ấy biết thì liệu em ấy có ghét tôi?

Tôi không nghĩ là em ấy có thể bao giờ ghét tôi, nhưng khi tưởng tượng ra như thế thì tôi không tự tin chút nào.

Nếu mà lựa chọn nói dối em ấy, đó thực sự là không chân thành.

Vì đã biết em gái ruột của mình đang lo lắng và ngại không dám hỏi, tôi không dám nghĩ đến việc lừa dối em ấy.

Nếu tôi muốn nói dối thì tôi sẽ phải giữ kín bí mật này mãi mãi.

Tôi chưa có lựa chọn tốt.

Nhưng nếu em ấy hỏi, tôi sẽ phải nghiêm túc trả lời.

Nếu Katia chưa nói cho tôi biết, hẳn là tôi đã vô ý mà nói dối rồi.

Tôi phải cảm ơn Katia đã nói cho tôi biết.

Vậy nên, dù là mối quan hệ với mọi người ở trong hay ngoài học viện đều không tốt tí nào.

Trong số đó 3 người luân hồi còn lại cũng là nỗi lo lắng.

Sensei thì vẫn bí ẩn như thường.

Lúc tôi nghĩ là cô đã nghỉ học luôn rồi, thì cô lại đột ngột xuất hiện và đi học.

Dù mỗi lần gặp tôi đều hỏi cô nhiều thứ, nhưng cô luôn lảng tránh câu hỏi.

Đặc biệt là mỗi khi hỏi về việc Kyouya ở đâu, cô lại càng lảng tránh nhiều hơn.

Haseba là một đứa trẻ rắc rối.

Hiện tại Hasebe có tên là Yurin Uren.

Họ Uren có vẻ là tên xuất phát từ nhà thờ, dành cho những đứa trẻ mồ côi.

Hasebe, Yuri chính là một đứa trẻ bị bỏ rơi.

Ở thế giới này không thiếu những đứa trẻ như thế.

Ngay cả ở thế giới kia cũng có rất nhiều đứa trẻ bị bỏ rơi, nên ở thế giới này, một thế giới chưa phát triển văn minh cao cấp, một thế giới đáng sợ như thế này, cũng sẽ có rất nhiều đứa trẻ bị bỏ rơi.

Thường thì đây vốn là chuyện không vui vẻ gì, nhưng những đứa trẻ này được nuôi lớn ở trong nhà thờ, và trong lúc chúng từ từ hiểu mọi chuyện xung quanh thì chúng vẫn sống và lớn lên ở nhà thờ.

Yuri thì khác.

Ngay khi được luân hồi thì cô ấy vẫn còn nguyên kí ức của kiếp trước, vì vậy cô ấy đã có sự nhận thức rõ ràng ngay từ lúc còn là em bé.

Đúng hơn, đột nhiên cô ấy đã biến thành một em bé.

Tôi cũng đã biết được cảm giác ấy, là một cú sốc cực kì lớn.

Tôi đã cảm giác bối rối, và cực kì lo sợ.

Chuyện gì sẽ xảy ra với tôi?

Tôi ở kiếp trước chết rồi sao?

Vậy, kiếp trước kết thúc như thế nào?

Chính tôi mà còn có những suy nghĩ như thế, và sự lo sợ gần như không kết thúc.

Nhưng Yuri bị bỏ rơi ở tình trạng như thế.

Cú sốc ấy lớn hơn của tôi rất nhiều.

Tôi thực sự không biết cảm giác của Yuri lúc ấy như thế nào.

Trong lúc lo sợ tới tận cùng như thế, Yuri đã chọn bám víu lấy hi vọng duy nhất.

Là Đạo Thánh Ngữ.

Đó là tôn giáo mà những người cứu Yuri tin tưởng, nó có những lời dạy được rất nhiều người Nhân Tộc tin tưởng và làm theo.

Nếu như nói ngắn gọn thì, lời dạy là 「Để nghe được Thánh Ngữ, hãy tiếp tục củng cố và bồi đắp skill」

Thánh Ngữ.

Tôi không biết đây là gì.

Nếu đây là một game trên mạng thì chuyện nghe được tin nhắn hệ thống là chuyện bình thường, nhưng thế giới này lại khác.

Chỉ có những người được hồi sinh chúng tôi mới cảm giác kì lạ khi nghe được giọng nói ở trên trời.

Nghe được giọng nói là chuyện hiển nhiên.

Có skill là chuyện hiển nhiên.

Đây chính là thường thức ở thế giới này.

Đạo Thánh Ngữ là một tôn giáo có lời dạy rằng giọng nói mọi người nghe được chính là giọng nói của Chúa, và để nghe được lời nói đó nhiều hơn thì mọi người phải cố gắng lên cấp và tăng skill.

Theo tôi nghĩ thì "cái thể loại lời dạy nhằm nhí gì thế này", nhưng sự thật là nó đã được rất nhiều người nghe theo ở thế giới này.

Và, Yuri, người lẽ ra có cùng ý nghĩ với tôi lại hoàn toàn bị tôn giáo này tẩy não rồi.

[Shun-kun đã học và cho nhiều skill lên cấp đúng không. Mình nghĩ điều đó thật là tốt. Từ nay trở đi chúng ta hãy nhanh chóng và liên tục tăng skill để nghe được lời nói của Chúa nhé]

[Shun-kun chưa bao giờ lên cấp sao? Không được tí nào! Nếu cậu lên cấp thì cậu sẽ nghe được lời nói của Chúa nhiều hơn biết không? Cậu phải hết sức lên cấp để nghe được lời nói của Chúa]

[Shun-kun có skill "Giám Định" đúng không? Vậy nếu cậu thấy ai có skill "Cấm Kị" hãy nói cho mình nghe nhé. Một người sở hữu skill mà Chúa cũng cho là "Cấm Kị" thì không thể tha thứ được. Tuyệt đối không. Vậy nên, tuyệt đối phải cho mình biết, được không? Hứa với mình nhé?]

[Shun-kun, skill của cậu mới lên cấp nên cậu vừa nghe được lời nói của Chúa hôm nay đúng không? A, lời nói của Chúa đã được nghe thấy. Hôm nay mình có thể vui vẻ được rồi]

Tôi tránh xa.

Tôi tránh thật xa khỏi cô ấy.

Mỗi lần nhìn thấy ánh mắt sùng bái mỗi khi nói về Chúa là tôi không cưỡng lại được mà tránh xa.

Nhưng, vốn lúc đầu Yuri không phải là người như thế.

Cô ấy là một học sinh trung học bình thường có thể gặp ở mọi nơi.

Chắc chắn là môi trường đã làm cô ấy như thế.

Nỗi sợ của việc bị luân hồi.

Sự tuyệt vọng của việc bị cha mẹ bỏ rơi.

Sự lo lắng tột cùng khi sống ở một thế giới hoàn toàn khác.

Không hề lạ tí nào khi Thánh Ngữ, thứ duy nhất nói được tiếng Nhật thân quen trở thành chỗ dựa tinh thần duy nhất của cô ấy.

Hơn nữa xung quanh cô ấy chỉ có những người sùng đạo Thánh Ngữ.

Một nhân vật dễ bị ảnh hưởng như Yuri hiển nhiên cũng sẽ trở nên sùng đạo.

Nhưng cô ấy thực sự đã sử dụng thiên phú tuyệt vời từ việc được hồi sinh và đã trở thành ứng cử viên cho vị trí Thánh Nữ.

Và rồi tới vấn đề lớn nhất, người cuối cùng.

Natsume, hiện tại tên là Yuugo, xem tôi như kẻ thù.

Hơn nữa, không phải ở mức bình thường.

Không phải cùng cấp độ với những đứa trẻ khác.

Vì trong sự ghen ghét của cậu ấy cũng có sát ý.

Tôi không biết tại sao tên này lại ghét tôi tới mức đó.

Hoặc dù tôi không biết, nhưng chắc chắn sẽ có chuyện gì đó xảy ra.

Tên đó sẽ làm gì đó sớm thôi.

Tôi có thể cảm giác được chuyện đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Tôi Suy Nghĩ, Nên Tôi Tồn Tại. Tôi Hoạt Động, Nên Tôi Tồn Tại.

Một thời gian sau khi tôi lên cấp.

Hoặc dù tôi đã căng mắt ra hết cỡ nhìn mọi thứ, nhưng skill "Tăng Cường Thị Giác" không lên cấp dễ như thế.

Nói sao thì, khi skill lên cấp 9 rồi cho nó lên cấp 10 không dễ.

Nhưng những skill khác thì lên cấp vù vù!

Đầu tiên, skill "Im Ẩng" đã lên cấp 3.

Thành công rồi, Kumo-chan! Khả năng trốn lên cấp!

Cả "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" đều lên cấp 5.

Thành công rồi, Kumo-chan! Khả năng né tránh lên cấp!

"Kháng Lửa" đã lên 1 cấp và cuối cùng thành cấp 3.

Nhờ "Điềm Tĩnh" nên tốc độ skill lên cấp cũng tăng, nhưng vẫn tốn rất nhiều thời gian.

Tự hỏi tôi sợ lửa đến mức nào.

Ngay cả sau khi tôi lên tiến hóa thành loài khác tôi vẫn sợ lửa.

Có lẽ nhưng loại Kháng khác ngoài lửa có thay đổi, nhưng tôi không chắc.

Tôi cũng không có cách để thử nên tôi không nói gì được.

Cơ mà, vì khả năng phòng thủ của tôi vốn thấp nên giờ có tăng thêm một chút cũng không quan trọng lắm, theo tôi thấy.

Nhưng mà từ nay trở đi khả năng phòng thủ của tôi sẽ ngày càng tăng, nên biết rõ hơn về khả năng Kháng của bản thân thì tốt hơn.

Có lẽ ngoài lửa tôi còn sợ thuộc tính khác nữa.

Nhưng tôi không có cách nào kiểm tra hết...

Cuối cùng là "Ý Nghĩ Song Song".

Nó lên cấp 10 và đã tiến hóa rồi.

Bây giờ nó là "Ý Chí Song Song".

Thật là thú vị.

Tác dụng đúng như tên, tôi có nhiều hơn một ý chí.

Với "Ý Nghĩ Song Song" thì tôi có khả năng nghĩ nhiều thứ bằng một ý chí, nhưng với skill "Ý Chí Song Song" thì tôi có nhiều ý chí khác nhau.

Giống như nhiều hơn một tính cách.

Cả hai ý chí đều là tôi, nhưng cũng có thể xem nó như một ý chí hoàn toàn khác biệt.

Hơn nữa, cả hai ý chí đều có "Ý Nghĩ Song Song".

Cứ như khả năng tư duy của tôi tăng lên gấp đôi ấy.

Rất là tiện.

Số lượng ý chí tồn tại cùng lúc chắc sẽ tăng nếu skill lên cấp.

Nhưng mà chỉ một ý chí có thể điều khiển cơ thể.

Thế nên, một ý chí của tôi điều khiển cơ thể, và ý chí còn lại sắp xếp thông tin từ "Giám Định"-sama và "Kiểm Định"-san.

Vậy nên, tôi tin tưởng cậu đó, Đảm-nhiệm-cơ-thể!

Rất hân hạnh, Đảm-nhiệm-thông-tin!

Giống như thế, tôi có thể dễ dàng nói chuyện với bản thân mình.

Lượng thông tin giữa hai ý chí cũng được chia sẻ hoàn toàn, phòng trường hợp.

Không có chủ thể hay phụ thể.

Cả hai đều là tôi.

Tôi là tôi, sống vì chính tôi.

Un, tôi không biết mình đang nói gì.

Mặc dù tôi vì lí do nào đó đã trở thành thế này, nhưng mà khái niệm tồn tại cá nhân hình như hơi mơ hồ tùy mỗi người.

Giống như có khả năng quên mất đâu mới là bản thân thật của mình.

Có thể lắm.

Nhưng mà, tôi cũng có thể là trường hợp đặc biệt, đã có thể không chế hoàn toàn việc này.

Hoặc là không.

Trong lúc Đảm-nhiệm-thông-tin đang suy nghĩ thì Đảm-nhiệm-cơ-thể đã tiêu diệt một con quái vật.

Làm tốt lắm tôi ơi.

Nhưng, không tốt cho lắm.

Tôi đã thử dùng skill "Ăn Mòn Công", nhưng cơ bản là không sử dụng được.

Không, khả năng công kích của nó cực kì tốt.

Mặc dù nó chỉ là skill cấp 1, nhưng nó vẫn cực kì tốt.

Thực sự là quá tốt.

Tốt tới mức con quái vật đã biến thành bụi luôn rồi, biết không?

Không phải lạ à?

Thuộc tính Ăn mòn có ý nghĩa thế này sao?

Không phải nó nghĩa là thối rửa từ từ sao?

Cái này đã vượt qua phạm trù thối rửa hay là xói mòn rồi.

Thuộc tính ăn mòn của cái chết quá nguy hiểm.

Chỉ cấp 1 thôi mà nó đã là giết quá tay rồi.

Nếu lên cấp không biết thế nào nữa.

Và, có hai lí do tại sao tôi nói tại sao nó không dùng được.

Đầu tiên là cái xác của con mồi biến mất luôn.

Nghĩa là không có đồ ăn.

Nếu chỉ dùng để tăng kinh nghiệm thì skill quá tốt, nhưng mà không thể bỏ qua nửa lí do còn lại mà tôi đi săn được.

Hoàn toàn không được.

Không được ở hai nghĩa.

Một lí do nữa tại sao không dùng được.

Tôi cũng nhận sát thương.

Tôi nhìn cặp lưỡi liềm đang mang thuộc tính "Ăn Mòn Công".

Cặp liềm đã bị nát ra thành bụi.

Tôi cũng mất HP.

Đây là một đòn tự sát à!?

Nghĩa là, sát thương cao thật nhưng lực phản chấn cũng cao.

Nếu là một trận chiến nguy hiểm đến mức tôi cần phải dùng hết sức thì tôi sẽ không ngại mà dùng nó, nhưng tôi sẽ tránh việc dùng skill này đánh với quái tép riu.

Hơn nữa đặc biệt là ở khu vực Tầng Trung nơi tôi có tốc độ hồi phục ngày càng chậm này.

À, cặp lưỡi liềm này làm sao để hồi phục đây?

Có vẻ tôi sắp lên cấp, nên lúc đó nó sẽ hồi phục, nhưng vậy cũng có nghĩa là tôi không dùng được lưỡi liềm cho đến khi tôi lên cấp.

Mà, ngay cả khi tôi không có lưỡi liềm thì tôi vẫn còn "Tổng Hợp Độc", nên cơ bản là không sao trừ phi tôi gặp một con mối khó nhằn như con lươn.

Ngay từ đầu thì trước khi có lưỡi liềm gần đây tôi vẫn luôn dùng "Tổng Hợp Độc" làm vũ khí chính.

Bọn quái vật ở Tầng Trung chỉ chạm vào là đã nhận sát thương rồi.

Mặc dù nếu tôi dùng lưỡi liềm thì tôi sẽ tăng cấp cho skill "Tăng Cường Lực Chém", nhưng tôi cũng nhận sát thương.

Hơn nữa, nếu chém không cẩn thận thì phần bên trong sẽ trào ra ngoài, lúc đó rất khó ăn.

Vậy nên, Đảm-nhiệm-cơ-thể, hãy giết con quái vật tiếp theo bằng "Tổng Hợp Độc".

Ô! Đã hiểu rồi Đảm-nhiệm-thông-tin.

"Ý Chí Song Song" tiện thật đó.

Như thế này, nếu có hai cơ thể tôi có thể thử làm tuyệt chiêu phân thân bóng mà tôi mong ước.

À, nhưng mà nếu thế thì cả hai đều là cơ thể chính, nên bị thương cái nào cũng nguy hiểm cả.

A, tôi không muốn chuyện đó xảy ra.

Mặc dù chỉ cần còn một cơ thể còn sống thì tôi sẽ sống tiếp, nhưng vậy có nghĩa là tôi sẽ bị chết lâm sàng?

Tôi không muốn thử chết lâm sàng.

Có khi tôi đã chết lâm sàng một lần rồi, nhưng tôi không nhớ, nên không tính.

Vậy nên, Đảm-nhiệm-cơ-thể, đừng làm gì để mà chết nhé?

Không không.

Dĩ nhiên là tôi sẽ không làm vậy rồi Đảm-nhiệm-thông-tin.

Ừm.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Tám Mắt

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Thị Giác LV9』 đã trở thành 『Tăng Cường Thị Giác LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Phóng Mắt LV1』 đã được trích ra từ Skill 『Tăng Cường Thị Giác LV10』 》

Tốt!

Cuối cùng, skill "Tăng Cường Thị Giác" đã lên cấp tối đa

Phần thưởng của việc đó là một skill mới.

Hãy Giám Định thử và xem tác dụng của nó nào.

『Phóng Mắt: Có khả năng nhìn từ khoảng cách xa hơn nhờ vào việc phóng to mục tiêu ra』

A, đúng như tên luôn.

Mmm.

Lạ nhỉ.

Không chỉ những skill năm giác quan đơn giản mà đến cả skill được trích ra từ nó cũng đơn giản.

Hãy thử dùng nó xem nào.

Vậy nên, Điều-khiển-cơ-thể, hãy kích hoạt "Phóng Mắt" nào!

Đã nhận được yêu cầu, kích hoạt "Phóng Mắt"!

Ô?

Ố?

Ồ!?

A, thật là tuyệt vời.

Xin lỗi vì đã nói rằng mi là skill đơn giản.

Một hình ảnh được phóng lớn nhờ "Phóng Mắt" hiện ra trước mắt tôi, cùng với tầm nhìn bình thường của tôi.

Tôi cứ nghĩ là toàn bộ mắt của tôi sẽ nhìn với hiệu ứng "Phóng Mắt" nhưng tôi lại có thể chỉ cần dùng một mắt.

Người bình thường sẽ bị rối vì thông tin khác biệt từ hai con mắt, nhưng mà tôi lại có tới hai "tôi".

Nếu tôi phân công rõ ràng thì sẽ không có vấn đề gì cả.

Hiện tại thì mức phóng lớn còn thấp và không xa lắm, nhưng khi cấp độ nó tăng lên chắc nó sẽ tiện lợi hơn.

Ví dụ như khi "Kiểm Định" phát hiện một kẻ địch thì tôi có thể dùng một mắt với "Phóng Mắt" nhìn nó, còn bảy mắt còn lại nhìn khung cảnh xung quanh.

Un un.

Skill này cũng không tốn MP nên nó có thể gọi là một skill nội tại.

Vì nó khá tiện lợi nên tôi sẽ liên tục sử dụng nó để nó lên cấp.

Tôi biết cậu đang cao hứng, Điều-khiển-thông-tin, nhưng mà.

Có chuyện gì, Điều-khiển-cơ-thể?

Tôi thấy một con mồi nhờ "Phóng Mắt" nè.

Ou, ngay lập tức thể hiện sự hữu dụng, thật là hay.

Tôi nên giết nó ngay không?

Dĩ nhiên rồi.

Vâng thưa ngài.

Và rồi, nhanh chóng tiến tới gần con mồi.

Nhờ lần trước dùng skill tự sát "Ăn Mòn Công" nên tôi chưa sử dụng cặp lưỡi liềm của tôi lại được, nên tôi dùng "Tổng Hợp Độc" cho nó ăn một viên Độc Nhện Chết Người.

HP của con quái vật ngay lập tức rút xuống còn 0.

Sức mạnh của skill vẫn đáng sợ như thường lệ.

《Điểm kinh nghiệm đã đạt mức cần thiết. Cá thể, Zoa Ere LV2 đã trở thành LV3》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản tăng》

《Nhận được phần thưởng lên cấp: Điểm Thông Thạo thưởng》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Tâm Nhìn LV2』 đã trở thành 『Tăng Tâm Nhìn LV3』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Sức Sống LV9』 đã trở thành 『Sức Sống LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Sức Sống LV10』 tiến hóa thành Skill 『Thể Chất LV1』 》

《Điểm skill tăng》

Ồ, tôi lên cấp rồi.

Sau khi lột da thì cặp lưỡi liềm của tôi cũng hồi phục.

Và, cuối cùng một skill tăng chỉ số cũng đã tiến hóa.

Hãy Giám Định nó thử nào.

『Thể Chất: Thêm chỉ số HP bằng cấp độ skill x10.Ngoài ra mỗi khi lên cấp được cộng thêm điểm thưởng bằng với cấp độ skill』

Tôi có nên nói là đúng như dự đoán không? Nó cùng loại với "Sức Trâu".

Nghĩa là nếu như những skill tăng chỉ số khác tiến hóa thì cũng sẽ có thêm điểm thưởng cộng thêm.

Nếu có thể thì tôi muốn chúng lên cấp trước tiên, nhưng mà tôi sẽ phải chờ sau khi ra khỏi Tầng Trung đã.

Tôi muốn tới được một chỗ an toàn càng nhanh càng tốt.

Và, sau một thời gian chờ đợi rất lâu!

Tôi đã có đủ 100 điểm skill sau khi lên cấp!

Nào, có thêm skill dạng Ma Nhân nào trong danh sách skill không nào?

『Nguyên Rửa Ma Nhãn (1 0 0) : Gây sát thương thuộc tính Nguyên Rửa lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Tuyệt Chủng Ma Nhãn (1 0 0) : Gây sát thương thuộc tính Ăn Mòn lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Tê Liệt Ma Nhãn (1 0 0) : Gây sát thương thuộc tính Tê Liệt lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Hóa Đá Ma Nhãn (1 0 0) : Gây sát thương thuộc tính Hóa Đá lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Khó Chịu Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Khó Chịu」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Trùng Kích Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Cơn Đau Vô Hình」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Điên Cuồng Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Điên Cuồng」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Dụ Hồn Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Dụ Hồn」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Thôi Miên Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Thôi Miên」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

『Sợ Hãi Ma Nhãn (1 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Sợ Hãi」 lên mọi thứ trong tầm mắt』

Uwa.

Đúng là có nè.

Trước đó đám này không có trong danh sách.

Thực sự là có rất nhiều loại.

Tôi phải chọn một.

Thật là bối rối mà.

Điều-khiển-thông-tin à.

Có chuyện gì, Điều-khiển-cơ-thể?

Sao không học nhiều loại luôn?

Ể, ý cậu là sao?

Quên rồi à? Chúng ta có tám mắt lận đó?

Thì sao chứ?

Nghĩa là, không phải chúng ta có thể dùng một lúc tám skill Ma Nhãn à?

!? Cậu, cậu là thiên tài sao!?

Fufufu. Đúng thế, tôi là thiên tài.

Thật sao? Hiếu rồi, tôi là thiên tài. Nếu tôi là thiên tài vậy thì tôi có làm gì cũng sẽ không sao hết!

Đúng vậy. Nếu có thể dùng một lúc tám Ma Nhãn thì không phải là quá tuyệt vời sao?

Thật là tuyệt vời. Cực kì tuyệt vời. Giấc mơ thành hiện thật rồi.

Vì một mắt đang dùng "Phóng Mắt" nên tôi còn bảy mắt.

Tính luôn con mắt cần để nhìn xung quanh thì còn sáu.

Đúng vậy. Đầu tiên là chọn một cái, rồi học luôn năm cái khác ngay khi có điều kiện, ok?

Ok, ok. Vậy, mắt nào là tốt nhất trước đây, Điều-khiển-cơ-thể?

Tôi nghĩ những cái thuộc tính chúng ta chưa có trước mà tốt nhất, như là Nguyên Rửa hay là Hóa Đá. Mấy thuộc tính dạng Dị Giáo dùng để chống con người tốt hơn là quái vật.

Ừ, nếu là tôi thì tôi sẽ chọn Nguyên Rửa. Chúng ta đã thấy tác dụng thuộc tính Hóa Đá nhờ con thần lằn Hóa Đá ở Tầng Thượng rồi, cái đó cần một tí thời gian.

Mặc dù tác dụng nó không tệ nhưng nó lại tốn thời gian nhiều hơn. Nói đi nói lại thì, ngay lúc này tôi nghĩ nên chọn cái dễ dùng nhất là Nguyên Rửa.

Đúng là tôi mà. Cậu hiểu ý tôi quá.

Tôi biết mà.

Vậy nên, hãy học "Nguyên Rửa Ma Nhãn:.

『Nguyên Rửa : Gây suy yếu toàn bộ chỉ số, gây sát thương lên HP, MP, SP』

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 98: Nhìn Mắt Tôi Nè!

Tôi đã học "Nguyễn Rửa Ma Nhãn LV1".

Waii.

Tôi đã học được rồi nên giờ tôi sẽ tìm một con quái vật để làm chuột bạch thí nghiệm.

Hãy nhờ "Kiếm Định"-san tìm một con chuột bạch nào.

Mu.

Mumumu.

Có vẻ như ở hướng kia có cái gì đó.

Mặc dù tôi không thể xác nhận rõ ràng thông tin vì có khoảng cách, nhưng có vẻ nó đang lên bờ.

Cũng đúng lúc, tôi sẽ cho nó làm chuột bạch.

『Elro Geafrog LV4

Chỉ số

HP : 85 / 85 (Xanh Lá)

MP : 75 / 75 (Xanh Dương)

S P : 6 8 / 6 8 (Vàng)

: 6 8 / 6 8 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 6 7

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 5 9

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 4 6

Chỉ số Kháng Trung Bình: 4 6

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 4 3

Skill

「Tổng Hợp Độc LV3」 「Axit Công LV3」 「Bắn LV4」 「Bơi LV2」 「Dạ Nhân LV7」 「Kháng Độc LV2」 「Kháng Axit LV2」 「Miễn Nhiễm Cái Nóng」 』

A, là dạng tiến hóa của con ếch.

Ít ra, tôi nghĩ là thế.

Nó không trở nên mạnh hơn là mấy, nhưng nó đã tiến hóa để thích ứng với môi trường Tầng Trung này.

Nó có "Miễn Nhiễm Cái Nóng".

Hơn nữa nó cũng có "Dạ Nhân" mặc dù khu vực này khá là sáng sủa, chắc là vì nó đến từ Tầng Thượng.

Vì ở Tầng Thượng và Tầng Hạ tối như hũ nút.

Hắn là nó lỡ lạc vào Tầng Trung và đã phải tiến hóa vì cần thiết để sống.

Tôi mong là không có con nào bị lạc từ Tầng Hạ chạy lên.

Nếu có một con quái vật mạnh mẽ mà lại thích ứng được như thế thì thật là đáng sợ.

Và, sau khi nhìn skill của con ếch thì tôi mới biết, đòn tấn công mà tôi tưởng là nước miếng thực ra là "Tổng Hợp Độc" giống như của tôi.

Có vẻ nó dùng skill "Bắn" để bắn nó ra.

Thật là một skill tốt.

Tôi cũng muốn.

Nếu có thì tôi sẽ có thể bắn được những viên đạn mạnh hơn gấp mấy chục lần so với con ếch này.

Không biết nếu tôi bắn tơ thật mạnh từ dưới ra thì nó có tăng độ thông thạo không nhỉ?

Trong lúc Điều-khiển-thông-tin đang suy nghĩ về những thứ nhảm nhí thì tôi sẽ giết nó thật nhanh.

Đầu tiên là chỉnh cho sát thương của Độc Yếu thấp hết mức bằng "Tổng Hợp Độc".

Rồi chỉnh cho độ tê liệt lên tối đa.

Vì con ếch có "Kháng Độc" nên viên Độc Yếu này sẽ không giết nó được.

Tôi lặng lẽ ra sau lưng con ếch và rời Tổng Hợp Độc Yếu.

Tốt, con ếch đã sẵn sàng để tôi thí nghiệm.

A, Điều-khiển-cơ-thể, làm tốt lắm.

Bây giờ thì tôi có thể thử nghiệm "Nguyên Rửa Ma Nhãn" mà không cần sợ gì.

Vậy thì, Ma Nhãn, kích hoạt!

Un.

Kích hoạt thành công.

Cảm giác thế nào nhỉ?

Ô-ô!

HP, MP và SP của con ếch giảm một cách chậm rãi.

Ở cấp 1 sát thương rất chậm.

Mặc dù cả thanh SP màu đỏ lẫn màu vàng đều giảm nhưng mà thanh màu vàng hồi phục khá nhanh nên gần như không có tác dụng gì cả.

Nếu nó lên cấp chắc sát thương sẽ tăng lên.

Nếu làm được thì có lẽ tôi có thể khiến đối phương lúc nào cũng ở trong tình trạng bị hụt hơi.

Thật là ghê rợn.

À, nhưng mà trước khi chuyện đó xảy ra thì HP nó đã cạn rồi.

HP và SP có giá trị ngang nhau.

Ồ, chỉ số của nó cũng giảm.

Có chữ "đang giảm" ghi kế bên chỉ số.

Và có ghi chỉ số tối đa trong ngoặc đơn bên cạnh giá trị chỉ số hiện tại.

Hô hô.

Nếu như bị dính skill có tác dụng giảm giá trị chỉ số thì nó sẽ ghi thế này.

Nếu tôi thấy được thì tôi sẽ biết mình đang bị tấn công.

Đúng là không hổ danh "Giám Định"-sama, mọi thứ đều được tính cả rồi.

Và như tôi đoán, các skill Ma Nhân không phải là skill nội tại sử dụng không tốn gì.

MP của tôi đã giảm rồi.

Nhưng giảm khá chậm.

Khoảng 1 MP mỗi 10 giây.

Vì con ếch này giờ bị mất 1 HP mỗi 5 giây nên có thể nói nó hiệu quả không tệ.

Nếu tính lượng MP hiện tại của tôi thì tôi có thể dùng nó liên tục trong 50 phút, nên rõ ràng hiệu quả cao so với tiêu hao.

Nếu nó lên cấp thì tốc độ gây sát thương cũng sẽ tăng lên.

A, có vẻ con ếch vừa hết bị tê liệt.

Ngay khi vừa để ý thì Điều-khiển-cơ-thể đã thêm "Tổng Hợp Độc" một lần nữa.

Đúng là không hổ danh là tôi.

Phản ứng rất nhanh.

Hmmm.

Mặc dù HP của nó vẫn liên tục giảm, nhưng mà giảm chỉ số thì càng ngày càng tệ.

Nó giảm đến khoảng một nửa chỉ số ban đầu với tốc độ ngang với HP, nhưng mà sau đó thì nó không giảm nữa.

Có lẽ là có giới hạn giảm chỉ số.

Nếu nghĩ kĩ thì đó là chuyện hiển nhiên.

Nếu cứ giảm mãi không giới hạn thì dần chỉ số sẽ thành 0.

Loại giấy gì thế.

Cái loại thể chất yếu đến mức tờ giấy còn cứng hơn.

Nhưng mà chỉ giảm một nửa cũng là ghê gớm lắm rồi.

Với mấy con quái yếu như con ếch thì không có gì ghê gớm, nhưng mà với mấy con quái vật mạnh hơn như con lươn thì lại khác...

Vì quái vật đa số sử dụng cơ thể và chỉ số để chiến đấu thay vì skill nên việc giảm chỉ số của nó nghĩa là nó cũng bị yếu đi một nửa.

Nếu chỉ số của con lươn chỉ còn một nửa thì nó không khác mấy so với con cá trê cả.

Đây có thể sẽ trở thành con át chủ bài chống lại những con quái vật mạnh mẽ.

Nhất định phải tập trung hết sức mà nâng cấp skill này lên càng nhanh càng tốt.

Hmm?

Hở?

Con ếch chết rồi!?

Hở?

Tôi nhớ HP nó còn mà nhỉ.

Tự nhiên HP của nó giảm cái rụp, tại sao?

A, thanh SP đỏ đã hết trước khi HP hết.

Ra là vậy.

Sau khi hết sạch SP đỏ thì HP sẽ liên tục giảm.

Thật đáng sợ!?

Uwa.

Nếu vậy mỗi khi vừa tiến hóa xong là cực kì nguy hiểm.

May là lần nào cũng có sẵn đồ ăn.

Nhờ "Ăn Nhiều" nên SP đỏ của tôi sẽ không giảm quá nhanh, nhưng từ đây trở đi hãy cứ cẩn thận đi.

Nói chung là, "Nguyên Rửa Ma Nhãn" rất là hữu dụng.

Tôi sẽ liên tục sử dụng nó mỗi khi tôi có MP dư ra để tăng độ thông thạo.

Un.

Phòng trường hợp có chuyện khẩn cấp thì tôi sẽ để dành nửa MP, nửa còn lại sẽ dùng cho Ma Nhãn.

Trong lúc di chuyển tôi vẫn có thể sử dụng Ma Nhãn.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Vì Tên Kia Là Một Kẻ Ngốc, Nên Tôi Phải Tự Cố Gắng Vì Bản Thân Mình

Tôi là Đảm-nhiệm-cơ-thể.

Chưa có tên riêng.

Lần này tôi sẽ nhờ các bạn nghe lời than phiền của tôi về Đảm-nhiệm-thông-tin.

Cái tên đó là một kẻ ngốc.

Gần đây, để lấy được skill "Bắn", tên đó đã nói 「Hãy bắn tơ từ ở dưới ra nào」, và khi tôi thử thì tơ bắn ra mạnh hơn tôi nghĩ, và rồi chúng bay thẳng xuống dung nham.

Suýt nữa tôi bị bốc cháy rồi.

Nếu tôi không kịp cắt đứt tơ thì tôi đã biến thành nhện nướng.

Thật chứ, cái tên đó lúc nào cũng nghĩ tới những ý tưởng ngớ ngẩn, rồi cuối cùng cái nào cũng thất bại hết.

Chưa có ý tưởng nào của tên đó thử nghiệm thành công cả.

Mà, tôi thì cũng thế tại nghe ý tưởng làm tôi hứng thú quá.

Nhưng mà không lẽ không thể nghĩ ra ý tưởng nào ra hồn một chút sao?

Nếu chịu khó suy nghĩ một chút là biết ngay ý tưởng có tốt hay không mà?

Tại sao không bao giờ suy nghĩ thật kĩ dù cậu là người điều khiển việc suy nghĩ hả?

Cậu là đồ ngốc đúng không?

Chính xác là đồ ngốc.

Vậy nên, tôi với vai trò điều khiển cơ thể phải cố gắng vì bản thân mình.

Nói sao thì tôi là người trực tiếp ảnh hưởng tới việc sống chết của bản thân mình.

Đảm-nhiệm-cơ-thể, Đảm-nhiệm-cơ-thể.

Có chuyện gì, Đảm-nhiệm-thông-tin?

Skill "Phóng Mắt" có dùng chung với Ma Nhân được không?

!? Cậu, cậu là thiên tài sao!?

Fufufu. Đúng thế, tôi chính là thiên tài.

Thật sao? Hiểu rồi, tôi là thiên tài. Nếu tôi là thiên tài vậy thì có làm gì tôi cũng sẽ không sao hết!

Đúng rồi. Ý tưởng dùng "Phóng Mắt" để kích hoạt Ma Nhân từ tầm xa không phải tuyệt vời sao?

Thật là tuyệt vời. Cực kì tuyệt vời. Giấc mơ thành hiện thật rồi.

Vậy nên, hãy tìm một con mồi nào!

Hyahaha!

Tôi là Đảm-nhiệm-thông-tin.

Chưa có tên riêng.

Việc kích hoạt Ma Nhân cùng với "Phóng Mắt" không thành công.

Muu.

Đúng như tôi nghĩ, nếu làm được như thế thì quá bá đạo rồi.

Hiện tại "Phóng Mắt" đang cấp 5 vì tôi sử dụng nó liên tục.

So với khi nó còn cấp 1 thì khoảng cách phóng lớn và mức độ phóng lớn đã tăng rất nhiều.

Nếu có thể dùng Ma Nhân với skill này thì tôi đã có thể sử dụng một đòn tấn công tầm cực kì xa, nhưng đáng tiếc là không thể.

Dù vậy thì skill Ma Nhân cũng quá là tốt đi.

Vì tôi liên tục sử dụng nó mỗi khi có MP dư nên nó đã lên cấp 3.

Nó lên cấp khá chậm.

Nhưng mà thường ở Tầng Trung tôi không dùng MP bao giờ, nên chẳng sao cả.

Trong lúc sử dụng Ma Nhân tôi phát hiện rằng khi sử dụng Ma Nhân không khác gì so với khi nhìn bình thường cả.

Mặc dù không thể dùng Ma Nhân cùng với "Phóng Mắt" nhưng dùng chung với "Tăng Cường Thị Giác" thì không sao cả.

Nếu như sử dụng Ma Nhãn không khác gì so với nhìn bình thường vậy tôi không cần phải tiếc mấy con mắt dư mà không dùng Ma Nhãn làm gì.

Tôi có thể thấy được một tương lai tôi sử dụng một lúc tám cái Ma Nhãn.

Ngoài ra, có vẻ là tôi không thể kết hợp toàn bộ thuộc tính vào Ma Nhãn được.

Tôi đã thử với "Độc Công" và không có tác dụng gì.

Hơi tiếc.

Có điều việc này tương tự như với "Phóng Mắt" nên không có gì to tát cả.

Nếu như Độc Chết Người hiện tại của tôi mà dùng được với Ma Nhãn thì toàn bộ đối phương sẽ đơn giản là chết chỉ vì bị nhìn trúng, có thể nói là giống như một cặp mắt ma thuật xanh đậm nào đó có thể nhìn thấy được cái chết.

Vì tôi đã có thể vừa gây sát thương vừa làm đối phương yếu đi, nên đây đã là skill thuộc dạng ăn gian rồi. Đòi hỏi thêm nữa là quá tham lam.

Sau đó tôi đã thử sử dụng Ma Nhãn ở cả 8 con mắt, và chuyện này có thể làm được.

Nhưng mà tác dụng không đổi chút nào.

Mặc dù tôi đã nghĩ 8 mắt thì tác dụng sẽ gấp 8, nhưng đời không như là mơ.

Nhưng chuyện kích hoạt liên tục này lại tốt cho "Phóng Mắt".

Có thể phóng to nhiều hướng khác nhau liên tục, nên việc kích hoạt nhiều mắt một lúc có thể là một chuyện tốt tùy xem tôi sử dụng như thế nào.

Rồi, đổi chủ đề một chút, nói về Đảm-nhiệm-cơ-thể nào.

Tên đó là một kẻ ngốc.

Gần đây tôi đã có ý tưởng muốn học được skill "Bắn", nên tôi kêu hắc thử bắn tơ ra từ ở dưới, rồi hắc nói 「Nghe hay đó, có lí đó, triển luôn nào!」 và bắn tơ ra.

Về hướng dung nham.

Hắc bảo là 「Nó bắn ra mạnh hơn tôi nghĩ」, nhưng mà rõ ràng là không cần phải nhắm ngay hướng dung nham mà bắn chứ.

Dĩ nhiên là đám tơ được bắn ra bay thẳng xuống dung nham.

Và khi lửa cháy lên như một cái ngòi nổ thì tôi đã mất bình tĩnh rồi.

May là ngay phút cuối Đảm-nhiệm-cơ-thể đã kịp cắt tơ, nếu không mông tôi lại cháy lân nữa.

Nói chung là, những ý tưởng mà tôi nghĩ ra kết hợp với hắc thì lẽ ra tạo ra kết quả tăng dần đều.

Nhưng mà sự thật là tạo kết quả giảm dần đều.

Dù ý tưởng của tôi thiên tài cỡ nào nhưng mà nếu Đảm-nhiệm-cơ-thể vô dụng ở phần ứng dụng thì cũng như không.

Chỉ cần nghĩ một chút là biết cái gì là không tốt mà, đúng không?

Đừng nói là vì chỉ đảm nhiệm vai trò di chuyển lâu quá rồi nên cậu thành đầu đất rồi nhé?

Cậu là đồ ngốc đúng không?

Chính xác là kẻ ngốc.

Vậy nên, tôi với vai trò thu thập thông tin phải cố gắng vì bản thân mình.

Nói sao thì những chỉ thị của tôi ảnh hưởng trực tiếp tới tính mạng của bản thân.

Đảm-nhiệm-thông-tin, Đảm-nhiệm-thông-tin.

Có chuyện gì, Đảm-nhiệm-cơ-thể?

Tôi tìm được một con mồi trong lúc đang dùng "Phóng Mắt" phá chơi nè.

Thật á? Nó không xuất hiện trong tầm của "Kiểm Định".

Kukuku. Đảm-nhiệm-thông-tin, điều này có nghĩa là ý nghĩa tồn tại của cậu ngày càng mỏng manh hơn đúng không nào?

Nhảm nhí! Nếu đi so lượng thông tin cậu mang lại với thông tin tôi mang lại thì cậu cần ít nhất 100 cặp mắt mới bằng được, hiểu không hả?

Fuhaha, muốn nói gì thì nói đi! Hãy ngửa cổ ra mà chờ lúc cậu trở nên vô dụng!

Fu, chuyện đó sẽ không xảy ra, nhưng được thôi. Ngon thì cứ leo lên đỉnh cao chót vót này!

Fufufu.

Kukuku.

Vậy, giờ chúng ta làm gì?

Dĩ nhiên là đi sẵn mồi.

Vâng thưa Ngài. Mọi người đi nào! Chuẩn bị chiến đấu!

Hyahha!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 100: Ồ? Tình Trạng Của "Giám Định"-Sama...?

Hôm nay tôi lại đi lòng vòng ở Tầng Trung .

Umu.

Mặc dù đã khá lâu kể từ lúc tôi tới đây, nhưng vẫn chưa có dấu hiệu của lối ra ở đâu cả.

Đúng là không hổ danh mê cung lớn nhất thế giới.

Nếu như một người quyết định thử chinh phục mê cung này, không phải người đó phải sẵn sàng cống hiến cả đời sao?

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Giám Định LV9』 đã trở thành 『Giám Định LV10』 》

Ô?

Ố?

Ồ!?

Cuối cùng.

Cuối cùng "Giám Định"-sama đã lên cấp tối đa rồi!

Uwa, tôi rất là vui!

Skill đầu tiên tôi có được, "Giám Định"-sama mà đã cùng tôi chia ngọt sẻ bùi cuối cùng đã biến thành hình dáng cuối cùng rồi!

Skill "Giám Định" mà lúc đầu vô dụng biết bao.

Mỗi khi nó lên cấp đều cho tôi một cảm giác kì lạ.

Niềm vui khi nó trở nên tốt hơn sau mỗi lần lên cấp.

"Giám Định"-san người đã lớn lên và cuối cùng trở nên tuyệt vời.

Mặc dù lúc nào cậu cũng bị than phiền, nhưng cuối cùng cậu cũng ko làm người ta thất vọng.

Và rồi cuối cùng trở thành "Giám Định"-sama mà ai cũng biết và yêu mến.

Cậu, cậu như thế cuối cùng cũng đã... đã!

Uoon!

Cuối cùng.

Làm tốt lắm.

Tôi rất khâm phục cậu đó!

Cám ơn, "Giám Định"-sama.

Từ đây trở đi xin hãy tiếp tục hỗ trợ tôi "Giám Định"-sama!

Nhưng không có tiến hóa hay trích skill gì ra cả.

Không, không sao hết.

Chỉ mỗi việc "Giám Định"-sama lên cấp tối đa đã là tốt rồi.

Mặc dù tôi đã hơi mong chờ việc gì đó tương tự như tiến hóa thành người thống trị Tri Thức hay gì đó.

Nhưng chẳng có gì.

Tôi đã nghĩ nếu là "Giám Định"-sama thì sẽ có, nhưng thực sự là không có gì cả.

Thật là sốc.

...Thật sao, không có gì cả?

《Za,..... Zaa,...Za, Zaa, Zaa,.....》

... m thanh gì mà nghe giống tiếng ti vi bị rè thế này?

《Zaa, Yêu cầu, Zaa, ... thiếu thẩm quyền của Admin Cao Cấp. Zaa, ...》

Ế?

Gì thế?

《Zaa, ... yêu cầu.....Zaa, ... Từ chối, Zaa》

Hình như, hơi nguy hiểm một tí.

Tôi không biết nguy hiểm chỗ nào, nhưng tôi thấy nguy hiểm.

《Zaa, Ting!》

Người tôi tự động giật nhẹ khi nghe tiếng "Ting".

《Admin Cao Cấp D đã chấp nhận yêu cầu》

《Skill 『Tri Thức』 đang được khởi tạo》

《Khởi tạo hoàn thành》

《Điều kiện đã đủ. Học được Skill 『Tri Thức』 》

《 『Giám Định LV10』 đã nhập chung với 『Tri Thức』 》

《 『Kiểm Định LV10』 đã nhập chung với 『Tri Thức』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV7』 đã trở thành 『Cấm Kị LV8』 》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Tri Thức Chủ』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Tri Thức Chủ』 , học được skill 『Cực Hạn Ma Pháp』 『Thánh Pháp』 》

《 『Tăng tốc hồi MP LV4』 đã nhập chung với 『Cực Hạn Ma Pháp』 》

《 『Giảm MP sử dụng LV4』 đã nhập chung với 『Cực Hạn Ma Pháp』 》

《 『Ma Lực LV9』 đã nhập chung với 『Thánh Pháp』 》

《 『Bảo Vệ LV4』 đã nhập chung với 『Thánh Pháp』 》

Hả?

Hờ?

Haaaaaaa?

Không không.

Lạ thật đó.

Lạ ở nhiều chỗ lắm cơ.

Cái gì mới xảy ra vậy?

Sao tự nhiên lại thế này?

Tôi nên làm gì đây?

Bình tĩnh trước đã.

Điều-khiển-cơ-thể, đầu tiên hãy hít thật sâu vào.

Hít, hít, hà.

Được rồi.

Hãy từ từ nghĩ lại nào.

Đầu tiên là lúc bắt đầu nghe cái âm thanh kia.

Đó là gì?

Tôi không biết.

Mặc dù bình thường nếu không biết thì tôi sẽ bỏ qua một bên, nhưng lần này không được.

Bởi vì lần này rõ ràng là trường hợp cực kì bất thường.

Bất thường, ừ, đúng là bất thường.

Dù rằng trước giờ tôi đã học rất nhiều skill với ý nghĩ trong đầu rằng đây đơn giản là một thế giới như vậy, nhưng skill không tồn tại ở Nhật.

Nếu có skill ở Nhật cái đó mới là bất thường.

Vì đó là chuyện hiển nhiên và đây đơn giản là một thế giới như thế, tôi có nên cứ vậy mà chấp nhận mọi thứ không?

Trước đây thì được.

Bây giờ thì khác rồi.

Tôi chắc chắn tôi đã nghe được giọng nói trên trời cao nói như thế này.

《Admin Cấp Cao D đã chấp nhận yêu cầu》

《Skill 『Tri Thức』 đang được khởi tạo》

《Khởi tạo kết thúc》

Thế giới này, giống như là [I][B]có ai đó đang theo dõi tôi và người đó đã tạo ra một skill để đáp lại lời than phiền của tôi[/B][I]

Nếu thực sự là vậy thì người đã làm chuyện đó hẳn là người được gọi là Admin D.

Và, nếu theo như danh hiệu "Cao Cấp" mà nói thì hẳn tồn tại được gọi là Admin không chỉ có mỗi D.

Vậy, các Admin quản lí cái gì?

Quá đơn giản.

Đó là skill.

Nếu như mọi chuyện như tôi nghĩ thì đó là câu trả lời chính xác duy nhất.

Nói ngắn gọn là, skill ở thế giới này được những tồn tại gọi là Admin ban cho.

Để làm gì?

Bằng cách nào?

Tôi không biết mấy chuyện đó.

Hoặc dù tôi không biết, nhưng tôi biết một điều.

Có cái gì đó kì lạ với thế giới này.

Một cảm giác lạnh sống lưng chạy dọc sau lưng tôi.

Khác với lần gặp Mẹ hay là Rừng Đất, đây hoàn toàn là một loại cảm giác sợ hãi ăn mòn dần từ bên trong tôi.

Các Admin, họ có đang cười nhạo khi nhìn thấy bóng dáng sợ hãi của tôi hiện tại không?

Đáng sợ.

Những skill mà tôi đã dựa vào để sống từ trước giờ đột nhiên trở thành một thứ khó hiểu.

Tôi nên làm gì từ đây trở đi?

Tôi nên làm gì đây?

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S15: Cấp Độ Chủ

Mỗi khi Yuugo nhìn tôi thì tôi lại cảm giác nguy hiểm.

Đặc biệt mỗi khi tôi có điểm cao hơn so với Yuugo trong lớp hay tương tự thế thì cậu ta sẽ nhìn tôi với ánh mắt sắc lạnh làm người ta lạnh sống lưng.

Rõ ràng sớm muộn gì cũng sẽ có chuyện gì đó xảy ra.

Nhưng mà tôi không thể chuẩn bị gì được để chống lại cả.

Yuugo chính là con trưởng của một quốc gia lớn, không như tôi.

Và cậu ta còn là một người được hồi sinh như tôi, nên những kỹ năng của cậu ta là hàng thật giá thật.

Tính cả quyền lực lẫn tài năng, không có ai có thể khuyên bảo hay nói gì được Yuugo cả.

Và, chuyện đã xảy ra.

Đó là lần buổi học ngoại khóa đầu tiên của chúng tôi.

Lần ngoại khóa đó diễn ra ở một ngọn núi nhỏ gần học viện.

Mặc dù tôi gọi là gần nhưng thực ra nếu đi bộ cả đi cả về sẽ tốn nửa ngày.

Chỉ những học viên đã vượt qua bài kiểm tra năng lực của học viện mới được phép tham dự buổi học.

Chúng tôi hiện đang học năm nhất, và số học sinh được phép tham gia buổi học lần này là 12 tính luôn cả tôi.

Nhìn sơ khối lớp của chúng tôi thì chỉ có những người giỏi nhất lớp đã đủ điều kiện tham gia buổi học.

Nhưng mà những học sinh không được đi lần này sau khi họ mạnh mẽ hơn thì cũng sẽ được tham gia mà thôi.

Đây là lần đầu tiên nên số lượng ít, nhưng chắc chắn số lượng sẽ tăng lên trong những lần sau.

Thực sự mà nói, số lượng học sinh đủ điều kiện lần này chỉ vừa đủ để lập thành một nhóm thám hiểm bình thường, nên có thể nói nhóm này là nhóm có chất lượng tốt nhất hiện tại.

Chúng tôi rời học viện vào buổi sáng, và đi bộ tới trưa là đến khu vực chân núi.

Sau đó chúng tôi được duyệt qua kế hoạch này lần cuối cùng trước khi ăn trưa.

Sau bữa trưa thì chúng tôi bị chia nhóm ra và sẽ lần lượt tiến vào trong núi.

Nguyên ngày sau đó chúng tôi sẽ thám hiểm khu vực núi, lập trại và ngày sau đó nữa thì sẽ quay lại chân núi trước buổi trưa để quay lại học viện. Đây là thời khóa biểu chính thức cho lần này.

Chỉ có quái vật cấp thấp nhất, yếu ớt nhất sống ở vùng núi này.

Học viện đã thuê người giám định và kiểm tra vùng núi, họ xác nhận là không có bất kì con quái vật mạnh mẽ nào ở đây.

Vì một con quái vật yếu sau khi tiến hóa cũng có thể trở nên mạnh mẽ, nên việc xác nhận này là cực kì cần thiết.

Trong lần ngoại khóa này thì một mục tiêu là để học những kĩ năng sinh tồn cơ bản.

Một mục tiêu khác là trải nghiệm qua môi trường mà quái vật sinh sống.

Và mục tiêu cuối là học cách hái thuốc, học những kiến thức cần thiết về vùng núi, etc.

Đó là những mục đích chính.

Ngoài việc học ra thì cố gắng sống sót tới cùng cũng là một ưu tiên.

Có nghĩa là cố tình đánh nhau với quái vật sẽ bị trừ điểm.

Nếu như bị quái vật tấn công mà hành động đúng tình huống thì sẽ được cộng điểm, nhưng chủ động tấn công quái vật thì sẽ bị trừ điểm.

Việc ngoại khóa được thực hiện theo từng nhóm, mỗi nhóm bao gồm bốn học sinh và một giáo viên.

Việc chia nhóm được thực hiện bằng cách bốc thăm để tránh việc nhóm này hơn hẳn nhóm khác.

Kết quả là Sue, Katia và Yuri ở một nhóm khác.

Còn tôi thì cùng nhóm với Yuugo.

Nhóm tôi bao gồm tôi, Oka-chan hay gọi là Firimes, Palton con trai của một bá tước, và giáo viên môn Ma Pháp Oriza.

Quan hệ giữa tôi là Palton là thân hơn người quen nhưng không thân bằng bạn bè.

Vốn thì cha của Palton chỉ là Nam Tước, nhưng vì ông đã lập nhiều công trong việc quân sự và cuối cùng đã nâng được danh hiệu của mình lên thành Bá Tước.

Người cha như thế dĩ nhiên sẽ huấn luyện con trai mình, Palton, một cách nghiêm khắc, vì thế cậu ta có một tổ hợp skill nghiêng về tấn công vật lí.

Trong năm học thì sức mạnh vật lí của cậu ta khá là cao so với mọi người.

Nhưng cậu ta thì có vẻ chưa thỏa mãn lắm, ngày nào cậu ta cũng tập luyện thêm.

Là mẫu thanh niên nghiêm túc.

Cậu ta nói chuyện với tôi với tư cách như là một người hầu, nên tôi vẫn nói chuyện với cậu ta và chúng tôi giữ được mối quan hệ khá tốt.

Oriza-sensei là một giáo viên ma pháp trung niên.

Cô ấy là một trong những giáo viên không thực sự hăng hái lắm về công việc của mình và chỉ tham gia chuyển đi vì đó là công việc.

Cô ấy ghét sự phiền toái, vậy nên khi cô thấy tôi và Yuugo được phân vào nhóm cô thì cô khó chịu ra mặt.

Chuyện tôi và Yuugo có vấn đề với nhau không phải bí mật gì.

Nhưng mà không hổ danh là giáo viên. Khả năng chiến đấu của cô rất cao.

Mặc dù cô là chuyên về ma pháp, nhưng skill của cô cũng bao gồm khả năng cho việc chiến đấu cận chiến không thành vấn đề, hơn nữa chỉ số của cô cao hơn hẳn các học viên.

Nếu có chuyện bất ngờ xảy ra thì nghĩa vụ của giáo viên là bảo vệ các học viên, vậy nên những người đi theo lần ngoại khóa này không ai là yếu cả.

Tôi chỉ hơi bất ngờ là Oka-chan hay còn gọi là Firimes lại tham gia buổi học này.

Sensei thường xuyên nghỉ không phép.

Mặc dù cô làm nhiều chuyện sau màn, nhưng cô lại không nói chúng tôi biết gì cả.

Nghỉ học nhiều như thế, chắc chắn cô rất bận rộn.

Tôi không nghĩ sensei lại sẵn sàng tham gia buổi học này và bị giới hạn việc di chuyển tận hai ngày.

Nhưng mà cũng có Yuugo ở đây, nên có Sensei thì tôi thấy an tâm hơn.

Có lẽ, dù có tính luôn cả những giáo viên của học viện, chỉ có mỗi Sensei là đủ sức ngăn Yuugo lại.

[Rồi, các em được giải tán tạm thời. Sau khi mọi người đã ăn trưa xong thì hãy chia nhóm ra và hành động]

Giáo viên đứng đầu tuyên bố như thế và buổi duyệt kế hoạch kết thúc.

Sau khi ăn trưa là lúc chia nhóm ra và hoạt động.

[Nii-sama, chúng ta phải chia nhau ra rồi. Em sẽ cô đơn lắm đó]

[Sue, chỉ là một ngày thôi mà]

「Dù chỉ có một ngày cũng là vấn đề rất lớn đó. Khi em nghĩ về việc có gì xảy ra với Nii-sama mà em không có ở đó thì em sẽ trần trọc không ngủ được mất」

「Không sao đâu mà. Ngọn núi này đã được kiểm tra và xác nhận là an toàn nên sẽ không có gì bất ngờ xảy ra đâu」

Tôi xoa đầu Sue để trấn an em ấy.

Tôi không thể nói là trong nhóm tôi có người còn nguy hiểm hơn cả vùng núi này được, em ấy sẽ lo lắng mất.

「Shun, hãy cẩn thận với Yuugo nhé? Có vẻ như đầu óc tên đó đã hoàn toàn điên rồi sau khi đến thế giới này」

「... Hiểu rồi」

Cuộc nói chuyện nhỏ với Katia vẫn còn vang trong đầu tôi.

Tên đó điên rồi.

Chắc chắn thế.

Hiện tại Yuugo không bình thường tí nào.

Hắn nguy hiểm đến mức nếu hắn không thử làm gì trong đợt này mới là lạ.

Trong lúc đang lo lắng những chuyện đó thì chuyến đi vẫn tiến hành suôn sẻ.

Chúng tôi không gặp bất kì con quái vật nào và đến khu vực cắm trại an toàn.

「Shurein-sama, đây là điểm cắm trại đúng không?」

[Đúng thế, có vẻ chúng ta đến nơi sớm hơn dự định]

[Đó là vì bọn con trai có đầy đủ thể lực. Với con gái như Sensei thì theo kịp rất khó đó biết không?]

[Nhảm nhí. Chỉ số của Oka-chan cao ngất ngưỡng luôn đúng không? Dù có cố gắng thì cũng không cần cố nhiều như cô nói đâu]

[Sensei nghĩ là dù em có biết điều đó và giả bộ như không biết, rồi vẫn lo lắng về tình trạng của Sensei mới là dấu hiệu của người đàn ông tốt đó biết không.]

[Tôi(Ore-sama) không có ý định trở thành một người đàn ông ngăm và nghĩ kĩ về ý kiến của đàn bà tới mức đó đâu]

[y dà, em dùng luôn Ore-sama luôn cơ à]

TN: Ore-sama là một cách tự chỉ bản thân cực kì kiêu ngạo, chuyên dùng bởi bọn atsm.

Palton và tôi bắt đầu việc chuẩn bị lều cắm trại trong lúc Yuugo và Sensei nói chuyện phiếm.

Oriza-sensei thì chỉ đứng và im lặng nhìn.

[Shurein-sama, ngài giữ phần đó dùm được không?]

[À, được. Thế này đúng không?]

[Vâng. Sau đó chỉ cần làm thế này]

[Un. Xong rồi. Cám ơn, Palton]

[Không. Lẽ ra thần phải tự làm việc chuẩn bị này mới đúng, thần đã làm phiền Shurein-sama rồi]

[Palton. Sự khác biệt giai cấp không có liên quan gì ở trong học viện cả. Vậy nên cậu không cần phải quá để ý như thế]

[Mặc dù giai cấp cũng là một phần, nhưng thần thì thực sự tôn trọng Shurein-sama. Vậy nên đây là việc thần làm vì ý thích mà thôi. Shurein-sama, xin ngài đừng làm bộ mặt có lỗi như thế với thần]

Tôi chịu thua ánh mắt sùng bái thật thà của Palton.

Sue cũng thế này, tôi có gì mà họ lại tôn trọng nhỉ?

Thật bí ẩn.

Sau khi chuẩn bị lều trại xong, chúng tôi còn một ít thời gian vì đã tới sớm hơn lịch.

Chúng tôi dùng thời gian đó để xem xét khu vực xung quanh.

Mỗi chúng tôi đều hoạt động riêng lẻ, và thăm dò ở trong phạm vi không quá xa nhau.

Mặc dù tôi đã bác bỏ ý kiến hoạt động riêng lẻ, nhưng cuối cùng mọi người đều chấp nhận việc chia ra trong phạm vi đủ để nghe được giọng nói của nhau.

Nếu như thế thì những thành viên khác có thể dễ dàng chạy đến nếu có vấn đề gì.

Và, tôi đang một mình trên núi.

Nếu như tôi tự hái thuốc khi đang ở một mình thì sẽ được cộng điểm.

Tôi đi vòng quanh tìm lá thuốc bằng "Giám Định".

Và rồi có tiếng kiếm chạm nhau vang lên.

m thanh đến từ khu vực Palton đang thám hiểm.

Không biết là vì thanh kiếm được đặc chế hay là do đối phương có skill "Im Ắng", nhưng âm thanh cực kì nhỏ.

Vì tôi có "Tăng Cường Thính Giác" nên âm thanh đó rõ như ban ngày.

Tôi cố gắng chạy tới chỗ Palton, nhưng tôi bị một người cản đường lại.

Là Yuugo.

[Yo]

[Cậu đang làm gì đó? Yuugo, không, Natsume]

[Tao chỉ đang nghĩ rằng tao nên cho mày rời sân khấu ngay bây giờ]

Tôi trả lời Yuugo một cách gay gắt đáp lại lời nói thân thiện của hắn.

Tên Yuugo đó đã đưa ra câu trả lời đáng sợ ấy một cách bình thản.

Tôi cảm giác căng thẳng lên và nuốt nước miếng.

[Cậu đùa đúng không?]

[Nhìn tao giống đang đùa lắm hả? Mày là một cái gai trong mắt tao đó]

Lúc này, nụ cười biến mất khỏi khuôn mặt của Yuugo.

[Thế giới này đúng là thế giới cho tao. Một thế giới mà tao là kẻ mạnh và thống trị mọi người. Thế nhưng lại có một kẻ mạnh hơn tao]

[Cậu đang nói chuyện điên rồ gì vậy hả? Thế giới này không phải của ai cả. Hãy tỉnh lại đi!]

「Tao đang tỉnh đó. Đây là một thế giới như mơ, nơi mà mày chỉ cần có skill thì mày sẽ làm được mọi chuyện đó, biết không? Không phải thế giới này hoàn toàn là dành cho tao sao? Nhưng mà nó lại không cần những kẻ như mày. Vậy nên, chết đi」

Yuugo rút kiếm.

Tôi cũng đành phải rút kiếm.

Tôi nhìn chỉ số của Yuugo.

『Nhân Tộc LV31 Yuugo Van Rengzand

Chỉ số

H P : 628/628 (Xanh Lá)

M P : 566/566 (Xanh Dương)

S P : 609/609 (Vàng)

: 502/611 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 608

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 599

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 546

Chỉ số Kháng Trung Bình: 522

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 583

Skill

「Hồi HP tự động LV4」 「Tăng tốc hồi MP LV4」 「Giảm MP sử dụng LV4」 「Tăng tốc hồi SP LV8」 「Giảm SP sử dụng LV8」 「Nhận Thức Ma Pháp LV8」 「Điều Khiển Ma Pháp LV5」 「Ma Pháp Công LV5」 「Ban Ma Lực LV4」 「Sức Công Ma Pháp LV2」 「Tăng Cường Phá Hoại LV7」 「Tăng Cường Lực Chém LV7」 「Tăng Cường Lực Đập LV4」 「Tăng Cường Lửa LV4」 「Ý Chí Chiến Đấu LV7」 「Ban Sức Sống LV7」 「Sức Sống Công LV7」 「Hỏa Công LV3」 「Tê Liệt Công LV2」 「Tài Năng Kiếm Thuật LV6」 「Ném LV5」 「Hoạt Động 3-D LV6」 「Tập Trung LV9」 「Dự Đoán LV3」 「Quá Trình Tính Toán LV3」 「Chính Xác LV8」 「Né Tránh LV8」 「Ẩn Thân LV3」 「Im Ẩng LV1」 「Ma Pháp Lửa LV3」 「Kháng Phá Hoại LV2」 「Kháng Đập LV2」 「Kháng Chém LV3」 「Kháng Lửa LV3」 「Kháng Độc LV2」 「Kháng Tê Liệt LV1」 「Kháng Đau Đớn LV1」 「Tăng Cường Thị Giác LV10」 「Thiên Lí Nhãn LV1」 「Tăng Cường Thính Giác LV10」 「Tăng Tâm Nghe LV1」 「Tăng Cường Khứu Giác LV8」 「Tăng Cường Vị Giác LV7」 「Tăng Cường Xúc Giác LV8」 「Thể Chất LV5」 「Suối Ma Lực LV4」 「Tốc Thể LV5」 「Dai Sức LV5」 「Sức Trâu LV5」 「Cứng Rắn LV5」 「Thầy Pháp LV4」 「Bùa LV3」 「Thu Nhỏ Điểm Tựa LV5」 「Hoàng Đế」 「 $n \% I = W$ 」

Skill points: 3 5 0

Danh Hiệu

「Thợ Săn Quái Vật」 』

Mạnh.

Khác với tôi tên này hoàn toàn là tập trung vào sức mạnh vật lí.

Hơn nữa hẳn cũng dùng điểm skill phóng khoáng chứ ko để dành như tôi.

Ngoài ra còn có skill Hoàng Đế cực kì phiền phức nữa.

『Hoàng Đế: Tăng hiệu quả cho skill. Ngoài ra gây hiệu ứng dị giáo [Sợ Hãi] lên toàn bộ đối thủ bằng cách áp chế』

Hiệu ứng sợ hãi tạm thời không ảnh hưởng tôi.

Nhưng mà tăng hiệu quả cho toàn bộ skill cơ bản là ăn gian.

Yuugo múa kiếm.

Tôi ngay lập tức giơ kiếm lên đỡ.

Ku, nặng quá.

『Fufu, tao biết mà. Mà chưa dùng điểm skill để học skill nào hết đúng không? Hơn nữa mà còn chưa lên cấp. Điểm là để sử dụng hiểu chưa hả! Giống thế này!』

Lửa bốc lên từ thanh kiếm của Yuugo.

Tôi chỉ vừa kịp né nó.

『Nếu tao mà giết mà lâu quá thì sẽ có người để ý. Vậy nên chết nhanh đi』

『Mày nghĩ nếu làm vậy mày sẽ không bị gì sao?』

『Chẳng sao cả. Tao là lãnh đạo của lứa sau của thế giới này mà hiểu không hả? Dù tao có làm gì tao cũng được tha thứ hết. Hơn nữa, tao đã chuẩn bị rồi. Lính của tao đang giết từng người một ngay lúc này. Sau khi giết mà tao sẽ thả con quái vật mà tao đem theo. Một tên mạnh mẽ mà thường sẽ không xuất hiện ở đây. Câu chuyện sẽ là những học viên và giáo viên đáng thương đã bị con quái vật đáng ghét bất ngờ xuất hiện ăn thịt. Tao sẽ giết nó và trở về. Một câu chuyện như thế』

『Thật là một kế hoạch nhảm nhí, mày nghĩ không ai nghi ngờ sao?』

「Ai chứ? Ai sẽ nghi ngờ tao? Đây không phải là Nhật Bản. Tao còn là Kiếm Vương tương lai nữa mà hiều không? Dù có hơi khó tin một tí đi nữa thì ai lại có thể ý kiến với tao chứ? Ai lại vì một đám trẻ con mà gây nên vấn đề quốc tế? Không ai cả! Chính là như vậy. Mà đừng nghĩ là mọi tội ác ở đây đều được phơi bày trước ánh sáng như Nhật Bản」

Tôi chết lặng.

Với cách nghĩ quá mức khác thường của Yuugo.

Nhưng cậu ta lại tự tin rằng mình đúng hoàn toàn.

「Tạm biệt. Sau này mà sẽ chỉ còn là một kí ức nhỏ nhoi mà thôi」

Thanh kiếm vung xuống được bọc trong ngọn lửa lớn.

Nhưng mà nó không chạm được tới tôi.

Cơ thể của Yuugo đột nhiên bị đánh bay ra.

「Natsume-kun. Em quá đáng rồi」

Một giọng nói lạnh như băng, khác hẳn với giọng bình thường.

Một áp lực khổng lồ không xứng với cơ thể của một cô bé Elf nhỏ bé tí nào.

Oka-chan Sensei đã xuất hiện.

「Kế hoạch của em đã thất bại rồi. Toàn bộ lính của em đã bị trói lại. Và cô đã xử lí con quái vật em mang theo」

「Ca-cái gì!?!」

「Có vẻ em đã quá chú ý đến Shun-kun mà không để ý đến cô. Rất xin lỗi nhưng Sensei sẽ không để em thích làm gì thì làm nữa」

Sensei bước đến trước mặt Yuugo đang nằm dưới đất.

Yuugo cố gắng đánh lén.

[Guha!?.]

Cậu ta lại bị một cái gì đó vô hình đánh nằm ra đất.

Cùng một thứ đã đánh cậu ta bay ra lúc nãy.

Có lẽ là một loại Ma Pháp gió.

Bàn tay của Sensei nắm chặt lấy đầu của Yuugo.

Và. Tôi thấy được lượng ma lực khổng lồ đang tập trung ở đó.

Dường như có một loại ma pháp đang được thực hiện trên người cậu ta.

[Kích hoạt quyền lợi cấp Chủ. Theo yêu cầu của Chủ, kích hoạt skill độc nhất của cấp Chủ. Xác nhận đồng ý kích hoạt]

[Tôi đồng ý]

Từ trong miệng của Yuugo, phát ra âm thanh vô cảm khác với giọng nói của cậu ta.

Ma pháp đó, có phải là "Thôi Miên" nằm trong "Ma Pháp Dị Giáo" bị cấm không?

Sự kinh ngạc của tôi không dừng ở đó.

Thực tế là tôi còn ngạc nhiên hơn trước.

Trong bảng chỉ số từ skill "Giám Định", tôi thấy chỉ số của Yuugo giảm một cách nhanh chóng.

Hơn nữa skill của cậu ta cũng dần biến mất.

Rất nhanh chóng, skill duy nhất cậu ta còn lại chính là skill bao gồm những chữ cái bị lỗi.

[!?!Cô đã làm gì tôi!?!]

Yuugo, cuối cùng đã thanh tỉnh lại, hét lên.

[Sensei giảm toàn bộ chỉ số của em xuống và cướp lấy toàn bộ skill của em]

[Cái gì?! Không thể như thế được?!]

[Shun-kun, kết quả "Giám Định" như thế nào?]

[... Sensei không nói dối, toàn bộ chỉ số của mày chỉ còn 30. Hơn nữa không còn skill nào cả]

[Ca-cá...]

[Thế giới này không phải là của riêng em. Hãy lấy lần này làm bài học và Sensei khuyên em hãy tiếp tục sống như một người bình thường đi. Ngay cả khi em mạnh lên nhờ skill thì cũng không có gì tốt lành xảy ra đâu...]

Yuugo chết lặng.

Tôi thì bối rối.

Sau đó chuyển đi ngoại khóa kết thúc.

Palton và Oriza-sensei vẫn an toàn.

Tôi nghe rằng mặc dù mọi thứ suýt nguy hiểm, nhưng nhờ có Sensei nên không ai bị thương nặng cả.

Toàn bộ lính của Yuugo mà tấn công họ đều bị bắt.

Nhưng không ai thừa nhận là có liên quan đến Yuugo cả, và vì Yuugo cũng giả bộ không liên quan gì cả nên cuối cùng cậu ta ko bị trừng phạt.

Liệu đây có phải là lựa chọn dựa trên việc suy nghĩ về quan hệ giữa các nước không?

Tôi đã bị ép phải hiểu rằng ở thế giới này thường thức không giống với ở Nhật.

Nhân tiện, sau khi quay lại thì Sue vừa khóc vừa bám chặt lấy tôi, làm tôi càng rối hơn nữa.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Tri Thức

『Tri Thức: $n\%$ sức mạnh đủ để chạm tới các vị Thần. Có khả năng truy cập mọi thông tin tới mức độ Kiểm Tra LV1 về mọi thứ trong tầm hiểu biết. Ngoài ra, có khả năng vượt qua hệ thống W và có quyền can thiệp vào khu vực MA』

『Tri Thức Chủ: Học được skill 「Cực Hạn Ma Pháp」 「Thánh Pháp」: Điều kiện đạt được: Học được skill 「Tri Thức」: Tác dụng: chỉ số MP, Ma Lực, Kháng tăng lên. Điểm cộng thêm cấp A+ mỗi khi tăng độ thông thạo cho skill loại Ma Pháp. Nhận được quyền hạn cấp Chủ: Mô Tả: Danh hiệu dành cho kẻ thống trị Tri Thức』

『Cực Hạn Ma Pháp: Sự hỗ trợ điều khiển Ma Pháp trong hệ thống, khả năng thiết lập và sử dụng các công thức Ma Pháp đều thành giá trị tối đa. Hơn nữa tốc độ hồi MP trở thành nhanh nhất và mức độ sử dụng MP được giảm xuống mức thấp nhất』

『Thánh Pháp: Cộng thêm 1000 điểm cho các chỉ số MP, Ma Lực, Kháng. Ngoài ra mỗi khi lên cấp được điểm cộng thêm bằng 100』

『Zoa Ere LV3 Không tên

Chỉ số

H P : 236/236 (Xanh Lá) (Chi tiết)(Tăng 21)

M P : 1431/1431 (Xanh Dương) (Chi tiết)(Tăng 1120)

S P : 235/235 (Vàng) (Chi tiết)(Tăng 20)

: 235/235 (Đỏ) (Chi tiết)(Tăng 20)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 287(Chi tiết)(Tăng 18)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 387(Chi tiết)(Tăng 18)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1365(Chi tiết)(Tăng 1110)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 1500(Chi tiết)(Tăng 1110)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 1412(Chi tiết)(Tăng 70)

Skill

「Hồi HP tự động LV6」 「Cực Hạn Ma Pháp (mới)」 「Tăng tốc hồi SP LV3」 「Giảm SP sử dụng LV4」 「Tăng Cường Phá Hoại LV2」 「Tăng Cường Chém LV3」 「Tăng Cường Độc LV4」 「Ý Chí Chiến Đấu LV2」 「Ban Sức Sống LV2」 「Độc Công Chết Người LV3」 「Ăn Mòn Công LV1」 「Tổng Hợp Độc LV8」 「Tài Năng Tư LV3」 「Tư Đa Năng LV1」 「Điều Khiển Tư LV8」 「Ném LV7」 「Hoạt Động 3D LV5」 「Tập Trung LV10」 「Tăng Tốc Suy Nghĩ LV5 (tăng 1)」 「Tiên Đoán LV5 (tăng 1)」 「Ý Chí Song Song LV1 (mới)」 「Tính Toán Cao Tốc LV1」 「Chính Xác LV8」 「Né Tránh LV7」 「Ẩn Thân LV8」 「Im Ắng LV3 (tăng 1)」 「Kết Án」 「Địa Ngục」 「Ma Pháp Dị Giáo LV3」 「Ma Pháp Bóng LV3」 「Ma Pháp Độc LV3」 「Ma Pháp Vực Tối LV10」 「Điềm Tĩnh」 「Kiêu Hãnh」 「Ăn Nhiều LV9」 「Tri Thức (mới)」 「Dạ Nhãn LV10」 「Tăng Tầm Nhìn LV3 (tăng 1)」 「Kháng Phá Hoại LV2」 「Kháng Đập LV2」 「Kháng Chém LV3」 「Kháng Lửa LV3 (tăng 1)」 「Kháng Độc Chết Người LV2」 「Kháng Tê Liệt LV4」 「Kháng Hóa Đá LV3」 「Kháng Axit LV4」 「Kháng Ăn Mòn LV3」 「Kháng Ngất Xiu LV3」 「Kháng Sợ Hãi LV8」 「Miễn Nhiễm Dị Giáo」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn LV7」 「Tăng Cường

Thị Giác LV10 (tăng 1) 「Thiên Lí Nhân LV5 (mới)」 「Nguyễn Rửa Ma Nhân LV3 (mới)」 「Tăng Cường Thính Giác LV8」 「Tăng Cường Khứ Giác LV7」 「Tăng Cường Vị Giác LV7」 「Tăng Cường Xúc Giác LV7」 「Mở Rộng Thần Thức LV2」 「Thánh Pháp (mới)」 「Thể Chất LV1 (mới)」 「Dẻo Dai LV9」 「Chống Chịu LV9」 「Sức Trâu LV4」 「Cứng Rắn LV4」 「Idaten LV3」 「Cấm Kị LV8 (tăng 1)」 「 $n \% I = W$ 」

Skill point: 0

Danh hiệu

「Phàm Ăn Tục Uống」 「Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại」 「Sát Thủ」 「Thợ Săn Quái Vật」 「Dụng Độc Giả」 「Dụng Tơ Giả」 「Tàn Nhẫn」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 「Kiêu Hãnh Chủ」 「Điềm Tĩnh Chủ」 「Tri Thức Chủ(mới)」 』

...

Tôi sẽ la lớn "thật tuyệt vời" nếu như là trước đây.

Không, mặc dù tôi vẫn nghĩ nó là tuyệt vời, nhưng tôi không thể thật lòng thấy vui được.

Ư.

Ưu.

Uuuu.

Uddaaa!!

Ài, đủ rồi!

Đừng có chần chờ như thế làm gì!

Dù có lo lắng thì cũng chả làm gì được cả!

Giả sử có những người gọi là Admin thật thì tôi có thể làm gì được họ nào?

Tôi không làm gì được cả.

Một con nhện nhỏ bé thì làm được gì các vị thần chứ?

Không có gì cả.

Vậy, như thường lệ tôi sẽ sống như bình thường.

Theo đuôi hả?

Theo dõi hả?

Cứ làm đi.

Không cần biết người là Thần hay là Admin, đã theo dõi tôi rồi thì hãy ghi nhớ từng chi tiết cuộc đời tôi vào trí nhớ đi.

Tôi sẽ sống như một ngọn lửa bùng cháy và chết một cách rực rỡ!

Hãy ở đó mà xem cách sống của tôi!

Điều-khiển-thông-tin!

Có chuyện gì Điều-khiển-cơ-thể?

Tôi đang cháy.

Ừ, tôi cũng đang bùng cháy đây!

Không! Tôi đang cháy theo nghĩa đen đó!

Hả?

Tơ, tơ!

Ể, a-á!

Sợi tơ mà tôi quên cắt từ nãy đến giờ đã bắt lửa vì tôi đang mơ màng!

Làm gì vậy hả!? Nếu có thời gian mà báo cáo cho tôi thì sao không dập lửa đi!

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Lửa LV3』 đã trở thành 『Kháng Lửa LV4』 》

Nóng!? Nóng!?

Dùng "Tổng Hợp Độc"! Mau lên!

Hiểu rồi, Độc Yếu, ra nào!

Uge!? Tự nhiên thấy tê tê!?

Ôi không! Độc Yếu vẫn còn thuộc tính tê liệt trong nó!

Đang làm gì vậy hả!?

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Tê Liệt LV1』 đã trở thành 『Kháng Tê Liệt LV2』 》

Nóng!? Tê!?

Tôi không thể bình tĩnh được!! Abababababaa! HP nguy hiểm!

Tôi sẽ chết đó, chết thật đó!

A, HP tôi còn 0.

Ha-!?

Kích hoạt "Điềm Tĩnh"! Hi sinh MP và hồi sinh lại với 1 HP!

Ô!

Nhưng nếu lửa không tắt thì HP lại sẽ hết mất! Chưa hết bị tê liệt sao?

Còn tí nữa thôi, xong rồi!

Dùng Tổng Hợp Độc Yếu lần nữa, kì này nhớ bỏ thuộc tính tê liệt ra!
Ngoài ra, chỉnh lượng Tổng Hợp lên tối đa luôn!

Owa!? Một cục bụi nước độc đang rơi xuống!?

Ui da. HP của tôi lại bị giảm sau khi bị viên độc đè.

A, nhưng mà nhờ thế mà lửa tắt rồi.

À, ừm. Đã xác định được "Điềm Tĩnh" có tác dụng rồi, vậy coi như là tốt.

Không tốt tí nào hết!

Nếu nghĩ về nó là đã thất bại rồi.

Nhìn xem, lần đầu bị mất hết HP lại là như thế này...

Nếu nghĩ về nó là đã thất bại rồi.

Nói đúng...

Vừa rồi MP của chúng tôi đã giảm còn một nửa.

Nếu không có "Tri Thức" thì chúng tôi đã chết rồi.

May là có.

Nhưng mà chuyện này đã không xảy ra nếu không có skill "Tri Thức" cơ mà.

Nếu nghĩ về nó là đã thất bại rồi.

Skill đúng là tiện mà.

Đúng.

Mặc dù tôi không biết tại sao họ lại làm ra skill và ban phát đi nó, tôi sẽ vui lòng lấy mọi thứ được cho và sử dụng chúng.

Đúng vậy. Ừm. Hãy làm vậy.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 102: "Tri Thức"-Sama Thật Là Tuyệt Vời

Có vẻ như tác dụng của skill "Tri Thức" là phiên bản nâng cấp của kết hợp giữa "Giám Định"-sama và "Kiểm Định"-san.

Nên tôi quyết định gọi là "sama" luôn.

"Tri thức"-sama.

Đầu tiên, phần được nâng cấp, có thêm một tính năng "chi tiết" được thêm vào trong kết quả Giám Định.

Nếu tôi Giám Định chỗ này thì sẽ có thêm một bảng thông tin chi tiết hơn về chỉ số hiện ra. Là một tính năng tuyệt vời.

Chỉ số tấn công và phòng thủ là trung bình của mỗi bộ phận trên cơ thể tôi.

Khi nhìn thì tôi đã hiểu rằng chỉ số tấn công của tôi tập trung phần lớn trên cặp lưỡi liềm của tôi, còn chỉ số phòng thủ thì các bộ phận rất đều nhau.

Chỉ số phòng thủ ở khu vực thân trên của tôi khá thấp, nhưng mà vì tôi là loại chuyên về né tránh nên miễn sao tôi không quá bất cẩn khi chiến đấu thì sẽ không sao cả.

Tốc độ cũng khá đều nhau, nhưng nó lại chia ra thành tốc độ phản ứng, tốc độ tức thời và tốc độ đường dài.

Chúng đa số đều ngang nhau, nhưng mà tốc độ tức thời của tôi thì có vẻ là hơi cao hơn các loại khác.

Và rồi, Ma Pháp.

Cái này...

Có nhiều phần như là Sức Tấn Công Ma Pháp, Tốc Độ Thi Triển Công Thức Ma Pháp, Độ Ổn Định Công Thức Ma Pháp, Sức Mạnh Công Thức Ma Pháp, etc, nhưng mà toàn bộ chỉ số trừ Sức Tấn Công đều đã đạt giá trị tối đa.

Là 99999.

Trung bình cái búa á!

Bỏ qua câu đó, hình như đây là nhờ tác dụng của "Cực Hạn Ma Pháp".

Hình như nó ghi là toàn bộ chỉ số liên quan tới công thức Ma Pháp đều sẽ đạt mức tối đa, nên tôi nghĩ tôi không sai.

Đây là đang kêu tôi xài pháp thuật đúng không?

Fuhehe.

Cuối cùng, cuối cùng, tôi có thể dùng Ma Pháp!

Tuyệt vời.

Tôi rất mong chờ chuyện đó.

Nhưng đầu tiên phải kết thúc việc kiểm tra tác dụng của "Tri Thức"-sama.

Không được vội vàng.

Cuối cùng là các skill Kháng, nhưng phần này cũng là phần quan trọng nhất trong thông tin chi tiết.

Toàn bộ chỉ số Kháng của tôi đều ở đây.

Nhìn là biết rõ điểm yếu của tôi là gì.

Hiển nhiên đầu tiên là lửa.

Mặc dù tôi có skill "Kháng Lửa" nhưng nó vẫn là chỉ số thấp nhất.

À nhân tiện, mỗi khi tôi học thêm một skill Kháng thì chỉ số của skill Kháng đó tăng một mức cùng với skill Kháng.

Ngoài lửa ra thì sức kháng nước, băng và ánh sáng cũng thấp.

Đặc biệt là băng thì yếu ngang với lửa.

Nhưng mà miễn sao còn ở Tầng Trung thì tôi sẽ không dính đòn tấn công băng nào, nên tôi không cần quan tâm.

Ngược lại, cao nhất là Kháng thuộc tính Dị Giáo.

Đó là vì tôi có skill "Miễn Nhiễm Dị Giáo".

Chỉ số này của tôi là 99999.

Ngay sau nó là "Kháng Độc".

Và thật bất ngờ ngay sau đó là Kháng Bóng Tối.

Nó cao hơn các chỉ số Kháng khác.

Như thế này thì không chỉ sức thủ mạnh yếu của tôi được hiểu rõ mà cả sức công nữa.

Ví dụ, ngay cả khi tôi dùng Ma Pháp hệ Lửa mà tôi yếu thì tác dụng sẽ thấp.

Ngược lại thuộc tính Di Giáo và Bóng Tối mà tôi mạnh thì tác dụng sẽ rõ rệt hơn.

Mặc dù đây chỉ là tôi đoán, nhưng rất có thể khả năng đó là đúng.

Chi tiết của chỉ số là như thế, ngoài ra còn có chi tiết của các skill nữa.

Nói cho chính xác, hiện tại tôi có thể thấy độ thông thạo hiện ra dưới dạng con số.

Ngoài độ thông thạo hiện tại thì tôi cũng thấy được độ thông thạo cần để lên cấp tiếp theo nữa, nên bây giờ tôi có thể cày độ thông thạo cho skill hữu hiệu hơn.

Nhân tiện, tôi cũng thấy được độ thông thạo của những skill mà tôi chưa học được luôn.

Danh sách skill được hiện ra hoàn toàn mà không cần điểm skill.

Mới đầu tôi đã giật mình.

Hơn nữa không có skill nào bị giấu đi vì không đủ điểm skill nữa.

Nhìn lướt qua thôi cũng sẽ tốn cả ngày.

Trong số những skill đó còn có những skill cần cực kì nhiều điểm để học được.

Những skill đó dù có tốt cỡ nào tôi cũng sẽ không học chúng.

Tôi đã từng đùa về skill này với giọng nói trên trời cao rồi. Khoan, tôi có nên ngừng gọi đó là giọng nói trên trời cao không?

Không, cứ gọi là vậy không sao hết.

À, quay lại vấn đề.

Đã có lần tôi hỏi giọng nói trên trời cao cho vui, nhưng thực sự có skill [Bất Tử] , nhưng lại cần 100 triệu điểm để học.

Nai wa.

Không có dấu hiệu gì cho rằng tôi sẽ có thể học được nó trong kiếp này.

Bỏ qua những skill quá xa vời thì tôi nghĩ tôi sẽ nhắm tới việc học những skill hữu dụng mà nằm trong tầm với.

Tạm thời thì tôi sẽ dồn điểm để học skill Ma Nhân, nhưng sau khi học xong hết rồi thì tôi sẽ học những skill nhìn thú vị hơn.

Về nâng cấp của "Kiểm Định"-san thì đơn giản là tôi có thể Giám Định các thông tin mà "Kiểm Định"-san mang lại.

Nhưng mà vốn những thông tin đó đã chi tiết quá rồi nên không cần phải Giám Định thêm làm gì.

Hiện tại thì tôi không nghĩ ra cách dùng tính năng này, nhưng thà có còn hơn không, có lẽ sau này sẽ có ích.

Cuối cùng, tính năng bản đồ đã được thêm vào.

Waai!

Hơn nữa, bản đồ bao gồm luôn thời gian trước khi tôi có được "Tri Thức"-sama, toàn bộ khu vực tôi đã đi qua đều nằm trên bản đồ này!

Thật là tuyệt vời.

Cực kì tuyệt vời.

Cái Đại Mê Cung Elro này, nơi mà tôi đi lòng vòng vô định, cuối cùng một phần của nó đã được làm rõ nhờ bản đồ này.

Đại Mê Cung Elro đúng là quá rộng mà...

Bản đồ khu vực Tầng Thượng tôi đã ở trước đây, bản đồ khu ở Tầng Hạ trước đây tôi té xuống, và bản đồ khu vực Tầng Trung tôi hiện đang thám hiểm.

Tôi đã nghĩ là sẽ thấy một phần lớn của bản đồ tổng thể khi các bản đồ này kết nối với nhau, nhưng chỉ mới ba phần này đã lớn bằng Hokkaido rồi.

Chỉ mới một phần nhỏ thôi đó?

Lúc tôi thử ước lượng khoảng cách từ Tầng Trung tới Tầng Thượng, tôi đã nhận ra là quãng đường còn rất dài.

Mặc dù sẽ có một cái hố ở đâu đó nổi lên trên, nhưng đó chỉ là hi hữu, nên tôi nên chuẩn bị tinh thần đi một chuyến cực kì xa.

Cuối cùng, cái skill toàn chữ bí ẩn mà trước đây tôi không Giám Định được, vẫn không Giám Định được.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 103: Magica Kumoko ☆ Lại Xuất Hiện

Tôi tưởng mình đã chết rồi chứ.

Thực tế là với HP lúc đó thì tôi đã chết rồi.

Nếu không có "Điềm Tĩnh" thì tôi cũng chết thật rồi.

Nếu như chết một cách ngu ngốc như thế thì không gọi là chết rục rờ được.

Admin-san, nếu có thấy cảnh vừa rồi thì nhờ xóa khỏi nhật kí dùm.

Ít ra vô tình tôi đã xác nhận được tác dụng của "Điềm Tĩnh" hoạt động tốt.

Thay vì là hồi sinh lại với 0 HP thì đúng hơn là khi HP của tôi còn 0 nó để MP của tôi thế chỗ HP và tôi có thể tiếp tục hoạt động bình thường.

Xem mức độ tiêu thụ khi tôi bị cháy thì có thể thấy rằng nó đối với tỉ lệ 1:1.

Mỗi 1 HP tôi mất sẽ được chuyển qua giảm 1 MP.

Coi như là cây MP và HP dính lại thành 1 cũng được.

Vậy nên, nếu tôi dính một đòn cực mạnh thì rất có thể MP của tôi sẽ ngay lập tức cạn sạch.

Nhờ "Thánh Pháp" tăng MP của tôi lên nên có thể nói bây giờ tôi khá là trâu.

Nhưng ngay cả khi tôi có thể dùng MP thế HP thì tôi vẫn chỉ nên xem nó như là biện pháp cuối cùng.

Ngoài ra, nhờ "Thánh Pháp", toàn bộ chỉ số Ma Pháp của tôi đều đã tăng một lượng khổng lồ, nhưng nếu không sử dụng được thì coi như phí mà thôi đúng không?

Xuất hiện đi "Cực Hạn Ma Pháp"!

Waai.

Là skill có thể gọi là tiến hóa cuối cùng của "Điều Khiển Ma Pháp" mà tôi đã muốn!

Tuyệt vời!

Nếu như mua bây giờ, giá phải trả là miễn phí vì nó đi cùng với "Tri Thức"-sama!

Cá-cái gì!?

Tôi đã mua nó rồi, nên không còn gì phải lo nữa!

Chúc mừng!

Rồi, về skill "Cực Hạn Ma Pháp" này.

Là một skill cực kì tuyệt vời.

Nó cơ bản là 「Điều Khiển Ma Pháp」 「Tăng Tốc hồi MP」 「Giảm MP sử dụng」 toàn bộ ở cấp tối đa.

MP của tôi lúc này chỉ còn một nửa thì giờ đã hồi phục hoàn toàn.

Vì nó hồi 2-3 điểm gì đó mỗi giây nên khoảng 10 phút là hồi phục hoàn toàn.

Nghĩa là gì? Nghĩa là tôi có thể dùng MP bao nhiêu tùy thích.

Hơn nữa, ngoài "Giảm MP sử dụng" thì lượng MP tôi dùng sẽ còn được giảm thêm nhờ "Điềm Tĩnh".

Miễn sao không dùng quá phí phạm thì tôi sẽ có thể dùng MP thoải mái.

Dù tôi có luôn luôn sử dụng Ma Nhân đi nữa thì tôi cũng không mất tí MP nào, gần như là skill nội tại luôn.

Nên tôi ngay lập tức để skill Ma Nhân bật vĩnh viễn.

Dĩ nhiên là khi mọi thứ đã chuẩn bị xong thì tôi muốn sử dụng Ma Pháp.

Nhưng tôi không biết cách sử dụng.

Là câu tôi sẽ nói một thời gian trước!

Tôi cuối cùng đã biết cách sử dụng Ma Pháp rồi!

Đó là nhờ tính năng mới của "Tri Thức"-sama, tìm kiếm.

Mặc dù không bằng một thầy giáo vĩ đại nào đó, nhưng khi tôi tìm thử thông tin liên quan đến hệ thống skill thì sẽ có lời giải thích cho từng cái.
(TN: google-sensei)

Tính năng hướng dẫn mà tôi đòi không ngừng đã xuất hiện rồi.

Vì thế, tôi đã tìm và học cách sử dụng Ma Pháp.

Có vẻ là sẽ phải qua vài bước khác nhau để sử dụng được Ma Pháp.

Đầu tiên là phải nhận ra được Ma Lực.

Là tác dụng của skill "Nhận Thức Ma Pháp".

Nếu không thể nhận ra được sự hiện diện của Ma Lực thì sẽ không thể nào sử dụng được Ma Pháp sử dụng Ma Lực làm nhiên liệu cả.

Nên đây là một trong các điều kiện cơ bản để sử dụng được Ma Pháp.

Về phần tôi, "Nhận Thức Ma Pháp" nằm trong "Tri Thức"-sama.

Tiếp theo là điều khiển Ma Lực.

Trong đầu tôi thì tôi tưởng tượng nó là một loại chất lỏng đặc quánh.

Điều khiển loại chất lỏng này theo ý thích.

Đó chính là "Điều Khiển Ma Pháp".

Điều khiển nó di chuyển càng nhanh hơn và làm các động tác càng phức tạp hơn càng tốt.

Thường thì một người cần phải luyện tập rất lâu để có thể từ từ di chuyển được nó, nhưng nhờ có "Cực Hạn Ma Pháp" nên tôi muốn điều khiển sao cũng được.

Sau đó là thiết lập một công thức Ma Pháp.

Tất cả skill đều có phần này và mỗi khi chọn một Ma Pháp thì hệ thống sẽ tự động tạo ra công thức ứng với nó.

Có thể xem cái công thức Ma Pháp như là một cái ống nước nhỉ?

Tốc độ thiết lập công thức thay đổi tùy vào chỉ số.

Vì chỉ số Tốc Độ Thiết Lập Công Thức Ma Pháp của tôi là tối đa, nên tôi có thể làm xong bước này trong chớp mắt.

Cuối cùng, khi đổ Ma Lực vào trong công thức Ma Pháp thì Ma Pháp sẽ biến thành sự thật.

Như là đổ nước vào trong cái ống nước.

Khi nước đổ qua đầu bên kia của ống nước thì nó biến thành một hiện tượng thực tế, ảnh hưởng tới thế giới này dưới dạng Ma Pháp.

Ở bước này, lượng chất lỏng đổ vào trong ống nước càng tăng thì sức mạnh của Ma Pháp cũng tăng lên, và nếu tốc độ đổ chất lỏng tăng lên thì thời gian kích hoạt rút ngắn lại.

Nhưng mà nếu làm vậy thì sẽ tạo thêm áp lực cho cái ống nước.

Có giới hạn lượng chất lỏng có thể đổ vào trong ống nước cùng lúc tùy độ dày mỏng của ống, nên nếu việc thiết lập ống không ổn định thì nó sẽ nổ tung vì áp lực quá lớn.

Công thức Ma Pháp sẽ tịt ngòi nếu như không chịu đựng nổi áp lực, và tệ nhất thì nó sẽ phát nổ.

Ma Pháp cao cấp có những công thức cực kì phức tạp và dài dòng, nên tỉ lệ chuyện đó xảy ra là rất cao.

Cần phải làm một ống nước thật là lớn và chắc chắn để có một công thức Ma Pháp ổn định.

Vì tôi có "Cực Hạn Ma Pháp" nên chuyện này với tôi là không thành vấn đề.

Cần phải qua các bước như thế để có thể sử dụng Ma Pháp.

NHƯNG MÀ!

Tôi, có "Cực Hạn Ma Pháp" nên không cần phải lo lắng mấy chi tiết nhỏ nhặt đó!

"Điều Khiển Ma Pháp" không khác gì đi bộ và việc thiết lập công thức Ma Pháp hoàn thành ngay lập tức sau khi tôi chọn một loại Ma Pháp.

Tôi có khả năng sử dụng Ma Pháp đơn giản như là đổ nước vào ly.

Vậy nên, hãy thử sử dụng những loại Ma Pháp có thể ngay lập tức dùng mắt là xác nhận được vì xung quanh đây không có con quái vật nào cả.

A, nghĩ lại thì tôi quên mất chưa Giám Định "Ma Pháp Bóng".

『Mặt Bóng: Có thể tạo ra bóng trong ánh sáng』

Uwa.

Thật là lạ.

Ngay cả ở cấp 3 nó vẫn chỉ có tác dụng như thế.

"Ma Pháp Bóng" nếu không lên cấp nữa thì nó sẽ tiếp tục vô dụng như thế.

Hãy thử dùng Ma Pháp nào.

"Đạn Độc" có vẻ là lựa chọn tốt.

Dù tôi có thử dùng "Ma Pháp Dị Giáo" thì ở đây không có kẻ thù nào nên coi như không làm gì được, và ngay cả khi tôi dùng được "Ma Pháp Bóng" thì tôi cũng sẽ không cảm thấy thỏa mãn.

Còn "Ma Pháp Vực Tối", chọn cái hàng rào cao đó làm Ma Pháp đầu tiên có vẻ hơi khó.

Được rồi!

Thiết lập công thức Ma Pháp!

Cung cấp Ma Lực hoàn thành!

Kích hoạt Đạn Độc!

Sau khi thủ thế thì một viên đạn đen trong xuất hiện trước mặt tôi rồi bay đi thật xa.

Ô-ô!

Mặc dù nó hoàn thành hơi nhanh, nhưng vậy mới là Ma Pháp chứ.

Thật tuyệt vời.

Tôi hơi thấy ấn tượng đó.

Nhưng mà Đạn Độc này không mạnh lắm.

Vì độc này không phải là Độc Nhện Chết Người.

Viên Đạn Độc được tạo ra khi dùng "Ma Pháp Độc" là một loại Ma Pháp sử dụng độc của nó, chứ không phải bắn độc do tôi tạo ra.

Đây là loại độc chỉ riêng Ma Pháp tạo ra, nó khác với Độc Nhện Chết Người.

Ngay cả với chỉ số Tấn Công Ma Pháp của tôi thì nó vẫn yếu hơn Độc Nhện Chết Người.

Nếu như tôi dùng nhiều Ma Lực hơn thì sức mạnh của nó sẽ tăng lên, nhưng nếu vậy thì xài Tổng Hợp Độc sướng hơn.

Những Ma Pháp mà tôi đã tốn nhiều công sức để có thể học hình như có vẻ là sẽ khó có cơ hội được sử dụng...

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 104: Chiến Binh Đa Dụng Hệ Nhện Được Trang Bị Ma Pháp

TN: ở chap này có nhân vật mới, các bạn đoán được là ai không?

Nhân tiện, sau khi dùng thử Đạn Độc trong "Ma Pháp Độc" thì tôi cũng đã dùng thử Chạm Độc.

Nó trên lí thuyết là một loại Ma Pháp gây sát thương thuộc tính độc khi chạm vào đối phương, nhưng thực tế thì nó vô dụng.

Tôi đã từng nghĩ rằng một skill như thế ở cấp 1 là đủ tốt rồi lúc mới học được Ma Pháp này.

Nhưng mà nó lại là một Ma Pháp thuộc dạng chiêu tự sát.

Hình như tôi có hơi nhiều chiêu tự sát thì phải?

Nếu dùng để tăng độ thông thạo cho skill Kháng thì cũng được, nhưng mà thường thì Ma Pháp này không sử dụng trong chiến đấu được.

À, nhưng nếu tôi dùng nó chung với Ma Pháp cấp 3 Kháng Độc thì có lẽ không tệ lắm.

Vì Kháng Độc là một loại Ma Pháp tăng chỉ số Kháng với độc tạm thời nên nếu dùng nó chung với Chạm Độc thì khá tốt.

Nhưng tôi có "Tổng Hợp Độc" nên không cần phải dùng nó làm gì.

Không cần phải dùng loại vũ khí có hiệu quả kém mà lại là chiêu tự sát làm gì cả.

Vì sức tấn công của nó thấp nên cũng không giúp tăng độ thông thạo cho tôi bao nhiêu cả.

Mặc dù Đạn Độc thì cũng có lúc hữu dụng nhưng Chạm Độc thì hoàn toàn vô dụng.

Tôi cũng đã dùng thử "Ma Pháp Bóng" xem sao.

Kết quả... có thể bỏ qua, nó quá chán.

Vì không có quái vật nên tôi không thử "Ma Pháp Di Giáo" được, chừng nào tôi gặp quái vật tôi sẽ thử.

Cơ mà, vì đây là một loại đòn tấn công tâm trí nên chỉ nhìn bề ngoài tôi không chắc là sẽ biết được tác dụng.

Nếu là Cơn Đau Vô Hình có lẽ tôi thấy được, nhưng Khó Chịu thì sao?

Hơn nữa, dùng Điên Loạn lên một con quái vật có phải là ý tốt không?

Điên Loạn, tác dụng là làm người ta nổi điên đúng không?

Làm một con quái vật nổi điên lên, hình như đó là tăng sức mạnh cho nó chứ không phải là làm yếu nó?

...Tôi muốn nghĩ rằng nó không phải là như thế, nhưng dùng nó cẩn thận vẫn tốt hơn.

Rồi, đến trùn cuối.

"Ma Pháp Vực Tối".

Trái tim tôi đập thành thịch mong chờ sử dụng thử skill này.

Theo nhiều nghĩa khác nhau.

Không cần phải suy nghĩ nhiều, rõ ràng đây là một Ma Pháp cực kì nguy hiểm.

Sau khi Giám Định thử lại lần nữa nhằm được thêm thông tin từ "Tri Thức"-sama, nhưng mô tả của nó không đổi.

Tôi thực sự không hiểu tác dụng của Ma Pháp này.

Tôi chỉ biết nó là một Ma Pháp Bóng Tối cấp cao mà thôi.

Nếu sử dụng được chắc chắn nó là một nguồn sức mạnh khủng khiếp, nhưng mà việc không biết cái gì sẽ xảy ra khi tôi dùng nó thì hơi hại tim.

Tôi có "Cực Hạn Ma Pháp" nên tôi sẽ không thất bại khi sử dụng nó, nhưng tim tôi vẫn đập thình thịch.

Hãy cứ thử Ma Pháp cấp 1 Cổng Địa Ngục đi.

Tốt!

Thiết Lập công thức Ma Pháp!

...Hở?

Kh-khoan đã!?

Ngay cả khi có "Cực Hạn Ma Pháp" tôi vẫn không điều khiển được nó!?

Cái thể loại thiết lập khó kinh hồn này là gì!?

Ku, không được rồi.

Công thức Ma Pháp đang được thiết lập dở dang dễ dàng thoát khỏi sự kiểm soát của tôi rồi đấy.

Tôi muốn nói, "thật nhảm nhí".

Nói sao thì nói, skill "Cực Hạn Ma Pháp" như tên gọi của nó, lẽ ra phải nằm ở trên đỉnh của tất cả các skill thuộc dạng Ma Pháp.

Đây là kết quả mặc dù tôi đã có skill này.

Nếu như tôi không làm được, vậy trên thế giới này đâu có ai dùng được "Ma Pháp Vực Tối" đâu?

Nói không đùa, cái loại Ma Pháp có công thức khó thiết lập như thế, cái loại Ma Pháp nguy hiểm gì thế?

Ngay cả Ma Pháp cấp 1 cũng không thiết lập nổi công thức, nghĩa là sao?

Nếu tôi dùng tới Ma Pháp cấp 10 Bạo Động Ngục, không phải có nghĩa là phá hủy thế giới sao?

Hahaha, không thể nào.

Sẽ không, nhỉ?

Chắc là sẽ không, nhỉ?

Nhưng mà, cấp 1 đã thế này, nói sao nó cũng không dùng được.

Không.

Mới thử một lần mà đã bỏ cuộc là quá sớm.

Dĩ nhiên là nó khó.

Nhưng tôi chỉ là một pháp sư học việc vừa mới sử dụng được Ma Pháp mà thôi.

Nhưng pháp sư khác hẳn là đã phải tập luyện và nâng cấp skill của họ một cách chậm rãi, còn tôi thì lại nhận được một skill ăn gian ngay lập tức.

Nghĩa là tôi chưa quen.

Nghĩa là tôi có thể dùng được Ma Pháp một cách dễ dàng nhờ skill, còn sử dụng Ma Pháp cấp cao thì lại khó hơn gấp trăm ngàn lần vì tôi thiếu kinh nghiệm.

Có lẽ là thế.

Vậy chỉ có một đáp án.

Đó là phải luyện tập!

Này, Đảm-nhiệm-cơ-thể.

Tôi hiểu cậu định làm gì Đảm-nhiệm-thông-tin.

Cậu hiểu sao?

Un. Nhưng, nếu cậu làm thế thì thông tin tính sao?

Cậu hỗ trợ tôi một phần được không, Đảm-nhiệm-cơ-thể?

Có thể, nhưng việc của một người mà đưa hai người làm thì sẽ giảm hiệu quả xuống rất nhiều.

Muu.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『 Ý Chí Song Song LV1』 đã trở thành 『 Ý Chí Song Song LV2』 》

Canh thời gian quá tốt!

Xin chào, tôi thứ 3.

Xin chào, tôi hiểu tình huống rồi. Vì có tôi nên mọi chuyện đều ổn thỏa hết rồi!

Tốt! Vậy số 3, cậu có vai trò sử dụng Ma Pháp!

Ok ok, cứ tin tưởng tôi.

Cứ như thế, "Ý Chí Song Song" đã lên cấp, và số lượng ý chí tồn tại cùng lúc cũng tăng lên.

Đảm-nhiệm-cơ-thể và Đảm-nhiệm-thông-tin vẫn như trước.

Đảm-nhiệm-ma-pháp mới sinh ra sẽ tập trung việc tập luyện "Ma Pháp Vực Tối" trong lúc đang di chuyển.

Nhờ tác dụng của danh hiệu "Điềm Tĩnh Chủ", toàn bộ skill liên quan đến Ma Pháp đều sẽ tăng độ thông thạo rất nhanh, nếu tôi cứ tiếp tục tăng cấp cho "Ma Pháp Độc" và "Ma Pháp Bóng" thì chúng sẽ có ngày hữu dụng thôi.

Ngoài ra, Đảm-nhiệm-ma-pháp có thể tham gia chiến đấu độc lập bằng cách sử dụng Ma Pháp.

Đạn Độc trong "Ma Pháp Độc", nếu cứ dùng nó riêng thì không có bao nhiêu tác dụng, nhưng mà nếu dùng nó phối hợp với Đảm-nhiệm-cơ-thể thì tác dụng của nó lại tăng rất nhiều.

Những lúc đánh lén hoặc là đòn giả, tôi có thể dùng tùy trường hợp.

Đảm-nhiệm-thông-tin có vai trò kiểm tra và xác nhận tình hình luôn luôn có vai trò quan trọng cơ mà.

Chính xác, Bộ Ba Hoàn hảo.

Nếu nghĩ thật kĩ, tôi rất là tuyệt vời đó.

Chỉ số của tôi thì tăng vùn vụt, và tôi chiến đấu bằng cả cơ thể lẫn các skill và Ma Pháp.

Chỉ nói như thế thì tôi đã không muốn làm kẻ thù của tôi rồi.

Hử?

Hình như tôi hơi bị mạnh nhỉ?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Một Hikki Có Nghĩ Tới Việc Đi Ra Ngoài Bao Giờ?

Nhiều chuyện đã xảy ra, nhưng tôi có thể xem việc chinh phục Tầng Trung tới giờ là suôn sẻ.

Tôi tiếp tục săn quái vật và tiếp tục lên cấp, skill của tôi cũng lên cấp không ít.

Trong thời gian đó, "Ăn Nhiều" cuối cùng đã lên cấp 10.

Liệu tôi có được "Tham Ăn" không?

Tôi đã nghĩ thế, nhưng sau khi tiến hóa thì nó biến thành 「No Bụng LV1」.

『No Bụng: Có khả năng ăn nhiều hơn giới hạn. Khi làm thế thì HP, MP, SP được hồi phục. Hơn nữa, lượng dư thừa có thể được dự trữ. Vì lượng thừa được trữ trực tiếp dưới dạng năng lượng nên cá thể không tăng cân. Khả năng dự trữ tối đa tăng theo mỗi cấp』

Mặc dù tôi không có "Tham Ăn", nhưng skill này cũng cực kì tốt.

Nói ngắn gọn, tác dụng mà trước kia chỉ áp dụng cho SP thì bây giờ cũng áp dụng cho MP và HP.

Lượng có thể trữ thấp hơn so với SP nhưng cơ bản mà nói thì nó vẫn là một skill tuyệt vời.

Tôi mừng là lượng HP nhỏ bé thấp kém của tôi cuối cùng cũng có thể được độn lên.

Hơn nữa, nhờ "Điềm Tĩnh" nên nếu HP và MP cùng tăng lên thì khả năng sống sót của tôi lại tăng lên một khoảng cao.

Mặc dù việc hồi MP nữa thì có vẻ hơi quá, nhưng nếu trừ được thì lại là chuyện khác.

Nhưng mà, tác dụng không tăng cân, tôi không được lợi gì cả.

Ngay từ đầu tôi đã không tăng cân rồi.

Tự hỏi tại sao?

Trong mô tả của "Ăn Nhiều" thì nó nói tôi sẽ tăng cân tùy vào lượng mà tôi trữ, và vì tôi trữ tới mức tối đa nên lẽ ra tôi phải tăng cân rất nhiều, nhưng thực tế tôi không nặng hơn tí nào cả.

Tôi không biết là vì thể trạng đặc biệt của loài nhện hay gì, nhưng tôi không quan tâm nữa vì từ giờ trở đi tôi sẽ không tăng cân.

À ừ.

Lượng dự trữ của "Ăn Nhiều" đã đạt mức tối đa trước khi nó lên cấp.

Vì lượng dự trữ được là cấp độ skill x100 nên lúc trước tôi trữ được 900.

Bây giờ sau khi tiến hóa lên "No Bụng" thì mức có thể trữ đã tăng lên, nhưng tôi nghĩ nó sẽ ngừng lại ở 1000.

Nếu như không thể trữ được thêm nữa thì tôi sẽ có ý nghĩ "nếu không dùng thì nó cũng sẽ phí đi", đó là tinh thần lãng phí của người Nhật.

Vậy nên, từ lúc đó tới giờ tôi luôn tập trung sử dụng càng nhiều SP càng tốt trong lúc di chuyển.

Cụ thể là tôi di chuyển bằng cách chạy và nhảy.

Khi làm thế này thì tôi tăng độ thông thạo cho "Idaten".

Và cấp độ của "Idaten" tăng lên.

Cả "Dẻo Dai" và "Chống Chịu" đều đã lên cấp tối đa.

Cả hai đều tiến hóa.

Chúng lần lượt tiến hóa thành "Tốc Thể" và "Dai Sức", lượng điểm cộng thêm cũng được tăng lên.

Nhờ vậy, mỗi lần lên cấp tôi lại sẽ được thêm điểm vào chỉ số nữa.

Mà, nhờ "Cực Hạn Ma Pháp" nên độ tăng trưởng của các chỉ số Ma Pháp tăng vọt, còn tốc độ thì vốn là cao nhờ "Idaten".

Un.

Lúc đầu thì tôi là loại tấn công vật lí tốc độ cao, nhưng nhìn chỉ số của tôi bây giờ thì tôi lại có vẻ giống loại tấn công phép thuật tốc độ cao hơn.

Mặc dù sự thay đổi 180 ° này là nhờ "Tri Thức"-sama nhưng tôi không thực sự đã trở thành một nhân vật Ma Pháp.

Dù nói thế nhưng tất cả skill Ma Pháp đều đã lên cấp.

Dù có tăng cuối cùng nó cũng thua Độc Nhện Chết Người.

Nói cho cùng, trong một cuộc chiến sinh tử thì Độc Nhện Chết Người mới là con át chủ bài của tôi, còn Ma Pháp chỉ là phụ trợ.

Dĩ nhiên là vậy.

Tôi đi được xa đến bây giờ là nhờ "Tơ Nhện" và Độc Nhện Chết Người.

Nếu như hai cái đó mà bị Ma Pháp vượt mặt dễ dàng như thế thì tôi cũng sẽ thấy khó chịu.

A, tôi muốn xài "Tơ Nhện" quá đi.

Tôi vẫn không dùng nó được ở khu vực Tầng Trung này dù nó đã tốn công tiến hóa thành "Tơ Đa Năng".

Khi tôi lên lại Tầng Thượng, tôi sẽ làm một cái tổ ngay lối ra và cắm mặt ở đó nghiên cứu skill.

Sau đó, nói thật là tôi không biết mình nên làm gì.

Mặc dù tôi nói mình không để ý, nhưng thực sự là tôi có để ý chứ.

Admin.

Skill.

Để hiểu thì tôi phải hỏi một người nào đó biết về chuyện này

Nhưng mà con người ở thế giới này nghĩ gì về Admin?

Tôi không biết.

Tôi chưa từng liên lạc với bất kì con người nào ở thế giới này cả.

Tôi có ở đây mà!

Tôi cũng ở đây!

Hai người không khác gì tôi hết! Ý tôi là một người khác, NGƯỜI KHÁC!

Fuu.

Số lượng kẻ ngốc đã tăng lên, và tôi là người đang điều khiển bộ não phải chịu trách nhiệm cho việc đó.

Ồ, à, về việc cách thức liên lạc.

Ở kiếp trước dù tôi không liên hệ mấy nhưng vẫn rất dễ dàng có được thông tin nhờ vào Internet.

Nhưng giờ thì khác.

"Tri Thức"-sama chỉ có khả năng truy tìm những thông tin liên quan tới skill.

Hơn nữa, dù tôi có kiểm tra thật kĩ thì phần quan trọng nhất cũng bị che đi.

Toàn bộ thông tin liên quan tới Admin đều không thể bị Giám Định.

Theo một cách suy nghĩ thì tôi là một Hikki chưa bao giờ ra khỏi nhà sau khi tôi được sinh ra.

Tôi chưa rời khỏi Đại Mê Cung Elro bao giờ cả.

Nếu tôi làm Hikki trong tình trạng thiếu hụt thông tin, vậy thì việc tôi không hiểu gì về thế giới là chuyện bình thường.

Nếu muốn biết về Admin thì tôi phải ra khỏi Đại Mê Cung Elro và liên lạc với con người ở đây.

Nhưng vì tôi là quái vật nên tôi không biết nói, nên việc liên lạc bình thường khá là khó khăn.

Thực ra thì, dù tôi có là quái vật thì nếu chỉ là một cuộc nói chuyện thì tôi vẫn làm được.

Cách đầu tiên là skill "Thần Giao Cách Cảm".

Cách hai là tiến hóa thành một chủng loại quái vật.

Giới thiệu một tính năng mới từ "Tri Thức"-sama, Sơ Đồ Tiến Hóa.

Với cái này, tôi chỉ cần nhìn sơ là biết tôi có thể tiến hóa thành dạng quái vật nào ngay lập tức.

Trước giờ thì tôi chỉ tiến hóa được với các lựa chọn đã xuất hiện, nhưng có vẻ đường tôi chọn là con đường tốt.

Nhìn vào Sơ Đồ Tiến Hóa thì rõ ràng nhánh "Độc" là cực kì hiếm.

Và cả chủng loại Zoa Ere của tôi hiện tại nữa.

Tạm thời thì chưa có vấn đề gì.

Vấn đề chính tôi muốn nói là một chủng loại được ghi trên Sơ Đồ Tiến Hóa.

Arachne.

Một con quái vật có phần thân trên của người và thân dưới là nhện.

Một con quái vật khá nổi tiếng dù là ở kiếp trước của tôi.

Tôi muốn tiến hóa thành nó cũng được, nhưng thực sự thì hơi xa vời.

Nếu tôi có phần thân trên của người thì tôi có thể nói chuyện được.

Vấn đề là vì tôi vẫn có thân dưới là quái vật nên không biết con người có dám nói chuyện với tôi không.

Tôi nên làm gì đây?

Mà, giờ có nghĩ cũng vậy.

Có tiến hóa ngay không thì đó cũng là vấn đề cho một ngày sau này.

Vấn đề lớn nhất vẫn là nếu không ra khỏi Tầng Trung thì tôi vẫn không đi đâu được cả.

Hãy nghĩ về nó sau đi.

『Zoa Ere LV6 Không tên

Chỉ số

H P : 303/303 (Xanh Lá) +21 (Chi tiết) (Tăng)

M P : 2095/2095 (Xanh Dương) +17 (Chi tiết) (Tăng)

S P : 316/316 (Vàng) (Chi tiết) (Tăng)

: 316/316 (Đỏ) +938 (Chi tiết) (Tăng)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 343 (Chi tiết) (Tăng)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 441 (Chi tiết) (Tăng)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1999 (Chi tiết) (Tăng)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 2130 (Chi tiết) (Tăng)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 1746 (Chi tiết) (Tăng)

Skill

「Hồi HP tự động LV7 (Tăng 1)」 「Cực Hạn Ma Pháp」 「Tăng
tốc hồi SP LV5 (Tăng 2)」 「Giảm SP sử dụng LV6 (Tăng 2)」 「Tăng

Cường Phá Hoại LV2] [Tăng Cường Lực Chém LV3] [Tăng Cường
 Độc LV6 (Tăng 2)] [Ý Chí Chiến Đấu LV2] [Ban Sức Sống LV2]
 [Độc Nhện Chết Người LV3] [Ăn Mòn Công LV1] [Tổng Hợp Độc
 LV8] [Tài Năng Tơ LV3] [Tơ Đa Năng LV1] [Điều Khiển Tơ
 LV8] [Ném LV7] [Hoạt Động 3D LV8 (Tăng 3)] [Tập Trung
 LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV6 (1Tăng 1)] [Tiên Đoán LV6 (Tăng
 1)] [Ý Chí Song Song LV2 (Tăng 1)] [Tính Toán Cao Tốc LV2 (Tăng
 1)] [Chính Xác LV9 (Tăng 1)] [Né Tránh LV8 (Tăng 1)] [Ẩn Thân
 LV9 (Tăng 1)] [Im Ắng LV4 (Tăng 1)] [Kết Án] [Địa Ngục] [Ma
 Pháp Dị Giáo LV5 (Tăng 2)] [Ma Pháp Bóng LV6 (Tăng 3)] [Ma Pháp
 Độc LV6 (Tăng 3)] [Ma Pháp Vực Tối LV10] [Điềm Tĩnh] [Kiêu
 Hãnh] [No Bụng LV1 (mới)] [Tri Thức] [Dạ Nhân LV10] [Tăng
 Tâm Nhìn LV3] [Kháng Phá Hoại LV2] [Kháng Đập LV2] [Kháng
 Chém LV3] [Kháng Lửa LV4 (Tăng 1)] [Kháng Độc Chết Người
 LV2] [Kháng Tê Liệt LV5 (Tăng 1)] [Kháng Hóa Đá LV3] [Kháng
 Axit LV4] [Kháng Ăn Mòn LV3] [Kháng Ngắt Xỉu LV3] [Kháng Sợ
 Hãi LV8] [Miễn Nhiễm Dị Giáo] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm
 Đau Đớn LV7] [Tăng Cường Thị Giác LV10] [Thiên Lí Nhân LV7
 (Tăng 2)] [Nguyên Rửa Ma Nhân LV6 (Tăng 3)] [Tê Liệt Ma Nhân
 LV2 (mới)] [Tăng Cường Thị Giác LV9 (Tăng 1)] [Tăng Cường Khứu
 Giác LV7] [Tăng Cường Vị Giác LV7] [Tăng Cường Xúc Giác LV7]
 [Mở Rộng Thần Thức LV3 (Tăng 1)] [Thánh Pháp] [Thể Chất LV1]
 [Tốc Thể LV1 (mới)] [Dai Sức LV1 (mới)] [Sức Trâu LV4] [Cứng
 Rắn LV4] [Idaten LV4 (Tăng 1)] [Cấm Kị LV8] [$n \% I = W$]

Skill points: 5 0

Danh Hiệu

[Phàm Ăn Tục Uống] [Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại] [Sát Thủ]
 [Thợ Săn Quái Vật] [Dụng Độc Giả] [Dụng Tơ Giả] [Tàn Nhẫn]
 [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Kiêu Hãnh Chủ] [Điềm Tĩnh Chủ] [Tri
 Thức Chủ]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S16: Sự Hỗn Loạn Trong Bóng Tối Yên Bình

Sau vụ việc kia thì Yuugo không đi học nữa.

Hình như cậu ta vẫn đang ở học viện, nhưng tôi không gặp cậu ta sau những gì cậu ta đã làm.

Sue và Katia cũng không gặp cậu ta.

[Tên đó nên đi chết đi, là ai mà dám động đến Nii-sama chứ]

[Sue. Em không nên nói mấy câu như thế. Nhưng chị cũng đồng ý rằng hẳn ta không bị trừng phạt gì cả là không đúng]

Những tên lính tấn công Palton và những người khác toàn bộ đều đã tự sát chứ không khai ra gì.

Ở chỗ giam giữ bọn chúng, hình như đã không kịp chuẩn bị để ép cung.

Nhân tiện, khi một vấn đề được xem như là cực kì quan trọng, để khiến cho một người khai ra toàn bộ sự thật thì có một món đồ đặc biệt.

Là một món đồ bị nguyên rửa, có chứa sức mạnh của Ma Pháp Dị Giáo bị cấm.

"Ma Pháp Dị Giáo" là một loại Ma Pháp xâm phạm đến linh hồn, nên nhà thờ trực tiếp cấm việc học nó.

Người nào bị phát hiện sở hữu skill này sẽ bị bắt giam bởi nhà thờ và quản giáo nghiêm ngặt tới cuối đời hoặc bị tử hình.

Dĩ nhiên những món đồ có chứa sức mạnh của "Ma Pháp Dị Giáo" cũng được quản lí nghiêm ngặt bởi nhà thờ, nên cần phải xin được phép của nhà thờ nếu muốn sử dụng nó, và nhà thờ chỉ cho phép sử dụng khi đã xác nhận độ nghiêm trọng của vấn đề.

Trong sự việc lần này, sau khi bọn tội phạm bị bắt giữ và đưa đến kinh đô, chúng lẽ ra đã bị thẩm tra bằng món đồ ấy và ép phải nói hết mọi chuyện.

Có vẻ chúng đã tự sát vì biết chuyện đó.

Tôi lần nữa đã bị ép phải hiểu ra sự khác biệt giữa thế giới này và thế giới kiếp trước của tôi.

[Ngay cả khi không thể chứng minh tên đó có liên hệ với những kẻ đã tấn công, sự thật là hắc đã tấn công người thuộc hoàng gia của một đất nước khác. Không ai thấy lạ rằng hắc không bị định tội gì cả sao?]

Khi Katia nói như thế, tôi không thể trả lời.

Đúng là, sự thật rằng tôi bị hắc tấn công là không thể thay đổi.

Nhưng mà vẫn không có ai buộc tội gì hắc cả.

Chuyện như thế hoàn toàn không tồn tại ở Nhật Bản.

[Không có gì lạ cả. Vì đây là một thế giới như thế]

Người trả lời câu hỏi của Katia là Yuri.

[Shun-kun và mọi người có lẽ không biết vì mọi người vốn có một điểm khởi đầu tốt. Nhưng mà giai cấp trong thế giới này có sức quyết định

cực kì mạnh mẽ. Trước đây mình vừa là một cô nhi vừa là dân thường nên mình đã thấy chuyện như thế này quá nhiều lần rồi. Đã từng có một người bị xử tử vì một nhà quý tộc đánh anh ta rồi kiện anh ta vì bị đau khi đánh. Đã từng có cả một gia đình bị xử tử vì rau trồng trong nhà người đó khi bị quý tộc ép bán với giá rẻ mạt có chứa côn trùng. Dạng câu chuyện như thế này ở đâu cũng có]

Không chỉ tôi mà Katia cũng chết lặng.

Chúng tôi thực sự chưa hiểu gì về thế giới này cả.

[Sự khác biệt về giai cấp ở thế giới này là một sự khác biệt tuyệt đối. Yuugo-kun là Đế Vương tiếp theo của một đế quốc hùng mạnh. Dĩ nhiên chuyện nhỏ như thế này sẽ được hai bên ngầm làm cho yên đi]

Katia có một vẻ mặt chua chát.

Tôi khá chắc chắn mặt tôi cũng không khác gì.

[Vậy nên, Thánh Ngữ chính là sự cân bằng thực sự. Thánh Ngữ không phân biệt ai cả. Thánh Ngữ cho mọi người quyền lợi ngang nhau. Thánh Ngữ chính là sự thật của thế giới này và là ánh sáng che chở cho mọi thứ!]

Tôi để Yuri tiếp tục thao thao bất tuyệt.

Những lúc thế này thì cô ấy sẽ không ngừng nói chuyện.

Ngay cả khi không có người nào nghe thì cô ấy cũng sẽ tiếp tục kể về sự vĩ đại của Thánh Ngữ không ngừng nghỉ.

Lúc đầu thì tôi chịu khó lắng nghe, nhưng dần thì tôi đã học được cách giả bộ lắng nghe và mặc kệ nội dung câu chuyện rồi.

Tôi nghĩ về Yuugo trong lúc bỏ ngoài tai những lời hâm mộ cuồng nhiệt của Yuri với cặp mắt dường như đang lấp lánh.

Sau này chuyện gì sẽ xảy ra với tên đó?

Toàn bộ skill bị mất, toàn bộ chỉ số bị giảm xuống.

Thậm chí ngay cả skill đặc trưng "Hoàng Đế" cũng bị mất.

Chỉ còn mỗi skill có tác dụng bí 「n%I =W」 ẫn là còn lại.

Sensei không xóa bỏ skill này.

Liệu cô đã cố tình giữ skill này lại? Hay là vì cô đã không thể xóa nó?

Skill bí ẫn này là skill đặc trưng chỉ những người được luân hồi mới có.

Cả Katia và Yuri đều có skill này.

Sensei có lẽ cũng vậy.

Mục đích và ý nghĩa của nó là gì?

Tạm thời tôi không thấy nó có bất kì tác dụng nào cả.

Một skill dù có sở hữu cũng không có tác dụng gì.

Là một skill vô dụng như thế.

Quay lại vấn đề, Yuugo đã mất hết toàn bộ skill của cậu ta.

Chỉ số hiện tại của cậu ta chỉ bằng một con quái vật cấp thấp.

Không thể dựa vào skill để gánh chỉ số được.

Nói thật tình, Yuugo hiện tại đã rớt xuống tình trạng thấp nhất trong thấp với một con người.

Việc Yuugo bị yếu đi hẳn sẽ được lan truyền sớm thôi.

Nếu vậy, tương lai của cậu ta như thế nào thì tôi không biết.

Tệ nhất là tổ quốc của cậu ta sẽ từ bỏ mọi quan hệ với cậu ta.

Tổ quốc của cậu ta, Đế Quốc Rengzant là một nơi mà sức mạnh là mọi thứ.

Một người đã mất toàn bộ sức mạnh như cậu ta liệu có chút hi vọng gì không?

Liệu tôi có đắm chìm trong sức mạnh như Yuugo nếu như Julius nii-sama, Sue và Katia không tồn tại không?

Tôi không nghĩ điều đó là không thể.

Tôi biết bản thân mình mạnh mẽ hơn thế.

Nhưng tôi nghĩ mình cũng sẽ đôi khi bị sức mạnh của bản thân cám dỗ.

Tôi có lẽ là khá mạnh đó chứ.

Yuugo là một người kiêu ngạo như thế, hẳn là vì không có ai mạnh hơn cậu ta trong môi trường bình thường.

Ngay cả ở Đế Quốc Rengzant có thể chế sức mạnh là tất cả, cái nơi được so sánh như là một chiến trường đó.

Nếu so sánh như thế, dù một bên là Ma Pháp một bên là Vật Lí, nhưng tôi có chỉ số gần như bằng cậu ta, vậy ra tôi thực sự khá mạnh.

Nếu như vậy, môi trường khác biệt một chút thì có lẽ tôi mới là người trở thành giống Yuugo hiện tại.

Nghĩ về chuyện đó tôi rùng mình.

Có khi, người bị tước đi toàn bộ chỉ số và skill bởi Sensei là tôi chứ không phải cậu ta.

Sensei, con người đó thật đáng sợ.

Tôi gia nhập học viện và đã đến tuổi nên tôi chỉ vừa học được một vài skill Ma Pháp mà thôi.

Tôi không biết nếu Sensei không cứu tôi lúc đó thì chuyện gì đã xảy ra.

Nhưng, dù tôi thắng hay thua thì kết quả vẫn là một trận chiến dữ dội chứ không yên bình như lần này.

Dù tôi có là một tên ngốc yêu hòa bình, nhưng bị dồn đến đường như thế thì tôi cũng sẽ phản công.

Nhưng tôi chắc chắn tôi sẽ không dứt khoát kết liễu cậu ta được.

Nếu vậy tỉ lệ thắng của Yuugo với ý định muốn giết tôi là cao hơn.

Và, Sensei đã xử lí tên Yuugo đó dễ dàng như thế.

Nghĩa là tôi không thể thắng Sensei nổi.

Nếu Sensei muốn làm tôi và Katia yếu đi thì sao?

Tôi không có cách nào chống cự cả.

Sau sự việc ấy Sensei cũng liên tục vắng mặt.

Dù đó đã là chuyện không lạ gì nữa, nhưng khi chuyện đó xảy ra ngay sau sự việc ấy thì lại là lạ.

Sensei thường hay làm những việc gì trong bí mật?

Cô đã có sức mạnh ấy như thế nào?

Cô đang cố làm gì với sức mạnh như thế?

Tôi không biết.

Quá nhiều thứ tôi không hiểu.

Nhưng tôi nghĩ hỏi trực tiếp sẽ không có câu trả lời chính xác.

Hơn nữa tôi sợ mình sẽ động đến tổ ong vò vẽ nếu như cứ chọc bậy bạ.

Nhưng mà, dù đây chỉ là trực giác mà thôi, nhưng tôi nghĩ Sensei không phải là kẻ thù.

Mặc dù chuyện cô đang lén lút làm là một bí mật, nhưng tôi nghĩ cô sẽ không làm chuyện để làm hại chúng tôi.

Mặc dù hiện tại không có cách nào để biết, nhưng tôi nghĩ sẽ sớm có ngày mà mọi chuyện đều được hé lộ thôi.

Tôi quyết định tin tưởng Sensei và chờ đợi đến ngày đó.

[Vậy nên! Shun-kun cũng nên gia nhập Thánh Ngữ Giáo!]

Trong lúc đang lơ đãng thì tôi bị Yuri nắm lấy hai tay từ lúc nào không biết và bị ép phải đưa ra câu trả lời.

[A, mặc dù tớ thừa nhận rằng Thánh Ngữ Giáo rất là tốt, nhưng tớ tạm thời sẽ không làm thế]

Tôi gỡ tay Yuri đang nắm tay tôi ra trong lúc liên tục đổ mồ hôi lạnh vì Sue đang tỏa ra áp lực vô hình.

Dạo này Yuri thường xuyên áp vào tôi đòi tôi phải theo Thánh Ngữ Giáo.

Lần nào tôi cũng từ chối lịch sự, nhưng Yuri không bỏ cuộc.

Vì lần nào như thế Sue cũng mất bình tĩnh nên tôi muốn Yuri đừng làm vậy nữa, hại tim tôi lắm.

Hmm?

Mặc dù chuyện Sue nhìn Yuri với vẻ mặt nhăn nhó là bình thường, nhưng Katia thì lại hơi kì lạ.

Thường thì cô ấy sẽ làm vẻ mặt a dua thỏa mãn trong những lúc như thế này, có chuyện gì à?

[Katia, sao thế?]

[Ế? Không có gì. Có chuyện gì sao?]

[Không, vì Katia vừa rồi có vẻ hơi kì lạ thôi]

[Hả. Mình vẫn bình thường mà]

[Vậy sao? Nếu có bệnh gì thì nhớ phải nói đó biết không?]

[Ừ, không cần phải lo đâu]

Chính miệng cô ấy xác nhận là không có chuyện gì, chắc không có chuyện gì.

Và khi tôi quay lại thì lại tới lượt Sue và Yuri làm vẻ mặt kì lạ.

[Giờ là tới hai người. Có gì sao?]

[Không, không có gì]

[?]

Sue và Yuri nhìn nhau, cả hai có ánh mắt kì lạ trên mặt.

Tôi không hiểu chuyện gì đang xảy ra cả.

Sau cùng, ai cũng có một nét mặt gì lạ ngày hôm đó.

* * * * *

[Sue-chan, em nghĩ sao?]

[Chưa. Nhưng không phải là không thể]

[Em cũng nghĩ vậy sao?]

[Nếu vậy thật thì tệ. Rất tệ]

[Ừ, tệ. Rất tệ]

[Nhưng không thể ngăn chuyện này lại được]

[Có lẽ là một kẻ thù đáng gờm đó]

[Muu. Chưa có gì xác định là sẽ như thế hết]

[Em nói đúng. Nhưng chúng ta chỉ có thể cầu trời là chuyện đó sẽ không xảy ra mà thôi]

* * * * *

[Chết tiệt! Tao không để mọi chuyện kết thúc như thế này đâu! Thế giới này là của tao! Của tao, của riêng tao, thế giới dành cho riêng tao mà thôi!]

《Điều kiện đã đủ. Học được Skill 『Tham Vọng LV1』 》

[Con bé Elf đáng chết! Tao sẽ trả thù! Tao sẽ không tha thứ cho mày, không bao giờ tha thứ cho mày!]

《Điều kiện đã đủ. Học được Skill 『Tức Giận LV1』 》

[Một ngày nào đó tao cũng sẽ cướp đi mọi thứ từ mày! Cũng như cái cách mày cướp mọi thứ từ tao!]

《Điều kiện đã đủ. Học được Skill 『Bắt Giữ LV1』 》

[Cứ chờ đó! Tao sẽ phá hủy mọi thứ tên đó coi trọng! Hơn nữa, tao sẽ cưỡng hiếp con đĩ đó, mặc kệ nó có van xin hay khóc lóc thế nào đi nữa tao cũng vẫn sẽ cười]

《Điều kiện đã đủ. Học được Skill 『Dâm Kĩ LV1』 》

[Cứ chống mắt đó mà xem! Tao sẽ lấy lại thế giới này!]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Con Lươn Lăn Nữa Xuất Hiện

TN: Từ chap này trở đi, các Ý Chí Song Song của Kumoko sẽ được thêm ngoặc để rõ hơn ai là ai

[]: Đảm-nhiệm-cơ-thể.

{ }: Đảm-nhiệm-ma-pháp.

Còn Đảm-nhiệm-thông-tin là chính cô ấy sẽ không có ngoặc

Oa.

Ở đây nguy hiểm.

Trước mặt tôi là một hồ dung nham lớn.

Không có đường đi.

Tôi lỡ đi lộn đường rồi hả?

Tôi đã nghĩ vậy, nhưng mà khu vực Tầng Trung này chỉ là một lối đi vừa rộng vừa kéo dài đã lâu rồi.

Thực ra chiều ngang khu vực này cũng gần 1 km nên gọi là lối đi cũng không đúng lắm.

Nói chung là tôi phải tìm cách đi qua hồ dung nham này nếu muốn tiếp tục tiến lên.

May mắn là, dù không có đường đi nhưng có nhiều ụ đất nhỏ ở khắp nơi trên mặt hồ.

Với lực nhảy của tôi thì có thể nhảy liên tục từ ụ đất này sang ụ đất khác để tiến tới trước, còn không thì tôi có thể leo trên trần nhà mà đi.

Vì đây là tôi nên chuyện này là có thể, nhưng nếu là con người thì sao?

Nói sao thì nói, đúng là giới hạn của con người là khu vực Tầng Thượng.

Tôi nghĩ rằng việc chinh phục toàn bộ mê cung này, có diện tích bằng Hokkaido ở mỗi tầng, là hoàn toàn vô vọng.

Người làm được chuyện đó sẽ phải có sức mạnh cấp độ huyền thoại như Anh Hùng.

Mặc dù tôi không rõ người như thế có tồn tại hay không.

Một anh chàng đẹp trai được Admin nhìn trúng có lẽ sẽ được sức mạnh bất ngờ như thế.

Uwa, thật là không công bằng mà.

Nếu có chuyện như vậy thật thì cho tôi xin đi!

Không được hả? Ừ, tôi cũng nghĩ thế.

A.

Tôi vừa chạy trốn khỏi thực tại một chút.

Chuyện tôi vừa nói, vượt qua được hồ dung nham này chỉ là vượt qua lớp dung nham mà thôi.

Nguy hiểm thực sự là có rất nhiều quái vật ẩn nấp bên trong.

Hồ dung nham này rất rộng, và cũng rất sâu nữa.

Nó sâu cỡ 200m.

Nếu như dung nham bị ứ đọng cỡ đó tại sao nó không bị nguội đi và cứng lại?

Làm sao mà cái hồ khổng lồ này tồn tại được nhỉ.

Nói chung là, trong cái hồ vừa rộng vừa sâu này, rất nhiều quái vật đang trốn.

Nếu chỉ còn bọn tép riu thì không sao, nhưng mà trong đó cũng có vài kẻ nguy hiểm nữa.

Trong tầm Kiểm Định của tôi có tín hiệu của một con lươn.

Rất nguy hiểm.

Mặc dù tôi muốn mặc kệ toàn bộ quái vật mà tiến lên, nhưng dựa vào kinh nghiệm của tôi từ trước đến giờ, khi làm vậy tôi toàn gặp mấy khu vực nguy hiểm.

Chỗ đặt chân rất tệ.

Không có lối thoát.

Nếu trượt chân té là chết.

Có rất nhiều quái vật đáng sợ.

Tôi không thể chịu nổi.

Tôi không bao giờ chịu nổi.

Tín hiệu Nhận Thức Nguy Hết của tôi đang phản ứng mãnh liệt.

Nhưng sự thật là không vượt qua khu vực trước mặt thì tôi không rời khỏi đây được.

Thật đó, cái mê cung này làm gì vậy?

Nó không có ý muốn cho tôi chinh phục nó à?

Chết đi?

Là các vị thần đang nói là tôi được định sẵn là phải chết ở đây?

Admin, đây có phải là do người không?

Hà.

Được rồi!

Đi thôi.

Hãy cố gắng tránh việc chiến đấu càng nhiều càng tốt.

Chiến thuật: đổi từ tiến lên càng nhiều càng tốt thành cố gắng giữ mạng.

Và rồi tôi đáp xuống chỗ ụ đất gần bờ nhất.

Đáp cánh tuyệt đẹp.

Và rồi một con lươn từ trong dung nham lộ đầu ra.

Oiiiiiiii!?

Nhưng mà, đây không phải lúc để hốt hoảng!

Mặc dù con lươn là một đối thủ khó xơi, nhưng tôi hiện tại hẳn là có thể giết nó!

Nhưng mà, tôi có nên chọn bỏ trốn cho an toàn không?

Đảm-nhiệm-cơ-thể, Đảm-nhiệm-ma-pháp, hai cậu nghĩ sao!?

[Chỗ đặt chân quá nhỏ và quá khó di chuyển. 1 phiếu bỏ trốn]

{Đồng ý. Không cần phải chiến đấu với nó trên môi trường nguy hiểm làm gì}

Tốt, bỏ trốn thôi!

[Vâng thưa Sếp]

{Tôi sẽ hỗ trợ}

Và vì vậy, tôi sẽ bỏ trốn!

Cơ mà, nghĩ kĩ thì con lươn hơi lạ.

Nãy giờ nó để ý tới tôi rồi, nhưng nó không cố gắng tấn công tôi.

Không, hình như nó đang định tấn công nhưng bị đứng yên.

Hử?

[Đảm-nhiệm-thông-tin, đây không phải là tác dụng Tê Liệt sao?]

A, đúng rồi.

Đúng thế.

Lúc tôi lên cấp 5 tôi đã học "Tê Liệt Ma Nhãn".

Lúc đầu thì tôi đã suy nghĩ xem nên học "Tuyệt Chủng Ma Nhân" hay là "Hóa Đá Ma Nhân", nhưng cuối cùng thì tôi chọn "Tê Liệt Ma Nhân".

Lí do là tại tôi đã tự mình trải nghiệm tác dụng của việc bị tê liệt, và tôi hiểu ra nó nguy hiểm cỡ nào.

Cực kì nguy hiểm.

Việc không thể di chuyển.

Vì không di chuyển được nên tôi suýt chết, thậm chí gọi là chết luôn vì HP còn 0.

Skill "Tuyệt Chủng Ma Nhân" có sức sát thương cực kì cao, nhưng nếu như lấy "Ăn Mòn Công" làm gương thì có nguy cơ rằng tôi lại tự hại mình.

Hơn nữa nếu gặp quái vật tép riu thì tôi không dùng nó được vì xác sẽ không còn.

Cùng lí do đó nên tôi không chọn "Hóa Đá Ma Nhân".

Dĩ nhiên là tôi không ăn được đá.

Ngoài ra, lúc trước kia tôi đã thấy bị hóa đá phiền cỡ nào nhờ con thần lằn, nhưng mà cần thời gian mới thể hiện tác dụng.

Mặc dù việc hóa đá một bộ phận của đối phương vẫn là một vấn đề cho bên kia, nhưng mà tôi lại không có lợi mấy.

Thay vì làm một bộ phận vô dụng vĩnh viễn thì thôi sao không làm tê liệt khiến cho cả cơ thể vô dụng luôn cho rồi.

Nên tôi đã chọn Ma Nhân thứ hai là Tê Liệt.

Nó cũng tốn MP để sử dụng như "Nguyên Rửa Ma Nhân".

Nhưng mà ngay cả khi tôi dùng cả hai cùng lúc thì nhờ "Cực Hạn Ma Pháp" và "No Bụng" nên mức tiêu thụ của tôi vẫn đang là dương.

Nhân tiện, về phần trữ lượng của "No Bụng", ngay cả phần tôi được hồi phục tự động cũng được trữ lại.

Cực kì tiện.

Nhờ thế HP của tôi cứ được trữ lại từ từ.

Nhưng mà HP đã mất thì lại khó hồi phục lại vì sát thương môi trường.

Vì MP của tôi hồi phục quá nhanh nên tôi cố gắng dùng nó càng nhiều càng tốt.

Có một skill tên là "Ma Pháp Tấn Công" có tác dụng tăng chỉ số vật lí tạm thời bằng cách tốn MP, tôi học được nó bằng cách cố gắng cho Ma Lực chảy quanh cơ thể.

Tôi kích hoạt skill này vĩnh viễn luôn.

Skill "Ý Chí Chiến Đấu" cũng có tác dụng này nhưng lại tốn SP để sử dụng, sau khi kiểm tra thật kĩ trữ lượng SP của tôi thì tôi mới dùng nó.

Về Ma Pháp, Đảm-nhiệm-ma-pháp liên tục sử dụng để tăng cấp cho "Ma Pháp Bóng".

Hiện tại thì cô ấy đang bắn Đạn Độc liên tục về phía con lươn.

Con lươn liên tục dính sát thương độc trong lúc bị tê liệt, Nguyễn Rửa giảm HP của nó chậm rãi và rồi cuối cùng nó chết.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV6 đã trở thành LV7》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tài Năng Tơ LV2』 đã trở thành 『Tài Năng Tơ LV3』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV7 đã trở thành LV8》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

Vì để bữa ăn quý giá của tôi cứ thế mà chìm xuống thì quá uổng nên tôi kéo nó lên trên bờ bằng tơ.

Tôi liên tục đổi những đoạn tơ bị cháy như thế này, "Bám, đổi, kéo, đổi".

Cái này còn cực hơn chiến đấu nữa.

Tôi không ngờ con lươn lần trước tốn công sức mới giết được lại dễ chết như thế này.

Tôi đã trở nên rất là mạnh rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chủ Nhân Của Biển Lửa ①

TN: Trước giờ nhóm dịch Drake là Thần Lăn vì thiếu từ tốt hơn, kể từ đây trở đi Drake sẽ được dịch là Á Long(thấp hơn loài Rồng 1 cấp- nhân tiện từ con cá ngựa đã tính là Á Long rồi), nếu các bạn có tên nào hay hơn thì cứ nói ra, nhóm sẽ xem xét để tăng chất lượng bản dịch

Uhehe.

Giờ thì tôi đã biết ngay cả con lươn cũng không giết tôi được, rõ ràng không còn con nào ở Tầng Trung này đủ sức đánh bại tôi nữa!

À, trừ Mẹ ra.

Làm sao tôi thắng cái thứ đó nổi.

Nhưng mà con lươn cũng thuộc dạng mạnh hơn trung bình ở khu Tầng Trung này, nên rõ ràng không còn con quái nào khác đủ sức chơi với tôi ở đây cả.

Nếu là Tầng Hạ thì sẽ khác, nhưng mà ở Tầng Trung thì kẻ thù lớn nhất chính là môi trường này nên bản thân quái vật không mạnh lắm.

Nếu là cùng cấp với con cá trê thì lâu lâu cũng có vài con, nhưng mà không có con nào cùng cấp độ với con lươn cả.

Chỉ có mình mấy con lươn thôi.

Không phải việc tôi giết được con lươn dễ dàng như thế có nghĩa là tôi không còn đối thủ ở Tầng Trung rồi không?

Thế nên, tôi quyết định chủ động đi săn ở khu vực hồ dung nham.

Nếu như tôi làm tê liệt được con lươn thì coi như tôi thắng, nên chiến thắng được xác định ngay lúc mà tôi làm đa số kẻ thù bị tê liệt.

Với tình trạng hiện tại khi mà Tư Nhện không thể sử dụng thì việc học được "Tê Liệt Ma Nhân" là một lựa chọn thay thế tốt.

Lại nói về Ma Nhân, tôi đã có đủ điểm skill sau khi lên cấp, nhưng tôi quyết định để dành không học thêm skill Ma Nhân nào nữa hết.

Bởi vì những skill Ma Nhân còn lại có vẻ vô dụng.

Skill có thể là một skill cảm tử nữa, Tuyệt Chủng Ma Nhân.

Skill sản xuất hàng loạt những bộ phận không ăn được, Hóa Đá Ma Nhân.

Ngoài ra vì tôi đã có "Ma Pháp Dị Giáo" nên việc học những skill Ma Nhân có tác dụng Dị Giáo trở nên vô dụng.

Nên, giờ tôi đang để dành điểm để học một skill cấp cao hơn.

Tôi đã chọn skill để học rồi.

Ài, thật là mong chờ học được nó quá đi.

Kufufu.

Tôi ngạo ngễ vượt qua hồ dung nham từ từ.

Nhưng, kể từ khi con lươn kia xuất hiện thì không có quái vật nào khác nhảy ra cả.

Toàn bộ bọn chúng trốn trong dung nham rồi.

Un.

Tôi làm quá rồi à?

Một con nhện đã dễ dàng giết được một con lươn cấp độ boss ở Tầng Trung.

Un.

Nếu tôi là một con quái vật khác sống ở Tầng Trung, chắc chắn tôi sẽ không dại gì tấn công.

Úi chà.

Hình như tôi lỡ làm quá rồi?

Nếu như bọn chúng trốn luôn dưới dung nham thì tôi không làm gì được.

Mà, biết sao bây giờ.

Mặc dù tôi cũng muốn đi cày cuốc để lên cấp nhưng chúng cũng có cuộc sống của tụi nó.

Nếu như có ai tấn công tôi thì tôi sẽ không nường tay, nhưng mà nếu cứ biết điều mà trốn thì tôi sẽ không hại ai hết.

Hãy cảm tạ trời đất đi, nghe chưa?

Tôi vừa đi vừa nghĩ mấy chuyện như thế, nhưng mà Nhận Thức Nguy Hiểm của tôi lại phản ứng.

Tôi đã tìm ra nguồn nguy hiểm bằng cách sử dụng những phần khác của Kiểm Định.

Đã tìm ra nguồn nguy hiểm.

Là một con cá lớn đang bơi tới đây, cách tôi khoảng 100m và cách bề mặt dung nham 30m.

Không tốt.

Con này to hơn con lươn.

Ít nhất là to gấp đôi.

Hơi tệ rồi.

Đảm-nhiệm-cơ-thể, Đảm-nhiệm-ma-pháp, chuẩn bị chiến đấu.

[Không bỏ trốn sao?]

{Chỗ đặt chân không vững cho lắm, chúng ta nên bỏ trốn chứ?}

A, mặc dù tôi cũng muốn bỏ trốn, nhưng mà tên kia thì lại nhất quyết không tha.

Không biết là do có skill hay gì, nhưng những con quái vật còn lại lúc này đang trốn thì giờ lại chặn đường thoát của tôi.

Tôi coi đó như lời tuyên bố không tha cho tôi đi.

[Không phải nguy hiểm lắm sao?]

Rất nguy hiểm.

{Dựa vào vị trí của mấy con quái vật khác, có vẻ tên kia có trí thông minh rất cao}

Đúng thế.

Và rồi tên kia dần dần trôi ra khỏi dung nham đứng trước mặt tôi.

『Elro Genesoka LV17

Chỉ số

H P : 2331/2331 (Xanh Lá) (Chi tiết)

M P : 1894/1894 (Xanh Dương) (Chi tiết)

S P : 2119/2119 (Vàng) (Chi tiết)

: 2315/2315 (Đỏ) +264 (Chi tiết)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 1999 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 1876 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1551 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 1528 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 1657 (Chi tiết)

Skill

「Thần Lăn Lửa LV9」 「Vây Ngược LV2」 「Hồi HP tự động LV2」 「Tăng Tốc hồi MP LV1」 「Giảm MP Sử Dụng LV1」 「Tăng Tốc hồi SP LV3」 「Giảm SP sử dụng LV3」 「Hỏa Công LV5」 「Tăng Cường Lửa LV3」 「Tăng Cường Phá Hoại LV2」 「Tăng Cường Lực Đập LV4」 「Hợp Tác LV5」 「Ra Lệnh LV7」 「Chính Xác LV10」 「Né Tránh LV10」 「Điều chỉnh Tỷ Lệ LV8」 「Nhận Thức Tồn Tại LV4」 「Nhận Thức Nguy Hiểm LV7」 「Bơi Cao Tốc LV7」 「Ăn Nhiều LV8」 「Kháng Đập LV6」 「Miễn Nhiễm Cái Nóng」 「Thể Chất

LV1] [Đẻo Dai LV8] [Chống Chịu LV9] [Sức Trâu LV1] [Cứng Rắn LV1] [Pháp Sư LV4] [Bảo Vệ LV4] [Chạy LV5]

Điểm skill: 1 1 2 5 0

Danh Hiệu

[Thợ Săn Quái Vật] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Lãnh Đạo] 』

Là một con Á Long.

Thực sự là một con Á Long có hình dáng giống Á Long hơn cả con lươn.

Nhìn skill nó có, rõ ràng nó là dạng tiến hóa của con lươn.

Không thể gọi con này là một loại cá nào được.

Nó thực sự là một con Á Long.

A.

Tên này nguy hiểm.

Nó không bằng Mẹ hay là Rồng Đất, nhưng nó vẫn rất mạnh.

Tôi thắng nổi không?

Skill "Vảy Ngược" là skill tiến hóa của "Vảy Rồng", đơn giản là tăng tác dụng phòng thủ.

Trước đây tôi không quan tâm lắm, nhưng "Vảy Rồng" có tác dụng làm yếu đi sức mạnh của Ma Pháp bằng cách phá rối cấu tạo của công thức Ma Pháp.

Vây của con lươn thì nhờ có "Cực Hận Ma Pháp" nên tôi kệ nó luôn, nhưng mà con Á Long Lửa có "Vây Ngược" thì có khi chặn được Ma Pháp của tôi.

Hơn nữa, nó hoàn toàn được làm bằng thuộc tính Lửa nhược điểm của tôi.

Hơn cả thế, nó có hai skill "Hợp Tác" và "Ra Lệnh".

Những con quái vật lúc này xuất hiện trong tầm Kiểm Định của tôi giờ cũng trời lên.

Con nào cũng có "Hợp Tác" và "Ra Lệnh" được ghi bên cạnh chỉ số của chúng.

"Hợp Tác" tăng khả năng hợp tác, và "Ra Lệnh" có tác dụng ép thuộc hạ nghe lệnh

Cả hai skill đều do danh hiệu [Lãnh Đạo] cho, nhưng danh hiệu này còn có tác dụng ẩn.

Nó có tác dụng tăng chỉ số cho những con được tính là thuộc hạ.

Tôi bây giờ bị bao vây bởi một bầy quái vật.

Toàn bộ được con Á Long Lửa dẫn đầu.

Cuộc chiến giữa nhện và nhóm Á Long Lửa, bắt đầu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Chủ Nhân Của Biển Lửa ②

Chuẩn bị đi, Đảm-nhiệm-cơ-thể.

[Khó quá đi. Không có chỗ đặt chân vững chắc khó quá đi]

Đảm-nhiệm-cơ-thể, tạm thời hãy ưu tiên việc né tránh.

[Ok]

Nếu được thì tôi muốn con Á Long Lửa luôn nằm trong tầm nhìn.

[Tôi sẽ cố hết sức, nhưng vẫn là ưu tiên né tránh]

Không vấn đề gì.

Có cơ hội thắng nếu tôi giảm bất kì thứ gì được dù chỉ là một tí với skill Ma Nhãn.

Và, Đảm-nhiệm-ma-pháp.

{Ngăn chặn những đòn tấn công của đối phương và dọn dẹp tép riu. Được không?}

Được.

Tăng mức độ đồng bộ lên mức tối đa.

Tôi sẽ liên tục truyền thông tin qua lại giữa ba ý chí.

[{Đã hiểu}]

Mức độ đồng bộ được chỉnh lên mức tối đa, và ba ý chí của tôi nhập làm một.

Trong tình trạng như thế này thì một chút sơ xuất cũng là không được.

Nhưng có vấn đề nhỏ.

Dù tôi có 3 ý chí, nhưng toàn bộ đều là tôi.

Tôi không thể không đồng ý với tôi được.

Đầu tiên, tôi phải tăng số lượng chỗ đặt chân có thể sử dụng lên.

Hiện giờ tôi đang ở trên một ụ đất nhỏ.

Ở đây tôi không né như ý thích được.

Nhưng dù tôi muốn sang các ụ đất khác thì cũng có hàng tá quái vật khắp nơi.

Nếu mà tôi nhảy thì tôi sẽ bị chặn lại trên không.

Con Á Long Lửa gầm lên cắt ngang suy nghĩ của tôi.

Đó chính là tín hiệu, toàn bộ quái vật xung quanh bắn cầu lửa cùng lúc.

Tôi nhảy lên.

Ụ đất lúc này tôi dùng làm chỗ đứng bây giờ chìm trong biển lửa.

Nhiều trái cầu lửa khác bay về hướng tôi đang nhảy lên, nhưng đều bị Đạn Độc chặn lại.

Đạn Độc vẫn có chút sức sát thương.

Nó là Ma Pháp thích hợp cho việc chặn đạn bay tới phía tôi nhất trong các Ma Pháp tôi biết.

Tôi bắn một chùm tơ lên trần và ngay lập tức rút nó về.

Tôi nhanh chóng chạy thoát lên được trần.

Ngay lập tức tôi tiếp tục bỏ chạy.

Vừa làm vậy tôi vừa sử dụng Đạn Độc và "Tổng Hợp Độc" liên tục, rải độc của tôi khắp nơi.

Đạn Độc là để bắn chính xác.

"Tổng Hợp Độc" là để tăng lượng độc và kích cỡ.

Độc được "Tổng Hợp Độc" tạo ra rơi lên đầu bọn quái vật.

Chỉ như thế là đã đủ để hàng tá tiếng kêu gào chết vang lên từ dưới.

Nhưng cầu lửa của bọn quái vật vẫn không ngừng bay về hướng tôi.

Tôi đập trần để lấy đà bay về hướng một ụ đất.

Tiếp tục chặn những trái cầu lửa bay về hướng tôi bằng Đạn Độc.

Tôi an toàn đáp xuống ụ đất mới.

Nhưng ngay lập tức lại nhảy lên trên trần lần nữa.

Một trái cầu lửa lớn dính trực tiếp vào ụ đất chỗ tôi vừa bỏ trốn.

Đó là của con Á Long Lửa.

Cái đó hoặc là chiêu cấp 5 của "Thần Lăn Lửa", Banh Lửa; hoặc là cấp 7, Banh Lửa Lớn.

Nếu đó là Banh Lửa Lớn thì tôi không quan tâm, nhưng nếu vừa rồi là Banh Lửa thì có nghĩa nó có một đòn tấn công mạnh hơn nữa.

Nếu dính thì tôi chết chắc.

Tôi liên tục né tránh cơn mưa cầu lửa, cùng lúc chăm chỉ thả độc xuống dưới khi có thể.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV8 đã trở thành LV9》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Chí Chiến Đấu LV2』 đã trở thành 『Ý Chí Chiến Đấu LV3』 》

《Điểm skill tăng》

Đệt!?

Tôi đang lột da.

Và rồi việc di chuyển của tôi bị chậm lại trong giây lát vì điều đó.

Đủ để một trái cầu lửa trực tiếp dính tôi.

Ui.

Đau đó.

Nhưng không đau lắm.

May mà chỉ là một trái cầu lửa của mấy con tép riu.

HP của tôi vẫn giảm kha khá, nhưng vẫn đủ để tôi còn sống.

Tôi không ngờ lại bị dính sát thương vì việc lột da mỗi khi lên cấp, trước giờ nó đều giúp chứ chưa hại thế này.

Canh thời gian quá tệ.

Tôi chạy vòng vòng trần, rồi lại đáp xuống, rồi lại ngay lập tức trốn lên trên trần lần nữa.

Lặp đi lặp lại.

Skill "Hoạt Động 3D" bị tôi lờ đi lại có ích thế này.

Ngoài ra còn là do chỉ số của tôi đang tăng lên, và tôi đã có thể di chuyển trên trần dễ dàng hơn lần trước đánh nhau với con lươn.

Dĩ nhiên là không bằng lúc tôi di chuyển ở dưới mặt đất, nhưng miễn sao tôi chỉ cần phải né đạn của mấy con tép riu thì thoải mái.

Vấn đề lớn là cầu lửa của ba con lươn và con Á Long Lửa.

Tôi không thể dính đòn đó được.

Có khả năng chỉ dính một lần là tôi sẽ chết luôn.

Tôi sẽ cứ tiếp tục né tránh và kéo dài thời gian.

Miễn sao tôi có thời gian thì tôi sẽ thắng.

Một trong ba con lươn ưỡn người ra sau.

Nó định dùng Thở Lửa.

Nhưng, làm gì tôi lại cho nó làm vậy.

Tôi kích hoạt "Ma Pháp Dị Giáo".

Cấp 5 của "Ma Pháp Dị Giáo", Thôi Miên.

Con lươn lẽ ra dùng Thở Lửa về hướng tôi thì nhìn qua con lươn bạn nó kể bên rồi dùng.

Vì có "Miễn Nhiễm Cái Nóng" nên nó không nhận bao nhiêu sát thương, nhưng mà chuyển động của nó bị chậm một chút.

Tác dụng của Thôi Miên là ép mục tiêu mà người sử dụng muốn làm theo ý thích trong một thời gian ngắn.

Tôi chỉ có thể thôi miên một con quái vật cấp độ lươn trong chốc lát thôi, nhưng tôi vẫn có thể dùng nó để né đòn như vừa rồi.

Nhưng nó lại có công thức Ma Pháp tương đối phức tạp và lượng Ma Lực sử dụng được tăng lên tùy vào độ Kháng của đối phương.

Nếu không có "Cực Hạn Ma Pháp" thì không đời nào dùng được nó trong lúc chiến đấu.

Hơn nữa, nó ảnh hưởng được con lươn nhưng lại vô dụng với con Á Long Lửa.

Tôi phải tập trung né tránh mà bỏ qua việc tấn công con Á Long thôi.

Tôi lại né lên trần.

Cầu lửa lại bay lên.

Cuộc đuổi bắt cứ tiếp tục như thế.

Trong lúc làm thế thì tôi đã bỏ rất xa vị trí lúc đầu của mình.

Nhưng trò mèo vờn chuột sắp kết thúc rồi.

Bọn tép riu lần lượt chết như rạ.

Vì chúng không chịu nổi cấp 6 của "Ma Pháp Độc", Sương Độc mà tôi đã thả ra từ nãy giờ.

Sương Độc như tên của nó, là tạo ra một màn sương có độc.

Độc được tạo ra từ "Tổng Hợp Độc" ngay khi nó bốc hơi là nó mất tác dụng.

Tôi đã khắc phục được điểm yếu đó bằng loại Ma Pháp tầm rộng Sương Độc.

Dĩ nhiên nó không thể nào so sánh độ độc với Độc Nhện Chết Người.

Nhưng nếu cứ ở yên trong màn sương không ra thì dần cơ thể cũng sẽ bị độc ăn mòn.

Đủ để quái vật yếu sẽ dần chết đi nếu nằm yên trong đó quá lâu.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV9 đã trở thành LV10》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ma Pháp Độc LV6』 đã trở thành 『Ma Pháp Độc LV7』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Độc LV3』 đã trở thành 『Tăng Cường Độc LV4』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Thợ Săn Á Long』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Thợ Săn Á Long』 , học được skill 『Sức Sống LV1』 『Sức Mạnh Á Long LV1』 》

《 『Sức Sống LV1』 đã nhập chung với 『Thể Chất LV1』 》

Giờ thì chỉ còn những tên này giờ tôi dùng Ma Nhãn nhìn, là con Á Long Lửa bị yếu đi và ba con lươn.

Tôi sẽ nấu mấy miếng thịt này như thế nào đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Kẻ Mang Đến Sự Hãi

Cuộc chiến kết thúc rồi.

Bọn tép riu chết hết rồi.

Con đầu đàn đã bị làm yếu đi.

Những con cao cấp khác thì không thể di chuyển được nữa.

Không còn tiếp viện nào như lúc đánh với con khi nữa.

Chỉ có những con quái vật đang cố gắng bỏ chạy cũng đã bị Kiểm Định của tôi tìm thấy.

Không ngờ có ngày tôi lại thành một tồn tại khiến người khác sợ mà bỏ chạy.

Khoảng giữa chừng thì chắc con Á Long Lửa đã hiểu ra chuyện này.

Rằng đây sẽ là kết quả.

Nhưng tôi không biết đó là do sự kiên định của con Á Long hay gì nhưng nó vẫn tiếp tục cố gắng chiến đấu dù thủ hạ của nó liên tục chết, còn nó thì liên tục bị làm yếu đi.

Nếu đây là thể thao, tôi rất khâm phục tinh thần đó của nó.

Nhưng mà trong chiến tranh chém giết nhau thì tôi chỉ có thể gọi nó là một lãnh đạo bất tài.

Mặc dù lẽ ra con cá trê sẽ bỏ chạy trốn chết, nhưng nó đã không thể và bị tôi giết chết, có lẽ là vì skill "Ra Lệnh" của con Á Long.

Con lươn đã có vẻ muốn bỏ chạy lắm rồi.

Nhưng con Á Long Lửa vẫn tỏ vẻ muốn tiếp tục chiến đấu.

Nó đã chính thức bị giáng xuống cùng trình độ với con cá ngựa vì sự lỗ mẫn của nó.

Thật đáng tiếc, ngay cả ý chí chiến đấu đó của nó cũng vô dụng rồi.

Ba con lươn còn lại và chính nó đều đã bị đánh Ma Nhãn của tôi.

Là "Tê Liệt Ma Nhãn".

Dù tôi có dùng Ma Nhãn ở nhiều mắt thì tác dụng cũng chỉ như một mắt nếu chỉ có 1 đối thủ.

Nhưng mà, khi có nhiều đối thủ thì skill vốn chỉ có một mục tiêu này lại có thể tác dụng một lúc nhiều đối thủ.

Tôi có tận tám mắt.

Tôi có thể sử dụng Ma Nhãn lên một lúc 8 đối phương.

Nếu là một đám đông như vừa rồi thì không có tác dụng mấy, nhưng mà bây giờ chỉ còn 4 tên nên không có cách nào để chống lại Ma Nhãn của tôi cả.

Cái đáng sợ của "Tê Liệt Ma Nhãn" là miễn sao tôi còn nhìn thì tác dụng sẽ còn tiếp tục.

Độc gây Tê Liệt thì tác dụng tê liệt sẽ giảm dần và cuối cùng sẽ hết.

Nhưng mà "Tê Liệt Ma Nhân" thì lại khác.

Miễn sao nó đủ sức vượt qua Kháng và gây tê liệt đối phương 1 lần thì việc đủ sức để tự phá vỡ tác dụng tê liệt là gần như không thể.

Ngay cả khi độ thông thạo liên tục tăng lên hoặc nó có "Kháng Tê Liệt" thì vẫn sẽ cần cực kì nhiều thời gian để phá Ma Nhân của tôi.

Nếu là nhiều thời gian như thế thì tôi đã giết đối phương không biết bao nhiêu lần bằng Độc Nhện Chết Người rồi.

Vậy nên, giờ tôi có dư thời gian nghĩ xem tôi nên nướng hay là luộc bọn này.

Thực ra vì nó có "Miễn Nhiễm Cái Nóng" nên tôi có nướng hay luộc cũng không làm gì được.

Tôi hạ từ trên trần xuống từ từ lên ụ đất gần con Á Long Lửa nhất.

Tôi dùng tơ nhện kéo cơ thể con lươn gần nhất lên ụ đất.

Ài, tôi muốn một sợi tơ không thể bị đốt cháy.

Tôi cực khổ mà làm việc.

Trong lúc đó, con Á Long Lửa vẫn cố gắng vùng vẫy, còn hai con lươn thì run rẩy vì tuyệt vọng.

Mặc dù tôi đã nói một lần lúc giết bọn khỉ rồi, nhưng mà nếu đến đây với ý định muốn giết người ta, thì phải có giác ngộ sẽ có thể bị người ta giết ngược lại chứ.

Tôi sao?

Không, nếu tôi sắp bị giết thì tôi sẽ trốn.

Không cần phải giác ngộ gì cả.

Sau khi kéo cơ thể con lươn đầu tiên lên ụ đất thì tôi ra đòn kết liễu.

Đầu tiên sẽ là giết toàn bộ lươn.

Nhờ có tác dụng tê liệt nên tôi ném Độc Nhện Chết Người vào miệng nó không cần phải sợ gì cả.

Con lươn không có cách nào di chuyển vì bị tê liệt chỉ đơn giản là vùng vẫy thật mạnh rồi chết.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV10 đã trở thành LV11》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hoạt Động 3D LV8』 đã trở thành 『Hoạt Động 3D LV9』 》

《Điểm skill tăng》

Những con lươn còn lại thấy cảnh đó có một vẻ mặt cứng đờ.

Đừng lo.

Tôi sẽ để bọn mi chết không đau đớn y như nó.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV11 đã trở thành LV12》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV8』 đã trở thành 『Né Tránh LV9』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Kẻ Mang Đến Sự Hãi』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Kẻ Mang Đến Sự Hãi』 , học được skill 『Dọa Nạt LV1』 『Dị Giáo Công LV1』 》

Tôi lại nhận được một danh hiệu.

Lần nữa một danh hiệu có tên nguy hiểm.

Có ai mà thấy danh hiệu của tôi chắc là sẽ nghĩ tôi là người nguy hiểm.

À không phải là người mà là nhện mới đúng.

Mà, để tôi kiểm tra nó sau.

Ngoài nó ra còn có danh hiệu "Thợ Săn Á Long", nên lát tôi sẽ kiểm tra nó luôn.

Tôi sẽ kết liễu tên này ngay bây giờ.

Hai, tặng một viên độc cho con thứ ba.

Hãy vui vẻ mà nhận món quà tôi đã cực khổ làm ra nhé.

Hai, nói aaaa nào.

Ngon không?

Ngon đến chết luôn đúng không.

Mừng là mi đã thích món quà đó.

{Đảm-nhiệm-thông-tin đáng sợ quá}

[Tốt, tiếp tục nào!]

A, hai người quay lại rồi à?

[Ừ, có vẻ như không cần phải ở mức độ đồng bộ cao nhất nữa nên thôi]

{Thật không ngờ chúng ta đã thắng dễ như thế}

À, đúng là không ngờ thắng dễ như thế.

[May mà con Á Long Lửa là một kẻ ngốc]

{Ừ, nếu là tôi thì tôi đã chọn rút lui ngay lập tức}

Đúng vậy.

Hay là tại tên này chưa bao giờ gặp tình huống như lần này bao giờ?

{A, có lẽ vậy}

[Kiểu như là "Làm gì có chuyện ta thua chứ"?]

Đúng vậy.

Vì nó ngốc như thế sống cũng chật đất nên thôi kết liễu nó luôn.

Và đó là cách tôi đã cho con Á Long Lửa nếm thất bại lần đầu tiên và cũng là cuối cùng của nó.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV12 đã trở thành LV13》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tăng Cường Phá Hoại LV2』 đã trở thành 『Tăng Cường Phá Hoại LV3』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Phá Hoại LV2』 đã trở thành 『Kháng Phá Hoại LV3』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV13 đã trở thành LV14》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Ăn Mòn LV3』 đã trở thành 『Kháng Ăn Mòn LV4』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV14 đã trở thành LV15》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Đập LV2』 đã trở thành 『Kháng Đập LV3』 》

《Điểm skill tăng》

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Những Gì Đạt Được Sau Khi Giết Con Á Long Lửa

Rồi, nhờ cậu đó, Đảm-nhiệm-cơ-thể!

[Ài, việc khổ sai đang chờ đợi]

Umu, xin hãy lột vảy đi.

Tôi để việc lột vảy con Á Long Lửa và ba con lươn cho Đảm-nhiệm-cơ-thể làm.

Trong lúc đó, tôi kiểm tra những danh hiệu tôi có được.

『Thợ Săn Á Long: Skill học được [Sức Sống LV1] [Sức Mạnh Á Long LV1] : Điều kiện đạt được: Giết một số lượng Á Long nhất định: Tác Dụng: Tăng một ít sát thương khi đối phương thuộc chủng loại Á Long hoặc Rồng: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ đã đánh bại rất nhiều Á Long』

『Kẻ Mang Đến Sợ Hãi: Skill học được [Dọa Nạt LV1] [Dị Giáo Công LV1] : Điều kiện đạt được: Làm người khác nhận được một lượng độ thông thạo của "Kháng Sợ Hãi" nhất định: Tác Dụng: Gây ra hiệu ứng dị giáo [Sợ Hãi] cho bất kì ai nhìn thấy chủ nhân danh hiệu: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ tượng trưng cho sự sợ hãi』

Uoi!

Bỏ qua "Thợ Săn Á Long", danh hiệu "Kẻ Mang Đến Sợ Hãi" không tốt tí nào!

Nói ngắn gọn, ai thấy tôi thì người đó sợ đúng không?

Không tốt tí nào!

Nếu chỉ tác dụng lên kẻ thù thì tốt, nhưng làm tất cả mọi người đều sợ thì không!

Hơn nữa, cái này khác với skill vì tôi không bật tắt nó như ý được.

Uwa.

Nếu một con quái vật nhất gan như con cá trê thì chắc nó sẽ bỏ chạy ngay lập tức nếu nó thấy tôi đúng không?

Rất có thể.

Bỏ qua, chuyện cũng đã rồi.

Tôi tiếp tục xem những skill đã học được.

Tôi nhớ là đã thấy những skill này trong danh sách rồi, nhưng tôi lại không nhớ tác dụng.

Un.

Não cá vàng quá.

Tôi nên học một skill tăng trí nhớ không?

Kệ đi.

『Sức Mạnh Á Long : Tạm thời nhận được sức mạnh của loài Á Long』

Hử?

Hmmm, tôi không hiểu lắm.

Có vẻ là một skill có thể kích hoạt, nên tôi sẽ thử.

Ồ?

Chỉ số của tôi tăng một ít khi dùng nó.

SP và MP cùng giảm xuống.

Có vẻ nó là một skill dùng SP và MP để tăng chỉ số.

Không như "Ý Chí Chiến Đấu" hay là "Ma Pháp Tấn Công", cả chỉ số liên quan đến Ma Pháp cũng tăng.

Nó đang cấp 1 nên tăng chẳng bao nhiêu hết, nhưng nếu cứ sử dụng nó liên tục để tăng độ thông thạo thì chắc nó sẽ thành một skill cực kì ghê gớm.

Nếu "Ý Chí Chiến Đấu" và "Ma Pháp Tấn Công" cùng tăng chỉ số một lúc đã là ghê lắm rồi nhưng nếu thêm cả "Sức Mạnh Á Long" thì...

Tôi thích.

Tôi thích rồi đó.

『 Dọa Nạt : Gây hiệu ứng dị giáo 「 Sợ Hãi 」 lên mọi thứ xung quanh』

Mi nữa à?

Skill này thì khác với danh hiệu ở chỗ tôi có thể chọn bật tắt tùy ý, nhưng mà nếu cả hai cùng sử dụng một lúc thì không phải không có con quái nào dám tới gần tôi luôn à?

Ài, đẳng nào thì danh hiệu cũng không tắt được nên thêm cái này cũng chẳng sao.

Có vẻ như skill này không tốn gì hết nên bật luôn cũng được.

『Dị Giáo Công: Thêm thuộc tính dị giáo 「Hủy Hồn」 cho các đòn tấn công』

A, là một cái rất gọn.

『Hiệu Ứng Dị Giáo 「Hủy Hồn」: Thuộc tính có tác dụng phá hủy trực tiếp linh hồn』

Đây không còn ở cấp độ một đòn tấn công tâm linh nữa rồi!

Quá gọn ghẽ đi.

Lần sau tôi sẽ thử.

Un.

"Thợ Săn Á Long" đơn giản là tăng đều.

Về "Kẻ Mang Đến Sợ Hãi" thì mức độ tăng so với giảm và được so với mất không rõ ràng lắm.

Có thể gọi là tốt, có thể gọi là xấu.

Mà, danh hiệu vốn là như thế.

Rồi, đến đồng điểm skill từ việc lên cấp.

Hơn nữa là lên cấp liên tục nên lượng điểm skill hiện tại khá là nhiều.

Đủ để học skill mà tôi muốn rồi.

Uhehe.

Tôi không ngờ mình học được nó sớm như thế.

『Ma Pháp Không Gian (5 0 0) : Loại Ma Pháp điều khiển không gian』

Là nó.

Nếu nói về "Ma Pháp Không Gian", nó là điển hình của việc ăn gian.

Tôi không mong chờ gì dùng được loại Ma Pháp mà tôi muốn ở ngay cấp 1, nhưng tôi lại có được đặc quyền lên cấp các skill Ma Pháp nhanh hơn nhờ tác dụng của danh hiệu "Tri Thức Chủ".

Nếu tôi chăm chỉ thì cái ngày tôi được cái tôi muốn sẽ sớm đến thôi.

Fufufu.

Cái tôi muốn từ skill "Ma Pháp Không Gian" này.

Đó chính là Dịch Chuyển Tức Thời!

Dĩ nhiên có loại Ma Pháp đó.

Nếu như nói về "Ma Pháp Không Gian", những cái người ta nghĩ đến là Dịch Chuyển Tức Thời, Túi Thần Kì và biệt thự ở một không gian khác!

Có thể là có Túi Thần Kì có tác dụng chứa đồ vào trong một không gian khác, nhưng hiện tại tôi không cần nó vì tôi không mang gì theo mình cả.

Mặc dù tôi cũng có muốn cái biệt thự nhưng mà cấp độ cần thiết chắc khá cao nên cái đó còn xa lắm.

Dịch Chuyển Tức Thời.

Loại Ma Pháp kì diệu cho phép di chuyển từ nơi này sang nơi khác ngay lập tức.

Chỉ cần có nó tôi sẽ có thể rời khỏi khu vực Tầng Trung khổng lồ này ngay lập tức!

Nhờ "Tri Thức"-sama nên tôi có bản đồ khu vực Tầng Thượng!

Nếu như tôi nổi được bản đồ với skill chắc chắn tôi sẽ có thể Dịch Chuyển Tức Thời lên Tầng Thượng!

Nên, giọng nói trên trời cao à!

Cho tôi xin "Ma Pháp Không Gian" nào!

《Hiện tại đang có 500 điểm skill.

Skill 『Ma Pháp Không Gian LV1』 Có thể được học bằng cách sử dụng 500 điểm.

Bạn có muốn học không?》

Có!

《Đã học 『Ma Pháp Không Gian LV1』 . Điểm skill còn lại 0》

Tốt.

Hãy xem thử skill có thể dùng được ở cấp 1 ngay nào.

Đảm-nhiệm-ma-pháp!

{Vâng thưa Sếp}

Đảm-nhiệm-ma-pháp kích hoạt "Ma Pháp Không Gian LV1"

Tên của Ma Pháp cấp 1 là [Chỉ Định Tọa Độ]

Một hình khối làm bằng những đường màu xanh lá hiện ra.

Đảm-nhiệm-ma-pháp phóng to nó lên, thay đổi hình dạng và di chuyển nó qua lại.

Nó không phải là vật chất vì nó có thể đi xuyên qua dung nham lẫn mặt đất.

Tôi nhớ đến khả năng quét chọn vị trí chính xác trên máy tính.

Hình như chính xác là nó.

{Là một Ma Pháp chỉ có tác dụng chỉ định ra tọa độ trên không gian}

Dùng để làm gì?

{Chắc là để chuẩn bị cho những Ma Pháp khác sau cấp 2?}

Ừ.

Vậy nghĩa là nó vô dụng cho đến khi nó lên cấp cao hơn giống "Ma Pháp Bóng".

{Ừ}

Un.

Tôi vốn đã không mong chờ gì việc nó có thể dùng ngay lập tức rồi, cái quan trọng là tôi đã học được nó.

Từ đây trở đi hãy chăm chỉ cho nó lên cấp nào.

Vậy nên, Đảm-nhiệm-ma-pháp.

{Ưu tiên dùng cái này chứ không phải các Ma Pháp khác chứ gì?}

Un.

Nhân tiện, bây giờ bao nhiêu Ma Pháp có thể được dùng cùng lúc?

{Tùy Ma Pháp. Nhưng mà Chỉ Định Tọa Độ không quá phức tạp, tôi nghĩ mình có thể dùng nó chung với hai loại Ma Pháp đơn giản khác}

Hiểu rồi.

Hãy tiếp tục tăng độ thông thạo trong lúc di chuyển, và cố gắng đừng quá sức.

{Vâng, thưa Sếp}

Đảm-nhiệm-cơ-thể vẫn đang cực khổ lệt vảy.

Nói cho cùng, đó vẫn là ba con lươn và một con Á Long Lửa to gấp đôi con lươn.

Chắc cũng còn một lúc nữa tôi mới nếm được con Á Long Lửa.

Nhưng mà, nói ra thì tôi vừa mới thắng rất dễ dàng khi đối mặt với một bầy quái vật mạnh được một con Á Long Lửa dẫn đầu đó.

Tôi mạnh hơn mình nghĩ nhỉ?

Fufufu.

Tôi có nên tự gọi bản thân là Ma Vương trong tương lai không?

Tôi cũng đã có danh hiệu "Kẻ Mang Đến Sự Hãi" rồi, nên tôi sẽ có lúc mạnh được như thế.

Tôi là Ma Vương Nhện!

Đùa thôi.

Lúc này tôi không hề biết.

Cái câu "Trở thành Ma Vương" tôi nói đùa cho vui.

Mang ý nghĩa thế nào.

『Zoa Ere LV15 Không tên

Chỉ số

H P : 502/502 (Xanh Lá) +189 (Chi tiết) (Tăng 199)

M P : 4096/4096 (Xanh Dương) +437 (Chi tiết) (Tăng 2001)

S P : 522/522 (Vàng) (Chi tiết) (Tăng 206)

: 522/522 (Đỏ) +971 (Chi tiết) (Tăng 206)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 506 (Chi tiết) (Tăng 163)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 603 (Chi tiết) (Tăng 162)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 3901 (Chi tiết) (Tăng 1902)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 4021 (Chi tiết) (Tăng 1891)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 2580 (Chi tiết) (Tăng 834)

Skill

「Hồi HP tự động LV7」 「Cực Hạn Ma Pháp」 「Ma Pháp Tấn Công LV2 (mới)」 「Tăng Tốc hồi SP LV6 (Tăng 1)」 「Giảm SP sử dụng LV7 (Tăng 1)」 「Tăng Cường Phá Hoại LV3 (Tăng 1)」 「Tăng Cường Lực Chém LV3」 「Tăng Cường độc LV7 (Tăng 1)」 「Ý Chí Chiến đấu

LV4 (Tầng 2)] [Ban Sức Sống LV2] [Sức Mạnh Á Long LV1 (mới)]
 [Độc Công Chết Người LV3] [Ăn Mòn Công LV1] [Dị Giáo Công
 LV1 (mới)] [Tổng Hợp độc LV8] [Tài Năng Tơ LV4 (Tầng 1)] [Tơ
 Đa Năng LV1] [Điều Khiển Tơ LV8] [Ném LV7] [Hoạt Động 3D
 LV9 (Tầng 1)] [Tập Trung LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV7 (Tầng
 1)] [Tiên Đoán LV7 (Tầng 1)] [Ý Chí Song Song LV2] [Tăng Tốc
 Tính Toán LV3 (Tầng 1)] [Chính Xác LV9] [Né Tránh LV9 (Tầng
 1)] [Ẩn Thân LV9] [Im Ắng LV5 (Tầng 1)] [Dọa Nạt LV1 (mới)]
 [Kết Án] [Địa Ngục] [Ma Pháp Dị Giáo LV6 (Tầng 1)] [Ma
 Pháp Bóng LV7 (Tầng 1)] [Ma Pháp Độc LV7 (Tầng 1)] [Ma Pháp
 Không Gian LV1 (mới)] [Ma Pháp Vực Tối LV10] [Điềm Tĩnh]
 [Kiêu Hãnh] [No Bụng LV1] [Tri Thức] [Dạ Nhân LV10]
 [Tăng Tâm Nhìn LV3] [Kháng Phá Hoại LV3 (Tầng 1)] [Kháng Đập
 LV3 (Tầng 1)] [Kháng Chém LV3] [Kháng Lửa LV4] [Kháng Độc
 Chết Người LV2] [Kháng Tê Liệt LV5] [Kháng Hóa Đá LV3]
 [Kháng Axit LV4] [Kháng Ăn Mòn LV4 (Tầng 1)] [Kháng Ngất Xỉu
 LV3] [Kháng Sợ Hãi LV8] [Miễn Nhiễm Dị Giáo] [Miễn Nhiễm
 Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV7] [Tăng Cường Thị Giác LV10]
 [Thiên Lí Nhân LV8 (Tầng 1)] [Nguyên Rửa Ma Nhân LV7 (Tầng 1)]
 [Tê Liệt Ma Nhân LV5 (Tầng 3)] [Tăng Cường Thính Giác LV9]
 [Tăng Cường Khứu Giác LV7] [Tăng Cường Vị Giác LV7] [Tăng
 Cường Xúc Giác LV8 (Tầng 1)] [Mở Rộng Thần Thức LV4 (Tầng 1)]
 [Thánh Pháp] [Thể Chất LV1] [Tốc Thể LV1] [Dai Sức LV1]
 [Sức Trâu LV4] [Cứng Rắn LV4] [Idaten LV4] [Cấm Kị LV8]
 [$n \% I = W$]

Skill point: 0

Danh Hiệu

[Phàm Ăn Tục Uống] [Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại] [Sát Thủ]
 [Thợ Săn Quái Vật] [Dụng Độc Giả] [Dụng Tơ Giả]
 [Merciless] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Kiêu Hãnh Chủ] [Điềm Tĩnh]

Chủ] 「Tri Thức Chủ」 「Thợ Săn Á Long (mới)」 「Kẻ Mang Đến Sự
Hãi (mới)」 』

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

B1: Cận Thần Của Ma Vương Thở Dài Trong Cuộc Họp

Tôi đang đi dọc một hành lang dài.

Một bóng người mảnh mai bước ngay trước mặt tôi.

Người đó thấp hơn tôi khoảng hai cái đầu.

Vì thế, tốc độ bước đi cũng chậm hơn tôi rất nhiều.

Vì thế, tôi phải đi chậm hơn bình thường rất nhiều.

Rất mệt mỏi, nhưng tôi không dám vượt mặt.

Vì cô gái ngay trước mặt tôi chính là Ma Vương hiện tại.

Sau khi đi tới cuối hành lang, chúng tôi đang đứng trước một cánh cửa.

Và rồi, Maou-sama dừng bước.

(TN: Maou = Ma Vương, vì quá quen thuộc nên sẽ để yên là Maou cho những lúc được người khác gọi trực tiếp, những lúc khác sẽ để yên Ma Vương)

Nói thật lòng thì tôi không muốn mở cánh cửa này ra.

Nhưng tôi vẫn phải làm vậy, vì ý muốn của bản thân tôi không có giá trị gì cả.

Tôi kèm lại tiếng thở dài suýt nữa lọt ra và mở cửa.

Rồi đứng sang một bên nhường đường cho Maou-sama, tôi cúi đầu tỏ vẻ tôn trọng.

Maou-sama bước vào căn phòng một cách tự nhiên, thậm chí không nhìn tôi một chút nào.

Tôi xác nhận Maou-sama đã vào phòng và bước theo sau.

Tôi đóng cửa lại thật nhẹ nhàng để không phát ra âm thanh nào.

Căn phòng này chính là phòng họp chính.

Ở giữa căn phòng chính là một chiếc bàn lớn, ngay đầu căn phòng là chiếc ghế chủ tọa của Maou-sama.

10 người cả nam lẫn nữ đã ở ngồi sẵn trên ghế của họ xung quanh chiếc bàn chờ sẵn.

Nửa số người đó đứng dậy chào đón Maou-sama.

Nửa còn lại ngồi yên trên ghế.

Vấn đề là đứa em trai của tôi nằm trong số những người ngồi yên.

Tôi lại kèm lại tiếng thở dài ở trong cổ họng.

Tôi kéo chiếc ghế ra để Maou-sama ngồi xuống.

Như đã dự đoán, Maou-sama ngồi xuống tư thế không thể giới nào gọi là tao nhã được và vẫn không thèm nhìn tôi một chút nào.

Tôi không hề bỏ qua những vẻ mặt cau có trong số những người đang ngồi.

Maou-sama hẳn cũng thế.

Cô ta chỉ đơn giản là đang tận hưởng phản ứng đó của họ.

Dĩ nhiên tôi nghĩ sở thích này là rất tệ, nhưng mà nếu tôi mà ý kiến thì không biết Maou-sama sẽ nói gì nữa lại.

Giữ mặt đơ là cách thích hợp nhất để đối phó với Maou-sama này.

[Rồi, ta tuyên bố buổi họp bắt đầu. Balto]

[Vâng]

Đó là tín hiệu của Maou-sama.

Tôi trả lời ngắn gọn.

Nói trắng ra, sau khi ra lệnh bắt đầu họp thì cô ta không làm gì nữa hết.

Người sẽ tiếp tục cuộc họp và toàn bộ công việc liên quan là tôi.

Dĩ nhiên tôi bị ép phải làm thế.

[Rồi, đầu tiên, hãy nghe báo cáo của từng khu vực. Bắt đầu từ quân đoàn Một đi]

Chuyện bình thường sẽ xảy ra ở những buổi họp như thế này là nghe báo cáo ở từng khu vực của từng quân đoàn.

Người phản ứng với lời nói của tôi là Thống Lĩnh của Quân đoàn Một, Agna. Ông ta có danh tiếng là đã hoạt động từ thời Ma Vương hai đời trước đến giờ.

Mặc dù với Nhân Tộc thì Agna-dono nhìn rất trẻ, nhưng thực sự tuổi đời của ông là rất cao ngay cả trong hàng ngũ Ma Tộc.

Ông ta có khả năng đến mức việc ông ta không phải là Ma Vương là chuyện rất kì lạ.

[Quân đoàn Một hiện đang ở biên giới Đế Quốc Rengzant và việc chuẩn bị tiến công tới Pháo Đài Kusorion đã hoàn thành. Vì việc chuẩn bị hậu cần cũng đã xong nên đã sẵn sàng tiến công bất kì lúc nào. Hết]

Agna-dono kết thúc báo cáo nhanh gọn không thừa thãi gì.

Có thể thấy được bản chất nghiêm khắc và đơn giản của con người này.

[Quân đoàn Hai cũng đã chuẩn bị xong. Nhưng nếu có thêm thời gian chuẩn bị thì chúng tôi có thể sẽ chuẩn bị thêm được việc giết dây]

Người tiếp theo báo cáo là một người đẹp quyến rũ khó tả.

Là Thống Lĩnh Quân đoàn Hai, Sanatoria.

Cô ấy là một Mị Quỷ, một loài quỷ dùng sắc đẹp của mình làm vũ khí.
(TN: Succubus)

Có lẽ việc giết dây mà cô ấy nói đến là chuyện đó.

[Tốn bao lâu?]

[Khoảng hai, ba ngày tối thiểu]

[Nếu không làm cản trở việc tiến quân thì cứ tiến hành]

[Cám ơn]

Sanatoria ngồi xuống ghế sau khi nở một nụ cười suýt nữa làm tôi mất hồn.

Nhưng, ngay cả sau khi Sanatoria ngồi xuống thì Thống Lĩnh Quân đoàn Ba vẫn không đứng dậy.

「Thống Lĩnh Quân đoàn Ba, Kogou」

「Ầy. Cuối cùng vẫn là phải chiến tranh」

Trả lời tôi chính là Kogou, người có vóc người to lớn cơ người lại mà nói.

「Thực sự không thể tránh được sau?」

「Tránh sao? Nếu như có thể tránh thì chúng ta đã tránh rồi」

「Ầy. Thực sự không còn cách khác?」

Ngay khi tôi định trả lời Kogou, một giọng khác đã lên tiếng.

「Không còn cách nào khác. Nhưng mà. Thống Lĩnh Quân đoàn Ba, Kogou, nếu anh muốn tránh việc chiến đấu bằng mọi giá, thì có một cách」

Chính là Maou-sama.

Một nụ cười xảo quyệt hiện lên khuôn mặt, như cô ấy đã nghĩ đến một trò đùa bệnh hoạn nào đó.

「C-có cách sao?」

「Dễ thôi. Tất cả mọi người trong Quân đoàn Ba hãy trở về làm nền móng cho Thế giới là được」

Kogou cứng người lại khi nghe Maou-sama nói thế.

「Sao hả? Là cách để anh không phải chiến đấu đó」

「T-tôi xin lỗi. Tôi sẽ không hỏi nữa. Xin hãy tha lỗi cho tôi」

「Kogou, nếu anh đã hiểu vậy thì đừng nói chuyện không cần thiết nữa. Anh có báo cáo gì không?」

Tôi mở miệng trả lời trước khi Maou-sama mở miệng ra tiếp tục ép Kogou vào đường cùng.

「Toàn bộ mọi chuyện đều đang tiến triển tốt」

「Tốt. Tiếp theo」

Maou-sama tỏ vẻ thất vọng, nhưng không sao cả.

Tiếp theo các Quân đoàn Bốn, Năm, Sáu đều kết thúc không thành vấn đề.

Tiếp theo là Quân đoàn Bảy.

Nhưng mà, Thủ Lĩnh Quân đoàn Bảy, Blow, em trai của tôi lại không có vẻ gì là sắp đứng lên cả.

「Blow」

「Đại ca, dù anh có nói sao thì em cũng không đồng ý chuyện này được」

Blow nói một cách bất bình, khoanh tay trước ngực tỏ vẻ ngạo mạn.

「Tại sao Đại ca là người đã thống nhất toàn bộ Ma Tộc lại không phải là Ma Vương mà lại là người đàn bà kia chứ」

「Blow」

「Đại ca nữa! Tại sao anh lại phục vụ cho người đàn bà đó!? Em không thấy ả ta có chút năng lực nào khiến anh có thể phục tùng cả!」

「Tên kia! Có giới hạn cho việc bất kính với Maou-sama biết không hả」

Là Darado, Thống Lĩnh Quân đoàn Năm, nổi giận với Blow đang cố gắng trút giận.

Hai người này có tính cách trái ngược nhau, vì thế họ thường xuyên cãi vã như thế này.

Lúc nào thì người xung quanh cũng sẽ cản họ lại, nhưng lần này thì khác.

Toàn bộ Thống Lĩnh đều có cùng một cách nghĩ.

Toàn bộ họ đều có ý định giả bộ đang suy nghĩ thật kĩ mọi chuyện.

[Blow, dù ai là Ma Vương đi nữa thì Ma Tộc chúng ta theo sự lãnh đạo của Ma Vương là chuyện hiển nhiên của thế giới này! Người quên rồi sao!?!]

[Ta không biết cái thứ hiển nhiên người nói đó là gì cả! Người đàn bà đó xuất sắc như vậy sao? Tại sao tôi chưa thấy ả ta làm bất kì thứ gì cả!?!]

[Người nghĩ chúng ta có quyền thắc mắc quyết định của Maou-sama sao!? Maou-sama có những ý nghĩ thâm sâu không ai trong chúng ta có thể hiểu cả!]

[Ả ta không thèm suy nghĩ gì hết thì có! Làm như ta ngu đến mức nghe theo lệnh mù quáng chỉ vì đó là lệnh của Maou-sama được! Một thằng ngu sẵn sàng bỏ đi chính kiến của bản thân mình không có quyền lên mặt dạy đời ta]

[Đồ khốn, ai là thằng ngu hả!?!]

Bị kẹp giữa hai bên chửi nhau, Thống Lĩnh Quân đoàn Sáu Hyuui có gương mặt trẻ con nhăn nhó vì bức mình.

Những Thống Lĩnh khác chỉ đơn giản là im lặng nhìn.

Trong số họ có một người tôi thậm chí còn không thể đọc được khuôn mặt. Thống Lĩnh Quân đoàn Bốn, Merazofis, một người có gương mặt dài trắng bệch thậm chí không thay đổi dù là một chút.

Đây là một người đàn ông bí ẩn thậm chí ở trong hội đồng Thống Lĩnh toàn là những người đáng ngờ này.

Mặc dù tôi đã luôn cẩn thận những việc ông ta làm, nhưng hiện tại không có gì là đáng ngờ cả.

[Ngon thì đánh!]

Cuối cùng, Blow vươn tay định rút vũ khí của mình ra.

Darado cũng vươn tay ra, nhưng không thể chạm vào vũ khí được.

[Cá-, cơ thể của ta]

[Ta không di chuyển được!?!]

Cơ thể của hai người đều ngưng cử động, mặc kệ họ muốn hay không.

[Ta biết hai người đang cãi nhau vì ta, nhưng mà lần sau tránh việc cãi và chuyện nhảm nhí như thế được không hả?]

Là giọng nói khó chịu của Maou-sama, là nguyên nhân hai bên đang đánh nhau.

Sự ngạc nhiên lan khắp căn phòng.

Không phải chỉ vì có hai người không thể di chuyển theo ý muốn.

Mà là vì không ai hiểu họ bị cản lại như thế nào.

Dây tơ Rối.

Toàn bộ những ai bị dính những sợi tơ này đều nằm dưới sự điều khiển của Maou-sama.

Hơn nữa không phải chỉ vật sống là bị ảnh hưởng.

Theo như tôi biết, Maou-sama có thể dùng những sợi tơ này lên mười con rồi cùng lúc để tiêu diệt toàn bộ kẻ thù.

Nhưng đó là tất cả những gì tôi biết.

Maou-sama chưa thể hiện toàn bộ bí mật của cô ta.

Maou-sama không vô dụng như Blow nói.

Ma Vương không được gọi là Ma Vương chỉ vì đó là danh hiệu.

Ma Vương là người xứng đáng có được danh hiệu Ma Vương đó.

「Nếu như các người có vẻ vô dụng rồi thì ta sẽ tự tay giết các người, hiểu chưa?」

Một nụ cười độc ác tột độ.

Thấy cảnh đó thì không ai còn dám nói họ muốn chống lại Maou-sama nữa.

Tay kéo Dây tơ Rồi.

Và cả hai người ngay lập tức bị ép phải ngồi xuống.

Sợi tơ tách ra khỏi họ cùng lúc, và quyền làm chủ cơ thể quay trở lại.

「Thần biết tội rồi」

「...」

Darado mặt trắng đơ ra cố gắng xin lỗi, còn Blow thì không nói gì cả.

「VẬY TIẾP TỤC, QUÂN ĐOÀN TÁM BÁO CÁO」

Tôi biết làm vậy là không phải hành động tốt của người anh, nhưng tôi mặc kệ và để Blow yên như thế.

「KHÔNG CÓ VẤN ĐỀ」

Thống Lĩnh Quân đoàn Tám, Wrath trả lời ngắn gọn.

Người này không tỏ vẻ gì là có hứng với Ma Vương cả.

Hơn nữa, còn nhiều vấn đề khác liên quan đến anh ta, nhưng vì nó không liên quan đến việc kì này nên coi như không sao cả.

Vấn đề là hai người cuối.

「QUÂN ĐOÀN CHÍN CŨNG ĐÃ SẴN SÀNG TIẾN CÔNG KHÔNG VẤN ĐỀ」

Nếu tôi phải tả người này, chỉ có thể nói anh ta màu đen.

Một bộ giáp đen cứ như đã kết hợp hoàn toàn với cơ thể của anh ta.

Lớp da trên mặt đen đến mức chỉ hơi nhìn thấy được hình dáng của một khuôn mặt.

Tóc cũng màu đen.

Nhưng mà điểm duy nhất khác biệt là mắt anh ta màu đỏ rực.

Không ai biết tên anh ta cả.

Nhưng mà mọi người đều gọi anh ta là Kuro.(Kuro = màu đen trong tiếng nhật)

[Quân đoàn Mười, không vấn đề]

Và cô gái ngồi bên cạnh người màu đen là hoàn toàn ngược lại, trắng.

Một bộ áo chùng trắng như tuyết.

Làn da lộ ra cũng chỉ có màu trắng.

Vì cô ấy không mở mắt ra, toàn bộ màu sắc người ta có thể thấy chỉ là một màu trắng.

Cũng không ai biết tên cô ta.

Nhưng mọi người gọi cô ta là Shiro. (Shiro = màu trắng trong tiếng nhật)

Hai người được Maou-sama tự mình thêm vào hàng ngũ Thống Lĩnh trong quân đội Ma Tộc.

Không ai biết danh tính.

Mặc dù tôi cũng không biết, nhưng tôi có thể đoán.

Họ là những người cấp Chủ.

Những người cấp Chủ có khả năng điều khiển thế giới này từ bên trong.

Có hai người như thế ở đây.

Tôi không biết làm sao Maou-sama lại có khả năng khiến hai người như thế phục tùng.

Nhưng mà giữa không khí kì lạ này, sự bất an chỉ có tăng chứ không giảm.

[Ừm, ừm, mọi chuyện đều tốt]

Maou-sama nói với một giọng hài lòng.

[Vậy, chúng ta bắt đầu cuộc chiến tranh nào]

Đó chính là câu nói chính thức bắt đầu cuộc chiến tranh dữ dội và tàn khốc nhất giữa Ma Tộc và Nhân Tộc.

Tôi thăm thở dài vì biết điều này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Y2: Và Cuộc Chiến Tranh Bắt Đầu

TN: trước giờ dịch giả tiếng anh của series dịch Mazoku = Demon race = Ma Tộc, còn Hitozoku = Human race = Nhân Tộc. Vì tác giả liên tục sử dụng hai từ này trong thời gian ngắn tiếp theo, từ nay sẽ dịch là Quỷ và Người cho gọn.

Có cử động phía quân đội Quỷ.

Tôi chỉ vừa nghe được báo cáo sáng nay.

Là báo cáo đến từ những gián điệp trong lãnh địa Quỷ.

[VẬY cuối cùng cái gì tới cũng sẽ tới]

[Ừ. Tôi thì ước gì nó không tới]

[Julius, mọi chuyện đã là không thể挽 hồi. Tôi biết cậu ghét chiến đấu, nhưng Người và Quỷ vốn đã là kẻ thù không đội trời chung. Cậu vốn nên đã biết chuyện này chắc chắn sẽ xảy ra rồi mà?]

[Đúng thế. Sau khi Anh Hùng-sama đời trước chết đi thì bọn Quỷ đã hoạt động nhiều hơn, nhưng tôi vẫn nghĩ chúng ta giữ cân bằng khá tốt.]

Thánh Nữ Yana, người Thám hiểm cũ Jiskan và Hawkin, 1 kẻ trộm đã bỏ nghề.

Đúng như đồng đội của tôi nói, sau khi Anh Hùng-sama đời trước qua đời thì Quý đã hoạt động nhiều hơn.

Nhưng chiến tranh cỡ lớn đã không xảy ra, chỉ có những cuộc chiến cỡ nhỏ nên tôi nghĩ chúng tôi đã giữ cân bằng giữa hai bên đủ tốt.

[Vậy, khi nào thì quân đội Quý đi đến đây?]

[Hyrinth đã đi kiểm tra rồi. Sớm thôi, a, cậu ta đây rồi]

Nghe Yana nói tôi quay lại, và nhìn thấy người bạn thuở nhỏ của tôi, Hyrinth, con trai thứ hai của gia đình Bá Tước Quoto đang đi tới chỗ chúng tôi.

[Hyrinth. Tình hình sao rồi?]

[Ài. Dựa vào tốc độ điều quân, tôi đoán họ sẽ tới pháo đài này ngày mai]

[Ừ, tôi hiểu rồi. Cuối cùng cũng tới thật]

Chiến tranh.

Sau khi trở thành Anh Hùng, tôi đã phải chiến đấu từ ngày này sang ngày khác.

Nhưng cuộc chiến cỡ này thì đây là lần đầu tiên của tôi.

Nhưng không phải chỉ mình tôi.

Ở đời Anh Hùng trước thì không có cuộc chiến tranh cỡ lớn nào cả.

Vậy nên những người duy nhất có kinh nghiệm với một cuộc chiến như thế là những người sống cùng với Anh Hùng hai đời trước, họ thì không còn mấy ai còn sống cả.

Một thời gian dài như thế, trừ phi là một người thuộc chủng loại có tuổi thọ cao thì đa số những người cao tuổi như vậy đã không còn chiến đấu nổi nữa.

Nói cách khác, toàn bộ phe Người đang tham gia cuộc chiến tranh này đều chưa trải qua một cuộc chiến lớn thế này bao giờ.

Hơn nữa, Quỷ sống lâu hơn Người.

Không lạ chút nào nếu như có Quỷ đã sống cùng thời với Anh Hùng-sama của hai đời trước hoặc thậm chí là lâu hơn.

Sự khác biệt giữa kinh nghiệm sẽ ảnh hưởng thế nào đây?

Ngoài ra, khả năng chiến đấu của Quỷ rất cao.

Cả khả năng chiến đấu Ma Pháp và chỉ số Vật Lí đều cao hơn Người.

Hơn nữa trí tuệ không thua gì Người.

Sức mạnh của skill và trí tuệ là lợi thế chính để Người có chỉ số vật lí thấp chiến đấu với quái vật vốn có chỉ số cao hơn.

Nhưng lợi thế này không tồn tại khi chiến đấu với Quỷ.

Vì Quỷ cũng có skill và trí tuệ y chang như Người.

Nói thật, tôi rất sợ.

Nhưng Anh Hùng như tôi không được để lộ ra sự yếu ớt ở đây.

Nếu ngay cả hi vọng của phe Người là tôi cũng làm vậy thì ai cũng sẽ cảm thấy không ổn.

Tôi nắm chặt chiếc khăn quàng đeo quanh cổ mình để giấu đi sự sợ hãi.

「Tôi đã tự hỏi khá lâu rồi, cái khăn quàng đó là sao thế? Cậu luôn mang nó dù trời không lạnh chút nào?」

「Cái này? Đây là vật kỉ niệm của mẹ tôi」

Một chiếc khăn quàng trắng xóa.

「Đây là thứ mà Mẹ đã đan cho tôi trước khi Mẹ mất vì sinh ra Shun」

Ngay lập tức sau khi Shun ra đời thì Mẹ đã ngã bệnh và mất.

Cùng lúc đó quân đoàn Quỷ bắt đầu hoạt động nhiều hơn và tôi vừa trở thành Anh Hùng.

Phụ Thân vẫn bận bịu việc làm vua trong khi vẫn đau khổ vì mất đi Mẹ.

Vì thế, ông đã bỏ qua việc yêu thương Shun và Sue.

Mặc dù tôi tin sẽ có lúc họ trở thành cha và con bình thường, nhưng hai đứa nó bây giờ đang ở học viện.

Tôi chỉ có thể khuyên Phụ Thân chịu đựng cho đến khi chúng tốt nghiệp mà thôi.

Lúc hai đứa nó tốt nghiệp, chắc chắn tại nó sẽ cực kì tuyệt vời.

「Ra vậy. Ừm tôi hiểu rồi」

Yana có vẻ chết lặng.

A chết.

Hình như cô ấy hiểu nhầm rằng cô ấy đựng chỗ đau của tôi.

「Yana, đừng quá lo. Tôi quen với việc đó rồi」

[Nhưng]

[Đúng rồi. Không cần phải lo lắng về việc làm tên này buồn đâu. Thay vì đó hãy nói "Cái tên cuồng Mẹ này!"]

[Hyrinth, như vậy là chạm chỗ đau của tôi thật đó?]

Tôi trả lời câu đùa của Hyrinth rồi cười lại.

Có thể nghe tiếng cười từ xung quanh.

Như thế này là tốt.

Không khí u ám không hợp với hình tượng Anh Hùng.

May mà có Hyrinth hiểu ý tôi.

Đúng là người hiểu mình là người bạn thân tốt nhất.

[Cô có biết chiếc khăn quàng này làm bằng vật liệu gì không?]

Hyrinth hỏi Yana.

A, hình như không cho cô ấy biết thì tốt hơn thì phải?

[Không phải là vải bình thường thì phải. Tên này mặc nó hằng ngày nhưng tới giờ nó vẫn không bị trầy trụa vì cả]

[Đúng vậy. Nó được làm từ một loại vải đặc biệt. Là một chất liệu mà bây giờ không ai có khả năng kiếm ra nữa đó]

[Ế, là chất liệu quý hiếm như thế?]

Không biết tôi nhìn nhầm hay tại Hawkin trước đây là một tên trộm, nhưng mắt cậu ta lại đổi màu.

[A. Câu trả lời chính xác là tơ nhện!]

[T-tơ nhện!?!]

Aaa.

Yana té từ trên ghế xuống.

Yana không thích côn trùng lắm.

Và cô ấy cực kì không thích nhện, nên trước giờ tôi không nói gì.

[Un? Là tơ nhện ở Đại Mê Cung Elro?]

Người lên tiếng là Jiskan.

[Un. Đúng rồi. Cậu biết rõ nhỉ?]

[À tại vì đó là một câu chuyện nổi tiếng giữa những người thám hiểm với nhau]

[A-a! Là con Nhện Ma ở Đại Mê Cung Elro! Tôi nhớ rồi! Hô hô. Ra đây là tơ của nó]

Hê.

Là một câu chuyện khá nổi tiếng.

[Ế, cậu chuyện đó là thế nào?]

Yana hỏi một cách rụt rè.

[A. Đây là một câu chuyện từ thời tôi còn bé, một đội những người thám hiểm đã đốt một cái tổ của loài quái vật nhện gọi là Taratect ở Đại Mê Cung Elro. Thường thì con này rất dễ bị giết nếu đánh trực tiếp và thường thì nó không làm tổ. Nhưng nói chung cái tổ vẫn rất phiền phức, và đã trở

thành thường thức giữa những người thám hiểm rằng nếu gặp thì cứ đốt ngay. Nói chung là, ở trong cái tổ bị đốt đó những người thám hiểm đó đã tìm thấy một lượng lớn tơ nhện. Loại tơ này khác hẳn với các loại tơ ma thuật bình thường, nó có khả năng dẫn Ma Pháp tốt một cách kì lạ và khả năng kháng tấn công vật lí cực kì tốt. Lượng tơ được đem về luôn được bán với giá cao cắt cổ và những người thám hiểm tham gia đợt đó đã có một gia tài lớn trong chỉ một lần đó. Là một câu chuyện điển hình kể về việc làm giàu không khó giữa các nhà thám hiểm]

[Sau việc đó thì mọi người ai cũng đi bắt Taratect. Nhưng mà cuối cùng không ai tìm được con nhện có khả năng nhả tơ đó, và rồi sau đó nó được gọi là con Nhện Ma]

[Hề]

Tôi chắc chắn Mẹ tôi đã dùng loại tơ đó để làm chiếc khăn quàng này cho tôi.

Tôi nghe kể là một người lái buôn có trực giác tốt đã bán nó cho gia đình hoàng gia.

Bỏ qua những đồng đội của tôi đang bàn tán về chuyện đó, Hyrinth nói với tôi bằng "Thần Giao Cách Cảm".

[Julius, hành động lần này của bọn Quỷ nhìn sao cũng thấy lạ]

[Lạ chỗ nào?]

[Bọn chúng chia quân ra và tấn công toàn bộ lãnh thổ của Người cùng lúc. Nhưng tôi không hiểu tại sao chúng lại chia quân]

[Ý cậu là chúng có ý định gì đó?]

[A. Lẽ ra việc tốt nhất phải làm là tập trung ở cùng một chỗ mà tiến công, nhưng chúng lại cố tình chia quân ra. Chúng ta nên cho rằng chắc

chắc có ý định gì đó]

[Cậu biết ý định đó là gì không?]

[Nói thật thì. Tôi không biết. Nhưng tạm thời hãy cứ cẩn thận trước đi]

[Hiểu rồi. Cám ơn cậu]

Tôi có dự cảm xấu.

Như là tôi đã rơi vào một cái bẫy rất lớn mà không biết.

Nhưng vì tôi là Anh Hùng, tôi không được bỏ trốn ở đây.

Tôi lại nắm lấy chiếc khăn quàng được làm gì tơ nhện lần nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý ①

【Pháo Đài Okun】

Các lịch sử gia sau này luôn gọi trận chiến ở pháo đài Okun là trận đầu tiên của Đại Chiến Người-Quý.

Mặc dù đúng là quân đoàn Quý tấn công toàn bộ lãnh thổ của Người cùng lúc, nhưng trước đó thì quân Quý đã đánh chiếm pháo đài Okun đầu tiên.

Một ngày trước khi toàn bộ quân Quý tấn công cùng lúc.

Một món hàng được giao đến pháo đài.

Vẫn là đơn vị hậu cần trước giờ luôn giao hàng tiếp tế cho pháo đài.

Từ trước đến giờ đơn vị này vẫn luôn làm việc của mình rất tốt, nên không ai nghi ngờ họ cả.

Và món hàng được thành công giao đến pháo đài mà không ai kiểm tra gì cả.

Không ai biết nó là một quả bom nổ chậm kinh khủng như thế nào.

「Hử? Cái này là cái gì?」

「Ai biết. Này tao không hỏi nó chứa cái gì. Người mùi thì có vẻ nó là thức ăn cho ngựa」

[Nó đang động đậy thì phải?]

[Hả? Nhảm n... nó đang động đậy thật]

[Này. Đơn vị nào giao hàng đến đây?]

[T-tao không biết. Lúc tao nhận ca thì nó đã ở đây rồi...]

[Đi kiểm tra liền đi. Sau đó đi báo cáo cấp trên ngay. Tao ở đây canh cho]

[A. Được rồi]

Những người lính đã phản ứng đúng cách.

Mặc dù đúng cách nhưng lại quá trễ rồi.

[!Coi chừng!]

Nó nhảy ra từ trong món hàng.

Nó nhảy lên một trong mấy người lính và đè anh ta té xuống.

[Gừ!?!]

[Cái-, một con Anogratch!?!]

Thứ nhảy ra là một con quái vật.

Một con quái vật nhìn giống khỉ.

[Chuyện gì!? Có chuyện gì!?]

[Qu-quái vật!? Tại sao nó lại ở trong pháo đài!?!]

[Tao giúp liền đây!]

Những người lính khác nghe được tiếng la và chạy tới.

Họ đồng loạt rút kiếm ra và đâm về hướng con quái vật đang tấn công đồng bạn của họ.

[Ngừng lại! Đừng giết nó!!]

Nếu họ đã bình tĩnh, họ đã có thể nhớ ra.

Sự đáng sợ của con quái vật mang tên Anogratch.

Con quái vật nhanh chóng bị hàng tá thanh kiếm đâm xuyên người rồi chết.

Như có tín hiệu, rất nhiều con quái vật khác giống nó nhảy ra từ trong kiện hàng.

Rất nhiều người lính ngay lập tức hiểu ra mình vừa làm gì, và tái mặt đi.

[Tới lúc này thì không thể làm gì khác nữa! Chiến đấu!]

Toàn bộ những con quái vật còn lại nhanh chóng bị xử lí.

Nó là một con quái vật không quá mạnh khi ở một mình.

Hoàn toàn không phải là đối thủ cho những người lính được rèn luyện đặc biệt để chiến đấu với Quỷ.

Nhưng mà đó là chỉ khi đối thủ ở một mình.

[Báo cáo cho cấp trên ngay]

[Vâng]

Vẻ mặt của toán lính đã xử lí bọn quỷ trở nên nặng nề.

[Tôi nên báo cáo như thế nào?]

[Rằng cơn ác mộng của lũ khi trả thù đã bắt đầu]

Anogratch, biệt danh khi trả thù.

Một loại quái vật dữ tợn mà không bao giờ tha thứ ai dám hại đồng loại của nó.

Nếu có ai dám giết dù chỉ một con, chúng sẽ tập trung lại với số lượng lớn.

Và chúng sẽ không ngừng lại tới khi đối phương hoặc chúng bị tiêu diệt hoàn toàn.

Là con quái vật biểu trưng cho sự giận dữ điên cuồng.

[Tốt. Như thế này thì tổn thất của chúng ta là 0]

[Đúng thế. Nhưng như vậy thì sẽ không thể tới gần pháo đài được trong một thời gian]

Ngay cả Quỷ cũng không dám đùa với bọn khi.

Để tránh việc bị bọn khi nhắm mục tiêu, ngay cả khi pháo đài đã sụp đổ thì việc chiếm pháo đài là vô vọng cho tới khi lũ Anogratch rút lui hoàn toàn.

[Chuyện đó là dĩ nhiên. Hơn nữa mục đích của cuộc chiến này không phải là xâm chiếm. Thế này là đủ rồi]

[Cũng đúng, nhưng đó đúng là kế hoạch thật tốt]

[Không hề]

Sanatoria nghĩ như thế từ tận đáy lòng.

Những gì cô ấy làm lần này cực kì đơn giản.

Dùng khả năng của Mị Quỷ dụ dỗ những Người của đơn vị hậu cần, thôi miên họ khiến họ đi bắt vài con Anogratch.

Và, đem chúng đến pháo đài cùng với tiếp tế.

Xong.

Nhưng kế hoạch có nhiều lỗ hổng nên tỉ lệ thất bại cao.

Dĩ nhiên dù kế hoạch thất bại cũng không sao.

Quan trọng là tạo ra tình huống Người đối mặt với Anogratch.

Nếu bọn khỉ không thuận lợi đi vào pháo đài, đơn giản là thôi miên những Người khác khiến họ giết vài con Anogratch.

Rồi cho họ trà trộn vào pháo đài là xong.

Đơn giản là lần này may mắn, cái kế hoạch này không có những chi tiết phức tạp khiến nó được coi như là một kế hoạch thật sự.

[Xin lỗi, Maou-sama, tôi không có ý định làm mọi chuyện đúng theo như ý cô đâu]

Sanatoria lâm bầm một cách buồn bực.

Cô ấy nhớ đến vẻ ngoài của Ma Vương.

Sanatoria có đủ sức để thống lĩnh toàn bộ quân Quỷ.

Nhưng mà cô ấy không hề nghĩ mình đủ sức đối đầu với Ma Vương đó.

Sanatoria không có ý định chống lại một kẻ thù mình không thắng nổi.

Mặc dù cô không nghĩ đến việc chống lại, nhưng ngay cả khi cô có tuân lệnh tuyệt đối thì cuối cùng cô cũng sẽ chỉ là bị lợi dụng mà thôi.

Ma Vương đó là người như vậy.

Nên, cô sẽ tránh việc làm theo ý Ma Vương đó hoàn toàn dù chỉ là một chút trong khi vẫn vâng theo mệnh lệnh.

「Mặc dù thế này hơi khác so với dự định, nhưng tôi đã đạt chỉ tiêu của cô rồi. Liệu cô có chịu bỏ qua cho tôi không?」

Không có ai để trả lời câu hỏi của Sanatoria.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý ②

【Pháo Đài Dazaro】

Ở Pháo Đài Dazaro, tình hình hiện tại là cuộc chiến khốc liệt giữa Ma Pháp với Ma Pháp.

Người Thống Lĩnh ở Pháo đài Dazaro là Trưởng Lão Ronant, được mệnh danh là Người giỏi Ma Pháp nhất thế giới chỉ đứng sau Elf.

Và những đội trưởng ở Pháo đài này toàn bộ là đệ tử của ông.

Có thể nói toàn bộ lực lượng Ma Pháp mạnh nhất của loài người tập trung ở ngay Pháo đài này.

Ở bên kia, phía quân đoàn Quý là Quân đoàn Sáu do Hyuui thống lĩnh.

Hyuui cũng chính là pháp sư đứng đầu của quân đội Quý.

Hiển nhiên những quân lính của cậu ta cũng là quân đoàn Ma Pháp mạnh nhất phe Quý.

Cuộc chiến đang cân bằng.

Phe Người thì lợi dụng địa thế một cách tốt nhất để chiến đấu với phe Quý có lợi thế về sức mạnh.

Quý thì dùng sức mạnh của bản thân, Người thì lợi dụng địa thế, hai bên đều áp dụng lợi thế cực kì tốt.

Nhưng những Ma Pháp bay qua lại chói mắt này chỉ là đánh lạc hướng.

Cả hai bên đều đang chuẩn bị để kích hoạt một loại Đại Ma Pháp nhằm kết thúc cuộc chiến này.

Trong một cuộc chiến tranh khi hai quân đoàn lớn đối đầu với nhau thì các loại Đại Ma Pháp có khả năng tiêu diệt hoàn toàn một quân đội mang tính quyết định.

Các Ma Pháp này đều là các Ma Pháp cấp cao, và nếu pháp sư sử dụng nó không đủ trình độ theo lý thuyết thì không thể nào một mình kích hoạt nó được.

Vậy nên, thường sẽ có rất nhiều các phụ tá có những skill chuyên hỗ trợ việc thiết lập Công thức Ma Pháp và sử dụng skill để chuyển ma lực của mình qua cho pháp sư chủ lực cung cấp cho Ma Pháp, và rồi sau đó Ma Pháp sẽ được kích hoạt thành công.

Vì thế chỉ riêng cho những loại Ma Pháp cao cấp có tầm sát thương lớn như thế thường cần có một pháp sư chủ lực đẳng cấp cao nhất có skill Nhận Thức Công thức Ma Pháp để nhận ra nó.

Miễn sao một bên có thể nhìn ra được bên kia đang định sử dụng Ma Pháp lớn nào thì có thể dễ dàng phá rối hoặc sử dụng Ma Pháp phòng thủ thích hợp với nó.

Việc có được các pháp sư chuyên môn nhiều hệ là cần thiết để có thể thành lập một quân đội tốt.

Vì thế, dù Ma Pháp có mạnh cỡ nào mà được bắn một cách vô ý thì cũng coi như vô dụng vì nó sẽ bị chặn lại.

Những Đại Ma Pháp như thế cần rất nhiều ma lực để khởi động nên sử dụng nhiều lần là hoàn toàn bất khả thi.

Để những Đại Ma Pháp có tác dụng thì cần cung cấp nhiều ma lực hơn sức chịu đựng của Ma Pháp phòng thủ của đối phương, hoặc là hoàn thành Công thức Ma Pháp nhanh hơn đối phương kịp phát hiện để phòng thủ, hoặc là đánh lạc hướng được đối phương. Ít nhất một trong ba điều kiện trên phải được thỏa mãn.

Nhưng, ma lực không phải cứ muốn là tăng lên được.

Tốc độ thiết lập công thức Ma Pháp cũng thế. Nếu hai người cùng được gọi là pháp sư cao cấp thì tốc độ của họ sẽ đều ngang nhau.

Trừ phi cả hai pháp sư đều là cấp thấp thì hai chiến thuật đầu không thể hoàn thành được

Nên chỉ còn cách cuối là đánh lạc hướng đối phương.

Mục đích sử dụng Đại Ma Pháp là hoàn toàn hủy diệt phe đối phương trong lúc đảm bảo phe mình an toàn.

Nên để thành công sử dụng Đại Ma Pháp thì cần phải liên tục quan sát và chống lại Đại Ma Pháp của đối phương và đảm bảo Đại Ma Pháp của mình không bị đối phương phát hiện và phòng thủ.

Đây chính là chiến trường thực sự khi hai đội quân đều là những chuyên gia sử dụng Ma Pháp để chiến đấu.

Hoặc ít ra đó là lẽ thường.

Khi Hyuui nhận ra thì tình huống đã phát triển ra khỏi tầm tay rồi.

Hyuui với vai trò là một pháp sư cao cấp, đã tập trung quan sát Công thức Ma Pháp của đối phương thay vì tập trung điều khiển chiến trường.

Nếu như đây là một cuộc chiến bình thường thì đó là lựa chọn đúng.

Nhưng đối thủ của cậu ta lại là một pháp sư cáo già được mệnh danh là pháp sư mạnh nhất của phe Người.

Mặc dù Hyuui có khuôn mặt của một đứa con nít và vẫn trẻ trung vì cậu ta là Quỷ, nhưng số năm cậu ta đã sống không hề ít.

Dù thế thì cậu ta vẫn không đủ kinh nghiệm đấu lại con cáo già này.

Trường Lão Ronant đã sử dụng Đại Ma Pháp làm hỏa mù và tập trung vào các loại Ma Pháp cấp thấp để kết liễu đối phương, dần dần giảm số lượng quân của phe Quỷ.

Trường Lão Ronant và đệ tử của ông đã cống hiến cả đời mình nghiên cứu việc tăng sức mạnh cho các Ma Pháp cấp thấp.

Bình thường chúng sẽ không mạnh như thế.

Vì Công thức Ma Pháp của những Ma Pháp này không chịu nổi lượng ma lực được đưa vào quá một giới hạn.

Và bình thường thì việc dùng những Ma Pháp này để vượt qua chỉ số Kháng của đối phương là việc không thể.

Thậm chí còn không gây ra nổi một vết trầy.

Thường thức này đã bị Trường Lão Ronant phá vỡ.

Ông đã dùng cả đời mình nghiên cứu việc tăng cường sức chịu đựng của Công thức Ma Pháp.

Những Công thức Ma Pháp được gia cố đã có khả năng chịu đựng nhiều ma lực hơn, gây ra sát thương mạnh hơn, nhưng vẫn giữ nguyên độ đơn giản và tốc độ kích hoạt của một Ma Pháp cấp thấp.

Vì thế, chúng đã có khả năng gây ra sát thương chí mạng cho phe Quỷ vốn có chỉ số Kháng cao mặc dù chúng chỉ là Ma Pháp cấp thấp.

Trưởng lão Ronant đã huấn luyện toàn bộ đệ tử của ông bằng cách này, kết quả là họ đều có khả năng tăng sức mạnh cho những Ma Pháp cấp thấp đơn giản.

Những đòn tấn công vốn chỉ để đánh lạc hướng giờ lại là đòn chí mạng.

Và Trưởng Lão Ronant có đủ khả năng sử dụng Đại Ma Pháp làm đòn đánh lạc hướng để không ai phát hiện ra đó là đòn đánh lạc hướng, ép Hyuui phải tập trung vào đó.

Khi Hyuui nhận ra mình bị lừa thì quân đội Quỷ đã nhận phải đả kích không thể vãn hồi.

[Chết tiệt!]

[Hyuui-sama, xin hãy ra lệnh lui quân!]

Hyuui suy nghĩ.

Nếu anh ta rút lui bây giờ, Ma Vương đó liệu có tha thứ cho anh ta không!?

Không bao giờ.

Nếu là Ma Vương đó, ả ta sẽ không bao giờ tha thứ.

Phe đối phương nhận đả kích còn không bằng một nửa so với phe anh ta.

Chưa hề đạt định mức được giao ra.

Nên, sẽ cần một lượng khác bù vào chỗ thiếu.

Ma Vương đó chính là một tồn tại như thế.

[Không thể rút lui được]

[Tại sao chứ!? Nếu cứ theo đà này thì phe ta sẽ bị tổn thất hơn mà thôi!]

[Ta nói không thể là không thể!]

Người phó thủ lĩnh không hiểu về tình huống hiện tại.

Nên anh ta mới có thể nói những lời như là rút lui.

[Ta sẽ dùng Đại Ma Pháp. Hỗ trợ đi]

[Ngay cả khi chúng ta dùng Đại Ma Pháp thì cũng sẽ không thay đổi tình huống hiện tại được! Rút lui đi thưa ngài!]

[Ta nói hỗ trợ đi!]

Toàn bộ quân lính xung quanh đều im lặng, không một ai trả lời Hyuui.

[Nhanh lên, hỗ trợ ta đi!]

Anh ta nổi giận và dậm chân xuống.

Đó là hành động cuối cùng của Hyuui.

Một Ma Pháp tầm xa bắn xuyên trán Hyuui.

Chính là loại Ma Pháp chuyên dùng để bắn tía các tướng quân.

Trưởng Lão Ronant đã tấn công khi thấy đối phương rối loạn.

Nếu như so về độ phức tạp của Công thức Ma Pháp, sức mạnh của nó và ma lực cần thiết, loại Ma Pháp bắn tía này không thua gì bất kì Đại Ma

Pháp nào.

Trưởng Lão Ronant bí ẩn chính là người đã kết liễu mạng của Hyuui.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý ③

【Cận thần của Ma Vương, Balto】

Tôi xác nhận tình hình chiến trận ở mọi nơi từ trong lầu căn cứ.

Mỗi quân đội đều có một lính giao liên có skill tiến hóa của "Thần Giao Cách Cảm" là "Liên Lạc Tâm Xa".

Dựa vào thông tin được họ truyền về tôi kiểm tra tình hình chiến tranh ở tất cả khu vực và đưa ra mệnh lệnh tùy theo đó.

Quân đoàn Hai do Sanatoria dẫn đầu có vẻ đã thành công thả đám Anogratch vào trong pháo đài của đối phương.

Thật đúng là làm chuyện mạo hiểm mà.

Ngay cả khi mùa "đại sinh sản" của bọn chúng vừa kết thúc thì chuyện Anogratch nổi điên vẫn là bình thường. Hơn nữa cô ta lại cố tình khiến chúng nổi điên.

Loài Anogratch có đặc tính làm một đợt "đại sinh sản" theo chu kì để tăng mạnh số lượng cá thể.

Nếu lúc chúng sống theo bầy nhỏ ở trong những khu rừng thì không gây hại mấy, nhưng mỗi lần "đại sinh sản" là chúng sẽ tăng mạnh khu vực hoạt động của bầy.

Khu vực sinh sống của chúng nằm ở cả lãnh thổ của Người và Quỷ, nhưng lại gần khu vực của Quỷ hơn.

Nên mỗi lần "đại sinh sản" thì Quỷ là phe bị ảnh hưởng xấu nhiều hơn.

Sanatoria lại sử dụng những con quái vật khó xử lí đó như thế.

Thường thì sẽ không ai dám dùng loại chiến thuật như thế này, vì có nhiều khả năng phe mình mới là phe bị bọn khỉ trả thù.

Nghĩa là cô ta cũng đã luôn ở trong tình trạng nguy hiểm.

Kogou của Quân đoàn Ba và Wrath của Quân đoàn Tám đã thắng trận.

Ngược lại, Hyuui của Quân đoàn Sáu và Merazofis của Quân đoàn Bốn đã bị đánh bại.

Merazofis thì bị thương , nhưng có vẻ không phải là vết thương chí mạng.

Nhưng Hyuui đã bị giết.

Cậu ta là người duy nhất trong số các Thống Lĩnh bị giết.

Những người còn lại vẫn còn tiếp tục chiến đấu.

Nhưng chúng ta đang ở thế bất lợi.

Pháo đài Kusorion mà Agnar của Quân đoàn Một đang tấn công chính là một căn cứ quan trọng nối với một trong những Đế Quốc lớn nhất của Người, Đế Quốc Rengzant.

Dĩ nhiên những chiến binh đóng quân ở đó cũng là những người mạnh nhất.

Và dĩ nhiên, ngay cả Agnar-dono cũng đang gặp rắc rối với họ.

Darado của Quân đoàn Năm cũng đang gặp vấn đề.

Tạm thời chúng ta vẫn đang ở thế hòa, nhưng phe ta lại đang dần bị đẩy ngược.

Đặc biệt phiền phức nhất là phía Quân đoàn Bảy của Blow.

Anh Hùng đang ở đó.

Mặc dù binh lực hai bên bằng nhau, nhưng không ai đủ sức ngăn Anh Hùng và đồng đội của cậu ta lại.

Tệ nhất là nếu họ lại tiến công đến được chỗ của Blow.

[Mọi chuyện đều đang tiến triển tốt. Kuro-chan có nghĩ vậy không?]

Maou-sama ngồi trên chiếc ghế lên tiếng một cách tao nhã bắt chuyện với hiệp sĩ đen đứng bên cạnh cô ta trong lúc tôi đang đưa ra mệnh lệnh.

[Ờ, ừm]

[Kuro-chan, câu trả lời chán quá. Anh không nói một cách nhiệt tình hơn được à?]

[Tôi không thấy lí do phải làm vậy]

[Phì phì]

Đúng là một cuộc nói chuyện vô tư giữa cuộc chiến như thế này.

Không, thực ra Kuro đang rất nghiêm túc, chỉ có Maou-sama mới là người vô tư.

[Nhưng mà, cô Thống Lĩnh của Quân đoàn Hai, Sa- gì gì đó? Không quan trọng, nói chung là cô Mị Quý đó. Cô ta đã làm chuyện thú vị nhỉ, dùng bọn khỉ đó như thế hở? Ừm, ừm.]

Maou-sama vừa gật gù tán thưởng vừa cười.

「Có sao không?」

「Hmm? Có sao đâu. Phe Người đã chết nhiều như thế dù phe ta vẫn không bị tổn thất gì」

「Tôi hiểu」

「Đúng thế. Quan trọng nhất là phải có thật nhiều người chết, dù là Quỷ hay là Người cũng được không quan trọng.」

Nghe câu đó tôi cảm giác lạnh sống lưng.

Đúng như tôi nghĩ, con người này chỉ xem chúng tôi như con mồi.

Nếu không còn giá trị lợi dụng, tôi chắc chắn con người này sẽ không ngại gì mà vứt bỏ toàn bộ chúng tôi khi có thể.

「Kuro-chan, anh đang lo lắng về vấn đề này sao?」

「Ài」

「Quá hiển nhiên rồi. Nói sao thì nói, cuộc chiến tranh này là do sự bất cần của anh mà gây nên mà」

Cơ thể của tôi cứng đờ trong một giây đó, và tôi cố gắng tập trung lại ngay lập tức.

Hai người đó đang nói gì?

Cuộc chiến này là tại Kuro mà ra?

Tôi chưa hề nghe nói về chuyện đó bao giờ.

Họ đang nói về chuyện gì mà đến tôi cũng không biết?

[Ừ. Đúng là sự ngây thơ của tôi đã gây nên chuyện này]

[Ừ ừ. Và giờ tôi là người đang giúp anh giải quyết hậu quả đó biết không? Tỏ ra biết ơn một chút đi nào]

[Tôi không thể thấy biết ơn được. Tôi biết đây là chuyện phải làm. Nhưng tôi không thể chấp nhận cách làm việc của cô được]

[Vẫn còn nói mấy câu như thế, bộ anh không hiểu là chuyện phát triển đến bước này là do mọi thứ đã không thay đổi ngay từ lúc đầu]

[Có lẽ là vậy]

[Chính xác là như vậy. Nhưng mà cái cách anh chần chờ như thế vẫn không đổi gì từ hồi đó hết]

Tôi giả bộ tiếp tục làm việc trong khi nghe họ nói chuyện.

Phải có thông tin dù chỉ là một chút.

Nếu tôi dựa vào cuộc nói chuyện vừa rồi, liệu có thể hiểu rằng Maou-sama và Kuro không ưa nhau?

Mặc dù chưa đến mức thù ghét nhau ra mặt, nhưng rõ ràng hiện tại chỉ cách kết quả đó một bước mà thôi.

Hơn nữa, tại sao họ lại nói chuyện đó một cách bình tĩnh như vậy khi tôi vẫn còn ở đây?

Liệu đây là chuyện dù có nói ra cũng không gây ra vấn đề gì? Hay là họ đang cố dụ tôi làm gì đó?

Tôi không xác định được là cái nào.

[Được, hình như số lượng đã đủ rồi thì phải? Balto, cậu hãy ra lệnh lui quân từ mọi phía đi.]

[Vâng. Tôi đã hiểu]

Tôi đã cực kì sợ hãi bên trong rồi, nhưng vẫn giữ được bên ngoài bình tĩnh.

Lui quân?

Mặc dù các phía đều khá là bất lợi, nhưng bây giờ rút lui vẫn là quá sớm.

Tại sao phải lui quân?

[Mục tiêu của lần này là Anh Hùng, miễn sao Anh Hùng chết rồi thì mọi thứ còn lại không quan trọng]

Maou-sama nói thầm cứ như đang trả lời câu hỏi của tôi.

Giết Anh Hùng?

Nhưng, Anh Hùng vẫn còn sống?

Lui quân mặc dù Anh Hùng chưa chết?

[Không có gì phải lo lắng cả. Bởi vì Shiro đang ở đó rồi. Dù là Anh Hùng hay là ai khác thì không ai có thể chống lại tuyệt tác của ta, Shiro]

Maou-sama nói một cách tự tin.

Cô gái được gọi là Shiro cùng với Quân đoàn Mười và Blow đều đang ở khu vực có Anh Hùng.

[Miễn sao Shiro-chan ở đó thì Anh Hùng sẽ không sống sót mà trở về. Chắc chắn là vậy]

Nhìn bóng dáng Maou-sama vừa tuyên bố vừa cười, tôi có một dự cảm xấu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ ④

【Anh Hùng Julius】

Tôi giết toàn bộ những người lính Quỷ đang tấn công tôi.

Chúng tôi tấn công tiểu đội Quỷ đang thực hiện gọng kiềm từ phía sau.

Ban đầu chúng tôi vẫn đang đánh thủ thành từ phía trong pháo đài, nhưng vì có vẻ như tình hình ngày càng tệ, nên chúng tôi quyết định tiến công ra ngoài.

Vì ngay cả khi tôi vẫn còn có khả năng chiến đấu thì những đơn vị còn lại không có vẻ gì là có thể chịu đựng lâu hơn được.

Vì vậy chúng tôi cố gắng tiến công thẳng vào giữa quân đoàn Quỷ.

Nếu không có rắc rối gì thì chúng tôi sẽ đánh thẳng tới chỗ tướng quân của phe Quỷ.

Miễn sao chúng tôi giết được tướng quân thì tình hình hiện tại có thể bị đảo ngược.

Một người lính Quỷ chém về hướng tôi trong khi la lên bằng ngôn ngữ của Quỷ.

Tôi không biết anh ta đang nói gì vì tôi không biết tiếng Quỷ, nhưng tôi dễ dàng chế người lính Quỷ đang tấn công tôi ra làm đôi.

Tôi đã tiến công như thế.

Những người lính Quỷ trước mặt tôi vội vàng giơ khiên ra đỡ.

Tôi chém ngang những chiếc khiên mà không giảm tốc độ xuống.

Những người lính Quỷ bị chẻ đôi cùng với chiếc khiên của họ.

Tôi chỉ tốn một nhát chém cho mỗi người lính Quỷ lao tới tôi.

Dần dần, số lượng Quỷ giảm dần.

[Tránh đường ra! Ta sẽ không đuổi theo những người bỏ trốn]

Tôi hét lớn với một chút hi vọng.

Nhưng không có người lính Quỷ nào bỏ chạy.

[Julius à, nếu cậu nói bằng tiếng Người thì chúng không hiểu đâu]

Hyrinth giấu cột nói ra, tôi cảm giác hơi xấu hổ và cảm thấy buồn bực, mặc dù chúng tôi đang vẫn ở trên chiến trường.

[Nhưng nó lại thích hợp để dọa nạt]

Nhìn xung quanh, những lính Quỷ đang bao vây và tiến tới gần chúng tôi, nhưng họ lại không dám tấn công.

[Họ sợ sức mạnh kinh khủng của Julius]

[Nếu như chỉ vậy mà họ rút lui thì dễ rồi]

Vòng bao vây của phe Quỷ tách ra khi tôi đang lăm bằm.

Một người phe Quỷ bước về hướng tôi từ đó.

[Là Anh Hùng, đúng không?]

「Không ngờ lại có người nói được tiếng Người ở đây. Đúng vậy. Ta là Anh Hùng. Anh Hùng Julius Zagan Anareich」

Người đàn ông phe Quỷ gật đầu, và chậm rãi rút kiếm ra.

「Ta là Thống Lĩnh của Quân đoàn Bảy, Blow. Anh Hùng, hãy chiến đấu công bằng nào!」

「Ta chấp nhận」

Chúng tôi lờm nhau.

Toàn bộ Quỷ ở xung quanh gần như nín thở và chăm chú quan sát trận chiến một chọi một của tôi và Thống Lĩnh Quỷ.

Thống Lĩnh Blow là người ra tay trước.

Một nhát chém chéo từ vai xuống.

Tôi vung kiếm lên chặn nó lại.

Hai thanh kiếm chạm vào nhau.

Mặc dù tôi đã chém hết sức, nhưng tôi lại không thể chặt gãy thanh kiếm của anh ta.

Chỉ đủ sức đánh bật đòn đánh của Blow ra mà thôi.

「Này, tên Quỷ đó, hẳn đỡ được nhát chém của Julius kìa」

「Tên Quỷ đó đúng là quái vật mà」

Tôi tiến tới tiếp tục tấn công Blow khi anh ta bị mất thăng bằng.

Blow né nhát chém của tôi vì anh ta xác nhận việc đỡ đòn của tôi là không thông minh.

Nhưng như thế thì chưa đủ để né.

Tôi sử dụng Thánh Quang lên nhát chém của tôi.

Thánh Quang là một đòn chém có thể gây ra sóng xung kích, làn sóng xung kích đập dính Blow khi anh ta né được lưỡi kiếm.

Ngạc nhiên thay, anh ta dùng khiên đỡ được nhát này.

Blow lấy lại thăng bằng.

Tôi sử dụng Thánh Quang lần nữa.

Lần này tôi dùng mười lần Thánh Quang cùng lúc.

[Julius nghiêm túc rồi]

[Nghĩa là đối phương rất là mạnh]

Những quả cầu Thánh Quang lơ lửng quanh tôi.

Tôi truyền lệnh cho từng cái.

Toàn bộ cùng tấn công Blow.

Những quả cầu Thánh Quang này nghe lệnh tôi hoàn toàn.

Ngay cả khi bị hút thì chúng sẽ đuổi theo mục tiêu.

Blow có ý định tấn công những quả cầu Thánh Quang đang bay đến.

Thanh kiếm của anh ta chạm dính một quả cầu.

Ngay lập tức nó phát nổ.

Blow bị dính đòn trực tiếp và bị đánh văng đi.

Những quả cầu Thánh Quang liên tục nổ không khoan nhượng.

Tôi nhìn xung quanh, tay vẫn cầm kiếm.

Những quân lính Quỷ đang chết lặng.

Những đồng đội của tôi nhìn cứ như đó là kết quả hiển nhiên.

[T-ta chưa xong đâu]

Tôi nhìn về hướng giọng nói.

Đáng ngạc nhiên thay, Blow vẫn đứng dậy dù anh ta chảy máu khắp người.

Những vết thương khép lại ngay lập tức.

Vì không có dấu hiệu Ma Pháp kích hoạt, nên tôi biết đó không phải là Ma Pháp Hồi Phục.

Có lẽ đó là skill "Chữa Trị Ma Pháp" hoặc là "Chữa Trị Sức Sống" đã xử lý vết thương.

[Anh không nên quá cố. Anh lẽ ra phải hiểu sự khác biệt về sức mạnh giữa hai ta rồi]

[Ta chưa thua! Nếu như ta quay lại mà bị đánh bại nhục nhã thế này, ta không thể nhìn mặt Đại ca được!]

Ra vậy, người này có một người anh trai.

Tôi cũng có một người anh.

Nhưng nếu phải nói, tôi có cảm giác mình là anh trai của Shun nhiều hơn là em của anh tôi.

Với tư cách là một người anh, tôi biết chắc chắn anh trai của anh ta muốn nhìn người em của mình quay lại an toàn hơn là cố gắng quá mức như thế này.

Tôi chắc chắn thế.

[Nếu anh có một người anh, vậy anh nên sống sót ở đây mới phải? Hãy cho quân lính của anh rút lui đi. Ta sẽ không truy đuổi]

[Ta không có lựa chọn rút lui!]

Nhưng mà, Blow vẫn đứng dậy.

Hết lần này đến lần khác.

Đến một lúc.

Lúc mà Blow không thể hồi phục được nữa.

[Kết thúc rồi]

[Ch-chưa đâu]

[Kết thúc rồi. Ta đã cảnh cáo trước. Nhưng anh vẫn phớt lờ, và giờ thì anh đã bị đánh bại rồi.]

Tôi chậm rãi bước đến chỗ Blow.

Tôi giơ kiếm lên và chém xuống.

[Ch...ết....ti..ệt... Đại...C...]

Những lời cuối cùng được nói bằng tiếng Quỷ.

Nhưng tôi có thể hiểu được ý nghĩa những lời đó.

Một cảm giác cay đắng.

Nhưng nhường từ với kẻ thù là tự hại mình.

Toàn bộ lính Quý đều im lặng.

Chỉ có một người xuất hiện từ giữa đám lính.

Màu trắng.

Chỉ có thể tả như thế, một cô gái màu trắng.

Và rồi đôi mắt vẫn luôn đóng chặt đó đã mở ra.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý ⑤

【Pháo đài Kusorion】

Vẻ mặt của Thống Lĩnh Quân đoàn Một, Agnar trở nên nặng nề khi trực tiếp nhìn chiến trận.

Tình hình hiện tại không tốt chút nào.

Mặc dù có vẻ như hình hình đang dần biến thành tình huống giằng co giữa hai bên, nhưng thực sự là phe Quý đang gặp rắc rối với việc tiến công.

Pháo đài Kusorion này là một căn cứ quan trọng bậc nhất trong số các căn cứ mục tiêu của phe Quý trong đợt tiến công này.

Gọi đây là biên giới phân cách giữa lãnh thổ Người và Quý cũng không có gì là phóng đại.

Ngay cả khi những căn cứ còn lại thất thủ thì căn cứ này cũng nhất định phải được bảo vệ đến cùng.

Ngày mà căn cứ này thất thủ cũng là ngày phe Người hoàn toàn thất bại dưới sự xâm lấn của phe Quý.

Nó quan trọng đến mức đó.

Vì thế, những người lính đóng giữ ở đây không nghi ngờ gì là những quân lính tinh nhuệ nhất của phe Người.

Mỗi người lính ở đây đều có khả năng dễ dàng trở thành thống lĩnh của một quân đội của một quốc gia nhỏ. Nơi đây toàn là những người mạnh như thế.

Dĩ nhiên, Quân đoàn Một của Agnar cũng bao gồm những chiến binh tinh nhuệ cùng đẳng cấp với bên kia.

Trừ Anh Hùng và Ma Vương ra, có thể nói nơi đây đang tập trung toàn bộ chiến lực mạnh nhất thế giới.

Quý được coi như là mạnh hơn Người.

Nhưng Agnar nghĩ đó là ý kiến sai.

Mặc dù không phải là sai hoàn toàn, nhưng nó lại không hoàn toàn đúng.

Sự khác biệt chính giữa Người và Quý là ở chỉ số.

Thường thì chỉ số của Quý sẽ cao hơn người.

Nhưng chỉ vậy mà thôi.

Ngay cả khi chỉ số trung bình cao hơn, nhưng trong Quý cũng có những người yếu.

Nếu có những Quý yếu, thì sẽ có những Người mạnh hơn Quý đó.

Trên hết, không có sự khác biệt về skill.

Skill mang tính quyết định cao hơn chỉ số nếu muốn xét chiến lực ở thế giới này.

Mặc dù mỗi cá nhân sẽ khác nhau, nhưng nếu so sánh Người và Quý như một tổng thể, có thể nói không có khác biệt nào giữa hai bên cả.

Nếu chỉ xem xét chỉ số thì có nhiều quái vật có chỉ số còn cao hơn cả Quỷ.

Nhưng với hệ thống xếp hạng của Người, những tồn tại cấp S hoặc trên cấp S, hay còn gọi là những tồn tại tương đương với thiên tai, chỉ cần không phải là chúng thì đều có khả năng chiến thắng.

Vì quái vật không có trí khôn, nên chúng cũng sẽ không tự mình học skill.

Quỷ và Người không có skill bẩm sinh như quái vật.

Nhưng họ có trí tuệ và có thể thông qua việc luyện tập để học được skill.

Những skill được tích lũy dần đó là nền tảng để họ tiêu diệt những quái vật có skill bẩm sinh.

Toàn bộ skill quái vật có đều là do bẩm sinh, hoặc là vô tình có được.

Nhưng Quỷ và Người thì có nhiều skill vì họ cố tình luyện tập để có.

Đó chính là điểm khiến cho chỉ số trở nên kém quan trọng đi.

Sự khác biệt của Người và Quỷ thực sự không lớn như lời đồn.

Nếu như so với một con quái vật cấp cao thì sự khác biệt đó không đáng kể.

Và hoàn toàn không có sự khác biệt về skill.

Dĩ nhiên Quỷ đúng là mạnh hơn, nhưng sau nhiều năm chiến đấu với Người, Agnar đã kết luận sự khác biệt đó có thể bỏ qua.

Hơn nữa, vì Quỷ có tuổi thọ cao, nên sức sinh sản của họ cũng thấp.

Và số lượng Quý giảm dần theo thời gian vì lí do đó.

Phe Người có số lượng đông đảo so với phe Quý chỉ hơn ở chỉ số.

Hai phe đều ngang nhau.

Vì vậy, ở trong cuộc chiến mà Người có lợi thế tuyệt đối về vị trí chiến đấu đang là phe thắng thế.

Nhờ bức tường bảo vệ của Pháo đài nên đội quân Quý không thể tiến công toàn lực được, và sự thua thiệt ngày càng rõ ràng.

Cứ xem lực lượng còn lại của phe Người và bức tường kiên cố được sử dụng như một tấm lá chắn, những thiệt hại mà họ đã phải chịu coi như là không đáng kể.

Mặc dù bức tường vẫn đang trong quá trình bị phá hủy, nhưng nếu cứ thế này thì đội quân sẽ bị tiêu diệt trước khi bức tường bị phá hủy mất.

Agnar dù biết thế nhưng vẫn không thể nghĩ ra cách nào xử lí việc này.

Đội quân Người đang chiến đấu rất kỉ luật.

Họ đang sử dụng những chiến thuật chắc ăn mà không cần dùng âm mưu gì cả để thủ thành.

Một chiến thuật chắc ăn được xây dựng dựa vào kinh nghiệm và kiến thức được tích lũy sau nhiều năm.

Gọi là chiến thuật chắc ăn, bởi vì nó thường không bị phá được, và một âm mưu không được xây dựng tốt sẽ gây hại nhiều hơn lợi chống lại nó.

Có thể dùng âm mưu để phá chiến thuật chắc ăn.

Nhưng mà Agnar là một Thống Lĩnh lâu năm rồi.

Vì anh ta đã quá quen với việc sử dụng những chiến thuật chắc ăn, nên việc sử dụng âm mưu không phải là điểm mạnh của anh.

Nhưng Agnar vẫn là một Thống Lĩnh lão luyện, vì vậy tình hình của phe Quỷ mới không quá thảm dù bị bất lợi hoàn toàn.

Người được gọi là Thống Lĩnh tốt là một người có khả năng dự đoán trước các tình huống dựa vào kinh nghiệm lâu năm và các mệnh lệnh chuẩn xác.

Nhưng hiện tại thì tình hình vẫn ngày càng xấu đi.

Ngay lúc này có lệnh lui quân từ căn cứ.

Agnar dự tính ngay lập tức thực hiện mệnh lệnh này.

Nếu họ cứ tiếp tục chiến đấu thì quân số sẽ bị tổn thất một cách vô ích.

Nhưng tiếc thay việc lui quân không thể thực hiện được.

Vì một con quái vật khổng lồ đã xuất hiện bất ngờ.

[T-taratect Chúa!?!]

Agnar mở to mắt ra vì sợ.

Một con quái vật cấp Thần Thoại mà ngay cả Agnar đã sống lâu như thế chỉ mới thấy lần đầu tiên.

Một trong năm tồn tại đứng đầu chủng loại quái vật nhện trên thế giới.

Con Taratect Chúa này xuất hiện ngay giữa chiến trường mà không có gì báo trước.

[Không thể nào!? Làm sao nó xuất hiện ở đây được!?]

Lẽ ra chỉ có 5 con Taratect Chúa ở trên thế giới.

Nếu như tính luôn con ở gần đây nhất thì nó cũng không ở gần Pháo đài Kusorion tí nào.

Nghĩ sao thì việc nó đột ngột xuất hiện ở đây là chuyện cực kì vô lí.

Agnar mạnh mẽ làm mình bình tĩnh lại.

Chắc chắn không có bất kì con Taratect Chúa, loài có dáng người lớn kinh khủng như thế lại có khả năng không bị ai nhìn thấy mà bất ngờ xuất hiện.

Đúng hơn là, chỉ có một cách.

"Dịch Chuyển" bằng "Ma Pháp Không Gian".

Như Agnar nhớ, chỉ có một người có thể điều khiển loài Taratect Chúa và có thể dùng "Quỷ Pháp Không Gian" để dịch chuyển một cơ thể to lớn như thế tới đây.

Nụ cười đáng sợ của người điều khiển toàn bộ Quỷ hiện ra trong đầu của Agnar.

[Tôi hiểu rồi. Vậy ra tôi đã không còn giá trị lợi dụng đúng không? Maou-sama...]

Và, tồn tại cấp bậc Huyền Thoại, cơn thiên tai trên cấp S bắt đầu quét không phân biệt cả hai phe Quỷ lẫn Người.

Pháo đài Kusorion biến mất không còn dấu vết nào trong ngày hôm đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S17: Giọng Nói Thông Báo Sự Sụp Đổ

Sau khi tôi bị Yuugo tấn công thì cuộc sống xung quanh khá yên bình.

Nhưng cách suy nghĩ của tôi thì lại có thay đổi không ít.

Tôi không thể cứ nghĩ nơi này giống như Nhật Bản được.

Đây là một thế giới nguy hiểm mà tôi không thể đoán trước được khi nào tính mạng bị đe dọa.

Nhưng tôi không muốn thay đổi nguồn gốc của bản thân.

Mặc dù có thể nói tôi ngây thơ khi mà cứ nghĩ như thế, nhưng tôi thực sự không muốn bỏ qua những giá trị đạo đức tôi đã tích lũy ở Nhật.

Nên, tôi muốn tránh việc giết chóc càng nhiều càng tốt.

Nhưng tôi lại muốn có đủ khả năng để tự bảo vệ ít nhất là bản thân.

Tôi đã để mọi người xung quanh lo lắng khi để mình bị Yuugo tấn công.

Mặc dù tôi cũng đã tới tuổi tự lo cho bản thân được, nhưng Yuri, Katia rồi cả Sue nữa, ai cũng lo lắng vì sợ tôi bị thương gì đó.

Đặc biệt là Katia, lần đó có vẻ cô ấy lo về việc tôi bị tấn công hơn cả tôi nghĩ.

[Khi nghe được tin Shun bị tấn công, mình hốt hoảng muốn chết]

Tôi nghe được những lời này từ chính miệng cô ấy.

Tôi chắc chắn nếu Katia cũng bị như thế thì tôi cũng sẽ phản ứng như vậy.

Nhưng sau đó cô ấy lại lầm bầm gì đó trong khi cúi mặt nhìn xuống đất.

[Thật hả? Đang đùa à? Không thể nào, nhỉ?]

Là sao?

Tôi ngược lại lúc đó lo lắng về tình trạng của Katia hơn.

Nhưng sự thật vẫn là tôi đã làm Katia lo lắng.

Nếu Sensei không vội vã chạy tới có khi tôi đã bị Yuugo giết chết.

Nghĩ về chuyện đó, tôi đã sợ.

Tôi sợ phải giết và bị giết.

Và, tôi đã quyết tâm trở nên mạnh hơn.

Mặc dù trước giờ tôi vẫn chủ động trở nên mạnh hơn, nhưng giờ thì tôi sẽ còn cố gắng hơn nữa.

Sử dụng những điểm skill mà tôi vẫn để dành trước giờ, học những skill có vẻ có ích và chăm chỉ phát triển chúng.

Giết quái vật cũng là một phần của lớp học.

Với gần như không có một chút kinh nghiệm nào, tôi đã giết toàn bộ quái vật trong các bài kiểm tra không gặp vấn đề.

Và tôi có điểm kinh nghiệm.

Sau khi đủ điểm kinh nghiệm thì tôi lên cấp.

Tôi không còn chỉ là cấp 1 như lúc bị Yuugo tấn công.

Cơ thể tôi càng phát triển thì tôi càng trở thành dạng cân bằng chứ không phải chỉ là dạng chuyên ma pháp nữa.

Vì tôi có cơ thể khỏe mạnh nên chỉ số vật lí của tôi đã bằng với chỉ số Ma Pháp.

Như thế này, cả Ma Pháp lẫn Kiểm Pháp của tôi đều đã đạt mức cao cấp.

Thế nhưng tôi vẫn còn tiếp tục luyện tập.

Tôi đã trở nên mạnh mẽ.

Đó là cảm giác thật.

Nhưng tôi biết có một người mạnh hơn tôi.

Tôi không nghĩ mình có thể đạt tới mức đó được.

Nhưng tôi muốn tới càng gần mức độ đó càng tốt.

Sau khi tôi trở nên mạnh lên thì tham vọng của tôi cũng tăng lên.

Lúc đầu thì tôi trở nên mạnh để bảo vệ bản thân.

Nhưng dần thì tôi đã trở nên đủ sức để bảo vệ cả những người thân rồi.

Dù nói vậy đi nữa, quanh tôi không có ai đủ yếu để cần phải được bảo vệ cả, tính luôn cả Sue.

Nhưng, tôi vẫn muốn mạnh hơn để có thể giúp đỡ khi cần thiết.

Hơn nữa, không chỉ những người thân.

Sau Palton, càng ngày càng nhiều học viên hâm mộ tôi trở nên thân thiện với tôi mà không có ý xấu gì.

Mặc dù khó mà có thể gọi họ là bạn, nhưng tôi vẫn muốn bảo vệ họ nếu có thể.

Gần đây, tôi đang suy ngẫm không biết liệu đây có phải là cảm giác của người hoàng gia không.

Liệu Julius nii-sama có chiến đấu với cảm giác như thế này không?

Nếu thực sự thế, tôi nghĩ mình đã tiến thêm được một bước tới gần người đó.

Tôi vẫn chưa gặp Nii-sama kể từ lúc tôi nhập học.

Tôi không biết Nii-sama bây giờ đang làm gì.

Tôi đã nghe về việc phe Quỷ ngày càng hoạt động mạnh mẽ, nhưng rất khó để có được thông tin chi tiết hơn về thế giới bên ngoài ở trong học viện.

Có lẽ, anh ấy đang chiến đấu với phe Quỷ.

Tôi nghĩ rằng nếu là Nii-sama thì không có gì phải lo lắng cả, nhưng tôi lại lo lắng về hoạt động của phe Quỷ.

Tôi tự hỏi không biết có phải là vì thế mà đạo này Sensei không thường xuyên xuất hiện không.

Lúc trước thì lâu lâu cô vẫn đi học, nhưng suốt một năm nay Sensei gần như không đến lớp ngày nào.

Tôi vẫn gặp cô trong học viện nên tôi biết cô thực sự đã đặt nơi này làm trụ sở hoạt động chính, nhưng tôi không biết cô đang làm gì những khi cô không xuất hiện.

Nói về không xuất hiện, còn một người nữa.

Yuugo chưa xuất hiện kể từ lần đó.

Tôi không biết hắn còn ở trong học viện không.

Tôi đã nghe rằng hắn còn ở trong học viện ngay sau vụ việc kia, nhưng suốt thời gian này lại không có tin đồn gì nữa.

Tôi nghĩ hắn đã rời khỏi học viện rồi.

Nói là tôi không lo lắng cho Yuugo sau vụ việc đó là nói dối.

Tôi không thể tha thứ việc hắn làm.

Nhưng tôi cũng thương hại hắn.

Người đã đắm chìm trong sức mạnh của bản thân lại mất toàn bộ sức mạnh.

Tôi chắc chắn việc bị mất sức mạnh đồng nghĩa với mất mọi thứ cho kẻ nghĩ rằng sức mạnh chính là mọi thứ.

Mặc dù tôi biết đây là ngây thơ, nhưng tôi vẫn thương hại hắn.

Không có cả Sensei lẫn Yuugo ở đây, mỗi ngày trôi qua rất yên bình.

Tôi đi học, nói chuyện với Sue, nếu có thời gian rảnh thì tôi tập luyện.

Mỗi ngày trôi qua như thế.

Yên bình đến mức tôi nghi ngờ việc phe Quỷ sẽ tấn công hay không.

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Anh Hùng』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Anh Hùng』 , học được skill 『Anh Hùng LV1』 『Ma Pháp Thánh Quang LV1』 》

Đó là giọng nói đã phá vỡ sự yên bình.

[Ế?]

Vì tôi vẫn còn trong lớp, giọng bối rối của tôi vang xa hơn tôi tưởng.

[Shurein-san, có chuyện gì sao? Có phần nào em không hiểu à?]

Giáo viên trong lớp hỏi tôi.

Câu hỏi của giáo viên hoàn toàn không lọt vào tai tôi trong phút bối rối.

[Shurein-san? Shurein-san!? Có chuyện gì!?]

Có lẽ biểu hiện trên mặt của tôi còn tệ hơn lúc này.

Nói sao thì, không phải lạ sao?

Chỉ có một người duy nhất có thể có danh hiệu Anh Hùng.

Và tôi chỉ biết đúng một người là Anh Hùng mà thôi.

Một danh hiệu là thứ không thể bỏ đi được một khi đã có.

Nghĩa là không ai có thể có danh hiệu Anh Hùng được.

Miễn sao Anh Hùng cũ còn sống.

Nói cách khác, chính là như thế.

Chuyện như thế đã xảy ra.

Tôi không tin được.

Tôi không muốn tin.

Nhưng rõ ràng danh hiệu này đang nằm trong chỉ số của tôi.

Vào ngày đó, một Anh Hùng đã chết, và một Anh Hùng khác được sinh ra.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Bí Mật Đại Chiến Người-Quý

[Vậy là không thể cản được cuộc xâm lược của phe Quý rồi?]

[Đây là chuyện không thể tránh được. Gần đây Ma Vương đã sử dụng quyền lực Ma Vương theo cách không thuận lợi cho chúng ta]

[Vậy, thiệt hại của hai phe như thế nào?]

[Cực kì thảm khốc. Còn về phe Người thì việc mất đi Anh Hùng là thiệt hại ghê gớm nhất. Trong cuộc xâm lược vô lí này phe Quý cũng đã mất không ít nhân số]

[Đây cũng là do Admin làm?]

[Ài. Thật không ngờ một con Taratect Chúa lại bị thả trực tiếp vào chiến trường. Nó lẽ ra là một trong số những con át chủ bài của Ma Vương]

[Liệu có phải nó xuất hiện là để giết Thống Lĩnh Agnar không?]

[Ta không biết việc Agnar có liên hệ với chúng ta đã bị lộ hay là hẳn chỉ muốn phá hủy Pháo đài Kusorion cùng với cả hai phe Quý và Người]

[Nói sao thì nói, chúng ta đã mất một Người Hợp Tác rồi]

[Ừ, nhưng con Taratect Chúa được đưa vào trong chiến trường cũng bị thương không nhẹ. Có lẽ nó sẽ vô dụng một thời gian]

[Liệu đây có phải là cơ hội tốt nhất để đánh bại Ma Vương không?]

[Không. Dù có thiếu đi một con bài thì Ma Vương vẫn cực kì mạnh. Tốt nhất hãy cứ xem đó như là mất đi một cánh quân nên việc hành động bị giới hạn mà thôi]

[Tới mức đó sao?]

[Người lính Tiên phong được gọi là Shiro đó mạnh một cách bất thường. Ta không ngờ kẻ đó lại đủ sức giết Anh Hùng]

[Liệu có phải do Anh Hùng đời này yếu không?]

[Cậu ta không yếu, nhưng cũng không mạnh. Ta đánh giá cậu ta chỉ ở mức trung bình trong số các Anh Hùng mà thôi.]

[Tôi hiểu rồi. Hẳn là Shun-kun sẽ buồn lắm]

[Việc chúng ta đang làm là để ngăn cản sự đau buồn đó lại. Đừng bao giờ quên]

[Tôi hiểu. Nhân tiện, Anh Hùng mới là ai?]

[Ta không biết, nhưng chắc chắn đã có một người khác. Chúng ta phải tìm được người đó trước khi Ma Vương và các thế lực phiên phức khác tìm ra]

[Nếu skill của tôi có thể sử dụng để tìm người dựa theo danh hiệu thì tốt quá]

[Không sao cả. Dù sao thì skill cũng không phải là tuyệt đối]

[Nói thật tôi không muốn dựa dẫm vào skill quá mức. Mỗi khi sử dụng sức mạnh này thì tôi lại có cảm giác bị nó vấy bẩn]

[Skill chỉ đơn giản là sức mạnh được cho không. Dù các Admin muốn làm gì đi nữa thì chuyện ghét sức mạnh được cho là không cần thiết]

[Tôi biết điều đó, chỉ là cảm giác như vậy thôi]

[Ta sẽ nhắc lại cho chắc. Dù cô có ghét sức mạnh cỡ nào đi nữa thì đừng có mà làm chuyện bốc đồng như lần gần đây nữa, nghe chưa?]

[Vâng. Tôi sẽ không làm nữa]

[Ta mong là cô thực sự không làm nữa. Mỗi lần dính tới các học sinh của cô thì cô lại hành động bốc đồng]

[Vì tôi là một giáo viên mà]

[Hừ. Được rồi. Oka cô hãy cứ tiếp tục hợp tác với Leston đi]

[Hiểu rồi~]

[Đừng có nói cái giọng kì lạ đó khi đang nói chuyện với ta]

* * * * *

[Có thực sự cần phải ném "cái đó" vào không?]

["Cái đó" là cái gì? Tôi không biết. Anh không nói rõ thì tôi không biết đâu]

[Là con Taratect Chúa]

[À, là Nhện-san bự đó. Tôi tự hỏi không biết bằng cách nào mà Dịch Chuyển đến ngay chiến trường được nhỉ]

[Đừng giả ngu]

[Kuro-chan, đáng sợ quá đi. Shiro-chan, cứu tôi!]

[...]

[Shiro-chan, onee-san muốn em ít nhất là phải phản ứng gì đó nha]

[Đừng có đánh trống lảng]

[Có sao đâu? Chuyện nhỏ như thế có sao đâu nè?]

[Cái đó mà là chuyện nhỏ?]

[Đúng vậy. Gì chứ? Kuro-chan, đừng nói tôi là anh đang giận vì chuyện con con đó chứ]

[Cô có biết có bao nhiêu người bị chuyện con con đó giết không hả?]

[Tôi không biết]

[Cô, cô nghĩ vấn đề này là loại vấn đề có thể giải quyết chỉ bằng cách nói "không biết" sao?]

[Kuro-chan, anh nghĩ anh có tư cách nói câu này với tôi sao?]

[Ý cô là sao?]

[Câu 'giải quyết chỉ bằng cách nói "không biết"', đó là câu mà người như anh có thể nói ra sao?]

[Cô muốn nói gì?]

[Anh biết tôi đang muốn nói gì mà? Sự thật mà thế giới đã quên đi. Vấn đề ngay trước mắt mà mọi người đã quên đi và đang sống một cách vui vẻ]

[Việc đó...]

「Kuro-chan, không, Admin Gyuriedistodiez. Vì anh là một Admin như thế, tôi đã phải làm chuyện phiền phức như là làm Ma Vương. Nên anh hoàn toàn không có quyền nói câu đó về việc tôi làm」

「Nhưng」

「Nhưng gì? Cả Người, cả Ma, cả bọn Elf đang làm mọi thứ một cách âm thầm, không ai là vô tội cả. Tôi chỉ đang ép chúng trả đủ cả vốn lẫn lời mà thôi. Nếu anh nói về vấn đề hiện tại đã đủ, vậy tương lai thì sao?」

「Đây là chưa đủ sao?」

「Không đủ. Xa xa không đủ. Vì thế tôi phải khuếch đại cuộc chiến tranh này hơn nữa. Cần phải làm thế giới trở nên tuyệt vọng hơn nữa, nếu không mọi thứ sẽ không cân bằng」

「Thế giới sẽ ra sao sau khi cô làm nó tuyệt vọng hơn nữa hả?」

「Không là gì cả, cùng lắm, nó sẽ trở thành kẻ đánh lạc hướng của tôi chẳng?」

「Cô...」

「Sao nè? Kuro-chan định phản đối hả? Tôi không ngại đâu nha?」

「Cô có hiểu gì không vậy? Dù là cô thì cô cũng không đánh lại tôi đâu」

「Dĩ nhiên là tôi hiểu. Tôi đã nói rồi mà. Anh muốn phản đối tôi thì cứ phản đối thôi」

「Cô định làm gì?」

「Tôi thực sự phải nói huych toẹt ra sao? Này, anh có biết rằng Ngu ngốc vô bờ bến và Thương yêu vô bờ bến chỉ khác nhau có một chút không

hả?]

[Tôi không nghĩ điều đó đúng]

[Ồ, vậy sao. Nhưng anh cũng nên nhớ chứ hả? Những kẻ được tình yêu thương cứu giúp rốt cuộc không làm được gì tốt cả]

[Tôi đã được tình yêu thương đó cứu giúp. Và, nếu cô nói vậy tức là cô đang nói cho cả hai ta]

[Đúng thế. Tôi và anh khác nhau ở chỗ đó]

[Nghĩa là, cô nhất định không chịu rút lui đúng không?]

[Không bao giờ]

[Hiểu rồi. Tôi sẽ tiếp tục mối quan hệ hiện tại với cô vậy]

[Đúng là Kuro-chan mà! Anh đúng là hiểu chuyện!]

[Nhưng mà, nếu đến lúc tôi không thể nào đồng ý cách làm của cô nữa thì tôi sẽ không nường tay]

[Tôi biết. Tôi mong lúc đó sẽ không đến]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Món Ăn Ngon

[Fufufu. Các người đã là đối thủ đáng gờm. Ài, ta phải thừa nhận. Các người đã làm ta bị thương đến mức này. Đúng là cừ tử nhất sinh. Là một cuộc chiến thích hợp được gọi như thế. Nhưng cuối cùng cố gắng của các người cũng chỉ là phí phạm mà thôi. Fuhahaha! Ta thắng rồi! Ngày hôm nay, các người đã phải khắc sâu nỗi nhục của sự thất bại lên người khi đối mặt ta!]

Đảm-nhiệm-cơ-thể hơi căng thẳng thì phải.

Tên này bị gì thế?

Phấn khích quá mức?

{Đảm-nhiệm-thông-tin, tên này biến thái tới mức này khi nào thế?}

Suyt!

Trẻ con không được xem cảnh này.

{Hiểu rồi. Đảm-nhiệm-cơ-thể đã đi vào phạm trù không bao giờ nên vào}

Ừ hân lữ vào đó rồi.

Những người còn lại là chúng ta phải cố gắng sống tốt.

{Đảm-nhiệm-cơ-thể, nếu trong vòng 3 phút là không bao giờ thì tôi sẽ không bao giờ quên cậu đâu}

Mì gói!

{Mì gói... tôi đói quá...}

Không phải cậu vừa quên Đảm-nhiệm-cơ-thể ngay lập tức à?

{Có đâu, là ảo giác đó}

[Này, hai cậu này giờ có hơi quá không?]

{Đảm-nhiệm-cơ-thể!?!}

Nhảm nhí, cậu đã bình tĩnh lại rồi sao!?

[Không, lẽ ra cậu phải nói là "Không thể nào" mới đúng chứ? Nếu cậu nói vậy thì việc tôi bình tĩnh lại mới là hay chứ]

Ể?

{Có sự khác biệt hả?}

[Này, nói chuyện chút nào]

Chúng tôi tiếp tục nói nhảm.

Dĩ nhiên là Đảm-nhiệm-cơ-thể căng thẳng rồi.

Vì việc lột vảy con Á Long Lửa đã kết thúc.

Đúng như Đảm-nhiệm-cơ-thể nói, đó đã là một cuộc chiến thảm khốc.

Lột vảy của con Á Long Lửa và ba con lươn.

Cực kì khó.

Tôi sẽ nói thẳng.

Thời gian lộn vầy lâu hơn thời gian chiến đấu rất nhiều.

Thực ra vì tôi không có đồng hồ nên tôi không rõ lắm, nhưng có khi lúc chiến đấu thì khả năng tập trung cao hơn nên tôi cảm giác thời gian trôi qua nhanh hơn.

Hơn nữa, dù tôi than là khó, nhưng thực sự thì Đảm-nhiệm-cơ-thể là người duy nhất làm việc đó.

Tôi và Đảm-nhiệm-ma-pháp vừa tám nhảm vừa tăng cấp skill.

Đảm-nhiệm-cơ-thể than thở đòi đổi chỗ nhiều lần, nhưng dĩ nhiên câu trả lời là không.

Tôi từ chối. (TN: hình như có liên quan đến JoJo)

Thực ra thì dù là tôi hay là Đảm-nhiệm-cơ-thể thì cuối cùng chỉ có một cơ thể thôi, nên dù sao thì tôi cũng sẽ thấy mệt sau khi xong việc, nhưng vấn đề là cảm giác kia.

Là cảm giác hồi thỏa mãn ước mơ từ hồi con nít, được ngồi chơi trong khi dồn hết bài tập về nhà cho một tôi khác để làm.

[Fu. Nhưng mà, tôi đã làm xong rồi!]

Chúc mừng!

{Chúc mừng!}

[Cám ơn! Cám ơn!]

Nào, hãy ăn liền nào.

[Ôi, đã chờ lúc này lâu lắm rồi!]

{Cá trê, lươn và rồi con Á Long Lửa này}

Dĩ nhiên vị ngon cũng sẽ tăng lên!

[Khi tôi ăn tôi sẽ nói "Thật là ngon!"]

{Đừng nói vậy. Đó là trù cho món ăn dở đó}

Rồi, hãy ăn nào!

Un.

Umu?

Hừm.

[Thật lạ]

{Nói sao đây, không hẳn là khó ăn, nhưng cũng không gọi là ngon được, một loại cảm giác khó tả...}

Là vị đó, cái vị cá trắng mà không có gia vị.

[A tôi hiểu rồi]

{Đúng là, có khả năng trở thành món ngon nếu như có nước tương}

Có nước tương ở thế giới này không?

[Hình như là không]

{Một người Nhật sống mà không có nước tương là không được}

Tôi nghĩ là nước tương và những văn hóa ngầm là niềm kiêu hãnh của Nhật Bản.

[Lúc còn là người thì tôi không quan tâm về bữa ăn, nhưng sau khi thành nhện thì tôi lại hiểu ra]

{Ừ, món ăn Nhật ngon lắm}

Đừng bỏ cuộc!

[Đảm-nhiệm-thông-tin?]

Thế giới này có thể không có nước tương.

Nhưng biết đâu có gia vị khác gần bằng nó thì sao!

{Ngay cả khi không có gia vị, chỉ cần có thức ăn ngon...}

[Đúng thế. Chúng ta chỉ mới ăn toàn quái vật sống thôi mà]

Thực sự, thịt quái vật gọi là đồ ăn được không?

[Hả!?!]

{Chuyện đó cũng nghĩ ra được, cậu thật là thiên tài mà!?!}

Ừ, đúng thế.

Tôi là thiên tài.

{Thật sao? Tôi là thiên tài. Nếu tôi là thiên tài, dù tôi có làm gì thì cũng không sao hết!}

Đúng thế!

Hôm nay, vào lúc này, tôi tuyên bố!

Tôi sẽ thoát khỏi Đại Mê Cung Elro này để được ăn đồ ăn thật sự!

[Ồ!]

Tôi đã ăn đủ bọn quái vật không ngon lành gì hết rồi!

[Tôi đã chịu đủ những loại thịt có mùi hôi rồi!]

{Tôi đã chịu đủ ăn thịt có độc rồi!}

Một cuộc sống khỏe mạnh hoàn toàn dựa vào việc có bữa ăn khỏe mạnh!

[Đồ ăn ngon hơn!]

{Lâu lâu, ăn đồ ngọt!}

Tôi cũng muốn ăn đồ ngọt.

[Ai, tôi muốn socola]

{Không cần có socola, trái cây cũng được...}

A, mặc dù trước giờ tôi không để ý nhưng giờ thì không thể không để ý rồi.

[Cơ thể tôi muốn có đường]

{Nếu Đảm-nhiệm-cơ-thể nói vậy thì nghe đáng sợ vì có thể đó là sự thật}

Ừm.

Hãy nhắm mục đích chăm chỉ biến thành Arachne.

[À. Ừ, rốt cuộc vẫn là vậy]

{Nói chuyện với con người đúng là chỉ có cách đó}

Có muốn ăn quái vật tới chết không?

[Không muốn!]

{Tôi muốn ăn đồ ngon!}

Đúng không nào?

Đồ ăn của con người chắc chắn ngon hơn ăn thịt quái vật sống!

Tôi sẽ không làm nhện nữa!

[Arachne cũng là nhện mà]

{Dù có biến thành Arachne thì chúng ta có thể nói chuyện với con người không?}

Hãy tin tưởng.

{Hãy nhớ về khả năng giao tiếp kém của chúng ta}

[Tôi không nhớ lần cuối cùng nói chuyện với con người là lúc nào...]

Cuộc nói chuyện cuối cùng là nói về gì cơ?

{Đã quá lâu rồi, tôi không nhớ nữa}

[Đúng không?]

H-hãy tin tưởng.

{Cơ mà, người của thế giới này biết tiếng Nhật không?}

A.

[A]

{Tương lai chúng ta còn đường dài}

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Quái Vật Biến Thành Kim Loại

Giao tiếp với con người rất khó.

Thậm chí nói chuyện qua mạng còn khó đối với tôi.

Có vẻ như khả năng giao tiếp của tôi thuộc hạng bét thì phải?

Ku, tôi không ngờ lại có rào cản cao như vậy để vượt qua chỉ để ăn ngon!

Mà, vẫn chưa tới lúc để bối rối.

Dù tôi nói là nhằm tới việc tiến hóa thành Arachne, nhưng sự thật là tới đó còn lâu lắm.

Đầu tiên thì tôi phải rời khỏi khu vực Tầng Trung trước đã.

Sau khi ăn xong con Á Long Lửa, tôi ăn ba con lươn.

Mặc dù nó đã tiến hóa nhưng thịt lươn lại ngon hơn.

Vậy là thoái hóa hay tiến hóa?

Và đúng như tôi mong đợi, "No Bụng" đã trở tới mức tối đa vì tôi đã ăn nhiều như thế.

Tôi cứ tưởng tối đa chỉ được 1000, nhưng cuối cùng tôi trở được tới tận 1100.

Có vẻ như lượng có thể dự trữ được tăng lên sau khi tiến hóa.

Vì lượng SP của tôi hiện tại quá nhiều nên tôi sử dụng "Ý Chí Chiến Đấu" và "Sức Mạnh Á Long" cùng lúc để tiêu bớt.

Mặc dù dùng "Sức Mạnh Á Long" cũng tốn MP nhưng mà nếu cứ để yên thì MP của tôi cũng sẽ chỉ tự hồi lại thôi nên không sao hết.

Ngoài ra, Đảm-nhiệm-ma-pháp vẫn đang tăng độ thông thạo cho "Ma Pháp Không Gian".

Những làn màu xanh lá bay qua bay lại khắp nơi.

Nhưng mà nó chưa lên cấp.

Tôi đã tốn 500 điểm skill để học nó, nên việc tăng cấp cho nó thực sự rất chậm.

Nếu so với các loại Ma Pháp khác của tôi thì độ thông thạo cần thiết để nó lên cấp tiếp theo thực sự rất nhiều.

Nhưng mà tôi vẫn chăm chỉ tích lũy nên chắc nó sắp lên cấp rồi.

Nói về điểm skill, tôi đang phân vân không biết nên chọn skill nào để học.

Nếu tính những skill cần 100 điểm thì tôi chỉ còn muốn những skill Ma Nhân khác mà tôi chưa học thôi, nhưng nếu tôi để dành thêm thì lại có skill khác tốt không kém.

Như mấy skill dạng Thất Đại Tội.

Bất kì skill nào cũng bá đạo không kém "Kiêu Hãnh" và tôi muốn học chúng, nhưng cái thấp nhất là "Lười Biếng" cũng tốn 1000 điểm skill rồi.

Hơi khó để dành lên được tới nhiều đó.

Hơn nữa, skill "Tham Ăn" mà tôi nghĩ là bản tiến hóa của "Ăn Nhiều" lại không có trong danh sách.

Toàn bộ skill Thất Đại Tội còn lại thì đều ở đó, thật kì lạ.

À còn Thất Đại Đức nữa.

Tôi không quên mấy cái đó lắm, nhưng mà chúng tồn tại song song với Thất Đại Tội mà nhỉ?

Có vài cái nhìn có vẻ giống.

Nhưng bên này cũng không có đủ bảy.

Có điều kiện đặc biệt gì đó cho những skill không có trong danh sách à?

Và, tôi cũng hơi tò mò với skill 『Anh Hùng』.

Mặc dù nó không có những chữ kì lạ khó hiểu như những skill Thất Đại Tội nhưng nó lại mạnh một cách bất thường.

Dù là tôi tò mò, nhưng mà lượng điểm skill cần để học nó là con số khủng khiếp 15000 điểm nên tôi không học được.

Ngoài ra còn có skill 『Ma Vương』 nữa.

Cái này cũng tương tự với "Anh Hùng", nhưng chỉ cần có 5000 điểm.

Nếu có học thì tôi sẽ chọn cái này, nhưng nếu học thì tôi sợ mình sẽ ngay lập tức nhận được danh hiệu "Ma Vương".

Nếu tôi có đủ điểm skill thì nó là một skill cực kì hiệu quả và cực kì bá đạo, nên tôi muốn học nó.

Tôi tự hỏi mình có nên đi đường an toàn và học những skill Ma Nhân cấp cao hơn không.

Có nhiều hơn một skill Ma Nhân tốn nhiều hơn 100 điểm để học.

Mặc dù không bằng được mấy skill bá đạo kia, nhưng tôi có thể học được chúng khá sớm, nên có khi tôi sẽ làm vậy.

Vậy nên tôi cần phải đi săn quái vật và lên cấp thật nhanh để lấy được điểm skill.

Nhưng một thời gian dài rồi chưa có con quái vật nào xuất hiện cả.

Dĩ nhiên là tôi đã giết toàn bộ quái vật đi chung với con Á Long Lửa, nhưng sau khi đi một khoảng xa so với chỗ đó rồi tôi vẫn không gặp thêm con quái vật nào cả.

Không, thực ra là có gặp.

Nhưng tụi nó trốn luôn trong dung nham không ra.

Tôi hiểu là chúng đang bỏ trốn không chịu ra dù bất cứ giá nào.

Lí do là vì tôi.

Nói chính xác hơn là danh hiệu "Kẻ Mang Đến Sự Hãi".

À, và skill "Dọa Nạt" nữa.

Nhờ hai skill này chồng hiệu ứng lên nhau nên quái vật sợ tôi.

Cái cách chúng bỏ chạy làm tôi nhớ đến một tên kim loại nào đó ở trong một game RPG (TN: Metal Slime trong Dragon Quest).

Vừa thấy tôi là chúng sẽ vắt giò lên cổ mà chạy.

Mấy tên đang trốn như thế, tôi ghét là chúng học được skill "Ẩn Thân" chỉ vì trốn tôi.

Tôi muốn nói với chúng "Tuyệt vọng cỡ nào vậy hả".

Nếu ai cũng bỏ chạy như thế thì tôi làm sao đi săn thanh thản được.

Ngoài ra, không như tên kim loại kia, tôi không nhận được bao nhiêu kinh nghiệm nếu đánh bại chúng hết.

Tôi đang cấp 15.

Cuối cùng đã vượt qua mức cấp 10 rồi.

Zoa Ere là một chủng loại quái vật cấp cao, nên tôi đã biết rằng điều kiện tiến hóa lần này của mình sẽ vượt qua giới hạn cấp 10.

Sau khi vượt qua cấp 10, tôi đã thực sự cảm thấy mình là chủng loại cao cấp.

Chỉ tính chỉ số Ma Pháp của tôi thì tôi đã có thể sống thoải mái ở khu Tầng Hạ rồi.

Chỉ số của tôi đã bắt đầu so sánh được với Rồng Đất Kaguna rồi.

Hử?

Tôi đã trở nên mạnh như thế lúc nào?

Ể, giờ mới để ý.

Nhớ không nhầm thì, lần đó chỉ Giám Định được mỗi HP các kiểu, nhưng chỉ số chỉ nằm ở mức 3000 thôi mà?

Nếu chỉ tính chỉ số Ma Pháp của tôi thì tôi mạnh ngang nó rồi?

Thật hả!?

Tôi đánh lại con Rồng Đất hả!?

Không không.

Bình tĩnh nào.

Đối thủ là con Rồng Đất đó.

Chắc chắn có hiệu nhằm thôi.

Ừ, ừ.

Chỉ mới có chỉ số Ma Pháp của tôi bằng nó thôi.

À, nhưng mà tôi mạnh như vậy rồi.

Hèn gì quái vật chạy trốn tôi.

Nếu có một kẻ mạnh liên tục dùng "Dọa Nạt" khắp nơi thì dĩ nhiên ai cũng sẽ chạy.

Ngay cả tôi cũng sẽ thế.

Đó là quá khứ của tôi.

Nhưng mà giờ thì phiền rồi.

Giờ phải lên cấp làm sao đây.

Tôi phải làm gì đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 113: Nhện Vs Rồng Lửa ①

Un.

Cuối cùng tôi đã ra được khỏi khu vực hồ dung nham, đi vào được khu vực đất liền.

Mặc dù đây là việc tốt, nhưng mà tôi không sẵn được con quái vật nào đã một thời gian.

Nên SP của tôi lúc trước nhiều như thế thì giờ đã giảm kha khá rồi.

Dĩ nhiên là không tới mức tôi sẽ chết đói, nhưng mà tôi đang ngưng sử dụng những skill tốn SP để tránh việc đó xảy ra.

Ài, nên làm gì bây giờ?

Trốn trong dung nham thật là naiwa.

Nếu chúng làm vậy tôi không làm gì được hết.

Cái thể loại nhát gan bỏ trốn vào chỗ chỉ có lợi cho bản thân.

Không biết chiến đấu công bằng hả? Mấy tên không biết xấu hổ này.

Nhưng mà, thực sự là hơi phiền rồi.

Đa số quái vật ở Tầng Trung có thể trốn vào trong dung nham rất dễ dàng.

Nếu chúng ở trên mặt đất thì tôi có thể giết chúng trước khi kịp trốn, nhưng nếu vốn đã trốn trong dung nham thì tôi không làm gì được cả.

Nếu tôi chỉ cần sống sót thì chỉ cái bọn lờ lên bờ là đủ, nhưng như thế thì tôi không có bao nhiêu điểm kinh nghiệm cả.

Tôi muốn tích thật nhiều điểm kinh nghiệm.

Vì tôi lên cấp 20 là tôi tiến hóa được, nên tôi muốn trước khi làm vậy thì tôi học ít nhất một skill Ma Nhãn.

Mặc dù mục tiêu của tôi sau khi tiến hóa sẽ là skill "Lười Biếng" và nhận được điểm skill thưởng, nhưng kế hoạch của tôi giờ bị rối lên rồi.

Phải làm sao đây?

Nếu tôi lên được Tầng Thượng thì tôi có thể đuổi theo con mồi dù chúng chạy đi đâu đi nữa vì không có dung nham.

Ài, có con quái vật nào sẽ không bỏ chạy khỏi tôi ở đâu gần đây không?

Tôi đã có ý nghĩ như thế, nhưng tình trạng hiện tại của tôi hình như không tốt lắm?

『Rồng Lửa Rendo LV20

Chỉ số

H P : 3071/3071 (Xanh Lá) +1200 (Chi tiết)

M P : 3122/3122 (Xanh Dương) +1200 (Chi tiết)

S P : 3698/3698 (Vàng) (Chi tiết)

: 3665/3665 (Đỏ) +912 (Chi tiết)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 3281 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 3009 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 2645 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 2601 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 3175 (Chi tiết)

Skill

[Rồng Lửa LV1] [Vây Ngược LV8] [Hồi HP cao tốc LV3]
[Tăng Tốc hồi MP LV6] [Giảm MP Sử Dụng LV6] [Nhận Thức Ma Pháp LV5] [Điều Khiển Ma Pháp LV4] [Ma Lực Công Kích LV4]
[Hồi SP cao tốc LV1] [Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV1] [Hỏa Công LV9] [Tăng Cường Lửa LV7] [Tăng Cường Phá Hoại LV6]
[Tăng Cường Lực Chém LV2] [Tăng Cường Lực Đâm LV2] [Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV2] [Hợp Tác LV10] [Chỉ Dẫn LV2]
[Hoạt Động 3D LV4] [Chính Xác LV10] [Né Tránh LV10] [Điều Chỉnh Tỉ Lệ Nâng Cao LV5] [Nhận Thức Tồn Tại LV10] [Nhận Thức Nguy Hiểm LV10] [Nhận Thức Nhiệt Độ LV3] [Bay LV7] [Bơi Cao Tốc LV10] [No Bụng LV2] [Ma Pháp Lửa LV4] [Kháng Chém LV1] [Kháng Đâm LV1] [Kháng Đập Nâng Cao LV1]
[Miễn Nhiễm Cái Nóng] [Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV1] [Thể Chất LV5] [Suối Nguồn Ma Pháp LV4] [Tốc Thể LV5] [Dai Sức LV5] [Sức Trâu LV5] [Cứng Rắn LV5] [Thầy Pháp LV4] [Bùa LV3] [Di Chuyển Cấp Tốc LV5]

Điểm skill: 3 0 0 5 0

Danh Hiệu

「Thợ Săn Quái Vật」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 「Lãnh Đạo」
「Rồng」 「Kẻ Chinh Phục」 』

Khởi đầu của cuộc chiến rất bất ngờ.

Cả hai chúng tôi đi vào tâm của Nhận Thức Nguy Hiểm của nhau cùng lúc sao? Vừa nghĩ như thế, cả hai chúng tôi ngay lập tức vào tư thế chiến đấu.

Đây là một con Rồng Lửa.

Rất giống với Á Long Lửa nhưng lại có một đôi cánh mọc trên lưng, một con Rồng chính hiệu.

So sánh chỉ số của nó thì có vẻ giá trị ngang với Rồng Đất Kaguna.

Đúng lúc tôi đang nghĩ mình đủ sức đánh với Rồng Đất Kaguna.

Vẫn còn một khoảng cách khá xa giữa tôi và nó.

Nhưng, có vẻ tên kia đã sẵn sàng chiến đấu.

Chúng ta nên làm gì?

[Một phiếu bỏ chạy]

{Tôi đồng ý}

Ừ.

Vậy thì, chạy hết tốc lực, bắt đầu!

Tôi chạy trốn nhanh nhất có thể.

Làm như tôi đủ sức đánh nhau với một con Rồng á!

Và rồi con Rồng Lửa đuổi theo tôi.

Đùa hả!?

[Không tốt rồi. Tên kia chạy nhanh hơn!]

{Nó sẽ đuổi kịp chúng ta mất!}

Đảm-nhiệm-ma-pháp, sử dụng Ma Pháp đó để bỏ trốn mau!

{Tuân lệnh!}

Đảm-nhiệm-ma-pháp sử dụng một loại Ma Pháp.

Cấp 7 của "Ma Pháp Bóng", Độn Bóng.

Và loại Ma Pháp khiến cho một vật gì đó chìm vào trong một cái bóng.

Mặc dù lượng Ma Pháp sử dụng sẽ khác tùy vật được bỏ vào, nhưng không thể bỏ một thứ to hơn cái bóng vào đó được.

Có thể bỏ những vật lớn hơn vào trong bóng được bằng cách dùng chung với cấp 2 của "Ma Pháp Bóng", Bóng Lớn.

Nếu hỏi rằng chuyện gì xảy ra sau khi chìm vào trong bóng, hình như nó được nối với một không gian đặc biệt gọi là không gian bóng.

Có điều, trong đó không có không khí và cực kì khó để di chuyển trong đó, nên đó là một không gian cực kì nguy hiểm mà ngoài việc chết ra thì vào trong đó không làm được gì khác cả.

Nhưng tôi có thể dùng nó để thả đối thủ vào được.

Nhưng không thể đóng cửa ra vào lại được, nên đi ra dễ hơn đi vào.

Hơn nữa, nếu đối tượng bị đưa vào vùng vẫy chỉ một chút thì nó có thể thoát ra.

Tôi đã thử dùng nó để nhốt một con quái vật rồi nên tôi biết.

Mặc dù nó có vẻ vô dụng, nhưng tôi đã nghĩ tới việc sử dụng nó để làm lối thoát hiểm bằng cách sử dụng cấp 3 của "Ma Pháp Bóng", Bề Mặt Bóng nhằm tạo được bóng trong ánh sáng.

Tôi chưa thử bao giờ, nhưng thà thử luôn còn hơn bị đuổi kịp.

Rồi, *phụp* vào trong cái bóng ngay trước khi con Rồng Lửa đuổi kịp.

Tôi tắt skill "Dọa Nạt" đi và bắt đầu ẩn thân.

Mặc dù tôi không thể thở vì không có không khí, nhưng nếu tôi dùng Kiểm Định để tìm thì tôi có thể thấy được con Rồng Lửa đang bị rối vì con mồi của nó đột nhiên biến mất và nó đang ngó vòng vòng đây.

Nếu như nó bỏ đi không thèm để ý thì coi như chiến thuật thành công.

Nhưng tôi nhịn thở được tới lúc đó không?

A, không tốt.

Đột nhiên nó để ý.

Sau khi nhìn vòng vòng một lúc thì nó đột nhiên nhìn xuống chân.

Chỗ tôi đang trốn.

Đúng rồi.

Trong đám skill của con Rồng Lửa có một skill phiền phức.

Nhận Thức Tồn Tại LV10.

Không phải là chuột trong cái bẫy, mà là một con nhện trong bóng tối.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Nhện Vs Rồng Lửa ②

Đã tới mức này rồi thì tôi đành phải chuẩn bị cho tình trạng tệ nhất.

Tôi tiếp tục sử dụng mức đồng bộ tập trung cao nhất của "Ý Chí Song Song".

Ngoài ra tôi cho Đảm-nhiệm-ma-pháp liên tục kích hoạt Ma Pháp.

Cái bóng tôi chỗ đang trốn thay đổi hình dạng và bay tới hướng con Rồng Lửa như một cây thương.

Đó là một loại kỹ năng kết hợp của cấp 4 Đổi Bóng, cấp 5 Bóng Rắn và cấp 6 Điều Khiển Bóng của "Ma Pháp Bóng".

Sử dụng Đổi Bóng để thay đổi hình dạng của cái bóng, biến nó thành vật rắn với Bóng Rắn và cuối cùng di chuyển nó bằng Điều Khiển Bóng.

Thực sự là nếu "Ma Pháp Bóng" chưa lên được tới cấp 6 thì cực kì khó để sử dụng nó mà tấn công. Thực sự là một loại Ma Pháp khó dùng.

Hơn nữa lượng MP sử dụng cũng rất nhiều và kém hiệu quả.

Nói chung là một loại Ma Pháp không có nhiều cách để ứng dụng.

Nhưng nhờ nó mà tôi thoát chết.

Con Rồng Lửa né cây thương bằng bóng một cách dễ dàng.

Chớp lấy cơ hội đó tôi nhảy ra khỏi cái bóng.

Và tạo khoảng cách với con Rồng Lửa.

Con Rồng Lửa và tôi lại tiếp tục đứng đối mặt nhau.

Nói thật là tôi không nghĩ mình thắng được.

Chỉ số của bên kia cao hơn hẳn của tôi.

Ngoài ra so sánh thử thuộc tính của tôi và nó thì khá bất lợi cho tôi.

Cái quan trọng nhất là skill "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" của nó.

Như cái tên, nó có tác dụng tăng khả năng Kháng các đòn tấn công dạng hiệu ứng bất thường.

Tôi nên cho rằng nó vốn có chỉ số Kháng khá là cao và lượng Kháng lúc đầu được cộng dồn với lượng mà skill "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" cho.

Tôi thì lại chuyên các đòn tấn công hiệu ứng bất thường.

Có thể nói đây là đối thủ cực kì tệ cho tôi.

Hơn nữa skill của nó cũng không tệ chút nào.

Mặc dù tôi vốn đã luôn chiến đấu với quái vật có chỉ số cao hơn, nhưng mà skill của tôi luôn hơn bọn chúng.

Tôi có nhiều skill hơn, nhưng skill của Rồng Lửa thì lại ngang cấp, thậm chí có vài cái cao cấp hơn tôi.

Vài skill giống tôi, vài skill cấp cao hơn, vài skill đã tiến hóa rồi.

Nó hơn tôi cả chỉ số lẫn skill.

Hơn nữa lại có thể bỏ qua lợi thế của tôi.

Không có tỉ lệ cho tôi thắng.

Nhưng tôi phải thắng.

Nếu không thì tôi sẽ chết.

Tôi trấn an bản thân.

Vẫn có một chút tỉ lệ thắng.

Nhưng tỉ lệ thua thì cao hơn nhiều.

Tôi có thể sẽ chết.

Tôi sợ chết.

Nhưng không có ai sống lại không chết cả.

Vậy, như tôi đã nói trước kia, tôi sẽ sống như một ngọn lửa bùng cháy và chết một cách rực rỡ.

Mặc dù tôi không muốn chết, nhưng nếu chết thì tôi không muốn chết nhảm nhí.

Rồng Lửa, người sẽ giết ta sao?

Nếu vậy hãy sẵn sàng đi.

Ta không yếu đến mức bị giết mà để yên đối thủ không bị thương đâu nhé?

Tôi bật skill "Dọa Nạt" lên lại là trấn an bản thân lần nữa.

Kích hoạt toàn bộ skill Ma Nhãn.

Sử dụng "Ma Pháp Chiến Đấu", "Ý Chí Chiến Đấu" và "Sức Mạnh Á Long" cùng lúc.

Bắt đầu thiết lập công thức Ma Pháp.

Con Rồng Lửa bắt đầu bọc người nó trong lửa, không biết nó làm vậy là vì thấy tôi đã sẵn sàng chiến đấu rồi hay sao.

Skill 『Rồng Lửa』 có lẽ là bản tiến hóa của 『Á Long Lửa』 .

Dĩ nhiên nó có thể dùng toàn bộ hiệu ứng của 『Á Long Lửa』 .

Một trong số đó là cấp 8 của "Á Long Lửa", Bọc Lửa.

Là bản mạnh hơn của hiệu ứng cấp 2, Áo Lửa, và tác dụng đơn giản là cả người con Rồng Lửa đang bọc lửa.

Hơn nữa, ngoài việc cả người bọc lửa thì nó còn có tác dụng tăng độ linh hoạt của cơ thể.

Xem ra con Rồng Lửa đã xem tôi như một đối thủ xứng tầm ngay từ đầu.

Không có sự bất cần hay sự khinh thường gì từ cả hai phía.

Một cuộc chiến nghiêm túc chuẩn bị bắt đầu.

Con Rồng Lửa phun ra một trái cầu lửa.

Là một đòn không nghiêm túc, gọi là đòn thăm dò khả năng mà thôi.

Nhưng với cấp độ của "Kháng Lửa" hiện tại thì vẫn đủ để tôi biến thành nhện nướng nếu bị dính trực tiếp.

Vì đòn thăm dò này cũng bằng với trái cầu lửa mạnh nhất của con Á Long Lửa trước kia.

Tôi dùng hết sức né nó.

Vì nó có combo skill của "Chính Xác" và "Điều Chỉnh Tỉ Lệ Nâng Cao" nên tôi không thể coi thường nó được.

Phải dùng hiệu ứng của "Né Tránh" chung với ba skill tăng chỉ số cộng dồn lại chỉ để né đòn thăm dò.

Hơn nữa còn phải dùng cả "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán".

Con Rồng Lửa rút ngắn khoảng cách cùng lúc nó phun ra trái cầu lửa.

Dùng trái cầu lửa chỉ để đánh lạc hướng còn cơ thể nó mới là đòn thật.

Nó cuộn cơ thể dài của nó lại như một con rắn và quất đuôi.

Đòn đó ngoài sức mạnh kinh khủng của con Rồng Lửa thì còn thêm hiệu ứng đốt cháy của lửa.

Tôi suýt nữa không né được.

Lớp lửa đốt dính người tôi một chút.

Chỉ vậy là đủ kéo HP của tôi rút xuống.

Nếu tôi không thấy con rồng đang chạy tới bằng "Tăng Tốc Suy Nghĩ" cùng với tác dụng của skill "Tiên Đoán" thì có khi chuyện đã tệ hơn.

Tạm thời thì combo "Né Tránh" của tôi tốt hơn combo "Chính Xác" và "Điều Chỉnh Tỉ Lệ" của con Rồng Lửa.

Nhưng tình hình không tốt tí nào.

Từ này giờ con Rồng Lửa vẫn chưa bị tê liệt.

Còn Nguyễn Rửa thì HP các kiểu vẫn giảm, nhưng không có ảnh hưởng gì đến chỉ số của nó.

Nghĩa là kháng hai thứ đó của nó rất cao.

Mặc dù cứ để thời gian càng lâu thì Ma Nhân càng có tác dụng, nhưng con Rồng Lửa sẽ không chờ lâu như thế.

Tôi suýt nữa không né được đòn tấn công bằng vuốt của con Rồng Lửa.

Con Rồng Lửa bắt đầu cảm thấy cẩn thận với tôi vì đã né được cả đòn đó và nó rút khoảng cách ra một lúc.

Con Rồng Lửa rống lên.

Tôi chợt cảm thấy nguy hiểm.

Toàn bộ skill của con Rồng Lửa cơ bản là phiên bản cao cấp của Á Long Lửa.

Nghĩa là nó có thể dùng toàn bộ skill con Á Long Lửa có.

Nói cách khác, skill mà con Á Long Lửa đã dùng để dồn tôi vào góc tường, skill dùng số lượng đè chất lượng.

"Chỉ Dẫn".

Là cấp cao hơn của skill "Ra Lệnh" của con Á Long Lửa.

Là skill cho phép một con quái vật có thuộc hạ bằng cách ra mệnh lệnh mạnh mẽ hơn.

Kiểm Định của tôi đã tìm thấy bóng dáng những con quái vật bắt đầu tụ tập lại ngày càng nhiều.

Tôi không hề coi thường nó.

Tôi đã xác định con Rồng Lửa là một đối thủ mạnh và tôi đã chuẩn bị sẵn sàng chết.

Nhưng con Rồng Lửa cũng vậy.

Nó quyết định dùng toàn bộ sức mạnh để chiến đấu và giết tôi.

Trong chiến đấu sinh tử không có gì là không công bằng cả.

Tỉ lệ sống của tôi lại trở nên thấp hơn rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Nhện Vs Rồng Lửa ③

Tôi phải kết thúc trận chiến này trước khi những con quái vật đã tập trung lại tham gia chiến đấu.

Bởi vì trong tình huống mà tôi phải tập trung hết sức để né đòn của con Rồng Lửa thì tôi không có thời gian để lo lắng mấy việc khác.

Những viên Đạn Độc được bắn ra khi tôi né đòn của con Rồng Lửa bị bốc hơi trước khi nó chạm vào con Rồng Lửa.

Công thức Ma Pháp bị tác dụng của "Vây Ngược" cản trở và tác dụng bị Bọc Lửa triệt tiêu.

Những viên Đạn Độc bị sức nóng bốc hơi hoàn toàn trước khi chạm được vào lớp giáp của con Rồng Lửa.

Mặc dù con Rồng Lửa tự nó thì không thêm tránh né gì cả, nhưng chỉ lớp bảo vệ tự nhiên của nó đã vô hiệu hóa đòn tấn công của tôi.

Khả năng phòng thủ có thể lờ đi toàn bộ đòn tấn công không toàn lực, kết hợp với khả năng tấn công gần như gọi là tất sát.

Hơn nữa còn có tốc độ cao hơn tôi.

Nếu nó thích nó có thể dễ dàng dùng "Né Tránh" và "Điều chỉnh Tỷ Lệ Nâng Cao" mà né Đạn Độc.

Thiệt là đáng khinh mà.

Nhờ "Nguyễn Rửa Ma Nhân" nên HP của nó bắt đầu giảm.

Nhưng phần giảm đi là lượng được "No Bụng" dự trữ.

Không như tôi, nó đã trữ đủ tới mức tối đa của skill là 1200.

MP cũng thế.

Chỉ có mỗi SP là không được trữ tối đa, nhưng lượng được trữ cũng không phải ít.

Nói thật, chỉ dùng Ma Nhân thì khó mà giảm hết toàn bộ lượng này thành 0 được.

Tôi sẽ hết năng lượng trước khi chuyện đó xảy ra.

Skill "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" của nó lên cấp 2 rồi.

Nếu như lí do mà nó tăng là vì lượng thông thạo vốn đã gần đủ thì không sao, nhưng nếu không thì chỉ còn lí do là độ thông thạo skill của nó tăng liên tục vì tác dụng của hiệu ứng tê liệt của tôi.

Đúng như tôi nghĩ, skill không hoàn toàn bảo vệ nó, nhưng cũng đủ để nó không bị tê liệt hoàn toàn được.

Cái này không được, cái kia không được.

Nếu cứ vậy thì những lựa chọn còn lại của tôi quá ít.

Cách hiệu quả nhất là dùng độc vượt qua sức Kháng của nó.

Độc Nhện Chết Người là vũ khí mạnh nhất của tôi.

Ngay cả khi con Rồng Lửa có "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" thì tôi nghĩ nó cũng không thể ăn một viên Độc Nhện Chết Người mà không bị gì.

Nhưng một lần chắc chắn không đủ để xử lí tên này.

Nghĩa là nếu may mắn mà dính một lần cũng không được.

Cần có một đòn vừa mạnh vừa đảm bảo khả năng dính.

Nhưng Bọc Lửa lại quá phiền phức.

Nó sẽ giảm HP của tôi dù chỉ chạm nhẹ một chút.

Trừ phi vượt qua được lớp bảo vệ này thì tôi không tấn công được.

Nếu không có cách nào thì dù có phản công tôi cũng sẽ bị cháy.

Nhiều ý nghĩ lướt qua đầu tôi, trong lúc đó Đảm-nhiệm-cơ-thể đang cố gắng hết sức né tất cả đòn của con Rồng Lửa.

Hoàn toàn bỏ qua việc tấn công mà tập trung vào né tránh.

Dù Đảm-nhiệm-ma-pháp có bản Ma Pháp thì nhờ "Vây Ngược" và Bọc Lửa nên cũng không làm được gì đáng kể.

Con Rồng Lửa bay lên.

Tôi ngay lập tức chuẩn bị điều chỉnh để sử dụng "Tổng Hợp Độc".

Ngay lập tức, con Rồng Lửa phun lửa ra từ miệng.

Một đòn phun lửa diện cực kì rộng.

Đó là Hơi Thở Lửa Địa Ngục, cấp 10 của "Sức Mạnh Á Long".

Đòn phun lửa diện siêu rộng bay xuống đất, nấu chảy nó và biến nó thành một biển dung nham mới.

Ngay lúc đó tôi nhảy lên, sử dụng "Tổng Hợp Độc" tạo ra Độc Yếu.

Tôi tổng hợp ra lượng độc tối đa có thể và nhảy vào trong viên độc cực lớn để trốn.

Vì tôi chỉnh sát thương xuống mức thấp nhất nên tôi không mất bao nhiêu HP cả.

Lúc tôi nhảy vào trong viên Độc Yếu cũng là lúc đòn phun lửa của con Rồng Lửa hoàn toàn nhấn chìm mặt đất.

Chỉ sau đó viên Độc Yếu mới bốc hơi hoàn toàn.

HP của tôi giảm dù tôi không dính đòn trực diện.

Tôi dùng tư đỉnh lên trần trước khi viên Độc Yếu bốc hơi hoàn toàn rồi vội vã bỏ trốn.

Tôi trốn lên trần mà không thèm nhìn xung quanh.

Dĩ nhiên con Rồng Lửa sẽ đuổi theo tôi, nhưng tôi đã tránh được biển dung nham vừa hình thành.

Một trái cầu lửa bay tới chỗ tôi.

Tôi đạp lên trần để di chuyển.

Trái cầu lửa nổ tung chỗ tôi vừa đứng.

Cơ thể của tôi bị trọng lực kéo xuống và té.

Con Rồng Lửa bay tới há miệng ra như nó đã chờ sẵn.

Tôi dùng sợi tơ mỏng khó bị con Rồng Lửa nhìn thấy kéo mình lên lại.

Cùng lúc đó, tôi tổng hợp một viên Độc Nhện Chết Người có thuộc tính Tê Liệt.

Con Rồng Lửa bay ngay dưới chỗ tôi.

Con Rồng Lửa xoay người trên không.

Tôi thấy được nó cuộn người lại để tránh miệng nuốt viên độc ngay khi nó há miệng ra.

Chiến thuật dùng độc để thay thế bản thân đã hữu hiệu suốt thời gian tôi đã Tăng Trung đã thất bại.

Nhưng tôi lợi dụng lúc đó để quay lại xuống mặt đất.

Nhưng lại thất bại.

Vì bọn quái vật bị con Rồng Lửa tập trung lại đã chờ sẵn.

Tôi đã bị bao vây.

Con Rồng Lửa lại sử dụng Hơi Thở Lửa Địa Ngục.

Cơ thể của tôi bị ngọn lửa nhấn chìm không có gì cản lại.

Và, cơ thể đó bị ngọn lửa đốt cháy hoàn toàn, thậm chí một chút bụi than cũng không còn lại.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S18: Anh Hùng Mới

Ngay lập tức Phụ Thân được các giáo viên báo cáo về việc tôi nhận được anh hiệu Anh Hùng.

Ngay sau đó tôi bị Phụ Thân gọi rời khỏi học viện và quay về lâu đài hoàng gia.

Lâu đài hoàng gia mà tôi đã lâu lắm rồi chưa quay lại.

Nhưng tôi lại không thể bình tĩnh vì về nhà được gì cả, hoàn toàn bị cảm giác bối rối chi phối.

Chỉ lúc phải gặp Phụ Thân thì tinh thần của tôi mới tạm lắng xuống.

Lần gặp này không phải ở trong phòng chứa ngai vàng mà là phòng riêng của Phụ Thân.

Nó là một căn phòng cực kì rộng lớn, nhưng nó cũng chứa đầy văn bản các thứ rơi rải khắp nơi.

Có vài người đã ở đó sẵn rồi.

[Shurein. Ta xin lỗi vì đã phải gọi con như thế này]

Khi tôi bước vào, Phụ Thân lên tiếng với giọng nói cực kì nặng nề.

Ngay cả tôi không thường xuyên gặp Phụ Thân cũng hiểu được rằng giọng của Phụ Thân nặng nề hơn bình thường rất nhiều.

Là giọng nói nặng nề hơn khi tôi gặp Phụ Thân ở buổi lễ Giám Định.

「Đầu tiên ta sẽ xác nhận việc con có danh hiệu Anh Hùng thật hay không」

「Vâng」

Trên tay Phụ Thân là viên đá Giám Định đã được sử dụng trong buổi lễ lần đó.

Khi tôi lên tiếng chấp nhận, có một cảm giác khó chịu như bị liếm khắp người xâm chiếm người tôi.

Đây cũng là cảm giác khi tôi gặp Sensei lần đầu.

Ra đây chính là cảm giác khi bị Giám Định.

「Con thực sự có...」

Giọng nói của Phụ Thân càng nặng nề hơn nữa

Ngay lập tức sau đó, Phụ Thân gục mặt lên hai tay mà khóc thốn thức.

「Julius...」

Phụ Thân gọi tên của Julius Nii-sama.

Khi nghe được như thế tôi cũng bắt đầu khóc.

Dù biết rằng không thể mất tự chủ ở đây được, nhưng tầm mắt của tôi cũng bị nước mắt làm mờ đi.

Có người nắm lấy vai tôi.

Đó là Tam hoàng tử, anh trai thứ ba của tôi Leston-niisama.

Xoa tóc tôi và ôm tôi nhẹ nhàng.

Tôi không gặp Leston-niisama nhiều lần.

Nhưng anh ấy rất thân thiện, và là một người anh trai quan trọng chỉ sau Julius Nii-sama.

Tôi không thể tự chủ được nữa.

Tôi ôm chặt Leston-niisama, khóc không ngại ngừng gì cả.

Trong một thời gian, chỉ còn tiếng khóc trong căn phòng đó mà thôi.

[Phụ Hoàng. Con hiểu việc khóc thương Julius là cần thiết. Nhưng vẫn cần phải nghĩ về những gì cần phải làm trong tương lai. Xin người hãy bắt đầu bàn bạc thôi]

Người phá vỡ sự im lặng buồn bã là anh cả của tôi, Cyris-niisama.

Nói thật lòng, tôi không thích anh cho lắm.

Tôi chưa bao giờ thấy anh cười và lúc nào anh cũng luôn tập trung vào công việc với một vẻ mặt cay đắng.

Nếu không tính chị của tôi hiện đang được gả đi ở một đất nước khác thì anh ta là người anh duy nhất trong số anh chị em của tôi mà tôi có cảm giác không hợp nhất.

[Cyris-aniki, Phụ Thân và Shun đang đau buồn. Việc đó không thể để sau sao?]

[Không Leston à, Cyris nói đúng]

[Nhưng, Phụ Thân]

[Đừng nói nữa, Leston. Phụ Hoàng đã lên tiếng rồi]

[Cyris-aniki...]

[Không sao hết. Đúng là có cảm giác đau buồn của một gia đình. Nhưng ta là Vua của đất nước này trước khi ta là một người Cha. Vậy nên, việc giải quyết sự việc với vai trò một vị Vua là cần thiết. Đau buồn là sau đó]

Phụ Thân dùng tay áo quệt nước mắt đi.

Mặc dù mắt của Phụ Thân đang đỏ hoe, nhưng trong đó có một tia sáng mạnh mẽ.

Đây chính là Vua sao?

Thật là tuyệt vời.

Tôi không làm vậy được.

[Shurein đã được hưởng danh hiệu Anh Hùng, vậy nghĩa là Julius không còn trên thế giới này nữa]

Phụ Thân cắn môi, nói lên điều mà không ai dám nói rõ ra.

Nói rõ ra cái chết của Julius Nii-sama.

[Shunrein và dân thường không được biết điều này, nhưng sự thật là quân đội Quý đã bắt đầu cuộc xâm lược rồi. Có lẽ Julis đã chết trong cuộc chiến đó]

Quân đội Quý.

Tôi đã nghe nhiều tin đồn, nhiều lời nói rằng quân đội Quý đã bắt đầu hành động, giờ thì đã xác định đó là sự thật rồi.

Ngay cả Julius Nii-sama đó cũng không thể chiến thắng nổi quân đội Quý.

[Chưa có báo cáo về tình hình của cuộc chiến. Con đã ra lệnh cho một pháp sư xuất sắc biết cách sử dụng Ma Pháp Không Gian đi kiểm tra rồi, nhưng...]

Ngay lập tức, có tiếng gõ cửa.

[Vào đi]

[Xin lỗi đã làm phiền]

Tôi không nhớ tên của người vừa bước vào, nhưng ông ta là một trong những tướng quân của đất nước này.

Ông ta chậm rãi bước vào giữa phòng rồi quỳ xuống.

[Tôi xin được báo cáo. Về tình hình của cuộc chiến tranh của cả phe Quỷ và phe Người]

[Rất đúng lúc. Tình hình là thế nào?]

[Vâng. Mặc dù tình hình cụ thể không chắc chắn vì tiền tuyến vẫn còn hỗn loạn, nhưng có vẻ là chúng ta chỉ vừa đủ sức đẩy lùi quân đội Quỷ đổi lại với một vài tổn thất lớn]

[Ta hiểu. Tiếp tục đi]

[Những thông tin tạm thời đã chắc chắn, đó là một vài pháo đài chính đã bị thất thủ, trong số đó dường như có pháo đài Kusorion]

[Cái gì!? Cái pháo đài khổng lồ đó!?]

[V-vâng. Thực ra thông tin này không phải là thông tin chính xác hoàn toàn. Nơi đó đang rất hỗn loạn nên đây cũng có thể chỉ là một tin đồn thất thiệt. Nhưng phe Quỷ đã triệu hồi một con quái vật khổng lồ, bởi một

Đại Ma Pháp bí ẩn nào đó hay gì đó. Có nhiều lời đồn và suy đoán, thực sự chúng ta không biết được đâu là thật]

[Ừm. Nhưng thông tin phe Quỷ đã rút lui đó là tin đã xác định, đúng không?]

[Vâng. Đây là tin được xác định]

[Ta hiểu rồi. Rất cảm ơn báo cáo của người. Hãy tiếp tục thu thập thông tin đi]

[Vâng! Vâng, tôi xin cáo lui]

Vị tướng quân đó rời khỏi phòng.

Phụ Thân nhắm mắt lại, trán nhăn lên đang suy nghĩ gì đó.

Ba anh em chúng tôi đứng chờ lời tiếp theo của Phụ Thân.

[Có vẻ cái chết của Julius chưa được xác nhận.]

[Đúng thế, nơi xảy ra vụ việc vẫn đang rất hỗn loạn. Chúng ta làm gì đây?]

[Giấu việc Julius đã chết và việc Shun đã thừa hưởng danh hiệu Anh Hùng một thời gian đi]

Không có ai phản đối quyết định của Phụ Thân.

Tôi vốn không hiểu rõ chính trị cho lắm, nên tôi không lên tiếng.

[Không biết rõ ràng liệu quân đội Quỷ đã rút lui hoàn toàn hay không. Nếu như cái chết của Anh Hùng được lan truyền đi, nó sẽ làm cho người dân rối loạn. Mặc dù cái chết của Julius sẽ được lan truyền đi khi có báo cáo từ tiền tuyến, nhưng trước khi có báo cáo chính thức thì đừng ai nói gì cả]

[Phụ Thân, Shurein sẽ làm gì trong tương lai?]

[Shurein, ta xin lỗi, nhưng con sẽ chính thức rời khỏi học viện kể từ hôm nay. Ngoài ra, hãy chuẩn bị để chúng ta có thể thông báo về Anh Hùng mới bất kì lúc nào. Shurein]

[Vâng]

[Có lẽ chuyện xảy ra quá bất ngờ nên con còn hơi bối rối, nhưng từ đây trở đi con chính là Anh Hùng. Hãy thừa kế tinh thần của Julius, con sẽ phải đứng đầu chiến tuyến với vai trò là hi vọng của Người. Con có lẽ chưa thể chấp nhận việc này được. Nên trước khi cái chết của Julius được lan truyền đi, ta muốn con hãy quyết tâm cho ta]

Hi vọng của phe Người?

D-dù có bất ngờ ép tôi phải quyết tâm như thế đi nữa thì.

[Ta biết tinh thần của con chưa ổn định. Hôm nay con đã cực khổ rồi. Hãy nghỉ ngơi đi]

Giọng nói hiền lành của Phụ Thân.

Tôi sẽ dựa vào nó để tiến lên phía trước.

[Con xin lỗi. Xin cáo lui]

Tôi nói ngắn gọn rồi rời khỏi phòng.

Ánh mắt lo lắng của Leston-niisama và Phụ Thân.

Ánh mắt lạnh lẽo của Cyris-niisama

Tôi đóng cửa lại để che ánh mắt của mọi người.

Mặc dù tôi có một mong muốn mãnh liệt ngồi sụp xuống tại chỗ, nhưng tôi lại chịu đựng được và trở về phòng.

Sau đó, đã trôi qua 30 ngày.

Trong thời gian đó tôi không làm gì ngoài tập luyện hết sức mình trong lâu đài.

Vì tôi đã là Anh Hùng nên tôi cần phải trở nên mạnh mẽ hơn.

Thực sự đây chỉ là bề ngoài, sự thật là nếu tôi không làm gì đó, tôi sẽ bắt đầu suy nghĩ nhiều thứ và không thể bình tĩnh nổi.

Nếu tôi đẩy cơ thể mình tới cực hạn thì tinh thần của tôi sẽ bình tĩnh được phần nào.

Dựa vào những gì tôi nghe được, có vẻ như cái chết của Julius Nii-sama được giấu ở khắp nơi.

Hoặc là nhờ Phụ Thân, hoặc là vì toàn bộ quốc gia đều thấy việc thông báo Anh Hùng đã chết là nguy hiểm khi toàn bộ dân đều đang căng thẳng.

Có vẻ như ai cũng biết chiến tuyến ở đâu rồi, nhưng cũng có nhiều tin đồn về việc đất nước này trở thành chiến tuyến trong tương lai xa, vì nơi này cách rất xa biên giới của Người và Quỷ.

Dường như phe Quỷ không tấn công nữa sau đó.

Có người nói rằng đó là gì phe Quỷ cũng chịu những tổn thất rất lớn trong cuộc chiến tranh này, nên chúng đang im hơi lặng tiếng một thời gian.

Nhưng, tôi không thể bất cần được.

Đây hoàn toàn không phải là vấn đề của người khác.

Ở học viện mọi chuyện vẫn như cũ.

Tôi thường hay dùng "Liên Lạc Tâm Xa" để nói chuyện với Sue và Katia.

[Ở đó sao rồi?]

[Không có gì thay đổi cả. Chỉ có một chút hỗn loạn nhẹ khi Shun bất ngờ rời học viện mà thôi]

[Mình hiểu. Hãy nói với mọi người ở học viện rằng mình vẫn ổn]

[Được thôi, dĩ nhiên]

[Sue. Em sao rồi?]

[Em vẫn ổn]

[Vậy sao. Ở học viện có gì không?]

[Hôm nay, Yuri bị nhà thờ ra lệnh quay lại rồi]

[Vậy sao?]

[Đúng thế. Có lẽ, chuyện cái chết của Julius Nii-sama đã đến tai của nhà thờ rồi]

[Vậy, Yuri bị gọi quay lại là gì cô ấy là ứng cử viên cho vị trí Thánh Nữ tiếp theo]

[Có lẽ thế. Chuyện gì đã xảy ra với Thánh Nữ đi cùng với Julius Nii-sama rồi?]

[Thông tin là toàn bộ đồng đội của Julius Nii-sama trừ Hyrinth-san đều đã chết]

[...ra là vậy]

「Anh nghe nói Hyrinth-san còn sống sẽ sớm quay lại. Anh có lẽ sẽ được nghe toàn bộ câu chuyện từ miệng anh ấy. Anh sẽ hỏi thật kĩ càng」

「Vâng. Anh phải bình tĩnh đó, nghe chưa?」

「Un? Phụ Thân đã ra lệnh cho anh không thông báo rằng mình là Anh Hùng cho đến khi có lệnh. Nên anh sẽ không làm gì bốc đồng đâu」

「Vậy thì tốt」

「Em toàn nói chuyện gì đâu không. Hay là, em đang lo lắng cho anh?」

「Dĩ nhiên em phải lo rồi」

「Anh hiểu rồi, cảm ơn Sue」

「...Không có gì đâu」

Những cuộc nói chuyện như thế lặp đi lặp lại nhiều lần.

Hyrinth-san là đồng đội của Julius Nii-sama, và cũng là bạn thuở nhỏ của anh ấy.

Tôi đã gặp anh ấy nhiều lần cùng với Nii-sama.

Khi Hyrinth-san trở về, tôi chắc chắn sẽ hỏi thật cặn kẽ mọi chuyện.

Nii-sama đã chết như thế nào?

Tôi vẫn không tin Julius Nii-sama mạnh kinh khủng đó lại có thể bị giết dễ dàng như thế.

Hoặc là anh ấy bị mắc bẫy, hoặc là Nii-sama đã phải chiến đấu một mình với một quân đoàn mà ngay cả anh ấy cũng không thể chống lại được.

Tôi không tin Nii-sama lại bị thua nếu đánh một chọi một được.

Tôi chắc chắn mình sẽ hiểu mọi chuyện khi Hyrinth-san trở về.

Tôi không thể làm gì ngoài việc luyện tập đến cực hạn để giữ vững tinh thần của mình.

* * * * *

[Shun đã thừa hưởng danh hiệu Anh Hùng]

[Đó là trường hợp tệ nhất]

[Ài. Ngoài ra, gần đây khó làm nhiều hành động bí mật quá. Tôi có lẽ không thể xử lý được chuyện ở đây rồi]

[Hiểu rồi, tôi sẽ quay lại ngay]

[Tôi xin lỗi, dù cô bận rộn như thế]

[Nếu như là vì các học sinh, Sensei có thể cố gắng hết mình]

[Tôi tôn trọng phần đó của cô]

[Dĩ nhiên, ban đầu tôi không phải là dạng nóng nảy thế này đâu]

[Vậy còn việc báo cáo cho Potimas-danna?]

[Đã xong rồi. Trường hợp tệ nhất thì Shun sẽ phải được phe Elf bảo vệ]

[Tôi hiểu rồi. Có thể như thế là tốt nhất]

[Cậu không phản đối à?]

[Julius-aniki đã chết rồi, tôi không muốn em trai của tôi cũng chết.
Nếu thế thì dù chúng tôi không thể gặp nhau nữa thì biết em ấy còn sống vẫn
tốt hơn]

[Ừ, hãy cố gắng hết sức]

[Ài. Tôi tin tưởng cô đó]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Nhện Vs Rồng Lửa ④

Cuộc chiến kết thúc, con Rồng Lửa nhìn xuống biển dung nham do chính nó tạo ra.

Vẫn còn những con quái vật tép riu thuộc hạ của nó, nhưng con nhện thì không thấy ở đâu cả.

Toàn bộ thuộc hạ của nó đều có "Miễn Nhiễm Cái Nóng", nhưng con nhện kia thì không.

Không có lí do gì mà nó có thể sống sau khi ăn trực tiếp đòn phun lửa mạnh nhất của con Rồng Lửa.

Là người nghĩ vậy thôi, đồ ngốc!

Một viên độc khổng lồ xuất hiện trên đầu con Rồng Lửa.

Loại độc này không phải là Độc Yếu lúc này tôi dùng để trốn.

Đây là loại độc cực mạnh, Độc Nhện Chết Người có hiệu ứng Tê Liệt ở mức tối đa.

Con Rồng Lửa nghĩ rằng cuộc chiến đã kết thúc, và viên Độc Chết Người dính trực tiếp lên người con Rồng không phòng bị gì.

Viên độc khổng lồ đó đập tắt Bọc Lửa của con Rồng và ăn vào da nó.

Sau đó, dùng lưỡi hái tấn công hết sức!

Đòn tấn công hoàn hảo duy nhất được canh đúng ngay lúc ngọn lửa biến mất vì viên Độc Chết Người.

Tôi dồn hết sức mạnh vào một đòn tấn công này.

Nói cách khác, tác dụng cộng dồn từ "Độc Công Chết Người" và "Ăn Mòn Công"!

Lớp vảy cứng bị ăn mòn ngay lập tức và lớp thịt bên trong bị nhiễm phải Độc Chết Người.

Tôi nghĩ đòn tấn công trực tiếp mạnh nhất của tôi quá đáng tởm.

Con Rồng Lửa la lên đau đớn và rơi xuống dung nham.

Tôi lần theo sợi tơ tôi đã gắn lên trần và quay lại chỗ đó.

Con Rồng Lửa hẳn là đã thấy cảnh tôi bị giết.

Tôi chắc chắn giờ nó đang bối rối.

Lí do mà tôi còn sống thực ra rất dễ hiểu.

Tôi chưa hề dính đòn phun lửa của tên đó.

Thậm chí, tôi còn chưa hề đi từ trên trần xuống đất.

Đó là nhờ cấp 6 của "Ma Pháp Dị Giáo", Ảo Tưởng.

Là con át chủ bài cuối cùng mà tôi đã chờ đúng lúc để kích hoạt.

Ảo Tưởng là loại Ma Pháp cho người khác thấy ảo cảnh.

Tôi đã kích hoạt nó ngay lúc nó đang hốt hoảng vì chuẩn bị nuốt viên độc được "Tổng Hợp Độc" tạo ra.

Nếu như không dùng "Ma Pháp Dị Giáo" ngay lúc đó thì nó đã bị "Vây Ngược" và chỉ số Kháng của nó cản lại.

Lúc đó có lẽ con Rồng Lửa đã thấy cảnh tôi nhảy xuống, nhưng tôi thực tế là đang bám trên trần.

Và rồi tôi đã tấn công bất ngờ khi nó bất cẩn vì nghĩ rằng cuộc chiến đã kết thúc.

Trước đòn tấn công trực tiếp mạnh nhất của tôi thì ngay cả con Rồng Lửa đó cũng nhận sát thương rất lớn.

Tôi đã nghĩ đến việc dùng cơ hội đó để bỏ trốn.

Nhưng tôi không thể bỏ trốn ở đây được.

Cuộc sống nhện cứ phải bỏ trốn.

Nếu vậy, dù có qua bao nhiêu thời gian tôi cũng sẽ không khá hơn so với lần đầu nhà tôi bị đốt cả.

"Tôi sẽ sống ngẩng cao đầu".

Tôi sẽ không đạt được mục tiêu đó.

Tôi sẽ không bao giờ lấy lại được lòng kiêu hãnh của mình.

Không được.

Tôi là Kiêu Hãnh Chủ.

Tôi phải sống tự hào với bản thân vì tôi là Kiêu Hãnh Chủ.

Nên, tôi sẽ không bỏ trốn.

Ngay cả khi tỉ lệ thắng thấp, miễn sao nó không phải là 0 thì tôi sẽ không bỏ chạy.

Tôi sẽ thắng được con Rồng ở ngay đây.

Tôi sẽ thắng được con Rồng và nói tạm biệt với tôi yếu đuối kia.

Đúng thế, tôi sẽ thắng được con Rồng đáng ghét.

...?

Đáng ghét?

Hử?

Tôi luôn nghĩ con Rồng Đất là đáng sợ, nhưng tôi chưa bao giờ ghét nó cả.

Hử?

Cảm giác này ở đâu ra?

Tạm thời tôi sẽ không quan tâm.

Dù đòn tấn công của tôi đã dính nhưng tôi vẫn đang ở tình thế bất lợi.

Sau khi tấn công thì tôi còn 1 HP.

Đó là nhờ có "Điềm Tĩnh".

Đó là vì tôi bị phản sát thương từ chính đòn của tôi và HP nó giảm từ từ.

Mặc dù "Ăn Mòn Công" mạnh, nhưng sức phản sát thương cũng không ít.

Nhưng đó không phải là sát thương duy nhất.

Sức nóng từ Bọc Lửa dù đã bị dập tắt nhưng vẫn đủ để làm tôi bị dính sát thương.

Tôi vẫn còn MP.

Nghĩa là tôi vẫn sẽ không chết.

Nhưng mà toàn bộ đòn của con Rồng Lửa đều là đòn sát thương.

Dù nó đã nhận rất nhiều sát thương từ đòn đánh lên của tôi nhưng nó chưa chết hẳn.

Hơn nữa nó còn quái vật được gọi tới hỗ trợ.

Vẫn là tình trạng bất lợi.

Tôi né bãi dung nham và đi xuống mặt đất.

Con Rồng Lửa vẫn đang bị chìm trong dung nham.

Những con quái vật khác chưa có thời gian để lo về tôi vì chúng đang bị con Rồng Lửa đè chết.

Đây là cơ hội.

Tôi sử dụng đòn át chủ bài thứ 2 mà tôi đã chuẩn bị ngay từ đầu trận chiến.

MP của tôi giảm mạnh.

Trong tình trạng hiện tại thì MP đồng nghĩa với sức sống của tôi.

Nhưng Ma Pháp này đáng cái giá phải trả đó.

Đúng không?

Đảm-nhiệm-ma-pháp, số 1 và số 2.

{Đúng thế!}

<Để đó cho tôi!>

Kích hoạt Ma Pháp bằng cách sử dụng hai ý chí cùng lúc nhờ việc "Ý Chí Song Song" đã lên cấp.

Số 2 chuẩn bị công thức Ma Pháp suốt thời gian qua và số 1 quay lại để hỗ trợ, và tôi đã có thể sử dụng Ma Pháp này lần đầu tiên.

Đây là lúc, hãy mở ra, Cổng Địa Ngục!

Xung quanh trở nên tối đi.

Bóng tối tuyệt đối nuốt chửng cả ánh sáng từ dung nham trời lên từ dưới mặt đất.

Cứ như bóng tối từ Địa Ngục ở bên dưới bắt đầu tuôn vào thế giới này.

Nuốt chửng dung nham, mặt đất, quái vật.

Bóng tối dâng trào nuốt hết toàn bộ mọi thứ.

Cấp 1 của "Ma Pháp Vực Tối", Cổng Địa Ngục.

Ma Pháp Bóng Tối cấp độ cao nhất báo hiệu sự bắt đầu của Địa Ngục.

Nó đã xuất hiện trên thế giới này.

Bóng tối nuốt chửng mọi thứ, tập trung lại, bất ngờ kéo vào trong mặt đất và rồi biến mất.

Cứ như nó đã bị phong ấn lại.

Như cửa Địa Ngục lần nữa đóng lại.

Sau đó, chỉ còn mỗi tôi và con Rồng Lửa đuổi sức ở lại.

Thật hả?

Nó chịu nổi cả đòn đó nữa.

Nhưng nó không còn bao nhiêu HP cả.

MP và SP cũng không còn bao nhiêu.

Tôi chắc chắn nó đã dùng tác dụng của skill để đổi SP thành HP.

Ngoài ra không còn lí do nào khác nó có thể chịu nổi Cổng Địa Ngục.

MP của tôi cũng giảm rất nhiều vì đã sử dụng Cổng Địa Ngục.

Nghĩa là tôi cũng đã đuổi sức lắm rồi.

Cả hai đều đã đuổi sức.

Trận chiến sẽ được quyết định bằng đòn tiếp theo.

Con Rồng Lửa chọn cách tấn công đơn sơ nhất.

Là lao đầu vào tôi.

Nhưng đó là lựa chọn đúng.

Vì cả MP lẫn SP không còn bao nhiêu, nên nó buộc phải chọn đòn tấn công hiệu quả nhất có thể.

Với cơ thể to lớn và chỉ số vật lí như thế, đây chính là lựa chọn đúng nhất.

Nếu như đối thủ của nó không phải tôi.

Tôi là một con nhện.

Vũ khí mạnh nhất của nhện là gì?

Là độc? Là vuốt? Là răng?

Sai hết.

Cơ thể của con Rồng Lửa dừng lại.

Nó bị "Tơ Đa Năng" mang hiệu ứng Kháng Lửa cản lại.

Dù có cho thêm Kháng Lửa thì tôi cũng chỉ có thể sử dụng tơ trong giây lát ở khu vực Tầng Trung này.

Nhưng thế là đủ.

Nếu là con Rồng Lửa không có Bọc Lửa, tôi có thể ngăn nó trong giây lát.

Tôi vung lưới hái xuống.

Lúc này một lưới hái đã bị ăn mòn đến vô dụng, nhưng tôi vẫn còn một lưới hái nữa.

Và, đòn tấn công của tôi đã thành công cắt rời cơ thể của con Rồng Lửa làm đôi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Thợ Săn Rừng

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV15 đã trở thành LV16》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hành Động 3D LV9』 đã trở thành 『Hành Động 3D LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Hành Động 3D LV10』 tiến hóa thành Skill 『Hoạt Động Không Gian LV1』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV16 đã trở thành LV17》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ăn Mòn Công LV1』 đã trở thành 『Ăn Mòn Công LV2』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV17 đã trở thành LV18》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Né Tránh LV9』 đã trở thành 『Né Tránh LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Điều chỉnh Tỷ Lệ LV1』 đã được trích ra từ Skill 『Né Tránh LV10』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV18 đã trở thành LV19》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Chính Xác LV9』 đã trở thành 『Chính Xác LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Điều chỉnh Tỷ Lệ LV1』 đã được trích ra từ Skill 『Chính Xác LV10』 》

《Skill 『Điều chỉnh Tỷ Lệ LV1』 đã nhập chung với Skill 『Điều chỉnh Tỷ Lệ LV1』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tơ Đa Năng LV1』 đã trở thành 『Tơ Đa Năng LV2』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Thợ Săn Rồng』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Thợ Săn Rồng』 , học được skill 『Sức Mạnh Rồng LV1』 『Định Mệnh LV1』 》

《 『Thể Chất LV1』 đã nhập chung với 『Định Mệnh LV1』 》

《 『Sức Mạnh Á Long LV1』 đã nhập chung với 『Sức Mạnh Rồng LV1』 》

Giọng nói trên trời cao vang lên, chỉ số bắt đầu dần biến mất khỏi bản kết quả Giám Định của con Rồng Lửa và tên nó đổi thành 『Xác Rồng Lửa』 .

Khi đã nhìn rõ như thế tôi mới thư giãn được.

Không còn con quái vật nào quanh đây nữa.

Mặc dù không ít quái vật đã thoát khỏi tầm ảnh hưởng của "Ma Pháp Vực Tối", nhưng tôi xác nhận được chúng đang dùng hết tốc lực bỏ chạy nhờ Kiểm Định.

Chúng đang bỏ chạy vì con Rồng Lửa đã bị đánh bại? Hay là vì chúng sợ "Ma Pháp Vực Tối"?

Dù sao thì cũng đỡ cho tôi, vì tôi mệt lắm rồi.

Dù toàn bộ chỉ số của tôi được hồi phục hoàn toàn nhờ việc lên cấp nhưng tinh thần của tôi thì không.

Xung quanh tôi, bán kính khoảng 100 mét, hơn nữa phía dưới tôi 5 mét, trừ tôi ra mọi thứ đều đã biến mất.

Đặc biệt, mặt đất nơi bóng tối tập hợp lại và hút mọi thứ vào bây giờ là một cái hố cực kì sâu.

Khi dùng Kiểm Định để kiểm tra thì đáy của cái hố nằm ngoài tầm của Kiểm Định.

Hình như cái hố này nối liền Tầng Trung và Tầng Hạ thì phải?

Không, tôi không biết thực sự là Tầng Hạ có nằm ở dưới vị trí này hay không.

Nếu như hỏi tôi thì cái hố này có vẻ giống như nó nối với Địa Ngục hơn.

Không hố danh là Cổng Địa Ngục.

Nếu ai thấy sức mạnh khủng khiếp thế này thì cũng sẽ chạy hết.

Dù vậy, tôi lại không lên cấp, dù tôi đã giết rất nhiều quái vật chỉ bằng một chiêu đó.

Nếu đúng ngay lúc đó tôi mà lên cấp thì đã không mệt như thế rồi.

Liệu điểm kinh nghiệm lúc đó không đủ sao?

Hmm.

Tôi nhớ mình giết khá nhiều quái vật cơ mà.

Thôi kệ.

Đằng nào tôi cũng đã thắng rồi.

Tôi cũng lên cấp hơi nhiều nhỉ. 19 rồi.

Chỉ cần 1 cấp nữa là tiến hóa được.

Thật là gần.

A, đệt.

[Có chuyện gì, Đảm-nhiệm-thông-tin?]

Vì mặt đất bị "Ma Pháp Vực Tối" đục một lỗ lớn nên dung nham đang chảy vào đó.

{Ế, thật hả?}

Thật, rất thật.

Đảm-nhiệm-cơ-thể, phải di chuyển xác của con Rồng Lửa thật nhanh trước khi nó bị dung nham nhấn chìm.

[Tôi phải kiêng cái cục thịt bự đó hả!?]

Dĩ nhiên.

[Uwa. Tôi sẽ bị căng cơ mất]

Và rồi, tôi cực khổ lôi con Rồng Lửa lên chỗ an toàn.

Mặc dù dung nham chảy không nhanh, nhưng vì con Rồng Lửa quá lớn nên suýt nữa là không kịp.

Tôi suýt nữa rơi vào dung nham rồi.

Nếu vậy, lẽ ra tôi phải ném con Rồng Lửa đi, nhưng sau bao cố gắng đánh bại nó như thế mà đơn giản là vứt xác nó đi thì tội quá.

Giết, ăn thịt, cảm ơn vì bữa ăn!

Phải theo đủ ba thứ tự đó!

À dĩ nhiên là tôi không ăn được những con quái vật bị "Ma Pháp Vực Tối" nuốt được, vì chúng biến mất tăm rồi.

Phù.

Được rồi, Đảm-nhiệm-cơ-thể, bắt đầu việc lột vảy đi nào.

[Yay, lại lao động khổ sai]

Còn tôi, tôi đi kiểm tra skill.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 118: Ý Nghĩa Của Việc Giết Một Con Rồng

Rồi, skill nào, skill.

Phải kiểm tra toàn bộ skill cho kĩ vào.

Cực kì quan trọng luôn.

Tại sao hả?

Vì trước giờ tôi không hề để ý tới khả năng cho Kháng thuộc tính của Tơ Đa Năng.

Là vậy đó.

Tôi là một con ngốc.

Tại sao lại bỏ qua chi tiết quan trọng như thế.

Một trong số những tác dụng của "Tơ Đa Năng", cho phép thêm Kháng thuộc tính bất kì vào sợi tơ tùy thuộc vào khả năng Kháng của bản thân tôi.

Nghĩa là, tôi có thể cho nó thuộc tính "Kháng Lửa".

Nếu tôi cho những Kháng thuộc tính dạng khống chế như "Kháng Độc" hay gì đó thì vô dụng, nhưng mà nếu thêm thuộc tính "Kháng Axit" thì tơ của tôi sẽ trở nên rất mạnh nếu đánh với con ếch.

Tôi vô tình để ý thấy có Kháng thuộc tính khi kiểm tra lại skill cho vui.

Ừ lúc đó tôi đã rất ngạc nhiên.

Ngạc nhiên vì có một tác dụng như thế và ngạc nhiên vì tôi đã bỏ qua nó.

Ài, nếu như tôi phát hiện cái này sớm hơn thì tờ của tôi đã có nhiều cơ hội tỏa sáng hơn rồi.

Dĩ nhiên là ngay cả khi có "Kháng Lửa" thì tờ của tôi vẫn rất dễ cháy nên cũng sẽ không tỏa sáng quá nhiều.

Nhưng ít ra là có thêm một lựa chọn.

Tôi nên kiểm tra thật kĩ toàn bộ skill tôi có từ đây trở đi.

Đúng là Rồng có khác.

Không ngờ chỉ giết một con mà đã có luôn danh hiệu rồi.

Vậy, tác dụng của nó sao nào?

『Thợ Săn Rồng: Học được skill 「Định Mệnh LV1」 「Sức Mạnh Rồng LV1」: Điều Kiện Học Được: Tiêu diệt một cá thể họ Rồng: Tác Dụng: Tăng sát thương khi chiến đấu với đối thủ thuộc họ Rồng hoặc Á Long: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ đã tiêu diệt được loài Rồng』

Có vẻ như là cấp cao hơn của "Thợ Săn Á Long".

Thậm chí skill nó cho cũng giống.

『Định Mệnh: Thêm chỉ số HP bằng với cấp độ skill x100. Ngoài ra được thêm điểm cộng khi lên cấp bằng với cấp độ skill x10』

『Sức Mạnh Rồng: Tạm thời có được sức mạnh của loài Rồng』

Thành công rồi!

Skill có tác dụng bù lại HP thiếu hụt của tôi đã xuất hiện!

Mặc dù nhờ "Điềm Tĩnh" nên tôi không còn yếu như trước nữa, nhưng có nhiều HP vẫn là tốt hơn.

Có thể trong tương lai tôi lại sẽ sử dụng MP nhiều y như lần này.

À nhưng mà vì lần này tôi lên cấp trước khi nhận được skill nên có thể nói tôi đã phí mất 4 cấp.

Nếu như có danh hiệu trước khi lên cấp thì tôi sẽ được một lượng điểm cộng thêm rồi.

Umumu, mà thôi, không được thì thôi vậy.

Không biết "Sức Mạnh Rỗng" có phải là bản tiến hóa của "Sức Mạnh Á Long" không.

Nếu vậy, tôi phải kiểm tra thử nó tăng thế nào so với "Sức Mạnh Á Long".

Đây là chuyện quan trọng.

Cực kì quan trọng.

Mặc dù tôi đã phải dùng "Ma Pháp Vực Tối" mà không thử trước vì không có thời gian, nhưng biết trước được tác dụng của skill vẫn tốt hơn.

A.

"Ma Pháp Vực Tối" hả?

Tôi cũng muốn thử những Ma Pháp từ cấp 2 của nó trở lên, nhưng sức mạnh của Ma Pháp này không phải để đùa.

Ngay cả Ma Pháp cấp 1 cũng đủ sức thay đổi địa hình rồi đó?

Cấp độ lên cao thì nó sẽ làm được gì?

Hơn nữa lượng MP sử dụng cũng khủng khiếp không kém, nên đây không phải là một loại Ma Pháp cứ thích là xài.

Dù nơi đây có lớn thế nào đi nữa thì đây vẫn là dưới mặt đất, nếu cứ xài "Ma Pháp Vực Tối" không cẩn thận có khi nó sẽ sục hầm và tôi sẽ chịu đau khổ.

Hiện tại, ngay cả Ma Pháp cấp 1 cũng đã quá đáng sợ rồi, nên tôi không dám thử mấy Ma Pháp cấp cao hơn nữa.

Chắc tôi sẽ không dùng những cấp cao hơn của "Ma Pháp Vực Tối" cho đến khi tôi thoát khỏi Đại Mê Cung Elro trừ phi tôi gặp phải một kẻ thù ghê gớm đến cả Công Địa Ngục cũng không giết được.

Tiếp theo, một vài skill đã tiến hóa và đã được trích ra.

"Điều Chỉnh Tỷ Lệ" được trích ra từ cả "Né Tránh" lẫn "Chính Xác".

"Hành Động 3D" đã tiến hóa thành "Hành Động Không Gian".

"Điều Chỉnh Tỷ Lệ" là cùng skill mà con lươn có.

Tôi cũng đã đoán được từ lúc nhìn thấy skill của con lươn rồi.

Vì "Chính Xác" và "Né Tránh" đều đã lên cấp 10 nên giờ chỉ cần phải cho "Điều Chỉnh Tỷ Lệ" lên cấp nữa thôi.

Nếu làm thế tôi sẽ tăng khả năng né tránh và chính xác.

Hình như skill này cũng tăng độ may mắn nữa.

Tôi thầm cầu nguyện.

Tôi muốn sống một cuộc sống yên bình hơn.

Được rồi.

Tôi quan tâm đến "Hành Động Không Gian", bản tiến hóa của "Hành Động 3D" hơn.

Xem nào.

『Hành Động Không Gian: Có thể hoạt động ở toàn bộ chiều không gian』

Hử?

Nghe mô tả thì thấy ghê lắm, nhưng tôi không hiểu lắm.

Toàn bộ chiều không gian?

Trên không khí?

Tôi có làm được trò nhảy hai lần trên không không?

Tôi sẽ thử sau.

Mỗi khi skill tiến hóa nó đều trở nên dễ sử dụng hơn.

Một skill nhảm nhí sau khi tiến hóa cũng có thể trở nên tốt một cách bất ngờ, "Hành Động Không Gian" có thể là một skill cực kì tốt.

Nếu có thể nhảy hai lần trên không thì tôi có nhiều chiến thuật hơn.

Hình như chỉ có nhiều đó.

Un.

Skill của tôi trở nên tốt hẳn lên.

Nhưng ước gì tôi lên thêm một cấp nữa.

Chỉ tí nữa là tôi nhảy vọt về chất rồi.

Gần quá rồi.

* * * * *

[Một con Rồng đã chết? Ở trong Đại Mê Cung Elro à? Là tên đó làm sao? Không, không phải. Tên đó đã chấp nhận ngừng chiến rồi. Chắc chắn tên đó sẽ không hành động. Vậy, tại sao? Kích hoạt quyền lợi Admin... Gì thế này? Một cấp Chủ? Hơn nữa là của 3 khái niệm khác nhau? Cái này là cái gì? Ta chưa nghe tới cái Tri Thức này. Để làm được chuyện này, lẽ nào là D? Tại sao chứ? Skill này là gì? ... Cần phải kiểm tra mới được]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Bản Laze Từ Mắt! Có Điều Tôi Không Làm Đâu

Lột vảy chưa xong hả?

[Vậy đổi chỗ với tôi nào]

Dĩ nhiên là không rồi.

Có vẻ việc lột vảy sẽ còn tốn thời gian nữa.

Vậy trong lúc chờ tôi sẽ kiểm tra những skill Ma Nhân có thể học.

Vì tôi lên một mạch 4 cấp nên giờ tôi có 200 điểm skill, như vậy tôi có thể học những skill Ma Nhân cấp cao hơn rồi.

Những skill Ma Nhân có thể học với 200 điểm là.

『Sấm Sét Ma Nhân (2 0 0) : Gây sát thương hệ sét cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Phong Ma Nhân (2 0 0) : Gây sát thương hệ gió cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Thổ Ma Nhân (2 0 0) : Gây sát thương hệ đất cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Nặng Nề Ma Nhân (2 0 0) : Gây hiệu ứng nặng nề cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Bóng Tối Ma Nhân (2 0 0) : Gây sát thương hệ bóng tối cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Hủy Hồn Ma Nhân (2 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Hủy Hồn」 cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

『Sững Sờ Ma Nhân (2 0 0) : Gây hiệu ứng dị giáo 「Sững Sờ」 cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt』

Là như thế.

Gần như toàn bộ đều là sát thương theo thuộc tính còn những Ma Nhân học được bằng 100 điểm thì gần như toàn bộ là hiệu ứng khống chế.

Những skill Ma Nhân mà có thuộc tính không hợp với tôi thì cần nhiều điểm skill hơn.

Mặc dù hai hiệu ứng dị giáo cũng rất là kinh khủng, nhưng mà tôi sẽ bỏ qua lần nữa, vì tôi sớm muộn tôi cũng sẽ dùng được chúng bằng "Ma Pháp Dị Giáo" mà thôi.

Vậy lựa chọn sẽ nằm trong các Ma Nhân sát thương thuộc tính, nhưng tôi chưa biết chọn cái nào.

Mặc dù bóng tối sẽ là hợp với tôi nhất, nhưng tôi không muốn các đòn tấn công của tôi trùng thuộc tính.

Lúc này thì tôi đã thêm rất nhiều cách tấn công rồi, nhưng trước đây khi tôi chỉ có mỗi tơ và độc thì nếu có một đối thủ có thể mặc kệ cả hai hình thức tấn công của tôi rồi thì coi như tôi thua.

Mặc dù tôi không nghĩ có ai có biện pháp xử lý toàn bộ đòn tấn công của tôi, nhưng thà có thêm lựa chọn còn hơn không.

Vậy nên, bóng tối bỏ qua một bên.

Còn lại Gió, Sấm sét, Đất và Nặng nề.

Cơ mà, "Thổ Ma Nhân" làm gì?

Hoạt động thế nào?

Tôi không tưởng tượng được.

Mặc dù tôi muốn thử lắm luôn, nhưng mà tôi có cảm giác nó vô dụng đối với kẻ thù biết bay.

Có thể không nhất thiết là thế, nhưng tôi có cảm giác thế.

Tôi sẽ bỏ qua Đất.

Còn ba lựa chọn.

Hơi khó nghĩ.

Tôi nghĩ Gió sẽ là dạng tấn công sóng xung kích cho toàn bộ quái vật trong tầm mắt tôi.

Vậy nó sẽ là một hình thức phòng thủ tốt nhỉ?

Ví dụ như bắn nó vào một viên cầu lửa đang bay tới để cho nó nổ trước.

Vì nó có tác dụng cho toàn bộ mọi thứ trong tầm mắt nên tôi chắc chắn sẽ có thể làm vậy.

Cái Sấm sét thì đơn giản là một đòn tấn công.

Xem ra là cái có sức tấn công mạnh nhất trong ba cái.

Không biết sấm sét có kèm với hiệu ứng tê liệt không nhỉ?

Nếu có thì tôi sẽ có thể tăng tỉ lệ tê liệt khi dùng nó chung với Tê Liệt Ma Nhân.

Có điều tỉ lệ không đi kèm tê liệt cao hơn.

Nặng nề chắc là ảnh hưởng trọng lực.

Cái này có vẻ là hiệu ứng kéo dài, còn hai cái kia là bắn từng phát.

Cái này có thể dùng tăng trọng lực lên đối phương.

Vì cái nào cũng có lợi nên tôi hơi phân vân.

Hừm...

Được rồi, tôi đã quyết định!

《Hiện tại bạn đang có 200 điểm skill.

Có thể học skill 『Nặng Nề Ma Nhân』 bằng cách sử dụng 200 điểm skill.

Bạn có muốn học không?》

Có.

《Đã học skill 『Nặng Nề Ma Nhân』 . Điểm skill còn lại 0》

Sau khi phân vân thật lâu tôi chọn "Nặng Nề Ma Nhân".

Vì tôi nghĩ mình có thể hạn chế hoạt động của đối phương bằng cách này.

Làm chậm cử động của đối phương bằng "Nặng Nề Ma Nhân", làm yếu bằng "Nguyên Rửa Ma Nhân" rồi cuối cùng hoàn toàn khóa khả năng chuyển động bằng "Tê Liệt Ma Nhân".

Combo của 3 Ma Nhân đã được thành lập!

Hơn nữa, chỉ cần dùng Ma Nhân để ngăn cản hành động của đối thủ là đủ.

Những vũ khí còn lại của tôi sẽ xử lý phần sát thương chủ lực.

Nếu thực sự cần một thuộc tính nhất định thì tôi sẽ học một loại Ma Pháp nào đó bằng 100 điểm skill.

Hử?

Không phải cứ vậy sẽ tốt hơn à?

Mặc dù tôi ghiền những skill Ma Nhân như thế, nhưng chỉ số của tôi tập trung nhiều hơn về phía Ma Pháp mà?

Không phải học skill Ma Pháp sẽ tốt hơn à?

Dĩ nhiên là không.

Tôi hứa đó là sự thật.

Hoàn toàn không phải tại vì tôi muốn dùng một lúc 8 Ma Nhân đâu.

Nhất định không.

Nói chung là, tôi sẽ để dành điểm skill trong một thời gian dài.

Không biết sau khi tiến hóa tôi sẽ có bao nhiêu điểm skill.

Dựa vào lượng điểm skill tôi có thì tôi sẽ quyết định hướng đi sau.

Nếu có đủ nhiều thì tôi sẽ học những skill ưu tiên như "Lưỡi Biếng".

Được rồi.

Ngoài lí do hữu dụng trong việc chiến đấu ra thì còn một lí do nữa tôi đã chọn "Nặng Nề Ma Nhân".

Thử ngay nào, Ma Nhân kích hoạt.

[Gue. Cậu làm gì thế hả Đảm-nhiệm-thông-tin?]

Tôi đã thử tăng trọng lực của bản thân.

[Nặng quá!]

Cậu biết tôi thiếu gì không? Đó chính là cơ bắp!

[Tên này bắt đầu lảm nhảm nữa rồi]

Các Chiến binh Z đã luyện tập sử dụng trọng lực gấp mấy chục lần, và họ đã có được sức mạnh đủ khả năng đấu với các kẻ thù mạnh mẽ hơn! (TN: là trong 7 viên ngọc rồng cho ai không biết)

[Ài. Mặc dù tôi hiểu cậu đang nói gì, nhưng mà trong lúc tôi đang lộn vảy thì phiền quá đi!]

Hãy tập làm quen đi.

{Đúng rồi đó, hãy cố lên, Đảm-nhiệm-cơ-thể!}

<Đặt mục tiêu là gấp 1000 lần trọng lực nào!>

[Tôi chết đó!]

Và thế là tôi đã quyết định đặt trọng lực gấp nhiều lần lên bản thân như thế.

Un.

Có vẻ như Ma Nhân này có tác dụng như tôi đoán.

Tăng trọng lực cho toàn bộ mọi thứ tôi nhìn thấy.

Nếu tôi cứ liên tục sử dụng Ma Nhãn này lên bản thân thì tôi chắc chắn là nó sẽ lên cấp và đồng thời chỉ số vật lí của tôi cũng sẽ tăng.

Nếu không có gì thay đổi thì "Sức Trâu" sẽ lên cấp.

Mặc dù ở cấp 1 thì nó chỉ mới nặng hơn có một tí, nhưng sau khi nó lên cấp thì chắc chắn sức nặng sẽ kinh khủng hơn bây giờ nhiều.

Nếu tôi bỏ đi trọng lực được thêm vào trong lúc chiến đấu thì chắc tôi có thể làm trò giải phóng giới hạn.

Nghe vui đó.

Lúc đó tôi chắc chắn sẽ hét lớn 「Gỡ bỏ Giới hạn!」 .

Cơ mà cổ họng tôi sẽ không phát ra âm thanh gì cả.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 120: Admin

[Lột vảy xong rồi đó]

Tuyệt vời.

{Tôi có lời khen cho em}

<Đủ điểm để đạt thôi>

[Mấy cái tên tự phụ này]

Đảm-nhiệm-cơ-thể cuối cùng đã lột vảy xong.

Cuối cùng tôi có thể ăn thịt Rồng Lửa rồi.

Không biết thịt Rồng Lửa vị như thế nào nhỉ.

Tôi để ý thấy sự biến đổi trong Nhận Thức Không Gian của mình.

Không gian bị biến đổi?

Mặc dù đây là lần đầu tôi thấy việc này xảy ra, nhưng tôi có thể đoán.

Đây là Dịch Chuyển.

Có ai đó sẽ dịch chuyển tức thời tới đây.

Tôi không ngăn lại được.

Vốn từ đầu thì cấp độ "Ma Pháp Không Gian" của tôi cũng không đủ để ngăn cản một người đủ sức sử dụng một loại Ma Pháp cao cấp như thế này.

Người đang định dịch chuyển đến đây sử dụng "Ma Pháp Không Gian" rất khéo léo, theo như sự biến đổi không gian mà tôi cảm thấy được.

Tên này vượt xa tôi về trình độ "Ma Pháp Không Gian".

Vấn đề lớn nhất là đối phương dùng được Ma Pháp.

Muốn dùng được Ma Pháp thì cần có trí tuệ.

Trước giờ không có con quái vật nào biết dùng Ma Pháp cả.

Con Rồng Lửa vừa chết thì cực kì thiếu kinh nghiệm mặc dù nó cũng có skill Ma Pháp.

Tôi biết vì nó không dùng Ma Pháp dù chỉ một lần.

Nếu như nói là tự nhiên, dĩ nhiên đó là tự nhiên.

Việc thiết lập công thức Ma Pháp cần thiết để sử dụng Ma Pháp là rất phiền phức.

Cần phải có trí tuệ nhất định mới dùng được.

Với con Rồng Lửa, phun một trái cầu lửa ra thì tốt hơn thiết lập một Ma Pháp phiền phức nhiều.

Mặc dù có thể có vài chủng loại quái vật có thể sử dụng Ma Pháp, nhưng cũng có skill đơn giản mạnh hơn Ma Pháp rất nhiều.

Nhưng cái tên đang chuẩn bị dịch chuyển đến đây lại có khả năng sử dụng công thức Ma Pháp phức tạp đó.

Nghĩa là hẳn cố tình đến đây và không đâu khác.

Để làm gì?

Chỉ có tôi ở đây.

Nghĩa là mục tiêu chỉ có thể là tôi.

Chuyện nhằm nhí như vô tình dịch chuyển đến chỗ này là không thể nào.

Bằng "Tăng Tốc Suy Nghĩ", tôi kết luận như thế.

Tôi bắt đầu vào thế chuẩn bị.

Không gian tách rời ra và một người đàn ông bước ra.

Là một người màu đen.

Không có từ nào tả được ông ta ngoài màu đen.

Một lớp giáp mỏng có vẻ như đã dung hợp hoàn toàn với da ông ta.

Lớp da trên mặt, cũng là lớp da duy nhất có thể thấy được cũng là màu đen.

Tóc cũng là màu đen.

Chỉ có đôi mắt là đỏ rực một cách kì lạ.

Ngay khi nhìn thấy ông ta tôi đã biết.

Tôi không thể đánh thắng kẻ này.

Đây là một phạm trù hoàn toàn khác.

Bằng chứng là đây.

『Không thể Giám Định』

Những từ này.

Nhưng lại không có cảm giác nguy hiểm gì cả.

Kì lạ thay, tôi lại có cảm giác thân quen với người đàn ông này.

Ngoài ra còn một cảm giác khó chịu nhẹ nữa.

Tại sao?

Chắc chắn đây là lần đầu tôi gặp ông ta.

Một tồn tại kì lạ đột nhiên xuất hiện, tôi bình thường sẽ không thể nào có được những cảm giác như thế này được.

Những cảm giác này từ đâu đến?

[* * * * * * * * * * * * * * ?]

Người đàn ông nói gì đó.

Nhưng tôi không hiểu ngôn ngữ này.

Tôi vô tình nghiêng đầu qua một bên.

[+ + + + + + + + + + + + + + ?]

Người đàn ông lại nói gì đó.

Không, xin hãy nói tiếng Nhật đi.

Không thì tôi không hiểu gì đâu.

Tôi không nói được tiếng thế giới khác đâu. (TN: bản gốc アイキャン トスピークイセカイゴ. dịch nguyên văn là "i can't speak isekaigo." =))

Kumoko ơì là kumoko)

Người đàn ông nhăn mặt.

Hmm.

Có vẻ như tạm thời ông ta không có ý định đánh giết tôi.

Nhưng giờ tôi phải làm gì?

Nếu thật là tôi không hiểu ông ta đang định nói gì cả, và ngay cả khi tôi hiểu thì tôi cũng không nói chuyện được.

Mặc dù có thể tôi dùng chữ viết để nói chuyện được, nhưng tôi cũng chỉ biết chữ Nhật thôi.

Nói chung, hiểu được lẫn nhau là không thể nào.

Tôi hơi rối.

Người đàn ông kia cũng thế.

Có một cái gì đó rơi giữa tôi và người đàn ông đó, phá vỡ không khí kì quái không ai nói được gì.

Là một cái smartphone.

Hả?

Không không.

Tôi không biết cái smartphone này tại sao ở đây, và đặc biệt là không biết tại sao nó lại rơi trước mặt tôi?

Nó đơn giản là xuất hiện ở đây, không nằm trong tầm Kiểm Định của tôi luôn đó biết không?

『Xin chào. Đây là Admin D』

Một giọng nói vang lên từ cái điện thoại.

Là giọng kép.

Một giọng tiếng Nhật, một giọng tiếng gì đó tôi chưa nghe bao giờ.

À, không, là tiếng mà người đàn ông nói lúc nãy thì phải?

[* * * * * ! ?]

A, người đàn ông nói gì đó có vẻ ngạc nhiên lắm.

Nghĩa là thứ tiếng còn lại chính xác là thứ tiếng của thế giới này mà người đàn ông này nói.

『Đúng rồi, tôi là D. Kumo-san, em hãy chờ một chút nhé』

À, ừ.

Tôi đứng chờ vì có người bảo tôi hãy đứng chờ một chút.

Giọng nói trong cái smartphone đang nói chuyện với người đàn ông bằng thứ tiếng của thế giới này.

Giọng đó là một giọng nữ.

Mặc dù giọng nói này nghe cực kì ngọt ngào, nhưng tôi lại cảm giác bất an như thế nào đó.

Là một giọng nói như thế.

Một giọng nói kì lạ đáng sợ không có âm ngang.

Vậy là sao?

Sau một lúc nói chuyện thì vẻ mặt của người đàn ông thay đổi.

Mặc dù không hẳn là thay đổi lớn, nhưng trán ông ta bắt đầu dần ra và ông ta mở mắt ngày càng lớn.

Cuối cùng ông ta thở dài rồi bất ngờ quay lại.

Sau đó sử dụng "Ma Pháp Không Gian" dịch chuyển đi, không nói gì khác.

Chỉ còn tôi và cái smartphone bí ẩn còn lại.

『Xin lỗi đã để em chờ đợi. Tôi đã nói chuyện với anh ta rồi nên từ đây trở đi anh ta sẽ không tự ý nhúng tay vào chuyện của em nữa đâu』

À, là vậy sao?

Cơ mà, cô là ai?

『Tôi là D』

À, ừ.

!?

Khoan đã!?

Cô vừa đọc ý nghĩ của tôi hả!?

『Ừ, tôi vừa đọc』

Đây là vi phạm quyền riêng tư của tôi!

『Vì em hiện tại không nói chuyện được nên mới phải vậy thôi. Thường thì tôi không đi xa tới mức đọc ý nghĩ đâu』

Không xa tới mức.... vậy nghĩa là bình thường cô đã theo dõi hành động của tôi à?

『Gọi là theo dõi thì hơi quá. Tôi thích dùng từ quan sát hơn』

Cũng là vậy thôi.

Nói chung thì cô là kẻ bám đuôi.

『Đúng thế. Vì quan sát em tôi không biết chán là gì』

D, tôi nhớ ra rồi.

Đó là cái tên tôi nghe được khi tôi học skill "Tri Thức".

『Đúng thế. Đó là phần thưởng của em vì đã chăm chỉ. Tôi mừng là em sử dụng nó tốt như thế』

Mục đích của cô là gì?

『Là giải trí thôi』

Hử?

『Là giải trí thôi. Không có mục đích hay ý nghĩa cao cả hơn nào cả』

Cô không đùa?

『Đúng thế. Nói sao thì, tôi chính là Ác Thần số một thế giới mà』

... Người này không tốt.

Cực kì nguy hiểm.

Việc tôi run rẩy từ nãy giờ không phải là tưởng tượng.

Người này là một Ác Thần thực sự.

Cô ta chỉ thấy mạng tôi có giá trị giải trí từ đầu đến cuối mà thôi.

『Mặc dù cách em nói như thế là hơi quá, nhưng không sao』

Thế giới này được tạo ra để làm thú vui cho cô sao?

『Sai rồi. Nếu nhìn từ góc nhìn của thế giới này thì tôi là một người ngoài』

Ý cô là sao?

『Không nói gì nữa đâu. Tiết lộ thêm nữa cho em biết thì mất vui rồi』

Xem tôi như đồ chơi như thế.

『Đúng rồi. Vậy nên, từ đây trở đi hãy tiếp tục vùng vẫy để làm cho tôi vui nào. Có khi sau mọi chuyện em sẽ có được em muốn đó』

Đừng có thích nói gì thì nói chứ.

『Gặp lại sau nhé~』

Chiếc smartphone biến mất.

Vẫn không có cảm giác không gian thay đổi gì cả.

Đó à cuộc gặp gỡ của tôi với Admin D và Admin được gọi là Kuro.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S19: Julius

Hyrinth-san đã trở lại.

Tôi nghe tin đó ngày hôm trước.

Mặc dù tôi rất nóng lòng, nhưng vẫn có thứ gọi là trật tự cho mọi thứ.

Tôi không phải là người đầu tiên được gặp Hyrinth-san.

Hôm qua tôi không bình tĩnh được.

Cuối cùng, hôm nay là tới lượt tôi gặp Hyrinth-san.

Tôi chờ đợi một cách kiên nhẫn trong căn phòng được hẹn trước.

[Có vẻ như tôi đã để cậu chờ lâu rồi]

Hyrinth-san vừa nói vừa bước vào phòng.

Anh ta nhìn ốm hơn tôi nhớ.

[Shun, tôi xin lỗi!]

Hyrinth-san đột nhiên quỳ xuống cúi đầu với tôi.

Một ý nghĩ thoáng qua trong đầu tôi rằng chuyện cúi đầu xin lỗi cũng tồn tại ở thế giới này.

「Thực sự lẽ ra Julius không chết. Lẽ ra người còn sống quay lại đây không phải tôi mà là Julius mới đúng」

「Ý anh là sao?」

Tôi hỏi với một giọng khô khốc.

「Là cái này」

「Đây là?」

Hyrinth-san đưa ra một cọng lông chim màu đỏ tan nát.

「Đây là Long phượng hoàng. Là một món đồ có tác dụng cho người sử dụng sự bất tử tạm thời」

「Nó là vậy thì sao?」

「Lẽ ra, cái lông này là phải cho Anh Hùng là Julius giữ. Nhưng cậu ta lại nói rằng người làm nhiệm vụ là chiếc khiên là tôi nên là người giữ nó rồi đưa cho tôi」

「Vậy」

「Ài. Tôi đã sống sót được nhờ nó. Nhưng hiện tại nó vô dụng rồi. Người lẽ ra sống sót nhờ nó là Julius chứ không phải là tôi」

Hyrinth-san vẫn cúi đầu quỳ xuống đất mà nói, cứ như anh ta đang thú tội.

「Hyrinth-san, anh hãy ngẩng đầu lên đi. Không cần phải cúi đầu với em đâu」

「Không, tôi...」

「Hyrinth-san, em chắc chắn rằng Julius Nii-sama đã ép anh phải giữ nó đúng không? Nói gì đó như là 『Tôi không chết đâu, nên cậu không cần phải lo lắng』」

「Haha. Đúng là anh em của nhau có khác. Đúng là vậy」

Hyrinth-san ngẩng đầu lên cười cay đắng.

「『Tôi không chết được, nhưng vì Hyrinth là cái khiên của tôi nên cậu sẽ chết dễ hơn nhiều đúng không? Vậy, Hyrinth mới nên là người giữ nó chứ không phải tôi』. Dù tôi có từ chối cỡ nào cậu ấy cũng không chấp nhận lấy lại」

Miệng tôi giãn ra một chút vì nghe Hyrinth-san nhại lại giọng nói không giống với giọng của Julius tí nào.

Nhưng tôi không thư giãn được mà ngay lập tức hỏi câu hỏi mà nhất định tôi phải biết câu trả lời.

「Hyrinth-san, xin anh hãy kể cho em nghe về lúc Nii-sama chết」

「Tôi biết cậu sẽ nói vậy」

Hyrinth-san đứng dậy.

Hyrinth-san và tôi đứng đối mặt nhau.

「Cho cậu thấy luôn thì dễ hơn là kể lại」

Hyrinth-san nói thế và lấy ra một viên đá lấp lánh như pha lê

「Đây là gì?」

「Là một món đồ có khả năng đặc biệt gọi là Viên Kính Quá Khứ. Một món đồ được tạo ra không dựa vào bất kì skill nào」

Hyrinth-san đặt tay lên viên pha lê đó.

[Hãy đặt tay cậu lên tay tôi]

[Được]

Tôi làm theo lời Hyrinth-san.

[Nhắm mắt lại nào. Hãy xem]

Ngay lúc tôi nhắm mắt lại, có một hình ảnh xuất hiện ở đằng sau mí mắt tôi.

Không chỉ là hình ảnh, còn là mùi và âm thanh ở chỗ đó nữa.

Đây là một chiến trường.

Vô số Ma mặc đồ như lính.

Xác chết ở khắp nơi.

Trước mặt tôi là bóng lưng của Julius Nii-sama.

Một cô gái màu trắng từng bước tiến đến trước mặt.

Julius Nii-sama đang mang theo không khí căng thẳng chưa bao giờ thấy.

Julius Nii-sama bước lên trước nhằm bảo vệ đồng đội của anh.

Ngay sau đó, cơ thể của Julius Nii-sama trở thành bụi và biến mất.

Tối thui.

Hình ảnh sau đó không còn gì cả.

[Đó là... gì?]

[Là cách Julius đã chết.]

Chuyện như thế có thể xảy ra sao?

Julius Nii-sama là Anh Hùng mạnh nhất của Người.

Và Nii-sama đó đơn giản bị biến thành bụi mà không kịp phản kháng gì.

Không thể nào.

Mặc dù tôi không chấp nhận, nhưng Hyrinth-san đã xác nhận đó chính là cách Julius Nii-sama đã chết.

[Chuyện như thế...]

[Tôi cũng không rõ chuyện gì đã xảy ra. Sau khi tỉnh lại tôi chỉ biết mình đang bị phe Ma bao vây. Sau đó tôi cuối cùng đủ sức rút lui, trích kí ức ra và rồi tôi mới hiểu ra rằng Julius đã chết]

[Đó là gì?]

Cô gái màu trắng đó.

Người đã giết Julius Nii-sama.

[Tôi không biết. Không ai biết Ma đó là ai. Nhưng đòn tấn công kết liễu Julius, cái đó thì tôi có thể đoán được]

[Là gì!?!]

[Ăn Mòn Công]

[Ăn Mòn...]

[À, đó là một thuộc tính được đồn rằng chỉ một vài quái vật có. Là thuộc tính của cái chết. Nếu không thể Kháng được đòn tấn công thì cơ thể sẽ bị hủy hoàn toàn thành bụi. Julius cũng vậy. Và chỉ có cơ thể cậu ta bị biến thành bụi mà thôi, mọi thứ khác đều còn nguyên]

Hyrinth-san lấy ra một thứ

[Đó là cái khăn Nii-sama luôn mang theo]

[Ài. Có vẻ như Julius chưa bao giờ kể cho cậu nghe. Đây là món quà cuối cùng của mẹ cậu tặng Julius trước khi qua đời]

Hyrinth-san đưa nó cho tôi.

Một chiếc khăn quàng trắng tinh.

[Xin lỗi, nhưng đây là thứ duy nhất tôi có thể đem trở về]

[Không sao. Cám ơn anh]

Đó là giới hạn của tôi.

Sau đó thì tôi chỉ nhớ tầm nhìn của mình mờ đi.

Tôi nhớ đến lần đầu gặp Nii-sama.

Đó là lúc tôi chỉ còn là một em bé.

Nii-sama đã từng đến gặp tôi cùng với người hầu khi tôi còn ở trong nôi.

Nii-sama nhìn tôi và nhìn Sue, rồi khóc.

Đó là lần duy nhất tôi thấy Nii-sama khóc.

Nii-sama xoa đầu chúng tôi, nói gì đó rồi rời đi.

Lúc đó tôi vẫn chưa hiểu ngôn ngữ của thế giới này.

Nên, tôi không biết lúc đó Nii-sama nói gì.

Tôi giờ vẫn không biết.

Nhưng, tôi nghĩ lúc đó Nii-sama đã quyết định.

Sau đó tôi mới biết mẹ chúng tôi đã chết đêm trước đó.

Nói thật lòng, dù tôi biết đây là vật kỉ niệm của mẹ thì tôi vẫn không có cảm giác gì.

Vì tôi chưa từng gặp mẹ.

Nhưng Nii-sama thì khác.

Với Nii-sama, có lẽ mẹ đã là một người quan trọng không thể thay thế.

Mất mẹ khi còn nhỏ, hơn nữa còn phải chiến đấu với vai trò là Anh Hùng.

Khi phải gánh chịu nỗi đau đó, tôi tự hỏi Nii-sama đã quyết định điều gì.

[Xin chào. Anh là anh trai của em, Julius. Dù anh nhìn như thế này, nhưng anh là Anh Hùng đó]

Tôi vẫn nhớ nụ cười của Nii-sama khi tôi gặp anh lần thứ hai, lúc đã hiểu được nhiều thứ.

Tôi nhớ đã ngạc nhiên rằng một đứa trẻ nhìn không hơn lớp hai lớp ba mà lại có được một nụ cười êm đềm như thế.

Tôi đã nghĩ rằng mình không thể nào cười được như thế dù có cộng luôn thời gian tôi sống ở thế giới trước.

Là một nụ cười có sự sâu sắc ẩn sau nó.

[Shurein rất thông minh. Sau này em sẽ thành một người thống trị rất giỏi]

[Sue. Không nên quá nũng nịu biết chưa]

[Shurein cũng có Tài Năng Kiểm Pháp. Trong tương lai em muốn đi cùng anh không? A, Sue, đừng nhìn anh như thế chứ. Anh hiểu mà. Lúc đó Sue cũng đi cùng nhé, được không?]

[Shurein. Anh nghe rằng em có bạn gái rồi. Hơn nữa em đùa gọi nhau bằng biệt danh nữa. Anh cũng sẽ gọi em là Shun từ đây trở đi nha]

[Shun. Anh biết Sue dễ thương, nhưng cứ nuông chiều em ấy quá là không được biết không?]

[Shun, Phụ Thân rất hiền đó. Nhưng trước khi ông ấy là một người cha thì ông ấy là một vị Vua. Ông ấy phải làm tròn trách nhiệm của người đứng đầu đất nước này. Em hiểu không?]

[Shun, em có thể tin tưởng Leson nếu có chuyện gì đó xảy ra. Em ấy lúc nào cũng ở trong lâu đài cả. Hơn nữa em ấy là người rảnh rỗi nhất trong gia đình chúng ta nên lúc nào em cần thì em ấy cũng sẽ giúp ngay]

[Anh cả đúng là anh cả mà. Dù anh ấy có hơi cực đoan trong phương pháp của mình nhưng anh ấy vẫn giữ lợi ích của đất nước này trên tất cả, giống như anh. Nên không cần phải lo gì cả]

[Hyrinth, cậu sắp qua cái tuổi đẹp nhất của mình rồi, cậu nên sớm đi cưới một cô gái rồi đảm nhiệm vai trò đứng đầu gia tộc đi. Tôi không nghe tin gì hết nên tôi mới lo cho cậu đó biết không? Tôi hả? Ngay cả khi tôi có cưới thì tôi cũng đâu có gì để cho cô ấy chứ. Hôn nhân mà chỉ gây nên đau khổ không nên xảy ra]

[Fufu. Anh có skill Né Tránh rồi nên đừng hòng mấy quả cầu tuyết đó ném dính được anh! Ui! Này Sue, vậy là ăn gian! Ui da! Sue! Đó không phải là tuyết! Ném đá đau lắm nên đừng có ném nữa!]

[Anh Hùng chính là hi vọng của toàn bộ Người. Nên anh không thể thua được. Không bao giờ]

Kí ức về Julius Nii-sama trào lên.

Nii-sama luôn luôn tươi cười đó.

Nụ cười êm nhẹ khiến người khác cảm thấy an toàn đó.

Trong tim tôi, Anh Hùng chính là Nii-sama.

Tôi có thể theo gót được Nii-sama đó không?

Tôi không tự tin.

Nhưng tôi không muốn mục tiêu của Nii-sama muốn đạt được bị bỏ đi chỉ vì tôi không tự tin.

[Dù đây chỉ là ước mơ cũng được. Bị cười nhạo, bị coi như chỉ là một giấc mơ hão cũng được. Nhưng anh sẽ nhắm mục tiêu đến đó. Một thế giới mà ai cũng có thể cười và sống một cách yên bình. Anh sẽ tiếp tục theo đuổi lý tưởng đó đến khi anh không còn trên đời nữa]

Tôi cũng đã nghĩ rằng đó là giấc mơ hão.

Nhưng Nii-sama hoàn toàn nghiêm túc.

Vì thế, tôi cũng muốn thay anh theo đuổi giấc mơ hão đó.

[Shun. Không, Anh Hùng Shurein]

Hyrinth-san nói với một giọng nghiêm túc.

「Tôi đã không thể bảo vệ được Julius. Tôi đã mất đi quyền lợi được gọi là một cái khiên rồi. Nhưng nếu cậu không chê tôi thê thảm thế nào đi, vậy thì tôi muốn được chiến đấu bên cạnh Anh Hùng mới」

「Hyrinth-san」

「Hãy cho tôi cơ hội được bảo vệ cậu thay cho cơ hội tôi đã lỡ để bảo vệ Julius!」

「Hyrinth-san, em mới phải nói câu đó. Mong từ đây trở đi được anh giúp đỡ」

Hyrinth-san và tôi bắt tay thật chặt.

「Vậy, có vẻ như việc trở thành Anh Hùng chính thức vẫn chưa tới lúc?」

「À. Sẽ tốn một thời gian trước khi nhà thờ chính thức ủng hộ Thánh Nữ mới, nên việc Anh Hùng chính thức sẽ là sau đó nữa」

「Em hiểu rồi」

「Sue. Anh biết em hiểu chuyện này, nhưng sau khi anh trở thành Anh Hùng thì chúng ta không thể gặp nhau thường xuyên nữa」

「Em cũng biết Nii-sama sẽ nói vậy mà」

「Anh xin lỗi」

「Anh không cần xin lỗi, em không còn là một đứa con nít đâu」

「Un. Anh biết Sue so với người lớn cũng mạnh hơn. Nhưng anh không muốn đưa em theo tí nào. Anh không muốn Sue bị dính vào những chuyện nguy hiểm」

「Em hiểu mà」

[Đây là sự ích kỉ của riêng anh. Xin lỗi]

[Không cần phải xin lỗi đâu]

[Anh hiểu rồi. Sue, cho đến khi em tốt nghiệp thì em muốn làm gì cũng được. Vì ở trong học viện thì em sẽ được an toàn]

[Anh nói đúng]

[Dù anh có làm Anh Hùng, anh cũng sẽ xuất hiện càng nhiều càng tốt như Julius Nii-sama]

[Nii-sama, anh có ý định trả thù cho Julius-niisama không?]

[... Anh không biết. Anh nghĩ là Anh Hùng mà lại thù oán cá nhân là không đúng. Nhưng anh cũng không thể tha thứ cho việc đó được. Anh không biết anh phải làm gì cả]

[Không sao đâu. Anh không cần phải lo lắng gì nữa đâu]

[Tại sao?]

[Anh sẽ sớm hiểu thôi]

[Được rồi. Anh hiểu. Anh sẽ không nghĩ nhiều quá nữa]

[Vâng]

[Vậy, anh cúp máy đây. Chúc em ngủ ngon]

[Vâng. Tạm biệt, Nii-sama]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 121: Cứ Quên Chuyện Đó Đi Cho Nhanh

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Đăng.

Đăng quá.

Nó đăng, hơi ngọt, và có vị buồn.

Chào buổi sáng.

Dù tôi không biết giờ có phải là buổi sáng hay không, nhưng tôi đã an toàn thức dậy hôm nay.

Đáng buồn là skill siêu hữu dụng "Ý Chí Song Song" không thể được sử dụng để thay phiên nhau ngủ.

Có bao nhiêu ý chí thì cũng chỉ có một cơ thể mà thôi.

Nên nếu tôi ngủ thì toàn bộ ý chí cũng ngủ.

Đây là phần duy nhất tôi đành phải chịu.

Hôm qua sau khi nói chuyện với Ác Thần D thì tôi đã ngỡ người ra một lúc.

Mặc dù tôi đã có ý định tìm hiểu về D khi tôi nhận được skill "Tri Thức", nhưng tôi không ngờ cô ta lại chủ động nói chuyện như vậy.

Hiện tại tôi chỉ biết một thứ về cô ta mà thôi, rằng cô ấy rất nguy hiểm.

Un.

Tôi đã hiểu chuyện mà tôi trước đây chưa hiểu.

Nhưng những chuyện tôi không hiểu cũng tăng lên.

Smartphone, thông thạo tiếng Nhật, người đàn ông đen.

Mặc dù tôi chưa biết người đàn ông màu đen đó là ai nhưng tôi chắc ông ta là một người thuộc thế giới này.

Ông ta đã nói chuyện với D bằng ngôn ngữ bí ẩn kia, nên có thể đó là ngôn ngữ của thế giới này.

Nếu vậy thì lại có câu hỏi khác.

Tại sao D nói thông thạo tiếng Nhật được?

Ngay từ đầu việc có smartphone cũng là lạ rồi.

Không cần phải nhìn nhiều hơn một lần, đó chính xác là một cái smartphone.

Tôi không biết thế giới này tiên tiến đến mức nào, nhưng dù trình độ khoa học của hai thế giới như nhau thì cũng rất khó để hai thế giới chế tạo ra cùng loại smartphone được.

Vậy, cái đó được chế tạo ra ở Trái Đất?

Nếu vậy thì giải thích tại sao D thông thạo tiếng Nhật rất dễ.

Cô ấy đang ở Nhật.

Có thể hiện tại cô ấy đang không ở Nhật, nhưng chắc chắn cô ấy đã từng ở Nhật.

Cả giọng nói trên trời cao và kết quả Giám Định đều được ghi bằng tiếng Nhật.

Lẽ ra tôi phải nghi ngờ lí do tại sao tiếng Nhật được sử dụng ở thế giới này như thế.

Vì tôi chỉ biết tiếng Nhật nên tôi cứ nghĩ rằng thế giới nó chính cho hợp với tôi, nhưng điều đó sai.

D là người đã chỉnh nó thành tiếng Nhật.

Skill có chữ kí hiệu kì lạ cũng đáng ngờ.

Có thể nó có tác dụng dịch ngôn ngữ của thế giới này thành tiếng Nhật.

Nhưng nếu vậy lẽ ra tôi phải hiểu được người đàn ông màu đen nói gì chứ, nên cái này không phải.

Nhưng những âm thanh hệ thống và bảng hiển thị đều là tiếng Nhật.

Không thể bỏ qua hoàn toàn được.

Có rất nhiều bí mật trong skill này.

Tới đây thì tôi không hiểu gì nữa hết.

Admin là tồn tại thế nào? Cô ta thực sự chỉ xem tôi như là thú vui giải trí thôi sao?

Tôi không biết.

Hmm.

Không được rồi.

Rối quá

Tôi không như thế này.

Nếu là tôi bình thường thì những chuyện tôi không biết sẽ được để yên ở đó.

Tôi không biết liệu cô ta có phải là Ác Thần thật không, nhưng nếu chỉ là nhìn lên tôi thì không sao hết.

Đằng nào thì tôi cũng sẽ không làm gì đáng xấu hổ.

À, xin lỗi.

Quên chuyện tôi tự đốt mông mình đi.

Nói chung là dù cô ta có định làm gì thì tôi vẫn là tôi.

Tôi sẽ sống thật với bản thân mình.

Ừ.

Hãy làm thế đi.

Tạm thời cứ quên D đi.

Cô ta đã đảm bảo người đàn ông màu đen đó sẽ không liên can đến tôi nữa nên cứ quên đi là tốt nhất.

À nhưng mà D bảo là cô ta cho tôi "Tri Thức" coi như là phần thưởng.

Có lẽ tôi nên nói cảm ơn.

...Thôi kệ.

Nếu cô ấy quay lại tôi sẽ cảm ơn.

Đừng nào cô ấy cũng bảo là hẹn gặp lại.

Tiếp tục thám hiểm nào.

Hôm qua trong lúc tôi ngẩng người ra thì Đảm-nhiệm-cơ-thể đã ăn con Rồng Lửa.

Thịt nó giống vị gà và cá trắng, cộng lại chia đôi.

Rất ngon.

Nhưng tôi muốn có gia vị.

Nó ngon hơn những con quái vật thịt dở từ trước giờ, nhưng vẫn hơi thiếu.

A, sau khi ăn con cá trê tôi cũng ăn nhiều thứ ngon lắm rồi nên giờ thì tôi bắt đầu thấy thèm đồ ngon.

Vị của nó thì hơi thiếu, nhưng mà lượng thịt tôi có thì không chê vào đâu được.

Nhiều đến mức lượng SP dự trữ tôi đã xài hết trong lúc chiến đấu giờ đầy lại rồi.

Vì cứ để nó đầy thì uống quá nên tôi đã vận động cho tiêu bớt SP và tăng độ thông thạo skill, sau đó mới ăn phần còn lại.

Sau khi "Ma Pháp Không Gian" lên cấp nữa không biết tôi có được một loại Ma Pháp dạng túi thần kì không nhỉ.

Lúc đầu tôi nghĩ là không cần, nhưng nếu tôi lại săn những con bự thế này thì sẽ khó mà ăn hết trong một lượt.

Tôi không thích bỏ mứa, nên nếu có thể đem phần chưa ăn hết đi theo được thì quá tiện.

Nhân tiện, Bóng Chìm không dùng làm túi thần kì được.

Nếu hoàn toàn bỏ cái gì vào đó thì coi như khỏi lấy ra.

Là một loại Ma Pháp rất kì lạ.

Vốn cái "Ma Pháp Bóng" cũng rất kì lạ rồi.

Cả sức tấn công lẫn độ tiện dụng.

Việc nó cần phải ít nhất cấp 6 mới dùng được là quá phiền phức.

Gọi là dùng được chứ thực tế nó cũng không hữu dụng lắm.

Sau khi "Ma Pháp Bóng" lên cấp 10 nó có biến thành "Ma Pháp Bóng Tối" không nhỉ?

Có lẽ sẽ có, nhưng vì tôi đã có loại Ma Pháp Bóng Tối cao cấp nhất rồi nên có khi tôi không cần.

Nói vậy thôi chứ "Ma Pháp Vực Tối" có điểm yếu là nó mạnh quá nên không dùng thường xuyên được, nên có Ma Pháp nào mạnh vừa vừa thì tốt hơn.

Có điều, vì tôi đã đánh bại con Rồng Lửa nên hình như không còn đối thủ nào ở Tầng Trung cho tôi nữa.

Hãy tận dụng việc đó mà rời khỏi Tầng Trung nào.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 122: Bay Bay Bay

Fufufu.

Kufufufu.

Uhehehehe.

A, tôi không ngừng cười được.

Tôi có cảm giác như mình có thể bay.

Bay theo nghĩa đen ấy.

Tôi đang nói về skill được trích ra từ "Hành Động 3D", skill "Hành Động Không Gian" này cực kì tốt.

Lúc trước tôi có thể chạy trên tường và trần nhà mà không cần dựa vào "Hành Động 3D" vì tôi là nhện, nên cơ bản thì nó vô dụng, nhưng "Hành Động Không Gian" thì khác.

Tôi có thể dùng skill này để nhảy múa giữa không trung!

Nếu nói về cảm giác thì có giống như có chỗ đặt chân vô hình tạm thời xuất hiện giữa không trung.

Đạp lên chỗ đặt chân này tôi có thể di chuyển thoải mái trên trời.

Lúc đánh nhau với con lươn trước khi tiến hóa, tôi đã suýt chết vì không đủ độ linh hoạt ở trên trần.

Mặc dù sau đó tôi có chỉ số cao hơn nhờ tiến hóa, nhưng tôi vẫn suýt chết khi đánh nhau với con Rồng Lửa vì thiếu sự linh hoạt trên không trung.

Dù tôi có thể lợi dụng tư thế chiến đấu trên trời được, nhưng chỉ tới một mức nào đó mà thôi.

Nếu gặp kẻ thù biết bay giống con Rồng Lửa thì tôi sẽ bị bất lợi.

Nên tôi đã phải dùng một trong những con bài tẩy của tôi là Genjutsu trong cuộc chiến với con Rồng Lửa để tránh việc phải chiến đấu trên không.
(TN: Naruto)

Nhưng giờ tôi đã có "Hành Động Không Gian" nên không còn vấn đề gì nữa.

Thay vì mọc cánh để bay thì tôi sẽ dùng tốc độ của mình để "bay", và khả năng chiến đấu của tôi tăng lên một khoảng lớn.

Nếu là lũ ong lúc trước thì bây giờ có thể dễ dàng chơi với chúng rồi.

Dù vậy, chiến đấu trên không không phải là hoàn hảo.

Có nhiều điểm yếu, hay đúng hơn phải gọi là điểm lỗi.

Thứ nhất là tốn SP đồ để sử dụng.

Phần này thì đành phải chịu.

Một skill tiện lợi thế này mà không tốn gì để dùng thì nó đã là Balance Breaker rồi. (TN: High school DxD)

Nó sẽ là kẻ thù tự nhiên của toàn bộ loài biết bay.

Nếu có thể thì tôi muốn tốn MP để dùng hơn, nhưng không nên được voi đòi tiên.

Nói chung là vì thế tôi không thể cứ thích thì bay được.

Mức độ tiêu thụ SP tỉ lệ với thời gian chỗ đặt chân tồn tại.

Nên cách sử dụng hiệu quả nhất là chỉ tạo chỗ đặt chân ngay lúc cần sử dụng để nhảy.

Ngược lại, nếu tôi cứ đứng trên không liên tục mà không để ý thì SP của tôi sẽ giảm nhanh kinh khủng.

Đủ để tôi chết đói.

Thứ hai là chỗ đặt chân khá yếu.

Có lẽ là tại cấp độ skill còn thấp.

Nếu như dùng hết tốc lực hiện tại của tôi mà chạy thì chỗ đặt chân sẽ ngay lập tức bị đâm xuyên qua.

Dùng hết sức để bật nhảy trên đó cũng sẽ làm chỗ đặt chân bị thủng thay vì đẩy người bay tới trước.

Dĩ nhiên nếu tôi nhảy từ trên xuống hết tốc lực thì chỗ đặt chân cũng bị thủng.

Nghĩa là lúc còn trên không tôi phải giảm tốc.

Tôi đã thử nhiều lần nên giờ tôi đã quen tốc độ cần thiết để nó không bị thủng.

Biết được chuyện đó là cực kì quan trọng.

Dĩ nhiên ngoài việc chờ skill lên cấp thì tôi không có cách nào để khắc phục tình trạng này cả.

Tôi nghĩ là nó sẽ cứng lên theo cấp độ skill, và tôi mong chờ cái ngày chỗ đặt chân chịu nổi tốc độ tối đa của tôi.

Nhưng vì hiện tại tôi cần để dành SP càng nhiều càng tốt nên tôi không thể dùng cách cày độ thông thạo bình thường của tôi được.

Ài, nếu skill này tốn MP thì tốt quá.

Mọi chuyện là tại bọn tép riu đang trốn trong dung nham.

Vì chúng không ra nên tôi không lên cấp được mà cũng không có đồ ăn.

Tôi chỉ còn cần 1 cấp nữa là tiến hóa được, nhưng 1 cấp này xa vời quá đi.

Lúc đầu tôi còn nghĩ rằng cứ chăm chỉ săn bọn quái vật lở lên bờ thì sớm muộn gì tôi cũng sẽ lên cấp, nhưng bọn tép riu không cho bao nhiêu kinh nghiệm cả.

Nhờ "Tri Thức"-sama nên tôi đã biết chính xác lượng kinh nghiệm cần để lên cấp.

Nếu tôi giám định phần "LV" thì lượng kinh nghiệm còn thiếu để lên cấp sẽ được hiển thị.

Trước giờ tôi luôn kiểm tra sau khi chiến đấu nên tôi đã rút ra kết luận là lượng kinh nghiệm nhận được là dựa vào con mồi.

Con cá ngựa cho rất ít.

Con cá trê cho trung bình.

Con lươn cho hơi nhiều.

Con Á Long Lửa cho khá nhiều.

Con Rồng Lửa thì cho cực kì nhiều.

Giống vậy.

Cấp độ của tôi không liên quan, và lượng kinh nghiệm nhận được là cố định tùy sức mạnh của con mồi.

Nếu như là trong game thì lượng kinh nghiệm từ bọn tép riu sẽ giảm khi người chơi lên cấp.

Nên, nếu so ra từ số liệu hiện tại thì tôi sẽ lên cấp sau khi săn được sáu con lươn nữa.

Là nhiều đến mức chỉ giết một con Á Long Lửa là không đủ.

Nếu đổi số lượng ra số tép riu phải giết thì càng buồn hơn nữa.

Nếu tôi tìm được một con Á Long Lửa thì đỡ tốn thời gian rất nhiều, nhưng tôi chỉ mới gặp một con Á Long Lửa mà thôi, và lươn cũng rất khó gặp.

Dù có dùng Kiếm Định tôi cũng rất ít khi tìm thấy bọn chúng.

Hơn nữa, dù có tìm được thì chúng cũng sẽ không lòi đầu ra khỏi dung nham.

Bọn lươn và cá trê sẽ không gây sự với kẻ thù mà chúng không chắc là sẽ thắng được.

Nếu là Á Long Lửa thì có khi nó sẽ chủ động tấn công tôi.

Có khi chỉ mỗi con Á Long Lửa tôi đã gặp có tính cách như thế, nhưng có vẻ loài Á Long khá là tự cao, nếu hên có thể tôi sẽ ăn luôn được bọn thuộc hạ của nó.

Ít ra là nếu như gặp được một con.

Rồng Lửa?

Làm như tôi sẽ bất cẩn đi gây sự với một kẻ thù mạnh như thế.

Dù tôi đã thắng đi nữa tên đó vẫn là loài cao cấp hơn tôi.

Tôi không muốn chiến đấu khi mà cơ hội duy nhất để thắng là kì tích.

Nên, tôi chỉ có cách săn từng con tép riu một đến khi lên cấp thôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 123: Tôi Có Được Sức Mạnh Rồng! Uhahaha!

Tôi đứng núp trong bóng của một tảng đá lặng lẽ quan sát.

Ở một nơi tương đối xa chỗ này, có bảy con quái vật đang tập trung ở đó.

Là nguồn thức ăn và điểm kinh nghiệm quý giá.

Những con quái vật đó là chó đỏ.

Mặc dù nó là một con chó màu đỏ nhưng nó không liên quan gì đến một đô đốc Hải quân nào đó. (TN: Akainu)

Bọn chó đỏ đang nằm yên bình nghỉ ngơi và chơi đùa.

Nhưng vì nó vẫn là loài chó nên nó có khứu giác nhạy bén của loài chó, và nó sẽ để ý được tôi trước khi tôi kịp đến gần.

Tạm thời, tắt "Dọa Nạt" đi.

Tôi đã phát hiện rằng khi tắt "Dọa Nạt" thì tác dụng của "Ẩn Thân" sẽ trở lại phần nào.

Đối phương sẽ khó phát hiện ra tôi hơn.

Nhưng mà, miễn sao tôi còn danh hiệu "Kẻ Mang Đến Sợ Hãi" thì khó mà hoàn toàn ẩn núp được.

Chỉ là nếu tắt "Dạo Nạt" thì tôi sẽ khó bị phát hiện hơn thôi.

Vì khả năng phát hiện kẻ địch của con chó đỏ khá cao nên tôi đang dùng "Phóng Mắt" để quan sát nhằm không bị phát hiện, nhưng chỉ cần tôi lại gần thì chắc chắn tôi sẽ bị phát hiện.

Và sau đó chúng sẽ bỏ chạy.

Lũ chó này không có skill "Bơi".

Nên chúng không thể trốn xuống dung nham được.

Nhưng nếu chúng tản ra bỏ chạy thì phiền lắm.

Tôi không có ý định để bất kì con nào thoát, nên nếu hai con chạy hai hướng khác nhau thì tôi sẽ phải tốn công sức nhảm nhí.

Tôi sẽ săn bọn chúng đúng cách để tránh trường hợp đó.

Fumu.

Đây là lúc để tôi thử những skill tôi vừa học được cách đây không lâu.

Bây giờ là lúc, Cài Đặt Rỗng!

Kích hoạt "Sức Mạnh Rỗng".

Nhân tiện, tôi cũng sử dụng "Ma Pháp Tấn Công" luôn rồi.

Ngay lúc đó chỉ số của tôi tăng vượt bậc.

Tôi bắt đầu chạy về phía bọn chó đỏ với tốc độ được tăng lên của tôi.

Mặc dù bọn chúng cũng đã phát hiện ra tôi, nhưng quá trễ rồi.

Tôi vung cặp lưỡi liềm của tôi lên ngay lập tức chặt bay hai cái đầu.

Ngay sau đó đuổi theo hai con đang cố chạy đi và cũng thế chặt đứt một cặp đầu nữa.

Ba con còn lại cố gắng bỏ chạy hướng ngược lại và rồi tôi thở ra một lần.

Đúng như tôi muốn, hơi thở bay ngay trước mặt lũ chó đỏ rồi nổ lớn.

Bọn chó chỉ bị vụ nổ bắn bay về sau.

Nhưng đủ để tôi kết liễu toàn bộ.

Nhiệm vụ hoàn thành.

Hừ.

Chuyện thế này là quá dễ với tôi.

Rồi, hãy ăn khi thịt còn tươi nào.

Fufufu.

"Sức Mạnh Rồng", đúng là Sức Mạnh Rồng có khác.

Chỉ số được cộng thêm hơn hẳn so với "Sức Mạnh Á Long".

Mặc dù chỉ thế là đã kinh khủng rồi, nhưng "Sức Mạnh Rồng" còn có thêm 2 tác dụng khác nữa.

Một là đòn tấn công bằng hơi thở.

Tôi có thể dùng hai loại hơi thở là bắn từng phát và hơi thở hủy diệt diện rộng.

Đáng tiếc, không mạnh cho lắm.

Đúng là tôi có được sức mạnh của loài Rồng nhưng thua xa so với Rồng thật.

Thực ra, dù tôi nói vậy đi nữa thì hơi thở hiện tại của tôi mạnh cỡ của con lươn rồi.

Lí do tôi không trực tiếp phun nó vào con chó đỏ vì tôi sợ chúng sẽ bị cháy thành than.

Không đời nào tôi để đồ ăn quý giá của tôi biến thành than.

Nhân tiện, có vẻ như đòn hơi thở này mang thuộc tính phù hợp nhất của người dùng. Trong trường hợp của tôi thì hơi thở là kết hợp giữa bóng tối và độc.

Thuộc tính bóng tối bao gồm sức hủy diệt cực mạnh và thuộc tính độc thì ăn mòn đối thủ.

Nếu nói như thế, mặc dù sức mạnh thì thua một con Rồng thật, nhưng độ dã man thì hơn xa.

Thứ hai là cùng tác dụng với "Vây Rồng", khả năng ngăn chặn đòn tấn công Ma Pháp.

Mặc dù skill tuyệt vời như thế, nhưng lại có điểm yếu chí mạng là nó sử dụng rất nhiều năng lượng.

Cũng như "Sức Mạnh Á Long", nó tốn SP và MP, hơn nữa lượng tiêu dùng tăng lên.

MP không sao hết.

Tăng SP sử dụng thì lại có.

Lần này tôi dùng để thử sức mạnh của nó, nhưng đây rõ ràng không phải là skill dùng cho mấy trận đánh nhỏ.

Đây là skill chống boss.

Hmm.

Dạo gần đây nhu cầu dùng SP của tôi hơi nhiều.

Chỉ dùng cho hoạt động hằng ngày thì thoải mái, nhưng dùng để cày độ thông thạo thì lại không đủ.

"Hoạt Động Không Gian", "Sức Mạnh Rỗng", "Ma Pháp Tấn Công".

Nếu có skill gọi là hồi SP tự động thì hay quá, nhưng tiếc là cái đó không tồn tại.

Tôi phải chăm chỉ mà ăn.

So với SP, thì MP của tôi lại dư thừa.

Tôi luôn luôn kích hoạt "Ma Pháp Tấn Công", Đảm-nhiệm-ma-pháp số 1 và Đảm-nhiệm-ma-pháp số 2 đều đang liên tục sử dụng Ma Pháp, nhưng hiện tại mức sử dụng chỉ hơn tốc độ hồi MP có một tí.

Dù tôi có cố gắng dùng hết cỡ nào đi nữa thì lúc tỉnh dậy cũng là "Ồ, hồi đầy cây rồi".

Dĩ nhiên tôi cũng có thể dùng loại Ma Pháp có mức tiêu thụ cao như "Ma Pháp Vực Tối", nhưng nếu làm vậy tôi sợ là sẽ xảy ra thiên tai xung quanh khu vực mê cung.

Tệ lắm đó.

Nguy cơ mê cung sụp đổ rất cao.

Hơn nữa, bây giờ tôi đang tập trung tăng cấp độ cho Ma Pháp có cấp thấp nhất hiện tại của tôi, là "Ma Pháp Không Gian".

"Ma Pháp Không Gian" đã lên cấp 2.

Thực sự skill này cần nhiều điểm skill hơn những cái khác, nên tốc độ lên cấp của nó cũng chậm hơn những skill dạng Ma Pháp khác nữa.

Cấp 2 của nó là Định Hình Tọa Độ.

Là Ma Pháp cho phép định hình khu vực được cấp 1 Chỉ Định Tọa Độ chỉ ra.

Dù gọi là định hình nhưng thực ra nó chỉ làm đường màu xanh do Chỉ Định Tọa Độ tạo ra mà thôi, không ảnh hưởng gì thực chất cả.

Nó cũng giống như Chỉ Định Tọa Độ, là bước sơ cấp để có thể dùng các Ma Pháp cao cấp hơn.

Nhưng mà, khác với Chỉ Định Tọa Độ vô dụng, Định Hình Tọa Độ có một cách để sử dụng.

Tôi có thể bắn Ma Pháp và skill đến tọa độ được định hình.

Tỉ lệ dính một tọa độ nhất định là 100%.

Vì "Chính Xác" đã lên cấp 10 rồi nên không biết cái này có cần thiết không, nhưng thà có còn hơn không.

Tôi muốn nó lên cấp nhanh lên để tôi học Dịch Chuyển.

Vì MP của tôi quá dồi dào, nên cố gắng lên, Đảm-nhiệm-ma-pháp số 1 và số 2.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 124: Tầng Thượng, Tôi Đã Trở Về!

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Như kéo một sợi dây.

Chậm rãi, cẩn thận.

Nhai như đang hớp nước.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『No Bụng LV2』 đã trở thành 『No Bụng LV3』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Mở Rộng Thần Thức LV4』 đã trở thành 『Mở Rộng Thần Thức LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV8』 đã trở thành 『Cấm Kị LV9』 》

Tôi tăng tốc và tiếp tục tiến lên suốt mấy ngày liên tục.

Nhìn vào bản đồ được "Tri Thức"-sama vẽ ra thì tôi biết mình đã đi khá xa rồi.

Có vẻ như, khu Tầng Trung này dù nó uốn khúc nhưng nó nối trực tiếp giữa Tầng Thượng và Tầng Hạ.

Vì nó chỉ có một lối đi không như Tầng Thượng, nhưng lối đi này dài đến mức ngạc nhiên.

Thực ra tôi cũng đã tìm được vài hố lớn là đường đi của Mẹ, nhưng tôi không đến gần.

Tôi sẽ không hồ báo chí vì tôi giết được con Rồng Lửa.

Khi nhớ lại đòn tấn công bí ẩn mà tôi thấy Mẹ sử dụng ở Tầng Trung, tôi nghĩ đó là hơi thở từ skill "Sức Mạnh Rồng".

Mặc dù tôi chỉ đoán thôi, nhưng nếu là Mẹ thì có "Sức Mạnh Rồng" cũng không lạ gì.

Nghĩa là Mẹ đã có danh hiệu Thợ Săn Rồng rồi.

Haha.

Làm như tôi thắng nổi.

Làm như tôi sẽ dám đến gần chỗ có tồn tại nguy hiểm như thế.

Trên đường đi tôi không gặp bất kì nguy hiểm nào thực sự gọi là nguy hiểm cả.

Không có Rồng Lửa, không có Á Long Lửa.

Nói sao thì, cấp độ trung bình của quái vật ở Tầng Trung thấp hơn nhiều so với Tầng Hạ.

Có lẽ đó là lí do không có nhiều quái vật mạnh mẽ.

Tôi cũng có phát hiện vài bóng dáng của con lươn, nhưng chúng không bơi ra khỏi dung nham.

Tôi xài Ma Pháp và hơi thở để khích bọn chúng, nhưng như thế càng làm chúng trốn kĩ hơn.

Con cá trê cũng thế.

Thậm chí, con cá ngựa đáng ghét lúc nào cũng tấn công vừa thấy tôi là bỏ chạy luôn rồi.

Tôi có thể thở ra một lần và kết liễu nó trước khi nó kịp bỏ chạy, nhưng nếu vậy thì tổn quá nhiều năng lượng và đồ ăn cũng tan thành bụi.

Dù không tan thành bụi đi nữa thì nó cũng sẽ chìm xuống dung nham.

Nghĩa là tôi không lấy được đồ ăn.

Cũng có thể làm chỉ để lấy điểm kinh nghiệm, nhưng nếu so sánh về độ hiệu quả tiêu dùng thì tôi không muốn làm vậy.

Nên tôi chỉ toàn giết những con quái vật vô tình lên bờ.

Và nếu tôi không dùng SP một cách nhảm nhí thì tôi có dư năng lượng.

Tôi tích trữ điểm kinh nghiệm từ từ, và nếu so với hồi tôi vừa giết con Á Long Lửa xong thì đã gần nửa cây kinh nghiệm rồi.

Nhưng mà, chỉ mới nửa cây.

Đường tới tiến hóa còn xa lắm.

Vì tôi tiến lên với ý nghĩ phải để dành SP nên skill liên quan đến SP của tôi không tăng bao nhiêu cả.

Chịu thôi.

Nếu tôi có khả năng ăn tùy thích thì tôi đã không phải để dành nhiều thể này, nhưng tôi để dành đủ SP để có gặp kẻ thù như Rồng Lửa cũng không soa.

Dù không gặp thì nếu không có quái vật lên bờ thì tôi cũng sẽ chết đói.

Tôi không thể sử dụng SP một cách thường xuyên được.

Ngược lại những skill liên quan đến MP tăng rất nhiều.

Toàn bộ các loại Ma Pháp, "Tổng Hợp Độc", "Ma Pháp Tấn Công" và toàn bộ skill Ma Nhãn.

Trong các loại Ma Pháp, "Ma Pháp Bóng" đã lên cấp 10.

Và đúng như tôi nghĩ, skill được trích ra chính là "Ma Pháp Bóng Tối".

Vì "Ma Pháp Bóng" dù đã lên cấp 10 vẫn vô dụng một cách kì lạ, nên tôi quyết định chỉ tập trung cây "Ma Pháp Bóng Tối".

"Ma Pháp Không Gian" cũng lên cấp khá khá, nhưng chưa tới được skill Dịch Chuyển.

Mặc dù nó vẫn lên cấp đều đặn nên không cần phải vội vã làm gì, nhưng tốc độ lên cấp của nó chậm quá so với các Ma Pháp khác nên tôi cũng hơi sốt ruột.

"Tổng Hợp Độc" và "Ma Pháp Độc" cũng đã lên cấp tối đa.

Không biết có phải như tôi nghĩ hay không? Hai skill được trích ra là "Ma Pháp Chữa Trị" và "Tổng Hợp Thuốc".

Là vậy hả?

Độc cũng thành thuốc được.

Nói chung là tôi đã có thêm một cách để hồi máu.

Trước giờ tôi chỉ có thể dựa vào hồi tự động và hồi phục khi lên cấp, giờ có khả năng tự mình chữa thương là tốt quá rồi.

Dĩ nhiên là nó cấp thấp, hơn nữa tôi không ở trong trường hợp liên tục giảm HP nên tôi chưa kiểm tra được tác dụng hai skill.

Có thể tôi sẽ tự mình làm giảm HP khi có thời gian.

"Ma Pháp Dị Giáo" cũng lên cấp tối đa.

Skill được trích ra rất phiền.

Đó là "Cấm Kị".

May là nó chưa lên cấp, nhưng khi nghe tôi suýt đứng tim.

Không, lúc đó nó chưa lên cấp, nhưng không hiểu sao nó lên cấp 9 lúc nào không hay.

Một cấp nữa là cấp tối đa.

Có thể sẽ trở nên cực kì nguy hiểm.

Vài cái Ma Nhân cũng lên cấp tối đa rồi.

"Nguyên Rửa Ma Nhân" tiến hóa thành "Thù Hận Ma Nhân".

Ma Nhân này, khi dùng nó toàn bộ HP các kiểu bị giảm của đối phương được chuyển qua cho tôi.

Không những thế, vì toàn bộ khả năng tấn công đều tăng lên nên nó mạnh hơn hẳn so với trước khi tiến hóa.

Chỉ số của đối phương thì không bị chuyển qua được, nhưng SP thì có.

Sử dụng Ma Nhân để cướp SP, rồi sau đó ăn để được thêm!

"Tê Liệt Ma Nhân" đã tiến hóa thành "Tù Động Ma Nhân".

Có vẻ như cái này không chỉ có tác dụng làm tê liệt mà nó có thuộc tính gần như làm ngưng đọng thời gian.

Trước kia những quái vật bị tê liệt vẫn có khả năng run rẩy, nhưng với Ma Nhân này thì chúng đứng yên hoàn toàn.

Tôi nghĩ đây là kết hợp giữa thuộc tính tê liệt và một thuộc tính tôi không biết.

Vì có nhìn cả danh sách skill cũng không thấy cái nào có tác dụng tương tự nên tôi không xác nhận được gì.

Nói chung là ngay lúc đối phương bị bắt lại tôi đẳng nào cũng thắng rồi, nên tôi hiểu đơn giản là nó mạnh lên.

Skill "Nặng Nề Ma Nhân" cũng đã lên cấp, nhưng dĩ nhiên chưa đủ để lên cấp tối đa.

Tôi học được một skill Kháng thuộc tính "Kháng Nặng Nề" vì tôi liên tục dùng nó lên bản thân mình.

Nhưng mà đây là một tính toán sai lầm của tôi, vì có skill kháng nên hiệu quả của việc luyện tập cơ bắp bằng nó bị giảm.

Cuối cùng "Phóng Mắt".

Nó đã tiến hóa thành "Thông Suốt".

Tác dụng của nó giống như "Phóng Mắt", trừ việc là giờ tôi có thể nhìn xuyên vật thể.

Có thể nhìn xuyên tường được.

Nhưng nó khác với "Thông Suốt" mà tôi biết, không có khả năng nhìn thấy mọi thứ ở mọi nơi trên thế giới.

Chỉ là bản cao cấp hơn của "Phóng Mắt" mà thôi.

Bằng "Thông Suốt" tôi đã nhìn thấy một thứ khá lâu rồi.

Một con dốc hướng lên.

Rất dài.

Tôi đã có nhiều kinh nghiệm khủng khiếp trên đường tới đây.

Cuối cùng, tôi có thể thư giãn được rồi.

Đã đến lúc tạm biệt chỗ nóng khủng khiếp này rồi.

Tôi về nhà rồi, Tầng Thượng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 125: Chiên Ngập Dầu!

Tôi trở về rồi đây, Tầng Thượng ơi!

Cuối cùng, cuối cùng, tôi đã trở về rồi!

A, vì Tầng Trung quá dài nên tôi đã quên mất nơi này thoải mái như thế nào.

Thời tiết không nóng bức thật là sướng quá đi.

Tôi đứng tận hưởng cảm giác quay lại Tầng Thượng một lúc.

Con đường tôi đã đi qua rất dài.

Bị con rắn đuổi theo rồi rơi xuống Tầng Hạ.

Đánh nhau với lũ ong.

Bị con Rồng Đất hà hơi một lần.

Đi vòng vòng khu vực Tầng Hạ đầy quái vật mạnh mẽ.

Bị bọn khí tấn công.

Ngay sau khi tôi vừa thoát khỏi Tầng Hạ thì Tầng Trung lại là Địa Ngục Bừng Cháy.

Lúc đang chuẩn bị tiến vào Tầng Trung thì bị con Rồng Đất hà hơi một lần nữa.

Lúc bắt đầu vượt qua Tầng Trung thì lại có một kẻ thù mạnh mẽ gọi là dung nham chặn đường tôi.

Con cá trê là món ngon hiếm thấy.

Con lươn là một kẻ thù đáng gờm.

Mẹ cũng lâu lâu xuất hiện.

Con Á Long Lửa tấn công cùng với số lượng lớn quái vật.

Con Rồng Lửa thì mạnh một cách kinh khủng.

Hử?

Sao tôi còn sống hay vậy?

Tôi tự hỏi ý nghĩa của việc sống là gì.

Tôi còn sống!

Được rồi, tôi đã đạt được mục đích chính là quay trở lại Tầng Thượng rồi, giờ làm gì?

Vài ngày sau khi tôi đã về lại Tầng Thượng.

Tôi bắt đầu xây tổ ở khu vực gần lối vào Tầng Trung.

À, đây.

Đây là cái tôi muốn.

Một cái Ngôi Nhà Thân Yêu tuyệt vời.

Nơi tôi không cần phải lo lắng việc bị chết cháy và có thể ngủ ngon.

Nói gì thì nói, được bọc trong tơ làm tôi thấy yên bình.

Thật là hạnh phúc.

Dù tôi đã vòng vòng khu vực này vài ngày rồi nhưng hình như không có con quái vật nào có vẻ là mạnh quanh đây cả.

Dù đây cũng là Tầng Thượng, nhưng chỗ tôi đang ở cơ bản là ở hướng ngược lại so với khu vực tôi ở lúc đầu.

Quãng đường xa đủ để bỏ cả tỉnh Honshu của Nhật vào.

Tôi đã tự hỏi không biết liệu khoảng cách có làm các loại quái vật ở hai khu vực khác nhau hay không.

Nhưng tôi mừng là mình vẫn gặp được những loại quái vật như trước.

Như con ếch.

Mặc dù khu vực ở ngay trước lối vào Tầng Trung thì rất là rộng, nhưng nó lại rẽ ra thành nhiều đường nhỏ.

Nên không có con quái vật lớn nào ở đây cả.

Mặc dù không nhất thiết cứ to là phải mạnh, nhưng đa số quái vật mạnh tôi đã thấy đều rất to.

Ngược lại mà nói, không có bao nhiêu quái vật vừa nhỏ vừa mạnh hết.

Nếu nói thế, tôi vừa nhỏ vừa mạnh có thể loại là hàng hiếm nhỉ?

Dù đối phương là một tên nhỏ và yếu, nhưng chúng có thể dùng chiến thuật lấy thịt đè người như bọn khỉ và bọn rết, nên tôi không được bất cẩn.

Nếu là tôi hiện tại thì tôi có thể dùng "Ma Pháp Vực Tối" để hủy diệt chúng toàn bộ, nhưng nếu tôi dùng cái đó ở chỗ hang thấp và nhỏ thế này thì tôi nghi khu vực này bị đe sập mất.

Chắc sẽ phải dùng Sương Độc thôi.

Cơ mà, hiện tại thì không có mối nguy hiểm nào như thế cả.

Vì không có chỗ trú an toàn gọi là dung nham, nên không còn mối nào thoát khỏi tôi được.

Mặc dù tôi có cảm giác số quái vật tôi gặp giảm mỗi ngày, nhưng tôi chắc chắn đó chỉ là tưởng tượng!

Và, vì bây giờ tôi đã cực khổ thoát khỏi Tầng Trung rồi nên tôi sẽ chậm rãi nâng cấp skill và sống ở đây một thời gian.

Làm mọi thứ thật từ tốn, không như lúc ở Tầng Trung.

Tôi muốn lấy một tí.

Vì tôi đã cố gắng hết sức để đến được đây rồi, nên chắc là không sao hết.

Ngoài ra, nhờ lên Tầng Thượng rồi nên tôi đã khắc phục được vấn đề an toàn của bản thân.

Dĩ nhiên không có gì là chắc chắn, nhưng so với Tầng Trung dùng không được tư thì ở đây thoải mái hơn.

Có vài chuyện tôi đã muốn làm trước đây nhưng chưa làm được.

Nên tôi mới làm tổ ở gần Tầng Trung.

Tôi chậm rãi ra khỏi tổ.

Về phía Tầng Trung.

A, nóng.

Một khi đã tận hưởng lại được không khí thoải mái ở Tầng Thượng mới hiểu cái nóng ở Tầng Trung phiền cỡ nào.

Sống được ở cái khu vực này lâu như thế.

Tôi thật khâm phục tôi quá.

Bây giờ cái đó là chuyện nhỏ rồi.

Tôi từ từ tới gần dung nham.

Gừ, càng tới gần càng nóng.

Uwaaaaa, mặc dù tôi muốn làm, nhưng vẫn đáng sợ quá đi.

Uầy.

Phụ nữ phải dũng cảm!

Torya!

Tôi nhúng lưỡi liềm của tôi vào trong dung nham.

Gyaaaaaaaa!?

Nóng, đau!?

Guoooooooo!!

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Giảm Đau Đớn LV1』 đã trở thành 『Giảm Đau Đớn LV2』》

Tôi cho Đảm-nhiệm-ma-pháp số 1 và số 2 dùng cấp 2 của "Ma Pháp Chữa Trị" , Chữa Trị Nhẹ để cứu lưỡi liềm của tôi.

Nhưng nó cháy còn nhanh hơn.

Không, đúng hơn nó đang chảy ra luôn thì phải!?

A, đệt.

Người tôi cũng dính lửa rồi.

Tôi vội vàng rút cây lưỡi hái ra khỏi dùng nham rồi dùng "Tổng Hợp Độc".

Một cục độc lớn đập lửa trên người tôi.

Hà...

Đau quá.

Vừa rồi tôi định tăng độ thông thạo cho "Kháng Lửa".

Mặc dù tôi đã ở Tầng Trung lâu như thế nhưng tôi chỉ mới có "Kháng Lửa" cấp 7.

Tốc độ tăng quá chậm.

Tôi đã phải chịu đựng cơn đau kinh khủng như thế nhưng "Kháng Lửa" vẫn chưa lên cấp.

Tôi mừng là thay vào đó "Giảm Đau Đớn" lại lên cấp.

Tôi đã rời khỏi Tầng Trung rồi, nhưng sự thật là tôi yếu với lửa vẫn còn đó.

Vì có chỗ tiện lợi cho việc tăng độ thông thạo cho "Kháng Lửa" như thế này nên tôi định cho nó tăng lên thành "Miễn Nhiễm Cái Nóng" luôn.

Trước giờ tôi không làm được vì tôi ưu tiên việc giữ an toàn hơn, nhưng từ giờ trở đi thì không cần phải lo nữa.

Nhưng mà, nói gì thì nói cây lưỡi liềm của tôi đang chảy ra.

Chữa Trị Nhẹ, cấp 2 của "Ma Pháp Chữa Trị" không đủ để chữa nổi vết thương như bị mất bộ phận cơ thể.

Là một loại Ma Pháp ở mức làm dịu chỉ có thể chữa những vết trầy hoặc vết thương nhỏ.

Về phần này, tôi sẽ để hồi phục tự động xử lí.

Vì hồi HP tự động đã tiến hóa thành hồi HP cao tốc nên sẽ không tốn bao lâu hết.

Hmmm.

Nhưng mà, với tốc độ thế này thì "Miễn Nhiễm Cái Nóng" còn xa vời quá.

『Zoa Ere LV19 No name

Chỉ số

H P : 4 9 9 / 6 8 7 (Xanh Lá) + 0 (Chi Tiết) (185 Tầng)

M P : 5 0 1 2 / 5 0 1 2 (Xanh Dương) + 1 3 0 0 (Chi Tiết) (916 Tầng)

S P : 6 3 6 / 6 3 6 (Vàng) (Chi Tiết) (114 Tầng)

: 6 3 6 / 6 3 6 (Đỏ) + 1 1 9 1 (Chi Tiết) (114 Tầng)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 5 9 0 (Chi Tiết) (84 Tầng)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 6 8 5 (Chi Tiết) (82 Tầng)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 4 7 5 7 (Chi Tiết) (856 Tầng)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 4 8 7 1 (Chi Tiết) (850 Tầng)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 3 1 5 2 (Chi Tiết) (472 Tầng)

Skill

[Hồi HP Cao Tốc LV1 (mới)] [Cực Hạn Ma Pháp] [Ma Pháp Tấn Công LV8 (6 Tầng)] [Tăng Tốc hồi SP LV7 (1 Tầng)] [Giảm SP sử dụng LV8 (1 Tầng)] [Tăng Cường Phá Hoại LV3] [Tăng Cường Lực Chém LV3] [Tăng Cường độc LV8 (1 Tầng)] [Ý Chí Chiến đấu LV5 (1 Tầng)] [Ban Sức Sống LV2] [Sức Mạnh Rồng (mới)] [Độc Công Chết Người LV4 (1 Tầng)] [Ăn Mòn Công LV2 (1 Tầng)] [Dị Giáo Công LV1] [Tổng Hợp độc LV10 (2 Tầng)] [Tổng Hợp Thuộc LV2 (mới)] [Tài Năng Tư LV4] [Tư Đa Năng LV2 (1 Tầng)] [Điều Khiển Tư LV8] [Ném LV8 (1 Tầng)] [Hoạt Động Không Gian LV2 (mới)] [Tập Trung LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV8 (1 Tầng)] [Tiên Đoán LV8 (1 Tầng)] [Ý Chí Song Song LV3 (1 Tầng)] [Tăng Tốc Tính Toán LV4 (1 Tầng)] [Chính Xác LV10 (1 Tầng)] [Né Tránh LV10 (1 Tầng)] [Điều Chỉnh Tỷ Lệ LV2 (mới)] [Ẩn Thân LV9] [Im Ẩng LV6 (1 Tầng)] [Dọa Nạt LV5 (4 Tầng)] [Kết Án] [Địa Ngục] [Ma Pháp Dị Giáo LV10 (4 Tầng)] [Ma Pháp Bóng LV10 (3 Tầng)] [Ma Pháp Bóng Tối LV3 (mới)] [Ma Pháp Độc LV10 (3 Tầng)] [Ma Pháp Chữa Trị LV2 (mới)] [Ma Pháp Không Gian LV6 (5 Tầng)] [Ma Pháp Vực Tối LV10] [Điềm Tĩnh] [Kiêu Hãnh] [No Bụng LV3 (2 Tầng)] [Tri Thức] [Dạ Nhân LV10] [Tăng

Tâm Nhìn LV4 (1 Tầng)] [Kháng Phá Hoại LV3] [Kháng Đập LV3]
[Kháng Chém LV3] [Kháng Lửa LV7 (3 Tầng)] [Kháng Nặng Nề
LV5 (mới)] [Kháng Độc Chết Người LV2] [Kháng Tê Liệt LV5]
[Kháng Hóa Đá LV3] [Kháng Axit LV4] [Kháng Ăn Mòn LV4]
[Kháng Ngất Xiu LV3] [Kháng Sợ Hãi LV8] [Miễn Nhiễm Dị
Giáo] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV9 (2 Tầng)]
[Tăng Cường Thị Giác LV10] [Thông Suốt LV3 (mới)] [Thù Hận
Ma Nhân LV2 (mới)] [Tù động Ma Nhân LV1 (mới)] [Nặng Nề Ma
Nhân LV6 (mới)] [Tăng Cường Thính Giác LV10] [Tăng Tầm Nghe
LV1 (mới)] [Tăng Cường Khứ Giác LV9 (2 Tầng)] [Tăng Cường Vị
Giác LV9 (2 Tầng)] [Tăng Cường Xúc Giác LV9 (1 Tầng)] [Mở Rộng
Thần Thức LV5 (1 Tầng)] [Thánh Pháp] [Định Mệnh LV1 (mới)]
[Tốc Thể LV3 (2 Tầng)] [Dai Sức LV3 (2 Tầng)] [Sức Trâu LV5 (1
Tầng)] [Cứng Rắn LV5 (1 Tầng)] [Idaten LV5 (1 Tầng)] [Cấm Kị
LV9 (1 Tầng)] [$n \% I = W$]

Skill point: 0

Danh Hiệu

[Phàm Ăn Tục Uống] [Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại] [Sát Thủ]
[Thợ Săn Quái Vật] [Dụng Độc Giả] [Dụng Tơ Giả] [Tàn
Nhân] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Kiêu Hãnh Chủ] [Điềm Tĩnh
Chủ] [Tri Thức Chủ] [Thợ Săn Á Long] [Kẻ Mang Đến Sợ Hãi]
[Thợ Săn Rồng (mới)]]

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S20: Sụp Đổ

Có gì đó kì lạ.

Tôi có cảm giác bất an như thế một lúc rồi.

Nhưng chỉ gần đây tôi mới thực sự nhận ra nó rõ ràng.

Trước giờ tôi chỉ thấy hơi ngờ ngợ mà thôi.

Có gì đó kì lạ.

Nhưng tôi không biết chuyện gì.

Mặc dù tôi cứ bị cảm giác này ám ảnh, nhưng tôi không biết tại sao.

Tôi đã nghĩ nhất định phải biết được tại sao mình có cảm giác này bằng mọi giá.

Và tôi sẽ hối hận vì chuyện đó.

Tôi được Phụ Thân gọi nên tôi đi đến phòng Phụ Thân.

Dạo này Phụ Thân thực sự quá bận.

Tôi biết rõ câu chuyện lâu rồi vì tôi có liên quan, nhưng dạo gần đây có nhiều tin đồn rằng Anh Hùng đã chết bắt đầu lan truyền sang các khu vực thôn xóm.

Không thể giấu diếm chuyện Julius Nii-sama đã chết lâu hơn nữa rồi.

Và rồi Thánh Ngữ Giáo sẽ chính thức thông báo cho mọi người rằng Anh Hùng đã chết.

Cùng lúc đó danh tính của Anh Hùng mới sẽ được tuyên bố.

Nghĩa là lúc đó tôi sẽ phải đứng trước mặt mọi người với tư cách là Anh Hùng.

Có lẽ hôm nay tôi được gọi vì lí do đó.

Câu hỏi ở đây là tại sao Sue được gọi cùng với tôi.

Sue đang đi bên cạnh tôi.

Đưa em ấy ra khỏi học viện như thế, tôi tự hỏi thực sự chuyện gì mà cần phải gọi cả Sue lẫn tôi.

Có vẻ như Sue không biết gì cả.

Trong lúc đang suy nghĩ như thế thì chúng tôi đã đến nơi.

Dù sao thì, chỉ cần gặp Phụ Thân là biết ngay câu trả lời thôi.

Tôi gõ cửa.

[Shurein đây ạ]

[Ừm? Vào đi]

[Thứ lỗi đã làm phiền]

Tôi mở cửa bước vào trong.

Sue lặng lẽ theo sau.

「Có chuyện gì sao?」

Phụ Thân hỏi tôi trong lúc cúi xuống viết gì đó.

Không, tôi mới nên là người hỏi câu đó.

「Không, không phải Phụ Thân cho gọi chúng con sao? Có chuyện gì sao?」

「Un? Ta đâu có cho gọi hai con」

Hở?

Ngay lúc ấy tình hình đã thay đổi.

Tôi mở miệng ra hỏi lại ngay lập tức.

Nhưng tôi không phát ra âm thanh gì được.

Một loại Ma Pháp Gió, Im Lặng, đã được sử dụng xung quanh tôi.

Tốc độ thiết lập Ma Pháp nhanh đến mức tôi không kịp phản ứng.

Những người làm được việc này rất ít, và người duy nhất có thể làm việc đó ở đây là Sue đang đứng bên cạnh tôi.

Để làm gì?

Dù tôi có cố lên tiếng, nhưng âm thanh bị không khí xóa đi.

Đây là phần phiền phức của Ma Pháp này, nó tạo ra một tình huống mà tôi không thể phản kháng gì được vì cả âm thanh của tôi lẫn âm thanh quanh tôi đều biến mất hoàn toàn.

Sau khi sử dụng thì trừ phi mạnh mẽ phá hủy công thức Ma Pháp thì không thể thoát ra khỏi nó được.

Ngay lúc đó tình huống của tôi đang rối lại càng rối hơn.

Sue bắn Phụ Thân.

Tôi căng mắt ra vì ngạc nhiên.

Cái gì? Tại sao?

Sue vừa rồi sử dụng Ma Pháp Ánh Sáng.

Là loại Ma Pháp tôi thông thạo nhất.

Tia sáng đó bắn xuyên trán Phụ Thân.

[Kyaaaa! Nii-sama! Anh đang làm gì thế!?!]

Sue hét lớn lên.

Còn tôi, lúc này tôi quá bối rối rồi nên không nghĩ được gì nữa.

[Chuyện gì!]

Cánh cửa bị mở bật ra, và Cyris-niisama cùng với các hiệp sĩ hộ vệ lao vào phòng.

[Nii-sama giết Phụ Thân rồi!]

[Cái gì!? Em điên rồi sao, Shurein!]

Không!

Không phải tôi!

Tại sao!?

Dù tôi cố gắng hét lên, nhưng giọng nói của tôi vẫn đang bị xóa đi.

「Lính đâu! Shurein đã tấn công Bộ Hạ!」

Ngược lại với tôi, giọng nói của Cyris-niisama vang vọng khắp lâu đài.

「Bắt Shurein lại!」

Những hiệp sĩ mặc giáp phản ứng với lời kêu gọi của Cyris-niisama.

Một hiệp sĩ rút kiếm ra chém thẳng xuống.

Trong lúc vẫn đang bị rối, tôi rút kiếm ra đỡ theo phản xạ.

Thanh kiếm của tôi bị người hiệp sĩ đó chặt làm đôi.

Không thể nào.

Dù tôi chưa kịp phản ứng để cường hóa cho thanh kiếm, nhưng thanh kiếm của tôi là thanh kiếm dành cho Anh Hùng chứ không phải là một thanh kiếm cùn ở đâu cũng có, nó không lẽ nào bị gãy dễ như thế.

Thế nhưng, thanh kiếm của tôi đã bị chẻ làm đôi.

Suy nghĩ của tôi không đuổi kịp tình huống hiện tại.

Người hiệp sĩ kia ngay lập tức chớp lấy cơ hội.

Lưỡi kiếm vung ngược lên và chém dính tôi.

Vì tôi kịp bước lui một bước nên tôi tránh được việc bị thương chí mạng.

Nhưng nó vẫn là một vết thương chéo thẳng lên vai rất nghiêm trọng.

Nếu bị chém lần nữa tôi sẽ chết.

「Yo. Nhìn khỏe mạnh đó, "Anh Hùng"-sama」

Người hiệp sĩ đó nói như đang đùa cợt tôi.

Mặc dù giọng nói bị chiếc mũ chặn đi phần nào, nhưng tôi chắc chắn không nghe nhầm được.

「N-người. Người là Yuugo?」

「Chính xác」

Hắn ta cởi mũ ra.

Người đang đứng đó là Yuugo, người lẽ ra đã mất toàn bộ skill và trở thành vô dụng.

「Yuugo. Đừng có cố tình để lộ danh tính ra」

「Có sao đâu. Đây gọi là lưu lại kỉ niệm đẹp」

Cyris-niisama nói cứ như anh ta đã biết Yuugo chính là người hiệp sĩ kia.

Như anh ta biết ngay từ đầu rồi.

Nhưng, tại sao?

「Muốn biết lắm sao? Onii-sama này muốn ngai vàng. Tao muốn trả thù mày và Oka. Cả hai chúng ta đều nghĩ mày là một chương ngại」

「T-tại sao? Vốn vị vua kế nhiệm là Cyris-niisama rồi mà?」

「Sai rồi. Vị Vua quá cố kia đã định cho mày làm vua kế nhiệm. Để tránh việc mày phải ra chiến trường, ông ta có ý định thông báo rằng mày sẽ kế vị ông ta trước khi thông báo rằng mày là Anh Hùng」

「Tao sẽ không để lí do nhảm nhí đó lấy đi ngai vàng của tao!」

Cyris-niisama hét lớn phụ họa với một vẻ mặt nhăn nhó xác nhận lời của Yuugo.

Tiếng hét đó chỉ có những người trong phòng này nghe được vì phép Im Lặng mới được kích hoạt lại.

Tôi nhìn người đã sử dụng Im Lặng.

[Nii-sama. Em xin lỗi, nhưng phiền anh hãy chết ở đây đi]

Mặc dù đó vẫn là giọng nói bình thường của em ấy, nhưng âm điệu lại là một người khác hoàn toàn.

Là một giọng nói lạnh lẽo như ghét tôi đến tận cùng, khác với giọng nói sôi nổi và nhiệt huyết bình thường của em ấy.

[Sue, em bị sao vậy?]

[Nii-sama, em đã hiểu ra tình yêu thật sự là sao rồi. Nên, em sẽ tự tay kết liễu Nii-sama]

Lạ.

Sue hiện tại quá kì lạ.

Tôi sử dụng "Giám Định".

Em ấy bị ảnh hưởng bởi các hiệu ứng 『Thôi Miên』 『Tấy Nảo』 『Quyến Rũ』.

[Yuugo! Là mày làm sao!?!]

[Ồ? Nhận ra rồi sao? Nhận ra rồi đó hả? Ủ. Là tao làm đó. Thấy sao hả? Cảm giác mất đi mọi thứ? Tức lắm đúng không? Vì tao cũng đã trải qua nó nên tao cũng hiểu rõ lắm! Gyahahahaha!]

[Cho Sue quay lại bình thường ngay!]

[Làm như tao sẽ làm chỉ vì mày nói vậy. Mày bị ngu hả?]

Trước mắt tôi là một màu đỏ chói.

Nhưng hiện tại cơ thể tôi không hoạt động như ý muốn được.

[Bọn lính sẽ tới đây sớm thôi. Nên, mày chết ở đây đi]

Yuugo vùng kiểm lên.

[Cô sẽ không để em làm vậy!]

Một cơ thể nhỏ bé loài Elf nhảy ra giữa chúng tôi.

Một cú sốc gió đập dính người Yuugo, bắn cậu ấy văng ra.

[OOOOOKKAAA!!]

[Tôi cũng đang rối không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng trước tiên hãy rời khỏi đây đã]

Hyrinth-san chạy tới nói thế với tôi, tôi sử dụng Ma Pháp Chữa Trị để chữa cho vết thương của tôi.

Những người lính đang chạy tới bị Sensei dùng Ma Pháp bắn văng đi.

Có nhiều người lính cũng đang chiến đấu ở khắp nơi trong lâu đài.

[Chuyện quái gì đang xảy ra vậy?]

[Là một cuộc nổi loạn]

[Nổi loạn?]

「Đúng thế. Hai người giết đây là hoàng tử thứ nhất, Cyris và Yuugo. Nhưng họ có ý định sau đó sẽ đổ thừa cho em rồi dẹp loạn」

Nghe Sensei giải thích mặt tôi trắng bệch.

「Những người đang chiến đấu hiện tại là đơn vị của Leston. Chúng ta sẽ chạy trốn trong lúc cậu ta giữ chân họ lại」

Và rồi chúng tôi thoát khỏi lâu rồi.

Sau khi chạy thoát, chúng tôi đi về hướng một căn nhà.

「Kế hoạch là chúng ta sẽ gặp Leston tại đây. Sau đó chúng ta sẽ trốn khỏi đất nước này」

「Chờ đã, Sensei! Yuugo, nếu chúng ta không xử lí cậu ta thì Sue sẽ...」

「Cô không cho em làm chuyện đó」

「Sensei. Vụ việc này sẽ lắng xuống nếu như chúng ta xử lí được tên đó. Hơn nữa lúc này dù em thất thủ nhưng giờ em đã bình phục rồi, nên chúng ta phải quay lại xử lí hắn」

「Cô không cho phép em làm chuyện đó」

「Sensei!」

「Tòa thánh đã thông báo tên của Anh Hùng mới rồi. Đó là Yuugo Van Rengzand」

「Hử?」

「Sự việc này, ngay cả nhà thờ cũng là đồng phạm」

Tôi mất thăng bằng khi nghe thế.

Hyrinth-san giữ vai tôi lại.

「Elf-dono có biết tại sao Tòa thánh lại tham dự vào việc nhảm nhí này không?」

「Có lẽ, cứ cho là việc tẩy não của Yuugo đã xâm nhập được vào Tòa thánh luôn rồi」

「Không thể nào. Bình thường tác dụng của tẩy não sẽ biến mất rất nhanh. Không lí nào đủ để gây ra vụ việc như thế này」

「Đúng, bình thường là vậy, nhưng đây là một ngoại lệ」

「Ngoại lệ?」

「Một trong những skill cao cấp nhất, 『Dục Vọng』 một trong Thất Đại Tội. Tác dụng tẩy não của skill này hơn xa so với bất kì skill nào khác. Tôi nghĩ Yuugo đang giữ skill này」

Thất Đại Tội?

Có skill như thế sao?

Trong số những skill tôi đã kiểm tra không hề có skill nào như thế.

Không lẽ, nó là một skill hiếm không thể học được chỉ với 100000 điểm skill?

「Hiện tại, cô không biết Yuugo có khả năng điều khiển nhiều đến mức nào. Có thể cả đất nước này đã tiêu rồi」

「Chuyện như thế...」

Trong lúc tôi đang bị sốc, có vài gương mặt thân quen bước vào trong nhà.

[Shun, em có sao không?]

[Bệ Hạ, đã lâu không gặp]

[Bệ Hạ, ngài đã trở nên thật tuyệt vời]

Là Anna và Clevea, hai người đã làm hầu gái cho Sue và tôi trước đây, bước vào cùng với Leston-niisama.

Anna vẫn có gương mặt trẻ tuổi nhờ nửa dòng máu Elf, còn Clevea thì đã già đi trông thấy.

Họ vẫn sẵn sàng chạy đến giúp đỡ trong lúc này.

Nhưng, tôi chỉ thấy tuyệt vọng.

[Anna, chị cũng vậy sao?]

[Ý ngài là sao?]

[Chị cũng đang bị Yuugo điều khiển]

Kết quả Giám Định của Anna rõ ràng hiện ra 『Thôi Miên』 『Tây Nảo』 『Quyến Rũ』 .

Cùng lúc tôi hét lên, ánh mắt của Anna mờ đi.

Một Ma Pháp được thiết lập với tốc độ cao.

Tôi can thiệp vào, rồi đánh Anna ngất đi bằng một cú chặt.

Hơn nữa, tôi cố thử dùng Ma Pháp Chữa Trị để xóa bỏ hiệu ứng bất thường.

Nhưng không được, các hiệu ứng bất thường kia không biến mất khỏi chỉ số của Anna.

[Chết tiệt! Anna cũng thế!]

Leston-niisama nắm chặt tay lại một cách bức bối.

[Không xong. Chúng ta đang bị bao vây]

Khi nhìn ra ngoài vì lời nói của Hyrinth-san, tôi thấy nhiều người lính đang bao vây căn nhà.

[Phải cố gắng mở đường máu thôi]

Mọi người đồng ý với lời của Sensei.

[Shun, hãy dùng kiếm của anh]

Leston-niisama đưa tôi một thanh kiếm.

[Đây là?]

[Đó là một thanh Kiếm Báu được truyền đời này sang đời khác trong hoàng gia. Nếu là Shun là một Anh Hùng dùng nó thì tốt hơn là anh]

[Em hiểu rồi, cảm ơn anh]

Với Hyrinth-san làm tiên phong, chúng tôi chạy thẳng xuyên qua vòng vây.

Cùng lúc đó, đơn vị của Leston-niisama đang núp tấn công bất ngờ.

[Ngay lúc này!]

Chúng tôi đã thoát khỏi vòng vây.

Nhưng còn một đơn vị nữa đang đứng chờ.

Người đứng đầu đơn vị đó là...

[Shun. Cậu đúng là không biết bỏ cuộc]

[Katia...]

Bạn thân của tôi kiếp trước đang đứng chặn đường tôi.

* * * * *

[Yuugo, người cố tình để hắc chạy thoát đúng không?]

[Tôi không biết anh đang nói gì hết]

[Đừng giả bộ! Nếu hắc còn sống thì ai biết được sẽ có bao nhiêu phiền phức nữa chứ!]

[Tôi không biết]

[Đồ khốn!]

[Người đang hiểu lầm gì vậy hả]

[Cái gì?]

[Người chỉ là một trong mấy con cờ của ta mà thôi. Người đang hồ báo ra lệnh cái gì thế hả?]

[Cái gì!?!]

[Ta muốn giết người lúc nào cũng được. Nhớ cho kĩ đó]

[N-người]

[Làm sao mà ta có thể thỏa mãn để kết thúc mọi thứ ở đây được chứ. Ta sẽ cho chúng nếm mùi đau khổ càng nhiều hơn nữa]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 126: Rượt Bắt Thật Sự, Người "Bị" Chính Là Con Nhện

TN: Flag, set!

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Từ tốn từ tốn.

Để tôi không bị để ý.

Chậm rãi cạo ra từng miếng cuối.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Dị Giáo Công LV1』 đã trở thành 『Dị Giáo Công LV2』 》

Kumo đây.

Tôi gặp rắc rối lớn rồi.

Đang dần bị dồn vào đường cùng rồi.

Tôi phải làm sao đây?

Quái vật biến mất hết rồi.

Thật hả?

Sao không còn con nào hết vậy?

Không con nào bị mắc vào lưới, hơn nữa dù tôi có ra ngoài đi tìm cũng không thấy con nào.

Chuyện gì thế này?

À không, tôi có thể đoán ra lí do.

Đây, một câu hỏi!

Một con quái vật lạ bò ra từ Tầng Trung.

Nó là một con quái vật nguy hiểm luôn tỏa ra khí chất đáng sợ bất thường, đi đâu cũng gây ra hiệu ứng nguyên tử, tê liệt và bắn ma pháp khắp nơi.

Nếu một kẻ điên khùng như thế xuất hiện, bạn nghĩ quái vật sống ở Tầng Thượng sẽ làm gì?

Câu trả lời dĩ nhiên là chúng sẽ bỏ chạy rồi, đồ ngốc!

Hahaha!

Người điên đó là tôi đúng không?

À, ừm.

Nếu nhìn tôi từ góc nhìn khác, rõ ràng tôi thực sự điên khùng đến mức nguy hiểm nhỉ?

Vậy, dĩ nhiên quái vật sẽ bỏ chạy hết.

Bởi vì, bị tôi bắt luôn đồng nghĩa với bị tôi ăn thịt.

Ài.

Thiệt chứ, vậy là sao?

Nếu tôi không đi đủ xa ở Tầng Thượng thì tôi sẽ không tìm được con môi nào.

Ở Tầng Trung cũng thế, chúng trốn luôn ở trong dung nham rồi.

Vì tôi còn lượng dự trữ từ "No Bụng" nên tạm thời tôi không phải lo về việc bất ngờ chết đói, nhưng nếu tôi không suy nghĩ về việc đi thăm dò sớm thì có lẽ sẽ quá trễ.

À thực ra, không phải là không có lựa chọn khác.

Đúng hơn là, tôi chỉ có một lựa chọn khác mà thôi.

Cấp 9 của "Ma Pháp Không Gian", Dịch Chuyển Tâm Xa.

Loại Ma Pháp này là một loại Ma Pháp như mơ có khả năng cho tôi đi được bất kì đâu miễn sao tôi đã từng ở đó.

Hơn nữa, nhờ bản đồ của "Tri Thức"-sama nên tôi có thể dễ dàng lựa chính xác vị trí để dịch chuyển.

Tôi có thể dùng Dịch Chuyển để đi tới bất kì chỗ nào tôi đã đi qua từ lúc mới sinh ra tới giờ.

Nếu tôi dùng Ma Pháp này tôi có thể lựa chỗ thích hợp để chọn con môi.

Nhưng. Tôi không nghĩ mình nên làm vậy.

Tôi nghĩ mình nên bắt đầu đi tìm lối ra càng sớm càng tốt.

Vậy nên, tôi sẽ bắt đầu đi săn ở khu vực rộng hơn, rồi sau đó dùng Dịch Chuyển để trở về đây khi tôi thấy mệt mỏi.

Có lẽ tôi sẽ làm vậy liên tục.

Nếu tôi vẫn giữ Ngôi Nhà chỗ này thì tôi có thể tiếp tục cày độ thông thạo cho "Kháng Lửa".

Nếu thực sự tới mức đường cùng tôi sẽ xuống Tầng Hạ.

Nếu xuống đó thì chỉ cần đi một tí là tôi sẽ gặp được quái vật ngay.

Tôi khá chắc chắn rằng trừ phi gặp con Rồng Đất tôi sẽ không thua con quái vật nào.

Vì tôi có cảm giác nói thế thì chắc chắn con Rồng Đất sẽ xuất hiện nên tôi sẽ tránh việc xuống Tầng Hạ quá nhiều.

Vậy nên, bắt đầu mở rộng bản đồ nào!

Trong lúc làm vậy, kiếm đồ ăn luôn!

...Có điều quái vật ở Tầng Thượng vị dở tệ.

Tôi đi dạo vòng vòng Tầng Thượng, rồi Dịch Chuyển về nhà mỗi khi tôi mệt.

Tôi cứ sống thư thả như thế mỗi ngày.

Bản đồ khu vực Tầng Thượng đã được mở rộng kha khá.

Dù có kha khá đi nữa thì cũng chỉ bằng 10% Tầng Trung thôi.

Tầng Trung thực sự rất rất dài.

Tôi không gặp bao nhiêu quái vật trên đường đi cả.

Vì chúng đều đang cố gắng chạy trốn tôi nên chuyện này dễ hiểu.

Vì thế, tôi không kiếm được bao nhiêu kinh nghiệm hay đồ ăn hết.

Nhưng mà, tôi có gặp một tên cho nhiều kinh nghiệm và đồ ăn.

Khi đi từ một lối rẽ chỗ Tầng Trung ra thì tôi gặp một con Á Long Đất.

Nó nhìn giống khủng long.

Nhìn nó tôi thấy ngờ ngợ, rồi tôi nhớ ra nó là một trong số những quái vật tôi thấy lúc tôi vừa sinh ra.

Vì chỗ này vẫn cách khá xa so với chỗ tôi sinh ra nên chắc nó là một cá thể cùng loài với con kia.

Lúc tôi chiến đấu với nó tôi thấy nó mạnh.

À, nó khá mạnh.

Tôi dùng tư trối nó lại, dùng "Tù Động Ma Nhân" để hoàn toàn làm nó đứng yên rồi dùng "Thù Hận Ma Nhân" để hấp thu toàn bộ mọi thứ của nó, nhưng nó khá mạnh.

Tôi nghĩ lẽ ra nó phải rất mạnh.

Chỉ là.

Tôi đã có danh hiệu "Thợ Săn Rồng" rồi, làm như một con Á Long nhỏ bé có thể làm đối thủ của tôi.

Nhớ lại thì, tôi thắng con Á Long Lửa cũng khá dễ dàng.

Có một sự thay đổi về chất kinh khủng của sức mạnh giữa Á Long và Rồng.

Nhờ tên này nên lượng SP dự trữ của tôi đã tăng rất nhiều và lượng kinh nghiệm nhận được cũng rất ngon.

Tiếc là vị nó không ngon.

Nhờ có sự hấp thu của "Thù Hận Ma Nhân" nên SP của tôi đã lên mức tối đa mà không cần ăn.

Có SP dư thừa là tốt.

Như thế thì việc bị chết đói càng trở nên xa vời hơn.

Cái xác tôi không ăn hết được dùng tơ nhện trói lại, và mỗi khi tôi giảm SP xuống thì tôi Dịch Chuyển ra đó để ăn thịt nó từ từ.

Lượng kinh nghiệm tôi nhận được rất ngon.

Vì nó tương đương với một con Á Long Lửa nên tôi gần lên cấp rồi.

Có điều, chỉ là gần thôi.

Nhưng nếu cứ tiếp tục như thế này thì tôi sẽ lên cấp sớm thôi.

Và cuối cùng tôi sẽ có thể tiến hóa.

Dĩ nhiên sau khi tiến hóa mọi chuyện sẽ không kết thúc, nhưng ít ra tôi sẽ có thể nghỉ một tí.

Người ta nói đúng, chia mục tiêu lớn ra thành từng mục tiêu nhỏ rồi hoàn thành chúng thì sẽ cảm giác nhẹ nhàng hơn.

Mục tiêu hiện tại là tiến hóa.

Nâng cấp cho "Kháng Lửa".

Rồi tìm lối ra.

Không cần phải tìm lối ra quá sớm, vì dù có tìm được lối ra tôi cũng sẽ chỉ cảm giác "tốt rồi" mà thôi.

Nếu gặp con người thì sẽ phiền phức lắm.

Con người.

Nếu gặp con người tôi sẽ làm gì?

Chắc tôi sẽ không chủ động tấn công họ, nhưng nếu họ tấn công tôi thì tôi sẽ phản công.

Nói thật, tôi không có cảm giác gì về việc giết chóc khi còn ở Nhật.

À, nói đúng hơn, tôi không có bao nhiêu cảm giác khi còn ở Nhật cả.

Chỉ là thấy phiền phức, vì dù có làm việc đó thì tôi cũng không có ý nghĩa gì.

Nghĩ lại thì, việc giết người ở thế giới này có lẽ sẽ hơi phiền phức.

Tôi không muốn bị đánh dấu để tiêu diệt.

Un.

Tự hỏi không biết tôi nên bỏ chạy nếu gặp con người không nhỉ.

Tôi không biết con người ở thế giới này mạnh cỡ nào.

Liệu con người có mạnh cỡ một con Rồng không?

Chắc là không tới mức đó, vì họ chưa đi tới được Tầng Trung.

Nói chung, mong là chúng tôi sẽ không gặp nhau.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ①

Lời tác giả: theo góc nhìn của một người đàn ông trung niên nào đó

Tôi nhìn những hiệp sĩ đang tập trung xung quanh.

Tôi nén hơi thở dài ở trong cuống họng lại.

Nếu tôi thở dài ở đây thì con trai tôi sẽ giận.

[Ài. Các Hiệp Sĩ-san. Mọi người có biết mọi người sắp đi đâu không?]

Khi tôi nói câu đó với giọng ngạc nhiên, mặt các hiệp sĩ hiện ra vẻ cau có.

Nhân tiện, con trai tôi đang đứng bên cạnh cũng nhìn giống như nó sắp nổi giận tới nơi.

À, xin lỗi, xin lỗi.

Tôi lỡ nói ra suy nghĩ thật của mình rồi.

[Hãy tự biết vai trò dẫn đường của mình đi. Người chỉ có việc phải dẫn đường cho chúng ta thôi]

[À. Vậy hả? Vậy thôi tôi nghỉ]

[Thích làm gì thì làm. Chúng ta có thể thuê người dẫn đường khác]

[Vậy sao?]

Con trai tôi đánh tay tôi một cái mạnh khi tôi nhấc chân lên định bỏ đi.

[Không. Các Hiệp Sĩ-sama, tôi xin lỗi. Dù cha tôi nói chuyện hơi thô nhưng ông ta là người dẫn đường lành nghề trong Mê Cung đó. Hơn nữa, vì bên phía kia đang có phong trào săn nhện nên giờ không còn bao nhiêu người dẫn đường cả. Nếu mọi người đuổi việc chúng tôi thì tôi không biết những người dẫn đường còn lại có rảnh hay không thôi]

Cái thằng này.

Nó đánh tôi thật.

Thôi kệ, thôi sẽ để thằng con trai giỏi thương lượng của mình nói chuyện.

Nhìn thái độ mấy người này chắc chắn họ không biết tôi có ảnh hưởng thế nào trong ngành này.

Nếu mọi người biết là tôi nghỉ việc thì chắc chắn không ai dám dẫn đường cho họ hết.

Mấy tên này đi mà không nghiên cứu gì trước à?

[Hừ. Thôi được. Hãy biết ơn là chúng ta sử dụng dịch vụ của mấy người đi]

[Vâng vâng, chúng tôi rất biết ơn]

Thật phiền phức.

「Vậy, Hiệp Sĩ-sama. Mọi người muốn chừng nào vào Mê Cung?」

「Ngay sau đây」

「Hiếu rồi. Vậy là việc chuẩn bị thuốc giải độc và lương thực đã xong rồi. Đúng là Hiệp Sĩ-sama có khác」

「Khoan. Lương thực và thuốc giải độc gì?」

「Sao cơ ạ? Mọi người chưa chuẩn bị xong sao?」

Con trai của tôi đang đeo một vẻ mặt như đang thực sự không hiểu.

Mặc dù nó biết rõ mọi thứ.

「Tại sao việc đi điều tra lại cần lương thực?」

「Ế? Là bởi vì cần đi 10 ngày để đến được chỗ cần điều tra, mọi người không biết sao?」

「Hử?」

Những hiệp sĩ bắt đầu lao xao.

Mấy tên này đúng là không tốt.

Sao chúng dám đến đây mà không biết gì về Mê Cung hết?

Sao một đám vô dụng thế này nhận được việc đi điều tra Mê Cung?

Đừng nói là vì chúng quá vô dụng nên cấp trên ném đại cho bọn chúng một nhiệm vụ chứ.

「Hiệp sĩ-sama, liệu đây có phải là lần đầu tiên mọi người đến Đại Mê Cung Elro không?」

[A-à]

[Đại Mê Cung Elro là một mê cung khổng lồ nối giữa hai đại lục. Đây là lối đi duy nhất để qua lại bởi vì vùng biển là địa bàn của bọn Rồng Nước không tàu nào qua được. Mọi người biết đến đây chưa?]

[Đang coi thường ta sao? Đây là thường thức]

[Vâng. Nhưng mà vì Đại Mê Cung rộng lớn như thế nên việc đi lại bên trong đó là không thể trừ phi có chuyên gia hướng dẫn. Tỷ lệ sống của những người không thuê chúng tôi là gần như 0. Tôi không biết liệu đây là giả hay thật, nhưng có lời đồn rằng một Anh Hùng-sama đời trước đây đã một mình vào Đại Mê Cung và đã không thể trở ra]

Các hiệp sĩ tái mặt đi.

Ha.

Có vẻ bọn này đã hiểu ra ý nghĩa của việc đi vào trong Đại Mê Cung sau khi nghe rằng ngay cả một Anh Hùng cũng đã không thể sống sót trở ra.

[Đại Mê Cung có cấu trúc phức tạp vì lối đi chia nhánh liên tục. Nếu lỡ lạc đường thì chỉ có cách chịu chết. Mò đường trở ra gần như là không thể. Ngay cả những người dẫn đường chúng tôi cũng không thể biết hết toàn bộ lối rẽ cả. Hiệp Sĩ-sama, người có biết đây là gì không?]

[Chồng giấy đó là gì?]

[Toàn bộ đây là bản đồ của Đại Mê Cung. Nhưng chỉ là một phần mà thôi]

Con của tôi lấy ra bản đồ lối đi ngắn và an toàn nhất để đi từ lục địa này sang bên kia mà những người dẫn đường chuyên sử dụng.

Chỉ cái đó đã thành một chồng giấy rồi.

Không ai biết toàn cảnh của Tầng Thượng là như thế nào hết.

Đó chính là chỗ được gọi là Đại Mê Cung.

[Nơi các Hiệp Sĩ -sama muốn điều tra là ở đây, cách lối ra 10 ngày đường. Đi một chiều là 10 ngày, điều tra tốn thêm 10 ngày, rồi 10 ngày để quay lại. Nếu không có ít nhất lương thực dự trữ cho 30 ngày thì mọi người sẽ phải quay lại giữa đường. Nếu được thì tôi nghĩ nên đem theo thêm 10 ngày lương thực nữa phòng trường hợp]

Lần này, những hiệp sĩ này được điều động ra đây vì số lượng quái vật ở một khu vực nhất định trong Mê Cung đã tăng lên.

Lẽ ra họ sẽ điều tra và xử lí bớt quái vật, nhưng tình hình hiện tại có vẻ không nên mong đợi quá nhiều.

Khu vực mà quái vật đột nhiên xuất hiện với số lượng lớn chính là chỗ lối đi ngắn nhất.

Để tình hình từ đây trở đi tốt hơn, nếu được, tôi mong là họ sẽ điều tra ra lí do cho việc này và tiêu diệt toàn bộ quái vật.

Tự hỏi không biết thực tế sẽ ra sao đây.

[Hơn nữa, vì đa số quái vật ở trong Đại Mê Cung có độc nên việc đem theo thuốc giải là không thể thiếu. Ngoài ra nên có nguồn sáng và nhiên liệu cho nó. Nếu được thì có một người dùng được lửa thì càng tốt. Vì nếu lỡ bị mắc vào lưới thì có thể đốt nó để thoát ra. Vậy nên, Hiệp Sĩ-sama, chúng tôi sẽ viết một danh sách đầy đủ mọi thứ cần thiết, phiền mọi người cung cấp cho. Những người dẫn đường có công cụ chứa đồ nên cứ để việc xách hành lí cho chúng tôi. À, có lẽ mọi người nên viết một lá thư gửi cho gia đình mình, vì chuyến đi này không ngắn đâu]

Con trai tôi nói liên tục, còn những hiệp sĩ thì chỉ gật đầu khâm phục mà thôi.

Nếu cứ thế này thì tương lai không tốt lắm.

Thôi thì, tôi sẽ hỗ trợ bọn này tốt nhất để ít nhất những lá thư họ gửi sẽ không trở thành di chúc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ②

Vẫn là ở góc nhìn của một ông chú trung niên nào đó

Tám ngày kể từ lúc khởi hành vào Đại Mê Cung.

Đã rất gần khu vực bất thường rồi.

Những hiệp sĩ mà tôi vốn không mong đợi gì thì hóa ra chiến đấu rất tốt, có điều đầu óc thì hơi vô dụng.

Lúc đầu tôi tưởng mình đã phải dẫn đường cho một đơn vị quý tộc thiếu kinh nghiệm nhưng thực ra đơn bị này bao gồm những đứa con thứ hai hoặc thứ ba của các nhà quý tộc.

Đúng là lính của đất nước hùng mạnh, Đế Quốc Rengzant có khác.

Họ không phải chỉ là một đơn vị để trưng.

[Đúng là chúng tôi là một đơn vị khá tạp nham chỉ toàn quý tộc, nhưng chúng tôi cũng được huấn luyện và chiến đấu giống các đơn vị khác. Vốn thì đơn vị này bao gồm những người không thể thừa hưởng được chức chủ nhà. Thế nên mọi người đều đang cố gắng hết sức dùng chiến tích để kiếm đủ chỉ là một danh hiệu nhỏ]

Tôi nghe nói thế.

Mặc dù họ cũng có lòng tự kiêu của quý tộc, nhưng có vẻ như họ đều đã trải qua nhiều trận chiến nên họ biết cách thích ứng với những tình huống bất ngờ.

Minh chứng cho việc đó là dù ở ngoài họ không nghe hướng dẫn của tôi, nhưng sau khi họ vào trong Mê Cung và trải qua sự khắc nghiệt của nó thì họ đã thật lòng xin lỗi và nghe lời tôi.

[Nói thật, tôi đã quá coi thường Đại Mê Cung rồi. Điểm yếu lớn nhất của đơn vị này là việc thiếu hiểu biết. Có lẽ sau việc này chúng tôi sẽ trích thời gian ra dạy những thường thức cho họ]

Người đội trưởng của đơn vị này có vẻ là một người có tài.

Mặc dù việc tôi tính nhằm độ hữu dụng của đơn vị này là điều tốt, nhưng tôi không cảm thấy an tâm hơn chút nào.

Dù chúng tôi chưa tới được khu vực cần điều tra, nhưng số lượng quái vật vẫn nhiều hơn thường.

Hiện tại chưa có ai chết, nhưng đã có người bị thương.

Vì có một người biết sử dụng Ma Pháp Chữa Trị nên không sao, nhưng sự đáng sợ của Đại Mê Cung là ở chỗ không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo.

Chúng tôi đã đem theo rất nhiều thuốc giải độc, có nhiều hiệp sĩ cũng đã học được skill "Kháng Độc" nhờ những trận chiến không ngừng nghỉ.

Có lẽ tạm thời sẽ không bất ngờ có tình huống nguy hiểm nào, nhưng tôi vẫn thấy bất an.

Hình như gần đây có một con Chúa?

Không phải là không thể.

Vì việc săn Taratect đang phổ biến ở bên kia nên có nghĩa là con Chúa đã đẻ trứng gần đây rồi.

Nghĩa là nó đã lên Tầng Thượng.

Taratect Chúa là một cơn đại họa biết đi cấp trên S.

Chỉ có một con Chúa đã từng bị Anh Hùng-sama cùng với một quân đội lớn đổi mạng mình để tiêu diệt trong lịch sử tiêu diệt Taratect Chúa mà thôi.

Dù bỏ qua con đó thì trên thế giới vẫn còn 5 con khác.

Và một trong số chúng sống ở trong Đại Mê Cung này.

Thường nó sống ở những tầng dưới Tầng Thượng, nhưng nó sẽ lên Tầng Thượng để đẻ trứng.

Thường thì nó sẽ trở xuống ngay, nhưng không thể bắt cần được vì nó đôi khi cũng ở lại Tầng Thượng một lúc.

Tôi nghĩ nó không có ở đây, nhưng nếu chúng tôi lỡ gặp một thứ như thế thì có bao nhiêu mạng cũng không đủ.

Chắc tôi nên tránh những lối đi lớn mà con Chúa có khả năng đi lại.

Một chuyện nữa tôi lo lắng là nơi xảy ra sự bất thường cũng là lối vào Tầng Trung.

Nếu nghĩ bình thường thì lí do đơn giản là có một con quái vật mạnh mẽ từ Tầng Trung đi lạc ra và đuổi những con vốn sống ở khu vực đó đi.

Nhưng ở Tầng Trung có con quái vật nào như thế sao?

Tầng Trung là một Địa Ngục Nóng Cháy nơi dung nham chảy khắp nơi.

Là một khu vực do lửa thống trị mà con người không thể vượt qua được.

Những quái vật ở đó cũng chỉ ở mức tương đương với Tầng Thượng mà thôi.

Đó là những lời do các nhà thám hiểm đã thử chinh phục Tầng Trung nói.

Những nhà thám hiểm đó đã tốn nhiều năm tăng độ thông thạo cho skill "Kháng Lửa", chuẩn bị dụng cụ chống lửa và đã thách thức Tầng Trung.

Sau cùng, vì Tầng Trung quá rộng lớn nên thức ăn của họ cũng hết, và họ đã phải bỏ cuộc

Nhưng họ là những nhà thám hiểm đầu tiên đã trở lại an toàn trừ Tầng Trung Đại Mê Cung.

Nhiều người nói rằng Đại Mê Cung bao gồm Tầng Thượng, Tầng Trung và Tầng Hạ.

Có nhiều lỗ lớn thông từ Tầng Thượng xuống Tầng Hạ.

Rất nhiều nhà thám hiểm để thử đi xuống những lỗ đó, nhưng ít ai quay lại được.

Số lượng ít ỏi những ai đã trở về được thì nói rằng khu vực đó chứa một số lượng kinh khủng quái vật trên cấp C.

Có thể nói con Chúa sử dụng Tầng Hạ để làm căn cứ của nó. Mặc dù đây chỉ là tin đồn thất thiệt nhưng cũng có người nói dưới Tầng Hạ còn có Tầng Cuối.

Dù không ai biết thực hư như thế nào, nhưng miễn sao không cố tình xuống thám hiểm thì Tầng Hạ trở xuống đều không liên quan đến ai cả.

Hoặc có thể lần này sự bất thường do một con quái vật lỡ đi lạc từ Tầng Hạ lên Tầng Trung rồi lạc lần nữa lên Tầng Thượng.

Tôi đã có ý nghĩ ngu ngốc như thế.

[Hôm nay, tôi nghĩ chúng ta nên nghỉ ngơi ở đây. Ông nghĩ sao?]

[À, được đó. Hiện giờ ở ngoài là ban đêm rồi]

[Thời gian ở trong Mê Cung bị rối loạn hết cả lên. Ông biết thời gian như thế hay thật]

[Nói thật là, nếu các anh cũng đi ra đi vào Mê Cung từ nhỏ đến lớn, các anh cũng sẽ quen thôi. Những người dẫn đường đều vậy]

[Ra thế. Những người dẫn đường lợi hại hơn tôi tưởng nhiều]

[Không hề đâu. Nếu là chiến đấu trực tiếp thì Hiệp Sĩ-san hơn nhiều. Nói đúng hơn là đúng người đúng việc mà thôi. Chúng tôi chuyên tìm đường ra vào Mê Cung, còn các Hiệp Sĩ-san thì chuyên việc chiến đấu. Là như thế]

[Ra vậy. Nhân tiện, tôi biết là hơi thô lỗ, nhưng ông có bao nhiêu skill thế?]

[Hử? Skill à?]

[Tôi xin lỗi. Chỉ là tôi tò mò thôi. Nếu ông không muốn nói thì không cần phải nói làm gì. Nếu ông thấy bị xúc phạm thì tôi xin lỗi]

[À không. Không hề đâu. Chỉ là những người như chúng tôi thường rất khó có được đá Giám Định để Giám Định cho. Lần cuối tôi kiểm tra skill cũng khá lâu rồi, nên tôi không nhớ lắm tôi có bao nhiêu skill và chúng như thế nào]

[Skill là bùa giữ mạng đó. Không phải việc biết được skill của bản thân là tốt hơn sao?]

[Thực tế thì tôi nhớ mình có "Dạ Nhân" và "Nhận Thức Nguy Hiểm" cấp 10, nhưng ngoài ra thì tôi quên hết rồi]

Tôi cười sảng khoái còn đội trưởng thì nhìn với một vẻ mặt ngạc nhiên,
Nhưng thực ra một nửa những gì tôi nói là nói dối.

Đúng là tôi không nhớ hết skill của bản thân, nhưng tôi cũng có nhớ mang máng.

Nhưng mà không cần gì phải nói hết skill của mình cho khác làm gì cả.

Nói sao thì, skill là bùa giữ mạng mà, dĩ nhiên là thế.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ③

Ngày thứ 13 kể từ lúc xuất phát vào Mê Cung.

Chúng tôi đã đến vị trí định trước và hiện đang thực hiện việc điều tra và xử lí quái vật.

Nhưng chúng tôi cực kì bối rối.

[Không có quái vật]

[Umu. Trong báo cáo ghi là số lượng quái vật tăng đột biến, nhưng ở đây rõ ràng không phải thế]

[Ài. Như thế này, trên đường gặp còn nhiều quái vật hơn nữa]

Đúng là có rất nhiều quái vật trên đường đến đây.

Thường thì chúng tôi ưu tiên việc tránh quái vật, nhưng ở đây thì tiêu diệt chúng là cần thiết.

Mỗi khi gặp quái vật thì các hiệp sĩ sẽ chiến đấu.

Vì thế chuyến đi lẽ ra tốn 10 ngày đã tăng thành 12 ngày.

Nếu tính luôn thời gian quay lại, cần phải hoàn tất việc điều tra càng sớm càng tốt.

「Nói chung thì, đây chỉ mới là ngày đầu tiên điều tra. Không cần phải vội. Hơn nữa việc quái vật biến mất là tiện cho chúng ta. Sự bất thường có thể đã tự ổn định lại và vấn đề đã được giải quyết rồi」

「Tôi mong là thế」

Mặc dù chính miệng tôi đã nói như thế với đội trưởng, nhưng tôi cũng không tin được lời đó.

Vì cảm giác bất an mà tôi có từ lúc vào Mê Cung đến giờ chỉ tăng chứ không giảm.

Thường khi tôi có cảm giác này thì không có gì hay ho xảy ra cả.

Cẩn thận thì tốt hơn.

Ngày thứ 15.

「Vẫn không có quái vật ở đây. Hay là, chúng ta có nên điều tra những lối đi lớn trước giờ chúng ta luôn tránh không?」

「Hmm. Lối đi lớn sao?」

Việc điều tra chưa có kết quả gì.

Lí do là vì những con quái vật lẽ ra phải ở đây thì đều biến mất cả rồi.

Tôi hơi ngại khi nghe đội trưởng nói.

Tôi không nghĩ chúng tôi sẽ xui đến mức vô tình gặp trúng con Chúa, nhưng vẫn có nhiều quái vật cấp độ khác hẳn so với những con trong lối đi thường.

Đặc biệt là con Á Long Đất có chỉ số vật lí đặc biệt cao.

Nếu có thể tôi muốn tránh việc vào lối đi lớn, nhưng nếu là vì mục đích của chuyến đi này thì đành vậy.

[Đành vậy. Đội trưởng-san, nếu anh cảm thấy nguy hiểm thì nên ngay lập tức rút lui]

[Đúng thế. Mọi người, nghe đây! Chúng ta sẽ bắt đầu đi về hướng lối đi lớn! Nếu ai cảm thấy nguy hiểm thì rút lui ngay lập tức! Hãy tiến lên và nhớ kĩ điều đó!]

Đơn vị tiến lên nghe theo lệnh của đội trưởng.

[Là ở đây]

[Umu. Từ đây trở đi hãy cẩn thận hết sức]

Chúng tôi đi dọc lối đi lớn này.

Tôi chăm chú nhìn xung quanh.

Ở đây cũng không có bóng dáng con quái vật nào cả.

[Ở đây cũng không có con quái vật nào cả]

[Umu. Theo như tôi nghe thì lẽ ra chỗ này phải có rất nhiều quái vật đúng không?]

[Ài. Chỗ rộng thế này tôi cũng là lần đầu tới. Thật là làm người ta bất an]

[Vẫn cứ tiến lên một cách cẩn thận]

Cảm giác bất an của tôi ngày càng mãnh liệt.

Trực giác của tôi nói cho tôi biết tiến lên nữa là cực kì nguy hiểm.

[Không tốt. Cảm giác bất an không giảm đi tí nào]

[Tôi cũng thế]

Đội trưởng bắt đầu chảy mồ hôi lạnh.

Dọc khuôn mặt tôi cũng có những vệt mồ hôi y chang.

Tôi chậm chạp tiến lên.

Đột nhiên tôi nhìn thấy một thứ

[Đó là mạng nhện à?]

[Là một con loài Taratect?]

Một cái mạng nhện khổng lồ.

Ở đây chỉ có cái tổ còn người tạo ra nó thì không thấy đâu.

Tổ lớn cỡ này, tôi chắc chắn chủ nhân của nó đã là một con trưởng thành.

[Liệu chủ nhân cái tổ này có phải là lí do của sự bất thường?]

[Rất có thể. Hãy nhìn đi]

Ở hướng tôi chỉ, bên trong cái tổ là cái xác đang dở của một con Á Long Đất.

[Cả Á Long Đất cũng bị thế này, tôi sợ là con này đã tiến hóa thành Đại Taratect rồi]

Loài Taratect là một loài tăng sức mạnh kinh khủng mỗi khi nó tiến hóa.

Cấp cao nhất là con Chúa là cấp Huyền Thoại.

Còn những con mới sinh cấp thấp nhất là cấp F.

Không cần phải nói cũng biết mỗi khi tiến hóa thì sức mạnh mỗi con thay đổi cỡ nào.

Đại Taratect là một cá thể đã tiến hóa rất khó gặp.

Nó là một con độ nguy hiểm cấp B, gần lên cấp A.

Nếu tính con Á Long Lửa bị nó đánh bại, có khi nó đã lên được cấp A rồi.

[Chúng ta có thể đánh nổi một con quái vật cấp A không?]

[Không thể. Nếu chiến đấu mà sẵn sàng hi sinh tất cả mọi người để giết nó thì có khi, nhưng như vậy không phải mục đích chuyến đi này]

[Đúng vậy. Chúng ta nên trở về thôi. Chuyện này là quá mức cho chúng ta]

[Tôi đồng ý, chúng ta nên trốn khỏi đây càng nhanh càng tốt]

Tôi và đội trưởng có cùng ý kiến.

Cả hai chúng tôi gật đầu rồi bắt đầu rời khỏi nơi đó.

Đột nhiên tôi cảm giác lạnh sống lưng.

Tôi thở dốc.

Cái mạng nhện mà tôi vừa bỏ lại sau lưng.

Có cái gì đó đang ở trong đó.

Tôi nhìn qua đội trưởng bên cạnh tôi.

Tôi gật đầu rồi chậm rãi quay đầu lại.

Và rồi tôi nhìn thấy nó.

Một con nhện.

Mặc dù nó nhìn giống loài Taratect, nhưng nó lại khác một chút.

Nó là một con nhện nhỏ màu đen có hai bàn tay làm bằng lưỡi hái.

Tôi nhận ra ngay lập tức.

Con quái vật này cực kì nguy hiểm.

Mặc dù tôi không biết nó từ đâu xuất hiện, nhưng nó cực kì nguy hiểm.

Cơ thể của tôi cứng đờ vì sợ.

Đại Taratect?

Hoàn toàn không phải cấp độ thấp như thế.

Tên này hoàn toàn không đơn giản như thế.

[Rút lui!]

Tôi giật mình tỉnh lại khi nghe tiếng hét của đội trưởng.

Tôi chạy hết tốc lực.

Cấp độ của nó không còn là vấn đề.

Tôi chỉ đang bỏ chạy một cách tuyệt vọng càng nhanh càng tốt.

Không biết đã chạy bao lâu, cuối cùng chúng tôi thoát khỏi lối đi lớn đó.

Khi nhìn lại thì tên đó đã không đuổi theo chúng tôi.

[Hãy rời khỏi Mê Cung ngay lập tức]

[A. Tôi phải báo cáo chuyện này cho nước tôi. Chúng ta hiện tại không thể làm gì con quái vật đó cả]

Dĩ nhiên họ chưa chiến đấu với nó.

Nhưng họ hiểu ngay lập tức.

Nó là một con quái vật kinh khủng tới mức nào.

Lí do tại sao ở vòng ngoài lại có nhiều quái vật như thế là vì chúng đều bị con quái vật đó đuổi đi và buộc phải rời khỏi chỗ sống của mình.

Lí do quanh đó không còn một con quái vật nào là vì chúng chạy trốn khỏi tên đó.

Không cần phải suy nghĩ nhiều, nó là một con quái vật trên cấp A.

Có thể nó là cấp S.

Chỉ có thể Anh Hùng-sama và những người lính tinh nhuệ nhất của một đất nước có thể chiến đấu với nó mà thôi.

Nó là một tồn tại mà những người bình thường như chúng tôi không thể chạm tới nổi.

[Zoa Ere]

Có ai đó nói.

[Đó là gì?]

[Đó là con quái vật đó. Là con quái vật nhện biểu tượng cho cái ác. Nhưng, lẽ ra nó chỉ tồn tại trong truyền thuyết]

Có vẻ như con quái vật đó là loài Zoa Ere.

Nhưng, tôi chưa từng nghe tới việc loại quái vật đó có thể xuất hiện trong Đại Mê Cung bao giờ.

Liệu nó có phải là loài biến dị từ Taratet không?

Nó rõ ràng khác hẳn so với những con Taratect, nên chắc chắn nó là một con biến dị.

Nói cho cùng, chúng ta không làm gì được hơn thế này cả.

Sau đó, chúng tôi ngay lập tức rời khỏi Mê Cung.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Hãy Cho Tôi Thấy Khả Năng Của Một Con Người

A, tôi hơi bất ngờ.

Khi tôi Dịch Chuyển quay lại chỗ chứa con Á Long Đất thì có rất nhiều người ở đó.

Dĩ nhiên tôi sẽ bất ngờ.

Không phải tôi bị bệnh sợ tiếp xúc, nhưng tôi không giỏi việc giao tiếp với người khác.

Tôi bị bất ngờ nên tôi lơ nhìn chăm chăm ông chú mặt đầy râu.

À tôi đã tắt Ma Nhân phòng trường hợp.

Nếu chỉ vì lơ nhìn người ta mà chúng tôi thành kẻ thù thì không tốt.

Ông chú đó nhìn đẹp trai và khá ngầu. Đúng tuýp người tôi thích.

Nếu ông chú vừa cười mỉm vừa hút thuốc thì chắc sẽ nhìn cực kì ngầu luôn.

Đệt, kích thích quá.

Có khi tôi sẽ đuổi theo hỏi ông chú đó.

Nói chứ, tôi không biết nói. Thực sự là bắt người giao tiếp kém như tôi đi nói chuyện với người khác là một loại tra tấn dã man lắm đó.

Cơ mà, mấy người đó đến đây làm gì?

Tự nhiên họ bắt đầu la hét rồi bỏ chạy, là sao?

Họ mắc đi cầu dử vậy hả?

Tôi chịu.

Nói chung là nếu họ bỏ qua không để ý tôi thì tốt cho tôi thôi, không sao hết.

Mặc dù tôi nghĩ nếu đánh nhau thì tôi thắng được, nhưng vẫn quá phiền phức.

Nhìn họ có vẻ như là đang mặc áo giáp hiệp sĩ, nhưng họ lại quá yếu.

Người mạnh nhất chỉ ngang chỉ số với con rắn mà thôi.

Sau khi tôi quay lại khu Tầng Thượng tôi đã giết vài con rắn rồi, nhưng nói thật là chúng yếu quá.

Tôi đã có thời từng nghĩ rằng con rắn là một con dạng boss đấy.

Tôi đã trở nên mạnh hơn rất nhiều.

Người mạnh nhất chỉ bằng một con rắn.

Skill thì hơn hẳn nó, nhưng chỉ số thì chỉ bằng một con rắn.

Không có vẻ gì là đủ sức để gọi là đối thủ cho tôi hết.

Vậy ra con người yếu lắm à?

Vì họ nhìn có vẻ như là hiệp sĩ, nên hẳn là họ có cách để chiến đấu của riêng họ.

Nhưng mà chỉ mạnh cỡ đó thôi à?

Uwa.

Con người yếu hơn tôi nghĩ nhiều quá.

Tôi cứ tưởng là họ ít ra đủ sức chiến đấu với Mẹ một lúc, nhưng chỉ có như thế thì còn lâu!

Hay là, có khi chỉ nhóm người đó là cá biệt thôi.

Có lẽ sự khác biệt giữa mạnh và yếu ở thế giới này là rất rõ rệt.

Có lẽ có một "Tôi MẠNH HHHHHH"-kun ở đâu đó.

Vì tôi cũng trở nên mạnh thế này được nên nếu có ai đó như thế cũng không lạ.

Hmmm.

Nếu tôi đuổi theo đám người vừa rồi, có khi tôi sẽ tìm được lối ra nhỉ?

À, nhưng mà ông chú vừa rồi có "Nhận Thức Tồn Tại".

Nếu tôi đuổi theo thì gần như chắc chắn là tôi sẽ bị phát hiện.

Tôi không muốn vậy.

Tôi không muốn liên quan đến người khác quá nhiều.

Nhưng mà để ăn được món ăn ngon thì tôi buộc phải có giao tiếp với người khác.

Mặc dù quá phiền phức, nhưng tôi không thể bỏ qua việc này được.

Ở kiếp trước mỗi khi đi mua đồ tôi đều cố gắng tránh tiếp xúc ánh mắt với người bán hàng.

Tôi còn phải học ngôn ngữ của thế giới này, và rồi còn nhiều vấn đề khác nữa.

Thôi kệ.

Chừng nào mọi chuyện ổn thỏa hết rồi thì tôi sẽ đi thám hiểm khu vực mấy người vừa rồi đã chạy đi.

Đường tôi đi gần đây không có quái vật, nên cũng dễ thôi.

Không cần phải vội làm gì.

Tôi chưa là loài Arachne.

Dù tôi có đi ra với dạng nhện thì có khi vào thành phố còn không được.

Nếu hỏi tôi liệu lúc biến thành Arachne tôi có vào thành phố được không thì tôi cũng không chắc, nhưng đó là biện pháp duy nhất hiện tại.

Vì ảo ảnh của "Ma Pháp Dị Giáo" chỉ có tác dụng trong một lúc ngắn nên nó vô dụng.

Cố gắng tới gần loài người hiện tại chỉ là ước mơ xa vời mà thôi.

Có điều, mấy người đó, họ đến đây làm gì?

Họ là hiệp sĩ, vậy họ có phải là một đơn vị của đất nước nào đó không?

Họ đến để tiêu diệt cái gì đó?

Con quái vật duy nhất ở đây đáng để tiêu diệt chỉ có con Á Long Đất.

Xin lỗi, tôi biến nó thành thức ăn của mình rồi.

Còn một khả năng nữa là mục tiêu tiêu diệt chính là tôi?

Không không.

Vốn thì đây chỉ mới là lần hai tôi gặp con người ở thế giới này.

Tôi chưa làm gì quá đáng tới mức phải bị tiêu diệt mà.

À nhưng nếu có ai trong số họ có "Giám Định" thì không tốt.

"Có một con nhện quái vật nguy hiểm, hãy cho một đội đi tiêu diệt nó", có khi tình hình sẽ như thế.

Vì tất cả họ đều bỏ chạy ngay lập tức nên tôi không kịp Giám Định toàn bộ, nếu có ai đó có "Giám Định" thì tôi không biết.

Hay là, tôi nên đuổi theo để kiểm tra?

Ài, nhưng tôi không muốn phải giao tiếp với người khác.

Mumumu.

Kệ đi.

Phiền lắm.

Tại sao lại phải chủ động giao tiếp với người khác chứ?

Cứ để tôi làm người đơn độc đi.

Hơn nữa, nếu có chuyện đó xảy ra thì tôi chỉ cần dùng Dịch Chuyển chạy trốn là xong.

Nếu tôi trốn tới Tầng Trung thì tôi sẽ thoát khỏi đám người không có "Kháng Lửa".

Thực ra là chỉ cần Dịch Chuyển chỗ nào cũng thoát rồi.

Hơn nữa, nếu lấy sức mạnh của mấy người vừa rồi làm chuẩn thì có khi tôi chẳng cần bỏ chạy nữa.

Cứ phải liên quan với người khác là phiền phức thật, nhưng nếu họ đến muốn giết tôi thì tôi không nường tay làm gì.

À, nhưng nếu làm vậy thì bữa ăn ngon của tôi lại xa vời hơn.

Hừ, tôi chỉ muốn ăn đồ ăn ngon thôi mà, tại sao con đường tới xa vời quá vậy.

Ài, không không.

Tôi có thể giết họ để cướp đồ ăn.

Mấy người vừa rồi hình như có mang lương thực theo.

À, nhưng nếu như ở trong mê cung thì họ sẽ không có đồ tươi ngon.

Dù có lấy được lương khô vô vị thì tôi cũng sẽ không vui.

Gây thù với con người chỉ vì lí do đó thì không đáng.

Tôi nên trở thành Ma Vương rồi thống trị mọi người.

Lúc đó tôi muốn ăn đồ ngon gì cũng có mỗi ngày.

À, nghe hay đó.

Nếu tôi làm được thế thì tôi sẽ không có vấn đề gì nữa.

Ài, tôi muốn ăn đồ ăn ngon.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Không Nên Nhân Từ Với Kẻ Khác

Hôm nay tôi lại tiếp tục từ từ đi thám hiểm Tầng Thượng.

Dạo này không còn con quái vật nào ở đây hết.

Nếu đây là trong game thì sau một lúc sẽ lại có quái vật xuất hiện lại nên sẽ không bao giờ hết con mồi.

Nhưng mà ở ngoài đời thật thì nếu không sinh sản thì không xuất hiện thêm quái vật, nên mỗi con bị giết là ít đi một con.

Nói sao thì, tôi trước giờ giết và ăn thịt toàn bộ quái vật tôi gặp để lấy điểm kinh nghiệm và thức ăn.

Nếu tôi không làm vậy thì quái vật sẽ bỏ chạy và trốn hết, nên giờ mới phải gặp tình trạng không gặp con quái vật nào hết.

Chỉ còn một chút, chỉ một chút nữa thôi là tôi sẽ tiến hóa rồi.

Chỉ cần hai ba con tép riu nữa thôi.

Sau đó tôi sẽ tiến hóa ngay.

Lần này tôi không có vấn đề gì hết nếu dùng cái tổ ở gần Tầng Trung để tiến hóa và vì tôi còn một lượng lớn dự trữ từ "No Bụng".

Dù không đủ thì tôi vẫn còn xác con Á Long Đất, nên ngay sau khi hồi MP tôi Dịch Chuyển ra đó là xong.

Tôi đã chuẩn bị môi trường tốt nhất cho việc tiến hóa rồi.

Giờ chỉ còn vấn đề điểm kinh nghiệm mà thôi.

Chết tiệt.

Có nguồn điểm kinh nghiệm tốt nào ở đâu không?

Ngay bây giờ có gặp con gì tôi cũng sẽ cười "Hyahha" rất bình tĩnh.

Dĩ nhiên là không có.

Hà.

Dĩ nhiên là tôi phải đi kiếm từ từ rồi.

Nếu tập trung thì kiếm ra thật dễ.

Điểm kinh nghiệm kia, ờm, ý tôi là quái vật kia.

Một con rắn.

Ở Tầng Thượng thì nó thuộc hàng quái mạnh nên chỉ cần giết nó là tôi sẽ tiến hóa.

Nhưng có một vấn đề nhỏ.

Con rắn đang đánh nhau với một nhóm người.

Có hai người đang chiến đấu với con rắn.

Hai người khác thì đã bị thương và đang nằm xa chỗ chiến đấu.

Và một người đang làm sơ cứu.

Tổng cộng năm người.

Dựa vào tình hình tôi thấy nhờ "Thông Suốt" thì những người thám hiểm này bị con rắn tấn công.

Hmm.

Nếu có thể dùng Giám Định cùng với "Thông Suốt" thì tốt quá, nhưng hiện tại nhìn cũng biết con rắn mạnh hơn nhỉ?

Nghĩa là có hai người cũng không đánh lại một con rắn.

À, vì có hai người đã bị thương rồi nên lúc đầu là năm người.

Có vẻ như con người yếu hơn tôi nghĩ khá nhiều.

Ài, tôi nên làm gì đây?

Mặc dù tôi có thể lao vào và kết liễu con rắn ngay, nhưng như thế là sẽ xuất hiện trước mặt người khác.

Quá phiền phức.

Nhưng nếu cứ thế thì họ sẽ bị tàn sát

Khoan, hình như như thế tốt hơn?

Giết con rắn sau khi họ bị tàn sát tốt hơn mà nhỉ?

Nếu như thế thì tôi không cần phải sợ bị ai thấy.

...Dĩ nhiên là không được rồi.

Nếu tôi làm thế thì tôi không thể gọi mình là một con người nữa, dù chỉ là trước đây.

Mặc dù tôi biết có làm vậy cũng không sao hết, nhưng mà như vậy quá phiền cho tôi vì tôi sẽ thấy tội nghiệp mấy người bị tôi bỏ rơi.

Vì vậy, vì tôi không chịu được nên tôi sẽ giúp.

Mấy người nên biết ơn vì tôi có một trái tim nhân hậu như thế.

Chạy thẳng.

Không có chuyện hét lên "tôi tới giúp đây!".

Tôi sẽ giết nó thật nhanh rồi biến đi thật nhanh.

Như thế, tôi sẽ có ít vấn đề trong tương lai hơn.

Vậy nên, Rắn à, mi chết được rồi.

Trong nháy mắt tôi đã tới chỗ trước đó tôi nhìn thấy bằng "Thông Suốt".

Sử dụng "Hoạt Động Không Gian" hết mức, tôi nhảy ngay trên đầu con rắn.

Rồi vung lưỡi liềm xuống.

"Tăng Cường Lực Chém", chỉ số tăng sức mạnh và thêm tác dụng của "Độc Công Chết Người".

Lưỡi liềm của tôi chặt xuyên đầu con rắn.

HP của nó ngay lập tức còn 0.

Con rắn đã bị tiêu diệt.

Tôi rút lưỡi liềm ra khỏi đầu nó và vẩy bớt máu rắn đi.

Lần nữa, tôi lại cắt đứt một thứ vô dụng.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zoa Ere LV19 đã trở thành LV20》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Ngất Xiu LV3』 đã trở thành 『Kháng Ngất Xiu LV4』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Cá thể Zoa Ere có thể tiến hóa》

《Có nhiều hơn một lựa chọn để tiến hóa. Hãy chọn một trong hai lựa chọn sau

Ede Saine

Đại Taratect

Ortho Kadinart》

Tuyệt!

Cuối cùng lên cấp rồi.

Như thế này tôi có thể tiến hóa rồi.

Còn bây giờ, những người thám hiểm đang nhìn tôi một cách kinh ngạc.

Dĩ nhiên tôi hiểu họ đang nghĩ gì.

Nhưng tôi sẽ chỉ đơn giản là kéo con rắn đi như thế này, nói lời tạm biệt rồi Dịch Chuyển.

Lẽ ra là thế nhưng nhìn hai người bị thương có vẻ như sắp chết đến nơi rồi.

Xem ra độc của con rắn cực kì hữu hiệu.

Người đang sơ cứu cho họ vẫn cố gắng hết sức dùng Ma Pháp để chữa thương nhưng tốc độ thiết lập công thức và sức mạnh của Ma Pháp vẫn quá yếu.

Nếu cứ thế này thì họ sẽ chết trước khi Ma Pháp kịp có tác dụng.

Hmmm.

Dù sao thì cũng lỡ rồi.

Giúp một lần phải giúp cho trót.

Tôi đi tới gần hai người bị thương.

Công thức Ma Pháp đang được thiết lập giữa chừng bị hủy vì người đàn ông giật mình, nhưng nói thật có ông ta hay không cũng vậy nên không sao hết.

Kích hoạt "Ma Pháp Chữa Trị".

Sử dụng hai loại Ma Pháp chữa trị hiệu ứng bất thường và hồi HP cho cả hai.

Vì tôi liên tục dùng nó lúc tăng độ thông thạo cho "Kháng Lửa" nên "Ma Pháp Chữa Trị" của tôi đã lên cấp khá cao.

Nếu chỉ là độc và vài vết thương nhẹ thì tôi có thể chữa lành không vấn đề.

Người đàn ông lúc này chữa thương cho họ mở to mắt ra nhìn Ma Pháp của tôi.

Ài, nếu cứ ở đây thêm nữa thì phiền lắm.

Ừ, mấy người tự xử tiếp đi là tốt nhất.

Tôi quay về chỗ con rắn, và lần này tôi sẽ Dịch Chuyển.

Thế nhưng tôi chợt nhìn thấy một thứ.

Một loại trái cây gì đó.

Nhìn giống trái hồng khô.

Fuooooo!?

Đồ ngọt!?

Họ làm rớt cái này lúc chiến đấu sao!?

Tôi lấy cái này được không!?

Có trả lời "không" cũng vậy thôi hiểu chưa!?

Tôi sẽ lấy cái này đi dù ai nói gì đi nữa!

Và như thế, lấy được đồ ngọt!

Uoo!

Việc này còn vui hơn việc tôi lên cấp nữa!

Tôi vui vẻ nhảy chân sáo về hướng con rắn.

Để lại những người thám hiểm vẫn đang không hiểu chuyện gì đang xảy ra ở lại đó và lần này Dịch Chuyển cùng với con rắn.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 4

TN: Từ chap này trở đi thì mình khuyên các bạn nên cố gắng hết sức đọc các skill và danh hiệu của Kumoko mỗi khi được update để tránh việc bị bất ngờ(không đọc cũng được, nhưng tác giả đào hố ghê lắm, nếu ko đọc kĩ là té ngay)

Tôi Dịch Chuyển và quay về Ngôi Nhà Thân Yêu.

Tôi sẽ ăn quả trái cây này ngay lập tức.

Tiến hóa?

Cái đó để sau cũng được.

Bây giờ tôi sẽ tập trung hết mình để nếm vị ngọt đầu tiên trong cuộc đời nhện này!

"Tăng Cường Vị Giác" kích hoạt hết cỡ!

Nhân tiện, xài luôn "Tăng Cường Khứu Giác"!

Đầu tiên tôi sẽ ngấm nó thật kĩ.

Rồi, Giám Định nào.

『Quả Kurikuta phơi khô』

『Kurikuta: Một loại quả tự mọc ở vùng đại lục Kasanagara. Mỗi mùa nó sẽ lại ra hoa kết trái. Có vị ngọt và có tác dụng hồi phục MP nhẹ』

Hiểu rồi.

Trái cây này không phải chỉ là một loại đồ ngọt.

Nó sẽ hồi phục MP.

Nếu họ giữ nó để làm thuốc hồi MP thì tôi vừa mới làm một chuyện khá tệ với họ.

Nhưng mà, nói chung thì tôi đã chữa một vết thương nặng rồi nên dù tôi có lấy cái này thì cũng sẽ không ai than phiền gì.

Vì cái gì cũng có giá của nó, nên không sao hết.

Vậy nên, hít thật sâu vào.

Hít, hà.

Tốt!

Itadakimasu!

...Ngọt.

A, ngọt.

Nó ngọt quá.

Nó vị đăng nhẹ và không thể gọi là ngon nếu so nó với loại trái cây mà tôi đã ăn ở kiếp trước.

Vì nó phơi khô rồi nên cũng không có chút mọng nước nào.

Nhưng mà nó ngọt.

Sau khi biến thành nhện thì đây là thứ ngọt đầu tiên tôi ăn.

Nó ngọt.

Nó ngon.

Tôi hạnh phúc quá.

Tôi nếm nó từ chút một rồi ăn.

Tôi nếm nó thật kĩ rồi ăn.

Cho đến miếng cuối cùng.

Phù.

Cảm ơn vì bữa ăn.

Đúng là đồ ngọt đúng nghĩa có khác.

Đồ ngon chính là đồ ngon thực sự, không cần suy nghĩ.

Không cần biết nó được gọi là ngon thế nào nhưng đã phải suy nghĩ thì tức là nó không ngon.

Được rồi.

Tôi đã tận hưởng vị ngọt đủ rồi nên giờ tôi nên tiến hóa.

Lần này thì tôi chuẩn bị tuyệt đối hoàn hảo không như lần ở Tầng Trung.

An toàn cũng tuyệt đối và đồ ăn cũng đầy đủ.

Không có vấn đề gì hết.

Nếu có vấn đề, thì đó là việc sau lần tiến hóa này thì "Cấm Kị" sẽ lên cấp tối đa.

"Cấm Kị" hả?

Tôi chỉ biết sau khi nó lên cấp tối đa thì sẽ xảy ra chuyện gì đó, còn chi tiết như thế nào thì ngay cả "Tri Thức"-sama cũng không nói tôi biết được.

Tôi tự hỏi là chuyện gì sẽ xảy ra.

Cơ mà, đã tới mức này thì chuyện né tránh là không thể nữa rồi, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc chấp nhận bất cứ gì xảy ra.

Tôi cầu mong là sẽ không gặp tình trạng chết bất đắc kì tử hay là một hình phạt không thể chống lại nào đó.

Hmmm.

Dù là chuyện đáng sợ vẫn đáng sợ, nhưng tôi nghĩ sẽ không tới mức đó.

Trước giờ, những skill bí ẩn như "Kiêu Hãnh" không hề có bất kì mặt bất lợi nào cơ mà.

Có thể nó làm tôi mạnh hơn hẳn mà không có mặt trái nào.

Dù không phải như thế thì tôi không nghĩ D, một kẻ đáng ghét chỉ thích sự thú vị lại sẽ dùng một hình phạt như chết bất đắc kì tử khi nó lên cấp tối đa.

Vì người đó có tính cách như thế nên tôi chắc chắn cô ta sẽ giữ tôi sống tiếp để tiếp tục theo dõi tôi.

Hử?

Khoan nếu vậy hình như tôi sẽ phải trải qua việc còn kinh khủng hơn cái chết nữa.

...Không nên nghĩ quá nhiều.

Dù có nghĩ cỡ nào cũng không làm gì được.

Còn "Cấm Kị", tôi sẽ đối mặt bất kì điều gì xảy ra khi nó xảy ra.

Không có gì hơn.

Có ba lựa chọn tiến hóa lần này.

Đại Taratect là tiến hóa để trở về loài Taratect trước kia.

Là cái tên tôi đã gặp ở Tầng Hạ lúc trước.

Đúng là nó mạnh thật, nhưng tôi sẽ không chọn tiến hóa thành con này.

Vì cơ thể tôi sẽ lớn lên.

Điều kiện tiến hóa thành Arachne là phải thuộc chủng loại quái vật nhện Nhỏ hoặc Vừa, nên nếu tôi biến thành con Đại Taratect thật lớn đó thì tôi không tiến hóa thành Arachne được.

Vậy nên Đại Taratect bị loại.

Còn hai cái.

Ede Saine hoặc Ortho Kadinart.

『Ede Saine : Điều Kiện Tiến Hóa : Zoa Ere LV20 : Mô tả : Loài quái vật nhện nhỏ được mọi người sợ vì là biểu tượng của cái chết. Nó có khả năng chiến đấu cực kì cao và bản chất âm thầm』

『Ortho Kadinart : Điều Kiện Tiến Hóa : Loài quái vật nhện nhỏ có chỉ số cao hơn bình thường, có những skill loại Ma Pháp : Mô tả : Một loại quái vật nhện giỏi sử dụng Ma Pháp. Có trí thông minh và là một con giỏi thiết lập bẫy rập』

Ortho Kadanart là một con nhện loại Ma Pháp và Ede Saine là cấp tiến hóa cao hơn của Zoa Ere.

Nhưng mà Ortho Kadinart không quan trọng lắm.

Mặc dù nó là một dòng tiến hóa được mở ra nhờ có "Cực Hạn Ma Pháp" và "Thánh Pháp" nhưng nói thật thì nó vô dụng.

Bởi vì dù nó có thông minh thì cũng chỉ ở mức thông minh so với quái vật mà thôi.

Tôi đã sử dụng bẫy rập từ lúc tôi mới sinh ra rồi.

Hơn nữa, Ortho Kadinart là dòng tiến hóa cuối cùng.

Nghĩa là nó chỉ được có thế.

Ngay cả trong Sơ đồ Tiến Hóa thì nó cũng không phải là một loại quái vật cấp cao lắm, nên tôi không có hứng thú với nó.

So với nó thì Ede Saine lại cực kì ghê gớm.

Dòng tiến hóa cuối cùng của nó còn khá xa và theo Sơ đồ Tiến Hóa thì nó đã là quái vật cao cấp chỉ kém Mẹ một bước.

Nhìn vào vị trí ghi tên của con quái vật trong Sơ đồ Tiến Hóa có thể kết luận sơ ra nó cao cấp hay không.

Nhìn tên của dòng này thì nó nằm ngay dưới Taratect Chúa, có vẻ đó là chủng loại của Mẹ.

Ede Saine là một con như thế.

Cấp độ quái vật của nó cao hơn hẳn bất kì lựa chọn nào khác của tôi.

Nên nếu phải chọn chắc chắn tôi sẽ chọn Ede Saine.

Nếu không có Sơ đồ Tiến Hóa của "Tri Thức"-sama thì tôi đã phải phân vân.

"Tri Thức"-sama thật là tuyệt vời mà.

Nhân tiện, dòng Arachne là một dòng tiến hóa đặc biệt, nên nó nằm ngoài Sơ đồ Tiến Hóa loài nhện.

Điều kiện tiến hóa là phải có skill "Kiêu Hãnh", là loại quái vật nhỏ hoặc vừa và cấp độ phải cao hơn 50.

Điều kiện cực kì vô lí.

Vô lí hơn cả thế là tôi vì nghiêm túc đặt mục tiêu như thế.

《Cá thể Zoa Ere tiến hóa thành Ede Saine》

Rồi, tiến hóa bắt đầu!

《Tiến hóa thành công》

《Trở thành loài Ede Saine》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Hồi HP Cao Tốc LV1』 đã trở thành 『Hồi HP Cao Tốc LV2』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ban Ma Pháp LV4』 đã trở thành 『Ban Ma Pháp LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Phá Hoại LV4』 đã trở thành 『Tăng Cường Phá Hoại LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Lực Chém LV5』 đã trở thành 『Tăng Cường Lực Chém LV6』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường độc LV9』 đã trở thành 『Tăng Cường độc LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV1』 được trích ra từ Skill 『Tăng Cường độc LV10』 》

《『Tăng Cường độc LV10』 đã nhập chung với 『Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV1』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV1』 đã trở thành 『Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV7』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ý Chí Chiến đấu LV6』 đã trở thành 『Ý Chí Chiến đấu LV7』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ban Sức Sống LV3』 đã trở thành 『Ban Sức Sống LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tơ Đa Năng LV3』 đã trở thành 『Tơ Đa Năng LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ma Pháp Bóng Tối LV7』 đã trở thành 『Ma Pháp Bóng Tối LV8』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ma Pháp Vũ Trụ LV1』 đã trở thành 『Ma Pháp Vũ Trụ LV2』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Phá Hoại LV3』 đã trở thành 『Kháng Phá Hoại LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Đập LV3』 đã trở thành 『Kháng Đập LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Chém LV3』 đã trở thành 『Kháng Chém LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Hóa Đá LV3』 đã trở thành 『Kháng Hóa Đá LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Axit LV4』 đã trở thành 『Kháng Axit LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV3』 đã trở thành 『Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Định Mệnh LV1』 đã trở thành 『Định Mệnh LV2』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tốc Thể LV4』 đã trở thành 『Tốc Thể LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Dai Sức LV4』 đã trở thành 『Dai Sức LV5』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV9』 đã trở thành 『Cấm Kị LV10』 》

《Học được skill 『Kháng Ăn Mòn LV1』 qua tiến hóa》

《『Kháng Ăn Mòn LV1』 đã nhập chung với 『Kháng Ăn Mòn LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Ăn Mòn LV4』 đã trở thành 『Kháng Ăn Mòn LV5』 》

《Học được skill 『Tuyệt Chúng Ma Nhân LV1』 qua tiến hóa》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Kích hoạt tác dụng của Cấm Kị. Đang cài đặt》

《Cài đặt thành công》

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 130: Cấm Kị

TN: cảm giác cứ như sáng sớm 5h bị dựng đầu dậy trong khi hồi 3h mới lần ra ngủ

...Chào buổi sáng.

...

Thật là tệ mà.

Ài, tệ không thể nào tệ hơn.

"Cấm Kị" gì chứ.

Đúng là "Cấm Kị" thật mà.

Lẽ ra tôi không nên để thứ như thế lên cấp tối đa.

Thà không biết về chuyện đó thì tốt hơn.

D, cái tên đó có tính cách thật đáng ghét.

Cô muốn tôi làm gì chứ hả, cho tôi biết thông tin như thế sau khi tôi đã phá vỡ cấm kị rồi?

Tệ không thể nào tệ hơn.

Lẽ ra tôi không nên giúp mấy người thám hiểm kia.

Thật buồn nôn.

Thật là tệ hại.

Tệ không thể nào tệ hơn được.

Toàn bộ Người và Quỷ nên chết hết đi.

Tôi thấy buồn nôn.

Admin Gyuriedistodiez trước giờ làm gì chứ?

Tại sao anh ta lại nuông chiều bọn chúng đến mức này cơ chứ?

Cần gì phải nương tay, cần gì phải thương hại bọn chúng.

Dù có tàn sát hết toàn bộ chúng cũng không đủ.

À, tôi hiểu rồi.

Không được làm chuyện như thế.

Mặc dù tôi hiểu, nhưng tôi vẫn bực mình.

Giờ phải làm gì đây?

Sau khi biết những điều này thì tôi không thể nói mình không liên quan được nữa.

Không còn thời gian nữa.

Tôi buộc phải hành động thôi.

Để làm vậy tôi cần thêm sức mạnh.

Chỉ số của tôi đã tăng thêm nhờ việc tiến hóa.

Nhưng như thế vẫn vô nghĩa.

Sức mạnh có được trong hệ thống **W** chỉ có tác dụng trong hệ thống mà thôi.

Nếu tôi muốn thực hiện hành động thì tôi buộc phải có đủ sức mạnh để ảnh hưởng đến vùng **MA**.

Mặc dù đã có quyền lợi từ ba cấp độ Chủ, nhưng như thế là không đủ.

Bắt buộc phải là sức mạnh từ cấp độ Admin.

Vậy, đúng là tôi không còn lựa chọn nào ngoài việc đạt được tới cấp độ Admin.

D đã đoán trước được chuyện này.

Cái tên này.

Vậy ra đó là lí do có skill $n \% I = W$.

Mặc dù đó có thể là cách cô ấy thể hiện sự chân thành, nhưng tôi không thể không nghĩ rằng mục đích ban đầu của cô ta chính là tình trạng lúc này.

Chết tiệt.

Mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch của cô ta.

Mặc dù không có việc gì tệ hơn việc này, nhưng tôi buộc phải làm theo kế hoạch đó.

Tôi không có lựa chọn khác.

Ài, chết tiệt.

Tôi cảm giác bức mình quá.

《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Tức Giận LV1』 》

À, ừ.

Không quan trọng.

Dù tôi có skill như thế cũng không có ý nghĩa gì cả.

...Không, nếu tôi tập trung vào skill, có khi,

Được không?

Ừm.

Có khi được.

Nếu vậy thì tôi sẽ tiếp tục tăng cấp như bình thường, và tập trung phát triển skill.

Nhưng giờ thì tôi không thể nói những lời vô tư được nữa.

Phải chuẩn bị tinh thần.

Nếu tình huống đã tới mức này thì không còn cách nào khác.

Nếu mọi chuyện đều là sự thật thì cứ tàn sát toàn bộ Người và Quỷ là nhanh nhất, nhưng nếu làm thế thì dĩ nhiên Gyuriedistodiez sẽ không ngồi yên.

Dù đã bị D cảnh báo, nhưng chắc chắn tên đó sẽ đến để ngăn cản tôi.

Nếu là tôi hiện tại thì dù Gyuriedistodiez có trồng cây chuối bằng một tay cũng dư sức giết tôi.

Để đảm bảo anh ta ko thể ngăn cản tôi được, tôi phải trở nên mạnh hơn anh ta.

Ngay cả khi tôi không mạnh được như thế, tôi vẫn phải ít nhất có đủ sức mạnh để anh ta chần chừ không muốn cản đường tôi.

Tôi ăn hết xác con rắn mà tôi đã để lại.

Đầu tiên tôi phải hồi phục lại lượng SP đã tổn để tiến hóa.

Tôi ăn xong con rắn.

Tôi không thể cứ từ từ mà ăn như trước nữa.

Tôi buộc phải ăn nhanh hết mức có thể.

Dịch Chuyển.

Điểm đến là Tầng Hạ.

Ở dưới này, tôi không cần phải lo về quái vật nữa.

Trước giờ tôi lập căn cứ ở Tầng Thượng để đảm bảo an toàn, nhưng giờ thì tôi không thể cứ thanh thản như thế được nữa.

Tôi sẽ săn toàn bộ quái vật mà tôi nhìn thấy.

Và rồi, tôi sẽ lên bao nhiêu cấp?

Và rồi sẽ có bao nhiêu tác dụng?

Tôi không có lựa chọn khác ngoài cách này.

Di chuyển.

Tìm được một con quái vật.

Giám Định.

Nó mạnh ngang một con lươn.

Nhưng nó không còn là kẻ thù xứng tầm với tôi nữa.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV1 đã trở thành LV2》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV2 đã trở thành LV3》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV3 đã trở thành LV4》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tuyệt Chung Ma Nhân LV1』 đã trở thành 『Tuyệt Chung Ma Nhân LV2』 》

《Điểm skill tăng》

Một lần lên 3 cấp.

Chỉ có một skill lên cấp.

Vẫn chưa đủ.

Hoàn toàn chưa đủ.

Tôi sẽ tiến lên với ý định tiêu diệt toàn bộ quái vật ở Tầng Hạ.

Nếu con Rồng Đất xuất hiện tôi sẽ giết nó không nường tay.

Giết một con tiên phong vô dụng như thế không sao cả.

Thay vì trốn chui trốn nhủi trong một Mê Cung mà không ai tới bao giờ, biến thành thức ăn của tôi và trở nên hữu dụng về lâu dài thì tốt hơn cho chúng.

Chắc chắn không còn con Rồng nào ở Tầng Thượng và Tầng Trung nữa.

Ở Tầng Hạ còn 4 con và Tầng Cuối là 9 con.

Tôi sẽ giết toàn bộ chúng.

Ài, tôi tự hỏi tại sao tôi lại hồi sinh lại ở một thế giới như thế này.

Nếu thế giới này biến mất sớm hơn thì tốt hơn.

Tại sao, một thế giới thế này...

Ài, tôi hiểu rồi.

Tôi phải tự tay làm thôi.

Không phải vì thế giới này.

Chỉ là vì tôi mà thôi.

Nếu tôi không làm thì ai sẽ giúp cái thế giới đáng ghét này chứ?

Thật là không có gì tệ hơn.

Không có gì tệ hơn được.

Hãy tiêu diệt sự sống trên thế giới này đi.

Mặc dù rất phiền phức, nhưng hãy bắt đầu tìm kiếm đủ sức mạnh để hoàn toàn hủy diệt thế giới này nào.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

K2: Sự Ngoan Cổ Cuối Cùng Của Một Người Đàn Ông

Lời tác giả: Góc nhìn của Katia

Tại sao lại như thế này?

Tôi nhìn thấy một "tôi khác" với ý thức mơ hồ.

"Tôi khác" đang bắn Ma Pháp về phía Shun mà không ngại ngần gì.

Cùng với toàn bộ binh lính bên cạnh tôi.

Ma Pháp của tôi vô hiệu với Shun.

Vốn từ đầu đã có một khoảng cách tài năng giữa tôi và Shun.

Dù lúc chúng tôi còn nhỏ thì khoảng cách ấy không đáng kể, nhưng chúng tôi càng lớn lên thì nó càng rõ rệt.

Đã có lúc tôi ghen tị tài năng đó.

Nhưng khi thấy cậu ta liên tục chăm chỉ không than phiền thì sự ghen tị đã trở thành ngưỡng mộ.

A, nếu tôi nhớ không nhầm thì ở kiếp trước, cậu ta là người sẽ tiến lên trước không ngại ngần gì nếu cậu ta có một mục tiêu.

Mặc dù ở kiếp trước toàn bộ tâm trí của cậu ta ở trong game, nhưng ở thế giới này thì mục tiêu của cậu ta chính là Julius-san, người Anh Hùng

cũng là anh trai cậu ta.

Vốn thì Shun đã rất có tài năng, cộng thêm một ý chí kiên định và sự chăm chỉ không ai sánh bằng, kết quả chính là người trước mặt tôi.

Ma Pháp Lửa tôi đang sử dụng là loại hủy diệt diện rộng.

Nó dĩ nhiên không bằng một Đại Ma Pháp, nhưng nếu sử dụng bắn trực tiếp vào một nhóm người thì sát thương cũng không phải đùa.

Shun hoàn toàn đánh bật nó ra bằng Ma Pháp và thành công bảo vệ toàn bộ quân lính xung quanh, dù địch dù bạn, sát thương gây ra là 0.

Đúng là một kẻ ngốc tốt bụng có kỹ năng chiến đấu đáng sợ mà.

Tôi chỉ có thể gọi cậu ta là kẻ ngốc khi đang cố bảo vệ cả kẻ thù của mình.

Mặc dù tôi muốn nở một nụ cười trừ, nhưng khuôn mặt tôi chỉ hiện lên sự chán ghét, không như tôi muốn.

[Katia! Bình tĩnh lại đi!]

[Người ồn ào quá. Ta đang bình tĩnh. Một kẻ nổi loạn hãy cứ yên lặng mà bị trừng phạt như một kẻ nổi loạn đi]

Những lời cay độc tôi không nghĩ đến rời khỏi miệng tôi.

Nhưng tôi biết.

Người đang nói những lời đó là không ai khác ngoài tôi.

Đã có nhiều dấu hiệu kể từ lúc tôi còn nhỏ.

Kiếp trước tôi là một người đàn ông.

Ở thế giới này thì tôi lại là phụ nữ.

Sống một cuộc sống của phụ nữ, với tâm trí của một người đàn ông.

Tôi lạ như thế.

Như nước và dầu, có một cái gì đó khiến hai thứ không thể trộn lại được.

Khoảng cách giữa hai kiếp càng ngày càng rõ rệt.

Tôi bắt đầu thích những món trang sức phụ kiện mà kiếp trước tôi không để ý.

Trước đây tôi không thích đồ ngọt lắm, nhưng kiếp này thì chúng trở thành món ăn tôi thích nhất.

Tôi không có cảm giác gì khi nhìn cơ thể của phụ nữ.

Tôi trải qua kì kinh nguyệt đầu tiên như không có gì đặc biệt.

Cũng như thế những kì kinh nguyệt đến đều đặn như là dĩ nhiên.

Dần thì ngực của tôi cũng bắt đầu nở ra và dáng người tôi càng ra dáng phụ nữ.

Không phải chỉ là cơ thể tôi.

Bên trong tôi cũng thay đổi.

Lúc nào tôi không hề để ý.

Lúc tôi nhận ra rõ nhất là lúc Shun bị Yuugo tấn công.

Tôi đã trở nên lo lắng hơn tôi tưởng rất nhiều.

Ngay lúc tôi nghĩ có khi Shun đã bị giết thì tầm mắt của tôi hoàn toàn trắng đi không thấy gì nữa.

Cảm giác đó càng ngày càng mãnh liệt hơn.

Tôi không thể bình tĩnh được khi ở gần Shun.

Nhưng nếu Shun không bên cạnh thì tôi cảm thấy cô đơn và bất an.

Tôi không bình tĩnh được dù tôi có ở bên cạnh cậu ta ha không.

Tôi trở nên cực kì rối loạn vì những cảm xúc này.

Tôi đã bị những cảm xúc khó hiểu này chi phối.

Không.

Tôi biết rõ những cảm giác này là gì.

Nhưng tôi có một phần không muốn chấp nhận chúng.

Là phần tôi vốn là một người đàn ông.

Nhưng giờ tôi là một người phụ nữ.

Có lẽ, trái tim tôi đã vỡ ào bởi cảm xúc gần đây.

Mỗi khi thấy Yuri và Sue bám lấy Shun tôi thấy tức ngực.

Nhưng mà phần kia của tôi vẫn không chấp nhận được.

Hai phần của thâm tâm tôi đối chọi nhau.

Nhưng cuối cùng cân bằng cũng bị phá vỡ.

Cơ thể của tôi phụ thuộc vào tâm trí của tôi.

Là như thế.

Vì thế, phần đang quan sát cuộc chiến giữa tôi và Shun là phần còn lại của Ooshima Kanata.

Là phần còn lại của tâm trí đàn ông của tôi.

Có lẽ, vì tôi là đàn ông nên Quyển Rũ của Yuugo không ảnh hưởng tôi.

Sau vụ việc đó, không để Shun biết tôi giám sát Yuugo cực kì suýt sao.

Tôi dùng mối quan hệ và quyền lực của nhà Công Tước để tạo một mạng lưới theo dõi toàn bộ hành động của cậu ta mỗi ngày.

Lẽ ra là thế, nhưng dần đôi khi lại có những điểm đáng ngờ trong báo cáo.

Người tôi đã giao nhiệm vụ giám sát là một người đáng tin.

Không lí nào anh ta lại phản bội được.

Thế nhưng những chi tiết không thể nào là sự thật lại bắt đầu xuất hiện trong báo cáo.

Tôi đổi người giám sát.

Khi nghĩ lại, có lẽ đó không phải là ý kiến tốt.

Shun thừa hưởng danh hiệu Anh Hùng và rời khỏi học viện.

Từ đó trở đi thì sự thay đổi bắt đầu rõ rệt.

Đầu tiên, Yuri ngày càng kì lạ.

Yuri, người hoàn toàn tin tưởng vào Thánh Ngữ Giáo lại ngừng không nói về nó nữa.

Sau đó là Sue.

Lúc đầu em ấy buồn bã vì Shun không còn ở trong học viện, nhưng sau đó em ấy lại trở nên năng nổ hơn.

Bắt đầu có gì đó không ổn.

Mặc dù tôi đã hiểu ra chuyện đó, nhưng tôi không biết là chuyện gì.

Sau khi tôi bị những người của nhà Công Tước được giao nhiệm vụ giám sát Yuugo gọi, bắt giữ lại và bị Yuugo tẩy não thì tôi đã hiểu.

Ở thời điểm này thì đa số người trong nhà Công Tước đã bị hắc tẩy não rồi.

Và rồi tôi bị ép phải chiến đấu với Shun.

Khả năng tẩy não của Yuugo quá đáng sợ.

Có được ý thức như thế này hoàn toàn là một điều kì diệu.

Chắc chắn, toàn bộ những người khác bị Yuugo tẩy não đều yêu và tôn trọng hắc ta tận đáy lòng.

Dù tôi hiện tại có ý thức, nhưng tôi không làm gì được cả.

Phần nhỏ nhoi còn sót lại này không thể làm gì được.

Nhưng.

Không có nghĩa là tôi có thể bỏ cuộc!

Là một người đàn ông, có nghĩa là tôi vẫn còn danh dự của một người đàn ông!

Tôi hét lên để đánh thức ý thức mơ hồ của tôi.

Ngay lúc ý thức bên ngoài của tôi đang tập trung thiết lập công thức Ma Pháp, tôi dùng toàn bộ ý chí còn lại để ngăn chặn quá trình đó.

Ma Pháp nổ tung.

[Katia!?!]

Shun bị bất ngờ chạy đến.

Đờ lấy tôi trước khi tôi bị té xuống đất.

Nhưng tôi hiểu rằng tôi sắp chết rồi.

Không sao hết.

Tôi ở ngoài chắc chắn cũng muốn kết quả này.

Khuôn mặt tuyệt vọng của Shun xuất hiện trong tầm mắt tôi.

Một khuôn mặt thật đáng tội.

Tôi bất giác cười lên.

Không như lúc này, môi của tôi cong lên như ý muốn.

Nếu tôi có thể chết với nụ cười thế này, tôi thỏa mãn rồi.

Và rồi ý thức của tôi chìm vào trong bóng tối.

Nhưng bị một ánh sáng ấm áp ép kéo trở lại.

[A, Shun?]

[Katia, cậu có bình thường lại chưa?]

[Hử? Vết thương... của mình?]

Tôi không thấy bất kì vết thương nào lẽ ra phải có vì vụ nổ Ma Pháp trên người.

「Mình chữa thương hết rồi」

Shun nói một cách dễ dàng.

Tôi đã chắc chắn là mình phải chết rồi.

「Đúng... là... cậu vẫn... kinh... khủng... như... thường」

「Đừng nói gì nữa hết. Chúng ta sẽ bỏ chạy khỏi đây」

Tôi được bế lên kiểu công chúa.

Lúc đó tim tôi đập mạnh đến mức suýt nữa nhảy ra khỏi lồng ngực tôi.

Mặc dù tình hình hiện tại là như thế, nhưng tôi vẫn đỏ mặt vì xấu hổ.

A, không tốt.

Không tốt tí nào.

Từ lúc này trở đi Ooshima Kanata đã trở thành Carnatia Seri Anabald theo đúng nghĩa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

B2: Maou-Sama Cảm Thấy Kinh Hãi

Tôi kiểm tra toàn bộ hàng hóa được chuyển đến rồi thở nhẹ.

Phe chúng ta sau cuộc Đại Chiến trước cũng đã mệt mỏi lắm rồi.

Vũ khí, lương thực, các sản phẩm hằng ngày.

Hiện tại dù có bao nhiêu hàng hóa cũng không đủ.

Tôi áp chế ý muốn nghỉ ngơi của mình lại và tiếp tục.

Tôi vẫn còn quá nhiều chuyện để làm.

Tôi đang vội vã để chuẩn bị đầy đủ cho lần tiến công tiếp theo và kiểm tra tổn thất của đội quân Quỷ từ trận chiến trước đó.

Phe chúng ta đã thành công gây tổn thất to lớn cho phe Người ở trận chiến trước đó.

Đặc biệt nổi bật là việc Anh Hùng đã bị giết.

Anh Hùng là lực lượng mạnh nhất của Người.

Nếu mất đi lực lượng đó thì ý chí chiến đấu phe Người cũng sẽ giảm xuống.

Mặc dù sẽ có một Anh Hùng khác xuất hiện, nhưng sẽ tốn thời gian để tìm được người đó, và ngay cả khi tìm được thì không phải cứ thành Anh

Hùng là mạnh.

Có khi Anh Hùng chỉ là một đứa trẻ.

Vì Anh Hùng bị giết lần này vốn thừa hưởng danh hiệu đó khi vẫn còn là một đứa trẻ nên lần này có khi cũng như thế.

Nhưng tổn thất phe Quý cũng không hề nhẹ.

Mất đi Tướng Quân Agnar của Quân Đoàn Một là tổn thất rất to lớn.

Người đàn ông đó là một người có sức mạnh, kinh nghiệm và kiến thức đủ để ông ta trở thành Ma Vương dễ dàng.

Cả ông ta và quân đội của ông đã bị hủy diệt hoàn toàn bởi quái vật cấp Huyền Thoại, con Taratect Chúa đột nhiên xuất hiện giữa chiến trường.

Tổn thất này quá lớn.

Taratect Chúa.

Một con quái vật siêu cao cấp đột nhiên xuất hiện rồi đột nhiên biến mất.

Tôi chắc chắn nó không vô tình xuất hiện ở chiến trường như thế.

Vậy nghĩa là...

[Ồ? Balto kìa? Có chuyện gì thế?]

Bằng cách nào đó tôi ngưng không cho cơ thể mình run rẩy.

Khi tôi quay lại thì tôi thấy người mà tôi không muốn gặp nhất bây giờ.

Là Maou-sama.

Bên cạnh cô ta là Shiro.

「Này này. Có vẻ cậu đang bận rộn làm việc nhỉ. Thật khổ thật khổ」

「Nếu cô nghĩ vậy thì hãy giúp tôi một tay đi」

「Dĩ nhiên là không rồi」

Maou-sama cười lớn.

Có vẻ như cô ta đang vui vẻ bất thường hôm nay.

Shiro đứng bên cạnh Maou-sama kéo tay áo cô ta.

「À, đúng rồi. Balto, hàng hóa có được giao đến chưa?」

「Hàng hóa sao? Nếu là hàng tiếp tế thì nó đã đến rồi」

「Ồ! Shiro-chan, chúng ta không nên đứng yên ở đây! Balto, có hàng hóa gửi cho tôi đúng không?」

「Ế?」

「Ế?」

Maou-sama và tôi cùng nghiêng đầu qua một bên.

Tôi không nhớ có món hàng nào như thế cả.

「Nhân tiện, món hàng đó là gì?」

「Một hộp Kurikuta cao cấp」

「A」

Tôi nhớ ra rồi.

「A? Có đúng không? Vậy nó đâu rồi?」

Không hay rồi.

Tôi không biết đó là đồ của Maou-sama.

「Thật ra thì, tôi đưa nó cho Sanatoria rồi」

「Tại sao!?!」

「Tôi xin lỗi. Vì Sanatoria ngày xưa thích ăn Kurikuta nên tôi đã nghĩ đó là của cô ấy」

「Cái... gì...?」

Mặt Maou-sama tối lại.

Shiro ngay lập tức buông Maou-sama ra và chạy hết tốc lực.

Maou-sama và tôi bừng tỉnh và đuổi theo Shiro.

Ở ngã quẹo rời khỏi tầm nhìn của tôi, Shiro đập vỡ cửa phòng Sanatoria.

「Ế!? Gì vậy!?!」

Sanatoria ngạc nhiên thét lên.

Shiro cứng đờ nhìn bên trong cánh cửa bị đập vỡ nát.

[I]Cô ấy mở to hai mắt ra.[/I]

Khi tôi nhìn bên trong phòng, tôi thấy Sanatoria và Kogou.

Và một cái đĩa trống ở trên bàn.

「A-a...」

Giọng rên thảm thiết của Shiro.

Maou-sama cũng cứng đờ người khi nhìn thấy cái đĩa trống trên bàn.

[Phư~]

[Shiro-chan!?!]

Shiro bất ngờ té xuống.

Té ngửa.

Một âm thanh trầm đục vang lên và rồi không còn cử động gì nữa.

[Gyaa!? Shiro-chan!?!]

Cú sốc không được ăn trái cây ghê đến mức phải xỉu sao?

Tôi nghi ngờ không biết cô ấy có thực sự là người đã giết Anh Hùng không.

Nhưng nhìn vào đôi mắt trước đó thì tôi hiểu.

Chỉ nhìn vào đôi mắt đó, cơn sợ hãi thấu xương xâm chiếm cơ thể thôi.

[Không tốt! Shiro-chan không thở nữa! CỨU THƯƠNG!]

Maou-sama xách Shiro lên chạy đi.

Để lại sau lưng tôi và hai người khác không hiểu gì cả.

Sanatoria gục xuống tại chỗ.

Kogou cũng tái mặt.

[Là chuyện gì?]

[À. Xin lỗi. Tôi gửi nhầm trái cây của Maou-sama đến đây]

Có vẻ Sanatoria đã hiểu ra.

[Tôi đã thấy lạ vì tôi không yêu cầu nó. Nhưng vì vừa rồi tôi đang nói chuyện với Kogou nên lỡ ăn hết rồi]

[Xin lỗi, là lỗi của tôi]

[Xin anh hãy giải quyết chuyện này cẩn thận, nhé? Tôi không muốn bị xử tử vì lí do ngu ngốc như thế này đâu]

[Ài]

Không thể nào một Thống Lĩnh lại bị xử tử chỉ vì lí do nhảm nhí này được.

Những, nghĩ lại thì với Ma Vương này thì không gì là đoán trước được.

[Nhưng mà, cô nói chuyện với Kogou thì lại là chuyện lạ]

[Cũng đúng lúc. Anh cũng nên tham gia]

[Chuyện gì?]

[Là chuyện liên lạc với tộc Elf]

[Cái gì?]

[Có vẻ như Tướng Quân Agnar đã luôn giữ liên lạc với tộc Elf. Họ vừa liên lạc với tôi không lâu trước đây]

[Thật sao?]

[Đúng thế. Anh có muốn phản bội Ma Vương đó và theo phe chúng tôi không?]

Khi nghe lời của Sanatoria thì tôi cứng người lại.

[Anh đã nghe rồi đúng không? Cách mà Blow đã chết. Dù Shiro có khả năng ngay lập tức tiêu diệt Anh Hùng, nhưng cô ta lại dễ dàng để Blow chết. Nếu cứ theo Ma Vương đó thì chắc chắn chúng ta sớm muộn cũng sẽ bị lợi dụng rồi bỏ đi như thế mà thôi. Nếu chúng ta cùng với tộc Elf cùng nhau hợp tác để lừa Ma Vương đó, chúng ta có thể đánh bại được cô ta]

Tôi lặng lẽ nhìn hướng Maou-sama chạy đi lúc này.

[Blow là em trai của anh đúng không? Không lẽ anh không thấy buồn bực sao?]

[Dĩ nhiên tôi buồn bực rồi]

Một giọng nói lạnh lẽo vang lên.

Sanatoria lui lại một bước khi nghe giọng nói của tôi.

Lúc đó tôi cũng thở dài một lần.

[Coi như đây là tình cảm của tôi với người bạn thuở nhỏ. Tôi sẽ coi như mình chưa nghe cuộc nói chuyện này]

[Nghĩa là anh sẽ không tham gia?]

[Vì không có cơ hội thắng nào hết]

[Tại sao anh nghĩ vậy?]

[Vì tôi không thể thắng nổi cô ta. Nếu cô ta muốn cô ta có thể một mình hoàn toàn hủy diệt cả hai phe Người lẫn phe Quỷ. Tôi biết chắc chắn là thế. Vì biết điều đó nên tôi không thể làm chuyện tự sát như là chống lại cô ta được]

Tôi quay lưng lại với Sanatoria người đã trở nên im lặng và Kogou vốn từ này giờ không đủ sức nói dù một lời.

[Anh nên cân nhắc thật kĩ]

[Tôi cũng khuyên cô y như thế]

Tôi bắt đầu bước đi mà không nhìn lại.

* * * * *

[Ta nghe rồi, nghe rõ rồi. Elf hả? Bọn chúng bắt đầu đáng ghét hơn rồi đó]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 131: Tôi Thua Rồi

Ăn.

Ăn.

Ăn.

Tôi không ăn chậm rãi hay giấu diếm nữa.

Tôi nhai rôm rốp và nuốt không ngại ngần.

Phải thích ăn mọi thứ cho tới khi không còn gì để ăn nữa.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『No Bụng LV3』 đã trở thành 『No Bụng LV4』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Mở Rộng Thần Thức LV5』 đã trở thành 『Mở Rộng Thần Thức LV6』 》

Tôi hùng hổ khắp nơi ở Tầng Hạ.

Cứ như đang xả giận từ lâu rồi.

Quái vật yếu, quái vật mạnh, con nào cũng chỉ trở thành món ăn cho tôi.

Và rồi tôi gặp lại tên đó.

Rồng Đất Kaguna.

Con Rồng Đất thứ hai tôi gặp ở Tầng Hạ.

Tôi đã chiến đấu với nó.

Tôi đã thua.

Đúng vậy, tôi đã thua.

Một trận thua không ngờ.

Nếu tôi chỉ Dịch Chuyển trễ hơn 1 giây là tôi đã bị hơi thở của nó đốt cháy.

À thực ra vì thuộc tính của Rồng Đất là đất nên chắc tôi sẽ không bị cháy đúng nghĩa.

Ài.

Không ngờ tôi lại thua.

Tôi đã trở nên mạnh hơn một chút và đã quá ngạo mạn rồi.

Nói sao thì nói, Rồng Đất vẫn đáng sợ quá.

Ngay từ đầu thì, sức chống chịu kinh khủng đó là sao?

Ngay cả "Ăn Mòn Công" của tôi cũng chỉ đủ sức làm trầy nó thôi đó?

Tôi đã phải nhận sát thương phản phệ đủ làm cho cặp lưỡi liềm của tôi vô dụng đó.

Hiện tại tôi không thể dùng Ma Pháp lớn như "Ma Pháp Vực Tối" được.

Nhưng mà nếu dùng bất kì loại Ma Pháp cấp thấp hơn nào thì nó sẽ bị "Vảy Ngược" vô hiệu hóa.

Mặc dù nó rất chậm, nhưng mà khả năng phòng thủ của nó lại quá cao.

À, tôi không chịu được.

Hà.

Nhưng mà ít ra đây là thời điểm tốt để tôi bình tĩnh lại.

Tôi đã nghĩ rằng như thế không giống tôi chút nào.

Hung hăng, nổi đóa lên như thế.

Thực ra tôi đã hiểu lí do rồi, và nó làm tôi thấy khó chịu.

Nhưng mà, đúng là nóng máu chạy thẳng vào mà không suy nghĩ là không giống tôi chút nào.

Mặc dù tôi vẫn sẽ tiếp tục ở Tầng Hạ mà tăng cấp, nhưng tôi phải bình tĩnh lại đã.

Ngay từ đầu, dù tôi đã liên tục chiến đấu ở Tầng Trung như thế nhưng vốn thì cách săn bắt của tôi là làm tổ rồi ở yên trong đó.

Làm sao tôi lại có thể dễ dàng lao đầu thẳng vào một con Rồng Đất mà không có sự chuẩn bị chứ.

Vì lí do đó nên tôi suýt nữa tự sát rồi.

Nai wa.

Tôi chắc chắn đang bị ảnh hưởng rồi.

Nếu không thì dù có là "Cấm Kị" hay gì thì tôi cũng không nổi giận mất khôn như thế.

Nếu là trước đây tôi sẽ nói nhẹ nhàng kiểu như là 「Thật đó hả? Được rồi. Hãy tàn sát toàn bộ Người và Quỷ nào!」 .

Lẽ ra tôi không có những cảm giác khó chịu đến mức này.

A, a, kiểm tra micro, kiểm tra micro.

Đây là Đảm-nhiệm-Chính, nghe rõ trả lời.

[Đây là Đảm-nhiệm-cơ-thể trước đây, hết]

{Nghe rõ, hết}

〈Bên phải cũng vậy, hết〉

(Bên trái cũng vậy, hết)

[Bên trên cũng vậy, hết]

[Khoan, tại sao lại đi lên rồi, hết]

Tình hình của mọi người sao rồi?

[Bị kháng cự dã man, hết]

{Hơi khó nhưng vẫn làm được, hết}

〈Bên phải cũng vậy, hết〉

(Bên trái cũng vậy, hết)

[Bên trên cũng vậy, hết]

[Bên dưới cũng vậy? Hết]

Rồi, vậy hãy tiếp tục đi.

Ngoài ra, vừa rồi tôi đã thử chiến đấu với con Rồng Đất và thua rồi.

[Hả?]

{Hả?}

〈Haaaaaaaaaaaaả!〉

(Cậu có bị ngốc không?)

[Cậu có bị ngu không?]

[Cậu có phải là rác rưởi không?]

Mấy tên này, thích nói gì thì nói à.

Xin lỗi, tôi là một kẻ ngu ngốc rác rưởi, tôi xin lỗi.

Không có tổn thất.

Vì tôi dùng Dịch Chuyển ngay phút cuối cùng rồi bỏ trốn.

[Được rồi, cậu không sao thì tốt rồi]

(Vì Chính là chủ thể nên nếu cậu chết thì chúng tôi cũng sẽ chết chum, hiểu không?)

[Đúng thế. Nên hãy cẩn thận một chút]

Hiểu rồi.

Tôi sẽ nhớ kĩ.

Nên tôi đã kết luận là một mình không thắng nổi nó.

Vậy nên một trong mấy cậu trở về lần sau tôi chiến đấu với tên đó được không?

[Nói là một trong, vậy có nghĩa là không cần tất cả mọi người trở về à?]

Ừm.

Một người là đủ.

(Có ổn không?)

Chắc là không sao.

Hơn nữa nếu chỉ gặp vấn đề như thế này mà không vượt qua được, trở thành Admin chỉ là một giấc mơ trong một giấc mơ mà thôi.

{Hiểu rồi. Nếu vậy thì lần sau tôi sẽ trở về}

Hiểu rồi.

Lúc đó tôi sẽ liên lạc lại.

[Vậy có nghĩa là bây giờ là kết thúc lần họp này?]

(Cổ lên)

Đúng đúng.

Tôi sẽ chờ tin tốt của các cậu.

Được rồi.

Tất cả họ đều đang ổn.

Vấn đề là ở đây.

Tôi phải tìm ra chiến thuật để tiêu diệt Rồng Đất bằng cách nào đó.

Đầu tiên hãy nhớ lại chỉ số của tên đó nào.

『Rồng Đất Kaguna LV26

HP: 4 1 9 8 / 4 1 9 8 (Xanh Lá)

MP: 3 3 3 9 / 3 6 5 4 (Xanh Dương)

SP: 2 7 9 8 / 2 7 9 8 (Vàng)

: 2 9 9 5 / 3 1 1 2 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 3 9 8 9 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 4 3 3 3 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1 8 3 7 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 4 0 0 5 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 1 2 2 5 (Chi tiết)

Skill

『Rồng Đất LV2』 『Vây Ngược LV9』 『Vỏ Cứng LV8』 『Cơ Thể Thép LV8』 『Hồi HP Cao Tốc LV6』 『Tăng tốc hồi MP LV2』
『Giảm MP sử dụng LV2』 『Nhận Thức Ma Pháp LV3』 『Điều Khiển Ma Pháp LV3』 『Tăng Sức Công Ma Pháp LV1』 『Tăng Tốc hồi SP LV1』 『Giảm SP sử dụng LV1』 『Thổ Công LV9』 『Tăng Cường Đất LV8』 『Tăng Cường Phá Hoại LV8』 『Tăng Cường Lực Đâm LV6』
『Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV5』 『Chính Xác LV3』 『Nhận Thức Nguy Hiểm LV10』 『Nhận Thức Nhiệt Độ LV6』 『Ma Pháp Đất Mềm LV2』 『Kháng Phá Hoại LV9』 『Kháng Chém Nâng Cao LV2』
『Kháng Đâm Nâng Cao LV3』 『Kháng Đập Nâng Cao LV6』 『Kháng Sốc Nâng Cao LV4』 『Miễn Nhiễm Đất』 『Kháng Lửa LV3』 『Kháng

Sấm Sét LV7] [Kháng Nước LV3] [Kháng Gió LV5] [Kháng Nặng Nê LV2] [Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV8] [Kháng Ăn Mòn LV3] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV3] [Dạ Nhãn LV10] [Tăng Tâm Nhìn LV4] [Tăng Cường Thị Giác LV3] [Tăng Cường Thính Giác LV1] [Định Mệnh LV2] [Suối Nguồn Ma Pháp LV3] [Tốc Thể LV1] [Dai Sức LV1] [Sức Trâu LV9] [Pháo Đài LV2] [Pháp Sư LV2] [Sự Bảo Vệ Của Trời LV1] [Di Chuyển Cấp Tốc LV1]

Điểm skill: 3 1 2 0 0

Danh Hiệu

[Thợ Săn Quái Vật] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Rồng] [Kẻ Chinh Phục] 』

Tệ lắm luôn!

Cái tệ nhất là skill phòng thủ quá mức hoàn hảo.

Đây chính xác là một pháo đài di động.

Tôi có thể đánh bại con quái vật này khi bị hạn chế không?

Tôi hơi mất tự tin rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Những Gì Được Chuẩn Bị Để Giết Rồng Đất Kaguna

Rồi, giờ thì tôi phải làm sao để giết con Rồng Đất đó đây?

Nói đúng hơn, tôi có thể giết con Rồng Đất đó được không?

Nó hoàn toàn nghiêng về phòng thủ.

Mặc dù chỉ số của tôi cũng hoàn toàn nghiêng về một thứ, nhưng cái tên đó thì có luôn cả skill chuyên dụng cho việc phòng thủ nữa.

Khả năng phòng thủ cao và khả năng ngăn chặn Ma Pháp của skill mặc định cho loài Rồng, "Vảy Ngược".

Khả năng phòng thủ được nâng cao hơn nữa nhờ các skill "Vỏ Cứng" và "Cơ Thể Thép".

Cả hai đều là skill dạng có thể kích hoạt liên tục, nên có thể hiểu rằng chúng là skill nội tại tăng sức phòng thủ.

Vì những skill này nên khả năng phòng thủ vốn cao lại còn được tăng lên hơn nữa.

Và rồi thêm nhiều skill Kháng khác nữa.

Đúng nghĩa là không muốn bị thương dù chỉ một chút.

Đặc biệt cái phiền phức nhất là "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao".

Nó là skill tiến hóa của "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" mà con Rồng Lửa có.

Hoàn toàn là dùng để chống lại những thể loại như tôi chuyên sử dụng hiệu ứng bất thường làm vũ khí chính.

Vì vậy cả độc lẫn tê liệt và nguyên rửa đều không có tác dụng.

À, nhân tiện có vẻ là nguyên rửa được tính vào trong danh sách các hiệu ứng bất thường.

Vì vậy các Ma Nhân của tôi coi như vô dụng hết.

Thêm việc độc cũng vô dụng làm tôi đau đầu hết sức.

Nói sao thì, tôi đã luôn dùng độc để sống từ lúc sinh ra đến giờ.

Việc bây giờ nó không có tác dụng là một cú sốc rất lớn.

Trong những con mồi của tôi cũng đã có những kẻ có skill Kháng, nhưng mà lần này thì đối thủ có khả năng phòng thủ đặc biệt kinh khủng.

Dù nó có dính sát thương thì nó cũng được hồi phục ngay lập tức bằng "Hồi HP cao tốc".

Các hiệu ứng bất thường vô dụng.

Nhưng mà tôi cũng không rõ liệu đòn tấn công vật lí có tác dụng hay không.

Ngay cả "Ăn Mòn Công" cũng chỉ làm trầy nó một chút, nên để giết nó bằng tấn công vật lí chắc tôi sẽ cần ít nhất là cơ thể cỡ Mẹ.

Nhưng mà thậm chí như thế tôi cũng không rõ liệu có đủ để phá vỡ lớp phòng thủ đó hay không.

Dù tôi có khả năng dùng đòn tấn công vật lí thật mạnh để xuyên qua phòng thủ của nó một lần thì nó cũng còn "Hồi HP cao tốc", nên nó sẽ dần hồi lại đầy máu.

Thực chứ, vừa trâu lại vừa có skill hồi phục là hơi ăn gian quá đó.

Vì vậy dùng những đòn tấn công lớn không có ý nghĩa mấy.

Nếu cả tấn công vật lí lẫn hiệu ứng bất thường đều không dùng được thì tôi chỉ còn Ma Pháp.

May là nó không Kháng thuộc tính mạnh nhất của tôi là Bóng Tối.

Nhưng mà nếu như cuộc chiến trở thành tình trạng xem ai trâu hơn, có khi nó đủ sức chịu đựng nhờ hồi phục máu và sức phòng thủ cao.

Và, sau một lúc chiến đấu thì có khi nó sẽ học được skill Kháng và dần rồi sát thương sẽ không đủ để vượt qua lượng hồi phục nữa.

Nếu vậy thì đó là lúc tôi chết.

"Ma Pháp Không Gian" không có hình thức tấn công nào.

Skill tiến hóa của nó, "Ma Pháp Vũ Trụ" thì có, nhưng vì sử dụng quá phiền phức nên tôi không muốn dựa vào nó.

"Ma Pháp Dị Giáo" cũng bị bỏ qua.

Nếu tôi dùng Hủy Hồn thì chiến đấu với nó không có ý nghĩa gì hết.

Tại sao D lại bỏ một thứ như thế này vào trong hệ thống chứ?

Không, thực ra tôi hiểu lí do cô ta làm vậy, nhưng mà tôi vẫn tự hỏi đầu óc cô ta có bình thường hay không.

Ài, không, dĩ nhiên là không thể nào bình thường được.

Cô ta chính là một người có sự tồn tại nằm ngoài lẽ thường.

Mà, bỏ D qua một bên.

Nếu tôi cứ bắn Ma Pháp mà không suy nghĩ thì chắc chắn giữa chừng việc đó sẽ quay lại mà hại tôi.

Vậy, đúng là dùng một đòn lớn vẫn là đáng tin nhất.

Chỉ có "Ma Pháp Vực Tối" thôi.

Tôi hiện tại chỉ có mỗi cách này để thắng trực tiếp.

Nhưng mà vấn đề là làm sao để kích hoạt.

Skill "Ma Pháp Vực Tối" này mình tôi không kích hoạt được.

Cần phải có "Ý Chí Song Song" mới được.

Vì vậy tôi đã quyết định gọi một ý chí quay lại lúc tôi chuẩn bị chiến đấu rồi, lúc đó tôi sẽ dùng được skill.

Nhưng mà tôi còn lại không thể làm gì khác để hỗ trợ việc chuẩn bị kích hoạt skill hết.

Nghĩa là tôi bắt buộc phải một mình chiến đấu với Kaguna cho đến khi chuẩn bị xong.

Rồng Đất Kaguna có cách tấn công đơn giản dễ hiểu.

Nó sẽ dùng chiến thuật lấy thịt đè nhện nếu tôi tới gần, và nếu tôi ở xa thì nó sẽ dùng hơi thở hủy diệt.

Chỉ vậy.

Chỉ có vậy thôi nhưng nó vẫn rất mạnh.

Sức mạnh của hơi thở hủy diệt cực kì kinh khủng.

Nó còn ghê hơn hơi thở con Rồng Lửa nữa.

Mặc dù skill "Chính Xác" của nó thấp nên không tới mức nào, nhưng mà nó vẫn có thể dùng hơi thở diện rộng để giải quyết vấn đề.

Chỉ số vật lí của nó cực kì cao.

Chỉ việc nó to lớn như thế là nguy hiểm rồi.

Vì cái thứ to lớn đó sẽ không ngại gì mà lao thẳng tới tấn công nên chuyện trực tiếp đỡ là không tưởng.

Với cơ thể to lớn đó thì nó sẽ chậm hơn, ít ra là tôi nghĩ thế, nhưng chỉ số tốc độ của nó vẫn trên 1000 nên nó nhanh hơn một con quái vật bình thường rất nhiều.

Vì tôi nhanh hơn nên chỉ cần né là xong, nhưng mà bị đánh một lần là tôi xong đời.

Tôi có thể kích hoạt "Ma Pháp Vực Tối" thành công trong tình trạng căng thẳng như thế không?

Khó lắm.

Vì công thức Ma Pháp của "Ma Pháp Vực Tối" quá phức tạp nên tôi không thể làm cái trò thiết lập sẵn trước khi chiến đấu được.

Nếu tôi dùng toàn bộ ý chí thì được, nhưng mà hiện tại tôi không làm vậy được.

Tôi buộc phải thiết lập công thức trong lúc đang chiến đấu và sử dụng ngay khi thiết lập xong.

Vậy là đủ.

Fufufu.

Chờ ta đi Rồng Đất Kaguna.

Mạng mi sẽ kết thúc sớm thôi.

Tôi hùng hổ đi vòng vòng Tầng Hạ.

Và rồi tôi tìm được con Rồng Đất Kaguna như ý muốn.

『Rồng Đất Geere LV24

HP: 3 5 5 6 / 3 5 5 6 (Xanh Lá)

MP: 2 9 9 1 / 2 9 9 1 (Xanh Dương)

SP: 4 0 6 7 / 4 0 6 7 (Vàng)

: 3 5 6 2 / 3 8 4 5 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 3 4 3 3 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 3 8 7 4 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1 3 4 3 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 3 3 9 6 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 4 1 2 2 (Chi tiết)

Skill

「Rồng Đất LV2」 「Vây Ngược LV6」 「Vỏ Cứng LV2」 「Cơ
Thể Thép LV2」 「Hồi HP Cao Tốc LV3」 「Tăng tốc hồi MP LV1」
「Giảm MP sử dụng LV1」 「Nhận Thức Ma Pháp LV3」 「Điều Khiển
Ma Pháp LV3」 「Tăng Sức Công Ma Pháp LV1」 「Hồi SP Cao Tốc

LV3] [Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV3] [Thổ Công LV8] [Tăng Cường Đất LV8] [Tăng Cường Phá Hoại LV9] [Tăng Cường Lực Chém Nâng Cao LV8] [Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao LV4] [Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV8] [Hoạt Động Không Gian LV5] [Chính Xác LV10] [Né Tránh LV10] [Điều Chỉnh Tỷ Lệ LV7] [Nhận Thức Nguy Hiểm LV10] [Nhận Thức Tồn Tại LV8] [Nhận Thức Nhiệt Độ LV7] [Nhận Thức Chuyển Động LV8] [Ma Pháp Đất Mềm LV2] [Kháng Phá Hoại LV4] [Kháng Chém LV8] [Kháng Đâm LV8] [Kháng Đập LV9] [Kháng Sốc LV5] [Miễn Nhiễm Đất] [Kháng Sấm Sét LV3] [Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV3] [Kháng Ăn Mòn LV1] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn LV7] [Dạ Nhãn LV10] [Tăng Tâm Nhìn LV5] [Tăng Cường Thị Giác LV7] [Tăng Cường Thính Giác LV5] [Tăng Cường Khứ Giác LV4] [Tăng Cường Xúc Giác LV3] [Thể Chất LV9] [Suối Nguồn Ma Pháp LV1] [Hoạt Động Thần Thánh LV2] [Bầu Trời Rộng Rãi LV1] [Sức Trâu LV8] [Cứng Rắn LV9] [Pháp Sư LV1] [Bùa LV8] [Idaten LV3]

Điểm skill: 3 1 0 0 0

Danh Hiệu

[Thợ Săn Quái Vật] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Rồng] [Kẻ Chinh Phục] 』

Cùng với một con Rồng Đất khác.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 133: Số 1 Thì Trâu, Số 2 Thì Nhanh

Không, không thể nào.

Nai wa.

Vậy là sao?

Dĩ nhiên tôi ngay lập tức dùng Dịch Chuyển bỏ trốn.

Làm gì có chuyện tôi ở lại mà không bỏ chạy.

Dĩ nhiên tôi không thắng nổi rồi.

Kaguna mà tôi vốn không tự tin có khả năng đánh bại hay không giờ lại ở chung với Geere có skill "Hoạt Động Không Gian" và nhìn chỉ số thì biết nó rõ ràng là dựa vào tốc độ.

Cứ như kêu tôi đi chết đi ấy.

Nếu bọn chúng đi chung với nhau như thế thì dù có toàn bộ "Ý Chí Song Song" ở đây tôi cũng không thắng nổi.

Nai wa.

Rồng Đất Geere có ngoại hình thông minh hơn hẳn, nhìn gần giống với Alaba.

Dù nó cũng khổng lồ nhưng khác với con Kaguna lùn và rắn chắc thì nó lại có cơ thể sắc bén rõ ràng là có tốc độ cao.

Thực tế là nó đúng là dạng tốc độ với chỉ số tốc độ trên mức 4000.

Nó còn có những skill dạng Nhận Thức và "Né Tránh" nữa nên rõ ràng nó là dạng sẽ không bị trúng đòn.

Thực ra, mặc dù tôi chỉ tập trung nói về tốc độ của nó nhưng Geere-san cũng có chỉ số phòng thủ kinh khủng nữa.

Mặc dù thua Kaguna, nhưng nó có chỉ số cao cộng thêm được skill hỗ trợ, rất nhiều skill Kháng các loại và thậm chí có skill "Hồi HP Cao Tốc" nữa.

Nó không bị dính đòn, và dù có dính thì cũng không đau.

Tôi làm gì để chống lại cái tên đó được?

Và khả năng tấn công của nó cũng không phải đùa.

Đặc biệt là hai chân trước của nó có gắn hai lưỡi đao.

Tôi có cảm giác mình sẽ bị chém làm đôi nếu tôi bị chém dính.

Dùng tốc độ cao di chuyển xung quanh, có cơ thể mạnh mẽ và có đao làm vũ khí tấn công.

Dĩ nhiên hơi thở của nó là trang bị tiêu chuẩn.

Tôi không đánh dính được nó, và dù có dính thì nếu đòn đó không đủ mạnh thì cũng không thành vấn đề.

Độ khó tăng lên mức Lunatic rồi à? (TN: touhou <("))

Hở?

Tên này có cấp độ thấp hơn Kaguna, nhưng không phải nó còn phiền phức hơn cả Kaguna sao?

Đầu tiên, tôi nên đánh dấu nó lại để canh khi bọn chúng tách ra cho dễ hành động.

Đánh dấu là một trong những tính năng của "Tri Thức", tôi có thể gắn một cái đánh dấu vô hình lên một mục tiêu bất kì.

Là tính năng cho phép tôi biết vị trí của đối phương bất kì lúc nào miễn sao cái đánh dấu còn đó.

Có điều nếu nó đi vào khu vực tôi chưa đi qua thì nó sẽ chỉ cho tôi biết "Khoảng ở chỗ này" mà thôi.

Bản đồ của Tầng Hạ chưa đầy đủ, nhưng hai đánh dấu của Kaguna và Geere lại ở gần nhau.

Có vẻ chúng không có ý định tách ra trong một thời gian.

Nhân tiện, nếu tôi đánh dấu một mục tiêu thì tôi có thể kiểm tra chỉ số của mục tiêu bất kì lúc nào.

Nếu tôi thấy được chỉ số tôi có thể biết dịch chuyển tới ngay lúc nó đang bị thương để tấn công.

Mặc dù tôi không nghĩ hai con Rồng sẽ bị thương được.

Nhân tiện, tôi không thể thiết lập sẵn một công thức Ma Pháp rồi Dịch Chuyển sau đó sử dụng Ma Pháp đó được.

Dù tôi có thiết lập sẵn thì ngay lúc tôi Dịch Chuyển thì công thức Ma Pháp sẽ bị tán đi.

Không phải là tôi không đủ sức làm, mà đơn giản là Dịch Chuyển hoạt động như thế.

Tạm thời tôi sẽ tăng cấp ở chỗ khác trong lúc chờ hai tên này tách nhau ra.

Còn những con Rồng Đất khác ở Tầng Hạ nên giết mấy con kia trước cũng được.

Ví dụ như trả thù Alaba.

Nghĩ lại thì tôi sợ Rồng Đất là vì tên đó.

Giết tên đó để vượt qua nỗi sợ của tôi là ý kiến không tồi.

Tôi nên quay lại cái hố chỗ có bầy ong lớn kia sau một thời gian dài không?

À, tôi có "Hoạt Động Không Gian" rồi nên có nghĩa là tôi có thể săn bao nhiêu con ong tùy thích nhỉ?

Ồ.

Tốt đó.

Thức ăn ngon mà kinh nghiệm cũng ngon.

Vì tôi dạo này hùng hổ săn quái vật nên lượng thức ăn tôi có được tăng lên hơi quá.

Nhưng mỗi khi tôi cày độ thông thạo cho skill tổn SP thì thức ăn bao nhiêu cũng không đủ.

Tôi có nhiều skill như thế mà tôi muốn tăng độ thông thạo như "Sức Mạnh Rồng" và "Hoạt Động Không Gian" mà tôi không thể tăng được khi còn ở Tầng Thượng và Tầng Trung.

Vậy nên thức ăn là không bao giờ đủ dù tôi có bao nhiêu đi nữa.

Nếu là tôi hiện tại thì chiến đấu với lũ không không có vấn đề gì cả, nên tôi sẽ coi chỗ đó như cửa hàng thức ăn nhanh.

Nếu tôi hên thì có thể tôi sẽ gặp lại Alaba, tôi muốn kiểm tra thử chỉ số và đánh dấu nó lại.

Nhìn sơ Kaguna và Geere, để giết một con Rồng Đất mà không có sự chuẩn bị là rất khó.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì Alaba có cấp độ cao hơn Kaguna.

Tôi sẽ lấy dữ liệu, và sau khi nghĩ ra cách giải quyết thì tôi sẽ quay lại chiến đấu.

Nếu so sánh thế này, không nghi ngờ gì loài Rồng rất mạnh.

Mới gặp lần đầu mà giết được con Rồng Lửa là quá tốt.

Lần đó là một chiến thắng kì diệu.

Nhưng mà con Rồng Lửa có tổ hợp skill khá khác biệt so với bọn Rồng Đất.

Nếu nói tốt thì tức là nó có thể thích ứng với mọi trường hợp.

Nếu nói xấu thì nó tạp nham, cái gì cũng làm được nhưng không làm được gì quá tốt.

Nó có quá ít skill Kháng và ở Tầng Trung chắc là nó không có nhiều kẻ thù.

So với nó, rõ ràng Rồng Đất là dạng cố gắng chiến đấu từ từ mà được ngày hôm nay.

Những skill Kháng cao ngất ngưỡng đó là sao?

Cuộc đời của Rồng cực khổ đến mức nào mà chúng lại có chỉ số như thế?

Bọn chúng trở thành Rồng sau khi đã chiến đấu cực khổ đến cùng sao?

Tầng Hạ là nơi rất đáng sợ.

Có lẽ là vì thế nên chúng mới có chỉ số nghiêng hẳn về một thứ như thế.

Tăng sức mạnh hết cỡ, và lạm dụng tối đa khả năng phòng thủ vốn cao của mình.

Kaguna đã chọn tập trung hết vào phòng thủ, còn Geere thì tập trung vào tốc độ.

Hơn nữa, dù chúng chỉ tập trung vào một thứ, nhưng tôi vẫn không có khả năng thắng.

Những người tập trung vào một thứ như thế, như tôi, thường sẽ có một điểm yếu ở đâu đó.

Mấy tên ăn gian này.

Nói chung là, hiện tại dù có chiến đấu bao nhiêu lần tôi vẫn sẽ thua, nên tôi sẽ chăm chỉ lên cấp cho đến khi tôi có thể hoàn toàn tiêu diệt ít nhất là một trong hai con.

Nếu chúng không bao giờ tách ra thì sao?

Tôi nên làm gì bây giờ?

Tôi không biết.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 134: Kẻ Thù Tự Nhiên Của Loài Nhện

Mọi người có biết kẻ thù tự nhiên của loài nhện là gì không?

À, ngoại trừ lửa nhé.

Không đời nào một con nhện sống yên bình lại cố tình đến gần lửa cả.

Quay lại vấn đề kẻ thù tự nhiên của loài nhện.

Mặc dù tôi không rõ lắm, nhưng tôi nhớ là loài nhện có hai kẻ thù tự nhiên.

Lúc tôi xem phim tài liệu trong lúc đang chơi game thì tôi học được chuyện đó.

Trong mơ tôi cũng không ngờ mình sẽ biến thành nhện.

Nếu tôi biết về cấu tạo và khả năng của loài nhện thì có lẽ sẽ hữu dụng lúc nào đó.

Tôi lại lạc đề rồi.

Một trong hai kẻ thù tự nhiên của loài nhện là loài ong.

Mục tiêu dịch chuyển của tôi lần này sau khi trở về một trong các Ngôi Nhà Thân Yêu của tôi chính là cái hố lớn.

Nhìn từ phía trên thì tôi thấy rõ một bầy ong lớn y như lần trước.

Cố tình quay lại chỗ này.

Nếu là tôi trước đây thì tôi sẽ không làm thế.

Vì ở đây tôi có nhiều kí ức kinh khủng.

Kí ức kinh khủng nhất vẫn là lúc bị con Rồng Đất thở một phát nát tổ, nhưng tôi cũng đã rơi vào tình trạng nguy kịch vài lần ở đây.

Đây chính là nơi đầu tiên tôi hiểu ra nỗi sợ cái chết là thế nào.

Tôi bị ong chích, và từ đó trở đi đã bắt đầu đếm ngược đến cái chết.

Kịch!

Đúng thế, y như thế này.

Hở, Hogyaaa!?

Tôi bị chích!

Cái-, tên kia, tại sao lại dám đánh lén khi người khác đang đắm chìm trong kí ức hả.

Có hiểu gì về tâm trạng người khác không hả.

Tôi trói con ong đã đánh lén tôi lại bằng tơ y như hồi trước và ném nó qua một bên bằng một cú ném qua vai.

Tôi nghe một tiếng thịch và con ong mất 70% HP của nó.

Để kết liễu nó, tôi cắt nó ra thành từng mảnh bằng tơ có thuộc tính chém.

A, thật bất ngờ đó.

Không ngờ tôi bị đánh lén khi mà tôi có skill Kiềm Định.

Cơ mà HP của tôi không giảm mấy và máu tôi đã tự động hồi phục rồi.

Hồi đó chỉ bị đâm một lần là tôi đã rơi vào tình trạng dở sống dở chết rồi.

Có một cái lỗ lớn trên lưng tôi và hồi đó tôi không có "Hồi HP tự động" nên tôi chỉ có lựa chọn lên cấp để lột da.

Kịch!

Nữa!?

Vì tôi có "Giảm Đau Đớn Nâng Cao" nên tôi không thấy đau mấy nhưng mà vẫn khó chịu lắm đó!

Vì cứ ném nó quá phiền nên tôi dùng "Điều Khiển Tơ" cắt nó ra làm hai.

Nếu có lần thứ hai chắc cũng có lần thứ ba?

Sao bọn mi dám đánh lén ta từ sau lưng mà không xuất hiện trên Nhận Thức Nguy Hiểm của ta hả.

À, hay là tại skill không coi bọn này như là mối nguy hiểm?

Dĩ nhiên tôi không nhận sát thương, nhưng nếu hỏi tôi có nguy hiểm hay không thì tôi thấy hơi lạ.

A, có khi, tại vì tôi không coi bọn ong này là kẻ thù.

Cũng đúng, tôi chỉ coi bọn chúng như thức ăn thôi.

Kịch!

Ngừng lại ngay!

Không, có gì đó kì lạ?

Sao nó ra được sau lưng tôi dễ như thế dù nó không có skill "Ẩn Thân"?

Dù bỏ qua chuyện tôi hơi ngốc một chút thì vẫn là mà đúng không?

Nghĩ lại, hình như kẻ thù tự nhiên của loài nhện là loài ong?

Có khi có chế độ kẻ thù tự nhiên ẩn trong hệ thống chăng.

Không, chắc chắn không.

Nói chung thì, mặc dù chúng không gây sát thương nhưng tôi vẫn thấy khó chịu.

Mặc dù tôi tôn trọng lòng dũng cảm dám tấn công tôi dù tôi có "Dọa Nạt" và danh hiệu Kẻ Mang Đến Sự Hãi, nhưng bọn này chọn sai đối thủ rồi.

Vậy nên, bắt đầu cuộc tàn sát nào!

Tôi nhảy lên trời bằng "Hoạt Động Không Gian".

Bắn Ma Pháp vào tất cả con ong tôi nhìn thấy và cắt đôi những con ong còn lại.

Oa.

Lũ ong mà tôi chỉ có thể thắng nếu tôi ở trong tổ hời đó giờ thậm chí không bằng kiến nữa.

Fuhahahaha!

Nhìn đi!

Lũ ong như cỏ rác thôi!

Ồ?

Có một con ong tôi chưa gặp bao giờ bước ra.

Xem nào.

『Finjegoath Tướng LV4

Chỉ số

H P : 3 7 1 / 3 7 1 (Xanh Lá)

M P : 2 9 9 / 2 9 9 (Xanh Dương)

S P : 3 6 6 / 3 6 6 (Vàng)

: 3 0 1 / 3 6 1 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 2 0 0 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 1 6 0 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1 3 9 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 1 4 3 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 2 1 5 (Chi tiết)

Skill

〔Ngồi Độc LV9〕 〔Tăng Cường Lực Đêm LV3〕 〔Tăng Cường
Độc LV3〕 〔Bay Cao Tốc LV2〕 〔Hợp Tác LV6〕 〔Ra Lệnh LV6〕
〔Dạ Nhãn LV7〕 〔Kháng Độc LV6〕

Điểm skill: 9 0 0 』

Hiểu rồi.

Là con ong thủ lĩnh tiến hóa lên.

Un.

Chỉ số thấp như thế nhưng skill lại khá phát triển.

Nếu so với những con quái vật khác có cùng chỉ số, hẳn nó khá mạnh nhỉ?

Nói sao thì nói, chỉ số nó quá thấp, không đáng làm đối thủ của tôi nữa.

Hồi rơi xuống đây thì chỉ số của tôi chỉ ở trong mức 2 chữ số.

Nếu hồi đó tôi gặp tên này thì dù có ở trong tổ tôi vẫn sẽ gặp rắc rối.

Nhưng mà.

Bây giờ không còn là hồi đó nữa!

Có sự khác biệt gấp 100 lần đó!

Tôi nhìn chỉ số đã tăng lên của mình mà tôi thấy sợ luôn.

Nếu tính luôn skill thì hẳn là không phải chỉ gấp 100 lần.

Là tốc độ tăng trưởng đáng sợ đúng không!

Và cứ thế, dù nó xuất hiện khá hoành tráng nhưng tôi cho nó xuống đài ngay lập tức.

Thế nhưng lại có thêm mấy con nữa bò ra ngoài.

Nghĩa là tôi đang tới gần tổ ong nhỉ.

Đúng là có một thứ như thế ở đây.

Thay vì gọi là một thứ, gọi là một tòa nhà tốt hơn nhỉ?

Đúng là không hổ danh nhà của loài ong to 3 mét.

Lớn quá.

Un.

Tôi đã giết rất nhiều ong và thu được rất nhiều thức ăn rồi, nên tạm thời kết thúc hôm nay đi.

Để lại vài con để lần sau săn tiếp tốt hơn là hoàn toàn hủy diệt tụi nó.

Nên tôi sẽ đáp xuống đất và rút lui.

Tôi để yên cho lũ ông tướng ở trên trời và đáp xuống đất.

Sử dụng "Hoạt Động Không Gian" tôi đáp xuống như một ninja.

Làm hoàn hảo luôn.

Nhưng rồi Nhận Thức Nguy Hiểm của tôi lại phản ứng.

Không phải lũ ong.

Bọn chúng vô hại.

Tôi nhìn về phía nguy hiểm thực sự.

Loài nhện có hai kẻ thù tự nhiên.

Thứ hai chính là loài nhện chuyên săn nhện.

Trong tầm mắt của tôi, xuất hiện con quái vật nhện đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 135: Nhện Vs Nhện ①

A, vậy là tới rồi hả.

Hình như tới hơi trễ.

Thực ra vì tôi cứ Dịch Chuyển giữa Tầng Thượng và Tầng Hạ nên có khi tụi nó tốn thời gian để tìm được tôi.

Cuối cùng, nó đã hiểu rằng nó đang bị tôi ăn mòn từ bên trong.

A, xin chào.

{Xin chào}

Phía bên đó có cử động gì không?

{Hình như nó đang đi tới chỗ nào đó}

A, đúng như tôi đoán.

{Có chuyện gì xảy ra?}

Un.

Đám lâu la của Mẹ đang tấn công.

{A, cuối cùng cũng đến}

Vị trí hiện tại của nó là ở đâu?

{Chờ một chút, tôi sẽ đánh dấu}

Được.

{Hmm. Khoảng ở chỗ này thì phải?}

À, được rồi.

Nếu là ở đó thì không sao.

{Tạm thời, nếu có gì thay đổi thì tôi sẽ báo cáo}

Cảm ơn.

Hừm.

Có vẻ như ở chỗ này thì Mẹ sẽ không phá rối cuộc chiến được.

Nhưng vấn đề vẫn là tôi có thể một mình chiến thắng tên này nổi không.

『Taratect Tướng LV31

H P : 4 4 6 6 / 4 4 6 6 (Xanh Lá) + 1 4 0 0

M P : 3 1 8 2 / 3 1 8 2 (Xanh Dương) + 1 4 0 0

S P : 4 2 6 7 / 4 2 6 7 (Vàng)

: 4 2 6 2 / 4 2 6 2 (Đỏ) + 1 2 8 8

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 4 3 9 9 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 4 3 1 5 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 3 0 0 4 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 3 1 0 1 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 4 2 3 7 (Chi tiết)

Skill

[Hồi HP Cao Tốc LV5] [Tăng tốc hồi MP LV7] [Giảm MP sử dụng LV7] [Nhận Thức Ma Pháp LV7] [Điều Khiển Ma Pháp LV7] [Tăng Sức Công Ma Pháp LV6] [Ma Pháp Tấn Công LV4] [Hồi SP Cao Tốc LV2] [Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV2] [Ý Chí Chiến đấu LV7] [Tài Năng Tơ LV5] [Tơ Đa Năng LV3] [Điều Khiển Tơ LV10] [Điều Khiển Từ Xa LV2] [Tổng Hợp Độc LV5] [Độc Công Chết Người LV10] [Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV3] [Tăng Cường Phá Hoại Nâng Cao LV2] [Tăng Cường Lực Chém Nâng Cao LV4] [Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao LV8] [Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV3] [Tăng Cường Sốc Nâng Cao LV1] [Hoạt Động Không Gian LV8] [Chính Xác LV10] [Né Tránh LV10] [Điều Chỉnh Tỷ Lệ Nâng Cao LV2] [Nhận Thức Nguy Hiểm LV10] [Nhận Thức Tồn Tại LV10] [Nhận Thức Chuyển Động LV10] [Ma Pháp Dị Giáo LV10] [Ma Pháp Độc LV10] [Ma Pháp Chữa Trị LV4] [No Bụng LV4] [Kháng Phá Hoại Nâng Cao LV1] [Kháng Chém Nâng Cao LV2] [Kháng Đâm Nâng Cao LV2] [Kháng Đập Nâng Cao LV4] [Kháng Sốc Nâng Cao LV9] [Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV8] [Kháng Ăn Mòn LV6] [Kháng Dị Giáo LV5] [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV2] [Dạ Nhãn LV10] [Tăng Tầm Nhìn LV7] [Tăng Cường Thị Giác LV10] [Thông Suốt LV2] [Tăng Cường Thính Giác LV7] [Tăng Cường Khứu Giác LV2] [Tăng Cường Xúc Giác LV7] [Định Mệnh LV2] [Suối Nguồn Ma Pháp LV8] [Heaven Motion LV1] [Abundant Sky LV1] [Cường Hóa LV2] [Pháo Đài LV2] [Pháp Sư LV7] [Bùa LV8] [Idaten LV1] [Cấm Kị LV7]

Điểm skill: 3 4 5 0 0

Danh Hiệu

「 Phàm Ăn Tục Uống 」 「 Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại 」 「 Thợ Săn Quái Vật 」 「 Dụng Độc Giả 」 「 Kẻ Tàn Sát Quái Vật 」 「 Dụng Tơ Giả 」 「 Tai Họa của Quái Vật 」 「 Thợ Săn Người 」 「 Kẻ Chinh Phục 」 』

Hình như hơi khó thì phải?

Cái tên này, dù nó là nhện nhưng chỉ số nó lại cao hơn cả con Rồng Đất.

Ngoài ra nó có ba con Đại Taratect làm cận vệ.

Ngoài ra còn thêm nhiều con nhện nhỏ bò lúc nhúc nữa.

Nhiều Taratect Nhỏ Hạ Cấp.

Nhiều Taratect Nhỏ.

Thêm cỡ 30 con Taratect.

A, có thêm Taratect Độc nữa.

Ồ, ồ.

Xem ra nhìn không khác Taratect thường bao nhiêu.

Tạm thời không phải là lúc thấy ngạc nhiên.

Mặc dù bỏ trốn bây giờ là lựa chọn tốt nhất, nhưng tôi không muốn bị bọn này đuổi theo khắp nơi.

Tôi nên chiến đấu một chút để giảm số lượng không?

Coi như con giết Taratect Tướng là vô vọng thì ít ra tôi muốn giết được con Đại Taratect.

『Đại Taratect LV29

HP : 2 8 4 5 / 2 8 4 5 (Xanh Lá)

MP : 2 1 0 1 / 2 1 0 1 (Xanh Dương)

SP : 2 8 3 3 / 2 8 3 3 (Vàng)

: 2 8 3 9 / 2 8 3 9 (Đỏ) + 7 8 6

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 2 7 6 6 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 2 7 1 0 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 2 0 9 9 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 2 1 0 2 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 2 7 4 4 (Chi tiết)

Skill

〔Hồi HP Cao Tốc LV1〕 〔Tăng tốc hồi MP LV2〕 〔Giảm MP sử dụng LV1〕 〔Nhận Thức Ma Pháp LV6〕 〔Điều Khiển Ma Pháp LV5〕 〔Hồi SP Cao Tốc LV1〕 〔Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV1〕 〔Ý Chí Chiến đấu LV4〕 〔Tài Năng Tơ LV2〕 〔Tơ Nhện LV9〕 〔Điều Khiển Tơ LV5〕 〔Tơ Cắt Xén LV5〕 〔Tổng Hợp Độc LV2〕 〔Độc Công Chết Người LV5〕 〔Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV9〕 〔Tăng Cường Phá Hoại LV8〕 〔Tăng Cường Lực Chém LV8〕 〔Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao LV1〕 〔Tăng Cường Lực Đập LV5〕 〔Hoạt Động Không Gian LV2〕 〔Chính Xác LV10〕 〔Né Tránh LV10〕 〔Điều Chỉnh Tỷ Lệ LV5〕 〔Nhận Thức Nguy Hiểm LV10〕

「Nhận Thức Tồn Tại LV10」 「Nhận Thức Chuyển Động LV10」 「Ma Pháp Dị Giáo LV10」 「Ma Pháp Độc LV8」 「No Bụng LV9」 「Kháng Phá Hoại LV6」 「Kháng Chém LV6」 「Kháng Đâm LV8」 「Kháng Đập LV9」 「Kháng Sốc LV5」 「Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV8」 「Kháng Ăn Mòn LV3」 「Kháng Dị Giáo LV1」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn LV8」 「Dạ Nhân LV10」 「Tăng Tầm Nhìn LV5」 「Tăng Cường Thị Giác LV10」 「Phóng Mắt LV7」 「Tăng Cường Thính Giác LV4」 「Tăng Cường Xúc Giác LV4」 「Thể Chất LV6」 「Suối Nguồn Ma Pháp LV2」 「Tốc Thể LV6」 「Dai Sức LV6」 「Sức Trâu LV6」 「Cứng Rắn LV6」 「Pháp Sư LV1」 「Bùa LV2」 「Di Chuyển Cấp Tốc LV6」 「Cấm Kị LV4」

Điểm skill: 2 9 5 0 0

Danh Hiệu

「Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại」 「Phàm Ăn Tục Uống」 「Thợ Săn Quái Vật」 「Dụng Độc Giả」 「Dụng Tơ Giả」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 』

Con này là con mạnh nhất trong mấy con Đại Taratect.

Mục tiêu của tôi là giết tên này.

Vì nó chỉ cần một cấp nữa là tiến hóa được.

Nếu nó làm thế thì sẽ rất nguy hiểm.

Một con Tướng đã là nguy hiểm rồi, tăng số lượng lên nữa thì tôi khó mà bảo toàn mạng sống.

Dĩ nhiên ngay sau khi tiến hóa nó sẽ không bằng được con Tướng kia ngay, nhưng chắc chắn nó sẽ phiền hơn.

Mục tiêu là giết con Đại trong lúc né đòn của con Tướng

Đúng là khó khăn mà.

『Ede Saine LV14 Không tên

Chỉ số

HP : 2 4 9 2 / 2 4 9 2 (Xanh Lá) + 1 7 0 0 (Chi tiết)
(1805 Tăng)

MP : 9 1 1 0 / 9 1 1 0 (Xanh Dương) + 1 7 0 0 (Chi
tiết) (4098 Tăng)

SP : 1 8 1 3 / 1 8 1 3 (Vàng) (Chi tiết) (1177 Tăng)
: 1 8 1 3 / 1 8 1 3 (Đỏ) + 1 4 4 6 (Chi tiết) (1177
Tăng)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 1 6 9 2 (Chi tiết) (1102 Tăng)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 1 7 6 3 (Chi tiết) (1078 Tăng)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 8 7 5 8 (Chi tiết) (4001 Tăng)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 8 7 0 4 (Chi tiết) (3833 Tăng)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 5 5 4 0 (Chi tiết) (2388 Tăng)

Skill

「Hồi HP Cao Tốc LV7 (6 Tăng)」 「Cực Hạn Ma Pháp」 「Thần
Pháp Tấn Công LV2 (mới)」 「Ban Ma Pháp LV7 (mới)」 「Hồi SP Cao
Tốc LV1 (mới)」 「Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV1 (mới)」 「Tăng
Cường Phá Hoại LV6 (3 Tăng)」 「Tăng Cường Lực Chém LV8 (5
Tăng)」 「Great Tăng Cường Hiệu Ứng Bất Thường LV1 (mới)」 「Ý Chí
Chiến đấu LV9 (4 Tăng)」 「Ban Sức Sống LV5 (3 Tăng)」 「Sức Mạnh
Rồng LV7 (6 Tăng)」 「Độc Công Chết Người LV6 (2 Tăng)」 「Ăn Mòn

Công LV4 (2 Tầng)] [Dị Giáo Công LV6 (5 Tầng)] [Tổng Hợp Độc
 LV10] [Tổng Hợp Thuốc LV7 (5 Tầng)] [Tài Năng Tơ LV8 (4
 Tầng)] [Tơ Đa Năng LV6 (4 Tầng)] [Điều Khiển Tơ LV10 (2
 Tầng)] [Điều Khiển Từ Xa LV1 (mới)] [Ném LV10 (2 Tầng)]
 [Bắn LV2 (mới)] [Hoạt Động Không Gian LV8 (6 Tầng)] [Tập
 Trung LV10] [Tăng Tốc Suy Nghĩ LV9 (1 Tầng)] [Tiên Đoán LV9 (1
 Tầng)] [Ý Chí Song Song LV7 (4 Tầng)] [Tăng Tốc Tính Toán LV6
 (2 Tầng)] [Chính Xác LV10] [Né Tránh LV10] [Điều chỉnh Tỷ Lệ
 LV7 (5 Tầng)] [Ẩn Thân LV10 (1 Tầng)] [Giả Dạng LV1 (mới)]
 [Im Ẩng LV8 (2 Tầng)] [Bạo Quân LV1 (mới)] [Kết Án] [Địa
 Ngục] [Thoái Hóa (mới)] [Ma Pháp Dị Giáo LV10] [Ma Pháp
 Bóng LV10] [Ma Pháp Bóng Tối LV10 (7 Tầng)] [Ma Pháp Bóng
 Đêm LV2 (mới)] [Ma Pháp Độc LV10] [Ma Pháp Chữa Trị LV10 (8
 Tầng)] [Ma Pháp Không Gian LV10 (4 Tầng)] [Ma Pháp Vũ Trụ LV4
 (mới)] [Ma Pháp Vực Tối LV10] [Điềm Tĩnh] [Kiêu Hãnh]
 [Tức Giận LV2 (mới)] [No Bụng LV7 (4 Tầng)] [Lười Biếng
 (mới)] [Tri Thức] [Kháng Phá Hoại LV5 (2 Tầng)] [Kháng Đập
 LV5 (2 Tầng)] [Kháng Chém LV5 (2 Tầng)] [Kháng Cháy LV2
 (mới)] [Kháng Nặng Nề Nâng Cao LV1 (mới)] [Kháng Độc Chết
 Người LV3 (1 Tầng)] [Kháng Tê Liệt LV6 (1 Tầng)] [Kháng Hóa Đá
 LV5 (2 Tầng)] [Miễn Nhiễm Ngủ (mới)] [Kháng Axit LV6 (2
 Tầng)] [Kháng Ăn Mòn LV7 (3 Tầng)] [Kháng Ngất Xiu LV5 (2
 Tầng)] [Kháng Sợ Hãi LV9 (1 Tầng)] [Miễn Nhiễm Dị Giáo]
 [Miễn Nhiễm Đau Đớn] [Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV5 (mới)] [Dạ
 Nhân LV10] [Thông Suốt LV8 (5 Tầng)] [Thù Hận Ma Nhân LV6 (4
 Tầng)] [Tù Động Ma Nhân LV5 (4 Tầng)] [Nam Châm Ma Nhân LV1
 (mới)] [Tuyệt Chủng Ma Nhân LV3 (mới)] [Tăng Cường Năm Giác
 Quan Nâng Cao LV1 (mới)] [Tăng Tâm Nhận Thức LV5 (mới)] [Mở
 Rộng Thần Thức LV6 (1 Tầng)] [Thánh Pháp] [Định Mệnh LV3 (2
 Tầng)] [Tốc Thể LV7 (4 Tầng)] [Dai Sức LV7 (4 Tầng)] [Cường
 Hóa LV2 (mới)] [Pháo Đài LV2 (mới)] [Idaten LV7 (2 Tầng)]
 [Cấm Kị LV10 (1 Tầng)] [$n \% I = W$]

Điểm skill: 9 0 0

Danh Hiệu

「Phàm Ăn Tục Uống」 「Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại」 「Sát Thủ」
「Thợ Săn Quái Vật」 「Dụng Độc Giả」 「Dụng Tơ Giả」 「Tàn
Nhẫn」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 「Kiêu Hãnh Chủ」 「Điềm Tĩnh
Chủ」 「Tri Thức Chủ」 「Thợ Săn Á Long」 「Kẻ Mang Đến Sợ Hãi」
「Thợ Săn Rừng」 「Lười Biếng Chủ (mới)」 「Tai Họa của Quái Vật
(mới)」 』

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S21: Sự Thật Của Thế Giới

TN: Warning, rất nhiều chữ

Đã mười ngày kể từ lúc chúng tôi thoát khỏi thủ đô.

Lần đó, chúng tôi đã phải vượt qua vô số binh lính bao vây và bằng cách nào đó đã thoát được.

Cách nào đó chính là để Leston-niisama làm mỗi như.

[Chúng tôi sẽ kéo dài thời gian cho mọi người bỏ trốn. Oka-san, hãy gặp nhau ở hầm trú ẩn số 16]

Anh ấy đã nói thế, rồi dẫn đơn vị của mình lao thẳng vào toán lính bên kia.

Tôi đã chần chừ, nhưng ý muốn bảo vệ Katia đang nằm trong vòng tay tôi và bởi vì Hyrinth-san kéo vai tôi đi nên tôi quyết định để mọi chuyện cho Leston-niisama và bỏ chạy.

Đó là một lỗi lầm lớn.

Leston-niisama không hề xuất hiện ở chỗ hẹn là hầm trú ẩn số 16.

Tôi lẽ ra phải cố gắng hết sức giữ Leston-niisama lại lúc đó.

Nếu tôi làm thế có lẽ bây giờ đã có nhiều người ở đây hơn.

Những người hiện đang ở đây chỉ có tôi, Sensei, Hyrinth-san và Katia. Chỉ 4 người chúng tôi.

Leston-niisama, Clevea và toàn bộ mọi người trong đơn vị của Nii-sama, không một ai đến được đây cả.

Nếu tôi ở lại chiến đấu cùng với Nii-sama lúc đó, hẳn là mọi chuyện đã khác.

Nhưng tôi cũng hiểu.

Hiểu rằng lúc đó tôi không thể để Katia một mình mà chiến đấu được.

Katia để thoát khỏi bị tẩy não, đã tự dùng Ma Pháp tấn công bản thân mình.

Là một loại Ma Pháp hủy diệt diện rộng có khả năng tàn sát một nhóm lớn nhiều người.

Thường thì cô ấy phải chết rồi.

Dù tôi đã chữa trị cho cô ấy nhưng Katia vẫn yếu hẳn đi.

Tôi không thể chiến đấu khi đang bế Katia được.

Đúng vậy, lúc đó tôi đã hiểu.

Mặc dù tôi đã hiểu, nhưng sự hối tiếc của tôi vẫn còn đó.

Không phải chỉ lúc chúng tôi bỏ trốn.

Ngay từ lúc nói chuyện với Sue và Katia bằng Liên Lạc Tâm Xa thì tôi đã có cảm giác kì lạ rồi.

Sue lúc ấy không giống bình thường, còn Katia, dù chỉ là Thần Giao Cách Cảm giữa hai chúng tôi nhưng cô ấy lại không dùng Tiếng Nhật.

Dù trước giờ Katia luôn dùng Tiếng Nhật mỗi khi nói chuyện riêng với tôi.

Những dấu hiệu bất thường đã xuất hiện.

Nhưng tôi không hề phát hiện chúng.

Nếu tôi phát hiện thì không đời nào tôi lại để Yuugo làm chuyện như thế.

Tôi tập trung kiểm soát không khí để xóa bỏ những ý nghĩ tiêu cực đi.

Chỉ khi đang hoạt động thân thể tôi mới có thể không nghĩ gì hết được.

Trong lúc tôi đang tập trung làm chuyện vô bổ thì có người gõ cửa.

[Cậu đang làm gì thế?]

[Katia, chưa gì đã đi lại rồi, có sao không?]

Người mở cửa bước vào là Katia, người đã bất tỉnh suốt thời gian qua.

[À. Cơ thể của mình không sao rồi. Chỉ có điều hơi đau đầu một tí thôi]

[Đừng cố gắng quá sức nhé? Dù hiệu ứng tẩy não bị xóa đi rồi nhưng tác dụng có khi vẫn còn]

Sự tẩy não của Yuugo gần như là ăn sâu vào tiềm thức.

Việc dùng ý chí của mình để phá bỏ hiệu ứng đó đã thành công cho Katia, nhưng việc đó giống như cố ép bản thân tự sát vậy.

Nhưng ngoài ra không còn cách nào khác, sự tẩy não đó quá mạnh mẽ.

Mặc dù không còn bị tẩy não nữa nhưng Katia bây giờ lại đang bị đau đầu một cách bí ẩn.

[Được rồi. À, mình muốn Shun Giám Định mình]

[Giám Định sao?]

[À. Là một skill mới của mình, nhưng mình chưa nghe đến nó bao giờ cả. Theo mình nhớ thì skill này không hề có trong cuốn Bách Khoa skill, nhưng vì mình không biết tác dụng của nó nên mình nghĩ nên để Shun Giám Định thử]

[A, ra thế. Được rồi]

Tôi sử dụng "Giám Định" lên Katia.

Đúng là có một skill mới không có trong danh sách skill.

Là một skill tôi không có.

『Mở Rộng Thần Thức: Thần Thức được mở rộng』

Dù đã Giám Định nhưng tôi vẫn không hiểu skill này.

Thử Giám Định sâu hơn nữa xem sao.

『Thần Thức: Là phần sâu nhất trong linh hồn của sự sống. Là cội nguồn của sự sống và khu vực dựa dẫm cuối cùng của sự sống』

Xem đi xem lại, tôi vẫn không hiểu.

[Xin lỗi. Mình không hiểu]

[Có Giám Định rồi vẫn không hiểu?]

[À. Nó nói cái gì đó liên quan đến linh hồn, nhưng mình không hiểu lắm nó liên quan gì đến skill]

Cả hai chúng tôi nghiêng đầu qua một bên.

[Mà, thôi không sao. Skill "Kháng Dị Giáo" cũng lên cấp rồi]

[À. Đó có lẽ là vì cậu tự hủy được sự tẩy não của Yuugo]

[Vậy còn "Ý Chí Song Song"?]

[Nếu như sử dụng skill thì tạm thời cậu sẽ chia bản thân thành hai tính cách]

[Vậy sao? Để làm gì chứ?]

[Là để một tính cách chiến đấu còn một tính cách sử dụng Ma Pháp]

[Thật hả? Như vậy là hơi ăn gian rồi?]

[Ừ, vì một mình có thể có khả năng hoạt động thường cần hai người nên đúng là có ăn gian một chút]

[Ồ. Vậy phải sử dụng ngay]

[A, đừng dùng nó liên tục. Lúc vừa mới có được skill mình cũng đã thử dùng liên tục nhưng mà dần rồi sẽ bị loạn không rõ được ai là bản chính. Nói sao thì việc có nhiều tính cách vẫn được tính là một loại bệnh tâm thần. Tốt nhất cứ tắt nó rồi chỉ sử dụng khi chiến đấu thôi]

[Oufu. Đúng là một skill đáng sợ]

[Nhân tiện]

[Hmm?]

[Hình như cậu đứng hơi gần quá không?]

Katia đang đứng trước mặt tôi.

Khoảng cách là cực kì gần.

Vì tôi cao hơn nên tôi buộc phải nhìn xuống để nói chuyện, nhưng ở góc này thì, ngực cô ấy...

[...Em không ngại đâu]

[Không, nhưng mình thì ngại. Dù trước kia cậu là con trai nhưng giờ thì cậu là con gái rồi]

[Vậy ra, Shun nhìn em với ánh mắt như thế. Hmm...~]

[À, không, việc này, ừm, là như thế, là bản chất của con trai thôi mà]

[Hmm. Vậy nếu em làm thế này anh sẽ phản ứng ra sao?]

Katia bước tới thêm một bước, ép ngực cô ấy lên người tôi.

[Mình chịu thua rồi! Xin đừng chọc ghẹo mình nữa mà!]

[Thật là ngây thơ mà]

Katia lùi lại cười khúc khích.

[Sao nào? Tinh thần của cậu có khá hơn chưa?]

[A-a. Hiểu rồi. Cảm ơn]

Ra vậy.

Katia cố tình làm thế để tôi bình tĩnh lại.

Đúng là một người chu đáo mà.

「Này, mình muốn cậu trả lời thật một chuyện. Loại Ma Pháp Chữa Trị cậu dùng lần đó, nó không phải là Ma Pháp Chữa Trị bình thường đúng không?」

Katia hỏi tôi.

「Vậy là, Leston sẽ bị xử tử ba ngày sau...?」

「Đúng thế. Xin hãy đảm bảo rằng thông tin này không đến được tai của Shun-kun」

Tôi đang định trả lời thì chợt nghe được cuộc nói chuyện đó bằng Thần Giao Cách Cảm.

Ngay lập tức tôi lao ra khỏi phòng.

「Sensei! Có thật là Leston-niisama sẽ bị xử tử không!？」

「Shun-kun!? Làm sao, a, em đã dùng Thần Giao Cách Cảm」

「Cái đó không quan trọng. Quan trọng là Nii-sama sẽ bị xử tử đúng hay không?」

「Shun. Bình tĩnh lại đi, là sự thật」

「Không, vậy, em phải đi cứu anh ấy」

「Là một cái bẫy đó」

「Ế?」

「Chắc chắn đó là một cái bẫy. Dù biết vậy em vẫn muốn đi sao?」

[Em sẽ đi. Nii-sama đã ở lại đó để chúng ta thoát được. Vậy lần này, tới lượt em cứu Nii-sama]

Hyrinth-san thở dài.

[Dù rằng Leston không muốn thế?]

[Đúng thế. Em bắt buộc phải đi]

[Em không được đi]

[Sensei. Dù Sensei có nói gì đi nữa, lần này em cũng sẽ không nghe theo]

[Vô dụng thôi]

[Dù có vô dụng, em cũng sẽ đi]

[Cô đã nói rằng vô dụng thôi mà!]

Sensei sử dụng Ma Pháp trói buộc tôi lại.

Là một loại Ma Pháp hạn chế khả năng hoạt động của cơ thể lại bằng gió.

Nhưng với tôi hiện tại loại Ma Pháp đó không có tác dụng gì cả.

Tôi dùng một tay là phá hủy gông kiềm bằng gió.

[Cái-!?!]

[Sensei, dù cô có cản thì cũng vô dụng thôi. Em sẽ đi]

[Em không được đi! Nếu bây giờ em đi chắc chắn em sẽ bị giết đó!]

「Sensei. Vừa rồi cô thấy chắc cô hiểu rồi đúng không? Em đã trở nên rất mạnh rồi. Nên em không chết dễ vậy đâu」

「Không phải là vậy! Mạnh mẽ gì đó không ý nghĩa gì cả! Trước mặt một Admin, những sức mạnh ấy không có ý nghĩa! ... A」

Sensei làm một vẻ mặt "Chết rồi!".

「Sensei, Admin là gì?」

Katia hỏi với giọng sắc bén.

「Liệu đó có phải là lí do Sensei trước giờ luôn hoạt động lén lút không?」

「Chuyện đó, cô không thể nói được」

「Sensei, cô thực sự nghĩ bây giờ câu "cô không thể nói được" giúp được gì sao? Nếu cô không nói ra, cô không có quyền gì ngăn cản Shun lại cả」

「Ừ!」

「Em sẽ nói rõ. Sensei, chúng em không tin tưởng cô được. Trong tình huống như bây giờ, cô đã làm quá nhiều hành động khó hiểu mà không giải thích gì cho ai cả. Mặc dù Shun tin cô vô điều kiện, nhưng em không thể tin tưởng cô được. Nếu cô tiếp tục ngăn cản hành động của Shun mà không giải thích gì cho mọi người thì em cũng sẽ thành kẻ thù của cô」

「Không...」

「Katia, bình tĩnh. Sensei cũng vậy」

Tôi yêu cầu Katia đang nổi giận bình tĩnh lại, và an ủi Sensei đang buồn bã.

[Sensei. Mặc dù sẽ không đến mức trở thành kẻ thù của cô. Nhưng đúng là có rất nhiều thứ em muốn chính miệng Sensei nói ra. Nếu có thể, phiền cô nói chúng em biết]

Tôi cố gắng thuyết phục nhẹ nhàng hết sức có thể.

Nếu nhìn bề ngoài, Sensei không khác gì một đứa con nít cả.

Loài Elf lớn lên rất chậm, nên thực tế chúng tôi bằng tuổi nhau, nhưng tính luôn cả kiếp trước thì cô lớn tuổi hơn.

Nhưng Sensei hiện tại, giống như ngoại hình của mình, một cô gái nhỏ đang muốn khóc đến nơi.

Im lặng.

Trong một lúc rất lâu không ai nói gì cả.

Sensei vẫn nhìn xuống đất mặt đau khổ.

Katia vẫn đang chăm chú nhìn Sensei.

Hyrinth-san thì đứng nhìn mọi chuyện diễn ra.

[Được rồi. Cô sẽ nói cho các em biết mọi thứ]

Là quyết định của cô sau khi đấu tranh tư tưởng rất lâu.

[Thứ nhất, tôi sẽ nói cho Hyrinth-san biết. Ba chúng tôi đã chết ở một thế giới khác, sau đó được hồi sinh lại ở thế giới này]

[Cái gì?]

[Hãy lắng nghe mọi thứ sau đây với suy nghĩ như thế. Những gì tôi sắp nói ra không phải là chuyện có thể nói cho người khác biết được]

Hyrinth-san nhìn chúng tôi vì lời thú nhận bất ngờ đó.

Tôi cũng không ngờ cô lại chọn bắt đầu kể từ đó.

[Việc đầu tiên tôi làm sau khi hồi sinh ở thế giới này là học ngôn ngữ. Sau khi có được kiến thức ngôn ngữ sơ bộ nhất, tôi đã dùng điểm skill để học Thần Giao Cách Cảm. Tôi cố gắng dùng Thần Giao Cách Cảm nói chuyện với thủ lĩnh của tộc Elf, Potimas.

Sau khi anh ta nghe chuyện tôi kể thì anh tự nguyện giúp đỡ tôi tìm các học sinh.

Khi tôi đủ lớn để nhìn bên trong làng Elf thì đã có rất nhiều học sinh đã được tìm thấy và được bảo vệ trong làng Elf. Lúc tôi đủ lớn để có thể đi lại thì tôi cũng bắt đầu tham gia tìm kiếm các học sinh. Thế nhưng có bốn học sinh lúc tìm được thì đã quá trễ rồi.

Đó là những học sinh được sinh ra trong các gia đình danh tiếng và những người không thể vô ý mà liên lạc được. Đó là Shun-kun, Katia-chan và Yuugo-kun. Lúc đầu Yuri-chan là cô nhi, nhưng đến khi chúng tôi tìm được em ấy thì em ấy đã là ứng cử viên cho chức Thánh Nữ và được đặt dưới sự bảo vệ của nhà thờ rồi.

Thực sự, cô cũng đã muốn các em được bảo vệ bởi làng Elf, nhưng vì lí do chính trị nên chúng tôi không thể làm vậy được. Lí do cô muốn các em được bảo vệ là để các em không can dự đến hệ thống của thế giới này càng nhiều càng tốt. Các em không thấy lạ khi có Cấp độ, Chỉ số và Skill ở thế giới này sao?

Hyrinth-san được sinh ra ở thế giới này nên toàn bộ chúng là thường thức với anh ta, nhưng ở thế giới chúng ta không hề có những thứ như thế. Những khái niệm đó hoàn toàn chỉ tồn tại trong trò chơi mà thôi. Không thể nào có chuyện những thứ này lại tồn tại ở ngoài đời thật cả. Vậy nên, thế giới này chính là một trò chơi. Một trò chơi do Admin tạo ra.

Những người được gọi là Admin, họ ban cho chúng ta sức mạnh, để rồi phe Quỷ và phe Người chiến đấu với nhau. Ai cũng tập luyện, ai cũng chăm chỉ tăng Cấp độ, tăng Chỉ số, tăng Skill. Và rồi khi có một người chết đi, họ sẽ trích năng lượng đã được tích trữ trong linh hồn ra, sức mạnh của skill, rồi biến nó thành của họ. Đó chính là bản chất của hệ thống ở thế giới này.

Anh Hùng, Ma Vương, những khái niệm này là những con cờ của Admin, được tạo ra để chúng ta có thể chiến đấu một cách hiệu quả hơn. Nhà thờ cũng thế. Đức tin nâng cấp skill để nghe được giọng nói của Chúa là do chính các Admin tạo ra. Cuộc hỗn loạn lần này có sự tham gia của nhà thờ, nghĩa là cũng có sự tham gia của Admin.

Yuugo-kun tin rằng em ấy đang thao túng người nhà thờ, nhưng sự thật chính em ấy mới là người bị lợi dụng. Và việc Leston-kun bị tử hình cũng là do chính Yuugo-kun bị lợi dụng ấy nói ra. Chắc chắn đây chính là cái bẫy của Admin, nhằm đến sức mạnh của Shun-kun, người đã vượt qua giới hạn của những người trong thế giới này.

Nên, cô không thể để Shun-kun đi được.

Sensei không muốn bất kì học sinh nào của mình bị giết bởi những kẻ giấu mặt được gọi là Admin đó.

Nên, xin em đừng đi.

Xin em đó.]

Mọi người đều câm lặng.

Chỉ có một người mở miệng ra hỏi, Hyrinth-san.

[Theo cô nói, Anh Hùng, Julius đã bị ép phải chiến đấu một cách vô ích bởi những tên gọi là Admin này?]

「Đúng thế. Tộc Elf chúng tôi, để kết thúc cuộc chiến tranh vô ích này, chúng tôi đã liên lạc với cả phe Người lẫn phe Quỷ để ngăn chặn cuộc chiến. Anh Hùng và Ma Vương đời trước đã chấp nhận lời đề nghị của chúng tôi, và đã kí hiệp ước hòa bình. Và sau đó chúng tôi đã bí mật chuẩn bị để chống lại các Admin.

Cả Anh Hùng và Ma Vương đời trước đều là hai thiên tài có khả năng sử dụng Ma Pháp Vũ Trụ hiếm ai có. Họ đã sử dụng khả năng đó của mình, xé rách cổng phân cách vũ trụ để vượt qua và đi tới được chỗ ở của Admin. Nhưng họ đã thất bại, và đã kết nối với vũ trụ nơi chúng tôi ở. Chúng tôi bị chết bởi vụ nổ xé rách cổng phân cách đó」

「Cái gì!? Không thể nào!？」

「Tôi không biết các Admin thực sự liên quan bao nhiêu đến tai nạn đó. Nhưng những người đã chết chúng tôi bị kéo ngược lại vào thế giới này, vào hệ thống này và được hồi sinh lại. Lí do mà chúng tôi có skill bẩm sinh mà không ai khác có đó là vì chúng tôi là người đến từ thế giới khác, nên lúc chúng tôi chết đi sức mạnh từ linh hồn đã không thể bị Admin hấp thu được」

「Vậy, lí do chúng ta đã chết là Anh Hùng và Ma Vương?」

「Nói đúng hơn, là chúng ta chết vì Admin giật dây sau màn. Các Admin là những người tồi tệ nhất, tạo nên chúng ta rồi dùng chúng ta như thức ăn」

「Vậy lí do gì Sensei không cho chúng em gặp các học sinh khác?」

「Những học sinh khác đang được sống ở làng Elf với điều kiện là họ không học skill dưới bất kì hình thức nào. Để họ không thể bị Admin nhắm tới. Nhưng mọi người ở đây thì đều đã trở nên mạnh mẽ rồi. Làng Elf là một nơi cách biệt hoàn toàn với thế giới, được bảo vệ bởi một lớp bảo vệ mạnh mẽ mà ngay cả cấp độ Chủ cũng không làm gì được nó nếu không chuẩn bị.

Nhưng nếu cô đưa các em đến đó, cô đã sợ các em bị Admin nhắm đến và liên lụy tới các học sinh khác.]

[Cấp độ Chủ là gì?]

[Cấp độ Chủ là các tồn tại bình thường nằm dưới trướng Admin và làm việc cho họ. Vì thế họ có thể sử dụng một phần rất nhỏ sức mạnh trực tiếp từ hệ thống của thế giới. Một người có thể trở thành cấp độ Chủ bằng cách học skill đặc biệt, cô cũng đã học một skill cấp Chủ và đã trở thành một trong số họ. Nhưng cô chưa bị ảnh hưởng bởi Admin]

[Vậy lí do mà Sensei trước giờ luôn hoạt động bí mật là gì?]

[Cô hoạt động bí mật nhằm ngăn cản cuộc chiến tranh giữa Người và Quỷ. Và chuẩn bị cho các bước để đánh bại các Admin]

[Có thể đánh bại họ sao?]

[Cô không biết. Nói thật thì, ngay cả vị trí họ ở đâu cũng không ai biết]

Sensei lần nữa nhìn tôi.

[Shun-kun, cô hiểu cảm giác của em muốn cứu Leston-kun. Nhưng xin em đừng đi. Nếu em đi em sẽ chết đó.]

Trả lời ánh mắt trung thực đó, tôi....

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Nhện Vs Nhện ②

Đầu tiên chắc là nên giảm số lượng tép riu đã.

Lúc đầu thì tôi nghĩ thế, nhưng nghĩ lại thì hình như không cần phải trực tiếp chiến đấu với bọn chúng làm gì nhỉ?

Đã từng có một chiến thuật tôi nghĩ ra để chống con Rồng Đất và thất bại, nhưng nếu là dùng cho con Taratect Tướng thì chắc là không sao nhỉ?

Đáng thử không?

Nếu thất bại thì tôi chỉ cần thử cách khác.

Dù có thất bại thì tôi cũng không mất gì.

Ừ, thử nào, ồ?

Bằng "Tiên Đoán" tôi nhìn thấy được con Tướng tấn công.

Và tôi né.

Hàm răng của con Tướng xé nát chỗ tôi đang đứng vừa rồi.

Đáng sợ quá!?

Nhanh quá!?

Đúng là không hổ danh loài có tốc độ cao nhất tôi từng thấy.

"Chính Xác" của nó cũng đã lên cấp tối đa, và "Điều Chỉnh Tỉ Lệ Nâng Cao" của nó là cấp 2.

Nếu tôi không có combo Vàng né tránh, bao gồm "Tăng Tốc Suy Nghĩ", "Tiên Đoán", "Né Tránh" và "Điều Chỉnh Tỉ Lệ" thì tôi đã bị cắn dính rồi.

Quá đáng sợ.

Thực ra mặc dù nó nhanh thật nhưng nó vẫn chậm hơn tôi.

Dù nó đang xài cả "Ma Pháp Tấn Công" và "Ý Chí Chiến Đấu" để tăng chỉ số thì tôi vẫn nhanh hơn nó.

Vì "Ma Pháp Tấn Công" và "Ý Chí Chiến Đấu" của tôi cấp cao hơn.

Đúng hơn là "Ma Pháp Tấn Công" của tôi tiến hóa thành "Thần Pháp Tấn Công" rồi.

"Thần Pháp Tấn Công" là cấp cao hơn của "Ma Pháp Tấn Công".

Tác dụng của nó là tăng chỉ số nhiều hơn "Ma Pháp Tấn Công", hơn nữa có tăng chỉ số dạng Ma Pháp nữa

Vì thế chỉ số Ma Pháp kinh khủng của tôi lại càng kinh khủng hơn.

Nếu dùng cả "Thần Pháp Tấn Công" và "Sức Mạnh Rộng" thì sức tấn công và phòng thủ Ma Pháp của tôi tăng lên trên mức 10000.

Kukuku.

Dù chỉ số vật lí của con Tượng kinh hồn thật, nhưng nếu nó đánh không dính thì tôi không sao hết.

Con Tượng bắt đầu nhả tơ.

A, không tốt.

Tôi biết chắc điều đó.

Tơ nhện là không tốt.

Bị bắt dính là xong đời.

Thực ra nếu tôi bị bắt dính thì tôi sẽ im lặng dịch chuyển đi chỗ khác là xong.

Nó ném mạng nhện tơ ra tấn công.

Khi tôi né thì tôi cũng thấy đám nhện con và con Đại cũng đang chuẩn bị tham gia chiến đấu.

A, có vẻ đây không phải lúc thư giãn.

Khi nghĩ rằng nếu gặp rắc rối thì cứ dịch chuyển đi là xong thì tôi không thấy căng thẳng gì cả.

Tôi đã trở nên mạnh mẽ rồi, không còn chuyện bị dính một đòn là đi đời nữa.

Chỉ số vật lý gốc của tôi rất cao, cộng thêm "Thần Pháp Tấn Công", "Ý Chí Chiến Đấu" và "Sức Mạnh Ròng" thì nó sẽ tăng thêm nữa.

Nếu tôi thêm luôn cả "Tức Giận" nữa thì còn tăng nữa, nhưng tôi không muốn.

"Tức Giận" là một skill cho phép tăng vọt chỉ số vật lý.

"Tăng vọt" là ở mức bằng với "Ý Chí Chiến Đấu" cấp 9 khi nó còn là cấp 1.

Hơn nữa không tốn MP hay SP gì cả.

Nhưng nếu kích hoạt skill này thì sẽ bị dính hiệu ứng bất thường [Điên Loạn] .

Nhờ "Miễn Nhiễm Dị Giáo" nên tôi không cần lo về việc bị điên loạn đúng nghĩa, nhưng tôi không muốn lại rơi vào tình trạng như kì trước nữa.

(TN: là lúc vừa tiến hóa xong)

Không xài skill này tôi cũng đã mạnh rồi, và hơn hết thì tôi là dạng chuyên dùng Ma Pháp.

Không cần phải bỏ qua Ma Pháp hoàn toàn để đánh tay đôi làm gì.

Nếu tính tác dụng của "Điềm Tĩnh" thì HP thật sự của tôi dễ dàng ở mức trên 10000 điểm.

Tôi sẽ coi như không có tên nào đủ mạnh để 1 đòn đánh xuyên được lượng máu này.

Ít ra thì tên Tướng này không làm được.

Đòn mạnh nhất con Tướng có dĩ nhiên là "Độc Công Chết Người LV10".

Và dùng "Tơ Đa Năng" để hỗ trợ.

Là một combo kinh khủng có thể kết liễu bất kì kẻ thù nào ngay lập tức nếu bị bắt dính mà không có dịch chuyển.

Vì tôi là người dùng combo này nên tôi biết.

Nhưng vì tôi có dịch chuyển nên như này giờ tôi nói, thoát ra là dễ dàng.

Mặc dù bị một đứa to con hơn đánh thì sợ thật, nhưng mà nó không nhanh bằng tôi nên nó không đụng được cả một cọng lông của tôi.

Nếu dùng chiến thuật lấy thịt đè nhện thì có hơi phiền, nhưng nếu chiến thuật của tôi thành công thì không sao hết.

Hãy bắt đầu nào, chiến thuật 「Mời đi xông hơi」.

Đầu tiên tôi né đòn của con Tướng.

Vừa né vừa tiếp cận con Tướng.

Đây là phần khó nhất.

Con Tướng này là một tên rất mạnh có chỉ số cao hơn cả con Rồng Đất.

Còn có độ linh hoạt gần như không ai sánh bằng nhờ "Hoạt Động Không Gian" và vô số đòn tấn công có xen kẽ và cùng lúc với tư nhện khó đoán được.

Ngoài ra còn Ma Pháp bay khắp nơi nữa.

Ma Pháp con Tướng đang sử dụng là "Ma Pháp Độc" mà tôi thường hay xài.

Vì tôi có "Kháng Độc Nhện Chết Người" nên dù bị dính tôi cũng không nhận bao nhiêu sát thương, nhưng vì có một loại vũ khí tầm xa nên các tấn công của nó linh hoạt hơn rất nhiều.

Con Tướng canh đúng lúc bắn một viên Đạn Độc Chết Người có sức sát thương cao trong số các skill dùng được trong "Ma Pháp Độc" như một chuyên gia.

Dù viên Đạn Độc Chết Người sẽ không gây bao nhiêu sát thương cho tôi, nhưng nó sẽ tạo ra một cơ hội nếu bắn dính tôi.

Con Tướng đang nhắm đến cơ hội đó.

Thật tình, tên này nguy hiểm thật đó.

Nó có chỉ số cao hơn Rồng Đất không phải để đùa.

Nhưng mà nó chọn nhầm đối thủ rồi.

Vì đơn giản là tôi biết đa số các cách tấn công của tên này.

Tôi muốn mọi người hãy tưởng tượng ra.

Những kinh nghiệm tôi đã có được trong cuộc đời chiến đấu liên tục từ trước đến giờ.

Dùng tơ hết sức có thể, dùng Nanh Độc tấn công, và dùng Ma Pháp.

Không khác gì tôi cả.

Đúng như tôi nghĩ.

Tôi vốn là loài Taratect, và bây giờ thì tôi vẫn là một loài quái vật nhện.

Chiến thuật của chúng tôi giống nhau cũng là chuyện bình thường.

Hơn nữa, không có bất kì đòn nào của tên này có thể dùng làm đòn kết liễu tôi được.

Dù có bị dính Nanh Độc một lần tôi cũng sẽ không bị thương chí mạng vì tôi có "Kháng Độc Chết Người".

Tôi có thể dùng Dịch Chuyển bỏ chạy trước khi nó kịp bơm độc đủ để tôi chết.

Tơ cũng thế.

Ma Pháp càng là như thế.

Không có cách nào con Tướng giỏi dùng tấn công vật lí lại có thể xuyên nổi sức Kháng của tôi.

Ngoại trừ cách dùng các đòn tấn công vật lí, thế nhưng vì tôi có combo Vàng né tránh nên nó không đụng được đến tôi.

Nếu nói rằng tôi cũng gặp tình trạng tương tự không có đòn kết liễu thì nói sai rồi.

Tôi đã tiến hóa thành một kẻ cực kì bất thường.

Học được nhiều Ma Pháp mà loài Taratect vốn không có.

Nếu là đánh một-một thì tôi thắng chắc.

Nên nó mới đem theo một quân đoàn nhện nhỏ, nhưng xui thay nó không có "Ra Lệnh" hay "Hợp Tác" nên chỉ mỗi con Tướng là liên tục lao lên.

Nhờ "Tăng Tốc Suy Nghĩ" nên tôi này giờ nghĩ được rất nhiều thứ, nhưng ở ngoài thật thì chưa được một phút đồng hồ nữa.

Trong tình huống hiện tại mà bọn Đại Taratect không đuổi kịp trận chiến.

Con Tướng đã chính thức không còn một chút cơ hội thắng nào.

Và, đòn kết liễu.

Tôi chạm vào người còn Tướng.

Sử dụng Dịch Chuyển Tầm Xa trong "Ma Pháp Vũ Trụ".

Là một chiến thuật không đời nào hoạt động với con Rồng Đất vì nó có "Vảy Ngược" và sức Kháng cao.

Nhưng con Tướng không có "Vảy Ngược".

Sức Kháng Ma Pháp cũng không bằng chỉ số Ma Lực của tôi.

Con Tướng dịch chuyển cùng với tôi.

Chỗ dịch chuyển là hồ dung nham ở Tầng Trung chỗ tôi đã đánh với con Rồng Lửa.

Một lời mời đi xông hơi cực kì khó từ chối.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 137: Nhện Vs Nhện ③

Fuhahaha!

Cảnh nóng bỏng ở Tầng Trung này thế nào hả!

Chắc chắn là cực kì đau đớn và khó chịu cho một con nhện sợ lửa!

Tôi cũng đang vừa nóng vừa khó chịu đây!

Nhưng mà con Tướng chắc chắn đau khổ hơn tôi nhiều.

Ở đây chỉ cần rơi xuống một cái là chết chắc.

Vì người tôi nhỏ nhắn thế này nên tôi có thể đáp xuống mấy hòn đảo nhỏ chỗ này chỗ kia.

Nhưng mà con Tướng to gần 15 mét.

Không hề có hòn đảo nào đủ lớn để cho nó đứng an toàn cả.

Hơn nữa khu vực này là khu vực đứng càng lâu càng mất nhiều HP.

Tôi đã tốn một thời gian dài để tăng chỉ số Kháng cho bản thân, nhưng con Tướng thì không hề có "Kháng Lửa".

Nó có "Hồi HP Cao tốc" nên HP nó đang không giảm xuống, nhưng khó vẫn là khó.

Có thể nói ở đây thì "Hồi HP Cao tốc" của nó coi như không tồn tại.

Nó đang phải đánh với tôi ở một khu vực hoàn toàn là khắc tính của nó với tình trạng phải liên tục giữ cơ thể giữa không trung bằng "Hoạt Động Không Gian".

Cơ bản là chiếu bí rồi.

Kukuku.

Hãy chết mà hồi hận đã chọc giận ta đây dù người chỉ là một con nhện bé nhỏ đi!

Đầu tiên, kích hoạt đi, "Nam Châm Ma Nhân".

Nó tiến hóa từ "Nặng Nề Ma Nhân", và có thêm tác dụng là lực kéo xuống mặt đất lúc trước bây giờ có thể được chỉ hướng lên trên hoặc qua trái, phải nữa.

Hơn nữa có thể tạo ra một lực phản đẩy đối phương ra xa.

Nếu tôi sử dụng skill này xung quanh bản thân thì tôi có thể tạo một dạng lá chắn vô hình.

Ngoài ra, dù tôi có tiến hóa hay nâng cấp nó cỡ nào, đúng là hướng mạnh nhất vẫn là hướng xuống đất.

Tôi sử dụng lực hướng xuống đất đó lên con Tướng.

Ngoài việc phải giữ bản thân ở trên không, giờ nó phải gánh thêm sức mạnh của trọng lực nữa.

Dù có té cũng được mà biết không?

Đừng lo, nếu té thì chỉ là chết thôi mà.

Hãy nhanh chóng té xuống rồi biến thành thức ăn, điểm kinh nghiệm cho tôi đi.

Con Tướng sử dụng "Hoạt Động Không Gian" một cách tốt nhất và vẫn ở yên trên không được một lúc.

Nó tung một sợi tơ lên trần.

Rớt xuống lẹ dùm được không hả?

Làm như ta sẽ cho mi làm trò đó.

"Ma Pháp Bóng Đêm", Đạn Bóng Đêm kích hoạt.

"Ma Pháp Bóng Đêm" là cấp cao hơn của "Ma Pháp Bóng Tối", là loại Ma Pháp chỉ thua "Ma Pháp Vực Tối".

Mặc dù nó thua "Ma Pháp Vực Tối" về khoản sức mạnh, nhưng vì thế nó có một loại Ma Pháp bắn tĩa dễ sử dụng.

Chính là Đạn Bóng Đêm này.

Là cấp cao hơn của Đạn Bóng Tối từ "Ma Pháp Bóng Tối", đúng như tên gọi, nó bắn ra một viên đạn tròn đen kịt.

Nó là một đòn tấn công thuộc tính Bóng Tối và có thêm hiệu ứng Sốc, nếu bắn dính nó sẽ nổ tung và gây sát thương cho đối phương.

Nhân tiện, không hổ danh là Ma Pháp cao cấp, nó mạnh hơn bề ngoài rất nhiều.

Viên Đạn Bóng Đêm dính trực tiếp vào hông con Tướng đang cố nhả tơ ra.

Vì cú sốc nên sợi tơ bay lệch hướng và HP của con Tướng giảm xuống.

Hãy đánh nhanh rút gọn nào.

Tôi liên tục bắn Đạn Bóng Đêm về phía nó.

Nó sẽ té trước?

Hay là HP bị giảm về 0 trước?

Không biết là cái nào đây.

Con Tướng đã cố gắng hết sức.

Ài, thực sự là cố gắng hết sức.

Nó chịu đựng toàn bộ các đòn tấn công của tôi, dùng "Ma Pháp Chữa Trị" hồi máu lại và thậm chí còn học được "Kháng Bóng Tối".

Có ý chí đó, tôi sẽ khen nó về việc đó.

Nó đã cố gắng hết sức rồi.

Cho nên chết đi.

Vì tôi liên tục dùng "Ma Pháp Bóng Đêm" như thế nên nó đã lên cấp 3, và tôi dùng thử Ma Pháp mới học.

Tên là Thương Bóng Đêm.

Là phiên bản dạng thương của Đạn Bóng Đêm, có thuộc tính đâm thay vì thuộc tính sốc.

Cây Thương Bóng Đêm đâm thủng người con Tướng vốn đã tàn tạ lắm rồi.

Cuối cùng con nhện lớn có chỉ số còn cao hơn cả con Rồng Đất đã chết.

Một lần tôi lên 4 cấp luôn.

Tôi lột và ném lớp da cũ đi.

Đúng rồi, đúng rồi.

Phải lấy cái xác đi trước khi nó rơi hoàn toàn xuống dung nham.

Tôi sử dụng Dịch Chuyển cùng với cái xác đang dần ngã xuống của con Tướng.

Rồi để nó ở trong Ngôi Nhà Thân Yêu trên Tầng Thượng ở ngay lối ra vào Tầng Trung.

Tôi sẽ tận hưởng nó sau.

Nói vậy chứ vì nó là một loài dùng độc nên chắc chắn là thịt nó sẽ rất dở.

Nếu được thì tôi muốn dùng tơ bọc nó lại, nhưng ưu tiên đầu tiên là giết ba con Đại.

Nên, Dịch Chuyển lần nữa.

Tôi trở về chỗ cái hố lúc nãy.

Un.

Đàn nhện, bao gồm cả mấy con Đại đều còn ở đây.

Nếu tôi để chúng thoát đi thì tương lai sẽ phiền lắm.

Tại vì bọn chúng đang ăn ngon lành xác của mấy con ong mà tôi đã giết.

Này, bọn kia.

Cái đó là của ta đó, biết không?

Tại sao lại ăn cướp đồ của người khác hả?

Nhìn kĩ lại thì đám nhện tép riu cũng đang chiến đấu với bầy ong.

Như tôi đoán, mấy con Đại dễ dàng giết lũ ong, và đã có khá nhiều ong bị giết rồi.

A, tôi xin lỗi vì tình hình biến thành hỗn chiến, nhưng mà tôi muốn tham gia, được không?

Không hả?

Dù nó từ chối thì tôi cũng sẽ tham gia thôi, biết không?

Bây giờ, vì không còn con Tướng nào nữa nên dù có ba con Đại thì chúng cũng không làm được gì tôi.

Lúc đầu thì tôi sợ chỉ số kinh hồn của con Tướng, nhưng rõ ràng bầy nhện này chỉ có một cách duy nhất để giết được tôi đó là dùng bọn tép riu để quấy nhiễu tôi rồi con Đại sẽ dùng tấn công vật lí để tấn công tôi.

Vì không còn con Tướng nữa nên giờ để gây sát thương cho tôi còn khó.

Nên, làm cho lẹ nào.

Nhiều con phiền quá nên chắc tôi sẽ dùng đòn sát thương diện rộng để xử lí toàn bộ cùng lúc.

Không có con Tướng ở đây nên giờ tôi đủ thời gian để chuẩn bị Ma Pháp trong lúc bọn chúng đang hỗn chiến với bầy ong.

Bình thường tôi dùng "Ý Chí Song Song" thì cũng dùng được Ma Pháp diện rộng, nhưng nếu chỉ mình tôi thì vừa chiến đấu vừa dùng Ma Pháp diện

rộng là vô vọng.

Nếu tập trung thế này thì thời gian kích hoạt giảm đáng kể.

Đúng là làm một mình thì không thể nào vừa dùng Ma Pháp vừa di chuyển được.

Rồi, "Ma Pháp Bóng Đêm, Thế Giới Bóng Đêm kích hoạt.

Bóng Đêm bắt đầu tràn ra từ trong vực thăm.

Toàn bộ mọi sinh vật bị Bóng Đêm chạm dính đều nhận sát thương cực lớn.

Mặc dù không bằng Cổng Địa Ngục của "Ma Pháp Vực Tối", nhưng nó cũng gây sát thương đủ lớn với tầm ảnh hưởng tương đối rộng.

Khi Bóng Đêm tan đi thì toàn bộ nhện Nhỏ đều đã bị tiêu diệt.

Ngay cả những con trưởng thành, một vài con bao gồm cả con Độc đều chỉ đang sống thoi thóp.

Dĩ nhiên bọn Đại còn sống, nhưng chúng cũng không thoải mái gì.

Tôi dùng Ma Pháp Bóng Đêm tĩa toàn bộ mấy con còn sót lại.

Như thế, quân đoàn nhện đã bị tiêu diệt một cách đáng thất vọng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ①

Thắng lợi tuyệt đối khi đối mặt với đội quân nhện!

Nhân tiện, tôi vừa lên một cấp nữa.

Một thôi à?

Đánh với con Tướng tôi lên 4 cấp, và với toàn bộ những con còn lại thì lên chỉ 1 cấp.

Nai wa.

Mà, vì tôi may mắn nên con Tướng nó bị tôi khắc chế nên tôi mới giết nó dễ như thế, chứ thường hẳn là nó mạnh hơn nhiều.

Nó có chỉ số cao hơn hẳn con Rồng Đất và nếu so sánh giữa hai con thì tôi thấy chúng sẽ đánh ngang cơ.

Nếu là Kaguna thì có khi nó sẽ thắng thảm nhờ vào hướng tiến hóa của nó, nhưng con Geere thì gần như chắc chắn là sẽ thua con Tướng.

Thậm chí Kaguna còn không chắc là thắng được.

Thôi kệ, thắng là thắng.

Không cần biết bên kia mạnh cỡ nào, chỉ cần biết tôi thắng là được rồi!

Nhưng mà tôi phải làm gì với lượng thức ăn khổng lồ này đây?

Đa số bị Thế Giới Bóng Tối biến thành bụi luôn rồi, nhưng vẫn còn nhiều xác nhện ở khắp nơi.

Ngay cả con Tượng đã to như thế rồi, tôi ăn nổi hết đám này không?

Thật chứ, dù có xài Dịch Chuyển tôi cũng không chắc mình đưa hết đám này về được.

Nhận Thức Ngụy Hiểm.

Toàn bộ lông tơ trên người tôi dựng thẳng lên.

Tôi nhận ra cảm giác này.

Tôi không hề quên cảm giác này.

Không thể nào tôi quên nó được.

Là nỗi sợ kinh hoàng đầu tiên mà tôi trải qua từ khi biến thành nhện.

Là biểu tượng của cái chết mà tôi biết đến đầu tiên từ khi biến thành nhện.

Tôi chậm rãi quay đầu lại.

『Rồng Đất Alaba LV32

H P : 4 6 6 3 / 4 6 6 3 (Xanh Lá)

M P : 4 0 7 6 / 4 0 7 6 (Xanh Dương)

S P : 4 5 7 0 / 4 5 7 0 (Vàng)

: 4 5 6 9 / 4 5 6 9 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 4 6 1 0 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 4 5 9 7 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 4 0 2 2 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 4 1 3 8 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 4 5 5 5 (Chi tiết)

Skill

「Rồng Đất LV3」 「Vây Thánh LV2」 「Vô Cứng Nặng Nề LV1」 「Cơ Thể Thép Thần LV1」 「Hồi HP Cao Tốc LV8」 「Hồi MP Cao Tốc LV5」 「Giảm MP sử dụng Nâng Cao LV5」 「Nhận Thức Ma Pháp LV10」 「Điều Khiển Ma Pháp Chuẩn Xác LV1」 「Ma Pháp Tấn Công LV9」 「Tăng Sức Công Ma Pháp Nâng Cao LV1」 「Hồi SP Cao Tốc LV7」 「Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV7」 「Ý Chí Chiến Thần LV3」 「Ban Sức Sống Nâng Cao LV3」 「Thổ Công LV10」 「Tăng Cường Đất LV10」 「Tăng Cường Phá Hoại Nâng Cao LV3」 「Tăng Cường Lực Chém Nâng Cao LV10」 「Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao LV8」 「Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV10」 「Hoạt Động Không Gian LV8」 「Chính Xác LV10」 「Né Tránh LV10」 「Điều Chỉnh Tỷ Lệ Nâng Cao LV4」 「Ẩn Thân LV10」 「Giả Dạng LV3」 「Nhận Thức Nguy Hiểm LV10」 「Nhận Thức Tồn Tại LV10」 「Nhận Thức Nhiệt Độ LV10」 「Nhận Thức Chuyển Động LV10」 「Ma Pháp Đất Mềm LV10」 「Ma Pháp Đất LV5」 「Ma Pháp Bóng LV10」 「Ma Pháp Bóng Tối LV7」 「Kháng Phá Hoại Nâng Cao LV1」 「Kháng Chém Nâng Cao LV4」 「Kháng Đâm Nâng Cao LV3」 「Kháng Đập Nâng Cao LV5」 「Kháng Sốc Nâng Cao LV1」 「Miễn Nhiễm Đất」 「Kháng Lửa LV6」 「Kháng Sấm Sét LV8」 「Kháng Nước LV5」 「Kháng Gió LV6」 「Kháng Bóng Tối LV4」 「Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV7」 「Kháng Ăn Mòn LV6」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn Nâng Cao LV7」 「Dạ Nhân LV10」 「Tăng Tầm Nhìn LV7」 「Tăng Cường Thị Giác LV10」 「Phóng Mắt LV8」 「Tăng Cường

Thính Giác LV10] [Tăng Tầm Nghe LV3] [Tăng Cường Khứu Giác LV7] [Tăng Cường Xúc Giác LV7] [Định Mệnh LV3] [Mana Thần Thánh LV1] [Hoạt Động Thần Thánh LV3] [Bầu Trời Rộng Rãi LV3] [Cường Hóa LV3] [Pháo Đài LV3] [Con Đường Thần Thánh LV1] [Sự Bảo Vệ Của Trời LV2] [Idaten LV3]

Điểm skill: 4 1 1 0 0

Danh Hiệu

[Thợ Săn Quái Vật] [Kẻ Tàn Sát Quái Vật] [Rồng] [Sát Thủ] [Kẻ Chinh Phục] [Tai Họa của Quái Vật] 』

Một con Rồng đang đứng đó.

Với vóc dáng hùng dũng không tả được.

Lâu rồi không gặp.

Ác mộng của tôi.

Không tốt chút nào.

Nhìn chỉ số của nó mới hiểu nó kinh khủng thế nào.

Nó vừa có điểm mạnh của cả Kaguna lẫn Geere, và còn hơn thế nữa.

Không có một cơ hội nào.

Tổng hợp skill và khả năng phòng thủ vượt qua cả Kaguna.

Tổng hợp skill và tốc độ vượt qua cả Geere.

Hơn nữa còn có khả năng sử dụng Ma Pháp mà cả Kaguna lẫn Geere đều không có.

Tệ hơn nữa là nó còn có thể dùng "Ma Pháp Bóng Tối" mà tôi đang sử dụng làm vũ khí.

Phiền hơn nữa là nó có cả "Kháng Bóng Tối".

Là một tên hoàn hảo về mọi mặt.

Nó có thể tấn công, nó có thể phòng thủ.

Nghĩa là dù là ở sau lưng nó vẫn mạnh, nghĩa là nó không có điểm yếu nào cả, nghĩa là nó sẽ không thể bị đánh bại được.

Có thể nói nó là tồn tại tuyệt hảo.

Haha.

Nói như thế, nó tuyệt vời đến mức làm tôi phải cười lớn.

A, tôi mừng quá.

Tôi mừng là nỗi sợ lúc đó của bản thân là xứng đáng.

Nỗi sợ lúc đó của tôi không sai chút nào.

Tôi sẽ thừa nhận.

Rồng Đất Alaba, mi rất mạnh.

Mạnh đến mức tôi đây đã trở nên mạnh hơn rất nhiều vẫn không thể dễ dàng thắng được.

Nói cho đúng, nó là một kẻ thù kinh khủng mà tôi phải chuẩn bị tinh thần chết bất kì lúc nào.

Đáng sợ.

Nhưng mà, tôi rất vui.

A, tôi đang rất vui.

Hiện tại tôi đã trở nên đủ mạnh để chiến đấu với kẻ thù mà tôi lúc trước đã không thể làm gì ngoài trốn và run rẩy.

Rồng Đất Alaba.

Mi có chuẩn bị xong chưa?

Ta chuẩn bị xong rồi.

Nếu là khả năng nhận thức của mi thì chắc chắn mi đã phát hiện ra con nhện này còn sống lúc đó đúng không?

Mi đã phát hiện ra con nhện này, và mi quyết định bỏ qua vì mi nghĩ ta vô dụng đúng không?

Sự kiêu ngạo đó, ta sẽ khiến mi phải hối hận.

Cám ơn.

Mi đã cho ta biết nỗi sợ của cái chết.

Vậy nên, mới có ta hiện tại.

Ta đã chạy trốn mi, chạy rồi lại chạy, sau một thời gian chạy trốn rất rất dài, kết quả là ta hiện tại.

Ta sẽ cảm ơn mi.

Giờ thì chết đi.

Biểu tượng của cái chết đáng ghét trong lòng ta suốt bao lâu nay.

Ta sẽ tự tay giết mi.

Ta sẽ vượt qua nỗi sợ kinh hoàng của mi bằng cách này.

Ta sẽ không bỏ chạy nữa.

Đã đến lúc kết thúc cuộc đời bỏ chạy đáng thương này rồi.

Ta đến đây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ②

Một đòn phủ đầu bằng Thương Bóng Đêm.

Nó dễ dàng né tránh.

Một hơi thở để trả đũa.

Tôi dễ dàng né tránh.

Là những đòn tấn công quá dễ nhận biết và né đi.

Là những đòn tấn công để hiểu rõ mục đích của đối phương.

Những đợt trao đổi đòn đánh uyển chuyển nhẹ nhàng như được hẹn trước, là cảm giác cứ như hai người yêu lâu năm mới gặp lại.

Mà, tôi còn không có lấy một người bạn chứ nói gì người yêu.

Chúng tôi tấn công qua lại như lời chào, và rồi cuộc chiến thực sự bắt đầu.

Cơ thể to lớn của Alaba lao thẳng đến như một cơn bão.

Tốc độ thật kinh khủng.

Con Tượng cũng rất nhanh, nhưng tên này còn nhanh hơn cả thế.

Nhưng mà so tốc độ thì tôi không thua đâu.

Tôi né được nhát chém bằng vuốt của chân trước của nó.

Ngay sau đó bay tới hướng tôi là chóp nhọn của cái đuôi dài.

Tôi vẫn né được.

Chiếc đuôi vung lên vang lên thành tiếng.

Rồi vung trở xuống tiếp tục tấn công tôi.

Tôi sử dụng "Nam Châm Ma Nhãn" lên bản thân và tạo ra lớp lá chắn từ trường.

Ngoài ra tôi còn cố hết sức né qua một bên.

Kết quả là cái đuôi bị lực phản đẩy chệch qua một bên và không đập dính người tôi.

Và rồi con Rồng Đất đưa chân sau lên đập thẳng về hướng tôi.

Nhưng cú đập dừng lại giữa chừng.

Xì, nó phát hiện ra sợi tơ tôi đã giăng ra rồi à.

Có vẻ như nó đã để ý thấy những sợi tơ tôi đang nhả ra suốt thời gian né tránh.

Alaba đứng thủ thế.

Có vẻ như nó muốn lấy lại thăng bằng chuẩn bị cho đợt tấn công tiếp theo, nhưng giờ là đến lượt tôi.

Tôi bắn một viên Đạn Bóng Đêm về phía tên Alaba đang cố tạo khoảng cách.

Dù đó là một đòn đánh lén nhưng nó vẫn né rất dễ dàng.

Nhưng nó sẽ không thể né được mấy sợi tơ tôi đã nhả sẵn ra ở đó chờ nó.

Là sợi tơ có thuộc tính độc và chém chính lên mức tối đa và không có chút kết dính nào.

Alaba theo đà né lao thẳng vào cái bẫy được tôi giăng ra.

Và tôi đang nắm đầu dây tơ chạy hết sức thẳng về hướng ngược lại.

Bọc Alaba bên trong.

Kết quả là tôi bị đánh bật ra.

Đành vậy.

Sự khác biệt giữa thể chất giữa hai bên là quá mức.

Dù có được skill tăng cường sức mạnh rồi nhưng tôi vẫn không mạnh bằng Alaba được.

HP của Alaba bị giảm xuống một chút.

Độc và Chém, không biết là nhờ cái nào, nhưng tôi đã thành công làm nó bị thương dù chỉ một chút.

Dù đó chỉ là một vết trầy nhỏ có thể được hồi phục hoàn toàn ngay lập tức, nhưng tôi vẫn đã gây sát thương cho nó rồi.

Fumu.

Miễn sao nó còn có thể nhận sát thương thì mọi chuyện vẫn ổn.

Tôi thả sợi tơ ra.

Tôi dùng "Hoạt Động Không Gian" để giảm đà bị văng đi lại.

Lần nữa tôi lại trực tiếp đối mặt Alaba.

Hiện tại thì khả năng tấn công vật lí thì Alaba thắng.

Tốc độ tôi thắng.

Khả năng phòng thủ Alaba thắng.

Ma Pháp tôi thắng.

Là như thế.

Nhưng mà dù có vẻ như là đang huề đi nữa thì hiện tại tôi đang thua.

Vì Alaba có một điểm mạnh hơn hẳn mọi thứ còn lại.

Là khả năng phòng thủ.

Với khả năng tấn công của tôi thì không thể vượt qua được khả năng phòng thủ của Alaba.

Các đòn tấn công vật lí sẽ bị "Vỏ Cứng Nặng Nề" và "Cơ Thể Thép Thần" vô hiệu.

Ngay cả đòn tấn công bằng tư mạnh bậc nhất của tôi cũng chỉ đủ để làm nó trầy một chút.

Có vẻ như tấn công Ma Pháp không có tác dụng gì cả.

Nhờ có "Vây Thánh" và tiến hóa từ "Vây Ngược" nên sức mạnh của toàn bộ Ma Pháp của tôi bị giảm đáng kể.

Dĩ nhiên nhờ chỉ số tấn công Ma Pháp cao hơn 10000 điểm của tôi nên tôi vẫn có thể gây sát thương cho nó.

Nếu dính.

Khả năng né tránh của Alaba không thấp tí nào.

Chỉ cần dính thì chắc chắn tôi sẽ gây sát thương, nhưng tỉ lệ cao là dính một lần xong nó sẽ hồi phục hoàn toàn sát thương trước khi tôi kịp đánh dính lần hai.

Hiện tại vì tôi đang không sử dụng "Ý Chí Song Song" nên vừa chiến đấu vừa bắn Ma Pháp rất khó.

Cộng thêm tốc độ né tránh của Alaba thì coi như tốc độ gây sát thương thấp hơn tốc độ hồi phục rất nhiều lần.

Tôi sẽ không dùng "Ý Chí Song Song".

Đây chỉ là ý muốn cứng đầu của tôi, nhưng tôi muốn chỉ mình bản thân đánh bại Alaba mà thôi.

Nếu tôi có thể dùng được các "Ý Chí Song Song" thì tôi có thể bắn Ma Pháp như súng liên thanh và cuộc chiến sẽ kết thúc rất nhanh.

Dù không nhanh như tôi nói đi nữa thì tôi cũng có thể sử dụng "Ma Pháp Vực Tối".

Nhưng tự mình đánh bại Alaba thì có ý nghĩa hơn.

Không có đòn sát thủ nào cả.

Hơn nữa, nếu cứ bắn bậy bạ thì sớm muộn nó cũng sẽ tăng độ thông thạo skill Kháng lên.

Nếu tôi không dùng "Ý Chí Song Song" thì tôi mất đòn sát thủ được chuẩn bị cho Rồng Đất Kaguna là cho nó ăn một phát "Ma Pháp Vực Tối".

Nghĩa là tôi chỉ còn một chiến thuật nữa thôi.

Nếu dùng chiến thuật đó, tôi buộc phải chiến đấu hết mình.

Phải làm Alaba coi tôi như một kẻ thù đáng để chiến đấu hết mình.

Nếu tôi khiến Alaba sử dụng hết sức mạnh thì tôi có thể thấy được đường thẳng.

Bởi vì nếu nó làm vậy thì loại Độc Chết Người vô hình thứ hai của tôi sẽ bắt đầu ăn mòn cơ thể của Alaba.

Alaba thủ thế.

Nhờ "Tiên Đoán" nên tôi biết nó chuẩn bị sử dụng hơi thở diện rộng.

Là hơi thở đã hủy diệt nhà tôi lúc trước.

Alaba thở ra.

Dịch Chuyển.

Tôi dịch chuyển ngay trên đầu Alaba.

Rồi bắn một viên Đan Bóng Đêm lên đầu Alaba không có gì bảo vệ vì nó đang thở ra.

Viên Đan Bóng Đêm đánh trực tiếp trên miệng Alaba và ép nó ngậm miệng lại.

Cùng cái miệng đang sử dụng hơi thở hủy diệt.

Đòn tấn công diện rộng của Alaba nổ trực tiếp trong miệng nó.

Có vẻ như hơi thở Rồng không phải chỉ chứa mỗi thuộc tính của con Rồng.

Vì Alaba dù đã có "Miễn Nhiễm Đất" nhưng vẫn nhận sát thương.

Nếu tôi canh thời gian đúng lúc để bắn Đạn Bóng Đêm thì đòn tấn công của nó sẽ phản lại.

Tuyệt!

Có khi tôi sẽ có thể tiếp tục chiến đấu như thế này.

Không, đùa thôi, không được đâu.

Cứ như nó là một sinh vật khác, cái đuôi của Alaba tấn công tôi từ phía sau dù miệng nó vừa phát nổ.

Cái đuôi này rất phiền.

Tôi né tránh cái đuôi đang vung lên như một chiếc roi.

Tìm tôi nhảy lên một cái khi nghe tiếng gió vút qua lúc cái đuôi suýt đập dính tôi.

Dĩ nhiên tính cả HP và MP của tôi thì không thể nào chỉ dính một đòn mà tôi chết được.

Dù biết vậy nhưng tôi vẫn nhìn thấy rất rõ viễn cảnh tôi bị cái đuôi cắt làm đôi lúc bất cẩn.

Tôi nhảy qua nhảy lại né chiêu cào của con Rồng Đất sau khi nó quật đuôi.

Tôi tạo khoảng cách rồi ngay lập tức bắn một cây Thương Bóng Đêm về hướng nó.

Chân trước của Alaba bị cây Thương Bóng Đêm chặn lại.

HP của nó nhanh chóng tăng lên lại.

Quá nhanh.

Đúng là, gây sát thương liên tục để đánh bại nó là quá khó.

Nhưng Alaba đã chính thức coi tôi như kẻ thù.

Nó sẽ bắt đầu làm mọi cách để giết được tôi.

Độc của tôi đã bắt đầu phá hủy cơ thể nó rồi.

Người đã bị dính độc của ta rồi.

Là một loại độc không hiện ra thành hiệu ứng bất thường.

Bây giờ, đã có thể bắt đầu đếm ngược.

Khi nào Alaba sẽ phát hiện ra mình bị dính độc đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ③

Trong thế giới chậm chạp của "Tăng Tốc Suy Nghĩ", tôi nhìn thấy tương lai được "Tiên Đoán" vẽ ra.

Tương lai mà Alaba sử dụng Ma Pháp.

Những quái vật ở cấp độ này, chúng có thể sử dụng Ma Pháp tự nhiên như đang hít thở.

Con Tượng cũng làm được, tức là nó có đủ thông minh để làm thế.

Dĩ nhiên, không ai thông minh lại sử dụng một loại Ma Pháp tốn nhiều công sức hơn nhưng lại yếu hơn việc dùng hơi thở Rồng.

Né.

Một cây cọc nhọn làm bằng đất mọc lên ngay chỗ tôi vừa đứng.

Là phiên bản hệ Đất của Thương Bóng Đêm.

Nếu tôi không nhầm thì đây hẳn là cấp 3 của "Ma Pháp Đất", Thương Đất?

Nhưng mà khác với Thương Bóng Đêm là loại dùng để bắn về phía đối phương thì Thương Đất có khả năng bất ngờ xuất hiện từ dưới đất.

Nếu tôi đứng yên một chỗ thì giờ tôi đã thành nhện xiên que rồi.

Cái khó chịu nhất về "Ma Pháp Đất" là nó vừa có thuộc tính Ma Pháp Đất vừa có thuộc tính Vật Lí là Phá Hoại.

Nếu so với Nước hay Lửa thì nó nhìn rất bình thường, nhưng nó vẫn là một đòn tấn công mang cả sát thương phép lẫn sát thương vật lí.

Điều này quan trọng, bởi vì tôi có khả năng Kháng Ma Pháp tối đa nên tôi sẽ không nhận sát thương từ Ma Pháp bình thường.

Nhưng mà tôi vẫn nhận sát thương từ các đòn đánh vật lí.

Alaba đoán trước được là tôi sẽ né à? Nhiều cây Thương Đất mọc lên liên tục.

Đúng là không hổ danh có skill "Điều Khiển Ma Pháp Chuẩn Xác", tốc độ thiết lập công thức thật đáng sợ.

À dĩ nhiên là vẫn chậm hơn tôi.

Những Ma Pháp như thế không thể nào đánh trúng được tôi khi đang sử dụng "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" hết sức được.

Nhưng Alaba biết điều đó.

Mục tiêu của nó là chặn đường thoát của tôi.

Tôi tiếp tục né Ma Pháp, từ từ bị ép phải đáp xuống một vị trí nhất định, và ở đó có sẵn ba bức tường bằng Đất được tạo ra chặn ba phía.

Hơn nữa, ngay lúc tôi đi vào khu vực bị chặn lại thì một bức tường thứ tư xuất hiện khóa lại hướng tôi đi vào.

Tường Đất của "Ma Pháp Đất".

Tôi chỉ còn một chỗ thoát là chạy ra ở trên.

Và ngay ở đó là Rồng Đất Alaba đang chuẩn bị sử dụng hơi thở hủy diệt diện rộng.

Chỉ còn đúng một giây lát là nó sẽ bắn.

Không thể nào né được.

Ít ra, thường là vậy.

Dịch Chuyển.

Tôi lần nữa dịch chuyển lên trên đầu Alaba.

Viên Đạn Bóng Đêm lần nữa lại được bắn thẳng lên đầu nó.

Dính.

Cảnh đã xảy ra một lúc trước đó lần nữa diễn ra trước mặt tôi.

Chỉ khác một chút là lần này Alaba đang bay trên không.

Nó đang té xuống.

Một cây Thương Bóng Đêm ngay lập tức đuổi theo.

Nhưng ngay trước khi Alaba chạm đất, nó lấy lại được thăng bằng, đập mạnh lên đất lấy đà và dễ dàng né tránh cây Thương Bóng Đêm.

Ở chỗ nó đang né tới, một cơn mưa Độc đang đổ xuống.

Một thác nước Độc được tạo ra bằng cách liên tục sử dụng Tổng Hợp Độc.

Bằng một hơi thở nhẹ Alaba thổi bay toàn bộ thác nước Độc Chết Người có thuộc tính Tê Liệt.

Nước Độc tạt khắp nơi.

Mặc dù tôi không nghĩ là nó sẽ gây bao nhiêu sát thương, nhưng chỉ đơn giản như thế là bị thối bay rồi, nai wa.

Alaba thở một hơi về hướng tôi đang liên tục nhảy qua lại trên không.

Sử dụng "Hoạt Động Không Gian", tôi né loạt đạn phòng không của nó.

Cùng lúc đó, tôi dùng "Tơ Đa Năng" tạo ra một cái lưới và bắn nó đi bằng skill "Bắn".

Fufufu.

Đúng thế, tôi đã học được skill "Bắn" hằng mong ước.

Lúc "Ném" lên cấp tối đa thì skill này được trích ra.

Mà, nó tốn MP để sử dụng, và vì cấp nó còn thấp nên nó bay không nhanh. Nói thật là dùng "Ném" thì còn tốt hơn, nhưng mà đây là vấn đề cảm giác.

Tấm lưới nhện bị bắn ra cuộn lại như một trái banh, tôi sử dụng "Điều Khiển Tơ" để mở to nó ra thành một tấm lưới thật ngay trước mặt Alaba.

Alaba vội vã né tấm lưới, thể hiện rõ sự e dè của nó với sợi tơ vì nó nhớ rằng mình vừa bị dây tơ gây sát thương không lâu trước đó.

Phản ứng đó không sai.

Mặc dù sợi tơ trước đó chỉ chứa toàn thuộc tính tấn công, nhưng vốn thì tơ nhện là để kiềm chế và trói con mồi lại.

Lần này tôi đã tăng độ dính của sợi tơ lên mức tối đa.

Dù có là Alaba thì bị mắc vào lưới tơ dính của tôi cũng không dễ dàng gì thoát ra.

Nếu nó sợ tơ của tôi như thế thì càng tốt.

Ở trên không tôi liên tục nhả tơ xuống.

Alaba ghét việc đó ra mặt, nó vừa né vừa dùng hơi thở Rồng bắn tơ văng đi và quyết định đi tới để xử lí nguồn gốc của những tấm lưới đó, là tôi.

Alaba dùng "Hoạt Động Không Gian" để tới được chỗ tôi đang đứng.

Vâng, xin chào!

Những sợi tơ có vẻ như đang được thả ngẫu nhiên khắp nơi.

Thực tế đều được dính với một sợi tơ mỏng khó thấy được.

Sợi tơ đó nối trực tiếp với chân tôi.

Sử dụng "Điều Khiển Tơ" tôi ngay lập tức kéo toàn bộ lưới tơ quay lại.

Và cùng lúc đó tôi bắn một cây Thương Bóng Đêm về phía Alaba.

Những tấm lưới nhện đang bay từ phía sau tới.

Cây Thương Bóng Đêm đang bay từ phía trước.

Nếu nó né Thương Bóng Đêm thì lưới tơ sẽ bắt kịp nó.

Nếu không né Thương Bóng Đêm thì nó sẽ nhận sát thương.

Alaba sẽ chọn cái nào?

Alaba chọn.

Lựa chọn thứ ba.

Sử dụng hơi thở Rồng đẩy cây Thương Bóng Đêm chệch hướng.

Rồi tiếp tục lao đầu tới không để ý vụ nổ.

Đệt!

Suýt nữa tôi bị cạp dính rồi.

Chỉ là sượt ngang qua mà HP được "No Bụng" trữ lại của tôi đã giảm xuống.

Thật hú hồn.

Vì đang giữ sợi tơ nên suýt nữa là né không được rồi.

Tôi đang một mình kéo rất nhiều lưới tơ nên dĩ nhiên chuyển động của tôi không thể hoàn hảo được.

Dù là Dịch Chuyển đi nữa thì trừ phi tôi thiết lập công thức Ma Pháp trước thì sẽ không kịp, và trong trường hợp như vừa rồi thì tôi không thể né như thế được.

Lí do tôi luôn né được đòn tấn công của đối phương như trước giờ là nhờ combo "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" của tôi.

Sử dụng "Tiên Đoán" tôi nhìn thấy trước được những gì nguy hiểm và ngay lập tức thiết lập công thức Ma Pháp bằng "Tăng Tốc Suy Nghĩ".

Nhìn thì giống như tôi Dịch Chuyển ngay lập tức, nhưng thực tế là tôi cần thời gian để chuẩn bị.

Lựa chọn vừa rồi của Alaba làm tôi ngạc nhiên.

Tơ hay Thương Bóng Đêm? Tôi đã tưởng nó sẽ chọn một trong hai thôi chứ.

Có vẻ như tôi vẫn còn đang coi thường Alaba hơi quá.

Tôi lần nữa tự khích lệ bản thân.

Hiện tại Alaba và tôi vẫn còn dư sức chiến đấu.

Cuộc chiến tiếp tục.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ④

Cuộc chiến rơi vào tình trạng cả hai đều cố gắng hết sức để sống sót.

Nhưng mà tình huống cả hai bên đều không có con bài tẩy lại tiếp tục.

Tôi không thể đánh vỡ được sức phòng thủ và khả năng hồi phục quá mạnh của Alaba.

Alaba thì không thể đánh dính được tôi dù chỉ một lần.

Thực ra không phải là không có bài tẩy.

Bài tẩy của tôi chính là những sợi tơ.

Nếu nó bị mắc vào tơ của tôi thì dù là Alaba cũng sẽ tốn nhiều thời gian để thoát ra được.

Trong lúc đó tôi có thể thoải mái sử dụng Ma Pháp liên tục.

Nhưng mà từ đầu cuộc chiến đến giờ Alaba đều rất e dè tơ của tôi.

Nó đã hiểu ra đó là thứ duy nhất nó nhất định phải tránh xa.

Nên nó luôn đối xử với những đòn tấn công bằng tơ hết sức cẩn thận.

Rất khó để bắt một kẻ thù như Alaba vào lưới tơ khi nó cẩn thận như thế.

Còn con bài tẩy của Alaba là hơi thở hủy diệt diện rộng của nó.

Hơi thở hết sức của Alaba mạnh hơn gấp mấy lần so với hơi thở nó đã dùng để phá hủy tổ của tôi lúc trước.

Nếu tôi bị dính trực tiếp đòn đó thì chắc chắn tôi sẽ chết luôn.

Dù tôi có "Điềm Tĩnh" nhưng vì hơi thở sẽ liên tục gây sát thương nên sớm muộn gì tôi cũng sẽ hết MP rồi chết.

Nhưng Alaba không sử dụng nó được.

Alaba đã bị tôi phản công hai lần khi định sử dụng hơi thở rồi.

Vì thế nó kết luận rằng nó không thể gồng quá lâu được.

Alaba đã bị dính một đòn hai lần liên tiếp rồi nên nó đang chỉ sử dụng hơi thở nhỏ liên tiếp.

Hơi thở nhỏ không yếu.

Nhưng mà tầm ảnh hưởng của nó rất nhỏ và nó cũng không mạnh bằng đòn diện rộng.

Tôi né toàn bộ đòn của Alaba, và dù có dính thì cũng không đủ để khiến tôi chết ngay lập tức được.

Cả hai bên đều có con bài tẩy nhưng không thể sử dụng được.

Vì thế, cuộc chiến hiển nhiên là thành cuộc chiến câu giờ.

Cả hai đều sử dụng những đòn nử xen kẽ với đòn thật, và chờ cơ hội trong lúc ngán không cho đối phương chiếm thế chủ động.

Hiện tại tình hình hơi bất lợi một chút.

Các đòn tấn công của tôi không có tác dụng.

Ừ thì dính.

Nhưng mà không gây sát thương.

Dù có gây bao nhiêu sát thương đi nữa thì nó cũng hồi phục lại gần như tức thời.

Dù tôi thành công việc bắn liên tục thì Alaba đơn giản là tạo khoảng cách rồi tập trung hết sức để phòng thủ chờ hồi phục.

Kết quả là dù tôi đã chiến đấu lâu cỡ này nhưng lượng sát thương tổng tôi gây ra vẫn là 0.

Tệ hơn là chỉ số Kháng của nó tăng lên rồi.

"Kháng Bóng Tối" của Alaba đã từ cấp 4 lên cấp 5.

Nếu cứ tiếp tục thế này thì lượng sát thương tôi gây ra sẽ ngày càng giảm.

Ngược lại, chỉ cần đòn tấn công của Alaba dính một lần thì chắc chắn tôi sẽ nhận sát thương.

Dĩ nhiên chỉ một lần thì tôi không mất toàn bộ HP và MP được.

Nhưng một đòn của Alaba vẫn cực kì mạnh.

Chỉ cần dính thì tôi sẽ bị đánh văng đi.

Và nếu vậy thì sẽ có thêm nhiều đòn tấn công khác đuổi theo sau đó.

Và khi đó là kết thúc cho tôi.

Sự khác biệt giữa số cơ hội là quá lớn.

Nếu tôi, một cá thể tập trung vào né tránh, mặc dù chỉ một lỗi nhỏ thì tình trạng sẽ rất nhanh biến thành không thể cứu vãn.

Dĩ nhiên tôi không có ý định chết dễ dàng như thế.

Tôi có tự tin vào bản thân, nhưng cái gì cũng có thể xảy ra.

Vì thế hiển nhiên tôi càng ngày càng căng thẳng.

Toàn bộ dây thần kinh của tôi căng lên.

Tôi tập trung hết sức để không lỡ bất kì điềm báo nào từ "Tiên Đoán".

Trong thế giới chậm lại của "Tăng Tốc Suy Nghĩ", tôi đang sử dụng toàn bộ giác quan của mình hết sức để không bỏ lỡ bất kì thông tin nào.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV9』 đã trở thành 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Tăng Tốc Suy Nghĩ LV10』 tiến hóa thành Skill 『Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ LV1』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tiên Đoán LV9』 đã trở thành 『Tiên Đoán LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Tiên Đoán LV10』 tiến hóa thành Skill 『Tiên Tri LV1』 》

Skill tiến hóa đúng ngay lúc này.

Tôi rất mừng.

Tốc độ của thế giới lại chậm hơn một chút nữa trong tầm nhìn của tôi.

Những hình ảnh tương lai trước giờ chỉ lâu lâu thoáng hiện ra thì giờ luôn luôn hiện ra.

Tôi có thể thấy được.

Tôi thấy được Alaba định làm gì tiếp theo.

Hơn nữa, tôi có thể nhìn thấy được mỗi hành động sẽ kết thúc như thế nào nhờ "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ".

Như một câu đố cờ vậy.

Tôi né đòn tất sát, một cú tát, một cú cạp và một cú quật đuôi liên tục nhau một cách thoải mái.

Tôi thật là tuyệt vời.

Nếu là tôi hiện tại, nếu muốn gây sát thương được cho tôi hẳn là cần phải có đòn tấn công có tốc độ cao hơn mức tôi có thể thấy được?

Điều này tốt.

Rất tốt.

Tiếp nào.

Đừng mong bất kì đòn nào đánh được tôi.

Né.

Né.

Né.

Tránh.

Tránh.

Tránh.

Hơn nữa mỗi khi né thì tôi cũng trả đòn.

HP của Alaba bắt đầu giảm xuống một chút.

Lúc này thì Alaba thấy khả năng né tránh của tôi tăng lên như thế, làm nó bắt đầu mất bình tĩnh.

Nhờ "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" nên tôi thấy khá rõ điều đó.

Và tôi không ngại thương đến mức để lỡ cơ hội này.

"Ma Pháp Dị Giáo", Cơ đau vô hình.

Là một loại Ma Pháp gây ra một cơn đau vô hình.

Alaba giật mình.

Dĩ nhiên.

Alaba nhờ có "Giảm Đau Đón Nâng Cao" nên đã lâu rồi nó chưa bị cảm giác đau kinh khủng như thế.

Cơn đau vô hình từ "Ma Pháp Dị Giáo" không thể bị giảm đi bởi "Giảm Đau Đón Nâng Cao" được.

Tôi đã trải qua việc này rất nhiều lần khi bị "Kiểm Định" tra tấn.

Sao hả?

Cơn đau sau một thời gian dài thấy sao nào.

Alaba nghiêng răng.

Chỉ cần mất tập trung một chút là "Ma Pháp Dị Giáo" sẽ dễ dàng vượt qua được chỉ số Kháng.

Nếu là một con quái vật mạnh mẽ cỡ Alaba thì nó sẽ chỉ bị mất tập trung trong đúng một vài giây.

Nhưng nhiều đó là đủ rồi.

Đúng ngay lúc Alaba mất tập trung vì cơn đau, dây tơ của tôi quấn quanh người nó.

Những sợi tơ dính càng nhiều hơn mỗi khi Alaba cố gắng vùng vẫy xé nó ra.

Lớp tơ bọc lấy cơ thể Alaba thành nhiều lớp, và rồi cuối cùng trói chặt nó lại.

Tôi thành công rồi!

Có vẻ cuộc chiến kết thúc trước khi độc của tôi kịp hoạt động.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 142: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ⑤

Ta muốn mi chờ ta một chút.

Dù thế nào đi nữa, rõ ràng chuyện này là không thể nào.

Ta đã nghĩ chỉ trói mi bằng tơ nhện là chưa đủ để đánh bại mi.

Ví dụ như tự dùng hơi thở hủy diệt xung quanh bản thân.

Nếu là một hơi thở hết sức thì tơ của tôi không thể nào chịu nổi.

Nếu thế thì mặc dù nó sẽ nhận sát thương một chút nhưng vì nó có "Miễn Nhiễm Đất" nên sẽ không thành sát thương chí mạng.

Theo tôi thấy thì đó là một lựa chọn rất thực tế so với việc bị trói gô lại và chịu đựng tôi bắn Ma Pháp liên tục.

Vì tôi đã nghĩ thế, nên tôi không thấy lạ nếu Alaba có làm vậy đi nữa.

Nhưng chuyện Alaba làm là chuyện tôi không hề ngờ đến.

Có thể nói lựa chọn của nó là hoàn toàn nằm ngoài suy nghĩ của tôi.

Là lựa chọn tệ nhất cho tôi mà nó có thể làm.

Mỗi khi lên cấp thì tôi nhận được điểm skill.

Nhưng, có vẻ như có nhiều hơn một cách để được điểm skill.

Vì nếu so điểm skill của tôi với con Taratect Tướng thì dù tôi và nó là hai dạng tiến hóa đồng cấp nhưng tôi lại có ít điểm skill hơn hẳn.

Nếu là khác biệt vì chỉ số thì đơn giản là tại thời gian nó đã sống.

Chỉ số sẽ tự động tăng lên theo thời gian dù có lên cấp hay không.

Vì tôi cố gắng hết sức để lên cấp không như những con quái vật bình thường, nên tôi mới có thể phát triển liên tục trong thời gian ngắn.

Vì thể trừ cấp độ của tôi ra thì giá trị của chỉ số của tôi đều thấp.

Nhưng mà, tôi nghĩ quái vật bình thường sẽ không chiến đấu trừ lúc nó muốn đi kiếm thức ăn.

Vậy nên tốc độ lên cấp của quái vật khá chậm.

Mặc dù tôi không biết rõ là bao lâu, nhưng so sánh sự khác biệt giữa chỉ số thì tôi có thể đoán là khá lâu.

Toàn bộ chỉ số của tôi trừ tốc độ và Ma Pháp thì đều thấp hơn con Tướng 2000 điểm.

Nếu mỗi ngày tăng 1 điểm thì sẽ cần 2000 ngày để tăng được nhiều đó.

Vì không có chuyện mỗi ngày tăng 1 điểm nên chắc chắn thời gian cần thiết là nhiều hơn như thế rất nhiều.

Vậy, điểm skill liệu cũng có tăng lên theo thời gian sống không?

Ví dụ như được tặng 100 điểm mỗi sinh nhật.

Không, chắc không phải như thế.

Nhưng ít ra tôi nghĩ là điểm skill tự tăng theo thời gian là đúng.

Nếu không thì không có cách nào giải thích sự khác biệt giữa điểm skill giữa nó và tôi được.

Có lẽ, có điều kiện đặc biệt nào đó để nhận thêm điểm skill.

Cái chính tôi muốn nói là Rồng Đất Alaba có vẻ như đã sống rất rất lâu rồi, nếu dựa vào lượng điểm skill nó có mà tính.

Trước giờ tôi thấy nhiều quái vật khác cũng thế, nên tôi đoán Alaba cũng chưa sử dụng điểm skill lần nào kể từ lúc nó sinh ra đến giờ.

Những skill bình thường có thể dùng điểm skill để học thì không thấy đâu, và với lượng điểm skill cao một cách vô dụng của nó thì tôi chắc là mình đúng.

Mặc dù như thế hơi uổng, nhưng dù tôi có kêu quái vật học skill thì chúng cũng sẽ không hiểu.

Vì lượng điểm không được sử dụng cơ bản là không ảnh hưởng gì tôi nên tôi không để ý lắm.

Và, lượng điểm skill của Alaba giờ đã giảm.

Nó đã sử dụng toàn bộ điểm skill nó có.

Số lượng 41100 điểm skill giờ chỉ còn 100 điểm.

Tôi đang bị choáng bởi những skill nó mới học.

「 Ma Pháp Lửa Địa Ngục LV1 」 「 Tăng Cường Cháy LV1 」
「 Kháng Cháy LV1 」 「 Kháng Bóng Đêm LV1 」 「 Nhận Thức Không Gian LV1 」 .

Điểm yếu của tôi, Ma Pháp cao cấp "Ma Pháp Lửa Địa Ngục".

Nó có luôn bản tiến hóa của "Tăng Cường Lửa" là "Tăng Cường Cháy" có tác dụng làm Ma Pháp mạnh hơn.

Để Ma Pháp của nó không tự hại bản thân thì nó học thêm "Kháng Cháy" bản tiến hóa của "Kháng Lửa" nó vốn có.

"Kháng Bóng Đêm" để chống lại vũ khí chính của tôi là "Ma Pháp Bóng Đêm".

"Nhận Thức Không Gian" có vẻ là để chống lại Dịch Chuyển.

Những skill được học chỉ vì tôi.

Những skill đúng nghĩa đen là để chống lại tôi.

Những skill được học chỉ vì mục đích là giết tôi.

Lượng tài nguyên lớn nó đã tích trữ bấy lâu nay đã được sử dụng toàn bộ nhằm giết được tôi.

Hơn nữa, ngoài những skill sử dụng điểm skill để học thì còn những skill nhờ chiến đấu mà nó có được.

〔Tập Trung LV1〕 〔Dự Đoán LV1〕 〔Ý Nghĩ Song Song LV1〕
〔Quá Trình Tính Toán LV1〕 〔Kháng Dịch Giáo LV1〕

Chắc hẳn nó đã nghĩ rất lâu để tìm cách thoát khỏi tình huống nguy hiểm này.

Dĩ nhiên là nó không được bằng combo Vàng "Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Đoán" của tôi chỉ qua một lần chiến đấu như thế này, nhưng vẫn là phiền phức cho tôi.

Vì nó đã có "Kháng Dịch Giáo" nên tôi nghĩ rằng "Ma Pháp Dịch Giáo" hiện tại không có tác dụng mấy nữa.

Ngoại trừ Hủy Hồn, nhưng mà tốt nhất tôi không nên dùng cái đó.

Nhưng mà, không tốt tí nào.

Thực ra là rất là tệ luôn.

Trước giờ nó vốn là đối kháng được tôi khá tốt.

Nhưng nó chưa làm gì để trực tiếp thành khắc tinh của tôi cả.

Alaba là một kẻ thù đáng gờm có thể nói là kháng tôi rất tốt rồi.

Kẻ thù đó đã chính thức tìm cách để trực tiếp xử lí tôi rồi.

Những sợi tơ trời Alaba bị đốt cháy toàn bộ.

Mặt đất trở nên nóng chảy bắt đầu từ Alaba lan ra.

Mặt đất đang bị cháy.

Ma Pháp cấp 1 của "Ma Pháp Lửa Địa Ngục", Mặt Đất Cháy Bỏng.

Là một Ma Pháp hủy diệt diện rộng có khả năng hoàn toàn bao lấy mặt đất bằng lửa nóng và biến địa hình thành địa ngục trần gian.

Sự đáng sợ nhất của Ma Pháp này chính là nó có tác dụng liên tục.

Tôi đang ở trên không trung rồi.

Nhưng trong tầm mắt của tôi, toàn bộ mặt đất đều đang bị cái nóng kinh khủng bọc lấy.

Mặt đất vốn là sân nhà của Alaba.

Giờ nó chính thức trở thành sân khách của tôi.

Ngọn lửa kinh khủng đó nhấn chìm mọi thứ.

Dù chỉ là phần còn sót lại cũng nóng kinh khủng.

Xác của những con Đại Taratect ở dưới đất bây giờ đã cháy thành than.

A-Á!?

Đồ ăn của tôi!?

Trong cuộc chiến vừa rồi không biết bao nhiêu xác nhện cũng đã bị phá hủy hoàn toàn rồi, nhưng giờ những gì còn sót lại cũng biến hết thành than!

Cái quái gì thế.

Sao mi dám làm vậy!

Mỗi thù miếng ăn, dù có chết ta cũng phải bắt mi phải trả đủ!

Khắc tinh hả?

Ta sẽ vượt qua khắc tinh luôn!

Tới nào!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 143: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ⑥

Ở trên là bầy ong.

Ở dưới là biển lửa.

Đó là cái gì?

Câu trả lời là tình trạng hiện tại của tôi, đậu xanh rau má!

Này, mấy con ong kia.

Bọn mi phiền lắm biết không hả.

Lúc này mà bọn mi cũng tấn công ta là sao hả!?

Dù có đánh bao nhiêu thì ta cũng không bị mất máu, nhưng mà hiện tại khi mỗi lần mất tập trung là nguy hiểm, cho nên biến dùm đi!

Mặt đất vẫn đang bùng cháy.

Ở giữa mọi thứ, Alaba bắn một hơi thở của nó về phía tôi.

Tôi nhảy giữa không trung né nó đi.

Và dùng cặp lưới hái cắt đôi vài con ong gần đó.

Những cái xác tôi cắt bị lửa đốt cháy thành than.

Alaba đang đứng giữa biển lửa cũng không thoải mái gì.

Không như miễn nhiễm, skill Kháng chỉ có tác dụng làm giảm sát thương nhận vào.

Dù là Ma Pháp do chính bản thân sử dụng đi nữa.

"Kháng Cháy" là cấp cao hơn của "Kháng Lửa".

Mặc dù nó đã mua luôn một skill cấp cao để giảm sát thương, nhưng nó vẫn phải nhận sát thương.

Alaba hiện tại đúng nghĩa đen đang tự thiêu đốt bản thân mình để chờ một cơ hội giết tôi.

Nhờ tăng tốc hồi HP nên HP của nó giảm khá chậm.

Nhưng mà cơ thể nó đang bị ngọn lửa đốt từ từ.

Nếu tôi cứ tiếp tục chạy trốn thế này liệu nó có cứ thế mà chết không?

Chắc chắn không dễ dàng như vậy được.

Mặt đất xung quanh Alaba dựng lên bảo vệ nó.

Nó đang sử dụng sở trường của nó, "Ma Pháp Đất" để bảo vệ bản thân khỏi ngọn lửa.

HP của nó bắt đầu nhanh chóng hồi phục lại.

Trong cuộc chiến khốc liệt này, "Hồi HP cao tốc" của nó đã lên cấp.

HP của nó hồi nhanh đến mức tôi phải tự hỏi liệu nó có đang dùng "Ma Pháp Chữa Trị" hay không.

A.

Tôi muốn hỏi nó "Mi là cái loại nhân vật chính gì vậy, phát triển luôn trong trận chiến là sao!"

Cái thể loại phát triển hay ho như thế là đặc quyền của nhân vật chính thôi biết không?

Ăn gian quá đi.

Bất công quá đi.

Làm ơn tha cho tôi đi.

Hãy nói chuyện nghiêm túc nào.

Không đời nào tôi thắng được nếu là chiến đấu trực tiếp.

Dù có "Ý Chí Song Song" thì tôi cũng không đời nào thắng được.

Khả năng chiến đấu của Alaba mạnh tới mức đó.

Ngay cả mấy bức tường của khu vực này cũng bắt đầu cháy rồi.

Đừng nói là mặt đất phía dưới, mấy bức tường xung quanh cũng đang bùng cháy rồi.

Toàn bộ mặt đất đều đang bốc cháy.

Chỉ có ở trên không nơi không thể cháy được là tôi an toàn mà thôi.

Và, trong miệng của Alaba bây giờ đang tụ tập sức mạnh kinh khủng làm biến dạng cả không khí.

Đòn tấn công mạnh nhất mà nó đã không thể sử dụng này giờ.

Hiện tại thì nhờ được tường đất và biển lửa bảo vệ nên nó đã không còn gì phải ngại ngùng nữa.

Alaba sử dụng đòn tấn công mạnh nhất, cắt không khí làm đôi.

Thậm chí ngọn lửa đang bám lấy bức tường cũng bị bắn bay đi.

Một ánh sáng kinh khủng bắn thẳng xuyên qua nóc mê cung và bắn thẳng lên trời.

Tôi đã tưởng tượng ra một cảnh như thế.

Không, không.

Nếu tôi dính đòn đó thì tôi biến thành bụi đó.

Không được, không được.

Tôi sẽ dùng Dịch Chuyển bỏ trốn.

Tôi hiện đang ở khu vực giao nhau giữa Tầng Trung với Tầng Thượng chỗ tôi để xác con Tướng.

Vì đây là ở phía ngược lại của mê cung nên hiển nhiên không hề có dấu hiệu gì của cuộc chiến kia cả.

Không biết nếu mặt đất rung chuyển kinh khủng lên tới đây thì sao nhỉ?

Thế giới sẽ bị phá hủy đó.

A.

Nghỉ một tí.

Tôi ăn con Tướng một tí.

Tôi dùng khá nhiều SP rồi.

Hãy hồi phục một chút ở đây.

Uwa, vị dở quá.

Tôi xác nhận vị trí của Alaba và tình trạng hiện tại của nó trong lúc ăn con Tượng.

Alaba đang đứng yên.

Nó đang ngồi thư giãn vì đã giết được tôi? Hay nó đang hối hận vì biết là không giết được tôi?

Cái nào cũng được.

Tôi sẽ sớm quay lại thôi.

Độc của tôi đã bắt đầu ngấm vào người Alaba rồi.

Tên đó có vẻ chưa phát hiện.

Nhưng mà miễn sao tôi còn sống thì độc sẽ còn tiếp tục ăn mòn Alaba.

Mặc dù nó chưa đến mức không thể vận hồi, nhưng mà sớm muộn cũng sẽ tới.

Lúc đó, là chiến thắng của tôi.

Nếu tôi không thể một chiêu làm nó mất hết máu thì tôi sẽ làm cách khác.

Alaba không hiểu.

Tôi không phải là một chiến binh chiến đấu để sống.

Tôi là một thợ săn dùng bẫy để lừa, dụ và cuối cùng là tra tấn con mồi.

Bẫy kẻ khác là chiến thuật tốt nhất của tôi.

Độc chính là vũ khí mạnh nhất của tôi.

Alaba đã rơi vào bẫy của tôi rồi.

Alaba đã dính độc của tôi rồi.

Bây giờ, tôi chỉ cần phải sống sót và chờ độc phát tán hết mức.

Nhưng mà phần sống sót là khó khăn nhất.

Tôi ăn con Tượng có vị dở tẻ để hồi SP.

Tôi ăn bù lại phần trữ của "No Bụng" luôn.

Nhưng mà cái xác to lớn của con Tượng vẫn còn đó.

Tôi nghĩ mình sẽ không phải lo về việc bị đói một thời gian.

Tốt.

Quay lại chiến trường nào.

Dịch Chuyển.

Tôi xuất hiện ở một chỗ xa Alaba một chút.

Nếu tôi Dịch chuyển ngay trước mặt Alaba có "Nhận Thức Không Gian" thì có thể tôi sẽ bị phản công.

Ngay khi đang nghĩ thế thì một hơi thở hủy diệt bay tới chỗ tôi vừa dịch chuyển.

Tôi vội vã né đi.

Vì tôi chỉ vừa dịch chuyển tới nên tôi không thấy được gì bằng "Tiên Tri".

Viên đạn hơi thở xẹt ngang qua người tôi.

Tập trung nào.

Đối phương là kẻ thù mạnh nhất tôi từng đối mặt.

Với tên này, chỉ cần lơ đãng một chút là đi đời.

Tôi biết rằng hơi thở vừa rồi bắn ra là vì nó nhận ra tôi chuẩn bị Dịch Chuyển tới.

Tôi không dùng Dịch Chuyển một cách bất cẩn được nữa.

Mặc dù chỉ dùng để bỏ chạy thì thoải mái, nhưng mỗi lần quay lại là nguy hiểm cực kì.

Ngọn lửa trên mặt đất vẫn đang bùng cháy.

Nhưng mà lửa trên tường thì đã tắt rồi.

Nhân tiện, những con ong ở khu này cũng biến mất luôn.

Đúng như tôi tưởng tượng, toàn bộ lửa cháy trên tường và lũ ong bị hơi thở hủy diệt diện rộng lúc này tiến lên thiên đường.

Dù tôi biết rằng Dịch Chuyển bất cẩn rất nguy hiểm, nhưng muốn né đòn tấn công đó thì tôi buộc phải dùng Dịch Chuyển.

Nó không phải là đòn mà tôi có thể né được bằng khả năng né tránh hiện tại của tôi.

Tôi không thể né được nếu tôi không biết trước.

Nhưng mà, vì nó là chiêu diện rộng nên hao tổn cũng không ít chút nào.

Vì nó liên tục sử dụng Mặt Đất Bùng Cháy nên MP của Alaba giảm một lượng lớn sau khi nó sử dụng hơi thở diện rộng.

Nó phải chờ MP hồi lại mới dùng đòn đó một lần nữa được.

Vậy, Alaba tiếp theo sẽ làm gì đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 144: Nhện Vs Rồng Đất Alaba ⑦

Hai chúng tôi đứng lờm nhau trong lúc thời gian trôi qua.

Alaba đang chờ MP của nó hồi.

Tôi đang chờ độc của tôi phát huy tác dụng.

Nếu thời gian cứ trôi qua thế này thì tôi có lợi hơn.

Nhưng mà MP của Alaba hồi lại nhanh hơn độc của tôi có tác dụng.

Alaba bắt đầu di chuyển.

Nhưng nó không sử dụng hơi thở nữa.

Alaba đã hiểu rằng những đòn hơi thở sẽ không đánh được tôi nhờ cuộc chiến này giờ.

Alaba chạy.

Trên tường.

Một lần nữa những bức tường bắt đầu bốc cháy.

Alaba chạy thẳng lên không trung bên cạnh chỗ tôi đang đứng.

Một bức tường bằng đất trời ra từ trên trong bức tường đang bốc cháy.

Bức tường đất trời thẳng ra đến bên kia bờ tường và hình thành một cây cầu giữa không trung.

Alaba cứ thế chạy vòng quanh bức tường và hết cây cầu này đến cây cầu khác mọc lên.

Để tôi không thể chạy trốn được nữa.

Trên không trung bắt đầu bị bao phủ bởi những bức tường đất đang bốc cháy.

Giống y như một cái mạng nhện.

Tôi không ngờ kẻ thù của mình lại sẽ bắt chước những gì tôi làm.

Alaba chạy dọc một trong vô số những cây cầu đang bốc cháy với tốc độ cao nhất có thể.

Mặc dù tôi đã sử dụng "Nam Châm Ma Nhân" nhưng tốc độ chạy của nó không giảm tí nào.

Nó chạy thẳng tới chỗ gần tôi nhất và nhảy tới.

Móng vuốt sắc bén.

Tôi né đòn tấn công đó trong tình trạng bị giới hạn không gian di chuyển.

Alaba nhẹ nhàng đáp xuống ở một cây cầu khác.

Và lại chạy tiếp.

Và rồi nhảy tới từ một hướng khác.

Né.

Nó đáp xuống, kiểm tra MP đã hồi phục của nó và làm thêm nhiều cây cầu nữa.

Nếu cứ tiếp tục thế này thì dần tôi sẽ hoàn toàn mất đi phạm vi hoạt động và tình trạng sẽ trở nên nguy hiểm.

Tôi đã sử dụng Đạn Bóng Đêm bắn phá những cây cầu từ nãy giờ.

Sức phá hoại của Đạn Bóng Đêm mạnh hơn Thương Bóng Đêm rất nhiều.

Chỗ mạnh của Thương Bóng Đêm là nó sẽ gây sát thương liên tục trong lúc đang đâm vào mục tiêu.

Nó mạnh hơn nếu đối phương là sinh vật sống, nhưng Đạn Bóng Đêm thích hợp phá hủy đồ vật hơn.

Dĩ nhiên là trong lúc tôi cố gắng phá cầu thì Alaba cũng cản tôi lại.

Chỉ nhiều đó thôi thì không sao cả.

Mỗi khi tôi bắn một viên Đạn Bóng Đêm thì Alaba sẽ tấn công.

Tôi ngay lập tức đổi mục tiêu sang Alaba và trói nó lại.

Cùng lúc né đi chỗ khác.

Tốc độ Alaba làm cầu mới nhanh hơn tốc độ tôi phá hủy cầu.

Tôi hơi buồn việc chỉ một viên Đạn Bóng Đêm thì không đủ để phá hủy một cây cầu.

Tôi muốn một loại Ma Pháp mạnh hơn.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Ma Pháp Bóng Đêm LV3』 đã trở thành 『Ma Pháp Bóng Đêm LV4』 》

Cầu được ước thấy à? "Ma Pháp Bóng Đêm" vừa lên cấp xong.

Tôi ngay lập tức sử dụng thử Ma Pháp mới.

Loại "Ma Pháp Bóng Đêm" mới ngay lập tức phá hủy cây cầu.

Thực ra là cắt nó làm đôi.

Là cấp 4 của "Ma Pháp Bóng Đêm", Dao Bóng Đêm.

Ài, không được rồi.

Dù tôi có cắt nó làm đôi thì cây cầu cũng không bị gãy.

Nếu chỉ có thế thì Alaba có thể ngay lập tức sửa chỗ bị cắt.

Tôi ngưng sử dụng Dao Bóng Đêm và lại tiếp tục sử dụng Đạn Bóng Đêm bắn cầu.

Nhưng tôi không thể bắt kịp tốc độ được.

Cho nên, khu vực tôi có thể hoạt động giờ đã giảm đáng kể rồi.

Alaba nhảy lên.

Ngay sau khi tôi nhảy lên để né cú quật đuôi của nó được dự báo trong "Tiên Tri" thì móng vuốt của Alaba đã chờ tôi sẵn.

Dù tôi đã cố gắng né đòn này sử dụng càng ít không gian càng tốt, nhưng rõ ràng tôi không thể né được nếu cứ thế này.

Eeei.

Chịu thôi.

Tôi vung mạnh người để né đòn của Alaba và đáp lên một cây cầu đang bốc cháy.

Nóng!

Tôi ngay lập tức nhảy đi chỗ khác.

Sử dụng "Tổng Hợp Thuốc" tôi tạo ra một quả cầu thuốc và đập lửa trên người.

HP của tôi được thuốc hồi phục lại một khoảng lớn.

Phù, dĩ nhiên là tôi sẽ không dùng độc để mà bản thân nhận sát thương rồi.

Mới vừa rồi tôi đã biết được thông tin quý giá, dù cây cầu đang bốc cháy nhưng nếu tôi chỉ ở đó một chút thì sát thương không có bao nhiêu cả.

Nếu tôi dùng "Tổng Hợp Thuốc" để đập lửa và hồi phục thì cơ bản là tôi có thể mặc kệ sát thương.

Vấn đề là Alaba có để yên cho tôi làm vậy không?

Alaba lần nữa tấn công.

Một lần nữa tôi không thể né an toàn được.

Tôi né đòn của Alaba và đáp xuống một cây cầu.

Ngay lúc đó, Alaba sử dụng hơi thở của nó bắn tôi một phát.

Né.

Tôi nghe tiếng cây cầu bị phá hủy ở sau lưng.

Nhưng tôi không quan tâm lắm.

Ngọn lửa liên tục đốt tôi không thương tiếc.

Mặc dù tôi đã có Hồi HP cao tốc nhưng HP của tôi vẫn giảm tương đối nhanh.

Tôi muốn dập lửa càng nhanh càng tốt, nhưng Alaba vẫn đang đuổi theo tôi mà tấn công.

Trong lúc Alaba đang đuổi theo, sử dụng "Tổng Hợp Thuốc", nhưng Alaba lại đuổi theo nữa.

Đệt.

Tôi bắt đầu mất bình tĩnh rồi.

Không dùng được "Tổng Hợp Thuốc".

Vì tôi phải cố hết sức né đòn của Alaba nên tôi không có tâm trí sử dụng "Tổng Hợp Thuốc".

Không thể nào sử dụng Dịch Chuyển như thế này được.

Không tốt.

HP của tôi giảm mạnh.

Trữ lượng của "No Bụng" đã hết rồi.

Alaba vẫn đang liên tục đuổi theo.

HP của tôi còn 0.

"Điềm Tĩnh" kích hoạt.

MP của tôi bắt đầu giảm từ từ.

Khi "Điềm Tĩnh" kích hoạt thì sát thương bị giảm đáng kể nhờ "Hồi HP cao tốc" và "Cực Hạn Ma Pháp" hồi MP.

Nhưng MP vẫn đang giảm liên tục.

Không tốt tí nào.

Nhưng tôi đã thành công rồi.

Chuyển động của Alaba dần chậm lại.

Những skill tăng chỉ số đều đã bị tắt đi.

Không còn thể hiện được một nửa sức mạnh trước đó của nó nữa, Alaba chậm dần rồi dừng lại hẳn.

Độc của tôi đã chính thức đánh dấu kết cuộc đời của Alaba.

Độc của tôi, chính là "Lười Biếng".

『Lười Biếng: n % đủ sức để chạm tới các vị Thần. Tăng mạnh tốc độ giảm các chỉ số của mọi thứ xung quanh trừ bản thân. Hơn nữa, vượt qua hệ thống W và có khả năng ảnh hưởng đến khu vực MA』

Nói cách khác, mức độ sử dụng và giảm đi của HP, MP và SP của tất cả mọi thứ trừ tôi đều bị tăng lên kinh khủng.

HP và MP thì có hồi phục tự động.

Nhưng SP thì không.

Nó càng chiến đấu với tôi, nó càng dùng hết sức càng lâu, tốc độ sử dụng của nó càng cao.

Vì nó cứ liên tục sử dụng "Ý Chí Chiến Thần" tốn SP nên nó trở thành con mồi tuyệt vời cho "Lười Biếng".

Alaba không có "Giám Định" nên nó không thể nào để ý được chuyện này.

Chỉ khi đến tình trạng không thể vẫn hồi nó mới để ý và nhận ra nó đang bị chết đói.

Gần như không còn chút SP nào trong người Alaba nữa.

Cuộc chiến này đã kết thúc rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 145: Mặt Đất Lún Xuống

Tôi dùng "Tổng Hợp Thuốc" dập lửa trên người.

Thật là thoải mái.

MP của tôi bắt đầu tăng lên lại.

Alaba không di chuyển được nữa.

Nó không đủ sức.

Dù HP của nó còn đầy, nhưng nếu SP không còn thì HP của nó cũng tự động rút xuống còn 0.

Và SP của nó đang ở tình trạng chỉ đi vòng vòng một tí là sẽ cạn.

Bây giờ tôi có thể muốn luộc hay muốn nướng nó thoải mái.

Fufufu.

Mặc dù cuộc chiến khó khăn hơn tôi tưởng rất nhiều, nhưng cuối cùng kết quả vẫn như tôi muốn.

Tôi đã biết rằng gây đủ sát thương cho Alaba hết HP là vô vọng ngay từ đầu.

Skill thuộc hàng "Vây" mà loài Rồng có cho chúng khả năng kháng Ma Pháp, coi như là khắc tinh của tôi.

Dù tôi có dùng đòn tấn công vật lí thì cũng chỉ giống như lấy tay gãi ngứa cho nó mà thôi.

Khả năng phòng thủ của Alaba vượt qua bất kì khả năng tấn công nào của tôi.

Nên tôi bỏ cuộc ở phần HP.

HP không được thì tôi chỉ cần chọn SP là xong.

Và skill cho phép tôi làm chuyện đó là "Lười Biếng".

Skill bá đạo ăn gian số 4 của tôi.

Gần như ngay sau khi tôi tiến hóa thành Ede Saine là tôi đã học được "Lười Biếng" rồi.

Nói thật, lúc đầu vì không hiểu rõ lắm tác dụng của nó nên tôi không coi trọng nó, nhưng sau khi học rồi tôi mới biết nó hợp với tôi cỡ nào.

Nếu tôi dùng "Thù Hận Ma Nhân" thì ngoài HP các kiểu ra thì các chỉ số khác của đối phương cũng bị giảm nhanh hơn.

Mặc dù nó không thể hiện tác dụng với Alaba, nhưng với những đối thủ không có "Kháng Hiệu Ứng Bất Thường" thì hai skill này trở thành một combo kinh khủng đến mức chỉ như thế là đủ để tôi chiến thắng rồi.

Hơn nữa, nếu tôi dùng chung với Dịch Chuyển thì cuộc chiến trở thành một cuộc chiến du kích với lợi thế nghiêng hẳn về một bên.

Vì tôi có khả năng đánh dấu và luôn biết được mục tiêu đang ở đâu, tôi có thể làm chuyện như bất ngờ xuất hiện lúc nó đang chuẩn bị ăn và chiến đấu rồi chờ SP của nó bị cạn hết.

Thực tế, đó chính là chiến thuật tôi định sử dụng với Alaba.

Nhưng vì nó đã học được thứ phiền phức như "Nhận Thức Không Gian" như thế nên việc sử dụng Dịch Chuyển trở nên cực kì nguy hiểm.

Trong số những skill Alaba đã học có lẽ cái đó chính là cái phiền cho tôi nhất.

Vì Alaba đã chiến đấu hết sức cứ như nó tuyệt vọng rồi nên tôi thành công làm SP của nó giảm nhanh hơn dự tính.

Nếu Alaba bình tĩnh hơn có lẽ kết quả đã khác.

Dù nó không hề bất cẩn nhưng nó cũng không tìm được một cơ hội nào cả, nên kết quả là nó bị đánh bại.

Ngay cả tôi còn thấy chiến thuật này quá mức gớm ghiếc đi.

Rồi Alaba, giờ mi đã làm thơ haiku chưa?

Ta sẽ giúp mi.

Đến lúc cuộc chiến kết thúc rồi.

Nếu mi không di chuyển được thì ta có thể thoải mái dùng Ma Pháp bắn mi.

Không biết HP mi hết trước hay SP mi hết trước đây?

Thật là tò mò quá đi.

Tôi nhìn xuống Alaba với một nụ cười thâm tiện trên mặt.

Alaba chậm rãi ngước lên.

Chúng tôi nhìn vào mắt nhau.

Tôi thấy rõ.

Cặp mắt hoàn toàn trong suốt đó.

Ánh mắt đó là sao hả.

Mi thua ta rồi.

Mi phải có cảm giác thất vọng của một kẻ bị thua chứ.

Alaba chậm rãi quay lưng lại với tôi như để bỏ qua lời chửi rủa.

Nhưng cái cổ nó thì để lộ ra trực tiếp cho tôi.

Và rồi chỉ số của Alaba bắt đầu thay đổi.

Skill của nó đột nhiên đổi thành màu xám.

Là nó đang tắt skill đi không sử dụng nữa.

Khi tắt đi những skill nội tại liên tục có tác dụng thì màu của tên skill sẽ thành màu xám.

Alaba đang tắt hết toàn bộ skill của nó.

Ngay cả "Vây Thần Thánh" đã làm phiền tôi cực kì nhiều nữa.

Và nhiều loại skill Kháng khác luôn.

Là mi không chống cự đúng không?

Vậy là sao hả.

Thật đó, vậy là sao hả.

Mi đã thỏa mãn hết rồi sao?

Vì mi đã cố gắng hết sức nên mi không hối hận gì cả sao?

Là vậy đó hả?

Đừng có đùa!

Hãy tham lam hơn.

Hãy khóc lóc van xin cho mạng sống của mi đi chứ!

Còn sống là phải chống cự chứ.

Tại sao mi có thể bỏ qua mạng sống của mình như thế chứ hả?

Mạng sống của mi, mất đi tức là không còn gì nữa biết không hả?

Vì ta là người được hồi sinh nên lời của ta không hẳn là đáng tin, nhưng khi đã chết tức là mọi thứ kết thúc đó biết không?

Tại sao mi có thể chịu chết dễ dàng như thế hả?

Vậy còn ta, người đang cố gắng hết sức chống cự để không chết phải làm sao chứ hả?

Hay là, vì mi biết là ở thế giới này dù có chết cũng không phải là kết thúc?

Nếu như thế, mi càng làm ta thấy khó chịu hơn nữa.

Ài, được rồi.

Ta sẽ giết mi như mi muốn.

Tôi sử dụng toàn bộ các Ma Nhân cùng lúc.

Hận Thù, Tù Động, Nam Châm và Tuyệt Chủng.

Cơ thể của Alaba ngay lập tức biến thành bụi, không còn gì sót lại.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV19 đã trở thành LV20》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Ý Chí Chiến Đấu LV9』 đã trở thành 『Ý Chí Chiến Đấu LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Ý Chí Chiến Đấu LV10』 tiến hóa thành Skill 『Ý Chí Chiến Thần LV1』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tức Giận LV2』 đã trở thành 『Tức Giận LV3』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV20 đã trở thành LV21》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tuyệt Chủng Ma Nhân LV3』 đã trở thành 『Tuyệt Chủng Ma Nhân LV4』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV21 đã trở thành LV22》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Telekinesis LV3』 đã trở thành 『Telekinesis LV2』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Nam Châm Ma Nhân LV1』 đã trở thành 『Nam Châm Ma Nhân LV2』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV22 đã trở thành LV23》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Hồi HP cao tốc LV7』 đã trở thành 『Hồi HP cao tốc LV8』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Tài Năng Tơ LV8』 đã trở thành 『Tài Năng Tơ LV9』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Chém LV5』 đã trở thành 『Kháng Chém LV6』 》

《Điểm skill tăng》

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Ede Saine LV23 đã trở thành LV24》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Đập LV5』 đã trở thành 『Kháng Đập LV6』 》

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV9』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV10』 tiến hóa thành Skill 『Kháng Sợ Hãi Nâng Cao LV1』 》

《Điểm skill tăng》

Đúng là một chiến thắng tẻ nhạt mà.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ①

Lời tác giả: Góc nhìn của Trưởng Lão Ronant đã từng xuất hiện trong chap Đại Chiến Người-Ma phần 2.

Tôi được giao cho một nhiệm vụ nhàm chán.

Tôi đang luyện tập Ma Pháp hằng ngày trong lúc đang nhìn lên bầu trời đêm.

Dạo gần đây dù tôi có luyện tập bao nhiêu đi nữa cũng không thấy có sự tiến bộ nào cả. Có lẽ đó là vì tuổi của tôi.

Nếu cứ thế này thì tôi sẽ già mà chết trước khi chạm được tới giới hạn của Ma Pháp mất.

Thật là đau khổ.

Thiếu tài năng thật là đau khổ mà.

[Sư Phụ. Người vẫn còn tập luyện điều khiển Ma Pháp vào giờ này sao?]

[Đời người ngắn lắm. Nếu như cứ quan trọng giờ ngủ thì đạt đến cực hạn của Ma Pháp chỉ là một giấc mơ trong một giấc mơ mà thôi]

Tôi trả lời một trong mấy đệ tử của tôi mà không thèm quay lại nhìn nó.

[Con tôn trọng Người vì có lòng đam mê với Ma Pháp như thế, nhưng hiện giờ trên thế giới làm gì còn pháp sư nào mạnh hơn Người chứ]

[Hà!]

Tôi cười vào mặt thẳng đệ tử của tôi.

[Con không hiểu rồi. Ta mà là pháp sư mạnh nhất à? Đùa gì thế. Người thiếu tài năng như ta chỉ có thể nỗ lực để bù lại chỗ thiếu đó. Hiện tại ta đang suy ngẫm về nó đây nè]

[Sư Phụ à, nếu người tự gọi mình là thiếu tài năng thì chúng con là cái gì cơ chứ]

[Ý ta chính là thế. Dù các con có được mọi người công nhận là thiên tài gì đó đi nữa, dù sao thì chúng ta cũng bị giới hạn bởi cơ thể của con người. Có những người đủ khả năng mạnh bằng với cả Thần ở thế giới này cơ mà. So với họ thì con người quá yếu đuối đi]

Tôi chỉ có thể tiếc nuối được như thế.

[A. Ta vẫn còn nhớ rất rõ. Về ngoài thần thánh đó. Người ấy đã đạt được đến Cực Hạn của Ma Pháp]

Người mà tôi đang nhớ đến là một tồn tại đứng ở trên đỉnh của Ma Pháp mà tôi đã thấy trước đây.

Một tồn tại đầy tính dự hoặc.

So sánh với người đó, tôi không khác gì một viên sỏi ở bên đường cả.

Khi so sánh với một tồn tại mạnh ngang cả Thần thì mọi người đều không khác gì nhau cả.

Dù một viên đá bên đường có to hơn những viên đá khác đi nữa thì đá vẫn chỉ là đá mà thôi.

[Sao thế?]

Trong lúc tôi đang buồn chán than thở thì một đứa đệ tử khác của tôi cũng đi tới.

Rồi các đệ tử bắt đầu nói chuyện với nhau.

[Là bệnh kinh niên của Sư Phụ thôi]

[A. Vậy ra Sư Phụ cũng đến tuổi rồi]

[Chắc Sư Phụ đang già yếu rồi nên đâm ra ngớ ngẩn]

[Mấy cái đứa này, ta nghe hết đó]

Tôi quay lại, nhìn hai đứa đệ tử đang đứng nhìn tôi nhún vai cứ như chúng hiểu gì đó rồi.

Thiệt tình, hai đứa đệ tử không đáng yêu gì hết.

Không tốt.

Vừa rồi công thức Ma Pháp bị lỗi.

Mắc lỗi chỉ vì vài lời nói nhảm, tôi đúng là vẫn còn non quá mà.

[Sư Phụ à, mặc dù con nói thế này có thể là thừa, nhưng người đừng kể chuyện đó với ai ngoài chúng con được không?]

[Dĩ nhiên ta biết điều đó]

「Vậy thì được rồi. Hội đồng trưởng lão lần đó bị đả kích rất nhiều. Hơn nữa rất nhiều người bị mất đi người thân của mình」

「Ta nói là ta biết rồi, mấy đứa không cần phải lo lắng làm gì」

「Nói chứ, không phải lần đó Sư Phụ cũng bị thương suýt chết sao? Người vẫn có thể giữ được tâm lí như thế thật là kì lạ」

「Vì lúc đó ta vẫn còn ngạo mạn. Ta đã bị ép phải hiểu rằng người giỏi còn có người giỏi hơn. Hơn nữa ta đã hiểu mình nhỏ bé cỡ nào. Gặp được người đó là chuyện tốt nhất đã từng xảy ra trong cuộc đời ta」

Một pháp sư vô địch ở trong Vương Quốc Rengzant nơi người mạnh ở khắp nơi.

Đó là danh hiệu của tôi lúc đó, và vẫn là danh hiệu của tôi lúc này.

Lúc đó, tôi ngu ngốc biết bao.

Tôi không hề nghi ngờ mà nghĩ rằng mình là người giỏi nhất thế giới.

Và rồi nhờ vụ việc đó mà cái tôi bị thổi phồng đó bị đập bể nát hoàn toàn.

Lúc đó, tôi đã biết rằng có những thứ không thể đạt được bằng cơ thể con người.

「Ta ước gì mình sinh ra không phải là con người」

「Sư Phụ, lời Người vừa nói ra có thể bị hiểu lầm là Người ủng hộ phe Quỷ đó」

「Quỷ cũng không khác gì Người cả. Quá đáng thương. Cả Người lẫn Quỷ đều là những cái vật chứa nhỏ bé đánh giết nhau. Chúng không biết sự tồn tại của chúng nhỏ bé và mỏng manh như thế nào」

[Sư Phụ à, lỡ có người nghe thấy thì sao?]

[Ở đây làm gì có ai nghe được ta nói chứ. Hơn nữa, dù có nghe, họ làm gì được ta? Các con thực sự nghĩ đất nước này đủ sức để kết tội tướng quân của một đất nước khác sao]

Tôi đang ở lâu đài hoàng gia của Vương Quốc Anareich.

Đất nước mà nhờ kế hoạch của Hoàng Tử Yuugo mà đã bị sụp đổ hoàn toàn từ bên trong.

Bên ngoài thì có vẻ như mọi chuyện vẫn bình thường, nhưng sự thật là Vương Quốc Rengzant của chúng tôi đã hoàn toàn nằm quyền kiểm soát mọi thứ rồi.

Đất nước này đã bị ép đến mức không thể hoạt động gì nữa nhờ sức mạnh của skill bí ẩn của Hoàng Tử Yuugo.

Vị Vua đã băng hà, Hoàng tử thứ 3 và thứ 4 của đất nước bị gắn mác là những kẻ khủng bố mắc tội phản quốc, hơn nữa Hoàng tử thứ 1 và công chúa thứ 2 cũng đã bị tẩy não.

Đa số các nhà quý tộc cũng chỉ còn là những con rối.

Mặc dù Hoàng tử thứ 4 đã thoát được, nhưng Hoàng tử thứ 3 sẽ bị tử hình ngày mai.

Đã có thông báo về việc Hoàng Tử Yuugo đính hôn với công chúa thứ 2 đã bị tẩy não, và đất nước này hoàn toàn đã nằm trong tầm tay của Hoàng Tử Yuugo.

Tôi ở đây với vai trò phòng trường hợp Hoàng tử thứ 4 cố gắng đột nhập và cứu Hoàng tử thứ 3 đi.

Nếu biết rõ đây là cái bẫy mà vẫn chui đầu vào thì tên Hoàng tử kia chỉ có thể là một tên ngu ngốc hết thuốc chữa.

Có lẽ hắn đã trốn ở một đất nước khác rồi.

Khả năng lớn nhất là Vương Quốc Samare, chỗ mà Công chúa thứ 1 đã được gả đi.

Nghĩa là, gần như chắc chắn tôi không có gì để làm.

[Chán quá đi]

[Yên tĩnh thì tốt hơn mà?]

[Đúng rồi, con không muốn một nhiệm vụ nguy hiểm như lần Đại Chiến vừa rồi đâu]

Trận Đại Chiến gần đây là một cuộc chiến khá là lớn.

Phe Quỷ đã tấn công toàn bộ các pháo đài phân cách lãnh thổ giữa Người và Quỷ.

Mặc dù nơi tôi đóng quân thì cuộc chiến đã kết thúc bằng cái chết của tướng quân phe Quỷ, nhưng các pháo đài khác thì không được thoải mái như thế.

Mà, tôi không quan tâm mấy việc đó.

Quan trọng là dù đã giết tướng quân phe Quỷ nhưng tôi chưa lên cấp.

Hiện tại tôi đang cấp 78.

Có huyền thoại nói rằng con Người có thể tiến hóa khi đạt cấp 100

Nhưng mà tôi nghĩ mình sẽ chết già trước khi lên được cấp 100.

Dù tôi đã giết chết một nhân vật quan trọng như tướng quân Quỷ rồi nhưng tôi vẫn chưa lên cấp thì không thể mong chờ lượng lớn kinh nghiệm từ đâu đó được cả.

[Cơ mà tôi hơi tò mò về Hoàng tử thứ 4, là Anh Hùng thật sự]

Mặc dù Hoàng Tử Yuugo được nhà thờ báo là Anh Hùng, nhưng Anh Hùng thật sự là Hoàng tử thứ 4 đã trốn thoát kia.

Mặc dù Hoàng Tử Yuugo có sức mạnh kinh khủng từ lúc mới sinh ra, nhưng Hoàng tử thứ 4 kia cũng thế.

Nếu một người như thế còn được thêm danh hiệu Anh Hùng, liệu hẳn trở nên mạnh cỡ nào?

Tôi tò mò.

Có lẽ hẳn có thể vượt qua được giới hạn của con người mà tôi luôn cố gắng vượt qua bao lâu nay.

[Tôi nghe nói rằng Hoàng tử thứ 4 của đất nước này có thể mạnh ngang với Hoàng Tử Yuugo. Nói sao thì, Hoàng Tử Yuugo là một tồn tại không theo lẽ thường chút nào. Nói rằng một người như thế sẽ tấn công làm tôi thấy hơi sợ]

[Hừ. Đúng là Hoàng Tử Yuugo rất mạnh. Nhưng mà tên đó không tốt tí nào]

[Sư Phụ! Người muốn bị chém đầu sao?]

[Nếu người ta không tốt thì ta nói người ta không tốt, có gì sai chứ? Chỉ cần mấy đứa không nói gì thì ai biết nào]

[Người nói thế, không lẽ Người không sợ chúng con bị skill bí ẩn của Hoàng Tử điều khiển sao?]

[Các con nghĩ ta có "Giám Định" để làm gì hả?]

[A, cũng đúng. Nhưng mà Sư Phụ nâng cái skill "Giám Định" đó lên cấp 10 để làm gì chứ?]

[Vậy Sư Phụ thấy Hoàng Tử có gì không tốt chứ?]

[Cái tên đó đủ tệ tới mức nếu ta mà bắt đầu kể ra thì không ngừng đâu. Cứ coi như là cái gì cũng không tốt đi]

[Ông già này chối hết mọi thứ]

[Hoàng Tử có thể sẽ thể hiện sự độc đoán của mình sớm thôi]

[Sư Phụ, vậy không lẽ tương lai của đất nước trở nên cực kì tăm tối sao?]

[Ta không biết. Nhưng mà dù ta có thích đất nước Rengzant cỡ nào đi nữa thì mục tiêu của ta vẫn là đạt đến cực hạn của Ma Pháp, nếu đất nước bị hủy diệt thì đơn giản ta chỉ cần phải nghỉ hưu và sống an yên bình là xong]

[Sư Phụ thì như thế, vậy còn chúng con thì sao?]

[Sao ta biết chứ. Mấy đứa muốn làm gì thì làm]

Hai đứa đệ tử của tôi thở dài.

Tôi nhìn lên trời và hơi ngạc nhiên một tí.

Có vẻ như tên đó đúng là ngu ngốc hết thuốc chữa.

[Mấy đệ tử ngu ngốc của ta, chuẩn bị chiến đấu nào]

[Ế?]

[Hoàng tử thứ 4 đến rồi]

「Thật hả？」

「Thật. Chuẩn bị đi」

Tôi phớt lờ mấy đứa đệ tử đang bị rối của mình và tập trung thiết lập công thức Ma Pháp.

「Nào, hãy cho ta thấy sức mạnh của Anh Hùng nào」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ②

Góc nhìn của Shun

「Sensei. Dù gì thì em cũng sẽ đi cứu Nii-sama」

Sensei cắn môi thật chặt khi nghe câu trả lời quyết tâm của tôi.

Hắn là Sensei đã hiểu rằng tôi sẽ không nhân nhượng vấn đề này.

「Nghĩa là, dù có nói thêm gì thì em cũng sẽ đi?」

「Đúng thế」

「Cô hiểu rồi. Vậy cô cũng sẽ đi theo」

「Sensei, đây là vấn đề của em. Cô không cần phải ép bản thân mình đi theo đâu」

「Cô sẽ không để Shun-kun đi tới đó một mình」

「Không phải là một mình. Dĩ nhiên em cũng sẽ đi theo cậu ta」

「Katia, nhưng mà」

「Xin cậu hãy để mình đi cùng. Dù rằng trước đây mình bị điều khiển nhưng mà ít ra mình phải có cơ hội sửa chữa lỗi lầm của bản thân chứ」

Tôi có thể thấy ánh mắt của Katia cũng chứa đầy sự quyết đoán như tôi.

Nghĩa là cô ấy không có ý định nhân nhượng chuyện này.

[Mình hiểu rồi. Nhưng mà xin cậu đừng cố gắng quá sức, được không?]

[Được]

Cô ấy nhẹ nhàng đồng ý.

Nhưng tôi có cảm giác lời ấy không đáng tin lắm.

Katia hiện tại có vẻ như cô ấy sẵn sàng làm bất kì chuyện mạo hiểm nào một cách dễ dàng.

[Nếu Shun-kun đi thì dĩ nhiên tôi cũng sẽ đi]

[Hyrinth-san]

[Đừng lo, tôi sẽ bảo vệ cho cô tiểu thư đó]

Hyrinth-san nói với tôi thông qua Thần Giao Cách Cảm.

Nếu vậy thì tôi có thể an tâm rồi.

[VẬY, KẾ HOẠCH LÀ GÌ?]

[Đánh bại Yuugo. Chỉ có thể]

[Không thể làm được]

Sensei nói thế.

[Yuugo-kun, không, Yuugo đã dịch chuyển tới Đế Quốc Rengzant rồi. Cùng với Sue-chan.]

[Cái gì!?!]

[Shun, em đã học Ma Pháp Không Gian rồi đúng không? Nó cấp mấy rồi?]

[Vô dụng thôi. Tốc độ tăng cấp của Ma Pháp Không Gian quá chậm, hiện tại chỉ mới cấp 3, em không sử dụng nó để Dịch Chuyển được dù có luyện tập liên tục đi nữa]

Ở trong lâu đài hoàng gia của Vương Quốc Anareich có một vòng tròn Ma Pháp Dịch chuyển tới thẳng đại lục Kasanagara, nhưng mà dù có sử dụng cái đó thì vẫn phải đi một đường khá xa để tới Đế Quốc Rengzant.

Dù có cố gắng cỡ nào thì chúng tôi cũng không thể đến Đế Quốc Rengzant trước khi Nii-sama bị xử tử được.

[Vậy là hẩn trốn rồi à?]

[Đúng thế. Cho nên giết Yuugo hiện tại là không thể nào]

[Giết?]

Tôi giết mình khi nghe lời của Sensei

[Shun-kun, đừng nói với cô em định để Yuugo là kẻ đã gây ra tình trạng này tiếp tục sống chứ?]

[Không, nhưng]

[Shun-kun. Cô hối hận là lần đó cô chỉ cướp đi skill và chỉ số của hẩn. Nếu sau đó cô tiếp tục chăm sóc và quan sát thật kỹ Yuugo thì có lẽ đã không như thế này. Nhưng mà nếu lúc đó cô đã giết hẩn chết thì hiện tại chắc chắn chúng ta không rơi vào tình trạng này]

Tôi hơi run khi nhìn thấy ánh mắt tăm tối của Sensei.

Sensei không nói đùa.

Cô ấy thực sự đang có ý định giết chết Yuugo.

Tôi cũng không tha thứ được cho Yuugo.

Phụ Thân bị giết, Sue và nhiều người khác đang bị tẩy não và lợi dụng.

Không đời nào tôi tha thứ được cho hắn.

Nhưng tôi không nghĩ đến giết hắn bao giờ.

Tôi không hề nghĩ đến việc đó.

Dù đã thế này rồi nhưng tôi vẫn không thể chấp nhận việc tự tay giết một người khác được.

[Nói sao thì nói, giết Yuugo là chuyện sau này, trước mắt hãy cứu Leston-kun đã. Hãy nghĩ ra một kế hoạch khác đi]

Mọi người trừ tôi đều chấp nhận từ "giết" một cách dễ dàng.

Vậy ra chỉ tôi là kì lạ?

Có lẽ chỉ tôi là kì lạ.

Dù tôi nhìn mọi chuyện một cách khách quan đi nữa, với những gì Yuugo đã làm suốt từ trước đến giờ thì hắn đáng bị giết.

Nhưng mà, kì lạ thay tôi là nạn nhân trực tiếp của hắn lại không có ý định muốn giết hắn.

Có lẽ, có lẽ là do Anh Hùng vĩ đại trong tâm trí tôi.

Julius-niisama.

Người ấy, không phải là anh ấy không thể giết người được.

Chắc chắn anh ấy đã tự tay giết rất nhiều Quỷ rồi.

Nhưng mà, trong tâm trí anh ấy, liệu anh ấy có thấy chán ghét việc giết chóc như tôi không?

Tôi lắc đầu.

Hiện tại tôi nên nghĩ về việc cứu Leston-niisama, một người anh khác của tôi.

[Đêm trước khi Nii-sama bị giết, chúng ta sẽ xâm nhập vào chỗ nhốt Nii-sama rồi cứu anh ấy thoát ra. Em nghĩ đây là cách duy nhất để tránh việc chiến đấu]

Mọi người suy ngẫm về kế hoạch của tôi.

[Có nhiều vấn đề]

Hyrinth-san nói thế.

[Vấn đề thế nào?]

[Đầu tiên, chúng ta không rõ Leston bị bắt ở đâu. Nếu không biết điều đó thì xâm nhập được cũng vô dụng]

[Nếu chỉ là thế thì skill của tôi có thể làm được]

Sensei trả lời vấn đề của Hyrinth-san.

[Tôi có một skill đặc biệt của cấp độ Chủ. Nó cho phép tìm tất cả sinh vật có những skill nhất định tùy chọn. Vì tôi biết Leston-kun có những skill nào nên tôi chắc chắn mình có thể tìm được cậu ta với skill này]

Tôi gật đầu "hiểu rồi".

Tôi đã hiểu tại sao Sensei có thể tìm được các học sinh trong một thời gian ngắn như thế.

Cô ấy đã sử dụng skill đó để tìm skill có chữ kì lạ mà chỉ những người hồi sinh mới có.

「Vậy, vấn đề thứ hai, chắc chắn xung quanh Leston sẽ có không ít binh lính. Cậu định làm gì xử lí họ?」

「Chúng ta đủ mạnh để không cần phải lo về những binh lính bình thường. Vì việc xâm nhập cũng chỉ có tác dụng giới hạn thôi nên nếu cần chúng ta sẽ chiến đấu」

Tôi là người trả lời vấn đề thứ hai.

Toàn bộ những người ở đây đều là những thành viên ưu tú của phe Người.

Không thể nào bất kì ai trong chúng tôi lại thua một người lính bình thường được.

「Chắc chắn sẽ có bấy rập. Cậu định xử lí nó thế nào?」

「Cứ nghiền nát nó」

Tôi tuyên bố như thế.

Chúng ta có đủ sức mạnh để làm vậy.

Tôi thực sự tin tưởng vào chuyện đó.

「Vậy thì còn vấn đề cuối cùng. Nếu sau khi được cứu Leston đã bị tẩy não rồi thì sao?」

Tôi không thể trả lời câu hỏi đó ngay được.

Tôi đã từng nghĩ tới việc đó.

Chắc chắn Yuugo sẽ làm chuyện làm tôi ghét nhất.

Tức là tẩy não Leston-niisama, rồi khi chúng tôi đến cứu anh ấy thì anh ấy sẽ phản bội và tấn công chúng tôi.

Hoặc tệ hơn là ép anh ấy tự sát trước mặt chúng tôi.

Nếu chỉ là tấn công chúng tôi thì không sao, chỉ cần kiềm chế anh ấy lại là được.

Nhưng tự sát thì rất khó để xử lí.

Nói chung, nếu Nii-sama đã bị tẩy não thì tình hình sẽ phiền hơn.

「Tôi có một cách xử lí chuyện đó」

Nhưng tôi có kế hoạch bí mật.

Nếu được thì tôi muốn tránh việc sử dụng nó, nhưng nếu tình hình thực sự tệ thì giữ nó làm bí mật cũng không làm được gì.

「Nếu Nii-sama đã bị tẩy não thì cứ để anh ấy cho tôi lo」

「Và, cậu có thể xử lí sao?」

「Đúng thế」

Tôi tuyên bố như thế.

Tôi sẽ không thể Yuugo thích làm gì thì làm nữa đâu.

「Sau đó chỉ cần phải giải cứu những người khác nữa là xong」

Mọi người nhăn mặt nhìn tôi.

[Shun, không thể làm vậy được]

[Tại sao?]

[Tôi không biết bao nhiêu người đã bị cuốn vào chuyện này, nhưng tôi biết là có rất nhiều người. Chúng ta không đủ sức để vừa bảo vệ họ vừa bỏ trốn đâu]

[Nhưng mà]

[Shun, mình đồng ý với Hyrinth-san]

[Katia]

[Shun, chúng ta không phải là thần thánh gì cả. Có những thứ chúng ta làm được và những thứ chúng ta không làm được. Nếu cậu cứ muốn cứu hết mọi người thì chỉ có hại chúng ta mà thôi.]

Khi tôi định phản đối lời Katia thì tôi chợt thấy cô ấy đang nắm tay thật chặt.

Đúng rồi.

Katia không hề nói gì về nhà Công Tước cũng như bố mẹ cô ấy cả.

Nhìn Katia tôi có thể đoán phần nào.

Nhưng cô ấy không hề yêu cầu đi cứu họ.

Katia đã bỏ qua việc cứu bố mẹ cô ấy.

Dù tôi chắc chắn rằng cô ấy rất muốn làm thế.

[Mình hiểu rồi. Lần này mục đích của chúng ta chỉ là cứu Lestoniisama mà thôi]

Tôi nói một cách thất vọng.

Tôi đang lo không biết chuyện gì đã xảy ra cho Clevea sau đó.

Tôi muốn cứu cả Sue và toàn bộ mọi người bị tẩy não nữa.

Nhưng tôi không làm được.

Tôi không đủ mạnh.

[Nếu Yuugo không có ở đó thì tốt. Nhưng mà, Shun. Hãy sử dụng "Giám Định" liên tục để đề phòng. Vì hắn đã quay về Rengzant bằng Dịch Chuyển nên có thể hắn cũng có thể xuất hiện bằng Dịch Chuyển được. Có lẽ trước khi chúng ta kịp để ý thì đã có người bị tẩy não rồi]

[A. Đúng rồi]

[Sensei. Vì thế, xin cô hãy để Shun Giám Định cô đi]

Katia nói lời sắc bén.

Ra thế, đây là mục đích thật sự của Katia.

Nét mặt của Sensei thay đổi.

[Có chuyện gì vậy? Nếu cô chưa làm gì đáng nghi ngờ thì bị Giám Định cũng không sao đúng không. Hay là cô đang giấu cái gì đó mà không ai nên thấy?]

[Chuyện đó...]

[Sensei, nếu cô không chấp nhận cho Shun Giám Định cô thì chúng em không thể hành động cùng cô lần này được]

Sau khi Sensei suy nghĩ thật lâu, cuối cùng cô ấy thở dài rồi yếu đuối chấp nhận.

「Em cứ làm đi」

Tôi sử dụng "Giám Định".

Chỉ số cao.

Skill cấp độ cũng cao.

Vì tôi đã đoán trước được nên tôi cũng không thấy ngạc nhiên.

Và, tôi cũng thấy cái mà Sensei muốn giấu.

「Đừng lo. Chỉ số của Sensei không có gì đáng nghi cả」

「Vậy sao. Nếu Shun nói thế thì mình sẽ tin. Sensei, em xin lỗi đã nghi ngờ cô」

「K-không. Không sao cả」

Sensei rồi rít nâng Katia đang cúi đầu xin lỗi lên.

「Tại sao?」

「Ý cô là sao?」

Tôi giả bộ không hiểu câu hỏi của Sensei qua Thần Giao Cách Cảm.

「Em hiểu cô muốn nói gì mà」

「Em đã đoán trước được rồi」

Đúng thế.

Tôi đã đoán được trước.

Sensei có skill "Cấm Kị".

[Shun-kun, đừng nói với cô, em...]

Tôi cố tình lờ đi những gì cô nói sau đó.

Hiện tại tôi chỉ cần phải nghĩ về việc xâm nhập nơi Nii-sama bị giam giữ mà thôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ③

TN: Từ chap này trở đi Kindness= Bao Dung

Góc nhìn của Shun

[A, Shun. Cậu nuôi con thú cưỡi Á Long này hồi nào thế]

Chúng tôi hiện đang bay trên trời.

Trên lưng một con Á Long.

[Thực ra lúc trước nó không phải là loài Á Long, nhưng đột nhiên lúc mình thành lập khế ước bằng skill Triệu Hồi thì nó đột nhiên tiến hóa]

Một con Á Long to lớn màu trắng mà vẫn ngoan ngoãn để chúng tôi cưỡi nó.

Lúc đầu nó bị tôi bắt làm thú nuôi bằng skill "Thuần Hóa" là cấp thấp hơn của skill "Triệu Hồi". Vốn nó là một con quái vật nhìn như con thằn lằn ở đâu cũng có, gọi là Peorat.

Dù nó là quái vật nhưng thực tế nó chỉ to bằng một bàn tay nên nó không nguy hiểm mấy.

Thế rồi nó tiến hóa thành một con Á Long cấp thấp lúc nào tôi không biết, và sau khi tôi triệu hồi nó lần nữa sau khi trở thành Anh Hùng thì nó đã

thành một con Á Long cấp cao rồi.

Hơn nữa còn là loài Á Long Ánh Sáng hiếm thấy nữa.

[Là quyền lợi của Anh Hùng đúng không?]

[Chắc chắn là thế]

Katia và Sensei nói như thế, và tôi cũng nghĩ là vì tôi trở thành Anh Hùng nên những quái vật thú cưng của tôi cũng đã được hưởng lợi.

Thật ra tôi đã lập khế ước với vài con quái vật khác nhau, và con nào cũng tiến hóa hết rồi.

[Đồ ăn gian]

[Đừng cố tình nói câu đó bằng Tiếng Nhật chứ]

Thực ra tôi biết mình sẽ bị nói thế.

[Bây giờ là lúc chúng ta nên sử dụng "Ẩn Thân" và "Giả Dạng" để che dấu bản thân]

Mọi người ngay lập tức làm theo lời tôi.

Tôi sử dụng "Giả Dạng" và biến mất như chìm vào màn đêm.

Nếu sử dụng skill "Im Ẩng" để xóa đi tiếng động thì miễn sao không có gì quá kịch liệt xảy ra thì sẽ không ai phát hiện cả.

Mặc dù tôi đã nghĩ thế, nhưng mà tôi nhanh chóng thiết lập một công thức Ma Pháp rồi bắn nó về hướng một con phố trong thủ đô.

[Ế? Hya!?!]

Hai loại Ma Pháp khác nhau va chạm và kết quả là một vụ nổ lớn.

[Shun!]

[Chúng ta đang bị bắn tĩa! Đối phương là một pháp sư cực kì mạnh mẽ!]

[Vô lí!? Bắn Ma Pháp chính xác đến mức đó lên bầu trời đêm này?]

Chúng tôi đang bay cách mặt đất khoảng 1000m.

Nếu là Ma Pháp bình thường không thể nào nó bay lên được tới đây.

Tôi sử dụng "Thông Suốt" để nhìn người vừa rồi đã sử dụng Ma Pháp.

Một ông lão đang đứng trên bờ tường lâu đài rõ ràng đến mức không cần phải nhìn đâu xa.

Tôi nhìn công thức Ma Pháp ông lão đang thiết lập.

Và vô tình thốt ra tiếng khâm phục độ hoàn hảo của công thức đó.

Là một công thức Ma Pháp cao cấp hoàn hảo.

[Phát thứ hai]

Tôi la lớn báo hiệu cho mọi người.

Và nắm lấy dây cương của con Á Long.

Chỉ vừa kịp né được Ma Pháp tốc độ cao được bắn lên.

Mặc dù con Á Long có skill "Vảy Ngược" có khả năng quấy nhiễu Ma Pháp nhưng tôi không thể dựa dẫm vào nó quá nhiều.

Vì chúng tôi đã bị phát hiện rồi nên cố gắng ẩn nấp nữa cũng vô dụng.

[Tôi sẽ tăng tốc! Giữ thật chặt vào!]

Tôi kéo mạnh dây cương rồi tăng tốc hết sức bay thẳng xuống đất như đang rơi.

Cùng lúc vừa né vừa chặn các Ma Pháp của ông lão kia.

[Ài, hầy. Ta không thắng được]

[Cái-!? Sư Phụ!?]

[Thôi ngưng đi. Chúng ra rút lui]

Tôi nghe được những dòng Thần Giao Cách Cảm như thế.

Tôi hơi nghi ngờ không biết đó có phải là bẫy hay không, nhưng họ thật sự đã rút lui đi đâu đó bằng Dịch Chuyển.

Bất ngờ thay, toàn bộ mọi người có Ma lực cao trong lâu đài cũng đồng thời biến mất.

[Ế, kết thúc rồi?]

Tôi nhủ thầm một cách thất vọng.

Và cảm giác hơi hụt hẫng.

[Hình như không còn ai tấn công nữa]

[A-à. Hình như là họ rút lui vì họ biết rằng không thắng được]

[Họ rút lui quá nhanh. Tỷ lệ đây là bẫy rất cao]

[Không, lúc tôi nghe lén Thần Giao Cách Cảm thì không có vẻ như thế]

[Nói chung thì, chúng ta cứ cẩn thận mà tiến]

[Ừ]

Và sau đó, bằng cách di chuyển cẩn thận và chậm rãi chúng tôi đã xâm nhập được lâu đài khá dễ dàng.

[Họ đã rút lui hết thật sao?]

[Tôi nghĩ thế]

Tôi hơi hụt hẫng một chút.

Tôi cho con Á Long Ánh Sáng trốn đi, và mặc dù bây giờ có lẽ hơi trễ nhưng mà chúng tôi lại bắt đầu di chuyển một cách âm thầm.

[Sensei, Leston-niisama đang ở đâu?]

[Cậu ta đang ở Tháp Nam]

[Em hiểu rồi]

Chúng tôi sử dụng Thần Giao Cách Cảm để thông tin cho nhau và từ từ tiến lên.

Trong lâu đài lúc này có một sự yên lặng đáng sợ.

Một người cũng không có ở đây.

[Rất kì lạ]

[Chắc chắn là có bẫy]

Chúng tôi cẩn thận canh chừng có bẫy và chậm rãi tiến lên.

Nhưng chúng tôi đến được khu vực Tháp Nam đang giam giữ Leston-niisama không có vấn đề gì.

Vấn đề là có hai người khác nữa ở cạnh Nii-sama.

Tôi sử dụng "Thông Suốt" và nhìn vào trong.

[Có hai người đang ở bên cạnh Nii-sama. Là Anna và Clevea]

[Họ thế nào?]

[Mắt họ nhìn trống rỗng. Tôi nghĩ họ đã bị tẩy não rồi]

[Đã hiểu. Shun, em nói em có kế hoạch, nhưng nếu đột nhiên thành ba người bị tẩy não thì có vấn đề gì không?]

[Em vẫn sẽ lo được không sao]

[Có tỉ lệ chúng ta sẽ bị tấn công, nên hãy chuẩn bị kĩ]

[Đúng vậy, nên tôi sẽ xông vào trước cho]

Không khí trở nên căng thẳng hơn.

Hyrinth-san ra hiệu bằng tay và lao vào trong.

Tôi chạy sát theo sau.

Hyrinth-san khựng lại giờ khiên lên.

Vì lúc chúng tôi lao vào thì tôi thấy ba người đang định tự sát.

Hyrinth-san nhanh chóng phản ứng và cố ngăn họ lại.

Nhưng không kịp.

Mỗi người dùng một cây kim rất to đâm xuyên tròng mắt của bản thân không chút sợ hãi.

Cây kim dễ dàng xuyên qua con mắt và phá hủy bộ não cả ba người.

Khả năng phòng thủ của thế giới này có tác dụng với cả những phần yếu mềm như tròng mắt.

Cảm giác khi chạm vào chúng thì vẫn bình thường, nhưng khó để gây sát thương cho những chỗ đó hơn.

Lẽ ra là vậy, nhưng ba cây kim đâm thẳng vào trong đầu ba người như không có gì cản lại.

Có vẻ như những cây kim này đặc biệt hơn bình thường.

[Chết tiệt!?!]

Hyrinth-san ném thanh kiếm và khiên của anh ấy đi và dễ dàng bắt lấy ba cái xác.

[Shun! Cứu họ mau!]

Hyrinth-san chắc đã biết.

Đã quá trễ rồi.

Nhưng mà tôi vẫn làm theo lời của Hyrinth-san.

Tôi biết Katia và Sensei đang có vẻ mặt đăng ghét sau lưng tôi.

Nhưng không cần phải lo lắng gì cả.

Tôi kéo những cây kim ra khỏi mắt của họ và bắt đầu sử dụng Ma Pháp chữa trị.

Một loại Ma Pháp chữa trị đặc biệt.

Ba cơ thể bị tàn phá bắt đầu hồi phục lại.

Và rồi những trái tim đã ngừng đập lại bắt đầu hoạt động lại.

Những linh hồn lẽ ra đã mất đi lại sống lại.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV6』 đã trở thành 『Cấm Kị LV9』 》

Tôi nghe giọng Thánh Ngữ vang lên.

Mặc dù tôi biết chỉ tôi nghe được, nhưng suýt nữa tim tôi nhảy khỏi lồng ngực.

Tôi biết Sensei có "Cấm Kị".

Vì tôi cũng có một skill cấp Chủ.

Là [Bao Dung] .

Tác dụng là hồi sinh người chết.

Cái giá phải trả là mỗi khi hồi sinh một người thì cấp độ của "Cấm Kị" sẽ tăng lên.

Nên tôi không có quyền gì phê phán Sensei cả.

Vì tôi cũng là một người có "Cấm Kị".

Tôi dùng mắt ra hiệu ra Hyrinth-san đang bất ngờ và rồi chúng tôi nâng người của Nii-sama và hai người kia lên.

Rồi chúng tôi trốn thoát khỏi lâu đài.

* * * * *

[Xin lỗi. Nhưng Anh Hùng thật thì tôi không xử lí nổi nên tôi bỏ trốn]

[Không sao hết. Bây giờ chắc chúng đang chờ người ra vì đã phải chứng kiến những người thân của mình tự sát. Kukuku]

[A. Ra đó là lí do Người cho cả lâu đài di chuyển đi nơi khác]

[Bởi vì ta chắc chắn Ngây Thơ-chan sẽ tới. Mặc dù không tận mắt nhìn được vẻ mặt khóc lóc đáng ghét của hắn, nhưng mục đích thật của ta quan trọng hơn]

[Thiệt tình. Tôi vừa quay trở về xong, đúng là bóc lột sức lao động người già mà]

[Nếu như có gì để than phiền thì ta có thể ép người làm việc được mà biết không? Lí do ta không tẩy não người là vì muốn tẩy não người mạnh như người thì khó hơn thôi. Mặc dù khó hơn nhưng không phải là không thể đâu, hiểu chưa?]

[Hiểu rồi. Nên tôi mới đang làm việc chăm chỉ đây]

[Vậy là được rồi. Đã tới lúc phá hủy làng Elf rồi. Ahahahaha!]

(Thật tình. Bây giờ nghỉ hưu có lẽ thoải mái hơn)

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 146: Tôi Thấy Muốn Bệnh

Ài, thật là bực mình quá đi.

Tôi thấy bực mình quá đi.

Tất cả là tại con Rồng chết bầm đó.

Vốn nó là Rồng là tôi đã không thích rồi, vậy mà còn cái thái độ cuối cùng đó nữa.

Cứ nghĩ về nó là tôi thấy sôi gan mà.

Tại sao cái tên đó lại ra dáng chiến binh vậy chứ?

Bực mình quá.

Bực đến mức không thấy đói luôn.

Tôi không muốn ăn một tên như thế.

Nếu ép bản thân ăn thì chắc tôi còn thấy bực mình hơn.

Nên tôi trực tiếp xóa hẳn luôn rồi.

Tôi cũng bực cách xử lí nửa vời tôi đã chọn nữa.

Chắc chắn Alaba muốn chết bởi "Ma Pháp Vực Tối".

Nhưng nếu tôi giết nó bằng "Ma Pháp Vực Tối" thì tôi sẽ không nhận chút điểm kinh nghiệm nào cả.

Tôi đã tốn nhiều đó công sức để giết nó mà không được gì bù lại thì khổ quá.

Tôi tự khinh thường những ý nghĩ ích kỉ đó của bản thân.

Ài, tôi bực mình quá đi.

Khi mà đối phương có trí thông minh thì nó lại khó chịu thế này.

Vì nó là loài Rồng nên chắc hẳn nó hiểu về cấu trúc của thế giới này.

Alaba hiểu, nên nó muốn chết.

Vì nó hiểu, nên nó đã chết.

À, nhưng mà cách sống đó thật đáng hâm mộ.

Nhưng mà làm ơn hiểu cho cảm giác của kẻ thù của mi đi chứ.

Thế này tôi chỉ có cảm giác là đao phủ thôi.

Tôi thấy muốn bệnh.

Để lờ đi những cảm xúc bực mình này, tôi đi dạo vòng vòng Tầng Hạ.

Tôi xả giận lên những con quái vật mà tôi gặp.

Và tinh thần tôi khá lên một chút.

Hãy trở về nào.

Tôi xách xác của những con quái vật bị đập tan nát về nhà, ăn xả stress và nằm trên giường khóc thầm.

À khoan, trước đó tôi phải dùng tơ bọc xác con Tượng lại đã.

Nếu tôi cứ để nó ở khu vực giao Tầng Thượng và Tầng Trung thì quái vật ở cả hai tầng đều sẽ không dám đến gần. Vốn thì bất kì con quái vật nào muốn đến được chỗ con Tượng đều cần phải qua được khỏi nhà tôi đã, nên chúng không có cơ hội nào.

Tầng Trung cũng vậy. Vì tôi thường xuyên xuống đó để tăng cấp cho "Kháng Cháy", nên đa số quái vật không dám đến gần khu vực đó, nên tôi nghĩ không có gì phải lo lắng.

Nhưng mà, đúng là tôi không thể cảm thấy thanh thản được nếu không dùng tơ bảo quản lương thực của mình.

Và rồi tôi dịch chuyển lên khu vực tôi chứa con Tượng cùng với xác của mấy con quái vật khác.

Có Người đang ở chỗ tôi vừa Dịch Chuyển tới.

Cái gì?

Ế, mấy tên này ở đâu ra thế?

Đừng nói chúng biết tôi sắp dịch chuyển lên đây nên chúng chờ sẵn để đánh lén chứ!?

Có vẻ không phải thế.

Vì bọn chúng ai cũng đang run rẩy và hốt hoảng.

Hừm, mấy tên này ở đây làm gì?

Nhìn chúng hơi giống mấy ông hiệp sĩ lần trước, chắc là đồng đội của họ?

Mặc dù tôi không biết tại sao mấy tên kia lần trước đến đây, nhưng giờ thì tôi tò mò tại sao mấy tên này lần này lại đến đây.

Nếu tôi giết họ, Admin Gyurieistodiez có thể sẽ can thiệp.

Nếu vậy thì phiền lắm.

Hử?

Nghĩ kĩ lại thì, làm sao mấy tên này đến đây được?

Muốn đến được đây họ phải vượt qua được mạng lưới nhà của tôi.

Khoan đã.

Tôi có dự cảm không lành.

Kích hoạt "Thông Suốt".

Nhà, Ngôi Nhà Thân Yêu, aaaaaaa!?

N-n-nó đang cháyyyyyyy!?

O-o-oooooooooooo.

Không còn gì.

Ngôi Nhà Thân Yêu mà tôi đã tốn bao nhiêu công sức để xây.

Nó đã cháy thành tro rồi.

CHẾT TIỆT!

Dù tôi có cho nó thuộc tính "Kháng Cháy" nhưng nó vẫn bị đốt được.

Đáng chết!

Mấy tên này, đang bực mình mà lại dám làm thế với ta hả!

Ài, đủ rồi!

Ai thêm quan tâm đến Gyurigyuri chứ!

Ta sẽ không để bất kì ai thoát khỏi chỗ này còn sống hết!

Đám bên kia cũng đã sẵn sàng, tiện cho tôi.

Chuẩn bị đến cả mấy thứ như kiếm với cả giáp.

Nếu như đây là Nhật Bản, đây gọi là tự vệ chính đáng đúng không?

Rõ ràng là "chúng tấn công tôi trước nên tôi đánh trả" đúng không?

Gyurigyuri có vẻ ngây thơ nên có thể hẳn ta sẽ tin tôi.

Vì thế, ta sẽ không nương tay đâu.

Ta sẽ giết hết toàn bộ các người!

Tổng cộng 34 người.

Chỉ số của họ cao hơn so với nhóm hiệp sĩ trước kia.

Trung bình là 400.

Có vài người mạnh nổi bật thì chỉ số là 500.

Hơn nữa có hai người đặc biệt nổi bật.

Nhìn sơ thì có vẻ là một pháp sư và một chiến binh.

Nhưng mà cái tên chiến binh lại có skill "Triệu Hồi".

"Triệu Hồi" là skill cấp cao hơn của "Thuần Hóa" có tác dụng ép quái vật nghe theo người điều khiển.

Những quái vật bị điều khiển có thể được triệu hồi từ một khoảng cách khá xa, cơ bản là dịch chuyển có giới hạn.

Tên này có cả "Hợp Tác" lẫn "Chỉ Dẫn" nên thay vì là chiến binh, gọi hẳn là một thuần thú sư hay triệu hồi sư thì đúng hơn.

Tên pháp sư thì như bình thường.

Chỉ số và skill không khác gì pháp sư bình thường.

Chỉ có khác thường ở chỗ chỉ số và skill của hắn phát triển hơn so với những người khác.

Mặc dù tên này có vẻ ở tuổi trung niên sắp già rồi, nhưng xem ra hắn mạnh hơn bề ngoài thì phải?

Tên pháp sư trung niên này có lẽ đủ sức để đánh bại một con bộ ngựa ở Tầng Hạ.

Hmm?

Cảm giác khó chịu này là thế nào?

Cùng lúc đó, tôi thấy trên chỉ số của tôi có sự thay đổi.

Đang bị Giám Định?

Bảng chỉ số của tôi đột nhiên hiện ra thông tin như thế.

Và các skill của tôi bắt đầu nháy đỏ.

A, vậy là tôi đang bị Giám Định?

Nghĩa là cái cảm giác khó chịu từ này giờ chính là cảm giác bị Giám Định à?

Uwa, tởm quá.

Đang nhìn trộm cái gì thế hả mấy tên dân tộc kia.

Nếu những phần đang nháy đỏ thể hiện phần đang bị Giám Định thì tức là cấp độ skill khá cao.

Hmm.

Sử dụng quyền lợi cấp Chủ.

Từ chối Giám Định.

《Xác nhận sử dụng quyền lợi cấp Chủ. Tác dụng của skill 『Giám Định』 bị ngăn chặn》

Tôi không muốn sử dụng quyền lợi cấp Chủ vào lúc này.

Tôi không muốn sử dụng vì nó tổn Thần Thức, nhưng bị ngó trộm rất là khó chịu.

Và, hai tội phạm chính là triệu hồi sư và pháp sư.

Tôi chắc chắn sẽ giết chết hai tên đó.

Đã tới lúc tôi giết người lần đầu ở kiếp nhện rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ác Mộng Của Đại Mê Cung ①

Góc nhìn của triệu hồi sư

Lần này tôi xui xẻo quá.

Tôi đã nghĩ thế khi nhận nhiệm vụ lần này.

Thuần hóa con quái vật đã xuất hiện ở Đại Mê Cung Elro.

Nếu không thể, ngay lập tức tiêu diệt nó.

Đó là nhiệm vụ của tôi lần này.

Lí do có nhiệm vụ này là vì yêu cầu giúp đỡ khẩn cấp từ nước Outs nằm ở ngay lối ra vào Đại Mê Cung.

Đại Mê Cung Elro cơ bản là lối qua lại duy nhất giữa hai đại lục.

Dĩ nhiên có những công dịch chuyển đặc biệt, nhưng chỉ những người cực kì giàu có hoặc có quyền lực mới được phép sử dụng mà thôi.

Những thường dân hoặc là nhà thám hiểm muốn qua lại chỉ có cách thuê người dẫn đường chuyên nghiệp và bỏ nhiều ngày liền để vượt qua được Đại Mê Cung Elro.

Những người có nhu cầu sử dụng con đường nói trên là các lái buôn chuyên làm ăn bằng cách mua bán giữa hai đại lục, những nhà thám hiểm chuyên nghiệp, những người buộc phải đi qua đại lục bên kia bằng mọi giá và những dân thường muốn đổi đời.

Nhưng mà, để thuê được người dẫn đường thì phải có một số lượng người nhất định muốn vượt qua Đại Mê Cung.

Và, ở Đại Mê Cung Elro đó đã xuất hiện sự bất thường.

Nhiều quái vật xuất hiện hơn bình thường.

Dĩ nhiên đó không phải là chuyện tốt lành gì cho những người muốn dùng con đường Đại Mê Cung.

Nhưng mà Outsu chỉ là một đất nước nhỏ.

Nó chỉ có đủ binh lính để tự bảo vệ lãnh thổ của bản thân mà thôi, nên không có đủ nhân lực để xử lý vấn đề bất thường trong Mê Cung.

Nhưng nếu cứ để yên thì rất có thể quái vật sẽ dần tràn ra ngoài từ trong Đại Mê Cung, tràn vào Outsu.

Nước Outsu không có lựa chọn nào khác ngoài việc xin Đế Quốc của tôi giúp đỡ.

Đế Quốc đã chấp nhận yêu cầu này.

Đơn vị đóng quân ở ngay biên giới của nước Outsu ngay lập tức được cử đi.

Đơn vị được cử đi lần đó là một đơn vị bao gồm những đứa con thứ hai và thứ ba của các nhà quý tộc, nhưng khả năng chiến đấu của họ không kém các đơn vị khác là bao.

Lẽ ra họ đã đủ sức tìm ra và xử lí vấn đề bất thường kia rồi quay lại.

Đúng là họ đã tìm ra vấn đề bất thường và quay lại.

Nhưng mà không hề xử lí được nó.

Họ đã bỏ chạy mà trở về.

Chạy trốn khỏi con quái vật nhện bí ẩn kia.

Theo như báo cáo, con quái vật đó đáng sợ đến mức bị nó nhìn thấy là họ đã cảm giác được cái chết tất nhiên.

Họ đã rút lui ngay lập tức sau khi thấy nó và báo rằng phải lập một đơn vị đặc biệt để tiêu diệt được nó.

Lúc đầu khi đọc báo cáo thì tôi chỉ cười và nói 「Thật ngu ngốc mà」 .

Nhưng mà theo như lời khai và báo cáo chi tiết của người dẫn đường được thuê lần đó, độ nguy hiểm của con quái vật đó dần được xác nhận.

Ít nhất là độ nguy hiểm cấp A.

Tệ nhất, có thể đạt tới cấp S.

Nếu một con quái vật kinh khủng như thế thoát được ra ngoài, mức độ ảnh hưởng của nó là không lường được.

Nhưng mà cùng lúc đó có một lời đồn kì lạ.

Rằng có một con quái vật nhện cứu người.

Những điều tra viên ở khu vực ngay lập tức thăm dò thử lời đồn này.

Có vẻ như lúc một nhóm nhà thám hiểm đang bị một con quái vật gọi là Elro Baradad tấn công trên Tầng Thượng Đại Mê Cung, thì con quái vật

nhện đã giết chết con quái vật kia, thậm chí sau đó còn chữa trị dùm cho những người suýt chết trong nhóm đó nữa.

Thật nhảm nhí.

Tôi đã nghĩ thế.

Với vai trò là một người thuần hóa quái vật, tôi hiểu rõ quái vật hơn bất kì ai.

Mặc dù quái vật không thông minh, nhưng không phải là chúng hoàn toàn không biết suy nghĩ.

Nhưng mà, giúp đỡ con người, một con quái vật mà hành động có mục đích rõ ràng như thế, tôi chỉ biết những quái vật cấp độ huyền thoại mới đủ sức làm vậy.

Nếu câu chuyện đó có thật, con quái vật đó có trí thông minh cực kì cao, và rõ ràng nó đã đạt cấp độ huyền thoại rồi.

Tiêu diệt một con quái vật như thế, có chết trăm ngàn lần tôi cũng không làm nổi.

Nhưng mà, nó đã giúp đỡ người sắp chết, có nghĩa là có khi nó thân thiện với con người.

Nếu mọi chuyện đều tốt thì nó có thể bị thuần hóa được.

Và đó là vai trò của tôi lần này.

Cực kì xui xẻo.

Nếu con quái vật nhện kia là một con quái vật cấp độ huyền thoại như lời đồn, tỉ lệ thắng cơ bản là 0.

Dù không phải là cấp độ huyền thoại thì nó vẫn là quái vật cấp A.

Cực kì khó để thuần hóa một con như thế.

Khế ước mà skill "Thuần Hóa" lập ra chỉ có tác dụng khi con quái vật trực tiếp công nhận chủ hoặc là dùng sức mạnh ép nó phải thành lập khế ước.

Vì gần như không có con quái vật nào lại tự mình công nhận chủ nên thường là phải dùng sức mạnh đánh bại nó trước.

Đánh một con quái vật cấp A tới mức nó chấp nhận tôi làm chủ nhân nhưng không tới mức làm nó chết.

Vốn chỉ giết nó đã là cực kì khó khăn rồi chứ nói gì thuần hóa.

Con quái vật lần này ít nhất là cấp A.

Nghĩa là có thể nó cao cấp hơn cả thế, nghĩa là thắng được hay không cũng là vấn đề.

Phải hành động cực kì cẩn thận mới được.

Thế nhưng.

[Hà. Thiết tình, bắt ta vĩ đại đây phải đi thám hiểm Mê Cung. Quá xui xẻo rồi]

Người đang bên cạnh tôi chính là Đại pháp sư của Đế Quốc, Ronant-sama.

Mặc dù ông ta là một pháp sư cực kì xuất sắc, nhưng tính cách của ông ta thì rất có vấn đề.

Nói thẳng ra, ông ta cực kì thoáng và ích kỉ.

Ông ta mặc kệ mệnh lệnh tùy thích, và lợi dụng mọi người xung quanh.

[Ronant-sama. Trong tình huống đối phương là cấp S thì việc ngài có mặt ở đây là cực kì cần thiết. Xin hãy cố gắng chịu đựng đi]

[Ta biết rồi. Nhưng mà dù đối phương là cái gì đi nữa thì chỉ cần có ta ở đây thì sẽ ổn hết. Cứ việc thoải mái đi]

Mặc dù bình thường con người này là một người rất thân thiện và dễ gần, nhưng mà tính cách của ông ta cũng không đối tí nào trên chiến trường nên tôi rất lo.

Dĩ nhiên khả năng của ông ta là hàng thật giá thật.

Ông ta đủ mạnh để được mệnh danh là pháp sư mạnh nhất của loài Người.

Lần này đội hình bao gồm tôi cùng với Ronant-sama, 30 lính tinh nhuệ của Đế Quốc và 4 người dẫn đường.

Nếu có thể thì tôi muốn thuê người dẫn đường lâu năm đã hướng dẫn đội lần trước, nhưng ông ta nhất quyết từ chối.

Ông ta chỉ nói "Tôi sẽ không bao giờ cố tình đi tới khu vực mà tôi biết có con quái vật kinh khủng như thế".

Mặc dù hơi đáng tiếc, nhưng đành vậy.

Ngược lại mà nói, tôi đã xác nhận được thông tin rằng con quái vật đáng sợ đến mức một người dẫn đường lâu năm chuyên nghiệp như thế cũng phải nói thế.

Thông tin không hề có tác dụng an ủi gì cả.

Nói sao thì, chúng tôi vẫn phải đi tìm con quái vật này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Ác Mộng Của Đại Mê Cung②

[Hừ. Chỗ này là chỗ để xác của con Á Long Đất đúng không?]

[Vâng. Theo như thông tin là thế]

[Không có gì ở đây cả]

Chúng tôi đã đi đến lối đi rộng lớn mà đội lần trước đã tới.

Vì có báo cáo rằng ở khu vực này có rất nhiều quái vật.

Chúng tôi đã tìm được cái tổ đã chứa xác con Á Long Đất trong báo cáo, nhưng không có gì trong đó cả.

Không.

Nói đúng hơn, trừ xương, sọ và những phần cứng etc, những phần thức ăn còn thừa lại thì không có bất kì thứ gì khác.

Tôi kiểm tra cái tổ lần nữa.

Dựa vào bụi dính trên những sợi tơ và tình hình sơ bộ của cái tổ thì có vẻ chỗ này đã bị bỏ rơi rồi.

Không có dấu hiệu rằng nó được sử dụng gần đây.

[Có vẻ như nó đã đổi chỗ ở rồi]

[Hiếu rồi. Vậy chỉ còn cách tiếp tục đi tìm kiếm thật kĩ thôi.]

[Ừ]

Sau đó, chúng tôi tốn thêm vài ngày đi thăm dò xung quanh thật kĩ.

Nhưng vẫn không có dấu hiệu nào của con quái vật kia cả.

[Nó không có ở đây]

[Thật kì lạ. Dẫn đường- dono. Các anh có biết chỗ nào trong khu vực này mà chúng ta chưa kiểm tra không?]

Sau khi bốn người dẫn đường suy nghĩ một lúc thì một người trả lời.

[Còn một lối đi dẫn xuống Tầng Trung. Có thể nó đã đi xuống Tầng Trung rồi]

[Nhưng mà, loài quái vật nhện thường sợ lửa. Tôi đã nghĩ tỉ lệ nó ở đó là rất thấp nên trước giờ chúng tôi bỏ qua khu vực đó]

Ra là vậy.

Mặc dù tỉ lệ thấp, nhưng không phải là không thể.

Tầng Trung của Đại Mê Cung Elro, nơi được mệnh danh là địa ngục nóng cháy với nham thạch ở khắp nơi.

Vì chúng tôi không chuẩn bị sẵn trang bị chống lửa nên đi tìm kiếm ở Tầng Trung là không thể.

Nếu tính phần lương thực còn sót lại, cộng thêm độ mệt mỏi của mọi người sau nhiều ngày đi điều tra thì cũng đến lúc chúng tôi quay lại rồi.

[Được rồi. Vậy chúng ta sẽ đi kiểm tra khu vực lối đi dẫn đến Tầng Trung, nếu ở đó không có gì nữa thì chúng ta sẽ quay trở về]

Cứ như vậy, chúng tôi được dẫn đường đi tới khu vực đó.

「Uwa!？」

Một trong những người dẫn đường đột nhiên hét lớn rồi khựng lại.

「Có chuyện gì？」

「Tôi không biết, cái gì thế này? Tôi không cử động được」

「Đứng yên!」

Ronant-sama chặn những người dẫn đường còn lại khi họ định tới giúp.

「Mở đèn lên nhìn cho rõ đi. Mặc dù khó thấy, nhưng rõ ràng quanh đây ở đâu cũng có dây tơ chẳng chịt」

Nghe theo lời của Ronant-sama, tôi thử nheo mắt lại nhìn.

Đúng như dự đoán, có cái gì đó nhìn giống tơ nhện đang phản chiếu ánh sáng.

「Cái này?」

「Xem ra chúng ta đến đúng chỗ rồi」

Nếu nhìn kĩ thì những sợi tơ này được xếp thành hình bát giác tuyệt đẹp.

Là hình dạng thường thấy đặc trưng của mạng nhện.

「Ai đó dùng kiếm cắt tơ đi nào」

Một trong những người lính chém sợi tơ nhằm giải thoát cho người dẫn đường.

Nhưng.

[Ồ, cắt không đứt kìa.]

Ronant-sama nói một cách hăm mộ.

Thanh kiếm của người lính cũng bị dính lên lưới tơ y như người dẫn đường.

Dù những người lính có cố gắng kéo cỡ nào thanh kiếm vẫn không xoay chuyển.

[Anh dẫn đường, cố chịu đựng một tí vì sẽ hơi nóng đó]

[Đ-Được]

Ronant-sama dùng Ma Pháp Lửa.

Với sự điều khiển hoàn hảo, toàn bộ những sợi tơ xung quanh đều bị cháy, chỉ chừa lại người dẫn đường không bị cháy xém dù một chút.

Lẽ ra là vậy.

[Hmm? Nó không cháy]

Mặc dù đây chỉ là một Ma Pháp cấp thấp, nhưng những sợi tơ vốn dễ bắt lửa này lại không hề cháy.

[Ta sẽ tăng sức nóng lên]

Lửa cháy bùng lên từ trong tay của Ronant-sama nhấn chìm lớp tơ nhện.

Ánh sáng chói mắt thấp sáng hang động tối đen.

[A, ta hơi lỡ tay một chút]

Mặc dù quần áo của người dẫn đường bị cháy một chút, nhưng anh ta đã thoát được.

Vấn đề là ngọn lửa đang hoàn toàn đốt cháy mọi thứ trong lối đi này.

[Xem ra không xong rồi]

[Đúng thế, nếu chủ nhân của cái tổ đang ở trong đó chắc chắn nó sẽ nổi giận]

Vậy nghĩa là không thể trông chờ gì nó thân thiện nữa.

Không thể thuần hóa nó được.

[Nếu được, tôi mong là chỗ này cũng bị bỏ hoang]

[Rất có thể. Chúng ta làm nhiều đây rồi nhưng nó vẫn không chui ra, có thể là nó không có ở nhà hoặc là nơi này cũng đã bị bỏ hoang rồi]

Tôi thực sự mong đó là sự thật.

Nếu lời đồn của những nhà thám hiểm là thật thì con nhện bí ẩn kia luôn di chuyển khắp nơi trong Mê Cung.

Hơn nữa nó sử dụng Dịch Chuyển để làm vậy.

Tôi chưa từng nghe đến một con quái vật nào có khả năng sử dụng Dịch Chuyển, việc mà thậm chí con người cũng khó có ai làm được.

Có thể đúng lúc này nó đang không có ở nhà, và có thể là nó sẽ quay về đây bất kì lúc nào.

[Mọi người hãy chuẩn bị chiến đấu. Chuẩn bị tâm lí phản ứng bất kì trường hợp nào có thể xảy ra]

Tôi ra lệnh cho những người lính.

Lớp tơ nhện cháy hết, và ngọn lửa bị dập tắt.

Chúng tôi chậm rãi từ từ đi dọc lối đi.

Mạng lưới tơ nhện đã khá là dài, lớp tro bị đốt bay khắp nơi.

[Mặc dù hơi khó bốc cháy nhưng sau khi cháy rồi thì khá dữ dội nhỉ?]

[Ừ. Có vẻ là vậy. Nhìn có vẻ như đám cháy kéo dài khá sâu vào bên trong]

Chúng tôi đi vào lối đi quá dài để gọi là một cái tổ nhện, và bước vào một khu vực rất rộng lớn.

[Chỗ này là?]

[Lối vào Tầng Trung]

Người dẫn đường trả lời tôi.

Ừm, đúng là chỗ này nóng hơn một chút.

Và lối đi hướng vào Tầng Trung là một con dốc thoải.

[Hmm?]

Có cái gì đó ở chỗ đó.

Lối đi là một con dốc hướng xuống nên hơi khó thấy, nhưng cái thứ đang nằm ở đó có kích cỡ không phải nhỏ.

[Mọi người, chuẩn bị]

Mọi người tiến vào đội hình, và những người lính từ từ tiến lại gần nó.

Tôi ở lại sau đội hình với Ronant-sama và những người dẫn đường, rồi lấy một viên đá Giám Định ra khỏi túi.

[Hồ. Đá Giám Định? Lại còn là cấp 9 nữa?]

[Là một triệu hồi sư thì Giám Định là không thể thiếu được. Ronant-sama có skill "Giám Định" không?]

[Hừm. "Giám Định" cấp 9]

[Thật đáng nể. Vì tôi sử dụng đá Giám Định nhiều nên độ thông thạo skill cứ lên từ từ và cuối cùng lên cấp 3, chứ cấp 9 thì quá khó khăn]

[Ta thường hay dùng nó cùng lúc với Ma Pháp. Và sau từng ấy năm nó mới lên cấp 9, thường thì sử dụng đá Giám Định vẫn tốt hơn]

[Ngài nói đúng. Vậy, ngài thấy sao?]

Cái tôi đang nhìn.

Là xác của một con quái vật khổng lồ.

[Là xác của một con Taratect Tướng]

Taratect Tướng.

Một con quái vật chỉ thua con quái vật trên cấp S, cấp độ thần thoại, Taratect Chúa.

Độ nguy hiểm cấp S.

Cái chúng tôi đang thấy là cái xác thảm hại của nó.

[Hơn nữa, người có để ý thấy không? Một phần của nó đã bị ăn rồi]

Mặc dù còn hơi xa nên tôi không thấy, nhưng Ronant-sama lại thấy được.

[Nghĩa là, có một tồn tại đủ sức giết và ăn thịt con Taratect Tướng đang sống ở đây]

Tôi rùng mình.

Một con quái vật đi săn quái vật cấp S?

Có một con quái vật như thế tồn tại sao?

Nếu chúng ta gặp một con quái vật như thế.

Không tốt.

Dù đây là đội quân tinh nhuệ có bao gồm pháp sư mạnh nhất của loài Người ở đây cũng không đủ, không có chút cơ hội thắng nào khi đối diện với một tồn tại kinh khủng như thế cả.

Chúng tôi phải rút lui gấp.

Nhưng quyết định đó được đưa ra quá trễ.

Vì hiện thân của ác mộng đã dịch chuyển tới trước mặt chúng tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Ác Mộng Của Đại Mê Cung ③

Con quái vật dịch chuyển tới trước cái xác của con Taratect Tướng là một con nhện.

So với con Taratect Tướng khổng lồ thì nó là một con nhện khá nhỏ.

Cả người nó là màu đen, trừ một chút hoa văn trắng trên lưng nó.

Hoa văn hình một cái đầu lâu.

Trong tám cái chân của nó thì hai chân trước to hơn hẳn những cái chân còn lại, nhìn như một cặp lưỡi hái.

Và tám con mắt đỏ rực đang nhìn thẳng về hướng này.

Cơ thể của tôi hoàn toàn cứng đờ lại khi thấy ánh mắt đó.

Tôi cũng hiểu rằng toàn bộ cấp dưới của tôi cũng đang run rẩy không ngừng được.

Mặc dù tôi đã ra lệnh cho họ chuẩn bị cho bất kì tình huống nào.

Không sao.

Nếu có một thứ đáng sợ như thế đột nhiên xuất hiện thì ai cũng phải run rẩy hết.

Một con quái vật không khác gì một vị vua thống trị khu vực này.

Chỉ nhìn vào nó là đủ để sợ hãi thối sâu vào tận xương tủy.

Đúng như báo cáo.

Không cần phải Giám Định tôi cũng biết.

Đây không phải là một tồn tại chúng tôi có thể xử lí nổi.

[Ô-ôôôôôôôôô?]

Tôi nhìn về hướng phát ra âm thanh kì lạ đó, và thấy Ronant-sama đang mở to mắt ra run rẩy.

Đừng nói tôi cả một người mạnh như thế cũng đang sợ hãi chứ?

Áp lực của con quái vật này không phải đùa.

Có lẽ, nó có skill thuộc hệ đe dọa, nhưng dù thế tôi nghĩ người như Ronant-sama cũng có thể chịu đựng được cơ chứ.

[Ronant-sama?]

[Ta, ta phải nói sao đây. Không thể nào. Không thể nào. Cái gì thế này? Cái gì thế này?]

[Ronant-sama!?!]

[A-a. Xin lỗi.]

[Có chuyện gì vậy?]

[Con quái vật đó, nó có một số lượng skill kinh khủng đang được kích hoạt cùng lúc cứ như đó là chuyện bình thường. Không thể nào]

Ronant-sama hẳn là đang nhìn thấy những skill nội tại của con quái vật đó mà tôi không thấy được.

Khó mà nói rằng tâm trí của Ronant-sama đang lằm bằm như thế này vẫn đang bình thường.

Mặc dù có vẻ như ông ta không bị dọa cho sợ như mọi người, nhưng tình hình vẫn không tốt.

Vì con quái vật nhện đang bình tĩnh từ nãy giờ đã chính thức trở nên tức giận rồi.

Không tốt tí nào.

Nó hoàn toàn muốn giết người.

Và, những người lính cảm giác được sự giận giữ đó đang giờ vũ khí lên theo bản năng.

Không tốt.

Tình trạng như thế này, không thể nào tôi có thể thiết lập quan hệ thân thiện được.

Và rồi đột nhiên tôi cảm giác khó chịu.

Đây là "Giám Định"?

Ai?

Đừng nói tôi con quái vật đó đang Giám Định tôi!?

Nói nhảm gì vậy!?

Tôi chưa bao giờ thấy một con quái vật nào có thể sử dụng "Giám Định" cả.

Tôi sử dụng viên đá Giám Định để xác nhận thử.

Và kết quả Giám Định làm tôi hoàn toàn chết lặng.

Kết quả đáng sợ.

Một số lượng skill kinh khủng.

Đối mặt với tồn tại như thế, không thể nào thắng được.

[Cái-!?!]

Có vẻ như Ronant-sama đang sử dụng "Giám Định" trước tôi đã thấy gì đó.

Ông ta thốt lên âm thanh mang đầy sự ngạc nhiên.

[Cư-Cực Hạn Ma Pháp!?!]

Ronant-sama đang để ý tới một skill duy nhất mà con quái vật trước mặt, Ede Saine có.

Đúng là, tôi chưa hề nghe đến skill đó bao giờ.

Không, không phải chỉ nó.

Nó có rất nhiều skill mà tôi chưa từng thấy bao giờ cả.

Trong số các skill mà tôi biết thì có rất nhiều skill cao cấp.

Nhưng sự kinh ngạc của tôi chỉ mới bắt đầu.

Vì lúc đang xem skill của nó.

Thì đột nhiên kết quả Giám Định đột nhiên biến mất và có thông tin hiện ra rằng 『Giám Định bị ngăn chặn』 .

Giám Định bị ngăn chặn?

Có thể làm chuyện như thế sao.

「K-khoan đã! Xin hãy cho tôi xem thêm một chút nữa!」

「Ronant-sama! Hãy bình tĩnh lại đi!」

Tôi la lên giục Ronant-sama tỉnh lại.

Và hét lớn.

「Rút lui! Không thể nào thắng được kẻ địch này! Ngay lập tức rút lui!」

Nhưng mà mệnh lệnh quá trễ.

Tám người đứng đầu đội hình đã ngã xuống.

Tôi không biết chuyện gì đã xảy ra.

Có vẻ như con Ede Saine không hề làm gì cả.

Nó chỉ đứng và nhìn về phía chúng tôi.

Chỉ như thế đã khiến tám người lính ngã xuống chết.

Skill nào?

Vì tôi không kịp đọc hết skill của nó nên tôi không biết skill có tác dụng gì.

Nhưng mà dù tôi có biết hay không thì tình hình vẫn tiếp diễn.

Ede Saint bắt đầu làm hành động kì lạ gì đó.

Nó đang lột da.

Những người lính nhìn cảnh tượng kì lạ đó mà run rẩy.

Một người lính thấy đồng đội của mình ngã xuống thì lao lên tấn công.

Nhưng thanh kiếm của anh ta không chạm tới nơi, và cơ thể anh ấy bị một bức tường bằng đất đột ngột xuất hiện từ dưới đầm thũng.

Khoan đã.

Trong số những skill tôi đã thấy không hề có "Ma Pháp Đất Mềm".

Trong số những Ma Pháp tôi thấy trừ "Ma Pháp Vực Tối" không rõ ràng ra thì tôi nhận ra toàn bộ Ma Pháp khác.

"Ma Pháp Đất Mềm" không hề có trong số đó.

[Cái gì!? Nó có thể sử dụng Ma Pháp mà không cần skill!?!]

Ronant-sama hét lớn.

Có thể làm được chuyện như thế sao?

Không, pháp sư mạnh nhất của loài Người đang mất bình tĩnh đến mức này.

Chắc chắn là bình thường thì đó là chuyện không thể làm được.

Đây không phải là lúc giấu nghề nữa.

Nếu tôi không sử dụng hết toàn bộ mọi thứ tôi có thì chúng tôi sẽ chết hết ở đây.

Nếu sử dụng hết mọi thứ và có thể sống sót thì chúng tôi đã là may mắn rồi.

Triệu hồi.

Skill "Triệu Hồi" của tôi cấp 4.

Nghĩa là tôi có thể triệu hồi một lần 4 con quái vật.

Tôi buộc phải dùng 4 con này để cứu giờ cho những người lính bỏ trốn.

Liệu chúng có thể cứu được bao nhiêu thời gian?

Từng con quái vật được tôi triệu hồi ra.

Quái vật Chim, Kirecock.

Quái vật Rùa, Rùa Đá.

Quái vật Hồ, Febelt.

Á Long Nước, Suiten.

Thường thì những con quái vật này là quá quý giá để dùng làm tốt thí mạng.

Xin lỗi.

Đi!

Cùng lúc tôi triệu hồi ra 4 con quái vật, tôi ra lệnh cho toàn bộ lính rút lui lần nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ác Mộng Của Đại Mê Cung ④

Ma Pháp Gió của con Kirecock đánh trực tiếp lên người con Ede Saine.

Tôi đã ngạc nhiên vì không nghĩ rằng sẽ đánh dễ như thế, nhưng sau khi đám bụi mù từ Ma Pháp tản bớt đi thì tôi đã hiểu lí do con Ede Saine không né đòn đó.

Nó không bị thương.

Với con Ede Saine thì Ma Pháp của con Kirecock còn không đáng để phải né.

Nhưng nó đã thành công việc câu giờ.

Nhờ con Kirecock sử dụng Ma Pháp phủ đầu nên con Rùa Đá chậm chạp đã kịp đi tới đằng trước.

Con Rùa Đá có khả năng phòng thủ rất cao.

Tác dụng của nó là đứng làm một bức tường thịt để ba con còn lại tấn công.

Ma Pháp Gió của con Kirecock liên tục được bắn ra và hơi thở nước của Suiten cũng xen kẽ bay cùng.

Con Febelt ngay lập tức tấn công sau khi hai đòn đó đánh mục tiêu.

Con Febelt sử dụng sở trường của nó là tốc độ và khả năng tấn công vật lí để tấn công con Ede Saine.

Và rồi một cây thương đất đâm lên hướng con Febelt.

Con Febelt không kịp phản ứng với cây thương đất bất ngờ xuất hiện và dễ dàng bị đâm xuyên qua.

Ngay sau đó con Kirecock đang bay té thẳng xuống đất.

Cứ như nó bị đập văng xuống.

Với một tốc độ đáng kinh ngạc nó va chạm với mặt đất, rồi lún thẳng vào trong mặt đất tạo ra âm thanh rợn người.

Chuyện gì đã xảy ra?

Con Kirecock cứ thế đã bị nghiền nát bởi một cái gì đó vô hình.

Trong lúc đó Suiten vẫn chăm chỉ sử dụng hơi thở nước của nó.

Nhưng con Ede Saine không quan tâm.

Nó chậm rãi nhìn về hướng con Suiten và sử dụng Ma Pháp Gió.

Không chỉ Đất Mềm mà còn cả Gió nữa!?

Trong lúc tôi đang ngạc nhiên thì hơi thở của Suiten bị đánh bật đi và nó đã bị tiêu diệt.

Chỉ còn mỗi con Rùa Đá.

Nhưng con Rùa Đá không di chuyển chút nào.

Nó không di chuyển được.

Lúc tôi Giám Định con Rùa Đá để kiểm tra tình trạng của nó thì tôi để ý thấy nó bị dính hiệu ứng Tê Liệt từ lúc nào không biết.

Hơn nữa toàn bộ chỉ số của nó đang giảm nhanh chóng.

HP cũng vậy.

Con Rùa Đá mạnh mẽ trong chốc lát đã biến thành một cái xác chết.

Toàn bộ quái vật đã vượt qua nhiều đau khổ cùng với tôi đều đã bị tàn sát dễ dàng như thế.

Thế nhưng cảm giác mà tôi đang trải qua không phải là tức giận hay là buồn bã.

Mà là sợ hãi.

Cực kì đáng khinh, và như thế là bất kính với những đồng đội quái vật của tôi.

Mặc dù tôi biết thế, nhưng mà tôi không thể kiềm nén nỗi sợ hãi dâng lên từ tận đáy lòng này.

Tôi muốn chạy trốn khỏi đây càng nhanh càng tốt.

Nhưng mà vì tôi là người dẫn đội nên tôi không thể bỏ chạy trước cấp dưới được.

Thuộc hạ dưới trướng tôi bắt đầu rút lui ngay khi thấy những con quái vật của tôi bị tàn sát.

Nhưng vẫn quá chậm chạp.

Tôi đánh Ronant-sama một phát để thức tỉnh ông ấy lại và yêu cầu ông ấy sử dụng Dịch Chuyển diện rộng để cho đơn vị cùng nhau rút lui.

Nhưng mà vẫn còn một vài giây thì toàn bộ mọi người mới vào trong tầm Dịch Chuyển được.

Trong vài giây đó.

Chỉ trong vài giây, cơn ác mộng đã diễn ra.

Ma Pháp Đất Mềm và Gió bay tứ tung.

Mặc dù nhìn cứ như nó chỉ bắn loạn xạ, nhưng phát nào cũng giết được một người lính.

Có nhiều người lính cũng đột nhiên té xuống mà chết nữa.

Cùng một cách mà con Rùa Đá đã chết lúc trước.

Đòn tấn công đủ sức để giết con Rùa Đá có HP rất cao đó trong chốc lát.

Thuộc hạ của tôi thậm chí chịu còn không nổi trong chốc lát và cứ liên tục chết từng người một.

Một Ma Pháp bắn về phía Ronant-sama đang chuẩn bị cho Dịch Chuyển.

Tôi quyết định sẽ sử dụng toàn bộ MP của mình và triệu hồi ra một con quái vật nữa để thế mạng cho Ronant-sama.

Loại Ma Pháp đó được bắn ra liên tục thêm nhiều lần nữa.

Mỗi lần như thế tôi lại triệu hồi một con quái vật.

Tôi lấy ra một bình thuốc hồi MP.

Vừa triệu hồi vừa uống thuốc.

MP của tôi dần được hồi phục.

Nhưng tốc độ sử dụng cao hơn tốc độ hồi phục rất nhiều.

Ma Pháp đến, triệu hồi, Ma Pháp đến, triệu hồi.

Cứ lặp đi lặp lại như thế, cuối cùng toàn bộ quái vật tôi có đều bị triệu hồi ra hết.

Nhưng Ma Pháp chưa ngừng lại.

Nói đúng hơn, số lượng Ma Pháp được bắn ra còn nhiều hơn so với lúc đầu.

Khi tôi nhìn lại xung quanh, tôi chợt phát hiện ra chỉ còn mỗi Ronant-sama và tôi là còn sống ở đây.

[Ronant-sama]

[Không còn cách nào khác. Dù chỉ còn hai chúng ta thì chúng ta cũng phải còn sống quay về]

Ronant-sama kích hoạt Dịch Chuyển, và con Ede Saine đột ngột xuất hiện ngay trước mặt hai chúng tôi.

[Ronant-sama!]

[Hự!?!]

Nó bắn ra một cây thương màu đen.

Là một loại Ma Pháp chứa nhiều Ma Lực đến mức những Ma Pháp Đất Mềm và Gió vừa rồi so với nó chỉ là trò đùa trẻ con.

Nó đang nhắm đến Ronant-sama.

Vì ông ta đang tập trung hết sức để thiết lập công thức Ma Pháp nên ông ta không thể né được.

Vì tôi đã triệu hồi toàn bộ quái vật tôi có rồi, nên cũng không còn bất kì thứ gì có thể dùng làm lá chắn cả.

Ngay lúc ấy.

Tôi dùng chính cơ thể mình để chặn cây thương màu đen đó lại.

Cơ thể của tôi vỡ nát.

Cây thương màu đen đó đâm xuyên cơ thể tôi, rồi bắn dính Ronant-sama ở sau lưng tôi.

Tay phải của Ronant-sama và một phần eo của ông đã bị bắn bay đi.

Vì tôi nhảy ra đỡ dùm nên có vẻ như cây thương bị chệch hướng một chút.

Ronant-sama sử dụng Dịch Chuyển trong lúc nhăn nhó vì đau.

Khung cảnh trước mắt tôi mờ đi.

Tôi nhắm mắt lại theo phản xạ rồi khi mở mắt ra lại thì chúng tôi không còn ở trong Đại Mê Cung nữa.

[Ế?]

Người trước mặt tôi giật mình rồi chờ người ra.

[Ai đó, ai đó có thể sử dụng chữa trị nhanh lên!]

Ronant-sama nói lớn trong lúc vẫn bị cơn đau tra tấn.

Đây là phòng thí nghiệm ở Đế Quốc à?

Ngay lập tức xung quanh trở nên xôn xao.

「Hãy cố gắng thêm một chút nữa」

Ronant-sama sử dụng Ma Pháp Chữa Trị cho tôi.

「Mặc dù hơn nửa người của cậu đã bị hủy hoàn toàn nhưng cậu vẫn còn sống được」

「Hự hự」

Mặc dù tôi cố gắng nói gì đó, nhưng tôi chỉ có thể ho ra máu.

「Ta vẫn còn phải trả lại cú đánh của cậu. Cho nên tới lúc đó đừng chết, nghe rõ chưa?」

Cơ thể của tôi dần hồi phục.

HP của tôi cũng đã qua khỏi khu vực nguy hiểm.

Những người biết sử dụng Ma Pháp Chữa Trị khác cũng đang chữa thương cho Ronant-sama.

Tôi thở phào vì mừng rồi cảm thấy mệt mỏi.

Mặc dù hi sinh là không nhỏ, nhưng chúng tôi vẫn còn sống.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Vậy Ra, Đây Là Những Gì Con Người Có Thể Làm

Tạm thời, tôi sử dụng "Thù Hận Ma Nhân" trên toàn bộ tám mắt cùng lúc.

Và nhìn vào những người đứng gần nhất.

Ngay sau khi tôi kích hoạt Ma Nhân thì họ chết ngay lập tức.

Mặc dù tôi biết mọi người không hiểu tôi đang nói gì, nhưng thực ra tôi cũng không hiểu gì cả.

Thậm chí không phải là họ yếu hay là dễ vỡ nữa.

Tôi có cảm giác như đang chơi game kiểu Owata(TN: Là những game mà chỉ cần nhân vật bị đánh dính một lần là chết liền, kiểu như Mario)

Không không.

Mấy tên này hình như quá yếu thì phải?

Trong lúc đang nghĩ thế thì tôi lên cấp.

Một lần lên liên tục hai cấp.

Hả?

Mặc dù chúng yếu cỡ này, nhưng mà lại cho nhiều điểm kinh nghiệm dữ vậy?

Tôi chỉ mới giết có 8 người mà lượng kinh nghiệm nhận được trung bình mỗi người là hơn một con Đại Taratect đó.

Thật đó.

Đúng là họ có nhiều skill thật, và họ cấp tương đối cao, nhưng mà chỉ có thể.

Đệt.

Điểm kinh nghiệm từ việc săn người ngon quá.

Đột nhiên tôi thấy hứng thú hẳn lên.

Đầu tiên tôi lột bỏ lớp da đã.

Nếu nghĩ thật kĩ, việc tôi đang làm có giống như đang múa thoát y không nhỉ?

Thật vô vị.

Trong lúc đang nghĩ nhảm nhí thì đột nhiên bọn chúng lao tới như muốn chết.

Mặc dù tôi có thể một phát giết hết, nhưng mà tôi muốn dùng mấy tên này làm chuột thí nghiệm một tí.

Thiết lập công thức Ma Pháp.

Là loại Ma Pháp mà tôi đã thấy không biết bao nhiêu lần rồi.

Sử dụng trí nhớ để lập lại công thức.

Và rồi kích hoạt.

"Ma Pháp Đất", Tường Đất.

Dù không có skill thì tôi vẫn có thể kích hoạt được Ma Pháp.

Chỉ là nếu có skill thì được hệ thống hỗ trợ nên dễ kích hoạt hơn mà thôi.

Nếu như so sánh thì là giống như đi bộ và đi xe lửa vậy.

Đi bộ hay đi xe lửa cũng đều đến được chỗ muốn đến.

Nếu hỏi cách nào dễ hơn thì dĩ nhiên đi xe lửa dễ hơn.

Nhưng nếu cần thì đi bộ cũng được.

Học được skill Ma Pháp đồng nghĩa với việc học được cách tự động thiết lập công thức Ma Pháp của hệ thống.

Sau đó tôi chỉ cần sử dụng công thức được thiết lập sẵn.

Nói cách khác, chỉ cần tôi biết công thức Ma Pháp thì tôi có thể tự mình thiết lập nó.

Trong lúc chiến đấu với Alaba tôi đã thấy công thức Ma Pháp này nhiều đến phát chán rồi.

Nên việc tự mình thiết lập lại công thức là hoàn toàn có thể.

Mặc dù lí thuyết là như vậy, nhưng không ngờ tôi vừa nghĩ đến là làm được rồi.

Chắc là nhờ "Cực Hạn Ma Pháp"?

Hiệp sĩ-kun đang lao tới tông thẳng vào bức tường mọc lên từ dưới chân mình.

Wow.

Hiện tại cậu ta đang ở tư thế không thể tả bằng lời được.

Nam mô nam mô.

Tên triệu hồi sư đang là hét gì đó.

Ồ?

Có cái gì đó đang được triệu hồi.

Chim, rùa, hổ và Á Long?

A.

Có lẽ là vô tình thôi, nhưng nhìn giống như mới triệu hồi ra Tứ Linh trấn giữ bốn phương vậy(TN: Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Phượng Hoàng).

Nhưng bọn này khác một chút.

Đầu tiên là con chim.

Nó đen thui.

Lẽ ra phải màu đỏ mới đúng.

Và thuộc tính của nó là gió chứ không phải lửa.

Con rùa.

Tôi nhớ là đã giết một con chưa trưởng thành của loài này lâu lắm rồi trên Tầng Thượng.

Nó lớn rồi nè.

Bỏ qua việc đó, Rùa à, mi nhìn giống một cục đá.

Không phải là rùa có mai đá, mà đơn giản nó là một cục đá.

Con hổ.

Tại sao nó màu hồng?

Tên kia, mi có thấy xấu hổ không?

Không phải loài hổ là vua rừng rậm à?

Một đức vua mà xài cái màu diêm dúa đó à?

Và, con Á Long.

Phần duy nhất giống Á Long của mi là skill.

Còn ngoại hình hoàn toàn là con cá nóc.

Mi là cá nóc hả?

Mi thậm chí còn có skill độc nữa, rõ ràng mi là cá nóc chứ có phải Á Long đâu?

Nhìn bọn này là không thể không la lối được.

Nhưng mà chúng cũng hơi mạnh.

Nếu nhìn chỉ số thì bọn này mạnh hơn tên triệu hồi sư.

Chỉ số cao nhất thậm chí hơn 800.

Nhưng mà lại ít skill hơn quá.

Con chim sử dụng Ma Pháp Gió.

Vậy là nó dùng Ma Pháp được.

Đúng là khi được người nuôi thì đầu óc thông minh hơn một chút.

Tôi chưa có Kháng Gió, và dù có bị đánh tôi cũng không nhận bao nhiêu sát thương, nên chắc tôi nên cố tình nhận sát thương để được skill Kháng.

Ui da.

Hơi đau.

Đúng là chỉ ăn một đòn thì không có skill Kháng được.

Nước và gió liên tục tấn công tôi cùng lúc.

Tôi cũng chưa có Kháng Nước, nên chắc tôi sẽ đứng chịu đòn luôn.

A, con hổ đang lao vào.

Nhận sát thương của nó tôi không được gì cả, nên tôi không cần.

Tôi kích hoạt Thương Đất mà Alaba sử dụng liên tục.

《Độ thông thạo đã đủ. Học được Skill 『Ma Pháp Đất Mềm LV1』 》

Ồ?

Hử?

Mặc dù tôi đang sử dụng "Ma Pháp Đất" nhưng tôi lại học được "Ma Pháp Đất Mềm" cấp thấp hơn.

À, vậy nghĩa là dù tôi dùng "Ma Pháp Đất" thì "Ma Pháp Đất Mềm" mới là skill được tăng độ thông thạo?

Hmm.

Mặc dù tôi đã biết được cách học được Ma Pháp mới là dùng Ma Pháp đó mà không cần skill, nhưng mà Ma Pháp tôi học được là cấp thấp nhất trong chuỗi Ma Pháp của hệ đó.

Thôi kệ.

Nếu tôi có thể học được Ma Pháp mà không cần tốn điểm skill là vui rồi.

Đúng như tôi nghĩ, có skill thì sức mạnh và độ chính xác của Ma Pháp cũng tăng lên.

A, nếu vậy, tôi nên bắt chước luôn Ma Pháp Gió của con chim.

Nãy giờ nhìn liên tục rồi nên tôi cũng hơi hiểu công thức Ma Pháp rồi.

Nếu tôi có thể dùng "Ma Pháp Gió" thì tôi không cần phải cố tình chịu đòn để được skill Kháng làm gì.

Vậy nên, Chim, vai trò của mi xong rồi.

Con chim bị "Nam Châm Ma Nhân" đập mạnh xuống đất.

Tôi thử dùng "Ma Pháp Gió" bắn con cá nóc.

A, thành công, thành công.

Chỉ cần liên tục dùng thì chắc tôi sẽ học được skill.

Cuối cùng là con Rùa Đá nhỉ?

Đúng là chỉ số phòng thủ của nó cao thật, nhưng so với Rồng Đất thì.

Vì nó còn nhiều SP không cần dùng nên tôi dùng "Thù Hận Ma Nhân" hấp thu hết.

Cám ơn vì bữa ăn.

Trong lúc tôi đang chiến đấu với bọn Tứ Linh(lol) thì mấy tên hiệp sĩ đang cố bỏ chạy.

Đừng có mà chạy, Điểm Kinh Nghiệm.

Để tăng độ thông thạo cho nhanh, tôi sử dụng Ma Pháp Gió và Ma Pháp Đất là chính.

Trong lúc sử dụng Ma Pháp thì tôi còn dùng Ma Nhân để giết bớt nữa.

Hmm?

Tên pháp sư đang cố Dịch Chuyển đi?

Cái đó là Dịch Chuyển cao cấp nhiều người cùng lúc thì phải?

Mi định trốn cùng mọi người à.

Ma Nhân đang nằm ngoài tầm hử?

Dùng Ma Pháp bắn tĩa nào.

A, tên triệu hồi sư chặn nó lại.

Không tệ.

Tên triệu hồi sư đang tuyệt vọng triệu hồi hết con quái vật này tới con quái vật khác nhằm chặn Ma Pháp của tôi lại.

Sau khi hấn uống gì đó thì MP của hắn đang hồi phục lại từ từ.

Là thuốc hồi MP à?

Có mấy thứ tiện lợi như thế.

Con người đúng là ăn gian, dơ bẩn mà.

Mặc dù toàn bộ hiệp sĩ xung quanh đã chết hết rồi, nhưng hai tên đó có thể bỏ chạy kịp.

Tôi ngừng bắn tia và sử dụng một Ma Pháp thật mạnh.

Chạy.

Nếu khoảng cách chỉ có nhiều đây thì chạy thẳng tới nhanh hơn là dịch chuyển tới.

Tôi đứng trước mặt tên pháp sư và triệu hồi sư.

Kích hoạt Thương Bóng Đêm.

Không như những loại Ma Pháp mang mục đích tăng độ thông thạo này giờ.

Đây là Ma Pháp cao cấp nhất mà tôi hiện tại có thể sử dụng.

Tôi sẽ giết tên pháp sư trước.

Sau đó thì xử lý tên triệu hồi sư như thế nào cũng được.

Trong khi tôi làm vậy thì đột nhiên tên triệu hồi sư nhảy ra đỡ đòn dùm tên pháp sư.

Mặc dù Thương Bóng Đêm xuyên qua cơ thể tên triệu hồi sư và làm bị thương tên pháp sư, nhưng chúng vẫn kịp Dịch Chuyển đi ở phút cuối cùng.

A.

Chúng bỏ trốn rồi.

Thôi kệ vậy.

Tôi đánh dấu chúng rồi nên lúc nào muốn thì tôi cứ giết chúng là xong.

Hơn nữa, vì tôi đã được nhiều điểm kinh nghiệm lắm rồi nên tôi lên cấp vùn vụt.

『Có thể tiến hóa: Zana Horowa』

Đủ để có thể tiến hóa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 5

Phù.

Sướng quá.

Tôi không ngờ giết người được nhiều điểm kinh nghiệm như thế.

Thực ra nếu nghĩ thật kĩ thì chuyện đó khá hiển nhiên, nhưng khi mà kinh nghiệm nhiều cỡ này thì tôi không thể làm gì ngoài cười thật lớn.

Lần này tôi đã giết 28 người để lên cấp 6 lần.

Mặc dù tôi để tên triệu hồi sư và pháp sư trốn thoát, nhưng vì tôi đánh dấu chúng rồi nên tôi muốn đuổi theo giết lúc nào cũng được.

Cũng như thế, bốn người đã bỏ trốn đầu tiên kia tôi cũng muốn giết lúc nào thì giết vì tôi đã đánh dấu rồi.

Tiến hóa xong rồi tôi vẫn còn dư thời gian.

Lần tiến hóa này có thể nói là lần cuối cùng.

Một con quái vật ngang cấp độ với Mẹ.

Thực ra vì Mẹ sống lâu hơn nên tôi chắc chắn yếu hơn Mẹ trong một cuộc chiến trực tiếp.

Nhưng mà vẫn không đổi được sự thật là tôi đã leo bậc thang từ yếu nhất trở thành mạnh nhất.

Dù nói vậy đi nữa, tôi vẫn chưa đi hết con đường này.

Nếu chỉ tính quái vật cấp cao nhất thì tôi hiện tại vẫn chỉ là cầu nối để tiến hóa thành loài Arachne mà thôi.

Và loài Arachne cũng chỉ là cầu nối để đạt tới cấp độ Admin.

Đường tôi đi còn dài.

Nhưng nếu tính lượng kinh nghiệm nhận được khi giết con người thì có khi đường đi nhanh hơn tôi tưởng nhiều.

Chỉ giết 28 người mà đã được nhiều kinh nghiệm thế này, nếu tôi giết 1000 người thì tôi sẽ lên cấp tối đa sớm thôi.

Nói thật là tôi thà đi tàn sát con người hơn là chiến đấu sinh tử với con Rồng Đất.

Nếu có vấn đề thì đó là Gryurigyuri.

Có lẽ anh ta vẫn luôn theo dõi tôi, trong trường hợp đó anh ta biết "Cấm Kị" của tôi đã lên cấp tối đa rồi.

Giết Alaba, giết người, nếu sau đó tôi bắt đầu tàn sát loài người nữa thì chắc chắn anh ta biết tôi định làm gì.

Nếu anh ta hiểu ra thì chắc chắn anh ta sẽ cản tôi lại.

Là một người rất phiền phức.

Mặc dù có cản tôi đi nữa thì cũng chẳng có ý nghĩa gì.

Umu.

Ở đây, tôi nên đợi một đội khác tới để tiêu diệt tôi hay là chủ động tấn công nhỉ?

Vì tôi để tên pháp sư và tên triệu hồi sư thoát được nên lần sau chắc sẽ có người khác mạnh hơn đến để tiêu diệt tôi nhỉ?

Nếu lúc đó tôi đánh trả thì, "Ô, kì vậy".

Là tự vệ chính đáng.

Không tệ.

Tuyệt vời.

Ừ.

Hãy chờ một đội khác để tới tiêu diệt tôi đi.

Kukuku.

Hãy cứ lao đầu vào mà không biết rằng mình bị dụ tới đi.

Fuhehe.

Trong lúc chờ đợi có khi tôi sẽ giết vài con Rồng Đất giết thời gian.

Tạm thời, chuyện tương lai cứ để cho tương lai, giờ là lúc chuẩn bị tiến hóa.

Tôi gom toàn bộ xác chết lại.

Để cùng một chỗ với xác con Tướng.

Sau đó tôi dùng tơ quấn con Tướng lại.

Nó bự lắm đó.

Tốn nhiều công sức ghê.

Phù.

Xong.

Mặc dù chỉ là một căn nhà đơn giản, nhưng để tiến hóa thì nhiều đây là đủ.

Nhà tôi bị cháy rồi nên giờ tôi phải làm nhà mới với tâm lí chuyển chỗ ở bất kì lúc nào.

A, nhưng nếu tôi chuyển chỗ thì đội tiêu diệt không tìm được tôi thì sao.

Hmm.

Tôi nên làm một cái nhà giả không nhỉ?

Nhưng mà, nếu làm vậy thôi thà ở đây luôn cho rồi?

A, nhưng nếu ở yên một chỗ lâu quá thì nguy hiểm.

A, chợt nhớ ra, mấy cái "Ý Chí Song Song" nó sẽ thế nào nếu tôi tiến hóa?

Hiện tại chúng đang hoàn toàn tách biệt khỏi tôi rồi.

Nếu tôi đi vào tình trạng tiến hóa thì chuyện gì sẽ xảy ra?

Thôi kệ.

Dù mấy ý chí còn lại cũng bị ép đi vào giấc ngủ thì chúng cũng sẽ không chết.

Thường thì muốn xóa bỏ chúng thì cần có sự can thiệp của sức mạnh nằm ngoài hệ thống.

Ít ra nếu chủ thể không chết thì như vậy.

Vậy nên, tiến hóa nào.

《Cá thể Ede Saine tiến hóa thành Zana Horowa》

Vâng thưa sếp.

Hở?

Thường thì tôi sẽ bị mất ý thức ngay lúc này, nhưng lần này tôi không thấy buồn ngủ.

A, hay là nhờ skill "Miễn Nhiễm Ngủ"?

Skill nhận được từ danh hiệu Lười Biếng Chủ, "Miễn Nhiễm Ngủ".

Skill này không những vô hiệu hóa những đòn tấn công thuộc tính ngủ mà nó còn xóa bỏ tác dụng xấu của việc không ngủ nữa.

Dù tôi có thức 24 tiếng mỗi ngày suốt một năm cũng không bị gì.

Hơn nữa, lúc nào muốn ngủ thì tôi vẫn có thể thoải mái mà ngủ.

Có lẽ, nhờ skill này mà tôi không bị ngất xỉu khi đang tiến hóa.

Nhưng mà, tiến hóa là thế này sao?

Một cảm giác kì lạ.

Tôi không thấy phiền, nhưng cảm giác hiện tại cứ như cơ thể của tôi đang được tái tạo từ bên trong vậy.

Cứ như đang biến thành một thứ hoàn toàn khác.

Nhưng không có những cảm giác tiêu cực như sợ hãi hay là mơ hồ gì cả.

《Tiến Hóa kết thúc》

《Đã trở thành chủng loại Zana Horowa》

《Toàn bộ chỉ số tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

Sau đó, nhiều skill liên tục lên cấp.

Ồ.

Mặc dù tôi đã biết từ lâu rằng mỗi khi tiến hóa thì skill đều lên cấp nhưng khi nghe rõ ràng thế này thì đúng là rất nhiều skill lên cấp cùng lúc.

《Học được skill 『Bất Tử』 nhờ tiến hóa》

《Điểm skill tăng》

Hmm?

Hmmmm?

Hmmmm!?

Hình như vừa rồi tôi mới nghe gì đó mà mình không thể bỏ qua được.

Cái gì cơ?

Tôi mới học được cái gì cơ?

『Bất Tử: Không thể chết được trong hệ thống』

Oiiiiiiii!?

Được không đó!?

Có hơi tẻ không đó!?

Cho một thứ như thế này vào dễ dàng như thế, D, cô ta gốc cỡ nào vậy?

Được, tôi sẽ nhận lấy nó!

Tôi sẽ rất vui vẻ mà chấp nhận nó!

Iyahhou!

Như thế này ngoài Gyurigyuri ra không ai giết tôi được nữa!

Tôi hồ báo được rồi chứ gì?

Uhehehehehehehehe!

Một tiếng bịch vang lên.

Có một cái smartphone rơi xuống.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 149: Xin Chào, Chị Là Ác Thần Đây

Tôi không thấy gì hết.

『Alo. Chị là D đây』

Aaaaa.

Tôi không nghe gì hết.

『A, cái gì đây nhỉ. Hình như chị đang cầm một cái nút nhện tự hủy trên tay thì phải』

Tôi xin lỗi, hãy tha lỗi cho tôi!

Cơ mà, cái nút đó là sao chứ!?

Cô làm cái nút đó hồi nào vậy!?

『Đùa thôi. Làm gì có thứ như thế chứ. Không cần nó chị vẫn có thể biến một con nhện nào đó thành pháo hoa được mà』

U-ừm.

Tôi không thấy an ủi hơn chút nào.

『Đừng lo. Chị không làm gì để giết một người thú vị như bé đâu』

A, vậy sao?

Tôi thật là hân hạnh.

Vậy, tạm biệt nhé.

『Tự hủy』

Tôi xin lỗi!

『Đùa thôi. Đùa thôi mà』

Khi mà cô nói với giọng lạnh lùng như thế thì tôi không nghĩ đó là đùa được.

『Chị nghe câu đó nhiều rồi』

Vậy, giờ cô muốn gì?

『Chỉ là muốn chúc mừng bé nhận được sự bất tử thôi mà』

A.

Này, cô làm cái skill như thế làm gì vậy?

『Bé nghĩ xem một người sau khi đã thỏa mãn mọi thứ hết rồi thì sẽ làm gì?』

Ể?

『Tiền tài, danh vọng, sức mạnh, quyền lực, và sự bất tử. Dù là thế giới nào đi nữa thì con người sẽ luôn chỉ nhắm đến những thứ đó. Và rồi, khi họ biết rằng thực sự có thể đạt được sự bất tử, bé nghĩ họ sẽ làm gì?』

Họ sẽ cố gắng đạt được nó bằng mọi cách.

A, tôi hiểu rồi.

『Là vậy đó. Dù họ biết rằng không thể nào họ đạt được nó, con người vẫn luôn muốn sống mãi mãi. Bằng mọi giá. Và rồi họ sẽ cố gắng hết mình, rồi cố gắng hơn nữa, cuối cùng chết mà không có được sự bất tử. Và rồi toàn bộ công sức họ bỏ ra sẽ được Admin lấy hết. Bé nghĩ hệ thống đó có hiệu quả không nè?』

Như thường lệ, cô có một tính cách thật đáng khinh.

『Dù gì chị cũng là Ác Thần cơ mà』

Vậy, tôi đã có được sự bất tử rồi, nghĩa là sao?

『Loài Zana Horowa vốn là một loại quái vật bất tử mà. Chị chỉ không ngờ có một cá thể thực sự có thể tiến hóa thành nó thôi』

Này.

Nghĩa là nhất định không được tiến hóa thành loài quái vật này à.

『Tiến hóa thành nó không có gì sai cả. Nhưng mà loài khởi đầu là Zoa Ere vốn là một loài hiếm khi được sinh ra, hơn nữa dù nó được sinh ra thì nó vẫn được thiết kế để chết trước khi kịp tiến hóa』

Ể?

Là sao?

『Loài Zoa Ere có Ăn Mòn Công đúng không? Nhưng mà nó không có Kháng Ăn Mòn』

Ể?

Thật sao?

『Đúng thế. Vậy nên một con Zoa Ere bình thường sẽ chết ngay sau khi nó sử dụng Ăn Mòn Công. Bé chỉ đơn giản là may mắn có skill Kháng

thôi』

Thật vậy hả!?

Thiệt tình.

Vậy là tôi đã suýt chết mà không biết.

『Nhờ skill Kháng nên hai lưỡi hái chỉ bị ăn mòn đến mức không thể sử dụng được nữa mà thôi. Nếu như là bình thường thì nó sẽ chết ngay lập tức』

Đúng là một phế phẩm mà.

『Giết đối phương rồi bản thân cũng chết. Vì nó như thế nên nó mới là con quái vật biểu hiện cho sự ác độc』

A.

Nghĩ lại thì như thế đúng là ác thật.

Cũng là phiền phức hết sức.

『Sau khi tiến hóa thành Ede Saine nó cũng vẫn như vậy, hơn nữa nó còn học được Tuyệt Chủng Ma Nhãn mạnh nhất trong số các Ma Nhãn nữa. Nó cũng được thiết kế để chết trước khi kịp tiến hóa』

Trước giờ có cá thể nào tiến hóa thành Zana Horowa chưa?

『Chưa có. Chúc mừng. Bé đã trở thành một con quái vật độc nhất vô nhị trên thế giới này. Võ tay』

Mặc dù nghe thế tôi vui, nhưng mà nghe cô nói như thế tôi không thấy vui được.

『Chị đã cố tình đến đây để chúc mừng bé rồi mà』

Không, chỉ là, sau khi nhìn thấy cái này cái kia rồi, tới mức này rồi thì.

『Dù gì chị cũng là Ác Thần mà 』

Hà.

"Cấm Kị" rồi cả "Bất Tử", tính cách của cô thực sự rất đáng khinh.

『Nếu bé nói nghe văn vẻ hơn một chút thì chị vui hơn. Ví dụ như là hiểm độc chẳng hạn』

Tới mức mà cô phải tự gọi mình như thế, đáng khinh là đúng rồi còn gì.

Cô thật sự ghê tởm quá đi.

『Bé không nghĩ Cấm Kị là một hệ thống tốt sao?』

Tôi không hề nghĩ vậy.

Mặc dù tôi một nửa là người ngoài nên tôi chỉ thấy hơi bực mình một chút, nhưng nếu cư dân của thế giới này nâng Cấm Kị lên được cấp tối đa không lẽ họ không nổi điên lên à?

『Toàn bộ những ai đã nâng cấp Cấm Kị lên tối đa đều không có được cái chết tử tế cả』

Dĩ nhiên là vậy.

『Nó gọi là Cấm Kị cơ mà, chuyện như thế là hiển nhiên đi kèm rồi』

Thiệt đó, ghê tởm quá đi.

Mà, làm chuyện xấu thì gặp phải hậu quả như thế coi như cũng đúng.

『Nói chung, bé đã biết Cấm Kị rồi, và giờ chúng ta có tình thế hiện tại』

Đúng vậy.

Tôi không muốn nói, nhưng tôi cũng thấy có gì đó sai sai.

Nếu là tôi trước đây thì tôi sẽ chỉ nói "Không liên quan đến tôi" rồi ngủ cả ngày.

『Chắc là bởi vì cách bé đang sử dụng Ý Chí Song Song gần đây』

Chắc là thế.

『Chị nói cho bé biết nha, cách bé đang sử dụng là một dạng tấn công nằm ngoài hệ thống đó』

A, thật hả?

『Ít ra, lúc chị thiết kế thì chị nhớ nó không có tính năng đó』

Ồ.

Nghĩa là tôi đang dần chạm đến phạm trù của Thần rồi à?

『Đúng thế』

Fufufu.

Có vẻ như ngày tôi thành Thần cũng tới gần rồi.

『Chị cũng nghĩ vậy』

Không, làm ơn thay vì ậm ừ cho qua thì phiền cô nói tôi không làm được dùm cái.

『Chị nói thật đó chứ. Chị đang chờ ngày bé lên được tới phạm trù của bọn chị đó』

Thật hả?

『Đúng thế』

Mục đích của cô là gì?

『Như chị đã nói lần trước. Chỉ là một loại hình giải trí thôi』

À, ừ.

Đúng là cô có nói.

『Vì hôm nay chị đang thấy vui, nên chị sẽ giảng bài coi như là thưởng cho bé』

Thật sao!?

『Ừ. Nếu như là nằm trong phạm vi chị có thể trả lời thì chị sẽ nói bé biết bất kì thứ gì bé muốn biết về thế giới này』

Ồ, thật kìa.

Tôi nên hỏi gì đây ta?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 150: Các Người Chỉ Là Anh Hùng Và Ma Vương Mà Thôi, Đừng Có Mà Hồ Báo!

Đầu tiên, tại sao tôi lại hồi sinh vào thế giới này?

『À. Vậy thì chị sẽ giải thích từ đầu. Trước tiên, bé đã chết ở Nhật Bản trên Trái Đất rồi. Bé chấp nhận được việc này không?』

Được.

Đúng như tôi nghĩ, mình đã chết rồi.

Tôi đã nghĩ đến trường hợp đó xảy ra.

『Về lí do bé chết thì Anh Hùng và Ma Vương đời trước có liên quan』

Ế?

Tại sao Anh Hùng và Ma Vương của thế giới này lại ảnh hưởng được Trái Đất?

『Cả Anh Hùng lẫn Ma Vương đời trước đều là hai thiên tài có khả năng sử dụng Ma Pháp Vũ Trụ. Họ đã cải biến Ma Pháp Vũ Trụ và rồi tạo ra một loại Ma Pháp có khả năng vượt qua rào cản giữa các thế giới』

Họ làm được vậy sao?

『Hoàn toàn có thể. Không có lí do gì mà không thể cả. Nhưng mà, hệ thống sẽ không hỗ trợ bất kì kĩ năng nào nằm ngoài hệ thống. Những cư dân của thế giới này đã quen dựa dẫm vào hệ thống không thể điều khiển nổi công thức Ma Pháp phức tạp như thế. Kết quả là công thức Ma Pháp vô tình phát nổ. Lúc nó đang vượt qua rào cản của thế giới thì một phần của vùng MA bị hủy diệt và cuối cùng phát nổ ở một lớp học nào đó ở Nhật Bản sau khi thành công vượt qua rào cản của thế giới』

Uwa.

Đúng là phiền phức cho người khác mà.

Hủy diệt vùng MA, họ bị ngu à?

Vậy còn tôi bị cuốn vào đó mà chết thì sao chứ?

『Đúng thế. Vì lí do đó nên chị đã phải kiểm tra và sửa chữa lại hệ thống thế giới mà chị vốn bỏ qua một bên sau khi thiết kế xong』

Làm xong rồi bỏ qua một bên sao.

『Chị có nói rồi mà đúng không? Chị là một người ngoài thế giới này. Người có công việc quản lí thế giới này là Admin của thế giới này. Mặc dù chị cung cấp hệ thống cho nó, nhưng sau đó thì chị không làm gì thêm cả』

Mặc dù cô nói thế, nhưng rõ ràng dạo này cô liên tục can thiệp đó thôi.

『Biết sao bây giờ. Mặc dù lỗi là nằm ở Anh Hùng và Ma Vương ngu ngốc của thế giới này, nhưng nó đã giết hết một lớp học cao trung và kéo họ vào trong hệ thống rồi. Chị cũng có một phần lỗi nên ít nhất là chị phải có trách nhiệm dọn dẹp với tư cách là người thiết kế hệ thống』

Hmmm?

Một phần lỗi?

Lớp học cao trung?

『Hiện tại có 25 người bắt nguồn từ Trái Đất đã hồi sinh lại ở thế giới này. Lớp học đã bị hủy diệt hoàn toàn, không còn người nào còn sống cả. Và vì kết quả của vụ nổ đó nên linh hồn của những người chết bị kéo ngược lại vào hệ thống và bị ép phải hồi sinh lại trong thế giới này. Chị đã bảo vệ những linh hồn bị trôi nổi đó, cho họ skill 「 $n \% I = W$ 」 để họ có thể sống ở thế giới này mà vẫn giữ toàn bộ kí ức và sức mạnh từ linh hồn. Sau đó chị xem xét từng người một, cho họ một skill phù hợp nhất rồi cố gắng hết sức để các linh hồn được nhập vào cơ thể có tần số phù hợp nhất với nó. Nhiều đó chị nghĩ là đủ để gọi là chịu trách nhiệm dọn dẹp rồi』

Ể, thật á?

Nghĩa là có người khác ngoài tôi ở đây.

Hmm?

Trong lớp tôi có mấy người nhỉ?

Nhớ không nhầm là 25 người.

Thêm giáo viên nữa thì phải là 26 người chứ nhỉ?

Sao thiếu một người rồi?

『À đó là chị』

Là cô hả!?

Ể?

Cô ở trong lớp học đó?

『Đúng thế. Bởi vậy Ma Pháp của Anh Hùng và Ma Vương mới phát nổ ở ngay phòng học đó』

Ế?

Nhân tiện, vậy cô là ai?

『Bí mật』

Ế?

Ai?

Có người nào như thế trong lớp à?

『Tạm bỏ qua việc chị là ai. Vì chị là Admin có quyền ảnh hưởng cao nhất của hệ thống lại có mặt ở trong phòng học đó nên mới có vụ tai nạn kia. Nghĩa là chị cũng có một phần lỗi. Chị đã can thiệp vào thế giới này nhiều như thế là để gánh lấy trách nhiệm』

Haan.

Ra đó là lí do tôi có skill "Idaten" từ lúc mới sinh ra.

Vậy, còn "Tri Thức"?

Nếu như tôi hiểu không nhầm thì từ lúc mọi người hồi sinh xong thì cô đã không cần phải lãnh trách nhiệm gì thêm nữa rồi.

『Lần đó chị nói rồi đó thôi. Là phần thưởng vì bé đã làm việc chăm chỉ』

A, ra vậy.

Vậy thì tôi sẽ cảm ơn cô.

Cảm ơn.

『Không có chi』

Vậy, cô cho tôi "Tri Thức", và sau khi "Cấm Kị" lên cấp tối đa thì cô muốn tôi cứu thế giới này?

『Chị chưa từng nói vậy bao giờ. Bé muốn làm gì ở trong thế giới này thì làm. Chị sẽ không ra lệnh hay là ngăn cản bé làm gì cả. Chị chỉ là khán giả thôi』

Tôi mong là vậy.

『Không tin tưởng gì hết à』

Thì tại cô là Ác Thần mà.

『Bé nói không sai』

À đúng rồi.

Tại sao Anh Hùng và Ma Vương lại làm chuyện ngu ngốc như thế chứ?

『Chắc là, họ muốn giết chị』

Tại sao chứ?

『Có vẻ như có một phe phái trong thế giới này cho rằng Admin là kẻ thù. Và Anh Hùng và Ma Vương đời trước bị họ lừa』

Tức là mấy tên ngốc hết thuốc chữa?

Aaa.

Chết vì bị mấy tên đó làm liên lụy.

Thật là xui xẻo mà.

『Nói chung, chị đã chịu mức trách nhiệm tối thiểu rồi, nên phần còn lại là tùy bé quyết định mình muốn làm gì ở thế giới này』

À, ừm.

Ừ.

Cám ơn vì đã làm vậy dù cô là Ác Thần.

Thật đó, tôi được cô cứu sống rồi.

『Không có chi』

Vậy, ai là cái bọn đã lừa Anh Hùng và Ma Vương thế?

『Nếu chị nói ra thì không có gì vui hết, nên có gì bé tự tìm hiểu nha』

Uwa.

Đến khúc gay cấn thì lại ngắt quãng à?

『Nếu không làm vậy thì chán lắm』

Thật là đáng ghét mà.

Nhân tiện, cô nói rằng mọi người đều hồi sinh vào cơ thể phù hợp với tần số linh hồn nhất, nhưng mà tôi là nhện?

『Bé là nhện』

Linh hồn của tôi phù hợp với cơ thể nhện nhất?

『Chắc hẳn linh hồn của bé phải cực kì thích hợp. Đa số những người khác đều hồi sinh lại thành Người』

Không!?

Tại sao!?

Tại sao lại là nhện chứ!?

Nếu được thì tôi muốn được hồi sinh thành người cơ!

Vừa sinh ra đã phải chiến đấu sinh tử rồi, quá mức đáng sợ rồi!

『Nhưng mà, vì bé là nhện nên bé có lợi thế có khả năng hoạt động tùy thích sớm hơn, nên khó mà nói như thế là xấu được』

Lợi thế gì cơ?

『Mọi người còn lại đều chỉ mới là em bé mà thôi』

A-a.

Ra thế.

Nghĩa là tôi mới sinh ra chưa được bao lâu hết.

『Đúng thế, hơn nữa bé còn sinh ra sớm hơn con Người nữa. Nếu tính theo thời gian trên Trái Đất thì bé sinh trước mọi người khoảng nửa năm』

Hiểu rồi.

Nghĩa là trong nửa năm được sinh ra trước tôi đã lớn lên nhanh chóng trong khi mọi người còn đang "babubabu" bằng tiếng em bé.

『Đúng thế. Bé còn câu hỏi nào nữa không?』

Vậy, tại sao cô lại tạo ra một thứ phiền phức như hệ thống cơ chứ?

Dù cô không tạo ra thứ này thì chắc chắn cô vẫn có thể làm gì đó khác mà đúng không?

『Không có lí do gì chị phải làm gì đó khác hết. Chị là Ác Thần cơ mà』

Ài, là vậy đó hả?

『Từ nay trở đi chị sẽ tiếp tục theo dõi mọi cử động thú vị của bé nhé』

Không, đừng theo dõi.

『Dĩ nhiên chị sẽ theo dõi rồi. Vừa nhìn bé vừa chơi game và ăn khoai chiên』

Thế loại sung sướng gì thế kia.

Cô còn ở Nhật Bản sao?

『Chính xác』

Tôi ghen quá!

『Khoai chiên ngon lắm. À, có một loại kem mới ra nữa. Một lát chị sẽ ăn thử』

Chết đi!

Kem!

『Tạm biệt nha』

Cái smartphone biến mất.

Cô ta chỉ nói chuyện một hồi rồi biến mất.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S22: Đến Làng Elf

Sensei nhận được một thông báo rằng có một quân đội đang định xâm lược làng Elf bằng Liên Lạc Tâm Xa.

Lá cờ dẫn quân là cờ của Đế Quốc Rengzant.

Là quân đoàn do Yuugo dẫn đầu.

Sensei ngay sau khi nhận được thông báo ngay lập tức tuyên bố sẽ quay về làng Elf.

[Không thể để yên cho Yuugo được nữa. Cô sẽ quay về làng Elf và chặn em ấy lại]

Ánh mắt chứa đầy sự quyết tâm của Sensei.

Hyrinth-san mở miệng như định phản đối.

[Vậy à? Cô định đi đến làng Elf bằng cách nào?]

Làng Elf nằm khá sâu trong một khu rừng rậm, nằm ở nơi gọi là Thánh Địa.

Thánh Địa nằm ở trung tâm đại lục Kasanagara, ở gần lãnh thổ của phe Quỷ.

Và hiện tại chúng tôi đang ở đại lục Daztoldia.

Hai chỗ này cách nhau rất xa.

[Dù có tính toán thế nào thì cũng sẽ tốn hàng tá ngày mới đến được làng Elf từ đây trừ phi có ai biết sử dụng Dịch Chuyển. Hiện tại dù có đi thì cuộc chiến cũng kết thúc lúc mọi người tới nơi rồi]

Đúng như Hyrinth-san nói, chúng tôi không thể nào đến đó kịp trừ phi sử dụng Dịch Chuyển.

Mặc dù ở trong lâu đài hoàng gia vốn có vòng dịch chuyển, nhưng sau khi giải thoát cho Leston-niisama và mọi người thì chúng tôi đã xác nhận vòng dịch chuyển đã không còn sử dụng được nữa.

Mặc dù không hẳn là nó hư hoàn toàn, nhưng cần có kiến thức rất sâu mới sửa chữa nó được.

Không ai trong số chúng tôi có thể làm vậy cả.

[Không sao hết. Miễn sao chúng ta đến được đại lục Kasanagara thì tộc Elf có giấu đi một vòng dịch chuyển thẳng vào trong làng]

Vậy là có thứ như thế.

Vòng dịch chuyển là một loại công cụ Ma Pháp khá hiếm, thậm chí được đánh giá là quan trọng hơn bất kì viên đá Giám Định nào.

Có khả năng giấu một thứ như thế đi.

Có vẻ khả năng của tộc Elf ghê gớm hơn tôi tưởng nhiều.

Nhưng nghĩ kĩ lại, để có khả năng gom toàn bộ người đã luân hồi như chúng tôi lại một chỗ, ít nhất họ cũng phải làm được thế.

[Nhưng mà dù có sử dụng vòng dịch chuyển thì chuyển đi đến đó vẫn sẽ tốn hơn mười ngày. Tôi không biết khi nào quân đoàn sẽ đến được làng

Elf, nhưng vì đã có thông báo nên chắc hẳn họ đã đến gần lắm rồi. Tôi vẫn không nghĩ cô sẽ đến đó kịp đâu]

[Đúng là tôi sẽ không về kịp lúc chiến đấu bắt đầu. Nhưng mà xung quanh làng Elf có một lớp lá chắn cực kì mạnh mẽ, và sự bảo vệ tự nhiên của khu rừng nữa. Làng Elf sẽ không bị đánh bại, ít nhất là sẽ không trước khi tôi kịp quay về]

Sensei nói thế.

Có vẻ như Sensei cực kì tự tin vào lá chắn đó.

[Vấn đề thực sự là có khi quân đội đã rút lui trước khi chúng ta kịp đến nơi]

[Sao cô lại tự tin như thế?]

[Vị trí của làng Elf là ở ngay biên giới của phe Người và phe Quỷ, không phải ngẫu nhiên mà bao lâu nay nó vẫn đứng vững ở đó]

[Tôi hiểu rồi]

Hyrinth-san nhìn tôi.

[VẬY, cô định đi đến đại lục Kusanagara như thế nào?]

[Chỉ có một cách duy nhất là đi xuyên qua Đại Mê Cung Elro]

[Cô nghĩ chúng ta làm nổi việc đó không?]

[Tôi không biết]

Đại Mê Cung Elro.

Cơ bản là con đường duy nhất trừ Dịch Chuyển nối liền hai đại lục với nhau.

Vùng biển hoàn toàn bị chủng loại Rồng Nước mạnh mẽ chiếm làm lãnh thổ, nên không ai đủ sức hay đủ gan dạ để thử dùng đường biển vượt qua.

Nghe đồn dù người đó có biết bay đi nữa thì vẫn sẽ bị bắn hạ được.

Đại Mê Cung Elro là một mê cung cực kì lớn nối liền hai đại lục bằng con đường dưới lòng đất.

Vì nó quá lớn như thế nên ai cũng nói nếu không có người dẫn đường thì không có cách nào ra khỏi đó cả.

Hơn nữa hằng hà sa số quái vật sống ở đó biết sử dụng độc, nên nếu không chuẩn bị thật kĩ thì cái chết là chuyện đương nhiên.

Mê Cung lớn nhất thế giới, đồng thời là mê cung khó vượt qua nhất thế giới.

Nhưng nếu người ta cứ đi theo hướng dẫn của người dẫn đường và đi đúng đường thì không có bao nhiêu nguy hiểm cả.

Vốn là vậy.

[Có thể sẽ có kẻ địch chờ sẵn ở lối vào mê cung]

[Đúng vậy]

Vì Đại Mê Cung Elro quan trọng như thế nên hai lối ra vào đều được canh gác rất cẩn thận.

Lí do không có Quỷ ở Daztoldia là vì chúng không được phép vượt qua lối vào Đại Mê Cung Elro.

Với những người bị truy nã như chúng tôi thì ra vào sẽ không dễ.

Nếu có sẵn một đơn vị đóng quân ở đó chờ sẵn chúng tôi thì càng tệ hơn.

[Shun, cậu muốn làm gì?]

[Ế?]

[Oka-san đang muốn đi đến làng Elf một mình. Tôi đang hỏi Shun muốn làm gì]

Hử?

Tôi định đi cùng Sensei mà.

Có gì khác sao?

[Ế? Tôi định là sẽ đi cùng Sensei]

Vì lí do nào đó Hyrinth-san thờ dài.

[Shun, cậu có hiểu tình trạng hiện tại của bản thân không?]

[Ế?]

[Hiện tại chúng ta đang bị truy nã khắp thế giới vì tội phản quốc. Và thủ phạm bị truy nã gắt gao nhất chính là Shun, đúng không?]

[A-a]

[Vậy nên tôi mới hỏi, cậu có cần thiết phải vô tư như thế đi đến làng Elf không?]

Tôi nghĩ thật kĩ.

Đúng là Hyrinth-san nói có lí.

Tôi không có nghĩa vụ phải bảo vệ tộc Elf.

Nếu như theo cách nhìn của Hyrinth-san mà nói.

[Hyrinth-san. Có những người bạn của tôi từ trước khi tôi luân hồi đang ở làng Elf. Tôi không thể bỏ mặc họ được]

Hyrinth-san giật mình khi nghe tôi nói vậy, rồi nhìn qua Sensei xác nhận.

Sensei gật đầu.

[Hơn nữa tôi cần phải triệt để xử lí Yuugo]

Liệu anh ta có cảm giác được quyết tâm của tôi không? Hyrinth-san nhắm mắt lại và gật đầu.

[Hiểu rồi. Nếu Shun nói vậy thì tôi không còn gì để nói nữa. Tôi sẽ theo cậu để bảo vệ cậu]

[Cảm ơn anh]

[Dĩ nhiên mình cũng sẽ đi cùng]

Katia lên tiếng xác nhận cứ như cô ấy đồng ý với Hyrinth-san.

Nói thật tôi không muốn Katia đi cùng với tôi ra chiến trường vì tôi lo lắng cho cô ấy, nhưng vì chúng tôi đã đi đến đây rồi nên Katia sẽ không dễ dàng lùi bước.

Katia vốn là một người mạnh mẽ, và nếu cô ấy lúc nào cũng ở gần tôi thì chắc chắn sẽ không có gì bất ngờ xảy ra.

Dù có thì tôi cũng có thể sử dụng "Bao Dung" để hồi sinh.

Mặc dù dựa dẫm vào nó quá mức là không tốt, nhưng thà có còn hơn không.

Mặc dù "Bao Dung" nhìn có vẻ như là một skill ăn gian, nhưng giới hạn sử dụng của nó cũng cực kì nghiêm khắc.

Đầu tiên, bắt buộc phải sử dụng skill ngay lập tức sau khi một người bị chết.

Giới hạn thời gian là năm phút, sau đó thì skill sẽ không có tác dụng nữa.

Lúc Phụ Thân bị giết, nếu tôi ngay lập tức hồi sinh cho ông thì có khi chuyện này đã không xảy ra.

Nhưng mà lần đó tôi bị Yuugo đánh bại và bị thương.

Nếu tôi không đang ở tình trạng cơ thể tốt nhất thì hồi sinh sẽ thất bại.

Hơn nữa, dù tôi có thể hồi sinh nhưng nếu cơ thể bị hủy diệt hoàn toàn thì tôi không thể hồi sinh cho họ được.

Chỉ khi tôi đã đạt toàn bộ điều kiện nói trên thì tôi mới hồi sinh cho người khác được.

Hơn nữa, chỉ cần hồi sinh một người nữa là "Cấm Kị" sẽ lên cấp 10.

Khi "Cấm Kị" lên cấp 10 hình như có gì đó đáng sợ sẽ xảy ra.

Nếu được thì tôi muốn tránh việc đó xảy ra, nhưng nếu đồng đội của tôi hi sinh thì tôi sẽ không ngại ngừng gì mà hồi sinh họ.

[Không may thay, trong chiến đấu thì tôi chỉ là gánh nặng. Tôi sẽ ở lại đây và chuẩn bị cho việc chiếm lại thủ đô hoàng gia]

Leston-niisama nói như thế và quyết định ở lại.

「Vậy thì tôi sẽ ở lại giúp đỡ Leston-sama. Tôi không nghĩ mình lại giúp ích gì được cho chuyến đi cả」

Có vẻ Clevea chọn ở lại cùng Nii-sama.

「Xin Shurein-sama hãy cho tôi đi cùng」

Anna cầu xin với một vẻ mặt sùng bái.

Nói thật thì tôi biết trước Anna sẽ nói vậy.

Vì Anna có một nửa máu Elf.

Và mục đích chuyến đi lần này là làng Elf.

Elf là một bộ tộc rất kín đáo.

Dù những người có nửa máu Elf là một nửa tộc Elf, nhưng họ không được chấp nhận.

Bởi vì họ chỉ có một nửa máu Elf.

Nói chung, những người nửa Elf sinh ra trong làng Elf lớn lên với cảm giác tự ti, xấu hổ và đến khi họ có thể tự lo cho bản thân thì họ sẽ bị đuổi khỏi làng mà không có lựa chọn khác.

Tệ hơn, đôi khi họ bị bỏ rơi ngay khi còn là em bé.

Anna sống ở làng Elf lúc còn nhỏ, và sau khi lớn lên đã bị đuổi qua lãnh thổ của Người.

Làng Elf là một nơi chứa nhiều kỉ niệm đẹp cho Anna.

Và Anna hiện tại nói cô ấy muốn quay lại làng Elf.

「Anna, chị không cần phải cố gắng đâu chị biết không?」

[Không. Tôi đang không cố gắng gì cả. Tôi chỉ không thể tha thứ cho bản thân như thế này được. Xin hãy cho tôi đi cùng ngài]

Mặt Anna tái đi.

Nói thẳng ra, tình trạng này không tốt.

Chị ấy đang bị áp lực tinh thần quá mạnh.

Dù có để chị ấy ở lại hay cho chị ấy theo đều không phải là ý tốt.

Vậy thì cho chị ấy ở chỗ có thể dễ dàng theo dõi hơn là tốt nhất.

[Tôi hiểu rồi]

[Shun]

[Không sao đâu. Anna, đừng cố gắng quá sức, chị chỉ cần ở gần em được rồi]

[Vâng]

Tôi trả lời Katia bằng ánh mắt của bản thân khi cô ấy nhìn tôi với vẻ mặt trách móc.

Mặc dù chuyện đưa thêm người theo là phiền phức, nhưng sự thật thì Anna vẫn là một pháp sư phe Người rất giỏi.

Nếu tâm trí của chị ấy ổn định thì không sao hết.

Tôi sẽ theo dõi chị ấy cho đến lúc đó.

Hiện tại tình hình đã đổi ngược rồi.

Hồi đó, Anna là người bảo vệ và chỉ dạy tôi nhiều thứ.

Còn bây giờ là tới lượt tôi bảo vệ Anna.

[Nếu đã quyết định vậy mọi người chuẩn bị hành động ngay lập tức nào]

Hyrinth-san tuyên bố như thế.

Đầu tiên chúng tôi sẽ đến Đại Mê Cung Elro.

Đó sẽ là điểm chúng tôi bắt đầu.

Đêm đó, Katia đi qua phòng tôi.

[Có chuyện gì sao?]

[Không, chỉ là mình có điều muốn nói với cậu]

Tôi chuẩn bị tâm lí vì vẻ mặt kì lạ của Katia có vẻ như cô ấy sắp nói điều gì đó không tốt.

[Cậu nghe Sensei kể về những học sinh chưa được tìm thấy đúng không?]

[À]

[Trong số đó thì bốn người đã chết rồi]

[Ra là vậy]

Tôi ít nhất cũng đã đoán được chuyện đó.

Mặc dù tôi đoán được, nhưng khi được xác nhận như thế này thì tôi vẫn bị sốc.

[Tại sao bây giờ cậu lại nói mình nghe chuyện này?]

「Vì khi chúng ta đến làng Elf thì chúng ta sẽ gặp những người bạn cũ đúng không? Mình nghĩ ít nhất cậu muốn biết những ai không còn sống nữa trước khi đến đó」

「Mình hiểu rồi, cảm ơn cậu. Cậu biết mình sẽ buồn nếu nghe tin này nên trước giờ cậu vẫn giấu mình đúng không?」

「Đúng vậy」

「Nói cho mình nghe đi. Ai đã chết rồi?」

「Mình sẽ kể tên những người chúng ta thân trước. Đầu tiên là Kogure」

Kogure.

Vậy là, tôi không còn gặp được cậu ta nữa.

「Cậu ta là một tên mít ướt dù đã học cao trung rồi」

「Ài. Lúc Kogure thua oẳn tù xì và bị chọn làm người chăm sóc thú nuôi mà không ai muốn làm thì cậu ta đã khóc」

「Nói rằng "Không được đâu". Rồi sau đó còn đến trường khóc lóc rằng máy chơi game của cậu ta bị hư nữa」

「À, ừ」

Chúng tôi nói chuyện về Kogure một lúc nữa.

「Tiếp theo là Hayashi」

「Trong câu lạc bộ bóng bàn?」

「Ừ, là Hayashi đó」

「 Mặc dù chúng ta không thân nhau mấy nhưng mình nhớ cậu ta từng đánh một trận ra trò với mình trong giờ thể dục 」

「 Mình cũng nhớ. Bình thường cậu ta không vui vẻ gì, nhưng vừa cầm vợt lên thì tính cách cậu ta thay đổi hẳn 」

「 Cậu ta đánh một cú đập mạnh rồi hét tên Cú Đập Lốc Xoáy Tất Sát 」

「 Lúc đó mình nhớ ai cũng cười 」

「 Tiếp theo là Wakaba-san 」

「 Ế? Là hoa hậu trường học đó sao? 」

「 Đúng thế 」

「 Là một mất mát lớn cho cả thế giới 」

「 Đúng thế, mặc dù cô ấy là một người kín tiếng và lạnh lùng, nhưng không ai không để ý cô ấy được 」

「 Thì cô ấy là hoa khôi của cả trường cơ mà. Hơn nữa điểm nhấn là cô ấy không giỏi thể thao nữa 」

「 Cuối cùng là Sakuraki 」

「 Natsume, một trong mấy đứa bạn của Yuugo hả? 」

「 À. Là người cản Natsume lại được, là người duy nhất có khả năng nói chuyện ngang hàng với tên đó 」

「 Mỗi khi Natsume hồ báo quá mức thì cậu ta là người ngăn hẳn lại 」

「 Hơn nữa cậu ta còn bí mật đi xin lỗi nạn nhân. Nói rằng "Ken đã làm sai rồi" 」

「Ra thế. Không biết liệu có phải vì không có Sakuraki-kun nên Yuugo mới trở thành như thế không」

「Ai mà biết chứ」

「Mình tự hỏi, tại sao cậu ta lại thành như thế chứ? Mọi người ai cũng là công dân Nhật Bản gương mẫu cơ mà」

「Chúng ta hồi sinh tới một thế giới khác. Ai cũng thay đổi rồi. Chỉ là Yuugo thay đổi theo hướng xấu đi mà thôi」

「Katia đâu có thay đổi gì」

「Cậu nghĩ vậy thật sao?」

Tôi giật mình vì ánh mắt của Katia khi nói câu đó.

「Này, trong mắt anh thì em như thế nào?」

「Là sao cơ?」

「Người mà anh đang nhìn thấy ở đây là Katia? Hay là Kanata?」

「Ể? Ý cậu là sao?」

Katia là Kanata, cả hai là một mà.

Tôi không hiểu Katia muốn nói gì.

「Hà. Thôi kệ vậy. Thực sự rằng em đã không thay đổi gì sao? Hay là anh tự khiến bản thân thấy rằng em không thay đổi?」

「Xin. Xin lỗi」

Tôi xin lỗi vì Katia có vẻ đang tức giận gì đó.

「Không sao hết. Em đã biết anh là người như thế rồi」

「Ý cậu là sao?」

「Cái tên đàn này」

「Hình như cậu nói hơi quá đáng!?!」

「Không có quá đáng gì hết. Cái tên côn trùng ăn gian đàn này」

「Hình như nói vậy còn quá đáng hơn nữa!?!」

「Bỏ qua việc đó, cái em thấy lạ hơn là vì anh không thay đổi gì cả
kia」

「Vậy sao?」

「Đúng vậy. Anh có thực sự hiểu tình hình hiện tại không thế?」

「Dĩ nhiên là mình hiểu」

「Vậy, sao anh còn bình tĩnh được như thế?」

「Bình tĩnh là sai sao?」

「Không sai. Nhưng mà nghĩ thật kĩ đi. Cha đẻ của Anh đã bị giết, em gái cùng cha khác mẹ của anh bị bắt cóc, và anh bị đuổi khỏi nhà. Hơn nữa anh đang chuẩn bị chiến đấu với kẻ đã đẩy anh đến tình trạng này. Thế nhưng anh vẫn cực kì bình tĩnh, là sao?」

「Chuyện đó」

Tôi tự hỏi.

Nếu như nói ra như thế, ừ thì đúng.

Thường thì bị rơi vào tình trạng của tôi người ta sẽ tuyệt vọng hoặc là tức giận và nổi điên.

Nhưng tôi không cảm giác gì cả.

Không, tôi có cảm giác.

Chỉ là buồn bã.

Nhưng không phải là buồn vì bản thân.

Tôi không phải buồn vì tình trạng của bản thân hiện tại.

Đây là.

『Buồn bã』

Ừ, là buồn bã

『Thế giới này thật xấu xí』

Ừ, thế giới đầy các cuộc chiến, xấu xí và buồn bã.

[Shun?]

[Ế?]

[Sao thế? Tự nhiên anh mất hồn]

[A-a. Không có gì đâu]

[Vậy hả? Nếu anh mệt thì cứ ngủ đi, nha?]

[Ừ, mình sẽ làm vậy]

[À. Vậy thôi em không làm phiền anh nữa]

Katia rời khỏi phòng tôi.

Tôi chợt để ý thấy lưng tôi đang đầy mồ hôi.

Tại sao?

Chuyện vừa rồi là sao?

Cái gì vừa xảy ra với tôi?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 151: Ra Ngoài

Vài ngày sau khi tôi tiến hóa.

Tôi vẫn đang theo dõi bốn người tôi để chạy thoát trong lúc đi săn ở Tầng Hạ.

Tôi để yên cho tên pháp sư và triệu hồi sư.

Dự định là tới khi có một đội săn quái vật đến thì tôi mới xử lí họ.

Và, bốn người đang chạy trốn kia, dĩ nhiên họ đang chạy đến lối ra.

Tôi nghĩ mình sẽ thoát khỏi Mê Cung này được nếu tôi đi theo bốn người tôi đã đánh dấu kia mà vẫn có thời gian đi săn ở Tầng Hạ.

Nếu tôi đi theo hai người đã Dịch Chuyển để bỏ trốn thì tôi cũng có thể ra ngoài được.

Nhưng tôi muốn biết chính xác lối ra ở đâu.

Nên tôi để yên cho nhóm bốn người kia cho đến khi họ đến lối ra.

Ngay sau khi tôi tiến hóa tôi đã nói chuyện với D, nghỉ ngơi thoải mái, ăn một chút, rồi lại nghỉ ngơi thoải mái lần nữa.

Tôi đã ăn xong rồi.

Cuối cùng tôi đã ăn rồi.

Tôi sẽ chỉ nói rằng ăn tôi thấy rất ngon.

Tôi quyết định tạm thời xây nhà lại ở chỗ cũ.

Dù tôi có ở đây tiếp cũng không sao hết.

Sau đó tôi trở xuống Tầng hạ để cày cấp.

Như dự đoán, sau khi lên chủng loại cao cấp nhất thì tốc độ lên cấp chậm chạp hơn bình thường rất nhiều.

Vì trước giờ cấp độ luôn được chỉnh lại về 1 sau khi tiến hóa nên tốc độ lên cấp sẽ nhanh hơn trước đó một chút, nhưng lần này thì không rõ ràng như thế.

Dù lượng kinh nghiệm cần để lên cấp đúng là thấp hơn so với trước khi tiến hóa, nhưng mà vẫn cần rất nhiều kinh nghiệm.

Sau khi đi săn liên tục ở Tầng Hạ trong nhiều ngày, tôi đã lên cấp 6.

Chỉ lên có 5 cấp mà thôi.

Chỉ có 5 cấp, à?

Bọn rác rưởi này.

Thôi kệ, nếu tôi bắt đầu săn người thì chẳng nào tôi cũng sẽ lên cấp nhanh thôi nên giờ tôi sẽ ráng chịu đựng.

Ồ, ừ.

Cặp đôi Rồng Đất Kaguna với Geere ở Tầng Hạ.

Chúng thành cặp ba hồi nào tôi không biết.

Ừm.

Toàn bộ Rồng Đất ở Tầng Hạ trừ Alaba đã tập trung lại hết rồi.

Con mới tham gia tổ đội là Rồng Đất Fuito.

Nó chỉ mới cấp 11, là con Rồng Đất cấp thấp nhất.

Cũng là con có khả năng chiến đấu yếu nhất, nhưng nó cùng một thể loại với Alaba, là loại giỏi đều, nhưng nó yếu hơn Alaba khoảng một, hai lần gì đó.

Nếu Alaba là cá thể giỏi hết mọi thứ thì Fuito là cá thể cái gì cũng biết làm nhưng không làm gì ra hồn.

Nếu là đánh một chọi một thì tôi không thua.

Nếu là một chọi một.

Không đời nào tôi chơi nổi một lúc ba con!

Nên, nói chung là, tôi để tụi nó yên.

Nếu là tôi hiện tại thì chắc tôi vẫn có thể thắng được, nhưng mà nếu so lợi ích với rủi ro thì tôi không muốn giết chúng đến mức đó.

Vì tôi có skill "Bất Tử" rồi nên tôi sẽ không chết, nhưng mà skill này chắc chỉ có tác dụng khiến tôi không chết với tư cách một cá thể mà thôi, còn những thứ như vết thương hay gì thì sẽ còn nguyên hết.

Nghĩa là, nếu HP tôi còn 0 thì tôi không làm gì được cả.

Vì tôi còn "Điềm Tĩnh" nên hết HP tôi còn MP, nhưng nếu MP cũng cạn luôn thì chắc tôi không thể di chuyển được.

Vì tôi có Hồi HP tự động và Hồi MP tự động nên sớm muộn gì tôi cũng sẽ hồi phục lại và hoạt động được bình thường, nhưng nếu ai đó học được

"Bất Tử" mà không có hồi phục tự động thì có khi người đó sẽ nằm yên đó vĩnh viễn không làm gì được cả.

Bất tử không đồng nghĩa với bất bại.

Nên, nếu tôi cố tình chiến đấu với một tên mạnh hơn tôi thì có khả năng tôi sẽ bị giết.

Mặc dù tôi sẽ không chết, nhưng tôi sẽ không thể di chuyển được cho đến khi hồi phục lại.

Rồi nếu tôi bị giết lần nữa sau khi hồi phục.

Có khi tôi sẽ bị kẹt trong vòng lặp đó vĩnh viễn.

Lúc đó thà chết còn sướng hơn.

Có vẻ như tôi sẽ đổi mục tiêu săn chính của tôi thành con người.

Vì tôi săn hơi quá tay nên bọn quái vật ở Tầng Hạ giảm số lượng hơi nhiều.

Tầng Cuối?

Mẹ đang ở đó.

Chắc chắn tôi vừa xuống đó là tôi sẽ bị tấn công ngay.

Bây giờ là quá sớm để xuống Tầng Cuối.

Tôi tạm thời vẫn cày cấp ở Tầng Hạ, tăng độ thông thạo skill ở trong nhà và thư giãn thoải mái.

Trong lúc tôi tận hưởng cuộc sống như thế thì nhóm bốn người đã đến được lối ra rồi thì phải.

Tôi dùng Dịch Chuyển đuổi theo họ.

Ô?

Ồ!

Sáng quá!

Khác hẳn với ánh sáng từ Tầng Trung.

Đây là ánh sáng mặt trời!

Tôi không biết ở thế giới này gọi nó là gì, nhưng tôi sẽ gọi nó là mặt trời.

A, có nhiều người đang ở đây.

Tôi đang thu hút sự chú ý của mọi người kìa.

Xin chào.

Konichiwa.

Đừng ngăm tôi nhiều quá tôi ngại.

Lối ra vào mê cung nhìn cứ như ở cửa khẩu.

Có khu vực kiểm tra danh tính các kiểu.

Không biết muốn ra vào mê cung có phải kiểm tra danh tính không nhỉ.

A, vậy ra đó là lí do không có quái vật nào rời khỏi mê cung.

Hèn gì ở đây có nhiều binh lính mang vũ khí như thế.

A, nhóm bốn người đã phát hiện ra tôi.

Họ đang run rẩy vì sợ.

À thì, đúng ngay lúc họ nghĩ họ đã thoát khỏi mê cung rồi thì đột nhiên tôi xuất hiện ở đây.

Dĩ nhiên là đáng sợ rồi.

Un?

Gì thế?

Vác vũ khí lên như thế, định làm gì thế hả?

Giám Định mấy tên này thì rõ ràng, bọn mi yếu xìu đúng không?

So với đội ngũ hiệp sĩ tôi giết gần đây thì chỉ số với cả skill của bọn này tệ không tả được.

Hử?

Đừng nói toán hiệp sĩ tôi gặp gần đây được tính là mạnh với con Người chứ?

Không thể nào.

Nhìn sao thì bọn yếu đuối đó không thể nào là kẻ mạnh được.

Dù họ không mạnh được bằng loài Rồng nhưng ít ra cũng phải bằng Á Long mới gọi là mạnh chứ.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ thì binh lính cầm thương đâm vào tôi.

Đau nha.

Làm gì thế hả?

Có điều HP của tôi không giảm bao nhiêu, nên không sao hết.

Tạm thời, vì phe kia là phe đánh trước, nên tôi đang tự vệ chính đáng thôi.

Tàn sát hết nào.

Tôi cho toàn bộ con người ở đó cùng với nhóm bốn người kia đều thành điểm kinh nghiệm và thức ăn của tôi.

Tôi lên 5 cấp.

Đúng là, giết người là cày cấp hiệu quả nhất.

Không biết công sức đi săn của tôi ở Tầng Hạ bữa giờ để làm gì nữa.

Vì tôi đã mất công giết chúng rồi nên tôi sẽ bỏ công ra ăn chúng luôn.

Umu.

Vì đây là lần đầu tôi bước ra ngoài ánh sáng mặt trời nên tôi sẽ đi dạo một chút.

Chúc mừng, Khử-Hikki.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Con Nhện Một Mình Đi Chu Du Khắp Nơi

Bầu trời trong xanh.

Cây cối mọc um tùm.

Máu me chảy thành sông.

Umu.

Thế giới bên ngoài thật là tuyệt vời.

Ở trong mê cung thì quá tối, và vì ở đâu cũng là đá nên màu sắc không đổi gì cả.

Mặc dù Tầng Trung cũng có khung cảnh khá đẹp theo nghĩa nào đó, nhưng nó vẫn kinh khủng hơn là đẹp dễ.

Đây là lần đầu tiên sau khi sinh ra ở thế giới này tôi thấy được cây cối và bầu trời xanh.

Ế?

Máu me?

Tôi nhìn cảnh đó chán rồi.

Ở trong mê cung có vài con quái vật chảy máu màu xanh lá luôn biết không?

Cái màu xanh đó với màu xanh của cây là hai phạm trù hoàn toàn khác biệt về giá trị nhân văn.

Ể?

Ý là tại sao có máu ấy hả?

Đừng để ý.

Chỉ là mấy binh lính-san biến thành đồng bùi nhùi thôi mà.

Ừ.

Tôi đã bị bao vây.

Sau khi tôi rời khỏi khu vực cửa khẩu tôi thấy một pháo đài.

Nói thật là tôi hơi ngạc nhiên.

Không biết bao nhiêu con quái vật trốn ra khỏi mê cung rồi nhỉ.

Nhưng mà tới mức phải xây pháo đài, vậy ra cũng khá thường xuyên?

Nói chung là xây pháo đài là đúng.

Tôi hủy diệt nó rồi.

Teehee.

À, ừ.

Nói chung là.

Nếu bị đánh thì tôi sẽ đánh trả thôi.

Nếu tôi đánh dính pháo đài thì dĩ nhiên nó sẽ bị phá hủy.

Tôi không làm gì sai hết.

Tôi chắc chắn mình vô tội.

Cho nên, Gyurigyuri đừng đến nha.

Có điều, pháo đài này dễ vỡ quá.

Nếu là Alaba thì nó thậm chí còn không nhận sát thương từ những đòn Ma Pháp cỡ này.

Dĩ nhiên lấy Alaba làm tiêu chuẩn thì hơi quá, nhưng mà cái thể loại gì chỉ bị tôi bắn trả có vài phát đã nát rồi?

Mấy căn nhà chống động đất chết vì cười đấy.

À mà chắc không có căn nhà chống động đất nào ở đây.

Máu của những người bị pháo đài sập đè chết chảy lênh láng khắp nơi.

Đào hết lên chỉ để ăn từng người một thì phiền quá.

Tôi cũng ăn hơi nhiều nên tôi no rồi.

Thôi kệ.

Cứ để đó đi.

Tôi lên 3 cấp nữa, và vì không còn ai cản trở gì nên tôi có thể thoải mái đi dạo.

Hãy đi thám hiểm thế giới bên ngoài nào.

Hmm.

Đường nào đây nhỉ?

Nó một con đường lớn dẫn từ pháo đài ra.

Nếu cứ đi dọc đường chắc tôi sẽ đến một thị trấn nào đó.

Dùng "Hoạt Động Không Gian" bay lên nào.

Từ trên trời tôi nhìn khung cảnh xung quanh.

Ồ?

Tôi thấy được một thị trấn ở gần đây thật kìa.

Gần một cách bất ngờ.

Nếu không đi dọc đường thì ở bên phải là một đồng cỏ rộng lớn.

Bên trái thì đồng cỏ cũng kéo dài một khoảng, rồi dần có thêm nhiều cây để rồi cuối cùng biến thành một khu rừng.

Còn ở sau lưng tôi, đồng cỏ cũng kéo dài, biến dần thành một khu rừng và rồi tôi thấy một ngọn núi.

Vì nó nói rằng Đại Mê Cung là đường nối giữa hai đại lục nên tôi cứ tưởng nó phải ở dưới biển, nhưng hóa ra nó là đường núi à.

Nếu đi tới ngọn núi xa xa kia hẳn là tới biển nhỉ?

Tôi nên làm gì đây?

Chắc tôi không nên đi về phía thị trấn.

Mặc dù tôi không nường tay với những kẻ tấn công tôi, nhưng không ác độc tới mức đi tàn sát dân thường làm gì.

Dân thường chắc sẽ không cho tôi bao nhiêu kinh nghiệm cả.

Tôi hơi hứng thú với thức ăn của con Người nhưng tôi không muốn làm rộ lên quá mức ở đây.

Vì tôi vừa phá hủy một pháo đài nên có lẽ quá trễ để lo chuyện đó rồi, nhưng nếu để ý quá nhiều tiểu tiết thì coi như đã thất bại rồi!

Rồi, đi đường đồng cỏ bên phải hay là khu rừng bên trái hay là leo núi đây.

Đi leo núi đi.

Mặc dù tôi gọi nó là núi, nhưng thực ra nó không cao bao nhiêu.

Chắc khoảng 1000m trên mặt biển thôi.

Vì tôi nghĩ rằng sẽ có biển ở gần núi nên tôi sẽ đi tham quan hướng đó.

Nếu lên núi thì chắc sẽ có quái vật mà bên trong mê cung không có.

Như là nai hay là gấu hay là heo rừng.

Nếu so sánh với bọn quái vật vô vị trong mê cung thì bọn này ngon hơn hẳn nhỉ?

Nếu tôi hên có khi tôi sẽ được ăn đồ ăn rừng.

Như là trái cây hay là nấm.

Tôi không thêm sợ độc trong nấm độc làm gì.

Nhờ có danh hiệu Kẻ Chinh Phục nên tôi có được skill Kháng Hiệu Ứng Bất Thường, mấy loại độc nhắm nhí đó chả là gì hết.

Bởi vì sau đó toàn bộ các skill dạng Kháng Hiệu Ứng Bất Thường bao gồm cả Miễn Nhiễm Ngủ đều hợp hết lại thành một rồi tiến hóa luôn thành "Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường" rồi.

Fufufu.

Có độc hay không, không có gì trên thế giới này mà tôi hiện tại không ăn được cả!

Nhưng mà, nấm tươi có ngon không nhỉ?

Tôi muốn ăn nấm sau khi nướng nó lên hơn.

Đến được biển thì tôi muốn ăn thử đồ biển.

Không phải là mấy món đồ biển giả như trong mê cung mà là đồ biển thực sự kìa.

Nhân tiện, con cá nóc aka Á Long Nước trong đám Tứ Linh(lol) mà tên triệu hồi sư thuần hóa đúng là một con cá nóc.

Mặc dù thịt nó ngon thật, nhưng cái phần có độc của nó thì cực kì nguy hiểm.

Nếu tôi có thể gỡ bỏ túi độc thì tốt, nhưng với cơ thể nhện tôi không làm chuyện khéo léo như thế được.

Sau khi tiến hóa thành Arachne tôi sẽ mọc thêm tay, lúc đó có khi tôi nấu ăn được.

Mặc dù kiếp trước tôi toàn ăn đồ được làm sẵn như là mì gói, nhưng ít ra tôi biết nấu mấy món đơn giản.

Chỉ là, đường từ đây đến đó còn xa lắm.

Nấu ăn hả?

Nếu tôi học "Ma Pháp Lửa" thì tôi có thể nấu vài món đơn giản.

Nhưng vì tôi vốn sợ lửa nên lượng điểm skill cần để học "Ma Pháp Lửa" cao một cách vô lí.

Đành vậy.

Tôi không muốn dùng điểm skill quý giá của mình chỉ để có thể nấu ăn, nên tôi đơn giản là sẽ kiếm ai đó biết sử dụng "Ma Pháp Lửa" rồi học lóm.

Nếu ra biển thì có thêm skill "Bơi" nữa, có khi tôi sẽ bơi cho đến khi học được skill.

Tôi cũng muốn biết dưới nước thì "Hoạt Động Không Gian" nó như thế nào.

Tôi nghĩ chắc mình sẽ không chết đuối.

Vì kiếp trước tôi là người không thường xuyên chơi thể thao nên tôi không giỏi bơi cho lắm, nhưng ít tôi không phải là cây búa sắt.

Tôi không biết loài nhện biết bơi hay không.

Nhưng, tôi nghĩ chắc ổn thôi.

Chắc vậy, có khi, ừ.

Rồi, đi thôi nào.

Tôi khởi hành một cách phấn khích.

Hãy đi tìm đồ ăn rừng và đồ biển nào!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Trò Chuyện Cùng Kuro

Lúc tôi đi tới chân núi thì trời đã tối rồi, lí do là tại tôi vừa đi vừa Giám Định mọi thứ tôi thấy.

Việc này, thì tại vì.

Kết quả Giám Định trong mê cung chỉ toàn 「Trường Mê Cung」 hoặc là 「Sàn Mê Cung」.

Cảm giác thấy kết quả Giám Định của mình ghi rõ ràng mọi thứ ra là một cảm giác sung sướng hoàn toàn mới.

Nếu tôi chạy thì tôi có thể đi tới chân núi gần như là ngay lập tức, nhưng trong lúc vừa đi vừa Giám Định mọi thứ như là cây cỏ thì tốn nhiều thời gian hơn tôi nghĩ.

Tôi thậm chí Giám Định mấy loại cỏ dại rất kĩ luôn.

Trong số đó có vài loại hoa có khả năng thành nguyên liệu chính để chế thuốc nữa, nhưng mà tiếc là hoa chưa nở.

Hình như nó không phải là loại hoa nở theo mùa.

Nhưng mà cái làm tôi ngạc nhiên nhất là thậm chí các loại cỏ không có tác dụng đặc biệt gì cũng có tên đằng hoàng.

Tôi cứ tưởng kết quả Giám Định sẽ chỉ ghi là 「Cỏ dại」 hay gì đó, nhưng hóa ra mỗi loài đều có tên riêng.

Nhưng nếu nghĩ kĩ lại thì dù tôi gọi mọi thứ là cỏ dại nhưng có nhiều hơn một loại cỏ dại cơ mà.

Gọi toàn bộ cỏ dại bằng một từ thì không khác gì nói con heo rừng nó giống con heo nhà.

Trong lúc tôi lo đi Giám Định cây cỏ hoa lá và nghĩ ngợi lung tung thì trời đã tối rồi.

Không sao, tôi không vội gì cả.

Mặc dù tôi nên lên cấp nhanh một chút, nhưng mà đó không phải việc làm được ngày một ngày hai nên cứ lâu lâu thư giãn một chút cũng không sao.

Mặc dù tôi sẽ là người phải thực hiện việc đó, nhưng người sẽ bức mình nhất là Gyurigyuri.

Thực ra, nếu là từ góc nhìn của Gyurigyuri thì có khi việc tôi đang làm là ước muốn từ lâu của anh ta.

Là chuyện phiền phức như thế.

Tôi đã từng có cảm giác muốn chuyện này kết thúc càng sớm càng tốt.

Nhưng thực sự tôi không biết cảm giác này có phải là cảm giác của tôi hay không, thật kì lạ.

Vì tôi đang bị ảnh hưởng nên lối suy nghĩ của tôi khác lúc trước một chút.

Có điều như thế này cũng không phải là tệ.

Dù suy nghĩ của tôi có thay đổi một chút, nhưng tôi vẫn là tôi.

Nhưng mà tôi vẫn thấy hơi phiền phức, và cảm giác bị ép buộc phải làm chuyện này chuyện nọ khiến tôi có cảm giác hơi khó xử, hơi nhức đầu một chút.

Đặc biệt với tôi, vì sự ảnh hưởng của skill cấp Chủ và ảnh hưởng từ việc đăng ăn Mẹ, chúng đang cùng lúc xâm chiếm lấy tôi.

Đặc biệt là ảnh hưởng từ việc ăn Mẹ.

Không sao, đây là cái giá tôi đã biết từ lúc bắt đầu ăn rồi, nên tôi thấy đây là cái giá đáng phải trả.

Nói sao thì nói, lúc trời tối rồi thì ở đâu cũng đen kịt.

Tôi có "Dạ Nhãn" nên tôi không sao, nhưng hóa ra lúc không có chút ánh sáng nào thì xung quanh tối thui như thế này à?

Tôi đã hiểu rằng Nhật Bản buổi tối luôn có đèn đường sáng sủa cỡ nào.

Vì trước giờ tôi sống ở trong mê cung nên đây chính thức là lần đầu tiên tôi trải qua ban đêm trong đời.

Nói sao nhỉ, tôi thấy hơi phấn khích.

Tôi nên ngủ ngoài trời không?

Đây là lần đầu tiên tôi ra ngoài, tôi sẽ tận hưởng khí trời ban đêm.

Ở trong mê cung thì không thể phân biệt được ngày và đêm.

Chỗ trú ẩn chính của tôi vẫn là mê cung.

Tôi muốn thì lúc nào cũng Dịch Chuyển về đó được, nên hiện tại nhân lúc tôi còn cảm giác đang đi chơi xa.

Tôi sẽ ở ngoài, tận hưởng thú vui của việc đi du lịch.

Với tâm lí như thế, tôi chuẩn bị cắm trại.

Tôi xây một cái căn nhà đơn giản bằng tơ nhện.

Đột nhiên, Nhận Thức Không Gian phản ứng.

Có ai đó đang dịch chuyển tới đây.

A, đệt.

Tôi đã từng thấy chuyển động không gian hoàn hảo này một lần rồi.

Một người đàn ông xuất hiện từ không khí.

Lớp áo giáp vừa khít nhìn cứ như nó dính hoàn toàn với cơ thể cao gầy đó.

Từ trên xuống dưới chỉ một màu đen kịt.

Người vừa xuất hiện, dĩ nhiên là Admin Gyuriedistodiez.

Sớm quá.

Tôi chưa kịp chuẩn bị tâm lí gì cả.

Nói sao thì, tôi không biết ngôn ngữ thế giới này nên tôi cũng không nói chuyện được.

Không, nói đúng hơn là tôi không nói chuyện được luôn.

Không được, không được.

Thật chứ, giờ tôi phải làm gì?

Nếu chiến đấu thì tôi không thắng nổi anh ta.

Vì đối phương biết Dịch Chuyển nên muốn bỏ trốn cũng không được.

Nói thật lòng, chỉ cần anh ta muốn là coi như tôi xong đời.

Nghĩa là tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

Sau khi Gyuriedistodiez đứng nhìn tôi một hồi thì anh ta chột thờ dài.

『Người hiểu ta nói gì không?』

Bất ngờ, tôi nghe một giọng nói vang lên trực tiếp trong đầu.

Như giọng nói trên trời cao vậy.

Hơn nữa còn là tiếng Nhật thành thạo.

Tôi gật đầu.

『Ta đã chinh chức năng dịch tự động skill mà D tạo ra. Như thế này thì Thần Giao Cách Cảm của ta vào não người sẽ thành tiếng Nhật, còn ta sẽ nghe ý nghĩ của người thành ngôn ngữ của thế giới này』

Ra thế.

Ra là làm được vậy.

Nếu tôi dùng được skill này thì cái gì tôi nói người ta cũng hiểu được đúng không?

『Đừng cố, ta đang sử dụng chức năng này một cách cưỡng ép. Vì tác dụng ban đầu của skill không phải là thế này nên người không làm nổi đâu』

Ài, vậy sao?

Thật đáng tiếc.

『 Quay lại vấn đề chính. Ta muốn người ngừng làm những gì người vừa nói, và đừng gây rắc rối cho bọn Nhân Loại nữa 』

Hmm.

Mặc dù như thế này thì tốt hơn là bị giết mà không được giải thích gì, nhưng anh vẫn là tới để cản tôi lại.

『 Ta đã nghe D kể về tình trạng sơ bộ của các người rồi. Ta chân thành xin lỗi vì đã làm liên lụy các người đến thế giới này. Ta xin lỗi. Nhưng mà ta muốn người không can thiệp gì vào thế giới này nữa. Ta biết đây chỉ là ước muốn ích kỉ. Ta cũng hiểu lí do tại sao người lại đang làm chuyện người đang làm. Dù biết vậy, ta vẫn đến đây để yêu cầu người dừng lại 』

Ồ, anh ta tử tế hơn tôi tưởng.

Nói sao đây, có cảm giác như là đang cầu xin tôi hơn là yêu cầu.

Sao lúc trước tôi lại có cảm giác mình sẽ bị giết mà không kịp giải thích nhỉ?

Bộ anh ta bị D đe dọa gì sao?

『 Người cho ta một câu trả lời được không? 』

Hmmm.

Nếu anh đã hỏi một cách tử tế như thế thì tôi cũng phải trả lời một cách tử tế.

À nhân tiện, trước giờ tôi chỉ nói chuyện với D thôi nên tôi bị đọc suy nghĩ mà không cần nói gì, nhưng mà tự bản thân mở miệng ra nói chuyện với người khác thì lâu rồi chưa làm.

Nghĩa là đây là lần đầu của tôi ở thế giới này nhỉ?

Tôi hơi thấy sợ sợ một chút.

『Tôi từ chối』

Sau khi tốn rất nhiều thời gian rồi cuối cùng trả lời, Gyuriedistodiez im lặng rồi nhìn tôi cực kì nghiêm túc.

Tim tôi đập mạnh.

Vì nhiều hơn một lí do.

Cứ như tôi vừa rút ngắn tuổi thọ chỉ vì mở miệng nói chuyện vậy.

『Người sẽ không đổi ý?』

Gyuriedistodiez trầm ngâm thật lâu rồi cuối cùng hỏi lại một câu để xác nhận.

Tôi gật đầu trả lời anh ta.

『Ta hiểu rồi』

Gyuriedistodiez nhìn lên trời.

『Với góc nhìn của một người từ thế giới khác, người có thấy chuyện ta đang làm ngu ngốc lắm không?』

Trán Gyuriedistodiez nhăn lại, và hỏi.

Một khuôn mặt chứa đầy sự mệt mỏi, đau khổ và gần như muốn khóc, nhưng đó cũng là khuôn mặt của một người đã quyết tâm sẽ tiếp tục bước đi con đường mà mình đã chọn.

Tôi không trả lời anh ta được.

Vì đó là chuyện của người khác.

Nhưng tôi có thể nói thế này.

『Anh nên làm những gì anh muốn làm』

Dĩ nhiên, cuối cùng vẫn là như thế.

Bằng niềm tin của bản thân, tiếp tục đi trên con đường mình tin tưởng.

Là câu trả lời duy nhất cho câu hỏi không có câu trả lời chính xác đó.

『Ta hiểu rồi. Người nói đúng』

Gyuriedistodiez nhủ thầm như thế với một vẻ mặt ngạc nhiên.

『Vậy thì, ta sẽ tiếp tục làm những gì ta cần phải làm. Có điều D đã cảnh báo ta về người. Tạm thời ta sẽ không làm gì để hại người cả. Nhưng hãy nhớ lấy. Nếu chuyện người làm có kết quả ngược với những gì ta làm thì chắc chắn ta sẽ cản người lại』

Tôi biết chuyện đó.

Nhưng tôi sẽ cầu mong ngày đó không đến.

『Hôm nay chỉ có thế. Tạm biệt』

Và rồi, Gyuridistodiez Dịch Chuyển rời đi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 154: Đồ Ăn Rừng

Một đêm trôi qua.

A, tôi hồi hộp quá.

Hồi hộp đến mức không ngủ nổi luôn.

Hình như tiêu chuẩn cho cuộc nói chuyện đầu tiên của tôi ở thế giới này là Admin là quá cao thì phải?

Giống như kêu một người nhút nhát đột nhiên nói chuyện với Thủ Tướng vậy.

Người mà tôi vừa nói chuyện thậm chí còn quan trọng hơn cả Thủ Tướng nữa.

D?

Cái tên đó là một ngoại lệ, không tính.

Lẽ ra người đầu tiên tôi nói chuyện phải là dân thường C nào đó.

Tại sao là C hả?

Ai biết.

Nói chung là Gyurigyuri đã hứa sẽ không tự mình đến để cản tôi lại một thời gian, nên việc tôi lo lắng nhất coi như xong.

Cái tên đó đơn giản hơn tôi tưởng.

Nếu không thì mọi chuyện sẽ không như thế này.

Tôi được cứu rồi.

Thôi tạm thời quên Gyurigyuri và cứ lên núi nào.

Vì hôm qua tôi thư giãn hơi quá nên hôm nay tôi sẽ đi nhanh hơn một chút.

Tôi dùng những bước chân dài hơn so với hôm qua trong lúc vẫn Giám Định mọi thứ.

Mỗi khi tôi tìm được một loại cây hôm qua tôi chưa thấy thì tôi dừng lại một chút.

Mặc dù tôi đang cố để nhanh hơn nhưng nếu tôi thấy tò mò thì biết sao giờ.

Tôi nhanh chóng đi qua khỏi khu đồng cỏ và đi vào khu rừng.

Vì không có đường đi gì hết nên băng rừng khá khó khăn, nhưng tôi dùng "Hoạt Động Không Gian" nhảy qua từng tán cây một.

Không thấy có vết chân thú vật nào, hơn nữa cũng không thấy bóng dáng con quái vật nào hết.

Không có quái vật ở khu này.

Hoặc có rất ít.

Ồ.

Tôi tìm thấy một loại cây như tầm gửi mọc ra những quả màu đỏ.

『Bonkuura : Một loại cây mọc um tùm ở khắp nơi trên đại lục Kusanagara. Ra hoa kết trái theo mùa. Có vị ngọt nhưng cũng có một chút thuộc tính tê liệt』

Hiểu rồi.

Nhưng mà, cái tên của nó ác thật (TN: Bonkura= đầu đất, ngu, dốt)

Tê liệt, à?

Mấy thứ vô dụng như tê liệt sẽ không ảnh hưởng đến tôi nhờ "Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường".

Vậy nên, itadakimasu.

Ngọt, ngon.

Có một vị chua nhẹ và rất ngon.

Ngon.

RẤT NGON!

Khi nhìn lại thì tôi đã ăn hết trái trên cây tầm gửi đó rồi.

A, chưa gì đã hết rồi.

Ngon quá đi.

Cảm ơn vì bữa ăn ngon.

Đúng là trái cây tươi có khác.

Trái cây tôi ăn lần trước là trái được phơi khô.

Un.

Giờ thì nó là trái tươi.

Có vẻ như đây không phải là một loại cây quý hiếm gì nên tôi chỉ cần chăm chú một tí là sẽ tìm được thêm.

Hmm.

Mục đích đầu tiên của tôi vẫn là lên núi.

Hãy đi tìm thêm vài cây mọc dọc đường thôi.

Tôi tiếp tục nhảy cóc để leo núi.

Và tìm ra thêm vài cây Bonkuura nữa.

Dĩ nhiên tôi hái hết.

Lần đầu tiên, Túi Thần Kỳ của "Ma Pháp Không Gian" có ích.

Túi Thần Kỳ là một loại Ma Pháp tôi học được từ "Ma Pháp Không Gian", là Ma Pháp tạo hộp chứa đồ.

Nó cho khả năng chứa đồ vào một không gian riêng biệt và lấy trở ra bất kì lúc nào, là một loại Ma Pháp cực kì tiện cho con người, nhưng vì tôi trước giờ không bao giờ đem gì theo trên người cả nên tôi chưa cần nó.

Trước giờ tôi toàn ăn con mồi hết tại chỗ, hoặc là đem về nhà bằng Dịch Chuyển, hoặc là đi xây nhà ở chỗ mới.

Vì có nhà quá tiện nên mới thành ra như thế.

Chỉ cần nhà là được rồi, đâu cần gì khác đúng không?

Tôi nghĩ thế.

Lúc tôi thử nghiệm với Túi Thần Kì sau khi học được thì tôi thấy mỗi lần kích hoạt để bỏ đồ vào sẽ tốn MP, mỗi lần lấy đồ từ trong đó ra cũng sẽ tốn MP.

Lượng MP tiêu tốn tỉ lệ với độ lớn và cân nặng của món đồ.

Lượng MP tốn để lấy đồ ra ít hơn so với lượng cần để bỏ đồ vào.

Nhưng mà nếu bỏ thuốc hồi MP vào đó, rồi đến lúc cần thì MP còn lại quá ít không đủ để lấy thuốc ra sử dụng thì rất buồn cười.

Nhân tiện, dù là chứa đồ ở không gian khác nhưng đồ cũng sẽ bị phân hủy từ từ như bình thường.

Thời gian vẫn trôi qua ở một không gian khác.

Nhưng vì nó là không gian khác nên tốc độ phân hủy chậm hơn bình thường.

Cho nên đồ ăn được bảo quản tốt sẽ có thể sử dụng được một thời gian tương đối.

Tôi nghĩ "Ma Pháp Vũ Trụ" sẽ có một loại Ma Pháp tương tự nhưng mà thời gian không trôi qua.

Không biết skill lên cấp tôi có học được không đây.

Bởi vậy, Túi Thần Kì trước đây vô dụng với tôi thì giờ lại cực kì hữu dụng.

Thường thì loại Ma Pháp này không bao giờ vô dụng cả.

Nếu nghĩ thật kĩ, tôi không có skill nào gọi là vô dụng cả.

Vốn thì tôi chỉ chọn những skill hữu dụng để học, nhưng mà các skill tôi có được nhờ danh hiệu cũng không có skill nào vô dụng cả.

Những skill mà lúc đầu vô dụng như là "Tổng Hợp Độc" lại có tác dụng đáng kể sau này. Một vài skill khác vô dụng nhưng sau khi tiến hóa thì trở nên hữu dụng.

Skill "Ma Pháp Bóng" thì vẫn vô dụng, nhưng "Ma Pháp Bóng Tối" lại có tác dụng cực kì then chốt.

Chỉ có những skill cấp độ Chủ như "Địa Ngục" là chưa từng có chỗ sử dụng mà thôi.

Nhưng vì skill cấp độ Chủ khi sử dụng hao tổn Thần Thức nên tôi không có ý định dùng chúng.

Trong lúc đang suy nghĩ vẫn vơ như thế thì tôi đã đang leo núi rồi.

Nói đúng hơn, tôi đã vào khu vực núi từ hồi nào không biết.

Thôi kệ, vốn thì ở trong tự nhiên khó mà biết chỗ phân cách giữa rừng và núi.

Nhưng mà khác với rừng, trên núi thì cây cách khá xa nhau, cỏ dại cũng ít lại.

Nếu cứ thế này thì tôi có thể đi bộ được rồi.

Un?

Trong tầm nhận thức của tôi xuất hiện vài sinh vật ở quanh đây.

Mặc dù ở trong rừng tôi chỉ toàn thấy mấy con chim nhỏ hay chuột rừng, nhưng mà ở trên núi thì nhiều hơn hẳn.

Kiểm tra thử mấy cái gần đây nhất nào.

Mặc dù tôi dùng "Thông Suốt" cũng nhìn được, nhưng tôi muốn tận mắt thấy hơn.

Có một con quái vật ở đây.

Hờ.

Con gì đây?

Heo à?

Mặt con quái vật là mặt một con heo, nhưng mà nó có cơ thể tinh tinh và có một đồng xúc tu mọc từ trên lưng nó ra. Một vẻ ngoài cực kì ghê tởm.

U-un?

Heo chimera? (TN: Chimera là loại quái vật bị lai tạp giữa nhiều loại sinh vật với nhau)

Nhìn không ngon lắm.

Hơn nữa, mặc dù nhìn gớm vậy nhưng chỉ số nó chẳng ra gì cả.

Chỉ số hơn 100 một tí là chỉ bằng một con quái vật yếu ở Tầng Thượng mà thôi.

Vẻ ngoài không hợp với sức mạnh thật sự, là một con quái vật không cân bằng gì cả.

Nó bị "Dọa Nạt" của tôi áp đảo và đứng hình luôn.

Skill "Dọa Nạt" lúc này đã tiến hóa thành "Bạo Quân" rồi.

Tác dụng y như cũ, có điều dọa người khác nhiều hơn "Dọa Nạt".

Nếu lúc nào tôi cũng bật skill này cộng thêm tác dụng từ danh hiệu Kẻ Mang Đến Sự Hãi thì toàn book skill ẩn thân đều bị vô hiệu.

Có thể nói những skill ẩn thân là vô dụng trong những lúc thế này.

Mà, tôi giết nó nhanh thôi.

Đúng nghĩa là chỉ nhìn nó bằng Ma Nhãn là nó chết luôn.

Mặc dù tôi đang tắt Ma Nhãn đi kể từ lúc rời khỏi mê cung, nhưng mà chỉ cần bật lên một cái là thấy rõ nó mạnh cỡ nào.

Nam mô.

Mặc dù nó nhìn không ngon lắm, nhưng tôi vẫn sẽ ăn cho chắc.

Cái...gì....!?

Ngon quá!?

Đây là sức mạnh của núi rừng sao?

Một tên nhìn xấu xí thế này sống ở núi rừng cũng thành đồ ăn ngon.

Trên núi thật là tuyệt vời mà.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 155: Lí Do Đi Leo Núi Vì Ở Đó Có Thức Ăn Ngon

Thật là tuyệt vời

Trên núi thật là tuyệt vời.

Tôi đã giết thêm nhiều con quái vật ngoài con heo kia nữa, nhưng con nào cũng ngon hết.

Tôi ngạc nhiên lắm đó.

Con lợn là con ngon nhất trong mê cung, còn ở ngoài đây thì bất kì con quái vật nào cũng ngon bằng con lợn hết.

Tôi bắt đầu bị nghiện và chạy vòng vòng ngọn núi.

Usagi oishi kano yama.

Khi tôi nghe bài hát đó đầu tiên thì tôi đã tưởng nó nói về liệu con thỏ rừng có ngon hay không, nhưng bây giờ tôi thấy không sai cho lắm!

Nhưng mà nếu tôi đi săn quá tay thì hệ sinh thái rừng sẽ bị phá hủy.

Không như trong game, quái vật ở đây không hồi sinh không giới hạn, nên tôi cần phải chịu khó nhịn một chút, nếu là tôi hiện tại thì tôi thực sự có thể một mình săn toàn bộ quái vật trên ngọn núi này đó.

Vì tôi đi săn quá mức nên số lượng quái vật ở Tầng Hạ cũng bị giảm quá trời luôn chứ nói gì ở đây.

Lúc trước tôi đi săn ở Tầng Hạ là số lượng lên đến mức ba chữ số mỗi ngày.

Nếu tôi đi săn hổ báo như thế thì dù Tầng Hạ rất là rộng lớn và số lượng quái vật không ít thì nó vẫn sẽ giảm dần.

Săn quái vật, ăn, hồi phục SP và săn quái vật với lượng SP được hồi.

Lặp đi lặp lại như thế.

Là vòng tuần hoàn tự nhiên hay là vòng lặp kinh khủng nhỉ?

Tạm thời tôi sẽ không đi săn trên núi quá nhiều.

Tôi kiếm được rất nhiều loại trái cây và rau cỏ để ăn được, hơn nữa nếu chỉ ăn thịt quái vật không thì chế độ ăn không đủ dinh dưỡng cho lắm.

Cơ mà ở trong mê cung tôi chưa ăn một cọng rau nào hết.

Trong mê cung ngoài quái vật tôi cũng chỉ ăn quái vật.

Thậm chí còn chưa uống nước bao giờ.

Nếu như là bình thường thì không thể nào làm vậy được.

Quái vật.

Có lẽ việc tôi sinh ra làm quái vật là một chuyện tốt.

Trong lúc tôi vui vẻ đi gom đồ ăn thì trời lại tối.

Hmm.

Mặc dù ngủ luôn thế này cũng được, nhưng tôi không biết mình có nên lên đỉnh núi để ngắm mặt trời mọc không nhỉ.

Ồ, ý đó không tồi.

Tôi chỉ mới ngắm mặt trời mọc trên TV thôi.

Mà, ngọn núi này không lớn là bao nên cảnh chắc không quá đẹp.

Và rồi tôi bắt đầu leo lên đỉnh núi.

Nhờ "Dạ Nhân" nên dù trời tối tôi vẫn có thể di chuyển bình thường.

Lâu lâu tôi bị mấy nhánh cây đâm dính, nhưng tôi không bị thương vì khả năng phòng thủ của tôi quá cao.

Chỉ số phòng thủ hiện tại của tôi nằm ở mức 4 chữ số rồi.

Tôi không thường bị thương.

Nhưng tôi không quá tự cao được.

Ở thế giới này chỉ số quan trọng nhưng nó không phải là tuyệt đối.

Dù khả năng tấn công của đối phương chỉ bằng một phần mười khả năng phòng thủ của tôi, hoặc ít hơn đi nữa thì nếu bị thương tôi vẫn là bị thương.

Lần trước ở pháo đài tôi bị mấy cây thương đâm dính.

Thực tế, chính là bằng cách đó mà hồi trước tôi giết được con rắn.

Nghĩ kĩ lại, lần đó tôi giết được con rắn với chỉ số tể hại của tôi là quá tốt rồi.

Lần đó chỉ số của tôi chưa tới 50 điểm mỗi cái nữa.

Còn con rắn trung bình khoảng 300 thì phải.

Nếu Nanh Độc của tôi lần đó không cắn dính nó được thì tôi đã chết.

Vì vậy, dù đối phương có yếu cỡ nào đi nữa thì lâu lâu tôi vẫn sẽ bị thương.

Vì tôi có "Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường" nên không như con rắn, tôi sẽ không bị dính độc chết, và vì tôi có Hồi HP tự động nên sẽ không biến thành tình huống nguy hiểm chí mạng.

Nói cho cùng, tôi bất tử rồi mà.

Nhưng mà với một cá thể tự tin vào khả năng né tránh của bản thân thì bị dính đòn là nhục nhẽ.

Trong lúc đang nghĩ như thế thì HP của tôi lại giảm.

Trữ lượng của "No Bụng" bị giảm 1 điểm, và sau đó nó ngay lập tức được hồi phục lại.

Vấn đề quan trọng là tại sao lại bị giảm HP.

HP của tôi giảm.

Nghĩa là có gì đó vừa làm tôi bị thương.

Cái gì đó.

Môi trường này không đủ sức để gây sát thương cho tôi hiện tại.

Nghĩa là có ai đó tấn công tôi.

Chỉ có lí do đó.

Ở trên đỉnh núi.

Có một con quái vật.

『Peirens LV7

Chỉ số

H P : 9 7 2 / 9 7 2 (Xanh Lá)

M P : 8 1 0 / 8 7 7 (Xanh Dương)

S P : 8 9 9 / 8 9 9 (Vàng)

: 7 2 0 / 8 7 1 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 9 1 8

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 8 8 8

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 8 6 7

Chỉ số Kháng Trung Bình: 8 5 6

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 9 0 1

Skill

〔Á Long Gió LV5〕 〔Vây Ròng LV6〕 〔Nhận Thức Ma Pháp LV3〕 〔Điều Khiển Ma Pháp LV3〕 〔Ma Pháp Gió LV2〕 〔Ma Pháp Bóng LV1〕 〔Tăng Cường Gió LV2〕 〔Gió Công LV6〕 〔Chính Xác LV5〕 〔Né Tránh LV6〕 〔Ẩn Thân LV7〕 〔Bay Cao Tốc LV5〕 〔Hoạt Động 3D LV5〕 〔Nhận Thức Tồn Tại LV6〕 〔Miễn Nhiễm Bão〕 〔Dạ Nhãn LV4〕 〔Tăng Cường Thị Giác LV3〕 〔Sức Sống LV2〕 〔Suối Nguồn Ma Pháp LV1〕 〔Dẻo Dai LV1〕 〔Dai Sức LV1〕 〔Mạnh Mẽ LV1〕 〔Cứng Rắn LV1〕 〔Pháp Sư LV1〕 〔Bảo Vệ LV1〕 〔Chạy LV1〕

Điểm skill: 7 7 5 0

Danh Hiệu

『Sát Thủ』 『Thợ Săn Quái Vật』 』

Là tên này à?

Một con Á Long Gió.

Nó nhìn rất ra dáng một con Á Long, khác hẳn với con cá nóc "Á Long Nước" tôi gặp gần đây.

Nhưng mà hai cánh của nó cũng là hai cánh tay của nó, thay vì là Á Long gọi con này là Giả Long (Wyvern) đúng hơn.

Nhìn nó thì có như nó là chủ nhân của ngọn núi này.

Nói thật lòng, nó không phải đối thủ của tôi.

Nhưng tôi vẫn cẩn thận.

HP của tôi giảm chắc là nhờ sát thương cộng thêm từ danh hiệu Sát Thủ nếu đánh lén.

Nhưng vấn đề trước đó nữa.

Thường thì tôi sẽ không nhận sát thương ở mức này dù nó có là đánh lén hay gì.

Vậy tại sao tôi dính đòn?

Đơn giản.

Là tại tôi khinh địch.

Gần đây tôi trở nên mạnh quá rồi nên tôi đang tự kiêu.

Rõ ràng tôi ít tập trung để ý mọi chuyện hơn so với hồi tôi còn yếu tới mức bị đánh một đòn là chết.

Vậy là không tốt.

Tôi thủ thế, và bắt đầu chiến đấu với con Á Long Gió.

Kết quả là tàn sát.

Xin lỗi.

Tôi hơi nghiêm túc quá mức.

Tôi xin lỗi cái thứ đã từng là con Á Long Gió bị biến dạng đến mức có che đi cũng không đủ.

Phần mà tôi ăn được cũng không còn bao nhiêu.

Un.

Mặc dù bất cần là không tốt, nhưng nghiêm túc quá cũng không tốt.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 1

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S23: Đi Vào Đại Mê Cung Elro

Chúng tôi cười trên con Á Long Ánh Sáng hết một ngày.

Và đến khu vực gần Đại Mê Cung Elro.

Vì chúng tôi đi vượt qua rừng và núi bằng đường chim bay nên tốc độ di chuyển của chúng tôi cao hơn đi bộ rất nhiều.

Tôi dùng "Thông Suốt" thăm dò lối ra vào Đại Mê Cung Elro.

[Đúng như dự đoán, có lính Đế Quốc ở đây]

Ở lối ra vào Đại Mê Cung Elro, có rất nhiều lính của Đế Quốc đang đóng quân.

Đại Mê Cung Elro là lối đi duy nhất thông giữa hai đại lục.

Nghĩa là, nếu phe Quý muốn xâm chiếm lãnh thổ của Người thì họ phải vượt qua khu Đại Mê Cung này.

Một pháo đài lớn luôn có người có sẵn skill "Thông Suốt" ở ngay lối ra vào là phòng thủ cuối cùng mà phe Quý sẽ phải vượt qua nếu muốn chiến thắng tuyệt đối.

Nhưng mà phe Quý vượt qua được Đại Mê Cung Elro là chuyện khó tưởng tượng được.

Nó có cấu trúc mê cung cực kì phức tạp, ngoài ra còn rộng lớn đến mức một người sẽ tốn cả đời đi lại bên trong nếu không biết đường.

Hơn nữa có vô số quái vật phiến phức sống trong đó, toàn bộ đều có cấp độ nguy hiểm quá cao cho một quân đội hành quân qua an toàn.

Thực tế, nếu như thực sự phe Quý làm chuẩn bị để vượt qua và xâm chiếm lối ra vào của Đại Mê Cung Elro thì đại lục Kasanagara coi như đã hoàn toàn bị phe Quý chiếm mất rồi, trong trường hợp đó thì phe Người đang gặp rắc rối cực kì lớn.

Trong suốt chiều dài lịch sử thì phe Quý chưa bao giờ chiếm thế thượng phong được nhiều đến mức đó cả.

Mặc dù tôi không biết tương lai sẽ ra sao, nhưng hiện tại chắc chắn phe Quý không mạnh mẽ đến mức đó được, nên việc phe Quý cố gắng vượt qua Đại Mê Cung Elro là lo hão mà thôi.

Cho nên mục đích chính của pháo đài này chỉ là ngăn quái vật không tràn từ trong Đại Mê Cung ra ngoài.

Trong Đại Mê Cung có nhiều loại quái vật chỉ sinh sống trong đó.

Mục đích duy nhất của pháo đài là ngăn không cho chúng được sinh sản thoải mái ở bên ngoài.

Nhưng bình thường thì quân đội của Đế Quốc sẽ không đóng quân ở pháo đài này.

Nghĩa là.

Nhiệm vụ của họ là ngăn không cho chúng tôi đi vào Đại Mê Cung Elro.

[Chúng ta phải làm gì đây?]

Tôi suy nghĩ thật kĩ câu hỏi của Katia.

Dĩ nhiên lao đầu thẳng vào trong không phải là không được.

Nhưng đó sẽ là lựa chọn cuối cùng.

Nếu được thì tôi không muốn làm vậy.

「Chúng ta có thể thương lượng để họ cho chúng ta vào được không nhỉ?」

Sensei nhìn tôi rồi nói như thế.

Hắn là cô đang trông chờ vào skill "Che Giấu" của tôi.

"Che Giấu" là skill tiến hóa của "Giả Dạng".

Tác dụng đúng nghĩa là che giấu đi một cái gì đó.

Skill "Giả Dạng" cũng làm được vậy, nhưng không như tên gọi, tôi không thể thay đổi hình dạng của mình được.

Chỉ là trở nên khó để bị phát hiện bởi năm giác quan của các sinh vật sống khác mà thôi.

Nếu tôi dùng skill này cùng với "Ẩn Thân" thì tôi sẽ cực kì khó bị phát hiện.

Tác dụng skill tiến hóa có mà trước đó không có chính là tôi được quyền chọn mục tiêu để áp dụng skill.

Ngoài bản thân ra tôi còn dùng nó lên người khác và vật khác được nữa.

Thậm chí có thể giấu luôn cả skill.

Tôi luôn luôn sử dụng "Che Giấu" này để giấu đi một thứ.

Là skill "Cấm Kị".

Nếu làm vậy thì dù tôi có bị Giám Định bất ngờ thì cũng sẽ không dễ phát hiện ra tôi có "Cấm Kị".

Dĩ nhiên nếu ngó thật kĩ thì tôi vẫn sẽ bị phát hiện, nhưng thà có còn hơn không.

Tôi lắc đầu từ chối ý tưởng của Sensei.

Skill "Che Giấu" sẽ mất tác dụng lên toàn bộ mục tiêu nếu bị phát hiện.

Nếu có ai có khả năng nhận thức mạnh hơn khả năng của "Che Giấu" thì chúng tôi sẽ dễ dàng bị phát hiện.

Ông lão pháp sư ở thủ đô hoàng gia là một ví dụ.

Ông lão đó đủ sức phát hiện ra chúng tôi dù đang ẩn núp trong màn đêm ở một khoảng cách xa như thế.

Người như thế dĩ nhiên không phải cứ muốn là có, nhưng nếu Yuugo thực sự muốn cản trở chúng tôi thì hẳn chắc chắn sẽ phái những người có khả năng như thế gác ở pháo đài này.

Việc đi thâm nhập nguy hiểm thế này mà chỉ dựa vào skill là không được.

[Tôi có ý này. Đi theo tôi]

Trong lúc chúng tôi đang dần hết ý tưởng, Hyrinth-san đột nhiên nói vậy.

Vì hiện tại chúng tôi không có ý tưởng gì khác nên chúng tôi yên lặng đi theo Hyrinth-san.

Hyrinth-san dẫn chúng tôi đến một ngôi làng nhỏ ở gần lối ra vào Đại Mê Cung.

Dường như ngôi làng này là một ngôi làng do các nhà lái buôn và các nhà trọ thường xuyên qua lại Đại Mê Cung lập ra, theo lời của Hyrinth-san.

Nếu nhìn sơ bên ngoài thì đúng là có nhiều cửa hàng trong ngôi làng này bán thuốc giải độc và lương khô.

Tôi còn thấy có vài cái nhà trọ lớn dành cho những gia đình danh giá nghỉ lại ở đây nữa.

Để tránh việc bị người khác nhìn thấy nên chúng tôi đi một cách cẩn thận dọc phần rìa ngoài của ngôi làng.

Có thể sẽ có vài người lính từ chỗ pháo đài hoặc là lính hậu cần ở đây, hơn nữa hiện tại chúng tôi đang bị truy nã.

Đích đến của chuyến đi của chúng tôi là một ngôi nhà nằm ở rìa ngoài ngôi làng.

So với những ngôi nhà khác thì ngôi nhà này tương đối lớn.

Hyrinth-san gõ cửa.

[Nghe rồi. Ai đến đây?]

Một người đàn ông đang sắp qua tuổi trung niên xuất hiện, lộ ra một vẻ mặt kinh ngạc khi thấy Hyrinth-san.

[Đã lâu không gặp]

Hyrinth-san cúi đầu chào.

Người đàn ông đó nhìn Hyrinth-san, rồi lại nhìn xung quanh một cách cẩn thận.

[Tạm thời hãy vào nhà đi đã]

Chúng tôi đi theo người đàn ông vào nhà ông ta.

[Người này là một người dẫn đường, Goief-dono. Là người mà Julius và những người khác mắc nợ khá nhiều lần]

[Tôi là Goief. Hân hạnh được gặp mọi người]

[Goief-dono, đây là em trai của Julius, Shurein]

[Tôi là Shurein. Hân hạnh được gặp ông]

Mọi người cứ thế tự giới thiệu bản thân.

Mặc dù Goief-san lắng nghe với một vẻ mặt tươi cười, nhưng tôi không đánh giá thấp con người này được.

Vì quần áo ông ta mặc nên hơi khó thấy được, nhưng cơ thể của ông ta là một cơ thể cứng cáp thấy rõ, hơn nữa dưới ánh mắt tươi cười của ông ta đang thăm dò chúng tôi.

Tôi hiểu tại sao Hyrinth-san lại ăn nói lịch sự như thế rồi.

Con người này không dễ chọc chút nào.

[Được rồi, Goief-dono. Tôi sẽ trực tiếp đi vào vấn đề. Hiện tại chúng tôi đang bị vu oan và truy nã bởi Đế Quốc. Để hoàn toàn giải quyết việc này chúng tôi phải vượt qua được Đại Mê Cung Elro và đến đại lục Kasanagara, nhưng lối ra vào đang bị quân đội của Đế Quốc chiếm dụng. Goief-dono có cách nào để chúng tôi có thể đi vào được Đại Mê Cung không?]

Goief-san suy ngẫm về lời nói của Hyrinth-san một lúc.

[Tôi hiểu hoàn cảnh của các bạn. Vì lúc nghe tin rằng Hyrinth-san đang định lật đổ chính quyền tôi cũng thấy lạ]

Nghe như thế chúng tôi mừng rỡ.

Xem ra Goief-san không có ý định hại chúng tôi.

[Nhưng, không may thay tôi không thể giúp các bạn được]

Nghe như thế chúng tôi hụt hẫng.

[Thật sự không giúp được một chút nào sao]

[Tôi xin lỗi. Vì cuộc sống của tôi có thể bị nguy hiểm nếu tôi giúp. Tôi không muốn giúp các bạn rồi lại bị Đế Quốc nắm cổ. Cho dù tôi chết thì không sao, nhưng còn gia đình của tôi cũng sẽ bị liên lụy]

[Là như vậy thật sao?]

Mặc dù tôi chưa thấy họ, nhưng rõ ràng có sự tồn tại của vài người, trong số đó có trẻ con ở trong ngôi nhà này.

Goief-san có một gia đình.

Anh ta không thể giúp chúng tôi quá nhiều để rồi liên lụy gia đình.

Mặc dù tôi biết từ lâu rồi, nhưng khi bị đặt vào tình trạng tiến thoái lưỡng nan thế này tôi mới hiểu rõ cái danh phản quốc bị gán cho chúng tôi nó nghiêm trọng như thế nào.

Không, ít ra là anh ta chịu nghe chúng tôi nói chuyện.

Ít ra là anh ta không ngay lập tức la lớn hoặc là dùng vũ khí cố chống cự đuổi chúng tôi đi.

[Gì chứ. Nếu tên nhát gan này không dám dẫn đường thì ta dẫn đường có được không?]

Một ông lão đập cửa bước vào phòng rồi nói như thế với chúng tôi.

[Cha!?.]

[Thiệt tình. Cái tên nhát gan này. Tới từng tuổi này rồi mà còn sợ Đế Quốc sao]

Ông lão đó trên tay đang cầm một chai rượu, bước tới chỗ chúng tôi.

[Ta là cha của tên nhát gan này, Basgas. Ta có nhiều kinh nghiệm dẫn đường hơn cả hần đó, được không?]

[Khoan đã, Cha à!]

[Câm miệng lại]

m thanh không hề lớn, nhưng Goief-san nghe giọng nói mạnh mẽ đó thì chỉ im lặng.

Basgas-san có một cơ thể cực kì khỏe mạnh không như một ông lão bình thường, và tỏa ra một khí chất cực kì đáng kính.

Đủ để tôi suýt nữa Giám Định ông ta theo phản xạ rồi.

[Nếu các người không chê một ông già đã nghỉ hưu thì ta có thể dẫn đường cho các người, nhưng các người muốn sao nào?]

Mặc dù Hyrinth-san nhìn có vẻ hơi dẫn đo, nhưng trực giác nói tôi biết mình có thể tin tưởng người này.

Tôi giải thích bằng Thần Giao Cách Cảm cho mọi người.

Lúc đang làm vậy tôi để ý thấy Basgas-san đang hơi phản ứng một chút.

Có vẻ ông ta có khả năng nghe lén Thần Giao Cách Cảm.

[Xin hãy giúp đỡ chúng tôi]

[Cứ tin tưởng ta. Dù nói thế thì ta cũng không làm được gì quá vĩ đại đâu]

Đó là nói dối.

[Nếu vậy thì, hãy bàn chi tiết nào]

Theo gợi ý của Hyrinth-san chúng tôi bắt đầu bàn về kế hoạch sắp tới.

Giữa chừng Goief-san quyết định bỏ cuộc và có ý định giúp đỡ chúng tôi hết sức.

Việc chuẩn bị tốn một ngày, rồi chúng tôi đi đến khu vực bờ biển.

Theo lời của Basgas-san, có một cái hang dưới biển, là một lối vào bí mật của Đại Mê Cung.

Ít ai dùng nó vì nó ở gần khu vực sinh sống của loài Rồng Nước, nên nó là một lối bí mật rất ít người dẫn đường biết.

[Nghe đây. Đừng cố chiến đấu nếu có một con Rồng Nước xuất hiện. Các người sẽ chỉ chịu chết mà thôi. Tốt nhất là nên bỏ chạy. Lối vào hang ở gần chỗ chúng ta lặn xuống nên chỉ cần vào đó là được, con Rồng Nước không chui vừa cửa hang quá hẹp đó. Vừa lặn xuống là ngay lập tức bơi vào trong hang. Nghe rõ chưa?]

Chúng tôi gật đầu xác nhận cho Basgas-san.

Hiện tại chúng tôi đang không mang theo bao nhiêu hành lý cả, chỉ mặc một bộ đồ bơi thôi.

Toàn bộ hành lý của chúng tôi đang nằm trong túi thần kì Ma Pháp của Basgas-san.

Là một công cụ Ma Pháp có sức mạnh của skill Túi Thần Kỳ, cho phép chứa đồ trong một không gian khác.

Mặc dù tin tưởng một người lạ giữ toàn bộ vật dụng bao gồm cả trang bị và vũ khí là hơi đáng sợ, nhưng vì chúng tôi đã tin tưởng Basgas-san rồi nên chúng tôi quyết định tin tưởng tới cùng.

[Rồi, đây là những quả cầu không khí. Xin đừng vô tình cắn nát chúng]

Sensei đưa mỗi người một quả banh nhỏ bằng lòng bàn tay.

Là một quả banh khí nén được tạo ra bằng "Ma Pháp Gió".

Nếu ngậm trong miệng thì không cần phải lo lắng về việc thở dưới nước.

Coi như nó là bình oxy đi.

Nhưng mà đúng như Sensei nói, nếu lỡ mà cắn nát nó thì toàn bộ khí nén sẽ nổ ngay lập tức.

Những thứ này cực kì tiện, nhưng cũng cực kì nguy hiểm.

[Rồi, ta sẽ dẫn đường, mọi người bám sát theo sau]

Basgas-san ngậm trái cầu không khí vào miệng rồi lặn xuống.

Theo thứ tự thì tôi là người lặn xuống cuối cùng.

Khi tôi nhảy vào thì biển hơi nông, sau đó thì đột nhiên trở nên sâu hẳn đi.

Không biết phải là nhờ skill không? Tôi có thể nhìn rõ mọi thứ mà không cần kính bơi.

Tôi nhìn thấy bóng dáng một con quái vật lớn chậm rãi tiến gần mọi người.

Rồng Nước Krag.

Nó cấp 8.

Nhìn giống quái vật hồ Lock Ness mà tôi từng thấy trong tranh hình khủng long.

Nhìn chỉ số của nó tôi rùng mình.

Toàn bộ chỉ số đều trên mức 3000.

Hơn nữa skill của nó được phát triển nhiều hơn bất kì con quái vật nào tôi từng thấy.

Không tốt.

Trong số chúng tôi chỉ mỗi Basgas-san là kịp bơi đến lối ra vào của hang động.

Những người còn lại chưa ai để ý thấy con Rồng Nước.

Con Rồng Nước thủ thế.

Là tư thế chuẩn bị cho hơi thở hủy diệt!?

Tôi ngay lập tức bơi tới trước mọi người và sử dụng Ma Pháp.

"Ma Pháp Thánh Quang".

Là Ma Pháp tôi nhận được cùng danh hiệu Anh Hùng.

Ma Pháp của tôi chạm trực tiếp với hơi thở của con Rồng Nước, kết quả và tạo ra dòng nước chảy xiết.

Tôi bị dòng nước cuốn thẳng vào trong hang động.

Trong lúc bị nước cuốn tôi cố gắng không cắn nát viên cầu không khí vì cơ thể tôi bị liên tục đập vào đá ngầm.

Tôi có cảm giác mình đang lơ lửng trong một giây lát.

Và rồi tôi bị đập thẳng xuống mặt đất.

Có vẻ như tôi bị dòng nước cuốn thẳng tới cuối hang động.

[Mọi người có ổn không?]

Tôi lấy viên không khí ra khỏi miệng và nhìn xung quanh.

Toàn bộ đồng đội của tôi đang thờ hồn hển nằm bệt dưới sàn.

Không ai bị gặp nguy hiểm cả.

Nhưng mà trừ Sensei vẫn còn là loli ra thì đồ bơi của Katia và Anna bị rách nhiều chỗ và lộ nhiều chỗ hơn bình thường.

Hơn nữa tóc dài của hai người dính sát vào người, tạo ra một khung cảnh rất là gợi tình.

Cực kì gợi tình.

[Khà! Nếu mới đầu đã thế này thì chuyến này mệt đây!]

Tôi thầm đồng ý với Basgas-san.

Tạm thời tôi phải sơ cứu những chỗ bị trầy đã.

[Thôi được rồi, chúng ta đã vào tới nơi an toàn. Chào mừng đến địa ngục trần gian, Đại Mê Cung Elro.]

Tôi tiếp tục sơ cứu cho mọi người trong lúc nghe những lời phóng đại của Basgas-san.

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG?

Tác giả: Okina Baba
Minh họa: Tsukasa Kiryu
Trịnh Lê Thu Trang dịch

Mục lục

[Chương 156: Là Biển Đó!](#)

[Chương 157: Câu Cá Biển](#)

[Chương 158: Tôi Cứ Tưởng Đó Là Một Làng Chài, Hóa Ra Nó Là Một Làng](#)

[Nông](#)

[Chương 159: Trộm Vật > Ăn Cướp](#)

[Chương 160: Công Chúa Ma Cà Rồng](#)

[S24: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ①](#)

[Chap 161: Thị Trấn](#)

[Chương 162: Thừa Ông Hoặc Bà, Tôi Vừa Chuyển Nhà](#)

[Chương 163: Tôn Sùng Tôi Đi, Ca Ngợi Tôi Đi](#)

[Chương 164: Đấng Cứu Thế Kén Chọn](#)

[Chương 165: Là Một Lời Nguyên Đó](#)

[S25: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ②](#)

[Chương 166: Cẩn Nuốt Mẹ](#)

[Chương 167: Con Nhện Nổi Loạn](#)

[Chương 168: Viết Hết Những Gì Tôi Cần Nhớ Vào Một Quyển Sách Rồi Ăn Nó](#)

[Chương 169: Hết Đồ Tế Rồi](#)

[Chương 170: Ma Vương Ariel](#)

[S26: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ③](#)

[Thánh Ngữ Giáo Và Nữ Thần Giáo](#)

[Chương 171: Các Người Thực Sự Nghĩ Tôi Không Trốn Thoát Ma Vương Nổi](#)

[À?](#)

[Chương 172 Tôi Để Mấy Đứa Nhóc Hầu Hạ Mình](#)

[Chương 173: Ăn Bám](#)

[Chương 174: Đăng Kí Làm Đệ Tử](#)

[Đi Ba Ngàn Dặm Tìm Sư Phụ](#)

[Pháp Sư, Đệ Tử](#)

[Chương 175: Hồi Sinh!](#)

[S27: Tàn Dư Của Ác Mộng](#)

[Chương 176: Phân Thân Nói Chuyện](#)
[Chương 177: Bên Trong Ma Vương](#)
[Chương 178: Ma Vương Vs Rồng Đất](#)
[Chương 179: Ma Vương Tham Ăn Chủ](#)
[Chương 180: Phân Thân Hành Động](#)
[S28: Thoát Khỏi Đại Mê Cung Elro](#)
[Chương 181: Mọi Chuyện Trở Nên Tồi Tệ](#)
[Chương 182: Kiểm Tra Chiến Trường](#)
[Chương 183: Nhân Loại Rác Rưởi](#)
[Chương 184: Bây Giờ, Là Lúc Để Cầu Chúa Đó](#)
[Chương 185: Anh Hùng Nhỏ Bé](#)
[S29: Cống Hiến](#)
[Chương 186: Arachne](#)
[Chương 187: Khả Năng Giao Tiếp](#)
[Chương 188: Đói Quá](#)
[Chương 189: Kiểm Tra Khả Năng Cơ Thể](#)
[Chương 190: Món Ăn Ngon](#)
[Làng Elf ①](#)
[Làng Elf ②](#)
[Làng Elf ③](#)
[Bởi Vì Tôi Là Một Giáo Viên](#)
[Chương 191: Tsuchigumo](#)
[Chương 192: Câu Cá Biển Phần 2](#)
[Chương 193: Admin Than Thở](#)
[Chương 194: Ma Vương Nói Chuyện](#)
[Chương 195: Những Gì Đã Thay Đổi](#)
[Trước Cuộc Đại Chiến](#)
[Chương 196: Không Phải Là Con Nhện, Mà Là Con Kiến](#)
[Chương 197: Có Kho Báu Được Chôn Dưới Lòng Đất?](#)
[Chương 198: Di Tích Dưới Lòng Đất](#)
[Chương 199: Quân Đoàn Robot](#)
[Chương 200: Chiến Lợi Phẩm](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪](#)

[Chap 201: Ma Vương Và Con Chúa](#)

[Chap 202: Thần](#)

[Chap 203: Khu Vực Không Người](#)

[Chap 204: Dễ Dàng](#)

[Chap 205: Ma Vương Được Thần Hỗ Trợ](#)

[Oni 1: Sasajima Kyouya](#)

[Giới Thiệu Nhân Vật](#)

[Chương 206: Trắng Và Đen](#)

[Chap 207: Bắt Đầu](#)

[Huyết 1: Negishi Akiko](#)

[Huyết 2: Làm Lại](#)

[Huyết 3: Cuộc Gặp Gỡ Với Con Nhện](#)

[Oni 2: Yêu Tinh Lùn](#)

[Huyết 4: Đêm Ngược Tới Sự Tuyệt Vọng](#)

[Huyết 5: Chiến Thuật Để Sống Sót](#)

[Huyết 6: Sự Thay Đổi Bất Ngờ](#)

[Huyết 7: Chiến Tranh](#)

[Huyết 8: Lựa Chọn](#)

[Oni 3: Chế Tạo Vũ Khí](#)

[Huyết 9: Người Hầu](#)

[Huyết 10: Người Phụ Nữ Kỳ Lạ Và Người Phụ Nữ Nguy Hiểm](#)

[Chap 208: Tiêu Chuẩn Của Thế Giới Giả Tưởng Và Lần Gặp Gỡ Đầu Tiên](#)

[Chương 209: Công Việc An Ủi Người Hầu Vampire](#)

[Chương 210: Công Việc An Ủi Chủ Nhân Vampire](#)

[Oni 4: Đặt Tên](#)

[Huyết 11: Tôi Nên Làm Gì Khi Bạn Cùng Lớp Tôi Luân Hồi Thành Quái Vật?](#)

[Huyết 12: Thánh Ngôn Giáo Và Tộc Elf](#)

[Huyết 13: Ghen Tị](#)

[Huyết 14: Lời Nói Dối Và Sự Thật](#)

[Huyết 15: Chính Thức Tuyên Bố Cảnh Cáo Việc Lạm Dụng Bé Gái](#)

[Oni 5: Những Người Bị Chà Đạp](#)

[Huyết 16: Trên Đường Đi](#)

[Huyết 17: Ma Vương Có Tiền](#)

[Huyết 18: Hiệu Ứng Bất Thường \[Bơm Rượu\]](#)

[Chương 211: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire](#)

[Chương 212: Maou-Sama Nấu Ăn 3 Tiếng](#)

[Oni 6: Nô Lệ](#)

[Huyết 19: Trong Ngoài Đều Nguy Hiểm](#)

[Phần Không Tên 109](#)

[Huyết 21: Ba Năm](#)

[Báo Cáo Thường Xuyên Giữa Ma Vương Và Admin](#)

[Giáo Hoàng Và Admin](#)

[Oni 7: Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì](#)

[Huyết 22: Quý...](#)

[Huyết 23: Nghe Đâu Nếu Tôi Được Luân Hồi Thì Tôi Phải Đi Học Ở Học Viện](#)

[Ma Pháp](#)

[Huyết 24: Nhập Học](#)

[Huyết 25: Hình Như Tôi Vừa Làm Xong Event Phá Hủy Hôn Ước Của Người](#)

[Khác](#)

[Huyết 26: Dòng Máu Oni\(Yêu Quái\)](#)

[Oni 8: Thịnh Nộ](#)

[Chiếc Đèn Kéo Quân Của Người Triệu Hồi Sư](#)

[Lời Đồn Của Các Thám Hiểm Giả](#)

[Thám Hiểm Giả Vs Chàng Tinh](#)

[Hiệp Sĩ Đế Quốc Vs Chàng Tinh](#)

[Già Gân X2 Vs Chàng Tinh](#)

[Oni 9: Tĩnh Lặng](#)

[Kiểm Vương Và Người Pháp Sư](#)

[Giáo Hoàng Và Ninja](#)

[Đất Nước Ở Nơi Giao Thoa](#)

[Kiểm Vương Đời Trước](#)

[Kiểm Thần Vs Chàng Tinh](#)

[Oni 10: Tịch Mịch](#)

[Oni Vs Oni ①](#)

[Oni Vs Oni ②](#)

[Oni Vs Oni ③](#)

[Oni Vs Oni ④](#)

[Oni Vs Oni ⑤](#)

[Oni Vs Oni ⑥](#)

[Chap 213: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire - Tiếp Tục](#)

[Chap 214: Những Gì Tôi Có Thể Làm Hiện Tại](#)

[Chap 215: Làm Như Tôi Sẽ Sống Ở Thế Giới Này! Tôi Về Nhà Đây!](#)

[Chap 216: Tạm Thời Trở Về](#)

[Chap 217: Wakaba Hiiro](#)

[Chap 218: Một Hầu Gái Xuất Hiện](#)

[Chap 219: Kết Quả \(Phân Thân\)Rèn Luyện](#)

[Chap 220: Bên Kia Vùng Núi Tuyết](#)

[Oshiete, D-Sensei! Bài 1](#)

[Chap 221: Nhật Ký Quan Sát Bé Vampire](#)

[Chap 222: Nước Cà Chua Tốt Cho Sức Khỏe Mỗi Ngày](#)

[Chap 223: Chuyển Đi Kết Thúc](#)

[Chap 224: Đại Công Tước](#)

[Chap 225: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động](#)

[Chap 226: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động, Hành Động Bí Mật](#)

[Chap 227: Muốn Ăn Thì Lăn Vào Bếp](#)

Ss Giáng Sinh

Chap 228 Tạiiiiiii Saoooo!?

Chap 229: Kẻ Chủ Mưu

Chap 230: Tôi Đã Quá Ngây Thơ Rồi

Chap 231: Chiến Thuật Thống Trị Bằng Sự Sợ Hãi

Chap 232: Con Chồn Và Con Nhện Cố Gắng Lừa Lẫn Nhau

Chap 233: Những Bé Mặt Vàng Đen Tối

Chap 234: Oni Của Sự Ghen Tị Và Oni Của Sự Thịnh Nộ

Chap 235: G-Giúp Với!

Chap 236: Con Rồng, Cái Hồ Và Một Kiểu Thợ Săn Quái Vật Gì Đó...

Chap 237: Quá Nhiều Event Khiến Việc Xử Lí Flag Quá Mệt Mỏi

Chap 238: Học Viện X2

Chap 239: Cuộc Sống Học Viện Nhiều Trắc Trở

Chap 240: Danh Hiệu Anh Hùng

Một Ngày Tồi Tệ Của Vị Thống Lĩnh

Chap 241: Tên Hề Trên Sân Khấu

Chap 242: Sự Cống Hiến Của Kẻ Ngụ Muội

Chap 243: Mấy Cái Tên Đầu Óc Không Bình Thường Này Thật Là...

Chap 244: Cô Bé Yandere Imouto Này Lạm Tình Quá Rồi

Chap 245: Hãy Bắt Đầu Bằng "Seiza" Nào

Ss: Mì Soba Giao Thừa

Chap 246: Tôi Không Thể Ngừng Cười Được

Chap 247: Cô Gái Trẻ Phản Diện Rơi Nước Mắt

Chap 248: Bản Chất Của Một Vampire

Chap 249: Tối Nào Oni Ơi, Oni À

Chap 250: Rượt Bắt Cùng Oni

Chap 251: Đáng Sợ Hơn Cả Oni

Chap 252: Lời Nguyên Của Sự Bao Dung

Chap 253: Tối Lúc Trừng Phạt (Thật Đó)

Chap 254: Con Oni, Con Nhện

Chap 255: Giới Hạn Của Tôi Là Ba Câu Một Lần!

[Chap 256: Tôi Lượm Một Người Đàn Ông Về Nhà, Cho Anh Ta Ở Lại Đi <](#)

[Clgt!?](#)

[Huyết 27: Quỷ Máu](#)

[Oni 11: Tình Trạng Hiện Tại](#)

[Huyết 28: Tái Ngộ](#)

[Oni 12: Khó Xử](#)

[Huyết 29: Chứng Hứng](#)

[Oni 13: Kháng](#)

[Huyết 30: Khó Chịu](#)

[Chap 257: Chữ Viết Thật Tuyệt Vời](#)

[Những Dòng Suy Nghĩ Của Giáo Hoàng](#)

[Sự Đau Khổ Của Giáo Hoàng](#)

[Chap 258: Hồi Sinh Công Chúa Vampire](#)

[Chap 259: Maou-Sama Đáng Sợ](#)

[Oni 14: Lựa Chọn](#)

[Huyết 31: Xấu Tính](#)

[Chap 260: Ai Là Người Tạo Nên Sự Hỗn Loạn Này Vây!?](#)

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 156: Là Biển Đó!

TN: Cứ giết chóc mãi đâu có gì vui! Kumo-chan đi câu cá

Tôi nhìn mặt trời mọc từ trên đỉnh núi.

Vậy hóa ra đó chỉ là tin đồn.

Tôi cứ nghĩ mình sẽ thấy cao hứng hay gì đó, nhưng hiện tại tôi không cảm thấy gì cả.

Đúng là, người ta thấy thích cảm giác ngắm mặt trời mọc trên núi là vì người ta cảm giác thỏa mãn sau khi leo lên đỉnh.

Tôi đã leo núi khá thoải mái nhờ chỉ số cao, và dù không như thế thì ngọn núi này cũng không cao lắm.

Bỏ việc ngắm mặt trời mọc qua một bên, đứng trên đỉnh núi tôi có thể thấy được một thứ.

Là biển.

Là bãi biển tuyệt đẹp nhìn cực kì thích hợp cho kì nghỉ hè.

Từng đợt sóng vỗ vào nhau.

Mặt trời sáng lấp lánh trên mặt biển.

Là biển.

Nếu nói về biển thì phải nói về việc nó là chỗ sinh ra tình cảm lãng mạn giữa các cặp đôi.

Mặc dù tôi đã từng nghĩ "Riajuu chết đi" ở kiếp trước, nhưng ở bãi biển của thế giới này thì không có ai như thế cả. (TN: Riajuu = những người thành công, người có cuộc sống thỏa mãn, kẻ thù của toàn bộ NEET trên thế giới)

Là một bãi biển trống hoàn toàn cho bản thân tôi.

Không có lựa chọn nào khác ngoài việc đi tới nơi để thám hiểm.

Nên, tôi bắt đầu đi xuống núi về hướng biển.

Toàn bộ quái vật đều bỏ chạy và trốn vì chủ nhân của ngọn núi là con Á Long Gió đã bị giết dễ như trở bàn tay và bọn chúng đang bị Dọa Nạt mà tôi tỏa ra dọa cho sợ.

Nói thật là bọn quái vật ở đây không cho tôi bao nhiêu kinh nghiệm dù tôi có giết toàn bộ bọn chúng, thế nên tôi để chúng yên.

Tôi không đói lắm.

Mặc dù bọn chúng ngon hơn bọn quái vật ở trong mê cung, nhưng nếu nghĩ về đồ biển mà tôi sắp được ăn thì tôi có thể lờ chúng đi.

Thế nên tôi đã xuống núi mà không gặp trở ngại gì.

Trên đường đi tôi lại hái thêm nhiều trái cây nữa nên hơi tốn thời gian, nhưng sau khoảng một tiếng tôi đã đến bãi biển.

Tôi bước lên bãi cát.

Từng đợt sóng vỗ dính chân tôi.

Lạnh.

A.

Nhiệt độ hiện tại không cao lắm.

Theo mùa thì có vẻ như đang là Thu hoặc là Xuân?

Không phải mùa hè.

Vì nhiệt độ của nước biển thấp như thế này nên nó không phải là mùa hè.

Nếu là con người thì bơi ở biển như thế này sẽ hơi khó.

Nhưng mà.

Cơ thể hiện tại của tôi hoàn toàn không còn chút nào giống người nữa.

Không cần phải sợ lạnh làm gì.

Đi, bơi nào.

Bạch bạch.

Hmm?

Un.

Tôi không chìm xuống được.

Sao cơ thể tôi nổi ghê vậy?

Nếu dồn sức tôi có thể chìm xuống biển một lát.

Nhưng tôi sẽ ngay lập tức bị đẩy trở lại mặt nước.

Không cần làm gì tôi cũng nổi lềnh bềnh trên mặt biển.

Và, nếu tôi cứ ngồi yên thì tôi sẽ bị sóng đẩy trở về bờ biển.

Đệt.

Cơ thể nhện không bơi được à?

Không ngờ luôn đó.

Tôi không ngờ mình sẽ không chìm.

Mặc dù tôi không giỏi bơi ở kiếp trước, nhưng ít ra tôi chìm được.

Tôi không ngờ có ngày tôi có cảm giác như mình có một cái phao gắn luôn lên người như thế này.

Nếu thế này làm sao tôi lặn xuống mò ốc bắt cua được.

Nếu tôi học skill "Bơi" tôi có chìm xuống được không?

Không, nhưng nếu tôi học thì sẽ tốn nhiều thời gian lắm.

Kháng Lửa cũng như thế, nếu chúng loại yếu về vấn đề gì đó thì skill liên quan đến nó sẽ tăng độ thông thạo rất chậm.

Tôi cần bao nhiêu điểm để học "Bơi" nhỉ?

Dùng tính năng kiểm tra của "Tri Thức" tôi dò thử.

Ồ.

Tốn 1000 điểm để học "Bơi".

Quá mắc.

Tôi nên bỏ cuộc phần này.

Khi ngồi lại lên bãi biển tôi thấy bị sốc.

Không, không phải là tôi không biết bơi, hiểu không?

Là tôi không lặn xuống được thôi.

Nhưng vì tôi có thể nổi nên tôi chỉ cần cứ vậy mà đập thôi, đúng không?

Tôi sẽ không bao giờ chết đuối.

Không bao giờ.

Haa..

Đành vậy.

Tôi sẽ dùng "Tơ Đa Năng" câu cá.

Tôi dùng một miếng thịt nhỏ trong Túi Thần Kì làm mồi.

Gắn nó vào đầu sợi tơ.

Dù không có móc câu nhưng nó vẫn dính chặt nên rất tiện.

Tôi chỉ cần ném sợi dây tơ đi xa là xong.

Nếu là ngư dân thật thì người ta sẽ cong cần câu để ném nó cho xa, nhưng tôi thì chỉ cần dùng "Điều Khiển Tơ" là xong.

Tôi kiểm tra cho chắc là sợi tơ đã bay xa bãi biển và ngồi chờ có cá cắn.

Không cần chờ luôn.

Ồ?

Nó hơi mạnh nhỉ.

Fufufu.

Nhưng mà chỉ số vật lí của tôi đã vào hàng ngũ ngang với bọn Rồng luôn rồi.

Một con quái vật bình thường làm gì có tuổi chơi với tôi.

Tôi chậm rãi kéo nó vào.

Vì đây là dây tơ từ "Tơ Đa Năng" nên tôi không cần phải lo về việc nó bị thấy hay bị đứt.

Nếu tôi không nhầm thì một con quái vật nếu bị mắc câu một lần mà thoát được sẽ không bị mắc câu lần nữa đúng không?

Vì "Tơ Đa Năng" của tôi dính còn hơn một cái lưỡi câu nên không sao hết.

Trừ phi là bị lửa đốt thì thậm chí loài Rồng cũng không thoát một cách dễ dàng được.

Và rồi dần có dấu hiệu con cá bị bắt đã vào khu vực nước cạn.

Con mồi vẫn đang giãy dụa trong vô vọng bị kéo mạnh thảy lên bờ.

Tôi bắt được một con cá mập.

Đúng hơn mà nói, một con Á Long Nước có hình dáng như con cá mập.

Nó có skill "Á Long Nước" ở cấp 7 nên nó là một con Á Long cao cấp.

Hơn mức tầm trung một tí.

Tôi kết liễu con cá mập vẫn đang giãy dụa trên bãi biển.

Mặc dù nó khác với con cá mà tôi nghĩ, nhưng cá vẫn là cá.

Tôi chưa ăn sashimi cá mập bao giờ, không biết ngon không nhỉ?

Ăn thử là biết.

Da nó cứng thế!?

Nói sao ta, tôi cứ nghĩ đây là da bình thường, nhưng con này có skill "Vảy Rồng".

Là vậy.

Bởi vậy mới cứng như thế.

Vì không có vẻ như tôi ăn được lớp da này nên tôi sẽ lột nó đi.

Được rồi.

Ăn thử lại nào.

Itadakimasu.

Ồ, a,ừm.

Ngon, ngon.

Không đến mức tôi phải khóc, nhưng mà ngon quá.

Tôi muốn có nước tương.

Nghĩ kĩ thì, hình như vi cá mập là một món ăn cao cấp nhỉ?

Hình như đó là một phần của cái đuôi?

A.

Đúng là, nó có vị khác những phần còn lại.

Ngon quá.

Theo tôi nghĩ, mình không hợp làm nghề phê bình thực phẩm.

Tôi chỉ có thể nói nó ngon hay không mà thôi.

Mặc dù lúc trước tôi có nói về những người làm nghề bình luận viên trên TV nói là "nói vậy ai hiểu chứ", nhưng giờ tôi đã biết, lúc đó bình luận viên đã cố gắng hết sức.

Phù.

Cám ơn vì bữa ăn.

Umu.

Câu cá tốt thật.

Hãy câu thêm đồ biển nào.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Câu Cá Biển

Tôi ném một sợi dây tơ xuống.

Rồi, cắn câu.

Tôi ném một sợi dây tơ xuống.

Rồi, cắn câu.

Cái biển này là thế nào?

Không phải là mẻ lớn gì đâu.

Thậm chí còn không phải là cá.

Mặc dù cấp độ của bọn này có khác nhau, nhưng toàn bộ những sinh vật biển tôi bắt được đều có skill "Á Long Nước".

Đừng nói với toàn bộ quái vật sống dưới biển của thế giới này thì "Á Long Nước" là hàng tiêu chuẩn nha?

Đại dương thật tuyệt vời.

Là thiên đường của bọn Á Long.

Không, không.

Chắc chắn không.

Cái loại thiên đường đáng sợ gì thế.

Ở dưới môi trường biển chứa nhiều Á Long thế này thì đi thuyền ra vịnh để câu cá cũng khó nữa chứ nói gì ra biển?

Kiếp trước ai cũng nói là nghề đánh cá biển là nghề nguy hiểm, nhưng hình như độ khó của thế giới này tăng cấp trăm lần thì phải?

Nếu thế này, chắc chắn chỉ có tinh anh trong tinh anh mới có thể làm nghề cá mà thôi nhỉ?

Những ngư dân mạnh còn hơn đám hiệp sĩ tôi gặp gần đây cố gắng hết sức để săn (c)Á Long.

Những người đàn ông lực lưỡng tay cầm lao để ngực trần nhảy vào biển một cách dũng cảm.

Đệt, nghe thấy ngầu quá.

Đi câu xong tôi sẽ đi tìm một làng ngư dân.

Có khi sẽ gặp mấy ông chú để ngực trần đẹp trai.

Tôi ném một sợi dây tơ xuống.

Như tôi đoán, tỉ lệ cắn câu giảm hẳn vì chúng bắt đầu cẩn thận sau khi đồng bạn bị câu lên nhiều lần.

Đúng là chúng không phải là cá.

Rõ ràng là quái vật.

Chúng ít nhất đủ thông minh để hiểu chuyện đó.

Tôi cứ ngồi đó thư giãn chờ có đũa mắc câu.

Mặc dù bắt được đồ ăn là tốt, nhưng cứ ngồi yên thế này thư giãn cũng không tệ.

Tôi tiếp tục thả dây và ngồi câu.

Chắc chắn tôi sẽ đi tìm một làng ngư dân.

Vấn đề là sau đó.

Tìm được một làng ngư dân rồi tôi làm gì?

Dĩ nhiên tôi sẽ ngắm mấy ông chú ngư dân, nhưng sau đó thì sao.

Hiện tại tôi chưa muốn tiêu diệt nhân loại.

Dĩ nhiên tôi sẽ giết rất nhiều con người, nhưng mà tàn sát dân làng bình thường là vấn đề khác hẳn.

Tôi sẽ không tự ghét bản thân mình nếu những người tôi giết là chiến binh hay binh lính vốn đã có giác ngộ rằng mình sẽ chết.

Những người như thế đều đã được huấn luyện để chiến đấu nên lượng kinh nghiệm họ cho cũng sẽ rất nhiều.

Vậy lựa chọn tốt nhất của tôi vẫn là tiêu diệt các đội săn quái vật sẽ đến để giết tôi nhỉ?

A, nhưng mà tôi tự hỏi liệu có được không.

Vì tôi đã ra ngoài rồi, hơn nữa còn phá hủy một pháo đài nữa, liệu đội tiêu diệt sẽ hành động thế nào đây?

Nếu tôi có thể cứ chờ ở trong mê cung thì tốt, nhưng vì tôi đã tiêu diệt một pháo đài rồi nên hẳn là có báo cáo rằng tôi đã thoát ra ngoài.

Vậy chắc là sẽ có một đội tìm kiếm được lập ra trước khi có một đội săn quái vật nhỉ?

Nhưng mà, vậy thì chờ hơi lâu quá.

Hay là tôi nên đi tới một thành phố lớn rồi phá hoại ở đó?

Nếu là một thành phố lớn thì sẽ có một đội bảo vệ đảng hoàng.

Nhưng nếu họ mạnh hơn tôi tưởng thì sao?

Hmm.

Thôi kệ.

Tôi hiện tại sẽ không bị một đòn giết chết, và nếu đối phương quá mạnh thì tôi chỉ cần Dịch Chuyển bỏ trốn.

Tạm thời chắc tôi sẽ đi du lịch thế giới một chút.

Thay vì đi tàn sát thì thế này hợp với tôi hơn.

Thực ra tôi vẫn hiểu rằng mình đang làm chuyện rất kì lạ.

Can dự vào thế giới này nhiều đến mức bỏ qua lời cảnh cáo của Gyurigyuri, nghĩ sao thì nghĩ rõ ràng đây không giống tôi.

Nhưng, tôi chỉ đơn giản là không thích.

Un.

Tôi không thích.

Dù tôi không làm gì hết đi nữa thì thế giới này sớm muộn cũng sẽ tự đưa ra câu trả lời cho bản thân nó.

Và, nếu câu trả lời tôi biết không sai thì thế giới này sẽ bị hủy diệt, nên đây không phải là vấn đề của người khác.

Nhưng đó là vấn đề của tương lai.

Qua việc nói chuyện với Gyurigyuri, tôi biết người đó không muốn thế giới bị hủy diệt.

Mặc dù tôi nghĩ rằng cứ bỏ rơi một thế giới như thế này đi là được rồi, nhưng người đó lại quá tốt tính.

Thật là khổ mà.

Dù có chọn cách nào thì Gyurigyuri vẫn là người sẽ bị đau khổ.

Trong hai lựa chọn anh ta có, cái nào cũng là địa ngục.

Nghĩa là Gyurigyuri đã bị chiếu bí rồi.

Hoặc là chết cùng người phụ nữ anh ta yêu nhất, hoặc là phản bội cô ấy để cứu cô ấy.

Gyurigyuri hiện tại có ý định chết chung.

Nhưng tôi không thích lựa chọn đó.

Nên tôi sẽ ngăn đường anh ta lại.

Mọi người nên làm những gì mình thích.

Tôi đang hành động với lí do là tôi muốn làm thế.

Đây chắc chắn là cảm xúc thật không bị bất kì ai hay cái gì ảnh hưởng của tôi.

Tôi chắc chắn D cũng muốn tôi tự mình lựa chọn một con đường mà tôi muốn.

Nên tôi sẽ làm vậy.

Trong lúc đang nghiêm túc suy nghĩ thì sợi dây tơ bị kéo.

Cắn câu rồi!

Kuo!?

S-Sức mạnh này, hơn hẳn mấy con trước!?

Là một con lớn đây.

Nhưng mà nó không phải là đối thủ của tôi!

Kéo.

Con mồi bị cắn câu bay lên trời một khoảng.

Là một con Rồng Nước.

Thả ngay!

Đùa à!?

Đi câu cá mà câu được một con Rồng Nước là sao.

Nãy giờ tôi toàn bắt được Á Long Nước thôi mà.

Ý là, cái con Rồng Nước này, nó có còn lòng tự trọng của loài Rồng không vậy?

Tại sao nó lại bị mắc câu?

A, tôi bị bất ngờ.

Nên tôi vô tình thả nó đi rồi.

Nhưng mà chắc tôi không nên giết thêm con Rồng nào nữa.

Tôi không muốn làm kẻ thù của Gyurigyuri vì lỡ tay giết nhiều quá.

Cơ mà, thật đó, cái biển này bị sao vậy?

Tôi thử kiểm tra.

Dùng tính năng Tìm Skill của quyền lợi cấp Chủ.

Skill được tìm là "Rồng Nước", bắt đầu.

Tính năng này là một tính năng của quyền lợi cấp Chủ rất tiện lợi cho phép tìm toàn bộ cá thể có một skill nhất định tôi chọn.

Vì nó truy cập vào hệ thống để tìm nên tôi không tốn MP hay Thần Thức gì cả.

Nhưng mỗi lần sử dụng thì phải chờ khá lâu để sử dụng lần nữa.

Hơn nữa, kết quả tìm kiếm rất mơ hồ, kiểu như là "ở đằng kia", nên nó cũng không hữu dụng lắm.

Vì tôi có tính năng lập bản đồ của "Tri Thức" nên nó dễ sử dụng hơn rất nhiều.

Kết quả tìm kiếm là, cái gì đây?

Trong vùng biển trước mặt tôi, có rất nhiều Rồng Nước.

Thật sự là thiên đường của Rồng.

Nai wa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Tôi Cứ Tưởng Đó Là Một Làng Chài, Hóa Ra Nó Là Một Làng Nông

Tôi đi dọc bờ biển tìm một làng chài.

Đi câu nữa hả?

Làm như tôi dám câu ở khu vực nguy hiểm như thế!

Không, thật đó.

Cái loại biển gì mà ngồi câu được cả Rồng Nước thế?

Vì con Rồng Nước tôi bắt được lúc này là một con Rồng cấp thấp, nên tôi thắng được, nhưng nếu cứ giết hoài thì bọn Rồng Nước sẽ xuất hiện một lần nhiều con.

Tôi vẫn còn phải tránh bộ ba Rồng Đất nên nếu có một bầy Rồng Nước tới chơi với tôi thì không còn là chuyện đùa nữa.

Biển đáng sợ hơn mê cung nhiều.

Hiện tại tôi ăn Á Long Nước cũng đủ no rồi, nên tôi tạm ngừng đi câu và đi tìm một làng chài thử.

Một ngôi làng có người đủ sức chiến đấu với Rồng Nước.

Chắc chắn sẽ có những ông chú thật ngầu.

Muha!

Chờ tôi đi các ông chú.

Tôi sẽ tới ngắm mấy ông chú ngay!

Mặc dù tôi phấn khích là tốt, nhưng tôi không thấy một ngôi làng nào gần đây cả.

Cuối cùng tôi tốn một ngày trời đi dọc bờ biển từ sáng đến tối mịt mà không thấy gì cả.

Hmm.

Tôi không muốn ngủ trên bờ biển.

Có mùi muối.

Hơn nữa còn có Rừng Nước.

Chắc là tôi nên quay lại mê cung sau một thời gian dài ra ngoài.

Và như thế tôi dùng Dịch Chuyển quay lại mê cung.

Umu.

Vẫn không có gì thay đổi cả.

Lúc tôi quay về mới biết, mê cung này thực sự có không khí rất thoải mái.

Mặc dù ở ngoài hơi lạnh một tí, nhưng ở đây thì không nóng không lạnh.

Mặc dù ở đây sặc mùi máu, nhưng tôi không ngại việc đó.

Vì ở đây không có ánh mặt trời nên tôi cũng không ngại tia cực tím.

Vì tôi có "Tăng Tầm Nhận Thức" là skill cấp cao hơn của "Tăng Tầm Nhìn" nên tôi bị những thứ quá mức như tia cực tím làm khó chịu khi tôi ra ngoài.

Vì tôi thấy khó chịu mà skill không có tác dụng gì nhiều, nên thường tôi cứ tắt nó đi.

Tôi ngủ qua đêm ở chỗ thân quen của mình.

Rồi trời sáng.

Chắc vậy.

Ở trong mê cung chỉ bất lợi ở chỗ tôi không biết được lúc nào là ngày lúc nào là đêm.

Được rồi, tiếp tục cuộc tìm kiếm làng chài như hôm qua nào.

Tôi Dịch Chuyển tới chỗ hôm qua tôi ngừng lại.

Vì tôi có tiếp tục đi bộ dọc bờ biển cũng vậy nên tôi quyết định dùng "Hoạt Động Không Gian" để bay lên trời và dùng "Thông Suốt" để nhìn xung quanh.

Trong tầm mắt tôi ngoài biển cũng chỉ có núi.

Ồ, một ngôi làng.

Nhưng nó khá là xa biển.

Có vẻ như không phải là làng chài.

Không có con thuyền nào cả.

Rõ ràng đây là làng nông dân mà?

Một phần của ngọn núi đang được trưng dụng để trồng cây.

Um.

Thế những ông chú ngư dân thì sao?

Tôi đã mong chờ thấy cảnh đó quá trời, giờ thì làm sao để đèn bù cho trái tim nhện thất vọng này đây?

Thôi kệ.

Tạm thời cứ đi tới ngôi làng đó đi.

Trên đường đi tới ngôi làng tôi gặp một con cua thật lớn.

Nhưng mà vì tôi không thể nào vào làng được, nên tôi đi vòng bằng đường núi và quan sát ngôi làng.

Hmmm.

Nhân loại sống như thế này à?

Nếu nghĩ thật kĩ, đây là lần đầu tiên tôi thấy người sống bình thường.

Là một cảm giác thật sáng khoái.

Nhà trong làng đều làm bằng gỗ.

Nhà được xây theo kiểu nhà sàn, nhưng thiết kế lại là kiểu nhà gỗ châu mỹ.

Là để chống lũ sao?

Không có cửa hàng nào cả.

Nơi này giống như một ngôi làng biệt lập vậy.

Những người sống ở đây là người da trắng.

Khá giống với người da trắng ở Trái Đất.

Chỉ khác ở chỗ da họ hơi ngăm so với người da trắng mà tôi biết.

Tóc họ đa số là màu nâu.

Mặc dù đây là một thế giới viễn tưởng, nhưng lại không ai có màu tóc nổi bật như là đỏ hay là xanh.

Vì toàn bộ hiệp sĩ tôi đã gặp đều toàn mang mũ bảo vệ nên tôi không để ý.

Qua kết quả Giám Định thì không có ai đặc biệt mạnh mẽ cả.

Người có vẻ mạnh nhất trong làng cũng có chỉ số thấp hơn 100.

Yếu như thế mà anh ta sống được thật là kì lạ.

Nói chứ, hồi trước tôi còn yếu hơn vậy.

Nhưng mà bỏ chỉ số qua một bên, sao không ai có skill ra hồn vậy?

Nếu là con người thì chắc họ phải hiểu khá nhiều thứ, sao không ai luyện skill hết vậy?

Thực ra nghĩ kĩ thì không kì lạ cho lắm.

Nếu là sống ở một ngôi làng biệt lập thì hẳn là không cần skill làm gì.

Mặc dù vài skill vẫn là cần thiết, nhưng nếu không ở trong tình trạng sinh tử thì đâu ai cần lo nhỉ?

Hơn nữa nếu họ có thời gian để học skill thì thà đi làm việc tốt hơn.

Ở một ngôi làng nghèo trên Trái Đất thì thường cả con nít cũng phải làm việc.

Thật là một đời sống khắc khổ.

Hmm?

Dân làng bắt đầu sợ hãi gì đó.

Đừng nói họ phát hiện ra tôi rồi chứ?

Lạ nhỉ.

Tôi đã tắt "Bạo Quân" rồi, và nhờ "Giả Dạng" cùng "Ẩn Thân" nên khó mà tìm được tôi.

Không ai đặc biệt giỏi phát hiện tồn tại cả, nên hẳn là tôi chưa bị phát hiện chứ.

Thực ra dù tôi chưa bị phát hiện thì vẫn có thể đã xảy ra gì đó.

Nếu tôi thực sự bị phát hiện thì phiền quá nên tôi sẽ trốn.

Tức là đi săn quái vật kiếm đồ ăn.

Tối rồi.

Ai cũng đã ngủ rồi.

Tôi đang làm gì hả?

Đi ăn trộm.

Fufufu.

Tôi sẽ lấy những thức ăn ngon ở ngôi làng này.

Chính xác mà nói, là những trái cây sinh trưởng ở đây.

Lấn vào trong nhà của một người rồi cướp gia vị thì khó quá.

Nên chỉ lấn vào trong khu vực đất trang trại để cướp trái cây thôi.

Phạm tội?

Tôi là quái vật mà

Tôi quan tâm luật lệ của con người làm gì chứ.

《Độ thông thạo đã đủ. Học được Skill 『Giật LV1』 》

Ừm.

Đã có chứng cứ tôi phạm tội.

Tôi xin lỗi.

A.

Gì đây?

Dễ ăn cắp đồ hơn à?

Là một skill có tác dụng kì lạ.

Chắc là hữu dụng cho bọn đầu trộm đuôi cướp.

Nhưng mà tôi làm gì đi ăn cắp chứ.

Ế?

Còn bây giờ thì sao hả?

Vì đây là để kiếm đồ ngọt nên bỏ qua đi.

Tôi chỉ cướp đủ trái cây để không ai để ý, và bỏ trốn.

Dân làng 「Vì lí do nào đó tôi thấy lạnh sống lưng」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Trộm Vật > Ăn Cướp

Tôi âm thầm đi dọc vùng rừng rậm cạnh con đường cái dẫn từ ngôi làng ra.

Không, nếu tôi đi trên đường thì tôi sẽ bị phát hiện ngay.

Phải tránh những rắc rối không cần thiết.

Là bí mật thành công của người trưởng thành đó.

Vậy còn làm trộm vật thì sao?

Đây là đó là hai vấn đề khác nhau.

Có vẻ con đường này dẫn đi vòng một lần quanh núi rồi dẫn hướng đi xa biển.

Nếu tôi cứ đi dọc đường này thì tôi sẽ sớm đến thị trấn tiếp theo.

Nếu thị trấn đó đủ lớn thì tôi sẽ thám thính tình hình và quậy một chút.

Chỉ thám thính tình hình thôi cũng được, nhưng tôi có cảm giác mình quậy một chút cũng không ai nói gì.

Hiện tại không có ai đang đi trên đường cả.

Dĩ nhiên, một ngôi làng được bao phủ bởi núi và biển, chắc chắn không có thương nhân nào lại đến đây thường xuyên.

Nói đúng hơn, con đường này hẳn là để cho dân làng đi ra ngoài bán lúa thóc và mua vật dụng cần thiết nhỉ?

Sẽ không ai lại cố tình đi đến một ngôi làng thế này.

Tôi thấy hơi khâm phục là con đường này không bị phủ đầy cỏ dại.

Sau khi vượt qua khu vực núi thì tôi đến một khu đồng cỏ.

Dù tôi gọi nó là đồng cỏ nhưng thực ra nó cũng có khá nhiều cây, và một nửa là rừng.

Nếu thế này tôi có thể thoải mái vừa đi vừa trốn.

Tôi tiếp tục di chuyển như cũ.

Con đường nó thông với nhiều con đường khác giữa chừng, và dần thì đường càng rộng ra.

Lúc đầu thì nó chỉ nhỏ cỡ một con đường làng đủ cho một người đi, nhưng giờ thì nó rộng như đường cao tốc, có vẻ được sử dụng đủ nhiều để đất khô và cứng lại.

Nếu nhìn kĩ thậm chí có vết bánh xe.

Hẳn là có một xe khách hay xe kéo chở hàng đã chạy qua đây.

Nhưng chắc là xe do ngựa kéo thôi.

Xe kéo à?

Vậy ra thế.

Khoa học kĩ thuật không phát triển lắm.

Khi thấy hiệp sĩ thì tôi cũng đoán được rồi.

Đời sống trong ngôi làng kia cũng khá là đơn giản.

Nhìn hơi giống thời kì Trung Đại ở Châu u nhỉ?

Có khi đây là sở thích của D.

Mà, tôi chưa thấy nhiều lắm, nhưng tôi sẽ coi như khoa học kĩ thuật không phát triển mạnh ở thế giới này.

Vì thế giới đã bị khởi tạo lại một lần, nên chuyện này là hiển nhiên.

A, tôi đã thấy cái xe kéo rồi.

Hmm?

Hmmmm?

Hình như hơi lớn tiếng một chút?

Hình như.

Là ăn cướp.

Họ đang bị tấn công.

Những người nhìn như là hộ vệ đang chiến đấu với những người nhìn như ăn cướp.

Có 4 hộ vệ, nhưng lại tới 6 ăn cướp.

Hmm.

Nếu Giám Định mà coi thì họ gần như mạnh ngang nhau, nên phe ăn cướp đang lợi hơn phe kia.

Toàn bộ ăn cướp đều có skill "Giật".

Vậy ra nó là skill của ăn cướp thật à.

A, một người hộ vệ bị giết rồi.

Tôi nên làm gì đây?

Can thiệp thì phiền quá.

Nhưng mà tôi cũng không có lí do để lờ họ đi.

Nếu tôi không giết bọn ăn cướp thì uống đồ tốt quá.

Nhưng mà nếu vậy thì tôi đã cứu người trên xe kéo rồi?

Vậy thì phiền quá.

Tại sao tôi phải tử tế như thế chứ.

Dù tôi có cứu họ tôi vẫn là một con quái vật.

Có khi phe mà tôi cứu sẽ chia kiếm về phía tôi đúng không?

Nếu vậy thì tôi sẽ không nương tay với họ, nhưng mà rõ ràng dù có cứu họ cũng sẽ tỏ thái độ.

Hay là, chờ người trên xe kéo chết hết rồi hãy giết bọn ăn cướp nhỉ.

Ý tưởng đó hay mà nhỉ?

Nếu không ai còn sống thì sẽ không có nhân chứng để kể về tôi.

Không có tương lai phiền phức nào. Tôi vui còn mọi người còn lại thì chết hết rồi.

Có thể lấy hết mọi thứ là quá tốt đúng không nào?

Không, hở?

Hà.

Đành vậy.

Tôi không muốn, nhưng tôi sẽ cứu họ.

Tôi nhanh chóng chạy tới.

Vì bọn ăn cướp đang bận chiến đấu nên họ không để ý tôi xuất hiện.

Quá tiện.

Chắc cái người to to đang đứng ở giữa là thủ lĩnh của bọn này.

Vì chỉ số tên này cao nhất nên hẳn là thủ lĩnh chắc rồi.

Tôi đi vòng ra sau rồi cắm lưỡi hái thẳng vào bên trong lưng hắn.

Lưỡi hái của tôi nhẹ nhàng xuyên qua lồng ngực hắn và cắt đôi tim hắn.

À chỉ cần bị cắt nhẹ là hắn chết chắc rồi, vì tôi có dùng Độc Chết Người tẩm lên lưỡi hái.

Tôi kéo cây lưỡi hái ra và nhìn cái xác tên cướp ngã xuống.

Rồi vung lưỡi hái về hướng hai tên cướp ở bên trái và phải của tên thủ lĩnh này giờ chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

Cắt làm đôi.

Giờ chỉ còn một nửa số cướp.

Sử dụng "Ma Pháp Đất Mềm" tôi đâm xuyên sọ một tên cướp nữa.

Có vẻ tôi có tài năng với thuộc tính đất.

Vì skill này phát triển nhanh hơn Ma Pháp Gió mà tôi học cùng lúc với nó.

Còn hai tên.

Một tên cố gắng bỏ chạy.

Nhưng mà đừng cố nữa.

Cơ thể của người bị tơ trói lại rồi.

Tôi sử dụng Ma Nhân nhìn hai tên cướp không thể di chuyển được.

Toàn bộ HP, MP, SP bị hấp thu hết và bọn cướp chết.

Dọn dẹp kết thúc.

Nếu tôi là một hoàng tử hay là hiệp sĩ thì cô gái đang ngồi trong xe sẽ hỏi 「Anh có sao không?」, rồi tôi sẽ nói 「Tôi vô tình đi ngang qua khu vực có kẻ cướp này trên đường đi chu du mà thôi」, và rồi lá cờ đã được dựng lên.

À, không không.

Người đào hoa luôn bị thế này.

A.

Ngừng trốn tránh thực tại đi.

Tôi vừa giết một toán cướp.

Và cứu một chiếc xe kéo.

Những người bảo vệ chữa kiếm về hướng tôi.

Ngay lập tức.

Thôi kệ.

Tôi biết trước rồi mà.

Tôi biết rồi.

Vẫn may là họ chưa tấn công tôi ngay.

Không phải tại họ sợ quá không dám tấn công tôi.

Mà họ đang suy nghĩ tại sao tôi cứu họ, và chắc thường thức là phải tấn công một con quái vật ngay khi nhìn thấy hay gì đó.

Tôi sẽ nói lại lần nữa, không phải là họ sợ quá nên không dám tấn công tôi.

Tôi nói không tức là không.

Un?

Nhìn kĩ thì người bảo vệ tôi tưởng bị chết đầu tiên vẫn còn sống.

Ài, đã giúp thì thôi đành giúp tới cùng vậy.

Tôi đi lại gần người đang nằm dưới đất.

Mặc dù tôi chỉ mới cử động một chút nhưng mọi người còn lại đều lui lại mười bước.

...Nếu cứ để ý quá thì coi như tôi thua rồi.

Tôi sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị".

Ừm.

Như thế này thì anh ta sẽ không chết.

Không chỉ những người bảo vệ mà quý cô đang đứng núp sau xe kéo nhìn này giờ cũng ngạc nhiên.

Nếu một con quái vật cứu bạn khi bạn đang bị ăn cướp tấn công, rồi sau đó còn dùng "Ma Pháp Chữa Trị" thì dĩ nhiên ai cũng ngạc nhiên.

Phù.

Hết chuyện ở đây rồi.

Nếu bây giờ tôi mà gom xác bọn cướp lại thì không hay cho lắm, con nhện sẽ cứ thế mà biến mất thôi.

Và rồi quý cô trong xe kéo vội vã chạy ra.

Những người bảo vệ đang nói gì đó cản cô ta lại.

Nhưng mà, mấy chuyện đó không quan trọng.

Mắt tôi đang tập trung nhìn người được quý cô này ôm trong lòng.

Em bé đang được quý cô này bế.

Có rất nhiều chỗ tôi có thể la lối.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Công Chúa Ma Cà Rồng

Đứa bé này là sao?

Vì chuyện này quan trọng nên tôi sẽ lặp lại.

Đứa bé này là sao?

Ừm?

Tôi không biết phải la lối chỗ nào, vì có nhiều chỗ để la lối quá.

Được rồi, tôi sẽ liệt kê từng cái.

Đầu tiên, cái tên đó là sao hả?

Sao lại có tận hai cái tên?

Không, thực ra, chắc Sofia là tên ở thế giới này, còn Negishi Akiko là tên ở kiếp trước.

Negishi Akiko, ở kiếp trước có người thế này sao?

Có thể đã có. Có thể không.

Có thể là có.

Chỉ là tôi không nhớ thôi.

Thực tế tôi không nhớ tên hay nhớ mặt hơn một nửa số người trong lớp.

Vậy ra nếu người luân hồi từ kiếp trước bị Giám Định thì tên kiếp trước của họ cũng sẽ hiện ra.

Hở?

Vậy còn tôi, "không tên" là sao?

Nếu để ý kĩ quá thì coi như tôi thua rồi à?

Tôi biết chắc chắn em bé này là một trong các bạn học của tôi ở kiếp trước.

Vì cô ấy có skill 「 $n \% I = W$ 」 nữa, nên đó là điều chắc chắn.

Nhưng mà, Ma Cà Rồng là sao?

Kết quả Giám Định ghi chủng loại của cô ấy là cả Nhân Loại lẫn Ma Cà Rồng.

Nghĩa là sao?

Tôi thử Giám Định tộc Ma Cà Rồng.

『Ma Cà Rồng: Chủng tộc thống trị màn đêm, sống bằng cách hút máu người khác. Một chủng tộc có chỉ số rất cao nhưng lại có nhiều điểm yếu. Vốn tộc Ma Cà Rồng đa số đều là từ chủng tộc khác bị hóa thành Ma Cà Rồng nên các đặc điểm của loài gốc đều được giữ lại. Một Ma Cà Rồng thuần huyết được sinh ra từ nhỏ được gọi là True Ancestor』

À.

Vậy cơ bản là giống với Ma Cà Rồng ở Trái Đất?

Vì D là người thiết kế nên coi bộ là vậy.

Vậy, tiếp theo là skill "Ma Cà Rồng".

『Ma Cà Rồng: Skill đặc biệt loài Ma Cà Rồng sở hữu. Khi uống máu sẽ tăng chỉ số của bản thân lên. Hơn nữa mỗi cấp độ skill sẽ cho thêm các hiệu ứng đặc biệt. LV1: Máu Bệnh』

『Máu Bệnh: Nếu không uống máu quá lâu cá thể sẽ bị suy yếu』

Ngay từ đầu đã là một hiệu ứng bất lợi rồi.

Ma Cà Rồng bất tiện nhỉ.

Un?

Nhưng đứa bé này không bị suy yếu, nhỉ?

Nghĩa là cô bé đã uống máu rồi?

Không thể nào.

Nghe đâu sữa mẹ được làm từ máu, vậy có khi nào sữa mẹ thay thế được máu không?

Vậy còn danh hiệu?

『Ma Cà Rồng: Học được skill 「Hồi HP Tự Động LV1」 「Dạ Nhãn LV1」 : Điều Kiện Học Được: Học được skill: Tác Dụng: Chủng loại được thêm thành Ma Cà Rồng: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ đã biến thành Ma Cà Rồng』

『True Ancestor: Học được skill 「Cơ thể Bất Tử LV1」 「Tăng Cường Năm Giác Quan LV1」 : Điều Kiện Học Được: Sinh ra đã làm Ma Cà Rồng: Tác Dụng: Không bị ảnh hưởng bởi các hiệu ứng tiêu cực của

Ma Cà Rồng: Mô tả: Danh hiệu dành cho những kẻ là tổ tiên của loài Ma Cà Rồng』

A, danh hiệu True Ancestor hay thật.

Ngay lập tức bỏ qua các hiệu ứng xấu của việc làm Ma Cà Rồng, là một skill ăn gian.

Hèn gì em bé này có thể ở dưới ánh nắng mặt trời mà không bị gì.

Hơn nữa Máu Bệnh cũng không ảnh hưởng nó.

Thậm chí nó còn có skill hiếm là "Cơ thể Bất Tử" nữa.

『Cơ Thể Bất Tử: Toàn bộ chỉ số Kháng trừ Kháng Lửa, Ánh Sáng và Ăn Mòn đều tăng lên. Hơn nữa mỗi ngày một lần bạn có thể sống bằng 1 HP dù có nhận sát thương như thế nào』

Một tính năng Kháng kinh khủng được thêm vào.

Là một skill ăn gian.

Đứa bé này là sao?

Hơn nữa, lượng điểm skill cao kinh khủng đó là sao?

Đùa tôi à?

Nó nhiều hơn cả toàn bộ lượng điểm skill tôi đã tích lũy từ trước đến giờ luôn.

Cái gì thế này?

Ăn gian quá đi.

Đứa bé này là sao?

Chắc chắn việc người này hồi sinh làm Ma Cà Rồng à do ý tưởng ngu ngốc gì đó của D đúng không?

Cô ta nói cô ta trao quyền lợi phù hợp cho từng người luân hồi.

Với người này thì "Ma Cà Rồng" là quyền lợi của cô ta.

Sao lại cho một skill như bom nổ chậm thế này?

Cô ta có bị ngu không?

Cô ta bị ngu chắc rồi.

Trong lúc tôi nhìn em bé thì em bé Ma Cà Rồng đó cũng nhìn tôi.

Con nhện nhìn em bé.

Những người bảo vệ đang nín thở vì sợ.

Một quý cô đang cố gắng nói gì đó với tôi.

À, cô ơi, tôi không hiểu ngôn ngữ của thế giới này nên nói gì cũng vậy thôi.

Là một cảnh tượng rất là kì dị.

Nhìn sơ thì, có vẻ quý cô này là mẹ của bé Ma Cà Rồng, nhỉ?

Giám Định.

Hmm?

Hình như cô ấy mới lui lại ngay khi tôi Giám Định cô ấy thì phải?

Thôi kệ.

A, cô ta tên là Seras Kern.

Un.

Hai người cùng họ với nhau, có vẻ cô ấy đúng là mẹ của bé Ma Cà Rồng.

Nhưng mà người này chỉ là một con người bình thường.

Chỉ số của cô ấy cao hơn người bình thường một chút, nhưng mà cấp độ cô ta thấp, và không có skill dùng cho chiến đấu nào, nên hẳn cô ta chỉ là một thường dân.

Thực ra, vì cô ta thuê được bảo vệ nên nói cô ta là một nhà quý tộc thì đúng hơn, quần áo của cô ấy cũng rất sang trọng, hơn nữa cái xe kéo cũng là xe cao cấp.

Một Ma Cà Rồng được sinh ra trong nhà quý tộc.

Uwa.

Toàn mùi rắc rối.

May là có vẻ chưa ai biết em bé này là Ma Cà Rồng, nhưng sớm muộn gì chuyện đó cũng sẽ tới thôi.

Lúc đó thì sao nào?

Phiền phức.

Tôi không muốn dính líu đến việc này.

Tình bạn giữa hai người bạn học cũ?

Làm gì có chuyện đó.

Tôi sẽ không thèm quan tâm đến một người lạ mà tôi không nhớ được cả tên lẫn mặt mũi.

Nên, tôi bỏ chạy.

Tôi không thấy gì cả.

À, ít ra tôi sẽ đánh dấu họ lại cho chắc.

Rồi, tạm biệt nhé.

Mặc dù quý cô Seras nói gì đó, nhưng tôi không hiểu.

Nếu muốn cản tôi lại thì hãy nói tiếng Nhật.

Lúc đó thì tôi sẽ nghĩ về việc dừng lại.

Chỉ là nghĩ thôi.

Lần đầu tiên tôi vô tình gặp một người cũng luân hồi như tôi, nhưng mà phiền quá.

Tôi sẽ mặc kệ toàn bộ mọi người được luân hồi.

Tôi không có bạn bè gì ở kiếp trước cả, và càng không có đồng đội.

Nói thật nếu như có ai mong chờ gì ở tôi vì tôi quen họ ở kiếp trước mới là mệt.

Un.

Tôi sẽ mặc kệ toàn bộ những người luân hồi.

Tôi sẽ làm vậy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S24: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ①

Một nơi không ai biết là ở đâu.

Một không gian cực kì rộng lớn.

Một người phụ nữ đang ở nơi đó.

Người phụ nữ ấy chỉ còn nửa thân trên, phần còn lại của cơ thể cô ta đã dung nhập hoàn toàn vào không gian như đã biến mất.

Một ngoại hình cực kì đáng thương.

Và từ trong miệng của cô ta vang lên những âm thanh máy móc.

『Độ thông thạo đã đủ』

『Điểm kinh nghiệm đã đủ』

『Độ thông thạo đã đủ』

...

『Đau quá』

Tôi nhảy qua một tảng đá.

Vội vàng nhìn xung quanh.

Có những chiếc đèn sáng mờ.

Ánh sáng nhẹ nhàng đó thấp sáng mặt đá tự nhiên, và tôi có thể cảm giác mặt đất cứng dù là nằm trong túi ngủ.

Là Đại Mê Cung Elro Tầng Thượng.

Tôi nhớ lại tình hình hiện tại và chỗ tôi đang ở.

Đúng rồi, chúng tôi đang đi xuyên qua Đại Mê Cung Elro để vượt qua đại lục khác.

Hôm nay là ngày thứ hai kể từ lúc chúng tôi vào đây.

Hiện tại là nửa đêm nên chúng tôi đã đổi người gác đêm, và tôi đang cố gắng ngủ.

Tôi lau mồ hôi trên trán.

Giấc mơ vừa rồi là sao?

[Em có sao không?]

Sensei nhìn mặt tôi từ một bên.

Một lần gác là mỗi cặp hai người.

Hiện tại đang là lượt của Basgas-san và Sensei.

Có vẻ như cô thấy tôi giật mình tỉnh dậy vì bị ác mộng nên hỏi thăm tôi.

[Không sao đâu. Em chỉ gặp ác mộng một chút thôi]

Tôi cười định nói cho qua.

Nhưng vẫn nói sự thật.

[Đó là điềm xấu đó]

Basgas-san nói như thế khi tôi định nhẹ nhàng bỏ qua vấn đề này.

[Là điềm xấu sao?]

[Đúng vậy. Mọi người nghe câu chuyện này chưa? Câu chuyện về Ác Mộng Đại Mê Cung]

[Không, tôi chưa nghe bao giờ cả]

Basgas-san bình thường có một giọng nói đầy khí lực giờ lại đang thì thầm vì mọi người đang ngủ.

Cứ như đang kể một câu chuyện ma, đột nhiên không khí trở nên ặng nề.

[Tôi thì nghe rồi, là câu chuyện kể về con quái vật cấp độ Huyền Thoại đột nhiên xuất hiện ở mê cung hơn mười năm trước]

[Đúng là nó]

Quái vật cấp độ huyền thoại.

Là những con quái vật mà con người không thể nào xử lý được, với độ nguy hiểm cấp trên S.

[Con Ác Mộng là một cơn tai họa sống ở trong Đại Mê Cung Elro mạnh mẽ bằng một con Chúa. Nếu mơ thấy một cơn ác mộng thì đây là một điềm báo Ác Mộng sẽ xuất hiện đó, biết không?]

[Nhưng, nếu tôi nhớ không nhầm thì con quái vật đó bị xử lý rồi mà?]

[Đó là chuyện được thông báo cho người dân mà thôi]

[Chỉ là thông báo?]

[Ài. Chuyện được kể lại là nó đã hủy diệt một quân đội, và cuối cùng để giết được nó các pháp sư đã sử dụng một Đại Ma Pháp để bắn nó tan xác, nhưng tôi thì không tin tưởng tin đồn đó. Con quái vật đó không chết dễ như vậy đâu. Chắc chắn nó vẫn còn sống, đang chờ con mồi của nó mà thôi]

[Ông nói cứ như thật ấy]

[Đúng vậy. Bởi vì người đầu tiên phát hiện ra con Ác Mộng chính là tôi]

Basgas-san ưỡng ngực ra tự hào vì lí do gì đó.

Thôi kệ, nếu ông ấy nói nó tuyệt vời như thế thì nó tuyệt vời như thế.

[Lần đó, có một đợt hành động bất thường của bọn quái vật trong mê cung, và tôi là người dẫn đường cho những hiệp sĩ được cử đến lần đó để kiểm tra và xử lí bọn quái vật đã gây ra vấn đề. Lí do của sự bất thường là con Ác Mộng đuổi một số lượng lớn quái vật rời khỏi địa bàn của mình. Lúc ấy chúng tôi vô tình đi vào tổ của con Ác Mộng mà không biết, tôi chưa từng quên lần đó. Khi tôi nhìn vào mắt của nó, những gì duy nhất tôi có thể cảm giác được là cái chết cận kề]

Basgas-san đang nhớ về lần đó sao? Basgas-san đột nhiên run rẩy.

[Ông quay trở về mà còn sống, thật tốt]

[Về chuyện đó. Con Ác Mộng lúc đó hành xử rất kì lạ. Nếu chúng ta không tấn công nó thì nó sẽ không tấn công lại. Và nó còn chữa thương nữa]

[Hử?]

[Bất ngờ đúng không? Nhưng đội săn quái vật được cử đi sau đó vô tình chọc giận nó và toàn bộ mọi người đã bị tàn sát. Sau đó nó rời khỏi Đại Mê Cung Elro, phá hủy hoàn toàn pháo đài ở đó, rồi nó xuất hiện ở giữa cuộc chiến tranh và tàn sát mọi người không cần biết bạn hay thù. Lúc đó nó gây ra vấn đề cực kì lớn. Nhưng mà nó cũng tùy ý thích mà giúp đỡ con người, là một con quái vật không ai hiểu được mục đích của nó là gì]

Thật đúng là một con quái vật khác thường.

Nó có thật là quái vật không?

[Chỉ có một thứ duy nhất ai cũng biết chính xác về con Ác Mộng, nó rất mạnh. Cậu trai, cậu có vẻ rất tự tin vào bản thân, ta không nói đó là điều xấu. Nhưng hãy đổi ý trước khi quá muộn đi. Nhìn cậu chiến đấu ta có thể thấy sự tự kiêu rõ ràng. Có sự tự tin vào bản thân là tốt, nhưng người mạnh luôn có người mạnh hơn]

Tôi giết mình.

Nếu nói vậy thì ông ta không nói sai.

Từ lúc vào Đại Mê Cung Elro đến giờ tôi chưa gặp khó khăn gì khi chiến đấu cả.

Mặc dù quái vật xuất hiện cũng có vài con mà với người khác là rất khó để xử lí, nhưng với tôi thì chúng chỉ là bọn tép riu.

Nếu hỏi tôi có sự tự kiêu hay không thì câu trả lời hẳn là có.

[Tôi xin lỗi. Từ nay tôi sẽ cẩn thận hơn]

[À, cậu không cần cẩn thận làm gì đâu]

Tôi trả lời nghiêm túc như thế mà lại nhận được câu trả lời kiểu đó.

Đến tôi cũng biết bực mình chứ.

「Tại sao?」

「Cậu trai, cậu đang hiểu sai điều gì đó rồi. Ta nói là cậu nên nhìn tổng quát mọi thứ. Không phải chỉ ở trong mê cung này. Cậu đã phớt lờ lời cảnh cáo của ta khi đi vào mê cung và đã Giám Định con Rồng Nước đúng không?」

Bị phát hiện rồi.

Sensei nhìn tôi.

Không tốt.

Tôi nghe Sensei nói rằng nếu sử dụng "Giám Định" lên đối phương đủ nhạy cảm thì đối phương sẽ thấy khó chịu, đủ để muốn giết chết người.

Nghĩa là lần đó con Rồng Nước sử dụng hơi thở có thể là vì bị tôi chọc giận bằng Giám Định.

「Shun-kun, điều đó có thật không?」

「Vâng, em xin lỗi」

Nếu tôi nói dối ở đây thì chỉ rắc rối hơn mà thôi.

Tôi chủ động xin lỗi.

「Không phải tại cậu trai mà con Rồng Nước tấn công đâu. Loài Rồng Nước vốn không chấp nhận bất kì ai xâm chiếm lãnh thổ của nó mà」

Nghe lời của Basgas-san tôi thấy nhẹ lòng.

May mà không phải lỗi của tôi.

[Nhưng sự thật vẫn là cậu không nghe theo lời cảnh cáo của ta và đã làm một chuyện nguy hiểm. Kết quả là đồng đội của cậu cũng đã suýt gặp tình trạng nguy hiểm. May mà mọi người chỉ bị hút thẳng vào trong hang động nên không sao. Nhưng nếu lúc đó chỉ một bước sai là cậu đã ép một đồng đội của cậu để xác lại đó để chiến đấu với con Rồng Nước rồi. Nếu lỡ gặp tình huống như thế thì cậu tính sao hả?]

Tôi đột nhiên cảm giác được mặt mình trắng bệch đi.

Đúng rồi, lỡ lúc đó có ai bị kẹt lại ở đó thì sao.

Nếu Katia hay là Sensei bị kẹt ở lại đó, ở trước mặt con Rồng Nước.

Dù tôi có sống sót cũng không có nghĩa lí gì cả.

Và vì tôi đã bị cuốn đi nên tôi không thể nào cứu họ được.

Tôi không biết mình có thể sử dụng "Bao Dung" được lúc đó hay không.

Tỉ lệ rất cao là không thể.

[Hiểu chưa hả? Cậu trai, cậu không có cái gọi là cảm giác nguy hiểm. Dù có gì xảy ra đi nữa thì cậu vẫn sẽ không sao. Sự tự tin vô lí đó của cậu thể hiện rất rõ. Đúng là cậu trai mạnh hơn rất nhiều Người khác. Nhưng ta sẽ lặp lại. Người mạnh có người mạnh hơn. Dù không có thì đồng đội của cậu vẫn đã suýt chết vì cậu hành động một cách bất cẩn. Trong bao nhiêu năm kinh nghiệm của ta ta đã thấy không biết bao nhiêu kẻ tự tin và mất mạng như thế. Một cuộc sống vốn tươi đẹp có thể bị phá hủy hoàn toàn chỉ vì một phút bất cẩn và vô ý. Cậu có nghĩ như thế là quá đáng không?]

Tôi không thể cãi lại được.

Có lẽ tôi đã tự kiêu lúc nào không biết.

Có lẽ tôi đã quá tự tin vào khả năng của bản thân rồi.

Tới mức dây bị tròng vào cổ lúc nào không biết.

Nếu tôi hành động không suy nghĩ thì đồng đội của tôi sẽ phải hi sinh.

Tôi không thể chấp nhận chuyện đó được.

Tôi tự vỗ mặt mình để đề tỉnh bản thân.

HP của tôi giảm xuống.

Nhưng thế này thì tốt.

Từ nay trở đi tôi sẽ không bất cần và tự kiêu nữa.

[Cảm ơn vì lời khuyên của ông]

Tôi quỳ xuống thật thấp cúi đầu.

Không chỉ Basgas-san mà Sensei cũng giật mình.

[Hà. Ra vậy. Cậu thực sự nghiêm túc nghe lời nói nhảm của một ông già]

[Không, nhờ ông nên tôi đã tỉnh ra. Đúng là trước giờ tôi quá ngây thơ rồi. Nếu tôi không sửa sớm thì một ngày nào đó tôi lại gây họa không sửa đổi được]

Nói chứ, hiện tại đã là một tình trạng khó mà sửa đổi được rồi.

Nhưng tôi vẫn chưa hết ngây thơ.

Dĩ nhiên Katia cũng đã nói với tôi rồi.

Dạo gần đây tôi hành động rất kì lạ.

Tôi cũng đã hiểu ra rồi.

Đây không phải là Nhật Bản yên bình nữa.

Tôi phải nhớ kĩ điều đó.

Nếu tôi cứ sử dụng thường thức của Nhật Bản thì tôi có thể sẽ mất đi nhiều thứ khác.

Tôi không muốn mất đi thứ gì nữa cả.

[Hmm. Giờ thì cậu có vẻ mặt của một người đã hiểu ra nhiều thứ]

[Cảm ơn]

[Và, tôi chỉ hỏi cho biết thôi. Nếu cậu trai chiến đấu với con Rồng Nước, cậu có thắng nổi không?]

Tôi nghĩ thật kĩ trước khi trả lời.

[Chắc là sẽ hơi khó]

Hiện tại có ra vẻ cũng không được gì, tôi sẽ nói thật.

[Vì ở dưới nước nên khả năng tấn công vật lí bị giảm đáng kể. Hơn nữa nhờ skill ngăn chặn Ma Pháp đặc thù của loài Rồng nên tấn công Ma Pháp cũng bị yếu đi. Tôi không thể thắng được nó ở dưới nước]

[Vậy còn ở bên bờ?]

[Nếu là trên bờ tôi nghĩ mình có 50% cơ hội]

[Thật ngạc nhiên]

Basgas-san bất giác làm bầm khi nghe tôi nói thế.

Sensei nhìn tôi với ánh mắt nghi ngờ.

Hử?

Tôi nói gì lạ lắm à?

Và rồi tôi cảm thấy khó chịu.

Nhìn về hướng gây ra sự khó chịu đó, tôi thấy Basgas-san đang mở miệng cười.

[Có vẻ là cậu không phải đang nói khoác]

Vừa rồi hình như là "Giám Định"?

[Không phải làm vậy là mất lịch sự sao?]

[Đừng đùa chứ. Đây là một phần ép buộc nhằm tìm ra cách an toàn nhất để rời khỏi mê cung]

Vậy là "không phải chuyện bạn làm, mà cách bạn làm chuyện đó mới quan trọng" à?

Rõ ràng ông ta Giám Định tôi vì ông ta thấy tò mò.

Vậy tôi sẽ trả đũa.

Tôi Giám Định Basgas-san.

Và giật mình với kết quả Giám Định.

Ông già này kinh vậy!?

Mạnh còn hơn cả Hyrinth-san sao!?

[Một người có "Giám Định" cấp cao à? Xem ra không phải cậu dùng đá Giám Định]

[Ông có đá Giám Định sao?]

[À. Một viên cấp 8 tuyệt vời]

Một viên đá Giám Định cấp 8 là thứ hàng xa xỉ mà không người dân thường nào đủ sức để sở hữu.

Ông ấy có một thứ như thế nghĩa là ông ấy không phải dân thường.

Chỉ số như thế và còn có đá Giám Định, con người này thật sự rất phi thường.

[Ta đã thấy chỉ số của cậu trai cao cỡ nào. Nếu cao như thế thì ở Tầng Thượng sẽ thoải mái thôi]

Tôi nghe được lời củng cố niềm tin từ miệng Basgas-san.

[Ít ra là nếu như cậu không gặp đám Tàn Dư của Ác Mộng]

Nhưng mà nghe câu lầm bầm sau đó của Basgas-san thì tôi không thấy tự tin gì được nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 161: Thị Trấn

TN: từ chap này, Adventurer= Thám Hiểm Giả

Một thời gian ngắn sau khi tôi cứu hai mẹ con bé Ma Cà Rồng.

Tôi đến một thị trấn tương đối lớn.

Nếu như tính khoảng cách thì có lẽ đây là thị trấn mà hai mẹ con bé Ma Cà Rồng sống.

Mặc dù không có lâu đài gì như tôi tưởng tượng, nhưng mà có một căn biệt thự rộng lớn ở ngay giữa thị trấn.

Có lẽ đó là nhà bé Ma Cà Rồng.

Vừa sinh ra đã có skill ăn gian mà nhà còn giàu có.

Tôi ghen đó.

Nhưng mà có ghen cũng chẳng làm gì được.

Vì tôi không thể vào thị trấn được bây giờ nên tôi dùng "Thông Suốt" từ khu rừng gần đó nhìn vào.

Nó lớn hơn hẳn làng nông gần đây nhiều.

Dân số khoảng 30000 người.

Đây là lần đầu tiên tôi thấy một thị trấn ra hồn kể từ lúc tôi đến thế giới này.

Thật là nhiều người.

Nếu đi xem từng người một thì tôi sẽ tốn vài ngày chứ không ít.

Nhưng mà, tôi sẽ tập trung tìm mục tiêu đã.

Tôi nhìn sơ xung quanh thành phố.

Ồ, kiếm được một cửa hàng trái cây.

Không không.

Tôi đang tìm thứ khác.

A-a, có cả bánh kẹo nữa!?

Ôi, thật là tuyệt vời.

Ở thế giới này có bánh kẹo đường hoàng.

Tôi muốn ăn.

Không không.

Tôi đang tìm thứ khác.

Tôi nhìn qua một bên để tìm mục tiêu của tôi.

Tìm ra rồi.

Đồn lính.

Nếu một thị trấn lớn đến mức này thì chắc chắn phải có lính phòng vệ.

Vấn đề là có bao nhiêu người lính và họ mạnh cỡ nào.

Tổng cộng có 9 đồn lính.

Mỗi một hướng Đông Tây Nam Bắc có một cái, và một cái lớn ở ngay giữa thị trấn, có vẻ đó là tổng bộ.

Bốn cái còn lại nằm ở giữa mỗi hai đồn ở bốn hướng.

Hmm.

Trừ ở giữa ra thì có khoảng 40 người.

Ở giữa thì có khoảng 100 người.

Nếu tính luôn những người đang đi tuần thì chắc tổng cộng là 500 người.

Đây là nhiều hay là ít nhỉ?

Tôi không biết, nhưng tôi biết họ không ngon lành gì.

Những người lính đều đang tập luyện, đi tuần tra, làm việc giấy tờ, và nhiều việc lặt vặt khác.

Nếu nhìn sơ về cách luyện tập của họ thì họ không mạnh tí nào cả, nhưng cho đến khi Giám Định được thì tôi không thể chắc chắn.

Nếu tôi có thể dùng Giám Định cùng với "Thông Suốt" thì hay quá.

Và còn có những người khác có vũ khí ngoài lính gác ở đây đó nữa.

Có vẻ là những Thám Hiểm Giả.

Đa số họ đang ở cùng một tòa nhà.

Tòa nhà lớn ở ngay bên cạnh biệt thự ở giữa thị trấn.

Đây là tòa nhà của Hội Thám Hiểm Giả mà truyện viễn tưởng nào cũng có à?

Chắc là không phải.

Nhìn sơ thì họ không giống như một tổ chức khăng khít đến mức đó.

Không, nhỉ?

Khi tôi nhìn vào tòa nhà mà những Thám Hiểm Giả tập trung thì thấy một nửa tầng một là một quầy rượu, và nửa còn lại là bàn tiếp tân.

Nhìn hơi giống một tòa nhà ủy ban nhân dân.

Các Thám Hiểm Giả xếp hàng và đang bàn bạc gì đó.

Có một cái bảng lớn dán đầy giấy tờ khắp nơi.

Tầng hai và tầng ba nhìn không khác gì văn phòng công ty.

À.

Ừ.

Đây chính là tòa nhà Hội Thám Hiểm Giả.

Thật chứ.

Có một Hội Thám Hiểm Giả luôn kìa.

Thế giới này đúng là thế giới viễn tưởng mà.

Là như thế.

Là chỗ Thám Hiểm Giả nhận các yêu cầu, rồi đi chiến đấu với quái vật, đúng không?

Lúc đầu họ sẽ chỉ nhận nhiệm vụ kiểu như hái thuốc, tiêu diệt yêu tinh lùn(goblin) ở ngôi làng A nào đó, rồi dần họ sẽ chiến đấu với quái vật mạnh mẽ hơn.

Không, nói chứ tôi không biết thế giới này có yêu tinh lùn không.

Chắc là có.

Nói sao thì D là người thiết kế mà.

Và rồi sau khi họ đủ mạnh họ sẽ lập một đội tiêu diệt Á Long.

Ô, đó có phải là những Thám Hiểm Giả Thợ Săn Á Long huyền thoại không!

Kiểu như thế.

A, thật hay.

Nhưng không hay.

Vì tôi hiện tại đang ở phía bị săn.

Nếu tôi nổi tiếng hơn không biết có ai làm một yêu cầu tiêu diệt nhện không nhỉ.

Hoặc giờ đã có rồi.

Tôi đã tàn sát toàn bộ hiệp sĩ ở trong mê cung, và phá hủy pháo đài ở trước cổng ra vào mê cung.

Un.

Nếu thực sự có một yêu cầu tiêu diệt tôi rồi thì tôi cũng không thấy lạ.

Hở?

Tiện nhỉ?

Nghĩa là sẽ có những Thám Hiểm Giả mạnh mẽ đến cố gắng giết tôi, nhỉ?

Nếu mấy tên kia muốn giết tôi thì dù tôi có đánh trả thì cũng không sao cả.

Tôi sẽ làm một miếng mồi béo bở dụ dỗ Thám Hiểm Giả đến.

Ý tưởng hay đúng không?

Hay là tôi nên làm nhà ở đâu đó luôn đi?

Umumu.

Làm một Ngôi Nhà Thân Yêu ở chỗ mà ai cũng sẽ thấy.

Rồi chờ Thám Hiểm Giả đến để giết.

Chắc là tốt.

Vậy, ở đây luôn chắc được?

Có thị trấn ngay đó rồi.

Có Thám Hiểm Giả.

Có luôn binh lính.

Hơn nữa bé Ma Cà Rồng cũng ở đây, nên lỡ có chuyện gì thì tôi cũng có thể cứu trợ.

A.

Vậy là cuối cùng tôi chỉ lo lắng cho bé Ma Cà Rồng thôi nhỉ?

Hmm.

Nhưng tôi không thích mấy chuyện phiền phức.

Mặc dù tôi không thích, nhưng cứ để yên con bé gặp chuyện trong khi tôi ở gần đó cũng không thoải mái gì.

Hmm.

Thôi kệ.

Tới lúc đó tính.

Đầu tiên, tôi sẽ làm một Ngôi Nhà Thân Yêu ở đây.

Nếu tìm được một chỗ tốt hơn thì tôi sẽ chuyển nhà, trong lúc đó tôi sẽ ở đây xem xét tình hình.

Ài, không biết ở đây tôi kiếm được đồ ăn không ta.

Nếu ở gần đây có nhiều người nghĩa là ở đây không có nhiều quái vật?

Nghĩa là không có đồ ăn.

Ài.

Tôi đành phải đi tìm chỗ thích hợp rồi săn ở đó.

Mặc dù tương lai mịt mờ, nhưng tôi sẽ để cái gì đến nó tự đến.

Được rồi, xây một Ngôi Nhà nào.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Thưa Ông Hoặc Bà, Tôi Vừa Chuyển Nhà

TN: Ma Vương xuất hiện, hãy sợ hãi.

Ngôi Nhà Thân Yêu hoàn thành!

Ngôi Nhà Thân Yêu lần này của tôi là sản phẩm được tạo ra bằng cách dùng tơ nhện bọc cả khu rừng lại.

Tôi dùng tơ của tôi bọc hết khoảng 100 mét đường kính rừng lại và biến nó thành một Ngôi Nhà Thân Yêu.

Nếu nhìn từ xa thì ở đây không khác gì một cái kén khổng lồ cả.

Tôi đã làm hết cái này trong một buổi chiều tối, không biết dân làng nghĩ sao nhỉ?

Nếu tôi làm một cái tổ lớn cỡ này chắc ai cũng phải thấy rồi.

Tôi dùng "Thông Suốt" nhìn tình xem.

Hmm?

Hmmm?

Hmm.

Tôi không hiểu.

Sao họ chưa để ý thấy?

Nhưng sớm muộn gì cũng sẽ thấy thôi, nên tôi sẽ ở đây chờ lúc đó.

Phù.

Vì tôi làm một cái tổ lớn như thế sau một thời gian dài nên giờ SP của tôi giảm kha khá rồi.

Tôi lấy thức ăn từ trong Túi Thần Kì ra và ăn.

Ngon quá đi.

Tôi nghĩ mình sẽ dùng chỗ này làm trụ sở chính và cái ở Đại Mê Cung Elro làm sơ cua.

Vì tôi vẫn có thể dùng nó thường xuyên, nên gọi nó là Villa nghỉ dưỡng tốt hơn là sơ cua.

Nếu có gì thì tôi sẽ trốn đến đó.

Sẽ có nhiều người nguy hiểm đi tìm tôi, nên có nhiều hơn một cái tổ là tốt nhất.

Tạm thời tôi sẽ nhìn tình hình của thị trấn rồi thư giãn.

Không ai đến cả.

Tại sao?

Tôi biết có nhiều người đang rầm rộ trong thị trấn.

Có nhiều bóng dáng của binh lính và Thám Hiểm Giả tập trung lại.

Nhưng mà dù họ đang rầm rộ nhưng không có vẻ gì là họ chuẩn bị chiến đấu cả.

Hình như họ đang định dùng chiến thuật nhìn-và-chờ.

Tại sao?

Nếu có một con quái vật nguy hiểm xây nhà ở ngay bên cạnh thị trấn thì rõ ràng người ta phải nghĩ rằng nó nên bị giết ngay đúng không?

Sao họ làm việc chậm chạp vậy?

Họ là loại người yêu hòa bình ngu ngốc à?

À, hoặc là không, hôm qua mẹ của bé Vampire nói gì đó kì lạ với đám người đó à?

Là phu nhân Seras thì phải?

Người đó và bé Vampire hôm qua vừa trở về thị trấn.

Toàn bộ người hầu đều cúi chào, nên xem ra họ đúng là người sống trong căn biệt thự đó.

Nghĩa là cô ta là vợ của một người có quyền lực trong thị trấn.

Vợ của người có quyền, có tiếng nói, vô tình được cứu hôm qua, tôi là một con nhện, đột nhiên có tơ nhện xuất hiện khắp nơi.

À ha.

Là tính chất bắt cầu.

Tôi hiểu kết quả rồi.

Hôm qua sau khi tôi rời đi cô ta nói chuyện cực kì hăng hái, nên hẳn là cô ta đã nói gì đó để chồng cô ta tin tưởng và không ra lệnh tiêu diệt tôi nữa.

Có thể là vậy.

Không.

Có khi không phải là vậy.

Hiện giờ chỉ mới là nhìn-và-chờ thôi.

Là giai đoạn chuẩn bị.

Nếu tôi chờ lâu hơn chắc chắn binh lính hoặc là Thám Hiểm Giả sẽ lần lượt kéo đến.

Lúc đó thì, Xin Mời.

Tôi sẽ rất vui vẻ nhận điểm kinh nghiệm.

Sẽ xảy ra mà đúng không?

Ba ngày sau.

Vẫn không có gì xảy ra trong thị trấn.

Tại sao?

Ở đồn lính gần tôi nhất thì số lính tăng lên, và có nhiều Thám Hiểm Giả đến gần tổ của tôi, xong lại rút lui.

Sao họ lại rút lui khi chưa vào rừng nữa chứ!?

Vì tôi không làm gì được, nên tôi giết hết bọn cướp gần đó.

Vì có cướp tấn công các bà vợ và con nít nên có vẻ an ninh khu vực này không tốt lắm.

Có vài băng cướp ở tương đối gần thị trấn.

Tôi dùng Kiếm Định tìm những băng cướp như thế và tàn sát cả ồ.

Chúng rất ngon.

Cả điểm kinh nghiệm và thịt.

Không, thực ra không ngon lắm.

Bọn chúng bốc mùi ghê quá.

Mấy tên có "Không Mùi" thì đỡ hơn, nhưng vị vẫn dở tệ.

Mấy người hiệp sĩ tôi ăn lúc trước thì khá là ngon, nhưng mà có vẻ vị thịt người thay đổi tùy mỗi cá nhân.

Vì tôi đã ăn thuốc độc quen rồi nên tôi có thể chịu nổi mùi bọn này.

Trong lúc tôi giết bọn cướp thì tôi lên cấp và điểm skill của tôi lên đủ 5000.

Nếu vậy thì tôi học được thêm một skill bá đạo nữa rồi!

Mặc dù tôi tưởng thế, nhưng đột nhiên lượng điểm skill cần thiết tăng lên rồi.

Lạ thật.

Mặc dù skill "Phóng Khoáng" lẽ ra chỉ tốn 5000 điểm nhưng mà lúc tôi kiểm tra lại thì nó tốn 6000 hồi nào không biết.

Tôi nhớ nhầm không?

Nhân tiện, nhưng skill bá đạo khác hiện tại không nằm trong tầm với của tôi.

"Dâm Dục" và "Thuần Khiết" tốn 10000 điểm.

"Giận Dữ" tốn 15000, "Tham Lam" tốn 20000 và "Bao Dung" là 11000.

Còn có hai cái kinh khủng là "Ghen Ghét" tốn 50000 và "Khiêm Tốn" tốn tận 100000.

Không bằng "Bất Tử", nhưng vẫn là tôi không đủ sức học được chúng.

Nếu tôi có nhiều điểm skill như bé Vampire thì tôi có thể học vài cái

Để dành đến nhiều đó thì phiền quá.

Nên tôi học đại skill "Ma Vương" luôn.

『Ma Vương: Toàn bộ chỉ số và Kháng đều tăng lên』

Như thế là tôi tham gia vào hàng ngũ Ma Vương rồi.

Tuyệt.

Mà, dù tôi có được skill này nó cũng chỉ là một skill mà thôi, không có ý nghĩa gì cả.

Ma Vương không có danh hiệu Ma Vương thì cũng vậy.

Skill này chỉ là skill tăng chỉ số mà thôi.

Có vẻ ngoài Ma Vương thật ra thì còn có những tên khác được skill này nữa.

Nhân tiện nó chỉ tăng có 100 điểm mỗi chỉ số.

Thật lạ.

Không, chắc là tại chỉ số của tôi vốn cao quá rồi. Thường thì tăng 100 điểm mỗi chỉ số là một lượng cực kì nhiều.

Nhân tiện Kháng cũng tăng.

Nếu là bình thường thì nó đã là một skill ăn gian rồi.

Có lẽ skill "Anh Hùng" đi kèm với nó cũng có tác dụng tương tự.

Nhìn chỉ số những Nhân Loại tôi đã gặp trước giờ, xem ra Nhân Loại khá yếu.

Chỉ số của ông pháp sư trung niên đi cùng với bọn hiệp sĩ là người có chỉ số cao nhất tôi thấy, nhưng chỉ có chỉ số Ma Pháp của ông ta là vào hàng 4 chữ số.

Tôi chưa gặp bất kì ai có chỉ số vào hàng 4 chữ số như ông ta cả.

Nếu toàn bộ chỉ số đều có thêm +100 điểm thì dĩ nhiên nó sẽ thay đổi rất nhiều cho họ.

Với Nhân Loại yếu đuối thì như thế là đủ để trở nên mạnh mẽ rồi.

Hơn nữa mỗi khi cấp độ tăng lên thì chỉ số cũng tăng.

Nhưng mà chỉ có vậy.

Cái mà đối với Nhân Loại thì mạnh kinh khủng lại trở thành một skill có tác dụng yếu ớt với tôi.

Hình như tôi trở thành một con quái vật kinh khủng hồi nào mà không biết rồi thì phải.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 163: Tôn Sùng Tôi Đi, Ca Ngợi Tôi Đi

TN: Theo sau Ma Vương luôn là Anh Hùng

Sao tự nhiên lại thành thế này?

Tôi thấy có người đang quỳ lạy trước nhà tôi, đang cầu nguyện.

Có một vài người thậm chí còn đem theo vật tế.

Đa số vật tế là đồ ngọt.

Vì lí do nào đó tôi đang được tôn sùng.

Giống như tôi là Thổ Địa vậy.

Sao lại thế này?

(TN: ở Nhật người ta tôn sùng các vị thần Shinto, quan niệm rằng mỗi một khu vực, thường là làng hoặc thị trấn có một vị thần riêng, các vị thần này trong truyền thuyết thường mạnh hơn youkai-yêu quái bình thường-nhưng chỉ là thần cấp thấp, cần sự tôn sùng và tế lễ của người dân khu vực đó để có thể bảo vệ họ. Chắc thế, không rõ lắm, anime với cả wiki nói không giống nhau, ai thấy có gì sai cứ sửa nha ^^). Nói chung dân cư của thị trấn đang coi Kumo-chan như thần linh)

Đầu tiên là việc đi săn bọn cướp không tốt cho tôi lắm.

Vì tôi đi săn gần như toàn bộ bằng cướp ở khu vực này nên tôi cũng có gặp vài nhóm Thám Hiểm Giả vô tình đến đó.

Vô tình là không đúng, chắc họ đã nhận yêu cầu bắt cướp.

Việc tôi đi săn cướp đã bị phát hiện rất rõ ràng.

Nhờ thế nên có tin đồn rằng con quái vật nhện đang sống ở đó đã đi tiêu diệt toàn bộ ăn cướp trong cộng đồng Thám Hiểm Giả.

Tôi bí mật giăng một sợi tơ mỏng trong thị trấn.

Mặc dù nó mỏng đến mức không nhìn thấy nổi, nhưng nó lại đủ chắc và đủ cứng để không thể bị cắt được.

Tôi dùng sợi tơ mỏng này trong thị trấn như một sợi dây điện thoại.

Tôi đã nghĩ nếu mình cứ nghe mấy cuộc nói chuyện trong thị trấn thì dần tôi sẽ hiểu được ngôn ngữ ở đây.

Nhưng tiếc là tới giờ tôi vẫn chả hiểu gì cả.

Có một từ mà tôi thường xuyên nghe trong các cuộc trò chuyện.

Là một từ mà các Thám Hiểm Giả và binh lính thường xuyên nói ra mỗi khi nhìn về hướng nhà tôi.

Tôi nghĩ từ đó dùng để chỉ tôi.

Theo như tôi nghe được thì có vẻ như sau khi đi săn bọn cướp kia tôi bắt đầu được tôn trọng hơn, hay nói đúng hơn là bắt đầu được tôn sùng.

Tôi có cảm giác mình xuất hiện lúc này là không tốt cho mục đích của bản thân.

Hơn nữa, yếu tố quyết định là khi một đội ngũ Thám Hiểm Giả đi tới thị trấn.

Nhìn họ tôi thấy quen quen, hóa ra họ chính là những người được tôi cứu khỏi con rắn trong mê cung.

Họ nghe rằng có một cái mạng nhện lớn ở gần thị trấn này và họ đến tìm tôi.

Mặc dù ngoại hình của tôi có thay đổi kể từ lần đó nhưng họ vẫn nhận ra tôi vì lí do nào đó.

Sau khi họ nói lời cảm ơn hay gì đó một lúc thì họ cho tôi thêm trái Kurikata mà lần đó tôi đã lấy.

Dĩ nhiên tôi rất vui lòng nhận lấy.

Bắt đầu có tin đồn trong thị trấn đó.

Các Thám Hiểm Giả lâu lâu đi vào trong rừng cho tôi ăn đồ ngọt, tôi có cảm tưởng mình được sử dụng làm thử thách lòng dũng cảm.

Dĩ nhiên tôi vui vẻ nhận hết.

Lần quyết định chính là khi tôi chữa trị cho một đứa trẻ.

Xem ra các Thám Hiểm Giả đã tung tin đồn rằng tôi có thể sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị" và một bà mẹ đến tìm tôi để chữa cho con bà ấy.

Bà mẹ ấy vừa khóc lóc vừa van xin.

Mặc dù lúc đầu tôi mặc kệ bà ta, nhưng sau khi nghe tiếng khóc lóc ỉ ôi một lúc tôi bắt đầu thấy phiền quá nên tôi ra tay giúp.

Khi tôi Giám Định đứa trẻ thì có vẻ nó đang mắc một căn bệnh rất nặng.

Chỉ dùng thuốc và chữa trị bình thường thì không đủ.

Trên thế giới viễn tưởng này dĩ nhiên không có cách nào trị ung thư.

Đứa trẻ đó bị mắc bệnh ung thư gan.

Con nít cũng bị ung thư gan được à?

Lúc đầu tôi nghĩ vậy, nhưng sau khi nhìn chỉ số của đứa bé thì tôi hiểu.

Có danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống.

Có lẽ họ khá nghèo.

Người nghèo luôn lo lắng về bữa ăn, nên họ sẵn sàng ăn luôn cả độc chỉ để sống tiếp.

Mặc dù bao tử thì chịu được nhờ danh hiệu, nhưng mà gan thì lại không đủ sức chịu đựng lượng chất độc cứ dần tích tụ như thế.

Người mẹ cũng thế, cơ thể của bà ta cũng không khá khẩm hơn gì.

Mặc dù tôi không nhất thiết cứ phải cứu họ, nhưng tôi đang rảnh.

Vì tôi cần làm nhiều hơn là chỉ sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị" nên tôi quyết định dùng cách cực đoan một chút.

Đầu tiên là làm họ bất tỉnh, sau đó tôi moi hết nội tạng họ ra rồi dùng "Ma Pháp Chữa Trị" để tạo ra nội tạng mới.

Là phương pháp mà bất kì bác sĩ nào ở Trái Đất cũng sẽ ngắt đi nếu thấy được.

Một điển hình của thế giới viễn tưởng.

Lúc đó tôi làm cho vui thôi, nhưng sau đó tôi chợt hối hận một chút.

Từ hôm đó trở đi cứ ngày nào cũng có người bị thương và bị bệnh tìm đến tôi để được chữa trị.

Vì lỡ làm rồi nên tôi chữa trị hết cho mọi người luôn.

Thật là kì lạ.

Ngược hẳn với ý định ban đầu của tôi.

Vì thế giờ tôi đang được sùng bái hết mức.

Nhưng mà vậy cũng tốt.

Lễ vật họ cho tôi toàn là món tôi thích.

Thiên đường đồ ngọt mà tôi đã từng mơ đến đã đến rồi.

A, thật là hạnh phúc.

Theo tôi thấy thì việc chữa trị cho họ chỉ là việc vặt vãnh.

Dù chữa trị cho những người bệnh nặng một chút hơi khó, nhưng dù không chữa được tôi cũng chẳng bị gì.

Có khi tôi sẽ không được nhiều lễ vật đồ ngọt như thế nữa, nhưng từ đầu tôi đã không nghĩ là mình sẽ được thế, coi như là quay về vị trí ban đầu.

Có điều hiện tại tôi thành công toàn bộ nên giờ tôi được coi như Thổ Địa ở đây.

Hơn nữa tôi nhận được vài lợi ích không ngờ.

Lúc đầu chỉ là việc tôi làm vì thích, nhưng sau khi liên tục chữa trị cho nhiều người thì tôi đã nhận được vài danh hiệu.

「Người Cứu Hộ」 「Dụng Thuốc Giả」 「Thánh Nhân」 「Đấng Cứu Thế」 「Hộ Vệ」

Những 5 cái.

『Người Cứu Hộ: Học được skill 「Ma Pháp Chữa Trị LV1」 「Ma Pháp Ánh Sáng LV1」 : Điều Kiện Học Được: Chữa được một số lượng bệnh nhất định: Tác Dụng: Tác dụng của việc chữa trị tăng lên: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai giúp đỡ người khác』

『Dụng Thuốc Giả: Học được skill 「Tổng Hợp Thuốc LV1」 「Ma Pháp Chữa Trị LV1」 : Điều Kiện Học Được: Sử dụng một số lượng thuốc nhất định: Tác Dụng: Tăng hiệu quả của thuốc: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai sử dụng thuốc』

『Thánh Nhân: Học được skill 「Ma Pháp Kỳ Diệu LV1」 「Ma Pháp Thánh Quang LV1」 : Điều Kiện Học Được: Chữa được một số lượng bệnh nhất định: Tác Dụng: Tác dụng của việc chữa trị tăng mạnh: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai ra tay giúp đỡ nhiều người』

『Đấng Cứu Thế: Học được skill 「Anh Hùng LV1」 「Phóng Khoáng」 : Điều Kiện Học Được: Chữa được một số lượng bệnh nhất định: Tác Dụng: Thuộc tính ánh sáng tăng mạnh: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai cứu giúp rất nhiều người』

『Hộ Vệ: Học được skill 「Không Thể Xuyên Phá LV1」 「Tài Năng Thuần LV1」 : Điều Kiện Học Được: Bảo vệ nhiều người: Tác Dụng: Chỉ số Phòng thủ và Kháng tăng: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai làm vai trò hộ vệ』

Nói gì cũng được, danh hiệu Đấng Cứu Thế thực sự rất tốt.

Tại sao có một skill bá đạo trong đó?

Hơn nữa có danh hiệu Anh Hùng nữa.

Tôi vừa là Anh Hùng là Ma Vương đó.

Thật buồn cười.

Dĩ nhiên danh hiệu 「Phóng Khoáng Chủ」 cũng được kèm theo coi như là hàng tặng kèm.

Nghĩa là tôi được tới 6 danh hiệu.

Tôi không ngừng cười được.

『Phóng Khoáng: Sức mạnh $n\%$ đủ để chạm tới các vị Thần. Cho toàn bộ mọi người xung quanh bản thân được tính là đồng đội hiệu ứng của skill Hồi HP Siêu Tốc. Ngoài ra, có khả năng vượt qua được hệ thống W Và nhận được quyền ảnh hưởng đến vùng MA』

『Phóng Khoáng Chủ: Học được skill 「Ma Pháp Kỳ Diệu LV10」 「Cống Hiến」: Điều Kiện Học Được: học được skill: Tác Dụng: Toàn bộ chỉ số MP, Ma Pháp và Kháng tăng lên. Điểm cộng thêm cấp A+ cho độ thông thạo liên quan đến skill cấp độ Chủ. Đạt được quyền lợi cấp Chủ: Mô tả: Danh hiệu dành cho những ai thống trị sự Phóng Khoáng』

Kinh khủng.

Skill "Ma Pháp Kỳ Diệu" lên cấp 10 luôn rồi.

Nó chỉ đơn giản là cấp cao hơn của "Ma Pháp Chữa Trị" thôi, nhưng nó thực sự là một loại Ma Pháp hồi phục bá đạo chỉ không thể hồi sinh người chết được.

Dĩ nhiên tác dụng của skill "Phóng Khoáng" cũng không tệ.

Mặc dù skill này vô dụng vì tôi là một kẻ đơn độc, nhưng nếu thống lĩnh của một quân đội có skill này thì anh ta có thể dễ dàng tạo ra một quân đoàn bất tử.

May mà tôi chưa dùng điểm skill để học skill này.

Ồ.

Hóa ra thương người là thương mình nghĩa là thế này.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 164: Đấng Cứu Thế Kén Chọn

Rất là nhiều danh hiệu.

Lí do là vì tôi đã cứu nhiều người như thế.

Vì lí do nào đó, có nhiều người không chỉ là ở trong thị trấn này mà thậm chí từ thị trấn khác đi đến sau khi nghe tin đồn về tôi.

Nhưng mà y như tôi đoán, hiển nhiên khi mình nổi tiếng sẽ có những tên đáng ghét xuất hiện nữa.

Mấy tên đó bảo tôi chữa trị cho hăn cứ như ra lệnh.

À, thực ra tôi chưa hiểu ngôn ngữ thế giới này.

Chỉ là nghe sơ giọng điệu và không khí xung quanh thì tôi có thể đoán được.

Dĩ nhiên với mấy tên nói như ra lệnh đó tôi không thèm chữa trị cho hăn.

Làm gì có ai sẽ ra tay giúp đỡ những người đáng ghét như thế chứ.

Vốn thì từ đầu tôi không hề có ý định chữa trị gì cho ai, chỉ đơn giản là mọi chuyện đột nhiên xảy ra như thế này mà thôi.

Vì tôi không thể có được thêm danh hiệu nào nữa nên có chữa trị thêm tôi cũng chẳng được gì.

Đúng là tôi có danh hiệu Đấng Cứu Thế, nhưng tôi không phải là thánh nhân gì cả.

Nếu có người tôn trọng tôi đàn ông thì tôi không ngại giúp đỡ.

Vì tôi chưa từng cảm giác được nuông chiều thế này ở thế giới trước nên tôi không thấy đây là chuyện xấu.

Fufufu.

Hãy cứ tôn sùng và ca ngợi tôi đi.

Nhưng mà một tên đến nói chuyện ra vẻ ngang hàng với ta thì làm ơn đi.

Người có hiểu không vậy?

Rằng ta có thể tàn sát tất cả mọi người nếu ta thích thế?

Người đang nói với ta bằng giọng điệu gì thế hả?

Người có bị ngu không?

Mỗi khi có những người như thế xuất hiện thì một là tôi trốn vào trong nhà hoặc là Dịch Chuyển đi chỗ khác.

Tôi không muốn để ý tới mấy tên như thế.

Chỉ thấy bọn chúng là tôi nổi giận rồi.

Tôi muốn giết hết chúng.

Nhưng mà hiện tại thì hơi khó, vì tôi được tôn trọng và sùng bái thế này.

Cho nên tôi đây sẽ cao thượng mà bỏ qua.

Tôi cực kì hiền hậu đó.

Nhưng mà trong số mấy tên cao ngạo kia lại có một kẻ cực kì mặt dày.

Một người đàn ông trung niên liên tục đi tìm tôi và nói chuyện một cách tự cao với tôi mặc dù tôi lờ hắn ta đi suốt một tuần liên tiếp.

Nói thật, phiền lắm rồi.

Đa số mấy tên mà tôi lờ đi bị dân làng nhìn với ánh mắt lạnh lẽo và lần sau chúng tới thì thay đổi thái độ đằng hoàng, nhưng cái tên này thì lại phiền phức kinh hồn.

Có lẽ hắn là một người có quyền hoặc có tiền.

Vì ai cũng bị hắn làm phiền, nhưng không ai dám lên tiếng phản đối gì cả.

Nếu họ lên tiếng thì không ai biết sẽ có chuyện gì xảy ra.

Dù tên kia có tiền, quyền lực hay sức mạnh thì tôi vẫn chả quan tâm làm gì.

Quyền lực?

Chỉ có tác dụng với con người.

Tôi là nhện cơ mà.

Tiền?

Ăn được không?

Nếu không ăn được thì tôi không quan tâm.

Sức mạnh?

Người nghĩ người giết được ta sao?

Nếu không có ít nhất 100 con người mạnh ngang Á Long thì đừng hòng đụng được tới một gót chân ta, hiểu chưa?

Cho nên, hôm nay tôi lại lờ đi ông già chết tiệt đó và trốn vào trong nhà.

Với sức mạnh của con người thì có cỡ nào nhà tôi cũng không bị tiêu hủy được.

À, lửa là một ngoại lệ.

Nếu hắn ta quá mất bình tĩnh có khi hắn sẽ làm vậy thật.

Việc ông ta làm là cực kì phiền phức cho mọi người xung quanh.

Mỗi khi có những tên như thế này xuất hiện thì tôi ngay lập tức trốn đi.

Những người đến đây muốn được chữa trị thì sẽ không được tôi chữa trị vì ông ta có mặt ở đó.

Tôi không quan tâm.

Vấn đề là cái tên làm tôi khó chịu chứ không phải tôi.

Vì tôi chữa trị miễn phí nên tôi được quyền ích kỉ như thế này.

Tôi nhìn cái tên khó chịu kia bằng "Thông Suốt".

Hắn ta đang tím mặt dậm chân vì bức mình, và la hét người hầu của mình để xả giận.

Oa.

Thực sự là một người trưởng thành đáng hổ thẹn.

Người không thấy ánh mắt lạnh lẽo của mọi người quanh đây à?

A, không không.

Tôi không muốn lớn lên thành như thế đâu.

Nói gì thì nói, giờ tôi cơ bản là một đứa con nít nhỉ?

Mặc dù tôi hồi sinh chưa được hai năm trời, nhưng trí óc tôi vẫn là một học sinh cao trung.

Hơn nữa, quái vật nhện bao nhiêu tuổi là trưởng thành?

Tôi không biết.

Thậm chí tôi còn không biết loài nhện có tuổi thọ không nữa.

Tôi có "Bất Tử" mà.

Cứ thế tôi xóa đi ý nghĩ về ông già đáng ghét kia.

Mặc dù tôi thích một ông chú ngầu, nhưng mà ông già mập béo dơ bẩn thì tôi không thèm.

Buổi tối.

Nhiều người nhẹ nhàng xuất hiện.

Họ đã tập luyện nhiều nhỉ? Tôi không ngửi thấy hay nghe thấy gì cả.

Nhưng mà, tiếc là không thoát được khỏi Kiểm Định của tôi.

Họ mặc đồ đen từ đầu đến chân.

Mặc dù nhìn hơi khác, nhưng cơ bản vẫn khá giống ninja.

Một nhóm ninja đột nhập vào nhà tôi.

Họ dùng một công cụ đặc biệt để dời đám tơ qua một bên, tạo ra một lối đi và tiến vào từ đó.

Thật ngu ngốc.

Dù các người có tốn công sức ẩn thân trước đó thì vừa đụng vào dây tơ là chủ nhân sợi tơ đã phát hiện ra rồi.

Mặc dù bọn này khá thật, nhưng chắc đây là lần đầu chúng phải chiến đấu với loài nhện.

Chiến đấu.

Ừ, bọn ninja định chiến đấu.

Với tôi.

Là sát thủ của ông già kia gửi đến à?

Là muốn dụ tôi ra bằng cách đánh cho tôi sợ à?

Hay là bắt và huấn luyện tôi?

Chả quan trọng.

Vốn thì tôi không hề tử tế như một Đấng Cứu Thế gì đó.

Nếu ai muốn giết tôi thì tôi không nường tay đâu.

Bọn ninja cẩn thận đi vòng vòng trong nhà tôi.

Có tổng cộng là tám người.

Chúng không để ý thấy tôi.

Mặc dù tôi có thể ngay lập tức đánh lén để giết họ, nhưng tôi sẽ chờ bên kia tấn công trước.

Vì như thế này thì vẫn là tự vệ chính đáng.

Và rồi tôi xuất hiện một cách hoành tráng.

Kích hoạt skill "Bạo Quân" mà tôi trước giờ luôn tắt đi.

Ồ.

Bọn chúng sợ kìa.

Hmm?

Tên thủ lĩnh đang nói gì đó.

Tôi không hiểu ngôn ngữ.

Tôi nghiêng đầu qua một bên.

Mặc dù tôi không biết chúng hiểu hành động đó là gì, nhưng bọn ninja đã bắt đầu chuẩn bị tấn công rồi.

Bốn người lao tới.

Bốn người còn lại đang chuẩn bị Ma Pháp.

Ồ, bốn người cùng thiết lập một Ma Pháp.

Ma Pháp Hợp Thể?

Có cách kích hoạt Ma Pháp này à?

Hơi giống cách tôi dùng "Ý Chí Song Song" để kích hoạt "Ma Pháp Vực Tối".

Mà, làm gì có chuyện ta cho bọn mi kích hoạt thứ đó trong nhà ta chứ.

Bốn người đang thiết lập Ma Pháp bị bốn cây thương đất xuyên thủng người.

Mặc dù tôi bị Alaba hành hạ như thế, nhưng rõ ràng nếu đối phương có khả năng sử dụng Ma Pháp hệ đất thì lúc nào cũng phải hiểu rằng mặt đất chính là kẻ thù.

Nếu đứng yên để thiết lập Ma Pháp thì các người trở thành mục tiêu quá dễ dàng.

Ể?

Còn bốn tên chạy về hướng tôi hả?

Chúng chạy thẳng vào lớp Tơ Cắt Xén vô hình tôi giăng sẵn ra tự sát rồi.

Ninja sẽ phải chết.

Không một chút nương từ gì hết.

Đùa thôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 165: Là Một Lời Nguyên Đó

Sau khi giết hết bọn ninja là tới lúc ăn bọn chúng.

Một vị khác hẳn với mấy tên hiệp sĩ và cướp.

Vị thịt người thay đổi tùy vào nghề à?

Không biết vị của thợ làm bánh có ngon không nhỉ?

Tạm thời bỏ qua mấy ý tưởng nhảm nhí đó.

Tôi sẽ khiến tên đó trả giá.

Ai là thằng ngu gửi mấy tên ninja này đến đây?

Chắc là ông già đáng ghét kia rồi.

Tôi dùng "Thông Suốt" nhìn chỗ ông già đó ở trong thị trấn.

Mặc dù đang là nửa đêm nhưng đèn trong phòng vẫn đang mở và ông ta đang đi qua đi lại một cách thiếu kiên nhẫn.

Người hầu của ông ta không lờ chuyện đó đi được à? Khi anh ta nói gì đó thì bị la ngược lại.

Nếu như nửa đêm mà hét lớn như thế thì sẽ làm phiền hàng xóm đó.

Nhưng mà vì ông ta hành động đáng ngờ như thế nên chắc ông ta là thủ phạm.

Chắc chắn ông ta là thủ phạm nhỉ?

Tôi không phải là người tốt hay là thám tử gì cả.

Tôi đang bức mình mấy ngày nay và dù ông ta không phải là thủ phạm thật thì có sao chứ?

Nếu là như thế thì tôi chỉ cần đi tìm thủ phạm thật rồi giết hắn là xong.

Tôi điều khiển một sợi tơ vô hình bay vào trong thị trấn.

Nó mỏng đến mức vô hình nên nó dễ dàng đi vào trong kẽ hở trên kính cửa sổ.

Tôi dùng nó quẩn quanh mắt cá chân của ông già kia đủ để ông ta không để ý.

Và rồi kích hoạt "Độc Nhện Chết Người".

Thường thì độc hoạt động tốt nhất sau khi đi vào trong cơ thể, nhưng mà chỉ chạm vào cũng gây ra sát thương.

Chỉ số của ông già này ngang một dân thường, thậm chí còn thấp hơn nữa, nên đòn "Độc Nhện Chết Người" cực mạnh của tôi chạm cái là đủ chết rồi.

Ông già đó đột nhiên té xuống.

Không phòng vệ gì cả, đơn giản là té kêu một tiếng bịch.

Té đập đầu ra đằng sau luôn.

Có vẻ đau.

Có điều ông ta không biết mấy cảm giác như đau đớn nữa rồi.

Người hầu của ông ta vội vã chạy đến chỗ ông già.

Rồi lắc người ông ta thật mạnh cố gắng đánh thức ông ta.

Nhưng mà tên đó không bao giờ tỉnh lại nữa đâu.

Trong lúc tên người hầu đang bối rối thì tôi thu sợi tơ lại.

Fufufu.

Là một đợt ám sát hoàn hảo.

Chắc chắn không có bao nhiêu người đủ sức phát hiện ra đây là một vụ ám sát.

Hơn nữa sẽ không ai nghĩ rằng tôi là người làm.

Cực kì hoàn hảo.

Là một tội ác hoàn hảo.

Theo tôi thấy thì rõ ràng nó được thực hiện cực kì tuyệt vời.

Vì kẻ quấy rối đã biến mất rồi nên tôi sẽ đi ngủ.

Vì tôi có "Miễn Nhiệm Hiệu Ứng Bất thường" bao gồm hiệu ứng của Miễn Nhiệm Ngủ nên không ngủ cũng được, nhưng mà cảm giác vẫn là quan trọng nhất.

Được ngủ ngon là hạnh phúc.

Ăn và ngủ.

Một cuộc sống lành mạnh sẽ tạo ra một bộ óc lành mạnh.

Bởi vậy, chúc ngủ ngon.

Chào buổi sáng.

Umu.

Tối qua tôi làm việc quá tốt nên sáng nay thật thoải mái.

Có vẻ như hôm nay sẽ có chuyện tốt xảy ra.

Sau khi ông già kia chết thì có chuyện gì xảy ra nhỉ?

Tôi nhìn căn biệt thự ở giữa thị trấn nơi ông già đáng ghét đó ở.

Ông già đó ở trong một trong những căn phòng ở nhà của bé Ma Cà Rồng.

Nghĩa là dù ông ta có quyền lực tới mức được đối xử như thế đi nữa, sau khi chết rồi quyền lực cũng vô dụng.

Tiền, danh vọng, quyền lực, chết là mất hết.

Bên trong căn biệt thự có vẻ đang bận rộn.

Người đàn ông nhìn như cha của bé Ma Cà Rồng đang ra lệnh cho người hầu làm nhiều thứ với một vẻ mặt mệt mỏi.

Có vẻ như ông ta đã bận rộn suốt rồi?

Cũng đúng, một cái chết kì lạ và bất thường đã xảy ra trong nhà ông ta cơ mà.

Nửa đêm qua ông ta bị buộc phải thức dậy làm việc trong khi lẽ ra được nghỉ ngơi.

Cố gắng lên.

Ngoài ông thị trưởng thì có những người khác nữa mặt cũng không khỏe khoắn gì.

Là những người hầu của ông già kia.

Gương mặt trắng bệch cứ như họ sắp chết đến nơi.

Thật lạ.

Hóa ra mặt người có thể trắng như thế.

Lần đầu tiên tôi thấy mặt người thật trắng như trong manga.

Thường thì mấy người phải chiến đấu với tôi ai cũng mặt trắng bệch, nhưng không trắng cỡ này.

Vì chủ nhân chết nên họ bị nghi là thủ phạm à?

Không đúng.

Nếu là tên người hầu ở cùng phòng với ông già hôm qua thì mặt trắng là phải rồi, nhưng toàn bộ mọi người còn lại mặt ai cũng trắng bệch như thế.

Họ nghĩ người tiếp theo phải chết là họ à?

Mặc dù điều đó có thể, nhưng sau một đêm mà không có gì xảy ra nên họ lẽ ra đã bình tĩnh lại.

Khi mà thị trưởng nói gì đó với họ thì họ vừa giải thích vừa run rẩy.

Thật đó, cái gì xảy ra vậy?

Nếu chỉ vì chủ nhân họ chết thì họ sẽ không sợ hãi đến mức này.

Tôi tò mò quá.

Nhưng vì tôi không biết ngôn ngữ này nên tôi không biết chi tiết ra sao cả.

Muuuu.

Không biết ngôn ngữ bất tiện quá đi.

Nếu D làm một tính năng tự động dịch ngôn ngữ thì hay quá.

Chỉ có mỗi hệ thống được dịch ra thì phiền quá đi.

Dĩ nhiên tôi vẫn cảm kích rằng ít ra hệ thống không được hiển thị bằng ngôn ngữ của thế giới này.

Nếu tôi cứ nghe lén ở trong thị trấn tiếp mỗi ngày thì sớm muộn gì tôi cũng sẽ hiểu được ngôn ngữ ở đây, chỉ là không biết sớm muộn là bao giờ thôi.

Giờ tôi chỉ mới hiểu vài từ.

Đa số là tên của trái cây với đồ ngọt.

Kiểu này chắc còn mấy năm trời tôi mới làm được quá.

Không biết một năm ở đây bằng bao lâu ở Trái Đất nhỉ.

Tôi còn không biết điều đó nữa.

Hmmm.

Có cách nào tôi học ngôn ngữ nhanh hơn không nhỉ?

Nếu có skill như thế thì hay quá.

Không có skill nào như thế cả.

Trong lúc tôi đang nghĩ vẩn vơ như thế thì đột nhiên tôi nghe giọng nói trên trời thông báo.

『Cá thể, Zana Horowa đã nhập làm một với cá thể, Taratect Chúa』

Hả?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S25: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ②

Ngày thứ năm kể từ lúc chúng tôi vào mê cung.

Đã đi được nửa đường rồi.

Vì số lượng người khá ít mà ai cũng có chỉ số cao nên chúng tôi chọn đi con đường ngắn nhất với tốc độ cao nhất.

Tôi đã hơi sợ rằng chúng tôi có thể bị quân Đế Quốc ám toán ở trong mê cung, nhưng Basgas-san bảo việc đó là không thể nào.

Nếu Đế Quốc xông vào trong mê cung để ám toán thì cực kì nguy hiểm và kém hiệu quả.

Cấu trúc của mê cung, như tên của nó là một cái mê cung, việc ám toán bên trong này không thể thực hiện được vì không ai biết người cần ám toán sẽ đi lối nào.

Nên những kẻ thù duy nhất trong mê cung chính là bọn quái vật.

Hiện tại quái vật không hề là vấn đề lớn.

Có nhiều loại quái vật ở Đại Mê Cung Elro Tầng Thượng, nhưng mà đa số thành viên chúng tôi có khả năng sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị".

Vì quái vật ở đây có chỉ số tương đối thấp nên dù chúng tôi bị dính độc thì vẫn có thể hồi phục ngay lập tức. Hơn nữa gần như chúng tôi không dính

đòn tấn công nào.

Hyrinth-san tự hào với khả năng phòng thủ không thể vượt qua của anh ấy làm tiên phong, và Sensei với khả năng Ma Pháp cực cao ở sau cùng.

Hơn nữa Katia và tôi vừa làm được tiên phong vừa làm được bọc hậu, Basgas-san thì tùy trường hợp mà hành động.

Mặc dù đội hình này vô tình lập nên, nhưng phối hợp rất tốt.

Trừ một người.

[Xin hãy dừng lại một chút. Chúng ta cần phải nghỉ ngơi lần nữa]

Mọi người dừng lại theo lời của tôi.

Basgas-san kiểm tra xung quanh đảm bảo an toàn và mở túi ra để cho mọi người có chỗ nghỉ ngơi.

Mọi người bắt đầu thư giãn, trừ một người, Anna ngồi bệt xuống thở hổn hển.

[Tôi xin lỗi]

Cô ấy nói với giọng thì thào như sắp chết.

Tôi nhẹ nhàng lắc đầu và vỗ nhẹ vai Anna.

Anna là một pháp sư rất mạnh mẽ.

Nhưng so với toàn bộ mọi người còn lại ở đây thì cô ấy quá yếu.

Hơn nữa vì chỉ số của cô ấy tập trung vào Ma Pháp nhiều hơn nên khả năng vật lý của cô ấy gần như là không có.

Nếu chúng tôi không nghỉ ngơi thường xuyên như thế này thì với thể lực của Anna cô ấy không thể theo kịp chúng tôi.

Vì Sensei là một người Elf lớn chậm nên chỉ số vật lí của cô ấy cũng thấp, nhưng được bù lại bằng nhiều skill Ma Pháp hỗ trợ.

Mặc dù cô ấy nhìn giống một đứa con nít, nhưng trong chiến đấu cô ấy cũng không phải hạng vừa.

Không biết đây là sự khác biệt giữa Elf thuần chủng và nửa Elf, hay đơn giản vì Sensei đặc biệt.

Tôi nghĩ chắc là trường hợp hai, nhưng khi nhìn thấy sự khác biệt rõ rệt như thế Anna hoàn toàn gục ngã cả tinh thần lẫn thể xác.

Vốn cô ấy đã phải chịu cái gánh nặng tâm lí rằng mình đang cản trở mọi người, và giờ thì cô ấy đã chính thức tuyệt vọng.

Đem cô ấy theo có lẽ là một lỗi lầm.

Nhưng nếu tôi để cô ấy ở yên thì tình hình vẫn không khá hơn bây giờ bao nhiêu cả.

Nói chung tôi không nghĩ lựa chọn tôi làm ra là chính xác dù là cái nào đi nữa.

Vì thế, tôi với vai trò là người đồng ý cho Anna đi cùng phải chịu trách nhiệm cho cô ấy.

Chắc mọi người cũng ngẫm hiểu? Không ai nói gì cả.

Basgas-san không rõ tình huống nhưng ông ta là một người dẫn đường chuyên nghiệp.

Dù khách hàng của ông ta có đi chậm một chút ông ta vẫn sẽ không than phiền.

Nhưng Katia lại rõ ràng bất bình.

Có lẽ tôi sẽ nói chuyện riêng với cô ấy sau.

[Chúng ta đã đến nửa đường vượt qua mê cung rồi, hãy quyết định hướng đi tiếp nào]

Basgas-san nói với tôi.

Tôi quyết định để Anna ở yên đó một lúc.

[Từ lúc này trở đi chúng ta có nhiều lối đi để chọn. Đường ngắn và nguy hiểm nhất, đường vòng tương đối an toàn, và một con đường không rõ độ nguy hiểm. Thông tin không có bao nhiêu ,nhưng cậu chọn đường nào?]

[Đường ngắn và nguy hiểm nhất, nó nguy hiểm như thế nào?]

[Trong Đại Mê Cung Elro có hai loại lối đi. Đường chật hẹp như thế này, và lối đi rộng lớn hơn]

Ngừng nói một chút, Basgas-san đưa tôi một ly nước.

Tôi vui vẻ nhận lấy nó.

[Về lối đi lớn, nó đơn giản là một lối đi rộng và cao hơn lối đi bình thường. Gọi là lối đi không bằng gọi nó là một cái sảnh. Và nó kéo dài như không kết thúc. Con đường đó là đường ngắn nhất, nhưng nó cũng đầy những quái vật mạnh hơn hẳn so với lối đi trước giờ. Đó hoàn toàn là một khu vực nguy hiểm chứa đầy những quái vật cấp C, thậm chí là cấp A]

Cấp A.

Là độ nguy hiểm đủ để điều động một đội quân.

Theo thường thức thì một con quái vật cấp B là giới hạn của một tổ đội nhỏ.

Con Người so chỉ số với quái vật thì kém hẳn.

Để tiêu diệt quái vật thì con người cần rèn luyện skill, tập trung lại thành một nhóm, vắt não tạo ra chiến thuật và tận lực hợp tác với nhau.

Đó là cách duy nhất có thể xử lý những quái vật có chỉ số cao hơn hẳn so với con người.

Nhưng đó chỉ là đến cấp B.

Quái vật cấp A là một khái niệm hoàn toàn khác với những quái vật cấp thấp hơn.

Đầu tiên, ngoài chỉ số cao vút nó còn bắt đầu có nhiều skill kinh khủng hơn.

Gọi là hoàn toàn cân bằng với con người về skill cũng không ngoa.

Trong số chúng có những quái vật có skill đặc trưng cho chủng loại, những chủng loại như thế là đặc biệt phiền phức.

Một điển hình của quái vật cấp A là loài Á Long cao cấp.

Con Á Long Ánh Sáng của tôi chỉ vừa đủ chuẩn lên cấp A, nhưng nó cũng mạnh ngang thậm chí hơn chủ nhân của nó là tôi.

Nếu cứ đà này chắc chắn nó sẽ hơn tôi.

[Vậy, tốn nhiều hơn bao nhiêu thời gian để đi đường an toàn so với đường ngắn nhất?]

「Nếu cứ theo đà của chúng ta thì tốn thêm bốn ngày」

Nhiều hơn tôi nghĩ.

Có lẽ là một đường vòng rất xa.

「Vậy còn đường cuối?」

「À, đường đó」

Basgas-san chần chờ vì lí do nào đó.

Trong lúc tôi vẫn chờ câu trả lời thì Basgas-san gãi đầu, rồi cuối cùng nói ra.

「Nói thật, tôi không muốn đi đường đó nhất」

「Như thế là quá chung chung rồi. Có lí do gì không?」

「Là vì con Ác Mộng」

「Hả?」

「Lối đi đó là chỗ mà con Ác Mộng đã dùng làm nhà hồi đó. Vì vậy không người dẫn đường nào muốn đi đến gần đó cả. Đặc biệt là tôi đã thấy nó trực tiếp lại càng không. Nếu được thì tôi muốn tránh lối đi đó」

Con Ác Mộng.

Quái vật cấp Huyền Thoại mà hôm trước đã được nhắc đến.

Nhưng, chắc nó không còn ở đó đâu nhỉ?

「Lối đi đó có nhanh không?」

[Hơi chậm hơn so với lối đi nhanh nhất. Nhanh hơn lối còn lại một chút, khoảng một ngày]

Đường ngắn nhất nhưng chắc chắn có nguy hiểm, đường vòng nhưng an toàn, và một con đường không đoán trước được.

[Con Ác Mộng đâu còn ở đó đâu nhỉ?]

[À, bản thể của con Ác Mộng thì không còn ở đó nữa]

[Bản thể?]

Tôi nghiêng đầu qua một bên khi nghe Basgas-san nói thế.

Nghe cứ như ở đó có gì đó mà không phải là con Ác Mộng.

[Chúng tôi gọi nó là Tàn Dư của Ác Mộng]

[Tàn Dư của Ác Mộng?]

[À. Chúng là những con quái vật nhìn rất giống với con Ác Mộng. Mặc dù chúng rải rác trên một khoảng rất rộng trên Tầng Thượng, nhưng cũng có một số lượng lớn sống ở trên con đường đó]

[Bọn chúng mạnh lắm không?]

[Khá mạnh và khá phiền phức]

Một loại quái vật Basgas-san đánh giá là khá mạnh và phiền phức.

Nếu được thì tôi không muốn gặp nó.

[Nhưng chúng cũng hành động như con Ác Mộng vậy. Miễn sao chúng ta không tấn công chúng thì chúng sẽ lờ chúng ta đi]

[Tại sao chứ?]

Một giọng nói kinh ngạc vang lên.

Gọi một con quái vật hành động kì lạ như thế là quái vật có được không?

Quái vật lẽ ra phải là loài tấn công không suy nghĩ mới đúng.

[Nhưng mà nó giảng bày tơ khắp nơi, và nếu cắt tơ của nó thì nó sẽ tấn công]

[Tơ sao?]

[À. Giờ nhắc ta mới nhớ. Con Ác Mộng là một con quái vật nhện. Bọn Tàn Dư của Ác Mộng cũng thế]

Nhện hả?

[Những sợi tơ mỏng đó có độ dính kinh hồn đến mức chỉ cần bị dính vào là không thể nào dễ dàng thoát khỏi chúng. Mặc dù chỉ thế đã phiền rồi, nhưng bản thân lũ nhện cũng không yếu. Ngày trước thì thường thức là gặp tơ nhện thì hãy đốt đi, nhưng giờ thường thức đã trở thành gặp tơ nhện thì hãy bỏ chạy ngay. Là lũ quái vật kinh khủng nhất ở Tầng Thượng]

Thật sự là một con quái vật kinh khủng.

Vừa sử dụng lớp bảo vệ bằng tơ mà bản thân nó cũng mạnh mẽ.

Nó hoàn toàn là một con quái vật thông minh như loài người mà.

Như vậy thì tôi càng không muốn gặp chúng.

Vậy đường đó sẽ trực tiếp bị bỏ qua.

Chỉ còn đường vòng và đường ngắn nhất thôi.

「 Mọi người nghĩ chúng ta nên đi con đường ngắn nhất nhưng nguy hiểm hay nên đi đường vòng nhưng an toàn? Tôi muốn ý muốn mọi người 」

Tôi hỏi những thành viên còn lại đang ngồi nghỉ ngơi.

Tôi đã bị Basgas-san cảnh báo hôm trước rồi.

Tôi không muốn tự mình chọn con đường nguy hiểm chỉ vì phán xét sai.

Đặc biệt là tôi không thể ép Anna đang dần chạm giới hạn của bản thân quá mức.

Việc quyết định là quá khó với tôi.

Nhưng mà càng tốn nhiều thời gian suy nghĩ thì càng bất lợi cho chúng tôi.

Trong lúc chúng tôi tốn thời gian ở đây thì Yuugo có thể đã đang tấn công làng Elf rồi.

「 Cô nghĩ nên chọn con đường ngắn nhất 」

Sensei nói thế.

Katia cũng đồng ý với cô.

「 Không phải như vậy là nguy hiểm sao? Nếu có nhiều hơn một con quái vật cấp A thì dù là chúng ta cũng khó là xử lí chúng 」

「 À, đừng lo, quái vật cấp A không bao giờ đi chung với nhau cả. Dù chúng ta có lỡ gặp chúng thì chúng cũng sẽ đang đi đơn lẻ 」

「 Vậy chúng ta có thể xử lí chuyện đó dễ dàng rồi 」

Katia nói một cách tự tin khi nghe Basgas-san xác nhận.

[Nhưng tôi vẫn không nghĩ chúng ta nên mạo hiểm như thế]

Hyrinth-san lại chọn đường an toàn.

Ngay từ đầu Hyrinth-san đã không muốn tôi đi đến làng Elf rồi.

Có lẽ với anh ấy thì sự an toàn của chúng tôi quan trọng hơn việc đến làng Elf.

Nghĩa là số phiếu hiện tại là hai một.

Vì Basgas-san chọn giữ trung lập nên chỉ còn tôi và Anna.

[Anna nghĩ chúng tôi nên làm thế nào?]

[Mọi người cứ lời ý kiến của tôi cũng được]

[Không thể nào. Anna cũng là đồng đội của chúng tôi. Cứ việc nói ra ý kiến của mình đừng ngại]

Tôi nói với giọng kiên quyết với Anna.

Anna có vẻ cảm kích, và sau khi suy nghĩ thật kĩ thì cô ấy đã có lựa chọn.

[Hãy đi theo đường ngắn nhất đi]

[Được không?]

Tôi lo lắng kiểu như "cô ấy theo kịp chúng ta không?" và "Cô ấy có ổn không?"

[Không sao hết]

Lời xác nhận rất chắc chắn.

Vậy tôi không thể nói thêm gì được cả.

[Hãy chọn đường ngắn nhất mà đi nào]

Dù biết nguy hiểm nhưng chúng tôi vẫn tiến lên.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Cẩn Nuốt Mẹ

《Chỉ số đã nhập làm một》

《Skill đã nhập làm một》

《Điểm skill đã nhập làm một》

《Danh hiệu đã nhập làm một》

Ồ, ế, a, ừm.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Zana Horowa LV18 đã trở thành LV19》

Ê-ế?

Sau đó cấp độ của tôi liên tục lên cấp để rồi cuối cùng dừng lại ở cấp 27.

Hình như lên hơi nhiều thì phải?

Đây là lượng điểm kinh nghiệm nhận được từ việc đánh bại Mẹ sao?

Mẹ thật là kinh hồn.

Không, không.

Trước tiên, nhập làm một là sao chứ?

Nếu là đánh bại thì tôi còn hiểu, chứ còn nhập làm một?

Là vậy hả?

Vì tôi trực tiếp nuốt chừng linh hồn luôn rồi?

Tạm thời, tôi sẽ kiểm tra chỉ số của bản thân đã.

!?

Cái quái gì thế nàyyyyyyyyy!?

Không, không không không không!

Rõ ràng là kì lạ mà!?

T-t-tôi nên làm gì đây?

Triệu hồi khẩn cấp!

Toàn bộ "Ý Chí Song Song" tập hợp!

[Được, đã tập hợp]

Ai trong số các cô cần nuốt con Chúa rồi!?

{Hai~, là tôi!}

Kiểm tra chỉ số thử xem.

{Ừm.... Cái quái gì thế nàyyyyyyyyy!?!}

Ý tôi là, hiện tại cô đang như thế nào?

{Ừm, tôi đã chiếm lấy cơ thể của Mẹ rồi}

Thật hả?

{Thật}

Ô-ô.

Vì vậy giờ nó có chỉ số y chang tôi rồi?

{Y chang luôn}

Nghĩa là nó cộng thẳng chứ không bị chia đôi.

{Thật hả? À mà, cô học "Bất Tử" hồi nào vậy?}

À lúc tiến hóa nó cho tôi miễn phí.

{Thật à?}

Cơ mà, nếu cô đã chiếm cơ thể của Mẹ vậy tức là giờ cô đang ở Tầng Cuối làm Mẹ rồi?

{Đúng vậy}

Thật luôn?

Vậy còn mấy cô còn lại tiến triển thế nào với mấy con Chúa còn lại?

(Tôi cũng gần xong rồi)

[Ở đây cũng vậy]

[Y chang mọi người]

[Chỉ có Bản gốc thì khó xâm chiếm hơn một chút]

Nghĩa là trong khoảng một tháng mọi người có thể chiếm hết cơ thể của toàn bộ bốn con Chúa sao?

{Đệt, thật hả? Nghe đáng sợ thật}

Nếu vậy có nghĩa là không còn đối thủ nào cho tôi nữa rồi đúng không?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 167: Con Nhện Nổi Loạn

Lúc đầu, tôi đã thấy hơi khó chịu lúc đánh nhau với Rồng Lửa Rendo.

Lúc ấy tôi cảm giác loài Rồng cực kì đáng ghét.

Mặc dù tôi đã nghĩ bọn chúng đáng sợ, nhưng trước đó tôi chưa bao giờ cảm thấy loài Rồng đáng ghét bao giờ.

Lúc đó là lúc tôi bắt đầu thấy nghi ngờ những cảm giác này.

Khi tôi nhìn kĩ bên trong bản thân mình thì sự nghi ngờ trở thành sự thật.

Là nhờ "Tri Thức" sao? Tôi có thể nhìn được linh hồn của bản thân mình.

Có hai thứ đang ảnh hưởng linh hồn của tôi.

Một là skill cấp Chủ.

"Điềm Tĩnh" và "Kiêu Hãnh", hai skill này đang ảnh hưởng trực tiếp đến linh hồn tôi.

Cái này thì tôi đành chịu.

Tôi không thể xóa bỏ hay hủy skill đi được, và tôi chỉ có thể cố gắng chú ý thật kĩ rằng tôi vẫn đang bị ảnh hưởng.

Nhưng mà cái phiền phức hơn là cái còn lại.

Là phần bị Cấp Trên ảnh hưởng.

Tôi đang bị ảnh hưởng, dù chỉ là một chút.

Hãy tưởng tượng nó như một sợi tơ đang nổi thẳng vào linh hồn của tôi.

Có tác dụng truyền mệnh lệnh của Cấp Trên trực tiếp cho tôi.

Lí do tôi chỉ bị ảnh hưởng một chút là nhờ tôi có "Miễn Nhiệm Dị Giáo".

Nhưng mà vì sợi dây này tồn tại từ lúc tôi vừa sinh ra, nên mệnh lệnh và yêu cầu của Cấp Trên liên tục truyền thẳng vào trong linh hồn tôi.

Dần rồi mệnh lệnh càng mãnh liệt hơn.

Có vẻ như đó là lí do trực tiếp mà tôi thấy thèm muốn sức mạnh đến mức đó.

Sau khi giết chết Rồng Lửa Rendo, tôi đã bắt đầu sử dụng sợi dây linh hồn đó lần ngược lại và tấn công Cấp Trên.

Tôi cho các "Ý Chí Song Song" của tôi đi ngược theo những sợi dây linh hồn đó và cho các ý chí của tôi dần ăn mòn linh hồn của Cấp Trên.

Nếu như so sánh, cơ bản là tôi đang hack linh hồn.

Từ cái máy tính là bản thân mình, tôi bắt đầu xâm chiếm lấy máy chủ và điều khiển nó.

Đó chính là đòn tấn công nằm ngoài hệ thống mà D đề cập đến.

Nếu như nói theo cách của tôi, tôi đang cắn nuốt chúng.

Ăn ngẫu nhiên linh hồn của bên kia.

Là cảm giác như thế.

Tôi ngay lập tức phát hiện được Cấp Trên liên tục ra lệnh cho tôi.

Là Mẹ.

Là mẹ đẻ của tôi, đồng thời là kẻ thống trị Đại Mê Cung Elro.

Nhưng ngay cả Mẹ cũng chỉ là trung gian mà thôi.

Có một cá thể khác là Cấp Trên của Mẹ.

Ngạc nhiên thay, cá thể đó ngoài Mẹ ra còn điều khiển được bốn con quái vật khác cùng đẳng cấp với Mẹ nữa.

Tôi chậm rãi ăn mòn linh hồn của Mẹ đủ để Chủ Nhân thực sự không để ý.

Cùng lúc đó, tôi cho các "Ý Chí Song Song" đến bốn con quái vật kia bằng sợi dây linh hồn và bắt đầu cùng lúc cắn nuốt cả năm con Taratect Chúa.

Ăn mòn linh hồn thực sự là rất cực khổ.

Nói sao thì nói, nó chính là hạch tâm của quái vật.

Hơn nữa đối phương tôi đang ăn mòn là các quái vật cấp độ cực kì cao.

Nếu là chiến đấu bình thường tôi không thể nào thắng nổi.

Có thể nói việc tôi đang làm khả thi chỉ đơn giản là vì tôi có sự bảo vệ linh hồn chỉ có thể gọi là siêu cấp ăn gian của "Miễn Nhiễm Dị Giáo".

Việc ăn mòn linh hồn vẫn tiến triển hết sức chậm chạp.

Điểm ngoặt là lúc "Cấm Kị" lên cấp tối đa.

Lúc đó, đột nhiên suy nghĩ của tôi thay đổi.

Là vì tôi cứ dần ăn mòn linh hồn của Mẹ, nhưng cũng là vì sự thật mà tôi biết được từ Cấm Kị làm tôi cực kì sốc.

Lúc đó, tôi đã quyết định.

Tôi phải hành động.

Tôi không thể cứ tiếp tục làm theo kiểu "để không bị phát hiện" nữa.

Nên, tôi đã quyết định ăn mòn hết tốc lực.

Dĩ nhiên tôi ngay lập tức bị phát hiện.

Nhưng vì các "Ý Chí Song Song" của tôi cũng có "Miễn Nhiệm Dị Giáo" nên phía bên kia không tài nào thắng được cuộc chiến linh hồn.

Vì bên kia hiểu điều đó, nên nó đi tìm bản thể của tôi.

Và đội quân nhện do con Taratect Tướng dẫn đầu tấn công tôi.

Đó là sai lầm của bên kia, vì lúc đó tôi không chết.

Tôi mạnh hơn bên kia tưởng nhiều.

Nhưng mà, nếu bản thể của Mẹ và Chủ Nhân thực sự cùng tới thì tôi không thể nào thắng nổi.

Nên tôi cố gắng tránh xa những chỗ Mẹ có thể tới và luôn để ý kĩ chuyển động của Mẹ.

Vì tôi đã đánh dấu Mẹ rồi.

Chủ Nhân thật sự thì lại ở rất xa.

Cô ta không có "Ma Pháp Không Gian".

Nên cô ta không thể xuất hiện bất ngờ ở chỗ tôi được.

Nên, cuộc chiến này là một cuộc chiến câu giờ.

Tôi sẽ ăn mòn mọi thứ trước?

Hay là chúng sẽ tìm được bản thể của tôi trước?

Kết quả, hiện tại tôi đã cắn nuốt Mẹ thành công.

Mặc dù tốn rất nhiều thời gian, nhưng tôi đã biết mình sẽ đạt được toàn bộ mọi thứ của đối phương sau khi tôi ăn mòn linh hồn thành công.

Bốn con còn lại sẽ tốn thêm một tháng nữa.

Lúc đó tôi có thể thử đối mặt với cô ta.

Nếu mọi chuyện tốt đẹp tôi thậm chí có thể cắn nuốt cả cô ta.

Nếu tôi làm được vậy thì có khi tôi có thể trở thành Admin được.

Mục tiêu của tôi sẽ sớm hoàn thành.

Lúc đó Gyurigyuri sẽ làm gì?

Tôi không biết.

Nhưng tôi không hề có ý định dừng lại.

Tôi không có mấy ý tưởng cao đẹp như là cứu rỗi thế giới hay gì cả.

Nhưng nếu mọi chuyện cứ thế này thì tôi không thể cứ ở yên một chỗ được.

Tôi không thích hiện tại.

Vậy nên, tôi mới hành động.

Tôi nghĩ Chủ Nhân của Mẹ đang gặp phản phệ rất nghiêm trọng.

Cô ta không hề ngờ rằng trong số đồng loại của cô ta có tôi.

Việc linh hồn của cô ta và tôi bị kết nối bằng skill "Đàn Áp Đồng Loại" càng là chuyện xui xẻo đến tận cùng với cô ta.

Có lẽ cô ta cho Mẹ sinh sản để tăng số lượng con cờ cô ta có thể sử dụng và cho chúng tự mình mạnh lên, nhưng cô ta chắc chắn chưa từng nghĩ đến có một cá thể bất thường xuất hiện trong số đó.

Xin lỗi.

Tôi sẽ cướp cả ý chí lẫn sức mạnh của cô.

Cho nên, đừng tìm đến tôi sớm làm gì cả.

Ma Vương hiện tại, Taratect Khởi Nguyên Ariel-san

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Viết Hết Những Gì Tôi Cần Nhớ Vào Một Quyển Sách Rồi Ăn Nó

Sau khi cắn nuốt Mẹ xong thì chỉ số của tôi tăng một cách kinh khủng.

Skill cũng thế.

Nhân tiện tôi có thêm một cơ thể khác.

Tôi hiện tại là thể loại quái vật gì thế?

Có vẻ như tác dụng phụ của việc này là tôi đã nuốt luôn cả kiến thức và kí ức của Mẹ.

Nói cho chính xác, tôi đã hiểu được ngôn ngữ của thế giới này.

Đúng lúc tôi đang muốn hiểu trong thị trấn đang nói về cái gì.

Thật là đúng lúc mà.

Giờ thì, tới lúc ngồi nghe lén xem tại sao mấy người hầu của ông già đáng ghét mặt lại trắng bệch rồi.

Fumu.

Nghe sơ sơ thì ông già đó là tai to mặt lớn gì đó của một đất nước khác.

Trên lí thuyết thì ông ta được phái đến làm nhiệm vụ khuyên nhủ tôi đi qua đất nước của ông ấy, thực tế thì ông ta bị đuổi đi cho khuất mắt.

Dĩ nhiên việc khuyên nhủ bằng miệng đã thất bại.

Nói sao nhỉ.

Tới tận bây giờ tôi mới hiểu được ngôn ngữ của thế giới này.

Mặc dù tôi lúc trước không hiểu ngôn ngữ, nhưng nếu đàm phán kiểu đó thì thất bại là chắc.

Cái kiểu nói chuyện của ông già đó làm gì có chuyện tôi đồng ý.

Ông già đó đã chết trước khi bị thẩm tra về việc cố gắng giết Thánh Thú-sama của một đất nước khác.

Thánh Thú-sama là tôi hả?

Nai wa.

Thường thì một con nhện làm sao làm Thánh Thú được.

À, có vẻ như chuyện đám ninja đi ám sát đã được xác nhận là do ông già đó làm.

Nhân tiện, là ngài thị trưởng đã phát hiện ra.

Có vẻ như người hầu bị điều tra đã thú tội ngay lập tức.

Mấy tên ninja không ai trở về, còn ông già thì chết một cách bí ẩn.

Về lí do ông già chết thì mọi người coi đó như là lời nguyện của tôi.

Không, đúng là tôi đã ra tay, nhưng sao họ lại biết điều đó?

Và.

Khi tôi nghe lén lần nữa thì có vẻ như chuyện này sẽ trở thành một cuộc chiến tranh chính trị.

Haaann.

Hóa ra đó là lí do mấy tên người hầu mặt trắng bệch ra.

Vì hành động thiếu suy nghĩ của chủ bọn họ mà giờ họ là kẻ thù của tôi và của đất nước này.

Vì điều này có khi ảnh hưởng trực tiếp đến tổ quốc của họ nên dĩ nhiên họ sẽ tái mặt rồi.

Khoan nhưng mà, đây không phải là dùng tôi để làm cái cớ à?

Nghe thì giống như sẽ có một cuộc chiến tranh nổ ra vì tôi, nhưng rõ ràng tôi không biết gì hết, hiểu chưa?

Tại sao mọi người lại nói về tôi cứ như tôi là tài sản của quốc gia vậy?

Tôi chẳng có chút gắn bó gì với đất nước này cả.

Quá phiền phức.

Nghĩa là không khác gì ông già đó cả.

Dùng việc này làm cái cớ để bắt đầu một cuộc chiến tranh.

Có lẽ đến lúc tôi rời đi rồi.

Mặc dù được nuông chiều rất thoải mái, và có đồ ngọt làm lễ vật, nhưng mà tôi không có lí do gì cố tình trở thành công cụ của loài người cả.

Nhân loại đê tiện dám xem tôi như tài sản, sự tham lam của các người quá mức rồi.

Tôi sẽ ở đây xem tình hình thêm một chút, nếu tôi không thích tôi sẽ rời khỏi đây.

Tôi cứ thế nghe thông tin từ sợi tơ truyền về.

Vì tôi không thể nghe mọi thứ trong thị trấn nên dĩ nhiên tôi cũng chỉ hiểu một phần.

Tôi dùng "Tính Toán Cao Tốc" và "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" cùng lúc để nghe nhiều đoạn âm thanh.

Nếu không có skill tôi chắc chắn không làm thế này được.

Nếu Hoàng Tử Shotoku là có thật, cậu ta là một con quái vật cỡ nào thế?

Mặc dù "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" rất tiện, nhưng tôi cũng cần phải tập luyện một chút để hiểu từ ngữ.

Vì tất cả âm thanh trở nên cực kì chậm chạp.

[Chào buổi sáng] sẽ nghe thành [Cccchhhàaaaaaoooo Bbbbbbuuuuuôooiiii sssssáaaannnnngggg] .

Những chuyện thế này xảy ra vì khả năng nhận thức thời gian của tôi bị kéo dài hơn so với bình thường, nếu tôi không quen thì tôi sẽ không hiểu được bên kia đang nói gì cả.

Tôi cứ bóc đại âm thanh tôi nghe được ra để luyện tập hiểu cho quen và để thu thập thông tin.

Lúc tôi nghe lén thị trường thì dễ vì tôi tập trung ở đó, nhưng khi mà nghe lén cả thị trấn cùng lúc thì âm thanh có sự đứt quãng và trộn lẫn với nhau.

Nhờ vậy nên tôi đã rất quen với việc này.

Dĩ nhiên tôi vẫn phải tập trung khá nhiều.

Kết quả của việc nghe lén thị trấn là tôi đã hiểu được nhiều thứ.

Đầu tiên, về tôi.

Tôi thực sự được gọi là Thánh Thú-sama.

Việc này tôi đã biết từ lúc nghe lén thị trưởng rồi.

Có vẻ như dân cư ở đây sùng bái tôi coi tôi như là thần linh thủ hộ thị trấn này.

Là dĩ nhiên mọi người đang bị cấm không được đến gần chỗ tôi ở hôm nay vì đã xảy ra sự việc như thế này.

Lí do tôi được sùng bái không phải bắt đầu từ việc tôi cứu hai mẹ con bé Ma Cà Rồng, là vợ con của thị trưởng.

Thị trấn này, đúng hơn là cả đất nước này, họ tin vào một tôn giáo gọi là Nữ Thần Giáo, và trong Nữ Thần Giáo thì con nhện chính là người đưa tin của Nữ Thần-sama.

À, ừ.

Tôi không phải là con nhện đó đâu.

Người đưa tin đó bây giờ đang là Ma Vương rồi.

Tôi đang đối đầu với cô ấy đó.

Vậy được không?

Vậy nên, việc tôi được xưng bái gọi là Thánh Thú-sama là vì tôi đã cứu nhiều người chơi cho vui, và vì loài nhện vốn là một loài được cho là linh thiên.

Hiểu rồi.

Tôi cũng biết về ông già tôi đã giết hôm qua.

Ông ta là một nhà quý tộc của một nước nhỏ láng giềng.

Hơn nữa cũng không phải là quý tộc cấp thấp.

Nhưng ông ta là một kẻ bất tài chỉ có chỗ dựa là dòng dõi của mình.

Ông ta bị ép làm sứ giả thiện chí cho đất nước này và cơ bản là bị đuổi khỏi nước mình.

Mặc dù tôi không biết rằng đây là thật hay giả vì nó chỉ là lời đồn, nhưng mà để người bất tài đi làm sứ giả có được không vậy?

Rõ ràng cứ xem tính cách của ông già đó thì ông ta sẽ gây ra vấn đề.

Không, hay vốn đó là mục đích?

Để ông già đó gây ra vấn đề chính trị, rồi lấy cớ đó phát động chiến tranh. Đó là mục đích thật sự sao?

Không thể nào.

Nói như vậy là suy ra quá nhiều rồi.

Ài.

Tôi đói quá đi.

Sau khi nhập làm một với Mẹ SP của tôi cũng chưa hồi cho đầy nữa.

Đành vậy.

Tôi sẽ đi săn một chút cho no.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 169: Hết Đồ Tể Rồi

Ba ngày sau khi tôi giết ông già đáng ghét.

Số lượng người đến chỗ tôi giảm xuống.

Nói sao nhỉ, họ bị cấm không được đến.

Dĩ nhiên lí do là vì tôi giết ông già kia.

Người dân đa số tỏ vẻ chán ghét việc này.

Thậm chí có người nói ông già đó chết như vậy cũng đáng.

Mặc dù ít ai dám nói vậy, nhưng có vẻ ai cũng ngầm đồng ý.

Nhưng mà trong số họ cũng có người nghĩ rằng con nhện thực sự là nguy hiểm.

Những người như thế bị mọi người xung quanh liếc mắt lạnh và họ ngay lập tức sửa lời của mình lại.

Tôn giáo thật đáng sợ.

Nhưng mà, theo góc nhìn của người dân rõ ràng tôi là một sinh vật cực kì nguy hiểm.

Thế nhưng vì đức tin của họ.

Người có lòng tin sẽ được cứu rỗi.

Với thường thức của người Nhật Bản hiện đại như tôi thì tôn giáo khá là khó hiểu.

Nhưng mà mấy chuyện đó không quan trọng.

Quan trọng là số người đến tìm tôi giảm xuống, và đồ tế cũng giảm.

Dù bị cấm vẫn có người đến.

Những người có đức tin mạnh mẽ, những người muốn được chữa trị.

Nhưng họ không phải lúc nào cũng đến.

Họ không đến thì đồ ăn cũng không đến.

Không có đồ ngọt.

Uuuuu.

Thật đau khổ mà.

Tôi có thể hồi phục lượng SP bị mất khá dễ dàng.

Nghĩ kĩ lại thì, cái hồi phục hoàn toàn mỗi khi tôi lên cấp biến mất hồi nào tôi không biết.

Thực ra tôi có thể nghĩ ra lí do.

Tôi đã vượt qua hạn mức tối đa để được hồi phục hoàn toàn.

Việc hồi phục hoàn toàn đến từ skill " $n \% I = W$ ".

Cứ coi nó như một tính năng bổ sung do D thêm vào để khiến chúng tôi khó chết hơn, nhưng quan trọng là năng lượng sử dụng để hồi phục cho

chúng tôi là do hệ thống cung cấp.

Khi mà chỉ số còn thấp thì lượng năng lượng cần thiết là không đáng kể, thế nhưng khi tôi đã mạnh đến mức này rồi, mỗi lần hồi phục đều tốn một lượng lớn năng lượng.

Vì lí do đó, chắc là skill bao gồm tính năng ngừng cung cấp khi mà lượng năng lượng sử dụng đạt một mức nào đó? Hay là D đang tự mình canh giờ để chỉnh lại?

Nghĩ thật kĩ thì dạo này tôi không lột da mỗi khi lên cấp nữa.

Dạo này thì lúc nào lên cấp tôi cũng đang đầy HP nên tôi không quan tâm lắm, nhưng có lẽ đó là lí do việc hồi phục hoàn toàn đã biến mất.

Nên, tôi đã đi tìm những con mồi để hồi phục lượng SP tối đa nhiều một cách kinh khủng của mình.

Nói chứ tôi có mục tiêu rồi.

Trong lúc tôi đi vòng vòng dạo chơi để hoàn thành bản đồ khu vực này, tôi đã tìm thấy một đám cướp lớn có tổ chức.

Chúng làm hẳn một ngôi làng luôn.

Lúc đầu tôi không tấn công vì tôi đang suy nghĩ không biết chúng là ăn cướp hay đơn giản là một ngôi làng được xây dựng ở khu vực ít người.

Không, nói vậy thôi chứ đa số dân làng đều có skill "Giặt" và nhìn ngoại hình tôi thấy rõ ràng chúng là ăn cướp.

Vì bây giờ tôi đã biết ngôn ngữ của thế giới này, nên tôi có thể nghe lén để xác nhận chúng là cái nào.

Tôi nên nói là đúng như dự đoán không? Là một ngôi làng ăn cướp thật.

Tôi xác nhận được chúng là một nhóm ăn cướp lớn có tổ chức đảng hoàng, chuyên tấn công các ngôi làng và thị trấn quanh khu vực này, người du hành và lái buôn.

Vì tôi xác nhận rồi nên tôi không nường tay.

Tôi tàn sát toàn bộ bọn chúng và ăn ngẫu nhiên.

Làm ăn cướp nhưng chúng không yếu chút nào, nên lượng điểm kinh nghiệm rất ngon.

Tôi lên tận 3 cấp nhờ vậy.

Vì chúng đã xây hẳn một ngôi làng và khá sạch sẽ nên vị không đến nỗi nào.

Bụng tôi no rồi.

Nhưng mà việc này và việc đó khác nhau.

Bụng luôn có chỗ riêng cho đồ ngọt.

Dù bụng tôi no rồi nhưng mà tâm chưa no.

Kuu.

Đành vậy thôi.

Phải nghĩ rằng có đồ tế lễ là tốt rồi.

So với ở trong mê cung, nơi mà một chút đồ ngọt tôi cũng không có.

So sánh hồi đó với bây giờ, bây giờ tôi sống sung túc hơn nhiều.

Ài, sau khi nếm qua cuộc sống sung sướng thì quay lại cực khổ quá đi.

Ham muốn thật là đáng sợ.

Được voi đòi tiên là không được, nên tôi ngồi yên một chỗ nghe lén trong thị trấn thôi.

Người dân bắt đầu bàn tán về chuyện sắp có chiến tranh.

Hờ.

Y như tôi nghĩ, ông già kia chỉ là cái cớ.

Là kế hoạch sử dụng chính trị để làm cớ cho chiến tranh.

Bên kia cũng là một nước nhỏ như nước này.

Nói thật tình, cái được không bằng cái mất.

Nếu có ít nhất một chiến binh bất bại thì câu chuyện sẽ khác, nhưng so từ sức mạnh trung bình của nhân loại mà tôi đã gặp thì hoàn toàn không có người như thế.

Nếu vậy cuộc chiến trở thành một cuộc chiến hao tổn, và binh lính sẽ buộc phải chiến đấu tới cùng.

Hơn nữa còn có vấn đề nhu yếu phẩm, rồi sau chiến tranh còn phí bồi thường nữa.

Nói thật, dù có một bên thắng đi nữa thì cũng chỉ là thắng trên danh nghĩa, hoàn toàn không được bao nhiêu lợi ích cả.

À, nhưng mà.

Đất nước này là một nước tôn giáo.

Nếu là chiến tranh tôn giáo thì vấn đề sẽ khác nhỉ?

Như vậy thì không phải là không thể.

Vì tôi là người vô thần nên hơi khó để tin rằng có một cuộc chiến tranh tôn giáo sắp diễn ra.

Nhưng mà trong lịch sử của Trái Đất thì lại có rất nhiều chiến tranh tôn giáo.

Tôi hiện tại đang bị sử dụng làm cớ để phát động chiến tranh.

Nai wa.

Tôi không phải cái gì vĩ đại vậy đâu nha.

Tôi cần phải nói "Đừng phát động chiến tranh vì tôi" à?

Thôi kệ.

Nếu có chiến tranh thì sẽ có chiến tranh.

Hiện tại tôi chỉ quan tâm bé Vampire.

Đứa trẻ ấy vẫn đang sống rất yên bình mỗi ngày.

Xem ra chưa ai phát hiện nó là Vampire cả.

Thậm chí chính nó còn không biết thì phải.

Tôi không biết về chỉ số của bản thân cho đến khi Giám Định lên cấp nhất định.

Vì đứa trẻ này không có Giám Định nên nó chắc cũng không biết chủng loại của mình luôn nhỉ?

Nhờ danh hiệu True Ancestor nên nó không có bất kì điểm yếu nào của loài Vampire, và cũng không có hiệu ứng dễ nhận biết nào.

Vậy sau khi nó biết thì sao?

Con gái của nhà quý tộc là một Vampire.

Uwa.

Nghe là thấy rắc rối rồi.

Lúc đó tôi nên làm gì nhỉ?

Tôi không muốn liên quan đến nó nhiều quá, nhưng tôi phải làm gì đây?

Hiện tại thì có vẻ không có nhân loại nào có Giám Định gần đó cả, nên chắc vẫn ổn?

Nếu có ai có Giám Định thì sẽ cực kì phiền phức.

Ài, phải cho "Thiên Lí Nhãn" dùng được Giám Định thì tốt quá.

Tôi có thể kiểm tra chỉ số mọi người trong khu vực này.

"Thiên Lí Nhãn" là skill tiến hóa từ "Thông Suốt".

Đơn giản là khoảng cách tôi nhìn được tăng lên, nhưng khoảng cách được tăng lên lại rất kinh hồn.

Tôi có thể từ đây nhìn thấy Đại Mê Cung Elro luôn đó.

Chỉ cần ngồi một chỗ là tôi có thể thấy được chỗ ở xa thật là xa.

Là một skill cực kì tuyệt vời.

Lúc này tôi vẫn còn đang lắng nghe tin đồn trong thị trấn.

Tôi hơi bất cân.

Nếu không tôi đã có thể thấy trước và trốn trước rồi.

Nhà của tôi bị thổi bay đi.

Một cú sốc thật lớn.

Vì tôi không cảm nhận được công thức Ma Pháp nào nên chắc chắn đây không phải là do Ma Pháp phá hủy.

Phải là một đòn tấn công vật lí hoặc là một đòn tấn công bằng skill.

[Cuối cùng, tìm ra người rồi]

Tôi nhìn thẳng vào người đã gây ra tai họa này.

Ma Vương đang đứng đó nhìn tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 170: Ma Vương Ariel

TN: R.I.P Kumo-chan.

Không tốt.

Tôi bất cần quá.

Vì tôi vừa thành công hợp nhất với Mẹ nên giờ tôi đang cao hứng.

Sao tôi lại bỏ quên người này cơ chứ?

Mắc một lỗi quá lớn rồi.

Làm sao tôi thắng được!?

Lần đầu Giám Định của tôi thậm chí còn bị chặn lại.

Sau khi dùng "Tri Thức"-sama cưỡng ép phá bỏ việc bị chặn thì tôi được kết quả này.

Chiến đấu trực tiếp làm quái gì có chuyện tôi thắng được?

Ma Vương chậm rãi đi tới đây.

Mặc dù ngoại hình chỉ là một cô gái nhân loại nhưng bên trong hoàn toàn là một con quái vật.

Làm sao tôi thắng nổi con quái vật này.

Chỉ cần còn sống thì trả thù các kiểu trăm năm không muộn.

Dịch Chuyển.

Hở?

Dịch Chuyển thất bại.

T-tại sao?

「Fufu. Có vẻ như người ngạc nhiên. Người không thể trốn được đâu.
Skill "Đại Ma Vương" của ta ngăn không cho bất kì ai trốn thoát」

D!

Đây là cô làm hả!?

Là cái đó chứ gì!

「Không ai thoát được khỏi Đại Ma Vương cả」, là vậy đúng không hả!?

Đây là chuyện cực kì tệ tệ tệ đó.

「Chậc. Đúng như ta nghĩ, một cấp Chủ, người đã ngăn chặn Giám Định rồi à?」

Mu?

Tôi vừa bị Giám Định à?

Vì tôi để Giám Định luôn bị chặn lại nên không sao hết.

Vì tôi có "Tri Thức"-sama nên tôi mới vượt qua quyền lợi đó được.

「Kệ đi. Đến mức này rồi ta chỉ cần phải giết người là xong」

Awawawawawa.

Tôi phải làm gì đây?

[Đây là lần đầu tiên kể từ khi hệ thống được tạo ra mà ta bị ép đến mức này. Người có thể tự hào rồi]

Ma Vương kích hoạt "Triệu Hồi".

Mười cái hộp xuất hiện.

Có bóng người bước ra từ trong mấy cái hộp.

Thực ra tôi không rõ lắm gọi bọn này là bóng người được không.

Là con rồi.

Không phải mấy con rồi dễ thương ở trong cửa hàng đồ chơi đâu.

Là những con rồi được trang bị vũ khí đến tận răng để chiến đấu.

Giám Định của tôi dễ dàng biết được bọn rồi này thực sự là gì.

Có mấy con nhện nhỏ xíu ngồi bên trong điều khiển lũ rồi.

Này, này.

Chỉ số bọn này cao hơn cả con Tướng nữa.

Cô ta thực sự có đòn sát thủ kinh khủng như thế này.

[Vì con Chúa đã bị người nuốt rồi nên nó đã trở nên vô dụng. Người thực sự là một con quái vật vượt ngoài thường thức mà]

Tôi không muốn nghe câu đó từ cô!

[Nói đủ rồi, chết đi]

Bọn rồi lao đến tấn công tôi.

Mỗi con chỉ có chỉ số hơn 10000 một tí nên tôi có thể xử lí được.

Nhưng mà sự hợp tác của chúng tốt quá.

Tôi liên tục bị mười con luân phiên tấn công thành từng đợt, thậm chí còn không có thời gian để thở nữa.

HP của tôi cứ thế mà giảm không chống cự gì được.

Hự, không tốt.

HP của tôi còn 0.

MP cũng gần rồi. Cứ thế này tôi sẽ chẳng còn gì cả.

[Đòn kết liễu]

Ma Vương kích hoạt Ma Pháp.

Là một loại Ma Pháp tôi biết, nhưng chưa thấy bao giờ.

Là cấp 10 của "Ma Pháp Vực Tối", Bạo Động Ngục.

Vô số những cây thánh giá ngược đen kịt rơi từ trên trời xuống.

Cảnh tượng chúng chập rối rơi xuống thực sự rất đẹp.

Nhưng sức mạnh của chúng thì quá kinh khủng.

Một cây thánh giá ngược rơi dính người tôi.

Và phần cơ thể đó biến mất.

Chỉ một cây thánh giá ngược làm nửa người tôi biến mất.

Dù tôi có "Hồi HP Siêu Tốc" nên cơ thể tôi hồi phục ngay lập tức, nhưng những cây thánh giá ngược mới rơi nhanh hơn tôi hồi phục kịp.

Đang ở trên không thì không thể né được chúng.

Biểu tượng của sự hủy diệt rơi chậm rãi như tuyết không ảnh hưởng bất kì thứ gì ngoài bản thân tôi.

Không thể né hay chặn nó lại được.

Dính.

Mất.

Dính.

Mất.

A...K...h...ô....ng....đư....ợ....c....r....ồ...i.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S26: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ③

[Từ đây trở đi chính thức là lối đi lớn. Mọi người hãy cẩn thận]

Theo lời của Basgas-san, chúng tôi đã đến chỗ lối đi lớn.

Khi thấy nó tôi đã cực kì bất ngờ.

Nó rất là rộng.

Tôi đã biết rằng nó rộng, nhưng không ngờ nó hơn nhiều thế này so với lối đi chật hẹp trước đây chúng tôi đi.

Chiều rộng chắc cũng phải 100 mét.

Ngoài ra khoảng cách từ đây đến trần mê cung cũng khoảng nhiều đó.

Đúng như lời Basgas-san, thay vì là một lối đi thì giống như một cái sảnh hơn.

Tôi chỉ bất ngờ trong một giây lát.

Ngay lập tức tôi bình tĩnh lại và quan sát thật kĩ xung quanh.

Không có dấu hiệu quái vật nào quanh đây cả.

Hơi thả lỏng một chút tôi bắt đầu bước lên.

Lối đi lớn này thực sự rất lớn.

Nhưng mà có nhiều tảng đá lớn khắp nơi chẵn tầm nhìn.

Có khi có cái gì đó trốn trong bóng đá.

Tôi giữ nguyên tốc độ tiến lên để dò đường.

Sau khi đi được một lúc thì Basgas-san dừng lại.

[Có chuyện gì sao?]

[Rất lạ, không có con quái vật nào ở đây cả]

Lời nói và vẻ mặt của Basgas-san có một sự mất bình tĩnh dễ nhận ra.

Tình hình bây giờ rất tệ sao?

[Bình thường thì sẽ có quái vật sao?]

[Ài. Chuyện chúng ta đi tới đây rồi mà vẫn không gặp con quái vật nào là chuyện rất kì lạ]

Giống như lần gặp con Ác Mộng vậy.

Nghe được lời thì thầm đó tôi rùng mình.

[Từ đây có chỗ hướng đi lối khác không?]

Tôi đoán chắc đã có tình huống đặc biệt gì đó.

Vậy chúng ta nên đảm bảo an toàn trước tiên.

[Đi lên thêm một chút có một lối rẽ. Đến đó chúng ta đổi đường đi thôi]

Basgas-san có vẻ đồng tình với tôi và ngay lập tức đưa ra kế hoạch.

Mọi người có vẻ hiểu được từ thái độ của Basgas-san nên không ai nói gì phản đối.

Nhưng quyết định đó đã chậm.

Có một cái gì đó đang đi đến đây.

Là một con Rồng.

Nhìn hơi giống một con khủng long bạo chúa.

Nhưng hai chân trước của nó thì to một cách kì lạ, và mỗi móng vuốt của nó phát ra ánh sáng sắc bén như những thanh kiếm được thợ rèn nổi tiếng tạo ra.

「Là Rồng Đất. Chậc! Nó ở Tầng Thượng tức là nó vừa tiến hóa!？」

Basgas-san tắc lưỡi.

Mọi người chuẩn bị chiến đấu.

Tôi thủ thế và Giám Định đối phương.

『Rồng Đất Ekisa LV2

H P : 2 8 0 8 / 2 8 0 8 (Xanh Lá)

M P : 1 3 1 2 / 1 3 1 2 (Xanh Dương)

S P : 3 6 5 5 / 3 6 5 5 (Vàng)

: 2 0 3 2 / 3 6 4 5 (Đỏ)

Chỉ số Tấn Công Trung Bình: 2 4 9 8 (Chi tiết)

Chỉ số Phòng Thủ Trung Bình: 2 4 5 5 (Chi tiết)

Chỉ số Ma Lực Trung Bình: 1 2 9 8 (Chi tiết)

Chỉ số Kháng Trung Bình: 2 4 5 2 (Chi tiết)

Chỉ số Tốc Độ Trung Bình: 3 6 0 0 (Chi tiết)

Skill

「Rồng Đất LV1」 「Vây Ngược LV4」 「Vỏ Cứng LV1」 「Cơ Thể Thép LV1」 「Hồi HP Cao Tốc LV1」 「Tăng tốc hồi MP LV1」 「Giảm MP sử dụng LV1」 「Nhận Thức Ma Pháp LV3」 「Điều Khiển Ma Pháp LV3」 「Tăng Sức Công Ma Pháp LV1」 「Hồi SP Cao Tốc LV2」 「Giảm SP sử dụng Nâng Cao LV2」 「Thổ Công LV5」 「Tăng Cường Đất LV5」 「Tăng Cường Phá Hoại LV7」 「Tăng Cường Lực Chém Nâng Cao LV6」 「Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao LV6」 「Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao LV6」 「Hoạt Động Không Gian LV3」 「Chính Xác LV10」 「Né Tránh LV10」 「Điều Chỉnh Tỉ Lệ LV4」 「Nhận Thức Nguy Hiểm LV7」 「Nhận Thức Tồn Tại LV7」 「Nhận Thức Nhiệt Độ LV7」 「Nhận Thức Chuyển Động LV5」 「Ma Pháp Đất Mềm LV1」 「Kháng Phá Hoại LV2」 「Kháng Chém LV5」 「Kháng Đâm LV5」 「Kháng Đập LV6」 「Kháng Sốc LV2」 「Miễn Nhiễm Đất」 「Kháng Sấm LV7」 「Kháng Hiệu Ứng Bất Thường Nâng Cao LV2」 「Kháng Ăn Mòn LV1」 「Miễn Nhiễm Đau Đớn」 「Giảm Đau Đớn LV4」 「Dạ Nhãn LV10」 「Tăng Tâm Nhìn LV5」 「Tăng Cường Thị Giác LV5」 「Tăng Cường Thính Giác LV4」 「Tăng Cường Khứu Giác LV4」 「Thể Chất LV7」 「Suối Nguồn Ma Pháp LV1」 「Chuyển Động Thần Thánh LV1」 「Bầu Trời Rộng Rãi LV1」 「Sức Trâu LV5」 「Cứng Rắn LV5」 「Pháp Sư LV1」 「Bùa LV5」 「Idaten LV1」

Điểm skill: 1 9 5 0 0

Danh Hiệu

「Thợ Săn Quái Vật」 「Kẻ Tàn Sát Quái Vật」 「Rồng」 「Kẻ Chinh Phục」 』

Chỉ số rất cao.

Đặc biệt là tốc độ của nó.

「Mọi người, tên này chuyên về tốc độ. Hãy cẩn thận!」

Tôi hét lớn.

Cùng lúc ấy con Rồng Đất đập đất nhảy tới.

Chiếc khiên của Hyrinth-san chặn móng vuốt nó lại.

「Hự!?!」

Hyrinth-san lộ vẻ mặt đau đớn.

Nhưng nhờ Hyrinth-san nên con Rồng Đất bị cản lại trong giây lát.

Basgas-san và tôi lợi dụng cơ hội cắt hai chân trái và phải của nó.

Cùng lúc Ma Pháp của Katia và Sensei cũng phát nổ.

"Ma Pháp Cháy" của Katia đốt cháy mặt của con Rồng Đất và "Ma Pháp Gió" của Sensei thổi cơ thể nó bay đi.

Con Rồng Đất kêu lớn một tiếng rồi ngã xuống.

Nhưng không gây bao nhiêu sát thương cho nó cả.

Tôi chỉ cắt được một nửa chân phải của nó.

Nhưng chân trái của nó bên Basgas-san thì gần như không bị thương gì cả.

Khả năng phòng thủ kinh khủng của nó đã chặn sát thương lại.

Con Rồng Đất đứng lên.

Mặc dù "Ma Pháp Cháy" dính mặt nó trực tiếp nhưng lại không để lại dấu vết gì cả.

[Không tốt]

Basgas-san đổ mồ hôi lạnh.

Tôi bị hụt hơi vì không ngờ khả năng phòng thủ kinh khủng của đối phương.

Cú chém của tôi vốn là định cắt rời bàn chân nó đi.

Nhưng kết quả là chỉ chém vào được một nửa.

Hơn nữa, vì lực cản nên suýt nữa tôi đã tuột tay khỏi thanh kiếm.

Ma Pháp cũng không hữu hiệu bao nhiêu.

Skill "Vây Ngược" của nó giảm một khoảng lớn sát thương Ma Pháp.

Cả Katia và Sensei đều là những Pháp Sư cao cấp nhất theo tiêu chuẩn của Nhân Loại.

Dù nó đã dính đòn của cả hai người nhưng con Rồng Đất vẫn bình tĩnh.

Nhưng mà không phải là không gây ra chút sát thương nào.

Nó không phải là một kẻ thù chúng tôi không xử lý được.

Con Rồng Đất bay lên.

Mặc dù nó không có cánh nhưng nó lại đang bay như đang chạy bộ trên trời.

Nhờ skill "Hoạt Động Không Gian".

Chỗ nó nhắm đến là Anna đang ở phía sau.

Anna sử dụng Ma Pháp

Ma Pháp điện của Anna không gây chút sát thương nào cho con Rồng Đất.

Nó có skill "Kháng Sấm".

Chuyện nó có skill Kháng cùng với khả năng Kháng Ma Pháp mạnh mẽ thật sự rất bất lợi.

Hyrinth-san nhảy vào giữa con Rồng Đất và Anna.

Chiếc khiên của anh lần nữa chặn móng vuốt của nó.

Cảnh tượng y chang như lúc này.

Nhưng không như lúc này con Rồng Đất không đứng lại mà ngay lập tức lùi về.

Tốc độ của nó nhanh hơn tốc độ phản đòn của mọi người.

[Nó có skill Kháng Sấm nên đừng dùng Ma Pháp đó nữa! Đất Mềm cũng vậy! Sử dụng các thuộc tính khác! Katia, tiếp tục tấn công Ma Pháp làm chủ lực! Basgas-an phiền ông sử dụng "Ma Pháp Bóng Đêm" cầm chân nó!]

Tôi nói cho mọi người biết con Rồng Đất có skill Kháng gì.

Nó cũng có Kháng tấn công vật lí mạnh mẽ, nhưng cái này thì tôi đành chịu.

Những đòn tấn công vật lí của Basgas-san không gây đủ sát thương, chỉ mình tôi có thể gây sát thương vật lí cho nó ở đây thôi.

Hyrinth-san chặn đòn của con Rồng Đất lần thứ ba.

Sensei chỉ chờ cơ hội đó kích hoạt Ma Pháp.

Một lốc xoáy gió bao lấy cơ thể con Rồng Đất.

Không phải là một Ma Pháp để gây sát thương.

Là một Ma Pháp để khóa chân đối phương.

Là Gió Kẹp trong "Ma Pháp Bão".

Con Rồng Đất hơi cực khổ cố thoát khỏi lồng giam bằng gió.

Nhưng vì có "Vảy Ngược" nên sẽ không được bao lâu.

"Ma Pháp Cháy" của Katia nổ bùng lên.

Nó trộn với lốc xoáy của Sensei và từng cơn lốc xoáy lửa bọc lấy người con Rồng Đất.

Con Rồng Đất rú lên một tiếng đau đớn.

Tiếp theo đó Anna sử dụng Ma Pháp Gió và Basgas-san sử dụng Ma Pháp Bóng Tối.

Hyrinth-san lấy cơ hội đó tự dùng "Ma Pháp Chữa Trị" lên bản thân.

Dù chiếc khiên kia mới là trực tiếp đỡ đòn nhưng Hyrinth-san vẫn nhận sát thương nhất định.

HP của con Rồng Đất giảm nhanh chóng.

Nhưng rồi nó thối bay cơn lốc xoáy lửa.

Trong miệng nó lóe lên ánh sáng.

Tôi chạy lên trước mặt các đồng đội tôi đang bị hụt hơi.

Ma Pháp của tôi trực tiếp đối đầu với hơi thở của con Rồng Đất.

Cái tôi kích hoạt là cấp 7 của "Ma Pháp Thánh Quang".

Là một Ma Pháp đơn giản có cái tên hết sức trực tiếp Thánh Tia.

Nhưng tác dụng thì khác hẳn cái tên.

Tia sáng được bắn ra đẩy ngược đòn hơi thở của con Rồng Đất và gây sát thương ngược lại cho nó.

Cái miệng của nó bị bắn bay thẳng đi và rồi cái xác con Rồng Đất chậm rãi ngã xuống.

HP của con Rồng Đất biến thành 0.

《Điểm kinh nghiệm đã đủ. Cá thể, Shurein Zagan Anareich LV28 đã trở thành LV29》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bổ Sung Do Lên Cấp』 》

《Điểm skill tăng》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Thợ Săn Rồng』 》

《 Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Thợ Săn Rồng』 , học được skill 『Sức Mạnh Rồng LV1』 『Định Mệnh LV1』 》

《 『Định Mệnh LV1』 đã nhập chung với 『Định Mệnh LV6』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Định Mệnh LV6』 đã trở thành 『Định Mệnh LV7』 》

Coi bộ chỉ cần giết một con Rồng là tôi có danh hiệu.

[Thợ Săn Rồng à? Xem ra chúng ta đã trở thành huyền thoại rồi]

Katia nói như đang đùa.

Coi bộ không chỉ mình tôi kết liễu nó là nhận được danh hiệu mà toàn bộ mọi người đã chiến đấu đều được.

[Phù. Mặc dù ta đã nghĩ đến nhiều khả năng nhưng ta không ngờ chúng ta lại sẽ giết được một con Rồng]

Basgas-san cẩn thận bước đến gần xác con Rồng Đất.

[Ta sẽ giữ xác tên này, mọi người có vấn đề gì không?]

[Không. Mời]

Vật liệu thô của quái vật có thể được sử dụng bằng nhiều cách khác nhau tùy bộ phận.

Nhưng nếu là loài Rồng thì giá trị của bộ phận nào cũng cao cả.

Vì Basgas-san có túi trữ vật nên dù là một cái xác lớn cũng có thể chứa vào đó.

Cái xác to lớn của con Rồng Đất biến mất vào trong túi của Basgas-san.

[Tên này là kẻ nguy hiểm nhất trong lối đi lớn này sao?]

[Đừng có đùa chứ. Thường thì mấy tên to xác này làm gì ở đây. Kẻ nguy hiểm nhất ở khu vực này thường là tên này trước khi tiến hóa, loài Á Long Đất. Hẳn tên này vừa tiến hóa từ một con Á Long Đất lên]

[À. Đúng là cấp độ nó thấp thật]

[Đúng không? Lí do không có quái vật ở đây chắc là vì tên này thấy gì ăn đó]

Đôi khi, quái vật sau khi tích lũy đủ kinh nghiệm sẽ tiến hóa.

Sau khi tiến hóa nó trở lại thành cấp 1, nhưng chủng loại của nó cao cấp hơn.

Và mỗi khi quái vật vừa tiến hóa xong nó sẽ rất dễ nổi nóng vì nó đói.

Con Rồng Đất có cấp độ tương đối thấp và SP của nó cũng không đầy.

Nghĩa là nó tiến hóa chưa bao lâu cả.

[Thợ Săn Rồng, hả? Con lần trước tôi giết cùng với Julius là một con Á Long. Có vẻ như tôi có một món quà lưu niệm tốt từ chuyến đi này]

Hyrinth-san cười khô khan với một vẻ mặt phức tạp.

[Đó là vì có Hyrinth-san chặn đòn của con Rồng Đất]

[Tôi chỉ có thể làm được nhiều đó thôi. Nên tôi buộc phải thực hiện nghĩa vụ làm khiên của mình]

[Đúng thế, nhờ anh mà không có ai bị thương cả. Cảm ơn]

[Đừng cảm ơn tôi. Đây là nghĩa vụ mà. Hơn nữa người kết liễu nó là cậu. Cậu làm tốt lắm]

Hyrinth-san nói như thế và xoa đầu tôi hơi mạnh một chút.

[Xin đừng làm vậy]

Tôi né bàn tay của anh đi và cười nhẹ.

Sau khi chiến thắng một kẻ thù mạnh mẽ thì không khí thư giãn hẳn.

Đột nhiên, tôi cảm giác lạnh sống lưng.

Tôi quay lại.

Ánh mắt của tôi và nó chạm vào nhau.

Tám con mắt lạnh lẽo từ trên tảng đá quan sát chúng tôi.

Là con quái vật được gọi là Tàn Dư của Ác Mộng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Thánh Ngữ Giáo Và Nữ Thần Giáo

[Vậy là, con Ác Mộng đã chết?]

[Vâng. Mặc dù không xác nhận được thủ phạm là ai, nhưng chỗ con Ác Mộng sử dụng làm lãnh thổ của nó bị hủy diệt hoàn toàn. Xung quanh đó cũng đã được bí mật khám xét, nhưng không có bóng dáng con quái vật nào giống con Ác Mộng cả]

[Nhưng mà con Ác Mộng có thể sử dụng Dịch Chuyển. Chỉ có thể mà đã kết luận nó đã chết là quá sớm không?]

[Vâng. Đây là thông tin chưa được xác nhận, nhưng có báo cáo rằng có dấu vết của "Ma Pháp Vực Tối" đã được sử dụng ở đó]

["Ma Pháp Vực Tối" à?]

[Nếu nó bị đánh đòn trực tiếp từ loại Ma Pháp được đồn rằng có khả năng phá hủy hoàn toàn cả linh hồn thì dù nó là một con quái vật có thể sử dụng Dịch Chuyển thì có muốn tránh việc bị tiêu diệt cũng khó]

[Hiểu rồi. Các anh có thể coi như con Ác Mộng đã chết và tiếp tục với kế hoạch. Còn tình hình của nước Sariera sao rồi?]

[Vâng. Bên đó đang từ từ chuẩn bị cho chiến tranh. Hiện tại đã đến mức có quân đoàn được đóng sẵn ở biên giới rồi]

「 Họ đang bị chúng ta dắt mũi? Hay là họ biết mục đích của chúng ta và cố tình để chúng ta dắt mũi? Đẳng nào thì cũng không ảnh hưởng. Cứ theo kế hoạch, cho nước Outsu viện binh」

「 Đã thực hiện」

「 Anh làm việc hiệu quả như thế là tốt」

「 Vì qua cuộc chiến tranh này chúng ta có thể tiêu diệt Nữ Thần Giáo là kẻ thù lâu năm của chúng ta」

「 Anh nói đúng. Thần Thánh Ngữ sẽ rất hài lòng. Anh có tham gia vào tiền tuyến không?」

「 Vâng. Tôi muốn tự tay thẩm phán những kẻ dị giáo tôn sùng Nữ Thần trước sự chứng kiến của Thần Thánh Ngữ」

「 Được rồi. Ta trông chờ vào anh. Anh có thể đi」

「 Vâng. Tôi xin lui」

Thuộc hạ của tôi rời đi và tôi sụp người xuống ghế.

Thật buồn cười.

Thần Thánh Ngữ làm gì muốn chuyện như thế xảy ra chứ.

Tôi nhìn các báo cáo trước mặt.

Là các báo cáo về con quái vật được gọi là Ác Mộng đã xuất hiện bất ngờ trong mê cung và làm nhiều hành động đáng ngờ.

Nhân chứng đầu tiên là khi Đế Quốc cho điều tra sự bất thường trong mê cung thông qua yêu cầu của nước Outsu.

Đội điều tra lần đó đã gặp con Ác Mộng và rồi rút lui.

Sau đó Đế Quốc cho một đội săn quái vật tinh anh đi tìm và diệt Ác Mộng.

Kết quả đáng thương là gần như mọi người trong đội đều bị tàn sát.

Hơn nữa, sau đó nó theo đuôi những người dẫn đường bỏ chạy để ra khỏi mê cung.

Pháo đài bảo vệ lối ra vào Đại Mê Cung Elro bị phá hủy.

Trong khi nó làm những hành động tàn sát và hủy diệt như thế thì nó cũng cứu rất nhiều người.

Đầu tiên là những Thám Hiểm Giả bị một con quái vật trong Đại Mê Cung tấn công.

Sau đó nó xuất hiện ở nước Sariera, rồi cứu Phu Nhân Seras Keren đang bị cướp tấn công.

Nó xây một cái tổ ở trong lãnh thổ của Bá Tước Keren và bắt đầu hành động ở đó.

Hơn nữa, nó còn tiêu diệt toàn bộ các nhóm cướp trong lãnh thổ của Bá Tước Keren.

Đáng buồn thay, nó cũng tiêu diệt đội sản xuất tôi đặt năm vùng ở đó giả dạng làm ăn cướp, gây ra thiệt hại khá nghiêm trọng.

Nó có thể sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị" khá là cao cấp và cứu chữa bệnh cho nhiều người.

Vì thế Nữ Thần Giáo ca ngợi nó là con nhện đưa tin của Nữ Thần, và bắt đầu tôn sùng nó thành Thánh Thú-sama trong nước Sariera.

Xem qua những thông tin tối mật từ Đế Quốc tả về khả năng của nó thì nó dễ dàng vượt qua cấp S.

Nó có rất nhiều skill không xác định và còn có khả năng chặn Giám Định giữa chừng.

Nếu phần "chặn Giám Định" là đúng thì tình hình cực kì nghiêm trọng.

Vì việc đó có nghĩa là một cấp độ Chủ mới đã ra đời, hơn nữa còn là một con quái vật.

Nhưng theo báo cáo tôi vừa đọc thì có vẻ nó đã chết rồi.

Bị giết bởi một tồn tại có khả năng sử dụng "Ma Pháp Vực Tối".

Tôi chỉ có thể nghĩ đến cấp Chủ già nhất là làm được vậy.

Nhưng tôi không thể hiểu được tại sao cô ta lại làm vậy.

Con Ác Mộng là một con quái vật nhện.

Nghĩa là lẽ ra nó phải là thuộc hạ của cô ta chứ?

Tại sao cô ta phải tự mình tiêu diệt một thuộc hạ đã đạt tới cấp Chủ?

Cô ta vẫn luôn ẩn mình, và lần này cũng không có lí do gì để hành động cả.

Tại sao cô ta lại hành động?

Có nhiều thứ tôi không thể hiểu được.

Tệ nhất là cô ta có thể sẽ can thiệp vào cuộc chiến tranh này.

Nghĩa là Nhân Loại có vùng vẫy đến mức nào cũng vô dụng.

Chỉ có Admin có thể cản cô ta lại mà thôi.

Dạo gần đây xuất hiện quá nhiều yếu tố khó hiểu.

Chi tiết về cái chết của Anh Hùng đời trước cũng rất mơ hồ.

Đột nhiên phe Quỷ lại hoạt động hăng hái lên.

Và Anh Hùng mới lại là một cậu bé tên Julius.

Thánh Thú Già Nhất đã bắt đầu hành động.

Một cặp Chủ mới bị Thánh Thú tiêu diệt.

Thế giới thật sự quá rối rắm.

Dù mạng lưới thông tin của nhà thờ có rộng lớn đi nữa thì cũng có giới hạn.

Cái quái gì đang xảy ra trên thế giới này thế?

[Xin lỗi. Có khách tới]

Có người lên tiếng gõ cửa thông báo.

[A, chờ đã!?!]

Cánh cửa mở bật ra trước khi tôi kịp trả lời, một cô gái mang áo có mũ trùm đầu bước vào.

Mặc dù thư kí cố gắng cản cô ta lại nhưng cô ta vẫn cứ thế bước vào.

[Không sao cả, cô đi ra đi]

Tôi ra hiệu cho thư kí và cô ta đóng cửa lại.

[Sao? Người đến đây làm gì hả Potimas Hyphenath?]

Cô gái kia cười mũ trùm đầu ra.

Một gương mặt xinh đẹp cùng với cặp tai nhọn.

Là một Elf.

[Lâu lắm mới gặp lại nhau thế này, anh có hơi lạnh lùng không?]

[Chúng ta hiện tại không thể gọi là bạn bè được. Nếu người đến trước mặt ta bằng bản thể thì có khi ta còn đứng dậy chào mừng]

[Thật đáng sợ]

Potimas không hề tỏ ra bối rối mặc dù tôi đang tỏ ra sát khí về phía cô ta.

[Sao, hôm nay người đến làm gì? Ta bận lắm. Không có thời gian đi quan tâm loại tồn tại như người]

[Vậy ta sẽ trực tiếp không khách sáo. Có hai người đang được người bảo hộ. Ta muốn người giao họ cho ta]

[Hả?]

[Ta biết người đang bảo hộ cho hai đứa trẻ có skill bí ẩn]

Nghe Potimas nói tôi khoanh tay lại.

Đúng là tôi có đang bảo hộ hai đứa trẻ có skill $[n \% I = W]$, và một đứa nữa đang được theo dõi.

Đúng lúc tôi đang bận bịu thì đột nhiên có skill bí ẩn không rõ tác dụng xuất hiện, và tôi không biết phải xử lý thế nào thì tộc Elf lại tỏ ra muốn chúng sao?

[Lí do?]

「Với tộc Elf, những ai có skill này không được chào đón. Nhưng mà bọn ta không thể giết chúng, vì vậy bọn ta sẽ giữ chúng đến chết」

「Người có biết tác dụng skill không?」

「Chỉ có một suy đoán mà thôi」

「Người nói ta nghe thử nào?」

「Nếu người đồng ý giao hai đứa trẻ ra thì ta sẽ nói người biết」

Hừ hừ.

Không cần phải suy nghĩ nhiều.

「Ta từ chối」

「Người sẽ không đổi ý sao?」

「Ta chắc chắn sẽ không làm chuyện có lợi cho tộc Elf các người. Nhất là nếu chuyện đó thể ảnh hưởng xấu đến thế giới」

「Thật là độc mồm độc miệng. Bọn ta chỉ muốn sống yên bình」

「Người đang lừa con nít à. Thật đáng khinh bỉ. Nếu muốn ta có thể giết cơ thể này của người ngay tại đây biết không?」

「Như thế thì hơi phiền phức. Bị đuổi thì ta sẽ rời đi. Nếu người đổi ý cứ việc đến tìm ta」

「Cái ngày mà ta chủ động đi tìm người sẽ là ngày ta giết người」

「Thật đáng sợ」

Tôi nhìn bóng lưng đang rời đi của Potimas.

Bọn Elf coi thế giới như thức ăn các người.

Ngày nào đó ta sẽ phá hủy được lá chắn đó, và tộc Elf sẽ bị hủy diệt.

Nhưng hiện tại mục tiêu là Nữ Thần Giáo.

Tôn giáo đó rất nguy hiểm.

Vì những truyền thuyết nó nói đều không sai.

Tôi buộc phải hủy diệt nó hoàn toàn trước khi tôi chết.

Đó là nhiệm vụ của tôi với vai trò là Thánh Hoàng của Thánh Ngữ Giáo.

Mặc dù cả Thánh Ngữ Giáo và Nữ Thần Giáo sùng bái cùng một vị thần, nên chuyện này thật là nực cười.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Các Người Thực Sự Nghĩ Tôi Không Trốn Thoát Ma Vương Nổi À?

Vỏ trứng bể ra.

Và tôi hồi sinh!

Ài, nguy hiểm thật đó.

Không đùa đâu.

Suýt nữa là tôi chết thật rồi.

Lúc đầu tôi định giả chết vì tôi có skill "Bất Tử", nhưng mà cô ta sử dụng luôn cả "Ma Pháp Vực Tối".

Lúc đó tôi không bình tĩnh được nữa rồi.

Nếu tôi ngắt kết nối với bản thể chậm một chút thôi là toàn bộ Ý Chí Song Song đều chết rồi.

Lúc đang chịu đựng cơn mưa thánh giá ngược của "Ma Pháp Vực Tối" thì tôi đã trốn thoát bằng cách ép linh hồn của mình rời khỏi cơ thể.

Đây là lần đầu tiên tôi làm vậy nên tôi hoàn toàn không biết việc đó có khả thi hay không, tôi truyền linh hồn của mình đi giống như tôi làm với Ý Chí Song Song vậy.

Đích đến là trái trứng tôi đẻ ra khi thử dùng skill "Sinh Sản" trong Đại Mê Cung Elro.

Skill "Sinh Sản" là skill cho phép tôi tạo ra đồng loại bằng cách đẻ trứng mà không cần phải giao phối.

Đây là một trong những skill tôi nhận được bằng cách cắn nuốt Mẹ, lúc đó tôi quay về mê cung để sử dụng thử.

Kết quả là tôi có thể tốn SP để đẻ trứng.

Vì trái trứng không nở ngay lập tức nên tôi để yên nó ở đây, không ngờ nó lại hữu dụng vào lúc như thế này.

"Ma Pháp Vực Tối" là tin cực kì xấu cho bất kì ai.

Dù là tôi mà dính trực tiếp skill đó cũng sẽ chết.

"Bất Tử" hay là Kháng gì gì đều không có ý nghĩa với loại Ma Pháp đó cả.

Vì nó là một Ma Pháp mang sức mạnh bán-Admin rồi.

Là một loại Ma Pháp tàn bạo ném cả thể xác và linh hồn vào vùng M A.

Là cách duy nhất vẫn thuộc phạm trù hệ thống có thể giết tôi.

Cực kì nguy hiểm.

Tôi không ngờ ngoài tôi ra còn có một người khác có thể sử dụng "Ma Pháp Vực Tối", hơn nữa còn sử dụng làm đòn kết liễu.

Ài, dạo gần đây toàn là mấy trận chiến nhỏ nhỏ, tại sao lần duy nhất tôi chiến đấu ra hồn lại là lần tôi bị nguy hiểm tính mạng chứ?

Tôi bây giờ lẽ ra phải đủ mạnh để không còn đối thủ nào khác chứ.

Sao lại bị đánh như giẻ rách thế này?

Thôi kệ.

Giờ tôi thôi thóp sống lại rồi, kiểm tra tình trạng hiện tại trước đã.

Đầu tiên là kiểm tra chỉ số.

Hự!?

Nhìn chỉ số của tôi tôi muốn cười lớn.

Toàn bộ là 3.

3.

Không nhìn nhầm đâu, là 3.

Bên cạnh chỉ số cao nhất của tôi, cũng là chỉ số trước đây của tôi, có chữ "Đang giảm".

Vậy chỉ số giảm là tại vì tôi vừa đổi sang cơ thể mới?

Đành vậy.

Giờ tôi nhỏ chỉ bằng lòng bàn tay mà thôi.

Trái trứng mà "Sinh Sản" tạo ra nhỏ cỡ một trái trứng gà.

Nên cơ thể sinh ra từ đó cũng nhỏ.

Nếu là cơ thể này mà mang chỉ số trước đây của tôi thì quá đáng rồi.

Skill của tôi thì không đổi chút nào, nhưng mà chỉ số chỉ có nhiêu đây thì tôi không trực tiếp chiến đấu được rồi.

Chắc tôi nên trốn một thời gian trong khi chờ chỉ số hồi phục như cũ.

À, alô?

{Alô}

Ma Vương có khi đang đi đến chỗ đó.

{Và?}

Ừm.

Cố lên!

{Không thể, không thể!}

Tạm thời, nếu nguy hiểm thì cứ dùng cách của tôi mà trốn.

{Hiểu rồi}

Tôi kết thúc cuộc họp với Đám-nhiệm-Mẹ.

Tôi có nên tạm ngừng việc ăn mòn linh hồn Ma Vương không?

Không, lần này là tôi bất cẩn nên tôi mới bị thế này.

Nếu tôi sử dụng Dịch Chuyển liên tục bỏ trốn mà không bất cẩn thì không sao. Nói chứ, tôi hiện tại không dùng được Dịch Chuyển.

T-Tệ.

Vậy nên, mọi người cùng ngừng tấn công lại nào.

âng>

[Đành vậy]

Ừm.

Thực hiện kế hoạch giả chết.

Đòn "Ma Pháp Vực Tối" là đòn kết liễu, cho nên chắc chắn cô ta không được điểm kinh nghiệm.

Điểm kinh nghiệm vốn là thứ đạt được khi hấp thu một phần linh hồn của kẻ bị giết, nhưng với "Ma Pháp Vực Tối" thì linh hồn trực tiếp bị ném đi không hấp thu được.

Vì đẳng nào cũng không được điểm kinh nghiệm nên tôi không cần lo lắng về việc bị phát hiện mình còn sống.

Phù.

Thật là oái ăm, tôi vừa suýt bị chết vì "Ma Pháp Vực Tối", nhưng đồng thời cũng được nó cứu.

Nhưng mà, giờ tôi phải gì đây?

Với cơ thể này tôi không hoạt động bình thường được.

Chỉ số có thực sự sẽ tự hồi phục không>

Hơn nữa còn thức ăn?

Tôi có khả năng đi săn với chỉ số tệt hại như thế này không?

Uwa.

Sao đẳng nào cũng nguy hiểm vậy?

Tôi nên làm gì đây?

Trong lúc tôi đang lo lắng thì tôi nghe tiếng rì rào quanh mình.

À ha.

Lúc thử nghiệm tôi đẻ khoảng 1000 trứng lặn.

Mấy đứa con tôi từng đẻ một phá trứng bò ra.

Á?

Hình như là một loài tôi chưa thấy bao giờ.

Chủng loại của tôi hiện tại vẫn là Zana Horowa, nhưng còn mấy đứa nhỏ này là sao?

Hơn nữa bẩm sinh chúng còn có "Ma Pháp Độc" nữa.

『Horo Neia Nhỏ Nhất Hạ Cấp: Một chủng loại mới do Zana Horowa sinh ra』

Một chủng loại mới!

Là D?

Là cô ta làm sao?

Kệ đi.

Mặc dù mỗi con yếu xìu, nhưng vì chúng đông nên chúng có thể hữu dụng.

Skill "Đàn Áp Đồng Loại" có vẻ đang hoạt động bình thường, nếu tôi ra lệnh cho chúng đi săn, dù tôi không làm gì hết chắc cũng không sao nhỉ?

Kukuku.

Được rồi.

Nè, mấy Nhóc!

Đem thức ăn cho mẹ nào!

Toàn bộ 999 con nhện nhỏ nghe lệnh tôi bắt đầu di chuyển ngay lập tức.

Uwa, gớm quá đi.

Thế loại cha mẹ gì bắt con cái vừa sinh ra đã phải hi sinh rồi vậy.

Ác độc.

Tàn nhẫn.

Ahahaha.

Cố lên mấy Nhóc à.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 172 Tôi Để Mấy Đứa Nhóc Hầu Hạ Mình

Tám ngày sau quân đoàn nhện quay lại.

Nghĩ lại thì, vì tôi lỡ săn quái vật ở khu vực này hơi nhiều nên trừ phi đi đủ xa thì sẽ không tìm thấy một con quái vật nào cả.

Nên tôi suýt chết đói.

Tôi chỉ có 3 SP thôi.

Tôi sẽ chết thật đó.

Vì không còn cách nào khác nên tôi ăn mấy cái vỏ trứng ở gần đó để kéo dài mạng sống.

Vỏ trứng nhện rất mềm, không như trứng chim nên tôi có thể ăn không vấn đề.

Ăn thứ mà chính tôi tạo ra cảm giác hơi kì, nhưng túng quá thì làm liều thôi.

Tôi ăn mấy cái vỏ trứng không có vị gì.

Chỉ số của tôi hồi phục lại một chút khi tôi ăn.

Dù chỉ là một chút xíu thôi, nhưng nó đang hồi phục.

Nếu tôi cứ ăn đàng hoàng thì có vẻ tôi sẽ dần hồi phục hoàn toàn.

Tám ngày liên tiếp tôi cứ thế kéo dài để không chết đói.

Khi bọn Nhóc quay lại thì chúng giảm số lượng kha khá rồi.

Khoảng một nửa?

Mà, chúng yếu xù.

Chính tôi còn sắp chết đói.

Nói cho công bằng thì chúng còn sống một nửa là ghê lắm rồi.

Hơn nữa, tụi nó lên cấp khá nhiều rồi kìa.

Chỉ số cũng tăng hơi nhiều thì phải?

Ở cấp 1 toàn bộ chỉ số chỉ là 3 thì lên cấp 5 tụi nó chỉ số trung bình được 50.

Khoảng 10 điểm mỗi cấp?

Này này.

Hồi tôi mới sinh chỉ số tăng mỗi cấp của tôi chỉ có 1 điểm thôi đó biết không?

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Lũ Nhóc mang những con mồi bị chúng giết trở về.

Ô-ô.

Khá nhiều.

Có khoảng mười xác quái vật.

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Xem nào, à, con ếch.

Vài loại quái vật khác tôi đã thấy trước đây cũng có trong đám đồ ăn.

Nhìn sơ thì con nào cũng bị tở trói gô toàn thân, và có dấu hiệu chúng bị dính "Nanh Độc" khắp người.

Chắc là lũ Nhóc hợp tác để trói đối phương lại bằng tơ rồi đồng thời dùng "Nanh Độc" cắn con mồi?

Nhìn kĩ thì đa số mấy đứa Nhóc của tôi có thêm skill "Hợp Tác" nữa.

Tôi thì không có skill đó.

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Hơn nữa, mặc dù tôi thấy là chỉ có mười cái xác ở đây nhưng rõ ràng bọn Nhóc giết nhiều hơn số này đúng không?

Nếu chúng không làm vậy để ăn thì chúng sẽ chết đói.

Chắc chắn chỉ giết mười con quái vật thì lũ Nhóc không lên cấp 5 nổi.

Vậy rốt cuộc chúng nó giết bao nhiêu con rồi?

Tạm thời, vì đây toàn bộ là những con mồi tổn máu và nước mắt của lũ Nhóc để kiếm được nên tôi sẽ không ngại ngần mà ăn hết.

Un.

Dở quá.

Ài, tôi muốn ăn đồ ngọt.

Nhưng mà bây giờ tôi không xa xỉ được.

Tôi sẽ chịu đựng đến khi tôi hồi phục chỉ số.

Không biết nếu lên cấp một lần tôi có hồi phục hoàn toàn không nhỉ.

Nhưng mà giờ tôi đang cấp 30 rồi.

Muốn lên cấp cũng không phải là dễ.

Coi bộ tôi thật sự phải chờ chỉ số hồi phục từ từ.

Rồi, mấy Nhóc!

Đi kiếm thêm đồ ăn cho Mẹ nào!

Mặc dù chúng không có thanh quản nên chúng không than phiền gì được nhưng lũ Nhóc lại tiếp tục ra đi.

Nhìn vẫn gớm như lần trước.

Sau đó, bảy ngày sau.

Mấy đứa Nhóc của tôi lại bắt thêm quái vật và trở lại.

Này này.

Hình như có vài đứa nó to hơn thì phải?

Trong số mấy đứa Nhóc vốn chỉ to bằng lòng bàn tay giờ đã có mấy đứa to cỡ 30cm với tỉ lệ một trên mười.

Từ Nhỏ Nhất thành Mini rồi.

Và, có vẻ là vì chúng tiến hóa nên chúng có thêm "Ma Pháp Bóng".

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Lần này lũ Nhóc không bị giảm số lượng nhiều quá, nhưng chúng đem về tận 20 cái xác quái vật.

Lần này tụi nó về sớm hơn một ngày, nhưng số lượng lại là gấp đôi.

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Tôi vui vẻ nhận toàn bộ đồ ăn.

Chỉ số của tôi đã hồi phục khá khá, về lại mức trung bình 1000 điểm.

Cơ thể của tôi cũng đã lớn lên lại một chút.

Vì chủng loại của tôi vẫn như cũ nên không phải là tôi tiến hóa, đơn giản là cơ thể của tôi phình lên thôi.

Lúc trước tôi nhỏ bằng lòng bàn tay thì giờ tôi đã lớn khoảng 30cm.

Khoảng bằng một con Mini.

Lũ Nhóc để xác quái vật ở đó và lại đi tiếp không chờ tôi ra lệnh.

Ể?

Chúng đã có thể tự quyết định hành động rồi sao?

Tụi nó thông minh quá vậy?

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Tôi mừng là mình đã sinh ra chúng nó.

Và tôi đã không ăn chúng vì đói.

Không, tôi đã từng nghĩ về việc đó.

Tôi chỉ cần ăn tụi Nhóc là được.

Nhưng mà cuối cùng tôi không làm vậy, vì tôi nghĩ rằng sử dụng chúng nó cho tôi nhiều lợi ích hơn là trực tiếp ăn tụi Nhóc.

Kết quả là chúng hoàn toàn như tôi mong đợi.

Thậm chí là vượt qua tôi mong đợi.

Mẹ rất là hạnh phúc và tự hào vì có mấy đứa con xuất sắc và dũng cảm như thế.

Cứ thế mà tiếp tục hầu hạ Mẹ đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Ăn Bám

A.

Có con cái thật là tuyệt.

Dù tôi không nói gì chúng vẫn chăm chỉ làm việc.

Hơn nữa chúng cực kì xuất sắc.

Tôi không làm gì thì cuộc sống của tôi vẫn cực kì thoải mái.

Thật tuyệt.

Nhưng mà tôi không thể cứ không làm gì mãi được.

Ma Vương bị tôi đánh dấu sắp đi tới Tầng Cuối rồi.

Sau khi giết bản thể của tôi xong thì Ma Vương trực tiếp đi thẳng đến Tầng Cuối Đại Mê Cung Elro.

Chắc là cô ta đến để kiểm tra xem con Chúa bị tôi xâm chiếm giờ thế nào rồi.

Nói thật, gặp cô ta bây giờ tôi không có cách nào để thắng hết.

Nếu "Ma Pháp Vực Tối" lại được sử dụng nữa thì không còn là trò đùa nữa, tôi phải chuẩn bị lối thoát cho cái Ý Chí Song Song đã xâm chiếm cơ thể của Mẹ.

Nên, bắt đầu "Sinh Sản".

Cơ thể của tôi bị thu nhỏ so với trước đây rồi nên hơi khó khăn một chút.

Một cái trứng to so với cơ thể hiện tại của tôi bắt đầu xuất hiện trong người tôi.

Khó quá đi.

Tôi cứ thế rặn hết nửa ngày.

Và rồi cuối cùng đẻ một trái trứng.

Ài, thật là mệt mỏi.

Nhưng mà vậy coi như là chuẩn bị xong rồi.

Miễn sao cô ấy kịp thoát trước khi dính "Ma Pháp Vực Tối" là xong.

Nếu cô ấy có thể giả chết để tránh bị dính "Ma Pháp Vực Tối" là càng tốt, nhưng mà vì cơ thể con Chúa to lớn như thế nên chắc khả năng đó khá thấp.

Trong lúc chờ tôi làm cái này cái nọ, rồi Số 2 sinh ra từ trong trái trứng y như dự đoán.

Chào buổi sáng.

{Chào buổi sáng. Nai wa. Thật sự không thể được mà}

Ừm.

Cô hiểu cảm giác của tôi chưa?

{Un. Không có bất kì đường thẳng nào cả}

Tạm thời ăn đi, để đừng chết đói.

Tôi để dành một ít thức ăn rồi.

{Cám ơn}

Và như thế Số 2 tham gia cùng tôi, rồi tôi nhận ra một chuyện.

Chủng loại của Số 2 là Taratect Chúa.

Hiện tại nhìn cô ấy không khác gì tôi lúc mới sinh ra lần hai, nhưng sau này cô ấy sẽ lớn lại như trước kia à?

Nếu là vậy thì sẽ tồn bao lâu?

Thay vì lo chuyện đó tôi phải để ý Ma Vương thì tốt hơn.

Tôi không nghĩ là có thể, nhưng có khi Ma Vương nghĩ rằng chúng tôi còn sống và lại đi tìm chúng tôi.

Tôi phải để ý cô ta thật kĩ để đừng đi vào vết xe đổ lần trước.

Ma Vương vẫn còn ở Tầng Cuối.

Mặc dù tôi không biết cô ta đang làm gì, nhưng miễn sao cô ta vẫn còn ở Đại Mê Cung thì tôi không bắt cần được.

Trong lúc tôi ngồi suy nghĩ thì quân đoàn nhện của tôi quay lại.

À, ừ.

Như tôi đoán, chúng thực sự đã tiến hóa toàn bộ rồi.

Hơn nữa chúng toàn bộ đều có danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống.

Dĩ nhiên chúng chưa có danh hiệu Thợ Săn Quái Vật, nhưng cứ thế này thì chỉ là sớm muộn thôi.

Ngoài danh hiệu thì skill của chúng cũng phát triển kha khá.

Đứa nào cũng có toàn bộ skill tăng chỉ số cơ bản, hơn nữa "Tăng Cường Thị Giác" trong năm skill Tăng Cường giác quan.

Mấy đứa nhóc này thật sự là quá xuất sắc mà.

Mấy đứa có biết Mẹ tốn bao lâu để đi được đến mức đó không?

Mà, tôi sẽ không than phiền việc thuộc hạ của tôi trở nên mạnh hơn.

Thậm chí thế này là quá tiện.

Lần này chúng cũng vui vẻ mang xác quái vật về.

Có một con rắn trong số đó.

Thật luôn?

Chúng đủ sức giết con rắn rồi à?

Thật là tuyệt vời.

Mấy đứa nhóc bỏ lại toàn bộ xác quái vật rồi lại hùng dũng rời đi.

Cảm giác cứ như chúng là một quân đội có kinh nghiệm lâu năm chuẩn bị ra quân.

Trong thời gian ngắn như thế mà đã tiến hóa, thực sự là chúng hi sinh cỡ nào vậy?

Đáng sợ nhất là lần sau chúng trở về có thể chúng lại tiến hóa thêm một lần nữa.

Tạm thời, cứ ăn đã.

Tôi còn cứ ăn thì chỉ số của tôi càng hồi phục.

Khi chỉ số của tôi hồi phục thì tôi lột da và cơ thể của tôi phình lên.

Thực ra tôi không lên cấp nên tôi không lột da, nhưng cảm giác giống vậy.

Cảm giác lột da mỗi khi lên cấp nó ăn sâu vào máu rồi.

Cơ thể tôi cũng lớn lên kha khá rồi, khoảng 80cm.

Chỉ còn tí nữa.

Nhưng mà chỉ số thì còn xa lắm.

Giờ chỉ mới hồi phục có khoảng 15000.

Hồi phục đến hiện tại thì tôi không thua một con mồi quá yếu nữa, nhưng mà vì Ma Vương ở gần đây nên tôi muốn hồi phục hoàn toàn rồi mới hành động.

Không phải là tôi không muốn tiếp tục lấy lợi thoải mái ở đây.

Nói thật đó.

Mặc dù Số 2 cũng ăn và chỉ số cũng hồi phục từ từ, nhưng kích cỡ cơ thể thì phình lên nhanh hơn tôi nhiều.

Coi bộ là vì cơ thể gốc vốn to lớn nên tốc độ phình lên cũng nhanh hơn.

Chúng tôi đang ăn cùng một lượng thức ăn mà tại sao cô ta lại lớn nhanh hơn vậy?

Thật bí ẩn.

Trong lúc tôi đang suy ngẫm về bí ẩn cơ thể quái vật thì tôi cũng nghĩ ngợi về tương lai.

Tạm thời có lẽ tôi sẽ quay lại xem thử thị trấn nơi bé Vampire còn sống sau khi tôi hồi phục hoàn toàn.

Vì tôi được sùng bái coi như Thánh Thú, nên nếu tôi đột nhiên biến mất quá lâu có thể mọi người sẽ thắc mắc.

Ngoài ra còn có chiến tranh với nước láng giềng, nên có lẽ tôi nên đi xem thử.

Ngoài ra sau khi kiểm tra tình hình tôi sẽ tấn công Ma Vương tiếp.

Nếu tôi không phải trực tiếp đối đầu cô ta thì tôi có lợi thế.

Nếu phải trực tiếp đối đầu thì cô ta có lợi thế, còn ngược lại thì tôi có lợi thế.

Nếu tôi liên tục vừa tấn công vừa Dịch Chuyển bỏ trốn thì có lẽ tôi thắng được.

Đánh bại một con quái vật như thế bằng cách trực tiếp đối đầu là quá khó nên tôi chỉ có chơi bắn để thắng thôi.

Và tôi có cách để chơi bắn.

Dù là chơi bắn hay là không công bằng gì đi nữa, tôi cũng sẽ làm mọi thứ để thắng.

Kukuku.

Tôi sẽ trả thù việc bị giết.

Cứ chờ đó Ma Vương.

Tôi đăng nào cũng là người có skill "Anh Hùng" cơ mà.

Sao lại sợ Ma Vương được.

Fufufu.

À nhưng mà đừng có trực tiếp xuất hiện trước mặt tôi nha, làm ơn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Đăng Kí Làm Đệ Tử

Trong lúc tôi đang ngồi chơi với Số 2 thì chợt Nhận Thức Không Gian của tôi phản ứng.

Chết rồi, là Ma Vương tới?

Tôi đã thủ thế trong chốc lát, nhưng nghĩ kỹ lại thì Ma Vương chưa sử dụng Dịch Chuyển được.

Hơn nữa, theo như đánh dấu của tôi thì Ma Vương vẫn đang ở Tầng Cuối đi vòng vòng làm gì đó.

Vậy, là ai?

Sự chấn động không gian này hơi quá lớn để là Gyurigyuri.

Nếu là Gyurigyuri thì anh ta sẽ Dịch Chuyển nhìn đẹp hơn nhiều.

Những người tôi biết mà có thể Dịch Chuyển, à, còn một người nữa.

Người sử dụng Dịch Chuyển nhanh chóng xuất hiện sau khi vặn vẹo không gian biến mất.

Một ông chú trung niên, gần như là một ông già rồi.

Là tên pháp sư lúc trước đi cùng bọn hiệp sĩ.

Ế?

Sao tự nhiên lúc này ông ta lại đến chỗ này?

Thôi kệ.

Chỉ số của tôi đã hồi phục tạm đủ để giết ông ta nếu ông ta chỉ có một mình.

Vì skill của ông ta khá phát triển nên có vẻ điểm kinh nghiệm sau khi giết ông ta sẽ khá là ngon.

[Ô-ô!?!]

Ông chú trung niên đã để ý thấy tôi.

Có vẻ như là lúc trước ông ta không biết rằng tôi đã ở đây, phản ứng thật mạnh mẽ.

Nói sao thì lần trước tôi cũng đã tàn sát họ mà.

À, nhưng mà ngoại hình của tôi đối kha khá so với lần đó rồi, ông chú trung niên có nhận ra tôi không?

[K-Không nhầm vào đâu được. Mặc dù ngoại hình đã thay đổi nhưng khí chất này không nhầm được]

À, ừ.

Là tôi đó.

Hmm.

Vậy là có nhận ra.

Kệ, không quan trọng.

Đằng nào tôi cũng sẽ biến ông thành điểm kinh nghiệm.

[K-Khoan đã! Tôi đến không có ác ý! Xin, xin hãy nghe tôi nói đã!]

Ể?

Gì cơ?

[Xin hãy nhận tôi làm đệ tử!]

Hả?

Vì lí do gì đó ông chú trung niên ngay lập tức quỳ xuống.

[Tôi đã cống hiến cơ thể này cho Ma Pháp, nên tôi đã hoàn toàn bị "Cực Hạn Ma Pháp" của Người quyến rũ rồi. Bằng mọi giá tôi muốn trở thành đệ tử của Người. Từ cái ngày tôi thấy Ma Pháp tuyệt vời của Người, trái tim tôi đã hoàn toàn bị vẻ đẹp đó chinh phục. Sự hoàn hảo của những Công Thức Ma Pháp đó đẹp không kém gì một tác phẩm nghệ thuật bậc nhất. Sức mạnh áp đảo như một ngọn núi cao. Hoàn toàn là kĩ năng của Thần Thánh mà con người không bao giờ có thể chạm đến được. Ma Lực chảy dồi dào như một dòng sông chảy xiết, sự mạnh bạo của Ma Lực không kém gì biển cả. Là như thế! Là nguồn cội của Ma Pháp, cũng như là nguồn cội của thế giới. Tôi cực kì biết ơn vì đã được Người nhắc nhở đến nguồn cội đó. Hơn nữa việc sử dụng Ma Pháp mà không cần skill nữa. Hoàn toàn là kĩ thuật phá vỡ, không, là mặc kệ thường thức! Tôi đã hiểu ra, Ma Pháp là không có giới hạn, chỉ có đầu óc của tôi là có mà thôi. Vì tôi đã được khen ngợi là thiên tài quá nhiều nên tôi cũng lẩn thẩn rồi. Nhưng tôi muốn sửa chữa lỗi lầm của mình, tôi muốn chửi bản thân của tôi trước đây vì cứ tuân theo luật lệ của thế giới như thế. Biết về thế giới, rồi tự bản thân mình phải sửa đổi thế giới. Là một chuyện vừa đơn giản vừa khó khăn. Tôi muốn biết cách sử dụng Ma Pháp không cần skill nữa...]

Ông chú trung niên cứ thế nói liên tục không ngừng.

Tôi bị đứng hình một lát, rồi hoàn toàn mặc kệ những gì ông chú đó nói.

Un.

Nói thật, tôi đã lùi lại mấy bước.

Khi mà tôi bình tĩnh lại thì sát ý của tôi cũng biến mất rồi.

Tôi bị ông làm sợ rồi?

Dù vậy đi nữa, tôi không nhận ông ta làm đệ tử được.

Đầu tiên, tôi không nói chuyện được.

Nếu tôi học skill "Thần Giao Cách Cảm" thì tôi có thể giao tiếp.

Tôi đã dùng đa số lượng điểm skill mà tôi có được từ việc hợp nhất với Mẹ rồi, nhưng chỉ cần 100 điểm skill nên tôi vẫn còn học được. Nhưng tôi không muốn học.

Tôi không muốn học chỉ để có thể giao tiếp với ông chú trung niên này.

Quá phiền phức.

Vì ông ta có thể làm tôi sợ nên ông chú trung niên này quá nguy hiểm.

Nói chuyện với một ông chú trung niên?

Không, không được.

Làm ơn đi.

Nên, tôi lờ ông ta đi.

Ông chú này nói một tràng cứ như tôi hiểu ông ta nói gì, nhưng mà sao ông nghĩ vậy được khi mà ông đang nói chuyện với một con quái vật chứ?

À thì đúng là tôi hiểu.

Nhưng mà thường thì người ta sẽ không nghĩ là quái vật sẽ hiểu tiếng người đúng không?

Sao ông trực tiếp bỏ qua bước đó luôn rồi?

Đầu ông ta có bình thường không vậy?

Ài, rõ ràng là không rồi.

Tôi lờ ông ta đi nên tôi không quan tâm nữa, nhưng mà ông chú trung niên vẫn còn ở đó.

Ông ta cứ tiếp tục nói và nói, rồi khi mà thấy tôi không phản ứng nữa thì ông ta bắt đầu chăm chú quan sát tôi.

Nhìn gì vậy hả?

Cái rồi ông ta tự thiêu cứ như hòa thượng Thích Quảng Đức. (TN: câu này tối nghĩa nên dịch theo ý thích)

Suýt nữa ông chết thật rồi.

Cảnh tượng nhìn một người sắp chết đang cười lớn thật sự rất đáng sợ đó.

Ông chú trung niên này điên thật rồi.

Sao lại tự hành hạ bản thân chứ hả?

Bị ngu hả?

Sau đó chúng tôi cứ thế sống chung với nhau, tôi từ từ hồi phục chỉ số còn ông già cứ hành động kì lạ.

Sau khi tự thiêu thì ông già đóng băng nửa người của mình, bay thật cao lên trời rồi té xuống.

Lâu lâu thì ông còn ngồi thiền trong một trái banh nước đến khi tuyết chết đuối.

Ngồi thiền là để tĩnh tâm, nhưng mà xem ra ông định đi tìm thiên đường luôn rồi nhỉ?

Ông ta thực sự đang muốn làm cái gì vậy?

Nhưng mà tôi cũng được lợi.

Ông chú trung niên học rất nhiều loại Ma Pháp nên tôi có thể ngồi quan sát và học được nhiều Ma Pháp mới.

Đặc biệt là lửa, nước và băng mà tôi chưa học được, coi như tôi đang lười.

Ba loại thuộc tính này không hợp với tôi mấy nên dù tôi đã học được skill nhưng chúng lên cấp khá chậm.

Ông chú trung niên có vẻ như khá giỏi "Ma Pháp Không Gian", ông ta có mang theo lương khô bằng Túi Thần Kì, nhưng sau vài ngày thì thức ăn cũng hết.

Ông ta quyết định rời đi đâu đó với vẻ mặt khá là lưỡng lự.

Tôi cứ tưởng ông ta bỏ cuộc rồi, nhưng hóa ra ông ta đi giết một con quái vật rồi quay lại.

Sau đó ông ta ăn con quái vật đó.

Là con ếch có độc.

Dĩ nhiên ông ta bị độc hành hạ đến mức muốn khóc.

Thật đó, ông ta đang muốn làm cái gì vậy?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đi Ba Ngàn Dặm Tìm Sư Phụ

Tôi luyện lập Ma Pháp của mình.

Không được.

Không được chút nào.

Trước giờ thì đây vẫn là chấp nhận được.

Thế nhưng so với Ma Pháp của người đó thì Điều Khiển Ma Pháp của tôi không khác gì là con nít chơi đùa cả.

Tốc độ thiết lập công thức.

Chậm như rùa bò.

Độ ổn định của công thức.

Không khác gì một ngôi nhà làm bằng lá bài.

Dòng chảy Ma Lực.

Cứ như ống cống bị nghẹt bùn.

Ma Pháp hoàn thành.

Tôi không dám nhìn nó nữa.

Thật là.

Tôi đã cống hiến cuộc đời mình từ trước đến giờ cho Ma Pháp, và đây là tất cả những gì tôi có thể làm sao?

Tôi thực sự đã từng tự hào với khả năng sử dụng Ma Pháp thô thiển thế này sao?

Chỉ thế này mà tôi dám tự xưng là pháp sư mạnh nhất của Đế Quốc sao?

Tôi đã nhìn thấy giới hạn của Nhân Loại.

Giới hạn quá thấp.

Tại sao tôi sinh ra lại làm một Nhân Loại chứ?

Làm chủng loại yếu ớt này làm sao tôi có thể đuổi theo độ cao của người đó cơ chứ.

Tôi cứ mang trong mình những cảm xúc buồn bã như thế.

Ác Mộng. Người đó đã được mệnh danh như thế, và tôi vì thất bại trong việc giết người đó đã phải nhận hình phạt tự kiểm điểm bản thân và bị giam lỏng trong một biệt thự ở thủ đô Đế Quốc.

Dĩ nhiên vì tôi có thể sử dụng Ma Pháp Dịch Chuyển nên giam lỏng không có chút nghĩa lí gì với tôi cả.

Dĩ nhiên cấp trên của tôi hiểu rõ chuyện này, nên họ không cho tôi hình phạt quá nặng nề, chỉ giam lỏng để gọi là phạt hình thức thôi.

Đế Quốc không muốn mất đi những tôi và những khả năng của tôi.

Dĩ nhiên họ không muốn mất đi tôi, người được mệnh danh là pháp sư mạnh nhất Đế Quốc và cũng là người duy nhất biết sử dụng "Ma Pháp

Không Gian" ở đây.

Nếu tôi có ý muốn bỏ Đế Quốc mà đi thì họ sẽ dùng mọi cách để giữ tôi lại.

Thậm chí, dù biết là vô dụng thì sẽ có sát thủ đến giết tôi.

Nhưng mà họ không thực sự muốn mất đi sức mạnh bản thân tôi.

Nên trước mắt họ sẽ không làm gì để hại tôi.

Theo như tôi nghe thì tên Triệu Hồi Sư Buirims, người duy nhất ngoài tôi sống sót qua lần đó đã bị điều đi Quỷ Sơn ở gần biên giới lãnh thổ với bọn Quỷ để bổ sung lại những con quái vật đã bị chết lần đó và huấn luyện lính mới.

Ở Quỷ Sơn có rất nhiều quái vật mạnh mẽ, là một khu vực nguy hiểm mà phe Quỷ sẽ dùng chiến thuật bao vây để tấn công.

Hoàn toàn không phải là nơi một người đã bị thương sắp chết và mất toàn bộ quái vật triệu hồi của mình nên được điều đến.

Thậm chí, những tên thuộc hạ và lính mới ở đó đều là mấy tên chuyên gây rối.

Mặc dù Buirims là một tướng quân có tài trong Đế Quốc, nhưng một triệu hồi sư không có quái vật triệu hồi là một triệu hồi sư vô dụng.

Mặc dù tôi không muốn cái mạng tôi đã bỏ sức để cứu chết nhằm nhí, nhưng mình tôi không thể làm quá nhiều được.

Tôi chỉ có thể cầu mong anh ta sống tốt.

Trong khi mỗi ngày tôi trải qua đều buồn chán như thế thì đột nhiên tôi nghe một tin đồn.

Rằng một con nhện Thánh Thú xuất hiện ở nước Sariera.

Tôi biết ngay lập tức.

Là người đó.

Nước Sariera là nước láng giềng của nước Outsus, nơi chứa lối ra vào của Đại Mê Cung Elro.

Số ngày và khoảng cách đều đúng như tính toán.

Mặc dù nước Outsus và Đế Quốc đều cố gắng hết sức để giấu đi chuyện này, nhưng tin đồn vẫn lan truyền là một con quái vật đã tàn sát một đơn vị của Đế Quốc và sau đó bị đưa ra khỏi mê cung.

Mặc dù chắc chắn không phải là bị đưa ra, nhưng người đó đã rời khỏi bằng cách nào đó.

Không thể nào giấu được việc pháo đài ở ngay lối ra vào Đại Mê Cung bị phá hủy lâu hơn nữa.

Ngay lúc này lại xuất hiện, và một con quái vật đủ sức phá hủy pháo đài. Chắc chắn chỉ có người đó mà thôi.

Và câu chuyện tả về Thánh Thú ở Sariera.

Theo như tôi nghe được thì nó đuổi ăn cướp đi, cứu chữa cho mọi người và săn quái vật.

Hoàn toàn là một Thánh Thú Bảo Hộ.

Hoàn toàn xứng danh Thánh Thú.

Tôi không thể chịu nổi việc ngồi yên một chỗ nữa và quyết định mặc kệ việc bị giam lỏng và đi đến Sariera.

Đầu tiên tôi Dịch Chuyển đến Outsu mà tôi đã đến trước đây, rồi dùng lối mòn từ đó đi đến Sariera.

Mặc dù Dịch Chuyển có vẻ rất tiện, nhưng nó có một lỗi là tôi chỉ có thể Dịch Chuyển đến chỗ tôi đã đến ít nhất một lần.

Vì Anh Hùng đời trước, theo lời đồn là một pháp sư hệ không gian mạnh hơn cả tôi, đã chết rồi nên tôi là Nhân Loại duy nhất có thể sử dụng Dịch Chuyển.

Đó cũng là lí do mà không thể sử dụng Dịch Chuyển để hành quân.

Lí do đầu tiên mà số lượng người biết sử dụng Ma Pháp Không Gian thấp đến thế là vì gần như không ai thích học để học cả.

Chỉ khoảng 1 trên 10000 người mà thôi.

Hơn nữa, ngoài việc đó thì người sử dụng phải chịu được việc thiết lập công thức Ma Pháp cực kì phức tạp mà không Ma Pháp nào khác có thể so sánh được.

Không thỏa mãn cả hai điều kiện này thì không thể sử dụng "Ma Pháp Không Gian" được.

Và người đó sử dụng Ma Pháp đó dễ dàng như thế.

Tôi thậm chí còn không nhận thức được đa số chuyển động không gian lúc đó.

Lúc đó chuyển động không gian cực kì tự nhiên.

Là một lần Dịch Chuyển tuyệt vời đến mức hoàn hảo.

Tôi đổi xe ngựa một lần trên đường đi từ Outsu qua Sariera.

Nhưng việc đi qua biên giới lại gặp chút vấn đề.

Có vẻ như đã có mâu thuẫn gì đó và bây giờ giữa hai nước đang rất căng thẳng.

Thật phiền phức.

Tôi làm gì có thời gian bị mắc kẹt ở đây cơ chứ.

Lúc đầu tôi còn bị cản lại, nhưng sau đó tôi dùng tiền để trực tiếp qua mà không bị cản lại.

Nhìn tôi thế này nhưng tôi vẫn là một nhà quý tộc của Đế Quốc.

Tiền là thứ tôi không thiếu.

Hơn nữa tôi không có gia đình.

Tiền là thứ mà dù có bao nhiêu mà không xài thì cũng vô dụng.

Cứ thế tôi đến lãnh địa của Bá Tước Keren trong Sariera nơi mà lời đồn nói rằng Thánh Thú đang ở.

Nhưng mà tôi nghe được một tin bất ngờ.

Thánh Thú-sama bị giết bởi nhà thờ.

Là như thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Pháp Sư, Đệ Tử

Là nói dối.

Tôi sẽ không chấp nhận lời nói dối đó.

Người đó không thể nào bị bọn chó săn của nhà thờ giết được.

Nhưng mà đó là một chủ đề cực kì nổi trong thị trấn.

Chỗ Thánh Thú đã ở bây giờ đã bị hủy hoàn toàn nhìn không ra dáng khu rừng nhỏ trước đây.

Cứ như nó bị một Đại Ma Pháp cày nát vậy.

Những tàn dư của Ma Lực Bóng Tối vẫn còn đó.

Có lẽ là một loại Ma Pháp thuộc tính bóng tối đã được sử dụng, nhưng tôi cũng không biết chi tiết là cái nào.

"Ma Pháp Bóng Đêm", không, nó không thể để lại tàn dư nhiều như thế này được.

Vậy, là "Ma Pháp Vực Tối"?

"Ma Pháp Vực Tối".

Là Ma Pháp cao cấp nhất trong hệ thống thuộc tính bóng tối chỉ được là tồn tại.

Tôi chưa từng thấy nó được thi triển bao giờ.

Lần đầu tiên và duy nhất tôi thấy nó là trong danh sách skill của người đó.

Vậy, tàn dư này là do người đó thi triển "Ma Pháp Vực Tối" còn sót lại?

Tôi thấy hơi lạ một chút, nhưng nếu đối thủ của người đó mạnh đến mức phải sử dụng một Đại Ma Pháp như thế này và để lại tàn dư như thế này.

Tôi chợt thực sự nghĩ rằng người đó đã bị giết.

Tôi rời khỏi thị trấn với ý định trả thù cho Thánh Thú-sama.

Ngay cả người đó như thế mà cuối cùng cũng phải hết, nhỉ?

Thế giới này thật rộng lớn.

So sánh với thế giới tôi chỉ là một hạt bụi nhỏ mà thôi.

Mất đi mục tiêu sống, tôi nhanh chóng không còn chút sức lực nào.

Nếu bây giờ tôi quay về Đế Quốc chắc chắn tôi sẽ bị khiển trách vì đã vi phạm lệnh giam lỏng.

Chắc chắn không phải là phạt nặng gì cả, nhưng vẫn phiền phức.

Hay là tôi nên kiếm một đồng cỏ nào đó rồi chết cho rồi nhỉ.

Nếu chẳng nào tôi cũng chết thì tôi nên chết ở chỗ tôi đã gặp người đó.

Là ý tốt.

Cứ vậy đi, tôi sử dụng Dịch Chuyển.

Và rồi, khi tôi Dịch Chuyển thì tôi lại gặp người đó.

Mặc dù bề ngoài thay đổi nhưng tôi không thể nào quên được khí chất mạnh mẽ đó.

Mặc dù bây giờ người đó đã tách làm hai, nhưng mắt của tôi không nhầm được.

Cả hai đều là thật.

Hả?

...Đúng là không hổ danh.

Tôi không ngờ người ấy còn có thể tách làm hai.

Dễ dàng làm được những chuyện mà tôi không ngờ đến được.

Một trong hai là một con nhện màu trắng.

Lần trước tôi thấy là một con nhện đen, bây giờ Người đã thu nhỏ lại và đổi màu.

Nhưng hai lưỡi hái ở chân trước vẫn còn đó.

Con còn lại là một con nhện đen.

Nó hơi lớn hơn lần trước.

Không có lưỡi hái ở chân trước và nhìn không khác gì loài Taratect bình thường.

Mặc dù tôi hơi tò mò làm sao Người có thể tách ra được, nhưng chắc cách làm là vô vọng để bắt chước với Nhân Loại như tôi.

Vậy tôi sẽ học những thứ còn lại mà tôi có thể học.

Và cứ thế tôi đăng kí làm đệ tử của Người.

Tôi nói một cách hùng hổ suốt mấy tiếng đồng hồ.

Có vẻ như Người đang bị sốc.

Chết.

Tôi hơi hăng hái quá nên tôi nói quá nhiều.

Nhưng mà vậy là rõ rồi.

Người hiểu được tiếng Nhân Loại.

Dĩ nhiên là vậy, vĩ đại như Người không thể nào không hiểu ngôn ngữ được.

Mặc dù Người hiểu tôi đang nói gì, nhưng không phản ứng gì cả.

Có vẻ như nó từ chối nhận tôi làm đệ tử.

Nhưng mà nó không có ác ý.

Lúc tôi vừa Dịch Chuyển tới thì nó định giết tôi, nhưng giờ thì không còn nữa.

Tạm thời có vẻ tôi sẽ không bị giết ngay lập tức.

Mặc dù nó không chào đón tôi ở đây, nhưng nó cũng không giết tôi.

Hình như là đang cố gắng kiên cử thì phải.

Vậy, tôi sẽ quan sát Người, và tìm hiểu lí do Người đã đạt đến Cực Hạn Ma Pháp.

Ừ, tôi sẽ làm thế.

Sau khi quan sát vài phút.

Tôi thấy thế giới của mình đảo lộn.

Thật sự tuyệt vời.

Là cách duy nhất để tả cảm giác này.

Lần trước gặp ở đây tôi đã thấy điều này từ xa.

Là thấy việc Người sử dụng nhiều skill cùng lúc.

Nhưng khi quan sát kĩ và gần hơn thì tôi thấy rõ Người đang làm chuyện rất khác thường với cơ thể của mình.

Người liên tục kích hoạt Ma Pháp cỡ nhỏ và bắn nó lên bản thân mình.

Thậm chí, là nhiều loại Ma Pháp khác nhau nữa.

Ma Pháp là để chiến đấu.

Nghĩa là sức sát thương là cần thiết, và Ma Pháp không gây sát thương là Ma Pháp vô dụng.

Qua thời gian, lượng sát thương được yêu cầu của các loại Ma Pháp càng tăng lên, sau hàng ngàn năm thì yêu cầu của Ma Pháp ngày càng lớn và càng mạnh là điều hiển nhiên.

Những Ma Pháp Người đang sử dụng quá nhỏ như thế này hoàn toàn phá vỡ thường thức.

Thường thì việc này là vô nghĩa.

Nhưng mà tôi chắc chắn.

Đây chính là tinh túy của Ma Pháp.

Là bí mật lớn nhất.

Chỉ sử dụng Ma Pháp cỡ lớn thì không tốn công sức gì cả.

Nếu bỏ sức ra thì chuyện đó rất dễ dàng.

Nhưng mà làm nó nhỏ đi thì sao?

Chỉ giảm sức mạnh của Ma Pháp đi là vô nghĩa.

Muốn làm ra được những công thức nhỏ bé và dễ vỡ thế này cần khả năng điều khiển cực kì chuẩn xác.

Yêu cầu cực kì hà khắc đối với kĩ năng Điều Khiển Ma Pháp đủ để dẫn Ma Lực vào những công thức dễ vỡ, và điều chỉnh lượng Ma Lực tối đa có thể.

Những kĩ năng này hoàn toàn không phải chỉ tăng sức mạnh lên là được.

Tôi ngay lập tức thử nghiệm kĩ năng đó.

Đầu tiên, sử dụng loại Ma Pháp tôi thành thạo nhất, lửa.

Kết quả là thất bại hoàn toàn.

Quần áo và lông tóc của tôi ngay lập tức bắt lửa và tôi suýt bị hỏa thiêu.

Tôi vội vàng dập lửa đi và cười sảng khoái.

Thật khó khăn.

Người lại có khả năng làm chuyện khó khăn như thế tự nhiên như đang hít thở!

Sau đó tôi thử thêm nhiều thuộc tính khác, toàn bộ đều thất bại.

Nhưng tôi đã đạt được một chút thành tựu.

Tại sao lại làm những chuyện như thế này liên tục? Là để tăng độ thông thạo cho skill.

Mỗi lần tôi thất bại tôi đều thấy độ thông thạo skill của tôi tăng lên.

Cả skill Kháng lẫn skill Ma Pháp.

Đúng vậy, những hành động có vẻ vô nghĩa này lại có mục đích là để tăng độ thông thạo skill.

Tôi liên tục sử dụng Ma Pháp cực kì nhỏ đủ để cơ thể mình không nhận sát thương.

Ai lại nghĩ đến việc làm như thế?

Thậm chí, có nghĩ ra thì ai lại đi thực hiện?

Đúng là cứ ở đây quan sát Người thì tôi sẽ học được nhiều điều mới mẻ.

Vì tôi không ngờ chuyển đi lại dài như thế này nên thức ăn tôi đem theo đã sắp hết rồi.

Tôi có nên quay về thị trấn một lần không?

Không, đây là cơ hội cả đời chỉ có một, tôi không thể quay lại thị trấn được.

Ha, đúng rồi.

Vì tôi đang sống cùng với Người, vậy nên cứ việc ăn cùng loại thức ăn là được.

Thức ăn mà Người ăn.

Chắc chắn phải khác biệt.

Tôi bị đau bụng.

Thức ăn có độc.

Tôi cứ tưởng mình sắp chết rồi.

Nhưng, Người thực sự đúng là tuyệt vời trên cả tưởng tượng.

Đây là lần đầu tiên tôi biết có danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống.

Tôi phải cảm ơn vì Người đã cho tôi cơ hội nhận danh hiệu này.

Tôi sẽ tiếp tục ở đây học tập theo Người.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Hồi Sinh!

Vài ngày sau khi ông chú trung niên bắt đầu sống ở đây.

Lũ Nhóc của tôi lại trở lại với đồ ăn.

Lúc đó, ông chú suýt bị tấn công nên tôi cản chúng lại.

Nhưng mà sau khi cản lại tôi chợt nghĩ ra, không cản cũng không có vấn đề gì.

Ông chú là một ông chú vui nhộn, tôi ngắm bao nhiêu cũng không chán. Mặc dù tôi không cần phải giữ cho ông ấy sống, nhưng tôi cũng không cần phải giết ông ấy làm gì cả.

Cơ mà, mấy Nhóc à.

Mẹ có nhìn nhầm không hay là trong số mấy con quái vật được đem về lần này có một con Á Long Đất trung cấp thế?

Con này là một con quái vật mạnh ngang con lươn có chỉ số khá cao và sống trong lối đi lớn đó.

Mặc dù chúng có thể lấy thịt dè quái vật, nhưng chưa gì mà chúng đã có thể giết được một con quái vật cấp lươn rồi.

Mấy đứa Nhóc xuất sắc này là sao chứ.

Nhưng, trái với mong đợi của tôi, lần này không có đứa nào tiến hóa cả.

Nói chứ.

Nếu trong khoảng thời gian ngắn thế mà chúng tiến hóa hai lần thì tôi sẽ buồn lắm.

Lần thứ hai tôi tiến hóa là khi tôi giết lũ khỉ nhĩ?

Đã có lúc tôi như thế.

Thật là cảm động.

Nhưng nếu lần này chúng lại rời đi hẳn là chúng sẽ tiến hóa nữa.

Có khi đủ để mỗi đứa giết một con rắn rồi.

Dĩ nhiên chỉ số thì không bằng được con rắn, nhưng mà skill thì đứa nào cũng phát triển cực kì nhiều nên tôi có cảm giác chúng đủ sức giết một con rắn một mình.

Nói sao thì nói, lúc tôi giết con rắn hồi đó chỉ số tôi còn thấp hơn tụi nó và skill của tôi cũng ít hơn.

Nếu chúng có trí tuệ ít nhất bằng người bình thường như tôi thì chỉ với chỉ số và skill thì mỗi đứa đủ sức giết một con rắn dễ dàng, nhưng mà dĩ nhiên chúng không thông minh như vậy.

Không, nhĩ?

Nếu chúng thực sự thông minh như thế thì tôi hơi sợ đó.

Kệ, thuộc hạ của tôi càng mạnh tôi càng vui.

Vì tôi có thể cứ lầy lội ở đây không cần phải làm việc.

Lũ Nhóc để đồ ăn ở lại và tiếp tục ra quân.

Umu.

Thật tốt.

{Này, sao tôi có cảm tưởng lũ Nhóc còn xuất sắc hơn cả tôi vậy?}

Tưởng tượng thôi.

Cứ coi như vậy đi.

Dạo này Đảm-nhiệm-Chúa có vẻ lớn hẳn ra.

Lúc ông chú mới đến thì cô ấy chỉ mới lớn hơn tôi một chút, mà bây giờ thì cô ấy đã lớn bằng một con Đại rồi.

Ở chỗ giao giữa Tầng Thượng và Tầng Trung, tức là chỗ này, thì vẫn thoải mái, nhưng sau khi trở về bình thường sẽ hơi khó để cô ấy hoạt động ở Tầng Thượng.

Cô ấy có nên trở về Tầng Cuối sau khi Ma Vương đi chỗ khác rồi không?

Nhưng lỡ Ma Vương quay lại Tầng Cuối vì lí do gì đó thì sao?

Tôi nên làm sao đây?

Tôi có nên cứ để cô ấy ở lại đây như thế này?

Sống ở đây cũng không sao, và nhờ có lũ Nhóc nên thức ăn không thiếu.

Nếu có chuyện thì cô ấy có thể trốn xuống Tầng Trung nên chỗ này không tệ.

Có lẽ là được.

Nói sao thì chúng tôi vẫn phải ở đây cho đến khi hồi phục hoàn toàn.

Tôi phải hành động tùy vào hành động của Ma Vương.

Về Ma Vương, có vẻ như cô ta đang chiến đấu rất kịch liệt với bọn Rồng Đất ở Tầng Cuối.

Ở Tầng Cuối có 9 con Rồng Đất.

Tôi đã kiểm tra bằng Tra Cứu Skill nên tôi chắc chắn chuyện đó.

Nếu dựa vào kí ức của con Chúa để so sánh chỉ số thì bọn chúng hơi yếu hơn con Chúa một chút.

Thuần chỉ số thì những con yếu có chỉ số trung bình khoảng 7000.

Còn con mạnh nhất thì có chỉ số trung bình 18000.

Mạnh hơn hẳn so với Alaba.

Có 9 con như thế.

Tôi không biết tại sao Ma Vương lại chiến đấu với bọn chúng, nhưng rõ ràng là có một cuộc đại chiến giữa Ma Vương và bọn Rồng Đất đang diễn ra ở Tầng Cuối.

Tôi dùng Thiên Lí Nhân nhìn lên nên tôi biết.

Skill này tuyệt vời quá.

Từ đây xuống Tầng Cuối xa quá trời mà tôi vẫn nhìn thấy.

Nhìn cuộc chiến bằng "Thiên Lí Nhân" thì tôi thấy Ma Vương đang hơi kì lạ.

Lũ Rồng Đất đang hợp tác bằng cách nào đó tạo ra một vòng bảo hộ nhất Ma Vương vào trong, nhưng Ma Vương lại có thể phá hủy nó và giết từng con Rồng Đất một.

Cứ như 1 đấu 9 không có ý nghĩa gì cả.

Có lẽ vì bị vòng bảo hộ đó hạn chế nên không có mấy con rồi mà Ma Vương đã dùng để chiến đấu với tôi, nhưng cô ta vẫn hoàn toàn áp đảo bọn Rồng Đất.

Xem ra bọn Rồng Đất chỉ có khả năng từ từ câu giờ bằng lá chắn đó thôi.

Vừa câu giờ vừa rút lui.

Chạy vòng vòng Tầng Cuối.

Nhưng xem ra sắp hết câu giờ được rồi.

Chỉ còn có 3 con Rồng Đất còn sống.

Chúng là ba con mạnh gần bằng Mẹ, nhưng vẫn không thể chống lại Ma Vương được.

Ngay từ đầu chúng đã không có chút cơ hội thắng nào.

Sự khác biệt về chỉ số là quá lớn.

Tôi thực sự khâm phục chúng vì sống sót lâu như thế khi đối mặt với con quái vật kia.

Tôi tự hỏi tại sao bọn chúng lại chọn đi tấn công Ma Vương?

Vì Gyurigyuri ra lệnh sao?

Nhưng mà nếu vậy lẽ ra Gyurigyuri phải can thiệp rồi chứ, nhưng rõ ràng, chuyện đó không hề xảy ra.

Mà, có nghĩ về những chuyện tôi không biết bao lâu cũng vô dụng.

Quan trọng là Ma Vương vẫn còn đang ở Tầng Cuối.

Dù bọn Rồng Đất đang sắp hết chống cự nổi nữa rồi, nhưng tôi nghĩ câu thêm hai ba ngày nữa vẫn là có thể.

Nghĩa là trong hai ba ngày tới tôi có thể thoải mái hoạt động.

Fufufu.

Chỉ số của tôi đã hồi phục hoàn toàn rồi.

Người tôi cũng quay về kích cỡ trước kia.

Ma Vương không còn ở đây.

Tôi thì đã hồi phục hoàn toàn.

Nên tôi có làm gì cũng chẳng sao hết!

Rồi, tôi rời đi đây!

{Vâng}

Cho cô ở lại canh nhà đó!

{Vâng}

À, nhớ chăm sóc ông chú trung niên đó.

{Để ông yên cũng có sao đâu?}

Ông chú đó toàn làm mấy trò điên rồ kia nhưng mà độ thông thạo của ông vẫn tăng lên.

Tìm hiểu lí do đi.

{Không, không. Dù tôi có biết lí do thì tôi cũng không muốn làm mấy trò đó}

Cũng đúng.

Kệ, cứ chăm sóc ông tùy ý đi.

{Tùy ý hả?}

Rồi, đầu tiên là tới thị trấn chỗ bé Vampire sống xem có gì đang xảy ra.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S27: Tàn Dư Của Ác Mộng

Nó đang đứng trên tảng đá.

Tám con mắt đỏ rực đang nhìn tôi một cách lạnh lùng.

Nó không lớn lắm.

Nhưng áp lực của nó rõ ràng hơn bất kì con quái vật nào tôi gặp trước đây.

Tôi không di chuyển được.

Những người còn lại cũng thế.

Không ai động đậy được dù chỉ một chút, cứ như toàn bộ đều đã bị hóa đá rồi vậy.

Cảm giác cứ như mạng sống của chúng tôi đang bị con quái vật nhện nhỏ màu trắng đỏ nắm trong tay vậy.

[Anh Hùng?]

Đột nhiên tôi nghe một giọng nói.

Không phải là một âm thanh.

Là Thần Giao Cách Cảm.

Không phải giọng nói đang hỏi tôi.

Đơn giản là tôi đang nghe lên được Thần Giao Cách Cảm giữa ai đó.

[Anh Hùng]

Cái "ai đó" đã xuất hiện khi tôi không để ý.

Đúng hơn, toàn bộ chúng đều xuất hiện ở khắp nơi.

[Cấp Chủ?]

[Cấp Chủ]

[Cấp Chủ]

[Không thể Giám Định?]

[Không thể Giám Định]

[Không thể Giám Định]

[Cấp Chủ?]

[Cấp Chủ]

[Cấp Chủ]

[Người luân hồi?]

[Người luân hồi]

[Người luân hồi]

[Nhưng, yếu đuối?]

[Yếu đuối]

[Yếu đuối yếu đuối]

Giọng Thần Giao Cách Cầm bay liên tục từ đây tới kia.

Tôi chưa kịp xác định thì trên tường, trên trần, chúng đã ở khắp nơi.

Vô số những con mắt đỏ rực.

Theo như tôi thấy thì chủ nhân cũng con mắt đó cũng là màu trắng.

Tôi bị khung cảnh đáng sợ đó làm chết lặng.

Không, nghĩ thật kĩ đi.

Chúng nói chuyện rõ ràng là có ý nghĩ đàng hoàng.

Tôi nghe được một từ mà tôi không thể bỏ qua được trong đó.

[Các người biết về người luân hồi sao!?!]

Tôi quyết định và ngay lập tức mở miệng hỏi.

Mặc dù Basgas-san đang mở to mắt ra nhìn tôi nhưng tôi bắt buộc phải hỏi về điều này.

[Biết chứ]

[Biết chứ]

[Dĩ nhiên là biết rồi]

Và chúng trả lời tôi.

Chúng hiểu tôi đang nói gì.

Những con quái vật này rõ ràng có trí tuệ.

[Làm sao các người biết?]

[Chủ Nhân]

[Chủ Nhân]

[Mẹ]

[Mẹ]

[Chủ Nhân là một người luân hồi sao?]

[Người sẽ biết sớm thôi]

[Người sẽ biết chuyện đó sớm thôi]

[Người sẽ biết chuyện đó ngay thôi]

[Người sẽ biết chuyện đó liền]

[Ý các người là sao?]

[Tuyên bố]

[Bắt đầu]

[Sự khởi đầu của sự kết thúc]

[Thế giới khởi đầu]

[Thế giới kết thúc]

Những cái bóng trắng dần lui đi.

[Khoan đã! Ý các người là sao!?!]

[Có biết cũng không có ý nghĩa gì cả]

[Người đăng nào cũng sẽ chết]

[Ai cũng sẽ chết]

[Vùng vẫy và cố gắng sống sót]

Tôi có cảm giác bọn chúng quyết định bỏ qua cho chúng tôi khi nói như thế.

Và rồi toàn bộ Tàn Dư của Ác Mộng biến mất khỏi tầm mắt chúng tôi.

[Thằng ngu ngốc này!]

Basgas-san đâm thẳng vào mặt tôi.

Tôi đứng yên chịu cú đâm đó.

Hyrinth-san giữ Basgas-san lại cản ông ta đánh tôi.

[Ta nhớ ta đã nhắc rồi mà! Rằng cậu trai sẽ khiến những đồng đội của mình chết vì hành động ngu ngốc của bản thân mà!]

Basgas-san nổi giận trong lúc đang bị kiềm lại.

Đủ mạnh để có vẻ như Hyrinth-san sẽ không kiềm ông ta lại nổi quá lâu.

[Thôi nào, thôi nào. Lần này chúng ta đã an toàn rồi mà, không phải sao?]

Sensei can thiệp vào, và Basgas-san không vùng vẫy nữa.

Mặc dù ông ấy chưa hết tức giận, nhưng có vẻ ông sẽ không hành động bạo lực nữa.

[Tôi xin lỗi. Tôi bắt buộc phải biết câu trả lời cho những câu hỏi đó]

「Dù cái giá phải trả là mạng của mọi người?」

Tôi cứng người lại.

Tôi không thể phản bác được.

「Nếu cậu trai mạo hiểm và chỉ mình cậu chết thì ta không quan tâm. Nhưng đừng có mà kéo người khác vào chết chung. Nếu muốn tự sát thì tự sát một mình đi」

「Basgas-san, ông nói quá rồi」

Mặc dù Sensei phản bác Basgas-san, nhưng Basgas-san nói đúng.

Chỉ vì lí do rằng tôi tò mò mà tôi đã hành động thiếu suy nghĩ khi đối mặt với Tàn Dư của Ác Mộng.

Basgas-san đẩy Hyrinth-san qua một bên.

Dường như tin tưởng rằng Basgas-san đã đủ bình tĩnh thì phải? Hyrinth-san cứ thế thả Basgas-san ra.

Basgas-san dựa vào một tảng đá tương đối xa chỗ này và ngồi sụp xuống.

Có vẻ như kí ức khủng khiếp cũ đã bị gọi lên.

Tôi nhìn lại mọi người, Katia và Anna cũng đang ngồi sụp xuống, còn Hyrinth-san thì hơi tái mặt một chút.

Sensei là người duy nhất có vẻ bình tĩnh.

「Hai người có sao không?」

Tôi hỏi Katia và Anna.

[Em không đứng dậy nổi]

[Tôi thấy thật xấu hổ]

Họ nhìn tôi với vẻ mặt sắp khóc.

Nhìn là thấy rõ họ nổi da gà, xem ra họ bị dọa sợ muốn chết rồi.

Mặc dù chúng có kích cỡ tương đối nhỏ với quái vật, nhưng bị bao vây bởi một đàn nhện khổng lồ dĩ nhiên là đáng sợ.

Tới tôi còn thấy sợ nói chi là phe con gái.

[Sao mà Sensei bình tĩnh nổi vậy?]

[Không. Cô đâu có bình tĩnh? Mặc dù bọn chúng nhìn khá dễ thương nhưng mà những gì chúng nói thì lại quá kinh khủng]

[Dễ thương à...]

Ài, cô không phải đang đùa, cô thực sự thích bọn chúng.

Nghĩ kĩ thì, từ kiếp trước Sensei đã thích mấy thứ kì lạ rồi.

Tôi cứ tưởng cô đơn giản là đang cố giữ bình tĩnh cho mọi người an tâm, nhưng thật sự cô thích mấy con nhện đó.

Thật bất ngờ.

[Nhân tiện, em nghĩ sao về những gì lũ nhóc đó nói?]

Những nội dung khó hiểu mà lũ Tàn Dư của Ác Mộng đã nói.

[Em không rõ, có quá ít thông tin]

Ngay từ đầu, những con quái vật được gọi là Tàn Dư của Ác Mộng này là gì?

Vì chúng biết thông tin của chúng tôi nên chắc chắn chúng có skill "Giám Định" cấp độ khá cao.

Hơn nữa đủ thông minh để hiểu tiếng người.

Khả năng ẩn nấp kinh khủng đến cả tôi còn không phát hiện ra được.

Khả năng hợp tác tận dụng triệt để Thần Giao Cách Cảm.

Và đó chỉ là những năng lực mà chúng tôi đã biết.

Nếu thực sự chúng tấn công thì thế nào...

Tôi không nghĩ mình thắng nổi chúng.

[Khởi đầu của sự kết thúc. Mọi người ai cũng chết à?]

Lời nói đáng sợ như một cơn ác mộng.

Đó là thứ duy nhất tôi không tài nào quên được.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 176: Phân Thân Nói Chuyện

Tôi là Đảm-nhiệm-Chúa

Chưa có tên.

Nói thật, lúc này thay vì là Đảm-nhiệm-Chúa thì tôi đã là con Chúa luôn rồi.

Bản thể có biết điều đó không?

Mặc dù tôi vẫn đang giữ nguyên kết nối linh hồn với Bản thể nhưng trên cơ bản tôi đã là một tồn tại hoàn toàn khác rồi.

Không chỉ tôi.

Toàn bộ các Ý Chí Song Song khác đang ăn mòn linh hồn những con Chúa và Ma Vương cũng đang dần trở nên khác đi so với Bản thể.

Chắc là vì chúng tôi đang ăn linh hồn khác nên hiện tại chúng tôi đã là những người khác hẳn so với Bản thể rồi.

Vốn thì các Ý Chí Song Song chúng tôi không hề có khái niệm cơ thể.

Toàn bộ các Ý Chí Song Song đều giống nhau, không có quan hệ trên dưới gì cả.

Chỉ có đảm nhiệm các vai trò khác nhau thôi.

Mỗi chúng tôi làm một nhiệm vụ khác nhau, nhưng gốc rễ là y chang.

Đó là chúng tôi.

Hiện tại việc đó đã thay đổi.

Ý chí còn lại trong cơ thể gốc được mặc định là Bản thể, và thành lập một hệ thống cấp bậc trong đó toàn bộ các ý chí ngoài Bản thể đều là cấp thấp hơn.

Mặc dù tôi không biết Bản thể có biết không, nhưng hiện tại chúng tôi không khác gì những phụ kiện được đính kèm trên người Bản thể cả.

Nhưng chúng tôi không buồn bực hay thất vọng gì đâu.

Chỉ là tồn tại của tôi bây giờ đã tách khỏi Bản thể trở thành con Chúa thôi.

Hiện tại Bản thể chưa ra bất kì mệnh lệnh vô lí nào.

Bản thể hiện tại có quyền ra lệnh cho chúng tôi.

Bởi vì cô ấy nắm quyền sống chết của chúng tôi trong tay.

Nếu Bản thể muốn thì chúng tôi sẽ bị hấp thu ngược vào trong Bản thể và chúng tôi sẽ chết.

Nên chúng tôi không thể cãi lệnh Bản thể được.

Mà, hiện tại Bản thể không có ý muốn làm vậy.

Rõ ràng, vì cô ấy thậm chí còn chuẩn bị cho tôi một cơ thể mới cơ mà.

Nếu chỉ là muốn giữ tôi lại thì cô ấy không cần phải chuẩn bị một cơ thể mới làm gì.

Tôi chỉ cần sau khi chết để bản thân bị Bản thể hấp thu lại vào linh hồn là xong.

Nếu làm vậy thì ý thức cá nhân của tôi hiện tại sẽ nhập chung với Bản thể rồi biến mất.

Là do Bản thể theo bản năng muốn tránh việc đó à?

Chuyện này không khác mấy so với Ma Vương.

Ma Vương vốn tạo ra những con Chúa để làm cơ thể dự trữ.

Con Chúa để trứng và rồi tạo ra chủng loại mang tên Taratect.

Ma Vương thống trị toàn bộ chúng.

Đây mới thực sự là đội quân của Ma Vương.

Hệ thống cấp bậc mà Ma Vương đứng trên cùng.

Chỉ khác ở chỗ có ý chí riêng biệt hay không mà thôi.

Con Chúa chỉ là một công cụ của Ma Vương.

Nó là một con quái vật mạnh mẽ như thế, nhưng ý chí của nó đủ yếu đuối để tôi có thể dễ dàng nuốt chửng như thế.

À, nhưng mà nó rất thông minh.

Gần như nó là một cái máy tính chứ không phải là một con quái vật.

Khả năng hoạt động không chệch vào đâu được, nhưng chỉ là một cỗ máy sinh học không có ý chí hay cảm xúc gì cả.

Con Chúa là một tồn tại như thế.

Nó sống một cách máy móc, để trứng để tăng số thuộc hạ rồi để trứng ở yên đó.

Nếu con nhện được sinh ra lớn tới một mức nhất định rồi thì chúng sẽ bị nó điều khiển.

Hoàn toàn là một dây chuyền sản xuất quái vật làm việc theo tiêu chuẩn y chang như một nhà máy.

Và rồi có một dị vật xuất hiện, là tôi.

Tôi, hay nói đúng hơn là Bản thể.

Linh hồn của tôi và Bản thể vẫn có kết nối mạnh mẽ như hồi trước.

Nhưng cô ấy cũng cưỡng ép những linh hồn khác kết nối mạnh mẽ với bản thân như thế.

Trong trường hợp của tôi thì là linh hồn vốn của con Chúa.

Vì ý chí của con Chúa quá yếu ớt nên nó không ảnh hưởng tâm trí tôi mấy.

Nhưng vẫn đủ để tôi trở thành một tồn tại khác hẳn so với trước đây rồi.

Nói thật thì, cũng không sao hết.

Hiện tại hoàn toàn không có tác dụng phụ gì cả.

Nhưng không biết có phải Bản thể đã tiềm thức biết rằng không nên tăng số lượng Ý Chí Song Song lên nữa và biến dị như thế này không? Hiện tại cấp độ của "Ý Chí Song Song" đã tăng lên, nhưng hoàn toàn không có ý chí mới được sinh ra.

Hiện tại cô ấy sử dụng Ma Pháp ở mức độ sử dụng theo bản năng.

Xem ra Bản thể gốc luôn luôn sử dụng Ma Pháp rất nhỏ bắn lên bản thân vì lí do nào đó, rồi cứ thế độ thông thạo skill tăng lên.

Chỉ làm theo bản năng.

Nếu phải đoán, tôi nghĩ đó là các "Ý Chí Song Song" mà không được tách rõ ràng thành ý chí riêng biệt.

Ý tôi là, không phải hiện tại Bản thể đang làm chuyện chúng tôi làm y chang như hồi tôi còn là Đảm-nhiệm-Ma-Pháp mà không cần tách ra một ý chí riêng à?

Lúc tôi thấy ông chú trung niên bắt chước Bản thể tôi suýt nữa bật cười.

Ông chú trung niên tự hại bản thân, còn Bản thể gọi ông ta là một kẻ gốc gác mặc dù ông ta chỉ đang bắt chước cô ấy.

Vì có vẻ thú vị nên tôi không nói sự thật cho cô ấy biết.

Sau khi Bản thể dùng Dịch Chuyển rời đi thì ông chú trung niên vẫn ở lại.

Hình như mấy ngày nay ông ta mới phát hiện ra gì đó.

Nhìn lại thì khả năng thiết lập công thức của ông ta trở nên cực kì chuẩn xác rồi.

Hơn nữa, cấp độ skill "Điều Khiển Ma Pháp" của ông ta đang tăng lên.

Số lần ông ta tự hại bản thân đã giảm đáng kể so với hồi ông ta vừa đến.

Nhưng mà lâu lâu ông ta vẫn tự hại bản thân.

Vì tôi đang rảnh nên tôi quyết định ngồi tăng độ thông thạo skill.

Vì skill của Bản thể cũng nối với tôi.

Nếu tôi tăng độ thông thạo skill thì của Bản thể chắc cũng sẽ tăng.

Mỗi tội, dù tôi có tăng độ thông thạo skill thì cũng không tăng liên tục như Bản thể làm được.

Skill của tôi là được mượn từ Chủ thể.

Toàn bộ skill con Chúa có đã bị Bản thể hấp thu hết vào người rồi.

Dĩ nhiên không chỉ có skill là bị hấp thu.

Vì tôi chỉ đang mượn skill nên độ thông thạo skill tăng rất chậm.

Nhưng tôi vẫn có thể chậm rãi tăng độ thông thạo.

Tôi bắt đầu kích hoạt những Ma Pháp rất nhỏ như Bản thể làm rồi bắn nó lên bản thân.

Mu.

Khó thật đó.

Bản thể làm chuyện này theo bản năng được còn tôi thì làm thế này liên tục hơi khó.

Tôi hiểu tại sao ông chú trung niên cứ liên tục tự hại bản thân rồi.

Ông chú trung niên mắt lấp lánh nhìn tôi sử dụng Ma Pháp.

Không, dù có nhìn tôi như thế tôi cũng không vui vẻ gì đâu.

A, tôi bị mất tập trung một chút và Ma Pháp bị thất bại.

Tôi xóa nó đi trước khi nó kịp phát nổ.

Chết tiệt.

Tôi dùng "Ma Pháp Băng" mới học để trút giận.

Mặc dù đó chỉ là một loại Ma Pháp cấp thấp có tác dụng bắn một cục băng đi nhưng với chỉ số của tôi thì sức mạnh của nó cực kì kinh khủng.

Tôi giữ cục băng to như thế, tăng độ đặc chất của cục băng và tốc độ bay lên tối đa, rồi bắn nó đi.

Độ đặc chất của băng có tăng được không nhỉ?

Tôi hỏi thế thôi, nhưng loại băng được tạo ra ở thế giới này có thể làm vậy được.

Sức nặng và sức mạnh tăng lên tùy và độ đặc chất của cục băng.

Nhân tiện, băng được tạo ra như thế này từ từ sẽ tan ra thành ma lực, nên dù có ăn cũng không giải khát được.

Đúng là thế giới viễn tưởng mà.

Cục băng tôi bắn ra đập lủng một lỗ trên tường mê cung.

Phù.

Đủ để bắn xuyên giáp xe tăng của thế giới kia luôn.

Tôi xả giận xong rồi nên quay lại cày skill nào.

Ông chú à, đừng nhìn tôi như thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 177: Bên Trong Ma Vương

Tôi là Đảm-nhiệm-Maou

Chưa có tên.

Xin chào.

Tôi là phân thân đang cố xâm chiếm cơ thể Ma Vương.

Hiện tại thế nào à?

Không tốt chút nào.

Khởi đầu của mọi chuyện là khi Bản thể, cũng tức là Đảm-nhiệm-thông-tin lúc đó, phát hiện ra có tồn tại đang ảnh hưởng đến linh hồn của chúng tôi.

Dường như chúng tôi kết nối trực tiếp với đối phương qua linh hồn. Nên kế hoạch của chúng tôi là sử dụng chính đường nối linh hồn đó để xâm nhập ngược lại đối phương.

Tôi, lúc đó là Đảm-nhiệm-cơ-thể, ủng hộ kế hoạch này hết mình.

Vì, nói thật Đảm-nhiệm-cơ-thể là một vai trò cực kì đáng thương.

Lúc mà tôi tỏa sáng nhiều nhất chính là lúc đi lộn vảy.

Thật tội nghiệp tôi.

Là cơ hội ngàn năm có một để thoát khỏi vai trò đáng thương đó.

Dĩ nhiên tôi sẽ ủng hộ hết mình.

Nhưng khoan đã.

Lúc tôi nghe mọi người bàn xem ai sẽ là ý chí đi xâm nhập vào Ma Vương nguy hiểm nhất thì tôi có dự cảm xấu.

Ừ.

Mọi người đều thống nhất đó sẽ là tôi.

Chết tiệt.

Và rồi tôi phải đi bí mật gây sự với Mẹ lúc đó đang ngăn cản chúng tôi rồi sau đó với Ma Vương, là tồn tại ở trên hết tất cả, cũng là khởi nguyên của chủng loại Taratect.

Lúc đầu tôi chỉ ngồi yên xem tình hình.

Lúc đầu là lúc mà mọi người đi âm thầm ăn mòn những con Chúa.

Mặc dù những con Chúa bị Ma Vương trực tiếp điều khiển nhưng cô ta không cho chúng ý chí rõ ràng như chúng tôi.

Vì thế nên khi chúng tôi cứ chậm rãi ăn mòn linh hồn của chúng thì chúng không phát hiện ra.

Những con Chúa cứ thế dần bị ăn mòn.

Khi "Cấm Kị" lên cấp tối đa thì tình hình thay đổi.

Bản thể giận dữ điên cuồng.

Thật chứ.

Tôi hiểu cảm giác của cô ấy, nhưng có cần phải giận như thế không?

Đường như chỉ mình tôi nghĩ thế.

Bây giờ thì tôi đã hiểu rằng lúc đó toàn bộ các ý chí, bao gồm cả Bản thể, chỉ trừ tôi ra đều đã ăn mòn một phần linh hồn của người khác, và bị phần đó ảnh hưởng.

Chỉ mình tôi trong số các ý chí là chưa tấn công Ma Vương.

Bản thể thì chắc là bị các ý chí phản hồi lại cảm xúc nên đã mất bình tĩnh.

Vào khoảng lúc đó, tôi nghĩ đó là lúc chúng tôi bắt đầu thực sự tách ra khỏi Bản thể.

Và rồi, cũng đến lúc tôi tấn công Ma Vương.

Dĩ nhiên tôi đã rất sợ hãi.

Đó chính là Ma Vương đó.

Tôi bắt đầu xâm nhập linh hồn của Ma Vương.

Ngay lập tức cô ta phát hiện.

Đúng là không hổ danh Ma Vương.

Mặc dù cô ta không hề phát hiện ra các thuộc hạ của mình bị tấn công, nhưng khi toàn bộ con Chúa bị tấn công, và thêm cả tôi tấn công linh hồn cô ta nữa thì cô ta đã nhận ra.

Hơn nữa, cô ta cuối cùng cũng biết tình trạng của những con Chúa.

Mặc dù đây lẽ ra là lần đầu tiên cô ta bị tấn công linh hồn như thế nhưng cô ta phản ứng không chậm chút nào.

Đầu tiên Ma Vương cố tiêu diệt tôi.

Kết quả là thất bại.

Tôi chỉ là một linh hồn phân thân.

Những đòn tấn công vật lí vô hiệu với tôi nên bắt buộc phải sử dụng những đòn tấn công linh hồn như Dị Giáo Công mới có tác dụng.

Nhưng chúng tôi có "Miễn Nhiễm Dị Giáo".

Dùng đòn tấn công trong hệ thống không thể nào giết được chúng tôi.

Tôi thấy rất rõ Ma Vương đang mất bình tĩnh.

Nhưng chúng tôi cũng không thoải mái gì cho cam.

Mặc dù Miễn Nhiễm, nhưng không phải là không có tác dụng.

Mặc dù không gây sát thương, nhưng Dị Giáo Công lại có tác dụng làm cản trở tốc độ chúng tôi hoạt động.

Vì thế tốc độ ăn mòn bị giảm đáng kể.

Ngay lập tức Ma Vương thực hiện lựa chọn còn lại.

Vì cô ta không thể tiêu diệt được linh hồn phân thân chúng tôi.

Nên chỉ còn một cách khác.

Là phải giết Bản thể của chúng tôi.

Ma Vương sử dụng kết nối linh hồn với chúng tôi để tìm ra vị trí của Bản thể.

May mà Ma Vương ở rất xa Đại Mê Cung Elro chỗ mà Bản thể đang ở.

Hơn nữa cô ta không thể sử dụng Ma Pháp Dịch Chuyển.

Nhưng Ma Vương vẫn ngay lập tức rời đi.

Cô ta rất nhanh.

Bản thể có tự tin đáng kể vào sức mạnh của mình, nhưng so với Ma Vương thì chẳng đáng gì.

Tôi ngay lập tức hiểu rằng Bản thể sẽ thua nếu chiến đấu trực tiếp.

Trong lúc Ma Vương di chuyển tôi vẫn tiếp tục ăn mòn.

Nhờ thế tôi đã biết thêm vài thông tin.

Tôi lúc này có thể chia sẻ những thứ như năm giác quan, kí ức... v.v của Ma Vương.

Trong số đó là chỉ số của Ma Vương, và tôi hiểu ngay là không tốt chút nào.

Ma Vương cuối cùng cũng đến gần Đại Mê Cung Elro rồi.

Nhưng, hình như Bản thể không ở Đại Mê Cung Elro nữa.

Cô ta phát hiện ra Ma Vương đang đến và bỏ trốn đi rồi sao?

Tôi đã nghĩ thế.

Nhưng thực tế Bản thể chỉ làm một căn cứ ở một thị trấn gần đó và tận hưởng cuộc sống ở đó.

Không tốt tí nào.

Rõ ràng là sẽ bị Ma Vương tàn sát.

Tôi phải thông báo cho Bản thể gấp.

Nhưng, lúc này chợt nảy ra vấn đề.

Linh hồn của tôi và Ma Vương đã dung hợp quá nhiều rồi.

Thậm chí đến mức không thể tách rời nhau ra nữa.

Nếu tôi cưỡng ép tách rời ra thì một trong hai, hoặc tệ hơn là cả hai linh hồn sẽ sụp đổ.

Hơn nữa, lúc này tôi cũng đang bị Ma Vương kiềm chế lại nên tôi không thể thoải mái hoạt động được.

Kết thúc rồi.

Bản thể hiện rõ sự ngu ngốc của mình và không để ý thấy Ma Vương tấn công, kết quả là bị tàn sát đúng như tôi nghĩ.

Mặc dù xem ra cô ta kịp trốn thoát vào phút cuối, cùng tình hình hiện tại không tốt tí nào.

Ma Vương và tôi đã dung hợp với nhau cực kì nhiều rồi.

Nghĩa là, nếu tôi biến mất thì Ma Vương sẽ biết ngay lập tức.

Mặc dù Bản thể đã bị giết, nhưng tôi vẫn còn đây.

Và Ma Vương biết rõ điều đó.

Ma Vương đã biết rằng Bản thể chưa chết.

Nhưng Ma Vương không biết bằng cách nào mà cô ấy làm như thế được.

Tạm thời, cô ta đi để tiêu diệt con Chúa đã bị ăn mòn.

Cô ta đi vào Đại Mê Cung Elro.

Rất nhanh chóng cô ta đi đến Tầng Cuối và dễ dàng giết chết con Chúa.

Đúng là một con quái vật mà.

Sau đó toàn bộ chỉ là Ma Vương suy đoán.

Cô ta bây giờ sẽ cố tiêu diệt Bản thể mới đang ở đâu đó trong mê cung này.

Tệ.

Rất tệ.

Nếu Bản thể chết chắc chắn chúng tôi cũng sẽ chết theo phản ứng dây chuyền.

Thực sự rất tệ.

Nhưng mà, ngay lúc này chúng lại xuất hiện chặn đường Ma Vương lại.

Những con Rồng Đất đang sống ở Tầng Cuối.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Ma Vương Vs Rồng Đất

TN: Từ chương này, Wrath= Phẫn Nộ.

[Các người làm gì thế hả? Nếu các người cản đường ta tức là vi phạm hiệp ước không can thiệp]

『Đó là hiệp ước giữa Người và Lãnh đạo của bọn ta. Bọn ta tuyệt đối làm theo lời của ngài ấy. Thế nhưng ngài ấy không hề nói rằng không được cản đường Người』

Kieeeeeeeaaaaa, nó nói chuyện kìiiiiiiiiiaaaaaa!!!

Không, không.

Thiệt hả?

Nó biết nói.

Ma Vương và những con Rồng Đất đứng đối mặt nhau.

Con Rồng Đất có dáng người to khỏe nhất, cũng là con có vẻ mặt già dặn nhất trong số chúng, sử dụng Thần Giao Cách Cảm để nói chuyện với Ma Vương.

Cơ mà, hình như Ma Vương biết rằng con Rồng Đất đó biết nói vì khi nó nói chuyện Ma Vương không hề tỏ ra ngạc nhiên gì cả.

「Già mồm nhỉ? Sao nào? Lí do gì mà các người nhất quyết muốn chống lại ta đến mức không tuân lệnh tên đó hả?」

『Người không nghĩ đã đến lúc người già như chúng ta nên xuống đất mà nằm nghỉ ngơi rồi sao?』

「Ý người là?」

Tôi đang bị coi như là một người ngoài.

Không, dĩ nhiên, tôi đúng là người ngoài.

Làm ơn ai đó giải thích cho tôi cái.

Mối quan hệ giữa Ma Vương và Rồng Đất là gì?

Nghe sơ thì có vẻ họ không phải bạn bè gì.

Thậm chí là có chút thù hằn nhau?

Hừ hừ.

Tôi không biết.

Những lúc thế này tôi chỉ có thể ngó trộm thôi.

Hơi bất lịch sự một chút.

Tôi tiếp tục xâm nhập vào linh hồn của Ma Vương thêm một chút nữa.

Cả linh hồn và cơ thể cùng run rẩy.

À, xin lỗi nha.

Chịu khó chút đi.

Tôi ngó trộm thấy một phần kí ức của Ma Vương.

Mặc dù cô ta hết sức tấn công tôi để ngăn cản, nhưng cuối cùng tôi vẫn moi được phần kí ức tôi muốn.

Vì tôi đã ăn mòn được rất nhiều rồi nên tôi làm được những chuyện như thế này.

Theo như kí ức của Ma Vương thì những con Rồng Đất này là thuộc hạ của Gyurigyuri.

A.

Nếu vậy thì tôi hiểu rồi.

Tôi đã nghĩ rất nhiều về lí do tại sao có Rồng ở thế giới này, hóa ra chúng được tạo ra làm thuộc hạ cho Gyurigyuri.

Bản thể biết chuyện này không?

Có vẻ là biết.

Tôi chỉ biết sơ bộ về "Cấm Kị" thôi nên nếu trong đó có một bảng mô tả chi tiết về Gyurigyuri tôi cũng không ngạc nhiên.

Vì Gyurigyuri là một Admin của thế giới này mà.

Làm gì có chuyện không có bất kì thông tin nào về Gyurigyuri, một Admin của thế giới, khi mà "Cấm Kị" tiết lộ toàn bộ sự thật về nguồn cội của thế giới này cơ chứ.

Hừm.

Tôi có cảm giác phản hồi của Bản thể đạo này càng ngày càng ít

Tôi cũng biết mình đang bị thay đổi từng chút một, hình như cái này là xấu nhỉ?

『 Gió mới đang thổi theo chiều mới rồi. Hồi Thánh Thú Già Nhất, dường như đây là lúc tốt để bọn già chúng ta cùng nhau rời khỏi thế giới rồi thì phải?』

『 Đừng có đùa. Các người thực sự có ý định để lại hết mọi thứ cho bọn con nít sao? Kết quả của việc để yên cho bọn nó từ trước đến giờ chính là tình trạng hiện tại của chúng ta, không đúng sao? Bắt buộc phải có một tồn tại cổ xưa như ta can thiệp mới được』

Ma Vương nở một nụ cười vô tình.

Mặc dù tôi không thể nhìn xem vẻ mặt của Ma Vương hiện tại như thế nào, nhưng tôi biết hiện tại Ma Vương đang rất bức mình.

Sau khi tôi xâm chiếm cơ thể cô ta thì tôi dần biết được tính cách của cô ta, nói cho ngắn gọn thì cô ta lúc nào cũng khó chịu.

À dĩ nhiên là nếu có dị vật như tôi bám vào linh hồn của cô ta thì lúc nào cô ta cũng khó chịu là đúng rồi.

Nhưng dù bỏ qua phần đó đi nữa thì cảm xúc sâu sắc nhất của cô nhện này lúc nào cũng đang sục sôi.

Rằng ghét bỏ thế giới này, là sự giận dữ vô bờ bến.

Đến mức tôi thực sự không hiểu tại sao cô ta không có skill "Phẫn Nộ".

Nếu cô ta đã kìm nén cơn giận kinh khủng này dưới tận đáy lòng từ hồi xa xưa đến giờ thì tôi thực sự khâm phục sự kiên nhẫn của cô ta.

Nhưng, cuối cùng kiên nhẫn cũng đã đạt đến giới hạn.

Đó là lí do Ma Vương lúc này đang giẫy dụa như thế.

Vì tôi đã xuất hiện.

Ma Vương không còn lựa chọn nào khác ngoài việc phải bắt đầu hoạt động.

Lúc đầu cô ta có ý định cho phe Quỷ rộn rạo lên dân rồi sau đó mới quyết định hướng hành động, thế nhưng vì tôi tồn tại nên ý định đó đã thay đổi.

Dù cô ta có phải bỏ qua mọi thứ, cô ta vẫn phải tiêu diệt được tôi.

Và rồi, hiện tại ở đây, trong lúc đến để cố làm vậy thì vì lí do nào đó cô ta bị bọn Rồng Đất ngáng đường.

『Thánh Thú Già Nhất, chúng ta không hiểu tại sao người lại đặc biệt nhắm đến một người như thế. Chúng ta không hiểu, nhưng chúng ta đoán rằng người đang bị dồn vào đường cùng. Là người đó đã dồn người vào đường cùng? Hay chúng ta đoán sai rồi?』

Ngay lập tức Ma Vương trở nên khó chịu hơn.

Cứ như đang cố trút giận, thực ra thì tôi đúng là người khiến cô ta giận dữ, cô ta phản công dữ dội hơn.

『Người đó là một người đủ mạnh để đánh bại được đồng loại của chúng ta. Nó không phải là kẻ mà người có thể dễ dàng làm hại được đâu』

[Cứ thế, bọn Rồng các người, lúc nào cũng ra vẻ biết hết như thế]

Ma Vương gầm gừ với một cảm giác ghê tởm.

『Người ấy mạnh, là một tồn tại đáng quý đến mức như thế. Đặc biệt người ấy đã đạt đến mức độ đủ sức giết đồng loại của chúng ta trong thời gian ngắn như vậy』

Đáng quý?

Tôi?

「Nai wa」

Nai wa.

Hmn?

Ma Vương và tôi cùng chết lặng.

Sau một lúc, Ma Vương gãi đầu thật mạnh.

「Vậy rồi sao? Các người bây giờ không có ý định muốn rút lui chứ gì?」

『Dĩ nhiên. Chúng ta cũng bao gồm trong "những người già" cần phải bị tiêu diệt. Chặn đường Thánh Thủ Già Nhất lại. Không có bất kì cách nào chết vinh hạnh hơn được』

「Cứ hồ báo khi các người còn có thể đi. Ta sẽ lại cắn và xé rách mọi thứ nữa thôi」

Ma Vương bắt đầu hành động.

Lũ Rồng cũng thế.

Lũ Rồng kích hoạt skill.

"Lá Chắn Thánh Long"

Là một skill lá chắn sát thương tuyệt đối vô địch, vừa có khả năng ngăn chặn Ma Pháp vừa có thể cản đòn đánh vật lí.

Cái phiền phức nhất của skill này, đừng nói đến Ma Pháp, toàn bộ skill cũng đều bị nó vô hiệu hóa.

Để phá vỡ lá chắn này chỉ có cách dùng sát thương vật lí mạnh hơn nó, hoặc sử dụng khả năng quấy rối Ma Pháp mạnh hơn để cản nó lại.

Nghĩa là chỉ có thể dùng bạo lực để đè ép phá hủy nó.

Mà một skill cực kì kinh khủng khiến cho cuộc chiến đấu trở thành một cuộc chiến không cân sức trừ phi đối phương có cách phá vỡ nó.

Hơn nữa, lá chắn hiện tại không phải là lá chắn bình thường.

Lá chắn này được kết hợp thêm "Ma Pháp Không Gian" nữa.

Một loại lá chắn nhiều lớp mà bọn Rồng Đất mới tự nghĩ ra.

"Ma Pháp Không Gian" của Ma Vương cấp không đủ cao.

Cô ta trên cơ bản là không có cách phá hủy phần "Ma Pháp Không Gian" bên trong lá chắn.

Hơn nữa, lũ Rồng Đất không hổ báo tấn công mà vừa đánh vừa lui, giữ khoảng cách nhất định.

Ê, sao hiệu ứng không cho kẻ thù trốn thoát của skill "Đại Ma Vương" không có tác dụng vậy?

À, nó chỉ có tác dụng khi đối phương trốn ra khỏi một khoảng cách nhất định hoặc nếu định sử dụng Dịch Chuyển trốn đi.

Hiểu rồi.

Hèn gì lũ Rồng Đất vẫn cứ giữ khoảng cách nhất định.

À, hình như đây là một cơ hội rất tốt thì phải?

Ừ.

Trước khi quá muộn tôi sẽ tăng tốc việc ăn mòn.

Chuẩn bị tinh thần đi Ma Vương.

Kẻ thù thực sự của người không phải là lũ Rồng Đất, mà chính là ta.

Đúng vậy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Ma Vương Tham Ăn Chủ

Ma Vương đuổi theo bọn Rồng Đất.

Và bọn Rồng Đất cản cô ta lại.

Ma Vương cứ thế vừa đuổi theo bọn Rồng Đất vừa phá hủy từng lớp lá chắn do chín con Rồng Đất tạo ra.

Bọn Rồng Đất cứ liên tục tạo lại những lá chắn bị phá hủy và chín con Rồng liên tục đối mục tiêu sát thương cho nhau, nhốt Ma Vương lại một cách hoàn hảo.

Mặc dù nhìn thì có vẻ như hai phe ngang tài ngang sức, nhưng kết quả đã được định trước rồi.

Bọn Rồng Đất không hề có cách để thắng trận chiến này.

Nên chúng buộc phải sử dụng chiến thuật này.

Câu giờ.

Và kéo dài thời gian chúng tự sát.

Bọn Rồng Đất rất mạnh.

Đặc biệt, con Rồng Đất có vẻ như là đầu lĩnh đã dùng Thần Giao Cách Cảm nói chuyện với Ma Vương mạnh kinh khủng.

Toàn bị chỉ số của nó đều trên mức 18000.

Đó là điều tôi biết được sau khi dùng "Giám Định" của Ma Vương mà không xin phép.

Là con quái vật mạnh nhất từ trước đến giờ tôi từng thấy.

Tám con còn lại cũng không yếu chút nào.

Năm trên tám con có trung bình tất cả chỉ số trên 10000.

Ba con còn lại trung bình chỉ số cũng gần bằng 10000, không gọi là yếu được.

Con yếu nhất trong số đó cũng có trung bình toàn bộ chỉ số là 7000 rồi.

Không thể nào gọi chúng là yếu được...

Nhưng mà, chúng không thể thắng.

Nếu đối thủ là Ma Vương này.

Sáu con trong số chín con Rồng Đất có "Lá Chắn Thánh Long".

Ba con còn lại chỉ mới có skill cấp thấp hơn là "Lá Chắn Rồng".

Sáu con đó trở thành trung tâm của cuộc chiến, liên tục tạo ra lá chắn để nhốt Ma Vương lại.

Nói trắng ra, skill "Lá Chắn Rồng" yếu hơn còn không có giá trị dùng chặn Ma Vương lại dù là một chút.

Ba con không có "Lá Chắn Thánh Long" có nhiệm vụ là dùng "Ma Pháp Đất" tạo tường bằng đất.

Nếu vậy ít ra Ma Vương sẽ bị chặn lại trong giây lát.

Nhưng kết quả không hề khả quan.

Ma Vương dễ dàng đi xuyên qua toàn bộ tường đất được tạo ra và cứ thế tiến lên.

Cái con quái vật khủng khiếp gì thế này?

Hiện tại cô ta nhìn như Nhân Loại, nhưng mà rõ ràng cô ta là một con quái vật đúng không?

Một Kẻ Hủy Diệt Nữ? (TN: Terminator)

Nếu nội tạng của cô ta có làm bằng kim loại tôi cũng không ngạc nhiên chút nào.

Nghĩ về cảm giác hiện tại của bọn Rồng Đất đang bị con quái vật này đuổi theo... Nam mô.

Tôi tò mò để ý này giờ rồi, MP và SP của con người này là sao chứ?

Dĩ nhiên chỉ số cơ bản của cô ta cao ngất trời rồi, nhưng mà lượng dự trữ còn cao hơn bình thường rất nhiều nữa.

Skill đặc trưng, "Tham Ăn" hẳn là bản tiến hóa cuối cùng của "No Bụng" mà Bản thể của tôi có.

Nhờ nó nên HP, MP, SP của Ma Vương có trữ lượng kinh khủng.

Là +99999 đó biết không?

Có cố cỡ nào số đó cũng không rớt xuống còn 0 được đâu nhỉ?

Nhưng mà, đây không phải là thứ duy nhất tôi tò mò.

SP của cô ta đơn giản là không giảm xuống.

Nó còn đang tăng lên nữa.

HP và MP thì có skill hồi tự động nên tôi không ngạc nhiên.

Nhưng SP lẽ ra chỉ có thể bổ sung lúc ăn thôi chứ.

Bí mật nằm ở việc SP của Ma Vương tăng lên mỗi khi cô ta mở miệng ra.

Khi Ma Vương làm hành động như đang nhai cái gì đó thì một phần lá chắn của bọn Rồng Đất tạo ra biến mất.

Không hẳn là biến mất, phải gọi là bị cạp mất.

Rồi cô ta nhai nó.

Mỗi khi cô ta nuốt xuống thì SP hồi phục.

Bí mật cũng nằm ở skill "Tham Ăn".

『Tham Ăn : Sức mạnh $n\%$ đủ sức chạm đến các vị Thần. Có khả năng ăn tất cả mọi thứ và trừ lại thành năng lượng thuần túy. Hơn nữa, vượt qua hệ thống W và có khả năng can thiệp đến vùng MA 』

『Tham Ăn Chủ : Học được skill 「Bầu Trời Rộng Rãi LV1」
「Thăng Hoa」 : Điều Kiện Học Được : Học được skill 「Tham Ăn」 :
Tác Dụng : Toàn bộ chỉ số HP, SP và MP tăng lên. Điểm cộng thêm cấp A+ mỗi khi tăng độ thông thạo những skill tăng chỉ số vật lí. Nhận được quyền lợi cấp Chủ : Mô tả : Danh hiệu dành cho những ai thống trị sự Tham Ăn』

Nói cách khác, Ma Vương đang ăn cái lá chắn bọn Rồng Đất tạo ra bằng tác dụng của "Tham Ăn".

Hơn nữa phần đã ăn được chuyển trực tiếp thành năng lượng và hồi SP cho cô ta.

Các skill Đại Tội cái nào cũng có tác dụng bá đạo, nhưng mà cái "Tham Ăn" này là trực tiếp sử dụng cho việc chiến đấu tốt nhất.

Nó giống như một động cơ vĩnh cửu vậy.

Con Rồng Đất yếu nhất mất bình tĩnh sử dụng hơi thở hủy diệt của mình.

Hơi thở nhìn như đủ sức tiêu diệt mọi thứ.

Nếu đối thủ của nó không phải là Ma Vương thì chắc chắn đòn này sẽ có tác dụng dù ít dù nhiều.

Nhưng chỉ là khi đối thủ không phải là Ma Vương Tham Ăn này.

Ma Vương mở miệng ra.

Toàn bộ đòn hơi thở bị Ma Vương hút vào miệng.

Nhai.

Và rồi cô ta cứ thế nuốt như không có gì xảy ra.

Đây chính là định nghĩa của việc có thể ăn tất cả mọi thứ.

Là một skill đẳng cấp hoàn toàn khác so với "No Bụng".

Không phải chỉ thức ăn, mà đất, đá, kim loại, cái nào cũng ăn được, thậm chí còn ăn được cả đòn tấn công của đối phương.

Tất cả mọi thứ đều bị đổi trực tiếp thành năng lượng.

Là sức mạnh của "Tham Ăn".

Tạm bỏ qua sức tấn công và phòng thủ, đây chính thức là kỹ năng cho khả năng chống chịu kinh khủng nhất.

Nếu chỉ nói về tác dụng trong chiến đấu thì skill này tốt hơn "Kiêu Hãnh" của tôi rất nhiều.

Trò đuổi bắt của Ma Vương và bọn Rồng Đất lại tiếp tục.

Nhờ có "Lá Chắn Thánh Long" nên câu giờ vẫn thoải mái.

Dù cô ta có "Tham Ăn" thì "Lá Chắn Thánh Long" cũng không dễ dàng gì bị phá hủy ngay được.

Nhưng bọn Rồng Đất đang liên tục giữ lá chắn tồn tại và liên tục sửa nó lại mỗi khi nó bị phá hủy cũng đang liên tục bị mất sức.

Còn Ma Vương thì càng ăn càng hồi phục nhiều.

Một đối thủ ăn gian đến mức này làm sao chúng thắng nổi.

Vốn thì khoảng cách giữa chỉ số hai bên là quá kinh khủng rồi.

Bọn Rồng Đất rất mạnh.

Nhưng chỉ số của cô ta còn vượt qua của bọn Rồng Đất nữa.

Chỉ số cơ bản kinh khủng có mức trung bình khoảng 90000.

Một sợi tơ do Ma Vương điều khiển luôn qua lỗ hổng trên lá chắn bị ăn mất và cuộn quanh người một con Rồng Đất.

Là con có chỉ số thấp nhất.

Mục tiêu vốn có của sợi tơ là con Rồng Đất có chỉ số cao nhất.

Con Rồng nhỏ kia nhảy ra đỡ đòn dùm nó.

Sợi tơ tàn nhẫn cứ thế giết chết một con Rồng Đất.

Mặc dù nó là con yếu nhất ở đây, nhưng loài Rồng Đất, bá chủ của khu vực này lại cứ thế mà chết đi.

Còn tám con Rồng Đất nữa.

Tiếp tục cuộc chiến không có hi vọng thắng.

Xin lỗi.

Xem ra tôi không thể hoàn toàn chiếm lấy cơ thể của Ma Vương trong khi mọi người vẫn còn cố gắng hết sức được rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 180: Phân Thân Hành Động

Được rồi, mặc dù Bản thể hồ báo rời đi như thế, nhưng tình hình không tốt tí nào.

Mặc dù tôi không biết tại sao bọn Rồng Đất ở Tầng Cuối lại chiến đấu với Ma Vương, nhưng tôi không nghĩ chúng thắng nổi.

Tôi đã thừa hưởng kí ức của con Chúa nên tôi biết sơ khả năng chiến đấu của bọn Rồng Đất, hơn nữa tôi cũng đã sống ở dưới Tầng Cuối một thời gian.

Mặc dù đầu lĩnh của bọn Rồng Đất rất mạnh, nhưng tới nó còn không mạnh bằng con Chúa nữa.

Dù chúng dùng cách lấy thịt đè nhện, với chỉ số kinh khủng và đám skill ăn gian của Ma Vương thì chuyện đó vẫn vô nghĩa.

Rõ ràng, bọn Rồng Đất quyết định thách đấu với Ma Vương dù đã biết chuyện đó.

Nếu không bọn Rồng Đất đầy kiêu hãnh đó sẽ không bao giờ dùng cái chiến thuật kéo dài mạng sống như thế.

Nhưng, tôi không biết tại sao chúng lại quyết định câu giờ.

Chúng đang chờ cái gì?

Gyurigyuri?

Không, Ma Vương đang hành động rõ ràng như thế này, nhưng anh ta vẫn chưa xuất hiện nên chắc là anh ta sẽ không tham dự vào chuyện này.

Chắc chắn một Admin như Gyurigyuri luôn biết rõ thuộc hạ của mình đang thế nào.

Nếu vậy rõ ràng anh ta có biết nhưng vẫn cứ mặc kệ.

Nghĩa là chuyện bọn Rồng Đất đang chiến đấu với Ma Vương là tự chúng quyết định.

Bọn Rồng Đất đã sống biết bao lâu nay ở Tầng Cuối quyết định thách đấu với Ma Vương, một đối thủ quá tầm bọn chúng.

Tôi không hiểu mục đích là gì.

Những chuyện tôi không biết có nghĩ cỡ nào vẫn là không biết.

Tôi sẽ hành động theo ý muốn, mặc kệ Bản thể muốn gì, giống như bọn Rồng Đất hành động mặc kệ ý muốn của Gyurigyuri.

Ài, kiểm tra kiểm tra.

Mấy cô có nghe tôi nói gì không?

〈Nghe rõ, hết〉

(Bên này cũng thế, hết)

[Bên này cũng thế, hết]

[Bên này cũng thế, hết]

Ừm.

Xem ra Đám-nhiệm-Ma-Vương không trả lời thật rồi.

〈Ể? Có chuyện gì xảy ra?〉

Đám-nhiệm-Ma-Vương đang tiếp tục tấn công Ma Vương.

Và Ma Vương cũng đang kịch liệt chống trả.

Nói thật, tôi nghĩ cô ta không có thời gian liên lạc với chúng ta.

[Thật hả? Vậy còn chiến thuật giả chết thì sao?]

À, cái đó à?

Khá chắc chắn là Ma Vương đã biết chúng ta còn sống rồi.

(Không tốt!)

Nếu không phải thì tôi không nghĩ ra lí do nào khác mà cô ấy lại tiếp tục tấn công Ma Vương.

[Nếu vậy, chúng ta cũng nên tiếp tục nhỉ?]

Ừ.

Vì Bản thể sau khi hồi phục đang hơi hồ báo nên tôi mới liên tục dùm cho cô ấy.

(Hiểu rồi. Vậy tôi cũng sẽ tiếp tục ăn mòn)

Mức độ ăn mòn của mọi người tới đâu rồi?

〈Chắc là khoảng 85%〉

(Hơn 80% một chút)

[Cỡ 70%?]

[Ừm, cỡ 60%]

Thấp vậy.

[Chịu thôi! Tôi là người xuất hiện cuối cùng mà!]

À, ừ.

Cô cố gắng nhanh hết mức có thể được không?

[Tốc độ của tôi vốn là nhanh nhất rồi đó?]

Vậy chúng ta đều đồng ý rồi.

(Cô có vẻ hơi mất bình tĩnh, có chuyện gì đang xảy ra à?)

Mặc dù tôi không có bằng chứng cụ thể, nhưng Ma Vương và Đảm-nhiệm-Ma-Vương đang chiến đấu rất xuýt sao chứ không chiếm lợi thế như chúng ta.

Hiện tại cô ấy đang ăn mòn Ma Vương, nhưng cô ấy cũng đang dần bị ăn mòn ngược lại.

〈Không tốt!〉

Mặc dù tôi không biết bên nào sẽ là bên thua, nhưng trường hợp tệ nhất là cô ấy sẽ bị nuốt ngược.

(Không tốt. Nếu chuyện đó xảy ra thì đòn tấn công trực tiếp vào linh hồn ăn gian của chúng ta cũng vô dụng rồi)

[Lúc đó chỉ còn cách chiến đấu trực tiếp với Ma Vương thôi nhỉ?]

[Đánh nhau với con quái vật đó?]

Đúng thế.

Nên giờ tôi muốn chiến lực của chúng ta tăng lên dù chỉ một ít.

Cho nên, mọi người cố gắng chiếm lấy cơ thể của những con Chúa còn lại càng nhanh càng tốt.

[Được rồi. Tôi đã hiểu tình hình]

〈Tôi sẽ ngay lập tức bắt đầu〉

Cố gắng lên.

Phù.

Như thế này thì những Đảm-nhiệm-Chúa còn lại cũng tiếp tục hành động rồi.

Bản thể biết việc hoạt động khi đang suy yếu là không tốt, nhưng vì cô ấy giờ đã hồi phục hoàn toàn nên hẳn là sẽ không thua ai trừ Ma Vương.

Nhưng vì cô ấy đang hồ báo vì đã hồi phục nên có khi cô ấy sẽ mắc lỗi gì đó ở đâu đó.

Tôi mong là chuyện đó không xảy ra.

Tôi còn làm được gì không?

Hiện tại chuyện tốt nhất tôi có thể làm là cứ bình tĩnh chờ chỉ số hồi phục hoàn toàn để tăng chiến lực

Nói sao thì nói, dù sức mạnh của tôi là được vay mượn, nhưng tôi vẫn có toàn bộ sức mạnh của Bản thể.

Nếu tôi hồi phục hoàn toàn thì sức mạnh tổng thể của chúng tôi sẽ tăng gấp đôi rồi.

Là lợi thế lớn đó.

Nhưng mà tốc độ hồi phục của tôi chậm hơn của Bản thể nhiều.

Cơ thể của tôi thì cứ thế phình càng ngày càng to, nhưng mà chỉ số thì lại không hồi phục quá nhiều.

Xem ra còn một thời gian nữa mới hồi phục hoàn toàn được.

Nghĩa là tôi không nên cố gắng hoạt động làm gì.

Thay vì cố gắng hoạt động trong lúc đang bị suy yếu rồi lại mắc lỗi.

Thà cứ ngồi yên một chỗ hồi phục tốt hơn.

Tôi chỉ có thể cầu Bản thể và các phân thân khác làm việc đủ tốt.

Đặc biệt là Đảm-nhiệm-Ma-Vương.

Việc Đảm-nhiệm-Ma-Vương thắng hay thua ảnh hưởng trực tiếp đến kế hoạch tương lai.

Nếu được tôi muốn phụ Đảm-nhiệm-Ma-Vương một tay, nhưng tôi không làm được.

Tôi và toàn bộ các Đảm-nhiệm-Chúa khác đều đã kết hợp với những con Chúa hơn một nửa rồi, nên giờ chúng tôi không thể dễ dàng tác linh hồn ra như trước nữa.

Lí do tôi có thể dịch chuyển vào trong trứng được là vì tôi đã dịch chuyển cùng với tồn tại được gọi là con Chúa.

Tôi đã niết bàn sống lại.

Tôi không thể chỉ tồn tại ở thể linh hồn được nữa.

Đây là điểm khác biệt so với trước đây.

Nếu thực sự muốn giúp Đảm-nhiệm-Ma-Vương một tay thì Bản thể buộc phải tạo ra một Ý Chí Song Song mới.

Nhưng tôi nghĩ cô ấy sẽ không tạo ra Ý Chí Song Song nào nữa.

Hiện tại đã là giới hạn rồi.

Là mức cuối cùng có thể tách thành một ý chí khác mà vẫn giữ cho linh hồn của Bản thể còn nguyên vẹn.

Tạo ra một Ý Chí Song Song đồng nghĩa với việc tách một mảnh linh hồn ra.

Mỗi khi tạo ra một Ý Chí Song Song thì linh hồn của Bản thể bị cắt ra một phần.

Vì linh hồn của những con Chúa và của Ma Vương đều đã bị hấp thu nhờ việc chúng tôi làm, hiện tại linh hồn của Bản thể đang cực kì méo mó rồi.

Nếu cô ấy cưỡng ép tạo ra Ý Chí Song Song nào khác.

Tệ nhất là linh hồn cô ấy sẽ hoàn toàn sụp đổ.

Nói cách khác, là chết.

Dù cô ấy có "Bất Tử" trong hệ thống, nhưng nếu linh hồn sụp đổ thì cô ấy cũng không thể hồi sinh được nữa.

Chỉ có thể ngồi chờ thực sự quá khó chịu mà.

Cố lên, mọi người.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S28: Thoát Khỏi Đại Mê Cung Elro

Sau khi gặp bọn Tàn Dư của Ác Mộng trở đi thì đường đi sau đó khá là thoải mái.

Vì con Rồng Đất vừa tiến hóa kia ăn hết toàn bộ quái vật nên trong lối đi lớn gần như không còn con quái vật nào cả.

Nhờ vậy thời gian chúng tôi cần phải chiến đấu giảm đáng kể, thậm chí còn không gặp con nào đặc biệt mạnh mẽ cả.

Tôi nghĩ đây không chỉ là vì con Rồng Đất.

Tàn Dư của Ác Mộng.

Vì chúng có mặt ở đây nên toàn bộ quái vật đều hoặc là đã bị giết hoặc là đã bỏ trốn.

Sau việc đó Basgas-san không nói nhiều nữa.

Ông ta hoàn toàn căng hết dây thần kinh lên, không còn nói những gì không cần thiết.

Mặc dù ông ta vẫn nói rất kỹ những chuyện cần phải nói, nhưng ông ấy đã ngừng cười đùa vui vẻ như trước kia.

Giống như một chiến binh đang ở giữa chiến trường.

Chúng tôi cũng bị Basgas-san ảnh hưởng, và những cuộc nói chuyện phiếm cũng giảm hẳn.

Càng đến gần lối ra thì việc này thể hiện càng rõ ràng.

Áp lực của việc ở trong mê cung nguy hiểm này kết hợp với áp lực của việc sắp được rời khỏi đây, cộng thêm áp lực từ việc đang ở trên chiến trường.

Chúng cộng hưởng lại và mặt mọi người ai cũng càng ngày càng trở nên căng thẳng.

[Rồi, đến đây thì lối ra đã gần lắm rồi]

Basgas-san nói vậy ở nơi cắm trại cuối cùng của chúng tôi.

[Lối ra từ chỗ này chỉ có một, là một lối rẽ ở bên đó]

[Nghĩa là chúng ta sẽ sử dụng lối rẽ?]

[Đúng thế]

[Nó là một chỗ nguy hiểm?]

[À]

Basgas-san nói một cách nghiêm túc.

[Nó là lối rẽ bởi vì nó không đủ an toàn để nhiều người sử dụng nó, hiểu không? Nếu không có bao nhiêu người sử dụng nó thì chỉ có hai trường hợp một là ít người biết, hai là nó quá nguy hiểm]

Basgas-san lấy một tấm bản đồ ra.

[Chúng ta hiện đang ở chỗ này]

Chỗ tay Basgas-san chỉ trên bản đồ.

Cực kì gần với lối ra.

Nhìn thấy rõ mình đang ở đâu chợt tôi nhận ra rằng mình đã đi xa cỡ nào rồi.

[Lối rẽ mà tôi nói đến là ở đây]

Basgas-san chỉ một chỗ khác.

Là một không gian rất rộng.

[Nó là một cái hố thông. Có nhiều cái giống vậy trong Đại Mê Cung, chúng nối Tầng Thượng trực tiếp với Tầng Hạ. Và cái hố thông này cũng trực tiếp nối với mặt đất nữa. Nếu chúng ta leo đường này lên thì chúng ta sẽ sớm trở lại mặt đất]

Một cái hố thông.

Nếu tôi nhớ không nhầm thì chúng là những hố lớn nối Tầng Thượng và Tầng Hạ với nhau, mệnh danh là khu vực nguy hiểm không ai dám đi qua.

Vì toàn bộ Thám Hiểm Giả thử đi vào không hề trở ra.

Nhưng lần này chúng tôi không đi xuống.

Chúng tôi sẽ dùng nó để leo lên.

Và, Basgas-san vẫn nói rằng nó nguy hiểm.

Phải có lí do tại sao nguy hiểm.

[Ở trong hố có gì nguy hiểm?]

[À. Thứ nhất, để đến được chỗ cái hố thì chúng ta phải vượt qua khu vực nguy hiểm ở đây]

Chỗ Basgas-san đang chỉ trên bản đồ là một khu vực rộng khác ở ngay trước khi đến cái hố.

[Là tổ của bọn Elro Ferect]

[Elro Ferect?]

[Nó là một loại quái vật côn trùng có nhiều chân. Mặc dù mỗi con thì rất yếu, nhưng chúng lại bu thành đàn lớn, hơn nữa chúng sử dụng hiệu ứng bất thường Tê Liệt. Vì chúng có tốc độ khá kinh khủng nên chỉ cần bị bắt kịp là coi như xong. Chúng sẽ làm Tê Liệt và cả đàn bu lại cắn xé]

[Oe]

Katia vừa tưởng tượng ra cảnh đó à? Cô ấy rên nhẹ một tiếng.

[Cách duy nhất xử lí chúng là sử dụng đòn tấn công diện rộng để giết toàn bộ chúng cùng lúc]

[Hiểu rồi]

Đúng là, thường thì như thế sẽ rất nguy hiểm.

Nhưng tổ đội này thì chắc không gặp vấn đề gì.

Bởi vì đa số người ở đây đều có thể sử dụng Ma Pháp diện rộng.

Nếu Katia, Sensei, Anna và tôi cùng sử dụng Ma Pháp diện rộng thì chắc sẽ đủ.

Dù có không đủ thì Hyrinth-san vẫn có thể chặn chúng lại, và Basgas-san sẽ hỗ trợ.

Chắc không sao.

[Đó là chương ngại đầu tiên]

[Đầu tiên, vậy nghĩa là còn cái thứ hai?]

[Chương ngại thứ hai là tổ của loài Finjagoath]

Chúng tôi chờ Basgas-san tiếp tục.

[Mặc dù Finjagoath là một loài có thể sống ở những nơi khác ngoài Đại Mê Cung Elro, nhưng những con sống trong Đại Mê Cung Elro thường xuyên làm tổ ở trong hố và từ đó hoạt động. Đa số hố đều có tổ Finjagoath. Finjagoath là một loại quái vật côn trùng biết bay có kim độc. Mặc dù độ nguy hiểm mỗi con chỉ là cấp D, nhưng thường xuyên chúng được một con tiến hóa cao cấp hơn dẫn đầu, lập thành tổ đội. Chúng sẽ hợp tác với nhau để tấn công. Để rời khỏi đây chúng ta buộc phải vừa leo một vách đá dựng đứng vừa né đòn của chúng]

Xem ra rời khỏi Đại Mê Cung Elro không phải là việc dễ dàng gì.

[Áaaaaaaaaaaaaaaaaa!]

Katia hét lớn.

Ở kiếp trước vốn cô ấy không ưa thích gì côn trùng rồi, nhưng mà tới kiếp này có vẻ cô ấy còn ghét chúng hơn nữa.

Dĩ nhiên là tôi hiểu cảm giác của cô ấy.

Nhìn cái cảnh này tới tôi còn thấy muốn sợ côn trùng.

Tron tầm mắt của tôi, từng đàn từng đàn côn trùng bò lúc nhúc.

Một con côn trùng nhìn rất giống con cuốn chiếu ở thế giới kia.

Chúng vừa bò lúc nhúc vừa trườn qua trườn lại.

Nếu không chuẩn bị tinh thần thì hét lên là dễ hiểu.

Lúc đầu chúng tôi định từ từ lần lượt bắn Ma Pháp diện rộng để tàn sát bọn chúng.

Nhưng mà.

[Hiiiiyyaaaaaa! Không, không, KHÔNGGGG!]

Katia sợ quá mất khôn, bắn Ma Pháp liên tục không giữ sức.

Số lượng cuốn chiếu cứ thế bị Ma Pháp tàn sát mà giảm xuống.

[Ờm, sử dụng Ma Pháp Lửa trong hang động có sao không?]

[À, chắc không sao đâu, Lửa do Ma Pháp tạo ra ở thế giới này không đốt oxi và tạo ra carbon dioxide]

[Ế? Thật à?]

[Ừ. Mặc dù cô không nghiên cứu kĩ lắm, nhưng Ma Pháp sẽ chỉ khiến cho hiện tượng gọi là lửa đột nhiên xuất hiện mà thôi. Nếu kĩ năng điều khiển Ma Pháp không đủ thì có khi sẽ tạo ra carbon dioxide, nhưng mà pháp sư cỡ Katia-chan sẽ không tạo ra carbon dioxide, nên không sao đâu]

[Thật là bí ẩn]

[Đúng là bí ẩn thật. Vốn thì việc tạo ra được lửa mà không đốt cháy để tạo ra carbon dioxide đã là khó hiểu rồi, thậm chí cô còn không hiểu tại sao nếu không đủ kĩ năng thì sẽ tạo ra carbon dioxide nữa. Hình như lí do lửa cháy không phải là đốt cháy Hydro như bình thường. Nếu cứ ngồi suy nghĩ một hồi sẽ dẫn đến câu hỏi Ma Pháp thực sự là gì. Chúng ta vốn là những người đến từ thế giới có khoa học kĩ thuật, nên cực kì khó để giải

thích mọi thứ một cách logic, nhưng nếu không cố gắng làm vậy thì cô sẽ thấy không an tâm]

Trong lúc chúng tôi đang nói chuyện nhảm nhí như thế thì Katia đã tàn sát hết lũ cuốn chiếu rồi.

Tôi nhìn xuống dưới đáy.

Là một bóng đen khủng khiếp nhìn không đến được đáy.

Tôi nhìn lên trên.

Ở đó nó một chút ánh sáng, và rất nhiều bóng đen bay qua bay lại.

Là một đám ong.

Nhìn rất giống loài ong ở thế giới kia.

Nhưng chúng to hơn nhiều.

Một con to gần như gấp đôi tôi.

Vô số những con như thế bay qua bay lại trên không.

Mặc dù Katia chúa sợ côn trùng lại tái mặt lần nữa, nhưng cô ấy không còn sức để nổi điên như lúc này nữa.

May thay, hoặc là không may thay, Katia chỉ có thể tái mặt nhìn đàn ong chứ không đủ sức tàn sát tiếp.

[Rồi, giờ là lúc để chúng ta ra oai]

[Ừm]

Hyrinth-san và tôi dẫn đầu.

Chạy trên không.

Là chạy trên không bằng "Hoạt Động Không Gian".

Mặc dù "Hoạt Động Không Gian" là một skill rất tiện, nhưng mà học được nó là cả một vấn đề.

Chỉ mỗi tôi và Hyrinth-san biết sử dụng "Hoạt Động Không Gian".

Thực ra Katia cũng có skill này, nhưng mà cô ấy đang mệt vì lúc nãy mới xả hết Ma Pháp lên đầu lũ cuốn chiếu nên giờ cô ấy ở sau cùng đội hình.

Chiến thuật đơn giản.

Dùng "Hoạt Động Không Gian" để cản những con quái vật đang tấn công trong khi mọi người còn lại leo tường.

Leo tường rất mệt, nhưng Hyrinth-san và tôi liên tục sử dụng "Hoạt Động Không Gian" như thế này càng mệt hơn.

Không hề đơn giản như tôi nói.

Tôi hơi lo cho Anna, nhưng Basgas-san đang ở cạnh chị ấy lo cho chị ấy nên tôi nghĩ là trừ phi có chuyện lớn thì sẽ không sao hết.

Rất nhiều con ong bay đến đây cùng lúc.

Nhìn gần thì chúng lớn thật.

Sáu con ong.

Có một con có vẻ mạnh hơn hẳn.

Có vẻ nó là con đầu đàn.

Tôi chém con đầu đàn một phát.

Vốn tôi chỉ định chém thử để đo sức mạnh, nhưng cuối cùng chém cái nó chết luôn.

Coi bộ thực sự là mỗi con yếu xù.

Nhưng khi hai con trở lên cùng tấn công một lúc thì rất phiền.

Hyrinth-san và tôi lần lượt giết từng con ong một bảo vệ cho nhau.

Sau khi con cuối cùng chết thì một đám khác bay đến.

[Đúng là không có thời gian để nghỉ ngơi nhỉ?]

[Ừ]

Tôi dùng "Ma Pháp Thánh Quang" bắn rơi bớt vài con trước khi chúng đến gần.

Nhưng, có vẻ lũ ong đã coi chúng tôi như kẻ thù nên một số lượng ong khổng lồ bắt đầu bu lại.

Dù tôi có dùng Ma Pháp diện rộng để xử lí một số lượng lớn thì vẫn còn quá nhiều nên Ma Pháp không có tác dụng mấy.

Dù sử dụng Ma Pháp và kiếm pháp để chặn chúng lại vẫn có vài con lọt qua được.

Những con như thế bị Sensei bắn rơi.

[Đừng để ý phía sau, chỉ vài con thì cô xử lí được]

Nhờ có Sensei hỗ trợ nên Hyrinth-san và tôi tập trung giết ong.

Chúng tôi cứ thế giết lũ ong một cách máy móc.

Khi mà chúng tôi suýt không đủ sức để sử dụng "Hoạt Động Không Gian" thoải mái nữa thì chúng tôi thấy được kết thúc.

Là lối ra.

Basgas-san leo lên trước, rồi ông kéo Anna lên.

Sau đó là Katia, Sensei, và khi tôi thấy Hyrinth-san ra tới lối ra thì tôi bắn một lần Ma Pháp diện rộng cuối cùng vào lũ ong rồi nhảy ra ngoài.

Sau một thời gian rất dài, cuối cùng tôi cũng thấy lại ánh mặt trời.

Lúc này đã là chiều tối, và bầu trời đã nhuộm một màu đỏ rực.

Không tốn tí thời gian nào ngồi tận hưởng cảm giác ấy, chúng tôi nhanh chóng chạy thật xa khỏi lối ra vào.

Nếu cứ ở yên đó có khi lũ ong sẽ đuổi theo chúng tôi, và còn sợ Đế Quốc đánh lên nữa.

Tôi chưa thấy bóng dáng một binh lính Đế Quốc nào, nhưng tôi không dám bất cẩn.

「Tôi có một chỗ trú ẩn ở gần đây. Đi nhanh nào」

Chúng tôi quyết định làm theo gợi ý của Basgas-san.

Và đó là lúc chúng tôi thoát khỏi cuộc sống mê cung kinh khủng đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 181: Mọi Chuyện Trở Nên Tồi Tệ

Tôi Dịch Chuyển từ Đại Mê Cung Elro ra ngoài.

Nếu tôi, một người lẽ ra đã chết, đột nhiên xuất hiện thì sẽ dọa mọi người sợ, nên tôi Dịch Chuyển đến một khu vực tương đối xa so với thị trấn.

Sử dụng "Thiên Lí Nhãn" tôi quan sát thị trấn.

Hmm?

Hình như số lượng quân lính giảm rồi?

Số lượng Thám Hiểm Giả cũng thế.

Giảm khoảng một nửa rồi.

Nghĩa là sao?

Thôi kệ.

Bé Vampire vẫn như cũ.

Vẫn khỏe mạnh và lớn lên mỗi ngày như trong biệt thự như trước.

Có điều lũ Nhóc của tôi lớn nhanh hơn.

So sánh như thế hình như hơi khập khiễng.

Hở?

Cha của bé Vampire, ông thị trưởng cũng không có ở đây.

Hờ.

Binh lính và Thám Hiểm Giả không có ở đây.

Thị trưởng cũng biến mất.

Nhưng thị trấn vẫn hoạt động bình thường.

Có chiến tranh ở đâu đó à?

Ngoài ra trừ phi có một con quái vật đặc biệt mạnh mẽ xuất hiện và cần bị tiêu diệt thì thị trưởng không cần phải rời đi làm gì.

Theo tôi thấy thì ông ta khá mạnh.

Dĩ nhiên chỉ là mạnh theo tiêu chuẩn của Nhân Loại.

Phần trăm rất cao là số binh lính và Thám Hiểm Giả được ông ấy đóng vai trò lãnh đạo dẫn đi đâu đó.

Xem thì chuyện đi tiêu diệt quái vật rất có thể xảy ra, nhưng tôi nghĩ tỉ lệ cao hơn vẫn là chiến tranh.

Vậy thật sự vì tôi giết ông già đáng ghét kia mà bây giờ hai quốc gia này quyết định chiến tranh à?

Trước khi tôi bị Ma Vương tấn công đã có tin đồn như thế.

Nhưng, liệu mọi chuyện có nghiêm trọng cỡ đó không?

Tôi biết là ít nhất sẽ có vấn đề về chính trị giữa hai bên thôi, không ngờ nó nghiêm trọng đến mức này.

Tôn giáo quá đáng sợ đi mà.

Nhưng, đây chỉ là tôi phỏng đoán thôi.

Không có gì cho tôi chắc chắn là chiến tranh đã bắt đầu cả.

Để cho chắc, tôi sẽ vào trong thị trấn nghe ngóng một chút.

Kích hoạt skill mới, "Che Giấu".

Skill này là skill tiến hóa từ "Giả Dạng", nó có tác dụng giấu đi những thứ tôi không muốn người khác nhìn thấy khỏi tầm nhận thức của họ.

Nói cách khác, nếu tôi dùng skill này lên bản thân mình thì sẽ không ai thấy dung mạo của tôi cả.

Những skill dạng ẩn thân mà trước giờ bị nửa phế đi vì danh hiệu Kẻ Mang Đến Sợ Hãi cuối cùng đã hồi phục.

Danh hiệu Kẻ Mang Đến Sợ Hãi có tác dụng làm tất cả mọi người nhìn thấy tôi sợ tôi.

Nói cách khác, miễn sao không ai nhìn thấy dung mạo tôi thì nó sẽ không có tác dụng.

Tôi đã xác nhận được rằng không nằm trong tầm nhận thức = vô hình.

Nghĩa là giờ tôi có thể âm thầm muốn đi đâu thì đi tùy thích.

Tôi kích hoạt "Che Giấu" và "Ẩn Thân", rồi tắt các skill thuộc dạng dọa nạt như "Đế Vương" mà tôi trước giờ để liên tục kích hoạt.

Tôi dễ dàng vượt qua hàng rào bảo vệ của thị trấn và xâm nhập mà không ai để ý.

Đi từ mái nhà này qua mái nhà nọ, tôi nghe lén những cuộc nói chuyện của người dân.

Ủm, đã xác nhận là đang có chiến tranh!

Là một vấn đề cực kì nóng hổi trong thị trấn.

Đi đâu cũng chỉ toàn chiến tranh với chiến tranh.

Thực sự, rất ít ai đang nói về chuyện khác.

Xem ra nước này đang chuẩn bị chiến tranh với nước Outs.

Dĩ nhiên, Outs chính là tổ quốc của ông già đáng ghét mà tôi ám sát.

Hơn nữa, nó còn là nước trực tiếp nằm bên ngoài lối ra vào Đại Mê Cung Elro.

Đã nhiều năm rồi nước Outs luôn có mối quan hệ thù địch với nước Sariera vì họ có tôn giáo khác nhau, và rồi nước Sariera còn tôn con quái vật đã phá hủy pháo đài của họ làm Thánh Thú nữa.

Dĩ nhiên nước Outs sẽ thấy giận dữ rồi.

Tôn giáo của nước Outs là Thánh Ngôn Giáo.

Tôn giáo của nước Sariera là Nữ Thần Giáo.

Nếu nhìn sơ bộ thì Thánh Ngôn Giáo là tôn giáo phổ biến khắp thế giới, nhưng mà với tư cách một quốc gia thì nước Outs hơi yếu thế hơn so với nước Sariera.

Trong khi hai thế lực đang giữ sự cân bằng mỏng manh đó thì tôi xuất hiện.

Ở phía nước Outs thì đây là một vấn đề nan giải.

Để giữ danh dự của một quốc gia, họ bằng cách nào đó phải tiêu diệt được tôi, con quái vật đã phá hủy pháo đài của họ.

Nhưng mà tôi lại được tôn lên làm Thánh Thú bởi kẻ thù của họ.

Để có thể tiêu diệt tôi mà không gây ra vấn đề quốc tế, họ buộc phải dụ dỗ được tôi về bên nước họ.

Và cái ông già đáng ghét kia là người được chọn để làm chuyện đó.

Có lẽ dù ông ta có thành công hay không đều không quan trọng.

Cao tăng của nước Outsu chỉ muốn lấy tôi làm cớ để chiến tranh thôi.

Nếu không chắc chắn họ không giao nhiệm vụ dụ dỗ tôi cho một ông già rõ ràng là vô dụng như thế, nói thật dù ông già đó được phái đi làm sứ giả thiện chí bình thường cũng sẽ gây ra mâu thuẫn giữa hai bên.

Nếu nước Sariera vì hành động của ông ta mà quyết định phát động chiến tranh thì coi như họ thành công.

Với danh nghĩa tự vệ họ cũng sẽ phát động chiến tranh.

Đúng như kế hoạch.

Vì tôi là người đã giết ông già, nên cả hai quốc gia đều trở nên hơi kì lạ.

Nước Sariera cáo buộc nước Outsu vì cố gắng hại Thánh Thú.

Nước Outsu lại cáo buộc nước Sariera để Thánh Thú giết sứ giả của họ.

Cuối cùng, không ai thắng được ai nên họ phải chấp nhận bỏ qua, cái rồi tôi biến mất.

Hơn nữa, mọi người lại tin rằng kẻ giết tôi là thuộc hạ của Thánh Ngôn Giáo.

Dĩ nhiên chuyện đó không đúng, Ma Vương mới là người giết tôi, nhưng mà dân chúng không thể nào biết chuyện đó được.

Mặc dù tôi không biết ai là người tung tin đồn thất thiệt, nhưng nước Sariera đã quyết định phải chiến tranh.

Khi nghe lén người dân nói chuyện tôi thường xuyên nghe mấy câu đại loại như "Chúng ta phải trả thù cho Thánh Thú-sama".

Họ đã bị lừa mà không biết.

Ài, mặc dù tôi không biết cao tăng của phe nào có ý muốn làm gì, nhưng rõ ràng cả hai nước đều đang ngứa ngáy muốn chiến tranh lắm rồi.

Tôi đang bị dùng làm cái cớ, nhỉ?

Thật là bực mình.

Trong lúc nhân vật chính đang không có ở đây thì ai muốn nói gì thì nói à?

Hơn nữa không ai để ý đến ý muốn của tôi cả.

Nếu muốn chiến tranh thì cứ làm đi, lấy lí do này nọ làm gì.

Đừng có mà lấy tôi làm cái cớ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Kiểm Tra Chiến Trường

Nếu tôi đã có liên quan đến chuyện này vậy thì tôi sẽ đi ra chiến trường.

Tôi không biết hiện tại tình hình là như thế nào.

Có khi lúc tôi ra tới chiến trường thì mọi chuyện đã kết thúc rồi.

Tôi đã tổn khá nhiều ngày mới hồi phục hoàn toàn cơ mà.

Mặc dù tôi không biết thực tế cần bao nhiêu ngày để phát động chiến tranh, nhưng ở một thế giới mà Ma Pháp có tồn tại thì tôi cũng không ngạc nhiên nếu việc chuẩn bị chiến tranh nhanh hơn ở thế giới kia.

Nếu kết thúc rồi thì đành vậy.

Cứ đi tới trước rồi tính.

Tôi đoán được chỗ mình cần đến khá dễ dàng.

Từ thị trấn này có vô số con đường dẫn đi nơi khác, nhưng mà có một con đường nhìn là biết nó được sử dụng rất nhiều.

Một số lượng dấu chân khổng lồ cộng thêm việc có vết bánh xe ngựa còn mới.

Nói chứ, ngoài dấu chân người ra còn rất nhiều dấu chân các loài khác, trên đường này lẫn những con đường khác.

Nhân Loại bắt quái vật và thuần hóa chúng à?

Tôi tiếp tục sử dụng "Che Giấu" và đi dọc con đường kia.

Ôi đệt! Vì chỉ số của tôi tăng mạnh nên giờ chỉ hơi chạy một tí mà tốc độ của tôi ngang với máy bay rồi.

Cảm giác giống như đi tàu lượn siêu tốc mà không có đồ bảo hộ vậy.

Hahaha.

Mặc dù tốc độ của tôi vốn cao rồi nhưng sau khi nhập thành một với Mẹ nó còn tăng lên nữa.

Nếu là do tôi từ từ tập luyện mà lên thì không sao, nhưng khi mà tôi đột nhiên được một lượng lớn chỉ số thể này thì cái chân nhanh hơn cái đầu rồi.

Cơ mà, tôi có skill siêu cấp ăn gian, "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ".

Dù cơ thể tôi có nhanh cỡ nào thì khi mọi thứ tôi nhận thức đều bị chậm lại thì không sao cả.

Tôi sẽ bay, ha ha.

Hình như tôi là loại người sẽ thay đổi tính cách hoàn toàn khi vừa cầm tay lái xe.

Tôi cứ thế chạy hết tốc lực và nhanh chóng đến nơi.

Coi bộ biên giới khá gần khu vực này.

Xem ra chiến đấu thực sự vẫn chưa bắt đầu.

Nhưng hai đội quân đang đứng dàn hàng trên đồng cỏ rộng hăm he đối mặt nhau.

Thực sự, hai bên đều rất đông.

Từ Kiểm Định của "Tri Thức"-sama, bên Sariera có khoảng 42000 quân lính.

Còn bên Outsus thì có khoảng 53000.

Hử?

Không phải Outsus chỉ là một nước nhỏ thôi sao?

Sao lại có nhiều người như vậy?

Ít ra, nhiều hơn tôi tưởng rất nhiều.

Thật à?

Đây là cuộc chiến mà tôi bị lấy ra làm cớ để bắt đầu?

Tôi có thể cảm giác được không khí nguy hiểm của một cuộc thánh chiến bao gồm nơi đây.

Ài, bất giác tôi thấy đau bụng quá.

Không biết loài nhện có cơ quan tương tự như bao tử không nhỉ.

Uee.

Cái cuộc chiến này kinh khủng gấp mấy lần so với tôi tưởng tượng ra.

Tôi chỉ tưởng nó là một cuộc đụng độ nhỏ thôi chứ, không ngờ lại tới mức này.

Phải nói sao đây? Tôi định là sẽ tiến vào chiến trường nếu được, nhưng nếu làm vậy hình như hơi vô duyên?

Tôi nên làm gì đây?

Nói chứ, tại sao nước Outsu vốn nhỏ hơn lại đông quân hơn?

Tôi nhìn kĩ quân đội bên nước Outsu.

Hmm.

Là vậy.

Là quân liên minh.

Ngoài những binh lính có vẻ là lính của nước Outsu ra thì còn những binh lính rõ ràng là của thế lực khác nữa.

Hơn nữa không phải chỉ một.

Có một cánh quân nổi bật hơn hẳn, mặc đồ trắng toàn thân.

Họ rất nổi khi đứng cạnh đoàn quân của Outsu.

Cánh quân nổi bật thứ hai cũng đang đứng bên cạnh binh lính của Outsu, hướng ngược lại so với quân đoàn trắng.

Họ nhìn hơi giống đám hiệp sĩ tôi đã gặp trong Đại Mê Cung Elro.

Không phải hơi giống, chính xác là những binh lính cùng một nước.

Số lượng cánh quân này không kém số lượng quân đoàn trắng.

Hơn nữa còn vài quân đội khác cũng trộn lẫn vào đó.

Mặc dù họ không nhiều như quân đoàn trắng và quân đoàn tạm gọi là hiệp sĩ, nhưng chất đủ rác thì cũng sẽ thành một đồng lớn.

Toàn bộ quân đoàn bao gồm binh lính của Outs, quân đoàn trắng, quân đoàn hiệp sĩ và một đám lúc nhúc nữa, tổng cộng hết lại mới hơn được số lượng binh lính của Sariera.

Nhìn sơ thì có vẻ đội hình chiến trận đơn giản là dàn hàng ngang trên đồng cỏ lớn.

Vì nơi đây đơn giản là một đồng cỏ nên không có cái gì gọi là lợi thế địa hình cả.

Cả hai quân đoàn không có lợi thế địa hình lẫn đội hình chiến đấu.

Vậy kết cục của cuộc chiến này được quyết định bởi chênh lệch sức mạnh giữa hai bên và khả năng điều khiển của tướng quân, nhưng như thế này sự ảnh hưởng của tướng quân chỉ có tác dụng tối thiểu.

Nghĩa là chênh lệch sức mạnh giữa hai phe sẽ trực tiếp quyết định thắng thua.

Nếu thế này rõ ràng Sariera sẽ thua.

Nhưng nếu có một người bất bại, một mình chấp một ngàn bên phe Sariera thì tình hình sẽ khác.

Vì đây là một thế giới viễn tưởng nên tôi không dám nói người như thế không tồn tại.

So sánh chỉ số của những Nhân Loại tôi từng gặp thì chỉ cần trung bình trên 1000 là đủ mạnh rồi.

Nghĩa là nếu chỉ số trung bình khoảng 3000 thì chuyện bất bại cũng là đương nhiên.

Nếu chỉ là khoảng 3000 thì có cũng không lạ. Liệu có phải tôi nghĩ vậy vì tôi có vừa được thối phòng lên không?

Nhưng vấn đề thực sự nằm ở chỗ là dù người như thế tồn tại cũng không lạ gì.

Dĩ nhiên không phải chỉ tính chỉ số, mà phải là một người tận dụng triệt để skill của mình để chiến đấu một cách tốt nhất.

Và điều đó không chỉ áp dụng với Sariera mà còn áp dụng với quân liên minh của Outsu nữa.

Nếu có một người mạnh bất thường như thế bên kia thì Sariera không tài nào thắng được cả.

Vì họ vốn đã thua thiệt về quân số rồi.

Sự chênh lệch sức mạnh giữa hai phe sẽ ảnh hưởng thế nào?

Với Nhân Loại ở thế giới này thì mức độ tối đa của chỉ số là khoảng 1000.

Tối thiểu là trong mức một chữ số.

Có một sự khác biệt rất rõ ràng.

Trong số họ thì người mạnh nhất tôi biết, xui xẻo thay, là ông chú trung niên tôi bỏ lại ở trong mê cung.

Nhìn chỉ số Ma Pháp của ông ta thì nó nằm ở mức khoảng 1500 rồi.

Bù lại chỉ số vật lí chỉ khoảng 300.

Có điều với Nhân Loại 300 cũng không phải là ít.

Nhìn sơ chỉ số của Nhân Loại trước giờ, một người lính bình thường có chỉ số trung bình khoảng 200.

Nếu là một binh lính tinh anh sẽ là khoảng 300.

Tinh anh trong tinh anh thì chắc khoảng 500 nhỉ?

Nếu tính như thế chỉ cần chỉ số trên 1000 đã gọi là cực kì mạnh rồi.

Hử?

Nếu vậy tính ra ông chú trung niên đó đứng trong hàng ngũ tinh anh dù chỉ tính mỗi chỉ số vật lí à?

K-không thể nào.

Thôi kệ.

Tôi sẽ tạm quên đi ông chú trung niên đã từng nhìn tôi như một kẻ biến thái.

Vấn đề là thực lực cá nhân binh lính hai bên khác biệt cỡ nào.

Nếu một bên có trung bình là 200, bên kia trung bình là 300 thì vượt qua sự khác biệt số lượng không phải là không thể.

Nhưng nhìn sơ thì tôi nghĩ hai quân đội này không khác nhau mấy.

Thậm chí, Sariera có vẻ như có chất lượng binh lính thấp hơn đối phương, đang ở thế yếu hoàn toàn.

Nhìn từ xa tôi có thể thấy quân đoàn trắng và quân đoàn hiệp sĩ có skill không tệ chút nào.

So sánh họ với toàn bộ binh lính còn lại của nước Outsus bao gồm luôn cả binh tạp nham thì họ vẫn nhỉnh hơn rất nhiều.

Mặc dù họ không đủ để áp đảo cả quân đội của Sariera, nhưng họ rõ ràng là quân chủ lực bên Outsus.

Nhìn thế này, rõ ràng Sariera đang bị bất lợi.

Dĩ nhiên tôi là ủng hộ phe Sariera nhiều hơn.

Hmm.

Tôi nên làm gì đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Nhân Loại Rác Rưởi

Trong lúc tôi đang phân vân không biết làm gì thì tình hình ở dưới thay đổi.

Một người nhìn có vẻ giống tướng quân bước ra từ bên nước Outs.

Cái con thú cười đó rõ ràng không phải là ngựa, nó là con gì nhỉ?

Kì lân à?

Thật luôn, nhảy thẳng vào khu vực mà hai quân đội đang dùng ánh mắt cố gắng giết nhau với một con thú cười nổi bật như thế.

[Ta chính là vua nước Outs, Gushiisuku Emera Outs!]

Ồ.

Giọng ông ta lớn nhỉ.

Chắc là nhờ tác dụng của skill nào đó, người tự xưng là vua nước Outs tuyên bố hùng hồn như thế với giọng nói vang cả chiến trường.

Cứ như một cảnh trong phim vậy, đúng là làm người ta hưng phấn mà.

[Các người không những tôn sùng con quái vật đã gây tai họa cho đất nước của ta thành Thánh Thú, mà lại còn hiến tế người dân nước ta cho nó nữa! Những tên dê tiện kia, hành động của các người xứng với cái chết ngàn lần!]

Hở?

Gì vậy?

Sao tự nhiên ông già đáng ghét đó bị coi thành đồ tế cho tôi rồi?

Ừ tôi biết là người ta đang phóng đại.

Nhưng mà bên đó quyết định lờ đi hẳn những gì ông già đó đã làm nhỉ?

Là một lời cáo buộc rất ngắn gọn, nhưng mà giọng nói đó hùng hồn vang đến tâm hồn từng người, kết quả rất rõ rệt.

Ý chí chiến đấu của binh lính bên Outsus đang cao.

Họ la hét rất lớn, nhưng mà vì tôi đang đứng hơi xa, cộng thêm việc họ la hét không đều nhau nên tôi không nghe rõ lắm họ đang nói gì.

Tôi cũng không nghĩ mình muốn nghe.

Thậm chí tôi còn không biết họ có đang hò hét ra tiếng người không nữa.

Nói thật, tôi nghĩ đa số binh lính chỉ đơn giản là đang hét lên thôi.

Và dường như để cản sự hào hứng của binh lính Outsus lại, một tướng quân cũng nhảy ra từ bên Sariera.

Người này cũng đang cười một con quái vật, có điều nó hơi khác so với vua nước Outsus.

Một lớp lông trắng muốt và một cặp cánh mở rộng.

Rõ ràng là một con Pegasus bình thường.

Đúng là không hổ danh D mà.

Những chỗ cần phải kiềm chế thì cô ta vẫn kiềm chế.

[Ta là vua của nước Sariera , Jigis El Sariera!]

Vị vua vừa bước ra quá trẻ đi!

Là thể loại nhà quý tộc trẻ siêu đẹp trai cưỡi ngựa trắng đó hả?

Vị vua của Outsus có khí chất của một người lính nghiêm khắc, nhưng vua của Sariera thì lại giống một bạch mã hoàng tử trong truyện cổ tích vậy.

Umu.

Nếu tôi phải chọn ủng hộ một người thì tôi sẽ chọn bên vua Outsus.

[Các con đạo của Thánh Ngôn! Các người quá tự kiêu đi, dám gọi hành động của chúng ta là dị giáo! Trong khi hành động làm tổn thương Thánh Thú đã rủ lòng thương cứu chữa cho chúng ta, rồi còn dám kết tội ngược lại mới chính là hành động của dị giáo thực sự! Dù Nữ Thần bao dung có tha thứ cho tội lỗi của các người thì nhân danh Nữ Thần, chúng ta sẽ thay người trừng phạt các người.]

Ài.

Đủ rồi đó.

Tôi đâu muốn mấy chuyện này xảy ra chứ.

[Nhảm nhí! Việc tôn sùng một con quái vật thấp kém chính là tội lỗi nặng nề nhất! Theo lời dạy chính thống của Thần Thánh Ngôn, các người kiếp sau hãy chọn con đường chính xác mà đi]

Thật luôn?

Nói cái gì vậy hả.

Hừ hừ.

[Các người đã bị sự dối trá là Thánh Ngôn làm lu mờ tâm trí rồi, không hề để ý đến trái tim bao dung của Nữ Thần-sama! Các người mới chính là dị giáo đúng không!?.]

Này này.

[Phỉ báng! Thế giới chỉ có một vị Thần duy nhất là Thần Thánh Ngôn mà thôi! Nữ Thần gì đó chỉ là do các người tưởng tượng mà ra! Các người đã từng nghe được tiếng nói của Nữ Thần kia sao!?.]

[Không! Nhưng Nữ Thần-sama luôn dối ta chúng ta! Nhiệm vụ cao cả của Thánh Nữ Giáo chính là làm theo đúng lời răn dạy của Nữ Thần!]

[Lời dạy rằng chúng ta chỉ bằng một con quái vật!?.]

[Chúng là những người láng giềng tốt! Chuyện có mối quan hệ tốt với láng giềng có gì sai!?.]

[Chúng chỉ là những quái vật thấp kém mà thôi!]

[Vậy hiện tại người đang cười trên cái gì hả!?.]

[Đây chỉ là một công cụ không hơn không kém!]

[Thật nhảm nhí! Nhân Loại và quái vật nên sống hòa đồng với nhau, rồi một ngày, cùng với Nữ Thần giáng thế, chúng ta sẽ cùng nhau tiêu diệt lũ Quỷ! Đó chính là Thánh Chiến trong tiên tri! Là sự cứu rỗi của Nữ Thần-sama!]

Cái gì?

[Quỷ và quái vật, cả hai đều là các sinh vật xấu xa của địa ngục! Làm sao có thể thấu hiểu nhau được chứ!]

「Quý và quái vật khác nhau!」

「Chúng không khác cái chó gì cả! Chúng đều hại Nhân Loại chúng ta! Có nói thêm cũng không có ý nghĩa gì hết! Toàn quân, tiến lên tiêu diệt bọn dị giáo đáng thương đó!」

「Tấn công, đưa bọn dị giáo bị một vị Thần giả tạo lừa dối đến với vòng tay bao dung của Nữ Thần-sama!」

Cả hai quân đội cứ thế hò hét tiến lên.

Ài.

Đành vậy.

Ừ.

Tôi hiểu rồi.

Mặc dù tôi hiểu rồi, nhưng đứng trước cảnh tượng hiện tại, tôi mới biết vấn đề không còn chỉ là giận dữ thông thường nữa rồi.

Nữ Thần Giáo, không đời nào Nữ Thần lại muốn chuyện như thế xảy ra cả.

Giáng thế để tiêu diệt phe Quý?

Cô ta không thể làm vậy được, và dù có thì cô ta cũng sẽ không làm vậy.

Vì Nữ Thần tới tận cuối cùng vẫn luôn cố gắng để cứu tất cả, bao gồm cả Quý nữa.

Thánh Ngôn Giáo thì vô vọng rồi.

Tôi đã tìm hiểu một chút về Thánh Ngôn Giáo trong khi tôi đang thu thập thông tin trong thị trấn.

Nói ngắn gọn, đó là một tôn giáo tin rằng giọng nói trên trời cao là giọng nói của Thần.

Và, để có thể nghe giọng nói đó càng nhiều càng tốt, tôn giáo đó khuyến khích mọi người cố gắng hết sức tăng skill và cấp độ của bản thân.

Tôi có thể hiểu tôn giáo này bắt đầu ở đâu.

Vì thật lâu trước đây, đã có những người trong lúc cày skill đã lấy giọng nói đó làm tôn giáo cho bản thân mình.

Chắc chắn những người đó tin vào Thần thánh hơn bất kì ai.

Nhưng hiện tại, tôi thấy đức tin của họ đã bị biến dạng rồi.

Rõ ràng nhất là khi họ hoàn toàn chối bỏ sự tồn tại của Nữ Thần Giáo.

Tôi có thể thấy được mục đích thực sự của người khơi mào cuộc chiến tranh này.

Đối với Thánh Ngôn Giáo thì Nữ Thần Giáo là một chương ngại.

Nên họ quyết định hủy diệt nó.

Tại sao?

Quá đơn giản.

Vì Nữ Thần Giáo có một phần đúng.

Thánh Ngôn Giáo không muốn phần đúng đó được nhiều người lan truyền đi.

Vì việc đó không tiện cho họ.

Phù.

Rác rưởi.

Dù biết rõ tình hình nhưng vẫn chỉ làm chuyện có lợi cho mình.

Không phải là rác rưởi là gì?

Nữ Thần Giáo đã quên đi ước muốn thực sự của Nữ Thần.

Còn Thánh Ngôn Giáo chỉ lo cho bản thân mình, và quyết định xóa đi sự thật.

Cả hai đều là rác rưởi.

Nhưng mà vẫn còn phải xem ai mới là rác rưởi hơn ai.

Nước Outsu là tai họa.

Vì tôi bị sử dụng làm cái cớ để cố hủy diệt Nữ Thần Giáo, nên chiến tranh đã nổ ra mà tôi không biết.

Cũng có thể đây là kết quả của việc chơi ngu mà không biết.

Là một vị vua, chuyện ông ta cần phải làm chỉ là lãnh đạo đất nước của mình.

Có lẽ vì họ là một nước nhỏ nên họ không thể cứ muốn làm gì thì làm.

Nếu vậy thì tôi thông cảm với ông ta.

Thông cảm thì thông cảm, tôi sẽ không nương tay đâu.

Thánh Ngôn Giáo có lẽ là cái ác cần thiết cho thế giới này, nhưng tôi không thích nó.

Nên tôi sẽ tự tay phá hủy nó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 184: Bây Giờ, Là Lúc Để Cầu Chúa Đó

Lợi dụng sự hỗn loạn khi hai đội quân chính thức bắt đầu chiến đấu, tôi cũng bắt đầu hành động.

Mục tiêu là quân đoàn trắng.

Nhìn sơ quần áo thì hẳn họ là con chiên, nên tôi nghĩ họ là quân chủ lực của Thánh Ngôn Giáo.

Những người bị gửi ra chiến trường như thế này là những người cuồng tín.

Những người chỉ đơn giản là tin tưởng vào đức tin mà không quan tâm cao tầng của tôn giáo nghĩ gì, nhưng tôi không quan tâm lắm.

Tôi không quan tâm, vì họ thỏa mãn điều kiện làm mục tiêu để tôi xả giận nên họ chỉ có thể tự rửa bản thân mình quá xui xẻo và chết đi.

Tôi vừa di chuyển vừa chuẩn bị Ma Pháp.

Tôi sử dụng "Hành Động Không Gian" để đứng trên cao quan sát cả chiến trường.

Tôi sẽ dùng một đòn tương đối nổi bật.

Tôi đi đến chỗ trực tiếp trên đầu đoàn quân trắng.

Và Ma Pháp tôi chuẩn bị này giờ cũng hoàn thành.

Tôi kích hoạt ngay lập tức không ngại ngừng.

"Ma Pháp Bóng Đêm", Thế Giới Bóng Đêm.

Trừ "Ma Pháp Vực Tối" ra thì đây là Ma Pháp có sát thương cao nhất và tầm rộng nhất trong số các Ma Pháp tôi biết, một Ma Pháp hủy diệt diện cực rộng.

Nó hơi yếu hơn Cổng Địa Ngục của "Ma Pháp Vực Tối" một chút, nhưng tầm ảnh hưởng thì bằng nhau, đường kính khoảng 200 mét.

Cả khu vực đó hoàn toàn bị bóng đêm bao trùm.

Chỉ trong chốc lát thôi.

Nhưng sau chốc lát đó không còn gì tồn tại ở đó cả.

Không còn ai, cũng không còn bất kì thứ gì.

Tôi hiện tại có thể sử dụng Ma Pháp này khá thoải mái.

Vì tôi đang sử dụng "Ý Chí Song Song" với tác dụng hỗ trợ tính toán chứ không cho chúng tính cách riêng.

Tôi hiện tại thậm chí có thể sử dụng được "Ma Pháp Vực Tối" không vấn đề.

Đoàn quân trắng suýt nữa chết hết chỉ bằng một chiêu đó.

Có một lỗ hổng lớn xuất hiện trên chiến trường.

Ở những khu vực xa hơn trên chiến trường thì âm thanh vũ khí chạm nhau và tiếng la hét ở đâu cũng có, nhưng khu vực này thì im lặng một cách bất thường.

Tôi nghe âm thanh báo hiệu lên cấp liên tục.

Từ này giờ tôi chỉ toàn nghe giọng nói trên trời cao thôi.

Nếu tôi lên cấp nhanh thế này được thì tôi có nên cứ vậy hủy diệt một hai thị trấn đại cho rồi không?

Thôi kệ.

Ở đây thôi là đủ hồi phục hao tổn rồi.

Một cái Thế Giới Bóng Đêm thứ hai được kích hoạt giữa đội quân liên minh của Outs.

Cứ như nuốt chửng mọi thứ, một cảnh tượng kinh hoàng lần nữa diễn ra và lan rộng.

Tôi rơi xuống ngay giữa chiến trường lúc này đã hoàn toàn tĩnh lặng.

Trước mặt tôi là những khuôn mặt mang đầy sự tuyệt vọng.

Sau lưng tôi là những khuôn mặt cứng đờ lại.

Không có khuôn mặt nào dễ nhìn cả.

Một người lính dũng cảm chạy đến chém tôi một phát.

Gọi là dũng cảm, không bằng gọi là anh ta đang bị rối loạn đi.

Dĩ nhiên tôi chặn anh ta lại bằng một loại Ma Pháp thích hợp.

Đầu anh ta nổ tung.

Một người lính của Sariera.

Ài.

Lỡ tay rồi.

Mặc dù đức tin của họ bị biến dạng, nhưng tôi đã định để yên cho Nữ Thần Giáo vì họ ít ra dễ thông cảm hơn.

Tôi nhìn về phía đội quân Sariera.

Họ chưa kịp nhận ra rằng một người lính đã phát cuồng rồi tấn công tôi, sau đó bị tôi giết.

Nhưng ngay khi họ hiểu ra chuyện đó thì tôi sẽ bị coi như là kẻ thù.

Dù họ gọi tôi là Thánh Thú, nhưng nếu họ thấy rằng tôi có thể hại được họ thì họ sẽ đổi ý.

Nhân Loại là như thế.

Nhân Loại luôn phản bội lẫn nhau.

Dù đối phương có là một người đã từng giúp đỡ mình rất nhiều đi nữa.

Dĩ nhiên, binh lính của Sariera bắt đầu bắn Ma Pháp về phía tôi.

Những binh lính của Outsu không hện mà cùng lúc tấn công tôi.

Các người hợp nhau quá nhỉ.

Là vậy chứ gì?

Là khi thấy một kẻ thù chung mạnh mẽ xuất hiện thì cả hai phe sẽ tạm bỏ qua mâu thuẫn mà giải quyết vấn đề chung.

Tiếc là tôi không thấy loại tình bạn giả dối đó thú vị chút nào.

Dù các người có hợp tác lại hết sức thì các người vẫn không giết ta được.

Không có bất kì cách nào các người làm được.

Sử dụng "Sức Mạnh Thánh Long" và "Lá Chắn Rồng" tôi vô hiệu hóa các Ma Pháp.

Nếu là Ma Pháp của loài Á Long trở lên thì còn khó chứ Ma Pháp do Nhân Loại sử dụng thì tôi có đứng yên một chỗ cũng chả bị gì.

Cùng lúc đó tôi bắn trả Ma Pháp lại về phía hai quân đội.

Là một loại Ma Pháp mới mà tôi nhìn ông chú trung niên trong Đại Mê Cung Elro mà bắt chước.

Từng tia chớp nảy ra từ cơ thể tôi bay khắp nơi.

Tôi không giỏi Băng và Lửa.

Kể đó là Nước, rồi Ánh Sáng chỉ tốt hơn thế có một chút.

Nhưng nhờ ba danh hiệu [Người Cứu Hộ] [Thánh Nhân] [Đấng Cứu Thế] mà tôi nhận được lúc làm vai trò đạo đức giả thì ánh sáng giờ thành một trong mấy điểm mạnh của tôi.

Xem ra sấm sét cũng khá là hợp rơ với ánh sáng, vì sau khi tôi nhận được mấy danh hiệu kia thì độ thông thạo của sấm sét cũng tăng lên.

Vốn thì tôi không đặc biệt dở hay giỏi sấm sét, nhưng giờ thì nó trở thành một trong các thuộc tính tốt nhất của tôi rồi.

Nên tôi quyết định dùng ánh sáng tăng sức mạnh của Ma Pháp sấm sét.

Sử dụng Ánh Sáng và Bóng Tối để kết liễu những người tin tưởng vào chúa, quá hay đúng không nào?

Cái này gọi là Trời Phạt? Hay gọi là lời nguyền của quỷ dữ?

Họ đang xem nó như là cái nào?

Ánh sáng lấp lánh, và tia sét tủa ra khắp nơi.

Mỗi lần như thế lại có người không phân biệt bạn hay thù chết đi.

Đúng thế.

Nếu tính chỉ số của tôi hiện tại thì kết quả này là dĩ nhiên, mặc dù lúc trước tôi bị Ma Vương tàn sát như thế.

Tôi rất mạnh mẽ.

Chỉ có điều Ma Vương vượt ngoài lẽ thường rất nhiều mà thôi.

Tồn tại như thế là quá mức ăn gian đi.

Sao tôi thắng nổi chứ.

À nhưng mà người khác cũng có thể nói vậy về tôi.

Những người tôi đang tàn sát ở đây có lẽ cũng đang có cảm giác như tôi lúc tôi phải đối mặt với Ma Vương.

Một con quái vật không nhận sát thương từ bất kì đòn tấn công nào, và có thể sử dụng rất nhiều loại Ma Pháp cao cấp.

Hử?

Không phải tôi là mạnh nhất rồi sao?

Sao tôi thua Ma Vương vậy?

Thật là bí ẩn.

Tôi cứ thế tiếp tục tàn sát hai quân đội trong lúc suy nghĩ vớ vẩn.

Mặc dù cả Otsu lẫn Sariera đang hợp tác để cùng tấn công tôi, nhưng tới giờ tôi vẫn không nhận chút sát thương nào cả.

Mấy đòn đặc biệt mạnh thì tôi cứ chặn trước khi kịp bắn ra rồi.

Mặc dù tôi sẽ không nhận chút sát thương nào dù có bị bắn dính, nhưng tôi không thể để đám điểm kinh nghiệm ngon lành xung quanh tôi bị cướp đi được.

Vì vậy, mỗi khi thôi thấy có nhóm lính nào muốn sử dụng Đại Ma Pháp có tầm ảnh hưởng rộng thì tôi cứ chặn nó lại.

Một người nữa chạy đến cố chém tôi.

Un?

Là người nhanh nhất từ nãy giờ.

Một thằng nhóc à?

「Yêu nghiệt, ta là đối thủ của ngươi!」

Ể, tại sao ở đây lại có một đứa con nít?

Khi tôi Giám Định nó thì tôi chợt biết lí do.

Đứa trẻ này tên là Julius Zagan Anareich.

Danh hiệu, Anh Hùng.

Sau khi Ma Vương xuất hiện lại đến lượt Anh Hùng.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Anh Hùng Nhỏ Bé

Không không không.

Dù tình trạng có là thế nào đi nữa thì chuyện này là không chấp nhận được.

Đúng là chỉ số của Anh Hùng cao hơn so với binh lính bình thường rất nhiều.

Nhưng mà dù sao đi nữa thì cũng đừng có đem một đứa con nít ra chiến trường chứ.

Có tuyệt vọng cũng phải có giới hạn chứ.

À.

Nếu nhìn kĩ lại thì cậu Anh Hùng này đang run rẩy.

Tội nghiệp quá.

Ế?

Tại sao đang run rẩy hả?

Tại tôi đó, có sao không?

Nghiêm túc, thiệt chứ, tại sao Anh Hùng lại ở đây?

Mặc dù tôi cũng hơi ngạc nhiên rằng Anh Hùng chỉ là một đứa con nít, nhưng vốn thì Anh Hùng không nên ở những nơi như thế này.

Có lẽ nào?

Có lẽ nào là họ định cho Anh Hùng thấy rõ cái chết từ lúc còn nhỏ để hiểu chiến trường là thế nào?

Là vậy sao?

Thường thì chỉ nên xem những trận đang thắng thôi, không lẽ tình hình đã thay đổi vì có tôi tham gia à?

Hmmm.

Tôi không biết tính cách của Anh Hùng-kun này nên tôi không nói gì chính xác được.

Anh Hùng-kun vùng kiếm lên.

Cơ mà, vì kiếm to hơn quá nhiều so với cơ thể cậu ta nên cậu ta chỉ có thể vùng lên hoặc vùng xuống mà thôi.

Tôi né đại qua một bên.

Anh Hùng-kun này ít ra vẫn là người bình thường, không như Ma Vương kia.

Chỉ có tuổi cậu ta là nhảm nhí thôi.

Cũng tức là cậu ta khá là có tài.

Đủ để tôi thấy uống nếu giết cậu ta luôn ở đây.

Chờ cậu ta lớn lên tốt hơn.

Càng mạnh thì càng tốt cho tôi.

Vì còn nhỏ mà đã được chọn làm Anh Hùng có nghĩa là tương lai cậu ta sẽ tỏa sáng cực kì rực rỡ.

Giết cậu ta ở đây quá uổng.

Nên, Anh Hùng-kun.

Tôi tha cho cậu đó.

Thay vào đó tôi sẽ lấy mạng bọn người lớn vô dụng đang núp sau lưng cậu.

A, tôi chợt phát hiện tín hiệu Đại Ma Pháp.

Đệt.

Cái này sẽ đánh cả Anh Hùng-kun luôn đó!

Mấy người đang nghĩ cái quái gì vậy!?

Chặn lại... không kịp rồi.

Tôi có đánh đòn này cũng không sao, nhưng Anh Hùng-kun thì khác.

Đành vậy.

Tôi Dịch Chuyển cậu ta đi.

Tôi vội vàng thiết lập công thức Ma Pháp Dịch Chuyển trong khi nhẹ nhàng né những phát kiếm tuyệt vọng của cậu bé Anh Hùng.

Đệt, tốc độ của đối phương nhanh hơn tôi tưởng.

Không tốt, họ bắt nó đi rồi.

Ngọn lửa đốt cháy mọi thứ bay đến chỗ tôi.

Mặc dù tôi đã dùng "Sức Mạnh Thánh Long" và "Lá Chắn Ròng" giảm bớt sức mạnh nhưng ngọn lửa vẫn đủ sức đốt cháy mọi thứ quanh tôi.

Cả tôi lẫn Anh Hùng-kun đang đứng với tôi.

Tôi kết thúc Dịch Chuyển chậm một tích tắc.

Lúc chúng tôi Dịch Chuyển đi là ngọn lửa đã bắt đầu nổ bùng lên.

Sự tĩnh lặng khiến cho sự ồn ào ở chiến trường chỉ mới một giây trước cứ như là ảo giác.

Tôi đã dùng Dịch Chuyển quay lại Đại Mê Cung Elro.

Cùng với Anh Hùng-kun.

Tôi nhanh chóng kiểm tra tình hình của Anh Hùng-kun.

HP của cậu ta đã giảm xuống và cậu ta đã ngất xỉu, nhưng cậu ta chưa chết được.

Hơn nữa, áo quần cậu ta mặc có chất lượng khá tốt nên khả năng phòng thủ của cậu ta cũng không quá yếu.

À nhưng mà cái khăn choàng trắng của cậu ta lại bị đốt cháy một nửa rồi.

Trước tiên là phải chữa trị đã.

Để mi vị như thế này cứ thế mà chết thì phí quá.

Nhân tiện, tôi sẽ sửa cái khăn choàng lại luôn.

Tôi cắt phần bị cháy đi, nối tơ mới vào đó và dùng "Điều Khiển Tơ" đan một cái mới.

Umu.

Hàng Kumo chất lượng cao đó nha.

Vì đây là trang bị của Anh Hùng nên vốn nó là loại tơ tốt, nhưng vì tôi sử dụng tơ của tôi gia cố nó rồi nên giờ khả năng phòng thủ của nó còn tăng lên thêm nữa.

Tôi khá chắc chắn là đủ để ngăn cậu ta không bị chặt đầu.

[Hơ! Cậu bé này, Anh Hùng sao!?!]

Ông chú trung niên thấy khi chúng tôi Dịch Chuyển.

Ồ, nghĩ lại thì, ông chú trung niên này có "Giám Định".

Vậy nên ông ta phát hiện cậu bé này là Anh Hùng.

A, tôi vừa có một ý tưởng tốt.

Tôi sẽ bán cái cậu bé Anh Hùng cho ông chú trung niên.

Tôi muốn đuổi ông chú trung niên đi lắm rồi, và nếu ông ta tiện tay đem Anh Hùng-kun đi luôn thì một mũi tên trúng hai con chim rồi.

Tôi có thể nhẹ nhàng đuổi cái đuôi đi và cũng gửi Anh Hùng-kun về, ai cũng vui hết.

Hãy làm vậy đi.

Vậy giờ tôi chỉ cần xử lí vấn đề giao tiếp nữa là xong.

Muốn giao tiếp tôi phải biết nói đã.

Hiện tại tôi đang trên cấp 50 vì lúc này tàn sát khá nhiều người.

Nghĩa là tôi đã có thể tiến hóa rồi.

Vì thế, trong lúc tôi tiến hóa nhớ bảo trọng nha.

{Vâng}

Tôi giao mọi chuyện cần xử lý cho Đảm-nhiệm-Chúa.

《Cá thể Zana Horowa tiến hóa thành Arachne》

Mặc dù con đường đến đây không ngắn chút nào, nhưng tôi cuối cùng đã có ngoại hình gần với Nhân Loại nhất rồi.

A, khoan đã.

Arachne có phần thân trên là cơ thể người, và thân dưới là cơ thể nhện mà đúng không?

Vậy số mắt của tôi có giảm xuống không?

A!

Ôi không!

Ước mơ tám Ma Nhãn của tôi!

Không.

Quan trọng hơn thế, tôi là nữ mà đúng không?

Nghĩ lại thì, tôi cứ coi bản thân mình là nữ, nhưng tôi không biết nhện cái và nhện đực khác nhau như thế nào cả.

Tôi có thể đẻ trứng nên tôi nghĩ mình là nữ, nhưng có khi nam cũng đẻ trứng được nếu có skill thì sao.

Sau khi tiến hóa chắc thân trên của tôi không phải là cơ thể cơ bắp cuồn cuộn đâu nhỉ?

A, thực ra vậy cũng được không sao.

Không sao, nhỉ?

A đệt, tiến hóa bắt đầu rồi.

Uo!?

Cơ thể tôi đang phát ra âm thanh ken két!?

Mặc dù trước giờ khi tiến hóa ngoại hình của tôi không đổi bao nhiêu nhưng lần này thì sẽ đổi rất nhiều.

Agagagagaga.

Nhờ có "Miễn Nhiễm Cảm Giác Đau Đớn" nên tôi không thấy đau, nhưng cảm giác thật là kì diệu.

Cơ thể của tôi trở nên hơi lớn hơn một chút.

Không phải chỉ lớn một chút, mà lớn hẳn luôn.

Làm sao tôi có thể cứ thế mọc lớn lên mà không cần lột da vậy?

Phần này hoàn toàn là phạm trù viễn tưởng rồi, tôi có nên nói nếu nghĩ quá nhiều thì tôi coi như thua rồi không?

Sau khi cơ thể tôi lớn ra xong thì đầu tôi bắt đầu ngứa.

Có cái gì đó đang mọc ra.

Un?

Một cảm giác hết sức kì lạ.

Cứ như ý thức của tôi đang bị tách làm hai mặc dù tôi không hề sử dụng Ý Nghĩ Song Song.

Và rồi việc tạo hình cho thứ vừa mọc ra đã kết thúc.

《Tiến hóa kết thúc》

《Đã trở thành chủng loại Arachne》

《Toàn bộ chỉ số cơ bản đã tăng lên》

《Đã nhận được 『Độ Thông Thạo Skill Bồ Sung Do Lên Cấp』 》

Và như thế tôi tiến hóa xong.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S29: Cống Hiến

[Cảm ơn ông vì đã giúp đỡ]

Chúng tôi cúi đầu cảm ơn Basgas-san.

Sau khi thoát khỏi Đại Mê Cung Elro chúng tôi đã nghỉ ngơi ở chỗ của Basgas-san một đêm.

Và chúng tôi quyết định ngay ngày hôm sau sẽ lên đường đi làng Elf.

Đây là chỗ chúng tôi tạm biệt Basgas-san.

[Ài]

Basgas-san nói vậy và gật đầu.

[Nhưng mà, một mình ta lấy hết xác con Rồng Đất có được không thế? Nếu đem bán thì số này là cả một gia tài đấy?]

[Vâng. Chuyến đi của chúng tôi là một chuyến đi vội nên không thể đem quá nhiều thứ theo được. Hãy coi đó như là tiền công đã giúp đỡ giúp tôi đi]

[Nếu vậy thì ta sẽ không ngại mà nhận lấy hết]

Basgas-san cười sáng khoái.

[Basgas-san. Nếu]

[Cậu trai à, ta chỉ là một người dẫn đường khiêm tốn mà thôi]

Basgas-san chặn lời nói của tôi lại.

Là câu trả lời cho những gì tôi định hỏi.

Basgas-san là một chiến binh có kinh nghiệm.

Từ chuyến đi vào Đại Mê Cung Elro tôi đã thấy rất rõ điều đó.

Hơn nữa nhờ kinh nghiệm dồi dào của ông nên ông cũng có những quyết định cực kì chính xác.

Nói thật thì tôi muốn ông ấy tiếp tục đi cùng chúng tôi.

Nhưng Basgas-san đã từ chối rồi.

[Với một người dẫn đường thì công việc chỉ là đi dẫn đường mà thôi. Hơn nữa, ta cũng nghỉ hưu rồi. Không có chỗ cho một ông già như ta đâu]

Basgas-san cười và nói thế.

Nhưng ngay lập tức ông ấy ngừng cười và nói với một vẻ mặt cực kì nghiêm túc.

[Cậu trai à, đây chỉ là trực giác của ta thôi, nhưng ta nghĩ trong tương lai gần sẽ có chuyện cực kì trọng đại xảy ra. Ta không có bằng chứng gì cả, nhưng mấy năm gần đây lúc nào ta cũng cảm giác lo lắng không thể tả được. Có lẽ việc nổi loạn mà Cậu trai có liên quan đến chính là ngòi nổ]

Đúng vậy.

Không chỉ mỗi việc của Yuugo mà thôi.

Cuộc tổng xâm lược của phe Quý.

Tôi nhận lấy vai trò Anh Hùng.

Thế giới trong thời gian gần đây có rất nhiều chuyện xảy ra.

[Ta đã làm xong nhiệm vụ dẫn đường của mình rồi, giờ ta chỉ có thể cầu chúc cho thế giới biến đổi theo hướng tốt hơn mà thôi. Khi đó, những người dẫn đường bọn ta cũng được hưởng lợi]

Basgas-san giơ tay ra.

[Tôi sẽ cố gắng hết sức để chuyện đó sẽ xảy ra]

Tôi nắm chặt bàn tay ấy và bắt tay thật mạnh.

Hai ngày sau khi chúng tôi chia tay Basgas-san.

Chúng tôi hiện đang bay trên lưng con Á Long Ánh Sáng.

Mục tiêu của chúng tôi hiện tại là một nước nhỏ tên Sariera, nơi mà người Elf giấu một vòng tròn Dịch Chuyển đến làng của họ.

Nước Sariera là một nước có quốc giáo là Nữ Thần Giáo thay vì Thánh Ngôn Giáo, là một đất nước cấp tiến đã từng gây chiến tranh với những quốc gia láng giềng của nó khi chúng tôi chỉ mới sinh ra.

Trong cuộc chiến tranh đó sức mạnh của đất nước đó giảm đáng kể, và sau đó họ yên tĩnh hẳn không làm gì nữa, nên ít ai biết được thực sự chuyện gì đã xảy ra ở đất nước đó.

Chúng tôi sau khi vào biên giới thì bắt đầu hoạt động âm thầm hơn.

[Hãy cống hiến skill của mọi người ra! Như thế là cách duy nhất để được cứu rỗi!]

Khi chúng tôi đi vào trong thị trấn để mua thức ăn và nhu yếu phẩm, có rất nhiều người đang rao những câu tương tự như thế.

「Nước Sariera là đất nước sùng bái Admin Sarel. Chúng tôi nên cố gắng liên hệ với họ càng ít càng tốt」

Tôi thâm đồng ý với lời thì thầm của Sensei.

Nghe người đàn ông đang rao tôi còn không biết ông ta có điên hay không nữa.

Nếu đây là do Admin làm thì chuyện này không hề thoải mái chút nào.

「Cố gắng skill là sao?」

「Cô nghe nói là có hai nghĩa. Một là xóa skill của mình bằng một skill tên là 『Bỏ Skill』 』

「Có thứ như thế sao?」

「Đúng thế. 『Bỏ Skill』 là một skill có thể học không tốn bất kì điểm skill nào, tác dụng của nó là xóa toàn bộ skill sau vài ngày. Sau khi sử dụng thì nó sẽ không ngừng lại cho đến khi toàn bộ skill đã bị mất nên không thể nào chỉ chọn một skill duy nhất để xóa đi được. Dĩ nhiên những skill đã biến mất sẽ không trở lại. Nhưng nếu tiếp tục tập luyện theo đúng quá trình cũ thì người đó sẽ học được skill lần nữa」

「Làm như vậy có ý nghĩa gì?」

Nghe sơ thì tôi không hiểu ý nghĩa tồn tại của skill này.

Mất skill chỉ có thể là bất lợi.

Mặc dù cứ tập luyện lại thì có thể học lại skill, nhưng thời gian mất để học skill lần đầu thì không hề được trả lại, hơn nữa nếu skill được học bằng điểm skill thì toàn bộ điểm bị phí đi.

Cứ như tự mình ném hết tất cả tài sản tích lũy của mình vậy.

[Nói cho đơn giản, đó là chuyển sức mạnh của mình cho Admin]

[A]

Hiểu rồi.

Nghĩa là toàn bộ skill do một người cố gắng có được đều được cống hiến cho Admin.

Đó là bản chất của skill [Bỏ Skill] .

[Nhắc mới nhớ, hình như Sensei đã xóa skill của Yuugo một lần thì phải]

[Đúng vậy, nhưng lần đó giống như một dạng thủ thuật hơn. Bằng cách trả một cái giá rất lớn mới có thể xóa đi toàn bộ skill của người khác. Bây giờ thì không sao rồi, nhưng lúc đó cô đã bị mất khá nhiều skill, hơn nữa bị hôn mê suốt mấy ngày liền. Việc cô làm lần đó vừa nguy hiểm cho cô mà đối phương cũng có thể chết được, cô thực sự không muốn dùng nó lần nữa]

[Ra vậy]

[Lần đó cô thực sự nghĩ đó là lựa chọn tốt nhất. Nếu toàn bộ skill của em ấy mất đi, cô đã nghĩ mình có thể coi như là hình phạt cho Yuugo vì quá kiêu ngạo. Việc quan trọng nhất cô phải làm lẽ ra là chỉnh sửa lại suy nghĩ của em ấy sau đó, nhưng cô lại lơ là chuyện đó đi. Kết quả là tình trạng bây giờ, cô thực sự thất bại với tư cách là một giáo viên rồi]

[Chuyện đó không phải lỗi của Sensei]

Mặc dù tôi biết đó là an ủi vụng về, nhưng tôi chỉ có thể nói được nhiều đó.

Người xấu thực sự là Yuugo, người đã làm nên những chuyện này.

[Cám ơn em. Nhưng mà đây là chuyện mà giáo viên phải làm. Là bài học cuối cùng Sensei có thể dạy cho một học sinh cũ đã đi lạc đường]

Mắt Sensei lúc đó chứa đầy sự quyết tâm sai lệch.

Tôi không thể nói gì cả.

[Vậy, ý nghĩa thứ hai là gì?]

Tôi đổi chủ đề.

[Cô cũng không rõ lắm ý nghĩa thứ hai là gì. Kiểu như là hãy cố gắng skill của mình để nhận được sự chiếu cố của Thần thánh]

[Nghe cứ như lời dạy của tôn giáo nào đó vậy]

[Chính xác]

Những con chiên cứ tiếp tục rao hò trong thị trấn.

Tôi muốn rời khỏi cái nơi có không khí âm u này càng nhanh càng tốt.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Arachne

Tiến hóa kết thúc.

Tiếc là tôi không nhận được thêm skill nào từ việc tiến hóa.

Hơn nữa vì tôi đã hợp nhất với con Chúa nên skill của tôi toàn bộ đều đã phát triển thành skill cao cấp rồi, nên tốc độ lên cấp của skill chậm hơn hẳn so với lúc trước.

Đành chịu vậy.

Quá nhiều skill đã đạt cấp tối đa luôn rồi, nên lúc này skill của tôi đã chính thức đi vào những bước tiến hóa cuối.

Và, lần tiến hóa này khiến tôi thay đổi ngoại hình nhiều nhất so với trước đây.

Đầu tiên là tôi lớn hơn trước hẳn một cỡ.

Dĩ nhiên vẫn nhỏ hơn so với bọn Đại Taratect mà tôi thấy lúc tôi bị con Tướng tấn công, nhưng tôi lớn hơn hẳn so với phiên bản nhện nhỏ lúc trước khi tiến hóa.

Cơ mà, thay đổi có nhiều đó thì không quan trọng lắm.

Cái quan trọng nhất chắc là cái thứ bây giờ mọc trên đầu tôi.

Ở đó bây giờ có phần thân trên của Nhân Loại.

Có cảm giác cứ như tôi có hai ý thức vậy.

Hơi giống Ý Chí Song Song, nhưng cũng khác.

Hiện tại giống như tôi đang cùng lúc dùng hai bộ não để suy nghĩ vậy, có khi không phải chỉ là "giống như".

Tôi có hai tầm nhìn.

Cái thứ nhất là tầm nhìn cũ của tôi, hơi cao hơn một tí vì tôi đã lớn hơn.

Cái thứ hai là tầm nhìn ở trên cao hơn cả thế.

Tôi quan sát xung quanh bằng tầm nhìn mới.

Thật tuyệt.

Vì trước giờ cơ thể tôi không có cổ nên muốn nhìn sau lưng tôi buộc phải quay cả người lại. Hiện tại thì chỉ cần quay cổ qua lại là tôi có tầm nhìn rộng hơn hẳn trước rồi.

Tôi nhìn thấy con Chúa.

Cô ấy lớn lên quá trời rồi.

Và ông chú trung niên.

Ồ đang cầu nguyện à?

Anh Hùng-kun.

Cậu ta chưa tỉnh dậy.

Lúc này mà cậu ta tỉnh dậy thì phiền lắm, nên nếu được cậu ta cứ ngủ tiếp.

Tôi nhìn xuống.

Là hai ngọn đồi.

Xem ra tôi là nữ.

Con trai không thể nào có hai ngọn đồi phát triển như thế này được.

Tôi ở thế giới này chắc khoảng hai tuổi, nhưng nhìn tôi hiện tại thì chắc hẳn ra dáng người lớn rồi.

Tôi đưa tay ra trước mặt mình.

Bàn tay có năm ngón, là bàn tay nhân loại.

Tôi khê năm tay lại, rồi mở tay ra.

Tôi thử cử động từng ngón một.

Chúng đang hoạt động bình thường.

Tôi cúi xuống một tí để nhìn thân dưới của tôi.

Thân trên của tôi nối với đầu nhện ở khoảng vùng eo.

Lớp lông tơ trên người con nhện che đi chỗ nối.

Vì tò mò nên tôi đẩy phần lông qua để nhìn chỗ nối thử.

Ở đó không có gì đặc sắc, hai phần đơn giản là được nối khít nhau.

Hiện tại cơ thể của tôi là một màu trắng nên nó rất tự nhiên nối với cơ thể nhện không vấn đề.

Tôi cúi xuống tí nữa.

Mắt nhện và mắt người nhìn nhau.

Tôi có thể làm được chuyện nhìn thẳng vào mắt mình mà không cần gương.

Phần nhện có tổng cộng tám mắt.

Cộng thêm hai mắt người thì tôi có mười mắt.

Thay vì số mắt giảm đi như tôi sợ thì nó lại tăng lên.

Bớt đi một thứ tôi lo lắng lúc trước khi tiến hóa.

Nhưng mà, trắng muốt.

Phần thân người của tôi là một màu trắng muốt.

Ở kiếp trước tôi cũng rất trắng, nhưng màu trắng đó là một màu trắng hồng khỏe mạnh.

Hiện tại thì da tôi có màu trắng như vôi trắng tường vậy.

Nhân tiện tóc tôi khá dài.

Cả phần thân người tôi chỉ có mắt là màu đỏ.

Vì môi của tôi cũng là một màu trắng tái nhợt nên màu đỏ của cặp mắt nổi bật lên hẳn.

Một cơ thể trắng muốt với cặp mắt đỏ rực.

Là Nhân Loại, nhưng nhìn sơ thì không hề giống Nhân Loại.

Có điều, tôi để ý một chuyện.

Phần thân người này rất giống tôi ở kiếp trước.

Rất giống, nhưng không phải là không có gì khác.

Dĩ nhiên màu da thành trắng và mắt thành đỏ là khác.

Nhưng vài nét trên mặt tôi cũng thay đổi.

Tôi tự hỏi là từ đâu.

Khuôn mặt kiếp trước của tôi vẫn làm gốc, nhưng có vài nét khác biệt tôi nghĩ là mình đã thấy trước đây bị trộn vào.

Hmmm?

A.

Là của Ma Vương.

Nét mặt của Ma Vương đã bị trộn với khuôn mặt kiếp trước của tôi.

À.

Nói theo cách nào đó tôi cũng là con cháu của cô ta, nên việc khuôn mặt tôi có nét giống cũng không có gì lạ.

Dĩ nhiên gọi tôi là một nhân bản của cô ta thì đúng hơn là con cháu.

Nhưng mà bí ẩn là tại sao khuôn mặt kiếp trước của tôi lại cũng xuất hiện.

Thôi kệ, nếu suy nghĩ quá kĩ về việc đó thì cũng chả được gì.

Chắc là khuôn mặt từ trong kí ức của tôi trộn với khuôn mặt từ trong DNA của tôi, là kết quả từ việc trộn lẫn khoa học và phép thuật viễn tưởng.

[Th-Thật đẹp]

Ông chú trung niên bất giác thốt lên.

À, ừ ừ.

Nghe vậy tôi vui lắm, dù chỉ là khen cho có cũng được.

A, giờ tôi đang không mặc gì cả.

Có bị nhìn thấy tôi cũng không mất mát gì nên tôi không quan tâm lắm, nhưng nếu cứ thế này có khi tôi có danh hiệu kẻ biến thái quá.

Dĩ nhiên làm gì có danh hiệu đó.

Không, nhưng mà cứ ở trần mà đi vòng vòng như thế này tôi sẽ cảm giác mình là một cô gái dễ dãi, nên tôi sẽ mặc đồ vào.

Để thử nghiệm, tôi truyền năng lượng lên bàn tay người.

Có một sợi tơ trắng xuất hiện từ đầu ngón tay tôi.

Ừm.

Không chỉ từ phía sau con nhện, có vẻ tôi có thể tạo ra tơ từ đầu ngón tay nữa.

Nói chứ, sau khi tiến hóa thành "Tơ Thần Thánh" thì tôi muốn tạo tơ ở đâu trên cơ thể cũng được hết.

À nhưng mà tạo tơ từ phía sau con nhện vẫn là tiết kiệm năng lượng nhất.

Tạo tơ từ đầu ngón tay thì hơi tốn nhiều năng lượng hơn, nhưng như thế này rất tiện.

Vốn thì, tơ được tạo từ đằng sau con nhện không linh hoạt lắm, khá bất tiện.

Còn tơ tào từ đầu ngón tay thì tôi chỉ cần di chuyển ngón tay là nó sẽ hành động như ý muốn, như thế này tôi có nhiều cách sử dụng hơn.

Tạm thời tôi dùng tơ được tạo ra từ đầu ngón tay để làm thành đồ để tôi mặc tạm.

Lúc này chỉ cần có để mặc tạm là được rồi, nên tôi sẽ làm một cái áo ngực để che ngực tôi lại.

Ừm.

Xong.

Tôi đúng là khéo tay mà.

Nhân tiện, tôi cột mái tóc dài của mình thành một bím tóc lớn.

Tóc của tôi dường như cũng được tính là dây tơ hay sao không biết, nhưng tôi có thể dùng "Điều Khiển Tơ" để điều khiển chúng khá dễ dàng.

Lúc này thì Tơ Cắt Xén đã nhập chung với skill "Tơ Thần Thánh" rồi, nhưng nếu muốn có khi tôi vẫn có thể khiến tóc tôi có thuộc tính như thế.

Lần sau có cơ hội tôi sẽ thử.

Rồi, giờ là lúc để nói chuyện với ông chú trung niên.

Không biết tôi có thể nói được chưa nhỉ?

Để thử chút.

[A, a~]

Ừm, tôi nói được bình thường.

Hoàn hảo.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 187: Khả Năng Giao Tiếp

TN: dù có tiến hóa rồi cuối cùng Kumo-chan vẫn là Kumo-chan siêu dễ thương tsundere ^^

Rồi, vậy giờ tôi nên nói gì đây?

Khoan, trước đó, tôi có thể nói chuyện được thật không?

Thì là...

Lần cuối cùng tôi nói chuyện với người khác là khi nào nhỉ?

Gyurigyuri?

Nhưng lúc đó là Thần Giao Cách Cảm, gọi cái đó là nói chuyện được không nhỉ?

Lạ quá.

Đệt.

Tôi bắt đầu thấy hồi hộp rồi.

Làm sao để nói chuyện với người khác được?

Khoan, làm sao để phát âm?

A, ông chú trung niên đang nhìn tôi một cách chăm chú.

T-tôi nên làm gì đây?

Tôi nên nói gì đây?

A đúng rồi, đầu tiên muốn nói chuyện thì phải hỏi về thời tiết đúng không?

Làm quái gì có thời tiết ở trong cái mê cung này chứ!

Awawa.

Thật đó, tôi phải làm gì đây?

Bình tĩnh nào.

Những lúc thế này tôi nên đếm số nguyên tố.

Số nguyên tố là những con số cô đơn.

1, 2, 3, sai!

Không!

Vốn thì 1 cũng không phải là số nguyên tố!

Thời tiết không được rồi.

Cái gì đó, có gì đó để nói không!?

Đúng rồi, phải chào hỏi!

Trước tiên là phải chào hỏi!

Được rồi, vậy phải nói xin chào trước.

Tôi sẽ nói được.

Tôi sẽ nói được.

Tôi sẽ nói sau khi đếm đến 10.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

[Ko...Ko]

[Ko?]

Sai!

Không được!

Vì miệng tôi khô quá nên chỉ có giọng khàn khàn phát ra thôi!

Tôi nuốt nước miếng để làm ướt cổ họng một chút.

Tôi có thể nói được.

Nhưng chỉ đủ để nói "Konichiwa" thôi.

Không khó.

Không khó.

Không khó.

Ừ.

Tôi có thể làm được.

Tôi đếm thầm lần nữa.

10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1.

[Konnichiwa]

Tôi nói được rồi!

Tôi đã thành công nói chuyện rồi!

Tôi quá giỏi!

Tôi phục tôi quá.

[Ô-ô. Cảm ơn vì Người đã nói chuyện với tôi]

Ông chú trung niên cúi đầu xuống theo một tư thế cầu nguyện.

Là tư thế dogeza. (TN: [url]<https://www.youtube.com/watch?v=6dsYNNeaB44>[/url])

[Tôi xin chính thức giới thiệu bản thân. Tôi là Ronant thuộc chi nhánh Ma Pháp của Đế Quốc Rengzant. Nhưng nếu Người sẵn sàng cho tôi vinh hạnh được phục vụ Người thì tôi sẵn sàng từ bỏ Đế Quốc. Tôi cầu xin Người lần nữa, xin Người hãy nhận tôi làm đệ tử!]

Ô-ô.

Khoan đã.

Đừng có nói câu dài dòng như thế liên tục chứ.

Tôi còn đang suy nghĩ không biết phải nói gì tiếp nè.

Ờm.

Ờ.

Hờ.

Tạm thời thì việc nhận đệ tử là không được rồi.

「Không」

Ừm, không không.

「Xin Người hãy cân nhắc lại!」

Không.

Không được, không được.

Nhưng mà dù tôi nói thế nào thì ông chú trung niên cũng không bỏ cuộc, và ông ta có vẻ sẵn sàng đi theo tôi mọi lúc mọi nơi.

Phiền quá.

Tôi sẽ cho ông trở về bằng cách không thể từ chối.

Đang nằm ở kia là Anh Hùng-kun.

Đó chính là cách.

Tôi phải nghĩ một lí do thích hợp để Anh Hùng-kun được đưa về an toàn và ông chú trung niên không trở về đây nữa.

Hãy đưa Anh Hùng về, rồi dạy cho cậu ta thành một con người đáng tôn trọng.

Nếu được chỉ dạy thì cậu ta sẽ học được những thứ mà một mình cậu ta không tự nhận ra được.

Hãy xem đây như một nhiệm vụ do tôi đưa ra.

Nếu hoàn thành tốt thì tôi sẽ suy giảm việc nhận ông ta thành đệ tử.

Ừm.

Một kế hoạch tuyệt vời do tôi nghĩ ra.

Giờ tôi chỉ cần nói ra là được.

Chỉ cần nói ra.

Nói một câu dài thế sao?

Ờ, tôi không làm được đâu.

Nói nhiều như thế tôi chết đó.

Tôi làm gì bây giờ?

Hình như tôi đang bị chiếu bí rồi.

Là tình huống nguy hiểm nhất từ trước đến giờ.

Bình tĩnh nào.

Không cần phải một lần nói hết.

Chỉ cần nói từng chữ một thôi cũng được mà.

Hơn nữa, tôi biết nói, nhưng vì từ ngữ của thế giới này phát âm hơi khó nên tôi chỉ có thể nói vài từ.

Từng từ một, hay nói đúng hơn tôi chỉ có thể nói đúng một từ một lần.

Ừ, tôi nói đây.

Hít, hà.

Được rồi.

[Nó]

Tôi chỉ vào Anh Hùng-kun và nói.

「Trở về」

Tốt rồi.

Chắc ông ta hiểu rằng phải đưa Anh Hùng-kun về rồi nhỉ?

Tiếp theo là.

「Tôi có một câu hỏi? Hình như cậu bé này là Anh Hùng, tại sao cậu ta lại ở với Người?」

Á!

Đừng có hỏi ngược lại tôi chứ!

Mấy chữ tiếp theo tôi đã chuẩn bị giờ không dùng được rồi!

Hờ, tôi nên làm gì đây?

Tôi có nên trả lời không?

Vì tôi lao vào giữa một trận chiến tranh nên tôi lượm cậu ta về?

Mặc dù điều đó không sai, nhưng tôi phải giải thích thế nào đây?

「Lượm」

Ừ.

Đây là lời giải thích ngắn gọn và chính xác nhất.

「H-hả?」

À, ừ.

Không hiểu đúng không?

Xin lỗi.

Tôi không giải thích nhiều hơn được.

[Chung, trở về]

Tôi chỉ vào Anh Hùng-kun và ông chú trung niên và nói thế.

Ông chú trung niên suy nghĩ một chút.

Làm ơn, hãy lấy ít thông tin đó mà đoán đi.

[Nghĩa là, Người muốn tôi đưa cậu bé Anh Hùng này trở về nước?]

Tốt!

Đúng rồi!

Tôi gật đầu.

[Vậy, nếu tôi đưa cậu bé Anh Hùng trở về an toàn, Người sẽ nhận tôi làm đệ tử?]

Sai!

Sao lại bắt cầu kiểu đó chứ hả!?

Không không.

Tôi lắc đầu.

[Sư Phụ]

Tôi chỉ vào ông chú trung niên và nói.

[Đệ Tử]

Tôi chỉ vào Anh Hùng-kun và nói.

[Day]

Được chưa!?

Như thế ông hiểu chưa?

Mặc dù tôi thấy ông ta hiểu mới là lạ, nhưng mà tôi được quyền mong chờ chứ?

[Người muốn tôi nuôi lớn Anh Hùng?]

Gần đúng!

Nhưng ông ta nói không sai.

Tôi gật đầu.

Tôi chú trung niên suy nghĩ về cái gì đó thật lâu.

Mặc dù tôi không biết ông ta đang suy nghĩ gì, nhưng những lời nói rời rạc của tôi đang được trí tưởng tượng phong phú của ông ta chấp vá lại.

Tôi mong là ông ta không tưởng tượng cái gì đó quá kì lạ.

[Được rồi. Tôi đã hiểu. Mặc dù tôi không thể hiểu rõ được ý nghĩ thâm sâu của Người, nhưng chắc chắn nó có ý nghĩa vĩ đại. Nhiệm vụ Người đã giao cho tôi, tôi thề là tôi sẽ hoàn thành nó một cách xuất sắc]

Ồ!

Quá tốt!

Ông chú trung niên rất hiểu chuyện!

Tốt rồi.

「Bây giờ, mặc dù tôi không muốn rời đi, nhưng tôi không thể cứ thế để Anh Hùng ở nơi thế này dù bất kì lí do gì được. Tôi sẽ rời đi ngay. Mong rằng có ngày tôi có thể gặp lại Người」

Ông chú trung niên cúi đầu thật thấp.

Un.

Ông không cần phải gặp lại tôi nữa làm gì đâu.

Ông chú trung niên Dịch Chuyển đi cùng với Anh Hùng-kun.

Nghĩ kĩ thì, coi bộ người đầu tiên tôi nói chuyện ở thế giới này là ông chú trung niên đó nhỉ?

Đột nhiên, tôi thấy lòng mình hơi mất mát một chút.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 188: Đói Quá

Ông chú trung niên và Anh Hùng-kun rời đi.

Nghĩa là không còn ai ở đây ngoài tôi.

A, cuộc sống cô đơn thật là tốt mà.

{Tôi muốn được nghe giải thích cặn kẽ một chút}

À, bé Chúa vẫn còn ở đây, tôi không phải cô đơn.

Tôi nhẹ nhàng kể lại chi tiết việc tôi tham gia vào trận chiến tranh sau khi rời khỏi mê cung.

{Ôi Chúa ơi}

Vì lí do nào đó bé Chúa ôm đầu khóc.

Không phải chỉ là ôm mặt mà khóc đâu, là nằm bò ra đất ôm đầu mà khóc đó.

Sao thế?

{Này, Bản thể}

Gì thế?

{Cô có hiểu rõ tình trạng của bản thân hiện tại không?}

Có chứ.

{Vậy sao cô lại đi tăng số kẻ thù khác ngoài Ma Vương nữa thế hả!?}

Ô-ô.

Chịu thôi-nen.

Tôi lúc đó bực mình-nen.

Tôi lỡ chịu không nổi nên tàn sát rồi-nen.

{Đừng có mà "nen" nữa, cô ngốc này!}

Xin lỗi mà.

{Hà. Giờ thì, cái gì lỡ làm rồi thì đành vậy. Thế trong chiến tranh có gặp vấn đề gì không?}

Không.

Nói thật, với sức mạnh hiện tại của tôi thì có bao nhiêu Nhân Loại đánh tôi cùng lúc cũng vô dụng thôi.

{Ừm, theo lời cô kể thì đúng vậy thật}

Ừm.

Bởi vậy, tôi có thể nổi loạn bao nhiêu tùy thích, dù là quốc gia Nhân Loại nào có bị hủy diệt hay không đi nữa.

Sức mạnh là tất cả. Một thời đại thật là tuyệt vời.

{Không, hiện tại đâu phải là kết thúc của một kỷ nguyên gì đó đâu. Mọi người vẫn sống rất hòa bình. Chỉ cần một con thú hại người nào đó không nổi khùng là được}

Không biết là con thú hại người nào nhỉ.

{Vậy là giờ chỉ còn mỗi Ma Vương là vấn đề thôi nhỉ?}

Ừm.

Gyurigyuri sau khi tôi nổi loạn đến mức này vẫn chưa lộ mặt ra.

{Về Ma Vương, cô có để ý chưa?}

À, ừ.

Họ đã bị trộn lẫn với nhau quá nhiều rồi.

{Cô nghĩ chuyện gì sẽ xảy ra?}

Tôi không biết.

Nói thật, tôi không thể đoán trước được gì cả.

{Vậy có ổn không?}

Hoàn toàn không.

Có khi sẽ thành một vấn đề lớn.

{Này}

Không.

Nghiêm túc mà sao, dù Đảm-nhiệm-Maou giờ có thắng hay thua thì cô ấy cũng đã bị trộn lẫn quá nhiều và đã thay đổi rồi, nên chắc chắn cô ấy không còn như trước nữa.

Và trong tình trạng đó thì tôi không đoán được liệu Đảm-nhiệm-Maou sẽ làm gì.

Tôi cũng không biết tính cách của Ma Vương nữa.

Nên tệ nhất có khi cô ta cuối cùng sẽ thành kẻ thù.

{Đúng vậy}

Trong trường hợp đó, chỉ còn một lối thoát cho tôi mà thôi.

Tôi phải ở đâu đó tìm thêm điểm kinh nghiệm để trở nên mạnh hơn dù chỉ là một chút trong khi cố gắng không trực tiếp đối đầu.

Và, phải lên được cấp độ Admin.

{Cô làm được không?}

Ừm.

Nói sao thì, tôi chỉ còn một bước nữa là tới rồi.

{Mặc dù đây là quyết định của riêng tôi, nhưng tôi đã cho các Đảm-nhiệm-Chúa khác tiến hành ăn mòn tiếp rồi}

Quá hay.

Nếu toàn bộ con Chúa đều bị tôi ăn hết rồi thì mục tiêu chúng ta sẽ càng gần hơn.

{Từ giờ trở đi tôi nên làm gì?}

Tạm thời, cứ tiếp tục hồi phục.

Nếu Ma Vương hành động thì chuẩn bị tâm lí sử dụng Dịch Chuyển để bỏ trốn càng xa càng tốt.

{Hiểu rồi}.

Ma Vương vẫn còn đang chiến đấu với bọn Rồng Đất ở dưới Tầng Cuối.

Mặc dù bọn Rồng Đất vẫn đang câu giờ được, nhưng không còn bao lâu nữa.

Không biết chúng còn chịu nổi một ngày không nữa.

Nhưng mà vì Ma Vương không dùng được Dịch Chuyển nên dù bọn Rồng Đất có bị giết thì cũng sẽ tốn một chút thời gian nữa tình hình mới trở nên nguy hiểm.

Cần tương đối nhiều thời gian để đi từ Tầng Cuối lên lại đây.

Nếu tính luôn thời gian đó thì tôi còn vài ngày để thoải mái.

Trong lúc đó tôi sẽ làm được gì thì làm.

Và, tôi có chuyện cần phải giải quyết gấp.

Vì tiến hóa nên SP của tôi đã giảm đáng kể rồi.

Vì trước khi tiến hóa tôi ăn chỉ để hồi phục chỉ số nên lượng SP dự trữ chưa có bao nhiêu cả.

Phần trữ lượng của "No Bụng" đã hoàn toàn cạn, và SP hiện tại của tôi còn khoảng một nửa so với mức tối đa của thanh chỉ số.

Tôi cần phải ăn.

Nhưng tôi không muốn ăn đồ ăn ở đây.

Đồ ăn ở đây là để cho bé Chúa hồi phục, nên cứ để cô ấy ăn là tốt nhất.

Nên tôi cần phải tự mình đi tìm thức ăn.

Hmm.

Vì tôi đã tiến hóa thành Arachne nên giờ tôi có hai cái miệng, một của nhện một của người, tôi nên dùng cái nào để ăn?

Nếu như trước đây thì tôi cứ dùng miệng nhện là được, nhưng tôi hơi tò mò không biết ăn bằng miệng người thì chuyện gì sẽ xảy ra.

Ý tôi là, cái miệng này không phải là bù nhìn giấy đúng không?

Cơ quan tiêu hóa các kiểu đều đầy đủ đúng không?

Theo tôi thấy tôi có đủ năm giác quan, và đầu người của tôi cũng có thể suy nghĩ nữa nên chắc tôi cũng có nội tạng như bình thường.

Nhắc đến năm giác quan, lúc ăn bằng miệng người thì vị của thức ăn có đổi không?

Tôi không nghĩ vị giác của nhện và người giống nhau được.

Để xác định thì tôi cần phải đi tìm thức ăn.

Nếu được thì tôi muốn ăn đồ ngọt, nhưng giờ tôi không quay về thị trấn được nữa.

Vì tôi lỡ tay rồi.

Có lẽ báo cáo chiến tranh chưa về đến thị trấn, nhưng tôi nghĩ trong tương lai tôi sẽ không được tôn sùng làm Thánh Thú-sama nữa đâu.

Mặc dù tôi đã cứu giúp nhiều người, nhưng tôi cũng giết số người bằng với số người tôi giúp..

Nếu nói như vậy, áp dụng luật bù trừ thì tôi đã được cho ăn mà không cần phải làm gì cả.

Là huề nhau rồi.

Nhưng mà dù tôi nghĩ vậy chắc chắn bên kia sẽ không nghĩ vậy.

Chắc chắn họ đang nghĩ họ đã bị phản bội.

Tôi sẽ không quay về chiến trường.

Nếu tôi bất ngờ quay về chiến trường rồi tiếp tục cuộc tàn sát thì người ta sẽ nghĩ sao về Anh Hùng-kun lúc này đã quay lại an toàn?

Sẽ có người thắc mắc tại sao cậu ta biến mất cùng tôi mà lại quay về an toàn.

Mặc dù tôi không biết họ sẽ đối xử Anh Hùng-kun thế nào, nhưng tôi sẽ tin tưởng vào khả năng của ông chú trung niên.

Không biết tôi có tin tưởng được không nhỉ?

Tôi thấy hơi hồi hộp.

Mà, dù Anh Hùng-kun có chết bây giờ tôi cũng không bị mất mát gì mấy, và nếu thực sự có xảy ra thì đành vậy chứ biết sao giờ.

Chỉ hơi uống đồ ăn ngon một chút thôi.

Rồi, giờ đi kiếm đồ ăn nào.

May là tôi biết chỗ kiếm.

Ba miếng thịt lớn tôi đánh dấu từ lâu và để đi vòng vòng thoải mái trước giờ.

Tới lúc trả thù rồi.

Mục tiêu là chỗ bộ ba Rồng Đất, Dịch Chuyên.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Kiểm Tra Khả Năng Cơ Thể

Tôi Dịch Chuyển đến Tầng Hạ.

Trước mặt tôi là ba con Rồng Đất.

Kaguna, Geere và Fuito.

Nhìn chỉ số của chúng bằng Giám Định thì tôi thấy chúng chưa hề lên cấp.

Hơn nữa chỉ số cũng không thay đổi mấy.

Chỉ có vài chỗ tăng thêm một điểm.

Từ lần trước tôi gặp bọn chúng đến giờ cũng khá nhiều ngày rồi, nhưng chúng chỉ mới mạnh lên có nhiều đó thôi.

Skill của chúng không thay đổi chút nào cả.

Thay vì nói chúng phát triển chậm, nói là tôi phát triển quá nhanh thì đúng hơn.

Mặc dù lúc đầu tôi không có skill ăn gian nào ngoài "Idaten", nhưng có vẻ tốc độ phát triển của tôi cũng là một kiểu ăn gian khó đỡ.

Vì thế, mặc dù lúc trước tôi đã phải bỏ chạy khi thấy cặp đôi Kaguna và Geere, nhưng bây giờ dù có thêm Fuito tôi cũng vẫn có thể thắng được chúng.

Khá dễ dàng là đăng khác.

Lí do lúc trước tôi chạy trốn bọn chúng là vì tôi thiếu sức tấn công và khả năng phòng thủ.

Vì tôi thiếu sức tấn công nên tôi không gây sát thương được cho Kaguna, thiếu khả năng phòng thủ nên tôi bị dính một chiêu là đã nguy hiểm rồi; nên tôi buộc phải bỏ chạy không dám đối mặt với cặp đôi Kaguna phòng thủ và Geere tốc độ.

Nhưng giờ tôi đã tiến hóa rồi, hơn nữa tôi còn nhập làm một với Mẹ nữa, chỉ số của tôi đã phát triển kinh hồn, lúc này cái duy nhất tôi không có là khả năng thua.

Vậy nên, lần này tôi sẽ không dùng Ma Pháp, mà sẽ đánh tay đôi với bộ ba Rồng Đất.

Không phải là tôi đang coi thường chúng.

Cơ thể Arachne của tôi bây giờ khác hẳn so với cơ thể nhện lúc trước.

Khi có đồ mới thì xài thử mới hiểu rõ được nó làm được gì.

À, theo một cách nhìn thì như thế đúng là tôi đang coi thường chúng.

Nếu tôi không hiểu rõ được khả năng bản thân khi có đối thủ yếu để thử thì lúc chiến đấu với kẻ thù mạnh bằng hoặc hơn tôi thì tôi sẽ bị bất lợi.

Để tránh chuyện đó xảy ra tôi phải hiểu rõ cơ thể Arachne có những khả năng như thế nào trong thực chiến.

Và, chỉ có ba con Rồng Đất này là thích hợp mà thôi.

Bọn Rồng Đất còn lại đang chiến đấu với Ma Vương ở dưới Tầng Cuối.

Dùng Ma Vương thử dĩ nhiên là quá ngu nên tôi không làm.

Mấy con tép riu khác thì tôi chưa kịp thử nghiệm gì thì chúng đã chết rồi.

Con Rồng Nước cũng là một đối thủ xứng tầm, nhưng mà vì chúng chỉ chiến đấu trong môi trường đặc biệt là biển nên không phù hợp để thử nghiệm.

Nên, thỏa mãn các điều kiện đủ mạnh, không bị ảnh hưởng bởi môi trường thì chỉ có ba con này.

Ba con Rồng Đất khựng lại như giật mình khi thấy tôi Dịch Chuyển đến, và rồi chúng thủ thế như chuẩn bị tử chiến vậy.

Ồm.

Mặc dù chỉ cảm nhận áp lực của tôi chúng đã hiểu rằng chúng không thể thắng được, nhưng tôi vẫn có thể cảm giác được ý chiến chiến đấu mãnh liệt của chúng.

Alaba cũng thế, bọn Rồng Đất con nào cũng toàn tư tưởng Samurai trong đầu.

Tôi không hiểu.

Kaguna đứng ở trung tâm, Geere tiên phong và Fuito làm bọc hậu. Chúng ngay lập tức vào đội hình.

Geere chuyên về tốc độ và có sức mạnh tương đối đóng vai trò tấn công vật lí chủ lực.

Kaguna chuyên về phòng thủ đóng vai trò tường thịt còn Fuito nửa nạc nửa mỡ thì làm hỗ trợ.

Như thế này, nếu Fuito có đủ sức mạnh thỏa mãn vai trò bọc hậu thì đội hình này là hoàn hảo.

Mặc dù Fuito chọn đi theo con đường giỏi đều và tương lai sẽ mạnh cũng như Alaba, nhưng hiện tại nó chỉ là một tên nửa nạc nửa mỡ không giỏi gì hết.

Geere nhảy ra đầu tiên và dùng lưỡi dao mọc ra từ tay nó chém tôi.

Un.

Mặc dù nó rất nhanh, nhưng với chỉ số hiện tại của tôi thì tôi có thể nhẹ nhàng né đòn này.

Nếu thêm "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" và "Tiên Tri" thì không khác gì nó đang đứng yên cả.

Tôi dễ dàng né đòn tấn công nhắm vào phần thân người.

Tôi suy nghĩ về chuyện tôi định làm lần này, quyết định không né ngay phút cuối cùng mà trong chớp mắt tăng tốc độ lên cao nhất để dễ dàng né đòn.

Rồi, phần thân người của tôi lắc dữ dội.

Ồ.

Cơ thể bị kéo ngược với hướng tôi tăng tốc và khi tôi ngừng lại thì lắc mạnh.

Ủ, khó chịu quá.

Ài, như thế này nếu không kẹp thật chặt lúc di chuyển thì không xong.

Thất bại, thất bại.

Trong lúc tôi đang suy ngẫm thì Kaguna bắn hơi thở nó ra.

Lần này, khi di chuyển tôi gồng cứng phần khớp nối giữa cơ thể nhện và cơ thể người lại.

Ừm.

Lần này thì thoải mái không bị rung lắc gì.

Tôi đang giang hai tay ra để giữ thăng bằng, nhưng theo cảm giác vừa rồi thì dù tôi không làm vậy vẫn không sao hết.

Geere bắt kịp tôi và tấn công một cách tuyệt vọng.

Tốc độ của Geere là 4123.

Nó cao hơn mấy con quái vật nhảm nhí kia, nhưng mà so với tôi thì cách biệt những một chữ số nên nó không bắt kịp.

Tôi canh tới giây cuối cùng trước khi lưỡi dao cắt dính tôi, rồi né.

Thoải mái.

Khi lưỡi dao vung trở về định cắt cổ tôi thì phần người đơn giản là gập xuống để né.

Ừm.

Phần người của tôi khá là linh hoạt.

Tôi không biết có bằng được diễn viên Ballet hay là vận động viên thể dục dụng cụ không, nhưng nó đủ mềm để di chuyển thế nào tùy thích không ảnh hưởng cơ thể nhện.

Nếu tôi muốn tôi có thể để cơ thể người nằm duỗi thẳng lưng trên cơ thể nhện cũng được.

Nếu làm vậy tôi có thể hành động bình thường như một con nhện.

Có điều vậy thì mất hết lợi thế của loài Arachne rồi.

Tôi dùng tay cản lưỡi dao của Geere lại.

Là thật sự dùng tay không bắt kiếm đó.

Tôi dồn lực một tí rồi bẻ gãy lưỡi dao.

Tôi tạo ra dây tơ từ đầu ngón tay rồi trói con Geere đang đứng hình vì kinh ngạc lại.

Dùng tơ tôi quay tròn con Geere lúc này đã bị trói lại rồi ném nó đi.

Ném về hướng Kaguna.

Hai con Rồng tông vào nhau, bị đánh lại rồi cứ thế té xuống.

Tôi từ từ đi tới chỗ con Fuito lúc này chưa thể làm gì được trước khi hai con Rồng còn lại kịp hồi phục.

Con Rồng chưa trưởng thành không thể theo kịp tốc độ của tôi và bàn tay của tôi đâm thật sâu vào người nó.

Fumu.

Ngón tay bén nhọn như mũi thương đủ sức xuyên qua cả lớp vảy cứng để gây sát thương.

Từ trong cơ thể Fuito tôi tạo thêm dây tơ lần nữa.

Những sợi dây tơ phá hủy cơ thể nó từ bên trong, lấy mạng nó.

Kinh khủng quá đi.

Tiện thật đó.

Geere vẫn tiếp tục vùng vẫy không thể thoát khỏi sợi tơ nổi, còn Kaguna thì đứng dậy.

Tôi quần tơ quanh người Kaguna.

Và thắt chặt những sợi tơ đang có thuộc tính Chém lại.

Hự, cứng thật.

Đúng là không hổ danh một kẻ chuyên về phòng thủ.

Nhưng chỉ hơi cứng một chút thôi, những sợi tơ từ từ rồi cũng cắt xuyên qua lớp vảy của nó, chạm vào lớp da thịt ở dưới rồi cắt Kaguna thành nhiều mảnh.

Tôi nắm tay lại đảm cho con Geere vẫn đang không di chuyển được té xuống.

Một-hai.

Đảm phải.

Đảm lên.

Nhìn lại thì nó chết rồi.

Ừm

Kết luận.

Có tay thì tiện hơn nhiều quá.

Tôi đã phát hiện mình cần phải gồng người lên khi di chuyển tốc độ cao, nên lần này tôi kiểm tra được khả năng của bản thân khá tốt.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 190: Món Ăn Ngon

Sau khi tôi thỏa mãn vì đã giết được bộ ba Rồng Đất rồi thì tôi đi tìm việc khác để thỏa mãn bản thân, nên tôi giờ đang lột vảy.

Phiền quá.

Chỉ số của tôi khá cao nên chỉ cần lột nhẹ là vảy tróc ra, nhưng mà cứ phải lặp đi lặp lại một việc phiền quá.

Vừa mệt người vừa mệt óc.

Đảm-nhiệm-cơ-thể trước đây, bây giờ là Đảm-nhiệm-Maou lúc trước cũng phải làm việc phiền phức thế này sao?

Những lúc thế này người đó mới thực sự tỏa sáng.

Cuối cùng tôi cũng lột hết vảy của ba con Rồng Đất.

Tốn nhiều thời gian hơn cả lúc chiến đấu nữa.

Nhưng mà việc tôi có thể tận dụng tay người để làm những chuyện khéo léo mà tay nhện không thể làm được là quá tốt.

Nhờ vậy thời gian lột vảy giảm đáng kể.

Bây giờ, lột xong hết đám vảy phiền phức kia rồi nên tôi sẽ ăn liền.

Đầu tiên là sử dụng cơ thể nhện để ăn như trước.

U-Umu.

Lạ thật.

Chỉ là một miếng thịt dai thôi.

Thịt không có mùi thối hay gì, nhưng vị thì không khác gì ăn một cục đá cả.

Tôi thử ăn bằng miệng người.

Un?

Ồ, hiểu rồi.

Kết luận.

Vị giác của người tốt hơn.

Vì tôi có "Tăng Cường Năm Giác Quan" nên dù là cơ thể nhện của tôi cũng có vị giác rất tốt, nhưng mà bằng miệng người thì tôi có thể cảm nhận vị món ăn sâu sắc hơn.

Là một phát hiện lớn.

Từ giờ tôi sẽ ăn những món không ngon lắm bằng miệng nhện, còn những món ngon tôi sẽ ăn bằng miệng người.

Như thế thì đồ ngon sẽ càng ngon hơn, còn đồ dở thì tôi vẫn có thể chịu đựng được.

Và vì tôi đã tốn công học lên ông chú trung niên skill "Ma Pháp Lửa" nên giờ tôi sẽ sử dụng nó.

Món bít-tết Rồng nghe có vẻ ngon đúng không.

Nghe cứ như chỉ cần ăn là tôi sẽ tự nhiên mạnh hơn vậy.

Dĩ nhiên là chỉ là ảo tưởng thôi.

Tôi kích hoạt "Ma Pháp Lửa".

Cả khả năng điều khiển và Kháng Lửa của tôi đều rất dở.

Mặc dù công thức Ma Pháp thì không khác gì, nhưng sự khác biệt này có lẽ nằm ở sự tự điều chỉnh của hệ thống dựa vào độ thích hợp.

Vì D chú trọng phần này hơi quá nên giờ tôi phải chịu khổ.

Dù tôi có học "Ma Pháp Lửa" rồi nhưng cấp độ skill thì thấp, và độ thông thạo skill tăng rất chậm.

Tôi không dùng nó để chiến đấu được.

Thực ra tôi chỉ than vậy thôi, chứ để chiến đấu ngoài các thuộc tính khác thì tôi sử dụng chủ yếu là thuộc tính bóng tối, và có dùng skill này trong chiến đấu thì tôi cũng chỉ dùng nó để tăng độ thông thạo thôi.

Cả đất và gió đều sắp lên đủ cấp để tôi có thể dùng chúng chung với bóng tối rồi, nhưng vì bóng tối quá tốt nên tôi sẽ tập trung cho nó trước tiên.

Chỉ cần có bóng tối thì cũng đủ để chiến đấu rồi.

Vì thế, nếu tôi có cần dùng lửa thì tôi cũng chỉ dùng những lúc không chiến đấu thôi.

Tốc độ thiết lập khá chậm, và cần rất nhiều Ma Lực để kích hoạt, hơn nữa kích hoạt xong nó cũng không mạnh.

Tôi không cần phải dùng Ma Pháp không thích hợp với bản thân làm gì.

Cơ mà, vì chỉ số của tôi cao nên tôi vẫn đủ sức tạo ra lửa để nướng thịt.

Hơi khó điều khiển hơn các thuộc tính khác nhưng tôi cuối cùng cũng chinh nó thành độ nóng đủ để nướng thịt ngon.

Khu vực ngay lập tức sức mùi thơm của thịt nướng.

Nhưng mà không có con quái vật nào bị mùi thơm kéo đến cả.

Không có con quái vật nào lại dám bước chân vào khu vực lãnh thổ của bộ ba Rồng Đất thống trị Tầng Hạ, và giờ còn có tôi vừa giết cả ba bọn chúng nữa.

Trừ phi có một tên cực kì to gan thì không tên ngốc nào dám xuất hiện.

Kiểm Định của tôi phát hiện bóng dáng vài con quái vật bị mùi thịt hấp dẫn, đến gần rồi lại bỏ đi nhiều lần.

Cuối cùng thịt bít-tết Rồng nướng đã xong không gặp vấn đề gì.

Tôi rắc một ít muối mà tôi tạo ra bằng cách cho nước biển bốc hơi lên thịt.

Muối này hơi có mùi giống bãi biển, nhưng nó là loại gia vị duy nhất tôi có.

Tôi bỏ nó trong một cái hộp tôi dùng "Ma Pháp Đất Mềm" tạo ra và bảo quản trong Túi Thần Kì.

Đầu tiên, tôi vẫn là ăn thử bằng miệng nhện trước.

Vì không có vấn đề gì nên tôi ăn bằng miệng người.

Ừm, dai quá.

Dù có nướng nó vẫn dai.

Thậm chí, hình như nó dai hơn hồi nãy nữa.

Mặc dù tôi có thể nhai cái này nhờ chỉ số của tôi, nhưng nếu Nhân Loại bình thường mà ăn cái này thì họ sẽ trật hàm ngay.

Hơi giống thịt heo thì phải?

Vị nhẹ, không mùi.

Hơi có mùi biến từ muối và một chút mùi đất.

Vì nó là thịt Rồng Đất nên nó có mùi đất.

Thật luôn.

Hơi khó để đánh giá, nhưng xem ra tôi vẫn thích thịt sống còn dính máu hơn.

Thích nói gì thì nói.

Nếu là Nhân Loại thì tôi khuyên nên nướng thịt lên mà ăn như bình thường.

Lúc tôi ăn đồ tể ở trong thị trấn thì tôi đã để ý, tôi vừa có vị giác của quái vật vừa có vị giác của Nhân Loại.

Những gì mà Nhân Loại ăn thấy ngon thì tôi ăn cũng thấy ngon.

Nhưng mà có những thứ quái vật ăn thì thấy ngon nữa.

Nói chính xác thì đó là thịt sống và máu.

Oa, tôi là loài ăn thịt.

Mặc dù thường thì thịt quái vật không ngon, nhưng lâu lâu vẫn có những con đặc biệt ngon.

Cơ bản mà nói, toàn bộ quái vật không ở trong Đại Mê Cung Elro đều là ngon với tôi.

Nhưng mà Nhân Loại không ăn thịt sống như thế.

Dĩ nhiên.

Vậy nên vị món ăn mà tôi thích là dựa vào kí ức của tôi lúc còn là Nhân Loại cộng thêm vị mà quái vật thích.

Tôi rắc muối lên thịt sống rồi ăn thử.

Un, ngon quá đi.

Vị ngon này Nhân Loại không thể hiểu được.

Cơ mà, vốn thì thịt quá dai nên Nhân Loại làm gì ăn được.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Làng Elf ①

Trong một hang động nhỏ sâu trong một ngọn núi ở nước Sariera.

Sensei kích hoạt vòng Dịch Chuyển trong căn phòng được giấu ở đó.

[Vòng Dịch Chuyển này được nối trực tiếp với làng Elf. Mọi người sẵn sàng chưa?]

Tôi gật đầu trả lời Sensei.

Sensei gật đầu lại rồi kích hoạt vòng Dịch Chuyển.

Tâm nhìn của tôi bị mờ đi trong giây lát.

Chỉ trong giây lát thôi, khi tâm nhìn của tôi hồi phục lại thì khung cảnh trước mặt tôi đã khác.

Từ trong hang động sang một tòa nhà ở đâu đó.

Một tòa nhà tròn nhìn giống một cái sảnh, và có nhiều vòng Dịch Chuyển khác cũng đang ở trên mặt đất.

Nhưng mà tòa nhà không quan trọng.

Ngay lúc chúng tôi vừa Dịch Chuyển tới thì được chào đón bằng vô số mũi kiếm.

Chúng tôi đang bị quân lính Elf bao vây.

[Firimes, ta nhớ không nhầm thì đưa người ngoài vào đây là cấm kị]

Trong những người Elf đứng đó thì người có vẻ là đội trưởng lên tiếng.

Ngôn ngữ ông ta nói không phải là tiếng Nhân Loại.

Là tiếng Elf.

May là tôi đã học tiếng Elf ở trong học viện rồi.

[Họ là những Người Hợp Tác. Tôi đã thông báo việc này bằng Liên Lạc Tâm Xa rồi mà]

[Và chúng ta cũng đã trả lời. Rằng chúng ta hiểu tình trạng của các người, nhưng Nhân Loại vẫn không được chào đón trong làng]

[Đây không phải là lúc so đo Nhân Loại. Hãy bỏ kiếm xuống đi]

[Không bao giờ. Nếu bây giờ các người rời đi thì bọn ta sẽ tha mạng cho các người. Ngay lập tức dùng vòng Dịch Chuyển quay về đi]

[Cứ đứng đây nói chuyện cũng không được gì cả. Xin hãy gọi Potimas đi]

Không khí cực kì căng thẳng.

Tôi ra hiệu cho Katia đang chuẩn bị chiến đấu bình tĩnh lại.

Rồi đứng trước mặt Anna người đang run rẩy, bảo vệ chị ấy khỏi mũi kiếm và ánh mắt của tộc Elf.

[Đủ rồi]

Một giọng nói vang lên.

Cũng đã lâu lắm rồi, nhưng tôi đã gặp chủ nhân của giọng nói này một lần.

Potimas Hyphenath.

Là thủ lĩnh tộc Elf.

[Xin thứ lỗi vì màn tiếp đón này. Toàn bộ Elf, hãy chào đón Anh Hùng và các đồng đội của cậu ta đi]

[Vậy có được không?]

[Không sao cả. Trong trường hợp hi hữu mà bọn chúng phá vỡ được lá chắn thì có càng nhiều binh lực càng tốt]

Lời nói của Potimas chứa điềm báo xấu.

Tôi thật sự không thể có thiện cảm với người đàn ông này được.

Dĩ nhiên là lần đầu gặp nhau ông ta đã Giám Định tôi nên tôi có hơi khó chịu, nhưng ngoài ra còn lí do là ánh mắt của ông ta có vẻ như đang coi thường mọi người trừ bản thân.

[Đi nào. Mặc dù không quá hoành tráng, nhưng chúng ta hãy tổ chức một buổi tiệc chào mừng]

Những người lính Elf cất kiếm của mình đi.

Potimas bước đi nhanh chóng.

Tôi vội vã theo sau ông ta.

[Potimas, tình hình hiện tại sao rồi?]

[Không tốt lắm. Ta sẽ nói rõ hơn sau]

Potimas trả lời Sensei một cách lạnh lùng.

Tình hình không tốt lắm, vậy đây có phải là lúc để tiệc tùng không?

[Ừm, ông nói tình hình không tốt, vậy việc này có thích hợp không?]

Tôi bất giác hỏi vậy.

[Tình hình có thể gọi là tốt, cũng có thể gọi là không tốt. Nhưng mà hiện tại thì sẽ không có gì xảy ra cả. Vẫn có thời gian để ăn một bữa ăn. Lúc đó ta sẽ nói rõ ràng hơn]

Nói vậy xong Potimas nhìn thẳng và bước đi.

Là đáng vẻ từ chối bất kì câu hỏi nào khác.

Chúng tôi rời khỏi căn nhà có những vòng Dịch Chuyển.

Trong tầm mắt là một khu rừng đầy những cây đại thụ hàng ngàn tuổi.

Mỗi cây đều có đường kính gần 10 mét.

Phần gốc cây bị đục rỗng bị được sử dụng làm nhà.

Nếu tôi nhìn lại sau lưng thì tôi thấy căn nhà chứa vòng Dịch Chuyển cũng là một cái cây lớn.

Làng Elf, thay vì nói rằng nó sống hòa hợp với khu rừng, đúng hơn thì nó chính là khu rừng.

Những ánh mắt của người Elf nhìn chúng tôi từ trong những căn nhà và trên những nhánh cây.

Bằng những ánh mắt đó tôi có thể thấy chúng tôi không được chào đón ở đây.

Tôi đã biết tộc Elf rất là biệt lập, nhưng không ngờ đến mức họ sẽ rút kiếm ra "chào đón" chúng tôi ngay lập tức như thế, và còn bị những ánh mắt khó chịu như thế nhìn.

Tôi nhìn Anna.

Mặc dù hiện tại chị ấy có vẻ bình tĩnh, nhưng tôi thấy rõ tay chị đang run rẩy.

Làng Elf là một nơi chứa đầy kí ức cay đắng cho Anna.

Chắc hẳn từ nhỏ lúc còn sống ở đây chị ấy đã phải chịu những ánh mắt thế này liên tục.

Tôi cố gắng đi càng gần Anna càng tốt.

Không quá lâu sau đó, Potimas đi vào trong một ngôi nhà cây.

Bên trong rộng như một phòng họp, và có một chiếc bàn gỗ lớn đặt ở ngay giữa phòng.

Chúng tôi nhanh chóng ngồi xuống ghế vì bị thúc giục làm vậy.

Đồ ăn đã được mang đến rồi.

[Mặc dù đây chỉ là đồ ăn của tộc Elf, nhưng ta khá chắc chắn nó cũng hợp khẩu vị Nhân Loại]

Tôi ăn thử món ăn được Potimas mời.

Vì rau củ là nguyên liệu chính của món ăn nên nó tương đối nhạt, nhưng từng nguyên liệu đều được chế biến rất kĩ lưỡng để đem đến vị ngon nhất.

Đúng, nó rất ngon.

Hơn nữa vì chuyển đi dài nên chúng tôi nhanh chóng và im lặng ăn hết đồ ăn.

[Được rồi, vậy đi đến vấn đề chính nào]

Sau khi những người Elf phục vụ dọn chén đĩa đi thì Sensei nói vậy.

[Ừm, ta sẽ giải thích tình hình hiện tại]

Potimas bắt đầu nói.

[Kẻ thù đã đến rìa ngoài Rừng Elf rồi. Họ đang bị lá chắn cản lại nên việc hành quân cũng bị trì trệ. Kẻ thù chính của chúng ta là quân đội Đế Quốc, còn quân số của bên kia là khoảng 80000]

Tôi ngạc nhiên khi nghe con số đó.

Giữa cuộc chiến tranh với phe Quỷ như hiện tại, mà lại điều động nhiều đó binh lính, như vậy có sao không?

Yuugo không tính đến việc đó sao?

[Vấn đề phiền phức là Nhà Thờ cũng đã gửi đến một số lượng lớn binh lính nữa. Vì tên Anh Hùng giả Yuugo được thông báo chính thức rồi nên ta nghĩ người đã bắt đầu nổi Đế Quốc và Nhà Thờ lại là một người cực kì có tài]

Đúng như dự đoán, tôi nên tính đến trường hợp Nhà Thờ đã bị Yuugo điều khiển.

[Ta biết mọi người đều biết về lá chắn bảo vệ làng Elf, nhưng có vẻ như các pháp sư của Đế Quốc đang chuẩn bị một công thức Ma Pháp cực kì lớn. Hơn nữa từ báo cáo của trinh sát thì công thức đó là một công thức bí ẩn không thể bị phân tích được. Ta gần như chắc chắn đó là một Ma Pháp

dùng để phá hủy lá chắn. Là một công thức Ma Pháp cần rất nhiều ngày để thực hiện]

[Rất nhiều này!? Vậy chúng ta không cản trở nó sao!?]

[Không phải chúng ta không muốn, mà là không thể cản nó lại được. Lá chắn bảo vệ ngôi làng cực kì mạnh mẽ, chúng ta không phải cứ muốn là rời khỏi đây được. Để đến được ngôi làng này chỉ có một cách là sử dụng các vòng Dịch Chuyển đặc biệt. Là một lá chắn đủ mạnh để chặn cả "Ma Pháp Không Gian" bình thường và Thần Giao Cách Cảm nữa. Hiện tại số lượng Elf đang ở bên ngoài là khoảng 6000. Họ không thể chiến đấu nổi với quân đội có 80000 người được]

Ra là vậy.

Lá chắn mà Sensei nói đến, có vẻ nó mạnh mẽ hơn tôi tưởng nhiều.

[Ồm, vậy làm sao bên ngoài và bên trong liên lạc với nhau được]

[Chúng ta sử dụng một kĩ thuật gọi là ngôn ngữ kí hiệu. Mặc dù âm thanh không thể truyền từ qua lá chắn nhưng tầm nhìn thì không bị cản trở]

Hiểu rồi.

Ở thế giới này cũng có ngôn ngữ kí hiệu.

Mà chắc nó khác với cái ở Trái Đất.

[Theo dự đoán và báo cáo của bên ngoài thì công thức Ma Pháp sẽ tốn một vài ngày nữa mới xong. Cho nên miễn cao Ma Pháp phá hủy lá chắn chưa kích hoạt xong thì ngôi làng vẫn còn an toàn. Đó là lí do ta nói mọi chuyện vẫn tốt, nhưng cũng không tốt.]

[Lá chắn sẽ bị phá hủy sao?]

[Ta không biết]

Sau đó chúng tôi nói chúng tôi đã mệt vì đi đường dài, và được cho mượn một căn phòng để ngủ.

Nếu lá chắn bị phá hủy thì cuộc chiến sẽ bắt đầu.

Cho đến lúc đó, tôi phải cố gắng hồi sức đã.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Làng Elf ②

TN: Cuộc hội ngộ cảm động với những người luân hồi khác :57:

Ngày hôm sau, Katia và tôi được Sensei dẫn đi một nơi trong làng Elf.

Nói thật, hiện tại khi chị Anna đang thế này thì tôi không muốn để chị một mình, nhưng Hyrinth-san nói rằng 「Cứ để đó cho tôi」 nên tôi quyết định tin tưởng anh ấy.

Nếu có thể thì chỉ mình Katia và tôi nên đến chỗ này cùng Sensei .

Chỗ chúng tôi đang đến là nơi những người luân hồi đang được bảo vệ.

Vì có vô số cây mọc lớn nhìn y chang nhau nên khung cảnh trước mặt chúng tôi mãi vẫn không thay đổi.

「Đường đi có vẻ dài quá」

「Đúng thế. Làng Elf là một nơi rất rộng lớn. Tổng diện tích khu trung tâm của Garam Đại Lâm này là gần bằng quận 23 của Tokyo cơ mà」

「Rộng thế sao!？」

「Đúng vậy. Nhưng mà vì có nhiều khu vực chỉ dùng trồng trọt nên dân số không lớn lắm ở đây」

「Thay vì là làng thì gọi nó là một nước độc lập thì đúng hơn」

「Đúng vậy. Khu vực này có một lá chắn thiên nhiên là Đại Lâm, hơn nữa còn có lá chắn cổ đại từ trước đến giờ chưa bị phá hủy bao giờ. Nếu không tính việc tộc Elf quá biệt lập thì đây chính là nơi yên bình và an toàn nhất trên thế giới. Và cô biết chắc chắn điều đó」

Sensei thở dài.

「Nếu lá chắn thực sự bị phá hủy thì sự an toàn này sẽ không được bảo đảm nữa. Vì khoảng cách từ rìa ngoài lá chắn tới ngôi làng khá lớn, nên ít ra ngôi làng sẽ không ngay lập tức gặp nguy hiểm sau khi lá chắn bị phá hủy, nhưng chắc chắn cuộc chiến sau đó sẽ cực kì tàn khốc」

「Sensei có nghĩ lá chắn sẽ bị phá hủy không?」

「Chỉ là một khả năng. Chỉ vì trước giờ nó chưa bị phá hủy không có nghĩa là sau này cũng như thế. Quá tự tin là cấm kị」

「Lá chắn này chưa bao giờ bị phá hủy à? Nhân tiện, lá chắn này được thiết lập từ khi nào?」

「Cô cũng không biết. Ngay cả người Elf lớn tuổi nhất sau Potimas cũng nói rằng lá chắn đã tồn tại từ khi ông ấy sinh ra rồi」

「Người đó bao nhiêu tuổi rồi?」

「Cô nhớ là khoảng 480 thì phải」

「Đúng là người Elf khác hẳn」

Cứ nói chuyện như thế một lúc cuối cùng chúng tôi cũng đến nơi.

Một khu vực tách biệt bao gồm một cánh đồng nhỏ và các loại gia súc, những người ở dưới đang làm ruộng và chăm sóc gia súc.

Một trong số họ nhìn thấy chúng tôi.

「Sensei, cô đã quay lại」

「Ừm, cô chỉ vừa quay lại」

Một lời chào lạnh lùng.

Vẻ mặt Sensei cứng lại.

Một cô gái đi đến.

Cô ấy có vẻ bằng tuổi tôi.

Vì cô ấy nói bằng tiếng Nhật nên tôi hiểu được.

Cô ấy là một người luân hồi.

「Vậy ra đây là những nạn nhân lần này à?」

「Họ không phải là nạn nhân」

「Cái đó còn tùy ai đang nói. Ít ra tôi nghĩ cô chính là thủ phạm bắt cóc. Thôi kệ đi. Vậy hai người tên gì nào? À ý tôi là tên kiếp trước chứ không phải tên kiếp này」

Cô gái đó nhìn chúng tôi với một vẻ mặt nghiêm trọng.

「Tôi là Yamada Shunsuke」

「Ooshima Kanata」

「Ế? Kanata-kun?」

「Đúng vậy」

「Uwa」

「Phản ứng vậy là sao chứ. Vậy cô là ai?」

「Tôi là Kudo Sachi. Cùng là những người bị bắt cóc, hãy hòa thuận với nhau nào」

Kudo Sachi.

Là cô gái làm lớp trưởng.

Chúng tôi không thân nhau mấy, và nói thật thì cô ấy có nhiều kẻ thù vì tính cách của cô ta, nhưng cũng không thiếu đồng minh.

Vì tính cách của cô ấy nên cô ấy rất thường xuyên đối đầu với Yuugo.

Nhưng hiện tại tôi chỉ quan tâm lời nói và thái độ của cô ấy đối với Sensei mà thôi.

Vì Kudo là lớp trưởng nên lẽ ra mối quan hệ giữa cô ấy và Sensei phải khá tốt mới đúng, vì cô ấy là người có cơ hội gặp và nói chuyện với Sensei nhiều nhất.

Hiện tại cô ấy đang nhìn Sensei như kẻ thù giết cha vậy.

Lí do chắc là việc "Bắt cóc" mà cô ấy nói đến.

「Sensei, cô ấy nói bị bắt cóc là sao?」

「Hai người không bị Sensei bắt cóc sao?」

「Chúng tôi đến đây để cản Natsume lại」

「Natsume-kun? Cậu ta cũng ở đây sao?」

Nhìn thế này thì có vẻ Kudo-san không biết Yuugo đang chuẩn bị xâm chiếm làng Elf.

Tôi nhìn Sensei một cách nghi ngờ.

Sensei lắc đầu nhẹ.

Là bảo tôi đừng nói những thứ không cần thiết sao?

[Kudo-san, Natsume đang dẫn một quân đội lớn đến đây để xâm lược nơi này]

[Cái gì?]

Katia nói sự thật ra.

Mặc kệ ánh mắt của Sensei.

[Em xin lỗi, Sensei. Nhìn tình hình nơi này, em thấy em không thể tin tưởng Sensei được nữa]

Katia khoanh tay lại thở dài rồi nói vậy.

[Nghe lời của Kudo-san thì có vẻ toàn bộ những người ở đây đều là bị bắt cóc đúng không? Hơn nữa sau khi bị đưa đến đây thì mọi người bị bỏ mặc để tự nuôi sống bản thân]

[Không!]

[Không sai. Tôi bị cướp đi khỏi gia đình của mình ở thế giới này và bị đem đến đây, những người còn lại cũng tương tự như thế]

[Cô ấy đã xác nhận rồi. Hơn nữa, tộc Elf các người còn tách biệt họ để ngăn việc họ nhận được bất kì thông tin gì, đúng không?]

[Đúng vậy. Cuộc sống ở đây là cuộc sống hoàn toàn tự làm tự tiêu. Tộc Elf sẽ cho chúng tôi những thứ không thể tự làm ra được, nhưng chỉ ở mức tối thiểu cần thiết mà thôi. Buổi sáng thức dậy, cày ruộng, nuôi gia súc, giết và nấu chúng rồi ăn chúng. Mỗi ngày đều như thế. Vì tộc Elf liên tục giám sát chúng tôi nên chúng tôi không thể trốn được, hơn nữa vì họ không

nói những gì không cần thiết nên chúng tôi cũng không biết bất kì điều gì về bên ngoài cả]

[Không, mục đích cuộc sống tự làm tự tiêu và để các em tự lập mà!]

[Mặc dù các người không có ý định thả chúng tôi đi? Tự lập để làm gì khi mà cuối cùng chúng tôi sẽ bị nhốt ở đây cả đời chứ hả?]

[Chuyện đó]

Sensei ngáp ngừng.

Mọi người còn ngừng làm việc để xem tình hình.

[Yamada-kun và Ooshima-kun xin đến đây cùng tôi, tôi muốn hỏi hai cậu rất nhiều chuyện]

Kudo-san bước đi, mặc kệ Sensei đứng đó im lặng.

Katia không ngại ngừng gì đi theo cô ấy.

Tôi nhìn Sensei một chút rồi nhanh chóng đi theo hai người kia.

Sensei cứ vậy giữ khuôn mặt muốn khóc của mình nhìn xuống đất.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Làng Elf ③

TN: Hoàn cảnh thực sự của những người luân hồi, sống ở nơi an toàn nhất thế giới cũng có cái giá của nó

Chúng tôi được dẫn đến một ngôi nhà cây lớn bên trong có một phòng ăn lớn.

「Đây là phòng ăn như các cậu thấy. Mọi người dùng ba bữa ăn một ngày ở đây」

Tôi nhìn quanh phòng ăn.

Vì lí do nào đó tôi chợt nhớ đến trại hè mà tôi được đi hồi còn học cấp hai.

Trong căn phòng ăn có bốn người cả trai lẫn gái đang nấu ăn ở khu vực nhà bếp.

Khi họ thấy chúng tôi thì họ ngừng tay lại.

「Kudo-san, họ là?」

Cậu con trai nói với giọng nghi ngờ.

Ừ thì, Katia và tôi đều có vũ khí, hơn nữa thấy hai người lạ đột nhiên xuất hiện thì họ dĩ nhiên sẽ cẩn thận.

「Là Yamada Shunsuke」

「Ooshima Kanata」

Chúng tôi nhanh chóng nói tên mình.

Chắc họ sẽ hiểu ngay.

「Ế!? Shun và, Kanata!？」

Ba người còn lại nghe thế cũng quay đầu lại nhìn.

Đặc biệt là nhìn Katia.

「Được rồi, để tôi đoán. Tôi là người duy nhất bị chuyển giới đúng không？」

「Ừ. Không có ai khác ở đây lại bị chuyển giới cả」

Katia bị lời nói của Kudo-san làm sốc.

Ừm, ờ, thì.

Cố lên.

「Này này. Lâu rồi không gặp!」

Cậu con trai đầu tiên lên tiếng bỏ nón xuống đi tới chỗ chúng tôi.

Mặc dù ngoại hình cậu ta thay đổi nhưng tôi có thể cảm giác sự thân quen trong nụ cười đó.

「Là Ogi sao？」

「Hà. Đoán đúng rồi đó」

「Người duy nhất có thể có nụ cười dễ mến như thế là cậu mà」

Tôi cười nhẹ.

Ogiwara Kenichi.

Một người bạn thuộc câu lạc bộ bóng đá.

Nhân tiện, lí do tôi gọi cậu ta là Ogi từ họ chứ không phải bằng tên là vì nếu thế sẽ giống với tên của Yuugo ở kiếp trước, Natsume Kengo.

[Cơ mà, Ogi lại lo đi nấu ăn sao? Cậu hợp với việc làm ruộng tốn nhiều sức hơn là việc này]

[À, chuyện đó]

Phản xạ của Ogi khá tốt vì cậu ta thuộc câu lạc bộ bóng đá.

Nên, tôi hiển nhiên nghĩ rằng việc đồng áng hợp với cậu ta hơn.

[Lúc đầu chúng tôi chia việc luân phiên, nhưng sau khi mọi người hiểu rõ mình dở và giỏi cái gì thì việc được phân công trở thành cố định. Mặc dù Ogi-kun có thể làm mọi thứ tốt hết, nhưng cuối cùng tôi giao cậu ta việc nấu ăn vì có quá ít người làm được]

[Nói không đùa chứ mình chỉ mới nấu ăn lúc qua thế giới này thôi đó, mình phục tài năng của bản thân ghê]

Ogi ưỡn ngực ra với vẻ mặt rất tự hào.

Kudo-san lúc này mới nói "Đừng có chém nữa".

[Thực ra thì việc nấu ăn cho bao nhiêu đây người là chuyện cực kì mệt mỏi. Thế nên chúng tôi mới để Ogi-kun có thể lực tốt đảm nhiệm]

[Có điều vị đồ ăn thì không ngon bao nhiêu]

Ogi tỏ vẻ khiêm tốn rồi xấu hổ.

Sau đó cậu ta quay về bếp vì vẫn còn việc phải làm.

Chúng tôi ngồi xuống ghế và trao đổi thông tin qua lại.

Từ việc Yuugo chuẩn bị xâm lược nơi đây.

Lí do tại sao.

Và tình hình hiện tại của thế giới.

Còn chúng tôi nghe Kudo-san kể về cuộc sống ở đây.

Hiện tại ở đây có 14 người luân hồi.

Hồi xưa chúng tôi nghe rằng có 12 người ở đây, nên so ra thì tăng thêm 2 người.

Chúng tôi nghe cô ấy điểm danh từng người.

Cuộc sống ở đây thì giống như Kudo-san đã nói, tự làm tự tiêu.

Họ ăn những lương thực và gia súc tự tay họ làm ra, những gì không thể tự làm được thì họ được tộc Elf cung cấp.

Những nhu yếu phẩm hằng ngày thì phải tự họ xử lí, chỉ khi nào thực sự không còn cách nào khác thì tộc Elf mới cung cấp đồ cho họ.

[Cái bàn này và những chiếc ghế ở đây cũng là tự tay chúng tôi làm]

Nghe như thế tôi bất giác nhìn chiếc ghế mình đang ngồi.

Một chiếc ghế đơn giản được tạo ra bằng cách cắt gỗ rồi ghép lại.

Ngoài ra chúng tôi còn hỏi Kudo-san chi tiết về việc sống ở làng Elf.

Theo lời Kudo-san kể thì từ khi cô ấy chưa biết nói đã bị đưa đến ngôi làng này rồi.

Kudo-san kể rằng lúc đó cha mẹ cô ấy đã khóc khi cô ấy bị đưa đi.

Và cô ấy bị mua lại bằng tiền.

[Nói sao nhỉ, gia đình cha mẹ tôi ở thế giới này cực kì nghèo. Mặc dù tôi chưa thể nói được nhưng tôi vẫn hiểu được những cuộc nói chuyện giữa mọi người. Tôi nghe được rằng cái giá bán tôi đi cao hơn nhiều lần so với giá mua một nô lệ bình thường]

Nghe Kudo-san tự giễu mình như thế tôi chỉ có thể cười nhẹ.

Mặc dù những người còn lại cũng tương tự thế, nhưng cũng có người bị đưa đến đây gần như là bị bắt cóc trong khi đang sống làm nghề Thám Hiểm Giả nữa.

Đa số bị bắt lúc họ còn rất trẻ.

Theo lời kể, lúc mọi người còn nhỏ, còn là em bé thì dĩ nhiên tộc Elf chăm sóc cho họ.

Sau đó, khi mà một người đã có thể làm việc thì họ bị ép phải tự cày ruộng và chăm gia súc với sự giúp đỡ của tộc Elf, rồi sau khi họ đủ lớn rồi thì tộc Elf hoàn toàn ngừng việc giúp đỡ.

Tôi nghe rằng ban đầu mọi chuyện cực kì khó khăn.

Cả việc làm ruộng và chăm gia súc đều cực kì khó khăn cho những cơ thể còn nhỏ.

Chỉ làm nhiều đó mỗi ngày là họ đã mệt nhoài rồi.

Chỉ mới dạo gần đây họ mới bắt đầu có nhiều thời gian hơn mà thôi.

Cơ thể của họ đã đủ lớn để ra dáng người lớn, họ bắt đầu học được các mảnh nhỏ và công việc bắt đầu có hiệu quả hơn.

Nhờ thế họ có thể có được một chút thời gian rảnh.

[Thế nhưng sau khi có thời gian rảnh chúng tôi phải lo về việc làm gì trong lúc đó]

[Ý cô là sao?]

[Tộc Elf không muốn chúng tôi học skil. Nên mới có việc giám sát và sống như thế này]

Mặc dù họ đã sống như thế suốt thời gian qua, nhưng skill của những người luân hồi ở đây lại không phát triển bao nhiêu cả.

Trừ hai người.

Hai người tới đây sau cùng dường như đã làm Thám Hiểm Giả trước khi đến đây.

Có thể nói lí do tộc Elf bắt được họ trẻ như thế là vì họ liên tục di chuyển hết nơi này đến nơi khác.

Vì họ đã làm nghề Thám Hiểm Giả nên skill của họ phát triển rất nhiều.

[Chúng tôi không còn lựa chọn nào khác. Chỉ có thể âm thầm tăng độ thông thạo skill và mỗi ngày cứ thế sống trong cái lồng giam này như trước giờ]

Hiện tại, tôi muốn có thêm thời gian để suy nghĩ.

Nhưng mà Yuugo lại sắp tấn công rồi.

Kudo-san nghe thế cảm giác rất lo lắng.

Sau đó chúng tôi ăn cùng với những người luân hồi khác.

Mọi người vui vẻ cười nói sau một thời gian dài mới gặp lại nhau.

Chúng tôi cứ thế ngồi trong phòng ăn nói chuyện với nhau suốt một ngày trời.

Nhưng mà Kyouya không có trong số những người ở đây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Bởi Vì Tôi Là Một Giáo Viên

Tôi là một con người yếu đuối.

A, vì bây giờ tôi là tộc Elf, nên phải là một Elf yếu đuối mới đúng.

Nhưng không thay đổi sự thật là tôi yếu đuối.

Ở kiếp trước tôi là một giáo viên.

Từ lúc nhỏ ước mơ của tôi đã là được làm giáo viên.

Tôi muốn trở thành một người giáo viên có thể cười đùa vui vẻ với học sinh của mình.

Để đạt được mục tiêu của mình tôi không hề tiếc bỏ ra bất kì giá nào.

Tôi đã thử qua toàn bộ mọi thứ mà những đứa trẻ trong thế hệ này có vẻ ưa thích.

Game, manga, tiểu thuyết, và nhiều thứ khác trên Internet nữa.

Tôi thử qua và nghiên cứu mọi thứ có thể trở thành chủ đề của một câu chuyện.

Mặc dù trong lúc đó tôi cũng có hơi bị nghiện một vài cái.

Cứ như thế, tôi đổi cách nói chuyện của mình, tạo ra một vỏ bọc nhân vật, trở thành một giáo viên đáng thương và trở thành một người dễ làm bạn.

Dù cái phần giáo viên đáng thương lại là thuộc bản chất của tôi, nhưng cuối cùng mọi chuyện vẫn ổn nên cũng không quan trọng lắm.

Nhưng rồi tôi cũng suy nghĩ.

Như thế này có được không?

Ước mơ của tôi thực sự chỉ là dùng vỏ bọc để cười đùa thế này sao?

Nhưng tôi lại sợ việc thể hiện bản chất của tôi ra sẽ làm hư hết công sức của tôi từ trước giờ.

Nên tôi cứ thế sống qua ngày.

Thế rồi tôi luân hồi qua thế giới khác.

Lúc đầu tôi hoảng hốt.

Việc cuối cùng tôi nhớ là đang đứng lớp dạy học.

Kí ức chuyện xảy ra sau đó hoàn toàn không tồn tại, khi tỉnh dậy tôi đã trở lại thành một em bé rồi.

Hơn nữa, nhưng người đang nhìn tôi lại có lỗ tai vừa dài vừa nhọn.

Đó là tộc Elf, nhờ kiến thức Otaku mà tôi đã tích lũy từ trước đến giờ mà tôi biết điều đó ngay lập tức.

Và tôi cũng biết tình trạng hiện tại của bản thân.

Luân hồi sang một thế giới khác.

Tôi đã bị cuốn vào dạng cốt truyện đang nổi trên mạng Internet.

Tôi quá yếu đuối.

Tôi không thể sống được cuộc đời thứ hai của mình với một thái độ lạc quan như nhân vật chính của truyện đột ngột bị ném sang một thế giới khác được.

Tôi không thể bỏ qua ý nghĩ rằng tôi vẫn chỉ là tôi mà thôi.

Trong lúc tôi đang bị rối thì tôi bám víu chút bình tĩnh cuối cùng của mình vào khái niệm đó.

Rằng tôi là một giáo viên.

Vậy, tôi có nghĩa vụ phải lo cho học sinh của mình trước tiên.

Đó chính là hình tượng của một giáo viên tốt trong đầu tôi.

Và tôi có một skill sẵn tiện cho việc đó.

『Danh Sách Học Sinh』

Có lẽ đây là skill đặc trưng chỉ mình tôi có trên thế giới này.

Tác dụng của skill là ghi sơ về tình trạng quá khứ, hiện tại và tương lai của toàn bộ các học sinh được luân hồi.

Nếu tôi nhắm mắt lại thì danh sách sẽ hiện ra trong đầu tôi.

Khi tôi mở danh sách tôi sẽ thấy những cái tên ở kiếp trước của từng người được ghi theo thứ tự điểm danh, và nếu tôi tập trung thật kĩ vào một cái tên thì tôi có thể thấy được thông tin sơ bộ về người mang tên đó.

Nhưng tôi chỉ có thể biết những thông tin cơ bản nhất của cơ bản mà thôi.

Quá khứ, là nói về lúc họ vừa sinh ra.

Được sinh ra ở đâu đó.

Chỉ có thể.

Hiện tại, tình trạng hiện tại của học sinh được ghi ngắn gọn bằng một từ.

Khỏe, bệnh, mệt, mấy cái tương tự thế.

Những thông tin như họ đang ở đâu các kiểu, thì tôi không biết.

Và, tương lai.

Trong danh sách ghi thời điểm một học sinh sẽ chết, và lí do chết một cách sơ sài.

Theo như danh sách quy định thì 0 là lúc tôi vừa sinh ra và 365 ngày là đúng một năm.

Khi nhìn thời gian chết của các em tôi bị sốc nặng.

Đa số các học sinh sẽ chết trong vòng 20 năm.

Khi tôi nhìn thấy tôi đã ngất xỉu vì không thể tiếp nhận thông tin đó.

Tôi không thể chấp nhận được, và vài ngày sau đó tôi cứ run rẩy cố gắng chạy trốn sự thật

Nhưng sự thật vẫn là sự thật.

Dù tôi không để ý nó thì thời gian vẫn cứ trôi qua.

Và rồi tôi để ý thấy.

Tên của học sinh có thời gian chết sớm nhất, là lúc vừa sinh ra, đã biến mất khỏi danh sách lúc nào tôi không biết.

Một chỗ trống trên danh sách.

Tôi ép bản thân mình phải chấp nhận sự thật sau khi thấy chuyện đó.

Trong số các học sinh còn lại, có mười người được ghi là sẽ chết hai đến ba năm sau khi sinh ra.

Tôi bắt đầu dựa dẫm vào thứ gọi là skill.

Cái "Danh Sách Học Sinh" này cũng là một skill, nếu thế giới này thực sự có thứ sức mạnh thần kì như thế này thì có lẽ cũng sẽ có Thần Giao Cách Cảm.

Kiến thức Otaku tôi đã nghiên cứu thực sự đã có tác dụng.

Tôi dễ dàng nghe được Thánh Ngôn và học được skill Thần Giao Cách Cảm.

May là, cha tôi Potimas là lãnh đạo của tộc Elf.

Hơn nữa, bình thường một người cha khi nghe con mình nói về kiếp trước đầu tiên sẽ nghi ngờ chuyện con mình có bị điên hay không, nhưng Potimas thì cứ thế tin lời tôi.

Vì lí do nào đó, Potimas đã để ý và biết tôi bất thường ngay từ đầu rồi.

Mặc dù đó là một ván cược nguy hiểm, nhưng tôi đã thắng cược, và Potimas hứa bảo hộ cho những người luân hồi.

Từ đó thì mọi chuyện khá dễ dàng.

Nhờ danh sách quá khứ nên tôi biết chỗ các học sinh được sinh ra.

Chỉ cần đi tìm ở khu vực đó là được.

Sau đó chức năng Tìm Skill của quyền lợi cấp Chủ mà tôi có được cũng tỏ ra hữu ích.

Không may thay, có nhiều hơn một học sinh đã chết rồi, nhưng đa số các học sinh đều được đảm bảo an toàn.

Đôi khi là dùng tiền để mua, đôi khi chúng tôi làm những chuyện không khác gì bắt cóc.

Rõ ràng là phạm tội.

Nhưng tộc Elf lại không ngại ngần gì mà thực hiện những việc đó.

Tộc Elf cũng có vấn đề của riêng họ.

Họ nhắm đến một thế giới không còn skill, nhắm mục đích chống lại các Admin.

Và những người luân hồi vì lí do nào đó đều có một lượng lớn skill từ lúc còn nhỏ, hơn nữa mỗi người còn được sinh ra với một skill cực mạnh nữa.

Nếu những người luân hồi như thế được để yên để tăng skill tùy thích thì họ sẽ bị Admin để ý, và bị Admin lợi dụng.

Tôi tin vào câu chuyện đó.

Vì lí do chết của đa số học sinh được ghi trong "Danh Sách Học Sinh".

『Chết vì bị mất skill』

Hiện tại Shun-kun và Katia-chan vẫn có lí do chết này.

Đa số học sinh đã từng có lí do chết này.

Bằng việc ép họ sống trong môi trường làng Elf nơi họ không thể nào tăng skill được thì những lí do chết cứ dần biến mất.

Mục tương lai thay đổi khá thường xuyên.

Nhưng dòng "Chết vì bị mất skill" không hề thay đổi dù tôi có làm gì.

Thời gian chuyện đó xảy ra cho mỗi người cũng giống nhau.

Là năm nay.

Và sau đó không hề ghi thêm gì cả.

Sau khi ghi rằng các học sinh sẽ chế trong năm nay thì danh sách không ghi gì nữa.

Khi tôi suy nghĩ về ý nghĩa của việc đó thì tôi bắt đầu thấy sợ hãi.

Tên tôi không nằm trong "Danh Sách Học Sinh".

Dĩ nhiên.

Vì tôi là giáo viên.

Tôi không biết bản thân mình sẽ thế nào.

Nhưng chuyện là như thế.

Các học sinh bị chết vì mất skill và những em có rất nhiều skill.

Tôi cũng có rất nhiều skill.

Có lẽ, lúc ấy tôi cũng sẽ chết.

Vì tôi sẽ chết, nên tôi không biết sau đó chuyện gì sẽ xảy ra.

Tôi cảm thấy sợ hãi.

Tôi không muốn chết.

Tôi đã nghĩ về việc sử dụng "Bỏ Skill".

Nhưng cho đến khi tôi xử lí xong Yuugo thì tôi không thể bỏ skill của mình được.

Hơn nữa, nếu tôi dùng "Bỏ Skill" tôi không biết tộc Elf sẽ làm gì.

"Bỏ Skill" đồng nghĩa với việc cho Admin sức mạnh.

Nếu tôi tự nguyện cho đối phương sức mạnh như thế, có lẽ tộc Elf sẽ trở thành kẻ thù.

Dù Potimas có trực tiếp giết chết tôi mà không thay đổi vẻ mặt tôi cũng không thấy lạ.

Nếu chỉ vậy thì không sao hết, nhưng có khi họ sẽ hại các học sinh được bảo hộ.

Tộc Elf bảo hộ những người luân hồi không phải là có ý tốt gì.

Nghĩa là chỉ có một giải pháp mà thôi.

Là khiến người sẽ đi cướp skill của mọi người trở thành kẻ thù của Admin.

Mặc dù tôi không biết liệu chuyện đó có khả thi không, nhưng tôi chỉ có cách đó.

Trước đó, phải giải quyết Yuugo.

Là một giáo viên tôi phải chịu trách nhiệm vì em ấy đã trở thành như bây giờ.

Tôi phải chịu trách nhiệm.

Tôi mở "Danh Sách Học Sinh" ra nhìn tên Natsume Kengo.

Lí do chết của em ấy là chết khi chiến đấu trong rừng Elf.

Tôi nuốt nước bọt.

Tôi sẽ tự tay mình giết học sinh của mình.

Mặc dù tôi đã quyết tâm, nhưng nghĩ về điều đó tôi vẫn thấy đau quận bụng và buồn nôn.

Tại sao mọi chuyện lại thế này chứ?

Tôi chỉ muốn làm một giáo viên có thể cười đùa vui vẻ với học sinh thôi mà.

Ánh mắt lạnh lùng của Kudo-chan xuất hiện trong đầu tôi.

Tôi hiểu.

Chuyện thành như thế này vì tôi không giải thích rõ ràng.

Mặc dù có giải thích cũng chưa chắc tôi sẽ được tha thứ, nhưng ít ra sẽ không có việc tất cả mọi người coi tôi thành kẻ thù như thế này.

Nhưng, tôi không làm vậy được.

Skill "Danh Sách Học Sinh" đã cứu mạng nhiều học sinh của tôi.

Nó lại có một khuyết điểm.

Cấm không cho học sinh nhìn thấy nó.

Là giới hạn giống như một lời nguyện, khiến tôi không thể nói thông tin trên "Danh Sách Học Sinh" cho bất kì học sinh nào.

Không cần biết tôi giải thích thế nào, tôi không được phép nhắc đến "Danh Sách Học Sinh".

Càng không thể vô tình để các học sinh biết đến sự tồn tại của nó.

Hơn nữa, lời nguyện này đáng sợ không phải ở chỗ tôi tiết lộ sẽ bị hại, mà chính các học sinh nghe được sẽ bị hại.

Tôi không rõ lời nguyện sẽ làm gì, nhưng tệ nhất sẽ là một hình phạt cực kì nặng khiến học sinh chết.

Tôi chưa thử bao giờ, và cũng không có ý định thử.

Tôi chỉ có thể im lặng giữ bí mật này.

Nói thật, tôi muốn nói hết mọi thứ cho mọi người nghe.

Skill "Danh Sách Học Sinh" cũng không hoàn hảo.

Khi Katia-chan bị tẩy não, tôi không hề biết về việc đó và việc Shun-kun bị chết khi cứu Leston-kun được ghi lại cũng đã không xảy ra.

Mặc dù tôi không rõ lí do tại sao lại có sự thay đổi đó, nhưng tôi nghi ngờ skill cấp Chủ có ảnh hưởng nhất định.

Vậy, vì Shun-kun có một skill cấp Chủ tôi có nên nói cho em ấy biết không?

Tôi đã rất muốn thử.

Nhưng cuối cùng tôi cũng không làm vậy được.

Tôi không thể ép em ấy gánh chịu những nguy hiểm không cần thiết được.

Tạm thời, vấn đề chỉ là tôi bị mọi người ghét bỏ thôi.

Không tới mức mọi người sẽ nổi điên lên.

Vấn thì, một phần công việc của giáo viên là bị học sinh ghét mà.

Tôi sẽ chấp nhận chuyện đó.

Như thế này chưa là gì cả.

Đó là một lời nói dối.

Tôi rất buồn.

Tôi yếu đuối.

Tôi sợ hãi.

Tôi không muốn chết, cũng không muốn học sinh của tôi chết.

Tôi làm thế này có đúng không?

Như thế này là sai sao?

Tôi không biết.

Nhưng tôi không thể nói chuyện này với bất kì ai cả.

Tôi không thể tin tưởng tộc Elf được.

Tôi không thể nói gì với học sinh của tôi được.

Tôi có đang làm đúng việc của một giáo viên không?

Làm ơn, ai đó nói cho tôi biết đi mà.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤT, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Tsuchigumo

TN: Tsuchigumo là một loại yokai trong truyền thuyết của Nhật, dịch nghĩa đen là nhện đất, có mặt quỷ, mình cạp, tứ chi là chân nhện(thực ra là tám chân), mặc những bộ đồ khổng lồ. Loài Yokai này sống ở vùng núi, dùng tơ bắt trời người đi lạc và ăn thịt họ.

Tôi đang đào đất.

Tôi đang làm gì hả?

Đã nói là đang đào đất rồi mà.

Bây giờ là nửa đêm, tôi đang ở khu vực gần thị trấn, và đang bí mật đào một cái hố ở một khu vực trống thích hợp.

Nhờ có "Ma Pháp Đất" nên tôi có thể dễ dàng đào hố mà không bị dơ tay.

Phần đất bị tôi đào ra tôi tạm bỏ hết vào trong Túi Thần Kì.

Tôi chỉ đào hố đủ rộng để tôi chui vừa, rồi sau đó đào thật sâu xuống dưới.

Khi đã đủ sâu thì tôi bắt đầu nới rộng ra thành phòng chứa.

Cứ như thế, tôi đã làm xong một căn phòng nhỏ dưới lòng đất.

Umu.

Kết quả khá là tốt.

Sau đó tôi sẽ lấp lại lối vào bằng phần đất tôi cất đi, nếu sau khi xong mà nhìn bình thường thì tốt rồi.

Sau đó nữa tôi sẽ tạo nhiều hố nhỏ cỡ hang kiến đủ để dây tơ của tôi có thể luồn qua được.

Ngoài lí do để dây tơ luồn qua thì nó còn có tác dụng thông gió.

Nhưng mà, mấy hố nhỏ cỡ đó tôi chưa an tâm, nên tôi đào thêm một cái hố theo chiều ngang nữa.

Tôi nối cái hố này với một chỗ khác cách khá xa thị trấn.

Chắc là hố đủ lớn để một người trưởng thành có thể chui vào.

Như thế tôi đã hoàn thành hầm trú bí mật.

Nếu hỏi tại sao tôi lại làm việc này thì thực ra có nhiều hơn một lí do.

Thứ nhất là để thu thập thông tin.

Tôi không biết tình hình chiến tranh như thế nào sau khi tôi càn quét ở đó, nên giờ tôi nghĩ tôi nên đi thu thập thông tin thường xuyên.

Nên tôi đã chọn một thị trấn quen thuộc để làm trụ sở thu thập thông tin.

Lí do thứ hai, làm hầm trú ẩn để trốn Ma Vương.

Vì skill chống chạy thoát của Ma Vương có tầm ảnh hưởng nhất định nên chỉ cần tôi không đi vào tầm ảnh hưởng thì tôi có thể chạy thoát.

Vì tôi có cả đánh dấu lẫn Dịch Chuyển nên tôi ở có lợi thế hơn.

Nhưng nếu tôi cứ chạy bậy bạ sớm muộn gì tôi cũng sẽ mắc lỗi.

Nên tôi sẽ làm nhiều hầm trú ẩn y chang thế này nhằm mục đích bỏ trốn nếu cần, và sau đó tôi sẽ trốn từ chỗ này sang chỗ khác.

Thứ ba.

Đây chỉ là lí do phụ thôi, tôi muốn kiểm tra tình hình của bé Vampire.

Một Vampire được sinh ra trong một gia đình quý tộc của một đất nước đang lâm vào chiến tranh.

Chỉ câu đó là đủ biết cuộc đời bé sóng gió thế nào rồi.

Mặc dù tôi có thể cứ mặc kệ bé đi, nhưng khi mà bé ấy nằm trong tầm ảnh hưởng của tôi thì tôi thấy tò mò.

Kiểu như là vì tò mò nên tôi sẽ vô tình gặp em ấy vài lần ấy mà. (TN: Tsun~~~~~)

Lí do thứ tư.

Đây là lí do quan trọng nhất.

Tôi hít một hơi thật sâu.

Gồng bụng lên.

Và rặn thật mạnh.

Sắp ra rồi.

Không phải cái gì dơ bẩn đâu.

Là trứng thôi.

Ừm, tôi sẽ đẻ trứng ở đây.

Lần trước đánh nhau với Ma Vương tôi đã xác nhận trứng tôi đẻ ra sẽ trở thành cứu tinh cuối cùng của tôi.

Nếu tình hình lần nữa lại trở nên tuyệt vọng như lần trước, tôi có thể hồi sinh lần nữa.

Đây là thứ đảm bảo tôi bất tử hơn cả skill "Bất Tử" nữa.

Bắt buộc phải có một chỗ để ít nhất một quả trứng để làm bảo hiểm.

Sau khi xong ở đây tôi có ý định đẻ trứng ở thêm nhiều căn cứ khác y chang thế này nữa.

Nếu vậy thì không thể nào đập bể hết toàn bộ trứng của tôi được.

Cho dù dùng chiến thuật lấy thịt đè nhện để đồng loại phá trứng thì cho dù chỉ còn một căn cứ tôi cũng có thể hồi sinh được.

Bản thể là bất tử, hơn nữa còn có thể hồi sinh.

Hơn nữa, trừ phi có ai có skill chống bỏ chạy như Ma Vương thì tôi luôn có thể Dịch Chuyển để bỏ chạy.

Sao nghe ghê quá vậy.

Tôi còn không nghĩ ra cách nào giết được tôi nữa nè.

Tôi đã suy nghĩ.

Nên tôi cũng đã biết một chuyện.

Lúc Đảm-nhiệm-Maou bị Ma Vương nuốt chửng là lúc chúng tôi mất đi cách duy nhất để đánh bại Ma Vương.

Không, thật đó.

Cho đến khi tôi đạt đến cấp Admin thì tôi không thể nào đánh bại thứ đó được.

Vậy, nếu không đánh bại được thì phải làm gì?

Rất đơn giản.

Không cần phải đánh bại cô ta làm gì cả.

Chỉ cần khiến bản thân trở thành không thể bị đánh bại là xong.

Cho nên tôi nghĩ ra kế hoạch khiến tôi trở nên bất tử bất diệt này.

Bình thường thì chuyện bất tử bất diệt thực sự là không thể làm được, nhưng tôi bây giờ thì có thể.

Dù Ma Vương có than thở rằng tôi là một con quái vật thì đành vậy.

Tôi định sẽ tạm thời để mười trứng ở một căn cứ.

Nếu tôi cứ để yên thì sớm muộn chúng cũng sẽ nở, nên tôi cần phải thường xuyên thay thế trứng.

Dù hơi phiền, nhưng tôi sẽ chăm chỉ làm vậy.

Dù sao thì đây cũng là bài tẩy cuối cùng mà.

Tôi nên cho mấy đứa Nhóc được sinh ra sau vào trong Đại Mê Cung Elro không nhỉ?

Anh chị bọn chúng đang từ từ tiến hóa, nên nếu tôi để bọn Nhóc mới tham gia chắc sẽ không sao.

Tiếp theo, tôi nghĩ mình sẽ chuẩn bị một ít thức ăn.

Lúc vừa sinh ra không có thức ăn khổ lắm.

Lúc hồi sinh lại xong chỉ số bị giảm kinh hồn, hơn nữa không ăn không uống tôi không hồi phục chỉ số lại được.

Ít nhất tôi nên để đủ thức ăn để tôi có thể sử dụng Dịch Chuyển.

Và lựa chọn lương thực của tôi sẽ là Á Long Nước, nên hãy đi bắt rồi phơi chúng thành cá khô nào.

Dù có bị thiếu một chút thì tôi vẫn có thể ăn được, nhưng nếu tôi phải ăn thì tôi muốn ăn đồ ăn ngon hơn.

Chắc là sau khi xây xong hai ba cái căn cứ nữa tôi sẽ đi bắt Á Long Nước.

Ừ, cứ vậy đi.

Nhưng mà lần này tôi hồi sinh xong không biết tôi sẽ nhìn thế nào nhỉ?

Arachne bé bằng lòng bàn tay?

Hay là đầu tiên sẽ thành nhện rồi sau đó phần cơ thể người mới mọc ra.

Nếu mà tôi nở ra thành một con Arachne bé tí thì bọn Nhóc cũng sẽ như thế nhỉ?

Vậy, chúng sẽ thành một chủng loại mới thứ hai chung với bọn Nhóc đã ở trong Đại Mê Cung Elro sẵn rồi à?

Nghe vui đó, tôi muốn thấy quá.

Tốt nhất là không nên dùng cách hồi sinh mà nên để trứng tự nhiên mà nở đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Câu Cá Biển Phần 2

Là biển.

Đi câu nào.

Bơi?

Tôi không bơi đâu.

Tôi không muốn bơi.

Không phải là lúc tôi định bơi sai thì thân nhện của tôi bị lật ngược lại và tôi suýt chết đuối đâu.

Không là không.

Việc tôi không thể chìm đáng sợ quá.

Tôi muốn các bạn tưởng tượng thử.

Cái cảnh có một cái phao lúc nào cũng gắn trên eo, và rồi xuống nước ngược đầu.

Hơn nữa cái phao không thể tháo ra được.

Dù có cố gắng lấy chân mà đạp thì cũng chỉ đang đạp vào không khí mà thôi.

Tôi cứ tưởng mình chết rồi chứ.

À nhưng mà tôi bất tử mà.

À, không, không phải.

Thực ra, tôi không hề suýt chết đâu.

Là mấy người tưởng tượng ra đó.

Tôi vĩ đại thế này làm gì có chuyện bị suýt chết chìm ở dưới biển chứ.

Ahahahaha.

Rồi, hãy bỏ qua việc chưa xảy ra và câu cá nào.

Tôi lại gắn một miếng mồi câu lên một sợi dây tơ như lần trước rồi thả xuống biển.

Dính rồi.

Bắt được một con.

Như thường lệ, lũ cá ở dưới biển này cứ thả câu là cắn ngay.

Dây hơi chùng xuống.

Một con lớn đây!

Hử?

Hình như câu cá ở biển này mà bắt con lớn là không tốt lắm thì phải?

Đúng như tôi nghĩ, tôi bắt được một con Rồng Nước.

Nó khoảng cấp 23.

Có vẻ mạnh khoảng bằng Ròng Đất Geere.

Nó bị tôi dùng một sợi tơ câu dính và kéo lên bờ biển.

À, ừ, ừm.

Đúng là cấp nó cao, chỉ số cũng cao.

Nó có nhiều skill, và mạnh khoảng bằng Geere. Rõ ràng nó mạnh.

Có điều tôi hiện tại có thể chiến đấu với nó dễ dàng dù là đánh tay đôi.

Nếu tôi có đánh tay đôi.

Ròng Nước cơ bản là loài rồng ở dưới nước.

Vì nó sống dưới nước nên khả năng chiến đấu dưới nước của nó cực kì cao.

Nếu nó lên bờ thì sao?

Kết quả là nó gãy đành đạch trên bờ biển.

Con Ròng Nước này có vẻ là một con chuyên việc hoạt động dưới nước.

Nó không hề thích ứng với đất liền.

Y chang như một con cá voi lên bờ vậy.

Dù tôi có để yên cho nó thì nó cũng sẽ chết trước khi nó kịp chiến đấu với tôi.

Như thế mi vui không, Ròng Nước?

Con Ròng Nước tôi bắt được lần trước lại là một con lưỡng cư.

Có vẻ như tùy vào dạng tiến hóa của nó mà hình dạng và chuyên môn Rồng Nước sẽ khác.

Bọn Rồng Đất cũng không có con nào cùng chủng loại với nhau cả, có lẽ mỗi con Rồng là con duy nhất trong chủng loại của nó.

Hơn nữa, dù điều đó không đúng thì tôi vẫn thấy rõ bọn Rồng Đất mỗi con đều chuyên một thứ khác nhau.

Nên bọn Rồng Nước đều chuyên một thứ khác nhau tôi cũng không thấy gì lạ.

Trong số các loại chuyên nếu có loại hoàn toàn thích ứng việc hoạt động dưới nước mà bỏ qua hoạt động trên bờ hoàn toàn tôi cũng không thấy lạ.

Thực ra, có khi loại đó chiếm số nhiều.

Toàn bộ Á Long Nước tôi bắt được đều là quái vật được làm với hình mẫu là những loại sinh vật biển ở Trái Đất.

Dĩ nhiên chúng không thích ứng việc lên bờ được.

Nếu bọn Rồng Nước tiến hóa từ đó thì cũng sẽ có rất nhiều con không thể thích ứng việc lên bờ nhỉ?

Nếu ở dưới nước bọn chúng sẽ thể hiện sức mạnh vô địch của bản thân, nhưng lên bờ thì chúng là cá mắc cạn.

Nếu loài Rồng Đất là loại đi theo chiến thuật chuyên môn có chỉ số cao thì loài Rồng Nước là loại tiến hóa tối đa để lợi dụng môi trường biển.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ vớ vẩn thì con Rồng Nước bắt đầu chết dần.

Có vẻ nó hết sức dễ giãy rồi nên giờ nó chỉ có thể nằm yên giật giật thôi.

HP của nó cũng giảm quá trời rồi.

Cứ thế này vài phút nữa là nó chết.

Là vậy chứ gì?

Nó phải dùng mang mới thở được?

Un.

Tôi không thấy gì hết.

Tiếp tục câu cá nào.

Tôi tiếp tục thả dây câu xuống biển như chưa có gì xảy ra.

Lần này tôi bắt được con cá nóc mà tay triệu hồi sư lần trước gọi ra.

À, nó cũng có skill "Á Long Nước", nên nó là Á Long.

Nhưng mà nó có độc nhỉ?

Khoan.

Trước giờ tôi không làm những việc cần khéo léo được, nên tôi ăn luôn nội tạng có độc của nó, nhưng giờ tôi có tay rồi nên tôi có thể tách nội tạng độc nó ra được nhỉ?

Không thử thì không biết, thử nào.

Đầu tiên tôi dùng lưỡi hái cắt nhẹ bao tử nó ra.

Rồi đưa bàn tay người vào chỗ bị cắt để banh rộng vết cắt.

Sau đó moi hết nội tạng nó ra.

Tôi không biết phần nào của nó có độc nên tôi lấy hết nội tạng nó luôn.

Đủ chưa nhỉ?

Tôi ăn thử phần thịt tôi đã cắt.

Ồ, ngon quá đi.

Không có vị đắng đặc trưng khi ăn độc.

Là một vị rất mới.

Hà.

Chết.

Ngon quá nên tôi lỡ ăn hết rồi.

Trong lúc đang đi trữ đồ ăn thì tôi lỡ ăn vụng hết.

Thôi kệ.

Không cần phải vội làm gì.

Ma Vương vẫn còn đang chiến đấu với bọn Rồng Đất.

Chắc cỡ tối nay là xong.

Nghĩa là hôm nay tôi còn thời gian.

Sẽ cần vài ngày mới ra khỏi mê cung từ Tầng Cuối, và nếu tôi dùng Dịch Chuyển hết sức để bỏ chạy liên tục thì không sao hết.

Hôm nay cứ ở đây câu cá đi.

Nhưng mà, tôi nên làm gì với đám nội tạng này đây?

Tôi có "Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường" nên tôi có ăn cũng không sao, nhưng mà ăn đồ tôi đã biết là dở rồi thì có hơi...

Umumu.

Nhưng mà bỏ mứa là đi ngược lại phương châm của tôi.

Những phần mà tôi rõ ràng không ăn được như vậy hay gì thì không sao, nhưng nội tạng thì tôi vẫn ăn được.

Mặc dù tôi biết độc không phải là đồ ăn, nhưng từ lúc mới sinh đến giờ tôi gần như không ăn gì ngoài độc rồi nên giờ suy nghĩ chuyện đó là quá trễ.

Ừ.

Hãy ăn đi nào.

Oe, dở quá đi.

Độc của con cá nóc hơi mạnh nhỉ.

Mặc dù độc ở thế giới này khác với độc ở Trái Đất, nhưng con cá nóc có "Độc Công Chết Người" cấp 4 nên rõ ràng đây vẫn là một loại độc cực kì mạnh.

[Sở thích của người là tự nguyện ăn độc à?]

Tôi làm gì có sở thích biến thái như thế.

Tôi ăn là vì không muốn bỏ mứa thôi.

Hở?

Ai vậy?

「Lâu rồi không gặp」

Khi tôi nhìn sau lưng thì Admin Gyurieistodiez đang ở đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Admin Than Thở

Gyurigyuri nhẹ nhàng ném con Rồng Nước sắp chết cạn trở lại xuống biển.

Nói sao nhi... cách anh ta làm việc đó hơi bất lịch sự.

Con Rồng Nước thở lại được và bơi đi chỗ khác.

Gyurigyuri ngồi xuống bên cạnh tôi.

[Xem ra người đạo này làm chuyện bạo lực rất nhiều]

Giật mình

Đệt, anh ta giận à?

Nói thật, nếu đối thủ của tôi là Ma Vương thì tôi còn dùng được cách hồi sinh bằng trứng, nên tôi mới có thể tạo ra tình trạng bất tử bất diệt được, mặc dù chiến đấu thì tôi thua chắc.

Nhưng con người này thì khác.

Admin Gyurieistodiez.

Đây là một tồn tại cùng đẳng cấp với D, là tồn tại mạnh nhất trên thế giới này.

Nói cách khác, một vị Thần.

Không phải là phép so sánh hay gì, là một vị Thần thực sự.

Là ăn gian trong ăn gian, có khả năng can thiệp một phần vào hệ thống.

Dạo này tôi mới bắt đầu hiểu rõ được Thần là tồn tại như thế nào.

Lúc này tôi mới hiểu thực sự người đàn ông này và D nguy hiểm cỡ nào.

Nếu Ma Vương là một chiếc xe tăng thì Gyurieistodiez là một vũ khí hạt nhân.

Vấn đề không còn là thắng hay thua nữa, mọi thứ đơn giản là kết thúc nếu nó phát nổ.

Anh ta là một tồn tại như thế.

Trong số những người tôi không bao giờ được làm nổi giận anh ta chỉ đứng sau D trong danh sách.

Người đứng thứ ba là Ma Vương, nhưng khoảng cách giữa hai vị trí này cách nhau quá xa đi.

Vậy ra, đây là chỗ tôi chết nhỉ?

[Nhờ người nên giờ ta đang bị đau đầu đây]

Gyurigyuri thở dài.

À, ừ.

Hình như không phải anh ta đang bức mình, mà giống một ông chủ đang mệt mỏi vì đã phải xin lỗi quá nhiều vì lỗi của cấp dưới.

Nghĩa là anh ta không phải đang tức giận, chỉ là mệt mỏi thôi.

Gyurigyuri bẻ cong không gian và lấy một thứ ra.

Một cái chai?

「Người biết uống không?」

Khi anh ta mở nắp chai thì có một mùi thơm nhẹ bay ra.

Là rượu.

Gyurigyuri lấy hai cái ly thủy tinh từ không gian khác ra và rót rượu.

Một trong hai ly bị đẩy thẳng vào tay tôi.

「Ngồi đây uống với ta đi. Coi như là ta đang sử dụng quyền Admin ra lệnh đi」

À ừ.

Hồi trước tôi còn chưa đủ tuổi nên chưa uống rượu bao giờ, nhưng nếu tôi từ chối thì đáng sợ quá nên tôi sẽ đồng ý ngồi chung.

Gyurigyuri uống hết ly rượu trong một hơi.

Có vẻ sành sỏi.

Người này hẳn uống rượu rất thường xuyên.

Mặc dù tôi không hiểu về rượu mấy, nhưng tôi thấy thích mùi này.

Cảm giác ngửi mùi rượu trộn lẫn với mùi biển hơi lạ.

Tôi uống thử một ngụm.

A, nó rất ngọt, và ngon nữa.

「Còn nhiều lắm. Cứ uống đi đừng ngại」

Tôi uống hết toàn bộ rượu trong ly xác nhận rằng mình đồng ý.

Gyurigyuri đổ thêm rượu vào ngay lập tức.

Tôi tận hưởng món rượu mà tôi lần đầu tiên uống thử.

[Thật tình, cái tên rác rưởi Potimas đó lại rút vào cái mai rùa của hắn rồi. Mặc dù ta đã cảnh cáo lần cuối rồi, nhưng ta biết hắn lại đang tính toán chuyện vô dụng gì đó. Mặc dù tên đó là một tên rác rưởi không có thuốc chữa nhưng Sariel lại nhất quyết không cho ta giết hắn. Nếu không có những lời đó ta đã xé xác hắn ra và đánh cho hắn rơi xuống mười tầng Địa Ngục rồi. Cả Ariel lẫn Dustin đều không thèm nghe ai nói gì cả. Đặc biệt là Ariel. Mặc dù ta đã bảo cô ấy đừng can thiệp nhiều lần rồi, thật sự cô ấy nghĩ gì mà lại đi nhảy vào vòng xoáy này chứ. Ài, ta hiểu tình trạng của cô ấy, nhưng mà nếu cô ấy nói chuyện thì ít ra ta có thể cố gắng hòa giải dùm cô ấy chứ. Mặc dù ta coi cô ta như là người đồng hành của ta, nhưng hóa ra chỉ là mình ta nghĩ vậy thôi. Mà, như thế thì hợp với một con Rồng đi lạc như ta. Một kẻ cô độc]

[Uhehe. Thế giới đang phát sáng kìa]

[Làm gì có chuyện nó phát sáng chứ. Thế giới này, nếu không có Sariel thì nó đã bị bỏ rơi từ bao giờ rồi. Mặc dù ta không thể tha thứ cho những con Rồng kia, nhưng người ở thế giới này cũng chỉ toàn những kẻ ngu ngốc và rác rưởi. Bằng chứng là việc dù là một tên cũng không được thả tự do khỏi hệ thống trừng phạt. Ai cũng toàn tích điểm tội lỗi mà không giảm dù chỉ một. Bọn chúng muốn làm việc xấu đến chừng nào mới thỏa mãn chứ. Mà chúng lại dám nói nhảm rằng đi trừng trị con Rồng ác độc rồi đi chiến đấu với thuộc hạ mà ta đã giao nhiệm vụ canh giữ khu vực đó. Ai mới là kẻ ác chứ hả? Thiệt tình]

[A, vui quá]

「Ta không vui gì hết. Tương lai quá u ám. Nhưng mà ta không làm gì được cả. Đây là điểm yếu của việc yêu người khác. Ta muốn thực hiện điều ước của cô ấy. Mặc dù cô ấy sẽ chết vì điều ước này nhưng chỉ cần lúc cuối đời cô ấy có thể mỉm cười thì ta sẵn sàng làm mọi thứ. Nhưng mà ta không quan tâm đến tương lai sau khi cô ấy chết」

「Ui」

「Còn người nữa. Không chỉ đi gây sự với Ariel, người còn đi can thiệp vào chiến tranh của bọn Nhân Loại. Người đang muốn làm gì chứ? À, không. Ta hiểu cảm giác và lí do của người. Cũng có nhiều lúc ta muốn tự tay xé xác chúng ra. Nói thật là ta thấy mừng vì điều mi đã làm. Thánh Ngôn Giáo thì bị thoái hóa, còn Nữ Thần Giáo thì không còn giữ nguyên những đức tin ban đầu của nó nữa rồi. Ngay từ đầu, bọn chúng đã không có quyền gì mà tôn thờ Sarel rồi, cái bọn không biết xấu hổ đó. Phải thấy nhục nhã chứ. Quá nhục nhã」

「Giết hết mọi người đi」

「Đúng vậy, đó là cách nhanh nhất. Nhưng mà cũng là việc Sarel ghét nhất, nên việc dọn dẹp sau đó là quá khó khăn. Hơn nữa ta không thể phản bội ước muốn của Sarel nên ta càng không thể dọn dẹp sau đó được. Ta nhất định không thể làm vậy được. Nếu ta không uống rượu thì ta đã không chịu nổi thế giới này lâu rồi」

「Rượu ngon lắm」

「Nói hay lắm. Uống tiếp nào」

「Yay!」

Chào buổi sáng.

Hở?

Tôi ngủ hồi nào nhỉ?

Vì lí do nào đó kí ức của tôi hơi mơ hồ.

Tôi nhớ là uống rượu với Gyurigyuri, nghe anh ta than phiền đủ thứ.

Rồi sao nữa?

Tôi nhớ là nghe anh ta nói lâu lắm, nhưng tôi lại không nhớ rõ nói gì.

Gyurigyuri không còn ở đây nữa.

Anh ta chỉ đến để uống rượu giải sầu thôi à?

Anh ta chỉ muốn tôi nghe anh ta than phiền thôi à?

Làm Thần kiểu gì thế?

Tạm thời thì tôi vẫn nhớ một thứ.

Rượu rất ngon.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Ma Vương Nói Chuyện

『Tuyệt vời』

Rồng Đất Gakia ngã xuống.

[Câu đó phải là ta nói mới đúng]

Đúng là tuyệt vời.

Mặc kệ khoảng cách tuyệt đối giữa chỉ số hai bên, những con Rồng Đất được Gakia dẫn đầu đã dồn ta đây vào đường cùng.

Nếu ta không tính đối thủ đặc biệt mà ta đang phải đối mặt hiện tại thì đây là lần đầu tiên sau một thời gian rất dài ta chiến đấu trực tiếp mà lại cực khổ như thế này.

『Đây chính là ước muốn của ta』

Ánh sáng trong mắt của Gakia tắt đi.

Con Rồng Đất đã sống rất lâu cuối cùng cũng đã chết.

Ta nhìn xác của Gakia đã chết.

Ta không quá đặc biệt thân quen gì với Gakia cả.

Nhưng sự thật là một con Rồng đã sống rất lâu rồi đã chết, ta thấy có cảm giác khó tả.

Một người nữa, một tồn tại cổ xưa lại ra đi rồi.

Và chính ta là người đã tiễn hân đi.

Ta quyết định rũ bỏ cảm giác vô dụng đó đi.

Hiện tại có việc ta cần phải làm.

Đầu tiên tôi phải ăn xác của Gakia, rồi sau đó phải ăn luôn xác của tám con Rồng Đất còn lại.

Vì bọn chúng liên tục bỏ chạy vòng vòng Tầng Cuối nên xác bọn chúng mỗi nơi nằm một cái.

Mặc dù quá phiền phức nhưng tôi phải gom toàn bộ xác chúng lại và ăn hết.

Bỏ mứa là đi ngược phương châm của tôi.

Khoan đã.

Kì lạ.

Ta có phương châm như thế sao?

Hmm?

Thôi kệ.

Không.

Không tốt.

Cực kì không tốt.

Việc này đã từng xảy ra trước đây rồi.

Nhưng đây là lần đầu sự thay đổi hiện rõ ràng như thế này.

Từ lúc nào?

Không, ta biết rõ.

Đó là lúc ta bắt đầu bị bọn Rồng Đất cản chân lại.

Đối thủ mà ta đang phải đối đầu bây giờ.

Đây thực sự là một mối nguy hiểm rõ rệt nhất trong cả cuộc đời ta.

Ta sống lâu lắm rồi.

Ở thế giới này thời gian ta sống chỉ thua Sariel-sama và Gyurie mà thôi.

Trong cuộc đời dai dẳng đó tôi đã trải qua nhiều lần suýt chết.

Lúc đầu tôi không hề mạnh mẽ như thế này, mỗi ngày đều phải sống cuộc sống thoi thóp cho đến khi gặp được Sariel-sama.

Cho dù là sau khi gặp được Sariel-sama thì cuộc sống của tôi mỗi ngày cũng đều là bán sống bán chết, chỉ nhờ may mắn mới sống sót được mà thôi.

Trong những ngày đầu tiên khi hệ thống được thành lập, tôi đã gặp nguy hiểm không biết bao nhiêu lần.

Nhiều lần suýt bị kẻ thù được gọi là quái vật do hệ thống tạo ra giết, nhiều lần suýt bị Nhân Loại và Quỷ giết, nhiều lần bị bọn Elf truy đuổi.

Ta đã vượt qua toàn bộ nguy hiểm đó, và rồi khi nhìn lại ta đã là Thánh Thú Già Nhất rồi.

Đúng như lời đồn, càng chiến đấu nhiều trong hệ thống thì người sẽ càng mạnh lên.

Tôi thấy cuộc đời thật mĩa mai.

Trong số những đồng đội của tôi thì kẻ yếu nhất là tôi đây lại trở thành kẻ mạnh nhất trên thế giới.

Nhưng, trước giờ ta chỉ toàn đánh những trận vừa đủ để tăng sức mạnh cho bản thân mà thôi.

Cho dù ta có nhìn lại toàn bộ kinh nghiệm chiến đấu của ta trước giờ thì kẻ thù lần này đặc biệt khó khăn.

Nó bám dính vào linh hồn tôi và từ từ cắn nuốt nó.

Cứ như là sử dụng sức mạnh của Thần vậy.

Tôi đã nghĩ trên thế giới này chỉ Gyurie là làm được vậy.

Ta lúc đầu chỉ thấy hơi khó chịu.

Ta cảm giác rằng thuộc hạ của mình đang hơi kì lạ.

Nhưng ta lờ chúng đi.

Bởi vì chúng vốn chỉ là những con cờ để sử dụng mà thôi.

Dù chúng hơi kì lạ, nhưng ta vẫn có thể sử dụng chúng.

Ta đã nghĩ vậy.

Dạo gần đây Gyurie có nói với tôi về những người luân hồi từ một thế giới khác.

Rằng họ là nạn nhân, và theo ý muốn của Admin D thì tôi nên tránh việc liên quan đến họ càng nhiều càng tốt.

Lúc đó tôi không hề nghĩ rằng việc này có liên quan đến tôi.

Những người luân hồi vẫn còn rất nhỏ, nên ít nhất cũng phải vài năm nữa họ mới có đủ chỉ là một chút khả năng dính líu đến tôi.

Ta đã quá ngây thơ.

Ta không ngờ trong số những người luân hồi lại có một người cố xâm chiếm cơ thể của bọn thuộc hạ của ta.

Và rồi mũi nhọn của cuộc xâm chiếm đó còn nhắm đến cả ta nữa.

Khi kịp để ý thì linh hồn của ta đã bị nhiễm rồi.

Và tôi từ từ bị ăn mòn.

Là một đòn tấn công mà tôi chưa từng gặp bao giờ.

Có một sự khó chịu nhất định, cảm giác như sự tồn tại của bản thân sẽ dần bị ăn hết.

Dù ta cố gắng chống cự đi nữa ta cũng chỉ có thể làm chậm tốc độ ăn mòn lại, vì ta không quen thuộc với chiến trường linh hồn.

Ta đã từng chiến đấu với những kẻ sử dụng "Ma Pháp Dị Giáo" rồi.

Là một loại Ma Pháp trực tiếp ảnh hưởng linh hồn.

Nhưng mà có cách để xử lý những kẻ đó.

Chỉ cần người đang sử dụng Ma Pháp bị chết thì đòn tấn công cũng ngừng lại.

Nhưng kẻ này lại khác hẳn.

Vốn từ đầu, Bản thể của nó đã không ở gần tôi.

Tôi cố gắng tìm Bản thể của kẻ tấn công này.

Sử dụng sợi dây nối linh hồn ngược lại để tìm vị trí của nó.

Đây là lần đầu tiên tôi làm chuyện này, và cũng không có skill nào hỗ trợ cả.

Nên tôi không hề tự tin chút nào.

Tôi chỉ có thể cảm giác rất mơ hồ rằng nó ở đó.

Vì lí do đó tôi bắt đầu đi tới Đại Mê Cung Elro.

Kết quả, tôi nghe được tin đồn về một con quái vật nhện được tôn làm Thánh Thú trên đường đi, và tôi đối mặt kẻ đó.

Vì linh hồn của nó vẫn nối trực tiếp với ta, nên ta có thể cảm nhận được.

Kẻ này chính là đồng loại của ta, là một cá thể đã tiến hóa bất thường ngoài ý muốn.

Tại sao lại xuất hiện một kẻ bất thường như thế này chứ?

Mĩa mai thay, tôi đã hiểu sau khi linh hồn của nó ăn mòn tôi sâu hơn nữa.

Đây là một kẻ luân hồi từ một thế giới khác.

Hơn nữa còn có liên quan tới Admin D.

Chuyện tệ nhất đã xảy ra.

Chính là một trong những kẻ Gyurie dặn ta hãy tránh xa.

Nhưng mà nếu ta cứ ở yên không làm gì thì sớm muộn ta cũng sẽ bị ăn hết.

Và, như thế ta giết kẻ đó.

Lẽ ra ta đã giết kẻ đó rồi.

Nhưng mà nó lại vẫn bám dính vào linh hồn của tôi.

Và, tôi có thể cảm giác rất mơ hồ rằng kẻ đó chưa hề chết nhờ kết nối linh hồn.

Không biết phải làm gì, ta đi tiêu diệt thuộc hạ trước đây của mình đã bị xâm chiếm trước mà tôi biết đang ở đâu trước.

Lẽ ra nó đã bị tiêu diệt rồi.

Nhưng mà thậm chí cả nó cũng không chết mà lại hồi sinh ở đâu đó.

Ta không hiểu gì cả.

Ta đã sống rất lâu rồi, nhưng đối mặt với một đối thủ vô lý thế này thì vẫn là lần đầu tiên.

Không hiểu chuyện gì cả, hơn nữa lại còn bị bọn Rồng Đất cầm bu lại không cho đi đâu, tôi lúc này cảm giác muốn khóc lắm rồi.

Và rồi chúng ta quay về hiện tại.

Tình trạng hiện tại là gần với tình trạng tệ nhất có thể xảy ra rồi.

Tôi không rõ mình có thể giữ bản thân còn nguyên được bao lâu nữa.

Nhưng mà tôi lại không hề cảm giác sợ hãi hay bối rối gì cả.

Chỉ có ý nghĩ "Tôi xử lý được bằng cách này hoặc cách khác mà" mà thôi.

Cuối cùng, có lẽ tính cách của tôi đã bị sự ăn mòn thay đổi rồi.

Có thể tôi chỉ đang lo hão còn sự thật thì tôi vốn đã bị ăn mòn hoàn toàn rồi.

Nhưng mà đáng sợ nhất là tôi vẫn đang giữ ý nghĩ "Thôi đành vậy" trong đầu.

Lúc này có làm nghĩ thêm cũng vô dụng.

Vì lí do nào đó tôi thấy mình không có lựa chọn nào ngoài việc phải ăn chín con Rồng Đất.

Tôi đang đói, và vì tôi có "Tham Ăn" nên rõ ràng tôi nên ăn.

Vậy, tôi không cần phải ngại ngần làm gì.

[Itadakimasu]

[Đừng ăn]

Trong cuộc nói chuyện với bản thân mình thì chợt có người lên tiếng trả lời.

Khi quay đầu lại thì tôi thấy Gyurie đang đứng đó nhìn tôi với vẻ mặt nghiêm trọng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 195: Những Gì Đã Thay Đổi

「Vậy, hiện tại cô đang là ai?」

Tôi suy nghĩ một chút về câu hỏi của Gyurie.

「Theo Gyurie thấy thì tôi bây giờ là ai?」

Sau khi nghĩ một lúc, tôi quyết định hỏi ngược lại.

Mặc dù tôi biết không nên dùng một câu hỏi để trả lời một câu hỏi, nhưng đành vậy thôi.

Vì tôi không biết câu trả lời cho câu hỏi của Gyurie.

「Ta thấy cả hai người, nhưng cùng lúc cũng không là ai cả. Hiện tại cô đã bị trộn lẫn với nó quá nhiều rồi để có thể phân biệt rõ ràng ai là ai. Nhưng xem ra ý thức của cô hiện tại vẫn giống Ariel hơn」

「À, đúng là vậy rồi. Ra thế」

Tôi cười nhẹ rồi gãi đầu.

Mặc dù tôi đã đoán được điều này trước rồi, nhưng khi có người chỉ ra rõ ràng thì tôi cũng chỉ có thể nói "ra thế" mà thôi.

「Nhưng cách nói chuyện của cô lại giống với nó hơn」

[Ừ. Nhân tiện. Tôi có cảm giác suy nghĩ của tôi cũng giống nó hơn giống tôi]

Nếu không thì tôi không bao giờ lại có cách suy nghĩ tích cực như thế này được.

Trước đây tôi là một kẻ hèn nhát cẩn thận.

Hiện tại thì ý thức rằng tôi sắp sửa không còn là bản thân mình nữa lại là bằng chứng tốt nhất rằng tôi vẫn là tôi.

[Vậy thì, từ đây trở đi cô định làm gì?]

[Tôi không biết nữa]

Tôi thực sự không biết.

Tới lúc mà linh hồn của tôi đã bị trộn lẫn đến mức này thì dù tôi có giết được Bản thể thì cũng đã quá trễ rồi.

Hơn nữa, vẫn còn vấn đề là tôi chưa nghĩ ra cách gì để giết Bản thể đó cả.

Ngoài việc có khả năng sống lại một cách bí ẩn dù đã bị tôi giết, nó còn có thể dùng Dịch Chuyển bay khắp nơi nữa nên bắt nó không dễ dàng tí nào.

Lần trước tôi bắt được nó chỉ là ăn may, hơn nữa Bản thể đó là một kẻ ngốc.

Dù tôi có đuổi theo nó tôi cũng không bắt được nó. Dù có bắt được tôi cũng không giết được nó.

Dù có giết được nó tôi cũng không thể trở lại thành bản thân mình trước kia nữa.

Thậm chí còn không có gì chắc rằng làm vậy thì tôi sẽ chặn được việc bị ăn mòn lại nữa.

Tôi bị dồn vào đường cùng rồi.

[Nói thật thì, tôi đã bị chiếu bí rồi. Lúc này khả năng tôi giữ được ý thức bản thân mình hiện tại là 50-50, nhưng thế này có thực sự là tôi không? Theo một cách nói thì tồn tại mang tên Ariel đã bị biến đổi và biến mất hoàn toàn rồi]

Tôi không nói rằng mình đã chết

Cả kí ức và ước muốn của Ariel vẫn còn trong tôi.

Nhưng cách suy nghĩ thì lại khác.

Như thế tôi có thể gọi tôi hiện tại vẫn là tôi không?

Là một vấn đề khó có câu trả lời chính xác.

[Tại sao trước khi chuyện đến mức này cô không nhờ ta giúp chứ?]

Gyurie hỏi như thế với một vẻ mặt buồn bã.

[Không thể, làm gì có chuyện tôi lại đi nhờ sự giúp đỡ của một kẻ ngồi uống rượu chung với kẻ thù của tôi chứ]

Mặc dù anh ta xuất hiện với vẻ mặt nghiêm trọng, nhưng không ai lừa được khứu giác của tôi cả.

Gyurie đã uống rượu.

Hơn nữa, dựa vào mùi hương nhẹ thoảng trong không khí thì tôi biết anh ta đã tiếp xúc với Bản thể của kẻ thù mà tôi hiện giờ đang đối đầu.

Cơ mà, tôi còn ngửi được mùi của Nhân Loại trộn lẫn vào nữa, chắc là còn một người khác nữa ở đó.

[Ta chỉ gặp nó với tư cách là một Admin mà thôi]

[Tôi biết, bởi vậy tôi càng không thể nhờ anh giúp đỡ]

Gyurie là một Admin.

Với vai trò là một người quản lí thế giới thì anh ta không thể tùy thích chọn theo phe một người nào cả.

Nghĩa là dù tôi có sắp chết đi nữa tôi cũng không thể trông cậy gì ở Gyurie cả.

Vì như thế là không công bằng.

[Nhưng mà, dù ta không trực tiếp can thiệp được ít ra ta vẫn có thể hòa giải giữa hai người mà]

[Vừa bắt đầu đã đi khóc lóc cầu xin đâu có ngẫu đúng không?]

[Và đây là kết quả của việc giải quyết theo cách của cô đó]

[Nếu anh nói vậy thì, ừ]

Vì tôi đã sống lâu quá rồi nên lòng kiêu hãnh của tôi cũng không còn nhỏ như trước.

Nếu tôi từ đầu đã dựa dẫm vào Gyurie thì tình trạng hiện tại đã không xảy ra.

Nhưng mà, dù sao đi nữa, tôi không hối hận.

[Theo Gyurie thấy, liệu vấn đề này có thể giải quyết được nếu có Gyurie hòa giải sao?]

「Ít nhất, hai người có thể tạm ngừng chiến. Bởi vì mục tiêu của cô và của nó giống nhau」

「Ra vậy」

Nghe thế tôi rất vui.

Dù tôi có thực sự biến mất vĩnh viễn thì vẫn có người khác thừa hưởng ý chí của tôi.

Nếu tôi bị một kẻ thù như thế đánh bại thì ít ra tôi không chết một cách vô nghĩa.

「Thực ra, dù là bây giờ thì vẫn chưa quá trễ đâu, cô biết không?」

「Hmm. Tôi từ chối. Tới mức này rồi tôi muốn tự tay mình kết thúc cuộc chiến」

「Ta có thể hiểu」

Dù tồn tại hiện tại là tôi, có biến mất hay còn lại thì tôi vẫn muốn làm thế.

「Theo Gyurie thấy, có bao nhiêu phần trăm là tôi sẽ còn lại?」

「Khoảng nửa nửa. Hiện tại linh hồn khác biệt quá nhiều đến mức ta không thể làm gì để giúp nữa rồi. Dù sao thì chắc chắn tồn tại là cô, là Ariel sẽ còn tồn tại ở một mức nào đó, nhưng ta không biết được là sẽ tồn tại ra sao」

「Ừ」

「Hơn nữa, xem ra phần linh hồn đang cố chiếm linh hồn cô hiện tại không thể tự ý tách mình ra nữa rồi. Nghĩa là ta cũng không biết trước được

sau này nó sẽ hiện ra dưới dạng gì. Có lẽ, sau khi mọi chuyện kết thúc thì có khả năng cô sẽ trở thành một tồn tại hoàn toàn khác ban đầu]

Tôi sẽ cầu là sẽ không như thế.

Tôi sẽ cố gắng hết sức chống cự tới cùng vì tôi vẫn muốn tồn tại.

[Tạm thời, tôi sẽ tiếp tục đuổi theo Bản thể. Sau khi gặp được nó rồi tôi sẽ nghĩ chuyện tiếp theo]

[Ta hiểu rồi. Nếu có thể ta mong hai người có thể làm lành với nhau]

[Sau khi hai người ngồi uống rượu với nhau thì anh thích nó rồi à?]

[Ta nghĩ vậy. Ta có thể hiểu tại sao D lại thích nó. Nó là một tồn tại rất dễ chịu]

Gyurie trả lời câu hỏi đùa của tôi như thế.

Thật khác thường.

Người này lại nói như thế về một người hoàn toàn không liên quan gì đến Saniel-sama.

Xem ra anh ta rất thích nó.

[Ngoại tình à?]

[Hoàn toàn không phải. Mặc dù quan sát nó rất thú vị, nhưng chắc chắn càng quen với nó sẽ càng phiền phức. Ta không nghĩ mình có thể yêu một người như thế nổi]

[À ừ]

Anh ta đang khen hay đang chửi nó nhỉ?

Nếu phải chọn một thì tôi nghĩ là chữ nhiều hơn khen.

[Vậy, tôi sẽ cố hết sức để trong tương lai ba chúng ta có thể ngồi uống rượu với nhau]

[Ài. Cố lên]

Có lẽ, đây là những lời cuối cùng chúng tôi sẽ nói với nhau.

Lúc Gyurie chuẩn bị Dịch Chuyển đi thì tôi chợt để ý.

[Này, bỏ con Rồng Đất lại nào]

[Ta từ chối]

Gyurie nói một cách lạnh lùng rồi biến mất cùng với xác con Rồng Đất.

Sau đó, tôi đi vòng vòng Tầng Cuối thì thấy toàn bộ xác Rồng Đất đều đã biến mất hết.

Chết tiệt.

Lần sau tôi gặp anh tôi sẽ trả thù.

Cho nên tôi nhất định không thể biến mất được.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Trước Cuộc Đại Chiến

【Shun】

「Chào. Tôi nghe rằng Natsume định tấn công nơi đây」

「Tagawa và Kushitani-san, nhỉ?」

「Chúng tôi là số ít những người luân hồi có khả năng chiến đấu ở đây. Nên nếu lá chắn bị phá hủy thì chúng tôi cũng sẽ tham gia chiến đấu」

「Mình lại muốn trốn hơn」

「Hai người trước đây làm Thám Hiểm Giả đúng không?」

「Đúng vậy. Tên gốc này cứ nói mấy thứ không ai hiểu được như là sau khi luân hồi với kí ức ăn gian thì tốt nhất cứ nên trở thành Thám Hiểm Giả」

「Và rồi, tôi đã làm bản thân mình nổi bật từ lúc còn là tân binh Thám Hiểm Giả, leo hạng một cách nhanh chóng khiến tất cả mọi người chú ý, và rồi một ngày nào đó sẽ để lại tên trong lịch sử của thế giới này!」

「A」

「Thấy không, đúng là tên gốc đúng không nào?」

「Hai người là bạn thuở nhỏ à?」

「Đúng vậy. Dù ở thế giới trước hay thế giới này cũng vậy. Có thể nói chúng mình bị kẹt với nhau không trốn được」

「Đừng nói thế chứ. Không phải mối quan hệ chúng ta rất tốt sao?」

「Im đi!」

「O, hai người đang hẹn hò nhau à?」

「Đúng thế!」

「Hẹn hò một chút thôi」

「Không cần phải mặc cỡ đâu mà」

「Im đi!」

「À ừm, tôi mừng là hai người hạnh phúc」

「Ánh mắt khinh bỉ đó là sao hả?」

「Vì cậu là một tên ngốc」

「Có nói hơi quá không vậy?」

「Mình lại nghĩ nói vậy là quá chính xác rồi」

「Không sao mình cũng yêu Asaka lạnh lùng thế này」

「Đừng có nói mấy câu ngu ngốc đó chứ?」

「O, có vẻ tôi đang làm phiền hai người, tôi đi trước đây」

【Firimes】

「Có chuyện gì sao? Nhìn cô có vẻ buồn」

[Hyrinth-san. Không, không có gì đâu]

[Về mặt đó rõ ràng có gì. Sao thế? Có chuyện gì xảy ra sao?]

[Tôi đang bị toàn bộ học sinh của mình ghét bỏ]

[Ý cô là sao?]

[Fumu. Ra thế]

[Tôi xin lỗi đã khiến anh nghe tôi lải nhải này giờ]

[Không đâu. Oka-san đã giữ kín chuyện này suốt thời gian qua không nói được với ai rồi đúng không? Nhiều lúc có thể nói hết mọi thứ như thế này là rất quan trọng]

[Đúng như anh nói, tôi thấy đỡ buồn hơn rồi]

[Nhưng mà, "Danh Sách Học Sinh" à? Tôi chưa bao giờ thấy hay nghe đến skill này bao giờ]

[Đúng thế. Cả "Sự Bảo Vệ Của Thiên Đàng" mà Shun-kun có cũng thế, toàn bộ những skill mà chúng tôi, những người luân hồi có đều là những skill đặc trưng hoặc skill mà thường rất ít ai có. Ngay cả những người luân hồi được bảo hộ ở đây cũng có những skill hoặc là chưa ai thấy hoặc là cực kì cao cấp]

[Có skill bẩm sinh, điểm skill, hơn nữa có kí ức và đầu óc của thế giới trước. Rõ ràng với những yếu tố như thế thì ai cũng có thể trở thành những người nắm quyền cao nhất trên thế giới nếu được huấn luyện kĩ càng từ nhỏ]

[Đúng vậy. Chưa nói đến những người không được bảo hộ ở đây, ai cũng nắm giữ rất nhiều sức mạnh hết]

[Vậy, vấn đề lớn nhất cần lo lắng là phần "Chết vì bị mất skill"]

[Tôi không biết chính xác nó có ý nghĩa gì. Nhưng tôi biết nó dự báo trước rằng sẽ có gì đó xảy ra]

[Và không ai biết "cái gì đó" là gì đúng không?]

[Đúng thế. Chỉ có những người luân hồi có rất nhiều skill mới có dòng ghi chú đó, nên chắc chắn chỉ có những học sinh mạnh hơn một mức nào đó như Shun và Katia mới là mục tiêu mà thôi]

[Và, Oka-san đã bảo vệ những người luân hồi để tránh việc đó, và đưa họ vào một môi trường khó để tăng skill]

[Đúng thế. Nhưng vẫn còn vấn đề của tộc Elf nữa]

[Vấn đề của tộc Elf à? Có bao nhiêu tỉ lệ thắng được Admin?]

[Tôi không biết nữa. Nhưng việc những người luân hồi ở đây đang được họ bảo hộ là sự thật không thể chối cãi. Dù họ có thắng được hay không thì tôi vẫn phải bảo vệ học sinh của mình]

[Dù là trong cuộc chiến này đi nữa? Nếu lá chắn không bị phá hủy thì tốt quá]

[Theo tôi thấy, gần như chắc chắn là lá chắn sẽ bị phá hủy]

[Lí do?]

[Yuugo sẽ chết trong trận chiến này. Lí do chết của em ấy trong "Danh Sách Học Sinh" là "bị giết trong chiến đấu"]

[Hiểu rồi. Nếu lá chắn không vỡ thì sẽ không có chiến đấu, nên cậu ta cũng không thể bị giết trong chiến đấu được. Nhưng không phải là những cấp Chủ có thể ảnh hưởng kết quả của "Danh Sách Học Sinh" sao?]

「Đúng thế. Vì vậy, tôi sẽ tự tay mình giết chết Yuugo」

「Đừng quá lo lắng về việc đó. Oka-san đã gánh quá nhiều trách nhiệm rồi」

「Không hề. Tôi chỉ là một giáo viên vô dụng không thể hoàn thành trách nhiệm của bản thân mà thôi」

「Như thế chính là lo lắng quá đó. Đừng quá căng thẳng, thư giãn đi. Tôi chỉ có thể cho lời khuyên như thế」

「Cảm ơn anh」

【Potimas】

「Già làng. Thứ đó đã chuẩn bị xong」

「Tốt lắm」

「Nhưng mà, nó có cần thiết không?」

「Ài」

「Vậy, lá chắn sẽ thực sự bị vỡ sao?」

「Ta chắc chắn Ma Pháp của Đế Quốc không thể phá hủy lá chắn được. Nhưng theo trực giác của ta qua bao nhiêu năm sống trên đời. Lá chắn sẽ bị phá hủy」

「Hử」

「Liệu người có thấy lời ta nói khó hiểu không? Tin tưởng vào thứ mơ hồ như trực giác」

「A, không, không bao giờ」

「Không cần phải giả bộ làm gì. Tới ta còn tự giấu bản thân vì tin tưởng vào cái thứ mơ hồ như thế mà」

「Vậy, tại sao?」

「Đây là kinh nghiệm sống lâu năm của ta. Thế giới không phải lúc nào cũng theo đúng kế hoạch được. Có những việc có thể xảy ra mà bình thường lí thuyết hay kế hoạch nào cũng không đoán trước được」

「Hòa」

「Nói chung là, ta có dự cảm xấu. Nên ta nghĩ mình nên dùng toàn bộ những gì mình có」

「Nhưng, theo ý kiến của tôi thì dùng những thứ đó có hơi quá tay」

「Ta là một người cực kì kĩ tính. Dù chỉ có đập chết một con ruồi ta cũng phải dùng hết sức」

【??】

「Xem ra chúng ta có nhiều thời gian rảnh nhỉ?」

「Đành vậy chứ sao giờ」

「Cậu đang rảnh mà, chộc cho tôi cười coi」

「Đừng có nói chuyện vô lí chứ」

「Sao, không làm được à?」

「Nói bất ngờ kiểu đó thánh cũng không làm được」

「Chậc. Thật vô dụng」

「Vậy cậu thì làm được không?」

「Hứ! Tại sao tôi lại phải khiến kẻ thấp kém như cậu cười chứ hả?」

「Vậy là không được chứ gì?」

「Không phải tôi không làm được, chỉ là có làm cũng không có ý nghĩa gì mà thôi」

「Ừ ừ. Vậy ai là người sẽ giết Natsume-kun?」

「Thích sao cứ làm đi. Tôi không quan tâm bọn tép riu làm gì」

「Ồ vậy à. Có điều tôi cũng không quan tâm mà」

「Cứ coi chúng như điểm kinh nghiệm thôi」

「Cái đó còn tùy tình hình nữa」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Không Phải Là Con Nhện, Mà Là Con Kiến

Tôi chăm chỉ đào đất.

Vì tôi uống rượu với Gyurigyuri nên tôi đã phí một ngày nhảm nhí.

Sau khi tôi tỉnh rượu mới để ý thấy cuộc chiến giữa Ma Vương và bọn Rồng Đất đã kết thúc rồi.

Ma Vương sau khi đi vòng vòng Tầng Cuối một chút cuối cùng cô ta đã bắt đầu đi trở lên.

Hướng đi, có vẻ là hướng tới chỗ Đảm-nhiệm-Chúa.

Vì tôi đã báo trước nên hẳn là Đảm-nhiệm-Chúa sẽ dễ dàng trốn thoát thôi.

Đảm-nhiệm-Chúa đã hồi phục đủ để sử dụng Dịch Chuyển được rồi.

Cho nên tôi lại tiếp tục công việc vừa chuẩn bị lương khô sau khi bị Gyurigyuri phá rồi vừa để ý Ma Vương.

Tiếp tục câu cá biển.

Gyurigyuri cảnh báo chúng rồi sao? Từ đó trở đi tôi không bắt được thêm con Rồng Nước nào nữa.

Có điều tôi vẫn bắt được khá nhiều Á Long Nước.

À đúng rồi.

Trước giờ tôi chỉ toàn bắt được Á Long với cả Ròng Nước, nhưng mà sau khi bắt một số lượng lớn Á Long Nước thì tôi cũng bắt đầu câu được vài con sinh vật biển bình thường không phải là loài Á Long.

Hồi trước chỉ mỗi bọn Á Long cắn câu là tại chúng là động vật ăn thịt, nhưng hóa ra cũng có cá thường nữa.

Có điều ít lắm.

Sau đó tôi dùng "Ma Pháp Lửa" để xông khói lượng thức ăn khổng lồ đó.

Thực ra thì tôi chỉ nhúng thịt vào nước biển rồi hong cho khô thôi. Là xông khói giả đó.

Tôi chưa thử xông khói thịt bao giờ nên tôi không biết cách làm.

Nên tôi nghĩ sao thì làm vậy.

Và.

Tôi không nên quá quan tâm về vị thức ăn mà quan tâm về khả năng bảo quản thì tốt hơn.

Bởi vì nếu tôi bảo quản được đồ ăn đủ lâu thì nhờ danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống tôi sẽ không bị đau bụng.

Nếu đồ ăn bị mốc thì tôi lại phải đi thay mới nữa.

Cứ thế, tôi chia đều thức ăn giữa các căn cứ.

Số lượng căn cứ tôi có đã tới mức hai chữ số.

Có bảy cái tôi đặt ở những chỗ thích hợp.

Một cái ở dưới thị trấn kia.

Ba cái ở trong Đại Mê Cung Elro.

Về việc làm căn cứ ở Đại Mê Cung Elro, đó là vì tôi nghĩ chỗ nguy hiểm nhất cũng là chỗ an toàn nhất.

Mặc dù tôi chọn thịt trấn là có lí do chính xác, nhưng những chỗ còn lại là tôi chọn đại.

Sau khi đào tới mức "có vẻ được rồi" thì tôi ngừng lại rồi xây phòng.

Và để tăng số lượng căn cứ tôi có tôi lại đang đào tiếp.

Chỗ hiện tại là hướng đi thẳng ra từ lối ra vào Đại Mê Cung Elro.

Để làm căn cứ phục vụ cho việc mở rộng phạm vi hoạt động tôi quyết định đi tới những chỗ tôi chưa tới bao giờ.

Và trong lúc tôi đi tìm chỗ tốt để làm căn cứ chợt tôi phát hiện có thứ kì lạ bằng Kiểm Định.

Dưới lòng đất có một khu vực trống không.

Nó cực kì sâu, hơn nữa còn kéo rất dài dưới đất nữa.

Vì nó nằm sâu dưới đất nên Kiểm Định không phát hiện rõ lắm.

Tôi thấy tò mò nên giờ tôi quyết định đào một cái hố tới chỗ đó.

Nhưng mà giờ tôi lại thấy Kiểm Định thật tiện dụng.

Lần này tôi chỉ kiểm được khu vực trống, nhưng nếu dùng tốt chắc tôi kiểm được suối nước nóng nhỉ?

A, nghe được đó.

Mặc dù hồi tôi là một con nhện thì tôi không quan tâm lắm, nhưng giờ có thêm phần cơ thể người chột tôi thấy có cảm giác muốn đi tắm.

Lí do tại sao là vì tôi ngửi được mùi.

Không hề có mùi từ cơ thể nhện, nhưng lại có mùi từ cơ thể người.

Có lẽ đây là do sự khác biệt về khả năng tiêu hóa giữa người và nhện.

Thế nên, trước giờ tôi không quan tâm lắm, nhưng giờ tôi hơi muốn tắm.

Tôi không ngờ lúc này lại là lúc Tăng Cường Khứu Giác lại có tác dụng.

Mặc dù thực ra cơ thể nhện cũng có mùi, nhưng mà mùi khác với cơ thể người.

Mặc dù người bình thường sẽ không biết được mùi này là mùi gì, nhưng mà người có khứu giác nhạy như chó như tôi thì có thể cảm giác mùi rất rõ.

Cơ mà, tắm phải chờ tôi tìm được nơi đã.

Mấy thứ như suối nước nóng không đời nào có sẵn như thế được.

Tạm thời cứ lo việc đào tới nơi chỗ trống bí ẩn đã.

Nói vậy thôi chứ tôi tới rồi.

Khi tôi đào xuyên qua lớp đá thì tôi đến được chỗ trống bí ẩn.

Là một cái hầm hình tròn cao khoảng 3 mét.

Hơn nữa có vô số con mắt phát sáng nhìn tôi chăm chú khi tôi thò đầu ra.

Là một bầy kiến.

Thực ra tôi biết trước rồi.

Trong lúc tôi đang đào tôi đã biết ở đây có gì nhờ Kiểm Định.

Hình như đây là tổ của loài kiến quái vật.

Những con kiến to cỡ 2 mét nhìn tôi.

Nhờ Giám Định tôi biết rằng chúng tên thuộc loài Efejegoath.

Tên chúng làm tôi nhớ đến loài ong trong Đại Mê Cung Elro.

Nếu tôi nhớ không nhầm mấy con đó thuộc chủng loại Finjegoath nhỉ?

Chỉ số của chúng khá giống nhau.

Nhưng mà bọn này không có cả "Bay" lẫn "Kim Độc".

Thay vào đó chúng có skill "Axit Công".

Hơn nữa còn có thể hợp tác sử dụng "Ma Pháp Đất Mềm".

Mà, thì sao chứ.

Dù chúng có lợi thế địa hình và lợi thế số lượng thì đối mặt với tôi cũng vô nghĩa.

Có điều nếu bầy kiến này mà lên mặt đất này với số lượng này thì Nhân Loại sẽ gặp rắc rối.

Giết nhanh diệt gọn đã xong.

Mặc dù có vài con nhìn giống như là hộ vệ và kiến Chúa sâu trong tổ, nhưng tôi cũng giết hết bọn chúng rồi.

Trong lúc ăn vụng một chút, tôi đã quyết định cứ thế dùng chỗ này làm căn cứ luôn, vì tôi đã có sẵn một lượng lớn thức ăn ở đây rồi.

Tôi nhét hết xác kiến vào chỗ ở cũ của con kiến Chúa rồi đẻ trứng ở đó.

Như thế tôi không cần lo về thức ăn ở đây.

Không cần phải tốn công làm tổ mà lại còn có sẵn thức ăn với điểm kinh nghiệm.

Đây không phải một mũi tên giết hai con chim mà dùng một mũi tên giết tận ba con chim.

Nếu tôi gặp một cái tổ kiến nữa thế này tôi sẽ không ngại gì mà tàn sát chúng lần nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Có Kho Báu Được Chôn Dưới Lòng Đất?

Sau khi chiêm tổ kiến, tôi quyết định tăng tối đa tầm tác dụng của Kiểm Định trong lúc di chuyển.

Tôi được lần đầu tiên thành công đó khuyến khích làm thêm.

Theo hai cách khác nhau.

Bọn kiến rất ngon.

Chúng hơi chua vì có skill "Axit Công".

Vị chua đó là một vị rất tuyệt vời.

Tôi có "Kháng Axit" nên mới nói vậy chứ nếu không có skill Kháng chắc chỉ ăn một ít là đã nhận sát thương rồi.

Và ấu trùng của bọn chúng thì lại vừa ngọt vừa ngon.

Không có nhộng vì chúng là quái vật chứ không phải kiến thật.

Có lẽ là, ngay khi con ấu trùng tiến hóa nó sẽ biến thành dạng kiến trưởng thành.

Mặc dù vẫn còn trứng kiến, nhưng vì chúng sẽ lại biến thành thức ăn sau khi chúng nở ra nên tôi bọc chúng lại bằng dây tơ rồi để chúng ở đó.

Tôi để chúng sống để làm thức ăn khi trứng của tôi nở.

Vì tôi bọc trứng lại bằng dây tơ rồi nên dù nó nở thì chúng cũng không di chuyển tùy ý được, nên dù bọn chúng nở trước trứng của tôi cũng không sao hết.

Vừa dùng làm căn cứ được, thức ăn lại còn ngon nữa.

Quá hoàn hảo.

Nên, tôi dự định đi tìm một suối nước nóng bằng cách mở rộng tối đa tầm Kiểm Định, cùng lúc đó có gì lỡ tìm được tổ kiến càng tốt.

Tôi hoạt động khá thoải mái.

Những chỗ tôi chọn tránh xa làng và thị trấn của Nhân Loại, và vì tôi toàn sử dụng đường rừng nên tôi đã nói rộng tầm hoạt động của tôi không vấn đề gì.

Tôi giết toàn bộ quái vật cản đường và tàn sát vài toán cướp.

Nhờ thế bản đồ từ "Tri Thức" hiện tại cực kì rộng.

Nếu rộng thế này thì tôi có thể sử dụng Dịch Chuyển lúc nào tùy thích.

Nếu tôi không bị tấn công bất ngờ thì tôi không cần phải lo về việc bị Ma Vương bắt.

Dù có bị bắt thì trường hợp xấu nhất là tôi sử dụng một tổ trứng bảo hiểm thôi.

Nhưng mà không thể nào cứ trốn mãi được.

Kết nối của tôi với Đảm-nhiệm-Maou hiện tại đã bị cắt.

Nghĩa là Đảm-nhiệm-Maou đã bị Ma Vương đánh bại và bị nuốt ngược.

Đảm-nhiệm-Maou, tôi sẽ không bao giờ quên công sức lột vảy của cô.

Vậy nghĩa là kế hoạch dùng linh hồn xâm chiếm cơ thể hoàn toàn đã thất bại trong lúc tôi đang chạy trốn.

Cũng có nghĩa là cách duy nhất tôi có để đánh bại Ma Vương đã biến mất.

Và nghĩa là tôi chỉ còn hai lựa chọn.

Một là tiếp tục chạy trốn như thế này.

Mặc dù Ma Vương đã đánh bại tôi lần nữa, nhưng tôi vẫn đang ăn mòn những con Chúa kia.

Gần đây có thêm một con Chúa đã bị ăn mòn xong nên giờ chỉ còn ba con Chúa nữa.

Cả ba con cũng sắp xong rồi.

Có lẽ là vì tôi đã tiến hóa nhưng tốc độ ăn mòn tăng đáng kể.

Mặc dù hiện tại tôi không đánh bại Ma Vương nổi, nhưng nếu tôi nhập chung với ba con Chúa còn lại có khi tôi và cô ta sẽ bằng nhau.

Và tôi sẽ chạy trốn, câu giờ cho đến khi tôi đạt làm được chuyện đó.

Lựa chọn hai là thỏa thuận ngừng chiến với Ma Vương.

Hiện tại tôi cơ bản là bất tử bất diệt rồi.

Mặc dù tôi vẫn không thể giết được Ma Vương, nhưng chỉ là không giết được mà thôi, tức là Ma Vương hiện tại muốn cũng không giết được tôi.

Tôi không giết được cô ta và cô ta không giết được tôi.

Tạo ra một tình trạng tiến thoái lưỡng nan.

Hơn nữa, Ma Vương đã xử lý được việc bị tôi tấn công linh hồn rồi.

Mỗi nguy hiểm nhất thời đã biến mất.

Nếu thế, chỉ cần tôi không ăn mòn những con Chúa nữa và cố hết sức xin lỗi có khi cô ta sẽ tha chết cho tôi.

Mặc dù Ma Vương đã trực tiếp bị tôi tấn công suốt thời gian qua, có khi nếu tôi thật lòng xin lỗi kiểu như "Tôi không tấn công cô nữa đâu. Tôi xin lỗi mà. Tha lỗi cho tôi đi", và nếu mọi chuyện đều ổn chẳng hạn. Là mơ hão kiểu như thế.

Thực tế, hiện tại cả tôi và Ma Vương đều hoàn toàn tuyệt vọng rồi.

Dù tôi có nhập chung với toàn bộ con Chúa thì tôi cũng không rõ mình đủ sức đánh bại Ma Vương hay không nữa.

Vốn thì, Ma Vương đó, trừ phi là đối đầu với Admin thì cô ta nhiều nhất chỉ có bị hòa chứ làm sao bị đánh bại nổi đúng không?

Nói thật tôi không muốn chiến đấu với Ma Vương nữa.

Quá nguy hiểm.

Mặc dù tôi có ý định xử lý vấn đề của thế giới càng sớm càng tốt, nhưng tôi cũng muốn mỗi ngày thư thả và hòa bình mà xử lý.

Tôi muốn ăn đồ ăn ngon, muốn thư giãn.

Ai lại muốn đánh nhau với một con quái vật kinh khủng và gớm ghiếc như thế chứ?

Nhưng mà vì Ma Vương có tính cách có thù tất báo nên có khi tôi sẽ liên tục bị cô ta theo đuổi.

Nếu vậy thì tôi muốn nhập chung với những con Chúa còn lại để tăng sức mạnh và lấy cứng đối cứng.

Lúc đó hòa nhau tôi xin lỗi chắc cũng chưa muộn.

Nhưng mà cái muộn hay không là tùy Ma Vương.

Mặc dù trường hợp tệ nhất là tôi buộc phải giải quyết vấn đề này vĩnh viễn, nhưng nếu được thì tôi không muốn làm vậy.

Nên tôi sẽ tạm thời theo kế hoạch 1 là câu giờ, rồi nếu hết cách thì tôi sẽ theo kế hoạch 2.

Cứ quyết định vậy đi, nhân tiện tôi tìm được một cái hang trống nữa.

Nó cực kì sâu trong lòng đất.

Sâu đến mức nó suýt nằm ngoài tầm Kiểm Định tối đa của tôi luôn.

Cái này giống tổ kiến nhỉ?

Nhưng lại hơi quá sâu.

Hơn nữa trần khu vực này lại quá cứng, gần như là dùng khoa học kĩ thuật tạo ra.

Tôi có dự cảm xấu.

Một khu vực được tạo ra bằng khoa học kĩ thuật sâu dưới đất như thế.

So cấp độ khoa học này với cấp độ của Nhân Loại tôi biết thì thậm chí tôi không nghĩ Nhân Loại đủ sức đào sâu đến mức này nữa là làm một căn cứ thế này.

Hơn nữa khu vực hiện tại là một khu rừng không có ai ở.

Đủ sâu trong rừng để không có bất kì Thám Hiểm Giả nào dám đi vào.

Sẽ có ai làm một cái gì đó ở dưới lòng đất ở một khu vực như thế này sao?

Có ai có thể làm được sao?

Tôi phải kiểm tra.

Nếu tôi đoán đúng thì bằng mọi giá tôi phải kiểm tra khu vực dưới lòng đất này.

Có lẽ cái tôi mong đợi sẽ có ở đây.

Vấn đề là nó còn hoạt động hay không.

Mặc dù tôi không chủ động đi tìm, nhưng nếu nó còn hoạt động tôi buộc phải phá hủy nó bằng mọi giá.

Dù có nguy hiểm cỡ nào đi nữa.

Tôi quyết định, và bắt đầu đào sâu xuống dưới.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Di Tích Dưới Lòng Đất

Tôi đào, và đi thẳng một đường thật sâu xuống đất.

Tôi có thể cảm giác được rõ ràng một vật liệu khác ở đó.

Nó chắc chắn không phải là tự nhiên mà được tạo ra bằng khoa học kĩ thuật.

Dù tôi có dùng "Ma Pháp Đất" cũng không có gì xảy ra.

Mặc dù tên nó là "Ma Pháp Đất" nhưng tầm ảnh hưởng của nó lại cực kì rộng.

Dù là đất hay kim loại, miễn sao là vật liệu cứng có hình dạng thì tôi có thể sử dụng nó.

Alaba có thể tạo ra những cây cầu liên tục và tôi có thể đào đất liên tục là vì lí do này.

Và loại "Ma Pháp Đất" đó lại bị bức tường dưới chân tôi chặn lại.

Vì tôi biết nó Kháng được Ma Pháp nên có lẽ không thể dùng Ma Pháp để phá vỡ nó được.

Còn việc dùng sức để phá nó thì không phải tôi không làm được, nhưng nếu làm rồi tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Tôi quyết định sử dụng Kiểm Định để thử xem xét toàn bộ cấu trúc dưới lòng đất này thử.

Không có tác dụng.

Mặc dù Kiểm Định vẫn hoạt động bình thường, nhưng tới phần rỗng bí ẩn thì lại bị nhiễu, Kiểm Định không thể dò tìm được chi tiết bên trong.

Có lẽ có cái gì đó gây nhiễu ở trong.

Thế này hơi, à không rất tệ.

Nếu gây nhiễu là vì bức tường này thì không sao, nhưng nếu là vì một loại Ma Pháp từ bên trong chỗ này thì cấu trúc dưới lòng đất này vẫn đang hoạt động bình thường.

Việc đó là một vấn đề nghiêm trọng.

Tôi có nên báo Gyurigyuri không?

Nói chứ tôi không có cách nào liên lạc anh ta hết.

Tôi buộc phải tự mình đi vào rồi nhỉ?

Bằng Kiểm Định tôi tìm được chỗ có vẻ là lối ra vào.

Tôi đào dọc bờ tường rồi cuối cùng đi đến lối ra vào.

Chỗ tôi đến là một khung hình vuông diện tích khoảng 5 mét vuông chứa đầy đất.

Khung hình vuông dẫn vào trong chứa đầy đất.

Tôi dùng Ma Pháp dọn hết đất đi.

Và một cánh cửa hiện ra.

Một cánh cửa làm bằng kim loại nặng, là một cái cửa lùa.

Không có nắm cửa.

Dĩ nhiên là vậy.

Rõ ràng mức độ khoa học công nghệ ở đây cao hơn so với bên trên rất nhiều lần.

Nó là một cánh cửa máy được thiết kế để tự động đóng mở.

Khu vực hình vuông này có lẽ vốn là một cái thang máy.

Tôi đặt tay lên cánh cửa hoàn toàn không hợp với một thế giới giả tưởng Ma Pháp.

Cánh cửa bị chôn không biết bao lâu dưới đất không tự mở ra.

Tôi dùng sức để ép nó mở ra.

Nặng quá.

Với chỉ số của tôi thì tôi mở được cửa, nhưng mà cái cửa này nặng quá đi.

Nhưng mà cảm giác đó biến mất ngay lập tức.

Trong căn phòng mà tôi vừa ép mở cửa.

Ánh sáng xanh lá nhẹ phát ra như đang báo động.

Tôi bị ánh sáng đó chiếu lên người và tôi có thể thấy lơ mơ được bên trong cấu trúc này.

Thực ra tôi vốn có "Dạ Nhân" nên không vấn đề gì.

Tôi thấy một thứ lẽ ra không nên ở đó.

Một con rối bằng kim loại cao khoảng hai mét.

Là một con robot.

Hơn nữa nó được làm bằng khoa học cực kì tiên tiến.

Chúng đứng dàn hàng ở hai bên bức tường.

Không, không.

Tôi cũng có nghĩ đến việc này rồi đó, biết không?

Tôi có nghĩ đến rồi, nhưng mà sao lại có robot ở thế giới giả tưởng Ma Pháp chứ?

Hơn nữa nhìn sao thì đây cũng là loại robot chiến đấu. Cảm ơn nhiều!

Tệ nhất là chúng toàn bộ còn hoạt động.

Bằng chứng là lũ robot cũng bắt đầu đứng dậy sau cùng với tiếng hú của còi báo động.

Tôi có thể nghe được giọng nói gì đó trên còi báo động, nhưng tôi không hiểu được vì ngôn ngữ được sử dụng không phải là ngôn ngữ mà con Chúa biết.

Nói chung là tôi nghĩ nó báo rằng có kẻ đột nhập, hãy tìm và diệt nó.

Kẻ đột nhập, nghĩa là tôi.

Tôi sẽ bị tìm và diệt.

Chết tiệt.

Bọn robot đứng dậy.

Chúng là loại robot bốn chân.

Và bốn tay.

Hai tay trong số đó là tay người bình thường, có điều hai tay còn lại lại được gắn một loại vũ khí giống như hai khẩu súng có gắn kiếm thay vì bàn tay.

Là phải hai súng hai kiếm à?

Hơn nữa hai cánh tay bình thường có cầm hai khẩu súng hạng nặng nữa.

Là phải bốn súng à?

Không có đâu, thay vào đó là một nòng súng nhỏ.

Là phải năm súng à?

[IMG]<https://s-media-cache-ak0.pinimg.com/564x/28/16/b4/2816b4a007e20385e09eed2f8365225e.jpg/>
[IMG]

Có khoảng 100 con robot với ngoại hình đáng sợ như thế.

Khoảng, là vì "Tri Thức" không hoạt động tốt ở đây.

Xem ra việc Kiểm Định bị nhiễu không phải là do bức tường mà là do trong cấu trúc này có cái gì đó chặn Ma Pháp lại.

Dù tôi có cố sử dụng Ma Pháp thì cũng không có tác dụng vì có cái gì đó chặn việc thiết lập công thức.

Không vui.

Tôi đang gặp rắc rối lớn rồi.

Miễn sao tôi còn ở đây tôi không dùng skill được.

Tôi chỉ có thể đánh tay đôi mà thôi.

Chặn Ma Pháp, đúng như tên gọi của nó có khả năng cản việc kích hoạt Ma Pháp.

Nghĩa là không thể sử dụng bất kì loại Ma Pháp nào.

Trên thực tế, gần như toàn bộ skill đều là Ma Pháp.

Cái gọi là Skill thực sự chính là các Ma Pháp được đơn giản hóa để có thể dễ dàng kích hoạt hơn trong hệ thống.

Nguồn năng lượng chính cho những Ma Pháp đó là năng lượng của linh hồn.

Từ dây tơ của tôi đến độc, toàn bộ đều là Ma Pháp.

Vì dĩ nhiên, Kháng cũng là Ma Pháp.

Skill "Miễn Nhiễm Vật Lí" mà tôi có.

Nó có tác dụng tạo ra một lá chắn trên cơ thể tôi nhằm mục đích chặn các đòn tấn công vật lí cực mạnh.

Nói các khác thì chính bản thân tôi không hề vô hiệu hóa đòn tấn công.

Hơn nữa, gọi nó là "Miễn Nhiễm" nhưng mà nếu tôi bị đánh bằng một đòn tấn công vật lí mạnh hơn sức chịu đựng của lá chắn thì tôi vẫn sẽ nhận sát thương.

Nếu tôi bị một người ngoài hành tinh đến từ hành tinh siêu rau củ nào đó đánh hết sức thì tôi sẽ tan thành mảnh nhỏ(TN: hành tinh rau củ-> planet

vegetable -> planet Vegeta -> dragon ball. Nhân tiện, có thể các bạn chưa biết, yasai= rau củ trong tiếng nhật, trong dragon ball là người saiya).

Những chỉ số Kháng chính là chỉ sức mạnh của lá chắn Ma Pháp luôn tồn tại quanh cá nhân nhằm mục đích giảm và vô hiệu sát thương.

Vì toàn bộ Ma Pháp đang bị chặn lại nên tôi hiện tại đang ở mức khởi đầu, không có chút sức Kháng nào cả.

Hơn nữa, hai chỉ số khác của tôi là được loại Ma Thuật gọi là Tăng Cường Cơ Thể và Gia Tăng Sức Phá Hoại.

Sức tấn công được tăng nhờ việc gia cố sức mạnh cơ bắp của tôi bằng Ma Pháp.

Tốc độ được tăng lên bằng cách gia cố cơ bắp đủ để chịu đựng di chuyển tốc độ cao.

Vì hai Ma Pháp này được kích hoạt trong cơ thể nên tác dụng của việc chặn Ma Pháp có giới hạn.

Nhưng không phải là không có.

Nói chi tiết, may mà khả năng phòng thủ của tôi cũng là Ma Pháp được kích hoạt trong cơ thể, nhưng mà lớp da ở ngoài cùng thì lại bị chặn Ma Pháp.

Nghĩa là nó không bị ảnh hưởng bởi Ma Pháp tăng cường cơ thể và tôi không có chút sức phòng thủ nào ở ngoài hết.

Mặc dù tôi có thể chịu được nhờ cơ thể bên trong còn Ma Pháp, nhưng mà khi lớp da ngoài cùng bị xé rách thì phần bị lộ ra sẽ nhận ảnh hưởng của chặn Ma Pháp.

Thế nên nếu tôi bị đạn bắn xuyên liên tục thì sớm muộn tôi cũng bị thương trí mạng.

Tưởng tượng ra cảnh bị lột từng lớp da thịt một ra tôi cảm giác mình đang bị tra tấn kinh khủng.

Đội quân 100 con robot, đấu với mình tôi không có chút skill nào và còn bị giảm chỉ số.

Ài, cực kì tệ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 199: Quân Đoàn Robot

Trước tiên tôi sẽ kiểm tra thử những skill nào tôi có thể sử dụng được.

Mặc dù tôi nói mình không dùng được skill nào, nhưng thực tế không phải cái nào cũng không dùng được.

Những skill kích hoạt bên trong cơ thể vẫn có tác dụng.

Skill "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" vẫn sử dụng được bình thường.

Nếu không tôi đã không thoải mái ngồi suy nghĩ được như thế này.

"Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" vẫn dùng được.

Nhưng "Tiên Tri" thì không.

Xem ra "Né Tránh", "Chính Xác" và "Chỉnh Sửa Tỷ Lệ Nâng Cao" vẫn dùng được nhỉ?

Tác dụng những skill này là tự động ảnh hưởng cơ thể chỉnh sửa những hành động của tôi nhờ sự hỗ trợ của hệ thống, khiến tôi hành động chính xác nhất trong mọi trường hợp, nói cách khác là những skill này cho phép một người dù là dân nghiệp dư cũng có thể né tránh và đánh chính xác như một chiến binh lão làng.

Vì đây là skill nâng kỹ năng cơ thể của tôi nên nó không bị chặn được.

Cũng như thế, "Ném" cũng không bị chặn.

Mặc dù một phần của combo vàng bị vô hiệu, nhưng mà tôi vẫn đủ sức né tránh khá tốt.

Toàn bộ skill Ma Pháp bị vô hiệu.

Những skill ảnh hưởng vật từ xa như "Điều Khiển Tùy Thích" và "Bắn" bị vô hiệu.

Tôi hơi buồn là "Hoạt Động Không Gian" cũng bị vô hiệu.

Skill Ma Nhãn bị vô hiệu.

Những skill dạng tạo đồ vật như "Tổng Hợp Độc" và "Tổng Hợp Thuốc" cũng bị vô hiệu.

Vì dây tơ của tôi cũng được tạo từ Ma Pháp nên nó cũng bị vô hiệu.

Vì các skill dạng Tăng Cường khả năng tấn công thuộc tính hoạt động bằng cách được hệ thống kiểm tra mức độ Kháng thuộc tính rồi mới cộng sát thương thêm vào nên tôi nghĩ chúng cũng bị vô hiệu.

Cái này hơi phức tạp một chút nên tôi không có gì chắc chắn cả.

Những skill tăng chỉ số như "Thần Pháp Tấn Công" và "Ý Chí Chiến Thần" có tác dụng một phần.

Chúng ảnh hưởng toàn bộ trừ lớp da ngoài cùng.

"Sức Mạnh Thánh Long" vẫn dùng được trừ khả năng vô hiệu hóa Ma Pháp.

"Lá Chắn Ròng" vô dụng.

Tôi đã mong là mình có thể dựa vào khả năng vô hiệu hóa Ma Pháp của "Lá Chắn Ròng" và "Sức Mạnh Thánh Long" để thử chống lại bị chặn Ma Pháp, nhưng tôi bị thất vọng rồi.

Rõ ràng tính năng chặn Ma Pháp ở đây cao cấp hơn nhiều, nên tôi dễ dàng bị đánh bại.

Chỉ có những skill tăng khả năng hoạt động của cơ thể là còn dùng được.

Nghĩa là tôi buộc phải đến gần và dùng đòn tấn công vật lí.

Nếu "Hồi HP Siêu Tốc" có tác dụng thì tốt quá, nhưng tôi không mong đợi quá nhiều được.

So với tôi, đội quân robot thì được trang bị vũ khí đầy đủ, hay nói đúng hơn bọn chúng chính là vũ khí.

Hơn nữa vì chúng không bị chặn Ma Pháp ảnh hưởng nên tôi đang cực kì bất lợi.

Vốn thì bọn này hoạt động bằng loại công nghệ đã khiến thế giới trước khi có hệ thống bị phá hủy mà.

Dĩ nhiên nếu không bị chặn Ma Pháp thì tôi sẽ không thua bọn này, nhưng mà mỗi con robot ít nhất mạnh cỡ một con Rồng.

Và có tận 100 con.

Tôi nên làm gì?

Tôi không rút lui được.

Nhưng, tôi thắng nổi bọn chúng sao?

Hay tôi nên cố rút lui rồi báo cho Gyurigyuri?

Không.

Vì trường hợp tệ nhất tôi vẫn có thể dùng trứng để hồi sinh nên chắc tôi nên hồ báo hết mức có thể.

Nếu hồi sinh trứng của tôi thoát được khỏi cả Ma Vương đó thì chắc chắn Ma Pháp không thể cản nó lại được.

May mà tôi làm quá trời nhiều căn cứ rồi.

Dù bây giờ tôi xài bớt một cái cũng không sao.

Mặc dù chỉ số của tôi bị giảm ngay sau khi hồi sinh, nhưng nếu bị Ma Vương tấn công trước khi kịp hồi phục hoàn toàn thì tôi chỉ cần hồi sinh lại lần nữa vào trứng khác.

Nếu mình tôi có thể diệt hết bọn này, có lẽ tôi sẽ đạt được thứ đó, nâng tay trên Gyurigyuri.

Chắc hẳn cấu trúc này tồn tại bao lâu nay mà vẫn còn hoạt động phải có thứ đó.

Tôi muốn thứ đó bằng mọi giá.

Nếu tôi đạt được thứ đó bây giờ tôi có thể đẩy nhanh kế hoạch của mình ngay bây giờ.

Dù có phải hồi sinh cũng đáng.

Bởi vì nếu tôi thất bại thì Gyurigyuri sẽ dọn dẹp phần còn lại dùm tôi mà.

Nên, sau khi suy nghĩ thật lâu như thế, tôi bắt đầu chuẩn bị chiến đấu.

Bọn robot bắt đầu đứng dậy chuẩn bị vũ khí.

Mặc dù tôi đã suy nghĩ lâu như thế nhưng đối phương bây giờ chỉ mới chuẩn bị vũ khí.

Nhờ có "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ".

Vì tôi không dùng Ma Pháp được nên tôi chỉ có thể đánh cận chiến.

Giữ khoảng cách với một đối thủ có súng là ngu ngốc.

Tôi chạy thật nhanh đến gần con robot gần tôi nhất.

Tốc độ của tôi không giảm mấy nhỉ?

Nhưng mà chân tôi vì lí do nào đó lại hơi đau.

Tôi cố chịu đựng và lợi dụng quán tính đập mạnh vào con robot.

Con robot bay đi.

Cứng vậy!?

Đau vậy!?

Uwa.

Lớp da trên nắm đấm tôi dùng đã bị tróc ra.

Nghĩ kĩ lại thì, lớp da mỏng ngoài cùng không có Ma Pháp phòng thủ.

Nghĩa là thậm chí lực phản chấn từ đòn tấn công của tôi cũng gây sát thương cho tôi à?

Chắc đó là lí do tôi thấy hơi đau chân.

Nếu tôi không có "Miễn Nhiễm Cảm Giác Đau Đớn" thì chỉ vậy là đủ để tôi bị giết ngược rồi.

Nhưng vì tôi có, nên tôi có thể mặc kệ cơn đau mà chiến đấu tiếp.

Nó không hồi phục.

Mặc dù có vẻ như nó đã hồi phục một chút, nhưng thực tế thì vết thương không thay đổi.

Đây chỉ là một vết trầy nhỏ, nhưng sẽ tốn gần một tiếng đồng hồ mới hồi phục hoàn toàn được.

Cứ coi như không có hồi phục đi

Tôi đuổi theo con Robot bị đánh văng đi trong lúc suy nghĩ như thế.

Nói cho chính xác, lẽ ra tôi đuổi theo.

Những con Robot còn lại bóp cò súng cản đường tôi lại.

Mặc dù tôi không có "Tiên Tri" nên tôi né chậm hơn bình thường một tí, nhưng tôi kịp thoát khỏi loại đạn đó.

Những viên đạn bay với tốc độ kinh khủng đủ để suýt là tôi không nhận thức được chúng.

Thật luôn?

Dù có "Tăng Cường Năm Giác Quan" cộng với "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" tôi cũng suýt không thấy rồi.

Nếu tôi bị nhắm chính xác thì tôi sẽ không né được những viên đạn này.

Nếu cứ thế này chắc chắn tôi sẽ biến thành tổ ong.

Tệ hơn nữa là mấy khẩu súng bọn Robot được trang bị là loại súng liên thanh.

Bắn với tốc độ đó mà còn bắn liên tục được, đúng là ác mộng mà.

Tôi ngay lập tức đến gần con Robot bị ngã xuống.

Lúc tôi vừa kịp trốn sau lưng con Robot cũng là lúc loạt đạn thứ hai bay tới nơi.

Vô số đạn bắn dính cơ thể con Robot tôi dùng làm lá chắn.

Những phần không kịp né sau con Robot bị viên đạn bắn bay đi.

Không phải xuyên qua, mà là bay đi.

Thế loại sức mạnh gì thế!?

Hơn nữa, lớp giáp của con Robot đang đứng đỡ đòn bị sao rồi!?

Ừ, như tôi đoán, lớp giáp của con Robot bị hỏng dần.

Sớm muộn gì nó cũng sẽ bị phá hủy hoàn toàn và bay xuyên qua dính tôi.

Tôi chụp cây súng từ trên tay con Robot.

Lúc tôi làm vậy thì tay tôi bị một viên đạn bắn dính và lõm mất một phần, nhưng giờ tôi không quan tâm.

Tôi đổi súng từ tay phải chỉ còn dính một nửa sang tay trái.

Tôi nhét nòng súng vào lỗ hổng trên con Robot rồi bóp cò.

Cây súng này giật kinh khủng.

May mà tôi đổi tay rồi.

Cứ dùng tay phải mà bắn thì đang từ dính một nửa sẽ thành không còn dính nữa.

Tôi chống trả lại loạt đạn của bọn Robot.

Nhưng mà bên này chỉ có mình tôi còn bên kia có khoảng 100 lặn.

Thực ra vì nơi đây không đủ rộng nên chỉ khoảng 10 con tấn công tôi một lúc nhưng tính ra số lượng vẫn là gấp 10.

Hơn nữa tính luôn tổng số đạn còn lại thì rõ ràng tôi sắp thua rồi.

Tôi tiến lên tiếp tục dùng con Robot làm khiên và bóp cò súng.

Mỗi khi có đạn bắn dính người con Robot thì tôi suýt té vì lực bắn, nhưng tôi cố chịu đau mà tiến lên.

Và rồi tôi nhảy cùng với con Robot tôi dùng làm lá chắn vào một đám Robot đang đứng gần nhau.

Tôi ném cái xác Robot bị biến dạng kinh khủng đi và dùng con Robot kế tiếp trước mặt tôi làm lá chắn.

Đã thế này tôi sẽ chết một cách anh dũng với ý định là sẽ hồi sinh.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Chiến Lợi Phẩm

Tôi giả bộ như đang xáp lại cận chiến, bắt cóc một con Robot rồi lui trở ra.

Nếu là xáp lại cận chiến thì chúng sẽ ngừng bắn vì sợ bắn dính đồng đội, nhưng có điều đó chỉ là nếu đối thủ là sinh vật có da thịt mà thôi. Nếu là những đối thủ không có cảm xúc như thế này chúng sẽ không ngại ngừng gì bắn luôn đồng đội của mình.

Hơn nữa, dù tôi chỉ bị dính một phát là đã nhận sát thương gần như chí mạng, nhưng bọn chúng chỉ hơi bị trầy một chút.

Nếu chơi trò cảm tử thì tôi bị bất lợi rất nhiều.

Tôi dùng con Robot mới bị bắt cóc làm lá chắn, trong lúc đó tôi quan sát nó để tìm cách lật ngược tình thế tuyệt vọng hiện tại.

Nói đúng hơn, tôi đang phân tích loại Ma Pháp được cài đặt trên người bọn Robot.

Là cách giải quyết việc bị chặn Ma Pháp đáng ghét này.

Quân đội Robot vẫn hoạt động tốt trong môi trường bị chặn Ma Pháp này.

Chúng có khả năng phòng thủ mạnh mẽ đến mức vô lí, nên rõ ràng chúng được Ma Pháp gia cố.

Lí do duy nhất có thể xảy ra là bởi vì có Ma Pháp để vô hiệu hóa chặn Ma Pháp được cài đặt lên người bọn Robot.

Một loại Ma Pháp chặn việc chặn Ma Pháp.

Tôi phân tích nó để bắt chước nó nhằm lật ngược tình thế hiện tại.

Vì nó là một công thức cực kì phức tạp vì được giấu rất kĩ nên tốn rất nhiều thời gian để phân tích, nhưng sau khi phân tích xong chắc chắn tôi sẽ ngay lập tức có thể bắt chước lại công thức.

Tôi tập trung hết sức chỉ để né tránh và phân tích công thức.

Dù tôi có dùng "Siêu Tăng Tốc Suy Nghĩ" tôi cũng không thể thấy được viên đạn bay để mà né.

Tôi phải quan sát cách di chuyển của bọn Robot, đoán hướng bắn của những viên đạn và né ra khỏi hướng đó trước khi nó kịp bắn.

Tôi sẽ không kịp né nếu chờ nó bắn rồi mới tránh đi.

Nếu chỉ có một đối thủ thì còn đỡ, nhưng không phải đơn giản là vì tôi không đủ sức để nhìn ra đường đạn, mà đơn giản là đạn bay quá nhiều không còn bao nhiêu chỗ để tôi né cả.

Nhưng mà, cứ thế tôi tiếp tục nhảy qua nhảy lại khắp nơi né tránh nhằm giảm tối thiểu sát thương.

Bộ não tôi vận hành hết tốc lực sau một thời gian dài.

Vừa né tránh vừa phân tích.

Có cảm giác đầu tôi muốn nổ tung.

Đầu tôi nổ tung thật rồi.

TTTTÔÔÔIII BBBBBI!!!! BBBBẢẢẢẢNNNN!

Phần đầu người bị bắn nổ tung một cách tuyệt vời.

Đồ ngu!

Đó là Bản thể đó!

Ôi.

Không tốt, không tốt.

Vì mất bị bộ não người nên khả năng phân tích và suy nghĩ của tôi bị giảm mạnh.

Trong trường hợp mà tôi không thể trông chờ vào việc hồi phục tự động được thì vết thương vừa rồi đủ để tôi chết ngay lập tức nếu là bình thường.

Nhưng mà tôi có "Điềm Tĩnh" với "Bất Tử".

Hai skill này không bị chặn Ma Pháp chặn lại được.

Đúng là skill bá đạo có khác.

Dù lớp chặn Ma Pháp ở đây cao cấp đến mức tôi bị giảm khả năng chiến đấu một cách kinh khủng thì tôi vẫn có thể dùng được skill bá đạo không gặp vấn đề gì.

Có điều vì đầu người đã bị bắn nổ tung rồi nên nếu đầu nhện cũng mất thì tôi gặp rắc rối lớn.

Tôi không thể thông thả như trước được nữa.

Vì tôi không có não người phụ nên khả năng né tránh đang dần trở nên tệ hơn.

Cánh tay phải đã bị bắn nát một nửa thì giờ đã bị bắn nát hẳn.

Nhiều chân của tôi cũng bị bắn dính rồi.

Đạn xẹt ngang cả cơ thể người lẫn cơ thể nhện nhiều lần.

Đúng là, tình trạng lúc đó tệ cực kì.

May mà ngay lúc đó tôi kịp phân tích xong công thức Ma Pháp rồi.

Tôi ngay lập tức kích hoạt Ma Pháp bắt chước dựa vào kết quả của việc phân tích.

Trong thời gian ngắn thế này vừa chiến đấu vừa kịp phân tích công thức Ma Pháp, tôi đúng là thiên tài mà.

Tác dụng tốt hơn cả mong đợi.

Mặc dù nó là Ma Pháp bắt chước tạm thời nên dĩ nhiên tác dụng kém nhiều so với loại Ma Pháp gốc cài đặt trong người lũ Robot, nhưng ít ra nó đủ để tôi hồi phục chỉ số của mình một phần.

Chỉ cần như thế là đủ đảo ngược tình thế rồi.

Những viên đạn lúc trước chỉ bị bắn sượt qua là tôi đã bị mất đi miếng thịt thì bây giờ dù có dính trực tiếp cũng không thành vết thương chí mạng.

Mặc dù tôi vẫn có nhận sát thương, nhưng ít ra tôi không cần dùng một con Robot để làm lá chắn nữa.

Những vết thương lúc trước cũng bắt đầu hồi phục lại rồi.

Cuối cùng, dù chưa dùng được Ma Pháp nhưng tôi vẫn có thể đánh cho bọn Robot ngã xuống.

Đánh nó ngã xuống, cắt nó ra bằng lưỡi hái rồi ném đi.

Bằng cách đó tôi hủy diệt quân đoàn Robot.

Mặc dù tôi đã chuẩn bị tâm lí hồi sinh bất kì lúc nào, nhưng cuối cùng tôi cũng không cần làm vậy.

Bọn Robot bị hủy diệt toàn bộ, và tôi vô hiệu hóa lớp chặn Ma Pháp bên trong cấu trúc này.

Thực ra là tôi chỉ cần phải phá hủy máy phát Ma Pháp chặn Ma Pháp thôi là xong.

Ngay sau đó cơ thể tôi dần tự động hồi phục nhanh chóng.

Cái đầu người bị bắn nổ tung cũng mọc lại và tay phải cũng thế.

Ài, mệt thật đó.

Nhưng tôi làm được rồi.

Fufufu.

Từ đây trở đi toàn là chuyện vui thôi.

Tôi bắt đầu đi vòng vòng cấu trúc để tìm thứ tôi muốn.

Những Robot dùng để sửa và bảo quản bọn Robot kia.

Hệ thống thông gió tự động.

Mấy thứ như thế.

Và ở nơi sâu nhất trong cấu trúc, tôi tìm được thứ mình muốn.

Một cỗ máy không lồ.

Lượng năng lượng chứa trong đó là một con số thiên văn.

Nhưng mà mỗi giây trôi qua năng lượng vẫn cứ tăng lên nữa.

Máy phát năng lượng M A.

Cỗ máy này chính là căn nguyên của cấm kị lớn nhất trên thế giới này.

Là thứ mà chính sự tồn tại của nó là không thể tha thứ được, thứ đã dẫn đến thế giới bị sụp đổ.

Tôi không ngờ nó vẫn đang hoạt động.

Tôi phá hủy cỗ máy và giữ lại một trái banh nhỏ cỡ lòng bàn tay đang chứa toàn bộ năng lượng kia, Lõi của nó.

Như thế này cỗ máy sẽ không thể thu thập được thêm năng lượng nữa.

Nhưng phần năng lượng đã bị thu thập trước giờ vẫn còn nguyên trong cái Lõi này.

Tôi bỏ cái Lõi vào trong Túi Thần Kì, rồi bắt đầu đi ngược lại hướng cũ cùng lúc phá hủy cấu trúc từ từ.

Cuối cùng tôi quay lại chỗ tôi chiến đấu với lũ Robot và bắt đầu tháo dỡ bọn chúng ra.

Cái tôi muốn là Lõi của bọn chúng.

Mặc dù không bằng Lõi của máy phát năng lượng M A , nhưng chắc chắn bọn chúng cũng có những cái Lõi hoạt động tương tự.

Lõi bọn chúng được đặt trong phần thân, và tôi thu toàn bộ Lõi của bọn Robot lại.

Tôi để toàn bộ Lõi tôi gom được trên sàn nhà.

Trong số chúng có những cái bị tổn hại trong lúc chiến đấu và năng lượng đã bị rì ra, nhưng tôi vẫn thu được một số lượng lớn Lõi còn nguyên.

Nếu cộng toàn bộ năng lượng chứa trong chúng lại thì cũng là một con số không hề nhỏ.

Nếu toàn bộ số năng lượng này được xả ra cùng lúc thì cả khu vực này sẽ bị nổ tung.

Số năng lượng này đủ để dễ dàng gây ra thiên tai ở bất kì đâu.

Loại năng lượng những cư dân cổ xưa của thế giới này đã thu gom để thỏa mãn ý muốn của họ.

Loại năng lượng có thể coi như là chính sức sống của hành tinh này.

Fufufu.

Cái này. Chính là nó.

Đây là thứ tôi đã chịu cực khổ vượt khó để đạt được.

Tôi có quyền giữ toàn bộ chúng lại làm chiến lợi phẩm!

Nếu Gyurigyuri có ở đây chắc chắn anh ta sẽ lấy hết chúng đi.

Dĩ nhiên, không thể nào để những thứ nguy hiểm thế này nằm đại ở đó được đúng không nào?

Nhưng Gyurigyuri không có ở đây.

Tỉ lệ thắng được quân đoàn Robot là cực kì thấp, hơn nữa có khả năng Gyurigyuri sẽ can thiệp trong lúc tôi đang chiến đấu.

Cho nên việc mọi chuyện tiến triển tốt thế này hoàn toàn chỉ có thể là trời thương.

Cám ơn Thần Linh!

À D, tôi không phải nói cô đâu, hiểu chưa?

Nếu tôi hấp thu hết toàn bộ năng lượng ở đây thì tôi có lẽ sẽ lên cấp rất nhiều.

Trong số những kiến thức "Cấm Kị" cung cấp cũng bao gồm cách để hấp thu loại năng lượng này.

Mặc dù nếu là Nhân Loại bình thường muốn hấp thu toàn bộ năng lượng ở đây chỉ có thể nói là tự sát, nhưng tôi hiện tại chắc là đủ sức chịu đựng.

Nếu mọi chuyện tiến triển tốt có khi tôi sẽ mạnh hơn cả Ma Vương nữa.

Nên, tôi dùng Ma Pháp lên toàn bộ Lỗi tôi thu thập được.

Giữa những cái Lỗi và tôi xuất hiện cầu nối Ma Pháp và toàn bộ năng lượng chứa trong chúng đổ hết vào trong tôi.

Không có thay đổi gì mấy.

Thật kì lạ.

Trong lúc tôi hấp thu hết toàn bộ năng lượng trong số Lỗi tôi đã nghĩ thế.

Un?

Hở?

Lạ vậy.

Tôi cứ tưởng sau khi hấp thu năng lượng trong Lõi tôi sẽ lên cấp hay gì đó chứ.

Nhưng không có gì xảy ra cả.

Tôi thất bại rồi sao?

Không không.

Công thức Ma Pháp của tôi là hoàn hảo.

Bằng chứng là số năng lượng trong Lõi đã hoàn toàn cạn kiệt rồi.

Chắc chắn toàn bộ đã được chuyển qua cho tôi rồi.

Trong lúc tôi bắt đầu thấy hơi sốt ruột thì đột nhiên.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Mở Rộng Thần Thức LV9』 đã trở thành 『Mở Rộng Thần Thức LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Bắt đầu Phong Thần》

Cú sốc mạnh đến mức tôi không chịu nổi trào ra từ bên trong cơ thể tôi.

Và như thế tôi dễ dàng mất ý thức.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①

【Doanh trại của Elf ở bên ngoài lá chắn】

Nếu hỏi công việc nguy hiểm nhất của tộc Elf là gì, đa số sẽ trả lời là việc tuần tra bên ngoài lá chắn bảo vệ làng.

Lá chắn được thiết lập bên ngoài ngôi làng là một lớp phòng thủ tuyệt đối chưa bao giờ bị phá vỡ.

Nhưng như thế không có nghĩa là họ được lơ là.

Tộc Elf luôn để binh lính cho việc đi tuần bên ngoài lá chắn dù là ở thời bình, và dù có dấu hiệu kì lạ hay không họ cũng liên tục đi kiểm tra.

Lí do nhiệm vụ này nguy hiểm cho loài Elf là vì một con quái vật sống ở khu vực bên ngoài lá chắn.

Một con Taratect Chúa.

Con quái vật cấp thần thoại mà theo lời đồn trên thế giới chỉ có 5 con tồn tại.

Một trong số đó.

Con Taratect Chúa xây tổ ở khu rừng này.

Và ở rất gần làng Elf.

Con Taratect Chúa thường xuyên tạo thêm thuộc hạ mới bằng skill "Sinh Sản".

Những con quái vật đó thường xuyên và liên tục tấn công tộc Elf.

Những con cấp thấp thì không có gì phải lo.

Nhưng mà chủng loại quái vật Tarratect, mỗi khi chúng tiến hóa sức mạnh của chúng tăng vọt.

Một con Taratect đã tiến hóa đủ thành thể trưởng thành là một con quái vật kinh khủng có sức mạnh ngang với loài Rồng.

Và ở khu vực rừng bên ngoài lá chắn tồn tại những con Taratect trưởng thành như thế.

Thậm chí những con cấp thấp cũng sẽ lâu lâu làm tổ và những người Elf dù là mạnh mẽ cỡ nào cũng sẽ bị giết chết không kịp trốn nếu bị mắc vào đó.

Mặc dù bên trong lá chắn là khu vực an toàn, nhưng ngay bên ngoài chính là bãi săn mồi của loài nhện quái vật đó.

Khu vực nguy hiểm nhất cho tộc Elf.

Nhưng mà hiện tại, một mối nguy hiểm khác hoàn toàn đang tập trung bên ngoài lá chắn.

Là đội quân liên minh của Nhân Loại.

Đội quân do Đế Quốc Rengzant dẫn đầu.

Trong khu vực loài Taratect dùng làm lãnh thổ, đội quân này đã thành lập đội hình đóng quân ở đó.

Không thấy bóng dáng một con Taratect nào ở đây cả.

Tộc Elf đoán rằng chúng đã bị đội quân Đế Quốc tiêu diệt rồi.

Mặc dù họ không nghĩ là con Chúa sẽ bị tiêu diệt, nhưng mà con Chúa thường không tự mình hoạt động.

Xem ra là không có gì thay đổi.

Đơn giản là những thứ đã đe dọa sự tồn tại của tộc Elf trước đây đã bị phe đe dọa sự tồn tại của tộc Elf hiện tại tiêu diệt mà thôi.

Chỉ có mỗi nguy hiểm là thay đổi mà thôi, chẳng nào thì tộc Elf vẫn gặp nguy hiểm.

Những lính trinh sát Elf quan sát đội quân từ xa.

Cái họ đang quan sát là tiểu đội Ma Pháp mấy ngày nay đang chuẩn bị cho Đại Ma Pháp dùng để phá hủy lá chắn.

Với tộc Elf sống lâu năm như thế, với trí thông minh như thế, rõ ràng họ hiểu về skill rõ hơn rất nhiều so với Nhân Loại.

Nhưng mà loại Ma Pháp hiện tại họ đang xem, dù họ có lực lợi mớ kiến thức khổng lồ của họ đi nữa thì cũng không có Ma Pháp nào ứng với nó cả. Đây hoàn toàn là một công thức Ma Pháp mới.

Độ phức tạp của Ma Pháp này hơn hẳn bất kì loại Đại Ma Pháp nào, hơn nữa nó rực rỡ hơn gấp đôi.

Việc chuẩn bị mà tốn nhiều ngày như thế cũng là chuyện cực kì lạ.

Ngay cả tộc Elf lúc này cũng không biết được Ma Pháp này sau khi kích hoạt thì sẽ có chuyện gì xảy ra.

Tộc Elf quan sát để tìm cơ hội phá rối.

Nhưng cuối cùng vẫn không thực hiện.

Chiến thuật cơ bản của tộc Elf là leo lên cây cao và dùng cung tên và Ma Pháp bắn xuống dưới đối thủ.

Vì Rừng Garam toàn là những cây đại thụ nên khoảng cách giữa mỗi cây có hơi lớn hơn so với rừng bình thường, nhưng cuối cùng rừng vẫn là rừng, khoảng cách hoạt động và địa hình khác hẳn so với ở đồng bằng.

Nó là một nơi cực kì khó để hành quân, và dù làm gì thì việc tiến quân cũng sẽ bị chậm lại, đội hình cũng bị rừng cây lớn chia ra, trở nên hỗn loạn hơn và rời rạc.

Nếu bị tấn công từ trên xuống như thế thường họ không thể phản kháng được.

Tộc Elf sử dụng chiến thuật du kích, hơn nữa họ quen thuộc với khu rừng, và đã được huấn luyện nhiều cho việc chiến đấu thế này.

Họ hợp tác để dồn đối thủ vào đường cùng, trong lúc đó cũng hoạt động riêng lẻ tùy ý.

Những lính trinh sát cũng chia nhau ra để quan sát từ nhiều hướng khác nhau.

Toàn bộ lính trinh sát bất ngờ bị rơi đầu cùng lúc.

Không biết chuyện gì đã xảy ra.

Không biết tại sao mình lại chết.

[Hà. Bị đánh lén dễ thế này, tộc Elf có gì ghê gớm lắm à?]

Một cậu trai là người đã chặt đầu người Elf.

Nếu có ai thấy cậu ta chắc chắn họ sẽ gọi cậu ta là một Ninja.

Mặc đồ đen từ trên xuống dưới và một thanh katana giắt ngang hông.

Cây katana đó có lẽ là thứ chặt đầu người Elf kia.

[Ông già chết tiệt cho mình làm chuyện phiền phức quá đi]

Cậu ta gãi đầu cứ như việc cậu ta đang làm là chuyện phiền phức nhất thế giới.

Trong mắt cậu ta là Đại Ma Pháp tốn nhiều ngày để thiết lập xong.

[Thôi kệ, nếu đã làm thì phải làm tới nơi tới chốn. Đằng nào cũng là tung hỏa mù thôi]

Cậu trai cứ thế liên tục một mình đi giết những tên Elf tách nhau ra.

Cậu ta thấy rõ Ma Pháp đó đâm thẳng vào lá chắn, làm móp nó rồi cuối cùng phá vỡ nó một cách bất thường, và nở một nụ cười nhẹ.

Nhìn cứ như lá chắn bị vỡ vì Ma Pháp đó.

Nhưng cậu ta thấy rõ sự bất thường.

Có cái gì đó khác, không phải Ma Pháp kia đã phá hủy lá chắn.

Cậu ta có thể thấy rõ điều đó, hơn nữa còn biết rõ là ai làm.

[Xong, đến lúc đi rồi. Mặc dù tội Ken thật, nhưng mạng của mình vẫn là quan trọng hơn]

Cậu trai nhìn xuống đội quân đang tiếp tục tiến quân.

Một ánh mắt chán ghét, khinh thường.

[Ở đây cũng tốt rồi, mấy chỗ khác hẳn cũng không sao. Kiểu này làm sao có gì thất bại được chứ?]

Cậu ta biến mất vào bóng đêm của khu rừng với tâm trạng thoải mái.

Và cùng lúc đó, những con quái vật ẩn núp trong bóng tối cũng bắt đầu bò ra ngoài.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②

【Khu vực sinh hoạt của người luân hồi】

「Lá chắn sẽ bị phá hủy thật sao?」

「Đang nói mớ gì thế? Thôi đi nào」

Vài tiếng trước khi lá chắn bị phá hủy.

Trong khu vực sinh hoạt của những người luân hồi, hai cựu Thám Hiểm Giả đang chuẩn bị để rời đi.

Tagawa Kunihiro và Kushitani Asaka.

Dĩ nhiên họ cũng có tên ở thế giới này, nhưng họ gọi nhau bằng tên ở kiếp trước.

Vì họ đã quen làm vậy rồi.

Cả hai đều có cha mẹ thuộc về một nhóm lính đánh thuê.

Mặc dù lúc hai người còn nhỏ họ yên phận ở một chỗ, nhưng ngay lúc họ đủ sức để tự đi được thì họ đã bắt đầu đi hết chỗ này đến chỗ khác.

Nếu có chiến tranh thì nhóm lính đánh thuê sẽ xuất hiện ở đó. Nếu có yêu cầu hộ tống thì họ sẽ nhận. Nếu có yêu cầu tiêu diệt quái vật thì họ sẽ giết nó.

Vì họ di chuyển nhiều như thế nên họ xuất hiện ở khắp nơi trên đại lục, khiến tộc Elf không thể nào xác định được họ ở đâu.

Nhờ họ là người luân hồi nên họ mới có khả năng biết đi nhanh hơn những đứa trẻ khác.

Ở thế giới trước họ đã là bạn thuở nhỏ với nhau, và ở thế giới này họ cũng cùng nhau lớn lên từ nhỏ.

Họ thân nhau đến mức họ gần như đã là một gia đình, và hai người tự nhiên cũng thấy gần gũi nhau.

Vì thế khi Kunihiko quyết định 「Mình sẽ trở thành một Thám Hiểm Giả」 và rời khỏi nhóm lính đánh thuê thì Asaka cũng tự nhiên đi theo cậu ta.

Cứ như thế, hai người họ trở thành Thám Hiểm Giả, và tiếp tục đi từ nơi này sang nơi khác.

Trong thời gian đó, họ đã trở thành hai Thám Hiểm Giả cực kì ưu tú, và cả hai thu hút được rất nhiều sự chú ý vì họ là hai người xuất sắc nhất trong cùng thế hệ Thám Hiểm Giả.

Vì sự chú ý đó nên hiện tại họ mới ở đây.

Sự nổi tiếng của họ khiến tộc Elf biết đến họ, và hai người được đưa đến đây, cùng một chỗ với những người luân hồi khác.

Khi họ vừa đến thì họ rất vui vì được gặp lại những khuôn mặt thân quen sau một thời gian dài.

Nhưng rồi khi biết được cuộc sống ở làng Elf như thế nào, cảm giác vui mừng ngay lập tức biến mất không còn chút gì.

Họ bị ép phải sống một cuộc sống gần như là bị cầm tù chung thân.

Kunihiko ngay từ ban đầu đã chán ghét cuộc sống không có chút khát vọng và ước mơ này.

Nhưng mà Asaka thì lại cảm giác thế này cũng không tệ.

Mặc dù cô ấy bị Kunihiko hăng hái kéo đi khắp nơi, nhưng Asaka vẫn là một cô gái khá bình thường.

Cuộc sống của Thám Hiểm Giả là một cuộc sống cực kì nguy hiểm, và với một người thích sự ổn định như Asaka thì một cuộc sống yên bình không khát vọng và ước mơ thế này cũng không sao.

Bao gồm cả lớp trưởng Kudo, dường như toàn bộ người luân hồi ở làng Elf đều thấy không thỏa mãn cuộc sống ở đây.

Asaka cũng hiểu rõ lí do tại sao sau khi ở đây một thời gian.

Sáng sớm thức dậy, làm việc rồi đêm đi ngủ.

Cuộc sống không có chút gì vui sướng.

Hơn nữa họ còn bị tộc Elf lén theo dõi.

Asaka thực sự nghĩ rằng cứ thế này thì chắc chắn ai cũng sẽ dần bị stress.

Nhưng mà đối với Asaka, người biết về sự nguy hiểm ở bên ngoài thì như thế này vẫn chấp nhận được.

Asaka trong lúc đi khắp nơi từ chỗ này đến chỗ khác đã bị buộc phải học cách thích ứng với mọi thứ.

Nếu không thì cô ấy đã không thể sống sót suốt thời gian qua, hơn nữa dù có sống sót thì cô ấy vẫn có thể chết bất kì lúc nào nếu không may.

Đó chính là thế giới bên ngoài, hay đúng hơn, đó chính là thường thức của thế giới này.

Theo Asaka thấy, làng Elf này là một nơi mà an toàn của bản thân được đảm bảo mà không nơi nào khác có được.

Nhưng mà, bao gồm cả Kudo không ai ở đây biết rõ thế giới bên ngoài đáng sợ thế nào.

Mặc dù cô ấy đã nói bóng gió về mối nguy hiểm ở thế giới bên ngoài thì mọi người vẫn không hết bức bối cuộc sống này được.

Cô ấy có thể đoán được Sensei đang giấu gì đó, và thực tế mọi chuyện cô làm đều là vì các học sinh của mình.

Asaka hiểu được vì đã sống cuộc sống ba chìm bảy nổi của một Thám Hiểm Giả, qua đó đã học được cách đánh giá người khác.

Nhưng mà vì cô ấy thấy việc đối xử với những người bị bắt cóc thế này là không được nên cô ấy không nói gì cả.

Asaka là kiểu người yên-bình-bằng-mọi-giá không như Kunihiko.

Ngược lại, Kunihiko không hề giấu việc mình muốn gì.

Cậu ta nói những gì mình nghĩ và kể lại những gì mình nghe được.

Nếu là một đứa con trai, không ai lại không bị khái niệm "Thám Hiểm" hấp dẫn cả, nên việc nghe được Kunihiko, một người trực tiếp có kinh nghiệm kể về nó là dĩ nhiên.

Nên Kunihiko thường xuyên kể về cuộc sống Thám Hiểm Giả của mình khi được hỏi.

Lần đầu tiên giết quái vật.

Lên cấp.

Như thế, nhưng đứa con trai nghe cậu ta kể chuyện cứ hết vui vẻ lại buồn bã.

Mặc dù đa số con trai vẫn thấy ngưỡng mộ Kunihiko vì đã đạt được ước mơ của mọi người đàn ông, nhưng cũng có người hiểu rõ được sự nguy hiểm của thế giới bên ngoài khi nghe chuyện kể của Kunihiko.

Cả hai người khi đến làng Elf đem đến những ảnh hưởng vừa xấu vừa tốt.

Và khiến cho nó rung động.

Tiếp tục cuộc sống cầm tù an toàn hiện tại hay là theo đuổi cuộc sống nguy hiểm nhưng tự do?

Dĩ nhiên đây không phải là vấn đề có thể giải quyết ngay được.

Nhưng chắc chắn ngày nào đó sẽ có lựa chọn.

Mỗi ngày họ đều bận bịu công việc của mình trong lúc suy nghĩ đủ điều.

Và rồi làng Elf đã bị tấn công trước khi họ có thể làm ra quyết định hay có khả năng để làm bất kì điều gì.

[Tôi đã cầu xin hai người hãy làm vậy. Nhưng cũng xin hai người đừng làm gì quá nông nổi]

Kunihiko và Asaka đã được phép tham gia chiến đấu vì hai người họ có khả năng làm vậy.

Toàn bộ những người luân hồi còn lại đến tiễn hai người đi.

Kudo nói lời tạm biệt chứa cảm xúc của tất cả mọi người.

[Ừ. Mọi người cứ chờ và chuẩn bị lên một con thuyền lớn đi xa đi]

Kunihiko cười vui vẻ và rồi ánh mắt cậu ta sắc lạnh lại ngay lập tức.

[Rồi Ogi, bây giờ cậu có muốn nói tôi biết tại sao cậu cố chuốc thuốc độc chúng tôi trước khi chúng tôi rời đi không?]

Toàn bộ mọi người ngay lập tức tập trung nhìn Ogiwara người đảm nhiệm vai trò nấu ăn.

Ogiwara bị nhìn như thế bắt đầu tái mặt đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③

【Khu sinh hoạt của người luân hồi】

Ogiwara cảm giác sốt ruột.

Mặc dù cậu ta đã bỏ độc vào thức ăn của hai người cựu Thám Hiểm Giả nhưng họ vẫn bình thường.

Cậu ta chỉ có thể nén sự sốt ruột lại vào trong lòng và tiễn hai người đi một cách ngây thơ.

Khi tình hình đến mức này thì Ogiwara không thể làm gì hơn nữa.

Mặc dù nhiệm vụ của cậu ta đã thất bại, nhưng có vẻ như biện pháp đề phòng đã được áp dụng đáng hoàng, và bây giờ cậu ta chỉ có thể mong là những người ở chiến trường làm đúng nhiệm vụ của họ.

May mà có vẻ như hai người kia không để ý rằng mình đã bị đầu độc.

Có lẽ vì Kháng Độc của họ đủ cao nên họ không để ý đến nó.

Cậu ta nghĩ thế.

「Rồi Ogi, bây giờ cậu có muốn nói tôi biết tại sao cậu cố đầu độc thức ăn chúng tôi trước khi chúng tôi rời đi không?」

Nghe Kunihiko nói thế, ngay lập tức Ogiwara tái mặt.

Họ đã phát hiện.

「Y-y cậu là sao?」

Cậu ta cố tỏ vẻ vô tội.

「Đừng có giả ngu nữa. Tôi biết cậu là người làm chuyện đó」

Có thể cảm giác được họ không có ý định để cậu ta đánh tránh lảng.

Ogiwara nhanh chóng bỏ qua ý định giả ngu của mình.

Cậu ta không nói mấy câu ngu ngốc như là "Bằng chứng đâu?".

Không có bằng chứng đồng nghĩa với vô tội chỉ áp dụng ở những nơi có pháp luật. Nhưng ở đây thì cảnh sát hay luật sư đều không tồn tại.

Ogiwara lúc này đã là người có tội trong mắt Kunihiko, và nếu cậu ta chống chế vụng về thì tình hình sẽ càng tệ hơn mà thôi.

「Àiiiiiii. Nếu hai người bị thuốc độc làm không thể chiến đấu được thì tốt quá」

Mọi người xung quanh khi nghe thế liền phản ứng.

Nhìn tình hình thì Asaka và Kunihiko gần như đã tin chắc rằng Ogiwara làm chuyện này một mình.

Mặc dù chỉ là gần như, nhưng mọi người còn lại đều thực sự bị bất ngờ, và hai người đã trải qua cuộc sống đẫm máu của Thám Hiểm Giả biết rõ thế nào là đóng kịch và thế nào là phản ứng thật.

Và theo kinh nghiệm của họ thì mọi người ở đây trừ Ogiwara đều vô tội.

「Tiếc nhỉ. Sau khi tôi đánh cậu một cái rồi cậu có phiền nói tôi biết tại sao cậu làm vậy không?」

「Khoan, khoan đã. Mặc dù đúng là tôi đã đầu độc hai người, nhưng việc này cũng chỉ là vì sự an toàn của hai người thôi, tin tôi được không?」

Kunihiko định bước lên.

Và Ogiwara kêu lớn lên cố cản cậu ta lại.

Ánh mắt cậu ta nhìn thoáng qua Kunihiko và những người Elf đi đến để dẫn đường cho Kunihiko và Asaka.

Hơn nữa cậu ta cố tìm những người Elf đang ẩn núp để theo dõi khi vực sinh hoạt này.

Từ đây trở đi hoàn toàn là một lần đánh cược.

「Natsume đã hành động một cách lỗ mãng và điều động quân đội đến đây. Những gì Shun nói không hề sai, nhưng cũng chỉ đúng có một nửa mà thôi. Đội quân của Natsume chỉ là để tung hỏa mù, mục đích thực sự, chính là tiêu diệt toàn bộ tộc Elf」

「Cái gì!?!」

「Ngạc nhiên sao? Tôi vốn là một gián điệp trà trộn vào đây nhằm đưa thông tin từ trong ra ngoài. Trong lần đánh này đa số tộc Elf sẽ bị giết chết. Vì họ đã xác nhận rằng cuộc chiến sẽ không lan đến đây nên tôi khuyên hai người không nên đi đến chiến trường」

Kunihiko ngừng lại hoàn toàn.

Liếc mắt nhìn cậu ta, Asaka bắt đầu suy nghĩ về độ chân thật trong lời nói của Ogiwara.

Đúng là Ogiwara đến đây chậm hơn những người luân hồi khác.

Thế nhưng không như Asaka và Kunihiko chỉ mới đến đây khoảng một năm trước, Ogiwara đến đây đã gần mười năm rồi.

So ra thì chậm hơn những người khác, nhưng không chậm đến mức bất thường.

Ogiwara đã làm gì trước khi được đưa đến làng Elf?

Tại sao cậu ta sau khi được đưa đến làng Elf vẫn có thể liên lạc với bên ngoài mặc kệ lá chắn?

Ogiwara nhanh chóng trả lời những câu hỏi đó.

「Tôi đang làm việc cho Nhà Thờ, và từ lúc còn nhỏ tôi đã được huấn luyện để hoạt động tình báo bí mật. Skill đặc trưng bẩm sinh của tôi là 『Vô Hạn Thông Tri』, một skill cho phép tôi có thể dùng Thần Giao Cách Cảm không bị giới hạn. Nó có thể xuyên qua cả lá chắn ở nơi đây và không thể bị nghe lén được như Thần Giao Cách Cảm. Tôi dùng nó để thường xuyên liên lạc với bên ngoài. À dĩ nhiên tôi dùng "Che Giấu" để giấu nó đi. Tộc Elf có lẽ nghĩ rằng 『Thiên Tài Thể Thuật LV1』 là skill bẩm sinh của tôi」

Khi nghe Ogiwara nói vậy tộc Elf phản ứng cực kì nhanh.

Họ sử dụng Ma Pháp để khống chế cậu ta lại.

Là một loại Ma Pháp dùng gió bao phủ cơ thể một người lại để trói người đó.

Ogiwara né tránh Ma Pháp đó.

Kunihiko và Asaka là hai Thám Hiểm Giả có kinh nghiệm ngay lập tức biết được phản ứng mức đó không phải là người bình thường có thể làm được.

Nhưng nó không đến mức thuần thục như một người kinh nghiệm lâu năm.

Có điều thế này vẫn chứng minh là cậu ta đã tập luyện để có thể phản ứng thế này nhiều năm trước khi đến làng Elf, và cậu ta đúng là đã được huấn luyện không ít.

[Tộc Elf đã xong rồi. Các cậu có muốn chết vô ích cùng với tộc Elf không hay ở yên đây mà được an toàn? Hai người chọn cái nào?]

Những người luân hồi nghe thế liền phản ứng bằng vẻ mặt khó chịu.

Không ai có chút thiện cảm gì với tộc Elf cả.

Nhưng mà đột nhiên nghe nói thế này cũng không ai phản ứng được gì cả.

Lời nói của Ogiwara là nhắm đến Asaka và Kunihiro, hai cựu Thám Hiểm Giả.

Cậu ta cho rằng nếu lôi kéo được hai người về phe mình thì tỉ lệ thắng của cậu ta sẽ cao hơn.

Nhưng, Ogiwara vì sốt ruột nên cậu ta quên mất một điều.

Rằng cậu ta đã cố đầu độc hai người họ, làm mất lòng tin của họ rồi.

Asaka nhanh chóng khóa tay dè Ogiwara xuống đất.

Trong giây lát cậu ta không hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

[Elf. Việc xử lí người này cứ để chúng ta làm. Không cần phải can thiệp]

Asaka nói một cách lạnh lùng.

Tộc Elf hoàn toàn bị bất ngờ.

「Cậu sẽ phải kể toàn bộ mọi thứ cho tôi nghe」

Ogiwara bị Asaka kéo vào trong một ngôi nhà gần đó

Mặc dù tộc Elf cố gắng chạy đến nhưng Kunihiro chặn đường họ lại.

「Cậu quá bất cẩn rồi」

Asaka dùng Ma Pháp cách âm căn nhà rồi nói nhỏ với Ogiwara.

「Nói ra những điều đó ở đây, dù cậu có khả năng chống lại bọn Elf thì những người còn lại không thể chiến đấu thì sao chứ hả?」

Ogiwara không thể trả lời câu hỏi này của Asaka được.

Nhiệm vụ của cậu ta chỉ là đảm bảo toàn bộ người luân hồi phải ở yên.

Bằng bất cứ giá nào.

「Hơn nữa, cách duy nhất cậu nghĩ ra là sử dụng độc sao? Lựa chọn quá tệ」

「Tôi không còn cách nào khác. Tôi không thể nói gì được cho hai người vì tộc Elf giám sát quá kỹ càng」

「Vậy còn skill "Vô Hạn Thông Tri" mà cậu tự hào thì sao hả?」

「A」

Asaka thở dài khi nghe Ogiwara nói cứ như cậu ta chỉ vừa nhớ ra mình có thể làm thế.

「Tạm thời, tôi sẽ tra tấn cậu một chút」

「Hả？」

「Như thế tộc Elf sẽ bớt nghi ngờ, dù chỉ là một chút」

「Ế? Chỉ là giả bộ thôi đúng không？」

「Nếu cậu không có vết thương hay vết sẹo nào hết thì sẽ không tự nhiên đúng không nào？」

Tiếng hét đau đớn của Ogiwara vang vọng từ căn phòng bị cố tình gỡ đi Ma Pháp cách âm.

Dĩ nhiên toàn bộ mọi người bên ngoài đều nghe được tiếng hét đó, và trở lên sợ hãi.

Ogiwara chỉ bị tra tấn rất nhẹ đã nói hết mọi thứ cho Asaka nghe.

Với thông tin mới nhận được, Asaka và Kunihiko bắt đầu hành động.

Không phải để chiến đấu, mà để sống sót.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④

【Ronant】

Lá chắn bị phá hủy và đội quân bắt đầu tiến vào trong.

Nhưng mà lúc lá chắn bị vỡ có gì đó không phù hợp.

「Sư Phụ, có chuyện gì sao?」

「Umu. Con thấy lá chắn vừa rồi lúc bị phá hủy thế nào?」

「Đúng là không phải mình con, Sư Phụ cũng thấy không phù hợp đúng không?」

「Đến cả con còn thấy thì làm sao ta không thấy được chứ hả」

Ngay cả đứa đệ tử ngu ngốc của ta còn thấy kì lạ, nên ta chắc chắn.

Lá chắn không phải bị cái Đại Ma Pháp này phá hủy.

Mặc dù công thức Ma Pháp là một công thức cao cấp mà đến tận ta còn chưa thấy bao giờ, nhưng những pháp sư xử lí nó thì lại cực kì vô năng.

Mặc dù họ mang danh là pháp sư của nhà thờ, nhưng tất cả những gì ta thấy là họ bị chính cái Ma Pháp đó điều khiển thì có.

Nhưng mà, nếu vậy thì cái gì đã phá hủy lá chắn?

Ngay lúc Ma Pháp đập dính lá chắn đường như có cái gì đó khác cũng đập vào nó.

Nếu vậy, có ai hay cái gì đó đang hành động cùng lúc với chúng ta sao?

Mục đích là gì?

Là tộc Elf giả bộ làm thế dụ chúng ta vào bẫy?

Nếu vậy thì hành quân thêm sẽ cực kì nguy hiểm, nhưng mà, hừ hừ.

[Chúng ta sẽ hành động riêng lẻ không theo đội quân. Đi nào]

[Ế? Cá-, Sư Phụ!?!]

[Đừng lo. Tên Yuugo ngu ngốc đó không thấy được tầm nhìn tổng thể. Dù chúng ta có hành động riêng lẻ hẳn cũng chả thêm để ý đâu]

[Không phải đó chính là chuyện phải lo sao!?!]

[Thì trước khi đi ta để lại một người đưa tin là được]

[Sao lại là hướng đó!?!]

Trực giác ta nói cho ta biết.

Ta bắt buộc phải gặp được người bí ẩn đã phá hủy lá chắn.

Nếu vậy ta không cần phải ngập ngừng gì cả.

Từ vị trí lá chắn bị phá hủy ta bắt đầu tính ngược lại khoảng cách.

Và bắt đầu đi đến đó.

Nhưng chúng ta bị tấn công từ mọi hướng trong rừng, và nhanh chóng bị bao vây.

Tộc Elf núp trong những tán cây bản Ma Pháp và tên xuống.

[Ra thế. Mặc dù chúng ta có chỗ đứng không ổn định và khó để hành quân nhưng mà bọn Elf lại có thể lợi dụng cây cối để đánh lên thế này. Nghĩa là cả khu rừng biến thành một cái bẫy lớn]

[Sư Phụ à, xin người đừng có đứng đó mà ngưỡng mộ họ, làm gì đó đi chứ!]

Lũ đệ tử của ta đang hết sức phản công lại tộc Elf.

Trận chiến khá cân bằng.

Mặc dù bên này cũng có bị thương, nhưng chưa tên đệ tử ngu ngốc nào bị chết cả.

Ta hơi thất vọng một chút.

[Tộc Elf cũng chỉ làm được có nhiều đây thôi à?]

[Sư Phụ? Người có nghe tụi con nói không vậy?]

Pháp Sư mạnh nhất thế giới, nếu không tính tộc Elf.

Mặc dù đó là danh hiệu hiện tại của ta, nhưng sau khi tận mắt nhìn tộc Elf chiến đấu thì ta buộc phải nghĩ lại.

Chỉ riêng việc tộc Elf đang chiến đấu cân bằng với lũ đệ tử của ta cũng đủ để nói rồi.

Bọn chúng không hề là đối thủ của ta.

[Hừ]

Ta thiết lập một Ma Pháp.

Kích hoạt.

Một tên Elf bị Ma Pháp của ta bắn dính rồi chết.

「Vậy được chưa hả?」

「V-vâng」

Ta tàn sát toàn bộ lũ Elf và tiếp tục im lặng mà di chuyển trong rừng.

「Tốc độ thiết lập Ma Pháp thật kinh khủng」

「Mặc dù người nói không sai, nhưng không phải việc ngay lập tức sử dụng lượng Ma Lực lớn như thế mới là kinh khủng thật sự sao?」

「Không, vốn là Ma Pháp đó không có tính năng đuổi theo mục tiêu. Có thể thêm hiệu ứng khác vào Ma Pháp đã có, Người đúng là thiên tài thật mà」

Chỉ mới là trò trẻ con đó mà lũ đệ tử đã hào hứng như thế rồi, chúng còn quá nhiều thứ để học.

Hử?

Ta chặn Ma Pháp vừa bay tới lại.

Ồ.

Khá mạnh nhỉ.

Khác hẳn với bọn Elf mà ta vừa tiêu diệt lúc nãy.

Tiếp viện sao?

Ta dùng "Thiên Lí Nhân" nhìn bọn chúng.

Giống như bọn Elf vừa rồi, chiến thuật của chúng vẫn là dùng cây để làm lá chắn và tấn công từ xa.

Thế này thì có hơi quá sức bọn đệ tử của ta.

Ừ.

Ta sẽ nghiêm túc một chút.

Ta bắt đầu thiết lập Ma Pháp.

Số lượng là gấp mười vừa rồi.

Sức mạnh tăng gấp đôi.

Vì bọn chúng hơi xa nên ta cũng tăng tác dụng chức năng truy đuổi nữa.

Mặc dù ta thấy rõ bọn Elf bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhưng ta không cần phải nường tay làm gì.

Ma Pháp ta bắn ra xuyên thủng cơ thể toàn bộ lũ Elf.

Mặc dù chúng cũng đã sử dụng Ma Pháp phòng hộ, nhưng những lá chắn Ma Pháp đó cũng bị xuyên thủng như cơ thể bọn chúng.

Một số khác đã sử dụng Ma Pháp để đánh lệch hướng Ma Pháp của ta, nhưng Ma Pháp của chúng mới là cái bị đánh lệch hướng.

Một số khác nữa cố gắng bỏ chạy, nhưng rồi cũng bị tính năng truy đuổi của Ma Pháp bắt kịp rồi giết chết.

Tôi Dịch Chuyển đi.

Trước mặt tôi là tên Elf duy nhất chặn được Ma Pháp của tôi.

Nhưng chỉ là vừa đủ để chặn được, cơ thể của hắn lúc này cũng nhuộm đầy máu.

「Người thậm chí còn có thể sử dụng Dịch Chuyển thành thạo thế này, đồ quái vật」

「Ta không phải là quái vật. Các người đơn giản là quá yếu thôi」

「Nhảm nhí」

Tên Elf cố gắng sử dụng chút hơi tàn của mình để thiết lập công thức Ma Pháp.

Quá chậm.

Ma Pháp của tôi mặc dù bắt đầu kích hoạt sau nhưng lại hoàn thành trước, và dễ dàng giết chết tên Elf.

「Tuyệt quá」

「Nhảm nhí. Cho dù có đánh bại kẻ thù yếu thế này cũng chẳng có gì đáng để tự hào cả.」

「Nhưng mà đây là tộc Elf đó? Họ được mệnh danh là mạnh hơn nhiều so với Nhân Loại về mặt Ma Pháp. Chỉ có Sư Phụ mới có thể tàn sát họ dễ dàng thế này thôi」

「Chắc chắn Người đó giết bọn chúng thậm chí còn dễ dàng hơn nữa. So với chúng thì thậm chí Anh Hùng hiện tại còn mạnh hơn」

「Sư Phụ, tại sao lúc ấy người lại rút lui?」

Ta suy nghĩ câu hỏi của tên đệ tử.

Đúng như đệ tử của ta nói, nếu ta dùng hết sức thì lần đó tôi có thể thắng.

Nếu chỉ mình ta thì tỉ lệ thắng chỉ có 50-50, nhưng thêm bọn đệ tử nữa thì lần đó gần như chắc chắn là thắng được.

Nhưng ta không muốn mạo hiểm.

Ta cũng còn ngu ngốc lắm.

Ta không muốn thấy bọn đệ tử của mình chết.

Hơn nữa còn không muốn thấy Anh Hùng chết.

Ta có một đệ tử.

Một đệ tử ta đã không thể dạy dỗ đến nơi đến chốn vì lí do chính trị và nhiều thứ lằng nhằng khác.

Ta chỉ dạy nó được trong 13 ngày.

Tên đệ tử có tài năng đủ để trở nên mạnh hơn rất nhiều nếu để ta tiếp tục dạy nó.

Mặc dù nó thích chiến đấu bằng kiếm hơn, nhưng nếu hỏi ta thì ta thấy nó có tài năng về Ma Pháp nhiều hơn.

Vì thế, nếu ta là người tự tay dạy dỗ nó, lẽ ra nó đã không chết trong tay bọn Quỷ.

Ta không hề nói "có lẽ".

Trong vòng 13 ngày những thứ có thể dạy cho người khác là rất ít.

Nhưng Anh Hùng đời trước Julius đến giờ vẫn là đệ tử ưu tú nhất của ta.

Lúc đầu ta dạy chỉ vì Người đó đã yêu cầu ta dạy dỗ cho nó.

Nhưng, sau khi ta bắt đầu dạy người khác ta mới thấy được những thứ quan trọng.

Người đó đã biết trước chuyện này sao?

Ta không biết.

Ta không biết ý nghĩ thực sự của Người đó là gì.

Ta đã thấy rõ rằng em trai của đệ tử trước kia của ta đã lớn lên rất tốt.

Mặc dù có thể nói rằng như thế ta cảm giác bớt tội lỗi hơn vì đã không thể dạy dỗ Julius đến nơi đến chốn, nhưng thực tế thì ta chỉ thấy thanh thản hơn một chút.

Cho nên, ta không thể chiến đấu lúc đó được.

[Chỉ là ta muốn thế]

[Hà..]

Ta nhẹ nhàng chối bỏ mọi thứ để giấu đi ý nghĩ thật của ta.

Có điều lần sau ta gặp Anh Hùng đó có khi ta sẽ dạy dỗ nó một chút.

Mặc dù nếu so sức mạnh thuần túy thì ta thắng chắc, nhưng nếu ta không muốn chỉ thắng thôi thì có nhiều cách khác nữa.

Ta có thể dạy nó rằng có cách chiến đấu chỉ để không thua.

Mặc dù ta không biết sau này chúng ta có gặp lại hay không.

Quan trọng nhất lúc này là sống sót trên chiến trường này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤

【Firimes】

Tôi đang đứng ở tiền tuyến một mình.

Shun-kun và Katia-chan đang ở hậu tuyến.

Shun-kun quá hiền lành.

Nếu nói theo nghĩa xấu thì em ấy quá ngây thơ.

Chắc chắn, dù em ấy có thể giết quái vật không ngại ngần, nhưng em ấy sẽ không giết Nhân Loại.

Cho nên tôi mới để em ấy ở hậu tuyến hỗ trợ.

Việc thuyết phục em ấy tôi để cho Hyrinth-san làm.

Cậu ta cũng hiểu rõ sự ngây thơ của Shun và đã đồng ý kế hoạch của tôi.

Tôi rất biết ơn Shun-kun.

Có lẽ chỉ mình tôi thì tôi đã không thể về được đến làng Elf xuyên qua Đại Mê Cung Elro được.

Nhưng mà từ đây trở đi là việc của một giáo viên nên làm.

Tôi không thể cứ mượn sức mạnh của Shun-kun và mọi người mãi được.

Lá chắn đã bị phá hủy.

Nói thật lòng, tôi vẫn còn hơi nghi ngờ, nhưng thực sự lá chắn đã bị phá hủy.

Nhưng cú sốc của tộc Elf còn hơn cả tôi.

Lá chắn vĩnh cửu, lớp bảo vệ tuyệt đối chưa từng bị phá hủy từ khi họ sinh ra đến giờ, bây giờ đã bị phá hủy.

Cộng thêm mối nguy hiểm từ bên ngoài, cú sốc mà họ nhận phải lúc này, mất đi chỗ dựa tinh thần của mình là cực kì kinh khủng.

Tôi thì đã nghĩ đến trường hợp này, nhưng có lẽ họ chưa từng nghĩ rằng lá chắn có thể bị phá vỡ.

[Mọi người, hãy bình tĩnh lại]

Tôi nói với những người Elf đang hoảng sợ.

[Lá chắn đã bị phá vỡ. Nhưng mà thiết bị tạo lá chắn thì không. Chúng ta phải cố gắng chống cự được đến lúc lá chắn được hồi phục]

Tôi là con gái của trưởng làng.

Hơn nữa tôi còn là một người luân hồi, và khả năng cá nhân của tôi cũng không hề yếu, nên tôi rất có tiếng nói trong tộc Elf.

So với tộc Elf có tuổi thọ lâu dài thì dù có cộng thêm tuổi ở kiếp trước của tôi tôi cũng chỉ là một bé gái, nhưng mà dù họ nghĩ gì về tôi thì họ vẫn tin tưởng lời nói của tôi.

Bây giờ cũng vậy, sau khi nghe lời nói của tôi có vẻ như họ đã từ từ bình tĩnh trở lại.

[Hơn nữa, đây chính là rừng rậm. Là vườn nhà của tộc Elf chúng ta. Đội quân Nhân Loại không thể đánh bại chúng ta được. Hãy cho bọn chúng biết việc thách thức tộc Elf giữa rừng rậm là ngu ngốc đến mức nào]

Tôi nói ra những lời cứng rắn nhằm thổi một chút ý chí chiến đấu cho mọi người.

Tình hình thực tế không hề nhẹ nhàng như vậy.

Mặc dù chúng tôi đúng là có lợi thế địa hình, nhưng mà số lượng thì phe bên kia hơn hẳn chúng tôi.

Hơn nữa đội quân của Đế Quốc Rengzant là đội quân có kinh nghiệm chiến đấu không biết bao nhiêu năm nhờ việc liên tục chiến đấu với phe Quý.

Dĩ nhiên trận chiến này sẽ cực kì khó khăn.

Mặc dù tộc Elf thông minh hiểu rõ điều này, nhưng việc giữ được không khí bình tĩnh là cực kì quan trọng.

Những người Elf âm thầm gặt đầu và bắt đầu hành quân ra ngoài.

Chúng tôi tiến vào khu rừng âm thầm không hề giống các chiến binh, mà giống sát thủ hơn.

Có lẽ tả như thế cũng không sai chút nào.

Chúng tôi nhảy từ cây này sang cây khác, và rồi cuối cùng tìm ra quân đội đang hành quân vào trong khu rừng.

Nhờ môi trường rừng không thích hợp việc hành quân nên đội hình của bọn chúng đang bị rối.

Ở đằng trước thì bị dồn lại quá nhiều, dù đội quân đã cố dàn hàng ngang ra hơn nhưng vẫn bị kẹt tại chỗ một lúc.

Tôi dùng Thần Giao Cách Cảm ra lệnh bắt đầu tấn công.

Ma Pháp và mưa tên bay xuống tấn công đội quân đang không thể hành quân.

Chúng hoàn toàn bị tàn sát mà không làm gì chống lại được những đòn tấn công đến từ trên cao.

Có lẽ đây là một chi đội không nghĩ mình sẽ phải chiến đấu trong môi trường thế này.

Mặc dù những hiệp sĩ ở trên cùng đội hình vẫn kịp dùng khiên để đỡ, nhưng các đơn vị đánh tầm xa đứng ở sau cùng và đơn vị binh bộ đứng ở giữa thì cứ thế bị những đòn tấn công của chúng tôi tàn sát mà không kịp làm gì.

Bị nghiền đến mức không đủ sức di chuyển thoải mái là không tốt.

Nhưng dù có đủ chỗ để hoạt động thì địa hình rừng cũng là một chương ngại tự nhiên cực kì kinh khủng.

Nếu là đồng bằng thì đã khác rồi.

Những đòn tấn công của chúng tôi sẽ bị khiên ở phía trước chặn lại, rồi đơn vị đánh tầm xa ở phía sau sẽ từ từ rút quân số chúng tôi xuống, cuối cùng lính bộ ở giữa sẽ tiến lên kết liễu chúng tôi.

Nhưng chiến thuật đó chỉ áp dụng ở đồng bằng.

Rừng rậm là sân nhà của tộc Elf chúng tôi.

Là địa hình mà đối phương không thể tự do di chuyển được, và phải chờ những đòn tấn công từ trên cao xuống.

Nhờ những cây cao làm lá chắn tự nhiên nên họ cũng không phản đòn được.

Dù có những binh lính cố leo lên cây, nhưng rồi họ cũng nhanh chóng bị bắn cho rơi xuống trước khi kịp lên tới nơi.

Dù có lên kịp thì toàn bộ Elf đều có "Hoạt Động 3D".

Không có bao nhiêu Elf có "Hoạt Động Không Gian", nhưng bản trước khi tiến hóa của nó là đủ để di chuyển thoải mái trong rừng rồi.

Trên những cành cây không vững vàng thì tộc Elf sẽ không thể nào thua được Nhân Loại.

Nhưng mà đối phương vẫn là một đội quân mạnh mẽ có nhiều kinh nghiệm.

Họ sẽ không đưa lưng ra chịu đánh quá lâu được.

Họ quyết định bỏ qua đội hình ban đầu và kết hợp các hiệp sĩ cầm khiên và những người lính đánh xa thành đội hình hai người, bắt đầu đánh trả và núp sau lưng những chiếc khiên để bảo vệ mạng sống.

Những binh lính không được khiên bảo vệ thì bắt đầu vừa né đòn của chúng tôi vừa trèo lên cây.

Rất nhiều người bị bắn rơi xuống, nhưng chúng tôi cũng gặp phải chiến thuật lấy thịt đè người, những vị trí chúng tôi có thể chiến đấu trên cây dần giảm xuống.

Tôi để ý rõ tình hình chiến trận như thế, và ra lệnh lui quân ngay khi bắt đầu thấy bất lợi.

Mặc dù mục tiêu của riêng tôi và lấy đầu của cựu học sinh của tôi, nhưng mục tiêu của cả tộc Elf thì lại là câu giờ đến khi lá chắn được hồi phục.

Nếu tính số lượng quân lính của Đế Quốc và lợi thế địa hình thì tốt nhất chúng tôi vẫn nên vừa đánh vừa lui.

Nhưng mà chi đội ở một hướng khác báo cáo rằng họ đang bị một pháp sư mạnh hơn bình thường rất nhiều đàn áp.

Hơn nữa còn có những chi đội bị mất liên lạc bất ngờ.

Chi đội của tôi hiện tại vẫn tốt, thậm chí gọi là đàn áp được bên kia, nhưng mà những đội khác thì tình hình không tốt lắm.

Nhưng mà, hiện tại thì tôi đang bận với chi đội của tôi rồi.

Tôi sẽ để chuyện xử lý việc khác cho Potimas đang ở trong căn cứ.

Dù ông ta là cha tôi nhưng tôi không biết thực sự ông ta như thế nào.

Chắc chắn con người đó có chuẩn bị một vài chiến thuật bất ngờ nào đó.

Như thế, tôi tiếp tục ra lệnh liên tục, và rồi tôi thấy người tôi đang tìm.

Yuugo Van Rengzand.

Học sinh cũ của tôi mang tên Natsume Kengo.

Học sinh cũ đã đi sai con đường, không, là học sinh cũ mà tôi để yên cho em ấy đi sai con đường.

Tôi không thể nói gì với Shun-kun được.

Tôi chưa chuẩn bị tâm lí cho chuyện sau đó.

Nếu tôi giết em ấy chắc chắn tôi không còn tư cách gọi mình là giáo viên nữa.

Thậm chí có khi hiện tại tôi đã không còn tư cách gọi mình là giáo viên rồi, nhưng nếu tôi làm vậy thì chắc chắn tôi sẽ vượt qua lằn ranh cuối cùng.

Nhưng tôi phải làm vậy.

Đây là chuyện cuối cùng mà Sensei có thể làm cho Natsume-kun với tư cách là một giáo viên.

Có lẽ đây chỉ là ý muốn ích kỉ của cô.

Cô sẽ không nói hãy tha lỗi cho cô.

Nhưng mà, cô sẽ giết em.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥

【Firimes】

Tôi không chần chờ nữa.

Tôi dùng một Ma Pháp mạnh nhất của mình bắn Yuugo.

Là cấp 4 của "Ma Pháp Thánh Phong", 「Vòi Rồng」.

Đây là một Ma Pháp tạo ra một cơn lốc xoáy.

Nghe thì không có gì đặc biệt, nhưng ở Trái Đất lốc xoáy vốn là một loại thiên tai.

Ở Nhật Bản thì không bị lốc xoáy phá hoại nhiều, nhưng ở Mỹ thì nó là một hiện tượng kinh khủng mỗi lần xảy ra đều phá hủy một lượng lớn nhà cửa.

Người, vật, thú các kiểu đều bị cơn bão dễ dàng cuốn đi.

Nếu là một người mạnh cỡ Shun-kun hay một con quái vật mạnh có độ nguy hiểm cấp A thì có lẽ họ chặn nó lại được.

Nhưng Yuugo đã mất toàn bộ skill một lần rồi, hơn nữa chỉ số của em ấy cũng bị đưa về mức ban đầu một lần.

Đã nhiều năm kể từ lúc đó rồi nhưng chắc chắn dù em ấy có bắt đầu lại từ đầu cũng không thể như lúc trước được.

Tôi biết Yuugo có skill trong series Thất Đại Tội.

Nhưng cái Yuugo có là 『Dâm Dục』.

Theo như danh sách skill mà tộc Elf có thì "Dâm Dục" là skill có tác dụng tẩy não.

Nó có khả năng tẩy não cực mạnh không gì sánh bằng, nhưng trong chiến đấu thì nó vô dụng.

Cao nhất là danh hiệu cho em ấy thêm một ít chỉ số mà thôi.

Em ấy không thể chặn được Ma Pháp của tôi.

Lốc xoáy bay đến, cuốn những người lính gần đó vào và cướp đi sinh mạng của họ.

Và rồi bay đến trước mặt Yuugo.

「U, raa!」

Nó bị thanh kiếm của Yuugo đánh cho tản đi.

Cái gì!?

Ma Pháp đó là Ma Pháp mạnh nhất trong số những cái tôi có thể sử dụng đó!

Chỉ số Ma Pháp của tôi trên mức 1500 lận đó!?

Vậy, tại sao?

「Oka-channnn! Ta đã mong chờ được gặp cô lắm đó biết không? Chỉ là ta không ngờ cô lại tự mình đến đây thôi」

Yuugo hét lớn.

Giọng em ấy chứa sự điên cuồng, rõ ràng em ấy không còn bình thường nữa.

[Lúc đầu ta định phá hủy quê nhà cô, cướp đi các học sinh yêu quý của cô, đẩy cô đến tận cùng tuyệt vọng rồi mới xuất hiện trước mặt cô cơ mà. Sao chưa gì cô đã xuất hiện ở đây rồi?]

Tôi ngay lập tức bắn Ma Pháp ra không thèm trả lời Yuugo.

Lần này là một viên đạn gió chỉ nhắm đến Yuugo.

Nhưng rồi nó cũng bị em ấy đánh bật ra.

[Ahahahahaha! Mấy cái Ma Pháp vớ vẩn đó thì làm gì được ta chứ! Bộ cô thực sự nghĩ rằng ta sẽ yếu đuối mãi sau khi tôi bị cướp đi sức mạnh sao?]

Sau khi thấy Ma Pháp vô dụng, tôi quyết định sử dụng cung.

Vì là một tộc Elf nên tôi vẫn có khả năng dùng cung tên nhất định.

Tôi dùng "Ma Pháp Gió" cường hóa mũi tên rồi bắn ra.

Mũi tên được cường hóa tăng tốc độ và bay nhanh như một viên đạn.

Cứ như một viên đạn gió nhưng có thực thể.

Nhưng lần này thì em ấy né nó.

[Bí ẩn không? Muốn biết không hả? Lí do tại sao ta lại trở nên mạnh như thế này!]

Yuugo nhẹ nhàng đạp đất bay lên.

Em ấy rút ngắn khoảng cách với tôi gần như ngay lập tức.

Tôi giương tên lên bắn ra một lần trong lúc lui lại.

Yuugo lúc này né nó chứ không dùng kiếm đánh bật nó ra như Ma Pháp.

Nghĩa là em ấy không thể dùng kiếm đánh bật mũi tên của tôi được.

Tôi nghĩ có thể em ấy cảm giác nếu trực tiếp đánh bật nó ra sẽ nguy hiểm.

Đúng như tôi nghĩ, Yuugo né qua một bên tránh hướng bay của mũi tên.

Vì thế tốc độ của em ấy bị chậm lại một chút và khoảng cách lại giãn ra.

[Đừng có mà chạy chứ!? Không phải ta và Oka-chan gần gũi nhau lắm hay sao!]

Tôi bắn một mũi tên nữa.

Cùng lúc đó, những người Elf núp quanh đó cũng tấn công Yuugo cùng lúc.

[Vô dụng!]

Yuugo đánh bật toàn bộ Ma Pháp và tên bắn đến.

Tôi hơi bất ngờ.

Tôi dùng Thần Giao Cách Cảm ra lệnh toàn bộ Elf rút lui.

Họ không phải là đối thủ của Yuugo với sức mạnh kì lạ hiện tại.

[Hãy tiếp tục nói chuyện nào! Ta biết ơn cô lắm đó, cô giáo thân yêu à! Vì ta đã phải khổ sở sống sót gần như phát điên suốt lúc đó nên mới có ta

hiện tại đó!」

Không phải là gần như, rõ ràng là người đã phát điên rồi!

Không, tôi không có quyền nói vậy.

Bởi vì tôi chính là người đã khiến cậu ta phát điên.

「Nhờ việc cô làm nên ta mới có được sức mạnh này! Cô biết mà đúng không? Là skill 『Dâm Dục』, là sức mạnh tuyệt đối khiến người khác phải tuân lệnh hoàn toàn!」

Tôi bắn một mũi tên.

Cậu ta lại né.

「Và, còn một cái nữa! Ta còn đạt được một sức mạnh nữa khiến ta trở thành người mạnh nhất thế giới! Chính là skill 『Tham Lam』! Chính là sức mạnh cho ta khả năng cướp đi một phần sức mạnh của đối phương bị ta giết chết! Cô nghĩ tại sao ta đang ở tiền tuyến chứ hả? Vì như thế này ta muốn giết bao nhiêu kẻ thù cũng được, và cướp toàn bộ sức mạnh của họ biến thành của ta!」

Nghe như thế tôi bị khựng lại trong giây lát.

Skill 『Tham Lam』.

Nó là một skill trong series trong Thất Đại Tội, cho phép người sở hữu trực tiếp cướp đi một phần sức mạnh của người bị hãm giết.

Sức mạnh bị cướp đi là ngẫu nhiên. Có thể là skill, chỉ số hoặc thậm chí là điểm skill.

Nếu là cướp skill thì nó sẽ không trực tiếp cướp skill như của chủ nhân cũ, mà là phiên bản bị giảm sức mạnh của skill.

Nếu một skill cấp 9 bị cướp đi nó sẽ biến thành cấp 1.

Vì vậy.

Đó là lí do Yuugo này giờ đuổi theo tôi chứ không tấn công tầm xa mặc dù cậu ta lại có chỉ số đủ cao để dễ dàng né Ma Pháp của tôi.

Không phải là cậu ta không muốn, mà là không thể sử dụng.

Dù cậu ta có cướp được một skill Ma Pháp thì nó vẫn chỉ là cấp 1.

Ma Pháp cấp 1 thường là vô dụng, hơn nữa dù có dùng thì nó cũng không có tác dụng đáng kể gì.

Không.

Hiện tại chuyện đó không quan trọng.

Quan trọng là Yuugo đã dùng skill cướp đủ sức mạnh để trở nên còn mạnh hơn lúc trước.

Rốt cuộc cậu ta đã cướp đi bao nhiêu mạng người?

Cậu ta đã làm những chuyện kinh khủng gì để đạt được sức mạnh như hiện tại?

Tôi chỉ khựng lại trong chốc lát.

Nhưng, đủ để Yuugo áp sát lại và vung kiếm lên.

[Đây!]

[Hự!?!]

Thanh kiếm của cậu ta chém xuyên qua lớp áo giáp gió mà tôi luôn sử dụng, tạo ra một vết thương trên cánh tay tôi.

Tôi ngay lập tức tạo ra một vụ nổ gió trước mặt, đánh bật bản thân tôi và Yuugo bay tách nhau ra.

Mặc dù tôi cũng nhận sát thương, nhưng tôi bị bất lợi hơn nếu tham gia cận chiến.

[Không tệ]

Ngược lại, Yuugo lại không có vẻ gì là bị thương cả.

Tôi mặc kệ cơn đau bắn một mũi tên.

Yuugo lại dễ dàng né tránh.

Nhưng mà cái bẫy đã hoàn thành rồi.

Tôi không bắn tên bẫy bạ đâu.

Nếu Yuugo để ý thì cậu ta sẽ thấy tôi này giờ chạy trốn theo vòng tròn.

Những mũi tên cắm xuống đất tạo ra một lá chắn.

Mặc dù nó không bằng lá chắn bảo vệ làng, nhưng đây là một lá chắn tôi tạo ra bằng cách bắt chước kỹ thuật cổ xưa mà không skill nào có thể làm được.

Yuugo lúc này bị nhốt trong lá chắn.

Và không chỉ thế.

Không khí liên tục bay ra ngoài từ bên trong lá chắn.

Điều khiển gió tức là điều khiển không khí.

Và, mặc dù tôi thường xuyên thấy thế giới này khác hẳn so với Trái Đất, nhưng ở thế giới này thì oxy vẫn tồn tại.

Những quy luật vật lí ở đây không khác gì ở Trái Đất mà chúng tôi biết, chỉ là ngoài chúng ra thì có thêm những định luật được Ma Pháp bổ sung thêm mà thôi.

Nên, giống như ở Trái Đất, con người không thể sống nếu không thở.

Mặc dù lá chắn không bị thay đổi hình dạng, nhưng không khí từ bên trong chảy ra ngoài thì áp lực không khí bên trong sẽ thay đổi.

Cơ thể con người không thể chịu nổi sự thay đổi đột ngột đó, và dù có thể chịu được thì sớm muộn họ cũng hết oxy mà ngạt thở chết.

Đây là loại Ma Pháp tôi tự sáng chế.

Mặc dù Yuugo cố gắng phá hủy lá chắn, nhưng vô dụng thôi.

Nó không mạnh bằng, đây vẫn là bắt chước lá chắn cổ xưa của làng Elf.

Nếu tôi không mạo hiểm một chút thì tôi không thể kích hoạt lá chắn này được, nhưng sau khi làm được rồi thì nó sẽ không bao giờ vỡ.

Tôi thắng rồi.

Và, tôi đã bắt cần rồi.

Một tia sét đánh xuyên một bên hông tôi.

[Á, hả!?!]

Tôi mất ý thức trong chốc lát.

Làm lá chắn bị thả lỏng trong chốc lát.

Yuugo không bỏ qua cơ hội đó.

[Hahaha! Suýt nữa là tiêu rồi! Thực sự suýt nữa tiêu rồi đó? Làm tốt lắm, Yuri]

Yuugo phá hủy lá chắn, và khen ngợi kẻ thù vừa đánh lén tôi.

Yuri-chan đang nở một nụ cười lớn đứng đó.

Khi Yuugo được tuyên bố là Anh Hùng thì em ấy cũng được tuyên bố là Thánh Nữ.

Vì Thánh Nữ là đồng đội của Anh Hùng nên em ấy ở đây cũng không có gì lạ.

Đúng hơn mà nói, việc em ấy không ở đây mới chính là chuyện lạ.

Tôi bất cần rồi.

Tôi để ý Yuugo quá nhiều nên tôi đã lơ xung quanh đi.

Đúng là, tôi lẽ ra không nên coi nhẹ Yuugo.

Yuugo đi đến chỗ tôi đang nằm yên không di chuyển được vì bị sét làm tê liệt rồi chém xuống.

Mặc dù tôi may mắn né được không bị cắt làm đôi, nhưng bụng tôi cũng bị cắt một vết thật sâu vì không thể né toàn bộ.

Đau quá!

Đau quá!

Đau quá!

[Cô làm ta hơi bất ngờ đó. Nhưng cuối cùng ta vẫn là người thắng. Kukuku. Ta sẽ không giết cô ngay lập tức. Bởi vì ta phải đảm bảo cho cô nhớ rõ sự diệt vong của tộc Elf! Ta nên làm gì những người khác ở trong lớp

đây? Nếu họ muốn hợp tác thì ta không ngại cho họ làm thuộc hạ của ta. Còn những người chống cự chắc ta sẽ tra tấn họ trước mặt cô nhỉ, Oka-chan? Chắc chắn lúc đó mặt cô sẽ cực kì thú vị, đúng không Ahahahaha! Ta thật mong chờ quá đi, này!?!]

Làm ơn hãy cản hãn ta lại!

Tôi phải cản hãn ta!

Nhưng vì cơn đau nên tôi không thể cử động được.

Yuri-chan đẩy cơ thể tôi sụp xuống đất.

[Thật mỉa mai đúng không. Chính là trường hợp ngược lại so với lần trước. Sao hả? Cảm giác phải bò lê dưới đất sao hả? Cô thấy bất an về chuyện sắp xảy ra không nào? Tuyệt vọng không nào? Ta không tẩy não cô đâu. Ta sẽ đẩy cho cô rơi xuống bờ vực của sự tuyệt vọng trong lúc cô vẫn còn tỉnh táo, ta sẽ tra tấn cô cho đến khi cô không còn chút ý chí muốn sống nào nữa!]

Đau quá.

Tôi sợ quá.

Không được nữa rồi.

Tôi không thể chịu đựng nữa rồi.

Tôi không thể chịu nổi nữa.

Làm ơn, ai đó giúp tôi với.

Làm ơn, ai đó cứu tôi với.

Yuri-chan lúc này đè tôi xuống bị đánh văng đi.

Một bóng người vung kiếm chém Yuugo.

Yuugo kịp thời né và lui về sau.

Trước mặt tôi, một người đàn ông cầm một chiếc khiên che chở.

Trước mặt Yuugo là một cậu trai cầm kiếm.

「Xin lỗi vì đã đến trễ Sensei」

「Hãy để mọi chuyện còn lại cho chúng tôi」

Sau khi nghe được những lời đó, tôi ngất xỉu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦

【Potimas】

「Chuyện đó đã xảy ra rồi?」

「V-Vâng」

「Cản chúng lại. Lấy cái đó ra」

「Hiểu rồi. Bao nhiêu con?」

「Toàn bộ」

「Người nói sao?」

「Thả toàn bộ chúng ra ngoài」

「Toàn bộ?」

「Đúng thế. Tán chúng ra mọi hướng trừ hướng của Firimes và Anh Hùng」

「Nhưng mà không phải như thế là quá tay sao?」

「Lí do lá chắn bị phá vỡ vẫn chưa được xác định. Nhưng mà nếu lí do đúng như ta nghĩ thì việc này không phải là thừa, mà là thiếu」

【Ronant】

「Đây là gì?」

Tôi bất giác thốt lên như thế.

Trước mặt tôi là một thứ kì lạ.

『Không thể giám định』

Lần thứ hai trong đời tôi sử dụng "Giám Định" thất bại.

Lần đầu tiên là với Người đó.

Nhưng mà lần đó thông báo hiện ra không phải là 『Không thể giám định』, mà là 『Giám định bị chặn』 mới đúng.

Nghĩa là đây là một thứ kì lạ lần đầu tiên tôi gặp trên đời.

Nhiều thứ nhìn giống những bộ giáp bằng kim loại đã bị phá hủy rơi vãi trước mặt tôi.

"Giống" là bởi vì hình dạng của chúng rõ ràng không được thiết kế để Nhân Loại có thể mặc vào.

Chúng có bốn tay bốn chân.

Chỉ nhiều đó là đủ thấy lạ rồi.

Ha!?

Tám chân!?

Không lẽ nó được làm dựa vào Người đó!?

Không, chắc chắn không.

Mấy thứ thô kệch này không thể hiện rõ được nét đẹp tuyệt hảo của Người đó.

Nếu chúng thực sự được làm dựa vào Người đó thì sự thù hận đối với Người đó thể hiện ra rất rõ.

Nhưng mà, nó là cái quái gì thế?

Nó lúc này đã bị phá hủy rồi, nhưng hình như trước khi bị phá hủy nó di chuyển được?

Tôi đã từng nghe tới danh hiệu 「Người điều khiển rối」 cho phép người sở hữu điều khiển nhiều con rối liên tục bằng skill "Điều Khiển Từ Xa", hay gì đó, nhưng mà con này có phải là con rối thật không?

Danh hiệu Người điều khiển rối cực kì hiếm, hơn nữa tôi chưa gặp qua bao giờ nên tôi không dám chắc.

Nhưng việc chúng đã bị phá hủy và rơi vãi khắp nơi thế này có nghĩa là có ai đó đã đi qua chỗ này trước chúng tôi rồi.

Và người đó chắc chắn cũng là người phá hủy lá chắn.

Mặc dù tôi hơi hứng thú với những con rối kim loại chưa từng thấy bao giờ này, nhưng chúng tôi nên nhanh chóng đuổi theo người làm chuyện này nhanh.

Tôi vô tình né được.

Không, thực tế tôi không hề né.

Tôi chỉ vô tình đổi ý rồi thay đổi tư thế từ quỳ sang đứng lên để quan sát con rối.

Và vô tình thoát chết nhờ đó.

Ngay lúc tôi đứng dậy có cái gì đó đập mạnh vào bụng tôi.

Cú sốc khiến cơ thể tôi ngay lập tức bị đánh văng ra sau.

Chỗ bị đập dính là ngay chỗ đầu tôi chỉ vài giây trước.

[Sư Phụ!?!]

[Rút lui mau!]

Tôi bị quán tính của cú đập đánh lăn vài vòng trên mặt đất.

Việc tôi kêu bọn chúng rút lui cũng vô dụng, vì ngay sau đó các đệ tử của tôi bị đánh hộc máu văng đi.

Không, đúng hơn phải nói chúng nổ bùng văng đi.

Tứ chi của bọn đệ tử của tôi bị bắn bay đi và cơ thể chúng thì đầy lỗ trống.

Mỗi khi có thứ bí ẩn gì đó không ai nhìn thấy được bay đụng vào chúng thì chúng chết một cách thảm thiết.

Tôi nhìn về phía "cái gì đó" xuất phát ra.

Có một thứ nhìn giống con rối nhưng chưa bị phá hủy đang đứng đó.

"Cái gì đó" thì đang bay ra liên tục từ một ống trụ kì lạ gắn trên tay của con rối.

Tôi bắn Ma Pháp về hướng nó ngay lập tức.

Tôi không hề nường tay chút nào.

Nhưng con rối vẫn né được mũi tên lửa tôi bắn ra một cách dễ dàng.

Không tốt rồi.

Con rối này mạnh hơn tôi rất nhiều lần.

[Toàn bộ mọi người rút lui mau!]

Tôi chỉ có thể hét lên như thế.

Lúc này tôi không chắc chắn được liệu còn bao nhiêu đệ tử còn sống, nhưng nếu chúng tôi quyết định chiến đấu với nó bây giờ thì số người chết lại sẽ tăng lên không nghi ngờ gì.

Mặc dù bọn đệ tử của tôi hơi bất tài, nhưng tôi muốn cứu bọn chúng dù chỉ là một đứa mà thôi.

Và tôi sẽ tiêu diệt con rối đã giết chết đệ tử của tôi dù tôi có phải hi sinh cái mạng già này.

Tôi thiết lập công thức.

Là trụ cột căn bản của mọi Ma Pháp mà tôi đã học được từ lúc tôi gặp Người đó.

Và nó cũng chính là bí quyết của tôi.

Tôi ngay lập tức tạo ra hàng tá mũi tên lửa cùng lúc.

Rồi đưa ma lực vào chúng sau đó bắn đi.

Những mũi tên lửa bay với tốc độ kinh khủng.

Nhưng con rối né hết một nửa.

Và nửa còn lại dính nó thì không có vẻ gì là gây sát thương nghiêm trọng cả.

Khả năng phòng thủ của nó cao chắc chắn là vì nó giống một bộ áo giáp.

Hơn nữa độ linh hoạt khó ngờ.

Và những đòn tấn công vô hình tôi không thể thấy được.

Đây có lẽ là kẻ thù mạnh thứ nhì sau Người đó mà tôi từng chiến đấu trong đời.

Dịch Chuyển.

Tôi xuất hiện sau lưng con rối.

Tôi ngay lập tức thiết lập một công thức Ma Pháp.

Để đóng băng chân con rối lại.

Rồi ngay lập tức dung "Ma Pháp Gió" tạo sóng xung kích vào cùng chỗ đó.

Bàn chân của con rối bị vỡ một nửa.

Chỉ là một nửa.

Nhưng vẫn là một nửa.

Như thế này ít ra nó sẽ mất linh hoạt một chút.

Cánh tay của con rối bẻ ngược ra sau như không có khớp nối.

Ngay lúc đó tôi giật mình đạp lấy đà bắn ngược ra sau.

Vì nó là một con rối nên khớp tay chân của nó có thể nào cũng được.

Nếu không tận mắt nhìn thấy thì rất dễ quên mất chuyện đó.

Cái giá phải trả là tay phải và hai chân của tôi.

Tôi không kịp né toàn bộ.

Nhưng tôi sẽ không chết dễ dàng như thế đâu.

Tôi ráng chịu đau rồi kích hoạt Ma Pháp.

Tôi hoàn tất Ma Pháp trước khi cái ống trên tay con rối chĩa vào tôi lần nữa.

"Ma Pháp Lửa Địa Ngục" cấp 4, Sóng Nhiệt.

Một trái cầu lửa chỉ nhỏ khoảng một bàn tay.

Nó đập dính cơ thể của con rối.

Và thể hiện tác dụng ngay lập tức.

Mọi thứ xung quanh ngay lập tức bùng cháy, thiêu tất cả thành tro.

Sóng Nhiệt là một loại Ma Pháp nén ngọn lửa lớn lại thành một ngọn lửa nhỏ.

Ma Pháp cao cấp nhất của sở trường của tôi.

Cơ thể rắn chắc của con rối bị Sóng Nhiệt nung chảy và hoàn toàn bị phá hủy.

Tôi thắng rồi.

Nhưng nụ cười trên mặt tôi ngay lập tức biến mất.

Trong tầm mắt, tôi chợt thấy thêm vài con rối như thế nữa bắt đầu đi đến đây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧

【Shun】

Có vẻ Sensei đã ngất xỉu rồi.

Mặc dù vết thương hơi sâu, nhưng vết thương đó không phải là vết thương chí mạng.

〔Anna, sơ cứu cho Sensei đi〕

〔Được〕

Vì tôi vội vàng chạy đến đây nên Anna vốn đang thở dốc lại càng thở dốc hơn, nhưng đành vậy.

Tôi dùng "Thông Suốt" xem tình hình ở tiền tuyến.

Và khi tôi vừa thấy Yuugo xuất hiện tôi ngay lập tức chạy đến.

Mặc dù thế này là hoàn toàn ích kỉ, mặc kệ lời dặn của tộc Elf, nhưng việc giết chết Yuugo ở đây có ý nghĩa cực kì quan trọng.

Và vì thế tôi nghĩ họ sẽ bỏ qua hành động ích kỉ của tôi.

Hơn nữa, tôi muốn tự tay mình kết liễu Yuugo.

〔Hyrinth-san, xin anh bảo vệ Sensei và Anna〕

[Được]

Hyrinth-san nói ngắn gọn.

Thường thì anh ta sẽ cản tôi nếu tôi định một mình đối mặt đầu lĩnh của kẻ thù một mình.

Nhưng mà tôi sẽ không thể nghe theo anh ấy được lần này.

Và anh ta biết điều đó.

[Vậy, tôi sẽ xử lí Yuri]

[Katia, Yuri đang]

[Em biết, Yuri cũng bị như em trước kia, em sẽ không giết cô ấy]

Tôi thấy được những biểu cảm phức tạp trên mặt Katia.

Sự giận dữ tột cùng đối với Yuugo.

Và sự thương hại với Yuri.

Không chỉ thế, lúc này có lẽ cô ấy đang nhìn thấy bản thân mình trước đây ở vị trí của Yuri.

Một con rối bị Yuugo tẩy não.

Nếu có gì đó khác đi thì hiện tại cô ấy đã không đứng bên cạnh tôi rồi.

Katia chắc chắn có ý muốn giết Yuugo cực kì mãnh liệt.

Nhưng cô ấy đã nén chúng lại và giao cho tôi xử lí Yuugo.

Tôi sẽ không để phí ý chí của cô ấy.

[A, a ,a. Không chỉ Oka-chan mà mày cũng ở đây à]

[Tao ở đây chính là để đánh bại mày]

[Ha! Nực cười. Mày? Giết tao? Nằm mơ giữa ban ngày!!]

Một áp lực mạnh mẽ dường như thống trị mọi thứ tỏa ra từ Yuugo.

Tôi nắm chặt thanh kiếm của mình rồi Giám Định Yuugo.

[img]<http://i.imgur.com/xKxtV4j.png>[/img]

Chỉ số rất không cân bằng.

Mặc dù nhìn chung là cấp thấp, nhưng hẳn lại có rất nhiều skill.

Điểm skill lại là một con số lẻ kì lạ.

Đây là sức mạnh là Yuugo có được nhờ "Tham Lam".

Những skill đặc biệt mạnh có lẽ là có được nhờ danh hiệu.

Những danh hiệu cấp Chủ chắc chắn cho hẳn skill không yếu, hơn nữa còn có danh hiệu Kẻ Điên Cuồng mà tôi chưa thấy bao giờ nữa.

Cái mà tôi đặc biệt chú ý đến chính là skill "Ma Vương".

Cả "Ma Vương" lẫn "Anh Hùng" đều có thể học được bằng cách tích độ thông thạo từ từ hoặc trả một lượng lớn điểm skill.

Vì Yuugo tự gọi mình là "Anh Hùng" nên tôi không nghĩ hẳn lại đi mua skill "Ma Vương".

Nghĩa là hẳn tự tích độ thông thạo đủ để có được skill.

Tôi hoàn toàn không biết làm sao để tích độ thông thạo cho skill "Ma Vương".

Nhưng mà skill "Anh Hùng" thì có thể tăng độ thông thạo bằng cách làm những việc mà Anh Hùng sẽ làm.

Hyrinth-san nói rằng anh ấy có được skill "Anh Hùng" nhờ tích đủ độ thông thạo.

Nên hẳn là "Ma Vương", cùng một cặp với skill "Anh Hùng" cũng sẽ có cách tích độ thông thạo tương tự.

Và Yuugo đã làm được vậy.

Hắn đã làm đủ để có skill.

Tôi kích hoạt "Ý Chí Chiến Thần" và "Thần Pháp Tấn Công" cùng lúc để tăng chỉ số của mình lên, rồi tập trung vào Yuugo.

Trên khuôn mặt hắn nó một nụ cười điên dại.

Xem ra hắn không bao giờ có thể trở lại như trước nữa rồi.

Tôi bình tĩnh nhẹ nhàng chìa mũi kiếm về tên bạn cùng lớp cũ của mình.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨

【Katia】

Yuri bắn ra một luồng Ma Pháp Sấm.

Nhưng nó cũng không chạm được đến tôi.

Danh hiệu Thợ Săn Rồng mà tôi có được sau khi tham gia giết con Rồng Đất trong Đại Mê Cung Elro.

Skill "Sức Mạnh Rồng" mà danh hiệu cho có tác dụng tăng chỉ số và tạo lá chắn cản trở Ma Pháp khi được sử dụng.

Mặc dù tác dụng của skill vẫn thua so với một con Rồng thật sự, nhưng nó cũng đủ để cản những Ma Pháp cấp thấp.

Và hiện tại, Yuri chủ yếu chỉ sử dụng Ma Pháp cấp thấp có tốc độ kích hoạt nhanh để chiến đấu với tôi.

Vì cô ấy đủ sức trở thành Thánh Nữ nên chắc chắn chỉ số cô ấy không hề thấp, nhưng mà chỉ số của tôi cũng khá cao trong số những người luân hồi.

Nhờ có "Sức Mạnh Rồng" nên tôi đang chiếm ưu thế.

Yuri không hề lựa chọn sai.

Tôi phát triển theo hướng Ma Pháp nhưng vẫn có thể tham gia cận chiến được, nhưng mà Yuri lại phát triển hoàn toàn theo hướng Ma Pháp.

Nếu cô ấy để tôi áp sát thì tôi sẽ là người thắng.

Nên cô ấy hoàn toàn bỏ qua những Ma Pháp cần thời gian dài để kích hoạt và chỉ tập trung vào sử dụng Ma Pháp bắn liên tục để cản bước tôi lại.

Nhưng mà việc đó chỉ kéo dài cuộc chiến chứ không thể hoàn toàn vô hiệu lợi thế tuyệt đối của tôi được.

Tôi dùng "Sức Mạnh Rồng" vô hiệu gần như hoàn toàn các Ma Pháp Sấm và tiếp cận Yuri.

Ma Pháp Sấm bình thường cực kì khó né tránh hay phòng thủ lại trở nên vô dụng nhờ "Sức Mạnh Rồng".

Mặc dù lúc gặp con Rồng Đất trong Đại Mê Cung tôi không thấy mừng, nhưng mà giờ thì tôi mừng vì nhờ trận chiến đó mà tôi có được skill như thế này.

Khi Yuri chuẩn bị bắn Ma Pháp lần nữa thì tôi bắn trả.

Dĩ nhiên trong rừng tôi không dám sử dụng sở trường Ma Pháp Lửa của tôi.

Nếu bị cháy rừng thì không tốt chút nào.

Tôi sử dụng "Ma Pháp Ánh Sáng" để bắn Yuri.

Tia sáng bắn xuyên cả vai Yuri.

Mặc dù nó chỉ là một Ma Pháp cấp thấp giống như cái Yuri đang sử dụng, nhưng mà vì Yuri không có "Sức Mạnh Rồng" nên cô ấy không đỡ được nó như tôi.

Khuôn mặt Yuri nhăn nhó vì đau.

Hơn nữa còn có một chút ngạc nhiên.

Cô ấy tưởng cứ ngăn không cho tôi tiếp cận là đủ à?

Tôi chỉ là có thể đấu cận chiến thôi chứ vốn tôi phát triển theo hướng Ma Pháp đó biết không?

Từ nhỏ tôi đã rèn luyện để cố bắt kịp với Shun chứ đùa à.

Yuri cũng biết điều đó.

Nhưng mà Yuri chỉ biết về tôi lúc tôi đang ở học viện mà thôi.

Từ lúc rời khỏi đó đến giờ không qua bao lâu, nhưng tôi đã chiến đấu và tôi đã mạnh lên rất nhiều rồi.

Mặc dù "Sức Mạnh Rỗng" cũng là một yếu tố quyết định, nhưng việc tôi quen chiến đấu hơn mới là lí do chính tôi mạnh hơn.

Trong Đại Mê Cung Elro cho cảm giác cái chết luôn cận kề không khóa rèn luyện nào có thể cho được.

Và kinh nghiệm vượt qua cảm giác đó chính là yếu tố quyết định thắng bại giữa tôi và Yuri lúc này.

「Tại sao!？」

Yuri vừa hét lớn vừa bắn Ma Pháp Sấm lần nữa.

Tôi vô hiệu nó bằng "Sức Mạnh Rỗng" rồi ngay lập tức hồi phục toàn bộ sát thương.

「Cô đã phản bội Yuugo-sama rồi, bây giờ cô lại cản đường tôi nữa, tại sao!？」

「Tôi không có phản bội hấn ta. Tôi chỉ trở về như cũ thôi」

「Đừng có mà ngụy biện!」

Tôi đã từng bị Yuugo tẩy não.

Tôi biết rõ nó mạnh mẽ cỡ nào.

Không phải chỉ nói vài lời là thoát khỏi nó được.

Nên, tôi quyết định dùng sức đập cho cô ấy tỉnh ra.

Một tia sáng khác lại đâm xuyên cơ thể Yuri.

Những tia sáng bay với tốc độ ánh sáng cực kì khó né tránh, giống như Ma Pháp Sấm.

Tôi bắn dính chân Yuri.

Sau khi bị bắn dính thì Yuri ngã xuống.

Vì Yuri có thể dùng Ma Pháp Chữa Trị nên nhiều đó sát thương không là gì, nhưng mà khoảnh khắc cô ấy bị ngã thì không thể nào hồi phục được.

Trong khoảnh khắc đó tôi ngay lập tức áp sát Yuri và dùng thanh kiếm ưa thích nhất của tôi đâm xuyên người cô ấy.

Mặc dù nhìn sơ thì có vẻ đó là vết thương trí mạng, nhưng nhờ skill 「Nương Tay」 nên tôi có thể giảm mức sát thương chỉ vừa đủ để cô ấy ngất xỉu mà thôi.

Sau khi sơ cứu vừa đủ để Yuri không chết hẳn thì tôi trói cô ấy lại.

Nếu để Yuri chạy thoát và tôi phải đuổi theo thì sẽ tách quá xa với Shun và những người khác.

Hãy quay lại ngay nào.

Và, khi tôi quay lại tôi đã thấy Yuugo đang nằm dưới đất, và Shun đang chìa kiếm thẳng vào mặt hắn ta.

Ài, đúng như tôi dự đoán.

Một tên giả mạo không thể nào đánh bại Shun nổi.

Trong khi Yuugo thì từ đầu đến chân toàn là vết thương thì Shun còn không bị rách áo nữa.

Đúng là một tên ăn gian mà.

Nghĩ kĩ lại, hình như lúc chúng tôi chiến đấu với con Rồng Đất trong Đại Mê Cung Elro thì Shun cũng không bị thương chút nào.

[Kết thúc à?]

[Ừm]

Ài, hiện tại tới cả xưng hô như con trai cũng khó nữa.

[Chưa, chưa đâu, mọi chuyện chưa thể kết thúc được!]

[Không, kết thúc rồi. Người không thể giết được ta]

Yuugo cố gắng đứng dậy bằng cơ thể đầy thương tích của mình, và nhanh chóng té lại xuống đất một cách yếu ớt.

Mặc dù tôi khâm phục nghị lực của hắn, nhưng nói cách khác thì hắn ta không biết lúc nào nên bỏ cuộc.

[Shun, kết liễu hắn đi, cậu có quyền làm vậy]

Nói thật lòng, tôi muốn tự tay mình giết tên này.

Tôi bị hãm cướp đi rất nhiều thứ.

Nhiều thứ không bao giờ có thể lấy lại được.

Tôi muốn xả giận vì những mất mát của bản thân.

Nhưng mà Shun mất nhiều hơn tôi.

Nếu là kết liễu hãm để trả thù thì Shun thích hợp hơn tôi rất nhiều.

[Không. Ta sẽ không lấy mạng của người]

Nhưng mà Shun lại nói thế.

[Cái gì?]

Bất giác tôi lại nói chuyện như con gái.

Nhưng mà chuyện đó lúc này không quan trọng.

[Ý anh là sao hả? Đừng nói anh muốn để tên khốn này sống chứ?]

[A-a]

[Đừng có giỡn với ta!]

Mặc dù tôi biết cậu ta là đồ ngốc, nhưng mà ngốc đến mức này thật sao!

[Dù anh có để hãm sống thì anh cũng không được chút lợi gì mà chỉ toàn là hại thôi đó! Chỉ riêng việc hãm còn sống đã là hại đời rồi. Hãm đáng phải chết ngay lập tức]

[Xin lỗi Katia. Mình hiểu cảm giác của Katia, và mình không có ý định tha thứ hãm vì những gì hãm đã làm. Nhưng mà mình vẫn sẽ giữ hãm sống sót. Hãm sẽ phải sống và trả giá cho những tội lỗi của mình đến chết]

Shun nhìn thẳng vào mắt tôi.

Tôi cảm giác được ý chí kiên định của cậu ta.

Dù tôi có nói gì cũng vô dụng.

Đành vậy.

Có thể Shun sẽ ghét tôi vì việc này.

Nhưng Yuugo không được sống tiếp.

Tôi bắt đầu thiết lập công thức Ma Pháp để kết liễu Yuugo.

[Đúng là, cậu vẫn ngây thơ quá]

Một tiếng nổ lớn kinh khủng vang lên.

Một cơn chấn động mạnh.

Tôi lấy tay bảo vệ mặt mình theo phản xạ và rồi cả người tôi bị cái gì đó bọc lại.

Tôi biết đó là Shun.

Đ-đang ô-ô-ô-m tôi!

Sau khi cơn chấn động qua đi thì Shun ngay lập tức thả tôi ra.

A.

[Là ai?]

Ở hướng Shun đang nhìn, một người đàn ông đang đứng đó đạp lên người Yuugo.

Yuugo lúc này đã mất đầu, đang bị anh ta đạp dưới chân.

Ở dưới chân của anh ta bị lõm xuống thành một hố nhỏ, dường như đó là lí do có cơn chấn động vừa rồi.

Anh ta từ đâu xuống vậy?

Nếu nhìn sơ thì có vẻ anh ta bay từ đâu đó đến đây?

Không, hiện tại đó không phải là vấn đề.

Vấn đề là danh tính của anh ta.

Trên trán anh ta có hai cái sừng nhọn.

Mặc dù nhìn thoáng thì anh ta không khác gì Nhân Loại, nhưng anh ta chắc chắn không phải Nhân Loại.

Có lẽ, là một Oni.

Là một con Ogre cao cấp.(TN: tiếng việt là ông kẹ hoặc chằn tinh, chắc sẽ để Ogre cho dễ hình dung)

Là một loài quái vật đáng sợ có trí thông minh không kém gì Nhân Loại, nhưng lại có sức chiến đấu kinh khủng của quái vật.

Nhưng thậm chí cả việc đó cũng không phải là vấn đề.

Khi tôi nhìn mặt của anh ta thì tôi trợn mắt lên vì ngạc nhiên.

Chắc chắn Shun cũng có cùng vẻ mặt với tôi.

[Lâu quá không gặp nhau rồi nên quên tôi rồi sao?]

Tôi, không, chúng tôi biết anh ta.

Mặc dù khí chất của anh ta thay đổi hoàn toàn, nhưng khuôn mặt đó không lẫn vào đâu được.

「Kyouya」

Shun thốt lên tên anh ta.

Đó chính là đứa bạn chí cốt của chúng tôi ở kiếp trước, Sasajima Kyouya.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩

【Sophia】

Tôi nên làm gì đây?

Kyouya-kun đột nhiên chạy ra ngoài rồi.

「Ojou-sama, bây giờ nên làm gì?」

Tôi vừa định hỏi thế.

Nhưng mà, lúc này tôi buộc phải nói gì đó, nhỉ?

Vì Kyouya-kun đã tự ý xuất hiện rồi, nên tôi là người giữ vị trí cao nhất ở đây, đúng không?

Ừ...

Áp lực làm tôi thấy đau bụng quá...

Chắc tôi sẽ làm theo chiến thuật bình thường.

「Merazofis, tôi để mọi thứ cho ông quyết định」

Đùn đẩy hết trách nhiệm cho người khác.

Mặc dù tôi lúc đầu vốn định để Kyouya-kun làm hết mọi thứ, nhưng cậu ta lại trốn trước.

Thật chứ.

Vừa tìm thấy bạn cũ là bỏ đi ngay.

Tôi làm sao lãnh đạo được cả một đội quân chứ.

「Vây Oujo-sama định làm gì?」

Sau khi im lặng một lúc tôi trả lời Merazofis một cách nhẹ nhàng.

Thực tế là trong lúc đó tôi đang nghĩ ra một cái cớ tốt.

「Anh Hùng đang ở đó. Với vai trò là thuộc hạ của Maou-sama mà không đi chào hỏi một chút là quá bất lịch sự đúng không nào?」

Cái quái gì thế.

Mặc dù chính miệng tôi nói thế nhưng mà nghĩ kỹ tôi cũng thấy mắc cỡ nữa.

Tự mình quyết định đi chào hỏi kẻ thù, bộ tôi là một trong Tứ Đại Thiên Vương nào đó hay sao chứ.

「Đúng là vậy thật」

「Ô? Ông có ý kiến gì sao?」

「Không hề. Mọi chuyện cứ theo ý Ojou-sama」

Merazofis cuối đầu xuống một cách trịnh trọng.

Xem ra lừa được ông ta rồi.

Giờ tôi sẽ đuổi theo Kyouya-kun.

Tôi bắt đầu chậm rãi bước đi.

Bước đi một cách uyển chuyển trên chiến trường giữa Nhân Loại và bọn Elf.

Không ai để ý thấy tôi cả.

Trong lúc bước đi tôi xem xét tình hình trận chiến.

Sau khi dùng "Thiên Lí Nhân" nhìn sơ thì có vẻ khu vực trung tâm của trận chiến đang khá cân bằng.

Anh Hùng cũng đang ở chỗ đó.

Cánh trái và cánh phải, a, Nhân Loại đang sắp bị đám robot của bọn Elf tàn sát hết rồi.

Đành vậy thôi.

Đám robot đó không phải Nhân Loại bình thường có thể chiến thắng được.

Ồ?

Ông già đó hơi bị giỏi nha.

Một con robot bị ông ta tiêu diệt rồi.

Ố?

Goshujin-sama đang làm gì thế kia?

Ông già đó là một người quen à?

Kệ đi, nếu là Goshujin-sama thì không có gì phải lo hết.

Ồ?

Kusama-kun không đánh lại bọn robot nên đang rút lui rồi.

Mà, Kusama-kun không đặc biệt mạnh mẽ cho lắm, việc cậu ta chạy thoát được khỏi bọn robot đã là đáng khâm phục rồi.

Hay là bọn Elf cố tình để cậu ta thoát đi vì cậu ta là một người luân hồi?

Nhờ skill "Ninja" nên cậu ta đặc biệt giỏi chạy trốn, nên tỉ lệ việc cậu ta tự mình chạy thoát được là cao hơn.

Tôi không biết chắc chắn được.

Ồ?

Merazofis bắt đầu hành quân rồi.

Không biết bây giờ có phải là đúng lúc không nhỉ.

Đa số Nhân Loại trừ những người ở khu trung tâm khá là vô dụng.

Mặc dù tôi muốn bọn họ cố gắng thêm tí nữa, nhưng mà vì đối thủ là bọn robot đó nên đành vậy thôi.

Vậy, từ lúc này trở đi cuộc chiến sẽ thành một trận chiến ba quân, giữa Nhân Loại, Quỷ và Elf.

Thực ra, đội quân Nhân Loại đang bị kẹp giữa đội quân Quỷ và Elf nên họ sẽ sớm bị tiêu diệt thôi, sau đó là Quỷ và Elf đối đầu.

Merazofis có sao không?

Mặc dù ông ta mang danh là Thống Lĩnh quân đoàn Bốn của phe Quỷ, nhưng khả năng cá nhân của ông ấy yếu hơn chúng tôi rất nhiều.

Dĩ nhiên ông ta mạnh hơn mấy tên Thống Lĩnh bù nhìn kia, nhưng mà nếu phải đấu một lúc nhiều con robot thì cũng không dễ chịu gì đâu.

Tôi sẽ giúp ông ấy một tí.

Kích hoạt skill, "Vong Linh Vương".

Số lượng xác chết ở đây cũng đủ rồi, mặc dù tôi không mong chờ chúng làm ra trò trống gì, nhưng ít ra chúng sẽ giúp quấy rối được.

Xác chết khắp nơi trên chiến trường bắt đầu đứng dậy sau khi bị ảnh hưởng bởi skill của tôi.

Zombie.

Di chuyển cực kì chậm chạp, hơn nữa không có chút khả năng hay skill gì còn sót lại lúc chúng còn sống.

Nếu chỉ tính chỉ số, là thấp nhất trong thấp.

Nhưng mà vì chúng không có linh hồn nên chúng không ngừng tấn công cho đến khi cơ thể bị hủy diệt hoàn toàn.

Dù có hủy diệt được chúng thì vì không có linh hồn nên cũng chẳng được chút điểm kinh nghiệm nào.

Đúng là một skill thô tục mà.

Thối quá.

Gớm quá.

Tôi xác định mục tiêu của bọn zombie là Nhân Loại, Elf và bọn robot.

Và bất kì ai chết trên chiến trường sau đó cũng sẽ tự động biến thành zombie.

Vậy chắc là đủ.

Chúng ít nhất sẽ biến thành tường thịt được.

Ô?

Kyouya-kun giết Natsume-kun rồi.

Thôi kệ vậy.

Chỉ là, đám Nhân Loại không còn bị tẩy não nữa giờ chắc đang sắp loạn rồi?

Mà, nói chung là, Dustin-ojisama sẽ xử lí hết việc sau đó để không có ai bị rối, không sao hết.

Bây giờ, tôi đã đến đủ gần Anh Hùng rồi, chắc tôi sẽ ăn thân một chút để xem kịch hay nhỉ?

[Kyouya, là Kyouya thật sao?]

[Đúng. Là Sasajima Kyouya duy nhất, đã lâu rồi không gặp, Shun, Kanata]

[Tại sao cậu ở đây?]

[Un? Điều đó không phải hiển nhiên sao? Là để tiêu diệt bọn Elf]

[Cái-!?!]

[Ngược lại mà nói. Tôi mới là không hiểu tại sao Shun và mọi người lại đi ủng hộ bọn Elf. Kệ đi, chắc là các cậu bị lời đường mật của bọn Elf dụ dỗ thôi]

[Ý cậu là sao?]

「Bọn Elf chính là nguồn tai họa của thế giới đó biết không? Bảo vệ chúng là chuyện diên khùng không tưởng tượng được. Hiện tại cũng chưa quá muộn đâu. Các cậu làm ơn lui lại được không?」

「Không thể nào....」

「Kyouya, kể tớ nghe thật kĩ nào」

「Được thôi. Cơ mà, Kanata, cậu trở nên hơi bị dễ thương rồi đó. Suýt nữa không nhận ra rồi」

「Cám ơn」

「Ahaha. Cứ có cảm giác như đang nói chuyện với người khác vậy」

「Dĩ nhiên mình không thể cứ như cũ mãi được. Quá khứ và hiện tại, thế giới mình sống, thậm chí cả gia cảnh cũng khác. Việc mình chỉ thay đổi thế này đã là hay lắm rồi」

「Cũng đúng. À thôi, quay lại vấn đề」

「!! Khoan đã! Ai đó!？」

Ồ?

Tôi bị phát hiện rồi à?

Xem ra, dù có bị mục nát một chút nhưng Anh Hùng vẫn là Anh Hùng.

Vậy thì, hãy xuất hiện một cách hoành tráng nào.

「Xin chào」

「Cô là ai?」

「Ô? Hay nhỉ, muốn hỏi tên người khác thì phép lịch sự là phải tự giới thiệu bản thân mình trước đúng không nào?」

「Tôi là Shurein」

「Ngoan ngoãn vậy là tốt. Tôi là Sophia Keren. Rất vui được gặp mọi người ở đây」

「Đó là Negishi Akiko」

「Cái-!?!」

Cái tên này dám tự tiện tiết lộ tên kiếp trước của tôi như vậy là sao hả!?

Muốn tôi giết cậu không hả!?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪

【Shun】

Kyouya bất ngờ xuất hiện.

Hơn nữa còn Negishi Akiko mang tên Sophia.

Tại sao hai người này ở đây cùng nhau?

Tôi nhớ không nhầm thì vốn họ không đặc biệt có quan hệ thân thiết gì với nhau ở kiếp trước cả.

Vậy là, họ đã gặp nhau ở thế giới này ở đâu đó và hành động cùng nhau.

「Tôi là Sophia. Tôi đã bỏ đi tên cũ của mình rồi」

「Đăng nào sớm muộn cũng bị phát hiện thôi, đừng có diễn kịch nữa được không hả?」

「Đừng có mà ra lệnh cho tôi」

Negishi trước đây, Sophia liếc Kyouya giận dữ.

Rõ ràng, khí chất của Sophia hiện tại rất khác với Negishi ở kiếp trước.

Ở kiếp trước cô ấy có vẻ tĩnh lặng, luôn luôn nhìn xuống đất và có cảm giác u ám đuổi người.

Còn người hiện tại thì lại hết sức ngạo mạn, luôn nhìn thẳng tới trước và có khí chất ưu tú.

Nếu không phải chính miệng Kyouya nói thì tôi sẽ không biết đó chính là cô ta.

Hoàn toàn không còn gì giống Rihoko luôn núp trong bóng tối ở kiếp trước nữa.

[A]

Có Ma Pháp bắn về hướng Kyouya và Sophia.

Là Ma Pháp của tộc Elf.

Cả Kyouya và Sophia dễ dàng chặn nó lại.

[Xả tên!]

Người đàn ông làm đội trưởng nhóm Elf này hét lớn ra lệnh.

Nhận được lệnh ngay lập tức toàn bộ Elf xung quanh bắt đầu tấn công.

[Chờ đã!]

Giọng nói của tôi không lay chuyển được họ.

Mặc dù tôi muốn nói rằng họ không phải là kẻ thù, nhưng Kyouya đã nói rõ cậu ta đến để tiêu diệt tộc Elf.

Theo cách nhìn của tộc Elf, rõ ràng cậu ta là kẻ thù.

[Một đám ruồi bọ]

Sophia vung tay cô ấy lên.

Toàn bộ đòn tấn công của tộc Elf đều bị chặn lại dễ dàng, và một chất lỏng màu đỏ bay từ trong tay cô ấy ra mọi nơi.

Chất lỏng ấy lắc lư cứ như nó có ý thức, và tấn công tộc Elf với tốc độ không tưởng.

Mặc dù tôi vốn định cản cô ấy lại, nhưng quá trễ, toàn bộ Elf chạm dính chất lỏng đều bắt đầu bị chảy ra và bốc lên mùi kinh khủng.

[Hự!?!]

Khi tôi quay lại hướng phát ra âm thanh thì tôi thấy Hyrinth-san đã cản được chất lỏng đó bằng chiếc khiên của anh ta.

Chất lỏng đó bám lấy khiên của Hyrinth-san và có vẻ như sắp nuốt chửng nó.

Anna và Sensei đang ở đó.

[Ngừng lại!]

Tôi vung kiếm lên về phía Sophia.

Kyouya cản tôi lại.

[Quá nhẹ. Cậu thực sự nghĩ thanh kiếm chỉ cần sắc bén là đủ giết người sao?]

Tôi bị Kyouya nhẹ nhàng đẩy lùi.

Rõ ràng chỉ số vật lí của cậu ta cao hơn tôi rất nhiều.

[Sophia. Hình như một trong mấy người đang ngất xỉu ở đó là Sensei thì phải?]

[Ồ? Phải không?]

「Chắc vậy」

「Vậy thì thôi. Tôi sẽ ngừng lại」

Khi Sophia búng tay một cái chất lỏng màu đỏ đang bọc lấy khiên của Hyrinth-san nhanh chóng bay đi.

Và chất lỏng bay ở khắp nơi cũng nhanh chóng bay về bọc lấy tay của Sophia, và rồi biến mất như bị cô ta hấp thu lại vào trong cơ thể.

Tôi chưa từng nghe hay thấy skill đó bao giờ.

Đó là cái gì?

「Sensei thì thôi, còn cô gái nửa Elf kia thì sao」

「Tôi không biết cô ta」

「Vậy có giết cô ta cũng không sao」

Nghe Sophia nói điều nguy hiểm như thế nhẹ nhàng tôi bất giác rung mình.

Tôi nâng thanh kiếm của mình lên thủ thế.

「A, Shun đang nổi giận kia. Cô tính làm gì bây giờ hả?」

「Ý cậu đây là lỗi của tôi à? Tôi sẽ không làm gì hết. Nếu cậu ta tấn công tôi thì tôi sẽ đánh cho cậu ta suýt chết rồi ngừng là được」

「Cô biết cậu ta vẫn là bạn tôi mà đúng không?」

「Vậy thì cậu cứ thuyết phục cậu ta. Tôi không quan tâm」

Bỏ qua Kyouya, Sophia là một người cực kì nguy hiểm.

Không những skill bí ẩn kia mà còn sự tự tin này.

Tôi nên cho rằng cô ấy rất mạnh.

Hơn nữa, "Giám Định" của tôi không hoạt động được cho cả Sophia lẫn Kyouya.

『Giám Định bị chặn』

Tôi chỉ mới thấy thông báo này một lần.

Là lúc tôi dùng "Giám Định" lên Sensei lần đầu tiên.

Sensei nói đó là quyền lợi cấp Chủ.

Nghĩa là hai người trước mặt tôi hiện tại là hai cấp Chủ.

Vì tôi đang canh chừng Sophia nên tôi không kịp để ý xung quanh.

Chỉ một tiếng la ngăn là tôi đã thấy tình hình thay đổi rồi.

Khi tôi quay lại tôi thấy vô số Elf đang tấn công Hyrinth-san.

Họ là những Elf đã bị chảy ra một phần lúc nãy bị Sophia giết.

[A]

Sophia thốt lên.

Là một skill khác của cô ta!?

Chết tiệt.

Mặc dù Hyrinth-san vẫn đang cản bầy Elf đang bu lại như thế và dùng kiếm chém họ nhưng không có tác dụng bao nhiêu.

Trong lúc tôi đang vội vã định đến giúp anh ta thì một thanh kiếm vung xuống đỉnh đầu tôi.

Thủ phạm là cái xác mất đầu của Yuugo.

『Zombie: Những tồn tại gần giống như golem(người đá) chỉ có thể di chuyển được nhờ skill điều khiển xác chết. Miễn sao cơ thể chưa bị phá hủy hoàn toàn thì chúng sẽ còn tiếp tục hoạt động』

Khi tôi Giám Định thì không còn chỉ số hiện lên nữa mà chỉ có mô tả sơ bộ như thế.

Vong Linh chính là những thứ đang tấn công chúng tôi hiện tại.

Có vẻ như bị cắt đầu là chưa đủ, vì Yuugo lúc này đã mất đầu nhưng vẫn có thể di chuyển.

Để ngăn chúng hoạt động có vẻ như chúng tôi phải hoàn toàn phá hủy cả cơ thể chúng.

Đúng là một kĩ năng phiền phức mà.

Tôi dùng Ma Pháp bắn bay vong linh Yuugo đi.

Katia bên cạnh cũng đang dùng Ma Pháp đốt cháy toàn bộ vong linh Elf.

Tôi cố gắng lao qua để hỗ trợ Hyrinth-san.

[A]

Mũi tên xuyên qua ngực của Anna đang chữa trị cho Sensei.

Mũi tên do con vong linh Elf bắn ra, đâm xuyên tim của Anna.

HP của Anna giảm xuống cực kì nhanh chóng.

Nếu không chữa trị ngay lập tức thì cô ấy sẽ chết.

Nhưng bọn vong linh Elf lại cản đường tôi.

Hyrinth-san và Katia cũng bị chúng cản lại không thể đi đâu được.

「Tránh đường ra!」

Tôi chém nát toàn bộ chúng ra và chạy đến chỗ Anna.

Và rồi HP của Anna giảm xuống còn 0.

Tôi ngay lập tức sử dụng "Bao Dung" không ngần ngại.

Tôi sẽ không để Anna biến thành Vong Linh.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV9』 đã trở thành 『Cấm Kị LV10』 》

《Điều kiện đã đủ. Kích hoạt tác dụng của Cấm Kị. Cài đặt》

Có gì đó bắt đầu chảy vào trong đầu tôi sau khi Anna được hồi sinh.

「Guaaaaaaaaa!?!」

Đầu tôi đau quá.

Có cảm giác như nó sẽ nổ tung vì cơn đau.

Nhưng mặc kệ tôi có giãy dụa thế nào, nó vẫn chảy vào đầu tôi không ngừng.

Katia đốt cháy toàn bộ vong linh Elf còn lại và chạy đến chỗ tôi.

Hyrinth-san nâng khiên lên để bảo vệ chúng tôi.

Dường như Kyouya và Sophia đang nói gì đó, nhưng tôi nghe không hiểu được gì vì cơn đau kinh khủng.

[Shun! Cố lên!]

Katia sử dụng "Ma Pháp Chữa Trị".

Nhưng vô dụng thôi.

Đây không phải là cơn đau có thể chữa trị bình thường được.

《Cài đặt kết thúc》

Ngay khi Thánh Ngôn thông báo như thế, có ai đó Dịch Chuyển đến.

Người đó Dịch Chuyển đến bên cạnh Kyouya và Sophia.

Tôi biết người đó.

Là một cô gái màu trắng.

Tôi không thể nào quên được.

Đó chính là cô gái đã giết Julius-niisama mà Hyrinth-san đã cho tôi thấy.

Nhưng, tại sao lúc đó tôi không để ý?

Không, sau khi nhìn kĩ thì tôi có thể hiểu được lí do.

Mặc dù không dễ nhận ra, nhưng xung quanh cô gái đó có một lớp Ma Pháp chống nhận thức.

Một loại Ma Pháp chỉ để lại nhận thức rằng cô ta có màu trắng.

Lúc nhìn hình ảnh Hyrinth-san cho tôi thấy thì tôi không nhận ra.

Nhưng khi tôi nhìn thấy được người thật thì tôi dễ dàng vượt qua lớp Ma Pháp và nhận ra cô ấy ngay lập tức.

[Wakaba-san]

Đó chính là người luân hồi lẽ ra đã chết rồi, Wakaba Hiiro.

Và, ý thức của tôi nhanh chóng bị cơn đau đầu cướp đi, tôi nhanh chóng chìm vào vực tối và ngất xỉu đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 201: Ma Vương Và Con Chúa

Ở lối đi thông nhau giữa Tầng Trung và Tầng Thượng của Đại Mê Cung Elro.

Tôi đang ở đó chờ đợi.

Tôi, Đảm-nhiệm-Chúa, lúc này đã lớn hăn lên rồi.

So với con Chúa trước đây thì tôi cơ bản không khác gì nó.

Nhờ thế lối đi vốn cực kì rộng lớn thì giờ cảm giác rất chật chội.

Trong lúc đang nghĩ vẩn vơ như thế thì một người khách bất ngờ đến.

[Yo]

Ma Vương chào hỏi tôi một cách thân thiện.

Mặc dù tôi được Bản Thể dặn là 「Ma Vương đang đến, trốn đi」, nhưng tôi có cảm giác mình nên thử nói chuyện với Ma Vương một lần.

Và Ma Vương xuất hiện lúc này khác hăn với Ma Vương lần trước tôi gặp, thậm chí còn chào hỏi thân thiện nữa.

Lần trước gặp là tôi bị giết luôn không kịp nói gì, nên rõ ràng là có tiến bộ.

A.

Đệt.

Tôi không nói được.

Ài, thường tôi sử dụng dây linh hồn nói chuyện với Bản Thể nên tôi quên mất.

Mặc dù sau khi nhập làm một với con Chúa thì tôi có vẻ điềm tĩnh hơn nhưng xem ra cái tật bất cần thì vẫn còn đó.

『A, ra vậy. Coi bộ là nếu không dùng Thần Giao Cách Cảm thì không nói chuyện được. Xin lỗi, xin lỗi』

Ma Vương dùng Thần Giao Cách Cảm nói chuyện cứ như hiểu được ý nghĩ của tôi.

Ma Vương có Thần Giao Cách Cảm sao?

Thôi kệ.

Có Thần Giao Cách Cảm thì tôi có thể nói chuyện, nên tiện hơn nhiều.

『Rồi, vậy lúc này cô là ai?』

Tôi đã biết rằng kết nối với Đảm-nhiệm-Maou đã bị ngắt.

Nghĩa là Đảm-nhiệm-Maou thua cuộc chiến kéo co linh hồn, và hiện tại Ma Vương đã ăn ngược lại ý thức của cô ấy.

Tôi đã nghĩ thế.

Nhưng mà khí chất hiện tại của Ma Vương mà tôi cảm giác được lại giống Đảm-nhiệm-Maou hơn.

Như thế này tôi không xác định được liệu đây là Ma Vương hay là Đảm-nhiệm-Maou.

『Tôi là cả hai. Đó là câu trả lời chính xác nhất』

『Ý cô là sao?』

『Nói sao là ý như vậy đó. Tôi cảm giác được ý thức của Ariel vẫn mạnh mẽ như trước, nhưng tôi vẫn nhận thức được mình là Đảm-nhiệm-Maou. Nói cách khác, chúng tôi hiện tại đã bị trộn lẫn với nhau rồi』

Thật á?

Ma Vương đã bị trộn lẫn với Đảm-nhiệm-Maou.

Không, thực ra tôi có nghĩ đến chuyện này.

Trường hợp này không hẳn là bất ngờ, chúng tôi đã từng nghĩ đến nó rồi.

Nhưng mà tận mắt thấy thì...

『Tiếc là [B][I]cô[/I][B] lại trở thành Ma Vương』

『Quá đáng nha!?!』

Thật mà.

Khí chất vương giả lúc trước của Ma Vương đâu rồi?

À mà, nghĩ lại thì việc tôi nói chuyện thoải mái với người khác thế này hơi lạ nhỉ?

Mà tôi lại không có cảm giác khó khăn như đang nói chuyện với người khác.

『Vậy rồi, từ đây trở đi cô định làm gì? Nếu cô định đánh nhau với Bản Thể thì tốt nhất cô nên bỏ cuộc đi. Cô ta đang tiến hành việc khiến bản thân bất tử bất diệt rồi』

『Sao nghe kinh khủng quá vậy?』

『Liên tục đẻ trứng để tạo những khu vực hồi sinh』

『A, ra đó là lí do tại sao cô ta lại hồi sinh được mặc dù tôi đã giết cô ta』

『Á, đệt』

Ma Vương không biết chuyện này.

Đệt.

『À, không sao đâu vì giờ tôi không có ý định đánh nhau nữa』

『A, vậy sao? Nếu vậy thì tốt rồi』

Safe. (TN: cái này là tác giả dùng từ trong bóng chày, ai muốn biết chi tiết mời google)

Thực ra vốn là vô vọng rồi, hiện tại cô ta có muốn cũng không xử lí được hết đám trứng nữa.

『Ừ. Thay vì đánh nhau, tôi muốn hợp tác được không?』

Ma Vương mỉm cười.

Trong nụ cười đó chứa sự giận dữ lạnh lẽo tột cùng.

Xem ra phần này là của Ma Vương nhỉ?

『Ừm. Được thôi? Đăng nào thì Bản Thể cũng muốn làm gì đó để thay đổi thế giới』

『Cô cũng nghĩ vậy đúng không? Mặc dù Gyurie có vẻ chưa nhận ra vì anh ta không có quyền can thiệp, nhưng thế giới chuẩn bị sụp đổ tới nơi rồi.

Bắt buộc phải tránh chuyện đó xảy ra bằng mọi giá』

『Đúng. À, vì Bản Thể vừa tàn sát một đội quân nào đó rồi nên có lẽ tốc độ sụp đổ sẽ chậm lại một chút』

『Là sao? Kể chi tiết cho tôi nghe nào?』

Bla-bla-bla.

Tôi kể chuyện Bản Thể nhảy vào giữa chiến tranh tàn sát một đồng người.

『Tốt lắm!』

『Có được không vậy? Đó là tông giáo tôn thờ cô và Chủ Nhân của cô mà không phải sao?』

『Không sao hết. Thánh Ngôn Giáo ít ra tốt hơn cái bọn người đã quên mất nguồn gốc của đức tin』

『Thế à?』

『Ừ. Giáo Hoàng của Thánh Ngôn Giáo có "Cấm Kị" cấp tối đa rồi』

『Thật á?』

『Thật. Bởi vậy, mặc dù không thể gọi hấn ta là đồng minh, nhưng ít ra hấn cũng có cùng ý tưởng với chúng ta. Chỉ là, hấn hành động với mục đích đảm bảo sự sống sót của Nhân Loại nên hấn sẽ không đồng tình bước cuối với chúng ta』

『Hmm? Nói vậy cứ như cô không ngại việc Nhân Loại bị tàn sát hết vậy』

『Không sao hết』

『Không sao? Tôi nghĩ nếu làm vậy Chủ Nhân của cô sẽ buồn lắm?』

『Tôi quyết rồi. Sau khi bị trợn lẫn một phần của cô thì tôi cũng đã thay đổi rất nhiều. Hiện tại cách suy nghĩ của tôi khác hẳn lúc trước』

『À, ra vậy. Tôi không biết vậy gọi là tốt hay xấu nữa』

Tạm thời, có vẻ những gì Bản Thể làm không thành vấn đề với Ma Vương.

Ngược lại, có vẻ Ma Vương thích chuyện đó nữa.

『Nên, tôi muốn gặp Bản Thể để lập hiệp ước ngừng bắn và hợp tác, sao nào?』

『Để coi. Chờ chút. Tôi sẽ hỏi...』

Un?

Ummm, như thế này, đừng nói là?

『Hmm? Có chuyện gì sao?』

A, thật luôn?

Bản Thể, cuối cùng cũng được rồi.

Nói thật, tôi không ngờ luôn.

『Xin lỗi, tôi sắp biến mất rồi』

『Hả?』

Không có thời gian giải thích nhỉ?

Xem ra tôi sẽ bị hấp thu lại vào Bản Thể vì quá trình Phong Thần.

Tôi thế này, xem ra những con Chúa còn lại cũng bị y chang nhỉ?

Aaa.

Dĩ nhiên không phải là tôi sẽ chết thật, chỉ là tôi sẽ quay về với linh hồn gốc thôi, nhưng mà vậy là tồn tại của "tôi" hiện tại sẽ biến mất nhỉ?

Tôi không rõ chuyện gì sẽ xảy ra với cơ thể này, liệu sau khi linh hồn là tôi bị hút ra thì nó có chết hẳn không?

Còn Ma Vương, vì kết nối đã bị ngắt nên cô ấy sẽ không bị sao hết.

Nếu tôi có thời gian thì tôi đã có thể dẫn cô ấy đến chỗ Bản Thể bằng Dịch Chuyển rồi.

Xin lỗi nhiều, nhưng cô phải tự mình đi tìm Bản Thể thôi.

Lúc đó tôi sẽ đứng ra làm trung gian cho.

Và rồi, tôi bị Bản Thể kéo đi, tách ra khỏi cơ thể của con Chúa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 202: Thần

《Skill bị bỏ đi》

《Chỉ số bị bỏ đi》

《Danh hiệu bị bỏ đi》

《Điểm skill bị bỏ đi》

《Điểm kinh nghiệm bị bỏ đi》

《『Cẩm Nang Làm Thần』 chứa đầy tình yêu thương của D đã được cài đặt xong》

《Phong Thần thành công. Sau này bạn sẽ không nhận được sự hỗ trợ của hệ thống nữa. Cảm ơn vì đã sử dụng》

Sự thay đổi bên trong tôi diễn ra một cách chậm chạp.

Đó chính là quá trình Phong Thần khác hẳn với tiến hóa mà trước giờ tôi đã trải qua.

Sức mạnh được hệ thống đảm bảo bị mất đi, và tôi được sinh ra lần nữa ở thế giới chỉ với sức mạnh của bản thân.

Nhưng bù lại, giới hạn của hệ thống cũng bị gỡ bỏ.

Linh hồn bị trộn lẫn của tôi theo ý thức của bản thân chậm rãi dung hợp hoàn toàn.

Các mảnh linh hồn bị "Ý Chí Song Song" tách ra cũng được gom lại thành một.

Những phần linh hồn của con Chúa, của Ma Vương, những thứ tôi nhận được từ điểm kinh nghiệm, toàn bộ bị tiêu hóa và đồng hóa dần với tôi.

Không phải là chấp vá tạm bợ như trước giờ, mà là hấp thu đồng hóa đúng nghĩa.

Cuối cùng, thứ được sinh ra là bản thân tôi lúc này không còn tạp chất.

Và rồi ý thức của tôi bắt đầu tỉnh dậy từ giấc ngủ sâu.

Tôi mở mắt.

Trong tầm mắt của tôi chỉ thấy một bức tường trắng.

Tả ngắn gọn, nó là một chiếc kén.

Khi tôi chạm vào thì nó thả lỏng ra và sụp xuống

Xem ra nó được tạo ra bằng dây tơ của tôi.

Có vẻ như lúc tôi bất tỉnh tôi đã tự bọc mình trong kén.

Khi chiếc kén rơi ra hoàn toàn thì tôi thấy rõ nơi này vẫn là nhà máy dưới lòng đất nơi tôi ngất xỉu.

Tôi đứng dậy từ trong kén.

Hở?

Tôi đã thấy ngờ ngợ, nhưng tôi đang đứng bằng hai chân.

Là ảnh hưởng của việc Thông Thần sao?

Tôi theo trí nhớ của mình sử dụng một cách áp dụng "Ma Pháp Đất" tạo ra một tấm gương.

Tôi nhìn hình dáng bản thân được phản chiếu lên đó.

Phần thân trên của tôi vẫn như cũ.

Chỉ có con mắt là kì lạ một chút.

Trong con người của cặp mắt đỏ của tôi là bốn con mắt nhỏ hơn nữa.

Đây là cái gì?

Tôi thử di chuyển từng con mắt một.

Chúng di chuyển theo đúng ý muốn của tôi.

Trong tấm gương tôi thấy nhiều con mắt nhỏ bơi vòng vòng trong mắt tôi.

Gớm quá.

Chắc bình thường tôi sẽ nhắm mắt.

Nếu dùng Quang Chiếu Thuật thì dù có nhắm mắt hay không cũng không sao hết.(TN: không biết tiếng việt cái này là gì, tiếng anh thì nó là một dạng công nghệ y học dùng ánh sáng chiếu vào trong cơ thể bệnh nhân để có thể tạo ra mô hình của nó trong máy tính, nói cho dễ hình dung thì giống như scan để in 3D)

Vấn đề mắt bỏ qua một bên, vấn đề là phần thân dưới của tôi.

Hiện tại cơ thể tôi đã hoàn toàn giống nhân loại thay vì cơ thể nhện như trước đây.

Mặc dù tôi không ngại chuyện đó, nhưng mà vì cả cuộc đời tôi sống bằng cơ thể nhện rồi nên giờ mất phần đó đi tôi hơi thấy cô đơn.

Khi tôi nghĩ vậy thì đột nhiên phần thân dưới của tôi vỡ ra.

Không, nói là nó thay đổi thì đúng hơn.

Hai chân tách ra thành tám, và rồi tôi lại có cơ thể nửa nhện.

Nhưng những con mắt nhỏ thì lại biến mất.

Tôi thử nghĩ biến lại như cũ thì tôi lại quay về thành hai chân.

Có vẻ là một cơ thể đa dụng.

Tôi phục mình quá, còn có tính năng biến hình nữa.

Trong lúc tôi đang thử biến hình liên tục cho vui thì chợt tôi nghe một giọng nói đầy sự khâm phục vang lên sau lưng.

[Người định chơi đùa tới lúc nào?]

Chào, Gyurigyuri.

[Xem ra người đã biến thành Thần rồi. Ta khâm phục người có thể làm thế trong khoảng thời gian ngắn thế này]

Hmm, là vậy thật sao.

Nhưng mà, giờ tôi phải làm gì đây?

Vì tôi có bệnh ngại giao tiếp nên tôi không nói chuyện được.

Một cái smartphone rơi cái cách xuống đất.

『Xin chào. Là Ác Thần D mọi người đều yêu thích đây』

Xuất hiện rồi.

Là người mắc tội chơi đùa nặng nhất.

Sau khi Phong Thần tôi đã hiểu ra mọi thứ.

Tính cách của con người này thực sự cực kì đáng ghét.

『Xem ra bé Kumo đã thành Thần rồi, chúc mừng. Nhân tiện, vì bé đã thành Thần rồi nên chị không đọc suy nghĩ của bé được nữa. Đừng quên chuyện đó』

Thật không?

Tuyệt!

Tôi lại có quyền riêng tư rồi, Hyahha!

À, nhưng mà cái 「Cẩm Nang Làm Thần」 rất có ích. Cảm ơn.

Cái 「Cẩm Nang Làm Thần」 có chứa những kiến thức cơ bản về việc làm Thần đúng như tên của nó.

Như thế, tôi bây giờ vừa biến thành Thần có thể tự gọi mình với danh hiệu đó rồi.

「D. Cô có hướng dẫn nó không vậy?」

『Mặc dù tôi cũng có ra tay giúp đỡ chút, nhưng cuối cùng vẫn là tự sức bé ấy biến bản thân thành Thần đó. Tôi không có làm gì đặc biệt đáng kể hết』

Ừ, là chém gió đó!

Cái con người này can thiệp rất nhiều nhưng mà bây giờ lại có thể chém gió thoải mái như thế.

『Không phải là chém đâu. Chị thực sự không làm gì ngoài những việc nhỏ nhặt hết. Nội việc sống sót đã là khó khăn rồi, đừng nói đến việc biến thành Thần từ môi trường thế này. Bởi vậy mới nói bé rất là thú vị』

Ue!?

Không phải cô nói không đọc được suy nghĩ của tôi nữa sao!?

『Chị không đọc được thật, nhưng đoán bé nghĩ gì thì không khó』

Đùa tôi à.

『Nhân tiện, bé mặc quần áo vào được không?』

À đúng rồi.

Giờ tôi đang không mảnh vải che thân.

Tôi dùng dây tơ tạo ra quần áo.

Sau khi mặc đồ lót rồi tôi tạo ra một loại áo thụng.

Vì phần dưới nó bay bay thoải mái nên tôi có thể biến hình lúc nào cũng được.

『Chỉ có một màu trắng thôi à. Bé không trang trí thêm chút sao?』

Phiền lắm.

Mặc dù có lẽ muốn thì cũng nhuộm màu được, nhưng màu trắng là màu mặc định khi tạo ra dây tơ rồi.

『 Bé là con gái đó, nếu không quan tâm một chút về thời trang thì lỗ lắm biết không? 』

Phiền lắm.

[Coi như mấy thứ như thời trang là chuyện nhỏ đi, bây giờ người định làm gì?]

Ừm.

Nói thật, vốn thì mục tiêu thành Thần của tôi là vô tình mà có thôi, mà giờ nó cũng hoàn thành rồi.

Nghĩa là bây giờ tôi đã ngang hàng với Admin rồi.

Nói chứ, nếu đánh nhau chắc tôi sẽ thua Gyurigyuri.

Mặc dù chúng tôi ngang hàng, nhưng mà thời gian chúng tôi sống thì lại không bằng nhau, và kinh nghiệm anh ta có nhiều hơn tôi không biết bao nhiêu lần.

Không thể dùng "Giám Định" được nữa.

Tôi đã tách hoàn toàn khỏi hệ thống rồi.

Toàn bộ skill đã bị đổi ngược lại thành sức mạnh linh hồn và bị tôi hấp thu rồi.

Nên giờ tôi không dùng skill được nữa.

Có điều bằng cách sử dụng Ma Thuật tôi có thể làm được chuyện tương tự với skill.

Vì "Giám Định" là một skill có sự gắn bó cực kì gần với hệ thống nên trừ phi tôi hack hệ thống một lần chắc tôi sẽ không thể tạo ra Ma Thuật tương tự với nó được.

Bởi vậy, lúc này tôi không biết mình mạnh cỡ nào.

Chỉ có một điều chắc chắn là tôi đã trở nên đủ mạnh nhờ việc tách rời khỏi hệ thống để không còn sinh vật nào bên trong hệ thống có thể so sánh với tôi rồi.

Nghĩa là giờ Ma Vương có tới tôi cũng thắng được. Hyaffuu!

[Cuộc nói chuyện này, tôi tham gia với được không?]

Tôi chỉ nói vậy thôi mà Ma Vương xuất hiện thật kì.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 203: Khu Vực Không Người

TN: 3 vị thần và một con nhện . P.s: nhắc nhở nhẹ cho mọi người, mahou= phép thuật, shoujo = cô gái, maou = ma vương

[Yo yo. Maou Shoujo Ariel-chan mới sinh ra tới thăm mọi người đây!]

~~~~~

Này, ai đó nói gì đi.

Smartphone, im lặng.

Gyurigyuri lặng lẽ nhìn đi chỗ khác.

Tôi giả vờ như mình chưa từng thấy chuyện đó.

[Hử? Tôi làm gì sai rồi à?]

Có.

Sai nhiều chỗ lắm.

Chết tiệt, chết tiệt thật luôn.

Giờ Ma Vương trở nên đáng thương quá mức tưởng tượng luôn rồi, mọi người định nhận trách nhiệm sao đây?

Tôi?

Không không không.

Tôi làm gì có liên quan đến việc này.

Tôi vô tội.

[Này, người định làm sao xử lí cái đó đây hả?]

Gyurigyuri-san, đừng hỏi tôi chứ.

Và D, nói gì đó đi.

[Hờ? Có chuyện gì vậy hả. Vì lí do nào đó tôi có cảm giác mình đang bị sỉ nhục cực kì nặng mặc dù tôi chỉ vừa xuất hiện]

im lặng

[Đủ rồi. Đừng có nói gì nữa. Mỗi lời cô nói ra thì bên trong tôi lại có gì đó than khóc]

[Quá đáng à nha!?!]

[Cô mới là người quá đáng đó!]

Gyurigyuri đột nhiên gục xuống thành tư thế orz.

Hình như anh ta đang khóc thật kìa?

Mà, nếu một người thấy bạn cũ của mình biến thành đáng thương thế này...

Tôi hiểu cảm giác của anh.

Khi tôi vừa gạt gù hiểu chuyện đột nhiên Gyurigyuri đứng dậy chụp lấy đầu tôi.

Á-, đau, đau!?

「Đây là chuyện người làm mà đúng không? Người định lãnh trách nhiệm như thế nào đây hả?」

Tôi chịu thua! Tôi chịu thua!

Dù tôi có bị tra tấn kiểu nào thì tôi cũng có làm gì được đâu!?

「Này này, Gyurie, hình như anh đang từ chối hoàn toàn bản thân tôi hiện tại thì phải?」

「Không hề. Chỉ là ta hơi bức rức rằng lúc này người đáng thương nhiều hơn cả ta tưởng tượng thôi」

「Nếu anh nói giảm nói tránh một chút tôi sẽ vui hơn」

「Đó chính là nói giảm nói tránh rồi」

「Quá đáng à nha!?!」

Tôi bị ném văng đi.

Gufu!

Mặt tôi bị trầy mất một miếng.

Đau quá đi.

À, hiện tại tôi không tự động hồi phục nữa, phải dùng Ma Thuật mới hồi phục được.

「Vậy, cô đến đây làm gì hả?」

[Tôi định đến làm lành với Kumo-chan đằng kia]

Ế?

À, nghĩ lại thì, lần trước gặp mặt hình như cô ấy có nói gì đó về việc hợp tác.

À, đó là kí ức của con Chúa ở trong Đại Mê Cung Elro.

Vì lúc đó Phong Thần bắt đầu nên cuộc nói chuyện với Ma Vương bị ngắt giữa chừng.

Hở?

Nhắc mới nhớ, tại sao Ma Vương ở đây được?

Từ Đại Mê Cung Elro đến đây cũng xa lắm mà.

Cô ấy học được Dịch Chuyển rồi à?

À, tôi cũng tò mò cơ thể của con Chúa sau đó thì sao rồi.

[Ài. Mặc dù tôi hiện tại một nửa là cô ấy, nhưng mà nhìn người thật lúc này thì tôi thật sự không hiểu cô ấy đang suy nghĩ cái gì nữa]

Thô lỗ quá đi.

Tôi luôn luôn suy nghĩ cẩn thận nhiều thứ khác nhau mà.

『Suy nghĩ số 1 của bé Kumo, tại sao Ma Vương đang ở đây?』

NÀYY!!?

D, cô có thực sự là không đọc suy nghĩ của tôi không vậy hả!?

Cô đang đọc đúng không!?

「Hử? Ý cô là sao?」

『Theo bé Kumo thấy thì lần cuối bé ấy nói chuyện với cô là ở trong Đại Mê Cung Elro khi còn là con Chúa, nhưng mà sau khi bé ấy thức dậy thì lại thấy Ma Vương ở đây trong khi hai nơi cách nhau xa như thế』

「Ế? À. Cô ấy vừa tỉnh dậy」

「Ài. Mới dậy vừa rồi」

「Kumo-chan, lúc tôi nói chuyện với con Chúa trong Đại Mê Cung Elro là 47 ngày trước rồi biết không?」

Hả?

Thật sao?

Vậy là tốn tiền nhiều đó thời gian để Phong Thần?

Ồ.

Vậy ra không giống tiến hóa thật.

「Nhân tiện, đây là lần đầu tiên tôi nói chuyện như thế này. Hân hạnh được gặp người, D-sama. Tôi là Ariel, hiện là Ma Vương đời này」

『Rất vui được gặp. Có điều chị không biết sau này có còn gặp lại không』

Un?

Ma Vương và D chưa từng gặp nhau à?

『Ý nghĩ thứ hai, cơ thể của con Chúa như thế nào rồi? Ý nghĩ thứ ba, đây là lần đầu D và Ma Vương gặp nhau sao?』

Un.

Rõ ràng cô vẫn có thể đọc ý nghĩ của tôi?

「Hờ, con Chúa trên lí thuyết nó vẫn còn sống sau đó. Chỉ là, nó bây giờ là một cái vỏ không có linh hồn, nhưng nó vẫn còn sống. Nếu cho nó một linh hồn khác thay thế thì nó sẽ hoạt động lại bình thường thôi」

Ra là vậy.

Tôi cứ tưởng nó chết rồi, hóa ra nó còn sống à?

「Trên hành tinh này chỉ có mỗi ta là đã gặp D rồi mà thôi. Ngay cả Sarel cũng chưa từng gặp bao giờ」

『Nhân tiện, lần đó cậu ta run như cây sậy vậy』

Gyurigyuri nhăn mặt.

Xem ra đó là sự thật.

「Bình thường một vị Thần cấp thấp như tôi khó mà gặp được Thần cấp cao như cô」

Ừ, vậy là D thực sự là một vị Thần vĩ đại lắm à?

Tôi cứ tưởng cô ta lập dị, khó hiểu, nói chung là một vị Thần điên rồ chứ.

『Trời Phạt』

Goha!?

Guoooo.

Mặc dù tôi không hiểu được chuyện gì vừa xảy ra nhưng tôi biết mình vừa nhận sát thương cực kì nghiêm trọng.

Cực kì đau.

Hỏi tôi đau ở đâu thì tôi không biết, nhưng ở đâu đó trên người tôi đau kinh khủng.

Đây là gì?

Là đòn tấn công của Thần ư?

T-Thật đáng sợ.

[Sao tự nhiên cô ta bắt đầu giật giật thế]

『Ai biết được, chắc đầu óc có vấn đề thôi』

Này.

Tại sao cô lại có vẻ mặt "ra vậy" như thế hả, Ma Vương đáng thương kia?

[Nói này giờ vẫn chưa vào được vấn đề chính nữa]

[Ừ. Bây giờ tôi đang nói chuyện cực kì nghiêm túc đây, vậy Kumo-chan có muốn làm hòa với tôi không?]

Không không.

Nếu được thì tôi đồng ý ngay.

Vốn thì lí do tôi gây sự với Ma Vương là lại tôi sợ bị skill "Đàn Áp Đồng Loại" điều khiển thôi.

Mặc dù tôi có "Miễn Nhiễm Dị Giáo" nhưng tôi vẫn bị ảnh hưởng ít nhiều đủ để cách suy nghĩ của tôi thay đổi.

Bây giờ thì tôi sau khi Phong Thần xong thì tự bản thân còn mạnh hơn cô ta và dây nối linh hồn đã hoàn toàn biến mất rồi, tôi không muốn đánh nhau nếu tránh được.

Nên, tôi gật đầu xác nhận.

[Thế nghĩa là có nhi? Vậy cô đồng ý hợp tác với tôi?]

A.

Cô ấy đã từng nhắc tới việc này khi nói chuyện với con Chúa.

Đúng rồi.

Tôi lắc đầu từ chối.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 204: Dễ Dàng

[Ế?]

Ma Vương ngạc nhiên vì đã không nghĩ rằng tôi sẽ từ chối.

Cũng đúng.

Mặc dù tôi nhìn có vẻ như là sẽ dễ dàng chấp nhận hợp tác, thế nhưng cuối cùng lại là từ chối.

Cứ như là đi phỏng vấn xin việc cảm giác đậu chắc rồi, thế nhưng khi nhận kết quả thì lại bị từ chối không nhận làm.

[T-Tại sao chứ?]

À thì.

Nói sao nhỉ, sau khi tôi thành Thần rồi tôi cũng không cần thiết phải quan tâm hành tinh này làm gì nữa.

Lí do tôi khổ cực nhằm mục tiêu trở thành Admin là vì hành tinh này không còn bao nhiêu thời gian nữa.

Vì có vẻ như nếu tôi không làm gì thì hành tinh sớm muộn gì cũng sẽ đi tong nên tôi mới nhằm mục tiêu trở thành một Admin có khả năng làm gì đó để giúp.

Nhưng mà sau khi thành Thần rồi chợt tôi nhận ra mình không cần phải quan tâm hành tinh này làm gì.

Chỉ cần tôi muốn thì tôi có thể dùng Ma Thuật Không Gian thoát khỏi hành tinh này bất kì lúc nào.

Ừ, tôi làm vậy được.

Lúc trước khi tôi còn dùng Ma Pháp Vũ Trụ thì không thể nào làm được, nhưng đó là vì nó bị hệ thống giới hạn lại.

Giống như cách là Ma Vương và Anh Hùng đời trước đã làm, chỉ cần phát triển Ma Thuật Dịch Chuyển thì tôi có thể dễ dàng quay về Trái Đất bằng cách đi xuyên không gian.

Mặc dù tôi sẽ tốn rất nhiều thời gian để thiết lập xong công thức Ma Thuật cho việc đó, nhưng thời gian để làm vậy sẽ ít hơn gấp nhiều lần so với thời gian hành tinh này sụp đổ.

Nếu vậy, tôi không cần phải khổ cực cứu hành tinh này khỏi bị sụp đổ làm gì.

Mặc dù tôi cực kì giận những người đang sống trên hành tinh này, nhưng nếu hành tinh sụp đổ thì họ cũng chết thôi.

Mặc dù tôi có lo lắng cho bé Vampire cũng như những người luân hồi khác, nhưng mà tôi thực sự không có nghĩa vụ gì phải cứu họ hết.

Đây là ảnh hưởng của việc Phong Thần à?

Toàn bộ cảm xúc ghét và giận những người trên hành tinh này của tôi đã giảm đáng kể.

Có lẽ cội nguồn của những cảm xúc đó vốn đến từ Ma Vương đang đứng trước mặt tôi đây.

Vì mọi thứ đã bị tiêu hóa và hấp thụ hết trong lúc Phong Thần nên dường như tôi hiện tại có thể dễ dàng suy nghĩ mà không bị cái gì ảnh hưởng.

Nghĩa là lúc này tôi gần như giống với bản thân mình lúc vừa sinh ra nhỉ?

Dĩ nhiên không phải là tôi không có bất kì cảm xúc giận dữ nào.

Nhưng bây giờ chúng giống như là bức mình hơn.

Không như giận dữ khi mình là người bị hại, mà giống như cảm giác lúc xem phim thấy kẻ ác ấy.

Cảm giác bức mình kẻ ác trên màn ảnh.

Cảm xúc chỉ có vậy.

Tôi xin lỗi vì đã gây rối nhiều như thế trên hành tinh này, nhưng bây giờ tôi sẽ nhẹ nhàng rời đi!

『Ý nghĩ số bốn của bé Kumo, tôi sẽ rời khỏi hành tinh này để sống thoải mái vì bây giờ tôi là Thần rồi』

Đúng thế.

Tôi sẽ nói tạm biệt mọi người.

[Người nên bỏ cuộc đi]

Thế nhưng Gyurigyuri cảnh cáo tôi như thế với một vẻ mặt nghiêm trọng.

Tại sao?

[Các hành tinh là những thứ nằm dưới quyền kiểm soát của các vị Thần. Hành tinh này vốn được tộc Rồng kiểm soát, nhưng rồi họ bỏ nó mà đi. Vì tiện nên hiện tại D là vị Thần cai quản hành tinh này. Vì nó nằm dưới sự kiểm soát của D, cũng là vị Thần cao cấp nhất nên những vị Thần khác sẽ không can thiệp nơi này, nhưng đó chỉ là trên hành tinh này mà thôi. Nếu có một vị Thần riêng lẻ quyết định di cư đến một hành tinh có những sinh vật có trí khôn sinh sống thì vị Thần đó sẽ bị những vị Thần ở nơi đó đuổi đi]

Hả?

Nói cách khác, toàn bộ hành tinh có thể sinh sống đều có Admin, và nếu tôi quyết định xâm lược hành tinh mà không được phép của Admin thì tôi sẽ bị tấn công?

『Nhân tiện Trái Đất cũng thuộc quyền cai quản của chị』

A, thế à?

Vậy cho tôi sống ở Trái Đất là thoải mái nhất rồi.

『Chị không ngại cho bé về Trái Đất, nhưng mà có hai điều kiện』

Uwa, sao tôi có cảm giác không tốt.

『Thứ nhất là trở thành Gia đình(đồng loại) của chị』

Ừ, không bao giờ!

Không bao giờ.

Nếu tôi thành đồng loại của một người xấu tính thế này tôi chắc chắn mình sẽ phải trải qua những thứ còn đáng sợ hơn cái chết nữa.

『Chị sẽ nói vì có vẻ như bé không hiểu. Được trở thành người trong gia đình của chị là hơi bị vinh dự đó biết không?』

Thật sao?

Tôi nhìn Gyurigyuri với ánh mắt nghi ngờ dò hỏi.

[Đồng loại của D, chỉ như thế là đủ để đảm bảo được sự an toàn của bản thân người rồi. Dám động đến đồng loại của D đồng nghĩa với gây sự với D. Không có bất kì tên ngu ngốc nào lại dám làm hại đồng loại của D trừ phi hấn chán sống rồi. D có sức ảnh hưởng ở Thần giới mạnh mẽ đến vậy đó]

Thật à?

『Với lại, chị cho phép bé thích làm gì thì làm miễn sao vẫn tuân theo một vài luật lệ là được. Nhưng mà lâu lâu bé phải nghe lệnh của chị』

Hmmm.

Nói thế thì có vẻ điều kiện này hơi tốt hơn tôi tưởng nhỉ?

『Thứ hai là bé hãy hợp tác với Ma Vương kia đi』

Un?

『Chị muốn thấy câu chuyện này diễn biến tới cùng. Thế nên gọi đây là mệnh lệnh đầu tiên đúng hơn là điều kiện』

A.

Hiểu rồi.

Tôi nên làm gì đây nhỉ.

Quyền lợi của việc chấp nhận điều kiện của D là thêm được người chống lưng là D.

Theo lời Gyurigyuri thì đây là chuyện cực kì tốt.

Nhưng bất lợi là tôi sẽ phải bị tồn tại cực kì phiền phức là D giám sát.

Dù Gyurigyuri không nói thế thì nội việc cô ta xây dựng được hệ thống và vị trí của cô ta với tư cách là Thần rõ ràng là cao hơn tôi rất nhiều.

Nói trắng ra là tôi không thể nào thắng được cô ấy.

Mặc dù trước giờ tôi vẫn sống bằng cách trốn thoát bằng mọi giá nếu tôi không thắng nổi ai đó, nhưng tôi không đủ tự tin mình có thể trốn thoát khỏi D được.

Vậy, cứ chấp nhận là tốt nhất nhỉ?

Nhưng đây là D đó.

[Kumo-chan, nếu em chịu hợp tác với chị thì chị sẽ cho em ăn bao nhiêu món ngon tùy ý đó chịu không?]

Ừm.

Ừm.

Ừm.

Ừ cả hai tay luôn!

Nói vậy ngay từ đầu đi tốt hơn không.

Tôi sẽ cố gắng hết sức.

Động lực lên mức tối đa luôn.

Đồ ăn ngon.

Uhehehehehe.

「Vậy có ổn không vậy?」

『Không ổn tí nào. Là vấn đề lớn đó』

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 205: Ma Vương Được Thần Hỗ Trợ

Tốt rồi.

Quyết định vậy rồi thì xử luôn cho nóng.

Đi tàn sát toàn bộ Quỷ và Nhân Loại nào.

「Khoan đã. Người định làm gì?」

Đừng cản tôi lại, Gyurigyuri!

Thiên đường đang chờ đợi tôi!

『À, bé ấy định một phát tàn sát hết Quỷ và Nhân Loại luôn』

「Người nghĩ ta sẽ để yên cho người làm thế hả?」

À, ừ.

Tôi xin lỗi.

Làm ơn cất cái áp lực nghiêm túc của Thần đi được không?

Với một vị Thần sơ cấp như tôi thì như vậy hơi quá mức đó.

「Thật tình. Ariel, cô có tự tin điều khiển được con nhện điên này không hả?」

[Ahaha. Một chút cũng không]

Sau khi cười nhẹ đột nhiên Ma Vương làm mặt nghiêm túc.

[Nói thật, cô gái này là loại người thành thật với bản thân dù tốt dù xấu. Cô ấy sẽ làm những gì cô ấy thích và không làm những gì cô ấy không thích. Miễn sao không nguy hiểm đến tính mạng thì cô ấy sẽ làm mọi thứ để đạt được mục tiêu của bản thân]

[Cho dù chuyện đó có quá mức đến đâu đi nữa à? Thật phiền phức]

Ừm.

Hai người ngưng nói về tôi cứ như tôi là tai họa thiên nhiên được không?

Tôi hiểu hai người đang nói gì đó biết không hả?

『Mặc dù bé hiểu họ nói gì, nhưng mà bé là một sinh vật kì lạ đến mức hai bên hiểu nhau là chuyện không thể nào』

Quá đáng à nha!?

Không không.

Tại sao Ma Vương và Gyurigyuri đang gật gù đồng ý thế hả?

[Không còn cách nào khác. Ta cũng sẽ đi với cô ta]

[Được không vậy?]

[Không có cách khác. Chỉ mình ta là có thể cản được loại người như cô ta trên hành tinh này. Nếu cô ta hành động bạo lực ở nơi ta không thấy thì chắc chắn sẽ xảy ra thảm họa. Hơn nữa ta không biết được khi nào thì cô ta sẽ nổi điên nên ta đành phải luôn theo dõi bên cạnh thôi]

Đã nói là, à thôi, kệ đi.

Phiền quá

[Quá hay! Tôi có hai vị Thần làm thuộc hạ]

[Ta không phải thuộc hạ của cô. Ta chỉ là người kiểm hãm cô ta mà thôi]

[Rồi rồi. Nhưng mà tôi có thể gọi Gyurie và Kumo-chan là thuộc hạ trên danh nghĩa để cho tiện không?]

[Không thành vấn đề]

Tôi gật đầu.

[Tốt rồi. Vậy tôi sẽ giải thích kế hoạch tương lai một cách đơn giản. Đầu tiên chúng ta sẽ đi đến khu vực lãnh thổ của phe Quỷ và tập trung họ lại]

[Cô có cách làm vậy sao?]

[Dĩ nhiên là có, sau khi kế thừa danh hiệu Ma Vương tôi liên lạc với họ khá nhiều mà. Tạm thời thì tôi đã nói chuyện với một người lão làng tên Agnar và một cậu trẻ tên Balto đã gom được khá nhiều Quỷ dưới trướng của mình. Cơ mà, đúng lúc tôi định thông báo chính thức bản thân là Ma Vương thì có ai đó ở đâu đó tấn công tôi nên tiến trình bị hoãn lại một chút]

Không biết ai là người làm chuyện phiền phức đó nhỉ.

Thực tình tôi không biết ai hết.

[Uwa, mắt đảo tùm lum hết. Chị thấy ghê ghê]

Ừ, thôi bình thường tôi sẽ nhắm mắt.

Cứ vậy đi.

「 Quay lại vấn đề, vì tôi đã ra lệnh chuẩn bị vũ khí cho phe Quý khi tôi đi ra ngoài nên chắc chuẩn bị sắp xong rồi, kế hoạch là khai chiến với phe Nhân Loại」

「 Có cần thiết phải làm vậy không? Không phải nhờ cô ta tàn sát một lượng lớn người nên giờ số linh hồn là tạm đủ rồi à?」

A-a.

Xem ra Gyurigyuri chưa biết?

Nghĩ lại thì, hình như Ma Vương có từng nói vậy một lần.

「 Gyurie, hiện tại năng lượng MA chỉ có 3%」

Gyurigyuri trợn mắt lên khi nghe Ma Vương nói thế với một vẻ mặt nghiêm túc hiểm thấy.

「 Không thể nào!?!」

「 Mặc dù lúc trước nó đã tích trữ từ từ cuối cùng đạt tới mức 71%, nhưng mà giờ thì nó đã hoàn toàn cạn sạch rồi. Có lẽ là do Ma Vương và Anh Hùng đời trước」

「 Nếu so thời gian thì có vẻ đúng. Nhưng mà không thể nào? Nếu một lượng năng lượng khổng lồ như thế bị sử dụng thì dù là ta bị mất quyền can thiệp cũng phải biết chứ?」

『 Đó là nếu như năng lượng bị sử dụng trên hành tin này』

「 Ra thế, hèn gì」

『 Ừ, chuyện này có liên quan đến câu chuyện về người luân hồi mà tôi đã nói đến một lần. Ma Vương và Anh Hùng đời trước thay đổi cấu trúc Ma

Pháp Vũ Trị, tính ra tôi là người cuối cùng đã tác động đến hệ thống và tấn công. Lúc đó vùng MA bị phá hủy, và toàn bộ năng lượng bị sử dụng hết』

Un?

Hình như lần trước cô nói khác mà?

Không phải lần trước cô nói là khi họ xé rách không gian mới phá hủy vùng MA sao?

Lần này thì có vẻ như họ đã phá hủy nó trước khi xé rách vậy.

『Có lẽ là, họ dùng toàn bộ năng lượng với mục đích là cố tình tấn công chị. Chắc là họ biết rằng dù chị có chết thì hệ thống vẫn sẽ tiếp tục hoạt động bình thường. Nếu mọi chuyện ổn hết thì có khi họ cướp được cả thân vị của chị nữa. Nhưng mà sai lầm lớn nhất của họ là nghĩ rằng chị chính là Admin. Hoặc là họ thực sự nghĩ rằng một đòn tấn công cỡ đó có thể giết được chị hoặc họ đơn giản là không biết về chị. Chắc là cái sau』

Aha.

Con người này, cô ta có thể dễ dàng nói rằng một đòn tấn công dùng hơn một nửa năng lượng của một ngôi sao là "đòn tấn công cỡ đó".

Đây không phải là chuyện đùa.

〔Chỉ có một người có thể chủ mưu chuyện này mà thôi〕

〔Ừ〕

Xem ra Ma Vương và Gyurigyuri đều biết thủ phạm là ai.

〔Potimas!!!!〕

Từ trên người Gyurigyuri tỏa ra áp lực dữ dội.

「 Cái tên đó muốn hành tinh này bị phá hủy cỡ nào mới hài lòng hả!？」

「 Hơn nữa, hắc lại là một cấp Chủ. Mà hắc cũng khóa quyền lợi của mình rồi. Nếu chúng ta giết hắc hiện tại thì lỗ hổng tạo ra từ việc đó sẽ tăng tốc việc thế giới sụp đổ. Nếu hắc tính được đến mức đó rồi thì tôi buộc phải thừa nhận rằng âm mưu của hắc thành công rồi.」

「 Chết tiệt」

Hai người này đã giận đến đỉnh điểm rồi.

Ôi, đáng sợ quá đi.

「 Vì thế, việc ngay lập tức chuẩn bị là cần thiết. May là nhờ chuyện vừa rồi nên hiện tại vẫn tạm ổn, nhưng chỉ còn được một chút thời gian thôi. Tôi sẽ tận dụng thời gian đó hết mức để huấn luyện tộc Quý. Rồi cuối phải chuẩn bị một cuộc chiến thật rục rờ với phe Nhân Loại. Phải đảm bảo càng nhiều người chết càng tốt」

Nghe Ma Vương nói thế với một nụ cười lạnh lẽo, Gyurigyuri làm một vẻ mặt đau khổ rồi im lặng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 1: Sasajima Kyouya

Từ nhỏ tôi đã có tính cách cứng nhắc một cách khác người.

Tôi luôn làm mọi chuyện tôi nghĩ là đúng.

Mặc dù có thể nói rằng tôi kiên định hay là đáng tự hào, nhưng theo bản thân tôi thấy thì thường người khác sẽ thấy tôi khó chịu.

Hồi còn học mẫu giáo, khi những đứa trẻ lớn hơn muốn chiếm lấy khu vực sân chơi tôi đã một mình đánh nhau với chúng để bảo vệ sân chơi.

Lí do là vì chúng đi đến sau nhưng vẫn muốn đuổi chúng tôi đi để chơi một mình.

Tôi cố gắng hết sức cản chúng lại và cuối cùng làm một đứa nhóc lớn hơn tôi lăn ra khóc.

Sau đó thì mọi chuyện được giải quyết khi chị giáo viên lúc đó chạy ra ngăn chúng tôi đánh nhau tiếp.

Dĩ nhiên tôi bị la.

Tại sao tôi đã làm điều đúng nhưng lại bị la?

Lúc đó tôi không hiểu được.

Có điều bây giờ thì tôi hiểu rồi, là bởi vì những đứa trẻ khác lúc đó đang chơi với tôi cũng bị cuốn vào và bị thương vì tôi đánh nhau.

Hơn nữa còn có một đứa bị đánh phát khóc.

Ý nghĩ rằng những người đến sau là người xấu, đã đến sau lại còn cố gắng dùng sức đuổi chúng tôi đi.

Ý nghĩ đó không sai.

Nhưng mà việc tôi đánh nhau với chúng liệu có phải là điều đúng?

Tôi tới lúc này vẫn không có câu trả lời đúng cho câu hỏi đó.

Nhưng khoảng lúc đó tôi mơ hồ nhận ra rằng việc đúng để làm không hẳn là việc chính xác tuyệt đối.

Nhưng chỉ là mơ hồ hiểu ra thôi.

Sau đó, tôi liên tục làm mọi thứ tôi nghĩ là điều đúng đắn.

Nói cho chính xác, là dùng nắm đấm để thể hiện ra đúng là thế nào.

Tôi chặn việc bắt nạt ở trường tiểu học.

Ở sơ trung tôi phá một đám bắt nạt cướp tiền.

Nếu cứ kể từng cái ra thì không bao giờ kể hết được.

Tôi không học môn võ chính xác nào.

Nhưng tôi đã bất bại suốt thời gian đó, mặc dù chiều cao khiêm tốn của tôi không làm người ta nghĩ tôi có thể làm vậy.

Tôi giỏi việc sử dụng cơ thể mình đến mức có lúc tôi tự hỏi mình có tài năng chiến đấu thật không không biết.

Có điều tôi vẫn không đủ sức đánh thắng một người có học võ chính thống, chỉ là đánh nhau với dân nghiệp dư thì tôi không thua ai.

Chuyện đó không đáng tự hào gì.

Khi tôi tốt nghiệp sơ trung tôi bị tách biệt khỏi mọi người.

Thậm chí còn được một danh hiệu xấu là 「Tiểu Quỷ」.

Tôi không cố ý làm chuyện xấu gì cả.

Nhưng tôi cũng biết chuyện mình làm rõ ràng là không đúng.

Có lẽ là bởi vì tôi đã chọn cách dùng nắm đấm để chứng tỏ mình đúng trong khi tôi đang ở nước dân chủ như Nhật Bản.

Khoảng thời gian đó là lúc tôi đang trải qua giai đoạn dậy thì bùng nổ.

Tôi bị mắc chứng ưu uất về việc gì là đúng việc gì là sai.

Vì ở quê tôi tôi đã bị cô lập rồi nên tôi quyết định thi vào một trường ở xa hơn một tí.

Và rồi tôi cố gắng không nổi bật càng nhiều càng tốt.

May mắn thôi, Heishin Cao Trung nơi tôi học có truyền thống khá tốt, và không có những thứ như là bắt nạt hay gì đó.

Mặc dù có một vài người nói xấu Negishi-san sau lưng cô ấy, gọi là Rihoko(Real Horror Ko- đứa trẻ đáng sợ) hay gì đó, nhưng cô ấy không thực sự bị bắt nạt nên không sao.

Có lẽ việc gần nhất với bắt nạt là có người phô trương chửi rủa Wakaba-san.

Nhưng mà cô ấy không có vẻ gì là quan tâm nên tôi cũng không nổi giận được.

Tôi tìm được vài người có thể gọi là bạn, và bị rủ chơi một thứ gọi là game online bởi hai trong số đó.

Mặc dù trước đó tôi không biết gì về game cả, nhưng tôi dễ dàng bị nghiện ngay lập tức vì được chơi chung với bạn bè.

Ở trong game tôi đảm nhiệm vai trò thợ rèn và tiên phong.

Tôi rèn vũ khí của chúng tôi bằng skill thợ rèn và dùng những vũ khí tôi tạo ra để chiến đấu.

Tôi tạo ra nhiều loại vũ khí khác nhau và thường xuyên đổi trang bị của mình.

Mặc dù Shun và Kanata, hai người tôi chơi cùng cứ kêu tôi chọn đại một loại đi, nhưng việc khám phá cách sử dụng nhiều loại vũ khí khác nhau rất vui.

Nhưng mà dù vui cỡ nào vẫn có những thứ khó tha thứ được.

Là những người chơi xấu tính.

Trên diễn đàn mỗi lần tôi nhìn là tôi lại thấy bức mình hơn.

Có những người xấu như thế này tồn tại trên đời.

Đây không phải là vấn đề tôi có thể dùng nắm đấm để giải quyết như hồi Sơ Trung.

Lúc này tôi đã hiểu.

Sau khi tôi trở thành học sinh cao trung thì tôi đã hiểu rằng trên thế giới không chỉ có những thứ đúng hoàn toàn.

Nhưng mà tôi vẫn giận dữ.

Tôi dùng game để xả giận.

Tôi tự thuyết phục bản thân như thế.

Nhưng mà cuối cùng sâu trong lòng tôi vẫn có khúc mắc không gỡ được.

Tôi không phải là một người linh hoạt.

Cứ như thế, tôi sống qua từng ngày cao trung mà không đánh nhau lần nào.

Tôi biết rằng cuộc sống thế này sẽ sớm trôi qua thôi, nhưng mà liệu có gì sẽ thay đổi không?

Tôi không biết.

Bởi vì tôi đã chết.

Tôi không biết tại sao mình chết, nhưng tôi biết mình đã chết.

Vì tôi đã được hồi sinh.

Nói thật lòng, ban đầu tôi không chấp nhận được việc này.

Nhờ quyển light novel tôi mượn từ Kanata mà tôi biết đây chính là bị luân hồi.

Khi tôi chợt nhận ra việc bị luân hồi có thật thì tôi đã hiểu, mặc dù nó có khó tin cỡ nào.

Thế nhưng hiểu và chấp nhận là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Hơn nữa, bị luân hồi vào một thế giới hoàn toàn khác hẳn với Trái Đất thì lại càng khó chấp nhận hơn.

Coi bộ, tôi bị luân hồi vào một thế giới giả tưởng.

Một thế giới có loài Yêu tinh lùn(goblin).

Tôi không rõ lắm độ văn minh của thế giới nằm ở mức nào, nhưng có lẽ không cao lắm, đúng không?

Hơn nữa, xem ra ở đây có Ma Pháp.

Tôi nhìn thấy có người sử dụng Ma Pháp trước mặt mình, và tôi nghĩ chắc chắn đó là Ma Pháp thật chứ không phải trò ảo thuật gì.

Tôi tốn vài ngày nằm suy nghĩ về những thứ như thế sau khi sinh khi lần nữa.

Nói thẳng ra, tôi không thể sống được nếu không biết rõ tình hình như người khác được.

Nói cách khác, tôi đang chạy trốn thực tại.

Nhưng tôi phải chấp nhận chuyện này sớm thôi.

Xung quanh tôi là những căn nhà nhỏ đơn giản.

Nơi đây là một ngôi làng nhỏ, những căn nhà được xây tương đối đơn sơ.

Dân làng đi ra đi vào tất bật.

Có điều họ không phải là Nhân Loại.

Cơ thể thấp lùn hơn Nhân Loại.

Da màu xanh.

Tai nhọn.

Răng nanh nhọn.

Nhìn sao cũng là loài yêu tinh lùn thường gặp trong game.

Đây là một ngôi làng yêu tinh lùn.

Và, tôi được sinh ra ở trong một ngôi làng yêu tinh lùn.

Nhìn xuống cơ thể mình, da xanh.

À, ừ.

Tôi cũng là một yêu tinh lùn.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu Nhân Vật

※Cảnh cáo Spoiler

Hơn nữa, một vài lời giải thích có lẽ không hẳn là chính xác vì có nhiều ý kiến cá nhân lẫn vào đây

---

【Đại Mê Cung Elro Tầng Thượng】

Kumo/Nhện (Mặc dù là thể này, nhưng đây là nhân vật chính)

Một con nhện như "thể" với nhiều nghĩa khác nhau, không cần giải thích gì thêm. Chưa có tên

Ếch

Nạn nhân đầu tiên của Kumo. Câu chuyện rục rờ của nó sẽ không bắt đầu ở đây

Cuốn chiếu

Rất nhiều. Gớm ghiếc. Đáng sợ

Rắn

Boss 1. Giờ là tép riu. Tội quá

【Hố ở Đại Mê Cung Elro~Tầng Hạ】

Ong

Vù vù. Hiệu ứng đặc biệt do Kumo tạo ra. Kịch!

Rồng Đất Alaba

Nỗi tuyệt vọng đầu tiên. Cảm giác như lỡ chân đi vào một hầm ngục bí mật lúc còn cấp thấp vậy

Đại Taratect

Bản tiến hóa của loài Taratect. Lớn. Mạnh. Kinh khủng.

Khỉ

Một tên phiền phức kéo thành bầy lớn đi gây sự "Gì hả!? Muốn đánh lộn hả!? Tao đánh mày chết giờ!?"

Khỉ bự

Một tên phiền phức lâu lâu đi cùng bầy khỉ nhỏ "Không được rồi. Người gây sự ở lãnh địa của bọn ta. Quậy phá là không tốt".

Rồng Đất Kaguna

Nỗi tuyệt vọng thứ hai. Lên cấp và thử lại đi.

【Đại Mê Cung Elro Tầng Trung】

Cá ngựa

Tên đầu đất. Suy nghĩ không phải theo kiểu thắng được hay không, mà là có làm hay không. Cơ mà mạnh quá thì né dùm

Cá trê

Miệng lớn. Thịt ngon. *nuốt nước miếng*

Lươn

Cơ thể dài. Thịt ngon. *nuốt nước miếng*

Á Long Lửa

Boss phụ ở Tầng Trung. Vì nó là Boss phụ nên cũng không có gì đáng nói. Không ngon lắm. Tiếc quá.

Rồng Lửa Rendo.

Boss cuối Tầng Trung. Vì nó là Boss cuối nên nó rất mạnh. Là lần đầu tiên đánh nhau trực tiếp với loài Rồng.

【Đi vòng vòng Đại Mê Cung Elro】

Ông chú trung niên dẫn đường trong mê cung (Basgas)

Một người dẫn đường lão làng. Ông ta khá mạnh. Một ông chú rất ngẫu.

Đội trưởng hiệp sĩ

Một người con trai của quý tộc không có quyền thừa kế. Vì không có quyền thừa kế nên sẵn sàng làm mọi thứ lấy công lao. Nhưng vì còn trẻ nên không quá quen thuộc với thường thức ở thế giới.

Những Thám Hiểm Giả bị con rắn tấn công

Những Thám Hiểm Giả suýt bị con rắn giết hết. Sau khi họ được Kumo cứu thì họ đi tuyên truyền.

Rồng Đất Geere

Kaguna cứng cáp, Geere nhanh nhay. Khi chúng lập thành đội thì độ phức tạp không phải chỉ là một cộng một bằng hai

Taratect Tướng

Một con quái vật nhện có sức mạnh ngang với loài Rồng. Mạnh kinh khủng. Nhưng nó bị chiến thuật bẫy rập giết dễ dàng. Nam mô.

Rồng Đất Alaba.

Trả thù. Đúng như ta nghĩ, người rất mạnh

Ông chú pháp sư trung niên (Ronant)

X-Xin chờ một chút! Xin hãy cho tôi thấy thêm nữa!

Summoner(Buirims) (Triệu Hồi Sư)

Tay Triệu hồi sư chủ nhân của bọn Tứ Linh(lol). Mặc dù anh ta khá mạnh theo tiêu chuẩn Nhân Loại, và bọn Tứ Linh(lol) cũng không hề yếu, nhưng đối thủ thì quá mạnh mẽ. Sau khi cố hết sức quay về chỉ bằng ý chí bản thân, anh ta bị cắt chức chuyển đi một nơi xa xôi.

【Bên ngoài】

Lady(Seras) (Phu Nhân)

Một quý cô bị ăn cướp tấn công. Mẹ của bé Vampire. Một người sùng bái Nữ Thần.

Thị Trưởng

Chồng của quý cô và cha của bé Vampire.

Một ông già xấu tính

Một ông già xấu tính. Cố gắng cho người đến ám sát sau khi bị lừa đi vì ra lệnh một cách ngạo mạn. Kết quả là bị ám sát ngược.

Taratect Chúa

Mẹ của Kumo. Đã bị ăn. Mỗi quan hệ kì lạ.

Đám Nhóc

Đám nhóc xuất sắc này là thế nào chứ. Đám Nhóc chăm sóc cho người mẹ vô dụng của chúng một cách tuyệt vời. Vừa sinh ra đã bị cho đi làm lao động khổ sai. Quyền công nhân không áp dụng ở đây.

Những con Rồng Đất ở Tầng Cuối

Liều mạng mình để giữ chân Ma Vương lại. Những người đàn ông đích thực.

Anh Hùng(lúc nhỏ)

Người Anh Hùng vì lí do đó xuất hiện trên chiến trường. Mặc dù chiếc khăn choàng cậu ta luôn đeo trên cổ được làm từ tơ nhện nhưng có vẻ cậu ta không để ý.

Bộ ba Rồng Đất

Bộ ba Kaguna, Geere và Fuito. Sau khi lên cấp và quay lại thì chúng bị đánh như cỏ rác. Đáng thương.

【Đội quân của Ma Vương】

Demon King(Ariel) (Ma Vương)

Thánh Thú Già Nhất. Là tổ tiên của Kumo, Taratect Khởi Nguyên. Cô ấy đã sống từ trước khi hệ thống được thành lập. Cô ấy cảm giác được nguy hiểm của thế giới và tự mình hành động. Ngay sau đó Kumo, đồng loại của cô ta nổi loạn và sau khi nhiều chuyện xảy ra cuối cùng cô ta chuyển nghề thành một Ma Vương đáng thương.

Balto

Người trực tiếp xử lý sự vụ, rất có danh trong tộc Quỷ. Một người rất hiểu về thế giới bị Ma Vương quay như dế

Agnar

Thống Lĩnh Quân Đoàn Một trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một người lão làng trong tộc Quỷ có danh vọng đủ để trở thành Ma Vương. Có tin đồn anh ta có liên quan đến tộc Elf.

Sanatoria

Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai trong Đại Chiến Người-Quỷ. Bạn thuở nhỏ của Balto và là một Mị Quỷ. Cô ta đang định ngầm liên lạc với tộc Elf.

Kogou

Thống Lĩnh Quân Đoàn Ba trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một người khổng lồ trong tộc Quỷ. Hơi không thích chiến tranh.

Merazofis

Thống Lĩnh Quân Đoàn Bốn trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một người đàn ông có khuôn mặt tái nhợt. Gọi Sophia là Oujo-sama.

Darado

Thống Lĩnh Quân Đoàn Năm trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một thống lĩnh cực kì nghiêm túc và nghiêm khắc. Thề trung thành tuyệt đối với Ma Vương.

Hyuui

Thống Lĩnh Quân Đoàn Sáu trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một pháp sư mặt non choẹt. Vì anh ta thuộc tộc Quỷ có tuổi thọ cao nên thực tế anh ta già hơn bề ngoài

Blow

Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy trong Đại Chiến Người-Quỷ. Em trai của Balto. Nó tính cách bất lịch sự không như anh trai mình. Anh ta ghét Ma Vương.

Wrath

Thống Lĩnh Quân Đoàn Tám trong Đại Chiến Người-Quỷ. Xem ra có nhiều vấn đề.

Kuro

Thống Lĩnh Quân Đoàn Chín trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một người đàn ông có bề ngoài đen kịt. Danh tính chính là Admin Gyurieistodiez.

Shiro

Thống Lĩnh Quân Đoàn Mười trong Đại Chiến Người-Quỷ. Một cô gái trắng toát.

【S series】

Sue

Em gái cùng cha khác mẹ với Shun. Một thiên tài có thể sánh bằng Shun là một người luân hồi. Là Brocon Yandere.

Anna.

Hầu gái của Sue và Shun. Một pháp sư nửa Elf.

Clevea.

Hầu gái của Sue và Shun. Một hiệp sĩ không giống con gái.

Vua

Cha đẻ của Shun và Sue. Mặc dù ông ấy là một người tốt có nhiều tình yêu với con cái, nhưng ông ta là một chính trị gia tương đối bình thường.

Palton

Con trai hiệp sĩ. Đã từng ở cùng nhóm với Shun trong đợt hoạt động ngoại khóa của học viện. Thề trung thành tuyệt đối với hoàng tử Shun.

Oriza-sensei

Một giáo viên Ma Pháp không có hứng thú dạy học. Đã dẫn Shun và mọi người trong đợt hoạt động ngoại khóa.

Leston

Anh trai cùng cha khác mẹ với Shun. Tam hoàng tử. Anh ta bí mật hợp tác với tộc Elf.

Cyris

Anh trai cùng cha khác mẹ với Shun. Hoàng tử thứ nhất. Một người có lòng tự tôn rất cao. Hoàn toàn bị việc trở thành vua ám ảnh.

Goief

Một người dẫn đường mê cung lão làng. Con trai của Basgas.

Basgas

Một người dẫn đường mê cung đã về hưu. Quyết định trở lại làm việc một lần để giúp Shun và mọi người. Một đặc biệt mạnh trong số Nhân Loại.

Rồng Đất Ekisa

Một con Rồng Đất vừa tiến hóa. Vì nó vừa tiến hóa nên nó mới xuất hiện ở Tầng Thượng.

Tàn Dư của Ác Mộng

Những con quái vật có bề ngoài giống một con nhện trắng. Dùng Thần Giao Cách Cảm nói chuyện với nhau. Chúng kì lạ ở chỗ trừ phi bị tấn công trước thì chúng sẽ không tấn công. Những quái vật cực kì mạnh mẽ.

【Tổ đội Anh Hùng cũ】

Julius

Anh trai ruột của Shun. Anh Hùng. Sức mạnh ở mức Trung Bình trong lịch sử các Anh Hùng, nhưng có tính cách hiền lành và ý chí kiên định.

Hyrinth

Bạn thuở nhỏ của Julius. Là chiếc khiên của tổ đội Anh Hùng và phó đội.

Yana

Thánh Nữ được nhà thờ lệnh cho đi cùng Anh Hùng.

Jiskan.

Một cựu Thám Hiểm Giả. Là người già nhất trong tổ đội Anh Hùng, sử dụng kinh nghiệm làm Thám Hiểm Giả của mình để đóng góp cho tổ đội.

Hawkin

Một tên trộm đã hoàn lương và tham gia tổ đội Anh Hùng. Anh ta khá rành về những vấn đề bí mật sau màn.

【Người Luân Hồi】

Yamada Shunsuke(Shun)

Tên thật Shun Zagan Anareich. Tứ Hoàng Tử. Sinh ra trong gia đình hoàng gia và được nuôi lớn trong một môi trường thuận lợi không thể tốt hơn. Nhưng cậu ta thừa hưởng danh hiệu Anh Hùng từ anh trai của mình, từ lúc Julius chết đi cậu ta bị cuốn vào âm mưu của Yuugo.

Ooshima Kanata(Katia)

Tên thật Carnatia Seri Anabald. Một người luân hồi bị chuyển giới được sinh ra thành trưởng nữ trong gia đình Công Tước. Là bạn của Shun từ kiếp trước và có mối quan hệ giống như bạn thuở nhỏ hiện tại.

Okazaki Kanami(Firimes)

Một giáo viên bị luân hồi thành tộc Elf. Biệt danh Oka-chan. Sau khi luân hồi đã gắng hết sức vì học sinh của mình

Hasebe Yuika(Yuri)

Lúc đầu cô ấy là một trẻ mồ côi, sau khi tài năng xuất chúng của cô được nhà thờ phát hiện thì được nhà thờ bảo vệ với danh nghĩa ứng cử viên Thánh Nữ.

Natsume Kengo(Yuugo)

Sinh ra làm hoàng tử của Đế Quốc. Có những khả năng ăn gian vốn có của một người luân hồi và vì thế trở nên ngạo mạn. Cuối cùng trở nên điên cuồng.

Hayashi Kouta

Đã chết (?)

Kogure Naofumi.

Đã chết (?)

Sakurasaki Issei

Đã chết (?)

Wakaba Hiroy

Đã chết (?). Một người nhìn giống cô ấy đã xuất hiện trước mặt Shun trong cuộc chiến ở Làng Elf.

Kudo Sachi.

Lớp trưởng. Được bảo vệ ở Làng Elf. Rất ghét cuộc sống ở đó.

Ogiwara Kenichi

Người đảm nhiệm vai trò nấu ăn ở Làng Elf. Thực tế là một gián điệp cho nhà thờ.

Tagawa Kunihiko(Kunihiko)

Một cựu Thám Hiểm Giả, gần đây được bảo vệ ở Làng Elf. Cậu ta và Asaka là bạn thuở nhỏ và họ đang hẹn hò với nhau cả ở kiếp trước lẫn kiếp

này.

Kushitani Asaka(Asaka)

Một cựu Thám Hiểm Giả, gần đây được bảo vệ ở Làng Elf. Cô ấy và Kunihiro là bạn thuở nhỏ và họ đang hẹn hò với nhau cả ở kiếp trước lẫn kiếp này.

Sasajima Kyouya

Bạn ở kiếp trước với Kanata và Shun. Sinh ra thành Yêu tinh lùn. Đột nhiên xuất hiện trước mặt Shun và mọi người ở cuộc chiến ở Làng Elf.

Negishi Akiko(Sophia)

Một cô gái u ám ở kiếp trước bị gán biệt danh là Rihoko. Được sinh ra làm một Vampire ở thế giới này. Cùng với Kyouya cô ta xuất hiện trước mặt Shun và mọi người.

【Những người quan trọng khác】

Gyuriedistodiez

Một trong số các Admin của thế giới. Rõ ràng. Một người hiểu biết thế giới.

Sariel

Một trong số các Admin của thế giới. Nữ Thần.

D

Tự nhận là Ác Thần tệ nhất. Có vẻ cô ấy đã ở cùng lớp với những người luân hồi. Cô ấy là nguyên nhân chính tại sao những người luân hồi đã chết và thấy có lỗi nên nhận trách nhiệm giúp họ hồi sinh. Nhưng mà cô ta có tính cách và đáng sợ như một Ác Thần thật sự.

Potimas

Già làng của tộc Elf. Có nhiều chuyện xấu liên quan đến ông ta.

Pope

Người đã thành lập nhà thờ. Không thích Potimas. Cấm Kị đã lên cấp tối đa

Ma Vương và Anh Hùng đời trước.

Cả hai đều có thể sử dụng Ma Pháp Vũ Trụ. Họ cùng nhau sửa đổi nó và tấn công D. Kết quả của đòn tấn công làm phát nổ phòng học của những người luân hồi, khiến câu chuyện bắt đầu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 206: Trắng Và Đen

Chap này được kể theo góc nhìn của Ma Vương.

~~~~~

Nhìn Gyurigyuri đơ mặt ra sau khi hiểu được tôi đang làm gì thì tôi cảm thấy nhẹ nhõm.

Bước đầu tiên và quan trọng nhất chính là thuyết phục được Gyurie nếu muốn chuyện này thành công, nếu chỉ cần bỏ ra nhiều đây công sức đã làm được là quá tốt.

Hơn nữa khiến Gyurie đồng ý làm thuộc hạ của tôi là cực kì tốt, mặc dù chỉ là trên danh nghĩa.

Như thế này tôi có thể khiến Gyurie cày như trâu bò vì đã lỡ đồng ý.

Hiện tại tâm tình anh ta có lẽ khá phức tạp, nhưng chắc hẳn anh ta cũng sẽ cắn răng làm vì hiểu rằng đó là chuyện cần thiết.

Theo một cách nói thì tôi đã dụ được kẻ thù phiền phức nhất tham gia hành động rồi.

Trường hợp tệ nhất tôi cũng đã chuẩn bị phải chiến đấu với Gyurie luôn.

Nếu chuyện đó xảy ra tôi thua là cái chắc.

Dĩ nhiên lúc đó thì tôi chỉ có thể nói "đành vậy", nhưng nếu được thì tôi muốn tiếp tục sống để thực hiện nghĩa vụ của mình.

Trước giờ tôi không làm gì ngoài việc bị động.

Tôi cho bọn Taratect Chúa cắm rễ khắp nơi và tùy thích phát triển.

Hơn nữa còn cho một con cắm rễ ở bên ngoài làng Elf để dọa chúng sợ không dám làm gì quá phận.

Có điều coi bộ việc đó vô dụng.

Tôi không phá vỡ được lá chắn bảo vệ làng Elf.

Potimas biết rõ điều này, và mặc kệ tôi.

Sau chuyện này tôi mới hiểu ra.

Tôi im lặng suốt thời gian qua với cái cố rằng tôi phải tuân theo chỉ thị của Sariel-sama trong khi những đồng đội cũ của tôi liên tục cố gắng vì thế giới và lần lượt chết hết.

Trong suốt thời gian dài đằng đó tôi đã tích trữ được sức mạnh như bây giờ.

Và đây là lúc để trả nợ cho việc bỏ trốn thực tại suốt thời gian qua.

Tôi đã nghĩ rằng nếu có bị Gyurie giết thì sức mạnh tôi gom được cũng chỉ sẽ quay lại với thế giới mà thôi, cũng không sao cả.

Tôi không ngờ lại có một kẻ thù tệ nhất bất ngờ lại tham dự vào cuộc chiến.

Tôi liếc qua kẻ thù tệ nhất trước đây.

Một cô gái màu trắng toàn thân không có chút biểu cảm gì trên mặt.

Gương mặt đẹp lộng lẫy như một tác phẩm nghệ thuật.

Vì cô gái không thích để lộ những con mắt ghê rợn của mình nên giờ đã nhắm mắt lại, làm khí chất của cô ấy cũng trở nên như một tác phẩm nghệ thuật.

Hmmm.

Bishoujo.

Trong ý thức của Đảm-nhiệm-cơ-thể trước đây trong tôi thì cô ta không nghĩ mình là một bishoujo, nhưng từ góc nhìn hiện tại khi quan sát với tư cách là một người khác hoàn toàn thì rõ ràng cô ấy là một cô gái cực kì xinh đẹp.

Vì trên gương mặt đó có một vài phần chứa khuôn mặt của tôi nên cô ấy không còn giống hệt như lúc trước nữa, nhưng mà cô gái vẫn là một bishoujo xuất chúng không nghi ngờ vào đâu được.

Tại sao cô gái lại không biết chuyện này?

Thật là bí ẩn dù là tôi nghĩ cũng không ra.

Vì thế, dù một nửa của tôi vốn là một phần của cô gái nhưng tôi nói thật là tôi không hiểu nổi cô ấy đang nghĩ gì.

Khuôn mặt cô gái vô cảm không thay đổi, hơn nữa cô ấy còn không nói gì.

Cô ấy thực sự đang nghĩ gì? Hay là thực sự cô ấy đang không nghĩ gì hết?

Tôi thậm chí còn không biết chuyện đó.

Khi tôi tưởng cô gái đang suy nghĩ cái gì đó to lớn lắm thì hóa ra cô ta lại không nghĩ gì cả.

Mức độ dao động quá mãnh liệt, không thể dự đoán trước được bất kì thứ gì.

Vì cô gái này chỉ muốn thỏa mãn ham muốn bản thân nên tạm thời nếu tôi cứ dụ cô ta bằng đồ ăn ngon thì chắc không sao.

Mà, bởi vì cô gái dễ dụ một cách bất ngờ thế này nên Gyurie mới phải hợp tác với tôi, nên coi như đây là chuyện tốt đi nhỉ?

[Vậy thì chúng ta bắt đầu hành động thôi, đầu tiên là hướng đến khu lãnh địa của phe Quỷ]

[À, xin lỗi, nhưng ta sẽ phải rời đi một thời gian ngắn]

[Hmm? Tại sao?]

[Ta sẽ kiểm tra hành tinh một lần nữa để xác định rằng không còn nhà máy năng lượng nào như thế này nữa]

[A]

Ừ, chuyện đó nên được giải quyết sớm.

Tôi thật không ngờ lại còn một nhà máy như thế này đang hoạt động.

Tôi cứ tưởng toàn bộ chúng đã bị phá hủy như hệ thống bắt đầu hoạt động rồi chứ.

Dĩ nhiên, tôi không nghĩ sẽ còn một nhà máy nào khác như cái này, nhưng mà kiểm tra kĩ thì tốt hơn.

[Vậy thì phiền Gyurie đi làm chuyện đó]

「Umu. Lúc hai người rời khỏi đây hai người nên phá hủy nơi này hoàn toàn đi」

「Ừ」

Nếu Nhân Loại phát hiện ra nơi này sẽ phiền lắm.

Không biết Kumo-chan tìm được nơi này là hên hay là xui nhỉ?

Muu.

Có lẽ tôi nên ngừng việc gọi cô ấy là Kumo-chan.

Vì hiện tại chúng tôi là cơ bản là đồng chí mà.

「Vậy đi nào. Wakaba-chan, hay chị nên gọi em là Hihiro-chan?」

「Tôi ghét cả hai」

Hmm?

Cô ấy nói được?

Ể, ồ, ừm?

À không, dĩ nhiên cô ấy có thể nói chuyện.

Vậy ra không phải là cô ấy bị câm.

Un un.

Nhưng mà tại sao cô ấy lại ghét bị gọi bằng tên mình nhỉ?

Tôi nhớ là cô ấy không có kí ức đau buồn gì liên quan đến tên cô ấy cả.

「Vậy, chị nên gọi em là gì?」

『Là Shiraori thì sao nào?』

D im lặng nãy giờ bất ngờ lại nói thế.

『Hiện tại bé là ứng cử viên làm đồng loại của chị rồi, nên chị quyết định chọn tên Thần cho bé luôn, sao nào?』

Sau khi Kumo-chan suy nghĩ một lúc, cô ấy gật đầu.

Mặc dù tôi không biết cô ấy nghĩ sao về nó vì khuôn mặt vẫn vô cảm, nhưng có vẻ cô ấy không ghét cái tên đó.

『Vậy, chị gọi em là Shiro-chan nha?』

Chấp nhận.

Vì gọi luôn Shiraori-chan nghe kì quá.

『À, vậy thì Gyurie sẽ là Kuro-chan』

『Sao đột nhiên lại quyết định như thế?』

Gyurie hỏi tôi về câu tôi nói đùa cho vui một cách ngạc nhiên.

『Chắc chắc chắc. Gyurie cơ bản là con Rồng Thần trong truyền thuyết đúng không nào? Mặc dù truyền thuyết không có lưu lại tên của anh nhưng mà không thể đoán trước được lỡ có ai tìm ra được tên anh thì sao, nên ít ra phải dùng tên giả』

Tôi lấy đại một cái có như thế.

Gyurie suy nghĩ một lúc, rồi gật đầu.

『Cứ vậy đi』

A, anh ta chấp nhận đại vì cãi nhau nữa phiền phức quá.

Cái tính không chịu nổi áp lực như thế này không tốt chút nào.

Cho nên lúc nào anh ta cũng bị rơi vào thế bị động rồi thất bại hết.

Ít ra, tôi thấy có vẻ anh ta như vậy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 207: Bắt Đầu

「Được rồi, vậy bây giờ ta sẽ phá hủy nhà máy này. Các cô không ngại nếu ta đi xử lí vài việc riêng đúng không?」

「OK. Vậy khi nào chúng ta họp mặt đây?」

「Mục tiêu của các cô là ở lãnh địa phe Quỷ đúng không? Vậy thì ta sẽ đến đó, việc thông báo mọi người việc ta tham gia phe Quỷ thì cô tự xử lí」

「Được rồi. Tôi sẽ chuẩn bị để lúc Kuro-chan đến không gặp vấn đề」

Cứ thế Ma Vương và Kuro nói chuyện xong.

Cứ như chờ lúc này, chiếc smartphone lại lên tiếng.

『Rồi, vậy tạm thời tạm biệt mọi người nhé. Tôi vẫn sẽ quan sát mọi người với tư cách là khán giả nên có gì nhớ cố hết sức làm tôi thấy vui nha?』

Cô ta nói thế rồi *phụp* chiếc smartphone biến mất.

Đó là cảnh tôi đã thấy rất nhiều lần, nhưng lần nữa tôi lại bị đơ ra vì khả năng Dịch Chuyển nằm ngoài lẽ thường ngay cả khi đã trở thành Thần.

Cô ta chỉ Dịch Chuyển một cái smartphone đến thôi, nhưng kĩ thuật cô ta sử dụng lại cực kì phức tạp.

Nếu tôi cố bắt chước thì chắc sẽ tốn cỡ hơn mười phút mới thiết lập công thức Ma Pháp xong thì phải?

Hơn nữa nội phân tích công thức Ma Pháp đó có khi sẽ tốn mấy năm rồi.

Dưới con mắt hiện tại thì tôi không biết công thức đó như thế nào vì nó quá mức phức tạp.

Chỉ việc đó đã chứng minh D là một vị Thần cao cấp đến mức nào.

Tôi bị một người phiền phức đến vậy đánh dấu rồi.

Nói thật là tôi không thực sự thích việc mình phải chịu sự giám sát của người khác.

Ma Vương thì không sao vì đó chỉ là hình thức, nhưng mà với D thì tôi hoàn toàn nằm dưới trướng cô ta.

Tôi ghét việc đó.

Mặc dù tôi nói tôi ghét, nhưng mà né tránh việc bị như thế hoàn toàn là một vấn đề khác.

Chức quyền của D với vai trò một vị thần cao hơn tôi.

Thậm chí cao hơn không biết bao nhiêu lần nữa.

Dù tôi hiện tại có cố cỡ nào tôi cũng không có bất kì khả năng thắng nào.

Tôi nhớ lại lần đầu mình gặp Rồng Đất Alaba.

Lúc đó tôi yếu đuối đến mức nực cười nếu so với bây giờ.

Đừng nói là đánh nhau với Alaba, thậm chí chạy trốn an toàn còn khó nữa.

Hiện tại tôi có cảm giác y chang thế.

Nếu có sự khác biệt, đó chính là Alaba đã lừa tôi đi, còn D thì khóa chặt tôi lại.

Tôi không nghĩ Ác Thần thâm độc khoái đi tìm niềm vui đó sẽ bỏ qua con mồi sau khi đã tìm được nó.

Nếu vậy tôi không có lựa chọn nào ngoài việc làm theo ý D.

Khó chịu cực kì.

Nhưng nếu hỏi tôi chọn lòng kiêu hãnh hay là mạng sống thì tôi chọn mạng.

À cơ mà, tôi trên lí thuyết vẫn là ứng cử viên đồng loại nên ít ra cô ấy sẽ không quây tôi quá nhiều.

Tôi sẽ làm theo lời D cho đến khi tôi hoàn toàn không thể chịu đựng được nữa.

[Rời. Đi thôi nào, Shiro-chan]

Tôi gật đầu khi nghe Ma Vương nói vậy, và rời khỏi nhà máy.

Sau khi chúng tôi ra ngoài rồi thì mặt đất bắt đầu chấn động, và cái hố tôi đào nổi trực tiếp xuống nhà máy bị lấp lại.

Coi bộ Kuro bắt đầu phá hủy nhà máy rồi.

Nghĩ kĩ lại thì tôi tổn không ít thời gian ở đây.

Có điều đa số thời gian là tôi bị bất tỉnh vì quá trình Phong Thần nên tôi không đặc biệt nhớ nhưng gì chỗ đó.

Nghĩ lại, Ma Vương biết được tôi ở đó cũng khá giỏi rồi.

Kuro nói cô ấy biết à?

Thôi kệ.

Cô ấy không còn là kẻ thù nữa nên không cần để ý.

[Thế em muốn đi từ từ về? Hay là đi vội về lãnh thổ phe Quỷ? Nếu đi từ từ thì chúng ta đi tham quan cũng được. Tiền không thiếu. Đằng nào thì Kuro-chan cũng sẽ tốn kha khá thời gian để kiểm tra vòng quanh thế giới xong]

Mumu?

Nghe có vẻ hấp dẫn đó.

Đi tham quan vài nơi, nhân tiện ăn thử đặc sản ở đó.

Lợi ích của việc về gấp là tôi có thể bắt Ma Vương cho tôi tận hưởng nhiều thứ xa xỉ khác nhau.

Bỏ qua cái đó thì hơi tiếc, nhưng mà được đi tour ăn uống cũng rất hấp dẫn.

Tôi đã tốn bao nhiêu công sức rời khỏi Đại Mê Cung Elro rồi mà tôi chưa đường đường chính chính vào thị trấn nào có nhiều người sống hết.

Vì lúc trước còn là dạng nhện nên tôi không thể đi vào thị trấn mua bán gì được.

Ở thế giới này tôi chỉ mới ăn đồ cúng thôi.

A, chợt nghĩ lại, bé Vampire ở thị trấn đó sao rồi nhỉ?

Kể từ lần trước tôi kiểm tra tình hình của bé là khoảng hơn một tháng trước rồi nhỉ?

Tôi hơi tò mò không biết cuộc chiến kết thúc như thế nào, chắc tôi sẽ nhìn lên một chút.

Skill Thông Suốt, ơ, hình như hồi trước dùng thế này nhỉ?

Tôi mở mắt ra và điều chỉnh cự li tầm mắt.

Vì bây giờ tôi mất đi sự hỗ trợ của hệ thống rồi nên giờ tôi buộc phải tự mình làm những gì hồi trước skill làm dùm tôi.

Tôi cố gắng kéo dài tầm mắt, nhớ lại cảm giác khi sử dụng skill Thiên Lí Nhân.

Ồ, được rồi.

Tôi cứ thế kéo dài tầm mắt hết cỡ.

Mặc dù không bằng tốc độ ánh sáng nhưng khung cảnh xung quanh bay với tốc độ cực kì nhanh.

Khi đến mục tiêu tôi cần nhìn là khu vực gần thị trấn thì tôi ngừng lại.

Hử?

Có cháy à?

Tôi chậm rãi nhìn quanh thị trấn.

Có nhiều người đang cố chạy trốn.

Nhiều người cầm vũ khí đuổi theo họ.

Những người lính cố chống cự thì đơn giản là bị đè chết.

Ồ, một cuộc xâm lược.

Oufu.

Mặc dù tôi không rõ tình hình chi tiết, nhưng thế này tức là cuộc chiến tranh vẫn đang tiếp tục?

Trang bị của những người đang truy đuổi không phải là những thứ ăn cướp có thể có được.

Rõ ràng họ mặc giáp giống nhau.

Nghĩa là họ là lính của một nước?

Thôi kệ, mấy chuyện đó không quan trọng.

Bé Vampire còn sống không?

Cô bé là con gái thị trưởng mà đúng không?

Nhìn sơ những người đang xâm lược thì tỉ lệ bị thất thủ là rất cao.

Tôi nhìn quanh tìm bé Vampire.

A, bé kia.

Vẫn còn sống.

Hmmm.

Nếu lỡ nó có chết ở đâu đó thì tôi không quan tâm, nhưng nếu trước mắt mà tôi lại để bé chết thì tôi không chịu nổi.

Đành vậy

Đi cứu bé nào.

[Ế? Sao thế?]

Tôi nắm vai Ma Vương rồi Dịch Chuyển đi.

Ài, Dịch Chuyển hơi khó chút.

Mặc dù tôi vẫn Dịch Chuyển thành công nhưng mà cần phải luyện tập lại một chút.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 1: Negishi Akiko

Tôi ghét bản thân mình.

Dĩ nhiên là thế rồi đúng không?

Ngoại hình tôi xấu xí, hơn nữa không có điểm nào của tôi có thể gọi là tốt để bù đắp cả.

Tôi không giỏi thể thao, học cũng không giỏi.

Mặc dù gia đình tôi không gọi là nghèo, nhưng nhìn chung điều kiện sống của chúng tôi thấp hơn trung bình.

Vì thế tôi không thể kiếm được điểm nào gọi là tạm ổn của bản thân để thích cả.

Đặc biệt là ngoại hình.

Tôi ghét cay ghét đắng ngoại hình của tôi.

Da tái nhợt.

Cơ thể còm nhom.

Nếu nhìn trong gương thì tôi thấy khuôn mặt như người chết, hai má hóp vào và đôi mắt trống rỗng nhìn lại tôi.

Nếu mở miệng ra thì tôi thấy được hàm răng lờm chờm khó nhìn.

Đặc biệt răng nanh nó lòi ra rất rõ.

Vì có ngoại hình như một cái xác sống và cặp răng nanh lòi ra như thế nên tôi bị gán cho biệt danh là Vampire.

Từ lúc còn học tiểu học tôi đã bị bọn con trai chọc ghẹo, lên đến sơ trung thì tôi đã thực sự coi tất cả mọi người là phiền phức.

Từ chọc ghẹo dần dần đến bắt nạt.

Những câu nói xấu cổ tình để tôi nghe thấy, và những câu nói xấu thì thâm sau lưng.

Nếu chỉ lâu lâu thì còn có thể bỏ qua, nhưng khi những câu như thế bị lặp đi lặp lại liên tục thì dần ai cũng sẽ dần bị dòn vào đường cùng.

Trong trường hợp của tôi thì tôi dần có cảm giác giận dữ.

Tại sao tôi lại bị như thế này trong khi họ lại được như thế kia?

Tôi tức giận những sự khác biệt bẩm sinh đó và vừa giận vừa ghen với những người bắt nạt tôi vì lí do nhảm nhí như thế.

Những cảm xúc tiêu cực cứ thế tích tụ dần.

Vì thế chuyện đó sớm muộn cũng xảy ra.

Nếu là từ góc nhìn của những người bắt nạt tôi thì có lẽ họ không hề cố ý làm vậy.

Nhưng mà họ làm thế vì như thế thú vị với họ.

Chỉ là cảm giác nhẹ nhàng như thế.

Những người thực hiện không hề biết họ đang làm hại ai hay bao nhiêu người.

Vì họ không thể nào hiểu được cảm xúc của người đang bị hại trừ phi họ tự mình trải qua chuyện đó.

Mọi chuyện bắt đầu với một việc có thể gọi là bắt nạt nhẹ nhàng.

Một chiếc khăn lau bụi bị ném vào mặt tôi trong giờ dọn dẹp lớp, nếu nhớ không nhầm thì nó chỉ có thế.

Những cảm xúc tích tụ bấy lâu của tôi bùng nổ lúc đó.

Vì bị chọc ghẹo là Vampire, tôi cắn họ như họ yêu cầu.

Tôi không nhớ những gì xảy ra sau đó.

Đứa con trai bị tôi cắn phải đi bệnh viện và hôm sau cậu ta phải đeo băng y tế đi học.

Xem ra suýt nữa là cậu ta đã bị cắn đứt động mạch mà chết.

May mà chỗ tôi cắn không có gì nên không nghiêm trọng lắm.

Tôi bị giáo viên đặc biệt gọi lên nói chuyện.

Lần đó, thái độ của giáo viên rõ ràng là thái độ không thèm che giấu sự ghét bỏ cứ như bị bắt phải chạm vào một vết mủ sưng.

Lần đó tôi không bị phạt gì.

Có lẽ nhà trường không muốn để xì-căng-đan là người bị bắt nạt đánh trả người bắt nạt lan truyền đi.

Cái tên bị tôi cắn không nói gì cả.

Thực ra, tôi không rõ lắm chuyện sau đó ra sao.

Vì tôi đã được xác định là sẽ học ở Cao Trung Heishin và tôi đã đủ điểm tốt nghiệp rồi nên sau đó tôi không đi học nữa.

Có lẽ việc đó không hề được cho phép, nhưng nhà trường không nói gì.

Và cứ thế, tôi tốt nghiệp sơ trung mà không tham dự lễ tốt nghiệp.

Hãy cố gắng đổi hình tượng khi lên cao trung.

Mặc dù tôi đã quyết định vậy, nhưng thực tế không hề đơn giản vậy.

Chỉ vì môi trường đã thay đổi không có nghĩa là tính cách mà tôi xây dựng suốt bấy nhiêu năm có thể đột nhiên thay đổi.

Tính cách hèn hạ ghét bỏ bản thân của tôi.

Ngoại hình của tôi cũng không thay đổi gì.

Chuyện mà người xấu biến thành đẹp nhờ cố gắng chỉ tồn tại trong 2D mà thôi.

Nói đúng hơn, phần nền móng khiến một người trở nên đẹp hơn.

Tôi có cố gắng cỡ nào cũng không thể nó được nó.

Chỉ có sau khi phẫu thuật thẩm mỹ mới có thể đẹp ra được.

Tôi vẫn giữ nguyên bề ngoài như cái xác sống của mình trong khi những đứa con gái khác cứ lớn lên và chững chạc hơn.

Tôi biết tôi bị gọi là Đứa trẻ đáng sợ(Real Horror Child) hay nói tắt là Rihoko sau lưng.

Mặc dù tôi không ngại vì ít ra thế này chưa bằng hồi ở sơ trung, nhưng vẫn có cái gì đó tích tụ từ từ trong tâm trí tôi.

Wakaba Hiroyuki là người tôi cảm thấy ghét nhất.

Cô ta cũng giống tôi, gần như không bao giờ nói chuyện với người khác.

Thế nhưng mọi người xung quanh lại đối xử với cô ta hoàn toàn ngược lại với tôi.

Lí do là vì sự khác biệt ở ngoại hình.

Một vài cô gái cũng như tôi không thích chuyện đó, và la lối trong sự ghen tị.

Mỗi khi thấy họ tôi có cảm giác đang nhìn bản thân mình trong gương, và tôi ghét điều đó.

Tôi cũng xấu xí như họ sao?

Câu trả lời cực kì hiển nhiên.

Hơn nữa, tôi không chỉ xấu bề ngoài, mà bên trong của tôi cũng xấu xí nữa.

Nhưng mà tôi không thể làm gì để sửa vấn đề này được.

Vậy, tôi lẽ ra phải làm gì?

Nếu khuôn mặt tôi đẹp thì cuộc sống của tôi có tốt hơn không?

Cứ như việc tôi sinh ra vốn đã là một sai lầm rồi.

Vì bề ngoài tôi xấu xí nên bên trong tôi cũng xấu xí.

Vì bề ngoài tôi xấu xí nên môi trường xung quanh tôi uốn nắn cho bên trong trở nên xấu xí.

Những ai nói rằng "tôi không quan tâm vẻ bề ngoài" là bọn đạo đức giả.

Đó là đáp án tôi có được.

Tôi muốn được sinh ra một lần nữa.

Lần này có ngoại hình bình thường.

Không cần phải là một cô gái đẹp.

Tôi chỉ cần ngoại hình bình thường là được rồi.

Tôi không ngờ ý tưởng trốn thoát thực tại đó lại thành sự thật.

Buổi sáng vì bị huyết áp thấp nên tôi thường không khỏe mạnh.

Khoảng một tiếng đầu buổi học thường tôi không tỉnh dậy nổi.

Hôm đó tôi không thể ngồi thẳng nổi nên đã nằm sấp xuống bàn.

Tôi nghe giọng giảng bài của Okazaki-sensei như một bản hát ru.

Okazaki-sensei là một người tốt, cô quan tâm đến tôi không như những giáo viên khác ở sơ trung.

Nghe giọng giảng bài ấy tôi dần thiếp đi.

Khi tôi tỉnh dậy thì tôi thấy một trần nhà xa lạ.

Không phải là phòng học trong trường.

Cũng không phải là phòng y tế.

Tôi đã bị chứng thiếu máu nhiều lần rồi ngất xỉu nên tôi biết phòng y tế như thế nào.

Khi tôi cố gắng đứng dậy nhìn xung quanh thì tôi không thể làm được.

Cơ thể tôi không chuyển động như tôi muốn.

Không có chút sức lực nào cả.

Trong lúc tôi đang không hiểu gì thì chợt tôi thấy một thứ trong tầm mắt.

Một bàn tay.

Một bàn tay rất, rất nhỏ.

Như bàn tay em bé vậy.

Tôi chính thức bối rối rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 2: Làm Lại

Tôi đã được luân hồi.

Tôi được sinh ra một lần nữa.

Mặc dù lúc đầu tôi bối rối và không chấp nhận nổi chuyện đó, nhưng sau vài ngày tôi cũng phải chấp nhận sự thật.

Lúc đầu tôi tưởng đây chỉ là một giấc mơ.

Tôi liên tục cảm thấy buồn ngủ, hơn nữa ý thức cũng mơ hồ không giống hiện thực nên tôi không thể bình tĩnh được.

Lúc đó, tôi đã nghĩ rằng đây là một giấc mơ của tôi trong lúc đang ngủ gật trong lớp.

Nhưng mà rõ ràng làm gì có giấc mơ nào kéo dài nhiều ngày như thế được.

Tôi hiện tại là một em bé.

Tôi ngủ, tỉnh dậy, ăn, xả, rồi lại ngủ.

Một cuộc sống như thế.

Mỗi lúc có thể tôi quan sát xung quanh và cố gắng hiểu tình hình của mình.

Đầu tiên, đây không phải là Nhật Bản.

Tôi chắc chắn chuyện đó.

Hơn nữa, cũng không phải là Trái Đất.

Quanh tôi không có ai có tóc đen mắt đen cả, cũng không có thiết bị điện nào.

Mặc dù nơi này có vẻ giống Châu u thời trung cổ, thời đại tôi sống là thời đại trừ Châu Phi ra nơi nào cũng phải có thiết bị điện mới đúng, hơn nữa nếu đây là vùng quê ở Châu u thì việc không có những tiện nghi cơ bản như đèn điện là quá kì lạ.

Lẽ nào đây là cái gọi là luân hồi sang thế giới khác?

Một người chết đi và được sinh ra lần nữa, vẫn giữ được kí ức của mình kiếp trước.

Mặc dù tôi không ngờ chuyện như thế lại xảy ra với bản thân, nhưng bây giờ tôi có than khóc cũng không thay đổi gì được.

Thay vì than khóc thì nghĩ về những gì tôi nên làm trong tương lai tốt hơn.

Hơn nữa, tôi không hề ghét tình trạng hiện tại của mình.

Vì, tôi đã được sinh ra một lần nữa rồi.

Tôi đã được giải thoát khỏi cuộc sống với cái ngoại hình đáng chán kia.

Mọi chuyện sẽ bắt đầu ở đây.

Tôi không thể không mừng rỡ được.

Tôi thấy được khuyến khích vì cha mẹ tôi là những người rất ưa nhìn.

Mẹ tôi có khí chất của một Oujo-sama.

Còn cha tôi thì ngược lại với mẹ, có khí chất của một người cực kì có tài năng.

Cả hai đều rất đặc trưng, nhưng có điểm chung là đều rất ưa nhìn.

Nếu hai người như thế này là cha mẹ tôi chắc hẳn tôi cũng sẽ trở nên rất đẹp.

Và, có vẻ cha mẹ tôi còn là những người có địa vị cao nữa.

Căn phòng tôi nằm cực kì rộng rãi.

Chỉ tính chiều rộng là nó chắc chắn rộng hơn không biết bao nhiêu so với căn hộ tôi sống ở kiếp trước rồi.

Ngoài ra còn có người hầu.

Họ không giống như người hoàng gia, nhưng ít ra cũng là quý tộc.

Có lẽ Chúa đã cho tôi một phần thưởng vì đã sống cực khổ như thế ở kiếp trước.

Mỗi khi tôi nghĩ đến cuộc sống sau này của mình tôi không thể nhịn cười được.

Khi thấy tôi cười thì những người hầu và mẹ của tôi cũng thấy vui vẻ và cười.

Tôi cực kì hạnh phúc.

Thời gian ngủ của một đứa em bé là cực kì lâu.

Mặc dù rất lâu, nhưng cũng có những lúc tôi thức dậy.

Và, vì là một em bé nên tôi hoàn toàn không có gì để làm cả.

Vì lí do nào đó, hình như tôi là một người sống về đêm, vì tôi thường xuyên thức dậy buổi tối.

Dĩ nhiên, dù là cơ thể em bé nhưng vì tôi là một học sinh cao trung ở kiếp trước nên tôi không muốn khóc nửa đêm.

Mặc dù tôi có cảm giác bị những yêu cầu sinh lí của cơ thể thúc đẩy, nhưng tôi ngại việc làm phiền gia đình và người hầu của tôi, lí do đơn giản là lúc đó tôi được tự do.

Những lúc như thế tôi luyện tập Ma Pháp.

Ở thế giới này có Ma Pháp.

Trong số những người hầu của gia đình tôi có một người đàn ông có thể dùng Ma Pháp lửa, lúc đó tôi thấy ông ấy dùng nó để thắp đèn dầu.

Bọn con trai ở trường tiểu học và sơ trung thường xuyên bắt chước manga kiểu đó, lúc đó tôi nghĩ rằng bọn chúng thật ngu ngốc, nhưng giờ thì tôi hơi hiểu cảm giác của tụi con trai.

Nếu có Ma Pháp, tôi muốn biết cách sử dụng nó.

Tôi bắt đầu luyện tập Ma Pháp để thỏa mãn ý muốn của bản thân.

Nói chứ, tôi không biết dùng Ma Pháp như thế nào.

Bất kì lúc nào thức dậy tôi cũng thử, và thất bại không biết bao nhiêu lần trong quá trình đó, nhiều lúc chỉ muốn gặm gừ cho đỡ ức chế.

Cuối cùng, tôi hiểu sơ bộ về thứ gọi là Ma Lực một chút.

《 Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『 Nhận Thức Ma Pháp LV1』 》

Gần như cùng lúc tôi nhận ra được Ma Lực cũng là lúc tôi nghe giọng nói đó.

Mặc dù thời gian chưa qua đủ nhiều để tôi gọi là hoài niệm, nhưng mà lần đầu tiên trong một thời gian rất dài tôi đã nghe tiếng Nhật.

Tôi nhìn quanh sợ sệt, nhưng không có ai ở đó cả.

Mặc dù không thấy ai, nhưng tôi thấy giọng nói bất ngờ vang lên đó kì dị, và hôm đó tôi không thể ngủ yên được.

Dường như đó là giọng nói của Thần.

Ở thế giới này tồn tại thứ gọi là skill, và mỗi khi có ai học được skill hay skill lên cấp thì sẽ nghe được giọng nói đó.

Nhờ những cuộc nói chuyện rời rạc mà tôi nghe được thì đó là những gì tôi hiểu được.

Nhưng mà việc tôi nghe được giọng của Thần là tiếng Nhật thì hơi kì.

Ngôn ngữ của thế giới này không phải là tiếng Nhật.

Cũng không phải là tiếng Anh,

Dường như đây là ngôn ngữ riêng của thế giới này.

Vì những cuộc nói chuyện tôi nghe được rời rạc không giống gì với tiếng Nhật, nên tôi đoán họ nghe được giọng nói bằng ngôn ngữ của thế giới.

Vậy, tại sao chỉ mình tôi nghe được tiếng Nhật?

Lí do tôi nghĩ ra là người cho tôi luân hồi vào thế giới này cũng là chủ nhân của giọng nói.

Nếu vậy việc tôi nghe ra tiếng Nhật không có gì là lạ.

Tôi thầm cảm ơn giọng nói của Thần mà chỉ tôi có thể nghe được.

Cứ như thế, tôi dần lớn lên.

Vì không thể đi lại quá bất tiện nên tôi bắt đầu tập bò rất sớm.

Mặc dù tôi gần như ngay lập tức đã học xong, nhưng vì sợ mọi người nghi ngờ nếu tôi bò quá sớm, nên tôi cố gắng không di chuyển càng nhiều càng tốt khi có người khác.

Tôi học ngôn ngữ của nơi này.

Mặc dù tôi không hẳn là đã học hết, nhưng ít ra tôi đã có thể hiểu những cuộc nói chuyện của mọi người.

Tôi nghe lén những cuộc nói chuyện và dần hiểu về thế giới.

Tôn giáo mang tên Nữ Thần Giáo.

Văn hóa và lịch sử.

Địa vị của gia đình tôi.

Tôi từ từ học về chúng.

Cả cách suy nghĩ lẫn thường thức ở đây đều rất khác Trái Đất.

Tôi thầm so sánh mỗi khi cảm giác bất ngờ vì sự khác biệt.

Và, trong thời gian bình yên đó tôi tận hưởng cuộc sống của một em bé.

Khoảng thời gian đó là lúc chuyện đó xảy ra.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 3: Cuộc Gặp Gỡ Với Con Nhện

Đó là lần đầu tôi ra ngoài thị trấn.

Vì tôi là con gái đầu lòng của thị trưởng, hơn nữa đây cũng là lần đầu tôi ra ngoài nên tôi được bảo vệ khá cẩn thận.

Lí do cho chuyến đi đó là để gặp gỡ ông bà ngoại của tôi ở vùng khác.

Lần đầu tôi ra thế giới bên ngoài.

Có điều nơi đó không quá xa với thị trấn.

Một ngày trời ngời trên xe ngựa là đến.

Tôi đi đến một thị trấn hơi nhỏ hơn so với thị trấn nơi tôi sinh ra, và lần đầu tiên gặp hai ông bà ngoại của tôi ở đó.

Họ khá trẻ để lên chức ông bà.

Mà, mẹ tôi cũng khá trẻ, nên có lẽ ở thế giới này cưới hỏi sớm là chuyện thường tình.

Ông bà ngoại tôi cũng là những nhà quý tộc cai quản một thị trấn.

Cứ thế chúng tôi ở với ông bà vài ngày rồi quay về nhà.

Trên đường về chuyện đó đã xảy ra.

Chúng tôi bị ăn cướp tấn công.

Số người bên băng cướp là sáu.

Số người là quá ít để tấn công vợ con của một nhà quý tộc, nên tôi nghĩ đó không phải là một cuộc tấn công được tổ chức trước.

Có lẽ họ chỉ tấn công đơn giản vì xe ngựa đi ngang có vẻ ngon ăn.

Vấn đề là chúng tôi vẫn không thể chống cự dù nó là một cuộc ăn cướp đơn giản thế.

Bên này chỉ có bốn người vệ sĩ, còn bên kia tận sáu tên cướp.

Mặc dù tôi từng nghe đồn đạo này ăn cướp hơi nhiều hơn trước, nhưng tôi không ngờ chúng lại dám tấn công giữa ban ngày ban mặt như thế này.

Đó là lần đầu tôi tự mình trải qua thường thức quá mức khác biệt giữa nơi đây và Trái Đất.

Mặc dù các vệ sĩ phản kháng hết sức, nhưng họ dần cũng bị số lượng áp đảo dần.

Và rồi một người bị tên cướp chém dính.

[Merazofis!?!]

Mẹ hét lớn như phản xạ.

Người bị chém có vẻ là người quản gia đã phục vụ mẹ từ nhỏ.

Họ có quan hệ là hai người bạn thuở nhỏ, và ông ta cực kì trung thành với mẹ.

Vì mẹ là một người đầu gối bầm sinh nên mẹ không để ý, nhưng Merazofis rất yêu mẹ.

Cảm giác ấy dần chuyển thành lòng trung thành khi ông phục vụ cho bà.

Một người hầu trung thành như thế đã bị chém.

Máu chảy lênh láng trên mặt đất.

Người đàn ông lúc này vẫn đang chiến đấu đã ngã xuống và không di chuyển được nữa.

Máu, nguồn sống của Merazofis chảy ra nhiều như thế.

lực

Đột nhiên cổ họng tôi phát ra âm thanh như thế.

Có lẽ đó là nỗi sợ của cái chết sắp đến.

Sau khi các vệ sĩ bị giết hết là tới lượt chúng tôi.

Vì mẹ còn trẻ nên có lẽ bà sẽ bị bắt cóc.

Vì tôi là một em bé, có lẽ tôi sẽ bị vứt đi.

Họ cũng có thể dùng tôi đòi tiền chuộc, nhưng tôi không nghĩ chuyện đó sẽ dễ dàng xảy ra.

Cuộc sống thứ hai của tôi chỉ mới bắt đầu không bao lâu mà tôi lại sắp phải chết lần nữa ở nơi thế này rồi sao?

Không.

Tôi sợ lắm.

Tôi không muốn chết.

Tôi vẫn còn muốn sống tiếp.

Ai đó, cứu tôi với!

Tôi không nghĩ rằng nó xuất hiện vì nghe được tiếng lòng của tôi, nhưng nó đã xuất hiện.

Một trong những tên cướp đột nhiên phun máu ra rồi ngã xuống chết.

Một con nhện trắng toát đang đứng đó.

Một con nhện lớn to cỡ một mét không thể thấy được ở đâu trên Trái Đất.

Tôi đã từng nghe về chúng.

Rằng ở thế giới này có quái vật.

Tôi đã nghĩ rằng một thế giới có phép thuật thì có quái vật cũng không có gì lạ.

Nhưng mà một con quái vật đột nhiên xuất hiện như thế này cho tôi nỗi sợ kinh hoàng gấp mấy lần so với tôi tưởng tượng.

Cũng bị bất ngờ không kém gì tôi, một tên cướp của bị cắt làm đôi một cách gọn gàng khi con nhện vung tay lên.

Vết máu chảy lên cao, và một cảnh tượng hãi hùng đập vào mắt tôi.

Ừ

Cổ họng tôi lại phát ra âm thanh đó.

Lẽ ra đây phải là lúc tôi thấy buồn nôn chứ.

Tôi đã thəm la lối bản thân như thế.

Cùng lúc đó, con quái vật nhện giết một tên cướp nữa bằng một loại Ma Pháp nào đó, và hai tên còn lại cũng nhanh chóng bị xử.

Có lẽ đó là một loại Ma Pháp Đất.

Vì có cái gì đó màu nâu bay với tốc độ cao và bắn xuyên đầu tên cướp.

Nhưng hai loại Ma Pháp còn lại tôi không biết.

Khi chúng cố gắng bỏ chạy thì chúng đột nhiên khựng lại rồi chết.

Tôi còn không biết nó vừa làm gì nữa.

Con nhện quay lại nhìn chúng tôi.

Mọi người căng thẳng lên.

Tiếp theo là tới lượt chúng tôi.

Chúng tôi đã suýt bị toán cướp kia giết hết.

So với con nện vừa tàn sát toán cướp trong chốc lát.

Rõ ràng không ai nghĩ mình có thể thoát được.

Những người vệ sĩ giờ kiểm lên chĩa về phía con nhện.

Cơ thể của họ từ từ run rẩy ngày càng nhiều.

Họ chắc chắn biết rằng mình không thể thắng được.

Nhưng họ vẫn cố gắng hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ của mình đến cùng.

Con nhện không tấn công chúng tôi ngay lập tức mà nhìn chúng tôi.

Những con mắt lạnh lùng đỏ rực nhìn mọi người.

Và rồi tập trung chú ý vào Merazofis đang nằm dưới đất.

Con nhện đó đến gần Merazofis.

Ngay lập tức sau khi suy nghĩ xem nó nên làm gì, con nhện sử dụng Ma Pháp, và chữa thương cho Merazofis.

Ma Pháp Chữa Trị.

[Không lẽ là, Sứ giả-sama?]

Mẹ vội vã chạy ra ngoài xe ngựa/

Bế theo tôi.

[Seras-sama! Nguy hiểm lắm!]

Mặc dù một vệ sĩ cố cản mẹ lại, nhưng bà lờ anh ta đi và đến gần con nhện.

Con nhện quay lại.

Tôi có ảo giác rằng tám con mắt đang cùng lúc nhìn tôi.

Tôi có cảm giác lạnh sống lưng.

Tôi rất sợ.

Thế này là sao?

Một con quái vật như thế này tồn tại có sao không?

Chỉ riêng việc nó đứng đó đã tạo nên sự sợ hãi cho mọi người xung quanh rồi.

Con quái vật kinh khủng như thế này xuất hiện thường xuyên ở thế giới này sao?

Nếu vậy tôi thực sự đã luân hồi vào một thế giới hết sức kinh khủng.

[Người là Sứ Giả-sama phải không?]

Tôi chợt nhớ đến một thứ khi nghe mẹ nói vậy.

Sứ Giả, nếu tôi không nhầm chính là tồn tại phục vụ cho Nữ Thần với vai trò người hầu trong tôn giáo Nữ Thần Giáo mà mẹ tin theo?

Vị Nữ Thần kia được rất nhiều sinh vật có những cái tên mang tính chuunibyou như Đại Thông Thái hay là Diệp Hộ Vệ trong truyền thuyết.

Trong số đó có một con nhện làm nhiệm vụ may quần áo cho Nữ Thần.

Với một người như mẹ tin vào Nữ Thần Giáo, liệu con nhện này vừa cứu mọi người có giống như Sứ Giả không?

Tôi nghĩ rằng khí chất đáng sợ này không thể nào lại là cùng một thứ với Nữ Thần linh thiêng dù có nhìn cách nào đi nữa.

Vì lí do nào đó, mẹ tin rằng con nhện này là Sứ Giả.

Hơn nữa mẹ đang bắt đầu cầu nguyện cảm ơn.

Con nhện chú ý đến mẹ.

[Giám Định!]

Mẹ phản ứng ngạc nhiên, và thốt lên những từ đó.

Đó là tên một skill sao?

Nghe có vẻ tiện, không biết tôi học được không nhỉ?

《Hiện tại bạn đang có 75000 điểm skill.

Có thể học skill 『Giám Định』 bằng cách sử dụng 300 điểm skill.

Bạn có muốn học nó không?》

Đột nhiên tôi nghe giọng nói của Thần.

Lúc tôi không chú ý trong giây lát thì con nhện đã biến mất.

Mặc dù mẹ la lên 「Chờ đã!」 gọi con nhện đang chạy đi với tốc độ kinh khủng, nhưng tôi nghĩ nó chạy đi như thế thì tốt hơn.

Nỗi sợ bắt đầu làm người tôi nhũn ra rồi.

《Độ thông thạo đã đủ. Đã học được skill 『Kháng Sợ Hãi LV1』 》

Và như thế là cách tôi đã an toàn sống sót.

Nhưng mà vì con nhện đó sau đó quyết định làm tổ ở gần thị trấn nơi tôi sống nên lại sẽ có một cơn rầm rộ nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni 2: Yêu Tinh Lùn

Đã khoảng một năm kể từ lúc tôi được luân hồi làm một con Yêu Tinh Lùn.

Một năm ở đây có vẻ dài hơn so với ở Trái Đất, khoảng hơn 400 ngày một chút.

Nhưng mà vì không có mấy thứ tiện lợi như lịch nên tôi không biết ngày chính xác khi ở làng Yêu Tinh Lùn.

Có vẻ loài Yêu Tinh Lùn lớn lên rất nhanh, vì sau một năm tôi đã lớn bằng trẻ mẫu giáo của con người rồi.

Nhưng mà đó chỉ là bề ngoài, bên trong thì không giống chút nào.

Tôi chỉ mới hiểu được ngôn ngữ của loài Yêu Tinh Lùn một chút và tôi có cảm giác khả năng đi lại của tôi kém hơn so với bề ngoài.

Nhưng rõ ràng tốc độ lớn lên nhanh hơn con người nhiều.

Nếu là một đứa trẻ một tuổi thì nó vẫn là em bé, nhưng tôi thì đã biết đi rồi.

Tôi nghĩ đây là một lợi thế lớn.

Thứ đầu tiên tôi đã làm sau khi có khả năng đi lại là tìm xem có những học sinh cũ khác cũng bị như tôi hay không.

Tôi không biết tại sao mình chết.

Tại sao tôi chết? Tại sao tôi lại hồi sinh?

Tôi không biết, nên tôi nghĩ có lẽ mình sẽ tìm ra những đồng bạn khác cũng bị như mình.

Nhưng, đó là một ước mơ viễn vông.

Sau khi tôi hỏi khắp nơi trong làng Yêu Tinh Lùn về những đứa trẻ sinh ra cùng lúc với tôi thì tôi đã kết luận, rằng không có bất kì ai ngoài tôi ở đây là người luân hồi.

Dĩ nhiên không phải là vô dụng hoàn toàn.

Mặc dù tôi không nói chuyện được bao nhiêu với bọn Yêu Tinh Lùn nhỏ, nhưng tôi hiểu được vài thứ khi chạy khắp làng Yêu Tinh Lùn.

Tôi biết được một năm có khoảng 400 ngày dựa vào cuộc nói chuyện của những Yêu Tinh Lùn trưởng thành.

Đầu tiên, Yêu Tinh Lùn lớn lên rất nhanh, nhưng trí thông thì lại phát triển rất chậm.

Các Yêu Tinh Lùn nhỏ khác cao ngang tôi, giống một đứa trẻ mẫu giáo, nhưng mà đầu óc chúng thì lại không khác con nít 1 tuổi bao nhiêu.

Không có đứa trẻ Yêu Tinh Lùn nào biết nói cả.

Còn tôi, dù chỉ biết nói bi bô như em bé thì lại được các Yêu Tinh Lùn trưởng thành coi là thiên tài.

Nhưng mà, tôi không vui về gì.

Thứ mà loài Yêu Tinh Lùn cần là sức chiến đấu chứ không phải là trí khôn.

Thật không ngờ, loại Yêu Tinh Lùn ở thế giới này hoàn toàn là một loài sống để chiến đấu.

Trong đầu tôi loài Yêu Tinh Lùn yếu ớt, ngu ngốc và dơ bẩn, nhưng những Yêu Tinh Lùn ở đây khác hẳn với tưởng tượng của tôi.

Yếu.

Cái này không hẳn là sai.

Loài Yêu Tinh Lùn đúng là yếu, và tuổi thọ chúng rất ngắn, chúng chết già rất nhanh.

Đó là loài Yêu Tinh Lùn bình thường.

Ở thế giới này cũng có khái niệm cấp độ nữa.

Hơn nữa còn có skill và Ma Pháp.

Với tôi mọi thứ như thế cứ như một trò game, nhưng đây là thường thức của thế giới này.

Và những quái vật lên cấp đủ cao có thể tiến hóa.

Loài Yêu Tinh Lùn cũng không là ngoại lệ.

Theo tôi thấy thì trong làng ngoài các Yêu Tinh Lùn bình thường còn có loài Yêu tinh to hơn chúng một cái đầu.

Khi tiến hóa thành Yêu tinh thì tuổi thọ cũng tăng lên, và sức mạnh cũng thế.

Cả Yêu Tinh Lùn nam và nữ đều lên cấp để có thể tiến hóa.

Có vẻ cách để lên cấp đơn giản là giết quái vật khác.

Cho nên, loài Yêu Tinh Lùn hiển nhiên trở thành một loài quái vật sống để chiến đấu.

Vì với tuổi thọ thấp và cơ thể yếu đuối chúng không thể nào sống sót được nếu không tiến hóa.

Thứ hai là ngu ngốc.

Cái này cũng không hẳn là sai.

Loài Yêu Tinh Lùn là một loài sống để chiến đấu nên chúng không học hành gì mấy.

Có lẽ tôi chính là Yêu Tinh Lùn thông minh nhất làng.

Không phải là có lẽ, mà chắc chắn vậy.

Nhưng mà không phải chúng hoàn toàn ngu ngốc.

Chúng cũng có thể chiến đấu bằng chiến thuật, và chúng biết rõ cách săn bắn nào là hiệu quả nhất.

Chỉ là chúng không có thời gian để học tập thôi, chứ đầu óc chúng không phải là ngu si đần độn.

Theo tôi thấy chúng giống như là những người ăn mày trong Cái Bang vậy.

Có một khí chất già đời dù có hơi ngu ngốc mà tôi không thể chế giễu được.

Dơ bẩn lại có hai nghĩa.

Nói cơ thể của chúng dơ bẩn thì nói không sai.

Nhưng những Yêu Tinh Lùn tôi tưởng tượng ra thì yếu đuối, và mặc dù chúng ngu ngốc nhanh chóng lạnh lẽo.

Những Yêu Tinh Lùn ở đây không hề như thế.

Họ là những chiến binh đầy tự hào.

Các Yêu Tinh Lùn bắt đầu một ngày bằng lời cầu nguyện.

Cảm ơn thế giới, cảm ơn Nữ Thần đã bảo vệ thế giới và cảm ơn vì bữa ăn hằng ngày.

Sau khi cầu nguyện họ đi làm việc của mình.

Những Yêu Tinh Lùn nào chưa tiến hóa sẽ đi tập luyện cho bản thân mạnh hơn, còn các Yêu tinh đã tiến hóa rồi thì huấn luyện chúng.

Hơn nữa nhóm những ai có thể đi săn thì cùng nhau rời làng đi săn.

Ngôi làng này ở trên một vùng núi hiểm trở, là một nơi cực kì nguy hiểm với môi trường khắc nghiệt và những quái vật mạnh mẽ.

Trong số các Yêu Tinh Lùn đi săn thường chỉ một nửa là quay lại được.

Nhưng mà lí do tộc Yêu Tinh Lùn vẫn sống ổn như thế này là vì khả năng sinh sản của chúng cực kì cao.

Điều này là điều duy nhất tôi nghĩ đúng về Yêu Tinh Lùn.

Các Yêu Tinh Lùn quay lại được gặp gỡ gia đình và tổ chức tang lễ cho những ai đã chết.

Và họ cầu nguyện cảm ơn thức ăn họ đem về với cái giá phải trả là nguy hiểm tính mạng bản thân.

Các Yêu Tinh Lùn sống đến khi họ chết với mục đích duy nhất là nuôi sống làng.

Các Yêu Tinh Lùn còn lại trong làng đưa hoa cho những Yêu Tinh Lùn như thế.

Là một kiểu bù hộ mạng.

Mang ý nghĩa "xin hãy quay về an toàn".

Họ rời đi với tình thần đó trong đầu.

Để sống tiếp.

Để mọi người có thể sống tiếp.

Không hề có chính nghĩa hay cái ác mà tôi từng bị giảng xé ở kiếp trước.

Đây là một thứ hoàn toàn vượt qua nó.

Tôi nhìn những Yêu Tinh Lùn đang rời đi, và có một cảm xúc trào lên trong tôi.

Tôi đã khóc lúc nào không biết.

Có cái gì đó trong những bóng lưng ấy làm tôi không thể không làm vậy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 4: Đếm Ngược Tới Sự Tuyệt Vọng

『Vampire』

Tôi giật mình khi thấy kết quả Giám Định.

Sau sự việc kia tôi vô tình biết mình có thể lấy được những thứ gọi là skill bằng cách dùng điểm skill.

Ngay lập tức tôi học skill Giám Định và thử dùng nó lên nhiều thứ khác nhau.

Và tôi đã hiểu rằng Giám Định vô dụng.

Mặc dù tôi đã cố Giám Định tất cả mọi thứ tôi đã nhìn thấy, nhưng rồi kết quả tôi có được chỉ là những thứ tôi chỉ cần nhìn là biết như là 『Giường』 『Tường』 『Bàn』 .

Ngoài ra mỗi khi tôi sử dụng nó tôi sẽ bị đau đầu một chút.

Nếu tôi không Giám Định liên tục thì cơn đau không sao cả, nhưng sau khi tôi Giám Định mọi thứ trong phòng thì tôi đau đầu như đang bị sốt.

Ngoài việc có dùng cũng không được gì ra thì mỗi khi dùng tôi còn bị phạt bằng một cơn đau đầu.

Tôi đã nghĩ có lẽ nó thế này vì nó chỉ mới cấp 1, nhưng mà tôi không muốn cố hết sức để tăng cấp độ skill chút nào.

Hoàn toàn là một skill phế vật.

Khi tôi đang thử dài Giám Định bàn tay mình lần cuối sau khi định bỏ cuộc thì tôi chợt thấy kết quả là 『Vampire』 .

Sau đó tôi tốn một lúc mới hiểu rõ kết quả Giám Định mang ý nghĩa gì.

Tôi đã nghĩ rằng đó là sai lầm gì đó, nên tôi cố Giám Định thêm nhiều lần nữa, nhưng kết quả lần nào cũng như nhau.

Tại sao?

Tại sao chứ?

Ý nghĩ đó chạy vòng vòng trong đầu tôi, khiến tôi không thể nào nghĩ đến gì khác.

「Không tốt! Ojou-sama!？」

Có lẽ vẻ mặt tôi lúc đó tái xanh lại, và một người hầu gái khi thấy tôi như thế ngay lập tức gọi bác sĩ.

Tôi bí mật Giám Định cô hầu gái, kết quả tôi có được là 「Nhân Loại」 .

Khi cha mẹ tôi chạy vào phòng khi nghe được tôi không khỏe tôi cũng Giám Định họ, kết quả cũng là 「Nhân Loại」 .

Nói cách khác, tôi là Vampire không phải vì cha mẹ tôi là Vampire.

Nghĩa là tôi vì biến dị mà được sinh ra đã làm Vampire.

Có lẽ, khi bác sĩ thấy tôi họ sẽ biết tôi là Vampire.

Nghĩ đến đó mặt tôi còn tái xanh hơn.

Cơ mà tôi không biết trong cơ thể Vampire có máu không nữa.

[Khoan đã]

[Phu Nhân ý người là?]

[Tướng Công cũng để ý thấy đúng không? Đứa trẻ này vừa sử dụng Giám Định]

May mà tôi đang mệt mỏi như thế này.

Nếu tôi đang khỏe mạnh như bình thường nếu nghe thế tôi sẽ chột dạ mất.

[Không biết là vô tình hay là do trò đùa của Thần Linh, nhưng đứa trẻ này có skill Giám Định. Đây hẳn là triệu chứng của bệnh say Giám Định. Mặc dù đây chỉ là ý kiến cá nhân của tôi, nhưng có lẽ nó không thể tự mình tắt được Giám Định]

[Nếu là vậy thật thì không phải thực sự nguy hiểm sao?]

[Đúng là nguy hiểm, nhưng nó không phải là vấn đề một bác sĩ có thể giải quyết được. Có lẽ chúng ta nên để bác sĩ kiểm tra nó cho chắc, nhưng ngoài việc cầu nguyện cho nó có thể tự mình điều khiển được skill ra chúng ta không thể làm gì khác được]

[Nhưng...]

Tôi nghe loáng thoáng được cuộc nói chuyện của cha mẹ và những người hầu xung quanh, có vẻ họ hiểu nhầm triệu chứng của tôi.

À không họ đoán đúng một nửa, không hẳn là hiểu nhầm.

Xem ra họ biết được tôi đang sử dụng Giám Định nhỉ?

Lại mắc thêm một sai lầm rồi.

Sau đó bác sĩ vẫn đến và tôi bị khám.

Tôi không phản kháng được.

Cảm giác như có thể xỉu bất cứ lúc nào, tôi hoàn toàn bị bác sĩ khám đủ kiểu.

[Đúng như mọi người nghĩ, đứa bé này bị say Giám Định. Có vẻ nó đã cố gắng làm chuyện gì đó quá sức, kết quả là người nó đơ lại. Nhưng mà sau khi khám thì có vẻ nó không còn kích hoạt skill nữa rồi. Bệnh tình cô bé sẽ không chuyển xấu đi]

Cha mẹ tôi thả lỏng.

Nhưng mà tôi không làm thế được, người tôi vẫn cứng ngắc.

[Mọi người nên để ý thật kĩ cô bé khoảng một ngày cho chắc chắn. Nếu có tiến triển mới mọi người cứ gọi cho tôi]

[Bác sĩ, cảm ơn]

Vị bác sĩ kia rời khỏi không nói gì thêm.

Tôi không bắt cần được.

Có khi bác sĩ sẽ bí mật nói chuyện với cha mẹ tôi nữa.

Nhưng mà ngoài áp lực đè nặng trong lòng ra thì ý thức của tôi chỉ là một mảng mờ ảo.

Xem ra cơ thể của em bé không chịu nổi áp lực lâu dài.

Trong lúc tôi cố chống lại cảm giác buồn ngủ kia, lúc tôi đang cố xác định xem vị bác sĩ kia có về rồi hay chưa thì đột nhiên.

《Độ thông thạo skill đã đủ. Học được skill 『Kháng Ngủ LV1』 》

Nhờ có skill đó nên tôi vẫn cố gắng thức được một lát.

Nhưng mà sau đó dĩ nhiên tôi thiếp đi luôn, không biết được liệu cha mẹ tôi có nghe thêm gì không.

Khi tôi thức dậy cha mẹ không có ở bên tôi.

Tôi cứ tưởng Mẹ dễ lo lắng như thế sẽ ở bên tôi suốt đến khi tôi thức dậy chứ, nhưng bà lại không có ở đây.

Khi nghe lén người hầu nói chuyện tôi ngay lập tức biết lí do.

Bởi vì con quái vật nhện kia đã xây nhà ở gần thị trấn.

Vì thế người dân ai cũng đang bị xao động và cha mẹ bị họ hỏi han xem phải làm gì.

Tôi thấy mừng.

Tạm thời cuộc sống của tôi vẫn chưa khó khăn.

Mặc dù vấn đề chỉ mới bị dời lại một chút, nhưng có lẽ việc tôi là Vampire sẽ không bị phát hiện.

Nói về trách nhiệm các kiểu thì rất phiền cho người khác, nhưng mà lần này thì con nhện lại giúp tôi che đi vấn đề

Nghĩ mới nhớ, tại sao tôi được sinh ra là Vampire rồi?

Rõ ràng tôi đã luân hồi, nhưng tôi cũng không hiểu tại sao.

Đừng nói là vì biệt danh của tôi ở kiếp trước là Vampire chứ?

Nếu cuộc sống thứ hai sáng lạng của tôi bị thứ nhảm nhí thế này phá hư thì đùa không vui đâu.

Nhưng sự thật tôi là một Vampire không thể thay đổi được.

Nếu có ai Giám Định tôi thì ngay lập tức tôi sẽ bị lộ.

Tôi chưa biết Vampire bị đối xử như thế nào ở thế giới này, nhưng cứ coi như là không tốt là hơn.

Tôi buộc phải đảm bảo mình không bị phát hiện bằng bất kì giá nào.

Nhưng việc bị phát hiện chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Trong giới quý tộc có một buổi lễ ra mắt cho những đứa con của quý tộc gọi là lễ Giám Định.

Toàn bộ con cái của những nhà quý tộc sẽ được Giám Định trước mặt mọi người để khoe khoang cho mọi người biết con mình giỏi giang như thế nào.

Nếu tôi tham dự vào thì không chỉ là giống như đeo băng trên cổ rằng "tôi là Vampire", mà là vác loa rao cho mọi người biết luôn đó.

Tôi buộc phải tránh việc đó bất kì giá nào.

Nhưng làm sao mới tránh được đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 5: Chiến Thuật Để Sống Sót

Sau khi phát hiện ra tôi là Vampire thì tôi hành động gấp rút.

Tôi sinh ra trong gia đình quý tộc, hơn nữa khi lớn lên gần như chắc chắn tôi sẽ có dung nhan tuyệt đẹp, hai yếu tố mà tôi nghĩ rằng có lợi bây giờ lại đột nhiên thành nhược điểm trí mạng của tôi.

Tôi buộc phải giấu đi sự thật rằng tôi là Vampire bằng mọi giá.

Cho nên, tôi bắt đầu suy nghĩ đến thứ gọi là skill mà trước giờ tôi không quá để ý đến.

Vì tôi muốn sử dụng được Ma Pháp nên tôi có tập luyện một chút, nhưng tôi không hề để ý tới những skill còn lại mấy.

Chỉ ở mức "cái này có vẻ tiện, cái kia có vẻ lợi" mà thôi.

Vì tôi sinh ra đã là quý tộc nên tôi nghĩ dù không có skill tôi vẫn có thể sống tốt được.

Nhưng bây giờ tôi không thể nói vậy được nữa rồi.

Tôi buộc phải học được skill nào đó cho phép tôi giấu việc mình là Vampire đi bằng mọi cách.

Vì có Giám Định, nên hẳn cũng phải có cách để chặn Giám Định.

Vấn đề là làm sao học được skill đó

Tôi đã cố thử học nó bằng điểm skill giống như Giám Định, nhưng cuối cùng tôi không làm được.

Xem ra bằng cách này trừ phi nói chính xác tên skill thì Thần Linh sẽ không phản ứng.

Nhưng tôi không biết tên skill đó là gì.

Tôi đã thử vài cái như là Chặn Giám Định, hay là Ngăn Chặn, nhưng cuối cùng không có cái nào đúng hết.

Tôi buộc phải tìm cách biết được tên skill.

Nói cách khác, tôi cần thông tin.

Vì thế, tôi cần phải đọc sách.

Nếu tôi cứ nghe lén người hầu nói chuyện thì tôi sẽ không bao giờ tìm được thông tin gì đáng giá cả.

Chỉ có những thứ liên quan đến con nhện kia thôi.

Tôi có hơi quan tâm đến nó một chút, nhưng mà bây giờ không phải lúc cho việc đó.

Mặc dù hiện tại cứ nghe lén nói chuyện cũng được, nhưng tôi nghĩ cứ đi tìm sách để đọc vẫn là cách tốt nhất để có thêm kiến thức.

Tôi bắt đầu lập kế hoạch chi tiết và quyết định thời gian hành động là nửa đêm lúc mọi người đang ngủ.

Tôi không thể làm gì buổi sáng được vì lúc nào cũng có người hầu bên cạnh.

Nhưng mà vì tôi là loại người sống về đêm nên việc lén lút nửa đêm chính là điểm mạnh của tôi.

Skill Kháng Ngủ cũng cực kì có ích luôn.

Nghĩ kĩ lại, lí do tôi thích sống về đêm chắc chắn là tại tôi là một Vampire.

Rõ ràng, buổi sáng tôi thường không tỉnh táo và cơ thể cảm giác nặng nề, hơn nữa khi thấy xác tên cướp bị xẻ làm đôi tôi còn nuốt nước bọt, nếu kể ra thì không thiếu những dấu hiệu của một Vampire.

Nhưng từ khi sinh ra đến giờ tôi chưa uống máu bao giờ cả, hơn nữa khi ra ngoài ánh nắng tôi không bị đốt thành tro.

Không biết có phải tại Vampire ở đây với Vampire ở Trái Đất khác nhau không nữa?

Nếu có sách nào nói về Vampire tôi muốn đọc nó.

Tôi lén lút trốn ra khỏi phòng.

Tôi chưa làm chuyện này trước mặt người khác bao giờ, nhưng tôi đã có thể đứng dậy đi lại tùy ý.

Và mở một cánh cửa không bị khóa không hề khó.

Vì nơi đây là một biệt thự tương đối lớn nên tôi không biết phòng đọc sách ở đâu.

Hơn nữa, không phải ai cũng đang ngủ, vẫn còn những người gác đêm nữa.

Tôi đi một cách cẩn thận để không bị phát hiện.

Tôi kiểm tra từng phòng một để tìm chính xác phòng đọc sách ở đâu.

Khi thấy mệt thì tôi đi ngược đường cũ về phòng, rồi ngủ với một vẻ mặt ngây thơ.

Tôi cứ thế lặp đi lặp lại chuyện đó nhiều mỗi ngày.

Vì tôi ngày nào cũng làm chuyện lén lút lút lút như thế nên cuối cùng tôi có được skill 「Ẩn Thân」.

Không biết tác dụng skill có phải là làm sự hiện diện của bản thân mờ đi không nhỉ?

Trong tình trạng hiện tại thì có được skill này tôi không ngại chút nào.

Hơn nữa, skill 「Dạ Nhãn」 của tôi lên cấp 3 rồi.

Hình như skill này là bẩm sinh? Hay là tôi trước giờ chưa để ý nó? Nói chung tôi không biết là cái nào, nhưng tôi đã có skill này từ lâu lắm rồi.

Và, cuối cùng tôi đã tìm ra phòng đọc sách.

Từ đó trở đi mỗi ngày tôi đều đến phòng đọc sách và đọc mọi thứ có thể.

Lúc đầu thì tôi gặp vấn đề không thể đọc được chữ, nhưng vì cuộc sống sau này của tôi dựa vào việc này nên kiểu gì tôi cũng phải làm được.

Nếu tôi đi giải mã từng kí tự một cứ như một loại mật mã nào đó thì sẽ tốn rất lâu, nhưng may thay có nhiều cuốn sách dành cho con nít trong phòng đọc sách và qua đó tôi dễ dàng học được chữ viết của thế giới này.

Cuốn sách này khá là cũ, có lẽ Cha cũng đã từng đọc nó lúc Cha còn nhỏ.

Khá nhiều sách ở đây có chủ đề dành cho con trai.

Cứ thế một thời gian, skill Dạ Nhãn của tôi lên cấp 6 và Kháng Ngủ lên cấp 2 trong lúc tôi học chữ.

Ấn Thân cũng lên cấp 3, hơn nữa tôi còn học thêm hai skill Im Ẩng và Nhận Thức Sự Hiện Diện.

Dần dần tôi học càng nhiều skill dạng dành cho sát thủ.

Sau khi biết chữ tôi bắt đầu đọc từng cuốn sách một.

Trên bìa sách không có tựa sách.

Vì thế nhìn thì tôi không biết nó nói về thứ gì cả.

Tôi đành phải đọc kĩ từng cuốn đến khi tìm được cuốn mình cần.

Vì thế tôi học được các skill Tập Trung, Ghi Nhớ, Quá Trình Tính Toán và Ý Nghĩ Song Song.

Nhìn sao cũng thấy việc một em bé có nhiều đây skill là kì lạ đúng không?

Tôi có cảm giác mình vừa mắc thêm sai lầm nữa.

Nhưng mà đây là vì mục đích tồn tại nên tôi không có lựa chọn khác.

Dù tôi có thể giấu được việc tôi là Vampire trong buổi lễ Giám Định thì sau này chắc tôi cũng sẽ nổi tiếng theo hướng xấu quá.

Cứ thế, tôi tiếp tục cuộc sống mỗi ngày buổi sáng như một em bé, còn về đêm tôi tự nhốt mình trong phòng đọc sách.

Vì vụ việc của con nhện nên gần đây có một ông tai to mặt lớn nào đó bắt đầu ở trong nhà tôi, khiến việc trốn vào phòng đọc sách khá là khó khăn.

Càng có thêm người ở thì việc lén lút của tôi càng khó khăn.

Đôi khi tôi thậm chí phải bỏ qua việc trốn vào phòng đọc sách mà về phòng ngủ.

Đúng là một con nhện gây rắc rối cho người khác mà.

Nhưng, con nhện đó dạo này cũng khiến tôi bận tâm.

Những hành động của nó quá giống người.

Mặc dù nó tàn sát ăn cướp không nương tay, nhưng nó lại giúp đỡ người trong thị trấn.

Mẹ gọi là nó Thánh Thú, nhưng theo ý kiến của tôi đã tận mắt thấy nó thì nó giống một con quái vật xấu xa có ý thức như một con người hơn.

Đừng nói nó cũng là một người luân hồi như tôi chứ?

Không thể nào.

Như vậy là suy luận quá thoáng rồi, hoàn toàn là đoán mò.

《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Dự Đoán LV1』 》

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 6: Sự Thay Đổi Bất Ngờ

TN: merazofis được gọi là ông khá nhiều, cơ mà vì là bạn thuở nhỏ của mẹ Vampy-chan nên phải còn trẻ, nên cứ xem ông khoảng 20-24 tuổi là dc.

Lúc này tôi đã quen cuộc sống hằng ngày có bóng dáng con nhện kia, mỗi đêm tôi lại chui vào trong phòng đọc sách và lặn mò từng trang sách một.

Tôi dự đoán thời điểm mặt trời mọc và lặng lẽ trốn về phòng trước khi có ai kịp thức dậy.

Vì tôi sống một cuộc sống như thế nên skill của tôi cứ thế chậm rãi lên cấp.

Vì skill Kháng Ngủ lên cấp rồi nên chỉ cần tôi muốn thì tôi có thể thức cả đêm không vấn đề.

Có thể thế này là không tốt cho cơ thể đang lớn của tôi, nhưng miễn sao sáng tôi ngủ bù bằng thời gian cần thiết là được.

Lúc đầu Mẹ và người hầu cứ lo lắng vì sáng tôi cứ ngủ say sưa, nhưng rồi họ cho rằng đó là vì tôi còn là con nít nên họ cũng không quan trọng hóa vấn đề.

Có một người xuất hiện trên Nhện Thức Sự Hiện Diện.

Là Merazofis.

Merazofis ra ngoài vườn cầm một cây kiếm giả.

Sau sự việc kia Merazofis mỗi sáng sớm đều luyện tập như thế này.

Có thể là ông ấy vẫn còn tức vì lần đó bị tên cướp chém mà không kịp làm gì, hoặc có thể ông ấy muốn mạnh hơn để bảo vệ được Mẹ lần sau.

Nếu xét tính cách của Merazofis có lẽ cái sau đúng hơn.

Lệnh của Mẹ với ông ấy là tuyệt đối.

Vì bảo vệ hạnh phúc của Mẹ ông ấy có thể làm mọi thứ.

Ông ấy là một người nghiêm túc như thế.

Dĩ nhiên Merazofis không phải là yếu.

Cũng không phải là mạnh.

Nếu so với mấy người đạo này đang sống ở nhà tôi thì ông ấy không hẳn là quá mạnh hay quá yếu với tư cách một con người.

Tôi thì nghĩ ông ấy là một quản gia rất tốt, nhưng vì chính bản thân ông ta không nghĩ vậy nên tôi không thể nhận xét gì thêm được.

Tôi vừa đi về phòng vừa nghe âm thanh tập kiếm.

Và rồi sự việc đó xảy ra.

Ngày đó, tôi không đi đến phòng đọc sách.

Mặc dù cái ông già trung niên đáng tởm đó ngày nào cũng nhìn Mẹ với ánh mắt thô tục đó đã ở đây lâu rồi, nhưng hôm nay ông ấy tận nửa đêm vẫn còn thức.

Tôi muốn ông ta rút khỏi đây càng sớm càng tốt đi, vì ông ta không những đáng tởm mà còn phiền phức, chỉ việc nghĩ đến phải ở chung một nhà với ông ta tôi đã muốn phát bệnh rồi.

Mỗi khi mở miệng ra là ông ta lại than phiền gì đó.

Ông ta cố tình nói những thứ chỉ đúng một nửa để có thể la lối người hầu của chúng tôi.

Ông ta có vài lần la lối bằng cái giọng nhảm nhí đến mức tôi suýt nữa hét lên 「Cái gì chứ!？」 như phản xạ rồi.

Ngày hôm trước ông ta hút thuốc, rồi hôm sau ông ta lại la lối rằng 「Phòng này toàn mùi thuốc lá. Không hợp với ta! Đuổi cái tên ngốc dám hút thuốc ở đây ra khỏi đây ngay cho ta!」, tôi thực sự lúc đó muốn nói "Vậy thì ông rút ra đi" theo phản xạ rồi.

Mặc dù người hầu của ông ta nhắc khéo ông ta rằng ông ấy chính là người hút thuốc, nhưng ông già thói ấy còn dám nổi giận vặt lại "Làm quái gì có chuyện đó!" rồi la người hầu ấy.

Ngày hôm sau người hầu đáng thương đó không xuất hiện nữa.

Nhưng theo tôi thấy, sau chuyện đó cô ta quyết định rời đi là đúng.

Ông già đó đã chết.

Một cách dễ dàng.

Lúc đó tôi vẫn còn thức, nhưng tôi không biết gì cả.

Nhận Thức Sự Hiện Diện của tôi không phát hiện gì cả, tôi chỉ biết ông già đơn giản là đột nhiên ngã quỵ ra mà chết.

Khi đó, mặc dù là nửa đêm nhưng trong biệt thự đột nhiên trở nên rầm rộ hẳn lên.

May mà tôi không đến phòng đọc sách đêm đó.

Nếu không tôi đã bị phát hiện rồi.

Lí do ông già ấy chết là một bí ẩn.

Có người nói rằng đó là Thánh Thú nổi giật gây ra trời phạt.

Có vẻ là ông già đó gây sự với con nhện kia.

Cha gom toàn bộ người hầu của ông già đó lại, và tra hỏi về lúc đó.

Mặc dù vì tôi là Vampire nên năm giác quan của tôi rất tốt, nhưng ngay cả tôi cũng không thể nào nghe được cuộc nói chuyện trong phòng làm việc của Cha từ phòng tôi được.

Liệu con nhện đó có lợi dụng việc này để phá hủy thị trấn không?

Đêm ồn ào đó nhanh chóng trôi qua trong khi tôi lo lắng như thế.

Ba ngày sau, ngược lại với sự lo lắng của tôi thì con nhện không làm gì khác cả.

Tôi không biết rõ cái chết của ông già đó ảnh hưởng đến ngoại giao ra sao.

Nhưng, bằng cách nào đó, có vẻ như mọi người đều đoán trước rằng ông già đó sẽ gây ra một vấn đề ở trong đất nước này.

Mặc dù hơi mơ hồ, nhưng sau khi nghe lén cuộc nói chuyện của những người hầu thì tôi kết luận thế.

Nếu tôi dự đoán sâu xa hơn thì có lẽ trong tương lai gần sẽ xảy ra một cuộc chiến tranh.

Hơn nữa, Cha là một trong những người chủ động hành động như đã mong đợi chuyện đó.

Ông ấy thường xuyên đi thăm những người lính trong quân đội và để ý thật kĩ hành động của con nhện.

Mặc dù không ai chắc chắn, nhưng rất có thể sẽ có chiến tranh.

Trong lúc tôi đang lo lắng những vấn đề như thế, một ngày nọ lúc tôi đang lơ mơ ngủ gật.

Vì mặt đất đột nhiên rung chuyển và có một tiếng nổ lớn vang lên nên tôi giật mình tỉnh dậy.

Trong khi đang sợ hãi không biết chuyện gì xảy ra thì Mẹ ôm tôi vào lòng.

Bên cạnh mẹ Merazofis đang đứng đó với một vẻ mặt nghiêm trọng.

Chúng tôi chuẩn bị sẵn sàng để có thể di tản bất kì lúc nào.

Nhưng rồi tiếng nổ và con động đất cũng qua, và sự im lặng quay lại.

Những người hầu chạy đi tìm hiểu nguyên nhân một cách cẩn thận.

Cha đưa ra những mệnh lệnh cần thiết và mọi người hành động rất rảo.

Tôi, lúc này vẫn được Mẹ ôm lấy nhìn thấy cảnh đó.

Mạng nhện bị phá hủy hoàn toàn, và có người báo cáo ngay lập tức rằng con nhện đã biến mất.

Sau đó mọi chuyện phát triển như sóng biển lúc có bão.

Thánh Ngôn giáo loan tin rằng họ đã tiêu diệt con Thánh Thú giả đã cắm rễ ở nước Sariera cho cả thế giới biết.

Sariera là nước tôi được sinh ra.

Thánh Thú có lẽ là nói đến con nhện kia.

Nước Sariera ngay lập tức mất bình tĩnh.

Không những họ có hành động khiêu khích bạo lực ở trong Sariera mà không được phép, mà họ còn đòi tiền đền bù vì đã làm hại đến Thánh Thú mà Sariera đang bảo hộ.

Câu trả lời họ nhận được là "chúng tôi đã tiêu diệt con quái vật, nên đưa tiền thưởng đây". Rõ ràng là chộc người ta nổi giận.

Thánh Ngôn giáo rõ ràng đang muốn gây chiến.

Hơn nữa nước Sariera hoàn toàn sẵn sàng để chiến đấu.

Mặc dù theo cá nhân tôi thì tôi muốn họ đừng làm vậy, nhưng với tư cách một em bé thì tôi không thể làm gì được.

Tôi chỉ có thể cầu mong rằng chúng ta chiến thắng, và tiễn quân đội do Cha thống lĩnh từ thị trấn rời đi hướng đến chiến trường.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 7: Chiến Tranh

Cuộc chiến kết thúc không có kết quả.

Đội quân của Cha lúc quay về nhìn mệt mỏi ra mặt.

Nhìn thì giống như họ quay về vì họ thua trận, nhưng sự thật là họ quay về vì không có lí do để chiến đấu.

Lí do là vì con quái vật nhện đó.

Có vẻ nó không hề chết trong vụ tai nạn kia và đột nhiên xuất hiện trên chiến trường.

Hơn nữa, khi nó tham gia vào chiến tranh nó tàn sát toàn bộ không phân biệt bạn hay thù, và cuối cùng họ thành công tiêu diệt nó bằng cách bắn một Đại Ma Pháp tới chỗ Anh Hùng-sama đang kèm nó lại.

Nhưng vì nó mà cả hai quân đội đều bị tổn thương thảm trọng, và cuộc chiến tranh sau đó không thể tiếp tục được.

Tôi nghe rằng họ cùng nhau kí lệnh ngừng bắn và rút lui.

Mặc dù tôi mừng là Cha đã quay về an toàn, nhưng tôi cũng lo là tình trạng hiện tại đồng nghĩa với việc đang trốn tránh vấn đề thực sự.

Tôi nghe rằng Anh Hùng-sama lúc đó lẽ ra bị bắn dính cùng với con quái vật nhện được vị Đại Pháp Sư của Đế Quốc bảo vệ.

Tôi nghe rằng ông ta có thể sử dụng Ma Pháp Dịch Chuyển và cứu Anh Hùng-sama ngay phút cuối ngay trước khi Đại Ma Pháp bắn tới nơi.

Bỏ qua việc đó, hiện tại đất nước này đang cực kì rối.

Đội quân của họ một nửa bị tiêu diệt bởi kẻ mà họ đã từng tôn làm Thánh Thú.

Vốn thì cuộc chiến tranh này được khơi lên trên danh nghĩa trả thù cho Thánh Thú.

Trên thực tế, lí do chiến tranh cũng có lẽ là tại sự mâu thuẫn với Thánh Ngôn giáo qua nhiều năm.

Nhưng, trong trường hợp này, khi mà con nhện được tôn làm Thánh Thú lại làm đúng như Thánh Ngôn giáo tuyên bố, tự chứng minh bản thân là một con quái vật nguy hiểm.

Lúc này thì không còn lí do cao thượng gì để chiến tranh nữa.

Nghĩa là Thánh Ngôn giáo có lí hơn.

Chuyện này rất tệ.

Vì nó có nghĩa là Thánh Ngôn giáo được cho cơ hội để lợi dụng nước Sariera.

Bởi vậy ngay khi vừa quay về Cha luôn tất bật chuẩn bị nhiều thứ.

Chiến tranh chưa kết thúc ở đây.

Hơn nữa, trong tương lai sắp đến mới là chiến tranh thật sự.

Thánh Ngôn giáo coi Nữ Thần giáo như kẻ thù, nên chắc chắn họ sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Dĩ nhiên họ cũng sẽ tốn thời gian để tập hợp binh lực lại sau khi bị tàn sát như thế, nhưng họ lại là một tổ chức cực kì có tiếng nói trong xã hội loài người.

Có thể nói việc họ chuẩn bị thêm quân lực ngoài những phe đã tham gia chiến đấu lần này là chắc chắn.

So sánh với họ, Sariera chỉ là một nước có sức mạnh cá nhân hơn những nước láng giềng một chút.

Nhưng hiện tại họ đang bị cách ly và biệt lập, hơn nữa đội quân của họ đã bị tiêu diệt một phần.

Nếu hỏi rằng như thế có tỉ lệ thắng nào không thì dù tôi mù cũng phải trả lời "không".

Ngay từ đầu đây đã là một cuộc chiến nghiêng về một phía rồi.

Nếu chỉ là đấu với nước Outsu thì Sariera ở tình thế hoàn toàn có lợi, nhưng khi mà Thánh Ngôn Giáo quyết định tham dự vào thì tỉ lệ thắng trở thành mỏng manh không đáng nói.

Ngoài ra, nếu cả Đế Quốc cũng ủng hộ Outsu thì không còn chút hi vọng nào.

Thế nhưng, cái đáng sợ nhất chính là tính chất không chết không về của chiến tranh tôn giáo.

Tôi thì không tài nào hiểu được, nhưng có vẻ như Sariera không có lựa chọn không chiến đấu.

Cuộc chiến tranh ngay từ trước khi chiến đấu đã xác định là chỉ diễn ra một lần với tình trạng hai đội quân đối mặt nhau.

Sau đó Sariera sẽ tuyên bố đầu hàng để tránh thương tổn với dân thường càng nhiều càng tốt.

Mặc dù đội quân sẽ hi sinh, nhưng ít ra khi đầu hàng họ chỉ sẽ phải bồi thường nhẹ, vừa giải quyết được vấn đề vừa có thể giữ sức.

Thế nhưng vì một kẻ bất ngờ xuất hiện trên chiến trường mà kế hoạch này hoàn toàn tan vỡ.

Cả hai đội quân bị tổn thất thảm trọng.

Hơn nữa kết cục cuộc chiến mơ hồ.

Chiến tranh sẽ tiếp tục.

Lần này Sariera không có tình thế tốt như trước.

Lần này chiến tranh sẽ không còn là một cuộc chiến được quyết định bởi đội quân hai bên nữa.

Nó sẽ là một cuộc chiến xâm lược đẫm máu.

Nó sẽ cuốn những người dân thường vào.

Và thị trấn này chính là nơi đứng mũi chịu sào.

Nơi đây rất gần với nước Outsū, và cũng là nơi con quái vật nhện kia cắn rết lúc đầu.

Cha cố gắng cho người dân di tản đi càng sớm càng tốt.

Nhưng cả tình hình thời gian và điều kiện đều cực kì khó thực hiện.

Thứ nhất là vấn đề thời gian.

Hiện tại là vừa bắt đầu mùa thu hoạch.

Thị trấn này nằm giữa nhiều khu vực tách biệt là những nơi trồng trọt để cung cấp lương thực.

Dọc mỗi con đường mòn từ thị trấn sẽ dẫn đến một ngôi làng trồng trọt khác nhau.

Hơn nữa, nơi đây là trạm trung chuyển từ những ngôi làng đó đến toàn bộ những phần còn lại của nước Sariera.

Nước Sariera lúc này không thể bỏ qua việc thu hoạch được.

Nên việc di tản những người có nhiệm vụ làm chuyện đó là không thể.

Mặc dù những người làm nhiệm vụ vận chuyển có thể di tản ngay khi họ vận chuyển xong, nhưng những người làm những việc khác thì dù có muốn cũng không thể di tản được.

Còn vấn đề điều kiện.

Lãnh đạo cao tầng của Sariera đã chỉ định thị trấn này làm vật hi sinh.

Nói cách khác, họ muốn để kẻ thù tấn công thị trấn này và từ bỏ nó.

Cuộc chiến tranh này không thể kết thúc mà không bị tổn hại gì.

Nên họ có ý định giới hạn sự tổn hại ở mức tối thiểu.

Ngoài việc di tản càng nhiều lương thực và hàng hóa hết mức có thể, họ cũng chỉ muốn di tản những người cực kì xuất sắc, còn người dân thường thì không có được đãi ngộ đó.

Cơ bản là họ bị chính đất nước của họ ngấm bán đi làm nô lệ.

Và cùng với họ, người lãnh đạo của thị trấn, Cha và gia đình của ông.

Cha cố gắng hết sức để ít nhất cho tôi và Mẹ trốn thoát.

Nhưng rồi cũng vô dụng.

Mặc dù ông bà ngoại cố gắng giật dây để chúng tôi có thể thoát đi, nhưng rồi chính nước Sariera đã phá hủy hi vọng nhỏ nhoi đó.

Có lẽ, việc đàm phán giữa hai nước đã kết thúc rồi.

Nếu không thì tại sao hành động của chúng tôi lại bị giới hạn đến mức này chứ?

Hơn nữa thời điểm lại trùng với mùa thu hoạch, cơ bản mà nói, chuyện này chỉ trách chúng tôi quá xui xẻo.

Vì binh lính và nông dân được chia thành hai tầng lớp rõ rệt nên cuộc chiến không ảnh hưởng đến mùa thu hoạch, nhưng dù vậy tôi vẫn chỉ có thể nói chúng tôi quá xui xẻo.

Nếu kẻ thù thực sự đã dự đoán được toàn bộ tình trạng hiện tại và chọn lúc này để tiến công thì Sariera đã thua hoàn toàn rồi.

Đội quân của kẻ thù đã xuất hiện, báo hiệu cái chết sắp đến.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 8: Lựa Chọn

「Tướng Công...」

「Xin lỗi. Cũng chỉ tại ta vô dụng」

「Không, người đã cố hết sức cho hai mẹ con rồi... 」

Mẹ ôm Cha triều mến, an ủi người đang ngồi đó tuyệt vọng.

「Sophia, ta đã muốn ít nhất được nhìn con trưởng thành. Xin hãy tha thứ cho người cha vô dụng như ta」

Cha bế tôi lên nhẹ nhàng.

Dường như đây là lần đầu tiên tôi được Cha bế lên thế này.

Nhưng, tình cảm của Cha đã được truyền đạt đầy đủ.

Mẹ nhẹ nhàng hôn tôi đang được Cha bế.

Nói thật thì, tình cảm của tôi đối với cha mẹ không sâu đậm là bao.

Vì tôi vẫn còn giữ kí ức của kiếp trước nên tôi không có cảm giác rất rõ rệt rằng họ là cha mẹ đẻ của tôi.

Nên khi họ yêu thương tôi nhiều thế này vẫn có lúc tôi cảm thấy tội lỗi.

Nhưng mà, khi mà đây chính là lần cuối cùng chúng tôi được như thế này, tôi cảm thấy hối hận.

Lẽ ra tôi phải làm nũng họ nhiều hơn mới phải.

Với tư cách là một đứa con tôi chưa đem được gì đến cho họ cả.

Vì tôi giữ kìm ức ở kiếp trước, nên có lẽ thái độ của tôi tương đối lạnh nhạt từ trước giờ.

Nếu tôi làm nũng nhiều hơn có lẽ cha mẹ tôi đã chú ý đến tôi nhiều hơn hiện tại.

Có lẽ lúc đó chúng tôi mới thực sự là một gia đình

Nhưng bây giờ đã quá trễ rồi.

[Merazofis, Noiria. Chuyện còn lại ta trông chờ vào hai người]

[Vâng]

[Vâng]

Merazofis và Noiria nghiêm hẳn lên khi Cha nói thế.

Cả hai đã thay từ bộ đồ người hầu sang quần áo mà người dân thị trấn thường hay mặc.

Lợi dụng lúc đang rối loạn vì kẻ thù xâm chiếm, họ sẽ giả làm một cặp vợ chồng để tôi có thể thoát đi.

Nếu chỉ là một đứa bé của một gia đình bình thường trong thị trấn có khi tôi sẽ bị bỏ qua.

Đó là cách cuối cùng Cha có để giúp tôi.

Ngoài ra, không còn ai ở trong biệt thự nữa.

Toàn bộ mọi người đã trà trộn với đội vận chuyển để di tản rồi.

Nhưng mà tôi và Mẹ thì bị giám sát rất gắt gao.

Chỉ có lúc hỗn loạn thế này chúng tôi mới có thể rời đi được.

Và, tôi vì còn là em bé nên không tính, nhưng Mẹ thì lại là một người thường xuyên ra ngoài, nên mọi người ai cũng biết mặt bà.

Việc tôi có thể sống sót rời đi hay không là hên xui.

Còn cha mẹ tôi thì chắc chắn sẽ không sống sót qua đợt này.

Đây chính thức là lần từ biệt cuối cùng.

Toàn bộ những ai còn ở trong biệt thự lúc này đều là những người hầu lâu năm đã quyết tâm ở lại với cha mẹ.

Toàn bộ người hầu còn trẻ bị Cha cố tình đuổi đi những nơi ở xa nơi đây.

Và, cả Merazofis lẫn Noiria đều nói sẽ ở đây đến tận lúc cuối cùng.

Nên việc quan trọng là cứu thoát tôi đi mới được giao cho hai người họ.

Có lẽ Cha biết Merazofis yêu Mẹ thế nào.

Dù thế nhưng ông vẫn tin tưởng Merazofis.

Merazofis hiểu được điều đó và vẫn hết lòng phục vụ Cha.

Vì tôi chưa biết yêu là gì nên tôi không hiểu được cảm xúc của Merazofis và Cha là thế nào.

Nhưng rõ ràng có một sự tin tưởng lẫn nhau sâu đậm.

[Tôi chắc chắn sẽ bảo vệ Oujo-sama]

[Ài. Ta tin tưởng anh]

Mẹ mắt ướt đầm ôm lấy tôi và Noiria từ biệt.

Còn Cha thì nhẹ nhàng giao tôi cho Merazofis.

Bàn tay ấy hơi run rẩy.

Và, tôi vĩnh biệt cha mẹ mình.

Chúng tôi sẽ không bao giờ gặp nhau trong cuộc đời này lần nữa.

Khi chúng tôi trốn ra cửa sau của biệt thự thì ngọn lửa đã lan đến lối vào thị trấn rồi.

Chúng tôi dễ dàng trà trộn vào dòng người đang chạy trốn khỏi thị trấn.

Theo dòng người đó, chúng tôi nhanh chóng hướng rời khỏi thị trấn.

Nhưng quân xâm lược đang chặn lối ra vào thị trấn lại.

[Chúng ta sẽ trốn hướng này]

Merazofis kéo tay Noiria, đi ngược dòng người và len vào một hẻm vắng.

Lúc đó, Nhận Thức Sự Hiện Diện của tôi kích hoạt.

[Đứng yên đó]

[Các người nên đứng yên một chút]

Những bóng đèn xuất hiện bao vây hẻm vắng trước khi chúng tôi kịp nhận ra.

Bên trong hẻm và hai bên.

Mỗi bên có bốn người chặn lại.

Dường như chúng tôi đã bị theo dõi từ lúc vừa rời khỏi biệt thự rồi thì phải?

Đúng là tuyệt vọng mà.

Thế nhưng, tình hình hiện tại lại có vẻ kì lạ.

[Các người là ai!?!]

[Bọn ta không có nghĩa vụ trả lời câu hỏi đó. Bảo vệ đứa bé đó mau]

[Mục tiêu của chúng là đứa bé! Bảo vệ nó đến cùng!]

Toàn bộ những người đứng chặn ở bên trong và hai bên hẻm chạy đến cùng lúc.

Tôi không hiểu lắm, nhưng có vẻ những người đứng hai bên hẻm và những người đứng trong hẻm là từ hai tổ chức khác nhau?

Có lẽ lợi dụng tình trạng hỗn loạn này chúng tôi vẫn có thể chạy thoát được.

Hi vọng mỏng manh đó của tôi tan vỡ vì Noiria đã bị một người đàn ông từ trong hẻm chạy đến chém dính.

[Noiria!?!]

[Giao đứa bé đó cho bọn ta!]

Thanh kiếm đâm đến Merazofis bị một người từ phe bên kia chặn lại.

Cùng lúc đó Merazofis bị kéo ngược.

Merazofis định dùng lúc đó tông người kia.

Rồi bỏ chạy về hướng bên kia con hẻm.

Nhưng, ông ta ngã xuống trước khi kịp làm được chuyện đó.

Khi té ông ta vẫn cố đảm bảo cho tôi không bị đè.

Trên mặt Merazofis lúc này đầy sự đau đớn.

Khi tôi nhìn lại thì sau lưng Merazofis đang cắm một thanh kiếm.

Những người lạ mặt kia tiếp tục chiến đấu trong con hẻm.

Noiria đang nằm dưới chân họ.

Cặp mắt vô hồn và máu chảy lênh láng, có lẽ chị ấy đã chết rồi.

Nếu cứ tiếp tục thế này Merazofis cũng sẽ bị giết.

Tôi dùng đôi tay nhỏ bé của mình kéo thanh kiếm ra khỏi lưng Merazofis.

Máu lại bắt đầu tuôn ra.

Thực sự nếu không làm gì Merazofis sẽ chết ở đây.

Sau khi Merazofis chết là đến lượt tôi.

Chỉ có một cách để chúng tôi có thể đảo ngược tình hình hiện tại.

Có một khả năng.

Nhưng nếu tôi làm vậy cuộc sống con người của tôi chính thức kết thúc.

Hơn nữa, tôi cũng không biết liệu cách này có được hay không.

Tôi không biết mình có khả năng làm vậy không, cũng không biết mình có thành công được không.

Tôi nhìn Merazofis mang vẻ mặt sắp chết bất kì lúc nào.

Tôi có thể thấy rõ sự tự trách bản thân của vô dụng trong mắt của ông.

[Ojou-sama, tôi xin lỗi]

Giọng nói khàn đặc ấy.

Lúc đó tôi đã quyết định.

Tôi cắm răng nanh vào cổ người đàn ông đã ngã xuống đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni 3: Chế Tạo Vũ Khí

Tôi bây giờ hai tuổi.

Lúc bốn tuổi là lúc được chính thức coi là trưởng thành và được phép đi săn.

Con người nếu biết lúc bốn tuổi đã là trưởng thành thì sẽ bất ngờ không hết, nhưng nếu tính tốc độ sinh trưởng của loài Yêu Tinh Lùn thì nhiều đó là bình thường.

Ngược lại mà nói, tính tuổi thọ chỉ có mười năm của loài Yêu Tinh Lùn thì như thế là còn chậm.

Tuổi thọ loài Yêu Tinh Lùn là mười năm của thế giới này.

Tính theo năm Trái Đất thì khoảng mười một năm.

Một vài cá thể sống đặc biệt tốt thì đến được mười ba năm.

Đó chính là toàn bộ thời gian một con Yêu Tinh Lùn có để sống.

Có nghĩa là trong thời gian đó nó buộc phải tiến hóa trước khi chết già.

Để tiến hóa được thì một con Yêu Tinh Lùn phải lên cấp 10.

Nhưng không có nghĩa là khi đó nó sẽ ngay lập tức biến thành loài Yêu Tinh.

Bất kì con Yêu Tinh Lùn nào lên cấp 10 sẽ được chọn một trong ba hướng tiến hóa là Lính Yêu Tinh Lùn, Cung Yêu Tinh Lùn và Thầy Bùa Yêu Tinh Lùn.

Có thể lựa chọn muốn tiến hóa theo hướng nào tùy thích.

Có điều sau khi chọn rồi thì chỉ số sau này sẽ phát triển theo hướng đó.

Mạnh mẽ và chuyên cận chiến, đơn giản và dễ hiểu nhất, Lính.

Tốc độ cao, bàn tay khéo léo và tập trung nhiều về hỗ trợ, Cung.

Có khả năng sử dụng và nghiên cứu Ma Pháp, Thầy Bùa.

Lựa chọn phổ biến nhất là Lính.

Không phải nhánh Thầy Bùa ít người chọn, mà bởi vì tộc Yêu Tinh Lùn vốn không có nhiều cá thể có thiên phú ở nhánh này.

Còn nhánh Cung thì đơn giản là ít người chọn.

Nhánh này rất khó mà chịu đựng được việc săn bắn, và nghe đồn hướng tiến hóa sau đó của loài Yêu Tinh Lùn là hướng chăm sóc gia đình và làng.

Tôi thực sự không nghĩ rằng nhánh Cung thực sự yếu hơn nhánh Lính và Thầy Bùa là bao.

Nhưng nó không có nhiều người chọn vì lí do đơn giản là nó cần một cá thể tập trung phát triển theo hướng chuyên ngành, không như hai nhánh đơn giản dễ hiểu kia.

Sau khi tiến hóa thành một trong ba hướng này thì phải lên cấp 10 lần nữa, cuối cùng mới tiến hóa được thành Yêu Tinh.

Thành Yêu Tinh rồi thì không cần phải lo lắng về tuổi thọ nữa.

Tôi nghe rằng một con Yêu Tinh sống lâu bằng con người.

Nhưng mà trong môi trường khắc nghiệt này thì nhiều con Yêu Tinh chết trước khi kịp hết tuổi thọ.

Dù có tiến hóa rồi cũng không có nghĩa là chiến đấu kết thúc.

Có nhiều Yêu Tinh Lùn khác bằng tuổi tôi.

Mặc dù chúng cũng là con nít, nhưng không hề có thời gian cho chúng chơi đùa, và chỉ cần vừa có thể thì chúng sẽ giúp đỡ gia đình mình.

Trong trường hợp của tôi giúp đỡ là giúp việc đồng áng.

Trong ngôi làng sâu trên núi ít nắng này vẫn có một vài loại cây cỏ có thể sinh trưởng.

Họ trồng những cây có sức sống mạnh mẽ.

Công việc thế này thực sự rất cực khổ cho một đứa con nít, việc thực sự rất nặng.

Đầu tiên là phải đảm bảo đất không bị đóng băng.

Vì để yên cho mặt đất một lúc là nó ngay lập tức sẽ bị đóng băng nên cần phải thường xuyên làm ấm đất trồng.

Dùng lửa đốt một nông cụ đặc biệt rồi dùng nó cào đất từ từ, cùng lúc đảm bảo cho rễ cây trồng không bị hư hại.

Cần sức mạnh, cùng với sự kiên định mới làm được chuyện này.

Ngoài ra còn những việc bình thường như gieo hạt, cày cuốc, thu hoạch v.v.

Hơn nữa loại cây chúng tôi trồng chính là một chủng loại quái vật, nên nếu canh thời gian thu hoạch không chính xác thì chúng tôi mới là kẻ bị ăn.

Thực sự công việc cực kì nặng.

Nhưng nhờ vậy mà sức mạnh cơ thể của tôi tăng lên và tôi đã học được một vài skill.

Nhiều khi cả ngày chỉ làm việc đồng áng như thế là mặt trời đã lặn rồi.

Lúc mọi chuyện bắt đầu là lúc thịt có được từ việc đi săn được đưa lên bàn ăn.

Khi đó tôi ước rằng mình có một con dao để cắt thứ thịt cứng này.

Bên trong ngôi nhà chật chội đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, và rồi tôi đã cầm một con dao trên tay.

Mặc dù nó không bằng con dao tôi đã nghĩ đến trong đầu, nhưng đây chắc chắn là một con dao.

Cha tôi lấy con dao ra khỏi bàn tay của tôi, lúc này vẫn đang không hiểu gì.

Rồi ông chạy ra khỏi nhà.

Sau đó khi quay lại ông đem theo già làng.

Già làng, như tên, là người sống lâu nhất trong làng.

Ông là một trong những Yêu Tinh Lùn duy nhất sống được đến cái tuổi có thể gọi là già.

Rồi ông ấy đưa một thứ cho tôi.

Là một viên đá Giám Định.

Một loại công cụ Ma Pháp chứa sức mạnh của skill Giám Định, cái duy nhất trong làng.

Nếu một người sử dụng đá Giám Định, người đó có thể biết được skill của bản thân.

Tôi dùng nó để kiểm tra chỉ số của bản thân như yêu cầu.

Cái nổi bật nhất là skill Chế Tạo Vũ Khí.

Khi tôi nói cho già làng nghe, ông ấy kêu tôi dùng Giám Định kiểm tra nó thử.

『Chế Tạo Vũ Khí: Bằng cách sử dụng MP có thể tạo ra vũ khí. Chất lượng của vũ khí dựa vào cấp độ skill và lượng MP sử dụng』

Chắc chắn là nó.

Cây dao vừa rồi là do nó tạo ra.

Sau đó, tôi được giao nhiệm vụ dùng skill này tạo vũ khí.

Làng Yêu Tinh Lùn chỉ có thể tạo ra những loại vũ khí và áo giáp thô sơ nhất.

Vì không có vật liệu hay công cụ thích hợp.

Lúc đầu tôi chỉ có thể tạo những loại vũ khí vô dụng.

Bởi vì MP của tôi thấp, hơn nữa cấp độ skill không cao.

Nhưng sau khi dùng liên tục thì skill cũng dần lên cấp, hơn nữa lượng MP tôi có cũng tăng lên, và tôi học được thêm skill Tăng Tốc Hồi MP.

Những thứ tôi có thể dùng Chế Tạo Vũ Khí để tạo ra là có giới hạn.

Đầu tiên, trừ phi tôi hoàn toàn công nhận nó là vũ khí tôi không thể tạo ra nó được.

Tôi có thể tạo ra đa số những thứ có lưỡi sắc khá dễ dàng, nhưng nếu là các công cụ đầu cùn thì đôi khi tôi sẽ thất bại.

Không thể tạo ra áo giáp được.

Vì lí do nào đó khiến món đồ phòng thủ duy nhất tôi có thể tạo ra.

Không thể tạo ra máy móc.

Không thể tạo ra súng ống.

Nghĩa là, tôi chỉ có thể tạo ra vũ khí thô sơ như kiếm và giáo mác.

Nhưng mà như thế đã là đủ cho làng Yêu Tinh Lùn thiếu thốn vũ khí, và tôi liên tục tạo vũ khí đến khi hết MP mới tạm thời ngừng lại.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 9: Người Hầu

Tôi hút máu Merazofis.

Bản năng của loài Vampire khiến tôi biết phải làm chuyện đó như thế nào.

Một chất lỏng ngọt ngào chảy xuống cổ họng tôi, một hương vị tôi chưa bao giờ nếm qua.

Tôi kiềm nén ước muốn nuốt hết mọi thứ và bắt đầu truyền sức mạnh ngược vào.

Cơ thể của Merazofis giật một cách mạnh mẽ, và ông ta bắt đầu chấp nhận sức mạnh của tôi.

Cơ thể của ông ấy dần hồi phục.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Vampire LV1』 đã trở thành 『Vampire LV2』》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Kẻ Khởi Nguyên』》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Kẻ Khởi Nguyên』, học được skill 『Đàn Áp Đồng Loại』 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV1』》

《『Kháng Ngủ LV4』 đã nhập làm một với 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV1』》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV1』 đã trở thành 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV3』 》

Tôi rút răng nanh của mình ra.

Cùng lúc đó, Merazofis với khuôn mặt tái nhợt từ từ đứng dậy.

Vết thương trên lưng ông ấy đã hồi phục hồi nào không biết.

Một trong những người đàn ông thấy chúng tôi đang làm gì thì chạy đến.

Rồi vung kiếm chém xuống.

Merazofis dùng tay chặn nó lại.

Thanh kiếm dễ dàng cắm thẳng vào cơ thể Merazofis, xuyên qua lớp da thịt và đánh gãy một phần xương.

Merazofis không để ý điều đó mà vẫn tấn công người kia.

Nắm đấm Merazofis chạm dính mặt của người đàn ông, rồi tiếp tục đẩy nó thẳng vào bức tường.

Sọ của người đàn ông bị nắm đấm và bức tường ép vỡ.

Cùng lúc đó, bàn tay đấm của Merazofis cũng vỡ vì không chịu nổi cú va chạm đó.

Merazofis dùng bàn tay đã vỡ đó để nhấc cái xác lên.

Rồi cắn vào cổ nó.

Vì ông ta đang quay lưng về phía tôi nên tôi không thấy, nhưng chắc hẳn những người kia thấy rõ Merazofis đang hút máu cái xác.

Bị bất ngờ, toàn bộ chiến đấu ngừng lại.

Chỉ có một người di chuyển, là Merazofis.

Ông ta no rồi sao? Merazofis ném cái xác qua một bên.

Rồi gầm lên.

Là một tiếng gầm không thể phát ra từ cổ họng của một con người được.

Rõ ràng những người đàn ông kia đang sợ hãi.

Merazofis tiếp tục gầm và chạy về phía những người đang bị sốc kia.

Người đứng gần nhất bình tĩnh và phản ứng.

Thanh kiếm của anh ta chém rách bụng Merazofis.

Nhưng ông ấy không ngừng lại.

Merazofis mặc kệ bụng mình bị chém rách mà đâm vào mặt người kia.

Cơ thể anh ta bị đánh văng đi, rồi đập mạnh vào một người đứng sau đó.

Cổ anh ta lúc này đang quay một hướng 180 độ, còn phần bị đánh dính nhìn cực kì thê thảm.

Nhưng chỉ có thế.

Merazofis đang đối đầu với những người kia với cả hai bàn tay đã vỡ nát và bụng đã bị chém rách một đường.

[Các người còn muốn chơi đùa bao lâu nữa hả?]

Cơ thể của Merazofis bay lên như một con rỗi.

Có lẽ là một loại Ma Pháp gió, vì tôi có thể cảm giác được ma lực.

Là do một người đàn bà đang mặc áo trùm đầu giống như những người lúc này đứng trong hẻm chờ sẵn.

Cơ thể của Merazofis bị một cú sốc vô hình đập mạnh xuống đất lăn tới gần tôi.

Dù lúc này ông ấy là một Vampire nhưng Merazofis vốn chỉ có khả năng như một Nhân Loại bình thường.

Mặc dù làm một người hầu ông ấy có khả năng chiến đấu nhất định, nhưng nếu so với một người chiến đấu làm nghề để sống thì dĩ nhiên ông ấy sẽ thua.

Dù có tập luyện vùng kiếm mỗi ngày đi nữa ông ấy vẫn thiếu đi một thứ quan trọng.

Đó là cấp độ.

Merazofis, một người hầu có rất ít cơ hội để chiến đấu với quái vật, không như những người lính hay Thám Hiểm Giả.

Vì thế cấp độ ông ta thấp.

Không cần biết ông ấy rèn luyện bao nhiêu, nhưng sự khác biệt về cấp độ là không thể lấp đầy, hơn nữa ông ấy còn thiếu kinh nghiệm thực chiến.

Trên hết, Merazofis vẫn chỉ là một người hầu, chiến đấu hoàn toàn nằm ngoài chuyên môn của ông ấy.

Dù ông ấy là một người hầu có cấp độ cao đi nữa thì cũng không có nghĩa là ông ấy sẽ thắng một người lính cùng cấp độ.

Dù hiện tại ông ấy đã biến thành Vampire và dùng đến những đòn tấn công mặc kệ sát thương đến bản thân thì kết quả vẫn như cũ.

Đôi mắt của tôi nhìn vào mắt của Merazofis đã ngã xuống.

Mắt Merazofis lúc này trống rỗng.

Trong đôi mắt ấy là hình ảnh hiện tại của tôi.

Hình ảnh khuôn mặt tôi đang bị sự sợ hãi tột cùng xâm chiếm.

Mặt Merazofis hiện lên cảm xúc ngạc nhiên.

Sức sống dần trở lại đôi mắt trống rỗng ấy.

Ông ấy cố gắng khiến cơ thể tả tơi của mình đứng dậy bằng ý chí.

Người phụ nữ vừa xuất hiện đã đánh cho toàn bộ những người không phải phe cô ta ngất xỉu.

[Vampire à? Có vẻ hiện tại cô ta chỉ mới bắt đầu nên chỉ số còn thấp, nhưng để cô ta lớn lên thì sẽ phiền phức lắm]

Người phụ nữ nói với một giọng vô cảm.

[Vậy Kẻ Khởi Nguyên là đứa bé đó sao?]

[Tôi nên làm gì?]

[Giết nó]

Tôi rùng mình một chút khi nghe như thế.

[Có sao không?]

「Ta sẽ nói Oka rằng chúng ta không kịp đến vì bị cuốn vào cuộc chiến tranh. Nếu một Vampire được phép sống sẽ rất phiền phức」

「Hiểu rồi」

Những người đàn ông đến gần Merazofis.

Hiện tại chỉ việc đứng đó đã là quá sức với ông ấy rồi.

「Ta sẽ không để các người làm hại Oujo-sama」

Thế nhưng ông ấy vẫn cản trở họ.

「Nếu người ngoan ngoan ta sẽ giết người một cách nhẹ nhàng. Tại sao lại cố gắng thế này cho cô bé đó chứ hả? Nó là một Vampire sẽ gây tai họa cho thế giới, người cũng biết mà?」

Người phụ nữ kia hỏi.

「Chuyện đó không liên quan đến ta. Ta đã hứa phải bảo vệ nó. Đúng thế, ta đã được họ giao phó nhiệm vụ này」

Merazofis trả lời dứt khoát.

「Ngu ngốc」

「Không hề, không hề. Một người đàn ông có ý chí như thế là tốt đúng không nào?」

Giọng nói vô cảm cứ như tin tưởng rằng điều đó là ngu ngốc từ tận đáy lòng mình.

Và rồi một giọng nói vui vẻ phá vỡ không khí trầm khốc nơi đây.

「Yo yo. Maou Shoujo Ariel-chan đến giải cứu cô bé dễ thương và người hầu một cách tuyệt diệu đây!」

Không khí căng thẳng gần như ngay lập tức đóng băng vì sự xuất hiện không đúng lúc của người phụ nữ kì lạ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 10: Người Phụ Nữ Kì Lạ Và Người Phụ Nữ Nguy Hiểm

TN: Yoroshiku onegaishimasu -> mang ý nghĩa "hợp tác vui vẻ" hay là "từ nay trở đi trông chờ vào bạn", thường là nói lúc mới gặp nhau. Ojou-chan = cô bé, Ojou-sama = tiểu thư.

[Là Ariel, nhỉ?]

[Chính là ta chứ còn ai. Sao người lại kết thúc câu bằng dấu hỏi chứ hả?]

Người phụ nữ mặc áo có mũ trùm đầu đứng đối đầu với người phụ nữ kì lạ.

Có vẻ những thủ hạ của cô ta không biết phải làm gì với người kì lạ vừa can thiệp vào chuyện của họ nên họ chỉ liếc mắt dò hỏi ý kiến người phụ nữ mặc áo trùm.

Người phụ nữ mặc áo trùm không để ý, và cứ thế im lặng.

Cơ thể của tôi lơ lửng.

Nói đúng hơn, tôi bị ai đó tóm gáy nhắc lên.

Khi tôi quay lại thì mắt tôi trợn lên khi thấy ai là người vừa nhắc tôi lên.

Tại, tại sao Wakaba Hihiro lại ở đây!?

Còn nữa, tại sao cô ta lại màu trắng?

Tại sao cô ta đang nhắm mắt lại?

Không phải cô ta cũng chết rồi sao?

Hay giống như tôi cô ta cũng được luân hồi?

Vậy, tại sao ngoại hình cô ta vẫn y như cũ?

Bỏ qua những câu hỏi dồn dập của tôi, Wakaba Hiiro lúc này đang nhắc tôi lên nhưng nhắm chặt mắt lại.

Mặc dù mắt cô ta đang nhắm mắt nhưng có vẻ cô ấy đang ngắm nghía tôi rất kĩ.

Hơn nữa, đột nhiên tôi có cảm giác sợ hãi kì lạ.

Mặc dù tôi không biết chuyện gì đã xảy ra với con người này, nhưng cô ta chắc chắn cực kì nguy hiểm.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Sợ Hãi LV2』 đã trở thành 『Kháng Sợ Hãi LV3』》

Cấp độ skill nó tăng rồi, nhưng bây giờ là hơi trễ.

Mặc dù mắt Wakaba Hiiro vẫn nhắm chặt như thế nhưng ánh nhìn của cô ta dường như chuyển sang giữa hai chân tôi.

Cảm xúc trên mặt cô ta không thay đổi, nhưng hình như cô ta đã nhận ra gì đó rồi.

Tôi được nhẹ nhàng đặt xuống đất.

Merazofis đi cà nhắc chen vào giữa tôi và Wakaba Hiiro.

Ông ấy nhìn Wakaba Hiiro với vẻ e dè rõ rệt.

Wakaba Hiiro nhẹ nhàng bước tới gần Merazofis như thế, và dùng Ma Pháp Chữa Trị.

[Hả?]

Merazofis ngạc nhiên.

Tôi cũng ngạc nhiên.

Vết thương của Merazofis lúc đó nặng đến mức ông ta đứng thẳng được đã là cố hết sức rồi.

Nhưng vết thương đó cũng hồi phục ngay lập tức.

[Cô không phải là kẻ thù?]

Wakaba Hiiro nhẹ nhàng gật đầu trả lời câu hỏi của Merazofis.

Nhưng Merazofis vẫn chưa hết cảnh giác.

[Hừ. Đáng tiếc rằng ta không thể dùng được Giám Định bằng cơ thể này. Ta không xác định được cô ta là thật hay giả]

[Dĩ nhiên ta là hàng thật. Hơn nữa, ta không muốn nghe cái kẻ chuyên dùng cơ thể của người khác giả làm mình nói câu đó]

[Chỉ nghe cô nói thế ta cũng thấy đau lòng]

Người phụ nữ mặc áo trùm và người phụ nữ kì lạ nói gì đó với nhau.

[Được rồi, Potimas-kun, không bây giờ là chan mới đúng nhỉ? Tại sao người ở đây?]

[Hừm, không biết là tại sao nhỉ?]

Người phụ nữ mặc áo trùm giả ngu.

Ngay lúc đó, không khí xung quanh thay đổi hoàn toàn.

[Nói mau lên]

Tôi không hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Tôi chỉ bất giác nhắm mắt lại khi có một âm thanh nổ lớn và một cơn chấn động nhẹ thôi.

Nhưng khi tôi mở mắt ra, không còn tên thủ hạ nào ở đó nữa.

Chỉ có những vết máu nhuộm đỏ hai bức tường mà thôi.

[Vậy là người thật à?]

[Người vốn đã biết chuyện đó ngay từ đầu rồi đúng không? Còn bây giờ thì nói mau]

Một áp lực mạnh mẽ tỏa ra từ cơ thể của người phụ nữ kì lạ khiến cho cảm giác ngây ngô lúc này của cô ta cứ như ảo giác.

Áp lực ác độc và kinh khủng đủ để chỉ nhìn thấy nó là buồn nôn.

[Xem ra, bản chất vẫn chưa thay đổi. Ta không biết chuyện gì đã xảy ra khiến người giả bộ làm tên hề như thế này, nhưng rõ ràng vẫn bất lợi cho ta]

[Bây giờ người hiểu chuyện đó rồi thì người có chịu nói hết mọi thứ cho ta biết mà không chống cự vô ích không hả? Hay là muốn ta ép người phải nói ra?]

[Ta từ chối cả hai]

Chuyện xảy ra tiếp theo hoàn toàn nằm ngoài tưởng tượng của tôi.

Người phụ nữ mặc áo trùm tự dùng Ma Pháp bắn vỡ đầu mình.

Cái xác không đầu của cô ta ngã xuống.

[Hừ! Hắn muốn làm gì thì làm chỉ vì cơ thể đó là của người khác]

Người phụ nữ kì lạ chửi rủa.

Nhưng khi cô ta quay lại nhìn tôi thì áp lực đã biến mất.

[Rồi, hai người có an toàn chưa?]

Người phụ nữ kì lạ nói chuyện nhẹ nhàng.

Nhưng mà Merazofis vẫn không bớt cảnh giác.

[À, không cần phải cảnh giác làm gì đâu. Vốn thì có cảnh giác cũng vô dụng thôi]

Đột nhiên tôi ngửi thấy một mùi ngọt nhẹ.

Cùng lúc đó chợt tôi thấy buồn ngủ.

Tôi vội vàng nín thở.

Mùi này chính là một loại Ma Pháp gây mê!

Mặc dù tôi thì có thể chịu đựng trong chốc lát nhờ có Kháng Hiệu Ứng Bất Thường, nhưng Merazofis thì ngay lập tức bất tỉnh rồi té xuống.

Cơn buồn ngủ ngày càng mạnh mẽ hơn dù tôi đã nín thở.

Mặc dù tôi cố gắng chống cự, nhưng rồi cơ thể tôi cũng dần mất đi sức mạnh.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV3』 đã trở thành 『Kháng Hiệu Ứng Bất Thường LV4』 》

Lúc tỉnh dậy tôi đang ở trong rừng.

Có một chiếc lều, và một ngọn lửa trại.

[Ồ, cô bé dậy rồi]

Lúc mở mắt ra tôi thấy người phụ nữ kì lạ.

Wakaba Hiiro đang ngồi cạnh cô ta.

Khi tôi quay quanh tìm Merazofis thì tôi thấy ông ta đang ngồi cạnh tôi.

[Ta sẽ sự giới thiệu lần nữa. Ta chính là Ma Vương đời này, Ariel. Yoroshiku onegaishimasu]

Người phụ nữ kì lạ bắt đầu nói những thứ kì lạ.

À, vì những thứ cô ta nói là kì lạ nên cô ta mới là người kì lạ.

Cô ta kì lạ vì cô ta là người kì lạ? Hay cô ta là người kì lạ vì cô ta kì lạ?

[Ahahaha! Shiro-chan, nhìn kia, nhìn kia. Mắt cô bé đảo liên tục kia]

Không, người đó đang nhắm mắt mà.

Thế nhưng cô ta vẫn gật đầu xác nhận, cô ấy có thể thấy sao?

[Sao nào Merazofis-kun? Anh thấy có tin được lời ta nói thêm một chút không?]

[Tôi không thể cứ bất ngờ mà tin lời cô được]

「Vậy thì hãy hỏi người trong cuộc luôn nào」

Người phụ nữ kì lạ nhìn tôi.

『Alô?』

Đột nhiên một giọng nói vang lên trên đầu tôi.

Hơi giống với giọng nói của Thần, nhưng cũng hơi khác.

『Đây là một skill tên là Thần Giao Cách Cảm. Vì ta đã kết nối với toàn bộ mọi người ở đây rồi nên bây giờ mọi người có thể truyền ý nghĩ cho nhau』

Vậy ra đây là phiên bản điện thoại di động bằng não?

『Được rồi, một câu hỏi cho Ojou-chan nhé. Cô bé có phải là người luân hồi không? Trả lời có hay không là được』

Và câu hỏi là một chuyện hoàn toàn không ngờ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 208: Tiêu Chuẩn Của Thế Giới Giả Tường Và Lần Gặp Gỡ Đầu Tiên

Quay ngược thời gian lại một chút.

Lần này điểm Dịch Chuyển là bên trong thị trấn.

Vì đây là lần đầu tôi Dịch Chuyển không có skill nên đích đến có hơi bị chệch mục tiêu.

Vì may mắn nên chúng tôi Dịch Chuyển đến một con hẻm vắng, nhưng lỡ mà tôi có làm sai gì thì kết quả sẽ đáng sợ cực kì, kiểu như Dịch Chuyển vào trong tường đá hay là cơ thể bị lẫn lộn.

[Hử? Đây là đâu? Tôi là ai?]

Tôi kéo Ma Vương đang bị xin tới gần tôi.

Vì đường chính đang đầy người muốn bỏ trốn nên chúng tôi leo lên nóc nhà để di chuyển cho dễ.

[Ơm, chị không phiền nếu bây giờ em giải thích cho chị biết chúng ta ở đây làm gì đâu?]

Vì Ma Vương nói cứ như mọi chuyện khó hiểu lắm nên tôi thở dài và giải thích.

[Có một người luân hồi trong thị trấn này, nhưng vì tôi lỡ thấy cô ấy gặp nạn nên tôi muốn giải cứu cô ấy]

[Shiro-chan nói chuyện!? Hơn nữa còn là một câu dài!?!]

Thật là mất lịch sự mà.

Khi cần nói thì tôi sẽ nói chuyện.

À, nhưng Ma Vương thì một nửa là giống tôi lúc trước rồi, nên có lẽ lúc này đang nói chuyện như đang thần giao cách cảm lúc trước.

[Hiểu rồi. Nhưng mà, một người luân hồi sao? Thật bất ngờ đó. Cứ tưởng Shiro-chan không thích dính dáng mấy chuyện phiền phức như thế chứ]

[Tôi không có cố tình dính dáng. Chỉ là lần này đúng lúc tìm thấy thôi]

[Tsundere]

Chúng tôi nhanh chóng đến nơi.

Cùng lúc đó người phụ nữ bị đâm dính và chết.

[Ồ, có vẻ họ đang chiến đấu]

Tình trạng lúc này là thế nào?

Nhìn hơi giống như hai thế lực đánh nhau để giành bé Vampire vậy.

A, người đang bế bé Vampire là người vệ sĩ lần trước tôi chữa thương cho.

[Elf? Tại sao chúng lại ở đây...]

Ma Vương lăm bằm gì đó.

Elf?

Cái chủng tộc tiêu chuẩn bất kì truyện dị giới nào cũng có?

Cái chủng tộc có tai dài, giỏi Ma Pháp và sống lâu?

Vậy chúng tồn tại ở thế giới này à?

Vì chúng đang đeo mũ trùm đầu nên không ai thấy tai chúng.

Ma Vương thì có Giám Định nên thấy được, nhưng vì tôi không còn dùng được Giám Định những lúc thế này nữa nên bất tiện quá đi.

Ma Vương cố gắng chạy ra.

Tôi cản cô ta lại.

[Chờ tí nữa đi]

[Tại sao?]

[Ngay lúc nguy cấp xuất hiện thì có ấn tượng tốt hơn đúng không nào?]

Ma Vương làm một vẻ mặt khâm phục khi nghe tôi nói thế.

[Shiro-chan cũng hơi bị thô tục nhỉ]

Tại sao?

Trong lúc chúng tôi nói nhảm này nọ, người bảo hộ của bé Vampire ngã xuống.

Đúng lúc tôi định xuống can thiệp thì chợt bé Vampire bắt đầu uống máu ông ấy.

Không khí thay đổi.

Khí chất của bé Vampire và của người bảo hộ kia cùng thay đổi.

Ông ta đứng dậy loạng choạng đánh một người có vẻ là tộc Elf.

Uwa, gớm quá.

Đầu của tên Elf bị đè nát.

Rồi ngay sau đó ông ta uống máu tên đó.

[A, tên đó ngay khi vừa tiến hóa bị mất lí trí]

[Biến thành Vampire được tính là tiến hóa à]

[Đúng thế. Là một kiểu tiến hóa đặc biệt]

Ra thế.

A, ông ta bị đánh bại lần nữa rồi.

Bị một người phụ nữ bí ẩn vừa xuất hiện dùng Ma Pháp đánh bay một cách đáng thất vọng.

[Hử? Đó, tên đó là Potimas?]

Giọng nói của Ma Vương lúc đó chứa một chút khí thế nguy hiểm.

Potimas?

Hình như tôi nghe cái tên đó ở đâu rồi thì phải.

À, là cái tên ngu ngốc chủ mưu đánh D vừa được nhắc đến gần đây.

[Potimas là một tên Elf?]

[Đúng thế. Chính là cái tên thấp hơn cả rác rưởi đó. Nhưng người ở đó không phải là bản thể của hắn. Hắn chỉ đang xâm chiếm và sử dụng cơ thể của một người phụ nữ vô danh nào đó mà thôi. Hắn đang dùng cơ thể người khác để quan sát từ một khoảng cách an toàn. Là tên rác rưởi không gì ghê tởm hơn coi bất kì ai trừ bản thân hắn là một công cụ. Đó là Potimas]

Chiếm lấy cơ thể người khác sao?

Hmmm?

Hình như tôi đã từng chiếm cơ thể người khác rồi.

Tôi ngồi ở một nơi an toàn để quan sát(Đại Mê Cung Elro).

Không quan tâm ai ngoài bản thân.

[Hả!? Nếu nghĩ kĩ lại thì Shiro-chan cũng là thuộc hàng rác r-, buhera!?!]

Trời phạt.

[Mặc dù đó chỉ là một cú đâm thẳng không chứa chút sức mạnh nào, nhưng tôi không thể né được hơn nữa Miễn Nhiễm Vật Lí cũng không có tác dụng gì. Đây là sức mạnh của Thần sao?]

Ma Vương giải thích gọn gàng trong khi đang chảy máu mũi.

[Nói chung là vậy đó. Loài Elf ở đây không có gì giống như loài Elf mà em biết đâu. Nói thẳng ra, tộc Elf đối với thế giới này chỉ toàn có hại]

Hình ảnh của tộc Elf trong đầu tôi sụp đổ.

[Mặc dù chỉ là một cơ thể bù nhìn, nhưng chính Potimas lại ra mặt xuất hiện. Hắn là có gì đó nghiêm trọng lắm? Thôi kệ đi]

Ma Vương chạy thẳng ra tôi không kịp cản lại.

[Yo yo. Maou Shoujo Ariel-chan đến giải cứu cô bé dễ thương và người hầu một cách tuyệt diệu đây!]

Cái gì vậy?

Cái cô ngốc đó mới nói gì vậy?

Cô ta bị ngu à?

Mà, kệ đi.

Tạm thời, cứ để Ma Vương lo bọn Elf đi.

Có gì cô ta lo hết.

Tôi đến đảm bảo bé Vampire an toàn.

Tôi nhảy đến sau lưng bé Vampire.

Rồi nâng nó lên.

Hmm.

Em bé nhìn mềm mềm, có vẻ nếu ăn sẽ ngon lắm.

Có điều nó nhỏ quá nên phần ăn được cũng không nhiều.

Má nó nhìn phúng phính dẻo dẻo.

Không biết có nên cắn nó một miếng không.

Dĩ nhiên ăn má là không được, hay là một cánh tay nhỉ.

Sau khi ăn tôi chỉ cần hồi phục cho nó là được.

Một miếng thôi.

A.

Bé nó tè ra quần rồi.

Ài.

Dĩ nhiên trong tình trạng mạng sống bị đe dọa thì lỡ có tè ra quần cũng dễ hiểu nhỉ?

Đằng nào thì nó vẫn còn là em bé mà.

Nhưng mà bên trong em bé này là một học sinh cao trung đúng không nhỉ?

Nếu là tôi thì tôi đã chết vì xấu hổ rồi.

À không, phải nói là tôi có tự tin ngay lúc đó sẽ tàn sát toàn bộ nhân chứng có mặt không ngại ngần gì.

Hãy giả bộ là chưa thấy gì đi.

Đây gọi là bao dung.

Tôi thậm chí không muốn ăn nó nữa.

Tôi nhẹ nhàng đặt bé Vampire về vị trí cũ.

Người bảo hộ của bé Vampire để ý thấy tôi và đi cà nhắc đến cố bảo vệ nó.

Mặc dù Ma Vương nói lí trí của ông ta đã bị mất hoàn toàn ngay sau khi tiến hóa, nhưng theo tôi thấy thì ông ta vẫn tỉnh táo đó chứ.

Nhưng mà lúc này ông ta có ngất xỉu đúng nghĩa cũng không lạ.

Đúng là một vết thương nghiêm trọng đó.

Sống được đến giờ là hơi bị ghê rồi.

Lỡ đến đây rồi thì tôi sẽ cứu ông luôn vậy.

Ừm.

Tôi có thể dùng Ma Pháp chữa trị không thành vấn đề.

[Cô không phải là kẻ thù?]

Vì người bảo hộ hỏi tôi như thế nên tôi gật đầu.

Có điều tôi cũng không phải đồng minh đâu.

Còn Ma Vương, lúc này đang nổi sùng.

Toàn bộ mọi người trừ người phụ nữ tên Potimas đã biến thành một vũng máu.

Dù cô ta đang đe dọa Potimas như thế, a, Potimas tự sát rồi.

Dù có tự sát cũng không đau đớn vì đó không phải bản thể à?

Vậy là giống với cách tôi dùng trứng hồi sinh?

Trứng, trứng!?

Đệt.

Tôi quên bég đi mất.

Chúng sao rồi nhỉ?

Chắc chúng nở hết rồi nhỉ?

Lát tôi sẽ đi kiểm tra.

Ma Vương dùng Ma Pháp gọi là 「Mê Hồn Phong」, một loại Ma Pháp có tác dụng gây mê để khiến bé Vampire và người bảo hộ của bé thiếp đi.

「Rồi, rút lui nhanh nào」

「Cô cho họ ngủ làm gì?」

「Ở đây không từ từ nói chuyện được, hơn nữa họ cũng chưa tin tưởng chúng ta, nên tôi cho họ ngủ để dễ bắt cóc hơn」

À ừ.

Vậy thôi Dịch Chuyển đến chỗ thích hợp hơn nào.

Lần này tôi sẽ đảm bảo ko Dịch Chuyển nhầm chỗ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 209: Công Việc An Ủi Người Hầu Vampire

Chúng tôi Dịch Chuyển đến một khu rừng thích hợp gần đó.

Tôi để Ma Vương chăm cho hai chủ tớ Vampire, còn tôi thì Dịch Chuyển quay về thị trấn.

Tôi đi vòng vòng ăn trộm vài thứ cần thiết.

Tôi tạo một không gian nhỏ rồi ném hết đồ vào đó.

Đó là tôi định bắt chước Túi Thần Kì của Ma Pháp Không Gian, nhưng mà hơi khó.

Xem ra những Ma Thuật ảnh hưởng đến không gian khó dùng hơn tôi tưởng.

Tôi dựng chiếc lều tôi đã trộm lên, và dùng những nguyên liệu tôi đã lấy nấu vài món đơn giản.

Ma Vương nhìn với con mắt sáng rỡ.

Giúp tôi tí coi.

Trong lúc tôi đang ăn thì người bảo hộ tỉnh dậy.

Ma Vương bảo tên ông ta là Merazofis, nghe như tên một loại cầu lửa nào đó.

「Đây là đâu?」

「Trong một khu rừng thích hợp. Vì ta muốn từ từ nói chuyện nên ta gây mê hai người rồi đưa hai người đến đây」

「Là... vậy à?」

Merazofis, dài dòng quá, tôi sẽ gọi là Mera.

Mera lúc này vẫn đang cảnh giác.

Dĩ nhiên, chúng tôi là hai người bí ẩn và kì lạ cơ mà.

Phần lớn là vì hành vi và cách nói chuyện của Ma Vương.

Không ai bình thường sẽ tin cô ta là Ma Vương thật.

Nếu có, kẻ đó không bình thường.

「Cám ơn đã cứu chúng tôi」

「Không có gì. Thực ra ông là hàng đi kèm. Người chúng ta muốn cứu là đứa trẻ đó」

Ma Vương chỉ bé Vampire đang nằm ngủ ngon lành.

「Tôi có thể hỏi vài thứ không?」

「Được. Cái gì ta có thể trả lời ta sẽ trả lời」

「Thị trấn, không, chủ nhân và phu nhân sao rồi?」

Ma Vương nhìn tôi.

Tôi lắc đầu nhẹ.

Lúc đi lấy đồ này nợ tôi cũng có đi tìm gia đình bé Vampire thử.

Kết quả thật không may.

Có lẽ thấy phản ứng của tôi ông ấy cũng đoán ra được.

Mera nén giọng của mình lại khóc than.

Sau một vài phút khóc lóc như thế, ông ấy chùi nước mắt đi và ngược khuôn mặt ướn át của ông ấy lên.

[Tôi đã để hai người nhìn thấy một cảnh xấu xí rồi]

[Không. Một người khóc than vì người khác không bao giờ là xấu xí cả]

Ma Vương nhìn Mera với vẻ mặt thương hại.

Lúc cô ấy cứu họ cô ấy cũng nói gì đó na ná như thế, xem ra cô ta cực kì hài lòng với ông ta.

[Một người nữa. Ở nơi đó ngoài tôi còn một hầu gái nữa cũng ở đó để bảo vệ Oujo-sama. Cô có biết cô ta sao rồi không?]

[Chắc hẳn ông cũng đã thấy đúng không? Cô ta đã chết]

[Đúng là vậy...]

Có lẽ là cảm giác cầu nguyện một kì tích cuối cùng.

Tôi có thể thấy ông ta mang vẻ mặt "không mong chờ gì nhiều, nhưng lỡ đâu".

Mặc dù ông ta cố tỏ vẻ bình tĩnh, nhưng cảm giác thất vọng của ông ta là không thể giấu được.

[Được rồi, vậy tôi sẽ hỏi lần nữa. Cô là ai?]

[Hừm, vậy thì ta sẽ trả lời một cách nghiêm túc]

Lúc đó khí chất dọa người lại bắt đầu tỏa ra từ Ma Vương.

Xem ra cô ta vừa bật toàn bộ skill dạng dọa nạt mà cô ta đã tắt đi.

Dĩ nhiên chúng không ảnh hưởng đến tôi, nhưng có ảnh hưởng đến khí chất của cô ấy.

Mera bắt đầu chảy mồ hôi như suối.

Khuôn mặt ông ta cứng đờ vì sợ.

Tôi có cảm giác toàn bộ sinh vật trong khu rừng này vừa bị dọa bỏ chạy toàn bộ.

[Ta là Ma Vương thực sự và duy nhất. Ma Vương Ariel. Yoroshiku onegaishimasu]

A, đúng là nếu bỏ đi khí chất đáng thương bình thường thì cô ấy cũng ra dáng Ma Vương ấy chứ.

Bị dọa đến mức này, không đời nào Mera lại nghi ngờ người trước mặt mình là Ma Vương được.

Bởi vì không thể nào những người có thể thoát ra khí chất dọa người kinh khủng thế này lại thường thấy được.

[Ma Vương. Tại sao?]

Hiện tại, có lẽ ông ấy đang thấy sợ đến mức chỉ muốn bỏ chạy, nhưng ông ta vẫn ở đây để bảo vệ bé Vampire một cách dũng cảm.

Không chỉ thế, ông ấy còn có khả năng hỏi lại dù chỉ là với giọng khàn khàn.

Ý chí rất dũng mãnh.

[Hmm. Shiro-chan, chúng ta nên nói không?]

Muốn hỏi xem tôi có muốn nói cho ông ấy biết không à?

Có sao đâu?

Nên, tôi gật đầu.

[Được rồi, vậy để ta giải thích]

Ma Vương lần nữa tắt skill dọa nạt đi và bắt đầu giải thích chi tiết.

[Có một tên ngu ngốc trên thế giới này làm một chuyện ngu ngốc, và gây rắc rối cho một thế giới khác]

[Hả?]

[Cứ ngồi nghe đi. Những đứa trẻ ở một thế giới khác bị chết vì hành động ở thế giới này. Vì thế, vị Thần có cảm giác tội lỗi lúc đó đã thu nhặt linh hồn của họ, và đưa họ luân hồi vào thế giới này. Họ được gọi chung là những người luân hồi]

[Haa]

Mera lắng nghe với một vẻ mặt không mấy quan tâm.

Thì, dĩ nhiên nếu như bất ngờ kể một câu chuyện khó tin như thế thì...

[Họ, những người luân hồi được sinh ra với kí ức kiếp trước của họ. Hơn nữa họ được một phần đền bù từ Thần. Mặc dù tôi không rõ liệu đó có phải là mục đích của họ không, nhưng những người tấn công các người hèn là nhằm đến những người luân hồi]

[Ừm, họ thì liên quan gì đến chúng tôi?]

[Ồ? Ông không giỏi suy đoán. Nói cách khác, Ojou-chan đang ngủ kia là một người luân hồi]

[!?!]

Vẻ mặt Mera xuất hiện sự bất ngờ.

Nhưng không đến mức mà Ma Vương mong đợi.

[Muu. Ông vẫn chưa tin ta đúng không?]

[Dĩ nhiên là tôi không thể nào tin một câu chuyện không có chứng cứ như thế rồi]

[Thật sao? Ông biết khá rõ mà đúng không? Ojou-chan này hành động hơi khác với những em bé bình thường đúng không? Cô bé có làm gì kì lạ mà em bé không làm không?]

[Chuyện đó]

[Vẻ mặt của ông nói rằng ông đã từng thấy nó làm những chuyện như thế]

Dĩ nhiên là có.

Dù cô bé có giỏi diễn kịch cỡ nào thì một học sinh cao trung cũng không thể nào hành động như một em bé giống hoàn toàn nổi.

Nếu có thì cô bé đã được giải diễn viên xuất sắc nhất rồi.

Chỉ là cô ta không bị phát hiện vì cơ thể thực sự là cơ thể của một em bé thôi.

Nếu bề ngoài đánh lừa được thị giác thì người ta thường sẽ bỏ qua một vài điểm khác thường.

「Hơn nữa, chắc ông cũng biết rồi, nhưng Ojou-chan không phải là Nhân Loại. Cô bé là một Vampire」

「Dĩ nhiên, vậy điều đó là thật?」

「Ừm. Nhân tiện, ông cũng vậy」

「Lúc đó, vậy ra tôi thực sự đã bị Ojou-sama cắn rồi à?」

「Đúng vậy. Có vẻ skill Vampire là Ojou-chan được Thần tặng cho. Nên vừa sinh ra cô bé đã là Vampire rồi. Hơn nữa, xem ra cô bé cũng đã thử làm nhiều thứ sau khi phát hiện ra chuyện đó」

「Tức là?」

「Vì cô bé có những skill như là Ghi Nhớ và Quá Trình Tính Toán, hẳn là cô bé đã phải đi tìm cách để che giấu việc mình là một Vampire đúng không nào?」

「Cô có Giám Định sao?」

「Giám Định cấp 10. Tuyệt vời không nào?」

Một vẻ mặt tự hào.

「Mà, khi Ojou-chan tỉnh dậy chúng ta trực tiếp hỏi là được. Nhân tiện, lần này chúng ta cứu Ojou-chan là vì có quan hệ. Shiro-chan đang ngồi đó cũng là một người luân hồi」

Mera nhìn tôi, tôi gật đầu nhẹ.

Tôi có cảm giác ông ấy mới giật ngược ra sau một chút, chắc là tưởng tượng thôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 210: Công Việc An Ủi Chủ Nhân Vampire

『Rồi, bây giờ là một câu hỏi cho Ojou-chan. Bé có phải là một người luân hồi không? Chỉ cần trả lời đúng hay không thôi』

Ma Vương dùng Thần Giao Cách Cảm tra hỏi bé Vampire vừa thức dậy.

Mặc dù tôi thì hiểu mọi chuyện rồi, nhưng cách nhanh nhất để khiến Mera cũng hiểu đó là phải do chính miệng người trong cuộc nói ra.

Sự im lặng kéo dài một lúc.

Tôi ngồi đó tiếp tục ăn.

Hmm.

Không tệ lắm.

Nhưng mà nó cũng không hẳn là ngon.

Nói sao thì, tôi chỉ mới ướp nó bằng gia vị cần thiết tối thiểu thôi.

Nếu có thời gian chắc tôi phải học nấu ăn quá.

Muu.

Hình như nó hơi dở?

Hay là tại thịt nhạt quá?

Hay là tại đúng theo tiêu chuẩn của thế giới giả tưởng thì đám này chỉ toàn ăn rau thôi?

Tôi rút hết máu ra rồi, để có gì hai Vampire có cái để uống.

Nếu tôi làm sốt ướp rồi ngâm thịt kĩ hơn chút thì ăn có ngon hơn không ta?

『C-cô định làm gì tôi?』

Bé Vampire mở miệng ra nói chuyện sau một lúc phân vân trong khi tôi vẫn đang suy nghĩ cách làm món ăn ngon hơn.

À không, đang xài Thần Giao Cách Cảm nên thực ra không mở miệng gì.

『Hai, boo! Đã nói bé phải trả lời đúng hay không thôi mà』

Ma Vương chu mỏ ra và lấy hai tay làm thành dấu X trước mặt.

『Cơ bản mà nói, ta hiện tại đang giữ quyền sống chết của bé đó. Dĩ nhiên ta không phải là kẻ thù nên ta không có ý định làm hại gì bé, nhưng mà ta cũng không phải là đồng minh. Nếu bé mà làm ta bực mình thì có khi ta sẽ để bé lại ở đây chung với lũ quái vật, hiểu chưa nè?』

Rõ ràng cô không hề định làm vậy.

Có điều nói vậy rõ ràng có tác dụng.

Bé Vampire ngay lập tức lộ ra vẻ mặt sợ sệt.

Khi thấy vẻ mặt đó, hay đúng hơn, là khi bé Vampire bắt đầu trả lời thăm vấn thì Mera há hốc mồm vì kinh ngạc.

Thấy bé Vampire phản ứng như thế, hẳn là những gì Ma Vương nói đã bắt đầu có lí hơn.

Mặc dù ông ta hiểu điều đó theo logic, nhưng trong thâm tâm thì không chấp nhận à?

Kết quả là đơ người ra như thế.

『Mà, nói chung là còn phải xem thái độ của bé như thế nào nữa』

『Tôi hiểu rồi. Câu trả lời của câu hỏi vừa rồi là đúng』

Ma Vương mỉm cười khi nghe được câu trả lời đó, còn Mera nhìn trời.

『Được rồi, vậy bé tự giới thiệu bản thân một chút nào? À, nói sao cho Merazofis-kun hiểu ấy』

『V-vâng』

Sau khi ngáp ngừng một lát, bé Vampire bắt đầu nói từng chút một.

『Tôi tên là Sophia Keren. Kiếp trước là Negishi Akiko』

『Ừm, ừm. Rồi?』

『Và, ư, tôi là một em bé tới lúc này là một tuổi và hai tháng』

Tôi đã nghe rằng ở thế giới này một năm có 411 ngày, được chia làm mười tháng.

Nghĩa là một tháng là 41 ngày.

Ngày bị dư ra được gọi là Ngày Mới, nó là ngày đầu tiên mỗi năm, không thuộc về bất kì tháng nào.

Ở thế giới này một năm và hai tháng đổi ra năm Trái Đất là một năm và bốn tháng.

『Ừm ừm. Còn nữa?』

『Ế? Còn, ế? Ừm..』

『Bé đang giấu chi tiết gì đó quan trọng sao?』

『A, ư, a... Có』

『Rồi, nói mau lên nào』

Ma Vương nở nụ cười toát cả mồm chờ bé Vampire trả lời.

Rõ ràng là muốn cô bé nói về việc làm Vampire, đã biết tởng rồi mà còn cố ép người trong cuộc tự mình nói ra, đúng là một tính cách quá tốt mà.

Rõ ràng, bọn Elf có gọi cô bé là Vampire rồi mà, hay là cô bé không nghe thấy?

Hay có nghe mà lại quên?

Bé Vampire liên tục liếc ngó Mera.

Mera chăm chú nhìn bé Vampire không rời mắt.

『Tôi... là một Vampire』

Cuối cùng bé Vampire cũng thú nhận cứ như bị dồn đến đường cùng.

『Ừm. Ta biết rồi』

『Ế?』

『Nhân tiện, hồi nãy ra cũng nói Merazofis-kun biết rồi』

『Ế? Hờ?』

Bé Vampire lúc này cực kì bối rối.

Cô bé có sao không?

Vì Mera đã bị biến thành Vampire rồi nên làm sao ông ta không biết được chứ.

[Ojou-sama, tôi biết mình đã biến thành Vampire rồi, và tôi cũng biết Ojou-sama là một Vampire]

Mera nói như thế với bé Vampire không phải bằng Thần Giao Cách Cảm mà bằng lời nói.

『Tôi xin lỗi, lúc đó tôi chỉ có thể nghĩ ra cách đó mà thôi』

[Xin cô đừng xin lỗi. Tôi mới là người phải xin lỗi mới đúng]

『Ế?』

[Tôi đã không thể bảo vệ Ojou-sama đến cùng. Tôi xin lỗi]

Mera quỳ rạp xuống đất.

Thế giới này cũng có văn hóa dogeza cơ đấy.

[Hơn nữa, nếu cô không làm thế bây giờ tôi đã chết rồi. Tôi chỉ có lòng biết ơn chứ không oán hận gì cô cả]

『Nhưng mà, là Vampire đó? Sau này ông không thể sống như một con người được nữa ông biết không?』

[Tôi đã chuẩn bị tâm lí cho điều đó rồi. Để bảo vệ được Ojou-sama, có lẽ thế này là tốt hơn]

『Merazofis. Ông vẫn còn...』

「Chủ Nhân và Phụ Nhân đã giao phó Ojou-sama cho tôi chăm sóc. Vậy thì tôi sẽ chăm sóc cô đến hết cuộc đời này」

『Merazofis』

Thật là một câu chuyện hay.

Ể, Ma Vương đang khóc thật hả?

Không lẽ cô ấy thực sự rất cảm động với cảnh trước mặt sao?

Ừm...

Hay là tại tôi không tinh tế cho lắm?

「Ta đã nghe được chuyện của hai người rồi! Hai người cứ theo ta! Ta sẽ nhận trách nhiệm bảo vệ cả hai!」

A.

Có một cái công tắc gì đó vừa bật lên trong Ma Vương.

Thôi kệ.

Đằng nào chúng tôi cũng đã cứu họ rồi, cứ để họ một mình cũng thấy tội.

「Đó là điều tốt đó các người biết không. Ta chính là Ma Vương đó. Nói cho các người biết, gần như không có bất kì ai trên thế giới này có thể giết được ta hết. Nhận được sự bảo hộ của ta, người mạnh nhất thế giới là vinh dự cực kì lớn đó. Những người cố gắng giết các người trước đây sẽ không dám làm gì vì đã có ta ở đây. Hơn nữa, hiện tại các người không sống ở xã hội Nhân Loại được nữa. Vậy đi với ta sống ở xã hội Quỷ, được không nào?」

Bé Vampire và Mera dùng ánh mắt trao đổi ý kiến.

「Tôi sẽ làm theo lựa chọn của Ojou-sama」

『Tôi hiểu. Nhưng có thể để tôi suy nghĩ một chút được không?』

「Được thôi, được thôi. Nghĩ thật kĩ về việc đó nhé」

『Và, tôi có thể hỏi một điều không?』

「Nếu ta biết câu trả lời thì được」

『Vậy, ừm, cái đó, cô đang ăn cái gì thế?』

「Hmm? Món của Shiro-chan tự tay làm. Thực đơn là thịt Elf xào lẫn với rau」

Lúc đó mặt bé Vampire đơ ra như phỗng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 4: Đặt Tên

Nhờ skill Chế Tạo Vũ Khí của tôi nên ngôi làng đã tiến bộ hơn trước.

Vì tôi có thể dễ dàng chế tạo các công cụ có lưỡi sắc nên những nhu yếu phẩm như dao làm bếp, kéo, v.v. đều được cải thiện.

Ngoài ra, trước đây những vũ khí duy nhất có thể sử dụng và những thứ chất lượng kém, bị bỏ lại bởi những Thám Hiểm Giả đã chết, những thứ làm từ xương động vật v.v. Nên bằng cách cung cấp những vũ khí đáng hoàng thì tỉ lệ Yêu Tinh Lùn sống sót quay về từ những cuộc đi săn tăng lên.

Nửa năm sau khi tôi phát hiện ra skill Chế Tạo Vũ Khí.

Tôi vẫn tạo vũ khí mỗi ngày.

Nhờ thế MP của tôi lúc đầu chỉ tạo những cây dao cùn đã hết sạch đã tăng một mạnh, lúc này tôi có thể tạo ra những vũ khí tương đối cao cấp.

Tôi Giám Định thanh kiếm mình vừa chế tạo xong.

『Kiếm Chế Tác: Sức Tấn Công 96, Độ bền 1099: Một thanh kiếm được chế tạo ra』

Tôi mượn viên đá Giám Định từ già làng để kiểm tra chất lượng những vũ khí tôi tạo ra.

Nhìn sơ thì thanh kiếm này khá là tốt.

Sức tấn công là lượng chỉ số tấn công sẽ được cộng thẳng vào chỉ số người dùng.

Độ bền chỉ sức mạnh của món vũ khí, và giá trị này càng giảm thì thanh kiếm càng dễ vỡ.

Giống như chỉ số phòng thủ của vũ khí vậy, và tôi nghĩ nếu có thứ gì đập vào nó với chỉ số tấn công cao hơn độ bền này thì nó sẽ gãy ngay lập tức.

Nói cách khác, trừ phi đánh thanh kiếm này bằng một đòn có chỉ số tấn công trên 1099 thì nó sẽ không thể gãy ngay lập tức.

Rõ ràng rất tốt đúng không?

Chỉ số tấn công cũng sẽ tăng 96 điểm.

Hiện tại chỉ số tấn công cơ bản của tôi là 81, nghĩa là cầm thanh kiếm này tôi sẽ tăng nhiều hơn gấp đôi sức tấn công của bản thân.

Tôi nên buồn vì chỉ số tấn công của tôi còn kém hơn của thanh kiếm này.

Hay nên vui vì mình vừa tạo ra một món vũ khí tốt nhỉ?

Cảm xúc thật khó xác định.

Chuyện này là không thể tránh được, chẳng nào thì tôi cũng tốn nửa năm nay chỉ chế tạo vũ khí chứ không rèn luyện bản thân mình.

Nhiều thứ đã xảy ra trong nửa năm này.

Nhiều Yêu Tinh Lùn bằng tuổi tôi đã chết cồng, thời gian thu hoạch bị tính sai và một số đã bị lương thực của chúng tôi ăn mất.

Nhiều Yêu Tinh Lùn lớn tuổi hơn tôi đi săn và không trở về nữa.

Quan trọng nhất, anh trai ruột của tôi đã tiến hóa thành một con Yêu Tinh.

Gia đình tôi hiện tại có 4 người anh, 6 người chị, ba mẹ, một em trai một em gái và tôi. Tổng cộng là 15 người.

Mặc dù đây là một gia đình lớn với con người, nhưng mà gia đình Yêu Tinh Lùn thì không hẳn.

Chu kì mang thai của Yêu Tinh Lùn rất ngắn, hơn nữa họ rất dễ thụ thai nên loài Yêu Tinh Lùn có thể sinh con liên tục trong một thời gian rất ngắn.

Nhưng mà vì thế nên tỉ lệ tử vong cũng không hề thấp.

Theo như tôi biết thì tôi lẽ ra có 4 người anh và một đứa em trai nữa, nhưng đều đã bị sảy thai.

Chuyện đó cực kì nghiêm trọng.

Lẽ ra nó là em trai đầu tiên tôi có.

Lúc đó mọi người đều khóc.

Tôi không muốn ăn gì trong một thời gian ngắn sau đó.

Và, người đã an ủi tôi lúc đó là anh cả của tôi, Razaraza.

Thực ra tôi không thể nói lúc đó tôi có được an ủi hay không.

Lúc đó tất cả những gì anh ấy làm là đánh tôi.

[Đừng có lúc nào cũng chường cái mặt ủ rũ đó ra. Ăn và sống nhiệt tình lên. Đó là nhiệm vụ của những người còn sống]

Anh ấy nói thế, rồi ép tôi phải ăn.

Đúng nghĩa đen là cạy miệng tôi ra rồi tống thức ăn vào.

Sau đó, mỗi khi tới giờ ăn mà tôi lại ỉu rũ là tôi lại bị tống thức ăn vào miệng.

Nhiều lúc tôi cứ tưởng mình chết vì ghen rồi, nhưng cuối cùng tôi cũng không còn chán nản nữa.

Razaraza-nii lúc đó nói đúng, hơn nữa, không lâu sau Mẹ lại mang thai nữa.

Sức sống của loài Yêu Tinh Lùn thật đáng sợ.

Và sau đó em gái tôi được sinh ra.

Lúc đó, tôi đã thề sẽ bảo vệ đứa em này.

Razaraza-nii là một trong những chiến binh giỏi nhất làng.

Hiện tại anh đã là một Đại Yêu Tinh, tiến hóa cao hơn của Yêu Tinh, và có chỉ số mà không có bất kì Yêu Tinh Lùn nào so sánh được.

Anh trai của tôi trở thành niềm kiêu hãnh của gia đình.

Mọi người đều muốn trở nên giống anh.

Nhưng, vì tôi có Chế Tạo Vũ Khí nên tôi lại ở vị trí đặc biệt hơn một chút.

Mặc dù tôi chỉ là một đứa trẻ chưa thành niên không thể đi săn được, nhưng tôi dần trở thành một tồn tại quan trọng cho làng.

Đi săn cực kì nguy hiểm.

Nhưng nếu tôi không đi săn thì tôi không thể lên cấp được, và rồi sẽ chết vì hết tuổi thọ.

Ngôi làng không thể mạo hiểm để tôi chết được, nhưng tôi vẫn phải ra ngoài đi săn.

Vì thế lãnh đạo của làng đang bàn tán không biết phải để tôi làm thế nào.

Mà, chuyện tôi đi săn vẫn là chuyện trong tương lai, hẳn là đến lúc đó thì mọi thứ được quyết định xong rồi.

Có thể tôi sẽ được chiến binh mạnh nhất làng bảo vệ.

Lúc đó tôi muốn đề nghị cho Razaraza-nii bảo vệ tôi.

Nếu được.

「Đặt tên, Dansou」

Thanh kiếm được đặt tên phát sát trong giây lát.

Tôi thử Giám Định nó lần nữa.

『Dansou: Sức Tấn Công 116, Độ bền 1199: Một thanh kiếm được chế tạo ra, có tên』

Sức tấn công của nó tăng 20 điểm và độ bền tăng 100 điểm.

Đây là tác dụng của skill 「Đặt Tên」.

Tôi trước giờ lúc nào cũng đặt tên cho mọi thứ tôi tạo ra, và rồi tôi nhận được skill này.

Tác dụng của skill là tăng chỉ số cho những thứ được đặt tên.

Hiện tại skill vẫn chỉ là cấp 2.

Skill này càng lên cấp thì những vũ khí tôi đặt tên càng mạnh.

Trên thực tế skill này không chỉ có tác dụng với vũ khí.

Tôi có thể đặt tên cho một sinh vật sống và nó cũng sẽ được tăng chỉ số.

Dù những ai vốn đã có tên rồi thì tôi cũng có thể dùng skill này đặt cho họ một tên mới bằng cách xóa tên cũ đi.

Nhưng, ở làng Yêu Tinh Lùn không có Yêu Tinh Lùn nào cho tôi đặt tên cả.

Với loài Yêu Tinh Lùn, cái tên là thiêng liêng.

Dù họ biết rằng chỉ số của họ sẽ tăng, nhưng không con Yêu Tinh Lùn nào đồng ý đổi tên mình sau khi đã được đặt tên rồi cả.

Tôi tôn trọng lòng kiêu hãnh đó.

* * * * *

[Đội trưởng, tôi giết xong con Yêu Tinh Lùn đó rồi]

[Được. Tốt lắm. Thiệt hại của chúng ta như thế nào?]

[Không có thiệt hại. Nhưng hơi nguy hiểm một chút. Đạo này bọn chúng đột nhiên có vũ khí tốt lạ thường]

[Có con Yêu Tinh Lùn nào biết cách làm nghề rèn sao?]

[Không thể nào. Chúng là Yêu Tinh Lùn đó, quên à? Nhưng mà, nếu có một con Yêu Tinh Lùn như thế thì đội trưởng hãy dùng skill của mình biến nó thành người hầu đi. Nếu làm vậy chúng ta ở cái nơi khi ho cò gáy này cũng có thể có trang bị tốt hơn một chút]

[Ừ. Nhưng chúng ta cũng không thể lờ đi chuyện bọn Yêu Tinh Lùn tăng vùng hoạt động lên được. Hãy chuẩn bị biện pháp đối phó đi]

「Được được」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 11: Tôi Nên Làm Gì Khi Bạn Cùng Lớp Tôi Luân Hồi Thành Quái Vật?

Không tốt.

Không tốt tí nào.

Nhìn bề ngoài thì đó chính là món rau xào thịt bình thường.

Nhưng mà khu vực chế biến món ăn thì kể một câu chuyện hoàn toàn khác.

Dù có nhìn kiểu gì thì những thứ đang nằm trên thớt và vương vãi khắp nơi dưới đất là những bộ phận bị cắt rời của con người còn lại sau khi lấy thịt đi.

Đây không phải chuyện đùa.

Thịt là thịt thôi. Có lẽ, vì tôi là Vampire nên tôi dễ dàng hiểu chuyện đó.

Nhưng ăn nó một cách thoải mái là vấn đề khác.

Hơn nữa, một người tôi biết mặt lại đang làm chuyện đó.

『Này, cô là Wakaba Hiroyuki đúng không?』

Cô gái đang ngồi đó ăn rau xào thịt lời câu hỏi của tôi đi.

Rõ ràng đó là Wakaba Hiiro, một người bạn cùng lớp của tôi ở kiếp trước.

Mặc dù mặt cô ta có thay đổi một chút, khí chất cũng vậy, hơn nữa cô ta bây giờ trắng muốt từ đầu đến chân, nhưng không lẫn vào đâu được.

Kể từ lúc luân hồi đến thế giới này tôi đã suy nghĩ nhiều thứ.

Rằng có lẽ có những người luân hồi khác ở thế giới này.

Ngay từ đầu tôi đã không hiểu tại sao mình luân hồi đến thế giới này.

Dù nói rằng tôi đã chết thì tôi cũng không rõ mình chết thế nào nữa.

Cơ thể của tôi kiếp trước đúng là yếu đuối, nhưng không đến mức chết mà không có gì báo trước chứ.

Cơ mà, cũng có thể tôi bị chết một cách bất ngờ vì bị đau tim hay chấn thương sọ não, nên tôi cũng không dám khẳng định.

Nhưng khi thấy một người bạn cùng lớp ở kiếp trước ngồi trước mặt thì tôi chắc chắn đó không phải là lí do.

Trong truyện trên mạng cũng có kiểu cả lớp bị dịch chuyển đến thế giới khác, có khi chúng tôi cũng bị thế.

Kiểu như là, phòng học bất ngờ phát nổ.

Tôi cũng từng nghĩ đến trường hợp đó, nhưng mà Wakaba Hiiro nhìn vẫn như cũ thế này, chắc chắn chuyện đó cũng không phải.

Wakaba Hiiro nhìn không khác mấy so với kiếp trước.

Vì đã hơn một năm kể từ lúc đó nên chuyện khuôn mặt và khí chất cô ta thay đổi một chút cũng không có gì kì lạ.

Tôi không hiểu tại sao cô ta lại trắng muốt từ đầu đến chân như thế.

Với bề ngoài thay đổi ít như thế, có lẽ cô ta bị dịch chuyển qua đúng hơn là luân hồi qua.

Nhưng mà chuyện cô ấy đang ăn thịt người một cách thoải mái như thế thì thật khó tin.

Vốn thì cô ấy là một người tôi không thể hiểu được rồi, nhưng bây giờ thì tôi thực sự không thể hiểu được cô ta đang nghĩ gì trong đầu.

[Shiro-chan? Có người hỏi em kìa nghe không?]

Cô gái tự giới thiệu mình là Ariel lắc lắc vai Wakaba Hiiro.

Nhưng cô ta cũng bị lừa đi và tiếp tục ăn rau.

Nên cô ta bị lắc ngày càng mạnh hơn.

Cô ta bị giãy ra, rồi bị đâm thẳng một cú vào mặt.

Ừm, cô ta tự giới thiệu mình là Ma Vương, nhưng chuyện đó có thật không vậy?

[Một cú đâm thẳng, xuyên qua thế giới. *Hự*]

Thật là không đùa?

[Thôi được rồi, đùa vậy là đủ. Nếu em không nói gì thì làm sao mọi người hiểu chuyện chứ?]

Ariel đứng dậy nói với Wakaba Hiiro như thế.

[Phiền lắm]

[Ừm]

Cứ tưởng mở miệng ra nói gì, hóa ra chỉ nói có thể.

[Hà, vậy thì. Câu chuyện về những việc Shiro đã làm có thể khiến người kể khóc, và người nghe cũng khóc theo. Ta sẽ kể cho bé nghe về nó]

Ariel-san đột nhiên đứng dậy, giơ một nắm đấm lên trời và giữ nguyên tư thế đó.

Mặc dù chúng tôi chưa quen nhau đủ lâu để tôi có ý kiến gì, nhưng con người này hình như toàn hành động theo ý thích thì phải?

[Chết đi và được hồi sinh thành một con quái vật nhện. Nơi em ấy sinh ra là mê cung lớn và kinh khủng nhất thế giới, Đại Mê Cung Elro. Phải trốn thoát khỏi những anh chị em ăn thịt đồng loại, suýt bị giết bởi một con ếch, rồi cuộc chiến thảm liệt đấu với con rắn, cuối cùng để rồi rớt xuống một cái hố sâu. Ở nơi đó em ấy đã phải gặp mặt con Rồng Đất kinh khủng khiếp đang say ngủ trong lòng đất. Suýt nữa không kịp số- guhe!]

[Quá dài dòng]

Wakaba Hiiro nắm tóc Ariel-san đang nói chuyện một cách đầy nhiệt tình rồi ném cô ấy đi, bồi thêm một cú đấm.

Cái loại hài kịch gì thế này?

Tôi tạm thời tiếp thu những gì Ariel vừa kể.

Đã chết, tức là Wakaba Hiiro cũng là một người luân hồi như tôi?

Tôi đã từng đọc thấy cái tên Đại Mê Cung Elro trong sách rồi.

Trong đó ghi nơi đó là một mê cung rộng lớn nổi giữa hai đại lục.

Cô ta sinh ra ở đó?

「Nói ngắn gọn, cô là một người luân hồi, sinh ra thành quái vật nhện, và sau đó thoát khỏi Đại Mê Cung Elro」

Merazofis tóm gọn câu chuyện lại một cách chính xác nhất.

「Yesu! Đát rai!」 (Yes! That's right)

Tại sao lại là tiếng Anh?

Nhìn kìa, mặt Merazofis lúc này nhăn tít lại thành một khuôn mặt kì lạ rồi kìa.

Ừm, khoan đã.

Tại sao lại dùng tiếng Anh?

『Ừm, Ariel-san biết nói tiếng Anh sao?』

「Hmm? Ta nói được. À, cái đó có lí do rất sâu sắc, nhưng tạm thời cứ lờ nó đi」

Nói vậy thì tôi tò mò rất muốn biết, nhưng mà nhìn sơ thì có vẻ cô ấy không muốn kể.

「 Một con quái vật nhện ở trong Đại Mê Cung Elro. Đừng nói là, Thánh Thú-sama?」

「À, là Shiro-chan đó」

Cái gì!?

Ể?

Hả?

Khoan đã.

Ể?

Thánh Thú chính là con nhện trắng đã xuất hiện lúc tôi bị bọn cướp tấn công đúng không?

Là con nhện đã làm tổ ở gần thị trấn đúng không?

Là con nhện đã gây nên cuộc chiến tranh này đúng không?

「Tôi sẽ nói trước. Cuộc chiến tranh đó không phải là lỗi của tôi」

Cô ấy đoán được tôi sẽ nói gì sao? Wakaba Hiiro nói trước khi tôi kịp hỏi.

『Nhưng, nếu cô không có ở đó!』

「Dù tôi có ở đó hay không thì sớm muộn chiến tranh cũng sẽ nổ ra. Vì Thánh Ngôn Giáo muốn tiêu diệt Nữ Thần Giáo. Tôi chỉ đơn giản là bị lợi dụng làm cái cớ cho cuộc chiến tranh đó mà thôi」

「Mục tiêu của Thánh Ngôn Giáo là giảm sức ảnh hưởng của Nữ Thần Giáo càng nhiều càng tốt, nên vốn mục tiêu của họ là hủy diệt cả một đất nước. Lần này mọi chuyện kết thúc chỉ bằng một thị trấn bị phá hủy nên rõ ràng thiệt hại nằm ở mức tối thiểu rồi」

『Nhưng, nhưng!』

「Bé buộc phải nghĩ rằng do mình xui xẻo mà thôi. Thế giới này đầy những thứ vô lí như thế」

Nhưng mà, dù Ariel-san có nói những thứ triết lí như thế thì tôi cũng không thể dễ dàng giải quyết những cảm xúc này được.

「Nhân tiện, lúc này Thánh Thú-sama đang ở dạng người, đó là một ảo ảnh hay sao?」

「Không, Shiro-chan đã tiến hóa thành dạng Nhân Loại rồi. Dù cho gốc gác của em ấy là quái vật nhện thì cơ thể của em ấy cũng không phải cứ giữ nguyên như thế cả đời. Nhân tiện, có phải là hiện tại cô ấy nhìn giống kiếp trước lắm không? Ta không biết rõ lắm」

Merazofis đổi chủ đề.

Chắc hẳn Merazofis cũng không bình tĩnh như vẻ bề ngoài của ông ấy.

Tôi nhìn chòng chọc vào Wakaba Hiroyuki đang mang vẻ mặt thoải mái.

「Shiraori」

『Ế?』

「Tên của tôi hiện tại. Cho nên, đừng gọi tôi là Wakaba Hiroyuki」

Mặc dù tôi không hiểu rõ lắm, nhưng tôi hiểu.

Tôi cũng không muốn bị mọi người gọi bằng tên kiếp trước chút nào, có lẽ người này cũng thế.

Tôi sẽ gọi cô ta là Shiraori.

Nhưng có tha thứ cô ta hay không là một vấn đề khác.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 12: Thánh Ngôn Giáo Và Tộc Elf

Vì quá nhiều chuyện xảy ra rồi nên cuối cùng tôi chịu không nổi mà ngủ thiếp đi.

Mặc dù tôi vẫn còn nhiều thứ tôi muốn hỏi.

Khi tỉnh dậy thì tôi đang ở trong lều.

Trời tối, có lẽ vì mặt trời chưa mọc.

Merazofis ngủ như chết bên cạnh tôi.

Lúc tôi nhẹ nhàng ra khỏi lều để không đánh thức Merazofis thì trời vẫn còn tối.

Chân trời phía xa đang dần sáng lên, có lẽ cũng sắp sáng rồi.

Dậy lúc sáng sớm dù tôi là một Vampire, thật là kì lạ.

[Ồ? Bé dậy rồi à?]

Khi tôi nghe tiếng kêu và quay lại thì Ariel-san đang ngồi cùng một tư thế với tôi trước đó.

[Bé muốn ta dùng Thần Giao Cách Cảm không? Hay muốn tự mình nói chuyện?]

Tôi nên làm gì đây?

Tôi đã có thể nói những gì tôi cần phải nói rồi.

Nhưng mà phát âm và lú lờ của tôi thì vẫn hơi kì, hơn nữa vì tôi là em bé nên nói chuyện cực kì tốn sức.

Lúc ở nhà thì tôi có nói chuyện ở mức tối thiểu cần thiết để không bị nghi ngờ, nhưng nếu có thứ tiện lợi như Thần Giao Cách Cảm thì tôi sẽ sử dụng nó.

[Bản Thần Giao Cách Cảm đi]

Mặc dù tôi cố nói là "Bản Thần Giao Cách Cảm đi", nhưng vì bị lú lờ nên phát âm ra bị thế.

Không nói chuyện bình thường được thấy mệt mỏi sao ấy.

[Được rồi]

Tôi hiểu theo bản năng rằng Ariel đã kết nối Thần Giao Cách Cảm rồi.

Skill này rất tiện, và cho đến lúc tôi có thể nói chuyện bình thường thì tôi sẽ còn dùng nó liên tục, nên chắc lát nữa tôi sẽ dùng điểm skill để học.

Nói sao thì, trừ Giám Định ra tôi chưa dùng điểm skill học bất kì skill nào khác.

Tôi trước giờ để dành để có thể mua skill cho phép tôi giấu việc mình là Vampire, nhưng giờ thì có giấu cũng vậy nên thôi đi.

[Bé ngủ ngon thế chắc là lúc này mệt lắm nhỉ]

Ariel-san mỉm cười và nói thế.

Việc có người thấy mặt tôi lúc ngủ hơi xấu hổ tí.

Hở?

Có khi nào Ariel-san này giờ không ngủ mà thức canh gác không?

『Ừm, có lẽ nào, cô chưa ngủ?』

[Un? À, ta có skill tiến hóa cấp cuối của Kháng Ngủ là Miễn Nhiệm Hiệu Ứng Bất Thường rồi nên ta không cần ngủ. Có điều nếu thích thì ta vẫn có thể ngủ được]

Không cần ngủ.

Nói thế, skill Miễn Nhiệm Hiệu Ứng Bất Thường đó là một skill cực kì cao cấp đúng không?

Từ cuộc nói chuyện gần như lấy ra từ truyện tranh hài hôm qua thì khó ai mà tin được, nhưng người này thực sự đã tàn sát toàn bộ những kẻ tấn công tôi.

Tôi không biết liệu cô ta có phải là Ma Vương thật hay không, nhưng dù cô ta nhìn có vẻ ngốc thì sức mạnh của cô ta là hàng thật giá thật.

[Sao tự nhiên ta có cảm giác có người nghĩ xấu về ta nhỉ]

Rất nhạy bén.

Tôi giả ngu không biết gì trong khi mồ hôi lạnh chảy trong tim.

[Hai người kia còn ngủ nên bé muốn hỏi gì thì ra sẽ trả lời hết]

Nghĩ kĩ lại thì, Merazofis đang ngủ trong lều, nhưng tôi không thấy Shiraori đâu cả.

Cô ấy ở đâu?

『Đó là gì?』

Nhìn vòng vòng một lát thì chợt tôi thấy thứ đó.

「À, đó là nhà của Shiro-chan」

Tôi không hiểu Ariel-san nói vậy là có ý gì.

Cái tôi thấy là một cái kén trắng rất to.

Một cái kén được làm bằng rất nhiều dây tơ.

Shiraori đang ở trong đó?

「Bé không nên đến gần đó. Ta không biết lúc nửa tỉnh nửa mơ cô ấy có thể làm gì」

Vì tôi có dự cảm xấu nên tôi ngoan ngoãn nghe lời của Ariel-san.

『Đầu tiên, thị trấn, Cha, Mẹ, họ sao rồi?』

Câu hỏi thứ nhất.

Tôi nghĩ tôi đã biết câu trả lời sẽ là gì rồi.

Nhưng tôi vẫn phải xác nhận.

「Thị trấn thì đang bị quân đội Outsus chiếm đóng, thực ra, gọi đó là đội quân của Thánh Ngôn Giáo đúng hơn. Cha Mẹ của bé thì không được may mắn như bé, đó là tình hình hiện tại」

Tôi đã đoán được trước rồi.

Nhưng mà, khi nghe được xác nhận thì cú sốc vẫn rất lớn.

Thế nhưng, nước mắt không chảy ra.

Tôi là người máu lạnh thế sao? Hay là tôi đang bối rối nên cảm xúc của tôi cũng bị đóng băng rồi?

[Nhân tiện, những người đã tấn công bé, một bên là người của Thánh Ngôn Giáo, bên còn lại là tộc Elf. Xem ra cả hai đều biết bé là một người luân hồi và đã nhắm mục tiêu đến bé]

『Elf?』

Nghĩ kĩ lại, món rau xào hôm qua có nhắc đến chữ "Elf".

Mặc dù tôi hiểu Thánh Ngôn Giáo, nhưng còn Elf thì tại sao chứ?

[Ta không biết tộc Elf tại sao lại nhắm mục tiêu đến những người luân hồi. Nhưng mà Potimas, thủ lĩnh của bọn chúng là một tên rác rưởi đáng chết ngàn lần. Chắc chắn tên đó đang tính toán làm gì đó hại đời nữa]

『Thật sao?』

[Ừ. Hẳn là một thứ rác rưởi đáng tởm tøn tại chỉ làm hại thế giới]

Đúng là một cách nhận xét cực đoan.

Nhưng mà Ariel-san nói chuyện lại mang cảm xúc chán ghét đến mức đó, xem ra Ariel-san ghét tộc Elf không chỉ một chút.

Theo tưởng tượng của tôi thì tộc Elf thiêng liêng hơn thế cơ.

[Cả bọn người Thánh Ngôn Giáo nữa. Mặc dù ta không hiểu tại sao họ lại biết về bé, nhưng rõ ràng mục tiêu của họ là bé. Có thể việc thị trấn của bé bị tấn công vì lí do đơn giản là bé có mặt ở đó]

Nghe như thế, tôi chợt thấy khó thở.

Là lỗi của... tôi?

[Chỉ là "có thể" thôi. Có thể đó chỉ là một trong nhiều lí do. Vì Giáo Hoàng của Thánh Ngôn Giáo là một người thích hành động một cách hiệu quả. Vừa đạt được mục đích bí mật của mình, vừa làm giảm uy tín Nữ Thần

Giáo. Anh ta dùng một hành động để đạt được nhiều mục đích cùng lúc, là một chiến lược gia giỏi]

Lỗi của tôi.

Lỗi của tôi.

Lỗi của tôi.

Những từ đó lặp đi lặp lại trong đầu tôi.

[Dù ta muốn kêu bé đừng quá để ý chuyện đó, nhưng chắc là yêu cầu đó là quá đáng, có điều chuyện diễn ra lần này chỉ là một phần của dòng chảy lớn của thế giới thôi. Dù thế nào đi nữa bé cũng không thể thay đổi được sự thật đó. Có những thứ người ta có thể và những thứ không thể làm được, bé nên bỏ qua khúc mắc trong lòng và coi như lần này là không tránh được đi]

Chuyện này không phải cứ nói thế là giải quyết khúc mắc được.

[Quan trọng là sau đó bé định làm gì. Lần này thì đành vậy. Những việc đã xảy ra không thể thay đổi được nữa. Vậy, nếu chuyện thế này xảy ra lần nữa thì bé cũng sẽ đứng một bên ngắm nhìn mà không làm gì hết sao? Hay bé muốn chiến đấu? Bé chọn cái nào?]

『Tôi sẽ chiến đấu』

Tôi trả lời ngay lập tức.

Đúng thế.

Tôi sẽ không thể những chuyện vô lí thế này xảy ra lần nữa.

[Vậy bé định chiến đấu bằng cách nào? Cứ thế này thì lịch sử sẽ lặp lại. Quan trọng là bé sẽ làm gì. Bé có thể buồn bã, có thể lo lắng. Nhưng nếu

đã quyết định phải chiến đấu, chuyện duy nhất bé không được làm đó là
dừng lại]

Đúng rồi.

Đúng là thế.

Có lẽ tôi đã hiểu nhầm người này một chút.

Tôi đã nghĩ chị ấy là một người không đáng tin chỉ biết bông đùa,
nhưng những gì chị ấy nói hoàn toàn chính xác.

Đúng như chị ấy nói, tôi không được dừng lại.

Ừ, tôi đã quyết định rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 13: Ghen Tị

[Mà, nói chung mọi thứ vẫn là phải xem bé định làm gì sau này. Bé còn nhỏ mà, nên không cần phải vội vàng quyết định làm gì]

Tôi gật đầu đồng tình với Ariel-san.

Đúng vậy.

Vì tôi còn kí ức ở kiếp trước nên nhiều lúc tôi quên mất, nhưng mà tôi vẫn còn là một em bé.

Cuộc đời của tôi là sau này.

Tôi còn rất nhiều thời gian để suy nghĩ.

Tôi còn là Vampire nữa, nên tuổi thọ của tôi dài hơn Nhân Loại nhiều.

[Sao rồi? Từ đây trở đi bé muốn làm gì? Nếu bé muốn đi theo thì ta không ngại. Nếu bé muốn ở lại khu vực lãnh thổ của Nhân Loại thì ta cũng sẽ ra tay giúp một chút. Nhưng ta thì không khuyến khích lựa chọn đó]

Đúng rồi.

Chúng tôi phải làm gì từ đây trở đi?

Không còn nơi nào để chúng tôi về nữa.

Vì cả Thánh Ngôn Giáo lẫn tộc Elf đều nhắm mục tiêu đến tôi vì lí do nào đó nên chúng tôi phải tìm cách trốn thoát.

Tôi không biết tộc Elf ra sao, nhưng tôn giáo mang tên Thánh Ngôn Giáo thì rất phổ biến trong xã hội Nhân Loại.

Vì thế họ cũng có sức ảnh hưởng cực kì rộng.

Đúng hơn mà nói, có lẽ toàn bộ Nhân Loại không nằm trong Nữ Thần Giáo là nằm trong Thánh Ngôn Giáo.

Không thể tin tưởng Nữ Thần Giáo bảo vệ tôi được.

Ngược lại, nếu họ biết tôi còn sống có khi họ sẽ vui lòng dâng tôi cho Thánh Ngôn Giáo.

Hiện tại vừa bị Nữ Thần Giáo vừa bị Thánh Ngôn Giáo truy đuổi.

Miễn sao tôi vẫn còn ở trong lãnh thổ Nhân Loại thì tôi không thể thư giãn được.

Ngoài ra, Merazofis và tôi phải che giấu việc chúng tôi là Vampire.

Trước giờ tôi vẫn còn là em bé nên chưa có vấn đề gì, hơn nữa chỉ có mình tôi là phải giấu, nhưng sau này thì sẽ khác.

Trước giờ trong cuộc sống hằng ngày tôi chưa cần phải hút máu bao giờ cả, nhưng khi lớn lên nếu tôi không hút máu có khi sẽ có vấn đề.

Chắc là vì tôi vẫn còn là em bé nên chưa cần hút máu hay gì đó.

Mà, Merazofis thì chắc chắn là cần phải hút máu.

Đúng như Ariel-san nói, cứ ở trong lãnh thổ của Nhân Loại thế này mãi không được.

Nếu chỉ là mình tôi thì tôi có tự tin che giấu bản thân.

Nhưng, một cuộc sống cứ phải trốn chạy như thế rất căng thẳng, và chỉ một lỗi nhỏ có thể khiến tôi tiêu đời.

Nhưng, còn việc đi đến lãnh thổ của Quý với Ariel-san thì sao?

Tôi có thể tin tưởng được Ariel-san.

Mặc dù chúng tôi chưa quen nhau bao lâu, nhưng tôi nghĩ chị ấy là một người đáng tin cậy và thật thà một cách bất ngờ.

Nhưng dù tôi tin tưởng được Ariel-san thì tôi cũng không tin tưởng được Shiraori, ngoài ra tôi cũng không tin tưởng được bọn Quý.

Tôi không rõ lắm Vampire mang địa vị thế nào trong xã hội loài Quý, nhưng liệu một Vampire vốn là Nhân Loại có được họ tin tưởng không?

Ngay từ đầu, Quý là gì?

Tôi không phải là người sẽ tin tưởng kẻ mà mình chưa thấy mặt một cách vô điều kiện.

Nhưng, tôi cũng không có nhiều lựa chọn khác.

Ariel-san nói tùy tôi chọn, và cho tôi quyền lựa chọn, nhưng những lựa chọn tôi có lại cực kì giới hạn.

Nếu tôi từ chối Ariel-san ở đây thì tương lai sẽ là cuộc sống cực khổ trốn chạy mỗi ngày.

Ngoài Merazofis tôi không thể tin tưởng được ai khác, hơn nữa phải sống mỗi ngày sợ những kẻ ám sát không biết có tới hay không.

Cực kì căng thẳng.

Ngay từ đầu, tôi vẫn còn là một em bé, nên tôi cần ai đó chăm sóc tôi trong một thời gian vài năm.

Chuyện đó là gánh nặng quá mức cho một mình Merazofis.

Tôi không muốn nghĩ đến chuyện đó, nhưng lỡ trong lúc đó có gì xảy ra với Merazofis thì...

『Ariel-san định làm gì sau này?』

[Bọn ta sẽ từ từ quay về lãnh thổ của phe Quỷ]

『Vậy, chúng tôi có thể đi theo cô không?』

[Ồ, bé quyết định rồi sao?]

『Không, tôi vẫn còn đang suy nghĩ. Cho nên, cho tôi thời gian ít nhất là đến lúc chúng ta đến biên giới lãnh thổ Nhân Loại và Quỷ được không? Lúc đó tôi sẽ làm ra quyết định cuối cùng』

Chính tôi cũng biết đó là một kiểu kết luận rất nửa vời.

Có thể gọi là đi kéo dài thời gian giải quyết vấn đề trước mắt.

Nhưng, bởi vì trước giờ tôi sống như một Nhân Loại rồi, nên tôi không thể cứ thế bất ngờ quyết định đi đến lãnh thổ Quỷ được.

[Được thôi, được thôi. Ta nghĩ cẩn thận như thế là tốt hơn quyết định đại vì bị hối thúc]

Khi cô ấy cười và chấp nhận lời đề nghị của tôi thì tôi thấy bớt một gánh nặng trong lòng.

Vì rõ ràng, đề nghị của tôi tùy người mà sẽ có ý nghĩa cực kì khác nhau.

Nói ngắn gọn, tệ nhất là họ hiểu thành "vì tôi không tin tưởng các người, nên tôi sẽ chờ xem một chút".

[Ừ, từ đây đến lãnh thổ Quỷ cũng khá xa, nên bé cứ dùng thời gian chúng ta du hành để suy nghĩ không sao hết]

Ariel-san trả lời nhẹ nhàng cứ như vừa đọc ý nghĩ của tôi.

Vì lí do nào đó tôi thấy khó chịu.

Cứ như tôi nhận ra mình nhỏ bé cỡ nào.

A, dù gì thì, sau khi luân hồi thì tôi vẫn chưa thay đổi mấy.

Không chỉ là khả năng cá nhân.

Khi có người xuất sắc hơn tôi thì tôi sẽ bất giác cảm thấy bị yếu kém và khó chịu trong lòng.

Cảm giác khó chịu đó là sự ghen tị.

Tại sao tôi thế này, còn người ta lại được thế kia?

Mỗi khi thấy người khác giỏi hơn tôi và không thuận lợi cho bản thân thì tôi sẽ tiềm thức nghĩ như thế.

Tôi đã được hồi sinh, có gia đình tốt, và cuộc sống của tôi từ đây mới thực sự bắt đầu!

Thế nhưng, vừa sinh ra tôi là Vampire, bị cuốn vào một cuộc chiến tranh, cả gia đình lẫn nhà của tôi đều đã bị cướp đi, và tôi còn suýt chết.

Tại sao lúc nào cũng là tôi chứ!

Kiếp trước tôi đau khổ như thế, tại sao kiếp này tôi cũng phải chịu khổ chứ hả!

Cơn giận mà không thể xả lên đầu ai khác được.

Cũng cảm giác khó chịu đó cứ tích tụ trong đầu tôi, để rồi khi người tôi ghét nhất xuất hiện thì nó biến thành tự ghen tị.

Tôi hiện tại đang ở mức xui xẻo tận cùng, thế nhưng cô ta lại được thoải mái thế kia.

Tôi biết.

Đây chỉ là một đợt trút giận vô lí.

Hành động thế này là đáng xấu hổ và và không chính đáng.

Đối với người đã cứu mạng tôi thì tôi không nên có những cảm giác như thế này.

Nhưng, tôi không rũ bỏ cảm giác này được.

Tôi không thể xử lí được cảm giác này.

Có lẽ, đó là lí do tại sao.

Tôi học được skill 「Ganh Ghét」 hồi nào không biết.

Mỗi ngày skill đều lên cấp từ từ, hiện tại nó đã là cấp 7 rồi.

Mỗi khi giọng nói của Thần báo cho tôi rằng cấp độ của Ganh Ghét lên cấp, tôi có cảm giác khó chịu, như là bản thân xấu xí của mình bị vạch trần ra vậy.

「Ta có nên kể cho bé nghe về Shiro-chan không?」

Về cô ta sao?

「Vì chắc chắn Shiro-chan sẽ không tự mình giải thích gì cả. Nên ta sẽ nói cho bé biết. Về Shiro-chan」

Tôi không thực sự muốn nghe kể về cô ta.

Nhưng, vì lí do nào đó, tôi có cảm giác mình nên lắng nghe.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 14: Lời Nói Dối Và Sự Thật

「Một câu hỏi cho bé đây. Tại sao chúng ta cứu bé kịp lúc?」

Ariel đột nhiên hỏi như thế.

Nghĩ lại thì, tại sao nhỉ?

Tôi trước giờ chưa nghĩ đến chuyện đó vì có quá nhiều chuyện xảy ra.

『Hai người đang đuổi theo bọn Elf?』

Tôi nhớ không nhầm thì Ariel-san có vẻ ghét bọn chúng.

「Boo. Sai」

『Vậy, có khi nào là tại cô đang theo dõi chi tiết của cuộc chiến tranh?』

Cô ấy có vẻ biết nhiều về Thánh Ngôn Giáo mà.

「Boo. Sai luôn」

『Tôi xin lỗi. Tôi không đoán được』

Tôi không nghĩ ra lí do gì khác.

Nếu không có liên quan đến bọn Elf, cũng không phải để quan sát cuộc chiến tranh thì tôi ko nghĩ ra lí do gì khác Ariel-san ở đó cả.

Một người tự gọi mình là Ma Vương lại đi vòng vòng ngắm cảnh thì rõ ràng là quá không thực tế rồi.

[Câu trả lời là vì chúng ta đến đó là để cứu bé]

Cô ấy làm hiệu ứng âm thanh "pan paka pan~" rồi nói câu trả lời cho tôi nghe.

Khi nghe được thì tôi nghiêng đầu qua một bên.

Để cứu tôi?

Tại sao chứ?

『Vì tôi là một người luân hồi?』

Tôi hơi căng thẳng một chút khi hỏi như thế.

Mặc dù tôi không biết tại sao tộc Elf và Thánh Ngôn Giáo lại nhắm mục tiêu đến tôi, nhưng vậy có nghĩa là người luân hồi mang ý nghĩa đủ quan trọng để thành mục tiêu.

Vậy, con người này cũng có lí do để giữ tôi ở gần, đúng không?

Mặc dù việc tôi còn sống thế này rõ ràng là tốt hơn so với bọn Elf, nhưng nếu cô ta có ý định lợi dụng tôi thì tôi không thể tin tưởng cô ta tuyệt đối được.

[Hmmn. Có thể nói vậy, nhưng vậy cũng không hẳn là đúng]

Câu trả lời lại là một câu không chắc chắn.

『Ý cô là sao?』

[À thì, tại Shiro-chan kêu đi cứu bé đi, nên chúng ta đến cứu bé]

『Ế?』

Ế?

Vậy là sao?

[Vì em ấy như thế nên người ta dễ hiểu nhầm em ấy, nhưng Shiro-chan vẫn là một người tốt. Nếu có người gặp rắc rối gì đó, hay nhờ giúp đỡ thì em ấy sẽ ra tay giúp đỡ theo bản năng. Em ấy là loại người thấy mèo con bị bỏ rơi thì không nỡ lơ chúng đi. Ta chỉ là người phụ Shiro-chan thôi, còn người thực sự ra tay giúp bé là Shiro-chan]

Ế?

『N-Nhưng, cô ta không có vẻ gì giống thế hết?』

[À. Tại vì Shiro-chan có tính cách khó đỡ luôn cho bản thân là kẻ xấu. Dù em ấy có làm nhiều chuyện tốt đi nữa thì em ấy cũng sẽ tìm nhiều lí do để tự bôi xấu hành động của bản thân. Nói thẳng ra thì em ấy hay cãi bướng. Mặc dù em ấy lúc nào cũng làm chuyện tốt miễn phí, nhưng em ấy sẽ cố tình ép một cái giá vào, kiểu như "để lấy được cái này, nên tôi buộc phải làm thế này, nên đây không phải là việc tốt!". Nói như thế, có thể gọi em ấy là Tsundere]

『Vậy... là sao?』

[Lấy bé làm ví dụ đi, em ấy đã lo cho bé cũng khá lâu rồi đó. Em ấy thậm chí còn làm một cái tổ ở gần thị trấn nơi bé ở để có gì trông chừng bé đó biết không? Em ấy hẳn đã biết bé là Vampire lâu rồi. Vì em ấy biết sau khi bị phát hiện thì mọi chuyện sẽ cực kì rối cho bé, nên em ấy đã dự trù trường hợp xấu nhất rồi làm tổ để có gì cần thì ngay lập tức đi giúp bé]

『Không thể nào, nhưng, không thể được....』

[Lúc đó, Shiro-chan bị một người theo đuôi cực kì phiền phức. Thực tế, ở yên một chỗ như thế là cực kì nguy hiểm. Thậm chí việc xây tổ ở nơi dễ bị phát hiện như thế có thể gọi là tự sát]

『Bị theo đuôi? Ý cô là lúc cô ta biến mất vì chiến đấu với Thánh Ngôn Giáo sao?』

[Ừ. Mà, Thánh Ngôn Giáo không liên quan gì đến việc đó hết. Chỉ là tiện cho họ nên Thánh Ngôn Giáo đi rêu rao là do họ làm]

『Thật sao?』

[Ừ. Thánh Ngôn Giáo rất giỏi việc thao túng thông tin bé biết không? Nói sao thì mạng lưới thông tin của họ là lớn nhất thế giới cơ mà. Đi thao túng những tin giả có lợi cho họ như thế là chuyện dễ như trở bàn tay. Lúc đó tin giả đó cũng là lí do cuộc chiến tranh nổ ra đúng không? Thánh Ngôn Giáo đã muốn gây chiến với Nữ Thần Giáo, và việc Thánh Thủ được Nữ Thần Giáo tôn sùng bị ai đó tiêu diệt là quá tiện cho họ. Chỉ cần rao khắp nơi rằng đó là do họ làm là ngay lập tức mâu thuẫn giữa họ và Nữ Thần Giáo sẽ xuất hiện]

『Rõ ràng họ bị thông tin giả như thế thao túng rồi, đúng không?』

[Chính xác. Mà, dù không có việc đó, Nữ Thần Giáo cũng sẽ bị dồn đến tình trạng buộc phải chiến tranh dù muốn hay không. Chỉ là sớm hay muộn thôi. Như Shiro-chan đã nói, Shiro-chan bị dùng làm cái cớ thôi chứ em ấy không hề có liên can gì đến Thánh Ngôn Giáo cả]

Không thể nào.

Vậy không lẽ cả cuộc chiến tranh này là một lỗi lầm sao?

Nhưng mà, theo lời Ariel-san chuyện chiến tranh diễn ra chỉ là sớm muộn mà thôi.

Shiraori chỉ đơn giản là bị kéo vào đó.

Hử?

Nhưng, khoan đã.

『Nhưng, tôi nghe rằng sau đó cô ấy xuất hiện trên chiến trường, và tàn sát mọi người không màng đến bạn hay thù』

「À, chuyện đó. Ta lúc đó không có mặt ở đó, nên ta không biết chi tiết, nhưng theo những gì ta điều tra được thì lúc đầu Shiro-chan chỉ đánh giết mỗi Thánh Ngôn Giáo mà thôi. Sau đó thì mới biến thành giết không quan tâm phe nào. Nếu tính cái tính cách của Shiro-chan thì, không phải lí do em ấy tấn công Nữ Thần Giáo là vì họ đã tấn công em ấy à? Cô gái đó, sau khi xác nhận rõ kẻ thù thì em ấy không nường tay đâu』

『Làm gì có chuyện Nữ Thần Giáo lại chủ động tấn công Thánh Thú chứ!? Rõ ràng là chuyện nhảm nhí mà!』

「Khó nói lắm. Dưới ánh mắt của bọn ta, Nhân Loại yếu đuối lắm. Cả cơ thể chúng lẫn tâm trí chúng. Nếu có một tồn tại đáng sợ tàn sát toàn bộ kẻ thù một cách tàn bạo, hơn nữa, dù nó được tôn sùng làm Thánh Thú thì nó vẫn là một con quái vật. Một con quái vật mà họ không thể giao tiếp được và không thể hiểu được hành động của nó. Nếu một tồn tại như thế thể hiện sự kinh khủng của nó trước mặt họ thì gần như chắc chắn họ sẽ tấn công nó theo bản năng. Hơn nữa, Shiro-chan lúc đó còn có skill Dọa Nạt nữa. Chuyện những người lính bị cơn sợ hãi làm mất lí trí rồi đánh bừa gần như là chuyện không thể tránh』

Vậy, là sao chứ?

Nghĩa là, hiện tại nước Sariera đang chịu hậu quả của chính những gì họ đã làm sao?

Vì họ phản bội và tấn công đồng minh của mình, Thánh Thú.

Đội quân của họ bị tàn sát non nửa vì bị trả đũa.

Tôi không thể chấp nhận chuyện đó được.

[Chắc bé không đồng ý với những gì bé vừa nghe. Ta sẽ không nói gì vì những gì ta nói chỉ là suy đoán. Nhưng ta muốn bé nhớ thật rõ chuyện này. Shiro-chan lúc trước đang ở tình thế mà em ấy không thể di chuyển được trong một thời gian dài, và ngay khi em ấy vừa hoạt động lại được thì em ấy vội vã chạy đến cứu bé. Dù cho bé có hỏi thì em ấy cũng sẽ chối thôi, nhưng sự thật vẫn là em ấy cực kì lo lắng cho bé đó]

Nhưng, nhưng mà.

Dù có nói vậy tôi cũng đâu thể ngay lập tức đổi ý được.

[Vậy, bé thử mở lòng mình từ từ với em ấy trong thời gian chúng ta đi cùng nhau được không?]

Tôi định gật đầu đồng ý với Ariel-san, nhưng rồi tôi ngưng lại.

Có cái gì đó bước ra từ cái kén trắng.

Là một bàn chân.

Một bàn chân nhện dài trắng muốt.

Nó đẩy lớp tơ làm kén sang hai bên để tạo lối ra.

Người xuất hiện là Shiraori, lúc này có phần thân dưới như một con nhện.

Cô ta bước ra khỏi chiếc kén rồi vươn vai.

Những chiếc chân nhện của cô ta cũng căng lên.

Rồi, ngay sau đó chúng biến mất vào trong chiếc áo thụng của cô ta cứ như bị hút vào.

Cơ thể của cô ta có cấu trúc thế nào vậy? Bây giờ cô ta nhìn không khác gì một Nhân Loại bình thường cả.

Nhưng lúc này rõ ràng là một con quái vật mà!

Tôi phải mở lòng với thứ đó sao?

Tôi làm được không?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 15: Chính Thức Tuyên Bố Cảnh Cáo Việc Lạm Dụng Bé Gái

T-tôi chết mất.

Tôi chết thật đó.

Đây là ngày đầu tiên tôi bắt đầu đi cùng Ariel-san và Shiraori.

Chỉ mới ngày đầu mà tôi suýt chết rồi.

Lí do là Shiraori.

Buổi sáng lúc chúng tôi chuẩn bị khởi hành, cô ta cản Merazofis không cho bế tôi lên.

Chỉ nói một chữ duy nhất, 「Đi」.

Dù Merazofis có hỏi lí do, nhưng cô ta không trả lời.

Cô ta chỉ đơn giản là đưa Merazofis một cái bình màu đỏ.

Ở trong đó chắc là máu.

Tôi có nghe Ariel-san nói một chút về Vampire.

Hình như là vì tôi là một True Ancestor nên tôi không bị ảnh hưởng bởi những điểm yếu của loài Vampire.

Nên dù tôi có bị ánh nắng chiếu trực tiếp hay là không uống máu thì cũng không sao hết.

Nhưng Merazofis thì khác.

Merazofis cũng là một Vampire đặc biệt, nhưng ông ấy sẽ nhận sát thương liên tục nếu bị ánh nắng chiếu dính, và nếu không uống máu thì ông ta không sống được.

Vì ông ấy chỉ đơn giản là bị nhận sát thương liên tục, trong khi Vampire khác thì sẽ bị trực tiếp đốt cháy thành tro luôn nếu tiếp xúc ánh nắng mặt trời, nên rõ ràng Merazofis tốt hơn nhiều.

Theo lời Ariel-san, khi biến thành Vampire sẽ nhận được một skill gọi là 「Hồi HP Tự Động」, nhờ nó có thể bỏ qua lượng sát thương từ việc bị ánh nắng chiếu dính nếu mặc quần áo thật kín giảm tối thiểu những nơi bị ánh nắng chiếu dính được và mang một cái mũ.

Nên hiện tại, Merazofis đang mang cái mũ Shiraori làm.

Quần áo mà ông ấy mặc sau trận chiến hôm qua đã rách nát hết rồi nên Shiraori làm một cái áo trắng và quần trắng cho ông ấy. Hiện tại ông ấy mặc đồ trắng toàn thân.

Nhưng loài Vampire thường có hình tượng đen tối mà.

Merazofis lúc này mặc đồ trắng bóc không khác Shiraori bao nhiêu, lại còn cầm một cái chai đỏ rực cực kì bắt mắt.

Lúc ông ấy cầm cái chai đỏ rõ ràng mặt ông ấy đơ hẳn ra.

Chuyện làm tôi ngạc nhiên là lúc chúng tôi rời đi, lều, dụng cụ ăn các kiểu đều được Shiraori bỏ vào một không gian khác.

Tôi nghe rằng Ma Pháp Không Gian cực kì quý giá, thế nhưng Shiraori lại có thể sử dụng nó một cách thoải mái như thế.

Có lẽ đây là lí do cô ấy còn sống mặc dù lẽ ra cô ta chết hai lần rồi.

Chắc là giả chết rồi dùng Dịch Chuyển trốn đi.

Và, khi chúng tôi rời đi, tôi buộc phải bước đi dù chân có run rẩy cỡ nào đi nữa.

Nhưng tôi vẫn là một em bé mà...

Loại người gì lại bắt một em bé chưa đến hai tuổi tự mình đi trong rừng chứ?

Tại vì tôi là người luân hồi? Hay tại vì tôi là Vampire? Dĩ nhiên tôi ít nhiều gì cũng biết đi như những đứa trẻ khác cùng tuổi.

Nhưng mà bắt tôi phải đi leo núi thế này, không phải là quá đáng hay sao hả?

[Ojou-sama, cô có sao không?]

Merazofis hỏi tôi câu hỏi này lần thứ n.

Tôi khá chắc chắn là tôi nghe câu này 4-5 lần rồi.

[Toi cóa sao] (Tôi có sao)

Vì tôi bị ngọng hơn nữa còn một phờ người ra nên nói không còn rõ ràng nữa.

Đừng để ý những âm thanh quá khàn không phát ra nổi thành tiếng.

Mặc dù tôi không biết Merazofis có nghe được hay không, nhưng đằng nào ông ấy cũng không làm gì được cả.

Vì Shiraori không cho phép ông ấy làm gì hết.

Nhiều lần Merazofis cố bế tôi lên hay là kéo tay tôi đi, nhưng Shiraori cản ông ta lại hết.

Vì cô ấy chỉ đơn giản là im lặng lắc đầu, nên tôi không hiểu mục đích của cô ta là gì, nhưng thái độ của cô ta rõ ràng là muốn tôi bị mình đi bộ.

Tôi không hiểu được.

Ariel-san cũng không giúp tôi.

Chị ta chỉ đơn giản nói rằng 「Cố lên」 cứ như đó không phải vấn đề của chị ta vậy.

Cơ mà, đúng là không phải vấn đề của chị ta thật.

Nên, từ sáng giờ là hơn nửa ngày, tôi chỉ đi bộ trong rừng.

Trên đường đi chân tôi bị chai rồi chảy máu, bị những nhánh cây cắt dính, bị té xuống trầy đủ nơi, nhưng vì tôi có skill 「Hồi HP Tự Động」, nên theo thời gian những vết thương đó cũng nhanh chóng biến mất.

Dù là vậy, dù không có vết sẹo hay vết thương nào, nhưng sự mệt mỏi thì không hề biến mất.

Lúc chúng tôi dừng lại để ăn trưa tôi suýt nữa là không đứng dậy nổi nữa.

Suýt nữa, là vì tôi có nhánh cây tôi nhặt trên đường đỡ phụ.

Tôi chậm chạp ngồi xuống bằng đôi chân đang run rẩy của mình.

Lần đầu tiên trong đời tôi mới biết rằng lúc mệt mỏi quá mức thì ngồi xuống cũng khó.

Vì tôi cố gắng quá mức nên tôi học được thêm nhiều skill như là [Chống Chịu] [Dẻo Dai] [Tăng Tốc Hồi SP] [Giảm SP Sử Dụng] .

Tôi không biết SP là gì, nhưng theo tình trạng lúc này, hẳn là nó là chỉ số liên quan đến thể lực của tôi.

Tối qua Shiraori là người nấu ăn, nhưng hôm nay thì người nấu ăn lại là Ariel-san.

Tôi kiểm tra thử xem những nguyên liệu Shiraori lấy ra từ không gian kia có gì lạ không.

Bữa sáng hôm nay là đồ ăn bình thường, nhưng tôi không muốn bắt cấn.

Lần này nguyên liệu cũng bình thường, nên tôi nhẹ nhõm một chút.

[Cứ để chị làm cho]

[Được không vậy?]

Ariel-san và Shiraori nói như thế với nhau, còn tôi thì mệt xòa người chỉ có thể ngồi bẹp xuống đất.

Ariel-san bắt đầu nấu ăn.

Chị ấy dùng Ma Pháp Nước sao? Một trái banh nước xuất hiện từ không khí rồi rơi vào trong nồi.

Không có nhiên liệu gì để đốt ở dưới nồi, nhưng lại có một ngọn lửa được tạo ra ở đó nấu lên.

Khi thấy cảnh tượng đó, tôi buộc phải hiểu rằng đây thực sự là một thế giới khác.

Chị ấy cắt rau thành từng cục bằng nhau rồi bỏ vào trong nồi.

Sau đó chị ấy thêm gia vị vào, rồi có một mùi ngọt nhẹ bốc lên từ trong đó.

Trước đó tôi quá mệt để thấy đói, nhưng bụng tôi ngửi thấy mùi đó thì kêu lên một cách thật thà.

Hình như là nhờ skill Im Ẩng nên không ai ngoài tôi nghe thấy tiếng đó.

Tôi không ngờ skill này lại tỏ ra hữu dụng ở lúc như thế này.

Trong khi nồi nước đang sôi, Ariel-san trộn một loại bột giống khoai tây khô với nước, muối rồi nhồi nó lên.

Sau đó thêm nhiều bột nữa, cuối cùng cục bột bánh được căng ra thật mỏng rồi nướng lên.

Hơi giống bánh Naan ở Trái Đất.

Cùng với món canh súp vừa chín, đó là bữa trưa của chúng tôi.

「 「 「 Itadakimasu 」 」 」 」

Sau khi tôi chỉ Merazofis cách bắt đầu bữa ăn ở Nhật, mọi người cùng nhau làm thế.

Tôi nhúng bánh Naan(?) vào trong món súp rồi bỏ vào miệng.

Ể, đắng!?

Đây là sao?

Tôi có thể chịu được, nhưng tại sao nó đắng thế này.

Nói thật, món này không ngon.

Nhưng nếu nói vậy thì lại bất lịch sự với người nấu là Ariel-san.

Thế, Merazofis, sao vậy?

Sao mặt ông có vẻ tái nhợt thế?

Vốn từ lúc biến thành Vampire thì mặt ông ấy đã tái nhợt hơn bình thường rồi, nhưng bây giờ thì còn tái hơn nữa, nhìn như tờ giấy trắng luôn.

[Đừng lo, đừng lo. Ta pha loãng đủ để các người không chết rồi]

[Ojou-sama! Đừng ăn nữa! Có độc!]

Ngược lại với giọng nhẹ nhàng và thoải mái của Ariel-san, Merazofis hét thất thanh.

[Không sao đâu mà. Sophia-chan có Kháng Hiệu Ứng Bất Thường mà. Đây là bữa ăn để tăng độ thông thạo cho Kháng Độc đó hiểu không? Ta đã tính toán và pha loãng độc đủ để hai người không chết rồi. Nhưng mà mọi người phải tạm chịu đựng việc nó dở như thế]

Ể, cái này có độc thật hả?

[Không ăn cũng không sao hết, nhưng ta sẽ không quan tâm nếu hai người chết đói, hiểu không?]

Ariel-san nói một cách chắc nịch như thế, và vừa ăn bữa ăn có độc vừa le lưỡi ra.

Bên cạnh chị ấy, Shiraori ăn như không có gì lạ.

[Cứ ăn thôi]

[Được rồi]

Kiểu gì thì, quyền sống chết của chúng tôi đang nằm trong tay họ.

Nên chúng tôi đành phải ngoan ngoãn nghe lời.

Nên tôi và Merazofis đành ăn sạch bữa ăn có độc.

Đúng như Ariel-san nói, skill Kháng Hiệu Ứng Bất Thường của tôi tăng một cấp, còn Merazofis thì được thêm skill Kháng Độc.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 5: Những Người Bị Chà Đạp

TN: Chap này gồm những tình cảnh không dễ chịu, những ai sợ hay ko thích tragedy thì cứ skip chap này. Những ai thích tragedy thì đừng mong đợi quá nhiều :p

x

x

x

x

Mặc dù hiện tại đã có không ít vũ khí còn thừa cho Yêu Tinh Lùn cầm để đi săn, nhưng tôi không ngưng việc Chế Tạo Vũ Khí lại.

Đầu tiên, những vũ khí được tạo ra bằng Chế Tạo Vũ Khí sẽ bể và biến mất ngay khi độ bền của nó rơi xuống 0.

Mỗi khi vũ khí được sử dụng thì độ bền sẽ giảm dần, nhưng chỉ là một chút.

Thế nhưng tộc Yêu Tinh Lùn trước giờ không quen sử dụng vũ khí đúng cách thì cứ dồn hết sức mà đập thôi, nên độ bền của vũ khí giảm rất nhiều.

Thế nên, mỗi khi độ bền giảm đi thì cần phải đi đổi một cây mới.

Dĩ nhiên tôi cũng có thể hồi phục độ bền cho vũ khí, nhưng cứ tạo đại một cây mới thì tiện hơn.

Ngoài vũ khí thì tôi còn tạo dụng cụ làm ruộng và dụng cụ hằng ngày.

Trong lúc thử tạo nhiều loại "Vũ khí?" khác nhau thì tôi tạo được vài thứ như thế.

Cái liềm thì vẫn tính là một loại vũ khí vì nó có lưỡi sắc, thậm chí có một loại vũ khí gọi là liềm và xích nữa, nên tôi hiểu tại sao tôi có thể chế tạo nó.

Nhưng, vậy còn xẻng thì sao?

Tôi đã từng nghe đến việc trong chiến tranh xẻng giết nhiều người hơn súng, nên có lẽ cũng không sai lắm.

Nhưng mà tạo được cả xà beng thì định nghĩa vũ khí có hơi...

Ngoài ra, tôi càng tạo nhiều vũ khí thì skill càng lên cấp.

Dĩ nhiên, vì những cây được tạo sau khi skill lên cấp tốt hơn những cây cũ nên chúng nhanh chóng bị thay thế.

Cứ thế, tôi lại tạo thêm rồi cấp độ skill lại tăng.

Một vòng lặp tuyệt vời đã hình thành như thế.

Tỉ lệ các Yêu Tinh Lùn đi săn sống sót quay lại tăng mạnh.

Vũ khí tăng tầm hoạt động của tộc Yêu Tinh Lùn, nên lượng thức ăn họ đem về cũng tăng.

Nên những Yêu Tinh Lùn bị chết đói cũng giảm.

Thậm chí nhờ có nông cụ nên lượng lương thực trồng trọt được cũng tăng.

Không có mấy cái chính sách kinh tế gì gì đó, nhưng làng vẫn phát triển tốt mỗi ngày.

Và tôi đang đóng góp cho việc đó.

Tôi rất vui.

Tôi cứ thế mỗi ngày chế tạo thêm vũ khí một cách ngây thơ.

Mà không biết về kết thúc sắp đến.

Hôm đó, tôi đang tiếp tục chế tạo vũ khí trong căn chòi của riêng tôi.

Là căn chòi được xây đặc biệt dành cho tôi để tôi có thể tập trung chế tạo vũ khí.

Để tạo được vũ khí tôi cần phải tập trung cao độ.

Đủ để tôi không còn biết trời trăng mây đất gì trong lúc đang chế tạo nữa.

Tôi dùng Chế Tạo tạo ra được một thanh katana.

Loại vũ khí cần kỹ năng để có thể sử dụng như Katana không hợp với tộc Yêu Tinh Lùn.

Nhưng, vì tôi có thể chế tạo được nó rồi nên tôi muốn thử chế tạo loại vũ khí đặc trưng tuyệt vời của văn hóa Nhật Bản.

Hơn nữa, hiện tại không cần phải vội chế tạo thêm vũ khí hay nông cụ gì đó, nên tôi mới có thời gian tạo thanh Katana đó.

Tạo ra nó xong, khi nâng lên kiểm tra thì chợt tôi để ý thấy.

Ở bên ngoài hiện tại khá ồn ào.

Tôi có dự cảm xấu.

Tay nắm thanh Katana, tôi đi ra ngoài căn chòi.

Ở ngoài là cảnh địa ngục trần gian.

Là Nhân Loại.

Nhân Loại đang tấn công chúng tôi.

Vô số xác Yêu Tinh Lùn đang nằm dưới chân bọn Nhân Loại.

Hiện tại các Yêu Tinh Lùn vẫn đang cố gắng chống cự, nhưng dường như đám Nhân Loại mạnh hơn? Rõ ràng họ đang bị yếu thế.

Không, không chỉ thế.

Ngoài Nhân Loại ra còn có quái vật nữa.

Chúng đang hợp tác với Nhân Loại, vậy nghĩa là chúng đã bị thuần hóa rồi.

[Razraz! Trở về trong chòi, mau!]

Razaraza-nii chạy đến cùng với em gái tôi, rồi đẩy tôi vào trong chòi.

Tôi đang sợ hãi.

Mặc dù tôi đã đánh nhau rất nhiều ở kiếp trước, nhưng tôi chưa bao giờ giết ai cả.

Tôi đã chuẩn bị tinh thần chết bất kì lúc nào khi đi săn, nhưng đó vẫn là chuyện cực kì xa vời.

Bất ngờ như thế này tôi không thể nào chuẩn bị tinh thần kịp cả.

Em gái tôi đang run rẩy.

Em gái tôi hiện tại còn chưa biết nói.

Dù bề ngoài phát triển nhanh thì bên trong cũng không được diễm phúc đó.

Nếu tính theo tiêu chuẩn nhân loại thì nó vẫn chỉ mới là một đứa bé.

Bình tĩnh lại mau!

Nếu có gì xảy ra, tôi là người phải bảo vệ em gái mình.

Tôi nắm chặt thanh Katana và nhìn chăm chăm vào cửa chòi.

Không bao lâu sau, cánh cửa chậm chạp mở ra.

Người mở cánh cửa là một Nhân Loại.

Tôi vung thanh Katana xuống không thương tiếc.

Nhưng nó bị thanh kiếm của người đàn ông dễ dàng đánh bật ra.

Bằng đôi tay yếu ớt của tôi, tôi không thể nào làm gì ông ta được.

Người đàn ông nói gì đó.

Vì ông ta không sử dụng ngôn ngữ của loài Yêu Tinh Lùn nên tôi không hiểu ông ta nói gì.

Tôi chợt có cảm giác lạnh gáy, cứ như mình bị sờ mó khắp người.

Người đàn ông nhú mày.

Tôi không biết ông ta đang làm gì, nhưng đây là cơ hội của tôi.

Tôi cố gắng vung thanh Katana lần nữa, nhưng ông ta đã văng tôi đi nhanh hơn tôi kịp làm vậy.

Thanh Katana văng ra khỏi tay tôi.

Cơn đau suýt nữa làm tôi bất tỉnh.

Người đàn ông đè tay lên mặt tôi như chuẩn bị kết liễu kẻ thù đã ngã xuống.

Ngay sau đó, tôi có cảm giác có gì đó chảy vào trong người mình.

[N? Gii!?!]

Tiếng thét the thé bất giác vang lên từ trong cổ họng tôi.

Đây là gì!?

Có một cảm giác cực kì khó chịu, và cơn đau truyền khắp người tôi cứ như nó bị vật lạ xâm chiếm.

Cùng lúc đó, tôi có cảm giác ý thức của bản thân bị mờ nhạt đi.

Tôi ghiến răng cố chịu đựng.

Mặc dù tôi vẫn giữ được ý thức, nhưng cơ thể tôi thì cứ dần yếu đi.

Tôi cố giẫy ra khỏi bàn tay của người đàn ông, nhưng tôi chỉ phí sức mà thôi.

Ở một bên khóe mắt, tôi chợt thấy em gái tôi đang đứng trân trân nhìn mọi thứ không thể dám chạy đi.

Tôi muốn hét lên "bỏ chạy đi", nhưng miệng tôi không mở ra như ý muốn.

Người đàn ông buông tay ra.

Nhưng, hiện tại cơ thể của tôi không còn hoạt động như ý tôi nữa.

Dù tôi muốn đứng dậy thì tôi cũng không thấy có sức làm thế, thậm chí di chuyển một ngón tay cũng không được.

Cứ như cơ thể không còn là của tôi nữa.

Người đàn ông nói gì đó.

Tôi không hiểu ông ta đang nói gì.

Thế nhưng, tôi lại hiểu rằng ông ta đang ra lệnh cho tôi 「Đứng dậy」.

Theo lệnh của người đàn ông, cơ thể tôi đứng dậy.

Cơ thể mà tôi cố gắng cỡ nào cũng không di chuyển được lại nghe theo lệnh của người đàn ông.

Kiến thức về game ở kiếp trước chợt xuất hiện trong ý thức đang bị rối của tôi.

Kỹ năng thuần phục quái vật.

Lúc này cũng có quái vật đang tấn công các Yêu Tinh Lùn khác cùng với bọn Nhân Loại.

Không lẽ người này là người có khả năng thuần phục và điều khiển quái vật?

Vậy nghĩa là, hiện tại tôi đang bị ông ta điều khiển!?

Người đàn ông nhìn tôi và gật đầu một cách hài lòng.

Và rồi ông ta nhìn em gái tôi.

Sau đó ra lệnh.

[Giết nó]

Ngừng lại!

Chờ đã!

Tôi không thể làm vậy được!

Thế nhưng, cơ thể tôi tự động cầm thanh Katana lên trái ý tôi.

Cơ thể tôi chậm rãi bước tới gần đứa em gái đang sợ hãi của tôi.

Ngừng lại!

Ngừng lại đi!

Ngừng lại, cơ thể này!

Thanh Katana nhẹ nhàng vung xuống, chém em gái tôi thành một màu đỏ của máu.

Ah, AAAAAAAAAaaaAaaaAAAAAAAAAAAAaaaAAaaA!!!!?!!

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Kẻ Giết Đồng Minh』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Kẻ Giết Đồng Minh』, học được skill 『Dị Giáo Công LV1』 『Cấm Kị LV1』 》

Tôi đã làm gì thế này!

Tôi đã làm gì thế này!

Tôi...bằng chính thanh vũ khí.....do tôi tạo ra!

[Ăn nó]

Cái gì?

Khoan.

Người đang nói gì thế?

Này?

Đang đùa đúng không?

Không thể nào.

Ngừng lại ngay!

Làm ơn cho tôi ngừng lại đi!?

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại』 》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Kẻ Ăn Thịt Đồng Loại』 , học được skill 『Cấm Kị LV1』 『Ma Pháp Dị Giáo LV1』 》

《 『Cấm Kị LV1』 đã nhập làm một với 『Cấm Kị LV1』 》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV1』 đã trở thành 『Cấm Kị LV2』 》

Miệng tôi là một màu đỏ máu.

Hơn nữa, trong đầu tôi cũng vậy.

Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người!
Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ
giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết
người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người!
《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Nổi Giận LV1』 》 Ta sẽ giết
người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người!

Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ
giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết
người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người!
Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! 《Độ
thông thạo đã đủ. Skill 『Nồi Giận LV1』 đã trở thành 『Nồi Giận
LV2』》 Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết
người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người!
Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ giết người! Ta sẽ
giết người!

Ý muốn giết kẻ trước mặt tôi gần như khiến tôi điên cuồng.

Thế nhưng cơ thể của tôi vẫn lặng lẽ tuân lệnh của kẻ đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 16: Trên Đường Đi

Cuối cùng, cuối cùng, chúng tôi đã đến một nơi có người ở.

Đến được đây đường quá dài.

Đến được đây đường quá cực khổ.

Đến được đây đường quá kinh khủng.

Cuối cùng, tôi đã có thể nghỉ ngơi.

Con đường dẫn đến đây là một con dốc.

Cứ tưởng sau khi đi đường rừng vô hạn, rồi vượt qua đồng cỏ có lá cỏ còn cao hơn đầu người thì tôi sẽ được đi đường phẳng, thế nhưng kết quả là tôi đã phải cố gắng hơn nữa.

Cứ tưởng tôi chết vì làm việc quá mức ở tuổi này rồi chứ.

Nếu Shiraori không cho tôi học skill Ma Pháp Tấn Công trong rừng thì có khi tôi đã không đến được đây.

Ma Pháp Tấn Công là skill dùng MP để tăng sức mạnh của bản thân.

Shiraori ép tôi học nó.

Một buổi sáng, đột nhiên cô ấy nắm tay tôi, tự ý điều khiển dòng chảy Ma Lực của tôi rồi kích hoạt Ma Pháp Tấn Công.

[Giữ nó như thế]

Skill Ma Pháp Tấn Công gần như là mất tác dụng ngay lập tức khi cô ấy bỏ tay ra, nên tôi đã phải cố gắng hết sức mới có thể giữ nguyên theo đúng chỉ thị.

Kết quả là tôi đã học được skill Ma Pháp Tấn Công.

Nhờ thế nên việc đi bộ sau đó trở nên dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng, vì Ma Pháp Tấn Công tốn MP để sử dụng nên tôi không thể sử dụng nó liên tục được. Hơn nữa mỗi khi dùng Ma Pháp Tấn Công thì tốc độ của mọi người cũng được tăng lên theo nên dù có dùng cũng không thoải mái hơn mấy.

Nhưng, cấp độ Điều Khiển Ma Pháp của cô ấy cao cỡ nào mà cô ấy có thể điều khiển được dòng chảy Ma Lực của người khác vậy?

Ít nhất, vì tôi không thể làm giống cô ấy nổi nên chắc chắn cấp độ của cô ấy cao hơn tôi rất nhiều.

Tôi nghĩ chắc nó chưa lên cấp tối đa đâu nhỉ? Như thế là không thể đúng không?

Chắc là không đâu.

Khi ở vùng đồng cỏ, tôi phải dùng tay đẩy những ngọn cỏ cao mọc khắp nơi qua hai bên để có đường đi.

Tôi đã nghĩ trong đầu, tại sao không có đường nào đang hoang cơ chứ, nhưng lúc trước chúng tôi cũng đi đường rừng, có lẽ chúng ta đang cố tình đi đường mà sẽ không gặp ai.

Vì cần rất nhiều sức lực mới có thể đẩy cỏ làm đường liên tục, nên tôi học được skill [Mạnh Mẽ] hồi nào không biết.

Hơn nữa, vì tôi dùng tay không để đẩy cỏ nên tôi bị trầy xước rất nhiều, khiến cho skill Hồi HP Tự Động kích hoạt liên tục.

Nhờ vậy, tôi được thêm hai skill là 「Sức Sống」 và 「Cứng Rắn」, hơn nữa skill Hồi HP Tự Động cũng lên cấp.

Như thường lệ, bữa ăn vẫn có độc.

Hơn nữa, sức độc tăng lên mỗi ngày.

May mà đồ ăn vẫn sử dụng nguyên liệu bình thường nên dù thức ăn có đắng kinh khủng, nhưng ít ra có thể ăn được.

Sau khi ăn những bữa ăn có độc liên tục, tôi có được danh hiệu 「Phàm Ăn Tục Uống」.

Xem ra nếu làm đúng một vài điều kiện nhất định thì ai cũng có thể có được danh hiệu.

Tôi nghe rằng có danh hiệu không bao giờ lỗi vì được cho miễn phí skill, hơn nữa có nhiều danh hiệu có hiệu ứng đặc biệt.

Nhưng mà, cái danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống, nghe không hay chút nào.

Danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống cho hai skill là 「Kháng Độc」 và 「Kháng Ăn Mòn」.

Kháng Độc tự động nhập chung với Kháng Hiệu Ứng Bất Thường tôi vốn có.

Theo lời Shiraori thì Kháng Ăn Mòn mới là cái quan trọng.

Bình thường cô ấy cực kì ít nói, nhưng khi nói về độ đáng sợ của Kháng Ăn Mòn cô ấy lại nói cực kì nhiều.

Tôi nghe nói nó là thuộc tính liên quan đến cái chết, và nếu một người bị đánh một đòn tấn công có thuộc tính đó cơ thể họ sẽ biến thành bụi mà chết.

Hơn nữa, nó còn là một thuộc tính nguy hiểm đến mức nếu người sử dụng không có skill Kháng thì nó cũng sẽ gây sát thương trí mạng cho họ luôn.

Vì nó là một thuộc tính kinh khủng như thế, và cấp độ skill Kháng của nó không dễ dàng tăng lên nên danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống cho khả năng Kháng là vô giá.

Nhân tiện, tác dụng của danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống đơn giản là khiến người sở hữu khó bị đau bụng hơn.

Rõ ràng nó có tác dụng.

Dĩ nhiên, Merazofis lúc nào cũng ăn giống tôi cũng có được danh hiệu này.

Vì Merazofis cũng làm mọi thứ tôi làm nên cấp độ skill của ông ấy tăng cũng nhiều như tôi.

Nhưng mà, vì Merazofis là một người trưởng thành, không như tôi là em bé nên những gì ông ấy làm để tăng cấp cho skill không một bằng tôi.

Merazofis mỗi khi ăn cũng uống chất lỏng trong cái bình mà Shiraori đưa.

Bên trong là máu của loài Elf.

Shiraori ăn thịt họ hôm đầu tiên... Tôi sẽ không nghĩ về nó nữa, mắc công tôi ới lắm.

Nói chung là, Merazofis phải uống máu đều đặn, không như tôi.

Miễn sao là máu là được, không nhất thiết phải là của Nhân Loại.

Nên, Ariel-san nói rằng sau khi máu Elf hết thì Merazofis hãy đi săn quái vật lấy máu mà uống.

Nhưng mà, có vẻ như Merazofis không thích uống máu lắm, và vì ông ấy mỗi ngày chỉ uống một ít nên tạm thời máu sẽ không hết trong một thời gian.

Nhưng vì ông ấy uống ít máu như thế nên mỗi ngày mặt ông ấy càng tái nhợt hơn.

Dù tôi có hỏi thì ông ấy chỉ trả lời là 「Tôi ổn mà」, nhưng rõ ràng mỗi ngày ông ấy càng yếu ớt hơn.

Tôi không cần phải uống máu dù tôi là Vampire, không như Merazofis.

Tôi không nghĩ mình thích uống máu.

Vì tôi thế này nên dù có cố thuyết phục ông ấy nên uống máu thì cũng như không.

Nếu tôi cũng cần phải uống máu thì tôi có thể nói mình hiểu cảm giác của ông ấy, nhưng nếu vậy tôi buộc phải uống máu.

Tôi không có can đảm làm thế.

Nên việc chúng tôi đến một thị trấn trước khi Merazofis thực sự ngất xỉu là quá tốt.

Nhân tiện, khi ra tới đường cái thì tôi bị kêu phải chạy.

Dĩ nhiên chỉ lúc không có ai ở gần đó mới chạy.

Tôi học được skill 「Chạy」.

Cấp độ skill của Ma Pháp Tấn Công đã tăng, hơn nữa vì tôi cứ sử dụng nó liên tục nên cấp độ của Điều Khiển Ma Pháp và Nhận Thức Ma Pháp cũng tăng, ngoài ra còn học thêm được những skill mới là Lượng Ma Lực, Giảm MP Sử Dụng và Tăng Tốc Hồi MP.

Sau một thời gian dài như thế dĩ nhiên tôi phải nhận ra mục đích của Shiraori là gì.

Tôi nghĩ Shiraori đang cố cho skill của tôi phát triển thêm.

Tôi không biết cô ấy làm vậy để làm gì, chắc là để tăng khả năng tự vệ của tôi?

Vậy thì tôi phải cảm ơn cô ta.

Nhưng tôi sẽ không làm vậy, nghĩ đến những cực khổ mà tôi phải trải qua trên đường đến đây, tôi sẽ không dễ dàng làm vậy.

Tạm thời, vì chuyến hành trình như địa ngục kia đã kết thúc, tôi muốn nói một thứ.

Làm ơn cho tôi nghỉ ngơi hôm nay.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 17: Ma Vương Có Tiền

Khi đến thị trấn thì chúng tôi ngay lập tức đi tới nhà trọ.

Dĩ nhiên, ở trong thị trấn thì tôi được Merazofis bế.

Dù thế giới có giả tưởng cỡ nào thì một em bé tự mình di chuyển cũng là quá kì lạ.

Mà, dù không có chuyện đó thì bốn người chúng tôi cũng cực kì bất mắt rồi.

Đầu tiên, Merazofis đang mặc một bộ đồ trắng toàn thân, hơn nữa còn có gương mặt tái nhợt, cơ bản mà nói gọi ông ấy là một con ma cũng không ai không tin.

Thực ra ông ấy là Vampire rồi nên gọi thế cũng không sai lắm.

Và, Merazofis như thế lại bế một em bé như tôi.

Chỉ thế thôi đã đủ gây sự chú ý rồi.

Và, đi cùng hai cha con là hai bishoujo.

Đặc biệt cực kì nhiều ánh mắt đang tập trung trên người Shiraori.

Dĩ nhiên!

Con người này vốn ở kiếp trước đã đẹp hút hồn người khác rồi.

Vì con người này, nên ở kiếp trước dù trường chúng tôi là trường nam nữ học chung nhưng số lượng cặp đôi lại cực kì ít.

Nếu hỏi lí do, thì tại vì với một bông hoa tuyệt đỉnh như thế ở gần thì bọn con trai ai cũng sẽ có hi vọng dù ít dù nhiều.

Không biết bao nhiêu kẻ khờ ôm mộng "có khi".

Dù không đi nữa thì người nữ trong cặp đôi cũng sẽ bị đem ra so sánh với cô ta.

Nhờ thế, dù có một vài cặp hiếm hoi xuất hiện, nhưng rồi họ cũng nhanh chóng chia tay nhau.

Có một nạn nhân đáng thương thực sự yêu cô ta từ sâu tận đáy lòng, nhưng cô ta thậm chí còn không để ý họ có tồn tại nữa.

Thế nhưng cái tên đó sau đó cố gắng nói xấu với cả quấy rối cô ấy, rồi sau đó bị hội hãm mộ trả thù, nên hẳn không đáng thương nữa.

Gương mặt đẹp tuyệt trần khiến đàn ông mê mẩn đó vẫn còn nguyên dù cô ấy đã luân hồi.

Hơn nữa, vì cô ta luôn nhắm mắt như thế nên cô ta có khí chất bí ẩn, khiến người ta càng tò mò và chú ý hơn nữa.

Tôi ở bên cô ta suốt thời gian qua nhưng tôi chưa thấy cô ta mở mắt bao giờ. Tại sao cô ấy lại luôn nhắm mắt như thế nhỉ?

Tôi rất tò mò, nhưng chắc chắn dù tôi có hỏi cô ta cũng sẽ không trả lời.

Chúng tôi bị những ánh mắt tò mò dõi theo tới tận trước cửa nhà trọ.

Tôi nghe loáng thoáng được những lời bàn tán không biết ai trong số họ là mẹ tôi thì tôi tự hỏi mình nên trả lời không.

Vì cả hai đều không phải.

Nhìn sao cũng thấy rõ ràng cả Shiraori và Ariel-san đều là tuổi vị thành niên.

À, mà ở thế giới này có khi việc trẻ vị thành niên làm cha mẹ là không có gì lạ.

Ariel-san trả tiền cho phòng trọ.

Chỉ đưa một đồng xu cho người tiếp tân.

Một đồng là đủ sao?

Khi tôi còn đang tự hỏi thì người tiếp tân luống cuống không biết làm gì.

[Khỏi thôi]

Nghe thế thì có vẻ đồng xu đó có giá trị cực kì cao.

Nghĩ kĩ lại, xem thái độ của người tiếp viên và Ariel-san, có khi nào đó là một đồng Aleius vàng không nhỉ?

Tôi nheo mắt lại nhìn cho kĩ thì thấy trên đồng xu khắc hình một người đang ôm một quyển sách.

Chính xác là đồng Aleius vàng.

Đây là lần đầu tiên tôi thấy nó ở ngoài đời, nhưng vì tôi đã từng thấy hình minh họa nó trong sách rồi nên tôi chắc chắn.

Ở thế giới này không có tiền giấy, đơn vị tiền được sử dụng nhiều nhất là xu.

Những đồng xu được sử dụng nhiều ở thế giới này bao gồm đồng Aleuis, đồng Rengzant của Đế Quốc, đồng Sariera của Nữ Thần Giáo và đồng Okut thường được dùng ở đại lục Dalztoldia. Bốn loại này là phổ biến nhất.

Cũng có những loại tiền khác nữa, nhưng chúng không thể được sử dụng ở khu vực không dành riêng cho chúng.

Tiền Quý và tiền cổ cũng rất có giá, nhưng thường sẽ không ai dùng chúng để mua bán.

Dù là bốn loại tiền trên thì đôi khi qua vùng khác cũng không dùng được, thậm chí có khi giá trị bị giảm đáng kể nữa.

Đồng Okut không có bao nhiêu giá trị ở đại lục Kasanagara này.

Nếu đi đến thành thị lớn một chút có thể đổi tiền với giá tương đối tốt, nhưng ở làng nhỏ thì cơ bản là nó vô dụng.

Ngược lại, đồng Rengzant rất có giá trị ở đây lại bị giảm giá trị ở đại lục Dalztodia.

Đồng Sariera chỉ có thể dùng ở những khu vực có Nữ Thần Giáo, sau trận chiến tranh thảm bại gần đây có lẽ giá trị của nó cũng giảm kha khá.

Trong số chúng, Aleius thì lại được sử dụng cực kì rộng, hơn nữa giá trị cũng rất cao.

Bình thường nếu nói về đồng xu thì thường người ta đang nói đến đồng Aleius.

Lí do là vì đồng Aleius là đồng xu do Thánh Ngôn Giáo ban hành.

Trong Nhân Loại thì Thánh Ngôn Giáo là tôn giáo được nhiều người công nhận nhất.

Vì thế đồng xu này được công nhận ở gần như mọi nơi trên thế giới.

Chỉ riêng lí do đó thì giá trị của đồng xu đã cao hơn bất kì đồng xu nào khác rồi.

Dùng một đồng Aleius vàng đủ để người ta muốn ở nhà trọ bao lâu tùy thích.

Giá niêm yết ở trên quầy và 1 đồng Rengzant bạc 1 đêm.

100 đồng Rengzant bạc có giá bằng 1 đồng vàng.

Tỉ giá của đồng Rengzant vàng so với đồng Aleius vàng là mười đổi một.

Nghĩa là chúng tôi vừa trả tiền đủ để ở nhà trọ này 1000 đêm.

Tôi nhìn thấy người tiếp tân của nhà trọ đang cúi đầu xuống cực kì cung kính, chảy mồ hôi như tắm, bàn tay cầm đồng Aleius vàng run rẩy không ngừng.

Cái người tự gọi mình là Ma Vương này thực sự rất tuyệt vời, dù bình thường thì không ai nghĩ vậy.

Nhân tiện, chúng tôi định ở lại thị trấn này khoảng hai ba ngày.

Nhà trọ này vừa nhận được một khoảng lời cực kì lớn.

Thật tình, Ariel-san, chị có hơi quá phóng khoáng không?

Không biết túi tiền của chị ấy vừa bị mất bao nhiêu?

[Không sao, không sao. Chỉ có nhiều đây tiền có sao đâu]

Chị ấy cảm giác được lo lắng của tôi sao? Chị ấy nói thế với một vẻ mặt tự mãn.

Bộ mặt tôi dễ nhận ra dữ vậy à?

Mà, nhiều đó tiền lại là "chỉ có nhiều đây" à?

Tôi thực sự muốn biết tổng tài sản của Ariel-san là bao nhiêu, nhưng tôi hơi sợ không dám hỏi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 18: Hiệu Ứng Bất Thường [Bọm Rượu]

Hiện tại tôi đang gặp tình huống nguy hiểm cực kì.

[Chỉ một chút thôi, một chút thôi cũng được!]

Trước mặt tôi là kẻ thù đáng sợ nhất.

Ariel-san và Merazofis đều đã bị đánh ngất xỉu.

[Có gì tôi hồi phục cho cô! Được không? Được đúng không?]

Nói một cách nghiêm túc, nguy hiểm đến tính mạng.

[Cho tôi ăn đi!]

Tôi sẽ bị ăn thịt ở đây sao!?

Lui về quá khứ một chút.

Sau khi đến nhà trọ chúng tôi chia làm hai nhóm.

Merazofis và tôi là nhóm ngồi chờ.

Ariel-san và Shiraori là nhóm đi mua sắm.

Vừa cho chúng tôi vào phòng nghỉ xong nhóm mua sắm ngay lập tức rời đi.

Lúc đó, Shiraori triệu hồi ba con nhện trắng rồi để chúng ở đó.

Bọn chúng lớn cỡ bằng bàn tay người lớn, một loại nhện to bằng nhện Tarantula ở Trái Đất.

Vì thế giới này không thiếu những con quái vật nhện to hơn Nhân Loại một chút nên kích cỡ này hẳn vẫn là mức bình thường.

Dù là tôi biết thế, nhưng tôi không phải là một người yêu nhện đến mức có thể ngồi trong phòng thoải mái khi có ba con nhện bự trước mặt.

Nói trắng ra thì tôi thấy khó chịu và thấy ghét chúng.

Biết là chúng ở đây để bảo vệ chúng tôi, nhưng tôi không bình tĩnh được.

Khi tôi thử Giám Định bọn chúng thì nó chỉ hiện lên 『Không thể Giám Định』, vừa ghê vừa đáng sợ.

Nói thật, Giám Định dù là một skill vô dụng, nhưng tôi có thói quen luôn Giám Định những thứ tôi thấy có hứng thú.

Mà, dù tôi có Giám Định thì thường cũng chẳng hiểu thêm được tí gì.

Cơ mà, tôi học skill Giám Định cũng khá lâu rồi, nhưng nó chưa lên cấp nữa.

Có khi sau khi lên cấp nó sẽ tiện dụng hơn, nhưng vì nó quá xa vời nên tôi thấy không có chút động lực nào để cho nó lên cấp cả.

Tôi né mấy con nhện đang bò vòng vòng tùy ý rồi nhảy lên trên giường.

Căn phòng Ariel-san chọn là một phòng lớn bao gồm cả tầng trên cùng của nhà trọ.

Có sáu giường, và mỗi giường đều có thể dùng vách ngăn để tách ra được.

Bất ngờ thay, nó còn có cả phòng tắm nữa.

Thế giới này không có hệ thống nước như ở Nhật Bản.

Dân thường sử dụng nước giếng và nước sông, còn quý tộc và một vài người có tiền sẽ dùng công cụ Ma Pháp có thể tạo nước trong nhà.

Nhà tôi lúc trước sử dụng một công cụ Ma Pháp cấp thấp.

Có thể trang bị công cụ Ma Pháp thế này hẳn nơi này là một nơi chất lượng cực kì cao đúng không?

Có cả bồn tắm, nghĩa là có công cụ Ma Pháp làm nóng bồn nữa. Chỉ nhiều đó đã là cả một gia tài cho dân thường rồi.

Những công cụ Ma Pháp được tạo ra bằng hai skill Ban Ma Pháp và Ban Khả Năng.

Nghe đồn cả hai đều cực kì khó học được, và số người có hai skill này là cực kì ít.

Hơn nữa, dù họ có skill thì không phải ai cũng đi làm nghề chế tạo công cụ Ma Pháp.

Vì việc chế tạo cần cực kì nhiều thời gian và công sức.

Vì lí do đó, ngay cả những công cụ Ma Pháp cấp thấp cũng cực kì đắt đỏ.

Có khi căn phòng này tốn nhiều tiền để làm hơn cả một biệt thự của quý tộc.

Trong căn phòng tuyệt vời đó, tôi nằm thiếp đi trên giường hồi nào không biết.

Ngoài việc bị vắt kiệt sức trên đường đi đến đây thì còn lí do là sự mệt mỏi tâm trí vì đột nhiên mất đi quê nhà nữa.

Từ đây trở đi chuyện gì sẽ xảy ra?

Toàn là sự lo lắng mơ hồ thôi.

Tôi sẽ đi cùng Ariel-san đến biên giới của lãnh địa Quỷ và Nhân Loại.

Từ giờ đến đó tôi có thể cứ muốn làm gì thì làm như hiện tại.

Nhưng đến đó rồi tôi buộc phải làm ra chọn lựa.

Tiếp tục sống ở lãnh thổ Nhân Loại, trốn chạy liên tục cùng Merazofis mà không có ai giúp đỡ, hay là đi cùng Ariel-san đi đến lãnh thổ Quỷ mơ hồ kia.

Tâm trí tôi chìm sâu vào giấc ngủ mà không thể đưa ra lựa chọn.

Khi tôi tỉnh dậy có một mùi thơm sộc vào mũi tôi.

Ngồi dậy tôi thấy chiếc bàn lớn ở giữa phòng đặt đầy thức ăn.

「A, dậy rồi à? Cứ tưởng bé phải ngủ một lúc nữa chứ. Ăn tối nào」

Mọi người ngồi vào bàn ăn theo lời Ariel-san.

Lúc đó, tôi lại thấy Shiraori đưa một chai chất lỏng màu đỏ cho Merazofis.

「Rồi, itadakimasu」

「 「Itadakimasu」 」 」

[Hôm nay đồ ăn không có độc, nên mọi người cứ thoải mái. Vì Sophia-chan còn là em bé nên không cần phải cố gắng ăn làm gì]

Mặc dù tôi cảm kích lời khuyên của Ariel-san, nhưng hôm nay mà không ăn chính là tự ngược bản thân.

Lâu lắm rồi mới lại ăn một bữa ăn không có độc.

Hơn nữa, lần này đồ ăn được làm bằng nguyên liệu cao cấp, có cảm giác sang trọng như những món ăn này do một đầu bếp hạng nhất làm ra vậy.

Chỉ một miếng đã khiến miệng tôi thả lỏng ra theo phản xạ.

Vì hồi còn ở nhà tôi chỉ toàn ăn đồ cho em bé, nên đây là món ăn thực sự đầu tiên tôi được ăn sau khi luân hồi.

Ngon quá đi!

Tại sao Shiraori đang khóc vậy?

Đúng là món này ngon thật, nhưng có đủ để khóc không?

Hơn nữa cô ta vừa ăn vừa khóc.

Aaa, vẻ đẹp lạnh lùng của người này bị phá hỏng rồi.

Không bao lâu là toàn bộ thức ăn đã biến mất.

Đa số là do Shiraori ăn, nhưng bụng cô ta không có vẻ gì là phình lên cả.

Thế loại bao tử không đầy gì thế.

Theo đúng luật vật lí thì ăn no rồi phải phình bụng lên dù chỉ là một chút chứ.

Không cần phải áp dụng nguyên lí người đẹp ở chỗ thế này làm gì đâu!

Tôi la lối như thế trong đầu vì bụng tôi căng phình ra rồi.

Hơi đau.

Nhưng đây là một loại hạnh phúc.

Vì tôi vừa ăn vừa nếm kĩ từng món nên cấp độ skill Tăng Cường Năm Giác Quan đã lên cấp.

Xem ra mặt Merazofis đỡ tái nhợt hơn rồi.

Tôi mừng quá.

Nhưng ngay sau đó thì mừng rỡ ngắn ngủi đã trôi qua.

[Aaa~ Thật hạnh phúc~]

Lúc đầu tôi không nhận ra đó là giọng ai.

Vì cái giọng điệu mềm như bún đó không hề giống với vẻ thường của người đó chút nào.

Hai mắt cô ta đang mở to ra.

Mắt cô ấy nhìn hơi gợn ghiếc, có thêm nhiều tròng mắt bên trong tròng mắt cô ta.

Hơn nữa vì lí do nào đó chúng không tập trung một chỗ, toàn bộ mắt đang nhìn các hướng khác nhau.

Shiraori nốc cạn ly gì đó trên tay cô ấy.

Rồi thở ra.

A, có mùi như rượu.

Ế? Rượu?

Cái mà cô ta nãy giờ uống là rượu chứ không phải nước quả à?

Tôi thì dĩ nhiên nãy giờ uống nước quả.

Không cần phải đoán nữa, cô ta xin chắc rồi.

Sự khác biệt giữa bình thường và hiện tại quá kinh khủng đi, nhìn cái cảnh trước mắt này ai cũng biết ngay.

Còn chưa qua tuổi vị thành niên mà đã uống rượu rồi.

「Mao, nữa đi~」

「Shiro-chan, chắc em dừng lại được rồi đó?」

「Khônggggg! Tôi còn muốn uống nữa~!」

「Dù em có nói vậy đi nữa thì rượu lúc nãy mua đã hết rồi」

「Cái gì?」

Roẹt.

Toàn bộ trông mắt đang đảo vòng vòng ngay lập tức tập trung vào một mình Ariel-san.

Đáng sợ quá.

Cứ như một cảnh trong mơ vậy.

「Mua thêm」

[Ế? Đi ra ngoài lúc này chỉ để mua thêm rượu phiên lắm. Hôm nay vậy là đủ rồi đi. Được không?]

Một cú chặt lún thẳng vào mặt Ariel-san đang cố thuyết phục cô ta.

Tôi không nói đùa đâu, bàn tay của Shiraori lún một nửa vào mặt chị ấy.

Ariel-san bị như thế té thẳng xuống ghế ngồi bất tỉnh.

Shiraori thấy cảnh đó thì lăn ra cười vì lí do nào đó.

Ế? Ariel-san như vậy có ổn không?

[Không sao, không sao. Ta không chết đâu, ta không chết. Xin lỗi nếu ta lỡ chết thật]

Chị có ổn thật không vậy!?

Hình như, tôi thấy chị ấy đang giật giật!?

[Đừng lo vì Hồi HP Cao Tốc của cô ta lên cấp tối đa rồi. Như thế này, chỉ có nhiều đó mà đã vậy, cô cũng dám gọi mình là quái vật mạnh nhất thế giới sao hả?]

Shiraori nói chuyện một cách bất thường.

[Bây giờ, bao nhiêu skill tiến bộ rồi?]

[Ế?]

[Skill, Su-ki-ru! Nếu không dùng được Giám Định thì mọi thứ cực kì bất tiện luôn đó~! A, cô có Giám Định đúng không? Gọi là Giám Định-sama nghe chưa? Phải tôn trọng nó nghe chưa? Nếu không có thì ngay lập tức học đi. Nếu có thì phải Giám Định liên tục mọi thứ mọi lúc mọi nơi. Học chưa hả?]

[H-học rồi]

[Yay! Vậy thì nhớ Giám Định liên tục vì sau khi nó lên cấp đủ cao rồi nó siêuuuuuu tiện dụng luôn]

[V-Vâng]

Cái người đang tạo áp lực cho người khác này là ai?

Đây không phải là Shiraori mà tôi biết.

[Tiếp theo là những skill loại chỉ số. Tuyệt lắm đó. Idaten tuyệt vời. Bất kì khi nào có thể phải cày cấp cho skill liền. Thế giới này là thế giới sử dụng luật rừng đó. Sức mạnh là tất cả, đúng là một thời đại rục rờ mà. Bởi vậy, muốn chống lại cái bọn biến thái "Hyahha" thì phải mạnh lên nữa. Hiểu chưa?]

[A, ừ]

[Nếu cô quá yếu đuối thì cô sẽ chết. Dù có mạnh hơn thì cũng có nguy cơ bị một tên mạnh hơn giết chết. Bởi vậy không có cách nào ngoài việc mạnh về mọi mặt hơn tất cả mọi người đúng không?]

Vì lí do nào đó, những lời cô ta vừa nói không hề giống những lời nói nhảm của một tay bợm rượu bị xỉn được.

[Thật đó, nếu không đủ mạnh cô sẽ bị ăn thịt đó. Thật đó. Nai wa. Kiểu như là, để không thể biến thành thức ăn, ta sẽ ăn mi. A, chợt nhớ ra. Thịt em bé chắc ngon lắm nhỉ, nhìn nó mềm mềm dẻo dẻo?]

Và rồi địa ngục bắt đầu.

Merazofis cực kì dũng cảm đứng lên đối mặt với Shiraori đang nghiêm túc đi tới gần tôi.

Có điều ông ta bị búng trán một cái xiu luôn rồi.

Tôi bỏ chạy.

Tôi cố hết sức bỏ chạy.

Nhưng tôi dễ dàng bị bắt.

Vậy ra đây là kết cục của kẻ yếu sao!

[Rồi, Itadakimasu]

Khôngggggggg!?

.

.

.

.

.

.

HA!?

Tay tôi?

Nó còn nguyên.

Một giấc mơ sao?

A, đáng sợ quá đi.

Một cơn ác mộng rằng tay tôi bị ăn mất.

Tôi đột nhiên có cảm giác mình chưa ngủ chút nào, nên tôi sẽ ngủ tiếp.

Chúc ngủ ngon.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 211: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire

Quay ngược thời gian một chút.

Về khoảng sau chương 210.

Mera nhẹ nhàng đặt bé Vampire đang ngủ vào trong lều.

Có lẽ cô bé mệt vì đã quá nhiều chuyện xảy ra.

[Merazofis-kun, ông cũng nên nghỉ ngơi chút đi. Sau khi biến thành Vampire ông cũng làm việc hơi quá sức rồi. Ông nên bàn bạc rồi quyết định sau này định làm gì cùng với Ojou-chan sau]

[Cô nói đúng, tôi sẽ làm vậy]

Mera cũng đi vào trong lều.

[Rồi. Bây giờ thì dù hai đứa trẻ đó có chọn gì thì chúng ta cũng không đổi kế hoạch. Mục tiêu là đi đến vùng lãnh địa của Quỷ. Shiro-chan muốn đi từ từ không? Hay là muốn vội vàng mà đến đó?]

[Nếu đi từ từ sẽ tốn bao lâu?]

[Chắc khoảng 3 năm. Nếu vội vàng thì khoảng nửa năm sẽ tới. À, đó là tiêu chuẩn ở nơi đây]

Một năm ở thế giới này là 411 ngày nhỉ?

Nếu tốn ba năm ở đây đổi ra theo lịch Trái Đất sẽ là khoảng ba năm rưỡi.

Nếu vội vàng thì tốn nửa năm, là khoảng 200 ngày.

Vì ở thế giới này không có phương tiện đi lại như xe hơi hay gì hết, nên vội vàng đồng nghĩa với việc chạy bộ, nhưng tôi không muốn bây giờ la lên "Bao lâu cơ".

Mà, chuyển đi tốn 3 năm à?

Dĩ nhiên là bé Vampire cũng sẽ đi cùng.

Vậy làm gì còn lựa chọn khác nữa.

Nếu bé Vampire không đi cùng thì bé ấy chính xác là một người muốn tự sát rồi đúng không?

Vậy thì việc đi vội vàng là không thể.

Với Ma Vương và tôi thì đi với tốc độ đó không sao cả, nhưng còn Mera và bé Vampire thì không tài nào đi kịp.

Dù không phải vậy thì tôi vẫn muốn đi ngắm cảnh, nên chắc tôi sẽ chọn đi từ từ.

Nói sao thì, thế giới sẽ không bị sụp đổ trong một hai ngày tới.

[Cứ từ từ mà đi]

[Biết lắm Shiro-chan sẽ chọn cách đó mà]

À, ừ.

[Nhân tiện, có Giám Định chưa?]

[Rồi]

Là đang nói về Mera và bé Vampire.

Đúng là không hồ danh có chứa một phần của tôi trước đây.

Không những chỉ nghe vài chữ mà hiểu được tôi đang nói gì mà còn ngay lập tức viết kết quả Giám Định của hai người đó lên một tờ giấy lấy ra từ đâu đó.

Tờ giấy được đưa cho tôi, không, cái này là những sợi tơ được đan thành một tờ giấy.

Dây tơ cũng dùng thế này được à?

Tôi sẽ nhớ để một sử dụng.

Và rồi, tôi nhìn nội dung được ghi trên tờ giấy bằng tơ.

Yếu quá.

À, không.

So sánh họ với Nhân Loại bình thường thì họ không yếu.

Ngay từ đầu thì với tôi không có Nhân Loại nào là không yếu cả, hơn nữa bé Vampire chỉ mới là một em bé.

Nhưng chỉ số có nhiều đây mà bị thả vào Đại Mê Cung Elro là chết ngay.

Bé Vampire có thể sống sót với chỉ số yếu ớt thế này không?

Vì hiện tại cô ấy vẫn là một em bé nên lúc lớn lên sẽ khác, nhưng tính luôn điểm yếu của Nhân Loại, nếu như cứ thế này mà lớn lên thì...

Đừng nói đến cấp Rồng, chỉ một con quái cấp Á Long đã đủ để đe dọa mạng sống Nhân Loại rồi.

Hiện tại thì bé Vampire dễ dàng bị con ếch trong Đại Mê Cung Elro giết.

Mera thì có chỉ số tốt hơn chút, nhưng nếu gặp con rắn thì ông ấy sẽ chết.

Hmm.

Tôi nên huấn luyện họ một chút không?

Tôi không muốn tự gánh việc phiền phức đến vậy, nhưng trên đường đi huấn luyện họ một chút cũng không sao.

Ừ.

Cứ vậy đi.

Sau khi quyết định vậy tôi làm một căn nhà đơn giản để ngủ.

Trước khi ngủ tôi Dịch Chuyển đến chỗ đẻ trứng để gom chúng lại.

Toàn bộ bọn chúng đã nở rồi, nên tôi dùng Đàn Áp Đồng Loại điều khiển chúng, à không, nói đúng hơn thì tôi biến chúng thành một phần của bản thân rồi ném chúng vào một không gian khác.

Vì sau khi nở chúng khá ngoan ngoãn nên tôi đỡ mệt.

Nếu đám trứng này toàn bộ xuất hiện trên mặt đất thì không biết thế giới sẽ loạn cỡ nào.

Đám Nhóc ở Elro?

Chúng đã lớn lên đủ lông đủ cánh.

Chắc chắn chúng sẽ sống khỏe mạnh.

À thì, vì chúng đã phát triển được ý chí riêng rồi nên tôi không thu hồi chúng lại được nữa.

Sau này chắc chúng sẽ được tính là một loại quái vật mới ở Đại Mê Cung Elro.

Kệ đi, không phải vấn đề của tôi.

Gọi tôi là đem con bỏ chợ hay gì đó, tôi không quan tâm.

Tôi hoàn toàn việc gom gần như toàn bộ trứng lại rồi trở về căn nhà đơn giản, và lần này tôi sẽ ngủ.

Thực thế thì tôi không cần phải ngủ. Nhưng nếu tôi không mê ăn mê ngủ thì tôi không phải là tôi nữa.

Ngủ, dậy, ăn, ngủ tiếp!

Un, khỏe mạnh.

Bởi vậy, ngủ ngon.

Ngày hôm sau chúng tôi bắt đầu di chuyển.

Tôi bắt bé Vampire phải tự đi.

Mặc dù bé ấy còn là em bé, nhưng nếu tính chỉ số hiện tại thì bé ấy sẽ không gặp vấn đề gì trong việc bước đi cả.

Cho nên, tự đi là tốt.

Nhờ có Ma Vương dùng skill dọa nạt nên không có con quái vật nào dám tới gần, bởi vậy chỉ cần phải đi dạo trong rừng.

Mera có nói gì đó phản đối, nhưng tôi không hiểu tại sao ông ta lại phản đối khi mà tất cả những gì cần phải làm là đi bộ trong rừng?

Tôi mặc kệ ông ta.

Tôi đưa bình chứa máu của tộc Elf cho Mera.

Nhờ danh hiệu True Ancestor nên bé Vampire có không uống máu cũng không sao, nhưng nếu Mera không uống thì chỉ số ông ấy sẽ giảm liên tục.

Mặc dù mặt ông ấy đơ ra, nhưng tôi phải tỏ thái độ rõ ràng rằng ông ấy buộc phải uống máu.

So với tôi chỉ toàn ăn độc từ lúc sinh ra thì rõ ràng thế này tốt hơn.

A, độc à?

Độc.

Hừm.

Tặng Kháng Độc cho họ, ngoài ra còn cho họ được danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống nữa nhỉ?

Nghe hay đó.

Như thế họ có thể lấy được Kháng Ăn Mòn nữa.

Nên tôi bàn thử với Ma Vương.

Vì Ma Vương có skill Tổng Hợp Độc nên cô ta có thể tạo độc rất dễ dàng.

Cô ấy tạo ra độc đủ yếu để họ ăn không chết, và chỉ cần nấu đồ ăn rồi cho độc vào là chúng ta đã có thức ăn có độc rồi.

Chắc nên cho họ ăn độc đến khi có danh hiệu Kháng Ăn Mòn.

Bé Vampire và Mera nhả mặt rồi cũng ăn hết thức ăn.

Ngày hôm sau.

Tôi dạy Ma Pháp Tấn Công cho bé Vampire và Mera.

Cách làm khá dễ.

Tôi dùng sức mạnh của bản thân cưỡng ép kích hoạt Ma Pháp Tấn Công trong cơ thể họ rồi kêu họ giữ như thế.

Chỉ có vậy mà Mera khó khăn lắm mới kích hoạt được.

Bé Vampire thì thành công ngay lần đầu rồi, nhưng Mera thì cứ thất bại mãi.

Là do cấp độ Điều Khiển Ma Pháp không đủ sao?

Tôi mừng vì cuối cùng ông ấy cũng làm được.

Vì tôi đã phải dựa vào cảm tính để kích hoạt được skill từ đầu nên nếu họ không thể giữ nó được đủ lâu để lấy skill thì tôi sẽ buồn lắm.

Mặc dù ban đầu tôi chỉ định là "huấn luyện họ một chút chắc không sao" nhưng bây giờ tôi có cảm giác tương lai sẽ phiền toái đủ kiểu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Maou-Sama Nấu Ăn 3 Tiếng

Chúng tôi đi đến thị trấn.

Mặc dù đây là chuyện tốt, nhưng mà skill của bé Vampire không lên được bao nhiêu trên đường đến đây cả.

Mặc dù bé ấy có lấy được danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống, nhưng mà skill thì không lên cấp bao nhiêu hết.

Mà, tính ra bé ấy chỉ có đi bộ thôi, dĩ nhiên chỉ vậy thì skill đâu lên cấp được bao nhiêu nhỉ?

Vừa vào thị trấn chúng tôi ngay lập tức đi đến nhà trọ.

Vì bé Vampire có khuôn mặt sắp chết đến nơi nên để bé ấy nghỉ một chút không sao hết.

Muu.

Hay là tại tôi cho bé ăn độc nhiều quá?

Bé ấy có danh hiệu Phàm Ăn Tục Uống rồi nên chắc cho bữa ăn trở về bình thường được rồi nhỉ?

Vì tôi cũng muốn ăn đồ ăn đàng hoàng lắm rồi.

Lúc bé Vampire ăn độc thì tôi cũng phải làm vậy.

Ma Vương chết tiệt, mặc dù tôi đã kêu phần của tôi cứ làm không có độc cũng được, nhưng cô ta lại kêu như thế là không công bằng rồi bỏ độc vào thức ăn của tôi luôn.

Nhưng chuyện đó từ đây trở đi sẽ ngừng lại.

Đã tới lúc Ma Vương thực hiện lời hứa cho tôi ăn đồ ăn ngon rồi.

Trước hết, nhà trọ.

Chúng tôi đi tìm nhà trọ tốt nhất thị trấn và đi vào không ngại ngần gì.

Ma Vương cho họ tiền boia tương đối nhiều rồi thuê phòng.

Chúng tôi để bé Vampire và Mera đang không ổn cho lắm ở lại, rồi đi mua sắm.

Lúc đó, tôi triệu hồi ra ba phân thân nhện lấy chủ thể là mấy con nhện nhỏ tôi đã thu lại gần đây để giữ nhà.

Những con nhện con mà tôi thu lại gần đây chưa tự mình phát triển được ý thức nên tôi có thể hấp thu chúng luôn để dùng làm phân thân không như đám Nhóc Elro.

Mặc dù mỗi con không mạnh lắm, nhưng ba con thì cũng đủ sức đánh lui một đối thủ cấp Rồng.

Vì người trong nhà trọ bị ảnh hưởng bởi skill dọa nạt của Ma Vương nên chắc họ sẽ không làm gì quá mức, nhưng vì Nhân Loại đôi khi bị tiền làm mờ mắt nên cứ cẩn thận tốt hơn.

Và rồi, đi mua sắm.

Chúng tôi mua đồ ăn là chính.

Nhân tiện, những thứ chúng tôi mua là nguyên liệu cao cấp nhất.

Ma Vương giàu thật đó.

Nhưng mà, nãy giờ những ánh mắt nhìn tôi càng ngày càng khó chịu.

Từ lúc đi vào thị trấn tôi đã bị ngó chăm chăm rồi.

Tôi không phải là chương trình cho mấy người ngắm.

Ài, bực mình rồi nha.

Tự nhiên tôi muốn tàn sát hết mọi người nhìn tôi quá.

.... Nếu không giết hết được ít nhất tôi có thể chọn người để giết được không?

Trong số những ánh nhìn tôi cũng cảm giác được những ánh mắt bất thiện.

Trong lúc Ma Vương đang bận đi mua sắm, tôi đi vòng ra hẻm sau cứ như né tránh những ánh mắt đó.

Tôi từ từ đi đến một khu vực không người trong lúc giả bộ đi ngắm hàng ở trong những cửa hàng trong hẻm.

Cứ như bị lạc trong một thị trấn lạ.

Lúc tôi đến khu vực không còn ai nữa thì tôi bị tấn công.

Và đầu của kẻ tấn công tôi ngay lập tức bay lên trời.

Tôi chỉ vung Tơ Cắt Xén nhẹ thôi mà hắn đã chết không kịp ngáp rồi.

Quá thất vọng, không đủ để tôi bớt bực mình tí nào cả.

Tôi không biết cái tên này tấn công tôi làm gì, có thể là để bắt rồi bán đi làm nô lệ, hay là bắt làm con tin đòi tiền chuộc của Ma Vương, hoặc đơn

giản là tinh trùng lên não nữa.

Mặc dù tên rác rưởi vô dụng này không đủ để tôi xả stress, nhưng vì hần có máu nên tôi rút máu hần bỏ vào chai.

Cái này để cho Mera uống, nhưng mà tôi muốn ông ta tự mình đi tìm máu thì tốt hơn.

Ma Vương thì thích ông ta, và tôi vẫn chăm cho ông ta vì ông ta đi cùng với bé Vampire, nhưng cơ bản là tôi không có hứng thú với ông ta.

Tôi nhanh chóng xử lí xong, rồi ném cái xác vào không gian khác cho những phân thân của tôi.

Tôi cảm giác được phân thân đang ăn cái xác ở không gian kia, nên tôi trở lại chỗ Ma Vương.

Nhưng tôi cần phải xử lí vấn đề này nhanh một chút.

Nếu chỉ bị nhìn bởi nhiều đây người mà tôi đã bực thế này, tôi không biết khi nào tôi sẽ chịu hết nổi mà tàn sát.

Vì còn vấn đề Kuro nên tôi sẽ cố chịu đựng một chút, nhưng tâm trạng tôi lúc này cực kì tệ.

[Fuu. Mua xong rồi, xong rồi~]

Coi bộ Ma Vương đã mua sắm xong trong lúc tôi đi làm chuyện vô nghĩa kia.

[Xong?]

[Ừ. Hôm nay mua nhiều đây là đủ]

[Cô định làm gì với đám nguyên liệu này?]

[Hmm? Thì tôi sẽ nấu ăn chứ gì nữa?]

Sao chứ?

Tôi cứ tưởng chúng ta sẽ mời bếp trưởng có tiếng nhất thị trấn để nấu ăn, nhưng hóa ra Ma Vương là người nấu sao?

[Fufufu. Tôi sống bao lâu nay không phải chỉ ngồi chơi đâu nhé. Nói cho cô biết, tôi chắc chắn trình độ nấu ăn của tôi cao hơn bất kì bếp trưởng nào ít nhất là gấp 3 lần]

Hô~.

Nghe hay nhỉ.

Vậy thì cho tôi thấy khả năng của cô nào.

Ma Vương sau khi trở về thì thuê phòng bếp của nhà trọ rồi bắt đầu nấu ăn.

Tôi về phòng kiên nhẫn ngồi chờ thức ăn nấu xong.

Tốn hết ba tiếng.

Ba tiếng sau Ma Vương mới đem toàn bộ thức ăn lên phòng nhờ sự giúp đỡ của nhân viên nhà trọ.

Tôi đã chờ.

Tôi đã chờ lâu lắm rồi.

Thật khâm phục tôi đã có thể chờ nhiều đó thời gian.

Vì bé Vampire đã bị mùi thơm thức ăn đánh thức nên chúng tôi bắt đầu ăn tối.

「Rồi, Itadakimasu」

「 「 Itadakimasu 」 」 」

Tôi bắt đầu ăn bữa ăn được mong chờ suốt bấy lâu.

Bắt đầu từ món cá.

!?

N-Ngon quá!

Ngay khi vừa bỏ vào miệng là thấy vị của một loại sốt đặc.

Vị gần giống như mayonaise, nhưng nó dịu hơn và tinh tế hơn.

Hơn nữa, dù vị của nó rất nồng, nhưng rồi vị đậm của cá bắt đầu ứa ra, trộn lẫn một cách tuyệt hảo với thứ sốt kia.

Lần đầu tiên trong đời tôi ăn một thứ ngon như thế này.

A, nghĩ kĩ lại thì, tôi chưa bao giờ được ăn đồ ăn đàn hoàng cả.

Chỉ có những trái cây và bánh kẹo ngọt từ đồ cúng mà thôi.

Lần đầu tiên trong đời tôi được ăn một món ăn đàn hoàng không có độc.

Khi nghĩ đến đó, bất giác nước mắt chảy ra.

Tôi vừa ăn vừa nếm kĩ vị từng món một.

Mặc dù tôi có cảm giác nước mắt làm món ăn hơi mặn, nhưng nhờ vị rượu nên tôi không để ý mấy.

Chào buổi sáng.

Hở

Tôi làm một căn nhà đơn giản hồi nào thế?

Chiếc giường được một cái kén trắng bọc lấy.

Nói chứ, tôi ngủ hồi nào vậy?

Hmm?

Kí ức của tôi mơ hồ quá.

Tôi có nhớ mình cực kì khâm phục món ăn do Ma Vương làm, và tôi ăn nó không ngại ngừng gì, nhưng rồi tôi không có kí ức gì sau đó cả.

Tôi bị xỉn rồi lăn ra ngủ sao?

Tạm thời, tôi rời khỏi giường.

Lúc bước ra khỏi căn nhà đơn giản, Ma Vương chào đón tôi bằng một nụ cười rạng rỡ.

[Shiro-chan. Lôi Thế Biến!]

Vì lí do nào đó, người Ma Vương phát ra màu trắng sáng.

Cùng lúc đó, cơ thể tôi bị vô số nắm đấm đập dính.

[Nghiến răng đi!]

Gofu!?

M-Mới sáng sớm mà làm gì vậy?

Kịch

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 6: Nô Lệ

Tôi chế tạo vũ khí.

Tôi chỉ liên tục chế tạo một cách chăm chỉ.

Bên trong đây sự hận thù và giận dữ.

Ngôi làng của tộc Yêu Tinh Lùn đã bị hủy diệt.

Chỉ còn mỗi tôi và Razaraza-nii là còn sống, bị kẻ sử dụng quái vật kia bắt làm nô lệ.

Tôi muốn nghĩ rằng vẫn còn những Yêu Tinh Lùn khác còn sống sót, nhưng tỉ lệ chuyện đó quá thấp.

Vì tộc Yêu Tinh Lùn kiêu hãnh sẽ không bao giờ quay lưng bỏ chạy khỏi kẻ thù, để đồng bào của mình ở lại.

Có khi sẽ có những con Yêu Tinh Lùn còn nhỏ chưa hiểu chuyện bỏ chạy kịp.

Nhưng một con Yêu Tinh Lùn còn nhỏ không có nhà cửa chắc chắn không thể nào sống sót nổi ở khu vực vùng núi đó.

Bọn Nhân Loại đóng quân ở làng Yêu Tinh Lùn vài ngày, gom hết tất cả mọi thứ có vẻ sử dụng được rồi rút lui.

Đem theo tôi và Razaraza-nii.

Chúng tôi bị đưa đến một ngôi làng nhỏ ở dưới chân núi.

Đường như ngôi làng này mới được xây dựng gần đây.

Nhiều nhất có thể nó chỉ mới tồn tại chưa đầy mười năm.

Các Nhân Loại cả nam cả nữ đều sống ở đây, ở giữa làng là chi đội của kẻ sử dụng quái vật kia.

Tôi nghĩ kẻ sử dụng quái vật có lẽ là một quân nhân của một nước nào đó.

Thuộc hạ của ông ta nhìn như một toán cướp thôi, nhưng kẻ sử dụng quái vật lại có khí chất cao quý kì lạ.

Có khi hẳn ta trước đây là một nhà quý tộc.

Tôi không biết tên hẳn ta.

Vì người khác gọi hẳn bằng hai danh từ khác nhau.

Có lẽ một từ có nghĩa là đội trưởng, còn từ kia mới là tên hẳn.

Cơ thể của tôi không hành động như tôi muốn.

Nó chỉ nghe theo lệnh của kẻ sử dụng quái vật kia mà thôi.

Razaraza-nii cũng vậy, nên dù chúng tôi ở gần nhau rất nhiều nhưng chúng tôi không thể nói chuyện được.

Chắc hẳn Razaraza-nii cũng có sự thù hận sôi sục trong lòng như tôi.

Sau khi đến làng Nhân Loại chúng tôi được cho một chút tự do.

Lệnh của chúng tôi là không được tấn công Nhân Loại, không làm gì có hại cho Nhân Loại, không bỏ trốn, không tự sát, làm mọi thứ để đảm bảo

lợi ích cho Nhân Loại v.v.

Nhưng tôi vẫn không nói chuyện được với Razaraza-nii.

Vì tôi và Razaraza-nii bị cách ly ra.

Tôi có một mệnh lệnh khác nữa, không như Razaraza-nii.

Chế tạo vũ khí.

Cho nên, tôi tiếp tục chế tạo vũ khí.

Tôi bị lệnh cho không được ăn bất cứ thứ gì.

Tôi phải làm những vũ khí tốt nhất tôi có thể làm.

Làm cho những kẻ đã phá hủy ngôi làng của tôi sử dụng.

Thật nhục nhã.

Nếu bọn chúng có thể bị nguyên rửa mà chết thì ngôi làng này đã bị tiêu diệt rồi.

Tôi tiếp tục chế tạo vũ khí với sự thù hận trong đầu.

《Độ thông thạo đã đủ. Học được skill 『Nguyên Rửa LV1』 》

Haha.

Thực sự đã học được skill này.

Thế nhưng, tôi không dùng nó được.

Vì làm vậy là làm hại Nhân Loại gián tiếp.

Dù tôi muốn cỡ nào thì cơ thể tôi cũng từ chối không làm.

Thứ điều khiển đáng ghét.

Cứ thế, tôi tiếp tục chế tạo vũ khí mỗi khi tôi có thể.

Cái tôi không ngờ là kẻ sử dụng quái vật đối xử với tôi tương đối lịch sự.

Theo cách hăn hành động lần đầu gặp tôi, tôi cứ nghĩ mình đơn giản là hàng sử dụng một lần rồi bỏ đi.

Nhưng hăn không ép tôi phải chế tạo vũ khí quá sức, hơn nữa còn chuẩn bị thức ăn và chỗ ngủ đầy đủ.

Thậm chí còn cho tôi một viên đá Giám Định.

Mặc dù tôi vẫn không hiểu ngôn ngữ, nhưng tôi hiểu hăn đang đối xử tốt với tôi.

Nhưng sự hận thù và cơn giận dữ sôi sục này sẽ không biến mất.

Mỗi khi kẻ sử dụng quái vật nhận vũ khí từ tay tôi và cười sau khi Giám Định nó thì cơn giận giữ lại bùng nổ.

Sức mạnh này không phải được tôi luyện cho người sử dụng.

Có vẻ kẻ sử dụng quái vật cũng có một viên đá Giám Định giống tôi.

Thực ra nó cao hơn của tôi một cấp.

Có vẻ cảm giác lạnh gáy tôi cảm giác được lần đầu tiên tôi gặp hăn là cảm giác bị Giám Định.

Chắc chắn là vì hăn Giám Định tôi và biết tôi có skill Chế Tạo Vũ Khí nên tôi mới bị bắt như thế này.

Tôi chế tạo vũ khí đến khi không còn MP nữa.

Sau khi cặn MP thì tôi không thể tạo thêm vũ khí cho đến khi tôi hồi phục.

Lúc đó, tôi âm thầm rèn luyện bản thân.

Chỗ tôi ở là một căn chòi được cải tạo gấp từ một nhà kho của người dân làng.

Nó vốn là một nhà kho nhỏ nên không có nhiều chỗ để tôi sử dụng.

Hơn nữa, không có ai được giao nhiệm vụ canh gác tôi không bỏ trốn.

Có vẻ khả năng của hắn được tin tưởng cực kì trong làng.

Dù căn phòng chật chội nhưng tôi vẫn có thể rèn luyện cơ bắp.

Hít đất, gập bụng, nhảy cóc tại chỗ, căng cơ v.v.

Tôi không nghĩ làm thế này thay đổi được gì.

Nhưng tôi sẽ làm mọi thứ tôi có thể.

Tôi không có ý định nghe lời hắn mãi mãi.

Một ngày nào đó, chắc chắn tôi sẽ tự tay giết hắn.

Hiện tại tôi không có cách nào thoát khỏi sự khống chế của hắn.

Nhưng tôi sẽ chờ cơ hội.

Để tận dụng cơ hội mỏng manh không biết bao lâu đó, tôi sẽ trở nên mạnh hết mức có thể.

Nếu không, cơ hội đó sẽ bị phí phạm.

Nói thật, tôi không biết liệu cơ hội đó khi nào sẽ tới, hay có tới hay không.

Nhưng tôi sẽ không bỏ qua hi vọng cuối cùng của mình.

Tôi sẽ không bỏ cuộc.

Tôi tiếp tục để sự giận dữ và thù hận sôi sục trong lòng đến khi cơ hội tới.

Mơ đến cái ngày lửa địa ngục đốt kẻ đó thành tro bụi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 19: Trong Ngoài Đều Nguy Hiểm

Thời gian chúng tôi ở thị trấn đó nhanh chóng kết thúc.

Cuối cùng chúng tôi kết thúc đợt nghỉ ngơi trước khi tôi kịp ra khỏi nhà trọ dù chỉ một lần.

Tôi không thể đi bộ vòng vòng thị trấn khi tôi vẫn còn là em bé thế này, hơn nữa tôi cũng không muốn ra ngoài.

Cơ mà Ariel-san và Shiraori thường xuyên đi ra ngoài, mỗi lần như thế Shiraori đều triệu hồi bọn nhện trắng ra.

Mấy con nhện trắng đang sử dụng Ma Pháp.

Lệnh của Shiraori là tôi phải học Ma Pháp mỗi khi tôi ở trong nhà trọ.

Kêu là tôi hãy nhìn công thức Ma Pháp của bọn nhện mà học.

Yêu cầu vô lí cũng có giới hạn thôi chứ.

Ma Pháp bọn chúng đang sử dụng là Ma Pháp hệ bóng tối.

Tôi nghe đâu tôi thích hợp nhất với hai Ma Pháp thuộc tính nước và băng, sau đó là tới bóng tối.

Lúc đó tôi nghĩ nếu vậy học Ma Pháp băng với nước không phải tốt hơn sao, nhưng vì Shiraori không biết dùng cả Ma Pháp băng lẫn nước nên cuối cùng quyết định cho tôi học Ma Pháp bóng tối thích hợp thứ nhì với tôi.

Shiraori trắng muốt như thế nhưng cuối cùng lại thích hợp thuộc tính bóng tối nhất.

Rõ ràng là bề ngoài lừa tình mà, nếu tôi nói vậy thì tôi thường không giỏi bơi và ghét nước lại thích hợp nước nhất cũng vậy. Tôi cũng thuộc dạng những người không có quyền lên tiếng than thở.

Chúng tôi ở nhà trọ tổng cộng là 4 ngày, tính luôn ngày đầu, nhưng tôi chưa học được Ma Pháp Bóng Tối.

Nghe đâu dù có học thì cuối cùng tôi vẫn chỉ học được skill cấp thấp hơn là Ma Pháp Bóng.

Theo lời Ariel-san thì nó không phải là Ma Pháp cấp thấp mà là Ma Pháp rác rưởi vô dụng.

Nhưng tôi nghe nói nếu skill lên cấp tối đa rồi thì skill Ma Pháp Bóng Tối sẽ được trích ra, lúc đó mới có thể sử dụng.

Tại sao cô ta lại kêu tôi học loại Ma Pháp rác rưởi cơ chứ? Thật là khó hiểu.

Ngay từ đầu thì, làm sao có thể học được Ma Pháp chỉ bằng cách quan sát công thức trước khi có skill cơ chứ.

Nếu chuyện đó vốn đã không thể làm được rồi thì bắt tôi làm có ích lợi gì.

Thế nhưng, dù tôi muốn lầy thì tôi vẫn bị ép phải cố hết sức mà học vì bọn nhện sẽ thúc đẩy tôi không thương tiếc.

Con nhện đó, nếu tôi tỏ ra lười biếng dù chỉ một chút nó cũng sẽ bắn Ma Pháp yếu vô người tôi.

Cấp độ hai skill Điều Khiển Ma Pháp và Nhận Thức Ma Pháp đã lên cấp, nên rõ ràng việc này không hẳn là vô dụng.

Tôi cũng học được hai skill Pháp Sư và Hộ Vệ.

Nhưng tôi nghĩ phải có cách khác hiệu quả hơn để học skill chứ.

Sáng thì tôi bị con nhện bắt nạt, còn tối thì tôi bị chủ nhân của nó bắt nạt.

Cứ sau mỗi bữa ăn tối thì Shiraori say xỉn sẽ xuất hiện.

Con người này mỗi khi xỉn sẽ trở nên cực kì khó chịu.

Hơn nữa, vì tính cách của cô ta thay đổi hoàn toàn, nên không có cách nào xử lí cô ta cả.

Đặc biệt, mỗi khi chịu đựng hết nổi cô ta sẽ làm những chuyện biến thái khó hiểu.

Cô ta liếm người tôi.

Ở nhà trọ có nhà tắm nên không sao, nhưng tôi không muốn mỗi đêm đều bị nước miếng dính khắp người như thế.

Tôi không hiểu tại sao cô ta làm vậy.

Mỗi khi Shiraori xỉn rồi tôi không tài nào nói chuyện với cô ta được, dù tôi có hỏi cô ta cũng trả lời bằng cách khó hiểu như là 「 Vì nhìn có vẻ ngon」 .

Mỗi khi nghe thế tôi chợt có cảm giác rung mình khó hiểu, chắc là tôi đang tưởng tượng nhỉ?

Không có một chuyện tốt nào xảy ra với tôi trong đợt nghỉ ngơi ở nhà trọ, nhưng Merazofis thì đã có một bước tiến nào đó.

Có lẽ Ariel-san đã khuyên nhủ ông ấy được gì đó lúc tôi ngủ.

Lúc này mặt ông ấy vẫn còn tái nhợt, nhưng ít ra mắt ông ấy đã có ánh sáng.

Có lẽ ông ấy cố gắng để tôi là chủ nhân không phải lo lắng thôi, nhưng thấy ông ấy dần hồi phục bình thường tôi thấy vui.

Và, mỗi bữa ăn đều cực kì ngon.

Khi tôi hỏi thì có vẻ Ariel-san là người nấu những bữa ăn suốt mấy hôm nay.

Nghe cái người đã cho chúng tôi ăn đồ ăn có độc như thế được khen, nhưng tôi không nói gì được vì đồ ăn của chị ấy nấu ngon thật.

Cái chờ đợi ở ngoài thị trấn, như lần trước, là chuyển đi bộ địa ngục.

Ừm.

Tôi đã đoán được chuyện này.

Chắc chắn Shiraori sẽ không chọn đường đi đàng hoàng.

Cô ta cố tình rời khỏi đường cái bắt mọi người đi đường rẽ.

Dĩ nhiên lần nào chúng tôi cũng phải đi theo cô ta. Chúng tôi bị ép phải đi bộ qua đủ loại địa hình, đồng cỏ có, rừng có, núi có, dốc cao cũng có.

Chúng tôi toàn đi đường rẽ như thế, nhưng nhờ có sức mạnh của Ariel-san nên không con quái vật nào dám đến gần.

Tôi đang tự hỏi tại sao mình không bị ảnh hưởng, hóa ra là tôi Kháng nó thành công nhờ skill Kháng Sợ Hãi.

Khi hỏi Merazofis thì ông ấy nói trong chuyến đi này skill Kháng Sợ Hãi của ông ấy cũng đã tăng lên.

Nhưng mà, xem ra chưa đủ để ông ấy kháng hoàn toàn, nên suốt quãng đường ông ấy đều bị Ariel-san dọa sợ đến run.

Nhìn ông ấy không giống như đã làm thế nên tôi ngạc nhiên.

[Vì tôi không muốn để Ojou-sama lo lắng]

Ông ấy cười nhẹ nói thế.

[Tôi đã làm cô lo nhiều thứ không cần thiết rồi, hiện tại tôi ổn, nên không cần lo đâu]

Ông ấy nói với vẻ mặt bình tĩnh.

Tôi không biết Merazofis đã vượt qua chương ngại tâm lí thế nào, nhưng tôi quyết định không hỏi ông ấy chi tiết làm gì.

Vì tôi chắc chắn tôi có hỏi cũng không được câu trả lời tốt đẹp gì.

Đứa con của người ông ấy yêu lại là một người luân hồi và một Vampire, thậm chí ông ấy cũng biến thành Vampire luôn rồi.

Tôi chắc chắn không thể nào hiểu được cảm giác phức tạp đó trừ phi chính tôi trải qua chuyện đó.

Tôi chắc chắn những cảm xúc khó hiểu đó xoắn lại hết với nhau.

Tôi không phải là một người có tâm hồn trong sáng đủ để nhận xét người khác.

Thậm chí, nếu nói về độ mạnh mẽ của tinh thần, tôi là tinh thần yếu ớt hơn cả thầy.

Cho nên, nếu một ngày ông ấy quyết định kể cho tôi thì tôi sẽ lắng nghe, nhưng tôi sẽ không hỏi ông ấy.

Thay vì việc đó, tôi muốn biết tại sao chúng tôi lại phải đi bằng con đường rừng rậm rạp thế này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Phần Không Tên 109

Đã hơn ba năm rồi.

Ừ, đã ba năm.

Ba năm ở thế giới này, là khoảng 3 năm rưỡi ở Trái Đất.

Tôi vẫn đang đi cùng với Ariel-san và Goshujin-sama.

Goshujin-sama?

Goshujin-sama là Goshujin-sama.

Tôi chỉ có thể gọi cô ấy như thế.

Vì một lời nguyện.

Khoảng một năm về trước.

Goshujin-sama đột nhiên lấy bài ra.

Là bài tây.

Là bộ bài tây cơ bản của mọi trò vui ở kiếp trước.

Mà, vì tôi là một người cô đơn nên tôi chưa bao giờ chơi bài với bạn cả.

Ở thế giới này không có thứ gì tương tự như bài tây cả.

Từ đầu mà nói, thế giới này ko có bao nhiêu thú vui cả.

Nhân Loại liên tục chiến đấu với Quỷ, nên người ta đa số lo lắng về bữa ăn của ngày hôm sau, không có thời gian đâu mà chơi đùa.

Thế nhưng đột nhiên Goshujin-sama lấy từ đâu đó một bộ bài tây.

Khi tôi hỏi cô ấy lấy nó từ đâu thì chỉ trả lời ngắn gọn là 「Từ chỗ D」.

Là một chỗ gọi là D hả? Tôi không hiểu rõ lắm.

Lúc tỉnh rượu Goshujin-sama khi nói chuyện sẽ sử dụng càng ít từ càng tốt, nên tôi không hiểu được đa số những gì cô ấy nói.

Hơn nữa, dù tôi có cố hỏi chi tiết hơn thì cô ấy cũng không trả lời, nên tới giờ tôi vẫn không biết bộ bài đó từ đâu ra.

Nếu chúng là bài tây bình thường thì tôi cũng không ngạc nhiên lắm.

Không, đúng là ở thế giới này không có bài tây, và việc chúng xuất hiện là kì lạ, nhưng mà nếu muốn thì Goshujin-sama cũng có thể tạo ra chúng không thành vấn đề, hoặc là đi đặt hàng ai đó làm cũng được.

Nếu là một bộ bài bình thường thì làm không khó.

Nhưng, dĩ nhiên bộ bài tây đó không phải bài bình thường.

Lúc đó tôi không biết, nên ngay khi chấp nhận đề nghị chơi bài joker thì tôi đã bị dồn vào đường cùng rồi. (TN: gốc là old maid, không nhớ tiếng việt gọi là gì nên gọi là bài joker, anime manga cũng chơi trò này nhiều nên có gì cứ google nếu không biết nhé ^^)

Bài joker.

Có rất nhiều cách để chơi bài, nhưng có lí do đặc biệt tại sao lại chọn trò này.

Tôi chỉ nhớ luật của mỗi trò này.

Đành vậy thôi, biết sao giờ!

Ở kiếp trước tôi đã chơi bài bao giờ đâu!

Có ai để tôi chơi chung đâu chứ!

Có gì xấu hả!?

Bởi vậy, mọi người quyết định chơi bài joker vì ai cũng biết luật của nó.

Vì Merazofis vốn không biết bất kì cách chơi bài nào nên tôi dùng đó làm lí do để từ chối bất kì trò chơi bài nào khác.

Merazofis lúc đó cực kì hổ thẹn, nói gì đó như là 「Tôi xin lỗi vì không biết luật chơi」, nhưng mà tôi xin lỗi mới đúng, tôi cũng có biết đâu.

「Không sao đâu. Nếu là bài joker thì luật dễ hiểu lắm, học nhanh lắm」

Ánh mắt như đang nhìn một thứ gì đó cực kì đáng thương hại của Ariel-san lúc đó vĩnh viễn nằm trong tâm trí tôi.

Người này chắc chắn đã để ý.

Làm ơn đừng nhìn tôi bằng con mắt như thế mà.

Và rồi, cuộc thi đấu bài joker bắt đầu.

Vấn đề là cứ chơi bình thường chán lắm, nên mọi người cho thêm một luật.

Người thua bét phải nghe một yêu cầu của người thắng đầu tiên.

Như là trò Ai là Vua vậy (TN: Ou-sama game, google để biết thêm chi tiết).

Dĩ nhiên tôi cũng chưa bao giờ chơi trò đó.

Tôi chấp nhận.

Tại sao tôi lại chấp nhận chú?

Nếu tôi biết trước kết quả, dù có phải đánh bản thân ngất xỉu tôi cũng không chấp nhận.

Nhân tiện, dường như Goshujin-sama có cái thể loại skill mang đầy tính chuunibyou gọi là Ma Nhân, nhưng vì lí do chống ăn gian nên bị cấm không được sử dụng.

Nhờ vậy nên cặp mắt bình thường lúc nào cũng nhắm lại bây giờ bị buộc phải mở ra, nhìn hơi ghê.

Bình thường cô ấy nhắm mắt lại để che nó lại, và dùng Quang Chiếu Thuật để quan sát xung quanh.

Tôi biết do hỏi Ariel-san chứ không phải cô ấy.

Vòng 1.

Hạng nhất Ariel-san.

Hạng bét Merazofis.

Kết quả này là tại Merazofis chưa hiểu luật chơi, hơn nữa ông ấy còn xui tận mạng.

Con joker nằm trên tay ông ấy từ đầu đến cuối game.

Bởi vậy, vòng 1 kết thúc nhanh.

Hình phạt Ariel-san đưa ra là cho đến cuối vòng sau, phải cố gắng ngồi ghế không khí.

Ngay khi Ariel-san vừa dứt lời có một làn sóng kì lạ bay từ lá bài ra đập dính Merazofis.

Và Merazofis bị buộc phải ngồi ghế không khí.

[Shiro-chan, thế này là sao?]

[Những lá bài bị nguyên rửa]

[Tại sao lại có lời nguyên?]

[Ai biết]

[Ừm, làm sao phá vỡ lời nguyên này??]

[Không thể bị phá]

[Ừm?]

[Không thể bị phá?]

[ỪỪm?]

[Không thể bị phá]

[Nàyyyyyyyy!?!? Vậy giờ sao hả!? Merazofis sẽ bị thế này luôn sao!?]

[Hết vòng sau ông ấy sẽ trở lại bình thường]

[Hả!? Được rồi!]

Và thế là vòng 2 nhằm mục đích cứu Merazofis bắt đầu.

Hạng nhất là Goshujin-sama.

Hạng chót lại là Merazofis.

Không như vòng 1, vòng 2 bị thua là tại lỗi ông ấy.

Vì tư thế quá khó nên ông ấy bị mất tập trung sao? Hay là chưa quen bài? Merazofis quên bỏ một cặp bài lẻ ra đã hoàn thành xuống.

Vì vậy ông ấy thua.

Nhưng, ngay khi thắng thua vừa được xác định thì Merazofis được thả ra khỏi tư thế ghế không khí.

[Merazofis, từ giờ đến hết vòng sau không được mặc đồ]

Ài, ngay lúc ông ấy tưởng mọi chuyện đã xong thì chợt lời nói vô tình đó vang lên.

Cùng lúc đó, làn sóng kì lạ lại bay ra từ lá bài.

Quần áo của Merazofis bay đi.

Toàn bộ.

[Oooo!]

[Kyaaa!]

Merazofis ngồi đó đờ người ra chỉ có thể mở miệng một tí không nói được gì, Ariel-san la lên nghe có vẻ phẫn khích, tôi thì hét lên như bình thường, còn Goshujin-sama thì mang một vẻ mặt tự mãn vì lí do nào đó.

Khi tôi đang còn không hiểu tại sao lại thế này thì chợt tôi nhận ra, cô ta đã uống rượu!

Người này xin rồi!

Nhưng nếu không làm gì thì Merazofis sẽ trần truồng vĩnh viễn, nên vòng 3 để bảo vệ danh dự của Merazofis bắt đầu.

Kết quả, Goshujin-sama hạng 1.

Tôi hạng bét.

Tôi.

Mọi người hiểu rồi đúng không?

Tại sao tôi lại gọi cô ấy là Goshujin-sama?

[Từ giờ trở đi gọi tôi là Goshujin-sama]

Ừ.

Là vậy đó.

Vì vậy nên tôi chỉ có thể gọi Goshujin-sama là Goshujin-sama.

Dù là tâm trí hay lời lẽ cũng thế.

Một lời nguyện cực kì mạnh mẽ.

Ariel-san đã cố thử nghiên cứu nó, nhưng kết quả vẫn là không thể gỡ bỏ lời nguyện được.

Nhân tiện, ngày hôm sau khi cô ta tỉnh rượu, nghe tôi nói thì cô ta làm vẻ mặt "Cô đang nói cái gì vậy?!"

Cô là người kêu tôi gọi cô như thế chứ ai!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 21: Ba Năm

Có rất nhiều thứ đã xảy ra trong ba năm qua.

Mỗi ngày đều đi từ thị trấn này sang thị trấn khác, hơn nữa mỗi khi đi đều chọn đường vòng chứ không đi đường mòn.

Mỗi lần đến thị trấn thì Goshujin-sama đều say xỉn mỗi đêm.

Không có ngày nào tôi được thư giãn tinh thần hay thể chất.

Tại sao chúng tôi không dùng đường mòn?

Khoảng ba năm qua tôi đã lờ mờ đoán ra lí do.

Goshujin-sama cực kì ghét Nhân Loại trưởng thành.

Để tránh việc gặp mặt họ, chúng tôi chọn đi đường mà sẽ không ai đến.

Mặc dù mặt cô ấy vô cảm, nhưng tôi biết mỗi khi đi đến nơi đông người cô ấy đều sẽ bực mình vì không khí ở đó.

Nếu không thì cô ấy sẽ không dùng Ma Pháp chỉ để che đi diện mạo của bản thân.

Tôi không biết từ lúc nào, nhưng Goshujin-sama đã dùng Ma Pháp để chặn diện mạo của bản thân.

Vì tôi lúc nào cũng ở gần cô ấy nên lúc phát hiện ra cô ấy có dùng thì đã trễ rồi, tôi hoàn toàn không biết cô ấy bắt đầu dùng Ma Pháp khi nào.

Tác dụng của Ma Pháp là khiến mọi người nhận diện cô ấy thành 「Trắng」 .

Miễn sao không có ai có trực giác cực kì tốt ngấm cô ấy suốt một thời gian dài thì người khác sẽ chỉ nhận diện được một màu trắng.

Vì thế, dù cô ấy đang giữa thị trấn đông người thì họ cũng chỉ ghi nhận rằng 「Cô ta có màu trắng」 mà thôi, những chi tiết như khuôn mặt hay là dáng người hoàn toàn bị lọc đi.

Nhờ nó nên thay vì trước khi dùng Ma Pháp ai cũng ngó theo cô ấy không chớp mắt thì bây giờ mọi người chỉ ngó sơ rồi ngay lập tức không để ý nữa.

Vì tôi vốn đã biết Goshujin-sama nên Ma Pháp này không có tác dụng với tôi.

Goshujin-sama ghét Nhân Loại đến mức phải sử dụng Ma Pháp như thế.

Cô ấy cố gắng tránh việc tiếp xúc với Nhân Loại hết mức có thể.

Chỉ tôi và Ariel-san là ngoại lệ. Thậm chí Merazofis được đối xử tốt hơn những người khác, nhưng cũng bị đối xử tương đối tệ so với chúng tôi.

Nói cho chính xác, cô ấy mặc kệ không để ý ông ấy khoảng một nửa thời gian.

Nói chung, chúng tôi vì bị một người kén chọn như thế ép phải đi đường vòng cực khổ không hẳn là đau khổ, vì thể lực và những skill liên quan nhờ đi đường như thế nên lên cấp liên tục.

Có lẽ đây là một phần mục đích của cô ấy.

Ba năm qua tôi biết Goshujin-sama đang cố rèn luyện cho tôi mạnh hơn.

Suốt ba năm qua tôi nghĩ mình đã trở nên mạnh hơn đáng kể.

"Tôi nghĩ" tại vì tôi chưa chiến đấu bao giờ cả, chỉ có đánh giá chủ quan từ việc nhìn chỉ số và skill mà thôi.

Vì Ariel-san liên tục dùng dọa nạt nên không gặp con quái vật nào, và vì chúng tôi dùng đường rẽ nên không gặp ăn cướp bao giờ.

Dù có thì Goshujin-sama hoặc Ariel-san ngay lập tức xử lí chúng.

Tôi biết rằng mình đã mạnh hơn đáng kể suốt ba năm qua, nhưng mà, tôi vẫn không tưởng tượng được mình có thể thắng nổi Ariel-san hoặc Goshujin-sama.

Hai người này mạnh mẽ một cách vô lí như thế.

Goshujin-sama là Thánh Thú, còn Ariel-san là Ma Vương.

Rõ ràng không hề nói ngoa.

Ở đâu đó sâu tận đáy lòng tôi không chấp nhận sự thật đó.

Nhưng sức mạnh của họ là hàng thật không bàn cãi được.

Tôi buộc phải chấp nhận.

Dù tôi cố Giám Định họ thì tôi vẫn không biết họ mạnh cỡ nào.

Goshujin-sama thì 『Không thể Giám Định』, còn Ariel-san thì 『Giám Định bị chặn』.

Suốt ba năm qua Giám Định của tôi đã lên cấp 9 rồi.

Đó là kết quả của việc nghe lời Goshujin-sama lúc say xỉn đã kêu phải luôn kích hoạt nó.

Mỗi khi say rượu Goshujin-sama lâu lâu sẽ cho lời khuyên gì đó, nói về quá khứ của bản thân.

Đa số câu chuyện khá là vô dụng, nhưng cũng có những câu chuyện cực kì hữu dụng.

Giám Định là một trong số đó, Goshujin-sama không chỉ một lần nói rằng Giám Định cứu mạng cô ấy không biết bao nhiêu lần.

Nên, tôi cố gắng nghe lời Goshujin-sama và liên tục kích hoạt Giám Định.

Tôi tưởng đầu mình sẽ phát nổ.

Bật quá lâu thì tôi bị đau đầu không chịu nổi, nên việc liên tục kích hoạt nó là quá mức chịu đựng.

Có lẽ là tại tôi đã cố gắng đến khi không thể chịu nổi nữa nên tôi học được skill Mở Rộng Thần Thức, có điều khi đó tôi suýt nữa là ngất xỉu rồi nên tôi không có thời gian kiểm tra nó.

Vì tôi cố gắng hết sức như thế nên tôi đã cho nó lên được cấp 9 trong thời gian ngắn chỉ có 3 năm.

Tôi nghe rằng Goshujin-sama cho Giám Định lên cấp 10 trong vòng chưa đầy 1 năm, nhưng vì tiêu chuẩn của Goshujin-sama quá kì lạ nên tôi không lấy đó làm tham khảo được.

Tôi chỉ có thể nghe được một nửa những gì Goshujin-sama khuyên mà thôi.

Không phải là tại Goshujin-sama nói dối hay gì, mà cái nữa không đáng nghe đó dùng tiêu chuẩn quá kì lạ.

Kiểu như là tắm trong dung nham để nâng cấp Kháng Lửa hay là tăng độ thông thạo skill bằng cách liên tục kích hoạt nó.

Goshujin-sama có kêu rằng 「Cứ thử làm đi」, nhưng việc đó ngoài Goshujin-sama làm gì có ai làm nổi.

Nơi gọi là Đại Mê Cung Elro nghe như một địa ngục trần gian.

Ở nơi đó nếu không ít nhất là làm cái kiểu liều mạng rèn luyện như Goshujin-sama thì không thể sống sót nổi.

Tôi không biết tôi nghe câu 「Tôi tưởng mình sắp chết rồi chứ」 bao nhiêu lần trong lúc cô ấy đang say rượu rồi.

Có lẽ cô ấy đã trải qua nỗi sợ chết nhiều đến mức đó.

Nếu so như vậy, rõ ràng tôi may mắn hơn nhiều.

Tôi sống sót được là nhờ Goshujin-sama, và mặc dù tôi bị ép làm nhiều thứ vô lí, nhưng nhờ vậy mà tôi mạnh hơn.

Tôi rất cảm kích cô ấy về mặt đó.

Nhưng, nhưng!

Tôi muốn cô ấy ngưng việc ăn thịt tôi mỗi khi cô ấy say rượu!

Tại sao mỗi buổi chiều tôi lại phải chiến đấu sinh tử để bảo vệ cơ thể mình chứ hả!?

Hơn nữa, lần nào tôi cũng thua!

Hơn nữa, hơn nữa, cứ sáng là mọi thứ lại bị quên lãng hết!

Tại sao tôi lại lo sợ những đêm nguy hiểm trong thị trấn thay vì ở giữa rừng rậm nơi không có rượu để uống chứ hả!

Nghịch lí gì đây!?

Ài, thật đó.

Nếu không có chuyện đó thì tôi có thể cảm kích cô ấy bằng cả tấm lòng rồi.

Mặc dù phần bị ăn mất có thể dùng Ma Pháp chữa trị để hồi phục lại, nhưng nỗi sợ và cơn đau mỗi khi tôi bị ăn thì làm sao xóa đi được.

Lúc đầu cô ấy chỉ liếm thôi, sau đó là gặm nhẹ, rồi lực cắn càng ngày càng mạnh hơn, cuối cùng là bị cắn mất thịt.

Tại sao lại hế này chứ?

Dạo này mỗi khi cô ấy uống rượu thì chắc chắn một bộ phận cơ thể của tôi sẽ bị ăn mất.

Nếu Ariel-san không tạo lá chắn bảo vệ thì chắc chắn nhà trọ sẽ bị cuộc rượt bắt kinh khủng mỗi buổi chiều phá hủy.

Cái này có gọi là chiến đấu được không?

Tôi vẫn còn là cấp 1 đó.

Suốt chuyến đi tôi đã trải qua những cảm xúc như thế, nhưng rồi chúng tôi cũng đến lãnh địa Quỷ.

Tôi đã nói này nói nọ, nhưng tôi vẫn sẽ đi cùng Ariel-san và Goshujin-sama đến lãnh địa Quỷ.

Ừ, tôi ngừng việc suy nghĩ về chọn giữa Người hay Quỷ rồi.

Vì tôi đã dùng cơ thể của bản thân để cảm nhận một tồn tại không thể hiểu được và cực kì vô lí trên thế giới này.

Tôi đã đi được đến đây sau khi trải qua quá nhiều chuyện rồi, nên tôi sẽ đi vào lãnh địa Quý.

Tôi có cảm giác như thế.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Báo Cáo Thường Xuyên Giữa Ma Vương Và Admin

Nửa đêm, hôm mà Shiraori vừa Phong Thần xong.

[Nghe được ta nói gì không?]

[Ô? Kuro-chan?]

[Xem ra người nghe được. Đúng là, nếu ta không trông chừng được nó thì ta không an tâm được. Mỗi ngày ta sẽ liên lạc người khoảng giờ này được không?]

[À, được được. Cứ giữ liên lạc là tốt nhất]

[Rồi, vậy sau khi ta rời đi nó có làm gì kì lạ chưa?]

[À]

[Đừng nói ta là có chứ?]

[À, ừm. Có thể gọi là có, chắc vậy?]

[Cô ta làm gì rồi!? Nói mau!]

[À ừm. Chuyện dài lắm, nên có gì chịu khó ngồi nghe nha?]

Ma Vương ngồi giải thích...

[Nói ngắn gọn, cô ta bảo vệ một người luân hồi suýt bị bắt cóc và giết bởi bọn Elf và Thánh Ngôn Giáo?]

[Đúng vậy]

[Ta hơi bất ngờ. Ta cứ nghĩ nó là loại người tự sinh tự diệt không thích quan tâm ai ngoài bản thân chứ]

[Shiro-chan thực ra là một cô gái tốt mà? Chỉ là hành động bình thường của em ấy hơi khó hiểu và thiếu logic thôi]

[Cái phần hành động bình thường đó mới là vấn đề]

[Ừ]

[Ta hiểu vấn đề lần này rồi. Thực tế cô ta làm rất tốt. Ta sẽ liên lạc với Thánh Ngôn Giáo và bọn Elf]

[Tôi tin được anh không đây?]

[Ài. Ta sẽ cố hết sức, dù ta không nghĩ sẽ có được câu trả lời như ý]

[Ừm]

[Ta sẽ đe dọa một chút để bảo đảm, nhưng ta không nghĩ làm vậy sẽ có ích gì. Cứ tiếp tục cẩn thận ở phía cô là hơn]

[Đã hiểu]

[Vậy thì hôm nay đến đây thôi. Ta sẽ liên lạc cùng giờ ngày mai]

[Rồi, rồi]

Một lần liên lạc khác sau đó khoảng một năm.

[Nó lại uống rượu nữa?]

[Ừ. Lần này nhà trọ bị phá hủy một phần luôn]

[Thật tình. Tại sao lại biến thành thế này cơ chứ?]

[À, về vấn đề này, tôi nghĩ Kuro-chan đã khiến Shiro-chan nhớ được mùi vị của rượu là người phải nhận trách nhiệm]

[Hừ. Nếu vậy không phải cứ dừng cho cô ta uống rượu là xong sao?]

[Anh muốn tôi làm chuyện đáng sợ đó sao? Tôi gần như chắc chắn là Shiro-chan sẵn sàng giết tôi để được uống rượu đó biết không?]

[Người nói đúng. Nó có khi sẽ làm thế thật]

[Đúng không? Bởi vậy để bảo đảm bản thân an toàn tôi không có lựa chọn nào ngoài việc cung cấp rượu cho em ấy]

[Thôi vậy thì, cố gắng giảm thiệt hại xuống mức tối thiểu đi]

[Ừ thì, vì tôi không muốn gây chú ý nhiều quá nên chắc tôi sẽ làm vậy]

[Thật đó, cố lên]

Một lần liên lạc khác, hai năm sau.

[Và rồi bộ bài sao rồi?]

[Tôi đang giữ nó]

[Vậy thì tốt. Nhưng nếu đó là hàng thật, vậy cô ta thực sự đã đi đến chỗ của D sao?]

[Có lẽ vậy. Lâu lâu cô ta biến mất đi làm này nọ, nhưng tôi không ngờ lại là đến chỗ D]

[Cô ta đang định làm gì vậy chứ?]

[Một phiếu bầu rằng không định làm gì cả]

[Cũng có thể, nhưng cô ta đã đến chỗ của D đó. Không thể bất cần được]

[Tôi đã tự hỏi cũng lâu rồi, D là người kinh khủng vậy sao?]

[Hừm, nếu ta phải so sánh trực tiếp D với bản thân, thì dù rằng trời đất đảo lộn ta cũng không có một chút cơ hội nào đấu lại D]

[Dữ vậy sao?]

[Ài. Không cần biết ta cố gắng cỡ nào, nếu người đó hành động thì ta không thể làm gì để cản lại. Người đó kinh khủng như thế]

[Đáng sợ quá]

[Nhưng mà, người đó bình thường sẽ không hành động. Trừ phi có người làm một chuyện]

[Chuyện gì?]

[Làm hại đồng loại cô ta]

[Ue?]

[D sẽ không tha thứ bất kì ai trực tiếp hay gián tiếp làm hại đồng loại của cô ta. Chắc chắn D sẽ khiến kẻ đó phải trả giá thảm trọng. Lúc đó D nói thẳng ra rằng muốn cho nó làm đồng loại của cô ta là mang ý nghĩa cảnh cáo ta. Có lẽ cô ta nghĩ chỉ nói vậy là đã đủ cho ta hiểu]

[À, ra vậy]

[Về phần ta, dĩ nhiên ta không có ý định làm hại nó hiện tại, nhưng hẳn D làm vậy coi như là bảo hiểm. Kiểu như không biết nó sẽ chọn con đường thế nào? Và tùy lựa chọn của nó mà ta có lẽ sẽ cản đường nó]

[Nếu có lúc đó, anh định làm gì?]

[Dĩ nhiên, ra sẽ làm theo những gì ta nghĩ là cần thiết. Dù sau đó ta bị D xóa bỏ cũng được]

[Đúng là một người cứng đầu mà]

[Ta biết chuyện đó]

[Tạm thời, anh có thể gặp mặt chúng tôi một lần được không? Có lẽ Kuro-chan có thể xóa lời nguyên trên những lá bài này. Nói thật, tôi không muốn giữ thứ nguy hiểm thế này trên người, nên có gì tôi sẽ đưa nó cho Kuro-chan]

[Được rồi. Khi có thời gian ta sẽ đến]

Một lần liên lạc khác, ba năm sau.

[Ta đã tìm ra được một nhà máy chết nữa]

[Tới giờ là bao nhiêu rồi?]

[Hai nhà máy còn hoạt động và bảy nhà máy chết]

[Không hiểu là vì chúng ta bị mờ mắt hay là ngày trước những tên giấu giếm kia giấu quá kĩ đi]

[Có lẽ là cả hai. Những nhà máy chết không nói, nhưng tính luôn chỗ kia là tổng cộng còn tồn tại những ba nhà máy còn hoạt động. Ta không thể nói gì để ngụy biện sự bất tài của mình]

[Vấn đề này, không phải mà một mình trách nhiệm của Kuro-chan. Lúc hệ thống bắt đầu hoạt động tất cả chúng ta đều nhận việc đi phá hủy nhà máy mà]

[Hoặc là, bởi vì lúc đó rầm rộ như thế nên việc che giấu mới được làm kĩ lưỡng thế này]

[Ý anh là có những nhà máy được xây dựng sau khi hệ thống hoạt động sao?]

[Chỉ là có thể thôi. Cực kì có thể]

[Thôi bỏ qua đi]

[Ài]

[Khoảng bao lâu nữa thì việc dọn dẹp sẽ xong?]

[Nếu được thì ta muốn xong trong vòng ba năm tới, nhưng vì ta muốn điều tra thật kĩ lưỡng nên việc vội vã quá là không được]

[Anh nói đúng. Được rồi. Tốn nhiều năm cũng được, miễn sao chắc chắn tìm được toàn bộ nhà máy còn sót và phá hủy chúng hết là được]

[Dĩ nhiên, đó là ý định của ta]

[Vậy còn những lõi năng lượng được thu thập lại thì sao?]

[Phần năng lượng trong lõi đang được từ từ xả lại vào thế giới. Nếu xả hết một lần thì quá nguy hiểm]

[Hiểu rồi. Cơ mà, có ai đó ở đâu đó đã đột nhiên hấp thụ toàn bộ rồi biến thành Thần rồi]

[Chỉ có nó mới làm được chuyện đó. Tới ta cũng không làm được chuyện như vậy. Nếu chuyện nó làm có thể thực hiện dễ như thế thì trên thế

giới này sẽ có ít nhất ba vị Thần nữa được sinh ra rồi]

[Ừ. Nếu thành Thần dễ như vậy thì Potimas đã thành Thần lâu rồi]

[Vì hẳn ta đã thử và đã thất bại nên chúng ta mới có ngày hôm nay]

[Phải chi lúc đó hẳn chết luôn thì tốt hơn]

[Ta đồng ý]

[Nhưng nếu vậy, tại sao Shiro-chan làm được chuyện như thế?]

[Bình thường thì chuyện đó là không thể làm được, nhưng vì nó đặc biệt ở nhiều mức độ khác nhau nên ta không hiểu lí do nó làm được chuyện đó. Chỉ có một số tồn tại cực kì đặc biệt trong số các vị Thần có thể làm chuyện nó đã làm mà thôi]

[Shiro-chan là một người đặc biệt đến mức đó sao?]

[Người nghĩ một người tồn chưa đầy một năm từ lúc sinh ra để biến thành Thần có thể dùng cách bình thường để suy tính không?]

[Không]

[Có lẽ, tài năng đặc biệt này của nó đã được D biết trước]

[Cùng với tính cách làm người ta không biết chán là gì. Hơn nữa còn khả năng gây chuyện nữa]

[Cũng có thể là vậy]

[Chúng tôi chuẩn bị tiến vào lãnh thổ của phe Quý rồi, nhưng sao trong tương lai tôi không tưởng tượng được gì ngoài rắc rối thế này]

[Kiểm cô ta lại cho chặt đi]

[Nếu tôi làm được thì sẽ có tình trạng hiện tại sao?]

[Cũng đúng]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Giáo Hoàng Và Admin

[Vậy, lần này ngài đến đây có việc gì?]

Tôi hỏi người vừa xuất hiện ở nơi tôi làm việc.

[Ta muốn biết về việc xâm lược nước Sariera]

Người đang nói chuyện với tôi với giọng bình tĩnh là một người đàn ông mặc áo giáp đen kín người, là Hắc Long đã trở thành Admin từ lâu.

Việc xâm lược nước Sariera sao?

Tôi không nghĩ người này sẽ quan tâm về kết thúc của một trận chiến tranh của con người sau một thời gian dài như thế.

Dù nó có liên quan đến Nữ Thần Giáo hay đất nước cuồng tín tôn sùng Người Đỏ làm đức mẹ linh thiêng.

Nếu vậy thì thứ ông ấy muốn biết không phải là kết cục của trận chiến.

Có gì đó xảy ra ở đất nước đó khiến ông ta tò mò, hoặc một thứ gì đó mà ông ta nhất định phải biết.

Có lẽ là chuyện về con quái vật Ác Mộng nhỉ?

[Ngài muốn biết về cơn Ác Mộng xuất hiện trên chiến trường sao?]

Không cần phải nói vòng vo với người này.

Tôi hỏi thẳng điều tôi nghĩ.

[Không, ta không muốn biết chuyện đó]

Nhưng câu trả lời của người đó không nằm trong dự định của tôi

Thực tế, nếu đó thực sự là chuyện ông ấy muốn biết thì tôi cũng không trả lời gì được nhiều.

Con quái vật tên gọi là Ác Mộng đó là gì? Tôi cũng không hiểu.

Nó là một con quái vật đột nhiên xuất hiện trong Đại Mê Cung Elro, rồi xuất hiện biến cuộc chiến với nước Sariera thành một mớ hỗn loạn.

Cái duy nhất tôi biết là có lẽ nó đã trở thành một cấp Chủ và nó vì lí do nào đó có xích mích với Thánh Thú Già Nhất.

Và có lẽ nó vẫn còn sống ở đâu đó.

Một con quái vật mà Thánh Thú Già Nhất không thể tự mình giết được không lí nào lại bị Đại Ma Pháp của con người giết được.

Tin đồn là nó bị tinh thần tà chết không sồn của Anh Hùng cản chân lại rồi bị Đại Ma Pháp kết liễu, nhưng có lẽ nó chỉ trốn đi đâu đó chứ không thực sự đã chết.

Nếu tôi nghĩ một cách tích cực thì có lẽ Thánh Thú Già Nhất đã xử lí nó xong rồi, nhưng tôi không nghĩ vậy được.

Cần phải chú ý vị pháp sư của Đế Quốc đã mang Anh Hùng về.

Theo báo cáo thì ngay trước khi Đại Ma Pháp bắn đánh thì không có ai ở khu vực gần Anh Hùng và con Ác Mộng cả.

Lúc như thế hoàn toàn không có cách nào có người Dịch Chuyển để cứu Anh Hùng nổi cả.

Nếu tính như thế, chắc chắn con Ác Mộng là người đã Dịch Chuyển.

Lí do tại sao nó lại cứu Anh Hùng đang cố giết nó là một bí ẩn, nhưng nếu như sau đó nó giao Anh Hùng cho vị pháp sư kia thì mọi chuyện hoàn toàn dễ hiểu.

Mặc dù tôi muốn thu thập thông tin liên quan đến vị pháp sư kia, nhưng sự bảo vệ của Đế Quốc quá mạnh mẽ.

Lúc thu thập thông tin thì tôi biết được vị pháp sư đó là pháp sư mạnh nhất của Đế Quốc.

Nếu vậy tôi không thể giết ông ta một cách bất cần được.

Không thể tự mình làm giảm bớt sức mạnh ít ỏi của nhân loại được.

Nhiều nhất có lẽ tôi chỉ có thể đặt giáp điệp hoặc là giật dây để ông ta ra chiến trường chiến đấu với phe Quỷ nhỉ?

Làm vậy cũng cực khổ lắm chứ không đùa.

Mặc dù thế này nguy hiểm, nhưng vì không có hành động nào đáng ngờ nên tôi chỉ có thể để yên ông ta làm gì thì làm.

Coi như tìm được cách tách ông ta khỏi Anh Hùng trước khi cậu ta bị dạy hư gì đó là tốt nhất rồi đi.

[Xem ra người lại tiếp tục tự làm rối bản thân như bình thường]

[A, xin lỗi. Dù tôi có già cỡ nào thì thói quen xấu này cũng không đổi được. Phải chi có thuốc chữa ở đâu thì tốt quá]

Tôi đùa một chút để đánh trống lảng.

Vì tôi bình thường luôn tăng tốc suy nghĩ nên vốn không nên nhìn giống như tôi đang nghĩ nhiều mới đúng, nhưng xem ra người này luôn nhìn

thấu được tôi.

Thực ra, cái thói xấu suy nghĩ một hồi thì lại nghĩ lan man không đổi được.

Như thế này gọi là tôi cẩn thận và suy nghĩ kĩ cũng được, nhưng có điều trong lúc nói chuyện với người khác tôi cũng làm thế này mà không giấu giếm gì.

Sau khi có được Tăng Tốc Suy Nghĩ thì tôi lừa được người khác, chứ trước đó mỗi lần nói chuyện đều bị hối thúc liên tục.

A.

Lại suy nghĩ lan man nữa rồi.

[Nếu vậy, Kokuryuu-sama muốn hỏi gì?]

[Ta thấy người có vẻ khá để ý đến con gái của nhà Quý Tộc Keren, cô bé đó có gì sao?]

Tôi vừa hỏi xong ông ấy ngay lập tức trả lời.

Tôi phải làm sao đây?

Người này.

Ông ta mơ hồ phát hiện ra sự tồn tại của con gái nhà Keren sao? Hay ông ta đến để điều tra ý định thực sự của tôi sau khi đã biết hết mọi thứ rồi?

Tôi nghĩ có lẽ là cái thứ hai.

Nếu vậy tốt nhất tôi không nên nói quá nhiều.

[Cô gái đó là người thừa kế duy nhất của dòng họ Keren. Tôi vốn định loại bỏ tất cả những biến số trong tương lai, nhưng chúng tôi bị một

nhóm người bí ẩn tấn công, và chi đội nhận nhiệm vụ bắt cô bé bị tổn thất thảm trọng. Sau đó, tôi không biết chuyện gì xảy ra với cô bé nữa.]

Bây giờ thì ông sẽ trả lời sao đây?

[Được rồi. ta hiểu ý người rồi.]

Lúc đó, áp lực trong phòng trở nên cực kì nặng nề.

Xuất hiện những vòng xoáy ma lực không lẫn vào đâu được.

[Nếu người muốn giữ thái độ đó thì ta cũng không còn cách nào khác.]

Tôi nắm bàn tay chảy đầy mồ hôi của mình lại.

Tôi chậm rãi mở miệng ra để giấu việc đó.

[Hờ, tôi không hiểu Kokuryuu-sama tại sao lại nổi giận thế này.]

[Dustin. Đó là câu trả lời của người sao?]

Cái này, tôi phải trả lời nó một cách nghiêm túc.

[Đúng vậy. Câu trả lời của tôi là vì sinh tử của toàn bộ nhân loại.]

Nếu có một người khác nghe cuộc nói chuyện này hẳn họ sẽ không hiểu mô tê gì cả.

Nhưng ông ta thì sẽ hiểu.

[Được rồi.]

Kokuryuu-sama nói vậy, rồi đứng dậy.

「Ta đã cảnh cáo người rồi. Cố gắng đừng làm gì can thiệp đến họ nữa」

「Tôi đã ghi nhận lời cảnh cáo của ngài」

「Dù có ghi nhận người cũng sẽ không dừng lại, đúng không?」

「Việc đó, chỉ tương lai mới biết được mà thôi」

Kokuryuu-sama đặt tay lên cửa.

「Người sẽ không dừng lại. Vậy ta sẽ nói người biết một điều. Ma Vương đời này là một kẻ cực kì tàn nhẫn. Hãy chuẩn bị hết mức để ngăn cản sự kết thúc của nhân loại đi」

Sau khi nói những lời đáng lo đó, Kokuryuu-sama biến mất sau cánh cửa.

Cả người tôi đổ mồ hôi như tắm.

Phù.

Vì là người đó nên ông ta sẽ không giết tôi tại đây, nhưng đối diện ông ta thì khó mà giữ bình tĩnh được.

Nhưng, có lẽ tôi vừa bị lừa nói ra sự thật lúc này đúng không?

Nếu vậy Kokuryuu-sama vốn đã biết về những người luân hồi rồi.

"Họ" hẳn là nói về những người luân hồi.

Dù đã biết ông ấy vẫn đến để cảnh cáo tôi.

Tại sao?

Hơn nữa, Ma Vương hiện tại?

Không phải chỉ Anh Hùng mà còn cả Ma Vương nữa sao?

Không tốt rồi.

Quá ít thông tin.

Tôi tự hào rằng khả năng thu thập thông tin của bản thân là cao nhất trong nhân loại, nhưng có vẻ chỉ vậy là chưa đủ.

Phải tăng khả năng cho tổ chức mạng lưới thông tin, và thêm lực lượng chống lại bọn Elf, hơn nữa phải tìm ra con gái của nhà Keren.

Có quá nhiều chuyện để làm.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni 7: Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì

Vì mỗi ngày tôi đều chế tạo vũ khí đến khi tôi hết sạch MP nên cấp độ skill Chế Tạo Vũ Khí đã lên cấp 10.

Cùng lúc đó, skill Chế Tạo Vũ Khí tiến hóa thành một skill cao cấp hơn.

Gọi là Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì.

Từ cái tên Vũ Khí Thần Kì thì có thể đoán được tác dụng skill này là đưa một hiệu ứng đặc biệt vào vũ khí được chế tạo ra.

Nhưng những hiệu ứng đặc biệt có thể được đưa vào vũ khí là cố định, ở cấp 1 tôi được chọn một trong 5 cái.

Chúng là thánh vệ, thêm sát thương thuộc tính, thêm hiệu ứng bất thường, tự sửa chữa và tự hồi phục.

Thánh vệ tăng khả năng phòng thủ cho người sử dụng.

Chỉ số kháng thuộc tính và hiệu ứng bất thường cũng tăng lên một chút.

Nó là một loại chức năng liên tục kích hoạt không tốn MP hay SP, nhưng vì thế hiệu ứng không được mạnh lắm.

Thêm sát thương thuộc tính, đúng như cái tên là cho tính năng kích hoạt sức mạnh thuộc tính vào vũ khí.

Thuộc tính được thêm không phải là lúc nào cũng có, mà nó là một loại kích hoạt tùy ý, sẽ tốn MP của người sử dụng để kích hoạt.

Thêm hiệu ứng bất thường tác dụng cũng na ná cái này, khác biệt duy nhất là nó tốn SP để sử dụng.

Tự sửa chữa là tính tăng tự hồi phục độ bền của vũ khí theo thời gian.

Không tốn MP hay SP.

Mặc dù nghe thì bình thường, nhưng cái này thích hợp cho những người thích dùng một vũ khí cả đời.

Cái cuối cùng là tự hồi phục có tác dụng cho người sử dụng cả hiệu ứng của Hồi HP Tự Động lẫn hồi MP Tự Động.

Mặc dù nó không hồi SP, nhưng bù lại nó cũng không tốn gì để sử dụng cả.

Hiệu ứng của vũ khí kém hơn so với skill, nhưng vì cái này có thể được dùng cùng lúc với skill nên tốc độ hồi phục đơn giản là lúc nào cũng được tăng lên.

Những cái hiệu ứng này gọi là Thần Kì thì vẫn là hơi quá, nhưng tác dụng của chúng không thể coi thường được.

Muốn tăng khả năng tấn công thì có hiệu ứng thêm thuộc tính và thêm hiệu ứng bất thường.

Muốn tăng khả năng phòng thủ thì có thánh vệ.

Muốn tăng khả năng chiến đấu lâu dài và đảm bảo đủ MP cho Ma Pháp thì có tự hồi phục.

Muốn bảo trì vũ khí thường xuyên thì có tự sửa chữa.

Vì các tác dụng đơn giản như thế nên cách áp dụng cũng nhiều.

Nhưng có một vấn đề.

Muốn thêm hiệu ứng vào vũ khí cần tốn MP.

Độ mạnh yếu của các hiệu ứng dựa vào lượng MP đưa vào, dùng càng nhiều MP thì hiệu ứng càng mạnh.

Vấn đề là việc thêm hiệu ứng vào vũ khí dùng MP cùng lúc với việc tạo vũ khí.

Chỉ có thể thêm hiệu ứng vào vũ khí ngay lúc nó được tạo ra.

Sau khi chế tạo thành công vũ khí sẽ không thể được thêm hiệu ứng nữa.

Cho nên muốn thêm hiệu ứng đặc biệt thì cần phải dùng lượng MP còn sót lại sau khi đã tiêu hao để chế tạo vũ khí.

MP của tôi là có hạn.

Trước giờ tôi luôn dùng toàn bộ MP vào Chế Tạo Vũ Khí để tạo được vũ khí tốt nhất có thể.

Nhưng nếu tôi muốn thêm hiệu ứng đặc biệt vào thì tôi không làm vậy được nữa.

Vì MP của tôi có hạn nên tôi buộc phải chọn hi sinh hiệu ứng đặc biệt để khiến vũ khí chất lượng tốt hơn hoặc ngược lại.

Chỉ có một trong hai lựa chọn đó.

Mặc dù nó đã tăng rất nhiều rồi, nhưng với lượng MP hiện tại tôi không thể khiến cả hai có được mức cân bằng thỏa mãn.

Tôi đã tiến hóa thành Thầy Bùa Yêu Tinh Lùn.

Đó là nhờ việc lên cấp liên tục do kẻ sử dụng quái vật, Buirims khiến tôi làm.

Buirims hàng phục một con quái vật, đem nó về rồi kêu tôi giết nó.

Dù tôi đánh nó thế nào thì con quái vật cũng không đánh trả.

Kết quả là nó bị tôi đánh đến khi nó chết.

Nhờ biện pháp này tôi có thể giết một con quái vật cao cấp một cách an toàn và lên cấp.

Lúc tôi lên cấp 10, thỏa mãn điều kiện tiến hóa thì Buirims ra lệnh cho tôi tiến hóa thành Thầy Bùa Yêu Tinh Lùn.

Lí do là để tăng MP.

Nhánh Thầy Bùa có khả năng tăng trưởng Ma Pháp rất tốt, và tốc độ tăng trưởng MP nhanh hơn những nhánh còn lại.

Để có đủ MP cho Chế Tạo Vũ Khí thì lựa chọn duy nhất là Thầy Bùa.

Chất lượng của những vũ khí do Chế Tạo Vũ Khí tạo ra được quyết định bằng lượng MP được đưa vào lúc tôi chế tạo.

Tôi càng có nhiều MP thì chất lượng vũ khí càng tốt.

Vì không có giới hạn tối đa nên tôi giờ phải chọn giữa chất lượng vũ khí hay là hiệu ứng đặc biệt.

Mà, tôi chỉ nhận được lệnh phải chế tạo vũ khí mà thôi.

Tôi không quan tâm đến những vũ khí bọn chúng sử dụng.

Nếu việc thêm hiệu ứng cho vũ khí có cái hại thì cứ để chúng tận hưởng qua cái hại đó.

Sau khi tiến hóa thành Thầy Bùa, vì tôi đã lên cấp nên khả năng chiến đấu của tôi cũng tăng lên.

Chỉ số của tôi tăng lên, và tôi cày cấp cho skill mỗi khi tôi có cơ hội.

Nhưng tôi chưa tìm được cơ hội thoát khỏi sự khống chế của Buirims.

Tôi đã học được ngôn ngữ bọn chúng sử dụng.

Việc này không khó.

Tôi có kinh nghiệm từ việc học ngôn ngữ Yêu Tinh Lùn rồi, và mặc dù tôi nghe không hiểu được lệnh của Buirims nhưng tôi hiểu ý nghĩa của mệnh lệnh.

Sau khi hiểu ý nghĩa từ ngữ rồi thì không tốn bao lâu tôi đã học được ngôn ngữ.

Vì có nhiều từ tôi chưa hiểu, nên không thể nói rằng tôi đã hiểu mọi thứ được.

Nhưng tôi đã tiến bộ rất nhiều so với lúc tôi còn không phân biệt được hai từ "đội trưởng" hay là "Buirims" lúc đầu.

Tôi sau khi học được ngôn ngữ thì dần nghe lén những cuộc nói chuyện của chúng để thu thập thông tin.

Nếu có thông tin gì đóng góp cho việc tạo cơ hội để tôi thoát khỏi tình trạng hiện tại thì tốt.

Gần đây có vẻ như Buirims đang vội vã vì lí do nào đó.

Tôi nghe rằng Buirims là một tướng quân của một nước lớn gọi là Đế Quốc hay gì đó, nhưng hãn ta mắc lỗi lầm gì đó và bị cách chức xuống làm việc ở đây.

Xem ra hãn muốn lập công lớn bằng cách nào đó để có thể nhanh chóng về nước.

Lí do tại sao hãn muốn về nước nhanh chóng.

Sai lầm trước đây hãn mắc phải.

Có lẽ chúng không liên quan gì đến việc tôi có thể thoát khỏi tình trạng hiện tại không, nhưng nó sẽ là điểm yếu của Buirims.

Hãy tiếp tục thu thập thông tin.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 22: Quý...

Chúng tôi đã đi vào lãnh thổ Quý.

Khá là đơn giản.

Dĩ nhiên không phải ý là chúng tôi cứ thế đi qua biên giới lãnh thổ hai bên.

Lãnh thổ Quý giáp với Đế Quốc, và những pháo đài của Đế Quốc xếp thành hàng ở nhiều chỗ trọng yếu nên đó không phải là nơi Nhân Loại có thể đi qua dễ dàng.

Để đi từ lãnh thổ Nhân Loại sang lãnh thổ Quý cần phải đi né những pháo đài nhân tạo đó và đi xuyên qua những pháo đài tự nhiên thường không ai đi.

Nơi chúng tôi đi qua là một ngọn núi dốc được gọi là Ma Sơn.

Đỉnh núi nơi đó cao còn hơn cả mây nữa.

Tôi đã đi qua đó với tâm lí thoải mái gần như là đi dạo leo núi cho vui.

Không đùa.

Trên đường đi chúng tôi cắm trại ở một ngôi làng có vẻ đã bị bỏ hoang từ lâu, có một con Rồng có vẻ như là chủ nhân dãy núi bay đến và Ariel-san

đàm phán với nó, ngoài ra lúc gặp một bầy khi kì lạ thì cả Goshujin-sama lẫn Ariel-san đều quyết định né chúng đi.

Trong khi chúng tôi vượt qua Ma Sơn như thế thì đã đi vào lãnh thổ Quỷ hồi nào tôi không biết.

Nói thật, đường đi kinh khủng quá rồi nên đến nơi tôi không còn cảm giác gì nữa.

Hơn nữa, tôi có hơi thất vọng là khung cảnh nơi đây không khác mấy so với lãnh thổ Nhân Loại.

Nếu nói về lãnh thổ Quỷ thường người ta sẽ nghĩ đến khung cảnh địa ngục trần gian, trên trời quanh năm luôn bị mây đen bao phủ và không khí quỷ dị đến mức cây cỏ cũng không mọc được.

Trên thực tế thì bầu trời vẫn là màu xanh, cây cỏ mọc um tùm và không khí cực kì trong lành.

Cảnh tượng thiên nhiên kì thú không khác mấy so với lãnh thổ Nhân Loại.

Tính ra, Ma Sơn giống với lãnh thổ Quỷ hơn chỗ này.

Xem ra bên phe Quỷ cũng có xây những pháo đài nhằm mục đích chống việc Nhân Loại xâm lược như bên kia.

Khu vực trống giữa hai pháo đài trở thành chiến trường và theo một cách nói thì trở thành nơi nguy hiểm nhất thế giới.

Chỉ cần mặt nhìn hơi nguy hiểm một tí mà đi lạng quạng là sẽ bị tấn công ngay lập tức, hơn nữa chuyện xích mích hằng ngày biến thành chiến tranh quân đội là chuyện cơm bữa.

Goshujin-sama khi nghe thế thì làm vẻ mặt thất vọng.

Hình như Goshujin-sama nghĩ rằng Đại Mê Cung Elro nguy hiểm hơn.

Nghe Goshujin-sama kể về quá khứ của mình tôi cũng thấy ở đó nguy hiểm hơn thật, đành vậy.

Sau khi học Giám Định đến giờ tôi thường không dùng Giám Định lên người khác vì Ariel-san kêu tôi đừng làm vậy, nhưng nghe chuyện kể của Ariel-san và Goshujin-sama thì chỉ số Nhân Loại lên được khoảng 1000 là đã cao lắm rồi.

Tôi đồng ý rằng một nơi đầy những quái vật có chỉ số cao gấp mấy chục lần con số đó sẽ nguy hiểm hơn ở đây nhiều.

Thực tế, vì tôi không biết chiến đấu nên tôi không thể đánh giá chính xác được hơi nào thực ra nguy hiểm hơn.

Hiện tại sau khi đi qua Ma Sơn thì chúng tôi đã vượt qua khu vực nguy hiểm đó rồi, nên bỏ qua.

Tôi cử tưởng Goshujin-sama sẽ chạy một mạch như con nít khi đến chỗ mới, nhưng may là chuyện đó không xảy ra.

Mà, mặc dù chúng tôi không đi qua khu vực nguy hiểm đó, nhưng chúng tôi đã phải vượt qua khu vực nguy hiểm hơn!

Tôi nghĩ lí do mà cảnh quan không đổi dù là ở bên lãnh thổ Quỷ hay Nhân Loại là tại vì chúng tôi phải vượt qua cái thiên nhiên đậm chất DIE đó(TN: đây là một kiểu chơi chữ, 大自然(Daishizen) nghĩa là mẹ thiên nhiên vĩ đại, ở đây tác giả dùng DIE自然)

Dưới góc nhìn của một con người nhỏ bé thì thiên nhiên vĩ đại ở đâu cũng như nhau.

Vì cả Ariel-san lẫn Goshujin-sama đều tiến bước không ngại ngùng nên tôi cũng cảm đầu đuôi theo họ, nhưng nếu chỉ có mình tôi và Merazofis thì

tôi không nghĩ chúng tôi có tự tin vượt qua khu vực này an toàn.

Nếu không dùng cả Thông Suốt lẫn Hoạt Động Không Gian cùng lúc để kiểm tra vị trí hiện tại thì sẽ bị lạc ngay lập tức.

Hơn nữa, dù không bị lạc thì nếu không có Ariel-san ở đây quái vật sẽ bu thành từng bầy đến.

Hiện tại quái vật bị Ariel-san dọa sợ không đến gần, nhưng hiển nhiên nếu Ariel-san đi rồi thì không còn gì cản chúng nữa.

Tôi và Merazofis không có tự tin đủ sức xử lý toàn bộ quái vật đến gây rắc rối.

Quái vật là những thứ đủ sức đe dọa tính mạng của Goshujin-sama đó.

Goshujin-sama mà còn bị bó tay bó chân, à không, tôi bình thường còn bị ăn mất tay chân thì không nghĩ là mình đủ sức chống lại một con quái vật cỡ đó.

À thực ra tôi không nghĩ có quá nhiều quái vật đủ sức đánh tay đôi với Goshujin-sama đâu, nên nếu chỉ là mấy con tép riu thì tôi vẫn có thể xử lý được.

Nhưng, toàn bộ quái vật tôi gặp từ trước giờ không con nào là có chỉ số thấp.

Cũng có lúc Ariel-san giết bọn quái vật chết trước khi tôi kịp Giám Định nó rồi nên tôi không rõ lắm, nhưng thường thì chúng có chỉ số cao hơn tôi nhiều.

Quái vật ở thế giới này mạnh một cách vô lí.

Tôi hơi khâm phục cả Nhân Loại lẫn Quỷ sống sót được lâu đến mức này mà không bị tàn sát.

Bên Quỷ thì sao?

Trong tương lai chúng tôi sẽ đi vào thị trấn của phe Quỷ, nên tôi tò mò không biết Quỷ mạnh hơn Nhân Loại bao nhiêu?

Họ được gọi là Quỷ, vậy họ có ngoại hình giống ác quỷ không?

Có cánh dơi.

Ngoài ta da màu xanh dương, có răng nanh dài như Vampire.

Tưởng tượng ra có vẻ ghê, nhưng tôi hơi muốn thấy thử.

Cứ thế, trong khi tôi tưởng tượng ra Quỷ nhìn thế nào thì chúng tôi vẫn tiếp tục tiến lên.

Khung cảnh hiện tại đã thay đổi từ thiên nhiên hùng vĩ không bị những thứ nhân tạo nhúng chìm biến thành khung cảnh một cánh đồng lớn.

Có một con đường mòn, chúng tôi dùng nó để đi.

A, có đường mòn thật là tốt quá đi, dùng bao nhiêu lần cũng không thấy chán.

Tốt hơn cả là vì nó không phải là thiên nhiên có tính chất DIE chỉ đi bộ cũng bị mất HP được.

Những người đang làm việc trên cánh đồng nhìn chúng tôi.

Ồ?

Nhân Loại?

「 Ariel-san, đây là lãnh thổ Quỷ rồi đúng không, tại sao lại có Nhân Loại? 」

Không biết có phải là vậy không?

Là những Nhân Loại bị bắt được trong chiến tranh bị ép làm nô lệ lao động khổ sai.

「 Hmm? Nhân Loại sao? 」

Ariel-san đột nhiên làm vẻ mặt không hiểu tôi đang nói gì trong giây lát, rồi sau khi nhìn quanh một chút chợt chị ấy có vẻ đã hiểu ra gì đó.

「 À, ra vậy ra vậy. Khi người luân hồi nghe "Quỷ" thường họ tưởng tượng ra ngoại hình giống ác quỷ. Hiểu rồi, hiểu rồi 」

Ariel-san nói chuyện một mình.

Ừm, tôi muốn một lời giải thích được không?

「 Toàn bộ những người bé thấy ở đó là Quỷ đó 」

Ariel-san chỉ những người đang làm việc trên đồng rồi nói vậy.

Ế?

Nhìn sao thì họ cũng giống Nhân Loại mà.

「 Không thể phân biệt Nhân Loại với Quỷ bằng ngoại hình đâu. Cơ bản thì họ giống nhau y chang mà 」

E-Ế.

Thật sao?

Tự nhiên tôi cảm giác thất vọng tràn trề.

Nếu vậy ở đây có khác gì bên lãnh thổ Nhân Loại đâu.

Thực ra vốn là không khác mấy rồi.

Những con quái vật lâu lâu xuất hiện = những tên cứng đầu mạnh mẽ
lâu lâu kháng được dọa nạt của Ma Vương.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 23: Nghe Đâu Nếu Tôi Được Luân Hồi Thì Tôi Phải Đi Học Ở Học Viện Ma Pháp

Một năm kể từ lúc tiến vào lãnh thổ Quỷ cuối cùng chúng tôi đã đến lâu đài của Ma Vương.

Diễn tả ngắn gọn đường đến đây, tôi chỉ có thể nói rằng không khác gì ở bên lãnh thổ Nhân Loại cả.

Thật đó, không có gì khác hết.

Đường phố vẫn vậy, kiến trúc hai bên cũng không quá khác nhau, văn hóa thức ăn cũng vậy, nếu không có ai nói thì tôi thậm chí còn không biết đâu là Nhân Loại đâu là Quỷ nữa.

Tôi nghe Quỷ nên tôi đã tưởng rằng sẽ có nhiều tộc khác nhau cùng chung sống trong thị trấn, nhưng tận mắt thấy thì tôi bị thất vọng tràn trề vì thực sự hai bên không quá khác biệt nhau.

Nếu hỏi vậy rốt cuộc có gì khác, thì đó là ngôn ngữ.

Mà, vì Ariel-san đã dạy tôi trước rồi nên đó không thành vấn đề.

Vấn đề là chữ "Quỷ" dường như chỉ nói về một chủng loại duy nhất, nên không có bất kì ai nhìn như ác quỷ, hay người sói, hay những chủng loại nửa người nửa quái như tôi nghĩ.

Tôi cứ tưởng Vampire cũng là một trong những loại Quỷ, nhưng rồi tôi lại nghe nói rằng không có Vampire nào cả.

Ariel-san nói rằng.

[Lâu lắm rồi ta chưa gặp một Vampire. Ở thế giới này tộc Vampire bị diệt lâu rồi]

Là vậy đó.

Tôi bị sốc nặng.

Nói cách khác, tôi và Merazofis là hai Vampire cuối cùng trên thế giới.

[Trong quá khứ đã từng có một Vampire trở thành Ma Vương, hẳn ta được mệnh danh là Đại Ma Vương đã sống lâu đời nhất, thậm chí sống bằng thời gian của hai ba đời Ma Vương khác nhau nữa. Nhưng tên Ma Vương đó cuối cùng cũng bị Anh Hùng và đồng đội tiêu diệt. Kết quả sau đó là tộc Vampire bị cả thế giới săn như tê giác, rồi cuối cùng bị tiệt chủng]

Ariel-san lúc nói chuyện mặc dù vẫn giữ khuôn mặt tươi cười bình thường lại nhìn có vẻ cô đơn kì lạ.

Lần cuối Ariel-san gặp một Vampire là lâu lắm rồi, tôi nghe nói tỉ lệ còn Vampire sống sót trên thế giới gần như là 0.

Bởi vì nếu không phải là True Ancestor thì một Vampire buộc phải uống máu, nên việc sống ở chỗ không người là cực kì khó, cũng vì thế nên từ đó đến giờ không ai gặp một Vampire nào cả.

Sau khi nghe thế thì tôi chỉ có thể tự hỏi thực sự Ariel-san hiện tại là bao nhiêu tuổi rồi.

Vì vậy, tôi nghe rằng tộc Quỷ là một chủng loại duy nhất không bao gồm Vampire.

Tôi cứ nghĩ tộc Yêu Tinh Lùn hay những thứ tương tự thế cũng tính là Quỷ, nhưng thực tế Yêu Tinh Lùn là Yêu Tinh Lùn, không ai gọi chúng là Quỷ cả.

Quỷ là danh từ riêng dùng để chỉ chủng loại có bề ngoài giống Nhân Loại.

Nghĩ kĩ lại, Ariel-san nhìn không khác gì Nhân Loại.

Khi mà Ma Vương, người đứng đầu tộc Quỷ lại có bề ngoài giống Nhân Loại thì tôi lẽ ra phải đoán trước được rồi.

Khi hỏi thì tôi nghe nói như thế vừa đúng vừa sai.

「Tại vì ta đặc biệt. Hiện tại ta nhìn giống Quỷ và Nhân Loại, nhưng thực tế bên trong lại là khác hoàn toàn. Bé muốn thấy không nào?」

Vì lúc đó chị ấy cười ác độc nên tôi từ chối lời đề nghị đó.

Cứ thế, chúng tôi tiếp tục đi trên lãnh thổ Quỷ nhìn không khác gì lãnh thổ Nhân Loại, rồi đến lâu đài Ma Vương.

Không thấy sấm chớp gì sau lưng lâu đài cả, nó là một lâu đài trắng rất đẹp.

Nói thật gọi nó là lâu đài Ma Vương không hợp gì hết.

Xung quanh lâu đài là những thành thị, đầy tiếng cười và không khí xôm tụ.

Hình ảnh Quỷ trong đầu tôi đã sụp đổ.

「Được rồi, chúng ta cuối cùng đã đến đây, ta nghĩ có lẽ nên cho Sophia-chan đi học」

Ariel-san nói thế.

[Đi học sao?]

[Chính xác, đi học]

Đi học.

Thậm chí còn có trường học.

Quý lại đi đến trường học.

Trong đầu tôi lại có hình tượng sụp đổ.

[Ta nghĩ ta sẽ cho Sophia-chan đi học để có được kiến thức của thế giới này. Trước giờ bé chỉ mới đi chu du với cơ thể nhỏ bé đó chứ không học hành đàng hoàng được. Mặc dù bé có kiến thức của kiếp trước nên tạm thời vẫn không sao, nhưng nếu bé muốn sống ở thế giới này thì đi học cũng không mất mát gì cả. Dĩ nhiên vì ta là người giới thiệu nên đây không phải là trường bình thường. Ở thế giới này có hệ thống quý tộc, nên ta sẽ giới thiệu cho bé học ở trường tốt nhất danh cho con cái những nhà quý tộc. Sao nào?]

Tôi có cảm giác mình không có lựa chọn dù được hỏi "sao nào".

Đúng là, tính tuổi của tôi thì việc bắt đầu đi học không có gì lạ.

Trường học không nhất thiết chỉ có tác dụng để học.

Những mối quan hệ thiết lập được ở đó trong tương lai sẽ có lợi, và nó cũng là bước đầu tiên để vào xã hội.

Nếu tôi học ở một ngôi trường dành cho quý tộc thì tôi sẽ thiết lập được mối quan hệ với tầng lớp quý tộc của Quý.

Mặc dù còn tùy vào tôi để quyết định tương lai sẽ ra sao, nhưng Ariel-san cơ bản đang kêu tôi tự mình tạo nền móng để sau này sống trong xã hội

Quý.

Nếu có vấn đề, đó là tôi không giỏi giao tiếp với người khác.

Thế nhưng tôi vẫn là con gái của một nhà quý tộc, dù chỉ là trước đây.

Có lẽ tôi nên hoàn toàn quên đi cuộc đời kiếp trước của mình đi mà làm lại từ đầu.

[Tôi hiểu rồi, tôi muốn đi học]

[OK! Vậy thì Merazofis sẽ làm việc dưới trướng ta trong lúc đó]

[「Ế?」]

Giọng của tôi và Merazofis vang lên cùng lúc.

[Có được phép mang người hầu đến trường. Nhưng Sophia-chan dù có được ta giới thiệu đi nữa cũng không phải là quý tộc. Bé sẽ vào học với tư cách thường dân, nên sẽ khó mà cho người hầu đi cùng bé đến trường]

Không thể nào.

Tôi không biết chuyện đó.

Không Merazofis...

[Vậ-]

[Không được nói "Vậy thôi tôi không đi"]

Chị ấy đã nói trước khi tôi kịp nói.

Sau đó, tôi và Merazofis bị ép phải tách ra không có lựa chọn.

Ngôi trường là một trường bán trú, nên không có Merazofis.

Dĩ nhiên cũng không có cả Ariel-san và Goshujin-sama.

A, nhưng từ đây trở đi tôi sẽ không bị Goshujin-sama ăn thịt nữa, nên có lẽ đây là chuyện tốt.

Tình trạng mà mọi người biết không nhiều bằng một người biết.

Và, tôi đã đi chu du khắp thế giới gần như ngay lập tức sau khi tôi sinh ra, là một cô gái không biết chút thường thức hay kiến thức nào.

Quanh tôi chỉ có quý tộc Quý.

Liệu tôi có thể vượt qua được không?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 24: Nhập Học

Những đứa trẻ tộc Quỷ bắt đầu nhập học ở học viện lúc năm tuổi.

Tôi hiện tại vừa đúng năm tuổi, nên tôi thỏa mãn điều kiện.

Đi học ở đây là từ lúc năm tuổi đến mười lăm tuổi.

Sau khi tốt nghiệp học viện, học sinh có thể chọn đi học một nơi tương tự như đại học ở Trái Đất, lúc đó sẽ trở nên tự lập và tự chọn môn mình muốn học.

Rất ít người chọn học lên đại học, đa số sau khi tốt nghiệp chọn đi tìm việc làm.

Tỉ lệ quý tộc ở học viện tôi học rất cao, và sau khi tốt nghiệp thường họ sẽ bắt đầu làm nghề quý tộc.

Cấp độ quý tộc từ cao đến thấp là Công Tước, Hầu Tước, Bá Tước, Tử Tước, Nam Tước. Năm cấp theo thứ tự đó.

Không có hoàng gia.

Vì người thống trị tộc Quỷ là Ma Vương, và người nhận được danh hiệu không liên quan đến huyết thống hay cấp độ nên dù có vua cũng không có gia đình hoàng gia hay hệ thống cha truyền con nối.

Tôi nghe rằng mặc dù Ma Vương mỗi đời đều có con cái, nhưng họ không được tính là gia đình hoàng gia mà chỉ được tính thành Công Tước.

Đa số những Công Tước đều có liên quan đến Ma Vương những đời trước.

Cũng có những nhà Hầu Tước và Bá Tước có máu mủ xa xưa với Ma Vương xa xưa, nên việc đi tra lịch sử huyết thống của các nhà rất là thú vị.

Ngược lại, chức Nam Tước thường là từ dân thường mà lên, đa số không có chút quan hệ gì với Ma Vương những đời trước.

"Sức mạnh quyết định tất cả", tôi sẽ không nói vậy, nhưng thường nếu một người Quý đủ mạnh mẽ thì có được chức Nam Tước rất dễ dàng.

Cũng rất dễ bị tước đi.

Chức vụ lấy được bằng sức mạnh sẽ mất đi khi sức mạnh mất đi.

Dù đời cha có xuất sắc cỡ nào, chỉ cần đời con mắc một lỗi nhỏ thì mất chức là chuyện bình thường.

Đó là thường thức về quý tộc Quý.

Bởi vậy, ngay cả nhà Công Tước cũng có thể bị hạ bệ nếu họ không đủ mạnh mẽ.

Mạnh mẽ không chỉ nói về sức chiến đấu.

Tài sản, sức ảnh hưởng, sức mạnh chính trị và quân đội. những thứ này cũng là sức mạnh.

Nhà Công Tước không dễ bị loại bỏ như nhà Nam Tước được chính là vì những sức mạnh như thế được tích lũy từ đời này sang đời khác.

Nếu mất đi tất cả sức mạnh đó thì chuyện bị loại bỏ là tất nhiên.

Ariel-san đã dạy sơ cho tôi biết về các nhà quý tộc Quỷ như thế, và rồi tôi nhập học.

Tôi được tính như một học sinh chuyển trường và đã phải tham dự một bài kiểm tra để được nhập học.

Bài kiểm tra đánh giá kiến thức hiện tại của tôi, khả năng chiến đấu v.v., và tôi nghe nói dù kết quả có tệ tôi cũng không bị đuổi.

Nên tôi có thể thoải mái mà kiểm tra.

Bài kiểm tra giấy thì kiểm tra nhiều môn khác nhau.

Môn toán thì tôi đã học đến trình độ cao trung ở Trái Đất rồi nên không thành vấn đề.

Ngôn ngữ cũng thế. Ariel-san đã dạy tôi cách đọc và viết một cách rất nghiêm khắc trên đường đi nên không sao cả.

Cả môn ngôn ngữ Nhân Loại lẫn ngôn ngữ Quỷ.

Nhưng, vì tôi không rõ lắm về lịch sử nên tôi không làm phần đó được.

Bài thực hành cũng dễ.

Đầu tiên, hỏi rằng tôi biết dùng Ma Pháp nào thì tôi đã trả lời thật thà.

Tôi có thể dùng Ma Pháp nước, băng, bóng, bóng tối, gió và sấm.

Riêng hai Ma Pháp nước và băng tôi có thể dùng được Ma Pháp cao cấp.

Có thể tính Ma Pháp bóng tối là cấp cao hơn của Ma Pháp bóng, nên tính ra tôi dùng được ba loại Ma Pháp cao cấp.

Đó là kết quả của việc Goshujin-sama bắt tôi phải nhìn và bắt chước suốt 4 năm trời trên đường đi.

Người giám thị canh thi nghe tôi nói vậy làm một vẻ mặt nghi ngờ nên tôi cho họ thấy tôi có thể làm được.

Tôi sợ gây thiệt hại cho xung quanh nên tôi điều khiển để Ma Pháp không gây sát thương.

Kết quả là khả năng Ma Pháp của tôi được công nhận.

Tôi cũng có tham gia kiểm tra thể chất nữa, nhưng vừa kích hoạt Ma Pháp Tấn Công và Ý Chí Chiến đấu là tôi được tính là đậu luôn.

Tôi chưa kịp làm gì nữa.

Bài kiểm tra thực hành gì mà chỉ nhìn sơ đã kết thúc rồi?

Nói chung là, tôi nhập học thành công.

Vì đây là một học viện cho quý tộc nên một năm không có quá nhiều người nhập học.

Chỉ khoảng 100 người được chia làm ba lớp.

Vài năm đầu tiên của học viện sẽ mặc kệ khả năng cá nhân ra sao mà sẽ chia lớp ngẫu nhiên.

Vì tôi nhập học giữa chừng nên tôi được xếp vào lớp có ít học sinh nhất.

[Kể từ hôm nay lớp chúng ta sẽ có thêm bạn Sophia Keren. Mọi người xin hãy hòa đồng với nhau]

Giáo viên giới thiệu tôi.

Rất nhiều đứa trẻ đang ngắm nhìn tôi.

Nghĩ kĩ lại, họ đều bằng tuổi tôi, nên mọi người ai cũng đều là trẻ con cả.

Nói vậy, trước giờ xung quanh tôi toàn người lớn tuổi hơn tôi.

Mặc dù Goshujin-sama bằng tuổi, nhưng ngoại hình thì lại không thấy vậy.

Sau khi giáo viên rời đi tôi bị bọn trẻ hỏi dồn liên tục.

Vì mọi người liên tục nói mặc kệ mọi người còn lại nên tôi không nghe được chúng đang nói gì cả.

Dù tôi có Tăng Cường Năm Giác Quan đi nữa thì nếu có hơn 30 đứa trẻ nói chuyện cùng lúc thì không thể nào hiểu được gì.

[Mọi người, phải thể hiện ra sự tôn nghiêm của quý tộc chứ]

Người cứu tôi khỏi việc bị đê bẹp bởi câu hỏi là một Ouji-sama mắt xanh tóc vàng.

[Tôi là người của nhà Công Tước, Waldo K Atmos. Nếu cần gì cứ việc nhờ tôi]

Haa.

Mặc dù cậu ta vẫn còn là một đứa trẻ nhưng lại thật đáng tin.

Cậu bé này không biết mình bị vượt qua nhiều cỡ nào.

Ngoại hình tôi thế này nhưng tôi trước đây vẫn là học sinh cao trung đó.

Sau đó, tôi và bọn trẻ có một buổi hỏi và trả lời sau khi bọn trẻ bị Wald bắt phải xếp hàng.

Chính thức thì tôi là đệ tử của một người thường xuyên chu du thế giới.

Người đó xâm nhập vào lãnh thổ Nhân Loại suốt nhiều năm trời và bây giờ đã trở về.

Tôi được người đó mang theo về nhà, đó là lý lịch chính thức của tôi.

Vì "người đó" là một người cực kì quan trọng nên tôi không thể tiết lộ danh tính được.

Thực tế người đó là Maou-sama, nên rõ ràng tôi không nói dối.

Mặc dù bọn trẻ liên tục hỏi về danh tính của "người đó", nhưng tôi không thể giải thích được.

Sau đó chúng lại chú ý đến chi tiết dân thường.

Ngay khi tôi vừa nói tôi là dân thường thì không khí đột nhiên căng thẳng lên.

Nhưng, một vài đứa trẻ khác lại tỏ ra cảnh giác.

Hình như là tại ở học viện này có rất ít dân thường.

Và, những dân thường như tôi nếu có đủ khả năng nhập học ở đây thường là có tài năng xuất chúng.

Cơ mà tôi không có tài năng nào như vậy cả.

Ariel-san ơi, chị bắt tôi nhập học cái nơi kinh khủng gì thế này.

Khi tôi nghĩ đến chuyện tương lai sẽ ra sao tôi bất giác đau bụng, nhưng tôi đã chính thức bắt đầu cuộc sống học viện bị một lũ trẻ con bao

vây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 25: Hình Như Tôi Vừa Làm Xong Event Phá Hủy Hôn Ước Của Người Khác

Đã tám năm rồi.

Tám năm trôi qua trong chớp mắt.

Lúc mới bắt đầu nhập học mỗi ngày tôi đều lo lắng không biết mình có thể vượt qua được không, nhưng nếu chỉ tính kết quả thì tôi có thể nói mình vượt qua rồi.

Ừ.

Tôi chính xác là thể loại nhân vật OP.

Tôi là người duy nhất không cần phải tham gia lớp chiến đấu Ma Pháp.

Đối thủ của tôi là giáo viên.

Hơn nữa giáo viên không hề nường tay.

Lúc đầu tôi nghe rằng 「Xin hãy nường tay một chút. Thật đó」, tôi đã thử ngồi chờ xem sao, rồi tôi chợt nhận ra.

Yếu đuối.

Nên, tôi đã tấn công giáo viên lại bằng một loại Ma Pháp yếu.

Tôi nghe rằng giáo viên là một người thuộc nhà Hầu Tước, hơn nữa còn là một pháp sư hàng đầu.

Trong lớp đấu kiếm cũng vậy.

Lúc đầu tôi thấy thanh kiếm của giáo viên quá chậm nên tôi tưởng đó là đòn giả hay gì đó, nhưng nó lại là một đòn đánh hết sức.

Yếu đuối.

Nên khi tôi đánh cho thanh kiếm tập vắng khỏi tay giáo viên thì cuộc chiến kết thúc.

Thực tế cả hai giáo viên không hề yếu, chỉ là tôi mạnh bất thường.

Vậy, Ariel-san và Goshujin-sama có khả năng dễ dàng xử lí tôi thì sao?

Nói thật ở học viện tôi không học thêm được gì liên quan đến chiến đấu cả.

Cái duy nhất tôi học được ở học viện là kiến thức và cách hành xử thì phải?

Một học viện có đa số học sinh là quý tộc thì dĩ nhiên có lớp dạy cách hành xử.

Cách hành xử của tôi qua chuyến đi 4 năm có thể gọi là hoang dã đã được uốn nắn lại dần trong những buổi học.

Nhờ vậy biểu hiện của tôi bắt đầu giống như một người nhà quý tộc.

Ngoài ra Goshujin-sama cũng thường xuyên đưa yêu cầu cho tôi.

Các yêu cầu cơ bản là 「Cày cấp cho skill ○○」 hay là 「Tăng chỉ số vượt mức *một con số」 .

Vì tôi không biết nếu tôi không đạt yêu cầu thì tôi sẽ bị gì nên tôi cố sống cố chết hoàn thành toàn bộ yêu cầu.

Nó được dùng để theo dõi sao? Lúc nào trong phòng kí túc xá của tôi cũng có một con nhện trắng nên tôi không thể lầy được.

Trong tám năm ở học viện tôi cũng có một vài người tôi có thể dễ dàng giao tiếp.

Đầu tiên là Waldo.

Là thiếu chủ của nhà Công Tước đã học cùng lớp với tôi hồi năm nhất.

Cậu ta là dạng nhân vật hoàng tử trường học thường thấy trong truyện, ra tay nhiều lần hỗ trợ dân thường là tôi không biết lẽ nghi.

Chúng tôi có mối quan hệ tương đối tốt, tôi trả ơn cậu ấy bằng cách dạy cậu ấy Ma Pháp.

Người thứ hai là Jigris-sensei.

Là người giáo viên bị tôi đánh bại hoàn toàn trong cuộc đấu tập Ma Pháp.

Lúc tôi đang dạy Ma Pháp cho Waldo đột nhiên thầy ấy xuất hiện và từ đó thầy luôn tham gia lớp học của tôi.

Lúc nào thầy cũng có vẻ mệt mỏi, nhưng có vẻ đó là vì thầy hi sinh giấc ngủ của mình để nghiên cứu Ma Pháp.

Người thứ ba là Kara.

Cậu ta cũng là một người thuộc nhà Công Tước như Waldo, họ có mối quan hệ đối đầu thân thiện.

Mỗi khi cậu ta tiếp xúc với Waldo thì hiển nhiên cũng dần tiếp xúc nhiều với tôi, và rồi mối quan hệ của chúng tôi trở nên thân thiện.

Không như Waldo có tính cách thật thà, cậu ta tương đối màu mè, nhưng thực tế cậu ta là dạng người nhiệt tình.

Người thứ tư là Nitara.

Cậu ta được sinh ra trong một nhà Bá Tước, và anh trai cậu ta là một Thống Lĩnh trong quân đội, Nitara như anh trai cậu ta cũng có tài năng Ma Pháp xuất chúng nên có vẻ cậu ta cũng là một người tài năng có tương lai sáng lạn.

Tôi ngạc nhiên vì cậu ta đột nhiên đòi đấu Ma Pháp với tôi ngay lần đầu gặp mặt.

Sau khi thử nhau một chút, cậu ta cũng tham dự lớp Ma Pháp của tôi.

Người thứ năm là Shivy.

Cậu ta là một đứa con của nhà Nam Tước, có vẻ rất thèm muốn sức mạnh, lúc đầu cậu ta gặp tôi vì lí do muốn làm đệ tử của tôi.

Nhà Shivy chỉ vừa được tấn chức Nam Tước mà thôi, nếu cậu ta không thể trở thành một Thống Lĩnh quân đội thì đến đời cậu ta nhà cậu ta sẽ rất nhanh chóng bị lụn bại.

Nên, cậu ta sẵn sàng cuối đầu cầu xin một người dân thường không có địa vị gì như tôi, và có một sự cứng đầu không ngại làm bất kì thứ gì.

Un.

Toàn bộ đều là con trai.

Hơn nữa ai cũng cực kì đẹp trai.

Vì vậy tôi thường xuyên nhận được những ánh mắt ghen tị từ phía con gái và họ không xem tôi như bạn bè.

Vì vậy, mới có vấn đề hiện tại.

[Felmina, tôi sẽ từ hôn cô!]

Waldo tuyên bố như thế với một cô gái trong trường.

Felmina-san là hôn thê của Waldo, và là con gái của một nhà Hầu Tước.

[Em có thể biết lí do không?]

[Cô vẫn giả bộ không hiểu sao?]

Xin lỗi.

Tôi không hiểu.

Tại sao lại gọi tôi ra đây?

Hơn nữa, tại sao không chỉ mình Waldo và toàn bộ đội trai đẹp đều ra đây hết rồi?

[Vì cô liên tục bắt nạt, không, là cố gắng ám sát Sophia. Toàn bộ bằng chứng đều ở đây]

Ể?

Bắt nạt? Ám sát?

Cậu đang nói gì vậy?

[Sophia, đây có phải là đồ ngọt do Felmina cho cậu không?]

[À, đúng vậy]

Thứ Waldo đang cầm trong tay đúng là tôi nhận được từ Felmina-san.

Lúc ấy cô ấy đưa nó cho tất cả mọi cô gái khác trong lớp nên tôi cũng được nhận một phần.

Vì lí do nào đó, sau khi tôi nhận được nó thì Waldo lấy nó đi, bộ nó bị gì sao?

[Trong này có một lượng lớn thuốc độc. Nếu Sophia ăn nó, có lẽ cô ấy đã chết rồi]

Độc sao?

Mà, tôi có Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường rồi nên độc được làm gì ảnh hưởng tôi được.

[Hơn nữa, vụ nổ lớn gần đây trong lớp. Đó cũng là do cô làm đúng không? Cô giả bộ nó là một tai nạn để giết Sophia. May là Sophia kịp thoát ra chỉ bị trầy xước nhẹ, nhưng nếu lúc đó cô ấy đứng giữa tâm vụ nổ thì đã sao?]

Ể, vụ nổ gần đây ở trong lớp hả?

Lúc đó tôi né tránh theo phản xạ thôi, nhưng dù tôi không né thì vết thương cũng không đáng kể đâu mà?

Miễn sao không có bộ phận nào bị xé rách khỏi cơ thể thì không tính là bị thương nên những gì cậu ta đang nói hoàn toàn là nói quá.

[Hơn nữa còn nhiều vụ khác nữa. Toàn bộ bằng chứng đều nằm ở đây. Cô còn muốn biện hộ gì nữa?]

Waldo ném một tập giấy ra trước mặt Felmina-san.

Mặt Felmina-san khi thấy chúng thì tái nhợt đi.

[Sự việc này đã được báo cho cha cô rồi. Chuyện này sẽ được xử lý ở đó]

[Không thể nào, không thể nào! Tại sao lại là vì cô gái đó chứ!?!]

[Cô không thể nào hiểu được đâu]

Ể, hờ?

Kết thúc rồi sao?

Ô?

Sau đó, Felmina-san rời khỏi học viện.

Sự việc này xảy ra ở đâu đó tôi không biết hơn nữa còn được xử lý trước khi tôi kịp hiểu chuyện gì đã xảy ra nữa, có ổn không vậy?

Ghi chúTN: "Otome game desu ka nani ka?" hoặc là "thường thức-chan(common sense) của tôi đã bị tra tấn rồi tổng vô ngục tối trước khi tôi kịp để ý, phải làm sao đây?"

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 26: Dòng Máu Oni(Yêu Quái)

TN: Từ chap này, wrath= thịnh nộ

~~~~~

Đôi khi sẽ có những đợt học sinh của học viện đi theo đoàn đến một khu vực có quái vật ở gần đó để tăng cấp.

Trước giờ tôi luôn bị Goshujin-sama cấm không được tham dự những đợt như thế, nhưng lần này vì tôi được cho phép nên tôi quyết định tham gia.

Điểm đến của đoàn là một khu rừng cách lâu đài Ma Vương chừng 2 ngày đường.

Ở đây có rất nhiều quái vật cấp thấp, cơ bản là một khu vực đi săn tuyệt vời cho học sinh.

Dĩ nhiên vì đây là thực chiến nên đôi khi cũng có thương tích không nhẹ, dù chúng là quái vật cấp thấp cũng không thể coi thường được.

Tôi tự thấy bản thân kì lạ vì không giấu được sự phấn khích của bản thân khi phải đi vào rừng.

Tôi không hề có một kí ức đẹp nào ở trong rừng hết.

Nói cho cùng, đa số thời gian tôi đi chu du là ở trong những khu rừng rậm rạp như thế này.

Tôi chợt bất giác nhớ lại những kí ức đau đớn.

Thế nhưng tôi cũng hơi nhớ những ngày đó.

Và, quan trọng hơn hết khiến tôi cảm giác phấn khích là vì tôi có thể chiến đấu.

Chỉ nghĩ đến việc đó là tôi cảm thấy hưng phấn đến mức tôi có cảm giác mặt mình đỏ rực.

Từ lúc mới sinh ra đến giờ tôi chưa từng chiến đấu ra hồn lần nào.

Tôi đã bị Goshujin-sama ép phải rèn luyện rất nhiều, ngoài ra cũng có những buổi tập đánh giả trong học viện.

Những việc tôi làm với Goshujin-sama không bao gồm chiến đấu, còn những buổi tập trong học viện còn không đủ để gọi là chơi đùa.

Không hề có cảm giác chiến đấu để sống sót gì hết.

Tôi sẽ chiến đấu.

Tôi sẽ tự mình dùng cơ thể này tận hưởng cảm giác chiến đấu.

Chỉ nghĩ đến thôi là tôi thấy hồi hộp rồi.

Chắc chắn đây là vì tôi là một Vampire.

Bản năng của Vampire của tôi đang thèm khát phải đồ máu, phải chiến đấu.

Vì vậy, tôi đã đi vào rừng, và ngay khi tôi vừa giết một con quái vật thì tôi cảm giác thất vọng tràn trề.

Quá yếu.

Quá dễ vỡ.

Như thế này khác gì đập chết mấy con kiến chứ.

Đây không phải là chiến đấu.

Nhưng, đó là lúc tôi nhận được điểm kinh nghiệm lần đầu tiên, và tôi đã lên cấp.

Khi tôi nói tôi đã lên cấp 2 rồi thì chợt đội trai đẹp đi cùng tôi tỏ vẻ cực kì ngạc nhiên.

Tôi nói gì đó kì lạ lắm sao?

Cái bí ẩn nhất là khi tôi vừa lên cấp thì cơ thể tôi phát sáng trong chốc lát rồi SP của tôi hồi phục.

Không như MP và HP, không có nhiều cách để hồi phục SP.

Dường như lúc lên cấp thì SP cũng sẽ tự hồi phục.

Khi tôi nói thế thì tôi nghe họ bảo rằng thường dù có lên cấp SP cũng không tự hồi phục như thế.

Tôi là trường hợp đặc biệt duy nhất sao? Thật kì lạ.

[Sophia, chắc chúng ta nên rút lui là vừa. Nếu cứ tiếp tục thì toàn bộ quái vật ở đây sẽ bị tàn sát mất]

Thầy giáo của chúng tôi, Jigris-sensei nói thế.

Tôi vừa lên cấp 3 rồi, và dù tôi có tiếp tục giết bao nhiêu con kiến cũng chả có gì vui vẻ nên tôi chấp nhận lời đề nghị đó.

[Lần này tôi không kịp làm gì hết]

[Có sao đâu. Tôi cũng chả kịp làm gì]

[Lần này đến là để lên cấp mà không lên cấp được gì hết]

[Đành vậy thôi, một mình Sophia xử đẹp hết cả lũ rồi]

Nghe có vẻ như lũ con trai đang buồn phiền gì đó, nhưng tôi mặc kệ họ.

Họ là những người bạn tốt, nhưng họ vô dụng với vai trò đối thủ.

Tôi không thể thỏa mãn dục vọng của mình thế này được.

Bỏ qua việc đó, tôi đã chính thức hiểu rằng sức mạnh của bản thân qua mấy năm gần đây tiến bộ với một tốc độ kinh khủng.

Hiện tại liệu có một kẻ thù mạnh mẽ nào đủ sức đánh tay đôi với tôi không?

Nếu tôi đến Đại Mê Cung Elro trong chuyện kể của Goshujin-sama thì liệu tôi có được thỏa mãn không?

Dần dần suy nghĩ của tôi càng trở nên nguy hiểm rồi.

Tôi đang bị mùi máu quái vật làm hăng say quá mức.

Không ngờ tôi lại là một kẻ cuồng chiến đấu như thế. Giờ mới biết.

Và, ngay lúc chúc tôi định rút lui thì chuyện đó xảy ra.

Ở một nơi cách đó tương đối xa có tiếng hét kêu cứu.

Ở trong rừng hiện tại ngoài học sinh học viện ra lẽ ra không có ai khác.

Vậy nghĩa là tiếng hét đó là của những học sinh của học viện.

Bọn con trai hành động rất nhanh.

Họ định chạy đến chỗ vang lên tiếng hét đó.

Mặc dù tôi thấy cái cách họ ngay lập tức chạy đến giúp đỡ ngay khi nghe tiếng hét là tốt, nhưng tôi có cảm giác tình hình tệ hơn tưởng tượng nhiều.

Mặc dù thế này là hơi ác, nhưng tôi sẽ không để họ đi.

Tôi bất ngờ tấn công từ đằng sau khiến họ bất tỉnh.

Tôi xin lỗi.

Nhưng nếu họ mà đi thì họ sẽ chết.

Hơn nữa những người lúc này hét lên giờ đã chết rồi.

Nhận Thức Sự Hiện Diện của tôi đã xác nhận chuyện đó.

Hơn nữa tôi có thể thấy thủ phạm làm chuyện này trên Nhận Thức Sự Hiện Diện nguy hiểm rất giống với Ariel-san và Goshujin-sama.

Tôi che cơ thể của bọn con trai lại để giữ họ an toàn, rồi bắt đầu đi đến hướng tên thủ phạm.

Tôi nghĩ có lẽ đầu tôi không bình thường rồi.

Tôi đã xác nhận được bằng Nhận Thức Sự Hiện Diện rằng kẻ thù này rất mạnh.

Thế nhưng tôi lại đang mỉm cười thế này.

A, tôi có thể chiến đấu rồi.

Tôi đang đối diện với nguy hiểm chắc chắn, nhưng tôi lại cảm giác mừng rỡ thế này.

Và rồi tôi đến nơi.

Xung quanh đầy mùi và màu đỏ của máu tươi.

Từng cái xác bị phá hủy đến mức không còn biết được ban đầu có bao nhiêu người ở đây.

Rõ ràng, có những người tôi đã từng biết mặt, nhưng tim tôi chỉ nhảy múa vì vui mừng.

Một con Oni đang đứng đó.

Mặc dù ngoại hình nó không khác gì với Quỷ, nhưng trên trán nó là hai cái sừng, hơn nữa còn sát khí đậm đặc mà chỉ quái vật mới có.

Ồ?

Tôi có cảm giác mình đã thấy khuôn mặt đó rồi, nhưng hăn đó chỉ là tưởng tượng thôi.

Máu tôi sôi lên.

Vì lần đầu gặp được kẻ thù thực sự.

Một kẻ thù xứng đáng để gọi là kẻ thù.

Hăn chỉ có bằng hoặc mạnh hơn chứ không yếu hơn tôi.

Nhưng tôi không thể che giấu cảm xúc phấn khích lúc này.

Tôi muốn giết chết tên này và uống máu hăn.

Tôi, làm theo dự định chiến đấu của bản thân, bắt đầu khiêu chiến với con Oni.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 8: Thịnh Nộ

TN: Ogre= chẳng tinh, lẽ ra để tiếng anh cũng được, nhưng vì lí do tiến hóa cấp cao hơn mà để yên tiếng anh khó dịch nên đành phải dịch ra

~~~~~

Cảnh trước mặt tôi lẽ ra không nên tồn tại.

Tôi đã nghi ngờ chính cặp mắt của bản thân.

Đừng nói là đùa, nếu đây là một trò đùa thì nó quá mức kinh khủng.

Hoặc, tôi đã nghĩ có thể đây là mưu kế để làm tôi bất cẩn.

Nhưng, không đúng.

Tôi biết rằng đây không phải mưu kế gì cả.

Razaraza-nii đang cười.

Cùng với kẻ sử dụng quái vật Buirims.

Mặc dù hẳn là kẻ thù của làng chúng tôi.

Nhưng hiện tại anh ấy lại có vẻ vui vẻ thật lòng.

Trong ánh mắt ấy là sự tôn trọng và yêu mến.

Quan trọng hơn nữa, Razaraza-nii đang cầm rất nhiều bông hoa kỉ niệm trên tay.

Đó là một thứ cực kì quan trọng với loài Yêu Tinh Lùn.

Khi Yêu Tinh Lùn đi ra ngoài để đi săn thì họ sẽ mang chúng theo làm bùa may mắn, nó mang ý nghĩa cực kì quan trọng.

Và, Razaraza-nii đang cầm rất nhiều những bông như thế.

Mỗi bông hoa chỉ tượng trưng cho 1 người.

Nghĩa là những bông hoa kia không phải là của Razaraza-nii.

Hơn nữa, làng chúng tôi đã bị tiêu diệt tương đối lâu rồi.

Dù lúc ấy anh ấy có mang theo bông hoa để kỉ niệm thì chúng lẽ ra phải héo rồi mới đúng.

Vậy, những vòng hoa Razaraza-nii đang cầm là của ai?

Tôi không muốn nghĩ đến.

Nhưng chỉ có một câu trả lời mà thôi.

Những bông hoa trên tay Razaraza-nii là của những chiến binh Yêu Tinh Lùn khác không thuộc làng chúng tôi.

Vì Razaraza-nii đang cầm chúng, nghĩa là anh ấy đã tấn công và tiêu diệt ngôi làng đó.

Mọi thứ trong tầm mắt tôi trở nên đỏ rực.

Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?
Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?

Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?
Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?

Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?
Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?

Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?
Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?

Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?
Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao? Tại sao?

Hắn đã phản bội.

Hắn đã làm dơ bẩn lòng kiêu hãnh đó.

Không thể tha thứ được.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Điên Cuồng LV9』 đã trở thành 『Điên Cuồng LV10』》

《Điều kiện đã đủ. Skill 『Điên Cuồng LV10』 đã tiến hóa thành Skill 『Thịnh Nộ』》

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Cấm Kị LV3』 đã trở thành 『Cấm Kị LV5』》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Thịnh Nộ Chủ』》

《Nhờ tác dụng của danh hiệu 『Thịnh Nộ Chủ』, học được skill 『Ý Chí Chiến Thần LV10』 『Diêm Vương』》

《『Ý Chí Chiến Đấu LV2』 đã nhập làm một với 『Ý Chí Chiến Thần LV10』》

Cơn giận nóng cháy như lửa bùng lên từ trong người tôi, và đốt cháy mọi thứ.

Cứ như đang tự thiêu bản thân.

Cùng lúc đó, lời nguyện của kẻ sử dụng quái vật đã kiềm chế tôi suốt thời gian qua bị phá vỡ, cứ như nó bị đốt cháy.

A, tôi đã được tự do.

Nghĩa là không ai cản được tôi nữa.

Tôi dùng hết sức tạo ra một thanh vũ khí.

Thứ duy nhất tôi muốn là khả năng phá hoại tuyệt đối.

Một thanh kiếm lửa với hình dạng đáng sợ xuất hiện, cứ như thực thể hóa tâm tư của tôi lúc này.

Tôi chém tên phản bội đáng chết không ngại ngừng gì.

Vì hăn không đủ sức chặn tôi lại nên kẻ tôi đã từng gọi là anh trai bị chém làm đôi và bị ngọn lửa nổ bùng lên kết liễu.

Tôi cũng cố gắng chém chết Buirims nữa, nhưng hăn đã kéo dài khoảng cách với tôi rồi.

Những người còn lại khi nghe tiếng động đó cũng chạy đến.

Buirims lại triệu hồi ra quái vật khác.

Làm như ta quan tâm.

Dù ta có chết ở đây cũng được.

Hãy ném trái cơn thịnh nộ tốt cùng của ta.

~~~~~

「Đây là...quả báo sao.....」

Ta nhìn xuống Buirims lúc này đã hấp hối sắp chết.

Ở nơi này ngoài ta và Buirims ra không còn ai cả.

Ta đã tàn sát toàn bộ mọi người rồi.

Đối phương đã áp đảo về số lượng.

Yếu tố giúp ta vượt qua được họ là sức mạnh của Thịnh Nộ và Ý Chí Chiến Thần, và trên hết là thể chất kì lạ của ta, giúp ta hồi phục hoàn toàn mỗi khi lên cấp.

Có lẽ, vì cấp độ ta còn thấp nên chỉ cần giết vài tên là ta lại lên cấp một lần.

Liên tục sử dụng HP, MP và SP đến khi ta sắp chết, và hồi phục toàn bộ sau khi ta lên cấp.

Rồi lại tiếp tục chiến đấu đến khi sắp chết lần nữa.

Một vòng lặp như thế.

Mới đầu bọn chúng ngần ngại không dám giết ta.

Skill Chế Tạo Vũ Khí của ta quá mức trọng yếu với bọn chúng.

Liệu cứ giết nó như vậy có được không?

Những suy nghĩ như thế hiện rõ ràng trên mặt chúng, nên chúng chiến đấu với mục đích khống chế ta thay vì giết ta.

Nên ta đã tận dụng triệt để cơ hội đó.

「Thật xấu xí...」

Buirims còn sống cuối cùng cực kì mạnh.

Với tư cách là một kẻ sử dụng quái vật, cũng như là một chiến binh.

Dù chỉ tính sức mạnh với tư cách là một chiến binh của hắc thì hắc cũng mạnh hơn toàn bộ mọi người khác ở đây.

Ngay cả hắc bây giờ cũng chỉ có thể nằm thẳng dưới đất mà khóc.

「Người có ghét ta không?」

Ta không trả lời câu hỏi của Buirims.

Không cần phải trả lời làm gì.

Thay cho câu trả lời, ta vung thanh kiếm trên tay xuống.

「Thật đáng tiếc」

Và, Buirims đã chết.

Những lời cuối cùng của hắc có một chút luyến tiếc cực kì rõ.

Có lẽ hắc vẫn còn chuyện gì đó hắc cực kì muốn hoàn thành.

Dù cho hắc có phải tiêu diệt toàn bộ Yêu Tinh Lùn đi nữa.

Đây chính là quả báo.

Thế nhưng, đầu óc ta không thanh thản được.

Ta có một cảm giác mất mát và vô lực khó tả.

Trên hết, ngọn lửa Thịnh Nộ vẫn đang cháy mạnh mẽ.

Ta lấy viên đá Giám Định từ cái xác của Buirims.

Và, ta tự Giám Định bản thân.

Nó hiện lên "Có thể tiến hóa" trên chỉ số.

Ta được chọn một trong hai hướng.

Yêu Tinh và Chẳng Tinh.

Ta chọn nó.

Sau đó ta dùng skill Đặt Tên để đổi tên của mình.

Thành Wrath.

Ta đã mất đi cái quyền được gọi bản thân là một Yêu Tinh Lùn rồi.

Cả lòng kiêu hãnh và những lời cầu nguyện đều đã bị sự giận dữ này áp đảo.

Vì vậy, ta không thể làm một Yêu Tinh Lùn nữa.

Người ở đây chỉ là một Oni(quái vật).

Một con Oni bị sự Thịnh Nộ điều khiển.

Khi ta nhìn lên trời hét dài, quá trình tiến hóa cưỡng ép ta mất ý thức.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chiếc Đèn Kéo Quân Của Người Triệu Hồi Sư

Tôi đã mắc lỗi ở đâu chứ?

Hay, bởi vì tôi không làm gì sai cả nên mới có tình trạng hôm nay?

Tôi không biết.

Dù tôi không biết đi nữa, tôi vẫn sẽ chết.

[Đây là...quả báo sao.....]

Nghĩ lại, con Yêu Tinh Lùn lên Razraz này ngay từ lúc mới gặp nó tôi đã thấy nó kì lạ rồi.

Loài Yêu Tinh Lùn, vốn là một loài quái vật chỉ biết chiến đấu.

Thế nhưng đôi mắt của Razraz rõ ràng ánh lên trí khôn thức thực sự.

Khi tôi Giám Định nó theo bản năng thì tôi thấy skill đó.

$n \% I = W$

Skill bí ẩn mà con quái vật kì lạ mang tên Ác Mộng cũng có.

Cùng một skill với con quái vật kinh khủng đó.

Tôi có một dự cảm xấu.

Nhưng cùng lúc đó tôi cũng thấy được một cơ hội.

Nếu tôi có thể thuần hóa con Yêu Tinh Lùn này, tương lai nó sẽ cho tôi rất nhiều lợi ích.

Mặc dù nó chắc không bằng được con quái vật trong ác mộng kia, nhưng chắc chắn nó mạnh hơn một con Yêu Tinh Lùn bình thường nhiều.

Skill Chế Tạo Vũ Khí tôi chưa thấy bao giờ kia cũng cực kì hấp dẫn.

Nếu tôi có skill này thì vấn đề không có vũ khí đẳng hoàng để sử dụng ở vùng sâu vùng xa như thế này đã được giải quyết.

Tôi đã hiểu tại sao bọn Yêu Tinh Lùn lại có thể tăng tầm hoạt động của chúng.

Tôi đã dùng skill cường chế được Razraz.

Nhưng đây chỉ là bước đầu.

Để thực sự thuần phục được một con quái vật thì phải xây dựng điểm trung thành với nó.

Điểm trung thành là một chỉ số đặc biệt chỉ những quái vật bị thuần hóa mới có, và chỉ số này lên mức 100 là cao nhất.

Những quái vật lên được mức 100 điểm sẽ tuân theo toàn bộ mệnh lệnh của chủ nhân.

Ngược lại, nếu điểm trung thành không cao thì con quái vật đó sẵn sàng phản bội chủ nhân trừ phi đưa cho nó mệnh lệnh cực kì chính xác.

Rất dễ để tăng điểm trung thành.

Đầu tiên là phải phá vỡ tâm trí của nó.

Phá vỡ hoàn toàn.

Không thể nào phản lại ý chí của chủ nhân dưới bất cứ hình thức nào.

Phải cưỡng ép ý niệm đó sâu vào tiềm thức của nó.

Tôi đã khiến Razraz giết con Yêu Tinh Lùn kế bên và ăn thịt nó.

Kết quả là sẽ nhận được danh hiệu, sau khi cho nó trải qua cảm giác bị ép buộc phải giết người thân cận của mình thì tâm trí của nó sẽ sụp đổ.

Lẽ ra là vậy

Tâm trí của Razraz không hề sụp đổ.

Hơn nữa, nó vẫn giữ được ý chí của bản thân bằng sự giận dữ của nó.

Mặc dù Razaraza cũng bị thuần phục cùng lúc với nó dễ dàng bị sụp đổ tâm trí vì lương tâm cắn rứt không thể bảo vệ được làng mình.

Sau đó, tôi cố gắng làm tâm trí Razraz sụp đổ nhiều lần, nhưng toàn bộ đều thất bại.

Vì vậy, tôi cố gắng đổi thành đối xử nó tốt hơn, nhưng độ trung thành của nó vẫn giữ nguyên ở mức 0.

Lúc đó, tôi lại có dự cảm xấu.

Skill Tức Giận của nó lên cấp mỗi ngày, và nó thậm chí còn học được một skill gọi là Nguyên Rửa.

Những skill khác cũng tăng rất đều đặn, rõ ràng Razraz đang chờ đợi một cơ hội.

Nhưng mà, tôi vẫn có lí do không thể bỏ cuộc với Razraz được.

Vì tôi có lí do phải lập công lớn rồi quay về Đế Quốc.

Những khả năng Razraz có hoàn toàn có thể làm vậy.

Khả năng chế tạo vũ khí mà không dùng bất kì nguyên liệu gì.

Nếu tôi nói cho cấp trên biết về khả năng chưa từng ai có này, chắc hẳn tôi sẽ được đặc xá rời khỏi chỗ khi ho cò gáy này.

Tôi đã có hi vọng như thế.

Và kết quả của sự tham lam đó là thế này.

[Thật xấu xí]

Lúc bắt đầu, chắc là ở lần đi nhiệm vụ tiêu diệt con Ác Mộng nhỉ?

Lúc đó tôi đã cực kì không muốn tham gia nhiệm vụ đó.

Đến từng tuổi này rồi vợ tôi mới mang thai.

Ngày chúng tôi dự đoán đứa trẻ được sinh ra gần như là cùng ngày thực hiện nhiệm vụ.

Tôi không thể tự mình thấy được đứa con tôi sinh ra.

Tôi thực sự quá xui xẻo.

Hơn nữa, còn gặp phải con Ác Mộng đó.

Chỉ còn tôi và Ronant-sama là sống sót.

Hơn nữa, chuyện sau đó kể rằng con Ác Mộng thoát khỏi mê cung bằng cách đuổi theo những người dẫn đường đã bỏ trốn trước.

Nhiệm vụ thất bại, cả một đơn vị bị tiêu diệt hơn nữa còn tội lớn là hỗ trợ con quái vật kinh khủng mang tên Ác Mộng ra khỏi nhà tù của nó.

Tôi bị ép phải chịu toàn bộ trách nhiệm cho việc đó, và bị chuyển đến nơi xa xôi Quý Sơn này.

Có lẽ chỉ riêng việc tôi không bị đuổi việc đã là tốt rồi, nhưng tôi không được gặp gia đình mình.

Tôi đã nghe rằng đứa con gái của mình được sinh ra khỏe mạnh, nhưng tôi đã không kịp thấy được mặt mũi nó ra sao.

Và, gần đây tôi còn nhận được một bức thư từ vợ tôi nói rằng con chúng tôi đã bị bắt cóc.

Tôi cực kì muốn quay về Đế Quốc ngay lập tức, thế nhưng nếu tôi cứ thế mà quay về thì tôi sẽ bị tính thành một kẻ đào ngũ, và tôi chắc chắn sẽ bị đuổi việc.

Để đường đường chính chính trở về tôi buộc phải lập công lớn.

Kẻ đã bắt cóc con gái tôi là một bí ẩn.

Hơn nữa, tôi nghe nói rằng đây hoàn toàn không phải là việc riêng lẻ mà thực sự là một tội ác được thực hiện có tổ chức bao gồm nhiều người tham gia.

Có vẻ như một trong số đó là một pháp sư cao cấp, hơn nữa họ còn phát hiện dấu vết có Ma Pháp Gió được sử dụng ở hiện trường.

Mặc dù tôi đã nhờ một người quen trong quân đội giúp đỡ nhưng vẫn không có kết quả gì cả.

Tôi không biết liệu mình trở về có làm được gì không, nhưng việc không thể trở về và không thể làm gì từ xa làm tôi cực kì bất lực.

[Người có ghét ta không?]

Đột nhiên câu hỏi đó xuất hiện trong đầu tôi, và tôi hỏi.

Ngay sau khi hỏi chợt tôi nhận ra nó là một câu hỏi ngu ngốc đến mức nào.

Chắc chắn nó cực kì ghét tôi.

Tôi là một kẻ thù ép nó phải tự tay giết người nhà nó.

Không thể nào không ghét một kẻ như thế được.

A.

Tôi đã hiểu ra.

Quái vật cũng có tình thương gia đình.

Con Yêu Tinh Lùn tôi bắt Razraz ăn thịt lúc đó có lẽ chính là em gái hoặc em trai của nó.

Dường như Razaraza là anh trai của nó.

Khi thấy cảnh anh trai nó bị skill của tôi thay đổi hoàn toàn như thế nó đã nghĩ gì?

Ngồi nổ trực tiếp tạo ra tình trạng hiện tại có lẽ là vì nó đoán được bằng cách nào đó rằng chúng tôi vừa tiêu diệt thêm một làng Yêu Tinh Lùn nữa.

Tôi không hiểu tại sao nó thoát khỏi skill của tôi được, nhưng có lẽ cơ giáp dữ mạnh mẽ của nó đã vượt qua sức mạnh của skill của tôi.

Dù tôi có làm gì đi nữa thì bây giờ đã trễ rồi.

Razraz nâng thanh kiếm lên và vung xuống như câu trả lời.

Nếu tôi nghĩ về những gì tôi đã làm với nó trước giờ thì có lẽ đây là kết cục xứng đáng.

Nhưng, tôi vẫn còn việc chưa làm xong.

[Thật đáng tiếc]

Ít nhất, dù chỉ là một lần trước khi tôi chết, tôi muốn thấy được gương mặt của con gái tôi.....

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Lời Đồng Của Các Thám Hiểm Giả

[Yo. Chào buổi sáng]

[" Chào buổi sáng " con khi ấy. Giờ là trưa rồi]

[Đừng để ý mấy chuyện nhỏ nhặt chứ]

[Mày cứ thế hoài, bởi vậy mãi không lên cấp là đúng rồi]

[Gì, mày nói sao thì nói chứ tao cũng mới về hồi nửa đêm tối qua biết không? Ít ra phải để tao nghỉ ngơi chứ]

[À, là nhiệm vụ bắt Himikuwa?]

[Ừ nó đó. Cái thứ đó không những mạnh mà còn chạy trốn lẹ nữa, đuổi theo nó nửa ngày trời tới tận nửa đêm mới giết được. Một chết đi được. Nói thật chứ giờ này tao dậy được là hay rồi]

[Kể nghe coi nào]

[Nhìn kĩ lại thì, đám Rukusso đi đâu hết rồi?]

[À. Tao nghe có tin là có một con Chẳng Tinh ở trong khu rừng gần đây. Bọn nó đi tham gia nhiệm vụ tiêu diệt rồi]

[Chẳng Tinh sao? Ở khu này hiếm thấy bọn đó]

[Bởi vậy. Hội Trưởng nói là có lẽ nó là một con Chằng Tinh đi lạc từ đâu đó]

[Dù là đi lạc cũng rất kì lạ. Rõ ràng quanh đây làm quái gì có cộng đồng Chằng Tinh nào?]

[Ừ. Mà chả cần quan tâm việc nó đến từ đâu làm gì. Vì nó là một con mồi hiếm thấy nên hiện tại trong rừng thiếu điều chém nhau để giành công giết nó rồi]

[À, hèn chi, tòa nhà Hội Thám Hiểm lại im ắng thế này]

[Ừ]

[Còn mày thì sao?]

[Un?]

[Sao mày không đi luôn?]

[Tại phiền quá]

[Này]

[Không, hồi đó tao giết Chằng Tinh nhiều lắm rồi. Thay vì tao làm thì để bọn lính mới còn hôi sữa xử lí tốt hơn]

[Ừ ừ, toàn nguy biện thôi]

[Gì? Vậy giờ mày muốn đi à?]

[Dĩ nhiên là không rồi. Bọn kia kéo nhau đi đông như thế, giờ đi làm gì còn kịp nữa]

[Ừ. Muốn cá xem tổ đội nào giết nó không?]

[Không. Mà tao có biết có ai tham gia đâu mà cá với chả cược]

[Thì có bọn Rukusso. Kohan, Agiris, Kuwas, Regen, và]

[Còn nữa sao?]

[Gần như toàn bộ cấp C đều tham gia nhiệm vụ đợt này]

[Nhiều nhân lực như vậy chỉ để giết một con Chằng Tinh sao. Tội con Chằng Tinh đó quá]

[Thì Chằng Tinh cũng là cấp D rồi mà, nếu nó tiến hóa thì độ nguy hiểm sẽ cao hơn nữa, mà theo như tao nghe thì nó là một con Chằng Tinh thường thôi]

[Chằng Tinh tiến hóa thì sao?]

[Bước đầu là ba dạng cơ bản Lính, Cung với Thầy Bùa. Y chang bọn Yêu Tinh Lùn. Tiếp theo là đến Đại Chằng Tinh. Rồi sau đó tới Tướng Chằng Tinh rồi cuối cùng lên Vua Chằng Tinh. Lên tới cấp Vua là nó thành độ nguy hiểm cấp B. Thường thì nó sẽ lãnh đạo một đội quân nữa, nên tùy xem đội quân của nó lớn nhỏ mà có khi nó thành độ nguy hiểm cấp S]

[Ồ. Vậy ngoại hình có thay đổi?]

[Có chứ. Mỗi lần tiến hóa nó lại bị thêm một chút. Loài Chằng Tinh bình thường chỉ to bằng con người bình thường nên rất dễ nhận ra]

[Đúng là không hổ danh Thám Hiểm Giả cấp A. Thật thông thái]

[Mày có tâng bốc tao cũng chả được lợi lộc gì đâu. Mà mày cũng cấp A rồi chứ nói gì tao]

[Ừ thì. Tao chưa rời thị trấn bao giờ nên tao cũng chưa gặp Chằng Tinh]

「Mày có hứng à?」

「Cũng có một chút. Cái loại quái vật gần giống người thì ở Quỷ Sơn này chỉ có mỗi bọn Yêu Tinh Lùn thôi」

「Yêu Tinh Lùn à? So với con Chằng Tinh thì bọn đó khó nhằn hơn nhiều」

「Ừ, Yêu Tinh Lùn không thể tính đơn giản bằng chỉ số được, hơn nữa chỗ bọn nó ở cũng phiền phức」

「Đang leo núi mà gặp bọn đó là mệt chết luôn」

「Có một lần tao làm nhiệm vụ đi hái thuốc từ một loại hoa chỉ mọc trên Quỷ Sơn mà gặp bọn nó」

「Nếu tao mà gặp bọn nó như thế tao bỏ chạy luôn」

「Chứ gì nữa. Chiến đấu một mình với loại quái vật đi thành bầy như thế, hơn nữa còn biết cận chiến thì có mấy cái mạng cũng không đủ」

「May mà bọn chúng không rời khỏi Quỷ Sơn bao giờ」

「Ừ. Mà mày nhắc mới nhớ, có bao giờ nghe tới cái làng ở dưới chân núi Quỷ Sơn chưa?」

「À. Cái làng do Đế Quốc xây dựng để mở rộng lãnh thổ đúng không? Tao chưa đến đó bao giờ」

「Nghe đâu chỗ đó bị phá hủy rồi」

「Hả? Tại sao?」

「Ai biết. Tao không biết chi tiết thế nào, nhưng tao nghe tin là có một tổ đội lên đó trên đường đi làm nhiệm vụ trên Quỷ Sơn thì thấy nó đã bị phá hủy」

「VẬY là Đế Quốc rút lui vì thấy không có khả năng mở rộng đất từ hướng Quỷ Sơn chứ gì?」

「Tao chả biết. Tao chỉ vô tình nghe tin đó thôi. Chỗ đó rất tiện mỗi khi cần lên Quỷ Sơn nên giờ mất rồi thì hơi tiếc」

「Bị phá hủy rồi thì đành vậy chứ biết sao giờ. Cơ mà, tao biết nói vậy là hơi khó tin, nhưng có khi nào chỗ đó bị Yêu Tinh Lùn phá hủy không nhỉ?」

「Không thể nào. Cái tên đó, Buirims là một thuần thú sư hơi bị giỏi đó biết không?」

「Mạnh tới mức đó sao?」

「Ài. Tên đó ít nhất cũng là cấp A như chúng ta, thậm chí có khi là cấp S rồi」

「Thật luôn! Đúng là lính Đế Quốc có khác」

rầm

「Hội Trưởng! Có Hội Trưởng ở đây không!?!」

*****

「Hmm? Có chuyện gì à?」

「Ai biết. Ế, Rukusso?」

「Đúng là nó. NÀY! Không phải chú mày đi tham gia tiêu diệt con Chẳng Tinh sao?」

「Goto-san, Negg-san! Không tốt rồi! Không tốt chút nào!」

「Này, bình tĩnh coi」

[Làm gì mà sợ dữ vậy hả?]

[Làm sao tôi bình tĩnh được chứ! Nó, nó!]

[Nó?]

[Là con Chằng Tinh! Mọi người, mọi người bị con Chằng Tinh!]

[Hả, là sao? Bị con Chằng Tinh?]

[Mọi người đã bị con Chằng Tinh giết chết rồi!!]

[Cái gì?]

[Khoan đã. Bị một con Chằng Tinh giết?]

[Đúng vậy! Nó không phải là một con Chằng Tinh bình thường! Toàn bộ, toàn bộ mọi người đều đã chết rồi!]

[Để tao đi gọi Hội Trưởng]

[Ài. Ừ đi đi]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Thám Hiểm Giả Vs Chăng Tinh

[Nhiệm vụ tiêu diệt: Chăng Tinh, cá thể Đặc Biệt]

[Một con Chăng Tinh đột nhiên xuất hiện trong khu rừng. Là một cá thể đặc biệt có khả năng chiến đấu cực cao không như loài Chăng Tinh bình thường. Đội thám dò gần như đã bị giết toàn bộ. Từ lời kể của những người con sống thì con Chăng Tinh có nhiều skill khác nhau. Độ nguy hiểm ước chừng cấp B ~]

Rất nhiều người đang đứng nhìn nhiệm vụ vừa được dán lên bảng nhiệm vụ.

Họ là những Thám Hiểm Giả cao cấp không tham gia hoặc đang nghỉ ngơi ở lần nhiệm vụ đầu tiên.

Mục tiêu của họ chỉ có một, là nhận nhiệm vụ tiêu diệt con Chăng Tinh đặc biệt lần này.

Để trả thù cho đồng bạn của họ đã ngã xuống, để làm bàn đạp thăng tiến cấp độ, vì phần thưởng tiền mặt và vì điểm kinh nghiệm nhận được khi giết nó.

Mặc dù lí do mỗi người đều có khác nhau, nhưng toàn bộ đều có mục tiêu là con Chăng Tinh kia.

Thế nhưng, đối phương lần này là một cá thể bí ẩn không có nhiều thông tin.

Hơn nữa độ nguy hiểm đủ sức để tiêu diệt nhiều tổ đội cấp C cùng lúc.

Độ nguy hiểm cấp B~ nghĩa là thấp nhất nó là cấp B, còn cao nhất thì chưa biết.

Vì vậy, Hội Trưởng quyết định thực hiện chiến thuật một lần tập hợp rất nhiều Thám Hiểm Giả và dùng số lượng đè chết nó.

Toàn bộ Thám Hiểm Giả có mặt ở đây đều có ý định tham gia nhiệm vụ lần này.

[Mọi người, cảm ơn vì đã có mặt ở đây hôm nay]

Hội Trưởng chào đón các Thám Hiểm Giả.

[Hiện tại theo chúng ta đã biết, đối phương lần này là một con Chẳng Tinh đặc biệt! Nó được dự đoán là có chỉ số cao hơn một con Chẳng Tinh bình thường, hơn nữa còn có những skill bí ẩn. Và quan trọng nhất là nó mạnh hơn hẳn những thường thức chúng ta đã biết!]

Những Thám Hiểm Giả bình thường thô lỗ lắng nghe Hội Trưởng một cách chăm chú.

[Thứ nhất là khả năng hồi phục kì lạ! Một kiểu hồi phục không thể dùng bất kì skill nào đã biết để giải thích! Cơ thể của nó bất ngờ phát sáng và sau đó toàn bộ vết thương của nó biến mất như chưa từng tồn tại! Hơn nữa thậm chí cả MP và SP của nó cũng được hồi phục! Mặc dù lần trước đã có tổ đội dồn được con Chẳng Tinh vào đường cùng, nhưng rồi họ bị khả năng hồi phục kì dị này lật kèo!]

Các Thám Hiểm Giả xôn xao khi nghe lời nói của Hội Trưởng.

Trong số đó, một người trẻ tuổi đang cắn môi.

Một người trẻ tuổi có tài tên là Rukusso.

Là một trong những người còn sống sót từ chi đội tiên phong.

Và, để có thể trả thù cho những đồng đội của anh ta đã hi sinh bản thân nhằm mục đích để anh thoát đi, anh tiếp tục tham gia nhiệm vụ lần này.

[Thứ hai! Là khả năng tăng chỉ số bất ngờ giữa trận chiến! Mặc dù rất giống với Ý Chí Chiến Đấu, nhưng chất lượng thì khác hẳn! Thời gian kích hoạt cực kì ngắn, hơn nữa chỉ số của nó tăng lên một lượng lớn! Vì lúc kích hoạt không có dấu hiệu bề ngoài nên mọi người hãy dùng trực giác mà hành động!]

Mặc dù như thế nghe rất là vô trách nhiệm, nhưng đó là cách bình thường Thám Hiểm Giả chiến đấu.

Tùy cơ ứng biến.

Là kiến thức cơ bản hơn nữa cũng là bí mật lớn nhất của việc trở thành một Thám Hiểm Giả tốt.

[Thứ ba! Con Chằng Tinh sở hữu Kiếm Ma Pháp! Hơn nữa là hai thanh!]

m thanh xôn xao còn lớn hơn lúc này.

Kiếm Ma Pháp có những khả năng đặc biệt là công cụ Ma Pháp cực kì hiểm thấy.

Con Chằng Tinh này lại sở hữu chúng.

Vũ khí bình thường loài Chằng Tinh sử dụng là rìu đá hoặc là gốc cây.

Cực kì bất thường.

[Im lặng!]

Khi Hội Trưởng la lên thì toàn bộ âm thanh xôn xao lại chìm xuống.

[Hội Trưởng, tôi có một câu hỏi]

Trong số đó, một người giơ tay lên.

Là một Thám Hiểm Giả cấp A, Goto.

[Sau khi con Chẳng Tinh bị giết thì ai sẽ là người sở hữu hai thanh Kiếm Ma Pháp?]

Toàn bộ ánh mắt đổ dồn về phía Hội Trưởng.

Toàn bộ ánh mắt đó chứa đầy sự tham lam.

Một Thám Hiểm Giả có Kiếm Ma Pháp, vừa chứng tỏ được địa vị bản thân, vừa là một ước mơ của mọi người.

[Chúng sẽ là phần thưởng cho hai người có công lớn nhất]

Những tiếng reo hò mừng rỡ.

Động lực của những Thám Hiểm Giả ngay lập tức lên tới đỉnh điểm.

[Được rồi, đi nào!]

Tinh thần mọi người phấn chấn, ai ở đây cũng có rất nhiều kinh nghiệm, hơn nữa số lượng không hề thấp.

Vì vậy không ai nghi ngờ rằng họ chắc chắn sẽ chiến thắng trở về.

~~~~~

[Này, sao ta chưa nghe đến vụ này bao giờ chứ!]

Goto lau mồ lạnh khi nghe những tiếng hét thảm thiết vang lên từ xung quanh.

Một Thám Hiểm Giả sợ hãi chạy vượt qua mặt Goto, rồi phần thân dưới của anh ta biến mất.

Mặt đất mới phút trước không có gì lại đột nhiên phát nổ.

Các Thám Hiểm Giả bị sự chấn động và bối rối làm mất phương hướng, rồi từng người một bị những vụ nổ bí ẩn giết chết.

Không ai biết những đòn tấn công này từ đâu xuất hiện.

Dù họ liên tục chạy trốn để bỏ trốn, nhưng họ không biết phải bỏ chạy thế nào cho phải.

Nhưng nếu chạy lòng vòng chắc chắn họ sẽ chết.

Đó là một khung cảnh địa ngục trần gian như thế.

Nếu có một người luân hồi nào ở đây họ sẽ ngay lập tức nhận ra đó là cảnh tượng của một bãi mìn.

Các Thám Hiểm Giả cố gắng chạy trốn khỏi đòn tấn công bí ẩn, nhưng thực tế là họ đang tự mình chạy đến chỗ chết.

Nguyên lí rất dễ hiểu.

Bằng skill Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì, chế tạo ra những thanh Kiếm Ma Pháp có hiệu ứng đặc biệt tự kích nổ và thuộc tính lửa, rồi chôn chúng xuống đất.

Hiệu ứng tự kích nổ hoạt động như tên gọi.

Một đòn tấn công mạnh mẽ hơn bình thường rất nhiều lần, được thực hiện bằng cách cùng lúc kích nổ toàn bộ Ma Lực chứa trong thanh kiếm.

Cái giá phải trả là thanh Kiếm Ma Pháp sẽ mất đi toàn bộ độ bền của mình cùng lúc và gãy.

Từ xa lại có những đòn tấn công đuổi theo những Thám Hiểm Giả đang chạy loạn.

Những ai bị dính đòn này bị đục một lỗ to bằng nửa thân người rồi chết.

Cứ như bị một viên đạn pháo bắn dính.

Thế nhưng thứ bị bắn ra lại là những thanh kiếm.

Những thanh kiếm được đặc chế để trở nên cực kì bền bỉ được bỏ vào một ống trụ, rồi dùng lực tạo ra từ việc kích nổ một thanh kiếm bắn bay đi.

Là một khẩu đạn pháo tự chế.

Những đợt đạn pháo từ trên và những trái mìn nổ phía dưới oanh tạc các Thám Hiểm Giả không thương tiếc.

Goto xác nhận tình hình, và quay đầu lại.

Goto đã phát hiện ra những đòn tấn công phát nổ không hề xảy ra ở sau lưng.

Nếu anh ta rút lui thì anh ta sẽ không phát nổ.

Goto bỏ chạy.

Dĩ nhiên là vậy.

Vì không có cách nào để thắng cả.

Mìn nổ dưới chân còn đạn pháo ở trên, vậy bản thể của nó ở đâu?

Goto đã có câu trả lời.

Bằng skill Thông Suốt.

Anh ta thấy con Chẳng Tinh ném cái đầu của Negg đi, một người bạn thân của Goto và cũng là một Thám Hiểm Giả cấp A như anh.

Theo lời Negg thì loài Chẳng Tinh bình thường chỉ to bằng một người trưởng thành, và nó sẽ lớn lên mỗi khi nó tiến hóa.

Con Chẳng Tinh mà Goto thấy bằng Thông Suốt đã cao hơn một người bình thường.

Nó đã tiến hóa, và đã đủ sức dễ dàng giết chết một Thám Hiểm Giả cấp A.

Hơn nữa, có một skill bí ẩn tạo ra cảnh tượng ác mộng trần gian này.

Ngày hôm đó, Goto đã sống sót chạy thoát, còn đa số Thám Hiểm Giả khác đã bị chà đạp đến chết.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Hiệp Sĩ Đế Quốc Vs Chằng Tinh

TN: độ tử số 2 của ronant trong raw nói chuyện với giọng kansai rất đặc, nhưng những chap trước chưa khi nào thấy rõ được lời thoại nào là của em nên mình không dịch nhưng chap này thì có, vì vậy toàn bộ lời thoại của em sẽ được ghi bằng tiếng huế. Các bạn đã được cảnh báo trước ^^

~~~~~

Ài, ta không thấy có chút động lực nào.

Tại sao ta đây lại phải đi tham gia nhiệm vụ tiêu diệt Chằng Tinh cơ chứ?

Hay là đây là muốn nói việc tiêu diệt Chằng Tinh là thích hợp cho kẻ rác rưởi thậm chí còn không thể huấn luyện Anh Hùng đúng nghĩa như lời dặn của Người ấy?

Chỉ nhớ đến thôi là ta đã bực mình rồi.

Những tên điên Thánh Ngôn Giáo đó.

Ta đã nói rằng ta sẽ nhận nhiệm vụ huấn luyện cậu ta thành người mạnh nhất, nhưng bọn chúng lại dám bắt cậu ta đi!

Đế Quốc cũng vậy nữa.

Tại sao Đế Quốc lại đi nghe lời của Thánh Ngôn Giáo dễ dàng như thế chứ?

Một đất nước hùng mạnh phải tỏ ra quyết đoán hơn chứ.

Mà, Kiếm Vương của đời này chỉ là một người bình thường được thừa kế cái danh hiệu đó.

Nên ông ta mới tin tưởng vào đứa con trai mới sinh của mình.

Theo lời kể ta nghe được thì hoàng tử được sinh ra vài năm trước là một thiên tài thực sự.

Nghĩa là dù ông ta là một người bình thường thì dòng máu chảy trong người ông ta vẫn là dòng máu Kiếm Vương thực sự.

Cơ mà, chuyện đó không liên quan đến ta, kẻ bị đẩy đi tới vùng khỉ ho cò gáy này.

Nơi này là pháo đài Dazaro, chỗ giao với lãnh thổ phe Quỷ.

Dựa vào khả năng và chiến tích của ta, có lẽ đây đã là hình phạt nhẹ nhàng nhất rồi.

Đúng là, cái câu chuyện ta cứu thoát Anh Hùng ở ngay phút cuối là hơi khó tin nhỉ?

Thánh Ngôn Giáo dù có nghi ngờ cũng không thể nói gì thêm được.

[Ronant-dono! Điểm đến đã vào tầm mắt! Đó là khu rừng mà con Chẳng Tinh kia dựng làm nhà!]

Động lực của ta vốn đã thấp, lại rơi xuống thấp hơn vì tên hiệp sĩ đang la lớn một cách nhiệt tình bên cạnh.

[Người không hét lên thì ta cũng thấy mà]

「Quả nhiên là vậy!？」

Giọng nói của hắn to lớn một cách vô dụng.

Ta thấy nhức nhối lỗ tai.

Đó là giọng nói của một hiệp sĩ của Đế Quốc, Nyudoz.

Hắn ta hưng phấn một cách vô dụng, ồn ào một cách vô dụng, và mạnh mẽ một cách vô dụng.

Một kẻ kì lạ toàn sự vô dụng.

Mặc dù hắn ta chỉ khoảng bằng tuổi ta, nhưng trước giờ bọn ta không thường xuyên tiếp xúc với nhau vì mục đích khác nhau. Chỉ sau khi ta bị chuyển đến vùng hẻo lánh này bọn ta mới bắt đầu hoạt động chung như thế này.

Nyudoz là một hiệp sĩ phát triển lên từ nguồn gốc dân thường, và đã ở khu vực hẻo lánh này suốt sự nghiệp mình.

Nơi ta làm việc vốn là ở trung tâm Đế Quốc, lần đầu ta gặp hắn là khoảng vài năm về trước, nhưng vì sự hiện diện nổi bật một cách vô dụng của hắn nên ta nhớ rõ mặt hắn là một trong những người ta gặp thường xuyên.

Là một kẻ khiến ta dùng trí nhớ của mình một cách vô dụng.

「Nếu Ma Pháp của Ronant-dono và kiếm thuật của tôi cùng nhau chiến đấu thì chúng ta là bất bại! Không thể nào bị một con Chằng Tinh thô bạo đánh bại được! Nào, hãy tiến lên!」

Hắn ta nâng kiếm lên cao một cách vô dụng rồi cố gắng chạy vào một cách vô dụng.

Thật tình, đừng có phí thời gian quý báu vô dụng thế này chứ.

[Khoan đã. Ta nghe rằng con Chẳng Tinh ở khu vực này là một con đặc biệt. Nếu người chạy vào không có kế hoạch thì tổn thất về người lại tăng lên nữa]

[Mm mmm! Ronant-dono nói đúng! Tôi nhất thời quên mất!]

Không phải người quên, mà người vốn không hề suy nghĩ gì hết thì có.

[Được rồi! Đệ tử số 2, con có ngồi nghe hết thông tin được cung cấp về con Chẳng Tinh kia đúng không?]

[Sư phụ biết chi không. Sao cứ rằng có mỗi con ngồi nghe nói cả tiếng đồng hồ trong tòa nhà Hội Thám Hiểm Giả khi tới hai ta cùng tới rứa?]

[Từ chối trả lời]

Ta không muốn phí thời gian giải thích cho Đệ tử số 2.

Nếu ta có thời gian để ngồi nghe mấy thứ vô dụng như phổ biến về con Chẳng Tinh thì thà ta ngồi nghiên cứu tinh túy của Ma Pháp tốt hơn.

[Nội nì, thầy bà không nghe chớ con nghe cả giật cả tang con Tinh nì có dăm ba chiêu đặc biệt chi đó, nọ còn có cả trí khôn.

Con bỏ giỏ một trong ấy chiêu nọ xài là khả năng hồi phục hoàn toàn tức thời.

Nghe bảo nó nỏ chỉ chữa chỗ đau mà còn phục hồi hết thầy sức sống và ma lực nữa.

Tiếp đó là khả năng tăng chỉ số nhất thời. Nghe rằng mà nhớ là thời gian tác dụng ngắn lắm, mà toàn xài chung với cái hồi phục nên rất mệt lắm.

Còn cái ni nữa. Dám nó có một chiêu chế được Kiếm Ma Pháp lắm]

(Con nghe nói con Chưởng Tinh này có vài skill đặc trưng, hơn nữa còn có trí khôn. Một trong số đó là khả năng hồi phục tức thời, con nghe rằng nó không chỉ hồi phục vết thương mà còn hồi SP với MP nữa. Tiếp theo là khả năng tăng vọt chỉ số đột ngột. Con nghe rằng thời gian tác dụng rất ngắn, nhưng nó lại dùng chung với khả năng hồi phục kia nên rất khó đối phó)

[Kiếm Ma Pháp sao!?!]

[Ta chưa từng nghe skill nào như thế cả]

[Con cũng mới nghe bảo. Có khi cũng chỉ là bọn nói ba bảy mười bốn thôi. Mà ai cũng biết phong phúc là nó có lắm Kiếm Ma Pháp lắm]

[Một con Chưởng Tinh lại sở hữu Kiếm Ma Pháp sao! Chắc chắn đây sẽ là một cơ hội tốt cho thanh kiếm yêu quý của tôi thể hiện!]

[Đừng có ganh đua kì lạ như thế. Có biết chi tiết về tác dụng của những thanh Kiếm Ma Pháp của nó chưa?]

[Đã định được Kiếm Ma Pháp Sấm, Kiếm Ma Pháp Lửa và biết mô đầu lại còn cái Kiếm Ma Pháp phát nổ được chôn dưới đất nữa]

[Chôn dưới đất?]

[Con nghe bảo nọ nằm im dưới đất rồi ai đạp lên thì bùm một cái. Từng nổ người đi khám phá toàn bị kiểu này giết độ]

Thật thú vị.

Có tên khùng nào dám sử dụng Kiếm Ma Pháp như thế bao giờ chưa?

Kiếm Ma Pháp cực kì khó chế tạo nên chúng rất hiếm.

Khiến cái thứ đó phát nổ sao?

Không thể nào.

Dù là trả giá bằng một mạng Thám Hiểm Giả cho mỗi thanh kiếm cũng không đáng.

Thế nhưng nó lại dễ dàng thực hiện chiến thuật này.

Thật là thú vị.

[Bây giờ thì ta lại thấy nó thú vị rồi]

Hơi có động lực rồi.

[Chắc chỉ cần có áp lực đủ mạnh là đám kiếm bị chôn đó sẽ bùng cả thôi. Có mấy ni thôi mà bi tẻ người dò thám phải trả giá đắt lắm mới có nì]

[Vậy có lẽ dùng Ma Pháp Gió tấn công mặt đất là tốt nhất]

[Rửa xài lượng Ma Lực kinh khủng của Sư Phụ chắc như bốn hỉ?]

[Nhảm nhí. Chỉ có vậy thì con làm đi]

[À? Răng được!?!]

Cô gái trẻ này là con gái út của một nhà quý tộc cấp thấp, và mặc dù cô bé rất có tài, nhưng lại không có nơi nào để đi vì quá lười và vì cách nói chuyện của nó. Nên ta quyết định nhận nó.

Mặc dù ta không thể làm theo lời Người đó và huấn luyện Anh Hùng, nhưng ta nghĩ mình nên thử trải nghiệm việc huấn luyện người khác bằng cách nhận nhiều đệ tử khác nhau.

Kết quả là ta biết được thêm nhiều thứ.

Việc dạy dỗ và hướng dẫn người khác khó hơn ta tưởng nhiều.

Nói sao thì, ta đã từng được mệnh danh là một thiên tài.

Mặc dù ta hiểu rõ những gì ta muốn dạy bọn chúng, nhưng thường thì đệ tử của ta không thể hiểu được ta đang muốn nói gì.

Ta không hiểu tại sao chúng lại không hiểu.

Có rất nhiều lúc bị như thế, và trong lúc ta đi tìm hiểu tại sao chúng không hiểu được, ta đã hiểu ra một góc nhìn khác.

Vì thế, trong lúc dạy đệ tử ta cũng đã học được nhiều thứ.

Có lẽ đây là ý định của Người đó khi yêu cầu ta dạy cho Anh Hùng.

Không hổ danh là Người đó.

[Răng răng mà rửa nờ! Ai từng đời rửa]

[Cô bé! Chưa thực hiện mà đã tự quyết định là không thể làm thì dù chuyện vốn có thể cũng sẽ trở thành không thể mà thôi!]

[Cứ thử làm đi. Đừng lo, nếu con thất bại cùng lắm ta sẽ lăn ra cười nhạo con mà thôi]

[Sư Phụ, người kì quạ!]

[Sai rồi, phải là "tuyệt quá" mới đúng]

Được rồi, hiện tại ở đây có khoảng 100 lính Đế Quốc do ta và Nyudoz lãnh đạo.

Con Chẳng Tinh sẽ đối phó đội hình này thế nào đây?

Thật đáng mong đợi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Già Gân X2 Vs Chẳng Tinh

Lời tác giả: tôi sẽ cho mọi người thấy còn nhiều hơn nữa.

Đổi Độ tử số 1 thành Độ tử số 2.

Đối với ông già thì Độ tử số 1 là Julius.

~~~~~

「Cứ như đã bàn, một mình con xử lí đi Độ tử số 2」

「A rửa tê, con phải mần răng? Mạ ơi, có trượt là nó phải tại con đầu độ!？」 *tiếng huế

Độ tử số 2 bắt đầu thiết lập công thức Ma Pháp.

Hừ.

Chậm quá.

À, đó là công thức ta vừa dạy nó hôm trước.

Ài, lần nữa con bé lại tập trung ma lực quá mức vào sai chỗ, lãng phí một cách vô dụng rồi.

Không phải như thế.

Sau một lúc, Độ tử số 2 hoàn thành Ma Pháp.

Một luồng gió từ trên cao đập mạnh xuống đất.

Ma Pháp Bảo 「Trời Sập」 .

Vốn nó không phải là một Ma Pháp mang tác dụng giết chóc, mà mang mục đích chặn một đội quân lớn lại. Nhưng nó vẫn là một loại Ma Pháp diện rộng đủ sức để đè chết người nếu dồn thêm đủ ma lực vào.

Ma Pháp đó kích nổ những thanh Kiếm Ma Pháp được chôn dưới đất đúng như dự đoán.

Nói chứ, rốt cuộc nó chôn bao nhiêu cây vậy?

Nguyên khu vực trước mặt đã bị san bằng hoàn toàn.

Nếu lúc này cứ chạy thẳng vào không suy nghĩ thì đã bị tàn sát toàn bộ rồi.

「Con mệt quạ...」 tiếng huế

Đệ tử số 2 sụp xuống vì đã hết ma lực.

Thôi kệ ít ra con bé đã làm tốt.

「Cơ hội! Toàn quân, tiến công!」

Các hiệp sĩ bắt đầu chạy lên theo lệnh của Nyudoz.

Hử?

Có cái gì đó đang bay đến đây.

Một thanh kiếm?

Khi nhìn rõ lại thì nhiều thanh kiếm bay đến và cắm xuống đất.

[Coi chừng nó phát nổ! Đừng đến gần!]

Mặc dù Nyudoz cảnh giác, nhưng ta nghĩ nó không phải là một thanh kiếm phát nổ.

Chỗ ném chệch đội hiệp sĩ quá xa.

Những thanh kiếm được ném đến cầm cách xa hai bên đội hiệp sĩ.

Cứ như cố tình ném để không dính họ vậy.

Dù có nổ thì từ khoảng cách như thế sẽ không gây ra sát thương bao nhiêu.

Có vẻ thanh kiếm này có mục đích khác.

Là mục đích gì?

Một thanh kiếm nữa bay đến trả lời câu hỏi của tôi.

Lần này nó bay đến giữa đội hình hiệp sĩ.

Và ngay sau đó những tia sét tím bay ra.

Những tia sét bay khắp nơi bắn dính các hiệp sĩ.

Hơn nữa, liên tục có những thanh kiếm khác bay đến như đang tấn công kẻ thù bị mắc bẫy, mỗi lần như thế lại có thêm sét bay ra.

[Ô hô! Nhìn xem! Không phải tuyệt vời sao!?!]

Ta la lên đầy phấn khích.

Quá tuyệt!

Đây không phải chỉ đơn thuần là kích nổ những thanh Kiếm Ma Pháp Sét.

Những thanh Kiếm Ma Pháp được ném trước đó có tác dụng hấp thu sét nữa.

Những thanh Kiếm Ma Pháp được ném ra để bao vây các hiệp sĩ.

Có lẽ nó có tác dụng hấp thu và tích trữ sét lại.

Đòn tấn công hệ Sét thường chỉ có tác dụng rất nhỏ bây giờ lại bị những thanh kiếm kia hút lấy và tăng tầm tấn công lên.

Những tia sét chỉ có thể nảy qua lại trong phạm vi Kiếm Ma Pháp bao vây mà thôi.

Nó đã đoán trước được chuyện này và ném Kiếm Ma Pháp thành một đội hình như thế à?

Tên này không đơn giản chút nào.

[Kiếm Ma Pháp lại có khả năng làm được chuyện này! Tuyệt vời! Tuyệt vời! Hahaha!]

[S-sư phụ..., ri...chặng...có... chơi mô...]

[Đúng rồi! Những ai có thể di chuyển! Xử lí mấy thanh kiếm bị cầm xuống đất mau!]

A, ngừng lại!

Tiếng hét của ta không kịp vang lên và một hiệp sĩ đã rút một thanh kiếm lên.

Ngay lúc đó, thanh kiếm phát sáng lên rồi những tia sét ngay lập tức thiêu trụi người hiệp sĩ đó.

「Một kẻ có thể thiết kế cái bẫy tinh vi thế này làm gì lại không tính đến chuyện kiếm bị rút lên chứ」

Một thanh kiếm mới được ném bay đến chỗ người hiệp sĩ vừa ngã xuống.

「Mặc dù chuyện này rất thú vị, nhưng nếu cứ thế này chúng ta sẽ bị tiêu diệt hết. Đành vậy. Ta sẽ ra sức một chút」

Mặc dù ta rất thích thú với khả năng của con Chưởng Tinh này và cách cái bẫy này hoạt động, nhưng nếu tiếp tục thì chúng ta sẽ thực sự bị giết hết.

Mặc dù hơi tiếc, nhưng ta sẽ nghiêm túc một chút.

「Được rồi, đi đi Nyudoz」

「Mm mm!？」

Ta xác nhận vị trí của con Chưởng Tinh bằng Thiên Lí Nhân.

Kích hoạt Ma Pháp Dịch Chuyển.

Nyudoz xuất hiện trước mặt con Chưởng Tinh.

Con Chưởng Tinh trợn mắt lên vì ngạc nhiên.

Có vẻ Nyudoz cũng ngạc nhiên không kém, nhưng ta có nên nói là không hổ danh là hãn không? Hãn ta bình tĩnh lại nhanh một cách vô dụng.

Thanh kiếm của Nyudoz chém đến con Chưởng Tinh, và con Chưởng Tinh dùng thanh Kiếm Ma Pháp giắt bên hông nó chặn nó lại.

Cả hai ngay lập tức bắn ngược ra sau như có nam châm.

Và rồi trận đấu kiếm của Nyudoz và con Chưởng Tinh bắt đầu.

Mặc dù không dùng Giám Định được nếu ta không dùng mắt thường, nhưng ta có thể thấy nó và Nyudoz khá cân bằng.

Nên biết Nyudoz là người mang danh hiệu Kiếm Thánh.

Trong Nhân Loại Nyudoz không nghi ngờ gì là một kiếm sĩ cao cấp.

Theo ta thấy kiếm thuật của Nyudoz tốt hơn.

Nhưng con Chẳng Tinh lại có sức mạnh thuần túy cao hơn.

Nhưng ta hơi ngại về cái khả năng tăng sức mạnh bất ngờ theo báo cáo.

Nếu Nyudoz bị giết ở đây thì chúng ta thất bại hoàn toàn.

Mặc dù Nyudoz có lẽ sẽ than phiền một cách vô dụng, nhưng ta sẽ hỗ trợ một chút.

Vì con Chẳng Tinh biết sử dụng lửa và sét nên có thể dự đoán rằng hai thuộc tính đó không có tác dụng với nó.

Vậy cái còn lại thích hợp đánh từ xa chỉ còn ánh sáng à?

Ta thiết lập công thức.

Ta bắn.

Lợi thế của Ma Pháp Ánh Sáng là bắn ra và chạm đích gần như là cùng lúc, nên rất dễ bắn đích chỗ đã nhắm.

Tia sáng Ma Pháp bắn thùng chân con Chẳng Tinh đúng như ta muốn.

[Cũng rửa nờ , chả phải chi mà con người nó làm được mô]

Đệ tử số 2 lằm bằm như thế, nhưng nếu tương lai con làm còn không được chừng này thì ta sẽ hơi buồn đó.

Con Chăng Tinh bị đánh trực tiếp Ma Pháp và cử động của nó bắt đầu chậm chạp đi.

Nyudoz không bỏ qua cơ hội đó, và liên tục chém nó không thương tiếc.

Con Chăng Tinh vung thanh kiếm bên tay phải của nó lên, và một ngọn lửa bốc lên từ mũi kiếm.

Nhưng ngọn lửa đó không chạm được đến người Nyudoz.

Thanh kiếm của Nyudoz cũng là một thanh Kiếm Ma Pháp mang thuộc tính gió.

Cơn gió dữ dội chặn ngọn lửa lại và đánh tan nó.

Nyudoz cứ thế chạy xuyên qua ngọn lửa và tấn công con Chăng Tinh.

Con Chăng Tinh dùng thanh kiếm bên tay trái nó chặn đòn này lại.

Rồi tiếng sấm vang lên từ thanh Kiếm Ma Pháp bên tay trái.

Nyudoz bị bắn bay đi.

Nhưng chỉ nhiều đó thì hắn ta không chết nổi đâu.

Ma Pháp của ta lại đánh trực tiếp lên người con Chăng Tinh đang chưa đứng vững lại sau khi đẩy Nyudoz đi.

Lần này Ma Pháp mạnh hơn vừa rồi.

Bắn xuyên đầu con Chăng Tinh.

Dù là ai đi nữa bị bắn dính đầu cũng không thể sống lâu được.

Người con Chăng Tinh sụp xuống.

Rồi ném thanh kiếm trên tay đi lúc đang ngã xuống.

Mặc dù đó là một lần tấn công cuối tuyệt vọng, nhưng thanh Kiếm Ma Pháp Sét bay xuyên người của hiệp sĩ đang chạy đến và giết chết anh ta.

Đúng là một hiệp sĩ xui xẻo mà.

Nhưng, như thế là kết thúc rồi.

Thế nhưng con Chằng Tinh đột nhiên phát sáng ngay sau đó rồi lại đứng dậy.

Vết thương bắn xuyên đầu của ta gây ra đã biến mất.

Cái gì!?

Ta biết nó có thể hồi phục hoàn toàn, nhưng thậm chí vết thương trí mạng cũng có thể hồi phục sao!?

Không tốt.

Như thế này khác gì chiến đấu với một con quái vật bất tử chứ.

Nếu nó có thể hồi phục ngay cả khi nó đã bị bắn xuyên đầu có nghĩa là để giết được nó chúng ta phải cùng lúc hoàn toàn tiêu diệt cả người nó không cho nó cơ hội để tái tạo cơ thể.

Khi ta bắt đầu có tâm lí muốn thua thì đột nhiên con Chằng Tinh quay đầu bỏ chạy.

Tốc độ chạy rất kinh hồn, dường như nó vừa sử dụng khả năng tăng chỉ số của nó chỉ để bỏ chạy.

Tại sao nó lại bỏ chạy sau khi đã hồi phục?

Nghĩa là việc nó hồi phục là có điều kiện gì đó chứ không phải cứ muốn là dùng?

Ta không biết.

Ta không biết, nhưng ta có cảm giác mình vừa thoát chết trong gang tấc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 9: Tĩnh Lặng

Tôi vung thanh Kiếm Ma Pháp Sét mình vừa tạo ra.

Vì tôi chế tạo thanh kiếm thành hình dạng Katana nên có lẽ gọi đây là một thanh Katana Ma Pháp đúng hơn.

Tôi cũng chế tạo lại thanh kiếm lửa theo hình dạng đó luôn.

Vì tôi nghĩ nếu mình muốn dùng trường phái hai kiếm thì việc hai thanh kiếm có cùng hình dáng sẽ ổn định hơn.

Tôi nghĩ mình không đủ sức dùng hai thanh kiếm khác nhau bằng hai tay.

Khả năng dùng kiếm của tôi chỉ ở mức nghiệp dư.

Tôi có skill Tài Năng Kiếm, nhưng toàn bộ các Nhân Loại tôi đã chiến đấu với trước giờ đều có khả năng dùng kiếm tốt hơn tôi.

Đặc biệt là ông già tôi đã chiến đấu gần đây.

Tôi phải dùng cả Ý Chí Chiến Thần và Ma Pháp Tấn Công mới bằng ông ta được.

Mặc dù rõ ràng tôi có chỉ số rõ ràng cao hơn ông ta, nhưng lúc chiến đấu tôi vẫn không biết chắc chắn được mình có thể thắng hay không.

Kĩ năng dùng kiếm của ông ta đã hoàn toàn lấp đầy sự khác biệt về chỉ số.

Hiện tại tôi là chủng loại Thầy Bùa Chưởng Tinh.

Để có thể chế tạo Kiếm Ma Pháp tiện hơn tôi đã chọn nhánh Ma Pháp.

Tôi chắc chắn mình không sai lầm.

Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì là skill mạnh nhất của tôi, và sử dụng được nó tốt hơn tức là tôi mạnh hơn.

Thực tế, sau khi skill Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì lên cấp thì những hiệu ứng có thể thêm vào đã rất có ích trong việc chiến đấu với Nhân Loại.

Lúc đầu khi tôi bị một đám Nhân Loại lẻ tẻ tấn công trong rừng tôi hơi chật vật vì chưa thuần thục sử dụng Kiếm Ma Pháp.

Sau đó tôi đã tự ngẫm lại và chuẩn bị cho việc chiến đấu sau đó.

Tôi đã tàn sát hoàn toàn đoàn Nhân Loại lớn đã tấn công tôi sau đó dễ dàng như vậy là nhờ dùng những thanh Kiếm Ma Pháp thể mình nổ.

Kiếm Ma Pháp tùy cách sử dụng mà lại thay đổi.

Tôi có kiến thức khoa học từ Trái Đất hơn bất kì người nào thuộc thế giới này, là một lợi thế tôi có thể lạm dụng.

Nhưng, không có nghĩa là mọi thứ đều thuận lợi.

Đạn pháo tự chế là một sản phẩm thất bại chỉ sử dụng được một lần đã vỡ vì tôi không kịp chuẩn bị đủ số lượng ống trụ.

Hơn nữa độ chính xác không cao và nó cũng tương đối yếu mặc dù cần những hai thanh Kiếm Ma Pháp để sử dụng.

Thà tôi tự mình ném còn tốt hơn.

Mìn thì lúc đầu sử dụng tốt như thế, nhưng sau khi bị phát hiện cách hoạt động thì nó trở nên vô dụng.

Trên Trái Đất nó là một loại vũ khí chống lính bộ kinh khủng cần rất nhiều thời gian để xử lí, nhưng thế giới này lại có thứ tiện lợi mang tên Ma Pháp.

Tôi không ngờ nghĩ đến việc họ sẽ dùng Ma Pháp kích nổ toàn bộ mìn cùng lúc.

May mà tôi có kế hoạch dự bị nữa.

Thế nhưng cái đó cũng bị một loại Ma Pháp dịch chuyển tức thời phá hư.

Ăn gian quá.

Đột nhiên có một ông già xuất hiện từ không trung.

Hình như đó là một thứ gọi là Ma Pháp Không Gian.

Người sử dụng là tay pháp sư bản lén tôi, cũng là một ông già.

Mấy ông già trên thế giới này đáng sợ quá.

Tôi tưởng mình đã chết rồi chứ.

Thực tế thì tôi chết 90% rồi.

May là thanh kiếm tôi ném ra đánh được tên hiệp sĩ kia, may là bị đánh một phát là tên hiệp sĩ chết luôn, và may là tôi vừa kịp lên cấp.

Chắc tôi vừa dùng hết may mắn trong mười năm tới chỉ cho một lần sống sót đó.

Sau đó tôi đã phải đánh cược bằng cách kích hoạt Thịnh Nộ để bỏ trốn.

Thịnh Nộ tăng chỉ số của tôi một cách kinh khủng.

Cộng thêm với Ý Chí Chiến Thần thì chỉ số của tôi sẽ tăng gấp bình thường 20 lần.

Hiện tại chỉ số tôi là 1000.

Nếu dùng Ý Chí Chiến Thần tôi sẽ được tăng thêm 1000 chỉ số nữa, là thành khoảng 2000.

Rồi gấp mười lên thành 20000.

Tác dụng của Thịnh Nộ là tăng toàn bộ chỉ số gấp 10 lần.

Nhưng kĩ năng kinh khủng này cũng có một bất lợi.

Nó cực kì nguy hiểm.

Vì tôi sẽ mất toàn bộ lí trí.

Sau khi sử dụng Thịnh Nộ, ý thức của tôi biến mất, và tôi trở thành một cuồng nhân chỉ biết chém giết để xả giận.

Hơn nữa, việc tôi có thể lấy lại lí trí sau đó hay không hoàn toàn là hên xui.

Mặc dù sau khi tôi giết Buirims tôi may mắn lấy lại được ý thức, nhưng dù sau đó tôi không thể tỉnh lại được mà trực tiếp biến thành một con dã thú cũng không có gì lạ.

Thế nên, dùng Thịnh Nộ sẽ là biện pháp cuối cùng.

Hơn nữa tôi chỉ có một thời gian rất ngắn để giữ được ý thức sau đó.

Mà ý thức của tôi cũng bị sự giận dữ làm mù mờ, rất khó để điều khiển bản thân.

Việc tôi có thể an toàn rút lui sau khi sử dụng skill đó hoàn toàn là may mắn.

Có lẽ nếu tôi dùng Thịnh Nộ thì tôi có thể thắng.

Nhưng sau đó có lẽ tôi không thể trở về bình thường được nữa.

Chắc chắn ý thức "tôi" là bản thân mình sẽ không còn.

Dù tôi có chiến thắng như thế cũng không gọi là "tôi" đã chiến thắng được.

Là một kiểu đồng quy vu tận.

Tôi vung thanh Katana lên.

Trước mặt tôi là hình ảnh ông già tôi gặp gần đây.

Tôi vung thanh Katana lên cố gắng chiến đấu với ảo ảnh đó.

Nhưng, tôi không thể thắng được ông ta.

Tôi không thể chiến thắng được hình ảnh ông già đó nếu không dùng Ý Chí Chiến Thần.

Nhưng, tôi tiếp tục vung thanh Katana lên.

Tôi nghĩ đến cách để giết chết đối thủ một cách bình tĩnh.

Tôi có thể thắng nếu chịu thua sự giận dữ của bản thân.

Nhưng như thế ngày nào đó tôi cũng sẽ bị giết.

Tôi ép lí trí mình phải hành động tĩnh lặng hết mức có thể, hơn nữa, mài bén thanh kiếm của sự chết chóc.

Tôi trả điểm skill để học Ma Pháp Không Gian.

Cần tốn những 10000 điểm, nhưng có skill này không có gì là xấu.

Việc bắt chước chiến thuật của đối thương để trở nên mạnh hơn tức thời không có gì là xấu.

Vì thứ tôi thấy phiền phức chắc chắn cũng rất phiền phức cho đối thủ.

Vì Ma Pháp Không Gian cấp thấp vô dụng, nên tôi cần phải chăm chỉ luyện tập.

Tôi vung thanh Katana lên.

Để lần sau gặp nhau tôi có thể giết ông ta.

Tôi bắt đầu luyện tập kĩ năng dùng kiếm của mình.

《Độ thông thạo đã đủ. Skill 『Tài Năng Kiếm LV3』 đã trở thành 『Tài Năng Kiếm LV4』 》

Tôi nhẹ nhàng kiềm nén sự giận dữ đang sôi sục trong bản thân.

Tôi chỉ tập trung toàn bộ sát ý lên thanh kiếm.

Sắc bén, không có gì ngoài sự sắc bén.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Kiểm Vương Và Người Pháp Sư

「Rồi sau đó, con Chẳng Tinh bỏ trốn?」

「Ừ. Nếu tính tốc độ bỏ trốn của nó thì có khi chúng ta đã chết nếu tiếp tục chiến đấu」

Nó lại mạnh mẽ ngang Nyudoz.

Nếu ta không ở đó hỗ trợ có lẽ Nyudoz đã gặp nguy hiểm rồi.

Vì cái tên Nyudoz được gọi là Kiểm Thánh một cách vô dụng mà còn thế, ta không nghĩ lính bình thường hay Thám Hiểm Giả đủ sức làm gì nó cả.

Ta đang báo cáo cho người đang đứng trước mặt.

Cho Kiểm Vương, người đứng đầu cả Đế Quốc Rengzant.

「Tôi hiểu. Nếu cứ cố gắng dùng sức giết nó thì chỉ tăng số người chết một cách vô dụng thôi đúng không?」

「Đúng thế. Mặc dù nếu toàn bộ tinh anh của Đế Quốc cùng hoạt động có lẽ đủ sức tiêu diệt nó, nhưng chỉ có ta và Nyudoz là có thể hành động đúng không?」

「Cũng đúng」

Kiểm Vương thờ dài.

Mặc dù thường sẽ có người nhắc nhở ông ta, nhưng ở đây chỉ có mỗi ta và tên Kiếm Vương này.

Ta sẽ để yên cho ông thở dài.

Chắc hẳn ông ta đã phải trải qua nhiều thứ rồi.

[Coi bộ ông hơi cực khổ nhỉ]

[Vì có quá ít người mà tôi có thể tin tưởng cả ở trong lẫn ngoài]

[Ồ. Vậy nghĩa là ông tin tưởng ta sao?]

[Theo một cách nói thì đúng. Ông chỉ quan tâm đến Ma Pháp mà thôi, còn mấy cái như địa vị quyền lực thì không quan tâm đúng không? Chỉ cần tôi chuẩn bị một thứ gì đó gọi lên sự tò mò về Ma Pháp của ông thì ông sẽ ngoan ngoãn vâng lời]

[Kakaka! Tin tưởng ta vậy sao!]

Nhưng nói không sai.

[Vậy việc giáng chức ta có ý nghĩa gì không?]

[Thứ nhất là vì áp lực từ phía Thánh Ngôn Giáo. Thứ hai là để tạo ra một thế lực có thể hoạt động tùy ý, và thứ ba là để đảm bảo ông không mắc vào mấy vấn đề không cần thiết. Chỉ có thế]

[Vậy là vẫn còn cần ta đi này làm nợ nữa à?]

Ta cũng đoán được một phần rồi, nhưng không ngờ vẫn còn chưa hết à?

[Thánh Ngôn Giáo nghi ngờ màn kịch giải cứu Anh Hùng là quá tiện. Còn sự thật thì sao?]

[Hừ, ta chỉ được công nhận việc giải cứu Anh Hùng thôi. Vốn ta định tự tay huấn luyện cho nó trưởng thành]

Mặc dù thời gian ta dạy Julius rất ngắn, nhưng đứa trẻ đó tiếp thu kiến thức rất tốt.

Có lẽ là vì đứa trẻ đó có tính cách biết vâng lời, nó hiểu mọi thứ rất nhanh.

Nếu có đủ thời gian để dạy nó mọi thứ có lẽ nó đã có thể vượt qua ta và một ngày nào đó tiếp thu được tinh túy của Ma Pháp rồi.

Thật đáng tiếc.

[Anh Hùng đời này chính là hoàng tử của vương quốc Anareich và còn được Thánh Ngôn Giáo chống lưng. Chuyện giao đứa bé đó cho đất nước chúng ta là không thể]

[Ta biết chuyện đó, bởi vậy ta mới nói ta sẽ đi đến tận nơi để dạy dỗ nó, thế nhưng bọn ngu ngốc Thánh Ngôn Giáo lại dám đuổi ta đi]

[Theo góc nhìn của bên kia, một người không nói toàn bộ sự thật có lẽ không đáng tin]

Ông cũng vậy à.

Ta không hề làm gì sai cả.

Ta chỉ làm theo lời của Người đó mà thôi.

[Ông cũng không có ý định nói sự thật với tôi đúng không?]

[Dù ta có nói ông cũng không làm gì được. Đừng lo. Ta không làm gì để hại Đế Quốc đâu]

[Ta mong là vậy]

「Nếu ông cứ làm mấy chuyện yếu nhược thế này có khi ta sẽ khinh thường ông đó」

「Ta mong là chuyện đó không xảy ra」

Ta không nói đùa.

Nếu ông làm gì để làm ô nhục danh tiếng nữa thì ta sẽ từ bỏ toàn bộ chức vụ và quyền lợi của Đế Quốc và rời đi.

「Nếu bây giờ ông mà bỏ rơi tôi có lẽ tương lai của Đế Quốc sẽ rất tối tăm」

「Nói quá. Khả năng của một mình ta không quan trọng đến thế」

「Ông nên xem trọng bản thân hơn」

「Ta đã tự xem lại bản thân rồi. Ta biết trước giờ ta đã ngạo mạn đến mức nào」

Vì ta đã gặp Người đó nên ta mới biết mình thiếu kinh nghiệm đến mức nào.

Và, vẫn còn độ cao nữa để vươn đến.

「Theo tôi thấy, ông rõ ràng có đủ tư cách để ngạo mạn như thế」

Kiểm Vương lại thở dài một cách mệt mỏi.

Ừ, vì người này bị tự ti vì thiếu năng lực.

Kiểm Vương hiện tại chỉ đơn giản là dựa hơi cha của mình.

Đó là một sự thật.

Mặc dù danh hiệu ông ta là Kiếm Vương, nhưng khả năng chiến đấu không bằng được Nyudoz. Hơn nữa, khả năng chính trị của ông ta cũng không thể gọi là xuất chúng được.

Nói ngắn gọn, ông ta là một người bình thường.

Hơn nữa Kiếm Vương đời trước quá vĩ đại.

Vì ngài ấy chính là thầy dạy kiếm thuật của Anh Hùng đời trước.

Mặc dù ngài ấy đã về hưu, nhưng ngài ấy vẫn là một kiếm sĩ có thể áp đảo Nyudoz được.

Người đàn ông này đã sống cả đời trong cái bóng của cha mình theo tôi thấy đã làm rất tốt rồi.

Dù ông ấy đã làm hết sức, nhưng tiếc thay ông ta không có khả năng đứng trên đỉnh cao.

Vì phe Quỷ đang im lặng gần đây nên không có cuộc chiến tranh thực sự nào diễn ra cả. Đã đến mức các quý tộc đang lạm dụng chức quyền quá mức rồi, ông ta áp chế họ được đến lúc này đã là quá tốt, đủ để ngăn Đế Quốc không bị tan rã.

Nhưng một phần là do bọn quý tộc kia nhìn thấy được bóng dáng của người đi trước trong ông ta, và ông ta vẫn áp chế được họ vì họ chưa dám làm càn.

Làm con cái của người vĩ đại cũng thật là khó.

Nghĩ kĩ lại, dường như con trai của ông ta cũng khá là xuất chúng thì phải, ông ta có ổn không?

[Nhân tiện, con trai ông sao rồi?]

[Yuugo sao? Nó có lẽ không được rồi]

[Hm? Ta nghe đồn rằng nó là một đứa quái vật thiên tài mà]

[Đừng có gọi con của người khác là quái vật chứ. Nhưng, ta sẽ bỏ qua. Dù là ta cũng nghĩ rằng nó là quái vật. Cả cơ thể lẫn tâm hồn nó]

Nghe có vẻ nghiêm trọng.

[Nó được Trời thương. Nhưng bởi vậy nên nó cũng rất tự mãn. Hơn nữa không có ai đủ sức để dạy dỗ cho nó hết tự mãn cả. Nếu Phụ Thân lúc này có ở đây thì tốt quá, nhưng tôi còn không biết lúc này ông đang ở đâu nữa]

[Ta có nên áp chế cho nó hết tự mãn không?]

[Có lẽ là không được. Các quý tộc chống lại ta đang theo phe nó. Mặc dù nó tài năng xuất chúng, nhưng tâm hồn nó lại hết sức non nớt. Nó bị những lời tâng bốc của bọn quý tộc khiến cho trở nên tự mãn. Thật đáng hổ thẹn, ta còn không đủ sức tự mình áp chế nó hay tách nó ra khỏi đám quý tộc kia được. Dù ông có cố nói chuyện với nó có lẽ ông cũng sẽ bị cản lại thôi]

[Nghe thật phiền phức. Vậy ta sẽ bỏ qua]

[Tốt hơn là vậy]

Mặc dù như thế này là hơi quá, nhưng việc nuôi con là nhiệm vụ của cha mẹ đúng không?

Vì quá phiền phức nên ta sẽ không nhúng tay vào quá sâu.

[Quay lại vấn đề, tôi đã quyết định sẽ đẩy con Chẳng Tinh đó qua phe bên kia]

[Bên kia?]

[Ừm. Tránh việc trực tiếp đối mặt nó và dẫn dụ nó qua lãnh thổ phe Quý]

[Hiểu rồi. Đùn đẩy trách nhiệm cho phe Quý đúng không?]

[Đúng vậy. Tôi không biết liệu có làm được không, nhưng việc này thực tế hơn là đẩy binh lính ra chịu chết nhảm nhí. Rất nhiều ngôi làng đã bị phá hủy rồi. Cần phải đẩy con Chằng Tinh đó ra khỏi lãnh thổ Người trước khi quá trễ]

Ừ, như thế là đúng.

Nếu xử lí tốt thì bọn Quý và con Chằng Tinh đó sẽ tiêu hao lực lượng của nhau.

Ta muốn nói chuyện với con Chằng Tinh đó, nhưng hiện tại có vẻ chuyện đó là không thể rồi.

Nếu là một con quái vật nguy hiểm đầy sát khí như thế thì ngay cả bọn Quý chắc cũng không dám nói chuyện với nó đâu.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Giáo Hoàng Và Ninja

「Và, con Chẳng Tinh biến mất vào lãnh thổ phe Quỷ. Kết thúc có hậu」

「Không phải là có hậu. Bởi vì con Chẳng Tinh đó chưa bị giết」

Tôi nói như thế với cậu bé đang ngồi trước mặt.

Tôi nhìn nó.

Cậu bé đang vui vẻ ăn bánh kem.

Mặc dù bề ngoài của cậu bé phù hợp với hành động, nhưng bên trong lẽ ra không nên giống bên ngoài mới đúng.

Bởi vì cậu bé này là một người luân hồi.

「Rồi sao nữa, theo cậu thấy con Chẳng Tinh đó có phải là một người luân hồi không?」

「Tôi không biết nữa. Chưa kịp nói chuyện với nó tôi đã bị tấn công rồi」

Cậu bé hiện tại tên là Saijin, tôi nghe rằng tên kiếp trước của nó là Kusama Shinobu.

Saijin có một skill đặc trưng gọi là 「Ninja」, và nó bao gồm những khả năng thu thập thông tin và ám sát.

Vì thế, tôi đã để Saijin thử liên lạc với con Chưởng Tinh bị nghi ngờ là một người luân hồi.

Kết quả là đàm phán thất bại.

Nói đúng hơn, thậm chí còn không kịp liên lạc chứ nói gì đàm phán.

[Tôi suýt bị giết rồi. Cái tên đó có thật sự là một người luân hồi không?]

[Lí do tôi cho cậu đi là để kiểm chứng chuyện đó mà]

Con Chưởng Tinh đặc trưng xuất hiện ở gần biên giới Đế Quốc với lãnh thổ Quý.

Khả năng chiến đấu của nó cao hơn một con Chưởng Tinh bình thường, trí khôn đủ để đặt bẫy nhằm tiêu diệt Thám Hiểm Giả, và hơn nữa là một skill bí ẩn có khả năng chế tạo Kiếm Ma Pháp.

Chỉ với những thông tin gây đoạn đó, đã có thể kết luận con Chưởng Tinh này có tỉ lệ cao là một người luân hồi.

Những người luân hồi có một skill bẩm sinh đặc trưng mà không ai khác có, như skill Ninja của Saijin.

Skill đó, cùng với skill $n \% I = W$ không biết tác dụng.

Đó là hai điểm đặc trưng của một người luân hồi

Việc Saijin tồn tại là một yếu tố quan trọng khiến tôi biết chuyện đó.

Saijin được sinh ra làm con trai của một thuộc hạ bên mặt tối trong Thánh Ngôn Giáo do tôi trực tiếp chỉ huy.

Thường thì ở những nước kia con cái quý tộc sẽ không được giám định cho đến khi lên được tuổi nhất định, nhưng những đứa trẻ trong mặt tối thì

được Giám Định thường xuyên và rất sớm để kiểm tra tiềm năng của chúng.

Giám Định được dùng ngay lúc chúng sinh ra để biết tình trạng của đứa trẻ mới sinh, và lúc đó chúng tôi phát hiện ra sự kì lạ của Saijin.

Nó được sinh ra với một lượng điểm skill lớn mà bình thường không thể có được.

Hơn nữa, bẩm sinh nó đã có hai skill.

Đặc biệt, cả hai đều là skill tôi chưa thấy bao giờ.

Tôi ngay lập tức dùng quyền lợi cấp Chủ để xác định tác dụng chi tiết của skill và liệu có những ai khác có skill giống thế hay không.

Kết quả là tôi phát hiện được hai đứa trẻ khác có skill $n \% I = W$ ngoài Saijin trong đất nước này.

Có lẽ là định mệnh khi một trong hai đứa trẻ bị bỏ rơi ở cổng nhà thờ.

Tôi cho thuộc hạ của mình đi đến nhà thờ chỗ đó, và ra lệnh cho họ bắt đầu bảo vệ và quan sát đứa trẻ.

Cùng lúc đó, tôi cũng bí mật thiết lập nhân lực để quan sát và bảo vệ đứa trẻ kia.

Nghĩ kĩ lại, khoảng lúc đó tôi đã cảm giác được điềm báo gì đó.

Và điềm báo được xác định khi tên Potimas thủ lĩnh của tộc Elf đến yêu cầu tôi giao hai đứa trẻ có skill $n \% I = W$ ra.

Nói rằng bọn chúng có ảnh hưởng lớn đến thế giới.

Tộc Elf tự mình hoạt động có ý nghĩa rất lớn.

Bọn chúng không hoạt động nếu chỉ là vài vấn đề nhỏ.

Mỗi khi chúng hoạt động thì cả thế giới cũng bị ảnh hưởng lớn.

Những đứa trẻ có skill $n \% I = W$ lại có giá trị như thế

Và rồi khi Saijin bắt đầu biết bập bẹ nói.

Theo lời Saijin thì tồn tại những người luân hồi.

Một cú sốc lớn.

Những con người đến từ thế giới khác lại được hồi sinh ở thế giới này.

Chuyện như thế có thể sao?

Ngay lập tức tôi nghĩ đến Admin Cao Cấp.

Người đã thiết lập hệ thống, có quyền hạn cao hơn cả Kokuryuu-sama.

Một tồn tại có mặt ở một nơi rất xa vời, chỉ được biết đến với danh hiệu là D.

Có lẽ những người luân hồi xuất hiện ở thế giới này là vì ý muốn của người đó.

Tôi chỉ có thể nghĩ vậy.

Nếu không, việc sinh ra đã có skill bẩm sinh và điểm skill là không thể tồn tại trong hệ thống được.

Nếu chúng được sinh ra không có mục đích vậy nghĩa là hệ thống bị mắc một lỗi cực kì nghiêm trọng.

Chuyện đó là không thể nào dựa vào biểu hiện của Kokuryuu-sama tôi đã gặp cách đây không lâu.

Nếu thực sự có lỗi nghiêm trọng như thế thì người đó không thể nào bình tĩnh như vậy được.

[Ông già, đừng có mơ màng giữa ban ngày chứ]

[A, xin lỗi. Mỗi khi suy nghĩ về gì đó ta luôn lơ đi mọi thứ bên ngoài]

.

Không tốt.

Lúc này đang nói chuyện về con Chẳng Tinh nhỉ?

[Dù nó là một người luân hồi thật hay không. Nếu nó cứ như thế con Chẳng Tinh đó sớm muộn cũng bị giết. Quyết định đẩy nó qua bên Quỷ của Đế Quốc là không sai nếu như nó không thể bị con người điều khiển được]

[Tôi nghi ngờ chuyện đó. Con Chẳng Tinh đó rất nguy hiểm. Nó có thể bị giết thật sao?]

[Theo báo cáo thì hai tinh anh của Đế Quốc cũng không đủ sức giết nó. Nhưng vì nó bỏ trốn nên có nghĩa nó lúc đó bị dồn vào đường cùng. Nghĩa là nó không phải là một con quái vật không thể bị giết được]

Nhưng, đó chỉ là tình trạng nhất thời.

Tốc độ phát triển của những người luân hồi có thể gọi là biến thái.

Nhìn Saijin là biết.

Bẩm sinh đã có skill đặc trưng và điểm skill, hơn nữa vì tâm lí của nó vốn đã phát triển nên nó học hỏi nhanh hơn một đứa trẻ bình thường nhiều.

Lúc này nó chỉ mới là một đứa trẻ, nhưng nó đã có thể sánh bằng những người lớn được huấn luyện đặc biệt trong thời gian dài rồi.

Nếu cứ lớn lên với tốc độ này sớm muộn nó cũng sẽ mạnh đến mức không có người bình thường nào đủ sức so sánh với nó.

Con Chẳng Tinh cũng như vậy nếu nó thực sự là một người luân hồi.

Hơn nữa, tốc độ phát triển của Saijin thua con Chẳng Tinh đó rất nhiều.

Hiện tại nó đã đủ sức chạy trốn khỏi hai tinh anh của Đế Quốc.

Mỗi tinh anh của Đế Quốc một mình có thể xử lí một con quái vật cấp B dễ dàng.

Vì họ không đủ sức xử lí nó nên có nghĩa nó ít nhất đã là cấp A.

Nếu tính tốc độ phát triển thì có khi nó sẽ còn nguy hiểm hơn nữa theo thời gian.

[Nếu bọn Quỷ giết chúng thì ta không có gì để nói. Nếu được thì trước khi bị giết nó gây ra càng nhiều thiệt hại bên phe Quỷ càng tốt]

[Liệu mọi thứ có tiện lợi như thế không?]

[Dù không thì đó cũng là chuyện tương lai. Vụ việc con Chẳng Tinh nhiều đây là đủ rồi. Tiếp tục vấn đề của chúng ta]

[Được. Kẻ thù-san đã mắc câu rồi]

[Thật may mắn]

[Bây giờ chỉ có thể cầu nguyện Ogiwara làm việc tốt thôi]

Tôi bảo hộ hai người luân hồi.

Saijin và một đứa trẻ mồ côi tên Yurin.

Và một người nữa, một cậu bé tên Ogiwara Kenichi, hiện tại mang tên Ugio đang được theo dõi rất kĩ.

Tôi đã bí mật liên lạc với Ugio và dạy cậu ta những kĩ năng tình báo.

Và rồi bị đẩy khỏi đất nước này với danh nghĩa cả gia đình chuyển nhà đi.

Để tạo một cơ hội.

Ugio không được ai bảo hộ bị tộc Elf bắt cóc.

Mặc dù tôi đã sợ kế hoạch thất bại, nhưng tộc Elf thực sự bị ám ảnh với những người luân hồi.

Tôi nghĩ chúng bắt cóc cậu ta có tính đến trường hợp gặp nguy hiểm.

Nhưng như thế tiện cho chúng tôi.

「Tôi mong là mọi chuyện sẽ ổn」

Nhiệm vụ chỉ là điều tra tình hình bên trong làng Elf, nhưng Ugio đang gặp phải nguy hiểm không hề ít.

Nếu có chuyện gì xảy ra tôi sẽ cảm thấy cực kì tệ dù kết cục ra sao.

「Nếu là Ogi thì cậu ta sẽ làm được không thành vấn đề」

Khi nghe Saijin nói thế tôi cảm thấy nhẹ nhõm, nhưng tôi vẫn cầu nguyện người luân hồi kia thành công thâm nhập vào nội bộ tộc Elf an toàn.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đất Nước Ở Nơi Giao Thoa

Có một dãy núi lớn gọi là Quý Sơn.

Dãy núi này có ba lớp.

Lớp thứ nhất.

Khu vực dãy núi bao gồm các vách núi dựng đứng bị tuyết bao phủ quanh năm.

Những con quái vật sống ở đây mạnh mẽ hơn những con ở dưới đất nhiều lần.

Thường thấy nhất là các quái vật có độ nguy hiểm cấp C, ngoài ra còn có những con Á Long Gió, Á Long Băng v.v. nữa.

Đây là lớp thứ nhất ở bề ngoài mà cả Nhân Loại lẫn Quý đều gọi là Quý Sơn.

Lớp thứ hai.

Không có gì ở khu vực dãy núi sau khi vượt qua được lớp thứ nhất.

Chỉ có những ngọn núi cao chọc trời chặn đường đi và cái lạnh thấu xương chào đón những ai đến được đây.

Thế giới bị đá và tuyết ngự trị.

Nếu ai đó xui xẻo vượt qua được lớp thứ nhất mà đến được lớp thứ hai này, cái họ phải đối mặt chính là những thiên tai.

Lớp thứ ba.

Điểm cuối của Quý Sơn.

Một con Rồng đang ở đó.

Đóng vai trò người bảo hộ cuối cùng.

Quý Sơn là một dãy núi hình bán nguyệt.

Nhìn từ trên trời xuống, dãy núi nhìn không khác gì ba ngọn sóng liên tục vỗ đập vào nhau.

Nếu có người luân hồi nào nhìn thấy cảnh này sẽ đoán rằng dãy núi này được tạo ra nhờ sự chuyển động của hai mảng kiến tạo trên vỏ hành tinh di chuyển đụng vào nhau.

Cái này vừa đúng, cũng vừa sai.

Đúng là Quý Sơn được tạo ra vì hai đại lục đụng vào nhau, nhưng không phải là vì hai mảng kiến tạo di chuyển mà đụng nhau.

Một người nào đó đã cố tình dịch chuyển các lục địa, và sau khi làm hai lục địa va vào nhau mới tạo lên Quý Sơn.

Trừ người đó ra không ai biết chuyện này.

Một hòn đảo cực lớn, một mặt được bao bọc bởi Quý Sơn, mặt còn lại đối diện với biển.

Nơi này rộng khoảng 1,57 triệu km vuông.

Gần như lớn bằng nước Mông Cổ ở Trái Đất.

Mặc dù nó quá nhỏ để gọi là một đại lục, nhưng nó vẫn đủ lớn để gọi là một đất nước.

Đất nước này không có tên.

Nếu phải tả nó, thì nó là một đất nước độc lập không thuộc về phe Quỷ hay phe Nhân Loại.

Cả hai phe đều không biết đất nước ở nơi giao thoa này tồn tại.

Vì họ không tài nào vượt qua nổi Quỷ Sơn hay Đại Dương.

Cũng như vậy, những người dân của nơi này cũng không thể rời khỏi đây.

Nhưng họ lại biết đến lãnh thổ Quỷ và Nhân Loại.

Vì địa hình nên đất nước ở nơi giao thoa phải hoàn toàn tự sinh tự tiêu.

Vì thế, kinh tế chính của đất nước này là trồng trọt và nuôi súc vật.

Còn những ngành khác, vì tỉ lệ người cần phải tập trung vào việc đảm bảo lương thực quá cao nên các xa xỉ phẩm gần như là không có.

Đặc biệt, gần như không có thợ rèn hay thợ đúc nào chuyên chế tạo vũ khí cả.

Ở thế giới này sự tồn tại của quái vật, kẻ thù của tất cả sinh vật sống thì vũ khí và giáp trụ là cực kì cần thiết.

Nhưng, ở đất nước ở nơi giao thoa thì chúng lại không cần thiết.

Vì không có con quái vật nào ở đây cả.

Hệ thống tạo quái vật hoạt động không khác gì thú vật bình thường.

Một con quái vật sẽ không đột nhiên xuất hiện từ không khí.

Dĩ nhiên ở trong các mê cung và hầm ngục đôi khi sẽ có chuyện đó xảy ra rồi chúng sẽ từ đó đi ra ngoài, nhưng trừ những nơi đó ra thì quái vật cần phải sinh sản y như thú vật bình thường.

Vậy, nếu ngay từ đầu đã không có một con quái vật nào thì số lượng quái vật không thể nào tăng lên được cả.

Hơn nữa, cũng không có con nào lọt từ bên ngoài vào được

Đất nước ở nơi giao thoa đã được xây dựng ở một môi trường không tồn tại bất kì quái vật nào.

Những con thú sống ở đây có bản tính hiền lành, không thể gọi là quái vật được.

Dĩ nhiên cũng có những con thú ăn thịt, nhưng chúng chắc chắn không phải là quái vật.

Sự khác biệt giữa thú vật và quái vật là rất rõ ràng.

Vì không có quái vật nên cũng không cần phải chiến đấu, vì vậy cũng không ai lại đi chế tạo vũ khí hay giáp trụ, cũng không có ai chiến đấu cả.

Là một đất nước có thể gọi là kì tích ở thế giới này.

Kì tích không chỉ là phần đó.

Những người sống ở đây cũng là kì tích.

Nếu có ai Giám Định toàn bộ những người sống ở đây họ sẽ phát hiện một chuyện cực kì khó tin.

Rằng hai phe Nhân Loại và Quỷ đã chém giết nhau suốt chiều dài lịch sử lại chung sống yên bình ở nơi đây.

Hơn nữa, hai chủng tộc này thường xuyên cưới nhau, và sinh ra những đứa con lai giữa hai bên.

Thực tế, ở đất nước này gần như không còn Nhân Loại hay Quỷ thuần chủng nào, đa số đều có dòng máu của cả Quỷ và Nhân Loại chảy trong người.

Đất nước này là nơi hai chủng tộc chiến đấu với nhau không ngừng đang sống hòa bình ở đây.

Đất nước ở nơi giao thoa này là một nơi kì diệu như thế.

Là đất nước hoàn mỹ trong ước mơ của Nữ Thần, và người đàn ông đã cố gắng thỏa mãn ước mơ đó là người tạo ra đất nước này.

Nhưng, lúc này một hiểm họa chưa từng có đang tiếp cận đất nước này.

Một con Chằng Tinh bị Nhân Loại cướp đi mọi thứ, bây giờ lại bị Nhân Loại lừa trở ngược về Quỷ Sơn lần nữa, hiện tại đã đi đến lớp thứ ba của Quỷ Sơn.

Đã vượt qua được lớp hai giá lạnh tàn khốc không hề có chút thức ăn nào.

Con Chằng Tinh đang lâm vào tình trạng nguy kịch hoàn toàn nhờ đi lời cảnh cáo của con Rồng Băng bảo hộ nơi này.

Thực tế là nó không hề nghe được lời cảnh cáo nào cả.

Với con Chằng Tinh lúc này đang đứng trước cửa tử thần, ngay cả con Rồng đang chặn đường nó cũng chỉ là thức ăn mà thôi.

Bị sự Thịnh Nộ điều khiển, chỉ muốn giết chóc và ăn. Nó đã biến thành một con Oni(quái vật) thực sự.

Con Rồng Băng bị mất đi một nửa cơ thể chỉ vừa kịp chạy thoát khỏi con Chằng Tinh điên cuồng.

Để báo cho chủ nhân nó biết về tồn tại đáng sợ đang tiến đến đất nước ở nơi giao thoa.

Và, con Chằng Tinh thành công vượt qua dãy núi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Kiểm Vương Đời Trước

TN: 白織り (Shiraori = khung dệt trắng) biến thành 白檻 (Shiraori = nhà tù trắng). Tới chap này đột nhiên phát hiện ra dịch giả bên Eng vì lí do nào đó dịch chữ 白(shiro) đọc thành shira, mà lỡ dịch luôn thành shiraori lâu quá rồi không đọc thành shiroori được, nên để luôn.

~~~~~

Sau khi ta giao danh hiệu Kiểm Vương cho con trai ta ngay lập tức đi đến đất nước ở nơi giao thoa này.

Dù ta đứng ở tiền tuyến suốt bao nhiêu năm nay nhưng ta vẫn không thể tìm được lí do để chiến đấu với phe Quỷ.

Tại sao Nhân Loại và Quỷ lại cứ phải chiến đấu với nhau?

Ta không có câu trả lời cho câu hỏi đó.

Nếu ta có thời gian để suy ngẫm một câu hỏi không có câu trả lời, thì thà cầm kiếm đi giết kẻ thù tốt hơn.

Nhưng rồi một trong các đệ tử của ta trở thành Anh Hùng, sau đó khi nó một mình đi đến lãnh thổ Quỷ thì phe Quỷ không ai tấn công nó.

Nó cũng là một người không còn lí do để chiến đấu như ta.

Và, ta không rõ nó làm thế nào, nhưng ngay sau đó cuộc chiến tranh tạm thời kết thúc.

Chỉ một số ít người bao gồm ta biết nó đi đến lãnh thổ Quỷ.

Vì thế, có rất nhiều người nghi ngờ không hiểu tại sao đột nhiên phe Quỷ lại im ắng như thế.

Có nhiều người nói cần phải tận dụng cơ hội này để tấn công.

Nhưng ta quyết định tin tưởng nó.

Rằng nó sẽ kết thúc được lịch sử lâu đời của phe Quỷ và Nhân Loại chiến đấu với nhau.

Nhưng, ta sẽ không thể thấy kết quả được.

Ta không nghi ngờ về khả năng dùng kiếm của bản thân, nhưng chính trị thì là chuyện khác.

Trận chiến đã kết thúc, những sĩ quan nhân dân trở nên quan trọng hơn sĩ quan quân đội, và một người vô năng chỉ giỏi vung kiếm chém giết như ta không còn cần thiết nữa.

May mắn thay, mặc dù con trai của ta không có tài năng với kiếm, nhưng đầu óc của nó lại cực kì tốt.

Ta thấy nếu ta giao tương lai của Đế Quốc cho lứa trẻ là tốt hơn so với để món đồ cổ là ta đây cứ ngồi mãi trên ngai vàng.

Sau khi quyết định vậy, ta ngay lập tức cảm giác thoải mái.

Xem ra ta đã phải chịu không ít áp lực từ danh hiệu Kiếm Vương này mà không biết.

Câu hỏi mà trước đây ta không có thời gian để suy nghĩ ngày càng ám ảnh hơn sau khi ta giao ngại vàng cho con trai và về hưu.

Liệu Nhân Loại và Quý có cần thiết phải chiến đấu mãi thế này không?

Ta không nghĩ vậy.

Trên thực tế, ở Đế Quốc không thiếu những người cấp tiến, nhưng bình thường lúc nào cũng có một không khí chiến tranh âm ảm.

Cuộc chiến tranh lâu dài không chỉ gây tổn hại lớn cho cả Đế Quốc, mà còn phủ một cái bóng lớn âm ảm lên cả đất nước.

Bên phe Quý cũng tương tự.

Chính vì vậy, chúng mới rút lui.

Chúng hiểu rằng bên Nhân Loại cũng có cùng suy nghĩ.

Nếu cả hai đều có suy nghĩ như nhau, vậy chuyện thấu hiểu lẫn nhau không phải là không thể.

Ta đã kết luận như thế.

Và, ta được người đó tìm đến và mời tới đất nước ở nơi giao thoa.

Một khung cảnh đúng như những gì ta tưởng tượng đang thực sự diễn ra.

Rằng Quý và Nhân Loại chung sống hòa bình với nhau, không có sự phân biệt, không có đổ máu, không có vũ khí.

Ta lúc đó đã khóc những giọt nước mắt cảm kích, và quyết định sẽ sống phần đời còn lại của mình ở đây.

Nếu ta có thể chết già thì tốt quá, nhưng thực tế thì không nhẹ nhàng như vậy.

Ta rút thanh kiếm yêu quý của mình ra.

Dù là ở đất nước yên bình này ta vẫn không bỏ rơi thanh kiếm mình yêu quý.

Ngược lại, ta vẫn bảo quản nó tốt mỗi ngày, và không bỏ một ngày luyện tập nào.

Không phải là ta nghĩ sẽ có chuyện gì đó xảy ra.

Mà là ta không thể bỏ rơi một nửa linh hồn của mình là thanh kiếm được.

Ta tiếp tục vun kiếm mỗi ngày, cầu mong cho sự hòa bình.

Ta lại tin tưởng vào nghịch lí đó.

Thật mỉa mai thay như thế lại có ích.

Ta chạy ngược với hướng những người đang bỏ chạy.

Ta có thể thấy kẻ thù của mình.

Cơ thể to lớn hơn một Nhân Loại bình thường.

Là một con Chằng Tinh, hơn nữa là một con đã tiến hóa.

Nhìn kích cỡ của nó có lẽ nó là một con Đại Chằng Tinh.

Nhưng khí chất tỏa ra từ người nó còn đáng sợ hơn cả con Chằng Tinh Vương mà ta đã từng chiến đấu trước đây.

Khí chất không khác gì loài Rồng, loại tồn tại vượt quá khả năng của bất kì Nhân Loại nào.

Nhưng, ta vẫn bước lên đối mặt con Chằng Tinh.

Mặc dù ta đã nghỉ hưu rồi, nhưng ta vẫn là Kiếm Vương đời trước.

Và, là một Kiếm Thần.

Người đứng trên đỉnh cao của kiếm thuật.

Dù ta không còn chỉ số như lúc trước, nhưng chiến thắng sẽ không chỉ bị thứ như thế quyết định.

Ta sẽ dạy con Chằng Tinh điên cuồng này biết điều đó.

* * * * *

Lớp thứ 1 của Quỷ Sơn.

Con Rồng Băng đã gặp chủ nhân của nó ở đó.

Nó suýt nữa là đã bị con Chằng Tinh giết chết, và đã liên lạc với chủ nhân của nó.

Người Chủ Nhân của nó khi được liên lạc thì ngay lập tức Dịch Chuyển đến.

Người đàn ông đó sau khi nghe con Rồng Băng báo cáo đã chữa thương và nói lời cảm kích nó, rồi dùng Dịch Chuyển chỉ để lại những lời "Ta sẽ đi trước".

Vì con Rồng Băng không sử dụng được Dịch Chuyển nên nó phải bay về.

Và, sau khi nó quay lại, con Rồng Băng cảm thấy khó hiểu vì không thấy vị Chủ Nhân lẽ ra đã phải đi đến đây trước nó ở đâu cả.

* * * * *

Chủ nhân của con Rồng Băng, Kuro nhận ra Dịch Chuyển đã thất bại.

Mặc dù như bình thường lẽ ra Ma Pháp kết thúc ngay lập tức, nhưng nó vẫn chưa kết thúc.

Cứ như bóng tối của Địa Ngục đang bao vây Kuro.

Kuro suy nghĩ.

Không gian bị can thiệp ngay lúc ta Dịch Chuyển và ta bị kẹt ở một không gian khác.

Anh ta rút ra kết luận như thế.

Nhưng Kuro là tồn tại mạnh nhất ở thế giới này.

Không hề có ai có thể can thiệp việc Dịch Chuyển của Kuro được.

Thế nhưng, Kuro thực sự đã bị kẹt ở đây.

Chắc chắn không phải do một vị Thần từ bên ngoài lên vào.

Hệ thống đặc biệt miễn cảm với việc này.

Chỉ có một số ít thần cao cấp có thể lên vào đây mà không bị hệ thống do D thiết kế phát hiện.

Nhưng, nếu thực sự là một vị thần cao cấp như thế thì việc trực tiếp tiêu diệt Kuro dễ hơn là nhốt anh ta lại thế này.

Kuro nghĩ ra được hai người có thể làm chuyện này.

Một là D can thiệp.

Hai là tên lính mới chỉ vừa trở thành Thần gần đây.

Cả hai đều không thể, nhưng cùng lúc, cả hai đều có thể là thủ phạm.

Kuro không thể hiểu được mục đích và hành động của D.

Có thể cô ta rảnh hơi nên can thiệp mặc dù trước giờ không làm vậy.

Còn tên lính mới kia thì không đủ sức để cản Kuro Dịch Chuyển.

Những kĩ năng của Thần không phải là thứ chỉ ngày một ngày hai là học được.

Thế nhưng tên lính mới đó đã trở thành Thần trong một thời gian cực kì ngắn.

Nếu tính tốc độ phát triển trước giờ của cô ta thì hiện tại cô ta đã có thể làm thế này cũng không có gì lạ.

Dù là ai đi nữa thì cũng cực kì phiền phức.

Kuro cố gắng thoát khỏi không gian khác này.

Ngay lúc đó, bóng đêm đột nhiên biến thành màu trắng, cứ như đang cản anh ta lại.

Một số lượng lớn nhện trắng khiến anh ta có cảm giác như thể xuất hiện khắp nơi và bao vây Kuro.

Lúc đó, anh ta đã rõ ai là thủ phạm.

[Cô đang định làm gì thế hả, Shiraori!]

Kuro đẩy cơn sóng nhện qua một bên và găm lên một cách giận giữ.

Không có ai trả lời anh ta.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Kiểm Thần Vs Chẳng Tinh

Ta né hai thanh Katana của con Chẳng Tinh, và đánh bật nó ra.

Nếu ta trực tiếp chặn những thanh kiếm đó lại thì chắc chắn thanh kiếm của ta sẽ bị gãy đôi.

Cú chém của nó mạnh mẽ đến mức đó.

Không, toàn bộ những đòn tấn công của nó đều có khả năng một đòn giết ta chết.

Bằng bản năng ta có thể cảm giác chỉ số của ta yếu hơn nó ngay lúc ta vừa thấy nó rồi nên ta đã hết sức cẩn thận, nhưng không ngờ ta vẫn quá coi thường nó.

[GAAAAAA!]

Con Chẳng Tinh rống lên.

Chỉ tiếng rống của nó cũng biến thành sóng âm xung kích.

Lỗ tai lưng bùng và ta cảm giác được cơ thể chấn động như bị đánh dính.

Đây chỉ là một tiếng rống bình thường không dùng skill.

Con Chẳng Tinh tay nắm cặp Katana vung lên, mỗi bước chân đều để lại một lỗ sâu trên mặt đất.

Ta né hẳn qua một bên và lui lại một khoảng dài.

Con Chưởng Tinh chỉ một bước chân đã bù lại được khoảng cách ta dùng hết sức để tạo ra và vùng kiếm thẳng về hướng ta vừa đứng một giây trước đó.

Từ mũi thanh kiếm, một luồng lửa bay thẳng ra.

Đúng như ta đoán, là một thanh Kiếm Ma Pháp.

Hơn nữa, là một thanh chất lượng cực cao.

Mặc dù con Chưởng Tinh có vẻ điên cuồng, nhưng phương thức chiến đấu của nó không chỉ dựa vào sức mạnh.

Bằng chứng rõ nhất là nó đang sử dụng sức mạnh của thanh Kiếm Ma Pháp.

Mặc dù nó có vẻ như đang bị mất kiểm soát, nhưng nó vẫn đang sử dụng những kỹ năng chiến đấu theo bản năng.

Thực sự là một kẻ thù khó xơi.

Nếu nó dùng hết sức để điên cuồng thì ta ngược lại có cách xử lý nó.

Trong một giây ngắn ngủi ta vừa kịp xuyên qua điệu múa kiếm điên cuồng đó, và vùng kiếm lên chém con Chưởng Tinh.

Quá nông.

Hơn nữa, quá cứng.

Cảm giác ta nhận được không phải là cảm giác cắt dính da thịt, mà là cảm giác thanh kiếm chém dính một thứ gì đó cứng rắn như núi đá.

Đừng nói đến thịt, ta còn không thể xuyên qua nổi lớp da của nó.

Kết cục của cuộc chiến đã được xác định rồi.

Đây là cực hạn của ta.

Dù ta có kĩ năng tốt cỡ nào đi nữa, nếu ta không thể gây sát thương được cho nó thì ta không thể thắng.

Dĩ nhiên nó vẫn có những điểm yếu như mắt hay cổ họng, ta có lẽ đủ sức gây sát thương cho nó, nhưng tuyệt đối không phải là vết thương trí mạng.

Ngược lại, mỗi đòn tấn công của con Chằng Tinh đều đủ sức giết ta chết ngay lập tức.

Chắc chắn đòn tấn công của con Chằng Tinh sẽ đánh ta trước khi ta kịp đưa HP nó về 0.

Vậy thì ta chỉ còn một việc phải làm.

Ta sẽ cầu giờ để mọi người có thời gian bỏ chạy.

Ta hoàn toàn bỏ qua công kích.

Ta tập trung toàn bộ tinh túy ta đã tích lũy cả đời qua phòng thủ để cầu giờ.

~~~~~

Đã bao lâu rồi?

Mỗi giây đều có cảm giác như cả một thế kỉ.

Con Chằng Tinh này là kẻ thù mạnh nhất trong cuộc đời ta.

Thời gian ta chiến đấu với nó cũng là lâu nhất.

Mặt trời đã mọc bao nhiêu lần rồi?

Khoảng giữa chừng ta đã bỏ qua toàn bộ mọi thứ không cần thiết nên ta không biết điều đó nữa.

Ta càng tập trung thì ý thức của ta càng mờ ảo.

Ta bỏ qua ý chỉ bản thân, đối hết toàn bộ thành sự tập trung vào cuộc chiến.

Ta đã tự bỏ đi ý thức của bản thân và trở thành một cơ thể chỉ biết đến chiến đấu.

Ta không ngờ từng tuổi này ta lại đạt được một giới hạn mới của kiếm thuật.

Nếu được ta muốn kể cho đệ tử của ta biết về cảm giác cắt đôi sấm sét.

Có điều ta không nghĩ đệ tử của ta có thể làm vậy được.

Ài, nhưng ta đã thấy được kết cái rồi.

Bằng chứng là ta lại có thể suy nghĩ như thế này.

Sau khi đạt đến giới hạn ta đã bỏ qua cả ý thức để tiếp tục tập trung chiến đấu, nhưng rồi việc đó cũng sắp đạt giới hạn rồi.

Lí do là thể lực của ta.

Ta đã chặn được toàn bộ đòn tấn công của con Chưởng Tinh.

Nhưng cuộc chiến kéo dài đã sớm rút cạn thể lực của ta.

Mỗi khi ta cử động thì cơ bắp bị rách thêm một phần, và ta cảm giác được xương của mình nứt gãy.

Mỗi hơi thở ta có thể nếm được vị máu trong họng, và mắt ta là một mảnh mờ ảo chỉ còn thấy được một phần.

Việc ta còn có thể đứng thế này đã là kì diệu rồi.

Thế nhưng sự kì diệu sẽ kết thúc ở đây.

Ta không thể di chuyển dù chỉ một bước nữa.

Nhưng, ta vẫn không buông thanh kiếm trên tay ra.

Đây chính là sự ương ngạnh cuối cùng của ta.

Nhìn thấy ta đã dừng lại, con Chẳng Tinh lại không bước đến kết liễu ta.

[Ông lão, tôi muốn biết tên của ông]

Hô.

Ta cứ nghĩ nó là một con quái vật không biết suy nghĩ, nhưng nó lại có thể nói chuyện à?

Nghĩ kĩ lại, khoảng giữa chừng đột nhiên thanh kiếm của nó tiến bộ một cách kì lạ.

Nó đã lấy lại được ý thức bị mất trong lúc chiến đấu sao?

Ta không biết tại sao nó lại mất ý thức trước đó, nhưng nó lấy lại được ý thức giữa trận chiến...

Nếu là ngược lại thì ta đã thấy không biết bao nhiêu lần rồi.

[Kiếm Thần, Reigar Van Rengzant]

Với một giọng khàn đặc, ta nói rõ ràng tên bản thân.

[Kiếm Thần, ông hoàn toàn có tư cách gọi bản thân như thế. Lẽ ra tôi mạnh hơn ông không biết bao nhiêu lần, nhưng từ đầu đến cuối tôi vẫn không thể đánh dìm ông dù chỉ một lần. Tôi không ngờ sự khó chịu đó lại khiến tôi lấy lại được sự tỉnh táo. Không, đây không phải là tỉnh táo. Ngay lúc này tôi cảm giác mình sẽ trở nên điên cuồng bất kì lúc nào vì cơn thịnh nộ yêu cầu sự giết chóc. Mặc dù tôi đã lấy lại được ý thức, nhưng đây không phải là sự tỉnh táo]

Nửa sau có lẽ là nó tự nói chuyện với bản thân.

Nó lúc này hoàn toàn không phòng bị gì.

Nhưng, hiện tại ta không còn sức vùng kiếm lên chém nữa rồi.

[Kiếm Thần, Reigar Van Rengzant. Tôi sẽ không bao giờ quên cái tên này. Và tôi sẽ giết ông với sự tôn trọng của một chiến binh]

Con Chẳng Tinh biến mất.

Mặc dù mắt ta hiện tại đã quá mờ để có thể thấy rõ, nhưng ta biết dù có thể ta cũng không thể nhìn thấy được.

Nhát chém này sắc bén như thế.

[Tuyệt vời]

Cơ thể ta bị cắt làm đôi cùng với thanh kiếm yêu quý.

Có vẻ như ta không phải là người duy nhất tìm được bí mật của kiếm thuật trong trận chiến này.

Mặc dù nó vẫn còn xa xa không đủ, nhưng ta đã có thể thấy được một thoáng trong nhát chém cuối đó.

[Ông cũng rất tuyệt vời]

Trước khi ý thức biến mất hoàn toàn ta nghe được những lời đó.

* * * * *

Kuro mệt mỏi đánh bật toàn bộ những con nhện trắng đang bao vây anh ta.

Và thoát khỏi không gian kia.

Theo cảm giác của Kuro thì anh ta bị nhốt trong đó mười ngày.

Nhưng anh có thể cảm giác được thời gian ở ngoài và ở trong thế giới đó chảy không bằng nhau sau khi đã thoát ra ngoài.

[Cô ta thậm chí có thể điều khiển dòng chảy thời gian trong không gian đó sao?]

Kuro lầm bầm một cách bực mình.

Người quấy rối anh không hề tự mình xuất hiện.

Cô ta chỉ đơn giản để một bầy nhện trắng khổng lồ có thể gọi là những phân thân của cô ta trong đó.

Nhưng anh ta cũng không thể coi thường bầy nhện đó được.

Mặc dù anh ta không bị đe dọa tính mạng, nhưng đây là lần đầu tiên kể từ lúc hệ thống được thiết lập mà Kuro lại mệt mỏi như thế này.

Kuro vội vã vượt qua Quỷ Sơn.

Để đến đất nước ở nơi giao thoa.

Nhưng mà, ở đó không còn đất nước nào nữa.

Đã vài năm trôi qua kể từ lúc Kuro bị nhốt lại.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 10: Tịch Mịch

Tôi đã giết toàn bộ sinh vật sống mình nhìn thấy.

Tôi ghét toàn bộ mọi thứ có thể di chuyển.

Ngay cả những chiếc lá xào xạc bên khóm mắt cũng làm tôi khó chịu

Ý thức của tôi đã quay lại một phần nhỏ trong trận chiến với vị Kiếm Thần.

Nhưng thế này có thực sự gọi là tôi đã trở lại không?

Tôi giết những con thú vô hại rồi ăn thịt chúng một cách tham lam.

Như thế này, tôi không khác gì một con dã thú không biết suy nghĩ cả.

Không, thậm chí cả loài dã thú cũng sẽ không đi săn một cách vô dụng sau khi nó đã no, tôi hiện tại chém giết toàn bộ sinh vật sống tôi nhìn thấy thì chỉ là một con quỷ không bằng cả cầm thú.

Tôi không chỉ giết thú vật.

Tôi giết rất nhiều Nhân Loại cố gắng chạy thoát khỏi tôi nữa.

Người đàn ông dũng cảm đối mặt tôi, người phụ nữ cố gắng bảo vệ đứa con của mình, đứa trẻ đang được bảo vệ, và cả ông già lao vào tôi tự sát để cứu thêm một chút thời gian. Tôi giết chết toàn bộ không chừa ai.

Tại sao tôi đang làm chuyện này?

Tôi không biết.

Mỗi khi giết người vô tội tôi lại thấy buồn nôn.

Nhưng ham muốn giết chóc và sự giận dữ trong tôi lại mạnh mẽ hơn sự buồn nôn kia.

Một giọng nói cứ vang vọng trong đầu, bảo tôi "Giết".

Tôi tin tưởng vào sự giận dữ của mình, và làm theo giọng nói đó.

Mỗi khi tôi giết người tôi lại thấy khó chịu, dần rồi biến thành bức mình. Và rồi nó lại biến thành ý muốn giết chóc và đi tìm một con mồi khác.

Một vòng lặp đáng sợ khiến tôi rơi xuống tận cùng của sự điên cuồng.

Sau khi giết chết vị Kiếm Thần tôi tiến hóa từ Đại Chưởng Tinh thành Tướng Chưởng Tinh.

Sau đó tôi lại tiếp tục tàn sát, và tiến hóa thành loài Oni.

Mặc dù có lựa chọn tiến hóa thành loài Vua Chưởng Tinh từ Tướng Chưởng Tinh, nhưng tôi lại chọn cái này.

Sự thay đổi là cực kì rõ rệt.

Cơ thể của tôi trước giờ mỗi khi tiến hóa lại biến lớn lên thì giờ lại thu nhỏ thành kích cỡ của một Nhân Loại.

Nếu chỉ có vậy thì không có gì ngạc nhiên quá mức, nhưng khi tôi thấy mặt của mình lúc nhìn xuống bờ sông, tôi bất giác nuốt nước bọt.

Khuôn mặt kiếp trước của tôi đang được phản chiếu lên đó.

Trên trán tôi là một cặp sừng, và tôi có vẻ già dặn hơn, nhưng đó chính xác là khuôn mặt kiếp trước của tôi.

Tại sao lại là lúc này?

Tôi bất giác tự hỏi như thế.

Cùng lúc đó tôi chợt nhận ra.

"A, ra là vậy. Tôi thực sự đã trở về".

Sau khi tiến hóa thành Oni, cấp độ của skill Cấm Kị cũng trực tiếp lên cấp 10.

Và, thông tin Cấm Kị mang đến kinh khủng đến mức nó trực tiếp đập vỡ tâm trí tôi.

Tôi ói lên mặt vàng, tiếp tục nổi cơn điên cuồng là tiếp tục tàn sát vô tội và mọi sinh vật sống tôi thấy với ý muốn hủy diệt mọi thứ.

Mỗi ngày, đều bị Thịnh Nộ khống chế, và giết chóc không ngừng.

Trước khi hiểu được Cấm Kị, mỗi ngày tôi đều đau khổ vì không thể cầm bản thân chém giết điên cuồng được, đồng thời là cảm giác tội lỗi vì giết người vô tội.

Sau khi hiểu Cấm Kị, tôi chợt cảm thấy lòng nhẹ nhõm hơn.

Vì việc tàn sát của tôi đã có lí do chính đáng.

Khi tôi nghĩ đến đó, tôi cảm thấy giận giữ.

Là sự thịnh nộ thực sự từ tận đáy lòng không phải do skill mà ra.

Chính đáng cái chó gì chứ.

Hoàn toàn là ngụy biện.

Đây hoàn toàn là đưa một cái chính nghĩa đạo đức giả vào những tội ác mà tôi đã làm ra.

Cấm Kị thực sự rất tệ, nhưng đó không phải là lí do để tôi được phép tàn sát như thế này.

Không khác gì cả.

Cũng y chang như lúc ở kiếp trước.

Tôi không sai.

Vì thế tôi được phép dùng bạo lực.

Khác biệt duy nhất là hiện tại sau khi tôi đã dùng bạo lực tôi mới tự nhủ rằng tôi không sai.

Cơ bản là như cũ.

Dùng cái lí do rằng tôi làm đúng để biện hộ cho tội ác của mình.

Vì thế, vì thế nên hiện tại tôi mới nhìn giống bản thân ở kiếp trước như thế.

Ở kiếp trước, ý chí của tôi chính xác, còn bạo lực là tội ác.

Ở thế giới này, ý chí của tôi là tội ác, còn bạo lực là chính xác.

Tôi không phân biệt được đâu là đúng đâu là sai nữa rồi.

Tôi không biết, nhưng tôi sẽ không ngừng lại.

Tôi sẽ bỏ lại cả ý chí lẫn sự "đúng" của tôi.

Tôi muốn ai đó cản tôi lại.

Tôi muốn quay về ngôi làng Yêu Tinh Lùn đó.

Về nơi mà không cần phải suy nghĩ về chính nghĩa hay tội ác.

Nhưng bây giờ không còn gì ở đó nữa.

Không có những chiến binh kiêu hãnh, hay những ngôi nhà ấm áp, toàn bộ không còn.

Hơn nữa, cũng không còn ai có thể cản tôi lại nữa.

Theo viên đá Giám Định thì chỉ số của tôi đã vượt mức 10000 dù tôi không dùng Thịnh Nộ.

Tôi đã dễ dàng đánh bại con Rồng Băng đến cản tôi lại mà không cần dùng Thịnh Nộ.

Lúc còn là Yêu Tinh Lùn tôi được dạy rằng loài Á Long là một loại quái vật cực kì nguy hiểm ở vùng núi.

Hiện tại ngay cả loài Rồng, bản tiến hóa của Á Long còn không cản được tôi nữa.

Tôi hiện tại chỉ là một cỗ máy chém giết.

Tôi không có ý chí, chỉ là sự giận dữ vô cơ không hướng về ai.

Tôi giết chóc, ăn, rồi tiếp tục.

Sự tồn tại của tôi chỉ có thế.

Sống tiếp có ý nghĩa gì chứ?

Nếu tôi không lấy lại được ý thức lúc tôi chiến đấu với vị Kiếm Thần kia thì hay quá.

Nếu vậy tôi đã hoàn toàn trở thành một cỗ máy chỉ biết chém giết không nghĩ được gì khác thật rồi.

Hoặc có lẽ Kiếm Thần đã giết được tôi.

A, tôi hiểu rồi.

Tôi đã muốn chết.

Trên thế giới này, tôi không muốn sống tiếp như thế này nữa.

Tại sao thế giới này đau khổ như vậy?

Tại sao tôi thấy đau khổ như vậy?

Tôi không biết.

Tôi muốn chết.

Nhưng tôi không thể tự sát được.

Cơ thể tôi tự động làm mọi chuyện để có thể sống sót.

Đuổi theo con mồi, giết nó, và ăn thịt nó.

Tôi đuổi theo đám người cố gắng băng qua dãy núi.

Tôi nhận được danh hiệu Kẻ Diệt Quốc lúc nào không biết, và tôi đã giết không biết bao nhiêu mạng người ở bên này dãy núi rồi.

Vì tôi cứ bắt chước Kiếm Thần khi chiến đấu nên tôi cũng đã có được danh hiệu Kiếm Thần luôn rồi.

Tôi có cảm giác như thể là tôi nhỏ Reigar Van Rengzant, và cảm thấy buồn nôn lần nữa.

Sau khi vượt qua dãy núi tôi không thấy mục tiêu tôi đã đuổi theo nữa.

Mà, không quan trọng.

Tôi không đuổi theo họ vì tôi muốn giết họ.

Đúng hơn, tôi mừng là mình không thấy họ nữa.

Và rồi, tôi bị một đám người kì lạ tấn công.

Đám người này sử dụng Ma Pháp và cung tên, khác hẳn với nhóm hiệp sĩ trước đây, hay là nhóm chiến binh không có chút sự hợp tác nào trước đó nữa.

Sau khi giết chết họ hết tôi nhận được danh hiệu Thợ Săn Tinh Linh, khi tôi xé đồ họ ra để kiểm tra danh tính thì thấy họ là một chủng tộc có lỗi tai nạn.

Có lẽ là bộ tộc mang tên Elf ở Trái Đất.

Tôi không rõ tại sao họ tấn công tôi, nhưng cuối cùng họ chết một cách vô ích.

Tộc Elf không yếu chút nào, nhưng họ không phải là đối thủ của tôi.

Có lẽ không còn ai có thể giết tôi nữa rồi.

Tôi đã bắt đầu bỏ cuộc như thế.

Nhưng, lúc đó vẫn là quá sớm để bỏ cuộc.

Trước mặt tôi, là một cô gái.

Miệng nở một nụ cười, cặp mắt như đang bốc lửa, đốt lên ý chí chiến đấu của tôi.

Vẻ mặt của một con quái vật ăn thịt người trái ngược hẳn với vẻ ngoài và bộ váy thanh tao của cô ấy.

Tôi có thể cảm giác được.

Cô gái này rất mạnh.

Đủ để có thể giết được tôi.

Và, tôi đã cảm thấy hơi mong chờ chuyện đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ①

TN: 鬼 (oni) là quỷ, yêu quái, cũng là nói đến loài yêu quái nhìn giống người có sừng giống Oni-kun, tựa của chap là ý muốn nói vampy-chan cũng mạnh như quỷ, là một con quỷ chứ không phải ý nói 2 con oni đánh nhau. Bình thường mình dịch 魔族 (mazoku) cũng là Quỷ, nhưng chữ 魔 (ma) lại cũng là ma trong Ma Pháp, nên Quỷ với Oni thực tế là khác nhau :p. Nhân tiện, bảng chỉ số cuối cùng của series rồi

~~~~~

Tôi dùng viên đá Giám Định kiểm tra cô gái trước mặt.

Đã lâu rồi tôi chưa dùng Giám Định.

Lần cuối tôi dùng nó là lúc tôi gặp con Rồng Băng, sau đó thì tôi cảm giác không cần phải dùng nó làm gì nữa.

Không cần Giám Định tôi cũng biết bằng bản năng rằng mình có thể chiến thắng.

Nhưng cô gái này thì khác.

Hơi khó hiểu.

Cấp 3?

Nhân Loại và Vampire?

Hình như hơi quá nhiều skill thì phải?

Chỉ số thì tôi hơn hẳn cô ta.

Nhưng skill thì tôi thua cả về số lượng lẫn chất lượng.

Tôi có con bài tẩy là Chế Tạo Vũ Khí Áo Tường, nhưng số lượng skill của cô gái mang tên Sophia này cực kì bất thường.

Có lẽ cô ta thực sự nhanh hơn tôi một chút.

Nếu tôi không dùng Thịnh Nộ.

Tôi không có ý định dùng nó, nhưng lúc sắp chết thì tôi không biết.

Có lẽ Thịnh Nộ lúc đó có khi tự động kích hoạt dù tôi muốn hay không.

Không, nó chắc chắn sẽ làm vậy.

Tôi có thể dùng ý chí của bản thân trấn áp nó đến khi nào?

Đó sẽ là điểm ngoặt của trận chiến này.

Hoặc là tôi hoặc là cô ta sẽ chết.

Có thể cô ta sẽ chết trước khi kịp dồn tôi vào đường cùng.

Ngay lúc tôi vào trạng thái chiến đấu tôi không có khả năng nương tay nữa.

Cô gái vung thanh đại đao lớn lên bằng một tay, hoàn toàn trái ngược với vóc người nhỏ nhắn của cô ta.

Thanh đại đao cao gần bằng cô gái, hơn nữa vừa nặng vừa dày.

Có lẽ nó không có bất kì khả năng đặc biệt nào, nhưng chắc chắn nó cực kì bền.

Khoảng cách giữa tôi và cô ta bị rút ngắn trong chớp mắt, và thanh đao được vung xuống.

Tôi dùng thanh Katana lửa ở một bên tay cản nó lại.

Nhưng lúc tôi không thể chịu nổi nữa tôi liền dùng thêm thanh Katana sét bên tay còn lại cùng chặn cú chặt lại.

Thật nặng!

Tôi không hề coi thường cô ta, nhưng tôi cứ nghĩ vì mình có chỉ số cao hơn nên tôi có thể dùng một tay chặn đòn lại.

Và sau đó tôi định phản đòn bằng thanh Katana sét, nhưng rồi tôi buộc phải đổi thành phòng thủ.

Chỉ số của cô ta đã tăng lên.

Nhờ Ý Chí Chiến Thần và Thần Pháp Tấn Công.

Và, có lẽ thêm cả Vampire Cao Cấp nữa.

『Vampire Cao Cấp : Skill đặc biệt của Vampire sở hữu. Khi uống máu chỉ số sẽ tăng lên. Lượng máu được uống sẽ được lưu lại trong cơ thể. Hơn nữa tùy cấp độ skill mà có thêm hiệu ứng đặc biệt. LV1: Nguyệt Hộ, LV2: Mãnh Huyết, LV3: Sương Máu, LV4: Quỷ Bóng Đêm, LV5: Quỷ Hóa, LV6: Triệu Hồi Đồng Loại, LV7: Hóa Sương, LV8: Trùng Sinh』

Nguyệt Hộ có tác dụng tăng chỉ số tùy vào trăng khuyết bao nhiêu.

Sương Máu có tác dụng biến máu của cô ta thành màn sương và điều khiển nó tùy ý. Còn Hóa Sương cho khả năng tự mình biến thành màn

sương.

Quỷ Bóng Đêm có khả năng triệu hồi những con quỷ từ trong bóng, và Quỷ Hóa cho khả năng biến thành một trong những con quỷ đó.

Triệu Hồi Đồng Loại có tác dụng như tên.

Đặc biệt phiền phức nhất là khả năng Trùng Sinh.

Nó có tác dụng siêu ăn gian cho phép hồi phục toàn bộ HP mỗi ngày một lần nếu HP bị rơi xuống còn 0.

Hơn nữa, hiện tại vấn đề chính là Mãnh Huyết.

Nó là skill khi kích hoạt cho phép sử dụng lượng máu dự trữ trong người để tăng chỉ số.

Nhờ nó nên đòn tấn công vừa rồi mới nặng nề như thế.

Tôi cũng kích hoạt Ý Chí Chiến Thần và Thần Pháp Tấn Công.

Như thế này tôi lại lấy được ưu thế chỉ số rồi.

Mặc dù Ý Chí Chiến Thần của cô ta bằng cấp của tôi, nhưng Thần Pháp Tấn Công thì lại cao cấp hơn.

Vì vậy khoảng cách chỉ số lúc này đã rút ngắn lại so với lúc tôi đang không dùng cường hóa.

Tôi kích hoạt Sức Mạnh Rộng, một trong các lá bài tẩy của tôi.

Sức Mạnh Rộng tăng chỉ số cho tôi và có thêm khả năng chặn Ma Pháp của đối phương.

Lúc bị nhóm Elf gì đó tấn công tôi đã dùng skill này để vô hiệu toàn bộ Ma Pháp của họ.

Ý Chí Chiến Thần, cộng với Thần Pháp Tấn Công, hơn nữa còn Sức Mạnh Rộng.

Đây là lần đầu tiên tôi phải sử dụng cả ba cùng lúc.

[Fu, fufufu]

Cô gái cười lớn.

[Người đã chặn được. Người thực sự đã chặn được đòn tấn công của ta. Fufufu!]

Đệt.

Cô gái ngày nguy hiểm quá.

Cô ta điên rồi.

Cơ mà tôi không có quyền nói vậy.

[Đây chính là chiến đấu! Lần đầu tiên trong đời! Thực sự chiến đấu nghiêm túc!]

Tôi rùng mình.

Không phải là bị cô gái dọa sợ.

Mà thực sự là bị lạnh.

Không khí lạnh lẽo bao quanh cô gái.

Cùng lúc đó, nó bắt đầu biến thành một màu đỏ của máu.

Đây là tác dụng của skill Vampire, Sương Máu.

Hơn nữa, còn dùng skill thuộc tính băng để ngay lập tức thay đổi nhiệt độ.

Đối thủ bắt đầu nghiêm túc rồi sao?

Vậy thì tôi cũng vậy.

Tôi lấy nhiều thanh Kiếm Ma Pháp ra khỏi không gian Túi Thần Kì của Ma Pháp Không Gian.

Và dùng Điều Khiển Tùy Ý khiến chúng lơ lửng trên không. (TN: Gate of Oni ^^)

Và, bây giờ cuộc chiến thực sự bắt đầu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ②

Cảm giác khó chịu lan khắp người tôi.

Xem ra con Oni cũng Giám Định tôi cùng lúc tôi Giám Định nó.

Nhưng vì Giám Định của con Oni chỉ là cấp 2 nên nó chỉ biết tên của tôi.

Trong cuộc chiến về thông tin đầu tiên tôi đã thắng.

Mặc dù tôi biết về skill và danh hiệu của con Oni, nhưng nó không viết về tôi.

Nghĩa là nó có thể bị những thứ tôi làm bất ngờ, còn tôi thì lại có thể đoán gần như mọi thứ nó có thể làm.

Tôi sử dụng Tăng Tốc Suy Nghĩ và Tiên Tri hết mức, và còn có thể đoán được đối phương định làm gì vì biết skill của nó.

Đúng là không hổ danh combo vàng của Goshujin-sama, tôi có khả năng né tránh kinh khủng mà không đối thủ nào sánh được.

Nhìn Giám Định tôi biết đối phương thông thạo nhất là Lửa và Sét.

Mặc dù tôi có cả hai skill kháng thuộc tính này, nhưng tôi lại bị yếu với lửa.

Hơn nữa sét cũng không phải là điểm mạnh của tôi nên tôi cần phải cẩn thận.

Những skill làm tôi chú ý là Kiếm Thần, Thịnh Nộ, và Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì.

『Kiếm Thần: Cực hạn của kiếm pháp. Khi sử dụng kiếm được mức độ tự động chỉnh sửa hành động tối đa』

『Thịnh Nộ: sức mạnh $n\%$ đủ sức chạm đến các vị Thần. Mở rộng thần thức của bản thân. Chỉ số tăng vọt, trả giá bằng mất đi lí trí. Hơn nữa, vượt qua được hệ thống W và có quyền ảnh hưởng đến vùng MA 』

『Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì: Chế tạo vũ khí bằng cách sử dụng MP. Chất lượng của vũ khí được tạo ra dựa vào cấp độ skill và lượng MP sử dụng. Hơn nữa có thể thêm hiệu ứng đặc biệt cho vũ khí』

Mặc dù còn một skill gọi là Diêm Vương nữa, nhưng vì nó có vẻ không dùng được nên tôi mặc kệ nó.

Dĩ nhiên, Kiếm Thần là cấp tối đa của skill Anh Hùng Kiếm mà tôi có.

Mặc dù nó chỉ tăng khả năng sử dụng kiếm, nhưng vì nó là skill cấp cao nhất nên tôi không thể dùng kiếm để chiến thắng nó được rồi.

Hơn nữa tên này còn có Miễn Nhiễm Chém, nên ngay khi sử dụng kiếm là tôi đã thua rồi.

Dĩ nhiên vũ khí của tôi là đại đao nên nó còn thêm sát thương thuộc tính đập nữa, và tôi vẫn có thể chiến đấu được.

Thịnh Nộ là một skill trong bộ skill Thất Đại Tội giống Ghen Tị của tôi.

Xem ra tên đó hiện tại chưa sử dụng nó.

Tôi không biết nó sẽ tăng bao nhiêu, nhưng tôi phải chuẩn bị tinh thần rằng nó sẽ tăng cực kì nhiều, vì theo Goshujin-sama nói những skill này là skill bá đạo.

Dù không dùng thì tôi vẫn bị thua về chỉ số.

Cái cuối là Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì.

Con Oni dùng hai thanh Katana, ở thế giới này hóa ra cũng có Katana à? Nếu chúng được tạo ra bằng skill đó thì có lẽ chúng có những hiệu ứng đặc biệt.

Tôi chú ý đến hai thanh Katana trên hai tay rồi dùng Giám Định.

『Katana Lửa Suzaku: Sức Tấn Công 3000, Độ Bền 9973, Đặc tính: Thánh vệ, Thêm thuộc tính Lửa, Tự sửa chữa, Tự hồi phục, Trữ ma lực: Thanh kiếm được chế tác』

『Katana Sét Seiryuu: Sức Tấn Công 3000, Độ Bền 9978, Đặc tính: Thánh vệ, Thêm thuộc tính Sét, Tự sửa chữa, Tự hồi phục, Trữ ma lực: Thanh kiếm được chế tác』

Thật mạnh...

Thanh đại đao của tôi là một tuyệt phẩm của một Thợ rèn kiếm nổi tiếng của phe Quỷ, nhưng nó không thể so sánh được với hai thanh kiếm này.

Hơn nữa, việc nó có tận năm hiệu ứng đặc biệt là rất kì lạ.

Tôi nghe nói có rất ít Kiếm Ma Pháp có hiệu ứng đặc biệt.

Hơn nữa, nếu nhìn tên chúng thì tôi ngay lập tức nghĩ đến còn Genbu và Byakko đúng không? (tên của 4 thần thú, Seiryuu= Thanh Long, Suzaku= Phượng Hoàng, Genbu= Huyền Quy, Byakko= Bạch Hổ)

Tại sao lại còn thêm cả át chủ bài khác chưa lấy ra nữa chứ?

Ô?

Tại sao tên này lại biết truyền thuyết Tứ Thần Thú nhỉ?

Tôi chưa nghe ai biết truyền thuyết đó ở thế giới này cả.

Mà, thôi kệ.

Quan trọng hơn bây giờ là phải nghĩ cách đánh bại con quái vật này.

Nhìn sơ thì đánh cận chiến cơ bản là tự sát.

Đòn đánh thử của tôi bị nó đỡ quá dễ dàng, và ngay sau đó tôi thấy chỉ số ngay lập tức tăng lên, rõ ràng nó mới cường hóa bản thân.

Chỉ số của nó thì nghiêng về Ma Pháp hơn, nhưng nhìn skill thì rõ ràng nó chuyên về cận chiến hơn.

Nếu vậy thì dùng Ma Pháp và những kỹ năng đặc trưng của Vampire đánh tầm xa là tốt nhất.

Nếu nó dám thi đánh xa với tôi thì tôi sẽ thắng.

Tôi kích hoạt Sương Máu, tạo ra một màn sương đỏ bao vây bản thân.

Thêm nữa, tôi kích hoạt Ma Pháp Nước rồi trộn nó vào trong lớp sương.

Một lớp nước đỏ bao quanh người tôi.

Fufu, nó ngạc nhiên kìa.

Đây là chiến thuật tôi nghĩ ra bằng cách kết hợp khả năng của Vampire và Ma Pháp lại.

Tôi không thể trộn được tác dụng của Axit Công vào Ma Pháp được, nhưng nếu tôi dùng nó chung với Sương Máu thể này thì không còn giới hạn nữa.

Tôi không rõ lắm nó hoạt động thế nào, nói chung là một loại tiểu xảo.

Một cơn sóng axit cực mạnh ăn mòn được mọi thứ nó chạm vào.

Có thể thay đổi hình dạng tùy ý tôi để tấn công.

Đây là kỹ năng Goshujin-sama đặt tên là Huyết Hồng Hải.

Một trong những vũ khí chính của tôi.

Thanh Katana đó không tài nào đỡ được cái này đúng không?

Nghĩa là con Oni chỉ có lựa chọn đến gần tôi để cận chiến trong khi phải né tránh nó.

Tôi sẽ giữ khoảng cách và chặn nó lại để nó không tiếp cận được.

Ừ, tôi đã làm ra lựa chọn chính xác nhất.

Nhưng con Oni lại làm một chuyện hoàn toàn khác những gì tôi nghĩ.

Vô số thanh kiếm đột nhiên xuất hiện trên không trung.

『Kiếm Phát Nổ: Sức Tấn Công 2500, Độ Bền 100, Đặc tính: Thêm thuộc tính Lửa, Tự hủy, Kiếm bay: Thanh kiếm được chế tác』

Ài, không tốt chút nào.

Tôi dùng Huyết Hồng Hải bao bọc bản thân theo bản năng.

Ngay sau đó, vô số thanh kiếm bay xuyên qua Huyết Hồng Hải tôi đang dùng làm khiên.

Rồi phát nổ.

Hơn một nửa Huyết Hồng Hải đã biến mất.

Cứ như tên lửa.

Này, sao ăn gian vậy?

Không những cận chiến được mà còn đánh xa tốt thế này.

Thế này thì phải đổi chiến thuật rồi.

Nhưng, tôi tự hỏi tại sao.

Tôi không thể không cảm thấy phấn khích được.

Tên đó đã dùng chiến thuật để ngay lập tức phá vỡ kế hoạch của tôi chỉ bằng một skill là Chế Tạo Vũ Khí Thần Kỳ.

Cái gì sẽ bay ra nữa đây?

Có cảm giác như đang mở một hộp quà bí ẩn vậy.

Tôi tự hỏi nó sẽ cho tôi thấy gì tiếp theo đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ③

Thế này không phải là tệ lắm sao?

Không phải thế này là chơi ăn gian hoàn toàn rồi sao?

Chất lỏng màu đỏ bay đến gần tôi.

Trên đường bay đến nó làm tan chảy toàn bộ cây cối xung quanh.

Chắc chắc đó là một đòn tấn công Axit cực kì mạnh, tốc độ những gốc cây bị tan chảy không hề bình thường.

Chất lỏng màu đỏ dễ dàng hòa tan mọi thứ nó chạm dính trên đường đi.

Dù tôi có sức phòng thủ mạnh mẽ nhưng cứ thế để nó chạm dính người thì tôi sẽ gặp rắc rối.

Nó tấn công không chừa lỗ hổng nào từ mọi phía.

Vì nó là một chất lỏng nên nó không bị giới hạn cách di chuyển.

Hơn nữa nó còn chuyển động nhanh một cách bất ngờ.

Tôi bắn vài thanh Kiếm Nổ ra, cùng lúc lui về né cơn sóng màu đỏ đó.

Năm thanh Kiếm Nổ tôi bắn đến cô gái hoàn toàn bị một bức tường chất lỏng màu đỏ cực kì dày chặn lại trước khi kịp trúng mục tiêu.

Nó đã bị chặn lại.

Một đòn tấn công còn có thể dùng để phòng thủ thực sự quá phiền phức đi.

Mặc dù vụ nổ từ những thanh Kiếm Nổ đánh bay chất lỏng đi được phần nào, nhưng rồi nó ngay lập tức tụ lại như cũ.

Số lượng Kiếm Nổ là có giới hạn, nên tôi không được lãng phí đạn.

Ngược lại, đối thủ của tôi chỉ cần còn MP là còn khả năng chiến đấu.

Tôi không nghĩ rằng MP của cô ta sẽ bị tiêu hao hết được.

Vừa xài bao nhiêu nó hồi lại bấy nhiêu.

Nếu muốn khiến đối thủ hết MP tôi phải chiến đấu với tâm lí đánh kéo dài.

Ngoài những thanh Kiếm Ma Pháp tôi đã trữ sẵn, có khi còn phải vội vã chế tạo thêm Kiếm Ma Pháp giữa trận chiến nữa.

Tôi có tâm lí như vậy, nhưng có vẻ đối thủ cũng không ngại gì một trận chiến kéo dài.

Cái bóng của cô gái đột nhiên phồng lên rồi một con sói đỏ đậm bò ra từ đó.

Một trong các kĩ năng của loài Vampire, Quỷ Bóng Tối.

『Quỷ Bóng Tối Lv-

Chỉ số

HP: 3000/3000 (Green)

MP: 1/1 (Blue)

SP: 2500/2500 (Yellow)

: 2500/2500 (Red)

Average Offensive Power: 3000

Average Defensive Power: 2500

Average Magical Power: 1

Average Resistance Power: 1500

Average Speed: 3000

Skill

[Tăng Cường Phá Hoại Nâng Cao Lv2] [Tăng Cường Lực Đập Nâng Cao Lv1] [Tăng Cường Lực Chém Nâng Cao Lv1] [Tăng Cường Lực Đâm Nâng Cao Lv1] [Axit Đặc Công Lv8]]

Khoan đã.

Nó có hơi mạnh quá không?

Mạnh hơn mấy con quái vật tôi thường hay thấy nhiều...

Thậm chí nó còn có vài skill nữa.

Hơn nữa, từng con một lần lượt bò ra từ trong bóng của cô ta.

Tổng cộng 8 con Quỷ Bóng Tối đứng xếp hàng trước mặt cô gái.

Và ngay khi cô ta giơ tay lên thì chúng phóng ra trước.

Cơn sóng đỏ và những con quỷ bóng tối đỏ đậm tấn công tôi cùng lúc.

Không, tôi không thể hoàn toàn né đợt tấn công này được.

Ngay khi tôi né được con sóng đỏ thì một con Quỷ Bóng Tối lao tới tấn công ngay chỗ tôi đáp xuống.

Không kịp thấy lại thăng bằng tôi đã bị con Quỷ Bóng Tối cắn dính.

Tôi chém con Quỷ Bóng Tối đang cắn tôi và bắn những tia sét cắn những con còn lại đang nhảy tới tấn công tôi.

Ngay sau đó, dòng chất lỏng đổ xuống đầu tôi.

Tôi cảm giác được sự đau đớn khi lớp da của tôi từ từ bị tan chảy.

Đã lâu rồi tôi mới lại nhận sát thương.

Nhưng không đến mức tôi không đứng dậy nổi.

Tôi không có Kháng Axit, nhưng sát thương có thể bị giảm xuống mức tối thiểu nhờ chỉ số phòng thủ của tôi.

Tôi kích nổ Lửa và Sét ở gần mình để đánh tan đi lớp chất lỏng đỏ đang dính trên người.

Nếu tôi cứ liên tục bị nó bám dính không làm được gì thì sớm muộn tôi cũng nhận sát thương trí mạng.

Cô gái đó cũng hiểu chuyện này.

Vì thế cô ta mới liên tục nhìn tôi.

Bằng cặp mắt đang sử dụng sức mạnh của Yêu Nhân.

Là Thù Hận và Tù Động Yêu Nhân.

Thù Hận Yêu Nhân đang hấp thu HP MP và SP của tôi.

Tôi cũng có một skill tương tự gọi là Thù Hận, xem ra tác dụng của chúng là tương đương.

Khác ở chỗ Yêu Nhân có thể hấp thu sức mạnh của đối phương chỉ bằng cách nhìn đối phương.

Tôi thì trừ phi trực tiếp chạm vào đối phương thì skill của tôi không làm được gì.

Tôi thấy tác dụng của nó quá mức kinh khủng đi, chỉ cần nhìn đối phương là đủ.

Chỉ bị hấp thu một tí thì HP của tôi không bị ảnh hưởng mấy.

Tù Động Yêu Nhân thì gây ra hiệu ứng bất thường Tê Liệt.

Cả hai cái này đều cực kì phiền, nhưng Tú Động Yêu Nhân mới là cái đặc biệt khó chịu.

Nếu đã bị Tê Liệt rồi tôi không làm gì được nữa hết.

Mặc dù tôi có Kháng Tê Liệt, nhưng có khi tác dụng của skill sẽ chông chắt theo thời gian, và sớm muộn tôi cũng sẽ bị tê liệt.

Hơn nữa tôi còn phải tập trung xử lí cái cơn sóng đỏ vô cùng vô tận đó nữa.

Nếu cứ tiếp tục thế này thì bao lâu nữa tôi sẽ chết.

Chết.

Hử?

Tôi muốn chết mà.

Nhưng tôi vẫn đang suy nghĩ cách để chiến thắng.

Tại sao?

Cơ thể của tôi mặc kệ những suy nghĩ bối rối của tôi và tự nó hành động.

Mạo hiểm nhận sát thương, tôi đâm một con Quỷ Bóng Tối và chém nó chết.

Dĩ nhiên ngay lúc tôi đâm dính con Quỷ Bóng Tối thì cơn sóng đỏ lợi dụng sơ hở và tấn công tôi.

Cơ thể tôi lại bị nhấn chìm và tan chảy từ từ.

Tôi lại dùng Lửa và Sét để đánh bay nó đi.

Hmm?

Sao lại yếu đi thế này?

Tôi thấy giật mình và nhìn hai thanh Katana của mình.

Hơn một nửa lưỡi kiếm đã bị tan chảy và độ đèn của nó cũng giảm rõ rệt.

Bị hố rồi.

Mặc dù cơ thể tôi không sợ cơn sóng axit, nhưng vũ khí của tôi thì có.

Tôi không biết cô gái đó có cố tình nhắm đến việc này hay không, nhưng việc mất đi vũ khí là cực kì bất lợi cho tôi.

Bất lợi thôi, chứ không phải là không có đường thoát.

Tôi đưa MP vào hai thanh kiếm.

Hồi phục.

Sau khi Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì lên cấp tôi đã có thể sửa chữa cả vũ khí Ma Pháp rồi.

Như thế này thì hai thanh Katana của tôi lại có thể sử dụng như bình thường.

Nhưng tôi không thể coi thường lượng MP sử dụng được.

Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì tiện lợi như thế, nhưng lượng MP nó cần cũng cực kì kinh khủng.

Tôi không thể cứ hồi phục chúng liên tục được.

Nếu thế này thì đánh kéo dài tôi bị bất lợi.

Để chiến thắng tôi buộc phải đánh cận chiến mà không bị cơn thịnh nộ chi phối trước khi hết MP.

Tôi buộc phải dùng những thanh Kiếm Ma Pháp được trữ lại trong không gian kia một cách hào phóng rồi.

Cô gái này mạnh đến mức đó.

Đến mức tôi mà keo kiệt là tôi không thắng nổi.

Cô gái lại triệu hồi thêm Quỷ Bóng Tối nữa.

Rõ ràng là có ý đánh kéo dài thời gian.

Vậy thì tôi buộc phải làm mọi cách để tiếp cận được cô ta.

Lần nữa.

Tôi lại nghĩ cách để chiến thắng.

Nếu cô gái này mạnh như thế cô ta có thể giết tôi được mà.

Vậy là được rồi.

Là được rồi đúng không?

Tại sao tôi lại cố gắng nghĩ cách để chiến thắng?

Trong lúc vẫn đang bị rối, tôi tiếp tục chạy đến đối mặt cô gái.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ④

Ể, đừng có đùa chứ!?

Nó ăn trực tiếp Huyết Hồng Hải mà cơ bản là không nhận sát thương gì hết kìa!

Hơn nữa, mấy con pochi(chó) cũng không có tác dụng gì là sao.

Trong số những con quỷ bóng tối tôi có thể triệu hồi thì mấy con pochi là có sức tấn công cao nhất.

Tôi còn có con piyo(chim) cho việc giám sát và con chyyu(chuột) cho việc ám sát, nhưng nếu tính về sức tấn công đơn thuần thì con pochi là con mạnh nhất không bàn cãi.

Những con quỷ bóng tối tôi triệu hồi có nhiều skill giống tôi. Nhưng con pochi thì sở hữu toàn bộ những skill có tác dụng tăng sát thương vật lí.

Ngay cả sau khi bị những con pochi đó tấn công mà con Oni cũng không nhận chút sát thương nào.

Xem ra chỉ số cách biệt quá nhiều rồi nhỉ?

Hiện tại tôi có cảm giác mình đang thắng thế, nhưng nếu bất cẩn tiến quá gần nó thì có khi sẽ nguy hiểm.

Nếu Tù Động Yêu Nhân có tác dụng với nó thì tốt quá. Nhưng không biết tôi đủ sức giữ khoảng cách với tên Oni đủ lâu để Yêu Nhân có tác dụng không nữa.

Có lẽ là hơi khó.

Nếu là mắt của Goshujin-sama thì có lẽ được.

Yêu Nhân là khả năng tùy loài mà có sao? Hay nó là skill không thể học được nếu không có tài năng đặc biệt gì đó? Tôi thì tôi học được skill vì tôi là một Vampire.

Ma Nhân của Goshujin-sama là bản cao cấp hơn, còn Yêu Nhân của tôi là bản yếu hơn.

Cơ mà, cái khó chỉ là học được nó thôi, sau khi học được rồi thì cái nào cũng kinh khủng hết.

Con Oni cũng không chịu nổi Yêu Nhân.

Hiện tại chiến thuật đánh bại con Oni của tôi là dùng Tù Động Yêu Nhân để từ từ hạn chế khả năng của nó lại rồi từ từ gay sát thương đủ để giết nó.

Nói ngắn gọn là, tôi phải chuẩn bị tinh thần đánh một trận dài.

Đúng như tôi nghĩ, con Oni lao thẳng vào chấp nhận sát thương.

Dĩ nhiên.

Cả Huyết Hồng Hải lẫn bọn pochi đều không gây được sát thương trí mạng, nếu vậy thay vì tập trung né tránh, nó nên chịu đấm ăn xôi để tiếp cận được tôi là đúng hơn.

Tôi nghĩ nó đã hiểu rằng trận đánh kéo dài có lợi cho tôi hơn, còn đánh nhanh rút gọn nó lợi cho nó hơn.

Nhưng mà, người thực sự nghĩ ta sẽ chịu để yên cho người làm vậy sao?

Tôi lật những con bài còn giấu của mình ra.

Ý Chí Song Song, kích hoạt.

Hơn nữa ngoài Huyết Hồng Hải tôi còn dùng thương Băng và Bóng Tối để tấn công con Oni.

Những cây thương băng Băng và Bóng Tối đâm xuyên người con oni.

À, thực ra là không xuyên qua.

Đúng là nó có chảy máu một chút, nhưng những cây thương không đủ sức xuyên qua người nó.

Dù sao thì các skill Kháng và chỉ số của nó rất cao, hơn nữa còn có tác dụng chặn Ma Pháp của Sức Mạnh Rồng cực kì phiền phức nữa.

Nếu tính ra thì lượng tiêu hao không đáng với lượng sát thương.

Nhưng ít ra không phải là 0.

Cứ tiếp tục đánh tới thì tôi sẽ làm HP con Oni từ từ cạn hết.

Lượng sát thương tôi gây ra hơi cao hơn mức hồi phục của Hồi Phục Tự Động.

Hơn nữa tôi đã cầm chân nó vì liên tục tấn công được rồi.

Cứ tiếp tục thì tôi sẽ thắng.

Mặc dù tôi không nghĩ sẽ dễ dàng như vậy.

Kìa, một thanh kiếm xuất hiện giữa không trung nữa.

Này, cái đó là rất nhiều đó!

Khkhkhkh-Khoan đã!

Hình như có hơn trăm cây ở đó!?

Hở, toàn bộ là Kiếm Nổ?

Nếu nhiều đó thanh kiếm cùng phát nổ thì khu vực này sẽ biến mất luôn đó!?

Không tốt.

Học viên từ trường tôi vẫn còn ở trong khu vực này.

Đành vậy thôi đúng không?

Nếu vậy tôi đành phải mạnh tay hơn một chút, lấy ra lá bài tẩy của mình.

Những thanh kiếm bay ra.

Là một bức tường hoàn toàn làm bằng kiếm.

Một thứ vũ khí dùng để chặt, đâm, và thậm chí là nổ chết đối thủ.

Tôi dùng Ma Pháp, mục tiêu là bức tường kiếm đó.

Ma Pháp Băng Địa Ngục [Sương Lung Linh].

Một lớp sương óng ánh tuyệt đẹp màu trắng sáng lấp lánh.

Thực tế nó là một lớp sương chết chóc có khả năng đóng băng và phá vỡ tất cả mọi thứ nó chạm vào, biến chúng thành hoa tuyết.

Nó trộn với làn Sương Máu của tôi biến thành một làn sương lấp lánh màu đỏ rực.

Đòn tấn công mạnh nhất của tôi đến cả Goshujin-sama cũng chưa từng thấy.

Nếu phải đặt tên, hẳn cứ gọi nó là Sương Máu Lung Linh nhỉ?

Sương Máu Lung Linh chạm vào bức tường kiếm.

Những thanh kiếm phát nổ để tạo ra cơn sốc nhằm đẩy làn Sương Máu Lung Linh đi.

Nhưng khi chạm đến làn sương thì nó không đủ sức làm nguội bớt hay thậm chí là thổi lớp Sương Máu Lung Linh đi nữa.

Toàn bộ đều vô dụng trước vẻ đẹp lộng lẫy đáng sợ đủ sức đóng băng cả một vụ nổ

Ít ra, tôi muốn nói vậy, nhưng thực tế thì làn Sương Máu Lung Linh cũng bị tiêu hao bớt, chỉ còn khoảng 30% mà thôi.

Những thanh kiếm bay đáng tự hào của con Oni bị chặn lại, và tôi tiếp tục cho làn Sương Máu Lung Linh của tôi tấn công con Oni đang bị bất ngờ.

Con Oni chợt tỉnh ngộ ra, vội từ không khí ra một thanh kiếm mới và cầm nó.

Cùng lúc đó mặt đất nổi lên biến thành một bức tường lớn để chặn làn Sương Máu Lung Linh lại.

Nhưng, muốn chặn đòn át chủ bài của tôi lại bằng một bức tường cỡ đó, coi thường nhau à?

Sương Máu Lung Linh có tác dụng làm tan chảy mục tiêu bằng axit, nhanh chóng đóng băng nó lại rồi khiến nó vỡ đi.

Chỉ là đất đá bình thường làm gì có khả năng cản nó lại chứ.

Bức tường đất nhanh chóng biến mất không kịp phản kháng gì, và làn Sương Máu Lung Linh tiếp tục tiến tới gần con Oni.

Con Oni cố chống cự bằng lửa.

Ngọn lửa bị làn sương áp đảo và con Oni bị mất đi một cánh tay.

Nhưng cuối cùng thì đòn tấn công đó bị ngọn lửa tiêu hao gần hết rồi, chỉ đủ để cướp đi cánh tay của con Oni mà thôi.

Nếu không còn gì bất ngờ thì tôi đã chiến thắng rồi - là những gì tôi muốn nói, nhưng tôi không ngại thơ đến mức bất cần ngay lúc này.

Xem nào, chỉ còn một tay liệu nó có đủ sức chống cự nữa không đây?

Huyết Hồng Hải và bọn pochi tiếp tục tấn công con Oni để Sương Máu Lung Linh có thể chạm tới con Oni.

Một lần rồi lại một lần, tôi sử dụng Ma Pháp để khiến nó không có thời gian để thở.

Một lần rồi lại một lần rồi lại một lần nữa, một trong các ý chí song song của tôi thiết lập công thức Ma Pháp cho Sương Lung Linh.

Bị nhấn chìm trong Huyết Hồng Hải, bị bọn pochi tấn công liên tục, và bị Ma Pháp dội liên tục vào người.

Trước khi nó kịp thoát thân thì sẽ có một làn Sương Máu Lung Linh bay đến tấn công nữa.

Nó có chịu nổi không?

Ngay lúc tôi đã chắc chắn rằng mình sẽ thắng, cả Huyết Hồng Hải, bọn pocih và Ma Pháp của tôi bị đánh bật ra toàn bộ, chém đứt và tản ra khắp nơi, hơn nữa một thanh kiếm đâm quá nửa vào cơ thể tôi.

Chuyện gì vừa xảy ra?

Tôi, tôi vừa nhận sát thương sao?

Có Vây Thần Thánh bảo vệ tôi vẫn nhận sát thương sao?

Ngay sau khi bị đánh bật ra và lăn vài vòng dưới đất, tôi đứng dậy kiểm tra tình trạng cơ thể. Tay phải của tôi bị chặt đứt một nửa.

Mặc dù nó ngay lập tức hồi phục, nhưng vấn đề là tôi không hiểu tại sao tôi lại nhận sát thương được.

Nhưng khi nhìn vào con Oni tôi ngay lập tức hiểu ra.

Toàn bộ chỉ số 99999.

Không thể nào.

Mới bị đánh lăn mấy vòng mà đầu óc tôi có vấn đề rồi à?

Nếu câu nói đùa đó là thật thì hay quá, nhưng rõ ràng không phải vậy.

"GAAAAAA!"

Con Oni hét lên.

Giọng hét hoàn toàn không có chút lí trí nào, chỉ chứa đầy dục vọng muốn hủy diệt.

Tôi chợt nhớ ra.

Thịnh Nộ.

Là skill tôi đã để ý từ đầu trận chiến.

Có vẻ nó đã được kích hoạt.

Lượng chỉ số được tăng lên của nó vượt quá mong đợi của tôi.

Tôi cứ nghĩ cao nhất chỉ là gấp đôi thôi chứ, không ổn rồi.

Như thế này chắc chắn là không ổn rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ⑤

Chắc, tôi đã biết chuyện này sẽ xảy ra.

Thịnh Nộ kích hoạt rồi.

Nó kích hoạt không như ý muốn của tôi.

Nhưng sau khi Wrath kích hoạt tôi vẫn chưa bị mất lí trí.

Vậy nghĩa là sao?

Tôi không rõ.

Giữa việc điên cuồng tàn sát trong khi mất lí trí hay là không thể cưỡng lại cảm giác muốn tàn sát mọi thứ trong khi còn ý thức, cái nào mới là tốt?

Dù là sao đi nữa, cũng vậy thôi.

Nhưng, tôi thực sự đang bị sốc.

Dù Thịnh Nộ đã kích hoạt nhưng sát thương tôi gây ra vẫn không đáng kể.

Thường thì một cú quạt tay của tôi đã đủ để chém người cô gái đó làm hai rồi, nhưng lần này cô gái chỉ đơn giản là suýt bị đứt lìa một tay.

Dù chỉ số cô ta có hơn 10000 đi nữa thì nhận một đòn trực tiếp sau khi tôi đã Thịnh Nộ mà còn sống thì quá kì lạ.

Nhìn kĩ lại, dường như trên da cô cái có lớp vảy màu trắng.

Nhìn rất giống vảy rắn.

Cô gái có skill Vảy Thần Thánh mà tôi tưởng chỉ loài Rồng mới có.

Thực sự không hiểu tại sao cô gái lại có một skill đặc trưng của loài Rồng, nhưng nhờ vậy sức phòng thủ của cô ta được tăng gấp bội và đủ sức chịu đòn của tôi.

Hơn nữa cánh tay suýt bị chém đứt cũng đã hồi phục như cũ rồi.

Vừa cứng vừa dai.

Hơn nữa với một trận chiến tầm xa thì tôi cũng không biết đánh dính được mấy lần nữa nên quá khó để gây sát thương cho cô gái này.

Tôi có thắng được cô gái mà không dùng thủ đoạn đặc biệt nào đó không?

Cơ mà, ngay cả thủ đoạn cuối là Thịnh Nộ của tôi cũng chưa đủ để một phát giết cô gái nữa.

Khi chiến đấu với cô gái này tôi mới hiểu được skill quan trọng cỡ nào.

Mặc dù cô gái thua chỉ số tôi rất nhiều, nhưng skill thì cô gái mạnh hơn tôi rất nhiều không cần bàn cãi.

Cơ mà, với lượng chỉ số cao gấp mấy lần thì cuối cùng tôi cũng bù đắp được khác biệt về skill.

Tôi chém dính cô gái bằng thanh kiếm của mình.

Cô gái không đủ sức theo kịp tốc độ của tôi nữa.

Cô ta không kịp phòng thủ.

Dù cô ta có sức phòng thủ cao như thế nhờ Vây Thần Thánh, nhưng nếu tôi liên tục tấn công bằng những đòn giống đòn đã chặt đứt một nửa tay cô ta thì sớm muộn gì HP cô ta cũng hết.

Trong lúc đang bị chém liên tục, cô gái kích hoạt một loại Ma Pháp Băng.

Hơi giống Ma Pháp tạo ra làn sương băng đỏ thẫm đã khiến tôi mất đi một tay.

Nhưng không như lúc này.

Lần này làn sương đỏ thẫm chạm dính tôi, nhưng tôi không bị gì cả.

Cô gái trợn mắt lên.

Là một sơ hở trí mạng, tôi lợi dụng sơ hở đó chém ngay cổ cô gái.

Tôi cảm giác mình chém dính.

Rất cứng.

Thanh Katana chém dính cô gái còn bị đánh bật ngược lại.

Đầu cô gái bay lên không trung.

Kết quả Giám Định cho thấy HP cô ta đang giảm nhanh chóng.

Cô gái chụp lấy đầu mình và đặt lại chỗ cũ.

Cái gì!?

Cái quái gì vậy!?

Tôi bị sốc trong chốc lát, nhưng rồi Thịnh Nộ dễ dàng kiềm nó lại.

Nếu đầu không được thì đâm xuyên tim thôi.

Ngày xa xưa lúc đi săn Vampire người ta thường đâm xuyên tim cơ mà.

Tôi đâm một nhát thật nhanh về phía ngực cô gái.

Bằng cách nào đó cô gái chụp được thanh kiếm lại.

Ngay sau khi nhát đâm bị chặn lại thanh kiếm vỡ nát và cô gái bị đánh văng đi.

Tôi đã dồn quá nhiều sức vào cú đâm đó, xem ra đòn đó có nhiều thuộc tính sốc hơn thuộc tính đâm.

Vì vậy thanh kiếm mới bị gãy trước khi nó kịp đâm tới người cô gái.

Hơn nữa, vì bị cú chấn động đó đẩy ra nên cô gái vô tình có lại lợi thế khoảng cách.

Cơn Thịnh Nộ khiến tôi bị bất lợi rồi.

Khi tôi bị Thịnh Nộ khống chế thì tôi biến thành một tên điên chỉ biết chạy loạn.

Nhưng xem ra skill của tôi vẫn còn.

Đặc biệt là skill Kiếm Thần.

Vì tôi có mất lí trí thì skill không bị mất.

Nhưng mà, vì không đủ bình tĩnh làm ra đánh giá đúng mức nên tôi sẽ làm ra những lựa chọn sai lầm.

Ngay khi chúng tôi tách nhau ra cô gái ngay lập tức hồi phục bản thân.

Ở cổ cô gái có ánh sáng của Ma Pháp lóe lên.

Vết chém đã biến mất.

Ăn gian quá vậy? Tôi đã nghĩ thế.

Tôi thực sự khâm phục khả năng gần như bất tử của cô gái.

Nhưng, đó không phải là bất tử thực sự.

Trên thực tế, HP của cô gái giảm tương đối nhiều rồi.

Dù vết cắt bị mất đi, nhưng cắt rời đầu cô gái ra rõ ràng đã gây nhiều sát thương cho cô ta.

Nếu chuyện đó xảy ra lần nữa cô gái sẽ không chịu nổi.

Dù thế, nhưng làm một Vampire, cô gái có sự bất tử và khả năng hồi sinh hoàn toàn.

Bằng hai skill này, dù số lần hồi sinh là có hạn nhưng cô gái sẽ không chết hẳn.

Dù tôi có đánh thế nào cô gái cũng sẽ chịu đựng được.

Tôi muốn dùng phần sức lực còn lại để bỏ trốn.

Cô gái biết chuyện đó.

Dù có Thịnh Nộ tôi vẫn chưa thể thắng được cô ta.

Vậy thì, tôi chỉ cần phải bỏ chạy để giữ mạng.

Có lẽ là hơi khó. Nhưng nếu cô gái có vô số cách để tấn công và một cơ thể bất tử quyết định chỉ phòng thủ thì tôi có thể sẽ thoát được.

Vì vậy, tôi sẽ bỏ chạy.

Cô gái cười lớn như khinh thường lựa chọn của tôi.

Cặp mắt vô cảm rõ ràng nói rằng cô ta định làm gì đó.

Còn cái gì khác sao?

Vì tôi không thể Giám Định được "Ghen Tị" nên tôi hơi lo lắng.

Nghe tên thì có vẻ nó là một skill cùng cấp độ với Thịnh Nộ, nhưng nó sẽ lật ngược thế cờ hiện tại như thế nào?

Cô gái thì thương tích đầy mình.

Hiện tại cánh tay bị mất của tôi đã hồi phục rồi, và tôi lôi một thanh Katana ra từ không gian kia.

Dù sức mạnh của Ghen Tị có so sánh được với Thịnh Nộ đi nữa thì cô ta có thể lật ngược tình trạng thua thiệt hiện tại hay sao?

Nhưng, tôi có thể thấy trên mặt cô gái đầy sự tự tin.

Vậy, tôi sẽ tin tưởng.

Rằng cô gái có thể đánh bại tôi.

Nếu vậy tôi không cần phải lo lắng gì nữa.

Tôi sẽ chết, như tôi đã muốn.

Chết.

Khi nghĩ đến chuyện cơ thể tôi cuối cùng sẽ được tự do, tim tôi đập mạnh.

Tôi đang sợ sao?

Sợ chết.

Sau khi cướp đi bao nhiêu mạng sống như thế, hiện tại sợ chết có quá trễ không?

Tôi quá ích kỉ.

Đáng sợ.

Nhưng tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc chết.

Sống tiếp thế này có ý nghĩa gì sao?

Nó có đáng cái gì không?

Tôi chắc chắn là không.

Vậy, tôi chỉ có một lựa chọn là phải chết.

Nhưng tôi lại sợ hãi.

Thể hiện ý muốn sống tiếp ích kỉ của mình, tôi né đòn tấn công của cô gái.

Cô gái cố gắng làm gì đó.

Đen, không có gì ngoài màu đen, một màu đen tuyệt đối.

Một người đàn ông xuất hiện trước mặt tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Vs Oni ⑥

Cái tên này là ai vậy?

Một người đàn ông màu đen đột nhiên rơi từ trên trời xuống.

Ông ta mặc một bộ giáp màu đen.

Không, đúng hơn là cơ thể của ông ta chính xác là một bộ giáp.

Hay là một lớp vỏ bằng kim loại.

『Không thể Giám Định』

Không thể xác nhận danh tính của người đàn ông này.

Theo như tôi biết, chỉ khi Giám Định Goshujin-sama mới có kết quả này.

Một người tương tự Goshujin-sama sao?

Nếu vậy, ông ta là một con quái vật kinh khủng.

Người đàn ông đứng giữa tôi và con Oni, quay lưng về phía tôi và đứng đối mặt con Oni.

Mặc dù lúc tiếp đất ông ta gây đủ lực để mặt đất lún xuống hai lỗ, nhưng ông ta vẫn đứng dậy dễ dàng với một tư thái đáng sợ.

Sự khát máu đó khiến tôi lạnh sống lưng.

Con Oni kia, nhận ra ông ta là kẻ thù, vung kiếm lên chém xuống.

Người đàn ông dễ dàng đứng chịu nhát chém.

Thanh kiếm con Oni cầm trên tay vỡ nát ngay lập tức.

Tôi có thể thấy được.

Theo như skill nhận thức của tôi, tôi có thể thấy rằng ông ta đang tạo ra một lớp lá chắn quanh người.

Rất giống Lá Chắn Thánh Long mà Ariel-san sử dụng.

Nhưng, cũng rất khác.

Lá chắn ông ta sử dụng cao cấp hơn nhiều, có công thức cấu tạo phức tạp hơn nhiều.

Tôi có thể hiểu được lá chắn này rất mạnh, nhưng tôi không rõ chính xác là nó mạnh cỡ nào.

Con Oni vứt bỏ thanh kiếm gãy ngay lập tức, và rút một thanh khác ra từ không gian.

Cùng lúc đó, người đàn ông né đòn tấn công từ cánh tay vừa hồi phục của con Oni.

Người đàn ông như thấy cánh tay vung kiếm quá phiền phức nên nghiền nát nó.

Cả hai cánh tay của con Oni.

Con Oni, lúc này có lẽ bị điên cuồng không biết lí trí là gì, lui lại và hét lên.

Ngay lúc nó lui lại một bước, người đàn ông bước lên một bước, đá thẳng vào chân con Oni, làm nó gãy ngay giữa.

Con Oni té xuống đất.

Nhìn giống như người đàn ông di chuyển rất chậm rãi.

Người đàn ông dễ dàng đánh gãy cả hai cánh tay đang vùng kiếm của con Oni, rồi lúc nó lui lại thì bị ông ta đá nhẹ một cái.

Nhìn giống vậy.

Nhưng con Oni không thể không nhận sát thương được.

Người đàn ông túm lấy đầu con Oni đã té xuống đất và nâng nó lên.

Tôi nên cản ông ta lại không?

Đừng đùa với tôi.

Đó là con mồi của tôi mà.

Đừng có KS của tôi!

Tôi điều khiển Huyết Hồng Hải tấn công người đàn ông bằng hết sức mình.

Ngay lúc cơn sóng nước màu đỏ chạm tới người đàn ông, nó bốc hơi như khói.

[Ế?]

Tôi không thể không thốt lên như vậy.

Dù là nó bị một lá chắn cản lại, bình thường nó cũng phải có cảm giác như nước đập dính bờ tường vô hình chứ.

Nhưng Huyết Hồng Hải vừa chạm vào lá chắn thì nó đơn giản là biến mất, như nó chưa từng tồn tại. Thậm chí còn không có âm thanh nào vang lên nữa.

Nếu vậy, tôi sẽ dùng con bài tẩy cuối cùng tôi định dùng cho con Oni.

Thực sự, con bài tẩy cuối cùng tôi có.

Ghen Tị.

Là skill có thể cưỡng ép vô hiệu hóa toàn bộ skill của đối phương.

Goshujin-sama đã nói tôi không bao giờ được dùng nó. Nhưng nếu bây giờ tôi không dùng thì tôi sẽ không bao giờ có cơ hội dùng nữa!

[Ngừng lại]

Tôi không biết từ lúc nào nhưng người đàn ông đã đứng trước mặt tôi.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ thì ông ta đã tới gần tôi đến mức này.

Tôi không biết ông ta di chuyển lúc nào.

Thậm chí, tôi còn không nhớ ông ta di chuyển như thế nào để đến được trước mặt tôi nữa.

[Skill đó sẽ ăn mòn linh hồn của người, giống như con Oni đó, nếu không muốn bị lạc mất bản thân thì đừng sử dụng nó]

Người đàn ông đưa tay ra đặt lên đầu tôi.

Chậm.

Nhưng tôi không thể né được.

Cơ thể của tôi không chuyển được như ý muốn, cứ như tôi bị tê liệt vậy.

Và rồi bàn tay đó chạm lên đầu tôi.

Là một bàn tay cực kì triều mến, ngay cả trường hợp như lúc đó, tôi cũng có cảm giác an tâm tuyệt đối.

Và rồi, ý thức của tôi dần biến mất.

* * * * *

Admin Kuro nhẹ nhàng đặt cô bé đang ngủ xuống.

Và rồi, anh ta đối mặt con Oni đã bị đánh gãy chân kia.

[Gaaaaaaaaaaaa!]

Con Oni rống lên.

Nghe tiếng rống đó, khuôn mặt của Kuro nhăn lại.

[Người, cũng là một nạn nhân đáng thương]

Có thể thấy nhiều cảm xúc khác nhau hiện lên trên mặt người đàn ông.

Những cảm giác rối ren không thể tả bằng lời.

[Xin lỗi, nhưng ta không thể người đi như vậy được. Ta sẽ không giết người, nhưng ta cũng không thể người thoát đi. Ta sẽ không tha thứ cho người được. Bởi vì người đã kéo họ vào chuyện này]

Trận chiến lại bắt đầu.

Nhưng, thay vì là một trận chiến, gọi nó là một đợt chà đạp đơn phương thì đúng hơn.

Những thanh kiếm con Oni tạo ra không thể gây ra chút sát thương nào lên người đàn ông, từng thanh một bị gãy như vụn giấy.

Ngược lại, từng đòn đánh của người đàn ông đều gây sát thương cho con Oni.

Nhìn bên ngoài chỉ thấy người đàn ông đang đánh nó rất nhẹ, nhưng thực tế cơ thể được cường hóa của con Oni gãy nát từng khúc xương sau mỗi đòn đánh.

Rồi sau khi đã đánh nó một lúc ông ta để yên cho nó.

Để con Oni có thời gian hồi phục vết thương.

Rồi tiếp tục đánh nó.

Cảnh tượng đó tiếp tục một lúc, cuối cùng con Oni ngưng vung kiếm.

Việc hồi phục từ skill không phải là vô hạn, nó sử dụng một nguồn năng lượng không hiện ra trên chỉ số.

Nó đã kiệt sức rồi.

Cùng lúc đó, Thịnh Nộ, thứ cho phép nó có thể chiến đấu này giờ, cũng hết tác dụng.

Con Oni té xuống một cách yếu ớt.

Người đàn ông nhìn xuống con Oni và thở dài.

[Người có thỏa mãn chưa hả?]

Một con nhện trắng nhìn người đàn ông một cách vô cảm khi ông ta đang lăm bằm như thế.

「Ta biết, nếu ta giết con Oni này, cả D lẫn tên khốn nhà người sẽ trở thành kẻ thù của ta, đúng không?」

Con nhện trắng không nói gì.

「Dù hẳn có là nạn nhân đi nữa. Cơn giận của ta hiện tại, ta cần phải đánh đập ai đó để xả giận. Đành vậy, coi như đây là ta trả thù đi」

Anh ta lầm bầm như thế, như đã thỏa mãn rồi.

Con nhện trắng không nói gì phản ứng với câu lầm bầm của anh ta.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 213: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire - Tiếp Tục

Quay về thời gian trước

~~~~~

Lúc chúng tôi ở lại thị trấn, tôi bắt bé Vampire học sử dụng Ma Pháp.

Mặc dù cho bé dùng điểm skill học cũng được, nhưng có lẽ là tại tôi vốn không có bao nhiêu điểm skill hết nên tôi cũng muốn bé để dành không sử dụng.

Không tốt, tôi đang dần suy nghĩ theo tâm lí người nghèo rồi.

Thôi kệ, có sao đâu.

Nên, tôi quyết định cho bé Vampire quan sát và tự học.

Tôi chọn thuộc tính Bóng Tối cho bé học.

Đây là sau khi Ma Vương Giám Định xem bé Vampire thích hợp thuộc tính nào nhất. Thích hợp nhất theo thứ tự là Băng, Nước rồi Bóng Tối. Kém nhất theo thứ tự là Ánh Sáng, Sét và Lửa.

Nói thật thì tôi muốn bé tập trung vào Ma Pháp Nước và Băng hơn, nhưng không may thay tôi không dùng được cả Ma Pháp Băng lẫn Nước.

Vì tôi đã tách rời với hệ thống rồi nên Ma Thuật tôi sử dụng khác với Ma Pháp của thế giới này.

Nói sao cho dễ hiểu nhỉ, Ma Thuật tôi dùng là chính thống, còn Ma Pháp của hệ thống là không chính thống.

Ma Pháp của hệ thống có bao gồm một thứ kì lạ gọi là thuộc tính nguyên tố.

Nói cho dễ hiểu, thứ nước do Ma Pháp Nước tạo ra cũng là nước, nhưng nó còn bao gồm thuộc tính "nước" nữa.

Lượng sát thương được tăng lên hay giảm xuống được tính ra bằng cách tính toán những thuộc tính yếu nhất và chỉ số phòng thủ của đối phương.

Lúc còn ở trong hệ thống thì tôi yếu nhất với Lửa.

Nhưng tôi hiện tại không hề có điểm yếu như vậy.

Vì cái tôi bị yếu với là thuộc tính "lửa" chứ không phải là lửa thực sự.

Bình thường nếu hỏi rằng một quả cầu nước và một quả cầu lửa bằng nhau cái nào gây sát thương nhiều hơn thì dĩ nhiên quả cầu lửa là câu trả lời đúng.

Nhưng ở thế giới này thì cả hai sẽ gây sát thương bằng nhau.

Không phải lạ sao?

Được rồi coi như nếu dùng nhiều nước tạt người ta thì người ta cũng ít nhiều sẽ nhận sát thương, nhưng còn ánh sáng với bóng tối thì sao?

Không thể nào gây sát thương vật lí bằng hai thứ đó được.

Vì vậy nên mới có thuộc tính nguyên tố.

Lửa, bình thường vốn gây nhiều sát thương bị giới hạn mức phá hoại lại.

Nước và đất, thường gây sát thương ít hơn thì được tăng lên.

Những thứ vốn là vô thể như ánh sáng với bóng tối thì được thêm sát thương vào.

Giống vậy.

D là người đã thiết kế hệ thống mạnh yếu phức tạp một cách nhảm nhí này.

Mặc dù đúng là điểm mạnh và điểm yếu được thiết kế hết sức chi tiết thế này, nhưng với mục đích ban đầu của hệ thống thì những thứ này vô dụng. D đơn giản là đang làm chuyện dẽo hoa trên gấm thoi.

Có nhiều yếu tố game ở đây đó trong thế giới nữa, nhưng ví dụ điển hình nhất là thuộc tính nguyên tố này.

Và, tôi không thể dùng Ma Thuật để bắt chước phần này được.

Đây là một tính năng tự động của hệ thống, tôi không thuộc về hệ thống, nên tôi không làm giống nó được.

Ngoại lệ duy nhất là bóng tối, những Ma Pháp khác mặc dù nhìn tương tự nhưng cách chúng hoạt động khác hẳn so với Ma Thuật thực sự.

Nên dù có học Ma Thuật thì cũng không chắc là sẽ nhận được skill Ma Pháp ứng với nó.

Ma Thuật không thuộc về hệ thống nghe thì có vẻ hay đó, nhưng bên trong hệ thống chúng không khác gì phiên bản yếu hơn của skill Ma Pháp.

Vì không được cộng thêm sát thương thuộc tính.

Nên, tôi cho bé học Ma Pháp Bóng Tối, ngoại lệ duy nhất, vì Ma Thuật này giống y chang như Ma Pháp của hệ thống.

Tại sao Ma Pháp Bóng Tối là ngoại lệ duy nhất? Vì loại Ma Pháp này bên ngoài hệ thống cũng tồn tại.

Là Ma Thuật do Ác Thần D sử dụng.

À- ừ, là vậy.

Cô ta tự gọi mình là Ác Thần tồi tệ nhất mà.

Dù cô ta biết dùng Ma Thuật Bóng Tối tôi cũng không thấy có gì lạ.

Lúc tôi nhận được cái 「Cẩm Nang Làm Thần」 nó cũng đã nói rõ rằng D là một vị thần điều khiển khái niệm bóng đêm.

Ừ.

Vì vậy, bởi vì Ma Thuật Bóng Tối chính là sở trường của cô ta, nên nó là loại Ma Thuật duy nhất được áp dụng hoàn toàn không chỉnh sửa vào hệ thống.

Vì thế, nó là Ma Pháp có thể được sử dụng dù có phụ thuộc hệ thống hay không.

Quan sát người khác sử dụng Ma Pháp thì có thể học skill được nhanh hơn.

Đúng hơn mà nói.

May mà bé Vampire có độ thích hợp thuộc tính bóng tối cao.

Tạm thời tôi sẽ cho bé học Ma Pháp Bóng Tối trước coi như thử nghiệm, rồi từ đó suy ra những Ma Pháp khác.

Và rồi, tôi để một phân thân ở lại để dạy bé Ma Pháp trong khi tôi đi mua đồ với Ma Vương.

Kết quả.

Không có chút tiến triển gì cả.

Hở?

Bộ cách làm của tôi sai chỗ nào à?

Kì lạ.

Đó là cách tôi đã học Ma Pháp mà, chắc chắn có thể làm được.

Mmm?

Không, giờ chỉ mới là ngày đầu thôi.

Nghĩ lại thì, nếu tôi vốn không có skill trước thì tôi cũng không hiểu được cảm giác sử dụng Ma Pháp như thế nào.

Nếu vậy tôi không nên quá vội mà cứ coi như đây là kế hoạch lâu dài đi.

Dù có tiếp tục thế này bé Vampire cũng không bị gì xấu nên cứ vậy đi.

Quan. Trọng. Hơn!

Thức ăn, thức ăn!

Rượu, rượu!

Ma Vương nấu ăn rất ngon.

Cuộc đời dài dằng của cô ấy đúng là không phải để trưng.

Kỹ năng nấu ăn của cô ấy ở mức chuyên nghiệp, hơn nữa chúng tôi không tiết kiệm nên toàn bộ nguyên liệu đều là loại thượng hạng.

Không thể nào nấu được món nào dở hết!

Thời gian sung sướng tuyệt đối của chiều nay đã đến rồi!

Ăn thôi!

"Á, Shiro-chan bị xin ngay lập tức luôn rồi"

"Cô không định cản cô ta lại sao?"

"Dù tôi có cố cũng không có tác dụng đâu"

Tôi có cảm giác mọi người đang ồn ào gì đó, nhưng hiện tại tôi đang hạnh phúc nên tôi sẽ bỏ qua cho họ mà tận hưởng món cơm chứa đầy sự hạnh phúc ngon lành và số rượu thượng hạng này, tôi phục tôi quá!

"Tôi xin lỗi, nhưng tại sao Ojou-sama lại đang bị liếm?"

"Tôi nghĩ việc để cô bé bị liếm là cần thiết, đó là chuyện tôi đã quyết định không thay đổi được. Không nên làm phiền một Shiro-chan đang say xỉn"

"Đó là một vấn đề. Nếu có gì nghiêm trọng xảy ra chúng ta cần phải cô ta lại"

"Xì-, ông thực sự nghĩ tôi cản nổi Shiro-chan sao?"

Mềm.

A, tôi thấy mọi người lo hơi quá, nhưng vì Ma Vương có vẻ đang bức mình nên chắc tôi nên dừng nhỉ?

Đành vậy, tôi sẽ kiểm chế.

Tôi tuyệt vời!

"Đúng rồi, đúng rồi. Nhả cánh tay của cô bé đang ngủ ra nào"

"Muu-"

Nếu vậy thì tôi đành phải làm vậy.

"Rồi, ta sẽ để bé lên giường"

"Vâng, làm ơn"

Muu-

Khuôn mặt đáng ghét quá-

Không uống rượu là không tốt.

"Uống"

"Vâng?"

"Uống đi-!"

Tôi nhét chai rượu vào miệng cô ta rồi dốc ngược cho rượu chảy vào.

Đó chính là cách uống rượu đúng nhất đó thưa quý khách.

Đúng rồi, ực! ực!

"Hự, khự !?"

Á- Phun ra rồi.

Uống quá.

"G-Gì vậy?"

Một khuôn mặt thật đáng ghét!"

Tôi lấy cái chai rỗng đập cô ta.

"Chỉ là bị biến thành Vampire mà cả ngày đã ủ rũ ủ rũ như vậy. Thảm hại!"

Tôi bắt đầu kể câu chuyện dài của cuộc đời tôi sau khi trở thành một con nhện.

Nội việc có thể đứng bằng hai chân đã là quý hóa lắm rồi, không biết mình may mắn cỡ nào à!

Tôi xẽ kể cho mọiiii người hiểu rõ chiến đóa, đừng cóa mong được ngủ hiểu chưa!

Chào buổi sáng.

Hử?

Hình như giờ là buổi chiều rồi.

Uwah, tôi nướng ghê vậy sao?

Vậy, chào buổi chiều nhỉ?

"Chào buổi sáng"

Tôi nghe một tiếng chào hết sức thoải mái.

Nhìn sau lưng tôi thấy Mera đang mang một nụ cười rạng rỡ.

Hmm?

Sao tôi nhớ ông ta không phải là kiểu người thế này nhỉ?

"Cám ơn rất nhiều vì hôm qua. Nhờ cô mà tôi đã hiểu ra được nhiều thứ"

Hôm qua?

Có gì xảy ra sao?

"Cái quan trọng là chúng ta làm gì chứ không phải bị biến thành gì, đúng không. Tôi đã quyết tâm thực hiện thứ tôi muốn thực hiện rồi. Cho đến hôm qua tôi đã quá lo lắng về việc mình là thứ gì nên sự quyết tâm của tôi mới bị lung lay"

Um-

Tôi không hiểu lắm ông đang nói gì?

"Tôi đã quyết tâm rồi. Tôi đã chấp nhận sự thật mình là Vampire và tôi sẽ hết sức bảo vệ Ojou-sama"

À, ừ.

Thật à? Cố lên nhé.

Ể?

Tôi còn nói được gì thêm không nhỉ?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 214: Những Gì Tôi Có Thể Làm Hiện Tại

Tôi đã rời thị trấn.

Tôi sẽ tạm thời kiêng thức ăn ngon và rượu.

Ôi trời ơi!

Đành vậy chứ sao giờ.

Tôi không thể uống rượu ở ngoài thị trấn được.

Hơn nữa, nếu ngày nào cũng hạnh phúc sớm muộn cũng sẽ chán thôi.

Những niềm vui trong cuộc sống như thế này cần tận hưởng cách một thời gian một lần.

Tôi đã hiểu cảm giác uống bia sau khi làm việc của những người nhân viên văn phòng làm việc quá sức rồi.

Nếu có gì để than phiền thì đó là việc bé Vampire không học được chút Ma Pháp nào hết.

Đừng nói đến học, tôi đang lo bé sau này còn không hiểu được Ma Pháp là gì nữa.

Mà, tôi không nói vậy trực tiếp với bé được.

Đằng nào thì tôi cũng là Thần.

Đây là kết quả của công sức tôi đã bỏ ra.

Nhưng mà, bị tách biệt khỏi hệ thống hơi đau khổ tí.

Nói thẳng thì hiện tại tôi làm được ít việc hơn tôi lúc trước.

Tôi lấy một sợi tơ ra từ ngón tay.

Tôi vẫn có khả năng tạo ra tơ như bình thường, không phải nhờ skill, mà vì tôi vốn là một con nhện.

Hơn nữa, vì tôi không còn bị giới hạn bởi khung hệ thống nên tôi có thể tùy chỉnh sợi tơ theo ý thích.

Mọi thứ còn lại thì tôi có cảm giác mình yếu đi.

Vì Ma Thuật không đi kèm thuộc tính nguyên tố nữa nên chúng bị yếu đi.

Toàn bộ Ma Pháp đều bị ảnh hưởng, trừ những thuộc tính Bóng Đêm, Không Gian, Chữa Trị và Dị Giáo.

Dù tôi có Ma Thuật Chữa Trị, nhưng sau khi thành Thần tôi tự hồi phục không cần cố ý dùng Ma Thuật nên nó vô dụng.

Ma Thuật Không Gian không còn được hệ thống hỗ trợ nữa nên sử dụng nó khó hơn trước. Nên tôi cần phải luyện tập nhiều hơn.

Ma Thuật Dị Giáo dùng được như bình thường. Nhưng tôi không có cơ hội để dùng.

Những Ma Thuật nguyên tố, tùy loại đối thủ mà sẽ có vài loại Ma Thuật trở nên vô dụng, nên nói ngắn gọn là chỉ có mỗi Bóng Đêm dùng được.

Dĩ nhiên đó là dùng để chiến đấu, nếu là dùng cho cuộc sống hằng ngày thì không sao.

Tôi có thể tự mình làm ra đá bào.

Mà tôi sẽ không làm vậy.

Tôi không có kháng nữa.

"Kháng" có liên quan trực tiếp đến thuộc tính trong hệ thống nên cơ bản là lớp phòng thủ tự động của tôi không còn nữa.

Có khi Kháng Hiệu Ứng Bất Thường cũng bị vô hiệu hóa, nên tôi ăn thức ăn bình thường.

Tôi bị thế này rất bất tiện.

Hiện tại tôi không làm được gì hết, gần như mọi thứ tôi có thể làm trước đây có liên quan đến thuộc tính.

Riêng Ma Thuật Không Gian hơi đặc biệt thôi.

Mấy thuộc tính tôi không dùng được nữa không quan trọng, nhưng có một cái khiến tôi bị sốc nặng, là Độc.

Loại Độc đã giúp tôi không biết bao nhiêu lần cùng với những sợi tơ tuyệt vời, một nửa cặp bài trùng đã mất rồi.

Toàn bộ độc trên thế giới này có liên quan đến thuộc tính "độc".

Không có độc hóa học, toàn bộ là độc Ma Pháp.

Vì thế, thay vì gọi nó là độc gọi nó là "sát thương Ma Pháp liên tục" đúng hơn.

Tôi thử dùng Tổng Hợp Độc để tạo ra độc thì chỉ có nước xuất hiện thôi!

Không thông qua hệ thống, nếu không nhìn nó theo góc nhìn Ma Thuật thì nó là H₂O thực sự.

Vì kháng Độc cũng là một phần của thuộc tính độc nên cơ bản mà nói độc không có ý nghĩa gì hết.

Trên thế giới này không tồn tại độc hóa học vì hệ thống không tạo ra chúng, vì thể lượng độc tồn tại cũng không thay đổi.

Không có độc mới được tạo ra, nhưng có thể lấy độc từ nơi khác đem vào, nếu lấy được phốt-pho nitrat từ Trái Đất thì tôi có thể tổng hợp ra độc.

Hiện tại chỉ mỗi Kuro làm được vậy.

Tiếp theo là các skill Ma Nhân.

Có những cái dùng được và không dùng được.

Tôi có thể sử dụng Thiên Lí Nhân, Tiên Tri và Tuyệt Chủng.

Tôi không dùng được Thù Hận, Tê Liệt hay Nam Châm.

Thiên Lí Nhân cơ bản là một cái kính viễn vọng, tôi dùng không vấn đề.

Tiên Tri yếu hơn trước, nhưng không phải là không sử dụng được.

Không có hệ thống hỗ trợ thì việc tính toán tương lai trở nên cực kì phức tạp, sử dụng nó gần như là một gánh nặng, nhưng tôi vẫn có thể sử dụng không vấn đề.

Tuyệt Chủng, ừ, tôi dùng được.

Những cái tôi không dùng được cơ bản là đều liên quan đến thuộc tính, dành vậy thôi, thực sự dành vậy chứ tôi không làm gì được.

Những cái có liên quan đến HP như Thù Hận, cùng Tê Liệt và Nam Châm được tính là thuộc tính.

Tơ, Độc, Ma Pháp và Ma Nhân.

Bốn vũ khí chính này của tôi, một cái bị mất đi, hai cái chỉ dùng được một nửa so với trước.

Rõ ràng tôi đã yếu hơn.

Tại sao điều đó lại không rõ ràng?

Một vị Thần không thể nào yếu đuối được.

Dĩ nhiên tôi bị mất đi một vài khả năng.

Không nghi ngờ gì.

Nhưng số lượng bị giảm được bù lại bằng chất lượng.

Đầu tiên là chỉ số.

Tôi không thuộc hệ thống nữa nên tôi không có chỉ số chính xác.

Nhưng mà toàn bộ các khả năng vật lí đều được Ma Thuật cường hóa nên tôi có thể tạo ra hiệu ứng tương tự với chỉ số trên thế giới này.

Không như chỉ số là cố định thì tôi có thể điều chỉnh nó tùy thích.

Có thể nói tôi có thể khiến bản thân mạnh yếu tùy thích.

Ma lực của tôi cao hơn trước khi Phong Thần không biết bao nhiêu lần nên toàn bộ khả năng vật lí của tôi được cường hóa mãnh liệt và chỉ số của

tôi dễ dàng vượt mức 100,000.

Giá trị tối đa của chỉ số là 99,999 nên chỉ tính chỉ số thì không ai hơn tôi được.

Hơn nữa, 100,000 là mức bình thường. Nếu là lúc chiến đấu tôi có thể tăng số đó lên một chút nữa.

Lí do tôi có thể đánh vỡ Miễn Nhiệm Vật Lí của Ma Vương là vì sức tấn công của tôi vượt quá mức chịu đựng của skill.

Gọi là đập vỡ đá bằng cục đá bự hơn nó.

Vì vậy, ở thế giới này không ai đủ sức đánh bại Kuro cả.

「Cấm nang làm Thần」, món quà của D có nói về mức sức mạnh tối thiểu cần có để được công nhận là Thần.

Tôi có lẽ chỉ là một vị Thần cấp thấp nhất, nhưng ít ra tôi có sức chiến đấu đủ để tự xưng là thần.

Hơn nữa, dù tôi đã mất hết skill và sức mạnh từ hệ thống, nhưng kí ức và cảm giác lúc đã sử dụng chúng thì không.

Không thể bắt chước được tính năng thuộc tính của hệ thống, nhưng nếu có đủ thời gian tôi có thể làm một thứ tương tự nó.

Những skill tôi bị mất tôi có thể tạo ra các kĩ năng Ma Thuật có tác dụng tương tự nó.

Trước hết, tôi muốn phục hồi Ma Nhân của mình.

Để làm thế, tôi đang sử dụng một phần cơ thể mình ở không gian khác.

Nó là phân thân được tạo ra từ những con nhện được sinh ra từ trứng tôi dùng để hồi sinh bản thân.

Đúng là phân thân của tôi không mạnh lắm, nhưng vì tôi bắt chước được Ý Chí Song Song nên mỗi ý chí của phân thân đang đảm nhiệm vai trò bắt chước lại một skill khác nhau.

Tôi vẫn đang làm việc chăm chỉ mặc dù bản thể của tôi thì chơi đùa tùy ý.

Con thiên nga có thể nổi một cách thanh tao trên bờ hồ mà vẫn di chuyển được là nhờ hai chân không ai thấy ở dưới nước của nó đang hoạt động hết sức.

Bản thể của tôi không có lưỡi.

Thật đó.

Và đó là cách tôi đang rèn luyện bản thân ở một nơi không ai thấy mà vẫn đi du lịch được.

Fu~ Tôi muốn bé Vampire noi gương tôi một chút.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 215: Làm Như Tôi Sẽ Sống Ở Thế Giới Này! Tôi Về Nhà Đây!

Sau khi tôi biến thành người những ánh mắt của người khác nhìn tôi càng ngày càng trở nên khó chịu.

Hừ, đáng ghét quá.

Những ánh mắt đó đáng ghét quá.

Đặc biệt là ánh mắt từ những người đàn ông.

Đầu tiên họ chỉ nhìn mặt tôi, nhưng không thỏa mãn mà còn trơ mắt ếch lên ngó thao láo người tôi là sao hả?

Tôi đang mặc một cái áo thun để che dáng người của mình càng nhiều càng tốt, nhưng nó cũng có giới hạn. Ví dụ như vì cổ tôi bị hở ra nên tôi thường xuyên cảm giác lạnh gáy.

Nhưng tôi là một con nhện mà.

Tôi biết có vài người có sở thích biến thái, nhưng tôi không ngờ mình lại thành một mục tiêu của một trong số đó.

Kiểu tóc của tôi vậy là không được sao?

Thắt ba bím tóc để hở gáy ra là không tốt sao?

Tôi có nên xóa tóc ra không?

Nhưng nếu xóa tóc ra thì tôi lại phải dùng cái đó...

Cứ như tôi không thể đánh lừa thị giác của người khác để tránh việc bị tập trung nhìn vậy.

Hmm?

Tôi làm được mà nhỉ?

Ý tôi là, hình như dễ mà?

Nếu có skill Ẩn Thân thì dễ đúng không?

Dù không có skill thì tôi có thể dùng một loại Ma Thuật tương tự để thay thế mà?

Hãy ngay lập tức bắt đầu cho phân thân chế tạo Ma Thuật ngụy trang nào.

Cố lên, phân thân!

Tôi cứ thế tiếp tục đi chu du.

Từng chút từng chút một, tôi bắt đầu tạo ra skill thay thế.

Nhờ phân thân của tôi làm việc chăm chỉ như thế.

Thêm một phân thân thì tôi tốn thêm năng lượng.

Tôi không dùng skill sinh sản được nữa nhưng việc tạo phân thân mới không phiền phức như vậy.

Chỉ cần cắt một phần cơ thể ra, kết nối với nó bằng Ma Thuật, và xong!

Phần bị cắt sẽ hồi phục ngay lập tức.

Mỗi lần như thế tốn nhiều năng lượng nên tôi không thể làm vậy quá nhiều được.

Mỗi ngày tôi chỉ có thể tạo khoảng 100 phân thân thôi.

Có càng nhiều phân thân tôi càng làm việc được nhanh hơn, nên chắc mỗi ngày tôi sẽ từ từ tạo thêm phân thân.

Một chuyện lớn đã xảy ra.

Nó xảy ra ở một thị trấn nọ.

Lúc đó Ma Vương bị hết tiền nên chúng tôi phải đi đến Hội Thám Hiểm Giả.

Đường như Hội Thám Hiểm Giả cũng là một dạng ngân hàng nữa.

Ma Vương có gửi tiền ở đó.

Nhân tiện, Ma Vương cũng có đăng kí làm Thám Hiểm Giả đẳng hoàng.

Chỉ là cô ấy không thể hành động quá nhiều vì nếu vậy sẽ tạo ra xôn xao lớn.

Vì tôi hơi tò mò về Hội Thám Hiểm Giả nên tôi quyết định đi cùng.

Hội Thám Hiểm Giả là một trong những tiêu chuẩn cần có của thế giới giả tưởng, nên tôi muốn đi thăm một nơi như thế ít nhất một lần.

Tôi đến Hội Thám Hiểm Giả với tinh thần thoải mái như thế, nhưng rồi một thảm họa đã xảy ra.

"Ô, xin chào người đẹp!"

Đột nhiên tôi bị một ông chú say xỉn tiếp cận.

Vì là lần đầu đến Hội Thám Hiểm Giả, nên tôi chăm chú quan sát mọi thứ trong tòa nhà.

Hơn nữa, sau khi Phong Thần tôi có được cơ thể giống Nhân Loại, nhưng tôi đã nghĩ không có gì có thể làm hại tôi được, nên tôi đã bất cần.

Vì thế tôi không phát hiện ra tên Thám Hiểm Giả say rượu đó trước khi quá trễ.

Khi tôi để ý thì ông ta đã để một tay lên vai tôi rồi.

Tôi, vì không quen tiếp xúc với người khác nên cứng người.

Tôi cố gắng làm tròn tự vệ như một võ sĩ nghiệp dư.

Tiếc là tôi không kịp vật tên đó đi đủ nhanh.

Tôi đã phản ứng nhanh hết mức có thể với cơ thể bị cứng đờ như thế rồi. Nhưng tên say xỉn đó lại còn làm nhiều hơn tôi tưởng.

Hắn sờ tôi.

[Ồ! Người đẹp lại còn giấu hàng nóng to thế?]

Hắn sờ tôi.

Lần đầu tiên trong đời, tôi bị sờ như thế.

Bình thường, bị như thế thì tôi lẽ ra nên đỏ mặt rồi kêu lên "Kyaa!" nhỉ?

Có lẽ vậy, tiếc là tôi không làm được.

Lúc đó, tôi chỉ đơn giản là tái mặt, rồi ngất xỉu.

Khi tỉnh lại, tôi đang nằm ở phòng nghỉ trong Hội Thám Hiểm Giả.

Ma Vương đang ở bên cạnh.

[Em có sao không?]

Gương mặt của Ma Vương có 10% lo lắng, 90% lo ngại.

Sự quan tâm của cô ấy hiện rõ trên mặt.

Cô ấy quan tâm tôi đến mức đó sao.

Tạm thời, tôi gật đầu.

Ừm, tôi không sao.

Chỉ là tôi bị sờ ngực thôi.

Không, không sao, không sao hết.

Cộc cộc

Tên say rượu lúc này bước vào.

Và BÙM! Khi chợt nhận ra thì tôi đã đang đứng ở một góc trần nhà mà trốn.

K-Không đáng sợ.

Tôi đã nói không đáng sợ mà!

[Coi kìa! Cô bé sợ như thế vì ông đã làm vậy đó]

Một người khác bước vào sau ông ta bắt đầu ông ta một cái.

[Xin lỗi, tôi thực sự rất xin lỗi]

Tên say xỉn lúc này đã tỉnh rượu quỳ thế dogeza xin lỗi tôi.

Được rồi, tôi tha thứ cho ông, tôi tha thứ rồi nên làm ơn ông ra ngoài đi!

Đi xa hơn chút nữa.

Đi đâu đó khác đi!

Xùy! Xùy!

Trong lúc tôi đang la lối như thế trong đầu thì Ma Vương đuổi mấy người Thám Hiểm Giả đi.

[Shiro-chan, em không quen chuyện thế này à?]

[Tôi nói chuyện với người khác còn khó, cô thực sự nghĩ tôi chịu nổi đụng chạm sao?]

[Cũng đúng]

Á. Khuôn mặt khả ố đó của cô ta đang có ý nói "chị biết điểm yếu của em rồi".

[Nói trước. Nếu cô nói bất kì ai biết về chuyện này, tôi sẽ phá hủy thế giới]

Tôi nói thế với khuôn mặt nghiêm túc.

Gương mặt tự mãn của Ma Vương cứng lại.

Tôi vô tình gặp phải chuyện kinh khủng thế này lần này, nhưng tôi không tha thứ bất kì ai dám quấy rối tôi đâu.

N O T O U C H! (TN: cấm đụng chạm, bản raw cũng ghi bằng tiếng anh)

Bình thường chưa kịp chạm tới là tôi đã đánh chết bọn đó rồi.

Nhưng mà, ánh mắt đó đáng sợ quá.

Cấp độ Kháng Sợ Hải vốn ở mức cực kì cao của tôi sau khi bị mất đi lại làm tôi bị dồn vào đường cùng thế này.

Thật chứ, tôi chịu không nổi cả bàn tay của tên đó nữa.

Tôi đã suy nghĩ về tình huống lúc đó nhiều lần và có chuẩn bị rồi, nhưng khi chuyện thực sự xảy ra thì tôi không làm gì được cả.

Không, chắc chắn là tại Nhân Loại đáng sợ.

Đàn ông. Đáng sợ.

B-Bình tĩnh.

Tôi ổn, tôi ổn mà.

Lần này là đặc biệt, miễn sao tôi không làm gì, tôi sẽ không bị tấn công, chắc vậy.

A, lần trước tôi bị tấn công giữa thị trấn.

Không tốt!

Tại sao bọn "Đàn ông" lại tồn tại trên thế giới này chứ!?

Đúng rồi, là lỗi bọn đàn ông.

Nếu tôi tiêu diệt hết đàn ông thì vấn đề có được giải quyết không nhỉ?

Tôi tự khen bản thân vì nghĩ ra giải pháp tốt như thế.

「 Em đang nghĩ đến cái gì đó không tốt đúng không? 」 Làm gì có chuyện đó chứ.

Ài, thôi coi như lần này đùa cho vui đi.

Thiệt tình, tôi nghĩ mình nên nhanh chóng phát triển Ma Thuật ngục trang cho xong.

Để không gặp phải những chuyện thực sự đáng tiếc.

Khi tôi đang định truyền tin để các phân thân tập trung phát triển Ma Thuật ngục trang thì phân thân báo cáo.

Rằng 「Đã xong lối đi đến Trái Đất」.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 216: Tạm Thời Trở Về

Hôi quá.

Khi cái mùi hôi nhất tôi từng ngửi thấy trên đời xộc lên mũi tôi đã giảm độ nhạy của khứu giác xuống theo phản xạ.

Từ thính bằng mũi chó thành chỉ còn thính bằng mũi người.

Nhưng mà, cái mùi khó chịu đó đã lỡ được ghi nhận rồi nên không nó tạm thời không bị xua đi được.

Cơn gió lướt qua làn da tôi.

Lại là một cảm giác không thể gọi là dễ chịu được.

Thực sự mà nói hiện tại đang rất lạnh.

Nhiều âm thanh khác nhau vang lên xung quanh.

Tiếng những người khác vừa đi vừa nói chuyện.

Những chiếc xe hơi chạy qua lại.

Tiếng nhạc từ một căn hộ ở đâu đó.

Tôi đang đứng ở một trạm xe điện ở trong một thành phố nửa như thành thị nửa như khu ngoại ô.

Tôi đã quay về Nhật Bản.

Trong số các nhiệm vụ tôi giao cho phân thân thì cái quan trọng nhất là tìm cách Dịch Chuyển về được Trái Đất.

Có nhiều lí do để tôi làm vậy.

Game, manga, đồ ngọt, mì gói.

Ế?

Không có lí do nào thực sự quan trọng hết hả?

Kệ đi.

Đầu tiên, tôi đi vào một cửa hàng tiện lợi.

Nhân tiện, tôi đang không mặc cái áo thun bình thường của tôi.

Nhìn sao nó cũng giống như đồ cosplay dễ gây chú ý, nên tôi thay một bộ đồ mà bình thường sẽ không gây chú ý ở Nhật Bản.

Có vẻ như đang là mùa đông, nên tôi đang mặc một cái áo khoác trắng cùng với váy đầm một mảnh và giày boots.

Tôi trắng muốt từ đầu đến chân rồi, cộng thêm bộ đồ màu trắng này nữa tôi cũng cực kì nổi bật.

Dĩ nhiên tôi có thể đổi màu cho quần áo, nhưng phiền lắm.

Đằng nào thì tôi cũng trở lại kia sớm thôi, miễn sao không ai gọi báo cảnh sát thì ổn hết.

Có điều lúc nào cũng nhắm mắt có khi hơi nguy hiểm.

Trong cửa hàng tiện lợi, tôi cầm lấy một cuốn tạp chí có vẻ tốt.

Và, tôi kiểm tra ngày.

Khi nhìn thấy, mặc dù tôi cũng có đoán được trước, nhưng tôi vẫn bất ngờ.

Ở thế giới kia đã trôi qua ít nhất là 5 năm Trái Đất rồi, nhưng ở đây thì chỉ mới có nửa năm.

Xem ra dòng chảy thời gian ở hai nơi khác nhau.

Đây là vì thuyết tương đối đặc biệt sao?

Đùa thôi, tôi chỉ muốn thử nói vậy một lần. Tôi không hiểu thuyết tương đối đặc biệt là gì, nên đằng nào tôi cũng không biết được chuyện đó.

Ừ, ngòi cổ gắng áp dụng vật lí với một thế giới có Ma Lực và mấy thứ tương tự như thế thì quá ngớ ngẩn.

Nhưng mà, nửa năm thôi à...

Hèn gì mọi thứ vẫn như tôi nhớ.

Sau 5 năm thường sẽ có vài tòa nhà hay gì đó thay đổi, nên khi tôi thấy mọi chuyện vẫn thế tôi đã ngỡ ngợ.

Khi tôi chợt nghĩ "không thể nào" và kiểm tra thử thì, thực sự tôi đã đoán đúng.

Đằng nào tôi cũng ở đây rồi, tôi đọc tới chương mới nhất của manga hàng tuần trong cửa hàng rồi rồi đi không mua gì.

Ể?

Mua gì đó đi hả?

Tôi không có tiền. Ý kiến?

Hơn nữa, nhân viên khi thấy tôi đang đọc manga mà mắt vẫn nhắm nghiền lại đã nhìn tôi bằng ánh mắt dấu chấm hỏi rồi.

Tôi ngay lập tức rời đi.

Ừ.

Mắt X-ray của tôi vẫn hoạt động bình thường ở Trái Đất.

Vốn thì, nếu Ma Thuật không hoạt động được ở đây thì tôi đã không Dịch Chuyển về được rồi. Việc tôi an toàn xuất hiện ở đây chứng tỏ nó hoạt động.

Trong truyện thì thường lí do tại sao Trái Đất không phát triển Ma Thuật là tại nó không có Ma Lực hay gì đó, nhưng rõ ràng chuyện đó không đúng.

Tôi thực sự không hiểu tại sao ở đây không phát triển Ma Thuật.

Có lẽ có ai đó giật dây ở đằng sau, mà không liên quan đến tôi.

Cơ mà, nếu thực sự hỏi tôi ai là người giật dây thì tôi có nghĩ đến một người.

Dĩ nhiên tôi đang nói đến D.

Lí do lớn nhất tôi về Trái Đất là để gặp trực tiếp D.

Mấy cái thú vui ăn vặt gì gì là thứ yếu thôi.

Thật đó, được không?

Tôi biết về D, nhưng chỉ có vậy.

Chúng tôi chưa gặp nhau bao giờ.

Nhưng lòng kiêu hãnh của tôi không chấp nhận việc mình trở thành đồng loại của người tôi chưa gặp bao giờ.

Tôi vốn từ đầu không hề muốn trở thành tay sai cho người khác rồi.

Dù tôi có thỏa hiệp và phải chấp nhận số phận đi nữa, tôi ít nhất muốn người bảo hộ tôi là một người tôi chấp nhận được.

Vì vậy tôi phải tự mình gặp mặt D.

Người đó đáng để tôi ra sức làm việc không?

Không may thay, tôi chắc chắn không thể đối mặt trực tiếp mà dùng sức mạnh để thắng được.

D là người thiết kế và tạo ra loại Ma Thuật siêu phức tạp, với quy mô khổng lồ như Hệ Thống cơ mà.

Chỉ nhìn một góc nhỏ của nó tôi cũng biết nó tuyệt vời cỡ nào.

Chỉ cần thế là tôi biết khoảng cách giữa chúng tôi rồi.

Ngay cả sau khi tôi đã trở thành Thần, với tư cách là một vị Thần cấp thấp nhất thậm chí còn không thể sử dụng sức mạnh của mình đang hoàng thì tôi không có chút phần thắng nào.

Hơn nữa, nếu tôi tin tưởng và những mảnh nhỏ thông tin tôi biết và những gì D nói thì cô ta là một vị Thần mạnh ngay cả trong thế giới các vị thần.

Nếu tôi cứ thế mà tin tưởng.

Vì thế, tôi sẽ không tính đến việc D mạnh hay không.

Tôi chỉ muốn tự mình xem thử gặp D tôi thấy có ổn hay không.

Chỉ vậy không hơn không kém.

Nếu, vì lí do nào đó, tôi thấy không ổn, thì tôi bỏ trốn nếu có cơ hội.

Tôi có thể giả bộ nghe lời một lúc rồi bỏ trốn, hoặc từ từ mạnh lên rồi lật đổ D, tùy xem tôi cảm giác thế nào.

Giống như tôi đã làm trước giờ.

Tôi bước đến mục tiêu của mình.

Không có mùi đất mà tôi vẫn quen thuộc, chỉ có những mùi hôi khác nhau.

Con đường lát bê tông kéo dài cứ như vô tận.

Tôi cảm giác thành phố này có hơi chật chội.

Những cảm giác này không tác động mấy đến tôi.

Tôi không có cảm giác như đang đi về nhà.

Có thể nói đó là chuyện hiển nhiên.

Nếu phải nói, tôi chỉ có cảm giác mờ mịt.

A, một quầy Gyuudon. (TN: cơm thịt bò xào hành tây)

Aaa, tôi muốn ăn~

Nhưng không có tiền.

Không biết D có cho tôi tiền tiêu vặt không nhỉ?

Nếu vậy, tôi không ngại nhận D làm chủ nhân đâu, ừm.

Tôi đi bộ từ trạm xe đến khu dân cư.

So với khu trung tâm thành phố thì ở đây có ít người hơn, và càng ít cửa hàng hơn.

Tôi tiếp tục bước đi.

Có một ngôi nhà duy nhất, núp trong bóng của những ngôi nhà còn lại.

Một ngôi nhà, khoảng 10 năm tuổi, không có đặc điểm đặc biệt nào để nhận dạng.

Tôi mở cổng rào và bước đến cổng trước.

Tôi thọt tay xuống dưới rễ cây của chậu cây cảnh bên cạnh cánh cửa.

Có một chiếc chìa khóa ở đó.

Dùng chiếc chìa khóa, tôi mở cổng.

Bên trong là sự im lặng.

Vừa bước vào cổng có thể thấy cầu thang dẫn lên lầu.

Tôi không ngại ngần đi lên.

Khi lên tầng hai tôi mở cánh cửa ngay bên cạnh.

Tôi có thể nghe tiếng gõ máy tính trong đó.

Trên màn hình là một game, có một ông già đầu hói đang né toàn bộ các đòn tấn công của kẻ thù một cách điêu luyện.

Mỗi lần ông ấy làm thế lại có tiếng bấm nút của cần điều khiển.

「Chào mừng đã đến. Hay là chị nên nói là "Mừng bé đã về"?」 cô gái đang điều khiển nhân vật nói mà không quay đầu lại.

「Đây là lần đầu tôi đến đây, nên có lẽ "chào mừng đã đến" là đúng hơn?」

Bất ngờ thay, lời của của tôi nói ra một cách trôi chảy.

Ma Vương không tính, đây là lần đầu tiên tôi có thể nói chuyện với người khác một cách thoải mái thế này.

Và tôi biết lí do.

「Rất hân hạnh được gặp cô, nhỉ? Wakaba Hiiro-san. Hay tôi nên gọi cô là D?」

Cô gái quay mặt lại.

Chính xác là gương mặt của tôi theo trí nhớ.

Một cô gái nhìn không khác gì tôi.

Nếu có khác, đó là cô gái để xóa tóc hoàn toàn và biểu cảm khuôn mặt hơi khác một chút.

「Rất hân hạnh được gặp bé, vật thay thế của chị」

Bản gốc mang khuôn mặt vô cảm của tôi nói thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 217: Wakaba Hiiro

「Đòn tất sát tới đây」

「Quá ngây thơ」

「Dùng đòn đánh xa câu máu sao? Lợi hại đấy. Nhưng mà」

Hai chữ K.O xuất hiện trên màn hình.

Cuối cùng tôi bị một đòn đá gót kết liễu.

「Tôii thuaaa rồiiiii」

「Có khả năng đánh ngang cơ với chị là bé giỏi lắm rồi」

「Không ngờ có ngày tôi lại bị người khác coi thường khi chơi game đối kháng」

Tôi thấy cay cú, nhưng cũng hưng phấn nữa.

Hiện tại chúng tôi đổi nhân vật rồi đánh lại lần nữa.

m thanh spam nút trên cần điều khiển vang khắp phòng.

D, Wakaba Hiiro thực sự đang ngồi trong phòng chơi game đối kháng một cách vui vẻ.

Đúng là bản gốc của tôi có khác, cô ta mạnh kinh khủng.

Mặc dù tôi có kí ức của cô ta, nhưng thực tế đây là lần đầu tôi chơi game đối kháng.

Đó là một bất lợi dễ thấy, mặc dù tôi biết phải làm gì nhưng nhân vật của tôi không di chuyển đúng cách tôi muốn.

Kí ức và cảm giác thực sự không giống nhau cho lắm.

Hơn nữa, mặc dù tôi đã dần quen rồi nhưng tới giờ tôi vẫn chưa thể đánh thắng D được dù là một lần.

Sau khi trận chiến kết thúc tôi nhìn ra ngoài thì giờ đã là buổi tối rồi.

Vì thời gian trôi qua ở đây và ở bên kia khác nhau nên tôi không có cảm giác mình đã ở đây lâu như thế.

Hơi tiếc, nhưng bây giờ tôi sẽ về lại bên kia.

[Tạm biệt, tôi sẽ còn quay lại]

[Cứ đến khi nào bé thích]

Và như thế, tôi đã quay về.

Ôi đệt.

Tôi quên xin tiền ăn vặt rồi.

Thôi kệ.

Lần sau tôi sẽ xin.

Giờ thì về.

Tôi có nên nói đi qua bên kia(Trái Đất) là "trở về" mặc dù tôi vốn đến từ thế giới này không?

Ừ, theo kí ức thực sự của tôi thì tôi đến từ thế giới này, còn kí ức của tôi khi còn ở bên kia là kí ức giả do D cấy vào.

Bởi vì theo đúng nghĩa thì bản thân tôi được sinh ra và lớn lên chỉ là ở thế giới này.

Mà, hiện tại cái đó không quan trọng.

Ở bên này cũng là ban đêm rồi.

Ma Vương tỉnh dậy chào mừng tôi về, sau khi giờ tay chào cô ấy lại thì tôi bực mình trong kén.

T-thật đáng sợ!

Nai wa~

Kẻ đó, nai wa~

Đó là gì?

Lạ quá.

Cái này, không phải là vấn đề khác biệt cấp độ Thần hay cái gì giống thế.

Thậm chí còn không phải là vấn đề tôi thắng được cô ta hay không nữa, hoàn toàn là đáng sợ theo hần một ý nghĩa khác.

Đây là cảm giác khi người ta sợ ma sao?

Một cảm giác sợ hãi vô lí không thể diễn tả.

Đó là ấn tượng của tôi về D.

Cặp mắt đó nhìn không khác gì vực thăm không đáy cả.

Dù sức mạnh Thần của cô ấy đang bị áp chế nhưng ánh mắt đó cũng đủ để dọa tôi sợ rồi.

Tôi không bao giờ có thể chống lại kẻ đó được, không thể nào.

Đừng nói đến chuyện tôi thấy cô ta có ổn hay không.

Không hổ là người dám tự xưng là Ác Thần Tệ Nhất, gặp mặt trực tiếp tôi mới biết rõ cô ta không hề nói đùa.

Nói cách khác, tôi hiểu ra mình yếu cỡ nào.

Dù tôi có nói đến nó bao nhiêu lần tôi cũng không thể tả được sự kinh khủng của cô ấy.

Chủ Nhân của tôi.

Không thể bị đánh bại.

Lần đầu tiên tôi biết đến D là lúc tôi nhận được skill Tri Thức.

Lúc đó, giọng nói trên trời cao(tạm gọi) đã nói cho tôi nghe cái tên D.

Sau đó là lần tôi gặp Kuro.

Một cái smartphone đột nhiên xuất hiện và một giọng nói tự gọi xưng là D.

Đó là lần đầu tôi giao tiếp với D.

Lâu lâu cô ấy can thiệp vào chuyện của tôi, mỗi lần như vậy tôi có cảm giác cô ta kì lạ.

Là một cảm giác hoàn toàn không tương tích với tôi.

Lúc Phong Thần, là lúc tôi cảm giác rõ rệt nhất.

Linh hồn tôi trong lúc Phong Thần đã bị thay đổi.

Khoảng lúc đó tôi để ý thấy một thứ đang dính vào linh hồn tôi.

Ở nơi cơ sở của bản thân tôi, là thần thức của tôi.

Nó ở đó, đang nuốt lấy tôi, đang trở thành tồn tại là chính tôi.

Nó chính là kí ức của Wakaba Hiiro.

Là tồn tại đã thay thế "tôi" ban đầu và trở thành "tôi" hiện tại.

Tôi chợt hiểu ra như thế nghĩa là gì.

Tôi chỉ có kí ức của Wakaba Hiiro mà thôi, tôi không phải là cô ta.

Lúc tôi nhận ra điều đó, toàn bộ sự nghi ngờ và khó chịu tôi cảm thấy đột nhiên khớp như một mảnh ghép bị mất từ lâu.

Tôi không có tên.

Lúc trước, bé Vampire khi Giám Định cũng có tên kiếp trước ghi trên tên hiện tại, nhưng tên tôi lại là một khoảng trống.

Nó không hề ghi Wakaba Hiiro.

Đó là lí do điểm skill của tôi thấp như vậy.

Tôi vốn là một sinh vật cấp thấp.

Điểm skill thấp như vậy là vì linh hồn của tôi yếu ớt.

Những việc khó hiểu xoay quanh tồn tại gọi là D.

D đã từng nói.

Rằng có một vụ nổ xảy ra trong phòng học và toàn bộ học sinh bị mắc vào đó đều được luân hồi sang thế giới này.

Theo như kí ức của tôi, không có ai trong lớp có thể là D cả.

Lúc đó, tôi đã tự động loại Wakaba Hiroyuki ra.

Nếu nghĩ kĩ lại, trong kí ức bị mất đi của tôi có nhiều lỗ hổng.

Tôi không nhớ mặt cha mẹ mình.

Nếu tôi tự đánh giá bản thân thì tôi là một bishoujo.

Ngay từ tính cách tôi cũng có thể thấy tính cách hiện tại và tính cách trong kí ức tôi khác nhau.

Theo kí ức thì tôi bị người ta để ý không hơn một viên đá trên đường, nhưng hiện tại thì tôi bị người khác chú ý nhiều đến mức không thể không bận tâm.

Lúc đó, tôi chợt nhận ra thực sự D là ai, và tôi là ai.

Ở trong lớp đó, có một con nhện đang làm tổ.

Oka-chan cần một đứa con trai trong lớp định giết nó.

Ngược lại, có ai đó gọi ý chăm sóc con nhện đó.

Cuối cùng, người được bầu để chăm sóc than khóc không chịu làm, nên cũng không ai động đến nó nữa.

Con nhện đó ở yên trong lớp.

Xung quanh là những Nhân Loại to lớn.

Ở trong tình trạng có thể bị giết chết bất cứ lúc nào.

Nhân Loại không thích nó, vì nó nhìn gớm ghiếc.

Nó cố hết sức để sống yên ổn ở nơi đó.

Một tồn tại cực kì thấp bé trong lớp học đó.

Đó chính là tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 218: Một Hầu Gái Xuất Hiện

[Cuối cùng tôi cũng thắng]

[Không ngờ bé lại thắng chị được nhanh thế này. Đúng là không ngờ]

Chúc mừng, 1 trận GET!

Kukuku.

Cuối cùng!

Tôi cuối cùng đã thắng được một trận rồi!

Tôi thường xuyên đến chơi nên kỹ năng của tôi cũng tăng lên.

Cứ khoảng mỗi 3 ván tôi sẽ suýt thắng một lần, lúc tôi đang nghĩ xem bao lâu nữa mới thắng một trận thì thực sự tôi đã thắng! Thắng rồi!

FUAHAHAHAHAHAHA!

Cứ thế này, tôi có thể theo đà thắng thêm một trận nữa không?

[Ngây thơ]

K.O!

C-...Cái gì!?

Không thể nào.

Làm sao tôi có thể chống lại một đòn combo Tất sát chứ?

C-có lẽ nào cô ấy cố tình thua trận đầu.

Để thanh năng lượng lên tối đa cô ta cố tình thua trận đầu sao!?

Chết tiệt!

Nhưng mà, trận chiến chưa kết thúc ở đây.

Trận 3 định mệnh!

Thanh năng lượng hai bên đều không còn gì.

Nghĩa là đây là một trận so tài tốc độ spam nút.

[Nói cho bé biết một chuyện]

Trước khi trận cuối bắt đầu, D nói với tôi.

[Vòng kế tiếp, bé sẽ biết sự khác biệt giữa chúng ta là như trời với đất]

Khí chất Thần Thánh tỏa ra từ người D.

Không thể nào.

Cô ta sẽ làm vậy thật sao!?

Sử dụng sức mạnh của Thần cô ấy đã áp chế suốt lâu nay?

[Chị sẽ bắt đầu nghiêm... [Làm ơn đừng nghiêm túc]]

Một giọng nữ chặn họng D lại.

Cùng lúc đó, ti vi bị tắt cái rụp.

Á!

Nhìn về phía ổ cắm điện thì có một cô hầu gái đã rút phích cắm điện ra một cách lạnh lùng.

Ế? Hầu gái?

[Tôi tìm cô lâu lắm rồi]

Khi cô hầu gái đó nhìn D nói, với một nụ cười trên mặt.

Tôi tự hỏi là chuyện gì.

Cô ấy nhìn rất hiền lành, có khí chất của một Yamato Nadeshiko thanh tao, nhưng nụ cười đó đáng sợ hết sức.

Chữ "Mẹ" đột nhiên xuất hiện trong đầu tôi.

Là một người mà bạn không thể chống lại được.

[Tôi bất cần rồi. Tốn nhiều công sức như thế để che giấu nơi này mà tôi lại lỡ phóng thích khí chất]

[Cô không có ý thức của một vị Thần cao cấp gì hết. Trốn nhà như vậy là đủ rồi. Về thôi]

Ế?

D là một cô gái trốn nhà sao?

Đột nhiên, hình tượng của cô ta trong tôi sụp đổ.

[Hơn nữa, đó là gì?]

Cô hầu gái nhìn tôi.

Cô ta đang nói về tôi sao? Thật à?

Kira~★

Ài, tôi không nghĩ mình thắng nổi cô ta.

Ngay từ đầu tôi đã không để ý cô hầu gái xuất hiện khi nào.

Ý tôi là, sự hiện diện của cô ta cực kì mỏng manh mặc dù cô ấy là một người đẹp như thế.

Không phải là Ma Thuật.

Tôi không thể nhìn ra mảnh khóc trong đó.

Bởi vì việc gần như không có chút sự hiện diện nào là không thể.

Cô ấy có thể sử dụng một kĩ năng tôi không biết đến để xóa đi sự hiện diện của bản thân, nếu tôi không cẩn thận thì cô ta có thể biến mất ngay trước mắt tôi.

Nghĩa là tôi sẽ ngay lập tức rơi vào bẫy của cô ta.

Một kẻ địch có thể dễ dàng làm tôi bất ngờ thế này, không thể nào cô ta yếu được.

[Đó là đồ chơi mới của tôi]

Vậy là cô trực tiếp gọi tôi là đồ chơi của cô luôn rồi hả!

Iya, đó là ý định thực sự của cô ta sao.

Nếu thực sự là vậy tôi không tha thứ cho cô ta đâu.

[Không phải chỉ là một phân thân đúng không? Nó là gì?]

Đừng có dối xử như tôi không phải là người chứ!

À, không phải người, mà là nhện.

[Nhằm mục đích đánh lừa con mắt của cô, nó được tạo ra để mọi thứ không bị nghi ngờ. Một con nhện vô tình đã trở thành một vị Thần]

[Tôi không hiểu cô đang nói gì cả]

Tôi cũng không hiểu nữa.

Ừm...

Nói cách khác.

D tạo ra tôi để giấu việc cô ấy trốn nhà sao?

Oa, ý nghĩa tồn tại của tôi đơn giản vậy à?

Tại sao tạo ra tôi chỉ để làm người thế thân chứ? Tôi đã suy nghĩ rất nhiều, nhưng hóa ra ý nghĩa thực sự chỉ có thế.

Tại sao tạo ra tôi làm thế thân lại giấu được việc cô trốn nhà?

Thế giới của Thần thật bí ẩn.

[Nói gì thì nói, về nhà đi. Công việc của cô bị dồn cục lại nhiều lắm rồi]

[Tôi không muốn về nhà. Tôi không muốn làm việc. Tôi chỉ muốn ngồi chơi thế này cả đời thôi]

A, đúng là bản gốc của tôi có khác.

「Đừng có mà ích kỉ. Nếu cô không quản lí địa ngục thì ai làm chứ hả?」

「N..」

Cô hầu gái chìa ngón tay về phía D.

Oa.

Cô ta đang cười rất tươi nhưng trên trán cô ấy tôi gần như có thể thấy mạch máu nổi lên rồi.

「Tôi đang phải cực khổ quản lí Địa ngục đây」

「Thì cô làm được mà đúng không?」

「Vấn đề không phải tôi làm được hay không. Mà là cô buộc phải làm việc. Nào, về thôi nhanh lên」

Cô hầu gái ngừng nói chuyện chuyển sang hành động.

Cô ta nắm cổ áo D và kéo cô ấy đi.

Cô ta đang kéo D bằng cách thô sơ nhất.

「Xin lỗi nhưng chị sẽ phải quay về vì vài lí do. Như chị đã nói lúc trước, bé muốn làm gì thì làm. Rồi, tạm biệt nhé」

Trong lúc đang bị lôi đi D cố gắng nói ra vài lời từ biệt.

Khi D biến mất khỏi căn phòng thì chỉ còn tôi ở đó.

D, cô tử tế hơn tôi tưởng nhiều.

Tôi sẽ luôn nhớ rõ thời gian vui vẻ của chúng ta với nhau.

Rồi, lục lợi tí nào.

Vì đây là D nên chắc chắn có vài món đồ được giấu đâu đó.

Theo kí ức Wakaba Hihiro thì không có gì, nhưng tôi sẽ không thấy lạ nếu có vài kho báu ở đây đó quanh đây.

Sau khi lục khắp nhà tôi tìm được một bộ bài bị nghiền.

D nói tôi có thể làm gì tùy thích, nên tôi sẽ rất cảm kích sử dụng nó.

Cơ mà, hầu gái sao?

Tôi không biết cô ta có gọi D là "Goshujin-sama" không nữa.

Cô hầu gái đó, mặc đồ như hầu gái nhưng lại ra vẻ ngang hàng.

A, nhưng tôi hơi muốn được gọi là Goshujin-sama.

Vì lí do nào đó, được gọi như thế tôi có cảm giác thỏa mãn tột cùng.

Tạm thời, D bị lôi đi rồi nên tôi không có lí do gì ở đây nữa.

A, đệt.

Tôi vẫn chưa thắng cô ta ván nào.

Cô ta trốn trước khi tôi kịp gỡ bàn thua rồi!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 219: Kết Quả (Phân Thân)Rèn Luyện

Bé Vampire dạo này gọi tôi là Goshujin-sama.

Cô bé đang nói gì vậy chứ?

Đầu óc có vấn đề à?

Hơn nữa, dù có gọi tôi là "Goshujin-sama" cũng không có chút thành ý nào cả.

Cô bé hoàn toàn gọi tôi như thế một cách hời hợt và miễn cưỡng.

Nếu không muốn thì đừng gọi tôi như vậy.

Ngay từ đầu, tại sao cô bé tự nhiên lại gọi tôi là Goshujin-sama?

Tôi không hiểu.

Hành vi khó hiểu đó của bé Vampire đã tiếp tục suốt chuyến đi.

Suốt ba năm chúng tôi đi đến nhiều nơi để ăn nhiều đặc sản khác nhau, và rồi cuối cùng đi đến điểm cuối của khu vực lãnh thổ Nhân Loại.

Suốt ba năm nay tôi mạnh lên không ít.

Nhưng mà, vì tốn tặn ba năm nên tôi cũng không nói là mạnh lên nhiều được.

Đầu tiên, tôi đã phát triển xong Ma Thuật ngăn cản bị nhận diện rồi, là một phiên bản tốt hơn của Ngụy Trang.

Mọi người chỉ có thể nhận diện tôi là 「Trắng」, và không có gì khác.

Vì tôi gần như là trắng hoàn toàn nên tôi cài đặc tính đó vào nhận thức của họ, khiến họ chỉ có thể nhận ra đặc tính đó và không nhớ gì khác.

Bây giờ tôi có thể ra ngoài bình thường vì ai cũng chỉ thấy tôi màu trắng mà thôi.

Những ánh nhìn soi mói đã biến mất.

Nhưng mà kĩ năng này bị bất lợi ở chỗ khi có ai nhìn thấu được nó thì nó sẽ vô hiệu với người đó.

Nó thực sự không mạnh cho lắm.

Nếu chỉ là nói chuyện một chút thì không sao, nhưng nếu tôi bị ngó chăm chăm quá lâu thì nó sẽ bị mất tác dụng.

Nên, nếu tôi phải gặp ai đó mỗi ngày thì họ sớm muộn sẽ nhìn thấy được khuôn mặt của tôi.

Mà, miễn sao đám đông không ngó chăm chăm tôi là được rồi, cái này không phải là điểm yếu quá nghiêm trọng gì.

Tôi vẫn tiếp tục phát triển nó, nhưng độ ưu tiên đã được giảm xuống.

Ma Thuật Không Gian thì liên tục trở nên tốt hơn.

Việc thiết lập một lối đi đến Trái Đất, và việc thao túng các định luật vật lí tương đối trong những không-thời gian khác do tôi tạo ra.

Xem ra tôi rất có khiếu với Ma Thuật Không Gian.

Hình như đây là tài năng duy nhất của tôi, những năng khiếu với Ma Thuật khác gần như toàn bộ thừa hưởng từ D.

Tôi định sẽ cho bản thân tập trung phát triển phần này trong tương lai.

Những cái còn lại bao gồm thiết lập lại Ma Nhãn, xâm nhập điều khiển hệ thống và tập luyện những căn bản của việc làm Thần.

Tôi đã làm khá nhiều thứ.

Tôi khá tự tin vào Ma Nhãn của mình.

Phiên bản mới của Thù Hận Ma Nhãn đã xong.

Kết quả của việc tôi quá hăng máu là những Ma Nhãn mới mạnh hơn cái của hệ thống nhiều.

Hơn nữa không phải chỉ một mà toàn bộ Ma Nhãn cũ đều đã xong.

Không bao lâu nữa tôi sẽ hoàn thành ước mơ có mười Ma Nhãn một lúc.

Fufufu, linh hồn Chuuni của tôi đang bùng cháy.

Tôi có cảm giác những thứ tôi làm được đã tăng lên, nhưng sức mạnh bản thân của tôi thì không tăng mấy.

y da~, vốn tôi nghĩ là nó sẽ tăng nhiều, nhưng thực tế vốn tôi đã mạnh quá rồi nên những gì tôi làm suốt thời gian qua sẽ không ảnh hưởng quá nhiều.

Ừ.

Tưởng tượng giống như tàu chiến hạm được gắn thêm một khẩu pháo ấy.

Đúng là có mạnh hơn, nhưng so với chiến lực tổng thể của cả tàu chiến thì nó không đáng kể.

Là như thế.

Vốn thì tôi quá mạnh rồi nên thêm vài skill nhỏ nhất không thay đổi bao nhiêu.

Mà, đành vậy chứ biết sao giờ.

So với tốc độ phát triển chóng mặt của tôi lúc còn ở trong hệ thống thì tốc độ hiện tại đúng là giảm rất nhiều, nhưng đây vốn là tốc độ gốc của tôi.

Thế giới không tử tế đến mức giúp tôi thành một vị Thần siêu mạnh trong một thời gian ngắn.

Nếu có thể thì Kuro đã là một vị Thần cao cấp lâu rồi.

Nếu (phân thân) tiếp tục cố gắng hết sức thì tôi sẽ chậm mà chắc từ từ mạnh lên trong tương lai.

Nghĩ lại thì, việc từ một con nhện biến thành một vị Thần đã là chuyện không tưởng rồi, muốn thêm nữa là được voi đòi tiên.

D nói là cô ấy không ngờ tôi lại có thể sống sót, nhưng tôi thì không nghĩ vậy.

y da~ thực sự cô ấy không ngờ chuyện đó, phần đó thì tôi chắc chắn là cô ấy không nói dối.

Khi D đưa kí ức của Wakaba Hiroyuki vào linh hồn tôi thì một mảnh linh hồn D cũng đi kèm với kí ức.

Một mảnh nhỏ như bụi rác mà theo lời D thì cô ấy không để ý.

Nhưng nó vẫn là một mảnh linh hồn của một vị Thần cao cấp.

Nó đã xâm nhập và thay đổi hoàn toàn linh hồn của một con nhện nhỏ bé là tôi.

Nói thật thì tôi gần như không nhớ chút gì về việc mình làm nhện ở kiếp trước cả.

Đúng thế, những gì tôi có thể nhớ được chỉ là mình từng làm nhện, phần còn lại là những kí ức đầy mâu thuẫn của Wakaba Hiroyuki, gần như có thể gọi là tưởng tượng mà có.

Dù tôi có nói đa số kí ức của tôi là giả, nhưng kí ức của Wakaba Hiroyuki có ảnh hưởng rất lớn.

Vì nó và mảnh linh hồn của D quá lớn.

Linh hồn nhện nguyên bản sau khi nhận lấy mảnh linh hồn kia đã biến dị thành tôi hiện tại.

Cũng lúc đó sức mạnh linh hồn của tôi trở nên mạnh mẽ không ngờ được.

Việc tôi có thể học skill nhanh và có năng khiếu với nhiều thứ là vì lí do này.

D là người tạo ra hệ thống, nên hệ thống cũng rất thích hợp với linh hồn của D.

Nhờ sức mạnh của linh hồn nên tôi mới dễ dàng làm chủ được sức mạnh của Giám Định và Ý Chí Song Song nhanh như thế.

y da~ Khi mà tôi hỏi Ma Vương về Giám Định cô ấy nói 「Hả？」.

Rồi tôi bị thông náo một phen.

Tôi không ngờ nó nguy hiểm như thế này!

Tôi không ngờ Giám Định lại đáng sợ như vậy.

Khi bị Giám Định người khác sẽ có cảm giác khó chịu, vì thế nên quái vật mới liên tục bu lại tấn công tôi.

Ahahaha, ra là vậy.

Lí do tôi gặp quái vật tấn công nhiều như thế.

Tôi không biết!

Nếu biết tôi đã không liên tục sử dụng Giám Định rồi!

Mặc dù tôi sốc vì biết chuyện đó, nhưng giờ tôi không dùng được Giám Định nữa rồi.

Không dùng được thấy bất tiện quá.

Nó là một skill được làm dựa trên nền hệ thống nên tôi cũng không làm được Ma Thuật nào gần giống nó hoàn toàn được.

Tôi thấy hơi cô đơn vì việc đó.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 220: Bên Kia Vùng Núi Tuyết

Để đi đến lãnh thổ Quỷ từ lãnh thổ Nhân Loại thì cần phải vượt qua một dãy núi.

Cả hai phe Quỷ lẫn Nhân Loại đều thiết lập những pháo đài ở biên giới hai bên dè chừng nhau và nếu có người cứ thế mà đi vào khu vực ở giữa thì cả hai bên sẽ coi người đó là kẻ thù.

Tôi và Ma Vương không quan trọng chuyện đó lắm, nhưng bé Vampire sẽ chết nếu bị cuốn vào đó.

Tôi đã rèn luyện cô bé hết sức suốt ba năm qua, nhưng tôi vẫn không nghĩ bé đủ sức để chạy trốn nếu bị quân tinh nhuệ của hai bên tấn công nữa là đánh thắng họ.

Nên, chúng tôi chọn đường yên bình nhất để vượt qua ranh giới lãnh thổ.

Là leo qua núi.

Hơn nữa, là một ngọn núi tuyết.

Một ngọn núi rất cao đang ở trước mặt tôi.

Đúng hơn, nó là một dãy núi.

Tôi không biết nó cao bao nhiêu, nhưng dù là một người leo núi lâu năm khi leo nơi này cũng sẽ mạo hiểm tính mạng.

Chúng tôi leo núi bằng một đường vòng thay vì leo thẳng.

Này, hình như khu vực núi cao này theo một cách nói thì còn nguy hiểm hơn vượt qua hai pháo đài nhỉ?

Chắc không đâu, tôi sẽ ổn thôi.

Bé Vampire chắc không chết đâu nhỉ?

Chúng ta có ổn thật không?

[Không sao, không sao hết]

Cô là loại người sẽ nói "không sao" dù có gặp chuyện gì đi nữa đúng không?

Mà, nếu Ma Vương nói vậy thì cứ tin tưởng là vậy đi.

Rồi! Đi nào!

Lạnh.

Hình như, đây là lần đầu tôi cảm giác lạnh thì phải?

Tôi chỉ mới trải qua cảm giác ấm áp ở Đại Mê Cung Elro- Tầng Trung thôi.

Không phải là ấm mà là nóng kinh khủng đúng hơn.

Nhện biết sợ lạnh không?

Tôi không biết nữa.

Tôi có cảm tưởng mình sống ở khu vực rừng nhiệt đới như rừng gì đó, tôi không nhớ có bao giờ ở một khu lạnh giá.

A, nhưng mà mặt Ma Vương có vẻ không sao.

Nếu vậy chúng ta ổn mà đúng không?

Nhưng thực tế không ổn chút nào.

Cô ta đang ra vẻ thôi, cố gắng tỏ ra bình tĩnh.

Nghĩ lại thì, trong số các Kháng thuộc tính của cô ta không có Kháng Băng thì phải.

Vô dụng.

Fuu, so với tôi, rõ ràng biện pháp của tôi tuyệt vời hơn.

Một trong số các biện pháp chống lạnh (phân thân) của tôi đã chuẩn bị một chiếc áo khoác siêu ấm tối quá.

Không biết mặc vô sẽ ra sao.

Ấm áp thoải mái mọi lúc mọi nơi.

Tuyết có chất cao thế nào cũng không quan trọng.

Fufufu, trong khi những người đồng hành với tôi đang cực khổ chịu lạnh thì tôi là người duy nhất được âm thầm ấm áp.

Hạnh phúc!

Mặt Ma Vương là một vẻ mặt đang giả bộ mạnh mẽ, bé Vampire có vẻ mặt tái-nhợt-sấp-chết, còn Mera thì nhìn giống như ông ấy đã mất một nửa linh hồn rồi, còn tôi là người duy nhất có nụ cười tươi trên mặt.

Cực khổ tiếp đi~ đau khổ nữa đi!

Sự đau khổ của người khác có vị ngon quá!

[Shiro-chan, em có vẻ đang chịu lạnh tốt nhỉ?]

Ừc!

L-làm gì có.

[Sao chị nhớ hôm qua em có mặc áo khoác đâu nhỉ?]

Cái đó, tại vì lạnh quá nên tôi may nó.

[Đưa đây! Đưa nó cho chị!]

Oa!

Đang làm gì thế!?

Tôi cố hết sức bảo vệ áo khoác của mình không bị Ma Vương lấy đi và chúng tôi tiếp tục đi trên dãy núi.

Trên đường đi chúng tôi gặp một ngôi làng bị bỏ hoang.

Có một ngôi làng ở nơi lạnh lẽo này sao?

Thế loại M gì lại sống ở đây?

Hay là, tôi nên khâm phục họ vì sống được ở đây.

À, hay là tại sống không được nên giờ nó mới bị bỏ rơi?

[ỳ dà. Ở đây nữa à]

Ma Vương làm bầm gì đó, nhưng tôi không hiểu rõ lắm ý cô ấy.

Chúng tôi nghỉ tạm ở ngôi làng một đêm.

Ngày hôm sau lúc tỉnh dậy tôi đi vòng vong ngôi làng.

Nhìn sơ những ngôi nhà này thì nó đã bị bỏ hoang cũng vài năm rồi.

Mặc dù những ngôi nhà này nhỏ nhắn và ấm cúng, nhưng nó rõ ràng quá nhỏ cho một người trưởng thành.

Kích cỡ cứ như cho con nít ở vậy.

Một ngôi làng của con nít sao?

Tôi đi vòng quanh tìm đồ này nọ.

Không có gì đáng giá còn lại.

Chỉ có nhiều thứ thô sơ đến kì lạ.

Một ngôi làng của con nít tiền sử?

Tôi đi đến ngoài rìa ngôi làng.

Nó bị cây cối bao phủ rồi.

Là một loại quái vật thực vật.

Tôi có thể thấy xương của một loại quái vật nào đó bị mắc vào những dây tầm gửi.

Nhìn giống như một mảnh ruộng của một ngôi làng bình thường, vậy ra họ là người trồng đám này?

Bị ngu à?

Tạm thời, tôi dọn dẹp chúng bằng cách ăn chúng.

Ừm.

Rau củ rất có ích cho sức khỏe.

Tôi muốn có sốt để ăn chung.

Tôi không ghét sốt mayonaise, nhưng tôi thích sốt xà lách hơn.

Xin lỗi những người thích mayonaise.

Tôi thích nhất là sốt tía tô xanh cơ.

À mà tôi chưa ăn cái đó bao giờ.

Tôi dùng lượng năng lượng dư được bổ sung để tạo thêm phân thân.

Dạo này tôi không tạo ra nhiều phân thân như trước.

Hiện tại việc tiếp năng lượng ngày càng khó nên tôi không thể cứ chế tạo phân thân mới mãi được.

Nếu tôi ăn nhiều quá thì Ma Vương lại la lối 「Tiền ăn, tiền ăn」, nên tôi chịu khó nhịn một chút.

Tôi có thể ăn bằng khoảng 20 người khác.

Ngày hôm sau tôi sẽ tỉnh dậy sau khi tỉnh rượu, năng lượng được sử dụng cho việc tạo phân thân đã được hồi phục.

Rượu đúng là tốt mà.

Đúng là thứ thuốc tốt nhất.

Chỉ uống một ít là tôi lấy lại sức ngay.

Vì Ma Vương cũng đã tỉnh dậy nên chúng tôi quyết định tiếp tục vượt núi.

Tiếp tục đi bộ trong thế giới băng tuyết không có Quỷ nào dám đến.

Lúc đó, có một cái bóng lớn xuất hiện từ trên trời.

Giữ khoảng cách nhất định, một con rồng đáp xuống.

Là một con rồng với lớp vảy băng tuyết đẹp trên người.

Nó khác với loài Rồng Đất, là một con Rồng Băng.

Nó mạnh.

Tôi dùng Phân Tích Ma Nhân, thứ tôi đã thiết kế thay thế cho Giám Định để nhìn nó.

Tôi tạo ra Ma Nhân này với mục đích xác nhận sức mạnh của đối phương.

Ma Nhân này có thể đánh giá sơ bộ sức mạnh linh hồn của đối phương.

Dù năng lượng linh hồn có dồi dào nó cũng có thể yếu, và ngược lại.

Nên suy cho cùng không dùng cái này để đánh giá được.

Nhưng vì sức mạnh linh hồn và sức mạnh bên trong hệ thống có quan hệ mật thiết với nhau nên hiện tại Ma Nhân này cũng có tác dụng nhất định.

Khi dùng Phân Tích Ma Nhân để đánh giá con Rồng thì tôi thấy nó mạnh gấp đôi so với Alaba.

Nó khá mạnh.

So với bọn Rồng Đất ở Tầng Cuối thì nó yếu hơn, nhưng nó vẫn là một con quái vật khá mạnh trên thế giới này.

Con Rồng Băng đang dùng thần giao cách cảm nói chuyện với Ma Vương.

Nghe lén nào.

[Có chuyện gì sao, Taratect Khởi Nguyên?]

[Không hẳn. Chỉ là đang đi ngang qua đây thôi. Người không nghe Gyurie nói gì à?]

[Hừm. Tôi chưa nghe gì cả]

[À, vậy thì. Người để bọn ta nhẹ nhàng đi qua đây là được]

[Tôi sẽ chấp nhận lời đề nghị đó. Tôi không muốn gặp rắc rối với Taratect Khởi Nguyên]

Đàm phán kết thúc khá nhanh chóng.

Có vẻ nó sẽ để chúng tôi qua.

Mà, tại sao nó lại ở đây?

Kuro để nó ở đây sao?

Để làm gì chứ?

Trong lúc con Rồng Băng đang bận nói chuyện với Ma Vương tôi triệu hồi một vài phân thân.

Kiểm tra dãy núi này.

Tôi muốn biết lí do Kuro để một người giữ cửa mạnh mẽ như thế ở đây.

Nếu chỉ là để chống việc Nhân Loại và Quỷ chiến đấu ảnh hưởng đến đây thì nội việc nơi đây là vùng núi tuyết phủ quanh năm nguy hiểm là đủ rồi.

Có cái gì đó ở đây.

Cái gì đó Kuro muốn giấu.

Nếu tìm được tôi sẽ nắm được điểm yếu của anh ta.

Fufufu, tôi không tin tưởng những ai mạnh hơn tôi, tôi không dễ dàng mở lòng như thế đâu.

Tôi chưa bao giờ xem Kuro như một đồng minh.

Hiện tại tôi đã tìm được một điểm yếu có thể sẽ có lợi cho tôi.

Bây giờ, tôi tự hỏi anh đang giấu giếm cái gì đây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oshiete, D-Sensei! Bài 1

TN: Hôm nay thay vì được tiến triển cốt truyện, chúng ta có một bài học. Oshiete nghĩa là "dạy" hoặc là "chỉ" cho ai đó một cái gì đó

Có người nói cô Maid không còn cơ hội nào để xuất hiện nữa.

Sai rồi nhé.

~~~~~

D 「Xin chào. Đây chính là thần tượng của mọi người, D đây」

Mei 「Không phải cô là người bị ghét nhất trên thế giới sao, đang nói gì vậy? Hơn nữa, tại sao tên tôi lại ghi như thế? "Mei" là sao hả? Là sao?」

D 「Thì là "Meido" nên đành vậy chứ sao」 (TN: 'Meido' ở đây viết là 冥土 có nghĩa là 'Hades' hay 'Thế giới người chết'. Bình thường chữ "maid" ghi là メイド, nghĩa là hầu gái)

Mei 「"Đành vậy" là sao chứ hả! Tôi không hiểu cô đang muốn nói gì hết!」

D 「Đừng để ý tiểu tiết~! Hiện tại chính là ngoại truyện mới của chúng ta, "Hãy dạy chúng em biết đi, D-sensei" sắp bắt đầu!」

Mei 「Cơ bản là lúc giải thích các khái niệm khó hiểu」

D 「Cô không thể nói hoa mỹ hơn chút sao? Nói thẳng ra như thế không vui gì hết」

Mei 「Chúng ta không phải ở đây để chơi, kết thúc việc này nhanh rồi quay lại tiếp tục làm việc nào」

D 「Có một người đồng hành nghiện làm việc như thế này buồn quá đi. Tôi nên làm gì đây?」

Mei 「Tôi nghĩ cô nên làm việc」

D 「Khóc khóc」

Mei 「Giả bộ khóc mà mặt còn không đổi biểu cảm gớm lắm, ngưng cho tôi」

D 「Vâng~ Tôi ngưng đây!」

Mei 「...」

D 「Tổn thương quá. Đừng có bơ tôi mà」

***

D 「Quay lại. Đây là lần đầu tiên chúng ta làm chuyện này, tôi sẽ giải thích về Ma Pháp và Ma Thuật」

Mei 「Không ngờ lại là chủ đề nghiêm túc như thế」

D 「Khi tôi đùa tôi sẽ đùa hết sức, nên khi tôi dạy tôi cũng sẽ dạy hết sức」

Mei 「Ài, cô đúng là thích cho không kiến thức mà」

D 「Không phải là kiến thức, đây là sự thật của thế giới」

Mei 「Hai, hai. Vậy là tốt」

D 「Có một người đồng hành không biết đùa phiền quá đi. Tôi nên làm gì đây?」

Mei 「Tôi nghĩ cô nên thấy phiền tiếp」

D 「Khóc」

Mei 「Im lặng!」

D 「Dù tôi có hơi ồn ào nhưng đánh tôi cũng không phải là ý tốt, nên đừng làm vậy nữa!」

Mei 「Hai, hai. Đau đúng không nào? Nếu không muốn bị đau nữa thì làm việc nghiêm túc được không nào?」

D 「Đành vậy, tôi sẽ làm việc nghiêm túc」

Mei 「Cô lẽ ra nên làm vậy từ đầu rồi」

***

D 「Thứ nhất, Ma Pháp và Ma Thuật khác nhau chỗ nào? Trên cơ bản mà nói, chúng không khác nhau gì cả」

Mei 「Nghĩa là?」

D 「Ma Thuật được hệ thống hỗ trợ chính là Ma Pháp」

Mei 「Nói cách khác, ý cô là chúng chính là một thứ」

D 「Đúng vậy. Không phải chỉ Ma Pháp, Ma Thuật cũng rất giống với skill. Hãy xem Ma Thuật như là mô hình lớn hơn, còn Ma Pháp là mô hình nhỏ. Hệ thống đơn giản hóa Ma Thuật để khiến nó trở thành Ma Pháp.

Muốn sử dụng Ma Thuật thì phải làm đủ 10 bước từ đầu đến cuối, nhưng Ma Pháp thì ngay lập tức đi từ bước 1 đến bước 10 luôn]

Mei 「Thật tiện lợi」

D 「Đúng là rất tiện. Thế nhưng vì không có sự hỗ trợ của hệ thống thì không thể sử dụng được Ma Pháp nên thực tế Ma Pháp có thể sử dụng rất giới hạn」

Mei 「Nhân tiện, từ bước 1 đến bước 10 là sao?」

D 「Chọn và Sử Dụng. Chọn một lại Ma Pháp và sử dụng nó. Chỉ vậy」

Mei 「Ồ, đơn giản vậy」

D 「Còn Ma Thuật, các bước là Chọn, Kích Hoạt, Năm Bắt, Thiết Lập, Kết Nối, Bơm, Bảo Hòa, Đổi và Sử Dụng.

9 bước này là cơ bản, bước cuối thì tùy người sử dụng mà sẽ khác biệt.

Kích Hoạt là việc chuẩn bị vị trí để điều khiển Ma Thuật.

Năm bắt là xác nhận sự tồn tại của Ma Lực.

Thiết lập là phần quan trọng nhất, là cơ bản của việc sử dụng Ma Thuật.

Kết nối là việc lập một kết nối với công thức đã thiết lập.

Sau khi công thức Ma Thuật được thiết lập thành công thì Bơm Ma Lực vào đó.

Đến mức Bảo Hòa.

Sau đó cơ bản là có thể Sử Dụng nó rồi.

Tùy tình hình mà vẫn có thể Đổi tùy ý, nhưng trên lí thuyết lúc đó đã có thể Sử Dụng Ma Thuật rồi.

Có thể thấy chuỗi công việc này được nói đến ở chương 103.

Nhờ có Cực Hạn Ma Pháp nên lúc đó không cần phải đi hết toàn bộ các bước rắc rối kia, thực tế là hệ thống đã hỗ trợ gần như toàn bộ công việc rồi, Nhận Thức Ma Pháp, Điều Khiển Ma Pháp và skill Ma Pháp là toàn bộ mọi thứ cần thiết, sau đó việc kích hoạt Ma Pháp sẽ dựa vào cấp độ của skill.

Mà, nếu có thể dùng cách 10 bước để hiểu về Ma Thuật thì có thể nhớ lại những gì đã sử dụng trong hệ thống để sử dụng nó ngoài hệ thống]

Mei [Bước cuối cùng là Ghi Nhớ, Ngăn Chặn hoặc là Lặp Lại, tùy cách sử dụng]

D [10 bước cơ bản đó thường những pháp sư kinh nghiệm lâu năm sẽ giải quyết nhiều bước cùng lúc. Kumo-chan rút ngắn các bước từ Kích Hoạt đến Kết Nối và từ Bơm đến Sử Dụng. Kumo-chan nghĩ rằng Cực Hạn Ma Pháp có ảnh hưởng đến khả năng sử dụng Ma Pháp của bé ấy, và lúc đầu đúng là vậy. Nhưng sau khi Phong Thần bé ấy đã có thể sử dụng Ma Thuật bằng với tốc độ xử lí lúc còn được hệ thống hỗ trợ rồi. Một vị Thần có thể làm chuyện đó là bình thường, nhưng một con nhện đến cả việc đọc chữ Ma Thuật còn không biết thì đó là một chuyện kì lạ]

Mei [Có lẽ đó là do linh hồn của cô trộn lẫn với nó]

D [Có lẽ thế, nhưng thực tế là chỉ một mảnh rất nhỏ trộn với linh hồn của bé Kumo thôi]

Mei [Thật sao?]

D [Thật. Mặc dù đúng là có bị trộn lẫn, nhưng sự ảnh hưởng không có bao nhiêu. Linh hồn của Kumo-chan lớn bằng với bất kì linh hồn nào khác,

dù có bị trộn cũng không đến mức ảnh hưởng đến tốc độ học skill, và bé ấy cũng biết điều đó]

Mei [Vậy, ý cô đây là tài năng của chính nó sao?]

D [Cũng có thể có, cũng có thể không]

Mei [Câu trả lời mơ hồ đó là sao??]

D [Đúng là năng khiếu với những skill đó của bé ấy xuất sắc, nhưng đến mức bất thường như chúng ta thấy phần lớn là nhờ skill Kiêu Hãnh]

Mei [Ồ, nếu tôi nhớ không nhầm đó là skill có tác dụng khiến tốc độ phát triển tăng lên]

D [Nếu chỉ nghe tác dụng của skill thì các bạn sẽ nghĩ nó yếu so với những skill Đại Tội và Đại Đức khác, nhưng thực tế nó lại là skill kinh khủng nhất. Nó có tác dụng đẩy sự vận động của linh hồn đến mức giới hạn]

Mei [Thực là vậy? Bình thường nếu làm vậy liên tục không phải linh hồn sẽ gào thét trong đau đớn rồi biến mất sao?]

D [Đúng thế. Tốc độ phát triển quá kinh khủng đó sẽ bóp linh hồn méo mó không nhận ra, skill Kiêu Hãnh sẽ dần nuốt chửng cả linh hồn chứ không phải đùa đâu. Nhưng Kumo-chan lại vượt qua được nó không vấn đề gì. Bằng Kiêu hãnh và tài năng của bản thân, bé ấy đã thực hiện được một bước nhảy đáng khâm phục trở thành Thần]

Mei [Vậy suy ra vẫn là nhờ có linh hồn của cô?]

D [Tôi muốn nói không, nhưng có lẽ nó thực sự có ảnh hưởng một chút. Được rồi, chúng ta đã tốn quá nhiều thời gian ở đây, đến lúc kết thúc rồi. Hẹn gặp lại lần sau]

Mei 「Vậy thì, đến lúc quay lại làm việc rồi」

D 「Khóc....」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 221: Nhật Ký Quan Sát Bé Vampire

Sau khi gặp con Rồng Băng chúng tôi không gặp vấn đề gì nữa.

Cứ tưởng vậy nhưng ngày cuối cùng đột nhiên tên đó xuất hiện!

Khỉ!

Ác mộng #2 của tôi.

#1 là Alaba.

Nỗi sợ khi bị một bầy khỉ bao vây là không thể xóa đi khỏi kí ức.

Kẻ thù tự nhiên của tôi đã xuất hiện rồi.

Và, ngay lập tức liều mạng tấn công tôi khi nó vừa thấy tôi.

Khoan- Này!

Chỉ số nguy hiểm của người cao quá, cao hơn cả Ma Vương nữa!

Đối phó với tên này phiền quá.

Tôi sẽ bỏ chạy.

Và, tôi bỏ chạy khỏi con khỉ.

Vốn tôi định để Ma Vương xử lí bọn này, nhưng rồi cô ấy cũng chạy chung với tôi.

Sau đó tôi nghe cô ấy nói là 「Phiền lắm」 .

Ài, Ma Vương cũng nghĩ y chang tôi.

Cuối cùng tôi cũng không cảm giác được cái lạnh của vùng núi nữa.

Từ đây trở đi là lãnh thổ Quỷ.

Là nơi phe Quỷ sống, thay vì Nhân Loại.

Dù tôi có nói vậy thì nơi này cũng không khác lãnh thổ Nhân Loại mấy.

Tôi không biết bé Vampire đã tưởng tượng ra gì, nhưng sau khi thấy khung cảnh xung quanh thì cô bé nhìn ỉu xiu.

Thực ra tôi biết bé Vampire đang nghĩ gì, nhưng nếu thực sự khung cảnh như thế hiện ra thì tôi sẽ hơi lo lắng.

Bởi vì cô bé đang mong chờ khung cảnh địa ngục trần gian đó biết không.

Đầu tiên, nếu mây phủ quanh năm thì sẽ không có ai sống nổi ở đây cả.

Lương thực không mọc được và sẽ không có ai đủ sức chiến đấu với phe Nhân Loại hết.

Bởi vậy ước mơ của trẻ con mới không thành hiện thực.

Ngược lại, tôi thì nhìn mọi thứ với góc độ thực tế hơn.

Phù, người chín chắn tôi đây đang mong chờ một thứ khác ở vùng lãnh thổ Quỷ này, là những món đặc sản không thể tìm được ở khu Nhân Loại.

Nhìn sơ thì không có gì khác so với lãnh thổ Nhân Loại, nhưng thực tế thời tiết và đặc điểm địa lí ở đây sẽ khác, đủ để ở đây sẽ có những món đặc sản khác.

Fufufu, tôi rất mong chờ được thấy những đặc sản đó đây.

Tôi sẽ nếm thử hết mọi thứ.

A, tôi đang chảy nước miếng.

Đường đi ăn, ơ e hèm, đường đi đến lâu đài Ma Vương khá là thoải mái.

Giống như ở lãnh thổ Nhân Loại vậy, không có chuyện gì bất ngờ xảy ra nên mọi chuyện khá thoải mái.

Hòa bình tốt quá đúng không?

Nhưng mà.

Có một cô bé lại không thích không khí ở đây.

Là bé Vampire.

Từ lúc đi đến lãnh thổ Quỷ cô bé đã thất vọng bởi ngoại hình của Quỷ, bởi những con đường, thậm chí bởi những con quái vật nữa.

Ờ thì, tôi có thể hiểu cảm giác đó, đúng là phe Quỷ đáng thất vọng thật.

Mấy tên đó được sinh ra nhìn giống phe Nhân Loại cũng không vui vẻ gì.

Đừng nhìn mặt mà bắt hình dong.

Ừm, tôi cứ nói là đúng mà.

Ể? Không phải vấn đề đó hả?

Bé Vampire có vẻ đang đói.

Có lẽ cô bé không để ý, nhưng bản năng cô bé ngày càng phát triển, tích tụ và rồi sẽ thể hiện ra ngoài.

Tôi muốn cho cô bé lên cấp sau khi đã lớn hơn một chút nên toàn bộ quái vật đều do tôi và Ma Vương xử lí, nhưng dạo này bé Vampire nhìn bọn quái vật với ánh mắt rất lạ.

Ánh mắt của một con thú khát máu.

Thực tế, với đặc trưng sống bằng cách hút đi sự sống của sinh vật khác của loài Vampire thì con bé đúng là đang rất khát.

Cô bé vẫn là một Vampire.

Vampire uống máu là chuyện bình thường.

Nhưng bé Vampire trước giờ chỉ mới hút máu một lần.

Vì cô bé là một True Ancestor nên không cần phải uống máu để sống.

Là không cần, chứ không phải không thể

Tôi từ lúc thành Thần cũng không cần phải ngủ, nhưng tôi vẫn ngủ mỗi ngày.

Vì như thế tinh thần thoải mái hơn.

Bé Vampire cũng thế.

Vampire uống máu là chuyện bình thường.

Bé Vampire không uống máu trước giờ chính xác là bất thường, có lẽ bé không nhận ra mình đang tích tụ stress nhiều cỡ nào?

Nếu bé Vampire không biết mình là Vampire và chưa từng uống máu thì có lẽ bé sẽ không để ý.

Nhưng bé Vampire đã uống máu Mera một lần rồi, nên chắc chắn cô bé nhớ vị của máu.

Lần đầu tiên đó chính là chìa khóa.

Ngay lúc đó, cánh cửa dẫn đến bản năng Vampire của bé đã mở ra.

Vì thế, sau nhiều năm liên tục không uống máu, cô bé đã dần tích tụ stress và hiện tại thì bản năng đang dần trỗi dậy.

Cô bé đã yếu đi.

Nói vậy chứ thực ra trên chuyến đi này với chúng tôi bé Vampire đã mạnh lên chứ không yếu bớt.

Cô bé sẽ không thua một con quái vật tép riu nào đó.

Nhưng.

Tôi muốn nuôi lớn cô bé một cách hoàn hảo.

Tôi là loại người cực kì cầu toàn về vấn đề này.

Trong cả cuộc đời chiến đấu để sống sót của tôi tôi không có bao nhiêu thời gian để nghỉ ngơi cả.

Nếu được, tôi muốn cô bé phải cho toàn bộ skill chỉ số lên cấp tối đa đã rồi mới lên cấp.

Nếu vậy cần phải cho cô bé xả bớt stress.

Tạm thời tôi và Ma Vương đang kèm cô bé lại và chỉ hai chúng tôi tiêu diệt quái vật mà thôi.

Trong thị trấn cô bé có hơi bình tĩnh lại, nhưng dạo này tôi cảm giác được ý chí chiến đấu của cô bé tràn ra ngoài.

Không tốt.

Có hai biện pháp.

Một là tôi nên để cô bé chiến đấu một lần.

Nhưng tôi sẽ không làm vậy.

Cô bé cần phải rèn luyện skill thêm nữa.

Nếu vậy thì có một biện pháp thứ hai.

Để xả stress việc cô bé không uống máu được.

Chỉ cần cho cô bé uống máu là xong.

Bé Vampire đã thành một bé gái rồi, cho cô bé uống máu thường xuyên là tốt.

Nếu vậy, tôi sẽ để Mera, là senpai trong việc làm Vampire dạy dỗ bé Vampire thành một Vampire tuyệt vời.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 222: Nước Cà Chua Tốt Cho Sức Khỏe Mỗi Ngày

[Máu sao? Hờ, tôi không nghĩ máu ngon lành gì. Nhưng đó chỉ là khẩu vị của tôi. Khẩu vị của tôi có lẽ không giống với tiểu thư, nhưng tôi thích uống máu từ một cô gái trẻ hoặc đứa trẻ không phản kháng hơn. Vị máu dù là của một chàng trai trẻ cũng không ngon dù là cùng tình huống, có lẽ là do cảm quan của tôi. Nhưng thường thì nếu bị uống máu ai cũng sẽ phản kháng cả]

Lúc tôi hỏi Mera về vị máu thì anh ta trả lời như thế.

Hình tượng chung của Vampire ở thế giới này là thích uống máu từ những cô gái trẻ đẹp.

Ừ thì, nếu là tôi tôi cũng không muốn uống máu của đàn ông.

Thậm chí, tôi sẽ từ chối không uống dù cần thiết.

Anh ta nói anh ta thích uống máu con gái, nhưng tôi nghĩ đó chỉ là sở thích riêng.

Nhân tiện, khi Mera uống máu anh ta sẽ dùng Thôi Miên Yêu Nhân.

Anh ta sẽ tìm một người thích hợp trong thành phố, thôi miên họ rồi bí mật hút máu.

Vì có thôi miên nên kí ức của họ cũng mơ hồ, và anh ta chỉ hút lượng máu tối thiểu cần thiết nên họ không để ý rằng mình đã nhận sát thương.

Khi Mera kể chuyện đó cho tôi, anh ta đã nói thêm 「Tôi không làm chuyện gì khác khiến tôi phải hối hận cả」 .

À, không, có làm cũng có sao đâu?

Mera còn trẻ mà, có lẽ suốt chuyến đi này anh ta đã phải kiềm nén dục vọng với phụ nữ của mình lại.

Nhưng mà, Yêu Nhãn à.

Khác với Ma Nhãn của tôi không?

Tôi nghe thì thấy có vẻ tác dụng tương tự nhau, vậy chúng khác chỗ nào?

Hãy hỏi bà ngoại thông thái nào.

「Em gọi ai là bà ngoại vậy?」

「Ma Vương」

「Chị đánh em được không?」

Được, nhưng tôi sẽ trả đòn.

「Chậc! Yêu Nhãn và Ma Nhãn khác nhau, nhưng tác dụng thì như nhau. Chỉ là Ma Nhãn mạnh hơn thôi」

Ồ.

Vậy ra Ma Nhãn cao cấp hơn à?

「Đúng vậy. Nhưng mà Ma Nhãn bị giới hạn chỉ cấp Chủ mới có. Yêu Nhãn cũng hiếm nhưng thường nếu ai đó có tài năng hoặc tùy chủng loại cũng sẽ có khả năng học được」

Ồ.

Nhắc mới nhớ, có một con thần lằn hóa đá trong Đại Mê Cung Elro.

Có lẽ lúc đó nó dùng Yêu Nhân để hóa đá đối phương.

Nếu không tính đến việc cần chủng loại thì chỉ cần phù hợp là có thể học nhỉ?

Mắt phải của tôi nhức quá!- giống thế, nói mấy thứ như thế có khiến bản thân phù hợp với Yêu Nhân hơn không?

「 Trong trường hợp của tôi thì lí do học được là vì tôi là Vampire. Trước đó tôi không thể sử dụng được Yêu Nhân 」

Mera chỉ sử dụng Yêu Nhân lúc đi tìm con gái để hút máu.

Lần đó anh ta gặp một cô gái kiên cường mạnh mẽ chống cự không để bản thân bị hút máu.

Lúc đó, anh ta nhìn thẳng vào mắt cô ta rồi la lên 「 Im Lặng! 」 , rồi sau đó cô gái không chống cự nữa.

Có vẻ như skill Yêu Nhân đã kích hoạt trong vô thức.

Sau một thời gian nó đủ độ thông thạo nên biến thành một skill chính thức.

Loài Vampire vốn phù hợp để sử dụng Yêu Nhân nên chắc bé Vampire cũng có thể học nó được đúng không?

Cô bé không có nhiều mắt bằng tôi, nhưng dùng một lúc hai mắt chắc được?

Nguyên Rửa hay Tê Liệt chắc là tốt nhỉ?

Chắc tôi sẽ cho cô bé học skill đó bằng điểm skill.

Quay về vấn đề máu.

May mắn thay, có một người hiến máu tuyệt đẹp, đúng chuẩn của Mera.

[T-Ta sẽ giết người]

Không tốt.

Nói thế là flag bị hiếp đó.

Khuôn mặt của cô gái đẹp hiện ra ý chí kiên định cũng như biểu cảm tuyệt vọng.

Đặc điểm: lỗ tai dài.

Là một tộc Elf!

Gần đây thì ít, nhưng lúc còn ở lãnh thổ Nhân Loại tộc Elf thường xuyên gửi người đến tấn công.

Ừ thì, không thể nào trực tiếp đánh nhau với Ma Vương được, nên chúng chọn cách ám sát.

Mục tiêu hẳn là bé Vampire.

Tôi có thể hiểu tại sao bé Vampire lại bị chọn làm mục tiêu.

Xem ra tộc Elf đã biết cô bé là một người luân hồi.

Sau khi kết luận Vampire là một mối nguy hiểm chúng quyết định hành động.

Tôi có nghe cuộc nói chuyện giữa Ma Vương và Kuro, họ nói tộc Elf dạo này hành động rất kì lạ.

Vì vậy, chúng tôi quyết định đi xử lí bọn chúng, tôi ăn hết xác bọn Elf còn máu thì tôi đưa cho Mera.

Tôi đã nghĩ rằng cứ để Mera tự mình đi tìm máu thì phiền quá trong khi có người thường xuyên xông pha hiến máu thế này.

Đây là lần đầu tiên chúng tôi bị tấn công kể từ khi vào lãnh thổ Quỷ.

Sao lại chọn lúc này mà hành động?

Là vậy à?

Nghĩ rằng tôi quên bọn chúng nên dễ thành công hơn à?

Tôi liếm môi.

[Chúng ta tuyên bố chiến tranh với Ma Vương! Sự hòa bình của người sẽ không còn nữa! Dù người có giết ta thì cũng sẽ có Elf khác để đến lấy mạng người!]

Là vậy thật hả?

Đứa trẻ này đang nói gì vậy?

Nn~?

Mục tiêu là Ma Vương chứ không phải cô bé?

Là sao?

Khi tôi thiếu điều mọc dấu chấm hỏi trên đầu định thẩm tra tiếp thì Ma Vương kéo tay áo tôi.

[À đây à một tên Elf từ phe ngu ngốc]

Ma Vương dùng thần giao cách cảm nói thế.

[Cách gọi tên thê thảm gì thế]

[Vì chúng thực sự rất là thê thảm. Bọn này thực sự tin tưởng tộc Elf là một chủng tộc làm việc vì hòa bình thế giới]

[Tại sao gọi chúng như thế?]

[Những tên này là chi đội thấp nhất của quân đội Elf, dùng để hành động bí mật]

[À, ừ tôi cũng đoán thế]

[Ừ là thế, sau một thời gian dài được nhồi nhét tư tưởng đó vào đầu thì chúng thực sự tin đó là sự thật. Vì thế tới bây giờ chúng mới hành động]

Đ-đúng là một nhóm đáng thương.

Mấy tên Elf hoạt động ngầm làm đủ chuyện thương thiên hại lí lại thực sự tin rằng bản thân đang hành động vì hòa bình.

Phe ngu ngốc, hoặc phe làm trò hề.

Chả đáng chút nào.

Giết Ma Vương vì mục đích khôi phục hòa bình, đó là cầm đèn chạy trước công nông rồi.

Nếu muốn hòa bình thì ít nhất cũng phải làm cái dạng hòa bình trên giấy tờ như Nhật Bản hiện đại chứ.

Càng dùng bạo lực nhiều thì hòa bình càng bị lệ thuộc vào bạo lực.

Thế giới này là thế giới kẻ thắng là kẻ cười cuối cùng.

Nếu không dùng đến bạo lực thì không thể nào có được hòa bình.

Hành động như một tổ chức yakuza mà lại đi rêu rao ý tưởng về hòa bình.

Chắc chắn những tên lính Elf này cũng hiểu đạo lý đó.

Nên chắc chắn chúng đã chuẩn bị cho trường hợp như thế này.

Tiếc thay mặc dù chúng có ý tốt, nhưng thực tế mục đích chỉ là đi làm pháo hôi mà thôi.

Dù nói vậy tôi cũng không thương hại chúng làm gì.

~~~~~

[Hình như nước cà chua này vị có hơi khác một chút?]

[Đó là nước ép đặc biệt của Shiro-chan đó biết không~ Vị có lẽ không ngon cho lắm, nhưng rất bổ dưỡng đó]

[Fuun]

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 223: Chuyến Đi Kết Thúc

Đích đến của chuyến đi chính là lâu đài Ma Vương.

Nghe thì có vẻ chúng tôi là tổ đội Anh Hùng, nhưng tiếc thay chúng tôi thực ra là tổ đội Ma Vương.

Theo ý kiến của riêng tôi, cái thể loại game chết tiệt gì mà gặp Ma Vương ngay ở ngoài lâu đài của hắn ta chứ?

Ma Vương phải ở trong lâu đài Ma Vương chứ!

Nếu không thì cái danh hiệu đó không đáng một đồng xu!

Hơn nữa, lí do cô ta ra ngoài lâu đài không phải là để giết Anh Hùng, mà là để giết tôi đó, cái quái gì vậy!

Chỉ nghĩ về việc đó là tôi đã thấy bực rồi, nên tôi bắt đầu Ma Vương một cái nhẹ.

Ma Vương mắt ngấn nước ôm đầu nhìn tôi với một vẻ mặt ??.

Tôi nói những chuyện này vì lí do chúng tôi đã đến lâu đài của Ma Vương rồi.

Chỉ là thêm một chút ý nghĩa cho kết thúc của chuyến đi mà thôi.

Lâu đài Ma Vương là một lâu đài khá lớn.

Nó không giống cái màn cuối của trò RPG nào đó, mà giống lâu đài trong mơ có chủ đề về một con chuột nào đó hơn.

À và dĩ nhiên, lâu đài không phải là một hang động dẫn xuống đất, nó có một thị trấn xung quanh đúng như một thủ đô.

Thực tế, tôi còn không thấy được lâu đài nếu đứng ở rìa thị trấn nữa.

Nếu không dùng Thiên Lí Nhãn.

Thị trấn xung quanh lâu đài thực sự rất lớn.

Trong số toàn bộ các thị trấn tôi đã đi qua thì nơi này là lớn nhất.

Sẽ tốn nhiều ngày mới đi tham quan hết thị trấn được.

Chúng tôi tiếp tục đi bộ trong thị trấn.

Người dân còn không để ý thấy Ma Vương của họ đã trở về nữa.

Không ai ra đón tiếp cô ấy.

Ma Vương, thuộc hạ của cô không nhớ cô sao?

Không ai đi tìm cô dù cô đã biến mất suốt mấy năm.

Bên trong lãnh thổ Quỷ cũng không có chút tin tức gì về việc Ma Vương biến mất hết.

Tôi nhìn Ma Vương bằng ánh mắt thương hại, cô ấy lại nhìn tôi với khuôn mặt ???.

Sau khi đi một mạch xuyên thị trấn, cuối cùng chúng tôi đã đến lâu đài Ma Vương.

Nhưng chúng tôi không đi vào lâu đài, thay vào đó chúng tôi đến một biệt thự lớn ở khu vực đó.

Sau khi nói chuyện với người giữ cửa chúng tôi bước vào.

[Rất ít người biết chị là Ma Vương. Nếu trực tiếp đi vào cổng chính lâu đài chúng ta sẽ bị đuổi đi]

Cô ấy nói vậy.

Cô là Ma Vương mà còn không được phép đi vào lâu đài Ma Vương sao?

Căn biệt thự này có vẻ là nơi ở của một gia tộc Quý rất có quyền lực, chỉ một số ít người trong đó biết đến danh tính của Ma Vương.

Trước khi đến chỗ tôi, tôi nghe rằng Ma Vương đã sống ở đây, nên nhân viên ở đây mới biết mặt Ma Vương.

Khi chúng tôi đi vào mỗi người chúng tôi được đưa đến một phòng riêng.

Xem ra chủ nhà rất ít khi về nhà.

Một người đưa tin vừa được gửi đi để báo rằng Ma Vương đã đến, nhưng vì chủ nhà rất bận bịu nên không ai biết khi nào chủ nhà mới trở về.

Vì tôi có nhiều thời gian rảnh nên tôi ngồi nói chuyện với Ma Vương.

Chúng tôi quyết định đăng kí cho bé Vampire đi học ở một học viện Quý.

Cô bé sẽ được huấn luyện ở đó.

Không khác mấy so với học viện Nhân Loại.

Thực tế giữa Nhân Loại và Quỷ không khác nhau bao nhiêu cả.

Chỉ là Quỷ tuổi thọ lâu hơn và chỉ số cao hơn.

Mặc dù tuổi thọ họ cao, nhưng khả năng sinh sản của họ thấp hơn so với Nhân Loại, chỉ khác có vậy.

Bé Vampire sẽ được nhập học với tư cách con cái quý tộc Quỷ.

Ừm, tôi chắc chắn bé Vampire sẽ hiểu mà.

Ma Vương dự đoán trước được là bé Vampire sẽ cần nhiều mối quan hệ cá nhân và kiến thức sau này.

Nếu tôi cứ cho một phân thân kèm theo cô bé thì sẽ không có gì bất ngờ xảy ra cả, nhưng thay vì giữ bé trong thế giới nhỏ này của chúng tôi thì việc có thêm kiến thức và đi học sẽ có lợi hơn cho cô bé.

Tôi không phản đối việc này.

Vấn đề là Mera.

Nói thật thì tôi không quan tâm anh ta, nhưng Mera sẽ không thể ở gần để phục vụ bé Vampire được.

Không phải là không thể, nhưng Ma Vương nghĩ như thế không có lợi cho cả hai.

Kiểu như hiện tại là mối quan hệ cộng sinh?

Mera nếu mất đi quyền được bảo vệ bé Vampire thì anh ta mất đi lí do sống.

Bé Vampire tin tưởng Mera một cách mù quáng vì anh ta là mối quan hệ cuối cùng còn sót lại của gia đình.

Mối quan hệ này không phải là xấu, chỉ là nếu bất kì bên này trong hai người bị tổn thương thì bên còn lại cũng sẽ bị như thế.

Nếu họ không tách nhau ra họ sẽ không thể tự lập được, đó là suy nghĩ của Ma Vương.

Tôi vốn chưa bao giờ dựa dẫm vào ai cả, nên tôi không hiểu lắm.

Kết quả là Mera được Ma Vương cho làm thuộc hạ.

Sau đó, Ma Vương bắt đầu làm việc như Ma Vương thật sự.

Đầu tiên là chuẩn bị vũ khí cho quân đội.

Để chuẩn bị tuyên chiến với phe Nhân Loại.

Có lẽ đây sẽ là cuộc chiến tranh lớn nhất lịch sử.

Đến mức tổn hại về người ở cả hai bên đều là một con số trên trời.

Đó chính là mục đích chính của Ma Vương.

Tôi đã thực sự từng nghĩ rằng Ma Vương sẽ một mình một ngựa đi ra chiến trường chiến đấu.

Lúc đó, hai phe quân đội của Nhân Loại và Quỷ sẽ bị buộc phải ngừng chiến đấu với nhau

Đối mặt với Ma Vương, quân đội Quỷ và Nhân Loại sẽ hợp tác với nhau đối phó một kẻ thù chung kinh khủng, tình huống không tưởng đó rất có thể xảy ra.

Vì mạng sống của bản thân, bị ép đến đường cùng thì cái gì cũng làm được.

Đó là lí do tại sao tôi đang làm theo lệnh của D.

Nếu phe Quỷ và Nhân Loại thực sự hợp tác với nhau thì có khi họ sẽ thực sự vượt qua được mâu thuẫn suốt bấy lâu nay giữa hai chủng tộc.

Nếu hai bên hòa bình thì kế hoạch không thể tiếp tục được.

Để tránh việc đó xảy ra, cần phải khiến hai phe Quỷ và Nhân Loại chém giết nhau đến lúc cả hai bên cùng chết.

Mặc dù chuyện này phiền phức, nhưng đó cũng là cách duy nhất khả thi dựa theo quy luật của thế giới này.

Thực ra, có khi ngay cả chuyện đó cũng sớm trở nên vô nghĩa thôi.

Chuyến du lịch ăn uống của tôi đã kết thúc, và tôi chuẩn bị làm việc chăm chỉ.

Những sự chuẩn bị của tôi đang tiến hành suôn sẻ.

Những phân thân tôi để lại ở những nơi tôi đi qua đang làm việc nhất tốt.

Tôi không phải chỉ có ăn rồi đi tiếp đâu.

Những nơi chúng tôi đi qua tôi đều để lại vài phân thân, dù là lãnh thổ Quỷ hay Nhân Loại, vì thế nên mạng lưới thông tin của tôi hiện tại đang cực kì rộng.

Nhằm mục đích quan sát thế giới này bằng chính tai mắt của bản thân tôi.

Việc Ma Vương khơi mào một cuộc chiến tranh lớn là chuyện hiển nhiên.

Trong lúc đó, tôi quan sát thế giới và chuẩn bị.

Chuẩn bị để làm rung động thế giới này.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 224: Đại Công Tước

Khoảng vào lúc nửa đêm thì chủ nhân của căn biệt thự quay về.

Là một người đàn ông trẻ tuổi.

Nhưng, vì loài Quỷ có tuổi thọ cao không thể đơn giản được đánh giá bằng ngoại hình được như Nhân Loại nên tôi không thể chắc chắn tuổi chỉ bằng bề ngoài.

Nếu dùng khí chất trầm tĩnh ngược lại với ngoại hình trẻ tuổi kia để đánh giá, có lẽ tuổi thật của anh ta nhiều hơn vẻ ngoài rất nhiều lần.

[Đã lâu không được diện kiến, Maou-sama]

Người đàn ông quỳ xuống chào Ma Vương.

Mặc dù mặt anh ta có vẻ bình tĩnh nhưng xem ra nội tâm thì không được như thế.

Nếu lắng nghe kĩ tôi có thể nghe được nhịp tim đập loạn của anh ta, còn mũi tôi có thể nhận ra sự sợ hãi thông qua mùi mồ hôi đang chảy ra như tắm kia.

Anh ta đã làm gì sai để mà phải sợ hãi Ma Vương đáng thất vọng này chứ?

[Bình thân. Công việc không bận rộn sao?]

[Kính thưa là có. Nhưng bởi vì bộ hạ Maou-sama đã trở nên tôi thân bỏ qua toàn bộ công việc để ưu tiên việc ra mắt bộ hạ]

Ma Vương cười cười nói vài lời động viên anh ta.

Người đàn ông giật mình khi thấy Ma Vương như thế và làm một vẻ mặt nghi ngờ.

À, ra vậy.

Anh ta gặp Ma Vương trước khi bị biến thành cái dạng đáng thất vọng này sao?

Ồ, nếu tôi không biến cô ta thành thế này chắc anh ta sẽ không ngạc nhiên như thế nhỉ?

Ma Vương trước khi biến thành đáng thất vọng không nói quá nhiều, và khí chất đáng sợ hoàn toàn khác hiện tại.

[Được rồi, ở đây có những người người không biết mặt, hãy tự giới thiệu bản thân đi]

Ma Vương hồi thúc người đàn ông.

Anh ta đứng vậy, cuối đầu và bắt đầu tự giới thiệu.

[Đây là lần đầu tiên chúng ta gặp nhau. Tôi là người được giao nhiệm vụ quản lí thủ đô Quỷ tộc, danh xưng là Balto Fisero. Rất hân hạnh được gặp mặt mọi người]

[Nếu có gì cần cứ việc nhờ vả hân hạ, Balto là Đại Công Tước đóng vai trò người trung gian cho Quỷ tộc thực sự]

Fuuun.

Nghĩa là trừ Ma Vương ra, anh ta là người đứng đầu Quỷ tộc thực sự.

Hèn gì tôi có cảm giác anh ta khá mạnh mẽ.

Chỉ nhìn sơ linh hồn cũng thấy anh ta mạnh mẽ cỡ nào.

Ừ, nhưng vẫn thua bé Vampire của chúng tôi.

Hơn nữa, theo lời Ma Vương thì có vẻ anh ta chỉ quản lí sự vụ chính trị, chứ không phải người mạnh nhất đứng đầu quân đội.

Nếu vậy, khả năng chiến đấu của anh ta có chỉ ở mức thấp so với Quý tộc tinh anh bình thường không?

Có khi tôi phải đánh giá sức mạnh tổng thể của Quý cao hơn một bậc rồi.

Chúng tôi cũng lần lượt tự giới thiệu bản thân.

Tôi chỉ nói tên cho anh ta.

Sau đó chúng tôi bàn đến việc cho bé Vampire nhập học, và Balto dễ dàng chấp nhận.

Có vẻ cũng không có vấn đề gì về việc cho Mera gia nhập quân đội.

Nhưng không thể để anh ta trực tiếp dưới quyền Ma Vương được.

Hiện tại thì không có đội quân nào trực tiếp dưới quyền chỉ huy của Ma Vương cả. Việc này là bởi vì việc sắp xếp quân đội cần không ít thời gian.

Ừ thì, Ma Vương vắng mặt cũng vài năm rồi, nên chuyện này là hiển nhiên.

Vì thế nên Mera sẽ tạm thời tham gia vào Quân Đoàn Bốn.

Quân Đoàn Bốn là quân đoàn trực tiếp do Balto thống lĩnh, có nhiệm vụ chính là bảo vệ thủ đô.

Lí do Quân Đoàn Một không phải là quân đoàn bảo vệ thủ đô là vì nó luôn đóng quân ở ngay biên giới lãnh thổ Nhân Loại.

Tôi cũng tạm thời tham gia vào Quân Đoàn Bốn.

Dù nói thế thì tôi cũng sẽ không làm gì quá nổi bật.

Mục đích chính là để trưng thôi.

Vì tôi có hơi hứng thú đi nữa cũng không phải hứng thú theo nghĩa tốt.

Một cảm giác bị dò xét.

N-?

Anh ta có skill Giám Định à?

Tôi có cảm giác thế.

Nhưng mà khi bị người khác Giám Định rất dễ phát hiện.

Tôi nghe Ma Vương nói việc Giám Định người khác ngay trước mặt là rất bất lịch sự.

Nghĩa là có thể giấu rồi Giám Định lúc người khác không để ý.

Tôi nên cảnh cáo một chút không?

Tôi không quan tâm nếu mình bị Giám Định, nhưng nếu bé Vampire bị Giám Định thì không được.

Tôi mở mắt ra một tí.

Khi Balto thấy mắt tôi thì anh ta run rẩy vì bất ngờ.

Á-à, anh ta sợ rồi, anh ta sợ rồi.

Ngoài việc mắt nhìn gớm ra thì tôi còn chơi ăn gian một chút để anh ta thấy sợ.

Tôi sẽ đặt tên nó là "Khủng Hoảng Ma Nhân".

[Bởi vì người đang nhìn, đừng nhìn nữa]

Tôi chỉ nói thế.

Mặc dù lời nói của tôi mơ hồ, nhưng có lẽ Balto hiểu rõ rồi.

Anh ta gật đầu nhẹ, trên người đầy mồ hôi lạnh.

Thỏa mãn với thái độ của anh ta, tôi nhắm mắt lại.

Có thể thấy rõ Balto thở phào nhẹ nhõm ngay sau đó.

Rõ ràng tôi ra tay không hề nhẹ.

Một quản gia và hầu gái trong biệt thự khi thấy mắt tôi đã ngất xỉu.

Chỉ riêng việc đứng thẳng mà không bị mất ý thức đã là ghê lắm rồi.

Này, tác dụng của Ma Nhân có hơi mạnh quá không nhỉ?

Thôi kệ đi.

Chúng tôi sẽ tiếp tục giữ mối quan hệ không nóng không lạnh với Đại Công Tước Balto như thế này.

Vài ngày sau, bé Vampire nhập học vào trường, Ma Vương đi đến lâu đài Ma Vương và Mera đã gia nhập Quân Đoàn Bốn.

Tôi tiễn họ đi từ biệt thự.

Tôi đã kêu Balto làm cho tôi một giấy thông hành vào lâu đài Ma Vương khi tôi cần.

Ừ, tạm thời tôi sẽ gác chân lên bàn và từ từ làm việc.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 225: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động

Xác nhận.

Đội phân thân A đang hoàn thành việc chinh phục Đại Mê Cung Elro.

Hợp tác với lũ Nhóc, tôi đang tìm lối ra hướng còn lại.

Theo dự đoán thì khoảng 7 đến 10 ngày nữa là tôi sẽ hoàn thành.

Những phân thân của tôi đang bù năng lượng tiêu thụ bằng cách ăn thịt quái vật trong mê cung.

Sau khi vượt qua đại mê cung chúng sẽ tràn vào đại lục Daztoldia, nơi là Nhân Loại thống trị.

Mục tiêu của tôi là mở rộng vùng hoạt động sang đại lục Daztoldia.

Xác nhận.

Đội phân thân B đang thu thập thông tin ở đại lục Kasanagara khu vực Nhân Loại sinh sống.

Hiện tại không có thông tin gì hữu dụng.

Chúng đang thu thập thông tin về tộc Elf, về vị trí của những người luân hồi khác và toàn bộ những thông tin có thể khiến tôi lo lắng.

Xác nhận.

Đội phân thân C đang thu thập thông tin ở lãnh thổ Quỷ trong đại lục Kusanagara.

Tôi đang điều tra tình hình nội bộ Quỷ tộc.

Xác nhận.

Đội phân thân D đang xâm nhập hệ thống.

Mức độ thấu hiểu 8%.

Xác Nhận.

Đội phân thân E đang ở một không gian khác, làm tôi mạnh hơn từ từ.

Hừ hừ.

Mọi chuyện đang tiến triển tốt, tốt.

Từ biệt thự này tôi có thể kiểm tra mọi chuyện đang tiến triển tốt mặc dù bản thân tôi thì nằm một chỗ ăn bám như rêu xanh.

Phù, tôi đã biến thành một con lầy không làm gì cả ngày rồi.

Thực tế thì tôi đang làm phần việc của hơn mười ngàn người cùng lúc!

Phân thân của tôi đang làm vậy.

Tôi tuyệt vời quá.

Ưu tiên hàng đầu của tôi là khiến bản thân mạnh hơn.

Tôi vẫn đang tìm hiểu cách chiến đấu của một vị Thần.

Trong quá trình thực hiện kế hoạch thì vật cản rõ ràng nhất của tôi chính là Kuro.

Nếu là Kuro và tôi chiến đấu sinh tử thì hiện tại tôi yếu thế hơn nhiều.

Tôi đã cho bọn phân thân chạy thử mô phỏng chiến đấu nhiều lần trên đường đi, và mặc dù tôi có mạnh hơn không ít, nhưng giữa tôi và Kuro vẫn có một khoảng cách khó lấp đầy.

Kuro không hổ danh là một vị Thần sống lâu năm.

Tôi không ngu ngốc đến mức cho rằng một người mới biến thành Thần vài năm như tôi có thể trực tiếp đối đầu mà thắng.

Nên tôi đang tìm những mảnh khoe giúp tôi thắng được mà không cần làm thế.

Nếu không trực tiếp đối đầu được thì chỉ cần không làm vậy là xong.

Nếu có ai muốn nói gì thì nên biết, tôi vốn là một con nhện.

Tôi đặt bẫy và chờ, khi đối phương bị mắc vào lưới tôi dùng độc làm yếu nó.

Chủng loại của tôi là chủng loại sống nhờ việc khôn ngoan.

Hoàn toàn là chiến thuật hợp với tôi nhất.

Fufufu, tôi không từ bất kì thủ đoạn nào để thắng hết.

Nhưng mà, hiện tại tôi chưa làm vậy được.

Đây là chiến thuật tạm gọi là anti-Kuro, tôi vẫn còn nhiều phần chưa chắc nên tôi sẽ cần thêm chút thời gian để hoàn thành.

Vẫn là vấn đề tôi có phải đánh với Kuro lúc và nếu anh ta mất bình tĩnh hay không, tôi còn không chắc mình sẽ phải chiến đấu với anh ta, nên tôi sẽ từ từ mà làm.

Tiếp theo là việc mở rộng mạng lưới thu thập thông tin, cho phân thân của tôi phân tán ra để mở rộng tầm Dịch Chuyển của tôi.

Bằng cách cho phân thân của tôi đi khắp nơi tôi thu thập được nhiều thông tin, đồng thời cũng đặt một chỗ đứng sẵn để Dịch Chuyển được khi cần.

Như thế này, nếu có gì đó xảy ra thì tôi sẽ ngay lập tức phát hiện. Hơn nữa nếu gặp vấn đề gì tôi cũng có thể ngay lập tức rời đi.

Tôi đang đặc biệt chú ý việc thu thập thông tin về tộc Elf và tìm những người luân hồi khác.

Nếu tộc Elf là kẻ thù đến cả Ma Vương và Kuro đều chú ý thì tôi cũng phải cẩn thận.

Vì lí do nào đó chúng muốn thu thập những người luân hồi, tôi vừa điều tra vừa can thiệp phá rối hành động của chúng.

Nhưng dạo này dường như tôi đang mất đi tính chủ động dù là ở đâu đi nữa.

Lúc bọn chúng tấn công bé Vampire, tôi gần như chắc chắn là chúng đã gặp ít nhất một người luân hồi khác ở đâu đó rồi.

Tôi không biết số lượng chính xác, nhưng nếu bây giờ tôi đã quá trễ cũng không lạ.

Bé Vampire lúc đó không phải chỉ gặp nguy hiểm bị bắt cóc mà là suýt bị giết.

Có nhiều bí ẩn xoay quanh tộc Elf.

Tại sao chúng lại nhắm đến những người luân hồi?

Tại sao có thể biết được ai là người luân hồi?

Tôi còn không biết chuyện đó.

Về phía tôi, tôi chỉ mới biết nhiều đây, tôi chưa gặp bất kì thông tin gì khác nào liên quan đến người luân hồi cả, nhưng bọn Elf lại có thể dễ dàng xác nhận bé Vampire là một người luân hồi.

Có lẽ là có một phương pháp nào đó, nhưng tôi không tưởng tượng ra được nó là gì.

Tạm thời, tôi sẽ tiếp tục theo dõi bọn Elf. Tôi không có lựa chọn nào khác ngoài việc tìm mọi cách mò ra điểm yếu của chúng.

Thông tin về người luân hồi cũng không phải cứ muốn là có.

Phần lớn là vì không thể dùng ngoại hình xác nhận người luân hồi là ai được, chỉ có thể biết bằng cách kiểm tra xem họ có skill n%I=W không thôi.

Tôi không dùng Giám Định được, hơn nữa không thể truy cập hệ thống được, kết quả là tôi không thể tìm skill bằng cách đó được.

Thứ nhất, nếu tôi cứ đi điều tra toàn bộ những ai nổi bật thì sẽ quá tốn thời gian.

Thứ hai, không phải người luân hồi nào cũng sẽ ăn gian như nhau.

Bên trong thì ai cũng lớn rồi, nên cũng sẽ có một vài người luân hồi phát triển nhanh bất thường.

Nhưng chắc chắn không phải người luân hồi nào cũng sẽ rèn luyện để chiến đấu ngay từ lúc nhỏ cả.

Trên thực tế, nếu là một Nhân Loại mà nói, việc làm thế mới là kì lạ đúng không?

Mà, vì D chắc chắn đã cho mỗi người một skill phù hợp ngay lúc sinh ra rồi, nên so với một người bình thường thì họ vẫn tính là ăn gian nhỉ?

Như bé Vampire có skill Vampire đó, có lẽ sẽ có một vài người luân hồi tội nghiệp nhận được skill mà họ sẽ thấy vô dụng.

Ừ, vì chúng ta đang nói về D nên chắc chắn sẽ có những nạn nhân như thế.

Vừa rồi tôi có một người phù hợp dựa theo thông tin thu được, hình như là một hoàng tử của một nước gọi là Đế Quốc Rengzant thì phải.

Có vẻ có một thiên tài xuất chúng vừa xuất hiện.

Rất có thể.

Tôi muốn xác nhận bằng cách nào đó, nhưng với tư cách là một hoàng tử của một nước lớn thì cậu ta được bảo vệ rất nghiêm ngặt.

Tôi có thể dùng sức của bọn phân thân dễ dàng xử lý bảo vệ, nhưng tôi muốn tới gần một cách nhẹ nhàng và bí mật hơn.

Tôi sẽ chờ cơ hội vậy.

Có khi bọn Elf sẽ can thiệp.

Trong lúc tôi đang lăn lăn trên giường thì đột nhiên cánh cửa bị đập mở kêu một tiếng "Rầm".

Khi quay lại tôi thấy một người đàn ông đang đứng đó đang nổi gân xanh trên trán.

Đây là lần đầu tôi thấy cậu ta, nhưng cậu ta nhìn giống Balto.

Hình như họ là anh em?

「Đó phải là cô ta không? Người phụ nữ chỉ biết mỗi chuyện ăn và ăn mà thôi?」

Đúng là miệng lưỡi cay độc mà.

Cơ mà cậu ta nói không sai, nên tôi không chối được.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 226: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động, Hành Động Bí Mật

Tên đầu gấu đi vào phòng.

Con nhện rời khỏi phòng.

「Cá-!? Cô ta biến mất rồi!? Đây là Ma Pháp Không Gian!？」

Mặc dù tôi nghe loáng thoáng như thế, nhưng chắc là tôi tưởng tượng thôi.

Không như hình tượng nghiêm túc của Balto, tôi không chịu nổi cái tên nhìn như đầu gấu này.

Tôi hoàn toàn né hấn ta đi, lúc tôi về chắc hấn cũng đi rồi.

Không phải là tại tôi bị ngoại hình đáng sợ của hấn dọa dàu.

Tôi không có khóc dàu.

Tôi bí mật quan sát tên đầu gấu bằng phân thân nhện tôi để lại trong phòng.

Hấn ta đờ người một lát, rồi bắt đầu lục lọi căn phòng.

Hấn mở tủ ra, nhìn dưới gầm giường.

Không, tôi không có né mấy chỗ như thế dàu.

Đừng có tìm tôi ở chỗ tôi rõ ràng không thể bước vào được chứ.

Á, này, hình như tôi cất đồ lót ở đó!?

A, cánh cửa nhanh chóng bị đóng lại.

Ồ, một màu đỏ rực như gấc.

Đừng nói hăn ta nhìn thế nhưng thực tế rất thuần khiết chứ?

A-không, tôi có cảm giác hăn nhìn nghiêm nghị đúng hơn là giống vẻ bụi bặm đường phố.

Người đàn ông rời đi mà không tìm thấy tôi.

Phù.

Mặc dù tôi không có ở đó nên không thể nào hăn kiếm được tôi, nhưng phân thân của tôi thì có thể.

Mà, tôi có bị phát hiện tôi cũng vẫn có thể muốn làm gì thì làm.

Hiện tại quay về ngay lập tức hơi nguy hiểm, nên tôi sẽ tìm đâu đó trốn đến khi mọi chuyện ổn thỏa.

Fumu.

Giờ có dịp rồi, chắc tôi nên đi xử lí những việc tôi chưa làm nhỉ?

Vượt qua không gian khác, tôi đến Đại Mê Cung Elro.

Khu giao Tầng Thượng và Tầng Trung.

Nơi tôi đã dùng làm căn cứ lúc trước.

Có một cái hang và một thứ khổng lồ.

Là cái vỏ của một con Taratect Chúa.

Là con mà tôi đã rút hồn ra khi tôi Phong Thần.

Vốn thì một trong các ý chí song song của tôi sống trong cái vỏ này, nhưng hiện tại nó đang ở trong trạng thái vô hồn đúng nghĩa, sống như không sống.

Một cái chết do mất hồn, mặc dù não bộ của nó vẫn hoạt động.

Cơ thể của nó vẫn còn sống, nhưng linh hồn bị mất đi nên nó không phải là một sinh vật sống nữa.

Trong cơ thể của con Chúa, tôi đưa một mảnh linh hồn nhỏ vào để nó biến thành một phân thân.

Nhưng tôi chưa kích hoạt nó.

Nếu tôi kích hoạt để tạo ra một phân thân bực kinh hồn thế này, có lẽ lượng năng lượng cần sử dụng sẽ đột nhiên nhảy lên một con số kinh khủng.

Chắc tôi sẽ để nó ở tình trạng sống dở chết dở này và chỉ kích hoạt khi tôi quyết định dùng nó.

Tôi không nghĩ nó sẽ có tác dụng nếu phải đánh với Kuro, nhưng nó vẫn là một con quái vật thuộc hàng cao cấp nhất trên thế giới, nên trừ phi là Kuro thì không ai xử lý nó nổi hết.

Mà, vì tôi chỉ cơ bản là dùng sức mạnh của tôi điều khiển một cái vỏ ngoài nên nó không có được quyền lợi của skill, nó sẽ không giống như ban đầu.

Mmm!

Vậy nó hơi yếu hơn trước nhỉ?

Cơ mà, nó ít nhất vẫn mạnh bằng một con cấp Rồng Cao Cấp, nên chắc nó đủ hữu dụng trên thế giới này rồi.

Còn mấy con Chúa khác, tôi để cho Ma Vương xử lí.

Mấy con Chúa khác hẳn là vẫn còn một phần nhỏ linh hồn.

Tôi chỉ kịp chiếm cơ thể của con này và một con khác, mấy con còn lại vẫn chỉ mới suýt xong thôi.

Vẫn còn một con Chúa khác bị vô hồn, nhưng nó ở quá xa, hơn nữa tôi chưa đến đó bao giờ nên tôi không Dịch Chuyển được.

Cứ để nó yên ở đó tạm đi.

Mấy con Chúa khác không bị vô hồn, nên bọn chúng hẳn là vẫn có thể hoạt động.

Chúng sẽ bị yếu đi không ít, nhưng suy cho cùng bọn chúng vẫn là những sinh vật khổng lồ cực kì đáng sợ.

Xử lí con Chúa như thế chắc được rồi nhỉ?

Tôi Dịch Chuyển đến chỗ tiếp theo.

Tôi đi đến một khu rừng.

Đây là khu rừng của loài Elf do một phân thân phát hiện ra.

Nơi này có một lá chắn bao bọc mọi thứ trong đó.

Tôi đã kiểm tra nó bằng phân thân, nhưng tôi nghĩ mình cũng nên dùng bản thể kiểm tra thử.

Và, tôi quan sát lá chắn thật kĩ.

Ừ, thứ này không phải do skill tạo ra.

Nó vượt quá sức mạnh tối đa của hệ thống rồi.

Dù là Ma Vương đến rất gần mức tối đa đi nữa cũng không thể phá vỡ lá chắn này được.

Nhìn sao cũng thấy, cái này hoạt động bằng năng lượng MA.

Nếu không thì không thể nào lá chắn mạnh cỡ này hoạt động liên tục được.

Tại sao Kuro lại để yên cho thứ này nhỉ?

Umumumumu.

Tôi không hiểu lắm.

Tôi có nên phá vỡ lá chắn và phá hủy máy phát không?

Nhưng nếu tôi làm vậy liên có khi tình hình sẽ phát triển quá nhanh đi.

Nếu làm vậy tôi sẽ mất đi cuộc sống nhàn hạ, ơ, là mất lợi thế dẫn đầu của mình, tôi không muốn vậy cho lắm.

Tôi dùng Thiên Lí Nhân quan sát từ mọi hướng, có hơi nhiều Elf.

Nếu lá chắn bị vỡ thực sự thì liệu tôi có xử lí bọn chúng dễ dàng không?

Theo như tôi thấy tộc Elf không phải chỉ có mỗi lá chắn này làm át chủ bài, rất có thể bị đảo ngược tình thế nếu không cẩn thận.

Dù lá chắn có bị vỡ thật thì cũng sẽ có một trận chiến thảm khốc diễn ra.

Có khi làm vậy sẽ làm ảnh hưởng đến việc chuẩn bị chiến tranh của Ma Vương.

Tôi không thể cản đường Ma Vương lúc này được.

Nếu có quá nhiều người chết có khi mục đích thực sự của tôi sẽ bị lộ, để đảm bảo Kuro không nhận ra chuyện đó tôi buộc phải giả bộ tuân lời Ma Vương hết sức có thể.

Nếu tôi bây giờ lại tấn công bọn Elf mà Kuro cố tình lừa đi.

Chắc chắn tôi sẽ bị lộ.

Chắc tôi nên dừng ở đây?

Nhưng mà, đi đến đây rồi không làm gì hết thì-

Chắc tôi nên để một phân thân lẫn vào trong lá chắn để quan sát tình hình bên trong.

Tôi tìm xung quanh.

Thấy rồi.

Dĩ nhiên là có Elf đang không ở bên trong lá chắn, nhưng lại ở gần như thế này.

Chắc họ là tuần tra.

Vì mục đích của tôi nên tôi chỉ nhắm đến những đội nhỏ.

3 người.

Họ chưa phát hiện tôi.

Tôi mở mắt ra và sử dụng Ma Nhãn.

Ngay lúc đó, ba tên Elf đứng yên như bị hóa đá.

Tôi đã bắt chước Tù Động Ma Nhãn để làm đối phương hoàn toàn đứng yên.

Tôi đến gần và cạy miệng bọn chúng ra.

Tôi để một trái banh nhỏ bằng banh bóng bàn vào miệng chúng, rồi khiến chúng nuốt xuống.

Vậy là đủ.

Tôi kéo dần khoảng cách với nhóm tuần tra đó rồi ngưng sử dụng Ma Nhãn.

Ba tên đó quay về tháp canh như chưa có gì xảy ra.

Ma Nhãn này tốt ở chỗ lúc đang bị ảnh hưởng thì đối phương không có kí ức gì cả.

Nếu vậy, miễn sao đối phương đã bị dính Ma Nhãn rồi thì họ sẽ không thể phản kháng hơn nữa không nhớ gì cả sau đó.

Dù tôi có vẽ bậy lên mặt họ thì trừ phi nhìn vào gương hay có ai chỉ ra cho họ thấy thì họ sẽ không biết.

Như thế này, ít nhất một trong ba người sẽ đi vào khu vực bên trong lá chắn.

Lúc đó tôi chính thức thành công.

Vì tôi cần phải làm một cách bí mật nên bọn nhện kí sinh sẽ bò từ miệng chúng ra ngoài lúc đang ngủ chứ không giết chúng mà ra ngoài.

Tôi thỏa mãn với thành tựu của bản thân và quay về biệt thự.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 227: Muốn Ăn Thì Lăn Vào Bếp

Lúc quay về biệt thự thì tôi thấy một lời nhắn khiến tôi bị sốc nặng.

[Thừa tiểu thư, theo lời dặn của Blow-sama, khẩu phần ăn của tiểu thư sẽ bị giảm đi. Từ đây trở đi chúng tôi sẽ không thể làm theo yêu cầu của tiểu thư được nữa. Xin hãy hiểu cho. Nhưng xin tiểu thư hãy an tâm. Trong thời gian người vẫn còn ở biệt thự này thì chúng tôi sẽ tiếp tục cung cấp đều đặn cho tiểu thư bữa sáng và bữa trưa. Chúng tôi chắc chắn đầu bếp của biệt thự sẽ cho tiểu thư những bữa ăn thỏa mãn]

Nói ngắn gọn, từ đây trở đi tôi sẽ có ít đồ ăn hơn, được không?

"Được" mới lạ ấy! Đúng là thức ăn ở đây ngon thật. Nhưng tôi cũng cần số lượng nữa!

Nếu có ít đồ ăn hơn thì làm sao tôi cung cấp năng lượng cho bọn phân thân chứ hả?

Hừ, không thể tin được.

Cứ đà này thì (bọn phân thân của) tôi sẽ bị chết đói mất.

Tôi có nên ra lệnh cho chúng tự đi săn thức ăn không?

Không được, tôi đang để chúng bí mật thu thập thông tin cơ mà, không thể làm vậy được.

Hơn nữa, nếu tôi thực sự cho toàn bộ phân thân đều đi săn quái vật thì hệ sinh thái của thế giới tiêu tùng mất. Vốn thì hệ sinh thái của Đại Mê Cung Elro đã bị tôi tàn phá kinh khủng lắm rồi.

Có khi mục đích chế tạo quái vật để tấn công con người của hệ thống sẽ bị tôi phá hủy mất.

Nếu vậy, tôi có nên giới hạn để lũ phân thân chỉ đi săn côn trùng và sinh vật nhỏ không?

Tôi không muốn làm vậy lắm, nhưng đã làm ăn xin thì không kén chọn được.

Hơn nữa, tôi sẽ khiến cái tên Blow đó rút mệnh lệnh của mình lại, để tôi lấy lại được phần thức ăn ban đầu của mình.

Blow - hẳn là cái tên đầu gấu vừa rồi chứ gì?

Nếu hẳn ta có quyền ra lệnh ở đây vậy chắc hẳn có quan hệ gì đó với chủ nhân biệt thự này.

Chắc là em trai hay anh trai gì đó của Balto?

Cơ mà loài Quỷ không dùng ngoại hình để đánh giá được, có khi hẳn ta là con trai Balto cũng nên.

Mà, tôi không quan tâm tên Blow đó là ai.

Hẳn đã làm chuyện không ai nên làm.

Dám lấy đồ ăn của tôi đi chính là chọc giận Thần linh rồi.

Tôi sẽ dạy cho hẳn biết mỗi thù thức ăn là mỗi thù sâu nặng cỡ nào.

Cơ mà, thực tế thì hẳn ta làm vậy cũng không làm gì sai hết.

Theo quan điểm của hăn ta hăn tôi chỉ là một kẻ ăn bám.

Tôi cũng biết mình ăn nhiều cỡ nào.

Đành vậy, muốn duy trì được số lượng con cái khổng lồ của tôi thì tôi buộc phải ăn nhiều lắm, hiểu không.

Vì tôi vẫn tính là khách quý nên chắc họ sẽ không làm chuyện bất lịch sự như là đuổi tôi đi hay là không chịu cho tôi ăn.

Không biết tên đầu gấu có biết tôi ở đây là được Ma Vương cho phép không nhỉ?

Nếu biết có khi hăn ta không làm thế này, mà tôi cũng không chắc.

Ít nhất, tôi biết tên đầu gấu không bàn bạc chuyện này với Balto.

Chắc chắn, vì Balto đã bị tôi và Ma Vương dọa bán sống bán chết như thế không thể nào làm phiền tôi chỉ vì chuyện con con thế này được.

Nghĩa là, cách dễ nhất giải quyết chuyện này là đi nói chuyện với Balto.

Nếu vậy hăn là tôi sẽ lấy lại được khẩu phần ăn của tôi.

Nhưng nếu vậy có khi tên đầu gấu kia sẽ đến gây sự nữa.

Chỉ là một cảm giác thôi, nhưng tôi khá chắc chắn thể loại đầu gấu như hăn ta rất cứng đầu khi làm chuyện liên quan đến chống đối chính quyền.

Cũng có thể tôi hơi có định kiến.

Nếu tôi đi méc Balto chuyện này, gần như chắc chắn là tôi sẽ bị coi là một kẻ kí sinh chỉ biết nịnh nọt chính quyền. Tôi không muốn thế.

Nên, tôi muốn vừa phải làm tên đầu gấu đó chịu thua, vừa đường đường chính chính đòi đồ ăn.

Nếu vậy tôi chỉ có một cách.

Như tên đó đòi hỏi, tôi sẽ ra sức một tí.

Tôi nhốt mình trong phòng một ngày.

Ngày hôm sau, tôi đi đến lâu đài.

Lúc tôi hỏi quản gia của biệt thự xem tên đầu gấu đó ở đâu thì tôi nghe nói hẳn ta thường ở lâu đài.

Nhờ giấy thông hành Balto làm cho tôi nên tôi dễ dàng vào được lâu đài.

Nhưng sau đó thì phiền phức.

Để được gặp mặt cái tên đầu gấu đó tôi phải tốn thời gian, hơn nữa thời gian chờ còn dài hơn thời gian được gặp mặt nữa.

Tôi đến lâu đài buổi sáng nhưng tận chiều tối mới gặp được hẳn.

Quan liêu chết tiệt.

[Cô muốn gì?]

Giọng nói đó chứa đầy sự bức bối và mệt mỏi.

Cá-cái quái gì vậy, hẳn ta đang làm việc á!?

Lúc tôi đi vào phòng làm việc tôi thấy nhiều chồng tài liệu chất cao hoàn toàn khác hẳn với hình tượng của hẳn ta.

Người là một tên đầu gấu mà, sao lại ngồi làm công việc bàn giấy vậy hả!?

Định nghĩa của đầu gấu tiêu tùng hết rồi!

[Này, tôi đang bận lắm. Có việc gì nói mau lên]

A chết.

Tôi bị cảnh tượng trước mắt làm sốc trong chốc lát.

Tôi sẽ thêm một chồng tài liệu lớn nữa vào đám tài liệu của tên đầu gấu.

Thò tay vào không gian khác, tôi lấy thêm một chồng tài liệu và ném nó cái "bụp" xuống bàn.

[Tôi làm việc rồi. Cho tôi ăn]

Tôi thẳng thừng tuyên bố mục đích mình đến đây.

[Hở?]

Tên đầu gấu nói thế, nhăn mặt lại và đơ ra trong giây lát.

Sau khi hết liếc tôi lại liếc đám tài liệu, hắn ta miễn cưỡng giơ tay ra lấy một tờ.

Sau đó, mắt hắn ta nhanh chóng lướt qua thông tin trên tờ tài liệu.

Con mắt đang mang đầy vẻ nghi ngờ từ từ trợn lớn lên.

Tên đầu gấu vốn đang dựa lưng trên ghế nãy giờ đã ngồi thẳng dậy, đọc chăm chú xấp tài liệu.

Sau khi đọc hết tờ thứ nhất, hắn ta lại nhanh chóng nhìn qua tờ thứ hai.

Không lâu sau hẳn đã đọc sơ hết toàn bộ tài liệu tôi đưa ra.

[Cô, làm... sao cô lại làm được chuyện này?]

Sau khi đọc hết chồng tài liệu, tên đầu gấu hỏi một cách lơ đãng.

Tôi không phải là loại người dễ dàng trả lời câu hỏi đó đâu.

Làm như tôi sẽ nói hết khả năng của mình cho người khác.

[Bí mật]

Khi nghe tôi trả lời thế tên đầu gấu hơi nhăn mặt một chút, nhưng rồi nhanh chóng liếc chỗ khác.

Sau đó hẳn ta ôm trán như đang bị đau đầu.

[Được rồi. Cô muốn làm gì ở biệt thự thì làm đi]

Tên đầu gấu nói như đã bỏ cuộc.

Hì, tôi thắng.

[Xong chưa? Vì cô mà bây giờ tôi lại có thêm việc để làm nữa rồi đó]

Rất hân hạnh.

Làm như một tên đầu gấu bình thường đủ sức đối đầu với tôi.

Tôi ngay lập tức rời đi.

Thứ tôi đưa cho hẳn là những thông tin có vẻ hữu dụng từ bên trong lãnh thổ Quỷ, do phân thân của tôi tìm ra.

Yêu cầu của tôi đã được chấp nhận, làm tốt lắm tôi à.

Giờ thì tên đầu gấu không thể gọi tôi là kẻ ăn bám được nữa rồi.

Nếu là để đảm bảo cuộc sống an nhàn của bản thân thì không có gì tôi không làm cả.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ss Giáng Sinh

TN: Quà Giáng Sinh của tác giả 1 năm về trước :p, không rõ năm nay có không, nếu có thì mình sẽ up sau. Chúc mn gs vui vẻ nhé :v

~~~~~

Dịch Chuyển thành công.

Lâu rồi tôi mới lại đến nhà Wakaba Hiroyuki ở Trái Đất.

Tôi mở PC lên và kiểm tra ngày.

Đúng như kế hoạch, hôm nay là 24 tháng 12, là Giáng Sinh.

Và rồi tôi mở trò chơi lên.

Tôi đăng nhập vào tài khoản ông chú trung niên và tận hưởng sự hoài niệm trong chốc lát.

Theo trí nhớ tôi thì đã lâu không gặp, nhưng thực tế đây là lần đầu tôi đăng nhập thế này.

Tôi đã đến để tham gia sự kiện Giáng Sinh đặc biệt trong trò chơi.

Tôi đã nghĩ mình sẽ không đến, nhưng đột nhiên tôi đã ở đây rồi.

Tôi có cảm giác là tôi buộc phải tham gia sự kiện này mặc dù tôi không rõ tại sao.

Lẽ ra D mới phải là người làm thế này, nhưng cô ấy hiện đang không có ở đây.

.....Chắc là không đâu, chắc không phải tôi đang bị cô ta thao túng đâu nhỉ?

Kiểu như là bắt tôi phải làm việc này vì cô ta không thể tự mình làm được hay gì đó.

Chắc không đâu.

Dù sao thì cô ta cũng đâu thể làm quá như thế được đúng không.

Đúng không?

Thôi kệ, sao cũng được.

Dù sao thì làm thế này cũng không có hại gì.

Chỉ là phải chơi trò chơi thôi mà, có gì đâu.

Cơ mà nếu cô ta thực sự đã làm gì đó thao túng tôi thì tôi sẽ hơi, không, là rất bức mình đó.

Ừ.

Thôi đừng suy nghĩ việc đó nữa.

Cứ tận hưởng trò chơi hết mình đi.

Yahoo!

Ông chú hói vẫn tuyệt vời như ngày nào!

Vẫn cứng cáp, khắc khổ và ngầu quá!

Tôi một mình hoàn thành nhiệm vụ giết boss sự kiện trong cơn hăng hái.

Á.

Con boss này hình như nó mạnh đủ để cần một tổ đội raid mới xử lí nó được thì phải. (TN:ai chơi game chắc đều biết raid là gì, cho ai không biết, raid thường là tập hợp nhiều tổ đội với nhau để đánh 1 con boss khó hoặc boss event)

Tôi lỡ dùng tăng tốc suy nghĩ hay gì đó lúc nào không biết để tấn công hết mình rồi.

Vì không có giới hạn thời gian nên tôi đã đánh bại nó, nhưng tốn khá nhiều thời gian để làm vậy.

Nhân tiện, trong trò chơi này các tổ đội đều có một phòng riêng để đánh boss, nên không phải là tôi chiếm dụng phòng boss lâu không chừa cho người khác hay gì đó giống vậy.

Tôi nhìn lên đồng hồ.

A.

Đã qua ngày mới rồi.

Giáng Sinh Vui Vẻ.

Hmmm.

Tôi đang ở đây rồi hay là đi mua bánh kem và gà để ăn luôn đi.

Tôi có tiền mà.

Thực ra là tiền của D, nhưng dù tôi có dùng cũng không sao.

Tôi mặc luôn quần áo của cô ta.

Chúng tôi có cùng cỡ đồ mà.

Nói ngắn gọn, tôi đi đến cửa hàng tiện lợi và tọng thịt gà đầy họng.

Tôi vẫn phải nhắm mắt liên tục nên nhân viên nhìn tôi có hơi bối rối, nhưng ngoài ra thì tôi không gặp vấn đề gì lúc mua đồ hết.

Nhưng mà, bây giờ mà vẫn có nhiều người ở ngoài nhỉ.

Tại hôm nay là Giáng Sinh à?

Chắc là ở đâu cũng có tiệc Giáng Sinh rồi.

Riajuu chết hết đi.

Đột nhiên tôi cảm thấy mình phải nói thế.

À thì tôi cũng không thực sự quan tâm cho lắm.

Tôi không quan tâm tới tình yêu hay mấy thứ như thế.

Hơn nữa, Thần cũng không cần có con cái làm gì cả.

Tôi hiện tại cơ bản là bất tử bất lão nên tôi phải có con làm gì chứ.

A, nhưng mà Kuro mặc dù là Thần nhưng anh ta vẫn biết yêu đó thôi, nên xem ra cũng không thực sự là không thể.

Tình yêu, sao.

Tôi không hiểu tình yêu cho lắm.

Cứ một thân một mình lầy lội thế này sống một cách thư thả là tôi hạnh phúc rồi.

Cái này gọi là gì nhỉ?

Gái ế?

TN: câu cuối dịch hơi khó một chút, tiếng nhật thì 喪女(mo onna) là dùng để chỉ những cô gái không được nhiều người(hoặc bất kì ai) thích, cứ tưởng tượng main của WataMote ấy

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 228 Tạiiiiiii Saoooo!?

Quan điểm của Ma Vương.

~~~~~

Hơơơơ.

Không có gì để làm hết.

Sao lại thế này?

Về đến lâu đài Ma Vương, lẽ ra tôi phải bắt đầu làm việc với tư cách Ma Vương chứ nhỉ, nhưng rõ ràng hồi còn đi du lịch tôi rõ ràng bận hơn nhiều?

Thật kì lạ.

Một ngày bình thường ở lâu đài Ma Vương bao gồm: Sáng dậy sớm ăn sáng, nằm lăn lộn, ăn trưa, nằm lầy lộn, ăn tối, nằm chơi, đi ngủ.

Ô?

Đó hình như là NEET đúng không?

Lạ vậy. Tôi là Ma Vương đó.

Tại sao hiện tại những gì tôi làm không khác gì một NEET vậy?

Mà, như thế này cũng không phải là lạ.

Ừ, kể từ lúc Ma Vương đời trước biến mất thì Balto đã đảm nhiệm toàn bộ việc quản lí phe Quỷ rồi.

Đột nhiên tôi xuất hiện đi nữa tôi cũng không cần phải ra lệnh này nọ gì cả.

Nếu tôi làm vậy ngược lại sẽ gây ra vấn đề lộn xộn nữa là đằng khác.

Dù tôi có cố gắng thì chắc tôi cũng sẽ bị văn kiện đê chết suốt mấy năm trời, cuối cùng biến thành một kẻ không làm được gì ngoài phá hoại cả.

Cho nên, hiện tại tôi không có gì để làm hết.

Một vị vua trị vì, nhưng không quản chế.

Ừ, tôi chính xác là biểu hiện sống của câu nói đó.

Mỗi ngày trôi qua tôi lại cảm giác mọi người xung quanh càng nhìn tôi với ánh mắt lạnh lẽo hơn, nhưng chắc là tôi tưởng tượng thôi.

Hmm. Nhưng thế này chán quá.

Nếu chán thế này tôi có nên cho Shiro-chan vào đây với tôi không nhỉ?

Chắc em ấy cũng chả làm gì ngoài việc nằm lầy lội ở biệt thự thôi.

À, chắc là không nên, nếu vậy số lượng NEET chỉ có tăng chứ không giảm

Nếu vậy thì ánh mắt lạnh lẽo sẽ biến thành ánh mắt bão tuyết mất.

Thực tế, dạo này em trai của Balto, Blow đang nhìn tôi với những ánh mắt hình viên đạn.

Blow là phó Thống Lĩnh của Quân Đoàn Bốn.

Sau khi Balto bận việc quản lí nhà nước thì Blow trở thành người chính thức lãnh đạo Quân Đoàn Bốn luôn rồi.

Cậu ta nhìn giống một Balto đầu gấu vậy.

Nhưng không như vẻ ngoài của mình, cậu ta thực ra rất giỏi việc xử lí công việc bàn giấy.

Có lẽ là vì anh trai của cậu ta liên tục xử lí sự vụ của phe Quỷ nên cậu ta cũng tự động giỏi giang việc đó.

Cậu ta thường hay thần tượng hóa anh trai của mình quá mức, nhưng như thế không sao hết!

Chính là cấm kị của việc hai anh em yê....

Hiện tại thì anh trai đáng kính của Blow đó lại đang cúi đầu thuần phục một tên NEET bí ẩn.

NEET bí ẩn - ý là tôi.

Tôi là Ma Vương kẻ đã đánh bật anh trai của cậu ta ra khỏi địa vị lẽ ra anh ta phải có.

Theo quan điểm của Blow hẳn là tôi đã giật lấy ngai vàng từ tay anh trai cậu ta một cách bất chính.

Uu. Tôi cần phải cho cậu ta thấy tôi vĩ đại cỡ nào càng sớm càng tốt. Nhưng làm sao?

Làm việc đi hả? Tôi xin khiếu.

Phiền lắm, quá ẹ, và tôi cũng đã nói rồi, nếu tôi bắt đầu quản chế phe Quỷ một cách vụng về thì sẽ có hại nhiều hơn là có lợi.

Balto vốn có tài năng và lịch sử có khả năng lãnh đạo phe Quý không gặp bất kì vấn đề gì, nên để cậu ta xử lí thì tốt hơn.

Đe dọa một chút? Tôi xin khiếu.

Nếu làm không tốt thì hình ảnh của tôi từ tệ sẽ thành tệ hơn.

Mặc dù cách này là nhanh nhất để khiến cậu ta hiểu rằng tôi mạnh cỡ nào.

Nhưng nếu tôi làm quá trớn rồi cậu ta bị nản chí rồi khóc lóc thì phiền lắm.

Lòng tự tôn của cậu ta không nhỏ, nên nếu cưỡng ép cậu ta phải thuận phục tôi sẽ tốn nhiều thời gian để cậu ta hồi phục.

Nếu tính về xa thì việc đó còn tùy thuộc người trong cuộc nữa, xét tính cách cậu ta việc cậu ta có hồi phục bình thường hay không là 50-50.

Hiện tại trong thời điểm quan trọng này thì tôi không nên để một con tốt quý giá như thế trở nên vô dụng.

Vậy còn gì nữa? Không có cách nào?

Kh-không thể nào.

Chắc chắn phải có cách nào đó để mọi người hiểu ra tôi vĩ đại cỡ nào chứ!

Chắc chắn có mà, đúng không?

Trong lúc tôi đang đấu tranh nội tâm thì có người gõ cửa.

Sau khi tôi cho phép thì hai anh em Blow và Balto bước vào.

[Xin thứ lỗi cho chúng tôi]

Balto bước vào cuối đầu một cách nghiêm trang, còn Blow thì mặt hầm hầm không nói gì.

Ngay cả khi Balto lườm trách móc Blow thì cậu ta cũng không phản ứng.

Có vẻ cậu ta ghét tôi đến mức sẵn sàng mặc kệ lời nói của người anh trai đáng kính của mình.

[Maou-sama. Tôi cần hỏi ý kiến của người về chuyện đó]

[Là chuyện gì cơ?]

[Chắc hẳn người đang đùa. Làm sao bệ hạ lại không biết chuyện đó được chứ đúng không, Maou-sama?]

Balto hỏi tôi với một nụ cười đáng ghét.

Hmm? Tôi không hiểu cậu ta đang nói gì.

Tôi thấy rõ Balto đang muốn hỏi ý kiến tôi về vấn đề gì đó, nhưng tôi không biết là gì.

[Xin lỗi. Nhưng ta không hiểu người đang nói gì cả?]

Khi tôi thừa nhận thẳng thừng như thế, Balto và Blow liếc nhìn nhau.

Nhìn vẻ mặt đắc thắng của Blow tôi bất giác thấy không ổn.

[Đại ca, đúng như em nói đúng không? Cô ta quá bất tài đến mức còn không biết thuộc hạ của mình đang làm gì nữa]

[Blow, xin lỗi bệ hạ mau]

[Không. Em sẽ nói thẳng ra ở đây. Cô ta không đáng làm cái chức Ma Vương này]

[Blow!]

Đột nhiên tôi lại bị xỉ vả. Tại sao chứ?

Có chuyện gì đang xảy ra?

Tôi đang bối rối nhiều hơn là bức mình vì cái cảnh nhảm nhí trước mặt mình.

[Ừm. Bây giờ các người có thể nói ta biết muốn hỏi ý kiến ta về việc gì không hả?]

[Vâng thưa bệ hạ]

Balto đưa tôi một vài văn bản, người đổ đầy mồ hôi lạnh.

[Theo như tình báo của Shiro-dono thì chúng ta đã biết rõ về những việc làm trái phép của Thống Lĩnh Warkis của Quân Đoàn Bốn. Hơn nữa, chúng ta còn xác nhận được kế hoạch nổi loạn chiếm ngôi của hắn đã chuẩn bị gần xong, sắp đến bước cuối cùng rồi. Đây là bằng chứng đầy đủ cho việc đó]

Tôi nhìn những tài liệu trên tay.

Trên đó ghi rõ những hoạt động trái phép từ nhiều báo cáo tình báo khác nhau.

Ờ, em đang làm gì vậy hả, Shiro-chan?

[Hiện tại vì đã xác định được kế hoạch của chúng từ sớm, tôi nghĩ chúng ta nên chủ động tấn công chúng lợi dụng thời cơ hiện tại thay vì chờ đến khi chúng chính thức nổi loạn. Vì thế, tôi muốn xin bệ hạ cho Blow quyền thống lĩnh Quân Đoàn Bảy đi đàn áp cuộc nổi loạn từ bước đầu]

Ồ, à. Xem nào. Ờm.

Tạm thời, cứ vậy đi.

「Ta giao cho người toàn quyền xử lí」

Tôi chỉ có thể nói vậy.

Thiệt chứ, Shiro-chan, em đang làm cái gì vậy hả?

Đây là thông tin nội bộ tuyệt mật đó.

Làm sao em lấy được thông tin này vậy?

Nghe tôi trả lời nửa vờn như thế, Balto gật đầu không chớp mắt.

Blow nhìn có vẻ như có gân xanh nổi trên trán, nhưng trước khi cậu ta kịp nói gì thì Balto đã đẩy đầu cậu ta ép xuống.

「Vậy thì, chúng tôi sẽ làm đúng như kế hoạch」

Balto cúi đầu chào, đồng thời dồn thêm sức đẩy đầu Blow xuống để khiến cậu ta cũng cúi đầu.

Có vẻ Blow đang cố gắng hết sức không đẩy tay Balto ra.

Được thả đầu ra, cậu ta bực bội đi ra khỏi phòng.

Balto lần nữa cúi đầu, rồi cũng bước ra.

A-ha, vậy ra, đây là lí do tôi bị kêu là bất tài đến mức tôi còn không biết thuộc hạ mình đang làm gì.

Hơn nữa, tình báo Shiro-chan có được là tình báo siêu cấp quan trọng nữa.

Một ông chủ vô dụng có thuộc hạ cực kì tài năng.

Vậy ra đó là hình tượng của tôi trong mắt mọi người sao?

Hơn nữa còn là tại Shiro-chan như thế gây ra nữa.

Tạiiii saooo!?

Tại sao lại thế này chứ!?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 229: Kẻ Chủ Mưu

Rồi, bây giờ tôi đã được tên đầu gấu chấp nhận và lấy lại được quyền lợi một ngày ba bữa.

Tiếp tục những ngày lầy lội không bị stress nà-, e hèm, ý tôi là quay lại tập trung vào việc riêng của tôi.

Trong số những phân thân của tôi thì nhóm trong Đại Mê Cung Elro chắc sắp đến cổng ra bên kia rồi.

Nhưng vì có Nhân Loại thường xuyên ra vào nên để tránh việc bị nghi ngờ thì phân thân nào cũng phải cẩn thận hết sức để đừng bị phát hiện.

Riêng việc làm thế còn tốn thời gian hơn việc vượt qua Đại Mê Cung nữa

Nhân tiện, lũ Nhóc của tôi đang dần trở về nhà cũ của chúng rồi.

Tôi đã cho chúng hội ngộ với đám Nhóc được giao nhiệm vụ canh chừng cơ thể vô hồn của con Chúa rồi, khoảng một thời gian sau tôi nghĩ tôi sẽ để chúng muốn làm gì thì làm.

Không như phân thân của tôi, lũ Nhóc đã có thể hoàn toàn tự lập không phụ thuộc vào tôi rồi, nên tôi phải cho chúng sự tự do nhất định.

Những phân thân còn lại đang thu thập tình báo ở lãnh thổ Quỷ.

Như báo cáo tôi đã đưa cho tên đầu gấu, Quân Đoàn Bảy dạo này đang hoạt động rất đáng ngờ.

Tên đầu gấu chắc xử lí chúng không vấn đề gì, nhưng chắc tôi sẽ hợp tác với hãn ta đề phòng bất trắc gì đó.

Vì hiện tại làm rối việc chuẩn bị chiến tranh của phe Quỷ là không tốt.

Hơn nữa, tôi buộc phải xử lí những kẻ chủ mưu sau việc này.

Những kẻ đã khơi mào dụ dỗ Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy nổi loạn.

Tôi đã đưa một phân thân của tôi đến Quân Đoàn Bảy để giám sát chúng.

Ở đó tôi đã thấy Warkis nói chuyện cùng với một người đang giả trang.

Họ đang ở trong phòng sâu nhất nơi Quân Đoàn Bảy đang sử dụng làm căn cứ, biệt thự của Công Tước khu vực đó.

[Vũ khí sắp được đưa đến hết rồi. Sau đó chúng ta coi như là đã chuẩn bị xong]

Người mang khuôn mặt "tôi-là-kẻ-xấu" nói với người đang giả trang như thế.

Một tên tội phạm hạng ba rõ ràng không hơn không kém.

Thiệt chứ, từ ngoại hình đến biểu cảm tham lam của hãn, chắc là hãn định chiếm ngôi Ma Vương hay gì đó, khung cảnh trước mắt chỉ làm tôi nghĩ đến loại kịch bản rẻ tiền đó.

Quý ông hạng ba, e hèm, ý tôi là Thống Lĩnh Warkis của Quân Đoàn Bảy, đang cố ra vẻ kẻ xấu còn nhiều hơn lúc này bằng cách châm một điếu thuốc lên hút.

「Tôi rất biết ơn ông. Nhờ ông mà tôi có thể hành động bí mật sớm như thế này được」

「Đây chỉ là vấn đề lợi ích chung mà thôi. Không cần phải cảm ơn」

Người đang giả trang nói một cách vô cảm.

Chính là hắn.

Là tên chủ mưu thực sự của đợt nổi loạn này.

Người đã cung cấp vũ khí và tài nguyên cần thiết cho Quân Đoàn Bảy và thành lập mạng lưới thông tin.

Nói cho đơn giản, cả cuộc nổi loạn này được thiết kế để chắc chắn thất bại.

Chỉ với mỗi Quân Đoàn Bảy hành động thì hành động này vốn đã chết trong trứng nước rồi.

Chắc chắn tên Thống Lĩnh nghĩ rằng cuộc chiến sẽ kết thúc nhanh chóng, nhưng thực tế là quân lính của hắn sẽ bị kiệt sức sau khi phải hành quân một khoảng xa, hơn nữa còn phải chiến đấu với Quân Đoàn Bốn đang sung sức ở địa thế cực kì bất lợi bằng một cuộc chiến công thành.

Nếu tồn quá lâu thì họ sẽ bị quân tiếp viện từ một thành phố gần đó đến bao vây và bị toàn diệt, nếu không thì khả năng thắng được cũng cực kì mỏng manh.

Cứ coi như kế hoạch ban đầu của chúng hoàn thành không vấn đề gì, lúc đó chỉ cần một ngón tay của Ma Vương cũng đủ để tiêu diệt toàn bộ chúng rồi.

Vốn từ đầu Quân Đoàn Bảy đã không có chút cơ hội thắng nào.

Nhưng, tôi vẫn đưa báo cáo kia cho tên đầu gấu, lí do là vì người đàn ông này.

Hắn quá đáng ngờ.

Tôi đang sử dụng một phân thân để quan sát hắn, nhưng mỗi khi bất cẩn là tôi lại mất dấu hắn.

Chắc chắn không thể lần nào cũng lừa được cặp mắt của phân thân tôi như thế, nên chắc chắn hắn đang sử dụng Ma Pháp Không Gian.

Có rất ít người có thể sử dụng Ma Pháp Không Gian.

Tổng số người có thể làm vậy trên cả thế giới có thể đếm chỉ bằng một bàn tay.

Ma Pháp Không Gian khó như vậy đó.

Dù có hệ thống hỗ trợ đi nữa thì không phải cứ muốn là học cách sử dụng được.

Tôi chỉ biết mỗi Ma Vương và ông chú pháp sư đòi làm đệ tử của tôi kia là biết sử dụng.

Hơn nữa Ma Vương chỉ có skill Ma Pháp Không Gian thôi chứ cấp độ skill quá thấp nên cô ấy cũng không thể dùng nó làm gì hữu dụng cả.

Nói cách khác, tôi chỉ biết mỗi ông chú pháp sư kia là một người sử dụng Ma Pháp Không Gian một cách thuần thục.

Ma Pháp đó hiếm như thế, nhưng hồi trước tôi cứ xài theo ý thích mà không biết nó hiếm cỡ nào.

Nhắc mới nhớ, Kuro cũng xài nó thường xuyên như ăn bánh mì vậy.

Việc có người biết sử dụng Ma Pháp Không Gian xuất hiện là đủ để cảnh giác rồi.

Hơn nữa, tôi không biết mục đích của hắn là gì.

Lúc tôi đang giám sát, trong số những thông tin mà hắn nói cho quý ông hạng ba có bao gồm thông tin về Ma Vương.

Cứ như mục tiêu của cuộc nổi loạn này là để giết Ma Vương vậy.

Tôi không biết tại sao hắn lại muốn làm thế, nhưng cái quan trọng là hắn lại biết đến sự tồn tại của Ma Vương, thông tin mà không phải ai cũng có quyền biết.

Hắn có khả năng thoát khỏi ánh mắt giám sát của tôi, và còn có khả năng biết đến Ma Vương.

Trong lãnh thổ của Ma Vương thì phân thân của tôi đã thiết lập một hệ thống quan sát hoàn hảo rồi.

Nếu có ai đáng ngờ xuất hiện chắc chắn tôi sẽ biết đến.

Nghĩa là, việc Ma Vương bị phát hiện đã xảy ra ở ngoài mạng lưới.

Làm sao như thế được?

Giải thích dễ chấp nhận nhất là trước khi đến lãnh thổ Quỷ chúng tôi đã bị giám sát rồi.

Nếu vậy, tôi biết người giả trang đó là gì rồi.

Hắn là một tên Elf.

Nghe thế tôi chợt nhớ đến lúc giải cứu cho bé Vampire: cái tên thủ lĩnh Elf Po-gi đó đã biết về Ma Vương rồi.

Vì Ma Vương mạnh mẽ như thế nên chuyện cái đám bí bí ẩn ẩn đó bắt đầu lên giám sát Ma Vương là chuyện bình thường.

Thực tế, nếu chúng cũng để ý đến tôi thì tôi cũng không thấy lạ.

Nếu chúng tôi bị giám sát lên lâu cỡ đó thì mọi chuyện dễ hiểu thôi.

Với bọn Elf, có khi Ma Vương bị nhận ra không phải là Ma Vương, mà là Thánh Thú Già Nhất.

Nếu vậy, sau khi chúng tôi đi vào lãnh thổ Quỷ, bọn Elf đã đoán rằng Thánh Thú Già Nhất đã trở thành Ma Vương, và vì chúng thấy cô ta là một tồn tại đe dọa chúng nên chúng lập kế hoạch tiêu diệt mỗi đe dọa đó.

Tới đây thì mọi thứ vẫn theo đúng logic.

Nhưng tôi vẫn còn điểm tôi đang không hiểu.

Nếu chúng đã biết Thánh Thú Già Nhất là Ma Vương hiện tại, vậy chúng hẳn cũng biết cô ta mạnh cỡ nào.

Dù tình trạng cô ta trực tiếp đối đầu với Quân Đoàn Bảy có xảy ra thì cũng không có chuyện cô ta bị bọn đó giết nổi.

Không biết chúng có mục đích gì khác không.

Tôi không biết, có lẽ chúng có vũ khí bí mật để chống lại Ma Vương cũng nên.

Nói chung, tôi không thể bắt cần được.

Vì vậy tôi mới lập ra kế hoạch cho tên đầu gấu tấn công trước để trực tiếp thọc gậy bánh xe kế hoạch đó.

Kẻ đánh trước là người thắng.

Lúc đó tôi sẽ đứng ngoài quan sát bọn chúng.

Theo tôi thấy dường như tên thủ lĩnh Elf có khả năng làm trò giống việc hồi sinh bằng trứng của tôi, nên dù có giết hắn bây giờ cũng không có ý nghĩa gì.

Nên tôi sẽ xác định trước mục tiêu của hắn là gì đã, rồi tôi mới tiêu diệt hắn.

Ngắn gọn dễ hiểu như thế, ừm.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 230: Tôi Đã Quá Ngây Thơ Rồi

TN: 甘い (amai) trong tiếng nhật vừa là ngây thơ vừa là ngọt, nên mới có cách chơi chữ dưới kia

~~~~~'

Tôi đã quá ngây thơ. Ngây thơ đến mức chocola so với tôi cũng thấy đắng nữa.

Từ lúc trở thành một vị Thần, chỉ có mỗi Kuro là đủ sức chống lại tôi mà thôi.

Hơn nữa dù là Kuro thì chỉ cần tôi tránh việc trực tiếp đối đầu thì tôi có thể làm gì tùy thích.

Thực tế là vậy, Kuro vẫn luôn cảnh giác tôi, nhưng anh ta không coi tôi là một kẻ địch.

Còn tôi từ đầu đã coi mọi người là địch rồi, nên từ đầu những gì chúng tôi phải làm đã khác.

Để rút ngắn khoảng cách giữa tôi và anh ta, tôi đang tận dụng toàn bộ thời gian để tích lũy sức mạnh, và sử dụng chúng đúng chỗ.

Dù anh ta có thực sự muốn chiến đấu với tôi đi nữa thì tôi vẫn có một vài mảnh khóc chuẩn bị sẵn.

Vì thế ở trên thế giới này không có ai bằng tôi được.

Tôi đã từng nghĩ như thế.

Tôi đã quá ngây thơ. Ngây thơ đến mức kem tươi so với tôi cũng thấy đắng nữa.

Tôi là một vị Thần, nhưng tôi không hề toàn năng.

Tôi chỉ hơi mạnh hơn bình thường một chút mà thôi.

Bằng chứng là ngay cả Kuro cũng không thể cứ thích làm gì thì làm ở thế giới này.

Tôi lẽ ra đã phải nghĩ thông suốt hơn.

Dù tôi có làm vậy có lẽ mọi chuyện vẫn sẽ không có gì khác.

Nhưng tôi vẫn hối hận.

Tôi lẽ ra phải biết chứ.

Rằng sự tàn độc của người khác kinh khủng thế nào.

Rằng thế giới con người tàn nhẫn và kinh khủng thế nào.

Cái tôi lẽ ra phải để ý không phải là sức mạnh của họ, mà là việc con người có thể tàn nhẫn đến mức nào mới đúng.

Tôi lẽ ra phải biết rồi, nhưng tôi đã coi thường chuyện đó.

Tôi đã quá ngây thơ. Ngây thơ đến mức đường cát so với tôi còn thấy đắng nữa.

Quân Đoàn Bốn do tên đầu gấu thống lĩnh tấn công Quân Đoàn Bảy.

Quân Đoàn Bảy đang chuẩn bị sắp xong cho cuộc tấn công của chính nó thì bây giờ lại bị bất ngờ tấn công, nên phản ứng bị rời rạc hẳn đi.

Bởi vì thế, đội hình phòng thủ của họ không thể thành lập kịp thời, kết quả là bị dễ dàng xuyên thủng.

Lúc đó bên phòng thủ đã mất đi thế chủ động và chiến trường trở thành một cuộc hỗn chiến.

Khi đó, kết quả của cuộc chiến được quyết định bởi tinh thần của hai phe bên nào cao hơn.

Hai Quân Đoàn này mạnh ngang nhau, nhưng Quân Đoàn Bốn chuẩn bị đầy đủ và thành công tấn công bất ngờ so với Quân Đoàn Bảy vẫn đang bị rối loạn do bị tấn công bất ngờ thì rõ ràng một bên mạnh hơn hẳn.

Nhưng mà, đó chỉ là lúc ban đầu, Quân Đoàn Bảy sau đó cũng kịp tái thiết lập đội hình vào khoảng giữa trận chiến.

Đúng là không hổ danh một thống lĩnh già đời.

Ừ, nhưng mà bị thất bại ở bước đầu vẫn quá lớn, nên dù đã họp quân lại họ cũng dần bị bào mòn đến chết.

Quân Đoàn Bốn cũng không cố gắng giải quyết gọn bằng một đòn tấn công lớn mà ngược lại đổi chiến thuật thành đánh thay phiên để tránh bị kiệt sức.

Có lẽ, khi Quân Đoàn Bảy họp quân lại, nếu họ cứ cố gắng tấn công hết sức thì kết quả cuối cùng sẽ khiến hai phe đều tổn thất thảm trọng.

Thống lĩnh đã giữ được bình tĩnh trên chiến trường và đưa ra những mệnh lệnh chính xác.

Làm tốt lắm, đầu gấu.

Kết quả của cuộc chiến đã rõ.

Chỉ còn mỗi việc xem thử Thống Lĩnh Quân Đoàn Bốn Warkis sẽ phản ứng ra sao.

Nếu họ cố gắng chống cự đến cùng thì họ sẽ bị toàn diệt.

Nếu họ đầu hàng thì mọi chuyện sẽ kết thúc ngay lúc này.

Đằng nào thì Warkis với vai trò thủ lĩnh cũng sẽ chết, nhưng nếu đầu hàng thì sẽ giữ được mạng của binh lính vẫn còn sống.

Vấn đề là, còn người đàn ông giả trang thì sao.

Phân thân của tôi có dò cỡ nào cũng không thấy ông ta đâu cả.

Liệu ông ta có đoán được trước kết quả này và đã bỏ trốn không?

Dự đoán đó của tôi, nửa đúng nửa sai.

Có một nhóm cố gắng mở đường máu xông ra khỏi vòng vây của Quân Đoàn Bốn.

Mặc dù số lượng ít, nhưng với cách sử dụng Ma Pháp tinh vi họ vẫn tạo được một lối thoát, và họ tiếp tục cố gắng bỏ trốn.

Điểm chung của nhóm đó, là toàn bộ họ đều mang mũ trùm che mặt.

Rõ ràng đó là một nhóm Elf.

Tôi kết luận như thế và cho phân thân của tôi tới gần họ.

Mặc dù để Quân Đoàn Bốn xử lí họ cũng được, nhưng tôi muốn bắt sống ít nhất một tên.

Dự định là bắt lẻ một tên nhốt vào không gian kia, giống như hấn mất mạng lúc hỗn chiến.

Khi tôi kết luận như thế xong, tôi chợt tìm thấy cô ấy. Chính là CÔ ẤY.

Là một cô gái nhỏ, không thích hợp xuất hiện trên chiến trường.

So với Anh Hùng nhỏ bé trước kia thì cô gái này còn nhỏ hơn nữa.

Nhỏ hơn cả bé Vampire hiện tại nữa.

Một cô gái nhỏ bé như thế, lại xuất hiện trên chiến trường.

May mắn thay, cô gái đó được vây ở giữa, xung quanh là các Elf khác đang liều mạng.

Nếu chỉ tính tuổi cô gái lúc đó thì cô ta thực sự không yếu.

Nhưng những Elf trưởng thành bảo vệ cô ta lại mạnh hơn nhiều.

Dù vậy, nhưng cô gái vẫn được vây ở giữa.

Họ đang liều mạng để bảo vệ cô gái đó.

Tôi nghe giọng bọn chúng.

[Đừng bỏ cuộc! Tập trung bỏ trốn!]

[Vâng!]

Nói trắng ra, theo tôi thấy, tỉ lệ họ có khả năng mở đường máu thành công rồi thoát khỏi vòng vây là 0.

Tính sức mạnh của riêng từng người như thế, nếu không có ai đang giấu nghề núp trong đó thì họ không bao giờ thoát khỏi vòng vây này được.

Chắc hẳn họ cũng biết điều đó.

Nhưng mà, cứ như đi theo một tia hi vọng mỏng manh nào đó, họ vẫn cố làm vậy.

Rõ ràng họ không muốn đầu hàng.

Họ đang liều mạng tiến tới.

Và cứ như chứng minh lời nói của tôi, từng tên Elf một ngã xuống từ từ.

[Kinun!]

[Đi đi Oka!]

[Nhưng!]

[Đi! Ta không xong rồi]

[Đừng nói vậy!]

[Cô muốn cứu học sinh của mình không phải sao! Đừng có mà ngã xuống ở nơi như thế này! Đi mau!]

Người đàn ông bị thương trí mạng, dồn hết sức tàn của mình băng lên một lần cuối.

Dù vậy anh ta vẫn dễ dàng bị một thanh kiếm chặn lại và giết chết.

Không cần biết người quyết tâm cỡ nào, có hối tiếc gì, nếu không có sức mạnh thì ở cuối con đường chỉ là cái chết mà thôi.

Họ là Elf.

Nhưng họ lại khác.

Không giống như lũ được gửi đến để giết Ma Vương.

Đám đó là những tên hề, không biết sự thật gì cả, chỉ tin tưởng vào lí tưởng của bản thân mà thôi.

Đám đó đúng như Ma Vương gọi bọn chúng, phe ngu ngốc, không đáng một đồng.

Nhưng tôi không quan tâm những chuyện đó.

"Oka" và "học sinh", anh ta đã nói thế.

Ý nghĩa của những gì anh ta vừa nói, tôi ngay lập tức hiểu ra.

Bởi vì, cô gái được bảo vệ ở giữa đó, linh hồn cô ấy hoàn toàn khác những Elf khác.

Cảm giác tôi có từ linh hồn cô ấy giống hệt với bé Vampire.

Điều đó chỉ có thể có một ý nghĩa mà thôi.

Tôi dùng Ma Pháp Không Gian, mục tiêu là đám Elf đó.

Ngay lúc đó, tôi cũng thu thập toàn bộ xác chết.

Những binh lính của Quân Đoàn Bốn đột nhiên thấy kẻ địch trước mắt biến mất như thể thốt lên những tiếng kêu ngạc nhiên.

Bọn Elf xuất hiện ở một nơi kì lạ, cũng không hiểu được chuyện gì vừa xảy ra.

Nhưng khi biết rằng mình đã an toàn, bọn chúng reo hò mừng rỡ.

Tôi cũng thở ra nhẹ nhõm.

Nhưng, sau đó thì tôi cảm giác giận kinh khủng không thể kiềm chế được

Chết tiệt! Chết tiệt! Chết tiệt! CHẾT TIỆT! CHẾT TIỆT! CHẾT TIỆT!
CHẾT TIỆT! CHẾT TIỆT!

Ừ, tôi hiểu rồi.

Tôi đã hiểu được mục tiêu của kẻ thù rồi.

Bọn chúng không hề quan tâm liệu cuộc nổi loạn có thành công hay không.

Hắn đơn giản là muốn kiểm tra, kiểm tra xem có thể làm được hay không mà thôi.

Kiểm tra rằng nếu đội quân của Ma Vương tìm thấy một người luân hồi thì họ sẽ làm gì.

Để biết được chuyện đó.

Nếu bọn chúng quan sát suốt thời gian qua, chúng sẽ biết Ma Vương đang bảo vệ cho bé Vampire.

Chúng cũng muốn biết người luân hồi được đối xử như thế nào.

Hơn nữa, còn muốn xác định liệu người luân hồi có thể được sử dụng làm con tin đe dọa Ma Vương hay chỉ là những con tốt thí.

Vốn thì tôi nghĩ đám Elf đó có ý định trực tiếp đối mặt với Ma Vương.

Nếu làm vậy dù muốn hay không Ma Vương cũng sẽ phản ứng.

Nhưng mà, vì Quân Đoàn Bốn đột nhiên tấn công nên chúng đã phải đổi kế hoạch.

Nếu cứ thế chắc chắn bọn chúng sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn mà không mang lại kết quả gì.

Nhưng mà, tôi lại cứu chúng.

Thật nhục nhã.

Tại sao sau khi cứu được cô ấy rồi tôi lại phải để cô ấy quay về trong tay kẻ thù chứ?

Bám dính trên linh hồn của cô ấy, tôi thấy rõ một mảnh linh hồn kí sinh.

Nếu có gì xảy ra, chắc chắn cơ thể cô ấy sẽ bị chiếm lấy.

Chắc chắn nếu tôi quyết định bảo vệ cho cô ấy thì tên đó sẽ làm vậy không ngại ngần gì.

Cô ấy đã bị bắt làm con tin rồi.

Vì tôi đã cứu cô ấy nên hẳn giờ đã biết cô ấy có giá trị con tin.

Như thế này thì đối phương sẽ không bất cần với mạng sống cô ấy như lần này nữa.

Đằng nào thì, con tin là một con bài chỉ có tác dụng khi nó còn sống mà thôi.

Miễn sao cô ấy còn giá trị thì đối phương không thể ném cô ấy đi được.

Nếu hẳn dám làm gì đó ngu ngốc, tôi sẽ không tha thứ cho hẳn.

Tôi nhìn những người tôi vừa cứu mạng.

Cô ấy đang khóc.

Vừa nôn mưa cô ấy vừa khóc.

Tôi không biết hẳn đã nói gì với cô ấy.

Nếu phải đoán, chắc là cái gì đó về việc Ma Vương đã bắt cóc học sinh của cô ấy.

Rồi đột nhiên giữa chiến trường lại có người ra tay giúp đỡ.

Tôi không biết cô ấy đã quyết tâm điều gì, hay mâu thuẫn bao nhiêu.

Tôi không biết, nhưng nhìn bộ dạng cô ấy vừa khóc, vừa ói mưa, vừa đau khổ như thế, tôi biết chắc chắn con đường cô ấy đang đi đau khổ cỡ nào.

Dù thế đi nữa, tôi cũng không làm được gì để giúp cô ấy cả.

Nếu tôi ra tay thì đối phương sẽ lợi dụng lúc đó.

Từ lúc tôi trở thành Thần, tôi đã nghĩ mình không còn đối thủ nào xứng đáng nữa.

Đúng là ngây thơ mà.

Thật quá ngây thơ, đến mức vị máu trong miệng tôi lúc này so ra cũng thấy đắng nữa.

Ta sẽ thừa nhận.

Potimas, người là một kẻ xứng đáng làm kẻ thù của ta.

Và ta sẽ làm người nhận ra- thực sự người đã biến ai thành kẻ thù của mình.

Không nường từ nữa.

Hoàn toàn không.

Ta sẽ giết người trong sự hối hận và tuyệt vọng khôn cùng.

Vì thế, em xin sensei.

Hãy chờ em.

Em chắc chắn sẽ cứu cô.

Ngày nào đó, em chắc chắn sẽ cứu cô.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 231: Chiến Thuật Thống Trị Bằng Sự Sợ Hãi

Cuối cùng cuộc nổi loạn bị xử lí hết sức dễ dàng.

Warkis bỏ cuộc không chống cự đến cùng.

Quân Đoàn Bảy cũng thế mà sụp đổ.

Tên đầu gấu đi đến chỗ Warkis.

Tôi cũng bí mật gắn một phân thân lên người cậu ta.

Nếu mọi người cho rằng tôi chỉ có thể tạo những phân thân to bằng lòng bàn tay thì sai lầm lớn rồi.

Mặc dù nó kém hiệu quả hơn nhiều, nhưng tôi cũng có thể tạo những phân thân to chỉ bằng một đầu ngón tay.

Để tránh việc nó bị phát hiện, tôi gắn nó lên giày boots của tên đầu gấu.

Trong lúc Warkis đang bị binh lính Quân Đoàn Bốn bắt thì hắn bị nhốt ở lâu đài của công tước vùng.

Hắn ta bị tước vũ khí rồi, nhưng lại không bị còng hay xích lại gì cả.

Có ổn không vậy?

[Warkis, Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy. Người có gì để bào chữa cho bản thân không?]

Khi tên đầu gấu hỏi như thế thì Warkis nhìn lại với một vẻ mặt rất bình tĩnh.

Hmm?

Theo như hình tượng hạng ba của hãn tôi cứ tưởng hãn sẽ la lối và nổi giận một cách đáng xấu hổ như một con chuột bị dồn vào đường cùng chứ, nhưng hóa ra tôi đoán sai rồi à.

Hãn vẫn là một tướng quân bị thua trận, nhưng hãn lại bình tĩnh như thế này.

Nhìn không hợp với khuôn mặt của hãn tí nào, nhưng rõ ràng thái độ này không phải bất kì kẻ hạng ba nào cũng có được.

[Là Blow à. Không ngờ người lại là người phát hiện ý định của bọn ta]

[Không phải là ta. Chỉ là chúng ta có một nhân viên tình báo tốt mà thôi]

Cậu ta, đang nói tôi à? Tôi thành nhân viên tình báo hồi nào thế?

[Warkis, tại sao người lại làm chuyện này?]

[Để lật đổ Ma Vương]

Warkis ngay lập tức trả lời tên đầu gấu.

[Ta biết đã xuất hiện một Ma Vương mới rồi. Hơn nữa ta còn biết cô ta đang có ý định khai chiến với phe Nhân Loại. Chuyện đó, nhất định không được xảy ra. Tỷ lệ sinh mỗi năm lại càng thấp hơn, người dân bị đói khổ. Cuộc chiến tranh dài dằng đã phá hủy đất đai quá nhiều. Dân chúng phải chịu đựng những thứ thuế mỗi năm chỉ tăng chứ không giảm. Trước khi cuộc chiến kịp diễn ra thì cả xã hội Quý sẽ tự sụp đổ mất. Thời điểm hiện tại

chính là lúc tộc Quỷ không cần Ma Vương nhất. Chúng ta buộc phải ngừng chiến với phe Nhân Loại, và đi con đường tái xây dựng. Chắc hẳn người cũng biết điều này đúng không? Chưa quá trễ đâu, Blow, cùng với Balto, xin hai người hãy cản Ma Vương lại]

A, không tốt.

Tôi ngay lập tức Dịch Chuyển. Và, xuất hiện sau lưng Warkis, tôi đâm thủng lồng ngực hắn ta từ phía sau.

[Gaah!?!]

Warkis rên rỉ khạc ra máu.

Những binh lính xung quanh và tên đầu gấu đều trợn mắt lên vì ngạc nhiên.

Tôi moi trái tim của Warkis ra khỏi lồng ngực hắn, và bóp nát nó.

[Nhảm nhí. Không cần phải nghe thêm nữa]

Tôi rút tay ra khỏi lồng ngực Warkis.

Cái xác của Warkis không còn gì giữ cho đứng thẳng nữa ngã xuống, đánh một tiếng "rầm" khi nó đập xuống đất.

Đã lâu rồi tôi mới lại tự tay giết người.

[Tại sao cô lại ở đây?]

Tên đầu gấu hỏi tôi với giọng khàn đặc.

Tôi không cần phải trả lời, nhưng tôi sẽ đe dọa một chút.

[Những ai chống đối Ma Vương đều phải chết]

Nói xong tôi ngay lập tức Dịch Chuyển đi.

Có lẽ dọa thế là đủ rồi?

Tên đầu gấu hơi rung động khi nghe những lời của Warkis.

Tôi đánh giá hắn là hạng ba, nhưng thực tế hắn đã có lí do chính đáng để nổi loạn nhỉ.

Những lí do của Warkis đã đánh động được tên đầu gấu.

Dù vậy đi nữa, tôi vẫn không nghĩ cậu ta sẽ phản bội chúng ta lúc này, nhưng chắc chắn những lời của Warkis sẽ như một cái gai, đâm vào trong suy nghĩ của tên đầu gấu sau này.

Không thể tháo gỡ cái gai đó được nữa, tôi buộc phải tạo cảm giác rằng không có cách nào để chống lại chúng tôi.

Từ tình báo của tôi tôi vốn đã biết tình hình của tộc Quỷ không tốt chút nào.

Thực tế, không phải chỉ mỗi tộc Quỷ mà là cả thế giới này.

Nó không chịu nổi quá lâu được nữa rồi.

Dĩ nhiên thế giới sẽ không ngay lập tức nổ như một trái bong bóng, nhưng so với tính toán ban đầu của tôi thì tình hình tệ hơn không biết bao nhiêu lần.

Đủ tệ để Kuro phải tạo ra nơi ĐÓ.

Hiện tại chiến tranh không phải là giải pháp tốt nhất.

Theo suy nghĩ bình thường thì lúc này kí hiệp ước ngừng chiến là tốt nhất, còn việc dàn quân tổng tiến công lúc này hoàn toàn chỉ có kẻ điên mới làm.

Nhưng đó là lúc bình thường, tình trạng bất thường hiện tại thì đây chính là giải pháp duy nhất.

Mặc dù tôi có nói thế đi nữa thì người bình thường với suy nghĩ bình thường của họ không bao giờ chấp nhận chuyện đó. Càng không thể ép họ phải chấp nhận được.

Tôi không biết nếu thông tin thực sự bị lộ ra thì sẽ xảy ra cái dạng hỗn loạn gì.

Vậy, làm sao để khiến những kẻ không muốn chiến tranh phải chiến?

Cách duy nhất là dùng chính quyền ép buộc.

Nói ngắn gọn thì, Ma Vương hiện tại sẽ không phải là một Ma Vương được mọi người yêu mến.

Vị trí Ma Vương để trống lâu như thế đột nhiên lại có người chiếm thì không thể nào được yêu mến nổi.

Nếu chúng ta có thêm thời gian thì có thể từ từ xây dựng hình tượng cô ấy tốt hơn, nhưng hiện tại chuyện đó là quá xa xỉ.

Nếu có ai bị kêu hãy đi chết đi thì người đó sẽ không thể nào tin tưởng người ra lệnh cho mình nổi.

Vì vậy, lựa chọn tốt hơn là cách ngược lại.

Thống trị bằng sự sợ hãi.

Nghe lời hoặc là chết.

Làm theo mệnh lệnh.

Ép họ phải suy nghĩ như thế, bởi vì Ma Vương hiện tại có khả năng làm được chuyện đó.

Biện pháp thống trị bằng sự sợ hãi sẽ luôn kết thúc thất bại không phải là biện pháp tốt, nhưng đó là về lâu dài.

Nếu là ngắn hạn thì đây không bàn cãi chính là chiến thuật tốt nhất cho việc cưỡng ép tăng tốc chiến tranh.

Đằng nào thì Ma Vương cũng không trị vì lâu được nên cách nào không có điểm xấu nào.

Tôi không quan tâm những kẻ tôi sẽ lợi dụng và bỏ đi nghĩ về tôi ra sao.

Tôi không có thời gian để kén chọn phương pháp.

Đó là lựa chọn của tôi.

Hiện tại tôi chỉ mới đụng chạm đến đỉnh núi băng trôi mà thôi, giờ tôi phải tăng hết tốc lực.

Để làm vậy, tôi sẽ tận dụng bản thể trước giờ chỉ ngồi chơi của mình hết mức.

Tôi đã cảnh cáo tên đầu gấu rồi.

Hiện tại có lẽ cậu ta đã có nỗi sợ bị âm thầm giết chết nếu dám phản bội Ma Vương.

Tôi có thể xuất hiện ở bất kì đâu, bất kì lúc nào.

Tên đầu gấu đó không thể biết được.

Nghĩa là muốn né tránh cũng không được.

Trừ phi cậu ta quên đi nỗi sợ đó, tên đầu gấu sẽ không làm gì ngu ngốc chống lại Ma Vương cả.

Dù lời nói của Warkis có tác động đến suy nghĩ của tên đầu gấu đi nữa.

Nếu, cuối cùng cậu ta vẫn lựa chọn phản bội Ma Vương, vậy thì tôi đơn giản chỉ cần âm thầm giết chết cậu ta là xong.

Tiếp theo.

Tôi xuất hiện ở nơi tôi cần đến.

[Cô là ai?]

Một giọng nói bình tĩnh.

Không thể hiện bất kì sự ngạc nhiên nào ngay cả khi tôi bất ngờ xuất hiện như thế này.

Dù có người đột nhiên xuất hiện sau lưng thì ông ta vẫn kiên định như thế.

Ừ, tên này khá mạnh dù chỉ là một tên Quỷ.

[Sứ giả của Ma Vương]

Tôi nói ngắn gọn thế với người vẫn đang quay lưng về phía tôi.

Sau khi nghe nói thế ông ta mới quay lại nhìn tôi.

Mặc dù nhìn giống như ông ta chỉ nhẹ nhàng quay lại để nhìn tôi, nhưng thực sự ông ta tính rất kĩ chỉ quay lại ngay giữa nhịp thở của tôi.

Chuyện đó không ảnh hưởng gì đến tôi cả, nhưng nếu là một người bình thường bị ép phải phản ứng ngay giữa nhịp thở thì người đó sẽ bị hụt hơi, mất thế chủ động tấn công.

[Vậy là. Thực sự Ma Vương mới đã xuất hiện]

Có lẽ ông ta cũng có mạng lưới thông tin của riêng mình, vì rất ít Quý thực sự biết rằng Ma Vương đã xuất hiện.

Mục đích của tôi, chính là mạng lưới thông tin riêng đó.

[Mệnh lệnh. Trở thành gián điệp hai mang]

Tôi thông báo như thế cho Agnar, Thống Lĩnh Quân Đoàn Một.

Người đã phản bội phe Quý và đang giữ liên lạc với tộc Elf.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 232: Con Chồn Và Con Nhện Cố Gắng Lừa Lẫn Nhau

【Góc nhìn của Shiraori】

[Sứ giả-dono, chỉ nói vậy thì tôi không hiểu cô muốn nói gì]

Cái gì!?

Cá-cái tên này.

Ông muốn tôi nói hết ra cho ông hiểu à!?

Muốn giết tôi à!?

Tôi chỉ mới suy nghĩ ra điều này lúc Dịch Chuyển thôi, mà ông đã muốn tôi phải giải thích chi tiết rồi hả.

T-tôi nên làm gì đây?

【Góc nhìn của Agnar】

Không trả lời sao.

Lúc cô ta mở miệng ta cứ nghĩ cô ta sẽ nói nhiều hơn, nhưng xem ra cô ta cẩn thận hơn ta tưởng.

Cô ta có thể Dịch Chuyển đến đây mà ta không để ý, rõ ràng cô ta không hề yếu.

Nhưng chỉ vì cô ta nói vậy mà ta đã mất bình tĩnh khai hết là quá sớm.

Nếu cô ta thực sự là một sứ giả của Ma Vương, có lẽ ta không nên hành động quá lỗ mãng.

Khoan nói đến việc chiến đấu với một người biết sử dụng Ma Pháp Không Gian nguy hiểm cỡ nào, dù ta có thắng thì gây thù oán với Ma Vương cũng không phải là chuyện khôn ngoan.

Tốt nhất ta nên đánh giá khả năng của cô gái này trước đã, nhưng viên đá Giám Định của ta đang ở trong học bàn.

Có cách nào để ta ngồi xuống bàn một cách tự nhiên không?

Tạm thời chắc ta sẽ để cô ta bớt cẩn thận một chút.

【Góc nhìn của Shiraori】

[Cô không định trả lời sao? Nếu vậy ta sẽ viết một lá thư đến Ma Vương bệ hạ. Trong đó ta sẽ yêu cầu diện kiến trực tiếp Ma Vương bệ hạ vào một ngày khác. Phiên cô đem nó trao cho bệ hạ giúp ta, rồi lúc đó ta sẽ cho biết câu trả lời của mình]

Cái quái gì vậy?

Bằng động tác hết sức tự nhiên Agnar ngồi xuống bàn, lấy ra một cây viết và giấy rồi bắt đầu viết gì đó.

Hmmm. Ông ta định yêu cầu được trực tiếp diện kiến Ma Vương sao?

Cái đó, bất tiện.

Tôi muốn Ma Vương biết về hành động bí mật của tôi càng ít càng tốt.

Đặc biệt là về vấn đề này.

Cô ta sẽ bứt dây động rừng mất.

Tôi không biết giữa Potimas và Ma Vương đã xảy ra chuyện gì, nhưng tôi biết họ có mâu thuẫn cực kì sâu nặng.

Những vấn đề nào liên quan đến hẳn chắc chắn Ma Vương sẽ muốn can dự vào.

Như thế là không được.

Tôi muốn là người giết hẳn.

Tôi đã quyết định như thế.

Nên tôi muốn những vấn đề liên quan đến lũ Elf hoàn toàn nằm trong tầm kiểm soát của tôi.

Hừ, tôi không chịu nổi nữa.

Hiện tại suy nghĩ của tôi đang rối loạn, nhưng tôi buộc phải nói gì đó.

【Góc nhìn của Agnar】

[Không cần thiết]

Khi nghe câu trả lời đó ta càng nghi ngờ hơn.

Có vẻ cô gái này không biết ta đã từng gặp Ma Vương rồi.

Nếu một người đáng ngờ đột nhiên xuất hiện, dĩ nhiên không thể nào cứ thế mà tin tưởng kẻ đó được.

Cô ta có thực sự là sứ giả của Ma Vương hay không, để xác định điều đó ta đã giả bộ không quen biết Ma Vương, nhưng cô gái này lại không nói gì về chuyện đó.

Ngay lúc đó ta đã nghi ngờ về việc cô ta có thực sự là sứ giả của Ma Vương hay không rồi.

Nếu cô ta là hàng thật thì cô ta hẳn phải nghe Ma Vương nói về ta rồi mới phải.

Đúng là kể từ lúc quay về lãnh thổ Quỷ ta chưa từng gặp lại Ma Vương, nhưng ít nhất cô ta phải phản ứng gì đó khi nghe ta nói như thế mới đúng.

Lúc cô ta không hề nói gì về việc ta đã biết Ma Vương thì ta xác nhận cô ta không phải là sứ giả gì cả.

Vì cô ta là hàng giả, cô ta đã từ chối yêu cầu của ta.

Cứ như việc ta và Ma Vương gặp nhau sẽ bất lợi gì đó.

Nếu ta đoán đúng, cô ta hẳn không phải là sứ giả gì của Ma Vương.

Nếu vậy, cô ta là ai, và mục đích cô ta là gì?

Làm gián điệp hai mang.

Cô ta nói thế nghĩa là sao?

Hay là, chuyện đó đã bị lộ rồi?

Không, không thể nào.

Ta đã rất cẩn thận rồi.

Những người có liên quan cũng cực kì trung thành, hơn nữa còn được canh phòng rất cẩn mật nữa.

Không thể nào thông tin đó bị rò rỉ từ phía bên này được.

Nếu có thì thông tin phải bị rò rỉ từ bên kia.

Nhưng cái bọn khôn lỏi đó không thể nào mắc lỗi như thế này được.

Làm sao đây?

Ta đang cầm viên đá Giám Định sẵn rồi.

Lúc lấy giấy và bút ra ta cũng lấy nó ra hết sức tự nhiên.

Chỉ cần sử dụng nó ta sẽ biết khả năng của cô ta ngay lập tức.

Nhưng như vậy cũng có nguy cơ ta bị phát hiện đang cố Giám Định.

Ngay lúc đó thì từ một cuộc đấu trí sẽ biến thành một cuộc chiến thực sự.

Quá sớm cho chuyện đó.

Nếu ta câu giờ được đủ lâu sẽ có người phát hiện ra sự bất thường và đi vào đây.

Nếu cô ta không muốn chuyện đó xảy ra thì chắc chắn cô ta sẽ cố gắng lấy được thông tin càng sớm càng tốt đúng không.

[Ý cô là sao?]

[Ta chính là Ma Vương]

【 Góc nhìn của Shiraori 】

Tôi đang nói cái gì thế này!!?

Ể, à, ừm.

Sao tôi lại nói nhầm thế này?

Tôi nghe tôi nói còn thấy vô lí mà!

Mặc dù nghe vô lí, nhưng vì tôi đã nói ra tôi không thể rút lại nữa.

Đã ném lao thì phải đâm theo lao thôi.

[Ô-hô. Vậy ra cô chính là Ma Vương. Ta hiểu rồi. Vậy ta không cần phải viết thư gì nữa đúng không. Vì ta đang trực tiếp diện kiến người thật rồi chứ gì. Lúc đầu cô nói cô là sứ giả hẳn là trò đùa nhỉ. Vậy ta xin hỏi lần nữa. Yêu cầu của cô lúc này, hẳn là cũng có ý đùa giỡn gì đó đúng không?]

[Tôi nói rất nghiêm túc. Ông có mối quan hệ với tộc Elf, hãy tiếp tục giữ liên lạc để tìm hiểu tình hình nội bộ bọn chúng]

【Góc nhìn của Agnar】

Ta gần như có thể cảm giác mồ hôi lạnh chảy xuống lưng.

Làm, làm sao cô gái này biết chuyện đó?

Nó bị lộ lúc nào?

Ta không tin có kẻ phản bội được.

Chỉ còn trường hợp là bọn Elf mắc sai lầm mà thôi, nhưng ta nghi ngờ chủng tộc khôn lỏi đó có khả năng mắc sai lầm cơ bản như thế.

Nhưng thực tế là cô gái này đã biết về chuyện đó.

Hơn nữa, cô ta nói một cách chắc chắn không nghi ngờ.

Ta không biết cô ta có đang giả bộ hay không, nên ta sẽ dựa vào thái độ cô ta mà đánh giá.

Làm sao đây?

Dù ta có giả bộ không biết đi nữa lúc này cũng là quá trễ rồi.

Cô gái không biết từ đâu xuất hiện này, hành động như cô ta có bằng chứng chính xác về những gì mình đang nói vậy.

Thực sự cô ta là ai chứ?

Từ lúc cô ta tự xưng là Ma Vương thì thái độ của một sứ giả cũng đã biến mất rồi.

Nhưng ta vẫn không biết được mục tiêu hay thái độ thực sự của cô ta.

Cô ta đã thể hiện khả năng của mình, không những sử dụng thuần thục Ma Pháp Không Gian mà còn có thông tin tuyệt mật nữa.

Rõ ràng cô ta không phải là người bình thường.

Nhưng ta không nghĩ ra được bất kì ai có liên quan mà lại phù hợp với cô ta cả.

Dù chỉ tính những người biết sử dụng Ma Pháp Không Gian đi nữa thì cũng không có tin đồn nào đáng tin mà ta biết cả.

Lúc này cô ta đã chiếm thế chủ động rồi.

Đây không phải là lúc lấy cơ yếu đuối nào đó, ta buộc phải đổi chủ đề sang cái gì đó khác để lấy lại thế chủ động ngay.

Mặc dù hơi miễn cưỡng nhưng ta có một cách để đánh trả lúc này.

Nếu gặp trường hợp tệ nhất thì cân bằng giữa ta và cô ta sẽ bị phá vỡ lúc đó ta cũng thể làm gì khác được.

[Cô đưa ra những yêu cầu quá đáng đó, Ma Vương bệ hạ giả mạo]

【Góc nhìn của Shiraori】

Tôi bị phát hiện rồi.

Ừ, không ngạc nhiên.

Tôi đúng là không phải Ma Vương.

Tôi còn không cố ý nói vậy nữa.

Đang rồi nói bậy nói bạ làm gì có tác dụng được chứ.

Tôi cũng không phải kẻ xấu gì.

[Ta đã gặp mặt Ma Vương thực sự rồi. Cô thực sự nghĩ mình có thể lừa được ta chỉ vì danh tính của Ma Vương chưa được phổ biến sao? Cô gái, thực sự cô là ai hả?]

Ể? Ông ta gặp Ma Vương rồi à?

『 Dĩ nhiên. Từ lúc ta kế thừa danh hiệu từ Ma Vương đời trước ta thường xuyên liên lạc với bên đó. Ít nhất là ta đã nói chuyện với một chiến binh lão làng tên Agnar và một cậu trẻ tên là Balto đang tập hợp phe Quỷ lại. Mà, lúc ta chuẩn bị chính thức thông báo cho dân chúng rằng ta là Ma Vương thì ta bị một người nào đó tấn công bằng một cách bí ẩn nên chuyện đó bị hoãn lại』

A.

Ma Vương nói tôi biết chuyện đó hồi nào ấy nhỉ?

Tôi quên rồi.

Làm gì đây ta?

Không, dù tôi bị phát hiện thì tôi thực sự vẫn là một người có liên quan đến Ma Vương mà.

Ài, ồm, a.

Bởi vậy nói chuyện với người khác bức mình quá!

Thôi kệ đi, tôi bí lắm rồi!

「Ông tự lừa dối bản thân rằng đó là Ma Vương sao? Nếu vậy thì người trước mặt ông thì sao hả? Ông thấy tôi như thế nào? Từ quan điểm của ông, cô ta hay là tôi, ai mới thực sự giống Ma Vương hơn hả?」

Lúc này tôi cũng hết biết mình đang nói gì nữa rồi, nên tôi đi kiểu đe dọa luôn.

Tôi mở mắt ra, thêm một chút hỗ trợ bằng cách cho phân thân của tôi lộ mặt nhìn ra từ không gian của tôi.

Cộng thêm một nụ cười xã giao nữa.

【Góc nhìn của Agnar】

Cái gì!?

Cái quái gì vậy!?

Những con mắt kinh khủng.

Một nụ cười cong mỏng dính hình bán nguyệt.

Chúng đột nhiên xuất hiện khắp căn phòng - mắt, mắt, mắt,
mắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắtmắ!

Giống như ta đang nhìn thẳng vào vực sâu không đáy, và vô số cặp mắt đỏ rực đó đang nhìn lại về phía ta vậy.

Bất giác, ta đã đánh rơi viên đá Giám Định.

Nhưng ta không có ý định nhặt nó lên.

Không cần dùng thứ đó, ta cũng có thể thấy rõ sự khác biệt giữa ta và cô gái này.

Tỉ lệ chiến thắng, không có.

Đây, đây chính là sự kinh khủng vượt qua cả Ma Vương ta đã gặp trước đây.

Ta không thể chống lại cô ta.

Nếu làm vậy ta sẽ chết.

Ta đã hiểu chuyện đó, ta đã bị ép phải hiểu.

Người này chính là Ma Vương thực sự.

Trước mặt người vĩ đại này ta không khác gì một con sâu kiến cả, ta chỉ có thể cầu xin người rủ lòng thương mà thôi.

Nếu không, toàn bộ những ý định, những mục đích nhỏ bé của ta sẽ bị cưỡng ép xóa thành bọt nước trong dòng thời gian.

[Vâng. Thừa bệ hạ, thần đã hiểu. Từ đây trở đi thần đã biết người chính là Ma Vương, và thế tuân theo mọi mệnh lệnh của người]

Tôi khó khăn quỳ xuống.

Vẫn bị áp lực sợ hãi treo trên cổ, hoàn toàn đầu hàng con quái vật mang hình dạng một cô gái trẻ này.

【Góc nhìn của Shiraori】

Lẽ ra tôi nên làm thế này từ đầu.

Cứ đe dọa họ làm mọi thứ dễ dàng hơn nhiều.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 233: Những Bé Mật Vàng Đen Tối

Tôi đã thành công khiến Agnar tuân lệnh.

Mà, theo tôi thấy ông ta vẫn đang có ý định bí mật nào đó nên tôi vẫn phải cẩn thận.

Ngay lúc này xử lí ông ta luôn cũng là một cách, nhưng việc có sẵn một Thống Lĩnh Quỷ đang giữ liên lạc và hợp tác với bọn Elf, quá tiện dụng nên tôi sẽ khiến ông ta cày như trâu bò theo đúng nghĩa đen.

Chính xác mà nói, là việc moi thông tin từ bọn Elf, và luồn những tình báo tiện cho tôi qua bên đó.

Tôi không quá mong chờ gì về phần đầu.

So với những gì Agnar có khả năng tìm được thì tự phân thân của tôi sẽ làm tốt hơn.

Cái quan trọng là phần sau.

Đưa cho bọn Elf tình báo giả, hoặc tình báo nhỏ nhất có bị lộ cũng không sao, tôi muốn dùng cách này giới hạn hành động của bọn chúng lại một chút.

Nếu làm được tôi sẽ có thể lừa chúng vào một cái bẫy.

Nếu làm quá lộ liễu thì tộc Elf sẽ nghi ngờ nên tôi để phần chi tiết đó cho Agnar xử lí.

Tôi giải thích ngắn gọn cho Agnar(tốn hơn một ngày trời), và sau khi để phân thân của tôi ở lại đó tôi Dịch Chuyển về.

Tôi mệt lắm rồi.

Mệt về tinh thần ấy.

Thật tình, lợi dụng người khác mệt quá đi.

Tại sao khiến người khác hiểu mình lại khó đến thế chứ hả.

Trời ơi nói tôi biết đi.

D, cô im lặng cho tôi.

Tôi muốn nghỉ mệt lắm rồi, nhưng giờ không phải lúc.

Trong lúc bản thể của tôi bàn chuyện với Agnar thì phân thân của tôi đang làm thứ này thứ nọ.

Tôi phải xem xét lại hết rồi nghĩ đến bước đi tiếp theo của mình.

Đầu tiên, Đại Mê Cung Elro: phân thân của tôi đã đến được lối ra bên kia, nên tôi đã có thể chính thức bắt đầu xâm nhập đại lục Daztoldia.

À thì dĩ nhiên đúng như tôi đoán, ở lối ra bên đó cũng có một pháo đài được dựng lên, có Nhân Loại đứng canh gác ngày đêm.

Để xâm nhập bí mật thì thay vì đưa một lúc toàn bộ phân thân qua thì tôi buộc phải cẩn thận để không bị phát hiện dù chỉ một con.

Hiện tại ở đó đang bị kẹt xe, à không, kẹt nhện.

Những phân thân đã qua được đến nơi thì đã bắt tay vào điều tra rồi, nhưng theo tiến độ hiện tại chắc sẽ cần một chút thời gian nữa mới hành động quy mô lớn được.

Tiếp theo, về lãnh thổ Nhân Loại: mục tiêu của phân thân ở lãnh thổ Nhân Loại đã được thay đổi, từ truy tìm người luân hồi thành đi điều tra tung tích bọn Elf.

Việc thu thập thông tin bình thường sẽ tiếp tục, nhưng cũng sẽ có những phân thân đặc biệt chuyên về việc dụ bọn Elf ra để theo dõi 24/7.

Hiển nhiên là trong thời gian ngắn như thế tôi chưa tìm được bao nhiêu Elf cả.

Hiện tại là lúc nên kiên nhẫn chuẩn bị về lâu dài.

Lãnh thổ Quỷ: Agnar đã xử lý xong.

Tiếp theo sẽ là giám sát chặt chẽ các Thống Lĩnh và những người có quyền chức khác.

Hiện tại chỉ có hai người có liên quan đến bọn Elf là Agnar và tên Warkis đã bị giết gần đây.

Xem ra tên đầu gấu sẽ tạm tiếp quản lãnh địa của Warkis trong một thời gian.

Nếu cậu ta làm tốt hẳn sẽ được thăng chức thành Thống Lĩnh, tiếp nối Warkis.

Sensei: sau việc kia, cô ấy đã hội tụ với một đơn vị Elf khác, và đang được bảo vệ nghiêm ngặt.

Tôi không thả lỏng việc theo dõi.

Nếu có ai cố làm gì đó kì lạ với sensei tôi sẽ không tha thứ cho hẳn.

Bé Vampire: cô bé đang làm đủ thứ chuyện kinh dị ở học viện.

Thật đó bé à, tổng sức mạnh của bé hiện tại đủ sức chơi đùa với một binh lính Quỷ tinh anh chỉ bằng một tay rồi đó, nếu bé mà nghiêm túc với bọn nhóc đó như thế coi chừng chúng chết thật đó.

Bé nghĩ sao vậy?

Cuối cùng, quan trọng nhất chính là làng Elf.

Những trái trứng tôi cho ba tên lính canh nuốt vào giờ đã nở ra an toàn.

Đúng như kế hoạch, chúng nở ra sau khi bọn kia trở vào lá chắn.

Chúng đã chính thức thành công xâm nhập lá chắn rồi.

Tôi đã chào hỏi cả ba lúc nửa đêm khi chúng vẫn còn trong miệng của bọn lính canh đang ngủ.

Mật-1! Mật-2! Mật-3!

Cả ba cùng nhau, chính là Ba chị em Mật vàng!

Đã tới lúc trình diễn!

Uwah, thối quá.

Nai wa.

Hức, cách tôi làm được chuyện này quá gọn, hơn nữa tôi còn thấy gọn.

Không bao giờ làm lại.

Hiện tại thì chỉ với ba phân thân tôi không thể làm được quá nhiều, nên tôi sẽ cho chúng án binh bất động, rồi từ từ tăng số lượng cho chúng.

May mà làng Elf khá là rộng.

Không tính những khu dân cư, phần rừng bao quanh làng cũng cực kì rộng rãi nữa.

Vậy chắc không có vấn đề thức ăn rồi.

Tệ nhất thì tôi chỉ cần truyền năng lượng cho chúng cũng được.

Nhưng xem ra lá chắn ngăn cản việc truyền năng lượng xuyên qua nó một cách đáng kể.

Hơn nữa kết nối của chúng với bản thể là tôi cũng hơi bị cản trở, mặc dù không nhiều.

Chắc là sẽ không bị ngắt kết nối hoàn toàn, nhưng thông tin được truyền ra có vẻ bị chậm thời gian một chút.

Lúc trước khi chúng nở ra thì bản thể tôi không thấy khác mấy, nhưng hiện tại lúc đã nở rồi việc bị chậm tín hiệu rất rõ ràng.

Kể từ lúc chúng nở thực sự, có lẽ là thông tin bị chậm khoảng nửa ngày.

Tôi muốn sửa cái nhận thức thời gian bị chệch này, nhưng tạm thời tôi sẽ cố chịu đựng vì lá chắn vẫn còn hoạt động.

Tôi không muốn lăm, nhưng có vẻ những phân thân trong lá chắn cần có một chút ý thức tự chủ.

Những phân thân điều khiển từ xa như thế này, vì bị chệch nhận thức thời gian nên nếu có gì nguy cấp khi truyền tin đến nơi thì đã quá trễ để tôi

ra lệnh rồi.

Nếu vậy, có thể toàn bộ phân thân trong lá chắn sẽ bị tiêu diệt từng con một.

Để tránh việc đó tôi nghĩ mình nên cho bọn chúng một chút ý thức tự chủ.

Để làm thế, tôi đã tích ý chí của mình ra sau một thời gian dài không làm vậy, rồi tiêm nó vào những phân thân bên trong lá chắn.

Lá chắn cũng ngăn cản việc này nữa, nên tôi đã tốn hơi nhiều thời gian.

Hơn nữa nó còn tốn cực kì nhiều năng lượng.

Cơ mà thế này bọn phân thân hẳn sẽ lấy được kết quả tốt cho tôi.

Cố lên, Chị em Mật vàng!

Rồi, vậy là hết mọi thứ ở trần gian rồi.

Rất nhiều tài nguyên của tôi đang được sử dụng để thiết kế kế hoạch tiêu diệt Elf.

Bọn Elf sẽ chết.

Đó là chuyện dĩ nhiên.

Cùng lúc đó, tôi cũng đang tiến hành kế hoạch cũ của mình.

Nghĩ lại thì, có lẽ thế này tôi cơ bản là đang phản bội sensei.

Sensei là người đang cố hết sức cứu những người luân hồi.

Còn những gì tôi đang làm thì rất có thể tôi sẽ là người giết toàn bộ người luân hồi.

Hơn nữa không chỉ mình người luân hồi.

Không cần biết là Nhân Loại hay Quỷ hay Elf hay quái vật.

Những gì tôi chuẩn bị làm có lẽ là một cuộc thảm sát quy mô lớn nhất từ trước giờ.

Trong số những người luân hồi, hẳn sẽ có một vài người bị cuốn vào đó.

Tôi sẽ cướp đi toàn bộ skill.

Khi mục đích của tôi hoàn thành, một người càng có nhiều skill thì tỉ lệ họ chết càng cao.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 234: Oni Của Sự Ghen Tị Và Oni Của Sự Thịnh Nộ

Khoảng một năm đã trôi qua.

Đã có nhiều chuyện xảy ra.

Hệ thống giám sát tôi đã thiết lập ở làng Elf đang dần được hoàn thiện.

Tôi không ngờ lại có nhiều người luân hồi được tập trung ở đó như thế.

Tôi nhận ra bọn Elf có khả năng tìm và bắt giữ những người luân hồi nhanh hơn gấp mấy lần tôi có thể.

Hơn nữa, tôi còn biết được sensei đang bị lợi dụng.

Dù tộc Elf có bao nhiêu pháp sư xuất sắc đi nữa, không cần biết họ có mạnh hoạt động ở thế giới ngầm nhiều cỡ nào, chuyện có thể tự mình tập trung bấy nhiêu người luân hồi như thế này là không thể.

Trừ phi được quyền lợi cấp Chủ hỗ trợ.

Tôi không nghĩ Potimas có thể dùng quyền lợi cấp Chủ được, nên hẳn là sensei đã học một trong số các skill cấp Chủ, và đang dùng quyền lợi Tìm Skill để tìm ra vị trí của người luân hồi.

Với thông tin đó, bọn Elf đang gom toàn bộ người luân hồi lại.

Lí do chúng đang làm thế, thì tôi chỉ có thể đoán mò.

Tôi nghĩ bọn Elf muốn giữ cho họ vĩnh viễn vô dụng, để họ không thể phát triển được.

Những người luân hồi bẩm sinh đã có một lượng lớn điểm skill rồi, vì thế tiềm năng của toàn bộ họ đều nằm ở mức độ ăn gian.

Điều đó là chuyện tộc Elf không thể chấp nhận.

Chúng giữ họ lại để khiến họ không thể nào trở thành kẻ thù được.

Hơn nữa không trực tiếp giết họ luôn là để thỏa mãn và tiếp tục lợi dụng được sensei, hoặc là chúng đang chùng tay vì không rõ mục đích thực sự của D là gì.

Hoặc cũng có thể là để đe dọa Kuro bằng cách nào đó.

Đó là toàn bộ những gì tôi nghĩ ra được.

Tôi đã bị bỏ lại quá xa trên cuộc đua năm giữ được người luân hồi rồi.

Hiện tại tôi chỉ có bé Vampire.

Đúng là tôi cũng có đánh dấu được một vài người thích hợp nữa, nhưng toàn bộ những người còn lại đều là những đứa trẻ khó tiếp cận vì sinh ra trong gia đình quý tộc, hay hoàng gia hoặc là được Thánh Ngôn Giáo bảo vệ.

Theo tôi thấy tộc Elf cũng biết điều đó, nên chúng chọn cách đứng từ xa quan sát, không trực tiếp can thiệp.

Tôi cũng đã thấy một vài người có vẻ giống người luân hồi trong một đám lính đánh thuê kì lạ, thường xuyên gây hấn với binh lính Quỷ tinh anh.

Để đảm bảo những đứa trẻ đó không chết tôi đã cho Mera và một vài phân thân giám sát và bảo vệ chúng.

Một kẻ nữa đã làm tôi chú ý là một con Chằng Tinh đạo này mới xuất hiện.

Tôi chỉ nghe tin đồn đây đó thôi chứ chưa gặp trực tiếp nó bao giờ, nhưng tôi nghe nó có những khả năng mà một con bình thường không bao giờ có thể có được.

Theo lời đồn, khi nó phát sáng nó sẽ hồi phục hoàn toàn.

Theo lời đồn, khả năng chiến đấu của nó có thể đột nhiên tăng vọt.

Theo lời đồn, nó sở hữu nhiều hơn một thanh Kiếm Ma Pháp.

Cái tin đồn thứ nhất về hồi phục hoàn toàn, cái đó chính xác là hồi phục lúc lên cấp đúng không?

Cái thứ hai thì tôi cũng đoán ra được.

Skill cấp Chủ Thịnh Nộ của hệ thống vừa được mở khóa gần đây.

Một người có skill Thịnh Nộ có thể làm được chuyện trong tin đồn.

Thịnh Nộ có tác dụng khiến chỉ số của người sử dụng tăng vọt, bù lại thần thức bị ăn mòn nhanh chóng, nên nó có hạn chế cực kì kinh khủng.

Một tên đủ ngốc để học skill có sẵn bấy rập như thế, không, nói đúng hơn là một tên đủ ngốc lại đủ mạnh để mà học được nó thì chắc chắn đó là một người luân hồi.

Việc học được một skill cấp Chủ thực sự là khó đến mức đó.

Nhưng, với những người luân hồi có lượng điểm skill thừa thãi thì họ đơn giản chỉ cần trực tiếp mua nó là xong.

Mà, tôi không biết tên nào đầu óc không bình thường lại đi mà học cái skill bấy rập đó.

Cuối cùng, Kiếm Ma Pháp.

Một skill có khả năng chế tạo Kiếm Ma Pháp, việc một người luân hồi sở hữu nó cũng không có gì lạ.

Bởi vậy, tỉ lệ con Chằng Tinh đó là một người luân hồi là cực kì cao.

Nên tôi sẽ thử liên lạc với nó.

Thực ra, tôi đã cố cho phân thân của tôi liên lạc với nó, nhưng tiếc thay chúng không tìm được.

Sau đó, một chi đội của Đế Quốc xuất hiện để tiêu diệt nó thì phải.

Không những vậy người dẫn đầu chi đội đó lại là ông già xin làm đệ tử của tôi.

Lần trước gặp tôi thấy ông ta chỉ hơi giống ông già thôi, mà giờ là thành ông già chính thức rồi.

Ông già ấy, chỉ kém một chút là dồn con Chằng Tinh vào đường cùng, nhưng nó kịp chạy trốn khỏi khu vực đó.

Đúng ngay lúc nó bị Ma Pháp bắn xuyên đầu thì hồi phục hoàn toàn chỉ vừa kịp kích hoạt nên nó vừa kịp sống sót bỏ chạy thực mạng.

May quá nhờ! Rõ ràng nó suýt chết đến nơi rồi.

Nếu đúng như tôi đoán, việc hồi phục hoàn toàn đó là bởi vì người luân hồi lên cấp mới có, thì Chằng Tinh-kun vừa rồi mới bước trên dây thừng qua biển lửa rồi.

Đúng ngay lúc chuẩn bị chết đến nơi lại bất ngờ lên cấp thì cậu ta thực sự may mắn như một con yêu tinh xanh ấy. (TN: Leprechaun, ai không hiểu cứ google)

Tôi muốn có một chút may mắn đó.

Cơ mà, có lẽ là nhờ một chút ý thức cuối cùng trước bờ vực tử vong nên cậu ta kích hoạt Thịnh Nộ rồi bỏ trốn.

Không tốt.

Theo tôi điều tra được, Chẳng Tinh-kun sử dụng Thịnh Nộ hơi nhiều rồi.

Không bao lâu nữa là cậu ta sẽ mất lí trí vĩnh viễn luôn.

Nếu được thì tôi muốn tìm được cậu ta trước khi chuyện đó xảy ra, tôi có thể làm thế được không?

Tôi cho phân thân của mình dò tìm trong khu vực đó.

Trong lúc tôi đang theo đuôi Chẳng Tinh-kun thì tôi gặp một chút vấn đề nữa.

Bé Vampire.

Tôi rèn luyện cho cô bé như là sở thích thôi, nhưng nghĩ kĩ lại thì khiến cô bé học skill nhiều như thế hình như không tốt chút nào hết.

Nếu cứ thế không phải kế hoạch của tôi sẽ trực tiếp giết chết bé Vampire sao?

Tôi là thể loại S gì mà tự tay giết người mình nuôi lớn lên chứ?

Tôi phải tìm biện pháp nào đó, một cách nào đó để bé Vampire có thể sống.

Vấn đề là ở chỗ đó, con bé Vampire lại tự mình làm vấn đề trở nên tệ hơn nữa.

Gần như cùng lúc với Thịnh Nộ, Ghen Tị cũng được mở khóa.

Thủ phạm, là người tôi biết rất rõ.

Ừ, một phần thân của tôi đang huấn luyện cho con bé đã tận mắt chứng kiến.

Bé Vampire, con bé chết tiệt đó tự mình học skill Ghen Tị!

Có bị ngu không hả?

Đầu óc bị gì không hả?

Muốn chết lắm hả?

Thật tình, làm ơn đi.

Tôi nhớ tôi có dặn cô ngay từ đầu rằng skill cấp Chủ là thứ duy nhất cô không nên học mà, tại sao cô lại cố tình học nó chứ hả.

Thực tế thì tôi không có quyền nói như thế vì chính tôi trước đây cũng có học, mà không phải chỉ một.

Skill cấp Chủ, là những skill siêu cấp kinh khủng mạnh mẽ, cùng lúc cũng là những cái bẫy rập siêu tinh vi được thiết kế để từ từ ăn mòn người sở hữu nó.

Tôi vẫn còn may.

Lí do là tôi có Miễn Nhiễm Dị Giáo.

Nhờ nó nên việc skill cấp Chủ ăn mòn linh hồn không tiến hành quá nhanh chóng.

Nhưng bé Vampire thì không hề được diễm phúc đó.

Nếu không cẩn thận con bé thực sự sẽ thành một hiện thân của sự Ghen Tị đó!

Bây giờ, chắc tôi nên tạm cấm cô bé sử dụng skill đó, coi như biện pháp chữa cháy.

Như thế thì thiệt hại sẽ được giảm đến mức tối thiểu.

Tôi cũng phải hỏi cô bé tại sao lại học cái skill chết tiệt đó nữa, chắc nên gặp mặt nói chuyện một lần.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 235: G-Giúp Với!

Sau khi xác nhận bé Vampire đã học skill Ghen Tị, tôi đi đến kí túc xá để cấm cô bé sử dụng nó.

Kĩ năng giao tiếp của tôi còn kém, nhưng tôi có thể nói chuyện với bé Vampire khá thoải mái.

Không như lúc nói chuyện với Agnar cần tốn cả một ngày trời.

Nghĩ như thế, tôi đối mặt với bé Vampire trong khu vực ghé thăm của kí túc.

[Tại sao tôi phải nói cô biết chuyện đó?]

Lúc tôi hỏi bé Vampire tại sao lại học skill Ghen Tị, cô bé đã bực bội trả lời như thế.

Ể?

Ừ thì tôi cũng không thực sự muốn biết cho lắm, nhưng cũng đâu cần phải phản đối dữ dội như vậy chứ.

[Cô đến hôm nay chỉ để hỏi thế thôi hả?]

Bé Vampire tỏ ra khó chịu rồi đứng dậy như muốn về phòng.

Hmm?

Sao cô bé tỏ ra khó chịu vậy nhỉ?

Hôm nay chưa đến ngày đèn đỏ của bé mà nhỉ?

Theo phân thân của tôi thấy thì hình như trước đó cô bé cũng không đặc biệt bức bối cho lắm.

Nói chung là, đi đến đây rồi mà chỉ làm được thế là quá nhảm nhí.

Tôi cũng hơi tò mò làm sao cô bé học skill được, nhưng tôi thực sự không cần phải biết làm gì, nên tôi sẽ nhân nhượng chuyện đó mà chỉ cấm cô bé dùng skill thôi.

[Này! Tại sao tôi lại phải nghe cái mệnh lệnh đó chứ hả?]

Đ, Được rồi.

Vậy ra hôm nay bé THỰC SỰ rất khó chịu nhỉ.

Nhưng đây là điểm duy nhất tôi không thể nhân nhượng được.

[Dù có gì xảy ra đi nữa, không được sử dụng]

[Phiền phức quá. Hẳn là tôi có quyền sử dụng bất kì skill nào tôi muốn chứ?]

Ế, ế?

Thật tình, cô bé hôm nay sao vậy?

Tôi không tưởng tượng được cô bé lại tỏ ra bức dọc thế này vì bất kì lí do gì?

Đây là lúc dùng cách ĐÓ, biện pháp cuối cùng.

[Dù có gì xảy ra đi nữa]

Tôi lên giọng một chút và mở mắt ra.

Ngay lập tức bé Vampire run rẩy và bắt đầu giật giật.

Tôi đã biết được từ lúc nói chuyện với Agnar.

Đàm phán dài dòng là quá sức với tôi.

Nên, ngay từ đầu tôi nên áp dụng biện pháp đe dọa thế này, và tôi sẽ cưỡng ép người ta làm theo lời tôi.

[H, Hiểu rồi]

Thấy chưa, hiệu quả tức thì.

[Xong rồi đúng không? Vậy tôi về đây]

Nhưng mà, bé Vampire hôm nay có vẻ hơi khác.

Cô bé vững vãi bỏ đi tôi không kịp cản lại.

Hơn nữa lúc vừa về phòng cô bé ngay lập tức túm lấy phân thân của tôi ném vào trong tủ quần áo.

T-tôi nên làm gì ...?

Mà, tôi có thể làm gì?

Cô bé bức mình tới mức đó sao?

Khi tôi nhận ra thì tôi đã về đến biệt thự.

Tôi không nhớ mình về thế nào.

Thái độ của bé Vampire làm tôi sốc đến mức bị lơ mơ thế này.

Tôi phải làm gì đây?

Bé Vampire đã đến tuổi nổi loạn rồi!

Tôi có hỏi ý kiến được ai đó không?

Tôi không biết làm sao để dỗ một đứa trẻ đang nổi loạn hết?

Ma Vương-bỏ qua.

Tôi không nghĩ cái cô ngốc đó làm được chuyện nhạy cảm như là dỗ ngọt một bé gái đang nổi loạn.

Đừng nói đến con cái của cô ta, thậm chí là cháu chắt của cô ta nữa, cách cô ta đối xử với chúng cơ bản là ngược đãi.

Kuro-không, anh ta có vẻ giống thể loại người chồng sợ vợ, bỏ qua. Balto- mỗi ngày việc anh ta càng nhiều đến mức tôi thấy mặt anh ta giống như sắp chết vì stress đến nơi rồi, tôi không nên làm phiền. Tên đầu gấu - làm như tôi sẽ để bé Vampire đến gần mấy kẻ như hắn! Agnar- mặc dù ông ta có vẻ là người tốt, nhưng tôi thấy ông ta đang còn giấu giếm mục đích thực sự của mình, nên không được.

Những Thống Lĩnh khác- tôi không thân với họ.

Ô?

Nghĩ kĩ lại, xem ra tôi không có bao nhiêu người mà tôi có thể tin tưởng?

Nói đúng hơn, hiện tại đã thăm đến mức tôi chỉ có một đồng minh là Ma Vương mà thôi.

Tôi, tôi không có cô đơn hay gì đó đâu!

Mà, nghiêm túc mà nói thì tôi không thực sự quan tâm đến mấy thứ như là mối quan hệ xã giao gì đó.

Thật mệt, không có ai để tôi hỏi ý kiến hết.

Đột nhiên, tôi nghĩ đến D, nhưng người đó là người tệ nhất tôi có thể hỏi ý kiến.

Dĩ nhiên cô ta sẽ chọn phương pháp cô ta thấy thú vị nhất và làm tình hình trở nên còn tệ hơn nữa.

D?

Ừ?

A!

Dĩ nhiên là có một người!

Tồn tại vĩ đại biết đến mọi thứ!

Tôi ngay lập tức Dịch Chuyển đi.

Đến nhà Wakaba Hiirō.

Giúp tôi với, GG-sensei vĩ đại!

Hiểu rồi hiểu rồi.

Có hai giai đoạn nổi loạn là lúc mẫu giáo với tuổi vị thành niên, gọi là giai đoạn nổi loạn thứ nhất và thứ hai- hiểu rồi.

Bé Vampire thì chắc qua khỏi giai đoạn mẫu giáo lâu rồi nên đây là giai đoạn nổi loạn thứ hai nhỉ?

Hmm.

Nếu tính theo cơ thể thì cô bé chỉ vừa hết mẫu giáo thôi chứ nhỉ, cơ mà bên trong thì cô bé hẳn đã là một người lớn rồi.

Cơ mà tính theo tuổi bên trong thì cô bé hẳn cũng đã qua tuổi vị thành niên lâu rồi mới phải.

Ở giai đoạn nổi loạn thứ hai thì sẽ bắt đầu có cảm giác muốn tự lập, và nếu ba mẹ bắt ép con mình làm này làm nọ thì nó sẽ nổi đóa lên.

Hmmm, nghe giống y chang tình trạng lúc này.

Hiểu rồi.

Cô bé đã tách khỏi tôi, đã quen với môi trường ở học viện, bắt đầu tự lập, đó là tình trạng cô bé đã quen.

Đột nhiên tôi lại xuất hiện rồi cấm không cho sử dụng một skill thì đúng là ai cũng sẽ phản ứng như thế.

Nhưng, đây cũng là để tốt cho bé Vampire.

Con cái không hiểu được lòng cha mẹ mà.

Mặc dù tôi muốn ủng hộ cô bé tự lập, nhưng tôi cũng phải kiên định với quyết định của mình.

Tiếp theo, vậy làm sao giải quyết vấn đề?

Xem nào, xem nào.

La mắng và cấm cản sẽ chỉ mang tác dụng xấu thôi?

A đệt, hình như tôi vừa làm vậy xong.

Nhưng vẫn sửa được, chắc vậy!

Được rồi, cần phải tiếp tục dõi theo con cái với thái độ ôn hòa?

Nhẹ nhàng chấp nhận ý kiến của con cái và để cho chúng một mức độ tự do nhất định cùng với những lựa chọn khác?

Hiếu rồi.

Cơ bản là phải có lòng tin với con cái rồi để chúng tự tìm con đường của bản thân.

Từ đó chúng sẽ có tâm lí tự lập được phát triển đúng cách, rồi từ đó lớn lên thành người trưởng thành nghiêm túc.

Chỉ la mắng nếu chúng thực sự mắc lỗi lầm quá rõ ràng, rồi hướng chúng về lại con đường đúng đắn.

Ừ, thành Rome không được xây chỉ bằng một đêm cơ mà.

Được rồi.

Cám ơn, người thầy vĩ đại.

Bây giờ tôi sẽ tôn trọng ý muốn tự lập của bé Vampire, và không can thiệp quá nhiều.

Ừ, đây cũng là cuộc sống thứ hai của bé Vampire rồi mà, tôi chắn chắn cô bé sẽ tự mình lớn lên thành người tốt thôi.

Tôi sẽ tin tưởng điều đó.

Giờ tôi chỉ cần phải trông chừng cô bé thật cẩn thận thôi.

Nếu cô bé định làm chuyện gì sai lầm thì tôi sẽ giúp cô bé chỉnh lại.

Được rồi!

Tôi đã biết điều đó nên tôi sẽ đảm bảo cô bé không học skill nào xấu.

Nếu bé Vampire định học skill nào kì lạ thì tôi sẽ cản lại rồi chỉ một skill khác tốt hơn cho bé.

Ừm, ừm.

Tuổi nổi loạn sao, không đáng để ý!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 236: Con Rồng, Cái Hồ Và Một Kiểu Thợ Săn Quái Vật Gì Đó...

Một tình huống khá bất ngờ đã xảy ra.

Tôi đã tìm thấy Chằng Tinh-kun lúc trước đã biến mất, nhưng khi thấy thì cậu ta đang chiến đấu sống chết với con Rồng Băng nổi tiếng trước đây.

WOW.

Rõ ràng cậu ta đang mất lí trí rồi.

Hiện tại cậu ta đúng là một con quái vật điên cuồng hoang dã mà thôi.

Không còn chút gì giống tính người nữa.

Ài, thật là thất vọng mà.

Quý Sơn đang được con Rồng Băng bảo vệ, nhưng mặc dù nó vốn cực kì mạnh nhưng Chằng Tinh-kun vẫn đang thắng thế.

Tôi có cảm giác rằng skill cậu ta không quá mạnh, nhưng chỉ số thì hơn hẳn một trời một vực.

Mỗi nhát chém từ thanh kiếm Ma Pháp thì một miếng vảy của con Rồng Băng bị đứt một miếng.

Cậu ta đang sử dụng trường phái hai kiếm.

Đúng là "Vũ điệu của quý" mà.

Hơn nữa cậu ta còn khắc chế con Rồng nữa.

Một trong hai thanh kiếm Chưởng Tinh-kun sử dụng có thuộc tính lửa.

Thuộc tính lửa khắc chế con Rồng Băng cực kì mạnh.

Hơn nữa việc cậu ta không dùng Ma Pháp cũng là một yếu tố quyết định nữa.

Loài Rồng có đặc tính tự nhiên là kháng Ma Pháp lại trở nên vô dụng khi đối phương không sử dụng Ma Pháp.

Những đòn tấn công thuộc tính từ thanh kiếm cũng là một dạng Ma Thuật, nhưng vì nó không phải là Ma Pháp đúng theo tiêu chuẩn của hệ thống nên con Rồng không kháng được nó.

Nói ngắn gọn, cứ bị đánh dính liên tục bằng những đòn hoàn toàn khắc chế bản thân đã khiến con Rồng Băng bị dồn vào đường cùng.

Nếu so với hồi tôi đánh nhau với Rồng Đất cực khổ thế nào, rõ ràng việc khắc chế được đối phương cực kì quan trọng.

Tôi hồi trước là dạng pháp sư tầm xa sử dụng Ma Pháp và hiệu ứng bất thường làm vũ khí chính.

Còn Chưởng Tinh-kun thì lại là dạng trực tiếp cận chiến thuần túy.

Hoàn toàn khác với tôi.

A, nhân tiện nói về loài Rồng.

Hình như bé Vampire vừa mới học được một skill kì lạ gì đó.

Ở một trận đấu tập trong lớp nó chợt kích hoạt.

Trên người bé Vampire xuất hiện một lớp vảy màu trắng.

Ma Pháp của giáo viên đang kèm bé Vampire đột nhiên biến mất.

Tôi nghĩ nó là một trong những skill thuộc hệ vảy rồng.

Hơn nữa, vì Ma Pháp bị xóa đi hoàn toàn nên chắc chắn nó cực kì cao cấp.

Cô bé làm sao học được skill chỉ loài Rồng mới có vậy?

Tôi chỉ nghĩ ra một lí do đó là nhờ skill Ghen Tị.

Tôi nghĩ nó chính là skill nhận được khi có danh hiệu Ghen Tị Chủ, hoặc là được mở khóa sau khi có danh hiệu.

Thật đáng ghen tị mà, và thật đáng ghen tị với người có skill Ghen Tị!

Vốn từ đầu, loài Vampire đã có skill hiếm rồi, và cô bé còn được thêm skill siêu cấp hiếm chỉ loài Rồng mới có nữa.

Đúng là xa xỉ mà.

Không những có skill Cơ Thể Bất Tử cho cô bé chỉ số phòng thủ cao kinh khủng, cô bé còn được thêm phòng thủ nhờ lớp vảy rồng.

Bé Vampire nhìn bề ngoài mỏng manh như thế mà mặc giáp trụ dày như tường thành ấy.

Tôi cũng không có quyền nói câu này, nhưng xem ra bé Vampire không có ý định chết nhỉ.

A đệt, tôi đi lạc đề rồi.

Trong lúc đó thì cuộc chiến giữa Chẳng Tinh-kun và con Rồng Băng đã kết thúc.

Chẳng Tinh-kun thắng.

Ừ thì, con Rồng Băng cũng cố hết sức rồi.

Nhưng không những bị Chưởng Tinh-kun khắc chế mà nó còn phải đánh với một đối thủ có Thịnh Nộ nữa, quá bất lợi cho nó.

Cơ mà, ngay lúc cuối cùng nó quyết định dùng cơn bão tuyết tạo một lớp màn khói để bỏ trốn.

Một con Rồng Đất "muốn danh dự hơn muốn mạng sống" thì có thể nó sẽ đánh tới cùng, nhưng vẫn có lúc cần phải quay lưng bỏ chạy.

Còn sống là tốt.

Nếu còn sống thì còn có thể trả thù, nhưng chết thì mất hết.

Con Rồng Băng chỉ vừa kịp bỏ trốn khỏi Chưởng Tinh-kun thôi.

Tôi đoán Chưởng Tinh-kun thấy con Rồng Băng bỏ chạy thì mất hứng, vì cậu ta tiếp tục đi tới một hướng khác.

Hướng đó, không tốt.

Ừ mà, ngay lúc tôi thấy cậu ta chiến đấu với con Rồng Băng tôi đã thấy ngờ ngợ rồi.

Hướng mà Chưởng Tinh-kun đang đi, ở sau lưng Quỷ Sơn, ở đó có một vùng đất yên bình.

Bị núi và biển bao vây, hoàn toàn tách biệt với thế giới bên ngoài, là một nơi kì lạ.

Ở đó không có quái vật, không có tranh cãi, không có phân biệt, một nơi mà Quỷ và Nhân Loại chung sống hòa bình.

Trên thế giới này, một nơi như thế cực kì đặc biệt.

Rõ ràng có một người đã tạo ra nó, một thiên đường nhân tạo.

Người đó, cũng rất đặc biệt.

Là Kuro, Admin Gyurieistodiez.

Chỉ có vị Thần đó, mới có thể tạo ra nơi thế này.

Ừ, thì tôi hiểu mục đích của anh ta.

Đó là nơi linh hồn nghỉ ngơi.

Ở đó có những linh hồn đã bị hệ thống bào mòn quá mức, hoàn toàn tách biệt khỏi chiến đấu và chém giết để hồi phục sức mạnh linh hồn cho họ.

Bởi vì nếu không làm vậy linh hồn của họ sẽ một ngày hoàn toàn sụp đổ.

Có rất nhiều Nhân Loại và Quỷ sống ở đó.

Nó gần giống như một đất nước riêng biệt vậy.

Việc này có nghĩa là đã có nhiều đó linh hồn thuộc Nhân Loại và Quỷ đã chạm đến giới hạn của bản thân như thế rồi.

Sớm muộn gì thì thế giới này cũng sẽ sụp đổ, chắc chắn là như vậy.

Nhưng mà tôi nghĩ rằng vẫn còn một chút thời gian nữa.

Ý nghĩ đó đã bị tôi xem xét lại ngay thì thấy vùng đất tách biệt này.

Cơ bản mà nói, chúng ta đã vào thế chiều bí.

Ma Vương không biết điều đó.

Cô ấy vẫn nghĩ rằng miễn sao phe Quỷ và Nhân Loại bị ép phải đánh nhau trong một cuộc chiến tranh lớn như thế thì lượng năng lượng MA ít ỏi sẽ được hồi phục đủ.

Nhưng không đơn giản như thế.

Hiện tại, dù năng lượng MA có được hồi phục cũng không đủ.

Bởi vì nguồn cung cấp năng lượng đó đã bắt đầu giảm rồi.

Hơn nữa, nếu tôi đoán không sai thì chuyện đó sẽ không xảy ra dần dần, mà là ngay lập tức.

Lúc tôi nhận ra chuyện này thì mọi chuyện đã rồi.

Kuro, có lẽ đã dự đoán được chuyện đó dù ít dù nhiều.

Dù vậy, anh ta vẫn không ra tay làm bất kì điều gì có ích cả.

Dù Kuro có lí do riêng chết tiệt nào đó để tạo ra nơi thế này thì anh ta vẫn đang bị rối và không thể đưa ra lựa chọn được.

Ừ, tôi hiểu rằng anh ta có nhiều thứ để lo lắng, nhưng trong khi anh ta đang phân vân thì thế giới sắp sụp đổ rồi.

Mà nếu anh ta thực sự có thể đưa ra quyết định ngay từ đầu thì chúng ta đã không gặp tình trạng hiện tại rồi.

Cái tên ngu ngốc đó.

Vì vậy, nếu Chẳng Tinh-kun đi đến vùng đất an bình đó, rõ ràng sẽ có thảm sát xảy ra.

Vì Thịnh Nộ đã khiến cậu ta mất lí trí hoàn toàn rồi.

Đó không còn là một người luân hồi hay gì đó nữa.

Hoàn toàn là hiện thân của Thịnh Nộ.

Một con quái vật.

Tôi chắc chắn Kuro sẽ không để chuyện như thế xảy ra.

Làm gì đây ta.

Nói chứ, tôi đã quyết định phải làm gì rồi.

Đúng như tôi đoán, Kuro bị mắc vào không gian vặn vẹo do tôi tạo ra.

Muhaha.

Giống như một cái mạng nhện vậy, những cái bẫy rập thế này chính xác là sở trường của tôi đó.

Và rồi, trong đó là một vùng đất địa ngục nhện đầy phân thân của tôi.

Tôi tiện tay ném luôn vào đó một cái đồng hồ tôi lấy từ nhà của D.

La da dee la da da.

Là Đồng Hồ Thời Không!

Một trong các sản phẩm đặc biệt của D có khả năng điều khiển thời gian và không gian.

Chỉ sử dụng được một lần.

Trong không gian mà tôi đã nhốt Kuro vào thì thời gian trôi qua sẽ chậm hơn bên ngoài rất nhiều.

Như thế thì cũng phải mấy năm nữa Kuro mới thoát khỏi đó được.

Tôi lấy được nhiều món đồ hữu dụng khác từ nhà D nữa, nhưng cái nào cũng có thể trở nên cực kì nguy hiểm hết.

Với tính cách của D thì có lẽ mấy món này được chuẩn bị để hỗ trợ, nên tôi sẽ rất vui lòng sử dụng chúng.

Nhắc mới nhớ, tôi bị mất bộ bài bị nguyên lúc nào không biết.

Không ngờ tôi lại đánh mất thứ nguy hiểm đó.

Mong là không ai đang lạm dụng nó sai cách ở đâu đó.

Vì tôi đã nhốt Kuro lại nên sẽ không có ai để cản Chẳng Tinh-kun nữa.

Cứ ra tay tàn sát thoải mái đi.

Làm vậy cũng là vì lợi ích chính những người đang bị tàn sát nữa.

Tôi hơi sợ không biết Kuro sẽ làm gì khi anh ta ra ngoài.

Mà, tới lúc đó tôi sẽ lo sau.

Tôi sẽ để Chẳng Tinh-kun hứng đạn.

Đằng nào thì cậu ta cũng bị Thịnh Nộ nuốt chửng rồi, không dùng làm gì khác được nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 237: Quá Nhiều Event Khiến Việc Xử Lí Flag Quá Mệt Mỏi

TN: Ai chơi galge/otoge chắc hiểu flag với event là gì rồi, ai không hiểu thì giải thích tạm là (những)nguyên nhân diễn ra một sự việc - flag - và sự việc đó - event.

~~~~~

S-sao mà bạn quá vậy!

Đây là, sau khi Kuro bị nhốt lại thì nhiều việc xảy ra liên tục ở nhiều nơi và mọi nơi.

Xử lí toàn bộ chúng là chuyện làm tôi bận.

Đầu tiên, Chẳng Tinh-kun làm đúng như tôi đoán, đi đến được vùng đất được bảo vệ sau khi băng qua dãy núi.

Lúc đó, một ojii-sama cực kì mạnh khiêu chiến với Chẳng Tinh-kun, và hiện tại cuộc chiến đó biến thành một cuộc chiến sinh tử.

Theo như tôi thấy, rõ ràng Chẳng Tinh-kun có chỉ số cao hơn, nhưng ojii-sama lại sử dụng kĩ thuật dùng kiếm siêu cấp của mình né toàn bộ đòn tấn công của Chẳng Tinh-kun.

Ôi, ojii-sama thật ngẫu quá đi.

Ngẫu đến mức tôi thấy hơi tiếc vì ông phải chết như thế này.

Nhưng hiện tại linh hồn của ông ấy bị tàn phá kinh khủng quá mức rồi.

Cứ thế này, linh hồn bị tàn phá đến mức như thế tôi thực sự tự hỏi ông ấy có luân hồi được không nữa.

Tôi không tưởng tượng được chuyện gì đã xảy ra khiến nó bị tàn phá đến mức này.

Mặc dù ông ấy đang chiến đấu một cách dũng cảm với Chăng Tinh-kun, nhưng trong một trận chiến phòng thủ một chiều thế này thì chắc ông ấy không đủ sức lật ngược tình thế rồi.

Nếu vậy, sau khi ông ấy bị Chăng Tinh-kun giết thì tôi sẽ bảo vệ linh hồn ông.

Ở bên bọn Elf thì có chuyện mới xảy ra.

Một người luân hồi mới vừa được đưa đến.

Nhưng rõ ràng cậu ta khác những người còn lại, vì tôi có thể thấy dấu hiệu cậu ta đã được huấn luyện.

Rõ ràng cậu ta được ai đó chống lưng.

Cơ mà, hình như tôi gặp cậu ta một lần rồi ở đâu đó.

À đúng rồi, là ở Thánh Ngôn Giáo.

Nghĩa là cậu ta là một gián điệp làm việc cho Thánh Ngôn Giáo à.

Hình như lúc này cậu ta chưa được lệnh hành động gì cả, nên tôi không cần phải giám sát cậu ta làm gì.

Tùy tình hình có khi tôi phải xử cái tên đứng đầu Thánh Ngôn Giáo đã đưa cậu ta vào đó.

Tôi phải chú ý thật kĩ.

Tiếp theo là ở trong lãnh thổ Quỷ.

Đạo này ở đây có rất nhiều chuyện xảy ra.

Đầu tiên, tên đầu gấu đã chính thức trở thành Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy.

Vì vậy, vị trí phó Thống Lĩnh Quân Đoàn Bốn trước đây giờ đã trống, và Mera được thăng chức thay thế.

Oa, thật là sốc.

Mera, ông leo thang trong Quân Đoàn Bốn khá nhanh đó, dù chỉ là chức nhỏ.

Mà, ông ấy cũng được huấn luyện giống bé Vampire, nên tôi chắc chắn ông ấy mạnh hơn một Quỷ bình thường nhiều.

Nên việc thăng quan tiến chức nhanh chóng của ông ta không làm tôi ngạc nhiên.

Xem ra Ma Vương không can thiệp vào chuyện đó nên rõ ràng đó hoàn toàn là công sức của Mera.

Tôi thật sự rất khâm phục đó.

Tình hình bên Agnar vẫn bình thường.

Đôi khi bọn Elf bị mắc bẫy, đôi khi chúng tôi để lộ thông tin về những tên Quỷ phiền phức và bọn Elf xử lí chúng.

Nói vậy nhưng có lẽ bọn Elf đã hơi nghi ngờ lí do chúng tôi để lộ thông tin như thế nên bọn chúng dần trở nên bị động.

Nếu chúng cứ ngồi yên một chỗ thì càng tốt, nhưng tôi có cảm giác chúng đang mưu mô gì đó nữa nên tôi không bất cần được.

Tôi đã gặp mặt những Thống Lĩnh của những Quân Đoàn khác với vai trò sứ giả của Ma Vương.

Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai có ngực bự.

Tôi không nghĩ mình có thể tự tin nói mình thắng được cặp vũ khí hạng nặng đó.

Nếu tôi không nghe trước rằng cô ta là một Mị Quỷ(Succubus) và là một người đẹp nghiêng nước nghiêng thành thì tôi có khi đã giựt đứt cặp ngực đó theo phản xạ rồi.

Đó là ấn tượng đầu tiên của tôi về cô ta, mặc dù hành động và lời nói của cô ta cũng phù hợp với ngoại hình.

Những cử chỉ gợi tình và giọng nói quyến rũ.

Cơ bản là một người phụ nữ gợi lên ham muốn của đàn ông.

Cơ mà, nói cô ta là một Mị Quỷ nhưng theo tôi thấy cô ta không khác gì một Quỷ bình thường.

Khi tôi điều tra sau đó thì có tin đồn rằng tổ tiên của cô ta đã lấy một Mị Quỷ, còn hiện tại sau mấy đời thì cô ta đa phần là Quỷ.

Trên lí thuyết thì người trong nhà cô ta được huấn luyện để có kĩ năng quyến rũ người khác từ lúc nhỏ, hoặc đó là một phần của sự huấn luyện.

Thực tế, tôi có thể thấy điều đó trong cử chỉ của cô ta, nhưng nếu xem xét thật kĩ tôi thấy hơi mờ ám.

Xen kẽ trong những cử chỉ quyến rũ kia có cảm giác giống như đang cố qua mặt đối phương vậy.

Mặc dù, tôi không nghĩ cô ta đang cố tình làm vậy để lừa người khác.

Có thể, thực tế cô ta chỉ là một người trầm tính và nghiêm túc mà thôi.

Hmm, gì chứ.

Tôi có hơi, không, cực kì nhỏ mọn.

Thứ duy nhất thực sự tốt về cô ta là cặp ngực đó, nên tôi không thấy nên đặc biệt chú ý cô ta làm gì.

Dù cô ta có khả năng diễn kịch cao hơn tôi gấp mấy lần đi nữa tôi vẫn không nghĩ mình nên quá chú ý.

Nếu cô ta làm gì đáng ngờ tôi chỉ cần giết cô ta là xong, nhưng bây giờ tôi có lẽ cô ta đi cũng không có vấn đề gì.

Thống Lĩnh Quân Đoàn Ba thì, ừm, khó hiểu.

Một người theo chủ nghĩa hòa bình và một kẻ hèn nhát.

Nhưng ông ta lại chính là Thống Lĩnh bởi vì thuộc hạ của ông ta mạnh.

Người Thống Lĩnh cũng không đặc biệt thích thú chuyện đó, và trên thực tế thuộc hạ ông ta mới là người thực sự quản lí quân đội.

Dường như những thuộc hạ đó là những người lính thật thà đến ngu người bị tính cách của tên thống lĩnh thu hút.

Nói cơ bản là một đám đầu óc ngu si tứ chi phát triển.

Có quan sát bọn này cũng vô dụng.

Thống Lĩnh Quân Đoàn Năm là, một samurai?

Khi tôi xưng danh là sứ giả của Ma Vương thì tôi ngay lập tức được đối xử cực kì niềm nở.

Tôi đã nghe mấy câu như là "gặp mặt cô cũng như gặp mặt trực tiếp Ma Vương vậy" một cách cực kì hưng phấn.

Dường như ông ta không hề nói dối hay giả đò gì, không giống như loại người sẽ tự ép bản thân để làm hài lòng kẻ khác.

Theo như gia quy của ông ấy thì ngay từ nhỏ ông ta đã được xác định là cống hiến cuộc đời phục vụ Ma Vương rồi, vì vậy mới có tính cách hiện tại của ông ta.

Nhưng mà, Ma Vương đời trước đột nhiên biến mất như thế nên ông ấy mất đi người để phục vụ, vì thế lúc này ông ấy mới có sự hưng phấn và nhiệt huyết thế này.

Chắc là.. tốt, nhỉ?

Ừm. Mà, nếu ông ta nhiệt tình thế này để phục vụ cho Ma Vương thì chỉ có tốt chứ không có xấu.

Thống Lĩnh Quân Đoàn Sáu là, một bé shota.

Khi tôi hỏi ra thì tôi nghe nói cậu ta chỉ mới nhận chức Thống Lĩnh gần đây.

Tôi nghe rằng cậu ta là một pháp sư thiên tài.

Tôi không biết nhiều lắm.

Tôi chỉ xin được một chút thời gian mà thôi nên tôi không làm được gì hơn là gặp mặt cậu ta.

Tới nay tôi chưa thấy cậu ta làm gì đáng ngờ, nên chắc tôi có thể tiếp tục theo dõi không gặp vấn đề gì.

Những Quân Đoàn từ số Tám trở đi đã rút quân về khu vực khi ho cò gáy của lãnh thổ Quý và đã không rời đi trong một thời gian, nên tôi mặc kệ họ.

Hơn nữa, dù gọi tên như thế nhưng thực ra họ không đáng gọi là một Quân Đoàn nữa.

Giống như là một chi đội bảo vệ khu vực thì đúng hơn.

Không cần suy nghĩ cũng biết họ không tạo được vấn đề gì.

Ở lãnh thổ Quý thì vấn đề lớn nhất, chính là bé Vampire.

Con bé chết tiết, nó tạo một cái harem rồi.

Để làm gì hả?

Để uống máu.

Cái quái gì vậy.

Bé Vampire chết tiết đang dùng cái harem chết tiết của mình để có máu mà hút.

Ừ thì cô bé là Vampire nên làm vậy không có gì sai.

Nhưng mà tôi không hề đưa ra mệnh lệnh nào như thế hết.

Có một vấn đề ở bên lãnh thổ Nhân Loại.

Lúc tôi cuối cùng cũng hoàn thành mạng lưới giám sát ở lãnh thổ Nhân Loại thì tôi đã phát hiện ra sensei.

Hình như, vì lí do nào đó, cô ấy đang đi học.

Hơn nữa, ở đó cũng có nhiều người luân hồi khác nữa.

Tôi không thấy gì ngoài rắc rối hết.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 238: Học Viện X2

Ojii-sama kia đã cố gắng hết sức.

Chỉ bằng ý chí của mình ông ấy đã lấp đầy được khoảng cách kinh khủng giữa chỉ số hai người.

Tôi không ngờ ông lại câu giờ được lâu như thế.

Tôi thấy thật đáng tiếc vì ông lại phải sống ở cái thế giới như thế này.

Cuối cùng khi ông đã cố gắng hết sức thì Chẳng Tinh-kun cũng giết ông chết.

Tôi chỉ sẽ nói cách ông ra đi là trên cả tuyệt vời.

Việc tôi hơi tò mò là về Chẳng Tinh-kun, dường như lí trí của cậu ta đã trở lại ở cuối trận chiến.

Hmm. Xem ra cậu ta chưa bị Thịnh Nộ xâm chiếm hoàn toàn?

Có lẽ cậu ta vẫn có thể trở lại như trước được.

Nói vậy chứ, tôi không biết làm sao làm chuyện đó.

Có khi Kuro biết chuyện đó, nhưng giờ anh ta đang bị nhốt lại rồi.

Xin lỗi Chẳng Tinh-kun, tôi không làm gì cho cậu được hết.

Chúc may mắn.

Cứ thế, tôi để yên cho Chẳng Tinh-kun một thời gian.

Vấn đề còn lại là ở học viện Nhân Loại và học viện Quỷ.

Ở học viện Quỷ, tôi đoán mình có thể nói vấn đề là việc bé Vampire tạo một dàn harem rồi hút máu họ.

Theo tôi thấy thì hình như khi cô bé hút máu họ thì họ đang bị thôi miên hay gì đó?

Vì lí do nào đó những người bị hút máu không nhớ gì hết.

Hmm-mm.

Nếu vậy, có vấn đề không nhỉ?

Bé Vampire vẫn là Vampire cơ mà.

Làm Vampire cơ bản có nghĩa là phải hút máu.

Thực tình mà nói thì trước giờ vấn đề là bé hút máu quá ít mới đúng.

Ngoại trừ những gì tôi cho cô bé uống thì tôi thấy cô bé chưa tự uống máu bao giờ.

Đừng nói là cơ thể lớn lên thì bản năng Vampire cũng phát triển theo chứ?

Hình như là việc hút máu có tác dụng gợi tình hay gì đó, nên có khi khoảng tuổi dậy thì là lúc mọi chuyện xảy ra.

Mà, nói chứ cứ trực tiếp hỏi cô bé là nhanh nhất.

[Máu? Ừ, tôi có hút máu]

Cô bé trả lời nhẹ nhàng như là đang hỏi "thì sao?".

Ài, không hỏi tôi cũng hiểu rồi.

Bé Vampire à, đây chính là việc bé chính thức trở thành một Vampire thực sự đó.

Câu trả lời nhẹ nhàng đó chính là bằng chứng.

Nói ngắn gọn thì, ý thức Vampire của cô bé đã mạnh hơn ý thức nhân loại của cô bé rồi.

Linh hồn bị cơ thể ảnh hưởng.

Dù linh hồn đó vẫn là nó, thì khi cơ thể thay đổi linh hồn cũng sẽ bị kéo theo và từ từ thay đổi.

Bé Vampire trước đây là con người.

Nhưng giờ bé là Vampire rồi.

Cô bé có kí ức lúc mình làm Nhân Loại, và ý thức hồi đó, nhưng hiện tại cô bé đang sống trong một cơ thể Vampire.

Dĩ nhiên linh hồn của cô bé sẽ phát triển gần với Vampire hơn là Nhân Loại rồi.

Với bé Vampire thì cách suy nghĩ của bé với tư cách là một Vampire đã rất mạnh rồi.

Cô bé không còn chút ngại ngùng gì với việc uống máu nữa.

Cứ xem việc bé Vampire hút máu người trong harem như là đang ăn vặt đi.

Bé đã thoái hóa quá rồi.

Có lẽ, tôi cũng có đóng góp một phần cho việc này.

Bé Vampire thức tỉnh ý thức Vampire một cách tự nhiên thế này, có lẽ là vì hiện tại quá khác so với hồi bé còn là Nhân Loại.

Từ lúc còn nhỏ bé đã được tôi huấn luyện, và linh hồn được nâng cấp liên tục cơ mà.

Bởi vậy sự khác biệt hiện tại so với lúc trước là một trời một vực, bởi vậy con người cũ của bé cơ bản là biến mất rồi.

Ha ha ha.

Mà, cũng không có hại gì.

Bé Vampire được sinh ra là Vampire nên cả cuộc đời sống như một Vampire cũng không sao.

Nếu ý thức Nhân Loại còn đó thì chỉ có gây phiền phức chứ không giúp được gì.

So với hồi tôi từng lo lắng về Mera, việc hoàn toàn ý thức được mình là Vampire và hành động như một Vampire tốt hơn nhiều.

Nói chung là, cứ thế mà phát triển nha!

Bởi vậy, với bé Vampire thì mọi thứ đều ổn.

Sensei thì, có vẻ đang gặp gỡ ai đó.

Bên cạnh sensei là một cơ thể do Potimas điều khiển.

Xem ra hẳn đang định làm gì đó với Vương Quốc Anareich này.

Tôi không biết chi tiết, nhưng tôi biết nó không có gì tốt đẹp cả.

Tôi phải thắt chặt việc giám sát hơn nữa.

Tôi cho hai phân thân của mình bí mật đi theo hai người đó.

Điểm đến của họ bất ngờ thay lại là lâu đài hoàng gia.

Trong một căn phòng ở lâu đài, sensei và Potimas gặp hai đứa trẻ.

「Khi sensei đã tự giới thiệu bản thân thì việc tự giới thiệu lại là phép lịch sự tối thiểu đó biết khô~ng」

「Xin thứ lỗi. Tôi là hoàng tử thứ tư của đất nước này, Shurein Zagan Anareich」

「Tôi là con gái trưởng của nhà Công Tước Anabald, Karnatia Seri Anabald」

Ừ, hai người này là hai trong số những người tôi đã đánh dấu có thể là người luân hồi.

Vì tôi ưu tiên sensei nên tôi chưa xâm nhập hoàng cung quá sâu, nên xem ra mọi thứ đã tiến triển theo một hướng tôi không ngờ đến ở nơi tôi không ngờ.

Còn về lí do tôi không xâm nhập hoàng cung quá sâu thì, còn một lí do nữa.

「Hiểu rồi, hiểu rồi. Một hoàng tử và một nữ công tước sa~o. Thật ghen tị~ moeru~」

「Đừng nói là. Oka-chan!？」

「Đừng có gọi sensei bằng chữ -chan chứ~? Nhưng mà em nói đúng rồi」

Xác nhận.

Ài, luân hồi thành hoàng tử và nữ công tước sao.

Mấy con người vừa sinh ra đã sung sướng này.

Tôi sinh ra làm một con quái vật nhện thì sao chứ hả?

Phân biệt đối xử quá đúng không?

「Vậy, hai em có ý định nói cho cô biết tên hai em ở kiếp trước không nà~o?」

「A, em là Yamada Shunsuke」

「Em là Ooshima Kanata」

Phụt!?

Khụ khụ!

Tôi bất giác bị sặc

Cô đang đùa kiểu gì vậy hả D!!??

Nàyyyyyyyy!

Ooshima-kun?

Chuyển giới rồi là sao hả?

Ừm, ừ, thì vì cậu ta cơ bản là được sinh ra lần nữa nên việc chuyển giới cũng không lạ lùng gì, nhưng mà.

Nhưng, mà, rõ ràng D cố tình làm vậy đúng không?

Ể???

Sensei, đây không phải là lúc nói nhảm "moeru~" gì đó đâu.

Đây là vấn đề lớn đó.

Chúng ta phải làm gì đây?

Cơ mà, thực ra không thể làm gì được hết.

Ài.

Lúc trước Ooshima-kun là người thế nào nhỉ?

Hmm-mm.

A, nhớ rồi.

Có một lần cậu ta tỏ tình với tôi.

Nói chính xác là với Wakaba Hiiro.

Kí ức đó, không đặc biệt vui vẻ gì.

Ooshima-kun, đến tỏ tình với ý định là sẽ bị từ chối.

Sau khi bị từ chối cậu ta dễ dàng bỏ đi nói rằng "mình biết lắm mà".

Nhưng mà, không may thay cho Ooshima-kun, sau đó D bắt đầu để ý dè chừng cậu ta.

Bệnh rối loạn giới tính, không hẳn, nhưng Ooshima-kun thực sự đã không thích người khác giới mấy.

Đàn ông là những con thú dữ.

So với họ thì Ooshima-kun không ham muốn những thứ như thế.

Cách cậu ta nhìn con gái khác những người con trai khác.

Hơn nữa, tôi nghĩ hẳn Ooshima-kun cũng biết chuyện đó, rằng cậu ta khác người cỡ nào.

Vì vậy, cậu ta mới tỏ tình với Wakaba Hiiro vì biết mình sẽ bị từ chối.

Cậu ta muốn việc cậu ta bị một cô gái từ chối xảy ra.

Vì vậy cậu ta mới chọn một cô gái sẽ chắc chắn từ chối cậu ta.

Nếu cậu ta làm ra vẻ mình đã tỏ tình cậu ta có thể giấu được việc cậu ta không thích con gái.

Nếu bị từ chối thì cậu ta cũng không cần phải hèn hò gì cả, nên như thế tiện cho cậu ta hơn.

Vốn từ đầu việc tỏ tình đã là vô vọng rồi, nên cậu ta bị từ chối hoàn toàn.

Cậu ta đã tạo nên tình huống đó.

Vì vậy kí ức đó không tốt đẹp gì.

Nói ngắn gọn, cậu ta không hề ưa thích gì tôi hết, nhưng cậu ta vẫn lợi dụng tôi để tỏ tình.

Dù đó không thực sự là tôi, nhưng tôi vẫn có kí ức của việc đó.

Không biết tôi và D có cùng cảm giác này không?

Nếu vậy thì việc Ooshima-kun bị chuyển giới hẳn là do D trả thù.

Tôi chắc chắn D có thể dễ dàng làm vậy.

Hmm.

Nói chứ, lần đó rõ ràng được D nhìn với một quan điểm đặc biệt nào đó nhỉ.

Dù là quây người khác như thế này.

Tôi không ngạc nhiên nếu cô ta đã rèn luyện skill kì lạ nào đó đâu.

"Giám sát chặt chẽ mục tiêu" hay gì đó.

Và rồi, tôi còn quan tâm đến một người khác nữa.

Em gái của Yamada-kun.

Ở đây tôi đánh dấu tổng cộng ba người có thể là người luân hồi.

Cả ba được sinh cùng lúc, và cùng được gọi là thiên tài.

Mặc dù hai trong số đó là người luân hồi thật, nhưng người cuối cùng lại bị sensei bỏ qua.

Có lẽ sensei đã dùng quyền lợi cấp Chủ để điều tra.

Mặc dù cô bé không phải là người luân hồi, nhưng lại là một thiên tài ngang với một người luân hồi.

Tôi hơi lo đó.

Chắc tôi nên điều tra cô em gái đó một chút.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 239: Cuộc Sống Học Viện Nhiều Trắc Trở

Nhiều người luân hồi bao gồm cả sensei đột nhiên bắt đầu học tập ở học viện Nhân Loại.

Việc tôi ngạc nhiên chính là, ngoài hai người luân hồi sensei gặp trước đó còn có hai người luân hồi nữa cũng đến học viện học.

Natsume-kun và Hasebe-san.

Về Hasebe-san thì, hơi bất lịch sự tí, nhưng cô ấy hoàn toàn không để lại ấn tượng gì với tôi cả.

Không phải là cô ấy hoàn toàn hòa lẫn với phong nền hay gì, nhưng cô ấy đơn giản là không nổi bật.

Kiểu như là, người bình thường chẳng?

Tôi có cảm giác như thế với cô gái này.

Thực tế, tôi đơn giản là không nhớ về cô ta, xin lỗi nha.

Nhưng mà hình tượng Hasebe-san sau khi luân hồi lại khác một trời một vực so với kiếp trước.

Thứ nhất, cô ấy trở nên cực kì xinh đẹp.

Theo như kí ức mờ mịt của tôi thì ở kiếp trước cô ấy không đặc biệt xinh đẹp hay gì, kiểu như vẫn còn chút nét non nớt và do dự đặc trưng của tuổi

trẻ, nhưng hiện tại chỉ có thể tả cô ấy rằng xinh đẹp tuyệt vời.

Cô ấy có khuôn mặt sáng lạng đủ để nhìn và thấy được tương lai tuyệt vời của cô ấy trong đó mặc dù hiện tại cô ấy vẫn chỉ là một đứa trẻ.

Mà, nói chứ người luân hồi thường ai cũng là trai tài gái sắc cả.

Chắc là một món quà từ D hay gì đó.

Dù vậy, sự khác biệt rõ nhất so với kiếp trước lại là bên trong của cô ấy.

[Đúng như tên gọi, Thánh Ngôn chính là lời nói của Thần Linh. Chúng chính là những lời thánh truyền! Vì thế, để nghe được những lời nói đó dù chỉ một chút mà thôi, chúng ta phải lên cấp và phát triển skill của bản thân! Nếu không làm thế chúng ta sẽ không được vinh hạnh nghe được những lời nói của Thần Linh!]

Oa.

Nai wa.

Sao lại thế này chứ?

Về Hasebe-san mà nói, tôi không hiểu rõ lắm tổ chức đó muốn gì.

Nhưng tôi thấy rõ Thánh Ngôn Giáo đang cố gắng làm gì đó mờ ám.

Ogiwara-kun đang nằm vùng như thế nhưng tôi cũng thấy cậu ta đôi khi liên lạc với bên ngoài nên tôi cũng hiểu được phần nào cậu ta đang làm gì.

Trong tay của Thánh Ngôn Giáo còn một người luân hồi nữa là Kusuma-kun.

Hmm.

Trước giờ tôi vẫn đang lầy, nhưng chắc tôi cần phải liên lạc với Thánh Ngôn Giáo càng nhanh càng tốt.

Đã có trường hợp Potimas xảy ra rồi, nên tùy tình hình có lẽ bọn họ sẽ thành một kẻ thù cực kì phiền phức.

Tôi tự hỏi Thánh Ngôn Giáo bảo vệ cho người luân hồi làm gì.

Hơn nữa, tôi càng tò mò hơn về lí do họ gửi người luân hồi đó đến làng Elf làm gì.

Thực sự Thánh Ngôn Giáo hành động như thế này với mục đích gì chứ.

Tôi cần phải tìm ra lí do.

Nhưng mà, tôi nghĩ chắc mình nên để yên cho Hasebe-san.

Cô gái này hình như tẩu hỏa nhập ma một nửa rồi.

Nhìn thì giống như cô ấy bị tẩy não để tiện cho việc gì đó Thánh Ngôn Giáo muốn làm, nên chắc cô ấy không được tin tưởng giao cho thông tin bí mật gì đó đâu.

Theo như tôi thấy thì cô ta cũng chưa làm gì đáng nghi hết.

Tôi sẽ tiếp tục giám sát cô gái này, nhưng chắc tôi không cần phải quá thận trọng.

Nếu có vấn đề, đó là ở Natsume-kun.

Không như Hasebe-san, tôi có ấn tượng rất rõ ràng về Natsume-kun.

Là ấn tượng xấu.

Nói ngắn gọn thì cậu ta là dạng người thích "đứng đầu đàn".

Dù đã là học sinh cao trung rồi mà cậu ta vẫn làm mấy chuyện như Chaiken vậy.

Hơn nữa, cậu ta là người đã cố đập chết tôi theo nghĩa đen.

Trong kí ức làm nhện ở kiếp trước của tôi, tôi không nhớ rõ rằng Natsume-kun là người làm chuyện đó.

Tôi chỉ nhớ là có ai đó cố đập chết tôi mà thôi.

Nhưng kí ức đó được kí ức của Wakaba Hiroyuki bổ trợ thêm.

Cô ấy nhớ cái lúc mà Natsume-kun đã cố đập chết một con nhện.

Và nhớ sensei đã cản cậu ta lại.

Tôi có thù hận cậu ta vì vậy không?

Dĩ nhiên là có.

Rõ ràng cậu ta suýt giết tôi chết mà.

Mặc dù kí ức hồi còn làm nhện của tôi gần như là mất hết rồi, nhưng tôi chưa bao giờ quên đi sự sợ hãi khi suýt bị giết lúc đó của mình, và sự cảm kích khi được cứu nữa.

Tôi có thể làm gì để trả thù Natsume-kun không nhỉ?

Giết cậu ta luôn là cách nhanh gọn lẹ và sáng khoái nhất, nhưng nếu vậy tôi chắc chắn sensei sẽ buồn lắm.

Tôi có nhớ về cuộc nói chuyện của sensei với Ooshima-kun.

Lúc cô ấy nói về những học sinh đã chết cô vẫn giữ một khuôn mặt bình tĩnh.

Nhưng tôi biết nhiều hơn thế.

Rằng khi cô đang ngủ, đôi khi cô giật mình dậy và khóc.

Rằng có những lúc cô run rẩy trong cô đơn, thì thầm "cô xin lỗi" với giọng yếu ớt.

Có bốn học sinh đã chết.

Thực ra một trong bốn người đó vẫn đang sống tốt, nên thực tế là có ba người chết.

Tôi biết rõ thế giới này kinh khủng cỡ nào.

Những học sinh cao trung hết sức bình thường ở thế giới trước bị luân hồi trở thành những em bé, nhưng nạn nhân chỉ có vồn vẹn ba người.

Tôi nghĩ rằng, rất có thể, từ trước khi tôi kịp nhận ra điều gì, cô ấy đã phải trải qua không ít những con đường nguy hiểm, phải chấp nhận những rủi ro lớn đến mức nào.

Theo tôi thấy thành tựu hiện tại của cô đã là tốt lắm rồi.

Nhưng sensei thì lại không nghĩ thế.

Cô ấy luôn tự nhủ với bản thân, rằng lẽ ra cô có thể cứu được ba người đã chết kia.

Tôi khá chắc chắn chuyện đó là không thể.

Một người duy nhất không thể lo nhiều chuyện như thế được.

Thậm chí một vị Thần cũng không toàn năng cơ mà.

Nghĩ rằng lẽ ra toàn bộ bọn họ có thể được cứu sống, điều đó chỉ là sự kiêu hãnh ích kỉ mà thôi.

Tôi nghĩ sensei có thể tự hào cũng gì mình đã làm.

Nhưng có lẽ chính xác vì cô ấy không thể làm thế, nên sensei mới là sensei.

Thật tình.

Dù là sensei, dù là Ma Vương, dù là Kuro, toàn bộ đều có một ước mơ không thể thành hiện thực rằng mọi chuyện rồi sẽ có kết thúc có hậu.

Chuyện này sẽ không kết thúc một cách tuyệt vời được.

Có quá nhiều kẻ rác rưởi trên thế giới để mà cứu hết tất cả.

Có nhiều kẻ như Potimas và Natsume-kun lắm đó biết không.

Tôi đã để mắt đến Natsume-kun từ lúc đầu.

Được gọi là một thiên tài từ lúc cậu ta mới sinh ra, tôi đã tự hỏi liệu cậu ta có phải là một người luân hồi hay không.

Và dĩ nhiên điều đó là đúng.

Lúc cậu ta gặp sensei và những người khác thì tôi đã biết cậu ta là Natsume-kun rồi.

Bởi vì cậu ta hoàn toàn không đổi chút gì so với kiếp trước cả.

Thậm chí cậu ta còn tệ hơn trước nữa.

Được sinh ra đã là một hoàng tử, hơn nữa được ca ngợi là một thiên tài bẩm sinh, có sức mạnh hơn người mặc dù cậu ta chỉ là một đứa trẻ, vân vân và vân vân.

Ừ.

Cậu ta trở nên tự mãn.

Một kẻ khoác lác không biết ngượng.

Với cái tôi bị thổi phồng đủ để cậu ta bay lên chín tầng mây.

Chỉ cần đập vỡ cái tôi đó là xong, nhưng đó không phải là việc của tôi.

Mặc dù giám sát cậu ta làm tôi thấy khó chịu không thể tả, nhưng tôi sẽ không can thiệp quá nhiều.

Vì có quá nhiều người luân hồi được tập trung ở một nơi nhỏ được gọi là học viện như thế này.

Nếu tôi làm ầu và bị phát hiện thì có thể Potimas hoặc "cậu ta" sẽ can thiệp.

Chuyện đó không tốt.

Đặc biệt là "cậu ta", anh trai của Yamada-kun - tôi muốn tránh việc bị Anh Hùng Julius can thiệp.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 240: Danh Hiệu Anh Hùng

Chuyện phiền phức nhất chính là Anh Hùng Julius lại là anh trai của Yamada-kun.

Lúc tôi gặp cậu ta lần đầu cậu ta chỉ là một đứa trẻ bé xíu, nhưng giờ thì cậu ta lớn thành một thanh niên đẹp mã rồi

Dù vậy mặt cậu ta không giống Yamada-kun cho lắm.

Có một cảm giác nhẹ nhàng và gần gũi.

Cứ như là chỉ cần nhìn cậu ta cũng thấy được khí chất của một người đức hạnh rồi.

Có lẽ đây chỉ là định kiến riêng của tôi, nhưng những người luôn mang nụ cười trên mặt thường sẽ có một mục đích ẩn dấu nào đó, nhưng Anh Hùng này thì lại không như thế chút nào.

Tôi có cảm giác nụ cười của cậu ta đang thanh tẩy đám phân thân của tôi luôn đó.

Cậu ta là một Anh Hùng như thế, nhưng tôi không muốn liên quan quá nhiều đến cậu ta.

Lúc tôi gặp cậu ta ở trong cuộc chiến tranh kia cậu ta vẫn còn là một đứa trẻ con, và lúc đó tôi định là để cậu ta lớn lên chín mùi tôi mới gặt hái thành quả, nhưng từ đó đến giờ đã có nhiều thứ thay đổi rồi.

Thứ nhất, sau khi Phong Thần tôi không còn cần điểm kinh nghiệm làm gì nữa.

Điểm kinh nghiệm? Ăn ngon không? Phí chỗ để thôi.

Nói ngắn gọn là tôi không có lí do để đặc biệt bỏ công sức ra để giết cậu ta.

Ít nhất là không có lí do cá nhân.

Tôi không quan tâm cậu ta.

Nhưng nếu tính về việc đại cuộc thì có.

Anh Hùng là gì?

Câu trả lời chính là một tồn tại chống lại được Ma Vương, theo như những gì tôi đọc được trong ghi chép lịch sử cập nhật hệ thống thì vốn Ma Vương và Anh Hùng không hề tồn tại như là tính năng riêng biệt.

Trên thực tế, đột nhiên một Ma Vương xuất hiện, và một Anh Hùng tự nhiên phản ứng lại, xuất hiện để tiêu diệt Ma Vương đó, sau đó D thấy vui nên cho nó vào thành một tính năng của hệ thống, và đó chính là cội nguồn của Ma Vương và Anh Hùng.

Nói ngắn gọn, Ma Vương tồn tại lâu đời hơn Anh Hùng.

Còn Anh Hùng, nói thẳng ra thì lí do tồn tại duy nhất là để tiêu diệt Ma Vương.

Chỉ có thế.

So với Ma Vương có thể làm không biết bao nhiêu chuyện thương thiên hại lí thì lí do tồn tại của Anh Hùng đơn giản đến mức không tưởng.

Để tiêu diệt Ma Vương.

Người được sinh ra để tiêu diệt Ma Vương là Anh Hùng, hoặc ngược lại mà nói, Ma Vương được sinh ra là để cho Anh Hùng tiêu diệt.

Vấn đề là ở phần cuối đó.

Danh hiệu Anh Hùng có một hiệu ứng đặc biệt không có giải thích.

Người có Danh hiệu Anh Hùng dĩ nhiên chính là Anh Hùng rồi, nhưng có một tính năng ẩn gần như là skill giấu trong Danh hiệu đó.

Là một tính năng nhảm nhí D gắn vào cho vui nhưng hiện tại không thể coi thường được.

Danh hiệu Anh Hùng này có tính năng ẩn là, mỗi khi có người bị Anh Hùng tiêu diệt, họ được Danh hiệu "Bị tiêu diệt bởi Anh Hùng".

Thường thì "bị tiêu diệt" đồng nghĩa với "Chết", nên cái này cực kì vô dụng và nhảm nhí, không giúp gì được cho người đã chết hết.

Nhưng, nếu người kia là vong linh, hoặc có skill Diêm Tĩnh, hoặc được hồi sinh một cách thần kì nào đó, vậy Danh hiệu này sẽ có tác dụng.

Danh hiệu này cho người sở hữu hai skill là [Ma Vương LV1] và [Cấm Kị LV1].

Đó chính là vấn đề.

Không cần biết là Anh Hùng hay Ma Vương, người có hai skill này thường rất dễ trở thành người được thừa hưởng Danh hiệu tương ứng.

Tôi nghe là Ma Vương trước giờ sử dụng quyền lợi của Tham Ăn Chủ để từ chối việc trở thành Ma Vương, nhưng chỉ cần cho skill lên cấp thì việc được thừa hưởng Danh hiệu trở nên cực kì dễ.

Chỉ cần bị Anh Hùng tiêu diệt là gần như chắc chắn sẽ có Danh hiệu Ma Vương ngay.

Ừ thì hiện tại ngôi Ma Vương đã có người chiếm nên đó không phải là vấn đề.

Vấn đề là ở hệ thống Danh hiệu.

Một Danh hiệu, thường nhận được nó cũng sẽ đồng thời nhận được skill.

Mỗi Danh hiệu đi kèm với hai skill ngay lập tức sau khi được Danh hiệu.

Nếu tính luôn hiệu ứng của bản thân Danh hiệu nữa thì có thể nói một lần nhận được ba skill.

Mấy Danh hiệu nguy hiểm như Cấm Kị thì không nói, nhưng những skill bình thường khác được nhận thì lại cực kì quý giá.

Chúng đã giúp tôi theo nhiều cách khác nhau.

Nhưng hệ thống Danh hiệu có một cái hố cực kì lớn.

Có thể học skill bằng cách trả thứ gọi là điểm skill, hoặc bằng cách rèn luyện cực khổ để có.

Hai cách này cơ bản là trao đổi công bằng.

So với chúng, Danh hiệu chỉ cần đạt đủ điều kiện là có rồi.

Không như skill, mặc dù cũng có nhiều danh hiệu cần rất nhiều công sức mới có được, nhưng đa số danh hiệu lại cực kì dễ.

Ví dụ cái "Bị tiêu diệt bởi Anh Hùng" trên kia, chỉ cần bị Anh Hùng tiêu diệt là có.

Đó không phải là trao đổi công bằng nữa, mà là một phần thưởng.

Vậy thì, phần thưởng đó lấy từ đâu ra?

Câu trả lời là từ hệ thống và vùng MA.

Thường thì, những skill nhận được từ một danh hiệu, chỉ cần người nhận được nó rèn luyện dù chỉ một chút trước khi chết thôi thì cái lợi là một con số dương.

Hoặc có lẽ, đó chính là lí do thực sự mà danh hiệu tồn tại trong hệ thống thế này.

Giống như một kiểu cho vay, khi danh hiệu được cho vay thì phần tiền lời tích trữ sẽ được thu lại sau khi chết, chính là vậy.

Nhưng hiện tại đang là thời điểm khó khăn, việc cho vay năng lượng MA là chuyện tôi muốn tránh càng nhiều càng tốt.

Chúng ta đang túng lắm rồi.

Ừ, thì việc phiền phức nhất, cái danh hiệu "Bị tiêu diệt bởi Anh Hùng" kia, cứ bị Anh Hùng tiêu diệt là có.

Tôi lại có một cái.

Này, không phải tôi muốn có cái này đâu hiểu chưa?

Thực tế mà nói, tôi không ngờ mình còn nhận được danh hiệu nữa là.

Sau khi Phong Thần tôi đã chính thức ở ngoài hệ thống rồi.

Nhưng bí ẩn thay tôi vẫn cứ nhận được danh hiệu này.

Nếu muốn truy ra, có thể là vì lỗi tôi hack hệ thống quá vụng về đi.

Vì vậy có một kiểu phản ứng kì lạ, giống như một lỗi hệ thống ấy.

Khi Anh Hùng giết phân thân của tôi thì tôi nhận được danh hiệu.

Dĩ nhiên danh hiệu không thể tự mình tồn tại được nên ngay khi tôi vừa được danh hiệu nó sẽ biến mất và năng lượng MA bị tiêu hao.

Mỗi lần một phân thân của tôi bị giết là thế.

Ừm, ừ.

Tôi đang ở đây thuyết giảng việc năng lượng thiếu thốn thế nào, trong khi tôi lại đang là người phí phạm nó.

Ừ thì, hiện tại tôi không làm gì được để sửa nó.

Việc chuyện này xảy ra là tệ, nhưng sau khi nhận được danh hiệu tôi mới nhận ra.

Tạm thời, tôi sẽ hack lại khu vực đó lần nữa, cái lỗi này phải được sửa càng nhanh càng tốt.

Hơn nữa, Anh Hùng lại cực kì chăm chỉ giết phân thân của tôi.

Lí do và vậy à?

Bị trận chiến hồi đó ám ảnh sao?

Cậu ta có bản năng cực kì tốt, nên toàn bộ phân thân tôi để gần đó đều bị tiêu diệt không sót một con.

Nhờ vậy nên tôi không có phân thân nào ở gần Yamada-kun cả.

Nói thật, tôi không thể cản cái tên cục súc này lại.

Nhưng tôi cũng không xử lí vấn đề được.

Vì vậy, dù đây là lựa chọn rất tệ, nhưng tôi buộc phải tránh tiếp xúc càng nhiều càng tốt.

Thật khó chịu.

May mà Yamada-kun và mọi người vào học viện.

Mặc dù cậu ta không phải lúc nào cũng ở gần vì với tư cách Anh Hùng cậu ta phải đi khắp nơi, nhưng mỗi lần trở về cậu ta lại diệt hết đám phân thân của tôi.

Nhưng dù là Anh Hùng cậu ta cũng không thể cản trở gì tôi ở học viện được.

Cuối cùng tôi cũng có thể giám sát trong yên bình rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Một Ngày Tồi Tệ Của Vị Thống Lĩnh

Theo góc nhìn của Thống Lĩnh Quân Đoàn Một Agnar

[Gần đây bọn Elf cực kì ít hoạt động. Chúng vẫn đang giữ liên lạc với thần, nhưng cũng ngày càng ít hơn rồi. Thần không nghĩ bọn chúng đang thấy nghi ngờ gì, nhưng sau đợt bạo loạn gần đây thì có lẽ chúng đang suy nghĩ chuẩn bị rút lui khỏi lãnh thổ Quỷ hoàn toàn]

Khi nghe ta báo cáo thế thì Ma Vương ngồi trước mặt ta đơn giản là gật đầu.

Rồi cô ấy nhẹ nhàng nâng tách trà lên miệng.

Đầu tiên cô ta thưởng thức mùi hương, sau đó mới uống.

Mặc dù vẻ mặt cô ta không hề thay đổi, nhưng xem ra cô ấy cảm giác thỏa mãn.

Ta thở phào nhẹ nhõm khi thấy như thế.

Xem ra Bộ hạ cực kì kén chọn những gì mình nuốt vào bụng, nên nếu ta phục vụ cô ấy thứ gì đó chất lượng kém thì ta không dám tưởng tượng chuyện gì sẽ xảy ra.

Đến tận bây giờ ta vẫn không hiểu được Bộ hạ là người như thế nào.

Vì Ma Vương thực sự vẫn ở đó, nên rõ ràng người này chỉ là một Ma Vương tự xưng mà thôi, nhưng ta chắc chắn cô ta mạnh hơn Ma Vương thực sự rất nhiều.

Ta đã dùng mạng lưới thông tin cá nhân để điều tra gốc gác của Bệ hạ.

Nhưng cuối cùng ta vẫn không kết luận được gì cả.

Ta đã xác nhận được cô ta thực sự quen biết với Ma Vương thực sự, và hiện tại đang ở một căn biệt thự gần lâu đài Ma Vương.

Hơn nữa, căn biệt thự đó là của Balto-dono.

Chỉ riêng việc cô ta đang ở nhà của Balto-dono, một cận thần của Ma Vương thì rõ ràng cô ấy có liên quan tới Ma Vương thực sự rồi.

Nhưng mà, nếu vậy tại sao lần đầu tiên gặp nhau cô ta lại tự gọi bản thân là sứ giả của Ma Vương chỉ để sau đó nói rằng mình chính là Ma Vương?

Ta không thể hiểu được.

Cô gái này hoàn toàn không có vẻ gì là thù địch với Ma Vương thực sự cả, nhưng nếu vậy việc cô ta liên lạc với ta một cách bí mật có ý nghĩa gì cơ chứ?

Ta không thể hiểu được.

Ta chỉ có thể nghĩ đến lí do duy nhất là vì lũ Elf.

Cô gái này có lí do gì đó để không muốn Ma Vương thực sự biết đến mối quan hệ với lũ Elf sao?

Nếu vậy thì lí do đó là gì?

Nếu ta biết, liệu ta có thể dùng nó để đe dọa cô gái này không?

Đó là câu hỏi cần xem xét.

Không.

Dù ta có thể đe dọa đi nữa ta cũng không thể làm vậy được.

Sự khác biệt về sức mạnh giữa hai bên là quá lớn.

Dù ta có tính toán cỡ nào, cô gái này chỉ cần ép ta đầu hàng là hết.

Hơn nữa, nếu ta thực sự ra tay, chắc chắn cô ta sẽ không ngần ngại gì mà phản ứng.

Nhìn thái độ của cô ta ta chắc chắn trong mắt cô ta mình chỉ là một công cụ để sử dụng mà thôi.

[Đừng nghĩ đến việc làm gì ngu ngốc, nha?]

Cô ta nói như vậy với ta lúc nào nhỉ?

Câu nói xác nhận cô ta biết rằng ta không thuần phục cô ta hoàn toàn.

Hơn nữa, sau đó cô ta còn lầm bầm "Vì như vậy phiền phức lắm".

Dù ta có cố làm gì, cuối cùng đối với cô ta vẫn chỉ là "phiền phức" mà thôi.

Toàn bộ quyền lực và sức mạnh của ta với vai trò là một thủ lĩnh của phe Quỷ, chỉ là "phiền phức" mà thôi.

Sự phẫn nộ của ta chỉ có giá trị như một trò hề thôi.

Thậm chí cả ta cũng chỉ là một công cụ mà thôi?

Ta bị buộc phải chấp nhận, rằng ta bất lực không thể làm gì cả.

Hoàn toàn không có gì ta có thể làm được.

Mọi thứ ta đã xây dựng suốt thời gian qua, chỉ cần một chốc lát là sụp đổ.

Và ta sẽ không thể làm gì để ngăn cản việc đó lại.

Chắc hẳn cô gái đó đang chuẩn bị làm gì đó lật lung thế giới lên.

Một thứ gì đó còn đáng sợ hơn cuộc chiến tranh quy mô lớn chưa từng có mà Ma Vương đang cố gắng để tạo ra.

Dù nó là cái gì đó nữa, ta cũng không biết được.

Từ trước đến giờ, để bảo vệ phe Quý đã lụn bại đến mức này, ta đã ra sức không ít để tránh đi chiến tranh.

Và rồi khi Ma Vương đời trước biến mất thì ta đã tưởng mình có cơ hội hiếm hoi.

Cả Anh Hùng lẫn Ma Vương đều biến mất.

Một cơ hội vàng như thế này ngàn năm mới có một lần.

Phe Quý lúc đó hoàn toàn không thể chiến tranh được.

Phe Nhân Loại cũng thế.

Nếu lúc đó Anh Hùng và Ma Vương đều còn sống và quyết định chiến đấu với nhau thì có lẽ hai phe đã cùng nhau đồng quy vu tận rồi.

Ta đã cố sức để tập hợp lại phe Quý tàn tạ.

Để làm vậy, ta thậm chí còn xin sự giúp đỡ của tộc Elf đáng tởm đó.

Bọn chúng không đáng tin, nhưng trong số chúng cũng có những người thực sự muốn hòa bình thế giới.

Ta không có cách nào ngoài việc phải thử một lần.

Đó không phải là lúc để ta để ý danh dự hay gì đó.

Và rồi, ngay khi việc phục hồi đang bắt đầu diễn ra suôn sẻ, một Ma Vương mới lại xuất hiện.

Mục đích của Ma Vương đó chính là khiến phe Quỷ và Nhân Loại chiến đấu với nhau.

Và cô ta đã từ từ chuẩn bị cho việc đó.

Nếu cô ta chỉ là một Ma Vương bình thường có lẽ ta đã tự mình ra tay lật đổ cô ta rồi, nhưng Ma Vương đời này lại chính là con quái vật được mệnh danh là Thánh Thú Già Nhất.

Ta không có cách nào để chiến thắng.

Và rồi, lại có một người còn vượt qua cả Ma Vương đó.

Là Bệ hạ.

Cuộc chiến mà Ma Vương thực sự đang cố tiến hành, Bệ hạ cũng không có chút nào phản đối.

Ta không thể làm bất kì điều gì để ngăn cản cuộc chiến này nữa.

Không một thứ gì nữa.

Ngay từ trước khi cuộc chiến bắt đầu ta đã thua rồi.

Công sức ta đã bỏ qua suốt thời gian qua rốt cuộc là để làm gì?

Nếu chiến tranh diễn ra, mọi thứ ta đã cố công gây dựng suốt đời sẽ hoàn toàn sụp đổ hết.

Chặn chặn phe Quý lại sẽ bị dồn đến đường cùng lần nữa.

Hoặc, có lẽ sau khi cuộc chiến này kết thúc thì cuộc chiến của ta mới thực sự bắt đầu.

Miễn sao cơ thể này còn một hơi thở nào, ta sẽ không để cho tộc Quý bị tiêu diệt.

Ta nghe âm thanh một thứ gì đó bị vỡ.

Ta nhìn về phía Bệ hạ, cốc trà trong tay cô ấy đã bị bóp nát.

Mắt cô ta mở to.

[Có vấn đề gì sao?]

Ta có mắc lỗi gì đó sao?

Suy nghĩ như thế, ta cố gắng che giấu sự bất an trong lòng.

Những tròng mắt của Bệ hạ đang quay quẩn một cách điên cuồng trong mắt.

Một trong số nó nhìn vào ta.

Chỉ có như vậy, nhưng ta lại cảm giác một áp lực kinh khủng đủ để tâm trí ta bị sụp đổ.

[Có vấn đề khẩn cấp]

Ngay sau khi nói vậy xong, Bệ hạ Dịch Chuyển đi.

Ngay lúc đó mồ hôi mà ta đã cố gắng kiềm lại chảy ra như tắm.

Chuyện gì đã xảy ra?

Chuyện gì đã xảy ra lại khiến cho Bộ hạ hành động như thế?

Ngay lập tức ta triệu hồi thuộc hạ, ra lệnh cho họ đi tuần xung quanh gặt gao hơn nữa.

Sau đó, ta ra lệnh đi thu thập thông tin.

Nhưng xung quanh không hề có điều gì bất thường, hơn nữa cũng không có thông tin gì về bất kì thứ gì khẩn cấp lại có thể khiến Bộ hạ phản ứng như thế được.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 241: Tên Hề Trên Sân Khấu

Tôi đang nghe báo cáo của Agnar.

Nội dung là tình báo về hoạt động của tộc Elf tôi đã giao cho ông ta.

Thực tế thì tôi đang tập trung vào vấn đề khác.

Ở học viện Nhân Loại thì đang có một chuyến dã ngoại.

Bọn họ gọi nó là cuộc đi săn ngoại khóa để lên cấp, nhưng theo tôi thấy thì nó đơn giản là một chuyến dã ngoại nơi mọi người được đảm bảo an toàn.

Thường thì việc này cơ bản là vô nghĩa nên tôi không cần phải chú ý đến nó làm gì.

Nhưng mà, ở ngọn núi nơi chuyến dã ngoại sẽ diễn ra tôi có để một số lượng lớn phân thân.

Lí do là Natsume-kun.

Cái tên đó hình như đang định làm gì đó.

Natsume-kun có thái độ thù địch ra mặt đối với Yamada-kun, việc này thông qua giám sát nên tôi biết khá rõ.

Trong suốt thời gian tôi giám sát vừa qua, Natsume-kun được đối xử ưu tiên nhờ chỉ số và skill mà cậu ta có được từ việc luân hồi, khiến cậu ta ngày

càng hồ báo cáo chồn.

Nhưng rồi Yamada-kun xuất hiện.

Nói ngắn gọn, Yamada-kun là một tên ăn gian còn hơn cả Natsume-kun.

Cậu ta có sức mạnh ngang với Natsume-kun, đang sống cực kì chăm chỉ hơn nữa còn có bản tính hiền lành khiêm tốn nữa.

Ngoài ra cậu ta còn là em trai của Anh Hùng.

Vì cậu ta chỉ mới cấp 1 đã như thế nên rõ ràng tương lai cậu ta cực kì sáng lạng.

Hiện tại hai người họ bằng nhau, nhưng rõ ràng trong tương lai không xa Yamada-kun sẽ vượt mặt Natsume-kun.

Tôi nghĩ Natsume-kun cũng đã biết chuyện đó.

Vì vậy cậu ta mới thù ghét Yamada-kun như thế, đủ để thực hiện biện pháp cực đoan như là cố giết cậu ta.

Trước giờ ý muốn của cậu ta đều được thỏa mãn.

Vì cậu ta thích làm gì cũng làm được nên hiềm khích vô lí của Natsume-kun dĩ nhiên dẫn đến bạo lực.

Có sát thủ đang ẩn nấp trên núi.

Không có nhiều lắm.

Nếu tôi muốn xử lí hết bọn chúng thì nhanh thôi.

Lần này ngoài những phân thân chuyên giám sát ra tôi cũng chuẩn bị những phân thân chuyên chiến đấu nữa.

Nhưng tôi không nên hành động làm gì.

Chuyện trong cuộc cứ để người trong cuộc xử lí là được.

Nếu có vấn đề thì đó là con quái vật mà bọn sát thủ đã mang theo.

Tôi không biết bọn chúng thuần hóa con này bằng cách nào, nhưng bọn chúng đem theo đúng một con quái vật.

Một con Á Long Đất.

Theo như tôi thấy thì nó chưa hẳn là một con Rồng.

Nhưng cũng gần lắm rồi, nó là một con Á Long khá cao cấp.

Nếu tôi Giám Định được nó tôi sẽ biết chi tiết, nhưng tôi hiện tại chỉ có thể dự đoán sơ về sức mạnh của nó.

Chắc nó mạnh khoảng bằng con Á Long Lửa tôi giết hồi ở Đại Mê Cung Elro Tầng Trung.

Thật chứ, bọn này mang nó theo bằng cách nào vậy?

Con Á Long Đất đang ngồi một cách cam chịu trong một cái lồng.

Nhưng nếu muốn hẳn là nó đủ sức phá lồng mà thoát ra.

Hmm?

Nó có nỗi khổ riêng gì đó sao?

Mà, thôi kệ.

Nếu con Á Long Đất đó làm gì sensei thì tôi sẽ không tha cho nó.

Đơn giản vậy thôi.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ thì tình hình đã thay đổi.

Ngay lúc Yamada-kun ở một mình Natsume-kun tấn công.

Ờ, gì vậy?

Cái đòn tấn công dở dở ương ương đó là sao vậy?

Hắn không làm được gì thích hợp hơn sao?

Thay vào đó hắn lại tuyên bố hùng hồn rằng "Thế giới này là của ta".

Đầu toàn bã đậu à?

À không, tôi không hỏi, tôi đang tuyên bố chuyện đó.

Đầu tên này toàn bã đậu rồi.

Ài.

Vốn từ đầu tích cách tên này đã không tốt đẹp rồi, nhưng sau khi được sinh ra làm hoàng tử như một nhân vật chính ăn gian điển hình thì tên này đã hiểu nhầm gì đó rồi.

Tôi cũng hơi ngờ ngợ lúc giám sát rồi, nhưng tên này bị ảo tưởng hết thuốc chữa rồi.

Không những vậy, hắn còn rất yếu nữa.

Hắn đang tự ca bản thân mạnh mẽ cỡ nào gì đó, nhưng thực tế hắn có mạnh mẽ gì đâu chứ.

Nếu so ra thì Anh Hùng-kun hồi tôi mới gặp còn mạnh hơn hắn nhiều.

Ừ, nếu tính tuổi tác hiện giờ có lẽ hắn cũng hơi mạnh, nhưng chỉ vậy thì hắn làm gì đánh lại với bé Vampire của tôi chứ.

Yamada-kun chỉ mới cấp 1 mà đang đánh ngang hàng với hẳn rồi kìa.

Mấy tên sát thủ thì.

Ừ, sensei xử đẹp bọn chúng hết rồi.

Sensei mạnh lắm.

Có lẽ mình cô ấy đủ để xử lí một con lươn chẳng?

Bọn sát thủ cố thả con Á Long Đất ra trong lúc tuyệt vọng, nhưng tôi bí mật ngăn cản điều đó xảy ra.

Dù là sensei đi nữa thì xử lí một con Á Long một mình cũng không được.

Nếu thực sự cần thì tôi trực tiếp nhúng tay vào cũng được, nhưng tôi muốn giới hạn bản thân chỉ bí mật giúp đỡ sensei càng nhiều càng tốt.

Ma Pháp của sensei đập dìm Natsume-kun.

Natsume-kun bay đi.

Không bỏ cuộc hẳn tiếp tục quay lại đánh tiếp, nhưng lần nữa lại bị Ma Pháp đập cho té xuống đất.

Ừ. Nhóc à, mi không đánh nổi sensei đâu.

Sức mạnh và kinh nghiệm thực chiến của sensei so với người khác một trời một vực đó.

Cô ấy đã có kinh nghiệm tham gia chiến tranh ở lãnh thổ Quỷ đó biết không.

Sensei dạo gần đây làm không biết bao nhiêu chuyện bí mật ở lãnh thổ Quỷ.

Những gì cô ấy đang làm cơ bản là cố gắng ngăn phe Quỷ chiến tranh.

Liên lạc với các thủ lĩnh thuyết phục họ không chiến tranh, đôi khi thậm chí là phá hoại, tất cả là vì mục đích làm chậm tiến độ chuẩn bị chiến tranh của phe Quỷ lại.

Tôi khá chắc chắn đó là vì bé Vampire, để ngăn việc cô bé bị cuốn vào chiến tranh.

Vì lí do nào đó cô ấy tin tưởng rằng nếu chiến tranh nổ ra bé Vampire sẽ chết.

Tôi không biết tại sao, nhưng sensei cực kì tin tưởng chuyện đó.

Tôi không hiểu tại sao cô ấy lại có lòng tin mãnh liệt như thế để hành động kiên quyết như thế, nhưng quan trọng là sensei hoàn toàn tin tưởng vào điều đó.

Nếu không chắc chắn sensei sẽ không làm nhiều chuyện khó tin như thế chỉ để ngăn cản chiến tranh xảy ra, chỉ để cứu một học sinh mà thôi.

Thực ra, có khi cô ấy cũng đang lo về việc các học sinh khác ngoài bé Vampire bị cuốn vào chiến tranh nữa.

Một sensei đã âm thầm chiến đấu như thế suốt thời gian qua làm gì lại thua một cậu ấm nổi chứ.

Dạo này những gì sensei làm còn làm tôi thấy phiền nữa đó biết không.

Cực khổ lắm mới giữ an toàn được cho sensei đó.

Bằng cách thao túng tình báo bằng Agnar, tôi đang dần dần dồn cô ấy vào ngõ cụt.

Để đảm bảo cô ấy không thể làm bất kì điều gì trong lãnh thổ Quỷ nữa, tôi đang lan truyền tin thất thiệt về những chuyện xấu sắp xảy ra ở đất nước của Yamada-kun để ép cô phải tập trung sức lực ở đó, và cuối cùng tôi cũng khiến cô đến đó được.

Tốn rất lâu mới làm được đó.

Mặc dù việc cô ấy đi đến cùng với tên Po-khốn khiếp thì tôi lại không ngờ đến.

Hơn nữa, tôi không ngờ cô lại trực tiếp gom nhiều người luân hồi như thế ở học viện.

Càng không ngờ mỗi người luân hồi chết tiệt đó đều là mấy đứa trẻ rắc rối nữa.

Hờ, không phải điều đó làm tôi bức mình đâu.

Thật đó, hiểu chưa!

Hơn nữa, đã đến lúc một trong mấy đứa trẻ rắc rối đó hạ màn rồi.

Dĩ nhiên sensei như thế chắc cô sẽ không giết hắn đâu.

Nhưng hắn là cô sẽ làm chuyện gì đó thích hợp bằng cách riêng của mình.

Dù cô có yêu thương học sinh của mình cỡ nào đi nữa cô ấy cũng không thể thì cô cũng không thể tha thứ được cái mớ bong bóng mà Natsume-kun tạo ra lần này đâu nhỉ.

Rồi, tôi tự hỏi sensei sẽ làm gì đây?

Chặt một tay của hắn, hay là hai?

....Hở?

Cô đang làm cái quái gì vậy?

Quyền lợi cấp Chủ?

Hử!?

Tôi vô thức bóp nát ly trà trên tay.

Nước trà còn lại trong đó văng đầy người tôi, nhưng tôi không quan tâm chuyện đó.

[Có chuyện khẩn cấp]

Tôi chỉ nói vậy với Agnar rồi Dịch Chuyển đi.

Tôi khá chắc chắn mình nói được như thế đã là hay lắm rồi.

Tôi đã quá mất bình tĩnh đã nói được nhiều hơn thế.

Đây không phải là chuyện phân thân của tôi có thể xử lí nữa rồi.

Nếu không phải là bản thể của tôi thì không thể xử lí được chuyện này.

Tôi Dịch Chuyển đến nơi tôi cần đến.

Tầng Cuối Đại Mê Cung Elro.

Nói cho chính xác, ở nơi sâu thẳm nhất của nó, nơi Nữ Thần đang bị phong ấn.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 242: Sự Cống Hiến Của Kẻ Ngu Muội

Nơi tôi Dịch Chuyển đến là một căn phòng lớn.

Mặt đất được phủ một lớp kim tuyến nhẹ, kéo dài đủ để tạo ra ảo giác rằng bầu trời và đường chân trời không thể phân biệt với nhau được.

Bên trong căn phòng có vẻ như rộng lớn vô cùng này là một vòng tròn Ma Pháp cực kì lớn làm thành một dạng hoa văn hình học gì đó.

Và rồi, nữa trong vòng tròn Ma Pháp lớn đó đang chứa vô số những con nhện nhỏ tụ tập như một loại mạng nhện.

Các phân thân của tôi.

Những phân thân này ở đây với mục đích là hack hệ thống.

Ngay đây, trái tim đúng nghĩa của cả thế giới, là khu vực quản lí của đầu não hệ thống, cũng là nơi Nữ Thần bị phong ấn.

Ở giữa vòng tròn Ma Pháp, cô ta đang ở đó, Nữ Thần.

Vì hơn nửa cơ thể của cô ta đã biến mất nên Nữ Thần nhìn giống như cô ta đã trộn lẫn một nửa vào chính bản thân hang động.

Cứ như đang đọc thần chú nguyên rủa gì đó, trong miệng cô ta liên tục vang lên những âm thanh thông báo của hệ thống.

『Độ thông thạo đã đủ』

『Độ thông thạo đã đủ』

『Độ thông thạo đã đủ』

.....◦

Cô ta chỉ có một cái miệng, thế nên giọng thông báo đó đang lặp lại và xếp chồng lên nhau liên tục.

Trước khi Phong Thần, tôi đã nghe giọng nói đó đến phát ngán rồi.

Tôi đã gọi nó bằng cái tên "Giọng nói trên trời cao".

Bởi vì giọng nói này thực sự chính là giọng nói của Nữ Thần, nên tôi trên lí thuyết không nói sai.

Tôi tiếp cận Nữ Thần vẫn đang tiếp tục đọc thông báo với biểu cảm vô hồn trên mặt.

Và rồi, bàn tay tôi gần như biến thành hình dạng một lưỡi kiếm, đâm thẳng vào nửa thân trên của Nữ Thần.

『!』

Nữ Thần có một vẻ mặt đau khổ trên mặt.

Nhưng tôi lờ nó đi và tiếp tục đưa bàn tay sâu vào cơ thể cô ta

『Đã bị lỗi. Phát hiện truy cập trái phép từ bên ngoài. Tiến hành tiêu diệt』

Vẻ mặt đau khổ ngay lập tức biến mất khỏi khuôn mặt Nữ Thần, và tôi cảm giác cơn đau thấu xương truyền khắp cánh tay tôi.

Tôi lờ nó đi.

Tôi mặc kệ cơn đau đó, tiếp tục quá trình xâm nhập hệ thống.

Những cơn co giật nhỏ tràn khắp cơ thể Nữ Thần.

Nữ Thần là đầu não xử lí chính và duy nhất của hệ thống đã được thiết lập ở thế giới này.

Tôi đang trực tiếp xâm nhập ở đây, nhằm mục đích can thiệp vào hệ thống.

Việc tôi đang can thiệp chính là hiệu ứng của skill cấp Chủ sắp sửa được kích hoạt.

Cả người đang sử dụng, và người nhận hiệu ứng.

Vì cả hai, tôi đang can thiệp vào tận cội nguồn của hệ thống như thế này.

Người sử dụng, dĩ nhiên chính là sensei.

Người nhận hiệu ứng, là Natsume-kun.

Tác dụng của skill này là ngay lập tức cống hiến gần như toàn bộ sức mạnh của linh hồn cho hệ thống, bao gồm skill, chỉ số, điểm skill và mọi thứ như thế.

Nhưng, vốn thì skill này không thể sử dụng lên người khác được.

Sensei, hiện tại đang cưỡng ép skill phải ảnh hưởng đến một người khác.

Khi cố gắng làm chuyện đáng sợ như thế thì người sử dụng cũng phải trả một cái giá không nhỏ.

Vốn từ đầu thì sử dụng skill này đồng nghĩa với tự sát rồi.

Thông qua hệ thống, tôi ngăn cản hiệu ứng của skill lại.

Skill của Natsume-kun, chỉ số của cậu ta, toàn bộ đã biến về điểm khởi đầu.

Tôi không quan tâm chuyện đó.

Vấn đề chính là ở sensei.

Vì cưỡng ép kích hoạt skill như thế nên chính skill của sensei đang dần biến mất như là tác dụng phụ.

Nếu chỉ vậy thì cũng không có gì đáng nói, nhưng sensei hiện tại đang cố bảo vệ linh hồn của Natsume-kun, kết quả là linh hồn của chính sensei đang trên bờ sụp đổ.

Chuyện tôi đang nói không phải là vấn đề nhỏ nhất gì cả.

May mắn thay tôi cũng kết nối lại được linh hồn sắp sụp đổ của sensei và bắt đầu hồi phục nó lại.

Tôi đã ngăn chặn được chuyện tệ nhất xảy ra.

Nhưng chỉ là chuyện tệ nhất, vẫn có thiệt hại khác chứ không phải ổn hoàn toàn.

Tôi thở ra, và rút tay ra khỏi cơ thể của Nữ Thần.

Vết thương trên người Nữ Thần ngay lập tức biến mất và cô ta lại tiếp tục lầm bầm thông báo hệ thống như chưa có gì xảy ra.

Thật tình.

Đúng là thích làm chuyện điên khùng mà.

Nếu cô ấy xui một chút, hay nói đúng hơn, nếu tôi không kịp can thiệp vậy thì linh hồn của sensei đã sụp đổ và giết chết cô ấy rồi.

Hơn nữa, vì sụp đổ linh hồn nên việc luân hồi cũng không thể diễn ra nữa.

Là chết thực sự, hồn phi phách tán.

Thật tình đó, đúng là làm chuyện điên khùng mà.

Tôi dùng phân thân của mình kiểm tra sensei và mọi người.

Vì mất hết skill nên Natsume-kun đang nổi điên.

Không thể hiểu được tình hình hiện tại, Yamada-kun đang đờ mắt ra.

Và cuối cùng, mặc dù cực kì yếu nhược nhưng vẫn cố gắng ra vẻ khỏe mạnh, sensei đang đứng đó cảnh cáo Natsume-kun.

[Thế giới này không thuộc về em. Cô khuyên em nên lấy lần này làm tấm gương và sống như một người bình thường đi. Vì ngay cả khi em có học skill và trở nên mạnh hơn thì cũng không có chuyện gì tốt đẹp xảy ra hết...]

Hmm?

Cô ấy không ủng hộ việc học skill à?

Tại sao?

Tôi không hiểu được cả vấn đề lẫn giải pháp của cô.

Cứ như có một cái xương nhỏ bị nghẹn ở cổ họng ấy, tôi không bình tĩnh lại được.

Thôi kệ đi.

Sensei, chẳng nào thì nói, lần này cô làm vậy cũng vô dụng mà thôi.

Dù cô có cướp hết skill của Natsume-kun, cuối cùng hẳn ta vẫn sẽ không thay đổi gì cả.

Natsume-kun sẽ không hối hận hay tự kiểm điểm bản thân đâu, hơn nữa skill của cô cũng không hoàn hảo.

Dù cô có xóa hết skill của hẳn, nhưng vì cô sử dụng skill đó khác với cách dùng nguyên bản của nó nên kết quả cũng khác hẳn.

Skill của Natsume-kun bị xóa đi như thế, phần năng lượng linh hồn được sử dụng cho chúng vẫn còn lại hơn một nửa.

Một skill - nó là một thứ biến năng lượng của linh hồn thành hình dạng thích hợp và tiện lợi để sử dụng.

Vì vậy, năng lượng linh hồn lúc này không ở dưới dạng skill sẽ sớm được hệ thống biến thành hình dạng thích hợp khác.

Nói cách khác, miễn sao năng lượng còn đó, hẳn sẽ vẫn có thể học được skill khác.

Điểm skill chính là một dạng như thế, cơ bản là phần năng lượng dư thừa ra sẽ được biến thành một con số để hình dung và sử dụng.

Natsume-kun đã mất hết skill không sai.

Nhưng hẳn ta vẫn còn hơn một nửa số năng lượng từ những skill đã mất.

Nghĩa là sớm thôi hẳn sẽ trở về như cũ.

Những gì sensei làm chỉ có ý nghĩa tạm thời ngăn chặn đường đi của hẳn, không hơn không kém.

Với tên điên Natsume-kun, tôi thậm chí không nghĩ như vậy là đủ để tạm chặn hẳn lại nữa là khiến hẳn tự kiểm điểm bản thân và thay đổi.

Nhân Loại không phải là một chủng tộc cao thượng như thế.

Tôi nhìn Nữ Thần.

Cả sensei lẫn Nữ Thần đều như vậy, tôi tự hỏi vì lí do gì họ lại cố gắng hiến cuộc đời mình làm chuyện vô vị như thế?

Rác rưởi vẫn sẽ là rác rưởi.

Dù có cố gắng cỡ nào cũng không thể đột nhiên biến rác thành vàng được.

Tại sao họ lại không hiểu điều đó cơ chứ?

Hơn nữa, tại sao họ lại đi hi sinh bản thân để cứu rồi những thứ rác rưởi đó cơ chứ?

Tôi không thể hiểu được.

Ài, bực mình quá đi.

Họ không tôn trọng mạng sống bản thân hay sao chứ?

Ý nghĩa cuộc sống không phải là cố gắng hết sức chỉ để sinh tồn hay sao?

Nhưng họ lại không làm gì ngoài việc phí phạm cả cuộc đời mình như thế này.

Việc làm tôi càng tức giận hơn nữa là toàn bộ mọi người tôi công nhận lại đi làm chuyện như thế.

Thứ mà sensei đã sử dụng, là skill Cống Hiến.

Tác dụng, đúng như tên gọi của nó.

Cống hiến sức mạnh của linh hồn bản thân, chính là toàn bộ skill họ có, cho hệ thống.

Sensei cưỡng ép bắt Natsume-kun cống hiến skill và chỉ số của bản thân đi.

Kết quả là một nửa thành công nửa thất bại.

Skill được tạo ra bằng chính năng lượng của linh hồn.

Vậy nếu năng lượng đó đột nhiên biến mất thì chuyện gì xảy ra?

Đơn giản là, khi năng lượng cấu tạo nên một linh hồn bị mất đi thì dĩ nhiên linh hồn đó sụp đổ.

Sensei lúc đó hi sinh chính linh hồn của bản thân để giữ nguyên linh hồn của Natsume-kun lẽ ra đã sụp đổ.

Còn linh hồn của sensei là do tôi giữ lại.

Vì vậy tôi cũng phải nhận không ít sát thương rồi đó.

Hầy.

Để chuẩn bị cho trận chiến có thể xảy ra với Kuro tôi muốn tránh lãng phí năng lượng càng nhiều càng tốt.

Lần này thì đành vậy, không thể cản được.

Nhưng tôi sẽ không để sensei cố làm như vậy lần nữa được.

Đối với tôi là một vị Thần thì mọi chuyện đơn giản là làm tôi phí mất năng lượng nhảm nhí, nhưng sensei lúc đó đã có thể hồn phi phách tán rồi.

Nếu cô ấy làm chuyện như thế lần nữa tôi không tự tin mình đủ sức ngăn chặn linh hồn sụp đổ lần nữa.

Tôi phải kiểm soát hoạt động của Natsume-kun nữa.

Nếu cứ để hắn muốn làm gì thì làm thì sẽ không có gì tốt lành xảy ra hết.

Ừ.

Tôi quyết định rồi.

Lúc đầu tôi định chỉ đơn giản là quan sát thôi, nhưng bây giờ tôi đã quyết sẽ can thiệp hết mình.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 243: Mấy Cái Tên Đầu Óc Không Bình Thường Này Thật Là...

Sensei, Yamada-kun và mọi người còn lại đã quay về học viện.

Natsume-kun bị bắt và bọn sát thủ toàn bộ bị bắt khi các giáo viên khác chạy đến.

Vì tôi trước đó đã xuất hiện và sử dụng Ma Nhân để làm chúng yếu đi rồi nên các giáo viên bắt chúng khá dễ dàng.

Ngoài ra, mặc dù tôi đã lo con Á Long Đất sẽ nổi loạn gì đó, nhưng cuối cùng nó khá hiền, ở yên trong cũi của nó ngay cả lúc được đưa về khu vực của các giáo viên.

Tôi thấy nó hơi sợ sệt một chút.

Không biết nó bị gì nhỉ.

Cuối cùng, Natsume-kun bị giam lỏng trong phòng riêng của hắc.

Mặc dù hắc có gây ra một vụ náo loạn thế này, nhưng hắc vẫn là một hoàng tử của một nước.

Bởi vậy không phải cứ muốn là trừng phạt hắc được.

Nhưng cũng không phải là không thể làm vậy.

Rồi cũng sẽ đến lúc hắc bị trừng phạt thôi.

Trước khi chuyện đó xảy ra, tôi có chuyện cần phải làm.

Tôi Dịch Chuyển đến phòng của Natsume-kun.

[Chết tiệt! Đây không phải là kết thúc đâu! Thế giới này là của tao! Tao, mình tao mà thôi, thế giới này tồn tại hoàn toàn là vì tao! Tao sẽ không chấp nhận một kết thúc như thế này! Không bao giờ! Tao là người duy nhất được quyền quyết định khi nào mọi chuyện kết thúc! Con đĩ Elf đó! Tao sẽ báo thù! Không nường tay, không nhân từ! Ngày nào đó tao sẽ cướp đi mọi thứ của con ả đó! Cũng như ả dám cướp đi mọi thứ của tao! Cứ chống mắt lên mà chờ! Mọi thứ con ả đó quan tâm, tao sẽ tự tay phá hủy hết! Tao sẽ hãm hiếp con ả đó đến điên mới thôi, tao sẽ cười vào cái bản mặt khóc lóc của nó! Cứ chờ đó! Tao sẽ lấy lại được thế giới của tao!]

Oa.

Tôi có nên đi không nhỉ?

Cái, quái, gì, vậy?

Đầu óc tên này điên hẳn luôn rồi, ừ.

Tôi có cảm giác muốn giả bộ như mình chưa thấy gì hết rồi quay về quá.

Cứ thế này tôi không làm gì hẳn cũng đủ sức học một hai skill Thất Đại Tội luôn rồi đó.

Hự.

Để yên thế này cũng không được.

Nếu để yên có khi sẽ trở nên nguy hiểm.

Ừm, không phải là nguy hiểm mà là gợi dục chẳng? (TN: câu này không có cách nào dịch đúng theo bên tiếng Nhật cả, là một kiểu chơi chữ, nhưng trans không nghĩ ra nổi cách nào chơi chữ được như vậy ở tiếng việt nên).

Được rồi.

Trốn tránh thực tại nhiều đó đủ rồi.

Nói chứ, tôi đứng ngay đây rồi mà hã vẫn không để ý đến tôi.

Cứ như hiện tại hã không thể nhìn được gì ngoài báo thù nữa rồi vậy.

Ừ mà như vậy tiện cho tôi.

Tôi chậm rãi dùng tơ trói hã lại.

Rồi tôi ép hã quay qua nhìn tôi, *lóa*, kích hoạt Ma Nhãn.

Mất ý thức nha.

Tiếp theo tôi lấy ra một phân thân to cỡ đầu ngón tay.

Tôi cho nó đục lỗ sâu đi vào từ đường lỗ tai Natsume-kun.

Cơ thể hã giật giật nhưng tôi mặc kệ.

Ổn thôi, ổn thôi.

Hã không chết được đâu.

Tôi chỉ đang gắn một thứ tương tự như ăng-ten vào đầu hã thôi mà.

Nếu hã nghe đúng được tín hiệu điều khiển thì coi như tốt.

Một cuộc sống làm con rối tươi sáng trước mắt đó.

Xong!

Tôi xác nhận phân thân đã đi vào trong não hắc, rồi hồi phục cho lỗ tai Natsume-kun.

Ừ thì, tôi đã phải đục qua không ít chỗ từ lỗ tai mới đến được não cơ mà.

Còn chịu khó bỏ công ra hồi phục cho hắc nữa, tôi tử tế quá mà.

Bây giờ, cơ bản mà nói Natsume-kun đã trở thành một con rối của tôi.

Dĩ nhiên nếu muốn tôi cũng hoàn toàn điều khiển hắc được, nhưng nếu vậy linh hồn hắc sẽ phát triển chậm.

Bởi vậy tốt nhất cứ dùng cách thao túng cách nghĩ của hắc là được rồi.

Nhưng nếu có trường hợp khẩn cấp thì tôi sẽ không ngại làm luôn.

À ừ, tôi nên xóa luôn kí ức của hắc về tôi mới tốt.

Cọc, cách, xong.

Trong thời gian bị giam lỏng tôi sẽ khiến hắc học skill càng nhiều càng tốt.

Xem sơ thì có vẻ Tham Lam khá dễ lấy, còn Dâm Dục nữa.

Vậy coi như đủ rồi.

Ngay trước khi quyền hạn cấp Chủ được thiết lập thì tôi có thể nhảy vào can thiệp và cướp nó đi.

Tới giờ tôi đã cướp được quyền cấp Chủ của Kiêu Hãn, Lười Biếng và Điềm Tĩnh - những cấp Chủ mà tôi vốn sở hữu, ngoài ra còn Ghen Tị của bé Vampire và Thịnh Nộ của Chẳng Tinh-kun nữa.

Còn những cái đã bị người khác thiết lập và điều khiển là Chừng Mực, Chấm Chỉ, Phóng Khoáng và Tham Ăn.

Vốn thì tôi cũng sở hữu Phóng Khoáng, nhưng chưa kịp can thiệp với nó thì đã có người khác nhận được skill đó rồi, hơn nữa tôi còn không thể can thiệp được nữa vì chủ nhân nó cũng thiết lập quyền hạn rồi.

Chủ nhân mới của nó chính là sensei.

Hiện tại tình hình thực sự là phiền phức không tả được.

Những cái chưa ai lấy là Tham Lam, Dâm Dục, ngoài ra còn Khiêm Tốn, Bao Dung và Trong Trắng nữa.

Chắc tôi sẽ cho Natsume-kun từ từ học Tham Lam với Dâm Dục.

Rồi sau đó tôi sẽ ném hấn đi.

Vấn đề là Khiêm Tốn, Bao Dung và Trong Trắng kia.

Nếu có ai đó học được chúng thì tốt, nhưng nếu học xong rồi thiết lập quyền hạn thì cũng như không.

Nếu người học giống tôi hồi trước không biết cách thiết lập quyền hạn thì tốt, nhưng nếu cấp Chủ mới là một Elf thì sẽ cực kì phiền phức.

An toàn nhất là nếu như có ai có thể bị tôi kiểm soát lại học được skill.

Bé Vampire thì không đời nào có tính Khiêm Tốn nổi rồi, Bao Dung lại càng không.

Trong Trắng thì có khi được, nhưng dạo này cô bé lập harem rồi nên chắc con đường đó ngày càng xa.

Agnar thì, mặc dù ông ta bị tôi ảnh hưởng được nhưng tôi không kiểm soát được ông ta, hơn nữa mặc dù ông ta sống không hề ít nhưng hiện tại

cũng không đến đâu cả.

Bây giờ mà kêu ông ta học skill mới chắc là quá trễ nhỉ?

Phải chi có một đứa trẻ thiên tài nào đó phù hợp điều kiện có thể bị rơi vào lưới nhện của tôi thì tốt quá.

Tôi chợt cảm giác được có Ma Pháp kích hoạt.

Xem ra mấy lính gác ở ngoài cửa ngất xỉu cả rồi.

Cánh cửa nhẹ nhàng và cẩn thận mở ra.

Người bước vào là một cô gái duy nhất.

Một cô gái nhìn hơi giống Yamada-kun.

Ừ thì, cũng đúng.

Dù chỉ là một nửa thì họ cũng là anh em với nhau mà.

Cô bé tên là Sue hay gì đó thì phải?

Dựa vào sát khí đang bốc lên thì xem ra cô bé đến để ám sát Natsume-kun à?

Cô bé này bị bro-con hơi nặng nhỉ.

Mà, vì cái tên này đã thực sự cố giết chết anh trai của cô bé là Yamada-kun nên cô bé không bỏ qua cũng đúng.

Có rồi.

Một cô gái trẻ thiên tài rất có khả năng học được skill cấp Chủ.

[Cô là ai?]

Imouto-chan quay qua nhìn tôi với một vẻ mặt cẩn thận.

Được rồi.

Bây giờ tôi nên dụ dỗ cô bé này thế nào đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 244: Cô Bé Yandere Imouto Này Lạm Tình Quá Rồi

Hmmm.

Mặc dù tôi rất muốn dụ dỗ cô bé này, nhưng với khả năng giao tiếp cơ bản là không tồn tại của tôi thì tôi có nói chuyện bình thường với imouto-chan này được không đây?

Tôi không tự tin chút nào hết, hiểu không?

Hơn nữa, với imouto-chan, theo như những gì tôi giám sát thấy được thì khả năng giao tiếp của cô bé cũng rất yếu, chỉ là không yếu bằng tôi.

Cơ bản mà nói, cô bé là một yandere bro-con.

Bởi vậy người bình thường muốn nói chuyện bình thường với cô bé cũng khó rồi đúng không?

Vậy còn tôi thì sao?

Cơ bản là vô vọng đúng không?

Nên, trong đúng một phần một trăm giây tôi đang do dự đó.

Imouto-chan quyết định ra tay trước.

Rút!

Kích hoạt bài Ma Pháp!

....

Tôi chỉ muốn thử nói vậy một lần thôi, được chưa.

Imouto-chan kích hoạt Ma Pháp rồi.

Hmmm?

Đây là Ma Pháp độc mà đúng không.

Hình như nó cũng có cấp độ khá cao thì phải?

Cô gái này hoàn toàn có ý định giết người đúng không?

Một màn sương độc bao trùm cả căn phòng.

Kệ, chẳng nào Ma Pháp yếu vậy làm gì ảnh hưởng đến tôi.

「H-ơ, hự-ự!」

A đệt, Natsume-kun đang thử một kiểu mà người bình thường sẽ không làm.

Hắn chết mất, hắn chết mất.

Tôi định lợi dụng hắn rồi mới vứt bỏ hắn đi, nhưng cứ để hắn chết luôn bây giờ thì phiền lắm.

Tôi ngăn cản công thức Ma Pháp lại, rồi hóa giải nó.

Ma Pháp độc là một loại Ma Pháp độc nhất chỉ tồn tại trong hệ thống, nhưng tôi vẫn có thể hóa giải nó được.

Chỉ là không dùng nó được thôi.

Hiện tại tôi không thể sử dụng thứ trước đây tôi có thể, thực là một cảm giác kì lạ.

Xem ra tôi gần bó tình cảm với nó không chỉ một chút.

[Kh-ò, kh-è!]

Này này, hấn chết mất, hấn chết mất.

Miệng Natsume-kun hết há rồi lại ngậm lại như một con cá mắc cạn, nên tôi bắt đầu dùng Ma Thuật hồi phục cho hấn ta.

Trong lúc tôi đang làm vậy imouto-chan dùng một tay đâm kiếm đến chỗ tôi.

Đáng sợ-ợ quá.

Sát ý của cô bé này rõ rệt đến mức đáng sợ-ợ luôn.

Mà, lưỡi kiếm đó không bao giờ chạm được đến tôi đâu.

[Ế!?!]

Imouto-chan bị cản lại một cách bất thường.

Xin chào, chào mừng đến mạng nhện.

Imouto-chan bị mắc vào lớp mạng nhện tôi đã để sẵn ra đó, vì vậy lúc này cô bé hoàn toàn không thể di chuyển được.

Bắt được rồi.

Ít ra tôi nghĩ thế, nhưng cô bé giỏi hơn tôi tưởng.

Dường như ngay lúc cô bé nhận ra mình không thể di chuyển cô bé đã hiểu rằng mình bị những sợi dây tơ mỏng đến mức không thể nhìn thấy bằng

mắt thường cản lại.

Một cơn gió lạnh thổi ra từ người imouto-chan.

Ồ, cô bé còn dùng được Ma Pháp băng nữa à.

Xem ra cô bé định đóng băng dây tơ của tôi để dễ dàng giựt đứt chúng thoát ra.

Tiếc quá.

Trước khi tôi Phong Thần thì có khi được, nhưng trên thế giới này hiện tại chỉ mỗi Kuro đủ sức xử lí dây tơ của tôi mà thôi.

Hiện tại thì Kuro đang bị nhốt trong một không gian khác rồi.

Nên không có ai đủ sức phá vỡ dây tơ của tôi hết.

Mặc dù đúng là trước khi Phong Thần dây tơ của tôi có điểm yếu là thuộc tính băng.

Muahaha.

Đừng có tưởng dây tơ hiện tại của tôi chỉ là tơ bình thường nhé.

Tôi = độc + tơ, cơ bản mà nói dây tơ là một phần quan trọng trong làm nên tên tuổi của tôi.

Bởi vậy tôi chưa bao giờ ngừng việc cải tiến dây tơ của mình cả.

Hiện tại tơ của tôi đã gần như phá vỡ định luật vật lí rồi, bởi vì bản chất của sợi tơ được tạo thành bởi một nửa là không gian rồi, biến thành một dạng nửa vật chất nửa không gian.

Nói vậy chắc không ai hiểu ngay được, nhưng cơ bản mà nói thì cấu trúc của sợi tơ được trộn lẫn ở mức độ siêu vi rồi.

Chỉ dùng Ma Pháp hay là đòn vật lí không thể nào làm đứt nổi sợi tơ này trừ phi có khả năng phá vỡ chính bản thân không gian.

Trên lí thuyết dùng sức mạnh cơ bắp thuần túy có thể giựt đứt được sợi tơ của tôi, nhưng nếu ít nhất không mạnh bằng người của hành tinh Siêu Rau Củ thì đừng hòng làm vậy. (TN: nhắc lại, siêu rau củ = siêu saiya)

Nhiệt độ căn phòng vẫn giảm đều, nhưng tới giờ dây tơ của tôi vẫn không có dấu hiệu gì là bị đóng băng cả.

Thấy rằng không thể đóng băng được dây tơ của tôi, imouto-chan đổi mục tiêu sang tấn công tôi.

Một đầu giáo nhỏ bằng băng xuất hiện trước mặt imouto-chan rồi bắn về phía tôi.

Nhân tiện, tôi và imouto-chan đang đứng cách nhau khoảng một mét, nên cơ bản là bắn ở cự ly gần không thể nào gần hơn.

Thường Ma Pháp được bắn ra ở cự ly này là không thể né được.

Thường là vậy.

[Cái g-!?!]

Imouto-chan bị sốc.

Tôi chỉ đơn giản, là mở mắt ra.

Chỉ vậy, đầu giáo bằng băng đang bay với tốc độ cao đến tôi bị vỡ nát.

Không biết tôi có hơi quá tay với đám Ma Nhân này rồi không nữa.

Vì phân thân của tôi được lệnh liên tục cải tiến nó nên mắt tôi dần có nhiều tính năng hữu dụng.

Một trong số đó, là khả năng tự động chặn bất kì đòn tấn công nào trong tầm nhìn của tôi.

Là một cách áp dụng thực tiễn của Hút-Đẩy Ma Nhân mà tôi đã cho cài đặt, có tác dụng với toàn bộ đòn tấn công trong tầm nhìn không cần tôi tự điều khiển, nó sẽ tự động đẩy toàn bộ đòn như thế ra và vô hiệu chúng.

Hơn nữa, nhờ Quang Chiếu Thuật nên "tầm nhìn" của tôi không có điểm mù.

Nói cách khác không cần biết đòn tấn công đến từ hướng nào tôi cũng chặn nó lại được.

Vì vậy, nếu có một ngày nào đó đồng đội của tôi bắn đạn lạc lỡ dính tôi thì sẽ có người bị thương nặng.

Ví dụ, Ma Vương đùa giỡn đánh nhẹ vào lưng tôi thì cô ấy sẽ bị phản đòn đánh bay đi.

Mà, nếu tôi nhắm mắt lại thì tính năng này bị tạm thời vô hiệu nên không sao.

[Ááá!?.]

Chết.

Khả năng số 2, tự động gây sợ hãi cũng làm hơi quá rồi nhỉ.

Ahihi, biết sao giờ.

Với tuổi đời chỉ mới có nhiều đó thì mắt của tôi là hơi quá cho imouto-chan rồi.

Dù là một Quỷ tộc tinh anh như Agnar còn chịu không nổi cơ mà.

Cái này đúng là hơi quá với một đứa trẻ.

Ôi chao.

Cô bé làm luôn rồi đó hả.

Ừ thì đây là phòng Natsume-kun nên có gì Natsume-kun sẽ phải tự dọn, kệ đi.

Hồi trước tôi cũng làm thế này với bé Vampire, nên tôi sẽ như lần đó giả bộ như không thấy gì cả.

Ừ, cứ vậy đi.

A, Natsume-kun còn sống à?

Chưa bị lạnh cóng mà chết?

Tôi đá nhẹ cái thứ có hình dáng con người dưới chân mình.

Nghe giống tiếng rên nên hẳn còn sống.

Ừ, hẳn không chết dễ vậy đâu.

Imouto-chan bị lớp dây tơ trời không thể di chuyển được, và đang lắc đầu nguầy nguậy vì sợ.

Ài, có khi nào lúc này sẽ tạo ám ảnh sâu đậm với cô bé suốt đời không?

Mà, kệ đi.

Thay vì ngồi giải thích từ từ, cứ dọa cho cô bé sợ rồi cũng phải làm những gì tôi bảo thôi.

Đặc biệt là với cô gái thích đánh trước hỏi sau này.

Thật tình, cô bé này bị sao vậy chứ?

Cô bé đột nhiên vừa cố giết tôi đó nha.

Lí do gì?

Vì tôi ra tay bảo vệ mục tiêu của cô bé là Natsume-kun sao?

Tôi có muốn đâu chứ.

Yamada-kun, imouto-chan của cậu đang sợ và nguy hiểm hơn cậu tưởng tượng đó.

Cẩn thận kẻo trong tương lai bị lụi một phát sau lưng rồi chết nhé?

Tôi nói nghiêm túc đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 245: Hãy Bắt Đầu Bằng "Seiza" Nào

Trẻ hư sẽ phải ngồi thế seiza.

Đây là thường thức của người Nhật Bản.

Ế?

Không đúng sao?

Tôi mặc kệ không đúng.

Nhân tiện, tôi chợt nhận ra là từ lúc mình sinh ra đến giờ tôi chưa bao giờ phải ngồi seiza như thế này.

Lần tới tôi Dịch Chuyển đến Nhật Bản tôi sẽ thử ngồi thế seiza uống trà.

Aa~, thật là tinh tế mà.

Nói ngắn gọn, imouto-chan đang ngồi thế seiza.

Hai tay cô bé bị cột lại sau lưng và hai chân cũng bị cột lại, cơ bản là bị ép phải ngồi vào thế seiza, hơn nữa tôi còn để một viên đá lên đùi cô bé nữa.

Chính là thế này!

TRỪNG PHẠT!

Imouto-chan nhìn có vẻ muốn khóc, à không cô bé đang khóc luôn rồi.

Nói sao thì cô bé cũng là người hoàng gia cơ mà, nên có lẽ cô bé chưa bị phạt thế này bao giờ cả.

Viên-đá-đầu-tiên.

Lúc này hai chân cô bé đang run rẩy rất kích thích, chắc tôi sẽ thử chọc nó mấy cái.

Chọt chọt!

Đệt, sao vui quá vậy.

Đây là một món đồ chơi mới sao?

Chọt một cái cô bé sẽ rên rỉ thở mạnh, là figure cỡ 1:1 của imouto-chan.

Giá trị là vô giá.

Ôi, tôi sẽ bị hết hàng trong nháy mắt mất.

Hiện tại, chúng tôi đang ở trong một không gian do tôi tạo ra.

Dù có ồn ào cỡ nào cũng sẽ không có ai đến đây.

Nếu cứ ở trong phòng của Natsume-kun có lẽ sớm muộn cũng sẽ có người nghe âm thanh rồi đến tìm hiểu.

Ở đây chúng tôi có thể "nói chuyện" thật thoải mái với nhau.

Không nhiều bằng không gian chỗ Kuro bị nhốt, nhưng ở đây dòng chảy thời gian khác so với bên ngoài.

Lần trước tôi tốn cả nửa ngày trời để giải thích mấy chuyện đơn giản cho Agnar nên tôi không coi thường khả năng giao tiếp kém cỏi của bản thân được.

Vì vậy sẽ rất tốn thời gian.

Vì vậy tôi đang ra sức điều khiển thời gian hết mức bản thân có thể.

Đây là ngược lại với Urashima Tarou.

Rồi nào, imouto-chan, cứ ngồi tận hưởng cảm giác bàn chân tê rần thỏa thích đi nhé!

À, không phải.

Đó không phải mục đích của tôi.

[Hự, hức! Ừ, cô, hức là ai?]

Vừa khóc vừa rên rỉ, imouto-chan hỏi tôi như thế.

Tôi là nhện đó, thì sao?

Ừ.

Hình như cô bé đang không hỏi mấy chuyện như thế.

Hmmm.

Trả lời sao đây?

[Ác Thần]

Trước mặt nhà người chính là Ác Thần.

Tôi không hẳn là nói sai nha, và tôi cũng không nói dối.

Nếu phải tự nhận xét rõ ràng những gì tôi muốn làm cơ bản là giống một Ác Thần.

Một vị Thần muốn phá hủy thế giới, Nhân Loại thường gọi đó là Ác Thần!

Tự gọi bản thân bằng cùng cái danh hiệu với D tôi thấy hơi khó chịu một chút.

Có lẽ tự hỏi bản thân là "Ma Vương" thì tốt hơn, nhưng nếu vì lí do nào đó chuyện này bị lộ ra và tôi bị tên anh trai của cô bé chú ý đến thì không tốt.

Dĩ nhiên không phải Yamada-kun.

Ý tôi là Anh Hùng hiện tại kia.

Cứ giết cậu ta luôn cũng dễ, nhưng nếu bây giờ tôi mà giết cậu ta thì có nhiều chuyện rắc rối xảy ra lắm.

Nếu tôi không cẩn thận với vấn đề này có khi dự án của tôi bị thất bại từ bước đặt gạch luôn rồi.

Chỉ là có thể thôi, nên tỉ lệ chuyện đó xảy ra rất thấp.

Nhưng, miễn sao tỉ lệ không phải là 0% thì cứ cẩn thận là tốt hơn hết.

Không có gì gọi là quá cẩn thận được.

Tôi sẽ tránh các biến số càng nhiều càng tốt.

[Là Ác Thần!]

Imouto-chan nuốt nước bọt xuống như đã hiểu ra.

À, ừ, ở thế giới này chỉ có một kẻ bị gọi với danh hiệu "Ác Thần" mà thôi.

Ngày xưa ngày xưa, có một vị Ác Thần xui khiến mọi người chiến tranh với nhau.

Những ai bị ảnh hưởng bởi chướng khí của Ác Thần mất đi lí trí và quay ra giết hết mọi người quanh mình.

Mọi người cầu nguyện với Nữ Thần và rồi lí trí của mọi người được hồi phục, sau đó họ hợp tác với nhau để tiêu diệt Ác Thần đó.

Bằng sự bảo hộ thần thánh của Nữ Thần, hòa bình đã được tái lập.

Và mọi người sống hạnh phúc với nhau vĩnh viễn.

Một câu chuyện vô vị.

Vô vị đến mức khiến tôi thấy buồn nôn.

Một Ác Thần xui khiến mọi người chiến tranh với nhau.

Rất hợp với tôi.

Nếu vậy thì, chắc cứ gọi bản thân là cái Ác Thần cổ xưa đó được phục sinh đi?

Tôi sẽ nhận vai diễn của Ác Thần bí hiểm và vô hình.

Đúng là một trong những việc ngẫu nhiên mĩa mai của cuộc đời mà.

Imouto-chan tỏ ra hiểu chuyện một cách kì lạ.

Ờ, không, đừng có cứ vậy chấp nhận chứ!

Hmm, thôi kệ.

Coi như tôi là Ác Thần luôn đi.

Bị một cô gái vô tri xem mình như Ác Thần, có được không đây?

Có lẽ dọa nạt vậy là đủ rồi.

Giờ đến truyện chính sự.

[Đừng, giết, nó]

Đệt, tôi quên tên của Natsume-kun ở thế giới này rồi.

Cơ mà, vốn từ đầu tôi cũng không phải là loại người để ý tên hay mặt mũi người khác.

Tôi có thể nhận ra mấy người luân hồi không vấn đề.

Nhờ kí ức của Wakaba Hiiro.

Nhưng còn Nhân Loại ở thế giới này, hay tên của người luân hồi ở thế giới này, tôi không đặc biệt nhớ lắm.

Trừ phi họ để lại ấn tượng sâu sắc.

Nếu vậy, xem ra imouto-chan này để lại ấn tượng khá sâu sắc nhỉ.

Ừ, chắc vậy?

[Tại sao? Hức! Làm Ác Thần, hăn, hư hức, tên đó có giá trị gì chứ?]

Ừm, nói ngắn gọn, tại sao tôi lại bảo vệ Natsume-kun, hay gì đó giống thế à?

Có điều bé con không cần phải dùng cái giọng gợi tình đó mãi đâu.

Nếu cứ làm vậy hoài lỡ onee-san thức tỉnh gì đó trong lòng thì sao hả?

Đùa thôi, không có đâu.

[Nó vẫn có tác dụng]

Tôi sẽ không nói cô bé biết tác dụng làm gì.

Hơn nữa, tôi cũng sẽ không nói cô bé biết hẳn là hàng có thể bị loại bỏ.

Nếu nói vậy tôi không biết cô bé sẽ mong chờ điều kì lạ gì nữa.

[Người, hư hức, định khai chiến sao?]

Tôi gật đầu.

Hmm?

Imouto-chan có vẻ đang khó xử gì đó?

Hmm.

Có manh mối nào về cách nắm giữ cô bé không?

Nghĩ về tính cách cô bé nào.

Tôi làm sao mới dụ dỗ được cô bé?

Với biểu cảm như vậy cô bé đang suy nghĩ gì ?

Nghĩ xem!

Hay là, tôi không cần phải nghĩ gì hết?

Hiện tại tôi chỉ có hình tượng "Em yêu onii-sama!" trong đầu tôi.

Hơn nữa cực kì rõ rệt.

Hắn khuôn mặt đó đang nghĩ thế này: Nếu có chiến tranh có khi onii-sama siêu cấp tuyệt vời yêu quý của mình sẽ có thể biến thành siêu sao, có thể đủ để biến anh ấy thành người thống trị thế giới luôn.

A, thế nhưng, dù là một thiên tài như onii-sama cũng làm sao có thể đánh lại Ác Thần mình đang thấy ở đây chứ?

Nếu vậy thì onii-sama gặp nguy hiểm rồi!

Không thể nào Ác Thần này lại để yên cho người onii-sama vĩ đại hơn bất kì ai trong lịch sử được!

Mình chắc chắn Ác Thần này sợ onii-sama trở nên mạnh hơn và đã lên kế hoạch giết chết anh ấy trước khi anh ấy kịp chuẩn bị!

Nhưng, nếu là onii-sama!

Nếu là onii-sama chắc chắn anh ấy có thể đánh bại cả Ác Thần được!

Để đảm bảo chuyện đó xảy ra, mình không thể để Ác Thần là người ra tay với onii-sama trước được.

Onii-sama, em nguyện dùng bản thân câu giờ vì anh!

..... Ủ, cái gì đó giống thế.

Cảm giác tuyệt vọng trên mặt cô bé đã biến mất như chưa bao giờ tồn tại cả, và hiện tại đang lườm tôi như kẻ thù giết cha, có vẻ suy nghĩ của cô bé trong đầu khá giống những gì tôi nghĩ.

Dù sao thì đây chỉ là cảm tưởng của tôi dựa trên hình tượng của cô bé mà tôi biết thôi, nhưng tôi có cảm giác nếu mình không đúng hoàn toàn thì cũng không quá sai được.

Nếu vậy, đây là lời dụ dỗ của ác quỷ, không, là dụ dỗ của Ác Thần.

「Onii-sama của cô bé, ta sẽ lừa hắn ta đi, sao hả?」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ss: Mì Soba Giao Thừa

TN: quà năm mới của tác giả. Một chút giải thích sơ bộ từ wiki + trang dịch eng:

Soba- một loại mì làm bằng lúa mạch của nhật, thường dùng để tặng hàng xóm lúc vừa chuyển nhà và ăn vào giao thừa để đón năm mới. Cũng có ăn lúc bình thường.

Toshikoshi soba(Soba giao thừa): là loại soba được dùng để ăn vào dịp năm mới, loại này khác soba bình thường ở chỗ sợi mì thường được làm dài hơn để tượng trưng một cuộc sống dài và sung túc.

Wanko soba: cơ bản là một cách phục vụ soba để mà thực khách không bao giờ bị hết mì và nước dùng.

~~~~~

[Mì Toshikoshi soba à]

Bé Vampire nói với giọng bức bối.

Tôi mặc kệ cô bé, tiếp tục húp sùm sụp mì trong tô của tôi.

Bên cạnh tôi Ma Vương cũng đang húp mì sùm sụp.

Cơ mà, xem ra cô ấy không thể húp mì đúng cách được và đang cố hết sức.

Người Nhật thì đã có nhiều năm tập luyện rồi, nhưng mà tôi nghe rằng người nước ngoài không ngờ rằng thường không thể húp mì được.

Chỉ là với Ma Vương có Tham Ăn mà cũng không húp mì được thì tôi thấy lạ.

[Chỉ là giống soba thôi. Nó hơn khác soba một chút, nhưng vẫn ngon lắm]

Oni-kun nói lên cảm tưởng của mình về soba.

Đúng thế, soba này, không phải là soba thật.

Nhìn thì giống một loại mì được làm cho giống soba, nhưng mà nó không phải là soba thực sự.

Nói cho cùng, soba không phải là một loại thức ăn tồn tại tự nhiên trên thế giới này.

Hiện tại chúng tôi đang ăn một loại soba giả được tạo ra sau một quá trình thử nghiệm lâu dài.

Lợi dụng vị trí Thống Lĩnh Quân Đoàn của tôi và tham nhũng tiền quỹ chiến tranh, tôi đầu tư tiền vào dự án này.

Ể?

Làm thế là phạm pháp?

Không sao, không sao.

Nếu không ai biết thì nó không là vấn đề!

[Tôi không phải đang nói về việc đó, cái này không phải giống Wanko soba hơn là Toshikoshi soba sao?]

Mỗi khi tôi vừa húp hết tô thì sẽ có một người thuộc Quân Đoàn Mười mặc đồ trắng bổ sung tô của tôi với mì soba.

Tuyệt vời!

Canh thời gian quá chuẩn!

Bao nhiêu thời gian bỏ ra để tập luyện đúng là không uổng.

[Ừ thì, chẳng nào cũng là soba thôi. Có khi có vùng nào đó có tập tục ăn Wanko soba vào giao thừa chẳng?]

[Nhà tôi chỉ ăn soba bình thường]

Bé Vampire tiếp tục than phiền trong khi húp mì.

Đứng sau lưng cô ấy là Merazofis đang chờ đợi, canh đúng thời gian để đổ thêm soba trên tay ông ấy vào tô.

Merazofis lễ ra nên ngồi xuống ăn luôn đi.

Vì thế, những đầu bếp ở trong nhà bếp trước mặt chúng tôi đang cố hết sức tiếp tục nấu mì với những tiếng rên rỉ đau khổ như bị tra tấn dưới địa ngục.

Nói sao thì, chúng tôi đang có một Ma Vương Tham Ăn ở đây cơ mà.

Vì thế dĩ nhiên cần số lượng mì nhiều khổng lồ.

Tôi giả bộ không để ý thấy chồng tô cao trước mặt Ma Vương hơn cả chồng tô của tôi.

[Nhân tiện, Shiro-chan]

Ma Vương vừa nói vừa nhai mì, xem ra đã bỏ cuộc việc húp mì.

Không nên vừa ăn vừa nói chuyện chứ!

[Chi phí cho việc này đến từ đâu nhỉ?]

Ừc!

Để không để lộ tinh thần đang run rẩy của tôi, tôi húp mì thật lớn tiếng.

Tô mì vừa hết của tôi lại ngay lập tức được bổ sung thêm.

[Lạ quá đi. Chị có cảm giác toàn bộ tài sản cá nhân của Shiro-san cũng không đủ để trả cho từng này. Thậm chí là không đủ để trả tiền nguyên liệu nữa]

Nhai nhai, húp húp.

[Chúng ta đang ăn chung, vì thế mọi người là đồng phạm]

[A, chơi xấu nha!]

Kukuku.

Từ lúc chúng ta bắt đầu ăn chung, Ma Vương, bé Vampire và Oni-kun đều thành đồng phạm hết rồi!

Các người đã không còn quyền kết tội gì tôi nữa rồi!

Ha ha ha ha!

[Một lát nữa chị sẽ báo việc này cho Balto]

Xin lỗi Balto.

Xem ra một đòn tấn công trực tiếp vào bao tử cậu đã là chuyện không thể tránh rồi. (TN: lo đến bụng bao tử)

Nhưng dù thế thì tôi cũng không dừng đũa đâu!

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 246: Tôi Không Thể Ngừng Cười Được

Muhahaha.

Imouto-chan GET!

Quá dễ dàng.

Tôi vừa dùng anh trai của cô bé Yamada-kun ra làm mồi dụ là imouto-chan ngay lập tức đầu hàng.

Mặc dù cô bé theo tâm lí vẫn xem anh trai mình là tồn tại đỉnh cao nhất nhưng theo lí trí cô bé vẫn hiểu rõ được Yamada-kun yếu hơn tôi nhiều đến mức nào.

「Tôi sẽ làm mọi thứ cô muốn, nhưng đừng đụng tới onii-sama!」

Đó là lời của cô bé khi chấp nhận số phận bán linh hồn cho quỷ dữ, à không, cho tôi.

Xem ra tôi làm cô bé khóc rồi.

Bù lại tôi thì không ngừng cười được nè.

Nhưng, sau đó thì mọi chuyện lại tốn thời gian.

Imouto-chan bắt đầu một bài diễn văn kể về anh trai cô bé.

Ông chú pháp sư trung niên hồi trước cũng có một bài diễn văn dài lê thê theo như tôi nhớ, có yếu tố nào khiến mấy con người đầu óc đơn giản này luyện thuyên mãi không ngừng vậy nhỉ?

Hơn nữa vì tôi không thể ngăn họ lại đúng lúc nên tôi cứ phải ngồi nghe cho hết từ đầu đến cuối.

Hiện tại tôi đang cứ nghe tiếng vang vọng trong tai "onii-sama thế này, onii-sama thế kia, onii-sama onii-sama..."

Này cơn tê chân kia, làm con bé im lặng coi.

Cuối cùng, tôi cũng phải ngồi nghe hết biên niên sử kí về onii-sama của cô bé, từ chương một về sự vĩ đại của cậu ta đến chương cuối về việc cậu ta sẽ trở thành Thần như thế nào.

Chương bảy nói về thiên tài siêu cấp onii-sama nghe cũng khá được.

Nhờ vậy nên tốn rất lâu chúng tôi mới có thể thực sự tiến hành công việc được.

May mà tôi đã chuẩn bị sẵn không gian có dòng chảy thời gian khác với bên ngoài.

Và rồi, tôi bắt imouto-chan hứa làm bốn điều để tôi không động đến onii-sama vĩ đại của cô bé.

Một, từ đây trở đi không cố cản đường Natsume-kun nữa.

Hai, cố hết sức để học một trong ba skill Khiêm Tốn, Bao Dung hoặc Trong Trắng.

Ba, luôn giữ một phần thân của tôi bên người, nhỏ bằng đầu ngón tay, và nghe lệnh nó.

Bốn, đừng bao giờ nói ai biết về tôi.

Thứ nhất là để tránh việc cô bé tấn công Natsume-kun lần nữa sau khi tôi thả cậu ta về bình thường.

Cái thứ hai thì đơn giản là đáng để thử một lần.

Vì muốn học skill cấp Chủ thường một người phải tài năng cực kì xuất chúng cơ mà.

Imouto-chan mặc dù đúng là rất có tài, nhưng tôi không chắc chắn về khả năng cô bé học được dù chỉ một cái.

Vì vậy, tôi sẽ không quá mong đợi gì, coi như nếu cô bé học được thì gọi là hên đi.

Thứ ba, là để tôi dễ giám sát hơn.

Giờ tôi không cần phải âm âm thầm thầm như thế ở gần Yamada-kun nữa.

Cơ mà tôi không nghĩ mình sẽ đưa ra quá nhiều mệnh lệnh.

Hiện tại thì imouto-chan cũng không làm được gì quá nhiều cho tôi cả.

Mặc dù có khi sẽ đến cái ngày mà tình hình thay đổi và tôi thực sự cần imouto-chan để làm gì đó.

Thứ bốn, là một biện pháp đề phòng hiển nhiên.

Cuối cùng thì chân của imouto-chan cũng chịu hết nổi nên tôi đưa ra chỉ thị cơ bản, đưa phân thân cho cô bé rồi thả cô bé đi.

Lúc đó tôi cũng hồi phục chân cô bé lại bình thường luôn, coi như là ứng trước phần thưởng cho những gì cô bé sẽ làm sau này.

Không như Natsume-kun, việc xóa kí ức cô bé và cho một phân thân kí ức vào não cô bé không hẳn sẽ là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa tôi cơ bản là bỏ qua cách đó rồi.

Nếu hỏi lí do thì có lẽ chỉ có là vì như thế tôi không nghĩ cô bé sẽ lấy được skill cấp Chủ.

Skill cấp Chủ dường như là loại skill chỉ có thể học được nếu ngay tận đáy lòng, ham muốn thuần khiết nhất của một người thích hợp với nó nhất.

Đối với tôi thì Kiều Hân, Diễm Tĩnh và Lười Biếng chính là như thế.

Phóng Khoáng chỉ đơn giản là vô tình học được nên coi như đó là một ngoại lệ.

Với một người như Natsume-kun có sẵn một lượng lớn năng lượng linh hồn không dùng làm gì được thì lại khác, nhưng bình thường trừ phi dục vọng thuần khiết nhất có liên quan đến skill đó thì người ta sẽ không thể học được skill cấp Chủ được.

Bởi vậy, dù tôi có dùng phân thân kí sinh để khiến cô bé suy nghĩ theo hướng muốn học skill cấp Chủ bằng mọi giá thì nó cũng sẽ không được tăng độ thông thạo chút nào.

Nếu là với imouto-chan này có lẽ hai skill cấp chủ hợp nhất là Trong Trắng và Khiêm Tốn nhỉ?

Ghen Tị cũng khá hợp, nhưng cái đó bị lấy rồi.

Trong Trắng thì dĩ nhiên vì cô bé cống hiến đời mình cho onii-sama.

Khiêm Tốn thì vì onii-sama là giỏi nhất thế giới nên cô bé chỉ là giỏi nhì.

Ừ, hoàn toàn có thể lấy được.

Còn Bao Dung thì, không nên nhắc đến làm gì.

Rồi, giờ thì tôi đã thả imouto-chan đi, đã cấy kí sinh vào Natsume-kun và xóa kí ức những lính canh bị ngắt xủi trong vụ việc kia.

Như thế này sẽ không ai biết được về kế hoạch táo báo của imouto-chan nữa.

Cơ mà, tại sao mặc dù mọi chuyện xảy ra trong hiện tại nhưng tôi lại có cảm giác chúng đã trôi qua rất lâu rồi nhỉ.

Kệ đi.

Giờ không phải lúc nghĩ chuyện đó.

Tôi sẽ đi kiểm tra thử sensei thế nào.

Bằng cách nào đó tôi đã kịp cứu linh hồn của sensei khỏi bị sụp đổ.

Tôi đã chặn chuyện đó xảy ra, nhưng không phải là không có thương tổn gì hết.

Đã có vài skill của cô đã biến mất rồi, hơn nữa chỉ số của cô ấy chắc cũng giảm tương đối.

Quan trọng nhất, tổng năng lượng của linh hồn cô ấy đã giảm đáng kể rồi, mặc dù trên bảng chỉ số sẽ không thể hiện điều đó.

Những skill Hồi HP Tự Động hay là Tăng Tốc Hồi MP, năng lượng từ việc hồi phục được lấy từ đâu?

Dù đây đúng là một thế giới ảo tưởng, nhưng mấy thứ như luật bảo tồn năng lượng cũng không phải là tự nhiên mà biến mất.

Nói cách khác, luật bảo tồn năng lượng có bao gồm cả năng lượng linh hồn nữa.

Nếu chỉ số là biểu hiện bên ngoài của năng lượng linh hồn thì việc tự động hồi phục chính là biểu hiện bên trong của nó.

Những năng lượng không bao gồm trong chỉ số sẽ được sử dụng cho việc tự động hồi phục.

Vì thế, với sensei người hiện tại đang bị cạn kiệt năng lượng linh hồn thì cả MP lẫn HP đều sẽ không có nguồn cung cấp để tự động hồi phục.

Hậu quả chính là, trong cơ thể của sensei hiện tại, để bù cho năng lượng linh hồn bị thiếu hụt đó, chính cơ thể của sensei đang bị sử dụng làm nguồn năng lượng cho việc hồi phục.

Ngắn gọn mà nói, dù chỉ ngồi yên một chỗ thì cơ thể sensei cũng sẽ tự động xuất hiện vô số vết thương.

Đúng như tôi đoán, khi đến chỗ sensei thì cô ấy đang nằm trên giường máu me khắp người.

Má cô ấy bị lõm vào trong, cơ thể vốn nhỏ yếu của cô lại càng ốm yếu hơn.

Hiện tại cô ấy ốm yếu đến mức có cảm tưởng cô đã bị bỏ đói mấy tháng trời không bằng, hơn nữa da cô còn đang bị tróc dần ra như rần thay da.

Xem ra Hồi HP tự động đang hoạt động ngược với tính năng ban đầu của nó.

Hiện tại nó đúng nghĩa là đang bào mòn dần sức sống của cơ thể sensei.

Tình trạng của sensei còn tệ hơn tôi tưởng nữa.

Nếu cứ tiếp tục thế này mà không có ai chữa trị thì sensei sẽ chết không nghi ngờ.

Tôi tự hỏi tại sao tình hình lại tệ thế này, rồi tôi chợt nhận ra câu trả lời.

Để tránh tình trạng tệ hại hiện tại của bản thân bị các học sinh biết đến, sensei đã cố gắng ra vẻ bình thường.

Bình thường cô chỉ đơn giản là bị ngất xỉu do đột ngột mất đi khối lượng cơ thể mà thôi, nhưng sensei đã cố gắng chịu đau và khiến tình hình trở nên tệ hơn nữa.

Vốn thì tự cô đi bộ từ ngọn núi kia về đến đây đã là khó khăn lắm rồi.

Nói sao thì nói, tình trạng lúc đó của cô ấy đã đủ để khiến bất kì ai ngất xỉu tại chỗ và cần thiết được cấp cứu mà.

Thật tình đó, con người này đúng là khác thường mà.

Một người làm sao có thể gánh chịu hết toàn bộ và mọi gánh nặng như thế này được chứ?

Thế nhưng như thế này mới đúng là giống sensei.

Tôi ra tay cấp cứu sensei ngay lập tức.

Vết thương hồi phục, và khuôn mặt cô trở về bình thường.

Tôi không thể hồi phục phần năng lượng linh hồn cô đã bị mất được, nhưng nhất thời những dị biến trong cơ thể cô sẽ biến mất.

Mặc dù cô mất đi vài kí rồi, nhưng chỉ cần ăn uống là sẽ có lại thôi.

Nhân tiện, tôi sẽ làm một thủ thuật nhỏ luôn.

Có tiếng bước chân.

Tôi Dịch Chuyển đi, rời khỏi căn phòng đó.

Dĩ nhiên là sau khi để lại một phân thân ở đó.

Người đi vào phòng và Potimas.

Không quan tâm đến người bệnh gì cả, hắn mở cửa đánh một tiếng rầm rồi bước về phía sensei.

Potimas nhìn sensei với cảm xúc không khác gì nhìn một con chuột thí nghiệm, và đưa tay ra nắm lấy đầu cô ấy.

[Chậc!]

Hắn tặc lưỡi một cái.

Rồi lấy tay ra khỏi đầu sensei.

Hehehe, hehahahahaha, hah-hah-hah-hah!

Đồ ngu! Tên ngốc!

Có lẽ đây là điểm tốt duy nhất về vụ việc lần này, vì phần linh hồn của Potimas kí sinh trong linh hồn sensei cũng đã biến mất.

Có lẽ là nó bị hi sinh bởi skill Cống Hiến rồi.

Nào, có bức mình không hả?

Chỉ bị mất một phần nhỏ linh hồn thôi đó, mi có bức mình không hả?

Dĩ nhiên, tôi không bỏ lỡ cơ hội của mình.

Thủ thuật nhỏ tôi đã chuẩn bị chính là để bảo vệ linh hồn của sensei.

Giờ thì Potimas không thể ảnh hưởng sensei nữa rồi.

Hơn nữa, lí do lớn nhất khiến tôi không thể làm gì Potimas đã biến mất.

Tiếp theo, nếu tôi có thể xử lí luôn quyền hạn cấp Chủ của hắc là tôi có thể đưa cái cục phân bỏ nhà hắc xuống đáy địa ngục được rồi.

[Ư... Ư...]

Hơ, xem ra sensei tỉnh rồi.

[Cô tỉnh rồi sao?]

[Potimas? Tôi đang ở đâu?]

[Phòng của cô]

Ánh mắt của sensei vẫn đang lơ mơ - cô ấy chưa tỉnh hắc à?

[Vết thương của tôi, là ông chữa trị giúp tôi sao, Potimas?]

[Đúng vậy]

Ồ VẬY À?

CH- Chết tiệt!

Gừ...!!

Tôi có muốn cũng không thể nhảy ra lúc này được!

Tên Potimas chết bầm!

Có lẽ hắc ra nhận ra sát khí của tôi, vì lúc đó Potimas nhanh chóng nhìn quanh căn phòng.

Thôi kệ đi.

Ta sẽ lơ mi đi lúc này.

Hắn ta không làm gì hơn với sensei nữa.

Giờ khi hắn không thể lợi dụng sensei nữa thì tôi cũng không cần phải để ý hắn quá làm gì, nếu hắn cố gắng làm gì quá phạm thì biện pháp bảo hiểm của tôi đang chờ hắn sẵn.

Hehehe.

Ta rất mong chờ đến cái này ta có thể cắt đầu mi xuống.

Cứ rửa cổ chờ đến đó đi tên khốn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 247: Cô Gái Trẻ Phản Diện Rơi Nước Mắt

Tôi đã xử lý toàn bộ sự việc sau màn của vụ việc ở học viện Nhân Loại rồi, và đang trở lại chỗ Agnar.

Đằng nào thì tôi cũng rời đi lúc đang nói chuyện giữa chừng mà.

Kì lạ thay, mặt ông ta căng giật một cách kinh hồn, ông ta đang sợ cái gì thế?

Tôi đang cười một nụ cười rạng rỡ như thế này cơ mà.

Nhìn người khác cười mà cứ giật giật như thế, thật bất lịch sự mà.

Về việc những hoạt động của tộc Elf trong lãnh thổ Quỷ, tôi tiếp tục giao nhiệm vụ xử lý việc đó cho Agnar.

Đằng nào thì miễn sao sensei không có trong số bọn Elf thì tôi không có lí do quan tâm chúng đang làm gì.

Hơn nữa, tôi nghĩ những gì Potimas đang làm trong lãnh thổ Nhân Loại mới là việc bọn Elf đặt ưu tiên.

Còn về việc mà Potimas đang làm, cơ bản mà nói hẳn đang xâm chiếm đất nước của Yamada-kun.

Lúc Anh Hùng-kun không có ở gần đó tôi đã thấy hắn đi vào hoàng cung, và bắt đầu từ đức vua, Potimas đặt một mảnh linh hồn vào toàn bộ mọi

người quan trọng trong đất nước đó.

Chỉ cần một ý nghĩ của hãn thì toàn bộ hộ sẽ vì hãn tạo một quân đội lớn bất kì lúc nào.

Tôi không nói cho imouto-chan biết chuyện đó.

Dù tôi có nói cô bé cũng chẳng làm gì được cả.

Tôi còn không làm gì được thì imouto-chan càng không thể làm gì được.

Ừ, tôi không làm gì được để xử lí chuyện đó hết.

Không may thay, cả đất nước đó chỉ cần một ý nghĩ của hãn là hãn có thể làm được gì hãn thích.

Hiện tại tôi không có cách cứu những người bị hãn kí sinh lên người.

Trước khi họ bị lợi dụng tôi cũng chỉ có thể làm một chuyện là giết chết họ mà thôi.

Đúng là một khả năng kinh khủng mà.

Cứ như hãn có thể làm cùng một việc tôi cố làm với Ma Vương, nhưng không có giới hạn vậy.

À thì, mặc dù tôi nói "không giới hạn" nhưng dựa vào việc hãn nắm lấy đầu sensei tôi đoán hãn cần phải tiếp xúc trực tiếp mới được.

Dẫu vậy, việc không có cách nào chống lại việc đó khá là đáng sợ.

Nếu những ai có kí sinh có thể kháng cự ngược lại và tiêu diệt mảnh linh hồn của Potimas thì tốt quá, nhưng chắc không mong chờ được gì rồi.

Nhân Loại của thế giới này có điểm yếu chung với những dạng tấn công thuộc tính Dị Giáo.

Nói đúng hơn, Kháng Dị Giáo của họ nói chung khá thấp.

Có lẽ là vì skill các kiểu nên họ không bị dính bất kì đòn thuộc tính Dị Giáo nào trong một thời gian khá dài rồi, bởi vậy Kháng của họ cứ thế mà giảm, và bản thân linh hồn của họ cũng bị yếu đi nữa.

Lí do mà họ không quen với Dị Giáo, đơn giản là vì nó bị nhà thờ cấm sử dụng.

Ừ, tôi khá chắc chắn lí do cho việc này là bởi vì khi Ma Pháp Dị Giáo lên cấp tối đa thì Cấm Kị sẽ được trích ra từ đó.

Với nhà thờ, cho một thứ như là Cấm Kị trở nên phổ biến không phải là chuyện họ muốn làm.

Tôi có lẽ nên liên lạc với bên nhà thờ càng sớm càng tốt nhỉ.

Mặc dù tôi có nhắc tới chuyện này một lần rồi, nhưng vì dạo này tôi bận bịu nhiều chuyện quá nên tôi cứ phải giải quyết nên cứ lầy việc đó mãi.

Không phải là tại đi gặp ông giáo hoàng kì lạ nào đó là phiền phức hay khó chịu hay bất kì thứ gì giống hết hết.

Không phải đâu, hiểu chưa!

Hơn nữa, việc tôi bận rộn là có thật.

Sau khi từ chỗ Agnar trở về tôi đến chỗ bé Vampire.

Hiện tại là nửa đêm rồi đó.

Dù vậy nhưng đưa con gái ngỗ nghịch đó lại trốn phân thân của tôi đi đâu đó rồi.

Sao con bé lại có thể lừa được con mắt của tôi chứ nhỉ?

Đúng là con bé đang bỏ công sức làm chuyện bao đồng mà?

Nói chung là, vì tôi không kiếm được cô bé chỉ bằng mắt của phân thân tôi nên tôi dùng bản thể của mình tìm xung quanh khu vực.

Tôi tìm được một chỗ có vẻ đúng, và đẩy cửa đi vào.

[Kyaa!?!]

[Ế, hả!?!]

Rầm.

Tôi đóng cửa lại.

Tôi chưa thấy gì hết.

Không ngờ luôn.

Bé Vampire, chưa gì đã leo lên bậc thang trưởng thành rồi...

Cô bé leo lên trước tôi nữa kìa.

Tại sao chứ, mặc dù tôi không nên có cảm giác xấu hổ hay gì cả, nhưng tôi vẫn có cảm giác thất bại tràn trề.

Mà khoan đã, vậy ra cô bé lừa phân thân của tôi chỉ để làm vậy thôi hả!

Đúng là sử dụng khả năng bá đạo của bản thân đúng lúc đúng chỗ ha!

Xem ra cô bé vừa kết hợp nhiều skill với nhau để tạo ra một skill đặc trưng.

Cô bé dùng Ma Pháp Bóng để che cả tòa nhà đi sao?

Dùng nó để che đi việc bản thân đang ẩn thân sao?

Dù vậy thì bình thường muốn lừa được mắt của tôi cũng không hề đơn giản như thế, rõ ràng cô bé còn dùng biện pháp khác nữa.

Aaaa.

Thật là nực cười mà.

Hay là, có khi nào đây không phải là lần đầu con bé làm trò tháo vát này không?

Trước đây có mấy lần tôi cũng bị mất dấu con bé nữa, rất có thể.

[Vậy, Waldo-sama đâu rồi?]

[Tôi rất xin lỗi. Tôi mất dấu ngài ấy rồi]

Hmm?

Vì lí do nào đó có nhiều đứa nhóc cả trai lẫn gái đang tụ tập ở đây thì thậm chí bàn tán gì đó.

Và tôi vì lí do nào đó quyết định chú ý nghe lén.

[Ai là người cuối cùng thấy ngài ấy?]

[Là tôi. Và dĩ nhiên ngài ấy lúc đó đi cùng con ả đó]

[Ta hiểu]

Hmm.

Tôi có cảm giác mình thấy bọn trẻ này trước đây rồi.

A, là một ojou-sama và những người theo phe cô ta học cùng học viện với bé Vampire.

Cơ mà tôi không nhớ tên cô gái này.

Lẽ ra tôi phải học một skill giúp ghi nhớ hay gì đó trước khi Phong Thần mới phải.

Dạo này trí nhớ tôi tệ còn hơn cá vàng nữa.

[Chúng ta phải làm gì đây?]

[Nếu không tìm được ngài ấy chúng ta không thể làm gì cả]

[Nhưng mà!]

[Tiểu thư nuốt trôi nổi cục tức này sao!?!]

[Cứ thế này, con ả đó và Waldo-sama sẽ...]

Hmmm?

Tôi không biết Waldo là ai, nhưng chắc cậu ta là đứa vừa nãy ở cùng với bé Vampire nhỉ?

A, nếu vậy thì không phải "cứ thế này" mà là "đã rồi".

[Felmina-sama, chúng ta phải xử lí con ả đó!]

[Đúng vậy! Từ lúc con ả đó xuất hiện, không những Waldo-sama mà những công tử xếp hạng cao khác đều hành động cực kì kì lạ!]

[Có nhiều lúc mắt họ cứ mờ mờ lung, rõ ràng con ả đó đã làm gì họ rồi!]

「Cứ thế này có khi toàn bộ những người có thể trở thành lãnh đạo cao tầng tương lai của đất nước này sẽ bị nhuốm vết nhơ không thể xóa nhòa mất!」

A, ờm, à.

Cái "con ả" mà họ đang nói tới, là chỉ bé Vampire nhỉ?

À, ừ.

Nói sao đây nhỉ, xin hãy thứ lỗi cho con gái tôi.

Tôi có dạy dỗ con bé sai chỗ nào không nhỉ?

Cơ mà, chuyện biến đàn ông thành nô lệ của bản thân là chuyện mà Vampire lẽ ra phải làm mà nhỉ?

Nhưng, hình như ở kiếp trước cô bé không tỏ ra như thế chút nào mà nhỉ?

Tôi không nhớ rõ lắm về bé Vampire kiếp trước.

「Im lặng!」

Trong khi những người hầu xung quanh vẫn đang tranh cãi, một cô bé đứng giữa mọi người cắt ngang như thế.

「Tất cả mọi thứ ta có thể làm ta đã thử toàn bộ rồi! Nhưng, lần nào con ả đó cũng né tránh như không có gì xảy ra cả. Con ả đó là một con quái vật thực sự. Nghe rõ, không bao giờ được bất cẩn hết!」

Ra đó là lí do dạo này có nhiều vụ tai nạn xảy ra ở gần bé Vampire như thế.

Ừ thì, nếu như toàn bộ những người cơ bản là quan trọng bằng hoàng tử của một nước đột nhiên bị một người phụ nữ vô danh đến từ đâu không

biết thu hút hết thì ai cũng sẽ thấy lo lắng hết.

Đặc biệt là khi việc thu hút đó có liên quan đến kĩ năng đáng ngờ nào đó.

Rõ ràng họ sẽ cố gắng giết cô ta.

Nhưng tiếc quá.

Chắc chắn rồi.

Cô bé của tôi làm gì bị có nhiều đó mà chết nổi chứ.

[Felmina-sama, không lẽ người muốn...]

[Các người không nên nói thêm bất kì thứ gì nữa. Hơn nữa, mọi người ở đây đều chưa nghe gì cả]

Toàn bộ người hầu im lặng và gật đầu.

[Nếu có gì xảy ra với ta, xin mọi người hãy trong nom cho đất nước này]

Xem ra cô đã chuẩn bị cho việc tệ nhất xảy ra rồi, cô gái trẻ buồn khổ.

Ừ thì.

Gần như chắc chắn, cô bé này sẽ bị bé Vampire xử lí nhĩ.

Hiện tại cách suy nghĩ của bé Vampire không khác gì Vampire rồi.

Cô bé không hề nhận ra sự thay đổi rõ rệt giữa thường thức của cô bé lúc còn là Nhân Loại so với thường thức hiện tại của cô bé.

Bởi vậy cô bé mới vô tình tạo ra tình huống hiện tại được.

Thật tình.

Tôi không quan tâm một chút nào đến tương lai của đất nước này, nhưng tôi thấy mình có thể sử dụng được cô gái trẻ này.

Nếu tôi thấy thích hợp, có lẽ tôi sẽ thu nhận cô gái.

Sau đó, cô gái đó bị kết tội.

Vì tôi thấy nếu cứ để thế thì uổng quá, nên tôi thu nhận cô gái đó.

Cô gái này cũng rất có tài năng, nên nếu cô ấy có thể học được một skill cấp Chủ thì quá tốt.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 248: Bản Chất Của Một Vampire

Người thực sự không thể hiểu nổi sự thay đổi đột nhiên của bé Vampire là tôi.

Ể, thật đó, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Khoảng giữa giữa hành trình của chúng tôi thì bé Vampire cũng có tỏ ra nổi loạn, nhưng rõ ràng không có chút nào giống hiện tại hết.

Đặc biệt, tôi khá chắc chắn cô bé không có loại tính cách thích hợp việc tạo một harem hay gì đó giống thế này.

Nếu những khía cạnh Vampire của cô bé dần dần xuất hiện thì tôi còn hiểu, chứ tự nhiên biến từ 1 thành 10 như thế này luôn thì...

Hơn nữa, tôi lo lắng về việc bé Vampire chưa nhận ra bản thân mình thay đổi nhiều thế nào.

Hay là lúc tôi không chú ý cô bé bị ảnh hưởng bởi skill nào đó chăng?

Nếu vậy thì tôi nghĩ rất có khả năng.

Vì cô bé có skill Ghen Tị cơ mà.

Nhưng mà chỉ mình Ghen Tị không thể giải thích được hành vi của bé Vampire hiện tại được.

Tôi chỉ khá chắc chắn nó là lí do cô bé tỏ ra giận dữ và nổi loạn thôi.

Vì thế, tôi quyết định đi đến hỏi người biết nhiều nhất về Vampire.

Tôi xông vào khu vực của Quân Đoàn Bốn bắt cóc Mera đi.

[Ừm, cô bất chợt đến thế này có hơi bất tiện một chút]

Đừng lo về việc đó.

Tôi khá chắc chắn ông chỉ đang làm công việc bàn giấy thôi mà.

Để làm sau cũng được. (TN: Sau này, đây là câu shiraori không bao giờ dám nói ra nữa)

Ojou-sama đáng kính của ông đang gặp vấn đề nên ông có nghĩa vụ phải ưu tiên chuyện đó.

Tôi bắt cóc Mera đang vẫn còn phân vân.

Tạm thời, chúng tôi sẽ kiểm tra hành vi của bé Vampire trong một ngày.

[Ông nghĩ sao?]

[Để xem nào. Đầu tiên tôi xác nhận như thế này đúng là đáng để tôi bỏ dở công việc của mình]

Khi tôi hỏi thì Mera trả lời bằng một cách lịch sự như thế.

Tôi nhẹ nhàng gật đầu yêu cầu ông ta nói tiếp.

[Đầu tiên, hành vi của ojou-sama hoàn toàn đúng như một Vampire. Hiện tại tôi cũng đang làm chuyện tương tự]

Ô-hô.

[Sử dụng Ma Pháp lên người khác giới để quyến rũ họ. Đây là để đảm bảo được lượng thức ăn đều đặn, hơn nữa để chọn ra những ứng cử viên

thích hợp làm người hầu - là vì hai lí do này. Còn về chuyện người khác giới hay không, tôi khá chắc là tùy cá nhân]

Ông cũng vậy sao Mera.

[Nói chung là, mặc dù chuyện này sẽ bị người coi thường, nhưng với Vampire thì đây là chuyện hiển nhiên. Dĩ nhiên có thể tôi và ojou-sama không giống nhau về lí do làm. Nói cho cùng, chuyện có làm thế này hay không hoàn toàn là tùy vào ý muốn]

Bây đặt nói giảm nói tránh, cuối cùng rồi cũng để lộ ra ham muốn của bản thân. Thật tình cái tên này...

[Ừm, xin hãy đừng nhìn tôi với biểu cảm như đang nhìn một đồng rác như thế]

[Đùa thôi]

Ừm, đùa thôi, đùa thôi.

Tôi hoàn toàn không nghĩ Mera là kẻ thù của toàn bộ phái nữ hay là một kẻ bại hoại hạng nhất trong đám đàn ông hay gì đó đâu.

[Được rồi, quay lại vấn đề hiện tại, theo tôi thấy thì ojou-sama đã nhận ra ham muốn của bản thân và đang hành động theo đúng ham muốn đó. Hơn nữa hoàn toàn không thấy ngần ngại hay tội lỗi gì cả]

Ừm.

Đó chính là vấn đề đó.

[Nếu ý kiến của tôi có thể chấp nhận được, cô có muốn nghe thử không?]

Cứ nói.

[Đây chỉ là một khả năng thôi, nhưng có lẽ là trong quá trình trưởng thành của ojou-sama, thường thức của cô ấy với tư cách Nhân Loại đã bị thường thức Vampire trong cô ấy đàn áp. Nếu không phải vậy thì lúc này lẽ ra cô ấy sẽ hơi có cảm giác mâu thuẫn một chút, như lúc tôi vừa trở thành Vampire và ý thức Nhân Loại của bản thân khiến tôi ngần ngại. Tôi không hề thấy ojou-sama có biểu hiện như thế. Có lẽ thường thức Nhân Loại của cô ấy đã hoàn toàn bị gạt bỏ rồi, nếu không lúc này lẽ ra việc suy nghĩ như một Vampire đã bị phần Nhân Loại của cô ấy gạt bỏ rồi. Tôi khá chần chẫn tình trạng hiện tại của cô ấy là như thế]

Hiểu rồi.

Vậy là không khác gì ý kiến của tôi.

[Lí do là?]

[Tôi không rõ. Trong tình huống của tôi thì tới tận bây giờ tôi vẫn có thể suy nghĩ như một Nhân Loại bình thường. Nên tôi không có kinh nghiệm bị bản năng Vampire xâm chiếm]

Hmmm.

Nếu biết lí do ít ra tôi sẽ biết cách giải quyết.

Hiện tại vì không hiểu được chuyện này nên tôi không biết phải tiếp cận cô bé thế nào hết.

[Tôi có thể nghĩ ra vài yếu tố khả thi, nhưng nguyên nhân chính là cái nào, hay là kết hợp của nhiều cái nào thì tôi không thể xác nhận được]

Hmm.

Thôi cứ nghe thử cũng không sao.

[Thứ nhất, rất có thể tác dụng của skill Ghen Tị mà cô đã nói đến là lí do chính. Nếu vậy, tôi khá chắc chắn cô biết nhiều hơn tôi Shiraori-sama]

Đúng vậy.

Hành vi hiện tại của bé Vampire, có nhiều cái rất có thể là vì tác dụng của Ghen Tị.

[Thứ hai, là vì ojou-sama sinh ra đã làm Vampire rồi. Không như tôi, ojou-sama được sinh ra đã là một Vampire thuần huyết. Mặc dù cô ấy được Nhân Loại nuôi lớn nhưng bản chất cô ấy vẫn là một Vampire. Thậm chí có thể nói rằng nếu hiện tại cô ấy vẫn cư xử như Nhân Loại thì đó mới là vấn đề. Có điều tôi không biết chuyện này sẽ có tác động gì đến hành vi của cô ấy]

A, đúng rồi nhỉ.

Vì bé Vampire được nhận skill đặc biệt ngay lúc luân hồi từ D nên cô ấy mới được sinh ra thành Vampire.

Cô ấy cơ bản là không có kinh nghiệm làm Nhân Loại ở thế giới này, chỉ ở kiếp trước mới có.

Nếu vậy cách giải thích này có lí nhỉ?

Ý thức làm Nhân Loại từ trước đến giờ của cô bé được đi kèm với kí ức từ kiếp trước, khi cô bé lớn lên đủ rồi thì ý thức làm Vampire đơn giản là mạnh hơn quá so với nó thôi.

Có thể lắm.

[Hơn nữa, ojou-sama có vẻ hơi bị ức chế. Có lẽ cách cô ấy được nuôi dạy trước giờ khiến cho cô ấy trở nên như thế]

Hmm?

Ức chế?

Tại sao?

[Ô, xin lỗi. Tôi giải thích hơi tệ. Ức chế, ý tôi là về việc chiến đấu. Vampire xem việc được chiến đấu là niềm vui, vì họ là một chủng loại thích chiến đấu]

Ể, thật sao?

Vampire là một chủng loại... hữu dụng vô mưu sao?

Hmmm.

Như thế không phù hợp hình tượng Vampire của tôi cho lắm.

Nhưng, ngay khi tôi đang nghĩ thế, chợt tôi nhớ đến một vị chủ nhân nào đó rồi tôi buộc phải xác nhận thế là đúng. (TN: chắc là đang nói đến Alucard trong Helsing)

Ra là vậy, Vampire là mấy tên cuồng chiến đấu à.

Tôi không biết chuyện đó trước đây.

Đúng là dạo này tôi không cho bé Vampire chiến đấu gì cả.

Vì nếu cô bé lỡ tay giết một con quái vật thì cô bé sẽ lên cấp.

Trước khi toàn bộ skill tăng chỉ số lên cấp tối đa tôi không muốn cô bé lên cấp.

Nhưng tác dụng phụ của việc này là bé Vampire bị ức chế.

Hậu quả là việc bị stress dồn nén khiến cô bé phát triển theo hướng Vampire một cách nhanh chóng.

Rất có lí.

Vì cô bé vẫn còn kí ức làm người ở kiếp trước nên tôi không nghĩ cô bé đã thực sự biến thành một Vampire từ tận đáy lòng, nhưng nếu cô bé chỉ đơn giản là làm theo bản năng để xả stress thì lí trí của cô bé cũng khó để mà kiềm chế cô bé lại được.

Tôi rất xin lỗi vì việc này.

Tôi phải nhận một nửa trách nhiệm cho việc bé Vampire biến thành thế này nhỉ.

Được rồi, vậy thì tôi sẽ để cô bé quấy cho thỏa thích.

May mà đối thủ thích hợp cho cô bé cũng sắp tới rồi.

Đối thủ cô bé cũng có skill cấp Chủ.

Hơn nữa cấp độ cậu ta không hề thấp.

Là người đã chiến đấu và tàn sát suốt thời gian qua, là con Oni.

So với nó, bé Vampire chỉ là cấp 1, nhưng vì được huấn luyện đặc biệt từ nhỏ nên chỉ số cô bé hẳn cũng rất cao.

Toàn bộ skill của cô bé đều là từ rèn luyện mà có.

Nhưng bù lại cô bé không có chút kinh nghiệm thực chiến nào cả.

Ừ.

Hẳn sẽ là một cuộc chiến cân sức đây.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 249: Tối Nào Oni Ơi, Oni À

Đúng ngay dịp đó có một đợt đi thực tập ngoại khóa của học viện, và tôi cho phép bé Vampire tham gia.

Nơi thực tập là chỗ có nhiều quái vật cấp thấp sống, nói cách khác là một khu vực rèn luyện dành cho tân binh.

Quái vật ở thế giới này được xếp thành nhiều cấp độ nguy hiểm, và ở khu rừng này trên lý thuyết không có con nào hơn cấp E.

Một con quái vật độ nguy hiểm cấp E là bằng với con ếch trong Đại Mê Cung Elro.

Kiểu gì thì bé Vampire cũng sẽ xử lý gọn gàng được thôi.

Thang đo độ nguy hiểm này, dường như bên Nhân Loại là phe nghĩ ra nó đầu tiên, theo tiêu chuẩn là nếu 6 Thám Hiểm Giả cùng cấp độ mới đủ sức xử lý một con quái vật thì nó sẽ là cấp đó thì phải.

Nghĩa là, một con quái vật cấp B sẽ cần 6 Thám Hiểm Giả cấp B xử lý.

Nói cách khác không phải cứ một Thám Hiểm Giả cấp B là đủ sức xử lý một quái vật cấp B, có một sự chênh lệch gấp 6 lần.

Nhưng mà nghe đồn Thám Hiểm Giả cấp thấp nhất cũng là cấp D, là mức mà bất kì ai cũng có thể đạt được dễ dàng.

Cho nên, chỉ cần một người bình thường bất kì quyết định đăng kí làm Thám Hiểm Giả xong thì người đó có thể tự xưng bản thân là một Thám Hiểm Giả cấp D, đơn giản như thế.

Bởi vậy nên những quái vật có độ nguy hiểm cấp dưới D thì độ nguy hiểm chỉ có giá trị tham khảo thôi.

Nói sao thì nói, một Thám Hiểm Giả cấp D lâu năm so với một người vừa gia nhập dĩ nhiên sẽ khác nhau rồi.

Trong số các Thám Hiểm Giả cấp D không thiếu những người chỉ mang danh như thế chứ thực ra họ sống bằng nghề hái thuốc chứ không biết đánh nhau gì cả, vì vậy thường cấp D không đáng tin cho lắm.

Nói vậy thôi chứ Thám Hiểm Giả sau khi lên cấp rồi dù người yếu nhất cũng mạnh hơn những người chỉ suýt lên cấp rất nhiều, không thể đánh giá chính xác mà chỉ có giá trị tham khảo thôi.

Trên thực tế, để có khả năng một đấu một với một con quái vật thì thường cấp độ Thám Hiểm Giả cần cao hơn một hoặc hai cấp so với quái vật.

Nghĩa là một Thám Hiểm Giả cấp B sẽ có thể một mình giết một quái vật cấp C là cao nhất.

Nhân tiện, chủng loại Taratect Nhỏ Hạ Cấp lúc đầu của tôi, độ nguy hiểm của nó là cấp F.

Độ nguy hiểm cấp F.

Là cấp F đó!

Nó yếu dữ vậy đó.

Nghĩa là ngay cả một đứa con nít cũng đánh nó chết được đó.

Quay lại vấn đề.

Trong khu rừng, bé Vampire đang tiếp tục đi săn.

Nhìn mặt cô bé là thấy rõ ràng bé đang thất vọng.

Ừ, cô bé thấy chán vì đám quái vật này quá yếu nên đánh không vui.

Tôi nghe Mera nói rằng, thứ mà Vampire muốn lúc chiến đấu không phải là việc ăn hiếp kẻ yếu mà là được đánh với một đối thủ ngang hàng hoặc mạnh hơn bản thân.

Nếu vậy rõ ràng một đám quái vật cấp E không xứng là đối thủ cho bé Vampire.

Mà, cứ bình tĩnh đi.

Tôi đã chuẩn bị một đối thủ thích hợp rồi.

Tôi đã hướng Chăng Tinh-kun từ từ đến đây, và cuối cùng cậu ta cũng đi đến khu rừng rồi.

Tôi không dùng được Giám Định nên tôi không rõ lắm cậu ta mạnh cỡ nào.

Cơ mà, tôi biết được gọi cậu ta là "Chăng Tinh-kun" là không đúng nữa.

Cậu ta tiến hóa rồi.

Có lẽ là tại gần đây cậu ta tàn sát vô tội vạ quá nhiều nên cậu ta lên cấp đủ để tiến hóa nữa rồi.

Cơ thể to kình của cậu ta trước đây giờ đã nhỏ lại, trở nên bằng một Nhân Loại bình thường.

Nhưng mà mặc dù cơ thể cậu ta nhỏ lại thật nhưng sức mạnh chứa trong cơ thể đó lại tăng lên.

Theo tôi dự đoán có lẽ là bằng với bé Vampire.

Trên trán cậu ta có một cặp sừng nữa, nên có lẽ gọi cậu là là Oni đúng hơn.

Làm tôi ngạc nhiên nhất chính là mặt của Oni-kun.

Tôi thấy ngờ ngợ không nhớ thấy mặt cậu ta ở đâu, nhưng rồi tôi nhận ra đó là Sasajima-kun.

Trong kí ức của Wakaba Hiroyuki thì Sasajima-kun khá thân với Yamada-kun và Ooshima-kun hiện đang học ở học viện Nhân Loại.

Trong kí ức nhiều lần tôi thấy ba người họ đi chung với nhau.

Mặc dù tôi có biết Oni-kun là một người luân hồi nhưng tôi không nhớ rõ là ai.

Cả Yamada-kun và Ooshima-kun đều lo lắng không biết Sasajima-kun ở đâu, và hỏi sensei nhiều lần.

Tôi có cảm giác rằng sensei biết về Sasajima-kun, không biết cô ấy đã đoán được trong lúc cậu ta đang hoành hành ở lãnh thổ Nhân Loại hay sao nhỉ?

Nếu đếm hết số người luân hồi ở làng Elf cộng thêm ở học viện Nhân Loại có lẽ tôi đã đoán ra được danh tính cậu ta rồi nhỉ.

À, ừ đúng rồi.

Chỉ cần làm phép loại trừ là biết Oni-kun là ai rồi.

Cơ mà, không phải là tôi không thể biết, mà là tôi không thèm biết đúng hơn.

Nói trắng ra thì, tôi không quan tâm Oni-kun là ai.

Vấn đề tôi quan tâm, là tại sao cậu ta lại có được cùng khuôn mặt hồi kiếp trước.

Lúc tôi tiến hóa lên Arachne tôi có khuôn mặt của Wakaba Hiroyuki, hay là bất kì lúc nào một quái vật tiến hóa thành dạng gần giống với Nhân Loại thì họ sẽ có được khuôn mặt theo nó tưởng tượng ra nhỉ?

Nếu vậy, chuyện tôi có khuôn mặt thế này đơn giản là vì tôi lấy được khuôn mặt mà tôi quen nhất ở kiếp trước.

Không biết bé Vampire thấy mặt Sasajima-kun sẽ phản ứng ra sao nhỉ?

Và cô bé đơn giản là không thèm phản ứng!

Vừa chạm mặt nhau là nhảy vô đánh lộn luôn.

Lẽ ra đây là một cuộc hội ngộ cảm động giữa hai người luân hồi đấy!

Ô?

Bé Vampire không nhận ra sao?

Hay là, cô bé nhận ra rồi mà quyết định lờ đi?

Hmm.

Tôi cá là cô bé không nhận ra.

Mặc dù chuyện "Tôi nhận ra chứ, nhưng hắn ta nhìn mạnh nên tôi không quan tâm" cũng rất có thể xảy ra.

Mà, kệ đi.

Đằng nào thì họ cũng chạm mặt nhau như kế hoạch rồi.

Xin lỗi nha Oni-kun, nhưng phiền cậu làm đối thủ để bé Vampire xả stress dùm.

Sau đó, dù cậu thắng hay thua cậu cũng có thể yên nghỉ vĩnh viễn nhé.

Bé Vampire là người ra tay trước.

Hí-ha!

Tôi không cưỡng lại được!

Khi thấy cô bé chạy thẳng vào như thế tôi có cảm tưởng mình phải hét lên như thế.

Bé Vampire ời, bé đã lớn lên thành một tên hữu dũng vô mưu tuyệt vời rồi...

Thanh đại đao của cô bé đập dính Oni-kun.

Oni-kun định dùng một thanh Katana để chặn lại, nhưng không chịu nổi nên dùng luôn thanh Katana còn lại cùng chặn đòn mới được.

Có lẽ, cậu ta vốn định dùng một tay cản đòn, rồi dùng thanh Katana ở tay còn lại phản đòn.

Thế nhưng đòn của bé Vampire mạnh hơn cậu ta tưởng nên cậu ta đã phải hết sức phòng thủ rồi.

[Fuhaha, fuhahaha. Người cản lại được rồi. Người thực sự cản được đòn tấn công của ta! Fuhahaha!]

Đ, đ-đ-được rồi.

Bé Vampire cười một nụ cười nguy hiểm.

[Đây, chính là chiến đấu! Lần đầu tiên trong đời! Một cuộc chiến thực sự!]

Cô bé bị ức chế đến mức nào vậy?

Cô bé hoàn toàn nổi điên rồi.

Nếu có danh hiệu Kẻ Cuồng Chiến Đấu chắc chắn cô bé sẽ có được nó ngay.

Nhưng mà không có cái danh hiệu đó đâu.

Bé Vampire kích hoạt Ma Pháp và skill của bản thân.

Oni-kun chuẩn bị để phản đòn lại.

Tôi ngồi xem trên tay cầm bịch bấp rang.

ĐÁNH ĐI!

Rạo, rạo.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 250: Rượt Bắt Cùng Oni

Bé Vampire kích hoạt Huyết Hồng Hải.

Thứ này là một sáng chế của bé Vampire, một Ma Pháp hỗn hợp, hay nói đúng hơn là một Bí Kỹ, kết hợp skill và Ma Pháp với nhau.

Chất lỏng màu đỏ đỏ chuyển động hoàn toàn theo sự điều khiển của bé Vampire, làm tan chảy mọi thứ không loại trừ thứ gì cả.

Sương Máu trong skill Vampire của cô bé, Axít Đặc Công và Ma Pháp Nước đã được kết hợp với nhau.

Lần đầu tôi nhìn thấy tôi đã rất ngạc nhiên.

Bằng cách nào đó có thể kết hợp ba skill khác nhau lại biến thành một kỹ năng mới hoàn toàn.

Tôi chưa hề nghĩ đến việc đó bao giờ.

Nói thật thì, bé Vampire sử dụng skill thông minh hơn so với tôi.

Mặc dù tôi đã từng sử dụng nhiều skill cùng lúc, nhưng tôi chưa hề nghĩ ra việc kết hợp chúng với nhau.

Mặc dù có thể tạm gọi Tư Độc của tôi là một dạng kết hợp, nhưng thực tế nó vẫn nằm trong phạm trù tác dụng của Độc Công.

Dĩ nhiên tôi cũng đã từng thử kết hợp hai skill rồi chứ không phải không có.

Ví dụ là Ma Nhân cùng với Độc Công.

Nhưng lúc đó tôi không làm được.

Bởi vậy tôi cứ mặc định trong đầu rằng việc không thể sử dụng chung với nhau là vì hệ thống không cho phép như thế, nên tôi không cố gắng mày mò thêm nữa.

Nhưng mà sau khi bé Vampire nghiên cứu sâu hơn, cô bé lại thực sự thành công.

Việc mà tôi đã bỏ cuộc bé Vampire lại đã thành công.

Nói như thế thì bé Vampire có thể được tính là một thiên tài.

Cơ mà, cô bé hiện tại vẫn không là gì so với tôi hết, thậm chí trước khi Phong Thần tôi khá chắc chắn mình vẫn mạnh hơn.

Nếu tôi sử dụng Ý Chí Song Song hết sức thì tôi nghĩ mình có thể spam Ma Pháp liên tục đè chết cô bé.

Hề, làm như tôi cần phải thiết kế chế tạo bí kĩ gì đó không bằng.

Tôi không phải đang cay cú đâu hiểu chưa.

Không phải là không phải!

So sánh với cô bé, Oni-kun, tôi muốn hỏi cậu nghĩ cậu là thể loại siêu chiến binh gì thế hả.

Arnold Kẻ Hủy Diệt?

Hay là Gilgamesh?

Chiến thuật của Oni-kun, là bắn tên lửa sao?

Cậu ta lấy những thanh kiếm phát ra ra từ một không gian khác rồi bắn chúng đi.

Nhìn từ bên ngoài không khác gì Gate of Babylon cả.

Một bên là một cơn hồng thủy có khả năng làm tan chảy mọi thứ.

Bên còn lại là một chiếc tàu chiến dùng đạn dược và tên lửa cày nát mọi thứ.

Hình như hiện tại cơ bản chính là chiến tranh nhỉ?

Trận chiến tôi tham gia trước khi Phong Thần, liệu từ bên ngoài nhìn vào có kinh khủng như thế này không?

Cơ mà, hai người có biết khu rừng cơ bản là bị tiêu diệt rồi không vậy.

Nếu bé Vampire dùng Huyết Hồng Hải chặn đòn của Oni-kun thì Oni-kun coi như đã né được làn sóng Huyết Hồng Hải.

Trận chiến kì kèo qua lại khiến hai bên liên tục đổi từ thủ sang công và ngược lại.

Ngừng lại đi!

HP của khu rừng xuống mức số âm rồi!

Bé Vampire triệu hồi Quỷ Bóng Tối.

Có tám con, sinh ra từ cái bóng của bé Vampire thành hình dạng những con sói đỏ sậm.

Bọn chúng chạy đến tấn công Oni-kun cùng lúc.

Ngay cả Oni-kun lợi hại thế cũng không né nổi bọn chúng, và trong lúc cậu ta đang bận giải quyết bọn Quỷ Bóng Tối thì Huyết Hồng Hải hoàn toàn nhấn chìm cậu ta.

Nhưng xem ra không hiệu quả cho lắm.

Nhìn bên ngoài không thấy có bao nhiêu sát thương cả.

Không chỉ khả năng né tránh mà lớp phòng thủ vốn có của cậu ta cũng mạnh nữa.

Hmmm.

Cái này giống như một trận chơi ném bùn ấy.

Không bên nào có con bài tẩy để đè chết đối phương cả.

Hiện tại nhìn thì giống như Oni-kun đang đánh hòa, nhưng thực tế thì cậu ta đang dần bị dồn vào đường cùng.

Mặc dù chỉ số cậu ta cao hơn hẳn bé Vampire, nhưng với lượng skill kinh khủng của bản thân bé Vampire liên tục gây áp lực cho cậu ta.

Hiện tại chắc cậu ta đang nản lắm đây.

Có điều bé Vampire, hiện tại cũng không hẳn là đang thắng thế.

Cô bé vẫn đang dùng chiến thuật đánh xa và dùng Yêu Nhãn của bản thân để cấu máu của Oni-kun từ từ, nhưng cứ thế này chắc tới tết công-gô mới xong quá.

Hmmm.

Kiểu như là, cả hai đều bị sức mạnh của đối phương dọa sợ nên cả hai đang cẩn thận hết sức?

Bé Vampire nhìn có vẻ đang vui vẻ, nhưng xem ra cô bé cũng đang cố hết sức bình tĩnh để chiến thắng?

Ấn số chính là ở bên Oni-kun.

Tôi tưởng rằng lí trí cậu ta bị ăn mòn hoàn toàn rồi, nhưng nhìn cách cậu ta chiến đấu rõ ràng cậu ta đang có tính toán kĩ càng.

Cậu ta vẫn giữ được lí trí của bản thân sao?

Oni-chan hành động.

Cậu ta cố gắng thu khoảng cách giữa hai người lại, mặc kệ có bị thương hay không.

Bé Vampire phản công bằng cách sử dụng Huyết Hồn Hải, Quỷ Bóng Tối và vài loại Ma Pháp khác.

Trong lúc phản công cô bé cũng cố gắng giãn lại khoảng cách ra, ép cậu ta phải tiếp tục chiến đấu tầm xa như này giờ.

Nói chứ, Oni-kun cũng đang khá thoải mái nhỉ.

Cơ thể cậu ta hình như đang được Sức Mạnh Rồng cường hóa?

Ma Pháp của bé Vampire sử dụng không được hiệu quả cho lắm, nên hẳn là vậy.

Dù ăn nhiều đó đòn rồi mà cậu ta còn hăng quá.

Thường bị như thế mà tan nát thành bụi luôn cũng không có gì lạ.

Ồ.

Xem ra cậu ta bắt đầu thấy mất bình tĩnh vì không thể rút ngắn khoảng cách được rồi - Oni-kun làm một võ lớn luôn.

Kiểm bắt đầu xuất hiện từ không gian kia.

Vô số thanh kiếm.

Tôi xé một lỗ nhỏ bên trong không gian của Oni-kun để ngó vào trong một tí.

Ừ.

Gần như là cạn sạch rồi.

Chỉ còn loe ngoe có vài thanh thôi.

Xem ra Oni-kun định dồn hết sức sử dụng một lần hết kiếm luôn.

Không ngạc nhiên thay, bé Vampire nhìn thấy vậy hơi hết hồn một chút.

Số lượng kiếm đó mà nổ cùng lúc thì bé Vampire cũng sẽ nhận sát thương không ít đâu.

Cơ mà vậy vẫn chưa đủ giết cô bé đâu.

Vô số thanh kiếm cùng nhau bay đến chỗ bé Vampire.

Trời nắng nhẹ, có tí lệ nhỏ mưa kiếm lâm râm.

Thời tiết kinh khủng gì vậy.

Rồi nào, bé Vampire sẽ làm gì đây nhỉ?

Bé Vampire kích hoạt Ma Pháp.

Là Ma Pháp Băng.

Hơn nữa là một loại Ma Pháp cực kì cao cấp nữa.

Một làn sương lấp lánh bao phủ khu vực, có nhuộm một chút đỏ.

Đây là... một thứ tôi chưa thấy bao giờ.

Làn lương đỏ lấp lánh và cơn mưa kiếm chạm vào nhau.

Những thanh kiếm phát nổ, làn sương bị đánh tan đi.

Thật hay quá.

Vừa đỏ vừa lấp lánh, chắc tôi sẽ gọi nó là "Heinz" đi nhỉ? (TN: Hình như, loại sốt cà chua nổi tiếng nhất bên Nhật là 輝赤 (Kiseki), dịch nghĩa đen ra là "đỏ lấp lánh", dịch giả Eng dùng tên sốt cà chua Heinz nổi tiếng thế giới để gọi nó)

Làn sương Heinz nuốt chửng cơn mưa kiếm.

Cơn chấn động từ vụ nổ cũng bị đóng băng và hủy đi.

Kết quả, cơn mưa kiếm bị vô hiệu hoàn toàn, và Heinz vẫn còn, tiếp tục truy đuổi Oni-kun.

Khi thấy đòn tấn công tất sát của bản thân dùng gần như toàn bộ mọi thứ cậu ta dự trữ bị vô hiệu như thế, Oni-kun đứng trân mắt ra nhìn.

Ừ thì tôi hiểu cảm giác của cậu ta, nhưng đang chiến đấu mà đi làm chuyện đó là chết chắc đó?

Cái Heinz, như đang khinh thường biện pháp phòng thủ vội vã của Oni-kun, ăn mòn mất tay phải cậu ta.

Cậu ta cố phòng thủ bằng một bức tường đất và một ngọn lửa, nhưng dù bị chặn như thế nó vẫn đủ sức ăn mất tay phải cậu ta.

Đáng sợ nhỉ.

Cô bé đó... đúng là lại chế ra một thứ đáng sợ khác mà.

Hơn nữa, cô bé còn giấu tôi nữa.

Để làm gì?

Không lẽ tính lúc nào đó dùng cái đó chống lại tôi hả?

Đáng sợ quá!

!! Ôi chết cha.

Sao lại đúng ngay lúc này cơ chứ!?

Oni-kun sử dụng Thịnh Nộ.

Ừ, kệ đi.

Cái làm tôi hốt hoảng là một thứ khác hoàn toàn.

Phong ấn của Kuro... đã bị phá vỡ rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 251: Đáng Sợ Hơn Cả Oni

T-tôi nên làm gì đây?

Ở-ở trong không gian mà tôi nhốt Kuro vào kia có dòng chảy thời gian khác với thế giới hiện tại.

Vì vậy nên mặc dù tôi cũng có khả năng theo dõi những gì đang xảy ra trong kia, nhưng chênh lệch thời gian là cực kì đáng kể.

Vì vậy nên tôi mới không nhận ra dấu hiệu phong ấn của Kuro bị phá.

Tôi phải làm gì?

Tôi có thể làm gì?

1- Shiraori thông minh đột nhiên nghĩ ra cách xử lí.

2- Đồng đội của tôi đến cứu tôi.

3- Không thể làm được gì cả, hiện thực rất cay đắng.

Ừ.

Câu trả lời là số 3!

Nói cho công bằng thì dù tôi nghĩ ra gì cũng không làm được.

Kuro mạnh hơn tôi quá nhiều.

Còn số 2, tôi làm gì có đồng đội chứ!

Hah-hah-hah.

Được rồi, có lẽ tôi nên ngưng nói nhảm và nghĩ ra cách xử lí nghiêm túc.

Nói vậy thôi chứ, chuyện tôi cần phải làm khá là rõ ràng.

Nếu anh ta nguy hiểm thì sẽ cố hết sức tiêu diệt anh ta.

Ngược lại thì cứ ngồi chờ thời.

Cơ mà, tôi muốn anh ta không nguy hiểm hơn.

Sau khi thoát khỏi phong ấn thì Kuro đi đến chỗ bé Vampire và Oni-kun.

Hmm.

Anh ta định xử lí Oni-kun sao?

Tôi không muốn bé Vampire bị mắc vào đó đâu.

Chắc tôi sẽ chuẩn bị tinh thần cứu cô bé bất kì lúc nào có thể.

Cơ mà bé Vampire hiện tại đang bị Oni-kun hành cho ra bã luôn.

Sau khi Oni-kun sử dụng Thịnh Nộ thì cô bé không chịu nổi những đòn tấn công của cậu ta nữa, và sát thương cứ dần tăng lên.

Dù có combo vàng Tiên Đoán và Tăng Tốc Suy Nghĩ thì nếu tốc độ tấn công nhanh hơn tốc độ phản ứng của cô bé cũng vậy.

Xem ra hiện tại cô bé vẫn chịu đựng được nhờ skill Vảy Rồng kia, nhưng chắc không được bao lâu nữa đâu.

A, cô bé bị chặt đầu rồi.

Tôi tưởng vậy, nhưng cô bé chụp cái đầu mình đang bay giữa không trung gắn lại lên cổ.

WOW!?

Làm vậy được thật hả!?

Gì chứ, tôi muốn thử làm vậy!

À, không, quên đi.

Nhìn có vẻ đau lắm.

Nhưng mà, rõ ràng chênh lệch giữa hai bên đủ nhiều để cô bé bị chặt đầu như thế.

Xem ra bây giờ đã là "game over" rồi nhỉ.

Hmm?

Bé Vampire, định làm gì đó nữa?

Đừng nói cô bé định dùng Ghen Tị chứ?

A, cô bé **ĐỊNH DỪNG** Ghen Tị thật kìa.

Dù có sắp bị giết hay không cũng không được dùng cái đó.

Sau việc này tôi sẽ phạt cô bé.

Mà, cuối cùng vẫn không sử dụng.

Trước khi kịp làm vậy thì Kuro đến rồi.

Kuro nhảy xuống giữa Oni-kun và bé Vampire.

Oni-kun chém Kuro, nhưng bị đánh ngã rất dễ dàng.

Tôi không biết bé Vampire nghĩ gì, nhưng cô bé cố dùng Huyết Hồng Hải tấn công Kuro.

NÀY, NGỐC QUÁ, DỪNG LẠI!

Huyết Hồng Hải đơn giản là bị lá chắn của Kuro xóa đi.

Dĩ nhiên một đòn tấn công cỡ đó làm gì nổi Kuro chứ.

Ê, chờ đã!

Bé Vampire, bé mới dùng Ghen Tị đúng không!?

Cô thực sự dùng nó rồi!?

Cô nghĩ gì vậy hả?

Được rồi, chuẩn bị BỊ PHẠT đi.

Kuro tóm lấy đầu bé Vampire.

Tôi chuẩn bị tinh thần chạy đến cứu cô bé ngay khi cần thiết.

Nhưng hóa ra tôi chỉ lo hão, Kuro chỉ đánh cô bé ngất đi mà thôi.

Và rồi, Kuro bắt đầu hành hạ Oni-kun.

Ài, cuộc chiến đó quá thảm đến mức chỉ có thể dùng từ "hành hạ" để tả nó.

Kiểu hành hạ cần phải đi kèm "đừng thử làm thế này ở nhà" trên ti vi ấy.

Có lẽ linh hồn cậu ta bắt đầu hết sức rồi, vì việc hồi phục cũng không chịu nổi nữa.

A, Thịnh Nộ hết tác dụng rồi.

A!!

Hiếu rồi, hiếu rồi.

Thịnh Nộ cũng sử dụng năng lượng linh hồn để kích hoạt, vì vậy nếu năng lượng cung cấp bị thiếu thì nó đơn giản là sẽ tắt đi.

Nếu nó tắt rồi vậy tôi đoán lí trí cậu ta sẽ quay trở lại.

Miễn sao nó chưa bị đánh cho văng ra ngoài luôn rồi.

Cơ mà, dường như tôi không cần phải lo về việc đó.

Trong lúc chiến đấu với bé Vampire tôi thấy đầu óc logic của cậu ta đã hoạt động lại rồi.

[Người có thỏa mãn chưa hả?]

Kuro nói như thế với một phân thân của tôi.

Ô.

Anh ta đang nói về việc gì vậy?

[Ta biết, nếu ta giết con Oni này, cả D lẫn tên khốn nhà người sẽ trở thành kẻ thù của ta, đúng không?]

Ế?

Thực ra đâu phải đâu.

Thậm chí, hiện tại D đang bận việc túi bụi nên cô ta cũng không đến được dù muốn.

[Dù hẳn có là nạn nhân đi nữa. Cơ giận của ta hiện tại, ta cần phải đánh đập ai đó để xả giận. đành vậy, coi như đây là ta trả thù đi]

Hừm.

Nói ngắn gọn, hiện tại Kuro không có ý định làm gì chống lại tôi.

Nghe có vẻ tốt đó.

Hình như anh ta đang hiểu lầm khá nhiều thứ, nhưng như vậy thì tiện cho tôi.

Tôi không cần phải khiến anh ta hiểu đúng làm gì cả, nên tôi sẽ cứ để anh ta hiểu lầm tiếp.

Tạm thời, tôi đưa bé Vampire và Oni-kun đã ngất xỉu vào không gian của tôi tạo ra.

Sau khi xác nhận chuyện đó, Kuro Dịch Chuyển đi.

Hình như anh ta Dịch Chuyển đến chỗ Ma Vương thì phải.

Tôi đoán mình cũng nên đi theo.

Đằng nào cũng đến lúc tôi nói cho Ma Vương biết về mục đích cuối cùng của tôi và cách tôi làm chuyện đó.

Nếu Kuro biết phần nào về chuyện đó cũng được.

Dựa vào phản ứng của Kuro khi biết về chuyện đó, có lẽ tương lai của anh ta sẽ cực kì khác hiện tại.

Nói sao thì, tôi không mong chờ gì anh ta chấp nhận mục đích cuối cùng của tôi.

Cơ mà, nói sao thì Kuro, cũng rất mạnh.

Một người yếu hơn anh ta quá nhiều sẽ không thể nhận ra anh ta thực sự mạnh cỡ nào, nhưng ít nhiều cũng có thể thấy được chuyện đó.

Tôi không thể lơ đi việc anh ta phá vỡ được phong ấn của tôi sớm hơn tôi dự tính.

Xem ra tôi phải đánh giá anh ta cao hơn một chút rồi.

Nếu Kuro và tôi trực tiếp đánh nhau hiện tại có lẽ tỉ lệ thắng của tôi ở mức 20%?

Dù nói vậy, nhưng vì tôi không thấy hết sức mạnh của Kuro nên tôi cũng không chắc chắn được.

Tôi đánh giá anh ta khá cao rồi, nhưng có lẽ anh ta còn mạnh hơn tôi tưởng nữa.

Về sức mạnh hiện tại của tôi thì, dù chỉ tính trong hàng ngũ các vị thần cấp thấp thì tôi cũng thuộc dạng thấp nhất của thấp.

Theo như những gì tôi thấy, tôi đoán Kuro mạnh bằng một vị thần cấp chỉ ngay dưới ngưỡng các vị thần cấp trung.

Bình thường thì tôi không có dù chỉ là một chút cơ hội thắng nào cả.

Giả dụ coi như tôi cấp 1,000 đi, Kuro sẽ ở mức chỉ thiếu một chút là lên cấp 10,000.

Nhưng mà, tôi đã tiến bộ suốt thời gian qua với mục đích duy nhất là để có thể đánh thắng được Kuro.

Dù tôi không độ lại nếu hoàn toàn dùng sức, nhưng tôi đang mài dũa khả năng của bản thân theo hướng đặc biệt.

Tôi sẽ lợi dụng điểm yếu khắc chế anh ta mà thắng.

Như bình thường.

Đúng thế, như tôi vẫn làm trước giờ.

Chiến đấu liên tục với những đối thủ cao cấp hơn bản thân, đó là chuyện tôi liên tục làm suốt quãng đời trên thế giới này.

Mỗi lần như thế tôi sẽ luôn sử dụng tư và độc của bản thân để đánh ngay lúc đối phương bất ngờ nhất.

Lần này cũng như thế.

Mà, hiện tại chuyện đó còn xa lắm.

Tôi Dịch Chuyển đến chỗ của Ma Vương.

Ở đó Ma Vương và Kuro đang chờ tôi.

Được rồi, tôi sẽ bắt đầu ở đâu đây?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 252: Lời Nguyên Của Sự Bao Dung

[Shiro-chan. Vậy thực sự suốt thời gian qua em làm nhiều chuyện mờ ám lắm nhỉ?]

Thứ đầu tiên Ma Vương yêu cầu tôi, là một lời giải thích.

Không như khí chất tinh nghịch bình thường của Ma Vương, hiện tại cô ấy đang sử dụng một giọng nói trầm lặng, bức dọc và tôn nghiêm một cách khó tin.

Ừ thì, đó là giọng gốc của Ma Vương đúng rồi.

Trước khi bị thoái hóa vì bị một trong các phân thân của tôi ăn mòn.

Đúng thế, đây chính là hình tượng Ma Vương Balto nghĩ đến khi cúi đầu xuống, chính nó.

Trước mặt Ma Vương lúc này sẽ rất ít người có thể chịu nổi mà không sợ hãi.

Nếu không sợ hãi thì chỉ có lí do người đó đang rất quyết tâm mà thôi.

Sợ hãi hoặc là quyết tâm, rốt cuộc phải chọn cái nào đây?

Cơ mà, tôi chẳng nào cũng thuộc phe "không cần sợ hãi" rồi.

Không trả lời câu hỏi của Ma Vương, tôi chỉ mở mắt ra.

Mặt Ma Vương chỉ nhẩn nhó trong một lúc mà thôi.

Cô ấy đã chịu đựng được nỗi sợ hãi từ mắt của tôi.

「Cô đang làm gì vậy hả?」

Một giọng nói rất lạnh lẽo.

Nếu không trả lời đàng hoàng thì đừng hòng trốn thoát- là ý của Ma Vương.

「Bí mật」

Tôi chỉ tay vào Kuro nói như thế, bằng cách đó tôi nhẹ nhàng né đi áp lực từ Ma Vương.

Ma Vương đổi mục tiêu sang anh ta.

「Ý cô ấy là gì?」

Kuro đứng yên đó khoanh tay, trán nhăn tít lại.

Rõ ràng anh ta đang cực kì khó xử không biết có nên trả lời hay không.

「Đến mức này rồi, nếu cứ giữ bí mật nữa có lẽ sẽ được xem là phản bội rồi」

Kuro thở dài ra như đã chịu thua, và bắt đầu mở miệng nói.

「Ta sẽ bắt đầu bằng kết luận. Lượng linh hồn tuần hoàn trong thế giới này đã bị thoái hóa quá mức rồi」

Này, không phải một phát nhảy thẳng đến kết luận là vô trách nhiệm à?

Có ai chỉ nghe như thế mà hiểu được tình hình hiện tại không?

「Quá mức là cỡ nào?」

Có thật kìa!

Ế?

Ma Vương bình thường nhanh trí thế này sao?

Hay là như thế?

Khi cô ấy bật chế độ nghiêm túc lên cô ấy sẽ thông minh hơn à?

「Một phần đã bắt đầu có dấu hiệu linh hồn sụp đổ rồi」

「Tại sao anh không nói gì với tôi hết?」

「Dù ta có nói ra, thì sao chứ?」

Không khí trở nên ngột ngạt hơn, cả hai trở nên im lặng.

Ài, khó chịu quá đi.

Tôi muốn rời đi được không?

Không hả?

Thôi vậy.

「Hãy trả lời tôi thật lòng đi. Những gì tôi đang cố gắng làm với vai trò Ma Vương, như thế có thể lấy lại đủ năng lượng MA cần thiết không?」

「Không thể」

Kuro trả lời ngay lập tức.

Ma Vương ngồi gục đầu xuống, hai vai run rẩy.

Cô ấy quyết định trở thành Ma Vương như thế này, rốt cuộc lúc đó cần bao nhiêu quyết tâm và hi vọng, tôi không thể tưởng tượng được.

Nhưng mà, tuân theo ý chỉ của Nữ Thần lâu như thế, Ma Vương này, người đã dõi theo và chăm sóc thế giới này lâu như thế, đó là lần đầu tiên cô ấy đã quyết định trái ý Nữ Thần.

Với Ma Vương này, người coi trọng Nữ Thần hơn bất kì ai, bất kì thứ gì, chắc chắn đã phải cần rất nhiều quyết tâm mới đi đến được quyết định này.

Hơn nữa cô ấy còn biết rõ việc mình trở thành Ma Vương đồng nghĩa với việc gần như chắc chắn cô ấy sẽ chết.

Đây, đây chính là nơi tôi sẽ chỉ ra con đường sáng.

[Nếu vậy chúng ta chỉ cần đơn giản là phá hủy hệ thống]

Cả hai người này, đã bị dồn vào đường cùng tuyệt vọng rồi, nghe được gợi ý tuyệt vời của tôi như thế khác hẳn hẳn không khác gì một giấc mơ thành hiện thật cả.

Dĩ nhiên họ sẽ ngay lập tức chấp nhận phương án này.

[Ý cô là gì?]

[Phần năng lượng hiện tại đang sử dụng để duy trì hệ thống, tính ra là được 90% năng lượng MA cần thiết. Nói cách khác, chỉ cần tìm được 10% còn lại từ đâu đó, và sau đó dỡ bỏ hệ thống là chúng ta sẽ đủ năng lượng MA cần thiết]

Rất đơn giản.

Hệ thống là thứ mà D, con quỷ ác độc đó, chế tạo ra.

Nó không phải là thứ đơn giản chỉ dùng bề nổi đánh giá là đủ.

Chắc chắn sẽ có cửa sau.

Với tính cách của D, tên khốn lươn lẹo đó, chắc chắn ở nơi người bình thường không thể tìm ra, sẽ có một cửa sau được giấu đi.

[Chuyện đó, có thể sao?]

[Shiro-chan, em làm được sao?]

Hai người nhìn tôi chăm chú.

Một người nghi ngờ, một người hi vọng.

[Có thể. Để chuẩn bị cho việc đó, tôi đã phải hi sinh những người Kuro cách ly ra]

Thực ra không phải thế.

Nhưng cũng không hẳn là sai, nếu tôi nói mơ hồ như thế này, Kuro sẽ suy nghĩ quá nhiều và tự anh ta sẽ hiểu lầm.

[Ra đó là lí do cô làm thế]

Thấy không.

[Tôi sẽ hoàn thành toàn bộ công việc chuẩn bị một mình. Những gì còn lại, là tìm 10% còn thiếu. Để phòng trường hợp tính toán sai bị thiếu hụt năng lượng thì cần phải có đủ ít nhất 15% tổng năng lượng MA]

Làm sao để làm được vậy?

Gây ra một cuộc chiến tranh, hơn nữa, phải là một cuộc chiến thảm khốc chưa từng có trên lịch sử.

Kế hoạch của Ma Vương, cần phải mở rộng ra hơn nữa.

Ngoài ra còn một yếu tố khác.

[Mở rộng quy mô chiến tranh. Hơn nữa, giết Anh Hùng]

Nghe như thế Kuro phản ứng ngay lập tức.

Đúng thế, Kuro sẽ không dễ dàng chấp nhận việc giết Anh Hùng.

Thế nhưng, tôi không thể nhượng bộ được.

[Trước khi Hệ thống sụp đổ, phá bỏ đi tính năng Anh Hùng. Bằng năng lượng lấy được từ tính năng Anh Hùng, tôi dự đoán sẽ lấy được ít nhất 3% năng lượng]

3% nghe có vẻ không nhiều, nhưng thực sự như thế là rất nhiều năng lượng.

Tôi muốn có được số lượng đó với bất kì giá nào.

Hơn nữa, chỉ cần không còn Anh Hùng thì tỉ lệ sống sót của Ma Vương sẽ tăng lên.

Anh Hùng tồn tại là để giết Ma Vương.

Đó là một đạo luật mặc kệ chỉ số, mặc kệ chênh lệch giữa hai bên.

Dù Anh Hùng đời này có bị giết thì sẽ còn đời sau, rồi đời sau nữa.

Mỗi đời Anh Hùng mới thì tỉ lệ Ma Vương thắng lại giảm bớt.

Không quan tâm skill hay là chỉ số khác nhau cỡ nào, đơn giản đó là cách hệ thống hoạt động.

Tôi không hề nghĩ rằng Ma Vương hiện tại có bất kì lí do gì bị Anh Hùng giết chết được.

Tôi không nghĩ ra được, nhưng vẫn cứ bảo đảm cho chắc.

[Đúng là, sự hi sinh đó là cần thiết]

[Lí do mọi chuyện bắt đầu, là vì Kuro không cẩn thận]

Nghe tôi nói thế, biểu cảm Kuro trở nên đau khổ.

Tôi độc ác quá mà.

Rõ ràng nếu Kuro đã làm chuyện cần làm thì tình hình hiện tại đã không xảy ra rồi.

Nhưng Kuro không thể nào làm được chuyện đó cả.

Giống như Ma Vương, anh ta là một con người đáng thương luôn đặt sự bao dung của Nữ Thần làm ưu tiên.

Sự bao dung đó, mĩa mai thay chính nó là lí do thế giới đang ở trên bờ vực hủy diệt như thế này.

Có thể nói điều đó không khác gì trò hề cả.

Vì thế, tôi sẽ hủy diệt mọi thứ.

Tôi không hề nói dối họ.

Nếu sử dụng hệ thống để bù vào thì số năng lượng cần cho thế giới sẽ đủ.

Nhưng mà phá hủy hệ thống cũng đồng nghĩa với việc skill và chỉ số sẽ biến mất.

Những thứ đó cắm rễ sâu vào linh hồn như thế, làm vậy không khác gì cưỡng ép xóa chúng đi.

Và tùy vào đó, ai có càng nhiều skill, càng nhiều chỉ số, lúc chúng bị xóa đi sẽ phải chịu áp lực lên linh hồn càng lớn.

Giống như với sensei gần đây.

Tôi không hề nói dối họ.

Hệ thống bị phá hủy xong thế giới sẽ được cứu rồi.

Nhưng cái giá phải trả cho chuyện đó chính là sinh mạng phần lớn người sống trên thế giới này.

Tôi đơn giản là giữ im lặng chuyện đó mà thôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 253: Tới Lúc Trừng Phạt (Thật Đó)

Việc tôi cần giải thích cho Ma Vương và Kuro đã giải thích xong rồi.

Sau đó họ muốn làm gì là tùy họ.

Cơ mà, trong lúc họ không thấy những gì tôi đang giấu đi, nếu treo một miếng mồi ngon như thế trước mặt thì dĩ nhiên cá sẽ cắn câu thôi.

Kuro có vẻ còn hơi nghi ngờ, nhưng mà Ma Vương thì chắc chắn sẽ cắn câu.

Bởi vì không còn lựa chọn nào khác cơ mà.

Dù họ không cắn câu cũng không sao hết.

Chỉ cần tôi lộ bài còn giấu ra là xong.

Ma Vương cuối cùng cũng sẽ theo phe tôi thôi.

Lúc đó, cô ấy sẽ rất vui lòng chuyển quyền hạn Tham Ăn Chủ cho tôi.

Sau đó thì chỉ còn một vài cái nữa là xong.

Tôi quay lưng đi, để Ma Vương và Kuro lại ở sau rồi Dịch Chuyển đi.

Hai người họ xem ra còn cần một chút thời gian để suy nghĩ thật kĩ.

Sau khi họ nghĩ thông thì họ sẽ đến cầu xin tôi thôi.

Sau khi Dịch Chuyển đến không gian khác kia, bé Vampire đang đứng với một tư thế rất là hùng hổ.

Xem ra cô bé tự mình thức dậy trước rồi.

[Đó, là ai?]

"Đó" mà cô bé đang nói tới hẳn là Kuro.

Có vẻ cô bé nghĩ anh ta cản trở cuộc chiến giữa cô bé và Oni-kun.

Cơ mà, đúng là anh ta đã làm vậy thật.

[Kuro. Anh ta cùng một loại với tôi]

[Cùng một loại với Goshujin-sama]

Khi tôi nói anh ta cùng loại với tôi, bé Vampire làm một vẻ mặt hiểu chuyện.

Nhưng ánh sáng nguy hiểm trong mắt cô bé không hề biến mất.

[Cho tôi gặp anh ta]

Cô muốn làm gì sau khi gặp - chắc tôi không cần hỏi câu đó.

Cô bé sẽ cắn nát đầu anh ta ra.

Ý tôi là đúng nghĩa đen cố gắng cắn nát đầu anh ta.

Nghe rằng anh ta cùng một loại với tôi hẳn con bé đã hiểu sự chênh lệch giữa hai bên rồi, nhưng cái con bé cuồng chiến đấu chết tiệt này vẫn còn thế này đây.

Mà, tôi chẳng có nghĩa vụ gì cho con bé gặp anh ta hết.

[Không]

[Tại sao không?]

Ngay từ đầu, tôi làm gì có lí do để phải làm chuyện đó hả?

Đặc biệt là khi tôi biết cô sẽ gây chuyện nữa.

Bộ cô nghĩ toàn bộ mong muốn của cô sẽ được thực hiện hết à?

Xem ra cô hơi QUÁ hồ báo rồi đó.

Tôi nhắc cho cô nhớ lại mình nhỏ bé thế nào nhé, chỉ một chút thôi nhé?

[Anh ta phá hỏng mọi chuyện ngay khi đang tới hồi cao trào. Anh ta phải lãnh trách nhiệm đi]

[Tôi không quan tâm]

[Nhưng tôi có! Cho tôi gặp anh ta đi!]

[Câm miệng]

Tôi lên giọng một chút và mở mắt ra.

Ngay lúc đó cơ thể bé Vampire giật mạnh rồi bắt đầu co rúm người lại vì sợ.

Ừ ừ.

Xem ra cô hiểu chênh lệch giữa tôi và cô lớn cỡ nào.

Thế nhưng cô bé vẫn sừng cộ lên với tôi như thế - xem ra bản năng Vampire đang lộ hành quá rồi nhỉ.

Ừ, tới lúc cho cô bé một bài học nhỏ rồi, bao gồm luôn việc đó.

[Ghen Tị, cô sử dụng nó đúng không?]

[Ý cô là gì tôi không hiểu?]

Bé Vampire cố giả nai, nhưng mắt thì cứ lao tháo như thế ai tin.

Nói dối là xấu lắm hiểu không, XẤU.

[Uai da!]

Tôi nắm hai bên má cô bé và kéo mạnh.

Cô sử dụng rồi đúng không~g?

Nói dối là xấu lắm hiểu không~g?

Tôi ngồi xem từ đầu đến cuối đó hiểu không~g?

Tôi kéo ai bên má vòng vòng - lên rồi xuống, trái rồi phải.

Bé Vampire nắm lấy hai tay tôi cố giật nó ra, nhưng tiếc quá độ sức với tôi là vô dụng nha.

Hừ, từ trước khi Phong Thần thì sức mạnh của tôi, một trong những vũ khí chính của tôi, đã cao hơn bé Vampire nhiều lắm rồi, nên bây giờ sau khi nâng cấp rồi làm sao tôi thua nổi chứ.

Bộ cô tưởng hai cánh tay mảnh khảnh đó thắng nổi hai cánh tay mảnh khảnh của tôi sao hả?

À, mà nói mới để ý, hình như tay tôi nhìn mảnh khảnh hơn thật?

Ừ, thôi kệ vấn đề tay ai ốm hơn đi.

[Xinh nhối mà! Xinh nhối!]

Bé Vampire nhìn tôi mắt ươn ướt mà xin lỗi, nhưng tôi chưa tha tội cho cô đâu.

Nói vậy chứ, bây giờ tôi hết việc để làm rồi.

Tôi thả hai má bé Vampire ra.

Sau đó tôi kết nối không gian này với một nơi khác, mời người trong kia bước ra.

[Ojou-sama]

Bé Vampire ngược lên nhìn Mera, người vừa bước ra từ cổng không gian như đang cầu cứu viện.

[Ojou-sama, thôi miên của cô không có tác dụng với tôi đâu]

Mera lặng lẽ lắc đầu, rồi tát bé Vampire một phát ngay mặt.

[Ế? Ế?]

Bé Vampire chớp mắt vì ngạc nhiên, không thể hiểu được tình hình hiện tại.

[Ojou-sama, cha mẹ của cô liệu có tự hào được với cô hiện tại không?]

[Chuyện, chuyện đó, ế? Hờ?]

Nghe Mera nói thế, bé Vampire cố gắng phản đối theo phản xạ.

[Ojou-sama, để lạc mất bản thân mình đắm chìm trong bản năng của Vampire, tôi chắc chắn điều đó rất sung sướng. Không ai dám phản lại cô. Không ai có thể phản lại cô. Đúng thế, một mình cô có thể đàn áp toàn bộ

bọn họ. Chuyện đó cứ như mơ đúng không? Hay là, cô thực sự nghĩ đó chính là một giấc mơ? Cô thực sự đã nghĩ mọi chuyện xảy ra đều chỉ là một giấc mơ không hơn không kém, không liên quan gì đến thực tại?」

Giấc mơ được làm một con bướm.

Bé Vampire hiện tại đang bị chính dục vọng của bản thân áp đảo, kết quả có lẽ là khiến cho cô bé không thể phân biệt được giấc mơ với hiện thực.

Hoặc là ý thức Vampire của cô bé quá mạnh mẽ, khiến ý thức Nhân Loại của cô bé bị rũ bỏ hoàn toàn.

「Ojou-sama, tôi sẽ hỏi lại lần nữa. Cô hiện tại, cô có đang đi cùng một con đường mà cha mẹ cô đã bước đi một cách tự hào không?」

Bé Vampire không trả lời.

Cô bé không thể trả lời.

Người hầu cô bé tin tưởng nhất, người mà cô bé tin tưởng không bao giờ phản bội mình, đã tát cô bé, đánh thức cô bé khỏi giấc mơ đẹp dai dẳng.

Mặt cô bé ngày càng tái nhợt.

「Ojou-sama, tôi không thể phục vụ cô như phục vụ chủ nhân của mình được. Bởi vì chủ nhân của tôi vẫn luôn là cha mẹ cô」

Vì vấn đề cha mẹ cô bé được nhắc đến, sâu trong tiềm thức của bé Vampire, ý thức Nhân Loại của cô bé thức tỉnh.

「Vì thế, dù tôi đã biến thành một Vampire với cô làm "mẹ" tôi đi nữa, chuyện đó không thể xóa đi bản tâm của tôi được」

Những lời đó, nghe ban đầu, cứ như là lời nói làm nhục.

Với bé Vampire, Mera là một tồn tại cực kì quan trọng.

Ông ta chính là một người đã liên tục ở bên cô bé từ nhỏ, hỗ trợ cô suốt quãng thời gian nguy hiểm nhất của bản thân cơ mà.

Nếu cô bé bị một người như thế nhục mạ, cô bé sẽ phản ứng ra sao đây.

Bé Vampire vẫn im lặng, lắc đầu nguầy nguậy từ chối chấp nhận.

Ánh mắt cô bé toát lên sự nghi ngờ trong giây lát.

Nhưng rồi một cú tát thứ hai lại tiếp tục đánh tỉnh cô bé.

[Tôi đã cống hiến hoàn toàn bản tâm của mình cho cha mẹ cô. Tôi không còn ngại ngùng nữa. Tôi không còn sự nghi ngờ nữa]

Bé Vampire cúi đầu xuống hổ thẹn.

Hai vai cô bé liên tục run rẩy.

[Cha mẹ cô, đã tin tưởng tôi với một điều duy nhất. Đó là việc chăm sóc cô, thưa ojou-sama. Không hơn, không kém]

Mera chậm rãi ôm bé Vampire một cách dịu dàng.

[Tôi được tin tưởng giao cho việc chăm sóc cô. Tôi sẽ tiếp tục chăm sóc cô đến cuối đời, thưa ojou-sama. Tôi sẽ không bao giờ bỏ rơi cô. Nếu cô đi sai con đường tôi sẽ hướng cô trở về con đường đúng. Cho đến khi cô quay về con đường đúng, tôi sẽ tiếp tục sử dụng đôi tay này mỗi khi cần thiết. Nhưng, nếu có gì đó tôi có thể làm cho cô, cô cũng đừng ngại nắm lấy bàn tay này]

Suy cho cùng, so với bất kì hình phạt nào khác, việc để một đứa trẻ hư bị người bảo hộ của nó la mắng chính là hiệu quả nhất.

Lí do bé Vampire bị như hiện tại, việc người bảo hộ Mera của cô bé không thể ở bên cạnh cô bé là một nguyên tố quan trọng.

Ma Vương nói rằng để hai người họ cứ ở gần nhau sẽ khiến họ dựa dẫm vào nhau.

Nhưng tôi thấy như thế không có gì sai cả.

Có thể dựa dẫm người một người khác, không phải như thế đã là một chuyện tốt rồi sao?

Bởi vì tôi sẽ không bao giờ có thể làm như thế cơ mà.

Những gì xảy ra tiếp theo sẽ là tùy hai người họ.

Nhưng cá nhân tôi nghĩ họ nên được cơ hội làm việc cùng nhau càng nhiều càng tốt.

Tôi sẽ bàn việc này với Ma Vương sau.

Tôi nhẹ nhàng cho hai người họ trở về phòng làm việc của Mera.

Được rồi, đây là việc cuối cùng cần xử lí, tôi sẽ đi thăm người luân hồi còn lại.

Ghi chú

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 254: Con Oni, Con Nhện

Tôi Dịch Chuyển đến không gian nơi Oni-kun đang nằm.

Oni-kun vẫn còn bất tỉnh.

Ừ thì sau khi bị đánh đập hành hạ đến mức đó thì dĩ nhiên cậu ta không thể tỉnh lại ngay lập tức được.

Không còn cách nào khác, tôi sơ cứu cho cậu ta một chút.

Nếu cậu ta hồi phục quá nhiều có khi Thịnh Nộ lại tự động kích hoạt nữa, nên tôi chỉ làm vừa đủ.

Tôi kiểm tra tình hình sơ bộ của cậu ta sau khi sơ cứu, không lâu sau đó Oni-kun bắt đầu rên rỉ và mở mắt ra.

[Ừ, Wakaba-san?]

Oni-kun thì thào như hết hơi.

Đúng rồi, ĐÚNG RỒI.

Là "ai-đồ" của mọi người Wakaba Hihiro đây!

Hừ, bực mình quá đi.

Tại sao tôi lại phải thế thân cho D chứ hả.

[Ở đây tôi là Shiro]

[Tôi hiểu. Tôi là Wrath. Xin cô gọi tôi như thế có được không?]

Wrath, a, là Thịnh Nộ ấy hả.

Tôi không biết tại sao, nhưng xem ra Oni-kun cũng không thích bị gọi bằng tên trước kia của cậu ta.

Vậy cũng được.

Cả hai không có ý soi mói gì người còn lại hết, không cần phải gặng hỏi gì về tên trước kia của chúng tôi nữa.

[Vậy, Shiro-san. Đây là đâu?]

Ừ, xem ra cậu ta thấy lo lắng thật.

Không gian chúng tôi đang ở hiện tại, cơ bản là vẫn ở chế độ mặc định.

Nói cách khác, nó đơn giản là một không gian rộng lớn.

Ở đây không có gì cả- bao gồm cả ánh sáng.

Một không gian đen tối hoàn toàn.

À nhưng mà nó có không khí, là điều kiện cơ bản nhất để giữ được sự sống.

Nếu không thì sẽ chết vì ngạt, hoặc là chết vì không thể thích nghi với áp lực chân không rồi.

Ngoài ra thì còn có tính năng để giúp có khả năng nhìn được xung quanh chứ không hẳn là tối đen hoàn toàn.

Từ quan điểm của Oni-kun thì ở trong không gian tối đen này không có bất kì thứ gì ngoài nhân dạng của tôi.

Rõ ràng cậu ta sẽ muốn biết đây là đâu.

[Một không gian khác tôi tạo ra]

[Một không gian khác. Quả thật là vậy]

Ồ, không ngờ nha, oni-kun lăm băm "quả thật là vậy".

Cậu ta đã nhận ra đây là một không gian bình thường rồi à.

[Tôi cũng có Ma Pháp Không Gian mà. Tôi có thể nhận ra được đây không phải là không gian bình thường]

Mặc dù tôi khá chắc chắn khuôn mặt mình không biểu lộ cảm xúc gì, nhưng Oni-kun đã tự mình nhận ra thắc mắc của tôi và giải thích thêm.

À, đúng rồi, khoảng lúc cậu ta vẫn còn là con Chăng Tinh.

Cậu ta lúc đó có học Ma Pháp Không Gian rồi.

Ngoài ra trong trận chiến tôi còn tự ý ngó vào trong không gian của cậu ta nữa mà tôi quên.

Mà, cơ bản là tôi thấy nó không phát triển đủ để đe dọa tôi nên tôi không để ý mấy.

Ma Pháp Không Gian nếu lên cấp đủ cao thì có thể gây sát thương cho tôi được nữa.

Mặc dù tôi đúng là chuyên về Ma Pháp Không Gian thật, nhưng khi Ma Pháp Không Gian tiến hóa lên được thành Ma Pháp Vũ Trụ thì nó đã từng gây sát thương được cho cả D nữa mà.

Dĩ nhiên lần đó là dùng mảnh khóe thôi, nhưng vì nó đã xảy ra một lần rồi nên tôi không chắc được là không ai có khả năng làm vậy được lần nữa.

Vì vậy cứ để ý hết những người biết sử dụng Ma Pháp Không Gian là tốt nhất, nhưng hiện tại Oni-kun thì không đủ để chạm được đến tôi.

「Tôi có nhiều câu hỏi lắm, nhưng tôi muốn biết liệu có khi nào không chỉ chúng ta mà là cả lớp đều được luân hồi sang thế giới này không?」

Hmm?

Cậu hỏi cái đó trước à?

À, ừ thì cũng dễ hiểu.

Nếu có một người mà cậu ta quen trước đó xuất hiện hẳn là cậu ta sẽ nghĩ như thế.

Đặc biệt trong trường hợp của Oni-kun thì vì cậu ta đã chạy loạn vì Thịnh Nộ suốt thời gian qua nên cậu ta không giao tiếp được gì với ai hết.

Không có ai nói được cho cậu ta biết về những người luân hồi hết.

「Mọi người đều ở đây」

「Mọi người. Thật là bất ngờ」

Mặc dù Oni-kun nói thế, nhưng tôi thấy cậu ta không bị sốc gì lắm.

Xem ra việc có tôi xuất hiện khiến cậu ta vô thức chấp nhận sự thật đó rồi.

Oni-kun, kiếp trước là Sasajima-kun, theo tôi nhớ thì cậu ta có vẻ khá nhậy bén.

Kiểu như, cậu ta có thể nhận ra không khí thích hợp để chọn từ ngữ một cách chính xác.

Nhưng thay vì nói cậu ta già đời thì giống như cậu ta đang cố hết sức để không có gì phá vỡ sự yên bình vậy.

Ừ, việc có thể nói chuyện cho phù hợp tình cảnh đủ để nói cậu ta thực sự rất nhạy bén rồi.

Tôi đang nói đến đầu óc của cậu ta cơ, không phải nói cậu ta học giỏi hay gì đó.

Có nhiều người dù học rất giỏi nhưng vẫn là những kẻ đầu đất, ngược lại cũng có người có tài năng nhưng học không giỏi.

Sasajima-kun thì, cậu ta trước đây cũng học khá giỏi, nên tính ra cậu ta cũng thông minh.

[Vậy, Yamada Shunsuke và Ooshima Kanata, cô có biết hai người họ ra sao không?]

Oni-kun hỏi tôi "có biết không", xem ra cậu ta tự tin rằng tôi sẽ cho cậu ta được câu trả lời.

Cũng đúng, ngay lúc tôi trả lời mọi người trong lớp đều ở đây thì cậu ta có thể đoán được rằng tôi biết về những người luân hồi khác.

Đằng nào tôi không có lí do gì để giấu cả nên tôi có thể nói cậu ta biết chuyện này.

Dù gì thì có nói ra Oni-kun cũng không biết tôi không chỉ là "biết về" mà thôi.

[Cả hai đều khỏe mạnh]

Có điều một trong hai người chuyển giới rồi!

Nhưng cô ấy vẫn khỏe mạnh, nên tôi không nói dối.

「Ra vậy. Thật tốt quá」

Nghe thế mặt Oni-kun giãn ra, xem ra đó đúng là suy nghĩ thực sự của cậu ta.

Hmm, tôi ít nhất biết chuyện đó chứ.

Rằng Oni-kun đang cực kì cảnh giác tôi.

Cũng đúng thôi.

Đột nhiên bị một người màu đen thui trù dập, rồi sau khi tỉnh dậy đột nhiên một người cậu ta biết từ kiếp trước xuất hiện.

Hơn nữa đang ở trong một không gian khác nữa.

Tôi thấy như vậy không cảnh giác mới là lạ đó.

À, cũng có thể Oni-kun là loại người suy nghĩ đơn giản, cơ mà nếu vậy trong lúc cậu ta đang còn rối cậu ta đã hỏi dồn tôi liên tục rồi.

Tôi có cảm giác mình đang suy nghĩ hơi sâu xa quá rồi, đầu tôi cứ đi theo từng vòng luẩn quẩn như thế.

Mà, nói chung là vậy cũng được không sao hết.

Nếu tôi có thể dùng càng ít từ càng tốt.

Bởi vì nói sao thì nói, một lần tôi không thể nói quá nhiều nổi!

Lúc này nói chuyện với Kuro và Ma Vương thì hơn một nửa là vì người tôi nói chuyện là Ma Vương, hơn nữa tôi còn chuẩn bị sẵn những gì

mình cần nói và tập nói sẵn rồi!

Bởi vậy nếu mọi người nghĩ tôi có thể trả lời vanh vách một cuộc hỏi đáp bất ngờ mà tôi không chuẩn bị được sẵn câu trả lời thì mọi người quá sai lầm rồi!

Bởi vậy, Oni-kun.

Tôi xin lỗi nhưng hãy chuẩn bị tinh thần để tốn RẤT nhiều thời gian đi.

Đừng lo, ở trong này thì bên ngoài thời gian trôi qua chậm lắm.

Bởi vậy cần tốn bao nhiêu thời gian tùy thích.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 255: Giới Hạn Của Tôi Là Ba Câu Một Lần!

Q: Trong lúc tôi bất tỉnh đã có gì xảy ra?

A: Một người tên Kuro đã đập cho cậu tổn hết năng lượng, khiến cho năng lượng dùng cho Thịnh Nộ bị tiêu dùng hết. Bởi vậy bây giờ cậu mới tỉnh táo được. Để đảm bảo rằng cậu thực sự không dùng Thịnh Nộ được tôi đang cách ly cậu trong một không gian khác

Q: "Kuro" là ai?

A: Một vị thần của thế giới này. Có điều hẳn ta cũng là một tên vô dụng chỉ biết do dự.

Q: Anh ta có liên quan gì đến Shiro-san sao?

A: Hiện tại hẳn ta đang hợp tác với chúng tôi. Để cho tiện thì hẳn đang đóng vai thuộc hạ của Ma Vương.

Q: Ma Vương?

A: Ma Vương.

Q: Ừm, "Ma Vương" ý là vua của phe Quỷ đúng không?

A: Theo nghĩa đen thì không, nhưng cứ hiểu vậy là được.

Q: Cô gái đã chiến đấu với tôi thì sao?

A: Là một Vampire. Cô bé đó cơ bản là đang sống ở lãnh thổ Quỷ. Nhân tiện cô bé cũng là một người luân hồi.

Q: Tên cô ta ở kiếp trước là gì?

A: Negishi Akiko.

Q: Thái độ của cô ấy đổi nhiều thật đó.

A: Cô bé đã trải qua nhiều chuyện.

Q: Negishi-san có ổn không?

A: Cô bé ổn. Nhưng đang bị phạt vì đánh nhau với cậu quá hồ báo.

Q: R-ra vậy. Xem ra tôi đã làm một điều xấu.

A: Không có đâu. Cậu không cần phải lo về việc đó.

Q: Những người luân hồi khác đang làm gì?

A: Đa số họ đang được sensei và tộc Elf bảo vệ. Một số khác thì đang ở học viện Nhân Loại. Yamada-kun và Ooshima-kun là thuộc nhóm những người đang ở học viện.

Q: Từ đây đến học viện Nhân Loại đó có xa không?

A: Rất xa.

Q: Từ đây trở đi chuyện gì sẽ xảy ra với tôi?

A: Không có gì cả. Vì cậu đã lấy lại được lí trí nên cậu muốn làm gì thì làm.

Hết - cuộc hỏi đáp đã kết thúc.

Tốt lắm tôi ơi, tốt lắm tôi à.

Nhân tiện, tôi sẽ không đề cập về việc cuộc hỏi đáp trên tốn bao nhiêu thời gian.

Ừ, khoảng giữa chừng tôi thấy đói bụng nên tôi đi ra ngoài lấy đồ ăn một lần, nhưng không tốn quá lâu đâu, thật đó.

Thật đó.

Cứ biết vậy đi.

Khi tôi nói Oni-kun rằng cậu ta có thể làm gì tùy thích thì cậu ta có vẻ mặt đăm chiêu như đang suy nghĩ gì đó.

Ừ thì, đột nhiên bị kêu là muốn làm gì tùy thích như đang bị bỏ rơi thì ai cũng sẽ thấy đăm chiêu mà nhỉ.

Tôi có nên đưa một tay ra giúp không nhỉ?

Chúng tôi đúng là hai người luân hồi với nhau mà, nên tôi sẽ không keo kiệt đến mức không đề nghị giúp.

[Nếu không có nơi nào để đi, vậy cậu muốn ở lại chỗ tôi không?]

Tôi nói là "chỗ tôi" chứ thực ra đó là của Balto.

Ngoài ra muốn thì tôi cho cậu ta mượn không gian này cũng được.

À, cơ mà nếu tôi không có ở đây thì không thể đi đâu được hết, cậu ta chết mất.

[Chắc là được đi. Nói thật thì tôi không biết mình phải làm gì sau này nữa]

Và như thế, thay vì nhận một con cừu lạc thì tôi nhận một con Oni-kun lạc.

Đầu tiên vì cậu ta đang gần như không mặc gì hết, nên tôi quay về biệt thự của Balto và nhờ những người hầu chọn ra vài bộ đồ nam thích hợp, và cho cậu ta mặc thử.

Vì Oni-kun bị Thịnh Nộ làm mất lí trí nên cậu ta đang sử dụng trang phục cổ điển của truyện ảo tưởng là chỉ mặc một cái quần duy nhất.

Việc cậu ta thậm chí còn chịu mặc quần có lẽ là vì chút lí trí cuối cùng còn sót lại trong đầu.

Sau khi cậu ta mặc đồ vào, tôi có cảm giác "có gì đó không phù hợp".

Oni-kun có khuôn mặt giống kiếp trước, một khuôn mặt của người Nhật Bản.

Hơn nữa chủng loại của cậu ta cũng là Oni, hoàn toàn đậm chất Nhật Bản.

Quần áo người Nhật hay thậm chí là giáp trụ Trung Hoa có khi sẽ hợp hơn, nhưng việc cậu ta mặc đồ phương tây nhìn rất kì cục.

Không như tôi bình thường, tôi bất giác thốt lên "không hợp chút nào".

Xem ra cậu ta nghe được tôi thì thầm như thế và thấy sốc.

Hm-mm.

Nhìn sao cũng không phù hợp hết.

Cậu ta là một kiếm sĩ Oni với một khuôn mặt người Nhật đó, tưởng tượng cậu ta mặc đồ quý tộc phương Tây thấy có hợp không?

À, Balto chính xác là một người như thế, trong xã hội Quý anh ta cũng thuộc về cao tầng cơ mà, bởi vậy ở đây chỉ có quần áo cho quý tộc là phải.

Một con Oni mặc đồ quý tộc.

Mặc dù cậu ta thì thấy ổn nhưng tôi thì không.

Khuôn mặt nguyên bản của Oni-kun khá cân bằng rồi, sau khi biến thành Oni cậu ta còn cao lên nên rõ ràng nhìn không gọi là xấu trai được.

Không hề xấu trai, nhưng tôi có một cảm giác không cân xứng khó chịu.

Ừ.

Phải là quần áo Nhật mới được.

Nhưng mà quần áo Nhật không tồn tại ở thế giới này.

Trên đường đi đến lâu đài Ma Vương chúng tôi đã đi qua nhiều nơi, nhưng không ở đâu có quần áo Nhật hết.

Nói đúng hơn, không có một chút nền văn hóa Nhật nào cả.

Ừ thì chuyện đó ở một thế giới giả tưởng không có gì lạ.

Nhưng tôi đã tưởng vì D là người như thế nên cô ta chắc chắn sẽ cố thiết lập một nền văn hóa Nhật Bản giả, nhưng thực tế thì không có.

Nếu không có tôi chỉ cần làm ra là được.

Muhaha.

Không có quần áo nào mà tớ của tôi không thể làm ra được!

Không biết loại quần áo Nhật nào sẽ hợp cậu ta nhất nhỉ?

À, trước tiên tôi phải nói chuyện với Balto đã.

Tạm thời tôi cho Oni-kun ngồi chờ trong phòng tôi.

Lúc đi lấy quần áo tôi cũng có hỏi những người hầu xem có phòng nào không ai dùng không, tôi nghe trả lời là hơn nửa số phòng không ai dùng cả.

À, ừ thì, nơi này rộng thế nhưng có mấy ai ở đâu.

Thậm chí chủ nhân nơi này là Balto cũng hiếm khi nào quay về nữa mà.

Vậy thì việc có đủ chỗ cho Oni-kun ở không thành vấn đề.

Tôi chỉ cần xin phép chủ nhân biệt thự thôi.

Tôi Dịch Chuyển đến lâu đài Ma Vương, và gõ cửa văn phòng làm việc của Balto.

Dĩ nhiên tôi biết phép lịch sự chứ.

Dĩ nhiên không phải là tôi chưa bao giờ Dịch Chuyển thẳng vô phòng luôn, nhưng khi cần thì tôi vẫn sẽ gõ cửa chứ.

[Vào đi]

Tôi được phép vào phòng nên tôi mở cửa ra.

Thực ra đây vốn là lâu đài Ma Vương đỉnh cao của phe Quỷ nên có khi tôi phải cẩn thận mình mở cửa ra như thế nào nữa, nhưng mấy tiểu tiết đó tôi không quan tâm.

Tôi cố gắng mở cửa nhẹ hết sức.

Hơn nữa, lúc tôi cần phải mở miệng thì vấn đề nói thế nào hay là số lượng chữ nói được quan trọng hơn mấy cái lễ nghi kia.

Trong lúc đang suy nghĩ thế thì tôi bước vào, bên trong tôi thấy Balto đang chiến đấu với nhiều chồng văn kiện.

Ồn thôi.

Tôi có cảm giác Balto lúc nào cũng đang sắp chết vì bị văn kiện đè cả.

Nhưng mà, việc mà ở bàn tiếp tân trong phòng làm việc, em trai của anh ta cũng đang ở đó xem văn kiện thì tôi không ngờ đến.

[Cô muốn gì hả?]

Tên đầu gấu tròng mắt!

Con nhện đưa cửa ra đỡ!

[Này! Đừng có mà vừa đến lại trốn đi mà không nói gì chứ!]

Hự.

Sao tên này lại ở đây cơ chứ?

Thật là bất cần mà.

Tôi Dịch Chuyển và gõ cửa ngay lập tức nên tôi không nghĩ đến khả năng có người đã ở đó sẵn rồi.

Nếu tôi mà biết trước tôi đã không tốn thời gian rồi.

Ài, phiền quá đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 256: Tôi Lượm Một Người Đàn Ông Về Nhà, Cho Anh Ta Ở Lại Đi < Clgt!?

Mấy hôm như thế này tôi muốn về nhà càng nhanh càng tốt.

Không, thật đó, với một cô gái trung lưu như tôi thì rất khó để đối phó với mấy tên khốn có ánh mắt như muốn giết người lắm.

Kiểu như là, với một công dân lương thiện thì nội một người nhìn giống "lưu manh" là một kẻ đáng ghét rồi đúng không?

Thường họ sẽ cố hết sức để tránh mặt bọn chúng đúng không?

Bởi vậy tôi về đây.

[Này cô định cứ vậy mà về luôn hả!?!]

Ặc!?

Sao hần biết?

Hự.

Nghe này, kĩ năng giao tiếp của tôi kém lắm đó hiểu chưa.

Tôi không giỏi xử lí mấy tên hăng hái như thế này.

Cái kiểu "lưu manh" hay gì đó, tôi chưa có kinh nghiệm với bọn chúng nhiều.

Trước giờ tôi chỉ mới gặp mấy người trầm tĩnh không à, nên dù tôi có nói ít thì họ vẫn hiểu đủ ý tôi muốn nói, nhưng cái tên NÀY thì không được.

Thật tình, hấn cứ lẩn tới mà không thèm để ý xem tôi thế nào hết.

[Này, thật đó, cô muốn gì hả?]

Đó, giống vậy đó.

Lúc nói chuyện với Ma Vương tôi chỉ cần phải mở miệng ra nói thôi, mặc dù cô ấy là một ngoại lệ vì tôi có thể nói chuyện với cô ấy thoải mái.

Bé Vampire thì còn không muốn nói chuyện với tôi nữa.

Agnar hay gì đó thì sẽ kiên nhẫn chờ tôi mở miệng nói chuyện.

Nhưng, mà, tên NÀY thì cứ hồi "nói đi, nói lẹ coi".

Ừm, tôi đến đây để hỏi gì ấy nhỉ?

[Ê! Chúng tôi đang bận lắm. Nói nhanh lên đi]

Được rồi!

Đừng có hồi nữa!

[Oni, ăn bám, ok?]

Thấy chưa!

Cứ hồi tôi thì tôi chỉ nói được mấy chữ bí hiểm khó hiểu thôi!

[Hở? Ý cô là sao?]

Đó là lỗi của mi, của mi!

Làm ơn để tôi từ từ nói chuyện!

[Blow, em đang hối thúc và làm phiền Shiro-san đó. Hơn nữa, cô ấy đến là để gặp anh chứ đâu phải gặp em đúng không?]

[O, không, nhưng...]

[Cứ lui để anh nói chuyện đi. Shiro-san, xin lỗi vì em trai của tôi]

[Em hiểu rồi, đại ca]

Tốt lắm Balto.

Đúng là anh bị Ma Vương ép làm việc quá sức không phải để chơi mà.

Một người tốt rất hiểu chuyện.

[Được rồi, vậy xin cô nhắc lại yêu cầu của cô lần nữa]

Ừm, chờ một chút.

Oni, không có nghĩa, vậy một người đàn ông đi?

Che chở cho, hay nói đúng hơn, vừa lượm được một người đàn ông?

Vì cậu ta đang nản chí nên tôi để cậu ta nghỉ ngơi một lúc.

Ừ.

[Tôi lượm một người đàn ông về. Tôi muốn để cậu ta ở trong biệt thự]

Cạch! Bụp!

Tên đầu gấu đứng dậy gây ra tiếng kêu lớn đó rồi còn hét lớn lên.

Tên này đang làm gì vậy chứ?

[C, Con Lợn Gợi Tình!?!]

Hử, cái kiểu nói chuyện hốt hoảng làm gì vậy?

Ta hỏi mi cùng một câu luôn đó, clgt?

[Shiro-san. Xin nhắc cô nhớ nhà tôi không phải là chỗ để hẹn hò đâu. Nếu chỉ là một người thì tôi có thể nhắm mắt làm ngơ, nhưng xin cô hãy tiết chế một chút]

Hm?

Hmm?

HMMM!?

S,sai rồi!

Tôi không có ý đó!

Đệt!

Hèn gì tên đầu gấu hét như thế!

Đúng là những gì tôi vừa nói có thể hiểu theo nghĩa đó nhỉ!

[Sai]

Nếu tôi không chỉnh lại sự hiểu lầm này thì danh dự của tôi sẽ bị nhuốm bẩn mất.

Tôi không quan tâm người khác nói gì về tôi, nhưng bị gán cái danh đó thì tôi không chấp nhận.

(Đúng rồi. Đó chỉ là một người nhìn giống tôi thôi, nên đừng có mà xem tôi như một người phụ nữ dễ dãi nha)

Tôi có cảm giác mình nghe ai đó nói thế, nhưng có lẽ đó chỉ là tưởng tượng.

Maid-san ơi, có một vị Thần đang rảnh rồi quá kìa.

Xin cô hãy lôi cô ta đi làm việc ngay.

[C,c,c,ccô cô có một người đàn ông!?!]

Câm miệng biến đi chết đi!

Là nói nhảm thôi.

[Cậu ta là một người bạn cũ. Có thể có ích cho cuộc chiến tranh]

Tôi đính chính lại rằng chúng tôi không có mối quan hệ như thế, hơn nữa còn nói bóng gió về lợi ích của cậu ta.

Như thế này, kệ tên đầu gấu đi, hẳn là tôi có được sự chấp thuận của Balto!

Thực tế thì tôi không rõ lắm cậu ta sẽ có ích cỡ nào.

[A, ra là vậy. Nếu vậy thì không thành vấn đề. Nhân tiện, cô nghĩ cậu ta sẽ có ích đến mức nào?]

Đó, thấy không.

Một người hiểu chuyện rõ ràng khác hẳn.

Khác với cái tên đầu gấu ngu độn đang còn run rẩy kia.

[Cực kì]

[Vậy sao. Nếu vậy thì quá tốt rồi]

Trong giây lát khuôn mặt Balto hiện lên vẻ miễn cưỡng, nhưng tôi sẽ xem như mình chưa thấy nó.

Balto hiện tại giúp đỡ Ma Vương cũng chỉ vì cậu ta sợ cô ta mà thôi, nên giống như Agnar, không thể tin tưởng anh ta hoàn toàn được.

Nếu anh ta nghĩ rằng chúng tôi yếu đi dù chỉ một chút thì anh ta sẽ không ngại ngừng gì mà phản bội ngay lập tức.

Bởi vậy dễ hiểu khi Balto không muốn Ma Vương mạnh hơn dù chỉ là một chút.

Mà, việc Balto lo lắng hoàn toàn là lo hão.

Oni-kun hiện tại còn chưa gặp Ma Vương nữa mà.

Tôi còn không rõ Oni-kun nghĩ như thế nào về việc chúng tôi đang làm nữa, nên có gì cậu ta sẽ tự mình quyết định chuyện cậu ta làm.

Việc cậu ta có muốn hỗ trợ cuộc chiến này hay không hoàn toàn là tùy cậu ta.

Tôi không có ý định cưỡng ép cậu ta làm gì cả.

Nhưng nếu cậu ta tự mình quyết định chống lại chúng tôi thì tôi sẽ không nường tay dù chỉ một chút.

[Tôi sẽ tự mình liên lạc với bên biệt thự. Tôi khá chắc chắn vẫn còn không ít phòng trống ở đó]

[Cảm ơn]

Nghe tôi nói thế Balto làm vẻ mặt ngạc nhiên.

Tôi cũng biết cảm kích chứ bộ.

Tôi đã được Balto cho phép rồi, nên ở đây không còn gì tôi phải làm nữa.

Tôi sẽ rời đi trước khi tên đầu gấu hết bị đơ.

* * * * *

[Blow]

[Uwah!? Đại ca, cô ta đâu rồi?]

[Cô ta đi lâu rồi]

[Ra, ra vậy]

[Xem ra người cô ta nói không phải là bạn trai của cô ta]

[Ừ, nhưng mà, em làm gì có quan tâm mấy việc đó chứ!]

[Blow, anh thực sự không hiểu được, cô ta có gì tốt cơ chứ?]

[Ý, ý đại ca là sao?]

[Hà. Đứa em trai của tôi suốt lâu nay không có một chút gì quan tâm đến chuyện tình cảm, không ngờ đến lúc rung động thì lại chọn một người khó nhằn như thế]

[Đại ca nói sai rồi! Chỉ, chỉ là, mỗi khi gặp cô ta em bị hồi hộp không chịu được thôi mà]

[Hà]

~~~~~

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 27: Quỷ Máu

TN: tựa của chương này là một kiểu chơi chữ của tác giả. Huyết 26 có tựa là 鬼の皿, nghĩa đen là "máu của quỷ", đến chương này thì tựa là 皿の鬼, nghĩa đen sẽ thành "quỷ của máu"

~~~~~

「Ojou-sama, liệu cha mẹ cô có tự hào khi thấy cô hiện tại hay không?」

Lời nói của Merazofis vẫn đang vang vọng trong đầu tôi.

Đối với tôi những lời đó có cảm giác như một cơn sốc khi bị búa đập vào đầu vậy.

Khi ngồi ngẫm lại thật kĩ, tôi mới thấy hành vi gần đây của bản thân hết sức kì dị.

Tôi dùng Quyển Rũ để bắt cóc những đứa con trai đi và hút máu họ.

Nếu tôi của kiếp trước thấy được cảnh này chắc hẳn cô ấy đã ngất xỉu rồi.

Thế nhưng, những việc làm kì dị đó đối với tôi hoàn toàn không thể lại bất kì ấn tượng gì cả.

Cứ như việc tôi làm chính là tự nhiên phải như thế, tôi đã làm những việc đó mà không hề nhận ra.

Nghĩ lại, rõ ràng là bất thường.

Nhưng mà, mặc dù tôi đã nhận ra sự bất thường đó nhưng ngay cả hiện tại tôi cũng không có cảm giác gì lạ với những hành vi đó cả.

Những hành động bất thường đó, hoàn toàn bình thường.

Từ lúc nào tôi không kịp nhận ra, cơ thể và tâm trí tôi đã hoàn toàn biến thành một Vampire thực sự.

Nghĩ vậy, tôi cảm giác hơi buồn.

Kiểu như là "A, tôi không thể quay về làm Nhân Loại được nữa rồi".

Thế nhưng theo một góc nhìn khác mà nói, tất cả những gì tôi cảm thấy chỉ là hơi buồn mà thôi.

Từ lúc tôi đánh nhau với tên Oni kia đã là một ngày rồi, và hiện tại tôi đã quay về học viện.

Ở học viện sự việc chỉ đơn giản được nói là do một con quái vật bí hiểm gây ra, và không ai biết con quái vật đó có thể làm gì hay nhìn như thế nào.

Toàn bộ những nhân chứng ngoài tôi đều đã chết hết rồi còn gì, hơn nữa không có dấu vết nào của cuộc chiến còn sót lại ở trong khu rừng cả.

Rõ ràng tên Oni đó bị một kẻ mạnh mẽ kinh khủng đánh bại.

Ở học viện mọi người xem như tôi đã tiêu diệt con quái vật đó.

Nửa đúng nửa sai.

Đúng là tôi đã chiến đấu với tên Oni kia, nhưng người đã đánh bại nó lại là Kuro, người cùng một loại với Goshujin-sama.

Vì ông ta có khả năng xử lí tôi dễ như trở bàn tay như thế, tên Oni chỉ đánh ngang tay với tôi hẳn cũng bị xử lí y chang.

Tôi không biết sau đó chuyện gì xảy ra với tên Oni cả.

Chỉ biết Goshujin-sama bảo tôi đừng nói gì ngu ngốc mà thôi.

Nhưng, dựa theo những gì tôi nghe được ở học viện, tôi nhận ra rằng Goshujin-sama bằng cách nào đó đã can thiệp và bóp méo sự thật.

Dù vậy, nếu tôi hỏi Goshujin-sama thì tôi chắc chắn sẽ biết được chuyện gì đã xảy ra với tên Oni đó.

Nhưng, tôi gần đây không thể hỏi được.

Mỗi khi tôi không có việc gì cần thì Goshujin-sama sẽ đột nhiên xuất hiện, nhưng những lúc thế này tôi lại không thể nào tìm được cô ấy cả.

Thật tình, Goshujin-sama mặc dù là một con nhện nhưng lại hết sức thất thường như một con mèo vậy.

Bởi vậy nên giờ tôi không làm gì được hết.

Hơn nữa, lời của Merazofis, giống như phần bắp rang cứ kẹt ở kẽ răng sau khi coi phim xong, làm tôi không yên lòng được.

Cha mẹ của tôi sẽ tự hào không?

Cha mẹ của tôi là Nhân Loại, không thể nào họ lại tự hào với tôi hiện tại được.

Tôi là một Vampire cơ mà.

Cách tôi suy nghĩ, những giá trị nhân phẩm của tôi, thậm chí đến cách tôi sống cũng đã khác.

Thứ như lòng kiêu hãnh của Nhân Loại, đã bị tôi vứt bỏ lâu rồi.

Hơn nữa, tôi làm vậy một cách rất hời hợt - giống như nó là rác, muốn vứt là vứt.

Hời hợt đến mức nếu không ai nói cho tôi biết thì tôi đã không nhận ra rồi.

Nhưng mà, bây giờ khi mà nhận ra rồi thì tôi đã thay đổi.

Tôi đã nhận ra rõ ràng sự khác biệt giữa một Vampire và một Nhân Loại.

Tôi hoàn toàn đã nhận ra rồi.

[Sophia, mình nghe rằng cậu đã đánh bại con quái vật kinh khủng kia sao? Đúng là lúc nào cũng tuyệt vời hết]

Hoàng tử của học viện, Waldo đã ca ngợi tôi như thế.

Thường thì tôi sẽ trả lời "Xin cảm ơn" một cách nhẹ nhàng.

Nhưng hôm nay tôi không thể làm vậy.

[Ojou-sama, liệu cha mẹ cô có tự hào khi thấy cô hiện tại hay không?]

Cứ như một lời đồn không thể nào nhắm mắt lơ đi được dù muốn cỡ nào, lời nói của Merazofis tiếp tục vang vọng.

Lúc đó, tôi tiện tay Giám Định Waldo, và trên chỉ số của cậu ta ghi rõ ràng Hiệu Ứng Bất Thường "Quyến Rũ".

Tôi thấy buồn nôn.

Tôi không thể không quay đầu mà chạy đi.

Trên đường đi có nhiều người nhận ra tôi và gọi tôi.

Mỗi lần như thế tôi cảm thấy càng buồn nôn hơn.

Tôi chạy vào trong buồng vệ sinh đóng chặt cửa lại.

Mặc dù tôi thấy buồn nôn nhưng từ trong miệng tôi chỉ có những tiếng rên rỉ âm ỉ thoát ra.

Sau một lúc tôi không còn rên rỉ nữa, đứng dậy dựa vào tường buồng vệ sinh.

Thật là hoài niệm.

Ở kiếp này tôi chưa làm thế này trước đây, nhưng ở kiếp trước tôi thường xuyên trốn vào buồng vệ sinh như thế này.

Mặc dù nhà vệ sinh này có nước khử mùi mạnh một cách nhảm nhí, nhưng như thế chỉ khiến tôi thấy tệ hơn mà thôi, không phải là nơi tôi muốn ngồi trốn tí nào.

Nhưng tôi cũng không có lựa chọn nào khác cả, không có nơi nào khác để tôi có thể trốn đi được.

Tôi đang làm gì thế này?

Tôi đã được sinh ra lần nữa, và đã thay đổi rồi.

Tôi đã trở nên xinh đẹp đến mức ngoại hình xấu xí ở kiếp trước của tôi chỉ là một trò đùa, và điểm số ở học viện của tôi lúc nào cũng đứng đầu bảng.

Những thứ tôi đã không thể có được ở kiếp trước tôi đã lấy được toàn bộ ở kiếp này.

Vì thế, có lẽ, tôi đã thay đổi, thay đổi quá nhiều.

Tồn tại của tôi hiện tại, gần như không còn chút gì sót lại của con người trước kia mang tên Negishi Akiko nữa.

Thứ duy nhất còn lại chính là sự ghen tị của tôi với Goshujin-sama.

Việc thứ duy nhất còn lại lại là nó, chỉ tôi đậm sự xấu xí của bản thân tôi mà thôi, dù tôi có muốn cười nhạo bản thân cũng không được nữa.

Quá xấu xí.

Tôi hiện tại, nếu đưa xem xét dựa trên nhân phẩm tiêu chuẩn của một người bình thường, là một con quái vật xấu xí đến tận đáy lòng.

Nhưng mà, tôi vẫn thực hiện những gì tôi làm một cách bình tĩnh, không chút lo lắng, không chút tội lỗi, tôi đã chấp nhận mọi thứ là "hiển nhiên phải thế".

Đó, là kết quả của việc như thế là bình thường với một Vampire.

Với một Vampire, tôi nghĩ cách suy nghĩ của tôi hoàn toàn là đúng.

Đây là chuyện thường ngày với một Vampire.

Và thực tế đó là chuyện tôi làm hằng ngày.

[Ojou-sama, liệu cha mẹ cô có tự hào khi thấy cô hiện tại hay không?]

Ít ra đó là trước khi Merazofis hỏi tôi như thế.

Lòng Kiêu Hãnh sao?

Nó là gì?

Suốt thời gian qua, rốt cuộc tôi có thể tự hào về thứ gì cơ chứ?

Nếu, cha mẹ tôi còn sống, nếu thấy tôi hiện tại họ sẽ nói gì?

Những người hầu đã hi sinh mạng sống của họ để tôi sống sót.

Họ sẽ nhìn nhận tôi như thế nào?

Khi tôi nghĩ đến đó, tôi bất giác tự mình giật đứt hai cái răng nanh dài của bản thân ra.

Vị máu ngọt ngào lan tỏa trong miệng tôi.

Thực sự xem máu của bản thân mình là ngon, tôi thực sự đã chìm quá sâu cho một Nhân Loại rồi.

Tôi ném hai răng nanh của mình vào bồn vệ sinh.

Nhưng rồi ngay sau đó hai răng nanh khác ngay lập tức mọc lại ra, như chúng chưa bao giờ bị giật ra, như đang bác bỏ việc tôi có từng bao giờ giật chúng ra vậy.

Như đang nói cho tôi biết rằng tôi sẽ không bao giờ có thể trở lại như trước nữa, tôi mơ màng nhìn hai răng nanh tôi đã giật ra trôi lênh bênh.

Hiện tại dù có muốn sống như một Nhân Loại cũng không được nữa rồi, vậy thực sự lòng Kiêu Hãnh có tác dụng gì chứ.

Tôi không biết.

Tôi thực sự không biết.

Nếu đã như thế này, tôi thà mình không nhận ra gì còn tốt hơn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 11: Tình Trạng Hiện Tại

Tôi chấp nhận đề nghị hảo tâm của Shiro-san và đang tạm sống ở một căn biệt thự tương đối lớn.

Tôi rất cảm kích, nhưng nói thật thì tôi không quen với việc này.

Hơn một nửa thời gian sống của tôi ở thế giới này là ở trong những căn nhà xập xệ, nửa còn lại thì tung hoành khắp nơi vì bị Thịnh Nộ làm mất kiểm soát.

Có những lúc tôi ở lại những căn nhà không có người ở, hoặc chủ nhà vừa chết, nhưng tôi chưa ở nơi nào hoành tráng như căn biệt thự này cả.

Thậm chí, tôi còn chưa thấy được một căn biệt thự lớn thế này ở kiếp trước nữa là.

Căn biệt thự này lớn đến mức gọi nó là một lâu đài nhỏ cũng không nói quá.

Sau khi ở đây vài ngày, tôi đã hỏi thăm những người hầu trong lâu đài về nhiều chuyện khác nhau.

Tôi muốn hỏi Shiro-san hơn, nhưng cô ấy vốn không phải là một người thường hay nói chuyện nhiều.

Ở kiếp trước cô ấy vốn là người ít nói rồi, nhưng kiếp này cô ấy gần như hoàn toàn câm lặng.

Cuộc nói chuyện ngay sau khi chúng tôi gặp lại nhau đã khiến tôi hiểu ra điều đó.

Rằng cực kì khó để có thể giao tiếp với Shiro-san.

Vì thế, từng chút từng chút một, tôi hỏi những người hầu trong biệt thự về nhiều chuyện khác nhau.

Tôi muốn hỏi hết một lần hơn, nhưng vì họ luôn bận rộn gì đó nên tôi thấy ngại nếu cứ cản trở họ quá lâu.

Nhưng mà, có lẽ vì thế nên tôi mới có thể nhớ mặt và tên gần như toàn bộ người hầu trong biệt thự, hơn nữa có thể nói chuyện với họ một cách tương đối thoải mái.

Tôi đang được đối xử như một vị khách, nhưng tôi không có địa vị xã hội gì cả.

Gọi là khách thì quá kì, nên khi tôi yêu cầu mọi người đối xử tôi như một kẻ ăn bám thì tôi được đối xử như một đứa trẻ bình thường.

Nhờ thế tôi mới có thể nói chuyện nhiều được, và biết được nhiều thứ tôi cần biết, dù chỉ là từng chút một.

Đầu tiên, xem ra đây là một đất nước của phe Quỷ.

Tôi không rõ lúc nào nhưng tôi đã rời khỏi lãnh địa Nhân Loại và đi vào lãnh địa Quỷ rồi.

Nhưng thực tế việc tôi không biết cũng không có gì lạ hết.

Vì Nhân Loại và Quỷ nhìn không khác gì nhau, hơn nữa cách sống của họ cũng rất giống nhau nữa.

Nếu không ai nói gì thì thậm chí tôi còn không biết họ là Quỷ.

Hơn nữa, xem ra gần như không có ai là Á Nhân, cách họ gọi tôi, cả.

Với phe Quỷ tôi đã tưởng tượng ra một đám ác quỷ hay gì đó, nhưng không có Quỷ nhân nào lại có sừng hay cánh hết.

Nói ngắn gọn là nếu tôi không giấu được cặp sừng của mình thì tôi sẽ nổi bật quá mức.

Nếu tôi cần phải ra ngoài có lẽ tôi sẽ cần phải đội nón để giấu sừng đi.

Thứ hai, dường như không có người hầu nào biết Shiro-san thực sự là ai cả, nên có nhiều tin đồn khắp nơi.

Cận thần của Ma Vương, em gái của Ma Vương, thế thân của Ma Vương, vân vân và vân vân.

Tôi đã nghe cô ấy nói mình có quen với Ma Vương, nhưng khi nghe người khác xác nhận thì tôi vẫn thấy ngạc nhiên.

Nói chung, dù là tin đồn thế nào thì sự thật vẫn là cô ấy rất thân với Ma Vương.

Có người nói khuôn mặt hai người có nét giống nhau nên có lẽ hai người họ là họ hàng.

Nhưng từ tin đồn tôi chỉ biết được có thế, nên trừ phi tôi tự mình hỏi thì có lẽ tôi sẽ không biết sự thật.

Shiro-san có nhiều điều bí ẩn.

Mặc dù tôi biết cô ấy là một người luân hồi như tôi, nhưng tôi không biết được cô ấy đã làm gì suốt thời gian qua.

Tôi hơi tò mò về chuyện đó.

Nhưng một thứ chắc chắn là cô ấy mạnh hơn cả tôi.

Tôi có thể tự tin nói rằng bản thân mình rất mạnh.

Tôi mạnh đủ để có lúc tôi tự hỏi liệu có ai đánh bại được tôi hay không.

Nói không đùa, tôi chắc chắn sau khi sử dụng Thịnh Nộ thì tôi thậm chí có thể liệt vào những người mạnh nhất thế giới.

Nhưng dù vậy đi nữa, chỉ cần nhìn cô ấy đúng một giây là tôi biết ngay mình không thể nào đánh bại cô ấy được.

Không cần dùng đá Giám Định.

Tôi không rõ lắm tại sao mình nghĩ vậy.

Nhưng mà trực giác của tôi nói tôi biết rằng mình có thể chắc chắn về chuyện đó.

Nếu phải cho lí do, có lẽ là vì không gian khác kia.

Tôi cũng biết sử dụng Ma Pháp Không Gian, nên tôi có thể thoáng nhận thấy không gian kia thực sự kinh khủng cỡ nào, mặc dù không hoàn toàn rõ.

Một khu vực rộng kéo dài đường như vô tận.

Một không gian được tạo ra thậm chí có dòng chảy thời gian khác với bên ngoài.

Nếu tôi không nhận ra người đã tạo ra nó có lẽ tôi đã tưởng đó là do một vị Thần tạo ra rồi.

Một vị Thần sao.

Tôi vừa nhớ ra, người đàn ông màu đen đã đánh bại tôi lần đó.

Dù tôi đã sử dụng Thịnh Nộ rồi nhưng ông ta vẫn dễ dàng đánh bại tôi như chơi đùa với con nít.

Khi sử dụng Thịnh Nộ lẽ ra chỉ số tôi đã đạt mức tối đa rồi.

Bình thường nếu phải đối mặt với một người như thế thì hành hạ họ như vậy là không thể nào.

Shiro-san gọi ông ta là một vị Thần.

Tôi có cảm giác mình nên hỏi mối quan hệ của cô ấy với vị Thần đó là thế nào, nhưng tôi không nghĩ cô ấy sẽ dễ dàng nói tôi biết.

Mà, đúng là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo đến.

Shiro-san vừa đến phòng tôi.

Cả người cô ấy là một màu trắng muốt khiến cô ấy có một khí chất đặc biệt, cộng thêm vẻ đẹp vốn có của bản thân khiến cô ấy có vẻ ngoài thần thánh không thể chạm đến.

So với ngoại hình cô ấy ở kiếp trước, hiện tại không chỉ tóc, nhưng lông mi, thậm chí mà màu da của cô ấy đã trở thành một màu trắng.

Hơn nữa, dường như cô ấy luôn nhắm mắt vì lí do nào đó.

Tôi không hiểu tại sao cô ấy lại nhắm mắt.

Có điều, theo như lời đồn của những người hầu thì khi cô ấy mở mắt ra linh hồn của người nhìn sẽ bị hút đi thì phải.

Khi tôi mở cửa cho Shiro-san vào phòng tôi chợt nhận ra có một người tôi không ngờ đến đi cùng.

[Là người!]

Xem ra cô ấy cũng không ngờ, vì cô ta đang trợn mắt lên.

Cô ấy là cô gái Vampire lần đó đánh ngang tay với tôi.

Nếu lời của Shiro-san là sự thật thì cô ta cũng là một người luân hồi, một bạn học cũ của tôi Negishi Akiko, nhưng... tại sao lại có loại tính cách nguy hiểm như là đang chuẩn bị sử dụng Ma Pháp ngay khi chúng tôi vừa chạm mặt nhau vậy?

[Hự!]

Ma Pháp của Negishi-san, bị Shiro-san cản lại.

Thật tuyệt.

Chỉ trong chớp mắt, cô ấy đã ngăn cản việc thiết lập công thức và phá vỡ nó.

Tôi hoàn toàn không hiểu được cô ấy đã dùng loại skill nào để làm được chuyện như thế.

Nhân tiện, lí do Negishi-san la lên như thế là vì Shiro-san đá vào hông cô ấy gần như là chọt nhớ ra cần làm vậy.

Khung cảnh lúc đó hoàn toàn bất thường, vì cơ thể Negishi-san lúc đó không rung lắc một chút nào cả mà cú đá đơn giản là chìm sâu vào cơ thể cô ấy.

Thật đó, Negishi-san có ổn không vậy?

Cơ thể cô ấy bị bẻ thành hình < ngay tại chỗ và cô ấy đang ho ra máu kìa.

Nói cho dễ hiểu là những khúc xương lẽ ra không nên gãy trên cơ thể con người bị gãy hết rồi đó?

Shiro-san nhìn Negishi-san một chút, rồi đơn giản là bẻ cho cơ thể cô ấy trở về bình thường.

Lúc đó trong miệng Negishi-san vang lên tiếng hét thảm thiết không thể tả được bằng lời.

Chỉ nghe tiếng hét đó đủ để khiến người ta điên cuồng rồi.

Nhưng có lẽ tôi nên thấy khâm phục việc vết thương đó hồi phục nhanh như thế hơn là để ý chuyện đó.

Ngay từ đầu tình hình đã cực kì khó tin rồi, vậy chuyện gì sắp xảy ra tiếp đây?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 28: Tái Ngộ

Khi Goshujin-sama bảo tôi đi cùng cô ấy thăm một người, không ngờ chỗ thăm lại là ở biệt thự nơi Goshujin-sama đang ở.

Phần đó không có gì đáng nói.

Đây không phải lần đầu tiên Goshujin-sama ra lệnh cho tôi làm gì đó, hơn nữa cũng không phải lần đầu cô ấy kêu tôi làm chuyện điên cuồng.

Nhưng mà, tôi không ngờ mục đích của chúng tôi, người đang chờ chúng tôi đến lại chính là đối thủ của tôi từ trận chiến sinh tử chỉ vài ngày trước.

Khi tôi vô thức chuẩn bị kích hoạt Ma Pháp thì tôi bị Goshujin-sama đá một cái.

HP của tôi suýt nữa là biến thành số 0 luôn.

May mà hôm nay nó chưa tuột thành số 0 như mọi lần.

Có lẽ cô ấy nghĩ rằng không nên để biệt thự bị phá hủy nên trước khi bị đá tôi cũng bị dây tơ quấn để đứng yên một chỗ.

Tên Oni nhìn thấy chuyện đó lui lại vài bước, nhưng đây là chuyện như cơm bữa với Goshujin-sama rồi.

Sau đó Goshujin-sama đưa tên Oni đó một cuốn sách và một bộ đồ nhìn như đồ võ dùng cho môn Kendo, rồi đơn giản là rời đi.

Trước khi đi cô ấy còn đưa tôi một quyển sách nữa, nên hẳn là cô ấy bảo tôi nên đọc nó, nhưng mà ngoài chuyện này ra tôi có lí do gì để ở đây sao?

Tạm thời, tôi lờm tên Oni.

Bộ quần áo đó chắc chắn là do Goshujin-sama tự tay làm.

Tôi cũng có được Goshujin-sama cho vài món trước đây rồi, nhưng tôi không ngờ Goshujin-sama thích may đồ.

Nhìn chất lượng tay nghề tôi cứ tưởng là đồ được đặt may chứ.

Cơ mà, không biết là vì sở thích của Goshujin-sama hay gì nhưng thường quần áo như thế khá là đơn giản và tế nhị.

Bộ đồ được đưa cho tên Oni chất lượng rất cao, đơn giản, và quan trọng hơn hết là không thể Giám Định được, rõ ràng là tự tay Goshujin-sama làm.

Cũng như Goshujin-sama, quần áo làm từ dây tơ do Goshujin-sama tạo ra không thể Giám Định được.

Mà, kệ bộ đồ đi.

Vấn đề là tại sao cô ấy lại làm tặng cho tên Oni?

Goshujin-sama tự tay làm quà, trước giờ không cho ai ngoài tôi, Merazofis và Ariel-san cả!

Tại sao một người đột nhiên xuất hiện từ đâu đó lại được một món quà!?

Tôi không hiểu tại sao, nhưng tôi thấy hơi bức mình.

[Dù cô đang lườm tôi ghê như thế, nhưng tôi vốn không có địch ý với cô nữa rồi mà]

Tên Oni nói thế.

Ta đang lườm mi là vì mi được Goshujin-sama tặng một bộ đồ cơ, nhưng ta sẽ bỏ qua chuyện đó lần này.

[Vậy ra người có thể nói chuyện]

Lúc tôi đánh nhau với hắc kì trước hắc không mở miệng ra nói dù một lời, hơn nữa tôi còn không rõ hắc có biết nói hay không nữa.

Lúc đó ngoài việc tỏa ra sát khí khắp nơi hắc không làm gì khác, cứ tưởng hắc bị điên rồi chứ.

Vì vậy lúc đó tôi không nghĩ đến khả năng hắc biết nói, nhưng tên Oni trước mặt tôi rõ ràng khác biệt, có khí chất điềm tĩnh hơn.

Nhìn hắc bây giờ khác đến mức tôi không biết lần trước liệu tôi có gặp người nào khác không.

[Đó là vì lúc đó tôi đang mất trí vì bị Thịnh Nộ ảnh hưởng. Bây giờ nó tạm thời không ảnh hưởng nữa nên tôi có thể hành động như bình thường lại rồi]

Thịnh Nộ, hình như đó là một skill tên Oni có thì phải?

Bị nó ảnh hưởng nên hắc mất trí sao?

Hơn nữa, theo lời hắc nói, lần trước hắc không hành động theo ý hắc bình thường sao?

[Thịnh Nộ là một skill tôi có, mỗi khi sử dụng tôi sẽ bị mất trí. Hơn nữa không có gì chắc chắn tôi sẽ trở lại bình thường được. Cái giá tôi đã

phải trả cho việc sử dụng Thịnh Nộ quá lâu là hoàn toàn mất trí, khiến tôi biến thành một tồn tại chỉ biết giết chóc không phân biệt mọi thứ trong tầm mắt. Khoảng giữa cơn điên loạn đột nhiên lí trí tôi quay lại, nên ít ra tôi vẫn còn nhớ cô]

Có lẽ là vì tôi để lộ biểu cảm nghi ngờ trên mặt nên tên Oni giải thích cho tôi khá cặn kẽ.

Bị mất trí và giết chóc không phân biệt sao.

Đúng là một skill đáng sợ thật.

[Lại chủ động dùng một skill như thế, người bị ngu à?]

[Mặc dù tôi không thể chối rằng mình đã sử dụng nó. Nhưng thực ra tôi bị ép phải dùng đúng hơn]

[Ta không ngờ một con quái vật như người lại gặp trường hợp nào khiến người lại phải dùng đến skill như thế]

Khi nghe tôi nói thế, hắn ra cười cay đắng.

[Cô nói vậy, nhưng tôi thấy cả hai chúng ta đều giống quái vật đúng không?]

Thật bất lịch sự!

Tôi muốn nói vậy, nhưng tôi không thể phủ nhận chuyện đó.

[Dĩ nhiên không phải tôi mạnh mẽ như thế từ đầu. Lúc đầu tôi vốn rất yếu, và sau đó đã phải trải qua không biết bao nhiêu lần suýt chết mới được thế này]

[Ra vậy. Người không phải là Nhân Loại cũng không phải Quỷ đúng không? Có lẽ nào, người tiến hóa từ quái vật?]

Goshujin-sama nói cô ấy cũng tiến hóa từ một con quái vật nhện thành hình dáng hiện tại của cô ấy, nên có khi tên Oni này cũng vậy.

[Ừ, mới đầu tôi là một con Yêu Tinh Lùn]

[Hử?]

Một con Yêu Tinh Lùn?

Là loài Yêu Tinh Lùn ĐÓ sao?

Tôi không biết nhiều về manga hay game gì, nhưng tôi cũng biết đến Yêu Tinh Lùn.

Một loại quái vật màu xanh nhỏ yếu chỉ to lớn bằng một đứa trẻ con đúng không?

[Người đang đùa sao?]

[Không hề. Tôi được sinh ra là Yêu Tinh Lùn. Bởi thế tôi mới nói mình yếu]

Có vẻ hẳn thực sự vốn là Yêu Tinh Lùn thật.

Nếu vậy, từ Yêu Tinh Lùn yếu đuối có thể tiến hóa lên mức này, hẳn thực sự rất đáng khâm phục.

[Lúc còn yếu đuối, tôi buộc phải dựa vào sức mạnh của Thịnh Nộ để có thể sống sót. Nếu không làm vậy có lẽ tôi đã chết lâu rồi. Chết hoặc bị Thịnh Nộ nuốt chửng, đó là hai lựa chọn duy nhất tôi có]

Thật dũng cảm.

Tới tôi cũng thấy được vì mạng sống của bản thân, để đến được đây hẳn đã phải làm ra lựa chọn kinh khủng như thế nào, chắc chắn cái giá phải trả không hề nhỏ.

Ít nhất đã có lúc mỗi ngày đều phải đối mặt với cái chết như thế.

「Thay vì đứng nói chuyện, cô có thể ngồi xuống không?」

Tên Oni gợi ý nên tôi ngồi xuống chiếc ghế gần đó.

「Vì đây là một dịp hiếm thấy khi mà có người luân hồi gặp mặt nhau, nên tôi có nhiều chuyện tôi muốn hỏi lắm」

Tôi vô thức thốt lên "Ế?" khi nghe thế.

「Ế?」

Im lặng.

「Cô là Negishi Akiko đúng không?」

Làm sao hử... khoan, hử là vì Goshujin-sama nhỉ.

「A, vậy ra người là một người luân hồi」

Bây giờ tự mình nghĩ lại tôi mới thấy có lí.

Cả lí do tại sao Goshujin-sama tốn công sức cho chúng tôi gặp mặt nhau, và tại sao cô ấy lại may bộ đồ.

「Ế?」

「Ế?」

Im lặng.

Tại sao hử lại thắc mắc khi nghe tôi nói thế chứ?

Tên Oni làm một vẻ mặt dăm chiêu, như là hử đang không biết nói gì, hay là mắc cỡ.

[A, ra là vậy. Ừ cũng đúng thôi. Cũng nhiều năm tháng trôi qua lắm rồi, nên chuyện không nhớ mặt bạn học cũ cũng bình thường nhỉ]

Hắn đang nói gì vậy, à khoan.

Nói mới nhớ, tôi có cảm giác mình thấy hắn ở đâu đó rồi.

Sau khi tôi luân hồi thì tôi có một khuôn mặt khác nên tôi không nghĩ đến chuyện này quá nhiều, nhưng Goshujin-sama lại có khuôn mặt kiếp trước của bản thân.

Vậy tên này cũng vậy sao?

Nhìn kĩ lại, mặc dù hắn có sừng và mắt màu đỏ, nhưng khuôn mặt đúng là giống người Nhật thật.

[Tôi là Sasajima Kyouya. Nhưng ở đây tôi dùng tên Wrath. Lần nữa, Yoroshiku]

Xin lỗi.

Dù cậu có nói tên cậu tôi cũng không nhớ ra được.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 12: Khó Xử

Thật là khó xử quá đi.

Vì khuôn mặt tôi nhìn y chang hồi kiếp trước nên tôi cứ nghĩ Negishi-san biết tôi là ai rồi chứ.

Nhưng dựa vào phản ứng của cô ấy, xem ra cô ấy không nhớ được chút gì về tôi cả.

Lúc tôi nói tên ra cô ấy cũng phản ứng khá yếu ớt.

Kiểu như đang mắc cỡ nên cô ấy lắp bắp nói "Sasajima-kun sao, nhớ rồi", nhưng nhìn mặt cô ấy thì thấy rõ ràng cô ấy không nhớ chút nào hết, nên chắc chắn đang nói dối.

Shiro-san có khuôn mặt vô cảm tuyệt đối nên tôi không đọc được cảm xúc của cô ấy, nhưng còn Negishi-san thì lại là loại người để lộ hết cảm xúc lên mặt.

Cơ mà, vẫn ngượng quá đi.

Tôi thực sự đã tưởng cô ấy biết tôi là ai rồi nên tôi nói chuyện quá thoải mái rồi, giờ tôi nghĩ lại tôi thấy ngượng quá!

Nói chứ, cũng nhiều năm rồi, không nhớ mặt bạn học cũ cũng không có gì lạ.

Còn tôi, lí do tôi nhớ được Negishi-san là vì cô ấy cực kì nổi bật trong lớp.

Negishi Akiko.

Cô ấy là một người có vị trí không rõ ràng trong lớp.

Ngoại hình cô ấy để lại ấn tượng rất đậm rồi, nhưng những việc cô ấy làm còn để ấn tượng mạnh hơn nữa.

Negishi-san thường xuyên ngủ gật suốt giờ học buổi sáng.

Dù lớp trưởng Kudou-san có nhắc nhở thì cô ấy cũng chỉ nhận được ánh mắt hình viên đạn mà thôi.

Từ việc đó tôi đã đánh giá cô ấy nguy hiểm.

Và sau đó cô ấy bị tách biệt khỏi cả lớp như đó là chuyện hiển nhiên.

Negishi-san đó so với bây giờ thực sự thay đổi nhiều quá.

Lúc trước khi nhìn người khác thì trong mắt cô ấy chỉ có sự thù ghét gì đó, nhưng bây giờ biểu cảm cô ấy thay đổi rất nhiều.

Hơn nữa với cách nói chuyện tự tin kiểu bề trên của cô ấy tôi có cảm giác cô ấy đang cố ra vẻ, và sự trẻ con đó rất hợp với tuổi cô ấy.

Cơ mà, vì cô ấy là một người luân hồi nên lẽ ra tuổi tâm lí cô ấy phải cao hơn ngoại hình chứ nhỉ.

Việc sự thay đổi đó có tốt hay không thì không phải là chuyện tôi có thể đánh giá.

Nếu cô ấy thấy ổn thì nó ổn.

Theo ý kiến bản thân tôi thì cô ấy có vẻ dễ gần hơn trước.

Nói vậy chứ, tôi vẫn thấy ngại.

Ừ thì cô ấy không nhớ ra tôi, nhưng mới mấy hôm trước chúng tôi vừa cố giết nhau xong mà.

Tại sao Shiro-san cứ vậy đi luôn mà không nói gì hết?

Chỉ có hai chúng tôi ở trong căn phòng cùng với không khí ngột ngạt này, thực sự quá khó xử mà.

[Hừ. Cậu đừng gọi tôi là Negishi nữa được không?. Hiện tại tôi tên là Sophia Keren. Phiền cậu từ nay trở đi gọi tôi như thế]

Có vẻ cô ấy không nói thế chỉ vì tôi tự gọi bản thân là Wrath hay gì đó.

Tôi có lí do khác để không muốn bị gọi bằng tên cũ.

Cô ấy có vẻ không thích bản thân mình ở kiếp trước.

Lí do rõ ràng là, bởi vì cô ấy thấy mọi thứ liên quan đến kiếp trước của bản thân đều đáng ghét.

[Hiểu rồi. Vậy từ nay trở đi tôi sẽ gọi cô là Sophia-san]

Tôi không có lí do gì để từ chối cả.

Tôi không thể từ chối việc chính tôi yêu cầu người khác làm được.

[Vậy, Shiro-san muốn chúng ta làm gì?]

Tôi hỏi như thế để đổi chủ đề.

Nếu cứ nói chuyện tiếp về vấn đề tên tuổi tôi sợ chúng tôi sẽ nhớ đến những kí ức khó chịu nữa.

[Tôi không biết]

[Ế?]

Nhưng mà, tôi không ngờ đến câu trả lời đó.

[Tôi không biết. Không ai nói gì với tôi cả]

[Ừm...]

Cô đến đây mà không biết gì hết sao?

A, nghĩ lại mới nhớ, nếu có biết gì thì cô ấy đã không cố tấn công tôi ngay lúc vừa gặp nhau rồi.

[Vậy không lẽ chỉ để chúng ta gặp nhau sao?]

[Tôi không nghĩ thế. Không phải vẫn còn cuốn sách này sao?]

Sophia-san cầm một quyển sách lên.

Tôi nhìn xuống quyển sách Shiro-san đưa cho tôi.

Shiro-san đưa tôi một quyển sách và vài món quần áo.

Chúng bao gồm, một bộ đồ võ, một bộ Hakama, vài chiếc vớ Nhật và một tấm vải mà tôi không muốn để ý đến, không phải nó là một cái khố sao?

Nhìn là thấy giống như trọn bộ trang phục samurai hay gì đó, không lẽ cô ấy muốn tôi mặc nó?

Vì tôi lớn lên trong môi trường Nhật Bản hiện đại nên tôi hơi không muốn mặc bộ quần áo nhìn như cosplay này cho lắm.

Cơ mà, so với hồi tôi sử dụng Thịnh Nộ chỉ mặc độc mỗi cái quần lót thì như thế này tốt hơn hẳn thật.

Tôi sẽ tạm mặc kệ bộ đồ kia.

Về cuốn sách, không có tựa sách trên bìa trước.

Hơn nữa nó không dày cho lắm nên cái này giống một quyển sổ tay hơn.

Mở sách ra nhìn thử, tôi thấy chữ viết tay.

『Cẩm nang về skill nhập môn của Shiro-chan』

Tựa sách được viết bằng một loại chữ viết tay tròn trịa cực kì dễ thương.

Hơn nữa, còn có những hình vẽ giống như một con nhện đang nhảy nhót vui sướng hay gì đó nữa.

「Cái, gì thế này?」

「Ai biết? Chắc là cô ấy viết lúc đang xỉn hay gì đó?」

Ý là sao?

Hình tượng của Shiro-san trong tôi vừa sụp đổ.

Rượu?

Cô ấy uống rượu?

「Khi Goshujin-sama uống rượu thì tính cách cô ấy sẽ thay đổi. Cứ xem Goshujin-sama là một người khác hoàn toàn khi bị say rượu là được」

Hiểu rồi.

KHOAN!?

「Goshujin-sama?」

Tôi không thể để từ đó trôi đi mà không thắc mắc được.

Sao chứ, "Goshujin-sama"!?

Mối quan hệ của hai người là gì vậy!?

「Xin lỗi nha, phiền cậu đừng có tưởng tượng mấy chuyện kì lạ được không? Goshujin-sama và tôi không có mối quan hệ kì lạ được chưa!」

「Không, không! "Goshujin-sama" là sao chứ!? Rõ ràng gọi người khác như thế không hề bình thường tí nào đúng không!？」

「Dĩ nhiên không phải tôi tự nguyện gọi cô ấy như thế rồi! Tôi đang bị dính một lời nguyền!」

「Lời nguyền?」

「Đúng vậy. Một lời nguyền khiến tôi chỉ có thể gọi Goshujin-sama là Goshujin-sama mà thôi」

Thật là một lời nguyền điên cuồng!

「Vậy tại sao cô lại bị dính một lời nguyền như thế chứ...?」

「Ai biết? Đây là chuyện cô ấy đã làm khi đang say xỉn cơ mà」

「Không có cách nào giải nguyền sao?」

「Hình như là không. Lời nguyền mạnh đến mức tôi nên mừng là tác dụng của nó chỉ hơi giống bị chơi khăm thôi chứ không có gì tệ hơn」

Tôi vừa thấy một lời nguyền đáng sợ như thế bị sử dụng một cách nhảm nhí.

Thật chứ, hình tượng của Shiro-san trong tôi lại có thể thoải mái dùng một lời nguyền như thế, nó đang sụp đổ từ từ rồi.

[Nói chung là, hãy đọc những cuốn sách này thử đi. Nhìn có vẻ như chúng không có nhiều chữ lắm, nên chắc đọc một chút là xong rồi]

Xem ra cô ấy không muốn nói về lời nguyện nữa, vì Sophia mạnh mẽ đối chủ đề như thế.

Sau đó cô ấy ngay lập tức mở cuốn sách ra ngồi đọc.

Thấy cô ấy kết thúc cuộc nói chuyện bất ngờ như thế tôi bị sốc.

Ừ thì tôi biết mối quan hệ của chúng tôi hơi căng thẳng sau trận tử chiến kia, nhưng dù biết vậy tôi vẫn thấy buồn.

Có lẽ vì tôi bị thiếu hơi người lâu lắm rồi mà không biết.

Gặp được một người luân hồi khác, có lẽ tôi đã hi vọng được một cuộc nói chuyện ngang hàng hay gì đó.

Đầu nghĩ như thế, nhưng tay tôi thì cũng bắt đầu lật quyển sách ra đọc.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 29: Chương Hừng

Không tốt, không tốt chút nào.

Làm sao để nói chuyện với người khác nhỉ?

Ài, tôi không biết.

Goshujin-sama thì bình thường không bao giờ nói gì, còn lúc xin thì không thèm nghe tôi nói gì mà chỉ ngồi lèm bèm một mình suốt thôi.

Không tính lúc dùng thôi miên thì đã rất lâu rồi tôi chưa nói chuyện một cách bình thường đã lâu lắm rồi nên tôi cũng quên mất rồi.

Mà, ít ra là tôi đã chuẩn bị sẵn để dùng cách nói chuyện ngạo mạn không quá tự ti, không biết có ổn không?

Chắc cậu ta không nghĩ tôi kì lạ hay gì đâu nhỉ?

Chắc tôi giấu được cậu ta chuyện tôi quên tên, hay nói đúng hơn là cả việc cậu ta có tồn tại rồi nhỉ?

Trong lúc đang giả bộ đọc cuốn sách, tôi ngược lên nhìn tên Oni, Wrath.

Cậu ta đang đọc với một vẻ mặt chăm chú, nên có vẻ cậu ta không quan tâm mấy đến tôi nữa.

Nếu vậy thì tôi bực mình vì cậu ta đang lơ tôi đi như tôi không tồn tại vậy.

Mặc dù tôi là người đã đề nghị đọc sách vì không muốn tiếp tục cuộc nói chuyện kia, nhưng tình hình cứ thế này tiếp thấy kì quá.

Cơ mà, cuốn sách này là sao vậy?

Chúng ta đang nói đến Goshujin-sama nên có lẽ cô ấy đã viết cả cuốn sách vì cô ấy không thích nói chuyện, nhưng so sánh công sức bỏ ra để viết cuốn sách với việc học cách nói chuyện không phải viết ra sách khó hơn sao.

Nếu cần thì tôi cũng có thể nói ít lại một chút để nghe được mà.

Không phải việc mặt đối mặt là dễ để nói chuyện hơn sao?

Cơ mà than phiền với một người không có ở đây không có ích lợi gì.

Tôi sẽ ngoan ngoãn đọc cuốn sách vậy.

Xem nào, cảm nang về skill nhập môn của Shiro-chan?

Tôi nên khen ngợi tài năng viết lách thiên tài có thể khiến người ta mất hứng ngay từ dòng đầu tiên không?

Đúng là không hổ danh Goshujin-sama, về khả năng khiến tôi bực mình thì cô ấy là vô song không ai sánh bằng.

Tính làm gì vậy, muốn ra vẻ dễ thương trong khi bình thường không có chút phép lịch sự nào à?

Đùa tôi à?

Ài, không tốt, không tốt.

Tôi nên đọc sách đàng hoàng.

『Skill chính là một phần của linh hồn bị biến đổi, nhằm mục đích sử dụng năng lượng linh hồn mà sinh vật sống nào cũng có một cách dễ dàng hơn』

Hở?

『Vì thế, một skill cơ bản chính là một phần linh hồn của bản thân, và có càng nhiều skill đồng nghĩa với việc có thể sử dụng càng nhiều năng lượng trong linh hồn. Mỗi linh hồn đơn độc đều có giới hạn của nó, dẫn đến việc số lượng skill có thể học được cũng có giới hạn, nhưng có cách để ép linh hồn phát triển vượt quá giới hạn đó được, và hệ thống được thiết lập ở thế giới này chính là nhằm mục đích làm như thế, tăng số lượng skill có thể có lên』

Ơ.

Những gì được viết ra ở đây vốn là có ý nghĩa cực kì quan trọng, nhưng kể bên mỗi chữ đều có hình vẽ một con nhện đang nhảy múa điên cuồng hay gì đó nên tôi không tập trung nhìn chữ được.

『Nhưng mà, đa số những skill này chỉ thay đổi bề mặt bên ngoài nhất của linh hồn mà thôi, chỉ có một số skill có thể thay đổi cấu trúc bên trong của linh hồn. Chúng là các skill Thất Đại Tội và Thất Đại Đức. Nói cách khác, là skill cấp Chủ』

Thất Đại Tội.

Ghen Tị của tôi cũng là một trong số đó đúng không?

Skill Thịnh Nộ của Wrath cũng thế thì phải.

Bây giờ nhắc đến thì hơi trễ, nhưng tôi có nên trêu chọc cậu ta về khả năng đặt tên của cậu ta vì tự gọi mình là Wrath không nhỉ?

『Vì các skill cấp Chủ thay đổi bên trong linh hồn nên chúng sẽ có ảnh hưởng nhất định đến người sở hữu. Một, những skill này luôn cực kì mạnh. Hai, những skill này sẽ ảnh hưởng đến tính cách người sở hữu. Ba, càng sử dụng nhiều thì những skill này ăn mòn linh hồn càng nhiều. Vì thế, nếu không cẩn thận mà sử dụng skill cấp Chủ thì không bao lâu sau tính cách nguyên bản sẽ bị xóa đi hoàn toàn』

Khoan đã.

Tôi chưa nghe đến tin quan trọng này bao giờ.

Sử dụng skill sẽ bị mất tính cách sao!?

[Skill đó sẽ ăn mòn linh hồn của người, giống như con Oni đó, nếu không muốn đánh mất bản thân mình thì đừng sử dụng nó]

Tôi chợt nhớ đến lời nói của người đàn ông màu đen khi ông ta xông vào giữ cuộc chiến của tôi và Wrath.

Vậy ra ý ông ta là thế này?

Nếu vậy Wrath có bị Thịnh Nộ xâm chiếm hết chưa?

Hay là, cậu ta đã ở bờ vực sụp đổ suốt thời gian qua rồi?

Lần này tôi nhìn Wrath thật kĩ.

Cậu ta vẫn đang đọc quyển sách một cách chăm chú, không để ý đến tôi.

Rõ ràng nội dung quyển sách đó quan trọng với Wrath đến mức đó.

Nói cách khác, đó là vì cậu ta đã tự mình trải qua chuyện đó nên mới như thế.

Hơn nữa chuyện này cũng không phải là chuyện của người khác.

Tôi cũng có skill Ghen Tị cơ mà.

Vậy ra đó là lí do Goshujin-sama bảo tôi không được dùng skill này.

Tôi biết điều này lâu lắm rồi, nhưng lời nói của cô quá ngắn gọn đi!

Nếu cô giải thích đằng hoàng thì tôi làm gì sử dụng nó chứ.

『Có bốn cách để chống việc này. Một, đừng có học skill cấp Chủ. Hai, cố gắng sử dụng skill cấp Chủ càng ít càng tốt. Ba, cố gắng chịu đấm ăn xôi. Bốn, tìm mọi cách nâng cấp skill Kháng Dị Giáo lên, để học được Miễn Nhiễm Dị Giáo』

Cái thứ ba quá nhảm nhí nên tôi sẽ mặc kệ nó.

Cuối cùng, tôi đã hiểu lí do tại sao tôi và Wrath lại phải gặp nhau lần này.

『Kháng Dị Giáo có tác dụng chống lại những hiệu ứng xấu có thể ảnh hưởng trực tiếp lên linh hồn. Nếu có Miễn Nhiễm Dị Giáo thì bất kì đòn tấn công nào từ trong hệ thống đều có thể bị gần như vô hiệu hóa. Việc này cũng áp dụng với các skill cấp Chủ. Để có thể sử dụng skill cấp Chủ thoải mái hết sức nhưng vẫn không bị ảnh hưởng xấu quá nhiều thì đây là cách thích hợp nhất』

Nói cách khác, cô ấy đang bảo Wrath và tôi cùng nhau tăng cấp cho Kháng Dị Giáo.

Hmm.

Quyển sách còn nữa, nhưng có lẽ phần còn lại để sau cũng được.

「Này, nghe tôi nói một chút được không?」

「Có chuyện gì?」

Cái tên này, nghe tôi gọi mà còn không thèm ngước đầu lên nhìn nữa - to gan quá nhỉ.

《Độ thông thạo đã đủ.Đã học được skill [Tôn Nghiêm LV1] 》

Hình như tôi vừa học được một skill gì đó, mà để xem sau.

[Cậu có Ma Pháp Dị Giáo không?]

[Có chứ]

[Vậy thì được. Vậy cậu dùng cái yếu nhất tấn công tôi đi]

[Hử?]

Wrath cuối cùng cũng ngẩng mặt lên.

[Ô? Không lẽ cậu không hiểu cuốn sách nói gì sao?]

Tôi sẽ sử dụng vài từ hạ thấp cậu ta một chút.

Wrath vẫn làm một vẻ mặt khó hiểu như câu ta thực sự không hiểu.

Cảm giác vượt trội này thật là sung sướng mà.

Tôi là người hiểu được Goshujin-sama đang muốn nói gì.

Dĩ nhiên rồi, tôi đã ở cùng cô ấy từ lúc tôi còn là em bé cơ mà.

Cơ mà vẫn có nhiều chuyện về cô ấy không ai hiểu được cả.

[Nói ngắn gọn, để giảm tối đa sự ảnh hưởng của skill cấp Chủ thì cần phải có skill Miễn Nhiệm Dị Giáo. Tôi đang kêu cậu tấn công tôi bằng Ma Pháp Dị Giáo để tôi từ từ học được nó]

Lần này Wrath làm ra vẻ mặt đã hiểu ra, nhưng vẫn còn nét mặt như đang thắc mắc gì đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 13: Kháng

Quyển sách Shiro-san đưa cho tôi, có chứa thông tin mà tôi muốn biết.

Cách để điều khiển được Thịnh Nộ.

Nhưng mà phản ứng của Sophia-san khi thấy biện pháp thì lại khá bất ngờ.

Để học được Kháng Dị Giáo thì hãy dùng Ma Pháp Dị Giáo tấn công cô ấy sao?

Cứ như là đang kêu hãy đánh cô ấy để cô ấy lì đòn hơn vậy.

Đúng là hữu hiệu, nhưng tại sao lại tự nguyện chọn ngay cách đau đớn nhất luôn từ đầu rồi vậy, còn cách khác mà.

Tôi không hiểu cô ấy đang nghĩ gì.

Hơn nữa, cô ấy nói thể với một vẻ mặt cực kì tự mãn nữa, nên tôi càng không hiểu hơn.

Có nhiều cách để tăng độ Kháng.

Đầu tiên, như Sophia-san đang định thực hiện, là nhận sát thương với thuộc tính đó.

Cách này có lẽ là cách có hiệu quả cao nhất.

Nhưng để có thể có skill Kháng trước tiên cần phải nhận một lượng sát thương bằng với độ thông thạo cần thiết đã.

Kiểu như là muốn chống được lửa thì cần phải bị lửa đốt.

Nói trắng ra là tự ngược bản thân.

Nếu muốn làm thế, hoặc là phải đang cần skill Kháng đó cực kì gấp, kiểu như đó là biện pháp cuối cùng rồi, hoặc là thực sự bị ngốc, hoặc nếu có cảm giác sung sướng khi lựa chọn cách đó.

Làm ơn đừng là cái cuối nha?

Cách an toàn nhất, là học một skill tấn công hoặc Ma Pháp có cùng thuộc tính đó, rồi từ từ nâng cấp nó lên.

Với skill Kháng thì càng nâng cấp skill tấn công có một thuộc tính thì Kháng của thuộc tính đó cũng sẽ tự động lên cấp.

Lí do tôi Kháng Sét và Lửa được hơn phân nửa là vì lí do này.

Mỗi khi skill hay bản thân lên cấp thì độ thông thạo Kháng sẽ tăng.

Dường như độ thông thạo có được hằng ngày cơ bản là không đáng kể, và phần lớn độ thông thạo có được có liên quan đến cấp độ.

Cách cuối cùng, là dùng điểm skill để tăng độ thông thạo.

Điểm skill không phải chỉ dùng để học skill mới không, nếu đầu tư điểm skill vào những skill nào đã có sẵn thì cũng có thể tăng độ thông thạo cho skill đó.

Tôi đã dùng hết điểm skill của mình cho việc đó, nhưng ít ra đây là một cách an toàn và nhẹ nhàng để tăng độ thông thạo.

Ngoài ra thì cũng có những cách đặc biệt hơn nữa.

Ví dụ như tiến hóa thành một chủng loại có độ Kháng đó cao sẵn rồi chẳng hạn.

Một ví dụ là con Rồng Băng lần trước tôi chiến đấu, nó có sẵn "Miễn Nhiễm Băng".

Nhưng mà cách này thì điều kiện tiên quyết là phải có thể tiến hóa đã, ví dụ như là Nhân Loại chẳng hạn, không có lựa chọn.

Tôi thì có lợi thế được chọn hướng để bản thân tiến hóa, nhưng Nhân Loại và Quỷ cơ bản mà nói là không thể tiến hóa.

Không biết Vampire thì sao nhỉ?

Dù họ có thể thì tôi không biết trong nhánh tiến hóa có sẵn skill Kháng hay không nữa.

Nhưng mà, để giải quyết tình trạng hiện tại thì Shiro-san có cho chúng tôi một câu trả lời rồi

[Cô có đọc hết cuốn sách chưa?]

[Ế?]

[Ở đây. Xem này]

『Cách nhanh nhất để có Miễn Nhiễm Dị Giáo là học skill Điềm Tĩnh. Điềm Tĩnh cũng là một trong Thất Đại Đức, nhưng nó là ngoại lệ duy nhất không ảnh hưởng xấu đến linh hồn. Hơn nữa ngoài việc được một lượng Kháng kha khá thì còn được skill Miễn Nhiễm Dị Giáo từ danh hiệu nữa』

[Thấy không?]

Chỗ tôi chỉ có ghi chú giải thích như thế.

Nếu tôi có thể học được skill đó thì tôi có thể ngay lập tức học Miễn Nhiễm Dị Giáo.

Khuôn mặt Sophia-san cứng đờ, vẫn còn vẻ tự mãn trên mặt.

Mặc dù biểu cảm vẫn như thế, nhưng mặt cô ấy dần đỏ như gấc.

Cô ấy đang mắc cỡ.

Quá rõ ràng.

[Dĩ nhiên là đọc rồi! Nhưng mà, Diễm Tĩnh cũng là một trong những skill cấp Chủ không phải sao? Lúc nào cũng chỉ có một người duy nhất trên thế giới có được skill cấp Chủ thôi, nên cậu phải hiểu ngầm được sự rộng lượng của tôi vì đã chấp nhận nhường cho cậu chứ hả? Tôi đang kêu cậu hãy giúp tôi tăng Kháng của bản thân đi, vì tôi nhường Diễm Tĩnh cho cậu học đó!]

Sophia-san mặt vẫn đỏ như gấc nói không nghĩ lấy hơi.

Có vẻ cô ấy đang cố hết sức nói dối để giấu đi lỗi lầm của mình.

Nếu tôi mà nói toẹt ra thì tội cô ấy quá nên tôi sẽ chấp nhận lời giải thích đó đi.

[Ra là thế. Xin lỗi, đúng là tôi không đủ tế nhị để nhận ra mà. Nếu vậy, tôi sẽ chấp nhận lòng tốt của Sophia-san]

Nói thật thì, như thế này sẽ giúp tôi không ít.

Hiện tại tôi vẫn kiểm chế được Thịnh Nộ, nhưng tôi không biết khi nào tôi sẽ lại mất lí trí rồi nổi điên nữa.

Tôi nghĩ mình nên cố gắng học Miễn Nhiễm Dị Giáo càng nhanh càng tốt.

[Đúng vậy. Lòng bao dung của tôi rộng hơn cả biển cả, nên hãy cảm kích tôi mà học Điềm Tĩnh đi]

Có lẽ cô ấy nghĩ mình lừa được tôi rồi, nên cô ấy vẫn giữ thái độ ngạo mạn đó mà thờ phào nhẹ nhõm.

Nhìn sao cũng thấy đáng thất vọng hết.

Có lẽ đây là loại người được gọi là "người đẹp đáng thất vọng" nhỉ.

Cô ấy đã trở thành một người kì lạ kiểu khác so với kiếp trước rồi.

[Là tôi hay là cậu đang nghĩ gì đó bất lịch sự về tôi thế?]

[Dĩ nhiên là không rồi. Khi tôi nhận ra mình sắp được thoát khỏi xiềng xích đau khổ của Thịnh Nộ sau bấy nhiêu năm thì tôi chỉ thấy cực kì cảm động mà thôi]

Hú hồn.

Chắc là do trực giác chiến binh của cô ấy, thật là nhạy bén quá đi.

Nhưng mà, mặc dù tôi nói thế chỉ là để chữa cháy nhất thời, nhưng tôi thực sự rất cảm động.

Hơn nửa cuộc đời tôi ở thế giới này là địa ngục. Cho đến trước khi tôi chiến đấu với Sophia-san tôi đã không phải chỉ một lần muốn chết.

Nhưng mà, trong trận chiến đó, ngay lúc tôi hiểu rằng mình có thể sẽ chết thật sự, tôi đã nhận ra cảm xúc của bản thân đã lung lay.

Sau đó, lúc bị vị Thần tên là Kuro đó đánh đập, tôi đã thấy sợ hãi thực sự.

Sợ rằng tôi sắp bị giết.

Vì thế, tôi nhận ra mình thực sự không muốn chết cỡ nào.

Trước đó tôi còn ước gì mình có thể chết, thật là một cú sốc.

Nhưng sau cùng thì, tôi vẫn không thực sự muốn chết.

Thật đáng hổ thẹn.

Cướp đi bao nhiêu mạng người như thế, đến khi phải đối mặt cái chết của bản thân thì tôi lại mong là mình không chết.

Nếu họ thấy được tôi đáng hổ thẹn thế này, chắc hẳn tộc Yêu Tinh Lùn sẽ cười nhạo tôi.

Mỗi khi họ chiến đấu, mỗi khi họ cướp đi một sinh mạng, họ đã có quyết tâm có thể sẽ chết bất kì lúc nào.

Tôi không có quyết tâm như thế.

Tôi chỉ dùng sức mạnh do Thịnh Nộ mang lại để phán xét kẻ yếu hơn mình, mà không hề có bất kì ý định nào chiến đấu với người có thể giết mình.

Khi tôi tỉnh dậy, tôi đã thực sự cảm thấy nhẹ nhõm.

Rằng tôi còn sống.

Tôi đã thấy vui.

Tôi thực sự quá tệ mà.

Sau khi làm bao nhiêu chuyện như thế, tôi lại có thể thấy mừng vì mình vẫn còn sống sót.

Tôi đáng chết.

Nhưng, tôi lại sợ chết.

Tôi thấy mình cực kì đáng giận.

Nhưng tôi thực sự không có sự dũng cảm để tự kết liễu bản thân.

Để chuộc tội, tôi nghĩ mình phải sử dụng quãng đời còn lại của bản thân hết mức có thể.

Nhưng mà, dù tôi có bị kêu hãy đi chết thì tôi không nghĩ mình có thể làm vậy nổi.

Kiếp trước tôi đã nghĩ những tội phạm cứ chết đi là tốt nhất, nhưng không ngờ cảm giác đó lại có ngày hướng đến bản thân mình thế này.

Dù tôi nghĩ rằng mình chết đi là tốt nhất, nhưng tôi lại không thể quyết tâm mà chết được.

Tôi dần càng thấy căm ghét bản thân hơn.

Nói thật, tôi vẫn không chắc từ nay trở đi mình sẽ sống như thế nào, nhưng để không gây ra bất kì tội lỗi nào nữa, tôi không thể để bản thân bị Thịnh Nộ nuốt chửng được.

Vì thế, tôi cần Miễn Nhiễm Dị Giáo.

Nhưng mà, có một vấn đề lớn.

[Tôi mừng vì cô muốn nhường nó cho tôi, nhưng tôi không còn điểm skill nào nữa]

[A]

Không khí đột nhiên ngọt ngào hơn.

Sophia-san ngượng ngùng quay đi không nhìn tôi nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 30: Khó Chịu

Aaaa, thật chứ!

Sao cái gì cũng không ổn hết vậy!?

Mọi thứ tôi nói ra đều bị phản tác dụng hết rồi!

[Hình như còn vài cách khác ngoài học Diễm Tĩnh được ghi ra ở đây nữa, nhưng có vẻ là không được khuyến khích cho lắm]

Trong lúc tôi đang thấy bức mình và tức thì Wrath nhẹ nhàng nói như thế.

Cái tên chết tiệt, người nghĩ tại ai mà ta thấy bức như thế này hả!

Aaaa, bức mình quá đi.

Bình tĩnh, bình tĩnh.

Tôi là một Vampire cao quý.

Tôi không thể bị chuyện nhỏ nhặt thế này ảnh hưởng được.

Tạm thời, để giúp bản thân bớt bức mình, tôi sẽ đọc thử cái cách khác mà Wrath nói tới.

『Học skill Kiểm Định, chỉ cần bật skill đó lên là có thể tăng độ thông thạo của Kháng Dị Giáo với tốc độ kinh khủng. Nhưng mà, nếu dùng cách

này, cho đến lúc Kháng Dị Giáo lên được thành Miễn Nhiệm Dị Giáo thì phải cẩn thận không sử dụng Ma Pháp với bất cứ giá nào. Trường hợp tệ nhất có thể dẫn đến tử vong nên cách này nói thật là không nên sử dụng』

「Cái này bỏ qua」

Wrath làm một vẻ mặt khó hiểu, nhưng chắc chắn cách này không dùng được.

Bởi vì, Goshujin-sama đang nói là có thể chết đó hiểu không?

Goshujin-sama ĐÓ đó!

Dù là cái tồn tại siêu cấp biến thái ĐÓ còn nói cách này là cách có thể chết nữa, nên rõ ràng không bình thường rồi.

Nếu nó là một thứ mà Goshujin-sama đó bảo trường hợp tệ nhất là có thể chết luôn, vậy thì người bình thường thử cách đó khoảng 99 trên 100 người sẽ chết.

Chắc chắn là vậy.

「Đúng là, không sử dụng được Ma Pháp có hơi bất tiện nhưng mà」

「Đó không phải là vấn đề」

Tôi không biết tại sao sẽ không thể sử dụng Ma Pháp được, nhưng so với việc có thể chết thì cái đó chả là cái rắc gì hết.

Ôi chao?

Là một quý cô tôi không nên dùng cụm từ "là cái rắc gì hết" đúng không?

Đẳng nào nghe cũng gồm quá, không quý phái gì hết.

Từ nay trở đi tôi sẽ tránh việc sử dụng cụm từ đó.

「Vậy là phần có thể tử vong sao?」

「Nếu Goshujin-sama kết luận rằng có thể sẽ chết, vậy đó là từ chính kinh nghiệm bản thân Goshujin-sama mà ra. Với những người bình thường như chúng ta, tôi có thể thấy được tương lai cố gắng thử cùng cách đó đồng nghĩa với việc chết ngay lập tức」

Đúng vậy, tôi đã trải qua những việc làm điên khùng đó đủ để ghét nó trong thời gian tôi được Goshujin-sama rèn luyện rồi.

Nếu Ariel-san không cản tôi lại thì tôi không biết mình đã chết bao nhiêu lần rồi.

Goshujin-sama không có thường thức của người bình thường.

Nhiều lúc cô ấy sẽ làm vẻ mặt "thường làm vậy được mà nhỉ?" trong khi chỉ thiếu chút nữa là giết tôi.

「Ra- ra vậy. Vậy bỏ qua cách này đi」

「Khôn đó」

Tôi lật từng trang sách một để kiểm tra, nhưng sau đó không còn gì nói thêm về cách tăng độ thông thạo cho Kháng Dị Giáo nữa.

Nếu vậy, cách tốt nhất vẫn là nhận những đòn tấn công thuộc tính Dị Giáo rồi.

Thật tình, ước gì Goshujin-sama đừng ghi mấy thứ không cần thiết kia vào.

「Nếu Diễm Tinh không được, và Kiểm Định cũng không được, vậy chúng ta thực sự chỉ còn cách dùng Ma Pháp Dị Giáo thôi biết sao giờ」

Nghe tôi nói thế, Wrath làm vẻ mặt cực kì không đồng tình.

Ừ thì, tôi cũng không ham muốn gì chuyện này, nhưng nếu muốn tăng độ Kháng thì chỉ có cách cố gắng thế này mà tiến thôi.

Ngoài ra, tiếc cho cậu, nhưng tôi có Miễn Nhiễm Đau Đớn và Miễn Nhiễm Cảm Giác Đau Đớn luôn rồi.

Dù là tấn công kiểu gì thì miễn sao không cảm giác được thì không sao hết.

[Cậu cũng nên làm thế này luôn nhĩ? Tôi sẽ học Ma Pháp Dị Giáo luôn, nên cùng nhau dùng Ma Pháp tấn công nhau nào]

Tôi chọn Ma Pháp Dị Giáo từ danh sách rồi học nó.

Tôi còn nhiều điểm skill lắm, nên cứ học cũng không sao.

Nếu chỉ để tăng Kháng Dị Giáo cho Wrath thì tôi chỉ cần dùng Quyển Rũ lên cậu ta cũng được, nhưng nếu xui xui cậu ta bị nó ảnh hưởng luôn thì không vui chút nào.

Nhân tiện, tôi cũng kiểm tra xem mình có học được Điềm Tĩnh không, nhưng dường như tôi không có đủ điểm skill.

Tôi kiểm tra thử mấy skill cấp Chủ khác nữa, nhưng chỉ học được mỗi Dâm Dục thôi.

Thậm chí dù chỉ là Dâm Dục thì tôi cần dùng đa số điểm skill hiện tại mới học được.

Nói thật, tôi không muốn học nó cho lắm.

So nguy cơ và cái giá phải trả với lợi ích thì chẳng có bao nhiêu cả.

[Được rồi, bắt đầu nào]

[Chúng ta phải làm vậy thật sao?]

[Sao cậu lại hỏi mấy câu thừa thãi như thế chứ?]

Nghe tôi nói thế, Wrath chỉ thờ dài.

Sau đó, chúng tôi im lặng dùng Ma Pháp Dị Giáo tấn công nhau.

Lí do chúng tôi im lặng là vì không có sức để nói chuyện.

Nói thật thì, tôi coi thường cái này quá rồi.

Hiện tại chúng tôi đang dùng cấp 1 của Ma Pháp Dị Giáo - Khó Chịu.

Như cái tên, nó là một loại Ma Pháp khiến đối phương cảm thấy khó chịu trong lòng.

Tác dụng nghe nhảm nhí quá nên tôi chưa để ý nó bao giờ, nhưng cái này, thực sự đúng là một loại Ma Pháp cực kì đáng sợ.

Trong lòng cứ có cảm giác cực kì khó chịu không thể chịu nổi, giống như cứ liên tục nghe tiếng móng tay cào bảng đen vậy.

Hơn nữa, cả Miễn Nhiễm Đau Đớn và Miễn Nhiễm Cảm Giác Đau Đớn đều không có tác dụng gì cả.

Nhìn Wrath thì tôi thấy cậu ta mặt tái nhợt và đang nổi da gà.

Chắc hẳn mặt tôi nhìn cũng không khá hơn mấy.

Nếu bị hỏi thì tôi không biết phải nói Ma Pháp này dùng trong chiến đấu lợi chỗ nào, nhưng nếu thực sự dùng có lẽ có thể quấy rầy khiến đối phương mất ý chí chiến đấu.

Là một Ma Pháp rất đơn giản, nhưng rất khó chịu.

Cực kì tốt cho việc quấy rối đối phương.

「Kháng của cô lên cấp chưa?」

「Chưa」

「Của tôi vừa lên Kháng Dị Giáo Nâng Cao cấp 1」

「Vậy sao, chúc mừng cậu」

Wrath bắt đầu một cuộc nói chuyện ngắn như thế.

Sau đó chúng tôi tiếp tục im lặng như cũ.

Đây là thể loại hình phạt đáng ghét gì thế này?

Theo một cách nói, bị Goshujin-sama đánh đập còn vui sướng hơn thế này nhiều.

Vốn từ đầu mà nói, tình trạng mà một đứa con trai và con gái ngồi trong một căn phòng im lặng ngấm khuôn mặt ngày càng tái nhợt của nhau gọi là gì?

Hơn nữa, có lẽ vì đây là một Ma Pháp cấp 1, hoặc có thể vì Wrath đang bị yếu đi, nhưng độ thông thạo của tôi tăng rất chậm.

Vốn từ đầu tôi có Kháng Dị Giáo Nâng Cao cấp 6, khá là cao rồi, nên có lẽ đó là một lí do nữa.

Hiện tại, chỉ số của Wrath đang thấp hơn bình thường vì cậu ta bị yếu đi.

Nhìn Giám Định thì tôi thấy chỉ số tối đa của cậu ta vẫn không bị giảm nên chắc sớm muộn gì cậu ta cũng sẽ hồi phục như cũ.

Nghe đồn cậu ta bị cái tên Kuro kia đánh tới mức này.

Nghe đâu là cần phải làm vậy để tắt Thịnh Nộ đi.

Nhưng mà, dù đang bị yếu đi mà tôi vẫn thấy khó chịu như thế này, không phải lúc bình thường cậu ta sẽ đủ để làm tôi khó chịu muốn phát điên sao?

Nếu vậy tôi nên mừng vì cậu ta đang bị yếu đi nhỉ?

Tôi không có tự tin bản thân có thể chịu nổi cảm giác khó chịu hơn thế này.

Ôi chao?

Tôi hình như đâu có bị yếu đi hay gì giống vậy đâu nhỉ?

Nghĩa là tôi đang dùng Ma Pháp mạnh như bình thường?

[X,xin lỗi. Tôi chịu hết nổi rồi...]

Wrath ngã quỵ xuống, kết thúc thời gian cày độ thông thạo ép buộc của ngày hôm nay.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 257: Chữ Viết Thật Tuyệt Vời

Nếu tôi không nói chuyện được thì chỉ cần phải diễn tả ý nghĩ bằng chữ viết thôi!

Tôi đúng là thiên tài mà.

Nếu tôi chuẩn bị những gì tôi muốn nói thành một cuốn sách thì tôi không cần tham dự những cuộc nói chuyện không cần thiết nào hết.

Sau đó tôi chỉ cần cho đối phương đọc cuốn sách là được, thậm chí lúc họ đọc sách tôi còn không cần phải ở gần đó nữa.

Tôi nhanh chóng bị nghiện viết sách.

Giờ thì tôi có thể tiến hành liên lạc cả những người lúc trước tôi còn thấy ngại nữa!

Yahoo!

Đầu tiên là imouto-chan.

Từ nay trở đi tôi sẽ sắp xếp để imouto-chan hỗ trợ Natsume-kun.

Mà, tôi không có ý định cho cô bé can thiệp quá nhiều đâu.

Nói cho cùng việc cô bé có được skill cấp Chủ hay không là tùy may mắn của tôi thôi.

Tôi không nên xem imouto-chan là một con tốt thí.

Bởi vì tôi không biết rốt cuộc khi nào tình yêu với anh trai của cô bé sẽ nổi lên và phản bội tôi.

Bởi vậy, tôi đưa vài chỉ dẫn đơn giản gần như là ghi chú cho cô bé.

[Đây là gì?]

[Đọc]

Tôi chỉ đơn giản nói vậy rồi rời đi.

Nếu tôi không cẩn thận mà để cuộc nói chuyện tiếp tục cô bé lại sẽ ngồi bô lô ba la về onii-sama của cô bé mất.

Nếu vậy tôi sẽ mất ít nhất một tiếng mới rời đi được.

Một tiếng đồng hồ đáng sợ.

Tôi không có thời gian cho việc đó.

Nhân tiện, tôi nhìn lên xem thử tình trạng của Natsume-kun.

... Hãy giả bộ như tôi chưa thấy chuyện đó xảy ra.

Một tên nghiện thuốc phiện cũng đâu có tệ như vậy nhỉ?

Vậy có ổn không vậy?

Hmm.

Mà, nếu hắn ta có được một skill cấp Chủ thì tôi chỉ cần chọn thời gian thích hợp để xử lí hắn thôi.

Tôi sẽ ngồi chờ sự thành công của Natsume-kun.

Tiếp theo là Agnar.

Hiện tại việc đuổi bọn Elf ra khỏi lãnh thổ Quỷ cơ bản là thành công.

Những thành phần nguy hiểm trong phe Quỷ cũng đã bị tiêu diệt gần hết.

Nói thật thì không còn gì để Agnar làm nữa.

Chắc tôi sẽ kêu ông ta chuẩn bị cho chiến tranh.

Với tiến độ hiện tại, xem ra tôi có thể kéo phe Nhân Loại vào một cuộc chiến quy mô lớn trong vài năm tới.

Sau khi chiến tranh kết thúc thì tiếp theo sẽ là tiêu diệt làng Elf.

Tôi đã quyết định như thế.

Nhưng mà Potimas chắc chắn sẽ không chết dễ dàng như thế.

Dựa vào tình báo tôi có được nhờ phân thân bên trong lá chắn, tôi biết được tình hình nội bộ của làng Elf khá rõ, nhưng có một chỗ tôi vẫn chưa xâm nhập vào được.

Đó là nơi Potimas để cơ thể gốc của hắn.

Thực ra vấn đề không phải là việc xâm nhập, mà là tôi không thể xác định được hắn đang ở đâu.

Xem ra hắn trốn khá kĩ.

Nói sao thì nói, hắn đã trốn thoát được cả Ariel lẫn Kuro suốt thời gian qua mà vẫn sống khỏe mà.

Thực ra với Kuro tôi khá chần chừ anh ta chỉ ngần ngại không biết có nên tiêu diệt cơ thể của Potimas hay không mà thôi.

Nếu tìm được cơ thể thật của Potimas tôi sẽ giết hẳn.

Có lẽ sau khi chiến tranh kết thúc tôi sẽ chuẩn bị xong cho việc đó.

Mà, cũng không cần vội làm gì.

Tôi có thể từ từ mà công thành.

Để chắc chắn phe còn lại cũng tham gia công thành thì tôi phải liên lạc với họ.

Suốt thời gian qua tôi đang lầy, nhưng sớm muộn gì tôi cũng phải liên lạc thôi.

Ông ta có lẽ là người khó hiểu nhất tôi phải đối đầu, ngang với Potimas, nên tôi sẽ phải khôn ngoan một chút.

Tôi chuẩn bị liên lạc với Giáo hoàng của Thánh Ngôn Giáo.

Ngoài ra cũng là Chừng Mực Chủ nữa.

Để phá hủy được hệ thống tôi cần toàn bộ quyền lực cấp Chủ và ông ta là một trong những người sở hữu nó.

Dựa vào tình báo phân thân của tôi mang lại thì tôi đoán được ít nhiều mục đích của Giáo hoàng.

Có lẽ là giống với Agnar.

Agnar thì muốn phe Quỷ sống sót bằng mọi giá, còn Giáo hoàng muốn phe Nhân Loại sống sót bằng mọi giá.

Nhưng mà, không như Agnar, Giáo hoàng là một cấp Chủ.

Hơn nữa, theo lời Ma Vương thì ông ta còn có Cấm Kị cấp tối đa nữa.

Đã có Cấm Kị cấp tối đa, nhưng vẫn muốn Nhân Loại sống sót.

Quyết tâm bình thường không thể làm nổi chuyện đó.

Tùy tình hình mà nói, ông ta có thể trở thành một kẻ thù phiền phức hơn cả Potimas nữa.

Tôi đang viết một cuốn sách.

Nó đang trở nên hơi quá dài dòng rồi.

Nội dung trong đó, là tình hình hiện tại của thế giới, những gì liên quan đến người luân hồi, những hành động sắp tới của phe Quý, những gì tôi đang làm để hủy diệt tộc Elf và yêu cầu ông ta tham gia.

Tôi chắc chắn Giáo hoàng biết về tình hình hiện tại của thế giới.

Nếu không tôi không nghĩ ra lí do gì mà ông ta lại tiến hành chiến tranh với Nữ Thần Giáo.

Suốt lịch sử dài dằng, không cần biết là thế giới nào, cứ liên quan đến chiến tranh tôn giáo thì lúc nào cũng là một đồng bụi nhùi.

Thường không có bao nhiêu người vì đó mà chấp nhận chuyển tôn giáo cả, và dù có cố gắng cỡ nào thì việc còn thù hận là không thể tránh khỏi.

Đặc biệt là tình hình hiện tại, mặc dù Thánh Ngôn Giáo và Nữ Thần Giáo có giáo lí khác nhau, nhưng bản chất thì họ tôn thờ cùng một vị Thần.

Chắc chắn Giáo hoàng biết điều đó.

Không những phải gánh chịu không ít rủi ro, vẫn chấp nhận và quyết định thực hiện kế hoạch để làm giảm uy tín của Nữ Thần Giáo vào lúc này, rõ ràng là một quyết định chỉ có thể thực hiện nếu ông ta biết rõ về tình hình hiện tại của thế giới.

Còn về những người luân hồi nữa, tôi chắc hẳn ông ta cũng biết không ít về họ.

Nói sao thì, Giáo hoàng đang ra lệnh cho những người luân hồi cơ mà.

Rõ ràng ông ta đã nói chuyện với họ dù ít dù nhiều.

Để thêm thông tin, có lẽ tôi sẽ ghi chú về lí do tại sao những người luân hồi lại luân hồi và một câu truyện ngắn về Anh Hùng và Ma Vương đời trước.

Tôi sẽ tránh việc nói về D.

Như thế tốt hơn.

Biết về chuyện đó chỉ gây ra đại họa chứ không có ích lợi gì.

Nói sao thì nói, cô ta vẫn là một Ác Thần thực sự mà.

Cứ tưởng tượng một vị Thần như thế có quyền quyết định sinh tử của thế giới này đi.

Giáo hoàng đó, có lẽ sẽ bị stress đến loét dạ dày luôn quá.

Những gì tôi đang viết về hành động sắp tới của phe Quỷ, hơn một nửa là để thử ông ta.

Tôi muốn biết Giáo hoàng sẽ phản ứng ra sao như biết chuyện đó.

Nếu ông ta quyết định lợi dụng thông tin đó và cố gắng cản trở tôi, thì tôi sẽ buộc phải loại bỏ ông ta.

Nói thật thì, dù Giáo hoàng làm gì đi nữa cũng không ảnh hưởng chút gì đến cuộc chiến tranh cả.

Sức mạnh của Ma Vương vượt qua tất cả mọi thứ khác trên thế giới này.

Thậm chí những người luân hồi ăn gian bá đạo như thế cũng không bằng một góc cô ấy nữa.

Một mình Ma Vương có thể phá hủy nửa thế giới này.

Dĩ nhiên đó là trường hợp không có Kuro hay tôi cản cô ta lại.

Đối mặt Ma Vương đó, dù Giáo hoàng quyết định thế nào cũng không có chút nghĩa lý gì cả.

Nói cách khác, kết cục sẽ không thay đổi.

Ừ, kết cục sẽ không thay đổi.

Dù ông ta chọn phản đối cuộc chiến tranh, hay là hỗ trợ tiêu diệt tộc Elf, kết cục của Giáo hoàng sẽ không thay đổi chút nào.

Vì mục tiêu cuối cùng của tôi, tôi cần quyền lợi cấp Chủ.

Và Giáo hoàng có lẽ sẽ không chấp nhận chuyện đó.

Nếu vậy, tôi sẽ không có lựa chọn nào khác ngoài việc giết ông ta và cướp nó đi.

Tôi Dịch Chuyển đến ngay trước mặt Giáo hoàng.

Dường như ông ta đang bàn bạc gì đó với Kusama-kun, một người luân hồi.

「Cô là ai vậy?」

「Wakaba-san!?!」

Nét mặt Giáo hoàng không đổi, nhưng vẫn đưa ra câu hỏi một cách cẩn thận.

Kusama-kun thì rõ ràng bị chấn động và giọng cậu ta run rẩy.

Đúng là có sự khác biệt về tôn nghiêm giữa hai người họ.

[Đây]

Tôi để cuốn sách mình đã viết lại đó.

Và Dịch Chuyển đi.

Những gì xảy ra tiếp theo là tùy Giáo hoàng.

Bây giờ, tôi tự hỏi mọi thứ sẽ diễn ra như thế nào?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Những Dòng Suy Nghĩ Của Giáo Hoàng

Đúng là bất ngờ mà.

Một cô gái bí ẩn đột nhiên xuất hiện, để lại đúng một cuốn sách.

Nhìn phản ứng của Saijin, có lẽ đó là một người luân hồi.

[Saijin, gọi I8]

Tôi bảo Saijin như thế, vẫn còn đang ngơ ngác nhìn chỗ cô gái kia biến mất.

Saijin giật mình tỉnh lại, và ngay lập tức thực hiện mệnh lệnh.

Saijin ngay lập tức biến mất tại chỗ không dấu vết.

Nhìn sao tôi cũng thấy nó giống sử dụng Ma Pháp Không Gian để Dịch Chuyển đi, nhưng nó thực ra lại là một phần của skill Ninja mà Saijin có.

Không may thay dường như cả Saijin cũng không hiểu nó hoạt động thế nào nên không thể nào bắt chước được skill đó cả.

Nếu được thì tôi đã cho toàn bộ người trong Chi đội Cấm Quỷ của nhà thờ học rồi.

I8, người tôi kêu Saijin gọi đến, là thành viên của Chi đội Cấm Quỷ, là một đơn vị chuyên phát hiện và xử lý người có skill Cấm Kị, cũng như những Quỷ nhân bị phát hiện trong lãnh thổ Nhân Loại.

Skill Cấm Kị gần như chưa bao giờ lên được cấp 10 cả, nhưng không phải là không thể.

Miễn sao còn khả năng thì cần phải giết trước từ trong trứng nước.

Vì thế, nhà thờ đã luôn trừng trị những ai có Cấm Kị từ rất lâu rồi.

Hơn nữa, vì Quỷ nhìn không khác gì Nhân Loại cả, nên nhiều lúc chúng lẫn vào xã hội Nhân Loại vì mục đích bỏ trốn hoặc là do thám.

Nhiệm vụ của Chi đội Cấm Quỷ là tìm ra những thành phần như thế.

Để có thể làm được việc đó, Chi đội Cấm Quỷ cần những người có Giám Định cấp cao.

I8, người tôi kêu Saijin gọi đến cũng có skill Giám Định.

Tôi gọi I8 đến để Giám Định cuốn sách mà cô gái bí ẩn kia để lại, để xác định liệu có nguy hiểm gì hay không.

Trước khi I8 đến, tôi ngồi suy ngẫm lại thật kĩ.

Đầu tiên, cô gái đó là ai?

Hiện tại tôi chỉ biết Saijin có quen với cô gái đó, nghĩa là cô gái đó chỉ có thể là một người luân hồi.

Nhưng như thế không thể giải thích một chuyện.

Rằng tại sao ngay lập tức Saijin lại nhận ra cô gái đó là một người luân hồi được.

Saijin không có skill Giám Định.

Cậu ta cũng không có giữ viên đá Giám Định nào cả.

Nếu vậy làm sao cậu ta nhận ra cô gái đó là một người luân hồi?

Liệu cậu ta có gặp cô gái đó trước đây ở thế giới này không?

Không.

Lúc nào cũng có người giám sát Saijin cả.

Nếu cậu ta có làm gì đáng ngờ thì chắc chắn tôi sẽ biết.

Theo như tôi biết thì lẽ ra không có bất kì cơ hội nào cho cậu ta có một cuộc gặp mặt bí mật nào cả.

Nhưng mà skill Ninja có nhiều điểm rất bí ẩn.

Giám Định không thể xác nhận được toàn bộ nên có lẽ còn khả năng nào đó mà Saijin không nói ra.

Nếu vậy thì có lẽ cậu ta đã trốn đi lúc nào đó mà tôi không biết.

Nhưng mà, dựa vào phản ứng lúc đó của Saijin thì như thế cũng không đúng.

Có vẻ cậu ta lúc đó thực sự ngạc nhiên.

Saijin không diễn kịch đủ giỏi để có thể lừa được tôi.

Trong skill Ninja có một kĩ năng thay đổi hình dạng, nhưng sử dụng thử không thấy thành công cho lắm.

Nếu Saijin diễn kịch giỏi hơn một chút thì cậu ta có thể mở rộng được tầm hoạt động rất nhiều.

Thật là tiếc.

Ngay từ đầu thì Saijin quá thiếu sự tế nhị rồi.

Tôi giữ cậu ta bên mình vì skill Ninja thú vị như thế, nhưng cậu ta còn chưa thể nắm giữ skill đó hoàn toàn được nữa.

Ugio người được gửi đến làng Elf giỏi hơn cậu ta nhiều.

Không biết tôi nghi ngờ lựa chọn người mình giữ bên cạnh bao nhiêu lần rồi?

Chết tiệt, không được.

Tôi lại suy nghĩ lan man nữa rồi.

Cứ cho rằng Saijin trước giờ không biết đến cô gái đó đi, như thế có ít thứ để suy nghĩ hơn.

Chỉ là một khả năng thôi, nhưng ở kiếp trước của cô gái đó, thế giới mà Saijin mang tên Kusama Shinobu, có lẽ hiện tại cô gái đó vẫn có ngoại hình giống như ở kiếp trước chăng?

Nếu vậy thì tôi có thể hiểu tại sao Saijin lại có thể ngay lập tức nhận ra cô gái đó là một người luân hồi.

Nhưng mà, đó lại là vấn đề.

Tôi không nghĩ cô gái đó lại nhìn giống như cô ấy ở kiếp trước được.

Saijin, Ugio và Yurin ai cũng có ngoại hình khác so với kiếp trước.

Theo lời Ugio báo cáo thì những người luân hồi khác ở làng Elf cũng như thế.

Tôi không tin cô gái đó lại là ngoại lệ duy nhất được.

Nếu vậy thì cô gái đó đã cố tình cải trang để nhìn giống bản thân ở kiếp trước trước khi đến đây.

Tại sao?

Tôi nghĩ ra nhiều lí do, nhưng tỉ lệ cao nhất là vì cô ta biết Saijin ở đây, nói ngắn gọn là thế.

Việc Saijin tồn tại dù là trong nhà thờ cũng là một bí mật bậc cao nhất.

Chỉ có một số rất ít người tôi tuyệt đối tin tưởng mới biết chuyện này.

Không lẽ tình báo bị rò từ chỗ họ?

Ngoài ra cũng có thể chính Saijin đã tiết lộ ra.

Lần nữa, cũng như skill Ninja của Saijin, có thể chuyện đó đã được thực hiện bằng một skill bí ẩn nào đó.

Nếu vậy thì không phải là do có người phản bội, và tôi có thể thư giãn được.

Không, tôi không thể thư giãn.

Bởi vì, điều này có nghĩa là đã có thông tin được rò rỉ từ nơi này đi.

Từ đầu, tôi đã không thấy cô gái đó có vẻ như đang dùng nguy trang rồi.

Nghĩa là lớp nguy trang đó tuyệt hảo đến mức tôi không thể nhận ra.

Đó cũng có thể là một skill bí ẩn nào đó mà tôi không biết đến.

Giống như Saijin, vì là một người luân hồi nên hẳn cô ấy phải có skill đặc trưng.

Chắc là một skill có tác dụng liên quan đến việc nguy trang?

Nói lại từ đầu, mục tiêu của cô gái đó là gì?

Chắc chắn nó có liên quan đến cuốn sách kia, nhưng cho đến khi Giám Định nó xong thì chạm vào nó quá nguy hiểm.

Miễn sao còn dù chỉ là một phần trăm tỉ lệ có bấy rập thì tôi còn phải cẩn thận.

Trước khi I8 đến thì tôi không thể làm gì cả.

Tôi muốn nghe Saijin kể cho rõ chuyện vừa rồi nữa, nhưng lỡ kêu cậu ta đi gọi I8 rồi, thật là sai lầm tai hại mà.

[Giáo hoàng-sama, I8 đã đến]

[Vào đi]

Vừa đúng lúc, I8 đã đến.

Người vừa bước vào từ cửa đang mang một tấm mạng che kín cả mặt chỉ có hình một con mắt trên đó.

Chi đội Cẩm Quý của nhà thờ gọi là Âm quân thì đúng hơn.

Vì họ thường xuyên bị người khác thù hằn và phải giấu đi gốc gác của bản thân nên họ giấu mặt đi và sử dụng bí danh.

Dù là với người trong nhà thờ đi nữa.

Những người duy nhất được biết là những đồng đội của họ trong Chi đội Cẩm Quý.

Thậm chí với những người đồng đội đó cũng có hàm ý rất rõ ràng họ đang giám sát lẫn nhau.

I8 và Saijin người đã đi gọi anh ta đến, cùng nhau bước đến giữa căn phòng.

[Ta biết thế này là đường đột, nhưng hãy Giám Định cuốn sách này]

[Tuân lệnh]

I8 nhìn chăm chú vào quyển sách xuyên lớp vải che mặt của anh ta.

Nhưng mà anh ta không có phản ứng gì cả.

Trước đây anh ta luôn ngay lập tức báo cáo kết quả cho tôi, nhưng bây giờ anh ta lại chăm chú ngó cuốn sách mà không nói gì.

[Có chuyện gì sao?]

[Không thể Giám Định nó được]

[Cái gì?]

[Kết quả Giám Định của cuốn sách này chỉ ghi rằng nó không thể Giám Định]

Không thể Giám Định sao?

Tôi chưa bao giờ nghe chuyện như thế, không, khoan đã, có một.

Skill $n\% I = W$.

Dù có cố Giám Định skill đó đi nữa tôi nghe rằng nó chỉ có kết quả ghi rằng không thể Giám Định mà thôi.

Nhưng và, vậy nghĩa là sao?

Nội dung của skill $n\% I = W$ được giấu đi là vì một admin cao cấp.

Tôi trước giờ luôn nghĩ rằng nó được tạo ra để bảo vệ và cung cấp cho những người luân hồi một lợi thế nhất định.

Vì thế nó mới không thể Giám Định được.

Cuốn sách này không thể Giám Định được, vậy nghĩa là nó là một thứ nằm ngoài quy luật của hệ thống thế giới này.

Hoặc nó là một di vật của thời đại trước hệ thống.

Có lẽ... chuyện này nguy hiểm hơn tôi tưởng tượng nhiều.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Sự Đau Khổ Của Giáo Hoàng

[I8, đọc nó đi]

Kết luận cuối cùng của tôi, là hãy để I8 đọc thử cuốn sách.

Nếu có bấy rập gì từ việc đọc nó thì hi sinh I8 là giải quyết xong.

Nhận ra thâm ý của tôi, I8 cứng đờ lại trong chốc lát, rồi âm thầm cầm quyển sách lên đọc.

Vì mảnh vải che mặt có hình một con mắt biểu tượng cho Chi đội Cẩm Quỷ nên tôi không biết anh ta đang biểu cảm như thế nào, nhưng tôi chắc chắn con người này đã chuẩn bị cho việc xấu nhất xảy ra.

Những người thuộc Chi đội Cẩm Quỷ, ai cũng chuẩn bị tinh thần chết bất kì lúc nào.

[Saijin, nói cho tôi những gì cậu biết về cô gái đó đi]

Trong khi chờ I8 đọc hết cuốn sách, tôi sẽ hỏi Saijin về cô gái đó.

[Được thôi, cô ấy là Wakaba Hihiro-san. Là một bạn học của tôi ở kiếp trước. Hơn nữa cô ấy còn là cô gái đẹp nhất cả trường nữa!]

Nghe Saijin nói thế tôi chợt thấy bất an.

Có chuyện gì lại khiến tôi bất an?

Cô gái đẹp?

Vì Saijin gọi cô ta là một cô gái đẹp sao?

Thật kì lạ.

Theo tôi thấy thì lẽ ra cô gái đó không có đặc điểm nào xuất chúng mới đúng.

Khi ngắm đến đó, tôi chợt rùng mình.

Vì tôi không thể nhớ rõ được khuôn mặt cô gái đó ra sao.

[Saijin, cậu có thể nhìn rõ mặt cô gái đó sao?]

[Hử? Tại sao ông lại hỏi chuyện hiển nhiên như thế? Già quá bị lú lẫn rồi sao?]

Thế này là thế nào?

Dù tôi có cố gắng dò tìm trong kí ức, tôi chỉ có thể nhớ được rằng cô gái đó có màu trắng mà thôi.

Dù tôi có skill Ghi Nhớ đi nữa. (TN: dịch tiếng việt hơi khó, cơ bản thì đây là skill cao cấp hơn của Trí Nhớ, tác dụng là cho người sở hữu trí nhớ tuyệt đối ấy mà)

Vậy có nghĩa là, nhận thức của tôi đã bị chặn lại bằng cách nào đó?

Nhưng mà, tại sao?

Hơn nữa, tại sao Saijin không bị ảnh hưởng?

Cô ấy đã sử dụng hình thức nào đó để chỉ một số người bị ảnh hưởng thôi sao?

Hay là, vì Saijin biết cô gái ấy từ đầu rồi nên kĩ năng đó không ảnh hưởng cậu ta?

Đẳng nào thì, tôi cũng không hiểu lí do.

Hay là bởi vì nếu Saijin cũng bị ảnh hưởng bởi kĩ năng chặn nhận thức đó thì cậu ta không thể nhận ra đó là một người luân hồi được?

Nếu vậy tôi nên làm gì?

Hay là, tôi nên cố gắng chống cự kĩ năng chặn nhận thức kia?

Tôi không biết.

Hiện tại suy nghĩ của tôi chỉ đơn giản là suy đoán không hơn không kém.

Xem ra tôi không thể mò ra được ý định của cô gái đó rồi.

Tôi chỉ biết rằng khả năng che giấu bản thân của cô ta đáng sợ đến mức tôi không nhận ra cô ta đã sử dụng nó.

Tạm thời bỏ qua việc cô ấy cải trang để nhìn giống kiếp trước, có thể là cô gái đó có skill liên quan đến việc tạo ra ảo ảnh.

[Wakaba-san là một cô gái đẹp tuyệt hảo về mọi mặt, là biểu tượng sống của khái niệm "người đẹp lạnh lùng", giống như là, nhìn mà cứ nghĩ cô ấy là từ thế giới manga bước ra hay gì đó giống thế. Ngoại hình của cô ấy đủ để trở thành một người nổi tiếng luôn biết không? Dường như cô ấy mang kính để tránh việc quá nổi bật, nhưng dù thế cũng không đủ để che đi nét đẹp của cô ấy nữa. Chắc chắn cặp kính đó là để cho có thôi. Vóc người cô ấy cũng cực kì chuẩn nữa. Hoàn toàn là đúng tiêu chuẩn "tỉ lệ vàng" luôn đó, ừ. Còn nữa, tóc cô ấy nữa! Tóc thẳng dài siêu mượt luôn! Có cảm giác như có thể thấy được một vòng hào quang trên đỉnh đầu cô ấy vậy, giống như là một thiên thần thực sự luôn đó! Tóc đen nguyên gốc của cô ấy đẹp lắm,

nhưng mà tóc Wakaba-san vừa rồi trắng muốt cũng tu-y-ệ-t nữa. Trước đây cô ấy đã giống như là người trong ảo tưởng bước ra, còn mái tóc trắng óng ánh như thế hiện tại hoàn toàn là vào phạm trù ảo tưởng thật sự luôn rồi, thậm chí là thần thánh luôn. Thực sự chỉ nói được là "Oa"]

Cậu ta bị sao rồi vậy?

[Cậu yêu cô ta sao?]

[Làm gì có chứ! Cảm giác của tôi không trần tục như thế! Đây gọi là tôn thờ đó!]

Dù có nói đùa đi nữa, cậu đang đứng ở trung tâm của tôn giáo lớn nhất thế giới này, và cậu đang nói đến việc tôn thờ một người bình thường, chứ không phải một vị Thần?

Chắc tôi đã sai lầm ở đâu đó lúc dạy dỗ cậu ta rồi.

[Ra vậy. Kể về ngoại hình như thế là đủ rồi. Vậy còn những khía cạnh khác như tính cách cô ấy thì thế nào?]

[Ai biết]

Trong giây lát, tôi không hiểu được ý cậu ta là gì, và dường như mọi lo lắng của tôi biến mất trong sự kinh ngạc.

Không biết?

Vừa mới khua môi múa mép hết nhiều đó thời gian mà dám mở miệng ra nói không biết?

[Sự bí ẩn của cô ấy cũng là một phần nét quyến rũ của Wakaba-san!]

[Đồ ngốc! Nói như vậy không giải thích được gì cả]

「Bởi vì Wakaba-san không thường xuyên liên can đến bất kì ai khác cả. Trầm mặc và vô cảm. Không biết cô ấy bình thường nghĩ gì. Chúng tôi chỉ có thể đứng từ xa ngắm cô ấy mà thôi, cô ấy là một người đẹp bí ẩn đến mức đó đó. Chỉ nhiều đó là đủ với chúng tôi rồi ông hiểu không」

Trên mặt Saijin là biểu cảm của người vừa mới ngộ ra chân lí gì đó.

Xem ra tôi thực sự đã chọn sai người để giữ bên mình rồi.

Tôi có cảm giác nên gọi Yurin từ học viện ở Vương Quốc Anareich trở lại để huấn luyện thành ám vệ.

「Thưa Đức Ngài, bề tôi đã đọc xong rồi」

Khi tôi đang cảm thấy ghê tởm đối với sự ngu ngốc của Saijin thì I8 lên tiếng.

「Hmm. Anh vẫn ổn chứ?」

「Vâng thưa ngài. Dựa vào kết quả Giám Định bản thân thì chỉ số của bề tôi không có gì kì lạ. Miễn sao không có tác dụng như bom nổ chậm thì bề tôi nghĩ rằng cuốn sách không có gây hại trực tiếp」

「Dựa vào lời nói của anh, nghĩa là nó có thể gây hại gián tiếp?」

「Nội dung của nó, rất đặc biệt. Có thể có hại」

I8 trả lời một cách bóng gió.

Hmm?

Phản ứng như thế khá là bất ngờ.

I8 là một cá nhân đặc biệt xuất sắc trong số các ám vệ.

Việc nội dung có nguy hiểm hay không, thật hiếm thấy việc anh ta trả lời không chắc chắn như thế.

[I8, hãy nói ý kiến của mình một cách thẳng thắn. Anh có nghĩ ta nên trực tiếp đọc nội dung của cuốn sách này hay không?]

[Vâng. Nếu nội dung của cuốn sách là thật, vậy theo ý kiến khiêm tốn của bề tôi thì người duy nhất xứng đáng đánh giá nó là Đức Ngài]

[Nó có phải là vấn đề gấp không? Nếu không thì ta có thể đọc một bản sao chép của nó]

[Theo ý kiến của bề tôi thì ngài đọc nó càng sớm càng tốt. Nhưng nếu tính việc có thể có bấy rập phản ứng chậm thì có lẽ sử dụng một bản sao chép thì tốt hơn]

Sau khi suy nghĩ một lúc, ta lấy cuốn sách từ tay của I8 rồi bắt đầu đọc.

Tỉ lệ việc có bấy rập từ đầu vốn đã thấp rồi.

Đây là một người có thể dễ dàng đi đến được nơi trung tâm được bảo vệ kín đáo này của Thánh Ngôn Giáo.

Không cần phải dùng bấy rập hay gì đó, trực tiếp ám sát tôi dễ hơn nhiều.

Nếu có gì xảy ra với tôi thì đành vậy, cuộc đời tôi chỉ có thế.

Nếu tôi chết đi thì tôi có những thuộc hạ có thể thừa hưởng ý chí của bản thân.

Để phòng trường hợp, những gì cần thiết cho việc đăng nhiệm Giáo hoàng mới luôn được chuẩn bị sẵn.

Nhưng mà, quyển sách này lại cực kì khó hiểu theo một nghĩa khác hoàn toàn.

Tôi chỉ vừa đủ sức để ngăn bản thân không ôm đầu bóp trán suy nghĩ.

「Tại sao lại là một con nhện?」

Sajin đang ngó trộm bên cạnh lăm băm như thế.

Nếu nội dung của cuốn sách đáng kinh ngạc thì những thứ được vẽ trên phần rìa cuốn sách càng đáng kinh ngạc hơn.

「Wakaba-san trước đây lại có sở thích thế này sao?」

「Không, đây là một thông điệp mật」

Mới nhìn, có lẽ chỉ thấy những hình vẽ nhện dễ thương, nhưng đây chắc chắn là một thông điệp quan trọng.

Đầu tiên, con nhện này màu trắng.

Nói đến nhện, thứ đầu tiên tôi nghĩ đến là Thánh Thú Già Nhất, nhưng đồng loại của cô ta lại có màu đen.

Hơn nữa, chúng không có chân trước nhìn giống lưỡi hái.

Một con quái vật có cơ thể màu trắng và chân trước giống lưỡi hái.

Vì tôi có skill Ghi Nhớ, nên như vừa rồi, tôi có thể nhớ ra sự xung đột mà con quái vật đó đã gây ra.

「Ác Mộng của Đại Mê Cung」

Một con quái vật bí ẩn từng có can thiệp đến Thánh Ngôn Giáo.

Những hình vẽ này chắc chắn là đang nói đến nó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 258: Hồi Sinh Công Chúa Vampire

Việc liên quan đến Thánh Ngôn Giáo vậy là đủ rồi.

Tôi sẽ quay lại gặp họ sau một vài ngày nữa.

Lúc đó chỉ cần đến nghe câu trả lời của họ thôi.

Nhưng mà, đó cũng là một vấn đề.

Tôi có thể viết những gì mình cần nói vào một cuốn sách, nhưng mà bên kia thì không thể nào làm y chang vậy với tôi được.

Cơ bản mà nói chuyện họ hiểu được tình cảnh của tôi và dùng một quyển sách để trả lời tôi được.

Nghe cứ như cái vụ trao đổi nhật kí ấy nhỉ?

Mà "trao đổi nhật kí" không phải nên buồn vui lẫn lộn sao?

Trao đổi nhật kí bàn bạc về việc thế giới bị hủy diệt thì lẫn lộn chỗ nào được?

Hơn nữa đối phương còn là một ông già nữa chứ.

Nếu là một ông chú giàu hơn một chút thì không sao, nhưng cái ông này thì hoàn toàn già khom rồi còn gì nữa

Bởi vậy, tôi cần một người để đóng vai trò nghe-và-đàm-phán dùm tôi.

Lựa chọn không-hẳn-là-ngẫu-nhiên của tôi là bé Vampire.

Ma Vương thì bận này bận nọ nhiều thứ, hơn nữa còn là Ma Vương.

Cho cô ấy đi đại thẳng vào trung tâm lãnh thổ của kẻ thù thì không ổn cho lắm.

Thánh Ngôn Giáo nói sao vẫn là trụ cột tinh thần của Nhân Loại mà.

Tôi có nhiều lí do ngoài việc bé Vampire là lựa chọn cuối cùng tôi có để mang theo.

Tôi nói có là có hiểu không!

Không phải là vì tôi không còn bất kì ai khác đủ thân để mang theo ngoài bé Vampire đâu hiểu chưa!

E hèm!

Nói ngắn gọn thì bé Vampire và Thánh Ngôn Giáo có khúc mắc với nhau.

Bởi vì đất nước nơi bé Vampire sinh ra cơ bản là đã bị Thánh Ngôn Giáo phá hủy rồi, nhỉ?

A, nghĩ lại thì vừa đúng vừa không.

Thị trấn nơi bé Vampire mới là nơi bị phá hủy hoàn toàn, nên coi như cũng không khác gì cả.

Nói cho dễ hiểu thì họ là kẻ thù của nhau.

Bé Vampire, thật tình.

Từ lúc Mera nổi giận với bé thì bé cứ buồn bã mãi nhỉ.

Hay là không phải buồn bã mà gọi là rối trí đúng hơn?

Làm Nhân Loại là thế nào?

Làm Vampire là thế nào?

Tôi là ai?

Tôi là cái gì?

Kiểu như thế.

Cô bé bị lạc mất không còn hiểu rõ bản thân nữa rồi.

Dường như cô bé đã hiểu sai những gì Mera muốn nói, và vì thế đang chạy loạn khắp nơi tìm kiếm câu trả lời.

Khi tôi hỏi Mera rằng cứ để vậy mà không nói cho rõ có ổn không thì ông ấy nói:

[Trừ phi ojou-sama tự mình nhận ra câu trả lời thì có giúp như thế nào cũng không có ý nghĩa]

Giống vậy, nghĩa là ông ấy không có ý định giúp.

Chắc không?

Nếu cứ để yên tôi lại sợ cô bé đưa ra câu trả lời sai lệch nào đó nữa.

Nói cách khác, nhằm mục đích cho cô bé đánh lạc hướng bản thân tôi quyết định cho cô bé một chuyện khác để tạm dừng làm mục đích phấn đấu.

Về chuyện liên lạc với Thánh Ngôn Giáo ảnh hưởng bé Vampire thế nào thì tôi hoàn toàn không biết, nhưng mà chắc sẽ ổn thôi.

Miễn sao tôi canh cô bé thật kĩ hẳn là không có gì tồi tệ xảy ra đâu.

[Nói cách khác, chuẩn bị đi]

[Ý cô là sao chứ "nói cách khác" - nói vậy sao tôi hiểu gì được? Tự nhiên đột ngột xuất hiện rồi nói "nói cách khác" dĩ nhiên là không ai hiểu cái éo gì hết rồi]

Mấy đứa trẻ ngoan không nên dùng từ "éo"!

Bởi vậy, phạt một cú chặt lên đầu.

Hình như tôi nghe tiếng sọ cô bé nứt hay là cảm giác cổ gãy thì phải, mà thôi, đừng để ý.

Tôi đưa cô bé một cuốn sách.

Cuốn sách lần này tương đối dày.

Đã đến lúc bé Vampire biết về những thứ quan trọng như là cấu trúc của thế giới, về hệ thống, và về những gì chúng tôi chuẩn bị làm.

Ngay từ đầu mà nói, nếu không biết mấy chuyện này thì làm sao nói chuyện đàm phán với Giáo hoàng-san của Thánh Ngôn Giáo được.

Bé Vampire có Cấm Kị rồi, nên cho cô bé cho nó lên cấp tối đa cũng không sao, thậm chí trực tiếp dùng điểm skill học cho nó lên cấp tối đa cũng được nữa.

Muhaha.

Trước thông tin đáng sợ thế này thì chuyện danh tính của cô bé sẽ bị thổi bay đi như hạt bụi thôi!

Tôi sẽ khiến cô bé quên mất chuyện lo lắng nhỏ nhặt kia đi!

Nào, hãy run rẩy vì sợ trước sự thật của thế giới đi!

... Ô?

Hình như tôi... vừa tăng số thứ cô bé phải lo lên thì phải?

Ừ.

Cũng tốt thôi.

Bé Vampire là một người trưởng thành rồi mà.

Chắc cô bé sẽ xử lí được mọi chuyện tốt bằng cách này hoặc cách khác thôi.

Rồi vậy là xong với bé Vampire.

Có lẽ không ổn lắm, nhưng sao cũng được.

Tôi sẽ để phần còn lại cho người bảo hộ của cô bé là Mera xử lí.

Chắc tôi sẽ ghé thăm Oni-kun luôn.

Nên bây giờ tôi đang đến nơi của Oni-kun.

Tôi đi bộ đến đó.

Thường thì tôi sẽ Dịch Chuyển đi.

Ừ, hiện tại chúng tôi đang ở cùng một biệt thự mà, không đủ xa để cần phải Dịch Chuyển.

[Shiro-san. Xin chào]

Oni-kun chào tôi với một nụ cười nhẹ nhàng.

Như thế này không ai nghĩ rằng cậu ta lại là Thịnh Nộ Chủ.

Tôi tự hỏi cậu ta đã lấy được Thịnh Nộ như thế nào.

[Hôm nay cô đến có việc gì sao?]

[Kháng Dị Giáo]

[À, nó lên tới Kháng Dị Giáo Nâng Cao cấp 5 rồi. Xem ra lên được Miễn Nhiệm sẽ tốn thêm thời gian, nhưng so với lúc trước thì đã khá hơn rất nhiều]

Ừ hử, ừ hử.

Tốt rồi.

Tôi không thấy mệt khi nói chuyện với Oni-kun.

Chỉ bằng một từ cậu ta có thể đoán được tôi đang nói gì.

Đây mới đúng là người hiểu chuyện nè.

[Chỉ số]

[Hử? Ồ, a-à! Cái đó cũng sắp trở về như lúc đầu rồi. Khoảng 90% rồi. Tôi nghĩ không bao lâu nữa sẽ trở lại như lúc đầu]

Lâu lâu cậu ta không hiểu hay là hiểu sai vài thứ cũng là bình thường.

Hức, không thể nói chuyện bình thường khổ quá.

Cơ mà tôi không nghĩ mình tiến bộ được nổi đâu.

Bởi vì tiếp xúc với người khác phiền phức lắm.

Cơ thể của Oni-kun vẫn đang trên đường phục hồi.

Hiện tại thì cậu ta vẫn chưa sử dụng Thịnh Nộ.

Với đà này chắc việc cậu ta học Miễn Nhiễm Dịch Giáo chỉ là vấn đề thời gian.

Nếu được thì Oni-kun sẽ không bị Thịnh Nộ khiến cho điên cuồng nữa, chắc thế.

Sau đó thì Oni-kun sẽ có thể tự quyết định mình phải làm gì tiếp theo.

Tôi đưa một cuốn sách cho Oni-kun.

Nội dung của nó giống với nội dung cuốn tôi đưa cho bé Vampire vừa rồi.

[Cuốn sách hôm nay dày hơn trước nhỉ]

[Đọc, rồi sau đó muốn làm gì thì làm]

[Ế?]

Tôi quay lại rồi cứ thế rời đi.

Sau khi đọc xong cuốn sách thì mọi chuyện sẽ tùy Oni-kun quyết định muốn làm gì.

Nếu cậu ta quyết định theo phe tôi thì tốt.

Nếu cậu ta có ý muốn cản trở thì tôi sẽ không nường tay.

Nếu cậu ta không muốn can hệ gì cũng được, tôi không quan tâm.

Tôi không có quyền lựa chọn dùm cho Oni-kun.

Mọi thứ cậu ta muốn phải là do cậu ta chọn.

Không chỉ Oni-kun.

Bé Vampire cũng thế.

Hiện tại thì có vẻ cô bé vẫn đang làm việc cho tôi, nhưng, tôi không có ý định ràng buộc bé Vampire gì cả.

Từ lúc thu nhập cô bé tôi đã cho cô bé đủ sức mạnh để có thể tự bảo vệ bản thân.

Hiện tại thì bé Vampire đã có đủ sức mạnh để sống một cách thoải mái tùy thích trên thế giới này.

Bé Vampire được quyền làm ra bất kì lựa chọn nào.

Thậm chí có thể chọn đối đầu với tôi nữa.

Tôi dừng bước chân lại.

Nếu bé Vampire đối đầu với tôi, tôi sẽ làm gì?

Quá hiển nhiên.

Nếu có ai cản đường tôi, vậy tôi sẽ không nương tay dù họ là bất kì ai.

Dù là bất kì ai đi nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 259: Maou-Sama Đáng Sợ

Tôi quyết định rằng mình nên báo cáo cho Ma Vương biết này nọ về Thánh Ngôn Giáo.

Thường thì tôi phải báo cáo trước khi liên lạc, nhưng cơ bản là tôi quên mất.

Mà, chuyện đó cũng hiển nhiên thôi.

Trước giờ tôi toàn muốn làm gì thì làm mà.

Nhưng mà lần này đối phương lại là người có quyền lực nhất bên phe Nhân Loại, nên không như những lần trước nếu có gì sai tôi không thể cứ phúi xuống bàn kế nó đi được.

Nếu việc đàm phán không ổn thì mình tôi khó mà có thể sửa chữa mọi thứ được.

Dĩ nhiên không phải tôi không làm gì được, nhưng cơ thì thì tôi chỉ còn cách "Giết hết bọn sâu kiến!" hay gì đó giống thế.

Nếu làm vậy thì bên phe Nhân Loại sẽ bị rối loạn kinh khủng.

Nếu vậy có khi Kuro sẽ nổi khùng mất.

Tôi không muốn anh ta xử tôi.

Bởi vậy, nếu có gì sai sót thì tôi sẽ tin tưởng để Ma Vương xử lí.

Ổn thôi, ổn thôi.

Tệ nhất là bên phe Nhân Loại sẽ đối đầu hơi gay gắt hơn một chút.

Cố lên, cố lên!

Cô làm được mà!

Ừ.

Dù tôi có thành công hay không tôi cũng không chịu trách nhiệm.

Một cuộc sống tuyệt vời.

Còn Ma Vương thì có khi sẽ bị viêm ruột một chút. (TN: đây là đang nói đến việc khi lo lắng thì bị đau bụng, lo nhiều quá bị đau như viêm ruột)

Vì thế tôi đã đi đến chỗ của Ma Vương, nhưng tôi canh thời gian hơi tệ.

Ngay trước khi tôi đến, dường như Ma Vương vừa có khách ghé thăm.

Lúc tôi đi vào phòng mà không gõ cửa thì tôi thấy Ma Vương đang ngồi dựa ra ghế, hai chân để trên bàn, còn có hai người đang đứng trước mặt cô ấy nữa.

Balto không có ở đây.

Chắc anh ta đang chạy vòng vòng lo chuyện này chuyện nọ vì Ma Vương dồn thêm việc cho anh ta.

[A, Shiro-chan. Thật đúng lúc. Vào đi]

Nghe Ma Vương hối thúc như thế, tôi đi vào phòng.

Đệt, nếu có người khác ở đây thì lẽ ra tôi phải đến vào lúc khác mới đúng.

Vừa chuẩn bị lui ra thì Ma Vương lại gọi tôi vào.

Vì Ma Vương kêu như thế nên tôi không thể không đi vào được.

[Cùng nhau nghe họ nói chuyện nào]

Tôi không hiểu tình hình, nhưng vẫn gật đầu đồng ý.

[Được rồi, hai người báo cáo đi]

Ma Vương nói thế, mở miệng cười tươi rói.

Hmm?

Hình như cô ấy đang bực mình thì phải?

Như là họ nhận ra Ma Vương đang bực mình, biểu cảm của hai người cứng đờ ra.

Một trong hai người là một bà chị rất quyến rũ.

Người còn lại là một bé shota.

Bà chị kia là Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai, còn bé shota là Thống Lĩnh Quân Đoàn Sáu.

Họ nhìn thì có vẻ kì lạ, nhưng họ là những người tai to mặt lớn rất được tôn trọng trong xã hội Quỷ.

[Vâng. Lần này, Quân Đoàn Sáu, cùng với sự giúp đỡ của Quân Đoàn Hai, đã thành công vây bắt được Anh Hùng. Nhưng ngay khi sắp thành công thì chúng thần bị phản công, kết quả là mất đi một số tài nguyên chiến tranh quan trọng. Thần không có gì để bào chữa]

Cái quái gì? Vây bắt Anh Hùng?

Tôi bất giác liếc qua nhìn Ma Vương.

Thực ra, tôi vẫn nhắm mắt trong lúc đang "nhìn" cô ấy.

Có lẽ Ma Vương đã nhận ra ánh mắt của tôi, vì cô ấy sau đó gật đầu xác nhận trong khi vẫn giữ thái độ hằm hằm kia.

Chúng tôi đang chuẩn bị để xóa bỏ hoàn toàn tính năng Anh Hùng khỏi hệ thống.

Vì thế trước khi chuẩn bị xong thì đã có lệnh không được hành động ngu ngốc.

Dù vậy, nhưng hai kẻ này vẫn cố thử tấn công Anh Hùng.

[Thần cũng xin được tha thứ. Nếu gián điệp từ đơn vị của thần đã đầu độc Anh Hùng đủ mạnh theo kế hoạch thì chuyện này đã không xảy ra]

Hmm-mm.

Vậy cơ bản mà nói, một tên gián điệp hay gì đó từ đơn vị của bà chị đã đầu độc Anh Hùng, nhưng cậu ta không bị dính độc hoàn toàn.

Rồi lính của bé shota tấn công Anh Hùng lúc đó đã bị yếu đi vì độc, nhưng thay vào đó chúng bị tiêu diệt.

Kiểu như thế.

Đúng là, bình thường như thế là một thất bại rất lớn, nhưng thực tế thì mọi chuyện đều ổn.

Bọn chúng không giết được Anh Hùng.

Thực tế chúng tôi đỡ được rất nhiều phiền phức vì chúng quá phế vật không giết nổi Anh Hùng.

「Maou-sama, Sanatoria-sama chỉ ra tay hỗ trợ mà thôi. Quân Đoàn Sáu mới là đơn vị thực hiện chiến thuật, nên thần sẽ chịu mọi trách nhiệm.」

Ồ!

Thật là đáng khen cho một bé shota!

Nhưng mà, hai người có biết hai người đang hiểu lầm một chuyện cực kì cơ bản không.

「Này, các người đã hiểu lầm chuyện gì sao hả?」

Ma Vương nói ra suy nghĩ của tôi.

Nụ cười trên mặt cô ấy đã biến thành một nụ cười tàn bạo ác độc.

「Các người biết không, ta khá chắc chắn ta đã đưa ra mệnh lệnh rồi mà nhỉ? "Đừng động đến Anh Hùng"」

Đúng thế, những cái sai lầm trong chiến thuật gì gì đó cơ bản là không đáng nhắc đến.

Việc mất đi tài nguyên chiến tranh không làm phiền lòng Ma Vương.

Trên thực tế, mất nhiều hơn cũng chả sao hết.

Vấn đề là, đã có mệnh lệnh không được động đến Anh Hùng mà chúng vẫn cố gắng làm vậy.

Đó mới là vấn đề.

「Vậy tại sao, tại sao các người lại lờ đi mệnh lệnh mà cố gắng giết chết Anh Hùng chứ hả?」

Cô ấy đang cười rất tươi, nhưng mà mắt cô ấy không có gì ngoài lửa giận.

Hơn nữa, sự giận giữ đó đang bao trùm cả căn phòng.

Hai người đáng hứng chịu ánh mắt đó đang cảm thấy thế nào?

Tôi không cần phải hỏi làm gì.

Mặt hai người họ tái nhợt và liên tục run rẩy, nhìn là biết họ đang nghĩ gì.

[Hmm? Các người im lặng thì làm sao ta hiểu các người muốn nói gì hả? Hay là, hay là các người nghe không rõ ta nói gì? Dám giả bộ không nghe được Ma Vương nói gì, các người thực sự hơi bị to gan nhỉ]

Dĩ nhiên là họ nghe rất rõ rồi, thật là ác độc mà.

Bé shota cố mở miệng ra nói gì đó trong cơn hoảng sợ, nhưng không thể nói được gì, và cứ há miệng rồi ngậm miệng lại như một con cá vàng.

[Thần... hết sức xin lỗi]

Cuối cùng cậu ta mới nói ra được vài lời xin lỗi cơ bản.

Xem ra cậu ta chỉ làm được có vậy.

[Hử? Lời xin lỗi đó là cho việc gì? Vì lỗi lầm trong chiến thuật? Vì tự tiện hành động ngu ngốc? Vì không nghe mệnh lệnh của ta?]

Ma Vương liên tục dồn hết lời chửi này đến lời chửi khác lên đầu bé shota.

So với cậu ta thì bà chị kia có vẻ bình tĩnh hơn.

[Maou-sama, sự giận dữ của người là chính đáng. Nhưng mà chúng tôi hành động như thế cũng là vì e ngại tiềm năng chiến tranh của Anh Hùng mà thôi. Mặc dù lần này thất bại, nhưng chúng tôi đã bao vây được Anh Hùng rồi. Chắc chắn lần sau chúng tôi sẽ thành công]

A, cô ta lỡ miệng rồi.

m thanh cái gì đó bị cắn nát vang lên thật lớn trong căn phòng.

Cùng lúc đó, có thêm âm thanh một cái gì đó cứng đang bị nghiền nát vang lên.

Một chất lỏng màu đỏ bắn lên trên mặt bé shota.

Có vẻ cậu ta chưa hiểu tại sao.

Với một vẻ mặt mờ mịt, cậu ta nhìn qua tìm kiếm nguồn gốc chất lỏng đỏ đó.

Và rồi, ánh mắt cậu ta chạm ánh mắt bà chị, cũng mang một vẻ mặt mờ mịt y chang, người đã mất đi một bên cánh tay.

Tiếng hét.

Bà chị và bé shota thét lên cùng lúc.

Ma Vương đang nhìn họ với một vẻ mặt lạnh lẽo không quan tâm, miệng đang nhai rào rạo cánh tay của bà chị.

Có lẽ đó là sức mạnh của Tham Ăn, bởi vì miệng của Ma Vương rõ ràng là quá nhỏ để nhét vừa thứ đó vào.

[Ta nói... không được.... động đến... Anh Hùng. HIẾU CHƯA?]

Ma Vương nhắc lại mệnh lệnh của mình, từng từ một ngắt quãng và nhấn mạnh.

Bà chị ôm chặt lấy vết thương trên cánh tay của mình lắng nghe thật rõ từng từ đó.

Nếu không thì cô ta đã bị giết rồi.

「Ta không quan tâm tiềm năng chiến tranh của Anh Hùng. Quan trọng là tạm thời Anh Hùng phải tiếp tục sống và giữ danh hiệu Anh Hùng đó. A, xem ra là vì các người không hiểu được tại sao chứ gì? Nhưng mà nhiệm vụ của các người chỉ là nghe lệnh của ta mà chiến đấu đến chết mà thôi」

Bé shota có vẻ giật mình.

「Cái gì hả? Các người nghĩ mình đặc biệt lắm sao hả? Dù các người là chỉ là rác rưởi mà ta không ngại xử lí hết ngay tại đây hả? Các người thực sự đã quá ngạo mạn rồi」

Ma Vương lắc đầu qua lại như đang khinh thường vẻ mặt bị sốc đó.

Ừ thì, cảm xúc thực sự của Ma Vương cơ bản là như thế thật.

「Lắng nghe cho rõ đây. Các người đối với ta không đáng một đồng. Nếu muốn tỏ ra có giá trị thì hãy giết càng nhiều kẻ thù càng tốt, rồi khi các người chết đi, trả lại năng lượng của các người cho thế giới đi. Nếu không muốn thì hãy giết kẻ thù nhiều hơn các người bị giết để bù lại. Nếu không làm được thì cứ chết đi. Nếu không thể nghe mệnh lệnh được thì chết luôn đi. Chết ngay bây giờ. Chết đi! Chết đi! Chết đi!」

Cả bà chị bị mất máu quá nhiều và bé shota đều tái mặt.

Vì họ nhận ra Ma Vương không hề nói đùa.

Ừ, chắc tôi sẽ ra tay cho họ một đường sống.

「Balto, chết vì làm việc quá sức」

Tôi làm bầm như thế.

Hai người này có địa vị xã hội không hề thấp, bởi vậy nếu bị giết lúc này thì đủ loại công việc thêm sẽ bị dồn cho ai đó.

Ai đó chắc chắn sẽ là Balto.

Nếu anh ta bị bắt phải làm thêm nữa, Balto sẽ chết thật đó.

「Như vậy thì phiền lắm. Thôi đành vậy, lần này ta sẽ bỏ qua」

Thấy thái độ của Ma Vương thay đổi nhanh như thế, hai người họ đờ người ra, nhưng khi tôi quay qua nhìn họ thì họ bừng tỉnh, cúi đầu chào rồi nhanh chóng chuồn ra ngoài.

Nhìn thấy thế tôi chỉ nhún vai.

Nếu tôi là Ma Vương tôi cũng sẽ làm y chang vậy.

「Rồi, vậy em đến đây làm gì thế, Shiro-chan?」

A, đúng rồi.

Sau đó, sau khi nghe tôi nói về Thánh Ngôn Giáo xong, Ma Vương nằm sụp luôn xuống bàn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 14: Lựa Chọn

Tôi cầm cuốn sách lên.

Tôi nghiền ngẫm một chút, rồi bỏ nó lại trên bàn.

Sau đó tôi nhắm mắt lại suy nghĩ, rồi không lâu sao tôi đã lại cầm cuốn sách lên lần nữa rồi.

Tôi đã lặp lại chuyện này cũng được một thời gian rồi.

Tôi nhìn cuốn sách tôi đang cầm.

Không hẳn là một cuốn sách, giống như là một cuốn sổ tay hơn.

Nhưng mà nội dung trong này nặng nề hơn bất kì cuốn sách nào khác.

Mỗi lần lật qua một trang, tôi lại tự hỏi mình đọc lại đã mấy lần rồi.

Tôi đã học thuộc nội dung cuốn sách luôn rồi.

Thực tế thì tôi chưa học nằm lòng từng câu từng chữ, nhưng nội dung có đọc mấy trăm lần cũng sẽ giữ nguyên như thế.

Dù tôi muốn nội dung thay đổi, nhưng nó sẽ không làm vậy.

Cuốn sách này nói về nguy cơ bị sụp đổ của thế giới, và cách để tránh việc đó.

Tôi lấy hai tay ôm đầu.

Tôi đã biết về bản chất của thế giới này và về hệ thống nhờ Cấm Kị, nhưng tôi không ngờ tình hình lại tệ thế này rồi.

Nếu chuyện này là thật thì tôi thực sự đã được luân hồi vào một thế giới cực kì tệ.

Ít ra, nếu là thật.

Dĩ nhiên, tôi không tin rằng những gì được ghi trong này là sự thật.

Không, không phải là không thật, đúng hơn mà nói tôi nghĩ trong cuốn sách này đa số là sự thật, với một vài lời nói dối không được nhắc đến.

Lí do tôi nghĩ thế, là vì những gì được ghi ở đây quá tuyệt vời.

Giải pháp được đưa ra ở đây, là nếu có thể phá hủy hệ thống thì thế giới có thể được cứu.

Nhưng, như thế có đúng thật không?

Trước giờ chuyện này chưa được thực hiện bao giờ, liệu mọi chuyện đó diễn ra đúng như dự tính không?

Liệu thế giới có thể được cứu đơn giản như là búng ngón tay như thế không?

Nếu đúng, vậy tại sao trước giờ thế giới lại trải qua mọi chuyện như thế này?

Cũng có thể tôi đang nghi ngờ thái quá, nhưng mà tôi đơn giản không thể tin được.

Hơn nữa, hệ thống biến mất đồng nghĩa với skill và chỉ số cũng biến mất.

Thứ mà mọi người dựa vào để sống sót, sẽ bị mất đi.

Sự hỗn loạn xuất hiện từ đó sẽ không hề nhỏ.

Sức mạnh vốn có thể có được dễ dàng và chắc chắn của chỉ số sẽ không còn tồn tại.

Sự thịnh vượng có được nhờ skill, sẽ sụp đổ.

Cơ bản mà nói chính là khung cảnh địa ngục trần gian, tôi nghĩ sẽ như thế.

Giống như ở Nhật Bản hiện đại mà bị mất toàn bộ nguồn điện vậy.

Không, nếu tính những hậu quả thực sự sẽ xảy ra thì có khi còn tệ hơn thế nữa.

Cuốn sách này không nói đến chuyện đó chút nào.

Vì thế, tôi nghĩ rằng những sự thật bất lợi đều bị giấu đi, và những sự thật tốt đến không ngờ được mới được nhắc đến ở đây.

Đó là suy nghĩ của tôi.

Nói thật, tôi không rõ lắm hệ thống thực sự hoạt động như thế nào.

Rõ ràng Shiro-san biết nhiều hơn tôi rất nhiều về mảng đó.

Vì vậy dù có gì đó bị giấu đi thì tôi cũng không biết được nó có thể là cái gì.

Thậm chí, còn không biết liệu có giấu đi cái gì hay không nữa.

Tôi nghi ngờ hết chuyện này đến chuyện khác.

Nhưng mà tôi cũng không thể cứ ném cuốn sách đi như nó hoàn toàn nhảm nhí được.

Nhiều thứ trong đây là nội dung cực kì chính xác, có những nghị luận hết sức thuyết phục.

Dù tôi so sánh cuốn sách với thông tin từ Cẩm Kị tôi cũng không thấy có gì sai lạc cả.

Vì thế, sau khi cực khổ suy nghĩ, tôi kết luận cuốn sách này đa phần là sự thật, nhưng có lẫn vào một ít bí mật và lời nói dối.

Tôi gõ gõ cuốn sách trên bàn.

Nếu cuốn sách đa phần là sự thật thì tại sao Shiro-san lại đưa nó cho tôi đọc?

Dĩ nhiên chuyện đó khá hiển nhiên rồi.

Nói ngắn gọn thì, tôi chắc chắn cô ấy đang bảo tôi hãy tự chọn con đường của bản thân.

Theo nội dung của cuốn sách thì thế giới sẽ rơi vào một thời đại biến chuyển lớn.

Shiro-san, đang trực tiếp khuyến khích chuyện đó xảy ra.

Cô ấy đang bảo tôi hãy bắt đầu suy nghĩ từ bây giờ về những gì mình sẽ làm khi đến lúc đó

Shiro-san, có lẽ là một người mềm lòng đến bất ngờ.

Mặc dù chúng tôi ở kiếp trước không đặc biệt thân quen gì, nhưng cô ấy lại giúp đỡ tôi đến mức này.

Với Kháng Dị Giáo, với cuốn sách này.

Chắc chắn cô ấy cũng biết sau khi đã đọc cuốn sách này rất có thể chúng tôi sẽ trở thành kẻ thù của nhau.

Vậy nên tôi không nên đưa ra quyết định nửa vời nhỉ.

Cứ đà này thì thế giới sẽ bị phá hủy.

Không nghi ngờ chuyện đó.

Nhưng, vấn đề là khi nào?

Trong đây không ghi bất kì điều gì về chuyện đó cả.

Chỉ ghi rằng theo đà này thế giới này sẽ bị phá hủy mà thôi.

Theo kiểu ghi trên này, không có thời gian chính xác ở đâu hết, dù là 1000 năm sau thì vẫn đúng nội dung cuốn sách.

Phá hủy hệ thống, dùng năng lượng từ đó để ngăn thế giới bị phá hủy.

Tôi nghĩ chuyện đó là thật.

Nếu có nói dối gì thì nó sẽ ghi ở phần mô tả chi tiết, bao gồm cả cách làm và tiến trình hiện tại.

Nói thật thì có quá nhiều từ ngữ chuyên môn nên tôi không hiểu hết nổi, nhưng nếu là nói dối thì Shiro-san có trí tưởng tượng thật kinh hồn.

Nếu chỉ từ trí tưởng tượng của bản thân mà Shiro-san làm được thế này thì rõ ràng đầu óc cô ấy điên rồ theo một ý nghĩa khác hoàn toàn với tôi.

Có lẽ tôi nên chấp nhận phần này là sự thật.

Nhưng mà, dù vậy vẫn sẽ không đủ năng lượng.

Cần phải bổ sung.

Có lẽ vấn đề là ở đây.

Bổ sung, nói cách khác, giết người để thu thập năng lượng.

Đó là lí do cô ấy cố gắng thực hiện một cuộc chiến tranh lớn như thế giữa Nhân Loại và Quỷ.

Đây là con đường không thể tránh được nếu muốn cứu rỗi thế giới.

Nhưng, liệu như thế có đúng thật không?

Lại nhắc đến thời điểm sụp đổ mà tôi nói trên kia, nếu là thế thì hiện tại vẫn chưa cần phải thực hiện biện pháp này.

Nếu thế có khi nào thực sự Shiro-san đang giấu thời gian sụp đổ là vì trên thực tế chúng ta có dư thời gian, và không cần phải làm ra sự việc tàn bạo này?

Nếu vậy tại sao Shiro-san có vẻ như đang cố gắng hết sức để tăng tốc tiến trình như thế?

Có lí do nào khác cho việc này không?

Có lẽ là ở đây.

Có lẽ có gì đó mà Shiro-san muốn giấu kín dù bất kì giá nào ở phần này.

Tôi cần phải biết cái gì đó là gì.

Và, liệu có gì khác nữa đang bị giấu đi hay không?

Tôi đứng dậy, tay cầm quyển sách.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, tôi thấy đã trễ lắm rồi.

Tôi chỉ mới nhận ra chuyện này gần đây, nhưng đến giờ ăn và giờ ngủ Shiro-san không bao giờ ở ngoài cả.

Bình thường ban ngày sẽ không tìm thấy cô ấy ở bất kì đâu, nhưng đến đúng giờ cô ấy sẽ trở về biệt thự.

Khoảng giờ ngủ.

Ngay lúc này, hẳn Shiro-san đang ở trong phòng cô ấy.

Tôi dùng đá Giám Định để kiểm tra chỉ số bản thân.

Gần như hồi phục hoàn toàn, nhưng cũng có nghĩa là chưa thực sự hồi phục hoàn toàn.

Tôi cũng chỉ còn hai thanh kiếm Ma Pháp mà thôi.

Hơn nữa chúng là hai thanh được làm vội lúc tôi chưa hồi phục nữa.

Tôi thấy bất an.

Khoan nói đến việc tôi đang không hoàn toàn khỏe mạnh, sức mạnh của Shiro-san cũng là một bí ẩn.

Nếu tôi không nhầm, dù tôi có đang hoàn toàn khỏe mạnh thì tôi cũng không có chút cơ hội thắng nào.

Nhưng nếu mục tiêu của Shiro-san là thứ mà tôi không thể chấp nhận được, vậy có khi sẽ có chiến đấu diễn ra ngay tại đó.

Tôi mong là chuyện đó không xảy ra.

Sau khi đã làm ra lựa chọn, tôi đi đến phòng của Shiro-san.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 31: Xấu Tính

「Ừ, ọe!」

Trong lớp tôi cảm thấy buồn nôn nên nhanh chóng che miệng lại.

Dạo gần đây tôi cứ ới mãi nên Goshujin-sama lầm bầm gọi tôi là "ới nữ" hay gì đó.

Tôi không muốn bị gán cái biệt danh đáng xấu hổ đó đâu.

「Sophia, lại nữa sao?」

Trong khi tôi đang cố gắng hết sức nhịn ới thì khuôn mặt như hoàng tử của Waldo xuất hiện ngay trước mặt tôi.

Và rồi tôi chịu hết nổi nữa.

Hiện tôi đang nằm trong phòng y tế của học viện.

Từ khi tôi bị Merazofis mắng đến giờ, tôi đã ghé thăm phòng y tế rất thường xuyên.

Không phải là tình trạng cơ thể của tôi không tốt, chỉ là tâm trí tôi không tốt.

Bao gồm cả Waldo, càng ngày tôi càng thấy khó đối mặt với những đứa con trai tôi đã dùng Quyển Rũ.

Tôi thậm chí còn không biết phải hành xử thế nào ở gần họ nữa, vì trước giờ tôi chỉ xem họ như thức ăn mà thôi, nhưng bây giờ sau khi đã nhận thức được mình vẫn là Nhân Loại thì tôi không thể làm thế được nữa.

Từ kiếp trước đến giờ tôi thực sự chưa hề giao tiếp đúng cách với người khác bao nhiêu cả.

Đặc biệt là với con trai.

Tôi đã vượt rào không biết bao nhiêu lần rồi nên tôi thậm chí còn không hiểu bản thân đang suy nghĩ cái gì nữa, nhưng tôi không thể không suy nghĩ như thế được.

Tôi lúc đó chỉ có thể xem họ như đồ vật.

Tôi không thực sự xem họ là những cá thể, những người khác.

Tôi dùng Quyến Rũ tẩy não họ và đối xử với họ như đồ vật của tôi.

Nhìn lại tôi mới thấy mình thực sự tệ đến mức nào.

Vì tôi nhận ra điều đó, nên tôi đang né tránh họ hoàn toàn.

Quyến Rũ của skill Vampire không mạnh bằng skill Quyến Rũ thực sự.

Lí do tôi có thể hoàn toàn điều khiển họ như thế là bởi vì chỉ số của tôi cao hơn họ quá nhiều.

Nhưng mà giờ, sau khi tôi đã ngừng sử dụng Quyến Rũ và giữ khoảng cách với họ thì hẳn họ sẽ lấy lại được ý thức bản thân.

Một vài người đã có thể tách khỏi tôi rồi.

Ừ, một vài người.

Vấn đề là ở những người vẫn cố gắng bắt chuyện và giao tiếp với tôi mặc dù tôi đã ngừng Quyển Rũ.

Waldo là một trong số họ.

Tôi không biết cậu ta đang muốn gì, nhưng mỗi khi cậu ta đến gần tôi tôi lại thấy lo lắng, ước gì cậu ta chịu ngừng lại đi.

Rồi ngay lúc mọi chuyện đang ổn thỏa, khi tôi có cảm giác mình sẽ không ới mưa nữa, đột nhiên Goshujin-sama thả một trái bom lớn ngay chỗ tôi.

Cái quái gì vậy?

Thế giới bị phá hủy?

Và cách để tránh việc đó?

Đột nhiên cô nói cho tôi biết chuyện này, vậy tôi có thể làm gì chứ?

Tôi đã không có thời gian cho vấn đề cá nhân rồi, nếu đột nhiên nói cho tôi biết về một vấn đề lớn nữa thì tôi làm gì được chứ.

Việc về Thánh Ngôn Giáo cũng là một vấn đề tôi đã từng suy nghĩ.

Nếu không phải vì cuộc chiến tranh với Thánh Ngôn Giáo thì cha mẹ tôi đã không chết rồi.

Nhưng mà, nếu hỏi rằng như thế tôi có vui hay không, thì tôi không thể đưa ra câu trả lời ngay lập tức được.

Tôi nhớ lại lời của Merazofis.

Rồi, tôi lại tự ngẫm "Liệu cha mẹ tôi có tự vào với tôi hiện tại không?"

Câu trả lời là, không.

Với cha mẹ tôi là Nhân Loại thì rõ ràng lối sống của một Vampire chắc chắn là thứ họ không thể nào chấp nhận.

Vậy, nếu cuộc chiến tranh đó chưa từng xảy ra và tôi vẫn còn sống với cha mẹ, nếu vậy bây giờ tôi sẽ ra sao?

Tôi có thể giấu được việc mình là Vampire và sống như một Nhân Loại bình thường không?

Tôi không biết.

Toàn bộ đảng nào cũng chỉ là "giả sử" mà thôi, và trí tưởng tượng nhỏ bé của tôi không thể nghĩ ra tình trạng như thế dù có nghĩ bao lâu đi nữa.

Dù tôi có tưởng tượng cỡ nào, cuối cùng tôi vẫn quay về với việc lớp vỏ bọc Vampire của tôi hiện tại.

Nói cho cùng, việc tôi là Vampire là không thể chối cãi.

Không thể chối, không thể bác bỏ được.

Tôi hiện tại không có bất kì con đường nào khác ngoài việc làm Vampire, đó là sự thật tôi đã chấp nhận từ sâu trong lòng.

Nói trắng ra, nếu có người hỏi tôi muốn quay về làm Nhân Loại không, tôi sẽ không chấp nhận dù có thể làm vậy đi nữa.

Nếu hệ thống biến mất, vậy skill của tôi cũng thế.

Lúc đó, skill Vampire của tôi cũng sẽ biến mất.

Vậy, không lẽ tôi không còn là Vampire nữa?

Tôi sẽ quay trở về chỉ là một Nhân Loại nhỏ bé sao?

Cho xin khiêu đi!

Đó sẽ không còn là tôi nữa.

Tôi là một Vampire, nên nếu tôi không phải Vampire thì tôi không phải là tôi.

Nhưng, nếu hệ thống không bị phá hủy thì cả thế giới đang nào cũng bị tiêu tòng.

Nếu vậy thì tôi cũng sẽ chết.

Vậy tôi có lựa chọn chết, hoặc không làm Vampire nữa.

Đó, không phải là lựa chọn.

Vậy tôi thực sự có thể làm gì chứ.

Vì thiếu ngủ nên ý thức tôi càng ngày càng thấy mơ hồ.

Mặc dù tôi có Kháng Ngất Xiu, nhưng vẫn có giới hạn.

Nhờ Miễn Nhiễm Cảm Giác Đau Đớn nên tôi có thể mặc kệ tình trạng xấu của bản thân đến mức nào đó, nhưng mỗi lần tôi ói ra tôi thấy có máu trộn vào đó nữa, nên hẳn là tôi bị rách bao tử rồi.

Rõ ràng, nào tôi cũng bắt đầu nhũn ra rồi.

Ài, tôi muốn uống máu.

Kể từ lúc kia tôi kia uống dù chỉ là một giọt máu.

Tôi là một True Ancestor, nên dù có không uống máu tôi cũng sẽ không chết, và chỉ số cũng không giảm.

Nhưng đây là vấn đề cảm giác.

Nếu không uống máu thì giống như đang sống như một Nhân Loại chỉ uống nước và ăn bột dinh dưỡng chứ không ăn đồ ăn thật.

Có thể sống như thế, nhưng không có gì vui vẻ cả.

Dù không ảnh hưởng gì đến chỉ số, nhưng nếu không uống máu thì tôi sẽ thấy bức bối và khó chịu.

[Thấy khá hơn chưa?]

Đến khi người kia lên tiếng tôi mới nhận ra có người đang ở bên cạnh giường.

Dù tôi có cảm thấy chán nản thế nào thì như thế cũng là quá bất cần rồi.

[Mình ổn]

Tôi trả lời, cố gắng giả bộ bình tĩnh.

Khi nhìn tôi, đúng như dự đoán, tôi thấy Waldo.

[Đó là một lời nói dối. Nếu thấy mặt em tái nhợt thế này làm gì có ai tin là em ổn chứ]

Waldo rướn người lên nhìn thẳng vào mắt tôi.

Không chỉ thế, cậu ta đặt một tay lên giường, như đang ngăn không cho tôi chạy thoát.

[Cậu nghĩ cậu đang làm gì thế hả?]

[Em không muốn uống máu sao?]

Tôi không thể không giật mình khi nghe như thế.

Tôi đã từng nghĩ đến chuyện này.

Rằng sau khi Waldo không còn bị Quyến Rũ cậu ta đã nhận ra danh tính của tôi.

Tôi nuốt nước bọt.

Cậu con trai trước mặt tôi giống như một quả trái cây mọng nước, ngon lành.

Vì Tăng Cường Năm Giác Quan của tôi nên mùi mồ hôi của Waldo, nhiệt độ cơ thể hơi cao hơn bình thường một chút, thậm chí nghe được cả âm thanh tim cậu ấy đập mạnh nữa.

Dù cậu ta không bị Quyến Rũ nữa nhưng xem ra Waldo vẫn bị tôi quyến rũ.

「Nếu là em, anh không ngại cống hiến hết mọi thứ đâu」

Nghe như thế, toàn bộ lí trí của tôi biến mất.

~~~~~

「Thực sự không ổn rồi」

Không trở về kí túc xá, chúng tôi đã trốn khỏi học viện và quay về biệt thự chỗ Goshujin-sama ở.

「Anh cảm giác thật thoải mái」

Waldo vừa cười vừa nói như thế.

Trong khoe miệng cậu ta, có một cặp răng nanh dài hiện ra.

Ừ, tôi lỡ miệng rồi.

Trong lúc đang quá hăng hái tôi lỡ hút quá nhiều máu rồi.

Nếu bị Vampire hút máu thì sẽ biến thành Vampire.

Thực sự thì chỉ bị hút máu không là chưa đủ để bị biến thành Vampire.

Để trở thành Vampire, một thì Vampire đang hút máu phải nghĩ đến việc muốn có một người hầu, hoặc là phải bị hút máu đủ nhiều để suýt chết.

Phải thỏa mãn một trong hai điều kiện kia.

Trong trường hợp lần này thì, vì tôi chưa hút máu sau một thời gian quá lâu rồi nên tôi lỡ hút hơi quá nhiều máu.

Nhờ vậy nên giờ Waldo là một Vampire thực thụ

[Không phải cậu là con trai của một gia đình quý tộc sao!? Nếu cậu biến thành Vampire thì rõ ràng là sẽ có vấn đề đó!]

Trời ơi tại sao tôi lại còn gây ra thêm vấn đề trong khi tôi đang ngập đầu trong vấn đề rồi!?

Aaa, thật đó hả!?

Tôi phải làm gì đây!?

[Câm miệng]

Trong lúc tôi đang đau khổ, tôi còn bị Goshujin-sama đá một cái nữa.

Muốn khóc quá đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 2

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 260: Ai Là Người Tạo Nên Sự Hỗn Loạn Này Vậ!?

Có vẻ như bé Vampire vừa trở về biệt thự trong khi đang rối bời.

Ừ, ờ, sao cũng được.

Thực ra là không ổn, nhưng mà, ừ, chúng ta đang nói về bé Vampire đó.

Từ việc giám sát cô bé tôi đã biết ít nhiều mọi chuyện đã xảy ra rồi.

Nhưng mà, biết gì không?

Khi mà tôi cảm giác không khí ở đó bắt đầu mơ hồ thì tôi ngừng giám sát rồi, cái rồi lúc hai người họ đi ra đột nhiên xuất hiện một Vampire mới.

Nhìn lên cảnh cặp đôi yêu đương với nhau thì hơi quá nên tôi ngừng giám sát, nhưng thiệt tình cái quái gì diễn ra vậy.

Đầu tiên, tôi sẽ cho bé Vampire đang ồn ào im lặng một tí.

[Hự ọe!]

Hôm nay chúng ta được bé Vampire lần nữa cho thấy một hình < tuyệt đẹp.

Khi thấy chuyện đó xảy ra, cậu trai trợn mắt lên.

[Sao người dám!]

Cậu ta chạy thẳng đến tấn công tôi.

Rút kiếm ra định chém tôi.

Ài, bé Vampire, xem ra cô bé chưa dạy dỗ người hầu của mình nhỉ?

Khi tôi định ra tay xử lí cậu ta thì đột nhiên có một người nhảy ra chặn giữa cậu ta và tôi.

Người đó sử dụng một kĩ năng giống như Judo để đè cậu trai xuống đất, khóa cổ tay cậu ta lại.

Vì cậu ta là một Vampire nên muốn thì cậu ta có thể tự làm trật khớp xương để thoát khỏi thế khóa đó, nhưng cậu ta vẫn còn nóng như bánh mới ra lò thôi.

Chắc là cậu ta chưa từng nghĩ đến một kĩ thuật bất thường như thế đâu.

[Chết tiệt, thả ta ra!]

[Em sẽ không làm thế. Đây chính là vì bản thân Waldo-sama. Ngài nhất định không được chống đối người này]

[Giọng nói đó... Không thể nào, Felmina!?!]

Ồ, cậu ta nhận ra kìa.

Đúng rồi.

Người đang đè cậu xuống chính là hôn thê trước kia của cậu Felmina-chan.

Cô bé là một cô gái đáng thương cố gắng cứu những cậu con trai bị Quyển Rũ của bé Vampire ảnh hưởng, nhưng không những hoàn toàn thất bại, hay đúng hơn là bị lừa đi, mà còn bị chính vị hôn phu mình muốn cứu từ hôn nữa.

Không những hỗ trợ mà còn chăm sóc một cô gái như thế - tôi tốt bụng quá đi mà!

Hơn nữa, tôi còn huấn luyện cô bé và cho cô bé một công việc nữa - tôi siêu tốt bụng luôn!

[Waldo-sama, xin ngài hãy bình tĩnh lại. Nếu không ngài sẽ bị giết đó]

Ô, mọi người nghĩ cô bé đang nhìn tôi với ánh mắt sợ sệt sao?

Là tưởng tượng thôi.

Tôi không giết cậu ta đâu đừng lo được không?

Cậu ta cơ bản là con của một nhà quý tộc tai to mặt lớn đó.

Giết cậu ta thì có nhiều chuyện phiền phức cần xử lí lắm.

Nên đừng có lo sợ dữ vậy được không?

Thật đó?

[Gự hà! Ừ, uwuuu. Khụ. Goshujin-sama, xin cô đừng có lần nào cũng đá tôi được không?]

A, bé Vampire hồi phục rồi.

Cô bé đang dùng khăn tay lau máu trên miệng.

Đừng để ý mấy chuyện nhỏ nhặt.

Đằng nào thì cô bé cũng không chết đâu mà lo.

[Nhân tiện, Goshujin-sama, cô gái đó là ai vậy? Nghe có vẻ như cô gái đó là người quen của Waldo sao.]

「Ế？」 <- Felmina

「Ế？」 <- Waldo

「Ế？」 <- Tôi

「Ế？」 <- bé Vampire

Một sự im lặng nặng nề.

Ủm, bé Vampire, thật đó, không lẽ bé không nhớ Felmina-chan sao?

Hay nói đúng hơn, bé còn chưa bao giờ nhận ra cô ấy có tồn tại?

Thật là đáng sợ...

Xin lỗi, bé Vampire của chúng tôi có hơi bị như VẬY bên trong.

Cô bé thực sự không cố tình làm tổn thương ai đâu.

Vì cô bé không cố tình nên cô bé mới không nhận ra mình độc ác cỡ nào.

Felmina-chan đang ngồi hai chân kẹp hai bên hông đề Waldo-kun, lúc này hai vai hơi run rẩy một chút.

Waldo-kun nhìn thẳng xuống đất ra vẻ xấu hổ.

Bé Vampire nhận ra mình vừa làm gì đó rất tệ nhưng không hiểu lí do, và cô ra vẻ bình tĩnh nhưng hai mắt cứ lo lắng nhìn một cách lơ lảo.

Vậy ra đây là một mối tình tay ba đó hả.

Không liên quan gì đến tôi hết nên tôi trốn đây.

Tạm biệt.

[Đừng có mà trốn!]

Chắc, bé Vampire nắm được tay áo tôi rồi.

Dù bé có dùng cái vẻ mặt đó cầu xin tôi thì vẫn có thứ tôi không thể giải quyết được hiểu không!

Như là tình bạn, bỏ công sức, chinh phục, tình yêu hay là nói chuyện về niềm đam mê, và trên hết cả, tôi không hiểu trái tim của Nhân Loại.

Aaa!

Bỏ ra!

Tôi trốn khỏi đây đây!

Không, đúng hơn là đúng có mà kéo tôi vào!

Đây là quả bom do cô tự hẹn giờ!

Nó nổ tung không còn chút cơ hội cứu vãn nào nữa rồi nên cứ nằm xuống đưa bụng ra van xin tha thứ đi!

Nói chứ, chắc cô bé còn chưa nhận ra mình làm gì sai nữa là.

[Ơ. Cho tôi hỏi sao mọi chuyện lại như thế này vậy?]

Oni-kun!

Đến đúng lúc lắm!

Cứu tôi!

[Nói ngắn gọn, vụ việc này bắt đầu từ việc Sophia-san biến Waldo-san thành một Vampire?]

[Đúng là vậy]

Mọi chuyện đã tạm ổn rồi, nên chúng tôi đang ngồi trong một căn phòng họp của biệt thự để làm một buổi hỏi đáp.

Thật tình, căn biệt thự này có nhiều phòng lớn không thua gì những giảng đường ở đại học cả.

Thực ra tôi chưa đi tham dự một buổi giảng ở đại học bao giờ, nên tôi chỉ tưởng tượng ra một phòng học lớn kinh khủng có sinh viên ngồi chật kín thôi.

Trái lại với vẻ mặt lo lắng của Oni-kun, bé Vampire đang mang một vẻ mặt chai lì, hay ít ra cô bé nghĩ là vậy.

Nhìn sao cũng thấy giống một vẻ mặt đang cố lờ đi mọi chuyện nhưng lại sợ hãi sắp khóc đến nơi hết.

[Rồi sau đó, vì thấy Shiro-san đá Sophia-san nên Waldo-san cố tấn công cô ấy, rồi Felmina-san can thiệp ta lại]

[Vâng]

[Đúng vậy]

Người vẫn mang vẻ mặt bình tĩnh Waldo-san và người đang nhìn có vẻ buồn bã Felmina-chan cùng trả lời.

[Rồi sau đó Sophia-san hỏi Felmina-san là ai]

Im lặng.

Khuôn mặt bé Vampire cứng đờ, Waldo-kun vẫn cố giữ mặt lạnh nhưng rõ ràng cậu ta không hề bình tĩnh tí nào, còn Felmina-chan thì tiếp tục khóc thút thít.

[Felmina-san đã cố thử đủ mọi cách để cứu Waldo-san khỏi Quyển Rũ của Sophia-san, nhưng cuối cùng toàn bộ thất bại. Waldo-san sau đó từ hôn và đuổi cô ấy đi. Cuối cùng cô ấy được Shiro-san thu nhập và biến thành thuộc hạ dưới trướng cô ấy]

[Đúng là như thế]

Felmina-chan vẫn đang khóc thút thít xác nhận lời của Oni-kun.

Rõ ràng cô bé đang rất buồn vì thậm chí còn không được kẻ thù mà mình đã cố gắng đánh bại suốt thời gian qua nhận ra là có tồn tại.

[Vây kết luận là, chuyện là lỗi của Sophia-san]

[Phản đối!]

[Phản đối vô hiệu]

Oni-kun tuyên bố quyết định của mình, bé Vampire chống đối.

Oni-kun ngay lập tức vô hiệu phản đối.

Không nường tay dù chỉ một chút.

[Nhìn sao cũng thấy, rõ ràng là lỗi của Sophia-san. Ngay từ đầu, tại sao cô lại dùng Quyển Rũ tẩy não người khác như một trò đùa vậy? Rõ ràng đó không phải là việc cô có thể làm với những người giống cô. Là một hành động gớm ghiếc]

Những lời phê phán thậm tệ, gần như là ghét bỏ cô ấy thì tận đáy lòng.

Tôi hơi ngạc nhiên.

Oni-kun có tính cách khá là nhẹ nhàng mà, vì vậy tôi không ngờ cậu ta lại thể hiện cảm xúc của mình mạnh mẽ như thế.

Nhưng mà nghĩ kĩ lại thì tôi hiểu được.

Nói sao thì nói, Oni-kun vẫn là Thịnh Nộ Chủ.

Trong tim cậu ta có một cơn thịnh nộ điên cuồng không ngừng.

Nói như thế, vẻ bề ngoài nhẹ nhàng tử tế mỗi ngày của cậu ta mới chính là chuyện lạ, còn hiện tại mới là bình thường mới đúng.

Khi nghe những lời phê phán nặng nề không ngờ đó, bé Vampire run rẩy trong chốc lát rồi nhìn xuống đất.

Felmina-chan nhìn bé Vampire như thế với biểu cảm lạnh lẽo còn Waldo-kun không can thiệp vào.

Việc Waldo-kun đã quyết định vẫn đi theo bé Vampire dù không còn bị ảnh hưởng bởi Quyển Rũ nữa nói lên việc cậu ta đã chọn một phe rồi.

Hoặc nếu cậu ta chỉ đi đến đây mà không nghĩ gì thì cậu ta phải là một người cực kì nông cạn.

[... không phải...]

Bé Vampire lầm bầm với một giọng cực kì nhỏ.

Với thính giác của tôi mà tôi cũng chỉ nghe được có thể, giọng lầm bầm ấy nhỏ đến mức đó.

Nhưng mà có thể nhận ra giọng lầm bầm đó có chứa rất nhiều quyết tâm trong đó.

[Cái gì?]

[Tôi không phải giống họ!]

Lần này cô bé hét lên.

[Tôi là một Vampire. Tôi không phải là một người bình thường. Tôi không giống họ]

Có lẽ, chỉ mình tôi hiểu được lời tuyên bố đó của cô bé nặng nề đến cỡ nào.

Những lời đó là bé Vampire tuyên bố đã hoàn toàn gạt bỏ đi nhân tính của bản thân.

Nhưng...

[Ừ, rồi sao chứ?]

Không khí ở nơi này đã nặng như chì rồi.

Sự giận giữ đã bị dồn nén đặc đến mức có thể cầm dao cắt nó ra được.

[Có những chuyện tốt, và những chuyện xấu. Không cần biết lí do là gì, chuyện xấu vẫn là chuyện xấu. Những gì cô đã làm, rõ ràng là chuyện xấu dù cô có phản đối cỡ nào đi nữa]

Felmina-chan nuốt nước bọt.

Waldo-kun thì mặt cứng lại, không thể giữ được bản thân vô cảm như này giờ nữa.

[Cái cậu gọi là chuyện xấu, chính là cách sống của một Vampire. Chối bỏ chuyện đó, tức là chối bỏ cả việc chính tôi tồn tại. Nếu như thế là xấu thì cũng được. Vì như thế vẫn là tôi]

Chỉ có một mình, bé Vampire vẫn đối đầu thẳng với sự giận dữ đó.

Hai người họ lườm nhau quyết liệt.

Thời gian vẫn trôi qua.

Ừ, tôi đang hơi đói rồi, nên tôi rời đi được không?

TÔI LÀ NHÊN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG?

Tác giả: Okina Baba
Minh họa: Tsukasa Kiryu
Trịnh Lê Thu Trang dịch

Mục lục

[Oni 15: Á Nhân](#)

[Huyết 32: Ăn Vạ](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ①](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ②](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ③](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ④](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ⑤](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ⑥](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ⑦](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ⑧](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức ⑨](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức - Ẩn](#)

[Oni 16: Chính Nghĩa?](#)

[Huyết 33: Kiếp Nay Và Kiếp Trước](#)

[Oni 17: Kẻ Yếu Là Miếng Thịt, Kẻ Mạnh Là Người Ăn](#)

[Chap 261: Rượu Là Phương Thuốc Tốt Nhất](#)

[Chap 262: Muốn Qua Khỏi Chỗ Này Thì Hãy Đánh Bại Ta Trước Đã!](#)

[Chap 263: Tôi Không Chịu Nỗi Caffeine](#)

[Chap 264: Bản Thể Có Công Việc](#)

[Chap 265: Ma Vương Là Neet Nhưng Không Phải Là Kẻ Ẩn Dật](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức Thứ Hai ①](#)

[Cuộc Hợp Không Chính Thức Thứ Hai ②](#)

[Ma Vương Và Giáo Hoàng](#)

[Oni Và Ninja](#)

[Vampire, Oni Và Ninja](#)

[Chap 266: Thậm Chí Còn Không Cần Phải Ở Đây](#)

[Chap 267: Tình Trạng Hiện Tại Của Người Luân Hồi](#)

[Chap 268: Bề Mặt Bị Che Giấu](#)

[Chap 270: Chỉ Với Chút Trang Bị Này Chúng Ta Có Ổn Không Vậy?](#)

[Chap 271: Quân Đoàn Mười Đáng Gờm](#)
[Chap 272: Nhảy Múa Ở Cuộc Họp](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Tagawa Kunihiro](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Kushitani Asaka Và Aurel](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Merazofis](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Ronant](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Wrath](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Sophia](#)
[Đại Chiến Người-Quý: Về Blow](#)
[Chap 273: Quan Sát Cuộc Chiến Tranh](#)
[Chap 274: Giết Chết Anh Hùng](#)
[Chap 275: Đại Chiến Người-Quý Kết Thúc](#)
[Chap 276: Bà Oi, Đừng Cố Quá Sức Mà!](#)
[Chap 277: Tiếp Tục Hành Động Bí Mật](#)
[Chap 278: Cách Để Lừa Đẹp Một Imouto Bro-Con](#)
[Chap 279: Từng Từng Từng Từng Từng](#)
[Chap 280: Tàn Cuộc Trận Chiến Tranh](#)
[Tính Toán Sai Lầm Của Thủ Lĩnh Elf](#)
[Huyết 34: Không Hẳn Là Chiến Tranh, Mà Là Khủng Bố](#)
[Oni 18: Một Biến Xác Chết](#)
[Chap 281: Tôi Có Nên Xé Chúng Rách Không?](#)
[Chap 282: Tôi Sẽ Xé Cho Chúng Rách Ra](#)
[Ngực Nhỏ Là Biểu Tượng Của Sự Trường Tồn Theo Thời Gian!](#)
[Chap 283: Chúng Bị Xé Rách Rồi](#)
[Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Ba ①](#)
[Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Ba ②](#)
[Ss- Halloween](#)
[Oni\(Quái Vật\) Thịnh Nộ](#)
[Oni\(Quái Vật\) Điên Cuồng](#)
[Say Xin](#)
[Huyết 35: Sau Khi Mọi Chuyện Kết Thúc](#)
[Oni 19: Kết Thúc Không Có Gì Sau Đó](#)

Ss: Valentine

Chap 284: Sự Sụp Đổ Của Một Vương Quốc

Chap 285: Nhìn Sao Cũng Thấy, Cậu Ta Chính Là Nữ Chính

Chap 286: Mạnh Dạn Đi Điều Hành Trong Lãnh Thổ Của Kẻ Thù

Chap 287: Cái Ông Già Này Hơi Khó Hiểu

Chap 288: Người Hộ Vệ

Ngắm Lá Mùa Thu

Chap 289: Tas

Chap 290: Trước Cuộc Chiến Ở Làng Elf

Chap 291: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①

Chap 292: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②

Chap 293: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③

Chap 294: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④

Chap 295: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦

Chap 296: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧

Chap 297: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨

Chap 298: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩

Chap 299: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪

Chap 300: Cuộc Chiến Kết Thúc, Và Rồi...

Chàng Trai Trẻ Thấy Một Giấc Mơ

Arc Quá Khứ ①

Arc Quá Khứ ②

Arc Quá Khứ ③

Arc Quá Khứ ④

Oshiete, D-Sensei! Bài 2

Arc Quá Khứ ⑤

Arc Quá Khứ ⑥

Arc Quá Khứ ⑦

Arc Quá Khứ ⑧

Arc Quá Khứ ⑨

[Arc Quá Khứ ⑩](#)

[Arc Quá Khứ ⑪](#)

[Arc Quá Khứ ⑫](#)

[Arc Quá Khứ ⑬](#)

[Arc Quá Khứ ⑭](#)

[Arc Quá Khứ ⑮](#)

[Arc Quá Khứ ⑯](#)

[Arc Quá Khứ ⑰](#)

[Arc Quá Khứ ⑱](#)

[Arc Quá Khứ ⑲](#)

[Arc Quá Khứ ⑳](#)

[Arc Quá Khứ ㉑](#)

[Arc Quá Khứ ㉒](#)

[Arc Quá Khứ ㉓](#)

[Arc Quá Khứ ㉔](#)

[Arc Quá Khứ ㉕](#)

[Arc Quá Khứ ㉖](#)

[Hồi Tưởng Quá Khứ: Ariel](#)

[Hồi Tưởng Quá Khứ: Gyurie](#)

[Giới Thiệu Nhân Vật 2](#)

[Oshiete D-Sensei! Bài Số 3](#)

[Chương 301: Vì Nửa Năm Trời Không Xuất Hiện Nên Tôi Gặp Ác Mộng](#)

[Chap 302: Từng Núi Xác Chết Ở khắp Nơi](#)

[Chap 303: Bữa Sáng Với Một Vampire Dậy Sớm](#)

[Chap 304: Những Người Luân Hồi](#)

[Chap 305: Cuộc Họp Giữa Những Người Luân Hồi](#)

[S30: Cấm Kị](#)

[Chap 306: Gặp Mặt](#)

[Chap 307: Phát Nổ](#)

[Chap 308: Những Gì Cô Ấy Đã Làm Được](#)

[Chap 309: Một Con Chim Bị Nhốt Trong Lồng Có Hạnh Phúc Không?](#)

[Chap 310: Tội Ác Và Trừng Phạt, Sự Sống Và Cái Chết](#)

S31: Sinh Mạng

Chap 311: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn (Toilet)

Chap 312: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn (Buồn Chán)

Chap 313: Cô Công Chúa Làm Mọi Chuyện Theo Ý Mình Thích

Chap 314: Quảng Bom

Chap 315: Hi Vọng Trở Về Nhà

S32: Tái Sinh

Oshiete D-Sensei! Bài 4

Chap 316: Có Người Đang Nhìn Hướng Đây Như Muốn Làm Đồng Đội Của Tôi

Chap 317: Bạn Bè

Chap 318: Chúng Ta Không Phải Là Đồng Bạn Sao!?

Chap 319: Nếu Ý Tốt Có Thể Cứu Thế Giới Thì Chúng Ta Đã Không Phải Khó

Chap 320: Không Phải Là Lỗi Của Người Nào Cả. Trừ Người, Po

S33: Anh Em

Chap 321: Cháy Nhà

Chap 322: Một Người Lẽ Ra Chỉ Là Nhân Vật Phụ

Chap 323: Anh Hùng Và Giáo Hoàng

Chap 324: Nếu Đã Tuyên Bố Là Sẽ Phá Đảo Thì Cấm Coi Hướng Dẫn

Chap 325: Không Phải Lỗi Của Sensei Mà!

Chap 326: Xui Xẻo Không Được Giải "Game Tệ Nhất Trong Năm"

Chap 327: Ước Gì Tôi Có Skill Thuyết Phục!

Chap 328: Nói Rõ Trắng Đen

Chap 329: Cách Để Giết Thần

Chap 330: Tả Thì Nghe Nhàm Nhưng Thực Tế Quá Trình Khổ Lắm Đó

Chap 331: Trận Chiến Của Hắc Long

S35: Hai Lựa Chọn

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 15: Á Nhân

Lời tác giả:

Tóm tắt chương trước:

Vampire - Ăn những gì được dâng lên trước mặt?

Oni - Đang làm gì vậy hả? Cô là một tên ngốc muốn chết hả?

Nhện - Không liên quan gì tôi?

~~~~~

Chúng tôi tiếp tục nhìn nhau chòng chọc.

Cơn giận âm ỉ trong lòng tôi tiếp tục sôi sùng sục lên, và bằng cách nào đó tôi vẫn kiềm nén nó lại được trong người.

Nếu cơn giận của tôi bùng nổ ngay lúc này chắc chắn tôi lại sẽ bị Thịnh Nộ khiến cho mất kiểm soát lần nữa.

Vì thế, dù tôi đang nhìn chòng chọc Sophia-san, nhưng tôi vẫn đang dùng hết lí trí và cố gắng kiềm cơn giận đang bùng cháy trong tôi.

Với tôi, những gì Sophia-san đã làm không phải là việc tôi có thể tha thứ.

Ma Pháp bùa lú, tẩy não và cưỡng ép làm nô lệ.

Đó là ba thứ tôi ghét nhất trên đời.

Hơn nữa, sau khi làm vậy một cách thản nhiên, Sophia-san còn có thể dùng cái cớ rằng "vì tôi là một Vampire" để phản bác - tôi sẽ không bao giờ tha thứ được chuyện đó.

Ngay lúc đó, tôi nhận ra chủ đề của cuộc nói chuyện đã bị lái sang hướng khác.

Vốn từ đầu thì vấn đề là nằm ở việc Sophia-san biến một Quỷ nhân là Waldo-san thành một Vampire.

Hơn nữa, trước đó cậu ta còn có liên quan đến việc Sophia-san sử dụng Quyển Rũ khắp nơi như thế nữa, nhưng tôi sẽ tạm bỏ qua chuyện đó.

Nếu vậy, vấn đề quan trọng là hiện tại Waldo-san nghĩ sao về việc trở thành một Vampire.

[Waldo-san]

[V-vâng?]

Khi tôi gọi cậu ấy, Waldo-san trả lời với giọng khô khốc.

Từ quan điểm của cậu ta thì cả tôi lẫn Sophia-san đều là những con quái vật.

Hai chúng tôi lại còn lờm nhau chòng chọc như thế ở không gian nhỏ thế này, chắc chắn nơi này đã trở thành một nơi cực kì khó thở rồi.

Bởi vậy cậu ta không giấu được sự căng thẳng trong giọng nói của mình là chuyện bình thường.

[Waldo-san,

cậu nghĩ sao về việc trở thành một Vampire]

Khi tôi hỏi như thế, Waldo-san suy ngẫm trong một lúc.

[Tôi nghĩ chuyện này là một vinh hạnh]

Có lẽ, cậu ta vừa suy nghĩ xem câu trả lời tốt nhất cho lúc này là gì.

Để có thể vừa nói ra mình muốn trở thành một Vampire, hơn nữa là sau khi không còn bị bùa lú ảnh hưởng nữa vẫn thế, nói một cách ngắn gọn nhất.

Nếu vậy, tôi không còn gì để nói về Waldo-san nữa.

Nhưng mà vấn đề kia thì vẫn còn đó.

[Waldo-san nói như thế. Rằng chính cậu ta muốn như thế, nên tôi không có ý định nói gì

thêm về việc này nữa. Nhưng mà Felmina-san xứng đáng được một lời xin lỗi. Cuộc

sống của cô ấy đã bị Sophia-san phá hủy hoàn toàn. Nhìn sao đi nữa cũng là lỗi

của cô. Dù không tính đến việc cô là Vampire hay gì đó đi nữa]

Vẫn giữ ánh mắt nhìn thẳng vào Sophia-san, tôi tuyên bố như thế.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi này tôi đã nhận ra việc Sophia-san bị ám ảnh đến mức nào về việc làm một Vampire.

Nhưng mà cái đó và cái này là hai vấn đề khác nhau.

Dù là một Vampire hay không, không có bất kì lời bào chữa nào cho việc phá hủy cả cuộc đời của một người khác.

Hơn nữa, vì cô ấy còn quên hết đi chuyện đó nên càng phải xử lí cho rõ ràng hơn.

Sophia-san vẫn đang nhìn thẳng vào tôi, không di chuyển.

Nhưng mà con mắt cô ấy thì đang đảo qua lại một chút.

Xem ra cô ấy đã nhận ra mình đuối lý rồi.

Thái độ của cô ấy hiện tại giống như một đứa con nít đang cố gắng tìm đường để thoát ra.

Đột nhiên, tôi cảm thấy hơi kì lạ.

Sophia-san và tôi đều là những người luân hồi.

Tính cả tuổi kiếp trước lẫn hiện tại chúng tôi cũng không còn nhỏ gì nữa.

Nhưng mà cách hành xử của cô ấy vẫn trẻ con như thế.

Tôi tự hỏi tại sao lại vậy?

[Sophia]

Dòng suy nghĩ của tôi bị lời nói của Shiro-san ngắt ngang.

Là một giọng rất nhỏ, nhưng lại chứa áp lực không thể bỏ qua.

Khi nghe giọng nói đó, mắt Sophia-san lóe lên.

Cô ấy đang mong chờ được giúp đỡ sao?

[Hãy xin lỗi Felmina-chan]

Nhưng mà, lời nói tiếp theo của Shiro-san hoàn toàn không phải là những gì Sophia-san nghĩ.

Trong giây lát mặt Sophia-san hiện lên biểu cảm vô hồn, rồi sau đó cô ấy đỏ mặt gần như ngay lập tức.

Cô ấy nhìn thẳng qua Felmina-san rồi nói:

「Đừng có mà ngạo mạn chỉ vì cô được gọi bằng -chan!」

Sau khi nói thế cô ấy chạy ra ngoài.

Lời nói sắc bén trước khi rời đi của cô, lại chọn câu như thế sao?

Xem ra không chỉ mình tôi thấy ngớ người ra, vì cả căn phòng đột nhiên có không khí khó xử.

Người đầu tiên hành động trong không khí đó là Waldo-san.

Nhìn mặt ba người còn lại hỏi ý, cậu ta đang liếc cánh cửa mà Sophia-san đã rời đi.

Thấy Waldo-san như thế, Felmina-san cũng làm vẻ mặt hỏi ý Shiro-san.

Thấy thế, Shiro-san gật đầu chấp nhận.

Sau khi được câu trả lời, Felmina-san và Waldo-san cùng nhau rời đi.

Còn lại chỉ có tôi và Shiro-san.

Tôi nhìn mặt Shiro-san.

Vẫn cô cảm như mọi khi.

Nhưng mà, có vẻ cô ấy đang hơi không hài lòng.

「Cô có chút thời gian rảnh không?」

Tôi hỏi như thế khi thấy có vẻ cô ấy sắp đứng dậy.

Tôi vốn định đến đây là để nói chuyện với Shiro-san.

Tôi chỉ đơn giản là bị kéo vào vũng lầy của Sophia-san thôi.

Lúc tôi tra hỏi cô ấy và những người khác, cơ bản mà nói tôi không có quyền làm như thế vì tôi là kẻ ngoài cuộc.

[Tại sao Sophia-san lại như thế?]

Thế nhưng, đó vẫn là câu hỏi của tôi.

Mặc dù tôi có chuyện quan trọng hơn cần phải bàn.

Có lẽ vì chúng tôi đã chiến đấu sinh tử một lần rồi, vì vậy nên tôi mới có dạng tình cảm quan tâm kì lạ này?

Nghe tôi hỏi thế, Shiro-san ngồi im lặng một lúc.

Nhờ lần hỏi đáp ở trong không gian kia tôi đã quen với việc này, vì muốn nói chuyện với Shiro-san cần có sự kiên nhẫn.

Vì cô ấy vẫn ngồi yên, nên tôi nghĩ cô ấy vẫn có ý định trả lời.

Nếu không thì tôi nghĩ cô ấy đã rời đi mà không thèm nói gì rồi.

[Vì cô ấy không phải là Nhân Loại]

Sau khi suy ngẫm một lúc, câu trả lời của cô ấy quá đơn giản nên tôi không hiểu gì cả.

Vì cô ấy không phải Nhân Loại, nói thế thì, tôi cũng không phải Nhân Loại mà .

Nhưng mà, dù chúng tôi đều là Á Nhân, nhưng tôi lại không hiểu được Sophia-san.

[Một Nhân Loại không hiểu được cảm giác của con nhện. Một con nhện không hiểu được cảm

giác của con ếch]

Có vẻ như sự mờ mịt đó đã hiện rõ trên mặt tôi.

Khi nghe Shiro-san nói vậy, tôi hiểu ra chút ít.

Mặc dù chúng tôi đều là Á Nhân, nhưng tôi là một Oni còn Sophia-san là một Vampire.

Những Á Nhân có thể được gọi chung là như thế, nhưng rõ ràng vẫn có sự khác biệt giữa họ.

Vì thế, sẽ có những hiểu lầm xảy ra, có lẽ đó là điều Shiro-san muốn nói.

Đúng là, tôi không hiểu gì về Vampire cả.

Cũng không hiểu lí do tại sao Sophia-san lại ám ảnh về việc làm Vampire đến thế, hay họ sống ra sao.

Mặc dù cô ấy rõ ràng là có lỗi, nhưng cô ấy lại nhất định không chấp nhận xin lỗi như thế, hẳn là có gì đó mà loài Vampire không thể từ bỏ được.

Mặc dù tôi nghĩ vậy, nhưng tôi vẫn không thể tha thứ những gì cô ấy làm được.

Nói chứ, cứ dùng một góc nhìn mà kết tội cô ấy có lẽ là không công bằng.

Có lẽ tôi cần phải hiểu về Vampire nhiều hơn.

Khi tôi đã nghĩ thấu và ngẩng đầu lên thì Shiro-san đang ăn cái gì đó.

Nếu tôi không nhầm thì đó là chân của một con ếch khá lớn.

Shiro-san, vẫn đang giữ mặt vô cảm, tọng cả cái thứ đó vô miệng mà ăn.

Ài, xem ra hiểu biết của tôi về Á Nhân vẫn còn quá hạn chế.

Nhìn cảnh này tôi đã nhận ra điều đó.

Hơn nữa, không còn tâm trí nào hỏi gì khác, hơn nữa còn chưa hỏi được gì tôi vốn muốn hỏi, tôi buồn bã quay về.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 32: Ăn Vạ

Dạo gần đây có quá nhiều chuyện xảy ra, tôi có cảm giác như đầu mình sắp nổ tới nơi ấy.

Khi tôi tỉnh dậy sau khi tối hôm trước ngủ thiếp đi trong lúc giận rồi nhìn lại mọi chuyện một cách bình tĩnh, tôi thực sự tự hỏi tối qua mình bị làm sao.

Những gì Wrath nói là sự thật.

Tối tận bây giờ tôi vẫn không nhớ ra Felmina hay gì cả, thậm chí, tôi không nghĩ mình nhận ra cô ấy nữa là.

Tôi cũng biết thế này là ác lắm.

Tôi hiểu cảm giác tự mình xem người khác là kẻ thù, sau đó phát hiện ra người ta còn không để ý đến tôi, và rồi bị sốc vì thậm chí còn không được người kia nhìn nhận nữa.

Bởi vì chính tôi đã trải qua cảm giác đó rồi.

Negishi Akiko đã từng trải qua cảm giác đó với Wakaba Hiroyuki rồi.

Sau khi chúng tôi được luân hồi, có được mối quan hệ hiện tại của chúng tôi thì tôi lại hơi thấy kì lạ.

Tôi biết chắc chắn, nhưng gì tôi làm với Felmina là không tốt.

Tôi hiểu chuyện đó,

Tôi hiểu, nhưng tôi không muốn xin lỗi.

Cái quái gì thế?

Felmina-"chan", cơ đó!

Tôi không ngờ lại dùng -chan.

Không ngờ Goshujin-sama ĐÓ, lại dùng -CHAN, một cách TH N
THIỆN NHƯ THẾ!

Hà.

Bình tĩnh nào.

Dạo này hình như cứ có liên quan đến Goshujin-sama là tôi lại hành
động kì lạ nhỉ?

Tôi hiểu rằng trước kia chúng tôi ra sao, nhưng tôi có cảm giác hiện tại
mọi thứ đang dần phát triển theo một hướng hoàn toàn khác.

Chắc thế thế này không tốt chút nào.

Nhưng tôi không thể phủ nhận việc tôi đang cảm thấy khó chịu với
Felmina, và tôi không nghĩ mình sẽ thay đổi cảm xúc của bản thân được bây
giờ.

Nếu tôi xin lỗi cô ta bây giờ, đó sẽ là xin lỗi cho có, không có chút sự
chân thành nào cả.

Nếu muốn tôi xin lỗi thì phải là sau khi tôi đã thật tình hối lỗi và cảm
xúc của tôi đã nguôi bớt rồi đã.

Hơn nữa, người làm tôi bức mình nhất hiện tại chính là cái tên người ngoài cuộc đã chõ mũi vào chuyện người khác và hành động cứ như hắn là ông chủ đó rồi bắt tôi phải xin lỗi - Wrath.

Bộ tướng ý kiến của mi là cao thượng đúng đắn lắm hả!

Cái gì xấu thì nó xấu!?

Không cần nói tôi cũng biết chuyện đó mà!

Bởi vậy dạo này tôi mới đau khổ ới mưa tầm lum đó thôi!

Vì tôi bức mình quá độ nên tôi vùng mình nhảy khỏi giường.

Cuối cùng tối qua tôi vẫn không trở về kí túc xá và đã ở lại biệt thự rồi.

Khi tôi mở rèm ra, ánh nắng sáng thoải mái rưới thẳng lên người tôi.

Dĩ nhiên nó không biến tôi thành tro bụi, nhưng vẫn làm tim tôi hơi buồn.

Tôi chắc chắn họ đã chờ đến khi tôi thức dậy, vì ngay lúc đó có tiếng gõ cửa phòng.

Khi tôi trả lời thì những hầu gái đi vào hỏi tôi có cần giúp đỡ để chuẩn bị cho buổi sáng hay không.

Tôi nhẹ nhàng từ chối và đi đến phòng ăn nơi đã chuẩn bị sẵn bữa sáng.

Khi đến tôi thấy có người đã ở đó rồi.

Một trong số họ là Goshujin-sama.

Cô ấy vẫn vô cảm như mọi khi, nhưng biểu cảm hiện tại trên mặt cô ấy rõ ràng là đang ngồi suy nghĩ về bữa sáng mà cô ấy sắp ăn.

Thái độ cô ấy như thế hiện tại thì chắc cô ấy sẽ không phản ứng dù tôi có hỏi gì.

[Chào buổi sáng]

[Chào buổi sáng]

Tôi chào buổi sáng Wrath, người còn lại đã đến đây trước tôi.

Có cảm tưởng như nhiệt độ phòng giảm xuống vài chục độ khi ánh mắt của tôi và cậu ta lại va chạm mãnh liệt.

Tôi chỉ biết cả hai không ai muốn đầu hàng cả.

Sau khi chúng tôi đấu mắt một lúc thì thức ăn được đưa vào.

Tôi khá chắc chắn chỉ riêng việc ở trong căn phòng nơi chúng tôi đang lờm nhau mãnh liệt thế này cũng sẽ thấy khó thở, nên tôi hơi khâm phục khi những hầu gái phục vụ không thể hiện gì trên mặt họ cả.

Tôi ngừng việc đó vì thấy Wrath cũng đã hơi không muốn tiếp tục, và ngồi xuống bên cạnh Goshujin-sama.

Cả bữa ăn im lặng tốt cùng.

Sau khi ăn xong, Wrath nhìn tôi.

Rõ ràng cậu ta đang muốn nói chuyện.

[Sophia, bây giờ là khá tiện đó, đi thăm Thánh Ngôn Giáo nào]

Ý định đó bị một câu nói dài hiem có của Goshujin-sama phá tanh bành.

Với không khí như thế này, hoàn toàn mặc kệ nó mà lại nhắc đến việc đưa tôi đi đâu đó khác, đúng là tinh thần vẫn sắc thép như mọi khi, nhưng

mà nhắc lại xem cô nói cô định đưa tôi đi đâu?

Nếu nghe không nhầm thì cô ấy vừa nói Thánh Ngôn Giáo?

[Ể? Ý cô là sao?]

Đây là thói quen xấu của Goshujin-sama, thường cô ấy ra lệnh cho người khác mà không giải thích gì cả, chỉ đưa ra kết luận sau khi tự suy ngẫm một mình mà thôi.

Nói thật tôi không nghĩ ra bất kì lí do gì tại sao tôi lại phải đi thăm Thánh Ngôn Giáo.

Nói chứ, Thánh Ngôn Giáo ở đâu?

Không phải Thánh Ngôn Giáo có nhiều nhà thờ ở khắp nơi trên thế giới sao?

Goshujin-sama mặt vẫn vô cảm.

Mặc dù nói vậy, nhưng tôi không biết có phải là tôi đang tưởng tượng hay không nhưng tôi thấy cô ấy đang ngạc nhiên.

Tại sao cô ấy không bao giờ nhận ra là mình giải thích luôn bị thiếu đi thông tin vậy, ước gì cô ấy nhận ra chuyện đó.

[Thánh Ngôn Giáo?]

Trong lúc tôi vẫn đang vắt óc suy nghĩ nên làm gì thì tiếng lầm bầm của Wrath làm tôi tỉnh lại.

Nghe thì có vẻ cậu ta không biết "Thánh Ngôn Giáo" là gì.

A.

Chắc là những người sống ở lãnh thổ Quỷ đều như thế?

Tôi chưa nghe lý lịch chi tiết của Wrath, nhưng tôi nghe rằng cậu ta vốn là một Yêu Tinh Lùn.

Vậy việc cậu ta không biết gì về tôn giáo của phe Nhân Loại là chuyện bình thường, vì bên phe Quỷ họ không tồn tại cơ mà.

[Thánh Ngôn Giáo là một tôn giáo được nhiều Nhân Loại tin tưởng và tôn sùng. Họ cho rằng những thông báo của hệ thống là lời nói của Thần linh, họ trực tiếp khuyến khích lên cấp nhiều và rèn luyện skill để có thể nghe được giọng nói của Thần nhiều hơn hay cái gì đó nhằm nhí như thế]

Trong lòng tôi gắn thêm ghi chú rằng họ là bọn khốn đã giết cha mẹ tôi.

Cơ mà hiện tại việc đó không liên quan, nên tôi không cần phải nói cho cậu ta biết làm gì, giấu luôn càng tốt.

Hừ, được tôi giải thích cho rõ ràng như thế là cậu đã nên cảm kích rồi.

Khi nghe tôi giải thích xong, Wrath làm vẻ mặt "hờ, ra vậy", rồi đột nhiên mặt cậu ta nghiêm trọng hẳn.

[Shiro-san, thuyết giáo đó là...]

Nghe Wrath hỏi thế, Goshujin-sama gật đầu.

Này, hai người đang làm gì mà sao lại bỏ tôi ra ngoài vậy?

Làm sao chỉ có vậy mà giao tiếp được rồi hay vậy?

[Tôi có thể đi cùng luôn không?]

Goshujin-sama gật đầu lần nữa.

Đó là xác nhận có thể đi cùng sao?

Sao đột nhiên tôi có cảm giác rõ ràng rằng mọi chuyện vừa tiến triển theo hướng tệ hơn vậy?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ①

Vì lí do nào đó Oni-kun cũng đi kèm với chúng tôi, nhưng chắc mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Nói đúng hơn, tôi đã bắt cóc bé Vampire lúc này vẫn không hiểu tình hình và Dịch Chuyển đi luôn rồi.

Chúng tôi đã đến tổng bộ Thánh Ngôn Giáo!

Như lần trước, chúng tôi trực tiếp xuất hiện trong văn phòng của Giáo hoàng.

Cứ như chào mừng chúng tôi đến, Giáo hoàng để toàn bộ văn kiện đang đọc trên tay xuống bàn, còn những hộ vệ của ông ấy bên cạnh nhanh chóng phản ứng lại, còn những người hầu và chính khách chỉ biết đứng ngó vì bị sốc.

Lần trước tôi đến ông ta chỉ đang ngồi nói chuyện với Kusama-kun thôi nên có lẽ lần đó ông ta vừa cho mọi người ra ngoài để bàn chuyện riêng chăng?

Xem ra ông ấy bình thường cũng là một người bận rộn.

[A6]

Ngay khi hộ vệ của ông ta định hành động thì Giáo hoàng lên tiếng.

[Đây là trường hợp 3. Hãy làm theo đúng thủ tục]

[Tuân lệnh!]

Khi nghe Giáo hoàng nói thế, người hộ vệ phản ứng lại và rời căn phòng.

Giáo hoàng vừa dùng mật mã nên tôi không hiểu lắm, nhưng mà "Trường hợp 3" chắc là nói đến việc tôi xuất hiện chẳng?

Ông ấy đã đưa ra nhiều giả định và cho diễn tập để họ có thể phản ứng dù là trường hợp nào đi nữa sao?

Vậy đàm phán thất bại rồi à?

[Nếu Người không đột nhiên dùng Dịch Chuyển xuất hiện mà sử dụng cổng chính thì tôi sẽ rất vui]

Tôi mặc kệ lời than thở của Giáo hoàng.

Dù chúng tôi đi từ cổng chính vào thì bọn họ cũng không chào đón chúng tôi nồng nhiệt hay gì đó cả.

Hơn nữa làm sao để mà giải thích cho họ hiểu?

[Nơi này không thích hợp. Hiện tại chúng tôi đang chuẩn bị một phòng họp chính thức. Người có phiên ngồi chờ tạm ở một phòng khác không?]

Vì lí do nào đó, tôi nghe có vẻ như ám chỉ "mấy người đột nhiên xuất hiện nên chờ chút đi, chúng tôi cũng phải chuẩn bị nữa mấy tên ngốc này", nhưng chắc là tưởng tượng thôi.

Tôi gật đầu đồng ý.

[Vậy thì, phiền Người đi theo tôi]

Người hầu theo ám hiệu của Giáo hoàng hướng dẫn chúng tôi đi.

Chúng tôi được dẫn đến một phòng khác, ngồi uống trà thư giãn trong lúc chờ đợi.

[Mà, đây là đâu vậy?]

Bé Vampire hỏi câu hỏi đó lúc này là hơi trễ.

[Thánh Quốc Aleius. Người vừa rồi chính là Giáo hoàng]

Thánh Quốc Aleius là tổng bộ của Thánh Ngôn Giáo.

Và dĩ nhiên Giáo hoàng là người lãnh đạo tối cao.

Nhiều đó thôi chắc là bé Vampire cũng hiểu được tình hình hiện tại rồi.

[Ế? Ý cô là sao?]

Đỉnh chính lại, cô bé còn rối hơn lúc nãy nữa.

[Shiro-san. Cô biết bao nhiêu về đám Thánh Ngôn Giáo này?]

Thay vì bé Vampire vô dụng mà tôi định dựa dẫm vào thì Oni-kun lại đưa ra một câu hỏi đúng vấn đề.

Thật tình, hay là để việc đàm phán với Giáo hoàng cho Oni-kun đi?

[Gần như mọi thứ]

Từ đầu tôi vốn đã biết khá nhiều rồi, nhưng sau đó tôi lại còn biết thêm nhiều hơn nữa.

Hôm nay tôi đến là để lợi dụng những kiến thức đó, và kiểm tra xem Thánh Ngôn Giáo có ý định hợp tác với chúng tôi không.

「Vậy, lí do lần này cô đến đây là để cho phe Quỷ và Thánh Ngôn Giáo hợp tác bí mật sao?」

Oni-kun phán như thần đáng sợ thật.

Ừ thì, đúng là có thể dùng logic suy đoán một lúc cũng ra.

Nhưng nói đúng hơn thì đây chỉ là bước đầu tiên mà thôi.

「Nếu có thể」

「Nói cách khác, là dựa vào việc đàm phán lần này có ổn hay không, sao」

Oni-kun hiểu ra tình hình hiện tại, làm một vẻ mặt căng thẳng.

Xem ra khi hiểu rằng mình đang ở nơi nghiêm trọng như thế nào cậu ta đang chuẩn bị tinh thần.

Tùy diễn biến mà lần này có thể sẽ trở thành một cột mốc lịch sử lần đầu tiên phe Quỷ và Nhân Loại đồng ý hợp tác bí mật với nhau đó.

「Này! Chuyện gì đang xảy ra vậy!? Giải thích cho tôi hiểu với!」

Bé Vampire lại ồn ào, nhưng tôi lờ cô bé đi.

Trông chờ gì đó ở cô bé, thật là sai lầm của tôi.

Tôi sẽ để việc đàm phán lại cho Oni-kun.

Sao cũng được.

Thực ra thì bé Vampire và Thánh Ngôn Giáo có quan hệ khá phức tạp, nên có đi gặp đầu lĩnh của họ lần này cũng không phải là vô nghĩa.

Có thể bé Vampire sẽ nổi khùng lên và rồi đàm phán thất bại, nhưng chắc không sao đâu.

Nếu có sao thì Ma Vương sẽ bị lủng một lỗ trong bao tử thôi.

Hơn nữa chắc Balto sẽ chết vì làm việc quá sức.

Tôi không bị ảnh hưởng gì nên không cần phải lo gì hết.

Sau đó, trong lúc tôi ngồi một mình ăn đồ ngọt thì Oni-kun đã giải thích xong tình hình cho bé Vampire hiểu.

Thật tình tôi không biết hai người họ là thân thiện với nhau hay không nữa.

Mà, chắc là tại hôm qua nên hai người họ mới có hiềm khích với nhau, tôi không nghĩ rằng họ thực sự không thể hòa hợp với nhau được.

Nếu có thể mở lòng với nhau hẳn là họ sẽ làm hòa được?

Cơ mà tôi không có ý định làm chuyện phiền phức như là làm người trung gian cho họ làm hòa đâu.

Sau 30 phút có vẻ như bên kia đã chuẩn bị xong.

Tôi có cảm giác bé Vampire và Oni-kun vừa cùng nhau trao đổi thông tin, nhưng mà việc họ không hỏi gì đến tôi là khôn đó.

Hai người họ có vẻ như vừa bàn bạc khá sôi nổi về gì đó, nhưng mà nội dung thì như đàn gảy tai trâu với tôi vậy, nên dù có cố hỏi thì tôi cũng không trả lời họ được gì.

Hơn nữa, tôi cũng không phải là loại người sẽ trả lời mọi thứ nếu được hỏi.

Tôi sẽ ca ngợi hai người vì đã hiểu được nhiều đó về tôi.

Chúng tôi được người hầu dẫn đến một căn phòng họp khá hoành tráng.

Hơn nữa còn có lá chắn ngăn chặn nghe lén và quang chiếu thuật từ bên ngoài nữa, nên tôi thấy được bên Thánh Ngôn Giáo đang rất nghiêm túc với cuộc họp này qua thái độ của họ.

Họ thực sự rất nghiêm túc.

Bởi vậy, tôi bất giác cảm thấy hơi xấu hổ vì đi đến đây với thái độ nửa vời.

Dù có bảo tôi nên nghiêm túc thì gần như toàn bộ sức của tôi đang tập trung chỉ để có thể nói chuyện bình thường rồi, chỉ việc đó là đủ để tôi không còn sức làm gì khác rồi!

Ở giữa căn phòng họp có một cái bàn lớn, tôi ngồi theo vị trí người dẫn đường chỉ ra.

Tôi ngồi thẳng ngay giữa, với bé Vampire và Oni-kun ngồi hai bên.

Ô, hây, sao cũng được, xem ra tôi ở giữa.

Đối diện chúng tôi là Giáo hoàng ngồi ở giữa, với nhiều người khác có vẻ là tai to mặt lớn ở xung quanh.

Trong số họ cũng có một người nhìn trẻ tuổi lẽ ra không nên ở đó.

Hắn là đóng vai trò người luân hồi của bên Thánh Ngôn Giáo, Kusama-kun đang cứng đờ người vì hồi hộp.

Bình thường cậu ta là một tên ngốc lúc nào cũng hăng hái, nhưng xem ra Kusama-kun vẫn là một người dân thường biết thân biết phận mà thôi.

Như vậy có ổn không?

Rồi, bây giờ để xem cuộc họp này sẽ diễn ra thế nào đây.

Oni-kun, cố lên!

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ②

[Được rồi, mặc dù là không chính thức, nhưng hãy bắt đầu cuộc họp giữa Thánh Ngôn Giáo và phe Quỷ nào]

Giáo hoàng tuyên bố cuộc họp chính thức bắt đầu.

Giáo hoàng chủ động bắt đầu cuộc họp, vậy là ông ấy không muốn chúng tôi được quyền chủ động - thái độ kiêu như vậy chẳng?

Nói thật thì với những cuộc họp mà bắt buộc phải phô diễn hết lợi thế hai bên rồi cả việc cố gắng ngáng đường nhau thế này, tôi không rõ lắm mấy cái nội quy hay chi tiết tế nhị gì đó.

Cơ mà, tôi không quan tâm gì về thể chủ động hết, nên nếu ông ấy muốn khởi đầu thì tôi không có ý kiến.

Nói đúng hơn, tôi vốn đã không có gì để ý kiến rồi.

[Hãy bắt đầu bằng việc tự giới thiệu bản thân. Tôi sẽ đi trước. Tôi là Giáo hoàng thứ 57 của Thánh Ngôn Giáo, Dustin thứ 61. Rất hân hạnh được gặp quý vị]

Giáo hoàng chỉ tự giới thiệu như thế.

Sau đó, toàn bộ mọi người bên Thánh Ngôn Giáo đều tự giới thiệu, nhưng nói thật thì trừ Giáo hoàng và Kusama-kun ra tôi không định nhớ tên ai khác hết.

Mặc dù là Giáo hoàng thứ 57, nhưng lại là Dustin thứ 61.

Tôi tự hỏi có bao nhiêu người trên thế giới này hiểu được ý nghĩa của việc đó.

Đây là ông ấy tuyên bố, sau khi sống qua 60 đời, ông ta đang sống đời thứ 61.

Rằng ông ấy biết chuyện đó, đã trải qua chuyện đó, hiểu ý nghĩa của việc đó.

Và vì thế, nên ông ấy mới xưng hô như vậy.

Chỉ bằng việc nêu tên mình ra, ông ấy nói rằng mình có sức nặng của 61 người, hoặc thậm chí là hơn.

[Tôi là Saijin, một thành viên của á-ám vệ chức típ dưới quyền chỉ huy của Giáo hoàng. Tôi cũng là một người luân hồi, và tên kiếp trước là Kusama Shinobu]

Kusama-kun tự giới thiệu bản thân với giọng run rẩy.

Nói đúng hơn, cậu ta thất bại luôn rồi.

"Chức típ" là gì?

Chắc cậu ta muốn nói "trực tiếp", nhưng rõ ràng bị lú lờ.

Tôi nghe Oni-kun bên cạnh lầm bầm "Kusama?" với giọng nhỏ gần như không nghe được.

Nhắc mới nhớ, tôi có cảm giác hình như Oni-kun và Kusama-kun khá là thân thiện với nhau.

Kusama-kun là một người trong nhóm của Natsume-kun, nhưng mà cậu ta là loại người sẽ nói chuyện hòa đồng với mọi người.

Nói là một người trong nhóm của Natsume-kun không bằng nói rằng cậu ta thân với hắn lâu năm, và không phải là cái thể loại gốc như mấy tên thần tượng hóa Natsume-kun.

Kusama-kun là loại dân thường như thế.

Người sẽ ở gần với người có quyền lực nhất trong phe Nhân Loại, hiện tại cậu ta vẫn vậy không khác gì.

[Như vậy là bên chúng tôi tự giới thiệu xong. Người có phiền bắt đầu bên đó luôn không, quý cô Ác Mộng của Đại Mê Cung?]

Sặc!?

K-không phải ông vừa thả một trái bom siêu khủng à!?

Ừ thì tôi biết đã có lúc tôi được gọi bằng cái tên đầy tính Chuunibyou này bên phe Nhân Loại, nhưng mà có nên gọi luôn cái tên đó ra trước mặt chính chủ không vậy!?

Không không, cái đó không phải là vấn đề.

Làm sao mà họ biết tôi chính là Ác Mộng của Đại Mê Cung? (TN: =.=", thật luôn, tự (phân thân) mình vẽ mà không biết)

Thông tin đó bị lộ ra lúc nào?

Hự, làm tôi bị sốc tạt hai lần, đúng là một Giáo hoàng đáng sợ!

Tên này đúng là hơn hẳn Agnar mà.

Tôi không thể bắt cần được.

Bình tĩnh!

Không sao hết.

Việc họ biết chuyện đó không có vấn đề gì, ngoài chuyện hơi mắc cỡ một tí, chắc vậy!

Cứ giả bộ bình tĩnh.

[Tôi tự xưng là Shiro. Xin hãy gọi tôi như thế]

Làm ơn đừng gọi tôi bằng cái biệt danh Ác Mộng của Đại Mê Cung được không.

Tôi từ chối chấp nhận cái tên đó.

Hơn nữa, bé Vampire, tại sao bé lại nhìn tôi với vẻ mặt ngạc nhiên vậy hả?

Là tông giọng nói của tôi sao?

Đến tôi còn biết cách để sử dụng cách nói chuyện lịch sự mà biết không.

[Vậy thì Shiro-sama. Xin lỗi, nhưng cho tôi hỏi bên phe Quỷ, Người giữ trọng trách gì?]

Một ánh mắt sắc lẹm từ phía Giáo hoàng.

Nhìn bề ngoài thì ông ta chỉ giống một ông già hiền hậu, nhưng ánh mắt sắc như dao cạo đó không thể bị giấu được.

Đúng là không hổ danh ông trùm của tổ chức tôn giáo có thể thao túng cả Nhân Loại từ sau màn.

Không thể nhìn mặt mà bắt hình dong được.

Mà, câu hỏi đó phiền phức lắm.

Tôi thực sự thì không có chức vụ gì bên phe Quỷ hết đúng không.

Nếu tôi nói mình là bà con của Ma Vương thì sao?

Hmm.

Nếu thế này lẽ ra tôi phải xin một chức vụ chính thức từ Ma Vương nhỉ?

Sau khi chuyện này xong tôi sẽ đi xin một chức vụ nào đó.

Như thế sau này dễ hành động hơn.

Tương lai để tính sau, bây giờ tôi nên trả lời thế nào đây?

[Hôm nay tôi đến không phải nhân danh phe Quỷ, hôm nay tôi ở đây với danh nghĩa một trong các Admin của thế giới này]

SAFE!

Ngoài ra còn tuyên bố rằng tôi là một Admin!

Tôi muốn tự khen bản thân vì vừa né đòn vừa phản đòn luôn như thế!

Đó, nếu tôi cố tôi vẫn nói chuyện được thấy không!

Chỉ là khi tôi phải suy nghĩ hết sức thì tế bào não tôi có thể bị nổ tung và tôi có thể ói ra máu nếu quá lâu thôi!

Nên đừng có hỏi tôi nhiều quá được chưa!

Để tuyên bố rằng tôi không muốn nói gì thêm nữa, tôi ra hiệu cho hai người hai bên cũng tự giới thiệu.

Tôi liếc qua cả Oni-kun và bé Vampire để hai người họ hiểu rằng tôi đã xong.

Xem ra bé Vampire sẽ tự giới thiệu trước.

「Tôi chưa là Sophai Keren, một người luân hồi. Nhưng mà tôi không muốn nói về tên kiếp trước của tôi. Nếu phải nói, tôi sẽ tuyên bố rằng tôi là con gái của Bá Tước Keren trước đây, chủ nhân của lãnh địa mà các người đã tấn công」

Sặc!?

Cả đồng minh của tôi cũng là một tên ngốc thích thả bom à!?

Này, lúc này nói chuyện đó làm gì?

Ồm, ờ thì tôi mới là người mong rằng việc đi đến đây sẽ kích thích bé Vampire phát triển, nhưng mà như thế đã gây ra một vụ nổ không ngờ đến rồi!

Làm ơn hãy để ý đến không khí ở đây một chút được không!

Đừng có mà tự tiện thả bom ùm lum!

「Tôi là Wrath. Cũng là một người luân hồi, nhưng như Sophia-san, tôi không có ý định nói đến tên của tôi ở kiếp trước. Nếu thực sự muốn biết thì cứ hỏi Kusama ở đó sau khi xong là được」

Phù, ít ra Oni-kun tự giới thiệu một cách bình thường.

Tốt, tốt.

「Nhân tiện, tôi là một Á Nhân tiến hóa từ một con Chăng Tinh」

Sặc!?

Tôi không biết Oni-kun nói thế để làm gì, nhưng đột nhiên khuôn mặt của không ít người bên phe Thánh Ngôn Giáo đột nhiên thay đổi!?

Đặc biệt là Giáo hoàng!

Xem ra ông ấy đang trầm tư.

Hở?

Sao lạ vậy?

Vừa tự giới thiệu xong tự nhiên tình hình trở nên căng thẳng quá vậy?

Tôi có phải là người duy nhất không nghĩ cuộc họp này sẽ kết thúc ổn thỏa không?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ③

~~~~~

Dù tôi đã gọi cô ta bằng cái tên "Ác Mộng của Đại Mê Cung" nhưng vẫn không có phản ứng gì.

Cô ta chỉ đơn giản xưng tên là Shiro.

Vì khuôn mặt cô ta không biểu cảm gì nên tôi không biết cảm xúc cô ta như thế nào.

Hơn nữa hai mắt cô ta còn đang đóng kín, vì vậy tôi không biết được dù chỉ là một chút thông tin.

"Đôi mắt là cửa sổ tâm hồn", là một câu châm ngôn ở thế giới của Saijin.

Khi nghe đến nó lần đầu tôi đã từng nghĩ rằng nó rất đúng.

Mỗi khi nói chuyện với người khác tôi luôn giữ hai mắt tiếp xúc với mắt họ.

Đó là phép lịch sự, hơn nữa cũng có thể nhìn được cảm xúc của một người qua ánh mắt người đó.

Nếu họ nhắm mắt lại thì không thể lấy được thông tin nào từ đó nữa, nhưng ngược lại người nhắm mắt cũng sẽ từ bỏ thông tin lẽ ra họ có được.

Hay là cô ta không cần thị giác, rằng chỉ cần âm thanh và không khí là đủ?

Đằng nào đi nữa, tôi tự hỏi không biết Shiro-sama có đánh giá chúng tôi là xứng đáng hay không?

Việc cô ấy đồng ý ngồi xuống và xưng tên liệu có nghĩa là cô ấy cảm thấy chúng tôi xứng đáng để cô ấy ngồi xuống mà nói chuyện?

Tôi mong là thế, nhưng để xem sao.

Từ những con nhện trắng được vẽ trên cuốn sách đó có thể thấy được hàm ý rằng Shiro-sama có liên quan đến Ác Mộng của Đại Mê Cung.

Từ đó, nếu xét những đặc điểm của con Ác Mộng của Đại Mê Cung thì có thể suy ra một câu trả lời hiển nhiên.

Rằng con Ác Mộng của Đại Mê Cung là một người luân hồi.

Hiểu được đến đó rồi thì mọi chuyện khá dễ hiểu.

Từ đó có thể nhảy đến kết luận rằng Shiro-sama chính là Ác Mộng của Đại Mê Cung.

Với những bằng chứng rải rác như thế có thể suy ra điều đó.

Có thể suy ra được ít nhất nhiều đó thông tin, tức là đủ điều kiện để ngồi xuống đàm phán ở đây.

Chúng tôi đang bị kiểm tra.

Bởi cô gái tự xưng là Admin này.

Từ nội dung cuốn sách mà cô ấy đã đưa cho tôi thì tôi đã từng nghĩ đến giả thuyết đó rồi.

Nhưng nếu một người đột nhiên tự xưng bản thân là một Admin trong một cuộc nói chuyện trực tiếp thì ai cũng sẽ có cảm giác điều đó là không đúng.

Tôi đã cố hết sức để biểu cảm lướt qua nhanh hết mức nhằm việc tránh bị phát hiện, nhưng tôi không biết như vậy có tác dụng hay không.

Có lẽ cứ nghĩ rằng tôi không kịp giấu đi là tốt nhất.

Nếu cô ấy thực sự đã lên được đến vị trí cao nhất là Admin rồi, vậy dù mắt cô ấy có mở hay không cũng không ảnh hưởng đến sự thật rằng cô ấy hiểu rõ mọi thứ về thế giới này.

Dù không như thế, nếu cô ấy tiến hóa từ một con quái vật nhện lên thì việc cô ấy nhìn nhận mọi thứ khác với Nhân Loại cũng không có gì kì lạ.

Có lẽ lí do cô ấy nhắm mắt như thế không phải vì cô ấy không thể thấy được, mà đơn giản là không cần thiết phải nhìn bất kì thứ gì cả.

Đã rất lâu rồi tôi mới lại phải bắt đầu một cuộc họp với tư thái bất lợi như thế này, với đối phương là người giữ thế chủ động.

Thực sự làm tôi nhớ đến Kokuryuu-sama. (TN: nên dịch thành Hắc Long hay nên để nguyên nhỉ? Nhân tiện đây là cách Giáo hoàng gọi Kuro)

Tôi không biết cô ấy có thực sự là một Admin hay không.

Hơn nữa có gì không đúng trong nội dung của cuốn sách mà cô ấy đưa cho tôi không?

Việc xác nhận được được chuyện đó là một lí do tối quan trọng cho cuộc họp này.

Hơn nữa, còn phải xác nhận liệu đó có là toàn bộ sự thật hay không, tôi đã phải thuyết phục toàn bộ những người còn lại rằng xác định được chuyện

đó là đủ lí do cho cuộc họp này rồi.

Nếu cuộc họp không ổn, có thể nơi này sẽ quyết định vận mệnh của cả Nhân Loại.

Phòng trường hợp tất cả mọi thứ đều là sự thật thì, chúng tôi bắt buộc phải tránh việc chọc giận cô ấy bằng mọi giá.

Nhưng mà, ngay từ trước khi mọi thứ bắt đầu tôi đã mắc sai lầm lớn rồi.

Không ngờ cả hai người đi cùng cô ấy đều là người luân hồi!

Hơn nữa, họ có thái độ thù địch với Nhân Loại không hề nhẹ.

Sophia Keren.

Con gái duy nhất của Bá Tước Keren trước đây, một nhà quý tộc ở nước Sariera nơi lấy Nữ Thần Giáo làm quốc giáo.

Cuộc chiến tranh được chế tạo để làm suy giảm quyền lực của Nữ Thần Giáo đã hủy diệt hoàn toàn lãnh thổ của nhà Keren.

Cả Bá Tước Keren và vợ ông ấy đều được xác nhận đã chết.

Người con gái của họ thì lại mất tích, nhưng bởi vì mạng lưới thông tin của Thánh Ngôn Giáo đã không thể xác nhận được tung tích của cô bé nên chúng tôi đã kết luận cô bé đã mất mạng hoặc rơi vào tay bọn Elf rồi.

Nhưng mà, vì Kokuryuu-sama đã tự mình cảnh cáo về việc đó nên tôi nghĩ rằng cô bé không thể nào rơi vào tay bọn Elf được.

Không ngờ cô bé lại trốn được mạng lưới thông tin của chúng tôi và sống ở lãnh thổ Quỷ.

Có lẽ một thời gian ngắn sau cuộc chiến tranh đó cô bé đã Dịch Chuyển đến lãnh thổ Quỷ chẳng.

Tôi có nên xem rằng đó là nhờ sự dẫn dắt của Kokuryuu-sama?

Dựa vào cách nói chuyện của cô bé thì cô bé biết rằng Thánh Ngôn Giáo chính là chủ mưu sau cuộc chiến tranh đó.

Tôi không có lựa chọn nào ngoài việc kết luận cô bé có thái độ thù địch với chúng tôi.

Wrath.

Đây là lần đầu tiên tôi nghe đến cái tên này, nhưng tôi vẫn nhớ con Chẳng Tinh đã hoành hành và gây nhiều thiệt hại cho Đế Quốc.

Đặc biệt là bởi vì tôi đã từng nghĩ nó là một người luân hồi.

Tôi không rõ dưới tình huống nào mà cậu ta lại trở nên thù địch với Nhân Loại, nhưng không thể nói gì về vấn đề đó vì cậu ta đã hoàn toàn bị cơn giận giữ điều khiển.

Lúc đó tôi suy đoán rằng cậu ta đã kích hoạt một trong những skill thuộc series "Giận Dữ".

Những skill "Giận Dữ" khi được kích hoạt chỉ số sẽ được tăng lên một mức lớn, nhưng bù lại bị mất lí trí hoàn toàn.

Trong những trận chiến liên tục chống lại phe Nhân Loại cậu ta sử dụng nó không phải chỉ một lần, nên chắc chắn cậu ta đã mất lí trí hoàn toàn rồi.

Sau đó bên Đế Quốc từ bỏ việc tiêu diệt cậu ta và đẩy cho cậu ta qua bên phe Quỷ để hoành hành bên đó.

Ít ra, đó là những gì lẽ ra phải xảy ra, nhưng xem ra bằng cách nào đó cậu ta đã lấy lại được lí trí của bản thân và hiện tại đang tham gia với tư cách là một người bên phe Quý.

Không như Sophia-jou, tôi không biết cậu ta có hiềm khích với Nhân Loại sâu nặng đến mức nào, vì thế mới phiền phức.

Với ánh mắt soi mói của cậu ta tôi hiểu rằng cậu ta đang kiểm tra chúng tôi.

Tôi muốn hỏi Saijin về việc cậu ta là người như thế nào ở kiếp trước, nhưng rõ ràng tôi không thể hỏi ở đây được.

Khoan.

Cậu ta tuyên bố một cách hùng hồn rằng chỉ cần hỏi Saijin là chúng tôi sẽ biết tên kiếp trước của cậu ta.

Nghĩa là Saijin biết cậu ta là ai.

Cậu ta và Saijin đã liên lạc nhau lúc nào?

Nhưng Saijin trên lí thuyết chưa bao giờ rời khỏi tôi quá xa mới đúng.

Mỗi lần cậu ta được cử đi làm nhiệm vụ đều có người kèm theo.

Rõ ràng là như thế, vậy chuyện này là sao?

Nghĩ kĩ lại, lúc cậu ta còn là Chăng Tinh thì có lúc nào cậu ta gặp Saijin và nói rằng cậu ta là một người luân hồi không?

Nhưng Saijin lại báo cáo rằng không có cơ hội nào để nói chuyện với cậu ta cả.

Chắc chắn báo cáo đó không sai.

Những ám vệ khác đi cùng cậu ta cũng đã báo cáo y chang.

Nếu vậy, không lẽ là do mặt cậu ta?

Shiro-sama theo lời Saijin có khuôn mặt giống hệt so với Wakaba Hiroyuki ở kiếp trước của cô ấy.

Nếu vậy có khi nào Wrath-dono cũng có khuôn mặt giống với kiếp trước của cậu ta không?

Nếu vậy còn Sophia-jou cũng có khuôn mặt giống kiếp trước của cô ấy sao?

Tôi muốn xác nhận chuyện này với Saijin, nhưng bây giờ không quan trọng.

Quan trọng là, việc Shiro-sama đã đem hai người họ đi cùng.

Vì cô ấy đã bỏ công đem chỉ hai người này đến, rõ ràng cô ấy có mục đích gì đó.

~~~~~

Lời tác giả: cả chương chỉ xảy ra trong vòng 3 giây. Sao kì vậy. Cốt chuyện không tiến triển thêm chút nào hết!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ④

[Phần giới thiệu đã xong, vậy chúng ta hãy tiến vào vấn đề chính nào]

Sau khi chần chờ trong chốc lát, Giáo hoàng tiếp tục cuộc nói chuyện.

Ojii-sama, ông lợi hại thật đó.

Lại có thể tiếp tục cuộc nói chuyện trong cái không khí nặng nề này mà không run rẩy chút nào luôn?

Tôi là tôi không làm nổi đâu biết không?

Cố lên ojii-sama, đừng bỏ cuộc ojii-sama, tôi không biết gì đâu.

[Vậy, hôm nay chúng ta có thể nói thẳng với nhau, về nội dung của cuốn sách này không?]

Cuốn sách mà Giáo hoàng lấy ra, chính là cuốn sách tôi đưa họ lúc trước.

Trong đó có ghi về tình trạng hiện tại của thế giới, những hành động của phe Quỷ trong tương lai vì lí do đó, và vài thông tin gọi là cho không về những người luân hồi.

Ngoài ra, quan trọng nhất là một đề nghị về việc hợp tác chống lại bọn Elf.

Thứ trong đó không ghi, chính là kế hoạch về cách để cứu thế giới của tôi.

Tùy tình hình mà có thể tôi sẽ tiết lộ chuyện đó cho họ biết, nhưng cá một ăn mười làm vậy thì Giáo hoàng sẽ biến thành kẻ thù của chúng tôi.

Vì thế, tôi nghĩ trong tương lai gần chúng tôi cứ tạm thời tập trung hợp tác chống lại kẻ thù chung - nói cách khác là đến khi tộc Elf bị tiêu diệt.

Nếu họ trả lời "có" thì hành động của chúng tôi sẽ dễ hơn, nếu trả lời "không" thì sẽ mệt hơn một tí.

Nhưng tệ nhất cũng chỉ là "mệt hơn một tí", và sẽ không ảnh hưởng toàn cục dù là một chút.

Tôi gật đầu xác nhận với Giáo hoàng.

Tôi không có ý định thực sự nói thẳng mọi chuyện, nhưng chắc chắn bên kia cũng vậy.

[Đầu tiên, là về sự khác biệt giữa nhìn nhận tình hình hai bên, tôi sẽ nói ra ý kiến của Thánh Ngôn Giáo]

Hmm?

Khác biệt?

[Theo như nội dung ở đây, trong tương lai gần thế giới sẽ sụp đổ, nhưng theo Thánh Ngôn Giáo thì sụp đổ hoàn toàn phải ít nhất 100 năm nữa mới xảy ra, thậm chí là gấp nhiều lần con số đó nữa. Tôi muốn được một lời giải thích về sự khác biệt này]

Đệt.

Có khi chuyện này không tốt lắm cho tôi.

[Nhìn nhận đó là không đúng]

[Không. Tôi không nghĩ chúng tôi lại sai. Tỷ lệ năng lượng MA hiện tại có thể nói đúng là đang ở mức nguy cấp. Nhưng tôi chắc chắn vẫn có thể bù vào đó được. Bằng ý chí của Nữ Thần Sariel-sama, cũng chính là vị Thần của Thánh Ngôn]

Tôi hơi coi thường họ rồi.

Ngay từ đầu có sự khác biệt về sức mạnh giữa chúng tôi, hơn nữa dù đàm phán có ra sao thì kết quả cũng không thay đổi.

Ít ra tôi đã nghĩ vậy.

Nhưng xem ra tôi coi thường ojii-sama này hơi quá.

Không ngờ ông ta lại hiểu chính xác về hệ thống như thế.

Nếu ông ấy hiểu về hệ thống như thế thì không cần bàn bạc gì ông ấy cũng sẽ hiểu ngay khi tôi nói kế hoạch ra.

Nhưng mà, như vậy là nguy hiểm.

Nếu là ojii-sama này, không như Ma Vương hay là Admin Kuro, ông ta có thể sẽ nhận ra điểm xấu lớn nhất của kế hoạch của tôi.

Đó chính là, số người tử vong khổng lồ trên thế giới này khi hệ thống sụp đổ.

Chính vì vậy, nên chắc chắn sau cùng Giáo hoàng sẽ trở thành kẻ thù của tôi.

Mặc dù ông ta đã biết nội dung Cấm Kị, nhưng ông ấy vẫn tập trung ưu tiên việc Nhân Loại sống sót trên tất cả mọi thứ, nên chắc chắn ông ấy sẽ làm vậy.

Nếu vậy, tôi không thể nói thẳng về kế hoạch của tôi lúc này được.

Vì Giáo hoàng có nhận ra sự thật thì ông ta vẫn không là gì so với tôi.

Nói cho cùng, ông ta chỉ là một cấp Chủ mà thôi.

Nhưng nếu ông ta nói chuyện đó cho Kuro biết thì không ổn.

Nếu lúc này mà Kuro biết, rồi bắt tôi phải ngưng kế hoạch lại thì tôi vẫn chưa có sức mạnh đủ để chống lại anh ta.

Mọi chuyện sẽ đổ vỡ hết.

Tôi buộc phải cố hết sức để tránh việc đó.

Làm sao đây?

Nếu tôi không thể đưa ra được một câu trả lời thỏa đáng lúc này thì sẽ gây ra sự nghi ngờ.

Nếu họ chỉ từ chối hợp tác thì không sao, nhưng lỡ ông ta nhận ra sự thật thì sao?

Tôi không nghĩ ông ta nghĩ ra được, nhưng không chắc chắn được mọi chuyện đáng sợ lắm.

Ojii-sama này biết nhiều hơn tôi tưởng cơ mà.

[Xin lỗi. Tôi có thể nói gì đó không?]

Oni-kun giơ tay lên.

Giáo hoàng cho phép.

[Về việc ông vừa nói lúc nãy, ông chỉ nói về năng lượng MA mà thôi. Không có nói gì nhắc đến việc linh hồn trên thế giới này bị bào mòn cả]

Đệt.

Nếu bây giờ Oni-kun mà nói thêm chi tiết về tình hình thế giới cho Thánh Ngôn Giáo và những gì tôi muốn làm trong tương lai thì có thể mọi chuyện sẽ đổ vỡ hết.

Tôi đã muốn giao hết việc đàm phán cho cậu ta, nhưng tôi không muốn cậu ta vô tình nói ra những chuyện bất lợi.

Nhưng bây giờ là cản cậu ta lại thì sẽ có vẻ đáng ngờ.

Nếu làm vậy tôi sẽ để lộ việc tôi không muốn nói toàn bộ thông tin thực tế ra.

Lúc đó Giáo hoàng sẽ lại bước một bước đến gần sự thật hơn nữa.

Nhưng nếu Oni-kun nói ra thì chuyện đó cũng sẽ xảy ra.

Tôi phải làm gì?

Hay là, Oni-kun, không lẽ cậu định nói ra mọi chuyện dù đã biết chuyện đó đi!?

Ánh mắt soi mói của Oni-kun, không chỉ hướng về phía Thánh Ngôn Giáo mà còn về phía tôi nữa.

Hắn là cậu ta muốn dò xét ý định thực sự của tôi bằng cách so sánh thông tin cậu ta có với bên Thánh Ngôn Giáo chẳng?

Không tốt.

Tôi tưởng mình đem theo một đồng minh đáng tin cậy, nhưng có thể tôi cũng vừa ra tay giúp đỡ một kẻ thù không ngờ đến.

CỨU VỚI, bé Vampire!

Ài, không có chút hi vọng gì rồi.

Cô bé đang hoàn toàn tập trung hết sức muốn lườm đến chết mọi người bên phe Thánh Ngôn Giáo.

Cô bé cũng nguy hiểm nữa, theo một cách hoàn toàn khác!

Oe.

Nếu tôi không nghĩ kĩ mà ra tay ngu ngốc ở đây thì có thể tôi sẽ nổ tung mất.

Sao giờ?

Thánh Ngôn Giáo ở cổng trước, Oni-kun vây cổng sau.

Hơn nữa bé Vampire thì lại đang đứng ngoài cổng.

Tình trạng hiện tại vượt quá khả năng xử lí của mình tôi rồi, ôi chết!

Bình tĩnh!

Tôi vẫn ổn.

Mặc dù thế này là hơi không tốt cho hình tượng của tôi, nhưng giữ được bí mật thì mọi chuyện đều ổn hết, chắc vậy.

Đây là một mệnh lệnh trực tiếp từ bản thể đến phân thân!

Ta chuẩn bị tham gia một cuộc nói chuyện nghiêm túc đầu tiên kể từ lúc ta sinh ra đến giờ!

Toàn bộ phân thân được lệnh phải hỗ trợ bản thể suy nghĩ!

Nhắc lại, toàn bộ phân thân phải hỗ trợ bản thể suy nghĩ, và hỗ trợ lời nói phát ra từ miệng ta một cách trôi chảy!

Muahaha.

Mặc dù tôi chỉ có khả năng giao tiếp bằng 1% của người bình thường, nhưng nếu có 10000 phân thân của tôi hợp lại thì tôi cũng có sức bằng 100 người!

Gào lên, khả năng giao tiếp của tôi ơi!

Và giải quyết mọi chuyện ổn thỏa đi!

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ⑤

Góc nhìn của Oni

~~~~~

Xin lỗi Shiro-san, nhưng tôi sẽ lợi dụng tình hình hiện tại hết mức có thể.

Vừa rồi trong thời gian chờ tôi đã nhờ Sophia-san giải thích cho tôi về Thánh Ngôn Giáo.

Từ thông tin đó, cộng thêm những gì ông già tự xưng là Giáo hoàng vừa nói, tôi kết luận rằng Thánh Ngôn Giáo hiểu rất rõ về hệ thống.

Nếu vậy thì tôi có thể biết thêm về tình hình thế giới hiện tại từ phía họ.

Hiện tại thông tin tôi có hoàn toàn là đến từ Cấm Kị, và từ những gì Shiro-san nói cho tôi biết.

Dù không có thông tin nào sai lệch từ phía Cấm Kị, nhưng tôi không dám kết luận như thế về thông tin từ phía Shiro-san.

Tôi hiện tại đang ở tư thế hiểm thấy có khả năng hỏi ý kiến từ một nguồn thứ ba, nên tôi buộc phải lợi dụng tình hình này.

Mặc dù tôi nói thế, nhưng nếu tôi quá ưu tiên về lợi ích bản thân rồi lỡ dẫn đến tình trạng phá hoại việc đàm phán của Shiro-san thì không tốt.

Cuộc sống hiện tại của tôi suy cho cùng cũng là nhờ lòng tốt của Shiro-san, thậm chí có thể nói tôi nợ cô ấy mạng sống của mình.

Nếu tôi khiến cho Shiro-san khó chịu ở đây, chuyện tốt nhất có thể xảy ra là tôi sẽ bị đuổi đi.

Tệ nhất là tôi sẽ bị giết.

Nếu tôi có thể hiểu được ý định thực sự của Shiro-san từ cuộc họp này thì tốt quá, nhưng nếu phải trả giá bằng mạng của tôi thì không tốt.

Bằng cách nào đó, tôi vừa phải thăm dò được Shiro-san, vừa tránh việc làm phật ý cô ấy, không đưa quá nhiều lợi thế cho bên Thánh Ngôn Giáo, và cùng lúc đó phải tiến hành đàm phán.

Nghe cứ như nhiệm vụ bất khả thi.

Ở kiếp trước tôi chỉ là một học sinh cao trung, còn ở kiếp này tôi sống như một người rừng không biết đến cuộc sống bình thường là gì.

Hơn nữa, đối thủ mà tôi phải đối mặt là Shiro-san, vừa tự xưng là một Admin của thế giới, và người đứng đầu Thánh Ngôn Giáo, tôn giáo lớn nhất của Nhân Loại.

Hình như độ khó này hơi quá.

Nói thật thì tôi không rõ Shiro-san sẽ chấp nhận đến mức nào, nên tôi vẫn cần phải tiến hành đàm phán thật cẩn thận.

Tùy tình hình mà có khi tôi phải bỏ qua việc thăm dò ý của Shiro-san hoàn toàn mà chỉ tập trung đàm phán với Thánh Ngôn Giáo mà thôi.

Cơ mà, suy cho cùng bên Thánh Ngôn Giáo cũng sẽ ủng hộ Shiro-san mà thôi, nên tôi không lo lắng lắm.

Việc tôi cần phải tập trung, chính là liệu tôi thăm dò được kế hoạch của Shiro-san đến mức nào.

Đó là việc tôi cần phải xác nhận.

[Về việc linh hồn bị ăn mòn, Thánh Ngôn Giáo hiểu rõ về nó đến mức nào?]

Hãy bắt đầu bằng việc thăm dò họ về phần này đi.

Tôi không biết Thánh Ngôn Giáo hiểu rõ việc này đến mức nào, và những gì tôi biết chỉ giới hạn trong mức mà Shiro-san nói cho tôi biết.

Cái gì đúng, cái gì sai?

Tôi còn không xác nhận được việc này nữa.

Tôi quan sát vẻ mặt của Shiro-san.

Không biểu cảm.

Vậy có nghĩa là tôi có thể tiếp tục?

Vì biểu cảm của Shiro-san không bao giờ thay đổi nên khó để đọc cảm xúc cô ấy quá.

[Thánh Ngôn Giáo đã kết luận rằng nó không hề nằm ở mức độ đáng ngại]

Hmm?

Nghe Giáo hoàng nói thế tôi cảm thấy gì đó không đúng.

Nói như thế, không lẽ rằng họ không biết chút gì về việc linh hồn bị ăn mòn?

Theo lời Shiro-san thì, đã có không ít người có linh hồn bị ăn mòn đến mức đủ đi đến địa ngục luôn rồi.

Ít ra, số người mà tôi đã tàn sát khi bị Thịnh Nộ ảnh hưởng bị cách ly chính là vì lí do đó.

Việc họ bị cách ly chứ không bị đưa đến địa ngục theo tôi nghe là nhờ có sự can thiệp của một vị Thần, chính là người đàn ông màu đen đã đánh tôi thừa sống thiếu chết kia.

Nếu vậy thì gần như chắc chắn rằng đó là sự thật.

Nếu đó là lời nói dối thì chỉ cần nói chuyện với người đàn ông màu đen kia là bị lộ ngay.

Vì nguy cơ bị lộ cao như thế nên chắc chắn cô ấy sẽ không nói dối mà lại bao gồm một người khác vào.

Hay cô ấy muốn tôi nghĩ thế, hoặc nghĩ là tôi sẽ không có cơ hội gặp được người đàn ông màu đen, hay ông ta chính là một đồng phạm - có quá nhiều cách để chối bỏ rằng nó không phải sự thật, nhưng nếu tôi bắt đầu nghi ngờ mọi thứ thì sẽ không giải quyết được gì cả.

Giả sử rằng việc linh hồn của người trên thế giới này bị ăn mòn là thật, vậy thì những lời nói của Giáo hoàng nói rất rõ rằng ông ấy không hiểu gì về tình hình cả.

Với tình hình gần đến mức cao trào được thể hiện bằng số lượng lớn người đã phải bị cách ly thì họ đang thể hiện thái độ dửng dưng khó hiểu.

Nếu vậy, họ thực sự không biết gì về vấn đề hiện tại sao?

「Không đáng ngại sao. Dù rằng đã có hơn mười ngàn người đã xuống địa ngục rồi sao? 」

Ánh mắt của Giáo hoàng dao động trong chốc lát.

Chỉ sau chốc lát đó thì chúng quay lại bình thường, nhưng đó chỉ là một mình Giáo hoàng mà thôi.

Những người còn lại bên Thánh Ngôn Giáo không thể giấu được sự mất bình tĩnh của bản thân.

Có khi tôi đã mắc sai lầm rồi.

Tôi đã ném đi con bài tuyệt hảo này ngay từ vòng đầu tiên, khi Thánh Ngôn Giáo vẫn chưa biết gì.

Hơn nữa, còn là ném đi mà không lấy lại được lợi ích gì nữa.

Nếu chỉ vậy thì không sao.

Vấn đề là, nếu như Shiro-san cố tình không tiết lộ thông tin này cho bên Thánh Ngôn Giáo.

Nếu vậy có nghĩa là tôi vừa tự tiện cho đi thông tin cực kì quan trọng.

Tôi vội liếc nhanh qua nhìn.

Shiro-san vẫn ngồi yên.

Nếu vậy, hẳn là vẫn ổn?

Tôi vẫn chưa khiến Shiro-san nổi giận.

Tôi vẫn chưa đưa đi thông tin có thể phá hoại buổi đàm phán lần này.

Ít ra, tôi mong là chưa...

Không ngờ việc không thể đọc được biểu cảm của người khác lại đau tim thế này, đặc biệt là khi người đó là Shiro-san nữa.

[Chuyện đó, có thật không?]

Xem ra ông ấy đã quyết định tiếp tục giả bộ không có ích gì nữa, Giáo hoàng hỏi lại với một giọng nghiêm trọng.

[Admin Gyurieistodiez có liên quan đến việc này. Ta xin thề dưới cái tên của anh ta rằng đó chính là sự thật]

Shiro-san lại là người trả lời câu hỏi của Giáo hoàng.

Nếu tên của người đàn ông màu đen đó đã xuất hiện, vậy chắc chắn đó là sự thật.

Không cần biết ông ta là loại Admin gì, tôi không nghĩ ông ta lại nói dối như thế chỉ để lừa chúng tôi.

Từ ánh mắt sắc bén của Giáo hoàng tôi cũng đoán được chuyện đó.

[Tôi muốn hỏi ý kiến của Người. Shiro-sama, theo chuẩn đoán của Người, thế giới này còn tồn tại được bao lâu nữa?]

Giáo hoàng hỏi như thế.

[Chắc chắn nó sẽ sụp đổ sớm thôi]

Câu trả lời của Shiro-san với câu hỏi của Giáo hoàng là một câu trả lời mơ hồ.

Không đưa ra giá trị chính xác, mà chỉ nói "sớm".

Trong quyển sách cô ấy đưa tôi cũng chỉ nói như thế.

Mặc dù đó không phải là lời nói dối, nhưng nó cũng không là sự thật đầy đủ.

Từ những lời đó có thể đoán được như thế.

[Người có thể cho chúng tôi thời gian chính xác được không?]

Xem ra Giáo hoàng cũng nghĩ giống tôi.

Ông ấy không sử dụng giọng nói ra lệnh, nhưng có thể hiểu ngầm từ lời nói của ông ta rằng không cho phép né tránh câu hỏi này.

[Ông hỏi ta câu đó là đang trách nhăm người rồi]

Lời nói của Giáo hoàng, hoàn toàn bị gạt qua một bên.

[Đừng có hiểu lầm, ngay từ đầu ta chỉ là một người ngoài của thế giới này mà thôi. Có lẽ vì lòng tốt mà ta đang ra tay giúp đỡ cứu thế giới này, nhưng ngay từ đầu các người mới là người phải giải quyết vấn đề hiện tại. Nếu vào thời điểm cao trào hiện tại mà các người bị một người ngoài như ta thông báo rằng vấn đề sắp đến mà đã hết hoảng rồi, thì dù ta nói ngay ngày mai hay mười năm nữa thế giới sẽ sụp đổ các người cũng chỉ có khả năng chạy vòng vòng như mấy con gà mất đầu mà thôi]

Những lời đó có vẻ chứa đầy sự mỉa mai rằng "các người không nhận ra vấn đề sắp tới trong khi người ngoài lại biết sao hả?"

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ⑥

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~~~

Nếu các người khinh bỉ lòng tốt của ta thì ta không cần phải hợp tác các người làm gì.

Khi nhận ra ẩn ý trong lời nói của cô ấy, tôi nhận ra mình đã mắc một lỗi lầm nghiêm trọng.

Chính bản thân tôi đã nói mà đúng không?

Hãy nói thẳng với nhau.

Chính những lời đó đã tính là lời nhục mạ, kết quả là dẫn đến việc Shiro-sama nói ra sự mất lòng tin của bản thân cô ấy.

Nếu vậy, nghĩa là chúng tôi có thể đã dẫn đến cô ấy đưa ra kết luận này.

Rằng chúng tôi không đáng để cô ấy hợp tác.

Phải tránh tình trạng đó bằng mọi giá.

Vì tên của Kokuryuu-sama đã được nhắc đến, nghĩa là Shiro-sama ít nhất có từng gặp người vĩ đại đó rồi.

Việc Shiro-sama có phải là Admin hay không còn cần xem xét lại, nhưng chỉ riêng việc cô ấy có liên hệ với một Admin thực sự là đủ để không thể hoàn toàn bác bỏ được việc đó rồi.

Hơn nữa, thế giới đang lâm vào tình trạng tệ hơn chúng tôi đã tưởng rất nhiều.

Hiện tượng "linh hồn bị ăn mòn" này là gì thì tôi không có lời giải thích chi tiết nên tôi chỉ có thể đoán mò, nhưng nghe tên có thể đoán ra được phần nào rồi.

Vì đến cả Kokuryuu-sama cũng có liên quan, nên chắc chắn nó cực kì quan trọng.

Quan trọng đến mức nguy hiểm.

Đủ để Shiro-sama ám chỉ rằng cô ấy thấy bức mình vì những cư dân của thế giới này là chúng tôi lại không nhận ra.

Đây không còn là lúc để dò xét ý định thực sự của cô ấy nữa rồi.

Lần này lời đề nghị chỉ là hợp tác để chống lại bọn Elf.

Chúng tôi không được yêu cầu hợp tác liên quan đến việc cứu thế giới.

Nói cách khác, với Shiro-sama thì Thánh Ngôn Giáo chỉ có giá trị như thế.

Việc cứu rỗi thế giới mà Shiro-sama đã nói đến, cô ấy không đánh giá là cần sự hợp tác của Thánh Ngôn Giáo.

Ngay từ đầu đã là vậy.

Hiểu lầm việc đó chính là vì chúng tôi đã đánh giá quá cao khả năng của Thánh Ngôn Giáo.

Tôi không thể để niềm tin với Thánh Ngôn Giáo rơi xuống thấp hơn nữa được.

Với chút niềm tin ít ỏi còn lại, chúng tôi có thể sẽ mất đi đầu mối về cách cứu thế giới.

[Miệng lưỡi quý cô cũng lợi hại thật nhỉ]

Người mở miệng ra là tướng quân của quân đội trực thuộc Thánh Ngôn Giáo.

Trước khi ông ta kịp nói thêm gì, tôi can thiệp.

[Đừng làm bậy, tướng quân]

Khi nghe tôi nói "đừng làm bậy", vẻ mặt tự hào của tướng quân, và những lời ông ấy sắp nói ra, đột nhiên thay đổi.

[Ế?]

[Tôi đang nói ông đừng làm bậy. Nếu việc đàm phán với những người này thất bại thì chỉ cái đầu của một mình ông là không đủ để giải quyết đâu]

Không bao gồm vị tướng quân, tôi kiểm tra tất cả mọi người để nhìn ra những người thấy bị lời nói của Shiro-sama xúc phạm.

Cùng lúc đó, tôi nói cho họ biết tôi tôn trọng việc đàm phán này với Shiro-sama đến mức nào.

Nói thật thì, có khi hành động của tướng quân đã là quá mức để hồi phục rồi.

Với những lời nói đó của tướng quân, rất có thể Shiro-sama sẽ quay đầu với chúng tôi.

Nếu vậy không chỉ mỗi đầu của tướng quân, có khi tôi sẽ phải dâng đầu của tất cả mọi người trong gia đình ông ta lên để xoa dịu cơn giận của Shiro-sama.

Mặc dù tướng quân là người nóng tính như thế, nhưng ông ta vẫn là một đồng đội đã chiến đấu cùng tôi trong một thời gian rất dài.

Tôi không thể để mất ông ta ở đây được.

[Đồng nghiệp của tôi đã quá bất lịch sự rồi. Nếu Người thấy bị xúc phạm tôi có thể cho ông ta bị rời khỏi phòng]

Thấy hành động khiêm nhường của tôi, có vẻ những người còn lại đã nhận ra người họ đang đối mặt cao cấp hơn họ đến mức nào.

Trước đó tôi cũng đã cho họ chỉ dẫn chi tiết rồi, nhưng vì họ chưa bao giờ phải đối mặt với một tồn tại quan trọng hơn cả tôi, nên có lẽ họ chưa nhận ra tình hình nghiêm túc đến mức nào.

[Vẫn trong tầm chấp nhận được]

Lời nói ngắn gọn.

Ông ta có ở đây hay không không quan trọng.

Xem ra đó là ý nghĩa của lời cô ấy.

Shiro-sama vẫn không có vẻ gì là sắp rời khỏi ghế ngồi.

Xem ra cô ấy vẫn xem chúng tôi là xứng để tiếp tục nói chuyện.

Nếu vậy vẫn còn cơ hội sửa chữa.

Từ đây trở đi sẽ không còn cơ hội cho bất kì lỗi lầm nào nữa.

Tôi phải cực kì cẩn trọng mọi lời nói của mình.

[Từ lời nói của Shiro-sama tôi đã nhận ra sự vô dụng của bản thân. Vì thế, với sự vô dụng của bản thân, chúng tôi xin được sự giúp đỡ từ Shiro-sama. Tôi hoàn toàn biết rõ yêu cầu này của bản thân tự phụ đến mức nào, nhưng chúng tôi có thể xin Người hãy xem xét được không?]

Dù lúc đầu chỉ là một mối quan hệ hợp tác nhỏ, nhưng từ đó có thể xây dựng lên được.

Nếu việc đàm phán thất bại ngay từ đầu thì Thánh Ngôn Giáo sẽ bị chậm một hoặc hai bước với tình hình thực tế của thế giới.

Nếu có thể thiết lập một mối quan hệ hợp tác chính thức thì sẽ còn có cơ hội để xây dựng lòng tin.

Sau đó chúng tôi mới có thể hỏi thêm về những vấn đề nghiêm trọng hơn được.

Bắt đầu bằng việc hợp tác để tiêu diệt tộc Elf.

Nói thật lòng, nếu có thể tiêu diệt được tộc Elf được bảo vệ bởi một lớp lá chắn mà chúng tôi không thể vượt qua được thì đó là tình trạng cực kì có lợi rồi.

Tiêu diệt tộc Elf không mang lại bất lợi gì cho cả thế giới lẫn Thánh Ngôn Giáo cả, chỉ có ích mà thôi.

Bởi vì vậy, tôi sẽ chấp nhận không điều kiện việc hợp tác vì mục đích đó.

Ngoài việc đó ra, tôi chỉ có thể dần đi tìm cách để lấy được lòng tin của Shiro-sama mà thôi.

Việc chúng tôi có thực sự lấy được lòng tin của cô ấy hay không, sẽ tùy vào hành động của chúng tôi sau này.

[Hôm nay nghe được như thế là ta đã hài lòng rồi. Tạm thời, ra sức tiến đến mục đích đó, các người có thể chấp nhận chuyện đó đúng không?]

[Vâng. Chúng tôi chắc chắn sẽ có ích với Người]

Tôi ngay lập tức trả lời.

Từ lời của Shiro-sama có thể suy ra rằng hôm nay sẽ không còn gì để bàn bạc nữa.

Còn nhiều thứ tôi muốn bàn thêm, nhưng đành phải vậy.

Từ trước khi cuộc họp bắt đầu chúng tôi đã không có lựa chọn nào ngoài việc trả lời "Được" rồi.

Chỉ cần câu trả lời là "Được" thì Shiro-sama không quan tâm gì khác nữa.

Mặc dù nếu có thể bàn nhiều việc chi tiết hơn thì tốt, nhưng cứ chăm chăm việc đó không có ý nghĩa gì cả.

Việc đàm phán không hẳn là thất bại, nhưng tôi cũng không gọi đây là thành công được.

Nói đúng hơn, chỉ thiếu một bước nữa là thất bại rồi.

Chúng tôi chỉ vừa đủ thoát khỏi việc bị bỏ rơi luôn mà thôi.

Tôi không thể không nghĩ như thế.

[Vậy thì, hãy chuẩn bị cho một dịp trong thời gian ngắn sắp tới để so sánh và chỉnh kế hoạch tương lai của chúng ta]

Kết luận như thế, Shiro-sama chuẩn bị đứng dậy.

[Khoan]

Sophia-jou lên tiếng cản việc đó lại.

「Nhưng mà việc của tôi vẫn chưa xong mà?」

Xem ra cuộc họp sẽ còn tiếp tục.

Hơn nữa, tiếp tục theo hướng bất lợi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ⑦

Góc nhìn của bé Vampire

~~~~~

Tôi không có người thân.

Có thể nói Merazofis là giống như người thân của tôi nhất, nhưng ông ấy và tôi không có máu mủ gì cả.

Tôi không có người thân ruột thịt.

Nếu muốn biết lí do, thì đó là vì họ bị Thánh Ngôn Giáo giết hết rồi.

Có thể ông bà ngoại mà tôi đã gặp một lần kia vẫn còn sống, nhưng dù tôi có gặp họ bây giờ tôi cũng không có cảm giác thân thiết ruột thịt với họ.

Dù là với cha mẹ ruột của tôi cũng chỉ giống những người lạ với tôi vì tôi đã luân hồi, nên tôi cũng không có cảm giác thân thiết ruột thịt với họ.

Dù thế, cha mẹ của tôi vẫn thương yêu tôi.

Nếu không có cuộc chiến, nếu hòa bình vẫn tiếp tục, tôi có thể đã có khả năng sống vui vẻ với hai người cha mẹ hiền lành dịu dàng đó.

Merazofis cũng sẽ không biến thành Vampire, và Noira người đã chết lúc tôi bỏ trốn cũng có khi vẫn còn sống.

Không chỉ mình Noira.

Có không ít người hầu trong căn biệt thự đó cũng quyết tâm ở cùng cha mẹ tôi đến những giây phút cuối cùng của cuộc đời họ.

Nếu như đã không có một cuộc chiến tranh, vậy thì ở thị trấn đó, trong căn biệt thự đó, cùng với cha mẹ và những người hầu đó, che giấu đi việc tôi là một Vampire, tôi đã có thể sống như một Nhân Loại bình thường.

Có thể tôi đã có tương lai như thế.

Tôi không còn khả năng gạt bỏ đi phần Vampire của bản thân nữa rồi.

Nhưng nếu tôi còn có thể lựa chọn một tương lai khác, có thể tôi đã có cơ hội sống như một người bình thường.

Với trí tưởng tượng kém cỏi của tôi, tôi không biết liệu tôi có thực sự vui vẻ như thế không.

Dù vậy, sự thật vẫn là tôi đã bị cướp đi một trong số những tương lai lẽ ra tôi đã có.

Trước giờ việc hai đất nước chiến tranh với nhau đơn giản là có quy mô quá lớn để tôi có thể hiểu ra ai mới là người cần chịu trách nhiệm.

Tôi không thể chối bỏ việc mình đã đẩy những cảm xúc tiêu cực mờ ảo đó biến thành sự bất bình với Goshujin-sama.

Tôi phải làm thế, để có thể sắp xếp được những cảm xúc đen tối trong lòng tôi.

Vì thế, cảm xúc của tôi sau một thời gian dài cuối cùng cũng yên ổn lại.

Nhưng mà ngay trước mặt tôi hiện tại lại chính là kẻ đã gây ra mọi chuyện.

Đây không giống như những lần tôi nổi đóa lên với Goshujin-sama.

Đây không nghi ngờ gì, chính là kẻ chủ mưu đứng sau cuộc chiến tranh kia.

Kẻ để giết cha mẹ tôi, cướp đi ngôi nhà của tôi, và tương lai của tôi.

「Tại sao, ông lại gây nên cuộc chiến tranh với nước Sariera?」

Cố gắng kiềm nén ý muốn tàn sát ông ta ngay lúc này, tôi hỏi như thế.

Trước giờ tôi vẫn nghĩ cuộc chiến tranh đó là một cuộc chiến tranh tôn giáo bình thường.

Nhưng sau cuộc họp hôm nay, và từ cuộc thảo luận tôi có với Wrath trước đó, tôi đã nhận ra rằng Thánh Ngôn Giáo không phải chỉ là một tổ chức tôn giáo bình thường.

Tôi có câu hỏi như thế chính xác là vì tôi đã nhận ra điều đó.

Tại sao lúc đó lại cần thiết phải gây ra một cuộc chiến tranh?

Nói cho cùng, một cuộc chiến tranh tôn giáo bình thường không có chút ý nghĩa gì với Thánh Ngôn Giáo cả.

Thánh Ngôn Giáo chỉ có bề ngoài là một tổ chức tôn giáo mà thôi, còn thực tế họ là một nhóm người đang hành động để cứu rỗi thế giới.

Nghe thì không khác gì một tổ chức tôn giáo bình thường, nhưng cái khác biệt là họ không chỉ cầu chúa để có sự cứu rỗi.

Họ đang ra sức, hành động trực tiếp để có thể giải quyết vấn đề.

Vì thế, với Thánh Ngôn Giáo đó, tôi không hiểu lí do họ muốn làm giảm sức mạnh của Nữ Thần Giáo.

Nói cho cùng, một cuộc chiến tranh tôn giáo luôn kết thúc thành một vũng lầy.

Lẽ ra, với mục đích đó thì họ nên muốn huấn luyện càng nhiều binh lính hơn, kéo dài cuộc chiến tranh hơn, và lập lại để có càng nhiều người đi thuyết giáo theo mình.

Thế nhưng, trong cuộc chiến đó mục tiêu duy nhất của họ chỉ là làm giảm sức ảnh hưởng của Nữ Thần Giáo càng nhiều càng tốt.

Mặc dù việc Nữ Thần Giáo ít nhiều có sức ảnh hưởng lại có lợi cho họ hơn.

Rõ ràng mục tiêu không chỉ là làm giảm một chút sức ảnh hưởng của Nữ Thần Giáo để dễ hành động hơn.

Lí do tôi nói vậy là lúc Ariel-san cứu tôi, tôi còn nhớ chị ấy nói rõ ràng rằng Thánh Ngôn Giáo muốn hoàn toàn hủy diệt Nữ Thần Giáo.

Vì chị ấy nói chắc như bấp nên chắc chắn phải có bằng chứng rõ ràng cho việc đó.

Nếu tôi nhớ không nhầm, Ariel-san đã nói rằng cuộc chiến tranh đó là "chuyện hiển nhiên sẽ xảy ra không thể tránh".

Hơn nữa chị ấy còn nói rằng việc quan trọng là phải quyết định rằng lần sau tôi sẽ làm gì.

Lúc đó tôi vẫn còn là một em bé, nên tôi không thể làm gì được.

Ariel-san đã nói quan trọng là phải quyết định lần tiếp theo chuyện như thế xảy ra tôi sẽ đưa ra lựa chọn tiếp tục bỏ trốn hay chiến đấu.

Lúc đó tôi đã trả lời ngay lập tức.

Rằng tôi sẽ "chiến đấu".

So với lúc đó, tôi đã trở nên mạnh mẽ hơn đáng kể, dựa vào chỉ số của tôi mà nói.

Đủ để tôi tin mình có thể một mình tiêu diệt toàn bộ mọi người và mọi thứ ở đây, trừ Goshujin-sama và Wrath.

Từ câu trả lời của Giáo hoàng, mà tôi mới biết mình phải làm gì.

[Nữ Thần Giáo tuyên truyền thuyết giáo tin vào Nữ Thần. Trong thuyết giáo đó có bao gồm một sự thật mà không người bình thường nào nên và được phép biết. Để phá hủy sự thật đó, phải phá hủy nó cùng Nữ Thần Giáo. Tôi cũng sẽ nói thêm, cao tăng của Thánh Ngôn Giáo cũng có những người khác không ở đây cũng nghĩ như thế]

Nghe Giáo hoàng nói tôi, tôi bất giác chớp mắt.

Cha mẹ của tôi bị giết vì một lí do như thế sao?

Ngay lúc đó, những cảm xúc bị dồn nén đến căng thẳng của tôi xì xuống như một trái bong bóng.

[Đó là một trong các mục tiêu, nhưng lí do chính của nó lại là một vấn đề khác hẳn]

Cứ như kích thích lại cảm xúc đã xì xuống của tôi, những lời tiếp theo của Giáo hoàng vang lên trong tai tôi.

Khi nghe được sự nặng nề trong giọng của ông ta, tôi chợt thấy bất ngờ.

[Chúng tôi, Thánh Ngôn Giáo, để chuẩn bị cho cái chết của Nữ Thần-sama, đã quyết định phải hủy diệt Nữ Thần Giáo trước khi chuyện đó xảy ra]

Đột nhiên, tôi thấy lạnh sống lưng.

Sự quyết tâm trong lời nói của Giáo hoàng.

Và một chút cảm xúc giận dữ nữa.

Cảm thấy cả hai thứ đó, tôi không thể nói gì.

[Nếu mọi chuyện cứ tiếp tục như thế này, chắc chắn Nữ Thần-sama sẽ phải bổ sung lượng năng lượng MA đang dần biến mất. Nếu như thế, ai cũng có thể thấy, người đã chống đỡ cho hệ thống luôn tục suốt thời gian qua sẽ vượt quá giới hạn cô ấy có thể chịu đựng. Vì thế, chúng tôi cho rằng tuổi thọ của Nữ Thần-sama đã sắp hết. Hơn nữa, sau khi Nữ Thần-sama mất đi, Kokuryuu-sama sẽ thay thế vị trí của cô ấy]

Wrath nghe thế giật mình quay qua nhìn Goshujin-sama.

Mặc kệ phản ứng của Wrath, Goshujin-sama tiếp tục nhìn Giáo hoàng.

Vẫn nhắm mắt như bình thường, nhưng lại có cảm giác rất nghiêm trọng.

[Nếu Kokuryuu-sama trở thành trụ cột sống cho hệ thống, vậy giọng nói Thánh Ngôn mà chúng tôi tôn sùng, chắc chắn sẽ thay đổi từ giọng của Nữ Thần-sama thành giọng của Kokuryuu-sama. Lúc đó, chắc chắn cơn bão hoảng loạn mà Thánh Ngôn Giáo sẽ trải qua sẽ không hề nhỏ. Chúng tôi phải chuẩn bị cho lúc đó. Để chúng tôi có thể an toàn thông báo sự thay thế của hai vị Thần]

Thuyết giáo của Thánh Ngôn Giáo chính là những thông báo của hệ thống chính là giọng nói của Thần, và mọi người phải cố gắng hết mình để nghe được giọng nói đó.

Nếu giọng nói của Thần đột nhiên thay đổi, nó sẽ làm lung lay chính trụ cột của Thánh Ngôn Giáo, là một sự kiện cực kì lớn.

Dù họ cố gắng cỡ nào để tránh thì cũng sẽ có sự nghi ngờ xuất hiện trong lòng người dân.

Đúng là cần phải chuẩn bị cho lúc đó.

Nhưng mà việc đó thì liên quan gì đến việc hủy diệt Nữ Thần Giáo?

[Để giảm sự hỗn loạn xuống mức thấp nhất, đây là chuyện cần thiết phải làm với bất cứ giá nào. Nếu Nữ Thần-sama không còn ở thế giới này nữa, sự thật đó phải được tuyên truyền cho mọi người biết. Vì thế, Nữ Thần Giáo tôn thờ Nữ Thần, buộc phải bị hủy diệt]

Giáo hoàng tiếp tục nói.

Còn tôi cảm thấy người mình ngày càng mất ý chí để tiếp tục.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ⑧

Góc nhìn của Oni

~~~~~

「Khoan, xin chờ một chút. Theo lời ông đang nói, Nữ Thần Giáo sẽ biết rằng vị Thần của Thánh Ngôn Giáo và của Nữ Thần Giáo tôn thờ là một. Nhưng không phải điều đó chưa chắc là sẽ xảy ra sao?」

Nói thật thì tôi không có ý định lên tiếng, nhưng tôi lỡ buột miệng hỏi như thế rồi.

Trước khi cuộc họp bắt đầu tôi đã nghe về Nữ Thần Giáo một chút từ Sophia-san.

Thực ra cô ấy chỉ mới nghe về nó một tí lúc còn là em bé mà thôi, nên cô ấy không thực sự biết nhiều lắm.

Nhưng chỉ từ cái tên có thể đoán rằng họ tôn thờ Nữ Thần.

Vì nó có mâu thuẫn với Thánh Ngôn Giáo nên tôi cũng biết, rằng họ không biết rằng vị Thần mà họ và Thánh Ngôn Giáo tôn thờ là cùng một người.

Lời của Giáo hoàng nói ra thì lại mang ngầm ý rằng điều đó sẽ trở thành chuyện hiển nhiên ai cũng biết.

Nếu không, dù giọng nói của Thánh Ngôn thay đổi cũng không có nghĩa là Nữ Thần đã chết được.

[Tôi biết chắc chắn chuyện đó sẽ xảy ra. Vì chúng tôi dự định sẽ khiến nó xảy ra]

Giáo hoàng trả lời câu hỏi của tôi thẳng thừng như thế.

Vậy là sao?

[Tôi biết mọi người muốn hỏi nhiều thứ, nhưng tạm thời xin cứ lắng nghe tôi nói. Bắt đầu lại từ chỗ chúng ta kết thúc, sau khi Nữ Thần-sama mất đi, để tránh việc cán cân sức mạnh giữa Nữ Thần Giáo và Thánh Ngôn Giáo không bị đảo ngược, sức mạnh của Nữ Thần Giáo phải bị giảm đi càng nhiều càng tốt và càng nhanh càng tốt, nếu không Thánh Ngôn Giáo cuối cùng cũng sẽ bị họ hấp thu. Việc quê nhà của Sophia-jou bị kéo vào cuộc chiến đó chỉ là những bước đầu tiên cho việc đó mà thôi]

Xem ra rất nhiều thứ ở giữa đã bị lược bỏ, nhưng đó chính là kết luận.

[Nói cách khác, các người sợ bị mất đi quyền lực của mình chứ gì?]

Sophia-san hỏi Giáo hoàng như thế với một giọng trầm.

[Nếu cô thực sự nghĩ như thế, vậy thì tôi sẵn sàng lấy cái đầu của mình ra để đền bù. Nếu làm vậy có thể làm thỏa mãn sự thù hận của cô, tôi sẽ rất vui lòng làm vậy]

Trong một thoáng, tôi đã không thể hiểu được những lời đó. Xem ra gần như toàn bộ mọi người khác đều như thế.

Sau một thoáng đó, toàn bộ người bên phe Thánh Ngôn Giáo ngay lập tức lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, còn Sophia-san lại làm một vẻ mặt ngu ngơ như vừa thấy gì đó kì lạ.

Chỉ riêng Shiro-san vẫn giữ mặt vô cảm.

「Có chuyện gì sao? Tôi sẽ không phản kháng. Cứ việc ra tay đi」

Trong lời nói tiếp đó của Giáo hoàng không có một chút sự đùa cợt nào.

Có cảm giác ông ấy thực sự sẵn sàng chặt đầu mình xuống ngay lúc này ngay tại đây.

Một sự câm lặng kì lạ tiếp tục xâm chiếm căn phòng.

「Thực sự, ông đang âm mưu gì?」

Sau một lúc, Sophia-san cuối cùng mới thốt lên những lời đó với một giọng khàn đặc.

「Tôi không hề có âm mưu gì cả, tôi đã luôn có quyết tâm sẵn sàng mất mạng bất kì lúc nào, đơn giản là thế」

Khi nghe như thế, người lên tiếng tiếp theo lại không phải là Sophia-san, mà là những người bên phe Thánh Ngôn Giáo khác.

Những lời như "nếu không có ông ở đây thì không được", "dừng ngay trò ngu ngốc này lại", "nếu cần một cái đầu cứ lấy đầu tôi thay thế" liên tục vang lên hướng về cả Giáo hoàng lẫn Sophia-san.

Cả Giáo hoàng lẫn Sophia-san đều bỏ những lời đó ngoài tai, và tiếp tục dăm dăm nhìn nhau không chuyển động.

Ánh mắt không chút rung động của Giáo hoàng nói lên sự nghiêm túc của ông ấy.

「Người nghĩ ta sẽ giết người một cách nhẹ nhàng sao?」

[Điều đó không quan trọng với tôi. Đối với tôi, cái chết chỉ là một điểm tạm dừng. Dù tôi có chết bao nhiêu lần, dù có hồi sinh bao nhiêu lần, dù có mất đi kí ức bao nhiêu lần, tôi vẫn sẽ chọn đi con đường này]

[Nếu người chết ở đây, con đường đó không phải đã biến mất rồi sao?]

[Dù tôi không có ở đây thì Thánh Ngôn Giáo cũng vẫn có thể tiếp tục hoạt động. Nơi này được nuôi dưỡng và xây dựng để có thể làm được thế. Tôi không tin rằng tổ chức này sẽ bị rung chuyển, chỉ vì một Nhân Loại duy nhất bị chết đi]

Sophia-san nghiêng rằng.

Sự quyết tâm của Giáo hoàng là thật.

Vì mục đích thành công hợp tác lần này, ông ấy thực sự sẵn sàng chết ngay tại đây không chút sợ hãi.

Đó, có lẽ là một cách thể hiện rằng ông ấy không ham muốn gì quyền lực và địa vị của bản thân.

Một người sẵn sàng lấy mạng sống của mình thành một con cờ để mặc cả, rõ ràng sẽ không bám víu lấy thứ nhỏ nhất như địa vị.

[Nếu Nữ Thần-sama mất đi, và Kokuryuu-sama thay thế cô ấy, chắc chắn quyền lực của Thánh Ngôn Giáo sẽ bị giảm không ít. Lúc đó, chúng tôi không thể để dù chỉ một cơ hội nhỏ cho Nữ Thần Giáo nổi dậy được. Chính là bởi vì chúng tôi có thể tiêu diệt chúng bất kì lúc nào, nên mới có thể để chúng tiếp tục tồn tại, nhưng chúng tôi nhất định không thể để chúng thay thế Thánh Ngôn Giáo biến thành tôn giáo lớn nhất Nhân Loại được. Nhất định không thể là một tôn giáo sẵn sàng tiếp tục cầu nguyện với một vị Thần không còn ở đó nữa, không hiểu chút gì về hệ thống]

Giáo hoàng nói lên lập luận sắc bén của mình, nhưng không có chút hăng hái nào.

[Còn về việc bám víu lấy địa vị của mình, đúng là tôi không thể phản bác chuyện đó. Nếu Thánh Ngôn Giáo bị suy bại, tôi tin rằng điều đó sẽ khiến cả Nhân Loại và thế giới bước tới gần sự hủy diệt hơn. Chuyện gì xảy ra với bản thân tôi không quan trọng, nhưng tôi sẽ không để Thánh Ngôn Giáo bị hủy diệt. Càng hơn nữa nếu kẻ thay thế lại là Nữ Thần Giáo, chính bởi vì chúng đã quên mất những lý tưởng của Nữ Thần-sama và đã bị biến chất]

Chuyện của Nữ Thần Giáo, tôi không biết nhiều lắm.

Nhưng trong lời nói của Giáo hoàng tôi nghe được một chút sự thù ghét trong đó, có lẽ chỉ là tưởng tượng của tôi.

[Từ trước đến nay và từ nay tiếp tục, Thánh Ngôn Giáo, vì thế giới, và để bảo vệ Nhân Loại, sẽ hành động. Nếu có ai có thể làm tốt hơn vì Nhân Loại so với Thánh Ngôn Giáo chúng tôi, chúng tôi sẽ không ngại từ bỏ địa vị của bản thân. Nhưng nếu có ai được đánh giá là gây hại cho Nhân Loại, thì chúng tôi sẽ không ngại ngừng tự mình loại bỏ nó đi]

Suy ra cho cùng, yếu tố thúc đẩy Giáo hoàng, chính là ý nghĩ duy nhất đó.

Vì Nhân Loại.

Vì nó ông ấy sẵn sàng bỏ mặc lợi ích bản thân, thậm chí cả mạng sống của bản thân, và dù có được sinh ra lần nữa ông ấy vẫn sẽ tiếp tục suy nghĩ như thế.

[Dù đó là kẻ có thể bảo vệ Nhân Loại sao?]

[Nếu phải giết một số ít để cứu số nhiều, tôi sẽ không ngại ngừng ra tay giết chết số ít. Khi đánh giá liệu Thánh Ngôn Giáo hay Nữ Thần Giáo nên sống sót, khi suy xét bên nào có lợi hơn với Nhân Loại, tôi chỉ đơn giản là làm ra lựa chọn tiêu diệt Nữ Thần Giáo mà thôi. Không hơn không kém]

Sophia-san hỏi với một giọng run rẩy, còn Giáo hoàng thì ngay lập tức trả lời.

[Tự tay tàn sát chính những người người tuyên bố muốn bảo vệ, đùa gì thế hả]

Như một kẻ thua cuộc không cam lòng, cô ấy phun ra những lời nói về một trò đùa mà không cười một chút nào.

[Đó chính là lí do tôi phải tránh việc chông chất hàng núi xác người một cách vô nghĩa]

Nghe như thế, tôi chợt cảm thấy mình bị đập một cú thẳng vào trong lòng.

[Tôi sẽ không ngừng đến khi cả thể xác lẫn linh hồn của tôi đều không còn chút nào. Nếu thế giới có thể được cứu rồi trước khi xảy ra chuyện đó, vậy thì tôi sẵn sàng chấp nhận hối lỗi ở dưới địa ngục. Vì thế, tôi xin cô bây giờ hãy tạm tha lỗi cho tôi]

Tôi thật lòng xin lỗi. Tôi đã giết cha mẹ cô, cướp đi nhà của cô và cả tương lai của cô.

Nghe như thế, Sophia-san yếu ớt nhìn thẳng lên trời.

Ghi chú Theo lời Giáo hoàng nói, khi Nữ Thần Chết đi, vị Thần thay thế sẽ là Kuro, tức là đột nhiên giọng nói đại diện cho hệ thống sẽ thay đổi. thuyết giáo của Thánh Ngôn Giáo giống như của Đạo Chúa, nói rằng vị Thần duy nhất là Thần Thánh Ngôn, là vị thần duy nhất quyền lực cao nhất,

nếu các bạn xem lại chương 2 đội quân đứng chửi nhau trước khi Shiro-chan lúc đó còn là nhện nhảy vào tàn sát cả hai bên sẽ thấy.

Nếu giọng nói của vị Thần lẽ ra là duy nhất đột nhiên thay đổi sẽ có người thắc mắc, tại sao Thần lại không như cũ, nghi ngờ một trong những thuyết giáo cơ bản nhất của một tôn giáo sẽ đâm ra nghi ngờ toàn bộ thuyết giáo -> Thánh Ngôn Giáo mất đi sự ủng hộ của Nhân Loại.

Ngược lại Nữ Thần Giáo thì chỉ ủng hộ thuyết giáo là Nữ Thần là vị thần cao nhất, nhưng không biết đó cũng chính là vị Thần của bên Thánh Ngôn, nên thuyết giáo chỉ là phải tôn thờ Nữ Thần, vẫn có những vị Thần khác nữa, không nhất thiết đó là người duy nhất như Thánh Ngôn.

Sau khi Nữ Thần chết, giọng nói thay đổi, vì vẫn không biết gì về hệ thống nên bên Nữ Thần Giáo vẫn sẽ tôn thờ một vị Thần đã không còn nữa, hơn nữa Nhân Loại cũng không biết cũng sẽ làm vậy, những người nghi ngờ bên Thánh Ngôn có khi còn đổi qua ủng hộ Nữ Thần Giáo nữa -> cán cân sức mạnh thay đổi.

Dĩ nhiên việc nghi ngờ rồi thay đổi không phải một sớm một chiều, nhưng mà vẫn sẽ có, và sau khi bắt đầu rồi thì nó sẽ không thể cản được, nên trước đó Thánh Ngôn mới phải làm chuyện cực đoan như là tạo chiến tranh để nghiền nát luôn bên Nữ Thần Giáo. Chi tiết thêm về chuyện này sẽ nằm trong nội dung chap tiếp theo

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức ⑨

Suy cho cùng, việc Nữ Thần Giáo bị yếu đi theo ý định của Thánh Ngôn Giáo là chủ đề không thể tránh.

Mặc dù Thánh Ngôn Giáo muốn việc nâng cấp độ và luyện skill vì hệ thống, nhưng nó cũng đã từ từ len lỏi xuyên suốt thế giới Nhân Loại, đã bỏ ra công sức vì mục đích ổn định thế giới.

Giảm thiểu thiệt hại đến cả Nhân Loại càng ít càng tốt, cùng lúc đó trở thành một trong những chủ lực để chống lại phe Quỷ.

Đó là một trong những lí do chính tại sao bên Quỷ khó có thể chinh phục Nhân Loại như thế mặc dù chỉ số cao hơn hẳn.

Thao túng để chiến tranh giữa Nhân Loại không xảy ra, thay vào đó dồn hết toàn bộ sự ức chế đó sang phe Quỷ.

Đó là trình độ thao túng ý kiến từng người và thông tin cần thiết để có thể điều khiển cả Nhân Loại.

Nhưng mà, nếu Nữ Thần chết, chắc chắn ảnh hưởng của Thánh Ngôn Giáo sẽ bị giảm nặng.

Nếu giọng nói của Thánh Ngôn thực sự thay đổi, với thuyết giáo lấy việc đó làm cơ sở của Thánh Ngôn Giáo thì đó là một vấn đề lớn không thể nào tránh được.

Dù thế nào đi nữa, lòng tin của người dân sẽ bị lung lay.

Nếu có nhiều người vì thế mà đổi qua Nữ Thần Giáo thì cán cân hai bên sẽ bị đảo ngược.

Nữ Thần Giáo không hề giỏi việc lợi dụng và thao túng ý nghĩ của người dân, cũng không giỏi quản lý thông tin như Thánh Ngôn Giáo.

Nếu Thánh Ngôn Giáo đưa một người vào nắm vùng bên Nữ Thần Giáo rồi từ từ tiến lên thành lãnh đạo thì đó sẽ là vấn đề khác, nhưng nếu có nhiều thời gian và công sức như thế, thà hủy diệt luôn Nữ Thần Giáo để chỉ còn Thánh Ngôn Giáo tồn tại nhanh hơn và dễ hơn.

Trên hết, Nữ Thần Giáo không hiểu gì về hệ thống cả.

Vì thế việc Nữ Thần Giáo thay thế họ chắc chắn là chuyện Thánh Ngôn Giáo sẽ không chấp nhận.

Vốn dĩ, cái chết của Nữ Thần là chuyện rất xa trong tương lai.

Nhưng rồi ai đó đã thao túng người khác khiến họ phí một lượng lớn năng lượng MA chỉ để làm một đòn tấn công vô dụng lên D, khiến cho tuổi thọ cô ta bị giảm một lượng lớn.

Chắc là, Thánh Ngôn Giáo vốn muốn để sức ảnh hưởng của Nữ Thần Giáo từ từ giảm đi trong một thời gian dài.

Thay vào đó, đã có việc bất ngờ xảy ra, và tình hình nghiêm trọng đến mức họ phải nhanh chóng khiến Nữ Thần Giáo suy yếu dù có phải dùng đến chiến tranh.

Trước khi Nữ Thần chết đi, Thánh Ngôn Giáo đã từ từ chuẩn bị rồi.

Một phần chuẩn bị đó có bao gồm thao túng thông tin nữa.

Vì lí do tránh đi sự hỗn loạn sau khi giọng nói hệ thống thay đổi, họ đang tung tin đồn gián tiếp nói rằng có thể giọng nói sẽ thay đổi.

Những tin đồn đó đang lan truyền một cách chậm mà chắc, và sau khi nó lan truyền khắp nơi rồi, thì tin đồn sẽ được bổ sung bằng truyền thuyết để khiến nó đáng tin hơn.

Ví dụ như là, Nữ Thần đã mang thai, vì thế chồng cô ấy sẽ tạm thời tiếp quản công việc của cô ấy hay gì đó.

Nói chung là, mặc dù không đủ động chút gì đến Nữ Thần của Nữ Thần Giáo, Thánh Ngôn Giáo có ý định tuyên bố cho cả thế giới rằng thần Thánh Ngôn chính là Nữ Thần.

Có lẽ cũng đã có người nhận ra chuyện đó rồi.

Dù rằng đó không phải là sự thật đi nữa, không có bất kì người bình thường nào có thể xác nhận chuyện đó hết.

Nếu Thánh Ngôn Giáo có thể tuyên bố việc đó trước, vậy việc giọng nói của Thánh Ngôn thay đổi sẽ giữ được niềm tin ở nơi họ.

Chỉ riêng việc đó sẽ khiến việc quyền lực của họ bị sụp đổ giảm đáng kể.

Nhưng mà, không phải vậy có nghĩa là họ không cần phải tiêu diệt Nữ Thần Giáo sao?

Có thể, nhưng mọi chuyện không đơn giản như thế.

Bên trong Nữ Thần Giáo có rất ít người nói rằng thần Thánh Ngôn và Nữ Thần là cùng một người.

Chỉ riêng việc giọng nói thay đổi sẽ không ngay lập tức khiến cho họ suy ra rằng "Nữ Thần đã chết" ngay lập tức như Giáo hoàng nói.

Ít ra tôi nghĩ rằng sẽ không có tên Nhân Loại nào hoàn toàn bị sụp đổ tinh thần và không muốn sống nữa gì đó.

Thậm chí việc vị Thần của Thánh Ngôn Giáo và Nữ Thần Giáo có cùng một giọng nói cũng là một cơ hội, cơ hội khiến cho bên Nữ Thần Giáo mới là bên bị sụp đổ.

Tôi khá chắc chắn là Giáo hoàng này có thể làm được điều đó.

Có điều ông ta sẽ không làm thế.

Ông ta làm gì có thời gian.

Nói cho cùng, nếu Nữ Thần chết có nghĩa là họ đã bị dồn đến đường cùng rồi.

Lí do Nữ Thần Giáo vẫn tồn tại đến giờ có lẽ là vì nó có một sự thật tiện cho họ trong thuyết giáo của nó, khiến nó trở thành một kẻ thù giả sử thích hợp.

Hoặc có thể, là vì Giáo hoàng cảm thấy thương cảm Nữ Thần.

Khiến cho việc tiêu diệt tôn giáo tôn thờ cô ấy trở nên khó khăn.

Nói chung là, chuyện Nữ Thần chết đi là một sự kiện cực kì quan trọng trên thế giới này.

Lúc đó đã là không còn chút thời gian nào để phí nữa rồi, bởi vậy không có thời gian để xử lí mấy việc như là lý tưởng hay là chính trị liên quan đến Nữ Thần Giáo.

Bởi vậy nên ông ta buộc phải hủy diệt họ ngay bây giờ.

Dù là Thánh Ngôn Giáo đi nữa, chắc chắn việc tăng tốc việc tiêu diệt Nữ Thần Giáo vài thế kỉ cũng không dễ dàng gì.

Cái rồi tôi, lúc đó được gọi là Ác Mộng của Đại Mê Cung, đột nhiên xuất hiện từ đâu đó, và bị dùng làm cố để lợi dụng tình hình lúc đó.

Nghĩ lại thì, đúng là không thể làm khác được nhỉ.

Lúc đó tôi không hiểu Thánh Ngôn Giáo là gì nên tôi đi tàn sát khắp chiến trường một cách giận dữ thôi mà.

Xin nhồi xin nhồi!

Theo lời Thánh Ngôn Giáo thì họ vẫn đang tiếp tục việc tiêu diệt Nữ Thần Giáo.

Không hẳn là bằng chiến tranh, mà là bằng cách làm giảm sức mạnh của nước Sariera, Thánh Ngôn Giáo đã và đang tiếp tục cách ly họ về mặt chính trị.

Hiện tại họ đang chờ để Sariera mất bình tĩnh và tấn công.

Khi đó họ sẽ bị tiêu diệt ngay lập tức, và dù không làm vậy thì lý tưởng về Nữ Thần Giáo cũng sẽ dần bị thay thế.

Để đạt mục đích đó, những đứa trẻ mồ côi vì chiến tranh và những đứa con cái của người nghèo đang được bí mật nhận nuôi và được dạy theo thuyết giáo của Thánh Ngôn Giáo.

Mặc dù tôi nghĩ rằng như thế là chơi xấu, nhưng Giáo hoàng sẽ không đi chệch khỏi con đường đã chọn của ông ta.

Dù ông ta có phải tạo ra 10000 xác chết, miễn sao làm thế cứu được 10001 người thì ông ta sẽ chọn cách đó không ngại ngần gì.

Đó chính là người đàn ông mang tên Giáo hoàng Dustin.

Được công nhận bởi chính bản thân Ma Vương, một con quái vật thực sự mang lốt Nhân Loại.

Theo một cách nói, còn hơn cả Ma Vương hay Kuro nữa.

Không thể nào cưỡng ép người đàn ông này đổi ý được cả.

Trừ phi có thể chuẩn bị một con đường không có đường lui cho ông ta thì có đàm phán bao nhiêu cũng không đủ.

Lần này việc đàm phán chỉ là hợp tác chống lại bọn Elf.

Bởi thế khả năng ông ta đồng ý rất cao.

Nhưng, cuối cùng chúng tôi đã phải tiết lộ nhiều tình báo hơn tôi muốn, hơn nữa cảm giác như cuộc đàm phán đi vào ngõ cụt vậy.

Vì cứ phải nói chuyện tiếp đầu khổ cho tôi quá, nên sau khi chấp nhận việc chống lại bọn Elf rồi tôi chỉ muốn rời đi cho nhanh thôi, cái rồi bé Vampire lại gây chuyện.

Tôi đã thực sự nghĩ cô bé sắp năm đầu Giáo hoàng lôi đi thật đó.

Mà, nếu vậy thì đỡ cho tôi phải xử lí ông ta sau này, nên vậy cũng không sao.

Kết quả, bé Vampire bị K.O hoàn toàn. (TN: Knock out, ai chơi game đánh nhau là biết)

Với một cô gái vẫn còn phân vân không biết làm sao để sống cuộc đời của mình thì quá rõ ràng cô bé không tài nào thắng nổi ojii-sama này rồi.

Ông ta chính là một con quái vật của tư tưởng đó, có thể gọi ông ta chính là Ý Chí của toàn Nhân Loại được đó.

[Ta đã thấy rõ sự quyết tâm của ông]

Bé Vampire cứng đờ luôn rồi, nên tôi sẽ lặp lại lời chào tạm biệt lúc này bị ngắt ngang.

[Ta mong chúng ta sẽ còn xây dựng được một mối quan hệ có lợi cho đôi bên trong tương lai. Một ngày khác ta sẽ quay lại sau]

Được rồi! Đi nào!

[Xin chờ một lát]

Cái quái gì vậy!

Đừng có cản tôi chứ!

Tôi muốn đi lắm rồi!

[Việc phe Quỷ xâm chiếm, chuyện đó chắc chắn sẽ xảy ra sao?]

[Đúng vậy]

[Vậy khi nào sẽ diễn ra?]

[Ngay khi chuẩn bị hoàn tất]

CHO. TÔI. ĐI!

[Được rồi. Vậy khi nào Người định sẽ quay lại đây lần nữa?]

[Mười ngày sau, cùng lúc này]

[Vậy, chúng tôi sẽ chuẩn bị chờ đến lúc đó. Tôi hết sức cảm kích vì Người đã để ra thời gian cho chúng tôi hôm nay]

[Ta cũng thế, cảm kích lòng hiếu khách của các người dù chúng ta xuất hiện đột ngột như thế. Bây giờ...]

Gật đầu chào, và ngay lập tức Dịch Chuyển trốn đi.

Lá chắn của họ sao?

Éo quan tâm!

Tôi ném trả Oni-kun và bé Vampire vào một chỗ thích hợp trong biệt thự, rồi tôi Dịch Chuyển lần nữa.

Lần này là đến một không gian khác.

Chỉ cho mình tôi, một không gian không có ai ngoài bản thân tôi.

Tôi mệt lắm rồi.

Rã rời luôn.

Tôi không muốn làm gì nữa hết, chỉ muốn nằm đây một lúc thôi, không cần phải gặp ai hết.

Đúng thế, tôi sẽ làm vậy.

Nghĩ đến việc mười ngày sau phải làm chuyện đó nữa, tôi buồn muốn thúì ruột luôn rồi.

Tôi có cảm giác muốn nằm lầy ở đây suốt mười ngày tới luôn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức - Ấn

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~~~

Tôi để việc dọn dẹp phòng họp cho những người khác, và rời đi về phòng riêng của mình.

Tôi đóng cửa lại, xác nhận rằng tôi đang ở một mình, và rồi ngồi sụp xuống ghế.

Hai chân tôi bắt đầu run rẩy, lúc này thực ra là hơi trễ.

Tôi thở một hơi thật dài.

Dù có trải qua cảm giác đó bao nhiêu lần thì tôi vẫn không quen được với nỗi sợ cái chết.

Lần này tôi sống sót, nhưng rồi mười ngày sau tôi tự hỏi chuyện gì sẽ xảy ra.

Tôi sợ chết.

Nhưng, hơn cả thế, việc làm tôi sợ hơn chính là chuyện gì sẽ xảy ra khi tôi không còn ở đây nữa.

Ở cuộc họp tôi đã vỗ ngực tự tin rằng dù tôi có chết cũng không sao, và trên thực tế tôi cũng tin rằng Thánh Ngôn Giáo sẽ không bị lung lay chỉ vì

thiếu đi tôi.

Dù thế, tôi vẫn không thể không lo lắng về việc có gì đó xảy ra trong lúc tôi không còn ở đây nữa.

Tôi cố kiềm hai chân đang run rẩy của mình lại, đứng lên, và lấy một chai rượu từ trên kệ xuống.

Bình thường thì tôi sẽ kiềm chế lại, nhưng chắc chắn sau một ngày như hôm nay thì như thế này không sao cả.

Có thể thấy trong cuộc họp ngắn ngủi đó tôi bị dồn ép cả về mặt cơ thể lẫn trí óc đến mức nào.

[Phiền anh lấy hai ly được không?]

Khi quay lại nhìn về hướng giọng nói phát ra, tôi thấy Kokuryuu-sama đang ngồi cực kì thanh lịch trên ghế.

[Xem ra dù là anh đi nữa cũng không thể không sợ hãi nó được]

[Nhìn lên là không tốt chút nào]

Khi tôi nhẹ nhàng gạt qua lời đùa cợt của ngài ấy bằng ý kiến trung thực của bản thân, nụ cười tươi rói của Kokuryuu-sama lại càng tươi hơn.

Tôi nuốt tiếng thở dài suýt thoát ra trở xuống, rồi lấy hai ly rượu đặt xuống bàn, ngồi đối diện Kokuryuu-sama.

Sau khi rót rượu ra tôi đưa một ly cho Kokuryuu-sama trước, rồi mới rót cho tôi.

[Được rồi, cùng ly]

Một âm thanh thanh thoát vang lên khi chúng tôi chạm nhẹ ly vào nhau.

Tôi nghiêng nhẹ chiếc ly để chất lỏng trong đó chảy vào miệng, kích thích cổ họng già nua của mình.

Đây là lần đầu tiên trong một thời gian dài rồi tôi mới lại uống rượu, xem ra hơi quá kích thích cho cái năm xương già này rồi.

[Anh nghĩ sao về nó?]

Trong khi tôi đang im lặng nhìn ly rượu của tôi mà tập trung suy nghĩ, Kokuryuu-sama tự rót ly thứ hai cho ngài ấy và hỏi tôi.

[Tôi không biết]

Tôi nói như thế một cách nghiêm túc.

Ở cuộc họp hôm nay, tôi hoàn toàn không hiểu gì cả về cô gái mang tên Shiro, người tự xưng là một Admin.

Không những không thể đoán được tích cách cô gái đó ra sao mà tôi còn bị kiểm tra ngược nữa.

Những lời cô gái đó nói trước khi rời đi "Ta đã thấy rõ sự quyết tâm của ông", nói nên sự thật đó hơn bất kì thứ gì khác.

Người đang kiểm tra và người bị kiểm tra.

Câu nói đó nói rõ lên ai mới là người nắm quyền chủ động giữa hai chúng tôi.

[Ta cũng đoán thế, tới ta còn không hiểu nó nữa]

Kokuryuu-sama có vẻ đang vui, vừa cười vừa lắc sóng sánh ly rượu của ông ấy.

[Về việc người đó tự xưng là một Admin, điều đó có thật không?]

「 Mặc dù ta nói ra thì có hơi không công bằng một chút, nhưng cũng được. Nó chính xác là một Admin. Thậm chí còn có khả năng can thiệp vào hệ thống sâu hơn cả ta nữa」

Nghe được lời xác nhận của Kokuryuu-sama, tôi lại càng thấy mình mệt mỏi hơn nữa.

「 Để một Admin như thế trực tiếp hành động, tình hình thực sự tệ như thế rồi sao?」

「 Đúng là nó rất tệ」

Kokuryuu-sama tuyên bố nhẹ nhàng như thế, và bắt đầu uống ly thứ ba.

「 Nhưng mà người không cần phải quá bi quan về chuyện đó. Liệu nó có thành công, hay là ta sẽ biến mất? Chỉ có hai khả năng đó xảy ra mà thôi. Trong lúc nó tiếp tục làm theo kế hoạch nó đã vạch ra, ta chỉ cần phải giả vờ không biết gì hết là được」

Khi Kokuryuu-sama nói về việc mình biến mất, giọng của ông ấy có vẻ như đang nói rằng chuyện đó có thể cũng thoải mái vì lí do gì đó.

「 Ngài thực sự ổn với việc đó sao?」

「 Với việc gì?」

「 Về việc trở thành trụ cột sống tiếp theo của hệ thống」

「 A. Là chuyện đó」

「 Đúng thế. Sau khi Nữ Thần-sama đã mất đi rồi, chắc hẳn ngài sẽ không còn lí do gì ở lại thế giới này nữa mới đúng. Đừng nói đến việc thay thế vai trò của Nữ Thần-sama」

[Ta đã nói chuyện này một lần rồi, nhưng đã đi đến bước này, nếu bây giờ ta lại quyết định từ bỏ hết mọi thứ mới là uổng phí. Sariel chắc chắn cũng không muốn ta từ bỏ mọi thứ. Hơn nữa, một thế giới không có Sariel, cũng không có lí do gì để ta sống nữa. Nếu thế thì thà dùng cái mạng này vì thế giới mà Sariel yêu mến, cũng không phải là lựa chọn tồi]

Mặc dù ngài ấy đang nói này nọ khiến tôi thấy lo, nhưng dù tôi có hỏi ngài ấy thì chắc chắn ngài ấy cũng không nói chuyện về việc đó.

Ngài ấy sẽ không dựa dẫm vào bất kì ai.

Trước giờ không hề có ai có thể đứng cạnh ngài ấy.

Hơn nữa cũng không có ai để ngài ấy có thể dựa dẫm được.

Vì lí do đó, ngài ấy mới là con người cô độc.

Tôi cũng không có đủ sức để đứng cạnh ngài ấy nữa.

Có lẽ, đó là lí do.

Lí do tại sao Kokuryuu-sama lại thấy vui vẻ khác thường thế này.

Vì một tồn tại có khả năng đứng cạnh người ấy đã xuất hiện rồi.

[Nó rất là thú vị. Người nghĩ xem nó bí mật gọi ta là gì?]

[Ôi chao, tôi không tài nào nghĩ ra được chuyện như thế]

["Tên vô dụng"]

Ôi trời.

Lại có thể gọi người đứng trên đỉnh cao của thế giới này là "tên vô dụng".

Thật là bạo dạn quá đi.

So với hình tượng trầm tính và gọn gàng cô gái đó có ở cuộc họp thì tôi lại nghĩ lời đó phải do người khác nói mới đúng.

[Ta cũng biết bị gọi như thế là không thể tránh được. Ta đã không ngừng né tránh việc làm ra lựa chọn quá lâu rồi. Vì thế, ta cũng đã mất đi quyền được làm ra lựa chọn lần này. Ta sẽ chỉ đơn giản là hành động theo đúng kịch bản được đưa ra. Liệu nó có thể hoàn thành kịch bản, hay là sẽ vấp té giữa chừng và thất bại? Ta sẽ xem màn kịch này đến cùng. Dù kết quả là gì, ta cũng không ý kiến]

Theo lời của Kokuryuu-sama, xem ra Shiro-sama đang định làm gì đó vĩ đại hơn tưởng tượng của tôi.

Hơn nữa, ngài ấy nói cho tôi biết là ý muốn tôi đừng cản đường cô ấy.

[Kịch bản mà ngài nói đến, tôi mong là nó không phải là thứ gì đó có hại cho Nhân Loại]

Sau khi tôi đưa ra câu trả lời thì cuộc nói chuyện này đã xong.

Dù Kokuryuu-sama có ý cảnh cáo tôi đi nữa, nếu việc đó có hại cho Nhân Loại, vậy thì tôi không thể chấp nhận tuân theo nó được.

Tôi đã mất đi quyền lựa chọn rồi.

Ý tôi là lựa chọn làm bất kì điều gì có hại đến Nhân Loại.

[Ta hiểu. Cảm ơn vì chai rượu]

Trước khi tôi kịp nhận ra thì toàn bộ chai rượu đã hết rồi.

Tôi chỉ mới uống một ngụm duy nhất từ ly đầu tiên mà thôi.

Xem ra phần lớn chai rượu đã bị Kokuryuu-sama uống hết.

Khi tôi nhận ra điều đó rồi thì ngài ấy đã biến mất không thấy đâu nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 16: Chính Nghĩa?

[Đó chính là lí do tại sao tôi phải tránh việc chồng chất hàng núi xác người một cách vô nghĩa]

Những lời của Giáo hoàng vẫn còn vang vọng trong tai tôi.

Ông già đó, tin tưởng tuyệt đối vào lý tưởng không gì lay động được của bản, đã luôn không ngừng tự tay giết vô số những người mà ông ấy phải bảo vệ.

Để đa số người có thể sống ông ta sẽ giết thiểu số.

Ông ta có đủ quyết tâm và sức mạnh để làm điều đó, không một chút ngại ngần.

Giết người là sai.

Những suy nghĩ như là "tại sao?" hay là "cách nào" không hề có ý nghĩa gì cả.

Lí do việc giết người là sai không thể giải thích bằng lí thuyết được.

Việc không nên làm đơn giản là không nên làm.

Chỉ có thế.

Không phải là lí thuyết khô khan gì đó, mà lí do con người vẫn còn là con người là vì họ tránh những hành động như thế.

Nhưng rồi, nếu như bạn buộc phải làm việc không nên làm để có thể bảo vệ người bạn muốn bảo vệ thì sao?

Nếu như không còn bất kì lựa chọn nào khác ngoài tự tay mình làm ra việc không bao giờ nên làm thì sao?

Việc mà Giáo hoàng đang làm, chính là thay đổi thế giới cho tiện việc ông ấy muốn làm.

Nhưng mà không phải là vì lợi ích của bản thân, mà là vì sự quan tâm thực sự đến thế giới.

Vì thế giới, tự hi sinh bản thân, dù có phải giết nhiều người đi nữa, ông ta cũng sẽ cứu một số lượng người lớn hơn.

Những hành động như thế, là chính nghĩa?

Hay là xấu xa?

Cứu người chính là chính nghĩa.

Giết người chính là xấu xa.

Vậy còn trường hợp cả hai cùng lúc, làm sao để có thể đưa ra một kết luận đúng duy nhất?

Tôi không biết.

Đó là chuyện xấu, hay là chuyện tốt?

Nhưng, tôi hiểu được một chuyện.

Đó là Giáo hoàng đó, dù có chửi thẳng vào mặt ông ta, nói rằng ông ta đi sai rồi, ông ta cũng vẫn sẽ tiếp tục bước đi.

Mặc dù khuôn mặt ông ta hiền dịu như thế, nhưng trong mắt ông ta là lòng quyết tâm không kém gì sự điên cuồng.

Dù có gì xảy ra đi nữa, tôi có thể tự tin mà nói ông ta vẫn sẽ tiếp tục.

Nếu có ngày ông ta ngừng lại, chắc chắn đúng theo lời ông ta nói, là khi thế giới không cần được cứu nữa, hoặc là khi cả thể xác lẫn linh hồn ông ta đều đã tan thành tro bụi.

Ông ta thực sự rất đáng sợ.

Một niềm tin đi đến cực hạn, không thể thể hiện bằng chỉ số hay skill được, một loại sức mạnh kinh khủng.

Nếu chiến đấu trực tiếp chắc chắn tôi sẽ là người chiến thắng.

Nhưng mà đó sẽ là một chiến thắng vô nghĩa.

Dù có chết đi ông ấy cũng sẽ tiếp tục sống lại.

Lần nữa và lại một lần nữa.

Không có ai lại có một trái tim kiên định như thế được.

Vậy tôi thì sao?

Về mặt đó, tôi quá yếu ớt.

Yếu đến mức tôi đã có lúc muốn chết, chỉ vì không đủ sức gánh chịu những tội lỗi do chính tay tôi làm ra.

Dù vậy, sau khi được cứu sống tôi lại không muốn chết, tôi đáng ghét như thế, và yếu ớt như thế.

Chỉ số của tôi, skill của tôi, chắc chắn thuộc hàng nhất nhì trên thế giới này.

Mặc dù tôi có thể thấy rõ núi cao vẫn có núi cao hơn, nhưng tôi vẫn cao hơn mức trung bình rất nhiều.

Dù tôi mạnh mẽ như thế này, nhưng trái tim tôi lại quá yếu ớt.

Tôi quá không cân bằng.

Tôi cần phải mạnh hơn nữa.

Không phải giống Giáo hoàng đó, tôi không nghĩ mình đạt được đến mức điên rồ như thế, mà tôi cũng sẽ không nhắm mục tiêu đến đó.

Dù thế đi nữa, tôi vẫn sẽ chịu trách nhiệm cho con đường tôi chọn để đi được đến đó, và tôi sẽ hành động để không uổng phí con đường tôi chọn.

Đó là giới hạn mà tôi tự vạch ra cho bản thân.

Đó là cái cớ mà bản thân yếu đuối của tôi hiện nay chấp nhận để có thể tha thứ bản thân.

Chỉ số của tôi đã hồi phục như cũ rồi.

Đã đến lúc tôi ngừng ở biệt thự này mà ngồi chơi rồi.

Tôi phải hành động.

Từ nay trở đi, tôi phải tìm ra câu trả lời, thế giới thực sự nên như thế nào.

Tôi sẽ nói chuyện với Shiro-san.

Để hỏi Shiro-san rằng nơi cô ấy muốn đến là đâu.

Để biết cách cô ấy sẽ dùng để đến đó.

Nếu nó cùng một con đường với tôi, vậy thì tôi sẽ rất vui lòng hợp tác với Shiro-san.

Nếu không... tôi thực sự cầu mong là sẽ không.

Lúc tôi làm ra lựa chọn như thế, mặc dù đã đến giờ ăn tối, nhưng Shiro-san lại chưa quay về như bình thường.

Thay vào đó, cứ như chỉ còn là một cái bóng của bản thân mình trước đây, Sophia-san ngồi đó không chạm đến thức ăn của bản thân.

Có lẽ sau khi gặp Giáo hoàng cô ấy cũng đã suy nghĩ đến nhiều thứ.

Suy nghĩ hiện tại của cô ấy có lẽ quá hỗn loạn đến mức tôi đoán sao cũng không ra được.

Cô ấy vốn được sinh ra ở một đất nước đi theo Nữ Thần Giáo, và tôi nghe rằng quê nhà cô ấy đã bị Thánh Ngôn Giáo hủy diệt.

Tôi đã từng trải qua cảm giác ngôi làng Yêu Tinh Lùn bị hủy diệt rồi, nên tôi có thể hiểu phần này cảm giác của cô ấy.

Sự giận dữ đó, đủ để có thể khiến bản thân hoàn toàn lạc đi trong sự thù hận điên cuồng.

Tôi thì đã chính tay mình trả thù được.

Nhưng Sophia-san lại không thể làm vậy được.

Không phải là không thể thử, mà là sẽ không thử.

Vì cô ấy đã nhận ra quyết tâm của Giáo hoàng kinh khủng đến mức nào trong cuộc họp đó.

Chính bởi vì thấy được lòng tin vững chắc không gì lay chuyển được đó, nên chắc chắn đến cả Sophia-san cũng hiểu được việc giết Giáo hoàng ở

đó không có chút ý nghĩa nào cả.

Trả thù có phải là chính nghĩa không?

Tôi không biết.

Nhưng mà, vì tôi đã trải qua việc đó rồi, nên tôi hiểu rằng không trả thù được thì không thể tiến lên được.

Đến tận ngày hôm nay, Sophia-san đã sống mà không thể trả thù.

Không phải chính là bởi vì lí do đó, mà cô ấy đã dễ dàng vượt qua ranh giới mà một con người không nên vượt qua dễ dàng như thế, đi thẳng xuống con đường của tội lỗi sao?

Ngọn lửa thù hận bùng cháy suốt thời gian qua trong lòng Sophia-san, có lẽ đã khiến tính cách cô ấy bị bóp méo như thế này.

Tôi rút ra kết luận như thế.

Và bây giờ, dù cô ấy muốn lấy ông ta ra làm mục tiêu để trả thù, cô ấy vẫn hiểu được rằng như thế không thể trả thù theo đúng ý muốn được dù thế nào đi nữa.

Bình thường cứ giết chết ông ta là đủ rồi.

Nhưng mà Giáo hoàng đó thì lại khác.

Dù có giết ông ta cũng vô nghĩa.

Nếu muốn trả thù ông ta, việc cần phải làm đó là đập vỡ tinh thần thép của ông ấy.

Và tôi biết, Sophia-san chắc chắn nhận ra chuyện đó khó đến mức nào.

[Sao cô không ăn thêm một chút đi?]

Tôi vô thức nói như thế.

Xem ra, hoàn toàn vô dụng.

Vì trong mắt của Sophia-san, tôi thấy được sự khó chịu không hề che giấu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 33: Kiếp Nay Và Kiếp Trước

TN: Ai ship VampyxOni bơi vào nào =)))

~~~~~

Trong số bao nhiêu thứ hăn có thể nói, hăn lại nói cái gì vậy?

"Sao cô không ăn thêm một chút đi"!?

Mới hôm trước chính cái miệng đó vừa bác bỏ thức ăn của tôi còn gì.

Đùa với nhau à.

Không, tôi hiểu mà, thật đó.

Cái tên đó mới là đầu óc quá đơn giản nên không hiểu gì hết.

Hăn ra không chịu hiểu rằng với một Vampire thì ăn, đồng nghĩa với uống máu.

Nhưng mà, biết gì không.

Từ chính cái miệng đó của hăn dám gọi tôi là một kẻ gớm ghiếc, không phải việc tôi nghĩ rằng hăn không hiểu chút gì hết là bình thường sao, khi mà chính hăn còn không hiểu mình đang kêu tôi ăn thêm nghĩa là gì?

Trong lúc tôi đang im lặng mà lườm hăn, Wrath làm một vẻ mặt có vẻ khó xử.

Nhưng chắc hẳn còn không hiểu tại sao tôi lại khó chịu nữa.

["Ăn thêm"? Tức là, đang kêu tôi đi "hút máu" đó hả? Sao mới hôm trước còn bảo tôi là gớm ghiếc mà?"]

Nhìn thấy cái khuôn mặt ngu ngốc đáng ghét của Wrath, tôi bất giác nói ra những lời đó.

Khi thấy Wrath phản ứng như đang hốt hoảng, tôi cảm thấy bớt bực mình một chút.

[Hay là, cậu đang nói tôi có thể hút máu của cậu hả? Rõ ràng, kêu tôi không thôi miên nữa, không phải là cậu đang kêu tôi đi hỏi ý người khác có chịu cho tôi hút máu hay không sao hả? Làm gì có ai lại đi tự nguyện làm chuyện kì dị đó đúng không?]

Chớp lấy cơ hội, tôi liên tục mỉa mai hắn.

Thường bình tôi khó mà thắng được một cuộc tranh luận bằng lời nói.

Nhưng mà hắn tự mình đào hố chôn rồi, nên tôi sẽ trả thù cho cái tội hôm trước khua môi múa mép trước mặt tôi.

[Này. Hôm trước đó cậu biết không, độc mồm độc miệng bày đặt gọi tôi là gớm ghiếc, cậu có biết việc một Vampire không dùng thôi miên mà muốn hút máu khó thế nào không?]

Wrath vẫn im lặng.

Xem ra cậu ta là dạng người sẽ giữ im lặng khi đang bất lợi.

[Ừ thì đúng là nếu tính theo tiêu chuẩn của Nhân Loại thì Vampire chúng tôi đúng là những kẻ xấu xa từ trong gốc luôn rồi mà. Vậy là cậu kêu tôi đi chết đi đúng không?]

[Đó không phải là ý tôi...]

[Vậy hả? Tôi thì thấy là vậy đó hiểu không? "Đừng dùng thôi miên". Nếu không làm vậy, không phải tôi chỉ còn hai lựa chọn là bất ngờ tấn công người khác để lấy máu, hoặc là thật thật thà thà cầu xin được cho máu để hút? Tôi mới nãy nói rồi đó, nhưng làm gì có ai kì dị đến mức tự nguyện chấp nhận cho máu để hút hả? Làm gì có ai chứ. Vậy nghĩa là tôi còn một lựa chọn duy nhất là đi tấn công người khác để lấy máu? Nhưng mà hình như làm vậy còn tệ hơn những gì tôi làm trước giờ không phải à]

Thực ra, tôi là một True Ancestor, nên dù không uống máu tôi cũng sẽ không chết.

Nhưng mà vì tôi quá quen vị máu rồi, nên nếu bị bắt phải sống mà không uống máu tôi không tự tin rằng mình làm vậy được.

Nếu cậu ta mà biết chuyện đó thì hơi phiền phức, mà tôi không nói ra thì cậu ta không đời nào biết được, nên tôi sẽ im lặng.

[Nếu tôi dùng được thôi miên, tôi cũng có thể xóa kí ức việc bị hút máu đó biết không, thay vào đó họ sẽ thấy sung sướng. Biết gì không? Tôi nghe nói rằng bị hút máu cảm giác rất sướng đó. Nếu tôi được hút máu thì tôi sẽ thấy vui. Nếu người kia cũng cảm thấy sướng chứ không phải sợ hãi thì họ cũng vui nữa. Nếu cả hai đều vui không phải ai cũng có lợi sao?]

Việc tôi nói bị hút máu thấy sung sướng là thật.

Chỉ là tôi là người hút máu nên tôi chưa tận hưởng cảm giác đó bao giờ thôi, nhưng tôi nghe những người tôi hút máu nói là cảm giác sướng như lúc đang làm tình vậy đó.

Bởi vậy, mỗi khi tôi hút máu được một lượng nhất định rồi thường mọi chuyện tự động sẽ phát triển đến hướng đó.

Wrath khi nghe tôi nói thấy sung sướng thì làm một vẻ mặt ghê tởm.

Gì thế hả?

Bộ còn là trai tân à?

「Cậu là trai tân sao?」

「Sặc!?!」

Wrath bị sặc vì bất ngờ, nhìn giống mấy cảnh trên phim hài ấy.

「Cá-cá-cá-----cái gì!?!」

A, vậy ra là trai tân thật kìa.

Hmm-mm.

「Nếu để tôi hút máu cậu thì tôi sẽ giúp cậu mất trinh, thấy sao hả?」

Khi nghe những lời đó tự nhiên phát ra, chính tôi còn thấy bị sốc.

Còn Wrath, khỏi nói là cậu ta bị sốc đến đờ người luôn rồi.

Chúng tôi tiếp tục im lặng nhìn nhau chăm chăm.

「Tôi sẽ không làm chuyện lăng lơ như thế」

Người mở miệng đầu tiên là Wrath.

Với một giọng có vẻ e ngại, cậu ta nói một câu đậm chất cổ hủ như thế.

「Này, hình như cậu hơi bị quá coi trọng thường thức của kiếp trước rồi đó?」

Lần nữa, những lời nói như thế cứ tự nhiên phát ra, tôi cảm giác tim mình vừa đập mạnh một nhịp.

Đúng vậy.

Kiếp trước là kiếp trước.

Ở kiếp trước tôi đúng là một Nhân Loại, và kiếp này mặc dù ngoại hình tôi giống như thế thật, nhưng bên trong thì lại là một sinh vật khác hoàn toàn.

Nếu vậy chuyện thường thức và mọi thứ hiện tại của tôi sẽ khác hẳn lúc trước sao?

『Ojou-sama, liệu cha mẹ cô có thấy tự hào về cô hiện tại không?』

Những lời nói đó của Merazofis vẫn nằm trong lòng tôi.

Tôi có cảm giác mình đã tìm được một câu trả lời, mặc dù vẫn rất mơ hồ.

Tôi không thể nói ra thành lời được, nhưng tôi có cảm giác đã tìm được điểm khởi đầu.

Tôi là chính tôi.

Tôi là một Vampire.

Giống như Wrath nói vậy.

Tôi có thể chọn chết làm một Nhân Loại, hoặc là sống với tư cách một Vampire.

Chỉ được chọn một trong hai, vậy thì tôi chọn sống làm Vampire.

Nếu nghĩ như thế, chuyện tôi lo lắng suốt thời gian qua giống như một trò đùa vậy.

Tôi có xấu xa cũng có sao.

Tôi là một Vampire mà, sống như là Vampire có gì sai?

Việc coi trọng thường thức của Nhân Loại mặc dù đang làm Vampire mới là chuyện kì lạ đó.

[Nói như thế, tôi cũng có thể hỏi lại không phải cô đang từ bỏ kiếp trước của mình quá mức sao chứ, Negishi Akiko-san?]

Tôi không biết cậu ta muốn làm gì bằng việc cố tình gọi tên kiếp trước của tôi vô nghĩa như thế.

Nhưng mà cái tên này thực sự biết cách làm người khác bực mình đó ha!

[Vậy thì có gì sai chứ hả? Theo tôi thấy, cứ tiếp tục bám víu cái gọi là nhân phẩm mặc dù không còn là Nhân Loại, như cậu mới là người thực sự sai lệch đó, Sasajima Kyouya-kun]

Tôi thử gọi Wrath bằng tên kiếp trước của cậu ta.

Khi tôi làm thế mặt cậu ta tối sầm lại thấy rõ.

Hmm-mm.

Tôi không biết tại sao cậu ta lại ghét tên kiếp trước của mình như thế, nhưng nếu ghét vậy hay là tôi cứ gọi cậu ta là Kyouya-kun luôn đi nhỉ?

P.s: chap tới sẽ có người bị lột đồ ra và ăn sạch sẽ. các bạn cứ hóng nhé

^^

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni 17: Kẻ Yếu Là Miếng Thịt, Kẻ Mạnh Là Người Ăn

[Nói lại từ đầu, "Wrath" là sao chứ hả? Chỉ vì cậu có skill Thịnh Nộ mà cậu dùng nó làm tên mình luôn hả? Rõ ràng cái đó giống biệt danh hơn đúng không? Cậu đâu có bị bệnh Chuunibyou đâu chứ. A, hay là, cậu thực sự bị Chuunibyou? Nếu vậy thì tôi rất xin lỗi. Để sau này cậu không hối hận đã bao giờ làm như thế, tôi sẽ hết sức tốt bụng mà chỉ gọi cậu là Kyouya-kun từ đây trở đi]

Mặc dù Sophia-san vẫn đang tiếp tục chọc ghẹo tôi với cái nụ cười đắc ý đó trên mặt, nhưng tôi không thể phản kháng được.

Cảm xúc cô ấy hiện quá rõ trên mặt kìa.

Rõ ràng chỉ muốn chế nhạo tôi thôi.

Cô ấy còn có một nụ cười hết sức khả ố nữa, nên rõ ràng cô ấy vẫn còn muốn tiếp tục tấn công tôi bằng lời nói như thế này.

Vì dính ngay chủ đề mà tôi bị bất lợi thế này nên có vẻ chuyện này là không thể tránh được.

Chuunibyou.

Tôi không ngờ lại bị gọi như thế.

Ừ thì đúng là, nếu nghĩ kĩ lại thì nghe giống như đặt tên như tôi là chuyện một người bị Chuunibyou sẽ làm.

Lúc tôi đổi tên tôi đang bị quẫn trí hết mức rồi, nên tôi chỉ chọn cái tên đơn giản nhất mình nghĩ ra mà thôi.

Tôi không thể phủ nhận việc nó nghe Chuunibyou cực kì.

Hơn nữa, tôi không hề nghĩ tới việc lại sẽ gặp lại bất kì bạn học nào của tôi từ kiếp trước cả, nên tôi không nghĩ lại có ai hiểu được cái tên của tôi nghĩa là gì.

Bị trực tiếp gọi là Chuunibyou thẳng mặt như thế, tôi bất giác cảm thấy xấu hổ.

Đúng là một cảm giác kì lạ, cứ như vừa bị ném từ một giấc mơ về với thực tại vậy.

Cơ mà, nếu tôi là Chuunibyou vậy không phải Shiro-san cũng thế sao chứ?

[Cứ coi như tôi là Chuunibyou đi, vậy còn Shiro-san thì sao hả?]

Sophia-san không thể chống lại Shiro-san được.

Trong thời gian ngắn ngủi tôi ở đây tôi đã nhận ra cấp bậc trong mối quan hệ hai người đó.

Vì thế, tôi dùng việc đó để phản đòn.

Khi nghĩ về việc chuyện này nhỏ mọn thế nào thì tôi thấy chán nản.

Vốn ban đầu đây là một cuộc tranh luận nghiêm túc mà, tại sao nó lại biến thành việc tranh luận thế nào là Chuunibyou chứ?

[Hực!? Cậu bị ngu à?! Goshujin-sama là như thế! Như thế, như thế đó!]

Cứ như khả năng nói chuyện của cô ấy bị cản lại hay gì đó, cô ấy không thể cãi lại một cách ra hồn được.

Nói đúng hơn, cô ấy hoàn toàn lúng túng rồi.

Cô ấy sợ Shiro-san đến mức đó sao?

[T-tôi không hề nghĩ thế! Đúng là việc cô ấy màu trắng như thế là không thể sửa được, nhưng tôi không hề nghĩ gì về việc tại sao quần áo cũng phải trắng hết luôn, hay là nghĩ rằng việc cô ấy không bị mù nhưng vẫn cứ liên tục nhắm mắt lại là kì lạ hay gì đó hết - không hề nghĩ như thế chút nào!]

Là tôi hay là tôi đang thấy cô ấy đang tự hủy vậy?

Sophia-san, tôi đã từng nghĩ như thế này một lần rồi, nhưng cô thực sự chỉ là một kẻ ngốc đúng không?

A.

[Gọi tôi hả?]

Trong lúc tôi không nhận ra, đúng thế, cả Sophia-san lẫn tôi đều không nhận ra cô ấy ở đó lúc nào, Shiro-san xuất hiện.

Ngay sau lưng Sophia-san.

[Hiếu rồi, hiếu ồi~ Vậy ra cô nghĩ về tôi như thế hử ~ Chuunibyou hử ~ Nai waa~]

Hmm?

Cô ấy hơi khác bình thường.

Cách nói chuyện của cô ấy cũng thế, hơn nữa khuôn mặt luôn trắng bệch của cô ấy bây giờ lại hơi đỏ hồng.

Trên hết, tôi chưa bao giờ thấy bất kì cảm xúc nào trên mặt Shiro-san cả, nhưng bây giờ thì cô ấy lại đang cười như một tên ngốc.

Sophia-san cũng chờ người đến mức tôi gần như nghe được tiếng kính vỡ.

Shiro-san hiện tại đang tựa đầu vào vai Sophia-san.

Khi Shiro-san ợ một hơi dài thì mặt Sophia-san đành lại.

[Go, Goshujin-sama? Có khi nào cô vừa.... uống rượu?]

[Đúng ờii~~! Ngon lắm đó!]

Cứ như vừa nghe được gì đó vui lắm, Shiro-san cười nắc nẻ.

Hai mươi tuổi rồi hãy uống rượu chứ.

Ừ, mà, tới tôi còn biết bây giờ nói chuyện đó là trễ đến mức nào.

Vậy ra, đây là Shiro-san lúc say xỉn à.

Tôi có nghe Sophia-san kể về chuyện này, nhưng như thế này còn hơn cả tôi tưởng tượng nữa.

Cô ấy là một người khác hẳn luôn rồi đó?

[Quần áo của tôi trắng đơn giản là vì thế này dễ hơn~. Nếu muốn nhuộm màu thì tôi cũng làm được chứ bộ, nhưng mà phiền lắm nên tôi không làm đâu nhaa~. Thời trang sao? Cái đó ăn có ngon không vậy?]

Vậy ra đây là một người say rượu hung hăng sao?

Shiro-san đang kèm chặt Sophia-san lại khiến cô ấy không thể trốn được, dù thế Sophia-san vẫn đang cố gắng trong tuyệt vọng để thoát khỏi việc bị kèm lại như thế.

Từ vẻ mặt tái nhợt không còn chút máu của cô ấy là thấy cô ấy đang sợ đến mức nào.

[Còn vụ nhắm mắt, đó là để đừng để người ta thấy Ma Nhân của tôi! Không phải mấy thứ Chuunibyou gì gì đó mà là Ma Nhân thật đó hiểu chưa! Nếu muốn thì tôi cho hai người thấy cũng được, nhưng chết ráng chịu nha?]

[Éc!? Không, cô không cần phải cho thấy được! Nhất định đừng có khoe ra nha được không!?!]

Cô ấy đến mức này vừa nói vừa thét lên rồi.

Tình hình hiện tại đã quá đáng thương để tiếp tục nữa, nên chắc tôi sẽ cản hai người họ lại.

[Shiro-san, như thế là đủ...]

[Nhoàm]

Ngay lúc tôi cố lên tiếng cản cô ấy lại, Shiro-san cắn lỗ tai Sophia-san.

Là kiểu cắn đùa... không phải, là hoàn toàn cắn đứt rồi.

Khi Shiro-san ngược đầu dậy thì lỗ tai Sophia-san vốn dĩ ở đó đã biến mất.

Trong khi tôi đang đờ người ra ngắm thì Shiro-san làm động tác nhai nhai gì đó trong miệng.

[Măm]

[Kh-ô-ô-ô-ng! Tôi bị ăn rồi! Sau bấy lâu nay tôi lại bị ăn nữa rồi!?!]

[Ge- he he. Tôi sẽ không ngại đâu nhá~]

[Á, này!? Đừng cởi đồ tôi ra! Khoan, khoan! Cơ thể của tôi không phải đồ ăn đâu! Đừng có đứng đó nhìn, cứu với!]

Hử!?

Hình như suy nghĩ của tôi vừa bị ngắt đoạn.

[Shiro-san, dừng lại, dừng lại!]

Ngay khi tôi đưa tay ra cố tách Shiro-san khỏi Sophia-san, Shiro-san mở mắt ra.

Tôi có cảm giác ngay lúc đó mình bị bất ngờ đến mức không thể không ngừng lại.

Thứ tôi thấy khi đó, là một con mắt kì lạ bên trong con người của nó có chứa thêm nhiều con người khác nữa.

[King Crimson! Không hẳn vậy]

.

.

.

.

[Hử?]

Khi tôi nhìn lại, Shiro-san đã biến mất.

Nhưng cô ấy lẽ ra phải ở ngay trước mặt tôi mới đúng.

Hơn nữa không chỉ mình Shiro-san, Sophia-san cũng biến mất.

Ít ra, tôi tưởng thế, nhưng thực tế Sophia-san đang nằm sụp hẳn xuống sàn, quần áo xộc xệch, sắp mặt xuống đất.

[Ế?]

Tôi đang thấy ảo ảnh hay gì sao?

Cảnh tượng trước mặt tôi không giống với cảnh tôi vừa thấy trước đó.

[Trở lại bình thường rồi sao?]

Vẫn đang nằm sắp mặt xuống đất, Sophia-san mở miệng ra hỏi tôi với một giọng mệt mỏi.

Nghe có vẻ như cô ấy cũng không có ý định sẽ ngồi dậy.

[Chuyện gì đã xảy ra?]

[Ai biết chứ? Cậu đột nhiên bất động không di chuyển nữa]

Đã có gì đó xảy ra với tôi.

[Đúng là, "kẻ yếu là miếng thịt, kẻ mạnh là người ăn" thật đáng sợ mà]

Hiện tại việc duy nhất tôi có thể làm cho Sophia-san, đang cúi đầu một cách đầy hổ thẹn như thế là cởi áo khoác ngoài ra choàng qua vai cô ấy.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 261: Rượu Là Phương Thuốc Tốt Nhất

Khi tôi tỉnh dậy thì tôi đang nằm trên một chiếc giường trong biệt thự.

Thật kì lạ.

Hôm qua tôi nhớ mình tự nhốt bản thân trong không gian khác cùng với một ít rượu và đồ nhắm để ăn mà.

Tôi bị xin lúc nào không biết rồi tự động quay về đây để ngủ sao?

Việc tôi cứ quên hết mọi chuyện xảy ra khi bị xin là hơi đáng lo, nhưng thôi kệ.

Tôi có thể nhanh chóng phân hủy hết hơi men trong rượu nếu muốn, nhưng nếu vậy thì uống rượu không có ý nghĩa gì hết.

Rượu không có hơi men thì không phải là rượu!

Ừ thì, nếu cần tôi chỉ cần tải kí ức từ vô số phân thân ở khắp nơi của tôi vào bản thể là xong, không thành vấn đề.

Cơ mà bây giờ tôi không tải kí ức vào đâu.

Nói thật đó, có ai mà không sợ khi nghĩ về chuyện đáng sợ gì bản thân đã làm trong lúc say xin không?

Tôi lắc đầu chối bỏ ý tưởng đó, và kiểm tra tình hình cơ thể bản thân xem có gì sai không.

Dĩ nhiên tôi sẽ không bị nhức đầu hay gì đó chỉ từ việc uống rượu, nên đây chỉ là phòng trường hợp có chuyện hi hữu xảy ra thôi hiều không.

Ừ, hôm nay tôi vẫn đang khỏe mạnh hết mức có thể.

Cơ mà tôi có cảm giác da của mình hôm nay bóng loáng một cách kì lạ vì lí do nào đó.

Ừ, rượu thật là tốt cho sức khỏe mà.

Tôi đi ra khỏi phòng để ăn sáng, hướng đến nhà ăn.

Bé Vampire là Oni-kun đã ngồi đó sẵn rồi.

[Chào buổi sáng]

[Ch-chào]

Một lời chào lịch sự từ Oni-kun và một lời chào từ bé Vampire với khuôn mặt cứng ngắc.

Cô bé cũng đã như thế này một hai lần trên chuyến đi trước kia của chúng tôi, có vẻ cô bé không phải là người thích buổi sáng chẳng?

[Mm]

Tôi nghĩ mình cũng nên trả lời để phản ứng, nên tôi nói ngắn gọn như thế.

Tôi ngồi xuống bên cạnh bé Vampire.

Vì lí do nào đó, bé Vampire ngay lập tức giật thẳng dậy.

[Ừm]

Hmm?

[Chuyện xảy ra tối qua, tôi nghĩ tốt nhất cô nên dừng chuyện đó lại]

Oni-kun nói như thế với một giọng trách óc.

Hmm?

Tối qua?

Hôm qua tôi làm gì sao?

Tôi nhìn bé Vampire.

Nói vậy chứ tôi vẫn đang nhắm mắt nên không thực sự chạm mắt với cô bé.

Bé Vampire đang nhìn Oni-kun như đang nhìn gì đó rất đáng ngạc nhiên.

Ể?

Gì thế?

Hôm qua xảy ra chuyện gì vậy?

[Sophia-san cũng tỏ ra không thích chuyện đó, và tôi nghĩ rằng cưỡng ép người khác như thế là không đúng. Dù lúc đó cô có đang bị say rượu đi nữa, tôi vẫn nghĩ có những việc không thể chấp nhận được]

Rượu.

Say.

Lệnh khẩn cấp đến toàn bộ phân thân trong biệt thự!

Ngay lập tức tải hết kí ức lúc bản thể đang bị say rượu hôm qua về!

Những phân thân ẩn núp trong biệt thự nhanh chóng chuyển hết kí ức về bản thể của tôi.

Tôi từ từ quan sát kí ức hôm qua, bù đắp lại phần mà tôi không nhớ.

Sặc!?

Cái quái gì thế này!?

Này!

Này, tôi hôm qua ới!

Đang làm gì vậy hả!?

Đây không phải chỉ là một tên say rượu hung hăng bình thường đâu nha!

Tôi vừa thấy được một thứ cực kì đáng sợ!

Thật tình luôn.

Nai wa.

Hoàn toàn nai wa.

Nhìn bản thân mình lúc đang say xỉn, tôi hoàn toàn nai wa.

Tôi vật bé Vampire xuống, dùng Tù Động Ma Nhãn bắn Oni-kun khi cậu ta định cản tôi lại.

Tôi thích làm gì thì làm luôn.

Cơ mà, lúc tôi cố gắng thì tôi sẽ nói chuyện được như thế sao!

À ừ.

Đây không phải là lúc chạy trốn khỏi thực tại.

Tôi nên làm gì đây.

Tôi nhìn về hướng bé Vampire.

Cô bé cố gắng hết sức vừa né tôi vừa không rời khỏi ghế.

À, ừ.

[Tôi xin lỗi]

Đúng vậy.

Ừm, bé Vampire.

Tại sao mặt bé lại run rẩy như không tin được mắt mình vậy?

Nếu tôi làm gì sai ít ra tôi cũng biết xin lỗi chứ bộ?

Tôi sẽ chịu khó kiêng rượu một thời gian.

Nếu có uống, chắc là chỉ uống lúc có D ở đó.

Ừm, không, như thế cũng khá là đáng sợ vì một lí do hoàn toàn khác.

Tạm thời tôi sẽ hoàn toàn không uống luôn.

Hự, đau lòng lắm, nhưng không có cách nào khác.

Tôi nhìn lại Oni-kun, và cậu ta làm một vẻ mặt thở phào nhẹ nhõm.

Xem ra Oni-kun đã chuẩn bị tinh thần để chết khi cậu ta la rầy tôi.

Ừ thì, nếu thấy cảnh ĐÓ hôm qua rồi thì tôi không trách cậu ta.

Không ngờ rượu lại có tác hại như thế.

Đáng sợ quá.

「Goshujin-sama. Cô có thật phải là Goshujin-sama không?」

Bé Vampire đang nói gì đó khá kì lạ.

Tôi muốn mở miệng phản bác rằng nếu tôi không phải thật thì sao.

「Cô có bị sốt không? Hay là có ăn gì đó kì lạ không? Hay là đầu óc bị hư thật rồi?」

Này, này.

Hình tượng của tôi trong lòng cô là thế nào thế hả?

Nghe nữa tôi thấy buồn lắm, nên tôi chặt một cú vào đầu cô bé để khiến cô bé im lặng.

「Ui da!? Quá đáng nha!? Tôi đang lo lắng cho cô đó, sao lại phản ứng quá đáng vậy!?!」

「Không, mới vừa rồi, tôi thấy người quá đáng là Sophia-san mới đúng」

Khi bé Vampire phản đối thì Oni-kun nhẹ nhàng bác bỏ.

Hmm, hmm.

Tự nhiên xin lỗi có chút mà mọi thứ lại ồn ào và vô lí quá đi.

Không như một Ác Thần ở đâu đó, tôi không thể nói chuyện bình thường được.

Tôi không phải D!

Không phải D!

「Nhưng mà, chúng ta đang nói về Goshujin-sama đó? Là Goshujin-sama cứ như là hiện thân cho mọi việc làm ghê tởm trên thế giới đó? Là Goshujin-sama thích tàn sát hàng loạt và ăn thịt người như cơm bữa khiến tôi muốn hỏi liệu cô ấy có phải là từ địa ngục bò lên không đó?」

Hình tượng của tôi trong bé Vampire hơi giống một Đại Ma Vương.

Ế?

Vậy luôn hả?

Tôi có hình tượng tệ như thế luôn hả?

À, ừ.

Nghĩ lại thì, tôi đúng là ngòi nổ dẫn đến quê nhà của bé Vampire bị hủy diệt, hơn nữa còn tàn sát nhiều người trong cuộc chiến tranh đó, hơn nữa hình như sau đó tôi còn làm món thịt Elf xào rau nữa đúng không.

Cơ mà, theo lời bé Vampire thì hình như hôm qua không phải là lần đầu tôi như thế?

Nói vậy thì mọi thứ nghe có lí.

Quá có lí.

Ồi không!

Vậy nghĩa là bé Vampire nghĩ về tôi như là một con quái vật mỗi tối đều ăn thịt người sao!?

Cơ mà như thế không sai nên tôi không thể phản bác được!

「Này, hình như cô nói hơi quá đáng rồi đó?」

「Mọi chuyện đó đều có thật mà」

「Ế？」

Oni-kun nhìn tôi như bị sốc.

Ngừng lại!

Đừng nhìn tôi như thế!

Tôi bất giác quay mặt đi để tránh ánh mắt cậu ta.

D 「Tôi nhận được tin hiệu rằng một con nhện nào đó vừa sỉ tôi xong nên tôi đi trừng phạt nó đây」

Meido 「Cô nghĩ tôi sẽ để cô đi sao? Xin hãy tiếp tục làm việc đi」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 262: Muốn Qua Khỏi Chỗ Này Thì Hãy Đánh Bại Ta Trước Đã!

Ừ thì, tôi không ngạc nhiên là Oni-kun đang bị sốc.

Oni-kun thì đúng là đã tàn sát hàng loạt khi sử dụng Thịnh Nộ, nhưng có điều đó hoàn toàn là việc làm bởi vì bị Thịnh Nộ điều khiển.

Không phải là chuyện cậu ta tự mình muốn làm.

Còn tôi, tôi lại là tự ý mình làm như thế.

Tôi nổi khùng lên và đã làm vậy.

Nhưng mà, tôi không hề hối tiếc hay hối lỗi chuyện đó!

Hơn nữa, so với chuyện tôi sắp làm thì những gì tôi đã làm trong quá khứ không khác gì đi dã ngoại hết.

Có vẻ như đang không biết nói gì, Oni-kun cứ hết mở miệng rồi lại ngậm miệng lại.

Bé Vampire có vẻ khó xử vì chính lời của bé ấy gây ra không khí hiện tại.

Hừm.

Tôi đoán là cũng đến lúc mình nói ra suy nghĩ của bản thân một chút rồi.

Dù ai người họ muốn chọn con đường nào trong tương lai, đó cũng là tùy ý họ.

Không phải chuyện của tôi.

Nhưng mà điều đó chỉ là nếu họ không định cản con đường của chính tôi mà thôi.

[Trong tương lai tôi cũng sẽ còn tàn sát hàng loạt nữa]

Tôi sẽ xác nhận việc này trước tiên.

Có lẽ sẽ không phải tự tay tôi làm, nhưng tôi vẫn là người chủ mưu sau cuộc chiến tranh quy mô khổng lồ sắp sửa diễn ra giữa Nhân Loại và Quỷ.

Chắc chắn số người bị chết trong cuộc chiến sẽ cao gấp mấy trăm lần so với cuộc chiến giữa nước Sariera và Thánh Ngôn Giáo.

Hơn nữa, lúc đó có lẽ tôi sẽ còn tự tay giết chết Anh Hùng hiện tại nữa.

Vì tôi sẽ phải can thiệp vào hệ thống ngay lúc đó nên tự tay tôi giết cậu ta là cách chắc ăn nhất.

Nếu Anh Hùng tấn công tôi cùng với một đội quân thì tôi sẽ giết toàn bộ bọn chúng cùng nhau.

Tùy tình hình mà nói, dù tôi có thực sự phải đánh với cả một đội quân một mình cũng không có gì lạ.

Nói cách khác, là một cuộc thảm sát hoàn toàn.

Ừ thì, dù là trực tiếp hay gián tiếp thì tôi cũng sẽ tàn sát rất nhiều người.

[Cậu muốn nghĩ sao về việc đó thì tùy. Nhưng nếu cản đường tôi thì tôi sẽ không nương tay dù là một chút. Miễn sao không cản đường tôi, thì tôi

không quan tâm hai người sống cuộc sống của mình như thế nào]

Tôi mở hờ hai mắt ra, tuyên bố như thế với bé Vampire và Oni-kun.

Chỉ cần nhìn người khác là tôi có thể làm họ sợ hãi.

Tôi gần như chắc chắn trên thế giới này chỉ có mỗi Ma Vương và Kuro là chịu nổi mắt của tôi mà thôi.

Biết đến nỗi sợ mà tôi mang lại, nhưng vẫn dám chống lại tôi, đó chính là lòng quyết tâm thực sự.

Trong trường hợp đó, tôi sẽ hết mình tiêu diệt người đó vì lòng tôn trọng thật sự.

Tôi sẽ không nường tay với kẻ thù của mình.

Dù chúng không có khả năng đánh bại tôi, tôi vẫn sẽ không nường tay dù là một chút.

Tôi biết rõ hơn ai hết rằng một kẻ yếu có thể liên tục sống sót và chiến thắng những kẻ mạnh hơn mình rất nhiều, để rồi từ từ leo lên được đỉnh cao của sức mạnh.

Bởi vì chính tôi đã làm chuyện đó.

Vì thế, dù đối thủ có yếu cỡ nào tôi cũng sẽ không bất cần.

Bằng cách của riêng mình, kẻ yếu cũng có thể đánh bại kẻ mạnh được.

Chính vì thế, chính vì để không bao giờ bị lật thuyền trong mương, tôi sẽ tiếp tục sự chuẩn bị của mình một cách lạnh lùng vô tình.

Dù đối thủ có mạnh hay yếu, tôi sẽ không quan tâm.

Tất cả vì mục đích hoàn thành điều kiện chiến thắng của bản thân.

Bởi vì nói cho cùng tôi vẫn là một con nhện.

Để cuộc chiến kết thúc ngay khi đối phương bị mắc vào lưới của tôi, tôi sẽ giăng lưới sẵn ra để chuẩn bị.

Tôi hiện đang trong quá trình giăng lưới cho việc đó.

Ở khắp mọi nơi, dây tơ của tôi mỗi ngày đều vươn rộng ra thêm mọi nơi trên thế giới.

Nhằm mục đích tạo ra sân khấu tiện lợi nhất cho bản thân tôi.

[Tôi sẽ không yêu cầu hai người đưa ra câu trả lời ngay lập tức, nhưng hãy nghiêm túc suy nghĩ về kế hoạch tương lai của bản thân]

Tôi tự hỏi Oni-kun và bé Vampire sẽ lựa chọn thế nào.

Tùy câu trả lời của họ mà tôi sẽ phải thay đổi kịch bản.

Để sân khấu có thể ở tình trạng tuyệt hảo nhất.

Để không có dù chỉ là một chương ngại nhỏ nhất xuất hiện trong kế hoạch của tôi, tôi sẽ tự tay loại bỏ toàn bộ yếu đó đáng lo ngay từ trong trứng nước.

Bé Vampire thì, tôi nghĩ với thái độ hiện tại thì cô bé sẽ không xung đột gì với tôi.

Nhưng mà Oni-kun thì tôi không rõ.

Chỉ dựa vào kí ức của Wakaba Hiirō từ thế giới trước, tôi không thực sự hiểu lắm Oni-kun suy nghĩ như thế nào.

Hơn nữa ở thế giới này cậu ta còn trải qua nhiều chuyện nữa, nên ai biết được hiện tại cậu ta như thế nào.

Tôi đã cảnh báo họ rồi.

Sắp tới xem ra tôi sẽ tiếp tục chờ-và-xem, trước khi quyết định làm gì tiếp theo.

Hà.

Nói chuyện nhiều tôi thấy mệt quá.

Nói đúng hơn, hình như dạo này tôi nói hơi nhiều?

Nếu cứ nói nhiều thế này cổ họng tôi bị hỏng mất.

Cổ họng của tôi chỉ thích hợp để mỗi ngày nói mười từ thôi!

Hay là tôi nên về Nhật Bản kiểm thuốc đau họng uống nhỉ?

Tạm thời chắc tôi kiểm gì đó uống cho mát cổ họng tí.

A, hình như tôi còn giữ cái lon cà phê lớn tôi lấy từ nhà D thì phải.

Nghĩ lại thì, tôi chưa uống cà phê bao giờ.

Dùng cà phê có làm mát cổ họng được không ta, thôi đại đi.

Tôi lấy lon cà phê ra từ không gian chứa đồ.

Tôi mở nắp lon kêu cái "tách", rồi uống một ngụm.

Đúng là cà phê đen.

Xem ra D là người thích uống cà phê đen rồi.

[Ế? Đây, cái đó!? Là cà phê đóng lon!?!]

A.

Đệt.

Lẽ ra không nên uống cái này trước mặt Oni-kun và bé Vampire.

Hắn là vậy, tôi nói nhiều quá rồi nên giờ khả năng phán đoán của tôi cũng bị suy giảm rồi.

Giờ, làm sao tôi nói cho qua vụ này đây?

Hở?

Kịch!

[Ế!? Hở!? Có chuyện gì vậy!?!]

Kái ziiii zậy!? Chịn chì changggg chảy da zậy?

[Này!? Goshujin-sama!? Cô có ổn không vậy!?!]

Toy dzừa háp thụ cái dỉ dó kì laaaa, không thể nóiiii.

.....

Thông báo tình trạng khẩn cấp.

Bản thể bị giảm khả năng xử lí thông tin một cách đáng kể.

Phát hiện điểm bất thường trong tình trạng cơ thể.

Theo đúng quy trình khi gặp tình trạng bất thường, phân thân sẽ tự mình quyết định hành động đào thải vật lạ ra khỏi bản thể.

Xác nhận bản thể bị vật chất lạ xâm nhập cơ thể.

Tiến hành đào thải.

.

.
. .

Đình chỉ quá trình đào thải.

Phát hiện dị vật xâm nhập các phân thân đã thực hiện đào thải.

Xác nhận rằng không bị rối loạn chức năng quá nghiêm trọng.

Có thể trở lại bình thường theo thời gian.

Tạm thời cách ly bản thể vào không gian khác.

Điều chỉnh mục tiêu thành chờ đợi hồi phục.

.....

[Ế? Cô ấy biến mất rồi]

[Chắc là Ma Pháp Không Gian hay gì đó chẳng?]

[Chuyện gì, vừa mới xảy ra vậy?]

[Hình như sau khi uống cà phê cô ấy bắt đầu hành động kì lạ]

[Cà phê. Tôi nhớ mình đọc đâu đó rằng loài nhện khi uống cà phê thì bị xìn, nhưng chắc không phải như thế đâu nhỉ?]

[Chắc chắn là không. Tôi không nghĩ chuyện đó lại làm cô ấy bất ổn như thế được]

[Lúc thấy cô ấy ngã xuống bất ngờ tôi bị sốc, nhưng vừa rồi cô ấy tự mình dùng Ma Pháp Không Gian được nên có vẻ vẫn không sao nhỉ?]

「Chắc thế?」

D 「Không ngờ mình chưa kịp tự đến để phạt mà bé ấy đã tự hủy luôn rồi. Đúng là lần nào cũng làm mình bất ngờ theo một cách không ngờ đến thật」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 263: Tôi Không Chịu Nỗi Caffeine

Á!?

Đây là đâu?

Tôi là ai?

Hmm?

Không, thật đó, đây là đâu?

Kí ức của tôi đột nhiên có một lỗ hổng, chuyện gì đã xảy ra vậy?

Mà bỏ qua việc đó đi, tôi thấy muốn bệnh quá.

Có cảm giác như sắp ới nhưng lại không ới được.

Cứ như là, cái cảm giác khó chịu này nó bị kẹt giữa bao tử với cổ họng tôi, muốn trào ra ngoài nhưng không nổi nên tuột xuống dưới rồi lại trào lên.

Hơn nữa cơ thể tôi có cảm giác mệt rã rời, cộng với một cơn đau đầu như búa bổ nữa.

Sau khi thành Thần đây là lần đầu tôi cảm thấy tệ thế này.

Nguy hiểm quá, tôi ngay lập tức kiểm tra xem có nguy hiểm tính mạng không.

Mặc dù cơ thể tôi đang ở tình trạng tệ nhất từ trước đến giờ, nhưng tôi không bị đe dọa tính mạng.

Tôi muốn thở phào nhẹ nhõm, nhưng tôi không thể nhẹ nhõm lúc này được vì không biết cái gì đã gây ra tình trạng này.

Tôi tải kí ức từ phân thân vào bản thể để kiểm tra xem trong thời gian tôi không nhớ gì đã có gì xảy ra.

Hình như, ngay sau khi tôi uống cà phê xong thì tôi bị thế này.

Cái quái gì vậy?

Vì đó là cà phê của D nên tôi tưởng có gì đó không ổn với nó.

Nhưng sau khi kiểm tra lại thông tin cơ thể lúc phân thân của tôi cố gắng hồi phục cho tôi thì lại không thấy có chất gì đặc biệt trong người tôi cả.

Hình như lí do tôi bị thế này là .....caffeine?

Quái gì vậy?

Caffeine, là caffeine đó đúng không?

Là cái chất thường có trong cà phê và mấy loại nước uống giống nó.

Đó là thứ khiến tình trạng cơ thể tôi ngay lập tức tệ đến mức tôi ngất xỉu luôn sao?

Ể, thật hả, tại sao?

Giờ tôi đã hiểu lí do tôi bị thế này, nhưng tình hình lại còn khó hiểu hơn nữa.

Tạm thời tôi chỉ hiểu rằng cơ thể mình không chịu nổi caffeine.

Lúc phân thân của tôi cố phân giải chất caffeine thì lại tới lượt chúng bị ngất xỉu, nên xem ra đây là chuyện cực kì nghiêm trọng.

Loại vật chất mà đến sức mạnh của Thần cũng không phân hủy được - caffeine.

Thật đáng sợ.

Tôi không hiểu làm sao Nhân Loại có thể uống thứ này ừng ực mỗi ngày được.

Tôi cứ tưởng mình quen ăn độc rồi chứ, nhưng không ngờ vẫn còn một cái hố lớn thế này.

Hàiz.....

Tạm thời, tôi sẽ nằm ở đây đến giờ tình trạng cơ thể hồi phục như cũ.

Phân thân của tôi khi thấy bản thể ngất xỉu thì chúng đã ném tôi vào một không gian khác, xem ra khả năng thích ứng tình hình nhanh chóng của chúng thực sự rất tốt.

Nếu cơ thể tôi cứ bị dễ yên như thế, ai biết chuyện gì đã xảy ra chứ.

À thì, dù có người tấn công tôi hay gì đó thì cũng chưa chắc là tôi sẽ chết.

Dù bản thể của tôi có bị giết thì tôi cũng không chết đâu.

Không, tự phụ là không tốt.

Nói sao thì nói lần này chỉ caffeine đã suýt giết tôi chết rồi.

Chỉ là caffeine thôi.

Caffeine bình thường không có chút gì lạ.

Thực tế, tôi không yếu đến mức ai đó trong hệ thống có khả năng giết được tôi, tôi nghĩ thế, nhưng cũng không phải là tôi không thể bị giết được bằng bất kì cách nào.

Giống như khi một con kiến đánh nhau với một con voi ấy.

Nếu chỉ là đánh nhau trực tiếp thì không cần phải bàn.

Nhưng mà nếu con kiến bò vô lỗ tai con voi thì sao?

Có thể vì vậy mà con voi sẽ chết.

Tôi đang nói theo kinh nghiệm bản thân.

Nếu một Nhân Loại bình thường trực tiếp chiến đấu với tôi thì họ không đời nào thắng được.

Hoàn toàn không, nhưng đôi khi lại có thứ gọi là điều kì diệu xảy ra.

Bởi vì đó chính là cách tôi đã liên tục đánh bại được kẻ địch mạnh hơn bản thân cơ mà.

Dĩ nhiên, dù kẻ địch đúng là mạnh hơn tôi, nhưng thay vì là nhờ điều kì diệu từ tôi vẫn tự hào rằng mình đã làm chuyện đó bằng chính sức mạnh của bản thân.

Nhưng tôi đã luôn trốn chạy khỏi những kẻ địch tôi biết là mình không thắng được.

Như là Alaba, như là Mẹ.

Những kẻ địch cao cấp hơn tôi đã giết, hoàn toàn chỉ là những kẻ nằm ngay giới hạn của tôi mà thôi.

Tôi chưa bao giờ thử thách đấu với một kẻ thù mà mình chỉ có thể thắng bằng cách cầu may có một điều kì diệu xảy ra cả.

Đó là tình trạng hiện tại.

Có thể nói tôi đang chạy trốn khỏi D vì tôi biết mình không có đủ một cơ hội nhỏ để thắng.

Lúc chấp nhận thay vì từ chối đề nghị làm đồng loại của D là tôi đã làm như thế.

Chỉ tiêu của tôi luôn là ưu tiên việc sống sót trên toàn bộ mọi thứ khác.

Nhưng mà cũng có một chút sự cứng đầu của tôi nằm trong đó nữa.

Vì sự cứng đầu đó nên tôi có một điểm cuối quan trọng mà tôi sẽ không bao giờ thỏa hiệp, cơ mà như thế là dĩ nhiên.

Bởi vì nếu thỏa hiệp điểm cuối đó thì tôi sẽ không còn là tôi nữa rồi.

Chính bản thân sự tồn tại của tôi đã cực kì mơ hồ rồi.

Vốn ban đầu tôi chỉ là một con nhện bình thường.

Nhờ ý thích bất thường của D mà tôi trở thành một tồn tại mang ý nghĩa trở thành thể thân của cô ấy.

Hơn nữa, vì cô ấy nghĩ tôi sẽ chết nên toàn bộ kí ức các kiểu của tôi đều được giả tạo mà không để ý đến chi tiết.

Mặc dù kí ức đó không sơ sài đến mức tôi có thể phát hiện chúng bị sai lệch, nhưng kí ức của Wakaba Hiroyuki trong tôi vẫn có điểm sai.

Ví dụ như mặc dù tôi tin rằng mình có cha mẹ nhưng tôi lại không nhớ được mặt mũi họ như thế nào chẳng hạn.

Với kí ức bị sai lệch như thế, nhưng tôi lại không nghi ngờ gì cả.

Đó là vì D đã thao túng để tôi không cảm thấy nghi ngờ.

Tôi sẽ nói lần nữa, tôi thực sự tin rằng tôi chỉ có thể là bản thân mình.

Kí ức trong quá khứ của tôi không là gì ngoài một trò lừa đảo, không thể làm căn cơ nguồn gốc cho tôi được.

Thậm chí chỉ số và skill mà tôi đã tích lũy được ở thế giới này cũng chỉ là sức mạnh bên trong cái khuôn khổ do D tạo ra mà thôi.

Sau khi tôi thoát được khỏi cái hệ thống đó, tôi đã tưởng mình cuối cùng cũng được tự do.

Được tự do thoát khỏi một thế giới rắc rối, không còn phải liên tục lo lắng liệu mình có sống được đến ngày hôm sau không, tôi thực sự đã nghĩ mình sẽ có thể sống một cuộc sống yên tĩnh và thoải mái.

Thế nhưng cuối cùng thì, núi cao vẫn có núi cao hơn, và tất cả những gì tôi đã làm chỉ là đứng được trên đỉnh của cái thế giới không thay đổi dù chỉ một chút này.

Không thể chống lại được ý chí của tồn tại tuyệt đối mang tên D, tôi phải sống một cuộc sống không hơn một kẻ sai vặt phải chăm chút cho vận mệnh của thế giới này.

Hơn nữa, cái nguồn gốc của chính sự tồn tại của tôi đã bị lật đổ, lộ ra sự thật bất ngờ kia.

Tôi không thể chịu được nữa.

Vốn tưởng rằng tôi nguyên bản là một Nhân Loại, nhưng rồi lại phát hiện Nhân Loại đó lại không có chút gì liên quan đến tôi lúc đầu.

Hơn nữa toàn bộ kí ức cứ tưởng là của tôi lại là một con số không tròn trĩnh.

Sự tồn tại của bản thân tôi, chỉ được tính thực sự từ lúc được sinh ra ở nơi mang tên Đại Mê Cung Elro, và phá vỡ lớp trứng đó mà bò ra ngoài.

Thậm chí đến cả việc đó còn nằm trong kế hoạch của D nữa.

Tôi được sinh ra để làm một con tốt thí tiện dụng cho D.

Nhưng rồi tôi đã vượt qua được sự mong đợi ban đầu và thành công sống sót.

Vì tôi đã làm D thấy vui, nên tôi được phép tiếp tục sống.

Không hề có chút nào là vì khát khao của bản thân tôi hết.

Toàn bộ là vì D thấy "tiện dụng" mà thôi.

Gần như toàn bộ mọi thứ liên quan đến bản thân tôi hiện tại đều có liên quan đến D.

Việc cô ấy muốn tôi thành đồng loại của cô ấy chỉ có nghĩa là mối quan hệ giữa chúng tôi sẽ không bao giờ bị phá vỡ được dù có cố gắng cỡ nào đi nữa.

Nếu nói như thế, có thể nói D là người sinh ra tôi.

Nhưng mà được sinh ra chỉ với sự mong đợi là sẽ chết lần nữa, đó không chỉ là bỏ rơi con trẻ kiểu bình thường nữa rồi.

Nói cho cùng, hiện tại tôi chắc là giống như một đứa trẻ đang vào giai đoạn nổi loạn nhỉ.

Cố gắng giữ ở mức tối thiểu để không làm phật ý D, nhưng hành động trái với mong đợi của D hết mức có thể.

Tôi không muốn ai nói tôi là nhỏ mọn đâu.

Bởi vì chẳng lẽ nào mà nói tôi cũng là đang thực hiện dự án cá nhân vĩ đại nhất thế giới đó.

Ài!

Không tốt rồi.

Chắc là vì tôi đang không khỏe nên suy nghĩ của tôi mới tiêu cực thế này.

Không, không phải là "chắc" mà là "chắc chắn" luôn rồi.

Thường thì tôi làm gì suy nghĩ mấy thứ như thế này.

Thường tôi sẽ cứ "tôi là tôi, nên tôi sẽ làm gì tôi muốn!"

Nhưng mà hiện tại kiểu gì cuối cùng tôi cũng suy nghĩ thành như thế.

Kiểu như "tại sao tôi lại tồn tại trên thế giới này chứ"

Đúng là, tôi thực sự đang suy nghĩ mấy chuyện quá mức con nít đi.

Tôi nghĩ vậy, nhưng ngay từ lúc sinh ra tôi đã không có được ai mong đợi gì ngoài việc chết đi, hơn nữa tôi còn là một tồn tại mà mọi thứ về bản thân đều được làm giả như thế, vậy thực sự ý nghĩa cuộc sống của tôi là gì?

Tôi không biết.

Tôi sống vì tôi muốn sống.

Tôi nghĩ chỉ thế là đủ, nhưng mà ý nghĩ kia dù làm gì cũng không biến mất được.

Sau khi biến thành hình dạng con người, không lẽ tôi cũng bắt đầu có một trái tim như con người rồi?

Aaaa, ngừng ngừng!

Chắc hẳn tôi đang suy nghĩ mấy thứ yếu điệu thế này là vì tôi thấy không khỏe.

Sau khi tôi khỏe lại tôi sẽ trở lại bình thường thôi.

Bởi vậy giờ tôi sẽ nằm xuống mà ngủ chờ đến lúc đó.

Ừ, tôi sẽ làm vậy.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 264: Bản Thể Có Công Việc

TN: Chúc mọi người năm mới vui vẻ nha ^^

~~~~~

Tỉnh dậy sau khi ngủ say cả đêm, tôi cảm thấy sảng khoái.

Tôi đã lo không biết sau khi tỉnh dậy mà mình vẫn không khỏe thì phải làm sao, nhưng tôi mừng rằng đó chỉ là lo hão.

Bây giờ, về ý tưởng lấy được một vị trí chính thức cho cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo, tôi sẽ đi tìm Ma Vương xin một vị trí như thế.

Đúng thế, một vị trí chính thức trên danh nghĩa khi mà tôi không cần phải làm gì hết là tốt nhất.

[Em muốn một vị trí sao Shiro-chan? Tốt thôi, chị sẽ cho em Quân Đoàn Mười, quản lí bọn đó dùm nhá]

Oa!?

Lúc tôi hỏi nhẹ nhàng "cho tôi vị trí chính thức nào đó đi" thì Ma Vương nhẹ nhàng đẩy hẳn một quân đoàn cho tôi.

Tại sao chuyện này lại xảy ra?

Không, thật đó, tại sao?

「Tại sao?」

「Hiện tại, Balto đang tập trung sắp xếp lại quân đội, nhưng dù chúng ta có đủ quân lính chúng ta cũng không có thống lĩnh để lãnh đạo họ. Quân Đoàn Mười đang trong quá trình hình thành nên thậm chí còn chưa có quân lính được phân công cho họ nữa. Bởi thế, hiện tại quân đội Ma Vương của chúng ta không thể làm việc xa xỉ như là để nhân sự có tài năng ngồi chơi được」

Người đang ngồi một chỗ ăn kẹo để đầy bàn lại dám nói câu đó.

Về việc ngồi chơi, dù cô ấy nói như thế đi nữa, rõ ràng người ngồi chơi nhiều nhất chính là người đứng đầu cả quân đội Ma Vương.

「Nhân tiện, Kuro-chan tiếp quản Quân Đoàn Chín rồi」

Cho một Admin đứng đầu một Quân Đoàn sao.

Hình như đâu có thực sự cần có một Quân Đoàn làm gì?

Chỉ cần một mình Đoàn trưởng là đủ bằng một đội quân rồi còn gì?

Đừng nói, tôi cũng phải tham gia vụ này chứ.

「Không, thật đó, chúng ta đang rất thiếu người giỏi làm Thống Lĩnh. Chúng ta cũng đã cố lôi mấy cái tên núp ở vùng sâu vùng xa ra rồi nhưng đa số họ còn không biết chiến đấu nữa là. Nhưng bọn đó thì đúng là rất giỏi việc làm quan chức」

Lãnh thổ Quỷ là một nơi sống bằng hệ thống công lao.

Ừ, cơ bản là thế.

Vì hệ thống thống trị là dựa hoàn toàn vào việc ai mạnh nhất nên tiêu chuẩn thua hẳn so với bên Nhân Loại.

Đúng là một hệ thống công lao () mà.

[Ừ nói chung là thế, chị sẽ lệnh ra Balto đem danh sách những binh lính chưa thuộc về Quân Đoàn nào cho em, nên cứ việc chọn và tạo một Quân Đoàn tùy ý đi]

[Nhưng tôi không có kinh nghiệm làm chuyện này?]

[Ổn mà, ổn mà. Dời núi và lấp biển, có chí ắt làm nên]

Kết quả là tôi đã trở thành Thống Lĩnh của một Quân Đoàn.

Hơn nữa, Ma Vương đang hoàn toàn chuẩn bị bắt tôi làm việc nhiều hết mức có thể.

Tôi chỉ định xin một chức vụ trên danh nghĩa thôi mà, sao lại thành thế này rồi?

Nhưng mà, sau khi nhận trách nhiệm rồi, hay nói đúng hơn bị ép phải nhận trách nhiệm, tôi không thể nào không làm được.

Trong lâu đài Ma Vương có hẳn một phòng làm việc riêng được chuẩn bị cho tôi, nên rõ ràng Ma Vương đang cực kì nghiêm túc.

Xem ra tôi vừa nói kiếm được một công việc một cách bất ngờ.

Tôi trên danh nghĩa vẫn là một ứng cử viên làm đồng loại của D, nên trước giờ tôi có cảm giác mình là nhân viên thực tập rồi ấy chứ.

Như thế này giống như là biến thành quản lí ở nơi tôi đang thực tập ấy nhỉ?

Không hẳn?

Tôi không có kí ức nào về việc làm một người có việc làm nên tôi không rõ lắm về hệ thống việc làm ở công ty.

Thưa tất cả mọi người đang cực khổ vì thất nghiệp ở Nhật Bản. Quân Đoàn Ma Vương hiện đang tuyển những người có tài năng. Lương cao, giờ làm ổn định, chỉ là không chắc chắn là sẽ sống sót mà thôi. Xin hãy đến phỏng vấn. Chúng tôi đang chờ.

A.

Xem ra tôi vừa chấp nhận đề nghị của Ma Vương với kiểu suy nghĩ "thôi kệ thử đại đi" rồi nhỉ.

Nhưng mà, nghĩ kĩ lại, có một Quân Đoàn để tôi có thể dùng tùy thích có thể tốt.

Vì bình thường tôi dùng phân thân rồi nên tôi chưa nghĩ về chuyện đó trước đây.

Cơ mà khi dùng phân thân thường tôi cần phải cẩn thận chỉ để làm việc bí mật mà thôi.

Nên có một quân đoàn để điều khiển ở tiền tuyến cũng tốt.

Tạm thời thì, tôi không biết chuyện đó có giúp ích được gì không thôi.

Nếu đảng nào tôi cũng phải lãnh đạo một quân đoàn rồi thì, đưa một vài người quen vào chắc cũng được.

Nên tôi hỏi xem bé Vampire và Oni-kun có muốn tham gia hay không.

[Tôi vẫn chưa học xong mà]

[Xin hãy cho tôi thời gian để suy nghĩ]

Họ từ chối rồi.

Không tin được.

Tôi cứ tưởng ít nhất cũng có một người chịu tham gia chứ, nhưng cuối cùng chỉ là mong đợi của bản thân tôi mà thôi.

Chết tiệt.

Tạm thời, vì Felmina-chan đang được tôi chăm sóc, nên tôi sẽ ép cô bé tham gia.

Vốn dĩ cô bé là một ojou-sama có được nền giáo dục tốt mà, nên cô bé hẳn là đủ sức xử lý sự vụ của một quân đoàn thôi.

Cứ như thế, cô bé được tiến cử thành phó đoàn trưởng của tôi.

Sau khi tôi quyết định như thế và báo cho cô bé biết thì cô bé có một nụ cười khó đoán trên mặt.

Tôi khá chắc chắn cô bé đang hốt hoảng hết sức trong lòng đó, nhưng lại không hề để lộ việc đó lên mặt, đúng là khả năng làm quý tộc của cô bé tốt thật.

Tôi muốn một Vampire nào đó lúc nào cũng để hết cảm xúc lộ ra trên mặt noi gương cô bé một chút.

Chiều tối hôm đó, Balto đi đến mang theo một chồng văn kiện khổng lồ bao gồm danh sách của binh lính trong đó, và tôi nói mình muốn tuyển Mera hiện đang trong quân của anh ta.

Tôi bị từ chối một cách lịch sự.

Tôi nghe nói rằng Mera đã là người quản lý cả Quân Đoàn rồi, không bao lâu sau anh ta sẽ thay thế Balto làm Thống Lĩnh Quân Đoàn Bốn.

Sau khi Balto được giải phóng khỏi nhiệm vụ đó thì anh ta sẽ đảm nhiệm việc lãnh đạo toàn bộ các quân đoàn với danh nghĩa trực tiếp dưới trướng Ma Vương nên anh ta vẫn sẽ bận như bình thường thôi.

Balto hiện đang bị làm việc quá sức rồi, chắc cậu ta không chết đâu nhỉ?

Mera hiện tại nhìn không khác gì một cái xác, thậm chí còn tệ hơn nữa.

Nhìn họ thấy tội quá nên tôi dùng Ma Thuật hồi phục sức sống của họ một chút.

Cố lên Balto.

Sống đi Balto.

Ngày hôm sau phòng làm việc riêng của tôi trong lâu đài Ma Vương đã được chuẩn bị xong, và tôi bị chôn vùi trong đám văn kiện mà Balto đưa tôi.

Hoàn thành những văn kiện cho việc thiết lập một quân đoàn mới trong nửa ngày, rồi sắp xếp văn phòng mới trong một ngày, khả năng làm việc bàn giấy của Balto thực sự đã đến mức thượng thừa rồi.

Có nên giao hết việc cho cậu ta không nhỉ?

A, nếu vậy có khi Balto sẽ chết vì làm việc quá sức.

Nhưng mà, làm ơn đừng đưa thêm văn kiện vào nhanh hơn tôi có thể xử lý chúng được không.?

Cậu đúng là một người đàn ông đích thực đó Balto-san.

Với thái độ như thế, tôi có cảm tưởng mình vừa có một cuộc thi đọ mắt với đám văn kiện, và chớp mắt cái là đã hết mấy ngày.

Vì tôi liên tục ngồi yên một chỗ suốt mấy ngày trời nên lưng với hông tôi đau muốn chết.

Hơn nữa vì tôi vẫn nhắm mắt và dùng Quang Chiếu Thuật để đọc đám văn kiện nên giờ tôi bị đau mắt theo cách hoàn toàn khác bình thường.

Không phải là mắt bình thường, mà là mắt Ma Thuật hay gì đó giống thế.

Hơn nữa, tôi viết nhiều quá đến mức tay tôi bị đau luôn rồi.

Lại có thể biến một cơ thể của Thần thành hàng bị hư hỏng như thế này, công việc bàn giấy đáng sợ quá đi.

Tôi đã thấy được một thoáng sự đau khổ của Balto rồi.

Tôi mừng là mình bổ nhiệm Felmina-chan thành phó đoàn trưởng rồi.

Chắc chắn tôi sẽ không thể nào thắng được trận chiến này một mình nổi.

May mà tôi có thư kí Felmina-chan tài giỏi bên mình.

Còn bây giờ, mặc dù đám văn kiện này chưa xong hết, nhưng tôi phải chuẩn bị cho một chiến trường khác nữa.

Đến lúc đi đến chiến trường mang tên cuộc họp thứ hai với Thánh Ngôn Giáo.

D 「Công việc bàn giấy đau khổ quá」

Meido 「Làm việc nhanh lên!」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 265: Ma Vương Là Neet Nhưng Không Phải Là Kẻ Ẩn Dật

[Rồi, đi nào!]

Khi nghe Ma Vương tuyên bố như thế với một nụ cười lớn trên mặt, đầu tiên tôi đập cô ta xuống đất.

[Ác độc! Được một người đẹp tuyệt vời thế này đến thăm mà việc đầu tiên em làm để chào đón lại là đập người ta sao!]

[Tôi không có gọi cô. Đi đi]

Thấy Ma Vương đang cố tình ôm đầu dưới đất ăn vạ, hai tay che mặt kiểu như đang buồn lắm, tôi liên tục đá cô ấy đến khi cô ấy lăn hẳn ra khỏi phòng.

Tôi đóng cửa lại và thở dài.

Rốt cuộc cô ấy đến đây làm gì vậy hả?

[Được rồi, được rồi. Lần này thì chị nghiêm túc kêu em đưa chị đi cùng. Em chuẩn bị đến Thánh Ngôn Giáo đúng không?]

Cạy mở cánh cửa tôi vừa đóng lại, Ma Vương bước trở vào nói chuyện nhảm nhí gì đó.

[Đó không phải là chỗ tôi có thể đem một NEET đi cùng]

Ma Vương bị sốc đến mức tôi gần như nghe được hiệu ứng "cà bùm" trên nền.

[Đến cả Shiro-chan cũng xem chị như là NEET sao...]

Cô là NEET thật mà đúng không.

Rõ ràng Balto đang làm hết việc rồi còn gì.

[Nếu đã vậy, chị sẽ tự mình phá hủy thế giới!]

[Ngưng ngay cho tôi]

Nếu Ma Vương mà nghiêm túc thì cô ấy rất có thể làm như vậy được thật.

Có đùa thì nghe cũng không như đùa.

[Đùa vậy đủ rồi, nói chung là mang chị theo nào]

[Ế?]

[Ế?]

Ma Vương đơ người lại trong chốc lát.

[Không thể nào, đừng nói là Shiro-chan thực sự nghĩ chị là một tên NEET vô dụng chứ? Không đâu đúng không?]

Nhìn giống như cô ấy đang rưng rưng nước mắt thật ấy, nhưng tôi phải làm gì đây?

Tôi ngó về phía Felmina-chan để cầu xin trợ giúp, nhưng cô bé đang sắp xếp giấy tờ trên bàn với không khí "tôi đang bận lắm".

Tôi có cảm giác rất rõ rệt rằng cô bé không muốn liên quan đến chuyện này một chút nào hết.

Dạo này hình như cô bé hơi bị mặt dày rồi nhỉ.

[Ô? Đó là cô bé em thu nhập đó sao Shiro-chan?]

Ma Vương để ý thấy ánh mắt của tôi và nhìn Felmina-chan.

Felmina-chan bị kéo vào cuộc nói chuyện như thế ngẩng đầu lên nhìn thẳng vào Ma Vương.

[Rất hân hạnh được gặp người. Tôi tên là Felmina. Tôi không có họ]

Nãy giờ rõ ràng giữ thái độ "không phải chuyện của tôi" nhưng ngay lúc được nhắc đến cô bé lại có thể tự giới thiệu một cách trôi chảy không chút miễn cưỡng.

Đúng là không hổ danh người đã từng thuộc nhà quý tộc.

Cô bé không có họ vì hiện tại chỉ là "đã từng" mà thôi.

Không có họ, nhưng cô bé vẫn có một bức tường thép dày được lập lên ngay trong câu chào hỏi hết sức lễ nghi đó.

Có điều tôi khá chắc chắn trong lòng cô bé đang thấy chuyện này phiền phức hết sức.

[Chào cô bé. Ta cũng rất hân hạnh. Ta là Ariel. Là Ma Vương]

Nghe Ma Vương tự giới thiệu như thế, ngay lập tức Felmina-chan ngừng hết mọi việc lại.

Cô bé liếc mắt qua nhìn tôi, nên tôi gật đầu nhẹ.

Ừ.

Đây là lần đầu tiên Felmina-chan gặp mặt Ma Vương cơ mà.

Nói đúng hơn, tôi nghĩ đến tận bây giờ vẫn không có bao nhiêu người biết Ma Vương là Ma Vương.

Chắc chắn cô bé không tài nào đoán được đây lại là Ma Vương cả.

Hiện tại cô bé đang cố gắng hết sức giữ mặt bình tĩnh, nhưng chắc bên trong đang chảy mồ hôi như tắm rồi nhỉ?

Bằng chứng là, tim cô bé đang đập mạnh hơn.

[Vậy rốt cuộc cô đến đây làm gì?]

Để tránh việc Ma Vương để ý chuyện đó, tôi lên tiếng.

Lo lắng về tâm tư của thuộc hạ mình nữa, tôi đúng là một ông chủ quá tốt bụng quá.

Thế nhưng mà, nhịp tim của Felmina-chan lại còn đập mạnh hơn nữa khi tôi nói thế.

Không thể hiểu được.

[Không không không! Shiro-chan, nãy giờ chị nhắc đi nhắc lại hoài rồi mà đúng không? Nếu em định đi đến Thánh Ngôn Giáo thì chị sẽ đi cùng - chị khá chắc chắn chị nhắc lại không chỉ một lần đâu!?!]

A, vậy là đó không phải là đùa mà là nói nghiêm túc sao.

Tôi đã nghĩ rằng tên NEET này sẽ không muốn làm việc chứ.

Xin nhồi xin nhồi.

Nhưng mà không ngờ tên NEET này lại chủ động làm việc cơ đấy, đây là điềm báo rằng thế giới sắp kết thúc rồi sao?

Này, Gyurigyuri đang làm cái gì thế!?

Thế giới đang gặp nguy hiểm rồi!

[Này tốt nhất em nên ngừng mấy cái suy nghĩ thô lỗ đó đi nhé?]

Làm gì có chứ.

Dù tôi có nghĩ về chuyện gì đó thô lỗ thì cô ấy cũng làm gì biết được.

Ừ thì, có đem Ma Vương theo chắc cũng không sao.

Dù có để cô ấy ở lại thì cô ấy cũng có làm việc gì đâu.

Nói sao thì cô ấy cũng là NEET mà.

Đành vậy, thêm một thành viên NEET vào đội tấn công Thánh Ngôn Giáo của chúng tôi.

Lúc trước đó tôi đã hỏi xem bé Vampire với Oni-kun thì họ đều nói rằng họ sẽ đi.

Khi hỏi Felmina-chan liệu cô bé có đi cùng không thì cô bé đã trả lời một cách khiêm tốn lịch sự rằng "Không may thay, tôi nghĩ mình sẽ không giúp ích được gì?, nói lên ý không muốn đi của bản thân.

Tôi đột nhiên có cảm giác nếu ép cô bé đi cùng thì sẽ vui lắm, nên tôi trực tiếp quyết luận rằng "Chắc chắn sẽ có chỗ để cô trở tài, nên cứ đi đi".

Bị cưỡng ép đi đến chỗ chết.

Chỉ được trả lời "vâng" hoặc là "vâng thưa ngài".

Không có quyền từ chối!

Chắc hẳn nụ cười quý phái của cô bé đang giật giật chỉ là tôi đang tưởng tượng ra mà thôi.

Vì thế, mang theo Ma Vương và Felmina-chan, tôi đi đón bé Vampire và Oni-kun.

Trên đường đi, chúng tôi gặp em trai của Balto, tên đầu gấu.

Thường thì hắc không có mặt ở lâu đài, nhưng sao dạo này tôi cứ gặp hắc hoài vậy?

Xem ra hắc đã để ý thấy chúng tôi và đang nhìn tôi.

Có lẽ hắc không có ý lườm tôi, nhưng vì ánh mắt của vốn dĩ sắc như dao cạo rồi nên cứ nhìn tôi như thế khó chịu quá đi, ngừng lại dùm.

Cứ như nghe được lời cầu xin trong lòng của tôi, ánh mắt tên đầu gấu chuyển từ tôi sang Ma Vương.

Vẻ mặt của hắc đành lại.

Xem ra hắc không có ý lườm tôi thật.

Ánh mắt của hắc nhìn Ma Vương mới là ánh nhìn sắc như dao cạo thật sự.

[Ê con khốn, người đi đâu vậy hả?]

Tên đầu gấu vác súng ra đấu khẩu ngay lập tức!

[Ta muốn đi đâu tùy thích chứ cần phải báo cáo à?]

Ma Vương không thèm quan tâm!

[Đại ca đang làm việc đến mức không có thời gian để ngủ, còn người thì lại đi dạo chơi cho vui hả?]

Tôi gần như nghe được tiếng "choang" đâu đó trên nền, nhìn là thấy tên đầu gấu đang nổi điên rồi.

Thấy được cả gân xanh sắp nổ trên trán hấn kia.

Nơi chúng tôi sắp đi không hề là đi dạo chơi, nhưng dù có nói ra thì tên đầu gấu chắc cũng không chấp nhận đâu nhỉ.

Ngược lại, có khi nói ra hấn còn hiểu lầm không cần thiết nữa.

Bởi vì chúng tôi cơ bản là đang đi đến trung tâm của kẻ thù cơ mà.

[Ôe, đáng sợ quá đi-i-i-i! Cứu chị với Shiro-chan!]

Ma Vương la lối kêu cứu và bám lấy tôi mà không có chút gì sợ sệt trong giọng nói cô ấy.

Tránh ra coi.

Thiệt tình, tôi làm gì có thời gian rảnh để mà ở đây tranh cãi với tên đầu gấu chứ.

[Này, cô không cần phải làm theo lệnh một người thế này làm gì cả. Nếu thấy bức mình thì cứ nói mình bức mình là được rồi]

[Bức mình]

Mặc dù làm theo lời hấn nói làm tôi cũng bức mình không kém, nhưng tôi ghét bị bám vào người nên tôi đẩy cô ấy ra khỏi người tôi sau khi nói thế.

[Cà bùm!]

Ừ, thôi kệ đi.

Chắc tôi nên để cái thứ này ở lại thì tốt hơn.

Càng ngày càng thấy phiền phức đủ kiểu hết, nên tôi mặc kệ cả Ma Vương lẫn tên đầu gấu và tiếp tục đi.

[Này, chờ chút coi!]

[Chờ với, Shiro-chan!]

Mặc kệ mặc kệ.

Xem ra tên đầu gấu bỏ cuộc và không đuổi theo rồi, nhưng Ma Vương chết tiệt thì lại bám dính lấy hông tôi mà đuổi theo.

Này, xương sống tôi gãy bây giờ.

Tôi thấy khó chịu nên đập cho cô ấy văng xuống.

Thật tình tôi rất muốn để cô ấy ở lại đây luôn cho rồi, nhưng mà không có lựa chọn nào khác nên tôi nắm cổ áo cô ấy kéo lê đi.

Thậm chí còn chưa đến sự kiện chính mà sao thấy mệt quá rồi vậy?

Xem ra hôm nay sẽ là một ngày cực kì mệt mỏi đây.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Hai ①

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~

[Yoo~]

Ngay từ ban đầu hi vọng của tôi đã bị gạt hẵn qua một bên.

Một cách cực kì hoành tráng.

Đáp trả người vừa giơ một tay lên chào tôi một cách dễ dãi tôi chỉ có thể cúi đầu thật sâu xuống.

Tôi không thể để biểu cảm hiện tại của mình bị ai thấy được.

Dù việc này có nghĩa là thuộc hạ của tôi thấy tôi đang cúi đầu trước mặt lãnh đạo của phe Quý như thế này.

Chắc chắn như thế vẫn tốt hơn là để họ thấy được nỗi sợ hãi tột cùng trên mặt tôi, dù chỉ là trong chốc lát.

[Đã lâu không gặp. Hay là, Người có khỏe không, sẽ thích hợp hơn vào lúc này?]

Tôi nhanh chóng xóa đi biểu cảm của bản thân, và gửi lại lời chào như thế sau khi ngẩng đầu lên lại.

Con quái vật mang hình dạng một cô gái trẻ trước mặt tôi, vẫn đang giữ nguyên nụ cười từ lúc đầu của cô ấy.

Cô ấy không nhận ra nỗi sợ của tôi sao, hay là đã nhận ra nhưng quyết định giả bộ không biết?

Tôi sợ là trường hợp thứ hai đúng hơn.

[Đằng nào cũng có khác đâu đúng không? Bây giờ, vào việc chính nào]

Cô ta có vẻ thoải mái hơn tôi nhớ, làm tôi hơi thấy hụt hẫng.

Trong quá khứ, giấu sau nụ cười trên mặt cô ta luôn là một cơn thịnh nộ bùng cháy không thể che giấu.

Nhưng hiện tại tôi chỉ có thể cảm giác được sự hiền hòa từ phía người này.

Dù vậy, đó vẫn chỉ là bề ngoài, sâu bên trong cô ấy hẳn vẫn thù ghét thế giới này đến tận xương tủy.

Sau khi sống bấy nhiêu năm thì chuyện cách nói chuyện và hành vi có thay đổi cũng không có gì lạ cả.

Nói sao thì, không như tôi, người này đã liên tục sống từ lúc trước khi hệ thống tồn tại rồi - là Thánh Thú Già Nhất.

Thánh Thú Già Nhất, khởi nguyên của loài nhện, Ariel-sama.

Người đã sống từ trước khi hệ thống được thành lập đến, chính là tồn tại mạnh nhất chỉ đứng sau các Admin.

Sau khi cô ấy không làm bất cứ gì quá đáng kể suốt một thời gian dài, tôi không ngờ cô ấy lại trở thành Ma Vương.

Tôi có cảm giác như một kẻ ngốc.

Nếu tôi chịu khó bỏ thời gian để suy nghĩ thì tôi đã có thể nhận ra người này có liên quan đến Shiro-sama, Ác Mộng của Đại Mê Cung rồi.

Cho đến tận bây giờ tôi mới vừa nhận ra sự thật đó.

Có lẽ là vì tôi đã tưởng Ác Mộng của Đại Mê Cung và Ariel-sama có hiềm khích với nhau.

Chuyện cuối cùng Ariel-sama làm, mà chúng tôi có thể xác nhận được, là tấn công tổ của Ác Mộng của Đại Mê Cung được xây dựng gần thị trấn thủ đô của lãnh địa nhà Keren trong nước Sariera.

Vì thế, chúng tôi mới đoán rằng cô ấy có hiềm khích với Ác Mộng của Đại Mê Cung cũng là một con quái vật nhện, và rồi không còn biết được thêm gì nữa.

Sau đó, vì không biết gì nữa nên chúng tôi đã cho rằng Ariel-sama đã rời khỏi sân khấu lịch sử.

Tôi chỉ có thể tự rửa sự ngu ngốc của bản thân mình.

Lúc Ariel-sama biến mất, và thời gian Ác Mộng của Đại Mê Cung biến mất không hẳn là giống nhau, nhưng lại rất gần.

Trong thời gian đó họ có làm hòa được với nhau cũng không có gì lạ.

Nghĩ kỹ lại thì có nhiều điểm hợp với việc này.

Mối quan hệ giữa Ác Mộng của Đại Mê Cung và Ariel-sama.

Ma Vương mới người ngay lập tức áp dụng chính sách ngược hẳn với đời trước và quyết định theo đuổi việc mở rộng chiến tranh.

Trên hết là sự tồn tại của một người đủ quan trọng để Kokuryuu-sama cảnh cáo rằng cô ấy "không nhân từ".

Nối hết tất cả các điểm với nhau thì chúng biến thành một đường thẳng.

Đột nhiên mọi thứ tôi đã không nhận ra trước đây cùng lúc hiện hết ra.

[Hô? Quay về thực tại đi nào ông già?]

Ariel-sama vỗ tay một cái gọi tôi.

Thực tế lẽ ra thời gian tôi suy nghĩ không có bao nhiêu, nhưng xem ra Ariel-sama nhận ra được rằng tôi đã bị chìm trong suy tư.

[Xin thứ lỗi. Thói quen xấu này của tôi là thứ tôi không thể sửa được dù có luân hồi bao nhiêu lần đi nữa]

[Ta nói, nghĩ nhiều quá là không tốt đâu. Sao không thư giãn thoải mái đầu óc chút đi?]

[Ước gì tôi có thể làm thế được]

Tôi ngồi xuống đối diện Ariel-sama đang ngồi chống một tay trên bàn đỡ cằm.

Có người thấy thế nhăn mặt bất bình vì sự mất lịch sự của Ariel-sama, nhưng không ai nói gì cả, có thể là vì lúc này thấy tôi cúi đầu.

Sau cuộc họp lần trước với Shiro-sama, tôi chắc rằng những người khác cũng hiểu ra ai mới là người giữ thế chủ động ở đây.

Shiro-sama đó hiện tại lại nhường ghế mà ngồi bên cạnh Ariel-sama.

Bằng việc nhường ghế chủ vị cho Ariel-sama, có lẽ cô ấy muốn tỏ ý rằng Ariel-sama là tâm điểm của lần họp này.

「Được rồi, vậy vào việc chính nào. Nói như thế chứ, ta chưa nghe nói về chủ đề cuộc họp hôm nay là gì. Liệu nó có phải là việc hai bên đang cùng nhau hợp tác việc tiêu diệt bọn Elf không?」

Ariel-sama vừa nói như thế vừa nhìn qua nhìn lại giữa tôi và Shiro-sama.

Khi Shiro-sama gật đầu xác nhận, tôi cũng xác nhận.

「Chính xác là về việc đó. Tiêu diệt được bọn Elf là một trong những ước mơ lớn nhất của tôi, nếu có thể thực hiện được việc đó thì tôi sẽ rất vui lòng hợp tác」

Có thể tiêu diệt được bọn Elf, hay nói đúng hơn là kẻ đứng đầu của chúng, Potimas, có thể nói là giúp đỡ thế giới rất nhiều.

Nếu là vì mục đích giết chết hắn, vậy thì bắt tay với bên Quỷ, người lẽ ra là kẻ thù của chúng tôi cũng không là gì cả.

「Tốt tốt. Vậy thì cứ xác nhận trước như thế về vấn đề bọn Elf đi. Nói thật thì, bên này bọn ta cũng chưa chuẩn bị xong nữa. Ngay khi có thể bọn ta sẽ hành động. Thế có được không?」

「Vâng」

Dù bây giờ chúng tôi bị yêu cầu phải hành động ngay lập tức chúng tôi cũng không làm được.

Đề nghị của Ariel-sama đúng là hợp ý chúng tôi.

「Rồi, tiếp theo. Nói chung là, lần này phe Quỷ định rằng sẽ khơi mào một cuộc chiến tranh quy mô lớn, vậy bên Thánh Ngôn Giáo định phản ứng như thế nào?」

Ariel-sama cùng lúc tiết lộ việc hành động tương lai của phe Quỷ cứ như đang nói đùa, cùng lúc hỏi xem chúng tôi định làm gì.

[Tôi rất tiếc phải nói điều này, nhưng việc đó nằm ngoài thỏa thuận của chúng ta. Chúng tôi không có lí do gì để trả lời câu hỏi đó cả]

Nhất định phải nhớ kĩ rằng chúng tôi chỉ đang hợp tác việc tiêu diệt bọn Elf mà thôi.

Việc phe Quỷ định tấn công thế nào không nằm trong thỏa thuận.

Vì thế, tôi không thể cứ thế tiết lộ tình báo của mình dễ dàng như thế được.

Bên phe Quỷ cũng thế.

Nhưng mà, lần trước Shiro-sama lại đưa kèm thông tin về việc phe Quỷ định làm gì trong tương lai.

Tôi có thể thấy, làm thế sẽ khuyến khích phe Nhân Loại cũng chuẩn bị cho chiến tranh, và như thế sẽ tăng số người chết ở cả hai bên.

Nếu vậy hẳn là cô ấy cũng muốn bên Nhân Loại thực sự muốn có cuộc chiến tranh này.

Dù chúng tôi không tiết lộ tình báo gì, chính việc đó đã tiết lộ rằng bên Thánh Ngôn Giáo sẽ hết sức chống lại cuộc chiến này hết sức, như thế hẳn là đúng ý của Ariel-sama và mọi người bên đó.

Như thế hẳn là đủ để không vi phạm thỏa thuận.

[Thế thì thôi]

Đúng như tôi nghĩ, Ariel-sama gật đầu chấp nhận mà không có vẻ gì đang bực mình.

[Hmm. Ừm, hẳn là bên chúng ta cũng không thể tiết lộ thông tin như thế được. Cơ mà ta sẽ nói cho các người biết một chuyện - rằng cả Shiro-chan lẫn ta đều không có ý định tham gia trực tiếp vào cuộc chiến, nên đừng lo. Chúng ta sẽ chỉ điều khiển cho tình hình biến thành phe Nhân Loại và phe Quỷ giết chóc lẫn nhau mà thôi. Nếu bọn người muốn để dành quân lực hết mức có thể thì ta sẽ không bắt buộc các người tham gia. Cơ mà như thế có nghĩa là bên Nhân Loại sẽ nhận thiệt hại không ít]

Mặc dù vừa nói rằng sẽ không tiết lộ thông tin, nhưng Ariel-sama lại nói chúng tôi biết một thông tin cực kì quan trọng.

Rằng Ariel-sama và Shiro-sama sẽ không trực tiếp tham gia là thông tin cực kì cực kì quan trọng.

Nếu hai người đó tham gia thì Nhân Loại sẽ không nghi ngờ gì bị tiêu diệt hoàn toàn.

Nhưng nếu không thì cuộc chiến này vẫn còn lối thoát.

[À, xin thứ lỗi một chút được không? Cuộc chiến tranh đó, tôi có dự định tham dự cuộc chiến bên phe Quỷ, yoroshiku]

Nhưng mà, cứ như muốn dập tắt hi vọng của tôi, Wrath-dono tuyên bố như thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Hai ②

Góc nhìn của Wrath

~~~~~

Nghe tôi tuyên bố như thế, biểu cảm trên mặt những người bên phe Thánh Ngôn Giáo xám xịt đi.

Có lẽ tôi nên nói rằng chuyện một mình Giáo hoàng không thay đổi gì là hiển nhiên.

Kusama thì hoàn toàn bị sốc không cần nói.

Nhưng mà, những người Thánh Ngôn Giáo không phải là mục tiêu thực sự của tôi, mà là những người đang ngồi cùng một phe với tôi.

Tôi liếc qua ngó biểu cảm của những người đó.

Sophia-san có một vẻ mặt "Cái tên này đang nói gì vậy, hẳn bị ngu sao, hẳn muốn chết à?" rất rõ ràng.

Vì cô ấy thể hiện toàn bộ cảm xúc lên mặt nên rất dễ đoán cô ấy đang nghĩ gì.

Vấn đề là hai người còn lại.

Shiro-san thì, tôi không ngạc nhiên lắm, cô ấy vẫn không để lộ cảm xúc gì cả.

Không có bất kì thứ gì đã động nôi cô ấy hết.

Còn Ma Vương Ariel-san thì lại đang nở một nụ cười nửa miệng.

Sáng nay là lần đầu tiên tôi gặp mặt Ma Vương này.

Trước đó tôi chỉ mới nghe Shiro-san và Sophia-san kể về Ma Vương mà thôi, hôm nay mới là lần đầu tiên thực sự gặp mặt.

Shiro-san thì chỉ nhắc đến là có Ma Vương tồn tại, còn Sophia-san thì kể chi tiết hơn thế.

Theo lời Sophia-san, cô ấy đã cứu mạng Sophia-san lúc còn là một em bé đang bị đe dọa tính mạng, hơn nữa còn là một người tử tế và tốt bụng đã tiếp tục giúp đỡ cô ấy sau đó.

Cảm tưởng của tôi khi gặp cô ấy thực sự, là hoàn toàn ngược lại với lời Sophia-san nói.

Dù có tưởng tượng đến cỡ nào đi nữa, đây cũng không phải là một người tử tế và tốt bụng.

Đây thậm chí còn không phải là một con người.

[Này này, rất hân hạnh được biết cậu. Ta là Ariel. Cơ bản là Ma Vương hiện tại. Cứ gọi ta là Ariel-chan nếu thích nhé!]

Mặc dù Ariel-san đã tự giới thiệu bản thân một cách vui vẻ như thế, nhưng tôi không có đủ can đảm gọi cô ấy là -chan như yêu cầu.

Tôi đã phải cố gắng hết sức chỉ để da mặt mình không giật vì sợ.

Không cần Giám Định, chỉ cần liếc một lần cái thứ gì đó đang mang hình dáng một cô gái trước mặt tôi, tôi đã nhận ra rằng đây là một tồn tại mạnh mẽ hơn tôi đến mức nào.

Hơn nữa tôi còn nhận ra Ariel-san chắc chắn không phải là người tử tế và tốt bụng mà Sophia-san nói đến.

Đó là vì, mặc dù không thể chạm vào được, nhưng xung quanh cô ấy có một mùi thối rửa kinh khủng đến từ số lượng lớn xác chết mà chính tay cô ấy đã tạo ra.

Dĩ nhiên là, thực sự thì không có mùi như thế.

Nhưng mà bởi vì tôi cũng đã cướp đi nhiều sinh mạng, nên tôi có thể bằng cách nào đó nhận ra những kẻ khác cũng giống mình.

Hơn nữa, mùi thối rửa của tôi còn không chạm được đến gót chân mùi phát ra từ cô ấy nữa.

Sophia-san, vị Thần tên Kuro, Shiro-san.

Họ là những người tôi biết mà mạnh mẽ hơn tôi.

Trong số đó, Ariel-san là người tỏa ra khí chất đáng sợ của cái chết nhiều nhất.

Tôi khá chắc chắn nếu chỉ tính sức mạnh đơn thuần thì Kuro và Shiro-san mạnh hơn cô ấy nhiều.

Nhưng mà tôi không cảm nhận được sự ngần ngại nào từ Ariel-san.

Sự ngần ngại khi ra tay giết người.

Sự hồi hộp này khác hẳn với cảm giác từ Shiro-san.

Cảm giác hồi hộp tôi thấy từ Shiro-san là sự hồi hộp về việc không thể đoán được cô ấy đang nghĩ gì.

Nhưng mà sự hồi hộp đến từ Ariel-san là hoàn toàn ngược lại.

Hồi hộp vì tôi biết chính xác cô ấy sắp làm gì.

Ariel-san có một mục đích rõ ràng, và không hề chi giấu ý định giết người của mình.

Nếu có ai ngăn cản mục tiêu của cô ấy, tôi chắc chắn cô ấy sẽ không ngần ngại ngay lập tức ra tay gạt bỏ nó đi.

Bởi vì thế, tôi có hai lựa chọn.

Hoặc là ngồi một bên yên lặng mà quan sát, không tham gia vào bất kì thứ gì, hoặc là hợp tác.

Tôi chọn hợp tác, cùng Ariel-san và cũng là với Shiro-san.

Nếu tôi nói mình không nghi ngờ gì thì là nói dối.

Shiro-san vẫn còn giấu giếm gì đó, và tôi cũng không biết liệu đây có phải là lựa chọn đúng hay không.

Nhưng mà đã đến lúc tôi làm ra lựa chọn và làm gì đó rồi.

Chính Giáo hoàng đã nói, ông ta cần phải chăm chỉ để không cần phải chất hàng đồng xác một cách vô nghĩa.

Tôi, cũng muốn một con đường để những người tôi đã từng giết không chết một cách vô nghĩa.

Đó chỉ là vì sự ích kỉ của bản thân tôi mà thôi.

Những người tôi đã giết chắc chắn không đồng ý với chuyện đó.

Dù thế tôi vẫn nghĩ thế này là tốt hơn không làm gì cả.

Dù kết quả cuối cùng là tôi sẽ càng làm bẩn tay mình hơn vì tàn sát quá nhiều người.

[Là vậy đó - cố lên Nhân Loại các người. Nếu các người bất cần có thể Wrath-kun sẽ một mình tiêu diệt toàn bộ đó]

Với một vẻ mặt đang vui, Ariel-san khiêu khích những người bên phe Thánh Ngôn Giáo vốn mặt đã tái nhợt rồi.

Cô ấy hẳn là không hề biết rằng tôi sẽ tuyên bố như thế, nhưng cô ấy vẫn tiến hành việc đàm phán như thế mà không để lộ ý định của bản thân.

Rõ ràng, tôi không thể để ngoại hình và thái độ nhẹ nhàng của cô ấy đánh lừa.

[Vậy là, những gì cần được bàn bạc đều bàn bạc xong rồi nhỉ? Nói thật thì, ngoài trừ việc hợp tác tiêu diệt bọn Elf ra chúng ta vẫn là kẻ thù của nhau cơ mà. A, còn về việc liên lạc trong tương lai, ta sẽ để đứa trẻ này ở đây nên có gì cần cứ việc nói với nó nhé?]

Nói thế xong, Ariel-san triệu hồi một con quái vật.

Một con quái vật mới đầu nhìn rất giống một cô gái, nhưng nhìn kĩ tôi có thể thấy rằng đó là một con rối được làm cực kì chi tiết.

[Là một con Rối Taratect sao. Nhưng so với những con tôi thấy trước đây thì nó nhìn phức tạp hơn hẳn]

Nói ra những lời nghe như lời khen và sự ngạc nhiên của bản thân, Giáo hoàng quan sát con quái vật mà Ariel-san triệu hồi thật kĩ.

[Tuyệt đúng không? Nó là sản phẩm do ta và Shiro-chan hợp tác tạo ra đó biết không?]

[Ra thế. Chúng tôi không có gì phản đối cả]

[Tốt tốt. Được rồi, ta sẽ để nó ở đây đến khi đến thời gian tấn công bọn Elf. Từ giờ đến đó, các người cứ việc sử dụng nó ra sao tùy thích]

「Yoroshiku onegaishimasu」 (TN: câu này khó dịch nên để tiếng nhật luôn, ý nghĩa là "xin hãy giúp đỡ tôi trong tương lai", một dạng câu lễ nghi của Nhật, ai đọc nhiều manga/ln, xem nhiều anime chắc biết)

Sinh vật được gọi là Rối Taratect cúi người thật thấp xuống và mở miệng chào.

Dường như không nghĩ rằng nó có thể nói chuyện, Giáo hoàng lộ vẻ mặt bất ngờ trong một khoảng khắc.

「Sau khi được Shiro-chan dùng Ma Pháp điều chỉnh lại thì con rối của bọn ta đã trở nên vô song, thậm chí có thể nói chuyện. Ủ, nó thậm chí còn có khả năng làm đủ thứ việc linh tinh khác nữa, nên có gì cứ dùng nó làm hầu gái hay để chiến đấu đều được」

「Thật không ngờ, đúng là một món quà bất ngờ」

Mặc dù Giáo hoàng nói thế, nhưng tôi chắc chắn không có ai ở đây nghĩ rằng nó là một món quà thực sự được tặng vì lòng tốt cả.

Nhìn sao thì cũng thấy Ariel-san đang trắng trợn cài một gián điệp vào nơi này hết.

Nếu Thánh Ngôn Giáo làm ra hành động đáng ngờ nào đó thì Ariel-san sẽ biết ngay lập tức.

Theo những gì tôi thấy, con Rối Taratect này cũng cực kì mạnh nữa.

Nếu cần thì một mình con rối này có thể xâm chiếm cả trung tâm Thánh Ngôn Giáo.

Nếu có gì đó xảy ra, nó sẽ là một mối nguy hiểm cực kì lớn.

Thế nhưng, Thánh Ngôn Giáo không thể từ chối nó được.

Nếu họ phản đối, họ không biết được Ariel-san sẽ còn đe dọa họ bằng cách nào khác.

[Vậy thì, cuộc họp này kết thúc rồi! Dustin, đi với ta một chút. Ta có việc cần bàn riêng với người]

Ariel-san nở một nụ cười tiến đến dẫn Giáo hoàng đi.

Nói cứ như đang rủ một người bạn cũ đi uống rượu vậy.

Nhưng mà với nét mặt Giáo hoàng co giật trong giây lát như thế, không ai lại nghĩ đó thực sự là lí do cả.

Tôi chắc chắn Giáo hoàng sẽ không chết ở đây, nhưng tôi cũng biết chắc rằng Giáo hoàng cũng sẽ không được trốn thoát nhẹ nhàng gì.

[Được rồi, vậy chờ chị một chút nhé Shiro-chan và mọi người]

Thậm chí không chờ Giáo hoàng đồng ý, Ariel-san đứng dậy và rời khỏi phòng họp.

Shiro-san im lặng tiễn cô ấy đi, còn Sophia-san không biết nên làm gì nên không làm gì hết.

Nếu vậy, chắc tôi sẽ nói chuyện với Kusama một chút.

Tôi chào hỏi Kusama, và rời khỏi phòng họp.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ma Vương Và Giáo Hoàng

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~

[Người có thấy ngạc nhiên vì ta trở thành Ma Vương không?]

Sau khi đi đến phòng riêng của tôi, Ariel-sama lấy một chai rượu từ trên kệ tủ xuống như cô ấy quá quen thuộc với nơi này, và rồi bắt đầu uống trực tiếp từ trong chai.

Tôi chưa bao giờ mời Ariel-sama đến căn phòng này, một lần cũng không, nhưng vì đây là cô ấy nên dù cô ấy có quen với thiết kế của một căn phòng thế này cũng không có gì lạ.

Cô ấy có thể uống món đồ uống của người khác mà không ngại ngùng như thế, hẳn đây là lòng kiêu hãnh của tồn tại đứng trên đỉnh của thế giới.

Loại rượu đó là một thứ quý giá mà tôi sẽ không bao giờ kiếm được thêm dù chỉ là một giọt, nhưng xem ra đành chấp nhận thôi.

[Rất ngạc nhiên là đằng khác. Chắc là Shiro-sama đã giấu đi việc này chỉ để làm tôi bất ngờ, thật là tình nghịch mà]

Thật tình, tôi không tưởng tượng được ra cảnh Ariel-sama lại tự mình trở thành Ma Vương như thế này.

Vụ việc Ác Mộng của Đại Mê Cung, nói thực đến tận lúc người này hành động tôi mới thấy nó đáng để ý.

Việc đó cho thấy việc người này trực tiếp trở thành Ma Vương có ý nghĩa lớn lao đến mức nào.

[Ồ. Thực ra thì, Shiro-chan chắc không nói đến việc đó là vì như thế quá phiền phức, hoặc có khi em ấy quên mất, chắc là một trong hai thôi? Ta cũng không hiểu lắm cách suy nghĩ của Shiro-chan, nhưng chắc là không có ý nghĩa sâu xa gì đâu]

Nếu Ariel-sama nói thế, thì tôi sẽ coi như việc đó kết thúc ở đây.

Lẽ ra tôi đã có thể đoán được Ariel-sama đã trở thành Ma Vương dựa vào từng mảnh thông tin tôi có được.

Chỉ là vì trí tưởng tượng của tôi không đủ mà thôi.

Dù đã biết việc có thông tin quan trọng đến mức nào, nhưng tôi lại quá ngu ngốc không thể xác định được tình hình thực tế thông qua thông tin tôi có.

Tôi không hề chỉ trích Shiro-sama.

Ngay từ đầu mà nói, Shiro-sama là một người bên phe Quỷ.

Cô ấy không có nghĩa vụ thông báo cho chúng tôi là đại diện của phe Nhân Loại bất kì thông tin gì liên quan đến phe Quỷ cả.

[Được rồi. Tôi khá chắc chắn người không chỉ muốn tám chuyện. Xin hãy nói vào vấn đề chính đi]

[Hmm. Thực ra thì, ta vẫn thích nói chuyện xưa cũ lắm]

Mặc kệ tôi hối thúc, Ariel-sama nâng chai rượu lên.

Cổ họng thon nhỏ của cô ấy hết trời lên rồi lại rớt xuống, và chất lỏng bên trong chai cạn dần.

[Haaa! Rượu ngon!]

[Nó là một loại rượu đặc biệt chất lượng cao dù là trong bộ sưu tập của tôi cơ mà]

[Ta là Tham Lam Chủ đó biết không. Mấy thứ đồ tốt không qua được mũi ta đâu]

Đang cao hứng, cô ấy cầm cái chai lắc qua lắc lại tạo âm thanh sóng sánh trong chai.

[Dustin. Người sẽ không đổi ý sao?]

Rất nhỏ, bằng một giọng rất nhỏ đến mức tôi suýt nữa không thể nghe được, cô ấy hỏi như thế.

Câu trả lời của tôi đã xác định từ lâu.

[Đã quá trễ cho việc đó rồi. Ngay từ đầu, tôi đã không còn quyền lựa chọn câu trả lời của mình nữa. Với tên ngốc đã bỏ rơi Nữ Thần để chọn con đường để Nhân Loại sống sót này, không có quyền để chọn một con đường khác nữa rồi]

[Ta hiểu]

Im lặng.

Chỉ có âm thanh Ariel-sama tiếp tục uống rượu là còn lại.

[Những người biết đến quá khứ, chỉ còn chúng ta, Gyuri và Potimas thôi. Những người ta biết đã hi sinh bản thân rồi, toàn bộ bọn họ]

[Những Người ấy đều rất vĩ đại]

[Vĩ đại hay không, sau khi họ đi rồi thì còn ý nghĩa gì nữa chứ. Sariel-sama chắc chắn cũng không muốn chuyện đó xảy ra]

[Dù thế. Những người đó, quyết định đi theo sự quyết tâm của bản thân họ, tiếp tục chống cự lại thế giới này đến cùng. Tôi cực kì ghen tị với họ. Mặc dù ngay cả việc ghen tị như thế cũng là chuyện không thể tha thứ với tôi rồi]

Những đồng đội trước kia của Ariel-sama, rất mạnh.

Không chỉ là sức mạnh của họ, mà trái tim của họ cũng thế.

Cũng có thể nói chính trái tim vững vàng của họ chính là chìa khóa dẫn đến sức mạnh của họ.

Việc muốn cứu lấy Nữ Thần, chính niềm tin duy nhất đó.

Nhưng mà, hiện tại họ không còn ở đây nữa.

Họ thậm chí không thể luân hồi.

Bởi vì họ đã hi sinh mọi thứ, bao gồm cả linh hồn của chính bản thân họ.

[Ừ, suy cho cùng, ta cũng sắp sửa hành động trái ý muốn của Sariel-sama rồi, nên ta cũng không có quyền chì chiết họ nữa]

Ariel-sama nói như thế một cách cô đơn.

Làm theo ý muốn của Sariel-sama, chỉ một người duy nhất đến giờ vẫn làm như thế, Thánh Thú Già Nhất đã bảo hộ thế giới suốt thời gian qua.

Để có thể hành động trái ý muốn đó, rốt cuộc cô ấy đang mâu thuẫn nội tâm đến mức nào.

Tôi thậm chí không thể tưởng tượng ra được.

[Ta sẽ giết Potimas]

Một giọng vô cảm.

Người ta nói rằng khi ý muốn giết chết ai đó trở nên quá một mức độ nhất định thì cảm xúc của người đó càng trở nên mơ hồ.

Potimas đã đi quá xa.

Sau khi khiến cho Ariel-sama giận dữ, hẳn là còn tiếp tục khiêu khích cô ấy thêm nữa.

[Cả hai chúng ta không ai có thể thỏa hiệp với nhau được]

[Dĩ nhiên]

Bỏ qua mọi thứ trong quá khứ đi và bắt tay hợp tác, là chuyện không thể xảy ra giữa chúng tôi được nữa.

Ariel-sama và tôi, đều đã đi quá xa trên con đường không lối về của riêng chúng tôi.

Chúng tôi có thể chấp nhận lẫn nhau, nhưng hai con đường đó không dẫn đến cùng một kết cục được.

Dù thế, chỉ riêng một lần này chúng tôi sẽ hợp tác với nhau.

Kẻ thù của kẻ thù chính là đồng minh, nhỉ, là một câu ngạn ngữ từ thế giới của Saijin.

[Sau việc này, hãy cùng nhau giết lẫn nhau một cách hoành tráng nhé?]

[Tôi xin từ chối bằng cả tấm lòng]

Những lời đó rõ ràng là nói đùa.

Nhưng mà tương lai như thế sau khi tiêu diệt xong bọn Elf rất có thể sẽ xảy ra.

Hiện tại chúng tôi đang hợp tác với nhau.

Nhưng mà chúng tôi vẫn là kẻ thù của nhau.

Không cần biết chúng tôi định đi bao xa, nhưng chúng tôi sẽ không đi cùng nhau.

Vì thế, chúng tôi cần phải giải quyết xong mâu thuẫn giữa hai bên.

Việc Ariel-sama trở thành Ma Vương, hẳn là để giải quyết chuyện gì đó.

Sau khi việc đó xong, chắc chắn tôi sẽ chỉ còn là một chướng ngại trên đường của Ariel-sama.

Nếu thế, chắc chắn sẽ có xung đột.

Ariel-sama hiện tại chấp nhận trái ý Sarial-sama, chắc chắn không còn gì gọi là giữ sức nữa.

Tôi chắc chắn cô ấy chấp nhận đánh cược cả linh hồn mình.

Thật đáng sợ.

Cơ hội thắng của chúng tôi, cơ bản là không tồn tại.

Dù thế, tôi vẫn phải tiếp tục chống lại cô ấy.

Vì cả Nhân Loại.

Tôi đã thề sẽ bảo vệ Nhân Loại dù đó là báng bố Nữ Thần, để có thể tiếp tục việc tôi đã bắt đầu từ rất lâu rồi.

「Cảm ơn vì món rượu」

Ariel-sama đặt chai rượu rỗng xuống bàn.

Một chai rượu có mác dán tuyệt vời, nhưng không còn chút gì trong đó.

Nhìn cái thứ không khác gì bản thân mình ở đó, tôi cảm giác được một tiếng cười khô khan trong miệng.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni Và Ninja

Góc nhìn của Oni-kun

~~~~~

Sau khi rời khỏi phòng họp, tôi được dẫn đến phòng của Kusama.

Nhìn sơ thì nó to khoảng 6 tatami hay gì đó. (TN: 1 đơn vị đo độ lớn của phòng người Nhật hay dùng, tatami là một loại thảm lót sàn bằng tre, GG để biết thêm chi tiết :v. Nhân tiện 6 tatami là khoảng 11 mét vuông)

Nhưng mà vì quần áo và đủ thứ đồ kì lạ có tác dụng không rõ ràng rơi rải khắp nơi nên tôi có cảm giác không gian có thể sử dụng khá là chật.

Nói thẳng thì, nhìn bừa bộn gần chết.

Thật tình, tôi còn không nhìn thấy được sàn nhà nữa.

[Kusama, dọn dẹp phòng cho đàng hoàng đi]

[Xin lỗi, xin lỗi. Ông biết đó, thường tui không có ai ghé thăm cả]

Kusama cười một cách không bối rối, và tôi bớt giận.

[Dù sao thì, ngồi xuống nào?]

Đẩy đám rác qua một bên, tôi lấy một cái ghế ra.

Cơ mà vì không có chỗ nào khác ngoài trên giường để ngồi xuống nên tôi ngồi lên đó luôn.

Dĩ nhiên, Kusama cũng ngồi trên giường.

Thật ra thì, làm gì còn chỗ ngồi khác.

[Nói sao nhỉ, lâu quá không gặp rồi]

[Ừ. Ở cuộc họp trước chúng ta không có cơ hội để nói chuyện gì cơ mà]

Ở cuộc họp trước, mặt dù chúng tôi đã gặp mặt nhau, nhưng sau đó không kịp nói với nhau câu nào đã rút đi rồi.

Hơn nữa, từ kiếp trước đến giờ có lẽ đây là cuộc trò chuyện như thế này đầu tiên của tôi.

Thực sự đã rất lâu rồi.

Trong trường hợp của tôi, là một người luân hồi nam, thì đây là lần đầu tôi nói chuyện với người tôi tương đối thân thiện.

Cả Shiro-san và Sophia-san, kiếp trước tôi đều không tiếp xúc với họ bao nhiêu cả, và cũng không nói chuyện được một cách thân thiện bao giờ hết, nên cơ bản mà nói tôi có một cảm giác rất thân thuộc khi được tái ngộ như thế này.

[Thực sự đã lâu lắm rồi, ừ. Từ lúc kia đến giờ ông làm gì rồi?]

[Đó là một câu truyện khá dài dòng]

Đã quá nhiều thứ xảy ra với tôi trên thế giới này.

Nếu tôi kể ra thì sẽ tốn nhiều thời gian lắm.

Tôi muốn nói chuyện một cách thoải mái với một người bạn trong cuộc tái ngộ lâu năm này, nhưng mà tôi cũng không muốn nói mãi không ngừng.

Hơn nữa, nói về quá khứ của tôi luôn khiến cuộc trò chuyện trở nên u ám.

Vì lâu lắm mới có cơ hội thế này nên tôi không muốn không khí u ám cho lắm.

[Vậy thì, ông thực sự muốn tham dự cuộc chiến tranh bên phe Quỷ sao?]

[Tôi cực kì nghiêm túc về chuyện đó]

[Ế. Đừng làm vậy chứ. Chiến tranh, mấy chuyện như thế không phải là điên rồ sao?]

Khi thấy mặt Kusama thể hiện sự phản đối từ tận đáy lòng, tôi chỉ có thể cười cay đắng.

Xem ra Kusama chưa trải qua những chuyện kinh khủng như tôi.

Thái độ né tránh chiến tranh đó, thật là tôi ghen tị, hoặc có thể cậu ta đơn giản là quá mức trong sáng so với tôi.

[Ông không tham gia sao Kusama?]

[Không đâu, không bao giờ. Tham dự chiến tranh không phải đồng nghĩa với liên tục kêu người khác giết mình đi sao hả? Nếu bị ép buộc thì tui thà bỏ trốn thì hơn. A, nhưng mà tui chưa từng nói ra câu đó, nghe chưa]

Với một thành viên nòng cốt của Thánh Ngôn Giáo, một tổ chức cơ bản là đại diện cho phe Nhân Loại thì cậu ta đúng là khá thoải mái về việc từ chối chiến tranh.

Ừ, thoải mái như thế đúng là tốt.

Dù thế, tôi cá là đến lúc đó, cậu ta cũng sẽ bị cuốn theo dòng chảy và sẽ tham dự vào cuộc chiến tranh thôi.

Kusama là người như thế.

Một người mang tâm lý "nếu không chống lại được thì cứ thuận theo", rồi sau đó cố gắng tỏ vẻ rồi cuối cùng thành người chịu thiệt.

Cậu ta là người như thế.

[Nói sao thì, trong cuộc họp, hình như ông hơi bị hồi hộp quá nhỉ?]

[Đùa à! Làm quái gì có chuyện tui không hồi hộp ở nơi như thế chứ! Tại sao tui lại phải ở đó cơ chứ? Thật tình, cứ như đang chơi trội ấy]

Tôi mừng là cậu ta vẫn còn giữ thái độ của người cấp dưới như thế này.

Đúng là cậu ta không thay đổi chút nào.

Đúng như lời cậu ta nói, Kusama thậm chí ở trường mà bị xấu hổ một chút là đã không chịu nổi rồi, làm gì có chuyện ở nơi không khí căng thẳng như thế kia mà lại không hồi hộp nổi cơ chứ.

[Đừng nói đến tui, ông có thể tuyên bố như thế ở nơi đó mới là chuyện đáng nói đó]

[Ha ha. Đó gọi là sợ quá hết sợ đó]

Cũng có thể nói là một dạng tuyệt vọng.

Dù nhìn tôi lúc đó ra sao đi nữa, khi tuyên bố như thế tôi đã cực kì hồi hộp, mặc dù không hẳn là giống như Kusama.

Sự hồi hộp rằng chỉ đi sai một bước là tôi có thể bị xóa sổ.

「Này, Saya-yan」

Kusama gọi tôi như trước kia.

「A, xin lỗi nhưng, tôi muốn được gọi là Wrath hơn, xin ông đó」

Được gọi bằng cái tên trước kia Kusama gọi tôi đúng là thật tốt.

Nhưng mà tôi vẫn không muốn bị gọi bằng cái tên trước kia của mình.

Nếu hỏi lí do, có lẽ chỉ là một chút ngoan cố của tôi, nhưng dù sao đi nữa, tôi cũng không nghĩ rằng bản thân mình còn cái quyền được gọi bằng cái tên cha mẹ đã cho tôi, dù là kiếp trước hay kiếp này.

「Saya-yan, ông bị Chuunibyou lúc nào thế?」

「Không phải là vậy đâu. Có lí do rất phức tạp cho việc đó, nhưng nếu có thể thì tôi không muốn bị gọi bằng tên thật của mình」

「Hmm. Ừ thì tùy ông」

Cậu ta không hiểu, nhưng vẫn chấp nhận.

Nhưng mà, Chuunibyou sao?

Sophia-san cũng gọi tôi như thế trước đây, thật là làm người ta chán nản mà.

「A, nhân tiện Sasa, ơ, không, Wrath? Tui mong là không phải thế, nhưng đừng nói là ông với Wakaba-san đang hẹn hò hay gì đó nha?」

「Hử?」

「Đừng có mà "hử" với tui! Sao ông lại có thể đứng ngang hàng với nữ thần tuyệt vời của cả trường Wakaba-san chứ! Nếu những người khác biết

được có khi ông bị giết đó nha!? Dù hai người có đang hẹn hò thật hay không đi nữa!]

Ờ, aa.

Đúng là Shiro-san, không, nói đúng hơn là Wakaba-san kiếp trước khá là nổi tiếng.

Nhưng mà vì cô ấy có một khí chất không thể chạm đến được nên không ai dám tỏ tình với cô ấy hay gì cả, ngược lại là cô ấy được nhiều người hâm mộ từ xa.

Nếu có ai dám đến gần Wakaba-san như thế, có lẽ họ sẽ bị vô số kẻ hâm mộ khác nhìn với ánh mắt muốn giết người thật.

[Không sao đâu. Chúng tôi không có mối quan hệ ngọt ngào như thế]

Dựa vào những gì tôi biết về Shiro-san hiện tại, trong trường hợp tệ nhất thì tôi cũng sẽ không yêu thương cô ấy theo cách đó được.

[Vậy thì. Có gì để ý mấy con ruồi nhặng đừng cho chúng đến gần Wakaba-san nha! Tui có thể tin tưởng ông đúng không!]

[Ừ ừ.]

Tôi sẽ ừ đại cho qua.

Chắc chắn dù tôi không làm gì thì Shiro-san cũng không bao giờ có được người yêu hay gì đó đâu.

Ngay từ đầu thì Shiro-san đã không thích thú gì việc yêu đương rồi cơ mà.

[Nhân tiện, cả Wakaba-san lẫn Sasa, ơ, Wrath, tại sao hai người vẫn giữ được khuôn mặt ở kiếp trước vậy? Theo như tui biết thì toàn bộ mọi người luân hồi đều có khuôn mặt khác đó]

[Tôi cũng không biết nữa]

Ngay từ đầu tôi đã không hề mong muốn có khuôn mặt thế này rồi.

[Nếu phải hỏi điểm chung, có lẽ là vì cả tôi lẫn Shiro-san đều vốn là quái vật thì phải. Có khi sau khi tiến hóa từ dạng quái vật sang dạng người thì sẽ có được khuôn mặt kiếp trước của bản thân hay gì đó chẳng?]

[Nói mới nhớ, lão già thúì có nói rằng Wakaba-san là một con quái vật được gọi là Ác Mộng của Đại Mê Cung thì phải]

[Lão già thúì?]

[Là Giáo hoàng ấy]

Làm sao tên này có thể gọi lãnh đạo của một tổ chức lớn là "lão già thúì" trong khi ngồi cuộc họp thì lại hồi hộp đến mức đó cơ chứ?

Tôi thực sự không hiểu hai điều này khác nhau chỗ nào.

[Tui chỉ nghe nói thôi, nhưng chuyện Wakaba-san đã làm ra chuyện cực đoan có thực không?]

[Là sự thật. Thật đến mức đáng sợ]

Tôi thấy hơi tội lỗi vì phá hỏng hình tượng của Kusama về Shiro-san, nhưng sự thật vẫn là Shiro-san đã làm không ít chuyện mờ ám.

Tôi đã nghe chính miệng cô ấy nói thế, hơn nữa còn tuyên bố rằng cô ấy sẽ còn làm như thế lần nữa trong tương lai.

Tôi không thể cản cô ấy, hơn nữa còn chuẩn bị hỗ trợ cô ấy làm thế nữa.

「Không ngờ Wakaba-san lại làm thế. Mà, cũng không sao」

Không sao ở chỗ nào?

「Bộ ông nghĩ rằng dù Wakaba-san có muốn làm gì thì việc đó cũng không sao hết à?」

「Không phải vậy sao?」

Ừ thì đúng là, từ kiếp trước đến giờ mọi thứ về Wakaba-san đều là một bí ẩn thật.

「Tôi thì thấy sau khi luân hồi cô ấy có thay đổi」

「Dĩ nhiên rồi. Đã hơn mười năm rồi đó? Dĩ nhiên cô ấy sẽ thay đổi chứ」

「Thế sao ông không thay đổi gì hết vậy hả Kusama?」

Nhận ra mình vừa tự đào hố cho bản thân, Kusama nằm ngả ra giường.

Cơ mà, tôi thực ra thấy mừng rằng thái độ Kusama vẫn không thay đổi gì.

「Nói về thay đổi, Rihoko chết tiệt, sao mà cô ấy lại thay đổi nhiều đến thế?」

「Ôi chà? Không biết cậu đang nói về ai ấy nhỉ?」

Khi Kusama nói những lời có vẻ như đang hoài niệm, đột nhiên có giọng một người thứ ba vang lên.

Kusama từ từ quay đầu lại nhìn sau lưng, cổ gằn như phát ra tiếng kéo kẹt, tôi cũng có cùng cảm xúc như thế cũng quay đầu lại nhìn.

Người đang đứng đó, với một biểu cảm cực kì đáng sợ trên mặt, chính là Sophia-san.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Vampire, Oni Và Ninja

Góc nhìn của bé Vampire

~~~~~

Ở kiếp trước, tôi biết mình thường bị gọi lén là Rihoko.

Real Horror- ko (cô gái kinh dị thực sự).

Viết tắt là Rihoko.

Tôi không biết ai là người đầu tiên gọi tôi như thế.

Không vui chút nào, là một biệt danh hoàn toàn mang tính sỉ nhục.

Và đó là những gì cậu con trai trước mặt tôi vừa nói ra.

Ở cuộc họp lần trước cậu ta đã từng tự giới thiệu là một người luân hồi rồi nên việc cậu ta biết tôi không có gì lạ.

Nhưng mà, tôi không hề nói ra mình là ai ở kiếp trước, tại sao hẳn lại nói ra cái tên đó?

[Này? Nếu cứ đờ người ra như thế thì sao tôi hiểu được chứ? Cậu đang nói về ai vậy hả?]

Khi tôi đang tỏ vẻ đe dọa cố hỏi cậu ta về việc đó, cậu ta, hình như là Kusama-kun thì phải, làm một vẻ mặt cứng đờ.

Kyouya-kun đang quay lại nhìn cũng đang có biểu cảm "chết rồi" trên mặt.

[Nếu cứ im lặng như thế thì tôi làm sao hiểu được đúng không? Nói nhanh lên đi nào]

Khi tôi đe dọa hơn nữa thì mắt Kusama-kun tái nhợt đi và cậu ta im luôn.

Chết tiệt.

Xem ra đe dọa người khác lại gây ta tác dụng ngược lại rồi.

Kusama-kun có vẻ như là loại người sẽ im lặng chịu trận khi đang bị bất lợi.

Bực mình quá, tôi có nên dùng Quyển Rũ luôn không?

Tạm thời dùng Quyển Rũ lên cậu ta có vẻ là cách nhanh nhất khiến cậu ta ói hết những gì mình biết ra.

Dường như cậu ta nhận ra suy nghĩ khó chịu của tôi, vì Kusama-kun nằm cúi đầu rạp xuống.

Là thế Dogeza.

[Xin lỗi, hết sức xin lỗi, hãy tha thứ cho tôi!]

Quỳ thế Dogeza trên giường, Kusama-kun xin lỗi một tràng, không ngừng lại lấy hơi.

Vì lí do nào đó, thấy cảnh tượng đáng thương đó tôi mất hứng tra hỏi cậu ta thêm rồi.

Nhưng mà, tôi vẫn còn rất giận, nếu cứ vậy mà tha thứ cậu ta thì tôi không thể bình tĩnh lại được.

Tôi bước đến trước mặt Kusama-kun đang quỳ xuống như thế, và cưỡng ép đầu cậu ta ngẩng lên nhìn tôi.

Khi chúng tôi chạm mắt nhau, tôi cười một cách ngọt ngào.

[H-hề?]

Thấy Kusama-kun phản ứng lại bằng một nụ cười mê mẩn, tôi ngay lập tức cắn vào cổ cậu ta, lúc này vẫn đang chảy mồ hôi lạnh.

[Hự oe!?!]

Tôi hút lấy dòng máu đang chảy từ chỗ tôi cắn vào.

Nhưng mà, chỉ là trong giây lát, vì ngay sau đó vai tôi bị nắm lấy kéo ngược về.

Dĩ nhiên, khi quay lại thì tôi thấy Kyouya-kun đang đứng đó với vẻ mặt đen xì.

[Ô? Ồo ? Oooooố?]

Miệng Kusama-kun vẫn mở ra đóng lại như một con cá vàng trong khi những âm thanh vô nghĩa phát ra.

Tôi liếm máu còn sót lại trên môi và quay qua nhìn Kyouya-kun.

[Tôi chỉ lấy đi một chút máu mà thôi. Như thế này tôi sẽ tha thứ cho lời xúc phạm của hăn. Có vấn đề gì không?]

Kyouya-kun định nói gì đó, nhưng có lẽ vì cậu ta cũng nghĩ rằng Kusama-kun là người có lỗi, nên cậu ta im lặng bỏ tay ra khỏi vai tôi và thở dài.

[Sasa-yan, tui cảm giác như mình vừa mở ra một cánh cửa mới trong lòng]

[Đừng. Cánh cửa đó không phải là nơi nên mở ra]

Vừa lấy tay chạm vào chỗ tôi vừa căn cựa ta xong, cái tên biến thái này vừa nói nhảm gì đó.

A, cơ mà nghe đâu bị Vampire có cảm giác sung sướng, nên có khi gọi cậu ta là biến thái là không đúng.

[Sao? Vậy chính xác tại sao cậu lại biết tôi là ai?]

[A, ừm. Chúng tôi đã luôn giám sát toàn bộ những người luân hồi sau khi làm ra một danh sách những người trong lớp, nên chúng tôi biết về đa số những người luân hồi rồi. Vì thế, qua quá trình loại trừ thì chúng tôi có thể xác nhận được cô là ai, là như thế]

[Nghĩa là, đa số người trong lớp đều đã được tìm ra rồi sao?]

Nghe câu trả lời của Kusama-kun, Kyouya-kun thốt lên như thế.

Không như tôi, Kyouya-kun có bạn bè, chắc là cậu ta muốn tìm gặp ai đó.

[Đúng vậy. Đa số mọi người hiện tại đang ở làng Elf, nhưng mà Ogi đã xâm nhập vào đó và xác nhận được danh tính toàn bộ mọi người rồi. Hơn nữa cũng có vài người đang học trong học viện ở nước láng giềng, và chúng tôi cũng đã thành công xác nhận danh tính toàn bộ. Rồi cuộc họp lần trước thêm ba người luân hồi là ba người đã xuất hiện đúng không? Mặc dù chúng tôi chưa xác nhận được ba người, và danh sách chưa đủ người, nhưng mà tui nhận ra được Sasa, ơ, Wrath từ khuôn mặt, và Wakaba-san cũng thế. Vậy thì bởi vì người con gái duy nhất chưa được nhận dạng là Negishi-san, nên theo phép loại trừ thì tui biết được cô ấy có lẽ là Negishi-san]

[Ogi sao?]

[A, chết lẽ ra tui không nên nói chuyện đó]

Cái tên này có ổn không vậy?

Tôi có cảm giác cậu ta vừa tiết lộ thông tin khá quan trọng mà không chớp mắt.

[L-làm ơn giả bộ hai người chưa nghe thấy tui nói gì nha. Nha? Nha?]

[Ừ. Nói chứ, chúng ta đang hợp tác về việc bọn Elf rồi, nên có lẽ chắc là không sao đâu?]

[Tuyệt! An toàn!]

Không hề an toàn chút nào.

Mặc dù Kyouya-kun nói rằng như thế là không sao, nhưng mà cậu ta không hề hứa rằng giả bộ chưa từng nghe.

Cái tên này vô vọng rồi.

[Nhân tiện, cho tôi mượn xem danh sách đó có được không?]

[Dĩ nhiên, không sao hết. Tui có một bản sao ở đây, chờ tí]

Nói vậy xong Kusama-kun bới một đồng rác lên.

Có ổn thật không vậy?

Không phải đó ít nhiều cũng là một văn kiện bí mật sao?

Chỉ vì chúng ta cùng là người luân hồi đâu có nghĩa là cậu ta có thể dễ dãi mà đưa nó cho chúng tôi như thế chứ nhỉ?

[Thấy rồi, thấy rồi. Tôi có giấy bút ở đây, nên cứ làm một bản sao đi]

Tôi không quan tâm lắm, nhưng Kyouya-kun đang dùng giấy bút chép lại danh sách đó một cách nghiêm túc.

Đúng là khác hẳn với tôi người không có chút gì luyện tiếc kiếp trước cả.

[Cảm ơn. Ông giúp nhiều lắm]

[Không sao hết!]

Kyouya-kun đưa bản gốc lại cho Kusama-kun.

[Một lát sau tôi sẽ phải đưa cái này cho Shiro-san xem mới được]

Vì lí do nào đó khi nghe cậu ta nói lên cái tên đó chợt tôi giật mình.

A, đúng rồi.

Goshujin-sama bảo tôi đến đây để gọi Kyouya-kun vì chúng tôi sẽ trở về.

Không tốt.

Nói chuyện này giờ cũng lâu lắm rồi.

Goshujin-sama có khi đang bực mình vì phải chờ quá lâu rồi.

[Kyouya-kun, nếu xong rồi thì đến lúc chúng ta đi. Ariel-san và những người còn lại đang chờ đó]

[Sophia-san, tôi phải nói bao nhiêu lần rằng tôi không muốn bị gọi bằng tên của mình chứ hả?]

Tôi mặc kệ lời nói của Kyouya-kun.

Vì tôi cố tình gọi cậu ta thế này để quấy rối cậu ta, nên dù có được yêu cầu tôi cũng sẽ không ngừng.

[Đi thôi. Nếu không đi thì cậu sẽ bị bỏ lại đó]

Tôi nhẹ nhàng quay lưng lại và bước về phía phòng họp.

Bên ngoài căn phòng là một người của nhà thờ dẫn đường cho tôi.

Không chỉ thế, tôi còn nhận ra những ám vệ đang ẩn núp theo dõi chúng tôi nữa, nhưng mà tôi sẽ mặc kệ họ trừ phi họ tấn công trước.

Dĩ nhiên họ sẽ không để những người ngoài, thậm chí có thể gọi là kẻ thù, dễ dàng đi vòng vòng mà không bí mật giám sát được.

Chắc chắn họ cũng đã nghe được cuộc trò chuyện trong phòng Kusama-kun rồi.

Kusama-kun, cậu sẽ ổn không vậy?

Chắc là không bị giết đâu, nhưng sẽ bị quở trách dữ lắm đó.

Ừ thì, không liên quan đến tôi.

Tôi ném việc của Kusama-kun ra khỏi đầu mình và nhanh chóng quay về chỗ Goshujin-sama.

Giáo hoàng [Cái tên Ninja của chúng ta rác rưởi đến mức nguy hiểm]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 266: Thậm Chí Còn Không Cần Phải Ở Đây

[Ừm, vậy rốt cuộc tôi bị đưa đến đây để làm gì vậy?]

Felmina-chan hỏi tôi như thế với một giọng cực kì run rẩy.

Ừ.

Rốt cuộc cô bé còn không cần phải bị đưa đến đây nữa.

Lần này đến tôi còn không cần phải nói dù là một câu.

Xem ra chúng ta không cần thiết đúng không?

Ừ ừ.

Những người không cần thiết chúng ta cơ bản là không khí.

Cảm giác được rằng tôi sẽ không trả lời, Felmina-chan im lặng cứ như đã bỏ cuộc.

Trong cuộc họp cô bé mờ nhạt như không khí vậy, nhưng dù là sau đó đi nữa thì vẫn có cảm giác khí chất của cô bé rất mờ nhạt

Cô gái này, có khi rất hợp việc làm công việc tình báo.

Felmina-chan bị bỏ rơi bởi hôn phu của cô bé, sau đó được tôi thu nhập và rèn luyện lại, nhưng thay vì chỉ rèn luyện skill để tấn công, tôi mừng là

tôi đã cho cô bé phát triển nhiều skill có vẻ có ích cho việc thu thập tình báo và gián điệp.

Không như một meido-sama ở đâu đó, cô bé chưa đến mức có thể khiến người khác hoàn toàn mất dấu cô bé dù đang đứng trước mặt, nhưng mà cô bé đã có khả năng làm nhận thức của người khác về bản thân mỏng manh như không khí.

Đủ để cô bé không nằm trong tầm nhận thức của người khác và khiến họ quên hẳn đi cô bé đã từng tồn tại vậy.

Thường thì chỉ thế không đủ để tránh được con mắt của bất kì ai trong cuộc họp này, nhưng lợi dụng áp lực của Ma Vương, cô bé đã xóa đi sự tồn tại của bản thân, nên không ai quan trọng nhận ra cô bé cả.

Muhaha, cô bé mà tôi đã bỏ công tôi luyện này hoàn toàn hơn hẳn ninja-kun của bọn họ.

Ninja-kun aka Kusama-kun, đã đi đâu đó cùng Oni-kun rồi.

Hai người họ là bạn khá thân với nhau, nên có lẽ họ đang ôn lại chuyện cũ hay gì đó.

Tôi có cảm giác Ma Vương sắp quay lại rồi, nên tôi cho bé Vampire, lúc đó đang đứng lờm như muốn ăn tươi nuốt sống những người bên phe Thánh Ngôn Giáo đi gọi họ.

Nếu tôi để cô bé yên ở đó, có khi tuổi thọ những người bên Thánh Ngôn Giáo sẽ bị giảm mất vài năm.

Rõ ràng, vì ngay khi bé Vampire vừa rời khỏi phòng nhìn họ nhẹ nhõm hẳn ra.

Vì thế tình trạng hiện tại, sau khi bé Vampire đứng lờm chết người đã rời đi, những người bên Thánh Ngôn Giáo đang nhìn về hướng tôi.

Còn Felmina-chan hả?

Với kĩ thuật "tôi là không khí" tuyệt vời đó, toàn bộ ánh mắt của họ không chạm đến cô bé dù là một chút.

Ừm.

Mấy cái ông chú này đang nhìn tôi.

Vì lí do nào đó, tôi cảm giác hơi khó chịu.

Cuộc họp lần này, thật kinh ngạc thay, lại là một thành công rực rỡ.

Vì lí do nào đó, Ma Vương hoàn toàn nắm ở thế chủ động và mọi thứ thông qua hết sức nhanh chóng.

Tôi chỉ cần phải ngồi và ngó đăm đăm mà thôi.

Không ngờ Ma Vương lại hữu dụng ở chỗ thế này.

Tôi có cảm giác mình bị lừa dối vì đã nghĩ cô ấy chỉ là một NEET.

Nhờ cô ấy mà tôi mới được thoải mái thế này.

Nhưng mà, tình trạng hiện tại là sao?

Nói thật thì tôi đang thấy đủ khó chịu để muốn về nhà, nhưng mà làm sao tôi có thể về mà không có Ma Vương và mọi người được.

Nếu không có Dịch Chuyển của tôi thì từ đây họ không thể nào quay về lãnh thổ Quỷ được.

Vì thế nên tôi buộc phải đợi, nhưng mà chờ đợi thế này thực sự ngột ngạt muốn chết.

Ma Vương, Oni-kun, bé Vampire, quay về nhanh đi.

[Um]

Họ tới kìa!

Đúng như tôi nghĩ!

Đúng như tôi nghĩ mà, vì họ vẫn còn ở đây nên chắc chắn họ muốn hỏi tôi về thứ gì đó!

Nếu không thì họ đã đứng dậy rồi đi lâu rồi mới đúng.

Người bắt chuyện với tôi, là một trong những thành viên trẻ tuổi hơn trong đám mây ông chú.

Nếu phải đoán hắn ông chú này đang khoảng hơn 30 dưới 40 chẳng?

Vì ông ta đã tự giới thiệu bản thân lần trước nên tôi ít ra cũng biết tên và chức vụ của ông ấy.

Ông ta là một trong những tướng quân của một quân đội.

[Con rồi đó, thực sự nó là gì?]

Ông ta chỉ con rồi nhện đang đứng chờ bên cạnh tôi mà hỏi.

Ồ nó hả.

Con rồi nhện mà Ma Vương triệu hồi, giống như cái tên Rồi Taratect của nó, là một con quái vật thuộc chủng loại Taratect.

Nó có một lớp vỏ bọc bên ngoài nhìn như một con rồi, chủ thể của nó thực ra là một con nhện nhỏ bằng nắm tay ngồi trong vùng ngực.

Con nhện đó, sử dụng dây tơ luôn khắp nơi trong người con rồi để điều khiển nó, mới chính là con quái vật thực sự.

Con rối được điều khiển giống như là vỏ bọc bên ngoài thôi.

Giống như cái vỏ ốc của loài ốc mượn hồn ấy.

Con rối nhện này, thực tế là do Ma Vương trực tiếp điều khiển, và mạnh chỉ thua Taratect Chúa.

Chỉ số trung bình của một con vào khoảng mức 10000.

Nó mạnh hơn cả Taratect Tướng nữa.

Cái lần mà tôi chiến đấu với Ma Vương trước khi Phong Thần, cô ấy đã triệu hồi một lúc mười con như thế này đánh cho tôi lòi ruột luôn.

Mặc dù lúc đó chúng cũng là rối nhện, nhưng mà trước đây chúng nhìn không giống Nhân Loại đến mức này.

Lúc tôi bị đập thì nhìn chúng giống như mấy con ma-nơ-canh ngoài tiệm bán quần áo ấy.

Nhưng mà vì như thế nhìn xấu quá nên tôi quyết định dùng Ma Thuật chỉnh sửa lại một chút, kết quả là hình dạng hiện tại.

Những khớp nối bị lộ ta có một lớp màng mỏng che đi để nhìn sơ thì không nhận ra được.

Khuôn mặt thì được thêm nhiều chi tiết hơn, đủ để nếu cần chúng thậm chí có thể chớp mắt nữa.

Hơn nữa tôi còn quá hăng hái nên tạo luôn cho chúng phần thanh quản, bởi vậy muốn thì có thể nói chuyện nữa!

Mỗi nhà đều nên có một con rối nhện.

Có khả năng làm việc nhà hay là chiến đấu hay bất kì thứ bị bạn muốn!

Nói thật thì, tôi có cảm giác mình làm hơi quá.

Mặc dù chỉ số chúng không đổi, nhưng mà ngoài việc nhìn giống Nhân Loại hơn thì vì các khớp nối được chỉnh để có thể hoạt động mượt mà hơn nên chúng có khả năng làm nhiều công việc tinh vi hơn trước.

Vì thế nên chúng đã có thể nấu ăn hay may vá, những thứ chúng không thể làm trước đây.

Thật đáng sợ.

Chúng còn nữ tính hơn cả một cô gái Nhân Loại bình thường chưa được rèn luyện nữa.

[Tôi là một loại quái vật thuộc chủng loại Rối Taratect. Tên tôi là Ael. Theo chỉ thị của Ariel-sama, tôi sẽ làm phiền mọi người trong một thời gian ngắn. Trong thời gian đó, xin mọi người cứ sử dụng tôi ra sao tùy thích. Tôi hết sức mong đợi được làm việc cùng mọi người]

Thấy chưa, nó trả lời lưu loát luôn!

Dù tôi không có ở đây nó cũng có thể đánh giá chính xác lúc nào để tự giới thiệu bản thân nữa đó.

Tuyệt vời.

Hử?

Không phải như thế nghĩa là thực sự không có bất kì lí do nào để tôi ở đây sao?

Tôi chỉ là người vận chuyển thôi?

Những người bên phe Thánh Ngôn Giáo hiện đang chăm chú quan sát con rối nhện Ael, và cho đến khi Ma Vương và mọi người quay lại,

Felmina-chan và tôi biến thành không khí.

Theo một cách nói, chuyện này cực kì khó hiểu.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 267: Tình Trạng Hiện Tại Của Người Luân Hồi

TN: miệng hình chữ "∧" nhìn giống thế này, cơ bản là biểu đạt ý "ồ ồ" như hủ nữ, mà nhẹ hơn, còn Ma Vương là hủ 100% rồi.

~~~~~

[Shiro-san, cho tôi xin một chút thời gian được không?]

Ngay lập tức sau khi đi từ Thánh Ngôn Giáo về nhà, tôi bị Oni-kun gọi.

Nói thật thì, tôi vẫn còn chưa làm hết việc liên quan đến Quân Đoàn Mười bị Ma Vương đẩy cho tôi, nên tôi không có nhiều thời gian cho lắm, nhưng vì Oni-kun có một vẻ mặt nghiêm túc nên có vẻ tôi nên ưu tiên cho việc này.

Đằng nào tôi cũng đã muốn hỏi ý định của cậu ta khi bất ngờ tuyên bố việc mình sẽ tham dự cuộc chiến tranh, nên thế này cũng tiện.

Và vì thế, tôi cho Felmina-chan về trước, dồn đẩy công việc cho cô bé.

Cố lên, Felmina-chan.

Thấy Felmina-chan bỏ đi với một vẻ mặt cau có, bé Vampire lại nhìn với một vẻ mặt vui sướng vì lí do nào đó.

Rồi sau đó cô bé đi theo chúng tôi cứ như đó là chuyện hiển nhiên.

Cô bé định làm gì vậy?

[Thế? Mọi người đi đâu thế?]

Còn cô nữa, tại sao đi theo luôn như chuyện hiển nhiên vậy hả Ma Vương?

Tôi hơi muốn la lối một chút, nhưng thấy mệt quá rồi nên tôi mặc kệ luôn, có điều tôi chỉ là nói chuyện với Oni-kun thôi đó được không?

Không có gì thú vị hết nha, được không?

Rồi, vì lí do nào đó cuối cùng chúng tôi đi đến phòng của Ma Vương.

Oni-kun mới đầu còn mang một vẻ mặt bất ngờ, nhưng sau khi thấy thái độ bỏ cuộc của tôi thì, xem ra cậu ta cũng thế rồi.

Sau khi thở dài một hơi, cậu ta bắt đầu nói chuyện.

[Đầu tiên, đây. Đây là thông tin về tình trạng của toàn bộ người luân hồi do Thánh Ngôn Giáo biết được. Kusama đã cho tôi xem]

Nói xong, cậu ta đưa tôi một mảnh giấy ghi chú đơn giản.

Nội dung đúng như Oni-kun nói, là thông tin chính xác về tình trạng hiện tại của những người luân hồi mà Thánh Ngôn Giáo biết.

Oa.

Nói thật thì, tôi có hơi xem nhẹ khả năng thu thập tình báo của Thánh Ngôn Giáo rồi.

Tờ giấy ghi chú này có tên của toàn bộ những bạn học cũ, cùng với thông tin gần như chính xác hoàn toàn về họ.

Bao gồm cả Sensei, có năm người đang học ở học viện Nhân Loại.

Mười hai người ở làng Elf.

Hai người đang sống cuộc sống Thám Hiểm Giả tự tại.

Và Kusama-kun.

Bé Vampire và Oni-kun cũng được ghi tên ở đây.

Những người duy nhất chưa được xác nhận danh tính là ba người đã chết.

Vì họ chết rồi nên không thể điều tra gì về họ được, nên đây hẳn là toàn bộ thông tin có thể điều tra được về mọi người nhỉ?

Việc Ogiwara-kun làm gián điệp cho Thánh Ngôn Giáo ở làng Elf thì, tôi biết lâu rồi, nhưng xem ra từ cậu ta họ biết được đủ thứ tình báo khác nhau nhỉ.

Nói chứ, thông tin này lẽ ra không nên được tiết lộ dễ dàng thế này chứ nhỉ?

Kusama-kun, cậu đưa cái này cho Oni-kun để vậy sao?

Mà, đó không phải là chuyện của tôi.

Tôi có thể hiểu được việc họ biết về tình hình bên trong làng Elf, nhưng không ngờ họ còn biết về cặp đôi Thám Hiểm Giả đang đi chu du khắp nơi nữa.

Đúng là đáng gờm, mạng lưới thông tin của Thánh Ngôn Giáo.

Có vẻ Kusama-kun biết Oni-kun khi nhìn mặt, còn bé Vampire thì có lẽ qua quá trình loại trừ mà họ biết được cô bé là ai.

Lí do tôi nói "có lẽ" là bởi vì có một ngoại lệ là Ooshima-kun hiện tại đã chuyển giới, chắc thế.

Trên lí thuyết bé Vampire cũng có thể là một người luân hồi bị chuyển giới cơ mà.

À thì trên thực tế họ đoán đúng.

[Thông tin này so với những gì Shiro-san biết thì sao?]

Hmm.

Oni-kun đang cố dò hỏi, nhưng nghĩ lại thì, tôi chưa nói cậu ta biết nhiều về người luân hồi nhỉ.

Chỉ mới nói cho cậu ta biết là Yamada-kun và Ooshima-kun đang học ở một học viện Nhân Loại mà thôi nhỉ?

Đằng nào nói cậu ta biết cũng không có hại gì, nên cũng được.

Tôi ghi thêm vài chi tiết nữa trên tờ ghi chú, và đưa nó lại cho Oni-kun.

Tôi đã ghi toàn bộ thông tin tôi biết về những người luân hồi.

Nói vậy thôi, thông tin duy nhất quan trọng tôi viết thêm là ba người mà Thánh Ngôn Giáo không xác nhận được đã chết rồi.

Sau khi nhận lại tờ ghi chú, Oni-kun nhìn sơ thông tin bổ sung, và sau đó nhắm mắt lại trong chốc lát.

Xem ra cậu ta đang cầu nguyện rằng ba người họ sẽ tìm được sự hạnh phúc ở kiếp sau.

[Đây là mọi thứ cô biết sao Shiro-san?]

Tôi gật đầu.

Tôi cũng có giám sát những người luân hồi bằng phân thân của tôi nữa nên còn vài chi tiết nhỏ, nhưng mà nói hết ra thì tốn thời gian lắm.

Cứ coi như là tôi đã ghi hết thông tin quan trọng nhất ra hết rồi đi.

Ví dụ như là, việc Ooshima-kun đã chuyển giới.

「Thông tin về Ooshima Kanata bây giờ biến thành con gái - thật sự là đúng sao?」

A, vậy ra cậu cuối cùng cũng hỏi về chuyện đó sao?

Ừ thì.

Ooshima-kun và Oni-kun đã từng là bạn tốt cơ mà.

Đúng là tò mò về chuyện đó không có gì sai.

「Cậu ta đã trở thành một cô gái xinh đẹp」

Nghe câu trả lời gián tiếp của tôi, Oni-kun làm một vẻ mặt dăm chiêu.

Thậm chí bé Vampire, trước giờ không quan tâm chút gì về người luân hồi khác và không tham dự cuộc trò chuyện, cũng đang cong miệng lên thành hình "∧".

Một cô gái dù đang đùa giỡn cũng không nên làm vẻ mặt đó!

Cơ mà, ừ thì tôi cũng hiểu cảm giác của bé Vampire.

Nhân tiện, mắt Ma Vương đang long lanh vì lí do nào đó.

「Ra vậy. Ra, là, vậy」

Oni-kun lầm bầm như thế trong khi đầu óc vẫn đang rối.

Ừ, xem ra tôi không nhắc đến việc Ooshima-kun đang từ từ để ý đến Yamada-kun hơn là chuyện tốt.

Hiện tại cậu ta đang bị sốc vì thằng bạn thân của mình đã biến thành con gái của mình hồi nào không biết, giờ mà còn phát hiện cô ấy đang dần có tình cảm với thằng bạn thân còn lại của mình chắc cậu ta nổ não luôn quá.

Tôi có thể tưởng tượng rất rõ ràng D đang ngồi ở đâu đó tận hưởng cảnh đó.

Bé Vampire nhẹ nhàng giật tờ ghi chú khỏi tay Oni-kun, và làm ra vẻ quan tâm.

Kiểu như là "tôi không quan tâm lắm, nhưng vì tôi là một người luân hồi nên có gì cũng nên đọc sơ".

Bằng chứng, là cô bé đưa nó lại cho Oni-kun sau khi lướt qua nó chỉ một thời gian ngắn.

Với bé Vampire thì việc làm người luân hồi không khác gì là một phần quá khứ đáng bị bỏ lại sau lưng, nên có lẽ họ không khác gì người lạ so với cô bé.

Tờ ghi chú bé Vampire đưa lại, bị giật khỏi tay Oni-kun lần nữa.

Bị Ma Vương giật.

Ma Vương đúng là có một phần nhỏ linh hồn của tôi lẫn vào, nhưng vì cô ấy là một cư dân của thế giới này nên tôi không ngờ cô ấy lại tò mò về người luân hồi.

[Shiro-chan, theo em thì trong số họ có ai có thể trở thành mối nguy hiểm cho phe Quỷ không?]

A, ra là cô ấy quan tâm vì lí do đó.

Nếu được thì tôi muốn những người luân hồi khác được sống một cách yên bình hơn, nhưng chắc chắn Ma Vương sẽ không nường tay với bất kì ai có vẻ có hiềm khích đâu.

[Yamada Shunsuke, Ooshima Kanata, Natsume Kengo, Hasebe Yuika, Tagawa Kunihiro, Kushitani Asaka, Kusama Shinobu, và sensei]

Từ góc nhìn của tôi, tôi nêu tên những ai có sức mạnh cao hơn mức trung bình ở thế giới này.

Toàn bộ mọi người ở học viện Nhân Loại đều mạnh.

Với cặp đôi Thám Hiểm Giả thì, vì họ có kinh nghiệm chiến đấu thực tế nên có khi họ còn mạnh hơn đám ở học viện nữa.

Có lẽ Kusama-kun cũng thế.

Oni-kun nghe tên Yamada-kun và Ooshima-kun được nêu tên thì giật mình.

Ừ, những ai được nêu tên ở đây rất có thể có nghĩa là họ sẽ bị phe Quý nhằm mục tiêu cơ mà, nên phản ứng như thế là bình thường.

Cơ mà, cậu không cần lo.

[Cấm hành động]

Tôi tuyên bố như thế với Ma Vương.

Nếu cô ấy hành động chống lại những người luân hồi, đặc biệt là sensei, thì tôi không có ý định bỏ qua cho cô ấy dù cô ấy có là Ma Vương đi nữa.

[Cái đó là còn tùy họ nữa nha]

Nghe lời Ma Vương thì có vẻ cô ấy cũng không có ý định lùi bước.

Dĩ nhiên, từ vị trí của Ma Vương, bất kì người luân hồi nào có hiểm khích thì đều cần được giải quyết bằng mọi giá.

Nhưng mà, tôi cũng không có ý định lùi bước.

Tôi hơi mở mắt ra, đưa sức mạnh vào đó.

Nhận thấy thái độ của tôi, nụ cười trên khuôn mặt Ma Vương biến mất và cô ấy làm một vẻ mặt nghiêm túc.

Không khí trong phòng đột nhiên ngột ngạt hơn.

Bé Vampire và Oni-kun nuốt nước bọt và nín thở.

[Được rồi. Chị sẽ không tự mình làm gì người luân hồi. Nhưng mà, nếu họ trở nên nguy hiểm với đội quân thì lúc đó họ sẽ phải bị xử lí. Được không?]

Người chịu lui bước, là Ma Vương.

Tôi nhắm mắt lại, xác nhận thái độ của bản thân.

Khi không khí không còn căng thẳng nữa, bé Vampire và Oni-kun bắt đầu thở lại.

Nếu Ma Vương mà tự mình hành động thì dù họ có là người luân hồi cũng không có ý nghĩa gì hết.

Dù là hai người ở đây, bé Vampire và Oni-kun mà hợp tác với nhau, cũng không có chút cơ hội nào đánh bại Ma Vương cả.

Dù bé Vampire có dùng Ghen Tị, và Oni-kun sử dụng Thịnh Nộ, chắc chắn họ cũng không đánh lại Ma Vương.

Những người luân hồi khác không thể nào bằng bé Vampire và Oni-kun được nên họ có toàn bộ cùng tấn công cũng không chống cự nổi dù là một

phút.

[Nếu chuyện đó xảy ra chính tôi sẽ xử lí họ]

Tôi mong là không, nhưng nếu những người luân hồi chống lại quân đội Ma Vương thật, thì tự tôi hành động là an toàn nhất.

Nếu không có khi họ vô tình bị quân đội Ma Vương giết chết nữa.

Oni-kun thở phào nhẹ nhõm cứ như nhận ra thâm ý của tôi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 268: Bề Mặt Bị Che Giấu

Rồi, sau khi giải thích xong tình huống của người luân hồi thì cuộc trò chuyện kết thúc, hoặc là không.

Tôi có thể thấy câu hỏi chính của Oni-kun là vấn đề khác.

Tôi quyết định chờ đến khi Oni-kun hỏi vấn đề chính của hôm nay.

Hiện tại cậu ta đang nói chuyện với Ma Vương, gì đó về việc lãnh đạo Quân Đoàn Tám, thật là một chuỗi sự kiện sóng gió mà.

Ừ, tôi không làm gì giúp cậu được chuyện đó đâu, cố lên Oni-kun.

Nhân tiện, Ma Vương cũng đang cố chiêu dụ bé Vampire vào quân đội với một nụ cười thân thiện.

Bé Vampire cũng nở một nụ cười thân thiện thể hiện thái độ từ chối thẳng thừng của bản thân.

Mặc dù họ đang cười, nhưng tôi có cảm giác mình đang thấy hai người họ đang tranh cãi rất quyết liệt.

Xin lỗi nha, tôi định là cưỡng ép bé Vampire vào Quân Đoàn Mười ngay sau khi cô bé tốt nghiệp, nên tôi không để cô bé bị bắt đi đâu đó đâu.

Mà, tôi cũng còn phải chờ xem cô bé có tham gia vào cuộc chiến tranh hay không nữa.

[Shiro-san. Có một chuyện tôi muốn xác nhận]

Trong khi cuộc tranh cãi vô hình vẫn đang diễn ra giữa bé Vampire và Ma Vương, cuối cùng Oni-kun cũng đi vào vấn đề chính.

Nhìn là thấy rõ ràng cậu ta đang căng thẳng với tinh thần "tôi đã quyết tâm rồi".

Dĩ nhiên, với thái độ như thế thì tôi cũng sẽ nghiêm túc đối đãi với cậu ta.

Tôi gật đầu một cách ngoan ngoãn, cơ mà với Oni-kun hẳn là như thế nhìn không khác gì bình thường.

[Shiro-san, tôi muốn cô nói cho tôi biết về chuyện cô đã che giấu suốt lâu nay]

Thật là một câu hỏi mơ hồ.

Cơ mà, tôi hiểu Oni-kun đang muốn hỏi gì.

Nói đúng hơn, tôi đoán được trước rồi.

Căn cứ thái độ của Oni-kun trước giờ, tôi thấy rõ cậu ta rất là e ngại tôi.

Hơn nữa, việc cậu ta có thể hiểu được ý của tôi dù chỉ cần nói rất ít như thế, và việc cậu ta suy đoán giỏi đến mức tôi đã muốn hỏi cậu ta có năng lực ngoại cảm hay không, tôi đã chắc chắn cậu ta nhận ra nội dung ẩn trong những gì tôi đã nói cậu ta biết.

Từ đó, có thể thấy rõ hành vi của cậu ta trong cuộc họp đầu tiên với Thánh Ngôn Giáo là vì cậu ta thấy rõ rằng tôi đáng ngờ.

Bởi vì Oni-kun lúc đó, ngoài việc đang bàn bạc với Thánh Ngôn Giáo, cũng đang cố gắng moi thông tin ra từ tôi.

Oni-kun đã nhận ra.

Rằng tôi đang che giấu gì đó.

Có lẽ cậu ta không biết che giấu chuyện gì.

Nếu biết thật thì cậu ta có năng lực ngoại cảm thật rồi, vì thế dù cậu ta là Oni-kun nhưng cậu ta cũng không biết hết mọi thứ.

Nhưng tôi đoán cậu ta đoán rằng chuyện tôi giấu không phải là gì tốt đẹp.

Nếu không thì cậu ta đã không cần thân và chuẩn bị tinh thần cho tình trạng xấu nhất khi hỏi tôi câu hỏi này rồi.

Và cậu ta cũng không đoán sai.

Làm sao đây.

Nói ra chuyện này, là đánh một ván cược.

Sau khi biết, cậu ta sẽ làm gì?

Tôi không đoán trước được.

Liệu cậu ta có chấp nhận và hợp tác không, hay là sẽ phản đối và chống cự, hay sẽ chọn cách đứng một bên như người qua đường?

Dù cậu ta đưa ra lựa chọn thế nào đi nữa, tôi cũng sẽ không chỉ trích cậu ta.

Nhưng mà, nếu chống lại tôi thì tôi không có ý định nương tay.

Dù rằng việc đó đi ngược những gì tôi yêu cầu Ma Vương làm, là không động đến những người luân hồi.

Trong lúc đang suy nghĩ, xem ra tôi đã mở mắt ra.

Không dùng Quang Chiếu Thuật nữa, tôi trực tiếp nhìn thẳng vào mặt Oni-kun bằng mắt mình.

Đó là một khuôn mặt cực kì nghiêm túc.

Với khả năng suy đoán bậc nhất của Oni-kun, hẳn rằng cậu ta hiểu câu hỏi này nghiêm trọng đến mức nào.

Dù biết thế, cậu ta vẫn hỏi.

Nghĩa là đây không phải là lòng quyết tâm bình thường.

Bởi vì việc này có nghĩa là cậu ta đã chuẩn bị tâm lí chống lại tôi trong trường hợp tệ nhất.

Tôi sẽ nói ra những gì tôi đã che giấu.

Có thể làm vậy sẽ khiến cậu ta làm tôi thất vọng.

Oni-kun cũng biết điều đó.

Hơn nữa, chọn đối đầu với tôi cơ bản nghĩa là đi tìm chết.

Dù biết thế, cậu ta vẫn hỏi tôi.

Xem ra, tôi cũng sẽ phải chuẩn bị quyết tâm rồi.

Tôi kéo mọi người vào một không gian khác.

Để Kuro không thể nghe tôi nói gì.

Tôi không thể để Kuro nghe được những gì tôi sắp tiết lộ ở đây.

Lí do tôi đem cả Ma Vương và bé Vampire, là vì nếu tôi đã nói Oni-kun biết, thì tôi nói luôn cho họ biết cùng lúc cũng tốt.

Đặc biệt là với Ma Vương, vốn dĩ tôi đã có ý định nói cô ấy biết trong tương lai gần rồi.

Khi bị bất ngờ kéo vào một không gian khác, Oni-kun và mọi người giật mình mà căng thẳng hẳn lên.

Tôi xin lỗi vì làm mọi người bối rối, nhưng mà tôi sẽ bắt đầu luôn.

[Thế giới này là do hệ thống giữ cho sống sót. Dù thế, hiện tại nó vẫn đang trên bờ vực của cái chết]

Vừa nói, tôi vừa mở cổng không gian đến không gian kia, hiện rõ bề mặt của hành tinh này từ trên cao.

Nhìn tổng thể cả hành tinh này từ ngoài không gian.

Một góc nhìn khác hẳn.

Bé Vampire và Oni-kun hít một hơi lạnh.

Trong mắt họ, biển cả hoàn toàn khô cạn, mặt đất thì đầy rẫy những đường nứt khổng lồ trên một nửa hành tinh.

Lãnh thổ Nhân Loại và lãnh thổ Quỷ, là hai nơi mà sự sống không bị hủy diệt.

Nhưng mà chỉ duy nhất ở những nơi đó mà thôi.

Chỉ cần bước một bước ra khỏi đó, sẽ thấy mặt đất của hành tinh này là hoang vu vô tận.

Dù muốn vượt biển, cũng không có biển để vượt.

Các đại dương hoàn toàn khô cạn, chỉ có mặt đất khô cằn trải dài.

Thậm chí mặt đất đó cũng chứa đầy những vết nứt khổng lồ, tạo ra những thung lũng lớn.

Những vết nứt đó đâm sâu vào trong hành tinh.

Vào hành tinh bị vỡ nát này.

Khu vực còn sự sống kia, chỉ là một phần rất rất nhỏ được hệ thống giữ cho còn sống mà thôi.

Với hành tinh gần như đã chết này, đó là giới hạn mà hệ thống có thể cưỡng ép nuôi dưỡng được.

[Sử dụng năng lượng do hệ thống thu thập, hành tinh này sẽ được hồi phục. Đó là mục đích tồn tại ban đầu của hệ thống. Nhưng mà hiện tại lượng năng lượng thu thập được chỉ vừa đủ để có thể giữ hệ thống tiếp tục hoạt động mà thôi, còn việc hồi phục hoàn toàn không khả thi]

Để tấn công D, đa số năng lượng đó đã bị sử dụng mất, kết quả là việc hồi phục hành tinh bị cưỡng ép ngừng lại.

Bé Vampire và Oni-kun đang nhìn cảnh này và chết lặng đi, nhưng thực tế tình trạng hiện tại đã là sau khi phần lớn đã được hồi phục lại rồi.

Dựa vào ghi chép dữ liệu của hệ thống, ban đầu hành tinh này theo đúng nghĩa đen là một hành tinh bị vỡ làm hai.

Vỡ nát và trên đà sụp đổ.

Từ lúc đó đến giờ, nó đã được hồi phục về đến mức chỉ còn những khe nứt khổng lồ mà thôi.

Nếu lượng năng lượng khổng lồ kia chưa bị sử dụng mất, sử dụng cách bình thường để tiếp tục hồi phục là hoàn toàn có thể.

Dù thế, kết quả của việc đó sẽ là linh hồn của vô số người sẽ không thể chịu đựng nổi áp lực và trở nên kiệt quệ.

Chuyện đó là hiển nhiên.

Nếu một linh hồn bị cưỡng ép luân hồi quá liên tục thì linh hồn đó bị ăn mòn cũng không có gì lạ.

D chắc chắn cũng đã hiểu ra chuyện đó.

Trong hệ thống, có bao gồm một khu vực để bảo hộ linh hồn những người đã đạt đến giới hạn.

Tôi đã kích hoạt nó và bảo hộ những linh hồn bị Oni-kun tàn sát.

Những linh hồn đó sẽ được nghỉ ngơi một thời gian, rồi lại luân hồi vào thế giới nữa.

Mặc dù tôi nói thế, nhưng vì cần rất rất nhiều thời gian mới có thể hồi phục hoàn toàn cho một linh hồn bị tổn thương, nên thực tế thì cứ xem như họ đã kiệt quệ rồi.

Trong tình trạng hiện tại, với một lượng lớn năng lượng đã bị sử dụng rồi thì chúng ta không thể tiếp tục dùng cách bình thường nữa.

Dĩ nhiên là không phải không thể, nhưng mà kết quả sẽ là ít nhất một phần tư toàn bộ dân số hiện tại bị kiệt quệ linh hồn.

Đó là lượng tối thiểu, còn hệ nhất thì toàn bộ mọi người đều sẽ bị kiệt quệ hết.

Hơn nữa, linh hồn của Nữ Thần, người đảm nhiệm vai trò lõi của hệ thống, đã bị mòn lăm rồi.

Thậm chí linh hồn của Nữ Thần cũng còn bị ăn mòn một cách đáng kể.

Đúng như Thánh Ngôn Giáo đã dự đoán, Nữ Thần không còn bao nhiêu thời gian để sống nữa.

Hiện tại Nữ Thần đang từ từ tiêu biến chỉ để có thể giữ cho hệ thống tiếp tục hoạt động.

Sau khi linh hồn Nữ Thần không còn nữa, Kuro sẽ là người thay thế cô ấy.

Nếu tôi đoán không sai, Kuro sẽ tiêu biến cực kì nhanh chóng, hi sinh hoàn toàn bản thân để trực tiếp hồi phục hành tinh ngay lập tức.

Với Kuro, canh giữ hành tinh này chỉ là vì Nữ Thần mà thôi.

Anh ta không có ý định sống trong một thế giới không có Nữ Thần.

Nghĩa là, để cứu thế giới mà Nữ Thần muốn bảo vệ này, anh ta sẽ chọn cái chết.

Chết cùng một cách với Nữ Thần, có thể nói đó là cách tự sát tốt nhất cho Kuro.

Bằng cách đó, hi sinh hai vị Thần làm trụ cột, thế giới này sẽ được cứu.

Vì họ hi sinh cả linh hồn, nên họ không thể được sinh ra lần nữa, là chết đi hoàn toàn.

Với đề nghị phá hủy hệ thống của tôi, sử dụng năng lượng từ đó để hồi phục thế giới thì Nữ Thần sẽ không cần phải hi sinh bản thân.

Nhưng mà, vì Nữ Thần đã kiệt sức đến mức còn khó mà giữ được mạng sống rồi, nên cuối cùng cô ấy chỉ có thể quay về với vòng luân hồi mà thôi.

Cái chết của cô ấy là không thể tránh được.

Nhưng có thể tránh việc chết linh hồn.

Có điều, chuyện đó đi kèm với những hi sinh khi hệ thống bị phá hủy.

Với các sinh vật có nhiều skill, họ sẽ chết mà không thể chịu nổi cú sốc vì số lượng skill đó bị cưỡng ép thu thập.

Tệ nhất là, linh hồn của họ sẽ sụp đổ.

Bởi vì hệ thống lúc đó đã bị phá hủy nên không thể dùng hệ thống để bảo hộ linh hồn họ được nữa.

Nói ngắn gọn, cách làm của tôi nghĩa là số lớn sinh mạng sẽ bị hi sinh để cứu Nữ Thần.

Nếu phản đối thì chỉ còn cách hi sinh Nữ Thần và Kuro.

Sau khi suy nghĩ thấu đáo, đó chính là hai lựa chọn duy nhất còn lại.

Tôi giải thích toàn bộ chuyện đó không giấu giếm một chút gì cả.

Ghi chúTN: tựa raw của chap này là 裏(ura), một cách chơi chữ của tác giả. Từ này vừa có nghĩa là "phần bị che giấu trong lời nói" vừa có nghĩa là "mặt còn lại" (của thế giới).Hiện tại, chính thức những thông tin quan trọng nhất về thế giới, về hệ thống đã được tiết lộ. bên raw WN mới nhất cũng chưa đến được làng Elf, nên phần còn lại sẽ là những mảnh nhỏ sự việc đã xảy ra kể lại dưới một góc nhìn khác, cảm ơn mọi người đã gắn bó với trans suốt thời gian qua và trong tương lai, bắt đầu tranh luận về những gì mọi người chưa hiểu đi nào ^^

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 270: Chỉ Với Chút Trang Bị Này Chúng Ta Có Ổn Không Vậy?

Sau khi cuộc họp thứ hai với Thánh Ngôn Giáo đã xong, mỗi ngày đều là bận rộn đến mức ai cũng thấy choáng váng.

Đó là vì Quân Đoàn Mười Ma Vương đã đẩy cho tôi đảm nhiệm không được quản lí đúng cách.

Tên nó thì trước giờ luôn là Quân Đoàn Mười, nhưng mà cơ bản nó là một quân đội tư nhân của chúa tể một vùng mà thôi, nên dĩ nhiên nội bộ của nó không có gì đáng kể hết.

Nói cách khác, gọi nó là một đội quân vừa thành lập cũng không sai.

Dĩ nhiên cũng có lí do là vì những người có tài đều bị những đội quân khác cướp đi rồi, nhưng sự thật là ngay từ đầu thành viên của đội quân này cũng chỉ toàn lính mới mà thôi.

Một đám lính mới vừa tốt nghiệp học viện quân đội.

Hơn nữa, đặc biệt là vì những người có tài đều bị những đội quân khác thu nhập trước rồi nên những gì còn lại là một đám ô hợp không hợp cách.

Hơn nữa, vì những cái quân đội kia thu nhập nhân lực là để chiến đấu, nên bên này cũng chẳng có chút công trạng nào cả.

Cơ bản mà nói thì tôi bị giao cho quản lí một đám bị ruồng bỏ.

Phải biến cái đám này thành một đội quân hùng hoàng, không khác gì một trò đùa tệ hại hết.

Vì thế, tôi đã phải đem cái bọn lính thối nát này, bỏ sức ra để huấn luyện chúng thành những tên cuồng chiến đấu thích chiến tranh.

Trong những ngày đầu liệu lĩnh của trại huấn luyện có một tên ngu ngốc đã cố lén đi vào phòng ngủ của tôi lúc nửa đêm, nhưng sau khi được tôi "thuyết phục" một cách chân thành thì hắn đã thay tâm đối tính.

Hiện giờ tên đó là một binh lính hùng hoàng biết nghe lời rồi.

Dù nhìn mắt hắn hơi giống như con cá chết cũng chỉ là tưởng tượng thôi.

Ế?

Mọi người muốn biết có ai cố lén vào phòng ngủ của Felmina-chan không à?

Đoán thử đi.

Cô gái đó có sự hiện diện cực kì mờ nhạt.

Là Phó đoàn trưởng, cô bé bạn chỉ có hơn chứ không kém tôi, nhưng vì lí do nào đó không có quân lính nào nhớ mặt cô bé nổi.

Thật đáng thương.

Nói chứ, làm thế quái nào Felmina-chan có sự hiện diện mờ nhạt hơn tôi trong khi tôi đang dùng Ma Thuật chặn nhận thức vậy?

Trên thực tế, không có Felmina-chan thì đội quân này không hoạt động nổi đâu biết không.

Cô bé cố gắng ở rất nhiều chỗ như là công việc văn phòng, huấn luyện binh lính với cả tiếp tế nhu yếu phẩm nữa đó.

Dù vậy đi nữa, tại sao không có binh lính nào nhớ nổi mặt cô bé vậy?

Đó là một trong bảy điều bí ẩn của Quân Đoàn Mười.

Nhân tiện, một trong số bảy điều vì lí do nào đó là hình dáng của tôi lúc ngủ thế nào, nhưng tôi không thể để ý mấy chuyện như thế được.

Sau khoảng một năm bận rộn này nọ với quân đội chạy đôn chạy đáo khắp nơi thì tôi không có thời gian rảnh để làm việc khác.

Tôi để yên việc xử lí bọn Elf cho Agnar, và xử lí bên Thánh Ngôn Giáo cho Ma Vương hết rồi.

Ừ thì, thực ra tôi cũng không cần phải tự mình làm gì cả, và cả Agnar lẫn Ma Vương đều rất được việc nên tôi không lo sợ gì cả.

Nói chứ, Ma Vương không cần làm gì nhiều hết.

Việc bên Thánh Ngôn Giáo thì, vẫn chưa đến lúc tấn công làng Elf nên cơ bản là không có gì để làm cả.

Trước khi chuyện đó xảy ra thì phải diễn ra cuộc chiến tranh với phe Nhân Loại trước đã.

Trong lúc Quân Đoàn Mười của tôi đang phát triển theo hướng tốt đẹp thì những quân đoàn khác cũng có thay đổi nhân sự.

Đầu tiên, Oni-kun được đưa lên làm một Thống Lĩnh.

Oni-kun đã trở thành Thống Lĩnh Quân Đoàn Tám, gần giống với Quân Đoàn Mười ở chỗ nó chỉ là một đội quân trên danh nghĩa mà thôi.

Chỗ khác là, nó có nhân sự đàng hoàng.

Những tên quý tộc có liên quan đến bọn Elf đã bị xử lí hết, nên binh lính dưới trướng họ được đưa hết vào thành Quân Đoàn Tám.

Dĩ nhiên Agnar có liên quan đến việc xử lí bọn quý tộc đó, nhưng để bên bọn Elf không nhận ra điều đó thì Oni-kun mới là người chính thức đã xử lí việc đó.

Sử dụng thành tích đáng kể đó của mình, cậu ta đã trở thành một Thống Lĩnh, một trong những người có tiếng nói trong phe Quý.

Cậu ta có thành tích cao còn nhanh hơn cả Mera.

Nhắc đến Mera, ông ta đã chính thức trở thành Thống Lĩnh Quân Đoàn Bốn, đảm nhiệm vai trò của Balto.

Xem ra Balto cũng có hơi e ngại Mera, nhưng vì không có ai khác có khả năng làm chuyện đó, nên cậu ta đã cắn răng chịu đựng mà đưa vị trí đó cho Mera.

Balto sau khi không còn bận rộn việc đó nữa, đã chính thức trở thành Đại Thống Lĩnh của cả quân đội dưới quyền Ma Vương.

Cố lên Balto.

Đừng bỏ cuộc Balto.

Và rồi, còn Kuro được giao cho quản lí Quân Đoàn Chín.

Cơ mà nói thật thì, Quân Đoàn Chín cơ bản là một đội quân riêng của Kuro.

Ừ.

Bao gồm bọn Á Long và Rồng.

Có lẽ là nhờ quyền lợi Admin của anh ta, cũng có thể chúng vốn có thể làm chuyện đó mà tôi không biết, nhưng toàn bộ nhân sự của Quân Đoàn Chín là Á Long và Ròng biến thành người.

Họ còn không phải là Quỷ nữa là.

Nhìn sao cũng thấy họ mạnh hơn những đội quân khác, thậm chí là quá mạnh.

Mấy tên này muốn sử dụng phải cẩn thận.

Nếu Quân Đoàn Mười của tôi mà đối đầu với bên đó thì bọn họ bị tiêu diệt hết mất.

Nói đúng hơn, dù là tên yếu nhất của yếu trong bọn đó cũng mạnh hơn người mạnh nhất của những Quân Đoàn còn lại.

Quân Đoàn từ Một đến Ba là Quỷ bình thường.

Thống Lĩnh của Quân Đoàn là một Vampire, nhưng nhân sự còn lại thì chỉ bao gồm Quỷ bình thường.

Từ Bốn đến Bảy cũng bình thường.

Chỉ có từ Tám trở đi mới bất thường thôi.

Cơ bản thì đó là tình trạng hiện tại của đội quân.

Còn một lúc không lâu nữa thì đến thế hệ của bé Vampire tốt nghiệp học viện, và sau khi những người đã tốt nghiệp đó tham gia vào quân đội và đã hoàn toàn tích hợp rồi thì cơ bản là bước chuẩn bị hoàn thành.

Sau đó sẽ không còn bổ sung nhân sự nữa.

Nhưng mà, sau khi xem hết toàn bộ nhân sự thì có một vấn đề lớn.

Không có đủ tài nguyên.

Chính xác mà nói, là vũ khí và giáp trụ.

Tính tình trạng hiện tại của phe Quý thì, việc sản xuất lương thực là ưu tiên hàng đầu.

Mặc dù dân số có giảm, nhưng toàn bộ người có khả năng đều bị cưỡng ép nhập ngũ rồi, nên không có đủ người làm việc trong khâu sản xuất.

Nếu đa số những người còn lại mà không tập trung sản xuất lương thực thì phe Quý sẽ chết đói hết.

Kết quả là việc sản xuất vũ khí và lương thực bị bỏ bê một cách không thể tránh được.

Chúng ta đang chuẩn bị cho chiến tranh mà lại gặp tình trạng này thật không thể nói gì được.

Cơ mà, nói chung là, Quân Đoàn của tôi là Quân Đoàn Mười.

Số Mười trên mười quân đoàn.

Nói cách khác là quân đoàn cuối cùng.

Là quân đoàn cuối cùng được cung cấp tài nguyên.

Vì thế chúng tôi không còn thứ gì ra hồn hết!

Trong khi Agnar được cung cấp vũ khí và giáp trụ tốt cho Quân Đoàn Một của ông ấy, chúng tôi phải sử dụng những món hàng đã qua sử dụng và chất lượng kém.

Felmina-chan cũng đã cố gắng hết sức để tìm được những món đồ tốt hơn, nhưng dù cô bé có giỏi cỡ nào cô bé cũng chỉ là một cô gái trẻ thiếu kinh nghiệm mà thôi.

Cô bé không đấu lại những lão cáo già kia được.

Sau đó tôi có chạy đến than phiền với Balto, nhưng cậu ta từ chối với lí do là anh ta không thể cung cấp thứ không tồn tại được.

Vì Balto lúc đó đang chạy việc với quần thể thâm đen đậm dưới mắt, nên có vẻ anh ta đang nói thật.

Tôi biết là mình đang yêu cầu hơi cao.

Nhưng mà không có trang bị thì không thể chiến đấu được.

Từ lúc sinh ra đến giờ tôi chưa dùng vũ khí bao giờ, nhưng mà nếu bảo binh lính chiến đấu mà không có vũ khí thì ác độc quá.

Vì thế tôi đến yêu cầu một người có thể cung cấp thứ tôi cần.

[Vì vậy, làm đi]

[Không không không. Tôi cũng bận rộn lắm cô biết không?]

Dám từ chối yêu cầu của tôi, Oni-kun, cậu dạo này có vẻ tự mãn nhỉ?

Đúng như mọi người đoán, người tôi đang yêu cầu là Oni-kun.

Với skill đặc trưng của cậu ta, Oni-kun có thể làm ra kiếm Ma Pháp.

Vì làm vậy tốn MP nên không phải là cậu ta có thể làm ra bao nhiêu tùy thích, nhưng có thể làm được vũ khí mà không cần vật liệu thô là cực kì tuyệt vời.

Tôi không cần cậu ta làm ra hàng siêu phẩm hay gì đó, ít nhất có được mấy thanh kiếm ra hồn là được rồi.

Cho tôi thu thập bớt vài nhân sự bên Quân Đoàn Tám qua cho Quân Đoàn cũng được đó.

Để đổi lại tôi có thể cung cấp cho Quân Đoàn Tám đồ lót do tôi tạo ra (tăng sức phòng thủ) đó biết không.

Nếu không chịu thì ai biết tôi sẽ đưa ra yêu cầu gì tiếp theo đâu nha.

Vì thế, sau khi đàm phán một cách ngoan cố một lúc thì Oni-kun đành chấp nhận.

Cuối cùng chúng tôi có vài món vũ khí ra hồn rồi.

Tôi bỏ cuộc việc đi tìm giáp trụ kim loại rồi, nên tôi dùng dây tơ của mình may quần áo cho toàn bộ binh lính.

Nói thật thì quần áo tôi làm ra có khả năng phòng thủ còn cao hơn cả một bộ giáp trụ che kín người nữa.

Cơ mà, vì toàn bộ binh lính đều mặc đồ trắng muốt từ trên xuống dưới che kín cả người, nên khi họ đứng dàn hàng nhìn không khác gì một tổ chức mờ ám nào đó.

Tôi không phải đang lầy nên mới cho chúng là màu trắng đâu.

Không phải là việc nhuộm màu cho chúng phiền phức quá hay gì đâu.

Không phải đâu được chưa?

Vì thế, việc chuẩn bị cho Quân Đoàn Mười còn chút nữa là hoàn thành.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 271: Quân Đoàn Mười Đáng Gờm

「Này, Goshujin-sama?」

Môi bé Vampire run rẩy, chỉ hướng những người thuộc Quân Đoàn Mười của tôi đang đứng dàn quân trước mặt.

「Họ, là cái gì vậy?」

Dù có hỏi tôi rằng họ là gì đi nữa, nhìn là thấy rõ là nhân sự của Quân Đoàn còn gì?

「Mắt của tôi có đang nhìn nhầm không? Tại sao tôi đang thấy ai cũng có chỉ số trên mức 1000 vậy?」

A, ra là thế.

Tôi không dùng Giám Định được nữa nên tôi không thấy được mấy thứ như chỉ số của họ nữa.

Cơ mà, 1000 thôi sao.

Yếu quá vậy.

Tôi tưởng tôi đã huấn luyện họ nhiều lắm rồi chứ, nhưng như thế này họ đánh tay đôi với một con Á Long cấp cao còn không nổi nữa là.

「Không phải là kì lạ sao? Đây là vì tiêu chuẩn của Goshujin-sama kì lạ đúng không?」

[Dùng từ "tiêu chuẩn" hay gì đó với con người này vô dụng thôi]

Khi nghe bé Vampire thốt lên như thế, Felmina-chan trả lời với đôi mắt đục như cá chết.

[Cái- , làm sao chỉ số của cô lên trên mức 2500 rồi?]

[Hah, ha-ha-ha-ha...]

Trong lúc bé đang bị sốc, Felmina-chan mặc kệ và chỉ trả lời với tiếng cười khô khốc.

Như đã đoán ra gì đó, bé Vampire nhìn cô bé với ánh mắt thương hại.

Không như bé Vampire, tôi không có cơ hội huấn luyện Felmina-chan từ bé, nên chỉ mới được có nhiều đây thôi.

Dù thế thì cô bé vẫn đã được tôi huấn luyện nhiều hơn một binh lính bình thường ở đây, nên cô bé đã có thể đánh ngang với một con Á Long cao cấp rồi.

Dĩ nhiên là vẫn không bằng một con Rồng.

Bên Quân Đoàn Chín đầy rẫy mấy tên như thế, thật là bất công mà.

[Waldo, anh có ổn không?]

[Anh ổn mà. Nếu là vì em anh có thể chịu đựng bất kì loại huấn luyện đặc biệt nào]

Những người trong harem của bé Vampire, sau khi hóa giải Quyển Rũ rồi thì chỉ còn mỗi Waldo là tiếp tục ở bên cô bé như trước mà thôi.

Vì bé Vampire bị cưỡng ép tham gia Quân Đoàn Mười nên Waldo cũng đi với cô bé.

Ngoài ra, cùng với một số lượng lớn người tốt nghiệp từ thế hệ của bé Vampire, Quân Đoàn Mười đã đạt chỉ số cần thiết rồi.

Từ giờ đến khi chiến tranh bắt đầu sẽ không bổ sung nhân sự nữa.

Sau khi nhân sự bổ sung đã quen với môi trường Quân Đoàn Mười, việc chuẩn bị thực sự cho chiến tranh sẽ bắt đầu.

Nói cách khác, tôi chỉ có từ giờ đến đó để huấn luyện lính mới thôi.

Thật là đáng mong chờ mà!

Và, trong lúc tôi đang tra tấn Quân Đoàn Mười như thế, có chuyện lớn đã xảy ra ở học viện Nhân Loại.

Thực ra thì cũng không lớn lắm, thực ra nó là một bí mật nữa.

Yamada-kun đã học được một skill cấp Chủ.

Dĩ nhiên tôi đã nghĩ sẽ có chuyện này xảy ra, nhưng khi cậu ta thực sự học được rồi thì tôi lại thấy ngạc nhiên.

Dĩ nhiên tôi tận dụng hết mức việc đó.

Nhờ có cái này nên tôi sẽ xâm nhập hệ thống càng được nhiều hơn nữa.

Sau đó chỉ cần xử lí được Giáo hoàng với Potimas thì tôi sẽ tìm được cách gom hết những skill cấp Chủ còn lại.

Ngoài ra, không có thêm hành động gì từ phía bọn Elf nữa.

Một đồng phân thân của Potimas đang bí mật làm đủ chuyện trong đất nước của Yamada-kun, nhưng tôi sẽ cho Natsume-kun dọn sạch sẽ hết một lần luôn cho gọn, nên không sao hết.

Lúc đó, tôi sẽ cho imouto-chan ra sức làm một vố lớn.

Bên Nhân Loại đã nhận ra phe Quỷ chuẩn bị một cuộc xâm lược toàn diện, nên chúng cũng đang tập trung rất nhiều binh lính ở biên giới.

Trong số đó có hẳn một chi quân đội của Thánh Ngôn Giáo.

Xem ra Giáo hoàng đã chọn sẽ chiến đấu.

Cơ mà, tôi không thấy bất kì tướng quân nào xuất hiện ở cuộc họp cả, nên xem ra họ còn định giữ quân lính quan trọng cho cuộc chiến sau đó.

Nhắc mới nhớ, tôi nhận ra mình quên bảo họ hãy để Anh Hùng tham dự cuộc chiến tranh này, nhưng xem ra Ma Vương đã khéo léo nói với họ về việc đó rồi, vì cậu ta rõ ràng là có tham gia.

Anh Hùng Julius và đồng đội của cậu ta đã tập trung ở một pháo đài.

Nhằm mục đích dễ dàng xử lí Anh Hùng, tôi nói chuyện với Ma Vương về việc cho Quân Đoàn Mười đóng quân ở cùng nơi với Anh Hùng.

Chuyện này diễn ra rất suôn sẻ.

Vì Quân Đoàn Mười vốn đã có ít nhân sự hơn so với những quân đoàn khác rồi, nên đằng nào họ cũng được xem là quân dự bị cơ mà.

Trong lúc những đội quân khác vẫn đang chuẩn bị cho cuộc xâm lược, toàn bộ Thống Lĩnh được triệu tập đến lâu đài của Ma Vương.

Xem ra sẽ có một cuộc họp cuối cùng diễn ra.

Gọi là họp chứ, giống như một buổi xác nhận cuối cùng đúng hơn, gọi là một buổi phổ biến thông tin đi.

Khi tôi đến phòng họp thì những Thống Lĩnh khác đã tập trong rồi.

Khi tôi bước vào Agnar có liếc sơ qua tôi, nhưng không phản ứng gì hơn.

Dĩ nhiên những Thống Lĩnh khác không ai biết mối quan hệ của tôi với ông ta, thậm chí Ma Vương còn không biết.

Mera cũng phản ứng tương tự Agnar.

Oni-kun thì cúi đầu nhẹ chào tôi.

Kuro thậm chí còn không thèm liếc tôi.

Những Thống Lĩnh khác ngồi xuống ghế của mình một cách im lặng.

Vếu Đại Thảm của Quân Đoàn Hai nhìn những Thống Lĩnh với ánh mắt lảng lơ, còn tên khổng lồ gốc Thống Lĩnh của Quân Đoàn Ba thì đang ngồi co ro một chỗ.

Có lẽ bởi vì tên samurai-giả của Quân Đoàn Năm là một người sống chết vì Ma Vương nên hẳn ta đang nhìn ngó canh chừng những ai có vẻ không thuận theo Ma Vương.

Nói thật chứ, có làm vậy hay không cũng chả ảnh hưởng gì Ma Vương nên cơ bản là làm chuyện vô dụng.

Bé shota của Quân Đoàn Sáu thì có vẻ bình tĩnh, nhưng tôi có thể thấy cậu ta đang cực kì hồi hộp.

Tên đầu gấu của Quân Đoàn Bảy thì đang xụ mặt ngồi đó.

Đúng là đội quân của Ma Vương đầy những thành phần đặc biệt mà.

Căn phòng cực kì ồn ào dù không có bất kì ai đang mở miệng nói một câu.

Tôi muốn về quá đi, nhưng vẫn ngồi xuống ghế trống bên cạnh Kuro.

Ánh mắt của Vếu Đại Thảm với bé shota cứ nhột nhột thế nào ấy.

Những người ở đây không biết chút gì về khả năng của tôi bao gồm Vếu Đại Thăm, tên to đầu ngu ngốc, samurai-giả, và bé shota.

Tên đầu gấu cũng hơi giống thế ở chỗ cậu ta không rõ thực sự tôi mạnh cỡ nào.

Trong quân đội có lời đồn đại rằng tôi là một người ăn theo Ma Vương hay lạm dụng quyền hành gì đó.

Bởi vậy có nhiều người trong quân đội nghi ngờ khả năng của tôi.

Kết quả là Vếu Đại Thăm với bé shota chuyển hướng sự thù ghét của họ với Ma Vương sang tôi.

Thật là mệt mà.

Có đủ thứ loại quấy rối các kiểu xảy ra với Quân Đoàn Mười rồi, nên để tránh việc đó tôi phải giấu đi toàn bộ hành động của Quân Đoàn Mười.

Có thể là vì thế, gián tiếp hoặc trực tiếp, nói chung là có một lời đồn rằng Quân Đoàn Mười là một đội quân bí mật thực hiện đủ loại nhiệm vụ mật cho Ma Vương.

Nhìn sơ thì thấy chúng tôi cực kì đáng ngờ.

Hơn nữa vì thông tin hành động của chúng tôi bị giấu không cho cả Balto biết nữa, nên tin đồn lại càng có lí hơn.

Hơn nữa, vì tên đầu gấu hiểu nhầm rằng tôi là một người chuyên thu thập tình báo, nên lại càng đổ thêm dầu với lửa.

Thực tế chúng tôi chỉ là đi huấn luyện đặc biệt thôi được không.

Đúng ngay lúc tôi đang suy nghĩ về mớ lời đồn về Quân Đoàn Mười thì Ma Vương bước vào.

Ngay lúc đó không khí trong căn phòng nghiêm trọng hẳn lên.

[Được rồi, vậy thì ta sẽ bắt đầu cuộc họp. Balto]

[Vâng thưa bộ hạ]

Ma Vương và Balto trao đổi ngắn gọn như thế, và cuộc họp bắt đầu.

Ghi chúTN: Vếu Đại Thăm - bản gốc là Oppai seijin (Người đến từ hành tinh Vếu), giống như Saiyajin là người đến từ hành tinh Saiya. Đại Thăm là bà thím, hoặc có thể hiểu rằng Vếu Đại là ngực bự :v....

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 272: Nhảy Múa Ở Cuộc Họp

Ngài Agnar của Quân Đoàn Một báo cáo.

Không bị chậm trễ hay có vấn đề gì.

Quý cô Sanatoria của Quân Đoàn Hai báo cáo.

Teehee, tôi đang âm mưu gì đó.

Có vẻ là có chiến thuật thật.

Ừ thì, việc chiến thuật có thành công hay không không ảnh hưởng mấy đến đại cục.

Để yên cũng không sao.

Ngài Kogou của Quân Đoàn Ba báo cáo.

Tôi không muốn chiến đấu.

Đừng có mà giỡn, Ma Vương nổi nóng.

Ngài Merazofis của Quân Đoàn Bốn báo cáo.

Balto-san, xin đừng lo lắng.

Mera, ông nói này nói nọ, nhưng cuối cùng cũng lo lắng về sếp cũ của mình nhỉ.

Thật là cảm động muốn khóc mà.

Cơ mà, sắp cũ của ông lại nghĩ ông là một kẻ kì lạ.

Ngài Darado của Quân Đoàn Năm báo cáo.

Maou-sama!

Tôi sẽ cố gắng hết sức!

À, ừ ừ, làm gì được thì làm đi.

Ngài Hyuui của Quân Đoàn Sáu báo cáo.

Tôi sẽ cố hết sức nên đừng giết tôi, thật, thật đó.

Cậu ta thực sự rất sợ Ma Vương.

Xem ra cảnh Ma Vương nhai cánh tay của Ngược Đại Thẩm ám ảnh cậu ta không ít.

Ngài Blow của Quân Đoàn Bảy báo cáo.

Việc cô làm Ma Vương là một trò đùa, này!

Xem ra cậu ta đang rất bức mình vì tình trạng làm việc khổ sai của anh trai Balto của cậu ta.

Ừ, cứ nổi nóng đi.

Xét cho cùng trong lúc Balto đang làm việc gần chết thì Ma Vương chỉ có ngồi một chỗ chơi thôi mà.

Nói chứ, đây không phải là chỗ để nổi nóng hiểu chưa.

Nhìn kĩ tình hình dùm cái.

Samuria-giả của Quân Đoàn Năm và tên đầu gấu bắt đầu cãi lộn, rồi Ma Vương ra tay can hai người họ lại.

Làm ơn cho tôi đi đâu đó khác được không.

Tôi muốn về ăn đồ ngon càng sớm càng tốt.

Tôi chạm ánh mắt với Oni-kun.

Xem ra Oni-kun cũng sắp chịu hết nổi cái cảnh cãi vã này rồi, cậu ta chỉ nhún vai thôi.

Sau đó Oni-kun báo cáo.

Không có vấn đề.

Này, hơi bị ngắn quá đó.

Sau khi tôi nói về những gì tôi đang che giấu, có lẽ Oni-kun đã nghiệm ra vài điều, vì sau đó cậu ta trở nên cực kì năng nổ.

Năng nổ trong việc sử dụng Quân Đoàn Tám để dọn rác.

Đủ các nhóm chiến binh Nhân Loại, như là cướp hay là Thám Hiểm Giả, cứ xuất hiện ở lãnh thổ Quỷ là bị tiêu diệt không biết mệt mỏi.

Và cậu ta cũng không làm việc đó nhẹ nhàng chút nào hết.

Là tàn sát không thương tiếc đó.

Vì cậu ta hành động một cách tàn bạo như thế nên thậm chí thuộc hạ của cậu ta cũng trở nên sợ hãi cậu ta nữa.

Càng hơn thế nữa vì cậu ta đối xử với binh lính của mình như những con tốt thí không hơn không kém.

Xem ra Balto cũng xem cậu ta là vấn đề.

Từ quan điểm của Oni-kun thì có lẽ cậu ta xem việc mình làm là một kiểu nhân từ với họ, nhưng mà không ai khác sẽ đồng tình với cậu ta đâu.

Cuộc họp tiếp tục, và Ngài Kuro của Quân Đoàn Chín báo cáo.

Không có vấn đề.

Ừ nếu có vấn đề này xảy ra trong đội quân của anh ta thì đó sẽ là một vấn đề toàn cầu rồi.

Nếu Á Long, Rồng, cùng với vị Thần lãnh đạo bọn chúng mà gặp vấn đề gì đó không thể giải quyết thì làm gì còn ai làm gì được đúng không nào?

[Vậy, còn báo cáo của Quân Đoàn Mười]

A!

Đệt, vậy nghĩa là tới lượt tôi rồi nhỉ.

Bình tĩnh đi tôi ơi.

Không sao hết, tôi ơi.

Chỉ là một vài chữ thôi tôi ơi.

[Quân Đoàn Mười, không có vấn đề]

Yay!

Tôi nói xong rồi!

Tôi đã xong hết mọi thứ mình cần làm ở đây rồi!

Không còn ai sẽ nói thêm gì mà cần tôi phải trả lời đúng không?

Có lẽ nghe được điều ước của tôi, nên cuộc họp nhanh chóng kết thúc sau đó.

Giờ thì chỉ còn việc tiến quân thôi, nên giờ có lẽ cứ để toàn bộ Thống Lĩnh quay về tự ra lệnh là tốt nhất nhỉ?

Về phần này, rõ ràng tốt hơn nhiều so với Nhật Bản hiện đại với những cuộc họp dài một cách vô lí của họ nhỉ.

Sau khi cuộc họp kết thúc, Kuro ngay lập tức rời đi.

Quyết định cuối cùng là để Quân Đoàn Chín của Kuro hành quân cùng với quân đội riêng của Ma Vương.

Nói đúng hơn, nếu đội quân đó mà không được để làm quân dự bị thì phe Nhân Loại tiêu tùng rồi.

Nếu chiến lược của hai bên quá mất cân bằng thì hai bên sẽ tổn thất không bằng nhau.

Cơ bản thì Quân Đoàn Chín là vũ khí bí mật!

[Shiro-san]

Oni-kun và Mera đi đến chào tôi.

Sau khi cuộc chiến tranh bắt đầu thì họ không thể cứ muốn là gặp tôi được nữa, nên có vẻ đây là lời chào từ biệt.

Cơ mà Oni-kun hẳn là sẽ không chết trong cuộc chiến này, và thậm chí Mera còn đủ mạnh để một mình ông ta đấu tay đôi được với một con Rồng cấp thấp cơ mà, nên ông ta cũng sẽ khó mà chết được, nên gọi là từ biệt chứ chúng tôi sẽ còn gặp nhau trong tương lai.

[Này, các người có chuyện gì với cô ấy sao?]

Tên đầu gấu chặn đường Oni-kun và Mera lại.

Tại sao?

「Cô ấy sắp sửa họp với ta về việc tiến quân. Nếu các người không có việc gì thì đừng làm tốn thời gian của cô ấy」

Có hả?

Sao tôi chưa biết gì vậy?

A, bởi vậy nên hẳn ta mới nói là "sắp" nhỉ.

Cơ mà, còn chuyện gì để mà bàn chứ?

Những phần sơ bộ thì Felmina-chan đã chuẩn bị hết rồi mà.

「Hẳn là chào hỏi một chút sẽ không tốn thời gian đúng không?」

「Vậy thì, không phải các người đã xong rồi sao?」

Tên đầu gấu vặt lại lời Oni-kun.

Tại sao cái tên này cứ, thích làm phiền đủ thứ quanh tôi vậy?

Làm ơn để yên cho tôi đi.

「Thậm chí còn không có thời gian để nói chuyện phiếm một chút sao? Ôi chao. Quân Đoàn Bảy thật là cổ hủ đến bất ngờ đấy」

Oni-kun cười nhạo như thế, nói ra những lời có vẻ đang cố tình chọc giận người khác.

Tên đầu gấu thì nghiêng rằng như đang cố không nổi khùng, còn Mera thì cản Oni-kun lại không cho cậu ta thối lửa cho lớn hơn.

[Shiro-san, ở đây có tên thợ gậy bánh xe rồi, nên xem ra hôm nay như thế là xong rồi]

[Xin hãy chăm sóc cho ojou-sama]

Lúc rời đi, Oni-kun còn ghé qua thì thầm vào tai tên đầu gấu rằng "không thèm để ý đến cảm giác của người kia như thế, bộ người thực sự nghĩ người sẽ khiến cô ấy chú ý đến người sao?"...

Thật là lời lẽ thâm độc mà Oni-kun.

[Đi nào!]

Tên đầu gấu bực dọc bắt đầu đi trước mà không thèm chờ tôi trả lời gì.

Tôi không biết tại sao hẳn không chịu hiểu ra rằng cái kiểu tác phong như thế là lí do hẳn không có ai thích nữa.

Càng ngày tôi càng ghét hẳn hơn đó biết không.

Cuộc thảo luận sau đó về việc tiến quân, thật bất ngờ thay lại hết sức nghiêm túc.

Xem ra đến lúc thì hẳn vẫn có thể tập trung vào công việc được.

Ừ thì, hẳn vẫn là em trai của Balto đó cơ mà, nên tôi đoán nhiều đây vẫn là trong tầm mong đợi.

Kết quả sau khi bàn bạc, là Quân Đoàn Bảy sẽ ở tiền tuyến còn Quân Đoàn Mười là đảm nhiệm nhiệm vụ đánh du kích.

Xem ra tên đầu gấu đã tự cho rằng Quân Đoàn Mười không có binh lính hàng hoàng, và hiểu nhầm rằng họ là một chi đội quân chuyên trong việc hành động mật hay gì đó.

Ừ thì, cũng không sao.

Cho đến khi Anh Hùng xuất hiện, tôi đoán mình sẽ thoải mái ở hậu tuyến mà chờ đợi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ: Về Tagawa Kunihiko

Lời tác giả: quan điểm của người luân hồi Tagawa Kunihiko. Nếu các bạn thắc mắc đây là ai, có thể mọi người sẽ nhớ đến cậu ta đã xuất hiện lúc ở làng Elf, chắc thế.

~~~~~

Tôi đã nghĩ rằng mình may mắn.

Được sinh ra ở một thế giới khác, như trong một quyển light novel vậy.

Không chỉ thế, bên cạnh tôi còn có cô bạn thanh mai trúc mã của mình từ kiếp trước nữa.

Tôi thậm chí còn có một skill ăn gian.

Này, không phải thế này là cuộc sống siêu dễ dàng sao - là những gì tôi đã nghĩ.

Dĩ nhiên tôi không phải là ghét cuộc sống ở kiếp trước hay gì.

Nhưng tôi đã có lúc nghĩ rằng có gì đó thiếu thiếu.

Tôi muốn được nhiều sự phấn khích hơn.

Tôi muốn đi thám hiểm như trong phim hay như light novel.

Khi điều ước đó thành sự thật thì tôi đã cảm thấy mong đợi hơn là cảm thấy lạc lõng.

Tôi nhận ra rằng mình không bình thường, không như Asaka cũng đang gặp cùng tình trạng với mình mà lại khóc suốt một thời gian mới thôi.

Tôi may mắn vì không nghi ngờ điều gì được vì tôi vẫn còn là một em bé.

Asaka và tôi được sinh ra trong cùng một nhóm lính đánh thuê, cùng lúc.

Bí ẩn thay, ngay lúc tôi nhìn thấy Asaka, mặc dù cô ấy nhìn khác hẳn, nhưng tôi vẫn ngay lập tức nhận ra đó là Asaka.

Xem ra Asaka cũng thế, nên có lẽ đây là định mệnh.

Asaka và tôi ở kiếp trước chỉ là bạn thuở nhỏ mà thôi.

Chúng tôi không có hẹn hò hay gì cả, chỉ là dù thích hay không thì chúng tôi lúc nào cũng ở bên nhau thôi.

Nhưng mà, bằng cách nào đó, tôi đã nhận ra mơ hồ rằng trong tương lai chắc chắn cũng tôi sẽ đến với nhau.

Mặc dù Asaka xem ra cũng nghĩ thế, nhưng vẫn còn một thời gian dài nữa chúng tôi mới thực sự thân mật được với nhau.

Thế nhưng, vì chúng tôi trải qua việc không thể tin được là luân hồi sáng một thế giới khác, nên khoảng cách giữa hai chúng tôi ngay lập tức rút ngắn lại.

Tôi nghĩ rằng sau khi chúng tôi luân hồi sang thế giới này mối quan hệ của chúng tôi đổi thành một mối quan hệ mà chúng tôi dựa dẫm vào nhau.

Asaka sợ rằng cô ấy sẽ đánh mất bản thân nếu tôi không có ở đó.

Và nếu tôi không có Asaka thì sau khi bị ném vào một thế giới lạ lẫm và khác hẳn như thế này, tôi không nghĩ mình lại có thể thoải mái mà nói "đến lúc đi thám hiểm rồi!" hay gì đó.

Về nhóm lính đánh thuê nơi chúng tôi sinh ra, họ đóng trại ở gần biên giới phe Quỷ, và sống bằng nghề đánh đuổi những Quỷ nhân muốn tiến vào lãnh thổ Nhân Loại, cũng như chủ động đi tấn công những Quỷ nhân sống trong khu vực lãnh thổ Quỷ ở gần đó.

Nói cho tốt đẹp thì họ là một đội bảo vệ Nhân Loại khỏi việc bị Quỷ xâm lược.

Nói cho tiêu cực thì họ là một nhóm đầu trộm đuôi cướp liên tục nhắm vào phe Quỷ.

Họ là dạng người như thế.

Asaka cực kì chán ghét ngôi làng đó, và quyết tâm hết mình để rời làng sau khi lớn lên.

Tôi cũng ủng hộ việc đó, vì tôi muốn trở thành một Thám Hiểm Giả đi chu du thế giới.

Để có thể từ từ tăng sức mạnh cho bản thân, tôi đã được dạy cách chiến đấu bởi các lính đánh thuê khác, bao gồm cả cha tôi.

Nhưng mà, không ngờ Asaka và tôi lại rời khỏi ngôi làng đó sớm hơn chúng tôi tưởng rất nhiều.

Bởi vì ngôi làng đó không còn tồn tại nữa.

Tôi sẽ không bao giờ quên ngày đó.

Binh lính Quỷ đã tấn công chúng tôi.

Những lính đánh thuê giàu kinh nghiệm đã chống cự lại.

Cả cha tôi và cha Asaka đều có trong số đó.

Toàn bộ bọn họ đã bị giết, hết sức dễ dàng, hết sức nhanh chóng, như họ là một đám sâu bọ bị giẫm dưới chân vậy.

[Merazofis! Còn kẻ nào sống sót không?]

[Không còn. Trở về thôi]

Dù thế, khi tôi cố chống cự với hắn ta và bị đánh bại, hắn ta lại lừa tôi, lúc đó chỉ là một mớ bị thịt nằm dưới đất.

Hắn ta thậm chí còn giấu chúng tôi khỏi những Quỷ khác là đồng đội của hắn ta nữa.

Asaka và tôi sống sót, hoàn toàn là nhờ sự thương hại của hắn ta.

~~~~~

[Cuối cùng]

Vô số Quỷ.

Trên chiến trường này, nơi cả Nhân Loại lẫn Quỷ đều mặc kệ đội hình mà chỉ biết chém giết một cách hỗn loạn, tôi cũng ở đó với vai trò một Thám Hiểm Giả.

Tôi tự hỏi đã bao lâu trôi qua từ lúc trận chiến bắt đầu rồi - chiến đấu liên tục như thế, cảm giác thời gian của tôi là một mớ hỗn loạn.

Sau khi giết hàng chục, hàng trăm Quỷ, xông qua toàn bộ bọn họ, tôi cuối cùng đã thấy lại bóng dáng đó.

Bóng dáng của kẻ mà có muốn tôi cũng không thể quên được.

[Không ngờ người lại là một Thống Lĩnh tai to mặt lớn của phe Quỷ]

Tôi chỉ có thể thấy trước mắt mình một Quỷ nhân duy nhất mà tôi nhận ra từ lúc đó.

Nhưng tôi vẫn nhớ rất rõ tên và mặt mũi hắn ta.

Và rồi tình báo mà những giao liên đã phải mạo hiểm mạng sống để đem về lại xuất hiện cái tên của vị Thống Lĩnh của phe Quỷ.

Tôi đã rất mừng vì cái tên đó giống với cái tên tôi đã nhớ trong đầu suốt bấy lâu nay.

[Đây là lúc ta được trả thù ngày đó!]

Và như thế, tôi khiêu chiến với Merazofis, Thống Lĩnh phe Quỷ lúc đó.

Sau khi tôi đã bị mất đi ngôi làng mà được sinh ra và lớn lên trong một cuộc tấn công của phe Quỷ, Asaka và tôi đã sống bằng nghề Thám Hiểm Giả, chu du đến vô số nơi khác nhau.

Lúc đầu thì không suôn sẻ cho lắm.

Vì Asaka và tôi là người luân hồi, nên chúng tôi già dặn hơn những đứa trẻ khác, nhưng đó chỉ là bên trong.

Vì chúng tôi nhìn giống những đứa con nít, nên chúng tôi bị đối xử như những đứa con nít.

Những người lớn luôn lấy hết những công việc kiếm được nhiều lời, và vì luật lệ nên chúng tôi chỉ nhận được những việc nhỏ như là hái thuốc hay là săn bắt những con thú nhỏ.

Nếu Asaka đã không ở đó giúp chúng tôi từ từ nhưng chắc chắn tăng dần độ tin cậy của chúng tôi thì có lẽ tôi đã bỏ cuộc từ lâu rồi.

Asaka kéo tôi đi làm những việc ổn định mà tôi không có hứng thú, chỉ để nâng cao cấp độ Thám Hiểm Giả của chúng tôi.

Nghĩ lại những ngày đó, rõ ràng tôi không bằng được cô ấy.

Dần dà cuối cùng chúng tôi cũng được tham gia nhiệm vụ tiêu diệt quái vật, và từ đó thì chúng tôi thăng cấp rất nhanh.

Càng giết nhiều quái vật chúng tôi càng nhận nhiều điểm kinh nghiệm.

Càng nhiều điểm kinh nghiệm, càng lên cấp cao thì càng giết được quái vật cấp độ càng cao.

Càng ngày thì chúng tôi càng có khả năng tiếp nhận những nhiệm vụ khó hơn, cao cấp hơn.

Chúng tôi nhanh chóng được biết đến khắp nơi, vì đã lên được cấp độ Thám Hiểm Giả cao cấp nhất trong khi chúng tôi vẫn còn trẻ như thế.

Nói thật thì, Asaka và tôi trong hàng ngũ Nhân Loại đã thuộc nhóm xuất sắc nhất rồi.

Dù so sánh trong nhóm những người cùng cấp S như chúng tôi thì chắc chắn Asaka và tôi mạnh hơn bất kì ai.

Vì thế, chúng tôi mới tham gia cuộc chiến tranh chống lại phe Quỷ này.

Để có thể báo thù cho làng chúng tôi.

Tôi đã chắc chắn dù là đánh với Quỷ chúng tôi cũng không thể thua được.

Nhưng mà, đây là trò đùa dai gì thế này?

[Hư! Hư! Ha!]

Tôi thậm chí còn không thể thở đều đặn nổi.

Nếu tôi ngu ngốc thả lỏng nghỉ ngơi dù chỉ một giây lát, tên này sẽ không bỏ lỡ cơ hội đó.

Tôi dùng thanh kiếm của mình chặn thanh kiếm đang chém tới.

Còn Ma Pháp bay đến cùng với thanh kiếm thì Asaka đã bắn chặn nó lại giúp tôi.

Thật nguy hiểm.

Nếu không có Asaka hỗ trợ vừa rồi thì tôi đã ăn trọn cú đó rồi.

Tôi muốn cảm ơn Asaka, nhưng tôi không có thời gian cho việc đó.

Tôi chỉ có thể chuẩn bị chặn đòn tiếp theo mà thôi.

Quý nhân mang tên Merazofis này, mạnh kinh khủng.

Dù là Kiếm pháp, Ma Pháp, hay sự chuẩn xác đều thế.

Không chỉ mạnh một hướng duy nhất mà hẳn mạnh đều hết mọi thứ.

Chỉ cần làm đúng những chiến thuật cơ bản thì hẳn không có một điểm yếu nào cả.

Asaka và tôi cùng nhau như thế này, chỉ hoàn toàn là đang phòng thủ mà thôi.

Thật thảm hại.

Tại sao tôi lại mạnh mẽ tuyên bố mình sẽ không thể thua nổi cả Quý cơ chứ.

Tôi muốn quay về lúc đầu cuộc chiến và đâm thẳng vào mặt tôi lúc đó vì đã thực sự nghĩ rằng chúng tôi đã có thể tự mình báo thù được.

Đối diện với con quái vật như thế này, làm gì có ai đủ sức chống cự chứ.

Đúng thế.

Chỉ có hai người, Asaka và tôi, là đủ sức chống cự với hắn.

Chính là bởi vì Asaka và tôi cầm chân hắn này giờ, nên phe Nhân Loại mới đang thắng lợi.

Nhưng chỉ cần để hắn thoát đi trong giây lát, một mình kẻ này sẽ đảo ngược tình thế cả chiến trường.

Giống với cách chỉ cần Asaka và tôi là đủ để bao vây và tiêu diệt vô số căn cứ phe Quỷ, chỉ cần một mình hắn là đủ để tàn sát toàn bộ Nhân Loại.

Nghĩ như thế, cho tôi thêm một lí do để không thể thua ở đây.

Tôi không còn nghe được âm thanh nào từ chiến trường mặc dù lẽ ra nó phải rất ồn ào.

Vì tập trung hết sức nên có vẻ tôi đã mặc kệ toàn bộ xung quanh rồi.

Xung quanh tôi có cảm giác như một bộ phim chiếu chậm vậy, nhưng cử động của Merazofis vẫn nhanh như thường.

Dù tôi cũng đang sử dụng tăng tốc suy nghĩ, nhưng tôi vẫn không thể bắt kịp với chuyển động của Merazofis.

Tôi chỉ vừa đủ sức nhìn thấy hắn ta làm gì mà thôi.

Theo một cách nói khác, lí do duy nhất tôi vẫn còn chống cự được là vì tôi có thể thấy được hành động của hắn ta.

Nếu không thể nhìn thấy kịp thì chúng tôi đã thực sự rơi vào tình huống tuyệt vọng rồi.

Nhưng, có thể tình huống đó sắp đến rồi.

Sự mệt mỏi tích tụ lại đang khiến tôi dần chậm lại.

Nhìn về phía Asaka, tôi có thể thấy cô ấy cũng mệt mỏi như tôi.

Tôi chỉ hơi di chuyển chậm lại một chút thôi.

Nhưng mà dù chỉ là chút xíu đó, rất có thể sẽ trở thành trí mạng khi đối đầu với hắn.

Tôi đang chiến đấu mà mơ hồ cảm giác được đầu mình có thể rời khỏi cổ bất kì lúc nào.

Tôi cố gắng hết sức tấn công lại.

Ma Pháp của Asaka dễ dàng bị gạt qua một bên, và một cú chém phản đòn hướng đến tôi.

Ngay lúc đó, mặt đất rung lên và đôi chân đã mệt mỏi của tôi gục xuống vì không chịu nổi nữa và rồi tôi ngã xuống.

May thay, lưỡi kiếm của hắn chỉ lướt qua ngay sống mũi tôi ngay lúc tôi ngã gục ra sau.

Nếu còn đứng thẳng chắc chắn tôi đã bị chém dính rồi.

Nhưng mà may mắn của tôi đến đó là hết.

Hiện tại tôi đang nằm ngả ngửa ra không chút phòng bị gì cơ mà.

Trong lúc tôi cố hết sức bò dậy, thì không có đòn nào chém đến như tôi nghĩ.

Nhìn lại, tôi thấy Merazofis đang đứng yên.

Mặc kệ chúng tôi, hắn ta đang nhìn khắp chiến trường.

Lúc đó, lần đầu tiên tôi nhận ra binh lính Quỷ đang thâm hiểm đến mức nào.

[Xem ra đây là cơ hội]

Hắn ta nhẹ nhàng nói như thế.

[Rút lui!]

Và rồi hét lên.

Sau mệnh lệnh rút lui chớp nhoáng đó chúng tôi không thể đuổi theo kịp.

Không phải là chúng tôi mặc kệ hắn, mà là hắn đã mặc kệ chúng tôi.

Lần nữa, Asaka và tôi lại bị lừa đi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ: Về Kushitani Asaka Và Aurel

Lời tác giả: Nửa đầu là từ quan điểm của người luân hồi Kushitani Asaka. Nửa sau là từ quan điểm của đệ tử số 2 của Ronant, lần đầu tiên được nêu tên. Nếu có ai quên thì có thể xem lại "Hiệp Sĩ Đế Quốc vs Chăng Tinh" để nhớ lại.

~~~~~

【Kushitani Asaka】

Kunihiko cứ nhất định là phải trả thù cho làng.

Với cái tên ngốc nghếch làm nấy Kunihiko đó, mỗi lần cậu ấy mắc lỗi gì đó thì cậu ấy nghĩ mình phải cố gắng vượt qua nó thì phải.

Nói tích cực thì cậu ấy rất là hăng hái.

Nói tiêu cực thì cậu ấy là một tên ngốc.

Nhưng mà tôi lại được tên ngốc đó cứu rồi.

Tôi không ngờ mình lại trải qua việc luân hồi.

Tôi thực sự không hiểu được tại sao lại có chuyện như thế xảy ra.

Theo lời Kunihiko thì luân hồi sang một thế giới khác là chuyện bình thường ở trong light novel, nhưng tự mình trải qua nó không khác gì một cơn ác mộng cả.

Nhưng mà, chưa kịp hiểu gì thì tôi đã biến thành một em bé ở một thế giới khác hoàn toàn mất rồi, nên tôi buộc phải bỏ qua những ý nghĩ như thế.

Tôi không tài nào diễn tả được bằng lời lúc ấy tôi bối rối đến mức nào.

Nhân tiện, việc Kunihiko ở gần đó nhìn thấy cảnh tôi khóc đến đỏ cả mắt là một kí ức đau đớn muốn chết của tôi.

Dù thế, việc Kunihiko ở bên cạnh tôi, cũng trải qua cùng tình cảnh với tôi đã hỗ trợ tinh thần cho tôi.

Ngôi làng nơi Kunihiko và tôi sinh ra, là một nơi đầy những tên đầu trộm đuôi cướp mang danh nghĩa lính đánh thuê.

Giống như dân du mục Mông Cổ, họ sống trong lều trại, chu du dọc biên giới với phe Quỷ, trên đường đi săn bắt, cướp bóc của họ.

Sau đó, họ sẽ tấn công bất kì Quỷ nhân nào họ tìm thấy, cướp đồ của họ, rồi báo cáo lại cho chính quyền để nhận phần thưởng.

Cơ bản là những tên cướp hợp pháp.

Tôi muốn rời khỏi một nơi như thế càng nhanh càng tốt.

Sau đó, tôi muốn sống một cuộc sống bình thường.

Kunihiko thì muốn đi thám hiểm khắp nơi, nhưng với tôi cuộc sống bình thường vẫn là tốt nhất.

Tôi muốn đi đến một nơi an toàn ở đâu đó, và sống ở đó suốt đời.

Mọi thứ thay đổi, khi chúng tôi bị binh lính Quỷ tấn công.

Lúc đó, tôi được Kunihiko cứu.

Nói thật thì, chúng tôi đơn giản là bị tên Quỷ nhân mang tên Merazofis bỏ qua, nhưng tôi sẽ không bao giờ quên được dáng vẻ dũng cảm của Kunihiko lúc đó cố gắng bảo vệ tôi và chống lại tên Quỷ Nhân đó.

Có lẽ lúc đó tôi đã quyết định.

Rằng mình sẽ luôn luôn ở cùng với cậu ấy.

Vì thế, mặc dù sau đó chúng tôi đã trở thành những đứa trẻ vô gia cư và phải đi khắp nơi, dù sau đó chúng tôi đã trở thành những Thám Hiểm Giả nổi tiếng, dù chúng tôi đã phải làm nhiều thứ nguy hiểm như là chiến đấu với quái vật, nhưng tôi vẫn ở cùng Kunihiko.

Bao gồm cả việc đi đến chiến trường này.

[Lần nữa, chúng ta lại bị bỏ qua nhỉ]

[Có vẻ là vậy]

Tôi đã phải cố hết sức mới không ngã sụp xuống.

Cuộc chiến vừa rồi kinh khủng đến mức đó.

Thống Lĩnh phe Quỷ Merazofis.

Tên Quỷ nhân đã tiêu diệt làng của chúng tôi.

Hắn ta mạnh mẽ hơn bất kì tưởng tượng nào của chúng tôi.

Kunihiko và tôi, rất mạnh so với Nhân Loại bình thường.

Kunihiko bảo rằng có lẽ vì chúng tôi là người luân hồi nên tốc độ phát triển của chúng tôi được chỉnh cho nhanh đến mức ăn gian, và có khi điều đó là sự thật.

Kunihiko và tôi thực sự mạnh đến mức đó.

Nhưng mà Merazofis còn mạnh hơn cả thế.

Kunihiko và tôi, cả hai chúng tôi cùng nhau cũng không thể làm gì được hắn ta cả.

Không, tôi phải nói là cả ba chúng tôi mới đúng.

Tôi nhìn về hướng pháo đài ở xa kia.

Nếu tôi dùng được Thông Suốt lúc này, hắn là tôi cũng thấy được một cô gái đang đứng đó cũng mệt mỏi như chúng tôi.

Tôi còn không biết tên cô ấy nữa, nhưng cô ấy liên tục bắn Ma Pháp từ xa hỗ trợ chúng tôi từ pháo đài đó.

Tôi nghĩ khả năng Ma Pháp của cô ấy thật sự rất tuyệt vời.

Từ một nơi xa như thế, cô ấy đã nhắm bắn Merazofis liên tục di chuyển một cách hết sức chính xác như thế.

Tôi chắc chắn mình không làm chuyện đó nổi.

Cuối cùng, lí do Merazofis quyết định rút lui là vì cô ấy đã sử dụng một Đại Ma Pháp để tiêu diệt một số lượng lớn Quỷ.

Vụ chấn động đó khiến Kunihiko té ngã ra đằng sau, khiến tôi suýt đứng tim.

Mặc dù không đánh bại được Merazofis, nhưng chiến thuật chiếm lợi thế cho phe Nhân Loại, ép bên Quỷ phải rút lui của cô ấy đã thành công.

Và, ngay lúc Merazofis đang lơ đãng quan sát tình hình chiến trường, cô ấy còn bắn xuyên tim hắn ta một lần nữa.

Ngay sau khi sử dụng một Đại Ma Pháp đủ để hoàn toàn lật ngược thế cục, mà cô ấy vẫn còn đủ Ma Lực để bắn xuyên lá chắn Ma Pháp của Merazofis.

Vẫn còn rất nhiều thứ tôi chưa biết về thế giới này, nhưng thật sự nó có rất nhiều người tuyệt vời.

Bao gồm cả Merazofis, sau khi bị bắn xuyên tim như thế vẫn có thể ra lệnh rút lui mà không thay đổi nét mặt dù chỉ một chút.

Tôi nghĩ như thế là chưa đủ để giết hẳn ta.

Bị bắn xuyên tim mà vẫn có thể bình thản như không có gì xảy ra như thế, thật sự tôi tự hỏi hẳn ta có còn là một sinh vật sống bình thường không.

Hẳn là một con quái vật thực sự.

Nếu cô gái pháp sư bí ẩn đó đã không hỗ trợ chúng tôi, tôi không biết Kunihiko và tôi có thể sống sót nổi không nữa.

Nhận ra chuyện đó, tôi hơi cảm thấy một cảm giác sợ hãi đang dâng lên trong người.

Thở dài ra một hơi, chúng tôi rời khỏi chiến trường.

~~~~~

【Aurel】

Thật sự nguy hiểm quá đi.

Con wái dật đó là sao vậy hả?

Tui chưa bao giờ nghe đến một tên Quỷ như thí hết.

Thật sự, tui rất cảm kích hai đứa trẻ đó cầm chông hẳn được.

Nếu không thì ai bít chiến di đã xảy ra chứ.

[Phó đội trưởng Aurel, việc cô mặc kệ mệnh lệnh của tôi mà tự hành động thực sự không hay chút nào]

Ai dà, lại còn cái tên ồn ào này nữa.

[Xin nhồi]

[Cái chất giọng đó là sao chứ hả? Tôi đã nói cô không biết bao nhiêu lần rồi? Rằng phó đội trưởng của chi đội tuyệt vời của tôi, là cô đó, không thể tự hạ thấp mình bằng cái chất giọng nhà quê đó được]

Lời nói của đội trưởng đi vào một bên rồi đi ra bên còn lại.

Ai dà, phiền chút đi được.

Tại sao tui lại phải nghe cái tên cấp chen này giảng đạo chong khi đang ở giữa chiến chương chứ hả?

Chéc là cái tên nì còn không hiểu được cái con wái dật vừa rồi kinh khủng cỡ nào.

Hén còn không hiểu rằng không có tui với hai đứa chẻ kia phụ cầm chông nó lại thì chúng ta đã là bên thua cuộc rồi.

Thay dào đó hén cứ la lối phải xài Đại Ma Pháp liên tục.

Cuối cùng tui cũng xài rồi đó không phải sao?

Nhiều đó là đủ rồi.

Vừa xài Đại Ma Pháp vừa bén tĩa nữa, tui mệt lém rồi biết không?

Chỉ nghe lệnh ông thôi mà tui làm nhiều hơn cả ông rồi đó.

Ai dà, tui muốn quay về với sư phụ quá đi.

Nếu là sư phụ thì chéc chén ông í sẽ hiểu hơn nhiều.

Cơ mà ông ấy cũng đưa ra yêu cầu quá đáng hơn nhiều.

Thật chứ, sao tui lại phải ra chiến trường chứ?

Tui là con gái thứ hai của một quý tộc nghèo thui mà, tui chỉ định cưới một người thích hợp rồi sống cho yên bình.

Bị chúng mắt xanh của sư phụ đúng là xui xẻo mà.

Chưa kịp hết sốc là tui đã bị pháp sư hoàng gia nhận làm đệ tử luôn rồi.

Đúng là không thể nào đoán trước được tương lai sẽ có gì.

「Cô có đang nghe không vậy hả!？」

「Vâng vâng」

Tui không có nghe gì hết.

Huầy.

Dạo nì sư phụ làm gì chứ hi?

Bén bể đầu Thống Lĩnh của bên Quỷ.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý: Về Merazofis

Con người tên Merazofis là một người bình thường.

Mặc dù nếu có bất kì thuộc hạ Quý nào của ông ta mà nghe như thế chắc chắn họ sẽ cười không tin.

Ai mà tin một người có đủ sức mạnh để một mình lật đổ thế trận của một trận chiến là "bình thường" cơ chứ?

Dù như thế, nhưng ông ta vẫn chỉ là một người bình thường mà thôi.

Hoàn toàn là một người bình thường có một cuộc sống bất thường.

Ông ta từ nhỏ không có bất kì tài năng xuất chúng nào.

Ông ấy làm bất kì điều gì cũng chỉ ở mức trung bình.

Nói cách khác, ông ấy có thể làm được mọi thứ đến mức trung bình.

Nói tích cực thì ông ấy là một người có thể làm mọi thứ.

Nói tiêu cực thì ông ấy là một người làm gì cũng được nhưng không giỏi gì hết.

Với bản thân đa năng có thể trở nên trung bình ở bất kì lĩnh vực nào, ông ấy đã học không ít kĩ năng.

Chuỗi sự kiện dẫn đến việc ông ấy trở nên như thế, có liên quan đến lúc ông ấy còn nhỏ.

Ông ta đến từ một gia đình phục vụ cho một nhà quý tộc qua nhiều đời.

Dĩ nhiên từ nhỏ ông ấy được xác định là sẽ tiếp tục phục vụ cho nhà quý tộc đó.

Ở nơi đó, ông ta có một cuộc gặp gỡ định mệnh của đời mình.

Là gặp được tiểu thư của nhà quý tộc đó.

Cô ấy và Merazofis từ đầu không hề có mối quan hệ chủ tớ, mà là mối quan hệ hai người bạn thuở nhỏ lớn lên cùng nhau.

Trong thời gian đó, ông ấy đã có tình cảm loáng thoáng với tiểu thư.

Nhưng mà tình yêu đó không thể nào thực hiện được.

Bởi vì cô tiểu thư đó từ nhỏ đã có hôn phu, hơn nữa hai người họ còn yêu nhau say đắm.

Không hề có chỗ cho ông ấy ở giữa họ.

Và ông ấy cũng không có ý định chen vào giữa họ.

Đối với ông ấy, miễn sao người ông ấy thương yêu được hạnh phúc là ông ấy đã hạnh phúc rồi.

Để có thể giúp đỡ cô ấy, Merazofis liên tục phấn đấu để tiến bộ.

Mỗi khi có thời gian ông ấy sẽ dồn toàn bộ thời gian vào những kĩ năng có vẻ có ích, gắng hết sức để học hỏi.

Công sức đó của ông ấy được công nhận, và được tin tưởng bởi vị hôn phu của cô ấy.

Bởi vì vậy, khi cô tiểu thư được gả đi vào nhà của vị hôn phu kia, ông ấy đã đi theo cô ấy.

Vị hôn phu kia biết cảm tình của Merazofis.

Chính xác vì ông ấy biết, nên ông ấy tin tưởng Merazofis.

Vì ông ấy tin tưởng rằng Merazofis sẽ không làm điều gì khiến cô tiểu thư buồn bã.

Có một sự đồng cảm nào đó giữa hai người đàn ông yêu cùng một người phụ nữ.

Chính vì thế, ông ấy mới được họ tin tưởng giao cho trông chừng đứa con gái yêu quý của họ.

Đã quá trễ rồi.

Bị kẹt giữa người phụ nữ ông ấy yêu, và người chồng của cô ấy, ông ấy không thể trốn chạy được.

Ông ấy bị mắc kẹt, cả về tinh thần lẫn thể xác.

Đứa con gái đó, đã được giao cho Merazofis luôn luôn đáng tin cậy kia.

Merazofis, đã chấp nhận những cảm xúc đó của họ.

Dù ông ấy không thể bảo vệ được người mình yêu quý, thậm chí phải chịu đựng sự yếu đuối của bản thân, ông ấy vẫn sẽ tiếp tục bảo vệ đứa con gái của người ông ấy yêu quý, ông ấy đã thề như vậy.

Thế nhưng lời thề đó rất nhanh chóng bị phá vỡ.

Ông ấy không thể làm gì cả.

Trong tình trạng không thể làm gì, ông ấy đã nhận được sức mạnh từ chính người ông ấy lẽ ra phải bảo vệ.

Thậm chí sau khi ném đi nhân tính của bản thân, ông ấy vẫn bị sự yếu đuối tột cùng của mình dày vò.

Sau sự việc bị bọn cướp tấn công đến suýt mất mạng, ông ấy mỗi sáng đều tập vung kiếm.

Dĩ nhiên như thế không thể làm khiến ông ấy trở nên mạnh mẽ hơn được bao nhiêu.

Nhưng mà, để có thể không trải qua cảm giác bất lực nữa, dù chỉ một chút, để lần tiếp theo có thể bảo vệ được họ, ông ấy tiếp tục dồn hết sức mình vào mỗi cú chém.

Bao nhiêu cố gắng đó, vẫn không thành được gì tốt đẹp.

Dù cố gắng cỡ nào, Merazofis vẫn chỉ là một người bình thường.

Ông ấy từ đầu đã không thích hợp cho việc chiến đấu rồi, không có tài năng thì dù có vung kiếm bao nhiêu lần cũng không đủ để bảo vệ được gì cả.

Thế nhưng, ông ấy không chết.

Một lần nữa, ông ấy lại được cứu sống bởi một con nhện nào đó.

Hoặc thực sự ông ấy lúc đó đã chết rồi.

Ông ấy đã mất đi người mình quý trọng và yêu thương nhất trên đời.

Sau đó, ông ấy sẽ dùng cuộc đời còn lại của mình để bảo vệ đứa con gái của người ông ấy yêu.

Để nhìn thấy cô bé lớn lên, để ở bên cạnh cô bé.

Nhưng mà, ojou-sama của Merazofis, không phải là một người bình thường.

Là một người luân hồi, hơn nữa còn không phải là con người, mà là một tổ tiên Vampire nữa.

Chính Merazofis, đã nhờ ojou-sama đó mà trở thành một Vampire.

So với những con người bình thường ở thế giới này, người luân hồi có nhiều cách để tăng chỉ số và skill hơn.

Hơn nữa, ojou-sama của ông ấy còn bị ép phải trải qua một hành trình cực khổ từ lúc còn là trẻ sơ sinh, qua đó cường ép chỉ số cô ấy tăng lên.

Thời điểm chỉ số tăng nhanh nhất là trong thời kì sơ sinh.

Tốc độ phát triển của chỉ số cùng với tốc độ phát triển tổng thể càng về sau càng giảm đi.

Từ lúc còn là sơ sinh, ojou-sama đã phải trải qua môi trường khắc nghiệt không thể tin được, thậm chí có thể gọi là đối xử tệ hại, khiến cho chỉ số của cô ấy phát triển ở mức cao hơn cả những người luân hồi khác giống cô ấy nữa.

Chỉ số của Merazofis, mặc dù cũng trải qua cùng môi trường, nhưng lại phát triển chậm hơn so với ojou-sama.

Lí do là vì ông ấy là một cư dân của thế giới này, và là vì ông ấy đã trưởng thành.

Vì ông ấy biến thành một Vampire nên chỉ số ông ấy tăng nhanh hơn so với lúc còn là người, nhưng mà so với ojou-sama kinh người của ông ấy, nhiều đó cũng chỉ giống như so người đi xe máy với người đi xe lửa.

Theo thời gian, Merazofis đã yếu hơn chính ojou-sama mà ông ấy phải bảo vệ.

Dù thế, những gì Merazofis phải làm không hề thay đổi.

Khi họ bị Ma Vương tách ra để không quá dựa dẫm vào nhau, ông ấy chỉ nghĩ đến một mình ojou-sama.

Để có thể bảo vệ được ojou-sama, và không gì khác.

Vì thế, ông ấy phải mạnh lên.

Ojou-sama đã mạnh đến mức ông ấy sẽ không bao giờ bắt kịp rồi.

Nhưng mà không có nghĩa là ông ấy không cần phải mạnh lên nữa.

Ít nhất, ông ấy phải mạnh đủ để không kiềm hãm ojou-sama lại.

Bởi vậy, Merazofis mỗi ngày đều rèn luyện bản thân.

Sự rèn luyện khắc nghiệt đến mức người khác nhìn vào sẽ không tin được vào mắt họ nữa.

Đủ để một người bình thường, sẽ hoàn toàn hủy hoại cơ thể, hoặc tâm trí bản thân mình nếu thử.

Lí do ông ấy có thể làm được như thế, là nhờ hành trình khắc nghiệt đến được lãnh thổ Quỷ này của ông ấy.

Sử dụng toàn bộ skill mà ông ấy có được từ việc rèn luyện trong hành trình đó hết sức, Merazofis vẫn tiếp tục bài rèn luyện địa ngục của bản thân ông ấy.

Từ lúc nào không biết, ông ấy đã không còn nằm trong "thường thức" nữa rồi.

Nhờ Miễn Nhiễm Hiệu Ứng Bất Thường, ông ấy không cần ngủ nữa.

Vì có hồi HP và MP tự động nên ông ấy không ngại cả việc làm bản thân bị thương.

Mỗi khi bị thương nặng ông ấy sẽ vui sướng vì có thể tăng cấp cho Ma Pháp Chữa Trị.

Dù là trong lúc làm việc ông ấy cũng sẽ tận dụng thời gian để tăng những skill vô nghĩa với người khác như là Điều Khiển Ma Pháp hay là Ý Chí Chiến Đấu.

Sau một thời gian, chỉ số trung bình của Merazofis đã ở mức 5000.

Đủ để bằng một con Rồng cấp thấp, sức mạnh đã đủ với thế giới này rồi.

Nhưng nhiều đó vẫn chưa đủ để thỏa mãn ông ấy.

Vì ojou-sama của ông ấy có chỉ số gấp ba lần như thế.

[Báo cáo cho Balto-sama đi]

[Tuân lệnh!]

Merazofis ra lệnh cho một thuộc hạ báo cáo tình hình chiến trường.

Dù là cá nhân Merazofis hay là chiến trường tổng thể thì, trận chiến này vẫn là thất bại hoàn toàn.

Từ yếu tố khách quan mà nói, tình hình không tốt chút nào.

Phải chiến đấu với hai người luân hồi, hơn nữa có một pháp sư Nhân Loại cao cấp ở đẳng sau hỗ trợ.

Nếu chỉ thế đã đành, hôm nay lại còn là một ngày nắng đẹp trời quang mây tạnh nữa.

Ông ấy không thể giết người luân hồi được.

Vừa bị ánh nắng làm yếu đi, vừa phải chiến đấu để đừng giết chết đối thủ.

Với một người không giỏi việc chiến đấu như ông ấy thì yêu cầu như thế là hơi quá khó.

Vì thế, mặc dù ông ấy mạnh hơn đối phương nhiều, nhưng trận chiến lại bị kéo dài, và ông ấy không thể hỗ trợ được tình hình chiến trường ngày càng tệ hơn.

Đúng là hai người luân hồi rất mạnh.

Merazofis cũng có skill Giám Định.

Đó là lời khuyên của con nhện, và vì nó hữu dụng, nên Merazofis liên tục sử dụng nó suốt nhiều năm nhiều tháng, từ từ tăng cấp cho nó.

Chỉ số của những người luân hồi này, theo Giám Định cho thấy, là ngang những con Á Long cao cấp.

Tính thêm skill của họ, có thể họ còn đủ sức chiến đấu với Rồng cấp thấp nữa.

Cậu con trai thì chuyên về vật lí, có chỉ số trung bình khoảng 2500.

Cô gái thì chuyên về Ma Pháp hơn, cũng như cậu con trai có chỉ số trung bình vào khoảng 2500.

Chỉ số không chỉ đơn giản là một cộng một bằng hai như thế, nhưng nếu cộng lại thì họ có chỉ số bằng với Merazofis.

Hơn nữa, có Ma Pháp hỗ trợ họ được bắn đến từ xa.

Vì khoảng cách nên ông ấy không dùng được Giám Định, nhưng Merazofis dự đoán rằng chỉ số Ma Pháp của người kia vào khoảng mức 2000.

Với Nhân Loại, giới hạn quyết định một người là cao cấp hay không là nếu chỉ số của họ trên mức 1000.

Phải đối mặt một lúc ba đối thủ vượt hơn gấp đôi mức đó, dĩ nhiên Merazofis chiến đấu cực khổ như thế.

Thực tế, trước khi Merazofis chiến đấu với họ, hai người luân hồi đã liên tục bao vây phe Quý lại, và pháp sư kia sử dụng nhiều Đại Ma Pháp để gây nhiều thiệt hại cho quân đội.

Không thể tập trung binh lính lại đối phó với mức thiệt hại ba người kia gây ra, trận chiến dĩ nhiên sớm muộn cũng thất bại.

[Thống Lĩnh, ngài bị thương]

[Chỉ là bị trầy sơ thôi]

Merazofis đã bị bắn xuyên ngực.

Vì bất cẩn lúc cuối, ông ấy bị bắn tía dính.

Nhưng, đúng như lời ông ta, sau khi xuyên qua lớp giáp thì sát thương thực sự lên cơ thể ông ta không hơn một vết trầy là bao nhiêu.

Kháng Ma Pháp của Merazofis vào khoảng 5000.

Thậm chí sau khi dính một đòn trực tiếp như thế, ông ta chỉ bị thương ngoài da một chút, thậm chí còn không đến gần được tim ông ta.

Lại nói, dù nó có bắn dính tim ông ta thì có lẽ nhiều đó cũng chưa đủ để đánh bại Merazofis được.

[Tôi vẫn còn phải cố gắng nhiều]

Nghe ông ta lầm bầm như thế, thuộc hạ ông ta chỉ có thể lờ nó đi rồi nhìn xa xôi.

Con người tên Merazofis là một người bình thường.

Ông ta không có tài năng xuất chúng gì.

Nhưng nếu phải nói, có lẽ là ông ấy có tài năng "chịu đựng".

Tài năng "cố gắng" là không đủ để nói về ông ta.

Vì để đến được mức hiện tại, ông ấy đã vượt quá mức "cố gắng" mà đi đến địa ngục rồi.

Người nào khác lại sẽ chấp nhận mỗi ngày đều tra tấn bản thân đến gần chết cơ chứ?

Nói một người như thế có tài năng "cố gắng" là xa xa không đủ.

Như bằng chứng cho việc đó, dạo gần đây ông ta đã học được một skill mới.

Mang tên "Điềm Tĩnh".

Con người tên Merazofis là một người bình thường.

Nhưng mà theo như lịch sử cho chúng ta thấy, những người bình thường không nhất thiết cứ sẽ bình thường cả đời.

Dữ liệu tham khảo thời điểm cuộc chiến làng Elf:

Shun: Chỉ số trung bình khoảng 3000

Katia: Chỉ số trung bình khoảng 1800

Sensei: Chỉ số hệ Ma Pháp 1500, hệ vật lí 500.

Kunihiko và Asaka sẽ mạnh hơn Shun nếu cậu ta không có danh hiệu Anh Hùng. Vì sensei tập trung công sức đi tìm các học sinh thay vì chiến đấu, nên cô ấy bị Shun và Katia vượt mặt.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ: Về Ronant

Lời tác giả: Góc nhìn của Ronant, một thời gian ngắn trước cuộc chiến tranh

~~~~~

[Đã lâu không gặp]

[Thầy, đã lâu không gặp]

Ta gặp đệ tử số 1, Anh Hùng Julius, lần đầu tiên trong một thời gian dài.

Đã nhiều năm rồi ta mới lại trực tiếp gặp nó thế này.

Vì bị bên Thánh Ngôn Giáo cản trở đủ kiểu nên muốn gặp mặt nó ra hồn cũng khó nữa.

Thật bức bối mà.

[Thấy con còn khỏe ta vui lắm]

[Con cũng vậy thưa thầy. Thầy đã là một ông lão rồi, mà vẫn hăng hái phục vụ quân đội như thế]

[Con nghĩ ta là ai chứ hả? Ta chưa chết thì ta sẽ còn tiếp tục phục vụ cho quân đội thôi]

[Đúng là không ai như thầy được]

Đệ tử số 1 cười nhẹ nhàng.

Lúc ta đang chăm sóc nó thì nó còn một chút sự ngây thơ, nhưng giờ thì nó đã là một người trưởng thành đáng hoàng rồi.

[Julius... ô, Ronant-sama, Người đến lúc nào vậy?]

Người vừa vào mà không gõ cửa, hình như tên là Hyrinth thì phải?

Là một trong mấy đồng đội chí cốt của đệ tử số 1.

[Mới đây thôi]

[Thầy ấy đột nhiên Dịch Chuyển vào. Tôi nói thầy nhiều lần là đừng làm thế làm tôi giật mình rồi, nhưng mà]

[Nếu đến giờ con còn chưa nhận ra được có người sắp Dịch Chuyển đến thì con còn phải học hỏi nhiều]

Ta mặc kệ đệ tử số 1 than vãn.

Nếu ta không bí mật gặp nó như thế này thì Thánh Ngôn Giáo sẽ nặng xị cả lên.

[Đúng là Người không bao giờ thay đổi mà]

Tên nhóc Hyrinth thờ dài, nhưng ít ra ta vẫn giữ phép lịch sự tối thiểu đó thôi.

[Vậy, Thầy và cả Hyrinth nữa? Hai người đến tìm tôi có chuyện gì không?]

[Hừ. Tên nhóc con Hyrinth có chuyện gấp nên nó cứ nói trước đi]

Chuyện của ta không quan trọng lắm.

Chỉ là nhiều chuyện một chút thôi.

Để sau cũng được.

[Nhóc con sao. Ủm đúng là theo quan điểm của Ronant-sama thì tôi đúng là nhóc con thật]

[Gọi một tên nhóc con là nhóc con có gì sai hả? Nếu nhà người muốn có ý kiến gì thì cứ việc đánh bại ta trước đi]

[Xin tha lỗi cho tôi]

Sau khi cười khan, tên nhóc con đột nhiên nghiêm trọng hẳn lên.

[Ronant-sama. Chuyện tôi sắp nói ra là vấn đề bí mật quân sự]

[Được rồi. Ta thề sẽ không tiết lộ chuyện nghe được ở đây cho bất kì ai]

Chắc chắn tên nhóc con muốn ta đi ra ngoài, nhưng nó bỏ cuộc việc thuyết phục ra ra ngoài rồi.

Chúng ta không biết nhau rõ cho lắm, nhưng nó ít nhất vẫn biết nhiều đó về ta.

Đúng như ta nghĩ, nó bắt đầu báo cáo với một vẻ mặt đã bỏ cuộc.

[Chi đội thám thính đã không quay về theo đúng lịch hẹn. Có lẽ cho rằng họ đã bị tiêu diệt hết là tốt nhất]

Sau khi nghe tên nhóc con báo cáo xong, khuôn mặt đệ tử số 1 lộ vẻ buồn bã.

Những binh lính được phái ra ở đây, nơi tiền tuyến của Nhân Loại, khác hẳn với những chi đội ở nơi nào khác.

Những tinh anh trong tinh anh.

Một chi đội như thế đã không thể quay trở về báo cáo được một chữ.

Điều đó chứng minh đối phương nguy hiểm đến mức nào.

[Hmmm. Bao nhiêu người trong chi đội không quay về đúng lịch?]

[Toàn bộ]

Ôi trời.

Còn tệ hơn ta tưởng nữa.

Trước một cuộc chiến lớn như thế này, một chi đội chuyên nghiệp thường sẽ tách thành nhiều nhóm để thu thập tình báo.

Dù một nhóm bị tiêu diệt thì những nhóm còn lại cũng phải ít nhất đủ sức nhanh chóng quay về báo cáo.

Nhưng mà lần này không nhóm nào quay về được cả.

Nghĩa là khả năng truy tung của đối phương mạnh hơn khả năng ẩn núp của phe ta, hơn nữa đủ mạnh để tiêu diệt toàn bộ do thám một cách nhanh chóng.

Hơn nữa, còn có thể có nghĩa là bên đối phương đông đến mức có thể cùng lúc tấn công toàn bộ binh lính đã phân tán.

Những lính do thám luôn giữ liên lạc với đồng đội.

Nếu bất kì nhóm nào phát hiện ra điều gì bất thường, họ được huấn luyện để ngay lập tức rút lui.

Việc họ không thể làm vậy, nghĩa là toàn bộ chi đội đã bị tấn công cùng lúc.

[Xem ra trận chiến sắp tới không hề dễ dàng đâu]

Đệ tử số 1 thều thào như thế.

Có lẽ nó đang nghĩ về những người trong chi đội do thám đã hi sinh hay gì đó giống thế.

[Đệ tử số 1]

Xem ra ta nên la rầy tên đệ tử gốc này một chút, nên ta gọi nó với một giọng nghiêm túc.

[Nếu là con, chắc chắn con đang nghĩ về những nạn nhân từ chi đội do thám hay gì đó, nhưng nếu con có thời gian để mà nghĩ thấy thứ như thế thì con tự nghĩ cho bản thân thì tốt hơn]

[Thầy! Thầy nói "mấy thứ như thế" là ý gì chứ!?!]

Đệ tử số 1 ít khi nào lớn giọng như thế, nhưng nó biết rõ hơn ai hết về vấn đề sinh tử.

[Ý ta là đây không phải lúc để nghĩ về những nạn nhân từ chi đội do thám]

[Thưa thầy. Có những thứ thầy nên và không nên nói ra. Nếu thầy còn nói nữa, con không tha thứ cho thầy đâu]

[Ô hô? Con định không tha thứ cho ta thế nào hả?]

Bị áp lực của ta ảnh hưởng, tên nhóc con giật mình.

Đệ tử số 1 không tỏ vẻ khó chịu gì, nhưng ta biết đó chỉ là bên ngoài mà thôi.

「 Con, định, không, tha, thứ, cho, ta, ra, sao, hả? Con thực sự nghĩ mình đủ sức đánh bại ta rồi sao? 」

Nhấn mạnh từng chữ một, ta rặn hỏi nó bằng chất giọng nghiêm trọng.

Đệ tử số 1 hoặc tên nhóc con, một trong hai đứa nuốt ực nước miếng.

「 Đừng có mà tự mãn. Lúc nào cũng sẽ có người giỏi hơn con hết. Dù con có là Anh Hùng đi nữa cũng vậy 」

Ta ngừng tỏ ra áp lực, rồi dùng cây gậy của mình chọc trán đệ tử số 1.

「 Đội do thám cũng thế. Họ thực hiện nhiệm vụ của mình, và vì sự yếu kém của bản thân nên mới hi sinh như thế. Thương tiếc cái chết của họ là không sai. Nhưng mà nếu con nghĩ họ chết là vì lỗi của con thì con sai rồi. Con là Anh Hùng không có nghĩa là con có thể cứu mọi người mọi lúc mọi nơi hiểu chưa hả? Hay là, con nghĩ tự mình đi do thám sẽ tốt hơn - con không nghĩ mấy thứ sai lệch như thế đâu nhỉ? Như thế là cướp nhiệm vụ của người đã chết, hơn nữa còn đang ám chỉ rằng họ quá rác rưởi với nhiệm vụ của bản thân, là một dạng nhục mạ không thể tha thứ được. Không thể nào Anh Hùng lại có những ý nghĩ như thế được đúng không nào? 」

Xem ra đệ tử số 1 không nghĩ ra gì khác để phản bác lời tôi nói được.

Nó cúi đầu xuống mà không nói gì.

Nó lúc nào cũng thế này.

Cố gắng gánh hết trách nhiệm về mình.

Rằng mỗi người chết trong cuộc chiến tranh này đều là lỗi của nó.

Không phải của ai khác mà là của nó.

Bởi vậy nó mới hiểu lầm rằng nó không thể nghỉ ngơi cho đến khi đã cứu toàn bộ mọi người.

Chuyện như thế, có là Thần linh cũng không làm được.

[Julius]

Không gọi nó là đệ tử số 1 nữa, mà bằng tên nó.

Julius từ từ ngẩng đầu lên.

[Ở trên chiến trường phải nhớ chăm sóc bản thân nữa]

Nếu một người lo nghĩ nhiều thứ khác, họ có thể sẽ chết trong khi lẽ ra họ đã sống sót.

[Lúc nào cũng có người giỏi hơn con cả. Con nên hiểu điều đó hơn bất kì ai khác, đúng không? Chỉ có kẻ mạnh mới có thể bảo vệ người khác. Con còn yếu lắm. Yếu đến mức còn không đánh bại được ta nữa là]

[Thầy, thầy chỉ nói vậy bởi vì thầy mạnh thôi]

Nghe Julius nói thế, ta cười nhạt một tiếng.

[Cũng có người giỏi hơn ta nữa. Con nên biết điều đó rõ hơn bất kì ai đúng không?]

Vì Julius cũng biết về "Người đó", nên nó phải hiểu.

Một tồn tại có sức mạnh đủ để Nhân Loại chúng ta không tài nào chống lại nổi.

[Con hiểu chưa? Nếu gặp nguy hiểm thì cứ bỏ chạy không cần suy nghĩ. Con là Anh Hùng cơ mà. So với việc Anh Hùng bỏ chạy thì Anh Hùng chết đi còn tệ hơn nhiều. Nhớ cho rõ điều đó đi]

「Không sao đâu. Tôi sẽ bảo vệ Julius mà」

Tên nhóc con đang nói nhảm gì đó.

「Nghe một kẻ còn yếu hơn cả đệ tử số 1 nói thế không thuyết phục chút nào」

「Ừầy, quá đáng nha」

Chắc chắn tên nhóc vừa giỡn chơi một chút để không khí bớt nghiêm trọng một chút.

Để cho đệ tử số 1 không có ỉu rủ mà đi ra chiến trường.

Sức mạnh của tên nhóc con thì còn cần xem lại, nhưng mà nó là một người bạn tốt.

「Hề. Ừ vậy thì ta sẽ tạm tin tưởng nhóc con bảo vệ nó đi」

「Chắc chắn là thế rồi. Người cứ an tâm」

Đúng như tên nhóc con muốn, đệ tử số 1 vui vẻ hơn một chút.

「Cơ mà, Ronant-sama, lo lắng cho đệ tử của mình rồi lại còn la rầy cậu ta - xem ra Người cũng khá tử tế nhỉ」

「Ta, ta làm gì có làm chuyện đó」

Cái tên nhóc con này nói gì thế hả?

Ta cứ tưởng nó là một đứa bạn tốt của đệ tử số 1, nhưng xem ra ta quá sai lầm rồi!

「Xem đi, ngài ấy đang mắc cỡ kìa」

「Ta không có mắc cỡ! Chết tiệt! Ta về đây!」

「Thưa thầy, rất cảm ơn thầy về hôm nay」

「Hừ」

Ta kích hoạt Dịch Chuyển, rồi rời đi.

Đó, chính là lần từ biệt cuối cùng giữa Julius và ta.

Tài liệu tham khảo:

Ronant ở thời điểm "X-xin chờ đã!": chỉ số Ma Pháp 1500, chỉ số vật lí 300.

Ronant ở thời điểm cuộc chiến làng Elf: chỉ số Ma Pháp 4000, chỉ số vật lí 400.

Mặc dù đã qua khỏi thời điểm phát triển tốt nhất, thậm chí còn đi vào tuổi già, nhưng ông ta vẫn thành công tăng hơn cả gấp đôi chỉ số Ma Pháp của bản thân như một quái nhân thật sự.

Julius: Chỉ số trung bình khoảng 2600.

Chỉ mạnh hơn Kunihiko và Asaka một chút.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quý: Về Wrath

Một chiến trường nơi mà Nhân Loại và Quý không còn được phân biệt rõ ràng nữa.

Không có đội hình gì cả, hoàn toàn là một trận giáp chiến.

Toàn bộ chiến thuật trở nên vô nghĩa và cả hai bên chỉ có thể cố gắng giết chết kẻ thù trước mặt mà thôi.

Tôi không làm được chuyện như là lãnh đạo trận chiến.

Bởi vì cả kiếp trước lẫn kiếp này tôi đều chưa hề trải qua việc lãnh đạo một trận chiến bao giờ.

Từ khi tôi được giao cho lãnh đạo Quân Đoàn Tám thì tôi đã có thêm kinh nghiệm rồi, nhưng những đội trưởng của từng đơn vị kia đều giỏi hơn tôi trong việc đó.

Nói thật lòng, tôi không hợp với việc lãnh đạo người khác.

Với khả năng của tôi thì trực tiếp chiến đấu trên chiến trường là thích hợp nhất.

Nhưng mà vì mục đích của cuộc chiến tranh hiện tại nên tôi cũng không thể một mình thích làm gì thì làm được.

Nếu tôi mà đi tàn sát mọi người thì bên Nhân Loại sẽ bị tổn thất cực kì lớn, nhưng vậy cũng có nghĩa là bên Quý không bị tổn thất gì.

Cả Nhân Loại và Quý đều phải thiệt hại nặng nề như nhau, nên nếu làm vậy thì tôi không làm đúng nhiệm vụ rồi.

Bởi vậy, tôi không thể tàn sát khắp nơi được.

Nhưng mà, dù thế đi nữa tôi cũng không thể cứ đứng ở phía sau mà ra lệnh được.

Thứ nhất là tôi không có khả năng làm thế.

Nếu mọi người trong Quân Đoàn Tám mà biết rằng tôi hoàn toàn vô dụng trong việc lãnh đạo thì tôi sẽ bị coi thường bởi mọi người.

Nhân sự của Quân Đoàn Tám cơ bản là một đám hỗn tạp của nhiều thế lực khác nhau.

Những quý tộc Quý đã phạm tội mất đi binh lính của họ, rồi toàn bộ được đưa vào Quân Đoàn Tám.

Sau khi chuyện đó xảy ra đa số nhân sự đều có ý chí chiến đấu rất kém.

Đủ để ai cũng sẵn sàng nổi loạn.

Để chặn việc đó, tôi buộc phải dùng sức mạnh thuần túy để kiềm chế bọn đó lại.

Bởi thế, ngay khi tôi bị bọn họ coi thường gì chỉ một chút là tôi xong đời.

Ngay khi chuyện đó xảy ra thì chắc chắn sẽ có không ít kẻ đào ngũ.

Thậm chí sẽ có những kẻ lợi dụng cơ hội để tấn công tôi nữa.

Tôi muốn nghĩ rằng chuyện đó sẽ không xảy ra sau khi tôi đã cho họ thấy mình mạnh cỡ nào, nhưng nếu chuyện đó thực sự xảy ra, thì tôi sẽ không còn lựa chọn nào ngoài việc chĩa mũi kiếm của mình vào chính binh lính của mình.

Nếu vậy bên Quỷ sẽ tổn thất nhiều hơn thật, nhưng dù là tôi đi nữa cũng không muốn làm thế.

Kết quả, những gì tôi cần phải làm rất đơn giản dễ hiểu.

Nếu tôi không thể lãnh đạo được, vậy thì tôi sẽ không làm thế.

Tôi chỉ cần biến mọi cuộc chiến thành một vũng lầy rối loạn đến mức có đưa ra mệnh lệnh cũng vô dụng.

Sau đó, chỉ cần tôi khiến cho việc đào ngũ là không thể là mọi thứ hoàn hảo.

Tôi đã chuẩn bị bày rập khắp nơi ở sau lưng Quân Đoàn Tám, và rồi nói cho họ biết.

Rằng không hề có thứ gọi là đường lui.

Nếu vẫn cố gắng bỏ trốn thì chính tôi sẽ ra tay giết họ.

Nghe thế họ run rẩy một cách thú vị khó tả.

Còn, về phía Nhân Loại, tôi trực tiếp phá hủy cả pháo đài.

Cố gắng không bị lộ hết mức có thể, tôi ném Kiếm Ma Pháp từ xa đến pháo đài.

Như thế, bên Nhân Loại buộc phải trốn khỏi đó để không bị tiêu diệt cùng pháo đài, chỉ còn một lựa chọn duy nhất là phải tiến quân chống lại Quân Đoàn của tôi.

Những thanh Kiếm Ma Pháp của tôi tiêu diệt lớp bảo vệ của pháo đài để còn hơn trở bàn tay.

Có trốn ở trong đó cũng vô dụng.

Nếu cứ ru rú trong đó thì họ chỉ đơn giản là tự tăng thiệt hại bên mình mà thôi.

Bởi thế, để thúc đẩy họ tiến công, tôi liên tục ném Kiếm Ma Pháp bay đi.

Quân đội Quỷ không có đường lui, và quân đội Nhân Loại chỉ có thể tiến quân.

Họ không còn lựa chọn nào khác ngoài trực tiếp xông vào nhau mà chém giết.

Khi cả hai bên đều chỉ còn lựa chọn xông vào mà chém giết nhau, chiến thuật trở nên vô dụng.

Cuối cùng, khi mà họ đang trực tiếp đứng trước mặt nhau mà chiến đấu thì có ra lệnh gì cũng vô dụng.

Trong cuộc giáp chiến như thế, tôi liên tục ném Kiếm Ma Pháp ra sau lưng phe Nhân Loại để tiếp tục thúc họ tiến lên, chỉ giết số lượng Nhân Loại có thể mỗi khi họ chạy đến tấn công tôi.

Thậm chí trong việc ném Kiếm Ma Pháp tôi cũng cố gắng giảm thiểu thiệt hại bên Nhân Loại xuống mức thấp nhất có thể nữa.

Nếu tôi giết quá nhiều binh lính Nhân Loại, vậy bên Quỷ sẽ không chết đủ nhiều.

Một thống lĩnh thực sự sẽ cố gắng bằng mọi giá để phe anh ta thiệt hại càng ít càng tốt.

Việc tôi đang làm chính xác là ngược hoàn toàn với việc đó.

Tôi là một thống lĩnh tàn bạo.

Thuộc hạ của tôi thực sự quá xui xẻo.

Tôi thực sự đồng cảm với họ.

Nhưng tôi chỉ có thể làm thế mà thôi.

Tôi lựa chọn không làm nhiều hơn như thế.

Thế rồi, trong khi tôi đang ném Kiếm Ma Pháp bay khắp nơi và giết từng tên Nhân Loại một chạy đến tấn công tôi, tôi nghe một tiếng hống lớn bằng cách nào đó lại vang lên khắp nơi dù là đang ở giữa chiến trường ồn ào này.

[UWOOOOOOOOO!!]

Tôi rất khâm phục vì hơi của ông ta dài như thế - đột nhiên tôi nghĩ đến chuyện vợ vẫn như thế.

Một hiệp sĩ chạy đến hướng tôi, liên tục vừa hống như thế vừa vung kiếm lên.

Từ một chút khuôn mặt của ông ta tôi có thể thấy xuyên qua lỗ hống trên giáp mặt của ông ta, đây là một sĩ lớn tuổi có vô số vết nhăn mang khuôn mặt già nua.

Mặc dù ông ấy già như thế, nhưng trên chiến trường này không ai lại di chuyển một cách trẻ trung đầy nhiệt huyết như ông ấy.

Tôi nhớ dáng người đó, đúng hơn, là nhớ loại kiếm pháp đó.

Một thời gian rất lâu trước đây, khi tôi vẫn còn là một Chàng Tinh, tôi đã từng bị một hiệp sĩ lớn tuổi dồn vào đường cùng.

「HHMM! Áp lực thật mạnh mẽ! Ta tin nhà người chính là kẻ lãnh đạo quân đoàn Quý này! Tên ta là Nyudoz! Ta yêu cầu một trận đấu tay đôi công bằng!」

Ài, thật là cổ hủ...

Hiệp sĩ già Nyudoz lúc này đã đến rất gần vị trí của tôi, vừa la lớn yêu cầu một trận đấu tay đôi mà không thèm để ý xung quanh.

Nói sao đây - đúng là không biết nhìn tình hình gì hết.

Đây không phải là lúc đánh nhau công bằng gì cả.

Đang giáp chiến mà lại đi yêu cầu một trận đánh tay đôi sao, ông ta bị ngốc à?

Chắc chắn ông ta bị ngốc rồi.

Nhưng mà, sự ngu ngốc này lại rất thoải mái.

Mặc dù ông ta là một kẻ ngốc, nhưng ông ta chắc chắn cũng là một người cực kì tập trung vào chỉ một chuyện duy nhất.

Sống mà đi theo đúng niềm tin của bản thân ông ta, là một con người thật thà đến tột.

Tôi hơi, không, rất là ghen tị với việc đó.

Ông ta thực sự là một người khác hẳn với tôi lúc nào cũng do dự và lung lay.

「Ta chấp nhận!」

Tôi tự ý trả lời ông ta, vì tôi nghĩ mình muốn làm như thế.

Tôi muốn thử một trận đánh tay đôi công bằng với ông ta.

Nyudoz-san dường như chưa nhận ra tôi đã từng đánh với ông ta trong quá khứ.

Lúc đó tôi là một Chưởng Tinh cơ mà, nên tôi nhìn khác hẳn hiện tại.

Ừ mà, tôi không có ý định nói ông ta biết chuyện đó.

Chuyện đã xảy ra trong quá khứ, chắc chắn người này cũng chẳng quan tâm đâu.

Có lẽ đây được tính là một trận đấu lại của tôi.

Nghĩ như thế thì tôi thấy hơi lạ thật, nhưng chuyện tôi cần làm không hề thay đổi.

「Ta đến đây!」

Nyudoz-san khéo léo tiếp cận tôi.

Ông ấy di chuyển với tốc độ nhanh không ngờ cho một ông già, đặc biệt là người đang mặc giáp trụ nặng nề như thế nữa.

Nhân Loại đúng là có chỉ số thấp hơn nhiều so với Quỷ, nhưng loại tốc độ đó nhanh hơn bất kì một Quỷ nhân nào không rèn luyện bản thân.

Dù là trong Quân Đoàn Tám của tôi chắc cũng không đến mười người có thể tiếp cận được với tốc độ này.

「!?」

Thế nhưng, như thế vẫn chưa đủ chạm được tới tôi.

So với hồi còn là Chưởng Tinh, tôi mạnh hơn rất nhiều rồi.

Thanh Kiếm Ma Pháp của tôi cắt xuyên thanh kiếm của Nyudoz-san.

Chắc chắn thanh kiếm đó không phải là một thanh kiếm vô danh nào đó, nhưng chỉ cần một nhát chém bằng chỉ số và Kiếm Ma Pháp của tôi là đủ để trực tiếp đè chết, cắt đôi thanh kiếm đó.

Sau đó, đầu của Nyudoz-san bị cắt rời khỏi cổ.

Thậm chí còn không kịp chống cự gì cả, đầu Nyudoz-san rơi xuống đất.

Ít nhất tôi đã cho ông ấy một cái chết nhẹ nhàng không đau đớn.

Mặc dù như thế có lẽ là tôi hơi quá ngạo mạn.

Nhưng ít nhất đó là chuyện tôi có thể làm.

Xem ra Nyudoz-san là một người khá quan trọng với quân đội Nhân Loại, vì toàn bộ binh lính nhìn thấy ông ấy chết đều run rẩy và té xuống.

Ngay khi một bộ phận sụp đổ, toàn bộ đội quân còn lại cũng sụp đổ như một chuỗi domino vậy.

Cứ như thế, Quân Đoàn Tám của tôi đã chiến thắng.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ: Về Sophia

「Này」

「Có chuyện gì?」

「Thực sự, tại sao chúng ta lại ở đây cơ chứ?」

「Tôi tin rằng cô đã được nghe chi tiết nhiệm vụ lần này rồi」

Đúng là tôi đã nghe, ừ đã nghe!

Nhưng tại sao chúng tôi lại không đang ở trên chiến trường, mà lại ở đây, một thị trấn nào đó cơ chứ?

Đặc biệt, tại sao lại là cùng với con nhỏ này nữa!

「Phiền cô đừng có lờm tôi được không?」

「Chuyện tôi lờm là không thể sửa được rồi. Không phải đằng nào cô cũng đang nhìn hướng kia sao hả?」

「Chỉ riêng việc bị cô nhìn thấy đã là khó chịu rồi, nên tôi mới tránh không nhìn cô để đừng khó chịu hơn」

Con đi này nói chuyện hay nhỉ.

Hay là tôi bóp cổ nó chết ngay đây luôn được không?

.... Nghe có vẻ được đó.

[Ôi, phiền cô đừng có suy nghĩ làm gì kì lạ với tôi nhé. Bởi vì Goshujin-sama đang quan sát chúng ta đó]

Nói như thế, Felmina đột nhiên lấy một con nhện nhỏ màu trắng ra khỏi vạt áo cho tôi thấy.

Đó đúng là một trong những phân thân của Goshujin-sama.

Nếu bây giờ tôi mà làm gì con nhện hỗn xược này thì Goshujin-sama sẽ không để yên cho tôi.

Bởi vì đang bức mà còn gặp phải cái rào cản chết tiệt đó, tôi nhản mặt còn hơn lúc nãy nữa.

Nếu có người hỏi tại sao chúng tôi lại đang ở trong một thị trấn như thế này giữa cuộc chiến tranh, thì tôi chỉ có thể trả lời là vì Goshujin-sama ra lệnh cho chúng tôi.

Cứ tưởng tôi sắp được tàn sát cho đã tay thì tôi lại bị giữ ở đây không được ra chiến trường.

Hơn nữa, ở đây là để đối phó với một đối thủ mà tôi còn không chắc là sẽ xuất hiện hay không nữa cơ chứ.

Từ trận chiến với Kyouya-kun đến giờ, tôi chưa thỏa mãn được ý chí chiến đấu của mình lần nào.

Nói đúng hơn, thậm chí cả trận chiến đó, chính xác là vì nó bị ngăn cản giữa chừng nên tôi còn chưa được tận hưởng nó hết sức nữa là.

Có lẽ, tương lai cũng sẽ thế, tôi khá chắc chắn trong tương lai tôi sẽ không còn trải qua được trận chiến nào thỏa mãn như trận chiến đó nữa rồi.

Một trận chiến với một kẻ thù ngang với bản thân mình.

Liên tục thay đổi giữa hi vọng và tuyệt vọng mỗi khi đối phương làm chuyện gì đó bất ngờ, và cảm giác sung sướng khi vượt qua được những lúc đó.

Cảm giác sung sướng như thế - thậm chí hút máu còn không sung sướng bằng được.

Nếu chỉ là đang chiến đấu mà đã như thế, vậy cảm giác chiến thắng sẽ sung sướng đến mức nào cơ chứ?

Chỉ tưởng tượng ra lúc đó cũng khiến cả người tôi run lên vì phấn khích rồi.

Thế nhưng cuối cùng, chỉ vì cái gã Kuro đó mà mọi thứ đã bị phá hỏng.

Toàn bộ sự phấn khích đã tích tụ của tôi đã biến mất hết ngay lúc đó.

Bởi vì thế, tôi không nghĩ mình sẽ bao giờ gặp được một trận chiến với điều kiện tốt như thế trong tương lai.

Bởi vì người duy nhất trên thế giới hiện tại đủ sức đánh ngang với tôi, chỉ có mỗi Kyouya-kun.

Những người còn lại hoặc là yếu hơn tôi, hoặc quá mạnh như Goshujin-sama.

Không có ai ngang bằng vừa đủ sức đấu với tôi như Kyouya-kun ở gần đây, hay có khả năng cho tôi tận hưởng một trận đấu vui sướng được.

Hơn nữa Kyouya-kun hiện tại, vì không còn điên cuồng như trước nữa, nên cậu ta cũng không thể chiến đấu một cách đầy sát ý như trước kia được.

Chỉ còn những đối thủ mà tôi chắc chắn sẽ đánh bại hoặc chắc chắn bị đánh bại mà thôi.

Bởi thế, nếu tính những trận đấu có thể thỏa mãn tôi, thì đó là trận đấu đầu tiên, duy nhất và cuối cùng.

Vì tôi đã vượt mất cơ hội đó, nên giờ tôi chỉ có thể chiến đấu để xả stress đã tích tụ mỗi ngày mà thôi.

Chỉ có thể làm giảm cảm giác tiêu cực chứ không có được chút cảm giác tích cực nào hết.

Tôi đã nghĩ thà như thế còn hơn không có gì, nhưng mà bây giờ tôi lại còn bị giữ lại không cho chiến đấu nữa là sao chứ?

Goshujin-sama ghét tôi lắm sao?

A, tốt nhất tôi không nên nghĩ quá nhiều về việc này, nếu Goshujin-sama ghét tôi thật thì tôi sẽ khóc mất.

[Xem ra, bọn chúng đến rồi]

Phân thân của Goshujin-sama đang bám vào Felmina đang quơ tay múa chân, cứ như đang cố nói gì đó.

Ôi, cũng hơi dễ thương.

Hoàn toàn, không.

[Ra thế. Vậy ra tôi có thể đi xả stress một chút được rồi]

[Có vẻ là ở hướng này]

Bọn chúng xuất hiện từ phía mà phân thân của Goshujin-sama chỉ ra.

Chúng tôi đang ở một góc thị trấn.

Một khu vực dân cư bỏ hoang hoàn toàn không có người.

Một nhóm người mang mũ trùm kín đầu bước ra từ một trong các căn nhà bỏ hoang.

「Tôi có thể giết sạch chúng đúng không?」

Nghe tôi hỏi thế, phân thân của Goshujin-sama gật đầu xác nhận.

Thấy thế, tôi xông thẳng đến nhóm người bí hiểm kia.

Tôi vung thanh kiếm chém cái tên trùm đầu gần nhất.

Đó là một thanh Kiếm Ma Pháp cỡ lớn - một thanh đại đao Kyouyaku làm cho tôi.

Sức mạnh của tôi cộng với thanh đại đao khiến tên trùm đầu trở về với đất mẹ.

Tôi không hề nói hoa mỹ lên gì đâu hiểu chưa?

Xem ra tôi dùng hơi nhiều sức rồi.

Tôi định chỉ là chém hấn làm đôi, nhưng mà hấn bị nghiền nát xuống đất thành một bãi bụi nhùi luôn rồi.

Ừ, xem ra là hơi quá tay rồi.

「Hừ. Vậy là một cái bầy à」

Tên nhìn có vẻ như đầu lĩnh của đám trùm đầu lăm băm một cách bình thản dù thấy đồng đội của mình như thế.

「Mặc dù thông tin là mỗi nhữ, nhưng nó không hề nói sai. Giết con ả đó」

Nghe mệnh lệnh của tên thủ lĩnh trùm đầu, toàn bộ mấy tên trùm đầu còn lại đồng loạt xông vào tôi.

Vung kiếm lên một lần tôi xử gọn đa số bọn chúng cùng lúc.

Hơn nữa, một thanh chakram bay từ sau lưng tôi ra chém đứt đầu một tên.

Xem ra Felmina đang định hỗ trợ tầm xa.

Tên bị cắt đầu ngã xuống, mũ trùm của hắn cũng trở nên vô dụng.

Kẻ bị lộ, có lỗi tai dài.

Là đặc điểm của bọn Elf.

Những kẻ đang tấn công tôi, là một đám Elf.

Goshujin-sama đã cho bọn Elf thông tin để dụ chúng đến.

Rằng ngay thời điểm phe Quỷ tấn công Nhân Loại cùng lúc tôi sẽ ở trong thị trấn này.

Bọn Elf sau khi biết thông tin đó, nếu bọn chúng muốn làm gì tôi thì chúng sẽ đến.

Chúng tôi không biết liệu chúng có đến hay không, nhưng bọn Elf đã tin tưởng thông tin giả đó, cả đến nộ mạng.

Ừ thì, tôi đúng là ở đây thật, nên đó không phải là tin giả.

Đầu lĩnh bọn chúng cũng vừa công nhận thông tin đúng là bẫy nhưng mà nó không giả cơ mà.

Xem ra Goshujin-sama tin tưởng rằng nếu có thông tin về người luân hồi như tôi bị lộ ra thì bọn Elf sẽ hành động.

Vì hiện tại đang lúc đầu sôi lửa bỏng nên tôi sẽ không được Ariel-san bảo vệ.

Tôi chỉ vung kiếm lên một cái mà bọn Elf tấn công tôi đã chết hết rồi.

Quá yếu.

Thật chán... ngay khi tôi vừa nghĩ như thế, tôi bị đâm một cú bất ngờ vào mặt.

Ể?

Hử?

Không kịp hiểu tình hình, não tôi trống rỗng.

Chỉ là trong một giây lát mà thôi, vì cú sốc lúc tôi chạm đất một cách lóng ngóng khiến tôi bừng tỉnh lại.

Ngay khi tôi vừa cố đứng thủ thế thì một bàn chân đang bay tới.

[!?!]

Tôi dùng thanh Đại đao Ma Pháp để chặn bàn chân đó lại.

Mặc dù tôi đưa lưỡi kiếm ra đỡ, nhưng bàn chân không hề bị cắt làm hai.

Thanh đại đao và bàn chân chạm nhau.

Tôi nhìn lên đối thủ đang đứng đó, một người đàn ông vô cảm, hơn nửa mặt bị che đi nhờ mũ trùm đầu.

Đó là đầu lĩnh của bọn chúng.

Tôi dồn sức lên thanh kiếm, đẩy lui bàn chân của tên đầu lĩnh.

Hắn không cố gắng chống cự trực tiếp với tôi mà lui lại.

Không ngờ tôi lại bị đánh dính bất ngờ như thế.

Tôi ngạc nhiên vì tốc độ đó cao hơn dự đoán của tôi.

Thế nhưng gần như không có chút sát thương nào cả.

Tôi chỉ là bất cần thôi.

Đúng thế, nếu tôi không bất cần thì một tên như thế không đời nào đánh dính tôi được.

Cơ mà, tại sao hắn lại cứng đến thế?

Thanh Đại đao Ma Pháp không chém hắn bị thương được?

Thật là kì lạ.

Vì lí do nào đó tôi cảm thấy khó chịu.

Để không thấy khó chịu nữa, tôi chém tên đầu lĩnh.

Tên đầu lĩnh giơ một tay ra, và có cái gì đó bay ra từ một cái lỗ trên bàn tay hắn.

Không kịp né tránh, có gì đó bắn xuyên người tôi.

Không cần dùng Giám Định tôi cũng biết HP của mình bị giảm.

Đó là gì?

Một tia laze sao?

Nhưng không quan trọng.

Mặc kệ sát thương, tôi vung thanh Đại đao Ma Pháp lên chém xuống.

Nhiều đó là đủ để tên đầu lĩnh ngạc nhiên rồi.

Tôi dùng hết sức chém ngang cơ thể tên đầu lĩnh.

Sau khi vượt qua được cảm giác cứng rần, tôi cảm giác được nó đã bị phá hủy.

Cơ thể của tên đầu lĩnh bị cắt làm đôi, nửa thân trên bay đi.

Sau khi lấy lại hơi trong giây lát, tôi đuổi theo thân trên của hắn.

Ở đó, chỉ còn nửa người, cơ thể hắn đang lăn lông lốc.

Nhìn nơi tôi cắt làm đôi, tôi thấy rõ đó chỉ là một cơ thể máy móc.

Hèn gì nó cứng như thế.

Nửa người của tên này đã bị biến thành máy móc rồi.

Tôi đã nghe Goshujin-sama nói rằng bọn Elf có kiến thức máy móc rất tiên tiến, nhưng cho đến khi tận mắt thấy tôi mới tin được.

[Thật là, tính toán quá sai lầm rồi. Không ngờ cơ thể này lại bị đánh bại được]

[Ôi chao? Bị như thế mà người vẫn còn sống sao?]

Tôi ngạc nhiên đó.

Không ngờ mất nửa người mà hắn vẫn còn sống được.

Không hổ danh là nửa người nửa máy.

[Xem ra để Ariel đem người đi là một sai lầm. Không ngờ lúc đó không giết được người lại là một sai lầm lớn đến mức này]

「Chính xác. Sớm muộn gì ta cũng sẽ đến tiêu diệt bọn Elf các người thôi, nên rửa cổ chờ lúc đó đi」

Bây giờ, ta sẽ cho người rời thế giới này.

Dùng thanh Đại đao Ma Pháp chém xuống, tôi đảm bảo lần này hẳn chết hẳn.

「Cô xong chưa?」

「Xong rồi」

Felmina đột nhiên xuất hiện, nhìn sơ qua xác tên đầu lĩnh đã chết, nói đúng hơn, là những gì còn lại.

「Bây giờ, hãy thu thập hết mấy thứ này rồi đi thôi」

「Đã rồi」

Có nhiều thứ mà Goshujin-sama không nhắc đến, nhưng lần này cho tôi làm mỗi hử hẳn là để thu thập mấy thứ này à?

Để hiểu được bọn chúng tiên tiến đến mức nào.

Thực sự cô ấy tính toán xa đến mức nào vậy.

Dù cô ấy là đồng minh đi nữa, nhưng cô ấy đúng là đáng sợ quá đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Đại Chiến Người-Quỷ: Về Blow

Từ lúc sinh ra đến giờ tôi luôn nhìn bóng lưng của đại ca.

Bóng lưng của đại ca khi anh ấy cố gắng hết sức để nâng cho loài Quỷ đứng dậy, sau khi họ bị tàn tạ vì vô số cuộc chiến tranh nối tiếp nhau.

Không hề có Ma Vương.

Dù không có Ma Vương, người bình thường lẽ ra phải lãnh đạo tộc Quỷ, đại ca vẫn là người tiếp quản vai trò đó.

Theo như tôi biết, không có ai bỏ nhiều công sức ra vì loài Quỷ như đại ca.

Tôi cũng đã thấy những tên ngu ngốc cố gắng hạ thấp đại ca vì không có Ma Vương.

Đại ca không phải là Ma Vương.

Đó là lí do nhiều người trong tộc Quỷ chống lại anh ấy.

Trong cái thời khốn nạn đó, những tên khốn khiếp đó chống lại đại ca.

Bọn chúng có bị ngu không?

Một tên ngu như tôi còn thấy rõ, với loài Quỷ lúc đó, việc nội chiến là ý kiến rất tồi, nhưng tại sao bọn chúng lại không hiểu được chuyện đó chứ?

Loài Quỷ đã cực kì thảm hại, rơi vào tình trạng có thứ để ăn cũng là khó khăn.

Liên tục nghiền răng chịu đựng, đại ca đã hỗ trợ bọn họ.

Sau cùng, người dân thường đã hồi phục đủ để ít nhất họ không chết đói.

Thế nhưng ngay vào lúc đó, con ả đó lại xuất hiện.

Con ả tự gọi mình là Ma Vương.

Nhìn bề ngoài không khác gì một con nhóc tí, và tính cách cũng không khác gì một con nhóc tí.

Thế nhưng, đại ca lại cúi đầu tuân theo con nhóc tí đó.

Trong cơn giận của mình, một phần còn bình tĩnh của tôi đã nhận ra, a, vậy ra đây là cảm giác tức giận đến đỏ mắt sao.

Trước giờ, người đã một mình hỗ trợ cả tộc Quỷ, đã dẫn đường cho họ, là đại ca.

Mọi thứ mà đại ca đã xây dựng, đã bị con ả đó cướp đi, chỉ đơn giản vì lí do rằng ả ta là Ma Vương, chỉ vì lí do duy nhất đó.

Không những thế, tộc Quỷ mà đại ca đã cố gắng lắm mới hồi sinh được một chút, lại lần nữa bị kêu gọi, vì lí do nhảm nhí là xâm lược Nhân Loại.

Ngay khi chúng ta cuối cùng đã có được sự hòa bình.

Sự hòa bình cuối cùng đã nằm trong tầm với của chúng ta.

Đã bị Ma Vương cướp đi.

Chính Ma Vương mà đại ca đã tuân lệnh đó.

Tôi không thể chấp nhận chuyện đó.

Không đời nào.

Cả con ả chết tiết đó và cô gái màu trắng ăn bám cùng nhau xuất hiện đó, cả hai người họ đều không làm bất kì điều gì cả.

Đã thế, họ còn ăn ngẫu nhiên nguồn thức ăn quý giá nữa.

Chỉ riêng việc tồn tại ở đây cô ta đã gây hại rồi, hơn nữa lại còn đang cơ bản là ra lệnh cho tộc Quỷ chúng tôi phải đi chết.

Tại sao đại ca lại dễ dàng tuân lệnh một con ả như thế, là chuyện ngay từ đầu tôi đã không tài nào hiểu được rồi.

[Blow, anh đã nói em nhiều lần rồi, con người đó có sức mạnh kinh khủng mà chúng ta không thể chống cự được. Ngày chúng ta chống lại cô ta chính là ngày loài Quỷ xong đời. Không cần biết yêu cầu quá đáng đến mức nào, anh vẫn sẽ tuân lệnh cô ta chỉ vì lí do đó. Xin hãy hiểu đi]

Một lần rồi lại một lần, đại ca cứ nói như thế để thuyết phục tôi.

Tôi hiểu mà.

Đại ca là người sẽ không bao giờ tuân lệnh ai đó mà không có lí do.

Nhưng mà, chỉ vì có sức mạnh không có nghĩa là bất kì thứ gì và mọi thứ cô ta làm đều có thể tha thứ được.

Loài Quỷ đã làm gì để phải chịu đựng chuyện này cơ chứ?

Tôi biết tổ tiên chúng tôi đã làm ra lỗi làm gì đó, vì thế nên Nhân Loại và Quỷ mới liên tục phải chiến đấu với nhau như thế này.

Nhưng mà chuyện đó có liên quan gì đến chúng tôi đang sống hiện tại chứ hả?

Tôi còn không biết tổ tiên chúng tôi đã làm gì sai, nhưng tại sao hậu duệ họ cũng phải chịu đựng hình phạt chứ?

Không chỉ thế, thời điểm hiện tại, khi mà cứ thế để yên còn không chắc được liệu loài Quỷ có thể sống sót hay không, thì một cuộc chiến tranh với Nhân Loại khác gì án tử hình với cả loài Quỷ chứ?

Ma Vương không hiểu được điều đó.

Không, có lẽ con ả đó hiểu, nhưng vẫn tiếp tục làm vậy.

Có lẽ đại ca đang chuẩn bị cho chuyện đó, nhằm giảm tối thiểu thiệt hại bên phe Quỷ hết sức.

Tôi không có ngốc.

Nhìn Ma Vương như thế, nhưng tôi biết cô ả là một con quái vật kinh khủng cỡ nào.

Dù thế, với một người trực tiếp dẫn đường loài Quỷ xuống con đường tuyệt vọng như thế, tôi sẽ không bao giờ tôn trọng Ma Vương như thế.

Hiện tại đến bước này, không còn cách nào để loài Quỷ sống sót ngoài chiến thắng.

Giảm tối thiểu thiệt hại, và chiến thắng Nhân Loại.

Để làm thế, nghĩa là phải khiến Nhân Loại tuyệt vọng, phải cho bọn chúng một cú sốc thật lớn.

Và kẻ thích hợp nhất cho mục đích đó, đang ở ngay đây.

[Shiro. Đừng can thiệp vào]

Tôi nói với Shiro đang đứng bên cạnh mình như thế.

Cô ấy có liên quan đến Ma Vương.

Nhưng mà nhờ tình báo cô ấy đã cung cấp, cả tôi lẫn đại ca đều đỡ được nhiều rắc rối.

Nhiều đó là đủ để tôi bỏ qua thói ham ăn của cô ấy.

Cả Shiro lẫn Quân Đoàn Mười của cô ấy, có lẽ là một nhóm chuyên về thu thập tình báo và ám sát.

Shiro giống như một bóng ma khó đoán với Ma Pháp Dịch Chuyển của cô ấy.

Chắc chắn nó được dùng với mục đích tình báo và ám sát.

Thế nhưng để có được Ma Pháp Dịch Chuyển như thế cần một lượng điểm skill cực kì khổng lồ.

Đủ để phải hi sinh toàn bộ skill khác.

Có lẽ, khả năng chiến đấu của cô ấy gần như là một con số không.

Trừ lúc đánh lén với Dịch Chuyển, có lẽ cô ấy yếu hơn bất kì Thống Lĩnh nào khác.

Tôi không nghĩ cô ấy lại đánh thắng nổi Anh Hùng.

Bây giờ, tại đây tôi sẽ khiêu chiến với Anh Hùng.

Theo như báo cáo, tôi biết được rằng Anh Hùng cùng với đồng đội của hắn ra đang đánh xuyên vòng vây mà tiến đến đây.

Tôi phải tự mình đánh bại Anh Hùng.

Với chiến tích đánh bại Anh Hùng của mình, tôi sẽ có thể dùng điều đó chống lại Ma Vương.

Nếu tôi không làm gì mà cứ tiếp tục nghe lệnh Ma Vương đó thì sớm muộn thì loài Quỷ cũng chết hết.

Dù chỉ là một chút tôi, nhưng tôi sẽ cản bước việc đó xảy ra.

Còn về việc tôi có thể đánh bại Anh Hùng hay không, thật sự điều đó rất khó.

Nhưng mà, tôi không thể rút lui được.

Vì chiến tích này, cả loài Quỷ, không, đại ca đang trông chờ vào tôi.

[Người là Anh Hùng đúng không?]

Tôi dùng ngôn ngữ của Nhân Loại nói chuyện với hân.

Người xuất hiện, là một chàng trai trẻ tỏa đầy khí chất vương giả dù đang ở trên chiến trường.

[Không ngờ người lại chủ động sử dụng ngôn ngữ Nhân Loại. Đúng thế. Ta chính là Anh Hùng. Anh Hùng Julius Zagan Anareich]

Hoặc là ngạc nhiên vì tôi biết sử dụng ngôn ngữ Nhân Loại, hoặc ngạc nhiên vì tôi lại chủ động sử dụng nó, sau khi ngạc nhiên trong thoáng chốc, Anh Hùng tự giới thiệu bản thân.

Cậu ta nhìn có vẻ hiền lành, nhưng tôi có thể thấy sự quyết tâm mạnh mẽ bùng cháy trong mắt cậu ta.

Đó chắc chắn là Anh Hùng.

Tôi gật đầu, và chuẩn bị thanh kiếm của mình.

[Ta là Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy, Blow. Bây giờ, Anh Hùng, hãy chiến đấu một trận công bằng nào!]

「Ta chấp nhận!」

Sau khi được Anh Hùng chấp nhận, trận đấu tay đôi bắt đầu.

Người đi trước là người thắng!

Tôi chém về phía Anh Hùng.

Nhưng mà đòn đó bị cản lại một cách dễ dàng, và còn bị đẩy ngược lại nữa.

Chết tiệt!

Xem ra cậu ta mạnh hơn tôi hẳn về chỉ số vật lí.

Tôi bị thất thế, Anh Hùng tiến lên truy kích.

Yếu hơn mà lại trực tiếp đối đầu không phải là ý tốt.

Tôi né đòn, và lui bước.

Khi tôi làm thế, ánh sáng bao quanh thanh kiếm của Anh Hùng tách ra bay đến tôi.

Tôi ngay lập tức dùng thanh kiếm đỡ bớt đòn.

Thật nguy hiểm!

Đòn vừa rồi có lẽ là một loại skill Ma Pháp.

Và dựa vào sức mạnh của nó, tôi nhận ra Anh Hùng chuyên về Ma Pháp hơn.

Dù là sức mạnh Ma Pháp hay Vật Lí, cậu ta đều mạnh hơn tôi.

Nhưng mà, tôi vẫn không thể thua ở đây được.

Cứ như đang cười nhạo sự quyết tâm của tôi, Anh Hùng tạo ra vô số quả cầu ánh sáng.

Này, đang đùa sao.

Tôi có thể thấy rõ từng viên cầu đó đều chứa một lượng Ma Lực cực kì lớn.

Chúng bay đến tấn công tôi cùng lúc.

Nếu tôi né tránh, những người đứng sau lưng tôi sẽ bị cuốn vào mất.

Sau lưng tôi, chính là Shiro.

Tôi bỏ đi lựa chọn né tránh.

Tôi dùng thanh kiếm chặn những viên cầu ánh sáng lại.

Trong phút chốc, tầm nhìn của tôi giật mạnh.

Không hiểu được chuyện gì vừa xảy ra, nhưng tôi có thể nhận ra cơn đau chạy khắp người tôi.

Lặp đi lặp lại nhiều lần.

Chỉ trong chốc lát, tôi mất đi ý thức.

Ngay khi bừng tỉnh lại, tôi đã đang nằm sấp mặt xuống đất rồi.

Cơ thể tôi te tua.

Nhưng mà, nhưng mà!

[Ta chưa xong đâu]

Hồi phục lại vết thương trên người xong, tôi đứng dậy.

Tôi không thể rút lui ở đây được.

Nếu tôi bị đánh bại ở đây thì ai sẽ hỗ trợ cho đại ca?

Nếu tôi bị đánh bại ở đây thì ai sẽ đứng ra đấu với Anh Hùng?

Tôi không hề bị đánh bại được.

[Người không nên quá cố gắng. Người chắc chắn đã thấy được sự khác biệt về sức mạnh giữa hai ta]

[Ta chưa thua đâu! Nếu như bị đánh bại một cách thê thảm thế này, làm sao ta đối mặt với đại ca được chứ!]

Không cần hẳn nói, ta cũng biết cách biệt về sức mạnh là rất lớn!

[Nếu người có một người anh, vậy càng phải trân trọng mạng sống của mình chứ? Cho binh lính rút lui đi, ta sẽ không đuổi theo nữa]

[Ta không thể rút lui ở đây được!]

Dù biết rằng tôi sẽ thua, nhưng tôi không thể rút lui được!

Tôi bước lên đối đầu với Anh Hùng.

Cả Ma Pháp lẫn thanh kiếm của Anh Hùng liên tục đánh tôi bại lui.

Dù thế tôi vẫn tiếp tục đứng dậy, đối hãn với cậu ta.

Hết lần này đến lần khác.

Tôi không thể rút lui ở đây được.

Tôi không thể!

[Kết thúc rồi]

「Ta, chưa, xong, đâu」

「Đã xong rồi. Ta đã cảnh cáo người. Người đã mặc kệ lời cảnh cáo của ta, và đã thua rồi」

Cảnh cáo, sao hả?

Làm, sao, ta, có, thể, nghe, theo, được, chứ.

「Chết - tiệt. Đại...」

Đại ca...

Shiro...

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 273: Quan Sát Cuộc Chiến Tranh

Thông qua phân thân tôi cùng lúc có thể quan sát tình hình ở toàn bộ chiến trường.

Quân Đoàn Một của Agnar đang đánh một trận khá là ngang cơ.

Trong số toàn bộ những nơi đang bị xâm lược thì chỗ đó đúng là khó nhất thật, nên chuyện đó là bình thường.

Nói đúng hơn, riêng việc nó vẫn chỉ là "ngang cơ" cho thấy Agnar giỏi chỉ huy đến mức nào.

Nếu là tôi thì tôi thua trận lâu rồi.

Quân Đoàn Hai, bất ngờ thay lại là một quân đội khi.

Ừ.

Cái bọn khi mà tôi đã đánh nhau một lần lúc còn là Tăng Hạ Đại Mê Cung Elro ấy, bọn chúng bị dụ tấn công pháo đài, và đội quân đó đã thành công tiêu diệt toàn bộ Nhân Loại trong pháo đài mà không cần tốn một mạng Quỷ nào.

Mấy con khi đó cực kì cứng đầu về việc giết chết người đã lỡ giết đồng loại của nó, nên xử lí bọn chúng không dễ chút nào.

Bởi vì lí do đó nên lúc ở Tầng Hạ bọn chúng mới tiến lên đánh mãi không ngừng là vậy.

Hơn nữa, cứ mỗi một khoảng thời gian bọn chúng sẽ sinh sản số lượng lớn rồi tăng đột biến số lượng, nghe đâu mỗi khi một đám đó mà tới gần khu dân cư thì không có gì phiền phức hơn.

Theo như tôi thấy thì pháo đài do Quân Đoàn hai lãnh trách nhiệm xử lí đang bị bọn khỉ chiếm.

Số lượng khỉ nhìn mà chóng mặt luôn.

Cái đàn khỉ tôi đánh hồi đó hoàn toàn không thể so sánh với số lượng đang dồn lại trong pháo đài nổi.

Là một cơn đại hồng thủy khỉ.

Oa, nhìn cảnh đó đúng là phải thương hại đám Nhân Loại đã từng ở đó.

Cái cô ả Vếu Đại Thăm đó nghĩ ra và chuẩn bị được việc này đúng là lợi hại thật chứ.

Cơ mà tôi đoán cô ta làm thế chín trên mười là để tự bảo vệ bản thân vì không muốn bị Ma Vương giết mà thôi.

Còn Quân Đoàn Ba, cái tên khổng lồ gốc đơn giản là tự mình chạy thẳng vào cổng trước pháo đài và đập nó vỡ xuống.

Từ đó trở đi hẳn nhanh chóng chiếm lấy pháo đài như một cơn tuyết lở vậy.

Đúng là sức mạnh kinh người mà.

Cơ mà, thể loại tướng lĩnh gì mà trực tiếp ở ngay đầu chiến tuyến luôn vậy?

Quân Đoàn Bốn, chỗ của Mera, bất ngờ thay lại bị thất bại.

Có hai người luân hồi tham gia vào trận chiến, hơn nữa còn có một nữ pháp sư mạnh bất ngờ xuất hiện ở đó nữa.

Dù là Mera cũng không thể một mình xử hết cả ba và đã bị ép phải rút lui.

Nếu ông ta mặc kệ tổn thất của binh lính mà tiếp tục chiến đấu thì tôi khá chắc chắn ông ấy rồi cũng sẽ thắng thôi.

Nhưng mà Mera nghiêm túc về việc làm tướng lĩnh đội quân Quỷ nên ông ta chỉ có thể chọn rút lui.

Hơn nữa ông ta cũng không được giết người luân hồi cơ mà.

Bên Quân Đoàn Năm cũng là một trận đấu ngang cơ như Quân Đoàn Một.

Đối thủ của họ yếu hơn đối thủ của Quân Đoàn Một, nhưng mà họ vẫn đang bị dồn ép khá dữ dội.

Nếu tính về chất lượng binh lính và tướng lĩnh thì đúng là Quân Đoàn Một hơn hẳn ở đây.

Nói gì thì nói, Agnar vẫn là một người rất xuất sắc.

Quân Đoàn Sáu, bé shota đáng thương.

Tôi nhìn thấy thống lĩnh bên Nhân Loại nhìn hơi quen quen là thấy ngờ ngợ rồi, hóa ra đó là ông chú già hồi đó xin làm đệ tử của tôi.

Lúc đó thì ông chú nhìn chỉ hơi già, còn thiếu chút là thành ông già, nhưng bây giờ thì thành ông già thật luôn rồi.

Dù ông là một ông già, nhưng mà vẫn cực kì năng nổ, bắn chết bé shota luôn rồi.

Nhìn sơ, hình như ông già mạnh hơn so với lần trước tôi thấy ông nhỉ?

Tôi lần trước đã thấy chỉ số Ma Pháp của ông ta mạnh so với một Nhân Loại bình thường rồi, nhưng xem ra bây giờ ông còn mạnh hơn nữa.

Quân Đoàn Tám, chỗ của Oni-kun thì, ờm, cố lên mấy chú lính ơi.

Oni-kun là một kẻ tàn ác.

Ừ thì, cậu ta là oni mà.

Tôi không có quyền nói thế này, nhưng cậu ta thực sự tàn ác lắm đó.

Cơ bản thì tình hình trận chiến ở các nơi là như thế, nhưng còn một trận chiến quan trọng nữa, ở một nơi bí mật.

Bọn Elf bị tình báo tôi tung ra đánh lừa.

Bọn Elf vì lí do nào đó cực kì kiên quyết với người luân hồi, nên tôi đã tự hỏi bọn chúng có bị mắc câu nếu tôi tung tình báo ra nói rằng "bé Vampire ở đây nè!" không, kết quả còn tốt hơn tưởng tượng nữa.

Thứ mà bé Vampire đã phá hủy, là một cơ thể bị Potimas điều khiển.

Là một cơ thể nửa người nửa máy.

Tôi có biết rằng bọn Elf có công nghệ từ nền văn minh cổ đại, nhưng tôi không biết nó đã phát triển đến mức nào.

Dù là đám phân thân tôi đã cài trong làng Elf cũng không thể đi vào được chỗ cất giấu những thứ như thế.

Tôi đã nghi ngờ chúng có hai, ba món vũ khí vô dụng giấu trong đó, nhưng không ngờ lại dụ được một trong số đó ra ngoài thật.

Cơ thể của Poti-máy được Felmina-chan và bé Vampire mang về, nên tôi sẽ nghiên cứu nó sau.

Dựa vào đó, có khi tôi sẽ đoán được mức độ tiên tiến của bọn Elf.

Cơ mà, phải cả cái thứ đó ra, Potimas muốn xử lí bé Vampire đến mức đó à.

Vì lí do nào đó tôi có cảm giác không lành.

Tại sao bọn chúng lại bị ám ảnh với người luân hồi như thế?

Tại sao họ lại bị bắt giữ?

Chắc chắn phải có lí do gì đó.

Phân thân của tôi vẫn đang giám sát kĩ những người luân hồi ở trong làng Elf, nên nếu có ai làm gì tôi sẽ có thể bảo vệ họ được.

Xem ra tôi cần phải cảnh giác hơn rồi.

[Shiro. Đừng can thiệp]

Trong lúc đang giám sát các chiến trường khác, một giọng nói kêu tên tôi.

A, là Anh Hùng sắp đến đây rồi à.

Xem ra tên đầu gấu định đối mặt cậu ta.

Hmm.

Nói thật thì tự tôi đi sẽ nhanh hơn.

Nhưng mà khuôn mặt anh ta chứa đầy sự quyết tâm.

Rõ ràng là không thể cản anh ta được.

「Quân Đoàn Mười, đừng can thiệp đến khi mọi chuyện kết thúc」

Khi tên đầu gấu bước lên đối mặt với Anh Hùng, tôi ra lệnh như thế cho Quân Đoàn Mười.

「Cô có chắc không?」

Một người đã lên tiếng thắc mắc, là Waldo-kun.

Lần này vì bé Vampire đang ở nơi khác, nên cậu ta đang làm phụ tá cho tôi.

Waldo-kun gián tiếp biết được tôi mạnh đến mức nào.

Nói chung là, bé Vampire yêu quý của cậu ta hẳn đã nói cho cậu ta biết rằng cô bé không đánh lại tôi.

Bởi thế, cậu ta biết tôi đủ sức giết Anh Hùng.

Nhưng mà.

「Lòng kiêu hãnh của anh ta?」

「Ế?」

「Nếu vậy còn lòng kiêu hãnh của anh ta thì sao?」

Có vẻ cậu ta không hiểu câu hỏi của tôi.

Waldo-kun làm vẻ mặt khó hiểu.

Tên đầu gấu đánh cược không ít vào trận chiến này.

Tôi chắc chắn có thể giết được Anh Hùng.

Nhưng nếu tôi làm thế và cứu tên đầu gấu, chắc chắn lòng kiêu hãnh của anh ta sẽ bị tổn thương.

Chỉ sống sót không có ý nghĩa gì cả.

Không có lòng kiêu hãnh, cuộc sống trở nên vô nghĩa.

Đã từng có lúc tôi đã phải cố hết sức chỉ để sống, và không có thời gian nghĩ đến thứ xa xỉ như là lòng kiêu hãnh.

Nhưng mà một cuộc sống không có lòng kiêu hãnh, là một cuộc sống trống rỗng vô vị.

Tôi trước kia chỉ muốn sống sót mà thôi.

Bởi vì tôi không có gì ngoài cái mạng nhỏ này.

Kí ức của tôi, linh hồn của tôi, mọi thứ đều là giả.

Trừ chính mạng sống của bản thân, tôi không còn thứ gì khác để bảo vệ cả.

Nhưng mà, Ngôi Nhà Thân Yêu của tôi đã bị đốt cháy, và sau khi trải qua cảm giác thất bại đó, tôi đã hiểu ra.

Rằng chỉ sống sót mà thôi không có chút nghĩa lí gì cả.

Tôi có thể cứu mạng tên đầu gấu.

Nhưng mà ngay lúc tôi làm thế cũng là lúc lòng kiêu hãnh của tên đầu gấu sẽ bị vấy bẩn.

Mỗi người có thể chọn cái mình muốn, nhưng tôi thì chọn lòng kiêu hãnh.

Dù kết quả là tên đầu gấu sẽ chết.

Dù chính chúng tôi là những kẻ đã dẫm đạp lên niềm hi vọng của anh ta trước giờ.

Sự hòa bình mà tên đầu gấu muốn có, sự tôn trọng anh ta có cho anh trai Balto của mình.

Tôi không thể cho anh ta những thứ đó được.

Ma Vương và tôi, không thể để anh ta có được những thứ đó.

Chúng tôi chính là những kẻ đã dẫm đạp lên chính lòng kiêu hãnh đó của anh ta.

Bởi vì thế, tôi muốn ít nhất bảo vệ cho lòng kiêu hãnh của anh ta trong những giây phút cuối đời.

Một trận tử chiến tay đôi với Anh Hùng.

Tôi sẽ không làm chuyện nhàm chán như là can thiệp vào đó.

Kết quả, anh ta đã chết.

Đối đầu với một kẻ thù không thể đánh bại được, anh ta bị đánh gục không biết bao nhiêu lần.

Nhưng, đến tận những giây phút cuối đời, anh ta vẫn tiếp tục đứng dậy mà không gục ngã.

Cứ như là, vì ý chí, vì lòng kiêu hãnh của mình mà anh ta có thể làm được chuyện đó.

Otsukaresama. (TN: nghĩa là "Cảm ơn vì mọi thứ", hay là "anh/chị đã cực khổ rồi", là một câu thường dùng nói với nhau sau khi hoàn thành một

dự án hoặc sau một ngày làm việc, ai có chơi game online JP sẽ thường thấy câu này sau khi đi raid xong)

Tôi cầu nguyện cho anh tìm được hạnh phúc trong kiếp sau, Blow.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 274: Giết Chết Anh Hùng

Blow đã chết.

Sau khi tự mình xác nhận chuyện đó, tôi bước lên trước.

Anh Hùng để ý thấy tôi.

Trên mặt cậu ta là biểu cảm ngạc nhiên.

Xem ra cậu ta nhận ra được chỉ bằng bản năng của mình, rằng tôi chính là tồn tại đã từng đánh bại cậu ta một lần - Ác Mộng của Đại Mê Cung.

Anh Hùng Julius nhận ra những phân thân của tôi, vì mỗi khi thấy một con cậu ta đều cố gắng hết sức để tìm ra và tiêu diệt nó.

Nhưng phân thân không chuyên việc chiến đấu chỉ dùng cho việc giám sát, không thể đánh bại Anh Hùng.

Vì thế, tôi không thể dùng phân thân để giám sát Anh Hùng được.

Có lẽ, cậu ta có ấn tượng rất mạnh về việc không thể chạm đến tôi dù là một chút, nên cậu ta cực kì nhạy cảm với những nơi có sự hiện diện của tôi.

Vì thế, tôi đã nghĩ đến việc cậu ta sẽ ngay lập tức bỏ trốn khi nhìn thấy tôi.

Bên trong thời gian tăng tốc, tôi nhìn người Anh Hùng mang vẻ mặt tuyệt vọng đó.

Tôi rất xin lỗi, nhưng dù cậu có cố cỡ nào đi nữa, một Anh Hùng cũng không thể đánh thắng được tôi.

Tôi mở mắt ra.

Việc tử tế ít nhất tôi nên làm, đó là cho cậu ta một cái chết không đau đớn.

Với Ma Nhân đã cải tiến của mình, tôi sử dụng Tuyệt Chủng Ma Nhân tấn công Anh Hùng.

Có hai thuộc tính sau khi Phong Thần tôi đã không bị mất đi.

Bóng Tối và Ăn Mòn.

Nói đúng hơn, là Bóng Tối và Cái Chết.

Là hai thuộc tính do D cai quản.

Tuyệt Chủng Ma Nhân nhanh chóng ban cho Anh Hùng cái chết, cơ thể của cậu ta hoàn toàn bị hủy diệt.

So với sức mạnh của D thì thế này vẫn còn rất yếu, nhưng đây vẫn là sức mạnh của một vị Thần không lẫn vào đâu được.

Vì thế một người thậm chí còn không phải Thần như Anh Hùng không thể nào chịu nổi.

Anh Hùng đã chết không nghi ngờ, ngoài ra đồng đội của cậu ta cũng bị xử lý cùng một cách đó.

Chỉ có một người duy nhất chịu nổi và sống sót, nhưng điều đó cũng không hề bất ngờ.

Chuyện bất ngờ, là ở một nơi khác hoàn toàn.

「Xử lí chuyện còn lại」

「Ế?」

Vì tình hình khẩn cấp, nên giao toàn bộ việc trên chiến trường cho Waldo-kun, và Dịch Chuyển đi.

Nơi tôi xuất hiện là một căn phòng khổng lồ có một vòng tròn Ma Thuật vẽ lên những hoa văn khó hiểu.

Ở giữa, là thân trên của một người phụ nữ.

Tầng Cuối của Đại Mê Cung Elro, nơi sâu nhất của chỗ đó là nơi Nữ Thần bị phong ấn.

Là lỗi của hệ thống đang bảo hộ thế giới này.

Tôi nhanh chóng bước đến trước mặt cơ thể Nữ Thần.

Nửa thân trên của cô ta đã biến mất nhiều hơn so với lần trước tôi gặp cô ta, nhanh hơn so với tôi đã dự tính.

Cố gắng kiềm chế cơn giận đang nổi bùng trong lòng lại, tôi chụp lấy cằm Nữ Thần.

Tôi muốn nghĩ rằng mình vẫn đang giữ bình tĩnh được vì ít ra tôi chưa bóp chết cô ta ngay lúc đó.

「Người có thực sự hiểu, mình vừa làm cái chó gì không hả?」

Tôi không thể không dùng một giọng đe dọa được.

Tôi mở mắt ra, và nhìn thẳng vào Nữ Thần.

Với cặp mắt vô hồn đó, Nữ Thần vẫn chỉ tiếp tục lầm bầm những tin báo hệ thống.

[Đây đéo phải là chuyện đùa!]

Tôi không hề lớn tiếng.

Nhưng chắc chắn giọng của tôi chứa gần như toàn bộ sự giận dữ mà tôi có thể đưa vào đó.

Cô nghĩ vì ai, vì lí do gì, vì con người chết tiệt nào, mà cuộc chiến tranh này lại xảy ra chứ hả?

Nữ Thần chết bầm này đã hoàn toàn phá hỏng toàn bộ chuyện đó.

Toàn bộ công việc chuẩn bị khốn nạn này chỉ là vì mục đích duy nhất là để giải thoát Nữ Thần khỏi hệ thống, nhưng mà chính tay cô ta lại đang phá hỏng nó.

Mục đích của cuộc chiến tranh này, là để giảm tối đa số lượng Nhân Loại và Quỷ có thể chiến đấu, cùng lúc đó lấy lại năng lượng, và giảm số người sẽ bị hại chết khi hệ thống bị phá hủy.

Hơn nữa, qua việc giết Anh Hùng, tôi có thể xóa đi những tính năng liên quan đến Anh hùng trong hệ thống, qua đó lấy được năng lượng dùng cho việc đó.

Tôi có nhiều lí do để làm việc này, nhưng đó là hai lí do chính.

Cả hai đều là vì mục đích thu được rất nhiều năng lượng trong một thời gian ngắn.

Nhưng mà, lượng năng lượng thu được lại ít hơn tôi tưởng rất nhiều.

Nó bị mất đi.

Bởi vì Nữ Thần đã can thiệp vào một cách không cần thiết.

Nữ Thần đã cản lại việc tháo dỡ tính năng Anh Hùng.

Trả bằng cái giá là cơ thể của cô ta và một phần năng lượng dư thừa vừa được bổ sung.

Vì tôi không thể giao tiếp với cô ta được nên tôi chỉ có thể đoán, nhưng rất có thể Nữ Thần biết chính xác tôi đang muốn làm gì.

Ừ thì, tôi đang xâm nhập hệ thống và nhiều thứ khác cơ mà, Nữ Thần, làm lỗi của hệ thống mà không biết thì mới là chuyện lạ.

Vấn đề là, không chỉ cô ta biết, mà cô ta còn đang cố tình cản tôi lại.

[Bộ người ghét thấy con người chết đến mức đó sao hả? Dù người biết rõ họ đang chém giết nhau vì ai sao hả?]

Tôi bóp cảm Nữ Thần mạnh hơn.

Ma Vương đã cố hết sức làm nhiều chuyện như thế, sẵn sàng chết, thế nhưng người phụ nữ này lại một mình làm toàn bộ công sức đó trở nên vô dụng.

Tôi làm sao tha thứ được cho chuyện đó.

Đúng là chuyện nhảm nhí mà.

[Nhìn cho kĩ đi]

Tôi chiếu một hình ảnh ra trước mắt Nữ Thần.

Đó là một chiến trường.

Chiến trường nơi Quân Đoàn Một đang chiến đấu.

Tôi chắc chắn chỉ như thế là đủ tàn khốc cho Nữ Thần này rồi.

Nhưng mà, tôi chưa xong đâu.

Tôi triệu hồi ra chiến trường đó, một con Taratect Chúa.

Sau đó ra lệnh cho nó tàn sát toàn bộ Nhân Loại và Quỷ ở đó, không phân biệt ai.

[Đừng hòng nghĩ đến việc nhìn đi chỗ khác hiểu chưa? Chính là vì người đã làm ra chuyện vô bổ, nên ta mới bị ép phải cướp đi càng nhiều mạng sống hơn nữa. Cảnh tượng này, chính là vì ước muốn của người, là do chính người gây ra đó]

Không hề có ai lên tiếng phản đối.

Nhưng tôi có thể thấy được cô ta đang hành động như muốn lắc đầu không chấp nhận.

Để đảm bảo cô ta không rời mắt khỏi cảnh tượng đó dù chỉ một giây, tôi kiểm thật chặt cầm cô ta ở yên một chỗ.

Thật là một Nữ Thần ngu ngốc.

Chính cô ta là người ước muốn có được sự hòa bình, nhưng cũng chính cô ta là người đã cưỡng ép những sinh linh của thế giới này phải đi trên con đường đầm máu nhất.

Thậm chí chấp nhận cả sự cứu rỗi ác độc của D.

Lần này cũng như thế.

Nếu cô ta chịu yên lặng mà quan sát tôi đã không làm ra chuyện ghê tởm này rồi.

Tôi vẫn còn nhiều việc cần Agnar làm cơ mà.

Tôi đã bị cưỡng ép phải tiêu diệt toàn bộ bọn họ một cách bất ngờ.

Lí do tôi không tiêu diệt Quân Đoàn Hai hay Quân Đoàn Năm, là vì tôi nghĩ như thế là tốt nhất nếu tính ra chuyện xảy ra tiếp theo.

Quân Đoàn Một là tinh anh trong tinh anh của loài Quỷ.

Và quân đội Nhân Loại họ đang đối đầu cũng vậy.

Bởi vì thế, tiêu diệt họ chính là cách thu được nhiều năng lượng nhất.

Để thu được mức năng lượng tối đa với số người chết tối thiểu, Quân Đoàn Một là lựa chọn duy nhất.

Xin lỗi Agnar.

Để có được tương lai ông mong muốn cho loài Quỷ, lựa chọn duy nhất là bỏ rơi ông.

Dù vậy đi nữa, tùy vào tình hình thậm chí tôi còn không thể thỏa mãn ước muốn đó được nữa.

Tôi bắt ép Nữ Thần xem cảnh Taratect Chúa chà đạp, tàn sát mọi thứ không thiếu một giây nào.

Thậm chí sau khi mọi chuyện đã kết thúc, tôi vẫn cưỡng ép cô ta quan sát cảnh tượng chất đầy xác chết.

[Đừng làm chuyện vô ích nữa. Hãy hiểu cho rõ, mỗi lần người làm như thế số người chết sẽ lại tăng lên]

Tôi thả lỏng tay mình ra.

Vì lí do nào đó, đôi mắt vốn đã mơ hồ của cô ta hiện tại còn đục như mắt cá chết hơn nữa.

Đáng đời.

Dù thế, sự bức bối của tôi vẫn không giảm chút nào.

Tôi giận đến mức tôi suýt có thể nói chuyện bình thường được rồi.

Tôi đã phải hi sinh Agnar chỉ vì một lí do nhảm nhí như thế này.

Chết tiệt.

Bỏ qua việc đó, tôi phải nhanh chóng tìm ra Anh Hùng mới.

Tôi phải liên lạc với Thánh Ngôn Giáo và ra lệnh cho họ đi tìm.

Trong khi đang suy nghĩ kế hoạch tương lai, một trong những phân thân của tôi phát hiện ra cái gì đó bất thường.

Đó là phân thân đang giám sát lớp của Yamada-kun.

Trong lúc đang trong lớp, đột nhiên Yamada-kun đứng dậy và bắt đầu hành động một cách đáng ngờ.

Không thể nào. Không thể nào, không thể nào, không thể nào!?

[Người, người!]

Tôi đâm Nữ Thần một cú, thật mạnh.

[Người còn muốn can thiệp đến khi nào mới thỏa mãn hả! Người còn muốn bác bỏ cảm xúc của người khác đến bao giờ mới thỏa mãn HẢ! Người thực sự muốn "cứu mạng" người đến mức ĐÓ sao hả!? Bộ người THỰC SỰ không hiểu tại sao mà những người kia phải chết sao hả!?]

Tôi kiềm nén ý muốn giết chết Nữ Thần này ngay lúc này.

Nếu tôi làm thế bao nhiêu công sức trước giờ của tôi không có ý nghĩa gì nữa.

Nữ Thần này, ngoài việc cưỡng ép tiếp tục tính năng Anh Hùng, còn trực tiếp chỉ định Anh Hùng tiếp theo là Yamada-kun nữa.

Yamada-kun, một người luân hồi.

Chắc chắn cô ta đã chọn một người luân hồi vì biết tôi không thể hoặc không muốn giết cậu ta.

Mặc dù Nữ Thần biết rất rõ lí do tôi muốn bỏ tính năng Anh Hùng đi.

Để thu thập năng lượng?

Đó chỉ là một lí do thôi.

Nhưng mà lí do lớn nhất, hơn bất kì gì khác, đó là để tránh việc Ma Vương bị giết chết.

Vì hệ thống, một Ma Vương sẽ luôn có thể bị Anh Hùng giết chết

Gì Ma Vương đó có chỉ số mạnh gấp trăm ngàn lần Anh Hùng đi nữa.

Để loại bỏ hoàn toàn nguy cơ đó, tôi mới phải tốn bao nhiêu công sức thế này chỉ để phá hủy tính năng Anh Hùng.

[Người muốn Ma Vương chết đến mức đó sao hả!? Ma Vương, người mà hơn bất kì ai khác, đã cố gắng hết sức vì người đó!]

Tôi có thể nghe được tiếng mình nghĩ rằng.

Nếu tôi còn ở đây lâu hơn nữa, tôi sẽ thực sự chịu không nổi mà giết chết Nữ Thần mất.

Tôi quay lưng lại với Nữ Thần, rồi Dịch Chuyển đi khỏi nơi đó.

Tôi thậm chí còn không muốn biết biểu cảm Nữ Thần lúc này ra sao.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 275: Đại Chiến Người-Quý Kết Thúc

Khi tôi Dịch Chuyển trở về thì trận chiến cơ bản là đã kết thúc.

Mất đi Anh Hùng và toàn bộ đồng đội của anh ta, đội quân Nhân Loại đã hoàn toàn mất ý chí chiến đấu.

Ngược lại với họ, ở phía sau Quân Đoàn Bảy suốt thời gian trước đó chờ lệnh chính là Quân Đoàn Mười chưa hề sút mẻ gì.

Nhưng mà, Quân Đoàn Mười toàn bộ là lính biệt động do chính tay tôi đã rèn luyện.

Quân đội Nhân Loại, mất đi trụ cột tinh thần là Anh Hùng, không còn sức chống cự với Quân Đoàn Mười nữa.

[Chào mừng Thống Lĩnh trở lại]

Waldo-kun lúc này đang đảm nhiệm vai trò lãnh đội chào mừng tôi trở về.

Đúng là không hổ danh một quý tộc trước- a, thực ra vẫn còn, một quý tộc trẻ đến từ một ngôi trường danh giá.

Lãnh đạo binh lính không hề là vấn đề.

Đúng là cậu ta không phải ngẫu nhiên mà đã từng dính hôn với Felmina-chan.

Nhưng mà tiếc thay, vì thời gian tôi có để rèn luyện cậu ta ít hơn rất nhiều so với Felmina-chan, nên cậu ta bây giờ thua cô bé nhiều lắm.

Dù vậy, cậu ta vẫn đã mạnh ngang một binh lính bình thường của Quân Đoàn Mười rồi, như thế cho thấy ngoài việc làm một Vampire thì chính bản thân cậu ta cũng có tài năng không hề ít.

Cơ mà, nói thế chứ một senpai Vampire của cậu ta đã đi trước cậu ta rất lâu rồi, nên cậu ta còn cần phải cố gắng nhiều lắm.

Khi tôi kiểm tra tình hình những chiến trường khác thông qua phân thân của tôi, ở khu vực của Quân Đoàn Hai thì bây giờ đang chiếm pháo đài, còn Quân Đoàn Ba thì Nhân Loại đã hoàn toàn bỏ pháo đài lại chạy trốn.

Mera đã ra lệnh cho Quân Đoàn Bốn rút lui, và đã bắt đầu làm thế.

Xem ra Quân Đoàn Năm cũng đang rút lui.

Còn Quân Đoàn Sáu thì có vẻ phó đoàn trưởng của bé shota đã ra lệnh rút lui thay cho bé shota đã chết.

Quân Đoàn Tám thì, hình như Oni-kun đã làm hơi quá và đã tiêu diệt hoàn toàn quân địch rồi.

Vì tôi triệu hồi con Taratect Chúa lên chiến trường của Quân Đoàn Một nên họ đã toàn bộ bị tiêu diệt cùng với pháo đài của đối phương.

Có thể nói toàn bộ chiến trường đã kết thúc.

Ở đây cũng thế.

Quân Đoàn Bảy lúc trước khi rối loạn do Anh Hùng sau khi Anh Hùng chết đi đã tập trung lại và phản công.

Họ hợp tác với Quân Đoàn Mười, và gần như đã hoàn toàn dọn dẹp hết binh lính Nhân Loại từ pháo đài.

Trận chiến với đám đang ẩn núp trong pháo đài vẫn đang tiếp tục, nhưng vì họ đã mất đi Anh Hùng, nên tôi không nghĩ họ sẽ có thể tiếp tục quá lâu.

Cả về thể chất lẫn tinh thần đều kiệt quệ rồi.

Kết quả cuối cùng, phe Quỷ thắng ở bốn nơi bao gồm chỗ này.

Phe Nhân Loại thì thắng ở ba nơi.

Nếu tính nơi cả hai phe đều bị tiêu diệt hết thì ở đó hòa.

Nói thế nghe có vẻ như cơ bản là hai bên cân bằng, nhưng tổng thiệt hại của bên Nhân Loại là lớn hơn.

Ngay từ đầu mà nói, dù là ở những chỗ họ thắng thì phe Nhân Loại cũng tử thương rất nhiều.

Cơ mà, nếu tính đến dân số vốn thấp của phe Quỷ luôn, thì thiệt hại của phe Quỷ cũng rất đáng kể.

Nếu không có những biến số như tôi và Oni-kun, rất có thể phe Quỷ và Nhân Loại đã thiệt hại ngang nhau rồi.

Chuyện đó, là đúng như kế hoạch.

Mặc dù chiến thuật bất ngờ của Ngực Đại Thăm của Quân Đoàn Hai khiến họ thắng mà không thiệt hại gì, nhưng cũng không hẳn là nằm ngoài dự kiến.

Chỗ thực sự không ngờ đến, chính là việc tôi phải giết Agnar.

Đây vẫn là chiến tranh, nên tôi đã nghĩ đến trường hợp Agnar bị chết trận rồi.

Nhưng mà, tôi lại không ngờ tôi lại bị ép buộc phải tự mình đẩy ông ấy đến chỗ chết như thế.

Đã đến lúc tăng tốc kế hoạch rồi.

Vốn từ đầu dự định là để phe Quỷ tập trung quanh Balto và Agnar, nhưng hiện tại một trong hai người đã biến mất, nên sẽ tốn thêm thời gian để tập trung phe Quỷ lại lần nữa.

Cũng sẽ tốn khá nhiều thời gian để tái tập hợp quân đội đang tổn thất thảm trọng hiện tại.

Bình thường thì chúng tôi sẽ phải cẩn thận để ý việc bị phe Nhân Loại phản công, và chỉ sắp xếp việc phòng thủ hết sức xong hết rồi mới tiến đánh làng Elf, nhưng có lẽ bây giờ không còn thời gian để làm cách truyền thống nữa rồi.

Hiện tại hẳn nên tăng tốc, tập trung tài lực có thể sử dụng lại một cách nhanh nhất có thể, rồi ngay lập tức tấn công làng Elf, và cơ bản là bỏ qua nếu không thể phòng thủ được.

Tôi cũng sẽ phải nghĩ cách xử lý Anh Hùng mới Yamada-kun nữa.

Tôi buộc phải đảm bảo cậu ta và Ma Vương không bao giờ gặp mặt mới được.

Hơn nữa ở đất nước đó cần phải thực hiện việc phá hủy sự chuẩn bị của Potimas nữa, nên đã đến lúc cho Natsume-kun và Imouto-chan làm việc rồi.

Natsume-kun đã có được hai skill Đại Tội là Dâm Dục và Tham Lam.

Hiện tại sẽ cho cậu ta bí mật hành động để từ từ tích lũy sức mạnh.

Nếu tôi có thể dùng dây cương hướng dẫn cậu ta đi theo đúng đường tiện lợi cho tôi thì sẽ rất tốt.

Còn về người giữ dây cương, chắc là để imouto-chan đi.

Hơn nữa tôi còn phải gặp mặt với Thánh Ngôn Giáo ít nhất một lần nữa nhĩ.

Tôi phải giải thích về Anh Hùng mới trước, rồi có khi sẽ khiến họ hợp tác với chúng ta được.

Dù không có chuyện đó đi nữa, sau khi cuộc chiến tranh này kết thúc vẫn còn cuộc chiến xâm lược làng Elf nữa, nên cũng phải bàn kế hoạch chi tiết cho việc đó nữa.

Muốn quân đội Quý đi được đến làng Elf, nằm trong khu vực lãnh thổ Nhân Loại thì không thể thiếu sự hợp tác của Thánh Ngôn Giáo được.

Nếu muốn tôi dùng Dịch Chuyển đưa họ tới cũng được, nhưng nếu vậy tôi sẽ phải dùng một lượng năng lượng khổng lồ, mà tôi không muốn làm thế cho lắm.

A, nhắc đến bọn Elf.

Tôi còn phải phân tích cái cơ thể của Poti-máy mà bé Vampire và Felmina-chan thu thập được nữa.

Máy móc các kiểu là nằm ngoài chuyên môn của tôi, nhưng chắc nó được làm bằng Ma Thuật với siêu khoa học chứ gì?

Nếu thế thì tôi sẽ ít nhiều có thể phân tích nó được.

Nếu tôi có thể xác định nó đã dùng loại Ma Thuật nào thì tôi có thể xác định chính xác cái phân thân đó nguy hiểm đến mức nào.

Từ trận chiến của bé Vampire với nó thì tôi đã hơi hiểu mức độ nguy hiểm của nó rồi.

Nếu có vấn đề gì đó, chính là việc tôi không rõ liệu bọn Elf có bao nhiêu món vũ khí siêu khoa học như thế này.

Xem ra cách duy nhất để biết đó chính là trực tiếp gặp bọn chúng.

Ừ thì, Ma Vương vẫn còn đây cơ mà, nếu tôi cũng tham dự vào trận chiến đó thì chúng ta không thể thua được.

Cuối cùng, tôi phải xem xét lại tình hình hệ thống.

Tôi không ngờ đến việc Nữ Thần lại tự mình can thiệp.

Trong tương lai, khi chúng tôi phá hủy hệ thống mà Nữ Thần lại can thiệp nữa thì kế hoạch sẽ đổ vỡ hết.

Để đảm bảo chuyện đó không xảy ra, tôi sẽ phải chuẩn bị biện pháp đối phó.

Tiếc là, tôi vẫn chưa hình dung ra được bất kì biện pháp nào như thế cả.

Nói chứ, có khả năng ngăn cản sự can thiệp của Nữ Thần, người cơ bản là lõi của hệ thống không?

Nhưng, tôi vẫn cần phải làm gì đó.

Chết tiệt!

Tôi bị lố quá mà.

Aiiii, sao mà có nhiều chuyện để làm quá vậy.

Quá nhiều!

Sao mà bạn rộn quá vậy?

Mọi thứ là lỗi của Nữ Thần khốn khiếp đó!

Cơ mà, tôi sẽ không nói ra điều đó trước mặt Ma Vương với Kuro đâu, dĩ nhiên là thế.

Hài, nếu không có phần thưởng gì đó tôi không muốn làm chuyện này chút nào.

Chắc là tôi nên vùi Ma Vương món đồ ngọt gì đó quá.

Tạm thời, tôi sẽ để toàn bộ việc quyết định chi tiết về việc thu tóm pháo đài cho Waldo-kun xử lí.

Ừ, vậy đi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 276: Bà Oir, Đừng Cố Quá Sức Mà!

Thông qua phân thân đang giám sát Yamada-kun, có lẽ tôi nên nói rằng "đúng như dự đoán", Yamada-kun chính là Anh Hùng mới.

Yamada-kun đã tự mình nói thể với một giáo viên mà, nên chắc chắn đó là sự thật.

Để lại việc hoàn toàn chiếm pháo đài cho Waldo-kun, tôi Dịch Chuyển đến chỗ Ma Vương.

Ít nhất, trước khi bàn bạc với Ma Vương xong thì tôi không thể bắt đầu gì cả.

Khi Dịch Chuyển đến Tổng Bộ Quân Đội Ma Vương, chỗ Ma Vương đang ở hiện tại thì tôi thấy không khí ở đó đang cực kì căng thẳng.

[Người đến đúng lúc lắm. Ta có chuyện cần hỏi đây]

Kuro, đang ở đó cùng với Ma Vương, kéo chúng tôi đến một nơi vắng vẻ.

Balto đứng nhìn chúng tôi như muốn hỏi gì đó, nhưng cuối cùng quyết định để chúng tôi qua mà không nói gì cả.

Có lẽ thông qua Thần Giao Cách Cảm anh ta đã biết về chuyện Blow chết rồi.

[Có thực sự cần phải ném nó vào không hả?]

["Nó"? Nó là cái gì thế nhỉ? Nếu chỉ nói thế thì tôi không hiểu được đâu nhaa~]

Khi Kuro gắng hỏi tôi như thế, Ma Vương trực tiếp xen vào.

Mặc dù Kuro có đưa mắt nhìn qua Ma Vương trong chốc lát, nhưng anh ta lại sớm quay về nhìn thẳng vào tôi và nói.

[Con Taratect Chúa đó]

[Ồ, là cái kumo-san khổng lồ đó ấy hả. Đúng là trùng hợp thật đó ha. Không ngờ nó đột nhiên lại Dịch Chuyển đến chiến trường như thế nữa]

[Đừng có giả ngu]

[Kuro-chan, đáng sợ quá a~. Shiro-chan cứu chị với-i-i !]

Ma Vương trả lời những câu hỏi anh ta hỏi tôi, và Kuro tiếp tục nhìn tôi mà không thèm để ý đến Ma Vương đó.

Với không khí kì lạ đó, tôi giữ im lặng.

Tôi không có ý định cho Kuro biết về tình hình hiện tại.

[Shiro-chan, chị của em muốn em ít nhất phải phản ứng gì đó được không hả]

[Đừng có mà đánh trống lảng]

Có lẽ anh ta đã nhận ra tôi không có ý định nói gì, Kuro quay qua đối diện với Ma Vương.

Sau đó Ma Vương và Kuro bắt đầu nói chuyện với nhau.

Ma Vương trên lí thuyết không biết lí do tại sao con Taratect Chúa đó lại xuất hiện làm ra việc kinh tởm đó, nhưng cô ấy cũng không có ý định than phiền về việc đó.

Ngược lại, trong lời nói của cô ấy thoáng hiện lên nhiều ý nghĩ không tốt về cả Nhân Loại lẫn Quỷ, rồi lại biến mất.

Sau khi chịu đựng lâu như thế, xem ra cô ấy đã nghĩ rằng có giết nhiều một chút cũng không sao nữa rồi.

Mà, dù ý nghĩ thực sự của cô ấy là gì đi nữa, nếu cô ấy chọn bao che cho tôi thì tôi cũng không than phiền gì.

[Xem ra nếu tôi không nói thẳng ra thì anh không hiểu đúng không? Anh không nghĩ rằng, giữa sự ngu ngốc đến tận cùng và sự bao dung đến tận cùng chỉ là một lần chỉ mông manh thôi sao?]

[Ta không nghĩ thế]

Sau khi nói chuyện một lúc, Ma Vương đột nhiên nói ra một điều khó tin.

Từ cách cô ấy đang nói chuyện tôi đã suýt tưởng rằng cô ấy biết thực sự chuyện gì đang xảy ra.

Hơn nữa, rằng cô ấy đang phê phán hành động của Nữ Thần.

Kuro ngay lập tức bác bỏ lời nói của Ma Vương, nhưng Ma Vương lại có thể nói ra lời như thế, và việc đó bất thường đến mức nào, chắc chắn anh ta biết điều đó đúng không?

[Ồ thật sao. Nhưng mà, anh nên nhớ một điều biết không? Rằng những người được cứu rồi chỉ vì lòng bao dung cuối cùng không làm được gì nên hờn cả]

「Ta cũng là một trong những người được cứu rỗi bởi lòng bao dung đó. Hơn nữa, nói vậy không phải người đang bác bỏ chính tồn tại của chúng ta sao?」

「Tôi đoán thế. Chính xác đó là lí do tại sao tôi và anh không thể đồng ý với nhau được」

「Vậy ta đoán người không có ý định rút lui đúng không?」

「Một chút cũng không」

「... Được rồi. Ta vẫn sẽ tiếp tục hợp tác với người thêm một thời gian nữa」

「Đúng là không hổ danh Kuro-chan! Thật là đáng~ tin cậy mà」

「Nhưng mà, nếu thực sự đến lúc ta không thể nào chấp nhận được nữa, vậy ta sẽ không nương tay」

「Hiểu rồi. Tôi mong là sẽ không đến ngày đó」

Ngay khi cuộc nói chuyện kết thúc, Kuro rời một cách bực dọc.

Khi sau Ma Vương tiễn anh ta đi, cô ấy thở phào nhẹ nhõm.

「Phù. Cứ tưởng chết thật rồi chứ」

Mặc dù Ma Vương không nghi ngờ gì chính là tồn tại mạnh nhất thế giới này, nhưng cô ấy vẫn không thể nào đánh lại Kuro, một vị Thần không thuộc về quy tắc của thế giới này.

Mặc dù cô ấy tranh cãi với anh ta dữ dội như thế, nhưng xem ra trong lòng cô ấy đã rất lo lắng.

「Ma Vương」

[Không sau đâu. Đừng nói gì hết]

Khi tôi cố giải thích tình hình, Ma Vương lại cản tôi lại.

[Nói đúng hơn, chị không muốn em nói hết, chắc vậy. Bởi vì chị có cảm giác quyết tâm của mình sẽ không đủ để tiếp tục nữa]

Nói thế xong, Ma Vương quay lưng về phía tôi.

Với đôi mắt của tôi, dù cô ấy quay lưng lại tôi vẫn thấy được biểu cảm của cô ấy.

Ma Vương vẫn đang mang nụ cười phù phiếm như mọi khi.

Nhưng mà, bên dưới đó, tôi có thể thấy rõ cô ấy sắp khóc đến nơi rồi.

Ma Vương đã biết.

Lí do tại sao tôi lại làm chuyện bất ngờ đó.

Hàm ý của những gì tôi đã làm.

Rằng những gì cô ấy đang cố gắng thực hiện, đã bị bác bỏ bởi chính người cô ấy đang cố gắng cứu sống.

Mặc dù cô ấy biết, nhưng cô ấy vẫn sợ không muốn nghe tôi nói ra sự thật.

Rằng nếu cô ấy thực sự nghe được, cô ấy sẽ không còn đủ dũng cảm tiếp tục nữa.

Và, nếu cô ấy thực sự dừng lại ở đây thì cô ấy sẽ không còn nơi nào để đi nữa.

Chính là bởi vì Ma Vương hiểu được chuyện đó, nên cô ấy không muốn nghe.

Thế nhưng, ngược lại mà nói, chính là bởi vì cô ấy không muốn nghe nên cô ấy vẫn còn muốn tiếp tục.

Rằng dù chính Nữ Thần bác bỏ chuyện đó, nhưng cô ấy vẫn sẽ tiếp tục.

Cô ấy thực sự rất mạnh mẽ.

Ma Vương rất mạnh mẽ.

Bỏ qua chỉ số, bỏ qua việc là một vị Thần hay không, bỏ qua toàn bộ những thứ phù phiếm đó, cô ấy là người mạnh nhất mà tôi biết.

Mạnh đến chói lóa.

Tôi ghen tị với sức mạnh đó.

Bởi vì không có bất kì ai có lòng kiêu hãnh lớn hơn so với Ma Vương.

Còn tôi, hiện tại tôi vẫn không có được một niềm tin sắt đá để có thể ưỡng ngực lên tự hào được.

Tôi không có lòng kiêu hãnh của riêng mình.

Có lẽ đó chính là lí do tôi thực sự đang cố gắng hết sức để giúp đỡ Ma Vương kiêu hãnh này.

Ma Vương vẫn đang quay lưng về phía tôi, nên tôi ôm cô ấy từ phía sau thật chặt.

[Không sao đâu]

Mặc dù tôi chưa từng làm chuyện an ủi người đang buồn bã bao giờ, nhưng tôi nghĩ đây là lúc tôi nên làm thế này.

[Tôi sẽ ở bên chị]

Mặc dù một phần là vì có thỏa thuận với D, nhưng cũng có một phần là ý định của riêng tôi nữa, tôi muốn và sẽ ở bên Ma Vương cho đến giây phút cuối cùng của cô ấy.

Vì thế, từ giờ đến lúc đó, tôi sẽ tiếp tục hỗ trợ Ma Vương.

[Như thế này, làm sao người khác biết được ai mới là onee-san chứ hả]

Ma Vương giỡn như thế.

Bởi vì Ma Vương hiện tại nhìn giống một cô gái nhỏ cơ mà.

Nếu người ngoài nhìn sao chắc chắn tôi sẽ là onee-san.

Nhưng mà tính tuổi tác thì Ma Vương già hơn tôi rất nhiều.

[Gọi là onee-san, không bằng gọi là obaa-san ấy chứ]

Vì tôi sinh ra là con của Mẹ, và vì Ma Vương là người sinh ra Mẹ, nên chúng tôi chính xác mà nói là bà ngoại và cháu ngoại của nhau.

Nên đăng nào đi nữa không ai là onee-san của ai được hết.

[Ahaha. Cũng đúng nhỉ]

Bà ngoại mỉm cười rồi.

[Cám ơn]

Và rồi, ngoại cảm ơn tôi.

Đó là điều ít nhất tôi có thể làm mà.

Ai bảo tôi là cháu ngoan của ngoại làm gì.

~~~~~

Lời tác giả: Cuộc nói chuyện đầy đủ có thể được xem lại ở chương "Bí Mật Đại Chiến Người-Quỷ"

Bảng xếp hạng "sức mạnh trái tim" của Shiro: Ma Vương > sensei > Nữ Thần = Giáo hoàng > Oni-kun >>>>> Bức tường không thể vượt qua >>>>> bé Vampire > tên vô dụng (Kuro)

Đây suy cho cùng cũng chỉ là ý kiến cá nhân của Shiro, những ý kiến khác cũng có thể đúng chứ không sai.

TN: Sức mạnh trái tim, đây là dịch đúng nghĩa đen, không rõ lắm tác giả ý muốn nói gì, nhưng theo trans hiểu thì đây là "sức mạnh tinh thần", là độ cứng cỏi của tâm trí.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 277: Tiếp Tục Hành Động Bí Mật

Bây giờ, sau khi tôi cảm thấy khá hơn rồi thì đến lúc bắt đầu hành động bí mật lần nữa.

Đầu tiên, tôi đã yêu cầu Ma Vương kiểm cho tôi một ít đồ ngọt và sắp xếp một cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo.

Tôi đã nhận được câu trả lời rằng "Cứ việc để đó cho chị!" về vụ đồ ngọt nên tôi sẽ rất vui lòng chờ đợi.

Bên Thánh Ngôn Giáo thì tôi nghĩ rằng sẽ chờ đến lúc họ trả lời mới biết.

Một trong mấy con Rối Nhện đang ở bên Thánh Ngôn Giáo rồi, nên giữ liên lạc không có gì khó khăn cả.

Vì họ chỉ vừa kết thúc với cuộc chiến tranh nên có lẽ chưa thể mở một cuộc họp nhanh như thế được, nên cứ ngồi từ từ mà chờ đợi thôi.

Nói chứ, bên chúng tôi cũng còn cần phải rút lui cả đội quân lại xong rồi mới lại hành quân được nên chúng tôi cũng chưa thể hành động được ngay.

Bởi thế, những người duy nhất có thể hành động thoải mái hiện tại chỉ có tôi, bé Vampire, và Felmina-chan thôi.

Trên lí thuyết thì Ma Vương nếu muốn cũng có thể làm gì tùy thích, có điều làm tổng tư lệnh mà lại đi tìm lum hoàn toàn không ổn tí nào.

Ể?

Quân Đoàn Mười thì sao hả?

Cứ để lại hết cho Waldo-kun.

Chắc chắn để cậu ta xử lí so với tôi vẫn hiệu quả hơn nhiều.

Vì thế, tôi sẽ bắt đầu với việc cho những người có thể hoạt động thoải mái được làm chuyện họ có thể làm.

Đầu tiên, những phân thân đang ở quanh hệ thống, sẽ nhận nhiệm vụ kiểm tra xem có cách nào ngăn Nữ Thần phá hoại hơn nữa hay không.

Nếu có thể thì tôi sẽ cho chúng thực hiện việc đó.

Dỡ bỏ tính năng Anh Hùng hiện tại là không thể.

Trừ phi tôi có thể lợi dụng kẻ hờ nhỏ chỉ xuất hiện ngay lúc danh hiệu đổi chủ thì tôi không thể dỡ bỏ tính năng Anh Hùng được.

Nếu tôi cưỡng ép mà làm vậy thì sẽ ảnh hưởng xấu đến Anh hùng hiện tại.

Tức là Yamada-kun.

Dù không phải thế thì vẫn sẽ cần một lượng năng lượng lớn chỉ để dỡ bỏ tính năng Anh Hùng, tức là cái được không bù cái mất, vì thế tôi sẽ không làm vậy.

Hiện tại, bản thể của tôi đến chỗ của bé Vampire và Felmina-chan.

Tôi thu cơ thể của Potimas vào, tạm thời giữ nó trong một không gian khác.

Tôi sẽ phân tích nó sau.

Tạm thời, đầu tiên tôi phải chuẩn bị cho việc xử lí quốc gia của Yamada-kun.

[Kết luận là, đi dụ dỗ bên Đế Quốc đi]

[Tôi không hiểu cô đang kết luận cái gì mới được?]

Dù tôi đã đưa ra chỉ thị nhưng mà bé Vampire còn không hiểu được tôi nói gì.

Đúng là một người vô dụng mà.

Những lúc thế này cần phải dùng cảm xúc của mình để hiểu người khác muốn gì.

Không phải là vì tôi nói không đầy đủ đâu.

Không phải, hiểu chưa?

Những người lãnh đạo cao tầng của quốc gia của Yamada-kun đã bị Potimas lây nhiễm hết rồi.

Tôi không biết Potimas làm vậy để làm gì, nhưng chắc chắn không có gì tốt đẹp hết, nên tôi sẽ phải xử lí việc đó càng sớm càng tốt.

Nói cho chính xác, là hành động bí mật để tiêu diệt toàn bộ phân thân của Potimas, bằng cách giết toàn bộ mọi người đã bị lây nhiễm.

Ví dụ như là đức vua.

Tôi nghĩ rằng cố gắng cứu những người bị lây nhiễm, cơ bản không phải là không làm được.

Chỉ là nếu làm vậy tốn nhiều công sức lắm, hơn nữa cũng chỉ cứu được có một người.

Cứu một người duy nhất rồi chắc chắn toàn bộ những người còn lại sẽ bị giết hết.

Nếu thế thì chấp nhận giết hết toàn bộ luôn cho rồi.

Bởi vậy, vì chuyện phải làm cơ bản là giết hết toàn bộ cao tầng của một đất nước, nên chắc chắn đó sẽ là một vụ việc cực kì nghiêm trọng.

Hơn nữa, vì cần phải giết hết mọi người cùng lúc nên nó sẽ càng là một vụ việc lớn không thể giấu được.

Nếu không thể giết hết mọi người cùng lúc rất có thể Potimas sẽ phát hiện ra.

Nhân tiện, tôi định là để Natsume-kun đảm nhận nhiệm vụ làm hung thủ chính.

Tôi đã nghĩ đến việc tự mình làm, nhưng mà tôi muốn Potimas biết càng ít về tôi càng tốt.

Mặc dù với việc tôi giết Anh Hùng gần đây rất có thể hắn đã biết tôi tồn tại, nhưng hắn là chưa đủ để phát hiện ra tôi là một vị Thần.

Nếu Potimas tưởng nhầm sức chiến đấu cao nhất của chúng tôi là Ma Vương thì lại càng tốt.

Tôi cá là Kuro sẽ không hành động vì nhiều lí do khác nhau, nên anh ta không được tính là sức chiến đấu.

Cuối cùng, tôi chọn hai người là Natsume-kun và imouto-chan.

Natsume-kun đã trở nên điên cuồng về nhiều mặt khác nhau, nên tôi định sẽ lợi dụng cậu ta rồi ném cậu ta đi, còn imouto-chan sẽ là người điều khiển cậu ta.

Như thế này Natsume-kun sẽ là người trực tiếp ở trung tâm vụ việc, còn tôi thì ở một bên không ai để ý.

Nhân tiện, nếu giấu được luôn hướng hành động của quân đội Ma Vương càng tốt.

Natsume-kun là hoàng tử của Đế Quốc.

Vì thế, hãy lợi dụng mối quan hệ đó đến mức tối đa, cơ bản là vậy.

Số lượng binh lính Natsume-kun có thể điều khiển một mình chắc là không nhiều, nên bé Vampire sẽ dùng Quyển Rũ của cô bé thao túng những cao tầng của Đế Quốc, và hỗ trợ Natsume-kun.

Natsume-kun cũng có skill Quyển Rũ cao cấp nhất là Dâm Dục nữa, nên hiện tại nên đi xâm chiếm Đế Quốc từ bên trong là vừa.

Nếu vậy đến lúc đội quân Ma Vương hành quân đến làng Elf sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Ừ.

Đúng là một kế hoạch tuyệt vời do chính tôi nghĩ ra.

Chỉ là hơi cực đoan một chút.

Cơ mà lúc này thì quá trễ để tính kế hoạch khác rồi.

Tôi cực khổ hết sức giải thích toàn bộ cho bé Vampire và Felmina-chan hiểu.

Phù, thật sự còn cực khổ hơn đánh bại Anh Hùng nữa.

[Hiếu rồi. Được rồi, vậy đi gặp người được gọi là "imouto-chan" này thôi]

Tôi không hiểu "được rồi" là sao.

Này bé Vampire, không phải tôi đã dạy dỗ bé là khi giải thích gì đó cho người khác hiểu thì phải giải thích rõ ràng từ A đến Z sao?

Tự dùng cảm giác để suy đoán hả?

Tôi không phải nhà ngoại cảm đâu nha, sao làm vậy được.

Thật tình, giới trẻ hiện giờ lúc nào cũng thích nói vắn tắt hết.

Ừ mà, từ giờ trở đi họ sẽ làm việc chung với nhau mà, nên nếu cô bé muốn gặp thì tôi sẽ cho gặp.

Tôi dùng phân thân nhìn imouto-chan thử.

Vì onii-sama Yamada-kun của cô bé đột nhiên hành động một cách bí ẩn trong lớp rồi bỏ đi, cô bé đang hơi lo lắng.

Cô bé về phòng riêng rồi, nhưng đang bước đi vòng vòng không thể bình tĩnh được.

Vậy ra cô bé lo lắng cho onii-sama nhiều đến thế sao.

Hiếu rồi, hiếu rồi.

Được rồi, đi chặn hòng bữa ăn của imouto-chan nào.

Chúng tôi đi đến phòng imouto-chan bằng Dịch Chuyển.

[!?.]

Imouto-chan cứng đờ vì sốc khi chúng tôi xuất hiện bất ngờ.

Bé Vampire đang nhìn chăm chăm imouto-chan.

Felmina-chan, vì lí do nào đó có vẻ như đang nhìn imouto-chan với ánh mắt thương hại.

Thật không thể hiểu được.

「Cô bé có muốn biết chuyện gì xảy ra với onii-san của bé không?」

Nghe tôi hỏi như thế, imouto-chan giật mình vì ngạc nhiên.

Những người dễ hiểu thế này thật là tốt quá.

Bây giờ, đến lúc làm kế ước với quý dữ, à không, là với Ác Thần.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 278: Cách Để Lừa Đẹp Một Imouto Bro-Con

Hôm nay onii-san của cô bé hành động kì lạ đúng không nè?

Muốn biết không nè?

Tôi sẽ cho cô bé biết nha.

Thật đáng kinh ngạc thay, onii-san của cô bé được chọn làm Anh Hùng đó.

Anh Hùng trước kia cũng là onii-san của cô bé đó nhỉ, nhưng mà tôi giết cậu ta rồi.

Bởi vì Anh Hùng phiền phức lắm nha.

Hay là tôi nên xóa sổ cậu ta luôn nhỉ, hừm.

Làm sao đây ta, hừm.

Nếu như có ai đó hợp tác với tôi có khi tôi không cần phải xóa sổ cậu ta đâu, ha.

Thả thính, thả thính.

Hết.

Đó là phiên bản ngắn gọn của cuộc nói chuyện giữa tôi và imouto-chan.

Hiện tại, tôi đang bị sốc vì thấy khi nghe được việc Yamada-kun biến thành Anh Hùng rồi thì Imouto-chan đã hăng hái đến mức chảy máu cam luôn.

Vậy ra việc hăng hái quá mức dẫn đến chảy máu cam không phải là lời đồn nhảm.

Sau đó tôi có cảm giác cô bé sắp sửa lại tuôn một tràng "onii-sama", nhưng mà Felmina-chan cản cô bé lại được, nên vấn đề đó đã được giải quyết.

Tốt lắm Felmina-chan.

Đúng là không hổ danh một quý tộc tước hiệu cao trước đây mà.

Khả năng giao tiếp của cô bé cao hơn tôi không biết bao nhiêu lần.

Nhân tiện khi tôi tiết lộ rằng Yamada-kun đã trở thành Anh Hùng, đột nhiên lại có một đứa khác trở nên ồn ào.

Ừ, là bé Vampire đó.

Nghĩ lại thì, hình như tôi quên chưa nói phần đó cho cô bé biết.

Để cho cô bé im lặng một cách nhanh chóng tôi quyết định đá cô bé bay đi.

Cô bé lún sâu vào tường như trong manga hài ấy, nên chắc cô bé sẽ im lặng trong một lúc.

Thấy thế, tôi có cảm giác mặt Imouto-chan trắng bệch vì sợ, nhưng đừng để ý làm gì.

Sau đó tôi còn có cảm giác Felmina-chan đang cười chế nhạo cô bé nữa, nhưng chắc chỉ là tưởng tượng thôi.

「VẬY CÁC NGƯỜI MUỐN TÔI LÀM GÌ?」

Nên, tình hình hiện tại là imouto-chan lòng đang rối bời.

「Rất đơn giản. Nếu cô muốn cứu onii-sama của cô thì hãy phản bội đất nước của mình. Nếu không thể làm thế, vậy cô sẽ không chỉ mất đi đất nước của mình, mà còn mạng onii-sama của cô, và mạng của chính bản thân cô nữa. Cô sẽ chọn thế nào đây?」

Felmina-chan khi đang dẫn imouto-chan vào đường cùng có vẻ hơi hăng hái một chút.

Nhìn thế này cô bé không khác gì một "cô gái quý tộc phe phản diện" cả.

Thường thì cô bé vẫn kiềm chế bản thân, nhưng Felmina-chan vốn dĩ xuất thân từ một gia đình danh giá cơ mà.

Chắc chắn cô bé quen với việc ra lệnh hơn là nhận lệnh.

Imouto-chan đang dẫn đo suy nghĩ với một vẻ mặt cay đắng.

Đôi lúc cô bé có thể hiện vài dấu hiệu nguy hiểm, nhưng rồi cô bé lại nhanh chóng kiềm chế bản thân rồi ngưng lại.

Xem ra cô bé hiểu rõ dù có cố tấn công chúng tôi thì cũng sẽ chỉ bị đánh bại mà thôi.

Ừ thì, imouto-chan ngay từ đầu đã đánh không lại tôi rồi.

Dù cô bé có mạnh hơn nhiều so với người bình thường của thế giới này đi nữa thì chắc chắn cô bé còn không đánh lại cả Felmina-chan nữa là.

Imouto-chan suy nghĩ rồi lại suy nghĩ, cuối cùng cũng chịu thua.

Nói thật thì, tôi hơi ngạc nhiên rằng cô bé suy nghĩ nhiều như thế.

Tôi cứ nghĩ cô bé là một bro-con không có thuốc chữa cơ đấy.

Tôi mong đợi kiểu như là "nếu là vì onii-sama thì tôi sẽ chấp nhận" ngay lập tức hay gì đó.

Dựa vào phân thân của tôi thì tôi thấy được cô bé không có cái gọi là lòng yêu nước.

Thậm chí, tôi còn có hơi thấy cô bé ghét đất nước này nữa.

Lớn lên trong môi trường gia đình như thế, cô bé không hề hòa thuận với ai trong gia đình bao gồm cả mẹ và anh trai ruột của mình, dĩ nhiên trừ Yamada-kun ra.

Hai người họ, trên lí thuyết là nữ hoàng và thái tử của đất nước này.

Nên tôi mới không ngờ rằng cô bé lại suy nghĩ đắn đo về việc phản bội đất nước như thế.

A, hiểu rồi.

Nếu cô bé hợp tác với chúng tôi, vậy nghĩa là cô bé đang chống lại onii-sama yêu quý của mình nhỉ.

Bởi vậy cô bé mới suy nghĩ nhiều như thế, và đắn đo đến mức này nhỉ.

Imouto-chan đang gục đầu xuống với biểu cảm như thế giới sắp sụp đổ đến nơi rồi.

Felmina-chan và bé Vampire đã hồi phục lại hồi nào tôi không biết nhận ra điều đó, và đang nhìn mặt imouto-chan mà cười mỉm.

Hai cái đứa này...

[Là hai người yêu nhau nhưng lại phải đối đầu với nhau]

Tôi thì thâm vào tai imouto-chan.

Đột nhiên vai cô bé run bần bật.

「Càng làm cho tình yêu bị ngăn cấm phát triển, bùng cháy thành nhiệt huyết」

Nghe thế cô bé lại giật mình nhẹ.

「Khi phát hiện ra, cậu ta sẽ chỉ còn nghĩ đến cô bé mà thôi」

「Tôi chấp nhận!」

Quá dễ.

Cái cô bé bro-con này sao mà dễ dụ quá vậy?

Nhìn cô bé đang ngoác miệng ra cười một cách ngu ngốc thế này không ai tin chỉ vài giây trước cô bé còn đang mang vẻ mặt tuyệt vọng.

Cô bé này bị hỏng rồi - nên làm gì đó gấp đi.

Nói chứ, thực ra đã quá trễ rồi.

Để cô bé có động lực thêm, lần sau tôi sẽ đem vào cuốn tiểu thuyết có nhân vật chính là nữ đâm ra yêu kẻ thù của mình.

Cái thể loại mà có kết thúc có hậu hai người đến được với nhau ấy.

Cơ mà, tôi không nghĩ Yamada-kun và imouto-chan có được kết thúc kiểu đó đâu.

Giờ thì tôi đã nằm trong tay imouto-chan lúc này đang mơ tưởng đến một kết thúc được đến với nii-sama của mình sau khi vượt qua thử thách, nên tiếp theo chúng ta sẽ đến chỗ Natsume-kun.

Ý tôi là Dịch Chuyển thẳng đến chỗ Natsume-kun đang ở hiện tại.

[Hử? Cái gì?]

Khi chúng tôi Dịch Chuyển đến, Natsume-kun đang tẩy não vài người giám sát cậu ta.

Tôi vẫn đang theo dõi hành động của cậu ta suốt thời gian qua thông qua phân thân, và cậu ta đang từng bước một tẩy não từng người giám sát để gây nhiễu hành động của họ.

Nhân tiện những người giám sát cậu ta là người của nhà Ooshima-kun.

Nhà Ooshima-kun là một nhà Công Tước của đất nước này.

Cả Công Tước lẫn Công Tước phu nhân đều đã bị Potimas lây nhiễm rồi.

Nghĩa là, Natsume-kun không cần tôi ra chỉ thị gì vẫn đang hành động có lợi cho tôi.

[Hmm? Cô là... Wakaba sao?]

Mặc dù trên lý thuyết tôi có Ma Thuật che đậy nhưng cậu ta có thể ngay lập tức nhận ra tôi.

Dường như Kusama-kun lúc trước cũng nhìn ra mặt của tôi ngay lập tức luôn, nên xem ra những ai đã biết mặt tôi không bị ảnh hưởng.

Nghĩ lại thì, đây là lần đầu tiên chúng tôi gặp nhau khi cậu ta đang không điên cuồng nhỉ.

Cơ mà, tôi sẽ cưỡng ép cho chút ý chí không điên cuồng cuối cùng đó "đăng xuất" ngay bây giờ thôi.

Truyền tín hiệu đến phân thân bên trong đầu Natsume-kun - làm đi.

「Aa-hựe?」

Natsume-kun kêu rên một cách kì lạ, rồi trợn mắt ngược hẳn lên trên.

「 「 「Oa」 」 」

Giọng nói của bé Vampire, Felmina-chan và imouto-chan vang lên cùng lúc.

Xem ra họ không chấp nhận việc phản ứng giống nhau, vì bé Vampire và Felmina-chan ngay lập tức lườm nhau quyết liệt.

Đừng có cãi vã cái chuyện nhỏ mọn thế này chứ.

Đầu tiên, thông qua phân thân đang điều khiển Natsume-kun, tôi đặt vào tiềm thức ý nghĩ rằng imouto-chan là một người hợp tác biết vâng lời.

Nhân tiện, tôi cũng gợi ý cậu ta hành động để lật đổ đất nước này.

Xong.

A, chắc là tôi cũng nên thay đổi kí ức khiến cậu ta nghĩ rằng chúng tôi là những người hỗ trợ cậu ta luôn.

Sau khi làm giả kí ức của Natsume-kun xong, mắt cậu ta quay về như cũ, cùng lúc cơ thể cậu ta vừa co giật vừa run rẩy một cách kì lạ, rồi sau đó cứng đờ lại.

Cuối cùng, cứ như chưa có chuyện gì xảy ra, mặt cậu ta trở lại bình thường.

「A, là Shiro à. Có chuyện gì?」

Natsume-kun từ đây sẽ không xem tôi như Wakaba Hiirou nữa, thay vào đó sẽ là Shiro.

Không có lí do gì đặc biệt.

[Dùng những cô gái này]

Tôi chỉ tay về phía những cô gái đang đứng cạnh tôi.

Imouto-chan sẽ là phụ tá cho Natsume-kun, còn bé Vampire sẽ từ từ chiếm quyền điều khiển Đế Quốc từ bên trong.

Còn Felmina-chan thì sẽ cùng tôi quay về phe Quỷ còn việc khác.

Cơ bản là thế, tôi sẽ cho imouto-chan chính thức làm nhiệm vụ cố vấn và giữ dây cương Natsume-kun.

Còn bên Đế Quốc thì sẽ còn một thời gian nữa lời nhắn của cậu ta mới đi đến nơi nên bé Vampire sẽ còn phải chờ một lúc mới xuất hiện.

Mọi thứ đã xong, tôi để imouto-chan lại cho Natsume-kun quản lí rồi rời đi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 279: Từng Từng Từng Từng Từng

Tôi đã cho imouto-chan và Natsume-kun gặp nhau rồi.

Còn việc mà bản thân tôi có thể làm tiếp theo, có lẽ là đi phân tích cơ thể Poti-máy.

Tôi để bé Vampire lại với Waldo-kun, để cho họ hoàn thành việc chiếm pháo đài với nhau.

Tôi đã đưa Felmina-chan về lãnh thổ Quỷ rồi, để cô bé chuẩn bị kế hoạch phòng ngừa phản công.

Sau khi đưa hai cô bé về lại đúng chỗ của họ, tôi bước vào không gian chỗ tôi trữ cơ thể của Potimas.

Ở đó tôi bắt đầu tháo dỡ cơ thể Poti-máy.

Tôi cảm giác mình như là một bác sĩ chuẩn bị phẫu thuật vậy.

"Dao mổ!", giống như thế.

Thực tế thì tôi không cần dao mổ mà dùng tay không tháo dỡ nó ra luôn.

Cơ mà, cơ thể này sao ghê vậy?

Không ngờ nó lại là một cơ thể máy gần như hoàn toàn.

Lúc đầu tôi đã nghĩ rằng cơ thể đó sử dụng Elf làm lõi, rồi thêm các bộ phận máy gắn đây đó thôi, nhưng thực tế nó hoàn toàn là máy móc trừ phần não với vài bộ phận quan trọng.

Thật chứ, cái này là Kẻ Hủy Diệt luôn rồi còn gì.

Dù là tôi đi nữa thì máy móc vẫn nằm ngoài chuyên môn của tôi, nên tôi không xác định được nhiều bộ phận có tác dụng là gì.

Nhìn qua nhìn lại các kiểu, tôi có thể thấy được chỗ này là để hỗ trợ sự sống, chỗ kia là điều khiển hành động, nhưng mà còn về lí thuyết chuyên sâu về cách hoạt động thì tôi mù tịt.

Nhưng mà!

Tôi chỉ mù phần máy móc thôi.

Những phần cổ ngữ nhìn như Ma Thuật khắc trên các bộ phận máy móc thì tôi hiểu.

Vì tôi là một vị Thần mà.

Nếu đây chỉ là máy móc 100% như mấy cái ở Trái Đất thì tôi sẽ phải ngồi học kĩ thuật máy móc lại từ đầu, nhưng nếu mà một thứ do tộc Elf tạo ra mà không có bao gồm bất kì phần Ma Thuật hay Ma Pháp nào thì quá mức phá vỡ hình tượng đi.

Thật đó, nếu không có thì tôi khóc luôn đó.

Vừa tháo dỡ phần máy móc ra, tôi vừa phân tích phần Ma Thuật khắc trên đó.

Tạm thời tôi sẽ mặc kệ hoàn toàn những phần máy móc.

Vì tôi chẳng nào cũng chẳng hiểu chúng được.

Nói chứ, những phần chỉ là máy móc mà không có Ma Thuật thì chắc cũng không quan trọng là mấy đâu.

Tệ nhất thì nó chứa vũ khí nguyên tử thôi đúng không nào?

... Nghĩ lại thì, có khi tôi không nên đùa về chuyện đó.

C-chắc là, có lẽ là, không sao đâu.

Nó không có lõi năng lượng hạt nhân thu nhỏ đâu, tôi mong là thế.

Tôi tiếp tục việc tháo dỡ cẩn thận hơn một chút.

Việc tháo dỡ sắp xong rồi.

Hmm.

Kết quả phân tích là cơ thể này không có quá nhiều Ma Thuật được khắc lên đó.

Đầu tiên, có Ma Thuật để tăng độ cứng tổng thể của cả cấu trúc.

Tính ra chỉ số thì nó cơ bản tăng phòng thủ.

Ngoài ra, còn có Ma Thuật tăng độ linh hoạt.

Tính ra chỉ số thì đây sẽ tăng tốc độ hoặc là sức tấn công.

Có nhiều cái khác nhỏ nhỏ được thêm vô nữa, nhưng chỉ là để hỗ trợ hai cái Ma Thuật nói trên, hoặc là được thiết kế để kích hoạt các Ma Thuật công kích đơn giản.

Cái duy nhất có sức phá hoại cao là cái được gắn ở trên cánh tay đã gây sát thương được cho bé Vampire, bắn ra cái gì đó hơi giống một tia laze, thực tế thì nó là một thứ kết hợp giữa máy móc với Ma Thuật nên tôi không hiểu rõ lắm.

Nói cho dễ hiểu, những Ma Thuật được sử dụng lên cơ thể này cơ bản chỉ là phiên bản bắt chước của Ma Thuật hệ thống, cho phép cư dân của thế giới này tăng chỉ số như đó là chuyện hiển nhiên.

Tôi không chắc lắm, nhưng dường như cơ thể này nằm ngoài sự hỗ trợ của hệ thống, và không có những quyền lợi như chỉ số.

Vì thế nên cấu trúc bên ngoài của nó mới được gia cố kỹ như thế.

Nói chứ, mức độ gia cố khá là đáng kể.

Bỏ qua khả năng tấn công, nếu tính chỉ số ra thì lớp phòng thủ này chắc mạnh cỡ 10000 nhỉ?

Tôi không còn được hệ thống hỗ trợ chỉ số nữa rồi nên đây chỉ là ước tính thôi.

Đúng là không dùng được Giám Định phiên quá đi.

Chỉ riêng việc nó đủ sức đánh ngang tay với bé Vampire ở tầm gần thì có thể thấy nó mạnh đến cỡ nào.

Theo tôi thấy dù nó mạnh đến thế thì vẫn không đủ để trở thành mối lo ngại.

Chỉ là nếu có nhiều những con thể này thì sẽ hơi khó để Oni-kun với bé Vampire xử lý, còn với binh lính bình thường thì vô vọng thôi mà.

Ma Vương hay tôi thì đơn giản là quá mức chịu đựng của bọn này.

Nếu muốn đánh bại Ma Vương với đám này thì sẽ cần phải chuẩn bị ít nhất 10000 con.

Còn đánh với tôi thì có bao nhiêu cũng không có kết quả gì, chỉ có tác dụng nhây câu giờ thôi!

E hèm.

Đó là nếu bọn này thực sự là con bài tẩy của tộc Elf.

Nhìn sơ mức độ tiên tiến của cơ thể này, theo tôi thấy nó hơi giống khoa học cổ.

Thứ đã hỗ trợ kích hoạt việc Phong Thần của tôi chính là cơ sở ngầm của nền văn minh cổ đại.

So với mức độ khoa học kỹ thuật của bọn robot ở đó thì gần như cơ thể này không khác gì bọn đó hết.

Nghĩa là bọn Elf chưa vượt quá được mức độ khoa học của nền văn minh cổ sao?

Không, tôi không nghĩ thế.

Bằng chứng là cơ thể Poti-máy này đã được chế tạo cách đây khá lâu rồi.

Phân tích thử Ma Thuật được sử dụng thì nó được kích hoạt cách đây ít nhất 800 năm.

Nghĩa là cơ thể máy này tồn tại ít nhất 800 năm rồi.

Có thể não bộ đã được thay thế, vì đó là bộ phận hữu cơ duy nhất còn lại trong cơ thể này.

Cứ xem như đây là cơ thể phiên bản cũ thì tốt hơn.

Tôi không biết tại sao nó lại được đem ra sử dụng lúc này, nhưng mà nó không phải là một phiên bản gần đây.

Có thể bọn chúng cho rằng chỉ cần dùng cơ thể cũ này là đủ rồi.

Trên lí thuyết, trừ Ma Vương ra ai cũng sẽ khấp vắn đề khi xử lí nó.

Mặc dù bé Vampire và Oni-kun có thể xử lí nó được nhưng mà Mera thì tôi không chắc.

Hắn là Kuro có một vài thuộc hạ đủ sức xử lí cơ thể này, nhưng mà tôi không tính chúng vào trong kế hoạch của mình.

Hmm.

Kết luận: bọn Elf có thể nguy hiểm hơn tưởng tượng.

Tôi hoàn toàn không biết liệu bọn chúng tiến bộ bao nhiêu từ lúc chế tạo ra cơ thể này rồi, nhưng đây sẽ là mức độ tối thiểu.

Nếu tôi nghiêm túc thì tôi không nghĩ mình đánh thua được, nhưng có khi sẽ gặp trường hợp bị ép phải sử dụng nhiều năng lượng hơn dự kiến.

Tôi muốn tránh việc đó hết mức có thể.

Lại thêm một việc để lo rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 280: Tàn Cuộc Trận Chiến Tranh

Việc thu dọn pháo đài tôi giao lại cho Waldo-kun, sau khi bé Vampire tham gia vào đó thì mọi chuyện kết thúc rất nhanh.

Mặc kệ hoàn toàn đám Nhân Loại đang cố thủ hết sức, bé Vampire một mình gạt bỏ bức tường phòng vệ đi và xâm chiếm pháo đài.

Sau đó chính là cảnh địa ngục trần gian, đầy đủ với những tiếng kêu gào rú thảm thiết kết thúc với việc pháo đài hoàn toàn thất thủ.

Thật chứ, như thế, có hơi quá tay không?

Cơ mà tôi không thể ý kiến gì được.

Cô bé có vẻ đang bực bội chuyện gì đó.

Kết quả cuối cùng, thay vì là một cuộc thâm tóm không đổ một giọt máu, nó trở thành một cuộc thâm tóm đẫm máu, với Quân Đoàn Mười và những binh lính còn lại của Quân Đoàn Bảy trở thành kẻ thắng cuộc.

Quyết định được đưa ra là giao pháo đài cho những đầu lĩnh còn lại của Quân Đoàn Bảy còn Quân Đoàn Mười thì rút lui.

Bây giờ pháo đài bị chiếm rồi, nhưng thực sự thì không có nhiều tù binh cho lắm vì không có nhiều người bên phe kia còn sống cho lắm.

Dĩ nhiên cũng có khả năng phe Nhân Loại sẽ hành động để chiếm lại pháo đài, nhưng mà bên đó cũng rồi mà không kém gì bên này nên tỉ lệ đó rất thấp.

Bởi vậy không cần để nhiều binh lính ở đây làm gì cả.

Hơn nữa, tôi muốn Quân Đoàn Mười có khả năng hoạt động thoải mái một chút, chuẩn bị cho cuộc xâm chiếm làng Elf.

Những quân đoàn khác đều đang rút lui hoặc đang thực hiện việc xâm chiếm pháo đài của họ.

Quân Đoàn Hai lẽ ra là phải tự mình chiếm pháo đài, nhưng vì âm mưu của Vếu Đại Thấm nên bây giờ nó là nhà của bọn khỉ, nên họ đang lãnh nhiệm vụ canh chừng bọn Khỉ tràn vào lãnh thổ Quý.

Nói như thế, việc xâm chiếm biến thành canh chừng hẳn là kế hoạch của Vếu Đại Thấm để giữ binh lính của mình ở toàn vẹn chẳng?

Nếu họ quay về bây giờ, mặc dù họ sẽ không bị thương tích gì, nhưng vì cần phải bổ sung binh lính cho những quân đoàn khác nữa, nên chắc chắn họ sẽ bị chia năm xẻ bảy, và đằng nào cũng không tránh được việc tái cấu trúc hết.

Bởi vậy cô ấy không muốn cho quân đội của mình quay về.

Có lẽ cô ấy đang nghĩ về việc bảo tồn quân lực hết mức có thể để chống lại Ma Vương hay gì đó.

Quân Đoàn Ba hiện tại đang hoàn thành việc xâm chiếm pháo đài họ đã đánh gục.

Cái tên khổng lồ gốc đang tỏ ra tốt bụng hơi quá mức, vì vậy dù lúc này đang là một cuộc chiến tranh nhưng hẳn vẫn đối xử tử huyệt của mình rất tốt.

Bởi vậy nên tốn nhiều công sức không cần thiết hơn, và tôi nghĩ họ sẽ không thể trở về được trong thời gian ngắn.

Quân Đoàn Bốn đang trong quá trình rút lui.

Vì họ dứt khoát rút lui như thế, nên có lẽ họ sẽ là quân đoàn đầu tiên quay về lãnh thổ Quỷ.

Bởi vì Mera đang lãnh đạo họ mà, nên không có gì phải lo hết.

Quân Đoàn Năm cũng thế, đang trên đường rút lui.

Họ bị tổn hại nhiều hơn so với Quân Đoàn Bốn, nên họ đã phải dừng lại ở một thị trấn trên đường để chăm sóc cho những người bị thương và bổ sung nhu yếu phẩm.

Đặc biệt vì họ có quá nhiều binh lính bị thương nên họ có khi phải ở lại thị trấn đó khá lâu, nói chung là không đi đâu được một thời gian.

Quân Đoàn Sáu cũng đang rút lui.

Tình hình của họ còn thảm hơn cả Quân Đoàn Năm nữa.

Thống Lĩnh của họ là bé shota chết trận, hơn nữa còn nhiều binh lính tinh nhuệ khác bị chết.

Bỏ qua Quân Đoàn Một bị tiêu diệt hoàn toàn, có thể nói họ là bên bị tổn thất nặng nề nhất.

Vì hiện tại gần như là không thể nào tái cấu trúc họ lại thành một đội quân hoàn chỉnh nữa rồi, nên hẳn là họ sẽ bị chia đều ra dời đi cho những Quân Đoàn còn lại.

Nói chung, giống Quân Đoàn Năm, sẽ còn một thời gian nữa họ mới trở về được.

Quân Đoàn Tám trở về một cách huy hoàng.

Bởi vì họ đã thắng trận cơ mà.

Gọi là đang rút lui là không đúng.

Nhưng mà cái không khí bao trùm Quân Đoàn Tám tẻ không kém gì những Quân Đoàn đã bị thua trận.

Bởi vì Oni-kun đã cho họ thấy sự tàn bạo của bản thân và biến cả chiến trường thành địa ngục.

Chiến trường lúc nào cũng là địa ngục, nhưng những gì cậu ta làm là xứng với những tầng cuối cùng của địa ngục.

Đáng sợ, đáng sợ.

Cái pháo đài lẽ ra họ phải chiếm bị tiêu diệt hoàn toàn luôn rồi, vì không có lí do để ở lại nữa nên họ đang huy hoàng trở về.

Tù binh?

Thực sự nghĩ là còn ai sao?

Quân Đoàn Chín từ đầu đã không rời đi, nên bỏ qua.

Vì đó là một Quân Đoàn Ma Vương mà không phải là một Quân Đoàn Ma Vương.

Cuối cùng, đội quân duy nhất có thể tự do hành động chỉ còn mỗi đội quân của chính Ma Vương mà thôi.

Đội quân trực tiếp dưới quyền Ma Vương vốn dĩ đảm nhận nhiệm vụ phòng thủ lãnh thổ Quỷ, nên nghĩ lại thì họ cũng không phải cứ muốn là đi được.

Nói thật thì, một mình Ma Vương là đủ sức phòng thủ rồi ấy chứ.

Khi cần thiết thậm chí gọi luôn những con Rối Nhện và Taratect Chúa còn lại cũng được.

Không có quân đoàn nào hiện tại có thể hành động được.

Nếu mọi người nghĩ như thế đồng nghĩa với việc không có gì để làm thì quá sai lầm rồi.

Việc xử lý tàn cục chiến trường không hề nhẹ nhàng chút nào đâu.

Để hồi phục cho binh lính bị thương cần có thuốc men, hoặc những người sử dụng được Ma Pháp Chữa Trị.

Ngoài ra phải bổ sung toàn bộ nhu yếu phẩm và tiêu hao phẩm.

Cần phải xem xét lại tổng thiệt hại và tổng binh lính còn sống nữa.

Sau đó cần phải lên kế hoạch tái cấu trúc nữa, nếu không thì không thể dựa vào đó tiến đánh làng Elf được.

Công việc cần làm cơ bản là không bao giờ hết cả.

Mấy việc như thế tôi giao hết cho Felmina-chan.

[Khoan đã, giúp tôi với chứ]

Cố lên!

Tôi có chuyện khác cần phải làm rồi!

Tôi nói thật đó.

Tôi muốn xử lý càng nhiều Elf và những người hợp tác của chúng càng tốt, vì chúng đã lợi dụng dịp này để lộ mặt rồi.

Bọn Elf và những người hợp tác kia vô tình đang rải rác khắp nơi trên thế giới.

Có thể thấy được tầm hoạt động của chúng rộng cỡ nào, chỉ bằng sự thật rằng chúng thiết lập những điểm Dịch Chuyển thậm chí ở trong lãnh thổ Quỷ.

Vì chúng dùng được Dịch Chuyển nên tiêu diệt hết không dễ tí nào.

Thậm chí có thể nói là vô vọng.

Nhưng mà nếu tôi sẽ dùng cơ hội này để thử làm vậy, thì có thể tôi sẽ kiểm chế chúng được một lúc.

Nói chung là, tôi sẽ tiêu diệt toàn bộ những cơ thể máy mà Potimas tốn nhiều công sức và thời gian để làm ra.

Khi tôi tính đến yêu cầu rằng những người đi theo tôi cần phải ít nhất làm được chuyện đó thì số người thỏa mãn điều kiện rất giới hạn.

Nếu vậy bên kia hẳn là sẽ cảnh giác.

Dù là bọn chúng chọn phản công hoặc là rút lui về làng Elf đi nữa thì tôi cũng có lợi.

Nếu chúng rút lui về làng Elf tôi có thể phát hiện được những điểm Dịch Chuyển chúng tốn nhiều thời gian như thế để thiết lập, nếu chúng chọn phản công thì tôi sẽ có thể phân tích sâu hơn về chiến lược của bọn Elf.

Nói chung đằng nào cũng có lợi.

Hmm.

Nhân tiện, chắc tôi dùng luôn cơ hội này để cho bé Vampire lên cấp đi.

Sau khi chiếm xong pháo đài hẳn là bé đã lên cấp tương đối nhiều, nhưng vẫn còn có thể tăng nữa mà.

[Vì thế, đi nào]

[Tôi nói rồi và tôi sẽ nhắc lại lần nữa! "Vì thế" là sao chứ!?!]

Tôi bắt cóc bé Vampire đang ngồi nghỉ ngơi với Waldo-kun trong pháo đài.

Bây giờ chúng ta sẽ Dịch Chuyển khắp nơi trên thế giới để tiêu diệt những khu vực có tập trung bọn Elf và người hợp tác của chúng!

Cơ bản là một chuyến du lịch thế giới mini.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Tính Toán Sai Lầm Của Thủ Lĩnh Elf

Góc nhìn của Po-no-ji (là cách tác giả gọi Potimas)

~~~~~

Cuộc chiến tranh giữa Nhân Loại và Quỷ đã kết thúc.

Kết quả cơ bản là hòa.

Cả hai phe đều nhận phải thiệt hại đáng kể.

Rất nhiều pháo đài đóng vai trò chủ đạo tạo nên biên giới phe Nhân Loại đã bị chiếm lấy, và tình hình trở nên không rõ ràng về việc liệu phe Quỷ có xâm lược nữa hay không.

Không chỉ thế, mặc dù pháo đài bị đánh chiếm là tổn thất lớn, nhưng phe Nhân Loại còn tổn thất một thứ khác nữa.

Đó chính là cái chết của Anh Hùng, cũng có thể nói là một đòn trí mạng vào tinh thần Nhân Loại.

Vốn từ ban đầu ta đã không hi vọng gì nhiều ở Anh Hùng này, nhưng ta sẽ không bác bỏ việc mình vẫn đã có một chút hi vọng rằng cậu ta sẽ làm được gì đó.

Yêu cầu cậu ta và Ariel giết chết lẫn nhau là đòi hỏi quá mức, như thế không khác gì một ước mơ viễn vông của một đứa trẻ con không hiểu gì về

thế giới cả.

Phe Quỷ đã thành công chiếm được nhiều pháo đài, nhưng dù là nơi bọn họ thắng hay thua đi nữa thì đều có thiệt hại nhất định.

Tính riêng về số người chết thì gần như hai bên chết nhiều bằng nhau.

Vì thế, theo quan điểm của loài Quỷ vốn có số lượng ít hơn nhiều so với bên Nhân Loại thì thiệt hại của họ cũng lớn không kém.

Vì bọn họ cưỡng ép mọi người nhập ngũ mà không tính toán gì, nên nếu không quản lí thiệt hại đủ tốt thì việc đó sẽ vĩnh viễn đánh một dấu chấm hết cho sự tồn vong của cả loài Quỷ.

Thế nhưng, vì ả ta biết rõ điều đó từ đầu, mà vẫn cưỡng ép nhập ngũ một cách vô lí đến thế, có thể nói mọi thứ đang đi đúng kế hoạch của Ariel.

Ừ, là đúng theo kế hoạch.

Cuộc chiến tranh lần này hoàn toàn là do hai tay Ariel tạo ra.

Cái khả năng gây nên tổn thất to lớn cho cả Nhân Loại lẫn Quỷ, hơn nữa còn loại bỏ được toàn bộ mọi trở ngại của ả ta.

Có thể nói nó thực sự tuyệt vời.

Hoặc thậm chí là đầy tính nghệ thuật.

Bởi vì chính ta còn bị dắt mũi cơ mà.

Ngay từ trước khi cuộc chiến tranh diễn ra ta đã có cảm giác tộc Elf ngày càng khó hoạt động trong lãnh thổ Quỷ rồi.

Mặc dù ta đã tính đến việc Agnar bị phát hiện là một trong những người hợp tác với chúng ta, nhưng ta vẫn thấy hồ thẹn vì để hướng hành động của chúng ta dễ dàng bị phát hiện và hủy diệt như thế.

Thật không ngờ Ariel lại có người dưới trướng có khả năng chiến tranh tình báo giỏi như thế.

Ta thực sự đã coi thường Ariel vì nghĩ rằng ả ta chỉ có mạnh tay chứ không mạnh đầu óc.

Có thể cá nhân tên Shiro hay gì đó này, một trong số những kẻ gần đây phục vụ bên cạnh ả ta, là một chuyên gia trong việc thu thập tình báo.

Mặc dù không có chút thông tin nào đáng tin vì bị quấy nhiễu nhiều như thế này, nhưng vẫn có tin đồn rằng đội quân do Shiro lãnh đạo chuyên về việc đó.

Cô gái đó tìm đâu ra một nhóm người có khả năng như thế chứ?

Vì bọn chúng hành động sau màn như thế nên gần đây ta sắp đạt đến giới hạn chịu đựng của bản thân vì không thể điều khiển hành động đúng như ý thích được.

Cuộc chiến tranh tình báo trong lãnh thổ Quỷ hoàn toàn thất bại.

Đã không thể nào phân biệt tình báo thật hay giả nữa rồi.

Bởi vì lí do này, sau khi Ariel ra tiền tuyến chiến đấu, khi ta nhận được tình báo rằng một trong những người luân hồi, một cô gái Vampire, đang ở một mình, ta đã nghi ngờ có một cái bẫy.

Cảnh giác hết sức, ta quyết định cố tình chấp nhận lời mời đó với ý định hoàn toàn mặc kệ cái bẫy kia.

Đề phòng trường hợp tệ nhất, ta sử dụng một mẫu cơ thể máy cũ mà có bị mất cũng không sao.

Mặc dù nó là mẫu cũ, nhưng nó vẫn là một cơ thể có khả năng chiến đấu rất cao.

Nó bị cô gái Vampire đó tiêu diệt cực kì dễ dàng.

Từ cảm giác ta nhận thấy từ trận chiến, nếu cô gái đó nghiêm túc có thể cô ta mạnh ngang một con Rồng cao cấp, hoặc thậm chí là hơn.

So với những người luân hồi khác ta biết thì cô ta không nằm trong cùng một cấp độ.

Rõ ràng Ariel đã huấn luyện cô ta rất kĩ về cách chiến đấu.

Nếu không ta không thể tưởng tượng được một cô gái nhỏ bé làm sao lại có khả năng chiến đấu đến mức đó.

Hơn nữa, cùng một cô gái nhỏ bé đó trong vài ngày gần đây đã xuất hiện khắp nơi trên thế giới, đánh lén những chi nhánh của tộc Elf.

Một cô gái đó, một mình, đã tiêu diệt rất nhiều chi nhánh của tộc Elf khắp nơi trên thế giới, làm giảm nhân lực của chúng ta.

Không chỉ những chi nhánh ở lãnh thổ Quỷ mà ở lãnh thổ Nhân Loại cũng hoàn toàn bị tiêu diệt - ta chỉ có thể nói đó là tính toán sai lầm của ta.

Ta thậm chí còn không biết được tại sao những nơi đó bị phát hiện nữa.

Khả năng chiến đấu cô gái đó có, hoàn toàn không phải ở mức mà Elf bình thường có thể chịu nổi.

Để giết được nó, ta chỉ có cách sử dụng mẫu Gloria Chống Ma Pháp.

Hoặc là mẫu Gloria Chống Thần trong làng Elf.

Có điều ta không có ý định dùng nó chỉ để chống lại một cô gái nhỏ bé.

Hơn nữa, không phải chỉ mình cô gái Vampire đó mà có lẽ còn nhiều kẻ phiến toái khác nữa.

Kẻ đã tìm ra vị trí của các chi nhánh Elf.

Kẻ có Ma Pháp Không Gian cao cấp, dựa vào việc bọn chúng đang Dịch Chuyển khắp nơi trên thế giới nhanh chóng như thế.

Ít nhất, sẽ có một cá nhân có hai khả năng đó.

Ta nghi ngờ cô gái tên Shiro này có liên quan, nhưng ta không có bằng chứng nào cho việc đó cả.

Trường hợp tệ nhất là chính cô gái Vampire đó là người có những khả năng kia, nhưng dù cô gái đó có là một người luân hồi đi nữa thì thật khó tưởng tượng được một người duy nhất có nhiều kỹ năng như thế.

Dù sao đi nữa, với những gì cô gái đó đã thể hiện đến lúc này rõ ràng cô gái đó là một phiền phức không thể bỏ qua rồi.

Ta thật hối hận lúc cô gái đó còn là một em bé đã không giết chết cô ta đi.

Hơn nữa, dựa vào tiềm năng mà người luân hồi có được, ta tự tin rằng quyết định của mình không hề sai.

Đúng như ta nghĩ, người luân hồi chính là biểu tượng của tiềm lực vô tận.

Một loại tồn tại hoàn toàn phá vỡ thường thức của thế giới này.

Nếu ta có thể có được điều đó, vậy thì ta...

Dù sao đi nữa, đây chắc chắn chính là một lời tuyên chiến của Ariel.

Nếu con ả đó chịu ngoan ngoãn ngồi chờ đến lúc chết già thì nó đã có thể chết một cách tử tế rồi.

Bộ con ả ngu ngốc đó nghĩ rằng nó có thể đánh thắng ta chỉ vì nó mạnh một chút nhờ hệ thống hỗ trợ sao chứ?

Thật nhảm nhí.

Từ xa xưa đến giờ, thứ duy nhất ta sợ chính là các vị Thần.

Và hiện tại chỉ còn một vị Thần duy nhất trên thế giới này mà thôi.

Chỉ cần ta tiêu diệt được Gyurieiztodiez, tất cả những gì còn lại chỉ là Sarel đang hấp hối mà thôi.

Nếu Ariel dám xâm lược làng Elf, thì ả ta sẽ bị tiêu diệt.

Có rất nhiều vũ khí chống Gyurieiztodiez đã được phát triển.

Có thể sử dụng chúng chỉ để giết một con ả ngu ngốc thì hơi quá tay, nhưng ta sẽ coi đó như là thử nghiệm trước khi thực sự thực hành động.

[Chuẩn bị kiểm tra thật kỹ toàn bộ đơn vị Gloria. Hãy đảm bảo bọn chúng có thể sử dụng được bất kì lúc nào]

[Tuân lệnh!]

Bây giờ, hãy chuẩn bị để hối lỗi vì đã tự ý hành động bên ngoài đi.

Lời tác giả: Xin lỗi nha, cái cô trắng trắng đó là một vị Thần đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Huyết 34: Không Hẳn Là Chiến Tranh, Mà Là Khủng Bố

Sau nhiều ngày liên tục đi tàn sát số lượng lớn cùng Goshujin-sama, cuối cùng mọi thứ cũng kết thúc.

Tôi mệt mỏi quá rồi.

Hiện tại tôi chỉ muốn đi ngủ thôi.

Trong chuyến đi kia tôi thậm chí không ngủ được dù là một giây.

Đột nhiên tôi bị bắt đi cùng mà không được giải thích gì, mỗi ngày đều đi tiêu diệt chi nhánh của tổ chức nào đó ở đâu đó, hoàn toàn chỉ làm theo chỉ thị.

Lúc đầu tôi còn không biết mình đang tiêu diệt tổ chức gì nữa - nhiều đó cũng không biết luôn.

Cơ mà, tôi không biết phải nói sao về bản thân mình sẵn sàng giết nhiều người như thế theo chỉ thị mà không cần hỏi gì như thế.

Khoảng giữa chừng tôi nhận ra đó là tổ chức của bọn Elf và những người hợp tác của chúng, nên tôi càng hăng hái hơn nữa.

Nhưng mà, dù không giải thích những điểm trọng yếu như thế, nhưng cô ấy lại cho tôi chỉ thị cực kì chi tiết khi đến nơi, yêu cầu phải làm gì và đừng làm gì.

Như là, ở đây giết hết không để ai trốn thoát.

Hay là cứ để đúng một người này chạy trốn đi.

Hay là, đừng để những Nhân Loại không liên quan nào nhìn thấy.

Hơn nữa, tất cả những gì Goshujin-sama làm là đưa tôi đến nơi, sau đó thì không nhắc được một ngón tay để giúp tôi nữa.

Chỉ số của tôi đúng là có tăng lên đó, nhưng tôi mệt quá nên tôi không quan tâm nữa rồi.

Chắc chắn dù tôi có hỏi cô ấy cũng không giải thích gì, nhưng tôi chắc rằng những yêu cầu chi tiết như thế có ý nghĩa gì đó.

Bởi vì chúng ta đang nói về Goshujin-sama cơ mà, chắc chắn lí do là thứ gì đó tôi không tài nào hiểu được nhưng ước gì cô ấy chịu giải thích cho tôi thêm một chút đi.

Thật sự rất muốn đó.

Mặc dù chúng tôi đi đến nhiều nơi khác nhau, nhưng tôi thực sự không kịp đi thăm thú thư giãn gì hết.

Chúng tôi Dịch Chuyển đến nơi, đi ăn ở một nhà hàng, rồi đi tiêu diệt một chi nhánh Elf.

Mỗi lần chỉ có thế.

Sau khi vừa xong một nơi chúng tôi ngay lập tức Dịch Chuyển đi nơi tiếp theo.

Tại sao có cơ hội đi thăm thú những nơi mới mẻ, mà chuyện duy nhất gọi là đi du lịch được là đi ăn chứ hả?

Tôi cũng thấy kì lạ vì thứ duy nhất cô ấy không chịu bỏ qua mỗi lần là phải đi ăn.

Nhờ thế nên tôi cứ phải đi cùng cô ấy hoài dù tôi no căng bụng luôn rồi.

Thực sự một ngày tôi ăn bao nhiêu bữa rồi?

Tôi thậm chí còn có được một skill gọi là Ăn Nhiều nữa cơ.

Ngoài ra không biết là do tôi tưởng tượng hay là gần bụng tôi có hơi.....

Chắc tôi nên ăn ít lại một thời gian đi.

Trong lúc đang suy nghĩ những thứ như thế, tôi đi về phòng riêng của tôi trong lâu đài Ma Vương.

Sau khi tốt nghiệp từ học viện tôi được cấp cho một phòng riêng ở lâu đài Ma Vương.

Tôi cứ có cảm giác nơi mình có thể trốn đã bị cướp đi rồi ấy.

Khi đang đi dọc hành lang trở về căn phòng riêng ấy, tôi bất ngờ gặp Felmina.

[Ôi chào?]

Bỏ qua việc gặp cô ta ở đây, tôi tự hỏi cô ấy có ổn không vậy.

Nhìn giống như cô ấy có quầng thâm rất đậm dưới mắt, và da dẻ thì tái nhợt rồi.

Cơ mà cô ấy vẫn đang thẳng lưng mà đi, không biết thế có phải là phẩm chất của một quý tộc trước đây không.

Mặc dù tình trạng cơ thể kém như thế, nhưng vẫn giữ nguyên tác phong cao quý như thế, tôi có nên thấy khâm phục mặc dù cô ta là một kẻ địch không nhỉ?

「Này, cô có sao không?」

「Đó không phải là chuyện cần cô lo」

Tôi đang hiểm hoi thế này tỏ ra lo lắng cho cô ta, vậy mà cô ta dám thẳng thừng từ chối tôi.

Nhưng mà, rõ ràng trong giọng cô ấy thiếu hẳn một phần cay độc rồi.

「Thay vì tỏ ra mạnh mẽ, sao không nghỉ ngơi một chút đi?」

「Khi có thể nghỉ ngơi tôi sẽ nghỉ ngơi. Không như ai đó, tôi sẽ không làm chuyện vô trách nhiệm như là biến mất ngay lúc bận rộn như thế này」

Cái "ai đó" là chỉ Goshujin-sama sao?

Hay là đang chỉ tôi?

「Cô đang nói đến Goshujin-sama? Hay là đang nói về tôi?」

「Cả hai người đó」

Cô ta tuyên bố như thế với một giọng cay đắng.

Ừ, dĩ nhiên rồi.

Vị Thống Lĩnh lẽ ra phải xử lí tàn cuộc của cuộc chiến tranh đột nhiên biến mất rồi mà.

Trách nhiệm đó hoàn toàn bị đẩy cho Felmina.

「Cô đã đi đâu suốt thời gian qua?」

[Goshujin-sama đưa tôi đi nơi này nơi nọ]

Tôi không hề nói giảm nói tránh, vì cô ấy thực sự đưa tôi đi khắp nơi, chỉ là tôi không những nơi đó là đâu mà thôi.

Có lẽ Felmina cũng nhận ra tôi đang mù mịt, nên cô ta không hỏi gì thêm nữa.

[Cô đã trở về, vậy nghĩa là Goshujin-sama cũng đã trở về đúng không?]

[Đúng. Trên lí thuyết là vậy]

[Rất tốt. Nếu cô có gặp Goshujin-sama, xin hãy bảo cô ấy đi đến văn phòng ngay lập tức dùm tôi]

Sau khi trở một hơi dài thật dài, Felmina bắt đầu rời đi.

Nhìn bóng lưng cô ấy, tôi bất giác lên tiếng.

[Có cần tôi giúp không?]

Mặc dù là tự tôi nói thế, nhưng tôi cũng thấy ngạc nhiên.

Mặc dù chính bản thân tôi cũng sắp gục đến nơi, nhưng tôi không ngờ tôi lại tự mình ngỏ ý giúp đỡ cô gái này.

Xem ra tôi thực sự rất mệt mỏi rồi.

Tôi đã mệt mỏi đến mức không thể làm ra những lựa chọn đúng đắn nữa rồi.

Đúng thế, hẳn là như thế.

[Cô có bị gì không vậy?]

Thấy không.

Chính Felmina cũng đang nghi ngờ tôi không bình thường kìa.

[Ôi chào? Trong khi tôi đang ngỏ lòng tốt của mình như thế. Cô thật sự quá đáng mà]

[Tôi sốc là cô thậm chí hiểu được lòng tốt là gì cơ đấy]

Đúng là quá đáng.

Cô đâu cần phải nói như thế?

[Dù sao thì, tôi ổn. Tôi hoàn toàn không cần sự giúp đỡ của một người hoàn toàn vô dụng, ngoài việc chiến đấu và dụ dỗ đàn ông]

Cô ta thực sự, thực sự quá đáng mà!

Ừ, đúng là tôi ghét cô ta thật.

[Vậy thì được thôi. Ừ, cố hết sức mà làm việc đến chết luôn đi]

Nếu chúng tôi cứ tiếp tục thế này thì chỉ làm cả hai thấy bức mình hơn thôi, nên tôi sẽ rời đi bây giờ.

Tôi đột nhiên cảm thấy mình mệt rã rời hơn cả lúc này.

Ngày hôm sau, tôi nghe rằng Felmina ngất xỉu vì làm việc quá sức, nhưng đó không phải là lỗi tôi đâu nha.

Goshujin-sama là người có lỗi vì đẩy hết công việc cho cô ta.

Nghe đâu Goshujin-sama đã phải tiếp quản công việc từ Felmina đã ngất xỉu, vừa làm vừa khóc lóc như một em bé, nhưng mà gieo gió thì gặt bão thôi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni 18: Một Biển Xác Chết

Tôi không ngờ tàn cục của trận chiến lại thảm thế này.

Công việc cơ bản là đã xong, và tôi thì mệt phờ người ra luôn rồi.

Có lẽ là nhờ chỉ số và skill của tôi nên cơ thể tôi mệt mỏi không tệ cho lắm.

Nhưng mà tinh thần tôi thì mệt sắp không chịu nổi nữa rồi.

Vì việc tôi đã phải làm, đó là kiểm tra lại danh sách những người đã chết trận rồi chuẩn bị bồi thường cho gia đình những người đó.

Quân Đoàn Tám do tôi đứng đầu có một số lượng người chết đáng kể.

Hơn một nửa những người đã chết vì tôi cưỡng ép bắt buộc họ tấn công đội quân đối phương như làm cảm tử.

Mỗi lần tôi nhìn danh sách những cái tên, tôi gần như có thể nghe được âm thanh họ nguyện rửa tội.

Hơn nữa, còn cảnh gia đình người chết bám lấy xác người thân của họ.

Tôi đã phải nói ra những lời tiếc thương không thật lòng với họ.

Tôi không thể thật lòng tiếc thương được.

Tôi không có cái quyền đó.

Tôi đã đẩy họ đến cái chết gần như chắc chắn, với vai trò một Thống Lĩnh tàn bạo.

Ngay từ đầu, tôi đã không có quyền được tham dự những việc tế thương như thế này rồi.

Để tránh việc suy nghĩ những thứ như thế, tôi quyết âm tập trung hết sức hoàn thành công việc thu thập tàn cục của trận chiến.

Pháo đài ở chiến trường đã bị chính tay tôi phá hủy, vì thế có chiếm nó bây giờ cũng không có ý nghĩa gì nữa.

Không cần phải đi chiếm cái thứ bây giờ không khác gì một đồng gạch vụn làm gì.

Nhưng mà xác chết của cả hai quân đội, hàng hóa và tài nguyên bên trong pháo đài thì cần phải được thu thập đầy đủ.

Nếu không những kẻ ăn mảnh trên chiến trường sẽ cướp đi toàn bộ.

Lúc tôi phá hủy pháo đài đa số tài nguyên và hàng hóa đó đã trở nên không thể dùng được nữa rồi, nhưng may mắn thay vẫn còn nhiều thứ được trữ lại tránh được bị nghiền nát dưới đồng gạch đá vỡ vụn và có thể thu thập được.

Việc tệ hơn bất kì thứ gì khác, là việc thu thập xác.

Những người đảm nhiệm việc thu thập xác dĩ nhiên là những người còn sống sót của Quân Đoàn Tám và một số người vừa được thuê gần đây.

Đa số họ đều quen biết với những người đã chết.

Có nhiều lúc, khi nhận ra xác chết người quen, họ ngừng công việc lại và khóc rống lên.

Những cảnh như thế, là kết quả của những việc tôi đã làm.

Tôi gần như chết lặng

Nhưng mà, dĩ nhiên tôi không thể cứ im lặng được.

Tôi ra lệnh những người đang khóc thương "ngừng khóc lóc mà làm việc tiếp đi" một cách vô tình.

Có những người nhìn tôi với ánh mắt thù hận, tôi trả lời bằng ánh mắt còn sắc bén hơn.

Bị ánh mắt đó dọa sợ, họ chỉ có thể giấu mặt đi và chấp nhận.

Những thành viên của Quân Đoàn Tám từ ban đầu đã là một đám lính trộn từ nhiều nguồn khác nhau hoàn toàn không liên quan gì đến tôi.

Ngay từ ban đầu họ đã không có chút gì gọi là trung thành với tôi rồi.

Sau đó, tôi đã đẩy cả họ lẫn người thân, người quen của họ đến chỗ chết, làm họ mất đi vô số đồng đội, cảm xúc của họ đối với tôi dần biến thành hiềm khích và nỗi sợ hãi.

Thành sự thù ghét cái chết vô lí như thế.

Nhưng mà, họ không thể chống lại tôi được.

Họ hiểu rất rõ sự thật đáng buồn đó.

Hiện tại, tôi chính là tướng lĩnh ác độc thống trị thuộc hạ của mình bằng nỗi sợ hãi.

Không hề có chút gì gọi là chính đáng hay là đảng hoàng.

Nhưng đây chính là con đường tôi đã chọn.

Tôi không có khả năng quay lại nữa rồi.

Thở ra một hơi dài, tôi đứng dậy khỏi chiếc ghế trong phòng riêng của mình.

Hôm nay, vào lúc này có một cuộc họp tập trung các Thống Lĩnh.

Tôi rời khỏi phòng, và đi đến phòng họp.

Trên đường đi, tôi bất ngờ gặp Merazofis-san.

[Xin chào]

[Xin chào]

Chúng tôi chào hỏi nhau ngắn gọn.

Merazofis-san là người hầu của Sophia-san.

Hơn nữa, từ khi tôi trở thành Thống Lĩnh đến giờ, ông ấy đã giúp đỡ tôi về nhiều mặt với vai trò một Thống Lĩnh già dặn hơn.

Ông ấy là một người cực kì bình tĩnh thường không thích nói chuyện phiếm, nhưng rõ ràng thái độ hôm nay của ông ấy cũng nặng nề bất thường.

Khả năng cao là ông ấy đang buồn bực vì cùng lí do với tôi.

Khuôn mặt vốn dĩ trắng bệch của ông ấy, hôm nay lại còn đặc biệt tái nhợt hơn nữa.

Không ngừng lại, chúng tôi cùng nhau im lặng đi vào trong phòng họp.

Khi mở cửa phòng họp bước vào, có một người đã ngồi sẵn trong đó với thái độ nặng nề không kém, là Thống Lĩnh Darado.

Nhưng mà ông ấy có vẻ mệt mỏi về thể xác hơn là tinh thần.

Không như Merazofis-san và tôi, Thống Lĩnh Darado là một Quỷ nhân bình thường.

Chỉ số của ông ta vì thế có lẽ không hề cao.

Gần như chắc chắn là, sự mệt mỏi từ cuộc chiến tranh, cộng thêm tàn cục của cuộc chiến đã dồn nén sự mệt mỏi thêm, khiến ông ta như thế này.

[Hmm. Là Merazofis-dono là Wrath-dono sao]

Giọng nói ông ta cũng thiếu đi sự nhiệt tình vốn có.

Xem ra ông ta không phải mệt mỏi chỉ một chút.

[Cảm ơn vì cố gắng của ông]

Tôi bất giác thốt lên như thế.

[Hừm... Tôi đoán nhìn tôi mệt mỏi đúng không?]

[Đúng thế. Cực kì]

Không cần phải nói dối làm gì, nên tôi nói lên ý nghĩ thực sự của mình.

[Tôi thực sự rất hổ thẹn. Tôi đã bị đánh bại trong cuộc chiến lẽ ra trở thành cơ hội để tôi tỏa sáng, và rồi sự hổ thẹn đó còn bị bại lộ hết ra trong phần tàn cục. Sự tự tin của tôi đã hoàn toàn sụp đổ rồi]

Thống Lĩnh Darado cười yếu ớt.

Và rồi, gần như canh đúng lúc đó, Thống Lĩnh Kogou bước vào.

Người Thống Lĩnh khổng lồ này, có lẽ nhận ra không khí nặng nề trong căn phòng, ngồi xuống một cách hồi hộp đáng ngờ.

Thống Lĩnh Kogou nhìn không khỏe cho lắm.

Tôi đoán ông ấy cũng mệt mỏi vì công việc nặng nề.

Tôi cũng ngồi xuống chờ cuộc họp bắt đầu.

Sau khi chờ đợi một lúc, Shiro-san bước vào phòng.

Có lẽ là do tôi tưởng tượng, nhưng khi vừa vào phòng cô ấy liếc nhìn Thống Lĩnh Kogou.

Mắt của Shiro-san vẫn đóng chặt, nên rất khó để xác định chính xác cô ấy đang nhìn gì.

[Chào nha. Xem ra mọi người đã đến đông đủ rồi]

Trong khi tôi đang nhìn Shiro-san, Ariel-san đã đi vào phòng lúc nào tôi không nhận ra.

Không phải toàn bộ Thống Lĩnh đã có mặt, vậy nghĩa là những người còn lại sẽ vắng mặt.

Ngoài ra, Balto-san đang đứng bên cạnh Ariel-san có vẻ mặt cực kì tệ hại.

Nhìn ông ấy tái nhợt đến mức có thể chết bất kì lúc nào - ông ấy có ổn không vậy?

[Mọi người, hết sức cảm ơn vì mọi người đã vất vả với tàn cục của cuộc chiến tranh. Ta thấy rất có lỗi khi phải thông báo chuyện này khi mọi người đang mệt mỏi như thế, nhưng ta vẫn còn nhiều chuyện cho mọi người làm. Để chuẩn bị cho cuộc chiến tiếp theo, ta muốn nhanh chóng tái cấu trúc lại quân đội]

Không ai để lộ biểu cảm gì trên mặt, nhưng tôi khá chắc chắn ai cũng nghĩ như nhau: "Tha cho chúng tôi đi!"

Hàng mới về - Cà phê đen đóng lon hiệu Ma Vương!

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 281: Tôi Có Nên Xé Chúng Rách Không?

Sau khi cuộc họp kết thúc, những Thống Lĩnh đã cực kì mệt mỏi của quân đoàn Ma Vương lần lượt rời khỏi căn phòng.

Người duy nhất vẫn đang cao hứng là Ma Vương.

Bởi vì Oni-kun cũng bao gồm những người mang vẻ mặt mệt mỏi muốn chết, nên rõ ràng không phải chuyện đùa.

Thật đó, Balto như thế có ổn không?

Mặt anh ta mơ hồ có bóng dáng của tử thần rồi đó.

Trong cuộc họp, mặc dù toàn bộ Quân Đoàn đều bị tái cấu trúc một cách hời hả, nhưng quyết định sơ bộ là những chi đội vốn đã có đủ nhân lực sẽ được giữ nguyên.

Trong cuộc họp này Kuro và Vếu Đại Thấm không tham gia, nhưng vì hai Quân Đoàn của họ không bị tổn thất dù chỉ một chút nên cũng không cần gọi họ quay về để tái cấu trúc làm gì.

Nói đúng hơn, Vếu Đại Thấm đang dùng cái cớ là phải giám sát bọn khỉ mà chính cô ta đã lợi dụng để không đi đâu hết.

Kiểu như là không đi đâu hết trừ phi không còn cách nào khác để khỏi phải tham dự cuộc họp.

Chi tiết của việc tái cấu trúc bao gồm: những người còn sống sót của Quân Đoàn Sáu lúc trước do bé shota dẫn đầu sẽ bị kết hợp vào trong Quân Đoàn Năm.

Quân Đoàn Bảy do tên đầu gấu dẫn đầu sẽ bị kết hợp vào Quân Đoàn Ba.

Quân Đoàn Bốn của Mera và Quân Đoàn Tám của Oni-kun sẽ được giữ nguyên.

Cơ bản là thế.

Khi hành quân đến làng Elf thì hai Quân Đoàn của Mera và Oni-kun cũng sẽ đi theo.

Mặc dù có thể sắp xếp để hai Quân Đoàn đi cùng nhau, nhưng thay vì gấp gáp kết hợp hai cái lại với nhau thì thà để hai bên thích làm gì thì làm tốt hơn.

Vì kế hoạch là để Quân Đoàn Năm của ông samurai-giả ở lại bảo vệ lãnh thổ Quý, nên cần bổ sung lại nhân lực cho họ.

Cũng như thế, Quân Đoàn Ba của tên khổng lồ gốc sẽ đảm nhiệm vai trò bảo vệ, nên không ai phản đối việc thay đổi nhân số của họ.

Mặc dù cũng sẽ có chỉnh sửa một chút đây đó, nhưng cơ bản sẽ là thế.

Nói ngắn gọn thì, những Quân Đoàn tham gia tấn công làng Elf không thay đổi gì.

Những Quân Đoàn ở lại bảo vệ lãnh thổ thì được bổ sung nhân sự và tái cấu trúc.

Thường thì sẽ hành động ngược lại mới đúng, nhưng nói thật thì binh lính chỉ ở đó để cho đủ số thôi, chứ miễn sao người đứng đầu của họ có mặt

thì sao cũng được.

Những người duy nhất có thể gọi là có ý nghĩa chỉ bao gồm mỗi Mera và Oni-kun.

Còn lại toàn là những con tốt thí không ai thèm nhớ nhưng dù họ có chết hay không.

Thực sự khoảng cách giá trị quá đáng sợ nhỉ.

Được rồi, hiện tại hẳn là những quân đoàn khác đang bận rộn viết danh sách những người thích hợp để thay đổi nhân sự, nhưng còn Quân Đoàn Mười của tôi thì không cần phải thay đổi gì hết, nên thời gian sắp tới tôi có một chút thời gian rảnh.

Felmina-chan đã hồi phục rồi, nên cứ để việc quản lí cho cô bé là được.

Bởi vậy tôi sẽ đi ra ngoài một chút.

Tôi kéo bé Vampire, người được sống thành thoi suốt thời gian qua, ra khỏi giường và cưỡng ép bắt cóc đi.

[A. Vậy là một lần nữa rồi hả. Tôi lại bị bắt cóc không một lời giải thích nữa rồi]

Tôi có cảm giác bé Vampire đang tỏ ra triết lí các kiểu, nhưng tôi sẽ lờ nó đi, lờ đi.

Tôi giữ chặt bé Vampire rồi Dịch Chuyển đi.

Nơi tôi Dịch Chuyển đến, trước mặt chúng tôi có một con khi.

[Ế?]

Bé Vampire cũng như tôi, đang nhìn thẳng vào con khi.

[Giết toàn bộ bọn chúng dùm nha]

[Ế?]

Tôi ngay lập tức Dịch Chuyển đi, để bé Vampire lại đó.

Tôi có cảm giác mình nghe tiếng "Này-y!?" hay gì đó, nhưng chắc là tưởng tượng thôi.

Bọn khỉ đang chiếm pháo đài bắt đầu phiền phức rồi, nên tôi quyết định cho người dọn dẹp hết bọn chúng.

Không sao hết, dù có 10000 hay 100000 thì bé Vampire cũng sẽ thắng dễ dàng không vấn đề gì.

Dù sao thì, chỉ cần giết một con duy nhất thì đám còn lại cũng sẽ tự mình đuổi giết cô bé thôi, nên bọn chúng không thể nào chạy thoát được dù chỉ là một con đi nữa.

Ngược lại mà nói thì cô bé cũng không chạy thoát được.

Tôi vốn đã định là sẽ giải quyết bọn khỉ lúc nào đó, nhưng lí do tôi chọn lúc này là vì Vếu Đại Thảm của Quân Đoàn Hai đạo này đang hành động đáng ngờ.

Nói cho rõ hơn, cô ta đang liên lạc với bọn Elf khốn kiếp.

Không ngờ ngay sau khi nhiều chi nhánh khác nhau của bọn chúng khắp thế giới bị phá hủy mà chúng lại ngay lập tức quyết định liên lạc với cao tầng của phe Quỷ rồi.

Hơn nữa, Vếu Đại Thảm còn sẵn sàng tham gia không ngại ngần nữa chứ.

Xem ra toàn bộ chất dinh dưỡng cô ta ăn vào đi hết vào cặp dưa hấu đó rồi, không còn chút nào cho não cô ta nữa.

Mặc dù tên khổng lồ ngốc cũng được bọn Elf đưa ra đề nghị tương tự nhưng hắn lại biết để mà e ngại chưa chấp nhận nên ít ra trong đầu vẫn còn có não.

Xin lỗi vì tôi gọi ông là ngốc.

Nhưng mà hắn vẫn ngốc vì không ngay lập tức từ chối.

Bọn Elf chỉ mới cố gắng bắt liên hệ với Vếu Đại Thăm và tên khổng lồ ngốc mà thôi.

"Cứ thế này không phải các người sẽ bị Ma Vương hại chết sao? Tại sao không thử ra tay hợp tác với tộc Elf và bất ngờ tấn công ngược lại Ma Vương một lần dứt điểm nào?"

Nghe như thế Vếu Đại Thăm không ngại ngần gì mà ngay lập tức chấp nhận.

Đúng là một kẻ ngu.

Tên khổng lồ ngốc thì sau khi ngần ngại một lúc vẫn quyết định e dè không chấp nhận.

Nhưng dựa vào thái độ sơ thì có vẻ hắn đã bị thu hút rồi.

Khá chắc chắn là, chỉ cần bị Vếu Đại Thăm dụ thêm một chút thì hắn sẽ ngay lập tức đồng ý ngay.

Đúng là một tên ngốc mà.

[Tình hình thế nào rồi?]

[Báo cáo. Bọn Anogratch trong pháo đài đột nhiên nổi loạn gì đó. Hiện tại vẫn không có dấu hiệu chúng sẽ rời pháo đài. Nhưng chúng tôi không thể xác nhận chính xác chuyện gì đang xảy ra]

Vếu Đại Thấm đang nhận báo cáo từ một binh lính đang đứng gác ở ngoài pháo đài.

Tôi im im lặng lặng xuất hiện bên cạnh cô ta.

[Không có gì phải sợ]

[EÁ!?!]

Có lẽ bọn họ bất ngờ vì tôi đột nhiên lên tiếng, vì cả Vếu Đại Thấm lẫn tên lính đang báo cáo đều hét lên thất thanh vì ngạc nhiên.

Nếu các người có thể không nhìn tôi bằng ánh mắt như vừa gặp ma thì tốt hơn.

[Nhân Lực của Quân Đoàn Mười đang tiến hành "giải thoát" cho pháo đài]

[Cái gì?]

Vếu Đại Thấm hỏi ngược lại tôi với một giọng không tin tưởng.

Nhưng tôi không có ý định lặp lại những gì mình đã nói.

[Cho đến khi việc đó hoàn thành, ta khuyên các người nên ở lại đây chờ]

Nói thế xong, tôi lấy một chiếc ghế từ không gian khác ra và ngồi xuống tự nhiên như ở nhà.

Ngoài ra tôi còn lấy ra một cái bàn, một ít đồ ăn vặt và thức uống.

Từ pháo đài chỉ cách đó không quá xa, âm thanh chiến đấu bạo lực vang lên liên tục.

Cố lên bé Vampire à.

Trong lúc bé đang cố hết sức vì mạng sống tôi sẽ thư giãn tận hưởng giờ uống trà.

A, nhắc mới nhớ.

[Sau khi việc tiêu diệt đã hoàn thành, Quân Đoàn Hai hãy ngay lập tức chiếm lấy pháo đài. Ta chắc chắn sẽ còn rất nhiều chuyện để làm]

Tôi thì thầm nhẹ với Vưu Đại Thâm, lúc này vẫn đang mơ màng.

Sau khi đội quân chiếm pháo đài rồi họ sẽ không thể bỏ bê nhiệm vụ đó được.

Vẫn có khả năng phe Nhân Loại sẽ quay lại chiếm pháo đài, nên họ buộc phải đóng quân ở đó.

Nghĩa là họ sẽ không thể làm chuyện gì đó như là hợp tác với bọn Elf và hành quân ngược vào lãnh thổ Quỷ.

Họ sẽ không có dư thời gian để làm chuyện đó.

Bây giờ.

Hiện tại một phụ tá đặc lực của Ma Vương đang ngồi đây một cách trơ trọi không phòng thủ gì, liệu Vưu Đại Thâm có hành động gì đó không đây?

Tôi không nghĩ cô ta sẽ ngu đến mức đó, nhưng phòng trường hợp đó tôi đã giăng bẫy sẵn rồi.

Nếu cô ta thực sự dám làm gì thì người đứng đầu Quân Đoàn Hai sẽ thay đổi một chút.

Cơ mà trước khi tôi đụng đến đầu cô ta tôi sẽ xé rách cặp dưa hấu đó trước.

Xếp hạng vòng ngực:

Hạng nhất: Mẹ(Taratect Chúa)

Vòng ngực đó, là một mối nguy hiểm phi thường. Nhân Loại không tài nào đấu lại đâu! Bỏ chạy đi, trốn đi! (TN: Tác giả chơi chữ ở đây, "vòng ngực", "mối nguy hiểm" và "phi thường" có cùng một cách phát âm, không thể dịch được).

Hạng nhì: Clevea(hầu gái của Shun)

Không hẳn là ngực mà là cơ bắp thì đúng hơn.

Hạng ba: Sanatoria

Thì cô ta được gọi là Vếu Đại Thẩm mà. Cơ mà có nguy cơ bị xé rách

Xếp hạng dưới đếm lên:

Hạng ba: Sue

"Hự!"

Hạng nhì: Ma Vương

Là một loli bà ngoại, chuyện này rất hiển nhiên.

Hạng ba: Sensei

"Chỉ là tại vì tốc độ phát triển của tôi chậm thôi! Tôi rất có hi vọng vào tương lai!"

Thế nhưng, tộc Elf có truyền thống ngược lép.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 282: Tôi Sẽ Xé Cho Chúng Rách Ra

Sau cùng thì, cho đến tận lúc bé Vampire hoàn thành tiêu diệt bọn khi thì Vưu Đại Thẩm cũng không cố làm gì tôi cả.

Xem ra cô ta nhận ra rằng việc gây sự với một phụ tá đặc lực của Ma Vương ngay lúc này không phải là ý kiến hay.

Đi xa thêm một bước mà nói, vì Quân Đoàn Mười được đồn đãi là một chi đội chuyên về thu thập tình báo, nếu cô ta hiểu ra Thống Lĩnh của họ tự mình đến thăm mang ý nghĩa gì thì tốt, nhưng tôi đang nghi ngờ chuyện đó.

Trên lí thuyết nó mang ý nghĩa là "những gì các người đang cố làm đã bị lộ rồi".

Mà, tôi không rõ lắm cô ta có hiểu chuyện đó không, nên tôi đã định kêu cô ta đưa thêm quân ra hỗ trợ tiêu diệt bọn khi.

Chỉ là "định" thôi, nhưng xem ra cô ta vẫn còn ngoan ngoãn nên thôi.

Nói chứ tôi nghĩ lại về việc đưa thêm quân hỗ trợ rồi.

Bởi vì nếu hỗ trợ không cẩn thận thì họ sẽ chỉ bị thiệt hại quân số chứ không làm ăn được gì.

Bé Vampire cũng sẽ không lấy được điểm kinh nghiệm đầy đủ nữa.

Sau khi bé Vampire hoàn thành tiêu diệt bọn khỉ xong, tôi sẽ báo cho Vưu Đại Thâm và để lại cho cô ta dọn dẹp bên trong pháo đài.

Hiện tại pháo đài nó đậm mùi máu khỉ với xác khỉ rồi.

Dọn dẹp đám đó cũng phải còng lưng vài ba chục lần.

Nếu là tôi thì chỉ cần ném hết vào không gian kia của tôi là được, nhưng so sánh giữa việc lấy thêm được một ít thức ăn với giao thêm một đồng việc cho Quân Đoàn Hai thì tôi chọn bỏ qua thức ăn và ép Quân Đoàn Hai lao động khổ sai một tí.

Sau việc này Quân Đoàn Hai sẽ bận rộn dọn dẹp xác khỉ, tu sửa pháo đài rồi còn phải chiếm dụng nó nữa.

Công việc tăng gấp ba lần!

Nhưng mà lương thưởng thì một đồng cũng không tăng.

Tôi Dịch Chuyển đến pháo đài đón bé Vampire người đang nhuộm đầy máu khỉ.

Có cảm giác cô bé mắt đang trống rỗng như con cá chết vậy, nhưng chắc cô bé không sao đâu.

Trước tiên hết, tôi ném cô bé vào phòng tắm ở lầu đài Ma Vương.

Tôi cũng có việc dọn dẹp của riêng mình để thực hiện nữa.

[Và đó là chuyện đã xảy ra]

[O-kê. Nhưng mà chị muốn em sau này báo cáo mấy chuyện như thế đàng hoàng]

Đã vài ngày kể từ lúc bé Vampire hoàn thành nhiệm vụ tiêu diệt bầy khỉ.

Tôi bị Ma Vương gọi đến vì lí do nào đó, và bị yêu cầu phải giải thích việc tiêu diệt khi kia.

[Nè, Shiro-chan. Chuyện này chính xác là xảy ra hồi nào thế]

[Vài ngày trước]

[Lâu hơn là chỉ "vài ngày trước" đó! Sao em lại không nói gì với chị hết!? Phải hiểu cho chị chứ - đột nhiên nhận được báo cáo kết quả của một mệnh lệnh mà chị không hề nhớ rằng có đưa ra! Làm ơn hiểu dùm cảm giác phải vừa giữ mặt bình tĩnh vừa nói "xin lỗi vì đã phiền các người" về một chuyện mà chị hoàn toàn không biết đến đi chứ!]

[Cô có nói "xin lỗi vì đã phiền" thật không?]

[Dĩ nhiên là không rồi]

Xem ra Vếu Đại Thẩm đã đến lâu đài để báo cáo cho Ma Vương về vụ việc tiêu diệt khi và những gì xảy ra sau đó.

Có vẻ cô ta đã quyết định rằng sau khi bày khi đã biến mất thì không thể cứ dùng cái cớ "tôi đang bận ở đây nên không thể quay về báo cáo được" nữa.

Nghe đâu là họ đã hoàn thành việc thiêu hết xác khi, và pháo đài đã được khôi phục đủ đến mức có thể ở được.

[Sao nào? Theo Shiro-chan thấy, tỉ lệ cô ta quyết định động đến vũ trang là bao nhiêu?]

[Nếu cô ta nghĩ mình không đủ sức chiến thắng thì cô ta sẽ không hành động gì. Thậm chí dù không phải như thế thì chỉ cần cứ đặt áp lực lên cô ta, như thế cô ta sẽ hoãn lại với cái cớ rằng chưa đến lúc]

Vếu Đại Thẩm là một người cực kì hèn nhát và nhỏ mọn.

Nếu không có ít nhất là tỉ lệ thắng trên mức trung bình cô ta sẽ không làm gì cả, vì cô ta là một kẻ hèn nhát nên cô ta sẽ co người lại và ngừng mọi việc làm ngay khi có dù là dấu hiệu nhỏ nhất rằng cô ta đang bị giám sát.

Nói thật thì, chỉ cần giả bộ đang cảnh giác cô ta là đủ rồi.

Trên thực tế, chỉ cần lâu lâu đột ngột xuất hiện như đi thanh tra thì cô ta sẽ trở nên hồi hộp cả ngày lẫn đêm không dám ngủ nữa là.

Cô ta quá nhát gan.

[Ừ thì, nếu một người tay to mặt lớn có khả năng giết chết Anh Hùng mà cứ Dịch Chuyển đến bất ngờ thanh tra ngày này qua đêm khác thì dĩ nhiên cô ta bị mất ngủ rồi]

Ừ, nhưng nếu tôi nói chính xác thời gian tôi đến thanh tra thì đâu còn gì là bất ngờ đúng không.

Nếu Dịch Chuyển đến thì cô ta sẽ không kịp phá hủy bất kì chứng cứ đáng nghi nào trước khi tôi kịp hành động nữa.

Mà, nói chứ đằng nào phân thân của tôi cũng biết hết mà không cần làm thế rồi.

Hiện tại Vếu Đại Thăm đang không làm gì đáng nghi cả, ngoài trừ việc liên lạc một chút với bọn Elf.

Nói đúng hơn là cô ta không có chút thời gian rảnh nào để làm vậy hết.

Nói cho chính xác hơn nữa, tôi là người đang khiến cô ta mất hết toàn bộ thời gian rảnh rồi.

[Haiz... Ừ, sao cũng được. Tạm thời thì, mỗi lần em làm gì làm ớn báo cáo cho đầy đủ dùm chị. "Báo cáo, liên lạc và hỏi ý kiến" là rất quan trọng. Hiểu chưa?]

Ma Vương hơi nhấn mạnh phần cuối, nên tôi buộc phải gật đầu.

Chết tiệt.

Cô NEET này đang làm bộ ra dáng một giám đốc công ty.

Ngồi nói chuyện cứ như công dân gương mẫu gì đó.

「Xong, tiếp theo thì chị có tin tốt! Shiro-chan, cái món hàng đặc biệt theo lịch là hôm nay được giao đến」

Ma Vương cười muahaha một cách khả ố.

Món hàng đặc biệt, có khi nào!?

「Đừng nói ý cô là!？」

「Chính xác là nó. Là hộp Kurikata chất lượng cao nhất!」

「Oooooooooo!」

Tôi vỗ tay hào hứng cho vui.

Kurikata chất lượng cao nhất, là món đồ ngọt tôi đã yêu cầu Ma Vương.

Quả Kurikata là một loại quả tương đối dễ tìm.

NHƯNG MÀ, không như quả Kurikata thường, Kurikata chất lượng cao nhất là vua của các loại kurikata, một loại đặc sản được chọn giống rất kỹ càng và gieo trồng trong môi trường và sử dụng phân bón đặc biệt.

Nó thực sự là một món hàng xa xỉ cao cấp với mức sản xuất cực kì có hạn, đến mức Ma Vương cũng khó lắm mới có được.

「Đây không phải là lúc để ngồi yên ở đây! Đi nào!」

[Vâng! Em sẽ theo Đại Tỷ đi đâu cũng được!]

Sau khi Ma Vương chạy ra khỏi phòng với thái độ kì lạ khó hiểu, tôi cũng đuổi theo cô ấy với thái độ kì lạ không kém.

Đích đến của chúng tôi là nơi giao nhận hàng hóa.

Khi đến nơi với tinh thần phấn chấn, chúng tôi thấy Balto đang ở đó sẵn, giải quyết việc giao nhận hàng hóa.

[Ô-hô? Không phải là Balto đó sao. Có gì vui không?]

Ma Vương vui vẻ cười đùa chào hỏi Balto.

Khi anh ta quay lại đối mặt Ma Vương, tôi cảm giác được một chút sự hồi hộp chạy dọc sống lưng Balto.

Không phải là anh ta đang sợ sệt vì giấu giếm gì đó khỏi Ma Vương, mà là anh ta thực sự rất sợ hãi Ma Vương.

[Hầy. Có vẻ anh đang làm việc chăm chỉ quá nhỉ. Cứ thế mà phát huy nhá]

[Nếu Người nghĩ thế vậy phiền Người hãy giúp tôi một tay]

[Dĩ nhiên là không rồi]

Ma Vương cười mỉa mai Balto lúc này đang nhìn như sắp chết đến nơi.

Nghĩ rằng cứ thế này mà lãng phí thời gian quý báu của Balto thì không tốt lắm, tôi kéo tay áo Ma Vương để kêu cô ta nhanh chóng vào vấn đề chính luôn.

Là do tôi đang lo cho sức khỏe của Balto, không phải là tôi đang mong được ăn quả Kurikata chất lượng cao nhất đâu.

Chắc chắn không phải, hiểu chưa?

[Ô, đúng rồi. Balto, gói hàng được gửi đến chưa?]

[Một gói hàng sao? Nếu Người đang nói đến những tài nguyên vừa được nhập thì gói cuối cùng vừa được giao đến xong]

[Ô! Shiro-chan, đây không phải là lúc để ngồi yên một chỗ đâu! Balto, trong số đó có một gói hàng là của ta đúng không?]

[Ế?]

[Ế?]

Hmm?

Vì lí do nào đó tôi có linh cảm xấu.

[Cho tôi hỏi, gói hàng đó chứa gì?]

[Một hộp Kurikata chất lượng cao nhất]

[A]

Nghe Ma Vương hỏi thế, Balto thốt lên bằng một giọng nghe ngu ngốc khác thường.

Xem ra anh ta có biết gì đó.

[A? Vậy là nó có ở đây đúng không? Vậy nó đâu rồi?]

Nghe Ma Vương tra hỏi thêm như thế, mặt lạnh của Balto bình thường biến thành một khuôn mặt khó xử.

Làm ơn đừng nói chỉ mình tôi có linh cảm không tốt về chuyện này đi?

「Ồm, tôi đã giao nó cho Sanatoria rồi」

「Tại sao!?!」

「Tôi hết sức xin lỗi. Vì Sanatoria trước giờ luôn thích ăn quả Kurikata, nên tôi cứ tưởng đó là của cô ấy」

「Cái.... Gì....?」

Ngay khi nghe thế, tôi lập tức bỏ chạy hết tốc lực.

Bỏ lại Ma Vương phía sau, tôi chạy đến mục tiêu của mình.

Tôi biết cô ả đó đang ở đâu.

À ta đang ở một căn phòng gần đây.

Khi đến nơi, tôi đá văng cánh cửa xuống.

「Ế!?! Có chuyện gì!?!」

Khi đá cửa văng xuống xong, thứ đầu tiên tôi thấy là... một chiếc đĩa trống rỗng.

Với khứu giác cực kì nhạy bén của mình, tôi nhận ra được mùi vị ngọt nhẹ vẫn còn đó.

Ngoài ra, còn một chiếc hộp rỗng dường như đã chứa gì đó.

「A, a....」

Tôi... không... tin... được...

「Ư...~~」

「Shiro-chan-n!?!」

Cú sốc quá lớn, đến mức tôi ngất xỉu luôn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Ngực Nhỏ Là Biểu Tượng Của Sự Trưởng Tồn Theo Thời Gian!

Góc nhìn của Ma Vương

~~~~~

Ta rời khỏi đó, vác Shiro-chan ở một bên vai.

Không phải là ta đang mang Shiro-chan cấp cứu hay gì, mà là cứu cô ả từ Quân Đoàn Hai khỏi Shiro-chan.

Khi Shiro-chan tỉnh lại rất có thể em ấy sẽ giết cô ả ngay lập tức.

Mối thù thức ăn là mối thù truyền kiếp cơ mà.

Bằng cách nào đó, ta đã quay về văn phòng kịp trước khi Shiro-chan tỉnh lại.

Phù.

Thật là may mắn.

Nếu Shiro-chan mà nổi khùng thì tệ nhất có khi chúng ta mất đi ba Thống Lĩnh phe Quỷ rồi.

Ta không quan tâm Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai hay Ba, nhưng mà mất Balto thì lại có vấn đề lớn.

Quân Đoàn Hai và Quân Đoàn Ba đang có mối liên hệ với tộc Elf, và có vẻ như đang bàn bạc gì đó về việc nổi dậy lật đổ chính quyền.

Họ cũng đang cố dụ dỗ Balto nữa.

Thật là bất cần mà.

Đang ở trong sân nhà của kẻ thù mà lại dám bàn bạc như thế.

Chúng thực sự quá coi thường ta rồi.

Trong lâu đài Ma Vương này, dây tơ của ta đã được giăng dày đặc khắp nơi.

Bằng những sợi dây tơ đó, ta có thể nghe được âm thanh từ mọi nơi trong lâu đài Ma Vương.

Lúc Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai đang dụ dỗ Balto, cũng như lúc chúng đang tiết lộ kế hoạch giết ta, ta đều nghe rõ như ban ngày.

[Ta nghe rồi, nghe rõ hết rồi. Bọn Elf sao. Càng ngày chúng càng trở nên phiền phức]

Nhờ Shiro-chan hùng hổ tiêu diệt bọn chúng như thế, nên bọn Elf đang dần mất đi chỗ dựa để hành động tùy ý trên thế giới bên ngoài.

Nhưng mà chúng vẫn là một đám gai trong mắt ta như cũ.

Nếu một nhóm Quỷ tỏ ra không yên có thể đó là dấu hiệu để chúng ta phải tiến hành tăng tốc kế hoạch lên rồi.

Đang suy nghĩ như thế, đột nhiên có tiếng gõ cửa.

[Cứ vào]

[Xin lỗi đã làm phiền]

Người mở cửa ra là Balto, đúng như ta nghĩ.

Sau khi từ chối lời đề nghị của Thông Lĩnh Quân Đoàn Hai cậu ta ngay lập tức đi đến đây.

[Hmm? Người có chuyện gì cần báo cáo sao?]

Mặc dù ta có thể đoán khá rõ cậu ta chuẩn bị nói gì, nhưng ta cố tình hỏi như thế.

Sau khi chớp mắt dẫn đo liên tục nhiều lần, cuối cùng cậu ta quyết tâm và mở miệng nói chuyện.

[Tôi đến để cầu xin Người khoan dung]

Một bên miệng ta cong lên.

Từ quan điểm của Balto, hần như thế nhìn không khác gì một nụ cười hiểm độc, ta chắc chắn thế.

[Người đang nói đến việc gì thế hừm? A! Ý người là việc mắc lỗi với món Kurikuta và đưa nó cho Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai sao? Nếu thế thì người nên nói vậy với Shiro-chan chứ không phải là ta mới đúng? Vốn dĩ đó là thứ ta đặt cho Shiro-chan cơ mà]

Mặc dù ta biết rõ cậu ta đang nói gì, nhưng tôi cố tình đánh trống lảng.

[Mỗi thù với thức ăn cực kì đáng sợ đó. Nếu không xin lỗi một cách đàng hoàng em ấy sẽ không bao giờ tha thứ người đâu biết không? Thật tình luôn đó, không đùa]

Mặc dù ta nói như thế như là đang đùa, nhưng những gì ta nói có một phần sự thật đáng sợ.

Nếu Shiro-chan nổi giận mà không có ai cản lại thì sẽ không biết em ấy làm ra chuyện gì nữa.

[Maou-sama]

[Hửm?]

[Maou-sama, thần cầu xin Người]

Balto chỉ nói như thế, rồi cúi đầu xuống thật sâu.

Balto hiểu rõ.

Hiểu rằng ta nghe toàn bộ cuộc nói chuyện vừa rồi.

Dù thế, cậu ta vẫn đang cầu xin dùm cho Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai.

Lí do cậu ta không nói thẳng ra, có lẽ là vì cậu ta nói với cô ả rằng "Tôi sẽ giả bộ mình chưa từng nghe gì", nên cậu ta đang cố làm đúng lời bản thân mình nói.

[Balto, kế tiếp chúng ta sẽ tấn công làng Elf]

Tôn trọng thái độ thực lòng tuyệt vọng muốn bảo vệ người bạn thanh mai trúc mã của cậu ta, ta tuyên bố chiến trường kế tiếp của chúng ta.

Trước giờ, trừ một vài người bên cạnh Shiro-chan ra thì, mục tiêu tấn công tiếp theo được giữ cực kì kín.

Khi Balto nghe như thế, cậu ta trợn mắt lên.

[Ta cũng sẽ giả bộ như chưa từng nghe gì, lần này mà thôi. Nếu có một điều kiện, đó chính là hãy cản bọn chúng lại. Nếu người không thể cản chúng lại, vậy ta sẽ không phí hơi mà nói năng gì nữa, chỉ đơn giản là sẽ nghiền nát bọn chúng]

[...Thần đã hiểu]

[Mmm. Lui ra đi]

[Xin thứ lỗi đã làm phiền]

Balto cúi chào thật sâu một lần nữa, rồi rời khỏi căn phòng.

Nếu Quân Đoàn Hai và Ba lại hành động thiếu suy nghĩ nữa, thì đành vậy thôi.

[Tôi sẽ xé cho chúng rách ra]

Ta chợt nghe ai đó lẩm bầm chuyện gì đó kì lạ.

Đệt, quên mất.

Ta vội vàng quay lại để thấy một Shiro-chan đang từ từ đứng dậy như một bóng ma.

Ôi chết cha.

Em ấy đang khát máu rồi, ừ.

[Shiro-chan! NGỪNG! NGỪNG LẠI!]

Khi Shiro-chan chuẩn bị lao bước ra khỏi căn phòng ta ôm eo em ấy, cản không cho em ấy đi.

Mới mấy giây trước ta vừa hứa sẽ nhắm một mắt lơ đi rồi, nếu để yên Shiro-chan thế này cậu ta sẽ chết thật mất!

[Buông ra! Buông tôi ra! Tôi sẽ xé rách cặp vú bọt tổ đó ra! Tôi sẽ ăn chúng thay cho trái Kurikuta!]

Shiro-chan điên cuồng rồi!

[Shiro-chan! Chúng không có vị ngọt đâu hiểu không! Ăn không ngon đâu hiểu không! Chị sẽ chuẩn bị thứ gì đó khác ngon và ngọt sau được không!]

[Cặp vú đáng ghét đó! Con ả Vếu Đại Thâm đáng ghét đó!]

Shiro-chan vùng vẫy mãnh liệt.

Một cô gái không nên cứ la "vếu vếu" như thế!

Nhưng mà...

[Shiro-chan, không phải em cũng có một cặp ngực tuyệt vời không kém sao, hả?]

Em ấy là dạng người khi mặc đồ vào nhìn ốm hơn bình thường, hơn nữa còn luôn mặc những bộ quần áo vừa không bó sát người vừa che dáng người đi như thế, nhưng thực sự ngực của Shiro-chan cũng khá là to đúng không?

Mặc dù không bằng của Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai, nhưng mà chúng cũng hơn mức trung bình nhiều đúng không?

Còn ta thì vì cơ thể ta ngưng phát triển trước khi kịp trưởng thành nên ở đây là một màn hình siêu phẳng LCD đó biết không.

[Nếu em muốn xé rách ngực như thế, hay là em tự xé của bản thân đi ha?]

Ta dồn sức nhiều hơn lên hai tay đang ôm eo em ấy lại, bóp chặt hơn.

[Sao? Nếu không thì hay là để chị xé của em đi ha?]

Ta có quyền làm thế đúng không nhỉ.

Cứ ai to hơn đều là kẻ thù hết.

Nói cách khác Shiro-chan cực kì xứng làm kẻ thù của ta.

Shiro-chan không có cái quyền la lối gì trong việc này hết!

「Ừm, nhưng, chỉ là tôi có giọng nói trong thâm tâm đang gào thét rằng những ai to hơn đều là kẻ thù mà」

Shiro-chan bắt đầu chảy mồ hôi lạnh.

「Ừ. Đúng rồi. Ai to hơn đều là kẻ thù hết, đúng không. Vậy thì, Shiro-chan, em chấp nhận làm kẻ thù của chị rồi ĐÚNG KHÔNG?」

「KH-Ô-ÔNG!!!」

Ta đối từ đang ôm eo thành chụp lấy ngực của em ấy, rồi dồn hết sức bóp thật mạnh.

Ta có cảm giác mình vừa bóp nát cái gì đó mềm mềm.

Cái ác đã bị tiêu diệt

Tình hình ngực bí mật

Nhờ D nên rất nhiều người luân hồi được chỉnh để bề ngoài nhìn đẹp tuyệt vời, nhưng mà cỡ ngực luôn được chỉnh để trở thành nhỏ hơn ngực của D.

Tại sao hả?

Bởi vì nếu họ lớn lên mà lại có ngực to hơn ngực D thì không vui nữa.

Bởi thế, vì Shiro có ngoại hình cơ bản là giống y chang D như thế nên rất ít người luân hồi nào lại có ngực lớn hơn của cô ấy.

Hai người duy nhất thắng Shiro được là Sophia và, chỉ hơn có một chút, Katia.

Vì họ chỉ được chỉnh để có tỉ lệ cao lúc tăng trưởng không lớn bằng mà thôi, môi trường họ lớn lên cùng với chế độ dinh dưỡng có ảnh hưởng giúp họ vượt qua được sự điều chỉnh đó.

Với Sophia thì, vì cô bé là một đứa đầu óc trên mây nên chất dinh dưỡng chạy hết xuống ngực? (Có khi không)

Còn Katia thì, vì cô ấy vốn là phái nam, nên hoocmon nữ tính của cô ấy tiết ra nhiều hơn thường để bù lại, coi như là tác dụng phụ? (Có khi không)

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 283: Chúng Bị Xé Rách Rồi

Không thể hiểu được.

Lẽ ra tôi mới phải là người xé rách chứ, tại sao của tôi lại bị xé rách cơ chứ?

Lạ quá đi.

Tôi cảm giác như mình vừa thấy được một bí ẩn của thế giới vậy.

Vì thế, xin hãy bớt giận đi, tôi thực sự cầu xin đó, Ma Vương-sama.

Là vậy đó.

Cấm nói chuyện về ngực trước mặt Ma Vương.

Có lẽ chiều cao cũng thế.

Vì cô ấy khá nhỏ.

Chắc chắn động chạm đến vấn đề này là đang đưa bản thân vào vòng nguy hiểm.

Tôi quá sợ để nói về chuyện đó rồi.

Ừ thì, dù chúng có bị xé rách hay gì thì tôi cũng hồi phục chúng như cũ được thôi, nhưng ánh mắt của Ma Vương lúc đó khiến tôi sợ hãi không thể hiểu được.

Biểu cảm trên mặt cô ấy lúc đó giống như một khuôn mặt thấy được trên một trang truyện kinh dị ấy.

Nguy hiểm, nguy hiểm.

Cặp mắt đó là cặp mắt của kẻ đã từng ra tay giết người.

A, tôi khá chắc chắn là Ma Vương có một danh hiệu gọi là "Kẻ tàn sát Nhân Loại" hay gì đó.

Với cô ấy thì giết chóc là chuyện cơm bữa rồi.

Chết tiệt.

Tôi bị Ma Vương cấm không được trả thù Vưu Đại Thẩm rồi, giờ tôi biết kiểm chỗ nào để xả giận bây giờ?

[Óeee!~]

Đã tìm thấy kẻ hi sinh.

Vật hi sinh hôm nay là bé Vampire-san nổi tiếng ai cũng biết.

Hãy hỏi cô bé về tình trạng tinh thần hiện tại của cô bé nào.

[Đừng là khi! Tôi không muốn làm gì liên quan đến khi nữa đâu!]

Bé Vampire vừa thấy mặt tôi là hét lên thất thanh nói gì đó về khi với chả vượn, rồi cố gắng bỏ trốn.

Thật là bất lịch sự mà.

Làm như tôi để cô bỏ trốn dễ như thế được ấy?

Tôi ngay lập tức tóm được bé Vampire khi cô bé cố bỏ chạy.

Tôi chụp sau lưng cổ cô bé, ngăn không cho cô bé chạy.

Nhưng vì cô bé vẫn đang cố gắng bỏ trốn nên hiện tại người cô bé cong ngược ra sau một cách tuyệt vời.

Hmm.

Tôi nhìn xuống cơ thể của bé Vampire, trong khi cô bé vẫn đang cố gắng bỏ trốn, mặt nhìn thẳng lên trần nhà.

Cô bé cũng to ấy nhỉ.

Tôi không nói là to chỗ nào, nhưng mà rõ ràng là to hơn tôi.

Tôi có nên xé rách chúng không?

[Óeeeeeeeeeeeeee!?!? Cái gì vậy!?! Có chuyện gì vậy!?!]

Có lẽ cô bé nhận ra thái độ đe dọa của tôi, nên cô bé vừa cố bỏ trốn trong tuyệt vọng vừa khóc ra nước mắt.

Ừm, cô bé quá lớn để khóc nhè như thế.

Vì lí do nào đó, tôi có cảm giác cô bé đang thoái hóa thành một em bé nữa rồi?

Cô bé có ổn không?

[Chuyện gì đã xảy ra ở đây thế?]

Có lẽ cô bé nghe được bé Vampire đang khóc lóc và la lối, nên Felmina-chan bước vào.

Vì thế, ngay khi cô bé đi vào thấy được tình cảnh khó coi của bé Vampire, cô bé chỉ đơn giản cười một cách kinh thường.

Ô...kê.

Có vẻ như ánh mắt của cô bé nhìn bé Vampire không chứa gì ngoài sự ghét bỏ.

[Không có gì cả]

Có thể là lòng kiêu hãnh nhỏ bé của cô bé bị kích thích, nên cô bé đột nhiên đứng thẳng dậy như chưa từng mất kiểm soát một cách khó coi như vừa rồi.

Nhưng mà biết gì không, tôi vẫn đang nắm cổ cô bé như cũ, nên giờ nhìn cô bé không khác gì đang đứng một tư thế Ina Bauer lồ bịch. (TN: là một tư thế trong trượt băng nghệ thuật, gg để biết thêm chi tiết)

Thấy thế, Felmina-chan lại cười một cách khinh bỉ lần nữa, còn mặt bé Vampire thì đỏ như gấc.

Hai cô có vẻ thân nhau quá nhỉ.

[Ồ. Hiện tại rốt chuyện là chuyện gì vậy?]

Lần nữa lại có khách mới đến.

Oni-kun và Mera.

Tôi mới đầu nghĩ rằng hai người đi với nhau khá là lạ, nhưng nghĩ kĩ lại thì họ đang phải họp bàn nhiều thứ liên quan đến việc tái cấu trúc các Quân Đoàn nên chuyện họ gặp nhau không có gì lạ hết.

Không như những Quân Đoàn khác, Oni-kun và Mera không có sự thay đổi đáng kể nào, nhưng mà họ vẫn phải trải qua chỉnh đốn nhỏ.

Bị người hầu của mình Mera thấy tình cảnh đáng xấu hổ của mình, bé Vampire vùng vẫy mãnh liệt hơn với mặt đỏ hơn cả gấc.

Nhưng mà tôi không buông tay ra.

Tôi sẽ tận hưởng nhìn cái cảnh đáng xấu hổ này của bé Vampire thêm một chút nữa.

A, sự ngu ngốc không tả nổi này đang làm tôi ầm lòng.

[Shiro-sama, ojou-sama đang đau khổ]

Mera lên tiếng, vì không thể đứng nhìn lâu hơn nữa.

Nhìn cô bé thì thấy, khuôn mặt đỏ rực của cô bé đang dần tái lại.

Bé Vampire đang vùng vẫy ghê lắm đó, nên tôi đang phải dồn sức hơi nhiều giữ cổ cô bé lại rồi.

Tôi chỉ đang chụp cổ cô bé từ phía sau thôi, nhưng mà xem ra tôi đang vừa cắn máu tuần hoàn vừa cắn cô bé thờ luôn.

Mặc dù tôi khá chắc chắn có giữ thêm thì cô bé cũng không chết được, nhưng như thế sẽ hơi quá phiền phức nên tôi tiếc nuốt buông ra.

Sau khi cô bé bất ngờ bị thả ra với cơ thể cong như tôm như thế, dĩ nhiên bé Vampire chịu không nổi trọng lực nên ngã ngửa ra sau.

Vì cô bé té đầu xuống trước nên có âm thanh "cộp" nghe rất kêu vang lên.

Mắt ngấn nước, bé Vampire đang nằm bò ra đất hai tay hai chân gần như căng thẳng ra.

Ôi chao, thật là vui quá đi mà.

Ba người có mặt ở đó thấy tôi tra tấn bé Vampire đều có phản ứng riêng của mình.

Mặc dù có một vẻ mặt đang mang ý "đáng đời", nhưng hai bên má Felmina-chan đang giật giật.

Có lẽ cô bé đang run rẩy vì sợ một ngày cô bé sẽ bị đối xử cũng như thế.

Đừng lo, đừng lo.

Tôi không làm đâu, tôi không làm đâu.

Khá chần chẫn.

Có lẽ.

Có khi.

Tôi nghĩ thế.

Mặc dù bị sốc, nhưng Oni-kun có một vẻ mặt tỏ ra không biết phải nói gì.

Nhưng tôi có thể nhìn thấy ánh mắt cậu ta đang trách móc tôi.

Ừ, cậu muốn tôi đừng làm chuyện mà người ta không thích chứ gì đúng không Oni-kun?

Đừng lo, đừng lo.

Chỉ cần "huấn luyện" liên tục thì cảm giác bị bắt nạt cũng trở thành sung sướng thôi, giống như mấy cái game người lớn BDSM các kiểu ấy.

Còn về chuyện bé Vampire là S hay là M, tôi thì nghĩ cô bé là M.

Mera thì mặt vô cảm, nhưng mắt ông ta thì đầy tình cảm, như là một giáo viên mẫu giáo đang nhìn đám con nít chạy vòng vòng chơi đùa.

Ông là người bảo hộ của cô bé sao chứ?

À thì, đúng là thế.

Mera-san, này Mera-san ơ?

Cô bé đã lớn lên hơi thô thảm một chút, nhưng mà ông nhìn cô bé với thái độ nhu nhược như thế có ổn không vậy?

Ừ đúng là tôi là người khiến cô bé rơi vào tình trạng thô thảm như thế.

Bé Vampire từ từ đứng dậy, phúi bụi khỏi quần áo.

Sau khi tăng hăng một chút, cô bé quay về phía tôi với một vẻ mặt điềm tĩnh.

[Goshujin-sama, nếu cô có gì cần gọi tôi thì xin hãy gọi tôi một cách bình thường đi]

Cô đang nói cái quái gì khi mà vừa thấy mặt tôi đã bỏ chạy rồi, không cho dù một cơ hội nào để gọi cô chứ hả.

Xem ra cô bé muốn giả bộ như cảnh tượng nhục nhã vừa rồi chưa từng xảy ra.

Cơ mà hơn nửa số người ở đây thấy rất rõ cảnh đó rồi.

Nói chứ, công việc sao.

Thực sự trong lúc đang đứng đây diễn trò thì đã có công việc xuất hiện thật.

Tôi đặt tay lên vai bé Vampire.

Rồi sau đó Dịch Chuyển đi.

Nơi chúng tôi đến, là chỗ của Natsume-kun.

[.....Goshujin-sama, nếu cô có gì cần gọi tôi thì xin hãy gọi tôi một cách thường bình đi]

Bé Vampire đang nói gì đó, nhưng tôi mặc kệ.

Nghe giọng nói đó thốt lên, hai người vốn đang ở trong phòng quay lại nhìn chúng tôi.

Một người là chủ nhân căn phòng này, Natsume-kun.

Người còn lại là imouto-chan.

Nhưng mà trong phòng còn một người nữa, đang ngồi trên ghế.

Người đó đang nhìn vào khoảng không với ánh mắt trống rỗng.

Đó là Hasebe-san, một ứng cử viên làm Thánh Nữ đời sau.

Ừ.

Họ thực sự đã động đến cô gái đang được Thánh Ngôn Giáo che chở này.

Đột nhiên tôi nghĩ đến mặt Giáo hoàng.

Xem ra lại là một vũng lầy tuyệt vời rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Ba ①

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~~~

「Nói tóm lại, Người đang nói chuyện này là do quản lí không tốt bên phía đó?」

Trả lời câu hỏi của tôi, Shiro-sama im lặng gật đầu.

Tôi bằng cách nào đó cưỡng lại được ý muốn lấy tay ôm mặt, và chỉ nhìn xuống xấp tài liệu gần đó mà thôi.

Toàn bộ chi tiết liên quan đến vụ việc lần này được ghi rất rõ ràng trong đó.

Cũng như việc Shiro-sama đang cố gắng làm qua đó.

Tạm thời cuộc đại chiến với phe Quỷ đã kết thúc, và ngay trong lúc tôi đang xử lí công việc tàn cục thì đột nhiên xấp tài liệu đó xuất hiện.

Khi thấy Ael, con Rối Taratect do Ariel-sama để lại đưa nó cho tôi thì tôi đã có dự cảm không lành.

Và khi đọc xong thì dự cảm đó thành hiện thực.

Đó là một bản báo cáo từ Shiro-sama.

Nội dung trong đó không ngờ lại là những bước cần thiết để lật đổ vương quốc Anareich.

[À thì, xin lỗi? Thực sự ta không ngờ đến. Thật tình đó, xin lỗi nha]

Ariel-sama mở miệng xin lỗi trong khi nhìn xa xăm về phía nào đó.

Mặc dù nghe thì hơi nhẹ nhàng quá mức, nhưng tôi có thể cảm giác cô ấy đang thực sự hối lỗi, hay đó chỉ là tôi hiểu nhầm?

[Trước hết, chúng tôi muốn yêu cầu gỡ bỏ sự tẩy não]

Theo tài liệu này nói, Yurin Uren, người đang du học ở học viện trong vương quốc Anareich, cũng như là một trong những người luân hồi của Thánh Ngôn Giáo, cùng với nhiều con chiên khác được phái đến đó đã bị tẩy não để hỗ trợ bên đó.

Người tẩy não họ là hoàng tử Yuugo của Đế Quốc Rengzant.

Hoàng tử Yuugo đang trực tiếp bị Shiro-sama điều khiển, nhưng vì cô ấy để cho cậu ta tự ý hành động nên mới xảy ra lỗi lầm hiện tại.

Tôi hiểu tại sao Shiro-sama lại không nói cho cậu ta biết về thỏa thuận bí mật giữa Thánh Ngôn Giáo và cô ấy.

Tôi cũng thế, thỏa thuận bí mật này chỉ có một số rất ít Nhân Loại được tin tưởng hoàn toàn biết đến.

Bên phe Quỷ hản cũng là thế, càng đúng hơn nếu như những người hợp tác là Nhân Loại, đừng nói đến hoàng tử của Đế Quốc.

Không thể nào đoán trước được thông tin sẽ bị lộ ra ở đâu và nếu có chuyện đó xảy ra thì nó sẽ biến thành tình huống không thể sửa chữa được.

Nhưng mà không thể nói chuyện xảy ra như thế chỉ là không may được.

Mặc dù chuyện này không nằm trong thỏa thuận, nhưng đây rõ ràng là một hành động của phe Quỷ trực tiếp chống lại Thánh Ngôn Giáo.

Mặc dù người thực hiện thực sự là hoàng tử của Đế Quốc, nhưng Shiro-sama mới là người hành động bí mật sau màn, nên chuyện này có thể được tính là một cuộc tấn công của phe Quỷ.

Dù đây không phải là cố tình, nhưng nó cũng không phải là chuyện có thể được giải quyết đơn giản như là phủi bụi xuống dưới thảm được.

[Xin hãy để tôi giải thích]

Người lên tiếng, không phải là Shiro-sama, mà là cô gái bên cạnh cô ấy.

Cô gái tên Felmina này rõ ràng là một Quỷ nhân rất mạnh mẽ.

Chuyện kì lạ thực sự là, trong số những người bên phe Quỷ thì cô gái này là Quỷ nhân thực sự duy nhất.

Quỷ nhân duy nhất này lại có vẻ là người giữ vai trò thấp nhất bên phe họ.

[Đầu tiên, chúng tôi muốn yêu cầu rằng không gỡ bỏ tẩy não khỏi Yurin-jou và những thành viên khác]

Bên chúng tôi ngay lập tức xông cao lên.

Tôi giơ một tay lên cản sự xông xao lại, và nhìn thẳng vào Felmina-jou.

Mặc dù đang bị tôi trực tiếp nhìn như thế, Felmina-jou không tỏ vẻ gì là e ngại bên ngoài.

Nếu cô gái này vẫn còn trẻ so với tuổi thọ của một Quỷ nhân bình thường thì cô ta thực sự rất dũng cảm.

Hay là vì cô gái này đã quen với việc chịu áp lực vì luôn ở gần những người mạnh mẽ như Ariel-sama và Shiro-sama?

[Có thể cho tôi hỏi lí do không?]

Bình tĩnh, nhưng mạnh mẽ, tôi thể hiện tư thái của mình trong giọng nói.

Như bị áp lực vô hình nhấn chìm trong giây lát, Felmina-jou nuốt nước bọt một lần, rồi bắt đầu giải thích.

[Trước khi đến chuyện đó, chúng tôi muốn báo với những người ở đây biết một chuyện. Hãy nhớ đến trận chiến gần đây, lúc mà Anh Hùng tử trận, và có một Anh Hùng khác được lựa chọn. Anh Hùng mới đó, theo như chúng tôi điều tra được, chính là Tứ hoàng tử của vương quốc Anareich, Shurein Zagan Anareich]

Lần nữa, bên chúng tôi lại xôn xao.

Tôi giữ mặt mình lạnh hết mức để không lộ ra sự bất an sâu trong lòng mình.

Phe Quỷ lại là bên đầu tiên phát hiện ra Anh Hùng mới là ai, nhanh hơn cả mạng lưới tình báo của Thánh Ngôn Giáo.

Có thể nói chúng tôi đã thua hoàn toàn trong cuộc chiến tranh tình báo rồi.

Thật đáng sợ.

[Việc cậu ta được chọn làm Anh Hùng mới là nằm ngoài tính toán của chúng tôi. Ý định của chúng tôi là cho càng nhiều người luân hồi còn sống càng tốt. Nhưng mà như mọi người biết, vì nguyên lí của thế giới nên Anh Hùng là một tồn tại có thể giết được Ma Vương không cần biết sức mạnh của họ chênh lệch nhau đến mức nào. Vì lí do đó, chúng tôi muốn Anh

Hùng tránh càng xa chiến trường càng tốt, hoặc cậu ta buộc sẽ phải chết đi]

Với Ariel-sama lúc này đã là Ma Vương, thì Anh Hùng chính là kẻ thù tự nhiên của cô ấy.

Với chỉ số không thể vượt qua nỗi của cô ấy, nếu có người có thể đánh bại Ariel-sama thì đó phải là một vị Thần không bị hệ thống ảnh hưởng, hoặc là Anh Hùng, người có tiềm năng giết chết Ma Vương không cần biết chênh lệch giữa hai bên là bao nhiêu.

Có thể nói muốn giữ Anh Hùng càng xa cô ấy càng tốt là chuyện dễ hiểu.

Với phe Quý có mạng lưới tình báo đã vượt qua chúng tôi thì tôi khá chắc chắn chuyện đó dễ dàng ngay khi Anh Hùng mới vừa được phát hiện.

Nếu như cậu ta không phải là một người luân hồi.

Shiro-sama, bản thân là một người luân hồi nên phương châm hành động của cô ấy là cố hết sức để những người luân hồi khác sống sót càng nhiều càng tốt.

Nếu vậy thì cô ấy không thể xử lý Anh Hùng mới, cậu trai Shurein một cách bất cần được.

Tôi nghĩ rằng cô ấy sẽ sử dụng cách làm nhẹ nhàng hết mức có thể.

Bên chúng tôi cũng thế, vì chúng tôi sẽ không muốn để một người có thể đánh bại được Ariel-sama cứ thế mà chết đi được.

Càng nhiều hơn vì cậu ta là một người luân hồi, một người có tài năng và chỉ số cao từ trước khi trở thành một Anh Hùng rồi.

Nhưng mà, tôi cũng không thể cứ thế mù quáng chấp nhận lí do của Shiro-sama được.

Trước khi chiến tranh bắt đầu, Ariel-sama đã nói cô ấy và Shiro-sama không có ý định trực tiếp tham dự cuộc chiến tranh.

Nhưng mà kết quả thực sự lại là Shiro-sama tự mình ra tay giết Anh Hùng Julius.

Nghĩ là lời nói Ariel-sama tuyên bố ở đây không còn là thật nữa.

Có lẽ bởi vì những cuộc họp này là không chính thức, nên tôi phải cho rằng mọi lời nói ở đây đều không nhất thiết sẽ được tuân thủ hoàn toàn.

Nếu vậy, lời nói của cô ấy về việc muốn người luân hồi sống càng nhiều càng tốt đáng tin đến mức nào?

Ngay từ đầu, nếu lời đó là thật, vậy Yurin đã phải được gỡ bỏ tẩy não ngay lập tức rồi.

Vì cô bé cũng là một người luân hồi.

[Vì lí do đó, chúng tôi muốn kiểm soát chặt chẽ hành động của Shurein-shi]

[Hmm. Vậy, chuyện đó có liên quan gì đến những con chiên bị tẩy não của chúng tôi?]

Để trả lời câu hỏi của tôi, Felmina-jou đưa chúng tôi một xấp tài liệu khác.

[Đúng thế. Nhân dịp này, chúng tôi sẽ yêu cầu Thánh Ngôn Giáo công khai ủng hộ cho Đế Quốc, cũng như cho hoàng tử Yuugo]

Bên trong xấp tài liệu đó, là một kế hoạch chi tiết cho việc lật đổ vương quốc, và những gì họ yêu cầu Thánh Ngôn Giáo hỗ trợ.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Họp Không Chính Thức Thứ Ba ②

Tôi chăm chú quan sát Giáo hoàng trong lúc ông ấy tập trung đọc xấp tài liệu đó, mỗi giây lại càng đổ mồ hôi bên trong lòng nhiều hơn vì hồi hộp.

Tôi tự hỏi ông ta có chấp nhận đề nghị không đây?

Nói thật thì, tôi tự mình cũng biết những gì tôi đang yêu cầu khá là quá đáng.

Kế hoạch là thế này: đầu tiên, để Natsume-kun từ từ tẩy não toàn bộ người quanh Yamada-kun.

Rồi, lấy đó làm cơ sở, tẩy não toàn bộ cao tầng của vương quốc.

Sử dụng những người bị tẩy não đó, tàn sát toàn bộ người bị Potimas lây nhiễm.

Cuối cùng, là để cho Yamada-kun thành người gánh chịu hết mọi tội lỗi đó.

Là một kế hoạch làm ai đọc cũng phải la lớn "thật là đáng ghê tởm!".

Theo kịch bản đó mà làm, Thánh Ngôn Giáo sẽ tuyên bố Natsume-kun là người đúng, còn Yamada-kun là thủ phạm.

Thánh Ngôn Giáo là một tổ chức tôn giáo có sức ảnh hưởng cực kì mạnh trong xã hội Nhân Loại.

Nếu một tổ chức như thế tuyên bố như thế, vậy thì mọi quốc gia sẽ vô điều kiện chấp nhận đó là sự thật, dù không phải đi nữa.

Yamada-kun sẽ trở thành một tội phạm bị truy nã quốc tế, làm cản trở khả năng hoạt động của cậu ta đến mức tối đa.

Nếu cậu ta bị bắt lại trong vụ lộn xộn đó cũng được, vì tôi có thể xử lý chuyện đó khi chuyện đó xảy ra.

Tệ nhất thì cậu ta cũng sẽ không bị xử tử nên không sao hết.

Vì Yamada-kun đã trở thành Anh Hùng, nên phải giữ cậu ta tránh xa Ma Vương bằng mọi giá.

Nhưng, tôi không có ý định giết cậu ta.

Dù làm thế thì chỉ có khiến Anh Hùng kế tiếp được sinh ra mà thôi.

Để tránh hoàn toàn chuyện như thế xảy ra, lần trước tôi đã phải tự mình ra tay giết Anh Hùng đời trước là onii-san của Yamada-kun rồi, nhưng mà vì có ai đó ra tay cản trở không cần thiết nên tình hình mới rối ren như thế này.

Việc lật đổ vương quốc là chắc chắn sẽ xảy ra.

Vì thế, cần phải làm gì đó xử lý những người luân hồi khác ở đó.

Yamada-kun thì sẽ nằm ngay giữa mọi chuyện dù có làm gì đi nữa, hoàn toàn là nạn nhân trực tiếp bị hại rồi.

Nên, với những người luân hồi còn lại thì, tôi sẽ cho Natsume-kun tạm thời tẩy não họ, cưỡng ép họ phải làm việc cho chúng tôi.

Nếu họ vô tình hay bất cẩn tự mình hỗ trợ Natsume-kun lại càng phiền phức hơn nữa.

Còn việc gỡ bỏ tẩy não ra thì, chờ đến lúc mọi chuyện kết thúc cũng chưa muộn.

Cơ bản thì, đó là kế hoạch tôi đã nghĩ ra sau khi tính đến nhiều lựa chọn khác nhau để sửa chữa một tình huống bất ngờ như thế.

Thật tình, hai cái tên đó đúng là thích làm phiền người khác mà.

[Vì cô ta làm tôi bực mình bằng cách bày đặt tình tứ với hân]

[Vì cô ta cứ ôm ấp onii-sama khiến tôi bực mình]

Sau khi tôi khiến hai người họ ngồi thế seiza xong, cái cặp tội phạm khốn khiếp đó lại dám nói thế.

Đó rõ ràng chỉ là thù cá nhân của hai người không phải hả!?

À, ừ.

Tôi có hơi từng lo lắng về việc chọn nhân sự cho việc lần này, nhưng mà sau vụ việc hôm nay tôi có cảm giác mình chọn Natsume-kun và imouto-chan với nhau ngay từ đầu đã là ý tưởng ngu ngốc rồi.

Nhân sự vô trách nhiệm kiểu này làm sao mà làm gì ra hồn được.

Hiện tại họ đang được giao cho bé Vampire quản lí rồi, nên họ sẽ làm theo chỉ thị của tôi đúng cách thôi.

Chắc là vậy!

Bé Vampire cũng như vậy nữa, nên tôi cực kì không an tâm chút nào hết!

Nhưng mà không còn ai thích hợp nữa nên biết sao bây giờ!

Đó là lí do bé Vampire đang không ở đây.

Tôi đem Mera theo để thay thế, nhưng có lẽ đó không phải là lựa chọn tốt.

Lúc quê nhà bé Vampire bị phá hủy cô bé chỉ mới là một em bé.

Mặc dù đã hiểu chuyện vì là một người luân hồi, nhưng mà nơi đó đã bị phá hủy trước khi cô bé kịp gắn bó gì với nó rồi, nên sự thù hận của cô bé với Thánh Ngôn Giáo không thực sự sâu đậm cho lắm.

Tôi nghĩ cô bé nghĩ kiểu như là "hồi trước họ đối xử xấu với tôi nên tôi ghét họ".

Nhưng mà Mera thì khác.

So với bé Vampire thì hẳn là Mera ghét Thánh Ngôn Giáo nhiều hơn rất nhiều.

Hiện tại ông ta có vẻ đang bình tĩnh, nhưng tôi không hiểu được sâu trong thâm tâm ông ta đang nghĩ gì.

Nếu ông ta dễ đoán như bé Vampire thì tốt quá, nhưng đời không như mơ.

Vì đây là Mera nên tôi không tưởng tượng được cảnh ông ta mất tự chủ, nhưng tôi sẽ để ý kỹ một chút phòng trường hợp.

Haizz.

Mới đầu tôi đâu có định ép Thánh Ngôn Giáo làm chuyện này đâu chứ.

Nhưng mà, thực ra thì cũng không hẳn là không ngờ đến.

Lí do ban đầu tôi muốn hợp tác với Thánh Ngôn Giáo là vì họ có ảnh hưởng lớn trong xã hội Nhân Loại cơ mà.

Nếu có gì xảy ra thì tôi ban đầu định là dùng sức mạnh của Thánh Ngôn Giáo để giải quyết vấn đề.

Có nhiều hơn một lựa chọn không có gì xấu cả.

Tôi chỉ liên hệ với họ coi như là đề phòng thôi, nhưng ngờ lại cần phải sử dụng thật.

Nhưng mà, tôi vẫn không biết được liệu Giáo hoàng có chấp nhận chuyện này đơn giản như thế hay không.

Vì chuyện này hoàn toàn là vì chúng tôi quản lí không tốt cơ mà, tôi nghĩ họ sẽ yêu cầu chúng tôi việc gì đó.

Trường hợp tệ nhất, có thể việc hợp tác bị đổ vỡ nữa.

Ừ thì, nếu vậy thì cũng không có gì to tát.

Chỉ là thảm họa từ quan điểm của Thánh Ngôn Giáo sẽ trở nên kinh khủng hơn mà thôi.

Nếu có vấn đề gì đó thì đó là liệu Kuro có bỏ qua việc này không.

Tôi đoán là không.

Nhưng mà, chắc chắn chuyện đó sẽ không xảy ra.

Giáo hoàng muốn hợp tác với chúng tôi.

Vì mục đích tiêu diệt bọn Elf và cứu rỗi thế giới, cũng như là Nhân Loại, Giáo hoàng sẽ không từ bất kì việc gì.

Ừ, bất kì việc gì.

Dù đó là một sự vi phạm nhân tính gớm ghiếc đi nữa.

Nếu ông ta thấy như thế là cần thiết, thì ông ta sẵn lòng làm bất kì chuyện thương thiên hại lý nào trên đời.

Giáo hoàng này là người như thế.

Một con sói đội lốt cừu trong Nhân Loại, một con quái vật không kém gì Ma Vương theo một nghĩa khác.

Một con quái vật như thế, sẽ không đuổi chúng tôi đi chỉ vì chuyện nhỏ thế này.

Dù ông ta có phải hi sinh những người luân hồi yêu quý của mình đi nữa, tôi chắc chắn ông ta sẽ làm vậy để có thể tới gần mục tiêu hơn.

Hơn nữa, còn một việc khác.

Vụ việc lần này là do bên chúng tôi quản lí không tốt.

Nếu thế, cần phải cho họ thấy lòng thành của chúng tôi.

Nếu chúng tôi đưa ra một đề nghị có lợi cho Thánh Ngôn Giáo, vậy hẳn là họ sẽ cắn câu thôi.

[Nếu kế hoạch này không vừa lòng quý vị, thì chúng tôi sẽ ngay lập tức gỡ bỏ tẩy não khỏi những người bị ảnh hưởng. Nhưng nếu mọi người bằng lòng, thì chúng tôi sẽ trả lại một trong những pháo đài bị phe Quỷ chiếm được trong cuộc chiến gần đây. Hơn nữa chúng tôi sẽ cho các người toàn quyền sở hữu tài nguyên của làng Elf mà chúng ta sắp xâm chiếm sắp tới. Dĩ nhiên, chúng tôi cũng sẽ thu con Taratect Chúa đang ở gần khu vực làng Elf lại]

Thấy tôi ra hiệu, Felmina-chan lên tiếng nói thế với Thánh Ngôn Giáo.

Trả lại một trong những pháo đài phe Quỷ chiếm được trong cuộc chiến gần đây, và trao toàn quyền sở hữu tài nguyên của làng Elf.

Ma Vương lúc trước có ném một con Taratect Chúa vào làm tổ ở khu rừng gần làng Elf, nên chỉ cần thu nó lại thì họ sẽ có thể thoải mái làm gì thì làm.

Với Nhân Loại, từ quan điểm phòng thủ mà nói thì lấy lại được một trong những pháo đài bị chiếm hãm sẽ rất tốt.

Hơn nữa khu rừng quanh làng Elf là một kho báu tài nguyên tự nhiên.

Hơn nữa chắc chắn bọn Elf sẽ có những thứ đáng ngờ trong làng.

Giáo hoàng chắc chắn hiểu rõ điều kiện trao quyền sở hữu mọi thứ như thế mang ý nghĩa như thế nào.

Hơn nữa, cũng cho ông ta thấy chúng tôi không quan tâm đến cán cân sức mạnh giữa Nhân Loại và Quỷ sau đó.

Việc chúng tôi trả lại một pháo đài không khác gì ném hết công sức của phe Quỷ trong cuộc chiến gần đây xuống sông xuống biển.

Hơn nữa, mặc dù chúng tôi sẽ phải hi sinh không ít để xâm lược làng Elf, nhưng sẽ không lấy được gì từ đó cả.

Cứ như đang nói phe Quỷ sẽ làm việc không công và chết một cách vô ích.

Phe Nhân Loại, họ sẽ lấy lại được một pháo đài mà không tốn công sức, hơn nữa còn lấy được mọi lợi ích mặc dù phải mượn sức của phe Quỷ để tấn công làng Elf.

Thực sự không hề công bằng.

Nói thật thì, nhiều đây đền bù cho việc tẩy não một cô gái duy nhất là quá nhiều.

「Chúng tôi sẽ chấp nhận kế hoạch này」

Dĩ nhiên, Giáo hoàng đồng ý ngay lập tức.

Đúng như tôi nghĩ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ss- Halloween

[Trick or Treat!]

[Sao bé lại bất ngờ đến thăm thế?]

Tối hôm Halloween, tôi đi đến chỗ D.

Không biết sao?

Halloween là một trong hai ngày duy nhất có thể đòi người khác cho kẹo đó!

Nhân tiện, ngày còn lại là ngày Valentine.

Tôi trên lí thuyết là nữ, nên dĩ nhiên tôi đang nói đến socola tình bạn thôi.

Nói chứ tôi làm gì có bạn!

Ừ thì, hôm nay là Halloween.

Một ngày mà con nít có thể vòi người lớn cho kẹo - một ngày lễ tuyệt vời.

Vì thế, tôi đến để đòi D cho kẹo.

Vì tôi quá hăng hái nên tôi làm một bộ đồ phù thủy luôn rồi đó.

Nữ phù thủy Kumoko tuyệt vời và rực rỡ!

Rồi, đưa kẹo cho tôi nào!

[Đây]

Nói thế xong, D đưa tôi một miếng đồ ăn vặt duy nhất có thể mua với giá 10 yen.

Sai hết rồi!

Ừ thì, tôi biết món này ngon như tên nó! (TN: chắc đây là món Umaibou, chữ "Umai" có nghĩa là ngon)

Nhưng mà lẽ ra cô phải chuẩn bị đồ ngọt thích hợp hơn cho dịp này chứ!

[Bé nói vậy, nhưng mà hiện tại ở đây chị chỉ có nhiều đó thôi]

Ahhhh!

[Vì bé đã bỏ công sức như thế rồi, sao không tự đi ra ngoài mua kẹo luôn?]

[Ế? Không đời nào!]

Nếu tôi đi ra ngoài ăn mặc thế này tôi sẽ nổi quá mức đó biết không.

Tại sao tôi lại phải cố tình tự ngược như thế chứ?

[Nếu thế, sao bé lại ăn mặc như thế làm gì?]

[Tiện tay mà làm thôi]

Ngay lúc đó tôi chợt nghĩ rằng khuôn mặt vô cảm của D đáng sợ hết sức.

Tôi không đoán được cô ta đang nghĩ gì hết.

Tôi nghĩ mình cũng có một khuôn mặt lạnh bên ngoài, nhưng cái đó không sánh nổi với D.

Sau khi suy nghĩ một lúc, D chậm rãi đứng dậy.

Lúc cô ấy đang ngồi rõ ràng là đang mặc quần áo bình thường, nhưng lúc đứng thẳng dậy thì quần áo đã là một bộ giống y như bộ đồ nữ phù thủy của tôi rồi.

Dù mắt tôi không phải làm bằng rong biển, nhưng mà tôi chỉ có thể nói rằng ngay lúc cô ấy thay đồ thì có chuyện gì đó đã xảy ra. (TN: chắc là đang nói đến việc mấy hộp bento làm theo kiểu trang trí mặt nhân vật thường dùng rong biển làm mắt hay gì đó)

[Rồi, đi thôi nào?]

[Đi.... đâu...?]

[Dĩ nhiên là ra ngoài rồi]

[Tại...sao...lại...phải...làm...vậy...?]

[Vì như thế có vẻ thú vị hơn]

Không thể phản kháng được, tôi bị kéo đến một khu vực lễ hội cosplay.

Tôi sẽ chỉ nói rằng cặp nữ phù thủy sinh đôi rất được ưa chuộng.

Tôi mệt rồi luôn...

Bài học của hôm nay: đi cùng với D đến fest một cách bất cần không có gì tốt hết.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni(Quái Vật) Thịnh Nộ

Cuộc họp vừa bắt đầu hôm nay vẫn chưa kết thúc dù đã qua một ngày, vì vương nhiều chi tiết cần bàn bạc lại về kế hoạch nên nó tiến hành rất chậm, kéo dài hơn một ngày trời.

So với cuộc họp thứ hai chỉ hơn một cuộc gặp mặt trực tiếp một chút, cuộc họp lần này chính thức bắt đầu việc chuẩn bị toàn bộ các bước nên có lẽ chuyện này là không tránh được.

Hơn nữa, bên Thánh Ngôn Giáo còn đang bị ép phải làm theo một kế hoạch vốn ban đầu không có, nên có nhiều thứ hơn để bàn nữa.

Lên lịch kế hoạch chi tiết cho việc lật đổ vương quốc.

Chiếm quyền hành Đế Quốc.

Đặt nền móng ở những đất nước khác.

Kế hoạch việc hành quân đến làng Elf.

Đưa ra lí do chính đáng để quân đội Quỷ có thể đi đến làng Elf xuyên qua lãnh thổ Nhân Loại.

Sau khi bắt đầu bàn bạc chi tiết thì có quá nhiều thứ để tính đến.

Cuối cùng cuộc họp kéo dài đến tối.

Thánh Ngôn Giáo mời chúng tôi ăn tối, và thậm chí còn chuẩn bị phòng để chúng tôi có thể nghỉ ngơi.

Chỉ cần nhờ Shiro-san thì tôi có thể quay về lãnh thổ Quỷ, nhưng mà mọi người có vẻ muốn ở lại đêm nay.

Tôi nghỉ ngơi một chút trong căn phòng họ cho tôi mượn.

Trước khi tôi đi ngủ, tôi muốn có thể tập trung để chế tạo Kiếm Ma Pháp đến khi tôi hết MP.

[Sasa-ya-a-a-n! Ông còn thức không?]

Ngay khi tôi vừa hoàn thành thanh Kiếm Ma Pháp đầu tiên, có tiếng gõ cửa và giọng của Kusama vang lên.

[Ừ, tôi còn thức. Cơ mà không phải tôi bảo ông gọi tôi là Wrath rồi sao?]

Vừa mở cửa ra tôi vừa sửa lời cậu ta.

[Xin lỗi, xin lỗi]

Kusama đi vào phòng tôi không có vẻ gì là hối lỗi.

Thở dài một hơi, tôi đóng cửa lại.

Kusama đang ôm một đồng hồ ngọt và nước uống trong tay, nên rõ ràng cậu ta có ý định ở lại một lúc khá lâu.

Xem ra, tôi sẽ phải bỏ qua việc chế tạo thêm Kiếm Ma Pháp rồi.

[Ô? Đây là một thanh Kiếm Ma Pháp?]

Kusama tinh mắt ngay lập tức để ý thanh Kiếm Ma Pháp tôi vừa tạo ra.

[Ừ đúng rồi]

[Này này, Sasa-, Wrath, skill của ông chắc là có tác dụng tạo Kiếm Ma Pháp hay gì đó đúng không?]

[Ừ]

Kusama hỏi thế với hai mắt sáng rỡ, nên tôi cũng xác nhận.

Rất có thể lúc tôi còn đang hoành hành ở lãnh thổ Nhân Loại trước kia khi còn là một Chẳng Tinh tôi đã bị điều tra rồi.

Nên tôi mới tự giới thiệu bản thân để họ nhận ra điều đó.

Ngoài ra, dựa vào tài liệu của lúc đó, tôi chắc chắn họ có thể đoán sơ về skill đặc trưng của tôi.

[Skill của ông là gì, Kusama?]

[Tui hả? Tui có skill "Ninja", cho tui khả năng phân thân bóng với mấy cái ninjutsu các kiểu] (TN: ai coi naruto chắc biết, ninjutsu là ninja thuật)

Tôi hỏi mà không mong chờ câu trả lời, nhưng Kusama lại dễ dàng nói ra skill của cậu ta như thế.

À, ừ, Kusama là loại người không thể giữ bí mật cơ mà.

Chắc là, cậu ta còn không nghĩ rằng giữ kín bí mật skill của mình là chuyện nên làm.

[Nghe có vẻ hữu dụng nhỉ]

[Ừ thì, nó cũng hữu dụng thật, nhưng mà tui thích Kiếm Ma Pháp hơn. Muốn tạo Kiếm Ma Pháp phải dùng nguyên liệu bằng các bộ phận của

quái vật siêu mạnh luôn đúng không? Bởi vậy Kiếm Ma Pháp cây nào cũng cực kì đáng giá hết 』

Thật sao?

Vì chỉ cần còn MP tôi có thể tạo bao nhiêu tùy thích nên tôi không có cảm giác chúng đáng giá.

Tôi thấy chúng là hàng tiêu hao phẩm đúng hơn.

「 Này này. Có thể nào, hỏi cho vui thôi, ông tạo cho tui một thanh được không? 」

Sau khi nghĩ một chút, tôi quyết định đồng ý lời cầu khẩn của Kusama.

Lí do tôi phải nghĩ một chút, là vì tôi đang hơi lo về việc thị trường sụp đổ vì tôi làm ra quá nhiều Kiếm Ma Pháp.

Nhưng mà, tôi chợt nhớ ra mình có sản xuất một số lượng lớn kiếm cho Shiro-san để trang bị cho toàn bộ Quân Đoàn Mười của cô ấy rồi.

Nghĩ rằng bây giờ mới lo về việc đó thì hơi trễ, nên tôi quyết định chấp nhận yêu cầu của Kusama.

Sau khi hỏi cậu ta về việc vũ khí thế nào sẽ tốt, tôi bắt đầu quá trình chế tạo.

Kusama quan sát với vẻ mặt mê mẩn.

Và rồi tôi chế tạo xong - một cặp tantou.

Vì cậu ta là một ninja nên tôi đưa thuộc tính bóng tối vào đó.

Mặc dù như thế không hợp với hình tượng Kusama cho lắm.

Tôi đặt tên chúng là Saku và Mochi. (TN: tantou là gì thì mời các bạn gugū, hoặc hỏi người chơi Touran, Saku(朔) với Mochi (望), lần lượt có nghĩa là trăng non với trăng tròn)

[Wahoo! Cảm ơn nhiều! Tôi sẽ giữ chúng thật kĩ!]

[Cũng được thôi, nhưng mà nhớ sử dụng chúng đúng cách nghe chưa? Nếu không dùng đúng cách thì phí phạm lắm]

[Ừ ừ]

Tôi đưa cặp Saku và Mochi ra, và Kusama nhìn chúng với một nụ cười ngoác mồm.

Rõ ràng là vẻ mặt của con nít được cho đồ chơi mới.

Vì cậu ta nhìn có vẻ vui như thế, nên coi như cũng không uổng công tôi tạo ra chúng.

Tôi bắt đầu ăn đám đồ ngọt Kusama đem qua, chờ cậu ta bớt phần khích với cặp tantou.

[Sasa-yan, ông thấy khá hơn chưa?]

Kusama hỏi như thế một cách tự nhiên.

Cậu ta hỏi câu đó gần như là không liên quan gì cả, nhưng tôi không cần phải hỏi tại sao cậu ta lại hỏi như thế.

Vì chỉ cần nhìn là thấy rõ tôi đang có tâm trạng không tốt rồi.

[Chắc là vậy. Ít ra được thay đổi không khí một chút]

Sau khi nói chuyện với Kusama xong, tôi nghĩ tâm tình rồi bởi của mình đã bình tĩnh lại phần nào.

Chỉ là phần nào thôi, vì không có bước ngoặt thực tế nào xuất hiện để thay đổi ý định của tôi cả.

Cảm giác khó chịu cứ dâng lên từ trong tim tôi này không có lối thoát, có lẽ sẽ tiếp tục như thế một lúc nữa.

「Sasa-yan, tại sao tâm trạng ông lại không tốt đến thế? Tui không hẳn là đáng tin cậy, nhưng có gì cần cứ việc nói tui nha?」

Thấy Kusama dùng một giọng nghiêm túc khác thường như thế, tôi nhận ra rằng mình có tâm trạng không tốt đến mức nào.

Dù tôi có nói chuyện với Kusama thì chắc là sẽ không giải quyết được vấn đề gì.

Nhưng mà vì tôi nghĩ có thể bản thân mình sẽ bị đánh lạc hướng một phần, nên tôi bắt đầu nói ra sự thật từng chút một.

Khi tôi nghe kế hoạch lần này của Shiro-san, thứ đầu tiên tôi cảm thấy là một sự khó chịu không thể tả.

Một cảm giác ghê tởm đến từ sâu trong lòng không thể tả bằng lời.

Cảm giác đó, chính là sự chán ghét đến tận cùng của tôi với cách làm sử dụng biện pháp tẩy não người khác.

Bị tẩy não chính là lí do tôi có được skill Thịnh Nộ.

Là một cách làm đáng kinh tởm mà tôi ghét hơn bất kì thứ gì khác trên đời.

Nhưng mà Shiro-san lại có thể sử dụng nó không ngại ngần như thế.

Cô ấy vốn từ đầu đã sử dụng rồi.

Natsume đang tẩy não hết người này đến người khác, trong khi hẳn lại không nhận ra chính bản thân mình đã bị Shiro-san tẩy não.

Đó không phải là chuyện có thể cười bỏ qua được.

Nếu thực sự cần thiết, thì có lẽ tôi có thể chịu đựng được.

Nhưng mà sự việc gần đây hoàn toàn là bất ngờ với Shiro-san - chuyện đó đã "vô tình" xảy ra.

Đã có người gặp tai họa, một cách "vô tình".

Việc tẩy não, cả với người bị ảnh hưởng và những người quanh họ đều là một tai họa.

Tôi đã tự tay giết chết em gái của mình khi đang bị tẩy não.

Người anh trai bị tẩy não của tôi cũng đã bị ép phải làm ra chuyện ghê tởm không kém tôi.

Khi tôi nhớ lại chuyện đó, tôi cảm giác mình tức giận đủ để mắt đỏ ngầu lên.

Trong lần này, Hasebe-san bị tẩy não như thế không nghi ngờ gì sẽ gặp tai họa lớn.

Hơn nữa, Shun cũng thế, sau khi bị Hasebe-san phản bội.

Tôi lại là người đứng bên phe ủng hộ chuyện đó.

Không, không chỉ là ủng hộ, tôi thậm chí đứng bên phe trực tiếp dẫn đầu chuyện đó nữa.

Mặc dù tôi không biết gì về chuyện này, nhưng tôi lại chọn ủng hộ Shiro-san.

Và lựa chọn đó đã đến lúc không thể bỏ qua chọn lại nữa rồi.

Đến cái thời điểm trễ thế này rồi, thì tôi không còn khả năng ngăn cản kế hoạch lại chỉ vì tôi không muốn nhận trách nhiệm cho việc tẩy não.

Những gì tôi sắp ra tay làm sẽ ghê tởm không kém gì những người bị tẩy não sắp làm, thậm chí là hơn.

Những gì sắp xảy ra, không cần biết lí do của tôi là gì, những gì tôi làm sẽ là ác độc với nạn nhân.

Tôi, chính là sự ác độc.

Nghĩ như thế khiến tôi thấy buồn nôn.

Dù thế, tôi cũng không thể dừng lại được.

Tôi thậm chí còn không nghĩ đến việc dừng lại nữa.

Tôi không được nghĩ đến việc đó.

[Tui thì không nghĩ ông phải nghĩ quá nhiều về chuyện đó đâu. Dù ông là "ác" hay là "thiện" đi nữa, đến cuối cùng không phải mọi chuyện là tùy vào quan điểm của chính bản thân ông sao? Nếu thế, chỉ cần phải có lòng tin rằng quan điểm của bản thân chính là "thiện" là được]

Ý kiến Kusama đưa ra sau khi nghe tôi nói chuyện, thực sự thẳng thắn đến mức chói lóa.

Tôi thật ghen với cậu ta vì có thể nói như thế.

Dù sao đi nữa, đây không còn là chuyện mà ý kiến của bản thân tôi có thể dừng lại được nữa.

Nếu thế, tôi sẽ chỉ còn lựa chọn tiếp tục đến cùng mà thôi.

Dù điều đó có nghĩa tôi sẽ trở thành cái "ác", tôi cũng sẽ giúp đỡ Shiro-san đến cùng.

Ừ, đến khi tôi chết.

Kusama 「 Kaiten Kenbu Rokuren! 」 (TN: Một skill đặc biệt của Shinomori Aoshi trong Rourouni Kenshi)

Oni 「Đừng có làm cái đó trong phòng đồ gỗ này」

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oni(Quái Vật) Điên Cuồng

Góc nhìn của Giáo hoàng

~~~~~

Đã là lúc nửa đêm.

Vì tôi có skill Miễn Nhiễm Ngủ, nên tôi không cần ngủ.

Dĩ nhiên không phải là tôi không cần phải ngủ quanh năm suốt tháng, mà chỉ là tôi không bị những tác dụng xấu của việc không ngủ ảnh hưởng mà thôi.

Sự mệt mỏi tích tụ dần trong lúc thức giấc không biến mất.

Cách tốt nhất để bỏ qua hết sự mệt mỏi đó, cuối cùng vẫn là đi ngủ, nên cho dù tôi đã có Miễn Nhiễm Ngủ thì tôi vẫn phải ngủ mà thôi.

Với skill Miễn Nhiễm Ngủ thì trên lí thuyết một người có thể sống cả đời không cần chợp mắt một giây mà không có vấn đề gì, nhưng đó chỉ là nếu người đó có chỉ số cao đến mức sự mệt mỏi kia là không đáng kể, hơn nữa đầu óc còn không bình thường theo một kiểu nào đó.

Sự mệt mỏi của cơ thể có thể vượt qua được bằng chỉ số, nhưng mà sự mệt mỏi tinh thần thì không.

Một người có khả năng bỏ qua sự mệt mỏi đó mà tiếp tục, chắc chắn không phải là một người bình thường theo bất kì ý nghĩa nào.

[Nghĩa là giống tôi]

[Đúng thế. Đúng là có thể nói như thế]

Lúc nửa đêm, thời điểm mà bình thường không có ai ngoài tôi trong văn phòng lại có một giọng nói trả lời những gì tôi thốt lên như thế.

Một phần nhỏ ánh sáng đang chiếu lên những xấp tài liệu gần tay tôi cũng chiếu lên người còn lại, một chàng trai trẻ có khuôn mặt trắng bệch.

Nhìn cậu ta có vẻ còn trẻ trung, nhưng lại có một khí chất rất già dặn.

Nhưng tôi cũng thấy cậu ta không có vẻ là một người già thực sự.

Khi một người là quái vật tiến hóa lên hay là Quỷ thì bề ngoài không nhất thiết tỉ lệ với tuổi thọ, nhưng tôi chắc chắn tuổi thật của cậu trai trẻ này không cao là bao.

Dù thế, nhưng cậu ta lại có sự tôn nghiêm của một người đã sống qua ít nhất một thế kỉ.

Không ngờ bên phe Quỷ vẫn còn người như thế này - thực sự là làm tôi bất ngờ về tài năng ở bên đó.

Cậu trai trẻ này tên là Merazofis.

Cảm giác được tôi vẫn đang làm việc mặc dù đã là nửa đêm, cậu ta đến để hỏi thăm tôi.

Hiện tại tôi đang xem cậu ta như một vị khách, nhưng bình thường chúng tôi là tử thù không hơn không kém.

Vì thế tôi đã sắp xếp cho nơi nghỉ ngơi của những đại diện bên phe Quý ở một chỗ cách biệt, nhưng tôi không ngạc nhiên khi trên thực tế chuyện đó không có tác dụng gì.

Xét việc cậu ta đang đi vòng vòng thoải mái cỡ nào thì có bao nhiêu cẩn thận cũng thừa cả.

Dù có cẩn thận cũng không có ý nghĩa gì.

Vì họ có đủ sức mạnh để vượt qua toàn bộ sự chuẩn bị mà chúng tôi có.

Và, khá chắc chắn là người trước mặt tôi cũng thế.

Tôi tiếp tục hai tay mình làm việc mà không nhìn cậu trai đó một lần nào.

Kí văn bản, chỉnh sửa lỗi.

Trong khi đang ngồi làm những việc như thế, tôi ngồi tán gẫu với Merazofis-dono.

Cuộc nói chuyện bắt đầu bằng việc hỏi xem tôi có ổn không khi mà không ngủ thế này, rồi sau đó đổi thành nói về sự kì lạ của những người sử dụng Miễn Nhiễm Ngủ khi nào tôi không biết.

Đó là cuộc nói chuyện vừa rồi.

[Theo cậu thấy, tôi bất thường lắm sao?]

[Đúng thế. Ít ra, không thể gọi chuyện đó là bình thường được. Mặc dù tôi có hơi thắc mắc chính xác cái gì đã khiến ông đi tới bước này, nhưng tôi sẽ kiểm chế ý muốn đi tìm hiểu chuyện đó]

Sau khi nói thế Merazofis-dono quay lưng lại về phía tôi.

Xem ra cuộc nói chuyện sẽ kết thúc ở đây.

Thực sự rất ngắn.

Có lẽ cậu ta đang cân nhắc nghĩ đến tôi vẫn đang còn bận việc, nhưng tôi không ngờ cuộc nói chuyện nói kết thúc sớm như thế.

「Tôi có thể hỏi tại sao cậu không muốn thử tìm hiểu không?」

Có lẽ, vì thế nên tôi mới lên tiếng hỏi khi cậu ta sắp rời đi.

Trong số những người bên đại diện phe Quỷ, có rất nhiều kẻ khó hiểu mà đến tôi cũng không thể đoán được ý định là gì.

Người này cũng là một trong số họ.

Có lẽ vì tôi đang muốn tìm hiểu thêm về cậu ta, nên tôi mới lên tiếng để kéo dài cuộc nói chuyện như thế.

「Bởi vì tôi nghĩ ojou-sama mới là người có quyền tìm hiểu về ông」

A.

Câu trả lời tôi nhận được, là quá đủ để tôi hiểu cậu trai này.

Rằng cậu ta cũng là một người không hề bình thường.

「Ra là vậy. Tôi hiểu rõ cậu rồi」

Một cách vô tình, tôi thốt lên như thế.

Cậu trai sau đó cúi đầu chào và rời khỏi căn phòng.

Cử động tinh tế lúc cậu ta làm như thế không khác gì một người hầu của một quý tộc cao cấp.

Và thực tế thì cậu ta cũng là một người hầu phục vụ người cậu ta gọi là ojou-sama.

Tôi mở một ngăn kéo bàn, rồi lấy một xấp văn kiện trong đó ra.

Đó là văn kiện thông tin chi tiết về nhà Keren.

Tôi lật qua từng trang một, rồi tìm thấy trang mà tôi muốn.

Ở đó ghi tên của người hầu đã phục vụ Phu Nhân Keren từ lúc nhỏ.

Đó là cái tên Merazofis.

Trong số những người hầu của nhà Keren, cậu ta là một người được đặc biệt trọng dụng, người được chủ nhân ngôi nhà tin tưởng về mọi mặt.

Tính cách của cậu ta là nghiêm túc và thật thà.

Dù thế, cậu ta không hề là một người bảo thủ quá mức mà được đồng nghiệp rất yêu mến.

Cho đến hiện tại cậu ta vẫn giữ được những phẩm chất đó.

Thế nhưng, mặc dù mới nhìn thì cậu ta không khác gì, nhưng thực tế là bên trong thì cậu ta đã điên cuồng mất rồi.

Chỉ còn một khía cạnh của cậu ta là còn như cũ mà thôi, mọi thứ còn lại đã hoàn toàn bị gạt bỏ hết rồi.

Một người đã có thể bỏ hoàn toàn cảm giác thù hận với người đã đẩy người mình yêu đến chỗ chết - không thể nào một người như thế lại là một người bình thường được.

Theo văn kiện này, có những dấu hiệu cho thấy Merazofis-dono đã yêu phu nhân của nhà Keren.

Thế nhưng, cậu ta lại được chồng của cô ấy tin tưởng tuyệt đối về mọi mặt.

Lúc đó tôi không hề quen biết cậu ta, nên tôi chỉ có thể tưởng tượng được cảm giác cậu ta mà thôi.

Nhưng mà, chắc chắn lúc đó cảm giác yêu thương không hề ít chút nào.

Mặc dù đang đối mặt với người đứng đầu Thánh Ngôn Giáo, tổ chức đã khiến cho tình cảm của cậu ta bị chà đạp không thương tiếc, làm cậu ta mất đi người mình yêu quý nhất, nhưng cậu ta lại không hề tỏ ra thù ghét dù chỉ một chút.

Trong tình huống mà chúng tôi đang ở đó không có bất kì ai khác xung quanh như thế, cậu ta lại không hề tỏ ra muốn giết tôi dù một chút nào.

Lúc đó, như một mặt hồ tĩnh lặng, không hề có chút gợn sóng nào trong cảm xúc của cậu ta.

Mọi thứ cậu ta làm là vì ojou-sama của cậu ta, cho Sophia-jou.

Tôi là một bàn đạp cho Sophia-jou đi đến được tuổi trưởng thành.

Đối với cậu ta, hẳn là tôi chỉ có nhiều đó giá trị.

Cậu ta thực sự rất đáng sợ.

Đó là một con quái vật mang lột người.

Suy nghĩ của cậu ta không còn như một người bình thường nữa rồi.

Gần như không có bất kì ai bình thường ở quanh Ariel-sama cả.

Ojou-sama của cậu ta, Sophia-jou, và cả Felmina-jou có thể được gọi là những người bình thường nhất.

Nhưng mà dù là họ thì vẫn nằm rất rất xa cái gọi là bình thường, chỉ là chưa đến mức điên cuồng mà thôi.

Sau khi tính hết mọi chuyện đã tích lũy đến hiện tại, tôi thở dài một hồi.

Rồi, tôi lại tiếp tục di chuyển bàn tay của mình làm việc tiếp sau khi ngưng lại được một lúc.

Tôi phải tiếp tục công việc của mình càng nhanh càng tốt.

Vì không có thời gian để phí phạm.

Đúng thế, vì công việc vĩ đại phá hủy Thánh Ngôn Giáo, đã sắp sửa bắt đầu.

Một cách hiểu sơ bộ:

Mera 「Uầy, ông già này đúng là điên rồ...」

Giáo hoàng 「Uầy, cái thằng này đúng là điên rồ...」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Say Xỉn

Góc nhìn của Ma Vương

~~~~~

「Ừ, ua! *sụt sụt* Híc!」

「Ừ-hi-hi-hi-hi!」

Felmina-chan đã nằm bò xuống sàn khóc lóc sụt sụt nước mũi đầy mặt, còn Shiro-chan thì đang nhìn vô định vào khoảng không mà cười một cách đáng sợ.

Đúng là hỗn loạn mà.

Tại sao mọi chuyện lại thế này cơ chứ?

.

.

.

Mọi chuyện bắt đầu lúc, à ừ, là lúc ta đi đến chỗ của Dustin lấy vài chai rượu thượng hạng.

Ta gọi Shiro-chan bảo là "làm một buổi tiệc ngủ nào!", và tiện tay kéo Felmina-chan đi cùng đến một buổi tiệc rượu nho nhỏ.

À, ừm.

Ta cũng đang tự hỏi tại sao mình lại cho Shiro-chan uống rượu và liệu bản thân có muốn chết yếu hay không.

Đây hoàn toàn là lỗi của Dustin vì trử nhiều rượu ngon như thế.

Thực ra thì cũng là vì ta muốn trông chừng Felmina-chan để đảm bảo cô bé không làm chuyện gì ngu ngốc nữa.

Vì cô bé này rất thông minh, dựa vào những gì Shiro-chan đề nghị bên Thánh Ngôn Giáo cô bé hẳn đã hiểu ra những điều kiện đó bất lợi đến mức nào với phe Quý.

Hơn nữa, dựa vào những cuộc bàn tán qua lại liên tục như thế về hệ thống các kiểu, cô bé hẳn đã nhận ra rằng Shiro-chan không phải là đồng minh của phe Quý.

Felmina-chan chắc chắn đã nhận ra Shiro-chan đang ở cùng phe Quý chỉ để lợi dụng họ mà thôi, và sẵn sàng bỏ rơi phe Quý ngay khi họ mất giá trị lợi dụng.

Điều đó thực ra là nửa đúng nửa sai.

Mặc dù đúng là Shiro-chan đang lợi dụng phe Quý, nhưng em ấy không hề có ý định bỏ rơi họ lúc này.

Nếu thực sự muốn bỏ rơi phe Quý, thì em ấy đã không để yên cho Thống Lĩnh Quân Đoàn Hai phản bội kia rồi.

Nhưng mà, Felmina-chan không thể nào biết nhiều như thế được.

Vì thế nên cô bé có thể đang xem Shiro-chan là một mối nguy hiểm với phe Quý và sẽ chống lại em ấy.

Mặc dù cô bé không có chút phần thắng nào.

Ta đã điều tra thử lý lịch của Felmina-chan.

Mặc dù Shiro-chan lúc đầu thu nhập cô bé hẳn là với cảm giác như nhặt một con cú con bị bỏ rơi về, nhưng cô bé này thực ra được sinh ra trong một môi trường rất tốt và rất có tài năng.

Cô bé được sinh ra trong một gia đình quý tộc danh giá.

Cô bé là vị hôn thê trước kia của Waldo-kun, con trưởng của một gia đình quý tộc danh giá không kém, mặc dù hiện tại cậu ta đang bị Sophia-chan làm nhu nhược đi.

Từ nhỏ cô bé đã được huấn luyện với giáo lý hỗ trợ phe Quý đang rơi vào tình trạng suy thoái, và chính bản thân cô bé còn sống theo đúng giáo lý đó, hoàn toàn là một nhà quý tộc bẩm sinh.

Vì tương lai của phe Quý, cô bé không ngần ngại loại bỏ bất kì ai có thể làm hại họ, và có đủ sự tinh táo và lãnh khốc để thực hiện chuyện đó.

Đó chính là lí do cô bé xem Sophia-chan là một mối nguy hiểm khi cô bé đã Quyến Rũ mọi người khắp nơi trong học viện, và đã ra tay cố gắng khử cô bé.

Mà, nói hơi buồn chứ, vì họ cơ bản là không nằm cùng một trình độ nên cô bé còn không được chú ý đến nữa là.

Vì Felmina-chan là người như thế, nên ta đã hơi lo về việc cô bé sẽ làm gì sau khi nghe được đề nghị ở cuộc họp lần này.

Đề nghị đó hoàn toàn không có chút lợi lộc gì cho phe Quý cả.

Nếu là tính về quan điểm tái xây dựng lại xã hội Quý sau khi hệ thống bị sụp đổ thì cô bé chắc chắn không muốn giao hết công nghệ thất truyền

của bọn Elf cho Nhân Loại, còn về quan điểm phòng vệ thì chắc chắn cô bé không muốn những pháo đài đã thu được sau khi trả một cái giá cực kì đắt đỏ mới có được kia bị mất đi.

Ta đã chắc chắn Felmina-chan sẽ muốn cản việc đó lại bằng mọi giá.

Và rồi, sau khi xem xét lần kia với Sophia-chan, ta đã tự hỏi không biết cô bé có mất bình tĩnh rồi tấn công Shiro-chan hay không.

Từ xa xưa phe Quỷ đã đặt lòng tin của bản thân vào sức mạnh rồi, dù có thông minh cỡ nào thì đôi khi họ cũng hành động đơn giản như mấy kẻ hữu dũng vô mưu đó biết không?

Tạm thời ta đã nghĩ mình ngồi chờ-và-xem, chuốc tí rượu cho cô bé rồi tính sau, nhưng ta thật không ngờ cô bé lại là một người khóc lóc khi say rượu.

[Ừ uaaa. Tôi có thể làm gì-ì-ì? Thực sự tôi có thể làm gì chứ hả-ả? Tôi đã làm gì để phải chịu hình phạt này chứ-ừ-ừ?]

Ngay sau khi uống hết ly đầu tiên cô bé đã trở nên thế này luôn rồi.

Ta gần như có thể thấy một cái bóng đen nặng nề phủ lên người cô bé khi cô bé cúi đầu xuống như thế.

Ừ.

Đây là tình trạng sau khi phải làm đủ thứ chuyện dưới trướng Shiro-chan xong rồi, cô bé đã học được quá nhiều về nghệ thuật đàm phán đen tối rồi.

Hơn nữa cô bé còn đang bị kẹt trong một ngõ cụt tối vì cô bé biết thực sự Shiro-chan mạnh đến mức nào, nên dù cô bé có muốn làm gì đó cô bé cũng không thể làm gì được.

Hơn nữa còn bị say xỉn như thế này, cô bé đang ngồi khóc lóc hết ra trước mặt thủ phạm luôn rồi.

Có vẻ cô bé còn khổ dài dài ha.

Rồi, cái tên thủ phạm chúng ta đang nói đến đứng sau mọi việc, từ này đến giờ cứ lấy từ một không gian khác những thứ cần được dùng ảnh mờ che đi nếu muốn chiếu trên TV cho gia đình, ném hết vào miệng ngồi nhai nhai. Ôi chao, không biết cái đó là gì thế nhỉ.

Hiện tại trong đầu ta có một tiếng chuông báo động rung lên liên tục, kêu rằng bây giờ đụng đến Shiro-chan là cực kì nguy hiểm.

Ta thực sự tò mò không biết em ấy đang ăn cái quái quỷ gì, nhưng nếu nghĩ quá nhiều về nó thì ta đã thua rồi.

Nếu ta thua thì trường hợp tệ nhất có khi ta sẽ mất mạng luôn.

Chúng ta đang ngồi uống rượu loại thượng hạng nhất đó, tại sao ta không thể tận hưởng được hương vị của nó chứ!

Vừa có Felmina-chan lúc này ử rử đến mức sẽ chìm luôn xuống đất nếu không canh chừng, hơn nữa còn có Shiro-chan lúc này đã biến thành mối nguy hiểm bậc nhất của thế giới nữa.

Thật là lạ quá.

Ta tưởng tượng một buổi "tiệc ngủ" sẽ có không khí vui vẻ, hò hét và cười đùa nhẹ thôi.

Sao mọi chuyện lại thành thế này?

Hơn nữa, ta có sống nổi đến mặt trời mọc ngày mai không...?

Giáo hoàng 「Rượu của tôi...」

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Huyết 35: Sau Khi Mọi Chuyện Kết Thúc

Theo lệnh của Goshujin-sama, tôi đang bị kẹt với nhiệm vụ làm phụ tá cho Natsume-kun.

Nói thật thì tôi không thích Natsume-kun cho lắm.

Cậu ta lúc trước đứng trên đỉnh cao xếp hạng hồi còn ở trường, nói cho dễ hiểu thì cậu ta là một người cao hơn tôi trước kia rất nhiều.

Hơn nữa còn là cái cách cậu ta cứ liên tục mặc kệ ý kiến của người khác mà cứ ra lệnh cho họ như thế, nói thật thì tôi thấy cậu ta hơi giống Goshujin-sama phần đó.

Có lẽ là vì lí do đó, mặc dù chỉ số của tôi cao hơn cậu ta rất nhiều, nhưng tôi không thể chống lại cậu ta được.

Vì vậy mấy ngày gần đây tôi thấy stress không thể tả.

Chuyện tôi đã làm mấy ngày nay, là sử dụng Quyển Rũ lên những cao tầng của một bộ phận của Đế Quốc, biến họ thành những con rối.

Từ cơ sở đó, phát triển lên thành tập trung một đội quân để tiến hành xâm lược.

Sau khi Natsume-kun ra lệnh, họ sẽ có thể ngay lập tức hành quân đến làng Elf.

Nhưng mà tôi không động đến ông pháp sư được mệnh danh là người mạnh nhất của Đế Quốc.

Tôi chỉ mới quan sát ông ta từ xa thôi, nhưng có vẻ ông ta khá mạnh mẽ so với một Nhân Loại bình thường nên tôi không chắc là Quyển Rũ của mình có tác dụng với ông ta.

Mà, chỉ cần cho cấp trên của ông ta ra lệnh thì đằng nào cũng gián tiếp điều khiển ông ta được, với lại Natsume-kun còn là hoàng tử nữa mà.

Dù tôi không trực tiếp điều khiển mọi thứ cũng không có vấn đề gì.

Và rồi, sau khi tôi hỗ trợ Natsume-kun chiếm quyền Đế Quốc, tôi quay về lâu đài Ma Vương lần đầu tiên trong một thời gian dài.

Nói chứ, tôi cũng không có thời gian để ngồi chơi xả hơi gì cả.

Sau khi nghỉ ngơi một đêm, ngày hôm sau tôi sẽ phải tham dự cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo cơ mà.

Xem ra cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo đang tiến triển tốt.

Merazofis đang thay thế tôi ở cuộc họp, nhưng ông ấy nói rằng mọi chuyện đều ổn và không có vấn đề gì cả.

Lúc đó tôi có được cho xem một đoạn ghi hình hay gì đó của cuộc họp, nhưng nói thật thì nhìn không khác gì đang xem tin tức thế giới cả.

Dù có thấy mấy thứ như là tranh cãi chính trị hay là chi tiết về kế hoạch quân sự thì tôi cũng chẳng hiểu gì hết.

Đúng là tôi có từng học về nó hồi ở học viện rồi, nên chỉ cần xem kĩ một chút thì tôi sẽ có thể hiểu ngay, nhưng tôi không muốn bỏ công sức ra để làm chuyện đó.

Phiền lắm.

Cứ để mấy người hiểu mấy vụ này lo về nó là được.

Hoàn thành những gì Goshujin-sama ra lệnh cho tôi làm là đủ với tôi rồi.

Cho đến cùng vẫn vậy.

[Hự! Thối quá!]

Khi mở cửa ra ngay lập tức một mùi khó chịu đầy trong phòng xộc thẳng vào mũi tôi.

Mùi rượu ở đó mạnh đến mức tôi suýt là bị say luôn.

Bước vào phòng, tôi mở cửa sổ ra để cho bay mùi.

Dù thế thì mùi đó vẫn không biến mất khỏi lỗ mũi tôi, tôi nhăn mặt mà nhìn về phía chủ nhân của căn phòng.

[Hự, ọe...]

Chủ nhân của căn phòng, đang nằm xòa trên giường với khuôn mặt tái nhợt.

Chỉ cần nhìn cô gái này thì ai cũng thấy rõ, rằng cô ta đang bị triệu chứng tình rượu. (TN: tiếng anh là hangover, là thường sau một đêm uống rượu/bia tỉnh dậy sẽ bị các triệu chứng như là: da mất độ ẩm, đau đầu, mất tập trung, đi tiểu nhiều...)

[Này, cô biết rằng hôm nay cô có một cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo đúng không?]

Tôi lên tiếng gọi cái con người, không, là con Quỷ đang nằm lăn ra ở trên giường, Felmina.

Tôi không biết cô ta có nghe tôi gọi hay không, vì tôi chỉ nghe được tiếng rên rĩ nghe không rõ ràng, nên xem ra cô ta không nói chuyện bình thường được.

Nhìn xung quanh phòng một lượt, tôi thấy được trên bàn có một chồng tài liệu, còn bên còn lại có một số lượng lớn chai rỗng.

Nhìn là thấy rõ cô ta vừa uống rượu như uống trà vừa sắp xếp tài liệu lại, cô gái này lại uống rượu trong lúc đang làm việc.

Cùng với số đó còn một số chai rỗng khác lẫn lông lốc rải rác khắp sàn, nhìn không khác gì phòng một tên bợm rượu vô dụng hết.

Tại sao mọi chuyện lại như thế này rồi?

Ít nhất, trước khi đến Đế Quốc vài ngày trước tôi không hề thấy hay nghe rằng Felmina có sở thích uống rượu hay gì cả mà?

Thực sự thì chuỗi sự việc gì đã khiến cô ta tiến hóa thành cái dạng bợm rượu này vậy?

Không, gọi là thoái hóa đúng hơn là tiến hóa nhỉ?

Vì Felmina chưa xuất hiện, theo yêu cầu của Ariel-san tôi đi đến đây để kiểm tra cô ta, nhưng tôi không ngờ cô ta lại bị triệu chứng tình rượu.

Bình thường nói đến rượu thì tôi nghĩ đến Goshujin-sama, nhưng một người nghiêm túc và trầm tĩnh như Felmina lại tự mình làm chuyện ngu ngốc thế này...

Thật đó, chuyện gì xảy ra vậy?

[Hự! *****]

Kính coong, xin chờ một chút.

.
.
.

「Cô thấy khá hơn chưa?」

「Vâng. Mặc dù được người như cô chăm sóc là một sự sỉ nhục tồi tệ nhất đời, nhưng may là tôi đã cảm thấy khá hơn rồi. Thực sự rất khó chịu khi phải nói thế này, nhưng cảm ơn cô rất nhiều」

「Nếu cô có đủ sức nói nhiều đó thì xem ra cô khỏe thật rồi」

Tôi đã phải dọn dẹp bãi ối rồi thậm chí còn dùng Ma Pháp Chữa Trị cho cô ta nữa, mà cô ta lại tỏ thái độ thế này.

Đúng là biết cách làm người khác bực mình mà.

「Sao? Thực sự cái cảnh đáng sợ này là sao vậy? Goshujin-sama ép cô uống 100 shot rượu hay gì đó à?」 (TN: không rõ lắm, 1 shot thường là nói đến cái ly shot trong các quầy bar, là đơn vị tối thiểu khi mua rượu thì phải, ai muốn biết chi tiết cứ google)

Chuyện duy nhất tôi có thể nghĩ ra là đây là một trò chơi phạt ác độc điên rồ, nhưng vì chúng ta đang nói đến Goshujin-sama đó, nên chuyện đáng sợ là chuyện đó rất có thể là sự thật.

「Không. Chỉ là tôi không thể thích ứng nổi trừ phi tôi uống rượu như thế」

Có lẽ là vì cô ta vẫn còn đang thấy không ổn, nhưng không như bình thường, Felmina trực tiếp lên tiếng than phiền như thế.

「Tôi có thể hỏi một câu không?」

[Chuyện gì?]

Thường thì cô ta sẽ không nghiêm túc hỏi tôi bất kì chuyện gì cả, nhưng vì Felmina đang còn yếu như thế, nên tôi đã phán đoán sai lầm và quyết định trả lời cô ta dè dặt.

Ừ, là phán đoán sai lầm.

[Sau khi Goshujin-sama phá hủy hệ thống rồi, cô định sẽ làm gì?]

Có lẽ vì thế, nên tôi không thể ngay lập tức trả lời được câu hỏi của Felmina.

Thường thì tôi sẽ né tránh vấn đề với một câu trả lời chứa sự mĩa mai trong đó.

Nhưng vì tôi đã quyết định sai lầm rằng mình nên trả lời nghiêm túc, nên tôi không thể trả lời như thế được.

Vì tôi không có bất kì câu trả lời nào cả.

[Xin lỗi. Tôi đã hỏi một câu hỏi ngu ngốc. Xin phiền cô báo cáo cho Maou-sama và Goshujin-sama rằng tôi vẫn đang chuẩn bị mọi thứ và phiền họ chờ đợi thêm một lát nữa]

Felmina thấy rõ rằng chuyện tôi không trả lời được chính là câu trả lời của tôi.

Bị đuổi khỏi phòng như thế, tôi cảm giác hụt hẫng.

Tạm thời, tôi đi tới nơi Goshujin-sama và mọi người như yêu cầu.

Nhưng mà trong lúc đang đi, tôi không thể thấy được gì trước mặt mình cả.

Dù là Goshujin-sama, hay là Ariel-san, và thậm chí, là Kyouya-kun đi nữa, đều tập trung hết sức đến sự kết thúc.

Họ đang hành động để hướng đến sự kết thúc đó.

Tôi cũng vậy, nhưng có một điểm khác biệt rõ rệt

Đó chính là, liệu họ có đang tập trung đến những gì sau kết thúc đó hay không.

Tôi nghĩ Goshujin-sama đang hành động bao gồm những gì phía sau cái kết thúc kia nữa.

Còn Ariel-san thì, chị ấy không còn gì sau khi mọi thứ kết thúc cả, và đang hành động như điều đó là hiển nhiên.

Còn Kyouya-kun thì, rất có thể là...

Trong số họ, chỉ mình tôi là không hề nghĩ gì đến sau khi mọi thứ kết thúc.

Tôi không thể nghĩ đến được.

Sau khi hệ thống bị phá hủy, tôi sẽ ra sao?

Tôi hoàn toàn không biết chuyện đó.

Hiện tại, tôi có thể tiếp tục làm theo lệnh của Goshujin-sama.

Nhưng mà sau đó thì sao?

Những gì xảy ra sau đó, tôi sẽ phải tự mình suy nghĩ chuyện đó.

Vì tôi khá chắc chắn rằng Goshujin-sama sẽ không còn ở bên tôi lúc đó nữa.

Tôi tự hỏi xem bản thân mình phải làm gì.

Thực sự thì, tôi nên làm gì đây?

Vamp 「Tôi là người có kinh nghiệm xử lí ới nữ nhất! Tôi thậm chí còn hoàn thiện được cách để dọn sạch luôn rồi!」

Shiro 「.....」

TN: "Ới nữ" là cách Shiro đã từng gọi vampy-chan lúc đang bị khủng hoảng danh tính, suốt ngày nôn mửa hồi còn trong học viện. Xem Huyết 31 để biết thêm chi tiết

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oni 19: Kết Thúc Không Có Gì Sau Đó

「Này goshujin-sama, sau khi chuyện rắc rối của thế giới này kết thúc rồi, cô sẽ làm gì?」

Sophia-san hỏi chuyện đó trước khi cuộc họp với Thánh Ngôn Giáo bắt đầu, lúc chúng tôi đang ngồi ở phòng chờ, đợi bên họ cũng hoàn tất chuẩn bị.

Từ lúc vào đây đến giờ, Sophia-san có vẻ đang suy ngẫm gì đó.

Tôi đoán đó là về câu hỏi này.

Sophia-san đang quan tâm về chuyện xảy ra sau khi mọi thứ kết thúc.

Khi nghe hỏi thế, biểu cảm của Shiro-san vẫn bất động như cũ, và sau một lúc cô ấy trả lời.

「Bỏ chạy」

「Ế?」

Câu hỏi đầy sự nghi hoặc Sophia-san thốt lên ngay sau đó, tôi nghĩ cũng là chuyện mọi người ở đây đều thắc mắc như nhau.

Bỏ chạy?

Khỏi ai?

Khỏi cái gì?

Dựa vào những gì tôi biết, tôi thậm chí không thể tưởng tượng được có một đối thủ mà Shiro-san phải bỏ chạy.

Nếu có, thì hẳn là vị Thần còn lại trên thế giới này mà Shiro-san gọi là Kuro, nhưng tôi có cảm giác rằng không phải là ông ta.

Hơn tất cả mọi thứ, việc Shiro-san lại tự mình nói rằng sẽ bỏ chạy là chuyện tôi không thể hiểu được.

Theo mọi thứ tôi đã hiểu về Shiro-san đến hôm nay, tôi đã nghĩ rằng cô ấy là loại người sẵn sàng làm mọi thứ để đạt được những gì mình muốn.

Chỉ cần là vì mục đích đó cô ấy sẵn sàng làm bất kì điều gì.

Shiro-san đó, lúc này lại nói rằng cô ấy sẽ bỏ chạy mà không quan tâm người khác nghĩ gì, thực sự hoàn toàn khác hẳn với hình tượng tôi của tôi về cô ấy trong đầu mình.

Xem ra mọi người ai cũng nghĩ vậy, vì ai cũng mang một vẻ mặt thắc mắc.

Chỉ riêng mỗi Ariel-san, sau khi mang vẻ mặt thắc mắc đó trong giây lát lại làm một vẻ mặt như cô ấy đã hiểu ra gì đó và chấp nhận chuyện đó.

Ariel-san biết gì đó mà mọi người không biết sao?

[Shiro-chan, em nói lớn ra như thế có ổn không?]

Ariel-san nói thế, cùng lúc nhìn quanh một cách sợ sệt.

Là điềm xấu.

Nhìn Ariel-san hiện tại, cô ấy đang nhìn như một người đang sợ hãi gì đó.

Có một tồn tại mà cả Shiro-san lẫn Ariel-san đều không thể làm gì để chống lại, thái độ của Ariel-san đang nói lên điều đó.

Sau khi đi đến bước này, tôi đột nhiên thấy lo lắng về một thứ gì đó có thể khiến kế hoạch của Shiro-san trở về số 0.

[Ổn, nhưng cũng không ổn. Vì thế nên tôi không muốn nói về chuyện đó]

Ngay cả Shiro-san cũng có vẻ đang nghiêm túc hơn bình thường.

Gần như cô ấy đang cảnh giác gì đó.

[Shiro-san, tồn tại đó sẽ cản trở kế hoạch của chúng ta sao?]

Tôi quyết định lên tiếng hỏi về chuyện tôi đang lo lắng.

Nếu kế hoạch mà tôi tưởng là đang tiến hành thuận lợi lại sắp gặp phải một chương ngại nguy hiểm thì tôi nên biết về nó.

[À. Không sao, không sao. Wrath-kun không cần phải lo về việc đó đâu. Nói thẳng ra thì, Người đó chắc chắn sẽ không cản trở kế hoạch. Nói sao thì nói chứ...]

[Ma Vương]

Shiro-san cản lời Ariel-san lại.

Shiro-san lắc đầu, khi thấy thế Ariel-san cũng gật đầu chấp thuận.

[Nói chung là, cứ coi như đó là chuyện cậu không cần phải quan tâm là được]

[Tôi không thể cứ chấp nhận như thế được]

「Wrath-kun, đây là một trong những chuyện mà không biết thì tốt hơn, được chưa?」

Khi tôi không chịu chấp nhận, Ariel-san cũng không chịu nói gì thêm.

Sau khi Ariel-san và Shiro-san không nói gì thêm, tôi không thể moi được thêm lời giải thích nào nữa.

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài bỏ cuộc việc tra hỏi thêm.

Nhưng mà, vì Ariel-san đã nói rằng tôi không cần phải lo lắng, vậy hẳn là sẽ không có gì cản trở kế hoạch cả.

「Cô sẽ bỏ chạy đi đâu?」

Khi tôi nghĩ rằng cuộc nói chuyện đã kết thúc, thì Sophia-san lại lên tiếng lần nữa.

Mặc dù Shiro-san đã nói rằng mình không muốn nói về chuyện đó.

「Không biết」

Đúng như dự đoán, Shiro-san nhẹ nhàng trả lời.

Vì Sophia-san đã lên tiếng thắc mắc về vấn đề mà Shiro-san không muốn nhắc đến nữa, nên có thể nghe được một phần khó chịu trong câu trả lời đó.

「Cho tôi một câu trả lời đàng hoàng đi」

Có lẽ cô ấy không nhận ra sự khó chịu kia, hoặc có nhận ra nhưng vẫn quyết định lên tiếng, Sophia-san hỏi Shiro-san lần nữa với một vẻ mặt nghiêm túc khó thấy.

Với cặp mắt vẫn nhắm chặt như mọi ngày của cô ấy, Shiro-san âm thầm nhìn thẳng vào Sophia-san cũng đang chăm chú nhìn thẳng vào Shiro-

san.

Hai người họ cứ nhìn nhau như thế một lúc, rồi người đầu tiên bỏ cuộc là Sophia-san.

[Tôi có thể... đi cùng với cô không?]

Cô ấy hỏi như thế với một giọng xấu hổ gần như không thể nghe thấy.

Tôi có cảm giác được rằng cô ấy đang không an tâm, hay có lẽ, rằng cô ấy đã biết câu trả lời trước rồi, nhưng vẫn quyết định rằng phải hỏi cho bằng được.

[Không thể]

Shiro-san trả lời ngắn gọn, nhưng vẫn là một câu từ chối thẳng thừng.

Sophia-san mang một vẻ mặt nói lên rằng "đúng như mình nghĩ", nhưng cũng có một phần sự buồn bã trong đó nữa.

[Mặc dù không thể đi cùng tôi, nhưng cô có thể chọn muốn sống ở đây hay sống ở Trái Đất, được không?]

Shiro-san đột nhiên thả một trái bom lớn như thế.

Trái Đất sao?

Không, nghĩ lại thì, Shiro-san đã từng đến Trái Đất không có gì lạ cả.

Nếu cô ấy chưa đến mới là lạ.

Một thời gian khá lâu trước kia, Shiro-san có uống cà phê đóng lon ngay trước mặt chúng tôi cơ mà.

Cà phê đóng lon, thứ không tồn tại trên thế giới này.

Đó là một hãng cà phê khá nổi tiếng của Nhật Bản.

Để có được thứ như thế, chắc chắn cô ấy đã từng đến Nhật Bản rồi.

Shiro-san có cách để trở về Trái Đất.

Có lẽ là, với Dịch Chuyển.

Xem ra có thể về Trái Đất bằng cách đó à.

Dĩ nhiên là tôi đã từng nghĩ về việc trở về Trái Đất rồi.

Nói đúng hơn là tôi từng muốn trở về rất nhiều lúc vừa sinh ra lần nữa ở đây.

Rằng tôi muốn trở về Trái Đất.

Ước muốn đó... có thể thực hiện sao?

[Tôi muốn ở đây hơn. Tôi không có chút lưu luyến gì với Trái Đất cả]

Trong lúc tôi đang suy nghĩ, Sophia-san ngay lập tức bỏ qua lựa chọn về Trái Đất.

[Dù có về Trái Đất tôi cũng không thể trở về như cũ được mà. Hơn nữa, tôi thích bản thân mình hiện tại hơn. Dù có trở về Trái Đất đi nữa, phải xử lý đủ chuyện quan liêu phiền phức lắm. Nếu thế, tôi thà sống ở đây muốn làm gì thì làm hơn]

"Muốn làm gì thì làm" đúng là một câu Sophia-san sẽ nói ra thật.

Không nghĩ về gì cả, đơn giản sống theo cách mình thấy thích hợp.

Nếu tôi nói thế với cô ấy có lẽ cô ấy sẽ bực mình, nhưng tôi thấy một cuộc sống không cần suy nghĩ về bất kì thứ gì rất hợp với Sophia-san.

Tôi cảm thấy cô ấy đang sống một cách thoải mái.

「Cậu thì sao, Kyouya-kun?」

Sophia-san đột nhiên quay qua hỏi tôi.

Nhưng mà câu trả lời của tôi đã được quyết định rồi.

「Tôi cũng muốn ở lại đây hơn」

Tôi có lưu luyến Trái Đất.

Nhưng tôi không thể trở về nữa.

Sasajima Kyouya đã chết rồi.

Ở đây, chỉ còn con Oni tên Wrath mà thôi.

Tôi sẽ không trở về - tôi không thể.

「Ừ, ừm」

Sophia-san nhẹ nhàng lướt qua câu trả lời của tôi.

Không cần phải hỏi gì, cô ấy có lẽ đã biết tôi lựa chọn thế nào.

Biết rằng tôi không có ý định quay về.

Lí do cô ấy lại hỏi tôi, có thể là để cho tôi có một cơ hội.

Để tôi nghĩ rằng mình còn có thể quay lại, rằng vẫn còn lựa chọn khác.

Nhưng mà, dù còn lựa chọn nào khác đi nữa, tôi cũng đã quyết định rồi.

Nên, tôi xin lỗi.

Bởi vì bàn bạc về tương lai với tôi là phí công sức.

Felmina 「 」

Không trả lời.

Cô bé chỉ là một kẻ say xỉn thôi.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Ss: Valentine

Hơi trễ, nhưng đây là một câu truyện ngắn nhân dịp Valentine.

Nó không có liên quan gì đến mạch truyện chính

~~~~~

"Valentine vui vẻ nhé. Đây là socola tình bạn. Chị đã bỏ công sức ra làm rồi, nên nhớ ăn nhé" - Thân, D.

Sáng sớm tỉnh dậy tôi thấy một hộp quà nhỏ được bọc rất dễ thương ngay đầu giường.

Làm sao có người có thể đặt một thứ gì đó ngay đầu giường mà tôi không để ý trong khi tôi đã bọc mình quanh một căn nhà đơn giản rồi thế?

Niềm tin vào khả năng của ngôi nhà đơn giản của tôi có hơi bị tổn thương, nhưng khi nhìn thấy tên người gửi được gắn trên hộp thì tôi bình tĩnh lại.

Nếu là cô ta thì không cần phải suy nghĩ nhiều làm gì nữa.

Mà, socola sao?

Vị Ác Thần đó, lâu lâu cũng làm được chuyện tốt nhỉ.

Tôi thích đồ ngọt lắm.

Vì socola không tồn tại ở thế giới này, nên tôi càng vui hơn nữa.

Nhanh chóng ăn nào

Tách!

「Ma huaaaaaa~~~!」

Kịch!

... Mới rồi là gì vậy?

Tôi có nhìn nhầm không, hay lúc vừa mở hộp ra có một cái mớ nhầy nhầy màu nâu trời lên rên rĩ vậy?

Socola?

Cái thứ chỉ nhìn vào thôi là phải đi kiểm tra chỉ số SAN như thế là socola sao? (TN: chỉ số SAN- sanity là 1 khái niệm trong dòng game nhập vai Dungeon & Dragon. Là khi nhìn thấy cái gì đó không thể hiểu nổi thì càng ngày càng bị điên hơn)

Hãy mở hộp ra kiểm tra lại nào.

Ừ.

Chắc là mắt nhìn nhầm thôi.

Tách!

「Ma huaaaaaa~~~!」

Kịch!

Tôi nên làm gì đây.

Ăn nó?

.

.

.

[Đưa nó cho ta làm gì vậy?]

[Ma huaaaaaa~~~!]

[Ăn đi]

[... Ta từ chối]

[Ma huaaaaaa~~~!]

Hiện tại tôi đang ở chỗ Kuro.

Đồ của Thần làm thì đưa cho Thần khác xử lí là được.

Bởi vậy tôi đang cố đưa nó cho Kuro, nhưng anh ta không chịu nhận.

Những lúc thế này anh phải dũng cảm lên mà nhận nó chứ.

Nhìn kĩ đi nó không dễ thương sao?

Nên anh nhận đi!

Ngày Valentine được con gái tặng socola cho đó không vui sao!

Đàn ông của cả hai thế giới đang nhìn anh với ánh mắt ghen tị đó biết không!

Valentine mà từ chối như thế là bất lịch sự lắm biết không!

Cuộc giằng co giữa tôi cố gắng đẩy nó cho Kuro và Kuro không chấp nhận nó lại tiếp tục.

Khoảng hai mươi giây sau, Kuro cầm lấy cái thứ kì l- ý tôi là hộp socola như đã bỏ cuộc.

Ô?

Đúng rồi đó, nhận lấy nó là đúng đó!

Ừ, tôi hiểu mà, tôi hiểu mà.

Thích mà cứ giả bộ mãi.

Đột nhiên, Kuro một tay cầm cái thứ trong hộp socola, tay còn lại nắm lấy cằm tôi.

Hmm?

Và rồi bàn tay cầm socola tổng thẳng nó vào miệng tôi.

[Ma huaaaaaa~~~!]

Tiếng rên rĩ của cái thứ kì lạ đó biến mất dần xuống cổ họng tôi.

Tôi nuốt luôn không kịp suy nghĩ rồi!

Cái quái gì vậy!?

Nó có vị giống socola bình thường!

[D đúng là thích làm chuyện rắc rối mà]

.

.

·
[Ma huaaaaa~~~!]

[Đây là gì?]

[Nhìn không thấy sao?]

[Bởi vì không hiểu, nên tôi mới hỏi]

Một người mang vẻ đẹp Yamato Nadeshika mặc một bộ đồ maid hỏi D, lúc này đang cắm muống vào một thứ kì lạ gì đó màu nâu đang rên rỉ rồi đưa nó bỏ vào miệng.

[Là socola đó]

[Socola không có làm ra cái âm thanh kì lạ đó]

[Đừng có lúc nào cũng theo khuôn mẫu như thế chứ. Chị ăn không? Ngon lắm đó?]

[Tôi không muốn bỏ cái thứ kì lạ như thế vào miệng dù nó có ngon đi nữa]

[Nó ngon thật mà]

[Bỏ qua chuyện đó, tại sao cô lại đang bỏ việc mà đi làm cái chuyện này chứ hả? Tôi mong là cô có lời giải thích chính đáng cho chuyện này]

[Thì tôi thấy là tới Valentine rồi nên cũng cần phải làm đúng không. Làm xong tôi không thấy hối hận chút nào hết]

Sau đó không ai nghe tin của D trong một thời gian dài.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 284: Sự Sụp Đổ Của Một Vương Quốc

Giáo hoàng của Thánh Ngôn Giáo đã chính thức đưa ra một lời tuyên bố khắp thế giới.

Nội dung là hoàng tử Yuugo của Đế Quốc Rengzant chính là Anh Hùng mới.

Gần như cùng lúc đó, những bước cuối cùng xử lý Vương Quốc đang được hoàn thành.

Natsume-kun đã làm rất tốt.(TN: Vương Quốc Anareich, nhưng từ đây trở đi sẽ được ghi là Vương Quốc có viết hoa cho dễ hiểu, vương quốc khác ko viết hoa thì ko phải là Anareich)

Bằng cách tẩy não toàn bộ người luân hồi trừ sensei và Yamada-kun, cậu ta đã điều khiển được Ooshima-kun và Hasebe-san, và đã chiếm được một phần vương quốc rồi.

Hơn nữa, bằng cách lừa lọc và dụ dỗ đại hoàng tử cùng nữ hoàng đang bị ngai vàng ám ảnh, cậu ta còn kéo họ về phe mình nữa

Xem ra Potimas đã bí mật khiến cho đức vua hiện tại quyết định phong Yamada-kun làm thái tử.

Khi nữ hoàng và đại hoàng tử nhận ra rằng nếu để yên cho đức vua làm việc đó thì họ sẽ không thể nào lấy được ngai vàng nữa thì họ dễ dàng bị lôi kéo.

Toàn bộ sự chuẩn bị đã hoàn thành.

Phòng trường hợp, tôi và bé Vampire đang ở vương quốc chờ sẵn, nhưng trừ phi có gì đó cực kì bất ngờ xảy ra thì tôi không có ý định can thiệp vào.

Kiểu như nếu một trong những người luân hồi có thể sẽ chết hay gì đó, nếu không thì tôi sẽ yên lặng rồi xem mọi chuyện diễn ra.

[Muhahah. Cuối cùng! Cuối cùng ta cũng có thể dọa chúng sợ hết hồn rồi!]

Natsume-kun, đang cải trang làm một trong những lính gác của đại hoàng tử, đang cười một cách ác độc.

Kế bên cậu ta, là imouto-chan với vẻ mặt vô hồn.

Khoảng giữa chừng kế hoạch, imouto-chan cũng bị Natsume-kun tẩy não luôn rồi.

Mặc dù ban đầu imouto-chan không thực sự hiểu rằng mọi thứ nghiêm trọng cỡ nào, nhưng dần dần cô bé cũng hiểu ra rằng họ đang chuẩn bị lật đổ tổ quốc của cô bé.

Hơn nữa, hoàn thành kế hoạch này đồng nghĩa với việc giết chết một số lượng lớn cao tầng của vương quốc, bao gồm cha của cô bé là đức vua.

Mặc dù cô bé là một yandere chính thống với tình yêu mãnh liệt cho nii-sama của cô bé, nhưng không có nghĩa là cô bé hoàn toàn mù quáng không biết thường thức là gì.

Chắc chắn cô bé nhận ra những gì mình đã và đang làm sẽ ảnh hưởng đến nii-sama yêu quý của cô bé như thế nào.

Vì thế, trước khi cô bé nhận ra mọi thứ, tôi đã cho Natsume-kun tẩy não cô bé.

Nếu để cô bé hoàn toàn tỉnh táo thì không biết khi nào cô bé sẽ ra tay cản trở chúng tôi.

Hơn nữa, bằng cách này, sau khi cô bé trở về tỉnh táo hoàn toàn thì cô bé có thể giả bộ rằng mình bị tẩy não từ đầu.

Không phải là một tình huống ngọt ngào để cô bé được nii-sama cứu khỏi việc bị tẩy não đáng hận sao hả?

Thật là cảm động đúng không.

Cơ mà tôi sẽ không liên quan chút nào đến những gì xảy ra sau đó đâu.

Kêu nii-sama yêu quý của cô bé chữa lành mấy cái vết thương lòng đó đi.

Mặc dù tôi là người dụ dỗ, nhưng cô bé mới là người đồng ý làm thế cơ mà.

Sau đó, dù cô bé có hối hận những gì mình đã làm đi nữa cũng không liên quan gì đến tôi.

[Vậy rồi sao? Tôi nên làm gì đây?]

Bé Vampire được tôi đem theo, có vẻ có quá nhiều thời gian rảnh.

Trước việc này thì cô bé đã đóng góp bằng cách sử dụng Quyển Rũ lên những cao tầng của bên Đế Quốc và binh lính của vương quốc rồi, nhưng đến sự kiện chính thì cô bé không còn gì để làm hết.

A, khoan đã.

[Đi giết Potimas]

Lợi dụng sự hỗn loạn này, tôi sẽ cho cô bé đi giết Potimas hiện đang ở trong vương quốc.

Theo tôi thấy thì Potimas ở đây không phải là nửa người nửa máy gì đó như lần trước, nên xử lí hẳn ra chắc là đơn giản thôi.

Nếu cô bé không có gì để làm thì cho cô bé đi giết hẳn để giết thời gian cũng được.

[Hiểu rồi]

Bé Vampire chấp nhận, và rời đi để giết Potimas.

Ừ.

Đi hoành hành thỏa thích đi.

Bé Vampire dạo này khá là năng nổ.

Hình như cô bé được Giáo hoàng của Thánh Ngôn Giáo đề nghị gì đó, và từ đó cô bé đôi khi mang một nụ cười đáng ngờ trên mặt.

Hơn nữa cô bé còn bắt đầu gọi Giáo hoàng là "oji-sama" nữa, nên tôi đang tự hỏi xem cô bé có bị điên hay gì không.

Theo lời Mera thì không có gì phải lo hết nên tôi để cô bé một mình.

Hơn nữa, tôi còn bị nói là "vì cô đã quyết định để ojou-sama ở lại rồi nên việc này không liên quan gì đến cô nữa", nên tôi bị từ chối không cho can thiệp thêm gì nữa.

Vì lí do nào đó tôi thấy hơi buồn.

Tôi tiễn bé Vampire đi, rồi tới Natsume-kun cũng rời đi với vẻ mặt sung sướng, để tôi lại ngồi đó xem xét diễn biến tình hình.

Tôi đang ở trong một căn phòng trong lâu đài, tận hưởng trà một cách thanh lịch.

Nhân tiện, dù tôi có uống caffeine trong trà cũng không có vấn đề gì hết.

Sau khi tôi ngất xỉu vì uống cà phê lần trước, tôi đã quay về Trái Đất để tìm hiểu, và biết được rằng loài nhện khi uống cà phê sẽ bị xìn.

Lí do là vì caffeine bên trong cà phê, nhưng trong trường hợp của tôi thì tôi không phải dị ứng với caffeine mà là với cà phê có chứa caffeine.

Khi tôi thử uống cà phê không có caffeine thì không có gì xảy ra hết.

Khi uống trà có chứa caffeine cũng không có vấn đề gì.

Chuyện đó khiến tôi phải thốt lên "con lợn gọi tình", nhưng mà thật tình tôi không làm gì được.

Tôi không có lựa chọn nào ngoài chấp nhận và xem nó như một phần đặc tính của tôi.

Trong khi đang ngồi suy nghĩ mấy chuyện vẫn vơ như thế, tôi sử dụng cả Quang Chiếu Thuật vẫn phân thân để quan sát vở kịch đang diễn ra trong lâu đài.

Yamada-kun và imouto-chan cùng nhau đến phòng của đức vua, rồi imouto-chan giết chết đức vua.

Canh ngay lúc đó, đại hoàng tử và lính gác của cậu ta chạy vào.

Natsume-kun, lúc đó đang trà trộn trong nhóm lính gác chém thẳng vào Yamada-kun khi có lệnh của đại hoàng tử.

Thanh kiếm của Natsume-kun chém đứt thanh kiếm của Yamada-kun làm đôi, và tiếp tục chém cho Yamada-kun bị thương.

Dĩ nhiên, thanh kiếm Natsume-kun đang cầm hiện tại là một trong những thanh Kiếm Ma Pháp tốt nhất của Oni-kun mà.

Không cần biết thanh kiếm của Yamada-kun nổi tiếng cỡ nào, nó không thể đỡ được dù chỉ một giây.

Bị thương, hơn nữa còn bị đẩy vào tình thế bất lợi, Yamada-kun rơi vào tình huống hiểm tử.

Có vẻ đang quá hăng hái nên Natsume-kun bắt đầu tiết lộ hết mọi thứ coi như một món quà từ biệt.

Nói chứ, cậu ta không nói gì đến tôi và Thánh Ngôn Giáo cả.

Và rồi, đúng ngay lúc nguy cấp nhất, sensei lao vào.

Yamada-kun được cứu trong gang tấc và rồi bỏ trốn.

Dĩ nhiên, việc sensei cứu được Yamada-kun tiện lợi như thế là vì tôi đã thao túng sau màn.

Sensei không biết việc đó.

[Xong rồi]

Ngay lúc đó, bé Vampire trở về.

Trên tay cô bé là đầu của Potimas.

Chỉ mỗi cái đầu thôi.

Xem ra hắn đã bị giết thành công.

「Cảm ơn vì đã ra sức」

Khi tôi nói thế, vì lí do nào đó cô bé đưa cái đầu cho tôi.

Chi vậy?

Để ăn sao?

Nếu đưa thì tôi lấy vậy.

「Mọi chuyện sao rồi」

「Màn đầu tiên của vở kịch đã kết thúc」

Theo đúng kế hoạch, Yamada-kun nhanh chóng thoát khỏi lâu đài.

Còn một bước nữa cho cậu ta, đó là thoát khỏi thủ đô.

Sau đó thì Yamada-kun quyết định thế nào là tùy cậu ta.

Ghi chú

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 285: Nhìn Sao Cũng Thấy, Cậu Ta Chính Là Nữ Chính

Yamada-kun và đồng đội đang ẩn núp ở một chỗ do tam hoàng tử chuẩn bị.

Gọi là chỗ ẩn núp vậy thôi chứ vì tôi biết rõ về nó nên không "ẩn" cho lắm.

Tôi đã chuẩn bị để một nhóm lính tấn công chỗ đó rồi.

Người lãnh đạo nhóm lính đó, sẽ là Ooshima-kun.

Tôi đã luôn tự hỏi liệu Yamada-kun sẽ phản ứng thế nào khi thấy người đã luôn ở bên cậu ta hỗ trợ cậu ta từ kiếp trước đến giờ đã bị tẩy não và phản bội cậu ta.

Lí do tôi bày ra một kế hoạch vô vị thế này, hoàn toàn không phải là vì tôi muốn bắt nạt Yamada-kun đâu.

Natsume-kun thì rất có thể sẽ làm vậy, nhưng tôi không có ác đến mức đó.

Không có đâu được chưa?

Mục đích tôi muốn cho Ooshima-kun tấn công Yamada-kun, là để kiểm tra skill Sự Bảo Hộ của Thiên Đàng hết sức khó hiểu mà Yamada-kun có.

Sự Bảo Hộ của Thiên Đàng.

Đó là skill bẩm sinh cậu ta có, tôi biết được điều này qua việc tra hỏi Ooshima-kun và Hasebe-san đã bị tẩy não.

Yamada-kun đã nói về nó cho những người luân hồi khác biết mà không giấu diếm gì.

Vì thế tôi đã xác nhận được skill đó có tồn tại không gặp vấn đề.

Tác dụng của skill này dường như là cho cậu ta khả năng đạt được kết quả mong muốn dễ dàng hơn trong bất kì trường hợp nào.

Có không ít skill nhận được từ việc luân hồi là skill đặc trưng, nhưng cái này là đặc trưng trong đặc trưng.

Chỉ cần nghe tác dụng của nó là thấy nó là skill ăn gian rồi.

Nếu tính đến trường hợp cực đoan nhất, nó là một skill mà chỉ cần Yamada-kun nghĩ rằng "tôi muốn như thế này" thì điều đó sẽ có thể thực sự xảy ra.

Cơ mà, nó chỉ khiến việc đạt được kết quả mong muốn dễ hơn thôi, chứ không phải là chắc chắn sẽ có được.

Nếu kết quả mong muốn luôn chắc chắn sẽ được thì nó còn mạnh hơn một con rồng nào đó có khả năng ban điều ước khi thu thập đủ bảy viên ngọc.

Đó sẽ là ăn gian hơn cả ăn gian.

Cần nerf gấp.

Xin cập nhật ngay.

Yamada-kun sở hữu một skill như thế.

Nhưng mà Yamada-kun còn một yếu tố khác cũng kinh khủng không kém.

Đó là danh hiệu Anh Hùng.

Danh hiệu Anh Hùng cho Nhân Loại khả năng đấu lại phe Quỷ một cách cân bằng, nên nó chứa không ít khả năng ẩn siêu ăn gian.

Ví dụ như Ma Vương của đời đó mạnh quá mức, đến mức không còn cân bằng được nữa dù có tốn bao nhiêu thời gian, ngay khi đó, đúng chất như một nhân vật chính bị dồn vào đường cùng, Anh Hùng sẽ được tăng sức mạnh.

[Ta không thể nào thua ở đây được! YAHHHH!!!]

[Không thể nào! Người lấy sức mạnh đó từ đâu!?!]

[Đây là vì mục đích cứu rỗi thế giới, sức mạnh của một Anh Hùng!]

Kiểu kịch bản vô lí đó rất có thể sẽ xảy ra.

Ừ thì, Ma Vương vốn bình thường được chọn ra trong Quỷ tộc cơ mà, và vì Quỷ thường sống lâu hơn Nhân Loại nên họ dễ có chỉ số cao hơn một cách tự nhiên, vì thế rất dễ để Ma Vương mạnh hơn một Anh Hùng.

Nên danh hiệu cơ bản là có tính năng hỗ trợ cân bằng như thế.

Chỉ mỗi Ma Vương bị ảnh hưởng bởi việc đó thôi.

Nên mặc dù Ma Vương hiện tại mạnh kinh khủng không thể nói được, nhưng cô ấy cũng không là một ngoại lệ của việc này.

Nếu Ma Vương và Yamada-kun đánh nhau, thì Yamada-kun chắc chắn sẽ nhận được một đợt tăng sức mạnh kinh hồn.

Vừa có skill siêu ăn gian tùy trường hợp, vừa có danh hiệu siêu ăn gian tùy trường hợp.

Yamada-kun có được hai yếu tố ăn gian tùy trường hợp như thế.

Khả năng bản thân cậu ta không có gì đáng kể.

Thế nhưng, với những yếu tố bất ngờ đó thì rất có thể cậu ta sẽ trở nên đáng kể.

Vì vậy cần phải xác định rõ chính xác những yếu tố "tùy trường hợp" nó thể hiện ra đến mức nào.

Nếu Ooshima-kun cản đường cậu ta, vì họ có mối quan hệ khăng khít từ kiếp trước đến giờ, nên hẳn là Yamada-kun sẽ muốn Ooshima-kun không bị tẩy não nữa.

Kết quả sẽ ra sao đây?

Dựa vào đó tôi sẽ xác định được yếu tố "tùy trường hợp" nó đến mức nào.

Có thể đánh bại được tẩy não của một trong những skill bá đạo thuộc Thất Đại Tội không?

Nếu có thể thì skill của Yamada-kun còn phiền phức hơn cả skill Thất Đại Tội nữa.

Và, trong lúc tôi đang quan sát, Yamada-kun và Ooshima-kun đánh nhau.

Tóm gọn kết quả lại thì: Riajuu, nổ chết đi!.

Tôi không nghĩ mọi người sẽ hiểu tôi đang nói gì, nhưng đây chính là cảm giác không qua sàng lọc của tôi!

[Cái quái gì vậy? Ước gì bọn chúng nổ tung mà chết đi]

Bên cạnh tôi, bé Vampire cũng đang lằm bằm như tôi.

Ừ.

Rõ ràng ai cũng nghĩ vậy đúng không?

Kết quả còn vượt quá mong đợi của tôi nữa.

Không thể nào có bất kì ai đoán trước chuyện này xảy ra cả!

Kì diệu thay, Ooshima-kun tự mình vượt qua tẩy não của Natsume-kun.

Dù thế, vì không thể hoàn toàn phá bỏ sức mạnh của việc tẩy não, cậu ta đã can bản thân lại bằng cách tự hủy.

Đúng là không khác gì một nữ chính thực sự!

Vì lợi ích của Anh Hùng, thậm chí không màng đến hi sinh bản thân, cậu ta đã tự hủy hết sức mình!

Chuyện xảy ra sau đó cũng tuyệt vời không kém.

Sau khi Ooshima-kun tự hủy cậu ta được Yamada-kun cứu sống lại.

Nhờ tác dụng phụ của việc tự hủy, Ooshima-kun hoàn toàn gạt bỏ được sự tẩy não của Natsume-kun và tỉnh táo lại bình thường.

Yamada-kun vừa bế Ooshima-kun kiểu công chúa vừa rút lui một cách tuyệt đẹp.

"B Ế C Ô N G C H Ú A Đ Ó ! B Ế C Ô N G C H Ú A Đ Ó !"

Ooshima-kun mang một vẻ mặt động lòng như đã nhận ra điều đó trước khi ngất xỉu hoàn toàn.

Ừ, cậu ta đồ rồi.

Hoàn toàn đổ xuống không đứng nổi nữa rồi.

Nhìn sao cũng thấy rõ ràng cậu ta chính là nữ chính.

Cảm ơn rất nhiều.

Kết luận: đây là rom-com? (TN: Romance comedy)

Ờ, không không.

Không phải cái đó.

Kết luận: skill của Yamada-kun cực kì nguy hiểm.

Về việc Ooshima-kun tự mình phá bỏ sự tẩy não - mặc dù sức mạnh bản thân cậu ta đúng là có đóng góp vào, nhưng tôi nghi ngờ việc nó đủ để khiến mọi chuyện diễn ra một cách "cảm động" như thế.

Chắc chắn có ảnh hưởng ít nhiều từ skill của Yamada-kun.

Nếu như thế, nghĩa là skill của Yamada-kun phiền phức hơn skill Thất Đại Tội nhiều.

Nhưng mà tam hoàng tử ở lại bực hậu cho Yamada-kun bỏ trốn thì bị bắt lại không thành vấn đề.

Nếu mọi thứ đều diễn ra đúng như ý muốn của Yamada-kun thì nếu tam hoàng tử cũng bỏ trốn được cũng không có gì lạ.

Nghĩa là skill của Yamada-kun có giới hạn.

Kiểu như không có tác dụng nếu Yamada-kun không ở gần đó chẳng hạn.

Hừm...

Không thấy được chính xác nó tác dụng được bao nhiêu - tôi hoàn toàn không biết sức mạnh của skill của Yamada-kun đến mức nào.

Tôi sẽ cảnh giác, nhưng sẽ khó để đề phòng nó được.

Cơ mà, skill cấp Chủ của Yamada-kun không phải là siêu cấp ăn gian luôn rồi sao?

Lúc Yamada-kun hồi phục cho Ooshima-kun đó không phải là dạng hồi phục bình thường.

Bởi vì, dù chỉ là trong chốc lát, nhưng Ooshima-kun đã chết.

Ma Pháp bình thường không có khả năng hồi sinh người chết.

Lí do cậu ta làm được chuyện đó chính là skill cấp Chủ Bao Dung của Yamada-kun.

Tác dụng của nó là hồi sinh người chết.

Sử dụng sức mạnh đó, cậu ta đã kéo Ooshima-kun từ cõi chết trở về.

Nói thật thì lúc Ooshima-kun tự hủy tôi có hơi hoảng loạn.

Rõ ràng là một vết thương trí mạng đó.

Không ngạc nhiên thay, Ooshima-kun chết.

Nếu Yamada-kun mà hồi sinh chỉ một giây chậm hơn thôi là tôi đã Dịch Chuyển đến rồi.

Ngay lúc Ooshima-kun tự hủy tôi đã vô thức đứng dậy luôn rồi.

Dù tôi đã biết về skill Bao Dung của Yamada-kun nhưng tôi vẫn hơi hoảng loạn trong giây lát.

Nhưng mà, có thể đây là một cơ hội.

Cái giá phải trả cho việc dùng skill Bao Dung, là Cấm Kị lên cấp.

Skill Bao Dung cho phép hồi sinh người chết, một việc bình thường không thể nào xảy ra trong hệ thống của thế giới này được.

Nhưng mà, mỗi lần hồi sinh người chết thì lại tiến một bước đến gần Cấm Kị, thứ thông báo cho cậu ta biết về sự thật của thế giới này.

Sau khi cậu ta biết chuyện đó chắc chắn cậu ta sẽ nhận ra hồi sinh người chết thực sự có ý nghĩa như thế nào.

Đúng là sản phẩm của D có khác, lúc nào cũng ghê tởm thế này, đủ để làm một người suy sụp hoàn toàn.

Nhưng mà tôi sẽ lợi dụng việc đó.

Tôi sẽ đặt mồi nhử cho Yamada-kun và khiến có người chết ngay trước mặt cậu ta.

Yamada-kun chắc chắn sẽ ra tay hồi sinh người chết.

Và chuyện đó sẽ khiến cấp độ Cấm Kị tăng lên.

Sau khi Cấm Kị lên cấp tối đa như thế, kết quả sẽ là Yamada-kun biết về mặt còn lại của thế giới này.

Lúc đó, Yamada-kun sẽ bị ép phải lựa chọn.

Chống lại chúng tôi.

Hoặc là hỗ trợ chúng tôi.

Cũng có thể là cậu ta quyết định lờ hết mọi thứ đi.

Vận mệnh của thế giới là chuyện quá nặng nề để một người bình thường có thể gánh trên vai.

Nếu cậu ta quyết định chống lại chúng tôi thì tôi sẽ ra tay xử lí cậu ta không nhân từ.

Nhưng tôi không nghĩ Yamada-kun sẽ làm thế.

Bởi vì cậu ta đến từ một gia đình bình thường.

Mặc dù cậu ta là một Anh Hùng bây giờ, nhưng mà vốn dĩ cậu ta là một cậu con trai bình thường ở đâu cũng thấy.

Vì thế cậu ta chắc chắn sẽ không thể gánh vác nổi vận mệnh của thế giới.

Tôi sẽ khiến cậu ta biết về sự thật càng nhanh càng tốt và ép cậu ta phải từ bỏ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 286: Mạnh Dạn Đi Điều Hành Trong Lãnh Thổ Của Kẻ Thù

Sau vụ việc bạo động ở Vương Quốc là một công cuộc quy mô lớn nhằm mục đích cho phép đội quân Ma Vương hành quân được đến làng Elf.

Vì làng Elf cơ bản là nằm trong lãnh thổ Nhân Loại, nên đội quân Ma Vương muốn đến đó là phải đi vào lãnh thổ Nhân Loại.

Thường thì rất khó để đi được xa đến thế.

Bởi vì đã một thời gian rất dài rồi phe Quỷ đã bị Đế Quốc ngăn chặn không thể vượt qua biên giới được.

Mà, thực ra thì cũng có lí do để phe Quỷ cố tình đặt biên giới ở chỗ này nữa.

Nhưng lần này thì lại khác.

Nhiều pháo đài đang bảo vệ Đế Quốc đã bị sụp đổ rồi, nên vượt qua lúc này rất dễ.

Dù không phải thế thì cứ dùng Natsume-kun và bé Vampire chiếm quyền bên trong Đế Quốc thì sẽ không có vấn đề gì, chỉ cần lừa người dân là được.

Bằng cách mượn những thứ như là đồng phục và cờ hiệu của quân Đế Quốc thì đội quân Ma Vương có thể giả dạng làm quân Đế Quốc được.

Mà, nói chứ chúng tôi không có đủ để cho cả quân đội Ma Vương, nên cứ để vài người thống lĩnh nổi bật nhất mặc là đủ rồi, nếu chỉ nhìn sơ thì không ai biết đâu.

Mặc dù họ được gọi là "Quý", nhưng ngoại hình thì không khác gì Nhân Loại hết cơ mà.

Chỉ cần thay đồ là nhìn khác hẳn không ai nghi ngờ gì.

Thường thì, sẽ có những thành viên mật của Thánh Ngôn Giáo có skill Giám Định ẩn náu khắp nơi, nhiệm vụ là phát hiện ra bất kì Quý nào cố trốn vào lãnh thổ Nhân Loại, nhưng mà lần này thì họ là người hợp tác với chúng tôi.

Dù có biết chúng tôi là ai thì họ cũng sẽ để chúng tôi qua.

Bên chi đội thu thập tình báo của Đế Quốc cũng thế.

Kết quả là, dù chúng tôi là đội quân Ma Vương, nhưng chúng tôi đang mạnh dạn hành quân trong lãnh thổ của Nhân Loại không có vấn đề gì.

Những người được đưa theo lần này, bao gồm Quân Đoàn Ba của Mera, Quân Đoàn Tám của Oni-kun và Quân Đoàn Mười của tôi.

Chỉ có ba Quân Đoàn đó thôi.

Thậm chí những binh lính hoàng gia trực tiếp dưới quyền của Ma Vương cũng đã bị bỏ lại ở thủ đô cùng Balto.

Dù nói vậy, nhưng chỉ cần binh lính từ ba Quân Đoàn thì chúng tôi cũng đủ quân rồi.

Chỉ một Quân Đoàn là đủ để tàn sát một nước Nhân Loại nhỏ rồi.

Và chúng tôi lại có đến ba.

Với đội quân như thế này, hành quân bí mật cơ bản là không thể.

Nếu vậy thì cứ mạnh dạn mà đi là tốt nhất.

Đi một cách tự tin như thế này dù có ai thấy gì kì lạ cũng sẽ nghĩ rằng đó vốn dĩ là phương thức hoạt động tự nhiên rồi.

Vì hai thế lực lớn là Thánh Ngôn Giáo và Đế Quốc đều tuyên bố chúng tôi là một đội quân liên minh nên càng đáng tin hơn nữa.

Mà, tôi để hết những sự chuẩn bị cần thiết về phần đó cho Giáo hoàng rồi, nên không có vấn đề gì đâu.

Tôi không biết Giáo hoàng đã phải đàm phán kiểu gì, nhưng đội quân của chúng tôi khi đi vào lãnh thổ của Đế Quốc đã được cấp phép Dịch Chuyển đến một nước nhỏ ở gần làng Elf, bằng cách sử dụng một vòng Dịch Chuyển lớn mà bình thường Đế Quốc sử dụng để Dịch Chuyển khắp nơi.

Gọi nó là vòng Dịch Chuyển lớn, nhưng dĩ nhiên cũng không có khả năng Dịch Chuyển cùng lúc một số lượng lớn quân thế này.

Nên chúng tôi đã phải chia quân ra mà Dịch Chuyển liên tục.

Làm như thế tốn cũng không ít thời gian.

Cách nhanh nhất là tôi tự mình Dịch Chuyển mọi người cùng lúc, nhưng nếu làm vậy tôi sẽ mất quá nhiều năng lượng nên tôi không muốn làm vậy.

Tốn tí thời gian không sao hết.

Vì tình hình đến mức này chỉ còn như nước chảy thành sông mà thôi.

Không phải cứ muốn là được.

Ít nhất, không được trừ phi có một tồn tại như D viết lại kịch bản từ đầu.

Chỉ có hai người trên thế giới này như thế là Kuro và tôi.

Vì hai chúng tôi là hai người trực tiếp lãnh đạo việc này, nên không đời nào có ai lại viết kịch bản lại.

Có tồn tại thời gian cũng không có vấn đề gì cả.

Chỉ là có kết quả sớm hơn hay trễ hơn mà thôi.

Tôi ngược nhìn những người đang xếp hàng chờ Dịch Chuyển.

Vì có quá nhiều người so với độ rộng của con đường, nên hàng cực kì dài.

Dùng mắt thường không thể nhìn từ đầu hàng đến cuối hàng được.

Ở đầu hàng là Quân Đoàn Bốn của Mera.

Đúng là không hổ danh một Quân Đoàn bình thường do Balto lãnh đạo lúc trước, nhìn cực kì bình thường.

Sau lưng họ là Quân Đoàn Tám của Oni-kun.

Vì vốn ban đầu họ là một nhóm tạp nham từ nhiều nơi nên trang bị của họ có sự khác biệt nhất định.

Nhìn họ có một sự bất đồng khác hẳn với một đội quân chính thống, gần như là một nhóm lính đánh thuê vậy.

Cuối cùng, ở cuối hàng là Quân Đoàn Mười của tôi.

Mặc dù chúng tôi có ít quân nhất nhưng lại là nổi bật nhất.

Bởi vì, toàn bộ binh lính đều đang mặc một bộ đồ màu trắng toàn thân.

Nói cho dễ hiểu - kì lạ.

Ừ thì đây là lỗi của tôi!

Dù là một nhóm lính kì lạ như thế, chỉ cần sử dụng cờ hiệu của Đế Quốc thì dù có bị nhìn với ánh mắt kì lạ đi nữa chúng tôi cũng sẽ không bị tấn công.

Vì dân bản địa ở được thông báo trước về việc có lính hành quân, nên họ rất hiểu chuyện.

Thậm chí còn có vài đứa con nít vẫy tay chào đội quân đang hành quân qua nữa.

Sau cùng thì, một người là Nhân Loại hay là Quỷ cũng chẳng có ý nghĩa gì cả.

Nếu không ai biết ai là ai thì làm gì có mâu thuẫn với nhau.

Dù họ có lịch sử tranh đấu lâu dài và có nghĩa vụ phải chiến đấu với nhau đi nữa, thì miễn sao họ không biết chuyện đó họ cũng chẳng có lí do gì để đánh nhau.

Theo một cách nói thì nếu họ không biết họ sẽ sống vui vẻ hơn.

Nhưng cũng có người đã từng nói không biết chính là có tội.

[Shiro-chan, em có sao không?]

Một người dễ dàng đứng đầu danh sách những người nói câu đó đang lo lắng cho tôi.

Hiện tại Ma Vương và tôi, ngoài ra còn có cả bé Vampire nữa, đang ngồi trên một xe ngựa xa hoa.

Nhưng, tôi lại cảm thấy rất tệ.

Tôi nhìn có ổn không?

Chúng tôi thực sự đang đi trên một chuyến đi chỉ để tìm ra sự thật sau mọi sự mâu thuẫn sao?

Không nên đưa những người vốn cô độc như tôi vào môi trường có nhiều người.

Thật là buồn nôn quá đi.

Cái biến người này nhìn buồn nôn quá đi.

Hự, tôi thấy muốn ói quá.

Từ trong xe ngựa này tôi cũng có thể cảm giác được sự hiện diện của một số lượng người rất lớn bên ngoài.

Tại sao lại có quá nhiều người như thế?

Tôi có thể giảm bớt số lượng đó một chút không?

Nếu giảm thì làm càng sớm càng tốt đúng không?

Tôi làm luôn nha?

[Này, đừng nói em đang suy nghĩ gì đó không tốt chứ? Đừng có làm, nghe chưa?]

Hừ.

Ít ra sau khi cuộc chiến bắt đầu tôi sẽ có thể đi chỗ khác và cố gắng chịu đựng, nhưng mà hiện tại chỉ được ngồi một chỗ để chờ đợi thực sự đau khổ quá.

Con người không nên tập trung lại như thế này.

Tại sao họ lại đi thành từng đàn như thế này chứ?

Ở một mình được rồi mà.

Thực đó, để tôi một mình đi.

A!

Từ một phân thân của tôi tôi nhận ra Yamada-kun đã bị mắc câu rồi!

Đây không phải là lúc ngồi chơi thế này!

Tôi phải rời đi để có gì còn quan sát nữa!

Chuyện này không hề liên quan gì đến việc cái biển người ngày làm tôi thấy khó chịu nên tôi muốn bỏ trốn đâu!

Đây là công việc đằng hoàng nghe chưa!

「Vì thế, tôi đi đây」

「Shiro-chan, chỉ có mấy nhà ngoại cảm nghe mấy chữ như thế mới hiểu thôi đó nha? Vì cái gì mới được?」

Tôi mặc kệ Ma Vương đang khó chịu khác thường và Dịch Chuyển đi.

Phù.

Cuối cùng tôi cũng thở lại được rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 287: Cái Ông Già Này Hơi Khó Hiểu

Tôi đã đến lâu đài hoàng gia của Vương Quốc.

Tôi đang bí mật ngồi trong một căn phòng trống, để Nhân Loại trong lâu đài không để ý.

Nói chứ, chỉ có một số lượng nhân sự có hạn trong lâu đài hiện tại thôi, nên dù tôi không cẩn thận lắm cũng không sao.

Tôi đã dùng Natsume-kun để giải tán hết người trong lâu đài trước đó.

Dù là Nữ Hoàng hay là Thái Tử của Vương Quốc cũng vậy, họ tạm thời đi đuổi khỏi đây hết rồi, gần như không còn ai ở đây nữa.

Vì vậy, Natsume-kun đã có thể chuẩn bị một hàng phòng vệ tùy ý cậu ta.

Mà, vì mục tiêu lần này là để Yamada-kun hồi sinh người chết, nên không cần phải chuẩn bị một phòng tuyến đúng nghĩa làm gì.

Ờ...?

Đó là kế hoạch mà nhỉ?

Sao tự nhiên có một người nhìn hơi bị quen đang ở đây vậy?

Trừ phi tôi nhầm thì người mạnh nhất Đế Quốc đang ở đây thì phải.

Ừ.

Nhìn sao cũng vậy, ông già đó là người tôi đã gặp tương đối nhiều lần trước đây.

Lần đầu tiên gặp ông già đó là ở Tầng Thượng Đại Mê Cung Elro.

Ông ta ở đó chung với cái đám hiệp sĩ khốn nạn đốt nhà tôi.

Sau đó, không hiểu vì sao nhưng ông ta lại đến đòi làm đệ tử.

Ài, thật là hoài niệm mà.

Nhưng mà lần đó ông chỉ giống một ông chú cực kì kì lạ thôi, nhưng qua năm tháng ông ta chuyển nghề thành ông già rồi.

Hmm-mm.

Cái ông già đó là người trong Đại Chiến đã bắn chết bé shota của Quân Đoàn Sáu đúng không.

Rõ ràng ông ta là người mạnh nhất Đế Quốc không bàn cãi được, vậy sao ông ta lại ở đây vậy?

Hử-ử?

Natsume-kunnnn?

Đây là không theo đúng kế hoạch rồi đúng không?

À, thôi kệ đi.

Đằng nào thì Yamada-kun cũng không chết đâu.

Tệ nhất thì cậu ta chỉ cần phải rút lui thôi mà.

Đây không phải là một chiến dịch đặc biệt quan trọng gì.

Nếu Yamada-kun không vượt qua nổi ông già thì tam hoàng tử và những con tin khác sẽ chết.

Nếu Yamada-kun vượt qua được ông già, vậy chỉ cần cậu ta hồi sinh họ đủ nhanh thì con tin sẽ được cứu.

Đó là, nếu như hồi sinh lại khiến linh hồn kí sinh của Potimas bị xé rách thôi.

Tam hoàng tử có một linh hồn kí sinh trên người.

Cái thứ mà Potimas đã thiết lập trên người toàn bộ cao tầng của Vương Quốc.

Toàn bộ cao tầng đó, trừ tam hoàng tử, đều đã bị xử lí hết rồi.

Mặc dù như thế này nghĩa là tôi không biết được rốt cuộc Potimas muốn làm gì với Vương Quốc, nhưng thà tổng dọn dẹp thế này tốt hơn là để hắn muốn làm gì thì làm.

Nên, lợi dụng lúc Vương Quốc đang rơi vào hỗn loạn họ đã bị giết hết rồi, nhưng ngay lúc tôi thấy Yamada-kun hồi sinh Ooshima-kun tôi chợt có một ý tưởng.

Rằng chỉ cần chết một lần liệu linh hồn của Potimas có bị xé ra không?

Bởi vì nói cho cùng sau khi chết là hết rồi.

Trong hệ thống, không cần biết vì lí do gì, sau khi chết thì linh hồn sẽ được gột rửa loại bỏ những gì không cần thiết.

Nếu thế, linh hồn kí sinh của Potimas cũng sẽ bị gột rửa.

Nhưng mà, tôi không nói gì được cho đến khi thử nghiệm.

Việc hồi sinh người chết của Yamada-kun có vẻ có tác dụng gọi lại linh hồn trước khi nó bị hệ thống lấy đi.

Tôi đoán rằng nó sẽ không có tác dụng nếu việc hồi sinh xảy ra trước khi việc gột rửa bắt đầu.

Trong trường hợp đó linh hồn của Potimas sẽ được hồi sinh mà không gột rửa được gì.

Nếu thế thì tôi chỉ cần phải giải quyết họ một lần nữa là xong.

Vận mệnh của tam hoàng tử đang hoàn toàn dựa vào việc Yamada-kun hồi sinh đó.

Cơ mà có khi cậu ta còn không kịp đi đủ xa để vượt qua được ông già nữa!

Thật đó, ông già đó làm gì ở đây vậy?

Chắc chắn đây là Natsume-kun chọn người sai.

Cậu ta chỉ cần phải chọn một lực lượng mạnh vừa đủ thôi, sao lại chọn luôn lực lượng mạnh nhất Đế Quốc vậy.

Cậu ta ghét Yamada-kun cỡ đó sao?

Yamada-kun đó hiện tại đang cưỡi một con Á Long nhanh chóng bay tới gần.

Cưỡi~ một~ con~ rồng~... à tôi nên ngưng lại trước khi nguy hiểm.
(TN: đây là một bài hát hồi 2003 cho Nakajima Miyuki sáng tác, được xem như một ca khúc cổ điển trong giới anime. Tên bài hát đầy đủ là "Cưỡi trên một con rồng bạc". Shiro cơ bản là vừa hát vài từ đầu tiên của bài hát rồi ngưng vì sợ dính vi phạm bản quyền)

Cơ mà, tôi thấy hơi khâm phục cậu ta dám cưỡi Á Long bay cao như thế mà vào.

Tôi cũng có thể bay trên trời đó chứ, nhưng vì tôi đã trải qua việc rơi xuống những cái hố sâu không đáy của Đại Mê Cung Elro rồi nên tôi không giỏi chịu đựng độ cao.

Nếu cần thì tôi bay lên trời được, nhưng tôi không nghĩ mình muốn bay quá cao đâu.

Nhân Loại cứ yên yên lặng lặng đứng dưới đất là tốt nhất.

Nói chứ tôi không phải Nhân Loại.

Rồi, ông già định chặn đầu Yamada-kun thế nào đây?

Câu trả lời: bắn tia phòng không.

O-ooo kay~.

Ông già, ông hơi quá tay rồi.

Ông ấy đang đứng dưới đất bắn trực tiếp vào Yamada-kun mặc dù họ đang bay cao đến mức mắt thường không tài nào thấy được.

Chỉ riêng việc bắn xa được như thế là kinh hồn rồi.

Tâm ảnh hưởng của Ma Pháp dựa vào sức mạnh của người sử dụng Ma Pháp, cộng với lượng MP họ dồn vào đó.

Ngoài ra, còn ảnh hưởng qua việc họ điều khiển Ma Pháp được thuần thục cỡ nào.

Nếu chỉ sử dụng Ma Pháp bằng cách dựa hết vào skill là không được.

Cần phải thực sự hiểu và nắm được dòng chảy Ma Lực khi Ma Pháp kích hoạt và biết chính xác nên bỏ thêm MP vào đâu.

Xem ra ông già biết về chuyện đó khá rõ.

Chỉ bằng cái chỉ số Ma Pháp hồi lần trước tôi gặp ông thì không đời nào Ma Pháp lại bay xa được đến thế.

Ông ta làm được như hiện tại nghĩa là ông ta cho không ít MP vào đó rồi.

Thì đúng là tôi chưa hề nói mình nhận ông ta làm đệ tử, nhưng mà tôi vẫn hơi cảm động.

Ừ, mà, sau khi bay xa như thế thì sức mạnh của Ma Pháp yếu hơn thấy rõ.

Ma Pháp bay đến gần Yamada-kun dễ dàng bị chặn lại và phản đòn.

Nói đúng hơn, việc Yamada-kun có thể bắn Ma Pháp hóa giải được đòn đó cũng hơi bị kinh rồi, dù cậu ta có là Anh Hùng đi nữa.

Mà, Yamada-kun và đồng đội đã cố tình hành động bí mật rồi mà vẫn bị phát hiện dễ như thế.

Ông già, ông là gì thế.

Ông có phải Nhân Loại thật không vậy?

Giáo hoàng rồi cả ông già này, sao mấy ông già trong phe Nhân Loại ai cũng đáng ngờ quá vậy?

Thật tình chứ, nếu có người nói mấy ông già Nhân Loại là một chủng loại hoàn toàn khác thì tôi cũng tin đó?

Mà, nói chứ không tốt tí nào.

Ông già này đang cố gắng bắt Yamada-kun rơi xuống đúng không?

[Ài, chết tiệt. Ta không thắng được]

[Này!? Sư phụ!?]

[Bỏ cuộc, ta bỏ cuộc. Chúng ta rút lui thôi]

Chính ông già đã làm tôi chững hững.

Ông ta dùng thần giao cách cảm than phiền với toàn bộ người có vẻ là đệ tử của ông ta, rồi sau đó Dịch Chuyển toàn bộ đi.

Họ Dịch Chuyển đi chỗ khác rồi.

Tôi há hốc mồm ra.

Ể, sao tự nhiên ông rút lui rồi?

Dường như tôi không phải là người duy nhất không hiểu tình hình - bên Yamada-kun cũng không hiểu y chang.

Ừ, chắc chỉ có thế?

Nhưng mà, ông già à, nếu ông tiếp tục như thế một hồi ông cũng sẽ thắng đúng không?

Vì ông còn dư sức Dịch Chuyển nhóm dễ dàng như thế.

Theo tôi nhớ, hồi gặp trong Đại Mê Cung Elro ông cần không ít thời gian mới xài được Dịch Chuyển nhóm được.

Trong thời gian khoảng 10 năm gì đó, ông ta đã tiến bộ không ít.

Nếu mạnh như thế ông ta dư sức một mình cân hết Anh hùng cùng đồng đội của họ còn gì.

Sao tự nhiên ông ta rút lui vậy?

Tôi không hiểu được.

Mà, dù sao thì tiện cho tôi nên cũng không sao hết.

Chỉ là tôi không có cảm giác thỏa mãn thôi.

Tài liệu tham khảo:

Ronant ở thời điểm "X-xin chờ đã!": Chỉ số Ma Pháp 1500, chỉ số Vật Lí 300

Ronant ở thời điểm trận chiến làng Elf: Chỉ số Ma Pháp 4000, chỉ số Vật Lí 400

Tôi đã từng ghi thế này rồi, nhưng cần phải nhắc lại lần nữa vì nó quan trọng.

Cái ông già này, ông tiến bộ quá mức đi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 288: Người Hộ Vệ

TN: lẽ ra đây là chap mới nhất của RAW, nhưng vì tác giả hôm nay vừa ra 1 chương mới nữa, nên 1-2 ngày sau gì đó mình sẽ update sau khi edit xong. Sau ngày mai, mỗi ngày sẽ chỉ có tối đa 1 chap, dù raw có ra nhiều hơn đi nữa cũng thế. con đường chúng ta đi sẽ còn tiếp tục ^^

Tôi ngồi bí mật quan sát họ trong lúc tam hoàng tử và mấy người còn lại được hồi sinh.

Đúng là đơn giản hóa nhiều quá.

Vấn đề sinh tử với Nhân Loại nghiêm trọng như thế.

Nhưng sức mạnh của vị Thần đó thậm chí có khả năng điều khiển sự sống và cái chết.

Tôi có cảm giác mình vừa thấy được một phần nhỏ của sức mạnh kinh khủng D sở hữu, bất giác tôi thấy bất an.

Dĩ nhiên tôi cũng có thể hồi sinh người chết được.

Nhưng đó chỉ là giới hạn trong thế giới này, nơi có hệ thống tồn tại mà thôi.

Chính xác bởi vì khái niệm sống chết ở thế giới này quá khác những nơi khác, nên mới có thể dùng được sức mạnh đó - một sức mạnh bị giới hạn.

Dù tôi có cố cỡ nào cũng không thể hồi sinh được người đã chết ở một thế giới khác không có hệ thống.

Và hệ thống này, là một thứ hoàn toàn do một tay D tạo nên.

Trước khi trở thành Thần, tôi đã không thấy được giới hạn của sức mạnh đó rồi, nhưng sau khi trở thành Thần tôi vẫn không thấy được.

Thực sự cực kì đáng sợ.

Mặc dù chuyện cậu ta đang làm là một điều kì diệu như thế, nhưng Yamada-kun chỉ phải trả một cái giá hết sức nhỏ để sử dụng được nó.

Cậu ta không hiểu chính xác việc cậu ta đang làm đặc biệt đến mức nào.

Trả giá chỉ bằng cách Cấm Kị lên một cấp, cậu ta có thể làm được điều kì diệu chỉ Thần mới làm được.

Ngay từ đầu, nếu có thể hồi sinh người chết được dễ dàng như thế thì tôi đã không coi trọng sự sống như hiện tại rồi.

Hmm.

Tôi đã nghĩ nếu Yamada-kun hết MP, nên tôi giới hạn lại chỉ có ba người thôi, nhưng lẽ ra tôi phải tăng số lượng một chút nhỉ?

Nhìn tình hình có vẻ Yamada-kun chưa lên được Cấm Kị cấp tối đa.

Mà, thực ra đẳng nào cậu ta cũng lên 3 cấp Cấm Kị rồi, nên coi như cũng đáng công.

Hơn nữa, cho Yamada-kun lên Cấm Kị cấp tối đa chỉ là hàng đi kèm thôi.

À không, toàn bộ sự việc này này là hàng đi kèm mới đúng.

Dù lần này có thất bại hoàn toàn thì tôi cũng chẳng quan tâm mấy.

Bởi vì tôi đã đạt được nhiều hơn một mục đích rồi.

Tôi nhìn thật kĩ linh hồn của tam hoàng tử sau khi anh ta đã được hồi sinh.

Ừ.

Linh hồn của Potimas đã bị xé rời ra rồi.

Biết được chỉ cần chết một lần là đủ để tách rời bản thân khỏi Potimas là tôi thỏa mãn rồi.

Tôi đã đạt được kết quả mình muốn, nên giờ chỉ còn phải canh chừng cho Yamada-kun và đồng bạn an toàn thoát đi nữa là xong.

Rồi tôi sẽ bị ném ngược trở vào cái đám đông khổng lồ kia nữa sao?

Cho khiếu đi.

Tôi sẽ ngồi đây một lúc nữa, ừ, cứ vậy đi.

[Shun, phòng trường hợp, cậu đi kiểm tra những vòng Dịch Chuyển đi. Nhưng rất có thể chúng bị phá hủy và không thể sử dụng được nữa rồi. Tôi sẽ ở lại đây canh chừng Leston và mọi người]

[Tôi hiểu rồi]

Xem ra Yamada-kun sẽ đi kiểm tra tình trạng của những vòng Dịch Chuyển.

Vòng Dịch Chuyển là một trong những cách đi lại trọng yếu của thế giới này.

Vì có thể sử dụng chúng để đi xuyên lục địa được trong nháy mắt nên nó tiện nhỉ.

Nếu không dùng vòng Dịch Chuyển để đi từ lục địa này sang lục địa khác thì chỉ còn cách vượt biển đang chứa đầy Ròng Nước hay là đi xuyên qua Đại Mê Cung Elro.

Vượt biển thì khó đến mức vô vọng nên có lẽ cách tối ưu nhất là đi qua Đại Mê Cung Elro.

Yamada-kun và đồng bạn đang đi đến chỗ vòng Dịch Chuyển để kiểm tra.

Dĩ nhiên Natsume-kun đã ra lệnh phá hủy toàn bộ không chừa một cái nào.

Bởi vì tôi không có ý định cho họ vượt lục địa dễ dàng như thế.

Mà, bởi vì họ đã gợi ý làm một chuyện như thế "phòng trường hợp", nên có lẽ là họ muốn hoạt động thoải mái một chút.

Cánh cửa phòng tôi đang ngời mở tung ra.

Thậm chí còn không gõ cửa, đúng là bất lịch sự mà.

[Cô đúng là có mấy cái sở thích ghê tởm mà]

Hơn nữa, vừa vô phòng đã nói như thế rồi.

Anh ta bực mình sao?

Tôi đoán thế.

Bằng chứng là, anh ta ngồi sụp xuống chiếc ghế đối diện chỗ tôi ngồi một cách cực kì thô bạo.

[Cô vừa bắt Ronant-sama, sư phụ của Julius, chiến đấu với Shun là em trai của Julius. Đúng là khiến tình hình kịch tích hơn, nhưng mà sao cô không tự đặt mình vào vị trí của ông ấy đi. Cô không hiểu được cảm giác của Ronant-sama lúc ông ấy rút lui sao hả?]

Hỏi tôi không có ý nghĩa gì đâu.

Tôi cũng không phải là người sắp xếp cho ông già đó ở đây nữa mà.

Coi như là cách tôi tuyên bố không tiếp nhận than phiền của anh ta, tôi mặc kệ anh ta và uống trà tiếp.

[Đúng là vô nhân tính mà]

Ài, đừng có mà nói thế với tôi.

Tôi có phải Nhân Loại đâu chứ, trước kia cũng vậy, bây giờ cũng vậy.

Nhưng mà bị người khác gọi là một con quái vật đáng sợ nào đó không dễ chịu tí nào.

[Anh thì không giống thần tí nào, Kuro]

Nên tôi vật lại.

Thẳng vào mặt phân thân của Kuro đang ngồi đối diện tôi, người mang tên Hyrinth.

[Chắc là thế. Ta cũng nghĩ như thế. Tính ra một lính mới như cô lại giống Thần hơn ta nhiều]

Kuro thở dài, nói như thế.

[Nhưng mà ta hiểu. Dù ta có nói gì lúc này cũng chỉ là đang xả giận mà thôi. Ta cảm kích các người đang cố gắng hết sức trên con đường các

người đã chọn. Nhưng mà, dù thế, dù thế đi nữa, nhưng cảm giác này cũng cực kì khó giữ trong lòng]

Anh ta than như thế.

Ừ, tính ra anh ta đã phải để Anh Hùng đời trước Julius chết, trong khi anh ta lại là dạng như bạn thuở nhỏ của cậu ta, và rồi phải đứng nhìn em trai của Julius trải qua nhiều chuyện đau khổ như thế, tôi chắc chắn ai cũng sẽ thấy xấu hổ.

Nhưng mà nè, không phải chuyện của tôi.

Tôi hoàn toàn không quan tâm cái tên này đang nói gì trong khi lẽ ra phải quản lí thế giới, thì hẳn lại đi vòng vòng cùng với Anh Hùng giả bộ làm người đại diện cho chính nghĩa.

[Đã xác nhận khi hồi sinh sẽ tách ra]

Vì thế, tôi sẽ mặc kệ cảm xúc của Kuro mà báo cáo một chuyện khác có ý nghĩa hơn.

[Ra vậy. Nếu không tách ra được thì chúng ta đã phải giết cậu ta lần nữa, thật may mắn]

Anh ta lộ ra một vẻ mặt thanh thản tận đáy lòng.

Bởi vì trong vai Hyrinth anh ta đã tương tác với tam hoàng tử không ít.

Vì thế việc anh ta ít nhất muốn cậu ta sống sót là dễ hiểu.

Tôi cũng không muốn giết người một cách vô ích, nên thế này cũng tốt cho tôi.

[Nếu thế, lẽ ra hồi sinh luôn đức vua thì tốt hơn]

Nhưng tôi không thể đồng ý những gì anh ta nói sau đó.

Lời đó mang ý nghĩa rằng muốn cứu toàn bộ Nhân Loại có thể cứu.

Tôi anh cũng không làm được chuyện đó đâu.

[Ta hiểu. Cô muốn nói rằng ta đang bảo vệ thái quá một bên đúng không? Ta đã giao hết mọi chuyện lại cho bọn các người rồi. Nên ta không có ý định can thiệp cách các người hành động]

[Tốt]

Không phải mới mấy phút trước anh mới than phiền sao hả!

Tôi sẽ giả bộ quên đi việc đó.

Hãy mừng vì tôi tốt bụng như thế đi.

[Tiếp theo, là làng Elf hở]

Đúng thế, đúng thế.

Chúng tôi hiện tại đang đi đến đó đây.

Ài, tôi mới lại nhớ ra một chuyện không vui.

Tôi có thực sự phải quay về đám đông choáng ngợp đó không?

Tôi không thể phí thời gian ở đâu đó đến khi việc Dịch Chuyển xong hết sao?

[Vì đang nói đến bọn các người nên ta không lo lắng làm gì. Nhưng mà hắn sống lâu như thế cũng không phải để trưng. Đừng có mà bất cần]

Không hắn là một lời cảnh cáo tôi có thể cảm kích.

Tôi biết rất rõ chuyện đó rồi.

Chúng tôi đã chuẩn bị cho toàn bộ trường hợp rồi, nên không có đến một phần một triệu khả năng chúng ta thất bại nữa.

Khác biệt duy nhất sẽ là phải nhận ít hay nhiều thiệt hại mà thôi.

[Shun và mọi người sẽ trở lại sớm thôi. Ta sẽ rời đi đây]

Sau khi nói thế Kuro rời khỏi phòng.

Miễn sao anh ta vẫn còn bảo vệ Yamada-kun và mọi người thì sẽ không có gì bất ngờ xảy ra cả.

Chính xác vì lí do đó nên tôi có thể thanh thản.

Chắc chắn Yamada-kun và mọi người không ai chết được.

Dù có đi nữa, nếu anh ta nghiêm túc thì anh ta có thể hồi sinh bất kì ai trong số họ, giống như tôi.

Nhân Loại tên Hyrinth là một phân thân của Kuro.

Nói đúng hơn, một sinh linh lúc đầu là một đứa con của một nhà quý tộc bị chết do sinh non, sau đó được bơm một mảnh linh hồn của Kuro vào cơ thể.

Mặc dù linh hồn là của một vị Thần, nhưng cơ thể vẫn là của một Nhân Loại, chỉ số của anh ta là minh chứng cho chuyện đó.

Nhưng mà, nhờ dây nối linh hồn nên anh ta có thể sử dụng được một phần sức mạnh của Kuro, nên nếu anh ta nghiêm túc thì anh ta có thể sử dụng được sức mạnh thần thánh của mình.

Vì cơ thể là của một Nhân Loại không hề liên quan gì đến Kuro, nên bề ngoài nhìn không giống gì Kuro cả.

Lâu lâu Kuro sẽ tạo một phân thân như thế này để đi vòng vòng hòa nhập với xã hội Nhân Loại.

Tôi hoàn toàn không hiểu anh ta làm thế để làm gì.

Chắc là để giết thời gian mà thôi, hoặc là tận hưởng cảm giác được tiếp xúc với con người của thế giới này - loại chuyện tôi cho là hoàn toàn không thiết thực tí nào.

Nhưng mà ừ, anh ta có cần phải quản lí thế giới đâu.

Nên anh ta mới chơi đùa như thế.

Nhưng mà dù chỉ là chơi đùa nhưng cảm xúc của anh ta vẫn bị ảnh hưởng.

Vì Julius và anh ta là bạn thân với nhau, nên họ chia ngọt xẻ bùi với nhau.

Và rồi Julius bị tôi giết.

Chắc chắn Kuro có cảm xúc không rõ ràng về chuyện đó.

Dù anh ta đã xác định một cách logic trong đầu rằng chuyện đó là chuyện cần thiết phải xảy ra dù gì đi nữa.

Tôi đoán đó là lí do.

Tại sao anh ta lại quan tâm Yamada-kun đến thế.

Tôi đoán anh ta coi đó như một cách để chuộc tội.

Chuộc tội việc đã để anh trai cậu ta chết.

Tôi đoán đó cũng là lí do tại sao anh ta trở nên che chở quá mức đến mức đi đến than phiền với tôi như vừa rồi.

Nhưng mà, cảm xúc của Nhân Loại sao.

Ông già lúc đó tuyên bố "ta không thắng được" rồi rút lui liệu có phải là vì ông ta đang đối mặt em trai của đệ tử mình không?

Ông già đó lại có cảm xúc ủy mị như thế sao.

Ra là thế.

... Nhưng mà, không cần phải xem xét cảm xúc người khác làm gì hết.

Tôi sẽ chỉ làm chuyện tôi muốn làm cho bản thân mình.

Vì thế, tôi phải quay về.

Về giữa đám người choáng ngợp đó.

... Đột nhiên tôi muốn bỏ cuộc không làm chuyện tôi cần phải làm nữa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Ngắm Lá Mùa Thu

TN: Đây là một chap không thuộc WN mà dành cho độc giả của bộ LN nhiều hơn, được đăng lên một trang web phát hành sách của Nhật. Nó là một chap không thực sự sôi động gì cho lắm, được viết dưới quan điểm của Shun lúc còn là một học sinh. Danh sách những nhân vật được nêu tên trong chương này và ghi chú đi kèm:

§ Sensei (Okazaki Kanami aka Oka-chan). Luân hồi thành Firimes, một Elf.

§ Kanata (Ooshima Kanata). Luân hồi thành Katia (Carnatia Seri Anabald).

§ Kyouya (Sasajima Kyouya). Luân hồi thành Wrath.

§ Nanase - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là trong WN hay LN tới lúc hiện tại

§ Natsume (Natsume Kengo). Luân hồi thành Yuugo/Hugo, Đại hoàng tử của Đế Quốc.

§ Sakurasaki (Sakurasaki Issei). Một trong những người luân hồi đã chết.

§ Ogi (Ogiwara Kenichi). Sau khi luân hồi, đang đóng vai trò một gián điệp cho Thánh Ngôn Giáo bên trong làng Elf

§ Tsushima - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là WN hay LN tới lúc hiện tại.

§ Kogure (Kogure Naofumi). Một trong những người luân hồi đã chết.

§ Aikawa - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là WN hay LN tới lúc hiện tại.

§ Hayashi (Hayashi Kouta). Một trong những người luân hồi đã chết.

§ Maki Shuuto - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là WN hay LN tới lúc hiện tại.

§ Hasebe (Hasebe Yuika). Luân hồi thành Yuri, một ứng cử viên Thánh Nữ.

§ Shinohara (Shinohara Mirei). Không xuất hiện trong WN. Luân hồi thành một con Á Long Đất kí kế ước thành triệu hồi thú của Shun được gọi là Feyrune(biệt danh là Fey). Cơ bản là thay thế con Á Long/Rồng chỉ được nhắc đến một lần trong WN.

§ Wakaba (Wakaba Hiirō). Ác thần D.

§ Iijima - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là WN hay LN tới lúc hiện tại.

§ Tonooka - Không được nhắc đến ở đâu khác dù là WN hay LN tới lúc hiện tại.

§ Rihoko (Negishi Akiko). Luân hồi thành Sophia Keren.

§ Furuta - Được nhắc đến trong LN vol 4. Có vẻ là một trong số những người bạn của Hasebe.

§ Temarigawa - Được nhắc đến trong LN vol 4. Có vẻ là một trong số những người bạn của Hasebe

「Buổi học của hôm nay là đi học ngoại khóa-a~. Đi ngắm lá mùa thu nào!」

Mọi chuyện bắt đầu khi Oka-chan tuyên bố bất ngờ như thế, hay nói đúng hơn là Okazaki-sensei.

Buổi học hôm nay vốn dĩ khác bình thường, thời gian dư ra sẽ được sử dụng để chuẩn bị cho lễ hội văn hóa sắp tới

Nhưng bởi vì lớp chúng tôi có nhiều người thuộc các câu lạc bộ, nên để họ có thời gian tham dự các hoạt động của câu lạc bộ của họ nên mọi người quyết định chương trình của lớp tôi sẽ làm đơn giản thôi.

Chuẩn bị cho cái đó đã xong hết rồi.

Vì lí do đó nên lớp chúng tôi có thời gian rảnh gần như cả ngày hôm nay.

Chỉ cần ở trong trường đến hết ngày thì có làm gì cũng được, ít ra vốn dĩ là như thế.

Thông báo giật gân của sensei đã hoàn toàn phá hủy cái "vốn dĩ" đó.

Vì thế, vì lí do nào đó lớp chúng tôi đã đi ra ngoài ngắm lá mùa thu.

「Nói lại xem tại sao tự nhiên chúng ta lại phải đi ngắm lá mùa thu chứ hả?」

Kanata thở dài, làm một vẻ mặt mệt mỏi.

「Thôi nào, mấy chuyện như thế này lâu lâu cũng tốt mà?」

Kyouya có vẻ đang vui vẻ bất ngờ, thậm chí đang đi một cách hưng phấn nữa.

[Nhưng mà thật đó hả. Chúng ta là học sinh cao trung rồi mà lại đi đến công viên để chơi đùa đó? Không phải chỉ có học sinh tiểu học mới làm chuyện đó thôi sao?]

Hiện chúng tôi đang đi bộ đến một công viên ở gần trường.

Không phải là một cái công viên lớn ở trên đỉnh núi hay gì, mà là một công viên tự nhiên trên một ngọn đồi nhỏ, với nhiều loại cây khác nhau tùy mùa.

Mùa xuân sẽ có cây anh đào, mùa hè thì có đủ thứ khác nhau, còn mùa thu thì có lá mùa thu.

Đó là mục đích của sensei lần này.

Nhưng mà một đám học sinh cao trung đang hăng hái đầy năng lượng thì dĩ nhiên sẽ không có chuyện ngồi yên lặng mà ngắm lá mùa thu rồi.

Nhìn có người mang theo trái banh là thấy rõ.

Cơ bản mà nói cái này chỉ là ngắm lá mùa thu trên danh nghĩa thôi, thực tế là một cái cớ để đi chơi trong công viên.

Đúng như Kanata nói, hoàn toàn không phải là chuyện học sinh cao trung làm.

[Ừ thì, ít ra tốt hơn ngồi chán nản trong lớp không có gì làm]

Trong trường chúng tôi có nhiều hoạt động cho câu lạc bộ hơn là hoạt động trong lớp.

Vì thế, giống như lớp chúng tôi, có không ít lớp làm những chương trình đơn giản cho lễ hội văn hóa để có thể tập trung vào hoạt động câu lạc bộ.

Bởi vậy nên mới có tình trạng như hôm nay không còn gì trong lớp để học.

Thường thì chúng tôi sẽ giải tán chuẩn bị cho câu lạc bộ, nhưng mà đi ra ngoài chơi thể này cũng không sao.

Vừa đi vừa nói chuyện một lúc, chúng tôi nhanh chóng đi đến công viên.

Cùng với mọi người, chúng tôi đi đến một góc công viên có trồng cây phong.

Công viên này tương đối rộng.

"Tương đối" ở đây nghĩa là đủ để con nít trong khu vực đến mà chơi, nhưng quá chật để bỏ công lặn lội từ xa tới, là rộng cỡ đó.

Vì thế thường các gia đình sẽ không đến thăm nơi này bằng xe hơi hay gì.

Nếu có người đến đây bằng xe hơi thì sẽ là những người sống cách đây 30 phút đường.

Hơn nữa, hôm nay là một ngày giữa tuần.

Mặc dù đó là một ngày nắng đẹp trời, nhưng lại không có ai ở đây cả.

Chỉ có một vài người già đang đi bộ hay chạy bộ xung quanh thôi.

Nói ngắn gọn thì lớp chúng tôi cơ bản bao hết cả công viên.

[Ô? Lá đã biến thành màu đỏ rồi kìa]

Kanata vừa chỉ tay lên vừa nói.

Chúng tôi đã đến góc công việc có trồng cây phong rồi.

Nhưng mà số lượng cây đủ ít để có thể đếm được toàn bộ.

Có một vài cây phong lá đã biến đỏ rồi.

[Cứ tưởng nó còn xanh chứ hóa ra cũng biến đỏ rồi à]

Đúng như lời Kyouya, tôi cũng đã nghĩ rằng thời điểm hiện tại là lúc đang giao mùa.

Còn hơi sớm để thấy được lúc lá mùa thu đỏ vàng tuyệt vời nhất.

[Muahaha-a. Cô đã kiểm tra trước rồi cơ mà-a~]

Sensei, từ này đến giờ nghe chúng tôi nói chuyện, ưỡn ngực lên tự hào.

Với dáng người nhỏ và khuôn mặt non choẹt của cô, đứng với tư thế như vậy không khác gì một đứa trẻ đang ra vẻ tự mãn cả.

[Ô, tốt tốt. Sensei làm rất tuyệt đó]

Đúng như tôi đoán, Nanase-san phản ứng bằng cách xoa đầu sensei như một đứa con nít.

Khi Nanase-san làm thế, vì cô ấy khá là cao so với con gái bình thường, hơn nữa còn có dáng người trưởng thành, nên họ nhìn không khác gì một đứa trẻ và một người lớn cả.

Vì sensei không có vẻ gì ghét chuyện đó, nên khung cảnh đó càng ảo diệu hơn nữa.

Vốn dĩ sensei mới là người lớn tuổi hơn đó.

「Được-c~ rồi. Mọi người hãy thoải mái sử dụng thời gian nhé~é. Nhưng mà đừng có rời khỏi công viên hay gây phiền phức cho mọi người xung quanh nghe chưa-a」

Sau khi sensei nói thế, chúng tôi giải tán.

Không ai thềm ngồi ngắm lá mùa thu đúng như dự định.

Điều đó là hiển nhiên.

「Được rồi. Con trai lại đây chơi bóng đá hết nào!」

Là cách Natsume đã cưỡng ép rủ mọi người chơi bóng đá.

Có vẻ cậu ta không nghĩ sẽ có ai từ chối, vì ngay lập tức cậu ta quay đầu vừa đi đến chỗ trống đủ để chơi bóng đá vừa nói chuyện với Sakurasaki-san.

Nếu chúng tôi từ chối xem ra sẽ có vấn đề.

Tôi nhìn Kanata và Kyouya hội ý rồi nhún vai.

Đây không phải là lần đầu Natsume mạnh mẽ ép buộc mọi người thế này.

Hơn nữa, tôi không ngại chơi bóng đá nên cũng không muốn phản đối cậu ta làm gì.

Khi đi theo Natsume đến chỗ trống thì có vài đứa đã ở đó sẵn rồi.

「Hử? Đám con trai ở lớp bên cạnh?」

Kanata nhìn đám con trai ở đó sẵn và thốt lên đầy ngạc nhiên.

Ở đó là những đứa học lớp bên cạnh chứ không phải của lớp tôi.

「Hình như là lớp bên cạnh của nghĩ y chang chúng ta. Nên vừa rồi Natsume mới đòi đấu một trận lớp vs lớp」

Nghe Ogi đang ở gần đó giải thích như thế tôi chợt hiểu ra.

Xem ra những lớp khác đều nghĩ y chang chúng tôi.

「Ở trong lớp đó có ai trong câu lạc bộ bóng đá không?」

Kanata hỏi Ogi như thế.

Ogi là một thành viên của câu lạc bộ bóng đá mà.

「Có ba người. Một trong số đó còn là át chủ bài của câu lạc bộ nữa」

「Ặc」

「Ogi, chúng ta chỉ có thể trông chờ vào ông thôi」

Mặt Kanata tối thui.

Tôi đặt một tay lên vai Ogi, rồi nắm thật chặt.

「Ông biết tôi chơi vị trí thủ thành đúng không?」

「Chúng ta trông chờ hết vào ông đó, thần hộ lưới. Đừng để lọt gôn một trái nào hết」

「Đừng có giỡn chứ!」

Ogi thở dài mệt mỏi khi nghe tôi yêu cầu quá đáng như thế.

「Nhân tiện, trong lớp chúng ta còn một người khác là thành viên câu lạc bộ bóng đá đâu rồi?」

Kyouya nhìn vòng vòng, rồi thấy người cậu ta đang tìm.

Đang đứng chung với đám Natsume đang bàn bạc sôi nổi với lớp bên cạnh.

Đó là Tsushima, giống như Ogi, cũng là một thành viên câu lạc bộ bóng đá.

[A! Tsushima là một thành viên dự bị thôi]

Nghe Ogi nói mập mờ như thế, tôi cũng phải chán nản đồng ý.

Tsushima chỉ mới bắt đầu chơi bóng đá lúc lên cao trung, nên cậu ta không hẳn là giỏi cho lắm.

Nói thật thì, mấy người như Natsume, bẩm sinh đã có phản xạ tốt có khi còn giỏi hơn cậu ta.

Nói ngắn gọn, không có ai trong lớp chúng tôi thực sự giỏi bóng đá hết.

Còn bên kia, đội lớp đối thủ không chỉ có ba người thuộc câu lạc bộ bóng đá mà còn có một á chủ bài của cả trường nữa.

[Chúng ta thua chắc]

[Ừ]

[Sao chưa gì bỏ cuộc hết rồi!]

Tôi và Kyouya nhanh chóng bỏ cuộc, còn Kanata thì hét lớn lên.

Nói gì thì nói, cái tên này rất ghét thua cuộc.

[Được rồi mấy đứa! Chúng ta sẽ có một trận đấu với lớp bên cạnh! Phải thắng bằng mọi giá!]

Trong khi chúng tôi đã coi như đây là một trận thua không gỡ, thì Natsume lại nói thế.

Xem ra cậu ta nghĩ thực sự chúng ta thắng được.

Toàn bộ con trai của lớp chúng tôi tập trung lại để bàn kế hoạch.

Nói chứ một đám học sinh cao trung chơi bóng đá nghiệp dư, ngoài đuổi theo trái bóng đâu còn kế hoạch gì nữa.

Vì thế buổi họp kế hoạch kết thúc sau khi quyết định sơ vị trí của từng người.

Hơn nữa, vì có tận 13 đứa nên vị trí cực kì mơ hồ.

[Được rồi! Chơi nào!]

Sau khi Natsume la lên ủng hộ tinh thần mọi người, chúng tôi về vị trí.

Đúng là những lúc thế này Natsume mới ra dáng lãnh đạo.

Trên bờ cỏ của khu vực trống trong công viên đúng là có một cái cầu môn hơi ra dáng cầu môn.

Trước cầu môn, Ogi đang đứng làm thủ môn.

Xung quanh cậu ta là bốn hậu vệ Kyouya, Kogure, Aikawa-kun và Hayashi-kun.

Trừ Kyouya ra thì ba người còn lại không có chút tự tin nào với phản xạ của bản thân.

Nói trắng ra thì họ thuộc nhóm người không muốn chơi bóng đá.

Mặc dù Natsume cưỡng ép mọi người tập trung thế này, nhưng vẫn có vài người không thích làm vậy.

Vì thế họ bị đẩy xuống làm hậu vệ.

Vì làm hậu vệ thì họ chỉ cần phải đứng cản đường khi đối thủ tấn công thôi, còn ngoài ra muốn làm gì thì làm.

Tôi khá chắc chắn Kyouya phản xạ rất tốt, nhưng mà chơi thể thao cậu ta cứ thích mấy vị trí không cản đường ai.

Tôi thì nghĩ rằng như thế quá uổng, nhưng vì đó là ý muốn của Kyouya nên tôi không nói gì được.

Mà, nghĩ gì thì nghĩ chứ trận đấu đã bắt đầu rồi.

Một đứa bên lớp kia tôi không biết tên chạy qua mặt tôi.

Đệt.

Không có ai làm trọng tài hết, nên làm gì có tiếng còi thông báo bắt đầu trận, bởi vậy cần phải chú ý thật kĩ từ lúc nó bắt đầu.

Cứ chăm chăm nhìn sau lưng là lỗi của tôi.

Tôi ngay lập tức quay đầu và đuổi theo.

Đối phương đang dẫn bóng, nên nếu tôi chạy hết sức hẳn là có thể đuổi kịp.

Tôi nghĩ vậy, nhưng tôi đã không đuổi kịp.

Aikawa-kun lẽ ra đang đứng phòng thủ, nhưng cậu ta cơ bản là đứng yên ở đó, nên bị vượt mặt quá đơn giản.

Và rồi, một cú sút.

Ogi ráng hết sức nhảy chặn nó lại, và cuối cùng cứu được bóng.

Hên quá.

Suýt nữa chưa gì đã thua một điểm rồi.

[Đừng để ý]

[Ừ. Đừng nói, cậu ta là át chủ bài của trường chúng ta?]

Tôi hỏi Tsushima đang đứng gần đó.

[Ông nghe Ogi nói thế hả? Ừ, là ông đó]

Biết lắm mà.

Rõ ràng một tay nghiệp dư không thể nào chạy như thế được.

Ừ, xem ra chúng ta sẽ thua hơi bị thảm.

.

.

.

Ngược lại với những gì tôi nghĩ, trận đấu với lớp bên kết quả là hòa 3-3.

Nhờ Ogi cực khổ giữ bóng nên mới được thế.

Nếu không có những lần cứu bóng tuyệt vời liên tục của Ogi thì chắc hẳn tỉ số sẽ khác.

Ngoài ra, một lí do khác nữa là trận đấu ngắn hơn tôi tưởng.

Vì đây chỉ là chơi cho vui, nên chúng tôi không hề quyết định thời hạn trận đấu, nên tôi tưởng sẽ đấu tới khi hết giờ mới thôi.

Nhưng rồi một người bị thương, nên trận đấu kết thúc.

Người bị thương, lần nữa chính là Ogi.

Cậu ta vô tình chặn một cú sút bằng mặt rồi bị chảy máu cam.

Hên là không có gì nghiêm trọng, nhưng mà cậu ta đi đến chỗ sensei nghỉ ngơi rồi.

MVP của trận đấu không nghi ngờ gì, là Ogi.

Chúng tôi đã hoàn toàn dựa dẫm vào cậu ta.

Tôi sẽ không dứng đứng tuyệt vời của cậu.

Nói chứ, mặc dù Ogi từ đầu đến cuối nổi bật không thể tả được, nhưng vẫn bị ghi ba bàn chứng minh bên kia tấn công rất cỡ nào.

Những người nổi bật trong lúc tấn công của lớp tôi là Natsume và Sakurasaki-kun.

Cả hai người họ không ai thuộc câu lạc bộ thể thao cả, nhưng phản xạ của họ quá tốt đi.

Khoe khoang phản xạ bẩm sinh đó, họ đã phản công ghi được một bàn.

Người ghi bàn thứ hai là Maki Shuuto.

Nói cách khác, là "sút".

Đùa chứ, cậu ta là thành viên câu lạc bộ bóng chày.

Cũng có luôn cái mái đầu đỉnh lúc nào cũng thấy của câu lạc bộ bóng chày.

[Sút đi, Shuuto!]

[Shuuto, sút đi!]

[Im đi!]

Một cuộc reo hò như thế đã diễn ra giữa trận, kết thúc với việc Maki sút một cú vào khung thành đối phương đến rung cả lưới.

Dĩ nhiên là cậu ta làm được thế là vì bí quá rồi.

Bàn cuối cùng, tôi có thể tự hào nói rằng mình có tham gia.

Phản xạ của tôi không đến mức tốt hơn bình thường bao nhiêu, nên ít khi nào tôi có thể vào mấy vai trò này được.

Trái banh tôi cướp được rồi chuyển qua từ một bên được Natsume đánh đầu vào lưới.

Có thể nói tôi đã hỗ trợ Natsume ghi bàn.

[Yamada! Pha đó đẹp lắm!]

Sau khi ghi được một bàn Natsume mỉm cười giơ ngón cái lên khen tôi.

Tôi không thích được cái thái độ ngạo mạn của cậu ta, nhưng tôi đoán mặt này của cậu ta chính là lí do người khác bị cậu ta thu hút.

Tôi vô tình thấy vui trong lòng.

[Ài, mệt quá đi]

[Làm tốt lắm]

Kanata ngồi bệt xuống băng ghế gỗ, mệt phờ người ra.

Vì Kanata nãy giờ chạy vòng vòng đuổi theo trái banh nên cậu ta mới mệt mỏi như thế.

Ngược lại thì Kyouya nhìn như chưa có gì xảy ra.

Cậu ta tập trung hết sức để phòng thủ, cứ kiên nhẫn đứng yên ở vị trí của cậu ta trong khi chúng tôi ra sức tấn công.

Nhưng mà tính ra trong trận chúng tôi bị tấn công không ít lần, nên Kyouya lẽ ra cũng phải chạy vòng vòng không ít mới phải.

Dù thế nhưng cậu ta còn chưa chảy mồ hôi nữa là.

Tôi lâu lâu cũng nghĩ thế này, nhưng Kyouya hình như hơi bị tuyệt vời thì phải?

Tôi có thể hiểu việc cậu ta không muốn nổi bật, nhưng không biết lúc thực sự nghiêm túc thì sao nhỉ?

Tôi hơi tò mò đó.

[Shun, ai cho ông ra vẻ trong lúc đang nước sôi lửa bỏng như thế chứ hả?]

[Là hên thôi mà]

Kanata nhìn tôi với ánh mắt hình viên đạn.

Dù có nói vậy với tôi thì tôi cũng chỉ có thể nói là pha hỗ trợ đó là do may mắn thôi.

[Shun, tui có cảm giác ông lúc nào cũng tranh mấy phần hay nhất ấy]

[Ah. Đúng là vậy]

Bây giờ tới Kyouya cũng nói thế.

[Này, tui làm mấy chuyện đó bao giờ chứ?]

「Trong game không phải ông lúc nào cũng chiếm phần hay nhất sao, cứ như là khôn lỏi hay là canh đúng lúc ấy. Thậm chí bọn con gái bên lớp kia cũng hò reo ủng hộ kìa」

「Thật sao?」

「Ừ. Gần như toàn bộ con gái trong lớp mình với lớp kia đều xem trận đó đó」

Tôi có để ý bọn con gái có reo hò, nhưng mà trong số đó có reo hò cho tôi nữa à?

Nếu vậy thì tôi hơi vui, nhưng mà tôi nghĩ thay vì là tôi, mấy tiếng reo đó là khen bàn thắng của Natsume ngay sau khi tôi chuyển banh kìa.

「Là reo hò cho Natsume chứ có phải cho tui đâu」

「À, ừ, thì đa số là cho Natsume」

Nghe tôi nói thế, Kanata cũng không phản đối.

Nói nghe hơi buồn, nhưng mà so với ngoại hình bình thường của tôi, Natsume nhìn ngầu hơn nhiều.

Sau khi ở gần cậu ta đủ lâu thì tôi không nghĩ có ai chịu làm bạn gái cậu ta với cái thái độ ngạo mạn đó, nhưng mà nhìn từ xa thì cậu ta rõ là một người đẹp trai.

Chỉ ngắm cậu ta vì cậu ta đẹp trai là đủ rồi, theo lời Hasebe-san bên cạnh tôi nói.

Nếu là trong otome game thì làm trai đẹp có thái độ ngạo mạn là tốt, nhưng màn ngoài đời thì không.

Kiểu như là, mặc dù cậu ta có mối quan hệ thân thiết với đám con gái bạn bè với Shinohara-san, nhưng mà nhìn không thấy có vẻ là cậu ta có bạn gái được.

Theo quan điểm của bọn con gái, Natsume có vẻ là loại con trai thích hợp làm bạn, nhưng không hơn không kém.

Nếu nghĩ như thế, cũng hơi tội nghiệp Natsume nhỉ.

Mà, tôi không có quyền nói thế với cái cuộc đời mười mấy tuổi đầu không có mảnh tình vắt vai này.

[Ước gì tui được phô diễn cho Wakaba-san thấy]

[Ông chưa bỏ cuộc với Wakaba-san à?]

Kanata đã bạo bạn tỏ tình với Wakaba-san, cô gái đẹp nhất cả khối, thậm chí là cả trường, và hoàn toàn bị từ chối.

Tự cậu ta từ đầu đã biết mình không có chút cơ hội nào rồi, và nhìn thì có vẻ cậu ta không bị tổn thương gì, nhưng mà vì cậu ta chưa bỏ cuộc nên hình như điều đó chứng minh là cậu ta đang giả bộ chẳng?

[Không, kiểu như là, tôi bỏ cuộc hoàn toàn rồi. Nhưng mà một người đàn ông luôn muốn tỏ ra ngầu mà đúng không]

[Kanata]

Đột nhiên vì lí do nào đó Kyouya gọi tên Kanata như đang trách cậu ta.

[Mà, nói chứ Wakaba-san có coi chúng ta chơi bóng đá đâu chứ]

Cứ như đang mặc kệ lời nói của Kyouya, Kanata cười rồi đổi chủ đề.

Hơn nữa, sau khi Kyouya nhìn mặt trong chốc lát vì khó chịu thì cậu ta ngay lập tức lắc đầu như bỏ cuộc.

「Tui đi mua nước từ máy bán hàng tự động đây. Có ai muốn uống gì không?」

「Vậy thì, một loại nước ngọt nào đó đi」

「Cho tui trà」

「Đã rồi」

Vì lí do nào đó tôi cảm giác hơi bất an, nên tôi rời khỏi đó như đang bỏ trốn.

Không phải là "như".

Tôi chính xác là đang bỏ trốn.

Tôi không biết giữa Kanata và Kyouya xảy ra chuyện gì liên quan đến Wakaba-san, nhưng xem ra nó phức tạp hơn tôi nghĩ.

Với vai trò một người bạn tôi muốn ủng hộ tình yêu của Kanata, nhưng mà hình như chính cậu ta còn không nghiêm túc nữa.

Có lẽ đó là lí do Kyouya giận chằng?

Nói chung là, vì chính cậu ta không có ý định muốn mở lòng nên tôi sẽ không can thiệp vào.

Trong khi tôi đang vừa đi đến chỗ máy bán hàng tự động vừa suy nghĩ như thế thì, có nên gọi là nhắc tào tháo tào tháo đến không?

Wakaba-san đang ngồi ở trên băng ghế trước mặt tôi đọc sách.

Nơi đó là một nơi có cây phong, nên cảnh tượng Wakaba-san đang ngồi dưới một tán cây đầy màu đỏ của mùa thu đọc sách là một khung cảnh tuyệt hảo.

Cứ như cô ấy đến từ một thế giới khác vậy.

Xem ra tôi không phải là người duy nhất nghĩ thế.

Có bóng dáng ba người đang ở gần Wakaba-san.

Shinohara-san, Iijima-san và Tonooka-san.

Lúc Shinohara-san tỏ tình với senpai mà cô ấy thích thì cô ấy bị từ chối vì anh ta đang thích Wakaba-san.

Vì oán giận việc đó, nên cô ấy bắt đầu quấy rối Wakaba-san đủ kiểu.

Hình như lần này cô ấy đang nói gì đó khó nghe.

Tôi không nghe được cô ấy đang nói gì, nhưng miệng Shinohara-san đang liên tục di chuyển.

Trong khi tôi đang suy nghĩ xem có nên can thiệp hay không thì Wakaba-san ngược mắt lên khỏi cuốn sách.

Khi bị nhìn thẳng vào như thế, Shinohara-san hơi run rẩy.

Nhưng đó chỉ là trong chốc lát, khi cô ấy có vẻ như định nói gì thêm nữa, thì hai người bên cạnh cản cô ấy lại.

Nhìn mặt Iijima-san và Tonooka-san là thấy họ nghĩ chuyện này quá rủi ro.

Wakaba-san cực kì xinh đẹp.

Nên, bị một người xinh đẹp như thế nhìn mình một cách vô hồn như thế, thực sự rất đáng sợ.

Cộng thêm cảm giác như một người thuộc thế giới khác của cô ấy nữa, bất kì ai bị cô ấy nhìn chăm chăm đều có cảm giác kinh sợ.

Đó cũng là lí do nhiều người giữ khoảng cách với Wakaba-san mặc dù cô ấy là một người xinh đẹp như thế.

Shinohara-san bị hai người bạn của cô ấy cản lại, và bỏ qua không nói gì nữa.

Cô ấy rời khỏi nơi đó với khuôn mặt xụ xuống.

Iijima-san và Tonooka-san đuổi theo cô ấy có vẻ đang lúng túng.

Người duy nhất còn lại là Wakaba-san, lúc đó tiếp tục đọc sách như chưa từng có gì xảy ra cả.

Để không bị Wakaba-san để ý thấy, tôi im ắng đi vòng qua sau lưng cô ấy.

Khi không thấy Wakaba-san nữa tôi thở dài nhẹ nhõm.

Nói thật thì tôi không giỏi tương tác với Wakaba-san.

Kiểu như là, tôi không tin được cô ấy cũng là người như chúng tôi.

Như cô ấy sống trong một thế giới khác hoàn toàn ấy.

Tôi không nghĩ mình nên tả người mà bạn mình thích như thế này, nhưng cô ấy đáng sợ một cách bí ẩn.

Đúng là cô ấy có ngoại hình như một cô gái xinh đẹp vô song, nhưng mà cô ấy lúc nào cũng giữ mặt vô cảm hết.

Cơ mà, tôi cảm thấy hơi tệ vì không làm gì được khi thấy cô ấy bị bắt nạt.

Dù là ai đi nữa, họ cũng sẽ không thể chịu nổi việc bị bắt nạt được.

Tôi chắc chắn nếu vừa rồi là Kyouya thay vì tôi, thì câu ta đã nhẹ nhàng xen vào giữa họ rồi.

Cậu ta có tinh thần nghĩa nghiệp lắm cơ mà.

Trong lúc đang tự rửa thầm bản thân như thế, tôi đã đến chỗ máy bán hàng tự động.

Có một người đã ở đó trước rồi, đang lấy lon nước ra khỏi máy.

Tôi tự hào vì đã không thốt lên "Ặc" ngay lúc đó.

Vì đó là người tôi không giỏi giao tiếp còn hơn so với Wakaba-san nữa.

Rihoko.

Real Horror Ko, gọi tắt là Rihoko.

Tôi không biết ai là người nghĩ ra cái tên đó, nhưng đó là cách mọi người gọi cô ấy.

Người bị tách biệt nhất trong lớp.

Rihoko nhận ra tôi đang ở đó, và sau khi nhìn tôi mới một ánh mắt buồn bực, cô ấy rời đi.

Tôi im lặng nhìn cô ấy rời đi - hay ít ra tôi định là thế.

[Vị khoai tây nướng?]

Trên cái lon Rihoko đang cầm ghi bằng chữ rất to: vị khoai lang và khoai tây nướng.

"Không thể tin được" là những gì tôi đã nghĩ.

Đúng là khoai tây nướng ngon thật, nhưng mà nước giải khát lại có cái vị đó thì quá mức rồi.

Chắc hẳn sẽ có vị tỏi lắm.

Đúng là đôi khi máy bán hàng tự động sẽ có vài món hàng theo mùa, nhưng là tại sao lại cố tình đi mua một lon đó cơ chứ?

Vì đang là mùa thu sao?

Tôi bất giác thốt lên như thế.

[Lạ lắm đúng không?]

Nghe tôi lầm bầm như thế, Rihoko trả lời xác định với tôi là như thế rất lạ.

Mặc dù trước giờ cô ấy không hề cố tình giao tiếp gì với ai cả - xem ra đôi khi cũng có chuyện kì lạ xảy ra.

[Lần đầu tôi thấy]

Tôi quyết định trả lời ậm ừ cho qua.

[Tôi đoán ông nhìn thấy tỏi đúng không?]

Tôi muốn hỏi lại, vậy sao lại mua làm gì?

Nhưng tôi cảm bản thân không hỏi như thế và chỉ cười trừ.

[Mỗi khi thấy một món mới như thế này, tôi bất giác muốn mua thử]

Rihoko mở lon nước ra kêu một tiếng "tách" rồi uống.

Cổ họng cô ấy di chuyển nuốt chất lỏng trong lon vào.

「Gớm!」

Nghĩa là, chỉ vì nó mới, nên cô ấy quyết định mua một thứ rõ ràng sẽ có vị tởm lợm sao?

「Thôi kệ vậy, nhưng để phí của là không tốt」

Trong khi tôi đang im lặng nhìn cô ấy một cách sửng sốt thì Rihoko rời đi.

Vừa rồi là sao vậy?

Tôi bình tĩnh lại rồi bỏ vài đồng xu vào máy bán hàng.

Rồi, trước mặt tôi bây giờ là vài thứ mua an toàn, và không an toàn.

Vị khoai tây nướng, vị hạt dẻ, vị trái hồng, vị cá mòi...

Cái cuối cùng hình như hơi quá thì phải?

Rihoko, mặc dù nhìn cô như thế, nhưng cô đã bỏ qua món hàng theo mùa kì lạ nhất.

Chỉ là mùa thu thôi mà, tại sao hãng sản xuất nước uống lại đi làm mấy món nước nhwut hế?

Tôi mặc kệ mấy món nước theo mùa, và mua cola với trà.

Cuối cùng tôi không cưỡng lại được mà mua lon vị trái hồng.

Nói sao thì nói tôi vẫn hơi muốn mạo hiểm một tí.

Khi quay về tôi đi một đường khác để né Wakaba-san.

Khi tôi trở về vì lí do nào đó Hasebe, Furuta và Temarigawa từ đám con gái đã tập trung ở đó, và cũng thu hút một vài đứa con trai nữa.

Khi tôi kể về mấy món hàng theo mùa, chúng tôi quyết định chơi oẳn tù xì, người thua cuộc sau cùng sẽ phải đi mua một trong số đó để uống phạt, người dính phốt là Kanata.

Kanata chạy đi và mua lon kinh dị nhất có vị cá mè.

Kanata tỏ ra quyết tâm ngẫu lòng và uống hết cùng lúc.

Cậu ta đã là một người tốt.

[Này, đừng có nói như tui chết rồi như thế]

[Sao, thấy sao nào?]

[Tui không bao giờ bỏ thứ đó vô miệng nữa]

Vì lí do nào đó, bọn con trai chuyển tay nhau phần còn lại lon nước mà Kanata không uống nổi, rồi mỗi người uống một tí.

Tôi sẽ chỉ nói vị nó tởm hơn tôi nghĩ nữa.

Cái lon vị trái hồng tôi mua, có một vị khá dị.

Dĩ nhiên vẫn uống được, nhưng không gọi là ngon được.

Khó mà tả phản ứng của tôi theo một cách khác.

Thời gian còn lại sau đó chúng tôi đơn giản là cười đùa nói chuyện rồi khi đến giờ tập trung lại ở điểm hẹn.

Cuối cùng chúng tôi chỉ ngồi chơi hết nửa ngày thôi, nhưng có lẽ lâu lâu làm như thế cũng không tệ.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 289: Tas

Oa.

Yamada-kun thực sự nghiêm túc kìa.

Cậu ta còn hăng hái hơn tôi đã tưởng nữa.

Đến mức tôi bị sốc luôn.

Nói cho chính xác, tổ đội của Yamada-kun đã đến làng Elf trước cả Quân Đoàn Ma Vương rồi - cơ bản là họ đến trước chúng tôi.

Thật đó, tôi không hiểu luôn. Bởi vì Vương Quốc của Yamada-kun ở một đại lục khác hẳn so với làng Elf đó biết không?

Chỉ riêng việc đi lại là tốn không ít thời gian rồi, đặc biệt là khi mà Yamada-kun và đồng bạn đang bị truy nã khắp mọi nước vì bị vạch mặt là đầu não đứng sau cuộc bạo loạn ở Vương Quốc.

Trong cái tình trạng bình thường ầm núp còn khó như thế mà lại ngay lập tức làm ra quyết định "đi đến làng Elf nào!" có vẻ như là chuyện không ai lại nghĩ đến.

Cậu có hơi quá quyết đoán không thế?

Cơ mà, sao anh không cản cậu ta lại hả Kuro.

Làm ơn nghĩ đến lí do tôi muốn giới hạn khả năng hoạt động của cậu ấy dùm cái.

Không phải là để tránh trường hợp tệ nhất rằng Yamada-kun giết Ma Vương sao.

Làm cái quái gì mà anh còn bày đặt hăng hái nói "Được rồi, vậy tôi cũng sẽ đi theo!" vậy hả?

Cái tên khốn đó, chắc chắn hẳn đã bí mật khuyến khích Yamada-kun như thế.

Lần tiếp theo gặp tôi sẽ đập anh ra một cái.

Mà, đúng là tôi nên thấy khâm phục.

Skill Sự Bảo Hộ của Thiên Đàng thực sự hơi bị kinh khủng.

Bình thường làm gì có chuyện cậu ta đi đến kịp thời gian chứ.

Không những không có đủ thời gian, mà lại còn bị cản trở khắp nơi như thế, chỉ nội việc đi đến làng Elf đã là không thể rồi.

Đối mặt với trở ngại nhiều như thế, nhưng Yamada-kun và đồng bạn vẫn đến làng Elf trước chúng tôi.

Nếu không đi con đường ngắn nhất và tốt nhất thì đã không làm được vậy rồi.

Hơn nữa, ngoài yếu tố khả năng bản thân của từng người, họ còn cần phải may mắn chồng may mắn chồng may mắn nữa.

Chắc chắn toàn bộ là nhờ skill Sự Bảo Hộ của Thiên Đàng của Yamada-kun.

Cơ bản là không có chút thời gian nào để họ phí cả.

Dù có dùng vòng Dịch Chuyển đi nữa cũng sẽ cần ít nhất hơn 10 ngày để đến làng Elf.

Quân Đoàn Ma Vương của chúng tôi và Quân Đội Đế Quốc của Natsume-kun còn phải tốn 10 ngày hơn cơ mà, thậm chí gần 20 ngày.

Cảm giác như là, dù có dùng con đường ngắn nhất cũng chưa chắc là đến kịp thời gian.

Và đó chỉ là nếu họ dùng con đường ngắn nhất được mà thôi.

Nếu họ khởi hành chỉ chậm một ngày thôi là đã không kịp, hoặc nếu trên đường chỉ gặp dù một chút rắc rối họ cũng đã thất bại rồi.

Kiểu như là một câu đố phá thế cờ không được phép phạm phải dù chỉ một lỗi nhỏ nhất.

Nhưng mà, Yamada-kun làm gì biết được cậu ta đã ở trong tình trạng căng thẳng đến mức nào chứ.

Hơn nữa.

Để vượt từ đại lục này sang đại lục khác, cần phải đi xuyên một chỗ.

Chắc chắn ai cũng đã biết, tôi đang nói đến Đại Mê Cung Elro, mê cung lớn nhất thế giới, nơi tôi sinh ra và lớn lên.

Nó không hổ danh một nơi nối liền hai đại lục, lớn hơn các mê cung khác không biết mấy lần.

Phải đi con đường ngắn nhất, hơn nữa còn phải chinh phục cái Đại Mê Cung đó chắc chắn khó không thể tưởng tượng được.

Nếu họ không chọn cách đi qua Đại Mê Cung Elro thì kết quả sẽ rất dễ thấy.

Nhờ Giáo hoàng nên vòng Dịch Chuyển ở toàn bộ các nước đều được canh gác cẩn mật.

Đất nước nơi chị của Yamada-kun đang ở đang cảnh giác cực kì cao.

Nếu tổ đội Yamada-kun mà lại đi qua đó thì họ đã bị bắt giữ nhanh hơn một con thiêu thân lao vào lửa rồi.

Vì lựa chọn đầu tiên trong số vô số lựa chọn của cậu ta lại là đi thẳng vào Đại Mê Cung Elro, tôi có cảm giác cậu ta đã biết chuyện đó bằng cách nào đó rồi.

Hơn nữa, họ lại còn chọn được một người dẫn đường rất tốt nữa.

Tôi hơi tò mò về người dẫn đường lúc đó là một ông chú tốt bụng nhìn có vẻ cực kì quen vì lí do nào đó, nói thật ông ta rất là giỏi.

Ý tôi là, lối đi ông ta chọn cực kì chính xác.

Ông ta luôn chọn con đường ngắn nhất và tốt nhất như thế đó là chuyện hiển nhiên, và họ tiếp tục tiến lên.

Dù Sự Bảo Vệ của Thiên Đường của Yamada-kun có hỗ trợ cỡ nào đi nữa thì nếu ông chú đó không phải là một người dẫn đường bậc nhất thì đã không có kết quả như thế này.

Không thể làm được chuyện ông ta đã làm nếu không ghi nhớ một cách chính xác toàn bộ lối đi phức tạp của Đại Mê Cung Elro rộng lớn đó.

Nhờ hướng dẫn chính xác đến từng milimet của ông chú, Yamada-kun đã thành công vượt qua được Đại Mê Cung Elro mà không phải đánh dù chỉ một trận khổ cực đó biết không?

Nhớ lại lúc tôi muốn rời Đại Mê Cung Elro đã phải cực khổ đến mức nào, ừ, tôi nên ngừng suy nghĩ thêm về chuyện này.

Ngừng lại.

Nếu tôi nghĩ nhiều hơn có khi tôi sẽ nổi cơn điên muốn giết người.

Lúc con Rồng Đất xuất hiện thì đã có một trận đấu đàng hoàng, nhưng tôi cá nó là do Kuro sắp đặt chứ không ai khác.

Con Rồng Đất đó chỉ vừa đủ mạnh để Yamada-kun và đồng bạn đánh chết lại đột nhiên xuất hiện lúc tiện lợi như thế, nhìn sao cũng thấy rõ ràng đó là do anh ta sắp xếp.

Chắc tại anh ta muốn Yamada-kun và đồng bạn lên cấp một chút hay gì đó.

Mà, còn tôi thì, lúc bọn Nhóc của tôi xuất hiện là lúc tôi ngạc nhiên nhất.

Bọn chúng nói ra một đồng chuyện sâu xa gì đó dọa Yamada-kun và đồng bạn sợ hú vía, nhưng mà thực sự bọn Nhóc tính làm gì vậy?

Chúng là con của tôi thật, nhưng tôi không hiểu được cách suy nghĩ của bọn Nhóc tí nào.

Ngay sau đó lúc tôi đến hỏi bọn Nhóc chúng định làm gì, thì bọn chúng bu lại quanh tôi với cái vẻ mặt "khen con đi, khen con đi".

Ừ, ừm.

Với thái độ như thế, tôi làm sao la bọn chúng được mà không nghe chúng giải thích chứ.

Ngoài cuộc gặp mặt với bọn Nhóc, tổ đội của Yamada-kun chinh phục mọi thứ hết sức dễ dàng.

Bằng khả năng của Yamada-kun và đồng bạn họ đã chinh phục nó xong trong thời gian ngắn nhất có thể.

Bởi vậy họ đến làng Elf không có vấn đề gì.

Tôi thấy lạ thật đó.

Natsume-kun với Đế Quốc, cùng Giáo hoàng với Thánh Ngôn Giáo - có không biết bao nhiêu lớp lưới với bẫy rập khắp nơi để chặn tổ đội của Yamada-kun lại, nhưng mà cậu ta lại vượt hết qua được.

Vượt qua được đủ loại lưới chặn như thế, tôi không thể làm gì ngoài việc cười trừ.

Ha ha ha ha!

Ồm, ừ.

Tôi biết rằng tôi lẽ ra nên ra chỉ thị cho mấy người ở mấy chỗ đó, nhưng mà tại vì tôi là tôi đó hiểu không!

Không thể nào tôi lại có thể đột nhiên xuất hiện rồi ra lệnh cho mấy kẻ tôi không biết mặt được!

Hơn nữa, tôi còn không phải là cấp trên của mấy người đó nữa- Natsume-kun với Giáo hoàng mới là cấp trên.

Nếu tôi cứ vậy mà ra lệnh cho họ, dĩ nhiên họ sẽ đáp lại bằng "cô là ai vậy?" rồi.

Bỏ qua mấy cái cố này nọ đi.

Nói ngắn gọn thì, "đừng nói chuyện với người lạ"

Nghe hơi sai sai một tí, nhưng không có sai đâu.

Ừ, là thế.

Tôi đã tốn nhiều công sức để rời được Đại Mê Cung Elro như thế, thấy người khác chinh phục được nó dễ như thế tôi thấy có một cảm giác khó tả.

Hứ!

Dù có gọi đó là chinh phục, nhưng Yamada-kun và đồng bạn chỉ mới vượt qua được Tầng Thượng thôi!

Tôi đã chinh phục được cả Tầng Trung với Tầng Hạ rồi đó!

Có vẻ như Tầng Thượng đã yếu đi không ít.

Mặc dù nó vốn đã là tầng yếu nhất của Đại Mê Cung Elro.

Nhưng bị chinh phục dễ dàng như thế đúng là sỉ nhục Đại Mê Cung Elro.

Hay gì đó giống vậy!

Nếu muốn khoe khoang thì phải vượt qua Tầng Trung đã rồi hãy nói!

... Tôi thấy, thật trống trải trong lòng.

Nai wa.

Ừ, nai wa...

Haiz.

Mà, vì họ đã đến đây rồi thì đành vậy thôi.

Tôi sẽ cố hết sức tránh cho họ gặp Ma Vương bằng mọi giá.

Nói thật thì, mặc dù Yamada-kun và đồng bạn đáng sợ vì họ có thể gây ra tình huống ko ngờ đến, nhưng nói khả năng chiến đấu thì họ không có gì đặc sắc.

Chắc chắn chỉ mình Natsume-kun cũng đủ đánh lạc hướng nếu cho họ gặp nhau.

Chỉ có một người có mâu thuẫn với tôi và Ma Vương mà thôi.

Potimas Hyphenath.

Lần đầu tiên kể từ khi trở thành Thần, tôi chuẩn bị nghiêm túc lên rồi.

Ghi chúTAS chắc là viết tắt của "tool-assisted speedrun", đây là việc sử dụng công cụ bên ngoài giúp đỡ tăng độ chính xác để phá đảo game với tốc độ nhanh nhất có thể. Không hẳn là ăn gian, vì công cụ chỉ giúp tăng độ chính xác, còn lại người chơi vẫn phải tự mình làm mọi thứ

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 290: Trước Cuộc Chiến Ở Làng Elf

Xung quanh Làng Elf có một lá chắn.

Đội Quân Đế Quốc đã đang mạnh mẽ dựng trại ngay bên ngoài lá chắn không che giấu gì.

Và, ở một khu vực tương đối xa so với Đội Quân Đế Quốc, Quân Đoàn Ma Vương cũng đã dựng trại.

Hơn nữa, bên hướng đối diện với Đội Quân Đế Quốc, là một chi đội Taratect được một con Taratect Chúa dẫn đầu.

Ngoài ra, ở hướng đối diện với Quân Đoàn Ma Vương là tôi cùng Ma Vương đang ở đó cùng một số thuộc hạ thân cận của cô ấy.

Tính số lượng thì chúng tôi là số lượng nhỏ nhất, nhưng tính sức mạnh thì bên này chính là bên mạnh nhất.

Để dễ hình dung hơn, thứ tự theo chiều kim đồng hồ, bắt đầu từ hướng sáu giờ là Đội Quân Đế Quốc, Quân Đoàn Ma Vương, chi đội Taratect, rồi tôi và Ma Vương, hoàn toàn bao vây bốn phía Làng Elf.

Chiến thuật là thế này.

Đầu tiên, tôi sẽ đập lá chắn một cái để phá hủy nó.

Chúng tôi sẽ chuẩn bị một thủ thuật nhỏ để giả bộ như Đội Quân Đế Quốc đã sử dụng một Đại Ma Pháp mới cực khổ lắm mới phá hủy được lá chắn.

Chắn hẳn như thế là đủ để đánh lạc hướng rồi.

Và rồi, sau đó Natsume-kun sẽ dẫn Đội Quân Đế Quốc tiến công thẳng vào trong.

Natsume-kun cơ bản là sẽ thu hút toàn bộ sự chú ý, nên toàn bộ Elf chắc là sẽ tập trung hết về phía đó.

Ít nhất tôi nghĩ là tổ đội của Yamada-kun sẽ tập trung về hướng đó cho tôi nhờ đi.

Nói đúng hơn nếu họ không làm vậy thì sẽ có vấn đề đó.

Chúng ta buộc phải tránh trường hợp tệ nhất là Ma Vương và Yamada-kun chạm mặt nhau.

Kuro, tôi tin anh được không?

Làm ơn hướng họ đến đó đằng hoàng dùm tôi nha?

Nói chung là, khi bọn Elf đang tập trung chống lại Đội Quân Đế Quốc, thì Quân Đoàn Ma Vương sẽ bắt đầu hành quân.

Họ sẽ tấn công bọn Elf từ một bên.

Hiện tại Mera và Oni-kun được trao quyền chỉ huy Quân Đoàn Ma Vương rồi, hơn nữa bé Vampire cũng có ở đó nên hẳn là không có vấn đề gì.

Phòng trường hợp tôi cũng để Felmina-chan ở đó luôn nên chắc là ổn thôi.

Dù bọn Elf có mạnh hơn dự định thì họ cũng sẽ có thể rút lui an toàn được.

Cơ bản là, chỉ cần Oni-kun và bé Vampire ở đó thì họ sẽ xử lý được hết thôi.

Và rồi, khi mà bọn Elf đang phải chiến đấu với hai kẻ thù khác nhau, chúng tôi sẽ tặng thêm cho chúng chi đội Taratect nữa.

Con Chúa cũng sẽ ở đó luôn!

Chỉ mình con Taratect Chúa đã là một cuộc chiến vô vọng rồi, nhưng ngoài nó ra còn thêm 14 con Tướng, 51 con Đại và thêm một đám khác.

Thật thứ, hình như chỉ mỗi bọn Taratect là đủ rồi thì phải?

Thường thì có nhiều đó là đủ giết hết bọn Elf rồi.

Cảnh tượng bọn chúng khóc than trong địa ngục tuyệt vọng là cảnh tôi đang rất mong chờ, nhưng Ma Vương và tôi định là sẽ bí mật xâm nhập vào bên trong Làng Elf, lợi dụng lúc hỗn loạn đó.

Kế hoạch là trong lúc đó sẽ xử lý những mục tiêu trọng yếu như là đem người luân hồi đi hoặc là giết bản thể của Potimas.

Miễn sao bản thể của Potimas chết thì coi như trận chiến này đã thắng lợi.

Chúng tôi đã hoàn toàn loại bỏ hết các phân thân hắc có ở ngoài làng Elf rồi.

Cái phân thân bé Vampire giết ở Vương Quốc có lẽ là cái cuối cùng.

Dù có con nào khác lọt ra ngoài đi nữa thì Potimas cũng không có khả năng chuyển linh hồn mình bay sang phân thân như tôi được.

Với Potimas bản thể của hắn chính là cơ thể thật sự rồi, những phân thân của hắn giống như mô hình điều khiển từ xa vậy.

Vì thế chỉ cần bản thể của Potimas bị giết chết thì toàn bộ phân thân của hắn trở thành vô nghĩa.

Đội Quân Đế Quốc, Quân Đoàn Ma Vương, thậm chí chi đội Taratect toàn bộ đều nhắm mục đích đánh lạc hướng.

Tôi khá chắc chắn Đội Quân Đế Quốc với vai trò làm mồi nhử đầu tiên sẽ chịu thiệt hại lớn nhất, nhưng họ vốn là một đội quân được sử dụng với mục đích bỏ rơi được bất kì lúc nào.

Vì thế chỉ cần họ thu hút sự chú ý của bọn Elf được là đủ.

Bọn Elf sau đó sẽ do Quân Đoàn Ma Vương và chi đội Taratect tàn sát sau.

Lợi dụng kẽ hở đó, Ma Vương và tôi sẽ làm những gì chúng tôi muốn.

Nói thật thì Ma Vương và tôi là đã mạnh hơn toàn bộ quân đoàn còn lại rồi.

Trừ một việc đó là Ma Vương và tôi hiện tại đang trừng mắt lườm nhau.

[Dù Shiro-chan có nói gì đi nữa, chị cũng không chịu thỏa hiệp chuyện này hiểu không]

[Không được là không được]

Không khí căng thẳng đang làm mọi thứ xung quanh ngột ngạt đến khó thở.

Những con Rối Taratect đang tháp tùng Ma Vương đang không chịu nổi sự căng thẳng nên đang run rẩy vì sợ.

Vì cả Ma Vương và tôi đều không chịu thỏa hiệp nên chúng tôi đang ra sức trừng mắt với nhau.

Vấn đề chúng tôi đang tranh cãi, đó là việc ai sẽ kết liễu cuộc sống đáng tởm của Potimas.

Vì việc với sensei và nhiều hơn nữa, nên tôi muốn đánh cho Potimas ói ra nội tạng của hắn.

Hơn nữa, vì tôi không đoán được Potimas nguy hiểm đến mức nào, nên để tôi xử lý hắn sẽ an toàn hơn vì tôi mạnh hơn Ma Vương.

Còn bên kia, dù Ma Vương biết rất rõ chuyện đó, nhưng cô ấy vẫn nhất quyết phải chiến đấu với Potimas.

Ừ thì, Ma Vương đã phải chịu đựng việc Potimas muốn làm gì thì làm lâu như thế rồi.

Tôi chắc chắn cảm xúc của cô ấy sâu nặng hơn tôi nhiều.

Nhưng mà đối thủ của cô ấy là Potimas Hyphenath đó.

Hắn là một kẻ đã bí mật hành động suốt thời gian qua, một mình đã chống lại cả thế giới.

Hắn có được công nghệ của cơ thể máy mà bé Vampire đã tiêu diệt một thời gian trước, và bọn robot trong nhà máy cổ đại ngày xưa nơi tôi đã Phong Thần.

Tính toàn bộ chi tiết thì, tôi đoán hắn có sức chiến đấu ngang hoặc hơn cả Ma Vương.

Vì tôi sợ chuyện có thể xảy ra ở một nơi không quan trọng như thế này, nên tôi muốn có một chút giới hạn an toàn.

Dù vậy đi nữa, Ma Vương vẫn cứng đầu không chịu nghe lời giải thích của tôi.

Nếu chỉ thế thì tôi vẫn có thể chấp nhận.

Tôi đúng là có ý muốn xé rời Potimas thành từng mảnh, nhưng Ma Vương thì ý muốn đó mãnh liệt hơn, đi xa hơn.

Nên tôi có thể chấp nhận thỏa hiệp.

Miễn sao cô ấy chấp nhận cho tôi hỗ trợ.

[Ít nhất hãy chấp nhận được hỗ trợ đi]

[Chị từ chối. Đây là cuộc chiến của chị. Chị sẽ không chấp nhận bất kì ai giúp đỡ gì cả. Em có nói gì cũng vậy thôi]

Đây là vấn đề chính.

Ma Vương cứ nhất quyết là phải một mình cô ấy xử lí hết mọi thứ.

Dù là tôi hỗ trợ hay thuộc hạ cô ấy hỗ trợ, cô ấy đều từ chối hết.

Rằng cô ấy muốn tự hai tay mình kết thúc mâu thuẫn từ thời cổ xưa này.

[Chị biết chị đang ích kỉ. Nhưng mà chị không thể thỏa hiệp chuyện này. Chị buộc phải tự mình xử lí Potimas. Bởi vì, bởi vì hãn đối với chị chính là...]

Ánh mắt của Ma Vương đã khiêm tức chuẩn bị cho trường hợp tệ nhất.

Bị cặp mắt ấy nhìn thẳng vào, tôi cảm giác như mình mới là người sai.

[Cô có thể chết đó?]

[Chị dĩ nhiên biết điều đó rồi. Ngay từ đầu, tuổi thọ của chị đã sắp hết. Dù chị có chết bây giờ đi nữa, chị cũng không còn gì để hối hận nữa. Vì nếu chị chết, chị tin Shiro-chan sẽ xử lí Potimas thay cho chị]

Với cái vẻ mặt sẵn sàng kéo Potimas chết chung như thế mà cô ấy còn dám nói ra những lời đó.

Aaaaa.

Nai wa.

Tôi thở dài nặng nề.

Nếu cô ấy sẵn sàng đến mức đó thì cô ấy không chịu lùi bước nữa rồi.

Ma Vương định sẽ đánh cược mọi thứ có được suốt cuộc đời dài dằng của mình để thách thức Potimas.

Đánh cược chính lòng kiêu hãnh của cô ấy.

Đúng là tôi không có quyền từ chối cô ấy làm như thế.

Cô ấy thật là tệ mà, nói như thế vì biết chắc chắn tôi không thể từ chối cô ấy được.

[Không thể tha thứ]

[Ế?]

[Chết là không thể tha thứ. Vì ngay lúc cô chết thì tôi sẽ bỏ rơi cái thế giới thảm hại này mà bỏ chạy đi. Để tránh tôi làm ra chuyện vô trách nhiệm như thế, cô buộc phải sống bằng mọi giá. Hiểu chưa?]

[... Vâng, thưa sếp]

Không chịu nổi cảnh cô ấy nghiêm túc đưa tay lên chào với khuôn mặt tươi cười dù đang chảy nước mắt của Ma Vương nữa, tôi ngoảnh mặt đi chỗ khác.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 291: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①

Có nhiều chuyện liên tục xảy ra rồi, nhưng giờ chỉ còn việc phá hủy lá chắn và xông vào thôi.

Và, về cái lá chắn đó, khi tôi tận mắt nhìn thấy nó tôi nhận ra nó tệ đến mức nào.

Nếu tả nó bằng một từ thì đó sẽ là KINH KHỦNG.

Không phải là kinh khủng, mà là KINH KHỦNG.

Nó tệ đến mức đó.

Chỉ riêng việc Ma Vương không phá hủy nó được thì biết được nó khác thường đến mức nào rồi.

Ma Vương có chỉ số trung bình vào khoảng 90000, chỉ hơi thấp hơn mức tối đa của hệ thống một chút thôi.

Vì cô ấy không thể phá hủy nó được, nữa là chỉ với chỉ số thuộc thế giới này không thể phá hủy nó được.

Nếu không vượt qua giới hạn thì không làm được.

Nghĩa là chỉ sử dụng sức mạnh của hệ thống không có khả năng tạo ra được thứ này.

Nghĩa là lá chắn này được tạo ra bằng công nghệ không thuộc về hệ thống.

Nếu tính đến công nghệ có thể tạo ra được một thứ như thế này mà không sử dụng đến hệ thống thì, chỉ có một loại duy nhất thôi.

Là siêu công nghệ sử dụng năng lượng MA.

Hơn nữa, để liên tục giữ nguyên được lá chắn này tồn tại, cần một lượng năng lượng MA không hề ít.

Dám sử dụng một lá chắn cỡ này phải to gan lắm chứ không đùa.

Đây cơ bản là thứ công nghệ lỗi càng sử dụng nhiều càng nhanh giết chết hành tinh.

Này Kuro, tại sao anh lại bỏ qua cái thứ này suốt thời gian qua vậy?

Mà, chuyện đó sẽ kết thúc hôm nay.

Đã đến lúc phá hủy cái thứ nguy hiểm này rồi.

Và rồi, tôi lấy ra một cây gậy bóng chày bằng vàng!

Đến giờ chơi bóng chày rồi!

[Ế?]

Ma Vương thốt lên với cái giọng ngu ngốc như thế, nhưng mà cây gậy bóng chày này tuyệt vời lắm đó biết không?

Nói ngắn gọn, nó là một thứ tôi lấy từ chỗ D.

Món đồ tiện lợi thứ hai trong số những món đồ dùng một lần!

Chỉ cần vung mạnh hết sức một lần bằng cây gậy này, ôi sao kì lạ thế!

Không cần biết mục tiêu làm bằng gì, nó sẽ bị đập vỡ thành vô số mảnh!

Cái lá chắn này cũng không thành vấn đề.

Thực ra thì, chỉ với sức mạnh của mình tôi thì rất khó để phá hủy lá chắn này.

Bởi vì sức mạnh thuần túy thực sự của tôi không cao cho lắm.

Nếu không cẩn thận thậm chí có thể làm phí một lượng năng lượng MA lớn nữa.

Nên tôi sẽ sử dụng mọi thứ tôi có.

Dù đó là một món đồ do D làm ra đi nữa!

Đội Quân Đế Quốc sẽ sớm bắn Đại Ma Pháp của họ ra thôi.

Sau đó tôi chỉ cần canh đúng lúc để tung mạnh hết cỡ cùng lúc với họ.

Được rồi...

Vào vị trí đánh bóng!

Cầu thủ Shiro đánh dính rồi!

Một cú HOME RUN! (TN: Ai không biết home run trong bóng chày là gì thì, tìm Doremon bóng chày đọc đi)

Đùa thôi.

Tôi tung cây gậy bóng chày mạnh hết cỡ ngay lúc Đội Quân Đế Quốc bắn Đại Ma Pháp của họ ra.

Cú vung phá vỡ nát lá chắn thành nhiều mảnh, và sau khi hoàn thành nghĩa vụ của mình cây gậy cũng gãy nát.

Được rồi, đi thôi nào.

[Shiro-chan, cây gậy bóng chày có aura ác độc KINH KHỦNG vừa rồi là gì vậy?]

[Ma Vương, có nhiều thứ không biết thì tốt hơn, hiểu chưa?]

Ma Vương gặng hỏi về cây gậy, nhưng tôi thà cô ấy không quá quan tâm đến những món đồ tiện dụng do D tự tay làm ra thì tốt hơn.

Chúng đúng là tiện dụng thật đó, nhưng khi sử dụng cũng đáng sợ không kém.

Bởi vì D là người làm ra chúng đó hiểu không?

Có ai không sợ nếu có thể bị dính một lời nguyền đáng sợ nào đó không nào?

Tôi đã kiểm tra thật kĩ, và chỉ lấy những món đã xác nhận là không có thể loại lời nguyền như thế đi kèm.

Nhưng mà vì chúng ta đang nói về D, nên dù có món nào đó có lời nguyền mà tôi không phát hiện cũng không có gì lạ.

Vì thế, tôi chỉ sử dụng chúng khi cần thiết mà thôi.

Bởi vì chúng tiện dụng thế cơ mà!

Nói chứ, giờ tôi chỉ còn một món thôi.

Tôi dùng cái đồng hồ cho Kuro, và mới dùng cây gậy bóng chày xong rồi.

Tôi cũng còn mớ bài nữa, nhưng lỡ để lạc mất chúng hồi nào rồi.

Không biết giờ chúng ở đâu nhỉ?

Mà, thay vì lo về chuyện đó, bây giờ là đến lúc hành động rồi.

Khi tôi dùng Thông Suốt để quan sát tình hình sơ bộ của cả Làng Elf thì tôi thấy được việc lá chắn bị vỡ khiến bọn Elf đang hốt hoảng và Đội Quân Đế Quốc đang phấn khích hành quân theo sự dẫn đầu của Natsume-kun.

Tôi chuyển sự chú ý của mình về hướng khu vực sinh sống.

Hiện tại tôi không thấy bọn chúng có ý định làm gì người luân hồi cả.

Trước kia tôi đã xâm nhập vào lá chắn bằng phân thân để phòng trường hợp, bí mật thiết lập chị em Mật Vàng, để có thể giải cứu họ nếu cần thiết.

Tôi cảm giác như họ đang cài vĩa gì đó trong nội bộ, nhưng có vẻ đó chỉ là Ogiwara-kun, gián điệp của Giáo hoàng thôi?

Ừm, là cậu ta mắc phải lỗi gì đó.

Hmm, ừ, cứ để yên chẳng sao hết.

Hiện tại khi mà bọn Elf đang tập trung chiến đấu với Đội Quân Đế Quốc rồi thì đến lúc chúng ta làm việc của mình.

Đi thôi nào.

Tôi đang dẫn đầu, hướng dẫn chi Ma Vương và thuộc hạ.

Tôi có thể Dịch Chuyển khắp nơi tùy ý, nhưng Ma Vương thì không làm được thế.

Hơn nữa, nếu sử dụng Dịch Chuyển có thể sẽ gây ra chấn động không gian khiến hoạt động của chúng tôi bị lộ.

Có thể chúng tôi đã bị lộ rồi, cũng có thể không.

Nên chúng tôi sẽ hành động âm thầm một chút cho chắc.

Tôi chọn những nơi không có Elf để tiến công.

Trong lúc đang di chuyển trong rừng, tôi giới hạn tốc độ bản thân lại để thuộc hạ của Ma Vương, bọn Rối Taratect có thể bắt kịp chúng tôi.

Dĩ nhiên tôi vẫn liên tục dùng Thông Suốt thu thập tình báo trong thời gian này.

Mặc dù chị em Mật Vàng đã tìm kiếm khắp mọi nơi như thế, nhưng vẫn không tìm được chính xác vị trí của Potimas.

Có vẻ hắc tặc ẩn nấp khá là kĩ.

Đúng là giống như Potimas thật.

Nhưng vì không tìm được hắc tặc ở đâu nên việc đó trở thành một gợi ý cực kì rõ ràng về việc hắc tặc đang ở đâu.

Không tìm được hắc tặc dù có tìm cỡ nào, nghĩa là hắc tặc đang ở nơi không thể tìm kiếm được.

Nhưng mà, chắc chắn không có chuyện hắc tặc bản thể ở đâu bên ngoài Làng Elf được.

Vì hắc tặc đã chuẩn bị một lá chắn lớn đến mức đó, nên không đời nào hắc tặc lại đánh cược bằng cách để bản thể hắc tặc ở ngoài được.

Chắc chắn bản thể của hắc tặc đang được cái lá chắn kiên cố bậc nhất đó bảo vệ.

Hơn nữa, còn là ở một nơi bên trong lá chắn mà bình thường không tìm ra được.

Tính hết mọi yếu tố đó, có thể biết được hãn đang ở đâu.

Là ở dưới lòng đất.

Vì tìm mọi nơi trên mặt đất đều không thấy được hãn, nên chặn chặn hãn đang ở đó.

Thứ tôi đang tìm, là những lối đi dẫn xuống lòng đất.

Nhưng mà, không cần phải mò mẫm làm gì cả.

Trên mặt đất tôi không thấy dù là một con robot được tạo ra bằng thứ siêu công nghệ mà Potimas sở hữu.

Nếu vậy chúng cũng đang được giấu dưới lòng đất như Potimas.

Phải đối mặt với cuộc tấn công cỡ này, chặn chặn chúng phải sử dụng robot để chống lại.

Chắc chắn bọn robot sẽ được thả ra sớm thôi.

Khi đó, chúng tôi sẽ tấn công từ nơi chúng tràn ra.

Bởi vì lối ra vào của bọn robot cũng sẽ là lối dẫn đến chỗ Potimas.

Và, ngay khi tôi vừa nói xong, cách chúng tôi khoảng 1km đột nhiên mặt đất tách làm đôi và một đám robot bò ra từ đó.

Oa.

Là một đám robot nhìn như chúng sẽ xuất hiện trong một bộ phim có chiến tranh ở giữa mấy vì sao vậy.

Bốn tay bốn chân.

Bốn tay đều có gắn súng.

Một đám robot như phim khoa học viễn tưởng không thích hợp với thế giới giả tưởng này chút nào.

Khi bọn robot vừa xuất hiện, chúng ngay lập tức đi đến chỗ chúng tôi.

Có vẻ Ngài Đối Thủ đã phát hiện chúng tôi rồi.

Bằng tốc độ từ bốn chân, chúng chạy đến chỗ chúng tôi với tốc độ nhanh không tưởng tượng.

Nhanh thật nhỉ.

Nếu so với chỉ số hệ thống chắc là khoảng 5000?

Với Ma Vương và tôi thì nhiều đó không là vì, nhưng bọn Rối Taratect có thể sẽ gặp rắc rối.

Từng con Rối Taratect đúng là có chỉ số khoảng 10000 thật, nhưng tôi không biết vũ khí bọn robot có mạnh đến mức nào, hơn nữa còn có không ít nữa.

[Kẻ địch đang tới. Tôi sẽ xử lí]

Tôi báo cáo ngắn gọn với Ma Vương và mọi người.

Ngay lập tức tôi tăng tốc lên, trước khi bọn robot kịp đến đủ gần để nhìn thấy chúng tôi và sử dụng Ma Thuật.

Vô số viên đạn Bóng Đêm bay xuống như mưa trên đầu quân đoàn robot.

Những con robot đó bị đâm xuyên không vấn đề gì, và bị tiêu diệt.

...Yếu vậy.

Potimas chỉ mạnh có thể thôi sao?

Không, không thể nào.

Không thể nào chỉ có đám rác rưởi này được.

Ừ, mà, tôi tìm được lối vào tầng hầm rồi.

Tôi mặc kệ bọn robot bị tiêu diệt, chạy thẳng ra sau lưng chúng đến chỗ cánh cổng nơi bọn chúng đi ra.

Có vẻ cánh cổng đang được đóng lại một cách vội vã, nhưng tôi cản nó lại.

Nói đúng hơn, tôi giựt cánh cửa ra luôn.

Lối ra chỗ bọn robot xuất hiện, là một con dốc đứng.

Ở dưới đó, là Potimas.

Tôi liếc nhìn Ma Vương, lúc đó âm thầm gật đầu và bắt đầu đi xuống.

Từ đây trở đi sẽ chỉ mình Ma Vương hành động.

Vì đó là ý muốn của Ma Vương.

Chúng tôi sẽ không can thiệp vào.

Nhưng tôi đã bí mật để một phân thân bé xíu đi cùng để canh chừng cô ấy.

Đừng chết, Ma Vương.

Được rồi, đến lúc tôi làm chuyện tôi có thể làm ở đây rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 292: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②

Tôi tiễn Ma Vương rời đi, rồi chỉ thị cho những con Rối Taratect hành động tùy thích.

Nếu tôi phải đi kèm mấy đứa này thì tôi không hành động tùy ý được.

Dựa vào mức độ của bọn robot tôi vừa thấy thì mấy đứa nó sẽ đủ sức xử lí không thành vấn đề.

Mà, tôi không nghĩ bọn robot này lại là thứ nguy hiểm nhất trong kho vũ khí của Potimas được, nên nếu có thứ gì khác đáng sợ hơn xuất hiện tôi cũng không thấy lạ.

Bọn Rối Taratect thông minh không kém bất kì ai, nên tôi chắc chắn nếu thấy nguy hiểm hay gì chúng sẽ rút lui thôi.

Hmmm.

Cứ việc đi tận hưởng khung cảnh địa ngục đi.

Trong lúc đó tôi sẽ làm gì mình muốn.

Nói chứ, tôi nên làm gì trước đây?

Lựa chọn đầu tiên là đi giải cứu những người luân hồi.

Tạm thời người luân hồi không ai gặp nguy hiểm gì cả, nhưng mà nếu tôi cứu được họ thì tôi sẽ bảo đảm được họ an toàn.

Lựa chọn thứ hai là tiếp tục xử lí lực lượng của bọn Elf.

Cơ bản mà nói chính là đi vòng vòng thấy bao nhiêu robot giết bấy nhiêu.

Nói thật thì, tôi thấy lựa chọn này tốt hơn.

Nếu không tính bọn robot thì binh lính Elf bình thường không phải là cái gì Đội Quân Đế Quốc và Quân Đoàn Ma Vương không xử lí được.

Nếu không có bọn robot thì bọn Elf không khác gì Nhân Loại bình thường biết sử dụng Ma Pháp một chút.

Mặc dù bọn chúng được cái lợi thế sân nhà trong lúc đang chiến đấu với Đội Quân Đế Quốc, nhưng nếu Quân Đoàn Ma Vương tấn công bất ngờ từ một bên thì chúng không còn lợi thế đó nữa.

Hơn nữa, Quân Đoàn Ma Vương là bao gồm bé Vampire, Oni-kun và Mera.

Chỉ mấy người như thế đủ xử lí hết toàn bộ lính Elf rồi.

Quyết định đi, tôi sẽ đi xử lí hết toàn bộ sức chiến đấu của bọn Elf không phải là Elf, nói cách khác là bọn robot đang núp dưới lòng đất.

Nếu tôi làm được thế thì cơ bản chúng ta thắng rồi.

Còn về những người luân hồi thì, thực ra, có chị em Mật Vàng ở đó rồi nên cứ để họ yên ở đó một lúc đi.

Bây giờ!

Tới lúc đi S-Ă-N R-O-B-O-T!

Ngay lúc tôi vừa quyết định như thế, mặt đất mở tung ra ở nhiều nơi cùng lúc, từ trong đó vô số robot tràn ra.

Kính, kính.

Ơ?

Hình như có hơi nhiều không?

Ừ, quá nhiều đi!

Nhìn sơ có gần 10000 con không phải sao!?

Oa.

Tôi đã nghĩ bọn chúng hơi yếu quá, nhưng bọn chúng hóa ra lại là bọn robot được chế tạo hàng loạt à.

Đúng là nếu có khoảng 10000 con robot đều mạnh ngang một con Rồng thì sẽ rất kinh khủng cho thế giới thật.

Không thể coi thường được chiến thuật lấy thịt đè người.

Hiện tại, một ông già quen thuộc đang bị bọn robot đó tấn công.

Ừ.

Là ông già ai ai cũng biết đến từ Đế Quốc.

Ông già đó không nghi ngờ gì chính là Nhân Loại mạnh nhất Đế Quốc, nói đúng hơn, ông đủ mạnh để được danh hiệu Nhân Loại mạnh nhất thế giới luôn rồi, nhưng ông ấy vẫn khó khăn lắm mới đánh lại chỉ một con robot mạnh ngang một con Rồng cấp thấp thôi.

Hmm.

Làm gì đây ta?

Ông ta đúng là người quen, nhưng tôi không có can dự gì với ông ta cả, nên không ra tay giúp đỡ cũng không sao.

Mà, kệ đi.

Tôi chẳng nào chẳng phải xử lí hết toàn bộ robot đã xuất hiện, nên tôi tiện tay đi ngang làm luôn, là tiện tay mà làm thôi.

Tôi sử dụng Ma Thuật đặt mục tiêu là toàn bộ robot đang bao vây ông già.

Không phải là Ma Thuật Bóng Đêm lần trước, mà là Ma Thuật Không Gian.

Bọn robot bị nuốt chửng vào các khe hở không gian dẫn vào không gian kia của tôi, ở đó có sẵn phân thân của tôi đang chờ để tách rời từng con một ra.

Như thế tôi sẽ ăn hết năng lượng từ trong lõi năng lượng của bọn robot luôn.

Đằng nào đó cũng là năng lượng quý giá mà, nên tôi cứ ăn hết rồi sử dụng cho mục đích chính đáng sau.

Đúng là hấp thu năng lượng bên ngoài là một điểm mạnh của tôi.

Nhân tiện, nghe đâu bình thường không thể nào cứ thích thì hấp thu năng lượng như tôi đang làm được.

Nhưng tôi làm được nên tôi sẽ làm.

Ông già đã đánh bại được một con robot, nhưng bị thương nặng đến mức cơ bản là đồng vu quy tận.

Đằng nào cũng làm rồi, nên tiện tay tôi cũng sẽ chữa trị cho ông ta luôn.

[Ôôô! Người là.....!]

.....!!]

Ông già la lớn lên phấn khích vì lí do nào đó, nhưng tôi mặc kệ ông ta và đi tìm bọn robot kế tiếp.

Ừ.

Tôi vừa nhớ ra.

Ông già đó mà bắt đầu nói chuyện thì ông ta không ngừng.

Tôi không có thời gian cho việc đó bây giờ.

Vì thế, mặc kệ đi, mặc kệ đi.

Tôi đã ăn hết bọn robot trong khu vực gần ông già rồi, nên ông ta hẳn là có thể tự mình quay về.

Cứ thấy con robot nào là tôi lại ném nó vào không gian kia.

Kusama-kun đang bị một đám robot đuổi chạy nên tôi cứu cậu ta.

Ở gần chi đội Taratect cũng có robot, nhưng con Chúa cũng ở đó nên tôi không cần phải lo về họ ngay lập tức làm gì.

Trong lúc tôi đang ra sức xử lí quân đội robot thì, tôi chợt thấy cảnh bé Vampire và Oni-kun đang bắt nạt tổ đội của Yamada-kun.

Cái quái gì vậy.

Yamada-kun có vẻ đang ôm đầu lẫn lộn gì đó.

Ế?

Hình như không ổn cho lắm?

Cái cách cậu ta đang lẩn lộn nhìn khá là bất thường, có khi nào bé Vampire và Oni-kun làm gì cậu ta không?

Hơn nữa, tôi chỉ mới rời mắt đi một chút mà Natsume-kun chết luôn rồi!

Cái quái gì thế!?

Tôi định là sẽ đập cho cậu ta cho sướng tay rồi để sensei trừng phạt cậu ta đằng hoàng sau mà!?

Sao tự nhiên chết rồi!?

Xem ra khá nhiều chuyện bất ngờ đã xảy ra, nên tôi sẽ đi xem thử.

Tôi Dịch Chuyển đến chỗ bé Vampire và Oni-kun.

Nhìn xung quanh, có nhiều thầy ma do bé Vampire điều khiển đang hoành hành khắp nơi, Ooshima-kun và Kuro đang cố hết sức bảo vệ Yamada-kun đã ngã xuống co giật dưới đất.

[Wakaba-san]

Trong khi đang rên rủ, Yamada-kun nhận ra tôi và thốt lên cái tên đó.

Và ngay sau đó, như một con rối bị đứt dây cậu ta ngã xuống bất tỉnh.

Có vẻ cậu ta chưa chết, nhưng nhìn cậu ta vừa rồi tôi không bắt cần được.

Nói chung là, tôi nên kiểm tra tình trạng của cậu ta rồi chữa trị cho cậu ta đã.

Nghĩ như thế, tôi bước lên trước, nhưng có một người đứng ra cản đường tôi lại.

Yamada-kun đang nằm ngã ra sau lưng cô ấy, cầm trên tay một thanh kiếm với vẻ mặt tuyệt vọng và Ooshima-kun.

Hmmm.

Tôi đang cố cứu Yamada-kun đó, nhưng cậu lại đứng nhìn tôi với cái thái độ "Thà chết cũng không cho cô đi qua!" như thế thì hơi phiền phức.

Bên cạnh Ooshima-kun đang hành động khó hiểu là Kuro, nhưng khi tôi liếc qua nhìn anh ta thì cái tên khốn đó lờ tôi đi.

Thay vào đó hẳn lại đứng ra bên cạnh Ooshima-kun.

Xem ra, hiện tại thay vì là Kuro thì anh ta đang hành động với vai trò là "Hyrinth" à?

Hmm, hmmm.

Nếu Kuro đang tỏ thái độ như thế thì xem ra không có gì thực sự nguy hiểm với Yamada-kun hiện tại mà cần được chữa trị gấp chẳng?

Nếu thế, chắc là không cần phải vội làm gì.

Đầu tiên, chắc tôi sẽ trừng phạt thủ phạm tạo ra cái mớ hỗn loạn này trước, ừ.

[Tôi tự hỏi tại sao? Tôi đang tưởng tượng hay là Goshujin-sama đang tỏa ra aura cực kì đáng sợ vậy nhỉ?]

Không phải tưởng tượng đâu, bé Vampire yêu quý của tôi ơi.

Chắc chắn cô đã làm gì đó không cần thiết rồi!

Mau nào, nói nhanh lên!

Cô làm gì rồi!?

「 Xin đừng làm vẻ mặt trách móc đó. Tôi chưa làm gì hết mà? Goshujin-sama, tôi nghĩ rằng cứ tự động cho rằng mỗi khi có chuyện xảy ra thì nó đều là lỗi của tôi là không công bằng chút nào」

Chém gió! (TN: Uso da!)

TN: 2 dòng "... " của Ronant, có hai cách hiểu- 1 là ổng chỉ vừa kịp nói 2 chữ là Shiro chạy luôn, để ổng ở lại tự nói một mình không nghe gì thêm, 2 là vì ổng bất ngờ vì Shiro đột nhiên xuất hiện xong ngay lập tức đột nhiên biến mất.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 293: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③

「Cô là Wakaba-san đúng không? Chuyện gì đang xảy ra ở đây vậy!? Shun bị gì vậy hả!？」

Ooshima-kun hét lớn như thế, nhưng tôi đang tra hỏi nghi phạm có khả năng làm gì đó với Yamada-kun nhất, nên chờ một chút đi.

「Shiro-san, chúng tôi thực sự không hề làm gì cả」

Ngay lúc tôi vừa tóm cổ bé Vampire chuẩn bị ép cô bé nôn hết sự thật ra, bất ngờ thay Oni-kun lại bào chữa cho cô bé!

「Shun vừa làm gì đó cho tên Bán Elf đang bất tỉnh ở đằng kia, rồi đột nhiên lăn ra đau đớn như thế. Dựa vào tình hình lúc đó, rất có khả năng Shun sử dụng một skill nào đó và bị dính tác dụng phụ của nó chẳng?」

Nghe Oni-kun bình tĩnh phân tích như thế, bé Vampire liên tục gật đầu ủng hộ.

Đáng ngờ quá.

Cặp mắt đang đảo qua đảo lại của cô bé, cực kì đáng ngờ.

「À, nhưng mà người đã tạo ra tình huống khiến Shun buộc phải sử dụng skill đúng là Sophia-san thật」

Không ngờ lời bào chữa của Oni-kun đảo ngược 180 độ nhanh như thế, bé Vampire quay đầu mạnh đủ để nghe tiếng "vụt".

Mặt cô bé là biểu cảm "không thể tin được tên khốn này, hấn lại dễ dàng để lộ thông tin như thế!".

Đúng như tôi nghĩ, CÔ đúng là thủ phạm vụ này!

[Những thân ma do Sophia-san điều khiển đã bắn xuyên tim tên Bán Elf ở đó. Shun ngồi xuống chữa trị cho cô ta, nhưng ngay sau đó Shun lăn ra đau đớn. Theo tôi thấy thì chỉ có thế]

Oni-kun kể chính xác lại tình hình lúc đó.

Ừm, đúng là dễ hiểu thật.

Hmm?

Sau khi chữa trị cậu ta bị đau sao?

[Nhân tiện, trừ phi tôi nhầm thì, không thể nào tên Bán Elf đó được cứu sống lại kịp thời được. Nhìn là thấy rõ đó là một vết thương trí mạng rồi. Dù khả năng chữa trị của Shun có tốt đến mức nào đi nữa chần chẫn cũng không thể cứu cô ta kịp thời cả]

Hm?

Hở?

Nghĩa là, cô gái Bán Elf đang bất tỉnh bên cạnh Yamada-kun lẽ ra phải chết rồi?

Nhưng mà tôi thấy cô ta vẫn đang thở đều bình thường mà, cơ bản chỉ là bất tỉnh thôi?

Nghĩa là Yamada-kun vừa dùng skill Bao Dung của mình để hồi sinh người chết à?

[Không phải Shun vừa mới hồi sinh người chết sao? Ủ, nếu là một kỹ năng như thế chắc chắn phải trả cái giá không hề thấp đúng không? Tôi không biết chính xác cái giá đó là gì, nhưng xem cái cách Shun đang đau đớn như thế thì có vẻ chính xác rồi. Kanata, cậu không nên trách người khác trước khi hiểu hết mọi chuyện như thế]

Oni-kun nói như thế với Ooshima-kun gần như đang sỉ vả cô ta, lúc này vẫn đang đứng giờ kiểm lên hăm dọa một cách nghiêm túc.

Mặc dù mắt cô ấy có vẻ hơi bối rối, nhưng rõ ràng có thể thấy cô ấy đang tiêu hóa thông tin từ từ.

Xem ra cô ấy đang suy nghĩ làm sao để thoát khỏi tình huống hiện tại an toàn.

Nhưng, tôi không quan tâm đến chuyện đó bây giờ.

Tôi đang chảy mồ hôi lạnh khắp người đây.

Không phải chuyện Yamada-kun bất tỉnh như thế, một phần là lỗi của tôi à?

Bất tỉnh sau khi sử dụng Bao Dung, chắc chắn lí do là vì Cấm Kị lên cấp tối đa đúng không?

Cái giá phải trả mỗi lần sử dụng Bao Dung là Cấm Kị lên một cấp.

Nếu chỉ có thế thì sẽ không có đau đớn hay gì cả.

Trừ phi Cấm Kị lên cấp tối đa thì lại khác.

Tôi đã tự mình trải qua cảm giác đó rồi, nhưng tới giờ tôi vẫn còn nhớ rõ cảm giác gớm ghiếc lúc đó.

Ừ.

Bất tỉnh là chuyện bình thường thôi.

Và, thật trùng hợp thay, người đã tạo ra những vụ việc trước đó, cố tình để có người chết trước mặt Yamada-kun khiến cậu ta lên cấp Cấm Kị đang đứng ngay đây.

Là tôi!

Đúng thế, là lỗi của tôi nên Cấm Kị của Yamada-kun mới lên cấp tối đa!

Dĩ nhiên giọt nước tràn ly là do bé Vampire đổ vào, nhưng trước đó tôi mới là người từ từ cho cậu ta khiến nó lên cấp.

Đệt, tôi không thể đổ lỗi cho bé Vampire được.

「Bỏ qua chuyện đó, Kanata. Cậu không phải đang quá om xòm chỉ vì Shun bất tỉnh thôi à?」

Trong khi tôi đang suy nghĩ làm sao để giấu đi sự thật, Oni-kun đổi chủ đề luôn dùm tôi.

「Shun còn sống. Cậu ta chưa chết. Hơn nữa nơi đây chính là chiến trường. Có chết ở đây cũng không có gì lạ cả. Nhưng mà, tại sao cậu lại hoảng loạn như thế chỉ vì cậu ta bất tỉnh thôi hả? Tôi mong là mình nói sai, nhưng đừng nói cậu đang đứng trên chiến trường mà không có quyết tâm để chết, hay thậm chí là quyết tâm thua cuộc chứ?」

Đột nhiên một cảm giác áp bách tỏa ra từ người Oni-kun, như một dòng điện vậy.

Có lẽ họ bị cảm giác đó dọa sợ, nên cả lính Đội Quân Đế Quốc và lính Elf đang chiến đấu gần đó đều ngừng lại.

Thậm chí bọn thầy ma đã chết không biết sợ là gì cũng đã cứng đờ lại.

Ooshima-kun đang phải trực tiếp đối mặt với áp lực đó, vừa đang chảy mồ hôi như tắm vừa run rẩy.

Mồ hôi chảy ra nhiều đến mức người ta có thể nghĩ có người vừa dội một gáo nước lên đầu cô ấy.

Nhìn là thấy rõ cô ấy đang run vì sợ.

Đủ để thấy lạ rằng cô ấy vẫn có thể đứng thẳng được.

[Nếu cậu đang đứng ở đây với loại quyết tâm nửa vời như thế, vậy thì tôi thực sự quá thất vọng. Không biết sự thật, không có quyết tâm, nhưng các người thực sự nghĩ mình là chiến binh công lý hay sao hả? Chuyện đó đáng buồn đến mức khiến người ta giận dữ đó. Nghĩ về việc một người bạn trước đây của mình lại là một người ngây thơ đến mức này, thực sự làm tôi thấy ghê tởm đến tận đáy lòng]

Oni-kun, bất thường thay, đang chửi rủa một người khác thẳng mặt không che giấu sự ghê tởm của bản thân mình.

Cơ thể cậu ấy, đang bị che giấu đi giữa cảm giác áp bách, có cảm giác rất đáng ngờ.

Ừm, nói sao thì đối thủ vẫn là một người bạn cũ của cậu ta, nên cậu ta cũng sẽ có nhiều thứ để suy nghĩ.

Đối thủ đó, Ooshima-kun, hiện tại chỉ còn tỉnh táo một nửa vì bị Oni-kun chèn ép như thế.

[Kanata, đây là cảnh cáo đầu tiên và duy nhất của cậu. Bỏ vũ khí xuống và đầu hàng đi. Nếu không, dù chúng ta có từng là bạn bè đi nữa, tôi cũng sẽ chém cậu chết. Đó chính là quyết tâm của tôi]

Tôi khá chắc chắn cậu ta không có ý định làm thế, nhưng Oni-kun tuyên bố như thế một cách chắc nịch.

Đó chính là yếu tố quyết định.

Ooshima-kun khụy gối và sụp hẳn xuống đất ngay tại chỗ.

Sau khi qua bản năng chứ không phải lí trí nhận ra sự chênh lệch về sức mạnh giữa hai bên đến mức đau lòng, cô ta đã đầu hàng.

Ừ, đó là lúc người ta sẽ nghĩ rằng "vô vọng rồi".

Cảm giác bất lực Ooshima-kun đang thấy hiện tại có lẽ khá giống với lúc tôi gặp Alaba lần đầu tiên chẳng?

Chỉ qua việc cảm giác được áp lực của đối phương, đã hiểu được rằng không thể nào thắng được.

Sự chênh lệch giữa họ là một khoảng cách lớn đến mức đó.

Ooshima-kun mất đi ý chí chiến đấu và bỏ cuộc.

Yamada-kun, sensei và cô gái Bán Elf đã bất tỉnh.

Chỉ còn mỗi Hyrinth, Kuro.

Ừ.

Chắc là tôi có thể để chỗ này lại cho Oni-kun và bé Vampire rồi.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 294: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④

Một cơn chấn động nhẹ.

Trên cả chiến trường kinh khủng nơi ở đâu cũng có dấu vết chiến đấu này thì cơn chấn động đó lại là mạnh nhất.

Khi tôi phát hiện ra nó, tôi mở cổng Không Gian, mở hờ mắt ra liếc nhìn Kuro rồi Dịch Chuyển đi.

Tổ đội Yamada-kun hiện tại cơ bản là vô dụng rồi, những gì sau đó cứ để Oni-kun giải quyết là được.

Tôi đã biết Yamada-kun lúc này đau đớn là vì Cấm Kị lên cấp tối đa.

Nếu như thế, dù có tỉnh lại cũng không làm gì được ngay lập tức, và càng không thể chiến đấu với Ma Vương nổi.

Vậy tôi không cần phải quan tâm làm gì nữa.

Quan trọng hơn, tôi muốn tập trung xử lý vũ khí tối thượng của bọn Elf cuối cùng đã xuất hiện.

Ừ, bọn Elf cuối cùng đã nghiêm túc rồi.

Món vũ khí này hoàn toàn không thể so sánh được với lũ robot vừa rồi.

Nơi tôi xuất hiện là chỗ chi đội Taratect đang bị tàn sát.

Những con nhện nhỏ như tôi hồi trước, những con nhện lớn đã trưởng thành, thậm chí những con nhện đã từ trưởng thành lớn lên hơn nữa, toàn bộ bị tàn sát mà không thể làm gì được.

Trong số đó có bao gồm cả con Chúa.

Cái thứ đó đang lơ lửng trên trời.

Nếu diễn tả trong một từ thì, nó là một con nhím biển.

Một quả cầu lớn có đường kính 10m.

Vô số gai mọc ra từ quả cầu ở giữa.

Ừ, là nhím biển.

Một con nhím biển khổng lồ bằng kim loại.

Mặc dù ngoại hình nó khiến người ta phải ngồi suy ngẫm, nhưng nó thực sự cực kì đáng sợ.

Những cây gai mọc ra từ người nó, mỗi cây là một họng súng, liên tục bắn phá mặt đất.

Không có nơi nào để trốn cả.

Từ trên không chỗ con nhím biển đang lơ lửng, từng trái bom một bị bắn xuống đất cho phát nổ, biến mặt đất thành một địa ngục lửa.

Khu rừng đang dần biến mất.

Cùng chi đội Taratect.

Thậm chí con Chúa cũng không thể bỏ trốn nổi cơn mưa bom mà liên tục bị bắn dính.

Thực ra với cơ thể to lớn của con Chúa thì chuyện không bị bắn dính mới là khó hơn.

Vốn dĩ con Chúa có thể dùng tốc độ không tưởng với cơ thể to lớn đó mà né tránh, nhưng mà khi bị tấn công bằng một cơn mưa bom không để bất kì chỗ trống nào thì nó cũng không có cách nào né được rồi?

Nhưng con Chúa không định ngồi yên chịu chết.

Trong khi bị dính bom không ngừng như thế, con Chúa vẫn từ từ tích tụ một loại năng lượng đen trong miệng.

Là hơi thở của nó.

Con Chúa, loài quái vật mạnh nhất, bắn ra hơi thở mạnh nhất của bản thân nó.

Một tia sáng đen mãnh liệt bắn dính con nhím biển đang trôi lơ lửng trên không.

Nó hoàn toàn tiêu diệt toàn bộ những trái bom do con nhím biển bắn ra, đồng thời xuyên thủng và tiêu diệt quả cầu nhím biển bằng kim loại đó, bay thẳng lên vũ trụ.

Tôi đã tưởng tượng một cảnh như thế.

Tôi đã từng thấy sức mạnh đó.

Một đòn tấn công hết mình của con Chúa tiêu diệt hoàn toàn cả ngọn núi nó bắn dính, thay đổi hoàn toàn địa hình nơi đó.

Một cục kim loại chỉ có đường kính 10m hoàn toàn có thể bị tiêu diệt không còn một mảnh.

Dù thế, con nhím biển đó vẫn sống.

Hơi thở đã dính trực tiếp.

Nó không thèm né tránh.

Nó không cần né tránh.

Vòng bảo vệ xung quanh con nhím biển đã xóa tan hơi thở mạnh nhất của con Chúa.

Là xóa tan.

Không phải là chặn đứng.

Lá chắn đó đã vô hiệu hoàn toàn đòn hơi thở của con Chúa.

Cứ như nó chưa từng tồn tại.

Tôi biết lá chắn đó.

Vì tôi đã tự mình ném qua sự lợi hại của nó.

Trong nhà máy dưới lòng đất của nền văn minh cổ đại.

Thứ đó, chính là công nghệ chặn Ma Thuật.

Phiên bản lá chắn.

Là công nghệ từ nền văn minh cổ đại, nên tôi không ngạc nhiên khi Potimas người đã sống từ thời đó biết về nó.

Dĩ nhiên vũ khí này có trang bị thứ đó.

Đó là vũ khí tối thượng của bọn Elf.

Một con nhím biển vô hiệu hóa được cả đòn hơi thở như thế, con Chúa không thể làm gì đặng được đến nó nữa.

Toàn bộ đòn tấn công từ xa bị lá chắn đó vô hiệu.

Chỉ có những đòn tấn công vật lí là có tác dụng, nhưng vô số nòng súng liên tục bắn xuống không cho phép chuyện đó xảy ra.

Con Chúa vẫn có thể dùng Hoạt Động Không Gian để tiếp cận được với con nhím biển, nhưng chỉ vừa bước bước đầu tiên lên không là sẽ bị vô số bom dội trở ngược xuống mặt đất.

Mỗi lần cơ thể của con Chúa bị đánh một trái bom thì nó bị mất đi một mảnh, rồi ngay lập tức trái tiếp theo lại bay xuống trước khi kịp hồi phục thêm.

Một con Chúa cùng cấp độ với Mẹ đang bị tàn sát không có khả năng chống cự.

Đúng là một món vũ khí đáng sợ mà.

Như thế này nếu muốn bọn chúng thống trị thế giới cũng được đúng không?

Chắc hẳn sẽ có vấn đề với năng lượng để hoạt động hay là số lượng đạn chứa được.

Nói chứ, tôi không nghĩ nó sẽ hết đạn.

Khá chần chẫn là đạn đang được chứa ở một không gian khác, hoặc có khi trên con nhím có sử dụng Ma Pháp mở rộng không gian.

Nếu không thì không thể nào chứa vừa được.

Tôi không phải chỉ đang đứng nhìn trận chiến giữa kaiju với vũ khí khoa học viễn tưởng đâu.

Dù nhìn tôi thế này nhưng tôi vẫn đang giúp đỡ con Chúa tấn công con nhím biển đang hoành.

Chỉ là hiện tại toàn bộ những gì tôi làm đều bị lá chắn nó cản lại hết rồi.

Tôi không đẩy con nhím biển vào lỗ hổng không gian có phân thân của tôi được, càng không thể mở trực tiếp cổng không gian vào bên trong đó.

Hơn nữa lá chắn còn chặn hết những đòn Ma Thuật đánh lên của tôi nữa.

Grừ!

Lá chắn này mạnh hơn tôi nghĩ nhiều.

Lá chắn này không phải là toàn năng.

Nó chỉ là nhiều chứ không phải ngăn chặn hoàn toàn nên nó vẫn có một giới hạn nhất định.

Nghĩa là chỉ cần sử dụng một đòn tấn công mạnh hơn lá chắn thì có thể vượt qua được mà không bị cản lại.

Nhưng mà "cần một đòn tấn công mạnh hơn lá chắn" là vấn đề, vì nó đã chặn hoàn toàn đòn hơi thở của con Chúa rồi, nên nó rất mạnh không nghi ngờ được.

Ừ.

Vô vọng rồi!

Không, không phải là tôi không làm được đâu.

Nhưng tôi sẽ phải tốn một lượng năng lượng lớn đến ngu người nếu muốn làm vậy.

Phí lắm.

Nên tôi sẽ dùng một cách khác.

Nói thật thì tôi không muốn sử dụng nó ở nơi thế này.

Nhưng đây không phải là nơi để keo kiệt giấu đi khả năng thực sự của bản thân.

Mở mắt ra.

Tập trung tầm nhìn.

Thăng vào con nhím biển.

Kích hoạt Tham Ăn Ma Nhãn!

Đây là một loại Ma Nhãn tôi mới tạo ra sau khi tôi trở thành Thần.

Nó gần giống với Tham Ăn của Ma Vương vậy.

Nên tôi mới đặt tên nó là Tham Ăn Ma Nhãn.

Khả năng của nó là ăn cướp năng lượng.

Ma Nhãn này sẽ phân hủy Ma Thuật trong tầm nhìn biển nó thành năng lượng rồi hấp thu lại.

Lá chắn gây nhiễu Ma Thuật mà con nhím biển này đang sử dụng, thực tế cũng là một loại Ma Thuật.

Ma Thuật có khả năng gây nhiễu Ma Thuật.

Đó chính là bản chất thực sự của lá chắn đó.

Nếu vậy, chỉ cần một Ma Thuật có khả năng xóa được cả Ma Thuật xóa Ma Thuật là xong.

Cộng thêm vào đó, là skill Tham Ăn thuộc series Thất Đại Tội của Ma Vương nữa.

Khả năng ăn và nuốt toàn bộ mọi thứ, trực tiếp biến nó thành năng lượng rồi hấp thu.

Dựa vào đó, tôi đã sửa lại để cho Ma Nhân của tôi chỉ tập trung làm vậy với Ma Thuật chứ không phải mọi thứ.

Một trong những con bài tẩy tôi đã chuẩn bị cho Kuro

Vì thế nên tôi mới không muốn sử dụng nó quá nhiều để Kuro thấy.

Lớp lá chắn gây nhiều Ma Pháp bị ăn mòn toàn bộ bởi Tham Ăn Ma Nhân của tôi, thậm chí Ma Pháp khiến nó lơ lửng cũng biến mất, và nó rơi xuống đất.

Con Chúa đã chờ sẵn ở đó.

Con nhím biến cố gắng bắn trả, nhưng sau khi rơi xuống đất và mất đi lá chắn nó không còn cơ hội nữa.

Hàm răng khổng lồ của con Chúa đâm xuyên lớp vỏ ngoài bảo vệ của con nhím biến kim loại, biến nó thành sắt vụn.

Thăng rồi.

Ngay lúc tôi nghĩ thế, con nhím biến phát nổ.

Con Chúa đã ăn trọn vụ nổ đó trực tiếp.

Nửa trên cơ thể của nó hoàn toàn bị hủy diệt còn nửa dưới thì ngã xuống đất vô hồn.

Chết tiệt!

Đến chết còn tự hủy để chết chung nữa sao.

Mặc dù có hơi tiếc vì chi đội Taratect, bao gồm con Chúa đã bị tiêu diệt hoàn toàn, nhưng bù lại chúng tôi đã phá hủy được vũ khí tối thượng của bọn Elf rồi.

Coi như là cái giả phải trả đi.

Vừa nghĩ thế xong, trong tầm mắt tôi đột nhiên xuất hiện thêm nhím biển đang trôi lơ lửng trên trời.

Vô số nhím biển như thế.

.....Hả?

Cái gì?

Hở?

Hởở?

Hởởởởở!?

Chờ một chút coi!

Chờ chờ chờ chờ!?

Ểể!?

Con nhím biển không phải một mình sao hả!

Vậy, là bao nhiêu?

Theo tôi thấy sơ có ít nhất hơn 100 con nhím biển đang lơ lửng trên trời.

Hơn nữa, ở giữa đám đó còn có một thứ to lớn hình kim tự tháp đang bay nữa.

Vậy, không lẽ con nhím biển cũng chỉ là một món vũ khí được sản xuất hàng loạt thôi hả?

Nghĩa là cái kim tự tháp ở giữa đó mới là vũ khí tối thượng thực sự sao?

Nguy hiểm quá.

Tôi đã quá coi thường khả năng chiến đấu của bọn Elf rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 295: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤

Góc nhìn của Ma Vương

~~~~~

[Thật thảm hại]

Một giọng nói đáng tởm đến cực hạn vang lên từ một chiếc loa được lắp ở đâu đó.

[Cho đến cuối cùng, người cũng chỉ có thế. Ta chỉ cần phải cẩn thận với mỗi Gyrieistodiez mà thôi. Dám đối mặt với ta, người đã chuẩn bị để chiến đấu với một vị Thần thực sự, không lẽ người thực sự nghĩ mình có thể thắng sao? Chính vì thế người sẽ không bao giờ là gì hơn một con nhãi con cả]

Có lẽ ta đang tưởng tượng, nhưng hẳn đang nói nhiều hơn bình thường rất nhiều. Hoặc có thể hẳn đơn giản là vui đến mức đó.

[Dù sao đi nữa, chúng ta cũng đã biết nhau lâu thế này rồi. Đến phút cuối mà ta lại nường tay chính là sỉ nhục người. Coi như đây là ta công nhận rằng người xứng đáng để ta phải cố hết sức tiêu diệt người. Rằng ta đánh giá người đủ cao để sử dụng đến phiên bản Gloria loại Ω này, được đặc chế để chiến đấu với Gyrieistodiez]

m thanh đánh giá không làm ta vui một chút nào vô cảm vang lên từ khắp nơi.

Trước mặt ta hiện tại, chính là một thứ vũ khí máy móc đang đứng từ trên cao nhìn xuống.

[Thật là cảm động. Một mối quan hệ suốt nhiều năm như thế, cuối cùng sẽ kết thúc vào hôm nay. Ta sẽ xử lí những gì còn lại bên ngoài sớm thôi. Vĩnh biệt, sản phẩm thất bại vĩ đại nhất của ta]

Và rồi, lưỡi dao gắn trên thứ vũ khí công nghệ đó vung xuống.

☆

Quay ngược thời gian lại một lúc.

Ta vừa tách khỏi Shiro-chan và mọi người, một mình đi xuống lối dẫn xuống lòng đất có vẻ như kéo dài vô tận.

Một lối đi thẳng xuống lòng đất.

Potimas đang chờ sẵn ở đầu bên kia.

Và rồi, ở cuối lối đi thẳng xuống đó, là một căn phòng như một nhà kho lớn.

Có lẽ đây là nơi lưu trữ những con robot Shiro-chan đang dọn dẹp trên kia.

Không chỉ là để lưu trữ, mà còn dùng để bảo trì chúng nữa, vì ta cũng thấy nhiều máy móc thích hợp cho mục đích đó rải rác trong phòng.

[Chào mừng]

Đột nhiên, một giọng nói vang lên từ mọi phía.

m thanh vang vọng khắp căn phòng trống rỗng này, khiến ta không thể xác nhận nó xuất phát từ đâu.

Nhưng mà, dù có vang cỡ nào ta cũng không thể nhầm lẫn cái giọng đó đi vào đâu được.

[Potimas]

[Đúng thế]

Potimas trả lời một cách không quan tâm.

Cùng lúc đó, một âm thanh rền rĩ vang lên sau lưng ta.

Khi quay lại, ta thấy lối đi nơi ta vào đã bị đóng lại bằng một cánh cửa kim loại khổng lồ.

[Thật ngu ngốc. Không lẽ người không nghĩ ta sẽ chuẩn bị một cái bẫy sao?]

Cùng lúc giọng nói mỉa mai của Potimas vang lên, ta cảm giác cơ thể mình mất đi sức mạnh.

Sức mạnh suốt thời gian qua liên tục chảy trong người ta biến mất như bị phân tán cùng lúc.

Hay là, gọi nó là bị xóa đi thì đúng hơn?

Một lá chắn gây nhiễu Ma Thuật.

Lí do chỉ số của ta biến mất toàn bộ có lẽ là vì có một lá chắn như thế bao bọc cả căn phòng này.

Khi mà chỉ số của ta biến mất và không thể sử dụng skill như hiện tại, ta không thể sử dụng sức mạnh nhiều hơn cơ thể hiện tại của mình có được.

[Thực sự ta không ngờ người lại tự mình đi vào cái bẫy dễ dàng như thế. Khi một lối đi thẳng vào lãnh thổ của kẻ thù lại xuất hiện lộ liễu như thế, bình thường ai cũng sẽ phải nghi ngờ nó mới đúng. Rốt cuộc vẫn chỉ là

một con nhãi con mà thôi. Thậm chí, chỉ là một con côn trùng vô nghĩa không bằng cả một con nhãi con]

Vô số robot cùng loại với những con ta thấy trên mặt đất bò ra từ một cánh cửa trong nhà kho.

Chúng bao vây ta, lúc này không thể sử dụng sức mạnh của mình được, và chĩa mũi súng về hướng ta.

[Thật là đơn giản đến phát chán. Chúng ta quen biết nhau lâu năm như thế rồi. Ít nhất ta sẽ tiễn người đi một cách không đau đớn]

Đầu các mũi súng phát sáng liên tục cùng các viên đạn bay ra.

Cơ thể ta bị biến thành tổ ong sau khi bị vô số cơn mưa đạn bay đến từ mọi phía - là chuyện đã không xảy ra!

Ta nhảy lên và nhanh chóng né lên không, lộn nửa vòng trên không để chân ta chạm trần nhà.

Từ trần nhà ta nhảy xuống, lợi dụng trọng lực đá một cú thật mạnh lên một con robot.

Lớp giáp của con robot bị ta đá dính bị nghiền nát, khiến nó vô dụng hoàn toàn.

[Ô hô]

Potimas thốt lên một cách khâm phục.

Chất giọng của hắn nói cho ta biết hắn vẫn rất bình tĩnh.

[Người đúng là không hiểu gì cả]

Vì thế, để khiến hắn mất đi sự bình tĩnh đó, ta tuyên bố.

[Mục đích ta đến đây là để cho người biết sự tuyệt vọng là gì. Người nghĩ cách tốt nhất để làm vậy là gì chứ hả? Đó là đập vỡ hết những cái bẫy người chuẩn bị, để rồi trực tiếp đến trước mặt kết liễu cái mạng chó đó của người]

[Hừ. Mạnh miệng thật]

[Hãy suy nghĩ cách sử dụng chút thời gian ít ỏi còn lại cuối cùng của người đi, cứ giả bộ bình tĩnh tiếp đi. Ta sẽ sớm đến trước mặt bản thể của người sau khi xé nát toàn bộ máy móc và bẫy rập mà người tin tưởng. Khi chuyện đó xảy ra, cứ việc tái mặt vì sợ mà quỳ xuống cầu xin tha mạng cho ta]

Nghe những lời độc địa của ta, Potimas cười khẩy lên "kukuku".

[Dám thì cứ thử đi, con nhãi con]

Trong lúc ta vẫn đang suy nghĩ xem hẳn có nói chuyện đủ hay chưa thì đột nhiên toàn bộ robot đang bao vây ta lên đạn cùng lúc.

Ngay lúc ta nhảy lên trời, nơi ta đang đứng trước đó bị vô số đạn bắn thành bụi.

Nói như thế, nhưng tình hình hiện tại không tốt chút nào.

Nếu ta đến được một chỗ không có lá chắn thì sẽ khác, nhưng phải chiến đấu ở nơi ta không tận dụng triệt để chỉ số của mình được rất bất lợi.

Mạnh miệng như thế chứ thực ra ta còn không có 1 phần 10000 tỉ lệ thắng nữa.

Một lá chắn gây nhiều Ma Thuật.

Nó tạm thời ngăn chặn sức mạnh của hệ thống ảnh hưởng bên trong, là loại lá chắn phiền phức nhất cho những người sống trong thế giới này.

Khi chỉ số có được từ sự hỗ trợ của hệ thống biến mất thì những người sống trong thế giới này chỉ còn sử dụng được sức mạnh bằng với cơ thể hiện tại của họ mà thôi, thậm chí còn ít hơn.

Trong trường hợp của ta, ta chỉ có thể sử dụng được sức mạnh bằng với một con nhãi con, như Potimas gọi ta.

Nếu so với Nhân Loại bình thường thì ta cơ bản là ngừng lớn lên trước khi kịp dậy thì rồi.

Ta muốn than phiền không chỉ một lần về lí do tại sao ta không lớn hơn một vài năm nữa.

Cơ thể này quá mảnh mai và thiếu cơ bắp đi.

Cái gọi là chỉ số trong thế giới này bản chất là do Ma Thuật hỗ trợ mà có, kết hợp cùng với khả năng vốn có từ cơ thể gốc.

Nghĩa là sức mạnh của ta gần như hoàn toàn là do Ma Thuật mang đến, vì khả năng cơ thể vốn có của ta là một con số nhỏ đến đáng thương.

Nói cách khác, sau khi bị lá chắn cướp đi hỗ trợ từ Ma Thuật rồi, ta đang gặp rắc rối rất lớn!

Chém đó!

Có lẽ Potimas đang muốn ta suy nghĩ như thế chẳng?

Ta đã đoán được chuyện này sẽ xảy ra rồi, nên ta có chuẩn bị sẵn biện pháp đối phó.

Lá chắn nhiều Ma Thuật có một điểm yếu, đó là chúng không thể gây nhiều Ma Thuật bên trong cơ thể được.

Nghĩa là, miễn sao ta có thể kích hoạt Ma Thuật bên trong cơ thể mình thì nó vẫn sử dụng được.

Để ta có khả năng chiến đấu bằng với lúc được hệ thống hỗ trợ dù có bị nhốt trong lá chắn nhiều Ma Thuật đi nữa, ta đã cùng Shiro-chan tập luyện tự mình sử dụng Ma Thuật cường hóa cơ thể.

Không phải là một skill, mà là kỹ năng Ma Thuật.

Nhờ nó, lớp cường hóa cơ thể bình thường cần hệ thống cung cấp có thể được sử dụng tùy ý.

Dù có bị nhiều thì phần năng lượng thường được sử dụng để tạo thành chỉ số của ta vẫn nằm trong cơ thể.

Nếu vậy chỉ cần ta tập cách sử dụng nó không cần hệ thống là được.

Kết quả là, mặc dù ta vẫn không thể sử dụng skill trong lá chắn vì đó là Ma Pháp được sử dụng bên ngoài cơ thể, nhưng ta đã có thể cường hóa cơ thể mạnh như bình thường trong hệ thống.

Hiện tại sức mạnh của ta đổi thành chỉ số là: sức mạnh vật lý khoảng 90000, phòng thủ vật lý khoảng 90000, tốc độ khoảng 90000.

Những con robot có sức chiến đấu chỉ bằng loài rồng cấp thấp này, hoàn toàn không phải là đối thủ của ta.

Ta nhanh chóng xử lý toàn bộ robot đang bao vây mình.

Chúng biến hết thành sắt vụn.

Ngay lúc đó, từ cánh cổng trước đó, một con robot khác xuất hiện.

Dường như nó đặc biệt hơn những con còn lại, vì nó có ngoại hình khác hẳn chúng.

Nó là một con robot dạng người có tứ chi mảnh khảnh, và cơ thể nhìn sắc bén.

Nhìn sơ thì nó cao khoảng 3m, không quá lớn.

[Đây chính là vũ khí bí mật của chúng ta. Nếu người có thể đánh bại được nó thì ta cũng sẽ hết lời khen ngợi người]

[Sao cũng được]

Ta nắm chặt tay lại.

Không cần biết nó là cái gì, ta chỉ cần tiêu diệt nó là xong!

[Nhưng mà, ta tự hỏi người thực sự có thể đứng thẳng mà đối mặt nó được không]

Ta bước một bước lên trước, mặc kệ lời nói nhảm của Potimas.

Lẽ ra ta đã bước lên trước một bước.

Ta chợt cảm thấy đầu mình bị cái gì đó đập trúng, cùng lúc đó cơn đau từ từ lan khắp người.

[Hử?]

Ta không hiểu chuyện gì vừa xảy ra.

Ta chỉ biết mình vừa ngã xuống.

Nhưng ta lại không biết tại sao mình lại ngã.

Dù cố gắng đứng dậy một cách vội vã, ta cũng không thể làm bất kì thứ gì được, dù chỉ là nhấc một ngón tay lên.

[Thật thảm hại]

Và, cứ như đang sĩ vả ta, giọng nói của Potimas lại vang lên khắp phòng.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥

Góc nhìn của Potimas

~~~~~

Qua màn hình, ta thấy được Ariel, đang nằm ngã ra trên mặt đất.

Thật sự đúng là một mối quan hệ lâu năm.

Suốt cuộc đời dài của mình, cô ta cùng với Dustin và Gyurieistodiez là ba người ta đã quen biết lâu nhất.

Nhưng dù thời gian quen biết có lâu đến mức nào, thì lúc mọi chuyện kết thúc cũng nhanh chóng như thế.

Chắc chắn Ariel cũng không rõ tại sao mình lại bị ngã xuống

Thậm chí, có thể cô ta đã bất tỉnh rồi.

Nếu vậy thì, được chết trong giấc ngủ cũng không phải là kết thúc quá tồi.

Như ta đã tuyên bố trước đó, ta có thể giết cô ta một cách không đau đớn.

Đối với ta, đó là cách tuyên bố mình coi trọng cô ta với tư cách là kẻ thù truyền kiếp lâu như thế.

Hề, không tốt không tốt.

Từ khi nào mà ta lại ủy mị thế này.

Xem ra Ariel quan trọng với ta hơn ta nghĩ.

Nhiều lúc không ai ngờ được.

Vốn dĩ ta chỉ cho rằng cô ta là một sinh vật vô dụng do ta bỏ đi, nên ta không hề mong đợi gì việc cô ta phát triển được thành một người có thể chống lại ta được.

Nghĩ lại thì, có lẽ trong số những thứ vô dụng ta đã ném đi có thể có những đứa khác có tiềm năng trở thành vĩ đại trong tương lai.

Nhưng mà, mong chờ xuất hiện một kết quả như điều kì diệu như thế, không khác gì tìm trong một bãi rác để kiếm bụi vàng cả.

Nếu ta có dư thời gian như thế, không bằng ta đi đào một mỏ vàng từ đầu thì tốt hơn.

Ariel là một ví dụ duy nhất ta có của việc rác rưởi ta ném đi biến thành một thỏi vàng.

Chính vì thế nên cô ta mới là một thứ vừa đáng quý, cũng vừa đáng buồn với ta.

Nếu chỉ một thứ thôi, ừ, chỉ cần một thứ khác đi thôi, cô ta đã ở dưới trướng ta rồi.

Nếu cô ta không tin tưởng vào cái tồn tại ngu ngốc được gọi là Nữ Thần đó, khả năng xuất chúng của cô ta đã có thể khiến cô ta biến thành cánh tay đắc lực của ta rồi.

Nếu đã thế, ta đã không gọi cô ta là một con nhãi con hay là một sản phẩm thất bại, mà đã đối xử với cô ta như một đứa con gái thực sự của mình.

Càng nghĩ nhiều ta càng thấy bức bối.

Mặc dù ta hiểu rằng những chuyện thế này trên lí thuyết chỉ là "một khả năng đã có thể xảy ra" mà thôi, nhưng việc ta đang suy nghĩ thế này cho thấy ta thấy tiếc nuối cơ hội đó đến mức nào.

Thế nhưng hiện thực lúc này là chúng ta đang đối mặt lẫn nhau, và cô ta mới là người đang ngã quỵ dưới đất.

Lí do Ariel bị ngã xuống như thế, là vì cô ta bị dính độc.

Không phải là loại độc giả trong hệ thống, mà là độc hóa học thực sự.

Những loại độc trong hệ thống có thể được kháng lại bằng chỉ số kháng.

Nhưng mà chỉ số kháng đó chỉ có tác dụng với độc do hệ thống tạo ra mà thôi, nó vô dụng với độc thực sự.

Đây là một kiểu tự biên tự diễn đáng ghét.

Một loại Ma Thuật được tạo ra với mục đích giả làm độc, rồi cho khả năng kháng loại Ma Thuật đó dưới dạng một Ma Thuật khác giả làm kháng độc.

Đó là cách những skill như thế tạo ra những thứ đó từ năng lượng.

Ariel đã sống trong hệ thống rất lâu rồi.

Vì thế cô ta nghĩ rằng độc không có ảnh hưởng đến cô ta.

Độc trong tự nhiên đều bị hệ thống tự động loại bỏ hết, nên chỉ còn lại độc giả được hệ thống tạo ra mà thôi.

Vì thế cô ta có nghĩ vậy cũng không có gì lạ.

Thật sự, không có gì kinh khủng hơn cái thứ được gọi là hệ thống này.

Nó hoàn toàn bẻ cong quy luật của tự nhiên, thay đổi tình trạng của thế giới, hơn nữa còn liên tục cưỡng ép toàn bộ sinh vật sống trên thế giới cung cấp năng lượng cho nó.

Một lần rồi lại một lần, ta đã cố gắng tạo ra một loại độc không bị hệ thống loại bỏ, để rồi cuối cùng phải chấp nhận rằng chuyện đó là không thể.

Nhưng mà, việc không thể chấp nhận bị hệ thống đánh bại như thế chỉ còn là sự hoài niệm đối với ta mà thôi.

Mặc dù việc này là một minh chứng cho sự kinh khủng của hệ thống, nhưng không phải là không có lỗi hồng.

Việc Ariel hiện tại đang bị dính độc và ngất xỉu chính là bằng chứng.

Thứ độc khiến Ariel sắp chết như thế, tên là Carbon Dioxide - CO₂ (cac-bon đi-ô-xít)

Suy nghĩ kĩ thì sẽ thấy việc này hết sức hiển nhiên, nhưng một từ "độc" có vô số thứ khác nhau mang cùng ý nghĩa.

Trong số chúng bao gồm những thứ, dù có là độc, nhưng vẫn cực kì cần thiết cho thế giới này.

Ví dụ điển hình nhất chính là CO₂ ta vừa nói đến.

Không chỉ Nhân Loại, đa số sinh vật sống đều hít Oxy vào, rồi thải CO₂ ra.

Những CO₂ bị thải ra đó được thực vật hấp thụ vào để tạo ra Oxy.

Hệ thống cũng không thể phá vỡ được vòng tuần hoàn này.

Vì thế CO2 không thể bị loại bỏ khỏi thế giới này được.

Chỉ cần nồng độ tăng lên, CO2 hiển nhiên trở thành một loại độc.

Phần còn lại hết sức đơn giản.

Ta chỉ cần phải bơm một lượng lớn CO2 vào một căn phòng kín.

Khi nồng độ CO2 tăng lên sẽ khiến hít thở ngày càng khó khăn, dẫn đến bất tỉnh, cuối cùng dẫn đến tử vong.

Dù hệ thống có hỗ trợ bao nhiêu đi sức mạnh kinh khủng đi nữa thì cơ thể đó vẫn là cơ thể của một sinh vật sống.

Vì nó vẫn là một sinh vật sống nên nó không thể thoát khỏi được lẽ thường.

Mặc dù hệ thống và những chi tiết của nó rất giống với sức mạnh của một vị Thần hoàn toàn vượt qua lẽ thường, nhưng thực tế thì cách nó hoạt động vẫn tuân theo lẽ thường.

Nhìn thì thấy rất giống như nó phi lý, nhưng vẫn có những quy tắc nhất định tồn tại.

Dù có thể làm bất kì điều gì đi nữa, nhưng muốn làm được một điều kì diệu sẽ cần tiêu hao một lượng năng lượng tương ứng, nghĩa là chỉ cần không đủ năng lượng để sử dụng thì không thể làm được gì cả.

Hơn nữa, dù có đủ năng lượng thì vẫn phải hiểu chính xác cách sử dụng như thế nào mới có thể sử dụng.

Thứ được gọi là Ma Thuật, không hề tạo bất kì thứ gì từ hư không.

Đây chỉ là giả thuyết của ta, nhưng ta cho rằng thứ ta gọi là năng lượng, thực ra là bản chất của nguyên tử.

Vật chất có thể tùy ý thay đổi giữa dạng rắn, lỏng và khí, nên việc điều đó áp dụng với bản chất của vật chất là nguyên tử cũng không có gì lạ.

Đó chính là "năng lượng".

Ma Thuật là một kĩ thuật điều khiển thao túng năng lượng đó, sử dụng những yếu tố bên ngoài can thiệp vào để biến năng lượng thành vật chất.

Nói cách khác, trên lí thuyết có thể biến năng lượng thành Oxy, và biến CO2 lại trở thành năng lượng.

Vì thế, chuyện Ariel suýt nữa có thể né hoàn toàn đòn tấn công của con Gloria và lí do tại sao cơ thể bị dính độc CO2 của cô ta có thể đứng dậy được không phải là chuyện lạ.

Ra là thế.

Vì lí do nào đó, có vẻ cô ta biết được quá trình chính xác để thoát khỏi tình trạng hiện tại.

Dù có năng lượng hay không, Ma Thuật không thể tạo ra được điều kì diệu nếu không hiểu rõ điều kì diệu xảy ra như thế nào.

Với mức năng lượng cao của Ariel, chuyện cô ta tạm thời giải độc CO2 cho bản thân hay tiếp tục chiến đấu có thể xảy ra được.

Nếu cô ta biết cách làm.

Và, Ariel rõ ràng là biết.

Bởi vì cô ta đứng dậy được như thế.

Chết tiệt, thực sự quá uổng phí.

Cô ta mạnh như thế, biết nhiều như thế, nhưng ta không có lựa chọn nào khác ngoài hoàn toàn tiêu diệt cô ta.

Ta có lời khen vì cô ta có thể đứng dậy.

Nhưng mà lá chắn nhiều Ma Thuật vẫn còn đó, và nồng độ CO2 trong phòng vẫn chưa hề giảm xuống.

Ariel sẽ phải chiến đấu với con Gloria trong một môi trường như thế.

Để tạo được điều kì diệu với Ma Thuật cần tốn năng lượng.

Nếu không có đủ năng lượng thì không thể sử dụng được Ma Thuật làm gì cả.

Vì thế, ta tự hỏi Ariel sẽ tiếp tục được bao lâu nữa?

Để có thể chống lại lá chắn nhiều Ma Thuật, cô ta đang phải liên tục sử dụng Ma Thuật cường hóa bên trong cơ thể, hơn nữa còn phải liên tục giải độc CO2, hơn nữa còn phải tập trung chiến đấu với con Gloria.

Con Gloria này chính là biện pháp ta nghĩ ra để chống lại Gyurieistodiez.

Một vị Thần cơ bản chỉ là một sinh vật sống có một lượng năng lượng khổng lồ trong người mà thôi.

Vì họ vẫn là sinh vật sống nên họ không thể thoát khỏi lẽ thường được.

Dù có một lượng năng lượng kinh khủng không thể tưởng tượng trong người đi nữa.

Không cần biết họ sử dụng loại kĩ năng kì diệu nào, vì cần tốn năng lượng để sử dụng, nên ta chỉ cần phải ép họ sử dụng hết năng lượng là xong.

Nơi này chính là phục vụ cho mục đích đó.

Đó là lí do ta chuẩn bị con Gloria loại Ω.

Chuyên môn của con Gloria loại Ω là chiến đấu lâu dài.

Dù qua nhiều ngày, tuần, thậm chí là một tháng liên tục, nó sẽ tiếp tục chiến đấu, với cơ thể không thể bị phá hủy của nó.

Sau khi ta dọn dẹp xong bên ngoài, ta sẽ ở đây với cô bao lâu cũng được.

Ít ra là, đến lúc cô chết, Ariel.

Ghi chúTN: Potimas thường gọi Ma Vương là "konmusume", dịch gần nhất là con ả đó, mang ý chửi rửa, mình dịch là con bé con, còn con gái là "musume". Cuối cùng cũng nói được câu này: Chap hiện tại là chap mới nhất vừa ra tối hôm qua.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦

Góc nhìn của Potimas

~~~~~

Ta đang sử dụng Mã Ω. (TN: Robot Mã Ω, lúc trước dịch là loại Ω)

Nhưng nếu nói rằng ta không lo lắng gì về lựa chọn đó là sai.

Mã Ω là một món vũ khí chuyên chống lại Gyurieistodiez.

Nói trắng ra, nó không phù hợp để chống lại Ariel.

Ta không biết cô ta có thể dùng nó trong lá chắn nhiều Ma Thuật này không, nhưng sự thật vẫn là cô ta có Tham Ăn.

Mã Ω có chứa một lượng năng lượng kinh khủng trong người.

Nhưng mà, nó không phải là vô hạn.

Nếu trận đấu kéo dài đủ lâu thì nó sẽ hết năng lượng, và nếu có tác động từ bên ngoài thì phần năng lượng đó sẽ càng mất đi nhanh hơn nữa.

Ta khá chắc chắn Tham Ăn có thể hấp thu được phần năng lượng đó dù là từ bên ngoài đi nữa.

Dĩ nhiên, ta chưa thể phân tích chính xác toàn bộ skill được.

Mặc dù ta có lá chắn nhiều Ma Thuật này, nhưng ta không thể thư giãn được.

Nhưng mà, Mã Ω sẽ không thể bị Ariel đánh bại được, dù nó có không phù hợp đến mức nào đi nữa.

Những khả năng của Mã Ω, nếu chuyển thành chỉ số trong hệ thống thì sẽ tương đương với 150000 Sức mạnh vật lí, 100000 Phòng thủ vật lí, và 150000 Tốc độ.

Vì chức năng chống Giám Định của skill cấp Chủ, nên ta chưa xác nhận chính xác được chỉ số của Ariel, nhưng chắc chắn nó không đi quá mức 100000 được.

Nghĩa là nó có thể đánh bại cô ta chỉ bằng khoảng cách về chỉ số thuần túy mà thôi.

Và trên thực tế, Ariel đang bị Mã Ω xử lí rất dễ dàng.

[HAAAA!]

Qua màn hình, ta thấy cảnh Ariel vừa hét lớn vừa vươn tay lên đám.

Nhưng mà Mã Ω dễ dàng né được.

Rồi phản công lại, cánh tay của nó đập dính cơ thể của Ariel.

Cánh tay đó không phải là một cánh tay bình thường.

Cánh tay của Mã Ω xoay như một mũi khoan, và xé rách một phần cơ thể của Ariel.

Một phần trên người bị biến thành thịt vụn và máu như thế, cơ thể vốn nhỏ bé của Ariel lại càng trở nên nhỏ hơn.

Bị mất hơn một nửa phần bụng như thế, Ariel nhanh chóng tạo khoảng cách không chút chần chừ.

Khi nghĩ đến cách chiến đấu hiệu quả nhất để chống lại Thần, câu trả lời ta có được sau khi xem xét nhiều mặt chính là mũi khoan này.

Nếu bị chém thì chỉ cần hồi phục lại vết chém.

Nếu bị đập thì phần chỉ cần hồi phục lại phần bị gãy nát. (TN: búa các kiểu)

Nếu bị đâm thì vốn dĩ phần bị thương quá nhỏ để để ý.

Đối mặt với một con quái vật thậm chí có thể tái tạo cả cơ thể chỉ từ một mảnh thịt nhỏ thì những kiểu tấn công vật lí bình thường trở nên quá mức vô nghĩa.

Hơn nữa còn lại phải tạo đủ lực để gây được vết thương như thế nữa.

Thế nhưng, sử dụng lực nhiều như thế là phí phạm năng lượng.

Dù là tấn công hay phòng thủ đều cần tốn năng lượng.

Nếu một đòn tấn công sử dụng 100 năng lượng, vậy bên phòng thủ sẽ cần sử dụng 100 để đỡ lại.

Thực ra nếu tính đến cả chất liệu dùng để tấn công và phòng thủ nữa thì kiểu tính toán đơn giản đó là không đúng.

Nhưng có một thứ luôn luôn đúng, đó là càng tăng sức tấn công, thì bên còn lại càng cần phải tăng sức phòng thủ để chống lại tỉ lệ với nó.

Thế nhưng, đến một mức nào đó thì chuyện đó không còn đúng nữa.

Sẽ đến một lúc mà cứ nhận vết thương rồi hồi phục nó lại sẽ tốn ít năng lượng hơn là cố gắng đỡ đòn.

Nếu suy nghĩ kĩ, sẽ thấy chuyện đó cực kì hiển nhiên.

Đối thủ chính là một con quái vật đủ sức hồi sinh chỉ bằng một mảnh thịt nhỏ cơ mà.

Nghĩa là, có đủ sức mạnh chứa trong cơ thể đó đến mức dù có bị đánh nát thành nhiều mảnh cũng không thành vấn đề.

Giả sử, nếu cần 10000 năng lượng để hồi sinh hoàn toàn từ một mảnh nhỏ, vậy thì nếu đòn tấn công bên kia sử dụng 10001 năng lượng thì thay vì tốn 10001 năng lượng đỡ nó một cách ngu ngốc thì cứ nhận đòn rồi hồi phục sẽ đỡ tốn được 1 năng lượng.

Đồng nghĩa với làm phí mất 1 năng lượng của bên tấn công.

Vì có chuyện như thế, nên sử dụng quá nhiều năng lượng để tấn công một vị Thần là hoàn toàn ngu ngốc. (TN: coi ai đang nói kìa, 79% năng lượng hệ thống đó)

Thay vào đó sử dụng một cách tấn công sử dụng ít năng lượng hơn mà vẫn ép đối phương phải sử dụng năng lượng thì tốt hơn.

Vì lí do đó, mũi khoan là một hình thức tấn công cực kì hiệu quả.

Ngoài việc có thể điều chỉnh sức mạnh cho phù hợp với khả năng phòng thủ của đối phương, còn có khả năng gây rất nhiều sát thương mỗi lần lá chắn của đối phương bị phá vỡ.

Vết thương càng lớn thì càng cần nhiều năng lượng để hồi phục.

Mặc dù như thế có vẻ không đáng kể với một vị Thần có thể hồi phục từ một mảnh thịt nhỏ, nhưng góp gió sẽ thành bão.

"Tốn ít, lời ít".

Nhưng mà phần lời luôn chắc chắn là cao hơn phần tổn.

Hơn nữa, Ariel không phải là Thần.

Khi đối mặt với bối cảnh được thiết lập đặc biệt cho một vị Thần như thế này, thì một sinh vật bình thường như Ariel, dù có phù hợp để chiến đấu với Mã Ω cỡ nào đi nữa cũng vô dụng mà thôi.

Thứ ta đang lo lắng, là việc phí quá nhiều năng lượng của Mã Ω.

Sau khi thu thập nhiều năng lượng quý giá như thế này, mà lại sử dụng nhiều hơn mức mong đợi để chiến đấu với Ariel thì sẽ quá phí phạm.

Nhưng, đúng như ta nói với Ariel, ta thấy cô ta chính là một đối thủ xứng đáng.

Đủ để ta chấp nhận giở ra con bài mạnh nhất của mình ra.

[Potimas-sama. Người muốn bắt đầu phản công bên ngoài như thế nào?]

[Ta giao việc đó cho người]

Vì thế, mỗi khi thuộc hạ của ta gửi lời yêu cầu mệnh lệnh, ta luôn để hết mọi việc lại cho bọn họ.

Ta không có ý định rời mắt khỏi Ariel, đang được chiếu trên màn hình này.

Bên ngoài cứ để hết lại cho thuộc hạ của ta là được.

Nhiều nhất, những kẻ duy nhất cần lo lắng là con Taratect Chúa và cô gái tên Shiro.

Vì cả hai kẻ đó cộng lại cũng không bằng được một Ariel, nên ta không cần phải tự mình xử lí chúng làm gì.

Hiện giờ, ta muốn tập trung nhìn kẻ thù xưa này của mình chết bằng chính hai mắt mình.

Ariel lấy một tay che cái lỗ trên bụng cô ta lại, hít thở một cách nặng nề.

Chỉ riêng việc hít không khí chứa đầy CO2 vào thì tình trạng cơ thể của cô ta cũng trở nên tệ hơn rồi.

Hơn nữa vì có lá chắn nhiều Ma Thuật, nên ta không nghĩ cô ta có thể hồi phục được vết thương đó.

Dĩ nhiên.

Vốn dĩ đó là lí do chính cho lá chắn nhiều Ma Thuật tồn tại.

Đó cũng là lí do tại sao CO2 tồn tại.

Sử dụng nhiều Ma Thuật để chặn bớt khả năng chiến đấu và khả năng hồi phục, còn CO2 ép chúng phải lãng phí năng lượng, và sử dụng Mã Ω để tăng tốc việc đó.

Để có thể giết được một vị Thần, ta đã tỉ mỉ chuẩn bị sân đấu này vì ta không phải là Thần.

Vì Ariel không phải là Thần, nên cô ta càng không thể đánh bại được nó.

[AAAAH!]

Lần nữa, Mã Ω tấn công Ariel.

Mũi khoan đâm xuyên ngực Ariel, tạo một lỗ hổng lớn.

Nhưng mà, Ariel đã chuẩn bị sẵn để nhận lấy đòn tấn công đó, để có thể nắm lấy Mã Ω với bàn tay trái của cô ta, giữ chặt nó lại.

[Bắt được... người rồi]

Suốt này giờ, tốc độ của Mã Ω khiến toàn bộ đòn tấn công của Ariel hụt hết, chưa thể đánh dính nó dù chỉ một lần.

Để có thể đánh dính Mã Ω một lần, Ariel cố tình nhận đòn tấn công đó sao.

Bị tay trái của Ariel giữ lại, Mã Ω không thể né được.

Đòn tấn công hết sức của cô ta đập dính Mã Ω.

Nắm đấm của cô ta đánh dính phần đầu của Mã Ω, khiến nó nổ tung như một quả bong bóng dù nó làm bằng kim loại.

Chưa dừng ở đó, lực va chạm truyền khắp cơ thể nó, rồi từng mảnh cơ thể Mã Ω bay khắp nơi như bị phát nổ từ bên trong.

[Ngon thì né tiếp đi tên khốn]

Ariel mỉm cười đắc thắng.

Với một sinh vật bình thường thì một cái lỗ lớn trên ngực và bụng như thế là đủ để giết chúng rồi.

Thế nhưng, không may thay.

[Thật không may, nhưng mọi chuyện chưa kết thúc sớm vậy đâu]

Trước mặt Ariel, cơ thể vương vãi khắp nơi của Mã Ω bắt đầu hồi phục.

Thậm chí còn không tốn đến một giây, cơ thể nó quay về tình trạng như lúc trước đó.

Nếu một vị Thần làm được chuyện đó thì một thực thể khác có thể sử dụng một lượng năng lượng tương tự cũng có thể làm được.

Càng đúng hơn nữa vì nó không phải là sinh vật sống, Mã Ω chỉ là một khối kim loại mà thôi.

Một khối kim loại được điều khiển từ xa sử dụng Ma Thuật.

Một cơ thể phức tạp của sinh vật sống so với một khối kim loại đơn giản.

Dĩ nhiên, cơ thể phức tạp sẽ tốn nhiều năng lượng hơn để hồi phục hoàn toàn.

Sử dụng mức năng lượng tối thiểu để khiến đối phương lãng phí năng lượng ở mức tối đa.

Tiếp tục lặp đi lặp lại như thế trong một thời gian dài.

Đó chính là bản chất của Mã Ω

[Bây giờ là đến vòng hai]

Vừa dứt lời, Mã Ω lần nữa chạy thẳng đến Ariel.

Có thể vòng hai này là kết thúc rồi.

Cô ta chắc chắn không thể sống nổi đến vòng cuối.

Nhưng mà, vốn dĩ không ai đến được vòng cuối rồi, vì đây là một địa ngục có vô số vòng cơ mà.

Ghi chúTN: Chap hiện tại vừa ra tới 3/1 và là chap mới nhất hiện tại. Xem ra Potimas định chơi giống Shiro hồi đánh với Alaba, thì xem ai chết đuối trước.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 296: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧

Vô số nhím biển lơ lửng trên trời.

Ở giữa bọn chúng là một cái kim tự tháp khổng lồ.

Nhìn cảnh đó khiến tôi muốn la lối rằng "Đi ra ngoài vũ trụ rồi hãy làm cái trò đó!"

Nai wa.

Mọi người đang sống trên hành tinh này ơ, tôi xin lỗi.

Tôi chắc chắn mọi người đã cực khổ làm việc lâu lắm rồi.

Thật đó, nếu có tên biến thái nào đi thích thú cái cảnh tàu bay này thì năng lượng tích lũy làm gì chịu nổi.

Tôi đã tự hỏi "Này, rốt cuộc tốn bao nhiêu năng lượng mới làm được một con nhím biển đó vậy hả", nhưng mà nếu số lượng kinh khủng thế này dư sức cứu một, hai phần mười thế giới từ lâu lắm rồi đó.

Ngược lại mà nói, vậy là thế giới này đã phải chịu cái cảnh bị lợi dụng một cách không kiêng nể liên tục suốt thời gian dài dữ vậy rồi nhỉ.

Coi như đó là bằng chứng cho việc người của thế giới này làm việc cực khổ đến mức nào đi.

Thật tình, họ thực sự ra sức quá nhiều rồi!

...Nói chứ, việc tôi phải làm không hề thay đổi.

『Toàn bộ mọi người, di tản khẩn cấp』

Qua thần giao cách cảm, tôi gửi lệnh di tản đến cho mọi đơn vị.

Bé Vampire hay Oni-kun sẽ không thể đối mặt với bọn nhím biển đó được.

Một con Chúa đối mặt với một con nhím biển mà còn không thể làm gì được dù có tôi giúp đỡ, hơn nữa còn có quá nhiều để có thể đếm được như thế, rõ ràng đây là lúc cần phải hiểu đạo lý "còn sống mới còn chiến đấu được".

Hơn nữa, vì tôi chuẩn bị nghiêm túc rồi, nên có khi họ sẽ vô tình bị cuốn vào đó nữa.

Về mặt đó, Mera cực kì xuất sắc.

Tôi chưa ra lệnh di tản mà ông ta đã bắt đầu ra lệnh cho đội quân rút lui rồi.

Trước đó tôi có dặn ông ta đừng quá sức nếu có trường hợp bất ngờ gì đó, nhưng ông ta có thể hành động quả quyết thế này là hoàn toàn chính xác.

Vì ông ta ngay lập tức ra lệnh di tản ngay khi cảm thấy nguy hiểm như thế, xem ra Mera chính xác là tướng lĩnh tốt nhất chúng ta có.

Tôi gom toàn bộ người luân hồi lại bằng những chị em mặt vàng.

Tôi ném họ vào một không gian khác.

Có vẻ như hai người trong số họ đang cố hành động riêng lẻ, nhưng tôi cũng bắt cóc họ để đảm bảo họ an toàn luôn.

Tốt rồi.

Như thế này tôi có thể cho cả khu vực này thành chiến trường mà không phải lo lắng gì.

Vậy là, đến lúc nghiêm túc rồi à?

Chết tiệt.

Tôi muốn không để lộ ra giới hạn sức mạnh của mình hết mức có thể, nhưng bây giờ không phải là lúc lo chuyện đó nữa.

Trong khi tôi đang thực hiện những bước chuẩn bị, một góc cái kim tự tháp bắt đầu phát sáng lên.

Là một khẩu ***** Kích Đại Pháo à?

Ừ, nó là một khẩu ***** Kích Đại Pháo!

Đúng như tôi đoán, phát đạn bắn về phía tôi vài giây sau đó là một tia laze khổng lồ.

Ừ ừ, đến lúc sử dụng hành lang đến không gian khác rồi.

Được rồi, trả lại đó!

Tia laze khổng lồ bay về phía tôi bị cánh cổng không gian tôi mở ra nuốt vào.

Sau đó tia laze đó bay ra từ một cổng không gian khác tôi mở bên cạnh cái đầu tiên, hướng thẳng đến cái kim tự tháp.

Bất kì ai sử dụng được Ma Thuật Không Gian sẽ đều nghĩ đến việc làm thế này đúng không!

Gửi đòn tấn công tầm xa của đối phương qua cổng không gian rồi đưa nó quay về đối phương!

Tia laze do kim tự tháp bắn ra bắn dính bản thân nó.

Nhưng mà, đúng như tôi đoán, cái kim tự tháp có một lá chắn, và tia laze đó bị đẩy đi hướng khác nhanh chóng với một tia sáng chói lóa.

Chắc đó là một lá chắn kết hợp nhiều Ma Thuật và Phản Ma Thuật nhỉ?

Tia laze bị lá chắn phản lại và phân tán đi mọi hướng.

Những nơi tia laze bị phân tán bắn trúng đều bị hủy diệt hoàn toàn.

... Vừa rồi mạnh quá vậy.

Cái quái gì thế?

Khi bắn dính mục tiêu thì mục tiêu chung với mặt đất sẽ bị hủy diệt hoàn toàn không phải sao?

Không phải là tạo một hố sâu nữa rồi, cái này là đục ra một thung lũng sâu lên mặt đất luôn đó.

Bộ muốn hủy diệt hành tinh này thật đó hả?

Cứ tưởng là ***** Kích Đại Pháo, nhưng hóa ra là Siêu laze của ***** Sao Chết à.

Rốt cuộc một phát bắn vừa rồi tốn bao nhiêu năng lượng vậy?

Tôi mừng là mình không cố đỡ đòn vừa rồi.

Chắc chắn tôi không đời nào đỡ nổi đòn đó.

Hờ, dù thế đi nữa, những đòn tấn công tầm xa đối với tôi là vô dụng!

Tôi chỉ cần trả đủ cả đòn quay về là xong!

Mà, nói chứ tôi sẽ cho bọn này rơi xuống hết trước khi kịp bắn phát thứ hai.

Tôi liếc qua nhìn Kuro.

Anh ta đang bị Oni-kun kéo đi.

Có lẽ anh ta nhận ra ánh nhìn của tôi, vì anh ta nhanh chóng ngó ra sau lưng, rồi lại tiếp tục di tản.

Có vẻ như hiện tại anh ta không có ý định can thiệp vào trận chiến này.

Thế cũng không sao, nhưng hơi tiếc thay là tôi đang bị buộc phải để lộ con bài tẩy của mình.

Thật chứ, nếu tôi mà không nghiêm túc thì vượt qua tình hình hiện tại có hơi khó một chút.

Dĩ nhiên nếu tôi có đủ thời gian thì cũng được thôi, nhưng nếu tôi cứ tà tà mà làm thì cả khu vực này sẽ không chỉ biến thành mặt đất nóng chảy như nãy giờ, mà sẽ bị hủy diệt hoàn toàn như ở ngoài hệ thống vậy.

Hít thật sâu vào.

Đến lượt tôi rồi.

Nghĩa là, đến lúc tôi chào tạm biệt và đi vào không gian khác.

Nyahaha.

Không cần biết tia laze mạnh cỡ nào, nếu nó không bắn xuyên không gian được thì đừng hòng bắn dính tôi!

Sử dụng không gian khác là hèn nhất sao?

Điều này có nghĩa là tôi có thể làm bất kì thứ gì với những đối thủ không có khả năng đó.

Ừ, chính xác vì thế nên khả năng thao túng không gian là không thể thiếu với một vị Thần cơ mà.

Chỉ là có vẻ như tôi đặc biệt chỉ giỏi về nó thôi.

Bây giờ là lúc mở nắp lò địa ngục rồi.

Cái kim tự tháp và bọn nhím biển đang bay trên trời.

Ở một vị trí cao hơn bọn chúng xuất hiện những khe nứt không gian.

Những khe nứt đó vỡ ra thành hình mạng nhện, hoàn toàn bao phủ bầu trời ở khu vực Làng Elf.

Sau đó vô số ánh mắt xuất hiện từ trong những khe nứt, nhìn thẳng xuống mặt đất.

Vô số con mắt phát sáng trong bóng tối nhìn từ trên cao xuống mặt đất.

Chúng là những phân thân của tôi có Tham Ăn Ma Nhãn.

Bầy phân thân của tôi cùng lúc kích hoạt Tham Ăn Ma Nhãn, ăn ngẫu nhiên năng lượng từ những con nhím biển và cái kim tự tháp kia.

Bọn chúng cũng bắn trả lên đám phân thân của tôi, nhưng những đòn tấn công hoàn toàn bị các khe nứt không gian hình mạng nhện chặn lại, không một đòn nào đánh phân thân của tôi cả.

Đúng thế, hai không gian này hoàn toàn tách biệt nhau cơ mà.

Dĩ nhiên làm gì có chuyện bắn đánh được.

Suốt thời gian đó, vì bị ăn mất toàn bộ năng lượng nên bọn nhím biến bắt đầu rơi xuống đất từng con một.

Đây chính là tôi đang nghiêm túc.

Lợi dụng triệt để khả năng thao túng không gian của mình, đầu tiên tôi giấu vô số phân thân của mình trong một Ngôi Nhà Thân Yêu ở không gian khác, rồi từ đó hút hết năng lượng từ đối thủ bằng Tham Ăn Ma Nhân.

Dù đối phương có là Thần đi nữa, sau khi hết năng lượng thì họ chỉ là một sinh vật sống bình thường.

Vì một vị Thần chỉ là Thần nếu họ sở hữu một lượng năng lượng kinh khủng không phù hợp với một sinh vật sống bình thường, nên chỉ cần lấy đi lượng năng lượng đó thì họ không còn là Thần nữa.

Với tư cách là một vị Thần tập sự chưa hoàn chỉnh, đây là chiến thuật tôi tạo ra để chiến đấu với Kuro.

Nói đúng hơn, đây là tất cả những gì tôi có thể làm.

Bởi vì, chắc chắn nếu đánh nhau trực tiếp thì tôi sẽ thua.

Vì thế, tôi không còn cách nào ngoài cố hết sức chuẩn bị càng nhiều con bài tôi có thể sử dụng càng tốt.

Và cuối cùng, đây là đáp án cuối cùng tôi đưa ra.

Hiện tại tôi không làm được quá nhiều thứ có thể gọi là như một vị Thần.

Dù thế, đây vẫn là chiến thuật Ngôi Nhà Thân Yêu mới tôi đã liên tục cải tiến và tinh chế để có thể đánh bại vị Thần cao cấp hơn là Kuro.

Một đồng vũ khí vô dụng của bọn Elf không thể nào đánh bại chiến thuật của tôi được.

Lần nữa tôi liếc nhìn Kuro.

Éc.

Anh ta đang quan sát kìa.

Làm ơn ngừng lại, đừng nhìn nữa.

Vì đây là tất cả những gì tôi làm được, nên nếu anh ta tìm ra cách để chống lại thì tôi bị chiếu bí rồi.

Bởi vậy tôi mới không muốn làm thế này.

Làm ơn nha, đừng có chống lại nó nha?

Trong lúc tôi đang cầu khẩn như thế, toàn bộ nhím biển đã rơi xuống đất rồi, và thậm chí cái kim tự tháp kia cũng rơi xuống đất một cách vô dụng.

Ghi chúTN: ***** Kích Đại Pháo - Bản gốc là O動砲, đang nói đến Sóng Kích Đại Pháo - Wave Motion Gun(波動砲) trong Space Battleship Yamato. Còn ***** Sao Chết là Death Star trong star wars

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 297: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨

「Ariel! Cái-, đó, đó là cái quái gì!？」

Giọng của Potimas vang lên, cứ như hắc đã bị đẩy đến đường cùng.

Cùng lúc đó, con robot trước đó liên tục chèn ép ta ngừng cử động.

「Nếu người chỉ nói "cái đó" thì làm sao ta biết người muốn hỏi cái gì cơ chứ? Nếu người không dùng cách nào diễn tả kĩ hơn thì ta không hiểu được người đang muốn nói gì đâu nha」

Ta giả ngu, cố tình nhún vai, lắc đầu như mình thực sự đang không hiểu.

Bình thường thì hắc sẽ dễ dàng bỏ qua thái độ vui đùa của ta, nhưng xem ra hắc thực sự bị dồn vào đường cùng rồi, vì ta nghe được tiếng hắc đang nghiến răng qua loa phóng thanh.

「Kẻ tên Shiro đó! Đó là cái quái gì!？」

Dĩ nhiên.

Ừ, ta biết lắm mà.

Mặc dù ta nói mình không hiểu hắc nói "cái đó" là chỉ cái gì, nhưng dĩ nhiên ta biết.

Ngay từ đầu, trừ Shiro-chan ra hoàn toàn không có ai có thể đem lại tình huống có thể khiến Potimas nổi cơn lên như thế này.

Mà, thực sự Potimas đang cực kì bối rối rồi.

Có lẽ đây là lần đầu tiên ta thấy Potimas để lộ nhiều cảm xúc và la hét nhiều thế này?

Potimas bình thường luôn coi thường kẻ khác, và không để lộ cảm xúc của mình cho người khác thấy.

Bởi vì dù những kẻ hăn coi thường có làm gì thì hăn cũng không cần phải quan tâm.

Chính vì bởi vì hăn coi thường kẻ khác, nên hăn nghĩ rằng để cảm xúc của hăn bị hành động của kẻ khác chi phối là đáng hổ thẹn.

Bởi vậy, dù hăn có cảm xúc đi nữa, hăn cũng không để lộ nó ra.

Dù thế, nhưng hiện tại hăn đang hoàn toàn điên loạn rồi.

Chắc chắn là vì có một tình huống nào đó hoàn toàn nằm ngoài tính toán của Potimas.

Ừ, Shiro-chan có thể làm được chuyện đó.

[Có chuyện gì sao? Vậy ra Shiro-chan lại giỏi trò gì nữa à?]

Mặc dù ta không nghĩ hăn sẽ trả lời, nhưng ta vẫn cứ hỏi vì ta đang tò mò.

[Ta mới là người ra câu hỏi ở đây! Nhanh chóng trả lời cho ta, đó là gì!]

Hăn đã bắt đầu la hét luôn rồi.

Hmmm.

Ta hơi buồn một chút.

Ta muốn là người tự mình làm hăn la hét như thế cơ.

Xem ra Shiro-chan đã nhanh tay hơn ta rồi.

「Ta không biết chuyện gì đã xảy ra, nhưng có vẻ người bị Shiro-chan đánh bại hay gì đó rồi hử? Vậy thì, tiếc quá ha. Xui thì ráng chịu đi ha」

Nghe ta nhạo báng như thế, con robot này giờ đứng yên lại bất ngờ bắt đầu tấn công ta lại. Ta lui lại một bước để tránh những đòn đánh loạn xạ của nó.

「Tức lắm hả? Giận lắm sao? Ôi chao, thật là dễ nóng máu quá mà. Chắc là người ăn bị thiếu canxi hay gì đó hả? Đây là vấn đề của mấy đứa nhóc yếu ớt lúc nào cũng ru rú trong nhà」 (TN: bên Nhật thường hay nói là nếu dễ tức giận là do bị thiếu canxi, không biết có khoa học không nhưng mà người ta đồn thế)

Ta vừa khiêu khích xong con robot ngay lập tức chạy thẳng đến chỗ ta như một tên ngốc.

「Chết tiệt! Chết tiệt! Chết tiệt! Ta tính toán sai chỗ nào cơ chứ? Tại sao lại có một kẻ như thế tồn tại được!」

Tiếng đáng thương của hăn tự rửa bản thân vang vọng khắp nơi.

Thật quá yếu đuối.

Ta biết điều này lâu rồi, nhưng kẻ này thực sự quá yếu.

"Sức mạnh" của Potimas, hoàn toàn chỉ là lúc hăn đối mặt với những đối thủ yếu hơn bản thân mình mà thôi.

Không phải là hẳn thực sự mạnh, chỉ là đối thủ của hẳn yếu hơn.

Vì thế hẳn cảm giác mình mạnh.

Vì thế hẳn mới bình tĩnh được.

Nhưng, ta biết từ lâu rồi.

Người đàn ông này, yếu hơn bất kì ai khác.

Chính vì hẳn yếu hơn bất kì ai, nên hẳn mới khao khát sức mạnh hơn bất kì ai.

Potimas hiện tại cơ bản không khác gì cái bóng của bản thân đáng thương hại của hẳn trước kia.

Hiểu nhầm về sức mạnh, hiểu nhầm rằng bản thân mình đã mạnh hơn, hẳn vẫn yếu đuối như trước kia không thay đổi chút nào.

Phải đối mặt với một Shiro-chan mạnh hơn hẳn như thế, hẳn đã để lộ bản chất thật cùng điểm yếu của mình.

[Thật yếu ớt]

[Người nói gì?]

Nghe được tiếng lầm bầm của tôi bằng đôi tai sắc bén của hẳn, Potimas trả lời bằng một giọng đe dọa.

[Potimas, người quá yếu ớt]

Ta không có ý định cho hẳn nghe ta lầm bầm, nhưng vì hẳn đã hỏi nên ta sẽ nói thẳng cho hẳn biết.

[Ta không muốn nghe những lời đó từ một kẻ thỏa mãn với sức mạnh nhất thời từ hệ thống như người]

Ta đâu có nói về mạnh yếu như thế.

Nhưng mà dù ta có nói vậy hăn cũng sẽ không hiểu.

[Đúng rồi, hệ thống. Vậy không lẽ là Thần. Không lẽ kẻ đó đã trở thành Thần! Nhưng, đó là gì? Và tại sao cơ chứ? Aaaaaa, chết tiệt! Con mẹ nó!]

Ta bây giờ còn không hiểu hăn đang nói cái gì nữa, Potimas liên tục chửi rủa một mình như thế.

Có lẽ vì kẻ điều khiển bị ảnh hưởng nên con robot cũng di chuyển một cách khó hiểu.

Mũi khoan bay thẳng vào mặt ta.

Ta dùng răng cắn chặt nó lại.

Có một âm thanh chói tai vang lên, nhưng ta mặc kệ nó và dồn sức vào răng mình, cắn nát mũi khoan.

[Khoan đã. Khoan đã, khoan đã, khoan đã! Đúng rồi, tại sao? Tại sao người còn sống?]

Ô?

Hăn nhận ra rồi à?

[Tại sao người hồi phục rồi? Bên trong lá chắn nhiều Ma Thuật này, tại sao người lại có thể chiến đấu ngang sức với con Gloria Ω? Có chuyện gì đang xảy ra ở đây!?

Người phát hiện hơi bị chậm nhĩ.

Cơ thể của ta bị mũi khoan của con robot cày nát.

Bụng ta bị đục thủng, ngực ta bị đâm xuyên qua, cánh tay ta bị đập cho bay đi, chân ta bị cắt nát.

Nhưng toàn bộ vết thương đó đã hồi phục rồi.

[Không thể nào, không thể nào người cũng đã!? Không lẽ người cũng đã trở thành Thần rồi!?]

Potimas đang la hét như một người điên.

Hắn trước giờ luôn coi thường ta như thế, nhưng bây giờ hắn lại sợ rằng ta đã lên thành Thần trước hắn dù hắn đã tìm cách làm thế suốt thời gian qua.

Chắc chắn như thế sẽ là sự nhục nhã lớn nhất đối với Potimas.

[Sai rồi]

Nhưng mà, tiếc thay chuyện đó không phải là sự thật.

Ta chưa phải là Thần.

Ta không thể trở thành Thần.

Nếu trở thành Thần dễ dàng như thế, đến cả Potimas cũng đã có thể trở thành Thần lâu rồi.

[Ta chưa hề trở thành Thần. Nhưng mà, trong một thời gian ngắn, ta có thể sử dụng sức mạnh ngang với một vị Thần. Chắc hẳn người biết rõ ta đang nói đến biện pháp nào, đúng không?]

Con robot lui lại một bước.

Nhìn cứ như, chính bản thân Potimas đang lui bước trước mặt ta.

[Không thể nào]

[Chính xác là có thể]

[Người bị điên rồi?]

Nói như thế có hơi quá đáng.

Mà, ừ ta nghĩ nếu là theo quan điểm của Potimas thì những gì ta làm hoàn toàn là mất trí rồi.

Bởi vậy ta mới nói người yếu ớt.

Ta cũng yếu ớt, nhưng ta tin rằng ta có sự dũng cảm đủ để đánh cược mạng sống để đạt được mục đích của mình.

[Khiêm Tồn]

Là skill mới của ta, một trong Thất Đại Đức.

Khả năng của nó cho phép ta tạm thời nhận được sức mạnh ngang với một vị Thần.

Lúc linh hồn của ta nhập làm một với một phần linh hồn của Shiro-chan, Đảm-nhiệm-cơ-thể trước kia, linh hồn của ta qua đó cũng đã được tăng thể tích.

Thời điểm đó linh hồn của ta đã đầy đến mức sắp bể rồi, giống như một bình chứa bị nứt chỉ còn một chút là phát nổ.

Linh hồn của Shiro-chan thâm nhập vào, hồi phục những vết nứt ấy.

Nhờ thế, ta có thể học được nhiều skill mới trước kia hoàn toàn nằm ngoài giới hạn của mình.

Ví dụ như Thần Giao Cách Cảm, một skill trước kia ta không cần vì ta là một kẻ cô độc.

Và cuối cùng, lựa chọn của ta chính là Khiêm Tốn.

Đây là skill mà ta giữ bí mật với tất cả mọi người trừ Shiro-chan, vũ khí bí mật của ta.

Ta sẽ không ngần ngại sử dụng vũ khí bí mật này.

Dù nó có đốt cháy chính bản thân linh hồn ta đi nữa.

『Khiêm Tốn: Sức mạnh n% có thể chạm đến các vị Thần. Trả giá bằng chính linh hồn của bản thân, có thể tạm thời nhận được sức mạnh ngang với các vị Thần. Ngoài ra, vượt qua được hệ thống W và nhận được quyền ảnh hưởng đến vùng MA』

Ghi chúTN: You thought it's Shiro, but it was ME, ARIEL! Chap hiện tại vừa ra tối qua và là chap mới nhất

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 298: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩

Trong khi con robot đang bắt đầu hồi phục mũi khoan bị vỡ của nó, ta chụp lấy đầu nó rồi ngay lập tức cắn rời một phần.

Ta cảm giác được vị đắng của kim loại trong miệng mình.

Nhưng nó cũng chỉ là trong giây lát mà thôi, vì những gì ta vừa cắn nát được trong miệng ta ngay lập tức bị phân hủy, biến toàn bộ thành năng lượng thuần túy.

Ít ra skill Tham Ăn của ta vẫn có tác dụng trong miệng.

Mặc dù điều đó có nghĩa là ta sẽ cần phải đưa những gì ta muốn ăn vào miệng trước, nhưng cũng có nghĩa là miễn sao nó vào trong miệng ta thì mọi thứ không cần biết là gì đều có thể bị biến thành năng lượng cho ta hấp thu.

Dù nó có là một con robot được đặc chế để giết Thần đi nữa.

Mặc dù lượng năng lượng ta có thể lấy được mỗi lần cắn như thế là rất ít, nhưng thế này vẫn tốt hơn cố gắng đâm nó trong vô vọng.

Ta đã có thể đoán sơ được thiết kế của con robot này rồi.

Nói cho đơn giản thì nó là một loại robot thiết kế để chiến đấu kiểu tiêu hao lâu dài được truyền rất nhiều năng lượng vào.

Dựa vào mức năng lượng cao của nó, nó được thiết kế để có thể ngay lập tức hồi phục hoàn toàn dù nó bị đánh nát đến mức nào đi nữa.

Những tính năng không cần thiết toàn bộ bị bỏ qua, hoàn toàn chỉ tập trung vào hiệu quả tối đa.

Ngoài ra còn kết hợp với lá chắn nhiễu Ma Thuật và khí độc để vắt kiệt sức đối phương.

Hiểu rồi, hiểu rồi.

Mặc dù nó có hơi giống đi đường vòng, nhưng nếu xét về những chiến thuật có thể có khả năng đánh bại một vị Thần thì chuyện này không hẳn là quá vô lí.

Mặc dù ta đang sử dụng Khiêm Tồn rồi nhưng vẫn rất cực khổ mới đánh ngang với nó.

Còn về việc nó có thực sự có tác dụng với Gyurie hay không thì ta không biết, nhưng ta biết Potimas đã suy nghĩ rất nhiều để hoàn thành được đội hình chiến đấu này.

Chính xác vì lí do đó, và vì đối thủ là ta, nên nó sẽ bị đánh bại.

Ta làm bàn tay thành một mũi thương rồi đâm thẳng vào con robot.

Rồi, ta kích hoạt Ma Pháp bên trong cơ thể con robot.

Lá chắn nhiễu Ma Thuật không phải là toàn năng.

Bên trong cơ thể sinh vật sống bên trong lá chắn, và bên trong những con cờ của hắn nằm phía trong lá chắn, nơi mà hắn nhất định không thể nhiễu Ma Thuật được, thì lá chắn nhiễu sẽ vô dụng.

Dĩ nhiên, vì bọn robot này hồi phục là bằng Ma Thuật, nên nếu gây nhiều thì nó sẽ không là gì hơn một cục sắt.

Không như Shiro-chan, ta không thể phân tích cấu trúc Ma Pháp để vô hiệu hóa lớp chống nhiễu Ma Thuật, nhưng dù không cần dùng biện pháp phức tạp như thế, ta vẫn có thể sử dụng được Ma Pháp.

Miễn sao ta làm vậy bên trong cơ thể con robot.

Thứ ta vừa kích hoạt là Ma Pháp Di Giáo cấp 10.

Tên nó là Hủy Hồn.

Ma Pháp Di Giáo là một loại Ma Pháp trực tiếp ảnh hưởng linh hồn của đối thủ.

Và, Hủy Hồn là loại Ma Pháp có tác dụng phá hủy linh hồn.

Ta đang trực tiếp sử dụng nó bên trong con robot.

Con robot đột nhiên nổi điên lên như nó cực kì kiêng kỵ chuyện đó, và đâm mạnh vào một bên mặt của ta.

Cùng với âm thanh kinh khủng khi một bên xương quai hàm của ta vỡ nát, ta bị đánh văng đi tách khỏi con robot.

Ta nhanh chóng thủ thế lại, đề phòng con robot tiếp cận tấn công.

Nhưng mà, nó không tiếp cận, ngược lại con robot đang chỉ đứng yên cảnh giác.

Xem ra có tác dụng rồi.

Ừ, ta vốn đã đoán được chuyện đó.

Năng lượng tồn tại bên trong linh hồn.

Nếu không có bình chứa là linh hồn, năng lượng sẽ nhanh chóng phân tán ra hết.

Những người có bình chứa linh hồn đặc biệt khổng lồ chính là những vị Thần.

Muốn giết được một vị Thần, sẽ cần phải phá hủy bình chứa- nói cách khác là linh hồn của họ - hoặc khiến họ sử dụng toàn bộ năng lượng đó.

Potimas chọn cách làm tiêu hao năng lượng.

Gọi là hăn chọn, không bằng nói rằng hăn không còn cách nào khác nữa thì đúng hơn.

Giống như ta vừa làm, cũng có thể sử dụng Hủy Hồn để phá hủy linh hồn.

Nhưng mà chuyện đó hoàn toàn là vì lí do ta có thể mượn được sức mạnh của hệ thống.

Không có sự hỗ trợ của hệ thống ta không sử dụng được Hủy Hồn.

Đến cả Shiro-chan cũng chưa thể bắt chước được Hủy Hồn cơ mà.

Nên Potimas lại càng không thể sử dụng được Hủy Hồn mà không có hệ thống hỗ trợ.

Vì thế Potimas bị buộc phải chọn một cách khác.

Dĩ nhiên không phải là Potimas không thể sử dụng Hủy Hồn.

Tất cả những gì hăn cần phải làm là cho toàn bộ Elf đều học Ma Pháp Dị Giáo là xong.

Nhưng mà, Potimas sẽ không bao giờ lựa chọn như thế.

Bởi vì, Potimas cũng không tin tưởng bọn Elf.

Đối với Potimas, bọn Elf cũng chỉ là những công cụ tiện cho hắn mà thôi.

Những công cụ muốn sử dụng được thì phải không gây nguy hiểm.

Vì thế, hắn sẽ không cho phép chúng học bất kì thứ gì có thể trở nên dù chỉ hơi nguy hiểm với hắn đi nữa.

Đối với Potimas như thế, Ma Pháp Dị Giáo là một con dao hai lưỡi.

Việc Ma Pháp Dị Giáo của ta có tác dụng với con robot là một minh chứng cho điều đó.

Nếu Ma Pháp Dị Giáo có tác dụng với con robot là vũ khí bí mật của Potimas như thế, nên chắc chắn nó cũng có tác dụng với hắn.

Trên lí thuyết nếu Gyurie là đối thủ của hắn thì chỉ một hai người biết sử dụng Ma Pháp Dị Giáo không khác gì hơn là uống vài giọt nước cho đỡ khát giữa sa mạc.

Muốn chống lại Gyurie sẽ cần ít nhất vài trăm người cùng học nó nếu không sẽ không đủ.

Nếu Potimas cho nhiều người như thế học Ma Pháp Dị Giáo, vậy lỡ bọn chúng nổi dậy chống lại hắn thì sao?

Vì hắn sẽ lo những chuyện như thế, nên hắn sẽ không bao giờ chọn cách làm đó.

Người ta thường nói làm vua rất cô đơn, nhưng Potimas thì lại khác.

Hắn cô độc là vì hắn muốn vậy.

Hắn thỏa mãn với việc thống trị ở trong khu vườn nhỏ của hắn.

Chỉ cần vẫn là ở trong khu vườn nhỏ đó hẳn sẽ luôn là người đứng đầu.

Chỉ cần vẫn là ở trong khu vườn nhỏ đó, hẳn làm gì cũng sẽ được tha thứ.

Thực sự, đúng là một kẻ nhỏ mọn mà.

Bởi vì thế, nên hẳn mới là một tên khốn.

[Potimas. Để làm ra con robot này, rốt cuộc người sử dụng linh hồn của bao nhiêu người hả?]

Vì ta có thể nghe được tiếng gầm gừ nhỏ của Potimas qua loa phát thanh, nên ta không mong chờ gì có được một câu trả lời ra hồn.

Nhưng mà, ta không thể cứ giữ im lặng được.

Năng lượng tồn tại bên trong linh hồn.

Vì nó có năng lượng, nên con robot này có linh hồn trong người nó.

Nhưng mà, mỗi linh hồn đều có giới hạn chứa năng lượng nhất định.

Giới hạn mà cả ta và Potimas đều không thể vượt qua được.

Con robot này được truyền năng lượng vào đặc biệt chỉ để chiến đấu với Gyurie.

Số năng lượng đó không đời nào lại có thể chỉ sử dụng một linh hồn lại chứa được hết.

Nếu làm được vậy thì Potimas đã trở thành Thần lâu rồi.

Vì thế, con robot này chắc chắn có một số, không, là hàng tá linh hồn nhập chung vào trong nó.

Linh hồn của toàn bộ những người đó bị dồn hết vào một cơ thể máy như thế này.

Ta thương cảm các người.

Nhưng ta sẽ không nường tay.

Hủy Hồn sau khi tiêu diệt một linh hồn, linh hồn đó sẽ không còn lại gì cả, không bao giờ quay về vòng luân hồi nữa.

Đúng nghĩa, là một loại Ma Pháp dị giáo.

Dù thế, ta cũng sẽ không ngần ngại mà sử dụng nó.

Bởi vì ta không có sự xa xỉ để lựa chọn.

Tham Ăn, Hủy Hồn, hơn nữa còn Khiêm Tốn có giới hạn thời gian sử dụng.

Ta sẽ sử dụng toàn bộ để đánh bại Potimas.

[Thứ lỗi cho ta]

Ta chỉ có thể nói một lời xin lỗi ngắn gọn như thế với những linh hồn đáng thương bị biến thành một thứ vũ khí không hơn không kém, và rồi tiếp tục tiến lên.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 299: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪

Ta tự hỏi đã bao nhiêu thời gian trôi qua rồi.

Ta có cảm giác trận chiến kéo dài gần như vô tận vậy.

Nhưng có thể đó chỉ là cảm giác thời gian của ta bị sai lệch và ta chỉ tưởng tượng ra như thế mà thôi, còn sự thật thì trận chiến kết thúc nhanh hơn nhiều.

Ta không nhớ được đây đã là lần thứ mấy ta tấn công rồi.

Bàn tay ta đâm xuyên ngực con robot, và ta kích hoạt Ma Pháp Dị Giáo tiêu diệt một linh hồn bên trong đó.

Con robot run rẩy gần như đang quắn quại, và rồi ngừng di chuyển hoàn toàn.

Dù ta đã rút tay ra rồi, nhưng cái lỗ trên ngực nó không hề hồi phục, mất đi khả năng hoạt động, con robot rơi xuống đất một cách yếu ớt.

m thanh rơi vỡ của nó nhẹ hơn ta tưởng, cảm giác như nó hiện tại chỉ là một cái vỏ rỗng của một công cụ đã mất hoàn toàn ý nghĩa và linh hồn của nó.

Kết thúc rồi.

Không, vẫn chưa.

Dù con robot này có là vũ khí bí mật của Potimas đi nữa, nó cũng không thực sự chính là Potimas. Chỉ khi ta chính thức dùng hai tay này đưa tiễn Potimas đi, lúc đó mới thực sự kết thúc.

Dù nói thế, nhưng vừa rồi thực sự rất cực khổ đó.

Ta nhìn bên ngoài thì không bị thương gì, nhưng bên trong thì ta rách rưới không thể tưởng tượng.

Đó là vì tác dụng phụ ăn mòn linh hồn của Khiêm Tồn.

Số năng lượng ta cướp được từ con robot có hỗ trợ một phần, nhưng chỉ là ở mức thà có còn hơn không mà thôi.

Nếu ta bây giờ mà ngừng sử dụng Khiêm Tồn thì có thể sẽ rất tệ.

Hiện tại ta không khác gì một cây đèn cầy đang bùng cháy mãnh liệt hết cỡ ngay trước khi nó tan biến.

Làm ơn, hãy để ta có thể tiếp tục ít nhất đến lúc xử lí Potimas xong.

-- Nếu cô xong rồi thì ra ngoài đi -

m thanh đó vang trực tiếp trong đầu ta.

Ta đoán đó là một lời nhắn từ Shiro-chan nhỉ?

Lá chắn nhiễu Ma Pháp vẫn còn nguyên thể này mà em ấy vẫn làm được chuyện này dễ dàng như thế.

Thể này làm sao ta dám tự tin được nữa.

Mà, nếu Shiro-chan đã trực tiếp gọi ta ra ngoài như thế, xem ra ta nên đi ra ngoài là hơn.

Ta cưỡng ép cạy mở cánh cửa đã đóng lại lúc ta bước vào.

Đúng là không hổ danh một thứ được tạo ra để nhốt Thần, mở nó ra không hề dễ dàng tí nào.

Sau khi mở được cánh cửa ta thở khò khè hết hơi, và tiếp tục thể trên đường leo lên con dốc dài dẫn đến thế giới bên ngoài.

Những gì ta nhìn thấy hoàn toàn nằm ngoài tưởng tượng của ta.

Khu rừng thì đang bùng cháy khắp nơi.

Những nơi lửa cháy lớn có nhiều thứ hình tròn khổng lồ kì lạ ta không nhận ra nằm rải rác.

Giữa khung cảnh địa ngục đó, là cái bóng một thứ nổi bật hơn tất cả.

Cứ như đang muốn che kín bầu trời, một thứ hình cái đĩa lớn đang lơ lửng ở đó.

Nếu phải dùng kí ức Shiro-chan để tả nó trong một từ thì, ta sẽ nói đó là một UFO.

Là cái thứ mà nghe đồn là có người ngoài hành tinh ngồi trong điều khiển.

Nhưng mà, gọi như thế không hẳn là sai.

Cái đĩa đang lơ lửng đó, rõ ràng là một tàu vũ trụ.

Không thể nào Potimas lại không biết về tình trạng của hành tinh này được.

Lí do duy nhất Potimas lại ám ảnh đến mức này với một hành tinh không khác gì một ngôi nhà làm bằng bài giấy, là vì nơi đây có thứ gọi là hệ thống.

Mặc dù lúc này hắn chửi rủa hệ thống nhiều như thế, nhưng đó là bởi vì hắn cảm thấy hi vọng của mình về hệ thống bị phản bội.

Potimas đã hi vọng rất nhiều ở hệ thống.

Rằng có thể nó sẽ khiến hắn trở thành Thần được.

Nhưng mà, Potimas đã không thể trở thành Thần.

Dù vậy, đánh cược vào một tia hi vọng nhỏ nhoi cuối cùng đó, Potimas đã ở lại hành tinh này.

Hi vọng rằng một ngày hắn sẽ thành công trở thành Thần.

Ngay từ đầu, Potimas đã biết rõ, hi vọng của hắn làm được như thế là nhỏ nhoi đến mức nào.

Vì thế, hắn đã chuẩn bị kỹ từ đầu.

Chuẩn bị kỹ để bỏ trốn khỏi nơi đây.

Potimas luôn sẵn sàng để rời khỏi hành tinh này bất kì lúc nào.

Vì thế, hắn mới có thể thanh thản làm những chuyện không khác gì cố tình phá hủy hành tinh này.

Cái thứ đang lơ lửng trên trời đó, chính là cách hắn muốn bỏ trốn khỏi hành tinh này.

Thế nhưng rồi, hiện tại phương tiện bỏ trốn đó của hắn, đang bị những sợi tơ trắng giữ yên một chỗ.

Giống như một con côn trùng bị mắc vào lưới nhện không thể làm gì ngoài việc ngồi chờ bị ăn.

Ừ.

Cách so sánh đó chính xác đến mức ta bất giác nở một nụ cười.

Shiro-chan, em thực sự tuyệt vời thật đó.

Trong khi chị đang chơi đùa cùng con robot đó, em làm cái quái gì vậy?

Em làm tốt quá chị không thể nói thành lời được luôn rồi nè.

Potimas chắc chắn ở trong đó.

Trong lúc ta đang đánh với con robot kia, khoảng giữa chừng ta không còn nghe được giọng của Potimas nữa.

Nghĩa là hắn đã bỏ rơi con robot và đang chuẩn bị để bỏ trốn từ lúc đó rồi.

Dù là con robot đó đã tốn của hắn không biết bao nhiêu thời gian và công sức như thế, cuối cùng nó cũng chỉ là một công cụ mà thôi, theo quan điểm của Potimas là thế.

Dùng nó để đổi lấy mạng sống của hắn, rõ ràng Potimas sẽ không ngần ngại làm ra lựa chọn đó ngay lập tức.

Trong số những sợi tơ đang trói chiếc tàu vũ trụ đó lại, có một sợi dính lên mặt đất ở gần chỗ ta.

Sợi tơ ấy đủ dày để một người duy nhất có thể bước lên đó không thành vấn đề.

Nhìn sơ xung quanh, ta không thấy Shiro-chan ở đâu cả.

Nhưng mà, vì sợi tơ này ở đây cơ bản đang nói rõ cho ta biết mình phải làm gì, nên ta sẽ làm theo.

Ta leo lên chiếc tàu vũ trụ, sử dụng sợi dây làm cầu nối.

Ta có cảm giác từ này giờ ta không làm gì ngoài leo lên trên cao hết.

Ta có cảnh giác phòng trường hợp bị phản công, nhưng ta nhanh chóng lên được tàu mà không có vấn đề gì.

Xem ra Shiro-chan đã khiến nó vô dụng luôn rồi nhỉ.

Khi lên đến nơi, ta tìm một chỗ nhìn giống lối vào.

Không lâu sau, khi tìm thấy nó ta xé nó rách ra và bước vào trong.

Bên trong tối thui một cách kì lạ.

Không có gì để thắp nó sáng lên cả.

Mà, chuyện đó cũng không quan trọng với ta vì ta có skill Dạ Nhãn rồi.

Ta tiếp tục bước đi.

Đúng là xứng với kích cỡ của con tàu, hành lang ở nơi này dài đến ngu người.

Ta tiếp tục bước đi.

Từ những cánh cửa trong suốt dọc hành lang ta thấy được những nơi nhìn giống nhà máy và nông trại.

Ta khá chắc chắn nơi này được thiết kế đặc biệt để có nhiều người có thể sử dụng nó làm nơi sinh sống.

Bởi vì họ có thể sẽ phải tốn hàng thế kỉ để bay một cách vô định xuyên vũ trụ cơ mà.

Có thể việc hăn có hi vọng ở hệ thống không phải là lí do duy nhất Potimas không rời khỏi hành tinh này, mà cũng vì hăn không chắc chắn về tương lai nữa.

Hành tinh này chỉ có một vị Thần là Gyurie, nhưng những hành tinh khác có thể sẽ có nhiều Thần hơn nữa.

Nếu như thế thì, hẳn chắc chắn sẽ không thể bắt cần được.

Ta tiếp tục bước đi.

Có nhiều robot canh gác xuất hiện, nhưng chúng yếu đến tội nếu so sánh với con ta vừa tiêu diệt ở dưới tầng hầm.

Ta tiêu diệt chúng toàn bộ.

Khi xử lí bọn robot này, ta nhận ra một chuyện, rằng con Gloria Mã Ω gì đó kia rõ ràng là đặc biệt.

Ta tiếp tục bước đi.

Vừa la hét gì đó kì lạ, một phân thân của Potimas tấn công ta.

Phân thân này có một khuôn mặt tuần tú, nhưng vì nỗi sợ và sự bất an nên khuôn mặt đó bị biến dạng đến không ngờ.

Ta đã giết không biết bao nhiêu phân thân của Potimas rồi, nhưng không ai trong số đó có được khuôn mặt biến dạng như thế này.

Rõ ràng dù có bao nhiêu phân thân của hẳn bị giết hẳn cũng không quan tâm, nhưng hẳn lại rất sợ khả năng dù nhỏ bé nhất rằng bản thể của hẳn bị tiêu diệt.

Ừ, dĩ nhiên mà.

Ta nhanh chóng giết chết phân thân đang tấn công đó.

Dù chúng có được máy móc cường hóa đến mức nào đi nữa, ta hiện tại mạnh hơn một vài con phân thân đơn giản rất nhiều.

[Ngắn gọn mà nói, người bị chiếu bí rồi]

Ta bước, rồi lại bước, và rồi khi ta cuối cùng đến nơi thì, hắn đang ở đó.

Cơ thể của một tên Elf già nua, nằm bên trong một chiếc ống hình trụ trong suốt.

Cơ thể đó được dính vô số ống và dây nhợ.

Có lẽ bên trong chiếc ống đó có chứa dung dịch hoặc chất đặc biệt gì đó, nhưng tên Elf già đó không hề cử động chút nào.

[Ngừng lại! Ngừng lại, ngừng lại, ngừng lại đó! Tôi không muốn mọi thứ kết thúc ở đây! Tôi phải sống đến bất tử! Tôi cầu xin cô đó! Xin ngừng lại đi!]

Mà, thay vì cử động thì, tiếng la hét của hắn đang vang lên từ loa phát thanh ở đó.

Cùng với vô số lời cầu xin ta dừng lại, cũng có vô số âm thanh gào thét vô nghĩa nữa.

Vì hắn không cần thở, nên hắn cũng có thể la hét liên tục không ngừng được.

Với Potimas thì, cơ thể này không phải là bình chứa để hắn sử dụng, nó chỉ cần phải tiếp tục sống mà thôi.

Nếu cần hoạt động gì đó thì hắn chỉ cần sử dụng phân thân là được.

Cái bị thít vô dụng ngoài việc sống và tồn tại không thể làm gì khác thậm chí là di chuyển đang nằm yên trong ống trụ đó, chính là bản thể của Potimas.

Ta đã đoán được từ lâu rằng hắc có lẽ đã biến thành cái dạng này, nhưng khi tận mắt thấy mới biết nó thảm hại đến mức nào.

Cứng đầu tiếp tục sống sót, kẻ không muốn gì hơn ngoài chuyện đó - đây chính là số phận của hắc.

「Tôi không muốn chết! Tôi không muốn chết! Kh-không! Ta không muốn chết-t-t-t-t-t!!!」

「Không may thay Potimas, những gì ta sắp làm với người còn tệ hơn chết nữa」

Ta sẽ không thương hại Potimas gào thét không ngừng này.

Nhưng mà, ta cũng không có được cảm giác "đáng đời" khi nhìn hắc nữa.

Ta đã tưởng mình sẽ hả hê hơn, thậm chí là giận dữ hơn thế này, nhưng hiện tại ta không cảm thấy gì cả, đến mức ta ngạc nhiên.

「Ma Pháp Vực Tối」

Nghe những lời lầm bầm của ta, Potimas bắt đầu gào thét còn điên cuồng hơn nữa.

Ma Pháp Vực Tối là một loại Ma Pháp đặc biệt.

Không như Ma Pháp Di Giáo trực tiếp phá hủy linh hồn, Ma Pháp Vực Tối phân hủy linh hồn, rồi trực tiếp đưa nó về cho hệ thống.

Chỉ đơn giản mà giết hắc như thế là không đủ.

Kẻ này, đến tận linh hồn của hắc, phải trả hết lại những gì hắc lấy đi khỏi thế giới này.

Ta bắt đầu chuẩn bị Ma Pháp Vực Tối.

Không như Ma Pháp Dị Giáo, Ma Pháp Vực Tối yêu cầu một công thức Ma Pháp cực kì phức tạp.

Ta nghĩ rằng D-sama cố tình làm thế này.

Ma Pháp Dị Giáo được tạo ra để có thể chống lại Thần.

Còn Ma Pháp Vực Tối là để trừng phạt bằng cách trực tiếp cưỡng ép cống hiến cho hệ thống.

Nghĩa là, làm như thế sẽ tốt hơn so với việc để chúng tiếp tục luân hồi.

Việc kích hoạt Ma Pháp tốn rất nhiều thời gian, khiến ta bí mật nghĩ rằng đây chính là bằng chứng cho việc nó không được tạo ra vì mục đích chiến đấu. (TN: Cho những ai quên rồi, Ma Pháp Vực Tối là 1 series "Ngục", mô tả từng cái là địa ngục dành cho từng loại người)

[Tạm biệt, Phụ Thân]

Ta kích hoạt Ma Pháp Vực Tối lên bản thể của Potimas, lúc này không còn nói được gì nữa ngoài những lời gào thét vô nghĩa.

Thế rồi, chỉ còn lại sự im lặng tột cùng.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 300: Cuộc Chiến Kết Thúc, Và Rồi...

Những phân thân đang theo dõi hệ thống vừa cảm giác được vị trí Siêng Năng Chủ bị bỏ trống.

Tôi nhanh chóng sắp xếp để lấp lỗ hổng được vị trí Chủ bỏ lại, chỉnh sửa để hệ thống không bị ảnh hưởng.

Ngoài ra, tôi còn cưỡng ép đẩy tồn tại của bản thân mình vào vị trí Chủ vừa được bỏ trống đó.

Như thế này, chỉ còn một vị trí Chủ nữa thôi.

Vị trí Siêng Năng Chủ bị bỏ trống như thế, nghĩa là Potimas đã chết.

Chết, hay nói đúng hơn là bị tiêu diệt.

Có thể nói một Potimas chỉ muốn sống vĩnh viễn không bao giờ chết, hiện tại lại chịu một số phận còn tệ hơn cả cái chết là quả báo của hăn.

Hăn đã tích ác nhiều đến mức quả báo như thế là còn chưa đủ nữa.

Tôi bước vào cái UFO bị dây tơ của tôi làm cho đứng yên một chỗ.

Cái UFO này sau khi tôi vừa bắn rơi hết lũ nhím biển và cái kim tự tháp thì chui ra.

Nếu tính thời điểm nó xuất hiện thì, tôi đoán rằng đây là biện pháp cuối cùng của Potimas, nên tôi mới bắt giữ nó lại thay vì bắn hạ nó, xem ra suy

đoán của tôi đã đúng.

Nếu hóa ra đây đã là một biện pháp đánh lạc hướng khác nữa thì tôi sẽ thực sự bất ngờ đó.

Nếu như vậy thật thì tôi sẽ phải đánh giá lại Potimas cao hơn một tầng nữa.

Mà, việc Potimas chết như thế có nghĩa là mọi chuyện thực sự đã kết thúc rồi.

Ở cuối hành lang dài một cách vô ích, tôi tìm thấy Ma Vương đang ngồi trên một chiếc ghế, nhìn thẳng vào một thứ có vẻ giống bảng điều khiển.

[Kết thúc rồi]

[Ừm]

Ma Vương chỉ nói thế không quay đầu lại.

Một mối thù và mối liên hệ kéo một thời gian dài như thế đã kết thúc rồi, nên tôi đoán cô ấy có không ít cảm xúc đang sôi trào trong lòng.

Nghe giọng cô ấy có vẻ không quan tâm như thế, tôi đoán cảm xúc của cô ấy đang sôi sục quá nhiều đến mức cô ấy không thể hiểu được cả cảm xúc bản thân mình luôn rồi.

Có vẻ cô ấy là loại người khi phải chịu đựng quá nhiều cảm xúc thì sẽ trở nên vô cảm.

[Nhìn này]

Ma Vương đang nhìn cái gì đó trên màn hình.

Nhìn sơ qua đó, tôi thấy được một thứ vô nghĩa.

Là một thí nghiệm thử Phong Thần bằng cách sử dụng linh hồn người luân hồi à.

Bỏ qua toàn bộ chi tiết lí thuyết dài dòng, cơ bản thì nó là một thí nghiệm với ý định trộn lẫn toàn bộ linh hồn của người luân hồi lại để tạo ra một vị Thần.

Potimas đã bỏ cuộc việc sử dụng sức mạnh hệ thống để trở thành Thần rồi.

Dù có lấy được nhiều điểm kinh nghiệm đến mức nào đi nữa hẳn vẫn không thể vượt qua được giới hạn.

Vì thế hẳn nghĩ rằng sử dụng một dạng điểm kinh nghiệm mới, là linh hồn từ nhân loại của một thế giới khác, là linh hồn của người luân hồi, có thể việc đó sẽ khiến hẳn phá vỡ được giới hạn kia.

Thật vô nghĩa.

Ờ thì, cơ bản, chắc là vậy.

Tại vì, theo tôi thấy thì chuyện này không có chút hi vọng nào thành công cả.

Dù có thu thập toàn bộ linh hồn trong thế giới này cũng không thể phá vỡ được giới hạn.

Nên phải thử sử dụng linh hồn từ thế giới khác hử!?

Làm vậy mà làm được một vị Thần thì đã không khó như vậy rồi biết không.

Dĩ nhiên bản thân tôi dễ dàng biến thành Thần như thế thì không có quyền nói vậy.

Vậy ra đây là lí do thật sự hần đã tập trung người luân hồi lại à.

Sensei sẽ bị sốc lắm đây.

[Ừm, chắc hẳn Potimas không thực sự nghĩ rằng việc này có thể tạo được một vị Thần chứ nhỉ? Chắc chỉ là một kiểu hi vọng "lỡ được thì sao" mà thôi]

[Nhưng mà, nếu như thế thì, hần lại hơi quá nghiêm túc về việc xác nhận lí thuyết, thậm chí còn đang chế tạo dụng cụ cho việc đó nữa?]

[Cách làm việc của Potimas thực sự quá khó hiểu]

Thông tin trên màn hình cho thấy, rất nhiều chi tiết đến phần nhỏ nhất về các loại dụng cụ đang được phát triển vì lí do đó, và kết quả của những thí nghiệm nhằm xác định thí nghiệm có thể thành công hay không.

Những người luân hồi bị cưỡng ép đưa vào một môi trường khó để học được skill hết mức có thể, có vẻ nhằm mục đích tránh việc linh hồn họ bị hệ thống thay đổi.

Nói sao nhỉ - kiểu như là đang chuẩn bị kĩ đến tận răng, chỉ để có thể tiến hành thành công một thí nghiệm có tỉ lệ thấp đến không tưởng.

Điều đó cho thấy hần muốn trở thành Thần đến mức nào.

Chắc hẳn hần cực kì muốn chuyện đó.

[May mà vì hần cẩn thận và tỉ mỉ quá mức nên hần không kịp thực hiện chuyện này nhỉ. Nếu chúng ta mà trẻ chỉ một năm nữa thôi thì dụng cụ đã hoàn thành và những người luân hồi có khi đã bị ném vào máy xay hết rồi]

Nếu cô không nói chuyện nghe đáng sợ như thế thì tốt hơn.

Nhưng mà, Ma Vương nói đúng.

Lần này vì Potimas cẩn thận quá mức nên chúng ta mới thành công.

Mà, thực ra nếu hẳn định làm gì đó với người luân hồi thì tôi đã khiến kế hoạch tiến hành sớm hơn, thậm chí là tự mình tấn công luôn rồi.

[Còn nữa nè - có hàng tấn văn kiện khác nhau ghi chép lại quá trình nghiên cứu của Potimas]

[Oa!]

Tôi không thể không thốt lên như thế.

Những kết quả nghiên cứu của Potimas.

Xem ra còn có nhiều thứ vô nghĩa hơn tôi tưởng tượng nữa.

[Được rồi, sau khi chị xem sơ qua hết nội dung thì chúng ta sẽ tiêu hủy chúng, được không]

[Được thôi]

Nếu để thứ này tồn tại sẽ không có gì tốt đẹp xảy ra cả.

Nói chứ, tôi không nghĩ Ma Vương cần phải xem xét lại chúng làm gì.

[Bên này thế là hết, bên em sao rồi?]

[Cô đang hỏi về mọi người đúng không?]

Nếu phải nói thì có lẽ là mọi thứ đều đã được xử lí xong hết rồi.

Việc thu thập xác bọn nhím biển và cái kim tự tháp kia sẽ sớm kết thúc thôi.

Ngọn lửa đã được dập tắt để tránh cơn cháy rừng lan ra xa hơn.

Hơn nữa, căn cứ bí mật dưới lòng đất đã bị phá hủy hoàn toàn không để lại gì.

Ngoài ra,

[Elf duy nhất còn sống hiện tại chính là Sensei]

Toàn bộ bọn Elf đã bị tiêu diệt hoàn toàn.

Vẫn còn những người mang nửa dòng máu Elf hoặc một phần tư, nhưng không còn Elf thuần huyết nào trên thế giới nữa.

[Ra vậy. Vậy thì, sau khi con tàu vũ trụ này bị phá hủy, mọi chuyện thực sự sẽ kết thúc sao]

[Cảm động lắm sao?]

[Chị đoán thế]

Nhìn khuôn mặt của cô ấy từ một bên, tôi thấy mặt Ma Vương nhìn hiền hậu bất thường.

[A, đúng rồi. Chị giữ lời hứa rồi nhé]

Lời hứa?

A.

Là lúc tôi nói mình sẽ không tha thứ nếu cô ấy chết đi.

[Tôi đã hoàn thành nhiệm vụ an toàn rồi thưa sếp]

Ma Vương quay người lại trên ghế nhìn tôi, và đưa một tay lên trán giỡn chơi.

An toàn, sao.

[Cô gọi đó là an toàn sao?]

[Miễn sao chị còn sống, thì đây là một cái giá rất rẻ]

Ma Vương mỉm cười trả lời.

Dù cô ấy hiện tại đang sắp chết đến nơi, thậm chí còn không đủ sức đứng dậy khỏi chiếc ghế đó nữa rồi.

Trên người Ma Vương không có vết thương nào.

Nhưng mà, trên linh hồn của cô ấy thì lại đầy những vết thương sâu.

Sự hiện diện hùng mạnh trước kia của Ma Vương đã trở nên yếu ớt đến lạ.

[Cô nghĩ sẽ thế nào?]

[Hmm. Chị nghĩ nếu nghỉ ngơi một chút thì chị sẽ có thể hoạt động bình thường lại. Hiện tại chị có hơi mệt mỏi vì bị cạn kiệt Ma Lực thôi. Sau khi hồi phục rồi thì chị sẽ có thể di chuyển lại]

[Nói cách khác, không thể chiến đấu nữa, đúng không]

[Thực ra thì, nếu chị không ngại làm giảm tuổi thọ hơn nữa thì vẫn sẽ làm được]

[Ma Vương]

[Chị đùa mà. Nói chung thì, chẳng nào chị cũng sẽ không sống được quá lâu nữa. Chắc là còn khoảng một năm. Tất cả những gì chị còn phải là sống những ngày cuối đời của mình bằng chính hai mắt mình nhìn thấy sự kết thúc]

Ngay từ đầu, Ma Vương đã không còn quá nhiều thời gian để sống rồi.

Nhưng mà lẽ ra cô ấy còn nhiều thời gian hơn thế.

Thế nhưng, trả giá bằng cách giảm tuổi thọ trong cuộc chiến vừa rồi, cô ấy chỉ còn một năm thôi.

「Tới đây chị hết việc rồi. Nói thật thì, chị muốn làm được nhiều hơn nữa, nhưng mà chị sẽ để mọi chuyện còn lại cho em đó, Shiro-chan」

「Cứ để nó cho tôi」

「Vậy thì, bắt đầu thôi nhỉ?」

Tôi gật đầu trả lời câu hỏi của Ma Vương.

Potimas, kẻ thù của cả thế giới này, đã bị xử lí xong.

Bây giờ là đến lúc cứu rỗi thế giới.

Có điều, thứ tôi cứu là thế giới, không phải là Nhân Loại.

Vì thế, những việc tôi sắp làm sẽ biến tôi thành kẻ thù của cả Nhân Loại.

Đã đến lúc tiêu diệt Nhân Loại, để cứu thế giới và Nữ Thần.

Dù chính bản thân Nữ Thần không hề muốn chuyện đó.

《Điều kiện đã đủ. Học được skill 『Greed』 》

《Điều kiện đã đủ. Nhận được danh hiệu 『Tham Lam Chủ』 》

《Bằng tác dụng của danh hiệu 『Tham Lam Chủ』 , học được skill 『Giám Định LV10』 và 『Chinh Phục』 》

[Tehee! Hắc chết rồi! Tên khốn đó chết rồi! A, như thế này, như thế này cuối cùng mình cũng được tự do rồi! Hãy chờ em, onii-sama! Bây giờ với sức mạnh của, em sẽ có thể biến onii-sama thành của em rồi! Anh sẽ là của mình em thôi! Tehee, tehehehehehehehehehe!]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chàng Trai Trẻ Thấy Một Giấc Mơ

Góc nhìn của Natsume Kengo

~~~~~

Ô, ra đây chính là cái chết.

Mặc dù ta đang nói về bản thân mình, nhưng ta lại có cảm giác xa lạ không giống thật.

Nhưng mà, biết sao giờ đây.

Bởi vì đây chỉ là một giấc mơ mà thôi.

Nếu đây là sự thật thì ta đã hết hoảng rồi.

Bởi vì đây là giấc mơ, nên khi ta chết ta chỉ đơn giản là thức dậy thôi.

Vậy là, giấc mơ chết tiệt này cuối cùng cũng kết thúc rồi à?

Thực sự là một giấc mơ không thể khốn nạn hơn được.

Ta, làm Hoàng Tử của Đế Quốc là chuyện có không ai tin nổi đúng không nào?

Ta vốn đã biết đây là giấc mơ từ sớm rồi.

Không phải vậy sao?

Đây không phải là một giấc mơ bình thường.

Đây là thứ người ta gọi là một giấc mơ tỉnh (TN: Lucid dream, cơ bản là mơ nhưng biết rằng mình đang mơ và có thể điều khiển mọi hành động như ngoài đời thật)

Khi đã biết đây là giấc mơ rồi thì ta bắt đầu thích làm gì thì làm.

Bởi vì đây chỉ là mơ mà thôi.

Vì đây là giấc mơ của ta, nên không phải mọi thứ đều như ta muốn được sao?

Ta có thể ích kỉ, xa hoa, thỏa mãn bản thân tùy thích thế nào cũng được.

Ta là một Hoàng Tử, và theo lời những người xung quanh ta nói, không có gì là ta không thể làm được cả.

Mà, dù nói vậy nhưng ta không có TV, cũng không có smartphone, mặc dù những món ta ăn mỗi ngày rất ngon nhưng ta không có cảm giác nó xa hoa như ta tưởng tượng ra.

Đành vậy thôi chứ biết sao giờ.

Vì bối cảnh của giấc mơ này lại là một thế giới ảo tưởng.

Ta có hơi thấy kì lạ vì thức ăn vẫn có vị dù đây là một giấc mơ.

Không phải trong giấc mơ thì ta nên mơ được ăn những bữa ăn ngon hơn sao.

Tại sao trí tưởng tượng của ta lại kém như thế.

Dù ta có than phiền với đầu bếp đi nữa thì, bữa ăn cũng không hề thay đổi chút nào cả.

Ta bắt đầu nhớ vị đồ ăn do Mẹ làm.

Mặc dù ta đã muốn tỉnh dậy khỏi giấc mơ này lắm rồi, nhưng nó lại vẫn cứ tiếp tục và tiếp tục không ngừng.

Mới đầu thì giấc mơ này vui vì nó giống như một trò chơi, nhưng càng về sau nó lại càng chán.

Đa số quái vật thì quá yếu đuối, và những con quái vật mạnh hơn lại ở quá xa.

Ta là một Hoàng Tử nên họ không để cho ta đi đến những nơi nguy hiểm như thế.

Tại sao trong mơ mà lại cứng nhắc như thế chứ.

Không phải trong mơ sẽ có thứ giống như dịch chuyển tức thời sao?

Trong lúc ta đang buồn chán vì mọi thứ như thế, ta đã nhập học ở một ngôi trường ở một đất nước khác.

Ta không mong đợi quá nhiều ở đó.

Mọi thứ đều chỉ thú vị lúc đầu mà thôi, rồi khi đã quen với môi trường thì mọi chuyện sẽ lại buồn chán như cũ mà thôi.

Thế nhưng, không như ta nghĩ, đến đó lại có thứ khác với lúc trước.

Chính xác mà nói, là họ.

Có một vài bạn học của ta ở đó.

Ừ thì, đây là giấc mơ của ta nên ta không quá ngạc nhiên vì họ ở đó.

Nhưng mà, thay vì những người ta chơi thân thì lại là Yamada và Ooshima ở đó.

Bởi vì nếu như là giấc mơ của ta bình thường thì người đầu tiên ở đó là Issei mới đúng chứ.

Tại sao cậu ta lại không có ở đây chứ, chết tiệt thật.

Thậm chí còn có Sensei ở đây, và Sensei có vẻ biết mọi người đang ở đâu, nhưng dù ta có hỏi cô ấy cũng không nói cho ta biết Issei đang ở đâu.

Mặc dù không có Issei ở đây thực sự khó chấp nhận, nhưng vì có những người khác nên cũng không sao

Có thể ta sẽ tìm được niềm vui trong giấc mơ chán nản này của mình.

Mới đầu ta nghĩ như thế.

Nhưng chỉ là ban đầu mà thôi.

Ở trường Yamada lúc nào cũng là tâm điểm của mọi người.

Mọi người ai cũng tập trung quanh Yamada một cách tự nhiên.

Hơn nữa toàn bộ đều là những người thực sự hâm mộ Yamada mà thôi.

Mặc dù ta cũng có nhiều người xung quanh ta giống Yamada, nhưng họ không hề ưa thích gì ta, cái họ thích chính là cái danh hiệu "Hoàng Tử của Đế Quốc".

Những người đó cũng có không ít tiếp cận Yamada, nhưng đều bị Ooshima ở bên cạnh hắt hủi.

Nhờ thế, Yamada có thể cứ là bản thân mình không cần phải lo lắng về những thứ như bị lợi dụng vì quyền lực chính trị hay là cản trở những kẻ kia.

Với tính cách tự nhiên ấy hẳn lại càng thu hút được nhiều người hơn nữa.

Ta luôn luôn đứng cách hăn chỉ có một bước mà nhìn.

Nhưng bước ấy lại bị chặn lại bởi một bức tường dày cảm giác như không thể vượt qua.

Ta biết.

Ta biết rằng Yamada không giỏi ứng xử với ta.

Ta ít ra cũng biết mình không điểm tính cách nào đáng khen cả.

Nếu không có Issei, sẽ có nhiều người thù ghét ta hơn là thích ta.

Nhờ có Issei, nên ta mới đứng được ở vị trí tâm điểm của bọn con trai như thế.

Vì có cậu ta ở sau, nên ta mới có thể cứ là bản thân mình được.

Nếu không có cậu ta, ở bên ta ngoài một đám nhàm chán vô dụng ra không có ai khác.

Tại sao Yamada lại được vui vẻ như thế ở đó, còn ta lại có cảm giác trống trải như thế này chứ?

Tại sao ta lại cảm thấy tệ hại như thế này dù đây chỉ là một giấc mơ mà thôi?

Nếu mơ thì lẽ ra ta phải mơ một giấc mơ vui vẻ hơn chứ.

Đúng rồi, mọi thứ đều chỉ là một giấc mơ.

Nên có thể ta muốn làm gì cũng được đúng không?

Suốt thời gian qua như thế rồi nên giờ không thể nào ta và Yamada lại thân thiện với nhau được, vậy thì cứ đến trực tiếp đối mặt với nhau luôn thì sao?

Để thử xem ai mới là người giỏi hơn.

Thế rồi, cuối cùng ta thua hoàn toàn.

Lòng kiêu hãnh của ta bị chà đạp không thương tiếc.

Vì đẳng nào đây cũng là giấc mơ, nên ta cứ ngày càng quá đáng hơn, để rồi nhanh chóng biến thành cố gắng ám sát hăn.

Và rồi ta cũng thất bại và bị mất đi toàn bộ chỉ số và skill.

Lúc đó ta giống một tên tép riu yếu ớt đến buồn cười.

Nhưng ta sẽ không bỏ cuộc.

Bởi vì đây là giấc mơ của ta.

Chỉ cần còn hi vọng thì một ngày nào đó nó sẽ thành sự thật.

Giữ vững hi vọng đó, bằng sức mạnh mới của ta, đã đến lúc trả thù rồi.

Ta còn được Wakaba-san hỗ trợ nữa nên lần này ta chắc chắn sẽ thắng.

Hế?

Wakaba-san tại sao lại chấp nhận hỗ trợ cho ta, và từ lúc nào vậy?

Kí ức của ta rất mơ hồ, nhưng dù sao cũng chỉ là một giấc mơ không phải sao?

Những giấc mơ bất ngờ thay đổi là chuyện bình thường.

Dù là một giấc mơ tỉnh đi nữa thì mơ vẫn là mơ.

Hăng hái hết sức, ta tái đấu lại với Yamada.

Hết sức tự tin như thế thách đấu, cuối cùng ta vẫn bị lật kèo thảm hại

Này, đùa với ta à?

Người quá mạnh đi Yamada

Người, thể loại nhân vật chính như người đang làm gì ở trong giấc mơ của ta vậy?

Đổi chỗ với ta coi.

Thật đáng buồn cười.

Cuối cùng ta đơn giản là bị ai đó đập vỡ đầu mà chết.

Đến tận cùng, ta vẫn chỉ là một tên tép riu, chết tiệt.

Xem lại sự cố gắng của ta từ trước đến giờ khiến mọi chuyện buồn cười đến không thể cười nổi.

Nhưng mà, ta cuối cùng có thể tỉnh dậy khỏi giấc mơ khốn nạn này rồi.

Một cái kết cục thật khốn nạn như thế, nó là lời nhắc nhở ta rằng mình quá ngạo mạn rồi hay sao?

Chắc là vậy rồi.

Khi tỉnh dậy nhớ phải khiêm tốn từ nay trở đi sao?

Đúng là, ta trước giờ luôn chỉ nghĩ gì làm đó thôi, đúng không.

Mỗi lần như thế Issei lại là người phải dọn dẹp dùm ta, nên ta tốt nhất phải biết học từ sai lầm của mình.

Đầu tiên, khi tỉnh dậy ta sẽ chào Mẹ buổi sáng.

Không biết sáng mai bữa ăn sẽ là gì nhỉ?

Ta thật mong chờ.

Trước giờ ta không nghĩ về chuyện đó bao giờ, nhưng sau một giấc mơ dài như thế này ta thật thấy hoài niệm quá đi.

Và rồi, khi đến trường ta sẽ kể lại giấc mơ này cho Issei.

Ta sẽ than phiền rằng "tại sao mà mãi không chịu xuất hiện chứ hả"

Và rồi Issei sẽ làm một vẻ mặt "mày đang nói cái quái gì thế?"

Đúng rồi, ta cũng sẽ kể lại giấc mơ này cho Yamada nữa.

Rằng trong mơ hẳn ta dùng cảm và ngẫu đến mức nào.

Tên đó ghét ta, nhưng ta mong rằng ta dùng cơ hội này để thân nhau hơn được một chút.

Chỉ cần có Issei thì ta sẽ có thể tiến từng bước một được.

Cơ mà nếu ta bất ngờ nói chuyện với Yamada chắc hẳn sẽ hơi bối rối một tí.

Ài.

Không biết ta có thể thức dậy sớm hơn một tí được không.

Trở về thôi.

Về hiện thực.

Tỉnh dậy đi.

Nhanh nào, tỉnh dậy đi...

Ghi chúTN: Issei, là Sakurasaki Issei, một trong những học sinh đã chết trong danh sách của Sensei, được gọi là người duy nhất Natsume chấp nhận và nghe lời khuyên

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ①

Người đàn ông lắc nhẹ cái ống nghiệm.

Bên trong ống nghiệm là một chất lỏng màu đỏ sẫm vì bị lắc lên.

Sử dụng một ống trích dung dịch, ông ta hút thứ chất lỏng trong đó ra khỏi ống nghiệm.

Người đàn ông đó từ tốn nhỏ từng giọt chất lỏng một đó qua nhiều ống nghiệm khác một cách lành nghề.

Mỗi khi một giọt chất lỏng được thêm vào, dung dịch bên trong mỗi ống nghiệm lại phản ứng.

Người đàn ông quan sát phản ứng của từng ống, để chuẩn bị cho thí nghiệm tiếp theo.

Bàn tay của ông ta không ngừng lại.

Nơi ông ta đang làm việc vừa giống một phòng thí nghiệm, vừa giống một phòng y tế.

Vì nơi đây có dụng cụ cho cả hai việc đó, nên gọi thế nào cũng là đúng, nhưng muốn gọi chính xác nơi này là gì, thì đó là phòng thí nghiệm.

Lí do, là vì những người nằm trên giường không phải là bệnh nhân, mà là vật thí nghiệm của ông ta - những con chuột bạch của ông ta.

Người đàn ông đó, Potimas Hyphenath, đưa ánh mắt lạnh lẽo nhìn cô bé đang nằm trên giường.

Ánh mắt đó lạnh lùng, vô cảm, như thể đang nhìn một con thú không hơn không kém.

Dù cô bé đó là con gái ruột của ông ta.

Từ phản ứng của những ống nghiệm đó, có thể thấy rằng không có gì thay đổi kể từ hôm trước đó lúc ông ta thêm chất lỏng đỏ kia vào lần đầu.

Nhưng mà, cũng không phải là không có gì khác thường.

Ở trong chất lỏng màu đỏ kia, có thể thấy được một lượng nhỏ chất độc.

Từ trong máu của bé gái đang nằm trên giường.

Không phải Potimas đã đưa chất độc vào cơ thể bé gái đó.

Chính cơ thể của cô bé đang tạo ra chất độc.

Nhưng mà, cơ thể bình thường của một Nhân Loại không hề có khả năng làm vậy, và bởi vì chất độc cứ liên tục tích tụ trong máu của cô bé, nên hiện tại nó đang ăn mòn dần cơ thể của cô bé.

Vì cô bé đã phải liên tục chịu đựng chất độc như thế từ lúc vừa chào đời, nên cô bé thậm chí còn không thể rời khỏi giường nữa.

Nhưng mà, nếu hỏi rằng cô bé ấy liệu có được một cuộc sống bình thường nếu cơ thể cô bé khỏe mạnh hay không, thì câu trả lời là không.

Bởi vì cha của cô bé là Potimas, và bởi vì cô bé không phải là một Nhân Loại thực sự, nên cô bé ngay từ đầu đã không thể sống một cuộc sống bình thường rồi.

Cô bé ấy là một con chuột bạch.

Mặc dù cô bé đúng là con gái ruột của Potimas, nhưng vì cô bé được tạo ra bằng những cách thức không chính thống, nên cô bé chỉ có thể sống như một con chuột bạch.

Nhưng mà, rất khó để nói cơ thể bị chất độc ăn mòn của cô bé có thể tiếp tục sống được bao lâu.

Bé gái này là một chimera.

Là kết quả của việc trộn lẫn DNA của Nhân Loại và một động vật khác.

Cô bé chính là một trong số ít thí nghiệm đã thành công.

Cô bé là kết quả của một thí nghiệm muốn thêm các tính trạng của động vật vào con người, bằng cách tái xử lý tế bào trứng đã được thụ thai.

Nhìn bên ngoài cô bé là một Nhân Loại, nhưng bên trong thì lại khác đến không thể nào khác hơn.

Cô bé không có một cái tên.

Nhưng mà, dựa vào tên của giống nhện mà gen của cô bé bị dung hợp cùng, thì cô bé có một Mã hiệu, là Taratect.

☆

Từ lúc ông ta bắt đầu để ý, thì Potimas Hyphenath đã nhận ra mình khác hẳn với những Nhân Loại khác xung quanh mình.

Theo ông ta thấy, họ thực sự rất khó hiểu.

Tại sao người ta lại có thể sống một cách ung dung như thế?

Con người sẽ chết.

Đó là một kết cục cuối cùng chờ đợi mọi người không phân biệt ai, dù là một người vĩ đại hay là một tên tội phạm khét tiếng.

Potimas đã cực kì sợ hãi chuyện đó.

Lúc nào cũng sợ chết, lúc nào cũng nghĩ về cái chết.

Vì thế, ông ta thực sự không hiểu được tại sao mọi người lại ít khi nào nghĩ đến cái chết như thế.

Tại sao họ không sợ hãi?

Tại sao họ không chống cự?

Potimas thực sự rất không muốn chết.

Từ lúc còn là sơ sinh ông ta đã luôn có một nỗi sợ cái chết có thể đến bất cứ lúc nào.

Làm sao để ông ta né tránh hiện thực cuối cùng đó được?

Suốt tuổi trẻ của mình ông ta suy nghĩ thật kĩ về điều đó.

Vì thế, ông ta bắt đầu học tập và xem xét toàn bộ các lĩnh vực khoa học có tồn tại.

Để có thể tìm được câu trả lời rằng liệu thực sự có cách để sống sót hay không.

Kết luận cuối cùng là - không có bất kì lĩnh vực khoa học nào có khả năng tránh được cái chết.

Dĩ nhiên là vậy.

Nếu thực sự có, vậy chắc chắn mọi người đã biết về nó rồi.

Trường sinh bất lão là ước mơ của tất cả mọi người, nó được gọi là ước mơ chính vì nó không thể thực hiện được.

Một ước mơ xa vời không khác gì một thế giới ảo tưởng.

Vì nó không thể thực hiện, nên có rất ít Nhân Loại đã thử làm chuyện đó, hơn nữa bằng chứng cho chuyện đó còn thiếu bằng chứng hơn những thần thoại và truyền thuyết cổ xưa nữa.

Dù thế đi nữa, Potimas chưa hề bỏ cuộc.

Nếu ông ta bỏ cuộc ở đây, ông ta sẽ phải ngồi chờ cái chết không thể tránh được.

Ông ta từ chối không chấp nhận chuyện đó.

Vì thế, Potimas thực sự muốn thử để tìm ra nó.

Tìm ra bí mật cho sự trường sinh bất lão.

Sử dụng những phương pháp khoa học thuộc nhánh sinh học tế bào, ông ta bắt đầu nghiên cứu.

Chưa đến 10 tuổi ông ta đã nhảy lớp đủ để lên thành sinh viên đại học, và trước 20 tuổi ông ta đã trở nên nổi tiếng khắp thế giới nhờ vô số khám phá của mình.

Nhưng mà, mục đích nghiên cứu chủ yếu của ông ta chưa hề có chút kết quả nào.

Nhận ra rằng chỉ riêng khoa học là không đủ, Potimas dần bắt đầu nghiên cứu những cấm kỵ.

Nghiên cứu về một chủ đề mà Nhân Loại không thể với tới, là Ma Thuật.

Trên thế giới này có vô số sinh vật bí ẩn.

Có không ít câu hỏi về cấu tạo sinh học của chúng, và tri thức Nhân Loại là hoàn toàn không đủ để giải thích.

Trong số đó, sinh vật nổi bật nhất, bị giấu trong một lớp màn bí ẩn, là loài Rồng.

Rồng chỉ sinh sống trong những khu vực chưa ai thám hiểm sâu trong những vách núi chọc trời, hoàn toàn tách biệt khỏi Nhân Loại.

Bất kì kẻ ngu ngốc nào cố gắng thử giao tiếp đều đồng nghĩa với hứng chịu cơn giận của loài Rồng.

Trong quá khứ, những Nhân Loại đã cố thử giải thích bí ẩn về loài Rồng đều đã phải hứng chịu sự chống cự mãnh liệt.

Vì thế, ít ai hiểu được gì về loài Rồng.

Nhưng mà, chúng sở hữu một loại kĩ thuật có khả năng tạo ra những hiện tượng không thể giải thích được bằng khoa học.

Kĩ thuật đó được Nhân Loại gọi tên là "Ma Thuật".

Potimas bắt đầu tập trung chú ý vào đó.

Lí do là vì loài Rồng sống rất lâu.

Đủ lâu để truyền thuyết xưng hô loài Rồng là có được sự trường sinh bất lão.

Nghiên cứu cơ thể của loài sinh vật có tuổi thọ cao.

Ngoài ra nghiên cứu kĩ thuật bí ẩn được gọi là Ma Thuật.

Chỉ cần ông ta có thể hiểu về hai thứ đó, vậy ông ta sẽ đến gần với mục tiêu hoàn thành nghiên cứu của mình, đạt được sự trường sinh bất lão.

Quyết tâm như thế, Potimas bắt đầu truy tìm loài Rồng.

Và đó, trở thành khúc dạo đầu của sự hủy diệt.

Ghi chúSau Natsume là đến Potimas

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②

「Rốt cuộc kẻ nào ngu đến mức làm ra chuyện động trời là bắt cóc một con Rồng sơ sinh cơ chứ?」

「Hiện tại chuyện đó vẫn đang được điều tra」

Ngồi trên ghế chủ vị của cuộc họp khẩn cấp, người đang vò đầu bứt tóc này là Thủ Tướng đứng đầu nước Daztoldia.

「Thiệt hại đến mức nào?」

「Hiện tại thì vẫn chỉ mới là một lời cảnh cáo, nhưng nếu cuộc tìm kiếm mà tiếp tục không có kết quả thì...」

「Vậy cuộc tìm kiếm tiến triển đến đâu rồi?」

「Theo báo cáo thì đến cả mục đích của thủ phạm cũng không rõ」

「Nghĩa là, đến cuối cùng chúng ta lại phải trông chờ vào thái độ của bọn Rồng à」

Ngài Thủ Tướng thở dài.

Không khí trong phòng họp nặng nề đến mức khó thở.

Lí do cho cuộc họp này là thông điệp cầu cứu khẩn cấp của một đất nước đồng minh ở một lục địa khác.

Thông điệp của họ là "Bọn Rồng có thể sẽ làm loạn nên chúng tôi muốn các ông đưa cứu viện đến"

Rồng.

Chúng là những sinh vật đứng trên đỉnh của hệ thống sinh học của hành tinh này.

Có được sự thông thái vượt qua Nhân Loại, có sức mạnh gấp trăm ngàn lần Nhân Loại, có tuổi thọ cao hơn hẳn so với Nhân Loại, và quan trọng hơn hết, sở hữu sức mạnh bí ẩn không Nhân Loại nào có thể sử dụng mang tên Ma Thuật.

Rồng vượt trội so với Nhân Loại về mọi mặt, nhưng chúng gần như không bao giờ can dự vào việc của Nhân Loại.

Lần này là một trong những ngoại lệ hiếm có.

Rõ ràng là tình hình cực kì bất thường.

Khi hỏi chi tiết về tình hình ở đất nước đang yêu cầu giúp đỡ kia, họ được nghe thông điệp từ loài Rồng.

[Có một đứa bé Rồng sơ sinh bị Nhân Loại bắt cóc. Ngay lập tức giao bọn tội phạm đó ra, và trả đứa bé Rồng đó về an toàn]

Đó là thông điệp từ loài Rồng.

Mới đầu, đất nước đồng minh nhận được thông điệp đó hoàn toàn rối loạn không biết làm gì.

Không chỉ vì việc này cực kì bất ngờ, mà còn bởi vì chống lại loài Rồng là quá mức kinh khủng.

Rồng là những sinh vật bất khả xâm phạm, không thể chạm đến.

Đó là thường thức cơ bản nhất trong xã hội Nhân Loại, hoàn toàn không ai ngờ là có một kẻ ngốc nghếch đến mức dám vi phạm điều đó.

Nhưng mà, thông điệp từ loài rồng là thật.

Rằng có người đã thực sự dám làm chuyện động trời là bắt cóc một con Rồng sơ sinh.

「Vậy thì, thưa ngài Thủ Tướng, chúng ta có gửi cứu viện đi không?」

Bộ Trưởng bộ Quân Sự là người mở miệng hỏi câu nặng nề đó.

Nếu Thủ Tướng ra lệnh gửi cứu viện đi, với vai trò là người quản lí Quân Đội ông ta sẽ phải hành động.

「Gửi cái con khỉ!」

Nhưng mà sự lo lắng của ông bộ trưởng bị những lời phản đối lớn tiếng của ngài Thủ Tướng đánh bay hoàn toàn.

「Đối phương là Rồng đó biết không? Đừng nói là ông đã quên mất Thảm Họa Tetmaia rồi sao? Nếu loài Rồng nổi giận lôi đình thì dù có cố gắng viện trợ đến mức nào đi nữa cũng không có ý nghĩa gì cả. Chỉ có thiệt hại là gia tăng mà thôi」

Thảm Họa Tetmaia.

Đó là một sự kiện diễn ra trong quá khứ, một trong số ít lần mà cơn giận của loài Rồng được thể hiện ra cho cả thế giới thấy.

Ở đất nước lúc đó mang tên Tetmaia, họ chế tạo thành công một loại bom mới, và không biết trời xui đất khiến ra sao mà lại quyết định mang nó đi nổ thử ở khu vực loài Rồng sinh sống.

Trái bom đó có sức mạnh có một không hai.

Đủ để có thể thay đổi địa hình trên bản đồ.

Nhưng mà, lí do sự kiện đó được gọi là "Thảm Họa", chính là vì nó đã tạo cơ hội cho thế giới thấy được cơn giận của loài Rồng kinh khủng đến mức nào, bởi vì thiệt hại trái bom đó gây ra thua rất xa thiệt hại từ loài Rồng.

Lí do Tetmaia quyết định làm chuyện không tưởng như thế, không ai biết được.

Bởi vì ngày mà trái bom đó phát nổ cũng là ngày Tetmaia biến mất hoàn toàn khỏi bản đồ.

Vừa có thể mặc kệ sát thương từ một trái bom đủ sức thay đổi địa hình bản đồ, vừa có thể xóa sổ một đất nước khỏi bản đồ.

Loài Rồng là loài sinh vật như thế.

[Chỉ là, mặc dù không thể đưa quân đội đi, nhưng chúng ta cũng không thể cứ ngồi yên không làm gì được. Gửi những người có năng lực từ Cục Điều Tra đi. Ra lệnh cho họ hợp tác với đội ngũ đang tìm kiếm hiện tại để giúp đỡ tìm thủ phạm]

[Nếu họ không được chào đón thì sao?]

[Lo về cái tôi của những người đang điều tra sẵn à? Đi mà ném cái thứ đó cho bọn Rồng ăn đi. Nêu rõ chủ ý của chúng ta là sẽ thực hiện điều tra riêng nếu bên kia không muốn hợp tác. Chuyện này không chỉ bị giới hạn trong một nước. Đây không phải là lúc lo lắng về thể diện]

Cục Điều Tra nhận lệnh của Thủ Tướng.

[Vấn đề liên quan đến nước kia vậy là xong. Chúng ta cũng phải thắt chặt an ninh ở bên mình nữa. Tăng cường giám sát toàn bộ sân bay và bến cảng. Nhất quyết không được phép để con Rồng sơ sinh bị bắt cóc đó đi

được vào trong nước chúng ta. Dù bên hải quan có phải dùng đến bạo lực cũng không sao cả. Kiểm tra mọi thứ có vẻ khả nghi. A, cũng phải cảnh giác bọn buôn lậu nữa đúng không?]

Nghe chuỗi mệnh lệnh liên tục đó, mọi người trong phòng sầm mặt lại.

Nước Daztoldia là một đại cường quốc có phạm vi lãnh thổ là cả một lục địa.

Bởi vì thế nên có vô số sân bay và bến cảng, hơn nữa còn chưa tính những chỗ tư nhân và những chỗ bí mật của tội phạm nữa, muốn giám sát toàn bộ số đó không hề dễ dàng tí nào.

Nhưng mà nếu không làm thế mà để con Rồng sơ sinh lọt vào trong nước, vậy trường hợp tệ nhất là loài Rồng sẽ chuyển mục tiêu sang đất nước này.

Chuyện đó là chuyện nhất quyết không thể xảy ra.

Chính vì ông ta hiểu chuyện đó, nên ngài Thủ Tướng mới ra những mệnh lệnh nghe như bất khả thi đó.

[... Ngoài ra, hãy báo cho Hiệp Hội Sariera biết]

Lời của ngài Thủ Tướng nghe rất mơ hồ, nhưng ý tứ trong đó ai cũng hiểu rõ.

[Nhưng mà như thế nghĩa là chúng ta sẽ để lộ thông tin tuyệt mật cho một tổ chức từ thiện của công chúng. Ngài có chắc không?]

[Không sao cả]

Khi bị hỏi xác nhận lại, ngài Thủ Tướng ngay lập tức chấp nhận.

Người hỏi cũng hiểu được.

Rằng nếu loài Rồng có làm loạn thực sự, thì chỉ có Hiệp Hội Sariera là đủ sức cản chúng lại.

Nói cho chính xác, chỉ có lãnh đạo của Hiệp Hội Sariera là có thể.

Hiệp Hội Sariera là một tổ chức từ thiện không có liên hệ với một đất nước duy nhất nào.

Những hoạt động của họ bao gồm nhiều lĩnh vực khác nhau.

Bảo vệ cây cối và động vật.

Hỗ trợ các bệnh viện.

Hỗ trợ người nghèo.

Hơn nữa họ còn có kinh nghiệm đàm phán xoa dịu chiến tranh.

Là một tổ chức làm tất cả mọi thứ có thể được tính vào hai chữ "từ thiện".

Đó là Hiệp Hội Sariera.

Có một tin đồn rất đáng tin liên quan đến Hiệp Hội Sariera.

Đó là, lãnh đạo của Hiệp Hội Sariera không phải là Nhân Loại.

Không có người nào trong căn phòng này biết chính xác đó là sự thật hay không.

Nhưng mà họ biết rằng lãnh đạo của Hiệp Hội Sariera đủ sức để cản loài Rồng lại.

Bởi vì trong sự kiện Thảm Họa Tetmaia, người đã ngăn cản những con Rồng đang nổi giận lúc đó chính là vị lãnh đạo kia.

[Ta không biết Hiệp Hội Sariera sẽ làm gì. Nhưng mà, báo cáo cho họ biết không có mặt xấu nào cả]

Hiệp Hội Sariera là một tổ chức từ thiện.

Hơn nữa, những gì họ làm mang tính từ thiện đơn thuần hơn bất kì tổ chức từ thiện nào khác.

Vị tha đến mức nhiều người tự hỏi họ có còn là con người không, mỗi ngày chỉ đều nhắm đến việc cứu rỗi càng nhiều càng tốt.

Số Nhân Loại được họ cứu sống đã lên một con số không thể đếm được, và những hoạt động của họ khiến cho không ít cá nhân giàu có cảm động và quyết định tài trợ cho họ.

Vốn dĩ từ đầu, Hiệp Hội Sariera vốn được tạo ra bởi những người thấy cảm động sâu sắc với những gì vị lãnh đạo kia làm nên mới thành lập tổ chức nhằm mục đích hỗ trợ người đó.

Hiệp Hội Sariera không phải là do vị lãnh đạo kia thành lập - mà nó được thành lập nhằm mục đích hỗ trợ vị lãnh đạo đó.

Chỉ cần vị lãnh đạo của họ không làm bất kì thứ gì sai trái, thì Hiệp Hội Sariera sẽ không bao giờ chọn đi theo con đường xấu xa.

Hơn nữa, theo những gì Thủ Tướng biết về Hiệp Hội Sariera, sau khi biết được tin tức này, không thể nào lãnh đạo của Hiệp Hội lại lựa chọn lợi dụng thông tin này được.

Bởi vì, cô ấy là một người cao cả, thuần khiết đến mức cô ấy được dân chúng tôn làm một nữ thần.

[Sợ hãi cơn giận của loài Rồng, chúng ta lại dựa dẫm vào sự vị tha của Nữ Thần. Thật sự, chúng ta đúng là quá bất lực mà]

Những lời lầm bầm đó của ngài Thủ Tướng chính thức kết thúc buổi họp, không ai có thể nói gì thêm được nữa.

Ghi chúTN: sau một thời gian rất dài, cuối cùng đã quay lại, 6 chương sau sẽ được up mỗi ngày theo đúng lịch lúc trước ^^, nếu có thêm cũng sẽ được ưu tiên up. cảm ơn các bạn đã hóng từng ngày

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ③

Gyurieistodiez còn khá trẻ nếu tính theo tuổi Rồng.

Vì lí do đó, anh ta cực kì phần nộ với sự việc lần này.

Vừa phần nộ với những Nhân Loại dám làm ra chuyện động trời như bắt cóc một đứa bé Rồng sơ sinh, vừa phần nộ với cao tăng của loài Rồng tỏ ra nhân từ, khoan dung bọn Nhân Loại kia.

Đám Nhân Loại thấp kém dám làm ra chuyện động trời như thế - không phải cứ giết hết bọn chúng cùng tiêu diệt đất nước này là xong rồi sao?

Đó là những suy nghĩ thật lòng của Gyurieistodiez.

Với loài Rồng, những sinh vật không cùng giống loài với chúng đều là hạ đẳng.

Vì ngay từ lúc vừa sinh ra, Rồng đã bước sẵn nửa bước thành Thần rồi, nên Gyurieistodiez cho rằng những sinh vật gần như lúc nào cũng chết trước khi kịp trở thành Thần không đáng được gọi là gì ngoài hai chữ "hạ đẳng".

Loài Rồng chính là loài sinh vật cao cấp nhất, một mình thống trị cả hành tinh này.

Nếu các sinh vật khác cứ im lặng mà phục vụ cho loài Rồng thì không sao, nhưng khi sinh vật nào dám làm chuyện gần như phỉ nhổ vào mặt loài Rồng như thế thì bị tuyệt chủng cũng không quá đáng.

Theo những gì anh ta thấy, chỉ tiêu diệt một đất nước chứ không phải cả giống loài đã là nhân từ lắm rồi.

Đó là suy nghĩ của Gyurieistodiez, nhưng mà mệnh lệnh của cao tầng loài Rồng thì lại nhân từ hơn thế rất nhiều, đủ để có cảm giác như họ đang sợ sệt.

[Khốn khiếp!]

Anh ta tặc lưỡi một cách giận dữ.

Gyurieistodiez hiện tại đang mang hình dáng Nhân Loại.

Dù còn trẻ như thế, nhưng vì Gyurieistodiez đã là một vị Thần chính thức nên thay đổi hình dáng cơ thể thế này là chuyện đơn giản.

Không như hình dạng nguyên bản của anh, dạng người này nhỏ hơn nhiều, dễ biến hình hơn.

Vì đã mang hình dạng Nhân Loại, nên Gyurieistodiez đang đi bộ trên một con đường trong một thành phố Nhân Loại.

Mục đích của anh là đi tìm em bé Rồng sơ sinh đã bị bắt cóc.

Biến thành dạng Nhân Loại, rồi hành động để không gây rắc rối cho Nhân Loại.

Cấm tuyệt đối những hành động gây thiệt hại và sát thương.

Đó là lệnh của cao tầng.

Quá khoan hồng.

Rõ ràng là khoan hồng quá mức.

Với sức mạnh hiện tại của Gyurieistodiez, tiêu hủy hoàn toàn một đất nước là không thành vấn đề.

Anh ta cho rằng nếu bây giờ phá hủy một đất nước coi như là cảnh cáo thì Nhân Loại sẽ không dám hành động lỗ mãng nữa.

Gyurieistodiez đã sớm tìm ra chỗ của em bé bị bắt cóc rồi.

Gyurieistodiez là một con Rồng chuyên về điều khiển không gian, vì thế sử dụng sức mạnh đó để tìm một đồng loại là chuyện hết sức đơn giản.

Chỉ là, anh ta không được phép hành động.

Đó là theo mệnh lệnh của cao tầng, rằng Nhân Loại phải tự mình giải quyết mọi thứ càng nhiều càng tốt.

Giải cứu em bé bị bắt cóc là đơn giản.

Nhưng mà vì Nhân Loại đã bắt cóc em bé đó, nên Nhân Loại phải tự mình nhận trách nhiệm mà trao trả nó về.

Vì thế, anh ta phải để cho Nhân Loại giải cứu đứa trẻ bị bắt cóc.

Đó là kết luận của cao tầng loài Rồng.

Trong trường hợp hi hữu khi mà đứa trẻ đó gặp nguy hiểm tính mạng thì Gyurieistodiez mới được can thiệp vào, và miễn sao nó không gặp nguy hiểm thật sự thì anh ta không được làm gì cả.

Gyurieistodiez đang bực mình chuyện đó

Hơn nữa, không khí dơ bẩn ở khu vực Nhân Loại sống đang làm tâm trạng của Gyurieistodiez càng tệ hơn.

Những phương tiện gọi là xe hơi xả khí thải liên tục, các tòa nhà lớn giới hạn không gian hết mức, trên đường đi thì đầy rẫy các Nhân Loại thích

đi đâu thì đi như đang ở nhà.

Những vấn đề đó có liên quan, nhưng quan trọng hơn cả chính là nơi này được gọi là thành phố Nhân Loại.

Càng ngày anh ta càng thấy khó ngăn cản bản thân phá hủy hết mọi thứ.

Anh ta hoàn toàn không hiểu được tại sao cao tầng lại để đám sinh vật này muốn làm gì thì làm.

Cảm giác hiện tại của Gyurieistodiez, không phải là bất thường với loài Rồng.

Loài Rồng nói chung tự cho bản thân là những sinh vật thượng đẳng, hoàn toàn tin tưởng rằng chúng xứng đáng được thống trị thế giới.

Vì thế, việc những sinh vật hạ đẳng như Nhân Loại không bị loài Rồng đàn áp, mà vẫn được tự chủ, tự trị, bị đa số Rồng cảm thấy khó chịu.

Nhưng mà có một thứ khiến Gyurieistodiez và cao tầng của loài Rồng khác nhau, đó là việc ai biết được sự thật.

Sự thật rằng có một tồn tại mà ngay cả loài Rồng cũng không dám đơn giản mà động vào.

Một thanh niên trẻ tuổi va vào vai của Gyurieistodiez.

Cậu ta đang đi cùng một cô gái trẻ.

Cậu ta còn không nhận ra mình đã va vào vai Gyurieistodiez, mà vẫn tiếp tục đi bên cạnh người yêu mình nói chuyện, cười đùa.

Cơ giận của Gyurieistodiez ngay lập tức sôi trào.

Một sinh vật hạ đẳng dám va vào anh rồi hoàn toàn lờ anh đi.

Không có lí do gì anh ta lại tha thứ sự nhục nhã như thế được.

Sự bức dọc tích tụ suốt quãng đường của Gyurieistodiez, ngay lúc này sẽ được xả hết ra qua việc tàn sát người thanh niên vừa nhục mạ anh ta.

Chỉ cần đập nhẹ vào đầu hắn ta, tên Nhân Loại yếu đuối đó sẽ ngay lập tức mất mạng.

Chỉ cần một giây lát là đủ để cái xác của hắn ta biến thành thịt vụn.

Ít ra, lẽ ra phải như thế.

[Cảnh cáo. Không cho phép can thiệp trực tiếp đến các sinh vật bản xứ]

Bàn tay của Gyurieistodiez bị một bàn tay khác nhẹ nhàng giữ lại.

Bàn tay đó cảm giác như nắm rất nhẹ nhàng, nhưng đã cản hoàn toàn Gyurieistodiez lại.

Dù có cố gắng rút tay về, anh ta cũng không thể làm được.

[Cái quái gì!?!]

Nghe giọng run rẩy của anh ta, dường như anh ta cũng không hiểu được tình trạng hiện tại.

[Quan sát thấy hành động mang địch ý với các sinh vật bản xứ. Thực hiện là trái với nhiệm vụ được giao. Sẽ tiến hành tiêu diệt]

Trả lời câu hỏi vô nghĩa của Gyurieistodiez, người đã giữ tay anh ta lại tuyên bố với một giọng vô cảm như thế, như đang nói điều hiển nhiên.

Ánh mắt của người đó vô cảm gần giống như một con mắt giả.

Một ánh mắt vô cảm không khác gì đang nhìn rác rưởi bên lề đường.

Gyurieistodiez không biết.

Rằng ở thế giới này, có một tồn tại ngang hàng với loài Rồng.

Vào ngày này, Gyurieistodiez đã gặp tồn tại đó.

Một trong các Chiến Thiên Sứ chống Thần, cấp độ Thiên Sứ Tối Cao, Thiên thần đi lạc Sarel.

Vũ khí diệt Thần hàng loạt, được mọi người gọi là Nữ Thần.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ④

Nhiệm vụ của cô ấy - bảo vệ các sinh vật bản xứ. (TN: bản xứ là dịch tương đối sát nghĩa, chữ này trong bản gốc còn có ý nghĩa là nguyên thủy, lạc hậu, thấp kém etc.)

Sariel đã luôn tuân theo nhiệm vụ đó từ rất lâu rồi.

Bảo vệ các sinh vật đó khỏi thảm họa thiên nhiên, nói cho chính xác, là bảo vệ chúng khỏi các vị Thần đến từ những hành tinh xa xôi khác, luôn luôn nghĩ cho các sinh vật bản xứ.

Cô ấy cứu sống không biết bao nhiêu sinh mạng.

Nhưng mà, vì Sariel chỉ chuyên về chiến đấu, nên cũng có không ít sinh mạng cô ấy không thể cứu được.

Mỗi lần như thế, Sariel đều suy tư.

Lựa chọn thế nào là tốt nhất?

Lần này mình đã mắc lỗi gì?

Chỉ đơn giản là tiếp tục làm theo nhiệm vụ kia.

Để có thể hoàn thành nhiệm vụ này, từ trước khi Nhân Loại bắt đầu phát triển xã hội, Sariel đã luôn suy tư những việc như thế.

Xử lý các vị Thần đến từ bên ngoài khá là dễ dàng.

Sariel là một Thiên Thần mang cấp bậc Thiên Sứ Tối Cao.

Khả năng chiến đấu của cô ấy kinh khủng đến mức những vị Thần bình thường không tài nào chống lại cô ấy được.

Dù có là Rồng hay không cũng vậy.

Lí do loài Rồng không thống trị hành tinh này, đơn giản là vì Sariel tồn tại.

Nếu muốn đánh bại Sariel, sẽ cần toàn bộ cao tầng của loài Rồng cùng tham gia chiến đấu.

Hơn nữa dù vậy cũng không có gì chắc chắn, chỉ cần bất cẩn một chút thì toàn bộ cao tầng của loài Rồng sẽ bị tiêu diệt.

Cao tầng loài Rồng ở hành tinh này biết rõ chuyện đó.

Gyurieistodiez thì không.

Vì thế, vì không biết cô ấy đáng sợ đến mức nào, nên anh ta mới chống trả lại.

Anh ta đưa tay ra về phía Sariel.

Việc Gyurieistodiez đưa tay ra định nắm lấy cô ấy chứ không phải là đánh cô ấy, là nhờ một chút lí trí còn lại trong đầu anh ta, hoặc có thể anh ta theo bản năng nhận ra mình không thể thắng được cô ấy, và không muốn hoàn toàn gây hiềm khích với cô ấy.

Dù sao đi nữa, việc anh ta không cố gắng đánh cô ấy, là lí do Gyurieistodiez đã thoát chết hôm đó.

Bàn tay của Gyurieistodiez vươn ra định chụp cô ấy lại bị đánh bật ra.

Hành động đó nhẹ nhàng và bình thường đến mức gần như tưởng tượng được âm thanh "bộp" vang lên, nhưng mà một vị Thần như Gyurieistodiez, bị đánh bật bàn tay ra như thế là chuyện không hề bình thường.

Vốn dĩ, bàn tay của Gyurieistodiez vươn ra lúc đó đã vượt quá tốc độ âm thanh rồi, nếu nó bị một hành động bình thường như thế đánh bật ra thì lực ma sát lúc va chạm sẽ tạo ra sóng âm cực kì kinh khủng.

Đó là định luật vật lí bình thường, nhưng Sariel không hề để ý đến chuyện đó.

Vì cô ấy đã nhẹ nhàng tạo một lá chắn để giới hạn vụ nổ ma sát lại không cho nó gây hư hại khu vực xung quanh.

Đang lúc chiến đấu mà nghĩ đến giảm thiểu thiệt hại xung quanh là chuyện vô nghĩa.

Nhưng mà bởi vì cô ấy có nghĩ đến chuyện đó, nên mới thấy rõ khoảng cách sức mạnh giữa Sariel và Gyurieistodiez là lớn cỡ nào.

[Cảnh cáo lần hai. Không cho phép hành động can thiệp trực tiếp đến các sinh vật bản xứ. Thực hiện là trái với nhiệm vụ được giao. Sẽ tiến thành tiêu diệt]

Đúng như lời nói, những gì cô ấy vừa nói cách đó vài giây được lặp lại.

[Sẽ không có cảnh cáo lần ba]

Nhưng mà những lời sau đó là lời khuyên tàn nhẫn.

Là một lời tuyên bố rằng nếu anh ta cố gắng làm gì hơn nữa thì anh ta sẽ bị tiêu diệt không cần thắc mắc.

Có điều, Gyurieistodiez không hề biết rằng mình được đối xử một cách khoan dung đến mức nào.

Dựa vào thông tin cô ấy có được từ sự việc này, Sariel biết bên nào là bên có lỗi.

Mặc dù việc ra tay với một người đứng trên đường không có gì đáng khen, nhưng cô ấy cũng biết loài Rồng không xem từng Nhân Loại là cá thể mà xem họ là một chủng loại chinh thể.

Vì thế cô ấy mới nường tay không tiêu diệt anh ta ngay lập tức.

Thường thì, ngay lúc bất kì sinh vật ngoài hành tinh nào có hành động mang địch ý với các sinh vật bản xứ trên hành tinh này sẽ bị cô ấy tiêu diệt không cần hỏi lại.

So sánh với lần này, không chỉ cảnh cáo một lần, mà còn mặc kệ đối phương trâu đùa một chút, lại còn cảnh cáo lần hai, cho thấy cô ấy đang khoan dung đến mức nào.

Nếu Sariel đến đây mà không biết gì, hay nếu Gyurieistodiez cố đánh cô ấy chứ không phải là nắm lấy cô ấy, thì anh ta chắc chắn đã chết ngay lập tức.

Ngay lúc đó, sự may mắn của anh ta lại tiếp tục.

[Hm!?.]

Một âm thanh ngạc nhiên phát ra từ miệng Gyurieistodiez.

Chỉ là, âm thanh đó không phải là ngạc nhiên vì Sariel, mà ánh mắt của anh ta đang hướng đến sau lưng Sariel, đến một địa điểm khác.

Là nơi đứa trẻ Rồng sơ sinh bị bắt cóc.

Những gì Gyurieistodiez đang thấy là, ở nơi đứa trẻ Rồng bị bắt cóc đang bị giam giữ, có nhiều Nhân Loại đang cầm vũ khí đột nhập vào.

Những Nhân Loại đang cầm vũ khí đó rõ ràng là quân đội của đất nước này.

Gyurieistodiez hoàn toàn tập trung vào hành động của bọn họ, kiểm tra để đứa trẻ Rồng không bị thương gì.

Sự lo lắng của anh không thành hiện thực, và nhóm Nhân Loại cầm vũ khí nhanh chóng bắt giữ đám bắt cóc.

Đứa trẻ Rồng bị bắt cóc được bảo vệ an toàn.

Thấy được cảnh đó bằng Thông Suốt, Gyurieistodiez thở phào nhẹ nhõm vì đứa trẻ không còn gặp nguy hiểm nữa.

Thế rồi, nhớ lại rằng anh ta vẫn đang bị nắm tay giữ lại, Gyurieistodiez bắt đầu thấy bối rối không biết nên làm gì lần đầu tiên kể từ lúc đến đây.

Gyurieistodiez nhận ra cô gái vô cảm đang nắm chặt tay anh ta lại, là Thiên thần bị lạc Sariel mà anh đã từng nghe đến.

Về việc cô ta có mặt trên hành tinh này, và bởi vì cô ta có tồn tại nên loài Rồng không thể làm gì quả quyết được.

Nhưng mà nghe đồn và trực tiếp gặp mặt là khác nhau hoàn toàn.

Khi Gyurieistodiez trực tiếp đối mặt với cô ta như thế này, anh ta mới biết mình đã quá ngây thơ rồi.

Loài Rồng có một khả năng độc đáo là tạo một trường ranh giới đặc biệt.

Bên trong đó hoàn toàn vô hiệu tất cả Ma Thuật, có thể nói là kẻ thù tự nhiên của các vị Thần phải dựa vào sự tồn tại của hiện tượng dị thường được gọi là Ma Thuật để làm mọi thứ.

Dĩ nhiên, Gyurieistodiez hiện tại cũng đang sử dụng năng lực đặc biệt đó.

Nhưng mà, trường ranh giới đó đang bị cưỡng ép nén lại.

Nó đang bị một trường Ma Thuật của riêng Sariel đè nén.

Trường ranh giới của loài Rồng có thể vô hiệu Ma Thuật của Thần.

Nhưng mà Sariel đang hoàn toàn mặc kệ thường thức đó, và đang dùng chính trường Ma Thuật kinh người của bản thân chèn ép trường ranh giới của Gyurieistodiez, khiến nó không thể vô hiệu Ma Thuật được.

Không phải là kĩ năng gì, hoàn toàn là chèn ép về mặt sức mạnh đến mức khó tưởng tượng.

Khoảng cách về sức mạnh quá rõ ràng.

Ngay lúc này, Gyurieistodiez nhận ra mình vừa gặp nguy hiểm đến mức nào.

Nếu anh ta mặc kệ cảnh cáo lần hai mà tấn công thì chuyện gì đã xảy ra?

Chắc chắn con Rồng tên Gyurieistodiez đã chết rồi.

Chỉ vì may mắn mà cuộc giải cứu đứa bé Rồng diễn ra ngay lúc đó, nếu không có nhóm quân đội của nước này xông vào trụ sở của bọn bắt cóc thì anh ta chắc chắn đã không bị mất tập trung.

Nhưng mà, nếu lúc đó chuyện đó không xảy ra, anh ta không mất tập trung vậy kết quả sẽ ra sao?

Khi nghĩ đến đó Gyurieistodiez đột nhiên lạnh cả đầu lại.

[Cuộc vây bắt có vẻ đã kết thúc. Chúng ta nên đi thôi]

Vẫn nắm lấy tay Gyurieistodiez, Sariel bước về phía sự việc kia diễn ra.

Gyurieistodiez đi theo, vẫn bị Sariel kéo tay.

Tự than thầm vì bản thân, Gyurieistodiez không thể làm gì ngoài im lặng đi theo cô ấy.

Sau đó, đứa bé Ròng sơ sinh bị bắt cóc được giao một cách an toàn cho Gyurieistodiez, và mặc dù cô ấy là người báo cho nước này biết vị trí của bọn bắt cóc, nhưng Sariel từ chối thẳng thừng lời mời của vị lãnh đạo quân đội muốn hậu tạ cô ấy.

Cô ấy chỉ đơn giản là rời đi.

Anh chàng rồng trẻ tuổi nhìn thấy cảnh đó, không bao giờ có thể ngờ được rằng mình sau đó lại đem lòng yêu cô gái này.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oshiete, D-Sensei! Bài 2

D [Xin chào. Chúng tôi đã trở lại với chương trình yêu thích của mọi người]

M [Tôi sẽ cố hết sức giả bộ như sự sỉ nhục lần trước chưa từng xảy ra]

D [Y-ê-u-t-h-í-c-h-c-ủ-a-m-ọ-i-n-g-ư-ờ-i!]

M [Không cần phải làm quá vậy đâu... Mà, thôi cứ tiếp đi nào]

D [Y-ê-u-t-h-í-c-... [Đủ rồi, được chưa?]]

D [E hèm. Bắt đầu lại từ đâu nào, đã đến phần "Oshiete, D-sensei" bài thứ 2. Nhân dịp này, chúng ta sẽ nói về Thần]

M [A, coi như cũng đúng lúc, chắc vậy]

D [Trong khoảng thời gian Arc Quá Khứ sẽ không thể nào có nhân vật nào giải thích được về các vị Thần. Bởi vì không còn lựa chọn nào khác nên D-sensei sẽ xuất hiện lần nữa. Vì lí do đó nên phần này mới có được bài thứ 2]

M [Thực dụng nhỉ]

D [Dù nói vậy nhưng mà lời giải thích sẽ không quá chi tiết. Vấn đề liên quan đến Thần là cực kì phức tạp nếu thực sự muốn bàn chi tiết về nó,

nên tôi sẽ chỉ nói về những phần có liên quan đến Arc Quá Khứ mà thôi]

M [Nói cho chính xác, là những phần liên quan đến loài Rồng và Thiên Thần đúng không?]

D [Đúng vậy. Như đã nói đến trong Arc Quá Khứ ③, Rồng là một đám ngu ngốc tin tưởng rằng loài Rồng là vương đạo, là tối thượng]

M [Đừng nói xấu họ như vậy chứ! Mà cô nói không sai]

D [Đúng vậy, thật tình, chúng là một đám vô tích sự thật đó. Vừa tự cao vừa ngạo mạn không chấp nhận được việc mình không phải là mạnh nhất. Nhưng mà, bởi vì Rồng nói chung đều mạnh nữa nên chúng là một đám phiền phức nhất vũ trụ]

M [Vì người lẽ ra phải giải thích không làm gì ngoài than thở nên tôi sẽ nói chi tiết hơn. Rồng vừa được sinh ra là đã xác định sẽ biến thành Thần, chỉ có sớm hay muộn mà thôi, nói cách khác chúng là chủng loài tinh anh. Nguồn gốc của loài Rồng cũng cực kì cổ xưa nữa, theo truyền thuyết thì chính là Thần Cổ xưa thứ Nhì, chỉ đứng sau tộc Titan được sinh ra đầu tiên. Vừa có lịch sử lâu dài, vừa có sức mạnh. Kết quả là chúng khoe khoang sự thành công của bản thân, không ngại gì tuyên bố rộng rãi rằng Rồng chính là đỉnh cao của tồn tại, và trên thực tế chúng thống trị cũng không ít hành tinh]

D [Ngắn gọn mà nói, chúng cực kì kiêu ngạo]

M [Ừ thì, cô nói không sai. Nhưng mà, chúng thực sự có đủ sức mạnh để kiêu ngạo. Ngoài việc là Thần nên chúng có một lượng năng lượng khổng lồ trong cơ thể ra, cơ thể của Rồng còn cứng cáp hơn bất kì cơ thể Nhân Loại nào. Thậm chí còn có đầu óc thông minh khó ai sánh bằng nữa]

D [Chỉ là bình thường thì vì tính cách tệ hại của chúng nên trí thông minh đó không thể hiện quá rõ ràng]

M 「Rốt cuộc cô ghét Rồng đến mức nào vậy? Xùy. Thôi cứ tiếp tục đi. Đặc điểm mạnh nhất của loài Rồng là trường ranh giới của chúng. Khả năng vô hiệu hóa toàn bộ bản chất Ma Thuật, chính khả năng mạnh nhất của loài Rồng. Thời hiện tại thì Rồng và Á Long có skill ngăn chặn Ma Pháp, là một phiên bản thoái hóa của trường ranh giới của loài Rồng thực sự」

D 「Thì những con Rồng và Á Long trong hệ thống chỉ là phiên bản sao chép dựa vào loài Rồng thực sự mà thôi. Con Rồng thực sự duy nhất trên hành tinh đó là Gyurie-kun」

M 「Sự khác biệt giữa trường ranh giới của Rồng thực sự và phiên bản sao chép là một trời một vực. Nói cho chính xác, người được công nhận là Rồng mạnh nhất vũ trụ được mệnh danh là "Vị Thần Bất Bại", có sức phòng thủ kinh khủng gần như vô hiệu hóa mọi đòn tấn công. Đúng là mạnh như xài cheatcode ấy」

D 「.....Cô có quyền nói câu đó sao?」

M 「Ồi chào, tôi không hiểu ý cô đang nói gì?」

D 「Không, không có gì」

M 「Cơ bản thì, đó là lí do loài Rồng tự hào rằng có sức mạnh hoàn hảo. Một chủng loài có sức mạnh đến mức đó thì dĩ nhiên sẽ muốn thống trị thế giới」

D 「NGƯNG-G! Để tôi giải thích tiếp. Nói đúng hơn, nếu cứ để cô giải thích trong phần chương trình của tôi thì nó sẽ thành "Oshiete, Meido-sensei" mất. Tôi từ chối không cho cô giải thích gì thêm nữa」

M 「Ờm, ừ, cũng được. Cứ giải thích đi」

D 「Chủng loài Rồng nói chung đúng là mạnh đến khó hiểu, nhưng lí do mà chúng không thực sự thống trị vũ trụ được là bởi vì chúng có không ít

kẻ thù, như mọi người đã biết. Một trong số đó là Thiên Thần]

M [Dĩ nhiên ngoài Thiên Thần còn những thế lực khác nữa, nhưng lần này sẽ không nhắc đến họ]

D [Bởi vì đơn giản là có quá nhiều. Chỉ ngồi kể hết ra cũng tốn hết thời gian rồi. Quay lại vấn đề, nói về các Thiên Thần thì có không ít bí ẩn liên quan đến họ. Đầu tiên, theo lời kể lại thì họ đột nhiên xuất hiện không biết từ đâu đến. Lịch sử nói rằng khoảng lúc loài Rồng đang kiêu ngạo đến đỉnh điểm, đột nhiên xuất hiện những sinh vật có khả năng tàn sát các vị Thần. Lúc đó tôi chưa sinh ra nên tôi cũng không biết chi tiết lắm]

M [Đúng là, nghe đồn thời đại đó cực kì hỗn loạn. Thời đại cổ xưa kia, lúc chỉ có hai thế lực lớn là Titan và Rồng, đột nhiên có thế lực thứ ba xuất hiện]

D [Hơn nữa, Thiên Thần tấn công các vị Thần không phân biệt ai là ai. Dĩ nhiên sẽ làm tình hình cực kì hỗn loạn. Có nhiều ý kiến khác nhau về việc Thiên Thần thực sự là gì, nhưng giả thuyết nhiều người đồn ý nhất là Thiên Thần chính là do bản thân các hành tinh sinh ra vì thấy bị đe dọa bởi những vị Thần cứ làm loạn như một đám bọm rợ]

M [Bởi vì họ vừa xuất hiện đột ngột vừa không làm gì ngoài giết Thần cả. Hơn nữa, một khía cạnh khác ủng hộ giả thuyết này nhất đó là việc Thiên Thần tiến hóa thông qua việc giết Thần]

D [Đúng vậy. Toàn bộ Thiên Thần đều có thể tiến hóa sau khi giết Thần. Nếu họ giết một vị Thần mạnh mẽ thì họ sẽ mạnh mẽ hơn, nếu họ giết một vị Thần thông minh thì họ sẽ trở nên thông minh hơn, thậm chí còn có được ngoại hình gần giống với vị Thần họ đã giết nữa. Lí do các Thiên Thần nhìn giống Nhân Loại như thế là vì họ đã giết vị Thần khởi nguyên của Nhân Loại. Nhân tiện, định luật này cũng áp dụng cho các hành tinh nữa. Nếu một vị Thần đứng đầu hành tinh mà chết thì toàn bộ sinh linh trên hành tinh đó sẽ tiến hóa cho trở nên giống với vị Thần đó hơn. Lí do mà các

Thiên Thần được cho là xuất phát từ bản thân các hành tinh chính là vì định luật này. Cơ mà, có một sự khác biệt rất rõ giữa Thiên Thần và các sinh linh trên một hành tinh. Bởi vì Thiên Thần sẽ tiến hóa gần như ngay lập tức sau khi giết một vị Thần]

M [Mĩa mai thay, vì lí do tiến hóa quá nhiều đến mức có được cái tôi cho bản thân mình, nên có một Thiên Thần sa ngã nào đó xuất hiện, bắt đầu thích làm gì thì làm]

D [Đúng vậy. Bản chất của các Thiên Thần giống với Sariel vừa xuất hiện trong câu truyện, không có tình cảm của Nhân Loại, giống như một cỗ máy hơn một con người. Mặc dù trước giờ hình tượng của cô ấy là một Nữ Thần đầu óc ngây thơ như trên mây, tôi chắc chắn có không ít người đã sớm biết Sariel là kiểu nhân vật như thế này]

M [Chắc chắn]

D [Trên thực tế, cô ấy là một kẻ sẵn sàng làm mọi thứ để hoàn thành nhiệm vụ của mình. Hơn nữa, điểm tệ nhất về cô ta là vì cô ta là một Thiên Thần đi lạc]

M [Về việc cô ta là một "Thiên Thần đi lạc", vì lí do nào đó cô ta không còn ở cùng với nhóm Thiên Thần chính nữa, nhưng mà vẫn trung thành làm đúng theo nhiệm vụ được giao. Theo nghĩa này thì việc cô ta làm một Thiên Thần đi lạc giống như một "lỗi hệ thống" vậy, hơn nữa vì cô ta là người mù quáng chấp hành nhiệm vụ không có chút linh hoạt nào như thế nên cô ấy mới gây rắc rối nhiều như vậy. Thật tình chứ, tại sao cá nhân tên Sariel này lại trở thành một Thiên Thần đi lạc?]

D [Về việc đó, không biết có liên quan hay không, nhưng rất lâu trước kia đã từng có một vị Thần phiền phức làm loạn ở đó thì phải]

M [Vậy không phải là lỗi của vị Thần đó sao? Thiên Thần tên Sariel đó đủ mạnh để không ngại gì chống lại cả tộc Rồng trên hành tinh đó. Chắc

chắc cô ta đã không là một Thiên Thần đi lạc nếu không có chuyện kinh khủng chưa từng xảy ra nào đó]

D [Đúng thế, chắc chắn phải có gì đó xảy ra. Ví dụ như là một vị Thần nào đó vào thời gian đó làm loạn khắp nơi, giết bất kì vị Thần nào cô ấy gặp để rèn luyện bản thân chẳng hạn]

M [.....]

D [Dĩ nhiên, không biết là chuyện đó có liên quan hay không. Ừ, hoàn toàn không biết]

M [C-chắc là không có liên quan đâu. Chắc chắn thế. Cứ coi như thế đi nha]

D [Ừ cứ coi như vậy đi]

~~~~~

D [Mà, để tóm gọn lại đã. Hành tinh nơi mạch truyện chính diễn ra đã từng là lãnh thổ của Thiên Thần. Nhưng mà, một sự việc nào đó, ừ, rắc rối nào đó diễn ra, khiến toàn bộ Thiên Thần trừ Sariel biến mất hết, chỉ còn mình cô ấy ở lại thực hiện nhiệm vụ bảo vệ các sinh vật bản xứ]

M [Này, đừng có nhấn mạnh phần "nào đó" chứ]

D [Và rồi loài Rồng bí mật chuyển đến đó sống. Dù chúng sợ Sariel, nhưng vẫn chờ đợi cơ hội để thống trị hành tinh đó. Sariel thì không quan tâm đến gì ngoài nhiệm vụ của cô ấy. Nên miễn sao chúng không động đến các sinh vật bản xứ thì chúng được phép ở lại đó]

M [Đúng là nghe đến công sức chúng bỏ qua thì thấy đáng khen thật. Nhưng mà ý định ban đầu thì không đáng khen chút nào]

D [Thì chúng là Rồng mà, làm gì đáng khen nổi]

M 「Đúng là không hổ danh loài Rồng」

D 「Nhưng mà những gì chúng ta nói này giờ là chuyện xảy ra trước khi Arc Quá Khứ diễn ra. Từ nay trở đi sẽ là Po-no-ji hành động bí mật, Po-no-ji làm chuyện mờ ám, Po-no-ji lỗ mãng và mấy chuyện xấu xa kiểu như thế」

M 「Cơ bản là mọi thứ đều là lỗi của Po-no-ji?」

D 「Hoàn toàn chính xác. Và rồi ngay lúc thế giới kết thúc, tôi sẽ giáng trần một cách rực rỡ! Đưa ra một lời đề nghị tốt đến không tưởng để cứu rỗi thế giới, tất cả sẽ xuất hiện trong Arc Quá Khứ」

M 「Làm gì mà spoil sớm vậy. À, không. Việc cô cứu rỗi thế giới là một lời nói dối trắng trợn」

D 「Ác Thần không nói dối bao giờ」

M 「Nói xạo vừa thôi!」

D 「Chúng ta sẽ kết thúc bài học thứ hai của chương trình "Oshiete, D-sensei" tại đây. Vậy thì, hẹn gặp lại lần sau nhé. Tạm biệt!」

M 「Tạm biệt」

Gyurigyuri: Ngày xưa ấy, ta đã trẻ trâu đến mức nói được mấy câu như là "Đồ sinh vật hạ đẳng khốn kiếp!"

Meido-san: Ngày xưa ấy, tôi đã trẻ trâu đến mức gặp vị Thần nào cũng giết để rèn luyện bản thân

D: Trước kia hay bây giờ gì cũng trẻ trâu.

Ghi chúTN: Chữ Oshiete nghĩa là "dạy" hoặc "chỉ" cho ai đó cái gì đó, dịch ra nghe chán quá nên thôi để luôn tiếng Nhật, trans cũng đã sửa tựa của chương trước đó lại luôn rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑤

Potimas đang dán chặt hai mắt vào màn hình, theo dõi hết sức kỹ càng mọi thứ trên đó.

Trên màn hình khổng lồ là vô số các cửa sổ chương trình khác nhau, đều đang chiếu các hình ảnh khác nhau.

Trên một chương trình là một đoạn phim, một cái khác là một biểu đồ, rồi một chương trình khác nữa là một văn bản.

Potimas đang xem xét toàn bộ các thông tin này cùng lúc với nhau.

Những thông tin này là dữ liệu được băng bắt cóc con Rồng sơ sinh ở một đất nước khác thu thập được.

Một đoạn phim ghi lại lúc con Rồng bị bắt cóc.

Những văn kiện quan sát con Rồng sau khi nó đã bị bắt cóc.

Ngoài ra còn có dữ liệu về các mẫu tế bào được thu thập từ trên người con Rồng.

Potimas đang giữ toàn bộ dữ liệu băng bắt cóc kia có được.

Potimas không có liên hệ gì với băng đảng bắt cóc cả.

Nói cho chính xác thì, không có liên hệ trực tiếp.

Potimas có mối quan hệ cực kì mờ nhạt với băng bắt cóc đó, thông qua rất nhiều người và tổ chức làm trung gian.

Nhưng mà băng bắt cóc thì không biết chuyện đó.

Bọn chúng không hề biết, Potimas đang lấy đi thành quả của bọn chúng.

Hơn nữa, để hoàn toàn giữ hai bàn tay mình sạch sẽ, hắn còn sử dụng những kẻ khác để cướp số dữ liệu này nữa.

Sử dụng những biện pháp phòng tránh này xếp chồng liên tục lên nhau như thế, dù là một điều tra viên giỏi giang nhất cũng khá có thể truy được sự việc lần này về Potimas được.

Dù có may mắn mà họ mò được bất kì tội nào về hắn, Potimas đang hành động để tránh cho hắn bị bắt giam rồi.

Việc điều tra chính xác là đã kết thúc, nhưng Potimas không hề có ý định bị phát hiện là có liên quan đến một tội lớn như thế này.

Hắn đặc biệt là không muốn phải chống lại những sinh vật nguy hiểm gọi là Rồng kia.

Bởi vì Potimas không muốn chết, nên hắn sẽ xử lí bất kì và tất cả mọi thứ dù là nhỏ đến mức nào có khả năng tổn hại đến bản thân hắn.

Dù nếu có làm những điều như thế, sẽ chỉ là sau khi Potimas đã xác định chính xác bản thân sẽ an toàn rồi mà thôi.

Vì thế, chỉ sau khi tỉ mỉ chuẩn bị mọi thứ để bản thân có thể an toàn, Potimas mới giật dây sự việc vừa rồi.

Băng bắt cóc kia là những con tốt thí cho Potimas thu thập được dữ liệu thí nghiệm.

Thậm chí tổ chức đứng sau những con tốt thí đó cũng chỉ là những con tốt thí, và chúng còn không biết được Potimas có liên quan đến tổ chức của chúng.

Sự việc lần này dẫn đến không ít người bị bắt giam.

Nhưng mà không bao gồm Potimas.

Mọi chuyện đã được sắp xếp để việc hãm không bị bắt là chuyện hiển nhiên.

Nếu bằng sự kì diệu nào đó mà toàn bộ kế hoạch của Potimas bị lộ hết ra, thì ai cũng sẽ thấy kinh ngạc vì sự tỉ mỉ của hãm.

Tất cả chỉ vì một mục đích duy nhất - Bất tử.

Toàn bộ công sức của Potimas bỏ ra là vì ước nguyện vĩ đại nhất này của hãm.

Sự ám ảnh đến điên rồ của hãm khiến rất rất nhiều người bị kéo vào sự việc lần này.

Kết quả cuối cùng, số dữ liệu Potimas thu được, ít đến thê thảm.

Biến những sinh vật di thường được gọi là Rồng kia thành kẻ thù của mình, làm liên lụy đến vô số người khác, tất cả những gì Potimas có được chỉ là một bản báo cáo chưa đến mười trang, là một video dài chưa đến một tiếng đồng hồ.

Nếu tính đến công sức bỏ ra, những gì hãm có được là ít đến thảm hại.

Nhưng mà, thay vì bức dọc vì chuyện đó, Potimas hằng hái xem video đó, đọc bản báo cáo kia hết lần này đến lần khác.

Vừa đọc vừa liên tục suy nghĩ nhiều thứ khác nhau.

Đến lúc này hẳn đã xem video kia quá một trăm lần rồi, dán mắt vào màn hình đến quên cả ăn ngủ.

Cuối cùng hẳn có một kết luận.

Loài Rồng không hoạt động theo định luật khoa học, nhưng vẫn tuân theo logic của Ma Thuật.

Dữ liệu từ phân tích vảy của con Rồng kia không có gì ngoài những chất liệu cơ bản ở đâu cũng thấy.

Mặc dù miếng vảy đó giống với khoáng sản hơn là vật liệu sinh học, nhưng nó vẫn rất bình thường.

Thế nhưng kết quả của thí nghiệm kiểm tra độ rắn chắc thì số liệu cho thấy những con số cao gấp mấy trăm lần những vật liệu đó được kết hợp bình thường.

Theo thường thức khoa học thì chuyện đó là không thể nào.

Trong video ghi hình lại lúc con Rồng bị bắt, nó thở ra lửa, bay trên không như không bị ảnh hưởng bởi trọng lực, thậm chí còn cản được đạn bay giữa không trung nữa, là một cảnh mà không ai có thể hiểu được.

Có thể xác nhận rằng video ghi hình không phải là làm giả, và không có lừa đảo gì.

Video này chứng minh, những hiện tượng dị thường lại thực sự có thể xảy ra ở ngoài đời thật.

Nhưng mà, theo Potimas thấy những hiện tượng dị thường này vẫn tuân theo một định luật nhất định.

Nếu không thì con Rồng sơ sinh đã không bị hết hơi mà bị bắt được.

Mặc dù những hiện tượng kia dị thường nằm ngoài phạm trù khoa học, nhưng chúng vẫn có luật lệ và định luật riêng, không phải cứ muốn là làm được mọi thứ.

Sau khi hiểu được chuyện đó thì mọi thứ còn lại hết sức đơn giản.

Ngắn gọn mà nói, mặc dù khác với khoa học, nhưng các hiện tượng này vẫn tuân theo định luật chắc chắn nào đó.

Nghĩa là, mặc dù không biết định luật là gì, nhưng Nhân Loại vẫn có thể bắt chước được chúng.

Nếu không có luật lệ nào, không có định luật nào mà chỉ đơn giản là một điều kì diệu của chúa trời thì Potimas đã không thể làm gì được.

Nhưng mà có luật lệ, có quy tắc, nên chúng chỉ là những hiện tượng Nhân Loại hiện giờ không hiểu mà thôi.

Chúng dị thường là vì không ai hiểu chúng.

Nếu có thể hiểu chính xác được các quy tắc và định luật thì chúng sẽ chỉ là các quy tắc và định luật, không có gì dị thường cả.

Nhằm mục đích giải thích được các định luật này, Potimas bắt đầu đắm chìm trong việc nghiên cứu Ma Thuật.

Khi đã sắp chạm đến giới hạn cuối cùng của khoa học, đây là nỗ lực của Potimas nhằm đạt được sự bất tử bất lão.

Và rồi, hắn tìm được.

Loại năng lượng kì lạ không thể dùng khoa học giải thích, Năng lượng MA.

Khi phát hiện này, cùng những gì Potimas đã nghiên cứu sau đó được công bố cho dân chúng, nó đã hoàn toàn rung chuyển cả thế giới, gây ra sự rối loạn khủng khiếp.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑥

Tác giả 「Gyuriedistodiez! Tên người dài quá!」

Gyuriedistodiez 「!?」

Tác giả 「Vì thế, từ nay trở đi tên người sẽ rút ngắn lại thành Gyurie!」

Gyurie 「!?」

Tác giả 「Hay là, rút lại còn G luôn có tốt hơn không nhỉ!? Vì người đen thui mà」

G 「!!?」

(TN: G là cách gọi tắt của Gokiburi-Gián bên Nhật)

~~~~~

Sau sự việc lần đó, Gyurie bắt đầu sử dụng Thông Suốt liên tục để giám sát Sarel.

Rõ ràng là chúng loài tối thượng, còn lại chỉ là những kẻ thấp kém.

Đó là những gì anh ta được dạy, đó là điều anh ta tin tưởng không chút nghi ngờ.

Nhưng mà điều tưởng là hiển nhiên đó lại bị lật đổ hoàn toàn chỉ vì một lần gặp gỡ tình cờ với Sarel.

Sức mạnh kinh khủng hơn bất kì Rồng nào trên hành tinh này.

Thấy được một phần nhỏ sức mạnh đó, Gyurie bắt đầu nghi ngờ liệu Rồng có thực sự là tối thượng như anh ta tưởng không.

Có lẽ nếu Gyurie đã từng gặp một con Rồng mạnh hơn hay bằng với Sariel, thì suy nghĩ của anh ta đã không bị thay đổi.

Nhưng mà, Gyurie sinh ra và lớn lên trên hành tinh này, chưa từng rời khỏi hành tinh này đi chu du vũ trụ bao giờ.

Anh ta chưa có cơ hội gặp một con Rồng mạnh mẽ hơn bao giờ.

Vì thế, kiến thức của Gyurie về giới hạn của loài Rồng bị giới hạn lại ở mức những gì những con Rồng trên hành tinh này có thể làm, và Sariel đã dễ dàng mạnh hơn mức độ đó.

Vì thế, anh ta bắt đầu nghi ngờ.

Rồng thực sự là sinh vật tối cao sao?

Bình thường, loài Rồng sẽ không bao giờ có những suy nghĩ như thế.

Có thể là vì Gyurie còn trẻ, cách suy nghĩ còn linh hoạt, hoặc có thể Gyurie đơn giản là kì lạ.

Dù sao đi nữa, anh ta vẫn có sự nghi ngờ trong lòng.

Nhưng mà, dù có nghi ngờ đi nữa, cứ thế mà lờ đi mọi thứ anh ta tin tưởng suốt cả đời là không đủ.

Vì thế, Gyurie mới quyết định quan sát Sariel, nguồn gốc của sự nghi ngờ của anh ta.

Nếu anh ta quan sát Sariel, có thể anh sẽ xác nhận được nỗi sợ hoặc hi vọng của mình là đúng, xác định được liệu Rồng có thực sự là loài tối

thượng hay không.

Lúc này, sự nghi ngờ trong lòng Gyurie đã khiến anh ta mất đi sự tin tưởng sắt đá với giống loài của mình, nhưng nếu tìm được yếu điểm gì đó của Sariel, có thể anh ta sẽ thanh thản được trong lòng, kiểu như "thấy không, rõ ràng Rồng vẫn là tối thượng".

Và quên đi sự thật đau lòng là không có một con Rồng nào trên hành tinh này đánh lại Sariel.

Cứ thế, chuỗi ngày anh ta giám sát Sariel bắt đầu.

May cho Gyurie vì anh ta có không ít thời gian rảnh.

Bản thân cách loài Rồng tồn tại đã là khác hẳn với các sinh vật khác rồi.

Không chỉ nói về tuổi thọ, mà không như các sinh vật bình thường chúng còn có thể sống rất lâu không cần quá nhiều thức ăn hay giấc ngủ.

Vì thế, cuộc sống hằng ngày của loài Rồng hết sức yên lành.

Suốt nhiều ngày, tháng năm liên tục chúng có nằm yên một chỗ không làm gì cũng không lạ.

Những lúc có thời gian rảnh không có gì để làm như thế, anh ta sẽ ngồi quan sát Sariel.

Anh ta ngồi quan sát Sariel suốt nhiều ngày trời liên tục.

Những khi Gyurie quan sát Sariel, anh ta không có cảm giác gì ngoài sự hoang mang.

Bởi vì những gì Sariel làm là quá không đáng kể.

Ví dụ, nếu có một cơn dịch bệnh nổi lên ở một vùng, cô ta sẽ đi cùng với các bác sĩ giúp đỡ.

Đúng là, theo Nhân Loại thì thấy cô ta dùng cảm giúp đỡ những bệnh nhân như thế sẽ giống như một vị thánh cứu thế.

Nhưng mà theo Thần thấy, cứ dùng Ma Thuật hoàn toàn xóa đi con virus nguồn gốc của dịch bệnh dễ dàng hơn nhiều.

Sariel không làm vậy.

Để yên cho bác sĩ làm mọi thứ, cô ấy để yên cho Nhân Loại tự mình xử lí mọi thứ.

Càng quan sát, anh ta càng thấy cô ta sẽ thất bại những việc cô ta lẽ ra có thể làm càng nhiều.

Càng ngày, anh ta càng thấy bức bối hơn.

Tại sao cô lại dùng những biện pháp quanh co như thế chứ?

Phải có những cách làm có hiệu quả cao hơn chứ.

Chỉ cần sử dụng sức mạnh của một vị Thần cô ta sẽ xử lí được không biết bao nhiêu vấn đề lớn hơn rất nhiều so với hiện tại, nhưng cô ta không làm thế.

Những cách làm kém hiệu quả của Sariel, theo Gyurie thấy thì sặc mùi đạo đức giả.

Nếu thực sự muốn cứu rối người khác, cứ sử dụng sức mạnh của Thần là tốt hơn cả, dù họ cảm giác như thế nào đi nữa.

Dù thế, Sariel vẫn cứ cứng đầu không sử dụng sức mạnh của Thần.

Vì thế, có một sinh mạng cô ta đã không thể cứu được.

Là một đứa trẻ cô ta đang chăm sóc.

「Onee-chan, cảm ơn chị」

「Không cần phải cảm ơn. Đây là nhiệm vụ của tôi」

「Hẹn mai lại gặp chị」

「Ừm, ngày mai lại gặp em」

Đó là một cuộc nói chuyện nhỏ khi cô ta rời khỏi bệnh viện.

Đó cũng là cuộc nói chuyện cuối cùng giữa Sariel và đứa trẻ đó.

Ngày hôm sau lúc Sariel đến bệnh viện lần nữa, đứa trẻ đó đã qua đời.

Lẽ ra cô ta đã có thể cứu đứa trẻ đó.

Vậy tại sao cô ta không làm vậy?

Hơn nữa, dù đã chọn không cứu, nhưng tại sao cô ta lại có vẻ buồn bã như thế?

Lúc được cảm ơn, nụ cười nhẹ của cô ta lúc đó là sao?

Lúc mới bắt đầu quan sát, Gyurie đã nghĩ Sariel là một tồn tại gần như máy móc, không có cảm tình của như sinh vật sống.

Anh ta được dạy rằng Thiên Thần là những kẻ như thế.

Nhưng mà theo thời gian quan sát, anh ta thấy được điều này không đúng.

Đúng là, Sariel có vẻ chỉ đang làm từ thiện một cách gần như là máy móc.

Nhưng cũng có không ít những lúc có thứ có thể được gọi là cảm tình thoáng hiện ra trong giây lát.

Không phải cô ta có vẻ vui khi được đứa trẻ đó cảm ơn sao?

Không phải cô ta có vẻ buồn khi đứa trẻ đó mất sao?

Nhưng mà, cứ như những cảm xúc đó chưa từng tồn tại, cô ta chỉ đơn giản là sẽ tiếp tục công việc của mình một cách máy móc.

Theo góc nhìn của một Nhân Loại, những gì Sariel đang làm chính là đỉnh điểm của sự cứu rỗi.

Cô ta được tôn thờ như một vị Nữ Thần thực sự, và được cảm kích thực sự.

Mỗi lần như thế, cô ta vẫn chỉ trả lời một câu duy nhất.

[Không cần phải cảm ơn. Đây là nhiệm vụ của tôi]

Theo một Nhân Loại thấy, cô ta có vẻ đang khiêm tốn.

Nhưng mà Gyurie thì thấy khác.

Anh ta thấy cô ta là một kẻ đạo đức giả bị cảm giác tội lỗi đeo bám.

Cô ta có thể làm được, nhưng không làm.

Dù không làm, nhưng khi không thể cứu được người khác cô ta lại thấy buồn.

Rõ ràng nếu không cứu mà buồn thì thà ra tay cứu ngay từ đầu cho rồi, Gyurie càng nghĩ mà càng thấy tức giận.

Thế rồi cứ như lướt bỏ qua cảm xúc buồn bã của mình, cô ta chỉ máy móc tiếp tục công việc tiếp theo.

Cô ta có thực sự hiểu không?

Dù miệng nói là một nhiệm vụ, nhưng cô ta đang hành động dựa theo cảm tình.

Dù cô ta nói rằng nhiệm vụ của bình là bảo vệ các sinh vật bản xứ, nhưng cô ta lại hết sức thiện vị về bảo vệ Nhân Loại.

Mỗi lần Gyurie thấy Sariel thiếu sự tự nhận thức cơ bản đó, anh ta lại càng thấy bức mình hơn sau đó.

Chính bản thân Gyurie cũng không nhận ra mình đã sớm quên mất mục đích ban đầu cho việc quan sát rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑦

[Tại sao cô lại chọn cách làm quanh co như thế?]

Trả lời người đàn ông bất ngờ xuất hiện trước mặt cô và bất ngờ chỉ trích cô như thế, Sariel đơn giản là mặc kệ anh ta rồi đi tiếp.

[Này! Chờ đã!]

Không chỉ hét lên sau lưng cô, mà anh ta còn vừa đuổi theo cô vừa la hét nữa, nhưng Sariel tiếp tục mặc kệ anh ta.

Dĩ nhiên, cô biết về người đàn ông đang la hét kia, Gyurie.

Cô cũng đã biết anh ta biến hình cho giống Nhân Loại, rằng anh ta thực sự là một con Rồng, và đang theo dõi cô bằng Thông Suốt.

Nhưng mà, dù có bị theo dõi đi nữa, miễn sao không ảnh hưởng đến nhiệm vụ của cô thì Sariel sẽ không làm gì anh ta cả.

Dĩ nhiên, nếu anh ta không chỉ theo dõi cô mà còn cố gây thiệt hại gì đó thì sẽ là chuyện khác hoàn toàn, nhưng mà nếu chỉ than phiền la hét như hiện tại thì không có vấn đề gì.

A, không, có vấn đề chứ.

[Xin hãy giữ trật tự trong bệnh viện]

Sariel ngừng lại, quay đầu ra sau lưng và cảnh cáo Gyurie đang la hét kia.

Ở bệnh viện phải giữ im lặng.

Đó là thường thức.

Phá vỡ thường thức đó tức là đang gây thiệt hại.

[Ta không quan tâm chuyện đó!]

Nhưng mà có vẻ như anh ta là loại người không hiểu được cả thường thức là gì nữa.

Giọng anh ta la hét còn lớn hơn lúc này.

Gyurie tiếp tục la hét, cứ như anh ta nghĩ rằng chỉ cần đứng trước mặt Sariel và nói chuyện là cô ta có nghĩa vụ phải nghe anh ta nói vậy.

Anh ta đang la lối về việc lẽ ra cô có thể chữa trị cho những người đó nếu cô muốn, rồi còn hỏi liệu cô có thực sự phải là Thần hay không.

Vì giọng anh ta quá lớn, nên các bác sĩ và y tế, thậm chí các bệnh nhân ai cũng nhìn chăm chăm vào Gyurie, còn Sariel cứ tiếp tục lờ anh ta đi.

Họ đang ở trong một bệnh viện nhỏ ở một nước đang phát triển.

Là một bệnh viện được xây nhờ sự hỗ trợ của Sariel, hay nói đúng hơn là do những người giàu có trong Hiệp Hội Sariera ủng hộ việc làm của Sariel.

Vì nó là một bệnh viện nhỏ, nên giọng của Gyurie vang khắp bệnh viện.

Phiền phức đến cực điểm.

「Tôi cảnh cáo lần nữa. Đây là bệnh viện. Theo thường thức thì ở bệnh viện phải giữ im lặng」

Chặn họng những lời than phiền không dứt của Gyurie, Sariel cảnh cáo anh ta.

Nhưng mà có vẻ như thái độ của Sariel làm Gyurie khó chịu, khiến tâm trạng anh ta từ không tốt biến thành càng tệ hơn.

「Hơn nữa, đây là bệnh viện phục vụ cho phẫu thuật và các vết nội thương. Nơi này không có chữa bệnh tâm thần nên tôi khuyên anh nên đi tìm một bệnh viện khác」

Với một vẻ mặt nghiêm trọng, Sariel nói móc anh ta không thương tiếc.

Nghe như thế, những người đi cùng với Sariel cố nén giọng cười của mình lại.

Có lẽ không thích thái độ của họ đó, Gyurie đổi mục tiêu cơn giận của mình từ Sariel đi nơi khác.

「Đồ sinh vật hạ đẳng khốn kiếp!」

「A, hết sức xin lỗi. Nhưng mà, nhìn thử xung quanh xem, ai mới là người hạ đẳng hơn ở đây chứ?」

Người bị Gyurie chuyển mục tiêu sang là một người đang đi cùng Sariel.

Ông ta tên là Foddway, đang nhẹ nhàng nhìn Gyurie với ánh mắt đầy sự khinh miệt vừa mỉm cười dịu dàng.

Theo tuổi thọ của Nhân Loại, Foddway đã rất già rồi, nhưng vẫn giữ vững phong độ bản thân.

Nhìn ông ta đi cùng Sarel như thế, rất dễ tưởng nhầm ông ta là một quản gia lành nghề, nhưng mà thực tế ông ta là người đứng đầu một công ty khổng lồ.

Bị Sarel cuốn hút, ông ta là một trong những người đứng đầu danh sách các nhà mạnh thường quân hỗ trợ tài chính cho Sarel.

[Dám nhục mạ ta như thế! Người muốn chết sao?]

[Ôi chao? Không thể nói lại người khác nên muốn dùng bạo lực sao? Thậm chí còn không tranh cãi lại những kẻ mà anh gọi là hạ đẳng, vậy thì anh rõ ràng đã hiểu nhầm thực sự thế nào mới là cao quý rồi? A. Hay là vì anh ngốc quá nên mới không thể hiểu được chuyện đó. Vậy thì cho tôi xin lỗi. Tôi đã lỡ dùng bản thân làm tiêu chuẩn để so sánh rồi. Lẽ ra tôi phải xem xét từ góc độ của một người hạ đẳng hơn mình mới phải. Xin lỗi vì việc đó. Thứ lỗi cho tôi]

Tính theo số năm thì Gyurie lớn tuổi hơn, nhưng anh ta làm sao thắng nổi một lão hồ ly đứng đầu cả một công ty lớn chứ.

Foddway vừa mở miệng ra là vô số lời nhục mạ tuôn ra không ngừng.

Nếu muốn ông ta có thể nói liên tục suốt một ngày trời cũng được, nhưng mà ông ta sẽ không làm chuyện vô vị như thế.

[Tôi sẽ tiếp tục nghe những gì anh muốn nói ở ngoài. Đây là một bệnh viện. Như Sarel-sama đã nói, đây không phải là nơi những người dưng như anh có thể làm loạn được. Hay là, trí thông minh của anh thấp kém đến mức không hiểu được vấn đề cơ bản như thế?]

[Hừ!]

Nghe Foddway nói, Gyurie gầm gừ.

Anh ta nhận ra khá trễ là những Nhân Loại ở gần đó đang nhìn anh với ánh mắt lạnh lẽo.

Ừ, dĩ nhiên rồi.

Nếu một người nào đó cứ nói liên tục không ngừng về Thần linh các kiểu thì, đúng như lời Sariel nói, họ sẽ bị cho là có bệnh tâm thần.

Mặc dù những sinh vật kì dị như RỒNG là có tồn tại, nhưng đối với những người trên hành tinh này thì, Thần linh và những phép màu của chúa chỉ là chuyện cổ tích mà thôi.

Nếu một người trưởng thành mà cứ nói về mấy chuyện đó một cách nghiêm túc thì bị những người khác chỉ vào mà gọi là "thằng điên" cũng không lạ.

Nhưng mà, vấn đề cơ bản nhất đó là anh ta đang làm loạn trong một bệnh viện.

Gyurie đi theo Foddway ra ngoài.

Vẫn cứng đầu nhìn lại sau lưng về phía Sariel nhiều lần, nhưng Sariel thì không thèm để ý đến anh ta, chỉ đơn giản là tiếp tục đi thực hiện công việc ban đầu của mình.

[Mấy kẻ bám đuôi ở khu vực này hiếm lắm anh biết không]

[Hử?]

Rời khỏi bệnh viện, đi đến lề đường ở một nơi tương đối đông người, Foddway nói như thế.

[Tôi đang nói là dù có bám đuôi cũng phải biết chừng mực. Anh không nghe tôi nói sao? Có vẻ những sinh vật thượng đẳng anh đang nói đến có bệnh về tai. Theo như tôi hiểu thì chuyện đó khá là kì lạ, nhưng mà thế

giới có nhiều điều kì lạ nên thôi bỏ qua đi. Chắc chắn sẽ có một nền văn minh nào đó tôn trọng những người bị khiếm thính. Chỉ là đừng mong tôi hiểu được họ]

Nếu có ai mà trả lời Foddway một cách ngu ngốc thì đây là chuyện sẽ xảy ra với họ.

Chỉ là, đây vẫn còn là nhẹ so với tiêu chuẩn bình thường cho những nạn nhân của ông ta.

[Đừng có nhục mạ ta như thế. Ta không hề bị khiếm thính, hơn nữa cũng không hề là một kẻ bám đuôi]

[Ôi chao? Thậm chí còn không nhận ra chuyện đó, vậy ra anh thực sự là một kẻ ngu ngốc rồi]

[Nói cái gì hả?]

Gyurie lườm Foddway một cách đầy đe dọa.

Tâm trạng anh ta đang tệ đến tận cùng.

Nhưng mà nếu anh ta mất bình tĩnh mà tấn công thì, đúng như Foddway nói anh ta sẽ chứng minh rằng bản thân là một kẻ ngu ngốc không thể thắng bằng lời nói được nên mới dùng đến bạo lực.

Vì một sinh vật thượng đẳng thuộc loài Rồng như anh ta không thể làm thế, nên anh ta đang bị kiềm lại chỉ có thể chiến đấu bằng lời lẽ và lí trí.

Hơn nữa, nếu anh ta làm gì ở đây thì chắc chắn Sarel sẽ đến.

Nếu vậy lần này chắc chắn Gyurie sẽ mất mạng thật sự.

[Hà]

Nhưng mà, cứ như tiếp tục thách thức chút sự kiên nhẫn cuối cùng của Gyurie, Foddway cố tình thờ dài như muốn nhục mạ Gyurie.

[Nếu anh muốn xưng bản thân là thượng đẳng, vậy thì sao ít nhất không hiểu được cả thường thức cơ bản của loài người thấp kém và yếu đuối đi hả, Ròng-dono?]

Gyurie đã định mở miệng ra trong cơn giận dữ, nhưng trước khi kịp làm thế, những lời cuối cùng của Foddway đã chặn họng anh ta lại.

Những lời đó làm Gyurie chết lặng đi.

Gyurie cứ tưởng Foddway đối xử với mình thế này vì không biết mình là Ròng.

Anh ta tưởng rằng Foddway làm chuyện ngu xuẩn thế này chỉ là vì ông ta không biết chuyện đó.

Nhưng mà, rõ ràng không phải vậy.

Foddway biết Gyurie là một con Ròng, vậy mà vẫn dám lăng mạ anh ta như thế.

Sự khác biệt giữa hai việc này rất nhỏ, nhưng cũng rất lớn.

[Tên khốn, người biết điều đó mà vẫn dám lấy ta ra làm trò hề sao?]

[Dĩ nhiên là dám rồi. Miễn sao tôi có lí do lấy ai ra làm trò hề thì tôi sẽ làm thế dù họ là ai đi nữa]

Thấy ông già nói như chém đinh chặt sắt như thế, Gyurie lần đầu tiên không còn coi thường một sinh vật hạ đẳng nữa.

Bởi vì anh ta không thể hiểu được ông ta đang nghĩ gì.

[Nói chung thì, anh bây giờ không xứng để tôi nói chuyện. Anh nên rời đi. Thử học hỏi về xã hội loài người một chút đi. Ít ra như thế anh sẽ hiểu được tại sao tôi lại gọi anh là một kẻ bám đuôi và lấy anh ra làm trò hề. Nếu thậm chí còn không làm được nhiều đó thì anh vô vọng rồi. Đừng bao giờ xuất hiện trước mặt Sariel-sama nữa thì tốt hơn]

Tự tiện kết thúc cuộc nói chuyện như thế, Foddway quay lưng về phía Gyurie, trở về bệnh viện.

Bị bỏ lại một mình như thế, Gyurie không thể làm gì ngoài nghe lời và lặng lẽ rời đi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑧

Mọi chuyện bắt đầu lúc nào?

Từ lúc nào mà Sariel bắt đầu ưu tiên bảo vệ Nhân Loại hơn những sinh vật khác?

Thực ra chuyện đó gần như không đáng kể.

Nhiệm vụ Sariel được giao là bảo vệ cho các sinh vật bản xứ.

Vì là một Thiên Thần chuyên về chiến đấu, nên ý nghĩa của nhiệm vụ đó chỉ đơn giản là bảo vệ các sinh vật bản xứ khỏi các vị Thần khác.

Bảo vệ khỏi các vị Thần khác, nghĩa là, đẩy lùi và tiêu diệt các vị Thần có ý xâm chiếm.

Cũng như các vị Thần khác không liên quan, Sariel không được giao cho nhiệm vụ can thiệp vào cuộc sống của các sinh vật bản xứ.

Vì mới, ban đầu cô ấy chỉ dõi theo họ.

Sariel dõi theo và bảo vệ hành tinh này.

Nhưng, từ một lúc nào đó, Sariel không còn chỉ dõi theo họ, mà bắt đầu ra tay giúp đỡ.

Lí do cho việc đó, gần như không đáng nhắc đến.

Đơn giản chỉ là, một đứa trẻ cô ấy giúp đỡ vì có ý tốt.

Cô ấy đưa tay ra đỡ một đứa trẻ đã bị ngã đứng dậy, không có gì gọi là quá cao thượng hay thần thánh cả.

[Cảm ơn chị!]

Chỉ có thế, và cô ấy được cảm ơn.

Một chuyện nhỏ nhoi như thế, lại là lí do mọi chuyện bắt đầu.

Bám đuôi, tức là nói về hành động bám theo một người duy nhất nào đó.

Dĩ nhiên, cũng bao gồm giám sát và theo dõi họ nữa.

Tùy vào đất nước mà sẽ có phản ứng khác nhau, nhưng đa số quốc gia đã phát triển đều xem việc đó là một việc làm trái pháp luật.

Một việc làm trái pháp luật.

Một con Rong, lại là tội phạm.

Chỉ có Gyurie mới biết việc đó làm anh ta sốc đến mức nào.

Nhưng mà, chỉ cần nói cú sốc đó rất nặng là đủ.

Như Foddway đã đề nghị, trong thời gian anh ta nghiên cứu về thường thức của Nhân Loại, Gyurie cũng biết về những kẻ bám đuôi.

Vì thế anh ta mới thấy phiền muộn.

Không ngờ chuyện anh ta chỉ thích là làm như thế, lại bị Nhân Loại cho là chuyện đáng khinh và phạm pháp.

Một con Rồng cao quý như anh ta, bị Nhân Loại nói xấu sau lưng gọi là một kẻ bám đuôi đáng khinh.

Thật là nhục nhã!

Cũng ngay lúc đó, anh ta chợt cảm thấy nguy hiểm vì sự thiếu hiểu biết của bản thân.

Anh ta bắt đầu sợ hãi rằng, có khi nào những gì anh ta làm trước giờ, lại bị người khác xem là chuyện khó tưởng tượng không?

Bị sự sợ hãi đó thúc đẩy, Gyurie học hết mọi thứ về thường thức và tục lệ của Nhân Loại.

Loài Rồng bình thường sẽ không làm như thế này.

Họ sẽ không quan tâm Nhân Loại nhìn nhận bản thân như thế nào.

Dĩ nhiên Rồng sẽ được Nhân Loại xem là những sinh vật cao quý rồi.

Bởi vì Rồng là thượng đẳng cơ mà.

Và chuyện Nhân Loại thấy loài Rồng kì lạ cũng là hiển nhiên.

Rồng, vì là sinh vật thượng đẳng, nên làm sao những Nhân Loại tí tiện nhỏ bé lại hiểu được họ chứ.

Nhân Loại là ngu ngốc vì không thể hiểu được loài Rồng, và những gì loài Rồng làm không thể nào là sai được.

Đó là thường thức của loài Rồng.

Thế nhưng, bất thường thay, Gyurie lại bị những lời của một Nhân Loại lay động, và đã học tập về tục lệ của Nhân Loại.

Từ lúc đó những đồng loại của anh cũng bắt đầu xem anh là một kẻ kì lạ.

Là một sinh vật thượng đẳng, tại sao RỒNG lại phải học về những sinh vật hạ đẳng kia chứ?

Là một sinh vật thượng đẳng, tại sao RỒNG lại phải thích ứng với những sinh vật hạ đẳng kia chứ?

Những con RỒNG với nhau thì không nói, nhưng những sinh vật khác mới là kẻ phải thích ứng với loài RỒNG mới đúng.

Dù thế, Gyurie không nghĩ rằng mình đang làm gì sai cả.

Trước khi Gyurie gặp Sariel, anh ta luôn tin tưởng rằng RỒNG chính xác là loài thượng đẳng không chút nghi ngờ.

Nhưng khi gặp Sariel rồi thì cách suy nghĩ đó đột nhiên bị một vết rạn, và sau khi tranh cãi thua Foddway thì vết rạn đó càng mở rộng ra hơn nữa.

RỒNG đúng là mạnh mẽ và vĩ đại thật.

Nhưng mà, chỉ như vậy có nghĩa là RỒNG là sinh vật thượng đẳng sao?

Dù không thể chiến đấu thắng nổi Sariel, dù tranh cãi không lại Foddway sao?

Có thể nào ngoài loài RỒNG ra có những sinh vật khác cao đẳng hơn mà mình không biết?

Với loài RỒNG thì những suy nghĩ như thế chính là dị giáo, nhưng Gyurie thì không thấy có gì lạ cả.

Không nghi ngờ gì RỒNG là những sinh vật cực kì cao cấp.

Nhưng mà, mặc dù điều đó không sai, nhưng anh ta cũng tin tưởng rằng cứ thế mà tự tiện cho rằng mọi sinh vật khác là hạ đẳng là không đúng.

Nếu vậy, không phải anh nên học hỏi về Nhân Loại, những sinh vật anh luôn cho là hạ đẳng thấp kém trước kia sao?

Câu hỏi đó càng thúc đẩy anh ta học về Nhân Loại bao nhiêu, thì niềm tin của anh lại càng thay đổi bấy nhiêu.

Dù RỒNG xuất sắc như thế, nhưng chúng không hề tự mình cố gắng gì cả.

Bởi vì dù không cố gắng làm gì đi nữa, cứ để thời gian trôi qua thì RỒNG cũng sẽ tự nhiên mà càng ngày càng mạnh hơn, càng thông thái hơn mà thôi.

Sau khi đủ thời gian trôi qua, bản thân trí thông minh của loài RỒNG cũng sẽ tự tiến hóa.

Chính vì loài RỒNG có thời gian tồn tại gần như là bất diệt, nên chúng là một chủng loại có thể tiến hóa lên đến đỉnh điểm mà không cần phải vội vã làm gì.

RỒNG chính là như thế.

So với RỒNG, Nhân Loại không có chút thời gian nào thừa thãi cả.

Theo loài RỒNG mà nói, cuộc sống của một Nhân Loại chỉ một chớp mắt là hết, dù có rực rỡ cũng chỉ là một ngọn lửa cháy bùng trong một giây lát mà thôi.

Cả cuộc đời mình Nhân Loại sống một cách bận rộn, tuân theo quy tắc sống nghiêm túc, luôn tận hưởng cuộc sống của mình.

Trong khi RỒNG sống một cuộc sống thư thả thì Nhân Loại cứ liên tục làm mọi thứ vội vã đến mức khá tin.

Dù kết quả cuối cùng của công sức họ là không đáng kể so với loài RỒNG, nhưng Nhân Loại vẫn là sống.

Họ sống cho cuộc đời không hối tiếc.

Nhân Loại gọi những người không làm gì cả ngày chỉ ngồi thư thả là NEET.

Vậy sao, vậy theo định nghĩa đó thì RỒNG toàn bộ đều là NEET.

Nhận ra chuyện đó, Gyurie chỉ cười khố.

Dù có mạnh hơn, to lớn hơn cỡ nào, cuối cùng thì theo Nhân Loại thấy RỒNG vẫn bị chê cười là một đám NEET, thậm chí là một đám bám đuôi mà thôi.

RỒNG thì chỉ làm NEET, trong khi Nhân Loại sống như mỗi giây đều là giây cuối đời.

Là một chủng loại nói chung thì RỒNG là thượng đẳng.

Đó là sự thật không thể chối cãi.

Nhưng mà, dù đó là sự thật, Gyurie vẫn không thể nào coi thường Nhân Loại, gọi họ là những sinh vật thấp kém được nữa.

Nếu RỒNG cứ thư thả mà sống dựa hơi sự thành công vốn có của mình thì, một ngày nào đó có thể sẽ có Nhân Loại cho loài RỒNG một cuộc gọi đánh thức bất ngờ, thậm chí có thể là đe dọa được chúng nữa cũng nên.

Dù như thế là có hơi phóng đại một chút, nhưng vẫn có nhiều thứ đáng học tập từ cách sống của Nhân Loại.

Để cảm ơn cô ấy vì cho anh ta cơ hội nhận ra điều này.

Để xin lỗi vì những gì anh ta đã làm.

Và quan trọng hơn hết là để xác nhận câu trả lời, Gyurie quyết định sẽ đi gặp Sariel lần nữa.

Để xác nhận tại sao Sariel không sử dụng sức mạnh Thần Thánh mà cô ấy sở hữu.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑨

Sariel trầm tư.

Cô ấy nên làm gì?

Nhưng mà, câu trả lời không hề xuất hiện.

Cô ấy càng bỏ nhiều công sức ra giúp đỡ một người, thì sẽ có một người khác dễ bị hi sinh hơn.

Cô ấy càng cố giải quyết một vấn đề, thì sẽ càng nhiều vấn đề khác xuất hiện hơn.

Nó là một xâu chuỗi không có điểm dừng.

Dù có làm gì đi nữa cũng sẽ có những người cô ấy không thể giúp được.

Dù có cố gắng giúp đỡ nào đi nữa, họ vẫn không thể được cứu rỗi.

Đã từng có một người bị đuổi khỏi làng mình vì bị bệnh.

Căn bệnh đó không lan truyền nhiều, nhưng vì thời đó y học chưa phát triển, nên không ai hiểu chuyện đó cả.

Thấy người đó bị đuổi khỏi làng, Sariel ra tay giúp đỡ người bệnh, lúc đó ngoài năm yên chờ chết không thể làm gì khác được.

Cô ấy chữa lành bệnh cho người đó, để người đó có thể về làng.

Ngày hôm sau, người đó bị những dân làng còn lại trói lên cọc gỗ mà thiêu sống.

Ả phù thủy đã nhờ ác quỷ chữa bệnh cho mình.

Không, tệ hơn cả thế, ả phù thủy bán linh hồn của mình cho quỷ dữ, và quay lại để trả thù.

Hơn nữa, vì phù thủy đã trở về, có thể sẽ khiến căn bệnh kia lại lây lan, nên hãy giết ả ta.

Tại sao? Tại sao? Tại sao, tại sao, tại sao, tại sao, tại sao, tại sao, tại sao?

Nhân Loại sợ hãi những thứ họ không hiểu.

Người bị bệnh lại lúc trước bị đuổi khỏi làng lại ngay lập tức quay về và khỏi bệnh.

Chuyện đó là chuyện Nhân Loại không thể giải thích được.

Thay vì vui mừng vì điều kì diệu đã xảy ra, họ trở nên sợ hãi.

Vốn dĩ từ đầu, họ đã đuổi một người bị bệnh đi.

Coi trọng mạng sống của bản thân mình hơn, họ quyết định bỏ rơi một người bệnh, một người cần được chăm sóc.

Họ bỏ qua cảm giác tội lỗi của bản thân bằng cách tuyên bố rằng người bệnh mới có lỗi.

Rằng bằng cách bán linh hồn mình cho quỷ dữ để được chữa khỏi bệnh, nên chắc chắn cô ta quay về là để trả thù sau khi bị bỏ rơi.

Người bệnh kia đã nói với Sariel.

[Xin cảm ơn. Tôi lại có thể sống với gia đình mình nữa rồi]

Chính gia đình đó, đã hết sức tự nguyện đi gom củi để giết cô ta trên giàn thiêu.

Dù Sariel có dùng sức mạnh của mình nhiều đến mức nào đi nữa, những thảm họa vẫn cứ xảy ra.

Thậm chí, cô ấy dùng sức mạnh của mình càng nhiều, thì thảm họa lại càng kinh khủng hơn.

Không kết thúc.

Không dừng lại.

Dù có lúc tưởng rằng đã kết thúc, nhưng cuối cùng thảm họa vẫn tiếp tục.

Nghèo đói. Kỳ thị. Chiến tranh. Tội ác.

Có những lúc có người làm chuyện xấu.

Có những lúc không ai làm chuyện xấu cả.

Cũng có lúc ai cũng đều làm chuyện xấu.

Nói cho chính xác, những thảm họa kia xảy ra chính xác là vì họ là Nhân Loại.

Vì có tồn tại người giàu, nên cũng có tồn tại người nghèo.

Ai cũng muốn mọi người ngang bằng nhau, nên những ai đi trái lẽ thường đều bị ghét bỏ, và bị kỳ thị.

Dù thế nhưng Nhân Loại nói chung vẫn hướng đến mục tiêu cao hơn, cố gắng vươn cao hơn so với lẽ thường.

Và rồi, trong quá trình cố gắng đó, họ cạnh tranh với nhau.

Những thảm họa không kết thúc.

Lí do là, Nhân Loại là một chủng loài sống để tạo ra thảm họa.

Nhân Loại ghét thảm họa, nhưng họ cũng là lí do thảm họa tồn tại, họ ngày càng tạo ra nhiều thảm họa chồng chất nhau.

Cứ như họ thấy ghen tị với người bị thiêu ở giàn thiêu, nên họ mới bỏ công sức ra mà gom củi lại.

Nhân Loại là vô lí.

Mặc dù tâm trí thì ghét bỏ các thảm họa, nhưng hành động của họ chính là khuyến khích thảm họa xảy ra.

Sự mâu thuẫn đến tột cùng không thích hợp với các sinh vật sống bình thường.

Nhưng mà, đó vẫn là Nhân Loại.

Loài sinh vật mâu thuẫn, không hoàn hảo này, chính là Nhân Loại.

Một sinh vật đầy lí trí và hoàn hảo, sẽ không còn là Nhân Loại nữa.

Dù không thể nào đạt được, nhưng Nhân Loại vẫn cố gắng vì đích đến cuối cùng đó.

Thế nhưng chỉ cần Nhân Loại còn là Nhân Loại, họ sẽ không thể đạt đến đích đến kia.

Và, càng nhiều người hướng đến đích đến kia, càng nhiều thảm họa xảy ra.

Lí do là, nhằm đến đích đến kia đồng nghĩa với nhằm mục tiêu cao hơn, tức là chỉ một mình họ cố gắng vượt qua lẽ thường, phản bội lại những kẻ yêu thích sự cân bằng.

Và Nhân Loại không bao giờ tha thứ cho những người vượt qua lẽ thường.

Từ trước đến giờ, những người khác biệt luôn bị kỳ thị.

Nhân Loại muốn tiến lên, chỉ có một cách duy nhất là chậm chạp tiến từng bước cùng với toàn bộ môi trường xung quanh mình.

Nghĩa là tốc độ phát triển của họ chỉ có thể ở mức bằng với một con rùa bò, gần như là không phát triển gì cả.

Dù nền văn minh của Nhân Loại có phát triển, nhưng bản thân Nhân Loại thì không.

Cứ như thế, càng nhắm lên cao, họ càng đi trong một vòng luẩn quẩn.

Vòng qua, vòng lại.

[Potimas Hyphenath đang phản lại chính tạo hóa của Chúa Trời! Hắn cần phải bị loại bỏ ngay lập tức!]

Nghe lời tuyên bố cực đoan đó, Thủ Tướng của Daztoldia mặc dù ngần không để nó hiện trên mặt mình, nhưng ông vẫn cảm giác được cơn đau đầu sắp tới.

Vì cuộc họp dài dằng này nên đầu ông đã cảm giác rất nặng nề rồi.

Vừa là vì mặt, vừa là vì nội dung cuộc họp.

Trả lời lời tuyên bố cực đoan vừa rồi có không ít người đồng ý, cũng có không ít người chỉ trích phản đối lại.

Mặc dù nơi đây là một phòng họp rộng rãi, nhưng giọng nói lớn tiếng của các thành viên dự họp vang lên rõ ràng đến đau đớn.

Nội dung cuộc họp là về báo cáo nghiên cứu khoa học được công bố gần đây của Nghiên Cứu Giả Potimas Hyphenath.

Về việc chấp thuận, hay là gạt bỏ nó.

Cuộc họp này được mở ra nhằm thống nhất ý kiến của cả đất nước.

Nhưng mà, với tình trạng hiện tại trong phòng họp thì, ai cũng thấy được nội dung cuộc họp không còn rõ ràng nữa rồi.

Potimas tuyên bố hai phát hiện mới.

Cái thứ nhất là một thứ được gọi là năng lượng MA, là sự phát hiện của một loại năng lượng kì lạ, cùng với những ứng dụng thực tiễn của nó.

Vấn đề năng lượng là một vấn đề tất cả quốc gia trên thế giới đều quan tâm.

Dầu khí và than đá không phải là vô hạn, hơn nữa mức tiêu thụ mỗi năm đều tăng lên.

Dù trong tương lai gần nó sẽ không cạn kiệt, nhưng sớm hay muộn gì điều đó cũng sẽ xảy ra, nên các nghiên cứu về nguồn năng lượng cho thế hệ sau này là cần thiết.

Và rồi, một giải pháp đột nhiên xuất hiện trước mặt họ.

Theo kết quả nghiên cứu này, năng lượng MA là một loại năng lượng vô tận, và có thể được sử dụng bất kì nơi nào.

Miễn sao có cơ sở hạ tầng thích hợp thì có thể lấy được một nguồn năng lượng vô hạn từ bất kì đâu.

Nghe những câu tuyên bố như mơ đó, ngài Thủ Tướng đã sớm tự cho rằng điều đó là nhảm nhí.

Năng lượng vô tận không hề tồn tại.

Chỉ là một giấc mơ sáo rỗng.

Không phải là giống như mơ, mà chính xác là một giấc mơ viễn vông.

Dù nó có vẻ là vô tận, nhưng chắc chắn sẽ có giới hạn nào đó.

Ngoài ra, ngài Thủ Tướng đã đọc qua kết quả nghiên cứu của Potimas đang nằm trên tay ông.

Trong đó có khi cách để lấy được năng lượng MA, và phương pháp chuyển nó thành điện năng, nhưng không có ở đâu giải thích năng lượng MA là gì.

Nó chỉ được giải thích sơ bộ là một loại năng lượng có thể được thu hoạch không giới hạn.

Thứ năng lượng đáng nghi này chắc chắn không thể sử dụng được.

Ngài Thủ Tướng đã tự mình rút ra kết luận đó rồi.

Nhưng mà, lí do cuộc họp lại trở nên rối loạn đến mức này, là vì phát hiện thứ hai.

Phát hiện còn lại Potimas công bố.

Là có một phương pháp giúp tiến hóa cơ thể Nhân Loại, bằng cách sử dụng năng lượng MA này.

Tiến hóa Nhân Loại, thông qua năng lượng MA.

Dựa trên những dữ liệu thí nghiệm lâm sàng được ghi chép lại ở đây, các đối tượng thí nghiệm đều thể hiện khả năng cơ thể cao gấp mấy lần bình thường, tốc độ suy nghĩ cũng tăng lên, và quan trọng hơn hết, là tuổi thọ của họ tăng lên gấp 3 con số được cho là giới hạn trên lí thuyết.

Nếu có thể tin được kết quả này, thì đó là chuyện cực kì hệ trọng.

Để chứng minh, Potimas đã cho đối tượng thí nghiệm chứng minh cho thế giới, bằng cách phá vỡ toàn bộ các kỉ lục thể thao được ghi lại từ trước đến giờ.

Chỉ thế là đã đủ chứng minh sự chính xác của bài báo cáo, nhưng ngoài ra nó còn đi kèm một số lượng lớn dữ liệu để xác thực hơn nữa.

Tổng dữ liệu liên quan đến phần hỗ trợ tuổi thọ là đặc biệt nhiều, và mặc dù nói rằng nó tăng gấp 3 con số giới hạn lí thuyết, nhưng có một ghi chú rằng tính thêm sức khỏe theo tuổi thọ thì giá trị thực tế chỉ là gấp 2,5 hoặc 2,75 lần giá trị giới hạn lí thuyết.

(TN: tức là, mặc dù sống được đến 300 tuổi, nhưng cỡ 250 hay 275 là già yếu, hết khỏe rồi)

Thường thì, những thứ như thế này sẽ bị bác bỏ, coi như là lời nhảm nhí của một nhà khoa học điên.

Nhưng mà, vì đây là kết quả đến từ Potimas Hyphenath, nên mọi chuyện khác hẳn.

Phát triển ra máy móc phục vụ cho phẫu thuật não, tạo ra cách nhân bản vô tính Nhân Loại, vô hiệu hóa các tế bào ung thư.

Đây là những kết quả của một nhà thiên tài đã từng có không ít đóng góp vào thế giới khoa học.

Hơn nữa, còn có thêm cả một đối tượng thí nghiệm.

Cực kì khó để nói rằng những kết quả nghiên cứu này là giả.

Vì lí do này, nên cuộc họp mới rối loạn.

Thủ Tướng thì đã đưa ra được kết luận cho riêng mình rồi.

Nếu năng lượng MA bị bác bỏ, thì việc sử dụng năng lượng đó cho việc tiến hóa cũng sẽ bị bác bỏ.

Nhưng mà, với thái độ bối rối đang bao trùm căn phòng họp này, rất khó để đưa ra một kết luận chính xác.

Cuộc họp vẫn tiếp tục.

Ở nơi này, Nhân Loại trước giờ dậm chân tại chỗ sẽ phải đưa ra lựa chọn.

Có tiến hóa, hay không?

Nếu tiến hóa, liệu họ có thực sự không còn dậm chân tại chỗ nữa không?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑩

Gyurie đặt con cờ trên tay mình xuống bàn cờ không chút đắn đo.

[Hự]

Đáp lại nước đi của Gyurie, là âm thanh rên rỉ nhẹ của đối thủ. Rồi sau đó là một khoảng thời gian im lặng ngắn.

[Tôi chịu thua]

Sau đó, đối thủ của anh ta chỉ đơn giản là chịu thua mà không đi thêm nước nào nữa.

[Ôi trời ạ. Tôi khá là tự tin vào khả năng bản thân mình đó, cơ mà bị đánh bại hoàn toàn như thế này cũng không hẳn là quá tệ]

Đối thủ của Gyurie nói như thế, có vẻ như đang thật lòng chứ không phải để giấu đi sự bức dọc của bản thân.

Foddway, đối thủ đánh cờ với Gyurie, đang tự mình sắp xếp bàn cờ lại về lúc khởi đầu.

[Vẫn còn muốn tiếp tục sao?]

Thấy Foddway tỏ ra vui vẻ tiếp tục chuẩn bị cho trận kế tiếp như thế, Gyurie lên tiếng hỏi một cách bức mình.

Mặc dù mục đích anh ta đến đây là để gặp Sarel, nhưng anh ta bị ép phải chơi trò chơi này với ông già này suốt thời gian qua.

[Anh còn rất nhiều thời gian cơ mà, phí một chút thời gian với ông già bước một chân xuống mồ này không được sao]

Đúng là, vì anh ta là Rong, nên Gyurie có rất nhiều thời gian.

Dù anh ta có ngồi đây với Foddway đến khi ông ta chết cũng không gọi là phí thời gian quá nhiều.

Rong và Nhân Loại vốn dĩ có khái niệm về thời gian khác nhau.

Cả cuộc đời của Nhân Loại, so với Rong chỉ là một giây lát.

Nhân Loại coi thời gian của mình là hữu hạn, còn Rong thì thấy rằng nó vô hạn.

Đúng như lời ông già này, anh ta có thể ngồi đây phí thời gian với kẻ đang bước một chân xuống mồ này.

Chỉ là, dù ông ta nói thế nhưng Gyurie thấy rõ Foddway sẽ còn cứng đầu tiếp tục sống lâu lắm chứ không phải một chân xuống mồ.

Không thể từ chối, Gyurie tiếp tục làm đối thủ đánh cờ với Foddway.

Hai người họ đang chơi một loại cờ có xuất xứ cổ xưa.

Có thể nói nó giống cờ Vua hoặc Shogi ở Trái Đất.

Nhưng mà so với hai loại cờ kia thì môn cờ này có nhiều loại quân hơn, bàn cờ lớn hơn, phức tạp hơn.

Vì thế, mỗi ván đều tốn rất nhiều thời gian.

Đủ để một ván cờ chuyên nghiệp nhiều lúc tốn đến năm ngày trời.

Hiện tại đã là ván thứ 17 giữa hai người họ.

Dĩ nhiên, không thể nào một ngày lại chơi được nhiều như thế.

Gyurie đã ở đây yêu cầu gặp Sariel nhiều ngày liên tục, hôm nào cũng bị Foddway cản lại kéo đi chơi cờ với ông ta.

Mục tiêu của Foddway hiển nhiên đến không thể giấu được.

Ông ta đang cản không cho Gyurie gặp Sariel.

Nhìn là ai cũng thấy ngay lập tức.

Và Gyurie, mặc dù biết chuyện đó, nhưng chỉ có thể làm theo ý ông già này.

Hiện tại anh ta chỉ tập trung làm mọi thứ mình có thể.

Nếu như không thể cho ông già này thấy được mình thực sự nghiêm túc như thế nào thì anh ta sẽ không thể lấy được lòng tin của Foddway được.

Nếu Gyurie thực sự muốn gặp Sariel bằng bất kì giá nào thì anh ta sẽ làm được.

Dù Foddway có cố gắng cản anh ta cỡ nào cũng không thể thực sự cản đường của một con Rồng như Gyurie được.

Nhưng mà, làm vậy là không đúng.

Gyurie phải đạt được sự chấp thuận của ông già này.

Không phải với danh phận là một con Rồng, mà là giữa hai "người" với nhau.

Nếu không thể đứng ngang hàng với ông già này mà thuyết phục được ông ta, vậy chắc chắn anh ta không xứng đáng được thấy những gì Sariel

thấy.

[Hự]

Chỉ là, anh ta chưa gì đã chuẩn bị thắng áp đảo nữa rồi.

[Không muốn suy nghĩ một chút sao?]

[Tốn thời gian để suy nghĩ là điên rồ. Suốt cả đời Nhân Loại hiếm khi nào có được thời gian để mà ngồi suy nghĩ. Chính vì thế nên Nhân Loại mới sợ mắc lỗi lầm]

Nghĩ lại thì, Gyurie nhận ra Foddway suốt thời gian qua chưa từng dừng lại suy nghĩ dù chỉ một lần.

[Nhưng mà, Nhân Loại vẫn mắc lỗi. Sớm muộn gì cũng sẽ có lỗi lầm gì đó xảy ra. Chúng tôi tích lũy những lỗi lầm đó lại, đặt ra những luật lệ để tránh lỗi lầm mới phát sinh, giảm khả năng mắc lỗi càng nhiều càng tốt. Lịch sử của Nhân Loại cơ bản chính là lịch sử của những lỗi lầm. Chúng tôi đến được ngày hôm nay chính là vì học theo lịch sử mà tránh lỗi lầm đó. Dù thế, tới giờ chúng tôi cũng chưa hết mắc lỗi]

Mặc dù nói chuyện, nhưng Foddway vẫn di chuyển con cờ của mình.

Ngay lập tức Gyurie cũng di chuyển, và rồi lại đến lượt Foddway.

Lần này, sau khi ngừng lại một lúc thật lâu, bàn tay của Foddway vẫn chưa di chuyển.

[Vì thế, tôi không phải thua liên tiếp 16 lần chỉ cho vui. Những lần thua và lỗi lầm, sẽ trở thành một bài học cho tương lai. Và để thể hiện rằng mình đã học được, đây là nước đi của tôi!]

Foddway tuyên bố hùng hổ, và di chuyển một quân cờ.

Thấy thế, Gyurie chỉ nhẹ nhàng lấy quân của mình di chuyển chặn đường Foddway.

[...Mặc dù nước đó không phải là sai, nhưng nó cũng không phải là chiến thuật tốt nhất. Coi như là một ví dụ tốt cho những gì ông vừa nói đi]

[Những gì người ta nói không quan trọng bằng cách nói cơ mà]

Ván thứ 17 cũng không tốt đẹp gì lắm, nhưng Foddway là một người giỏi dùng lời nói.

Từ những cuộc nói chuyện phiếm đến những thâm ý sâu xa muốn lay động tinh thần Gyurie, ông ta tiếp tục vừa nói chuyện vừa chơi trò chơi phức tạp này.

[Ngôn ngữ được gọi là phát minh tuyệt vời nhất của Nhân Loại đó biết không. Lịch sử của Nhân Loại cơ bản mà nói là cách chúng tôi liên tục cãi vã với nhau không ngừng nghỉ]

[Này, nghe rõ ràng là lạ không phải sao]

Bằng cái cách nói nửa đùa nửa thật này, ông ta làm rối người khác rất thường xuyên.

[Không có gì là lạ cả. Vì có những tuyệt đối là loài RỒNG tồn tại nên Nhân Loại chúng tôi từ lâu đã bỏ qua việc dựa dẫm vào vũ lực mà sống rồi. Mặc dù cuối cùng thì vũ lực vẫn quyết định mọi thứ, nhưng mà trước khi chuyện nghiêm trọng đến mức đó thì một trận đấu trí vẫn là yếu tố quyết định. Sử dụng nhiều lí thuyết khác nhau cãi vã, đàm phán không ngừng, Nhân Loại có thể lừa được kẻ thù của mình. Bởi vì Nhân Loại không làm gì ngoài chuyện đó nên tôi mới có được cái lưỡi sắc nhọn này của mình]

[Đừng có đổ lỗi lịch sử chỉ vì cái lưỡi của ông. Hơn nữa, nếu ông không đổ lỗi cho loài RỒNG nhẹ nhàng như thế thì càng tốt hơn]

Trái với vẻ mặt bức bối của Gyurie, Foddway mỉm cười vui vẻ.

[Khốn khiếp. Đúng là miệng lưỡi dẻo không ai bằng]

[Ít nhất về phần đó thì tôi sẽ không chịu thua đâu]

Nhẹ nhàng gạt bỏ những lời mỉa mai kia, Foddway lại đi một nước cờ khác, vẫn giữ vẻ mặt tự mãn của mình.

Gyurie không lâu sau cũng đi một nước, và rồi vẻ mặt tự mãn kia biến mất.

[Ta không nghĩ mình sẽ thua trong trò chơi này được, nhưng mà ta cũng không nghĩ mình thắng nổi ông bằng lời nói được]

[Dĩ nhiên là thế. Tốc độ suy nghĩ của Nhân Loại và của Rồng chắc chắn khác nhau cực kì nhiều. Có lẽ là, dù tôi có thách đấu với anh bao nhiêu lần đi nữa tôi cũng sẽ không thể thắng anh được. Nhưng đúng là lạ thật. Mặc dù cả hai việc đều cần phải suy nghĩ, và tôi chắc chắn mình không có chút cơ hội nào đánh thắng anh trò này, nhưng mà tôi không nghĩ mình sẽ thua một cuộc đấu khẩu. Mặc dù Rồng thì giỏi tính toán trực tiếp hơn, nhưng xem ra Nhân Loại thắng về mặt láu cá rồi?]

Foddway tiếp tục nhìn chăm chú bàn cờ, vẫn đang nở nụ cười vui vẻ.

[Không nghi ngờ gì, Rồng cực kì vĩ đại. Nhưng mà, chỉ vì Rồng vĩ đại không có nghĩa là chúng không có gì kém hơn những sinh vật khác. Rồng không có sự láu cá, lém lỉnh của Nhân Loại. Bởi vì không cần thủ đó chúng cũng mạnh sẵn rồi. Dù không dùng những chiến thuật hèn nhát như Nhân Loại, chỉ cần đường đường chính chính mà chiến đấu Rồng vẫn có thể thắng gần như mọi kẻ thù. Vì thế, nên chúng không cần sự láu cá. Nhưng mà, cũng vì vậy nên Rồng mới bất cần. Họ có thể bị những Nhân Loại mà họ cho là thấp kém kia ngáng chân ngã xuống. Đúng thế, giống như một con

Rồng ngay trước mặt tôi chẳng hạn, bị những lời gièm pha của tôi khiến cho tự nguyện đến đây tranh đấu ngang hàng với một Nhân Loại, hê]

Foddway luyện thuyên một cách vui vẻ.

Mặc dù đã thắng trận đấu, nhưng nghe lời của Foddway lại khiến Gyurie cảm giác mình đã thua.

Cứ như anh ta đang phải nhảy theo đúng điệu do ông già trước mặt này vẽ ra, mặc dù ông ta vừa yếu đuối vừa vô giá trị trong mắt của loài Rồng.

Và nếu nhìn theo một góc nhìn nhất định thì điều đó cũng không sai.

Đường đường là một con Rồng, anh ta đang bị một Nhân Loại thấp kém quay như dế.

[Nhân Loại là một đám hèn nhát. Hơn nữa còn ngu ngốc hơn những gì loài Rồng tưởng tượng nữa. Dù toàn bộ lịch sử là bản thân những lỗi lầm chồng chất lên nhau, nhưng chúng tôi tiếp tục mắc lỗi lầm mới sau khi rút kinh nghiệm được. Không chỉ thế, mỗi lần mắc lỗi chúng tôi lại trở nên gian xảo hơn, kinh tởm hơn, và sau mỗi lần mắc lỗi thì hậu quả lại càng nặng nề hơn. Trong khi lẽ ra những gì chúng tôi đang làm phải là học theo kinh nghiệm lịch sử để giảm thiểu thiệt hại mới đúng. Thật sự rất kì lạ]

Dù đang bị Foddway quay như dế, nhưng Gyurie vẫn nghĩ rằng anh ta nên đối diện với ông ta từ góc nhìn của một Nhân Loại, bởi vì đây là một loại bài kiểm tra.

Một câu đố cần phải giải, để có thể gặp được Sariel.

[Dù là loài Rồng, nhưng anh vẫn học theo cách nhìn nhận của Nhân Loại. Nhưng mà dù thế vẫn khó mà nói rằng anh đã thực sự hiểu được Nhân Loại. Như tôi đã nói vừa rồi, Nhân Loại là một loài sinh vật ngu ngốc hơn

loài Rồng tưởng tượng rất nhiều. Sariel-sama đã phải đối diện với sự ngu ngốc đó suốt thời gian qua rồi]

Foddway đi thêm một nước.

Khi Gyurie thấy Foddway không có vẻ gì là sẽ lấy tay ra khỏi con cờ, anh ta cũng tự mình đi thêm một nước cờ.

[Tôi chịu thua]

Foddway chấp nhận thua với một vẻ mặt tươi cười.

[Thần và Nhân Loại. Nếu anh có thể nhìn thấy được từ cả hai góc nhìn, có thể anh sẽ thay đổi được Sariel-sama. Một Nhân Loại đơn thuần là không đủ để làm gì nữa rồi. Nhưng mà một Thần đơn thuần cũng không thể làm gì cả. Cái cô ấy cần, là một vị Thần có thể hiểu được Nhân Loại]

Đó là lời khuyên chân thành nhất một kẻ thua cuộc có thể trao cho người thắng.

Và cũng là một yêu cầu.

[Xin anh, hãy chăm sóc cho Sariel-sama]

Gyurie không từ chối cũng không chấp nhận yêu cầu thật lòng của ông già đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑪

Cả cuộc đời Foddway là sống bằng cách chà đạp người khác.

Những kẻ yếu đuối là để bị lợi dụng, kẻ mạnh mẽ là để bị phế truất.

Cuộc sống của ông ta luôn là như thế.

Dĩ nhiên, không sử dụng đến lừa đảo hay phạm pháp, gia tài của ông ta được xây dựng mà không gặp bất kì vấn đề gì với luật pháp.

Gia tài đó được xây dựng từ việc bòn rút từ những kẻ yếu, và cướp đoạt từ kẻ mạnh.

Cứ thế ông ta xây dựng lên một núi gia tài lớn.

Bản thân Foddway không có hứng thú gì với tiền.

Chỉ đơn giản đó là cách ông ta sống từ nhỏ, rằng kiếm tiền là công việc, cũng như là mục đích sống của ông ta.

Cứ như ông ta không là gì hơn một bánh răng trên vòng xoay kinh tế.

Nhân Loại tên Foddway, là một công cụ giúp tiền có thể vận hành.

So với Foddway, Sariel được coi như là trái ngược hoàn toàn.

Cứu rỗi những kẻ yếu đuối, và ra tay giúp đỡ những kẻ mạnh mẽ trước đó hiện tại đã bị đạp xuống.

Vì Foddway không còn thấy hứng thú gì với một cuộc sống mà mỗi ngày ông ta chỉ tích ngày càng thêm nhiều tiền, nên ông ta bắt đầu hứng thú với người trái ngược hoàn toàn với ông.

Ông ta tự hỏi liệu cô ta là thánh nhân phương nào.

Foddway hiến tặng một phần gia tài lớn kinh khủng của mình cho Hiệp Hội Sariera.

Bằng cách đó ông ta đã gặp mặt được Sariel một lần.

Người ông ta gặp được, giống một công cụ còn hơn cả ông ta.

Không có cảm xúc, cô ta chỉ đơn giản là thực hiện những nhiệm vụ được giao một cách vô cảm.

Cô ta không hề là thánh nhân gì như ông ta đã tưởng tượng ra.

Theo như Foddway thấy, Sariel cơ bản chính là một cỗ máy.

Không có mục đích riêng gì cho bản thân, một cỗ máy chỉ đơn giản là đang thực hiện những gì được lập trình từ trước đó.

Nói đúng hơn, giống như là một cỗ máy đã bị lỗi nhưng vẫn hoạt động bình thường chẳng?

Khi Foddway thấy Sariel, ông ta cảm thấy đáng thương.

Khi thấy cô ấy thực hiện nhiệm vụ của mình một cách vô cảm mà không thể hiểu được cả ý nghĩa của những gì mình đang làm, ông ta cảm thấy cô ấy đáng thương không tả được.

Nhưng mà, dù thế đi nữa, ông ta cũng không thể làm gì được cả.

Dù Foddway có thấy đáng thương hay gì đi nữa, Sariel vẫn giữ nguyên vai trò là một bánh răng không thay đổi trong bộ máy của thế giới.

Vì bản thân ông ta cũng chỉ là một bánh răng giống cô ta, nên Foddway không thể làm gì được cả.

Dù thế, ông ta vẫn muốn làm gì đó, bằng cách nào đó.

Con người từ trước đến giờ chỉ làm một bánh răng, đây là lần đầu tiên ông ta tự mình quyết định rằng sẽ đi ngược lại thế giới.

Từ ngày đó trở đi, Foddway bắt đầu đi theo Sarie.

Mặc dù xã hội có không ít người thấy nực cười rằng một kẻ hám tiền đáng khinh lại được thanh tẩy bởi sức mạnh của Nữ Thần, nhưng ông ta không phải là một người quan tâm những việc như thế.

Phục vụ bên cạnh Sariel hết mình, ông ta cố gắng học hỏi mọi thứ về cô ấy.

Để hiểu được cô ấy, và tìm được một cách để trả cho cô ấy tự do.

Nhưng mà, vẫn không đủ.

Foddway không hề có đủ.

Để hiểu được cách suy nghĩ của cô ấy, cảm xúc của cô ấy, kiến thức của cô ấy, và thường thức của cô ấy, ông ta cần nhất chính là thời gian.

Chỉ là một Nhân Loại, Foddway hoàn toàn không có đủ thời gian để hiểu được một vị Thần.

Chỉ mình ông ta sẽ không đủ để hiểu về Sariel và trả tự do cho cô ấy được.

Khi nhận ra chuyện đó, Foddway bắt đầu kế hoạch để tìm một người thay thế ông.

Một người hiểu được một vị Thần, và có thể ở bên Sarel một thời gian dài.

Cần một người như thế tồn tại.

Thế rồi, một con Rồng thể hiện rõ sự giận dữ của mình xuất hiện trước mặt Foddway.

Là người này - trực giác của Foddway nói cho ông ta biết.

Một vị Thần có khả năng thể hiện cảm xúc rõ ràng, như sự giận dữ.

Ý nghĩa của việc có cảm xúc, là cách suy nghĩ của anh ta sẽ giống như Nhân Loại.

Nhưng anh ta vẫn là một vị Thần.

Không có ai khác lại thỏa mãn điều kiện đến thế.

Và rồi Foddway quyết định chọc giận con Rồng đó - Gyurie - bằng vô số lời lẽ có gai, để thử anh ta.

Để xác nhận liệu người này có thực sự xứng đáng để ông ta tin tưởng mà trao Sarel cho hay không.

Một Nhân Loại dám thử một vị Thần, cực kì to gan.

Dù có phải trả giá bằng mạng sống của mình cũng không thể nói gì được.

Đơn giản là thế.

Vì vậy, ông ta đã sẵn sàng cho trường hợp tệ nhất.

Kết quả, Gyurie lại thỏa hiệp với Foddway hơn cả ông ta tưởng tượng.

Foddway đã có hi vọng.

Hi vọng rằng một ngày nào đó Gyurie sẽ có thể phóng thích Sariel khỏi xiềng xích là nhiệm vụ vĩnh hằng của cô ấy.

Chắc chắn con đường sẽ cực kì chông gai, nhưng sau nhiều tháng năm trôi qua, chỉ cần trái tim của Sariel được nhẹ nhàng, từ từ thả lỏng là được.

Bởi vì Foddway tin rằng Sariel lúc này đã hoàn thành nhiệm vụ làm một bánh răng của mình từ rất lâu rồi.

Nếu nhìn lại lịch sử, sẽ thấy có một người giống như Sariel xuất hiện rồi lại biến mất.

Kết quả luôn là thảm họa cực kì kinh khủng.

Dù cô ấy có cố gắng làm tốt đến mức nào, nhưng kết quả luôn là kết quả tệ hại nhất có thể xảy ra.

Cứ như cô ấy bị kéo vào trong một vòng xoáy tội ác không đáy.

Foddway cho rằng điều đó là vì bản chất xấu xa tột cùng của Nhân Loại.

Dù thế, nhân danh nhiệm của bản thân, Sariel vẫn luôn giúp đỡ thế giới không ngừng.

Càng ngày càng tích tụ thêm nhiều vết thương lòng.

Thậm chí còn không nhận ra mình bị những vết thương như thế.

Cứ tiếp tục nhìn cô ấy mãi thực hiện nhiệm vụ như vậy, thực sự quá đáng thương.

Lẽ ra cô ấy nghỉ ngơi được rồi.

Ông ấy cho là vậy, nhưng Foddway không có cách nào cản Sariel được.

Bằng lời nói, hay bằng hành động, Foddway đều không thể động đến trái tim của Sariel được.

Foddway không có đủ thời gian để động đến đó.

Trong Sariel, có tồn tại một thứ mờ nhạt, gần như có thể gọi là trái tim.

Cô ấy không phải là một cỗ máy thực sự không có suy nghĩ, không có cảm xúc.

Vì thế cô ấy mới bị thương lòng được.

Cũng vì thế cô ấy mới có thể được cứu rồi.

Nhưng mà, theo Nhân Loại mà nói, trái tim ấy nhỏ đến khó tả.

Bất kì cảm xúc nào hiện ra cũng chỉ trong thoáng chốc, như không thực sự tồn tại.

Foddway không thể kích phát những thoáng chốc đó.

Ông ấy không thể khiến cô ấy rung động cảm xúc đến mức muốn bỏ qua nhiệm vụ của bản thân.

Vì thế, nên ông ấy mới quyết định tin tưởng trao cô ấy cho người khác.

Ông ấy không thực sự cần phải làm cô ấy muốn bỏ nhiệm vụ của mình.

Nhưng mà ông ấy không muốn thấy Sariel bị thương thêm nữa.

Sariel rất ít khi nào rung động cảm xúc, nhưng qua vô số năm tháng, chúng đã tích tụ lại.

Nếu những vết thương đó có thể lành, vậy như thế nào cũng được.

[Ta sẽ để những việc còn lại cho bọn trẻ. Mà, nói chứ tính ra ta mới là người trẻ nhất]

Foddway đã đưa Gyurie đến bên cạnh Sarel.

Ông ta cảm giác như mình vừa làm một cuộc mai mối xong.

Ông ta cầu nguyện vào một vị Thần mà ông ta không tin vào, cầu nguyện rằng hai người họ sẽ tìm được hạnh phúc.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

.

Lời cầu nguyện đó, bị sự thâm độc của Nhân Loại chà đạp không thương tiếc.

Lốc xoáy không ngừng của sự độc ác không đáy đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑫

[Quốc gia chúng tôi tuyên bố rút khỏi Hiệp Hội Năng Lượng Quốc Tế]

Ở hội nghị quốc tế có vô số quốc gia đang tham dự đó, lời tuyên bố không biết đã vang lên bao nhiêu lần lại lần nữa được nói ra.

Hiệp Hội Năng Lượng Quốc Tế là một tổ chức quốc tế xử lý những vấn đề liên quan đến nguồn năng lượng, như là dầu khí hay là than đá, được thành lập với những quốc gia sở hữu những tài nguyên đó làm trung tâm.

Nghĩa vụ của nó là khiến việc trao đổi các nguồn năng lượng trở nên dễ dàng hơn, đứng ra đảm bảo và đàm phán giữa những quốc gia thành viên theo đúng quy chế.

Nhưng mà số lượng các quốc gia đến và tuyên bố rút lui ngay lúc này đột nhiên tăng mạnh.

Phải biết rằng việc tuyên bố rút lui khỏi Hiệp Hội Năng Lượng Quốc Tế đồng nghĩa với việc tuyên bố rằng những tài nguyên như dầu khí hay than đá đã là không cần thiết với họ nữa.

Từ lúc Potimas Hypenath công bố về Năng lượng MA, càng ngày càng nhiều quốc gia tuyên bố như thế này hơn.

Đa số là những quốc gia vừa và nhỏ, những quốc gia bị áp lực của vấn đề năng lượng, nhưng trong số đó cũng có nhiều quốc gia lớn không gặp vấn

đề đó.

Toàn bộ đều là những quốc gia đã tuyên bố sẽ giải quyết vấn đề năng lượng với năng lượng MA, và tuyên bố rằng dầu khí và than đá đã trở nên lỗi thời.

Mới đầu thì có không ít người nghi ngờ về sự tồn tại của năng lượng MA, nhưng khi sử dụng thử biện pháp được ghi trong báo cáo thì thực sự đã tạo được năng lượng từ hư vô.

Hơn nữa nó cũng không ảnh hưởng gì đến môi trường cả.

Không có ô nhiễm khí quyển, không có ô nhiễm phóng xạ như việc đốt dầu khí và than đá, hơn nữa cũng không cần những nhà máy điện quy mô lớn nữa.

Ai cũng có thể dễ dàng lấy được năng lượng bằng thiết bị đặc chế.

Hơn nữa, thiết bị này nếu không xây quá lớn thì có thể dễ dàng di chuyển ở đâu cũng được.

Những cái lớn nhất chỉ cần dùng xe công-ten-nơ là chở được.

Thậm chí có thể để một cái cho mỗi nhà sử dụng.

Với loại thiết bị tiện dụng như thế, mà số tiền phải bỏ ra để lấy được năng lượng lại thấp hơn hẳn so với những cách trước đó.

Những quốc gia đang phát triển đã chọn sử dụng nó triệt để.

Thủ tướng của Daztoldia nhíu mày lại, nhìn một lần qua mặt những người đại diện cho các quốc gia khác.

Ông ta đã đoán trước được việc này.

Nhưng mà, dù thế đi nữa ông ta vẫn cứng đầu không chấp nhận sử dụng Năng Lượng MA trong đất quốc gia của mình.

Vì quyết định đó mà tỉ lệ người ủng hộ ông đã giảm không hề ít, nhưng ông ta không đổi ý.

Năng lượng trong mơ xuất hiện từ hư vô.

Chuyện như thế là cực kì nhảm nhí.

Nếu có năng lượng, nghĩa là nó được chuyển hóa từ một nguồn nào khác.

Vậy vấn đề chính là "nguồn nào khác" đó, và liệu lấy năng lượng từ đó có gây hại gì hay không.

Nó là một loại năng lượng hoàn toàn bí ẩn.

Ông ta không hiểu tại sao nó có tác dụng lên cơ thể người.

Biện pháp tiến hóa Nhân Loại được tuyên bố cùng lúc với loại năng lượng này có thực sự an toàn không?

Thủ tướng cho rằng chuyện này cần phải được kiểm nghiệm lại.

Trước khi kiểm nghiệm lại xong, dù có bao nhiêu người muốn sử dụng nó đi nữa, ông ta cũng sẽ nhất quyết cấm sử dụng nó trong đất quốc gia của mình.

Nhưng mà đây chỉ là trong quốc gia của ông ta.

Ông ta không thể cản những quốc gia khác sử dụng nó được.

Suy cho cùng, quyền lựa chọn cuối cùng là nằm trong tay các chính trị gia của các quốc gia khác.

Ngài Thủ tướng đã nói về sự nguy hiểm của nó không chỉ một lần, nhưng rất khó nói liệu lời của ông ta có được lắng nghe hay không.

Dù có nguy cơ đi nữa, cho đến lúc trực tiếp đối mặt với nguy hiểm thì con người sẽ không nhận ra nó.

Họ chỉ để ý đến sự tiện lợi ngay trước mắt, mà không nhận ra nguy hiểm tiềm tàng nào.

Đặc biệt là khi nó tiện lợi đến mức có thể thay đổi cả thế giới như thế này.

Dĩ nhiên không phải toàn bộ quốc gia trên thế giới đều quyết định sử dụng cùng lúc.

Những quốc gia sản xuất dầu khí và than đá là những quốc gia bị thiệt hại nhiều nhất về mặt kinh tế, nên họ cực kì phản đối năng lượng MA.

Những quốc gia đã phát triển có khả năng đứng trung lập thì chọn đứng trung lập.

Nhưng mà, thế giới đang dần nghiêng theo xu thế.

Đó là bởi vì chưa ai xác nhận được sự nguy hiểm nào của Năng lượng MA.

Dù có sử dụng bao nhiêu cũng không hết, vì nó đến từ hư vô.

Ngay lúc này, không có vấn đề gì xảy ra cả.

Đúng là một loại năng lượng trong mơ.

Một đất quốc gia sử dụng năng lượng MA sẽ phát triển cực kì nhanh chóng.

Có rất ít quốc gia nhìn thấy cảnh đó lại có thể chịu đựng mà không làm gì được.

Vì thế nên chiều hướng chung của xã hội chính là ủng hộ Năng lượng MA.

Ngoài ra còn có tồn tại một cách tiến hóa cơ thể con người bằng Năng lượng MA nữa.

Toàn bộ các khả năng cơ bản của con người đều được cường hóa, và hơn cả thế, có không ít người muốn được tăng tuổi thọ của bản thân.

Nhưng mà quy trình đó, cần sử dụng Năng lượng MA.

Nếu quốc gia đó không chấp nhận sử dụng Năng lượng MA, thì họ sẽ không thể sử dụng quy trình đó được.

Chính vì lý do đó, nên càng nhiều người lại muốn sự cấm cản này được gỡ bỏ.

Xu hướng này càng rõ rệt hơn ở những quốc gia phát triển.

Những quốc gia đang phát triển thì đánh cược hết hi vọng vào việc sử dụng Năng lượng MA để phát triển, còn những quốc gia phát triển rồi thì bị thu hút bởi khả năng tiến hóa cơ thể người.

Đã sớm không còn cách nào để cản xu hướng này lại rồi.

Dù là ngài Thủ tướng cũng không nghĩ là ông ta có thể cản việc sử dụng nó trong Daztoldia quá lâu nữa rồi.

Mặc dù vẫn còn một thời gian trước khi ông ta hết nhiệm kỳ, nhưng rất có thể ông ta sẽ bị cách chức trước thời hạn nữa.

Ngài Thủ tướng thở dài đau khổ.

Họ có hiểu không vậy?

Hai công trình này là do Potimas Hyphenath công bố.

Là do kẻ điên cuồng bị truy nã quốc tế vì sử dụng người sống làm vật thí nghiệm đó.

Và rồi, còn lí do khác nữa.

Chính nó mới là lí do chính khiến ngài Thủ tướng lo lắng.

Đó là vì có hai thế lực lên tiếng phản đối việc sử dụng Năng lượng MA.

Đầu tiên chính là loài Rồng.

Trừ phi bị Nhân Loại chọc vào, rất hiếm khi nào loài Rồng lại trực tiếp đứng ra tuyên bố như thế.

Họ nói rằng, đừng động đến Năng lượng MA.

Những con Rồng đó đã trực tiếp tuyên bố như thế!

Ngay lúc đó, ngài Thủ tướng đã có dự cảm không lành rồi.

Và rồi còn thêm Hiệp Hội Sariera phản đối nữa.

Chủ tịch của họ, Sarel, đã lên tiếng phản đối việc sử dụng Năng lượng MA.

Đây là một lời cảnh báo từ những sinh vật không nằm trong sự hiểu biết của Nhân Loại.

Ngài Thủ tướng cho rằng lời nó đi chính là không khôn ngoan.

Nhưng mà, như thế là không đủ để cản xu hướng phát triển của thế giới.

Không thể cản nó lại được nữa rồi.

Trong một tương lai gần, ngài Thủ tướng sẽ cực kì hối hận vì không vận dụng đến biện pháp cực đoan bằng vũ lực để cản xu hướng này lại.

Nhưng mà, thời gian trôi qua không thể quay lại được nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑬

Sự việc đã khiến Potimas Hyphenath trở thành một tội phạm truy nã quốc tế, đã có thể hết sức dễ dàng trở thành một thảm họa kinh khủng.

Bản thân sự việc đó cũng nghiêm trọng đến mức nó trở thành một chủ đề nóng hổi khắp nơi trên thế giới vào thời điểm lúc đó.

Thế giới lúc đó mới biết được Potimas Hyphenath thực sự kinh khủng đến mức nào.

Nhưng mà thông tin được phổ biến chỉ là phần đỉnh của tảng băng trôi mà thôi.

Những người biết được sự thật, ai cũng mừng rỡ vì sự việc chỉ tiến triển đến đó là dừng, mừng rỡ vì thiệt hại không lớn hơn.

Vậy mới thấy được Potimas ác độc mất nhân tính đến mức nào.

Không cần biết Potimas cẩn thận và tỉ mỉ đến mức nào, "chúng" đơn giản là vượt quá tầm kiểm soát của hắn, khiến cả thế giới biết đến "chúng".

Đó là sự thật của sự việc đó.

Sự việc với số người chết tổng cộng là 376 người.

~~~~~

[Buôn người sao. Đúng là lỗi thời một cách thô bạo mà]

Xem xét văn kiện được nộp lên cho ông ấy, Foddway thở dài.

Buôn người, nói cách khác là buôn bán nô lệ, vẫn chưa bị loại bỏ hoàn toàn dù nó chỉ còn là một di vật cũ kĩ của thế giới xa xưa.

Hiệp Hội Sariera trước giờ cũng có bộ phận tập trung vạch mặt các tổ chức ngầm buôn bán nô lệ.

Mục đích chính là để cứu những người bị bán làm nô lệ một cách phạm pháp.

Nhưng mà, cảm thân Foddway lại không có ý định lên án việc buôn người thành xấu xa.

Bởi vì bản thân việc buôn người vốn là một việc cần thiết để kích thích thị trường kinh tế.

Những bậc cha mẹ nghèo buộc phải bán con mình đi để lấy tiền tiếp tục sống, hơn nữa không phải lúc nào những đứa trẻ bị bán cũng chịu đau khổ.

Nói phóng đại lên, việc buôn người cũng có thể coi là một dịch vụ bán sức lao động.

Nếu cả người bán lẫn người bị bán đều vui vẻ, vậy đó là một mô hình kinh doanh tốt.

Dĩ nhiên, những kẻ buôn người tử tế như thế thì sẽ không bị gọi là kẻ buôn người.

Sự việc này vẫn diễn ra khắp nơi trên thế giới, chỉ là với một tên gọi khác mà thôi.

Việc buôn người mà Foddway thực sự gọi là xấu xa là cái mà ai cũng nghĩ đến khi nghe đến buôn người, là mô hình buôn người phạm pháp.

Bán những đứa trẻ bị bắt cóc.

Dùng người bị bán để phạm tội.

Đó là loại cần phải bị vạch trần và phán xét.

Vấn kiện mà Foddway đang xem xét, là một bản ghi chú lại những vụ buôn bán trong chợ đen đáng tởm đến mức không có cách nào bào chữa được nữa.

[Sao rồi? Kẻ cầm đầu cùng với những tay buôn đều đã bị bắt hết đúng không?]

[Vâng thưa ngài. Chúng đã bị tiêu diệt hoàn toàn nhờ sự hợp tác của cảnh giác trong vùng]

Người trả lời câu hỏi của Foddway, là một người đàn ông mặc đồ vest, nhưng nó không hợp chút nào với người đàn ông đầy cơ bắp ấy.

Ông ta là giám đốc của một công ty bảo vệ trực tiếp dưới quyền của Foddway.

Nói cách khác, là cách gọi hoa mỹ của đội trưởng đứng đầu biệt đội chiến đấu riêng của Foddway.

Foddway nói cho cùng là một ông trùm lớn trong giới kinh tế, cho nên có những lúc cần phải sử dụng các biện pháp không minh bạch một chút.

Những thứ mà không thể để lộ ra ngoài, ví dụ như sử dụng bạo lực.

Lần này cũng vậy, là vạch trần một tổ chức buôn người, nhưng không phải bằng cách đáng khen nào đó, mà bằng biện pháp bạo lực trực tiếp và đẫm máu nhất.

Cách chính xác để làm chuyện này là thu thập chứng cứ, và để luật pháp phán xét chúng, nhưng Foddway biết là nếu làm vậy thì chúng sẽ thoát được thôi.

Vì thế nên cần những biện pháp mạnh.

Dĩ nhiên cũng phạm pháp.

[Xem ra anh mệt mỏi rồi]

Foddway nhìn cổ của người đội trưởng.

Ở đó có quần băng gạc.

Foddway hết sức tin tưởng khả năng của người đội trưởng này.

Suốt thời gian sống và kiếm tiền bằng nhiều biện pháp không minh bạch của mình, Foddway hết sức tin tưởng anh ta với vai trò hộ vệ cá nhân của mình, thậm chí còn hơn cả thế.

Chính vì thế nên anh ta mới được phép trực tiếp báo cáo với Foddway như thế này.

Người đội trưởng này lại bị thương như thế, nên Foddway hiểu rằng đã có một cuộc chiến không hề nhẹ nhàng xảy ra.

[Ồ, không phải. Bản thân việc bắt giữ bọn chúng không có vấn đề gì. Tôi bị vết thương này vì một chút rắc rối sau đó cơ]

Nhưng mà đội trưởng nhẹ nhàng phủ nhận lời của Foddway.

[Đây là vì một trong những người chúng ta đã cứu cần tôi mà có. Có lẽ là họ đã bị chuốc thuốc gì đó, nên ai cũng đều cực kì bối rối. Thực sự rất là đáng thương]

Người đội trưởng này tỏ ra thương tiếc người đã tấn công mình như thế.

Rõ ràng người đó phải đã bị đối xử cực kì tệ hại.

[Tệ như thế sao?]

[Đúng vậy. Gần như chắc chắn là họ đã bị chuốc một loại thuốc phạm pháp nào đó. Theo như tôi thấy họ họ đã bị mất trí hoàn toàn. Toàn bộ bọn họ đều vậy]

[Ôi trời]

Chắc chắn cảnh tượng lúc đó là cực kì kinh khủng, đủ để người đội trưởng chuyên làm việc không minh bạch này còn thấy đáng kinh tởm ra mặt.

Vậy mới thấy được những nạn nhân của việc buôn người có thể bị đối xử tệ đến mức nào.

[Nhìn anh có vẻ hơi tái nhợt đấy. Anh ổn không?]

[Xin lỗi. Chỉ là tôi cảm thấy hơi bệnh một chút thôi. Nhưng tôi vẫn có thể tiếp tục báo cáo được]

Người đội trưởng tái nhợt ra mặt.

Foddway nhìn thế cho rằng anh ta cảm thấy bệnh vì nhớ lại kí ức không vui vẻ nào đó.

Nhưng mà, trong lúc đang báo cáo, vẻ mặt của anh ta rõ ràng ngày càng tái nhợt hơn.

Sau khi thấy như thế, Foddway nhận ra là người đội trưởng này thực sự đang cảm thấy bệnh.

[Nhìn anh tệ quá. Để báo cáo qua hôm khác. Ngồi xuống một chút đi]

[Tôi... Xi...n lỗi...]

Thậm chí còn không nói thành câu đàng hoàng nổi, người đội trưởng ngồi bệt xuống chiếc ghế sofa trong phòng.

Thấy thế, Foddway gọi điện sắp xếp một bác sĩ.

Chính nhờ thế mà Foddway thoát chết.

Một tiếng thét điếng người vang lên.

Cảnh tượng mà những người nghe được tiếng thét đó chạy đến thấy được, là Foddway nằm trên mặt đất, cùng người đội trưởng vừa cắn vào cổ ông ta.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑭

Khi Foddway tỉnh dậy, đầu tiên ông ta thấy được là một trần nhà xa lạ.

Ánh đèn hơi tối trên trần nhà khác với loại ông ta quen sử dụng.

Vừa mệt mỏi vừa thèm khát gì đó, nhưng ý thức của ông ta cũng dần tỉnh táo hơn.

Cùng với đó, kí ức cũng rõ ràng hơn.

Người đội trưởng cảm thấy bệnh, không khỏe.

Người đội trưởng đó đã bất ngờ tấn công ông ta.

Khi cảm giác được sự đau đớn tột cùng, ông ta đã ngất xỉu và không còn nhớ gì nữa.

Foddway không hiểu được chuyện gì xảy ra lúc đó.

Người đội trưởng đó là một người được Foddway cực kì tin tưởng.

Khó mà nghĩ đến việc anh ta lại đột nhiên phản bội Foddway, hơn nữa lại còn làm theo kiểu lộ liễu như thế.

Foddway, lúc này chỉ mới tỉnh lại khó lắm mới bình tĩnh lại được, nhưng mà khi phát hiện ra tình trạng của bản thân, ông ta lại lần nữa bối rối.

Hiện tại ông ta đang nằm trên giường.

Điều đó không có gì xấu.

Nhưng mà cơ thể của Foddway, đang bị dây nịt dày buộc chặt lại kẹp trên giường.

Hơn nữa không chỉ là một cái.

[Cái quái gì!?!]

Foddway bị bất ngờ đến mức ông ta bất giác thốt lên như thế.

Foddway là một ông trùm lớn trong thế giới kinh tế, được cả những cường quốc trên thế giới biết đến.

Cơ bản mà nói là một người cực kì quan trọng, hoàn toàn không thể nào lại bị trói lại như thế này được.

Vậy tình trạng hiện tại khi có một người như thế đang thực sự bị trói lại nghĩa là sao?

Trong đầu Foddway chợt nghĩ đến hai chữ "Bắt cóc".

Nhưng ngay lập tức Foddway bác bỏ khả năng đó.

Dù người đội trưởng kia thực sự phản bội và bắt cóc ông ta đi nữa, tình trạng hiện tại cũng quá kì lạ.

Foddway sử dụng bộ phận duy nhất không bị buộc lại của ông ta, tức là đầu, quay qua quay lại nhìn xung quanh.

Đập vào mắt ông ta là máy móc y tế dựng đứng ở một bên giường.

Một ống dẫn gì đó nối từ máy dẫn vào một bên tay Foddway.

Ngay lúc đó, ông ta kết luận rằng mình đang ở trong bệnh viện nào đó.

Như thế thì lại quá kì lạ nếu như bị bắt cóc.

Nhưng dù biết được mình an toàn đi nữa, việc ông ta bị trói lại như thế này vẫn là sự thật.

Không sao cả, chỉ cần hỏi ai đó là được.

Sau khi quyết định như thế, Foddway hét lớn.

[Ai đó! Có ai ở đó không!?!]

Gào thét như thế khiến ông ta chợt nhận ra mình rất thèm khát gì đó.

Vì tuổi già của ông, nên cảm giác thèm khát như thế này đã biến mất từ lâu rồi.

Ông ta bị cảm giác thèm khát kinh khủng từ lâu lắm rồi mới có lại này kích thích, ho sặc sụa.

Có tiếng ồn ào vang lên ở ngoài, tiếng bước chân vang lên như có người vội vã chạy đến, và rồi cánh cửa nhanh chóng mở ra.

Ánh sáng từ bên ngoài cửa chói lóa đến mức Foddway phải nheo mắt lại.

Cùng lúc đó, ông ta nhận ra dù trước đó căn phòng hoàn toàn tối thui, nhưng ông ta vẫn có thể nhìn thấy được xung quanh.

Cảm giác thèm khát kinh khủng, cộng thêm con mắt nhìn được như đã quen với bóng tối, Foddway đoán rằng bản thân mình bất tỉnh cũng rất lâu rồi.

[Tĩnh lại rồi sao?]

Ông ta đưa mắt nhìn người vừa bước vào từ hành lang, hoàn toàn bất ngờ khi thấy ông ta là ai.

Foddway cứ nghĩ sẽ là một bác sĩ hoặc một y tá chạy đến, nhưng người xuất hiện lại là một cảnh sát.

[Cảnh sát?]

Ông ta thốt lên, giọng chứa đầy nghi ngờ.

Người cảnh sát tỏ ra cực kì bất ngờ khi nghe ông lên tiếng.

Foddway thấy bức mình vì phản ứng thái quá đó.

Cộng thêm cảm giác muốn than phiền vì bị trói lại như thế này sau khi vừa tỉnh dậy, nên giọng ông ta gắt hằn lên.

[Chuyện này là thế nào đây? Anh có biết tôi là ai không hả?]

Người cảnh sát ngay lập tức đánh mặt lại ngay khi nghe Foddway nói.

Có vẻ anh ta đã hiểu được mình đang nói chuyện với ai rồi, ông ta nhẹ nhàng đưa ra yêu cầu hiển nhiên nhất.

[Cởi trói cho tôi nhanh lên]

Đó là Foddway muốn nhanh chóng được giải thoát khỏi bị trói như thế này, nhưng người cảnh sát lại không đồng ý ngay lập tức.

[T-tôi sẽ cho gọi người đến!]

Đó là những lời của người cảnh sát, gần như hét lên khi anh ta chạy đi trước khi Foddway kịp nói gì thêm

~~~~~

[Ông thấy bao nhiêu ngón tay?]

Đã bao lâu trôi qua kể từ lúc người cảnh sát rời đi?

Foddway bị bỏ lại trong phòng mà không có đồng hồ hay bất kì thứ gì để biết chính xác bao lâu đã trôi qua, nhưng ông ta vẫn bị trói, và một thời gian dài như thế bị trói mà không làm gì được là cực kì đau khổ.

Sau bấy nhiêu thời gian.

Khi cuối có người xuất hiện, lại không bao gồm nhân viên cảnh sát kia, mà là bảy người khác.

Một trong số họ có vẻ là bác sĩ, đến để khám cho Foddway.

Vẫn giữ nguyên tình trạng bị trói của ông ta.

[Ba]

Một quá trình hết sức tẻ nhạt, bị yêu cầu phải nói chính xác số lượng ngón tay bác sĩ đang giơ lên.

Mới đầu, Foddway ngay lập tức nổi nóng với việc bị trói lại và yêu cầu được lời giải thích, nhưng câu trả lời duy nhất ông ta có được là "Tôi sẽ cởi trói cho ông khi xác nhận là an toàn".

Ông ta không hiểu được.

Foddway đang bị đối xử như thế ông ta là một đối tượng nguy hiểm.

Nhưng mà toàn bộ mọi người xung quanh Foddway đều đang mang vẻ mặt nghiêm túc, bao gồm cả vị bác sĩ kia, kèm theo sự hiểu kì khó hiểu.

Foddway đánh giá rằng hiện tại cứ nén cảm giác muốn than phiền mà ngoan ngoãn chịu cho các bác sĩ khám là tốt hơn.

[Xin lỗi, phiền ông mở miệng ra để tôi kiểm tra]

[Ừm]

Foddway mở miệng ra như được yêu cầu.

Nhưng khi bác sĩ nhìn vào đó, ông ta ngay lập tức cảm giác kì lạ.

Bình thường, khi bác sĩ kiểm tra miệng họ sẽ kiểm tra cổ họng không phải sao?

Nhưng mà khi vị bác sĩ này nhìn thì không phải cổ họng, mà ánh mắt như đang nhìn răng ông ta hơn.

Hơn nữa, không chỉ mình vị bác sĩ.

Toàn bộ sáu người còn lại đều đang nhìn chăm chăm vào miệng Foddway.

[Đã đủ rồi chưa?]

Foddway, cảm giác hơi khó chịu, ngậm miệng lại và hỏi.

[À, vâng]

Vị bác sĩ trả lời một cách mờ mịt.

[Sao? Kiểm tra biết được gì rồi?]

Foddway tra hỏi ông ta, không giấu sự bức dọc của mình.

Bài kiểm tra vừa rồi hết sức đơn giản.

Là một bài kiểm tra sự tỉnh táo của ông ta, thay vì kiểm tra sức khỏe.

Mặc dù đúng là ông ta vừa tỉnh lại, nhưng mà nhìn Foddway hiện tại đang tỉnh như sáo thì bài kiểm tra vừa rồi giống hệt một trò đùa ngu ngốc.

[Ngài Foddway có khả năng đánh giá tình hình bình thường]

[Đó là hiển nhiên không phải sao]

Foddway không thể không vật lại người đàn ông như thế

[Chuyện này không hề hiển nhiên tí nào]

Nhưng mà, một giọng nói phủ nhận lời của Foddway.

Là người có vẻ có quyền nhất trong những người xuất hiện cùng vị bác sĩ.

[Ông là người duy nhất lấy lại được sự tỉnh táo và khả năng đánh giá bình thường. Trong số những người bị nhiễm bệnh Vampire, chỉ mình ông là người bất thường] (TN: Câu này mang ý là, trong một đám người bất thường thì người bình thường chính là người bất thường)

Ông ta nói bằng một giọng trầm nghiêm trọng.

[Hả?]

Dĩ nhiên, Foddway không hiểu được ngay lập tức những gì mình đang nghe, bất giác thốt lên.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑮

Cơ sở nghiên cứu trái pháp luật đã mua lại số nô lệ kia, thuộc quyền sở hữu của Potimas.

Và kết cục chờ đợi những nô lệ bị mua lại, chính là bị sử dụng làm chuột thí nghiệm.

Khi cơ sở nghiên cứu đó bị lộ ra, những nô lệ được giải cứu đều là những nạn nhân của việc bị thí nghiệm.

Thí nghiệm về việc Vampire hóa.

Vampire.

Chúng được coi như những sinh vật chỉ tồn tại trong truyền thuyết, nhưng chúng thực sự từng tồn tại.

Cơ bản mà nói, Vampire là một bản biến dị của các sinh vật bị ảnh hưởng bởi một loại Ma Thuật đặc biệt.

Những sinh vật bị Vampire hóa, uống máu của những sinh vật khác, và rồi những sinh vật bị uống máu đó lại biến thành Vampire nữa.

Chúng là một loại sinh vật kì dị có hệ sinh thái hoàn toàn không thấy được ở bất kì nơi nào khác, sử dụng việc ăn uống để tăng số lượng nòi giống.

Lí do những sinh vật như thế lại chỉ được coi như một truyền thuyết, chính là vì loài Rồng cực kì ghét Vampire, đến mức tự mình ra tay tiêu diệt bất kì Vampire nào chúng gặp.

Bản thân Sarel cũng coi Vampire là sinh vật không phải bản xứ, mặc dù vốn dĩ chúng sinh ra từ các sinh vật bản xứ, nên cô ấy chỉ giám sát kĩ việc loài rồng tiêu diệt chúng, mà không ngăn cản gì.

Cuối cùng, không còn gì ngoài các truyền thuyết mơ hồ lưu truyền lại, khiến cho Vampire trở thành một sinh vật chỉ có trong tưởng tượng.

Thế rồi chúng lại được Potimas hồi sinh lại trong quá trình nghiên cứu về truyền thuyết của chúng.

Vampire có đủ loại đặc điểm hơn hẳn người thường, nhưng thứ làm Potimas chú ý nhất, chính là việc chúng trẻ mãi không già.

Hắn đã từng nghĩ đến việc tự biến bản thân thành một Vampire, để có được phần "bất lão" trong "bất tử bất lão".

Thế nhưng, hắn không phải là người bất cần đến mức đột nhiên tự mình thử nghiệm lên bản thân.

Sử dụng các nô lệ, hắn làm ra không ít các thí nghiệm, để xác định tính an toàn của quá trình Vampire hóa.

Cuối cùng, Potimas quyết định không Vampire hóa bản thân.

Nó quá nguy hiểm.

Những nô lệ trải qua việc bị Vampire hóa đều mất hẳn ý thức bản thân, biến thành những con quái vật tồn tại chỉ để tấn công bất kì sinh vật nào chúng thấy rồi uống máu chúng.

Việc các sinh vật bị tấn công cũng biến thành Vampire chỉ là một tác dụng phụ "may mắn" mà thôi.

Sự bất tử mà Potimas tìm kiếm không hề giống như thế.

Thế rồi, lúc Potimas đang tiến hành thử nghiệm tìm cách khiến cho ý thức được giữ nguyên lại, thì cơ sở nghiên cứu bị vạch trần.

Sau đó, những nô lệ bị sử dụng làm vật thí nghiệm được giải cứu và các ghi chép thí nghiệm được thu lại toàn bộ.

Trong quá trình đó, nhiều người đã bị cắn.

Và rồi, sau một thời gian thì những người bị các nô lệ Vampire cắn đều biến thành Vampire.

Bị mất đi lí trí, họ tấn công mọi thứ trong tầm mắt mình.

Những nạn nhân mới bị hút máu, cũng biến thành Vampire, tăng số lượng người lan truyền bệnh lên gấp đôi.

Cứ thế số lượng Vampire sẽ tăng lên theo cấp số nhân.

Đó là một tai nạn lớn đã có thể nhấn chìm cả thế giới vào hỗn loạn.

Nhưng mà, nó được chặn lại trước khi chuyện đó xảy ra.

Lí do, là vì Foddway bị tấn công.

Nói chính xác hơn, là vì hai người đã nhận ra chuyện gì đang xảy ra khi Foddway bị tấn công - Sariel và Gyurie.

Nhận ra Foddway đã bất tỉnh, hai người họ quyết định đi thăm ông ấy.

Ở bệnh viện, họ nhận ra Foddway đã bị biến thành Vampire.

Ngay lập tức, họ lao vào hành động.

Bắt đầu từ Vampire đã cắn Foddway - người đội trưởng kia - họ truy đầu mối về các nô lệ bị lấy làm thí nghiệm, từ đó cùng sự hợp tác của cảnh sát, toàn bộ Vampire nhanh chóng bị cách ly.

Thiệt hại không hề nhỏ chút nào, nhưng vì phản ứng nhanh chóng đã thành công, đủ để khiến số nạn nhân dừng lại ở mức thấp nhất có thể.

Không may thay, không có cách nào để cứu những người đã bị biến thành Vampire.

Gần như toàn bộ các Vampire đều phản kháng lại khi bị bắt, cuối cùng là bị bắn chết, hay chết vì bị ánh nắng mặt trời chiếu vào.

Số ít Vampire còn sống, đều hành động như dã thú, mất hoàn toàn lí trí bản thân và đều đã bị cách ly.

[Vậy ra đó là lí do tôi vẫn còn bị cách ly à]

Kết quả của việc đó, mặc dù là người duy nhất lấy lại được lí trí của mình, vì sự nguy hiểm luôn có tồn tại, Foddway vẫn đang bị cách ly.

Không ai biết được Foddway sẽ mất lí trí lần nữa khi nào.

Hơn nữa, dù có giữ được lí trí thì Foddway vẫn là một Vampire.

Hai răng nanh của ông ta dài và sắc đến mức không còn giống người nữa.

Chỉ cần ông ta cắn ai đó bằng cặp răng nanh đó, hút máu của họ, người đó sẽ biến thành Vampire.

Thay vì xem xét quyền công dân của Foddway vào lúc này, thì cách ly ông ta như một sinh vật nguy hiểm vẫn là chính đáng hơn.

「Chúng tôi sẽ cố gắng hết sức không khiến ngài bị bất tiện gì. Thế nhưng, chúng tôi không thể cho ngài quyền đi lại tự do bên ngoài được」

「Không phải đó chính xác là định nghĩa của việc bất tiện sao」

Foddway trả lời người đến giải thích mọi chuyện cho ông ta một cách mỉa mai.

Nhưng mà giọng của ông không còn sắc bén như trước, thậm chí có hơi yếu đuối.

Foddway hiện tại vẫn chưa thể chấp nhận được vận rủi đột nhiên giáng lên đầu ông.

Mặc dù ông ta lấy lại được lí trí của mình như một phép lạ, nhưng mà ông ta không có gì để hạnh phúc về việc đó cả.

Cơn thèm khát không thể thỏa mãn được dù uống bao nhiêu nước đi nữa, cảm giác tuyệt vọng khi ông thỏa mãn được từ việc uống máu từ một túi truyền máu hoàn toàn không thể tả bằng lời.

Mặc dù như thế này ít ra vẫn tốt hơn bị đối xử như một con thú trong phòng thí nghiệm, nhưng đối với Foddway sự việc lần này không khác gì bị thiên lôi đánh trúng, và kết quả cuối cùng của nó, theo một cách nói thì đối với ông ta, thậm chí còn tệ hơn cái chết.

Vì ông ấy vốn là một người đã có tuổi, nên cuộc đời còn lại của ông chỉ là sống cho trọn vẹn số thời gian ít ỏi ông ta còn lại.

Mặc dù cái chết vẫn đáng sợ, nhưng ông đã sớm chấp nhận được nó.

Thế rồi, bây giờ ông ta là một Vampire không thể già đi, hơn nữa còn phải sống cả cuộc đời còn lại của mình bị cách ly không được gặp ai khác.

Đột nhiên bị thay ra khỏi cuộc sống bình thường của mình, Foddway không thể nào thấy ổn với tình trạng hiện tại của mình được.

Và rồi, Foddway biến mất khỏi vị trí một ông trùm kinh tế của mình.

Hơn nữa, những gì ông có thể làm cho Hiệp Hội Sariera ngày càng ít đi.

Nhưng mà, có lẽ việc đó là tốt hơn cho ông.

Bởi vì sau đó Hiệp Hội Sariera bắt đầu tập trung sức lực của mình vào một loại hoạt động nhất định.

Đó là giải cứu và chữa trị các nạn nhân của các thí nghiệm trên con người của Potimas.

Potimas không chỉ thí nghiệm với Vampire.

Có vô số các loại thí nghiệm trên con người khác được thực hiện cùng lúc, và số nạn nhân là một con số cực kỳ cao.

Vì sự việc Vampire bị lộ ra, nên những cái còn lại cũng nhanh chóng lộ ra theo nó.

Potimas từ đó chính thức trở thành một tên tội phạm bị truy nã quốc tế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑩

Từ khi cô gái bắt đầu có ý thức, cô ấy chỉ sống trong một căn phòng duy nhất.

Một người nào khác nhìn vào căn phòng đó sẽ cho rằng đó là một phòng bệnh viện hoặc là phòng thí nghiệm, hoặc cả hai.

Sự thật là, nơi đó là một phòng bệnh, đang được sử dụng làm phòng thí nghiệm.

Nó là căn phòng được dùng để thí nghiệm trên người cô gái đó, cũng là nơi đang chữa trị cho cô gái như một bệnh nhân.

Một vật thí nghiệm được chăm sóc, nuôi dưỡng chỉ vì nếu cô ta chết thì sẽ rất phiền phức.

Bị đối xử như thế, và không nhận được bất kì kiểu đối xử nào khác, vừa là bình thường với cô gái vừa là mục đích tồn tại duy nhất của cô ấy.

Mỗi ngày cô gái chỉ đơn giản là nằm yên trên giường.

Mỗi ngày như thế đều bị lấy ra làm thí nghiệm, rồi lại được chữa trị.

Nếu có an ủi gì đó, thì đó là người đang nuôi lớn cô gái chính là người có trí thông minh bậc nhất trên thế giới, và hẳn ta luôn chữa trị cho cô gái đúng cách.

Hơn nữa, có thể là vì muốn cho cô gái phát triển bình thường nhằm phục vụ cho các thí nghiệm của mình, hẳn ta đã chuẩn bị các công cụ giáo dục để cho cô gái học hỏi, quan sát, để trí óc cô gái có thể phát triển.

Căn phòng có chứa một cái TV, được chuẩn bị để cô gái có thể học hỏi từ xa.

Cô gái sống cả đời mình không bước dù một bước ra khỏi căn phòng đó, ít ra vẫn nhận được nền giáo dục phù hợp với tuổi mình.

Nhưng mà, dù có vậy đi nữa, vì môi trường dị dạng của cô gái, nên việc cô gái có phát triển được tính cách hay không lại là một vấn đề khác hẳn.

Cô gái thiếu đi cái gọi là cảm xúc.

Mỗi ngày đều không có cảm xúc gì, chỉ đơn giản là chờ thời gian trôi qua.

Chỉ đơn giản là sống sót qua ngày, không hơn không kém.

Cô gái chỉ sống, để một ngày nào đó có thể chết đi.

Mặc dù cô gái vẫn còn sống, nhưng dù cô có chết ngay lập tức cũng không có khác biệt gì.

Hơn nữa cái chết của cô gái chỉ là vấn đề sớm hay muộn mà thôi.

Cơ thể của cô gái không bình thường.

Cô gái được sinh ra từ trứng và tinh trùng nhân tạo.

Cô gái là một chimera, sử dụng gen của nhân loại kết hợp với gen của các loài sinh vật khác.

Đó là bản chất của cô gái, và cơ thể đi ngược lại với thiết kế vốn có của thần linh có khuyết điểm, cứ như đó là bị trời phạt vậy.

Cơ thể của cô gái có khả năng sinh ra độc tố, là một tính trạng từ gen của loài sinh vật được kết hợp tạo ra cô gái - loài nhện.

Nhưng mà, vì cô gái có được khả năng mà con người vốn không nên có, nên cơ thể của cô gái không có khả năng kháng độc tự nhiên của loài nhện.

Bản thân cơ thể của cô gái đang tạo ra loại độc đang hủy hoại cô ấy.

Nhưng đó không phải là vấn đề duy nhất.

Độc tố được tạo ra trong cơ thể của cô gái sử dụng một lượng năng lượng không hề ít, vì nó là thứ cơ thể người vốn không thể làm được.

Không chỉ thế, cần phải tốn thêm năng lượng nữa để kháng lại chất độc đang ăn mòn cơ thể đó.

Hơn nữa, nội tạng của cô gái bị chất độc làm yếu đi, khiến cho khả năng hấp thụ và tiêu hóa năng lượng cũng bị yếu đi.

Kết quả là, cơ thể của cô gái cần nhiều chất dinh dưỡng hơn gấp mấy lần một người trưởng thành bình thường.

Tiêu hóa nhiều như thế, nhưng cô gái lại có một cơ thể hết sức ốm yếu.

Dù ăn nhiều như thế, nhưng chất dinh dưỡng không làm cho cơ thể cô gái mạnh mẽ hơn, mà lại tiếp tục biến thành chất độc quay lại hủy hoại cơ thể cô gái.

Nhưng mà, nếu không hấp thụ nhiều như thế thì cô gái không thể sống được.

Ngay từ lúc được sinh ra, cô gái đã được xác định vào vòng lặp hủy hoại đó.

Cô gái có thể chết bất kì lúc nào - đó là sự thật không thể chối cãi.

Mỗi ngày sự tồn tại của cô gái chỉ gắn với chiếc giường trong căn phòng, không thể đi lại được.

Đó là cả thế giới của cô gái.

Một tồn tại chỉ sống để chờ chết.

Một vật thí nghiệm chỉ có thể để lại một chút kết quả ít ỏi cho cha đẻ của cô gái, Potimas.

Cho đến khi cô gái chết đi, định mệnh của cô ấy không gắn liền bất kì sự tồn tại nào khác ngoài Potimas.

Định mệnh đó đã được thay đổi, khi Potimas bị đưa vào danh sách truy nã quốc tế.

-

-

Với Potimas, việc bị đưa vào danh sách truy nã là chuyện hết sức bất ngờ.

Nhưng mà, hẳn ta đã dự liệu trước được rằng chuyện đó sẽ xảy ra một ngày nào đó.

Potimas biết rõ thế giới sẽ nghĩ gì về những nghiên cứu của hẳn.

Hẳn biết rõ, nhưng không hề nghĩ đến việc ngừng lại.

Hơn nữa, hẳn cũng mơ hồ cảm giác được, càng tiến hành nhiều thí nghiệm thì hẳn lại càng thấy khó ngừng lại hơn, rằng hẳn đã vượt qua thời điểm có thể che giấu hết mọi thứ được rất lâu rồi.

Mặc dù Potimas biết rõ rằng mình ưu việt hơn người khác, nhưng hắn cũng biết điều đó không hề tuyệt đối.

Nếu nó là tuyệt đối thì hắn đã đạt được mục đích của mình từ lâu rồi.

Vì hắn chưa đạt được, nên hắn biết rằng có nhiều thứ bản thân mình không thể làm được dù ưu việt như thế.

Chính vì hắn biết điều đó, nên hắn biết rằng mọi thứ không thể nào đều theo đúng kế hoạch được.

Chính vì thế, nên mặc dù hắn bất ngờ, nhưng hắn không chút bối rối khi bị đưa vào danh sách truy nã quốc tế.

Potimas trước tiên đã thu gom lại toàn bộ các vật tư nghiên cứu cần thiết rồi bỏ trốn.

Hắn đã hủy toàn bộ các giấy tờ không nên để rơi vào tay người khác, để lại các giấy tờ có rơi vào tay người khác cũng không sao.

Những thứ "cũng không sao" đó có bao gồm những người bị hắn dùng làm vật thí nghiệm.

Potimas xây dựng vô số các phòng thí nghiệm bí mật ở khắp nơi, thực hiện vô số các thí nghiệm tàn bạo lên con người, nhưng đều bỏ lại toàn bộ các vật thí nghiệm cùng các phòng thí nghiệm.

Potimas đã dự đoán trước được rằng những cảnh sát đang cố gắng truy tìm hắn có thể sẽ đến được những nơi đó.

Cuối cùng, cô gái được cứu.

Đã vài ngày trôi qua kể từ lúc Potimas biến mất.

Vì cô gái không thể rời khỏi giường nổi, nên hiển nhiên cô gái cũng không thể ăn hay uống gì được, những ống dẫn chất dinh dưỡng vào cơ thể cô đã sớm cạn hết, nên cô gái đang nằm trên bờ vực giữa sự sống và cái chết.

Nếu cảnh sát chỉ cần đến trễ hơn một chút, cô gái đã mất mạng rồi.

Nhưng mà, cô gái hết sức may mắn, và được đưa đến bệnh viện thành công.

Ở đó quá trình chữa trị của cô gái được tiếp tục, được dùng ống dẫn đưa dinh dưỡng vào cơ thể, và may mắn thay vượt qua cơn nguy hiểm.

[Em đã tỉnh chưa?]

Khi cô gái mở mắt ra, cô ấy thấy một người phụ nữ.

Trừ Potimas ra, cô gái trước giờ chỉ thấy người khác qua màn hình TV.

Hơn nữa, vì Potimas chưa bao giờ thực sự giao tiếp với cô, nên đây gần như là lần đầu tiên trong đời có người bắt chuyện với cô gái.

[Rất vui được gặp em. Chị là Sariel. Em tên là gì?]

[Aa.....riel?]

[Ariel? Thật là trùng hợp. Rất là giống tên chị]

Cô gái chỉ đơn giản là cố gắng nói tên của người phụ nữ.

Nhưng vì miệng còn yếu ớt, nên phát âm không chuẩn, khiến cho người nghe hiểu lầm.

Mọi thứ đều là vô tình mà có.

Nhưng mà, cô gái trước kia chưa từng có một cái tên, đã được cho một cái tên vào ngay thời điểm đó.

Đó, là cuộc gặp gỡ giữa cô gái với định mệnh sống cho đến khi chết đi và Nữ Thần.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑰

「Itadakimasu」

Nghe Sariel tuyên bố bữa ăn bắt đầu, những đứa trẻ cùng nhau vươn tay đến số đồ ăn trên bàn.

Với những đứa trẻ đang tuổi ăn tuổi lớn thế này, ai cũng nghĩ là giờ ăn sẽ như một chiến trường.

Nhưng mà, ở đây thì toàn bộ đồ ăn đều đã được chuẩn bị sẵn theo phần ăn, nên không ai cần phải giành giật gì.

Nhiều lúc việc đó sẽ khiến một vài đứa trẻ đang đúng tuổi phát triển hơi bất mãn, nhưng mà ở đây cấm đoán tuyệt đối việc cướp đồ ăn của người khác.

Hơn nữa, dù có cướp được cũng không được phép ăn.

Lí do là, những đứa trẻ ở đây ai cũng có tình huống của riêng mình, nên thức ăn cũng cần phải được chuẩn bị riêng.

Đây là một nhà trẻ mồ côi do Sariel quản lí.

Nói chính xác thì, nó vừa là nhà trẻ vừa là bệnh viện.

Những đứa trẻ ở nơi đây, là các nạn nhân của thí nghiệm của Potimas.

Là một nhà trẻ được lập nên với mục đích chăm sóc và chữa trị cho những đứa trẻ được giải cứu khỏi các phong thí nghiệm của Potimas khắp nơi trên thế giới.

Chúng là các chimera, được Potimas tạo ra.

Là những sinh vật được tạo ra với gen Nhân Loại làm chủ, bị trộn với đủ loại thực vật và động vật trong những kiểu thí nghiệm cấm kỵ.

Ít ra, là những đứa còn sống sót.

Kết quả của việc canh sát tìm kiếm trong vô số phòng thí nghiệm của Potimas, là xác nhận được rất rất nhiều Nhân Loại bị lấy ra làm thí nghiệm.

Đa số đều đã mất mạng của mình.

Bao gồm những thí nghiệm thất bại, những thí nghiệm mới đầu thành công nhưng mà lại không sống được, và những thí nghiệm khi bị thử nghiệm thêm thì đã chết.

Trong các bản báo cáo thí nghiệm, số phận của các vật thí nghiệm chỉ được ghi lại một cách vô cảm.

Họ bị đối xử không khác gì một đám chuột bạch, bị đem mạng sống ra làm trò đùa.

Những đứa trẻ được chăm sóc ở nhà trẻ mồ côi, là những đứa trẻ còn sống một cách thần kì.

Nhưng mà, để có thể xử lí được những tác hại để lại của các thí nghiệm, cũng là những dị tật bẩm sinh của chúng thì chúng được chăm sóc trong một nhà trẻ đồng thời đóng vai trò bệnh viện.

Một cậu trai có làn da màu lục.

Một cô bé có tai hơi dài.

Một cô gái trên người có vảy.

Việc giấu đi những đứa trẻ có bề ngoài khác thường này là cần thiết.

Sau khi Potimas biến mất, cả thế giới đã biết đến việc hã bị đưa vào danh sách truy nã quốc tế.

Và rồi, nội dung các nghiên cứu của hã cũng bị lộ ra từ nhiều nguồn khác nhau, biến thành một kiểu lời đồn ai cũng biết.

Cũng có lời đồn vô căn, cũng có sự thật chính xác, những thông tin nửa thật nửa giả như thế trôi nổi khắp nơi.

Một trong số những lời đồn đó, là việc Potimas chế tạo những con quái vật gớm ghiếc.

Việc đó là sự thật, đến một mức nhất định.

Thực tế, hã không chỉ tạo ra chimera dùng gen Nhân Loại làm chủ.

Potimas đã tạo ra chimera bằng các lai tạo nhiều loại sinh vật khác nhau.

Và đa số bọn chúng đều có ngoại hình đáng sợ.

Trong số chúng, còn có những con chimera như loài rồng giả, được lai tạo ra có các yếu tố của loài Rồng không biết từ đâu có, mặc dù chúng không to lớn như loài Rồng thực sự, nhưng chúng vẫn có chiến lực kinh khủng, thậm chí còn gây ra một vụ việc lớn, tàn sát hã một đội cảnh sát khi họ tấn công phòng thí nghiệm chứa nó.

Vô số các lời đồn đủ loại cứ lan truyền.

Vấn đề là, cũng có xuất hiện tin đồn về những đứa trẻ mang hình dạng kì dị trốn thoát khỏi các phòng thí nghiệm, tấn công người khác.

Những câu chuyện được kể như một trò đùa.

Cứ như đang kể chuyện ma vậy.

Những người lan truyền những tin đồn này, không có ác ý.

Bởi vì họ không tin rằng những đứa trẻ như thế thực sự có tồn tại.

Họ chỉ đơn giản là phóng đại tin đồn, kể lại những câu chuyện giật gân.

Nhưng mà, những đứa trẻ sinh ra từ những thí nghiệm lại thực sự tồn tại, và chúng thực sự mang bề ngoài kì lạ đủ để gọi là kinh dị, những tin đồn đã thực sự biến thành sự thật.

Nếu thế giới biết về chúng, chắc chắn những đứa trẻ này sẽ bị tổn thương không ít thì nhiều.

Chính vì thế, những đứa trẻ này chỉ được những người thực sự có thể cảm thông biết đến, bị giữ bí mật cho phần còn lại của thế giới.

Sariel đã tự mình xung phong chăm sóc những đứa trẻ này.

Vì Hiệp Hội Sariera đã mất đi người đóng góp lớn nhất của mình là Foddway, nên những gì họ có thể làm giảm hẳn đi.

Nhưng mà, ngoài lí do đó ra còn một lí do lớn nữa khiến cho Sariel cảm thấy cần phải ẩn mình.

Vì thế nên cô ấy mới chọn làm việc ở nhà trẻ này.

Lí do khiến Sariel quyết định ẩn mình, chính là việc cô ấy không ủng hộ năng lượng MA.

Người đã công bố lí thuyết về năng lượng MA, chính là Potimas, người hiện tại đang mất tích.

Theo như hẳn ta công bố thì có thể tạo ra một lượng năng lượng vô hạn, không bao giờ cạn kiệt, và còn hết sức dễ dàng làm được vậy.

Hơn nữa, thế giới còn bị sốc bởi công bố về việc khiến cho cơ thể con người tiến hóa qua năng lượng MA đó.

Nhưng mà, Sariel biết.

Cô ấy biết năng lượng MA chính là hành động cướp đi sự sống của bản thân hành tinh này.

Chữ "Thần" là một từ chung gọi những tồn tại sở hữu trong mình một lượng lớn năng lượng.

Theo cách hiểu đó, bản thân các hành tinh cũng là một chủng tộc "Thần".

Một lượng năng lượng khổng lồ tồn tại trong các hành tinh.

Loại năng lượng không thể đo đạc được bằng các công cụ vật lí.

Năng lượng đó chính là sức sống của bản thân hành tinh, và hành tinh sẽ chết đi khi năng lượng đó cạn kiệt.

Năng lượng MA chính là năng lượng của hành tinh, và việc sử dụng nó, không khác gì tự tay rút ngắn tuổi thọ của hành tinh.

Ngay sau khi năng lượng MA vừa được công bố, Sariel đã chính thức công bố về sự thật này.

Nhưng mà, không ai tin cả.

Mặc dù cũng có một phần lí do là vì nhân loại bị sự tiện lợi của nó che mắt, nhưng vấn đề lớn nhất là vì lời nói của Sariel không có trọng lượng.

Năng lượng MA được coi như một loại năng lượng bí ẩn không ai ngoài Potimas biết đến.

Dù lí thuyết là như thế nào đi nữa, cũng không ai biết tại sao lại có năng lượng xuất hiện như thế.

Nghĩa là, dù cô ấy đã chính thức công bố sự thật về năng lượng MA, nhưng không có cách nào xác nhận những gì cô ấy nói là đúng.

Không may thay, vô số các nhà nghiên cứu khác cũng có nói lên ý kiến của họ về năng lượng MA, kết quả là lời nói của Sariel chỉ được xem là một trong những ý kiến như thế.

Hơn nữa, Sariel chỉ là người đứng đầu của một tổ chức từ thiện.

Cô ấy không phải là một nhà nghiên cứu gì cả, nên lời nói của cô ấy trong mắt thế giới lại càng khó tin hơn.

Ngược lại mà nói, có người còn cho rằng cô ấy là một người điên khùng nói lời nhảm nhí nữa.

Một phần lí do cho việc đó, là vì Long Giáo Hội cũng đã tuyên bố một điều tương tự.

Như cái tên của nó cho biết, Long Giáo Hội là một tổ chức tôn sùng loài Rồng.

Nhưng vì Thảm họa Tetmaia và nhiều thứ khác nữa, nên nhiều người cho rằng sợ hãi loài Rồng chính là thường thức, là phải tránh xa chúng ra.

Những người đi tôn thờ loài Rồng, trong mắt người thường bình chính là những kẻ điên.

Tuyên bố một điều tương tự như những gì một nhóm người điên như thế tuyên bố, nên mới có vô số người nghi ngờ lời nói của Sariel.

Dù rằng đó là sự thật.

Nhưng mà, Sariel vẫn kiên quyết lan truyền về sự nguy hiểm của năng lượng MA.

Sariel biết rất rõ nếu lạm dụng nó quá mức thì chuyện gì sẽ xảy ra.

Cô ấy cố hết sức, thử mọi cách để thuyết phục họ rằng chuyện đó cần phải dừng lại.

Nhưng mà, không có tác dụng gì cả.

Thế rồi, một phe cánh ủng hộ việc sử dụng năng lượng MA, bắt đầu quấy rối Sariel khi cô ấy liên tục tuyên truyền những lời xấu về năng lượng MA như thế.

Những bức thư đe dọa bị gửi đến nhà cô ấy.

Khi như thế không cản được Sariel, họ lại dám gửi cả sát thủ đến.

Mặc dù Sariel không chết được nếu chỉ có thế, nhưng đã có lần cả những người có quan hệ với Hiệp Hội Sariera cũng bị tấn công nữa, nên Sariel buộc phải ngừng việc làm của mình lại.

Sariel đã chọn sự an toàn của những người quanh mình, thay vì sự an toàn của hành tinh.

Không ai có thể trách cô ấy vì chuyện đó được.

Và rồi, lợi dụng cơ hội đó để ẩn mình đi, Sariel bắt đầu chăm sóc cho những đứa trẻ này.

Mặc dù cô ấy vẫn có thể cảm nhận được sự hủy diệt không thể tránh được ngày đến càng gần, nhưng hiện tại vẫn là một thời đại yên bình.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ⑱

[Đi chơi nào!!]

Trong khi Ariel và một người khác, một cậu bé da xanh lục, đang ngồi ở dưới tán cây đọc sách, một cô gái năng động chạy thẳng về phía họ.

Cô gái đó là người nhỏ tuổi nhất ở trại trẻ mồ côi, có đôi tai hơi nhọn.

Phía sau cô gái, có lẽ đang cố đuổi theo cô ấy, là một cậu trai, đứa trẻ lớn tuổi nhất ở trại trẻ mồ côi.

Khi thấy cô gái kia nhảy thẳng vào người cậu trai da xanh lục đập thẳng xuống đất, Ariel có vẻ bối rối nhiều hơn so với cậu trai ở đằng sau kia.

Lí do của việc này, nhìn mắt của cậu ta có thể hiểu được.

Đôi mắt của cậu trai đục và mờ, không tập trung vào bất kì thứ gì giả.

Là một nạn nhân của các thí nghiệm của Potimas, cậu ta đã mất đi khả năng nhìn bằng mắt của mình.

[Này, Natalie! Chạy như thế là nguy hiểm lắm đó!]

Cậu trai mù tách Natalie, cô gái có đôi tai hơi dài, ra khỏi cậu trai có làn da xanh lục.

[Kura, không phải anh chạy như thế cũng nguy hiểm sao?]

Khi Kura, một người mù, nói như thế thì không khác gì chó chê mèo lắm lông cả, Ariel hỏi dò một câu như vậy.

[Anh thì không sao. Dù mắt anh bị mù, nhưng anh vẫn thấy được xung quanh mà]

Mặc dù Ariel không hiểu lắm ý Kura là gì, nhưng đúng là cậu ta thường xuyên hành động và đi lại bình thường như mắt không bị gì, mặc dù chắc chắn không nghi ngờ rằng mắt cậu ta đã bị mù.

[Dù vậy đi nữa, phải cẩn thận]

[Dĩ nhiên. Nhưng mà, cô ấy mới là người cần cẩn thận nhất]

Kura nắm lấy cổ áo Natalie, kéo cô bé đứng dậy, rồi lấy tay đấm lên đầu cô bé một phát.

[Owwie!]

[Đau phải không, dĩ nhiên rồi. Mau lên, xin lỗi Gob đi]

[Ừ hự hự!]

[Đừng có mà làm nũng. Nếu làm việc xấu thì phải xin lỗi. Saniel-san đã dạy rồi không phải sao? Giống như lúc này anh đánh em thấy đau, Gob lúc em đột nhiên lao đến cậu ấy cũng bị đau. Natalie, em hiểu không hả?]

[Ừ hự hự]

[Kh-không sao đâu mà. Em không cần xin lỗi gì đâu. Mình chỉ hơi bị bất ngờ chứ không có đau gì đâu]

Không nỡ nhìn Natalie lúc cô bé bị la, Gob, cậu trai da xanh lục người lúc này là nạn nhân lại nói đỡ dùm cho cô bé. Natalie nghe thế mặt hớn hờ lên hẳn, nhưng Kura không chấp nhận.

[Không được. Natalie phải xin lỗi đảng hoàng mới được tha thứ]

Bị tinh thần sắt thép của Kura chèn ép, Natalie miễn cưỡng "Em xin lỗi" một câu. Nhưng mà Kura vẫn quyết liệt không thôi.

[Em không nên xin lỗi anh chứ đúng không? Nếu xin lỗi thì phải xin lỗi Gob kia. Hơn nữa, cũng không được xin lỗi đại cho qua được. Nhanh nào, xin lỗi lần nữa cho đảng hoàng nào]

Nghe theo lời Kura, Natalie quay qua nhìn Gob.

[Em xin lỗi]

[Không, không sao đâu]

Gob nhanh chóng tha thứ cho Natalie đang yếu ớt xin lỗi mình.

Thấy thế, Kura mỉm cười.

[Làm tốt lắm. Anh cũng xin lỗi vì đánh em]

Kura xoa nhẹ đầu Natalie.

Là chỗ lúc này Kura đánh Natalie.

[Không sao hết!]

Cứ như Natalie yếu ớt rụt rè lúc này chưa hề tồn tại, Natalie lần nữa nở một nụ cười tươi rói trên mặt.

[Gob-gob, đi chơi ở đằng kia đi!]

Và rồi, bị kéo tay chạy đi, Gob rời khỏi đó.

Lúc đi, Gob còn quay lại nhìn Ariel lo lắng, nhưng Ariel chỉ ra hiệu ý rằng "Cứ đi chơi đi".

Ariel và Kura quan sát hai người Natalie và Gob vui vẻ chạy đi chơi.

[Đừng chạy nguy hiểm lắm!]

Ngay khi Kura vừa la lên như thế, Natalie té ngã kéo Gob té theo.

[Ài. Vừa nói xong mà]

[Không định giúp sao?]

[Gob ở đó rồi, nên không sao cả]

Mặc dù cậu ta nói thế, nhưng theo Ariel thấy thì không có vẻ là gì là "không sao" hết.

Gob đang hốt hoảng khi thấy Natalie té rồi khóc.

Nhưng mà cảnh đó cũng là một cảnh xảy ra khá thường xuyên nên dù không hẳn là không ổn, nhưng có lẽ mọi chuyện vẫn ổn.

Như chứng mình điều đó, Gob bắt đầu đỡ Natalie đang khóc đó.

Trong khi Ariel và Kura quan sát họ, Gob dù vẫn bối rối nhưng đã đỡ Natalie thành công, khiến cô bé không khóc nữa.

Lần này, không chạy đi nữa, hai đứa trẻ gia nhập với một nhóm trẻ khác tiếp tục chơi đùa.

[Anh chắc là không muốn chơi với họ không, Kura?]

[Anh lớn già đầu rồi còn gì mà chơi nữa chứ]

Kura nhún vai nói thế, nhưng theo tiêu chuẩn của thế giới thì cậu bé không nghi ngờ gì vẫn là một đứa trẻ.

Mặc dù là đứa trẻ lớn nhất ở trại mồ côi này, nhưng cậu ta vẫn là một đứa trẻ, đúng tuổi muốn ăn muốn chơi.

Ariel đoán rằng Kura đang ở bên cạnh mình vì cậu ta lo cho mình.

Trong số những đứa trẻ ở trại mồ côi này, Ariel là người có cơ thể yếu đuối nhất.

Mặc dù cô bé đã khá hơn rất nhiều kể từ hồi còn thậm chí không thể rời khỏi giường được, nhưng mà cô bé vẫn chỉ mới đủ sức để đi lại bình thường một chút thôi, nên chạy nhảy là chuyện không thể nào.

Ngồi dưới tán cây đọc sách như thế này có lẽ đã là giới hạn của cô bé rồi.

Vì thế, Ariel thường xuyên được những nhân viên ở trại mồ côi hoặc Sarel chăm sóc kĩ.

Nhắc đến Sarel, hiện tại cô ấy đang bị rất nhiều đứa trẻ nam có nữ có bao quanh, bu sát lại.

Nên Kura đang đóng vai trò thay thế cho Sarel đang bận tay.

[Cảm ơn]

[Vì chuyện gì?]

[Cũng như nên xin lỗi nếu làm sai gì đó, khi thấy biết ơn thì cũng phải nói ra thành lời đúng không?]

Thấy Kura đang giả ngu như thế, thay vì trả lời cậu ta trực tiếp, Ariel chỉ lặp lại những gì mình được dạy.

[Kura, mới vừa rồi, anh đúng là hơi giống với Sarel-sama]

Nghe Ariel khen như thế, Kura gãi đầu, có vẻ là mắc cỡ.

Ariel không biết điều này, nhưng cậu ta đã lặp lại lời của Sariel từ lần trước cô ấy la rầy Natalie.

Biểu cảm của Sariel rất ít khi nào thay đổi, nhưng cô ấy lại rất được những đứa trẻ mồ côi yêu thích.

Dĩ nhiên điều đó cũng không có gì lạ khi cô ấy đóng vai trò cha mẹ nuôi cho đám trẻ, dịu dàng chăm sóc cho chúng.

Sau khi cảm nhận được sự ấm áp của Sariel, mặc dù Ariel vẫn còn rụt rè, nhưng cô ấy đã có lại được cảm xúc của con người.

Những đứa trẻ trước kia bị đối xử như những vật thí nghiệm, cười và chơi đùa vui vẻ đúng như những đứa trẻ cùng tuổi với mình, trong khu vườn nhỏ ấy.

~~~~~

[Ông vừa nói gì?]

Gyurie hỏi lại với một giọng run rẩy.

Người bị hỏi, chỉ đơn giản dùng ánh mắt lạnh nhạt nhìn lại, như đang nhìn một thứ gì đó nhàm chán.

[Chúng ta sẽ thanh trừng bọn Nhân Loại. Đó là những gì ta vừa nói]

Ngày hôm đó, loài Rồng chính thức giương nanh vuốt của mình ra đối mặt với Nhân Loại.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ①⑨

Loài Rồng là sinh vật thượng đẳng.

Không cần biết điều đó thực hư ra sao, đó là điều bản thân loài Rồng tin tưởng.

Vì thế, không có con Rồng thượng đẳng nào lại không cảm thấy tức giận với tình trạng bị Sariel kiểm chế như hiện tại.

Trước kia, Gyurie cũng thế.

Hơn nữa, loài Rồng sinh sống trên hành tinh này là có mục đích riêng của mình chứ không phải để cho vui.

Chúng không thể nào chấp nhận việc để Nhân Loại hành động theo hướng phá hoại mục đích đó mà không làm gì được.

Dù rằng điều đó có nghĩa là sẽ chính thức gây hiểm khích với Sariel.

[Nghĩa là, anh đã được giao nhiệm vụ cầm chân tôi?]

[Có vẻ là vậy]

Ánh mắt Sariel nhìn chăm chăm thẳng vào mặt anh ta, khiến Gyurie bất giác đưa ánh mắt đi hướng khác.

Nơi đây là phòng tiếp khách của trại mồ côi.

Gyurie là một người khách quen của nơi đây, bình thường sẽ đi thẳng vào trong thay vì chờ đợi ở phòng tiếp khách như thế này.

Nhưng mà, nhận ra có gì đó không đúng, nhân viên tiếp tân đã dẫn Sariel ra đến chỗ Gyurie.

Ai nhìn Gyurie cũng hiểu được có gì đó không ổn ngay lập tức chứ không chỉ mình Sariel.

Ngược lại mà nói, với những hành động đáng ngờ của anh ta thì một người chậm hiểu như Sariel cũng sẽ nhận ra ngay lập tức có gì đó không ổn.

Và rồi, trong lúc nửa nói chuyện nửa thẩm tra Gyurie, cô ấy đã biết được những gì loài Rồng muốn làm từ anh ta.

[Vậy rồi, cô định sẽ làm gì?]

[Dĩ nhiên là sẽ cản họ lại. Bởi vì đó là nhiệm vụ của tôi]

Nghe câu hỏi của Gyurie, Sariel ngay lập tức trả lời.

Như thường lệ.

[Nhưng đó có thực sự là nhiệm vụ của cô hay không?]

Nhưng mà, nghe câu hỏi tiếp theo của Gyurie, Sariel lại không thể ngay lập tức trả lời được.

[Không thể nào cô không hiểu được những gì bọn Nhân Loại đang làm có ý nghĩa như thế nào. Nếu nhiệm vụ của cô là bảo vệ các giống loài bản xứ, thì không phải ngăn chặn Nhân Loại không cho chúng phá hủy hành tinh này mới là những gì cô nên làm sao?]

Ngẩng đầu lên, Gyurie tiếp tục nói chuyện như đã quyết tâm gì đó trong lòng.

[Dĩ nhiên, tôi cũng nghĩ hoàn toàn hủy diệt Nhân Loại là quá đáng. Nhưng mà vẫn nên làm một cái gì đó, miễn sao đó thực sự là nhiệm vụ của cô]

Gyurie nhìn chăm chăm cô ấy, như đang muốn kiểm tra cô ấy.

Sariel không thể mặc kệ ánh nhìn đó được.

Nhưng mà cô ấy cũng không nói gì được.

Bản thân Sariel hiểu rằng những gì mình đang làm không phải là tối ưu.

Nhưng mà trước giờ cô ấy không hề nghi ngờ những gì mình làm là sai.

Sariel là một thiên thần lạc bầy.

Sự tồn tại của cô ấy không khác gì một cỗ máy không có ý chí riêng, không làm gì ngoài thực hiện nhiệm vụ của mình.

Nói chính xác hơn, cô ấy đã trở thành một tồn tại không thể tự mình quyết định gì cả, trừ những lúc thực hiện nhiệm vụ của mình.

Như một cỗ máy, cô ấy chỉ xử lí những thông tin nhận được một cách ngây thơ, máy móc nhất, theo cách mà được lập trình trước đó.

Một cỗ máy không thể nghi ngờ bản thân mình.

Vì lí do đó, mặc dù Sariel biết được những gì mình làm không phải là tốt nhất, nhưng cô ấy không nghi ngờ những gì mình đã làm từ trước đến giờ.

Nhưng mà, vừa rồi, qua câu hỏi của Gyurie, Sariel đã nghĩ rằng - liệu đây có phải là cách làm đúng không?

Với Sariel, đây là lần đầu tiên cô ấy đã nghi ngờ.

Trước giờ, Sariel chỉ cần phải suy nghĩ và hành động theo đúng một mục đích - nhằm thực sự nhiệm vụ của cô ấy một cách hiệu quả nhất.

Nhưng mà, theo như người khác thấy thì những suy nghĩ của cô ấy không là gì ngoài đi chệch hướng so với nhiệm vụ ban đầu của mình.

Nhiệm vụ ban đầu của Sariel, là bảo vệ các sinh vật trên hành tinh này khỏi các vị Thần khác.

Miễn sao các vị Thần không có ai làm gì thì cô ấy không có gì để làm cả.

Dù thế, Sariel đã tự tiện tham dự vào cuộc sống của Nhân Loại.

Dù rằng Sariel là một vị Thần.

Từ lúc đó trở đi thì cô ấy đã tự mình từ bỏ nhiệm vụ của bản thân rồi.

Nhưng mà, cô ấy vẫn tin rằng mình vẫn đang thực hiện đúng nhiệm vụ, không nghi ngờ gì.

Thế rồi, Gyurie hỏi câu hỏi kia.

Vì thế, lần đầu tiên trong đời Sariel đã nghi ngờ về những gì mình đang làm.

[Sariel. Không phải đến lúc cô ngừng trói buộc bản thân với nhiệm vụ đó rồi sao? Cô có thể sống tùy ý mình. Cô có thể quên nhiệm vụ của mình đi mà sống tùy ý thích mà]

Sariel không thể nào hiểu được lời của Gyurie.

Cô ấy hiểu được những lời đó có ý nghĩa gì, nhưng mà cô ấy không hiểu việc sống tùy thích là sao.

Với Sarel, sống nghĩa là thực hiện nhiệm vụ, còn ý thích của cô ấy không có liên quan gì cả.

Thậm chí, dù Sarel có biết ý thích của bản thân thì cô ấy cũng không hiểu được chúng.

Cô ấy dĩ nhiên biết ý thích bản thân mình là gì.

Nhưng mà cô ấy không hiểu được ý nghĩa của những cảm xúc đó.

Vì thế, cô ấy mới tiếp tục mặc kệ chúng đi.

[Tôi... không hiểu]

[Biết lắm mà]

Gyurie không ngờ là chỉ những lời đó là đủ để gỡ nút rối trong lòng Sarel.

Nhưng mà nhìn hành vi của Sarel, anh ta thấy được kết quả tốt hơn những gì mình đã nghĩ.

[Nhưng mà, điều đó không thay đổi những gì tôi cần phải làm]

Nếu có một tính toán sai lầm, đó là những gì Sarel thực sự muốn làm lại đi đến kết luận cuối cùng giống nhiệm vụ của cô ấy là phải chặn loài Rồng lại.

Những lời của Gyurie, khuyến khích cô ấy sống tùy thích đúng là làm rung động trái tim của Sarel.

Kết quả của sự rung động đó, lại là thổi bay đi chút nghi ngờ nhỏ trong lòng cô ấy.

Bởi vì những gì Sarel muốn làm gì bảo vệ Nhân Loại.

Điều đó đã loại bỏ chút nghi ngờ nhỏ nhoi của cô ấy về việc liệu những gì mình đang làm có thực sự là tối ưu hay không.

[Khoan đã!]

[Gyurie. Tôi đã tự tiện coi anh như một người bạn. Vì thế, đừng làm gì khiến tôi buộc phải giết anh]

Gyurie bị những lời đó làm bất ngờ.

Cả sự thật rằng Gyurie được cô ấy coi như một người bạn, và sự thật rằng điều đó không thay đổi ý định giết anh ta nếu anh ta cản đường của cô ấy.

Thế rồi, trong lúc Gyurie vẫn còn bị sốc đơ người, Sariel đã rời khỏi phòng tiếp tân, để anh ta ở lại đó.

[Trong lúc tôi không có ở đây, xin anh hãy chăm sóc cho bọn trẻ]

Trước khi rời đi, cô ấy còn để lại một yêu cầu ích kỉ như thế.

Gyurie chỉ im lặng nhìn cánh cửa đã đóng lại.

Với một vẻ mặt không biết phải làm gì.

Và một con Rồng, là bạn của Sariel, và là một người bị tấm lòng của Sariel thu hút, Gyurie không thể quyết định được mình phải làm gì.

Làm một con Rồng, điều anh ta cần phải làm đó là lấy mạng mình ra để cầm chân Sariel lại.

Dù rằng giữa họ có cách biệt sức mạnh không thể tưởng tượng, nhưng Gyurie vẫn có thể câu giờ đến một mức nào đó.

Ví dụ như, lấy bọn trẻ làm con tin hay gì đó.

Nhưng mà ngay từ lúc anh ta im lặng để Sarel rời đi như thế, anh ta đã không thể làm vậy được nữa rồi.

Vậy thì, anh ta có nên theo phe Sarel?

Nhưng điều đó lại đồng nghĩa với phản bội loài Rồng.

Đối với Gyurie, tự hào vì bản thân là một con Rồng suốt cuộc đời mình thì đó cũng không phải là lựa chọn.

Cuối cùng, Gyurie không làm gì cả, một lựa chọn nửa vời và bị động đến thảm thương.

-

-

Những đợt tấn công lớn từ loài Rồng xảy ra cùng lúc khắp nơi trên thế giới.

Bình thường như thế đã tạo nên thiệt hại không thể cứu vãn với Nhân Loại.

Nhưng mà, Sarel đã hành động cực kì nhanh chóng.

Và hơn cả thế, bằng cách sử dụng năng lượng MA, dùng những loại vũ khí cho Potimas thiết kế ra, Nhân Loại đã chống cự lại trong cơn tuyệt vọng, dẫn đến cuộc chiến tranh cân bằng hơn loài Rồng lúc đầu nghĩ rất nhiều.

Loài Rồng liên tục vừa tấn công Nhân Loại vừa bỏ trốn khỏi Sarel, và trước khi Sarel kịp đến nơi thì Nhân Loại miễn cưỡng chống cự được với loài Rồng.

Đó là tình trạng của cuộc chiến tranh.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②①

Một nhóm người lê bước chân nặng nề đi về phía trước, né tránh từng núi gạch vụn.

Người dẫn đầu là một người đàn ông mặc một bộ vét dính đầy bụi mà bình thường lẽ ra sạch sẽ không dính hạt bụi nào.

Những người đi theo ông ta cũng dơ không kém, trên mặt họ là một vẻ tuyệt vọng khó nói.

Mới vài ngày trước họ còn đang sống một cách yên bình.

Nhưng rồi hôm nay sự yên bình đó đột nhiên biến mất hoàn toàn.

Các tòa cao ốc chọc trời bị đập dẹp xuống đất, những con đường nhựa khắp nơi bị lật tung hết lên cùng với mặt đất xung quanh, những thứ vũ khí lẽ ra giúp cản lại sự hủy diệt này thì vỡ tan thành nhiều mảnh rải rác khắp nơi.

Trên khung cảnh như địa ngục trần gian này có một thứ nổi bật hẳn lên - một cái xác, lớn đến mức tòa cao ốc đổ vỡ bên cạnh nó nhìn không khác gì một que xiên gỗ.

Xác của một con Rồng.

Cảnh tượng như thế này đã xảy ra ở khắp nơi trên thế giới.

Đột nhiên loài Rồng lại giương nanh vuốt của mình ra tấn công loài người.

Đối mặt với sức mạnh khủng khiếp ấy, nhân loại không thể làm được gì quá nhiều.

Dù sử dụng những món vũ khí được cung cấp lượng lớn năng lượng MA do Potimas thiết kế cũng không đủ để chống lại loài Rồng.

Dù đây là những vũ khí tiên tiến hơn bất kì thứ gì khác họ sở hữu trước đây, tất cả những gì nhân loại làm được là câu giờ một chút.

Nhưng mà, nhờ vào "một chút" thời gian đó, họ đã kịp giảm tối thiểu thiệt hại kịp thời cho Sarel đến, nên ít ra những vũ khí đó tồn tại vẫn có ý nghĩa.

Thế nhưng, cũng chính bản thân các vũ khí đó đã khơi dậy cơn giận dữ của loài Rồng.

Lí do loài Rồng đột nhiên tấn công như thế, mọi người trên thế giới nhanh chóng biết được không quá lâu sau đó.

Cùng với sự thật về thứ gọi là năng lượng MA mà họ đã sử dụng.

Họ nghe được điều đó từ chính miệng loài Rồng đã gây nên thảm họa này.

Mới đầu, cao tầng của những quốc gia đang cố ủng hộ năng lượng MA cố gắng che giấu sự thật đó đi.

Nhưng mà với mức tiến bộ hiện tại của truyền thông đa phương tiện thì không có gì giấu được quá lâu.

Sự thật vẫn bị lộ ra, từng chút một.

Nhưng mà, nhân loại vẫn không thể ngừng sử dụng năng lượng MA.

Lí do chính là vì họ cần nó để bảo vệ bản thân khỏi loài Rồng.

Đối mặt với sức mạnh của loài Rồng, nhân loại không có nhiều thứ để chống cự lại được.

Nhưng mà, thà là ít còn hơn không có.

Trở trêu thây, để còn có thể tiếp tục chút chống cự nhỏ nhoi ấy, họ không thể không sử dụng năng lượng MA được.

Vì họ cần phải chờ.

Chờ sự cứu rỗi mang tên Sariel.

Cùng với sự thật về năng lượng MA, sự thật rằng việc Sariel có tồn tại là lí do duy nhất nhân loại còn sống sót, cũng được truyền bá rộng rãi.

Chỉ một mình Sariel đủ sức chống lại loài Rồng.

Và vì thế, hình thức chống cự duy nhất nhân loại có được, và câu giờ cho đến khi Sariel vội vã chạy đến.

Dù thế đi nữa, thiệt hại vẫn là một con số trên trời.

Vô số thành thị bị hủy diệt, hàng trăm triệu người chết, những người còn sống thì mất đi nhà cửa của mình.

Lúc đó họ biết được.

Biết được chính xác loài Rồng tàn nhẫn đến bậc nào, là một biểu tượng của sức mạnh vô lí đến mức nào.

Hiểu được, và tuyệt vọng vì bản thân không thể làm gì để chống cự lại được.

Tồn tại hai người có thể chống lại sự tuyệt vọng đó.

Một là Sarel.

Người duy nhất có thể chống lại loài Rồng, người cứu rỗi của nhân loại.

Người còn lại, là Potimas Hyphenath.

Người phát hiện ra năng lượng MA, cũng là nguyên nhân chính gây ra tình trạng hiện tại.

Bởi vì, hắn đã đoán được trước tình trạng hiện tại, hắn đã vội vã chuẩn bị để chống lại loài Rồng từ trước.

Dĩ nhiên, Potimas luôn luôn hiểu rõ năng lượng MA là gì, bao gồm luôn cả việc sử dụng nó dẫn đến kết quả như thế nào.

Và, bao gồm cả việc loài Rồng và Sarel sẽ cố gắng cấm đoán việc sử dụng nó.

Phòng trường hợp đó xảy ra, Potimas đã sớm phát triển vũ khí.

Trong những lúc rảnh rỗi trong cuộc truy tìm sự bất tử bất lão của mình, hắn đã bí mật luôn những thiết kế vũ khí cho nhiều đất nước khác nhau.

Chỉ cần làm thế, các nước sẽ tự mình chế tạo vũ khí mà không cần hắn làm gì.

Những đất nước sau khi có được nguồn năng lượng vĩnh cửu mang tên MA, bắt đầu cuộc chạy đua vũ trang.

Để có thể đi trước những nước khác một bước.

Potimas là một người bị truy nã quốc tế, nhưng trí thông minh của hắn vẫn cực kì quý giá.

Vì thế, không ít quốc gia vẫn bí mật ủng hộ hắn, đổi lại được một phần nhỏ của trí thông minh đó.

Không hề nhận ra rằng họ đang làm theo đúng những gì Potimas đã tính toán.

Đó là sự thiết lập của một mạng lưới vũ trang có thể chống Thần.

Nếu kế hoạch của Potimas có sai lầm ở đâu, thì đó chính là việc loài Rồng hành động sớm đến mức nào, và là hắn đã xem thường chiến lược của chúng.

Hắn đã dự đoán được rằng những vũ khí mình tạo ra không thể đánh bại được loài Rồng, nhưng ít ra cũng đủ để chống cự lại ít nhiều.

Nhưng tình hình thực tế lại là, không những không chống cự được, mà tất cả những gì vũ khí đó có thể làm được chỉ là câu giờ một chút.

Thế nhưng, nhờ có sự tồn tại của Sariel, nên chúng vẫn có ý nghĩa.

Nếu Sariel không lựa chọn theo phe nhân loại, thì kết quả của cuộc chiến tranh này ngay từ đầu đã là một cuộc thảm sát không có hi vọng.

Cứ theo đà này, hắn sớm muộn cũng sẽ bị loài Rồng giết chết.

Bị nguy cơ treo trên cổ như thế, Potimas thậm chí còn cố sức nghiên cứu hơn trước.

Không phải là trước kia hắn không cố hết mình hay gì cả.

Đơn giản là, bị nguy cơ sinh tử trước mắt, Potimas vứt bỏ hoàn toàn một chút lí trí cuối cùng hắn còn lại, thực hiện những thí nghiệm còn ghê

tỏm, còn cực đoan hơn trước đó.

Để rồi cuối cùng hắn thành công - biến sinh vật sống thành năng lượng MA.

Sử dụng số năng lượng MA đó, Potimas thực hiện các thí nghiệm tiến hóa, lên bản thân mình.

Bằng một biện pháp khác hắn những cách tiến hóa trước đó.

Chỉ tập trung vào biện pháp tiến hóa giúp kéo dài tuổi thọ, Potimas thành công đạt được tuổi thọ dài hơn bất kì thí nghiệm nào đó trước đây.

Hắn đã tiến hóa thành sinh vật mà những đời sau này được gọi là Elf.

Dù thế, dù tuổi thọ của hắn dài cỡ nào đi nữa, nguy cơ trí mạng là loài Rồng không hề giảm đi mà ngày càng tăng lên.

Dù Sariel có giết bao nhiêu con Rồng đi nữa, nhân loại cũng sẽ bị tuyệt chủng trước khi Sariel giết được toàn bộ Rồng.

Bởi vì chỉ có một Sariel đối đầu với cả bộ tộc Rồng.

Sau khi tính toán được như thế, Potimas chọn cách bỏ chạy thay vì chống cự.

Trốn ra ngoài vũ trụ.

Hắn vội vã hoàn thành những chuẩn bị cần thiết cho việc đó.

Nhưng mà, may mắn thay - hay là không - Potimas không cần phải trốn đi nữa.

Trước khi hắn kịp làm thế, loài Rồng đã rời đi.

Rời đi sau khi cướp đoạt toàn bộ năng lượng MA của hành tinh đó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②①

TN: Sự thật về một người tên có chữ D

~

Loài Rồng đã đột nhiên ngừng tấn công nhân loại.

Nhân Loại, trước kia sống một cách yên bình, lại đối mặt với nguy cơ đe dọa cả sự tồn tại của nó.

Nhờ có vị cứu tinh mang tên Sariel, nên họ mới miễn cưỡng tránh được sự tuyệt diệt hoàn toàn, nhưng mà nếu loài Rồng cứ tiếp tục tấn công thì đó chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Nhưng mà, loài Rồng đột nhiên ngừng tấn công.

Chỉ là, điều đó không có gì đáng mừng cả.

Vì loài Rồng đã quyết định thực hiện biện pháp hủy diệt còn kinh khủng hơn cả việc tiếp tục tấn công như trước đó.

Đối với loài Rồng, việc hành tinh này có bị tiêu diệt hay không mặc dù không phải là chuyện nhỏ, nhưng cũng không phải chuyện lớn lao gì.

Loài Rồng sống trên hành tinh này với mục đích thống trị nó, biến nó thành một phần của chúng.

Đối với loài Rồng tự cho rằng mình thượng đẳng, việc thống trị một hành tinh là chuyện hiển nhiên.

Nghĩa là, một hành tinh không thể bị thống trị, không có giá trị với chúng.

Gặp phải trở ngại mang tên Sariel, khiến kế hoạch ban đầu không có khả năng hoàn thành được, hơn nữa với tình trạng hành tinh sớm muộn cũng sẽ bị hủy diệt như thế này, có thống trị hành tinh này cũng không có ý nghĩa gì nữa.

Vì thế, loài Rồng quyết định chọn biện pháp cho bọn chúng lợi ích, dù chỉ là lợi ích rất nhỏ.

Việc đưa hành tinh đến bờ vực hủy diệt chỉ có ý nghĩa như thế với chúng, chỉ là chút lợi ích nhỏ.

Dù loài Rồng không làm gì đi nữa thì vài thế kỉ nữa hành tinh cũng sẽ tự động chết.

Vì thế có tới sớm một chút cũng không có vấn đề gì.

Hơn nữa, nếu các sinh vật trên hành tinh chạy trốn ra vũ trụ được thì sẽ quá phiền phức.

Chọn biện pháp tiêu diệt bọn họ trước khi chuyện đó kịp xảy ra chính là một mũi tên giết hai con chim.

Và thế là loài Rồng cướp đi toàn bộ năng lượng MA của hành tinh.

「Vậy là kết thúc sao？」

Ngài Chủ tịch thì thầm những lời như thế.

Không ai dám trả lời gì cả.

Căn phòng chìm trong không khí nặng nề.

Đây là nước Daztoldia, nơi mà năng lượng MA bị cấm sử dụng cho đến tận giây phút cuối cùng.

Người dân đã biết được năng lượng MA là bản thân sức sống của hành tinh, và sự thật là cứ tiếp tục sử dụng nó sẽ dẫn đến hành tinh bị hủy diệt nhanh hơn.

Và, cũng biết được rằng đó là lí do loài Rồng đột nhiên tấn công như thế.

Đó là lời truyền đạt của Long Giáo Hội.

Cũng là của Hiệp Hội Sariera.

Đa số quốc gia mặc kệ những lời đó, tiếp tục sử dụng năng lượng MA vì lợi ích nó mang lại.

Trong lúc toàn bộ quốc gia trên thế giới xem thứ năng lượng đó như quả mọng treo trước mắt, Ngài Chủ tịch vẫn nhất quyết không chấp nhận sử dụng năng lượng MA.

Mỗi ngày, hàng tá cuộc biểu tình diễn ra trên khắp đất nước - cả hòa bình lẫn bạo lực - kêu gọi hãy cho phép sử dụng năng lượng MA.

Dù thế, ngài Chủ tịch nhất quyết không thỏa hiệp bằng bất kì giá nào, đáp lại bằng các biện pháp trừng phạt nặng nề cho bất kì ai sử dụng năng lượng MA trong nước.

Và rồi, vị Chủ tịch đó được ca tụng thành người lãnh đạo thông thái nhất thế giới.

Chính những người trước đó đã không tiếc lời chửi bới, dèm pha ông, bây giờ lại là những người ca ngợi ông nhiều nhất.

Dù rằng có nghe những lời khen ngợi đó, nếp nhăn giữa trán của ngài Chủ tịch cũng không thể giãn ra được.

[Tình hình ra sao rồi?]

[Những hiện tượng thời tiết bất thường đang diễn ra khắp nơi, cùng với nhiều hiện tượng kì lạ khác]

[Người dân liên tục nổi loạn khắp nơi, các vụ mưu sát và phạm pháp xảy ra thường xuyên]

[Tỉ lệ người tự tử đang tăng lên. Có không ít các vụ tự tử tập thể xảy ra trong nội bộ của Long Giáo Hội]

[Việc phân phát thức ăn đang gặp trở ngại]

Những báo cáo mang đầy tính tuyệt vọng.

Dĩ nhiên là thế.

Bởi vì thế giới sắp kết thúc rồi.

[...Chúng ta... còn bao lâu nữa?]

Nghe câu hỏi của ngài Chủ tịch, không ai có thể trả lời ngay lập tức được.

Cứ như họ sợ hãi không dám nói ra, không ai mở miệng dù chỉ một chút.

Nhưng mà, sự im lặng đó không thể kéo dài được.

[Theo ý kiến của Potimas Hyphenath, có lẽ chúng ta còn một năm]

Nghe tên của Potimas, ngài Chủ tịch thể hiện rõ sự khó chịu của mình.

Không thể đổ hết tội lỗi gây ra tình trạng hiện tại lên đầu Potimas được.

Nhưng mà không nghi ngờ gì, Potimas chính là khởi nguồn của mọi thứ.

Vì vọng tưởng của một con người duy nhất, cả hành tinh đang tiến đến bờ hủy diệt.

Nhưng mà, người duy nhất có thể có biện pháp vượt qua tình trạng hiện tại, lần nữa, không là ai khác ngoài Potimas.

Vì lí do đó, dù việc này có khốn nạn đến mức nào đi nữa, cũng không ai có thể kiềm chế Potimas lại được.

Vì tình trạng này, ngài Chủ tịch mỗi khi nghe tên Potimas đều cảm thấy bức bối.

[Nhưng mà, đó chỉ là thời hạn mà hành tinh có thể giữ được hình dạng của mình, còn thời hạn nó có thể hỗ trợ sự sống theo ý kiến của Potimas thì có thể còn ít hơn cả thế]

[Khi xác định chính xác được chuyện đó thì có lẽ tình trạng đã tệ hại đến mức không thể vãn hồi rồi]

Nghĩa là, nếu có ra quyết định thì hãy nhanh chóng làm đi.

Vì mọi người ở đây đã quyết định theo ngài Chủ tịch đến tận bây giờ, nên họ đã quyết định sẽ theo ý của ông ấy.

Dù rằng ý định của ông ta có kinh khủng, có khó hiểu đến mức nào đi nữa, khi ngài Chủ tịch - người được gọi là lãnh đạo thông thái nhất thế giới - đã ra quyết định, thì quyết định đó sẽ được chấp thuận.

Ngài Chủ tịch được phép quyết định, nhưng ông ấy không có vẻ là sẽ tuyên bố gì cả.

Nhờ việc cấm tuyệt sử dụng năng lượng MA, nên nước Daztoldia rất ít bị tấn công.

So với tình trạng sắp sụp đổ của các nước khác thì ở Daztoldia này thiệt hại gần như không có.

Ngoài ra, với sự uy tín hiện tại của ngài Chủ tịch, có thể nói không có bất kì quốc gia nào có thể chống lại Daztoldia lúc này.

Vì thế, ngài Chủ tịch bị buộc phải làm ra quyết định dứt khoát.

Bởi vì hiện tại, dù rằng câu trả lời của Daztoldia là gì đi nữa nó cũng sẽ được cho là đúng, dù nó có sai đến không thể sai hơn được.

[Hầy...]

Ngài Chủ tịch thở dài.

Dù ông ta có suy nghĩ nhiều đến mức nào, cuối cùng thì, kết luận của ông ta cũng chỉ có một.

Là Chủ tịch, là người đại diện cho toàn bộ người dân, dù lựa chọn có khó khăn như thế nào, ông ta vẫn phải lựa chọn nó.

[Thực sự... không có cách nào khác sao?]

Thay vì muốn hỏi ai đó, những lời của ngài Chủ tịch chỉ là muốn xác nhận lại trong lòng.

Hơn nữa, cũng không có ai trả lời ông ta.

Họ không thể trả lời được.

Sự im lặng trong căn phòng đó kéo dài một lúc, và rồi.

[Potimas Hyphenath sao rồi?]

「Chúng tôi đã tìm được hãn.」

「Vậy thì, ngay lập tức bắt hãn lại!」

「Vâng thưa ngài!」

「Sau khi bắt xong, bảo hãn ngay lập tức chuẩn bị đi」

「... Vâng thưa ngài!」

Đó chính là lúc con người có thể đại diện cho cả Nhân Loại đưa ra quyết định của mình.

Đáp lại quyết định đó, mọi người trong phòng đều cúi đầu.

Chỉ một mình ngài Chủ tịch đứng dậy.

Và rồi, bước đến bên cạnh bức tường.

Một âm thanh trầm đục vang lên.

Là âm thanh ngài Chủ tịch dấn vào bức tường.

「Ai chứ, ai lại là lãnh đạo thông thái nhất thế giới cơ chứ. Ta, ta không là gì ngoài kẻ tội lỗi nhất thì có!」

Gầm lên, ông ta lại dấn lên bức tường lần nữa. Rồi lần nữa. Lần nữa, lại một lần nữa.

「Ngài Chủ tịch! Chủ tịch!」

Chắc hẳn ông ta đã dấn rất mạnh vào tường, vì khi những người còn lại chạy đến cản ông ta thì hai tay ông ta đã rỉ máu.

Nhưng mà, dù thế, ngài Chủ tịch vẫn tiếp tục dấn không ngừng.

Cần đến ba người kéo ngài Chủ tịch ông ta mới rời khỏi bức tường, ngừng việc tự làm mình bị thương lại.

[Ta là rác rưởi! Cạn bã!]

Nhưng mà những lời của ông ta thì không.

Những lời tự nhục mạ bản thân như thế.

[Chủ tịch! Chủ tịch! Ngài là một người tuyệt vời! Ngài mới là người duy nhất không phải là cạn bã!]

Một trong những quan chức trong căn phòng đó nói lên ý kiến thực sự của mình.

Nhưng mà những lời đó không thể lay động tâm trí ngài Chủ tịch được.

[Một người lấy oán trả ơn như ta. Làm sao mà ta không phải là cạn bã chứ hả!? Chết tiệt, khốn kiếp!]

Ngài Chủ tịch găm lên, thở dốc rồi ngồi bệt xuống ghế như không còn sức lực nữa

[Tên của ta, từ nay cho đến vĩnh viễn sẽ phải mang ý nghĩa của một lời nguyện]

[Chuyện đó...]

[Nó phải như thế. Không có cách nào khác. Chính vì thế, chính tay chúng ta sẽ tạo ra một tương lai như thế]

Đối mặt với sự quyết tâm không thể lay chuyển của ngài Chủ tịch, toàn bộ quan chức trong phòng rơi vào im lặng tuyệt đối.

[Ta sẽ không từ bất kì giá nào. Là một tên cạn bã như ta. Ta sẽ làm tất cả mọi thứ mình có thể để bảo vệ người nhân. Cho đến khi linh hồn của ta

không còn gì nữa. Đó, đó là thứ duy nhất một kẻ không biết xấu hổ như thế có thể làm]

Hai mắt đỏ ngầu, nhưng vẫn chứa sự quyết tâm không thể lay động.

Ngài Chủ tịch đã tuyên bố như thế.

[Chúng tôi sẽ đi theo ngài cho đến tận cùng địa ngục, thưa Chủ tịch Dustin]

Toàn bộ quan chức trong căn phòng lần nữa cúi đầu xuống.

Họ là một đám người không biết xấu hổ, nhưng mà, họ hiện tại đang có một lòng quyết tâm không thể lay động hướng về một thứ duy nhất.

Và rồi, họ bắt đầu hành động.

Tiến hành theo kế hoạch hồi sinh hành tinh của Potimas.

Kế hoạch hồi sinh hành tinh bằng cách bổ sung những gì đã mất đi - bằng cách chuyển hóa số năng lượng khổng lồ của Nữ Thần Sariel thành năng lượng MA.

Ý nghĩa của việc đó, là yêu cầu Sariel hãy chết vì họ.

Yêu cầu người đã một mình cứu cả Nhân Loại bằng cách không ngừng chống lại loài Rồng, hi sinh bản thân.

Họ biết điều này là ghê tởm đến mức nào, nhưng họ không thể ngừng lại.

Họ không được phép nữa.

Mọi thứ là để cứu rỗi Nhân Loại khỏi sự ngu ngốc của chính bản thân nó.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②②

TN: Nhân Loại, quá khứ và tương lai chưa hề thay đổi

~

Hi sinh Sariel để hành tinh có thể tồn tại.

Có nhiều người ủng hộ chuyện đó.

Cũng có nhiều người phản đối chuyện đó.

Thế giới phân ra thành hai ý kiến trái chiều nhau như thế, nhưng đại lượng số người vẫn là lựa chọn ủng hộ.

Dù rằng họ có cảm giác răn rứt lương tâm vì lấy oán trả ơn, nhưng cứ đà này họ chỉ có một lựa chọn khác là chết cùng với hành tinh này.

Vì thế, Nhân Loại đã chọn con đường tiếp tục sống, mặc kệ cảm giác tội lỗi của mình.

Thậm chí những người phản đối chuyện đó cũng không có mấy người thực sự đứng ra hành động để ủng hộ và bảo vệ Sariel.

Thực tế mà nói, toàn bộ số người ít ỏi thực sự đứng ra hành động đều là người của Hiệp Hội Sariera, và toàn bộ đều bị đàn áp không thương tiếc.

Họ từ chối không giao ra Sariel, nhất quyết chống cự đến cùng.

Nhưng mà đội quân của Daztoldia đã tự mình hành động đàn áp họ.

Theo lệnh của Chủ tịch Dustin, lúc này đã không còn chút chần chừ gì nữa, đội quân đàn áp bằng cách trực tiếp nhất.

Nhưng Chủ tịch vẫn còn lương tâm, nên ông ấy chỉ cho sử dụng những loại trang bị không gây tử vong, để tránh cho không ai chết.

Hơn nữa, còn vì lí do rằng Hiệp Hội Sariera không sử dụng vũ lực để chống đối.

Vốn từ đầu họ là một tổ chức từ thiện.

Họ cứu người vì lòng tốt của mình, không bao giờ muốn gây thương tích hay hại người khác.

Vì thế, vì đức tin đó của họ, mặc dù họ chống cự hết sức mình, nhưng họ không làm bất kì điều gì để giết ai cả.

Đối mặt với tinh thần bất khuất chói sáng như thế, đội quân Daztoldia không thể nào hăng hái với việc mình làm nổi.

Mọi người trong đội quân Daztoldia đều biết những gì mình làm là đáng xấu hổ đến mức nào.

Nhưng mà họ không có cách làm nào khác, chỉ có thể tiếp tục tấn công vì mục đích cao cả hơn.

Nếu Hiệp Hội Sariera mà không chọn biện pháp tránh gây thương vong để chống cự lại thì đội quân này sẽ không chút nhân từ tiêu diệt họ ngay lập tức.

Chủ tịch Dustin hoàn toàn sẵn sàng hạ lệnh thực hiện những hành động mất nhân tính đó.

Nói cho cùng, chính việc Hiệp Hội Sariera không muốn giết người đã cứu mạng họ.

Khi quân đội của Daztoldia xông vào nơi Sariel đang ở, cô ấy đang bị bao vây bởi rất nhiều những đứa trẻ, bám dính lấy cô ấy.

Những đứa trẻ ấy bao vây cô ấy hoàn toàn, như đang chơi đùa gì đó, gần như đang kiểm chân cô ấy lại.

Không, chính xác là bọn trẻ đang kiểm chân Sariel lại ở đây.

Vì bọn chúng biết rằng nếu không làm thế thì Sariel sẽ rời đi.

[Nếu chị định dùng sức mà đẩy chúng em ra thì chúng em sẽ cắn lưỡi tự tử ngay tại đây. Dù có chuyện gì xảy ra đi nữa, nếu chị muốn rời đi thì phải bước qua xác của toàn bộ chúng em ở đây]

Đe dọa Sariel như thế, những đứa trẻ đang bám vào cô ấy lấy chính bản thân mình ra làm con tin để ép Sariel ở lại.

Bọn trẻ biết.

Biết rằng nếu không chặn cô ấy lại, thì Sariel sẽ sẵn sàng hi sinh bản thân.

Thậm chí, cô ấy sẽ tự động làm thế mà không cần ai khuyên nhủ hay nói gì cả.

Vì thế, bọn trẻ mới giữ cô ấy lại như thế này.

Bọn trẻ biết rằng bị bọn chúng đe dọa như thế Sariel sẽ không thể rời đi được.

Bọn trẻ cũng biết, đặc biệt là những đứa trẻ lớn tuổi hơn, rằng những gì bọn chúng đang làm chỉ là một nỗ lực vô vọng không làm gì được ngoài câu

một chút thời gian.

Thậm chí những đứa trẻ nhỏ tuổi hơn cũng thế.

Dù thế, bọn chúng không có cách nào khác.

Với bọn trẻ này, không cần biết Sariel được gọi là Nữ Thần hay là chúa cứu thế, không cần biết loài Rồng có chửi bới, gọi cô ấy là một thiên thần đi lạc không biết nhìn tổng thể, cũng không cần biết những người bên ngoài gọi bọn chúng là ngu ngốc như thế nào đi nữa.

Với bọn trẻ, Sariel không phải là một người vĩ đại như thế giới phóng đại lên - cô ấy chỉ là một người mẹ hiền dịu nhưng lại không thể hiện được tình cảm của mình rõ ràng.

Bọn trẻ chỉ biết có thế.

Những người lính kéo từng đứa trẻ, vừa khóc lóc vừa gào thét, ra khỏi Sariel.

Dù bọn trẻ có mắng chửi, có cắn, có cào họ bao nhiêu, những người lính cũng không phản kháng lại, nhưng mà bọn trẻ vẫn bị kéo khỏi Sariel không thể cưỡng lại được.

Và rồi, khi đứa trẻ cuối cùng bị kéo khỏi, Sariel bị những người lính nọ đưa đi.

[Mọi người. Hãy sống thật vui vẻ. Sống trong hòa bình]

Đó là những lời ít ỏi cuối cùng cô ấy để lại cho bọn trẻ.

-

-

Sariel nhẹ nhàng chấp thuận hi sinh bản thân, biến mình thành nguồn năng lượng cho hành tinh.

[Đó là nhiệm vụ của tôi]

Là những gì cô ấy đã nói.

Ngài Chủ tịch khi nghe những lời đó, cúi đầu thấp hết mức có thể với Sariel.

Và rồi, ngày đó đã đến.

Suốt thời gian qua, Potimas bị bắt giữ, bị ép phải thiết kế và chế tạo máy móc cần thiết cho việc này mà không được ý kiến gì.

Để tránh việc hãn làm gì đáng ngờ, hãn cũng bị theo dõi nghiêm ngặt suốt 24/7.

Potimas ngoan ngoãn chế tạo những máy móc theo đúng như yêu cầu, cải tiến loại máy móc biến sinh vật sống thành năng lượng MA để có thể biến Sariel thành năng lượng MA được.

Việc theo dõi nghiêm ngặt là để ngăn cho hãn không thể bí mật thêm gì không thiết vào trang thiết bị.

Cứ thế, với tình trạng Potimas bị bắt giữ, mạng sống nằm trong tay người khác như thế, không thể nào hãn lại dám làm trái lời được.

Ngài Chủ tịch đã phát hiện được mục tiêu bất tử bất lão của Potimas.

Ông ấy biết rằng Potimas xem trọng mạng sống của mình hơn bất kì thứ gì khác, nên hãn sẽ không có lựa chọn nào khác ngoài thỏa hiệp.

Ít ra, đó là nếu như đó là Potimas thực sự.

Potimas đang bị Daztoldia bắt giữ đó, không phải là người thật.

Đó là một nhân bản của Potimas.

Trước khi Potimas bắt đầu nghiên cứu Ma Thuật, Potimas đã nghiên cứu việc có thể dùng nhân bản vô tính để bất tử hay không.

Từ đó, hắn đã thành công tạo ra được những nhân bản vô tính của bản thân.

Nhưng mà đó không phải là thứ Potimas muốn.

Những nhân bản được tạo ra chỉ là một nhân bản.

Dù nó giống Potimas đến từng khâu DNA, nhưng nó không phải là Potimas.

Nó là một sinh vật khác có ngoại hình như Potimas.

Nếu sử dụng công nghệ cấy ghép não hắn sở hữu thì nó có thể được sử dụng làm một cơ thể sơ cua, nhưng mà bản thân việc đó không đồng nghĩa với sự bất tử bất lão.

Dù cơ thể có thay đổi thì bộ não vẫn được giữ nguyên, vẫn sẽ từ từ thoái hóa và rồi hắn cũng sẽ chết.

Nhưng mà nghiên cứu về nhân bản vô tính này của hắn giúp đỡ những nghiên cứu sau này không hề ít.

Potimas chế tạo hàng loạt các nhân bản của bản thân, cho những nhân bản đó nghiên cứu riêng về việc bất tử.

Mỗi nhân bản đều không thua kém gì Potimas.

Dĩ nhiên các nhân bản không thể có được toàn bộ kiến thức và kinh nghiệm tích lũy lâu năm của hắn trong một ngày được.

Nhưng mà dù tính cách của Potimas có đáng tởm đi nữa thì hắn vẫn là một thiên tài không ai có thể phủ định, và nhân bản của hắn cũng thế.

Ngoài ra, những phần tính cách rắc rối kia đã bị Potimas bản gốc xử lí xong.

Đối với Potimas bản gốc, mỗi nhân bản không là gì ngoài những con cờ để hắn nghiên cứu được nhiều hơn, chúng không phải là bản thân hắn, cũng không cần suy nghĩ giống hắn làm gì.

Các nhân bản được cung cấp kiến thức để có thể tiến hành nghiên cứu và chỉ có ý thức máy móc không bao gồm cái "tôi" riêng lẻ.

Không như bản gốc, nhân bản của hắn không biết sợ chết.

"Potimas" đang được nước Daztoldia bắt giữ, chỉ là một trong những nhân bản đó.

Bản gốc đã cố tình cho nó bị bắt.

Potimas bản gốc chỉ có một mục đích duy nhất.

Đó là nắm giữ sức mạnh của Sariel.

Nếu loài Rồng được coi như những con quái vật tượng trưng cho cái chết vô lí, thì Sariel lại là một con quái vật còn đáng sợ hơn cả thế.

Nếu Potimas có thể nắm giữ được sức mạnh của Sariel, thì hắn không cần gì phải sợ hãi nữa.

Nhưng mà, bản thân Potimas không đủ sức nắm giữ sức mạnh đó.

Suốt quá trình nghiên cứu về tiến hóa của Nhân Loại, hắn đã xác định rằng cơ thể Nhân Loại không thể chịu đựng nổi việc được cung cấp nhiều năng lượng hơn nó có thể chứa.

Cơ thể Nhân Loại chỉ có thể chịu đựng được một lượng năng lượng đủ để tăng cường sức khỏe và kéo dài tuổi thọ một chút.

Nếu cứ thế mà hấp thụ hết năng lượng của một vị Thần được thì quá tốt rồi, nhưng chuyện đó là không thể.

Vì thế, Potimas muốn chiếm lấy năng lượng của Sariel vì một mục đích khác.

Đó là để cung cấp cho thứ vũ khí trong tương lai được gọi là Gloria Ω.

Một thứ vũ khí dính đầy máu, được tạo ra dưới dạng một cục pin từ vô số các nhân bản của hắn.

Năng lượng MA, trừ phi được chuyển hóa thành điện năng hay gì đó thì không thể chứa hay trữ được trong một thời gian dài.

Nhưng mà hiệu quả chuyển hóa như thế lại thấp đến thảm thương.

Để có thể thực sự gọi là nắm giữ sức mạnh của Sariel thì cần phải trữ nó dưới dạng năng lượng MA.

Vì thế, mới cần một cái gì đó làm cục pin, hay nói cách khác là một cái bình chứa linh hồn.

Potimas chế tạo vô số nhân bản cũng vì lí do đó.

Để chuyển hết năng lượng của Sariel vào những cục pin đó.

Nhân bản của hắn không hề làm gì thay đổi các trang thiết bị chuyển hóa cả.

Nó thực sự đã sử dụng kiến thức của Potimas để chế tạo trang thiết bị có khả năng phân giải Sariel ra và đổ hết năng lượng đó vào hành tinh.

Nhưng mà năng lượng được đổ vào hành tinh chỉ đơn giản là sẽ lại bị hút trở ra bởi một kẻ khác.

Potimas dự định sẽ cướp số năng lượng đó, rồi chạy trốn khỏi hành tinh này.

Miễn sao hắc nằm trong tay năng lượng của Sariel thì hắc không có gì phải sợ cả.

Lúc đó, hắc sẽ không còn chút lưu luyến nào với hành tinh sắp tan vỡ này nữa.

Hắc sẽ đi vào vũ trụ, sử dụng thời gian của mình nghiên cứu cách để bất tử.

Và rồi, Sariel bước vào trong thiết bị đó.

Dưới sự quan sát của ngài Chủ tịch và mọi người khác, Sariel bắt đầu bị phân giải ra, chuyển hết năng lượng của mình vào hành tinh.

Và Potimas sẽ cướp lấy số năng lượng đó.

Ít ra, kế hoạch của hắc là như thế.

Nhưng ngay lúc Sariel bước vào trong thiết bị, cả thế giới đột nhiên thay đổi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②③

Gyurie đã quyết định hành động

Dù là với Gyurie đi nữa, việc loài Rồng bỏ chạy sau khi cướp hết năng lượng cũng là ngoài sức tưởng tượng.

Những hành động quá đáng do chính đồng tộc của mình làm ra khiến anh ta ngỡ ngàng hoàn toàn.

Nhưng mà không thể thay đổi được những gì đã xảy ra rồi.

Hơn nữa, anh ta có thể dễ dàng đoán được chuyện Sariel sẽ hi sinh bản thân.

Anh ta hiểu rõ rằng Sariel sẽ không chần chừ mà cống hiến mạng sống của bản thân, nói rằng "Đây là nhiệm vụ của tôi".

Vì lí do đó, Gyurie đã đề nghị rằng chính anh ta mới là người nên làm chuyện đó.

Là một con Rồng, anh ta có nhiệm vụ chịu trách nhiệm cho những gì đồng tộc của mình làm.

Nhưng, Sariel từ chối.

Không phải là do Sariel lo lắng gì cho Gyurie, không hề.

Mà là vì một lí do khác thực dụng hơn.

Đó là sức mạnh của Gyurie, hoàn toàn không đủ để đền bù số năng lượng bị thiếu.

Mặc dù Gyurie cũng là một vị Thần, nhưng anh ta lại yếu hơn hẳn so với Sarel.

Mức năng lượng anh ta sở hữu hoàn toàn không đủ để nuôi sống cả một hành tinh được.

Để cứu hành tinh này, ngoài việc hi sinh Sarel ra không còn cách nào khác.

Anh ta hiểu chuyện đó.

Nhưng hiểu và chấp nhận là hai vấn đề khác nhau.

Sarel đã chiến đấu vì Nhân Loại suốt thời gian qua.

Cô ấy đã làm việc vì Nhân Loại.

Toàn bộ công sức đó cuối cùng lại kết thúc như thế này, anh ta hoàn toàn không thể chấp nhận được.

Nên Gyurie đã suy nghĩ - anh ta phải làm gì để cứu được Sarel?

Họ có thể cùng nhau chạy trốn đến một hành tinh khác.

Nhưng mà Sarel sẽ không chấp nhận chuyện đó.

Sarel sẽ không lựa chọn từ bỏ hành tinh này, cũng như Nhân Loại ở đây.

Nghĩa là, cần phải có một cách nào đó cứu được hành tinh này mà không cần Sarel cứu nó.

Để thực hiện được chuyện đó, không có cách nào ngoài nhờ vả một vị Thần khác.

Trên hành tinh này, những vị Thần duy nhất là loài Rồng và Sariel.

Loài Rồng đã rời đi, để lại Gyurie, để lại hành tinh này.

Dĩ nhiên không thể trông chờ gì vào loài Rồng được.

Nghĩa là phải nhờ những vị Thần khác không thuộc tộc Rồng trên vũ trụ.

Nhưng mà vấn đề không đơn giản như thế.

Loài Rồng nhúng tay cực kì sâu vào sự việc lần này.

Loài Rồng có sức ảnh hưởng cực kì lớn trên vũ trụ.

Rất ít Thần sẽ chấp nhận nhúng tay vào một sự việc có liên quan đến loài Rồng.

Dĩ nhiên, cũng không phải là hoàn toàn không có.

Gyurie cần một thế lực sẵn sàng chống đối loài Rồng, hơn nữa còn chấp nhận giúp đỡ anh ta.

Nhưng mà, đây cũng là một con dao hai lưỡi.

Bởi vì bản thân Gyurie cũng là một con Rồng.

Thậm chí anh ta có thể bị giết ngay tại chỗ không chừng.

Không chỉ thế, nếu không cẩn thận thì thậm chí các vị Thần anh ta nhờ giúp đỡ sẽ quay ngược ra mà tấn công hành tinh này cùng với Sariel trong đó.

Hơn nữa, vì đây là hành động gần như chống đối loài Rồng, nên cần một thế lực mạnh ngang hoặc hơn loài Rồng.

Nếu một thế lực như thế hành động, rất có thể loài Rồng sẽ bị kích động mà tấn công ngược lại đây cũng nên.

Đặc biệt, khi mà việc đó diễn ra trên một hành tinh loài Rồng chỉ mới vứt bỏ đi như thế này, thì loài Rồng càng khó mà lờ nó đi được.

Trường hợp tệ nhất, hai thế lực sẽ gây chiến ngay tại đây.

Vậy, còn thiên thần?

Cũng không thể trông chờ gì vào họ được.

Thiên thần là một chủng tộc tuân thủ tuyệt đối nhiệm vụ của mình.

Mặc dù cũng có ngoại lệ, nhưng gần như không thể nào thương lượng với họ được.

Trường hợp này, tệ nhất là không chỉ mình Gyurie bị giết, mà bản thân Sariel - thiên thần đi lạc - cũng sẽ bị tấn công.

Và, thiên thần là một chủng tộc trực tiếp chống đối loài Rồng.

Nhờ vả thiên thần, là đồng nghĩa với gây sự với loài Rồng.

Hiện tại, cán cân sức mạnh giữa các thế lực Thần đã cực kì mong manh rồi.

Nếu không cẩn thận mà châm ngòi một cuộc chiến tranh giữa các thế lực lớn thì lửa chiến tranh sẽ lan ra khắp nơi.

Trong trường hợp đó, hành tinh này, cùng với Sariel, sẽ là tiền tuyến, nơi bị thiệt hại nhiều nhất.

Bằng mọi giá, phải tránh việc động đến cán cân sức mạnh giữa các thế lực Thần.

Vì những lí do trên, chỉ có thể nhờ vả một vị Thần riêng lẻ, một cá nhân không thuộc một phe nào.

Nhưng mà lại cũng phải là một vị Thần đủ mạnh để dù có khiêu khích loài Rồng thì cũng bọn chúng cũng không dám làm gì lỗ mãng.

Hơn nữa, lại còn phải là một vị Thần rảnh rỗi và phóng khoáng đến mức chịu lắng nghe một yêu cầu như thế.

Với những điều kiện ngặt nghèo như thế, số lượng Thần đạt đủ điều kiện cho chuyện đó chỉ có... một.

-

-

『Ôi chao, ôi chao, đúng là nghe có vẻ như một tình trạng thú vị đến khó tin thật』

Và, hiện tại Gyurie đang đối mặt với vị Thần đó.

Không đúng, tình trạng hiện tại của anh ta khó có thể gọi là đối mặt được.

Gyurie đang ở một nơi chìm trong bóng tối không thể nhìn thấu được.

Anh ta không thấy người đang lên tiếng.

Chỉ có thể nghe được một giọng nói.

Gyurie chắc chắn rằng mình đã dịch chuyển đến nơi ở của vị Thần này.

Gyurie cũng chắc chắn mình không đi nhầm được.

Bởi vì, vị Thần này khét tiếng là một tồn tại không nên chọc vào.

Được biết đến với nhiều cái tên như: Vị Thần của sự Kết Thúc, Tử Thần, Ác Thần, Nghịch Lý Tuyệt Đối...

Một vị Thần có nhiều tên gọi, nhưng không ai biết tên thật của vị Thần này.

Đây là một vị Thần riêng lẻ, không có liên hệ với bất kì thế lực nào, nhưng cũng là một vị Thần mạnh mẽ đến mức không ai có thể lờ đi được.

[Xin người, tôi cầu xin người hãy giúp đỡ, hỡi vị Thần vô danh]

『A, đúng là vô danh thì bất tiện thật. Xem nào, ừ, hãy gọi ta là D』

Từ trong bóng tối, giọng của vị Thần tự xưng là D vang lên.

Dù có hơi yếu, nhưng Gyurie vẫn là một vị Thần không nghi ngờ.

Thế nhưng trong mắt của Gyurie, bóng tối nơi đây là một mảng không thể nhìn thấu.

Thậm chí, anh ta có thể cảm giác được cơ thể của mình yếu đi.

Cảm giác cứ như cơ thể của bản thân đang bị bóng tối nuốt chửng vậy.

Nhưng mà Gyurie có thể cảm giác được chỉ cần D muốn thì đó sẽ không còn là cảm giác mà sẽ thành sự thật.

Ngay khi vừa dịch chuyển đi, anh ta đã xuất hiện ở không gian tối đen này, Gyurie đoán rằng đây là một loại kĩ thuật điều khiển không gian để tách biệt anh ta ra, nhưng đó chỉ là một dự đoán.

Anh ta không thể nào đoán được cấu tạo hay công thức của Ma Thuật chế tạo nên nơi này.

Từ lúc Gyurie lọt vào không gian này, anh ta đã không thể làm được gì nữa rồi.

Cách biệt sức mạnh giữa họ kinh khủng đến mức đó.

Những gì Gyurie có thể làm, chỉ là kể lại tình hình và nhờ giúp đỡ.

Với sự khác biệt sức mạnh rõ rệt như thế này, Gyurie chỉ có thể mừng thầm rằng ít ra anh ta không bị giết chết ngay lập tức.

Lần đầu tiên trong đời, Gyurie đang trải qua cảm giác sợ hãi thực sự.

Mặc dù lần đầu tiên gặp Sariel anh ta cũng có hơi sợ hãi, nhưng so với hiện tại thì cảm giác lúc đó không tính là gì.

Mặc dù Gyurie là một con Rồng, nhưng anh ta cảm giác mình như một con kiến nhỏ có thể bị đạp chết dưới chân bất kì lúc nào.

Hơn nữa, nỗi sợ đó không phải chỉ đến từ cách biệt sức mạnh giữa hai người họ.

Còn bởi vì mục tiêu của vị Thần tự xưng là D này, là một bí ẩn.

Nhờ vả sự giúp đỡ của D, là một lần cá cược.

Đúng là trong số những vị Thần có thể cứu được Sariel thì D là người thỏa mãn điều kiện nhất.

Thậm chí có thể nói, không vị Thần nào lại có thể làm được điều đó tốt hơn D.

Nhưng mà liệu D có chấp nhận sự nhờ vả này không thì không ai biết trước được.

Quy tắc hoạt động cơ bản của D là "liệu nó có thú vị hay không".

Chỉ có thể.

Nếu D thấy cái gì đó thú vị, vị Thần này có thể trở thành một đấng cứu thế, cũng có thể trở thành một vị Thần hủy diệt.

Đó là D.

Đây là một tồn tại cực kì vô lí.

Vốn dĩ, theo như Gyurie biết thì dù là RỒNG, Sariel, hay bất kì vị Thần nào khác, đều hành động theo đúng một hệ thống suy nghĩ nhất định.

Khi loài RỒNG rời khỏi hành tinh, cướp đi toàn bộ năng lượng của nó, mặc dù anh ta cảm giác điều đó là khó tin, nhưng anh ta cũng hiểu được lí do chúng làm thế.

Bởi vì logic của loài RỒNG là như thế.

Gyurie cũng hiểu rõ, bản thân anh ta mới là người không hành động như một con RỒNG.

Loài RỒNG có cách suy nghĩ của loài RỒNG, và những hành động của chúng dựa theo cách suy nghĩ đó.

Có một hệ thống logic rõ ràng.

Nhưng mà D thì không.

Thích gì làm nấy, không có gì để đánh giá.

Tệ hơn cả, vị Thần này lại mạnh mẽ đến vô lí.

Làm một vị Thần riêng lẻ, nhưng sức mạnh D sở hữu lại khủng khiếp đến mức loài RỒNG phải cẩn thận với D hơn bất kì thế lực nào khác.

Nhưng mà, chính vì lí do đó nên Sariel mới có cơ hội được cứu.

Sở hữu nguồn sức mạnh đến mức đó, miễn sao có thể khiến vị Thần này cho rằng việc đó là "thú vị", thì vị Thần này sẽ hành động.

『Đúng là rất thú vị』

Và, Gyurie đã thắng cược.

『Được lắm. Ta sẽ ra tay giúp đỡ người. Nhưng mà, thứ duy nhất ta sẽ hỗ trợ là đảm bảo sinh mạng cho hành tinh đó và Sariel. Còn việc liệu họ có được cứu sống hay không, chúng ta hãy đánh cược vào Nhân Loại trên hành tinh đó đi』

Gyurie đã thắng ván cược này.

Nhưng mà, đó cũng là khởi đầu của cuộc chiến dài dằng của Gyurie.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②④

[Xin chào]

Ngay khi Sariel vừa bước vào thiết bị, cô ấy chợt nhận ra mình đã bị đưa đến một không gian tách biệt bởi một người nào đó.

Cô ấy cũng nhận ra được rằng trong bóng tối trước mặt mình có một người khác tồn tại.

Gyurie trước đó không thể nhìn xuyên qua được bóng tối này, nhưng đôi mắt Sariel lại có thể nhìn xuyên qua nó mà thấy được sự thật.

Người vừa chào hỏi cô ấy, là một cô gái.

Một cô gái nhìn trẻ trung có vẻ chỉ thiếu một chút là trưởng thành, nhưng vẫn đủ trẻ để có thể gọi là một cô gái.

Nhưng mà, khuôn mặt không chút biểu cảm đó thì không phù hợp với ngoại hình trẻ tuổi của cô gái.

Một khuôn mặt không biểu cảm khiến người ta hình dung ra bóng tối sâu thẳm, cứ như bóng tối đang bao quanh cô ấy.

[Cô có thể gọi tôi là D nếu thích. Rồi, giới thiệu bản thân xong rồi thì đến đàm phán nào. Bỏ qua hết mấy cái nhỏ nhặt đi, tôi sẽ nói rõ ý định của mình. Chơi đùa với tôi nào]

Mặc dù đó là một lời mời gọi chơi đùa, nhưng nghe không khác gì một lời mời của quỷ dữ.

Thế nhưng, cảm giác đó không sai chút nào cả.

Bởi vì mặc dù D đang nói đến việc chơi đùa, nhưng cũng như Sarel, khuôn mặt đó không mang dù là một chút biểu cảm vui vẻ hay sung sướng gì cả.

Nếu thay vì Sarel mà là bất kì ai khác ở đây, người đó sẽ cảm thấy khiếp hãi khi đối mặt với cái thứ gì đó đang mang lối người này, cùng với cảm giác lạ lẫm khi thứ đó cố gắng bắt chước con người.

Nhưng mà, cảm giác hiện tại của Sarel không phải là sự khiếp sợ, mà là chiến ý thuần túy.

Rằng sinh vật trước mặt cô ấy, lẽ ra không nên tồn tại.

Bản thân sự tồn tại của nó đã là tội lỗi tày trời.

Dù cô ấy đã đi lạc, nhưng Sarel vẫn là một thiên thần, và cô ấy có thể cảm nhận được bằng bản năng rằng sự tồn tại của sinh vật này là có hại cho thế giới.

Cô ấy cảm giác được dù rằng cách biệt sức mạnh giữa hai người họ có lớn đến mức nào, dù rằng cô ấy đã quên mất nhiệm vụ gốc của mình rất lâu rồi, nhưng sinh vật này phải bị tiêu diệt bằng mọi giá, dù có đồng vu quy tận cũng phải làm.

[À. Tôi không khuyến khích việc cô thử tấn công hay từ chối tôi đâu. Nếu không, tôi sẽ không chịu trách nhiệm dù có chuyện gì xảy ra với bọn trẻ yêu quý của cô đâu, hiểu chưa?]

Nhưng mà, Sarel không thể vận dụng sức mạnh được.

Bằng những lời nói không ẩn chứa chút sức mạnh nào, Sariel đã bị kiềm lại.

Những lời đó trói buộc Sariel lại, chặt hơn bất kì Ma Thuật nào.

Chỉ với những lời đó, Sariel đã hoàn toàn mất đi khả năng di chuyển.

Cô gái trước kia gọi đây là đàm phán, nhưng thực sự nó chỉ là một lời đe dọa.

[Cô muốn gì?]

[Tuyệt vời. Tôi muốn cô trở thành lõi của Ma Thuật cỡ lớn mà tôi chuẩn bị sử dụng]

Coi lời nói của Sariel như là xác nhận đồng ý, D chiếu công thức của Ma Thuật đó lên cho cô ấy thấy.

Không hẳn, giống như là một bản thiết kế của Ma Thuật thì đúng hơn, đủ chi tiết để một người nhìn thấy sẽ hiểu được Ma Thuật này sẽ làm gì.

Thế nhưng, Sariel không thể hiểu được bản chất của Ma Thuật này.

Sariel là một thiên thần chuyên về chiến đấu.

Mặc dù cô ấy có thể tiêu diệt rất dễ dàng, nhưng cô ấy lại không giỏi về phân tích nội dung của Ma Thuật.

[Đây là một kĩ xảo dùng để hồi phục năng lượng cho hành tinh này]

Không cần biết rằng Sariel không hiểu được nội dung của Ma Thuật hay không, D vẫn bắt đầu giải thích.

Chỉ riêng một câu nói đó, khiến Sariel không biết phải trả lời như thế nào.

Cô ấy không hiểu được mục đích của D.

Xét đến thời gian, cô ấy cứ tưởng mục tiêu của D là ngăn cản việc cứu sống hành tinh này, nhưng mà những lời nói của cô ấy thì ngược lại hẳn.

Cũng như sự tồn tại của cô gái này, hành động và lời nói của D cực kì khó hiểu với Sariel.

[Ô. Tôi thấy cô đang làm vẻ mặt như cô đang không hiểu. Cô đang tự hỏi tại sao tôi lại làm chuyện này. Dễ hiểu thôi. Một con Rồng trẻ tuổi đã cầu xin tôi cứu cô. Vì lòng tốt của mình, tôi đến đây để thỏa mãn ước nguyện đó] (TN: hẳn là lòng tốt)

Nghe lời giải thích, Sariel lần nữa không biết nói gì.

Thậm chí khi D chọc ghẹo cô ấy rằng "Trẻ tuổi đúng là tốt thật" thì cô ấy cũng nghe không lọt.

Câu hỏi duy nhất còn lại trong đầu Sariel là "tại sao?".

Cô ấy xem Gyurie như một người bạn.

Nhưng mà, để Sariel hi sinh bản thân cứu sống hành tinh này là biện pháp tối ưu nhất rồi.

Cô ấy không hiểu tại sao Gyurie lại muốn thay đổi chuyện đó.

Sariel hoàn toàn không hiểu được người khác nghĩ gì về cô ấy.

Hơn nữa, cô ấy không cho rằng mạng sống của mình lại đáng giá gì.

Chỉ cần hoàn thành được nhiệm vụ thì cô ấy sẵn sàng giao nó ra không cần suy nghĩ.

Vì thế, Sariel không hiểu được tại sao Gyurie lại tạo ra biến số bằng cách nhờ vả một vị Thần đáng ngờ như thế này giúp đỡ.

[Thật tình, cô không nên tỏ vẻ lên án con Ròng đó cô biết không. Chính là vì con Ròng đó nhờ tôi nên cô mới sẽ không chết một cách nhảm nhí]

[Chết một cách nhảm nhí?]

Bản thân cô ấy không nhận ra, nhưng Sariel lúc này đang hết sức bối rối.

Nghe cô ấy lặp lại lời của mình, D chỉ đơn giản hỏi một câu.

[Cô không nhận ra rằng rất khó để người chế tạo thiết bị này thực sự có ý định đưa toàn bộ toàn năng lượng của cô vào cho hành tinh này sao?]

Lần nữa, Sariel đơ người ra.

Trong cuộc nói chuyện ngắn ngủi này với D, mỗi lần cô ấy mở miệng, Sariel lại không thể nói gì phản bác được.

Sariel đã nghe đến tiếng xấu của Potimas.

Nhưng mà, mọi người từ Chủ tịch cho đến người lính nhỏ nhất đều cảnh giác tối đa, đã cẩn thận từng bước, và tin tưởng hoàn toàn rằng việc này sẽ thành công.

Hoặc là, họ khiến cô ấy nghĩ như thế, nên cô ấy mới không nghi ngờ gì Potimas.

Và rồi, sự thật lại bị ném thẳng vào mặt cô ấy như thế này.

[Vốn dĩ, loại thiết bị như thế này không thể nào phân giải một vị Thần được. Lá chắn bảo vệ mà cô lúc nào cũng vô thức bọc quanh người dễ dàng ngăn cản được chuyện đó. Nếu cô cố tự nguyện gắng hết sức loại bỏ lá chắn vô thức đó thì sẽ khác. Nhưng dù thế đi nữa, nếu cỗ máy thực sự phân giải được cô và bằng cách nào đó cô tránh được mảnh khước đơ bản của tên chế

tạo, nó cũng sẽ không thể hồi sinh hành tinh này được. Dù được gọi chung là năng lượng, nhưng không phải chỉ có một loại năng lượng duy nhất. Truyền hết năng lượng lấy được từ việc phân giải một vị Thần vào trong một hành tinh, không khác gì truyền máu mà không kiểm tra nhóm máu vậy. Hơn nữa, còn là truyền máu cho một loại sinh vật khác. Sẽ không làm được gì tốt đẹp hết. Dĩ nhiên sẽ có nhiều phản ứng tiêu cực với nó. Đến chuyện này mà còn không biết, bởi vậy mấy tên thiên thần tay to hơn não như cô mới phiền phức]

Sự thật kinh người được hé lộ trong lúc D liên tục nói không ngừng.

Khiến Sariel hoàn toàn không còn suy nghĩ được gì nữa.

[Vì thế, nên ta đã lập ra một kế hoạch hoàn hảo. Nếu cô chấp nhận bị trói buộc làm lõi chính cho quá trình này, mặc dù sẽ tốn một thời gian dài, nhưng sẽ có thể hồi phục năng lượng lại cho hành tinh. Cô có chấp nhận không?]

D đưa bàn tay của mình ra cho Sariel.

Trong lòng bàn tay đó có một loại trói buộc Ma Thuật chưa hoàn chỉnh.

Nếu Sariel nắm lấy bàn tay đó, sẽ chính thức hoàn thành một loại khế ước nào đó.

Trong lúc dòng suy nghĩ của mình không tỉnh táo, Sariel vươn tay ra như cố gắng nắm lấy chút hi vọng cuối cùng.

Cô ấy nắm lấy bàn tay, chấp thuận đề nghị đó.

[Vậy thì khế ước đã được thành lập]

Nếu cô ấy là ác quỷ, chắc chắn đây là lúc cô ấy mỉm cười tự mãn vì đã khéo léo khiến cho đối phương kí vào hợp đồng ma quỷ.

Nhưng mà, biểu cảm của D vẫn không thay đổi.

Dù rằng, chỉ mới đây, cô ấy đã thành công thao túng một thiên thần đi lạc có sức mạnh ngang với một vị Thần cao cấp.

Những dây xích Ma Thuật xiết chặt cơ thể của Sarel.

Che dấu cô ấy hoàn toàn, chúng kiềm hãm hành động của Sarel, hấp thu năng lượng của cô ấy, và cuối cùng là bao quanh cả hành tinh.

Cả một hành tinh, bị cưỡng ép hoạt động theo luật lệ và quy tắc mà D đã định sẵn.

Bởi Ma Thuật mang tên "Hệ Thống".

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②⑤

Thế giới đã bị thay đổi.

Dĩ nhiên không nhiều người nhận ra điều gì đã thay đổi.

Những người có trực giác đặc biệt tốt thì có cảm giác mờ nhạt rằng thế giới mà họ đã biết trước đây đã thay đổi hoàn toàn.

『Các người có nghe rõ không, Nhân Loại?』

Cả những người nhận ra sự hay đổi, và những người chưa nhận ra - đều nghe được một giọng nói như từ trên trời vọng xuống.

『Ta là Gyurieistodiez. Trong số các người có lẽ đã có người nhận ra, thế giới đã thay đổi』

Dù có bịt tai lại vẫn nghe được giọng nói của anh ta.

Không quan trọng là ở nước nào, không cần biết là thứ tiếng nào, dù có đang ngủ, dù đang làm gì khác, dù có muốn hay không, thì họ đều nghe được giọng nói đó, và ý nghĩa của từng lời bị khắc sâu trực tiếp vào trong đầu họ.

Đúng nghĩa là việc làm của Thần linh.

Là tuyên ngôn từ Thần.

『Từ nay trở đi, hành tinh này chính thức nằm dưới sự kiểm soát của Hệ Thống. Và ta ở đây để thông báo rằng ta là admin của nơi này』

Mọi người nhìn lên trời, lắng nghe những lời nói đó.

Trực giác của họ nói rằng họ phải làm thế bằng mọi giá.

『Như các người đã biết, vì những hành động ngu ngốc của Nhân Loại, nên sự sống của hành tinh này sắp cạn kiệt』

Nghe những lời đó, những lời la ó vang lên khắp nơi phản đối.

Rằng họ không làm gì sai.

Rằng đó là lỗi của loài Rồng.

Không phải, là do lỗi của những người đã sử dụng năng lượng MA mà thôi.

Nhưng mà, mặc kệ toàn bộ, giọng nói từ trên trời tiếp tục.

『Để chống lại chuyện đó, Sariel sắp sửa bị hi sinh để hồi phục sức sống cho hành tinh này. Nghĩa là, các người đã cố gắng giải quyết một vấn đề cho chính các người tạo ra bằng cách hi sinh mạng sống của một người khác không liên quan』

Số người đang la ó giảm hẳn.

Đa số Nhân Loại đều hiểu rõ rằng những gì họ đang cố làm là đáng bị lên án.

『Các người có đồng ý rằng những tội lỗi cho Nhân Loại làm ra phải do chính bản thân nhân loại chuộc lỗi lại hay không?』

Giọng nói từ trên trời lại vang lên, nghe như một lời kết án tử cho toàn bộ những ai đang nghe được.

『Vì lí do đó, chúng ta đã quyết định cho Nhân Loại các người một cơ hội. Đó chính là Hệ Thống đã bao phủ cả hành tinh này』

Gọi nó là một cơ hội, nhưng nó là một trò chơi trừng phạt bị cưỡng ép phải tham dự, không có quyền từ chối.

Một trò chơi, do Thần chuẩn bị.

『Nhân Loại các người phải chiến đấu. Chiến đấu để năng lượng từ linh hồn các người tăng lên. Các người phải trở thành những công cụ chỉ biết chiến đấu, chiến thắng và tăng cường sức mạnh bản thân lên. Và, khi các người chết đi, năng lượng các người đã tích lũy sẽ được thu lại, dùng để hồi phục cho hành tinh này』

Thực tế nó chính là một án tử hình.

Nói ngắn gọn là "chiến đấu và chết đi".

『Nhưng mà, cái chết thường chính là kết thúc. Chính vì thế, vòng luân hồi của các người sẽ bị giới hạn lại ở riêng hành tinh này, bên trong Hệ Thống. Sau khi chết đi, một ngày nào đó các người sẽ được sinh ra trên hành tinh này lần nữa, lần nữa phải chiến đấu, lần nữa tích lũy năng lượng.』

Nói cách khác, "Chết đi vẫn phải tiếp tục chiến đấu".

『Hiện tại, hành tinh này nhờ có năng lượng của Sariel mới không bị sụp đổ. Bằng chính bàn tay của các người, hãy giải cứu cho Sariel mà các người đã cố gắng hi sinh vì bản thân mình. Ta đơn giản là đang cho các người trải qua chuyện các người định bắt Sariel trải qua. Đơn giản, đúng không?』

Những gì suýt nữa được hoàn thành thông qua việc hi sinh một vị Thần, sẽ được thực hiện bằng chính bàn tay của Nhân Loại.

『Đây là tội lỗi của các người, Nhân Loại. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi. Chuộc lỗi đi.』

Giọng nói run rẩy chứa đầy sự chán ghét.

Dù có bịt chặt lỗ tai lại cũng không thể tránh được.

『Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Chiến đấu đi. Và rồi, chết đi』

Giọng nói không ai muốn nghe từ trên trời ngừng lại ngay lúc đó, không còn ai nghe được nữa.

Tất cả những gì người trên hành tinh có thể làm được sau đó là dừng ngăn người nhìn lên trời.

-

-

[Như thế được chưa?]

[Rất tốt. Là một màn diễn rất tốt]

Ném kịch bản đi, Gyurie hỏi câu hỏi đó như muốn than phiền, nhưng D vẫn trả lời với giọng không đổi.

Với câu trả lời không chút cảm xúc như thế, Gyurie không thể đoán được liệu cô ta có thực sự nghĩ thế hay không.

Nhưng mà, theo những gì Gyurie biết biết trong thời gian ngắn họ làm việc với nhau ở đây, anh ta biết được đối với D thì đây là bình thường, nên anh ta không nói gì nữa vì không còn gì quan trọng để nói.

「Bây giờ, ta sẽ cho anh trở thành Admin, đóng vai trò đảm bảo Hệ Thống hoạt động bình thường. Như trước đó ta đã giải thích, Hệ Thống khiến toàn bộ Nhân Loại, hay nói đúng hơn là toàn bộ sinh vật sống trong nó càng chiến đấu thì càng tích tụ năng lượng trong linh hồn. Và rồi, phần năng lượng được tích tụ đó sẽ bị thu loại toàn bộ khi họ chết đi, rồi sử dụng để hồi sinh cho hành tinh này. Sau đó, linh hồn của người chết sẽ bị che chắn khỏi vòng luân hồi tự nhiên mà được sinh ra lần nữa trên hành tinh này. Để có thể giữ cho Hệ Thống tiếp tục hoạt động, Sariel đang phải làm lõi của Ma Thuật này. Sử dụng sức mạnh của Sariel, Hệ Thống mới kích hoạt và tiếp tục hoạt động được. Và, còn để làm chậm quá trình hành tinh này bị sụp đổ nữa. Sariel sẽ còn bị kiềm hãm cho đến khi hành tinh hồi phục hoàn toàn, nhưng chỉ cần không có gì quá lớn xảy ra thì co ta sẽ không chết. Cũng như hành tinh này. Sẽ tốn một thời gian dài, nhưng cả Sariel và hành tinh này đều sẽ được cứu sống」

「Thì ra là vậy. Người đã giúp đỡ quá nhiều rồi. Xin cảm ơn rất nhiều」

「Không không. Vẫn còn quá sớm để cảm ơn ta. Vẫn còn nhiều thứ cần phải làm cho Hệ Thống. Dù sao thì, đây cũng là lần đầu tiên ta chính thức cho nó hoạt động. Mới đầu chắc hẳn sẽ có nhiều lỗi. Những lúc đó ta sẽ chỉnh sửa cho phù hợp, nhưng sẽ cần anh trợ giúp」

「Dĩ nhiên」

「Vì thế, ta sẽ cho anh quyền kiểm soát nhiều tính năng của Hệ Thống. Nếu phát hiện ra lỗi nào đó, sửa được thì hãy tự mình sửa. Nếu không thể thì hãy báo cáo lại cho ta. Ta cũng sẽ tự mình đi kiểm tra định kì, nhưng vì anh có mặt trên hành tinh này nên anh tự mình làm thì sẽ tiện hơn」

「Vậy chính xác thì tôi nên làm gì?」

「Ta không biết chính xác lỗi gì sẽ xảy ra, nên cứ tập trung quan sát hành tinh trước đã. Nếu phát hiện cái gì kì lạ thì ngay lập tức kiểm tra nó.

Và, điều này gần như là hiển nhiên, nhưng Hệ Thống không có sinh vật sống thì không hoạt động được. Khiến Nhân Loại chiến đấu thì cũng được thôi, nhưng nhớ hãy cẩn thận để chúng đừng đi quá đà mà làm hủy diệt hoàn toàn. Nếu dùng máy móc để chiến đấu thì linh hồn không phát triển được nên hủy diệt toàn bộ những loại vũ khí đó thì tốt hơn. Trong tương lai nếu toàn bộ súng ống biến mất là tốt nhất. Bằng Hệ Thống có thể khiến thuốc nổ trở nên không thể sử dụng được đến một mức nào đó. Nhưng mà, tính năng như thế nên để đến lúc Hệ Thống vận hành hoàn chỉnh thì tốt hơn. Mục tiêu ban đầu chỉ là đảm bảo nó hoạt động tốt mà thôi]

[Giúp đỡ chúng tôi nhiều như thế này, tôi thực sự hết sức cảm kích. Mặc dù bị trói buộc, nhưng như thế này Sariel có thể được cứu sống]

[Dĩ nhiên là thế. Đến ta cũng không thể cứu sống được hành tinh này một cách vô điều kiện. Sariel sẽ cùng hành tinh này tồn tại, và Nhân Loại sẽ bị buộc phải chuộc tội cho hành động của mình. Chắc chắn đây là biện pháp tốt nhất]

Gyurie gật đầu đồng tình với D.

Anh ta tin vào lời của của D rằng một vị Thần như cô ấy cũng không thể cứu sống một hành tinh sắp sụp đổ một cách vô điều kiện được.

Thực tế, D có thể hoàn toàn phục sinh cho cả hành tinh này mà không chế tạo Hệ Thống và sử dụng biện pháp dài dòng này.

Nhưng mà, cô ấy sẽ không làm như thế.

Bởi vì như thế không thú vị.

Chỉ vì lí do duy nhất là làm như thế này thú vị hơn, nên Sariel mới bị trói buộc với Hệ Thống suốt nhiều năm sau, Gyurie sẽ bị buộc phải làm việc mà không biết đến chuyện đó, và những sinh vật trên hành tinh sẽ bị ép phải tiếp tục chém giết lẫn nhau như thế.

Mọi thứ, đều là để làm trò tiêu khiển cho D.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Arc Quá Khứ ②⑥

[Tôi có thể nói chuyện với Sariel không?]

[Được, dĩ nhiên]

Bởi vì Sariel đã trở thành lõi của Hệ Thống, nên hiện tại cô ấy đang ở trong một chiều không gian biệt lập do D tạo ra.

Không ai có thể đi vào đây mà không được phép của D.

Dù là Gyurie đã được trao một phần quyền hạn của Hệ Thống cũng không là ngoại lệ.

Bởi vì quyền hạn trong tay Gyurie hết sức giới hạn, nên tính ra thì những gì anh ta có thể làm ít hơn nhiều so với những gì anh ta không thể làm bên trong Hệ Thống.

D chỉ cần Gyurie có thể phát hiện lỗi trong hệ thống, bởi vì cô ấy không muốn anh ta can thiệp vào những phần khác càng nhiều càng tốt.

[Được rồi, ta sẽ tiễn anh đi]

[Người không đi cùng sao, D?]

[Chính xác. Ta không thân thiện gì với bọn thiên thần, nên tốt nhất chúng ta không gặp mặt vẫn hơn]

Dù họ chỉ mới gặp nhau cách đây không lâu, nhưng D lại tuyên bố như thế.

Tại sao cô ấy lại nói dối như vậy?

Bởi vì như thế này có vẻ thú vị hơn.

D dịch chuyển Gyurie đến trung tâm Hệ Thống nơi Sariel đang ở, cùng lúc suy ngẫm xem hai người họ sẽ có cuộc nói chuyện như thế nào.

-

-

[Sariel]

Thấy tình cảnh của Sariel, Gyurie bị sốc khi biết được lời của D nói rằng cô ấy bị trói buộc không chỉ là phép ẩn dụ.

Nơi đây là một không gian cực kì rộng lớn.

Bên trong đó là một Công Thức Ma Thuật khổng lồ.

Và Sariel ở giữa Công Thức ấy.

Bị trói buộc bởi những thứ nhìn như là dây xích, vẽ ra từ hoa văn trên Công Thức Ma Thuật đó.

Khi nghe trói buộc Gyurie đã tưởng tượng một cái gì đó lỏng lẻo hơn.

Như là tối đa chỉ khiến cho Sariel không thể rời khỏi Lõi Hệ Thống là nơi đây mà thôi.

Nhưng mà sự thật đau lòng hơn rất nhiều.

Thấy tình trạng hiện tại của cô ấy Gyurie cứng đờ người, có cảm tưởng như cô ấy gần như là một tù nhân vậy.

[Sariel...]

Vẫn đờ người ra, anh ta gọi tên cô ấy lần nữa.

Bởi vì anh ta không thể nghĩ ra gì khác để nói.

[Gyurie]

Được gọi tên hai lần như thế, cô ấy phản ứng bằng cách gọi tên người đối diện mình.

Ánh mắt bình tĩnh của cô ấy nhìn thẳng vào Gyurie.

Như thường lệ, ánh mắt đó vẫn có một nét lạnh lẽo vô hồn.

Nhưng mà, không như thường lệ, trong ánh mắt đó có một nét trách móc mơ hồ nữa.

[Tôi xin lỗi]

Gyurie bất giác xin lỗi.

Còn về lí do anh ta xin lỗi, Gyurie không biết.

Có thể là về sự thảm của Nhân Loại do loài Rồng gây ra.

Có thể là về việc sau đó họ bỏ chạy khỏi hành tinh, cướp đi toàn bộ năng lượng của nó.

Có thể là về việc anh ta không thể cản được những việc đó.

Có thể là về việc anh ta đã ép Sariel vào tình trạng hiện tại.

Hoặc, có thể là toàn bộ.

[Không sao đâu. Anh không có lỗi mà]

Cứ như đang tha thứ toàn bộ những việc đó, Sariel nhẹ nhàng gật đầu.

[Bất ngờ bị rơi vào tình trạng như thế này chắc hẳn phải sốc lắm nhỉ?]

Dù Sariel có tha thứ cho anh ta, Gyurie cũng không thể tha thứ bản thân.

Nhưng mà, dù vậy đi nữa, cũng không có nhiều thứ anh ta có thể làm được.

Một trong những việc đó, là giải thích cho Sariel biết về tình trạng hiện tại.

Rằng anh ta đã nhờ vả D.

Rằng sau khi chấp nhận lời nhờ vả đó, D đã tạo ra Hệ Thống này, kết quả là khiến Sariel bị trói buộc như thế này.

Và cuối cùng, rằng việc này có thể sẽ tốn rất rất lâu, nhưng anh ta hứa rằng anh ta sẽ thành công hồi phục hành tinh này, giải cứu Sariel khỏi nơi đây.

Nghe những lời giải thích đó, Sariel nhận ra Gyurie đã mắc sai lầm.

Bởi vì Gyurie nghĩ rằng Sariel hoàn toàn không biết gì về tình trạng hiện tại, và bởi vì D đã thực hiện mọi thứ mà không nói cho anh ta biết rằng họ đã gặp nhau rồi.

Dù cô ấy nhận ra điều đó, nhưng Sariel không nói cho anh ta biết D đã làm gì.

Cô ấy cảm giác rằng dù có nói ra cũng sẽ không có kết cục tốt đẹp gì.

Và cảm giác đó không sai chút nào.

Dù có nói ra điều đó thì sự mâu thuẫn trong lòng Gyurie sẽ chỉ tăng chứ không giảm, thấy được sự mâu thuẫn đó D cũng sẽ chỉ đơn giản xem đó như thú vui tiêu khiển.

[Tôi đã hiểu mọi chuyện rồi]

Sariel nuốt sự nghi ngờ về D của cô ấy vào trong lòng, gật đầu để nó không bị phát hiện.

[Gyurie, như anh thấy, tôi không thể di chuyển được]

Vì khế ước với D, Sariel không thể đi lại tự do được.

Đóng vai trò bình năng lượng cho Hệ Thống, cô ấy đã trở thành một bộ phận giúp Hệ Thống vận hành, không hơn không kém.

Cô ấy gần như không thể ảnh hưởng đến Hệ Thống nữa là.

[Xin hãy chăm sóc cho hành tinh này, và những người trên đó]

Hãy làm như thế vì cô ấy hiện tại không thể làm được vậy, Sariel cuối đầu yêu cầu như thế.

[Dĩ nhiên]

Nghe yêu cầu đó, Gyurie nhanh chóng chấp nhận.

Thế nhưng những lời tiếp theo đó thì anh ta không thể ngay lập tức trả lời được.

[Xin anh. Không cần biết việc đó sẽ khiến tôi được tự do trở như thế nào. Xin hãy hướng dẫn Nhân Loại để họ không đánh nhau, không chém

giết lẫn nhau]

Đó là một yêu cầu đi ngược hoàn toàn với bản chất của Hệ Thống.

Hơn nữa nó là một yêu cầu mà bản thân Gyurie không thể chấp nhận được.

[Sariel, chuyện đó...]

[Tôi biết mình đang yêu cầu điều vô lí. Nhưng mà tôi không muốn Nhân Loại phải chiến đấu nhiều hơn như thế này. Tôi cũng đã nói điều này với những đứa trẻ ở trại mồ côi, tôi chỉ muốn họ có thể sống hạnh phúc và vui vẻ mà thôi]

Anh ta biết Sariel đang muốn nói gì.

Xét theo những gì Sariel đã làm từ trước đến giờ, anh ta đã dự đoán trước được chuyện này.

Nhưng mà Gyurie không nghĩ rằng bản thân có thể làm vậy được.

Bởi vì chính Gyurie đã tự mình tuyên bố ý nghĩa của Hệ Thống theo kịch bản D đã chuẩn bị, nên toàn bộ Nhân Loại đều đã biết.

Hơn nữa, Gyurie hiểu rõ những gì mà Nhân Loại sẽ làm tiếp theo.

Đó chính là, đấu tranh.

Trên hành tinh này hiện tại có hai loại người.

Thứ nhất đó là Nhân Loại bình thường.

Thứ hai, là những Nhân Loại đã tiến hóa bằng năng lượng MA mà Potimas đã tuyên truyền.

Đa số Nhân Loại vẫn còn là người bình thường, nhưng mà số người đã tiến hóa cũng không phải là ít.

Bởi vì đa số quốc gia trên thế giới đều ủng hộ và khuyến khích việc sử dụng năng lượng MA cơ mà.

Nhân Loại bình thường đang chỉ trích, đổ tội những Nhân Loại tiến hóa vì đã lãng phí năng lượng MA tạo nên tình trạng hiện tại, và đã sẵn sàng tấn công bất kì lúc nào.

Huống hồ bây giờ đã có Hệ Thống, khuyến khích việc chiến đấu như thế.

[Bằng mọi cách, hãy để họ sống. Giữ cho họ còn sống. Đừng giết họ. Đừng để họ bị giết. Tôi cầu xin anh]

[... Tôi sẽ cố gắng hết sức]

Đó là tất cả những gì Gyurie có thể trả lời được.

『Sắp hết giờ rồi』

Giọng của D vang lên cứ như đang chờ đúng lúc, và thực sự cũng chính là thế.

[Đã hiểu. Được rồi, Sariel, tôi sẽ còn đến lần nữa. Chắc chắn, tôi sẽ cứu được cô]

[Vâng. Tôi sẽ chờ anh]

Và rồi, Gyurie rời khỏi đó.

Không biết rằng anh ta sẽ không bao giờ bước chân vào đó được nữa.

-

-

[Thật đúng là một trái tim nhân hậu tuyệt vời]

Khi Gyurie quay lại, những lời nói đó của D chào đón anh ta.

Nghe giọng của cô ấy thì không thể xác định được liệu cô ấy có thực sự cho rằng điều đó là tuyệt vời hay không.

[Đúng là vậy]

Mặc dù anh ta cũng đồng tình, nhưng Gyurie đã quyết định rằng chỉ một lần duy nhất, anh ta sẽ không làm theo yêu cầu của Sariel.

Đúng là đa số Nhân Loại chỉ đơn giản là bị kéo vào tình trạng này mà không biết gì.

Không biết cũng là một cái tội, nhưng không phải là tội không thể tha thứ.

Thế nhưng có một người không thể nào bị tha thứ được.

Potimas Hyphenath.

Lí do chính của tình trạng hiện tại chính là vì hắn đã hưởng hành tinh này đến sự sụp đổ, dù chỉ là gián tiếp.

Dù có tha thứ toàn bộ mọi người khác trên thế giới, thì một mình hắn sẽ không thể được tha thứ.

Chính là vì Sariel đã đoán được những gì Gyurie định làm nên cô ấy mới nhờ anh ta "đừng giết", nhưng đó là một điều anh ta không thể chấp nhận được.

Anh ta sẽ giết Potimas.

Đến mức không còn một mảnh nhỏ nào của linh hồn hắt tồn tại nữa.

[Làm Admin, chúng ta nên làm theo tấm gương của trái tim nhân hậu ấy, và nhất quyết không làm gì chống lại các sinh vật sống trên hành tinh này]

Nhưng mà, ý định của Gyurie bị người Admin cao cấp này cản lại.

[Ế?]

Mới đầu, Gyurie không hiểu D đang nói gì.

Vì thế nên anh ta mới bất giác thốt lên một cách ngu ngốc như thế.

[Nhắc lại, ta nói rằng làm Admin, chúng ta nên ngừng hành động chống lại các sinh vật sống trên hành tinh này. Vốn dĩ, Hệ Thống là một thiết bị khuyến khích sự phát triển toàn diện của toàn bộ các sinh vật ở nơi này, sau đó thu thập số lại năng lượng có được từ việc đó. Nếu can thiệp quá nhiều, chúng ta sẽ làm ảnh hưởng đến mục tiêu đó]

[Đúng là vậy, nhưng...]

Những gì D nói hoàn toàn chính xác không sai.

Nhưng mà, Gyurie có một người anh ta phải giết.

Vì thế anh ta không thể đồng ý được.

[Những gì Admin chúng ta phải làm, là giám sát và điều chỉnh. Không phải đó chính là công việc của Thần sao? Vì thế, anh không được cố gắng giết bất kì một người nào cả. Sariel cũng muốn như thế, không phải sao?]

Nhắc đến Sariel, D cuối cùng đưa ra chỉ dẫn như cảnh cáo.

「Anh chỉ cần phải làm những gì ta nói. Nếu không tuân theo, ta sẽ không chịu trách nhiệm cho những gì xảy ra, hiểu chưa?」

Mặc dù lời nói đó cực kì mơ hồ, nhưng có thể đoán được "những gì xảy ra" sẽ không có gì tốt đẹp cả.

Gyurie có ảo giác rằng cơ thể anh ta cũng đang bị những sợi dây xích vô hình trói buộc lại.

Không chỉ mình Sarel là bị trói buộc.

Ngay từ lúc này, trong lòng Gyurie bắt đầu sinh ra một tia nghi ngờ rất mờ nhạt, nhưng cũng rất thật, đối với D.

「Bây giờ, đừng làm cho ta thất vọng」

Và rồi, giọng nói đều đặn không mang chút cảm xúc đó kích phát nên bóng tối vô tận.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Hồi Tưởng Quá Khứ: Ariel

Hệ Thống lúc vừa bắt đầu hoạt động như thế nào?

Hỏi cái đó bây giờ có ý nghĩa gì chứ?

...Nói thật thì kể về chuyện đó không vui vẻ gì đâu biết không?

Vẫn muốn nghe sao?

Hmm.

Okay, vậy thì kể một chút vậy.

Nếu muốn diễn tả thời điểm lúc đó trong một từ, thì đó là tàn bạo.

Chỉ có thế.

Tàn bạo một cách kinh khủng.

Nhớ không nhầm thì, lúc đó chị nghe kể lại là ở đâu cũng như địa ngục.

Vì lúc đó chị đã phải cố hết sức chỉ để xử lý vấn đề của bản thân mình, nên thông tin chị biết về những nơi khác chỉ là những lời đồn đại.

Mà, chị nghĩ em có thể tưởng tượng ra được mà.

Đầu tiên, những quốc gia sử dụng năng lượng MA để tạo ra nguồn năng lượng chính của mình thì thảm hại đến mức vô vọng.

Dĩ nhiên, đúng không nào?

Cứ tưởng tượng Nhật Bản thời hiện đại mà bị mất điện ấy.

Rồi sau đó cộng thêm xăng dầu vào đó nữa.

Cơ bản mà nói thì toàn bộ nguồn năng lượng có thể sử dụng đều biến mất đúng không.

Vì đã dựa dẫm vào chúng nên khi chúng biến mất thì mức sống cũng tụt dốc không phanh.

Hơn nữa, vì những cuộc tấn công của loài Rồng trước đó nên mọi thứ đã hoàn toàn bị tiêu diệt rồi.

Ngoài việc không thể sử dụng năng lượng lại còn việc mọi người đều trở thành dân vô gia cư, đã tệ lại còn tệ hơn.

Tái xây dựng là hoàn toàn không khả thi.

Mọi người mỗi ngày chỉ sống sót được là may lắm rồi.

Phần khổ cực nhất đối với chị là thức ăn.

Mỗi ngày chỉ có thức ăn đã là khó lắm rồi, nhưng vì cơ thể của chị như thế nên mỗi ngày lại càng phải ăn nhiều hơn người khác nữa.

Những người bạn của chị mỗi ngày đều cho chị được ưu tiên về thức ăn, nhưng vẫn không đủ.

Những đứa trẻ thậm chí còn trẻ hơn chị thậm chí nhịn đói để đưa đồ ăn cho chị.

Lúc đó chị cảm thấy mình hèn hạ lắm, tội lỗi lắm, chỉ muốn chết mà thôi.

Và thực sự chị đã nghĩ đến việc đó không ít lần.

Nhưng mỗi lần như thế mọi người lại cản chị lại, nói rằng "Sariel-sama đã nói rồi không phải sao. Phải sống tiếp".

Chị vừa ăn vừa khóc.

Nhưng mà như thế nào vẫn không đủ, đến tận bây giờ chị vẫn còn nhớ được vị đất mà chị đã phải ăn để bớt cảm giác đói đi.

Bằng cách nào đó chị vẫn sống qua được thời kì đó, nhưng mà rồi những cuộc tấn công dài bắt đầu diễn ra.

Lí do, là vì Hệ Thống, hay nói đúng hơn là vì cuộc tranh giành tài nguyên còn sót lại.

Chị nói rồi nhớ không, có một cuộc khủng hoảng thức ăn.

Trong thời gian đó mọi người bắt đầu chém giết lẫn nhau khắp nơi, càng ngày quy mô lại càng mở rộng thêm.

Nếu họ còn đủ sức làm chuyện đó, không phải hợp tác với nhau để vượt ta tình hình hiện tại tốt hơn sao?

Nhưng mà, Nhân Loại vẫn là chủng loại thích tập trung vào ở những thứ trước mắt hơn là tương lai xa, đúng không.

Nói chung là, họ không nghĩ ra cách nào khác ngoài tranh giành nhau những gì đã có sẵn.

Bạn bè và chị vẫn sống ở trại mồ côi, né tránh những cuộc chiến đó.

Nhưng mà, có nhiều lúc dù làm gì đi nữa bọn chị vẫn bị cuốn vào dù muốn hay không.

Thời điểm đó chị chỉ là một gánh nặng, không thể chiến đấu được dù chỉ một chút.

Ngay sau khi Hệ Thống được thiết lập hình như chỉ số đã được trao cho mọi người ngay lập tức, nhưng mà chỉ số vốn là dựa vào khả năng của bản thân trước đó.

Vì ngày nào chị cũng nằm liệt giường hơn nửa ngày, nên những gì chỉ số cung cấp được cho chị còn ít hơn so với một người bình thường.

Chị thực sự không thể làm bất kì điều gì cả.

Và rồi, một ngày nọ có tình trạng bất khả kháng thực sự đã xảy ra.

Hôm đó, Gob đi một mình, cố gắng chiến đấu với một đám người nọ lần đầu tiên.

Bọn chị là những người còn sống từ những thí nghiệm của Potimas trên cơ thể người

Nhưng mà chỉ vì bọn chị còn sống không có nghĩa là bọn chị có thể cứ tiếp tục sống được sau đó.

Gob chỉ có tuổi thọ vài năm mà thôi.

Những nghiên cứu đó lẽ ra là nghiên cứu cách kéo dài tuổi thọ, nhưng cậu ta được sinh ra làm một đứa trẻ có làn da xanh lục và tuổi thọ ngắn hơn tuổi của Nhân Loại bình thường gấp mấy lần.

Ừm, dĩ nhiên cậu ta bị coi như là một thí nghiệm thất bại.

[Đằng nào mình cũng không còn bao lâu để sống mà]

Nói xong, cậu ta rời đi.

Lúc đi, chị đã đưa cậu ta thẻ đánh dấu sách bằng hoa khô mà chị thích nhất, rồi nói.

[Đó là cái mình thích nhất, nên nhớ phải trả nó lại]

Sau cùng, chỉ để lại một nụ cười nhẹ, cậu ta không bao giờ quay lại nữa.

Nói cho em chứ biết cậu ta trước giờ luôn là một người hèn nhất đấy.

Nhưng ngay cuối cùng lại cố tỏ ra ngầu như thế.

Đúng là một kẻ ngốc đúng không...

Ừm, một kẻ ngốc.

Từ đó trở đi bọn chị đi lưu lạc khắp nơi để tránh sự tàn phá của chiến tranh, nhưng một cuộc tranh giành thức ăn, từ lúc nào không biết đã trở thành một cuộc chiến tranh giữa Nhân Loại và Nhân Loại tiến hóa.

Bọn chị chỉ là bị tình huống đưa đẩy, nên chị không biết được tình hình lúc đó như thế nào lại biến thành như vậy.

Nhưng mà, chị biết rằng từ lúc nào không biết Nhân Loại đã bắt đầu tấn công Nhân Loại tiến hóa rồi.

Những Nhân Loại đã tiến hóa, hiện giờ được gọi là Quỷ, có cơ thể mạnh mẽ hơn Nhân Loại bình thường rất nhiều, vì thế nên chỉ số của họ cũng vì thế mà cao hơn tương ứng.

Nhưng họ lại là thiểu số, hơn nữa ban đầu họ không hợp tác với nhau nên kết quả là họ bị Nhân Loại tấn công mà không thể chống trả được.

Em hỏi vấn đề thức ăn tại sao biến mất à?

Ừm, đúng là ban đầu Nhân Loại chém giết nhau vì thức ăn đã khiến lượng thức ăn cần thiết cũng giảm đi, nhưng lí do chính là vì quái vật bắt đầu xuất hiện.

Quái vật ở đâu ra?

Thì, cứ nghe tiếp.

Hiện tại thì quái vật cần phải sinh sản mới tăng số lượng lên được, nhưng thời ấy thì bọn chúng cứ đôi khi sẽ đột nhiên xuất hiện khắp nơi.

Chị đoán đó là do D đã chuẩn bị.

Thường thì, như thế đồng nghĩa với hỗn loạn khắp nơi, và thực sự cũng đã có hỗn loạn.

Nhưng mà, đến thời điểm mà quái vật bắt đầu xuất hiện thì Nhân Loại đã bắt đầu phần nào kiểm soát được sức mạnh đến từ Skill và chỉ số rồi.

Kết quả là quái vật không thực sự nguy hiểm như tưởng tượng.

Những con quái vật hồi đó cũng chỉ là những mẫu vật đầu tiên, nên chúng cũng không mạnh mẽ gì cho cam.

Khi quái vật xuất hiện và tấn công thì họ giết chúng, không có gì khó khăn cả.

Thứ đáng sợ hơn chính là những Nhân Loại khác.

Kết quả là, thế giới có những quái vật dễ bị tiêu diệt.

Không đáng ngạc nhiên mấy, chúng trở thành một nguồn thức ăn.

Ừm, em hiểu phần còn lại rồi chứ?

Thời đó, Nhân Loại cứ tìm được gì thì ăn nấy, dù nó có kì lạ hay tởm thế nào đi nữa.

Trở trêu thay, sự xuất hiện của quái vật không gây ra nguy hiểm, ngược lại mà nói còn là một phước lành nữa.

Thế rồi, vì quái vật xuất hiện nên mới có thông thả được phần nào về lương thực, chi khá chắc chắn điều đó dẫn đến việc Nhân Loại tập trung lại để tấn công loài Quỷ.

Phe Quỷ bị dồn đến phía Bắc đại lục Kasanagara, tập hợp thành một thế lực rồi phản công lại.

Những gì xảy ra sau đó thì em biết rồi, đó là lịch sử của cuộc chiến tranh kéo dài giữa Nhân Loại và Quỷ trên vùng đất biên giới đó.

Dĩ nhiên tiến triển đến đó cũng tốn không ít năm.

Nói đúng hơn thì, trước khi đến được tới mức tổng chiến tranh thì mọi thứ chỉ là một vũng lầy không rõ ràng.

Chị trước đây có từng nói một lần, Ma Vương đầu tiên là một Vampire.

Ông ta được xưng là Ma Vương kinh khủng nhất, nhưng mà bản thân ông ấy không mạnh mẽ gì cho lắm, chỉ là lợi dụng những đặc điểm của loài Vampire để tạo thêm đồng loại và sự láu cá của bản thân, ông ta đã tấn công mọi nơi.

Nhớ không nhầm thì tốc độ lan truyền của ông ta lúc đó kinh khủng đến mức có cảm giác như mọi người có thể sắp bị giết bất kì lúc nào.

Nếu phe Quỷ và Nhân Loại chịu hợp tác với nhau thì lịch sử sẽ khác rồi, nhưng kết quả cuối cùng là lúc đó tạo nên một thế chân vạc giữa ba thế lực.

Thực ra, gọi đó là thể chân vạc cũng không hẳn là đúng thì phải?

Lúc đó thực sự rất khó phân biệt được giữa bạn và thù.

Những người bạn của chị trong trại mồ côi, khi chiến tranh đến thì mọi người chia nhau mỗi người một ngả.

Có một phe cho rằng nên cứu người theo đúng những gì Sariel-sama đã dạy.

Một phe lại cho rằng cần phải chiến đấu để giúp cứu Sariel-sama càng nhanh càng tốt.

Chị nói điều này rồi, nhưng cần phải nhắc lại - toàn bộ mọi người ở trại mồ côi đều là kết quả của những thí nghiệm của Potimas.

Mặc dù có nhiều người là các sản phẩm thất bại như chị và Gob, nhưng cũng có không ít người vừa có những đặc tính thành công vừa có đặc tính thất bại.

Một số có sức mạnh hơn người, một số thì có sức mạnh đặc biệt, vân vân và vân vân.

Những điều đó cộng thêm chỉ số và Skill, kết quả là họ đều có sức mạnh hơn bất kì Nhân Loại bình thường nào.

Từ những đứa trẻ chạy trốn nay đây mai đó, cuối cùng đều lớn lên thành những người trưởng thành.

Ể?

Em nói chị chưa lớn lên là sao chứ?

Ha ha ha.

Rõ ràng chị trưởng thành tuyệt vời thể này cơ mà!

Ha ha ha ha ha.

E hèm!

Quay lại vấn đề chính, những đứa trẻ mồ côi tụi chị, chia ra làm hai nửa rồi mạnh ai đi đường nấy.

Em có biết?

Anh Hùng và Thánh Nữ đầu tiên là từ trại mồ côi tụi chị mà ra đấy?

Mà, họ đều chết trong chiến đấu hay là sống đến hết tuổi thọ rồi, nên không còn ai nữa cả.

Họ đều chọn hi sinh bản thân trước khi chết.

Từ chối không muốn chuyển sinh, họ hi sinh linh hồn của bản thân, cống hiến toàn bộ năng lượng của mình vào trong Hệ Thống.

Họ đều cứ thế mà biến mất.

Toàn bộ bọn họ.

Họ đúng là những người ngốc mà, đúng không...

Ừm, ngốc.

Vì thế, nên chị đã quen với việc bị bỏ lại rồi.

Không như họ, chị không chiến đấu gì được cả.

Chỉ riêng sống sót mỗi ngày thôi đã là hết sức của chị rồi.

Trong lúc chị nằm một chỗ trên giường, mọi người còn lại thì cứ thế mà biến mất từng người một.

Tại sao cuối cùng chỉ còn một người vô dụng như chị chứ?

Hơn nữa, không hiểu tại sao, nhưng chị đã trở nên bất lão. (TN: trẻ mãi không già)

Có lẽ là vì Hệ Thống ảnh hưởng, hay là những nghiên cứu của Potimas đã thực sự thành công.

Hoặc là cả hai?

Chị không biết, nhưng chị biết rằng cơ thể mình chưa già đi dù một ngày kể từ lúc Hệ Thống bắt đầu hoạt động.

Đó là lí do chị vẫn còn sống.

Hơn nữa, sau vô số năm cực khổ, chị cuối cùng đã vượt qua được cơ thể yếu đuối của mình nhờ Skill và chỉ số tích lũy được.

Nhờ skill Tham Ăn nên chị có thể ăn bất kì thứ gì và bao nhiêu cũng được, hơn nữa Hệ Thống phân giải hết toàn bộ chất độc tạo ra trong cơ thể chị.

Sau nhiều tháng năm tích lũy chỉ số của chị cứ thế tăng lên, đến khi bằng một người bình thường, và rồi hơn thế, rồi lại hơn cả thế.

Cuối cùng chị mới thành như hiện tại.

Chị khá chắc chắn việc Potimas bỏ rơi chị là cực kì nhục nhã với hấn, trong khi chị đã thành công đạt được sự bất lão mà hấn muốn.

Chắc chắn hấn nghĩ là "ước gì mình không bỏ rơi con bé!" hay gì đó.

Đáp lại, chị chỉ có thể nói là, ĐÁNG ĐỜI!

Ể?

Potimas làm gì ngay sau khi Hệ Thống bắt đầu hoạt động à?

Ai biết?

Hắn biến mất hoàn toàn khỏi bề mặt thế giới trong một thời gian rất dài mà.

Chắc là đi ẩn trốn ở đâu đó?

Lúc chị nghĩ rằng cuối cùng mọi thứ cũng an bình lại, không biết từ lúc nào đột nhiên một chủng tộc mới gọi là "Elf" bất ngờ xuất hiện khắp nơi trong xã hội.

Thực sự, từ lúc nào không biết luôn.

Thật tình hắn quá giỏi mấy việc mờ ám như thế.

Mà, đó là câu chuyện không mấy hào hứng về thời điểm ngay sau khi Hệ Thống được kích hoạt.

Sao nào?

Đúng như chị nói, nó đâu phải chuyện vui vẻ gì đâu đúng không?

Ghi chú Phòng trưng hợp những ai đã quên, loài Goblin/yêu tinh lùn có một tục lệ là mỗi khi đi ra chiến trường, những goblin ở lại sẽ trao cho goblin đi chiến đấu một vòng hoa khô để cầu nguyện với nữ thần, mong chờ chiến thắng trở về

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Hồi Tưởng Quá Khứ: Gyurie

Ta có hối hận không hả?

Có chứ, có vô hạn thứ ta hối hận.

Phải chi lúc đó ta đã làm thế này, hay là lúc kia ta làm thế nọ.

Càng nghĩ về chuyện đó thì lại càng lòi ra thêm nhiều hơn.

Đặc biệt là trong trường hợp của ta, vì ta đã có nhiều lựa chọn hơn.

Không, thực ra nói là ta không có bất kì lựa chọn nào mới là đúng.

Nếu ta đã có thể làm ra lựa chọn, chắc chắn thế giới này đã khác rồi.

Mỗi khi nghĩ như thế thì ta lại càng mắc sâu hơn vào vũng lầy.

Nhưng mà, suy cho cùng dù ta có suy ngẫm bao nhiêu thì quá khứ cũng không thể thay đổi.

Vì thế, ta không có lựa chọn nào khác ngoài chấp nhận những gì ta đã làm.

Không đến mức như Dustin, nhưng ta phải chịu trách nhiệm cho những gì mình đã làm trước kia.

Nhưng mà, chính vì thế nên đến tận bây giờ ta vẫn chưa làm ra bất kì lựa chọn nào cả.

Dù là ta hay là Dustin, những gì chúng ta đã lựa chọn trước kia đã trói buộc chúng ta lại, đến tận bây giờ vẫn giới hạn những gì chúng ta có thể lựa chọn được.

Dustin thì cứ một lòng bước xuống con đường mà ông ta đã chọn trong quá khứ.

Không cần biết con đường đó chông gai thế nào, không cần biết nó làm tâm hồn ông ta hao mòn thế nào, ông ta sẽ không ngừng tiến bước.

Hơn nữa, vì ông ta dù một lần cũng chưa từng đi chệch khỏi con đường đó, nên ông ta mới kinh khủng.

Nếu chỉ tính đến sức mạnh ý chí, ông ta mạnh hơn ta rất rất nhiều.

Ông ta có thể không phải là lần, nhưng về ý chí thì ông ta là một kẻ quái vật đủ sức đánh bại cả Thần linh.

Những lựa chọn của ta sao?

Ta không lựa chọn gì cả.

Ta không thể lựa chọn gì cả.

Hết năm này qua năm khác, ta làm cái gì cũng nửa vời, ba phải, dù có làm gì cũng không thay đổi được tổng thể.

Không thể làm gì được, nên ta cứ ngồi một chỗ, đến tận bây giờ ta vẫn không làm gì cả không phải sao.

Thứ duy nhất ta có thể nói mình thực sự đã làm, đó là đi cầu xin D giúp đỡ.

Thật hèn nhát đến thảm thương mà.

Vậy mà, ta đến giờ vẫn còn phải chần chừ không biết liệu cầu xin D lúc đó có phải là lựa chọn đúng hay không.

Đến giờ ta vẫn suy nghĩ liệu có khi nào có cách khác hay không.

Đến ta còn biết D không giúp đỡ chúng ta vì lòng tốt.

Nhưng mà, lúc đó ta không biết.

Sau một thời gian ta mới bắt đầu nghi ngờ cô ta, và chỉ khi không còn liên lạc được với cô ta nữa ta mới chính thức xác nhận được.

Ta nhận ra quá trễ rồi đúng không.

Ta cũng không biết D muốn làm gì nữa.

Theo lời cô ta thì là bởi vì việc này có vẻ thú vị, và ta khá chắc chắn cô ta cũng thực sự nghĩ thế, nhưng mà ngoài việc này ra ta chắc chắn cô ta còn có mục đích nào đó khác nữa.

Một trong số đó, chắc là để thí nghiệm gì đó.

Ta biết trên Trái Đất có một thứ gọi là "kodoku".

Nơi này giống vậy.

Hệ Thống này là một "kodoku" khổng lồ.

Là một thiết bị khiến toàn bộ sinh vật sống chém giết nhau, để tạo ra một sinh vật mạnh mẽ hơn.

Có nghĩa là mục đích cuối cùng chính là để chế tạo một vị Thần.

Vì dòng Skill Thất Đại Tội và Thất Đại Đức đều có "chạm được đến các vị Thần" trong mô tả của mình nên việc này hết sức hiển nhiên.

Hệ Thống, có lẽ là một thiết bị thí nghiệm được thiết kế nhằm chế tạo ra một vị Thần.

Lí do làm việc đó thì, ta cũng không biết.

Có thể chỉ đơn giản là vì cô ta thấy thú vị.

Ngoài việc này ra, ta thấy được không ít chi tiết trong Hệ Thống không là gì ngoài trò đùa nghịch của D.

Ta không có lời giải thích hợp lí nào cả.

Ta chắc chắn trừ phi tự mình hỏi D thì ta sẽ không hiểu được.

Nhưng mà, dù ta có hỏi có lẽ ta vẫn sẽ không hiểu.

Cô ta là thế.

Hiểu được cô ta sẽ chỉ là khiến ta thua thiệt mà thôi.

Đúng thế, cô ta cực kì khó hiểu.

Ta hoàn toàn không hiểu cái gì mới làm D động lòng được.

Đến giờ ta vẫn không biết.

Nếu ta tự tiện hành động, có khi ta sẽ làm D nổi giận.

Vì nghĩ như thế nên ta không thể làm gì ngoài im lặng mà làm theo đúng chỉ dẫn.

Đến việc hành động của bản thân mà ta cũng đã mất quyền lựa chọn rồi.

Hay là, nếu ta có thể khiến cô ta cho rằng như thế là thú vị, có khi ta đã được quyền hành động nhiều hơn đến một mức nào đó.

Nhưng mà hãy nhớ rõ chúng ta đang nói về ta đó, được không?

Thực sự nghĩ rằng người như ta có thể khiến người như D cho rằng cái gì đó thú vị sao?

Tự bản thân ta đánh giá, thì câu trả lời là không.

Nghĩ đến việc có thể ta sẽ làm hỏng mọi thứ, ta mất đi sự dũng cảm để bước lên dù chỉ một bước.

Vì thế, trong lúc D chơi đùa với hành tinh này tùy thích, ta không thể làm được gì, và đã không làm bất kì thứ gì.

Dù vậy, dù rằng D đúng là chơi đùa với hành tinh này, nhưng sự thật vẫn là cô ta đã cứu nó.

Xét tình trạng hiện tại thì, mặc dù trước kia ta lo lắng không biết những gì mình làm có đúng hay không, nhưng sự thật vẫn là ta không có lựa chọn khác, và đây là lựa chọn tốt nhất.

Đúng, dù bây giờ ta có được quay về lúc đó để lựa chọn lần nữa, ta vẫn sẽ chọn dựa dẫm vào D.

Hừm, nếu nghĩ vậy, cuối cùng thì đây là tương lai duy nhất ta đã có thể chọn.

Dù ta có lo lắng chuyện này chuyện nọ bao nhiêu đi nữa, quá dễ dàng để thấy được ta lỡ mất thời điểm để lựa chọn vì lo lắng quá nhiều.

Cho nên có bị gọi là "kẻ vô dụng" ta cũng chấp nhận. (TN: Cho những ai quên, Shiro-chan lúc nói xấu Gyurie thì gọi anh ta là kẻ vô dụng)

Hờ.

Ài, đúng thế.

Ta lúc nào cũng bị kẹt trong một vòng luẩn quẩn.

Chắc ta thực sự có bản chất của một người vô dụng mà.

Ta có khác gì quần chúng đâu chứ.

Chỉ là một tồn tại làm theo đúng những gì được sắp xếp sẵn trên thế giới, làm theo đại cục.

Nếu có những người được gọi là Anh Hùng hay là Nhân Vật Chính, những người đi ngược lại định mệnh, những người khiến thế giới phải theo mình, thay đổi cách thế giới hoạt động, vậy thì sau cùng ta chỉ là một nhân vật phụ nhằm thêm một chút nét đặc sắc cho câu chuyện mà thôi.

Nhưng mà, dù ta không thể thay đổi được đại cục, nhưng ta vẫn có sức mạnh.

Vì thế, ta còn không phải là một nhân vật phụ đúng nghĩa nữa, thay vào đó là một tồn tại ba phải, lúc nào cũng lẩn quẩn ở bên rìa sân khấu.

Dù nói sao ta cũng là một kẻ nửa vời không phải sao.

Nhưng mà, dù nửa vời, dù là phụ, nhưng ta vẫn ở đây.

Ta chưa làm ra lựa chọn nào, nhưng không có nghĩa là ta sẽ không lựa chọn gì.

Ta chỉ đi theo dòng sự kiện, nhưng ta vẫn là có theo dòng chảy chứ không kẹt một chỗ.

Ta có thể là một người chặt vật cho D, nhưng mà không như Hệ Thống, ta không phải là do cô ta tạo ra.

Ta ở đây là vì ta muốn thế.

Hãy nhớ rõ chuyện đó.

...Mà, vì hiện tại chúng ta đang uống rượu nên có lẽ dù ta có nói gì người cũng không nhớ được.

Vẫn còn nhiều rượu lắm.

Ở đây nói chuyện với ta tiếp nào, ta còn nhiều thứ muốn than phiền lắm.

Ghi chú

Kodoku là một dạng lời nguyền của bên văn hóa Nhật. Cơ bản là bỏ rất nhiều côn trùng hay sinh vật có độc vào trong một cái chung, để tụi nó giết nhau rồi trở nên mạnh hơn, để rồi con cuối cùng còn sót lại là con mạnh nhất, dùng nó để nguyện rửa người khác. Trong văn hóa hiện đại thì nó đơn giản hơn, chỉ là nhốt nhiều thứ lại một chỗ khiến chúng chiến đấu đến chết nhằm tạo ra một người thắng mạnh hơn toàn bộ kẻ khác.

Tác giả thông báo chương này là chính thức kết thúc arc quá khứ, ngày mai hoặc một sẽ có chương mới giới thiệu nhân vật, hoặc là 1 chương oshiete D-sensei

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu Nhân Vật 2

Lời tác giả: Có rất nhiều spoiler, hơn nữa còn nhiều cái là làm bí mật sau màn, không liên quan gì đến mạch truyện chính.

<>

Một lớp học cao trung bị một vụ nổ bí ẩn giết chết.

Toàn bộ học sinh và giáo viên trong phòng học lúc đó đã chuyển sinh đến một thế giới khác.

<>

Trong cốt truyện thì được gọi là Shiro, ở ngoài đời thì được gọi là Kumoko, nhân vật chính rất ít khi được gọi đúng bằng tên thật của mình.

Đành vậy thôi vì mãi mới có tên mà.

Một tồn tại khác thường đi từ một con nhện nhỏ bé lên đến cấp Thần bằng niềm tin sắt đá của mình.

Mặc dù cũng là một người chuyển sinh, nhưng lại khác những người chuyển sinh khác, vì vốn không phải là con người.

Danh tính thực sự chính là thể thân của D, một con nhện thực sự được cấy kí ức của vào trong đầu.

Sau khi biết được sự thật về bản thân và thế giới đã làm rất nhiều chuyện khác nhau.

Là kẻ chịu trách nhiệm số 3. (TN: "chịu trách nhiệm" ở đây là người đứng sau tất cả mọi chuyện không tốt xảy ra trên thế giới, nếu có gì đó xấu xa thì một là Potimas làm, không thì là D, không thì là Shiro)

Ở thời hiện đại thì là kẻ chịu trách nhiệm số 1.

Nhân vật chính của chúng ta thế có ổn không vậy?

<> (TN: Theo như chương này thì tên của Negishi Akiko viết là 根岸 彰子, đọc là Negishi Shouko, nhưng mà lỡ đọc Akiko quá lâu rồi, nên cứ coi như Akiko đi)

Con gái của Lãnh chúa Keren ở nước Sariera.

Sinh ra đã là một Vampire, True Ancestor.

Mồ côi cha mẹ trong cuộc chiến tranh giữa Thánh Ngôn Giáo và Nữ Thần Giáo, nhưng may mắn được Shiro và Ma Vương cứu trước khi bị Potimas giết.

Sau đó, nhờ vừa đi chu du vừa được huấn luyện kiểu Kumo, nên đã trưởng thành một cách tuyệt vời.

Trưởng thành tuyệt vời đến mức cha mẹ cô ấy sẽ lăn lộn dưới mồ mà ngất xỉu.

Hiện đang làm việc dưới trướng Shiro trong quân đoàn Ma Vương.

Trước khi chuyển sinh là một cô gái thường xuyên bị bắt nạt hoặc lừa đi vì ngoại hình xấu xí.

Vì thế nên cô ấy đã ước mong được thay đổi bằng mọi giá.

Sau khi chuyển sinh có được ngoại hình xinh đẹp, cuối cùng đã đến lúc cô ấy sống được cuộc sống tươi đẹp mà mình hằng mong ước (?).

<>

Được sinh ra làm một Yêu Tinh Lùn ở vùng núi Quý Sơn, cũng là ranh giới lãnh thổ giữa phe Quý và Nhân Loại.

Đang sống một cuộc sống yên lành làm Yêu Tinh Lùn thì bị quân lính của triều hồi sư Buirims tấn công.

Đa số Yêu Tinh Lùn ở làng đã bị giết, còn bản thân thì bị Buirims thu phục làm thú triều hồi.

Lúc đó, vì cảm giác phẫn nộ không thể kiềm chế nên cậu ta học được Skill Giận Dữ.

Sau khi trả thù được Buirims, cậu ta không thể kiềm chế bản thân mà đi tàn sát hoành hành khắp nơi trong cơn mất trí.

Lúc tiến hóa thành Oni, cậu ta chiến đấu với Sophia, lấy lại được ý thức của bản thân và bắt đầu làm việc trong quân đoàn Ma Vương từ đó trở đi.

Ở kiếp trước, cậu ta là một trong những người bạn thân của Shun, có một niềm tin vào chính nghĩa bất khuất.

<>

Hoàng tử thứ 5 của Vương Quốc Anareich.

Cậu ta kế thừa ý chí của Julius từ một người đồng đội của Julius, và trở thành Anh Hùng.

Nhưng mà, không may thay cậu ta lại là nạn nhân chính của gần như toàn bộ các âm mưu của con nhện nào đó, bị lợi dụng mà không biết.

Nhưng cho đến cùng cậu ta vẫn cố gắng hết sức mình mà không bỏ cuộc, và được thưởng bằng Cẩm Kị.

Tương lai của Yamada sẽ ra sao đây!?

Trước khi chuyển sinh cậu ta là một người tương đối trung bình.

Trong cuộc đời chỉ biết có chơi game, không lo học hành nên làm người ta cảm giác không đáng tin cậy.

Ngược lại mà nói, suốt ngày chỉ chơi game mà lại được mức trung bình, cũng là một người có chỉ số ẩn rất cao.

Sau khi chuyển sinh thì chỉ số ẩn đó hoàn toàn bùng nổ.

Bùng nổ thì bùng nổ, nhưng cuối cùng vì một con nhện nào đó nên cũng chỉ có xui chứ không có hên.

<>

Con gái của nhà Công Tước ở Vương Quốc Anareich.

Trước kia là con trai, nhưng bây giờ là con gái.

Cô ấy cố hết sức để hỗ trợ cho Shun, bạn thân từ kiếp trước.

Trong lúc ấy bất tri bất giác đã "đổ" Shun, rồi lại còn bị cuốn vào vụ đảo chính ở vương quốc.

Bản thân cô ấy trước kia là một người đàn ông, nhưng bây giờ là một cô gái "ăn thịt", sẵn sàng tấn công con mồi của mình.

Trước khi chuyển sinh cậu bị hai người chị gái "ăn thịt" dọa sợ nên mới không tin tưởng phụ nữ.

Nhưng mà trong lòng vẫn còn một phần ngây thơ của con gái mới lớn tin tưởng vào tình yêu trong mộng.

Kết quả là sinh ra một quả bom hẹn giờ mang hình dạng cô gái "ăn thịt".

Sao lại thế này?

Tương lai của Yamada sẽ ra sao đây!?

<>

Sinh ra làm con gái của trưởng tộc Elf ở ngôi làng Elf

Thường xuyên được gọi là Sensei thay vì bằng tên thật, cũng như nhân vật chính của chúng ta.

Là giáo viên trước kia trong lớp học, là người lớn duy nhất đã chuyển sinh.

Trên lí thuyết là con gái của Potimas, nhưng thực tế lại là một Elf có chỉ số cao được sinh ra bằng khoa học kĩ thuật của Potimas.

Là con gái của một phân thân của Potimas.

Một người đáng thương bị Ác Thần ban cho Skill Danh sách học sinh vì cảm thấy như thế thú vị hơn, rồi bị Potimas lợi dụng.

Cô ấy cố hết sức mình vì tinh thần trách nhiệm giáo viên, muốn bảo vệ những người luân hồi là học sinh của mình, nhưng điều đó lại có tác dụng ngược lại.

Bản thân cô ấy cũng biết, cô ấy không thể nào đối mặt được với các học sinh nếu không bắt chước theo tính cách một nhân vật, hơn nữa cũng

không dám đối mặt với sự thật là bản thân đã chuyển sinh, phải dùng đến lí do tinh thần trách nhiệm, một người tinh thần cực kì yếu đuối.

Theo một cách nói, là nạn nhân lớn nhất trong những người bị hại và đi hại người khác.

<>

Hoàng tử của Đế Quốc Rengzant.

Không có ai hiểu được mình, hơn nữa bị cuốn vào các cuộc chiến tranh giành quyền lực trong hoàng cung, luôn đối mặt với những người không đáng tin cậy, sống một cuộc sống không ai dám phản đối gì mình nên cuối cùng trở thành một con người méo mó.

Một nạn nhân bị Kumoko lợi dụng.

Một tên tội phạm tìm mọi cách hại chết Shun, đẩy thế giới vào tình trạng điên đảo.

Ở kiếp trước, thái độ nói thẳng những gì mình nghĩ khiến nhiều người ghét cậu ta, nhưng vì những người bị thái độ đó thu hút nhiều hơn nên điều đó không thể hiện rõ ràng.

Shun là một trong những người đó, nhưng cũng phải công nhận cậu ta thích hợp làm một nhân vật lãnh đạo.

Nếu như đã học xong đại học rồi ra đời, từ từ học hỏi thì cậu ta đã có thể trở thành một người thành công trong cuộc sống.

Hoặc nếu như lúc vừa gặp Shun sau khi chuyển sinh, nếu Shun không cố gắng né tránh cậu ta vì kí ức của kiếp trước, hoặc nhận ra tín hiệu cầu cứu khó nhận ra của cậu ta thì kết quả có thể đã khác.

<>

Là một đứa trẻ mồ côi được sinh ra ở Thánh Quốc Aleius.

Lúc mới sinh ra đã bị bỏ rơi ở trước cổng nhà thờ Thánh Ngôn Giáo.

Vì là người chuyển sinh nên cô ấy nhớ được lúc mình bị bỏ rơi, cộng thêm việc đột nhiên bị chuyển sinh, trở thành một chấn thương tâm lý.

Để né tránh nỗi sợ ấy, cô ấy đã bám víu vào giáo lí của Thánh Ngôn Giáo, cuối cùng trở thành ứng viên Thánh Nữ lúc nào không biết.

Ở kiếp trước là một nữ sinh bình thường.

Một nữ sinh bình thường hơi bắt đầu để ý một nam sinh bình thường ngồi kế mình, chưa kịp tận hưởng qua sự chua ngọt của tuổi trẻ thì lại bị chuyển sinh đến một thế giới khác. (TN: Nếu ai quên rồi thì, ngồi kế bên Hasebe là Shun)

Người con trai cô ấy để ý trước kia thì lại trở thành một hoàng tử, còn bản thân thì bị Yuugo tẩy não, cưỡng ép, chà đạp.

Có lẽ là một trong những đứa trẻ đáng buồn nhất mà không bị bắt cóc đến làng Elf, ở cả bản WN và LN đều không quá được chú ý.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Trong bản WN thì là một trong những người bị bắt cóc ở làng Elf.

Khi senpai mà cô ấy thích tỏ tình với Wakaba Hiroyuki, cô ấy trở thành một trong những thủ phạm chính bắt nạt Wakaba Hiroyuki.

Vì bản chất thực sự của Wakaba là D, nên những hành động bắt nạt đó không thành.

Là một trong những nhân vật thường xuất hiện trong series S trong bản LN.

<>

Sinh ra trong một ngôi làng chuyên cướp bóc của phe Quỷ nằm trên biên giới giữa hai phe Quỷ và Nhân Loại.

Làm nghề Thám Hiểm Giả, thề sẽ trả thù Merazofis người đã chỉ huy chi đội Quỷ đã tiêu diệt ngôi làng đó.

Nhưng khi đối mặt với Merazofis trong Đại chiến Người-Quỷ thì đã nhận ra sự cách biệt sức mạnh giữa hai bên quá lớn, bị buộc phải bỏ cuộc.

Và bị ép phải nhận ra mình yếu đuối đến mức nào.

Sau đó đã đến làng Elf, bị cuốn vào cuộc chiến giữa đội quân Quỷ và Elf.

Trước kia là một học sinh cao trung hết sức bình thường không có gì đặc biệt ngoài một mối quan hệ mờ nhạt với người bạn thuở nhỏ không thể tách rời nhau.

Khi được chuyển sinh lại cũng lần nữa lớn lên cùng người bạn thuở nhỏ ấy, như định mệnh.

<>

Sinh ra trong một ngôi làng chuyên cướp bóc của phe Quỷ nằm trên biên giới giữa hai phe Quỷ và Nhân Loại.

Cùng ngôi làng với Kunihiko.

Là người cản Kunihiko lại mỗi khi cậu ta cố gắng làm những chuyện vô lí qua việc chỉ cho cậu ta thấy cách làm thực tế hơn.

Là một Thám Hiểm Giả nổi tiếng cũng như Kunihiro.

Với mục đích thực sự là tìm một nơi yên ổn để sinh sống, cô ấy đi khắp nơi cùng Kunihiro.

「Tôi không thể sống mà không có Ayaka」 là những gì Kunihiro đã nói.

Nổ tung mà chết ngay tại chỗ đi!

Là bạn thuở nhỏ của Kunihiro.

>

Được sinh ra trong một gia đình mật thám của Thánh Ngôn Giáo ở Thánh Quốc Aleius.

Nhờ thế khi vừa sinh ra mà đã có một Skill chưa từng nghe đến thì được đưa đến cho Giáo Hoàng, cho cậu ta cơ hội nói cho ông ấy biết về việc người luân hồi tồn tại.

Từ nhỏ đã được huấn luyện trong các nghệ thuật ám sát và ám hành, nhờ Skill Ninja có bẩm sinh nên học mọi thứ cực kì nhanh chóng.

Thế nhưng, với tính cách lông bông vốn có nên cậu ta là một ninja đáng thất vọng không phù hợp với việc làm việc sau màn.

Vì tính cách của mình nên kiếp trước bị xem như một người chạy vặt.

Đến kiếp này cũng chỉ làm người chạy vặt cho Giáo Hoàng nên cũng không khác mấy.

<>

Sinh ra ở Thánh Quốc Aleius.

Bẩm sinh đã có một Skill cao cấp có thể dùng cho việc tình báo, nên Giáo Hoàng của Thánh Ngôn Giáo đã gửi cậu ta đến làng Elf làm gián điệp.

Nhiệm vụ là báo cáo mọi thứ xảy ra trong làng Elf và sinh sống bình thường ở đó.

Khi làng Elf bị tấn công, cậu ta đã cố dùng thuốc độc để khiến những người luân hồi khác ở yên một chỗ, nhưng lại thất bại.

Bị Ayaka đánh cho bầm dập.

Ở kiếp trước cậu ta là thành viên của câu lạc bộ bóng đá.

<>

Một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Là lớp trưởng trước kia của lớp.

Cô ấy bị đưa đến làng Elf từ lúc còn là em bé, rồi sống luôn ở đó đến bây giờ.

Vì thế nên cô ấy có thái độ thù địch với Sensei.

Là lớp trưởng cũ, nên cô ấy cũng đóng vai trò một người lãnh đạo những người khác ở làng Elf.

Ở kiếp trước thực tế là một Fujoshi ngầm.

Vì ở làng Elf có quá thú vui nên cô ấy đã thú nhận với những cô gái khác.

Kết quả là toàn bộ con gái ở làng Elf đều trở thành Fujoshi.

<>

Đã chết.

Là bạn thân của Natsume, cũng là một người hiểu lòng người khác.

Sau khi chuyển sinh, Potimas vì biết đến sự nguy hiểm của Skill bẩm sinh của cậu ta nên đã giết cậu ta.

Được sinh ra ở Đế Quốc Rengzant cũng như Natsume, vì gia thế của mình nên nếu cứ vậy mà trưởng thành thì thực tế đã tái ngộ với Natsume được.

Là người có tiềm lực lớn nhất chỉ đứng sau Shun sau khi chuyển sinh, Skill bẩm sinh cũng rất mạnh.

Vì sợ sẽ trở thành kẻ thù nên đã bị giết.

<>

Đã chết.

Ngôi làng nơi cậu ta sinh ra không may thay bị một trận tấn công của phe Quỷ tiêu diệt.

Là một người mau nước mắt, gặp cái gì cũng khóc.

Lúc cậu ta bị ép phải chăm sóc cho thú nuôi của lớp cũng đã khóc.
(TN: nếu ai quên rồi thì đó là Kumoko)

<>

Đã chết.

Bị mắc vào một tai nạn xui xẻo mà chết.

Kiếp trước ở trong câu lạc bộ bóng bàn, khi cầm vợt vào là trở thành một người khác.

Cậu ta có ngoại hình ít gây chú ý và sở thích già trước tuổi.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Không như tên mình, chưa từng có người yêu, dù là ở kiếp này hay kiếp trước. (TN: Chữ "ai" trong aikawa là tình yêu, chữ "ren" cũng là yêu)

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Là một người chuyên nhận đồ tiếp tế từ Elf.

Những lúc nói chuyện với những người Elf nam cậu ta thường hay thắc mắc về ánh mắt nóng bỏng của bọn con gái.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Ở kiếp trước là một nữ sinh cao trung thích ăn mặc lòe loẹt, kiếp này là một Fujoshi...

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Là một thành viên của câu lạc bộ bóng chày mặc dù tên lại là "sút".

Ở làng Elf số lượng con gái nhiều hơn con trai nên cậu ta cảm giác không tự nhiên.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Ở kiếp trước là một cô gái thích đọc manga Shoujo, nhưng kiếp này là một cô gái thích tưởng tượng ra tình yêu giữa các chàng trai...

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Cô ấy là con gái của triệu hồi sư Buirims.

Nhưng bây giờ thì bị tha hóa rồi...

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Một người bị tha hóa rất nặng, chuyên tưởng tượng ra cảnh một Elf nam sẽ đè Tsushima xuống như thế nào.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Có bị tha hóa hay không không quan trọng.

Ít ra, lúc trước cô ấy đã từng nghĩ thế.

Bị nghiện lúc nào không biết.

Yaoi Banzai.

<>

Chỉ được nêu tên trong bản LN.

Là một trong những người luân hồi bị bắt cóc ở làng Elf.

Bí mật thích Maki.

Nhưng mà đôi khi vẫn thích dùng cậu ta để tưởng tượng ra này nọ.

-

-

Những người thuộc phe Đội quân Ma Vương.

<>

Ma Vương đời hiện tại, là thánh thú già nhất.

Nhân chứng sống của lịch sử ngay cả trước khi Hệ Thống bắt đầu hoạt động.

Lúc những người luân hồi chuyển sinh vào thế giới cô ấy nhận ra năng lượng MA bị giảm đáng kể, hơn nữa còn nhận ra tuổi thọ mình sắp hết nên đã quyết định trở thành Ma Vương.

Để cứu Sariel, người cô ấy coi như là mẹ ruột, cô ấy quyết tâm sẽ làm đúng vai của Ma Vương, tiêu diệt Potimas.

Ban đầu chính là một nạn nhân của những thí nghiệm lai tạo Nhân Loại của Potimas, cũng có thể miễn cưỡng gọi cô ấy là con gái của Potimas.

Vì cô ấy là một thí nghiệm thất bại, nên cô ấy đã phải chịu đau khổ với cơ thể yếu đuối của mình trong một thời gian rất lâu, nhưng nhờ sức mạnh của Hệ Thống nên dần cũng khá hơn.

Đã sử dụng gần như toàn bộ sức mạnh để giết Potimas, chỉ còn đang chờ hết tuổi thọ.

<>

Là Thống Lĩnh Quân Đoàn 4 của đội quân Ma Vương.

Trước kia là người hầu, cũng như là cánh tay phải đắc lực của Lãnh chúa Keren của nước Sariera.

Bị cuốn vào cuộc chiến giữa Thánh Ngôn Giáo và Nữ Thần Giáo, bị Potimas giết chết, rồi cuối cùng bị Sophia biến thành một Vampire.

Sau đó, cùng với Sophia, dưới lời giới thiệu của Ma Vương, ông ấy đã thể hiện tài năng của mình, leo lên đến chức Thống Lĩnh.

Mặc dù là một Thống Lĩnh, nhưng ưu tiên hàng đầu của ông ấy vẫn là Tiểu Thư Sophia.

Ông ấy đã thề với hai vợ chồng Lãnh chúa, nên mỗi ngày đều cố gắng hết sức để có thể bảo vệ được Sophia.

<>

Thuộc Quý tộc.

Người thực sự đã thống nhất phe Quỷ.

Một người cực kì chăm chỉ.

Ở thời điểm anh ta chỉ vừa miễn cưỡng cố hết sức để quản lí được phe Quỷ đang dần lun bại vì giảm dân số, Ariel đột nhiên xuất hiện chiếm vai Ma Vương, tuyên bố rằng "Chúng ta sẽ tấn công Nhân Loại", nên anh ta càng khùng hoảng hơn, dẫn đến bệnh đường ruột.

Một người đáng thương hết sức.

Làm việc nhiều đến mức phải sợ không biết chết vì làm việc quá sức lúc nào.

Cố gắng lên.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn Một của đội quân Ma Vương.

Đã chết.

Một Quỷ tộc lớn tuổi đang cố gắng vực dậy phe Quỷ bằng biện pháp khác với Balto.

Bị một con nhện nào đó dọa đến phải vâng lời.

Mặc dù ông ta là một người có tài không nghi ngờ gì, nhưng cuối cùng lại bị một con Taratekt Chúa nghiền nát cùng đội quân của mình.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn hai của đội quân Ma Vương.

Bạn thuở nhỏ của Balto, một người phụ nữ xinh đẹp.

Xuất thân từ một gia tộc Mị Quỷ, sử dụng kỹ thuật và sắc đẹp của mình thao túng người khác.

Cô ta nghi ngờ Ariel, Ma Vương hiện tại nên đang lập kế hoạch để đảo chính.

Nhưng mà kế hoạch của cô ta đã bị Ariel biết, lí do duy nhất còn sống là vì Balto đã cầu xin.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn ba của đội quân Ma Vương.

Là một người không thích chiến tranh, vì thế không muốn nghe theo lệnh của Ariel một khơi mào chiến tranh.

Bị Sanatoria biết được và dụ dỗ hợp tác.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn năm của đội quân Ma Vương.

Được sinh ra trong một gia đình đã thề trung thành với Ma Vương suốt nhiều năm nên ông ta chọn tuân lệnh tuyệt đối Ma Vương, dù mệnh lệnh đó là gì đi nữa.

Vì thế nên ông ta dễ gây xích mích với các Thống Lĩnh khác nghi ngờ Ma Vương.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn sáu của đội quân Ma Vương.

Một pháp sư thiên tài leo lên được tới chức Thống Lĩnh khi tuổi còn trẻ.

Cực kì sợ Ariel, vì thế đã mắc phải sai lầm và cuối cùng bị thua quân đội pháp sư của Ronant thống lĩnh.

Chết vì bị Ronant bắn Ma Pháp xuyên đầu.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn bảy của đội quân Ma Vương.

Đã chết.

Em trai của Balto.

Anh ta lớn lên dỗi theo tấm lưng của anh trai mình, nên cực kì phản đối khi Ariel đột nhiên chiếm chức Ma Vương, cũng như chính sách theo đuổi chiến tranh của cô ấy.

Cuối cùng bị giết dưới tay của anh hùng Julius.

<>

Một cô gái trẻ sinh ra trong một gia đình danh giá.

Khi cố gắng tiêu diệt Sophia lúc còn ở học viện, bị những người xung quanh Sophia vạch mặt và buộc tội.

Một con nhện nào đó cứu mang cô gái đã bị mất đi địa vị và bị bỏ đi này, huấn luyện lại rồi đưa làm thuộc hạ.

Ghét Sophia vì nhiều lí do khác nhau.

Cảm kích Shiro, nhưng không thể thực sự tôn trọng cô ấy được vì tình trạng hiện tại của phe Quý.

Đang phải chịu đựng những cơn đau bụng vì lo lắng như Balto vì cô ấy hiểu rõ tình hình.

Là một người tài giỏi, hơn nữa làm việc mờ ám cũng không tệ.

<>

Hôn phu trước kia của Waldo.

Một cậu con trai sinh ra trong một gia đình danh giá.

Bị thu hút bởi vẻ ngoài và sức mạnh của Sophia, cuối cùng đã đưa ra lời thề trung thành và biến thành một Vampire.

Tình yêu đúng là mù quáng.

Mặc dù đã có hôn thê là Felmina, cậu ta vẫn theo đuổi Sophia sẵn sàng vứt bỏ mọi thứ.

Hiện tại đang ở dưới trướng Shiro như Sophia và Felmina.

Mối quan hệ tay ba kì lạ này là gì đây...

<>

Một người theo đuổi Sophia trước kia.

Giáo viên ở học viên của Quỷ.

Sau khi không còn bị Sophia Mê Hoặc nữa anh ta đang suy ngẫm lại cuộc đời mình.

<>

Một người theo đuổi Sophia trước kia.

Là đối thủ cạnh tranh của Waldo.

<>

Một người theo đuổi Sophia trước kia.

Em trai của Hyui.

Cú sốc bị mất anh trai của mình trong cuộc chiến tranh cộng thêm việc không còn bị Mê Hoặc bởi Sophia nữa, đã khiến cậu ta trở thành một tên NEET.

<>

Một người theo đuổi Sophia trước kia.

Dù sau khi Sophia không còn Mê Hoặc nữa cậu ta vẫn còn tôn trọng sức mạnh của cô ấy, cuối cùng gia nhập vào quân đoàn của Shiro như Sophia.

<>

Thống Lĩnh Quân Đoàn Bảy trước kia.

Đã chết.

Nhận ra rằng không có cách nào phe Quỷ lại chiến đấu với phe Nhân Loại được hiện tại, đã lập kế hoạch lật đổ Ma Vương.

Cuộc đảo chính bị phát hiện từ sớm bởi Shiro rồi bị giết trừ trong trứng nước bởi Blow.

<>

Một trong những con Rối Taratekt dưới quyền điều khiển của Ariel.

Hiện đang đang trụ sở Thánh Ngôn Giáo đóng vai trò người đưa tin cho Giáo Hoàng.

Bản LN có xuất hiện các nhân vật khác cùng loài là Fuel, Riel, Fel và những con khác.

<>

Một con quái vật nhện khổng lồ ở Đại Mê Cung Elro.

Là người mẹ đã sinh ra Shiro.

Nhưng mà, trong lúc Shiro bị cố gắng chiếm lĩnh thân thể thì linh hồn đã bị ăn mất.

<>

Con Taratekt Chúa sống ở khu rừng quanh làng Elf.

Nhiệm vụ là đi lòng vòng khu vực làng Elf nhằm mục đích kiểm chế Potimas lại.

Trong cuộc chiến ở Làng Elf đã bị vũ khí của Potimas tiêu diệt.

-

-

Những người ở Vương Quốc Anareich

<<Đức vua Anareich>>

Tên thật là Sirius.

Tên có xuất hiện trong mục dòng thời gian của bản LN.

Đã chết.

Cha đẻ của Shun và Julius, cũng là đức vua của Vương Quốc Anareich.

Không phải là một vị vua ngu ngốc, nhưng cũng không xuất sắc, là một vị vua bình thường.

Rất yêu thương gia đình, bao gồm vợ con của mình.

Trong thời bình thì ông ấy lẽ ra có thể trị vì như một vị vua rồi truyền ngôi không có vấn đề gì, nhưng cuối cùng lại bị chính con gái của mình giết chết theo một phần kế hoạch của một con nhện nào đó.

<>

Hoàng tử thứ nhất của Anareich.

Con trai đầu của Nữ Hoàng, thuộc dòng chính, cũng là Thái Tử.

Lẽ ra trở thành vua không có vấn đề gì, nhưng mà Julius, một hoàng tử thuộc dòng nhiếp lại trở thành Anh Hùng, và rồi em trai của Julius trở thành Anh Hùng đời sau, hai người họ được quá nhiều tiếng tốt, dẫn đến việc tính cách anh ta sinh ra sự méo mó ghen ghét.

Thừa hưởng tính cách bình thường của cha mình, một người không tệ nhưng cũng không xuất sắc gì.

Cuối cùng đã lãnh đạo cuộc đảo chính theo kế hoạch của con nhện nào đó.

<>

Hoàng tử thứ ba.

Một hoàng tử sinh ra từ một người nhiếp không phải mẹ của Julius và Shun.

Một vị hoàng tử không muốn thực hiện nghĩa vụ của một hoàng tử, bỏ rơi quyền lợi của mình mà đi chu du thế giới với lí do không có hứng với

ngai vàng.

Trong thời gian đó, anh ta đã đồng cảm với lý tưởng hòa bình thế giới của tộc Elf, trở thành một người hợp tác của họ.

Mặc dù trong cuộc đảo chính của Cyris đã mất mạng một lần, nhưng nhờ Shun mà anh ta được hồi sinh.

<>

Công chúa đầu của Vương Quốc Anareich.

Chị cùng cha khác mẹ với Shun và Julius, thuộc dòng thiếp.

Hiện đã được gả đi ở một nước khác.

Tên thật đã xuất hiện trong bản LN.

<>

Công chúa thứ hai của Vương Quốc Anareich.

Em gái ruột của Cyris.

Tên thật là Suelecia.

Cô bé được sinh ra cùng lúc với Shun.

Thời điểm đó, vì được Shun dỗ nín nhiều nên trong tiềm thức xem cậu ta làm anh trai mình, kết quả là biến thành tình cảm hơn cả tình anh em đối với Shun.

Là một thiên tài có thể so sánh được với một người luân hồi, vì lí do đó nên anh trai ruột Cyris của cô bé ghen ghét cô bé cực kì.

Thế nhưng tài năng cuối cùng cũng chỉ để cho con nhện nào đó lợi dụng.

Người em gái bro-con cuối cùng đã được tự do.

Tương lai của Yamada sẽ ra sao đây!?

<>

Mẹ của Cyris và Sue.

Ham muốn quyền lực, bà ấy muốn đưa con trai ruột Cyris của mình lên thành vua.

Tin đồn là mẹ của Julius và Shun là do bà ấy ám sát.

<>

Mẹ của Julius và Shun.

Không lâu sau khi hạ sinh Shun bà đã mất.

<>

Theo thứ tự là mẹ của Relesia và Leston

<>

Một hầu gái nửa Elf phục vụ cho hoàng gia từ thời đại trước vị vua hiện tại.

Nuôi lớn Shun và Sue như con của mình.

Còn là một Pháp sư bậc nhất, trong trường hợp khẩn cấp còn là một hầu gái chuyên chiến đấu bảo vệ gia đình hoàng gia.

Bị tẩy não bởi Yuugo, đã tham gia đảo chính.

Sau khi hết bị tẩy não cảm giác tội lỗi vì chuyện đó nên đi cùng Shun đến làng Elf.

Bị thương trí mạng ở làng Elf, cô ấy được Shun hồi sinh.

Là lí do trực tiếp Shun có được Cấm Kị cấp 10.

<>

Một hầu gái phục vụ trực tiếp cho Shun và Sue.

Vốn ban đầu là một người lính thuộc quân đội hoàng gia, nên cô ấy có cơ thể rắn chắc không giống phụ nữ bình thường.

Vì lí do tuổi cao nên đã nghỉ hưu, nhưng trong cuộc đảo chính đã cùng Leston giúp đỡ Shun.

<>

Cha mẹ của Katia.

Là Nhà Công Tước có sức ảnh hưởng lớn trong Vương Quốc Anareich.

<>

Bạn học của Shun ở trường.

Con trai của một hiệp sĩ.

Dự định ban đầu là sẽ là bạn thân của Shun thay vì Katia, nhưng cuối cùng bị bỏ qua.

<>

Giáo viên ở trường Ma Pháp.

Một pháp sư trung niên không có bao nhiêu động lực.

Vốn ban đầu định là bà ấy đi cùng Shun thay vì Anna, nhưng mà cuối cùng thì thôi.

Dự định ban đầu bà ấy là một người phụ nữ tuyệt vời không phải là giáo viên, tham gia vào chuyến đi toàn là đực rựa gốc ghêch!

Cuối cùng thì cũng không xảy ra.

-

-

Những người thuộc Đế Quốc Rengzant.

<>

Là Kiếm Vương của Đế Quốc.

Cha của Yuugo.

Mặc dù rất giỏi chính trị, nhưng sức mạnh bản thân lại không đủ để xứng với danh Kiếm Vương.

Một người đáng thương bị xem thường vì đời trước quá vĩ đại.

Vì thế nên có rất nhiều các cuộc chiến giành quyền lực trong hoàng cung, khiến ông ta phải cố hết sức để giữ cân bằng.

Cuối cùng bị con trai tẩy não và mất hoàn toàn quyền lực thực tế nào còn lại.

Rốt cuộc mấy cái gia đình hoàng gia ở thế giới này sao ai cũng thảm quá vậy?

<>

HENTAI.

Pháp sư Hoàng Gia mạnh nhất của Đế Quốc.

Một người tuyệt vời có thể học được cả Ma Pháp Không Gian mà không ai khác trên thế giới làm được.

Nhưng cuối cùng cũng chỉ là một tên HENTAI.

Có thể là Nhân Loại mạnh nhất.

Ông ấy cũng là thầy của Julius và rất quan tâm cậu ta.

Mặc dù mới đầu ông ta chỉ được nhắc đến sơ qua, nhưng sau khi các nhân vật bắt đầu hoạt động thì nhiều thứ được biết đến hơn.

Cuối cùng giờ ông ấy là một trong các nhân vật chính rồi.

HENTAI nhưng cũng thật giỏi mà.

Cơ mà cuối cùng vẫn bị Shiro tránh xa.

<>

Pháp sư hoàng gia của Đế Quốc Rengzant.

Là đệ tử số 2 của Ronant, và Ronant cũng chỉ gọi cô là đệ tử số 2.

Vốn là con gái của một nhà quý tộc thấp, từ lúc nào không biết lại trở thành đệ tử của Ronant, và rồi thành người chăm lo cho Ronant.

Theo lời cô ấy 「Tại sao lại thế này!？」 .

Những người đồng nghiệp của cô ấy so tuổi ra thì ai cũng gọi cô ấy là 「Nee-san」 .

Kết quả là cô ấy thành một pháp sư hoàng gia xung quanh toàn là HENTAI đã lỡ mất tuổi lấy chồng.

<<Đệ tử của Ronant>>

Những người được lựa chọn và huấn luyện theo tiêu chuẩn kì lạ của Ronant, nhưng đã bị hành hạ đủ để đánh giá được con người của Ronant tệ đến mức nào.

<>

Một triệu hồi sư của Đế Quốc.

Không chỉ là một triệu hồi sư mạnh mẽ, mà còn là một chiến binh bậc nhất.

Nhưng mà thất bại trong đợt tiêu diệt quái vật ở Đại Mê Cung Elro.

Con quái vật lần đó, là con nhện, đã tiêu diệt hoàn toàn binh lính khiến họ bỏ chạy thực mạng.

Trách nhiệm cho việc đó bị đổ hết lên đầu một người là ông ta, khiến ông ta bị điều đi đến Quỷ Sơn.

Nghe tin con gái của mình bị bắt cóc, ông ta tàn sát một làng Yêu Tinh Lùn hòng kiếm đủ quân công để về nhà.

Kết quả là bị Wrath giết giết trong cơn Phẫn Nộ của mình.

Một trong những nạn nhân của người luân hồi.

<>

Một trong những tướng lĩnh của Đế Quốc Rengzant

Đã chết.

Một kiếm sĩ đủ mạnh để được danh hiệu Kiếm Thánh.

Là một ông già trước kia từng ra chiến trường cùng với Kiếm Vương đời trước.

Là một ông già có tính cách hào sảng cùng giọng nói lớn khiến người ta cảm giác như ông ta lúc nào cũng đang hét lên.

Xuất thân của ông khá thấp hèn, nên quý tộc không thích ông, nhưng lại rất được binh lính tôn trọng.

Bị Wrath đánh bại và giết trong Đại Chiến Người-Quý.

<>

Chỉ có trong bản LN.

Một tướng lĩnh của Đế Quốc.

<<Đội điều tra Đại Mê Cung Elro>>

Một chi đội lính được Đế Quốc gửi đi điều tra sự việc xảy ra ở Đại Mê Cung Elro.

Bao gồm những quý tộc không có khả năng thừa kế nhà mình, như là con thứ hai hoặc thứ ba.

Những người đầu tiên nói cho thế giới biết về sự tồn tại của Ác Mộng Đại Mê Cung.

<>

Một Thám Hiểm Giả cấp A của Đế Quốc.

Người sống sót duy nhất của chuyến tiêu diệt Chưởng Tinh.

<>

Một Thám Hiểm Giả cấp A của Đế Quốc.

Bị giết trong chuyến tiêu diệt Chưởng Tinh.

<>

Một Thám Hiểm Giả của Đế Quốc.

Người đã mang thông tin về con Chưởng Tinh đến Hội.

<>

Các Thám Hiểm Giả của Đế Quốc.

Bị giết trong chuyến tiêu diệt Chưởng Tinh.

-

-

Phe Anh Hùng

Những người thuộc phe Anh Hùng trước kia.

<>

Anh Hùng, là hoàng tử thứ hai của Vương Quốc Anareich.

Là anh trai của Shun.

Đã chết.

Một Anh Hùng vừa dũng cảm vừa có tinh thần cao thượng và lòng vị tha.

Shun không bị sức mạnh của mình làm mờ mắt vì cậu ta lớn lên nhìn theo bóng lưng của Julius.

Làm Anh Hùng, cậu ta mỗi ngày cố gắng hết sức để cứu càng nhiều người càng tốt.

Nhưng mà, từ lúc còn nhỏ cậu ta đã mồ côi mẹ, hơn nữa lại còn gặp phải Ác Mộng Đại Mê Cung trên chiến trường.

Mặc dù bị sự khác biệt giữa thực tại và lý tưởng của bản thân gây mâu thuẫn, nhưng cậu ta theo đuổi lý tưởng của mình đến cùng.

Trong Đại Chiến Người-Quỷ, cậu ta đánh bại và giết được Blow, nhưng rồi bị Shiro giết.

Chiếc khăn choàng cổ trắng còn sót lại từ việc đó sau đó được đưa cho Shun.

<>

Bạn thuở nhỏ của Julius, là con trai của một nhà quý tộc cao quý.

Đóng vai trò khiên cho tổ đội, che chắn toàn bộ mọi người.

Vì là bạn thuở nhỏ nên anh ta rất hiểu Julius, hơn nữa còn là một người bạn và đồng đội tốt.

Là người sống sót duy nhất của tổ đội Anh Hùng anh ta hiện đang ở cùng với tổ đội của Shun.

Danh tính thật sự là phân thân của Gyurie.

Anh ta từ lâu đã luôn theo dõi Shun và Julius trong bóng tối.

<>

Thánh Nữ của tổ đội Julius.

Là một chuyên gia về Ma Pháp Ánh Sáng và Trị Liệu, hỗ trợ tổ đội từ phía sau.

Cô ấy đã phải lòng Julius nên cũng dùng bất kì cơ hội nào để tiến công, nhưng không có kết quả gì cả.

Julius cũng có nhận ra tình cảm của Yana, nhưng vì lý tưởng của bản thân nên cậu luôn luôn ở đầu chiến tuyến.

Theo suy nghĩ của Julius thì cậu ta dù có cưới cô ấy cũng không thể mang lại hạnh phúc cho cô ấy được, nên cậu ta không đáp lại tình cảm của Yana.

Chết cùng Julius trong Đại Chiến Người-Quỷ.

<>

Thám Hiểm Giả đã về hưu.

Trong tổ đội Anh Hùng anh ta là người lớn tuổi nhất, cũng là người có nhiều kinh nghiệm nhất.

Vì thế, mặc dù Julius là thủ lĩnh nhưng nhiều lúc khẩn cấp anh ta lại là người được trông chờ để góp ý.

Một chuyên gia chiến đấu, đã thành thạo không ít các loại vũ khí, và là một chiến binh linh hoạt có thể thay đổi cách chiến đấu tùy tình hình yêu cầu.

Chết cùng Julius trong Đại Chiến Người-Quỷ.

<>

Một tên trộm đã hoàn lương.

Mặc dù gọi là trộm, nhưng thực tế anh ta là một thợ rèn kiếm lừa tiền của các nhà quý tộc và thương nhân độc ác.

Sau khi bị bắt và suýt bị bán làm nô lệ cậu được Jiskan cứu và gia nhập tổ đội Anh Hùng cùng ông ta.

Là người yếu nhất trong tổ đội, nhưng vì anh ta quen thuộc với xã hội, nên anh ta cũng là một thành viên bán hỗ trợ giúp đỡ Julius từ phía sau màn.

Chết cùng Julius trong Đại Chiến Người-Quý.

-

-

Những người khác.

<>

Thủ lĩnh của tộc Elf.

Là Siêng Năng Chủ, đã sống từ trước khi Hệ Thống bắt đầu hoạt động.

Kẻ phải chịu trách nhiệm số 1.

Kẻ phải chịu trách nhiệm số 1.

Vì quan trọng nên phải nhắc lại hai lần.

Người đã phát hiện ra năng lượng MA trước khi Hệ Thống hoạt động, là kẻ chịu trách nhiệm đẩy hành tinh đến bờ hủy diệt.

Mục đích của hắn là trở nên bất tử.

Chỉ vì không muốn chết, hắn phá hoại cho thế giới hỗn loạn.

Là một tai họa, cũng là một thiên tài.

Hắn tự tiến hóa bản thân thành một chủng tộc mới gọi là Elf, rồi tiếp tục nghiên cứu của bản thân để có được sự bất tử bất lão.

Sau khi Hệ Thống hoạt động hắn lo sợ Gyurie nên đã tạo một lá chắn lớn rồi trốn vào trong đó.

Nhưng dù thế hắn vẫn âm thầm làm đủ thứ chuyện không tốt.

Cuối cùng trong cuộc chiến ở làng Elf đã bị Ariel giết chết.

Một kẻ mơ tưởng đến sự bất tử lại chết vào lúc không muốn nhất.

Một tên tép riu tệ hại nhất có thể tồn tại.

<>

Giáo hoàng của Thánh Ngôn Giáo.

Là Chủng Mục Chủ, có Skill Rèn Luyện cho phép một người dù sau khi đã chết vẫn giữ được kí ức lúc luân hồi.

Một người đã liên tục thống nhất Nhân Loại suốt từ thời cổ xưa với khả năng đó của mình.

Mặc dù mỗi lần chuyển sinh đều được cha mẹ đặt một tên khác, nhưng khi trở thành Giáo Hoàng thì ông ấy lại lần nữa đổi tên lại thành Dustin.

Vì quá khứ ông ấy đã chọn hi sinh Sarel để cứu Nhân Loại, nên nhiệm vụ của ông trở thành phải cứu được Nhân Loại bằng bất kì giá nào.

Một người chỉ bằng ý chí mạnh mẽ của bản thân mà hoạt động trong một thời gian rất dài.

Một nhà chính trị cho máu lạnh, người đứng đầu một tổ chức tôn sùng Thần, nhưng khi cần thiết sẽ sẵn sàng ra tay để giết Thần.

Ý chí mạnh mẽ như quái vật của ông được cả Gyurie và Ariel công nhận.

<<Ám Vệ Thánh Ngôn Giáo>>

A6, I4... một nhóm người thuộc mặt tối của Thánh Ngôn Giáo chỉ gọi nhau bằng mật mã.

Một nhóm tinh anh làm việc chỉ dưới trướng Giáo Hoàng, đảm nhiệm nhiệm vụ làm tay chân của ông ấy, thậm chí sẵn sàng mất mạng bất kì lúc nào.

Một nhóm binh lính đặc chủng trung thành tuyệt đối với Giáo Hoàng và Thánh Ngôn Giáo.

<>

Lãnh chúa Keren ở nước Sariera.

Cha của Sophia.

Đã chết.

Được nêu tên trong bản LN.

Vì con quái vật tên Ác Mộng Đại Mê Cung sống trong lãnh thổ của ông nên nước Outsū đã khiêu khích Sariera gây ra chiến tranh, cuốn lãnh thổ của ông vào đó.

Mặc dù ông ta đã cố hết sức để tránh chiến tranh, nhưng vì có sự can thiệp của Thánh Ngôn Giáo nên cuối cùng ông bị cô lập về mặt chính trị rồi bị giết không thể trốn đi.

Trước khi chết đã tin tưởng giao Sophia lại cho MeWrathofis.

<>

Vợ của John và mẹ của Sophia.

Đã chết.

Là người MeWrathofis thầm yêu.

Là một con chiên sùng bái của Nữ Thần Giáo, đã tưởng nhầm Ác Mộng Đại Mê Cung thành sứ giả của Nữ Thần.

Một người phụ nữ xinh đẹp nhưng đầu óc trên mây bẩm sinh.

Một người phụ nữ đầy tội lỗi vì không nhận ra cảm xúc của MeWrathofis với mình hay chồng mình.

Đã ở bên chồng mình cho đến phút cuối đời.

<>

Hầu gái của nhà Keren.

Hoặc dù cô ấy được tin tưởng đi trốn thoát cùng MeWrathofis và Sophia, nhưng đã bị giết khi bị Elf tấn công.

<>

Một cựu hướng dẫn viên già ở Đại Mê Cung Elro.

Một hướng dẫn viên tài giỏi biết rõ về Tầng Thượng của Đại Mê Cung Elro hơn bất kì ai khác, hơn nữa còn là một chiến binh bậc nhất.

Sau khi gặp phải Ác Mộng Đại Mê Cung đã bị ám ảnh nên nghỉ hưu.

Cuối cùng đã quyết định hỗ trợ Shun vượt qua Mê Cung.

Nhân tiện không bị nổ chết.

<>

Một hướng dẫn viên ở Đại Mê Cung Elro.

Con trai của Basgas.

Đã từng dẫn đường cho Julius một lần.

Mặc dù là một hướng dẫn viên rất giỏi, nhưng anh ta từ chối không dẫn đường cho Shun.

<>

Tên thật Reigar.

Một ông già sau khi truyền lại danh hiệu Kiếm Vương cho con mình đã nghỉ hưu và biến mất.

Nếu Ronant là pháp sư mạnh nhất thì ông ta là kiếm sĩ mạnh nhất.

Mặc dù ông ta yếu hơn hẳn so với Wrath về mặt chỉ số, nhưng bằng kiếm kĩ của mình vẫn đủ sức đánh cân bằng với Wrath trong tình trạng Phần Nộ.

Thế nhưng cuối cùng không còn đủ sức mà bị Wrath giết.

<>

Một Thám Hiểm Giả thám hiểm Đại Me Cung Elro cùng với những Thám Hiểm Giả khác bao gồm Legin, Onjin, Gaikun, Joria, Burdon.

Toàn bộ đều chỉ xuất hiện trong bản LN.

-

-

Quái vật

Những quái vật vui vẻ.

<<Ếch>>

Là con ếch, hết!

<>

Xuất hiện rất nhiều!

Nhưng mà rất ít còn sống!

<>

Một con quái vật kì lạ rất được ưa thích trong bản Manga.

<>

Một con quái vật vô tình bị Giám Định trúng.

Trong bản LN thì xuất hiện tại ở vol 2.

<>

Một con quái vật vô tình bị Giám Định trúng.

<>

Một con quái vật vô tình bị Giám Định trúng.

<>

Basilisk.

Là kẻ lần đầu cho Kumo biết sợ bị hóa đá.

<>

Lúc nào cũng đi thành cặp ba.

Không may thay, vì đi thành cặp nên cũng chết thành cặp.

<>

Xuất hiện khắp nơi.

Lúc nhúc lúc nhúc.

Rất tỏm, rất tẹ.

<>

Một loại bò sát có mai rùa bằng đá.

Dù chỉ là con nhỏ cũng rất cứng và khó chơi.

<>

Mê Cung cũng có chuột.

Không tin được.

<>

Một con quái vật tương đối nguy hiểm ở Tầng Thượng Đại Mê Cung Elro.

Lớn, dài, bự.

<>

Là ong.

Tại sao những sinh vật nguy hiểm thế này lại bay khắp nơi trên bầu trời ở Nhật, tôi không hiểu được.

<>

Không phải là một đối thủ nên gặp lúc mới bắt đầu.

Là một con quái vật cấp Raid boss.

<>

Một con quái vật cỡ lớn thuộc họ nhện.

Mạnh.

<>

Kiểm Chảy Đá Mòn Bọ Ngựa Quyền. (TN: bản gốc là nhại lại tên môn võ của Bang trong One Punch man)

<>

Đừng có ăn!?

Bằng mọi giá không được ăn!?

<>

Cá Pollack?

Không, kệ đi.

<>

Một con bọ hình tròn có đầu chuột.

Con nít nhìn thấy rõ khóc vì sợ.

<>

Những kẻ báo thù.

Sẽ đuổi giết kẻ đã giết đồng loại mình đến cùng trời cuối đất.

<>

Không còn là khí nữa...

Dường như dòng máu chảy trong người nó khác với máu khí.

<>

Lần nữa, không phải là đối thủ nên gặp lúc mới bắt đầu.

Thật tình đó!

<>

Hãy sợ hãi sức mạnh của môi trường khắc nghiệt đi!

Trong bản Manga khá là dễ thương.

<>

Dễ thương.

Là ai-đồ số 1 ở Tầng Trung.

<>

Đúng là dễ thương.

Sao ở Tầng Trung nhiều quái vật dễ thương vậy?

<>

Một trái cầu gì đó không biết.

<<Ếch lửa>>

Một con ếch đã thích ứng với môi trường lửa.

Ghê thật nha, này.

<>

Không dễ thương.

Mạnh.

Dài, to, bự.

<<Á Long Lửa>>

Không dễ thương.

Chơi được trò hội đồng.

Rất mạnh, nhưng mà cuối cùng bị hi sinh.

Hi sinh vì lí do thổi phồng. (TN: thực sự không hiểu tác giả nói gì luôn)

<>

Là con boss cuối của Tầng Trung.

Một kẻ cứng đầu đến cùng.

Nhưng xui xẻo thay bị hi sinh để nhân vật chính đang được thối phòng lên. (TN: hình như ý là để buff cho kumo)

Thật là buồn cười mà!

<<Á Long Đất>>

Là con khủng long ở Tầng Thượng.

Ừa không phải là khủng long hả...

<>

Một con Rồng Đất chuyên về tốc độ.

<>

Một con Rồng Đất đi theo đường phát triển toàn diện. Có thể nếu nó trưởng thành được thì đã mạnh bằng Alaba.

<>

Quái vật cao cấp thuộc họ nhện.

Bình thường thì rất mạnh, nhưng bị chơi xấu nên chết nhảm.

<>

Một con quái vật rất ngon lành sống ở ngoài Đại Mê Cung Elro.

<<Á Long Gió>>

Chủ nhân của ngọn núi bị kẻ xâm lấn đang trên đường tham quan lãnh thổ Nhân Loại xấu tính tiêu diệt.

<<Á Long Nước>>

Bị câu dính.

<<Á Long Nước>>

Bị câu dính.

<>

Tàn dư của ÁC Mộng.

Không phải là lạm dụng sức lao động trẻ em, là do sùng bái thôi.

<>

Thủ lĩnh của Rừng Đất.

Một kẻ mạnh bậc nhất trong bọn quái vật.

Nhưng không thể chống lại nổi Ma Vương.

<>

Bị tiêu diệt hết trong lúc đang sống an lành dưới lòng đất.

<>

Quái vật?

Không phải là quái vật, nhưng nhìn giống lắm.

<>

Một loại quái vật cao thượng.

Có tập tục trao vòng hoa khô cho những chiến binh chuẩn bị rời đi săn.

<>

Một loại quái vật dạng người.

Mặc dù Yêu Tinh Vương mạnh hơn, nhưng dòng tiến hóa này có hướng đi xa hơn.

<>

Người bảo vệ vùng núi ở Quỷ Sơn.

Đủ mạnh để tác giả phải than thở, nhưng vẫn thua con Chằng Tinh.

-

-

Những người xuất hiện trong Arc quá khứ.

<>

Kẻ phải chịu trách nhiệm số 1.

<>

Nạn nhân thí nghiệm của Potimas.

Cơ thể bị tình trạng phải liên tục ăn không ngừng, hơn nữa bẩm sinh cơ thể liên tục sinh ra độc tố ăn mòn từ bên trong.

Vì thế, cả đời cô ấy chỉ có thể sống trên giường.

<>

Một trong những đứa trẻ ở trại mồ côi, một nạn nhân thí nghiệm của Potimas.

Bị mù, là đứa trẻ lớn tuổi nhất ở trại mồ côi.

Sau này trở thành Anh Hùng đầu tiên, cũng là Điềm Tĩnh Chủ đầu tiên.

Một người dù chảy nước mắt ra máu cũng vẫn tiếp tục chiến đấu thêm nữa.

<>

Một trong những đứa trẻ ở trại mồ côi.

Một cô gái nhỏ có đôi tai nhọn

Là mẫu vật đầu tiên của loài Elf.

Sau này trở thành Thánh Nữ đầu tiên, và là Phóng Khoáng Chủ đầu tiên.

Cô ấy đã theo Kura, cứu giúp những người bị thương.

<>

Một trong những đứa trẻ ở trại mồ côi.

Một cậu trai yếu đuối có làn da xanh lục.

Biệt danh là Gob-gob.

Bản thân biết tuổi thọ của mình không dài nên đã chiến đấu vì những đứa trẻ khác.

Trước khi đi đã nhận được một thẻ đánh dấu sách bằng hoa khô từ Ariel, nhưng ngày cậu ấy trả nó lại cho Ariel đã không đến.

<>

Một trong những nhà tài trợ chính cho Hội Sariera.

Là một ông trùm lớn trong giới tài chính, nhưng sau sự việc bị biến thành Vampire đã lui lại về sau màn.

Sau này trở thành Ma Vương đời đầu, cũng là Kiêu Hãnh Chủ đầu tiên.

Ông ta đã biến vô số người thành Vampire, tạo dựng một quân đội lớn hoành hành trong một thời gian dài.

<>

Chủ tịch nước Daztoldia.

Người đã quyết định cấm năng lượng MA cho đến cuối cùng.

Sau khi Hệ Thống được thiết lập đã cố gắng hết sức mình thống nhất Nhân Loại.

Sau này trở thành Chừng Mực Chủ.

Cơ thể ông ta có thể chết, nhưng linh hồn sẽ tiếp tục bảo vệ Nhân Loại không ngừng.

-

-

Các vị Thần.

<>

Kokuryu-Rồng Đen.

Biệt danh là Gyurie.

Lúc Hệ Thống bắt đầu hoạt động vẫn còn là một con Rồng trẻ tuổi.

Vì thế nên anh ta có thể suy nghĩ một cách linh hoạt, sau khi nói chuyện với Foddway đã bắt đầu thay đổi cách suy nghĩ của mình khác với loài Rồng bình thường.

Nhưng cũng vì thế, khi Rồng, Nhân Loại và Sarel bị cuốn vào sự hỗn loạn, anh ta đã phân vân cuối cùng dẫn đến không thể làm bất kì thứ gì.

Mặc dù hối hận vì đã không thể lựa chọn, nhưng nếu được chọn lại vẫn sẽ chọn như cũ.

<>

Thiên thần đi lạc.

Người hộ vệ của các sinh vật bản xứ trên hành tinh, đã thực hiện nhiệm vụ của mình từ thời đại xa xưa trước khi có Nhân Loại.

Nhưng mà, trong thời gian giám sát Nhân Loại, cô ấy đã dần thiên vị, bắt đầu ưu tiên cho Nhân Loại hơn.

Vì cảm xúc của cô ấy không phát triển, nên cô ấy không hiểu được cảm xúc của bản thân, chỉ có thể hành động một cách máy móc.

Việc đó dẫn đến những thảm họa sau đó xảy ra.

Hiện tại làm lõi của Hệ Thống, đóng vai trò như nguồn năng lượng (Pin) của nó.

Năng lượng của cô ấy sau nhiều năm cuối cùng đã sắp cạn kiệt, đang ở bờ vực của cái chết.

<>

Bao gồm rất nhiều Thần.

Sinh vật thượng đẳng(lol).

Nhưng mà thực tế thì trên cả vũ trụ cá nhân từng con Rồng chỉ đứng ở tầng thấp nhất, một con Rồng mạnh mẽ nhất trên hành tinh cũng không thể đánh bại nổi Sarel.

Trước kia ngay cả con Rồng mạnh mẽ nhất cũng đã bị Meido-san đánh bại rồi, thật là buồn cười.

(TN: kiểu như là, tổng thể cả loài Rồng thì rất mạnh, nhưng mà con rồng yếu nhất thì không bằng được một vị Thần cấp thấp)

<>

Vị Thần cuối cùng.

Chỉ làm những gì mình thích.

Kẻ chịu trách nhiệm số 2.

Một trong những vị Thần trụ cột cao cấp nhất, đặc biệt mạnh mẽ ngay cả trong hàng ngũ các vị Thần.

Người đã tạo ra Hệ Thống chỉ vì cô ấy thấy có vẻ thú vị, khiến Gyurie phải khổ sở trong một thời gian dài để cứu được Sarel và hành tinh.

Mà, sau khi chỉnh sửa đủ thứ rồi thì thấy chán vì không có gì đặc sắc.

Vụ nổ trong phòng học cơ bản là đáng đời cô ấy.

Những người luân hồi còn lại chỉ xui xẻo bị cuốn vào.

Kẻ chịu trách nhiệm số 3 là Shiro cũng vì cô ấy mà được sinh ra.

Một người đã thay đổi câu truyện và can thiệp vào nó để bản thân thấy thú vị hơn, là kẻ phá rối tệ hại nhất.

Nhân tiện, cũng là tồn tại sở hữu sự bất tử bất lão mà Potimas hằng mong ước.

Cho nên, không cần biết đánh bại hay giết cô ấy cỡ nào đi nữa.

Đây là vị Thần sẽ tồn tại cho đến lúc vũ trụ kết thúc, là vị Thần cuối cùng.

<>

Vị Thần mạnh nhất.

Một người phụ nữ mặc đồ hầu gái đã bắt D quay lại làm việc.

Một người đẹp theo đúng kiểu Yamato Nadeshiko, chắc chắn hợp với quần áo Nhật Bản.

Nhưng lại quyết định mặc đồ hầu gái.

Nhân tiện, không phải là hầu gái của D, chỉ là sở thích cá nhân của cô ấy.

Thực ra là một vị Thần cao cấp không thua kém gì D.

Nếu chỉ tính đến sức chiến đấu thì mạnh hơn cả D.

Một trong số ít người có thể cản D lại được.

Nhưng mà chuyên môn của D là khả năng né tránh sự giám sát và bỏ trốn.

Thật phiền phức.

Một người không giỏi mọi thứ khác vì cô ta chỉ được nhất là sức mạnh của mình.

Nhưng không phải là không làm được.

Dù rằng thuộc hạ ai cũng coi cô ấy như là vật cản và bảo cô ấy phải "ngồi yên một chỗ đi" nhưng thực sự cô ấy có thể làm việc được

Thực sự đó.

Nếu quay lại mà đọc 「 2 1 8 Hầu gái xuất hiện 」 có lẽ sẽ thấy thêm một mặt khác của cô ấy.

Lời tác giả: Đã cập nhật đa số nhân vật rồi! Mừng quá! (đảo mắt trắng)

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Oshiete D-Sensei! Bài Số 3

D [Chào mừng trở lại với Oshiete D-se

Chém

M [Ôi chao? Ôi chao chao! Đầu rời khỏi cổ gọn quá này, mốt lấy trò này làm trò vui ở mấy buổi tiệc nhá?]

D [Đau lắm nên cho tôi khiếu]

M [Còn mỗi cái đầu mà cũng nói chuyện được, coi bộ cô không cần cơ thể rồi nhỉ? Vậy thì xắt hột lựu...]

D [Á! Cơ thể xinh đẹp của tôi đã trở thành một cái xác không thể lên TV mà không bị làm mờ được rồi]

M [Bị đánh chỉ còn mỗi cái đầu mà còn bình tĩnh như thế này, thật là bực bội]

D [Ai biểu tôi có sự bất tử bất lão làm chi]

M [Vậy thì, tôi phạt cô từ giờ đến cuối chương sẽ làm một cái đầu vừa bị chặt dính đầy máu. Okay?]

D [Chán vậy]

M [O K A Y ?]

D 「Vâng thưa sếp!」

M 「Tốt lắm」

-

D 「Lần nữa, chào mừng đến với "Oshiete D-sensei" lần thứ ba. Vì bây giờ tôi chỉ còn là một cái đầu nên không hằng hái được gì hết」

M 「Dĩ nhiên rồi. Nếu không thì đâu gọi là phạt được」

D 「Hầy. Nai wa. Cơ thể tuyệt hảo của tôi lại bị biến thành cái dạng đó. Nai wa」

M 「Nhanh lên tiếp tục đi」

D 「Rồi rồi. Mà, để vẻ đẹp của tôi vẫn tỏa sáng dù chỉ còn là một cái đầu, quay phim ới, nhớ đừng quay gì từ cổ tôi trở xuống」

M 「Làm gì có người quay phim nào. Nếu không nhanh lên thì muốn tôi đập cô không?」

D 「Vậy thì, tôi sẽ nhanh chóng nghiêm túc và cho chương trình bắt đầu. Lần này tôi sẽ giải thích sơ về Arc Quá Khứ. Mà, tóm tắt Arc quá khứ lại thì, mọi thứ là lỗi của Potimas! Hết」

M 「Sơ quá vậy」

D 「Nhưng thực tế là vậy mà. Sân khấu cho Arc quá khứ cũng là hành tinh trong cốt truyện chính, chỉ là rất xa xưa thôi. Lúc đó là thời đại kỹ thuật tiên tiến hơn so với Trái Đất hiện giờ chỉ một tí, nhưng có hai sự khác biệt lớn. Đó là sự tồn tại của Thiên thần đi lạc Sarel và sự tồn tại của loài Rồng」

M 「Đúng là họ gần với Thần hơn những thế giới khác」

D [Đúng là thế. Mà, thực tế rất ít Nhân Loại biết Sariel là Thần, còn loài Rồng thì cũng im lặng chờ thời để không đánh động đến Sariel, nên chúng không ảnh hưởng quá nhiều. Nếu muốn so sánh thì, tưởng tượng như một Trái Đất mà Godzilla có thực sự tồn tại]

M [Sao nghe không đúng lắm]

D [Mà, tôi không hiểu lắm ý cô là sao, nhưng mà cứ tưởng tượng có một sinh vật mạnh kinh khủng tồn tại đi. Nhân Loại không thể nào giết Rồng được. Nếu không bị trêu chọc thì chúng cũng không nói gì. Nhưng đụng đến chúng thì chúng sẽ đáng sợ không thể tưởng tượng. Điều đó là thường thức, nhưng mà sự thật rằng loài Rồng là Thần, hay là chúng đến từ vũ trụ thì không được biết rộng rãi. Dĩ nhiên cũng có một vài kẻ kì lạ sùng bái loài Rồng biết được chuyện đó]

M [Có một đạo giáo tôn thờ loài Rồng đúng không nhỉ?]

D [Đúng. Bọn chúng đã ngấm tuyên truyền về loài Rồng "thượng đẳng" sau lưng Sariel. Những người đã tin tưởng điều đó trở thành các con chiên]

M [Theo như loài Người thấy thì Rồng đúng là những sinh vật cao cấp hơn thật mà. Chuyện bọn chúng có được đức tin của Nhân Loại là không thể tránh được]

D [Vì đức tin đó nên không chỉ tiền mà cả mạng sống của bọn họ cũng góp vào đó. Xùy]

M [Đừng có mà nói xùy bằng cái biểu cảm nghiêm túc đó. Gớm chết được]

D [Sao cô lại có thể dùng từ gớm để tả cái đầu bị cắt của cô gái xinh đẹp thu hút mọi giới tính này chứ!]

M [Bản thân việc làm một cái đầu bị cắt rời đã là gớm rồi]

D [Hư hư]

M (Thật phiền phức)

D [Mà, nói về bọn Rồng vậy là đủ rồi. Người đã để ý đến sức mạnh bí ẩn của loài Rồng, là kẻ chịu trách nhiệm số 1 mà ai cũng biết, Potimas Hyphenath. Hắn bị ám ảnh bởi việc không muốn chết, nên mới nghiên cứu về sự bất lão và bất tử. Nhưng dĩ nhiên nghiên cứu bao nhiêu điều đó cũng không có kết quả gì. Nhưng vì không muốn bỏ cuộc, nên hắn để ý đến Ma Thuật mà loài Rồng sử dụng. Sau cùng làm ra chuyện tày trời, bắt cóc một con Rồng con. Từ đó hắn bắt đầu phân tích loài Rồng]

M [Sự việc lần đó dẫn đến việc Sariel và Gyurie gặp mặt đúng không]

D [Đúng. Gyurie, một con Rồng trẻ tuổi. Và Sariel, hộ vệ của Nhân Loại. Là một lần vô tình gặp mặt giữa hai người họ. Mới đầu họ không hợp nhau, hay nói đúng hơn là Gyurie không làm gì ngoài chỉ trích cô ấy, nhưng từ lúc nào không biết mối quan hệ giữa họ đã thay đổi]

M [Nói vậy chứ chỉ có thay đổi ở phía Gyurie thôi]

D [Không nên nói toạc ra như thế chứ Mà, trong lúc hai người họ trải qua một quá trình dài và ngượng ngùng đó, Potimas vẫn tiếp tục nghiên cứu về Ma Thuật, và phát hiện ra thứ năng lượng vô hình mang tên MA. Thứ năng lượng hắn phát hiện ra đó, thực tế chính là sức sống của hành tinh. Là một loại năng lượng cực kì nguy hiểm, vì sử dụng nó sẽ đẩy hành tinh đến bờ vực hủy diệt nhanh hơn, cuối cùng khiến nó hoàn toàn sụp đổ. Nhưng mà, dù biết thế hắn vẫn phổ biến năng lượng MA cho thế giới biết. Lí do, là vì sử dụng năng lượng MA có thể khiến Nhân Loại tiến hóa. Những Nhân Loại tiến hóa có chỉ số vật lí cao hơn cùng tuổi thọ cao hơn. Đúng thế, là một đầu mối nhỏ cho sự bất tử bất lão Potimas muốn]

M [Thế nhưng, cái đó vẫn chưa phải là bất tử hay bất lão thực sự, còn cách lý tưởng của Potimas rất xa]

D [Đúng vậy. Vì lí do đó nên Potimas phải nghiên cứu nhiều hơn nữa. Nhưng mà những thí nghiệm độc ác lên người còn sống liên tục của hắn cuối cùng bị phát hiện, và rồi trở thành một tên tội phạm bị truy nã quốc tế. Những nghiên cứu của hắn yêu cầu một lượng tiền tài khổng lồ cũng những trang thiết bị đáng tin cậy. Để có được những thứ đó bằng mọi cách, hắn cần sự giúp đỡ của nhiều quốc gia. Vì thế nên hắn mới công bố năng lượng MA, sử dụng nó làm mồi nhử để nhận được viện trợ của vô số quốc gia sau màn. Còn sự thật không tiện công bố về nó thì bị hắn giấu đi]

M [Thật là dơ bẩn. Đúng là, rất dơ bẩn]

D [Tôi đoán lí do hắn công bố cách tiến hóa Nhân Loại cũng không phải chỉ để đánh động tim đen của những người giàu có, mà còn là để thí nghiệm lâm sàng nữa]

M [Đúng là, chỉ có thể nói "Không hổ là Potimas"]

D [Dĩ nhiên, loài Rồng không im lặng mà quan sát chuyện đó. Loài Rồng dĩ nhiên biết năng lượng MA là gì, nên chúng thông báo cho Nhân Loại biết rằng không được sử dụng nó. Thế nhưng Nhân Loại không chấp nhận. Kết quả là loài Rồng quyết định tiêu diệt Nhân Loại]

M [Đúng là loài Rồng có khác]

D [Chính xác, cái bọn đó coi thường toàn bộ sinh vật sống khác mà. Việc đó đối với bọn chúng không khác gì đi diệt vài con gián. Mặc dù bản thân bọn chúng cũng chỉ là một đám dòm bọ đến từ vũ trụ]

M [Nói lạc đề rồi kìa]

D [A hi hi. Thì thôi quay lại vấn đề chính. Nhân Loại không có cách nào chống lại Rồng, nên bị đánh cho tan tác, nhưng ngay lúc này Nữ Thần của mọi người, Sariel đã hành động. Cô ấy đã cứu Nhân Loại khỏi loài Rồng hung ác. Yay, thật là tuyệt vời]

M [Đúng thế]

D [Mà, Nhân Loại vẫn là những kẻ có lỗi chính, lạm dụng khiến sức sống của hành tinh cạn kiệt như thế, nên nếu nhìn theo góc nhìn của một người bảo hộ cho hành tinh thì những gì Sariel làm vừa đúng vừa sai. Nhưng hành động của Sariel khi nhìn một cách khách quan thì làm mọi chuyện rồi lên, còn theo Nhân Loại thấy thì không nghi ngờ gì cô ấy là đáng cứu thế. Nếu Sariel không có ở đó thì nói không đùa, Nhân Loại đã tuyệt chủng rồi]

M [Đúng là. Nếu nhìn những hành động của Sariel theo từng góc nhìn khác nhau thì lại có ý nghĩa khác nhau]

D [Từ góc nhìn của Nhân Loại thì cô ấy là cứu tinh. Từ góc nhìn của loài Rồng thì cô ấy là một Thiên thần bị lỗi hết thuốc chữa lại đi bảo vệ bọn côn trùng. Có thể nói rằng loài Rồng hoàn toàn hết cách. Đáng đời]

M [Nếu bọn chúng khóc lóc bỏ cuộc ngay đó thì dễ thương hơn nhiều]

D [Không thể mong chờ chuyện đó với bọn đó được. Đúng là, sau đó loài Rồng đã khiến mọi thứ tệ hơn. Bằng cách cướp hết năng lượng MA còn lại rồi bỏ trốn ra ngoài vũ trụ - thật không tin được! Cái bọn đó cướp một thứ không ai ngờ]

M [Cô chỉ muốn nói vậy thôi đúng không?]

D [Nhưng bọn chúng thực sự bỏ trốn với một thứ không ngờ đúng không. Việc đó khiến hành tinh bắt đầu sụp đổ. Cách duy nhất tránh được việc đó là bổ sung lại năng lượng đã mất. Cách được đề nghị để thực hiện

chuyện này chính là, hi sinh Sariel. Dĩ nhiên, kẻ đã đề nghị như thế là kẻ chịu trách nhiệm số 1 mà ai cũng biết, Potimas. Không chỉ thế, mà biện pháp này vốn sẽ không thành công, và Potimas định sẽ bỏ trốn sau khi lấy hết số năng lượng có được từ việc phân giải Sariel]

M [Thật xấu xa]

D [Nhân Loại đã chọn trả ơn lòng tốt họ nhận được bằng sự vô ơn. Ngay lúc đó, Nữ Thần cứu rỗi đã xuất hiện! Nói cách khác, là tôi!]

M [Cứu rỗi (lol) ừ. Nghe đáng tin thật đấy]

D [Không hề đâu nha~. Thực sự tôi đã cung cấp cho họ một con đường cứu rỗi đàng hoàng~. Chỉ là kẻ chịu trách nhiệm số 1 cho tình hình hiện tại là Potimas thôi~]

M [Mặc dù trên lí thuyết cô nói đúng, nhưng mà nghe bực mình quá]

D [Lúc tôi xuất hiện một cách tuyệt vời cũng đã mang theo những gì cần thiết để giữ gìn mạng sống cho Sariel và hành tinh, Sariel thì biến thành lõi của Hệ Thống. Hệ Thống này thu thập năng lượng đến từ linh hồn của những sinh vật sống sau khi bọn chúng chết đi, dùng năng lượng đó bổ sung năng lượng MA còn thiếu. Hơn nữa, để có thể làm như thế liên tục không ngừng, toàn bộ linh hồn sau khi chết đều được sinh ra lần nữa trên hành tinh này]

M [Cái đó là "cứu rỗi" ở chỗ nào.....]

D [Năng lượng linh hồn sẽ tăng lên thông qua chiến đấu. Vì lí do đó, Nhân Loại trên thế giới đó sẽ cứ tiếp tục chiến đấu không ngừng. Cho đến khi họ trả nợ xong mới thôi]

M [Nghe như thế thì hơi giống với chiến đấu kiểu nô lệ Gladiator]
(TN: google để biết thêm chi tiết)

D [Cũng na ná vậy. Và rồi, cơ bản thì đó là những gì đã xảy ra trong Arc Quá Khứ]

M [Khoan đã. Cô để sót một chi tiết quan trọng rồi]

D [Đó là gì cơ?]

M [Cô nghĩ tạo sao bây giờ mình chỉ còn là một cái đầu bị cắt rời hả? Không phải là vì kẻ chịu trách nhiệm số 1 là Potimas Hyphenath cố tình được để yên là vì cô muốn thế sao? Nếu cô không nói mấy cái kì lạ kia với Gyurie thì hẳn ta đã giết Potimas và rồi hành tinh đã được cứu xong dễ dàng hơn nhiều rồi. Tại sao cô làm chuyện đó?]

D [Ế? Thì dĩ nhiên là vì làm thế sẽ thú vị hơn...]

Chém

M [Được rồi, hôm nay chỉ có thế. Tạm biệt]

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chương 301: Vì Nửa Năm Trời Không Xuất Hiện Nên Tôi Gặp Ác Mộng

Chào buổi sáng.

Tôi vừa ngủ dậy.

Nhưng mà, buổi sáng hôm nay không hề sáng khoái tí nào hết.

Nơi tôi vừa ngủ dậy là trong một căn nhà không bị hư tổn gì trong làng Elf.

Đúng như nhà của loài Elf thường thấy trong truyện, nó là một căn nhà bên trong thân cây.

Hừm, là nhà cây?

Ừm, ừ gọi thế cũng không sai.

Chắc thế.

Đúng là niềm vui khi sống ở thế giới giả tưởng mà.

Hoặc là trong cổ tích.

Thường thì tôi ngủ trong một Căn Nhà Thân Yêu, nhưng khi thấy cái này tôi liền quyết định phải ngủ thử một đêm trong đó. (TN: Căn Nhà Thân Yêu là mấy cái kén nhện bé Shiro thường hay bọc quanh người để ngủ cho ai quên)

Không may thay, tôi ngủ không ngon chút nào.

Thì cũng chỉ mới xong một trận chiến lớn mà.

Nhờ mấy con nhím biển với kim tự tháp vũ khí bí mật của Potimas hoành hành một phen nên khu rừng trước kia rậm rạp này đã biến thành một rừng than đen.

Cơ bản mà nói thì, đầy mùi khói.

Mặc dù nơi này cách khá xa nơi bị cháy đen nhưng mà cái mùi vẫn lan tới đây.

Hơn nữa, chủ sở hữu nguyên bản của nơi này là một tên Elf.

Chỉ riêng việc đó khiến tôi thấy hơi muốn ói rồi.

Hơn nữa, chính tay tôi đã giết chủ nhà mà.

Tôi không sợ gì ma hay là oán linh các kiểu, nhưng mà cảm giác cũng không vui về gì.

Rút lại là, thay vì cảm giác như một căn nhà xinh đẹp và dễ chịu thì nó quá khó chịu, không chịu nổi.

Nếu tôi chỉ là ghé lại ngủ một đêm thì có lẽ sẽ khác, nhưng mà hiện tại lại là như thế này.

Tôi không ngủ ngon được, thậm chí có cảm giác vừa gặp ác mộng nữa.

Cứ nghĩ làm vụ lớn này xong rồi thì tôi sẽ ngủ ngon được chứ.

À thì "vụ lớn" cơ bản là tàn sát hết Elf nên ngủ dậy không thoải mái cũng không có gì lạ lắm.

Vụ lớn bao gồm hủy diệt hoàn toàn làng Elf.

Mục đích dĩ nhiên là để giết Potimas.

Cơ bản thì hành tinh bị biến thành cái dạng như hiện tại là lỗi của hắn mà.

Giết chết kẻ chủ mưu thì sẽ khiến mọi chuyện bớt rối hơn một chút.

Đó là mục đích của những gì chúng tôi làm lần này.

À thì, ngoài ra còn lí do là Ma Vương có mối liên hệ khốn kiếp kia với Potimas nữa.

Nói thật thì, tôi không thực sự đồng ý lắm về việc để Ma Vương xử lí Potimas.

Trong trận chiến kia với Potimas, Ma Vương đã thực hiện xong ước vọng của mình mà kết liễu hắn.

Nhưng mà cái giá phải trả không hề nhỏ tí nào.

Tác dụng phụ của cuộc chiến đó là Ma Vương gần như không thể chiến đấu được nữa.

Không chỉ thế.

Hay nói đúng hơn, quan trọng hơn cả thế, đặc biệt là đối với tôi, Ma Vương chỉ còn một thời gian ngắn để sống.

Vốn dĩ Ma Vương đã đảm nhiệm vai trò Ma Vương hiện tại là vì cô ấy cảm giác được tuổi thọ của mình sắp hết.

Cơ thể của Ma Vương thì có được sự bất lão vĩnh viễn, nhưng linh hồn thì đã sắp đạt đến giới hạn rồi.

Trực giác nói cho cô ấy biết mình sẽ chết trong một tương lai không xa.

Dĩ nhiên, "không xa" đó là đối với cuộc đời dài kinh khủng của Ma Vương mà thôi.

Còn theo một Nhân Loại bình thường thì cô ấy vẫn còn sống được một thời gian rất dài.

Và hiện tại số thời gian đó đã giảm đáng kể, vì trận chiến với Potimas.

Nhìn Ma Vương hiện tại, tôi có cảm giác cô ấy chết bất kì lúc nào cũng không có gì lạ.

Khi thấy thế, tôi không thể không tự ngẫm liệu để cô ấy chiến đấu với Potimas như thế có thực sự là ý tốt hay không.

Mặc dù bản thân Ma Vương muốn làm thế, nhưng có lẽ nếu tôi đã nhất quyết từ chối cô ấy thì tốt hơn.

Nhưng, cũng vì Ma Vương đã chiến đấu với Potimas như thế, vì tôi đã có thể xử lí mọi chuyện mà không dùng đến số năng lượng đã tích trữ, nên những tính toán của tôi cũng dễ dàng hơn.

Đổi lấy việc Ma Vương bước gần hơn bờ vực cái chết, là một chiến thắng đáng giá, thế nhưng đó chỉ là nếu tính toán đơn thuần bằng số liệu.

Thực sự mệt mỏi của bản thân tôi rác rưởi hết sức.

Tôi ghét bản thân mình.

Hmm, thôi, nghĩ về chuyện khác đi.

Cái gì đã xảy ra rồi thì không thay đổi được nữa.

Tôi sẽ suy ngẫm về những gì đã xảy ra.

Nhưng tôi sẽ không hối hận.

Hối hận tức là chính mình phủ nhận những gì mình đã làm.

Dù có gì xảy ra đi nữa, cũng phải chấp nhận, rồi lấy đó làm động lực để tiếp tục.

Được rồi.

Nếu đã vậy thì, để tiếp tục tiến lên tôi sẽ kiểm tra những tù nhân đã.

Những người trở thành tù nhân sau việc này, đầu tiên là tổ đội của Yamada-kun.

Sau đó là những người luân hồi trước kia bị bắt ở làng Elf dưới danh nghĩa bảo vệ.

Ngoài ra còn có Sensei, Elf duy nhất còn sống.

Hết.

Nói cách khác, gần như toàn bộ đều là người luân hồi.

Vì tôi đã đảm bảo giết sạch hết tất cả Elf rồi.

Tộc Elf là một chủng tộc lấy phân thân của Potimas làm gen chính.

Phối gen giữa phân thân của Potimas và những người bị biến thành Elf hay hậu duệ của những người đó.

Có vẻ như trước khi đi vòng vòng bắt cóc người luân hồi thì tộc Elf vốn đã có kinh nghiệm bắt cóc đủ loại người khác rồi.

Sau đó, những người bị bắt cóc bị biến thành Elf, rồi có con cái với phân thân của Potimas.

Nếu chỉ dùng riêng phân thân của Potimas thì sẽ nguồn gen sẽ bị mất cân bằng quá mức, nên chuyện này cũng dễ hiểu.

Những đứa trẻ được sinh ra như thế sau này trở thành tộc Elf.

Suy cho cùng thì, đa số Elf đều có quan hệ máu mủ với Potimas.

Vậy, gọi là một chủng tộc không bằng gọi là một gia tộc đi?

Mà, nói chung là đó là lí do tại sao nên tiêu diệt hoàn toàn tộc Elf bằng cách này hoặc cách khác.

Chỉ bỏ qua Sensei và bán-Elf.

Sensei thì không nói, nhưng nếu xử lí hết bán-Elf nữa phiền lắm.

Mắt của tôi không phải là toàn năng.

Đầu tiên không phải ở đâu tôi cũng nhìn thấy được, hơn nữa có nhìn thấy cũng có thể lỡ bỏ qua được.

Mặc dù tôi nghĩ là nên tiêu diệt loài Elf càng nhiều càng tốt, nhưng muốn xử hết đám Elf ở ngoài làng Elf này thì sẽ quá khó khăn.

Bỏ lỡ mất một hai tên cơ bản mà nói thì, không thể tránh được, ừ.

Nên, tôi sẽ bỏ qua những Elf không có mối liên hệ gì với làng Elf.

Vì thế, tôi sẽ bỏ qua cô gái bán-Elf trong tổ đội của Yamada-kun.

À mà hình như cô ta chết một lần rồi, nhưng mà không tính.

Cô ta được hồi sinh rồi nên coi như không tính.

Có vẻ như Yamada-kun vì làm thế mà ngất xỉu, nhưng đó không phải vấn đề của tôi!

Không hề!

Những gì xảy ra sau đó cũng không phải vấn đề của tôi!

Ừm, ừ.

Còn về những gì sẽ xảy ra cho Yamada-kun thì, tôi có hơi lo lắng nhưng chắc là tránh không được rồi nhỉ?

Đằng nào Yamada-kun ngất xỉu ít nhiều gì cũng là tại tôi mà.

Là tại như thế đúng không?

Chắc là tại cậu ta lên cấp 10 Cấm Kị đúng không?

Ôi chao, nếu lúc tôi đến thăm thì cậu ta đã nổi điên rồi thì sao nhỉ...

Ài, đáng sợ quá.

Mà, tôi có thực sự cần phải giải thích việc này nọ cho những người luân hồi khác không?

Tôi để hết lại cho oni-kun được không?

Phải mở miệng ra nói chuyện phiền lắm.

Theo một cách nói thì, xử lí xong làng Elf rồi mà tôi lại còn phải làm chuyện khác khó khăn hơn nữa.

Buồn quá đi mà.

Tạm thời, chắc tôi sẽ ngồi xem tình hình thôi quá.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 302: Từng Núi Xác Chết Ở Khắp Nơi

Có một núi xác chết xếp cao ngất khi tôi đi đến nơi.

Không, thật đó.

Không phải là giả dụ, là một ngọn núi thực sự.

Ngọn núi xác chết này là bao gồm quân đội hoàng gia đã tấn công làng Elf, hiện tại chỉ còn là một cái bóng của quá khứ huy hoàng trước kia.

Đội quân hoàng gia do Natsume-kun lãnh đạo hành quân đến tận đây, chiến đấu với bọn Elf, sau đó lại gặp phải một cuộc tấn công gọng kìm từ đội quân Ma Vương, trải qua địa ngục và cuối cùng sụp đổ luôn rồi.

Dĩ nhiên vẫn còn rất nhiều người còn sống, nhưng mà theo chiến lược quân sự mà nói thì với số lượng người chết như thế đội quân này cơ bản là coi như bị toàn diệt.

Nhớ là khi mất hơn 30% số quân thì được tính là bị toàn diệt nhỉ?

Hay là 40%?

Mà, nói chung là họ bị tổn thất không hề nhẹ.

Chi đội đi cùng với Natsume-kun cơ bản chỉ có chiến đấu với những người bình thường như tổ đội của Yamada-kun và Sensei, nên tổn thất của họ không đáng nói.

Nhưng mà những chi đội khác thì gặp phải vũ khí bí mật của Potimas, nên hình như một số các chi đội đó thực sự đã bị toàn diệt rồi.

Gọi là vũ khí bí mật chứ, không như mấy con nhím biển mà tôi đã xử lí, cũng không phải con Gloria gì gì đó Ma Vương phải đối đầu, những chi đội đó chỉ phải chiến đấu với loại vũ khí sản xuất hàng loạt thôi.

Cái bọn mà tôi tiện tay xử lí hết đấy.

Mà, mặc dù tôi coi mấy cái đó không khác gì rác rưởi, nhưng mà theo tiêu chuẩn của người bình thường ở thế giới này thì chúng là mối nguy hiểm không thể bỏ qua.

Cơ bản thì, cứ nghĩ đến một loại vũ khí mạnh kinh khủng đến mức Nhân Loại bình thường không thể làm gì được nó, và rồi sản xuất hàng loạt đủ để làm một đoàn quân.

Ừm.

Đa số người sẽ chết mà không chống cự nổi.

Kết quả cuối cùng, là cái núi xác chết này.

Có vẻ như những chiến sĩ của quân đội hoàng gia còn sót lại cùng với thuộc hạ của Mera đã tốn cả đêm qua đi vòng quanh chiến trường thu thập hết xác lại đây.

Trong khi tôi đang than phiền vì ngủ không ngon thì bọn họ đã phải tốn cả đêm làm việc.

Ừm, xin lỗi nha.

Xin lỗi vì đã đòi hỏi nhiều hơn tôi đáng có.

Chỉ riêng việc được ngủ đã là điều kiện việc làm tốt lắm rồi.

Binh lính trong thế giới giả tưởng phải chiến đấu đến chết, còn những người không chết thì lại phải làm việc cả đêm - đúng là một công ty đen thực thụ mà. (TN: công ty đen là từ lóng tiếng nhật ý nói đến những công ty có điều kiện làm việc tệ hại gần như bóc lột người lao động)

Xin chào mọi người muốn sống ở thế giới giả tưởng!

Có muốn nhận công việc làm binh lính ở thế giới giả tưởng không?

...Thật tình, tôi thấy họ đáng thương thật đó.

Vốn từ đầu binh lính của quân đội hoàng gia được coi là cờ thí rồi, nên chuyện này cũng không có gì quá ngạc nhiên.

Họ bao gồm binh lính của những tên quý tộc thối nát xung quanh Natsume-kun có giết cũng không sao, nhưng dù người lãnh đạo có thối nát thì bản thân từng người lính cũng không làm gì đáng chết.

Mà, tôi khá chắc chắn đa số đều là muốn cắn một miếng vào cái bánh phần thưởng béo bở treo trước mặt mình thôi.

Ừm, hiện tại bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ của mình rồi.

Vì thế, tôi nghĩ cho họ một tang lễ đúng cách coi như đền bù cũng được.

Dù sao thì, họ đẳng nào cũng không thể mang toàn bộ số xác chết này về Đế Quốc được, nên họ sẽ chỉ có lấy những món đồ kỉ niệm người đã khuất hoặc là hỏa táng lấy tro mang về.

Đẳng nào thì, cũng phải chôn cất họ đàng hoàng.

Ngược lại mà nói, không có dù là một xác Elf ở đây.

Bởi vì chúng biến hết vào bụng tôi rồi.

Nói đúng hơn, chúng bị chia đều ra cho phân thân của tôi ăn hết rồi.

Coi như là đã chôn cất họ tử tế theo cách của tôi đi ha?

Bởi vì, trong tự nhiên giết gì thì phải ăn cái đó là quy luật số 1 mà.

Những cái xác đó bị tôi ăn, sẽ trở thành máu thịt của tôi.

A, thật tuyệt vời mà.

Tôi chắc chắn Potimas sẽ khóc vì mừng rỡ khi biết thân nhân của hắn đã trở thành một phần máu thịt của một vị Thần.

[Chào buổi sáng, Shiro-sama.]

Trong lúc tôi đang đứng nhìn núi xác chết, Mera bước đến chào hỏi tôi.

[Cô có ăn sáng chưa? Nếu chưa thì sẽ có người chuẩn bị bữa ăn ngay thôi]

Ông ta có vẻ hăng hái mời tôi ăn sáng hơn bình thường.

À, không.

Mera là một người để ý đến tiểu tiết, nên bình thường thì ông ấy có nói thế này cũng không lạ, nhưng mà hiện tại ông ấy là một Thống Lĩnh trong quân đội.

Những thủ hạ của ông ta vẫn còn ở gần đây, hơn nữa chúng tôi có chức vụ ngang hàng nhau, nên nếu ông ấy chú ý đến mức này thì có vẻ hơi đáng ngờ.

Mera là một người bình thường phân biệt rất rõ việc công và việc tư.

Bình thường ông ấy sẽ không hạ thấp mình như thế này trước mặt thủ hạ của mình.

Này Mera-kun... tôi hi vọng không phải là thế, nhưng mà đừng nói ông đang lo rằng tôi sẽ muốn ăn đám xác chết này hay gì đó, nha?

Nếu tôi mở mắt ra nhìn thì có lẽ ông ta sẽ nhìn được ánh mắt tôi đang nhìn ông ta một cách đầy khiêu khích.

Có lẽ ông ta cũng nhận ra điều đó, nên mắt của Mera bắt đầu hơi chạy chạy một chút.

Một người bình thường sẽ khó mà nhận ra điều đó, nhưng mà đừng hòng lừa mắt của tôi.

Tên khốn này.

Mà, thôi kệ đi.

Đúng là tôi chưa ăn sáng thật, nên tôi sẽ làm theo Mera gợi ý mà cho họ chuẩn bị cho tôi một bữa ăn.

Nếu ít nhất không làm vậy thì tôi sẽ không bình tâm được.

[Fwoaaaaahhhhh!]

Ngay khi tôi định gạt đầu chấp nhận, một sinh vật kì lạ phát ra âm thanh kì lạ chạy thẳng đến chỗ tôi.

Kì lạ đến mức tôi đứng hình trong giây lát.

Nhưng mà, Mera bên cạnh tôi nhanh chóng phản ứng lại.

Ông ta dùng tay chặt thẳng xuống đầu sinh vật kì lạ kia.

[Gư- hự!?!]

Sinh vật kì lạ đó bị cú chặt tương đối nghiêm túc của Mera đánh nằm xuống đất, quỳ thẳng xuống mà phọt ra máu, nhưng, ế!?

Thật đáng kinh ngạc, sinh vật kì lạ đó lại làm một tư thế kì lạ khác để tránh nằm rạp thẳng xuống đất.

Người ta gọi đó là thế dogeza. (TN: dogeza=Quỳ rạp xuống cầu xin tha thứ hoặc xin xỏ gì đó)

[Chuyện này là sao?]

Nửa bức mình nửa giật mình, Mera tra hỏi sinh vật kì lạ đó.

[Xin, xin người, hãy nhận tôi làm đệ tử]

Sinh vật kì lạ lại bắt đầu nói gì đó kì lạ nữa.

Tôi không hiểu nó đang nói gì hết.

Mera cũng mang một vẻ mặt khó hiểu như rằng ông ta không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Ừ, thì dĩ nhiên mà đúng không?

Tự nhiên một người vừa bị mình đập té xuống lại quỳ xuống xin làm đệ tử thì ai cũng sẽ phản ứng là "Hờ?" đúng không.

Cái câu cầu xin đó chắc là nói với tôi, nhưng vì Mera không hiểu tình hình sâu xa nên ông ta cũng không hiểu cái gì đang xảy ra là phải.

Tôi thì hiểu tình hình sâu xa mà tôi còn không hiểu cái gì đang xảy ra nữa mà.

Người này đúng là lúc nào cũng có cảm giác cực đoan như thế này cả.

Vì lí do nào đó, tôi cảm giác được mình không nên làm gì liên quan đến sinh vật kì lạ này quá nhiều.

Trực giác của tôi đang gào thét rằng "Đừng có vướng vào đó" liên tục.

Cái gì đây nhỉ.

Tự nhiên, ừ, tự nhiên, tôi không giải thích rõ ràng thành lời được.

Sử dụng tư của mình tôi trối sinh vật kì lạ đang nằm thế dogeza lại.

Sau khi đảm bảo nó không di chuyển được nữa tôi nói với Mera.

[Đi thôi]

[Ừm, cô chắc không?]

Tôi gật đầu mạnh mẽ xác nhận cho Mera vẫn còn đang bối rối.

Tốt nhất cứ nên để yên cho nó đi.

Hay nói đúng hơn, tôi chỉ có thể để yên cho nó thôi!

Tôi để sinh vật kì lạ yên như thế, rồi bắt đầu đi về hướng căn tin để ăn sáng.

Trong khi Mera còn đang nhìn lại sinh vật đó một cách bối rối thì tôi thẳng thừng bước đi, nên Mera vội vã chạy theo.

Sau lưng tôi có cảm giác mình nghe được gì đó như là "X-xin chờ đã!", nhưng mà tôi khá chắc chắn là mình tưởng tượng ra thôi.

Cái giọng kì lạ đang vang vào lỗ tai tôi chỉ là âm thanh vô nghĩa nào đó thôi.

Bộ não của tôi không xem những âm thanh đó như lời nói mang ý nghĩa được.

Chưa kịp gặp người luân hồi nào mà tôi đã thấy mệt mỏi quá trời rồi.

Nai wa.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 303: Bữa Sáng Với Một Vampire Dậy Sớm

Nơi Mera dẫn tôi đến, là một căn nhà cây giống cái tôi nằm ngủ đêm qua.

Quân đội Ma Vương cũng có công cụ để dựng lều trại quân đội, nhưng mà có một mái nhà đàn hoàng che trên đầu vẫn thoải mái hơn.

Mặc dù có một khu vực đã hoàn toàn không thể sử dụng được nữa nhưng mà vẫn còn nhiều căn nhà vẫn dùng tốt trong làng Elf rộng lớn này.

Vì chính chủ không ai còn ở đây nên không có lí do gì không sử dụng chúng cả.

[Ô? Chào buổi sáng]

Bên trong căn nhà cây, bé Vampire đang ngồi ăn sáng một cách thanh lịch.

Có nhiều món ăn khác nhau được dọn ra trên những chiếc đĩa bằng gỗ, có lẽ là lấy từ ngôi nhà này.

Lượng thức ăn có ở đây tương đối ít vì là bữa sáng, nhưng mà số lượng món thì nhìn không thể ngán được.

Bánh mì, xà lách, trái cây, vài miếng thịt áp chảo nhỏ và trứng bác.

Bé Vampire đang sử dụng dao và nĩa một cách tinh tế ăn bữa ăn xa xỉ không ai ngờ cho một bữa sáng sau chiến tranh.

Cô là quý tộc hay gì thế!?

À, mà đúng là cô bé được sinh ra trong một nhà quý tộc thực thụ nhỉ.

[Chuẩn bị thêm hai phần nữa]

Mera ra lệnh cho một thủ hạ bên trong.

Có vẻ nơi này là đặc biệt chỉ phục vụ cho các Thống lĩnh và cao tầng các kiểu.

Người nhận được lệnh nhanh chóng đi vào bên trong.

Có lẽ đó là chỗ nhà bếp.

Nhưng mà, "hai phần", tức là Mera định sẽ ăn cùng chúng tôi sao?

Cảm giác như, đã rất lâu rồi mới lại thấy bé Vampire và Mera ăn trên cùng một bàn ăn.

Cơ bản thì tại Mera ít nhiều gì cũng là người hầu của bé Vampire mà.

Có cảm giác kì lạ kiểu như "tên này làm gì mà ngồi cùng bàn ăn với chủ nhân mình thế?"

Chỉ là, trên đường đi từ Sariera đến lãnh thổ phe Quỷ chúng tôi thường xuyên ăn cùng nhau, nên bây giờ lo lắng vụ đó là quá trễ rồi.

À khoan, nếu tính đến chức vụ chính thức thì không phải Mera giữ chức vụ cao hơn sao.

Hừm?

Nếu thế, vậy bé Vampire mới là người bị lạc lõng ở đây chứ nhỉ?

Mera và tôi ai cũng là Thống Lĩnh cao tằng của quân đội, nhưng bé Vampire làm gì có chức vụ chính thức đúng không?

Không biết binh lính các kiểu của quân đội Ma Vương không hiểu rõ tình hình nghĩ gì về việc này?

Hmmm, mà, với cái kiểu cô bé đang đường đường chính chính được hưởng đãi ngộ của quan chức cao cấp như thế này, chắc là binh lính cũng có suy đoán được ít nhiều đi?

Trong lúc tôi đang suy nghĩ mấy chuyện vớ vẩn như thế thì Mera đã kéo ghế ra mời tôi ngồi xuống.

Oa!?

Cho đến lúc ngồi xuống rồi mới nhận ra!

Đúng là một người hầu tuyệt vời mà!

Vậy ra người có tài thực sự là như thế này!

Sau khi tôi ngồi xuống, Mera cũng thế.

Nhìn kĩ lại thì, tôi thấy có dấu vết mệt mỏi trên mặt Mera.

Sau khi chiến đấu với bọn Elf xong, ông ta còn phải tốn cả đêm xử lí sự vụ sau trận chiến, có mệt cũng phải.

Có vẻ như ông ấy cũng chưa ăn uống gì đàng hoàng nữa.

Nếu không thì Mera đã không quyết định ngồi ăn cùng bé Vampire và tôi rồi.

Mera bình thường sẽ chịu đựng rồi sau đó ăn một mình sau.

Vì ở đây ngoài bé Vampire không còn ai khác đang ăn, nên chắc mọi người đang bận bịu hay là mệt và đang ngủ rồi hay gì đó.

Ngồi ăn bữa sáng sang trọng với hai Vampire cảm giác kì lạ sao sao ấy.

[Ariel-san đang ngủ. Kyouya-kun đang canh chừng cho chị ấy. Tôi không biết Felmina thì sao]

Có lẽ những gì tôi đang nghĩ khá là hiển nhiên, vì bé Vampire báo cho tôi biết mọi người khác hiện đang làm gì.

Nhưng mà, cô bé lại không biết về Felmina-chan.

Nếu là Felmina-chan thì chắc cô bé đang bận rộn làm việc rồi, nhưng đúng là sự hiện diện của cô bé vẫn mờ nhạt như thường lệ.

Nói đúng hơn, Felmina-chan suy cho cùng cũng là thuộc hạ của tôi, nếu tôi không biết cô bé đang làm gì hình như có hơi tệ thì phải?

Không sao!

Không có vấn đề gì đâu!

Gần như chắc chắn, là có thể lắm, chắc vậy.

[Ô, với lại, Kusama-kun đang đi thăm những người luân hồi khác. Chắc hiện tại họ đang ăn sáng hay gì đó rồi chẳng?]

Kusama-kun, à ừm, đúng là cậu ta cũng có ở gần đây.

Kusama-kun là ninja không biết ẩn thân của Giáo Hoàng.

Còn về lí do tại sao Kusama-kun lại có skill đặc trưng là Ninja gì đó thì, chắc là một kiểu chơi chữ nhầm chán vì tên của Kusama-kun là "Shinobu" thôi.

Ai chứ D là gần như chắc chắn sẽ làm vậy.

A, hiểu rồi.

Kusama-kun lâu lắm rồi không gặp lại bạn học cũ của mình.

Chắc là cậu ta muốn họp lớp hay gì đó?

Tôi thì không thực sự muốn đi nối lại mối quan hệ cũ gì đó, nhưng không biết bé Vampire và Oni-kun nghĩ sao nhỉ?

[Sao?]

Tôi khá chắc là bé Vampire không hiểu tôi định hỏi gì đâu, nhưng giọng của bé Vampire thể hiện rõ sự mất kiên nhẫn của mình.

À, ừ.

Nghĩ lại thì, bé Vampire không ưa thích gì mấy kiếp trước của mình nhỉ?

Ừm, thấy cô bé ngồi đây ăn sáng như thế này, chuyện đó khá là rõ ràng.

Nhưng mà, chẳng nào cũng sẽ có một buổi tiếp chuyện trực tiếp bắt buộc với tất cả người luân hồi thôi.

Oni-kun cũng phải đi cùng nữa.

Chắc lúc đó sẽ nhờ Mera canh chừng cho Ma Vương dùm.

Tại vì hiện tại Ma Vương bị suy yếu khá nhiều ồi.

Tôi phải để những người đáng tin cậy trông chừng cho cô ấy.

Điều này có nghĩa là Mera sẽ bị ép phải làm việc tiếp mặc dù đã làm cả đêm, nhưng mà tôi không để việc đó lại cho ai khác được.

À, nhắc mới nhớ.

Nói đến người luân hồi thì, Yamada-kun sao rồi ta?

Cũng đến lúc cậu ta tỉnh dậy rồi nhỉ?

Bé Vampire biết gì không ta?

[Yamada-kun]

[Hử? ...để coi. À. Cậu ta còn đang ngủ. Ít nhất, theo tôi biết là thế, vì tới giờ tôi vẫn chưa nghe gì đến việc cậu ta tỉnh lại]

Vì quen biết nhau lâu như thế nên đến cả bé Vampire cũng bắt đầu hiểu được tôi đang nghĩ gì, nhưng nhiều lúc vẫn cần phải suy nghĩ một chút.

Xem ra lần này cô bé không hiểu câu hỏi của tôi ngay lập tức nên hơi chần chừ không trả lời ngay được.

Khả năng hiểu ngầm của cô bé còn thiếu sót quá.

Học theo gương Oni-kun đi.

[Cậu ta thì thế, nhưng tôi thấy Hasebe-san mới là người tệ hơn kìa, vì cô ấy hết bị tẩy não rồi. Nghe đâu cô ấy đang cực kì bối rối]

À.

Ừ đúng rồi ha.

Trong số những người luân hồi bị Natsume-kun tẩy não thì, Ooshima-kun khá là ổn vì cô ấy tự mình giải tẩy não, nhưng mà người còn lại, Hasebe-san thì bị tẩy não suốt thời gian qua.

Sau khi Natsume-kun chết thì cô ấy hết bị tẩy não, nên đầu óc trở lại bình thường rồi nhỉ?

Ài.

Có khi tôi nên xóa trí nhớ của cô ấy coi như là khuyến mãi đi. (TN: hơi khó dịch một tí, ý Shiro là giống như sau khi mua hàng được mấy chính sách đổi trả hàng các kiểu, còn ở đây là sau khi bị sử dụng cho kế hoạch thì được bảo hành xóa trí nhớ coi như trả hàng lại)

「Cô ấy hình như bị cưỡng ép ru ngủ rồi, nên nếu cô thấy lo cho cô ấy thì một lát đi thăm cô ấy đi?」

Ừm vậy đi.

Nhưng mà, trước đó, ăn đã!

Tôi nhanh chóng nuốt hết số thức ăn ngon lành được mang ra.

Mmm.

Mới chiến tranh xong mà tôi đã lại tận hưởng như thế này rồi.

Cái này gọi là quyền lợi của người tai to mặt lớn nhỉ.

Được ăn ngon thế này mặc dù tôi không làm gì cả đêm.

Ài, đúng là một công việc thoải mái quá mà.

Cứ quên Mera đang ngồi kế bên tôi, hay là Felmina-chan đang làm việc ở đâu đó, hay Oni-kun cả đêm qua phải canh chừng cho Ma Vương mà không chợp mắt được tí nào đi.

Mọi người ơi, cứ cố gắng tiếp nha.

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 304: Những Người Luân Hồi

Sau khi ăn xong, chúng tôi cùng nhau đến chỗ của Ma Vương.

Ma Vương hiện tại chắc vẫn còn đang ngủ, nhưng mục đích là đến gọi Oni-kun đang canh chừng cho cô ấy.

Khi gặp những người luân hồi thì khả năng nói chuyện của Oni-kun sẽ là không thể thiếu.

Khả năng nhiệm vụ thành công hay thất bại sẽ thay đổi hoàn toàn tùy vào việc Oni-kun có ở đó hay không.

Nên chúng tôi hiện tại đã đến gặp Oni-kun.

Tôi định sẽ cho Mera thế chỗ Oni-kun.

Trước đó tôi chưa giải thích chút gì, nhưng đúng là Oni-kun có khác, tôi vừa ra hiệu có một tí cậu ta đã hiểu rõ tôi định nói gì rồi.

Nên, tôi đã nhẹ nhàng gọi Oni-kun đi, cho Mera thế chỗ canh chừng cho Ma Vương.

Lúc đó, Mera làm một vẻ mặt như muốn nói "Vậy là vẫn còn phải làm việc tiếp nữa à" nhưng mà, ừ, tôi sẽ giả bộ như chưa thấy.

Dù ông có suy nghĩ gì trong lòng đi nữa, thì việc ông hoàn thành bất kì nhiệm vụ nào được giao vì tinh thần trách nhiệm tuyệt đối như thế là đáng

khen.

Hay nói đúng hơn là tiện lợi đến mức phải lạm dụng.

Được rồi, chuẩn bị đã xong hết, nên đến lúc đi tới chỗ những người luân hồi rồi ha.....

Tôi có thực sự phải đi không...?

Tôi thấy cực kì không muốn gặp những người luân hồi có quen biết Wakaba Hiiro.

Chỉ riêng việc đó là thấy không muốn rồi, nhưng mà tôi còn không có cách nào khác ngoài mở miệng ra mà giải thích nữa hả.

Cái kiểu tự ngược gì thế này?

Ài, tôi không muốn đi.

Tôi không muốn nhưng vẫn phải đi.

Có thực sự phải đi không?

Nghĩ kĩ lại thì, tôi đâu có nghĩa vụ gì phải giải thích tình hình cho những người luân hồi đâu nhỉ?

Hay là cứ im lặng rồi để họ lò mò trong vô vọng mà không hiểu gì hết?

Được, hay là không?

Được mà!

[Shiro-san, có khi nào cô đang nghĩ đến chuyện gì xấu xa không?]

Gừ gừ!

Cái tên này, cậu là nhà ngoại cảm hả!?

Ừ hừ.

Hầy.

Đành vậy.

Đảng nào cũng bị Oni-kun quở trách rồi, nên đành phải cố sức mà làm thôi.

Và rồi, chúng tôi đã đến chỗ nhà cây nơi những người luân hồi đang ở.

Tôi có cảm giác tội lỗi vì nhét nhiều người như thế vào một chỗ hơi chật hẹp thế nàyf, nhưng mà như thế này để quản lí họ hơn nên kệ đi.

Bên trong đảng nào họ cũng được phân ra hai khu nam nữ đảng hoàng rồi, nên không có vấn đề gì đâu.

Cũng có lính được xếp ở đó canh chừng họ nữa.

Họ có chịu hay không?

Ai thêm quan tâm chứ.

Không biết có phải là vì cảm xúc của tôi không, nhưng mà cánh cửa khi mở ra có cảm giác nặng nề kì lạ.

Ài, đó là vì sau khi mở cửa ra thì đối mặt với tôi sẽ là những người luân hồi.

Thật là buồn bực mà, chỉ là chưa đến mức muốn chết thôi.

Khi mở cửa ra, tôi thấy Kusama-kun và Ogiwara-kun bị trói lại bằng dây thừng.

Ầm

Hở?

Hởở?

Hởởở!?

Tôi bất giác đập cửa lại, nhưng mà vừa rồi tôi mới thấy gì vậy?

Ảo giác?

Có người đủ tài giỏi ở đây khiến tôi thấy được ảo giác sao!?

Để kiểm tra xem tôi có nhìn nhầm hay không, tôi lần nữa mở cánh cửa ra thậtttttt chậm.

Ừm, rõ ràng đó là Kusama-kun và Ogiwara-kun đang bị trói lại bằng dây thừng.

....Ừm.

Ừ, ừm.

Ờm, ừm.

Ừ thì, việc họ bị trói lại không như ý muốn là dễ hiểu.

Kusama-kun và Ogiwara-kun là những quân cờ của Thánh Ngôn Giáo.

Kusama-kun là một trong những người tham gia tấn công làng Elf, nói cách khác là một trong chúng tôi, còn Ogiwara-kun thì cố tình để bị bọn Elf bắt rồi đóng vai trò gián điệp tuồn thông tin ra ngoài.

Từ góc nhìn của những người luân hồi khác thì họ không nghi ngờ gì là phản bội, nên tôi cũng hiểu được tại sao họ lại bị trói lại để tra hỏi.

Cái đó thì dễ hiểu, nhưng tại sao họ bị trói lại theo kiểu gần như đang ôm nhau vậy?

Thường không phải là trói để lưng dựa lưng sao?

Sao ngược rồi?

Kusama-kun và Ogiwara-kun đang cố hết sức để không nhìn nhau trực tiếp, nhưng mặt họ vẫn đủ gần để chạm nhau.

Chỉ cần góc độ khác một tí là họ đang hôn nhau luôn rồi đó biết không.

Hơn nữa, tại sao phe nữ lại đang ngắm nhìn họ như đang bị hút hồn vậy?

Cảm giác như nếu mà có máy ảnh là họ sẽ chụp hình liên tục hay gì đó giống vậy.

Những người duy nhất bình thường là Sensei, lớp trưởng trước kia Kodou-san và Kushitani-san.

À không.

Mặc dù Sensei miệng nói là "làm như thế này là không tốt!" rồi che mặt lại, nhưng mà cô ấy vẫn đang lén nhìn qua kẽ tay.

Kudou-san thì đang nói gì đó khó hiểu như là "Không đúng. 2D thì được nhưng mà 3D thì sai hết!" rồi ngậm ngùi.

Kết quả, chỉ có Kushitani-san là bình thường thôi!

Ơm, cái, gì, thế, này?

[Wakaba-san! Giúp với!]

Trong lúc tôi đang bị cảnh tượng bí hiểm trước mặt làm đơ người ra thì Kusama-kun đã nhìn thấy tôi, gần như cùng lúc đó cậu ta cầu cứu.

Chắc chắn là cậu ta giúp chịu hết nổi rồi, nhìn như sắp khóc đến nơi ấy.

Khoan đã, đừng có lôi tôi vào chứ!?

Nghe Kusama-kun hét lên như thế, gần như mọi người ngay lập tức đưa mắt nhìn tôi.

Dừng lại!

Đừng có nhìn tôi khi mà có cảnh tượng kì lạ như vậy trước mắt chứ!?

Nhìn đi chỗ khác đi!

[Không thể nào]

[Wakaba-san?]

[Ể, nhưng...]

[Là cô ấy thật sao?]

Những người luân hồi vừa nhìn tôi vừa thì thầm với nhau.

Trong số họ, một người đứng ra làm đại diện.

Là lớp trưởng cũ Kudou-san.

[Không biết 'lâu rồi mới gặp lại' có đúng không? Cô là Wakaba-san đúng không?]

Tôi thực ra không phải là cô ấy, nhưng mà nếu nói thế thì cuộc nói chuyện sẽ phiền phức một cách vô ích nên tôi giữ im lặng mà gật đầu.

Khi tôi gạt đầu như thế, Sensei trở nên kích động thấy rõ.

「Nhân tiện, người ở sau lưng, là Sasajima-kun phải không?」

「Ừm, đúng thế. Lâu rồi không gặp, lớp trưởng」

「Đúng là vậy」

Nghe Oni-kun trả lời nhẹ nhàng như thế, bờ vai cứng ngắc của Kudou-san sụp xuống, như là bất ngờ.

Nhưng mà có lẽ cô ấy đã nhanh chóng bình tĩnh lại, rồi quay qua nhìn người cuối cùng.

「Nếu thế thì, người còn lại sẽ là Negishi-san?」

「Ừm, đúng thế」

Nghe bé Vampire xác nhận như thế, những người luân hồi sau lưng Kudou-san xôn xao hẳn lên.

Từ những gì tôi nghe được thì, cơ bản là họ đang bàn tán về việc họ bị sốc đến mức nào khi thấy bé Vampire thay đổi nhiều đến thế.

Kudou-san vỗ tay để khiến những người luân hồi xôn xao im lặng lại.

「Vậy thì sao? Mọi người đến đây với mục đích gì?」

Tỏ ra cảnh giác, Kudou-san hỏi chúng tôi.

Ừm, tôi hiểu mà.

Những người luân hồi bị bắt ở làng Elf ít nhiều đều biết về việc quân đội hoàng gia tấn công.

Nhưng họ không biết gì về những gì xảy ra sau đó, vì họ bị tách biệt ở không gian do tôi tạo ra, rồi chưa kịp nhận ra thì đã bị bắt lại như thế này rồi.

Dĩ nhiên họ phải lo lắng không biết chuyện gì sẽ xảy ra với mình và thắc mắc chuyện gì đã xảy ra.

Trong tình trạng họ đang không hiểu gì thì ba người luân hồi mới lại xuất hiện, canh thời gian chuẩn như thế thì ai cũng phải cảnh giác cả.

Nếu không thì cũng sẽ bất ngờ.

Kudou-san, Tagawa-kun và Kushitani-san, cùng với Shinohara-san đều đang cảnh giác.

Những người còn lại thì khá bất ngờ.

[Xin mọi người cứ bình tĩnh. Chúng tôi không định làm hại mọi người]

Oni-kun lên tiếng trước khi tôi kịp nói gì.

[Sensei có lẽ sẽ không tin, nhưng thực sự chúng tôi không phải là kẻ thù của mọi người. Ít nhất hãy tin tưởng điều đó]

Nghe lời cầu khẩn tha thiết của Oni-kun, mọi người im lặng hẳn.

Một số người luân hồi đang liếc qua nhìn Sensei.

Nhưng mà, Sensei không hề để ý chuyện đó, mà chỉ hết há miệng rồi lại ngậm miệng lại như muốn nói gì đó.

Tôi đoán cô ấy muốn nói gì đó nhưng không thể tìm được lời chính xác.

[Hôm nay, chúng tôi đến đây là để nói chuyện. Có một chuyện mọi người buộc phải biết]

Oni-kun nhìn quanh phòng một lần rồi tuyên bố như thế.

Không có ai phản đối lời cậu ta cả.

Đúng như tôi đoán, mang cậu ta theo là lựa chọn đúng.

[Ừm, xin lỗi. Trước đó làm ơn cời trói cho chúng tôi được không?]

[Tên ngốc này! Để ý tình hình trước đi!]

Đáp lại lời cầu xin đáng thương của Kusama-kun là lời mắng của Ogiwara-kun.

[... Thay vì đứng như thế này nói chuyện, hãy ngồi xuống trước đã]

Có lẽ yêu cầu của Kusama-kun đã phá tan sự căng thẳng trong phòng, vì Kudou-san thả lỏng hai vai rồi đề nghị như thế.

Không may cho Kusama-kun và Ogiwara-kun, họ bị bỏ rơi và để yên như thế.

Kudou-san: Mặc dù đều là cùng đạo Fujoshi, nhưng vì tôi chỉ thích 2D nên những gì 3D là nằm ngoài chuyên môn của tôi. Thế nhưng, ở làng Elf này dĩ nhiên sẽ không có tài liệu 2D nào cả, nên những cô gái khác theo đạo Fujoshi chỉ tập trung vào 3D, cuối cùng lại tạo thành cái tình trạng khó hiểu mà người sáng lập đạo lại bị cho ra rìa luôn rồi. Vậy là sao đây?

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 305: Cuộc Họp Giữa Những Người Luân Hồi

Ngôi nhà cây hiện tại chúng tôi đang ở có bốn tầng.

Hay nói đúng hơn là thân cây bị khoét thành căn nhà cao bốn tầng?

Mà thôi đừng để ý đến chuyện đó.

Nói chung là, tầng một là phòng ăn.

Ở đó có khá nhiều bộ bàn ghế được xếp ngay ngắn như một căn tin.

Nhưng mà bây giờ toàn bộ bàn đã bị đẩy qua một bên, chỉ sử dụng đám ghế thôi để ai thích ngồi đâu thì ngồi.

Vì nếu ngồi theo bàn thì sẽ khó để chúng tôi nói chuyện với nhau, nên Kudou-san đã yêu cầu mọi người cùng nhau dời chúng đi.

Những người luân hồi đang ngồi thành một nửa vòng tròn, để tôi ngồi ngay giữa chờ đợi cuộc nói chuyện bắt đầu.

Ừm, tôi ở giữa!

Quái gì thế!

Oni-kun ở giữa không phải tốt hơn sao!

Nãy giờ Oni-kun là người nói chuyện nhiều nhất ở bên phe chúng tôi mà, sao không tiếp tục như thế đi!

Vậy mà, Oni-kun nhẹ nhàng nhường ghế ở giữa lại, lui lại một bước mà ngồi bên cạnh tôi.

Ánh mắt của cậu ta ý muốn nói - cô nên là người nói chuyện.

Được rồi.

Cậu không cần phải để ý mấy cái tiểu tiết kiểu này đâu được chưa!

Ừ hừ hừ.

Mấy tên nghiêm túc quá phiền phức thật mà!

Mấy con người nghiêm túc tuân thủ luật lệ những lúc thế này cứng nhắc chết được.

Bằng Quang Chiếu Thuật, tôi đưa mắt nhìn qua Oni-kun mà không di chuyển đầu.

Cậu ta ngồi yên một chỗ.

Rõ ràng là không có ý định làm gì cho đến khi tôi bắt đầu nói chuyện.

Thiệt tình phiền quá đi.

Tôi muốn Oni-kun giúp đỡ, nhưng tôi cũng đưa mắt nhìn qua người đang ngồi ở bên còn lại của tôi.

Đang ngồi ở đó, mặt hơi nghiêm túc, là bé Vampire.

Cô bé cũng không có vẻ gì là sẽ di chuyển trước.

Sao vô vọng quá vậy.

Nói đúng hơn, nếu mà bắt cô bé nói chuyện thì dễ làm mọi chuyện phức tạp hơn là giải thích được gì.

Đưa mắt tôi nhìn trước mặt.

Ngồi ở đó đang khoanh hai tay lại, chân bắt chéo là Kudou-san, đang nhìn tôi chăm chăm.

Kiếp trước cô ấy vốn có ánh mắt khá sắc bén rồi, nhưng ở thế giới này Kudou-san vẫn là một người xinh đẹp với đôi mắt sắc nhọn không kém.

Nếu Kudou-san hiện tại mà lờm ai đó không ngừng thì sẽ dọa họ sợ là cái chắc.

Cô ấy có Skill Dọa Nạt không nhỉ.

Và rồi, bên cạnh Kudou-san là Sensei, đang bồn chồn không yên.

Ánh mắt của cô ấy chạy liên tục, thể hiện rõ qua hành động cơ thể của cô ấy.

Tôi không thấy lạ vì những người luân hồi căng thẳng vì gần như không hiểu gì về tình hình thực tế.

Nhưng mà, có lẽ cô ấy đang không bình tĩnh được gì cô ấy có biết một số thông tin kì lạ, nên mới không biết chuyện gì sắp xảy ra?

Từ góc nhìn của người luân hồi thì, họ thực sự không biết gì cả.

Vì chúng tôi đã nói là có chuyện cần bàn, nên tôi hiểu việc họ muốn nhanh chóng được giải thích.

Nhưng mà, từ góc nhìn của Sensei thì tình hình cực kì bất thường.

Có vẻ Sensei đã biết bé Vampire và Oni-kun là hai người theo phe Ma Vương.

Nhưng cứ tưởng là bị đội quân hoàng gia tấn công thì đột nhiên hai người luân hồi theo phe Ma Vương xuất hiện.

Ừm, nếu không hiểu thì ai cũng sẽ thấy rồi.

Sensei bị đánh bất tỉnh từ lúc giữa trận chiến với Natsume-kun rồi, nên cô ấy có nhiều thứ để lo lắng, như là cuộc chiến kết thúc ra sao, hay là tại sao hai người bên phe Ma Vương lại ở đây, vân vân, bởi vậy cô ấy mới không suy nghĩ thông suốt được.

Hơn nữa, vì cái tên khốn nạn Potimas kia đã dạy cô ấy đủ thứ kì lạ, nên cô ấy không thể đánh giá chính xác cái gì đúng cái gì sai nữa rồi.

Chính vì biết được một ít nhưng không biết hết, nên không như những người luân hồi còn lại, cô ấy đang hết sức bối rối.

Việc mà Yamada-kun và Ooshima-kun không có ở đâu, theo một cách nào đó, cũng là điều tốt.

Hai người họ không có ở đây.

Yamada-kun thì chưa tỉnh dậy, và Ooshima-kun thì đang chăm sóc cho cậu ta.

Hasebe-san bị rối loạn rất nặng, nên cô ấy đã bị ép phải ngủ.

Ba người họ ngay cả sau khi Sensei ngất xỉu vẫn tiếp tục chiến đấu, nên họ ít nhiều có biết về những gì xảy ra sau đó.

Đặc biệt là Ooshima-kun, đến cuối cùng vẫn còn tỉnh táo không bỏ lỡ điều gì.

Có thể nói họ là diễn viên chính.

Không như những người luân hồi khác chỉ đơn giản là bị cuốn vào rắc rối, ba người đó biết nhiều hơn rất nhiều.

Nếu trong lúc đang giải thích mà họ có mặt ở đây thì chắc chắn tình hình không yên ổn nổi.

Trừ Kusama-kun và Ogiwara-kun đang bị trói ở đằng kia, những người luân hồi ai cũng có thái độ riêng biệt, nhưng có điểm chung là ai cũng đang chờ tôi nói chuyện.

Trừ Sensei ra, có vẻ ai cũng chấp nhận bình tĩnh mà nghe tôi nói.

Trong lúc Yamada-kun và tổ đội của cậu ta không có ở đây, có lẽ đây là lúc hoàn hảo nhất để lấy lòng họ!

Nói vậy chứ, tôi có cảm giác mình đang bị kẻ thù bao vây tứ phía.

Một bên là Oni-kun bất động như tượng đá.

Bên còn lại là bé Vampire đang tỏ ra nghiêm túc.

Trước mặt thì là Kudou-san đang tỏa ra áp lực yêu cầu tôi giải thích.

Sensei thì đôi khi nhìn tôi một cách bất an không bình tĩnh được

Những người luân hồi còn lại đơn giản là đang nhìn tôi chăm chăm.

Tôi chạy được không?

Không được hả?

Tôi thực sự phải giải thích mọi chuyện trong khi bị nhiều người như thế này nhìn chăm chăm hả?

Thật sự không được hả?

Ôi, đành vậy.

Ờ, ừm.

Ồm, những lúc thế này có nên bắt đầu bằng cách chào hỏi bình thường không?

Hay là hỏi mọi người xem hôm nay có phải là ngày may mắn không?

Có cảm giác như thế không được.

Thật chứ, tôi nên bắt đầu giải thích thế nào đây?

Những người luân hồi cơ bản là không biết BẤT KÌ thứ gì hết, nên sẽ phải giải thích từ A đến Z.

Nhưng mà "A" là cái gì mới được?

Hay là nên bắt đầu giải thích từ việc thế giới này, hay nói đúng hơn là Hệ Thống đã xuất hiện như thế nào?

Ừm, nhưng như thế thì sẽ quá bất chợt cho những người luân hồi, có nhiều thứ khác họ muốn biết hơn đúng không?

Vậy những người luân hồi hiện giờ muốn biết gì nhất?

Nghĩ kĩ thì, ừm, chắc là thế này đi?

[Đầu tiên, hiện tại mọi người là tù binh của phe Quỷ]

[Hử?]

Kudou-san làm một vẻ mặt bất ngờ trong giây lát, rồi đánh mặt lại.

Những người luân hồi khác trở nên xôn xao và bất an.

À, đây là tại vì mọi người vừa hiểu nhầm lời của tôi

[Im lặng!]

Oni-kun đứng dậy, vỗ tay để khiến những người luân hồi im lặng lại.

[Mọi chuyện vẫn ổn. Mặc dù gọi là tù binh, nhưng sẽ không có gì xấu xảy ra với mọi người cả. Thay vì gọi là tù binh thì gọi là được bảo vệ đúng hơn đi. Xin mọi người đừng lo về chuyện đó. Trước đó tôi đã có nói một lần, chúng tôi không có ý định làm hại ai cả. Vì thế, dù mọi chuyện nghe có kì lạ đến mức nào đi nữa thì xin hãy lắng nghe đến hết]

Đáp lại những người khẩn thiết của Oni-kun, những người luân hồi xôn xao bắt đầu bình tĩnh lại.

Mặc dù Tagawa-kun và Kushitani-san vẫn cảnh giác trong lúc bình tĩnh, nhưng mọi người còn lại có vẻ sẵn sàng lắng nghe.

Phù.

Tốt lắm Oni-kun!

Mặc dù họ sống với bọn Elf, nhưng đúng là nghe đến "Quý" vẫn tưởng tượng đến "Kẻ thù của Nhân Loại" hay cái gì đó đáng sợ nhỉ.

Đột nhiên bị thông báo rằng họ là tù binh của phe Quý sẽ làm họ bị rối.

Ách, là lỗi của tôi.

May mà Oni-kun chữa cháy dùm.

[Ừm, vậy chính xác là sao? Nghĩa là các người ủng hộ phe Quý sao?]

Kudou-san lấy tay bóp trán dò hỏi.

Thường thì tôi sẽ chỉ gật đầu xác nhận thôi, nhưng đến tôi còn biết nếu chỉ gật đầu thì quá ít thông tin không có lợi gì hết.

Phải nói, phải nói gì đó!

Ài!

Ư ư!

Ôi!

... Gừ, tôi thực sự không muốn làm thế này, nhưng mà đành phải hi sinh một chút vậy.

Đành phải bỏ cái tôi của mình qua một bên tạm thời mà làm thế này thôi.

Đối nào.

[Chính xác là như thế. Nhân tiện, cả ba người chúng tôi ở đây đều không phải là Nhân Loại]

Tôi vừa nói vừa mở mắt ra.

Để không có gì kì lạ xảy ra khi họ nhìn vào mắt mình, tôi đã tắt hết Ma Nhãn rồi, nhưng thấy tròng mắt kì dị của tôi những người luân hồi ai cũng hít một hơi thật sâu.

Ngoài ra, khi thấy khí chất của tôi đột nhiên thay đổi thì bé Vampire và Oni-kun cũng hít một hơi thật sâu, nhưng tôi mặc kệ họ.

[Ba người chúng tôi đang hợp tác với Ma Vương để đạt được một mục đích nhất định. Tôi sẽ giải thích về chuyện đó sau. Trước hết tôi sẽ nói sơ về tình hình hiện tại đã]

Những lời nói trôi ra một cách gọn gàng xúc tích.

Mặc dù những lời đó là do chính miệng tôi nói, nhưng tôi cũng bị sốc.

Tôi sở hữu kí ức không phải của bản thân mình.

Là kí ức của Wakaba Hiiro, danh tính ẩn của D.

Lấy kí ức đó làm gốc, tôi đang tái tạo lại tính cách của Wakaba Hiiro.

Gọi là Wakaba Hiiro mode. (TN: mode = chế độ, dịch tiếng việt nghe tởm quá nên để yên)

Vì đã vào chế độ này nên tôi mới có thể nói ra những gì mình đang nghĩ một cách nhẹ nhàng như thế này được.

Bởi vì, Wakaba Hiiro trước kia không hề dở giao tiếp như tôi, nên việc cô ấy không thể nói chuyện mới là kì lạ.

Chỉ là, sử dụng chế độ này, nói cho đơn giản là tôi đang bắt chước D.

Tôi, tôi đây, lại đi bắt chước D!

Thật là nhục nhã hết sức!

Bởi vậy tôi mới không muốn làm thế này!

Nhưng mà, nếu không làm thì tôi không nói chuyện đằng hoàng được!

Vậy nên, tôi sẽ cố chịu đựng.

[Đầu tiên, tôi tin là mọi người đã biết quân đội hoàng gia đã xâm lược làng Elf. Quân đội Ma Vương của chúng tôi sau đó cũng tấn công làng Elf ở sau quân đội hoàng gia. Còn quân đội hoàng gia do Natsume-kun lãnh đạo chỉ là mồi nhử]

Nghe thế, những người luân hồi lại bắt đầu xôn xao.

Trong số họ, vẻ mặt của Sensei trở nên cực kì tệ hại.

[Về chuyện đó, có thể nói chi tiết hơn cho tôi biết không?]

Ngay lúc đó, một người từ tầng hai bước xuống.

Ách.

Vậy là cậu ta tới rồi à.

Người vừa canh lúc tệ nhất xuất hiện, là Yamada-kun lẽ ra vẫn còn bất tỉnh và đang ngủ.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S30: Cấm Kị

Tôi đang quan sát một giấc mơ

--Chuộc tội đi.

Một giấc mơ tệ hại với một cái kết còn tệ hại hơn.

--Chuộc tội đi.

Mọi thứ càng ngày càng trở nên tệ hơn.

--Chuộc tội đi.

Dù tôi có muốn làm gì đi nữa, dù tôi có cố gắng làm gì đi nữa, mọi thứ tôi làm đều khiến tình hình trở nên tệ hơn.

Cảm giác như bản thân đang dần bị kéo xuống một đầm lầy không đáy.

Càng chống cự, càng vùng vẫy thì tôi lại càng lún vào sâu hơn.

Và rồi, khi tôi cuối cùng bị lún hẳn xuống vào trong đầm lầy, cuối cùng...

-

-

Tôi bừng tỉnh dậy.

Tôi cảm giác như mình vừa xem một giấc mơ.

Một giấc mơ bị nguyên rủa có cái kết tệ hại.

Khi mở mắt ra, thứ đầu tiên tôi thấy là trần nhà xa lạ.

Trong lúc băng quơ nhìn lên trần nhà, tôi chợt nhận ra có người đang ngồi bên cạnh mình.

[Shun! Anh tỉnh rồi sao!?!]

Khi nhìn về hướng phát ra giọng nói đầy lo lắng đó, tôi thấy Katia.

Như giọng nói của cô ấy, khuôn mặt cô ấy cũng bồn chồn lo lắng, nhưng cũng có một chút mừng rỡ, tất cả trộn lại với nhau.

[Anh có ổn không?]

[À, ừm, mình ổn]

Katia chồm tới gần hỏi tôi như thế, và bị thái độ đó làm áp lực nên tôi cũng trả lời ngay lập tức.

[Thật là mừng quá. Trước đó em có dùng Ma Pháp Chữa Trị bao nhiêu lần anh cũng không tỉnh dậy, em đã lo lắng liệu có khi nào anh mãi mãi không dậy luôn rồi không]

Có vẻ như Katia đã sử dụng Ma Pháp Chữa Trị cho tôi liên tục cả đêm.

Nếu như thế thì hèn gì khuôn mặt cô ấy có vẻ mệt mỏi như vậy.

Vừa nghĩ đến đó, đột nhiên nước mắt chảy xuống từ trên mặt Katia.

[Ế? Oái!?!]

[Em mừng quá. Thật sự mừng quá...]

Thấy Katia bắt đầu khóc như thế, tôi vội vã để làm gì đó nhưng thực sự tôi không biết phải làm gì cả.

[Mình ổn mà. Nhìn đi, mình không có bị sao hết. Được chưa?]

Tôi nghĩ mình an ủi cô ấy không được tốt cho lắm, nhưng thà là tỏ ra ổn còn hơn không làm gì cả.

Thực tế thì, cơ thể của tôi cũng không cảm thấy khó chịu gì.

Không có bị thương ở đâu cả, và cũng không thấy đau đớn gì.

Có lẽ là vì tôi vừa tỉnh dậy, nên ngoài cảm giác chưa tỉnh hẳn thì tôi cơ bản là khỏe như trâu rồi.

Ít ra, cơ thể tôi là thế...

[Anh có ổn thật không vậy? Nhìn mặt anh tái nhợt kìa?]

Katia có vẻ lo lắng hơn thường lệ.

Vừa này cô ấy lại còn khóc nữa, nên có lẽ tình hình tệ hơn tôi tưởng.

Tôi có biết là trong lúc đang bất tỉnh mình có lẽ quẩn quại không ít.

Cộng thêm việc dù có dùng Ma Pháp Chữa Trị nhiều đến mức nào cũng không tỉnh dậy, hơn nữa lại còn nhìn tệ hại đến thế này thì chắc ai cũng phải lo lắng.

[Ừm, mình ổn mà. Nhưng mà, có lẽ là hơi khát nước một chút?]

Tôi chảy mồ hôi rất nhiều, và quần áo tôi đang mặc hút hết mồ hôi, bám dính lên người.

Vì mất nhiều chất lỏng trong người như thế nên cổ họng tôi hơi khô rát.

[A. Vậy, chờ một chút để em lấy nước cho anh]

Katia nhanh chóng đứng dậy chạy đi.

Nhìn bóng lưng cô ấy rời đi như thế, tôi nằm rạp xuống một cách yếu ớt trên giường.

Ở một góc tầm nhìn của tôi, hay nói đúng hơn, là một góc trong trí óc tôi, có một chữ đang lơ lửng ở đó.

Cảm giác không khác gì với lúc sử dụng Giám Định.

Từ lúc tôi thức dậy đến giờ chữ đó đã nổi bật đến mức khó chịu.

Chỉ tập trung nhìn vào chữ đó tôi đã cảm giác muốn bệnh rồi.

Nhưng mà, không như Giám Định, tôi không thể tắt chữ đó đi được.

Chữ đó, là Cấm Kị.

Cố nén cảm giác buồn nôn của mình lại, tôi tập trung vào những nét chữ nổi bật đến xấu xa đó.

Khi làm vậy, những thông tin có trong Cấm Kị được thể hiện thành một bảng danh mục.

『Danh mục Cấm Kị

Sơ lược về Hệ Thống

Chi tiết về toàn bộ mục có trong Hệ Thống

Nhật kí cập nhật.

Tóm tắt điểm chính

Lịch sử luân hồi

Mục đặc biệt n%I=W』

「Oe!」

Chỉ riêng việc mở bảng danh mục ra thì tôi đã thấy muốn ói kinh khủng rồi.

Bên trong đó có một sự đáng tởm khó tả, cứ như bản thân nó là tập trung tất cả mọi thứ ác độc nhất thế giới.

Bỏ qua toàn bộ suy nghĩ hay cảm xúc của bản thân, một cảm giác lạnh lẽo thấu linh hồn tràn đầy cơ thể tôi.

Mặc dù toàn bộ bản năng của tôi đang gào thét bắt tôi phải đóng bảng lựa chọn này lại, nhưng tôi bằng cách nào đó vẫn chịu đựng được.

Cố gượng không ói, tôi mở mục 'Sơ lược về Hệ Thống'.

『Sơ lược về Hệ Thống

Tình hình trước khi Hệ Thống hoạt động

Năng lượng MA

Tình hình sau khi Hệ Thống hoạt động』

Ngay khi tôi vừa mở nó ra, cảm giác muốn ói kinh khủng lại ập tới.

Cứ như tôi nghe được một giọng nói vang lên từ những chữ đó.

--Chúc tội đi.

Ý nghĩ đó đập thẳng vào trong đầu tôi như một lời nguyền.

Phải cố gắng hết sức tôi mới miễn cưỡng mặc kệ được những suy nghĩ làm tôi cảm giác muốn ói và ghê tởm đó.

Vô tình và cố tình mặc kệ một thứ ngay trước mặt mình là hết sức khác nhau.

Thế nhưng, tôi có cảm giác nếu không làm vậy thì tôi sẽ phát điên mất.

Nói thật lòng, tôi không muốn nhìn nó thêm chút nào nữa.

Nhưng mà, tôi phải làm thế.

Vì tôi phải xác nhận liệu giấc mơ của mình có phải là thật hay không.

Giấc mơ tôi vừa có, giống như một truyền thuyết bị nguyên rủa.

Thay vì mơ từ góc nhìn của một người nào đó, thì tôi quan sát giấc mơ từ góc nhìn chung cuộc, như đang nghe kể về truyền thuyết quá khứ của thế giới này.

Đây chỉ là trực giác thôi, nhưng tôi cảm giác nó không giống với Cấm Kị.

Một người nào đó có lẽ đã cố tình cho tôi thấy giấc mơ đó.

Tạm thời tôi sẽ bỏ qua không nghĩ về việc đó là ai.

Dù sao đi nữa, tôi phải xác nhận điều này.

Cố gượng cơ thể gần như đang run rẩy của mình, tôi xem qua từng mục một.

"Tình hình trước khi Hệ Thống hoạt động, Năng lượng MA, Tình hình sau khi Hệ Thống hoạt động"

Ở đây ghi gần như là giống hệt với giấc mơ của tôi.

Trước khi Hệ Thống hoạt động, hành tinh này không khác Trái Đất là mấy.

Nhưng mà, có ghi chú nói rằng có tồn tại một sinh vật mà Trái Đất không có, loài Rồng.

Không có chút cảm xúc nào, những bài viết có cảm giác như chỉ ở đó liệt kê ra những sự thật một cách máy móc.

Nhưng mà, trong lúc đọc những bài viết đó, ý nghĩ kia lại quay về, như muốn đánh thẳng vào trong lòng tôi.

--Chuộc tội đi.

Cố gắng mặc kệ nó, tôi tiếp tục đọc.

Một loại năng lượng kì lạ gọi là MA đã được Nhân Loại phát hiện, và rồi họ bắt đầu sử dụng nó.

Mà không biết rằng đó chính là bản thân sức sống của hành tinh, và rằng càng sử dụng nó sẽ càng khiến tuổi thọ hành tinh giảm đi đáng kể.

Điều đó gây ra sự giận dữ của loài Rồng, khiến chúng bắt đầu tiêu diệt Nhân Loại.

Người đã bảo vệ Nhân Loại khỏi loài Rồng là Nữ Thần Sariel.

Nhưng mà cuối cùng loài Rồng bỏ cuộc, mặc kệ cả hành tinh và Nhân Loại rồi rời đi.

Kết quả là, sau khi sử dụng hết năng lượng MA, thời gian bắt đầu đếm ngược đến lúc hành tinh bị hủy diệt.

Nhân Loại đã không tỏ ra cảm kích về việc được cứu, ngược lại còn muốn hi sinh Nữ Thần Sariel để hồi sinh lại hành tinh.

Điều này khiến Admin Gyurieistodiez phần nộ.

Để cứu Nữ Thần Sariel, ông ta đã cho Hệ Thống bắt đầu hoạt động.

Điều này là để vừa giữ cho cô ấy còn sống, vừa thực hiện được ước nguyện cao cả của Nữ Thần Sariel.

Khi đọc đến đó, Katia đã quay trở lại, tay cầm một cốc nước và một bình nước.

[Shun!? Mặt cậu trắng bệch như ma kìa!?!]

Mặt tôi thực sự nhìn tệ đến thế sao?

Katia vội vã chạy đến bên cạnh tôi, để cái ly và bình nước xuống rồi sử dụng Ma Pháp Chữa Trị bằng cách đặt tay lên trán tôi.

Vì tôi đang bị mệt mỏi về tâm lí chứ không phải bị thương gì, nên cố gắng dùng Ma Pháp Chữa Trị cũng không có tác dụng.

Nhưng mà, việc Katia lo lắng cho tôi như thế có khiến cho tinh thần đang hỗn loạn của tôi bình tĩnh lại phần nào.

[Cảm ơn, mình thấy khá hơn rồi]

Mặc dù tôi thật lòng nói như thế, có lẽ Katia không thực sự tin tưởng nên vẫn nhìn tôi một cách lo lắng.

Bởi vì tôi đã chảy mồ hôi nhiều hơn nữa, nên giờ tôi còn thấy khát nước hơn.

Vươn tay ra tôi định cầm lấy ly nước Katia mang đến.

Nhưng chưa kịp cầm ly nước thì Katia đã cầm nó, đổ nước vào rồi đưa nó đến miệng tôi.

Cô ấy đang cố bắt tôi uống sao?

Vì tôi không có bệnh thật nên thể này có hơi mắc cỡ một chút.

[M-mình tự uống được mà]

[Không, uống liền đi!]

Chịu thua thái độ dử dằn đó của Katia, tôi uống một hơi.

Dòng nước mát lạnh chảy xuống cổ họng khô khốc của tôi.

Và rồi chỉ trong chốc lát, tôi đã uống hết ly nước, có lẽ nhận ra tôi chưa thỏa mãn, Katia nhanh chóng đổ đầy một ly nữa.

Sau khi uống hết ly thứ hai cuối cùng tôi cũng được thở một tí.

Trong lúc uống nước, tôi vẫn đang xem danh mục Cẩm Kị.

Nói chung thì, chi tiết trong đó đều giống với giấc mơ của tôi.

Có nhiều phần còn thiếu trong Cẩm Kị, ví dụ như tên của Potimas không xuất hiện, và việc loài Rồng đã cướp năng lượng MA.

Nhưng mà, những chi tiết khác cơ bản là giống hệt với giấc mơ.

Tôi đóng phần "Sơ lược về Hệ Thống" lại.

Tôi còn muốn xem những phần khác nữa, nhưng hiện tại tôi nghĩ ý chí của mình không chịu nổi.

Khi tôi ngó sơ qua những danh mục khác, phần "Chi tiết về toàn bộ mục có trong Hệ Thống" chứa nhiều thông tin đến mức chỉ nhìn mà tôi thấy muốn bệnh rồi.

Chỉ riêng việc đọc từng mục đã là khó rồi, nhưng mỗi chữ tôi đọc lại càng cảm giác đầu óc mình bị dồn ép hơn, nên tôi không nghĩ mình sẽ đủ sức đọc hết trong tương lai gần.

Tôi bỏ cuộc rồi nhìn qua "Nhật kí cập nhật", nhưng trong đó cũng chứa một số lượng chữ kinh khủng không kém.

Lúc đó thì ý chí tôi chịu không nổi nữa nên bỏ cuộc luôn.

Tôi đóng danh mục Cấm Kị lại.

Dù đã đóng nhưng chữ Cấm Kị vẫn không biến mất khỏi một góc trong đầu tôi.

Và rồi, ý nghĩ kia cứ thế tiếp tục trào ra từ đó.

So với lúc mở danh mục ra thì thế này không quá tệ, nhưng nghĩ đến việc chuyện này sẽ tiếp diễn mãi mãi thì tôi cảm giác muốn bệnh hơn.

Thở ra một hơi dài, tôi nhắc mình lên rời khỏi giường.

[Shun, anh còn phải nghỉ ngơi]

[Không, mình phải đi đến đó]

Ở dưới lầu khá là xôn xao được một lúc rồi.

Có vẻ như đây là tầng hai của một căn nhà nào đó.

Như có ai đó dẫn dắt, tôi rời khỏi phòng, rồi bước xuống cầu thang.

Katia cũng đi theo sau lưng tôi.

Lúc bước xuống dưới cùng bậc thang, tôi thấy một người tôi đã gặp ngay trước khi mình bất tỉnh.

[Về chuyện đó, có thể kể cho tôi nghe chi tiết được không?]

Phản ứng lại lời nói đó, cô gái màu trắng quay lại nhìn tôi.

Nhiều tròng mắt nhìn thẳng vào tôi cùng lúc.

Những tròng mắt đã giết Julius-nii-sama.

Cấm Kị LV10

Cung cấp thông tin(nhưng không phải chỉ có thế).

Những thông tin rõ ràng không chính xác, là cố tình bị bỏ ra để thỏa mãn ý thích của D-sama.

Bài viết được viết để người đọc có cảm tưởng Nhân Loại cơ bản là những kẻ có tội chính.

Hơn nữa, chỉ riêng việc nhìn vào chữ viết sẽ gây nên cảm giác tội lỗi tấn công trực tiếp tinh thần người đọc.

Khi một thứ như thế cứ nằm trong đầu từ sáng đến tối, thậm chí một người tương đối hiền lành như Shiro-san cũng sẽ nổi giận.

Chi tiết về những mục khác sẽ từ từ xuất hiện.

Shun mơ thấy một giấc mơ.

Ai là người cho cậu ta thấy?

TN: Katia và Shun nói chuyện với nhau xưng hô như thế là vì trans đã dịch, nhưng bản raw tiếng Nhật thì không sử dụng danh từ xưng hô nói lên

giới tính của người nói chuyện, Shun cũng không dùng từ ngữ gì để chỉ rõ cậu ta coi Katia là nam hay nữ, trans chỉ dịch theo đúng cảm tưởng của bản thân khi đọc.

Phần cuối cùng về Cấm Kị, có cảm giác như không phải là ghi chú của tác giả, vì tác giả không dùng "-sama" hay "-san" khi nói về nhân vật của mình.

Theo như lời Shun thì cậu ta biết về Potimas với việc Rồng cướp năng lượng MA, tức là nguyên cái Arc quá khứ rất có thể là cái "giấc mơ" của Shun

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 306: Gặp Mặt

Mặt cậu ta tái nhợt, nhưng, Yamada-kun vẫn bước từng bước vững vàng tới trước.

Có lẽ tôi nên nói không hổ danh là người có Skill "Sự Bảo Hộ Thần Thánh của Thiên Đường", vì Yamada-kun xuất hiện ngay đúng lúc tốt nhất cho cậu ta và lúc tệ nhất cho tôi.

Ài, chuẩn bị rắc rối hơn nữa rồi đây.

[Đã lâu rồi nhỉ, Wakaba-sa...n?]

Yamada-kun vừa nhìn tôi vừa nói.

Tại sao lại nói như thế đang hỏi vậy?

Mới đầu cậu ta lừa tôi rất dữ, nhưng bây giờ vẻ mặt cậu ta lại đổi thành nghi ngờ.

Có gì trên mặt tôi kì lạ sao?

À thì, ừm đúng là mắt tôi có hơi nhiều tròng một tí.

[Mà, bỏ qua chuyện đó. Quan trọng hơn, tôi muốn được tham dự vào cuộc nói chuyện này. Tôi có quyền làm vậy, đúng không?]

Sau khi tự mình lắc đầu một chút, cậu ta hỏi như thế.

Tôi không biết là gì, nhưng có vẻ cậu ta đang thấy gì đó khó hiểu.

Mà, nếu cậu ta ở đây rồi thì coi như đành vậy.

Tôi dĩ nhiên có thể cứ thế đuổi cậu ta đi được, nhưng làm vậy thì càng phiền phức hơn nữa.

Với lại, ngay lúc Yamada-kun xuất hiện thì tình hình đằng nào cũng trở nên phiền phức rồi.

[Tùy cậu, cứ thoải mái đi]

Vì đằng nào cũng đã rồi nên tôi xác nhận một cách nửa vờ.

Cũng như tỏ thái độ "cậu không được chào đón ở đây" cho cậu ta.

[Cảm ơn]

Vậy mà, cậu ta vẫn không để ý chuyện đó, hay nói đúng hơn Yamada-kun quyết định coi đó như một lời thách thức mà tới luôn.

Ooshima-kun đột nhiên bước đi, lấy ghế cho Yamada-kun.

Yamada-kun ngồi xuống ghế, cảm ơn Ooshima-kun, rồi Ooshima-kun cũng tự mình lấy ghế ngồi xuống bên cạnh Yamada-kun.

Sao thế nhỉ?

Sao tự nhiên mấy đứa con gái thấy cảnh đó lại phản ứng nhẹ "Ô hô~ " nhỉ?

Sau khi Yamada-kun ngồi xuống, cậu ta bắt đầu quan sát xung quanh.

Ánh mắt cậu ta dừng lại ở một vài chỗ, rồi cuối cùng nhìn lại về tôi.

Hừm, chắc.

Đành thế.

[Quân Đoàn Mười, hiện thân]

Nghe lệnh của tôi, rất nhiều người mặc đồ trắng đột nhiên xuất hiện trong phòng.

Đa số người luân hồi thấy cảnh đó thì bị sốc.

Những người mặc đồ trắng này, là binh lính của Quân Đoàn mười do tôi lãnh đạo trong đội quân Ma Vương.

Họ là những người đặc biệt giỏi làm gián điệp mà tôi đã đặc biệt ra lệnh canh chừng những người luân hồi.

Yamada-kun có vẻ là có thể phát hiện ra họ có mặt ở đây, vì cậu ta đã dừng mắt lại ở những nơi họ đang ẩn núp khi nhìn quanh phòng.

Ồ, nhưng lại thì hình như Felmina-chan cũng nằm trong số họ kìa.

Này, cô là đoàn phó của Quân Đoàn Mười đó, sao lại ở đây làm việc lật vật thế này?

Có lẽ Felmina-chan nhận ra tôi đang tò mò chuyện gì, nên trên trán cô bé nổi gân xanh lên vì giận.

À thực ra không phải là có gân xanh nổi lên thật, chỉ là cảm giác như thế.

Có cảm giác như cô bé đang muốn nói là "tại vì cô đã đi ngủ chứ gì nữa!"

Ừm, tôi thực sự xin lỗi vì chuyện đó.

[Giải tán đi. Cho đến khi ta có lệnh mới, hãy nghỉ ngơi]

Theo đúng mệnh lệnh của tôi, những người mặc đồ trắng biến mất ngay tại chỗ không phát ra tiếng động gì.

Tôi có thể nghe ai đó lẩm bẩm "ninja"

Ừm, nói thật thì tôi nghĩ thuộc hạ của mình trong Quân Đoàn Mười làm ninja còn tốt hơn Kusama-kun nữa.

A, trong số những người mặc đồ trắng đã rời đi, riêng Felmina-chan là đi lên tầng ba.

Nhắc mới nhớ, Hasebe-san đang bối rối nên lúc trước bị ép phải ngủ ở đó đúng không nhỉ.

Đúng là cần có người canh chừng cô ấy thật.

Tôi thì nghĩ để một người cấp sĩ quan như Felmina-chan làm chuyện đó thì có hơi sai, nhưng tôi sẽ không nói gì.

[Họ là ai?]

Yamada-kun hỏi như thế với một vẻ mặt hơi trầm xuống.

[Họ là binh lính của Quân Đoàn Mười thuộc đội quân Ma Vương. Tôi đã giao cho họ nhiệm vụ bảo vệ và hộ tống cho những người luân hồi]

Nghe thế, những người luân hồi bắt đầu xôn xao lại.

Ừm, dĩ nhiên rồi, vì họ ngồi kế bên suốt thời gian qua mà không ai nhận ra hết mà.

Thực ra, hình như có Tagawa-kun và Kushitani-san là nhận ra thôi nhỉ?

Tôi cứ tưởng Sensei cũng sẽ nhận ra, nhưng với vẻ mặt ngạc nhiên đó có vẻ cô ấy không phát hiện thật.

[Vậy họ là tinh anh của Đội Quân Ma Vương rồi nhỉ]

Không, là lính tráng bình thường thôi mà.

À, không, thực ra, nhờ khóa huấn luyện kiểu Sparta của tôi mà họ mạnh hơn hẳn bất kì binh lính nào khác trong đội quân, nên gọi họ là tinh anh cũng không có gì sai nhỉ?

Mà, dù có gọi khác thì công việc cũng không khác mấy.

Là lính tráng bình thường thôi, lính tráng bình thường.

Yamada-kun nhìn có vẻ không ổn cho lắm.

Có lẽ cậu ta đang cân nhắc sự khác biệt về sức mạnh giữa họ và cậu ta, khi thấy cách di chuyển của đám mặc đồ trắng kia.

Làm Anh Hùng, sức mạnh của Yamada-kun thì, ít ra hơn hẳn những người bình thường.

Nhưng mà dù có gọi cậu ta là mạnh đi nữa, cũng chỉ là mạnh theo nghĩa bình thường mà thôi.

So với tôi và Ma Vương trước kia thì cậu ta còn thua rất xa, hơn nữa còn không đánh lại cả bé Vampire và Oni-kun đang ở đây nữa.

Nếu không cẩn thận mà nói thì, cái bọn đồ trắng lúc này thậm chí còn có thể đánh bại cậu ta, cộng thêm một chút may mắn.

Một đối một, tôi nghĩ họ không thắng nổi, nhưng hai người thì có thể được bằng cách này hoặc cách khác.

Chỉ ở mức như thế.

Nói chứ, vì có Skill tiện lợi là "Sự Bảo Hộ Thần Thánh của Thiên Đường" nên tôi nghĩ cậu ta có thể làm được nhiều hơn những gì chỉ số và

Skill cậu ta cho phép một chút.

「Vậy rồi sao? Cô đã sử dụng Yuugo, Natsume làm mồi nhử để xâm lược nơi này. Để làm gì?」

Yamada-kun hỏi thẳng tôi như thế.

Ừ, ừm.

Vậy là cậu ta hỏi trực tiếp chuyện đó luôn à.

Tôi liếc mắt qua nhìn Sensei.

Tôi biết quá rõ mà.

Rằng đây không phải là một chủ đề tôi có thể né tránh.

Nhưng mà, nếu tôi nói về chuyện này thì vị trí của Sensei sẽ từ tị thành tệ hơn.

Ừm, nhưng tôi cũng không né tránh được.

「Thủ lĩnh của bọn Elf, Potimas Hyphenath, là kẻ thù của cả thế giới. Bản thân sự tồn tại của hắn gây hại cho thế giới, và để có thể tiêu diệt hắn, quân đội Ma Vương và Thánh Ngôn Giáo đã cùng nhau hợp tác, dẫn đến cuộc tấn công lần này」

Nghe những lời của tôi, Sensei há hốc mồm vì ngạc nhiên.

Khuôn mặt của cô ấy nói rõ rằng cô ấy không thể hiểu những lời tôi nói.

Ngược lại, Yamada-kun có vẻ khá bình tĩnh khi nghe tôi trả lời.

Bên cạnh cậu ta, Ooshima-kun một nửa bất ngờ, một nửa suy tư, với một vẻ mặt hơi trầm xuống, nên có vẻ cô ấy trước đó không biết về Potimas.

「Trước hết, tộc Elf ở thế giới này là những kẻ đã đe dọa thế giới từ rất lâu trước kia rồi. Mặt ngoài thì bọn Elf hành động để ngăn hiềm khích giữa Nhân Loại và Quỷ lại, để có thể đạt đến hòa bình thế giới thực sự, nhưng đó không là gì ngoài lớp vỏ bọc che đậy sự thật. Bọn chúng thực ra đang bí mật lạm dụng chính nguồn sống của hành tinh này, là một mối đe dọa rút ngắn tuổi thọ của hành tinh. Một số ít người biết về sự thật đã từng cảnh cáo Potimas Hyphenath, nhưng những lời cảnh cáo đó bị bỏ ngoài tai. Cuối cùng, khi sự sống của hành tinh đạt đến mức trí mạng như hiện tại thì mới phải áp dụng biện pháp mạnh là cuộc chiến dẫn đến tình trạng hiện tại」

Đột nhiên phải đối mặt với sự thật vĩ mô như thế, những người luân hồi trở nên xôn xao.

「Khoan đã! Nếu những gì cô nói là sự thật, vậy chuyện gì đang xảy ra với hành tinh này?」

Kudou-san thiếu điều đứng bật dậy dò hỏi tôi chuyện đó.

Tận mắt thấy là tin tưởng.

Tôi sử dụng Ma Thuật, chiếu lên hình ảnh của hành tinh hiện tại từ vũ trụ.

Từ trên nhìn xuống là một mô hình 3D của hành tinh, nhìn gần giống một quả địa cầu.

Chỉ khác một chút, là quả địa cầu chỉ còn một nửa, đang vỡ nát.

「Đây là tình trạng hiện tại của hành tinh này」

Câm lặng.

Đó là phản ứng chính của mọi người.

Trừ bé Vampire và Oni-kun đã biết từ trước, có vẻ hình ảnh này mang lại đã kích rất lớn.

Tôi có thể nghe những lời như là "không thể nào" hay "thật không thể tin được".

Yamada-kun cũng không là ngoại lệ, ánh mắt cậu ta trợn to dán thẳng lên hình ảnh đó.

[Đây không thể là thật được, đúng không?]

Ngay cả Kudou-san luôn bình tĩnh và trầm tính cũng run rẩy khi nhìn hình ảnh đó.

[Hoàn toàn là sự thật. Tôi có thể cho cô thấy nó trực tiếp nếu muốn?]

Không ai chấp nhận lời mời của tôi.

Dĩ nhiên không ai nghĩ đến việc đi đến một nơi âm đạm như thế.

Mà, chỉ cần tôi sử dụng lá chắn thì cũng sẽ không có gì xảy ra, nhưng dĩ nhiên không ai biết chuyện đó.

Mọi người ai cũng đang bị choáng.

Đây là lúc tôi nên giải thích chính xác họ đã rơi vào tình trạng như thế nào.

Và rồi, trong lúc tôi chỉ cho họ thấy Đế Quốc nằm ở đâu, và về việc hành tinh còn tồn tại suốt thời gian qua như thế nào, có vẻ khả năng suy nghĩ của họ đã bị dừng lại hoàn toàn.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 307: Phát Nổ

Những người luân hồi cứ thế nhìn hình ảnh đó một cách mê mẩn.

Người đầu tiên hồi phục lại là... Kudou-san.

「Này, nếu hình ảnh này là thật thì, hành tinh này còn tồn tại được bao lâu nữa?」

Nghe câu hỏi của Kudou-san, những người luân hồi ai cũng chột giật mình.

Ừm, bình thường nếu đột nhiên bị nói cho biết những việc này thì trong vài ngày tới hành tinh sẽ sụp đổ cũng không có gì lạ, và dĩ nhiên ai cũng sẽ lo lắng về "ngày tận thế" kia.

「Đừng lo lắng. Tạm thời thì tình hình sẽ không nhanh chóng đến mức hành tinh sụp đổ trong cuộc đời của mọi người」

Nếu tôi tính toán không sai, nếu mọi thứ cứ tiếp tục thế này thì hành tinh sẽ không bao giờ sụp đổ.

Ít ra, nó sẽ đủ lâu để những người luân hồi ở đây sống đến già.

Mặc dù tôi không đảm bảo được chuyện đó cho Sensei là một Elf có tuổi thọ rất dài.

Nói ngắn gọn thì, biến số lớn nhất là Potimas tiêu dùng hoang phí năng lượng đã bị loại bỏ rồi, nên hành tinh sẽ từ từ được hồi phục.

Đúng là, chỉ cần cho đủ thời gian thì hành tinh sẽ hồi phục.

Nhưng mà, làm được như vậy sẽ cần hi sinh một thứ.

Đó là Lỗi hiện tại của Hệ Thống - Nữ Thần Sarial.

Sarial đã đến bờ vực bị Hệ Thống ép khô vì sử dụng quá nhiều rồi.

Không thể nào cô ta lại chịu đựng lâu đến thế nổi.

Hơn nữa, mức độ tiêu hao linh hồn của Nhân Loại trên thế giới này đã sắp đến mức nguy hiểm.

Lí do tộc Quỷ đang gặp phải tình trạng giảm tỉ lệ sinh đẻ là vì họ không còn luân hồi được nữa vì linh hồn tiêu hao quá độ.

Những linh hồn bị ép phải luân hồi liên tục quá nhiều sẽ bị ăn mòn - bị hủy hoại.

Nếu linh hồn bị cưỡng ép luân hồi trong tình trạng như thế, nó sẽ sụp đổ.

Nếu vậy thì linh hồn đó sẽ không bao giờ luân hồi được nữa.

Kuro đã cách ly những người có dấu hiệu linh hồn bị hủy hoại ra một khu vực riêng, nhưng Oni-kun đã đến tiêu diệt nơi đó rồi.

Hơn nữa, cách xử lí đó không giải quyết được vấn đề gốc rễ.

Việc Kuro đã làm chỉ là tránh cho Nhân Loại ở đó không tăng Skill hết mức có thể, giống như những gì Potimas đã làm với những người luân hồi.

Làm thế thì linh hồn trong cuộc đời của mình sẽ không thêm được gì để Hệ Thống lấy đi.

Bởi vì mỗi Skill có được đều tăng thêm áp lực cho linh hồn.

Điều đó không gây hại gì một linh hồn khỏe mạnh, nhưng mà với một linh hồn đã bị tiêu hao thì không chịu nổi áp lực đó.

Thế nhưng, ngăn cản không tăng Skill như thế không khiến cho linh hồn hồi phục được chút nào cả.

Điều đó giống như làm chậm tiến trình của một căn bệnh hơn là chữa bệnh.

Muốn cho một linh hồn bị hủy hoại hồi phục thì chỉ có cách ngăn cản linh hồn đó luân hồi trong một thời gian để nó nghỉ ngơi mà thôi.

Và, khi số lượng linh hồn đang nghỉ ngơi tăng lên thì tỉ lệ sinh đẻ giảm xuống.

Kết quả - dân số thế giới ngày càng giảm.

Vì Nhân Loại có tổng dân số cao hơn nhiều so với Quỷ nên điều đó chưa hiển nhiên.

Nhưng mà để đủ lâu thì họ sẽ bắt đầu nhận ra điều đó.

Dân số càng giảm thì tốc độ hồi phục hành tinh càng giảm, thế rồi chờ đủ lâu thì linh hồn sẽ lại bị ăn mòn tiếp.

Hành tinh sẽ hồi phục xong trước, hay là linh hồn sẽ bị hủy hoại đến giới hạn trước?

Tình hình sau một thời gian cuối cùng sẽ biến thành một cuộc đua xe gà như thế. (TN: trans không rõ từ này có trong tiếng việt không, nhưng

"chicken race" là một từ dùng để chỉ việc hai chiếc xe tăng hết tốc lực mà đâm vào nhau, xe nào "gà" hơn hay là nhát hơn sẽ bẻ lái hay giảm tốc trước và thua, nhưng nếu không ai chịu thua thì hai xe sẽ tông nhau mà cùng thua)

Mà, điều đó thì không liên quan gì đến những người luân hồi.

Khi những người luân hồi ở đây kết thúc vòng đời họ sẽ không đi vào vòng luân hồi của thế giới này mà sẽ trở về vòng luân hồi tự nhiên.

Họ không cần phải lo lắng về một tương lai xa xôi như thế.

[Cô đang ám chỉ rằng điều đó chỉ là trong thời hiện tại, vậy nghĩa là đến đời con cháu của chúng tôi sẽ gặp nguy cơ đó sao?]

Câu hỏi của Kudou-san khá là bất ngờ với tôi.

Con cái sao?

Tôi bất giác đưa mắt nhìn bụng của Kudou-san, khi cô ấy nhận ra điều đó thì cô ấy vội vã giải thích.

[Dĩ nhiên tôi không phải đang có bầu. Nhưng tôi muốn hỏi cho tương lai]

À.

Hiểu rồi, hiểu rồi.

Con cái sao...

Tôi chưa nghĩ đến việc đó chút nào.

Có lẽ đó là lỗi do tôi suy nghĩ chưa thấu, hoặc cũng có thể là khác biệt về góc nhìn thôi?

Theo như tôi thấy, đi mà có con ở thế giới này không khác gì bị điên cả.

Vốn dĩ, tôi chưa từng nghĩ đến việc có con cái bao giờ.

Bọn nhóc của tôi?

Mấy đứa nó, ừm, không hẳn là con cái của tôi, là trường hợp đặc biệt đúng hơn.

Nói cho cùng, có con ở thế giới này đồng nghĩa với việc ai đó vừa được sinh ra lần nữa.

Sinh ra một ai đó từ trong bụng mình, là sinh ra cơ thể cho linh hồn của người khác.

Điều đó không chỉ giới hạn trong hành tinh này, nhưng trên hành tinh này thì, linh hồn của người do mình sinh ra rất có thể là linh hồn của một người mình đã biết trong đời.

Nếu xui xẻo mà nói, thậm chí có thể là linh hồn của một người chính tay mình đã giết.

Nếu biết sự thật, vậy liệu có còn ai muốn có con không?

Bởi vì thế, tôi nghĩ đó là lí do Giáo hoàng của Thánh Ngôn Giáo đã khiến thế giới quên đi sự thật kia.

Sự thật rằng họ không khác gì những công cụ, sinh ra để tích lũy năng lượng, liên tục luân hồi chỉ để chuộc lại tội lỗi của mình.

Họ sẽ làm gì khi biết điều đó?

Tự sát sao?

Ừ thì có thể làm vậy.

Nhưng mà dù có tự sát cũng sẽ chỉ luân hồi lần nữa.

Nếu vậy làm sao mới có thể thoát khỏi địa ngục này?

Cống hiến bản thân.

Cống hiến tất cả mọi thứ, chính sự tồn tại của mình, linh hồn của mình.

Tôi sẽ không bao giờ cân nhắc chuyện đó, nhưng với Nhân Loại cảm giác được bản thân bị trói buộc, muốn biến mất vĩnh viễn thì điều đó là một lựa chọn hết sức có lí.

Nếu vậy, số năng lượng lấy được từ mỗi người cống hiến bản thân sẽ rất ít.

Dĩ nhiên lượng năng lượng lấy được ngay lúc đó thì nhiều hơn bình thường, nhưng so với bị kẹt lâu dài trong địa ngục luân hồi thì nó ít đến tội.

Việc Nhân Loại đã quên mất sự thật không phải là xui xẻo gì, mà là bởi vì họ buộc phải quên đi.

Nhưng, nếu tôi nói về chuyện đó bây giờ thì chuyện gì sẽ xảy ra?

Nếu họ biết chuyện đó thì có lẽ họ sẽ không thể nào lập gia đình một cách vui vẻ được.

[Ít nhất mà nói, hành tinh này sẽ không sụp đổ trong tương lai gần. Vốn dĩ, việc chúng tôi tấn công Potimas chính là để ngăn sự sụp đổ. Không còn Potimas nữa, thì hành tinh sẽ ngừng sụp đổ, và rồi từ từ nó sẽ hồi phục]

Tôi không nói dối.

Chỉ là trước khi chuyện đó xảy ra tôi sẽ làm đủ thứ chuyện khác nữa.

Tôi không động gì đến việc có con hay gì đó.

Bởi vì nói đến đó sẽ không được gì ngoài sự hỗn loạn.

Có nhiều thứ trên thế giới này "thà không biết thì tốt hơn".

Ừ, nhưng mà vì tỉ lệ sinh ngày càng thấp nên đừng có hi vọng có con cái dễ dàng.

Hơn nữa, cô có người yêu chưa mà đã hỏi rồi?

["Potimas" là người đã bắt giữ chúng tôi phải không?]

Kudou-san đưa tay lên trán mà hỏi tôi.

Cô ấy đang không nhìn tôi, mà là Sensei.

Trong trường hợp của Sensei thì, cô ấy không phủ nhận rằng họ đã bị bắt giữ, nói đúng hơn cô ấy đang mơ màng, như rằng đầu óc không còn suy nghĩ được gì nữa, trắng bốt rồi.

Có lẽ mọi chuyện quá mức chịu đựng nên cô ấy không thể suy nghĩ nổi nữa.

Nhưng mà, Sensei là một người mạnh mẽ mà, nên tôi tin cô ấy sẽ ổn thôi. (TN: Sai, sai quá sai)

Tôi thay đổi hình chiếu.

Từ hình ảnh cho thấy tình trạng hiện tại của hành tinh, tôi đổi nó thành hình ảnh ghi lại của cuộc chiến vừa rồi.

Trong đó vô số nhím biển và kim tự tháp đang bay lơ lửng trên bầu trời phía trên khu rừng.

Ngoài ra còn nhiều bóng dáng của các chiến binh máy móc đang bước đi trong rừng nữa.

Là những hình ảnh như khoa học viễn tưởng không phù hợp chút nào với thế giới giả tưởng này.

[Potimas muốn năng lượng là để có thể hoạt động những vũ khí này. Bản thân năng lượng chính là sức sống của hành tinh. Lí do hành tinh hiện tại gặp phải tình trạng này chính là vì hã đã lạm dụng năng lượng đó]

Tôi chắc chắn những hình ảnh này chưa từng xuất hiện trên thế giới này, hoặc thậm chí trên màn ảnh ở thế giới kia.

Những người luân hồi ai cũng chăm chú quan sát chúng.

[Lí do Potimas đã tập trung nhiều người luân hồi như thế, là bởi vì hã muốn có được sức mạnh độc đáo mà những người luân hồi sở hữu, dự định sử dụng nó để làm điều tệ hại nào đó]

Thực tế thì hã định bỏ hết người luân hồi vào trong một cái "máy trộn" nhằm thỏa mãn mục đích có được sự bất tử bất lão, nhưng tôi không muốn họ nghe cái câu chuyện tựa như phim hạng B đó, nên tôi không nói. (TN: bản gốc là "splatter film", là mấy cái phim mà hơn 90% nhân vật bao gồm diễn viên quần chúng và diễn viên chính bị giết cho xịt máu me tùm lum văng khắp nơi)

Vốn dĩ, nói về "bất tử bất lão" có ích gì chứ?

Đa số người nghe thế sẽ chỉ cười một cách chế nhạo thôi.

Nếu tôi thực sự nói rằng "hã làm toàn bộ mọi thứ kinh khủng đó bởi vì hã thực sự nghiêm túc 100% về việc có được sự bất tử bất lão" thì tôi sẽ bị họ cho rằng mình đang nói nhảm này giờ hơn là nói thật.

[Nghĩa là sao? Chúng tôi bị bắt cóc rồi bắt giữ để bị lợi dụng?]

[Đúng]

Tôi gật đầu xác nhận câu hỏi thẳng thừng đó của Kudou-san.

Đằng nào thì đó cũng là sự thật.

「Khô, lẽ, vậ, ối, tô, tô ,thậ ,sự ,sự?」

Hừm?

Ê?

Khi quay qua nhìn người đã nói những lời vô nghĩa đó, tôi thấy Sensei đã té khỏi ghế của mình, cơ thể co giật.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 308: Những Gì Cô Ấy Đã Làm Được

[Sensei! Cô bị sao vậy, sensei!]

Người đầu tiên hành động là Yamada-kun.

Cậu ta ngay lập tức chạy đến chỗ Sensei ngã từ trên ghế mình xuống rồi kiểm tra tình hình của cô ấy.

Sensei đang mở to hai mắt ra mà khóc, hơi thở thì đứt quãng và nặng nề còn cơ thể của cô ấy co giật liên tục.

Cô ấy vẫn cố gắng hít thở, nhưng với dạng đang quẫn quại như thế này có lẽ cô ấy đang hít thở mạnh chẳng? (TN: từ này thuộc y học nên trans tìm không ra cách dịch chính xác, cơ bản là hít thở liên tục tốc độ cao, khiến cho cơ thể bị thiếu CO₂, dư oxi- ai xem no game no life rồi sẽ biết bị dư oxi sẽ bị ntn)

Sensei đang nằm dưới đất nên Yamada-kun nâng nửa người trên cô ấy lên bằng một tay, rồi dùng Ma Pháp Chữa Trị.

Nhưng mà, Ma Pháp Chữa Trị ở thế giới này không làm gì ngoài hồi phục lại các tế bào bị thương nên nó không thể chữa bệnh thực sự được.

Mặc dù tôi không biết hít thở mạnh có được tính là bệnh không, nhưng tôi biết Ma Pháp Chữa Trị không thể làm gì nó được.

[Tránh ra]

Vì Yamada-kun không làm gì ngoài cố gắng sử dụng Ma Pháp Chữa Trị, nên tôi đẩy cậu ta ra rồi nhìn thẳng vào mắt Sensei.

Sau đó, tôi kích hoạt Ma Nhãn của mình.

Nhưng khiến chúng có hiệu quả ngược lại so với bình thường.

Ma Nhãn của tôi bình thường có tác dụng khiến bất kì ai thấy nó cảm giác sợ hãi.

Nghĩa là nó trực tiếp ảnh hưởng tâm lí của đối phương.

Tôi chưa làm thế này bao giờ, nhưng nếu có thể khiến đối phương sợ hãi, thì nó cũng có thể khiến họ yên bình được nữa.

Khi tôi dùng Ma Nhãn nhìn trực tiếp vào trong mắt Sensei, cơ thể cô ấy co giật mãnh liệt.

Nhưng mà sau đó sự co giật gần như ngừng lại hoàn toàn.

Chỉ là, cô ấy vẫn đang khó thở và vẫn có những cơn co giật nhỏ.

[Sensei, hãy bình tĩnh lại và hít vào thật sâu]

Để tâm lí Sensei không bị ảnh hưởng quá mức, tôi nhẹ nhàng và êm dịu nói với cô ấy như vậy.

Nghe theo lời tôi, Sensei hít vào một hơi.

[Cứ thế, không cần vội vàng, xin hãy thở ra thật chậm]

Khiến lời nói dễ hiểu, như đang hướng dẫn người khác, nhưng vẫn giữ giọng êm dịu, tôi nói rõ ràng từng lời một.

[Hít vào, thở ra, hít vào, thở ra]

Cứ hít thở sâu chậm rãi như thế, từng chút từng chút một Sensei dần tốt hơn.

Trong lúc đó tôi vẫn nắm thật chặt tay của Sensei.

Mặc dù cô ấy đã hít ra bình thường lại được, nhưng dòng nước mắt chảy xuống má cô ấy thì không ngừng.

Hơn nữa, có lẽ vì cô ấy khóc không hề ít, nên đôi khi vẫn có những cơn co giật như đang nấc cục.

Gương mặt cô ấy lúc nào dính đầy nước mắt và nước mũi.

Tôi dùng ống tay áo lau bớt đi.

Nhưng vừa lau xong thì nó lại dính đầy lần nữa.

Cứ thế một lúc, Sensei chỉ nằm đó khóc.

Vì Sensei là một Elf nên cơ thể của cô ấy phát triển rất chậm, nên so với những người luân hồi khác cô ấy nhìn trẻ hơn rất nhiều.

Chỉ dựa vào ngoại hình mà nói thì cô ấy có khóc như thế này cũng không có gì kì lạ.

Nhưng mà đối với những người luân hồi thấy cô ấy khóc như thế này chắc chắn là một cơn sốc không hề nhẹ.

Không như những người luân hồi khác, Sensei là một người trưởng thành.

Không như ngoại hình của mình, Sensei là người sống nhiều năm nhất, tính cả kiếp trước và kiếp này.

Một người trưởng thành lại đổ vỡ rõ ràng như thế, chắc chắn không ai lại tưởng tượng ra được.

Đến tôi còn không tưởng tượng ra được mà.

[Mọi thứ ổn rồi. Mọi thứ đã ổn rồi]

Lấy tay xoa nhẹ trên tấm lưng nhỏ bé của Sensei, tôi an ủi cô ấy.

[Cô không có mắc lỗi gì cả]

Tôi nhẹ nhàng thuyết phục cô ấy.

[Mạo hiểm mạng sống và chiến đấu vì những học sinh của mình không thể nào là lỗi lầm gì được]

Tôi biết được khi nghe những lời đó Kudou-san đã đưa mắt đi chỗ khác một cách lúng túng.

Hiện tại mắt tôi thì đang nhìn Sensei, nhưng vì tôi vẫn dùng Quang Chiếu Thuật để nhìn hết mọi thứ xung quanh như thói quen nên tôi vẫn biết được chuyện đó dù không tập trung vào ai cả.

Tôi cũng nhận ra dựa vào thái độ của cô ấy rằng Kudou-san nghi ngờ Sensei.

Nhưng mà, Kudou-san không biết chính xác Sensei đã tuyệt vọng đến mức nào, đã tốn nhiều công sức cỡ nào để có thể cứu học sinh của mình.

Và còn, không biết cô ấy đã nghiêm túc như thế nào đến mức khi nhận ra Potimas tập trung người luân hồi lại để lợi dụng họ thì Sensei đã ngay lập tức ngã quỵ như thế.

Tôi cũng đã đánh giá sai về phần cuối đó.

Tôi không ngờ Sensei lại thực sự ngã quỵ như thế này.

Tôi cứ tưởng Sensei là một người có thể chịu đựng nổi việc biết được sự thật chứ.

「Đúng là Potimas là một kẻ khốn nạn. Nhưng Sensei, cô đã cố gắng hết sức vì mọi người không phải sao? Chuyện đó không có lỗi gì cả. Hơn nữa, nhờ thế mà mọi người mới sống sót, mới gặp nhau được như hiện tại, đúng không?」

Tôi dịu dàng an ủi Sensei, lúc này vẫn chưa ngừng khóc.

Thực sự, mặc dù đúng là Sensei bị Potimas lợi dụng, nhưng sự thật vẫn là Sensei đã cứu rất nhiều học sinh.

Không như Trái Đất, nơi này là một thế giới cực kì khắc nghiệt.

Tôi không thể đếm được mình suýt chết bao nhiêu lần, và chắc chắn Oni-kun cùng bé Vampire cũng thế.

Nghĩa là, dù đã trải qua nhiều đó chuyện vẫn còn sống, chúng tôi chỉ đơn giản là may mắn.

Dù là bất kì ai trong ba người chúng tôi có chết rồi cũng không có gì lạ.

Những người luân hồi còn lại chắc chắn lẽ ra cũng đã phải trải qua từng ngày cận kề với cái chết, trừ phi họ được sinh ra trong giai cấp đặc quyền như Yamada-kun hay gì đó.

Nếu họ không được Sensei bảo vệ, có khi hơn nửa số người ở đây đã chết rồi.

Vì thế, chính là vì Sensei đã tập trung hết toàn bộ người luân hồi ở đây nên mới có thể đánh bại Potimas một cách an toàn như thế.

Đến cuối cùng thì mọi chuyện cũng đã ổn nên Sensei không cần phải lo lắng gì nữa.

「Không... phải... mọi người!」

Sensei vừa khóc vừa gào lên.

「Tôi... không thể... cứu... được! Tôi... đã không thể... cứu... được... toàn bộ!」

Cách cô ấy đang gào lên làm tôi cảm tưởng đến chữ việc "khóc than".

Vì đang khóc, nên giọng nói sắp đổ vỡ của cô ấy không thể nói quá lớn được.

Thế nhưng, tại sao giọng của cô ấy lại vang vọng nhiều đến thế?

Đúng là, có một số người không có ở đây.

Sakurazaki Issei.

Kogure Naofumi.

Hayashi Kouta.

Và cuối cùng, Natsume Kengo.

Trừ Hasebe-san đang ngủ ra, chỉ có những người luân hồi đó là không có mặt ở đây.

Những người luân hồi mà chúng tôi không ai có thể gặp lại nữa.

Dường như Sensei cảm giác mình phải chịu trách nhiệm cho cái chết của họ.

Nếu vậy thì tôi không thể nói gì về chuyện đó.

Nhưng mà, bản thân tôi thấy rằng việc đó là đổ lỗi sai người.

Mạng sống của ai cũng là do bản thân họ.

Vì thế, cái chết của ai cũng là do bản thân họ.

Tôi không nghĩ Sensei cần phải chịu trách nhiệm cho cái chết của họ làm gì.

Có thể Sensei cho rằng cô ấy lẽ ra có thể cứu được họ, nhưng mà Nhân Loại có những thứ họ làm được và những thứ họ không thể làm.

Việc cho rằng có thể cứu hết mọi người đã là một ý nghĩ hoàn toàn tự thỏa mãn bản thân mà thôi.

Trừ phi có thể trở nên toàn năng, cái gì cũng biết cái gì cũng làm được, nếu không thì làm sao cứu hết mọi người được.

Đến cả tôi còn không làm được mà.

Sau đó, Sensei cứ thế tiếp tục khóc lóc như một đứa trẻ.

"Tại sao chứ", "Tôi đã không thể cứu được", "rốt cuộc là để làm gì" - Sensei lẩm bẩm những câu như thế trong cơn mê man của mình.

Cuối cùng, không biết đã bao lâu, nhưng Sensei đã ngừng khóc.

Thế nhưng đôi mắt của cô ấy có cảm giác trống rỗng và vô hồn.

[Wakaba-san]

Kushitani-san sau khi im lặng quan sát mọi chuyện, là người đầu tiên lên tiếng.

[Có vẻ như Sensei đã mệt rồi, nên tôi sẽ đưa cô ấy về giường cho. Ít ra, chúng tôi không nên dựa dẫm vào cô quá nhiều như thế. Tôi sẽ canh chừng cho cô ấy, mọi người cứ tiếp tục cuộc nói chuyện này đi]

Lời đề nghị đó, tôi vừa không muốn nghe, vừa là lời tôi muốn nghe nhất.

Hiện tại, để Sensei một mình không tốt chút nào.

Tôi muốn tự mình canh chừng cho cô ấy hơn, nhưng rời khỏi đây để chăm sóc cho Sensei hiện tại thì lại có vẻ không phải là lựa chọn tốt nhất.

Kudou-san và mọi người khác chắc chắn có đủ loại khúc mắc với Sensei, nên tôi không muốn để cô ấy lại cho một người có cảm xúc lẫn lộn chăm sóc.

Về chuyện đó, vì Kushitani-san chỉ mới đến làng Elf gần đây, nên cô ấy sẽ là một người có khả năng chăm sóc cho Sensei mà không để cảm xúc ảnh hưởng đến bản thân.

Cô ấy cũng là một trong số ít người luân hồi có thể chiến đấu nữa, nên thực sự ngoài cô ấy không còn ai là lựa chọn tốt hơn.

Bé Vampire là hoàn toàn không phải là một lựa chọn rồi, còn Oni-kun thì cơ bản vẫn là đàn ông nên cậu ta không hợp để chăm sóc cho Sensei.

[Phiền cô chăm sóc cho cô ấy nhé?]

[Cứ tin tưởng ở tôi]

Kushitani-san bế Sensei lên trên tay mình.

Sau khi đưa mắt nhìn Tagawa-kun, Kushitani-san cứ thế đi lên lầu.

Kushitani-san rất đáng tin cậy, nên tôi chắc chắn cứ để mọi chuyện cho cô ấy là được.

Trong trường hợp tệ nhất nếu Sensei muốn tự tử thì Kushitani-san cũng có thể cản cô ấy lại được.

Sau khi Sensei và Kushitani-san rời khỏi, căn phòng bắt đầu bao trùm trong một bầu không khí bất ổn.

Khi thấy tình trạng của Sensei vừa rồi, chắc hẳn họ hiểu chính xác Sensei nghiêm túc về việc muốn bảo vệ người luân hồi như thế nào.

Bao gồm cả Kudou-san, tất cả những người luân hồi đã được bảo vệ như thế, lại đâm ra thù ghét Sensei ngược lại.

Thấy Sensei trở nên như thế, có lẽ họ đã bắt đầu thấy hơi hối lỗi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 309: Một Con Chim Bị Nhốt Trong Lồng Có Hạnh Phúc Không?

Sau khi Kushitani-san mang Sensei đi, không ai lên tiếng nữa.

Ai cũng tự hỏi thế nào mới là tốt, nhưng vì không ai có câu trả lời nên mọi người đều chìm vào im lặng.

Nhưng mà, phản ứng của mọi người đều chia thành một vài nhóm rõ rệt.

Một nhóm thì ánh mắt đảo khắp nơi.

Có cảm giác như họ thực sự không biết phải làm gì nên quyết định để yên mọi chuyện tự nó giải quyết.

Một nhóm khác, thì đưa ánh mắt nhìn Kudou-san.

Thế nhưng những ánh mắt đó cũng chia ra làm hai loại - một nhóm nhìn Kudou-san như đang chỉ trích cô ấy, còn nhóm còn lại có vẻ như đang nhìn lớp trưởng của mình, mong chờ xem cô ấy định làm gì tiếp theo.

Không cần phải nói, hai nhóm đó đều có nhiều người hăng hái ít nhiều khác nhau.

Cuối cùng, là nhóm đa số, đang nhìn tôi.

Ừm, tôi đoán thế là đúng.

Đúng là tôi nên tiếp tục giải thích mọi chuyện.

Nhưng mà tôi chỉ muốn để lại hết cho mọi người còn lại tự xử lí hơn!

Ài, hừ hừ.

Tạm thời tôi quay về chỗ ngồi xuống.

Có lẽ vì tôi vừa làm chuyện tôi không quen, hoặc đơn giản là vì tôi nói hơi quá nhiều, nên tôi cảm giác mệt mỏi hết sức.

Chúng ta có thể nghỉ ở đây được không?

Không được sao?

...Okay.

[.....Cô đúng là rất hiền từ nhỉ]

Người lên tiếng phá vỡ sự im lặng khó chịu đó, là một người bất ngờ.

Hay là, không thực sự bất ngờ cho lắm?

[Nếu vậy, tại sao... Không, bỏ qua đi...]

Yamada-kun, người đã phá vỡ sự im lặng, đang làm ra một vẻ mặt khó xử, và rồi chìm lại vào trong im lặng với một vẻ mặt không thể đọc được.

Khuôn mặt ấy chứa quá nhiều cảm xúc lẫn lộn với nhau đến mức không thể đoán ra được Yamada-kun định nói gì.

Hay nói đúng hơn là bản thân Yamada-kun vẫn chưa sắp xếp cảm xúc của mình xong.

Vì từ lúc tôi đẩy cậu ta ra trước đó cậu ta vẫn ngồi yên như thế, cuối cùng ngồi rạp xuống trên ghế một cách yếu ớt.

Cảm giác như cậu ta ngồi xuống nghe "phịch" một tiếng vì đã quá mệt mỏi rồi.

Ooshima-kun nhẹ nhàng vỗ vai Yamada-kun một cách lo lắng.

Đáp lại, Yamada-kun cũng nhẹ nhàng vỗ lên tay Ooshima-kun, như muốn nói cô ấy đừng lo lắng.

Khốn nạn, đừng có tán tỉnh nhau nữa coi.

[Lớp trưởng, cô cũng ngồi xuống đi được không?]

Oni-kun lên tiếng nói với Kudou-san từ này đến giờ vẫn đang đứng lên.

Kudou-san làm một vẻ mặt như một đứa trẻ bị lạc trong giây lát, và rồi sau đó cô ấy cũng nghe theo lời cậu ta mà ngồi xuống.

[Ừm, tôi chắc chắn ai cũng có điều muốn nó. Vì chúng tôi sống ở bên ngoài làng Elf, nên tất cả những gì tôi biết là tin đồn về cuộc sống ở đây như thế nào, nên tôi không thực sự hiểu mọi người cảm giác ra sao. Nhưng mà, tôi biết được thông qua thái độ vừa rồi của Sensei rằng cô ấy không ghét mọi người ở đây vì cô ấy muốn như thế - rằng cô ấy làm điều đó là vì ý tốt chứ không phải ý xấu. Tôi mong là mọi người ít nhất hãy nhớ rằng cô ấy đã phải đau khổ đến mức nào mới làm được như hiện tại]

Oni-kun bình tĩnh nói một tràng như thế.

Có nhiều phản ứng khác nhau - một số nghiêm túc lắng nghe, và một số thì mặc dù khó chịu nhưng vẫn chấp nhận điều đó.

[Nhưng mà, cậu biết đó, điều đó vẫn không thay đổi sự thật rằng chúng tôi bị ghét ở đây, đúng không?]

Đúng thế, người đã mặt dày lên tiếng phản đối Oni-kun như thế, là Shinohara-san.

Khi nghe những lời đó Kudou-san tỏ ra giật mình.

Ở kiếp trước, Kudou-san chăm chỉ và Shinohara-san phóng khoáng không thân thiện gì mấy với nhau.

Có vẻ như hiện tại điều đó vẫn không thay đổi.

[Ừm, kiểu như là, nếu mọi chuyện cứ thế mà tiếp diễn thì cái tên Po... Po... Polimas gì đó sẽ sử dụng chúng tôi làm gì đó, đúng không? Nghe cách mấy người nói về chuyện đó, có vẻ như chuyện đó sẽ không có gì tốt đẹp cả. Vậy không phải nói Sensei vô tình là một kẻ đồng phạm trong việc đó rồi sao? Không lẽ chúng tôi có thể tha thứ cho cô ấy chỉ vì cô ấy không biết gì?]

Này?

Cô đang nói cái quái gì thế hả?

...Tôi có nên giết cô ta không?

[Đúng là thế]

[Chúng tôi đang ở một thế giới ảo tưởng thế này, vậy mà lại bị bắt nhốt như súc vật như vậy]

[Dù gọi đó là bảo vệ thì suy cho cùng vẫn là bị bắt nhốt không phải sao]

Có nhiều lời thì thầm ủng hộ Shinohara-san/

[Nhưng, chúng ta vẫn được đảm bảo điều kiện sống tối thiểu, nên cũng đâu có gì quá tệ, không phải sao?]

[Mặc dù nó là một cuộc sống rất tẻ nhạt, nhưng mà tôi thực sự cũng không thấy quá phản đối nó được]

「 Nhìn thấy cô ấy như thế làm sao tôi có thể chỉ trích cô ấy được nữa」

Ngược lại, cũng có nhiều người lên tiếng ủng hộ Sensei.

Tỉ lệ chia ra gần như 50-50.

Nhưng mà, cách mà họ đang nói giống như đang phải lựa chọn giữa hai thứ xấu.

Đúng là họ cảm thấy tương đối không thỏa mãn với cuộc sống ở đây.

Nhưng mà họ cũng không thể cứ thế mà chỉ trích Sensei ra mặt được như trước.

Tôi có cảm giác như thế.

Nếu phải nói thì, bên phe con trai phản đối nhiều hơn.

Xem ra đúng là con trai ai cũng muốn đi thám hiểm các kiểu nhỉ?

Ít ra, họ đang đưa ánh mắt đầy ghen tị nhìn Tagawa-kun người đã trở thành một Thám Hiểm Giả ở bên ngoài.

Hoặc chính là vì có một ví dụ thực tế là Tagawa-kun ở đây nên họ mới nghĩ như thế.

Kiểu như là "Phải chi mình được sống ở ngoài, vậy mình cũng có thể làm được như thế"

Thế nhưng thực sự có phải vậy không...?

「Tôi cảnh báo trước đó, sống ở ngoài không hề dễ dàng đâu nha?」

Ồ, Tagawa-kun đã nói trước rồi.

[Thật đó, ông đi nói câu đó chẳng có chút sức thuyết phục nào cả]

Một trong mấy đứa con trai ngay lập tức vật lại.

Đúng là thế.

Khi một người đã thành công như Tagawa-kun nói thế thì nghe không khác gì cậu ta đang khoe khoang cả.

[Vậy thì, để tôi hỏi ông lại một câu - có bao giờ ông nằm một chỗ, rên rỉ vì đau chưa? Hay là ít hơn đi, có bao giờ bị nứt xương, hay bị thương nặng một chút?]

Nghe câu hỏi của Tagawa-kun, những người luân hồi nam đưa mắt nhìn nhau.

[Có một lần tôi lỡ tay một chút nên bị nứt xương]

[Vậy thì, hãy tưởng tượng thử - việc đó xảy ra hằng ngày]

Trả lời cậu con trai bước lên như thế, Tagawa-kun nhẹ nhàng tuyên bố.

[Hử?]

[Nếu muốn làm Thám Hiểm Giả, thì mấy kiểu bị thương như thế là hằng ngày đều xảy ra. Dù có dùng Ma Pháp chữa trị rồi thì cũng sẽ bị thương lại y chang như thế không lâu sau. Trừ phi quen được cảm giác bị bầm dập, bị thương liên tục thì sẽ không chịu nổi đâu. Nhân tiện, nếu không có Asaka ở bên cạnh thì ý chí tôi đã bỏ cuộc từ lâu lắm rồi]

Cậu ta đang nói như thế nghiêm túc, hay là đang nói một cách trêu mếu nhỉ? (TN: ý là đang khoe gấu)

Tôi hơi ngần ngại không biết phải kết luận là cái nào.

[Vì tôi có chuyện mình muốn làm bằng mọi giá, nên tôi mới đi con đường nguy hiểm của một Thám Hiểm Giả. Nhưng mà, tôi đã hối hận chuyện đó không biết bao nhiêu lần. Có nhiều lúc tôi cảm giác mình sắp chết đến nơi rồi, nếu không có Asaka ở đó thì có lẽ tôi cũng đã chết thật. Nếu muốn trở thành một Thám Hiểm Giả chỉ vì thích, thì tôi khuyên mấy ông thật lòng - bỏ cuộc đi]

Tagawa-kun vừa nói vừa nhìn quanh toàn bộ lũ con trai.

Hừm ~.

Rốt cuộc là cái nào - là đang nghiêm túc hay đang nói một cách trêu mếu đây?

[Trước giờ tôi chỉ nhắc đến cái nghề kì lạ là Thám Hiểm Giả mà thôi, nhưng ngoài công việc này ra thì mọi thứ còn lại cũng nguy hiểm không kém. Vì bản chất của nghề Thám Hiểm Giả, nên tôi đã chu du được rất nhiều nơi, thấy rất nhiều thảm họa. Con người bị quái vật tàn sát, bị giết người cướp của, và còn hơn thế nữa. Điều đó không chỉ ảnh hưởng đến những người bị giết. Còn có không ít trẻ con bị mất đi toàn bộ người thân, và những đứa trẻ bị bỏ rơi vì lí do tiền bạc. Lớp trưởng, gia đình của cô khá nghèo không phải sao? Nếu không đến đây, vậy tôi tự hỏi chuyện gì đã xảy ra với cô?]

Tagawa-kun vừa nói những lời cực kì cay độc với Kudou-san.

Cô ấy chỉ cúi đầu xuống mà không thể nói gì phản đối cậu ta được.

Bởi vì, Kudou-san đã bị chính cha mẹ của mình bán đi.

Vì cô ấy bị bán cho tộc Elf, nên việc cô ấy có bị bán cho bất kì ai khác cũng rất có thể xảy ra.

Trong trường hợp đó thì tôi chắc chắn cô ấy sẽ không bị bán từ lúc còn là em bé, nhưng mà sau khi cô ấy đã lớn lên một chút thì rất có thể, còn bị bán vào đâu thì đó trở thành vấn đề may mắn hay không.

Nếu dựa vào trí thông minh của một người luân hồi mà cô ấy được bán cho một nhà buôn có tiếng nào đó thì không sao.

Nhưng mà, với ngoại hình xuất chúng mà người luân hồi có được, rất có thể cô ấy đã bị bán đi cho một nơi đen tối hơn rồi.

[Nhưng Tagawa có thể nói được những chuyện như thế không phải là vì cậu ta đã sống ở ngoài rồi sao? Nhưng còn chúng tôi thì thậm chí còn không có được lựa chọn đó]

Nghe những lời của Shinohara-san, những người luân hồi lại lần nữa xôn xao lên.

Oni-kun vỗ tay để khiến họ im lặng lại.

[Suy cho cùng thì, tôi cho rằng bây giờ bàn bạc liệu cái nào tốt hơn là vô nghĩa. Bởi vì quá khứ không thể thay đổi được nữa. Không còn cách nào để thay đổi sự thật rằng chúng ta đều ở đây, còn sống sót. Cũng như những người không có ở đây - những người đã chết. Tôi cho rằng chính là vì mọi người còn sống nên mới có được suy nghĩ xa xỉ đi suy tính xem con đường nào đã là tốt hơn]

Chỉ riêng việc còn sống sót đã là xa xỉ rồi.

Nghe thế, những người luân hồi im lặng hẳn đi.

[Cậu, người đã giết Yuugo, hay nói đúng hơn là Natsume, lại có quyền nói thế?]

Trừ một người duy nhất.

~~~~~

Lời tác giả: Xin hãy xem Shinohara-san trong bản WN thành một người khác hẳn so với bản LN.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 310: Tội Ác Và Trừng Phạt, Sự Sống Và Cái Chết

Lời nói của Yamada-kun khiến sự thật là Oni-kun đã giết Natsume-kun bị lộ ra.

Vì Natsume-kun không nằm trong số người luân hồi có mặt ở đây nên chắc hẳn cũng đã có người đoán được.

Dù vậy, họ cũng chỉ đoán được rằng Natsume-kun đã chết, chứ tôi khá chắc chắn không ai tưởng tượng được rằng một trong những bạn học cũ của mình đã giết cậu ta.

Bằng chứng cho việc đó, là sự câm lặng lạnh người bao phủ căn phòng sau đó.

Chỉ có Tagawa-kun, cùng với hai người bị trói lại là Kusama-kun và Ogiwara-kun là ngoại lệ.

Ngoài ra, còn những người khác đã biết trước, hay nói đúng hơn là những người đã tự mắt chứng kiến chuyện đó - Ooshima-kun và Yamada-kun.

Đến cả Kudou-san cũng câm lặng không nói được gì, nên dĩ nhiên những người khác cũng có biểu cảm như muốn nói họ không thể tiêu hóa nổi lời của Yamada-kun hoặc là đang bối rối vì những lời đó.

Những người có vẻ như đã hiểu, cũng đang nghi ngờ không biết nên tin tưởng lời đó hay không, nên đang nhìn dáo dác xung quanh một cách xôn

xao.

Có lẽ, đối với những người luân hồi sống trong làng Elf thế này, cái chết là một khái niệm hết sức xa vời.

Vì vậy nên ngay cả khi có bảo họ rằng có một người mình từng quen đã chết đi nữa thì họ cũng không thể chấp nhận được ngay.

Hơn nữa, lại còn là do một người quen khác của mình làm nữa.

Ở Nhật Bản rất ít khi nào có người bị chết trừ phi chết già, vì thế rất có thể quan niệm đó đã được họ mang theo qua đến thế giới này.

Nếu vậy thì khái niệm cái chết của họ hoàn toàn khác với quan niệm ở thế giới này, nơi mà con người chết liên tục dù có quen biết nhau hay không.

Tagawa-kun và Kusama-kun được nuôi sống và lớn lên ở ngoài làng Elf thì có quan niệm về sự sống và cái chết của thế giới này.

Vì thế nên họ không thấy ngạc nhiên gì cả.

Nhưng mà, tại sao Yamada-kun lại tỏ ra như thế mặc dù cậu ta cũng được sống và lớn lên ở ngoài như họ?

Vốn dĩ, Yamada-kun lẽ ra phải thù ghét Natsume-kun không hề ít.

Rõ ràng, cha cậu ta giết và cậu ta bị đuổi khỏi quốc gia của mình tất cả đều là vì Natsume-kun.

Hơn nữa, Natsume-kun còn làm chuyện ác độc đến mức tẩy não em gái và bạn bè của cậu ta, khiến họ đuổi giết cậu ta.

Ể?

Có ai đó khác mới là người để những chuyện đó xảy ra hả?

Ai vậy ta?

Mà, bỏ qua đi.

Dù rằng Yamada-kun không có ý muốn giết Natsume-kun, nhưng mà tại sao muốn cái tên đó còn sống?

Tôi không hiểu.

「Này, cậu ta nói, có đúng không?」

Người phá vỡ sự im lặng đó, là Kudou-san.

Oni-kun và Yamada-kun vẫn đang chăm chú lờm nhau không di chuyển chút nào.

Khi hai người họ liếc qua chỗ khác, Kudou-san quay qua nhìn tôi và lặp lại câu hỏi của cô ấy.

Nhưng mà ế, sao lại chọn tôi!?

「Nếu cậu ta nói là sự thật, vậy nghĩa là các người đã lợi dụng Natsume-kun, và rồi giết cậu ta?」

Hmm, ừm, cơ bản là đúng.

「Tôi sẽ không phủ nhận chuyện đó」

「Vậy tôi sẽ coi như đó là xác nhận」

Nghe câu trả lời của tôi, Kudou-san làm một vẻ mặt nghiêm trọng mà trả lời lại.

Ừ, thì đúng là không sai mà.

Thực tế, những gì tôi đã làm còn đáng sợ hơn cả những gì Kudou-san đang tưởng tượng nữa.

Nhưng mà tôi sẽ không nói gì về chuyện đó.

Bởi vì như thế thì cả hai ta đều sẽ vui vẻ hơn, ừm.

[Tôi sẽ nói trước - chuyện hắc ta bị giết chỉ là sớm muộn mà thôi. Vì thế nên dù tôi có giết hắc cũng không có vấn đề gì cả]

[Rõ ràng là có vấn đề!]

Xen vào giữa Oni-kun và Kudou-san, Yamada-kun bật dậy gào lên.

Việc đó có hơi khiến tôi bất ngờ vì cậu ta lại làm một chuyện khác thường như thế, đột ngột bật dậy đến mức làm ngã ghế của mình.

[Shun. Không phải ông là nạn nhân chính của hắc à, ông không thấy ngược ngạo khi ông lại là người đang đứng ra bảo vệ hắc nhiều nhất sao?]

[Ừm, điều đó có lẽ đúng. Tôi không tha thứ cho Natsume-kun, và tôi cũng không có ý định bào chữa gì cho hắc]

Ô?

Có vẻ Yamada-kun đúng là vẫn không thể nào tha thứ cho Natsume-kun được thật.

Ừm, đúng là nếu cậu ta có thể tha thứ hết những chuyện đó thì cậu ta sẽ là một thánh nhân thật sự rồi.

Hay nói đúng hơn, nếu mà đến mức đó thì mới là có vấn đề thực sự.

[Nhưng mà, dù thế đi nữa, cậu thực sự không thấy lạ sao, cứ như cậu đang nói "ừ, tôi giết hắc rồi đó, chỉ vậy thôi"?]

Nghe tuyên bố của Yamada-kun, những người luân hồi tỏ ý đồng tình.

Ừm... cũng dễ hiểu.

Vì họ lớn lên trong làng Elf, nên việc họ giữ nguyên quan niệm sống từ Nhật Bản là bình thường.

Ở Nhật Bản thì kẻ có tội bị xử phạt một cách công bằng theo luật pháp.

Chỉ có những tội thực sự đáng tởm mới bị hình phạt tử hình.

Thậm chí còn có phong trào yêu cầu hủy bỏ hình phạt tử hình hoàn toàn nữa.

Giá trị một mạng người ở Nhật Bản so với ở đây khác rất nhiều.

Bao gồm cả mạng sống của tội phạm.

[Natsume lẽ ra cần phải sống, để trả giá cho tội ác của hắn. Hắn có quyền và nghĩa vụ phải làm thế. Giết hắn rồi cướp đi quyền đó là sai. Không phải sao, không lẽ sau khi chết là mọi thứ kết thúc rồi sao?]

Hừm.

Đúng là nói rất có lí, nhưng mà, tôi chỉ có thể nghĩ rằng nghĩ thế như là ngây thơ.

Bởi vì, có rất nhiều tội phạm trên thế giới này không hiểu được khái niệm hối lỗi là gì.

Nếu hiểu đơn giản thì lời của cậu ta ý muốn nói mọi tội phạm, dù có ghê tởm đến mức nào, sẽ có lúc biết hối lỗi, hoàn toàn là chuyện chỉ có trong cổ tích.

Nếu có người dù làm gì cũng không biết hối lỗi, vậy không khác gì đi phí thời gian của bản thân.

Những lúc như thế, tôi thấy giết chết vấn đề từ trong trứng nước vẫn là lựa chọn gọn gàng hơn.

Mà, vì tôi không biết trong trường hợp của Natsume-kun thì cái nào sẽ xảy ra nên đây chỉ là ý kiến của cá nhân tôi mà thôi.

[Đúng thế. Sau khi một người đã chết thì mọi thứ kết thúc. Giết người là xấu. Đó là chuyện hiển nhiên. Hoàn toàn không thể tha thứ được]

Oni-kun đồng tình với lời của Yamada-kun.

[Nếu vậy thì...]

[Vậy thì, không phải Natsume cũng không thể tha thứ được sao, vì hắn cũng cướp lấy mạng sống của không ít người rồi?]

Không cần biết những gì Yamada-kun định nói, Oni-kun ngắt lời cậu ta.

Tiếp theo đó Oni-kun tỏa ra áp lực đủ mạnh để buộc Yamada-kun phải im lặng.

[Nghe rõ đây Shun. Những người đã có người thân bị giết sẽ không bao giờ tha thứ kẻ đã giết họ. Dù kẻ đó có cố hối lỗi đến mức nào đi nữa, sự căm thù trong tim họ cũng không biến mất được. Nó sẽ mờ nhạt đi theo thời gian nhưng nó sẽ không bao giờ biến mất]

Những lời đó chứa đầy cảm giác cá nhân, như thế đó là điều cậu ta đã tự mình cảm nhận qua vậy.

Với những lời nặng nề đó, có thể đoán được rằng có ai đó thân thiết với Oni-kun đã bị giết.

[Shun, tôi nghĩ những gì ông đang nói là rất đáng khen. Nhưng mà, dù có nói thế nào thì hắn cũng đã vào tình thế không thể nào tha thứ được

nữa. Hẳn buộc phải chết. Vì thế nên tôi mới cho hẳn một cái chết nhanh chóng để giải thoát. Ông không nghĩ thế sao?]

Không thể nào Yamada-kun có thể chối bỏ những lời nói đầy sức thuyết phục như thế của Oni-kun được.

[Đúng là tôi không nghĩ như thế]

Ít ra, tôi nghĩ là thế.

Nhưng trong mắt Yamada-kun vẫn còn gì đó sáng chói.

Một ý chí bất khuất nào đó vẫn còn ở đó.

[Shun. Nhìn thấy thế giới này chắc hẳn ông phải hiểu chứ? Nói này không phải là Nhật Bản. Mạng sống ở đây là rẻ mạt. Dù vẫn còn giữ quan niệm ở Nhật Bản thì ông cũng phải thấy chuyện này là không thể tránh được chứ?]

Oni-kun hỏi lại Yamada-kun đang tỏ ra cứng đầu, muốn thuyết phục cậu ta.

[Không thể tránh? Tại sao lại nghĩ vậy?]

Nhưng mà, điều đó lại đưa đến sự phản kháng không ngờ đến.

[Đúng là, cuộc sống ở đây rẻ mạt. Nhiều người chết vì lí do vặt vãnh. Chính vì thế nên Julius-onii-sama mới... không, tạm thời bỏ qua chuyện đó. Thế nhưng, dù thế đi nữa! Chỉ vì vậy, không có nghĩa là ai cũng có thể cướp đi mạng sống người khác một cách dễ dàng như thế, không phải sao!?!]

Cậu ta gào lên như thế.

Tiếng gào đủ để khiến tôi phải đánh giá lại ý nghĩ trước đó rằng cậu ta ngây thơ.

Tôi cứ nghĩ cậu ta đang ngây thơ vì cố nín lấy những quan niệm từ Nhật Bản.

Nhưng điều đó không đúng.

Tiếng gào của Yamada-kun cho tôi biết rằng cậu ta đang nín giữ quan niệm ngây thơ kia, dù biết rõ chúng ngây thơ cỡ nào.

[Thế giới này không như Nhật Bản? Đúng là thế. Không có gì ở đây là giống với Nhật Bản cả. Nhưng, liệu như thế có nghĩa là chúng ta nên vứt bỏ những giá trị tích lũy từ Nhật Bản sao? Rằng điều đó là vô vọng sao?]

Nghe những lời đó của Yamada-kun, hai vai Ooshima-kun hơi run lên.

Phản ứng đó, liệu có phải là Ooshima-kun đã vứt bỏ những quan niệm từ Nhật Bản kia vì cuộc sống ở thế giới này rồi?

[Kyouya. Để tôi hỏi cậu điều này. Như cậu nói rằng như thế này là không thể tránh được. Không phải là vì cậu đã bỏ cuộc, đã chấp nhận thế giới này, rằng như thế là không thể tránh được sao?]

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S31: Sinh Mạng

Tôi chắc chắn từ giờ đến cuối đời mình sẽ không bao giờ quên cảm giác lần đầu giết một con quái vật.

Tôi có Skill và Chỉ số, hơn nữa, nếu giết quái vật thì cấp độ của tôi sẽ tăng lên.

Được chuyển sinh vào một thế giới như trong game, tôi đã sống với tư tưởng rằng đây chỉ là một trò game nào đó.

Tôi nhận ra mình sai lầm đến mức nào khi Natsume cố giết tôi.

Và, một lần nữa lúc tôi tự tay mình cướp đi một sinh mạng khác.

Chuyện đó xảy ra một thời gian ngắn sau khi tôi nhập học ở học viện.

Là một phần của việc luyện tập chiến đấu với quái vật, tôi đã phải đối mặt với một con quái vật lần đầu tiên trong đời.

Vì nó chỉ có tác dụng giúp những học sinh còn non nớt của học viện tập luyện, nên lần đó con quái vật đó rất yếu ớt.

Đủ yếu để một người lớn bình thường không chiến đấu cũng có thể đánh bại nó được, không khác gì một con thú nhỏ.

Nhưng mà, quái vật vẫn là quái vật.

Quái vật là những sinh vật có hại, chủ động tấn công con người, nên dù nó chỉ là một con quái vật nhỏ đi nữa thì không giết nó vẫn là có hại.

Dù nó yếu ớt đến mức nào, quái vật vẫn có thể gây nguy hiểm.

Dù nói rằng chỉ cần một người lớn là có thể đánh bại chúng, điều đó cũng có nghĩa là trẻ con thì không thể làm vậy được.

Hơn nữa, dù là đánh bại được, nhưng người lớn cũng sẽ bị thương ít nhiều, tệ nhất thậm chí là đồng vu quy tận với con quái vật.

Thực tế mà nói, những loại quái vật nhỏ yếu vẫn gây hại không nhiều thì ít mỗi năm.

Ngoài lí do sử dụng chúng cho các học sinh tập luyện chiến đấu thực tế, việc tiêu diệt quái vật có ý nghĩa thực dụng là làm giảm bớt số lượng của chúng.

Vì thế, quái vật được liệt vào hàng ngũ các sinh vật phải giết ngay khi thấy.

Nhưng...

Con quái vật đó tấn công tôi với ý định muốn giết tôi.

Nó có ý chí như một sinh vật sống đang hoang.

Những gì nó làm khác hẳn với trong một trò chơi được lập trình, nó hành động như một sinh vật có ý chí và bản năng.

Không như những con quái vật tôi tưởng tượng ra, chiến đấu với nó cảm giác như tôi đang chiến đấu với một sinh vật sống thực sự.

Ý tôi không phải là giữa chúng tôi có cách biệt sức mạnh rõ rệt hay gì đó.

Nhắc đến thì, chỉ số của tôi so với các bạn học thì cao hơn hẳn, nên tôi có thể dễ dàng giết chết một con quái vật yếu.

Nhưng đó không phải là vấn đề chính.

Thật khó để tả được cảm giác của tôi lúc đó.

Nhưng mà, khi tôi đối mặt với con quái vật, tôi cảm giác được nó thực tế hơn so với trong tưởng tượng, khiến tôi cảm giác được sự sợ hãi.

Ừm, tôi đã sợ hãi.

Con quái vật đang đến gần tôi, là một sinh vật đang cố gắng giết tôi, và ngược lại, cũng là một sinh vật tôi phải giết bằng mọi giá.

Cuối cùng, tôi không thể giết được con quái vật trong trận chiến đầu tiên đó và tôi cũng không thể làm gì ngoài né tránh những đòn tấn công của con quái vật.

Thế rồi, không thể cứ đứng nhìn được nữa, người đồng đội của tôi Palton đã kết liễu nó.

Một cách nhẹ nhàng.

[Tại sao.....]

Tôi đã hỏi Palton như thế.

Chính bản thân tôi còn không biết mình đang hỏi gì.

Nhưng, tôi đã bật thốt lên những gì xuất hiện trong đầu ngay lúc đó.

[A, cho tôi xin lỗi. Vì nhìn ngài có vẻ đang gặp rắc rối nên tôi không thể không can thiệp]

Câu trả lời Palton cứ như cậu ta cho rằng tôi đang chỉ trích cậu ta vì đã cướp đi con mồi của mình.

[Tôi đã quá tự tiện rồi. Nghĩ lại thì, không thể nào Shurein-sama lại gặp rắc rối được. Tôi hiểu rồi! Ngài đang học tập cách di chuyển của con quái vật này, đúng vậy! Không phải là bất cẩn, mà là ngài đang tập trung quan sát con quái vật yếu ớt này. Thật đúng là mở rộng tầm mắt mà]

Không.

Không phải vậy.

Đó không phải là lí do tôi hỏi, cũng không phải là lí do tôi không thể giết con quái vật đó.

Nhưng, tôi hiểu.

Tôi hiểu quá rõ mà.

Rằng thế giới này và Nhật Bản khác nhau đến mức nào.

Ở thế giới này, sinh mạng là một thứ nhỏ nhoi không đáng kể.

Quá mức không đáng kể.

Giết quái vật là chuyện hiển nhiên.

Giết người phe Quỷ, kẻ thù của mình cũng là chuyện hiển nhiên.

Thậm chí giữa Nhân Loại với nhau, chém giết lẫn nhau cũng đã trở nên nhẹ nhàng như trở bàn tay.

Những người ở thế giới này cực kì coi nhẹ việc cướp đi sinh mạng của kẻ khác.

Họ lấy mạng kẻ khác như rằng đó là công việc của mình.

Thậm chí Palton cũng không thấy có gì lạ khi giết con quái vật kia.

Tôi cũng không cho rằng bản thân là một vị thánh gì đó.

Hồi còn ở Nhật Bản tôi cũng ăn thịt, cũng giết côn trùng.

Tôi không thể nói rằng sinh mạng nào cũng bằng nhau, dù rằng sinh mạng đó là của một người, một con thú, hay thậm chí là một con côn trùng.

Tôi cũng hiểu được quái vật là những sinh vật có hại chuyên tấn công con người, rằng nếu con người không giết chóc thì bản thân họ mới là kẻ bị giết.

Nhưng mà, tôi có cảm giác kháng cự lại ý tưởng rằng quái vật có thể bị giết dễ dàng như côn trùng.

Dù thế, ngày đó, tôi cũng đã tự tay mình giết một con quái vật lần đầu tiên.

Tôi quá sợ hãi, không muốn phản bội lại ánh mắt đầy mong chờ của Palton.

Hơn nữa, tôi cũng nhớ lại lần Natsume tấn công tôi, suýt nữa giết chết được tôi.

Tự nhủ rằng phải có khả năng tự bảo vệ bản thân, tôi đã cướp đi sinh mạng của một con quái vật để lên cấp.

Tôi đã cướp đi một sinh mạng khác, vì bản thân mình.

Tôi sẽ không bao giờ quên.

Cảm giác lúc đó khi thanh kiếm của tôi chém rách da, thịt, và thậm chí là xương của con quái vật đó.

Mùi máu rơi vãi khắp nơi.

Tiếng thét đầy đau đớn lúc nó chết.

Thời điểm một sinh mạng biến mất đã in sâu vào trong mắt tôi.

Trước mặt tôi lúc đó không phải là hình ảnh giả lập trước màn mình máy tính - nó là cái chết thực sự của một sinh vật mới trước đó vẫn còn sống sờ sờ.

Ở Nhật Bản, những sinh vật có hại vẫn bị tiêu diệt.

Nói sâu xa hơn, những món thịt được xếp ngay ngắn trên kệ các cửa hàng trước kia đã từng là heo, là bò.

Để con người có thể sống, họ phải lấy đi mạng của sinh vật khác.

Dù chỉ là gián tiếp, nhưng vì sự sống của con người chúng ta, chúng ta đã cướp đi vô số sinh mạng khác.

Nhưng mà, tôi trước đó không biết tự tay mình cướp đi một sinh mạng là nặng nề đến mức nào.

Và rồi, tôi chợt nhận ra - giết chết một con quái vật đã khó khăn như thế này, vậy cướp đi sinh mạng của một con người thì nặng nề đến mức nào?

Thật đáng sợ.

Chỉ riêng ý nghĩ đó đã thật đáng sợ.

Làm sao Natsume có thể làm được thế?

Nếu hẳn ta đã trải qua những gì tôi trải qua thì không thể nào hẳn có thể tiếp tục cho rằng đây là một thế giới như game được.

Dù nó giống game đến mức nào đi nữa, thì đây cũng không phải là game.

Dù rằng mạng sống ở đây là nhỏ bé không đáng kể, nhưng giá trị mỗi mạng sống lẽ ra vẫn không khác một mạng sống trên Trái Đất.

Chỉ là con người ở đây không biết điều đó mà thôi.

Tôi ít nhất hiểu rằng ở thế giới nơi chiến đấu không bao giờ dứt này thì coi rẻ mạng sống vẫn là tốt hơn.

Vì chính mạng sống của bản thân mình, con người phải giết Quỷ, giết quái vật.

Tôi không thể bảo họ ngừng chuyện đó lại được.

Bởi vì, chính tôi cũng đã giết quái vật vì bản thân mình.

Tôi sẽ phải mang theo sự thật đó suốt cuộc đời còn lại của mình.

Tôi cũng hiểu được cảm giác muốn làm giảm đi gánh nặng đó, dù chỉ là một chút, bằng cách coi rẻ mạng sống đi.

Nhưng mà, tôi không thể thay đổi tâm lí của bản thân đủ để cho rằng điều đó "là không thể tránh được".

Bởi vì, tôi biết một người Anh Hùng, sẵn sàng theo đuổi lí tưởng của mình đến chết, dù anh ta biết rằng dù có làm gì thì cảm giác nặng nề trong lòng mình vẫn không thay đổi.

[Dù nó cuối cùng chỉ là mơ hão cũng được. Dù rằng người khác cười nhạo cho rằng điều đó vô nghĩa hay không thể thực hiện cũng được. Dù thế, nhắm mục tiêu đến một điều như vậy vẫn là có ý nghĩa. Một thế giới nơi mọi người có thể mỉm cười, có thể sinh sống trong hòa bình. Anh sẽ tiếp tục theo đuổi lí tưởng đó. Đến lúc anh chết] (TN: hơi giống với cái bài phát biểu của Shirou với Archer trong route UBW)

Julius-nii-sama đã nói như thế, và đã tiếp tục chiến đấu.

Dù rằng việc chiến đấu vì hòa bình là nghịch lý đến mức nào.

Dù rằng bản thân có đau khổ đến mức nào, anh ấy vẫn tiếp tục chiến đấu mà không thể tôi thấy sự đau khổ của anh ấy.

Thấy anh ấy như thế, tôi cảm giác được bản thân muốn kế thừa lý tưởng của Julius-nii-sama.

Tôi sợ phải chiến đấu.

Tôi sợ phải cướp lấy mạng sống của người khác.

Tôi sợ phải thấy mạng sống bị cướp đi.

Tôi không thể trở thành một Anh Hùng thực thụ như Julius-nii-sama, một người vẫn giữ vững lý tưởng của mình mà có thể tiếp tục chiến đấu.

Thậm chí mục đích của tôi, cũng chỉ là một bản sao nhái dỏm lấy từ Julius-nii-sama.

Tôi chỉ là một Anh Hùng dỏm nửa vời mà thôi.

Nhưng mà, chính vì tôi như thế, nên tôi mới nghĩ rằng có những gì chỉ mình tôi làm được.

Có lẽ rằng biết được giá trị của một sinh mạng có thể là bước đầu tiên.

Có lẽ những giá trị, lý tưởng mà tôi tích lũy được từ việc sinh ra và lớn lên ở Nhật sẽ có tác dụng gì đó.

Có lẽ tôi sẽ có thể giảm bớt phần nào sự mâu thuẫn trên thế giới này, dù rằng tôi không thể loại bỏ tất cả.

Một Anh Hùng đáng hổ thẹn, đáng thảm như tôi, cũng muốn tìm một cái gì đó tôi có thể làm được.

Tôi muốn làm những gì mình có thể làm tốt hết mức có thể.

Đúng vậy, đó là những gì tôi đã quyết định trước khi Vương Quốc bị Natsume tấn công, và rồi sau đó cũng là những gì tôi đã cố hết sức làm theo dù có gì xảy ra với mình đi nữa.

-

-

Thế rồi, cứ như cười nhạo những ý nghĩ đó của tôi, và lý tưởng của Julius-nii-sama, tôi biết được sự thật về thế giới này, khiến tôi trở nên quá khích.

Tôi có thể nhận ra mình vừa nói ra những lời không đúng khi thấy vẻ mặt của Kyouya.

Bởi vì Kyouya làm một vẻ mặt đau đớn như đang cố chịu đựng gì đó.

Với vẻ mặt đó Kyouya đã cho tôi thấy cậu ta không phải giết Natsume vì cậu ta muốn thế, nên tôi cảm giác phần nào nhẹ nhõm đi.

Nhưng mà, những cảm giác trong lòng tôi hiện tại cũng không thể cứ thế mà biến mất được, nên thay vì nói thêm gì nữa để khiến tình hình tệ hơn, tôi chỉ đứng nhìn chăm chăm vào mặt Kyouya.

[...Xin lỗi. Tôi đã hơi quá khích nên nói hơi quá]

Tôi không biết bao lâu sau đó, nhưng tôi cuối cùng cũng bình tĩnh lại phần nào, và xin lỗi Kyouya.

Vì tôi có cảm giác chỉ trích Kyouya ở đây là không đúng.

[Không. Không cần phải xin lỗi. Ông nói đúng, Shun]

Kyouya yếu ớt lắc đầu.

「Tôi có hơi ghen tị với ông đó Shun, có thể tiếp tục làm chuyện đúng đắn như thế」

Khi thấy vẻ mặt yếu ớt dễ vỡ đó, tôi chợt không thể tin được đây là con người đã giết chết Natsume một cách vô tình lúc đó.

Tôi có thể thấy Kyouya cũng đã trải qua không ít chuyện.

Thế nhưng vẻ mặt yếu đuối đó của Kyouya chỉ tồn tại trong giây lát, sau khi nhắm mắt rồi mở mắt ra lại thì trong mắt cậu ta lại là sự bất khuất như cũ.

「Ông nói đúng, Shun. Nhưng mà, tôi không có ý định rời khỏi con đường này của bản thân mình. Tôi cũng sẽ không hối hận những gì mình đã làm」

Trước mặt tôi, là một người đang mang trên lưng sự quyết tâm không thể lay chuyển.

Một sự quyết tâm không bao giờ có thể phù hợp với của bản thân tôi.

TN: hình quảng cáo của Kadokawa Books, mời các bạn cho thuyền ra khơi

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 311: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn (Toilet)

[Xin lỗi. Tôi biết mọi người đang nói chuyện nghiêm túc nhưng mà...]

Giọng nói vang lên phá bỏ không khí căng thẳng lúc đó là của Kusama-kun, người mà bị mọi người hoàn toàn bỏ quên đi.

Kusama-kun, lúc này vẫn đang bị trói chặt dính với Ogiwara-kun, làm một vẻ mặt căng thẳng không thể nào tả được trong một bức tranh bình thường được.

[...Tôi sắp chịu hết nổi rồi. Cho xin một chút thời gian đi toilet được không?]

Ngay lúc đó vẻ mặt của Ogiwara-kun đang bị trói cùng với cậu ta thay đổi một cách đặc sắc.

Từ một vẻ mặt khinh thường ý muốn nói "Cái tên ngốc không biết để ý không khí này" thành một vẻ mặt bị sốc "Đùa nhau à!?".

Ừm, ừ.

Họ bị trói chặt với nhau mà.

Nên nếu Kusama-kun mà đi tại chỗ thật thì Ogiwara-kun bị dính chung cũng không đẹp dễ gì được.

Bởi vậy vẻ mặt đó là hiển nhiên.

「Coi như là được đi? Có vẻ như mọi người ở đây cũng cần phải bình tĩnh lại một chút. Nên tạm nghỉ ngơi đi」

Trước khi tôi kịp nói gì, bé Vampire tự tiện tuyên bố nghỉ giữa buổi.

Hơn nữa, vừa dứt lời cô bé đứng dậy cái rụp rồi hậm hực bước ra ngoài.

Trên mặt cô bé là biểu cảm buồn chán không thềm che giấu suốt từ nãy đến giờ, nhưng tôi không ngờ cô bé lại chán đến mức đó.

「Vậy đi, nghỉ đi toilet!」

Kusama hét lớn lên rồi biến mất.

Cứ như cậu ta trước đó không hề bị trói lại vậy, cậu ta cứ thế mà biến mất.

Ồ!

Vừa rồi ra vẻ ninja phết đấy chứ.

Vậy ra nãy giờ cậu ta muốn bỏ trốn lúc nào cũng được.

Có nên coi như là cậu ta thực ra cũng biết cách đọc không khí vì xin phép trước rồi mới làm vậy không?

Có khi nào lí do cậu ta tuyên bố muốn đi toilet là vì cố tình muốn phá vỡ không khí căng thẳng khi nãy không?...

Nà, không có đâu.

Khó mà tin Kusama-kun lại loại người làm như thế được.

Có lẽ cậu ta đơn giản là không tìm được thời điểm chính xác để xin đi vệ sinh thôi.

Cũng có nhiều người như thế mà phải không - cái loại người ngay lúc quan trọng nhất thì cần đi vệ sinh vì lí do nào đó.

Như là giữa giờ kiểm tra chẳng hạn.

Vì bé Vampire và Kusama-kun đột nhiên rời đi như thế, những người luân hồi còn lại hơi bị sốc nhẹ không biết làm gì.

Nhưng mà, khi thấy oni-kun im lặng ngồi xuống nhắm mắt lại và Yamada-kun dựng chiếc ghế trước đó bị đá văng đi rồi ngồi xuống thì họ cũng bắt đầu di chuyển.

Bắt đầu thích làm gì thì làm.

Một số người thì bàn luận với những người xung quanh, một số khác đi lên lầu, vân vân và vân vân.

A!

Nhắc đến trên lầu, tôi nên đi lên kiểm tra Sensei!

Cần phải xem thử cô ấy đang ra sao.

Tôi là người đứng ra tổ chức buổi họp mặt này mà đi như thế có sao không nhỉ?

Mà, mọi chuyện từ nãy giờ xảy ra làm tôi thấy cũng hơi mệt mỏi rồi, nên dù có không ở đây chắc cũng không sao đâu.

Nói cách khác, dù tôi có ở đây hay không cũng không thay đổi gì cả.

Tôi đứng dậy khỏi ghế rồi bước về phía cầu thang.

Vì lí do nào đó tôi có cảm giác mọi người đang còn lại ở đây đều ngay lập tức chú ý đến tôi, nhưng tôi sẽ coi như mình tưởng tượng ra mà thôi.

Đặc biệt mà nói, tôi cảm giác ánh mắt chăm chú của Kudou-san và Shinohara-san, nhưng tôi cũng sẽ mặc kệ họ!

[Nếu cô định đi đến chỗ Sensei thì tôi có thể đi cùng không?]

Trong lúc tôi đang cảm giác như mình phải cố hết sức dùng ý chí sắc đá để vượt qua một bức tường gai nhọn thì một tên Anh Hùng không biết nhìn thái độ người khác lên tiếng gọi tôi.

Ừ thì, trên lí thuyết cậu đúng là Anh Hùng mà, Yamada-kun.

Nói đúng hơn, chuyện này cậu đâu cần phải hỏi ý kiến, hơn nữa mặc dù cậu có ý muốn hỏi nhưng thực tế dù tôi có từ chối cậu vẫn sẽ đứng dậy đi cùng đúng không.

Mọi chuyện phiền phức quá rồi, nên tôi im lặng gật đầu coi như đồng ý, rồi mặc kệ Yamada-kun có đi theo hay không.

Yamada-kun im lặng đi theo sau tôi.

Phía sau cậu ta Ooshima-kun cũng lặng lẽ đi cùng vì không có gì khác để làm.

Đủ loại ánh mắt đâm chọt từ phía sau chúng tôi, nhưng nếu để ý nhiều quá thì coi như đã thua rồi!

Lặng lẽ bước lên từng bậc cầu thang, cuối cùng chúng tôi đến trước cửa căn phòng.

Phòng trường hợp, tôi vẫn gõ cửa cho lịch sự rồi chờ bên trong trả lời.

Nhưng thay vì trả lời thì cánh cửa nhanh chóng được mở ra từ bên trong.

Người mở cửa là Kushitani-san người đang chăm sóc cho Sensei.

[Mời vào. Cô ấy vẫn còn đang ngủ, nên xin hãy giữ trật tự một chút]

Đúng là không hổ danh một Thám Hiểm Giả kì cựu - có vẻ cô ấy nhận ra chúng tôi đang đến từ trước.

Từ đầu tôi đã biết chuyện này, nhưng Kushitani-san và Tagawa-kun hiểu rõ tình hình hiện tại hơn vì họ vừa đã sống ở trong làng Elf này và ở thế giới bên ngoài rồi.

Có lẽ vì họ đã có kinh nghiệm sống tự lập từ hồi còn làm Thám Hiểm Giả nên khả năng giải quyết tình huống của họ khác hẳn những người luân hồi khác.

Một ví dụ điển hình là vừa rồi khi cô ấy xung phong chăm sóc cho Sensei.

Lại nói, điểm khác biệt chính giữa họ và nhóm của Yamada-kun là mặc dù cũng sống ở ngoài, nhưng nhóm Yamada-kun được nuôi lớn trong một môi trường được bảo bọc.

Làm theo lời Kushitani-san chúng tôi nhẹ nhàng bước vào phòng, nhìn thấy được Sensei đang nằm trên giường.

Lúc này khi Kushitani-san đưa cô ấy lên đây thì cô ấy vẫn còn tỉnh táo, nhưng có lẽ vì bị sốc quá nặng hay gì đó nên cô ấy đã thiếp đi rồi.

Hơn nữa, ngoài chiếc giường của Sensei thì ở trong phòng này còn một chiếc giường nữa, nơi Hasebe-san đang ngủ.

Felmina-chan, người đang giám sát Hasebe-san đang lặng lẽ ngồi bên cạnh chiếc người đó.

Vì lí do nào đó... tôi cảm giác ánh mắt của Felmina-chan cực kì lạnh lẽo.

Chắc chắn là tôi tưởng tượng ra thôi!

Hôm nay tôi cảm giác được đủ loại ánh mắt nhìn tôi rồi, nhưng bảo đảm toàn bộ là do tôi tưởng tượng ra hết!

Tôi bị ép buộc nên mới phải giải quyết mọi thứ theo kiểu này thôi!

Được chưa!?

[Sensei như thế nào rồi?]

Yamada-kun hỏi Kushitani-san.

[Tôi thực sự không rõ lắm. Cơ thể của cô ấy vốn dĩ không bị gì cả, chỉ có tâm trí là bị hỗn loạn mà thôi. Hiện tại cô ấy vì quá mệt mỏi nên đã ngủ thiếp đi, nhưng tôi không biết khi tỉnh dậy thì cô ấy sẽ như thế nào]

Nói xong, Kushitani-san đóng cửa phòng lại.

Nhìn kiểu nói chuyện thẳng thắn của cô ấy sẽ có người cho rằng cô ấy vô tâm, nhưng tôi chắc chắn cô ấy cũng đang lo lắng cho Sensei bằng cách riêng của mình.

[Còn mọi người bên dưới thì sao rồi?]

Thay vì là hỏi Yamada-kun, Kushitani-san hỏi câu đó khi nhìn thẳng vào tôi.

Có vẻ cô ấy đang hỏi mọi người ở dưới lầu ra sao, vì nếu cuộc nói chuyện ở dưới đã kết thúc rồi thì chúng tôi lên đây có hơi sớm.

[Chúng tôi đang tạm nghỉ ngơi một chút. Vì tôi lỡ làm lạc đề một chút]

Yamada-kun cười trừ mà trả lời

Vậy ra cậu cũng biết là mình làm lạc đề à.

[Ừm, biết sao được. Có quá nhiều thứ mọi người muốn hỏi, nên hiện tại tình hình là dù có muốn cũng không biết phải hỏi bắt đầu từ đâu]

Kushitani-san liếc nhìn tôi mà thở dài.

Có vẻ như bản thân Kushitani-san cũng đang lo lắng về việc chúng tôi định sẽ làm gì tiếp theo.

Dù rằng cô ấy là một Thám Hiểm Giả kì cựu nhưng việc không thể tưởng tượng ra được tương lai sẽ ra sao vẫn đáng lo lắng thật.

[Tôi chỉ muốn biết một chuyện thôi. Wakaba-san, cô định làm gì với chúng tôi từ đây trở đi?]

Kushitani-san đã phải quyết tâm hết sức rồi mới dám hỏi như thế

Hừm.

Tôi hiểu rằng hỏi được câu đó thì cần không ít dũng khí, nhưng mà câu trả lời của tôi thì có phần hơi cụt hứng nha.

[Không nhiều lắm. Thực ra là không có gì cả]

[Hử?]

Có vẻ đến cả Kushitani-san cũng không hiểu được câu trả lời của tôi, vì cô ấy thốt lên một cách kì lạ như thế.

["Không có gì cả"...]

Kushitani-san nhìn có vẻ như sắp ôm đầu vì sốc bất kì lúc nào, nhưng, ừ, thì, vậy đó.

Tôi không nói dối.

Lí do chính chúng tôi tiêu diệt làng Elf là để kết liễu Potimas mà thôi.

Sau đó là để giải thoát Sensei khỏi bị lợi dụng, rồi cuối cùng là cứu những người luân hồi bị nhốt ở đó.

Nói trắng ra thì, giải cứu những người luân hồi ở đây cơ bản là tiện tay mà làm trong lúc xử lí Potimas thôi.

Vì thế, nói thật lòng thì tôi chưa suy nghĩ đến việc làm gì với những người luân hồi.

Từ giờ trở đi họ muốn làm gì thì, tôi nghĩ chắc là họ cứ làm cũng được.

Dù nói vậy nhưng đột nhiên ném họ ra ngoài rồi kêu là muốn làm gì cứ làm đi thì hơi quá, nên tôi cũng có ý định chuẩn bị cho họ mức tối thiểu trước đã.

Mà, tính luôn kiếp trước thì bây giờ họ cũng đủ lớn rồi, nên chỉ cần cho họ những nhu yếu phẩm cơ bản nhất thì chắc là họ đủ sống rồi.

Nhưng mà, vì họ sinh sống và lớn lên trong cái môi người "khu vườn nhỏ" này nên nói là tôi không lo lắng cũng không đúng.

Giải thích hết mọi thứ như thế không khó, nhưng phiền lắm.

Cái miệng chết tiệt này!

Tôi muốn kiện nó vì không thể nói chuyện như người bình thường được!

Nói chứ, những lúc thế này cứ bỏ hết việc cho người khác làm là tốt nhất.

[Felmina]

[Có mặt!]

Và ngay đây có một con cừu rất tốt để thế chỗ tôi.

[Xử lý mọi chuyện còn lại]

[...Vâng thưa thống lĩnh]

Trước khi cô bé trả lời cô bé bị đứng hình suốt một lúc, nhưng tôi biết mình có thể dựa vào Felmina-chan những lúc thế này.

Tôi kiểm tra được tình trạng của Sensei rồi, và vì ở đây là nơi để nghỉ ngơi nên làm ồn quá là không tốt.

Vì thế tôi sẽ đi mà nghỉ ngơi luôn đây.

Hoàn toàn không phải là bỏ trốn giữa chiến trường đâu.

Hoàn toàn không, được chưa!

Vì thế, tôi quay trở xuống đây.

Để lại Kushitani và nhóm Yamada-kun đang không hiểu đầu đuôi gì ở lại, tôi quay đầu bước khỏi phòng.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 312: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn (Buồn Chán)

Khi tôi quay lại tầng dưới, không khí thư giãn ở đó ngay lập tức trở nên căng thẳng lại thấy rõ.

Vì ngay khi tôi vừa xuất hiện mọi người lại nhìn tôi chăm chăm.

À.

Vậy ra chỉ riêng việc tôi có mặt ở đây cũng đủ khiến mọi người bị stress à, hiểu rồi.

Kusama-kun vẫn chưa quay lại, ngoài ra còn một số người khác nữa, nên chắc là buổi nghỉ giữa giờ này sẽ còn tiếp tục một lúc nữa.

Nói đúng hơn, những ánh mắt đó đau quá nên tôi sẽ rời khỏi ngay lập tức!

Vì lí do nào đó Ogiwara-kun đang ngồi yên trong thế seiza ở dưới sàn, nhưng tôi sẽ coi như mình chưa nhìn thấy.

Mặc kệ những ánh mắt đâm chọt như gai kia, tôi tiếp tục đi về phía cửa ra vào.

Khi thấy tôi sắp bước qua mặt họ, Shinohara-san định đứng lên, nhưng hai cô gái bên cạnh ngay lập tức kéo cô ấy ngồi trở xuống.

Tôi giả bộ không nhìn thấy mà cứ tiếp tục đi đến cửa rồi bước ra ngoài.

Phù.

Cái cảm giác như vừa bước đi trên bàn chông vừa rồi là gì vậy.

Chẳng thoải mái chút nào.

Tôi có thể bỏ mặc họ mà đi không?

Không được sao?

Vậy thì thôi...

Sau khi buổi nghỉ giữa giờ này kết thúc thì cuộc họp sẽ phải tiếp tục, nhưng người hỗ trợ tuyệt vời của tôi là oni-kun thì đang tỏ ra kì lạ.

Coi bộ tôi không mong đợi được gì từ oni-kun nữa rồi.

Nếu vậy tôi sẽ cần ai đó khác hỗ trợ, nhưng chỉ còn có một người làm được chuyện đó thôi.

Người đó, tức là bé Vampire, đã triệu hồi một con sói đen ra, ngồi dựa lưng vào nó, tắm nắng thư giãn.

Này, Vampire.

Cô có ổn không?

Nguyên bộ tộc Vampire có ổn không vậy?

Tôi có cảm giác như mình đang nhìn bé Vampire tận hưởng ánh nắng như muốn tạt vào mặt toàn bộ Vampire tồn tại trên thế giới vậy.

Nếu cô bé không phải là Vampire thì cảnh này sẽ cực kì bổ mắt cho bất kì ai nhìn thấy, nhưng cô bé là Vampire cơ mà.

[Có gì sao?]

Đừng có đi mà hỏi "có gì sao?" với tôi!

Đi mà xin lỗi toàn bộ Vampire không sống nổi dưới ánh nắng mặt trời trực tiếp đi!

[Thời tiết lúc này thật là tuyệt vời. Nếu không phải vì cái mùi khó chịu kia thì tôi có cảm giác mình có thể thiếp ngủ ngay tại đây]

Xin lỗi ngay!

Xin lỗi tất cả Vampire trên vũ trụ ngay lập tức cho tôi!

Ừ đúng là thời tiết tuyệt vời thật.

Ánh nắng mặt trời không quá chói chang.

Con sói đen bé Vampire triệu hồi ra để ngồi dựa lưng vào nhìn cũng cực kì mềm như gối bông vậy.

Nếu như không có mùi khét từ cánh rừng bị cháy rụi gần đó thì chắc hẳn thời tiết này đủ đẹp để nằm thiếp ngủ lúc nào không biết.

Trong lúc tôi đang suy nghĩ như thế thì bé Vampire đã nhắm mắt lại dựa vào con sói như thực sự đã ngủ gật đi.

[Ui da!?!]

Vì lí do nào đó tôi cảm thấy bức mình, nên tôi "nhẹ nhàng" đá vào bên hông bé Vampire một cái.

Bé Vampire mở mắt ra lườm tôi một cách giận giữ, nhưng đó là phản ứng bất khả kháng rồi!

Là lỗi của bé Vampire hết đó!

[Cô sao vậy? Bộ đi ngủ là có gì sai sao?]

Sai chứ sao không!

「Có sao đâu. Tôi cũng không có lí do gì để có mặt ở buổi họp kia cả. Nếu không cần tôi ở đó thì tôi vắng mặt có sao đâu chứ?」

Đúng là lúc này cô bé mờ nhạt như không khí vậy, nhưng vì bây giờ oni-kun đã bỏ cuộc không muốn làm hỗ trợ nữa nên tôi đang rối hiểu không.

Tôi cần phải ép cô bé đóng vai trò giải thích mọi thứ bằng cách nào đó mới được!

Mà... cô bé có thể giải thích được gì không?

Sao tôi thấy lo lắng quá vậy?

「Vừa rồi chán đến mức tôi suýt nữa ngủ gật rồi đó. Biết sao được」

Nói xong bé Vampire vươn vai ngáp một cách yếu điệu thực nữ.

Ngay cả cái cách cô bé buồn ngủ cũng quyến rũ một cách không cần thiết.

Chết tiệt.

Tôi có nên xé bộ ngực chương mắt đó đi không?

À, không, bỏ qua đi.

Đột nhiên tôi tưởng tượng ra được cảnh Ma Vương nở nụ cười ác độc mà vươn hai tay ra, nên tôi vội vã bỏ ý nghĩ về ngực ra khỏi đầu.

「Vẫn dĩ, cô đâu có nghĩa vụ gì phải giải thích mọi chuyện cho đám đó, đúng không goshujin-sama? Cái tên Anh Hùng đó la lối về việc có quyền được hỏi, nhưng hẳn làm gì có quyền đó? Không phải chúng ta đang tử tế lắm mới cho bọn họ một lời giải thích thôi sao. Thực sự chúng ta không

có nghĩa vụ gì mà phải giải thích gì cho bọn họ hết, nên để yên bọn họ như thế cũng được mà]

Oa, bé Vampire à, có vẻ cô bé bị đuối gặp mặt vừa rồi làm stress nhiều hơn tôi tưởng nữa.

Ừ thì, tôi cũng hiểu ý nghĩ của bé Vampire.

Bé Vampire đã hoàn toàn bỏ đi kiếp trước của mình rồi.

Hiện tại cô bé đã phân biệt rõ ràng rằng kiếp trước là kiếp trước còn kiếp này là kiếp này, nên tôi nghĩ cô bé hiện tại chỉ coi những người luân hồi như là người quen từ kiếp trước mà cô bé đã từng nói chuyện một vài lần mà thôi.

Hoặc, thậm chí còn không phải là người quen mà là người dưng.

Nói chung là, vì thế nên cô bé không cho rằng chúng ta không có lí do gì phải tỏ ra tử tế với họ cả.

Đúng ra thì, cách nghĩ đó không sai.

Chúng tôi đúng là không có một chút nghĩa vụ gì phải giải thích gì cho những người luân hồi cả.

Nhưng mà, họ vẫn là người bị hại, nên bỏ rơi họ trong lúc họ không biết gì hết thì tôi thấy có hơi quá, nên đó là lí do duy nhất tôi đang giải thích mọi chuyện như thế này.

Chúng tôi không có nghĩa vụ, hay nhiệm vụ gì để làm chuyện này hết.

Đúng như lời bé Vampire vừa nói, những gì Yamada-kun nói về việc có quyền được hỏi, chỉ là do chúng tôi tử tế nên mới làm mà thôi.

[Đúng hơn mà nói, tại sao cô lại giải thích rõ ràng như thế cho họ vậy, goshujin-sama? Theo tôi thấy đó mới là kì diệu đó. Vì cô bình thường dờ giải thích mọi chuyện lắm mà]

Này, cái câu cuối đó là sao!

Ừ thì, đúng là đó là sự thật, nhưng mà có nhiều thứ không nói ra vẫn tốt hơn nha!

[Bình thường goshujin-sama của chúng ta vừa máu lạnh vừa vô nhân tính không có chút gì gọi là lòng thương người nữa là]

Và rồi còn thêm câu đó vô nữa.

Bé Vampire thân mến của tôi ời, chúng ta có nên NÓI CHUYỆN một chút không nào?

Hình như có hiểu lầm gì đó một chút thì phải.

[Hãy. Được rồi. Tôi sẽ thay cô làm vai trò giải thích mọi chuyện cho]

Ngay khi tôi vừa định bắt cóc bé Vampire về Ngôi Nhà Thân Yêu để BÀN BẠC với cô bé một chút thì cô bé đề nghị như thế.

Cái...gì...thế!?

Bé Vampire, cô bé biết đọc và hiểu tình huống sao!?

[Phản ứng ngạc nhiên đó là sao chứ? Thực sự cô nghĩ sao về tôi vậy goshujin-sama?]

Một Vampire rác rưởi.

Có vẻ ý nghĩ trong đầu tôi bị cô bé đoán được, nên bé Vampire đứng dậy với một vẻ mặt nhăn nhó.

Con sói đen trước đó bé Vampire triệu hồi ra cũng biến mất vào trong cái bóng của bé Vampire như bị hút vào.

[Hử. Tôi cá là nếu cứ để mọi chuyện cho goshujin-sama thì cái tuồng kịch này sẽ bị kéo dài mà thôi. Hơn nữa Kyouya-kun cũng bị nhiều thứ níu chân lại nên cũng không suy nghĩ thấu đáo được. Cái màn kịch buồn chán này kết thúc cho nhanh thì tốt hơn]

Nói xong, bé Vampire nhẹ nhàng quay trở vào trong căn nhà cây nơi những người luân hồi đang tập trung.

Cô là ai?

Cái người đang tỏa ra khí chất một người phụ nữ có tài này là ai?

[Cô đang làm gì thế? Nhanh chóng trở về để kết thúc chuyện này thôi nào]

Trước khi mở cửa ra, bé Vampire còn quay lại nhìn tôi, thúc giục tôi.

Cảm giác như một nửa linh hồn của tôi vừa bay ra ngoài, tôi loạng choạng bước trở vào.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 313: Cô Công Chúa Làm Mọi Chuyện Theo Ý Mình Thích

Khi trở về bên trong căn nhà cây, tôi lại thấy cảnh Ogiwara-kun và Kusama-kun bị trói lại với nhau.

Cũng y chang cũ, họ bị trói lại theo kiểu mặt đối mặt gần như đang ôm nhau.

Tôi cứ tưởng là Ogiwara-kun bị ép phải ngồi thế seiza như lúc này tôi rời đi thôi chứ, tại sao cậu ta lại bị trói với Kusama-kun y như lúc này nữa rồi?

....Ừ, tôi nên mặc kệ nó đi.

Trước mặt tôi, bé Vampire cũng mặc kệ chuyện đó không để ý.

Bé Vampire quay trở lại vị trí trước kia, ở chiếc ghế bên cạnh tôi.

Nhưng thay vì ngồi xuống, cô bé đứng thẳng khoanh tay lại.

Ánh mắt cô bé như muốn nói tôi nên ngồi xuống, nên tôi ngoan ngoãn làm theo.

[Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ tiếp tục. Còn ai đang không có mặt ở đây không? Có sao? Nếu có thì ai đó đi gọi họ dùm tôi]

Vỗ hai tay một lần để gây chú ý, bé Vampire lên giọng đủ để mọi người trong căn phòng đều nghe được.

Mặc dù giọng lớn như thế, nhưng cảm giác quý phái không lẫn vào đâu được của bé Vampire vẫn được giữ nguyên, vừa khó hiểu vừa tuyệt vời.

Hử?

Cô bé trở nên oai nghiêm thế này từ khi nào vậy?

Nghe giọng của bé Vampire, những người luân hồi trước đó ồn ào nói chuyện ngay lập tức im lặng.

Cùng lúc đó, Kudou-san đứng dậy rồi bước lên lầu.

Yamada-kun và những người khác chưa quay lại, nên có vẻ là cô ấy đang đi gọi họ xuống.

Khi thấy thế, bé Vampire lần nữa đứng thẳng người, hai tay khoanh trước ngực như cũ.

Oni-kun nhìn cảnh đó với một vẻ mặt khó hiểu.

Ừm.

Tôi hiểu cảm giác của Oni-kun mà.

Những lúc như thế này trước khi bé Vampire có bao giờ tự mình đứng ra đâu.

Hơn nữa, mỗi khi bé Vampire tự ý làm gì đó thường đều có kết quả không tốt chút nào hết.

Oni-kun liếc nhìn tôi như muốn hỏi gì đó.

Nhưng mà, tôi không có gì để nói cả!

Sau một lúc, Kudou-san quay lại cùng Yamada-kun và những người còn lại.

Họ đều quay trở lại ghế của mình.

[Vậy thì chúng ta sẽ tiếp tục]

Có lẽ vì bé Vampire là người đứng ra lần này, nên một không khí căng thẳng khác hẳn lúc này tràn ngập căn phòng.

So với không khí trước đó căng thẳng vì lo lắng không biết chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo, cộng với sự kinh sợ do có quá nhiều thứ khó hiểu xung quanh, không khí căng thẳng lúc này lại là vì sự oai nghiêm tràn đầy của bé Vampire.

Hử...?

Vì lí do nào đó không khí căng thẳng khi họ hướng về tội còn nặng nề hơn cả thế này?

Thật là khó hiểu.

[Đầu tiên ta sẽ nói rõ điều này - hiện tại các người đã được chúng ta cứu giúp, nên hãy nhớ rõ chúng ta đang nắm giữ quyền sống chết của từng người các người trong lòng bàn tay]

Cái!?

Vừa bắt đầu cô bé đã ném một trái bom rồi.

[Chờ một chút!]

[Im lặng. Đừng có ngắt lời]

Yamada-kun đứng dậy muốn phản đối, nhưng bé Vampire khiến cậu ta ngậm miệng lại.

Bằng vũ lực.

[Hự!?!]

Có lẽ ở nơi đây ngoài tôi và oni-kun không ai khác hiểu được chuyện gì vừa xảy ra.

Bao gồm cả Ooshima-kun và Tagawa-kun là hai người luân hồi có thể chiến đấu, cũng không ai đủ sức nhìn ra được bé Vampire vừa làm gì.

Trên thực tế, tất cả những gì bé Vampire làm là tiếp cận sau lưng Yamada-kun và huých gối cậu ta từ phía sau.

Nhưng mà tốc độ cô bé thực hiện hành động đơn giản đó cần một sức mạnh cực kì bất thường.

Yamada-kun ngã quỵ ra sau, làm ngã ghế của cậu ta xuống đất.

Tôi đoán cô bé đã nường tay không ít, vì chân cậu ta chưa bị gãy.

Nếu không nường tay thì, thay vì gãy chân, đúng hơn là cả thân dưới cậu ta đã bị đánh bay đi rồi.

[Chúng ta ở đây cung cấp cho các người thông tin là vì lòng trắc ẩn, hay nói đúng hơn là vì thương hại mà thôi. Có hiểu không hả? Là, Vì, Thương, Hại, Thôi]

Đứng ở trên nhìn thẳng xuống Yamada-kun đang rên vì đau, bé Vampire nói chuyện như đang mắng một đứa con nít.

[Nói trắng ra, cứu giúp các người chỉ là do chúng ta tiện tay mà làm trong lúc hủy diệt làng Elf. Chúng ta đã có thể bỏ rơi các người ở đây, không giải thích bất kì thứ gì cả. Nhưng mà vì kiếp trước có từng quen biết, nên chúng ta mới tử tế mà giải thích cho các người. Hiểu rõ chúng ta đã tử tế đến mức nào chưa hả?]

Tôi không nghĩ một người tử tế thực sự sẽ đột nhiên huých gổ sau lưng người ta như thế.

Hay nói đúng hơn, một người như thế sẽ không tuyên bố một câu sặc mùi thuốc súng, ví dụ như là nằm trong tay quyền sinh tử của người khác.

[Này]

[Cậu cũng im lặng cho tôi, Kyouya-kun. Cuộc nói chuyện bị lạc đề là do lỗi của cậu, nên đừng có làm gì khiến cho mọi chuyện càng rối thêm nữa được không?]

Nhận được những lời thẳng thừng như thế từ bé Vampire, oni-kun im lặng không nói được gì.

Nhưng mà người vừa làm loạn nơi này lên không nên nói câu đó chứ!

[Các người cho rằng mình có quyền lợi được biết hả? Đừng có nằm mơ giữa ban ngày nữa. Hiện tại các người không khác gì tù binh chiến tranh cả. Hơn nữa, còn là những người lưu vong không có quốc gia. Cho nên việc có để các người sống hay chết hoàn toàn là dựa vào thái độ của chúng ta. Có hiểu rõ chưa?]

Trái ngược với vẻ mặt cười tươi rói của bé Vampire, những người luân hồi mang vẻ mặt ngày càng tệ hơn.

Trước đó không khí nơi này không khác gì một buổi họp lớp, nhưng khi nghe được những từ đáng ngại như bị giết hay là sống sót được thốt lên như thế, có vẻ họ đã nhận ra mình đang ở trong tình trạng nguy hiểm đến mức nào.

Ừm.

Mặc dù biện pháp khiến họ nhận ra điều đó có hơi quá khích đi!

Cái không khí lạnh như băng này làm sao mà giải!

「Nói kiểu đó...」

「Ta đã nói là im lặng」

Yamada-kun định nói gì nữa, nhưng cậu ta bị bé Vampire đá thẳng vào mặt không thương tiếc.

「Dừng lại!」

「Câm miệng lại và đừng ngắt lời nữa」

Khi Ooshima-kun đứng dậy đụng cản cô ấy, bé Vampire tát thẳng một vào cô ấy, khiến cô ấy té xuống đất.

Cô làm gì khuôn mặt của một cô gái vậy!?

Mà, việc Ooshima-kun có được tính là "cô gái" hay không thì, ừm, kệ đi.

「Nếu có gì muốn than phiền thì cứ việc rời đi. Ta vốn không có trách nhiệm phải giải thích cái gì cho các người hết. Nếu không muốn nghe thì đơn giản là đừng nghe. Nếu muốn nghe thì im miệng cho ta. Các người mở miệng ra chỉ tốn phí thời gian hơn mà thôi」

Căn phòng trở lên im lặng như tờ.

Yamada-kun lặng lẽ đến gần Ooshima-kun, và rồi ngoài sử dụng Ma Pháp Chữa Trị ra thì ngồi yên không cử động gì nữa.

Cảm giác như cả tiếng thở của họ cũng đã biến mất.

「Rất tốt. Vậy thì ngồi yên đó mà lắng nghe. Ta sẽ không chấp nhận bất kì câu hỏi nào giữa chừng. Ngồi nghe rõ ràng từ đầu đến cuối, rồi sau đó muốn hỏi gì thì hỏi. Nhắc lại, im lặng nghe hết rồi hỏi. Hiểu chưa?」

Không ai dám phản đối bé Vampire.

Cái này rõ ràng là thống trị bằng sợ hãi mà!

Đúng là rất hiệu quả để giải thích tình hình, nhưng sau đó không phải thái độ của mọi người sẽ tệ hại đến không thể tệ hại hơn sao?

Cuối cùng rồi sẽ thế nào?

Mà, kệ đi, tôi không quan tâm nữa.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 314: Quảng Bom

[Lúc này nói đến đâu rồi? Ừm...]

Bé Vampire đưa một ngón tay lên cằm rồi cứ thế suy nghĩ.

Ừ.

Thực tế mà nói, tôi này giờ không nghe được cô bé nói gì hết cả!

Kiểu như là nghe bài diễn văn đầu năm của hiệu trưởng ấy, vào một bên tai rồi ra bên còn lại.

[Mà thôi không sao cả]

Không sao cái con khỉ!

[Về tình hình hiện tại của thế giới, khỏi nói đến đi. Thật lòng mà nói, dù ta có ngồi diễn dãi dài dòng về việc thế giới sắp sụp đổ như thế nào cũng không có ý nghĩa gì với mấy người đúng không? Dù sao thì, dù có nghe mấy người cũng có làm được gì đâu. Nói đông dài chỉ tốn phí thời gian thôi. Thực sự muốn nghe thì lát nữa cứ việc đi từng người mà hỏi]

Oa, đúng là trực tiếp thẳng thắn.

Ừ mà, cô bé nói không sai tí nào hết.

Đầu tiên mà nói, đa số những người luân hồi đều là người bình thường không có chút khả năng chiến đấu nào hết.

Kêu một đám người bình thường cố gắng ngăn sự sụp đổ của hành tinh lại thì họ cũng không làm gì được.

Không như "người bình thường" trong một bộ phim nào đó, những người này không thể nào leo lên phi thuyền bay ra vũ trụ đục cái lỗ trên viên thiên thạch sắp va chạm với Trái Đất để phá hủy nó được.

[Trước hết, hành tinh này sẽ không sụp đổ trong cuộc đời của mọi người ở đây. Có lo lắng thêm cũng chỉ phí thời gian mà thôi. Thay vì lo lắng về chuyện sẽ xảy ra sau khi các người đã chết thì bây giờ lo về việc chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo quan trọng hơn đúng không?]

Bé Vampire nhìn quanh căn phòng một lần.

Vì trước đó cô bé đã đánh Yamada-kun và Ooshima-kun một cách không thương tiếc, nên không ai dám lên tiếng trả lời bé Vampire đang dò hỏi như thế.

Nhưng mà, một vài người luân hồi vẫn phản ứng lại lời của bé Vampire và gật đầu xác nhận.

Họ đang cực kì nghiêm túc nhìn chăm chăm bé Vampire mà gật đầu.

[Như đã nói trước đó, ngôi làng Elf này đã bị chúng tôi hủy diệt. Nên cứ coi bản thân như là tù binh chiến tranh đi. Nhưng mà, vì mấy người không phải là chiến sĩ của phe địch hay gì đó nên đừng lo về việc bị đối xử tệ hại. Miễn sao đừng có làm gì dại dột như là không nghe lời người khác nói chẳng hạn]

Tôi không nghĩ âm thanh nuốt nước bọt rõ ràng tôi vừa nghe là do mình tưởng tượng ra.

Cũng dễ hiểu mà đúng không?

Mặc dù cô bé nói là sẽ không ai bị đối xử một cách tệ hại, nhưng mà trước đó cô bé mới đánh Yamada-kun và Ooshima-kun không thương tiếc nên lời nói từ miệng cô bé không có một gam trọng lượng nào cả.

Tôi nghĩ rằng họ đang hiểu lời của cô bé thành "miễn sao còn biết nghe lời thì các người sẽ không bị đánh vô cớ".

Nói đúng hơn, hình như cô bé cố tình làm vậy?

Hmmm.

Tôi không biết bé Vampire có đang suy nghĩ sâu xa về chuyện đó hay không nữa.

Tôi có cảm giác cô bé chỉ đang nghĩ gì nói đấy chứ không suy nghĩ sâu xa gì.

Bởi vì đây là bé Vampire của chúng ta mà.

[Rồi, về thời gian gần sắp tới, tạm thời chúng tôi định sẽ cố hết sức thỏa mãn yêu cầu của các người. Nếu muốn được che chở thì chúng tôi sẽ làm vậy, nếu muốn rời đi thì cứ việc đi. Nếu muốn ở lại đây cũng được. Mà, chúng tôi đã giết toàn bộ số Elf ở đây, cộng thêm việc lá chắn ở đây cũng bị phá nữa, nên ta thực sự không khuyến khích ở lại đây]

Ừ, quăng bom luôn đó!

Âm thanh xì xào vang lên khắp căn phòng.

Chắc là, nếu như trước đó bé Vampire không cảnh cáo việc đừng có làm ồn trước đó thì bây giờ thay vì xì xào sẽ là những âm thanh giận dữ gì đó à?

Nói chứ, tôi thực sự thấy ngạc nhiên vì lời cảnh cáo của cô bé hữu hiệu đến vậy.

Phản ứng chung của đa số người luân hồi khi nghe bọn Elf đã bị toàn diệt là... sự hoang mang.

Ừ thì, nếu như đột nhiên nghe được toàn bộ những người mới hôm qua còn đang nói tiếp xúc với mình đã chết hết thì ai cũng phải hoang mang hết.

Dựa vào những gì chúng tôi nói nãy giờ thì tôi nghĩ họ cũng đoán được rằng bọn Elf đã chiến đấu với chúng tôi và bị thua.

Nhưng mà, tôi chắc chắn họ không tưởng tượng ra được rằng bọn chúng đã bị toàn diệt.

Cơ bản mà nói, đa số người luân hồi chưa từng có kinh nghiệm chiến đấu hay chiến tranh gì, chỉ sống một cuộc sống yên bình như Nhật Bản ở đây mà thôi.

Vì thế, cú sốc lại càng kinh khủng hơn với họ.

Một số người luân hồi mặt tái nhợt hằn đi, một số khác cố gượng cười coi như không có gì, nhưng thất bại.

[Này!]

Có lẽ cậu ta không chịu đựng việc nhìn thấy sự hỗn loạn được nữa, nên Oni-kun kéo tay bé Vampire lại.

[Có chuyện gì?]

[Giờ không hẳn là lúc tốt nhất để nói chuyện này chứ?]

[Nếu không phải bây giờ thì chờ đến khi nào? Nếu cậu định giấu nhem nó đi thì sớm muộn gì họ cũng phát hiện ra thôi, nên không phải trực tiếp nói sớm càng tốt hơn à]

Bé Vampire vung tay thoát ra khỏi tay của Oni-kun.

Cậu ta chỉ đơn giản rút tay lại không thể nói được gì thêm.

Ờ hờ.

Đúng là, mặc dù hiện tại những người luân hồi ai cũng bối rối hoang mang, nhưng mà sớm muộn gì họ cũng phải biết chuyện này.

Mặc dù cú sốc có hơi lớn nhưng mà cứ giấu nhẹm chuyện này đi không nói cho họ biết cũng không có gì tốt.

Như lời bé Vampire, hiện tại nói rõ cho họ biết vẫn là tốt hơn.

[Vây là thật sao...]

Nhờ vài lời qua lại của Oni-kun và bé Vampire nên có vẻ họ đã nhận ra lời nói của bé Vampire không phải là nói suông.

Vì thế Yamada-kun mới lăm bắm như thế.

[Ừ. À đúng rồi, đừng có mở miệng ra nói gì nữa dùm đi? Ta không có ý định nghe ý kiến gì của mấy người hết. Nếu muốn nói thì ta cũng không muốn nghe. Nếu muốn ta nghe thì cứ việc dùng vũ lực mà bắt ta im lặng nghe lời người nói. Thách làm được đó]

Khốc liệt!

Không nhân từ!

Thực sự là quá ác độc!

Yamada-kun đang nghiêng răng như muốn khóc đến nơi rồi đó!

Lẽ ra nên dùng một cách nào bớt trực tiếp hơn chứ.

[Đừng có mà ở đó than thở mãi về chuyện đã rồi. Nghe yếu đuối ẻo lả hết sức. Nếu có vấn đề gì thì sao không đứng ra dùng sức mình dùng việc đó]

lại. Đừng có mà giả không biết sự vô dụng của bản thân rồi sau đó làm ầm lên như thế]

Khốc liệt!

Không nhân từ!

Thực sự là quá ác độc!

Không thềm nói giảm nói tránh gì hết, cô bé thậm chí trực tiếp xát muối lên vết thương của cậu ta!

Yamada-kun giờ đang nắm chặt tay mình lại mà run rẩy luôn rồi!

Thật đáng thương hại.

[Nói chung là, bọn Elf đã bị tiêu diệt, không cần quan tâm quá trình. Chỉ cần biết vậy là đủ. Hơn nữa, bây giờ các người nên suy nghĩ về cuộc sống của mình sau này thì hơn. Còn về việc những gì xảy ra ở đây, hay là trách nhiệm bản thân, hay là công lí gì gì đó, ta không hứng thú dù chỉ một chút. Có thời gian thì lát nữa đi mà tự bàn bạc với nhau]

Sau khi tuyên bố rằng cậu ta vô nghĩa, cô bé quay đi không thềm nhìn Yamada-kun nữa.

Như muốn nói rằng cậu ta thậm chí còn không đáng để cô ấy nhìn nữa.

[Ở ngôi làng này, sẽ không còn được giúp đỡ gì nữa. Hơn nữa, vì lá chắn bảo vệ ngôi làng đã biến mất, nên quái vật sớm muộn sẽ có thể ra vào nơi đây tùy thích. Nơi này sắp trở thành hoang mạc rồi, nên có ai thấy gẫn bó với nơi này đủ để vẫn muốn ở lại thì ta sẽ tôn trọng ý kiến của người đó. Ai muốn ở lại đâu?]

Nghe câu hỏi của bé Vampire, những người luân hồi ai cũng lắc đầu từ chối.

Ừ, dễ hiểu mà.

「Nếu như không ai muốn ở lại thì chúng tôi sẽ hộ tống các người ra khỏi ngôi làng này, thực ra là ra khỏi khu rừng này. Sau đó thì chúng tôi sẽ nghe yêu cầu của từng người, như ta đã nói trước đó. Những gì các người muốn sẽ được đáp ứng đến hết mức có thể. Dĩ nhiên là chỉ trong mức chúng tôi có thể cung cấp mà thôi」

Đúng vậy.

Ít ra tôi nghĩ chúng tôi có thể cam đoan mức sống tối thiểu cho mọi người.

Nếu có ai đủ ngốc để đòi sống một cách xa hoa ở trong một căn biệt thự nào đó thì tôi sẽ tự mình đánh kẻ đó ngất đi.

Miễn sao không ai yêu cầu quá đáng thì chúng tôi chắc là có thể cung cấp được những gì họ muốn.

Nếu mượn sức của Thánh Ngôn Giáo thì không phải là không thể.

「À đúng rồi. Nếu muốn quay lại thì, mấy người cũng có thể về Trái Đất được thì phải?」

Hmm?

Hử?

「Chúng tôi có thể trở lại sao!?!」

Kudou-san, người nãy giờ vẫn ngồi im lặng lắng nghe nãy giờ đột nhiên đứng bật dậy thốt lên như thế.

「Được mà, đúng không?」

Bé Vampire quay lại nhìn tôi để xác nhận.

Ế?

Ừm.

Làm gì được?

Tôi muốn nói vậy, nhưng mà ánh mắt đầy mong đợi của những người luân hồi nhìn tôi chăm chăm đau quá.

Bé Vampire-e-e-e!!

Đừng có đi mà quăng bom không cần thiết chứ!

TÔI LÀ NHỆN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 315: Hi Vọng Trở Về Nhà

Vì bé Vampire vừa mới thả một trái bom đặc biệt lớn, nên những người luân hồi đang xông xáo không ngừng.

Thậm chí lời đe dọa trước đó của bé Vampire cũng không có tác dụng gì cả, là ồn ào đến mức đó.

Rõ ràng có thể thấy khả năng có thể trở về Trái Đất có ý nghĩa như thế nào với họ.

Nhưng mà, tiếc rằng tôi không làm được chuyện đó.

Đúng là trước đó tôi có hỏi bé Vampire có muốn về Trái Đất không.

Nhưng mà đó chỉ là sau khi mọi chuyện đã hoàn thành rồi thôi.

Là sau khi Hệ Thống đã bị dỡ bỏ xong.

Không phải trong lúc Hệ Thống còn đang mạnh mẽ như hiện tại.

Những người luân hồi không về Trái Đất được.

Lí do là vì Skill $n \% I = W$.

Vốn ban đầu thì nó chỉ là một Skill bí ẩn, nhưng mà ý nghĩa thực sự của nó là kết nối những người luân hồi với Hệ Thống của thế giới này.

Những người luân hồi không phải là những người vốn có ở hành tinh này.

Theo như lẽ thường thì họ cũng sẽ không bị ảnh hưởng gì bởi Hệ Thống mà sẽ quay về vòng luân hồi tự nhiên sau khi họ chết đi.

Nhưng mà linh hồn của họ bị cưỡng ép đưa vào trong Hệ Thống, và được cho thêm một cuộc sống thứ hai ở đây

Đó là những người luân hồi.

Và, thứ gắn kết họ với Hệ Thống, là Skill $n \% I = W$.

Vì họ có Skill này, nên dù họ là những người ngoài, nhưng họ cũng được sự ban phước của Hệ Thống, cũng có được Skill và Chỉ số.

Hơn nữa, Skill này ngăn cản không cho Hệ Thống điều khiển họ hoàn toàn được.

Nếu những người luân hồi chết ở đây, họ sẽ không bị luân hồi lần nữa bởi Hệ Thống mà sẽ quay về vòng luân hồi tự nhiên.

Nếu Hệ Thống điều khiển hoàn toàn linh hồn của một người, người đó sẽ vĩnh viễn bị kẹt trong địa ngục luân hồi này.

Để chuyện đó không xảy ra thì Skill $n \% I = W$ ban cho họ Skill và Chỉ số trong Hệ Thống, đồng thời đảm bảo việc họ không hoàn toàn bị lệ thuộc Hệ Thống, cơ bản là vậy.

Bởi vì suy cho cùng, người luân hồi cũng chỉ là những người khách qua đường, ghé thăm thế giới này, và Hệ Thống này.

Nói ngắn gọn, Skill $n \% I = W$ là cực kì quan trọng cho những người luân hồi, nhưng mà trong trường hợp này, nó cũng là gánh nặng.

Skill là những thứ gắn bó trực tiếp vào linh hồn.

Hơn nữa, Skill $n \% I = W$, quan trọng nhất với những người luân hồi, được gắn bó đặc biệt chặt chẽ với linh hồn của họ.

Hơn hơn nữa, Skill $n \% I = W$ có tác dụng như một cầu nối giữa người luân hồi và Hệ Thống.

Nói cách khác, nó bị xích vào Hệ Thống.

Không thể bị cắt rời.

Nghĩa là, người luân hồi cũng không thể bị mang đi rời khỏi hành tinh bị Hệ Thống chi phối này được.

Nếu Hệ Thống bị dỡ bỏ, thì sự liên hệ đó cũng bị dỡ bỏ.

Khi tôi hỏi Oni-kun và bé Vampire lúc đó, là tôi đang nói về sau khi Hệ Thống bị dỡ bỏ xong họ có muốn về Trái Đất không.

Có vẻ bé Vampire đã hiểu nhầm rằng có thể trở về ngay lập tức được.

Tôi thì, bởi vì không còn bị Skill gì đó ước thúc nên tôi có thể trở về Trái Đất và quay lại đây tùy thích.

Nhưng mà đó là vì tôi không có Skill nào hết, nên muốn mang toàn bộ người luân hồi đi thì chỉ có một là Hệ Thống bị phá hủy, hoặc người luân hồi phải cũng không có Skill nào giống như tôi.

Có một cách để bỏ Skill đi.

Là biện pháp tự nguyện cống hiến Skill của mình cho Hệ Thống.

Nhưng mà lúc Sensei dùng nó lên Natsume-kun và Skill của cậu ta bị xóa hết đi, thì Skill $n \% I = W$ là cái duy nhất còn lại.

Vậy mới thấy Skill $n \% I = W$ quan trọng đến mức nào, và xóa bỏ nó khó đến mức nào.

Mà, bởi vì nó cơ bản là dây nối cho họ có thể tương tác với Hệ Thống nên tôi khá chắc chắn là không có cách nào gỡ nó đi được bằng cách sử dụng bản thân Hệ Thống từ bên trong.

Vì thế, ngoại trừ biện pháp biến thành Thần như tôi thì không có cách nào gỡ bỏ nó được.

Cái trò game gì có độ khó kinh khủng vậy?

Nai wa.

Còn về việc tôi dùng sức bản thân để gỡ bỏ $n \% I = W$ thì, càng không làm được.

Nghĩ kĩ đi, cái này là do D làm ra đó biết không?

Một người nhỏ bé như tôi thì làm gì được nó chứ.

Bất kì thứ gì và mọi thứ liên quan đến linh hồn đều yêu cầu những kĩ thuật siêu cao cấp đó.

Một vị Thần mới nổi chỉ có hơn 10 năm kinh nghiệm làm gì có khả năng xử lí nó chứ.

Nếu tôi cố làm gì đó thì tôi sợ mình sẽ khiến linh hồn bị bể như bong bóng thôi.

Kết luận là, không thể nào cho họ quay về được.

Ừ thì là vậy đó, nhưng làm sao tôi giải thích được chuyện đó chứ?

À, ừ, thì không hẳn là tôi cần phải giải thích mọi lý thuyết như vừa rồi - chỉ cần nói "không thể nào" là được.

Bao gồm cả Kudou-san, rất nhiều người luân hồi đang nhìn tôi với ánh mắt mong chờ khó tả.

Cái không khí này, nói trực tiếp "không thể nào" có ổn không?

「Thực sự, chúng tôi có thể quay về sao?」

Kudou-san có vẻ cảm động đến phát khóc rồi.

Ài.

Đệt.

Ừ, đúng là, nếu có gắn bó gì với Trái Đất thì dĩ nhiên họ sẽ muốn trở về rồi.

Hơn nữa, còn sống một cuộc sống như bị giam ở trong làng Elf, theo như họ thấy thì rõ ràng khó khăn không thể tả, nên việc họ thấy nhớ nhà cũng không có gì lạ.

Hiểu dùm cho tôi việc phải nói ra sự thật đau lòng trong tình trạng hiện tại khó cỡ nào đi!

Khốn khiếp!

Bé Vampire khốn khiếp!

Tại sao lại đi thả một trái bom chết tiệt không cần thiết chứ hả!

Những người ngay lập tức nhận ra tôi không muốn trả lời, là bé Vampire và Oni-kun.

Bé Vampire hơi nghiêng đầu như muốn nói "Ế?" còn Oni-kun thì nhìn tôi liên tục, nhưng né ánh mắt của tôi.

Hai người họ đã cảm thấy sự không thích hợp của tôi và nhận ra rằng chuyện đó là không thể.

Và rồi, vì phản ứng của họ nên những người luân hồi còn lại bắt đầu nhận ra có gì đó không đúng.

Sự vui sướng khi có được một tia cơ hội nhỏ trở về, dần biến thành sự lo lắng.

Kudou-san, người đã phản ứng mãnh liệt nhất khi này, đang nhìn tôi với ánh mắt như sắp khóc.

Ài.

Bé Vampire à, cô bé ném cho tôi một trái bom không cần thiết rồi.

Thật tình, nếu ban đầu họ không có chút hi vọng nào về việc có thể trở về thì họ đã không nghĩ đến việc đó rồi.

Nếu không có hi vọng thì làm gì có sự thất vọng sau đó chứ.

Vì hi vọng của họ bị đưa ra bất ngờ như thế nên sự thất vọng sau khi giấc mộng tan vỡ sẽ càng mãnh liệt hơn nữa.

[Không thể nào]

Tôi quyết tâm, rồi đơn giản trả lời như thế.

Ngay lập tức sau đó, không khí căn phòng trở nên quỷ dị khó tả.

Bé Vampire có vẻ định nói gì đó, nhưng tôi ngay lập tức sử dụng Ma Nhân khiến cô bé đứng yên tại chỗ.

Chắc là cô bé định nói là "Ế, nhưng trước đó cô nói là được mà?", tôi thà không phải ôm thêm trái bom đó thì tốt hơn.

Đúng là, sau khi Hệ Thống bị dỡ bỏ thì chuyện đó có thể làm được.

Nhưng mà tôi không có ý định quan tâm về việc sau khi Hệ Thống bị dỡ bỏ sẽ xảy ra chuyện gì.

Hơn nữa thỏa thuận giữa tôi và D cũng không bao gồm chuyện đó.

Vì thế, về việc tôi có thể làm vậy sau khi dỡ bỏ hệ Thống hay không, là không xác định.

Nếu chỉ có bé Vampire và Oni-kun thì chỉ cần tôi chuẩn bị sẵn sàng thì tôi có thể làm được, nên lúc đó tôi mới đề nghị như vậy.

Nhưng mà tôi không có thời gian hay là sức lực mà đi chuẩn bị làm vậy được cho toàn bộ người luân hồi.

Tối đa thì tôi chỉ có thể giúp hai hay ba người.

Nếu tôi thành thật thú nhận chuyện đó bây giờ thì chuyện gì sẽ xảy ra?

Dĩ nhiên sẽ có một cuộc tranh giành những vị trí ít ỏi đó.

Nếu không thể toàn bộ trở về, thì tốt hơn ai cũng ở lại đây đi.

Ít ra như thế, sẽ không có sự tranh chấp nào xảy ra để giành số vị trí ít ỏi đó, cũng sẽ không có sự oán trách từ những người bị thua.

Sự im lặng tuyệt đối này quá đau lòng.

Kudou-san ngồi cái "thụp" trở xuống ghế của mình.

Hay nói đúng hơn, cô ấy không còn sức giữ bản thân đứng thẳng nên ngã quy xuống, còn cái ghế vô tình ở đúng chỗ thôi.

Khuôn mặt của Kudou-san hiện rõ sự vô hồn đó.

Không nói gì thêm, cô ấy chỉ cúi đầu xuống.

Ngoài Kudou-san, có nhiều người khác cũng không thể che giấu được sự thất vọng trên khuôn mặt mình.

Tôi xin lỗi vì đã xóc lên hi vọng của mọi người một cách không cần thiết.

Thậm chí bé Vampire cũng thấy có lỗi ra mặt vì chuyện đó.

Thấy vậy, tôi ngừng tác dụng của Ma Nhân, thả bé Vampire đi.

[Hôm nay, tạm thời kết thúc ở đây đi]

Tôi nói như thế rồi đứng dậy.

Cứ tiếp tục thuyết giảng không còn ý nghĩa gì nữa với không khí như thế này ở đây.

Tôi chắc chắn những người luân hồi còn cần thời gian tiêu hóa hết thông tin họ có được.

Như muốn trốn đi khỏi không khí lạnh lẽo ở đây, tôi nhanh chóng chạy ra ngoài.

Hơi luống cuống, bé Vampire và Oni-kun cũng theo tôi rời đi.

Không ai cố gắng cản chúng tôi lại cả, cứ thế ba người chúng tôi rời khỏi căn nhà cây.

Phía sau lưng, cánh cửa đóng lại, ngăn cách chúng tôi và những người luân hồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S32: Tái Sinh

Thậm tệ hại, không có cách nào khác để diễn tả không khí trong căn phòng sau khi Wakaba-san và hai người kia rời đi.

Kudou-san, người bình thường vẫn giữ mọi người ổn định thì lúc này là người không ổn định nhất, vì lời nói của Wakaba-san rằng họ không thể quay về Trái Đất được.

Tôi không rõ lắm trong làng trước đây như thế nào.

Nhưng mà, dựa trên thái độ mọi người thì tôi kết luận được rằng mọi người vẫn cố gượng sống sót được ngày qua ngày, với Kudou-san là trung tâm của họ.

Nhưng ý chí của người đóng vai trò trung tâm đó, giờ đang tan nát.

Như hiện tại, khi mà ai cũng đang lo lắng về tương lai mù mờ, cộng thêm việc người đóng vai trò trung tâm đáng tin cậy của cả nhóm đã tuyệt vọng như thế, khiến tâm lý của mọi người bị đè ép nặng nề.

"Mình muốn về Nhật Bản" - tôi đoán đó là điều bất kì người luân hồi nào cũng từng thầm ước ít nhất một lần.

Bản thân tôi cũng thế.

Văn minh của thế giới này hoàn toàn không bằng so với Nhật Bản, và nhiều lúc tôi cảm giác được sự thiếu thốn đó.

Hơn cả thế, tôi nhớ nhà, muốn gặp lại gia đình của bản thân kiếp trước.

Nhiều lần như thế, tôi đều nhủ thầm - "ai, ước gì mình có thể trở về Nhật Bản".

Dù là hoàng tử của một quốc gia, được sinh ra và lớn lên trong một môi trường xa hoa như vậy, nhưng tôi cũng từng ước như thế.

Những người khác không được may mắn như tôi chắc chắn còn cảm giác như thế càng mãnh liệt hơn nữa.

Nhìn Kudou-san ngay lúc này là thấy rõ chuyện đó.

Họ bị nhốt trong ngôi làng này, sống một cuộc sống không có chút tự do.

Tôi khá chắc chắn rằng toàn bộ người ở đây, ai dĩ nhiên cũng muốn quay về Nhật Bản.

[Shinooo]

Phá vỡ sự im lặng, Shinohara-san gọi tên Kusama bằng một giọng lạnh lẽo.

Tôi nhớ rằng Shinohara-san trước đây hay coi Kusama như đàn em, gọi cậu ta là Shinooo.

Nhưng, không như trước đây, giọng cô ấy không có sự thân thiết mà tràn đầy địch ý.

[C-có chuyện gì?]

[Thực sự không có cách nào quay về Nhật Bản sao?]

Nghe thế, Kudou-san bất ngờ ngẩng đầu lên.

「 Thái độ mấy tên đó vừa rồi, không phải đáng ngờ sao? Chắc chắn họ đang giấu giếm gì đó không phải sao? Hơn nữa, nếu thực sự không có cách nào trở về, vậy chuyện đó đã không được nhắc đến rồi, không phải sao? 」

Vì lời nói đầy thuyết phục của Shinohara-san, ánh mắt của mọi người ngay lập tức tập trung hết lên người Kusama.

Dường như bị ánh mắt như dao của mọi người dọa sợ, Kusama bắt đầu vùng vẫy, khiến Ogi hơi nhăn mặt lại.

「 Mình không biết! Mình không biết! Thật đó! Thật luôn đó! Mình hoàn toàn không biết gì về chuyện đó hết được không! 」

Kusama cố hết sức bào chữa cho bản thân.

Dựa vào thái độ của cậu ta, tôi cũng cho rằng cậu ta không phải đang nói dối.

Nhưng mà, có lẽ là không thể bỏ đi ánh sáng hi vọng cuối cùng của mình, Kudou-san chạy thẳng đến chỗ Kusama chụp vai cậu ta lại.

「 Làm ơn! Nếu cậu biết gì đó làm ơn hãy nói cho tôi đi! 」

「 Mình thực sự không biết mà! Nếu có thể trở về thì mình cũng muốn quay về để còn đọc manga tiếp nữa! 」

Mặc dù lí do Kusama muốn về Nhật Bản nghe rất ngu, nhưng mà giọng điệu của cậu ta là thật lòng.

Cơ mà, đúng hơn là bị sự dữ dội của Kudou-san dọa sợ nên cậu ta mới thốt lên như thế chứ đó không thực sự là lí do cậu ta muốn quay về.

「 Bình tĩnh đi lớp trưởng. Kusama nói là cậu ta không biết rồi được không? Bình tĩnh lại một chút nha, được không? 」

Tagawa nhẹ nhàng gỡ Kudou-san ra khỏi Kusama, chặn sự việc lại trước khi nó phát triển quá đà.

[Cậu đã ở ngoài nên cậu không hiểu cái gì hết! Cậu có biết chúng tôi ở đây đã phải trải qua chuyện gì không!? Còn cậu thì ở ngoài kia, tận hưởng mấy cuộc mạo hiểm thú vị của cậu!]

Khác hẳn với bình thường, Kudou-san lớn giọng thét lên như vậy.

[Ô?]

Nhưng mà, có vẻ như cô ấy vừa đạp dẫm một bãi mìn.

[Mạo hiểm thú vị? Nhìn thấy người thân của mình từng người bị giết, phải chém giết đến mức muốn bệnh để trả thù, cô gọi đó là "mạo hiểm thú vị" đó hả!?]

Không tốt!

[Tagawa! Bình tĩnh lại!]

Tôi ngay lập tức chạy ra sau lưng Tagawa, kẹp chặt tay cậu ta lại.

Nếu không làm vậy, tôi nghĩ có thể cậu ta đã tiến lên đánh Kudou-san rồi.

Kusama, thoát khỏi dây trói từ lúc nào không biết, cũng đang đứng trước mặt Kudou-san che cho cô ấy.

[A....]

Sau lưng Kusama, Kudou-san bị áp lực của Tagawa đè nặng lên người nên đã ngã bệt xuống đất, mặt trắng không còn giọt máu.

Nhìn khuôn mặt cô ấy như thế, có lẽ không phải chỉ là bị áp lực đè mà thôi.

[...Lỗi của tôi. Nóng nảy quá rồi. Giờ không sao rồi. Buông tôi ra đi]

Sau khi hết nổi nóng hít thở lại bình thường, có vẻ Tagawa đã bình tĩnh lại rồi.

Tin lời cậu ta, tôi buông cậu ta ra.

Tagawa chỉ liếc nhìn Kudou-san một cái, rồi quay đầu không nói gì nữa mà bước lên lầu về phòng mình.

[A... Tôi xin lỗi...]

Kudou-san thì thầm xin lỗi Tagawa, sau khi cậu ta đã rời đi.

Cô ấy ngồi yên tại chỗ mình ngã xuống, cúi đầu xuống mà không đứng lên.

Nhìn kĩ có thể thấy người cô ấy đang run rẩy, cùng tiếng khóc nức nở.

Lần nữa, không khí trong căn phòng lại nặng nề như cũ.

Tôi nghĩ lần này Kudou-san là người có lỗi.

Bản thân tôi cũng không biết gì, nhưng Kudou-san không biết về hoàn cảnh của Tagawa như thế mà lại nói về vấn đề đó một cách không tế nhị như vậy.

Lời của Tagawa cũng không chỉ ảnh hưởng đến Kudou-san, mà còn những đứa con trai khác trước đó nói về nghề Thám Hiểm Giả với thái độ ngưỡng mộ cũng thế.

Mặc dù cô ấy không biết gì, nhưng Kudou-san vẫn có lỗi vì vô tình dẫm phải chỗ đau của Tagawa như thế.

Nói vậy, nhưng tôi không có ý định bắt bẻ gì Kudou-san.

à] ["Bây giờ có nói rằng cái gì lẽ ra mới là tốt không có ý nghĩa gì hết"

Bất giác, tôi lặp lại lời của Kyouya trước đó.

Mặc dù khi đó tôi phản đối những lời sau đó của cậu ta, nhưng câu này thì tôi lại đồng ý.

Mỗi người, ai cũng đi con đường của riêng mình.

Mỗi con đường đều có niềm vui, nỗi buồn riêng.

Ai cũng muốn kể lể cho người khác nghe về nỗi buồn của bản thân hết.

Nhưng mà những gì đã xảy ra trong quá khứ, không thể thay đổi được dù thế nào đi nữa.

Con người không nên cứ tập trung vào quá khứ, mà phải nhìn về tương lai.

[Lớp trưởng. Chúng ta đã chết một lần rồi]

Chúng tôi đã chết một lần, rồi hồi sinh trên thế giới này.

Quá khứ đó không thể thay đổi.

[Chúng ta đã chết. Những người đang ở đây, dù có kí ức của kiếp trước, nhưng chúng ta không giống như trước đây. Chúng ta đã luân hồi, đã đang sống một cuộc sống mới]

Lớp trưởng, lúc này đang khóc thút thít, ngược lên nhìn tôi.

Khuôn mặt cô ấy hiện rõ sự thắc mắc không rõ tại sao tôi đang nói chuyện hiển nhiên như thế vào lúc này, cùng với một chút bức bối.

[Dù bây giờ có về Nhật Bản, vì chúng ta không còn như trước đây, nên chúng ta cũng không còn nơi nào để trở về nữa rồi]

Lớp trưởng hít một hơi thật sâu.

Chắc hẳn lớp trưởng có thể hiểu được sự thật hiển nhiên này.

Nhưng mà cô ấy không muốn chấp nhận nó.

Dù hiện tại mọi người nhìn có hơi giống kiếp trước, nhưng thực tế không đủ để nhận ra ai là ai từ ngoại hình.

Thậm chí còn có Katia đã chuyển giới hẳn luôn rồi.

Chỉ cần có vậy là đủ để chúng tôi hiện tại là những người khác hẳn so với trước đây.

Dù hiện tại có quay về Nhật Bản, chúng tôi cũng không còn nơi nào để trở về nữa.

Chúng tôi đã hoàn toàn là cư dân của thế giới này rồi.

[Hãy nghĩ về tương lai đi. Về việc chúng ta muốn làm gì. Hoặc là cần phải làm gì]

Nói vậy, nhưng khi bản thân tôi suy nghĩ những gì mình cần phải làm, tôi lại không thể không nghi ngờ được.

Từ nay trở đi, rốt cuộc tôi phải làm gì?

---Chuộc tội đi.

Tôi cảm giác được những lời đáng nguyên rủa trước đó vang vọng trong đầu mình bây giờ lại càng lớn hơn trước.

Khi tôi càng yếu thế có vẻ nó càng ảnh hưởng bản thân nhiều hơn.

---Chuộc tội đi.

Câm đi!

Muốn tôi chuộc tội gì cơ chứ?

Muốn tôi, muốn chúng tôi phải làm gì chứ hả!?

[Shun?]

Có vẻ nhận ra tôi không ổn, Katia gọi tên tôi một cách lo lắng.

[Không có gì. Chỉ là mình đang nghĩ sau này phải làm gì mà thôi]

Tôi không nói dối, thực sự tôi không biết sau này phải làm gì để sống cả.

Có quá nhiều thứ rối ren và đầu tôi hiện đang rối rít đến mức tôi không thể sắp xếp được gì cả.

Hiện tại, ngắn gọn mà nói về tương lai gần của tôi thì "vũng nước đục" là tả được chính xác nhất.

Trước giờ, tôi làm gì cũng đều dựa vào lòng tin của bản thân mình.

Nhưng mà, rốt cuộc có ý nghĩa gì không?

Julius-nii-sama đã chết, phụ thân bị giết ngay trước mặt tôi, Sue đã phản quốc vì những gì Yuugo làm, còn Vương Quốc đã hoàn toàn sụp đổ.

Tôi đã đi một quãng đường xa xôi đến tận làng Elf này, để ngăn Yuugo lại, nhưng tôi chỉ ngắt xiêu mà không làm được gì ra hồn, cuối cùng mới biết được rằng Yuugo đã bị phe Wakaba-san lợi dụng, và xử lí.

Trong lúc tôi mù mờ không biết gì, đã có quá nhiều chuyện xảy ra.

Những gì tôi làm trước giờ đều là dựa vào lòng tin của bản thân, nhưng hiện tại tôi lại cảm thấy thực tế đó là tôi bị cuốn vào chuỗi sự kiện lớn kia không thể thoát ra được.

Vậy rốt cuộc tôi phải làm gì?

Trước tiên mà nói, tôi thực sự có thể làm gì để đối mặt được với phe Wakaba-san không?

Tôi không cảm giác mình thắng được.

Ngay vừa rồi, ngoài lẫn lộn dưới sàn ra tôi cũng không chống đối gì được họ cả.

---Chuộc tội đi.

Tôi lắc đầu, cố gắng dứt bỏ sự yếu thế của bản thân cùng với những lời nguyên rủa đó.

Dù vậy, trong đầu tôi âm thanh đó vẫn vang vọng không ngừng.

Thế nhưng, tôi chỉ có thể cố hết sức lờ nó đi chứ không làm được gì khác.

[Shun. Anh ổn không? Nhìn anh xanh xao quá]

[Ừm. Có vẻ như mình chưa hoàn toàn khỏe lại. Để mình về phòng nghỉ ngơi thêm một chút đi. Vừa bình tĩnh lại vừa nghĩ về những gì sẽ làm từ nay trở đi]

Tôi trả lời sự lo lắng của Katia như thế, rồi bắt đầu đi bộ về phòng mình.

Câu trả lời của tôi không ra vẻ quá cố gượng đúng không?

Vì cái lời nguyên chết tiệt này nên hiện tại tinh thần tôi có hơi không ổn.

Trước đó trong lúc cãi nhau với Kyouya cũng thế, lẽ ra tôi đã có thể nói một cách nhẹ nhàng hơn.

Kyouya chắc chắn cũng có tình cảnh của riêng cậu ta, vậy mà tôi lại nổi nóng cố ép cậu ta phải suy nghĩ theo cách của mình như vậy.

Lần sau, hai người chúng tôi phải ngồi xuống, nói chuyện đàng hoàng một lần mới được.

-

-

-

"Lần sau" đó, không hề có cơ hội xuất hiện nữa.

Thế giới thay đổi nhanh hơn tôi đã tưởng tượng, thậm chí còn không cho tôi thời gian để suy nghĩ.

Cứ như mọi thứ chỉ có thể ngày càng tệ hơn chứ không tốt hơn được.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Oshiete D-Sensei! Bài 4

D 「Hôm nay, lần nữa chúng tôi đưa đến cho quý vị chương trình Oshiete D-sensei」

M 「Hôm nay nữa sao... Nhìn lại mới thấy, chưa gì đã đến tập 4 rồi à. Cái series như thế này...」

D 「Thì tại vì đây là lúc hiếm hoi tôi được tỏa sáng mà. Số lần càng tăng nhiều càng tốt」

M 「Ừm, ờ. Coi như vậy đi」

D 「Được rồi, kì này sẽ đi qua từng vấn đề một nào」

-

-

Q: Về $n \% I = W$

D 「Đây là một Skill hỗ trợ chỉ người luân hồi mới có. Trên thực tế nó là một công cụ hỗ trợ người luân hồi có được sự giúp đỡ của Hệ Thống, mặc dù bản thân họ không nằm trong sự quản chế của nó」

M 「Nếu nó không có ở đó thì sao?」

D 「Thì họ sẽ bị ném vào thế giới đó không có chỉ số, không có Skill hay bất kì thứ gì khác. Chỉ là Nhân Loại bình thường」

M 「Chỉ là Nhân Loại bình thường sao」

D 「Không có chỉ số hay Skill hỗ trợ họ thì sức mạnh, sức bền, cùng với tinh thần của họ đều sẽ như một Nhân Loại TIÊU CHUẨN. So với những người bản xứ được Hệ Thống hỗ trợ như thế thì họ sẽ yếu ớt đến không thể yếu hơn được. Nếu không may có khi họ còn bị con nít đánh bại được nữa」

M 「Hơn nữa còn có mấy thứ như là quái vật này nọ nữa. Thường thì họ sẽ chết trong nháy mắt đúng không」

D 「Ngoài ra, còn có một chức năng giúp dịch ngôn ngữ Hệ Thống thành tiếng Nhật. Lí do mà kết quả Giám Định với Giọng Nói Trên Trời Cao(gọi tạm) được hiển thị bằng tiếng Nhật là vậy」

M 「Không có nó, dĩ nhiên họ sẽ không hiểu được chút gì cho đến khi họ biết đọc hay biết nói」

D 「Nhân tiện, mặc dù có hơi ít, nhưng cũng có một chức năng giúp người luân hồi học được Skill và tăng chỉ số nhanh hơn bình thường nữa. Mà, thực tế thì nó ít đến mức không cần để ý đâu」

M 「Thật sao? Tôi lại tưởng rằng người luân hồi mạnh hơn hẳn những người còn lại là vì Skill đó cơ đấy」

D 「Không phải là họ mạnh hơn hẳn, mà là tại người bản xứ yếu hơn hẳn mới đúng. Một bên là linh hồn của dân bản xứ, đã trải qua sự bóc lột của Hệ Thống suốt thời gian dài đằng. Bên còn lại là linh hồn của người luân hồi, của những đứa trẻ cao trung bình thường sinh ra và lớn lên không gặp vấn đề gì. Không cần hỏi cũng biết bên nào là mạnh hơn rồi」

M 「Ừm. Đúng là vậy」

D 「Nếu là tính về thời điểm quá khứ xa xôi lúc Hệ Thống vừa kích hoạt thì tôi khá chắc chắn cũng có nhiều người bản xứ có thể so sánh được với những người luân hồi ở khắp mọi nơi, nhưng mà ở thời đại xuống cấp hiện tại thì người luân hồi so với họ thì rõ ràng là mạnh hơn. Lấy chỉ số của Ma Vương Ariel người đã sống từ thời xa xưa đó đến tận bây giờ thì thấy được trước kia thế giới đáng sợ đến mức nào. Mà, cô ấy có được sức mạnh của mình là nhờ chăm chỉ suốt nhiều năm trời, nên không phải ai cũng kinh khủng như thế được. Cho dễ hình dung thì, ngày xưa chỉ số tiêu chuẩn là nằm ở mức hàng ngàn đi」

M 「Chỉ số tiêu chuẩn ở mức hàng ngàn cơ à. Nghe đáng sợ ghê」

D 「Có đi hơi xa một tí, nhưng cơ bản là Skill $n \% I = W$ là một Skill hỗ trợ người luân hồi. Nếu người luân hồi chết đi thì linh hồn của họ sẽ quay về vòng luân hồi tự nhiên, và nhiệm vụ của Skill đó cũng kết thúc. Mà, trước khi chuyện đó xảy ra thì tôi sẽ *lầm bầm lầm bầm*...」

M 「Ế? Mới nói gì đó」

D 「Không có gì.」

M 「Thật đáng ngờ.....」

-

-

Q: D-sensei, nếu người luân hồi đến Trái Đất cô có chấp nhận họ không?

D 「Dĩ nhiên. Tôi đã sẵn sàng chờ từng người một rồi」

M 「Tôi dám cá cô đang nghĩ xem chuyện đó sẽ thú vị đến mức nào. Hừ」

D [Thực ra, nói đúng hơn là tôi lúc nào cũng sẽ chấp nhận người đến và không thả người đi. Nên dù ai đến tôi cũng sẽ không từ chối]

M [Không phải ý cô là "người đi không đuổi" sao?]

D [Ôi chào! Làm gì có chuyện tôi để những mẫu vật thú vị như thế bỏ chạy được chứ?]

M [Vậy ra với người luân hồi không quay về Trái Đất là tốt hơn]

-

-

Q: Một vài vấn đề về Thần

D [Thần cũng chia phe phái, hơn nữa lại còn có vài câu nói lên việc họ tranh chấp đất đai nữa. Vậy thì, tại sao Thần lại phải tranh chấp đất đai? Bởi vì họ là Thần nên không phải lẽ ra họ không thèm để ý những người vật vãnh đó sao? Tôi nghĩ đó là chuyện mọi người đang thắc mắc]

M ["Đất đai" thực ra là các hành tinh, nên gọi là vật vãnh cũng không phải]

D [Dù thế đi nữa, đây là việc tranh chấp giữa những tồn tại được gọi là Thần cơ mà, tại sao quy mô lại nhỏ như thế. Nếu có ai thắc mắc như vậy thì, thực ra các hành tinh đóng vai trò cực kì quan trọng cho những vị Thần như chúng tôi. Đó là bởi vì các hành tinh tiết ra một loại năng lượng đặc biệt cần thiết cho các vị Thần]

M [Cứ tưởng tượng như mối quan hệ giữa động vật và thực vật. Khí CO₂ do động vật thở ra sẽ được thực vật hấp thu, rồi chúng sẽ thả ra Oxy. Oxy sẽ được động vật hấp thu lại rồi thở ra CO₂ lần nữa. Giống thế, Thần hấp thụ năng lượng các hành tinh tiết ra, rồi hành tinh sẽ ngược lại hấp thụ

năng lượng do Thần sử dụng. Thực tế mà nói, đó chính xác là mối quan hệ cộng sinh giữa Thần và hành tinh]

D [Có điều, mặc dù dùng từ chung là "năng lượng", nhưng có nhiều loại khác nhau. Năng lượng mà mỗi hành tinh tiết ra là không giống nhau, và các vị thần hấp thụ chúng cũng có thể thích ứng với các loại năng lượng khác nhau. Những vị thần hệ sinh học thì thích hợp với các hành tinh như Trái Đất, thích hợp cho các sinh vật hệ sinh học. Nói cách khác, mỗi hành tinh đều khác nhau không nhiều thì ít. Vì thế nên những hành tinh nào có thể thích hợp với nhiều loại Thần khác nhau thì đưa đến sự tranh giành kia]

M [Những vị Thần sống trên hành tinh thích hợp với họ thường đều rất yên bình. Trong Arc quá khứ, loài Rồng ở lại nơi đó là vì lí do như thế, mặc dù bọn chúng sợ Sarel]

D [Hơn nữa, các hành tinh lúc nào cũng tiết ra loại năng lượng đặc thù này. Nó là đồ thừa thải so với hành tinh, nhưng lại là cực kì cần thiết cho Thần. Dù năng lượng có không thích hợp đi nữa thì vẫn có thể tinh chế nó để hấp thụ được, nên gần như không có vị Thần nào lại đi phá hủy một hành tinh có thể tiết ra năng lượng cả. Trong Arc quá khứ, mặc dù loài Rồng lúc đó cướp hết năng lượng của hành tinh, nhưng mà cái đó là biện pháp mạnh cuối cùng mà thôi. Mặc dù trong thời gian ngắn chúng có thể kiếm được một lượng lớn năng lượng, nhưng sau đó thì không có nguồn cung cấp nào thêm cả, nên so ra cuối cùng là bị lỗ về lâu dài]

M [Ừ mà, tôi có cảm giác có người nào đó sẽ dễ dàng phá hủy cả một hành tinh mà không thèm để ý cơ đấy]

D [Đúng là có nha. Trước kia đã có một ai đó phá hủy hết hành tinh này đến hành tinh khác không thèm nhìn hậu quả mà]

M [.....]

D [.....]

M [Vấn đề này dừng lại ở đây được rồi]

D [Đúng thế]

-

-

Q: Tại sao tuổi tâm trí của những người luân hồi thấp quá vậy?

D [Cái này thì khó mà nói chính xác được. Tôi có thể nghĩ đến một vài lí do, nhưng chỉ là giả thiết thôi]

M [Nghe cô nói không chắc chắn thật là lạ]

D [Thì đâu phải cái gì tôi cũng biết đâu. Nói đúng hơn thì, tôi cố gắng không biết càng nhiều càng tốt. Nếu biết nhiều quá thì đâu còn gì thú vị nữa, đúng không?]

M [Vậy luôn đó hả?]

D [Là vậy đó. Rồi, tôi nghĩ rằng tuổi tâm trí của những người luân hồi có vẻ hơi thấp đó là vì họ bị cơ thể và môi trường ảnh hưởng]

M [Bị cơ thể ảnh hưởng thì tôi hiểu, nhưng còn môi trường thì sao?]

D [Đúng vậy. Với người luân hồi, chính xác hơn là những người bị nhốt ở làng Elf như chim trong lồng, họ sống một cuộc sống ngày qua ngày không có gì thay đổi. Một người muốn trưởng thành thì phải có thay đổi. Nếu không có gì mới xảy ra thì con người sẽ bị dậm chân tại chỗ, và dậm chân như thế sẽ ngăn cản họ không thể phát triển thành người lớn đúng nghĩa được. Ở Nhật Bản, một người sẽ được học mẫu giáo, rồi lên cấp 1, rồi sơ trung, rồi cao trung, sau đó lên đại học, cuối cùng tốt nghiệp phát triển thành một thành viên chính thức của xã hội, vị trí của họ trong xã hội cũng sẽ thay đổi khi cơ thể của họ lớn lên và thay đổi. Tôi cho rằng sự thay đổi

này đóng vai trò rất quan trọng trong sự phát triển của một người. Khi có thay đổi, người ta sẽ cố hết sức thích ứng với sự thay đổi đó, và rút ra bài học từ đó. Nhưng mà nếu một cuộc sống vô vị không có gì thay đổi từ ngày này qua ngày khác, thì họ không thể phát triển được. Bởi vì những người luân hồi bị nhốt trong làng Elf chỉ tiếp xúc với những người mà họ vốn đã quen ở kiếp trước, nên lại càng thiếu đi sự kích thích để thay đổi. Thậm chí có thể họ chỉ xem cuộc sống mới này của bản thân không khác gì lớp học cao trung trước kia bị kéo dài vô thời hạn, rồi dậm chân tại chỗ như thế. Đó là giả thiết nhỏ của tôi.]

M [Dù rằng họ có thực sự như thế hay không thì, đúng là nghe có lí thật]

D [Sau đó, còn liên quan đến việc họ có cố sức để mà phát triển hay không nữa. Nếu bản thân một người không cố gắng phát triển thì họ sẽ giữ tính trẻ con vĩnh viễn mà thôi. Thực tế, không phải con nít sau một số năm nhất định là tự động biến thành người lớn được. Nếu trẻ em bị bỏ vào một môi trường mà chúng không thể phát triển, hay không có lí do để phát triển thì chúng sẽ vẫn là trẻ em dù có qua mười hay hai mươi năm đi nữa. Nói là họ không quên được sự ngây ngô của lúc trẻ cũng được. Một số người trưởng thành vẫn giữ tâm trí trẻ con mãi không phát triển cơ mà. Họ không có động lực để phát triển. Thậm chí còn không nhận ra rằng mình chưa phát triển nữa. Vậy có lẽ những người luân hồi là như thế, không thể phát triển được vì môi trường của bản thân. Có thể nói rằng họ bị đưa vào một môi trường khiến cho ý muốn phát triển của họ bị chặn lại cũng được]

M [Hôm nay lạ nha, cô lại đi nghiêm túc nói về lý thuyết giáo dục sao!?!]

D [Quá đáng nha. Tôi lúc nào cũng hoàn toàn nghiêm túc đó nha?]

M [Ế?]

D [Ế?]

-

-

D 「Và như thế, tôi xin kết thúc tập 4 của Oshiete D-sensei ở đây. Hẹn gặp lại lần sau」

M 「Ý cô là đã xác định được sẽ còn có lần sau à...?」

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 316: Có Người Đang Nhìn Hướng Đây Như Muốn Làm Đồng Đội Của Tôi

TN: Hourensou ("報・連・相") là một thuật ngữ trong kinh doanh của Nhật, ý nghĩa là "Báo cáo, Liên lạc và Hỏi ý kiến", ở chap 282 đã có gặp 1 lần nhưng không dc giải thích kĩ. Hourensou còn có nghĩa là rau bó xôi.

[Hự-a!]

Cú đá vòng cung tuyệt đẹp của tôi trúng đích và bé Vampire ngã quỵ tại chỗ hai tay ôm bụng.

Có khả năng gây vừa đủ sát thương cho bé Vampire, nhưng lại không khiến cô bé chịu lực quán tính mà bay đi, thật đúng là khả năng điều khiển lực tuyệt vời.

Tôi giỏi quá đi tôi ơi.

[T-thật quá đáng]

Bé Vampire quỳ rạp xuống đất lằm bằm gì đó, nhưng hình như tôi không nghe được?

Dùng tơ tôi trói cô bé lại, cứ thế kéo lê trên mặt đất.

Người bình thường thì làm vậy sẽ bị trầy da tróc vảy khắp nơi, nhưng mà với khả năng phòng thủ cô có thì sẽ không sao hết.

Cứ ở dưới đó ôm đất thỏa thích đi.

〔Shiro-san! Chờ một chút đã!〕

Oni-kun chụp vai giữ tôi lại trước khi tôi kịp kéo bé Vampire đi xa hơn.

〔Tôi biết là Sophia-san đã lỡ miệng nói sai, nhưng mà cô cũng có một phần trách nhiệm mà Shiro-san. Không phải vậy là quá đáng sao?〕

Gì chứ?

Nghe Oni-kun nói chuyện không thể nào hiểu được như thế, tôi chăm chú nhìn cậu ta một lúc thật lâu.

Cả mười tròng mắt bình thường tôi giấu đi bây giờ đang nhìn thẳng vào mắt cậu ta.

Oni-kun hơi lung lay một chút vì áp lực dữ dội từ Ma Nhãn của tôi, nhưng rồi cũng cố chịu được rồi tiếp tục nói.

〔Những lời giải thích của cô quá ngắn gọn. Shiro-san, mặc dù chúng tôi có thể hành động dựa trên những gì chúng tôi hiểu từ lời giải thích ngắn gọn đó, nhưng mà vẫn có giới hạn. Không đủ "hourensou" giữa chúng ta. Lí do mà Sophia-san lần này lỡ miệng như thế là vì lời giải thích không rõ ràng của Shiro-san đó〕

"Hourensou"(rau bó xôi) sao?

Hmmm, nghe ngon quá.

Ờm, không hẳn.

Ờm, thế vấn đề là gì?

Oni-kun đang nói rằng tôi nên giải thích nhiều hơn sao?

Kêu TÔI giải thích nhiều hơn!

Nai wa.

「Shiro-san?」

「Này-y!?!」

Thấy tôi mặc kệ Oni-kun mà cứ tiếp tục đi tới, Oni-kun thì bị sốc còn bé Vampire đang bị tôi kéo lê đằng sau lên tiếng phản đối.

「Shiro-san, cô có đang nghe tôi nói gì không?」

「Đúng rồi, đúng rồi! Tôi nói, rõ ràng đối xử như thế này là hết sức không công bằng」

Tôi mặc kệ hai người họ âm ỉ ở sau lưng mình.

Bé Vampire đang quẩn quại cố gắng thoát khỏi dây trói nhưng tôi cũng mặc kệ.

Cô thực sự nghĩ mình đủ sức thoát khỏi dây trố của tôi sao?

Không biết à?

Làm gì chạy thoát khỏi Thần được.

Tiếp tục kéo lê bé Vampire phía sau, chúng tôi cứ thế đi đến mục tiêu của mình.

Bé Vampire cứ tiếp tục vùng vẫy vô vọng, nhưng có vẻ Oni-kun đã bỏ cuộc giữa chừng mà ngoan ngoãn im lặng đi theo sau.

Mặc dù cậu ta đang đi theo, nhưng nhìn kiểu im lặng như thế có vẻ cậu ta vẫn không đồng tình với tôi.

[Đây là...]

Nhưng mà khi thấy được mục tiêu của chúng tôi thì sự im lặng đó cũng bị phá vỡ.

Trái ngược với Oni-kun há hốc mồm ra thì bé Vampire ngậm miệng hẳn lại.

Ừ, hoành tráng lắm đúng không.

Tận mắt thấy một cái UFO khổng lồ cơ mà.

Mục tiêu của tôi chính xác là cái UFO này.

Đây là con tàu vũ trụ mà Potimas cố dùng để thoát khỏi hành tinh này lúc cuối cùng.

Tôi mặc kệ hai người họ bị sốc mà tiếp tục đi vào trong UFO không dừng lại.

Dĩ nhiên, bé Vampire vì thế nên cũng bị kéo lê theo sau lưng tôi không dừng lại.

Khi thấy mình bị bỏ lại, Oni-kun nhanh chóng chạy lên bắt kịp rồi tiếp tục đi theo sau.

Cả Oni-kun và bé Vampire đang bị trói đều nhìn UFO với ánh mắt tò mò.

Bởi vì nó lớn kinh khủng nên chỉ riêng đi bộ đến nơi cũng thấy đường dài, nhưng mà tôi không nghĩ ngắm nhìn nó lại cảm thấy chán nổi.

Bởi vì UFO này được chế tạo để có thể đi một thời gian dài trong vũ trụ nên nó bên trong có chứa toàn bộ mọi thứ cần cho một chuyến đi như thế.

Chỉ riêng ngắm nhìn những thứ đó thôi cũng đã đủ hết chán rồi.

Mà, vì bé Vampire đang vẫn còn bị trói nên nhìn cảnh cô bé cố gắng vươn người lên ngấm hết chỗ này đến chỗ khác như một con tôm mới là thú vị nhất.

Tôi hiểu là không làm thế thì cô bé không thấy gì được, nhưng mà một quý cô lẽ ra không nên để ai thấy mấy cái tư thế này mới đúng chứ.

Ể?

Ai trói cô bé lại hả?

Cái này với cái đó là hai chuyện khác nhau hoàn toàn.

Chuyến tour tham quan nhanh chóng kết thúc khi chúng tôi đến nơi.

Là khu vực trung tâm nhất của cái UFO này, cũng là nơi Ma Vương đang ngồi xem xét một vài màn hình máy tính, với Mera đang đứng bên cạnh đóng vai trò bảo vệ.

Suốt nhiều đêm liên tục làm việc không ngủ như thế này, tôi nghĩ ông ấy hiện tại có đang đứng ngủ cũng không có gì lạ.

[Ô? Chào mừng]

Ma Vương khi thấy chúng tôi đến thì lên tiếng chào đón.

Có vẻ trong lúc chúng tôi đang họp với những người luân hồi thì cô ấy đã đi đến phòng quan sát trong cái UFO này.

Mà, đó cũng là lí do tôi đến đây.

[Sophia-chan lại làm gì nữa rồi sao?]

[Ý chị nói "nữa" là sao Ariel-san? Nghe chị nói cứ như lúc nào em cũng là người gây chuyện vậy?]

Ế?

Cô bé đang nói cái quỷ gì vậy?

Tự mình làm mà còn không biết nữa.

Kìa, nhìn rõ ràng Ma Vương cũng đang cười trừ kìa.

[Shiro-chan nữa - đừng bắt nạt Sophia-chan nhiều quá nha?]

Thưa, đây không phải là bắt nạt.

Thưa, đây gọi là điều hướng giáo dục mà thôi.

[Vậy, chuyện gì xảy ra rồi?]

[Ừm, cô biết đó...]

Vì lí do nào đó Ma Vương khi hỏi câu đó là nhìn qua Oni-kun chứ không phải nhìn tôi, và Oni-kun cũng trả lời Ma Vương như đó là chuyện hiển nhiên.

Ừ.

Đó là cách giải quyết chính xác cho tình trạng này.

Mặc dù nó chính xác, nhưng mà việc tôi bị mặc định là không thể giải thích có hơi bức bối.

Nếu tôi cố thì tôi cũng làm được chứ bộ!

Chỉ là tôi không cố bao giờ, nhưng nếu có thì tôi cũng làm được!

Chắc vậy?

[À. Ra là vậy]

Sau khi nghe Oni-kun giải thích sơ bộ xong, Ma Vương nhìn bé Vampire với vẻ mặt ghi chữ "ạch" to đùng.

[Ừm, đúng là một phần lỗi là của Sophia-chan vì đã lỡ miệng nói như thế, nhưng mà chị thấy Shiro-chan là người có lỗi nhiều nhất vì không giải thích rõ ràng]

Phản đối!

Tôi không có lỗi!

Tôi có làm gì sai đâu!

[Vậy tình hình thực tế là sao? Họ thực sự không thể trở về Trái Đất sao?]

Đột nhiên Ma Vương hỏi tôi như thế với một vẻ mặt hết sức nghiêm túc.

[Không thể]

Tôi chỉ đơn giản trả lời như thế.

[Ừm. Nếu Shiro-chan nói rằng không thể vậy thì thực sự là không thể rồi. Nhưng mà, tại sao lại không thể, lí do là gì? Chính là vì Sophia-chan không nghe được những lời giải thích chi tiết nên mới lỡ miệng như lúc này. Em biết thông tin quan trọng đến mức nào mà đúng không? Với lại Shiro-chan, em là người duy nhất biết được chính xác từng mảnh thông tin nhỏ nhất có giá trị như thế nào. Em phải hiểu cho Sophia-chan đến bây giờ còn không biết chính xác từng mảnh thông tin một có chính xác hay không nữa là]

Bị Ma Vương la rầy nhẹ nhàng như thế, tôi suýt nữa không kiềm lòng được mà lộ ra vẻ mặt nhõng nhẽo.

Cô là mẹ tôi sao?

À không, là bà ngoại, xin lỗi.

[Shiro-san, vì lúc nào em cũng cố làm tất cả mọi thứ một mình, nên làm việc với người khác em cũng bất cần nhiều chỗ. Em cho rằng nói chuyện với người khác là không cần thiết. Nên em mới không thấy tại sao cần phải nói chuyện. Tại vì em nghĩ nếu muốn thì bản thân có thể làm được mọi thứ đúng không. Vì thế nên em mới là một người độc hành]

Mặc dù mấy lời đó nghe đau thấu gan, nhưng tôi không phản bác được.

[Mà, bản thân chị cũng hiểu rằng như thế là khó tránh khỏi. Bởi vì trước khi gặp em chị cũng nghĩ giống vậy đó Shiro-chan. Kiểu như đây là vấn đề bất kì ai có năng lượng xuất chúng đều gặp phải]

Cứ nhìn chỉ số của Ma Vương là thấy, cô ấy không nghi ngờ gì là người mạnh nhất trên thế giới này.

Dù tính đến những thuộc hạ của cô ấy trong quân đoàn nhện đi nữa, vì chúng được tạo ra bởi Skill Sinh sản nên cơ bản chúng không khác gì phân thân của Ma Vương thôi.

[Dù vậy, hiện tại Sophia-chan và Wrath-kun là bạn của em mà không phải sao. Dù em không giỏi giao tiếp nhưng cũng không nên cố trốn tránh mà phải đối mặt với họ đàng hoàng chứ đúng không?]

Ế?

Bạn bè?

Hế?

Bạn bè.

Hmmm.

À, hiểu rồi.

Bé Vampire và Oni-kun là bạn của tôi à.

Có thể nhận ra điều đó, Ma Vương đúng là không hổ danh là thiên tài nha?

Ế?

Tôi không hiểu lắm nhưng có vẻ càng ngày càng khó hiểu thì phải?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 317: Bạn Bè

TN: Oimeoi, sau 4 tháng, cuối cùng đã có chương mới, không biết kì này bao nhiêu chương rồi lại tịt ngòi nên mọi người tận hưởng vui vẻ nhé

Ghi chú của tác giả:

Tóm tắt chương trước - Ma Vương nói 「Mấy đứa là bạn bè nhau!」
và Shiro (CLGT) "C-cái giiiiì!!"(BÙM, THÔNG NẢO)

"Bạn bè" là gì?

Là một danh từ.

Ừm.

Không sai lắm, nhưng cũng không phải là cái tôi muốn biết ở đây.

"Bạn bè" là gì?

Một mối quan hệ mọi người cùng nhau làm một việc.

Một mối quan hệ chính thức nơi mà mọi người ngang hàng nhau.

Những người tri kỉ có cùng sở thích.

Có nhiều điểm khác biệt giữa những ví dụ trên, nhưng chúng có cùng ý nghĩa.

Nói cách khác, đều là nói về những nhóm người tương tự nhau.

Nhưng chúng tôi có thực sự tương tự nhau không?

Nói thật thì, về chiến lược chúng tôi không hề tương tự chút nào.

Tôi thì chiến lược cực cao còn hai người họ thua khá nhiều.

Khó mà nói chúng tôi ở cùng một nhóm nếu theo kiểu đó.

Nhưng mà chúng tôi là cùng một nhóm vì chúng tôi có cùng mục tiêu.

Nếu vậy thì, chúng tôi thực sự là "bạn bè" sao?

Thật khó tin đó.

Tôi đây, một người từ kiếp trước vốn đã là một kẻ cô đơn, lại có bạn bè hồi nào không biết!

Ờm.

Ồmmmm.

Vậy rốt cuộc phải xử lí bạn bè như thế nào?

Xin hãy nói tôi biết đi, thưa đấng khai sáng!

.

[Shiro-chan bị đứng hình chưa hồi phục kịp rồi. Vô vọng quá. Có vẻ vẫn còn quá sớm để Shiro-chan biết đến khái niệm tình bạn. Vậy mà ta cứ tưởng em ấy đã tốn công sức hơn nữa còn có kết quả rồi chứ]

「 Ừm? 」

「 Warth-kun. Như cậu thấy, Shiro-chan là một đứa trẻ vẫn chưa hoàn toàn phát triển được cảm xúc. Không nên để ngoại hình hay là khí chất của em ấy lừa cậu. Mỗi khi mà em ấy định làm gì đó quá đáng thì thường là tại vì em ấy đang dùng vũ lực để che giấu sự thật là có gì đó không tiện cho em ấy. Đó, nói vậy nghe em ấy rõ ràng là một đứa trẻ không phải sao? 」

「 Ừ, ừm 」

「 Vì thế, mỗi khi cậu cho rằng em ấy chuẩn bị làm gì đó xấu thì đừng có nói với em ấy như đang cho ý kiến, mà phải giống như đang la rầy em ấy mới được. Nếu không làm như thế thì đừng hòng em ấy sẽ khá hơn chút nào 」

「 La rầy cô ấy? Tôi sao? 」

「 Sophia-chan như thế kia rồi, nên ngoài cậu ra tôi không thể nhờ được ai khác 」

「 Này! Ý chị nói "như thế kia" là sao !? 」

.

Ở ngoài kia ồn ào quá, giờ tôi đang bận suy nghĩ về bạn bè là gì nên tôi muốn họ im lặng thì tốt hơn.

Ồm, bạn bè mà tôi biết... là những thành viên trong tổ đội mà tôi từng chơi game cùng, ừ!

Hiểu rồi, vậy là giống như thành viên tổ đội, khi thấy họ làm tốt thì tôi có thể cảm kích họ, nhưng mà nếu họ phiền quá thì tôi chỉ cần đá họ đi là xong!

Nếu vậy thì tôi có hơi muốn xoa đầu bé Vampire để thể hiện lòng cảm kích của mình, nhưng vì lí do nào đó khi thấy cô bé ồn ào trong lúc vẫn đang bị trói gô lại, tôi thấy bực mình nên đá cô bé một cái.

.

「 Tại sao tôi lại vừa bị đá nữa!? Này! Tại sao!? 」

.

Im lặng.

Bạn bè là thế không phải sao?

.

「 Ta có cảm giác Shiro-chan vừa mới hiểu lầm một điều gì đó hết sức cơ bản, nhưng mà, thôi kệ đi 」

「 Ariel-san, xin đừng bỏ cuộc ở đây mà 」

「 Kệ chuyện đó đi... 」

「 Kệ chuyện đó đi!? 」

.

Ma Vương và Oni-kun đang nói chuyện giống như cái gì đó từ một vở hài kịch.

Nhưng mà, một trong hai người họ lại có vẻ mặt hết sức nghiêm túc - là Ma Vương.

Có vẻ như có chuyện quan trọng.

.

[Shiro-chan, em nghĩ sao về cái này]

.

Ma Vương hất cằm chỉ lên màn hình hỏi tôi như thế.

Vì vẻ mặt nghiêm trọng của cô ấy, có vẻ bé Vampire và Oni-kun cũng nhận ra đây là vấn đề hết sức nghiêm trọng.

Họ đưa mắt chú ý lên nội dung trên màn hình... mặc dù bé Vampire vẫn đang bị trói gô nên phải nhướng người lên.

.

[Có vấn đề gì sao?]

.

Oni-kun đọc qua nội dung trên màn hình một chút, nhưng có vẻ như cậu ta không nhận ra điều mà Ma Vương đã nhận ra.

Vì bé Vampire có lòng tự kiêu lớn một cách vô dụng nên cô bé cũng sẽ không nói mình không hiểu, nhưng nhìn vẻ mặt cô bé tôi cũng đoán cô bé không hiểu gì.

.

[Rõ ràng là có vấn đề rất lớn]

.

Ma Vương đang nhìn lên nội dung, làm một vẻ mặt trầm tư.

Trên màn hình là một đoạn từ nhật kí của Potimas.

Có vẻ như hẳn ta đã chăm chỉ viết lại mọi thứ xảy ra hằng ngày trong nhật kí vì tính cách cẩn thận của bản thân.

Mà, thực tế thì hẳn chỉ máy móc ghi lại mọi thứ xảy ra trong ngày thôi nên gọi nó là nhật kí có hơi sai một chút.

Cơ bản mà nói thì ý kiến cá nhân của hẳn trong đây một chữ cũng không có.

Cũng đôi khi hẳn ghi lại ý kiến về thí nghiệm của bản thân, nhưng mà những lúc như thế cực kì hiếm thấy.

Vì bản thân tác giả gần như không bao giờ để lộ cảm xúc ra nên gọi là nhật kí cũng không chính xác.

Nhưng mà, phần Ma Vương đang chỉ, có thể thấy rõ cảm xúc của Potimas bộc lộ rõ ràng.

Là sự bất bình tĩnh và thiếu kiên nhẫn.

Cùng với sự nghi ngờ.

.

.

Ừ.

Là vậy.

Đang nói về vụ việc xảy ra khi Anh Hùng 2 đời trước và Ma Vương đời trước hợp tác với nhau.

Bằng cách thay đổi cách sử dụng của Ma Pháp Thứ Nguyên, họ đã gây một vụ nổ lớn ở một lớp học ở Nhật Bản.

Đây là ghi chép ở thời điểm sự kiện đã khiến những người luân hồi chúng tôi đến đây diễn ra.

Vì những gì hai người đó làm, những người luân hồi chúng tôi đã được sinh ra ở thế giới này, cũng khiến Ma Vương hiện tại buộc phải trở thành Ma Vương để cố gắng bù lại số năng lượng MA bị hao hụt sau đó.

Bé Vampire và Oni-kun đều đã được nghe tóm tắt lại chuyện này, nên họ sẽ không quá ngạc nhiên về chuyện đó.

Vì thế nên họ mới không hiểu tại sao Ma Vương lại thấy có vấn đề.

Nhưng mà, đúng là có vấn đề rất lớn.

Bởi vì người viết những lời này là chính Potimas.

.

[Vậy nghĩa là sao? Potimas không phải là kẻ đã dụ dỗ Anh Hùng và Ma Vương cũ?]

.

Ừ.

Đó chính là vấn đề.

Trước đây mọi người đều nghĩ rằng Potimas chính là kẻ đã dụ dỗ Anh Hùng 2 đời trước cùng với Ma Vương đời trước, thế nhưng bây giờ lại lộ ra kẻ làm vậy lại là một người khác hoàn toàn.

Ế?

Có khi nào hai người đó tự mình làm không hả?

Làm gì có chuyện những kẻ còn không biết về nguyên lí cơ bản của Hệ Thống lại có thể làm được chuyện đó chứ.

Phải có ai đó nói cho họ biết về Hệ Thống.

Nếu không, những nhân loại vô tri sẽ không thể nào vượt qua không gian và thời gian để tấn công được D trong phòng học đó.

Bởi vì đến cả Potimas còn không biết đến việc D có tồn tại cơ mà.

...Và bởi vì thế, nên thủ phạm là một kẻ cực kì hiển nhiên.

Ma Vương chắc chắn cũng đã nhận ra chuyện đó.

Chỉ là cô ấy không muốn chấp nhận mà thôi.

.

[Ừ đúng vậy. Mọi chuyện là do ta làm]

.

Giọng nói của một người không phải bất kì ai trong chúng tôi vang lên.

Người vừa xuất hiện thông qua việc dịch chuyển không gian cũng là người tôi đã đoán trước.

Một Admin của thế giới này, mặc một bộ giáp đen nhánh che cả cơ thể lại.

Là Kuro, còn được biết đến với cái tên Gyurieistodiez.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 318: Chúng Ta Không Phải Là Đồng Bạn Sao!?

Chào buổi tối thưa quý vị khán giả.

Chào mừng đến với trận chiến quyết định người đứng đầu dị giới này.

Đương kim vô địch hiện tại chính là Admin Gyurieistodiez.

Cùng với người thách đấu anh ta là Ma Vương.

Thần linh vs Ma Vương có lẽ là một kiểu cốt truyện phổ biến, nhưng mà bởi vì nó phổ biến nên nó mới biến thành kinh điển.

Thần linh sẽ chiến thắng sao?

Hay là Ma Vương sẽ có thể lật đổ anh ta?

Đừng bỏ lỡ, đừng bỏ lỡ.

Ô kìa, Ma Vương đã tấn công trước khi trận chiến kịp chính thức bắt đầu!

Thật xấu xa!

Nhưng mà, đúng là không hổ danh Ma Vương.

Gọi Ma Vương là xấu xa chỉ là một lời khen mà thôi!

Đương kim vô địch bị trúng trực tiếp đòn đánh lên đó, đẩy lùi ra sau!

Thăng ngay đầu luôn!

Đương kim vô địch không thể chịu nổi và té ngã!

Cô có ý kiến như thế nào về đòn vừa rồi, bình luận viên nhện B-san?

Theo như tôi thấy thì đương kim vô địch vừa rồi đã cố tình nhận đòn vừa rồi, phóng viên nhện A-san.

Tức là?

Là nhà vô địch hoàn toàn đoán trước được đòn đánh lên của Ma Vương.

Nhưng mà anh ta nhận nó thẳng vào mặt không thèm né hay đỡ đòn gì cả.

Vậy là nhà vô địch đang tự tin bản thân có lợi thế nhiều đến mức đó.

Ra là vậy!

Cố tình nhận đòn phủ đầu như thế, anh ta muốn khoe khoang bản thân với cô ấy có cách biệt lớn cỡ nào!

Ồi nhưng mà!

Ma Vương không hề dừng lại ở đó!

Cái đó là cỡ hả?

Tôi không rõ lắm có gọi chỗ đó là cỡ của anh ta được không, nhưng nói chung là cỡ anh ta bị bóp chặt rồi bị đẩy ngã hẳn xuống đất!

Cô ấy đã ngồi lên người anh ta luôn rồi!

Là tư thế cười ngựa đây! (TN: ai đầu óc đen thì nhớ tẩy trắng)

.

[Chuyện này là sao!]

.

Ma Vương đang yêu cầu gì đó!

Nhưng mà qua cảnh đó có thể thấy rõ sự thù ghét của cô ấy với nhà vô địch đang không chống trả của chúng ta!

Đánh đi!

Là một yêu cầu khiến anh ta nghiêm túc chiến đấu!

.

[.....Xin lỗi]

.

Nhưng mà!

Nhà vô địch vẫn không tỏ vẻ muốn chiến đấu chút nào!

Rốt cuộc là chuyện gì đang xảy ra!?

Nhà vô địch của chúng ta đã mất ý chí chiến đấu sao!?

Ma Vương bắt đầu liên tục đấm nhà vô địch!

Phù.

Tôi chán giả bộ làm bình luận viên thể thao rồi.

.

「 Ariel-san! Khoan đã! Dừng lại đi 」

.

Oni-kun cản Ma Vương lại, người mà đang liên tục đấm mặt Kuro bằng cách giữ tay cô ấy lại từ phía sau.

Dù đang bị cản lại như thế nhưng Ma Vương vẫn cố gắng muốn tiếp tục đánh Kuro, nhưng cuối cùng bị cưỡng ép kéo ra không thể tiếp tục được nữa.

Sau trận chiến với Potimas, Ma Vương đã mất đa số sức mạnh của bản thân.

Hiện tại cô ấy yếu đuối y như vẻ ngoài của bản thân vậy, thậm chí còn yếu hơn.

Khi Oni-kun cưỡng ép kéo cô ấy đi cô ấy không hề phản kháng được chút nào cả.

Làm tốt lắm Oni-kun.

Ma Vương hiện tại giống như một người bệnh cần phải nằm trên giường nghỉ ngơi mà.

Nếu cô ấy mà bạo lực quá thì không tốt cho sức khỏe chút nào.

Mặc dù nói thế nhưng nếu không để cô ấy xả giận đến mức nào đó thì cô ấy sẽ không thể chấp nhận tình hình hiện tại, nên tôi quyết định để cô ấy đánh Kuro một chút mà không can thiệp.

Cậu ta cản cô ấy lại rất đúng lúc.

Đúng là không hề một người có thể đánh giá được tình hình.

Ế?

Còn bé Vampire hả?

Vẫn đang bị trói gô dưới đất đang há hốc mồm cố hiểu xem chuyện gì đang xảy ra, có gì không?

.

[Chuyện này là sao?]

[Xin lỗi]

.

Khi Ma Vương lần nữa nổi nóng yêu cầu Kuro giải thích trong lúc vẫn đang bị Oni-kun giữ lại, anh ta chỉ đơn giản trả lời là "xin lỗi".

Tôi nhìn anh ta một cách khinh thường rồi quay lại đọc tiếp nội dung nhật kí của Potimas mà Ma Vương đang đọc.

.

.

Ừ, ừm.

Phải nói sao đây.

Chỉ nhìn cái đám nội dung đáng tởm này cảm giác như linh hồn tôi đang bị ăn mòn vậy.

Đây là thái độ của một kẻ không cho rằng việc xấu là xấu mà chỉ biết đi làm những gì mình thích.

Dù là Anh Hùng hai đời trước hay là Ma Vương đời trước hay là Sensei, hẳn đều không coi họ là những cá nhân, thông qua những đoạn ngắn

này thì thấy rõ hẳn coi họ như công cụ. Ừ thì, tôi vẫn đã biết rồi, nhưng mà Po-no-ji đúng là rác rưởi mà!

Chỉ cần có dữ liệu cổ này thì sẽ không khó để xem chuyện gì xảy ra với Anh Hùng hai đời trước cùng với Ma Vương đời trước, nhưng mà tôi đoán sẽ không cần phải nghiên cứu sâu xa đến thế làm gì.

Nói đúng hơn, tôi không có hứng thú.

Tôi đã đoán được nội dung cơ bản rồi.

Hơn nữa, tôi cũng biết rõ chuyện gì xảy ra rồi.

.

「 Anh biết không, tôi cứ nghĩ Gyurie là một người bạn, cũng như một đồng bạn của bản thân, nhưng không lẽ chỉ có mình tôi hiểu lầm chuyện đó thôi sao? 」

.

A chết.

Để họ yên như thế nên cuộc nói chuyện trở nên nghiêm trọng quá rồi.

Ma Vương có vẻ như sắp khóc bất kì lúc nào luôn rồi.

Làm gì không làm, lại đi khiến một cô gái nhỏ như thế khóc, anh tệ lắm đó Kuro!

... Mà, không đùa nữa, chắc tôi nên can thiệp vào bây giờ nhỉ.

.

「 Tên vô dụng 」

.

A, chết, nói nhảm rồi.

Tôi lỡ miệng gọi Kuro như trong ý nghĩ của mình rồi.

Mà, thôi kệ đi.

.

[Nếu không giải thích rõ ràng thì người khác sẽ không hiểu. Đừng có xin lỗi nữa mà giải thích mọi thứ rõ ràng từ đầu đi]

.

Kuro, đang ngồi dậy sau khi bị đánh té khi nãy, mở to mắt ra nhìn tôi.

Thậm chí Ma Vương cũng quay đầu qua nhìn tôi với ánh mắt không tin được.

.

[... Ế? Goshujin-sama nói như thế không biết ngược sao?]

.

Bé Vampire đang nói gì đó kì lạ nên tôi quyết định đá cô bé một phát

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 319: Nếu Ý Tốt Có Thể Cứu Thế Giới Thì Chúng Ta Đã Không Phải Khổ

Sau khi khiến bé Vampire im lặng, tôi lắng nghe Kuro giải thích mọi thứ lần nữa.

Mà, vì anh ta cứ liên tục cho mấy câu nhảm nhí vô vị như là "Là lỗi của ta hết" với lại "vì sai lầm của ta", nên nó dài dòng một cách vô nghĩa, tốn rất nhiều thời gian.

Cơ bản mà nói, rút ngắn gọn lại còn ba câu thì nội dung như thế này:

.

-Kuro hiện thân trước Anh Hùng và Ma Vương, yêu cầu sự hòa bình giữa Nhân Loại và Quỷ.

-Po-no-ji đã đưa ý tưởng rằng Admin đều là ác quỷ xấu xa vào đầu của Anh Hùng và Ma Vương.

-Anh Hùng và Ma Vương quyết định "Ok, tấn công Admin thôi!"

.

Vậy tại sao cuối cùng lại như thế?

Thì, chi tiết hơn mà nói tình hình là thế này.

Đầu tiên, linh hồn của sinh linh trên thế giới này, đặc biệt là của phe Quý, đang ngày càng trở nên thoái hóa đi, khiến tỉ lệ sinh của phe Quý ngày càng thấp.

Vì thế nên Quý không thể nào chịu nổi chiến tranh nữa.

Kuro có thể thấy được trước rằng phe Quý sẽ sớm tuyệt chủng với đà này.

Dù nói thế có hơi nói quá, nhưng tình hình căn bản cũng không kém là bao.

Thế nhưng đây cũng là chỗ Kuro tính sai.

Bởi vì, tên Po-no-ji trước đó đã liên lạc với Ma Vương đời trước và Anh Hùng 2 đời trước.

Cùng một cách hăn đã thuyết phục Sensei, hăn thuyết phục họ rằng Admin đều là những kẻ tham lam ác độc.

Rằng Admin đang lợi dụng sinh linh của thế giới này, như Ma Vương và Anh Hùng, ép buộc họ phải chiến đấu để bản thân mạnh hơn rồi sau khi chết đi lấy hết mọi thứ của họ.

Ừ thì điều đó là chính xác, nhưng mà nếu chỉ biết có thế thì chắc chắn ai cũng nghĩ Admin là ác độc.

Mặc dù sự thật sâu xa hơn là họ đang làm vậy để cố hồi sinh hành tinh này.

Chỉ có Anh Hùng 2 đời trước cùng với Ma Vương đời trước là biết bản thân đã nghĩ gì khi nghe những gì cả Kuro và Po-no-ji nói.

Mà, cả hai đều đã chết rồi nên không có cách nào biết được chuyện đó nữa.

Thế nhưng, nhìn kết quả mà nói thì có thể kết luận họ là hai kẻ ngu ngốc dễ xúc động đã cố gắng tấn công Admin và phí một lượng lớn năng lượng MA nhằm nhĩ.

Tại sao năng lượng MA lại giảm nhiều như thế?

Dù có tấn công Admin kiểu nào cũng không thể giảm lượng năng lượng MA dù chỉ một chút.

Ít ra, nếu như Anh Hùng và Ma Vương không có liên quan thì mới như thế.

Có rất nhiều yếu tố ẩn được giấu trong danh hiệu Anh Hùng và Ma Vương.

Cơ bản đều là kết quả của một tên Ác Thần xấu nào đó nhét đủ thứ kì lạ vô.

Anh Hùng sẽ trở nên mạnh hơn khi đối mặt với Ma Vương.

Đó là vì Ma Vương sinh ra từ Quỷ có tuổi thọ cao hơn, tự nhiên cũng có thời gian trở nên mạnh mẽ hơn Anh Hùng là Nhân Loại, nên đó là một biện pháp được lập ra để tránh một trận chiến nghiêng về một phía.

Nếu Anh Hùng và Ma Vương khi chiến đấu với nhau có sự khác biệt về sức mạnh quá to lớn mà nói, Anh Hùng sẽ tự động tiêu hao một phần năng lượng MA để trở nên mạnh mẽ hơn tạm thời.

Và, loại tăng cường sức mạnh đó cũng được áp dụng một trường hợp khác ngoài trận chiến Anh Hùng đấu với Ma Vương.

Đó là khi họ chiến đấu với một vị Thần.

Hiện tại mà nói Thần duy nhất trên hành tinh là Kuro.

Bản thân Sariel không thể di chuyển được vì cô ấy là một phần của Hệ Thống.

Nói cách khác, người duy nhất có thể đấu với bất kì kẻ xâm lược nào chỉ có Kuro.

Các vị Thần đang lúc nào cũng trong một cuộc chiến tranh để cướp lấy các hành tinh.

Hành tinh này đã bị loài Rồng bỏ rơi vì không có lợi lộc gì từ việc chiếm lấy một nơi sắp chết như thế, nên khó mà tưởng tượng có ai khác nhắm mục tiêu nơi đây.

Nhưng mà không có gì đảm bảo là sẽ không có.

Đầu tiên, không thể xác nhận được rằng loài Rồng đã bỏ đi kia có khi nào quay lại hay không, thậm chí có khi có một vị Thần đi lạc nào đó ghé thăm nữa.

Anh hùng và Ma Vương là biện pháp được thiết lập để đối đầu những vị Thần như thế.

Nếu Anh Hùng và Ma Vương mà khiêu chiến một vị Thần, họ sẽ tiêu hao năng lượng MA để tăng cường sức mạnh.

Dĩ nhiên, chỉ là tăng cường chứ không có gì nói rằng họ thắng được Thần dễ như thế, hơn nữa lượng năng lượng cần thiết để chống lại một vị Thần, dù chỉ là tạm thời, cũng không phải là thứ có thể bị nhét vào một người được.

Hơn nữa, vì mục tiêu là một vị Thần nên lượng năng lượng MA tiêu hao sẽ khổng lồ hơn so với lúc Anh Hùng đấu với Ma Vương gấp trăm ngàn lần.

Nói chung là, có một tính năng như thế.

Hơn nữa, nói trắng ra, tính năng này có thể được dùng để đối mặt với Admin.

CLGT?

Ừ, chính xác đó.

Nếu đây là một game online mà nói, việc này giống như là cho phép người chơi tự hủy tài khoản của bản thân để công kích GM.

Hơn nữa, khi sử dụng lại càng có thể khiến cả máy chủ bị sập.

Bị ngu mới đi lập trình một tính năng có khả năng phá hỏng cả nền tảng của game như thế.

Cái đó là tính năng quái gì, là lỗi thì có.

Nhưng mà, trong trường hợp này câu trả lời mọi người nhận được sẽ là "Không phải là lỗi đâu, là tính năng đó".

Bởi vì, kẻ tạo ra những thứ này là một Ác Thần đó hiểu không.

Tôi nghĩ rằng D đã muốn cho người của thế giới này cơ hội để khiêu chiến với Admin.

Nếu hỏi cô ta rằng làm vậy để làm gì thì, tôi khá chắc chắn cô ta sẽ trả lời "Tại vì như thế này mới thú vị".

Cho phép Nhân Loại không hơn không kém khả năng khiêu chiến được Thần Linh.

Tôi không biết làm vậy có thay đổi thế giới này chút nào hay không, nhưng mà đối với D dù một việc không có ý nghĩa như thế cũng vẫn thú vị được đúng không?

Ừ, chính xác là thế.

Nói cách khác, Anh Hùng 2 đời trước và Ma Vương đời trước đã khiêu chiến các vị Thần được gọi là Admin, tiêu hao rất nhiều năng lượng MA để trong một khoảnh khắc duy nhất lấy được sức mạnh kinh khủng.

Trả giá cho việc đó, hiển nhiên là vĩnh viễn mất đi một lượng lớn năng lượng MA và họ mất đi mạng sống của bản thân.

Tôi đoán là trong đầu họ vẫn tưởng mình đang làm chuyện tốt.

Nhưng mà kết quả thực tế thì năng lượng MA bị lãng phí một cách vô dụng, hành tinh bị rơi vào tình trạng khủng hoảng.

Thậm chí tệ hơn, một số lượng người vô tội ở một thế giới khác đã bị giết nhầm và luân hồi đến đây.

Nghe cứ như trò đùa đúng không.

Vậy thì, giờ tôi đoán mọi người nhận ra rồi nhỉ?

Rằng mọi chuyện xảy ra đến hiện tại, vẫn không có lỗi trực tiếp của Kuro.

.

[Dựa theo lời anh nói, không phải lỗi chính là do Potimas sao?]

[Dĩ nhiên là không. Chính là lỗi của ta vì đã không giải thích tình hình đầy đủ cho Anh Hùng và Ma Vương]

.

Nghe Ma Vương kết luận một cách có lí như thế, Kuro vẫn cứng đầu nhất quyết đó là lỗi của anh ta.

Thậm chí suốt thời gian giải thích anh ta vẫn quả quyết như thế.

Thực tế thì, Kuro đúng là có một phần trách nhiệm.

Tôi không biết Kuro giải thích cho Anh Hùng và Ma Vương cũ như thế nào, nhưng nếu đã có thể khiến họ tin tưởng được anh ta thì mọi chuyện này đã không xảy ra rồi.

Thay vì thế họ lại thấy Po-no-ji còn đáng tin hơn anh ta.

Thật đáng buồn.

Nhưng mà, rõ ràng mà nói lỗi lầm chính vẫn là của Po-no-ji, người đã lừa dối hai người họ.

Theo những gì tôi đọc được trong nhật kí của Po-no-ji, hẳn không thực sự quá tin tưởng vào hai người họ, chỉ có hai người tự mình hành động rồi tự sát thôi.

Có lẽ theo như Po-no-ji mà nói, nếu họ đánh bại Kuro dùm hẳn thì may mắn.

Po-no-ji chỉ có được chỗ quá giỏi suy đoán, chỉ biết nhiều đó mà hiểu được toàn bộ tình hình rồi.

Bởi vậy hẳn mới đáng tởm như thế!

.

[Gyurie, anh đang giấu chuyện gì?]

[Ta không hề giấu chuyện gì cả. Ta quá nhu nhược. Chỉ có thế]

.

Ma Vương hỏi dồn anh ta, nhưng Kuro vẫn giả ngu.

Nhưng mà, đến lúc này thì quá rõ ràng để thấy Kuro đang giấu gì đó.

.

「 Vì ta đã nói cho họ biết thông tin không đầy đủ về Hệ Thống nên tai nạn này mới xảy ra. Trách nhiệm hoàn toàn thuộc về ta 」

.

Hừm.

Kuro không nói dối

Nhưng mà anh ta đang bỏ một mảnh thông tin cực kì quan trọng không nói ra.

Đúng là Anh Hùng và Ma Vương cũ cực kì ngu ngốc.

Cũng đúng rằng Po-no-ji là kẻ đã tiếp cận và dụ dỗ họ.

Cũng đúng là Kuro là người đã nói cho họ biết thông tin không đầy đủ về Hệ Thống.

Vì cả ba yếu tố đó nên cuối cùng mọi thứ mới biến thành tệ hại như hiện tại.

Nếu hỏi ai là kẻ cầm đầu thì toàn bộ mọi người có liên quan đều là kẻ cầm đầu.

Nhưng mà, còn thiếu một người nữa.

.

「 Nữ Thần Sairel 」

.

Nghe tôi lẩm bẩm như thế, Kuro phản ứng cực kì mãnh liệt.

Ánh mắt anh ta đang cầu xin tôi "đừng nói ra!".

Nhưng mà, tôi vẫn sẽ nói!

.

[Người đã chuyển hướng đòn tấn công vốn dĩ hướng Kuro đến chỗ D. Đó là Nữ Thần Sarel]

.

Nghe những gì tôi nói, ai cũng phản ứng khác nhau.

Kuro thì tiếp tục mặt vô cảm.

Khuôn mặt của Ma Vương từ hoàn toàn trắng bệch không còn giọt máu.

Oni-kun làm một vẻ mặt đã hiểu ra.

Còn bé Vampire làm một vẻ mặt ngu ngốc như mình không hiểu gì cả.

Nghĩ cho kĩ thì chuyện đó hết sức hiển nhiên.

Vì đến cả Po-no-ji đều không biết về sự tồn tại của D, nên không thể nào Anh hùng và Ma Vương cũ lại có thể biết mà tấn công cô ta được.

Vì đòn tấn công đó được thực hiện thông qua Hệ Thống nên dùng nó để tấn công tới được D, người chế tạo ra nó, không phải là không thể.

Nhưng mà, không có ai có đủ kiến thức và hiểu đủ rõ về Hệ Thống để làm chuyện đó cả.

Không ai, trừ một người duy nhất là Nữ Thần Sarel, một Admin của Hệ Thống. (TN: dm boss ẩn đứng sau boss ẩn)

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 320: Không Phải Là Lỗi Của Người Nào Cả. Trừ Người, Po

「 Chuyện đó là thật sao? 」

.

Ma Vương hỏi dò Kuro, được đáp lại bằng sự im lặng của anh ta.

Thái độ đó của anh ta đã rõ ràng xác nhận rồi nên cũng không cần trả lời.

Đòn tấn công vốn dĩ được hướng đến Kuro, bị Sariel chuyển hướng đi mà anh ta không biết, hơn nữa còn là lí do khiến năng lượng MA bị giảm một khoảng lớn, người luân hồi được sinh ra, và tạo ra tình thế hỗn loạn đến mức anh ta không thể không cảm thấy mình có lỗi.

Nếu anh ta không gặp mặt Ma Vương và Anh Hùng cũ thì đã không có chuyện anh ta bị tấn công rồi.

Ma Pháp Thứ Nguyên không phải là toàn năng.

Ma Pháp Thứ Nguyên, bản tiến hóa của Ma Pháp Không Gian vốn đã siêu hữu dụng, cũng cực kì hữu dụng.

Nhưng mà có nhiều thứ được định ra rõ ràng là nó có thể và không thể làm được.

Cơ bản mà nói toàn bộ Skill đều như thế.

Muốn dùng một Skill cho mục đích ngoài thiết kế nguyên bản thì cần sự hiểu biết sâu xa về Ma Thuật được dùng để tạo lên nó.

Có rất ít người có thể sử dụng được Ma Pháp Không Gian, nên Anh Hùng và Ma Vương cũ cả hai đều có thể sử dụng được Ma Pháp Thứ Nguyên nghĩa là họ đều cực kì có tài.

Nhưng mà dù thế họ cũng không thể nào phá vỡ định luật căn bản của nó.

Sử dụng Ma Pháp Thứ Nguyên, không thể tấn công một người mà bản thân chưa gặp bao giờ.

Giống như Ma Pháp Không Gian, bước đầu tiên để kích hoạt Ma Pháp Thứ Nguyên là chọn 1 vùng không gian.

Sau khi chọn chính xác một không gian rồi thì mới tới bước chọn Ma Pháp để sử dụng ở đó.

Như là tấn công, hay dịch chuyển.

Hơn nữa, bước đầu tiên là chọn không gian đó, chỉ có thể là một nơi mà người sử dụng đã từng đến hoặc là một người họ đã từng gặp.

Vì gặp mặt Anh Hùng và Ma Vương cũ, nên Kuro mới trở thành một mục tiêu được.

Nếu anh ta cẩn thận hơn mà sử dụng một thuộc hạ hay là phân thân thay vì bản thân đi đến thì Kuro đã không trở thành mục tiêu tấn công.

Mà, có lẽ anh ta quyết định tự mình đến để tỏ thành ý của bản thân.

Kết quả là bị bắn ngược, như đã thấy.

Cuối cùng, Sariel đã can thiệp vào Hệ Thống để đổi mục tiêu tấn công thành D.

Nói thật thì, tôi không rõ lắm mục tiêu của Sariel là gì.

Tôi có thể nghĩ ra một vài lí do, nhưng mà vì tôi không hiểu cách suy nghĩ của Sariel nên tôi không biết cái nào là chính xác.

Có thể cô ta chỉ đơn giản mà muốn cứu Kuro, cũng có thể là muốn đánh D một cái, hay là cái gì khác.

Không hỏi trực tiếp thì tôi không biết được câu trả lời.

Có điều tôi không có ý định làm vậy, tôi đơn giản là không quan tâm.

Bởi vì, chỉ gặp mặt cô ta là tôi đã bức bối đến mức muốn đánh cô ta rồi.

Mà, nói chung là lí do gì đi nữa thì cô ta cũng không có ý xấu.

Hơn nữa tình huống lúc đó là cô ta đã phải hành động gấp để tránh một tai nạn bất ngờ.

Dĩ nhiên bản thân việc không thể ngăn ngừa tai nạn đó xảy ra cũng thấy cô ta vô dụng rồi.

Ngược lại mà nói, nếu Sariel đã không can thiệp vào vì lí do nào đó, khiến đòn tấn công của Anh Hùng và Ma Vương cũ đánh Kuro thành công thì sao?

Lúc đó Kuro có thể đã chết, hoặc bị thương nặng.

Trong trường hợp đó Po-no-ji đã sẽ không im lặng mà ngay lập tức hành động khiến mọi chuyện rối rắm hẳn lên.

Trường hợp tệ nhất thì Po-no-ji đã trở thành đấng cai trị tối cao.

Nhưng mà một phần năng lượng MA bị sử dụng để tấn công Kuro sẽ được thu hồi lại, khiến tình hình tổng năng lượng MA không tệ hại như bây giờ.

Tại vì, nếu nó bị tiêu hao trên hành tinh này thì Hệ Thống có thể dễ dàng thu hồi lại một phần năng lượng MA, chỉ là không thể thu hồi toàn bộ thôi.

Hơn nữa, nếu Kuro mà bị giết thì thậm chí tổng năng lượng MA còn tăng lên.

Tôi không ngạc nhiên nếu chức năng tấn công Admin được bỏ vào Hệ Thống là vì lí do đó.

Cơ bản nguyên lí vẫn là tăng lượng năng lượng MA thông qua việc hấp thu một vị Thần.

Thế nhưng, tình hình hiện tại của chúng ta lại là.

Kuro hoàn toàn không bị thương chút nào, năng lượng MA thì giảm mạnh.

Người luân hồi thì "xin chào, rất vui được gặp bạn", và thế giới bị đẩy vào một thời đại thay đổi lớn.

Tôi đoán là dù là trường hợp nào đi nữa thì tình hình vẫn sẽ trở nên hỗn loạn.

Nhưng mà, cuối cùng Po-no-ji đã bị tiêu diệt thành công.

Hắn giống như là ung nhọt hay là khối u ác tính của thế giới này vậy, và ừm, chúng ta đã thành công loại bỏ cái cần phải bị loại bỏ.

Hừm.

Nói vậy thì, cả hai hướng đều có lợi và hại nên khó mà nói đường nào tốt hơn.

Nhưng mà nếu Po-no-ji còn sống chắc chắn sớm muộn gì chuyện cũng sẽ trở nên tệ hại hơn, và tính đến tương lai mà nói thì hướng hiện tại vẫn là tốt hơn, nhỉ?

Ừ, coi như vậy đi.

Chỉ có với những người luân hồi thì không tốt chút nào thôi.

A, trừ tôi.

Ừm, nếu như tôi không được hồi sinh lại ở thế giới này thì tôi đã sẽ làm một con nhện bình thường rồi chết luôn như thế.

Vì một kiểu định mệnh kì lạ nào đó cuối cùng tôi lại trở thành một vị Thần rồi, nên tôi mừng là tôi đã luân hồi.

Ô?

Nghĩ kiểu vậy thì, làm tốt lắm Sariel?

..... Một lát sau tôi sẽ cầu nguyện cho cô ta một lần.

.

[Gyurie. Không phải lỗi của anh]

[Không. Dù sao thì nó vẫn là lỗi của ta. Vì chính bản thân ta còn không nhận ra mọi chuyện như thế này là vì ta, rõ ràng là suốt thời gian qua ta không làm gì ngoài lãng phí thời gian một cách vô tri]

.

Ma Vương, sau khi suy nghĩ thật kĩ về Sariel, quyết định an ủi Kuro.

Thấy thế, anh ta chỉ có thể tiếp tục cười khổ nhận lỗi như một kẻ thích bị trừng phạt.

Ừm.

Kuro-san tên này không biết một chút gì về việc năng lượng MA bị giảm đột ngột, suốt thời gian qua cứ cho là toàn bộ là lỗi của Po-no-ji.

Sau khi phát hiện bản thân có quan hệ việc này, mà còn quan hệ nặng nề như thế thì tên vô dụng này mới bắt đầu thấy có trách nhiệm.

Tôi cá là một Ác Thần nào đó sau khi cân nhắc thật kĩ cảm xúc của anh ta... đã nói hết chân tướng cho anh ta biết.

Nếu không có ai nói thì anh ta đã không biết gì về những gì xảy ra sau màn cả.

Vì thế, cuối cùng, người duy nhất có thể nói cho anh ta biết về mọi chuyện không ai khác là Ác Thần đó.

Ác Thần đúng là Ác Thần mà.

Ế?

Hỏi tôi làm sao biết nhiều vậy hả?

Đừng coi thường khả năng thu thập thông tin của tôi chứ!

Tôi có vô số phân thân chuyên về việc thu thập thông tin ở khắp nơi nghe ngóng mọi thứ đó nha, còn có một đội phân tích đang liên tục hack Hệ Thống tìm thông tin liên quan, và còn có Quá Khứ Ma Nhãn nữa, mặc dù cái đó thì có giới hạn nhất định.

Ma Nhãn mới này cho phép tôi nhìn về quá khứ, dựa vào chứng cứ nửa vời mà tạo ra viễn cảnh chính xác nhất để biết được sự thật.

Hiện tại tôi có thể một mình giải quyết toàn bộ các vụ án không ai giải quyết được suốt chục năm trời - tôi không chỉ là một "đại thám tử" bình thường nữa.

Mà, thực tế mà nói, Quá Khứ cực kì khó sử dụng nên tôi ít khi sử dụng nó lắm.

.

[Nếu anh cho rằng mình có lỗi, thì chỉ cần chuộc lỗi bằng hành động của bản thân là được]

.

Sự yếu đuối của anh ta ngày càng trở nên đáng ghét, nên tôi kết thúc cuộc nói chuyện bằng một câu như thế.

.

[Không... sai. Ta sẽ làm vậy]

.

Ừm ừm.

Anh chắc chắn sẽ làm.

Tại vì sau việc này tôi có dự án siêu lớn đang chờ anh đó.

Sự việc do Anh hùng và Ma Vương cũ làm ra cuối cùng đi theo hướng hiện tại vì những gì Sarel đã làm.

Vậy thì.

Tôi tự hỏi những cư dân của thế giới này định sẽ phản ứng ra sao với sự việc tôi chuẩn bị làm đây?

Mà, dù họ chọn hướng đi nào thì, kết cục vẫn chỉ có một thôi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

S33: Anh Em

「 Onii-sama! 」

.

Giọng nói gọi tôi mềm nhũn đến mức tôi có thể cảm giác được cuối câu có dấu trái tim.

Em ấy chạy về phía tôi tôi, cả khuôn mặt là một nụ cười tươi rói như hoa nở rộ.

Em ấy chỉ thể hiện biểu cảm như thế này cho một mình tôi, còn với bất kì ai khác thì biểu cảm đều không thay đổi quá nhiều, hơn nữa giọng nói cũng chứa đầy sự nhàm chán không có điểm nhấn.

Cho đến tận một thời gian gần đây, đó là cách mà em ấy vẫn luôn tự nhiên đối xử với tôi.

Nhưng mà trước đây và bây giờ có một điểm khác biệt rõ rệt - đó là việc em ấy đang nắm trong tay vũ khí và có ý định giết tôi.

.

「 Hự!? 」

「 Onii-sama! Onii-sama!! 」

.

Tôi dùng kiếm đỡ lại đòn tấn công liên tục của em ấy.

Tại sao chứ?

Tại sao mọi chuyện lại thành thế này?

-

-

Chúng tôi tách ra mỗi người một ngã với cảm xúc đắng chát.

Những người bạn học trước kia của chúng tôi, bị nhốt ở Làng Elf.

Tagawa và Kushitani-san, hai người trước kia làm Thám Hiểm Giả ở thế giới bên ngoài.

Sensei, Elf duy nhất còn sống.

Yuri, người bị Yuugo tẩy não và điều khiển đến tấn công làng Elf cùng với đội quân Đế Quốc.

Và cuối cùng, là Katia và tôi.

Chúng tôi không biết chuyện gì sẽ xảy ra với chúng tôi sau này cả.

Mọi thứ đều là do phe Wakaba-san quyết định.

Vì chúng tôi là tù nhân, nên tùy cách mà phe Wakaba-san đối xử chúng tôi thì tình hình chúng tôi sẽ khác.

Nếu như tin tưởng hoàn toàn những gì đã nghe trong cuộc nói chuyện vừa rồi thì, có vẻ như chúng tôi sẽ không bị đối xử quá tệ hại...

Nói chung thì, vẫn không có bất kì điều gì tôi có thể làm được...

Trước giờ, tôi vẫn luôn cố hết sức để làm những gì mình có thể làm.

Nhưng mà, kết quả của việc đó chính là hiện tại.

Tôi không thể cản Yuugo lại được, đã để cậu ta bị giết.

Tôi đã cố bảo vệ làng Elf nhưng rồi tộc Elf đã bị tuyệt diệt và phe Wakaba-san đã nắm được quyền sinh tử của tất cả người luân hồi trong tay.

Bằng cách của bản thân, tôi đã cố gắng hết sức.

Nhưng mà kết quả vẫn tệ hại hết mức.

Không, vì tôi hiện tại biết nội dung Cấm Kị, nên tôi hiểu được rằng kết quả không phải là tệ hết mức.

Bởi vì lũ Elf tôi cố gắng bảo vệ kia lại chính là nguồn gốc của toàn bộ cái ác trên thế giới, dẫn dắt nó đến sụp đổ.

Nhưng mà, tôi biết được điều đó thì đã sao chứ.

Tại vì cuối cùng, sự thật vẫn là tôi không thể làm được một chút gì cả.

Giữa cơn bão lớn đang thay đổi thế giới này, không phải tôi cơ bản chỉ là một mảnh lá nhỏ vô tri bị cuốn trôi đi một cách thảm hại sao?

Buồn cười đến mức không thể cười nổi.

Có lẽ lúc nào đó không biết, tôi đã trở nên ngạo mạn.

Không, không phải là 'có lẽ'.

Tôi chính xác đã trở nên ngạo mạn.

Sau khi trở thành Anh Hùng, tôi đã tự cho rằng chỉ có bản thân có thể cản Yuugo được.

Tôi đã tin tưởng rằng sức mạnh của bản thân sẽ có thể làm được gì đó.

Như Julius-nii-sama trước đây, tôi đã tin tưởng rằng tôi cũng có thể trở thành một người thay đổi được thế giới.

Dù rằng Julius-nii-sama đã luôn luôn chỉ thực hiện nghĩa vụ của bản thân từ lúc còn nhỏ - chính xác là vì thế, nên anh ấy mới trở thành một người vĩ đại có thể ảnh hưởng thế giới.

Chỉ vừa thừa kế danh hiệu Anh Hùng đó, tôi lại cho rằng mình đã đứng trên cùng một bậc với Julius-nii-sama.

Cách suy nghĩ đầy kiêu ngạo đó, vừa rồi hoàn toàn bị đánh vỡ nát.

Sophia khiến tôi nhận ra bản thân vô nghĩa đến mức nào, đến mức tôi chỉ có thể tự hỏi 'mình chỉ có vậy thôi sao?'.

Tôi không làm được gì cả.

Tôi không thể chống lại gì cả.

Không có cả cơ hội để chống lại nữa là.

Dù lúc đó tôi có gào thét lên phản đối, có lẽ cũng không ảnh hưởng chút nào đến Sophia cả.

Cô ta sẽ chỉ khịt mũi coi thường, và rồi mọi thứ kết thúc.

Đó... thực sự là tất cả những gì tôi có thể làm được.

Trong tội hiện tại, sức mạnh có thể thay đổi thế giới này, không tồn tại.

Không có sức mạnh, không có danh vọng, không có gì cả.

Tôi chỉ đơn giản là bị những người thực sự có thể thay đổi thế giới này đùa bỡn trên tay, bị lợi dụng, không, đúng hơn là bị lừa đi?

Potimas có lẽ đã có một chút muốn lợi dụng tôi, nhưng mà phe Wakaba-san thì một chút cũng không để ý đến tôi.

Họ chỉ xem tôi như một tên nhân vật phụ, như là việc tôi có ở đó hay không không quan trọng.

Những người thay đổi thế giới, là phe Wakaba-san, không phải tôi.

Bản thân việc đó, không sao cả.

Vốn từ đầu, tôi không có ý muốn làm gì vĩ đại như là thay đổi thế giới cả.

Tôi chỉ muốn làm một người có ích như Julius-nii-sama khi lớn lên.

Khi Julius-nii-sama chết, tôi trở thành Anh Hùng, và rồi mọi thứ bắt đầu chệch hướng hết.

Từ lúc đó, tôi chỉ cho rằng mình phải làm gì đó về Yuugo và lao thẳng vào một cách ngu ngốc, nhưng mà hiện tại có lẽ dừng lại một lúc mà suy nghĩ về việc mình nên làm gì thì tốt hơn.

Về những gì tôi có thể... và không thể làm được.

Có quá nhiều thứ tôi không thể làm được.

Nhưng mà nếu tôi chấp nhận được chuyện đó có khi tôi có thể từng bước thử làm những gì mình có thể.

Có điều tôi hiện tại còn không rõ mình có thể làm gì nữa.

Dù thế, tôi vẫn phải làm những gì mình có thể làm.

Ít ra, tôi không muốn lại có nạn nhân nào như Julius-nii-sama nữa.

.

「 Katia 」

「 Hửm? 」

「 Mình muốn nói chuyện một chút. Có được không? 」

「 A, dĩ nhiên 」

.

Tôi quyết định rằng mình và Katia sẽ phải bàn bạc với nhau để quyết định từ nay sẽ làm gì.

Chúng tôi quay lại phòng tôi đã ngủ trước đó rồi ngồi xuống.

.

「 Anna và Hyrinth-san có ổn không? 」

.

Đó là việc đầu tiên tôi hỏi, về hai người đồng bạn còn lại mà tôi chưa thấy bóng dáng nào từ khi tỉnh dậy đến giờ.

Đặc biệt là Anna, vì chị ấy đã chết một lần trong cuộc chiến rồi.

Nhờ Skill Khoan Dung của tôi nên chị ấy mới miễn cưỡng giữ mạng được, hay nói đúng hơn là tôi đã hồi sinh cho chị ấy, nhưng mà sau đó thì tôi không biết chuyện gì đã xảy ra vì tôi đã bất tỉnh sau khi có được Cấm Kị.

.

「 Cả hai đều ổn. Em được cho biết rằng họ đang ở một khu vực khác. Chúng ta có liên kết với Hyrinth-san thông qua Thần Giao Cách Cảm nên nếu anh thấy lo lắng thì anh có thể xác nhận sau cũng được 」

.

Vậy sao.

Hyrinth-san có Skill Thần Giao Cách Cảm.

Nên miễn sao cách nhau không quá xa thì vẫn có thể liên lạc được.

.

[Nếu vậy thì, Hyrinth-san cũng biết tình hình ở đây sao?]

[Ừm. Em đã báo lại tất cả thông tin chi tiết em có thể rồi. Mặc dù họ hiện đang bị nhốt lại, nhưng họ vẫn được cung cấp thức ăn và nhu yếu phẩm nên không có khó chịu gì, thì phải. Theo lời anh ấy thì Anna cũng đã tỉnh lại và khỏe mạnh]

.

Thật tốt.

Vậy còn một người nữa tôi đang lo lắng...

.

[Katia. Cậu có nghe tin tức gì về Sue không?]

.

Em gái của tôi, Sue, đã bị Yuugo tẩy não rồi bắt đi.

Lần cuối cùng tôi gặp Sue là khi em ấy giết phụ thân của chúng tôi trong khi bị Yuugo điều khiển.

Tôi nghe rằng sau đó em ấy bị Yuugo đưa đến Đế Quốc, nhưng sau đó nữa thì tôi không biết gì cả.

Trong cuộc chiến vừa rồi tôi cũng không thấy Sue đâu cả.

.

「 Em không biết gì về em ấy cả. Em không nghe tin tức gì 」

「 Vậy à. Nhưng mà, vì Yuugo đã chết, nên Sue cũng đã hết bị tẩy não đúng không? 」

「 Trên lí thuyết là thế 」

「 Mình tự hỏi em ấy có thể trở lại bình thường được không đây? 」

.

Giọng của tôi chứa đầy sự lo lắng mà tôi không nhận ra.

Mặc dù bị Yuugo tẩy não, nhưng Sue vẫn đã tự tay giết cha mình.

Dù biết là đang bị tẩy não, nhưng mà sự thật vẫn là em ấy đã tự tay giết cha mình.

Kí ức không biến mất sau khi hết bị tẩy não.

Vì thế nên tâm lí Yuri hiện tại trở nên hết sức bất ổn, sau khi bị tẩy não cũng như em gái tôi.

Tôi nghe rằng ngay khi vừa hết bị tẩy não, cô ấy suýt nữa đã tự sát ngay tại chỗ.

Dường như cô ấy đang bị cưỡng ép ngủ để tránh chuyện đó xảy ra lần nữa, nhưng chắc chắn cô ấy sẽ cần chăm sóc tâm lí rất nhiều sau đó.

Nếu Sue cũng rơi vào tình trạng giống như Yuri thì, em ấy cũng đang gặp nguy hiểm.

Hơn nữa, dù em ấy có thể hết bệnh, tôi vẫn không cho rằng chúng tôi có thể quay về mối quan hệ trước kia được.

Dù em ấy đã bị tẩy não đi nữa thì đã quá nhiều chuyện xảy ra rồi.

Tôi không tin chúng tôi thực sự có thể quay về mối quan hệ anh em thuần khiết trước kia được. (TN: Ha. Ha. Ha)

.

[Em không góp ý kiến gì được ở đây. Đó là chuyện giữa anh với Sue, Shun à. Anh muốn làm thế nào? Sue sẽ phản ứng ra sao? Em nghĩ quan trọng là anh có thể suy nghĩ về chuyện đó]

.

Tôi gật đầu khi nghe câu trả lời nghiêm túc của Katia.

Mặc dù hiện tại thế này, nhưng Katia thật đúng là đáng tin cậy, vẫn có thể nghiêm túc xem xét tình huống và đưa ý kiến như thế.

.

[Cảm ơn]

[Không có gì]

.

Trả lời câu cảm ơn ngắn gọn của tôi, Katia nở một nụ cười ngượng nghịu run rẩy.

.

[Để xem. Trong trường hợp của mình, mình vẫn mong là chúng mình có thể giữ mối quan hệ thân thiết giữa anh em ruột với nhau. Nhưng mà, có

lẽ sẽ không thể nào mà mối quan hệ của chúng mình quay về hoàn toàn như trước được. Nếu ít nhất có thể làm hòa với nhau thì là điểm khởi đầu tốt. Tốt nhất mà nói, nếu có thể lợi dụng cơ hội này để khiến em ấy giữ khoảng cách với mình một thời gian với tư cách là anh trai là hoàn hảo. Nhưng mà, có lẽ không ai biết chuyện gì sẽ xảy ra cho đến khi chúng mình gặp mặt nhau 』

.

Katia phản ứng với lời của tôi về việc muốn Katia giữ khoảng cách.

Trên mặt cô ấy ghi rõ ràng hàng chữ 'nói chuyện vô vọng gì vậy?'

..... Ừ tôi cũng nghĩ thế.

Sue là một bro-con cực kì nặng.

Em ấy không xem tôi như một người anh trai, mà là như một người đàn ông.

Còn tôi, chỉ có thể xem em ấy như em gái của bản thân, là người nhà.

Tôi không thể nào đáp lại tình cảm của Sue được.

Nhưng mà nếu em ấy không thể tự mình giữ khoảng cách với anh trai là tôi, tôi thực sự cũng không có biện pháp nào.

Tôi thực sự muốn em ấy giữ khoảng cách với anh trai là tôi.

Nhưng mà tôi càng muốn chúng tôi quay lại mối quan hệ cũ trước kia hơn là tách rời nhau đến cuối đời chỉ là vụ việc lần này.

Nói cho cùng, tôi không xem em ấy như một người phụ nữ, nhưng em ấy vẫn là em gái tôi, cũng là một trong số ít thành viên trong gia đình còn lại của tôi.

Ngay lúc đó, có người gõ cửa.

Khi tôi trả lời, người mở cửa ra bước vào, là Wakaba-san.

.

「 Cậu muốn gặp em gái mình không? 」

.

Rồi hỏi tôi câu hỏi đúng lúc hết sức đó.

.

「 Có thể gặp em ấy sao!? 」

「 Dĩ nhiên 」

「 Dĩ nhiên tôi muốn gặp em ấy. Xin cô cho tôi gặp! 」

.

Nghe câu trả lời đầy hăng hái của tôi, Wakaba-san đưa bàn tay ra.

Không có lời giải thích nào khác, nếu tôi nắm lấy bàn tay đó thì chuyện gì sẽ xảy ra?

Mặc dù bối rối, nhưng tôi vẫn nắm lấy bàn tay đó.

Và rồi ngay sau đó, cảnh tượng xung quanh thay đổi.

.

「 Đây là đâu? 」

「 Onii-sama! 」

.

Khi tôi bất giác hỏi như thế, người trả lời không phải là Wakaba-san, mà là tiếng gọi của Sue.

Khi quay lại, tôi thấy Sue ở đó.

Không có thái độ gì giống như bối rối hay sợ hãi muốn tránh né tôi cả.

Em ấy chạy đến chỗ tôi với một vụ cười trên môi.

.

[Onii-sama!]

.

Gọi tôi với một giọng ngọt như đường, em ấy lấy vũ khí ra thử thế.

.

[Hử?]

.

Một âm thanh ngờ nghệch thoát ra từ miệng tôi.

May mà nhờ luyện tập mỗi ngày nên cơ thể tôi kịp phản ứng lại.

Nhát đâm của Sue nhắm đến tim tôi không chút chần chừ, tôi rút thanh kiếm treo trên hông mình ra đỡ đòn lại.

.

[Sue!? Em vẫn còn bị tẩy não sao!?]

[Không! Em hoàn toàn tỉnh táo!]

.

Sue tấn công không ngừng.

Vừa chặn đòn của em ấy, tôi vừa ngày càng rối.

Em ấy nói mình đang tỉnh táo, nhưng tôi chắc chắn không có bất kì ai khác dám nói hiện tại em ấy tỉnh táo cả!

.

「 Sue! Ngừng lại! 」

「 Em đã nhận ra rồi! Rằng đây là cách duy nhất để em có được onii-sama! 」

.

Những nhát chém của Sue hoàn toàn nhắm đến điểm yếu của tôi.

Không có chút chần chờ hay nhường nhịn gì cả.

Em ấy thực sự đang muốn giết tôi.

.

「 Bằng Skill 『 Chinh Phục 』 này, em sẽ có thể lấy được tất cả mọi thứ của Onii-sama! Cả trái tim, cả linh hồn của onii-sama! Em cũng sẽ hết lòng bảo quản cái xác rỗng của onii-sama nữa! 」

.

Người tôi cứng đờ.

Tôi không hiểu được lời của Sue.

Tôi không muốn hiểu.

Tôi có thể nhận ra một sự điên cuồng mà tôi trước đó chưa từng thấy bao giờ ở Sue.

Dù sao đi nữa, rõ ràng là việc Yuugo tẩy não em ấy có ảnh hưởng không hề nhỏ.

Trước hết, tôi có dự cảm xấu về Skill 『Chinh Phục』 này.

Khi dùng Giám Định kiểm tra Sue, tôi nhận ra em ấy có Skill 『Tham Lam』.

Là một trong Skill Thất Đại Tội, cái mà Yuugo nắm giữ.

.

「Sue, em có được cái đó từ khi nào?」

「Từ trước khi bị hắc tẩy não là em đã đủ điều kiện rồi. Nhưng mà vì hắc đã sở hữu nên em không thể lấy được nó. Sau khi hắc chết đi, không chỉ em được tự do mà em còn lấy được Tham Lam nữa!」

.

Sue không ngừng tấn công trong lúc em ấy nói chuyện.

Vừa nói chuyện, tôi cũng vừa kiểm tra tác dụng của Skill 『Chinh Phục』 của em ấy.

.

『Chinh Phục: Khi sử dụng Tham Lam, lấy tất cả mọi thứ từ linh hồn của đối phương』

.

Vậy, có nghĩa là sao?

Tham Lam có tác dụng cướp đi Skill và chỉ số của một kẻ địch bị đánh bại.

Skill 『 Chinh Phục 』 này không lẽ là hỗ trợ nó, khiến nó có khả năng đúng nghĩa cướp đi mọi thứ từ đối phương?

Nhưng mà nếu đó là thật thì tôi không hiểu tại sao Yuugo không sử dụng nó.

A, là Quyền Lợi!

Một trong những thông tin tôi biết được từ Cẩm Kị là về Quyền Lợi.

Nó cho phép người sở hữu can thiệp vào Hệ Thống, chỉ những người có sở hữu Skill Thất Đại Tội hoặc là Skill Thất Đại Đức mới có cơ hội sở hữu nó.

Không thể kích hoạt được Skill thuộc danh hiệu nếu không có Quyền Lợi đi kèm nó.

Dù Yuugo có sở hữu Skill cấp Chủ, nhưng mà hắn không có xác lập Quyền Lợi nên hắn mới không dùng được 『 Chinh Phục 』 .

Vậy có khi nào Sue đã xác lập được Quyền Lợi của bản thân rồi không?

Không, Sue không có Cẩm Kị lv10.

Em ấy không thể nào xác lập được Quyền Lợi.

Nghĩa là, em ấy cũng không thể sử dụng được 『 Chinh Phục 』

.

[Sue! Ngừng chuyện vô nghĩa này lại!]

「 Onii-sama! Em không còn con đường nào khác ngoài thế này! 」

.

Không tốt.

Em ấy không chịu nghe mình nói.

Làm sao bây giờ?

.

「 Tránh xa Shun ra! 」

.

Lửa bay đến tấn công Sue.

Người đang điều khiển nó, chính là Katia.

.

「 Katiaaaa!! 」

「 Đến đây đi, Sue 」

.

Và rồi, Sue chuyển mục tiêu qua Katia, tiếp tục tấn công.

Tại sao chuyện này lại xảy ra?

Tôi phải làm gì?

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 321: Cháy Nhà

Đệt...

Lui lại, lui lại.

Vậy ra đây là cái người ta gọi là "cháy hậu cung" à.

Thứ đang diễn ra trước mặt tôi là một trận nữ chiến.

Imouto-chan và Ooshima-kun đang đánh nhau giành một người đàn ông.

Ánh mắt của họ cực kì đáng sợ.

Đó là... ý định muốn giết người!

Ghê rồi nha, Yamada-kun!

Đúng là đào hoa nha!

Đây chính là "hai tay ôm hai bông hoa" đây!

Hơn nữa, còn là hoa độc ngàn năm có một nữa.

Một bên là Imouto yandere bro-con điên cuồng.

Bên còn lại là cô gái chuyển giới ngẫu lòi biết tất cả mọi thứ về việc làm con trai.

Chọn ai cũng là vấn đề lớn hết.

Hơn nữa chọn ai cũng sẽ làm công đê cậu làm thụ.

Cố lên nha Yamada-kun!

Tôi cố vũ cho cậu!

Nhưng mà cố vũ thôi chứ ko làm gì để giúp đâu!

Mà trước tiên, tôi phải làm sao xử lí vụ cãi lộn này?

...

Cố lên nha Yamada-kun!

Tôi cố vũ cho cậu!

Nhưng mà cố vũ thôi chứ ko làm gì để giúp đâu!

Này, không phải lỗi của tôi đâu biết không?

Lí do chuyện này xảy ra là Imouto-chan chứ bộ.

Tôi nghĩ để anh trai của cô bé là Yamada-kun giải quyết là chính xác nhất!

Nên tôi sẽ để mọi chuyện cho cậu ta.

Trong lúc tôi đang nói chuyện sự thật về vụ đánh bom liều chết của Ma Vương và Anh Hùng cũ, tôi liên tục bị một kẻ than phiền mãi không thôi.

Là Imouto-chan này.

Cơ bản nội dung là, "Tôi yêu cầu được gặp onii-sama".

Tôi lúc nào cũng để một phần thân của mình ở cùng Imouto-chan, nhưng rồi cô bé liên tục nói chuyện như muốn tụng niệm lời nguyện nào đó vậy.

Thấy cô bé hợp tác bấy lâu nay như thế nên tôi cũng quyết định thỏa mãn yêu cầu của cô bé.

Có biết không, lúc đó cô bé làm vẻ mặt trắng bệch như ma, chụp lấy phần thân của tôi mà lắc nó liên tục đó?

Đáng sợ lắm đó!

Dù chỉ là thông qua phần thân nhưng mà tôi vẫn cảm giác như là một cơn ác mộng nguyên rủa không ngừng đó.

Tôi có tinh thần thép thật, nhưng mà thép cũng có giới hạn của nó được chưa!

Cơ bản mà nói, đó là lí do tôi thỏa mãn yêu cầu của Imouto-chan.

Mà, để hai người họ gặp nhau chắc không có vấn đề gì.

Đã từng có lúc tôi thực sự đã nghĩ như thế.

Ừ.

Mặc dù Imouto-chan đúng là hành động có kì lạ một chút.

Nên cho tôi xin phép nói trước là tôi không ngờ cô bé lại cố gắng giết anh trai của mình khi vừa gặp mặt nhau.

Bởi vì, không ai lại nghĩ một Imouto-chan coi onii-sama như thần linh lại cố gắng giết chết onii-sama của mình đúng không?

Ít ra, với logic và suy nghĩ của một người khá là bình thường như tôi thì không thể nào hiểu được.

Ế?

"Cô không bình thường" là có ý gì?

Làm gì có chuyện đó chứ.

Mà khoan, nếu như muốn phản đối không phải nên phản đối kiểu "Cô không phải là người" chứ?

Trong lúc tôi chạy trốn khỏi thực tại như thế, cuộc chiến ngày càng trở nên căng thẳng hơn.

Ma Pháp Băng của Imouto-chan và Ma Pháp Lửa của Ooshima-kun đang liên tục va chạm và triệt tiêu lẫn nhau.

.

[Cả hai người! Ngừng lại ngay!]

.

Khi họ tạm ngừng lại thì Yamada-kun cố can thiệp vào, nhưng việc đó lại càng làm nhiệt huyết chiến đấu thỗi bùng lên hơn nữa.

Ách.

Có khi nào đưa Ooshima-kun đến đây là quyết định sai lầm không?

À thì, tôi cứ nghĩ Ooshima-kun sẽ cản được Imouto-chan đang điên cuồng, được chưa.

Khi thấy Imouto-chan chạy đến tấn công Yamada-kun, tôi quyết định ngay lập tức mang Ooshima-kun đến.

Tôi không hề nghĩ rằng làm vậy sẽ khiến mọi chuyện còn rối hơn nữa.

Tại sao lại như thế này?

Sao lạ vậy?

.....Tôi rời đi bây giờ được chưa?

Kiểu như là "phần còn lại để bọn trẻ tự xử" hay gì đó.

Không được sao?

Tôi tự hỏi tại sao lại thành thế này.

Cứ nghĩ tôi có thể giải quyết xong vấn đề rắc rối của Imouto-chan phiền phức thì bí ẩn thay nó lại càng trở nên rối hơn nữa.

Chết tiệt.

Yamada-kun, cậu là anh trai của cô ta, sao không dạy dỗ Imouto-chan nguy hiểm đó tốt hơn chứ hả!

Ai là người đã mang trái bom nổ chậm Imouto-chan vào đây tạo nên tình trạng rối rắm này chứ?

Ể?

Tôi hả?

Không, không.

Đừng có vu khống tôi chứ.

Rõ ràng, mọi chuyện đều là lỗi của Natsume-kun, hoàn toàn không phải lỗi của tôi.

Ể?

Tôi mới là người điều khiển Natsume-kun hả?

LALALA!

Tôi không nghe gì hết!

Tôi...không...nghe...gì...hết...!

Được rồi...

Theo góc nhìn chính xác mà nói, Imouto-chan trở nên nóng nảy như thế này là vì tôi.

Ừm, đầu tiên cô bé đã tự mình bắn thùng đầu cha mình, nên có lẽ cô bé trong lòng đã cho rằng bản thân không còn lối thoát nữa.

Onii-sama của cô bé thì ngay từ đầu không yêu cô bé như kiểu tình yêu nam nữ.

Vì đã làm chuyện kia ngay trước mặt onii-sama của cô bé nên tình cảm như thế lại càng khó xảy ra hơn nữa.

Hừm.

Trong lúc đang trên con đường phản bội tổ quốc của mình, cô bé ngày càng bị cảm giác tội lỗi xâm chiếm nên tôi đã để Natsume-kun tẩy não cô bé hẳn, tạo một cái cơ chính thức là cô bé bị tẩy não nên không thể cưỡng lại rồi mà.

Có vẻ như cái cơ đó không giúp đỡ gì được nhỉ.

Tôi đoán cô bé đã cảm giác bị mắc kẹt không lối thoát nên lơ tay hăng hái quá mức nhỉ.

.....Bởi vậy nên lợi dụng người khác khó quá đi.

Với tôi thì, tôi chỉ xem xét hiệu quả cao nhất cùng với việc liệu họ có chết hay không mà thôi.

Những kế hoạch của tôi không tính đến việc người khác cảm giác như thế nào.

Tôi không thể tính đến chuyện đó.

Vì tôi không hiểu được cảm xúc.

Kết quả là tôi mắc kẹt hết.

Dù có gì đó bất ngờ xảy ra vì cảm xúc vướng chân, miễn sao nó không cản trở quá nhiều đến kế hoạch thì tôi cũng mắc kẹt.

Ít ra, tôi đã nghĩ thế.

Lúc Sensei mặt trắng bệch mất hết tinh thần rồi ngất xỉu.

Mặt của Ma Vương lúc biết được Sarel là người đã trực tiếp can thiệp vào vụ đánh bom liều chết của Ma Vương và Anh Hùng cũ.

Tôi không thể không nhớ lại khuôn mặt của họ lúc đó trong đầu.

Những gì tôi làm từ trước đến giờ, hoàn toàn không phải là muốn họ mang những khuôn mặt đó.

Hầy.

Trẻ thế này tôi bị giảng đạo tình bạn các kiểu thì mọi người muốn tôi phải làm thế nào?

Tôi không biết.

Tôi không hiểu mấy chuyện đó.

Hơn nữa, dự án đã đến hồi kết rồi.

Đã quá trễ để dựa dẫm vào mấy thứ như thế "sức mạnh tình bạn" hay gì đó để vượt qua rồi.

Tạm thời, chắc là tôi sẽ xử lí hỗn loạn ở đây đã.

Yamada-kun chẳng nào cũng bị xui xẻo suốt thời gian qua rồi.

Tôi sẽ can thiệp vào, mặc dù tôi nghĩ mình sẽ không giải quyết chuyện này một cách yên bình, nhưng mà vẫn tốt hơn là không làm gì cả.

.

[Nghe tôi nói đi!]

.

Nhưng mà, trước khi tôi kịp làm gì, tình hình đã thay đổi.

Một giây trước khi kiếm của Imouto-chan và Ooshima-kun chạm nhau, Yamada-kun tự mình chen vào giữa hai người họ, cản họ lại.

Bằng cách dùng cơ thể của mình chặn kiếm của hai người lại.

.

[É!?]

[...A]

.

Imouto-chan và Ooshima-kun hít vào một hơi khí lạnh.

Kiếm của Imouto-chan đâm xuyên bụng của Yamada-kun, còn của Ooshima-kun thì chém vào bả vai, bị xương quai xanh của Yamada-kun chặn lại.

Hơn nữa, Yamada-kun dùng tay giữ chặt hai thanh kiếm, khiến họ không dám di động.

.

[Xin đó. Tôi cầu xin đó. Nghe... tôi nói đi. Tôi không muốn... mất đi ai nữa. Nên... nên...]

.

Tôi ngăn cản bản thân không di chuyển.

Chỉ đứng nghe lời nói đầy đau lòng của Yamada-kun.

Tôi không có quyền tiếp cận cậu ta lúc này, vì tôi đã cướp của cậu ta quá nhiều rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐÃY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 322: Một Người Lẽ Ra Chỉ Là Nhân Vật Phụ

Ấn tượng nói chung của tôi đối với Yamada-kun, là sự bình thường.

Cả trong trí nhớ của Wakaba Hiiro và những gì tôi biết về cậu ta ở thế giới này.

Theo kí ức của Wakaba Hiiro thì Yamada-kun là một chàng trai bình thường ở đâu cũng gặp được.

Điểm số - trung bình.

Phản xạ - tạm được.

Ngoại hình - bình thường.

Một học sinh nam không có điểm nào xuất chúng - điển hình của một người bình thường.

Nếu như cậu ta xuất hiện trong một câu truyện có bối cảnh hiện đại, cậu ta sẽ chỉ là một nhân vật nền không nổi bật dù chỉ một chút.

Đó là Yamada-kun.

Vậy thì, tại sao Yamada-kun, một người bình thường ở kiếp trước, lại trở thành như hiện tại ở kiếp này?

Một nhân vật chính đúng chuẩn nhân vật chính.

Hoàng tử của một vương quốc lớn.

Em trai ruột của Anh Hùng.

Sinh ra với nguồn sức mạnh cheat cao cấp, nhưng vẫn chăm chỉ cố gắng mỗi ngày mà không ngạo mạn.

Chỉ cần cho cậu ta một cơ hội, dù không có danh hiệu Anh Hùng thì cậu ta vẫn sẽ trở thành một nhân vật gây ảnh hưởng mạnh mẽ cho Nhân Loại của thế giới này.

Hơn nữa, thừa hưởng ý chí của người anh trai quá cố của mình, cậu ta có đủ quyết tâm để vì thế giới này trở thành một Anh Hùng thực thụ.

Đủ để khiến tôi muốn than phiền sao cậu ta giống y chang nhân vật chính đến mức này.

Nhưng mà bản chất của Yamada-kun không thay đổi.

Không biết là tốt hay xấu, nhưng Yamada-kun hết sức bình thường.

Trong trường hợp bình thường mà nói, cậu ta không phải là loại người cố gắng giành vai chính trên sân khấu thế giới to lớn này.

Cậu ta phù hợp sống một cuộc sống nằm ngoài sân khấu, yên tĩnh và thư thả sống qua ngày.

Không phải là hoàng tử của một vương quốc lớn, không phải là em trai của Anh Hùng, không có cheat.

Nếu cậu ta được hồi sinh ở thế giới này với một thân phận thường dân, thì Yamada-kun chắc chắn đã tiếp tục sống như một thường dân, không chõ mũi vào rắc rối gì, không gặp phải tai nạn gì, tôi chắc chắn thế.

Lí do Yamada-kun trở thành một nhân vật chính, là vì tình thế bắt buộc.

Cậu ta là hoàng tử của một vương quốc lớn.

Nếu chỉ có thế thì không có gì đáng nói.

Nhưng mà địa vị của Yamada-kun cũng cực kì nhạy cảm.

Bởi vì cậu ta là con trai của một người thiếp có địa vị thấp. (TN: cho ai không nhớ, mẹ nó là vợ thứ ba của vua)

Nhưng mà anh trai cậu ta lại là Anh Hùng.

Hơn nữa, con trai cả của Hoàng Hậu lại không đủ tài giỏi.

Và cuối cùng, cậu ta lại là một người luân hồi.

Thiên tài, là từ dùng để chỉ những ai thể hiện bản thân xuất chúng từ lúc tuổi còn nhỏ.

Chuyện xảy ra sau đó, cơ bản mà nói, là cốt truyện cũ rích lặp lại không biết bao nhiêu lần trong tiểu thuyết.

Vì cậu ta thiên tài đến thế, nên có một phe phái xuất hiện, muốn đẩy Đại Hoàng Tử con trai cả của Hoàng Hậu khỏi địa vị Thái Tử, để đưa Yamada-kun lên làm vua tiếp theo.

Vì Hoàng Hậu sợ hãi chuyện đó xảy ra, nên Yamada-kun không được giáo dục một cách đúng mực của Hoàng gia.

Thay vào đó 2 cô hầu gái bán Elf và cựu hiệp sĩ kia mới là người giáo dục cậu ta.

Thêm vào đó, vì là một người luân hồi, nên Yamada-kun biết được địa vị của bản thân là một hoàng tử, nhờ đó dựa bắt chước vào hành vi của người khác xung quanh mà cậu ta sinh sống đúng mực trong hoàng cung.

Hoàn toàn trái ngược với mong đợi của Hoàng Hậu, Yamada-kun ngày càng được ca tụng là một thiên tài ngàn năm có một.

Hơn nữa việc không giáo dục cho cậu ta còn bị phản tác dụng - vì cậu ta bị hiểu nhầm thành một thiên tài dù không được dạy dỗ đúng mực mà vẫn xuất chúng hơn người.

Bản thân cậu ta không nhận ra chuyện đó, nhưng mà với những người khác thì tình hình thực sự lúng túng không tả được.

Nhờ có anh trai ruột của mình là Anh Hùng chống lưng, cậu ta trở thành một thiên tài thứ thiệt trong mắt người khác.

Bởi vậy Đại Hoàng Tử tự nhiên cũng ngày càng trở nên mất kiên nhẫn hơn.

Vì dù bản thân Yamada-kun không muốn, nhưng mọi người xung quanh đều ủng hộ cậu ta với ý nghĩ như đã nói.

Nếu Yamada-kun đã được giáo dục một cách đúng mực theo đúng tiêu chuẩn, cậu ta đã không phải gánh chịu sự đau khổ của bị gia đình phản bội.

Đúng, Yamada-kun không nhận ra mình rơi vào tình trạng như thế nào.

Nếu cậu ta thực sự là một thiên tài, cậu ta đã nhận ra chuyện đó, và đã có thể chuẩn bị các biện pháp phòng ngừa chính xác.

Đầu tiên, cậu ta sẽ nghi ngờ về việc bản thân không được giáo dục đúng cách, hơn nữa còn nhận ra được tình hình bồn chồn không yên trong gia đình Hoàng Gia.

Nhưng mà vì cậu ta không nhận ra gì cả, nên Yamada-kun là người bình thường.

Một học sinh cao trung làm sao hiểu được tình trạng chính trị và thường thức của một thế giới khác chứ.

Yamada-kun bị đối xử như một thiên tài vì kiến thức từ kiếp trước, kiến thức mà cậu ta đã sử dụng để học được nhiều hơn nữa khi còn nhỏ.

Không phải là thiên tài.

Cậu ta chỉ đơn giản là phát triển sớm.

Hơn nữa, vì vận rủi của Yamada-kun, bên cạnh cậu ta sinh ra một thiên tài thực thụ.

Chính là Imouto-chan.

Như một miếng bọt hút nước, Imouto-chan được dạy gì đều ngay lập tức tiếp thu và học xong hết ngay lập tức.

Làm một người luân hồi có kinh nghiệm từ kiếp trước, Yamada-kun bị kích thích lòng tự ái không muốn chịu thua cô bé.

Yamada-kun, người phát triển sớm, lại càng cố gắng hơn nữa.

Với những người xung quanh mà nói, cậu ta chính là hình tượng đại biểu một thiên tài chăm chỉ chịu khó.

Và rồi, trong tình trạng không được giáo dục đúng cách kia, cậu ta bỏ công bỏ sức không ngừng nghỉ, đến tận lúc vào Học viện cậu ta lại còn thành lập mối quan hệ thân cận với không ít người đặc sắc.

Con gái của Công Tước, Ooshima-kun.

Ứng cử viên dự bị Thánh Nữ đời sau của Thánh Ngôn Giáo, Hasebe-san.

Đại diện của tộc Elf, Sensei.

Hơn nữa còn có một mối quan hệ đối địch thân thiện với Natsume-kun, người thừa kế tiếp theo của danh hiệu Kiếm Đế của Đế Quốc, thậm chí Yamada-kun còn luôn luôn đánh bại cậu ta.

Cậu ta ở vào trung tâm của một nhóm người xuất chúng như thế.

Mọi người ai cũng phải chú ý đến Yamada-kun.

Dù thế, đối với Yamada-kun đó chỉ là tình trạng hiển nhiên, bình thường, vốn có.

Tôi nghĩ rằng Yamada-kun cũng cho rằng bản thân là bình thường, không thể nào bản thân lại trở thành vua được.

Với một nhân vật nên như cậu ta, có thể hỗ trợ ít nhiều cho anh trai Anh Hùng của mình đã là thỏa mãn lắm rồi.

Thậm chí như thế có khi là quá nhiều.

Một Yamada-kun như thế, vì định mệnh mà cuối cùng trở thành Anh Hùng, và rồi vì có Skill kì dị tên là "Sự Bảo Hộ Thần Thánh của Thiên Đường", nên tôi mới cảnh giác cậu ta, cuối cùng đẩy cậu ta vào vực sâu đen tối.

Nếu cậu ta sinh ra không phải hoàng tử, nếu không phải là người luân hồi, nếu không có một người em gái thiên tài, nếu không phải là em trai của Anh Hùng, nếu không trở thành Anh Hùng và không có Sự Bảo Hộ Thần Thánh của Thiên Đường.

Chỉ cần một trong những yếu tố đó thiếu đi, Yamada-kun đã không trở thành một nhân vật chính.

Và cậu ta đã không phải nếm chịu nhiều đau khổ như thế.

Nhưng mà, Yamada-kun có một điểm không hề bình thường.

Đó là tinh thần trách nhiệm của cậu ta.

Cậu ta không muốn làm xấu mặt bản thân vì là hoàng tử của một nước, vì là em trai của Anh Hùng, vì là anh trai của một người em gái.

Lí do một Yamada-kun bình thường như thế đã chăm chỉ cố gắng hết sức đến hiện tại, chính là vì tinh thần trách nhiệm kia.

Để cậu ta không thấy hổ thẹn với địa vị của bản thân.

Chính vì thế, sau khi trở thành Anh Hùng, cậu ta cho rằng mình phải làm mọi thứ cho xứng danh Anh Hùng, để không hổ thẹn.

Chính vì thế, Yamada-kun bây giờ mới hoàn thành nghĩa vụ của một người anh trai.

.

[Sue, anh không thể để em giết danh được. Vì anh biết rằng như thế sẽ không giúp gì em]

.

Nhìn thẳng vào mắt của Imouto-chan, Yamada-kun nói chuyện với cô bé. Imouto-chan hiện đang cứng đờ người ra, thậm chí còn không thể nhìn đi chỗ khác được.

.

[Sue, anh không thể đáp lại tình cảm của em. Nhưng mà, anh vẫn sẽ lúc nào cũng có thể ở bên em. Làm một người anh trai của em. Như thế tệ lắm sao?]

.

.....Đúng là một cách từ chối cô bé thẳng thừng rất tốt.

.

「 Onii-sama, em, em đã... 」

「 Quá khứ không thể thay đổi nữa. Nhưng mà, chúng ta đang sống trong hiện tại. Và chúng ta sẽ tiếp tục sống trong tương lai. Vì thế, em không thể cân nhắc đến một tương lai chúng ta sống cùng nhau sao? 」

.

.....Ế?

Với những lời ý nghĩa hoàn toàn trái ngược với lời từ chối trước đó, nghe câu đó rõ ràng là một lời tỏ tình nhỉ?

Cậu nói kiểu đó không sợ Imouto-chan hiểu lầm hay sao?

.

「 V-vâng ạ 』

.

Ừm

Nhìn vẻ mặt đỏ như cà chua chín của cô bé, câu đó kết liễu Imouto-chan rồi.

Hơn nữa trên mặt Ooshima-kun cũng mang một biểu cảm cực kì khó tả nữa.

Kiểu này, tôi nghĩ rằng cậu ta chỉ đang trì hoãn cháy hậu cung thôi, nhưng mà, ừ sao cũng được.

-

TN: cho ai không hiểu phần cung đấu thì, mình khuyến khích nên đọc truyện thể loại đó nhiều hơn, đấu trí rất hay, ngắn gọn mà nói, trong hoàng cung trước khi thái tử kế vị chính thức trở thành vua thì có đủ loại tranh đấu ngầm giữa đủ loại phe phái với nhau, mỗi phe phái đứng sau một vị hoàng tử có khả năng kế vị để đảm bảo quyền lợi của bản thân. Như trong truyện này thì, trước khi Shun ra đời thì đại hoàng tử Cyris là thái tử, Julius làm anh hùng còn Leston tỏ ra không có hứng với chính trị nên bỏ đi chu du, nên cả hoàng cung là một mình Cyris nắm giữ chỉ vì không có ai tranh đấu.

Shun sau khi ra đời thì quá xuất chúng, hơn hẳn Cyris, mà còn không bị nghiã vụ gì vương chân, hơn nữa còn quá thân cận với Sue(em ruột của Cyris+ con gái của Hoàng Hậu), kết quả là một đám người bu lại sau lưng muốn chống đỡ Shun thành Thái Tử, rồi thêm đủ mối quan hệ chính trị(trong mắt người khác) với các thế lực lớn trên thế giới khi vào học viện. Kết quả là nội đấu kịch liệt dẫn đến màn giết vua thoái vị... mà thằng Shun không biết một chút gì hết.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 323: Anh Hùng Và Giáo Hoàng

Giờ sau khi cơn điên cuồng của Imouto-chan đã được giải quyết một cách bình yên (?) thì đến lượt Yamada-kun được sơ cứu trước khi quá trễ đúng không?

Máu cậu ta đọng thành một vũng lớn dưới đất rồi.

.

[A!]

.

Đầu gối Yamada-kun chịu không nổi nữa mà ngã quỵ xuống.

Có vẻ vì mất máu quá nhiều nên cậu ta không đứng thẳng nổi nữa.

Tệ hơn, vì trên bụng vẫn còn cắm thanh kiếm của Imouto-chan lúc té xuống nên vết thương còn bị mở rộng.

Có vẻ như thanh kiếm của Ooshima-kun sau khi chém dính vai cậu ta đã trượt xuống đất rồi, nhưng mà chuyện đó cũng có nghĩa là vai cậu ta bị một vết thương hở lớn.

Dù Anh Hùng có chỉ số cao đến mức nào đi nữa thì vẫn bị nhận sát thương được, và sau khi sát thương đến mức nào đó thì cậu ta sẽ chết.

Nếu Yamada-kun mà chết ở đây thì coi như là dính bad end của Route Imouto-chan?

Hay là Route Ooshima-kun?

Hay là cháy hậu cung end vì bắt cá hai tay?

.

[Onii-sama!?]

[Shun!]

.

Khi ngã quy xuống sắp nằm rạp xuống đất thì Yamada-kun được Imouto-chan đỡ lại kịp thời.

Ooshima-kun cũng ném đi thanh kiếm mình đã dùng để chém Yamada-kun rồi bắt đầu vội vã sử dụng Ma Pháp Chữa Trị.

Hừm.

Nhưng mà để hồi phục cho vết thương của Yamada-kun thì, như thế có hơi không đủ nhỉ?

Một mình Ooshima-kun thì ít nhiều gì cũng đủ để giữ cho Yamada-kun không chết, nhưng mà vết thương sẽ còn nguyên đó.

Ma Pháp Chữa Trị không phải là toàn năng.

À nhưng mà cấp cao hơn của nó là Ma Pháp Kỳ Tích thì có thể chữa trị toàn bộ vết thương trừ hồi sinh người chết.

Đành vậy.

Nếu Yamada-kun vì lí do này mà bị một vết sẹo vĩnh viễn thì tôi sẽ thấy tội lỗi lắm, nên tôi đoán mình sẽ giúp một tay.

.

[Shiro-sama. Hãy để đó cho tôi]

.

Vừa nghĩ thế, đột nhiên một giọng nói cản tôi lại.

Nhìn sau lưng, tôi chợt thấy đó là Giáo Hoàng, cùng với một số lượng cô gái cùng nhau bước vào phòng.

Ặc, ông đến rồi.

.

[Ông là ai?]

.

Ooshima-kun ngay lập tức cảnh giác với nhóm người đột nhiên xuất hiện này.

À thực ra thì, chúng tôi mới là người đột nhiên dùng Dịch Chuyển xuất hiện ở đây.

Bởi vì, nơi này là nhà thờ chính trụ sở của Thánh Ngôn Giáo trong Thánh Quốc Aleius mà.

Nơi giam lỏng Imouto-chan trước giờ không phải là Đế Quốc mà là nơi này.

Thực tế mà nói, quê nhà của Yamada-kun ngay kế bên thôi.

Imouto-chan cơ bản là không đi đâu quá xa.

.

「 Rất hân hạnh được gặp mặt. Tôi là Giáo Hoàng đời thứ 57 của Thánh Ngôn Giáo, Dustin đời thứ 61. Lần nữa hết sức hân hạnh được gặp mặt trực tiếp thế này 」

「 Giáo Hoàng của Thánh Ngôn Giáo!?! 」

.

Có lẽ Ooshima-kun đang ngạc nhiên vì gặp mặt một người quan trọng như thế, hoặc là ngạc nhiên vì một người như thế lại đột nhiên xuất hiện lúc này, nói chung là cô ấy cực kì ngạc nhiên.

Nhưng mà, sự ngạc nhiên đó chỉ có trong chốc lát, vì cô ấy nhanh chóng quay lại tập trung sơ cứu cho Yamada-kun trong lúc cảnh giác Giáo Hoàng.

Cách cô ấy liếc thanh kiếm bản thân vừa ném đi lúc nãy, rõ ràng cô ấy đang hết sức cảnh giác.

Mà, nói về Thánh Ngôn Giáo thì, họ đúng là phe đã tuyên bố chính thức rằng Natsume-kun là Anh Hùng, khiến Yamada-kun bị dồn vào đường cùng mà.

Theo như những gì Sensei biết được, kẻ chủ mưu đứng sau mọi thứ, điều khiển Natsume-kun từ sau màn chính là Thánh Ngôn Giáo, còn đứng sau họ chính là Admin.

Hửm?

Nói theo một cách nào đó thì, chuyện đó không sai nhỉ?

Vì cơ bản là mọi thứ đều là tôi chủ mưu, và Thánh Ngôn Giáo thực sự đã hợp tác với tôi.

.

[Xin hãy an tâm. Chúng tôi sẽ chỉ giúp đỡ việc chữa trị. Bởi vì sau khi bọn Elf đã bị tuyệt diệt, chúng ta không còn lí do gì để mâu thuẫn với nhau nữa]

.

Giáo Hoàng nở một nụ cười hiền lành đáng tin cậy.

Nhìn ông ấy lúc này không khác gì một ông già tốt bụng cả.

Hơn nữa còn có không khí khiến người khác cực kì an tâm và lịch sự.

Ông ấy đang tạo ra một khí chất khiến người khác vô thức cảm giác an tâm.

Trong Hệ Thống không có Skill như thế này.

Chắc hẳn đây là một kĩ năng mà Giáo Hoàng đã tự mình gây dựng được sau vô số năm tháng.

Có điều bên trong của ông ta khác hẳn cái bề ngoài này.

Dù là Ooshima-kun lúc này cũng bị khí chất gây thơ như thế của Giáo Hoàng làm bất ngờ.

Ngay lúc đó, những cô gái đi cùng với Giáo Hoàng đã nhanh chóng tiếp cận Yamada-kun, sử dụng Ma Pháp Chữa Trị cho cậu ta.

Vết thương vai của Yamada-kun hoàn toàn chữa trị xong trước khi Imouto-chan hay Ooshima-kun kịp phản đối gì.

Ồ.

Tốc độ thiết lập Ma Pháp và hợp tác của họ khá tốt đây.

Mỗi người họ đều yếu hơn hẳn so với một mình Ooshima-kun, nhưng mà vì hợp tác với nhau để sử dụng một Skill duy nhất nên họ có thể tăng hiệu quả của Ma Pháp gấp nhiều lần.

Tôi đoán những cô gái này là các ứng cử viên Thánh Nữ còn lại.

Hasebe-san càng ngày càng sáng chói với thân phận ứng cử viên Thánh Nữ đứng đầu, nhưng có vẻ ông ấy cũng không hề lơ là việc rèn luyện các ứng cử viên khác.

.

[Bây giờ tôi sẽ rút thanh kiếm ra]

[Để tôi làm cho]

.

Khi một trong những ứng viên Thánh Nữ vươn tay ra định rút thanh kiếm ra khỏi bụng của Yamada-kun, cô ấy bị Ooshima-kun cản lại.

.

[Shun, cố chịu đựng một chút, nha]

.

Yamada-kun gào nhẹ rên rỉ vì đau trong lúc Ooshima-kun rút thanh kiếm ra.

Ngay lập tức, Ma Pháp Chữa Trị được sử dụng.

Hừm.

Trong lúc quan sát để đảm bảo việc chữa trị không để lại vết sẹo, tôi âm thầm hỗ trợ Ooshima-kun một phần.

Ừm, xong rồi.

Sau khi việc chữa trị cơ bản đã hoàn thành, các ứng viên Thánh Nữ liền nhanh chóng rời khỏi Yamada-kun, quay lại đứng sau lưng Giáo Hoàng.

.

[...Trước hết, cảm ơn vì đã giúp đỡ chữa trị anh ấy]

[Đừng lo về chuyện đó. Cảm ơn càng không cần thiết. Bởi vì, làm chỉ có bấy nhiêu không đủ để chúng tôi chuộc tội]

.

Mặc dù có vẻ miễn cưỡng, nhưng Ooshima-kun vẫn nói lời cảm ơn họ, thế nhưng Giáo Hoàng lại tỏ ra hối lỗi từ tận đáy lòng mình.

Tôi tự hỏi ông ấy có thực sự đang hối lỗi không?

Vì tôi cũng không đoán được ý nghĩ của ông Giáo Hoàng này.

Thậm chí, tôi còn không rõ lí do tại sao ông ấy lại chọn lúc này xuất hiện nữa.

Giáo Hoàng hoàn toàn không cần phải ra mặt.

Nếu ông ấy không ra mặt ở đây, Thánh Ngôn Giáo có thể dễ dàng giữ được hình tượng của nó bằng cách nói rằng cao tăng của họ bị tẩy não bởi Natsume-kun.

Mặc dù như thế vẫn sẽ có không ít chủ sự và cao tăng của Thánh Ngôn Giáo bị cách chức, nhưng mà so với việc hình tượng của cả giáo hội bị sụp đổ xuống 3 tấc dưới mặt đất thì vẫn còn nhẹ chán.

Dù sao thì danh tiếng của họ cũng sẽ bị tổn hại, nhưng nếu đẩy hết trách nhiệm lên Natsume-kun mà nói thì họ vẫn sẽ hồi phục được.

Nhưng mà, vì Giáo Hoàng người đứng đầu cả Thanh Ngôn Giáo đã tự mình ra mặt ở đây nên chuyện đó hoàn toàn không thể xảy ra nữa.

Xuất hiện ở cùng một nơi với tôi, người được mọi người biết rõ là chủ mưu sau Natsume-kun, là đủ để một số người nhận ra chân tướng.

Rằng, Thánh Ngôn Giáo thực tế không bị Natsume-kun thao túng, mà là họ đang tự nguyện hợp tác với tôi.

Rõ ràng, Ooshima-kun ánh mắt nhanh chóng liếc hết tôi rồi lại Giáo Hoàng, càng ngày ánh mắt càng híp lại với một vẻ mặt trầm trọng.

Đó là vẻ mặt của một người đã nhận ra không ít chân tướng.

Vì thế, tôi vốn định sẽ ngay lập tức quay về Làng Elf sau khi xử lí xong cơn nổi điên của Imouto-chan ở đây.

Vậy tại sao bây giờ ông lại xuất hiện một cách thư thả thế?

.

[Đây là để chịu trách nhiệm]

.

Cứ như đọc được ý nghĩ của tôi, Giáo Hoàng thốt lên những lời đó.

.

「 Bởi vì Thánh Ngôn Giáo đã xong rồi 」

.

Cùng với một lời tuyên bố gây sốc như thế.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 324: Nếu Đã Tuyên Bố Là Sẽ Phá Đảo Thì Cấm Coi Hưởng Dẫn

[Ý ông là sao, Thánh Ngôn Giáo đã xong rồi?]

.

Người hỏi như thế không phải là Ooshima-kun mà là Yamada-kun.

Vẫn được Imouto-chan đỡ một bên, cậu ta gượng đứng dậy.

Ma Pháp Chữa Trị đã làm lành vết thương rồi, hơn nữa tôi cũng âm thầm bổ sung máu lại giúp cậu ta.

Nhưng mà dù có bổ sung lại cũng phải tốn một lúc mới hoàn toàn chảy xuôi khắp người được.

Yamada-kun trên lí thuyết giờ đang bị triệu chứng tương tự với bệnh thiếu máu, nhưng tôi đoán đây là cái người ta gọi là "đứng thẳng chỉ bằng ý chí bản thân"

.

[Là đúng nghĩa đen như thế. Đây chính là kết thúc của thời đại Thánh Ngôn Giáo tồn tại lâu đời này]

.

Giáo Hoàng mỉm cười vui vẻ.

Không phải là đang cố gượng cười.

Hửm?

Rốt cuộc ông ta đang nghĩ gì thế?

.

[Nơi này không quá thích hợp. Chúng ta nên dời địa điểm để nói chuyện. Hay là cậu trai này cần nghỉ ngơi một chút? Tôi nghĩ cũng sẽ tốn một ít thời gian để chuẩn bị phòng họp cho chúng ta thôi]

[Tôi không sao cả. Hãy vào thẳng vấn đề đi]

.

Đáp lại sự lo lắng của Giáo Hoàng, Yamada-kun ngay lập tức lắc đầu.

.

[Trong trường hợp đó thì, mời đi theo tôi. A, còn người thì sao, Shiro-sama?]

.

Ờm?

Hử...

Làm gì đâyyyy~ ?

Không phải là tôi không có hứng thú với những gì Giáo Hoàng đang tính toán, nhưng mà lúc này theo họ hình như có hơi không ổn cho lắm?

Vì thế, tôi lắc đầu từ chối.

Sau khi ngừng lại một chút tôi cũng dùng Dịch Chuyển rời khỏi đó.

CÓ MỜI LẠ NHÉ!

Mặc dù tôi đã Dịch Chuyển đi thật, nhưng phân thân của tôi gắn trên người Imouto-chan vẫn còn ở đó.

Vì thế, tôi sẽ nghe lén được mọi thứ về những gì Giáo Hoàng đang tính toán!

Hê hê hê hê!

.

[A!]

.

Ít ra, tôi định làm vậy.

Vẫn bám dính lấy Yamada-kun trong lúc họ đang đi, Imouto-chan chợt nhận ra gì đó rồi đưa tay vào trong túi.

Nắm lấy cái gì đó rồi kéo tay ra lại.

Ừ.

"Cái gì đó" là phân thân của tôi.

.

[Hứ]

.

Gyaaaaa!?

Bị bẹp rồi!?

Bị bóp chết rồi!?

Phân thân dễ thương bé nhỏ của tôi!?

Cái quái gì vậy!?

Đệt.

Hầy.

Mà, đành vậy chứ sao giờ.

Lúc Imouto-chan bóp chết phân thân của tôi cô bé mang một vẻ mặt như muốn nói "chắc mình cũng nên cho cô ta thấy mình thù ghét cỡ nào nhỉ?"

Tôi đúng là đã khiến Imouto-chan làm đủ thứ chuyện rồi mà.

Cô bé thù ghét tôi một chút chẳng sao hết.

Một phân thân bị bóp chết cũng không đủ để tôi phải chạy đến than phiền.

Tôi sẽ bỏ qua chuyện một phân thân bị bóp chết.

Hơn nữa, tôi cũng thêm Imouto-chan vào danh sách những người cần được bảo vệ linh hồn khi Hệ Thống bị hủy diệt.

Coi như là tiền công cho những gì cô bé đã làm trước giờ, tôi cũng quyết định sẽ không can thiệp vào cuộc sống của Imouto-chan nữa

Mới đầu thì tiền công là tôi sẽ không giết anh trai của cô bé, tức là Yamada-kun, nhưng mà vốn thì tôi không có ý định giết cậu ta.

Có công thì phải được trả công xứng đáng.

À nhưng mà đó chỉ là nếu cô bé không trở nên thù địch với tôi thôi.

... Tôi bỏ cuộc.

Ngoài phân thân tôi gắn với Imouto-chan ra tôi còn không ít phân thân đang theo dõi Giáo Hoàng và những người khác nữa.

Nên nếu tôi muốn nghe lén họ thì cũng không quá khó.

Nhưng tôi sẽ bỏ qua.

Chắc chắn Giáo Hoàng vốn cũng định nói chuyện biết rõ rằng tôi sẽ nghe lén, nên tôi sẽ không lộ bài ngay lúc này.

Tôi gần như chắc chắn, Giáo Hoàng hiện đang xem xét những biện pháp để chống lại tôi dựa vào những gì sắp xảy ra tiếp theo.

Làm một Nhân Loại bình thường ông ta chống đối Potimas được lâu như thế không phải chỉ là nói ngoa.

Tôi không nghĩ ông ta biết được toàn bộ những gì tôi định làm, nhưng mà ông ta chắc chắn đang chuẩn bị đối phó với mọi tình huống có thể.

Tỉ lệ cao là liên lạc với Yamada-kun là một phần của kế hoạch đó.

Nghĩa là, không phải tôi nên tìm mọi cách để nghe lén sao?

Tôi nghĩ vậy.

Tôi cũng giống Giáo Hoàng, là loại sẽ dự đoán mọi tình huống rồi chuẩn bị hoàn hảo trước khi thực sự khai chiến.

Vì thế, nếu có rắc rối sắp xuất hiện thì phản ứng chính xác nhất đó là bóp chết nó từ trong trứng nước.

Potimas hiện giờ đã chết rồi thì Giáo Hoàng là một trong số ít người có thể chống lại tôi.

Cẩn thận không có gì sai cả.

Hơn nữa, vì Giáo Hoàng có Skill cấp Chủ là Chừng Mực, âm thầm tiêu diệt ông ta trong đêm là biện pháp nhanh nhất sau khi mối quan hệ hợp tác giữa hai chúng tôi đã kết thúc vì tộc Elf đã bị diệt.

Nhưng mà... nè...

Như thế không phải là một ván cờ không công bằng sao?

Tiêu diệt Giáo Hoàng ngay lúc này là biện pháp hiệu quả cao nhất.

Không nghi ngờ gì.

Nhưng mà, biện pháp đó... rất tệ.

Tệ chỗ nào sao?

Thì không phải kết quả của việc đó đó là cực kì không thú vị sao?

Không phải với tôi.

Mà là với người xem.

Chính xác.

Với câu truyện này, một người xem nào đó hoàn toàn có dư khả năng lật đổ mọi thứ sẽ cảm thấy chán nếu kết quả trở thành đơn điệu vì tôi chọn biện pháp đó.

Bởi vậy, đó là lí do cơ bản tôi không thể chọn biện pháp đó được, dù rằng nó sẽ có hiệu suất cực kì cao với tôi.

Hầy.

Tên Ác Thần đó đúng là không tốt chút nào.

Cô ta không muốn tôi được thông thả.

Ừ.

Tôi biết.

Từ đây trở đi sẽ không có chuyện mọi thứ nhẹ nhàng thông thả được.

Vì thế tôi mới chuẩn bị sẵn cho vài trường hợp đi chệch đường rồi.

Không sao hết.

Sẽ ổn hết thôi.

Tôi tin tưởng khả năng của bản thân

O-K-A-Y!

Vậy thì, tôi sẽ bỏ qua việc nghe lén Giáo Hoàng.

Để đi làm chuyện gì đó khác.

Nói chứ, tôi hiện tại không có quá nhiều thứ để làm.

Vì Yamada-kun và đồng bạn đi rồi nên tiếp tục việc thông báo tình hình cho người luân hồi cũng không được.

Mera và mọi người đang bận bịu xử lý sự vụ sau chiến tranh.

Dù tôi có muốn dùng bản thể phụ giúp hack Hệ Thống thì đám phân thân của tôi cũng đã cố hết sức với việc đó rồi.

Việc hack Hệ Thống đang tiến hành rất tốt.

Mới đầu tôi nghĩ là sẽ cần Imouto-chan giúp đỡ để lấy Trinh Bạch, nhưng mà vì hack đến mức hiện tại nên thậm chí như thế cũng không cần thiết nữa.

Mặc dù có hơi cưỡng ép một tí, nhưng tôi đã can thiệp thành công với Quyền Lợi cấp Chủ và điều khiển nó.

Kết quả là Quyền Lợi của Trinh Bạch không ai sở hữu rơi vào tay tôi, cùng với Chăm Chi sau khi người sở hữu cũ của nó là Potimas chết đi.

Vì được cô ấy cho phép nên tôi cũng lấy được Tham Ăn và Khiêm Tốn từ Ma Vương nữa.

Chỉ còn mỗi Chừng Mực của Giáo Hoàng mà thôi.

Có điều nó cũng là vấn đề lớn nhất nữa.

Tôi cơ bản là cưỡng ép hack thêm một chút thì cũng tiếp tục được, nhưng tốc độ rất chậm, hiệu quả cũng không tốt.

Mà, nói sao thì, cũng đến mức chỉ cần phải cố gắng thêm một chút là được.

Vì việc hack Hệ Thống đang tiến triển tốt, nên nếu có vấn đề mà nói thì, chắc là Sensei.

Những người luân hồi khác vẫn có thể hồi phục được.

Họ chỉ đơn giản là bị nhốt ở làng Elf, cơ thể và tâm trí của họ hoàn toàn bình thường.

Nhưng mà, dù cơ thể Sensei khỏe mạnh, nhưng tâm trí cô ấy thì không.

Tôi nghĩ mình nên đi xem cô ấy như thế nào rồi.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 325: Không Phải Lỗi Của Sensei Mà!

Khi tôi kiểm tra căn phòng ở làng Elf, Sensei đang ở đó, ngồi trên giường ôm hai chân mình.

Ánh nắng hoàng hôn chiếu vào trong phòng.

Vì tộc Elf trưởng thành rất chậm, nhìn cảnh Sensei ngồi ôm chân như thế, tôi có cảm giác như thấy một cô bé tiểu học đang buồn bã vì lỡ mất bữa ăn vặt của mình.

Ai, làm gì bây giờ.

Đây là một cảnh cực kì nghiêm trọng nhưng tôi nhìn lại chỉ thấy nó đẹp như một bức tranh vẽ thôi.

Ngoài ra, bên cạnh cô ấy, Felmina-chan và Kushitani-san đang ngồi trên ghế trò chuyện vui vẻ với nhau.

À không nói đúng hơn thì, không phải là trò chuyện vui vẻ, mà là Felmina-chan đang liên tục hỏi Kushitani-san đủ loại câu hỏi thì đúng hơn.

Khi tôi dịch chuyển trực tiếp vào trong căn phòng với ba người họ, ánh mắt của họ chuyển đến nhìn tôi.

.

[Wakaba-san]

.

Sensei mệt mỏi ngẩng đầu lên lẩm bẩm như thế.

.

[Cô cảm thấy sao rồi?]

.

Tôi quyết định bắt đầu bằng cách hỏi một câu hỏi vô hại không có ác ý như thế.

Nghe thế, Felmina-chan trợn mắt lên nhìn tôi.

Khuôn mặt đó là sao?

Khi cần nói chuyện thì tôi sẽ nói chuyện nha!

Chỉ là bình thường tôi không nghiêm túc thôi!

Nếu nghiêm túc thì tôi cũng làm được chứ bộ!

.

[Cơ thể tôi ổn rồi. Cảm ơn vì đã lo lắng cho tôi]

.

Cơ thể thôi à.

Nghĩa là, tinh thần cô ấy vẫn còn bị đả kích chưa hồi phục nổi.

.

[Xin cô đừng quá sức. Bởi vì, hiện tại cô không cần phải mạo hiểm làm gì nữa rồi Sensei]

.

Để an ủi cô ấy, tôi nói với một giọng nhẹ nhàng hết mức có thể.

Felmina-chan làm một vẻ mặt như cô bé sắp sùi bọt mép ngất xỉu bất kì lúc nào.

Khuôn mặt đó là sao hả?

Đến cả tôi cũng có một chút tử tế trong lòng chứ bộ!

À không, tôi là người siêu tử tế đó nha!

Chỉ là mọi người còn lại không nhận ra điều đó mới là kì lạ thôi!

.

[Cảm ơn em rất nhiều]

.

Mặc dù cô ấy cảm ơn tôi, nhưng cô ấy không có vẻ gì là lên tinh thần.

Có vẻ lời của tôi không đủ để làm tinh thần cô ấy khá hơn được.

Dù thế, tôi cũng chỉ có thể tiếp tục nói chuyện chứ không làm gì khác hơn được.

.

[Sensei, cô không cần phải lo lắng gì nữa đâu. Cô đã làm những gì mình nghĩ là tốt. Chỉ có tên Potimas là có lỗi vì đã lợi dụng lòng tốt của cô mà thôi]

.

Thực tế, Sensei không làm gì sai cả.

Mặc dù mấy tên lừa đảo chuyên nghiệp thường hay nói là người để mình bị lừa là người có lỗi, nhưng rõ ràng kẻ đi lừa người khác mới là có lỗi.

Sensei chỉ đơn giản là làm mọi thứ mình có thể mà thôi.

Trước hết việc đó đã cứu được đa số người luân hồi rồi, hơn nữa vì Potimas bị tiêu diệt trước khi kế hoạch của hắn thành công nên mọi người vẫn an toàn.

Nên cuối cùng mọi chuyện vẫn ổn cả.

.

[Nhưng mà điều đó không thay đổi được sự thật là tôi đã làm tòng phạm của Potimas]

.

Dù thế, nhưng Sensei vẫn tiếp tục lo lắng về chuyện đó.

Hừm.

Tinh thần trách nhiệm của Sensei quá mạnh mẽ đi.

Bản năng cô ấy khiến cô ấy gánh vác trách nhiệm vốn không phải của mình, rồi cuối cùng làm cô ấy đau khổ như thế này.

Chỉ vì cô ấy là Sensei không có nghĩa là cô ấy có nghĩa vụ phải cứu giúp những người luân hồi khác, nhưng cô ấy đã cùng với tộc Elf làm đủ thứ chuyện như thế kia, kết quả là khi Potimas phản bội cô ấy thì cô ấy cũng thấy mình có trách nhiệm với chuyện đó nữa.

Cô ấy gánh quá nhiều thứ không cần thiết đi.

Tôi thực sự ước gì cô ấy chịu sống một cuộc sống thanh thản hơn một chút.

Nhưng mà, ừm, vì Sensei như thế nên cô ấy mới đáng ngưỡng mộ.

.

[Đó là do cô hiểu nhầm thôi Sensei. Cô chỉ đơn giản là bị lừa. Cô chưa hề làm gì sai trái cả. Hơn nữa, mặc dù tôi không muốn nói như thế này, nhưng dù cô có ở đó hay không, miễn sao tên Potimas đó còn sống thì hẳn sớm muộn gì cũng sẽ làm chuyện xấu mà thôi. Dù cô có làm gì đi nữa, hẳn đều sớm muộn cần phải bị tiêu diệt vì hẳn có ý định cướp đi năng lượng của cả hành tinh này một ngày nào đó. Cô chỉ đơn giản là thiếu may mắn vì được sinh ra ở gần hẳn mà thôi] (TN: hoặc là do lỗi ác thần nào đó)

.

Potimas mới là kẻ đáng trách.

Mọi thứ đều là lỗi của hẳn.

Đây chính là sự thật.

.

[Nói cách khác, việc tôi được sinh ra đã là sai lầm rồi đúng không]

.

ẶC!?

Sao tự nhiên cô kết luận được thế hay vậy!?

.

「 Sai rồi. Tôi nói nhiều lần rồi, nhưng cô không có lỗi gì hết, Sensei 」

.

Tôi ngay lập tức phản bác chuyện đó, nhưng Sensei vẫn cúi đầu buồn bã.

Ể, a, ư...

Tôi nên làm gì đây?

Tôi liếc qua nhìn Felmina-chan và Kushitani-san nhờ giúp đỡ.

Felmina-chan nhẹ nhàng liếc mắt đi chỗ khác.

Kushitani-san thì thờ dài nhẹ rồi nhún vai.

Chết tiệt!

Không ai giúp được gì hết! .

「 Làm ơn đừng nhìn tôi như thế. Vốn dĩ tôi đâu có biết rõ mọi chuyện như thế nào, và chúng tôi là những người cuối cùng đến làng Elf này nữa. Vì cả góc nhìn lẫn tình hình của tôi đều khác hẳn với mọi người nên tôi cũng không nói được gì hết 」

.

Kushitani-san bắt đầu viện cớ.

Mà, dù là cớ hay không thì thực tế cô ấy đều nói đúng.

Kushitani-san và Tagawa-kun đều sống ở ngoài làng Elf một thời gian rất dài.

Nghĩa là thời gian họ có để tương tác với Sensei cũng rất ngắn, hơn nữa không có kinh nghiệm bị nhốt trong làng Elf quá lâu.

So với những người luân hồi khác bị nhốt ở làng Elf cả đời từ lúc còn nhỏ đến giờ, góc nhìn của họ khác hẳn.

Nên cô ấy đúng là không thể đưa ra ý kiến khách quan được.

.

[Mà, theo như những gì tôi đã nghe được thì đúng là Sensei không có lỗi gì cả. Không phải vấn đề chính ở đây là cảm giác của riêng Sensei thôi sao? Tôi nghĩ là bản thân Sensei phải tự suy nghĩ và tự sắp xếp lại cảm xúc của bản thân mới được]

.

...Chúng ta có thực sự bằng tuổi nhau không?

Mà, thực ra, nếu tính kiếp trước luôn thì cô ấy lớn tuổi hơn tôi thật.

Ài, lại bỏ trốn khỏi thực tại nữa rồi, nhưng thực sự thì Kushitani-san chính chắn hơn hẳn so với những người luân hồi khác.

Lúc này khi Sensei ngất xỉu thì cô ấy là người đầu tiên hành động.

Vì Kushitani-san đã có kinh nghiệm chu du thế giới làm một Thám Hiểm Giả nên có lẽ tinh thần cô ấy cũng cứng cỏi hơn chẳng?

Mà, so với những người luân hồi khác tốn cả đời sống trong ngôi làng Elf trì trệ này thì cô ấy trải qua quá nhiều chuyện rồi.

.

[Là vậy đó Sensei. Em sẽ ở bên cô cho đến khi cô có thể tự hiểu được cảm xúc của bản thân và hồi phục, em thấy cô cứ từ từ suy ngẫm mọi

chuyện cũng được không cần vội vã 』

「 Kushitani-san, không phải em đang nói thế vì em cũng muốn từ từ không vội vã thôi sao? 』

「 Ui cha? Cô phát hiện rồi sao? 』

.

Kushitani-san mỉm cười một cách tinh nghịch.

Nhìn thấy nụ cười dễ lây đó, Sensei cũng mỉm cười trong chốc lát.

Hử hừm?

Kì ta.

Không phải đây lẽ ra là cảnh tôi hoành tráng lấy đi sự ưu phiền của Sensei sao?

Kushitani-san cuối cùng mới là người giải quyết được hết à?

Kì ta.

Quá kì lạ đi!

Muốn tìm người hỏi xem chuyện gì đang xảy ra ở đây, tôi quay qua nhìn Felmina-chan.

Nhưng cô bé cứng đầu quyết không chịu nhìn tôi!

Trong lúc tôi đang bị cảm giác thất bại khó hiểu, những người còn lại đột nhiên làm một vẻ mặt giật mình.

Hửm?

Khi tôi nhìn sơ mọi người, Sensei và Kushitani-san, cũng như Felmina-chan đều đang nhìn vào khoảng không, như đang chăm chú lắng nghe gì đó.

Thế rồi, biểu cảm của họ đổi từ ngạc nhiên.

Thành nghiêm trọng đến dữ tợn.

Ánh mắt của họ chuyển qua nhìn tôi.

A.

Vậy là đến rồi à.

Tôi ra lệnh cho những phân thân đang hack Hệ Thống.

Thử nhìn vào lịch sử thông báo của Giọng nói trên Trời Cao(tạm thời).

Dựa vào phản ứng của họ, tôi đoán là họ vừa nghe thông báo gì đó từ Giọng nói trên Trời Cao(tạm thời).

Và đây - chính xác.

Hừm, vậy thông báo là gì?

-

Tuyên bố nhiệm vụ Thế Giới: Liệu bạn sẽ chọn ngăn cản hay là hỗ trợ kế hoạch của Ác Thần muốn hi sinh Nhân Loại để ngăn cản sự hủy diệt của thế giới?

-

Ài, D khốn kiếp.

Cô can thiệp vào hơi quá rồi đó.

TN: Cứ tưởng sắp end nhưng mà tác giả nói "ĐÉO! Còn non lắm"

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 326: Xui Xẻo Không Được Giải "Game Tệ Nhất Trong Năm"

Aaaaaaaa!

Khốn nạn chết tiệt!

Cô ta hại tôi thảm quá!

Mặc dù biết trước cô ta sẽ làm gì đó, nhưng mà không ngờ lại can thiệp vào nhiều dữ vậy.

Ừ thì, đúng là từ góc nhìn của D thì cứ để tôi tiếp tục như thế này sẽ không thú vị cho lắm.

Nên kết quả này là tôi đã dự đoán được trước.

Dự đoán được trước, nhưng mà nó vẫn làm tôi bức bối hiểu không.

"Ta chuẩn bị đấm người đó! Ta đấm người nè!" - nếu như có ai đó nói như thế, thủ thế, xong thực sự đấm mặt mình, dĩ nhiên nó vẫn đau thấu xương, và vẫn làm mình bức bối đúng không.

Trường hợp tốt nhất có thể xảy ra là tôi tiếp tục hành động bí mật sau màn để rồi đạt được kết quả cuối cùng.

Ngắn gọn mà nói thì, nếu tôi có thể phá dỡ Hệ Thống trước khi bất kì ai nhận ra tôi đang làm gì thì tôi sẽ thắng.

Khi mọi người nhận ra được thì Hệ Thống đã tan tành rồi, dĩ nhiên, sau khi chuyện đó xảy ra thì hàng loạt người sẽ chết như rạ bù lại thế giới này cũng như Nữ Thần sẽ được cứu rồi.

Từ góc nhìn của bên Nhân Loại bị tử vong hàng loạt thì đó là một tràng đại nạn đột nhiên xảy ra không có chút báo trước, nhưng đối với tôi thì đó là biện pháp dễ dàng nhất vì tôi không bị ai cản lại cả.

Nhưng mà D sẽ để tình huống đó xảy ra sao?

Dĩ nhiên không.

Đó chỉ là một cây hỏi tu từ.

Nếu như xem đây như là game thì nó sẽ tương tự với Trùm Cuối hành động bí mật trong khi nhân vật chính không tìm được gợi ý nào hay nhận ra là có gì đó đang xảy ra rồi đột nhiên bị GAME OVER.

Đó là sẽ là một game tệ hại nhất.

Ít ra phải có gợi ý gì đó như là "Ở nơi nào đó không biết, Trùm Cuối đang bí mật hành động gì đó! Nếu không tìm ra thì sẽ tệ lắm!"

Ít ra như thế nhân vật chính sẽ có thể trỗi dậy mà cản kế hoạch của Trùm Cuối chứ!

Nhìn sao cũng thấy, nếu như có một kịch bản game bị giới hạn thời gian rồi không có chút gợi ý nào, nếu lỡ đi thám hiểm ở nơi không liên quan thì sẽ nhanh chóng bị GAME OVER như thế, nó sẽ không bao giờ bán được.

Nhưng mà theo như Trùm Cuối mà nói, đó rõ ràng sẽ là cách làm dễ dàng nhất.

Mắc mớ gì phải cố tình đi gợi ý cho một người có thể trở thành kẻ địch của bản thân chứ?

Cứ giữ im lặng rồi làm việc bí mật dĩ nhiên luôn tốt hơn.

Bản thân tôi thấy thì phe phản diện bị bất lợi quá đáng.

Hơn nữa, dù rằng thế giới này có chỉ số và các yếu tố khác như trong game đi nữa thì nó vẫn là thực tại.

Nên không cần phải đối xử nó như một game đúng không?

Cứ bí mật hành động, hành động bí mật.

Muhaha, đến khi kịp nhận ra thì đã quá trễ rồi.

Ừ thì, ít ra đó là chuyện tôi muốn làm.

Thế giới này không phải là một trò chơi.

Nhưng mà đối với các vị Thần kia thì nó đúng là một bàn game.

Một bàn game gây phiền phức cho kẻ khác

Nó hiện tại chính là đã thỏa điều kiện trở thành một game đang hoành hành rồi.

Vậy thì.

Nếu như coi như tôi là Trùm Cuối của game này, vậy ai là người có khả năng có địch ý với tôi?

Đầu tiên, Giáo Hoàng.

Giáo Hoàng sẽ hành động vì con người, đặc biệt là vì Nhân Loại.

Gọi ông ta là "Người bảo hộ của con người" cũng không có gì sai.

Vì tôi sắp sửa gây hại cho con người, ông ta chắc chắn sẽ có địch ý với tôi.

Cố gắng thuyết phục ông ta kiểu gì cũng vô nghĩa.

Khi mà bản thân Ma Vương đã nói rằng ông ta là người có ý chí mạnh mẽ như một con quái vật - thì chắc chắn ông ta sẽ không thất kinh mà bỏ cuộc bây giờ.

Một ông lão cứng đầu suốt đời còn dễ thuyết phục hơn ông ta nữa là.
(TN: à thì tại vì ông là một ông gì cứng đầu suốt nhiều đời mà :v)

Phần khó chơi nhất của Giáo Hoàng, ngoài việc ông ta chắc chắn sẽ có địch ý, rằng ông ta có Skill cấp Chủ - Chừng Mực.

Trong danh mục ẩn của Hệ Thống, Quyền Lợi cấp Chủ là một trong những chìa khóa cần thiết để kích hoạt Hệ Thống sụp đổ.

Tôi hiện tại cũng có thể cưỡng ép phá tan cái ổ khóa đó chứ không phải không được.

Nhưng mà tôi không đoán trước được sẽ có mặt xấu nào nếu tôi làm vậy.

Vì thế, nên tôi muốn cẩn thận hết sức thì tôi phải lấy được hết toàn bộ Quyền Lợi cấp Chủ.

Vì kẻ địch lại nắm giữ một trong số đó trong tay nên chuyện đó còn khó hơn cả khó nữa.

Muốn nắm giữ được Quyền Lợi cấp Chủ của Chừng Mực, tôi chỉ có lựa chọn một là thuyết phục Giáo Hoàng đưa nó cho tôi, hoặc là giết ông ta.

Và, như tôi nói nãy giờ, vì thuyết phục ông ta là chuyện không thể, nên, ừ, tương lai của Giáo Hoàng là đã định sẵn rồi.

Người tiếp theo có thể có địch ý với tôi, là Balto.

Người đã trước giờ phục vụ Ma Vương làm trợ tá đặc lực.

Ngạc nhiên không?

Không hẳn.

Balto làm mọi thứ, cực khổ đến gần chết đều là vì tương của của Quý tộc.

Mặc dù những gì họ làm có khác biệt, nhưng mục đích cuối cùng của Balto là giống với Giáo Hoàng, giống với Agnar trước đó cũng làm mọi thứ để đảm bảo Quý tộc sống sót được.

Balto nghe theo Ma Vương chỉ vì anh ta xác nhận được rằng đó là lựa chọn tốt nhất cho Quý tộc.

Thay vì biến thành kẻ địch của mỗi nguy hiểm tuyệt đối mang tên Ma Vương kia, anh ta quyết định làm theo ý của cô ấy để đảm bảo Quý tộc tránh được sự tàn sát của cô ấy.

Vì hiện tại bản thân Quý tộc cũng gặp nguy hiểm, tôi cá là anh ta sẽ quyết tâm chống lại tôi, người sẽ khiến chuyện đó xảy ra.

Bởi vì, đây cũng là Balto, người đã đưa ra quyết định khó khăn thà chiến tranh với Nhân Loại rồi bị tử thương thảm trọng nhưng vẫn sống sót được tiếp, thay vì đối đầu với Ma Vương rồi bị toàn diệt.

Dĩ nhiên làm vậy anh ta cũng bị lủng một lỗ lớn trong bụng nữa. (TN: người Nhật cho rằng khi mà ai quá lo lắng hay bất an thì họ bị đau bụng cào ruột vì dịch bao tử sôi lên)

Cuối cùng, vấn đề lớn nhất, Kuro.

Mặc dù anh ta là một tên phế vật nhưng mà tôi khá chắc chắn anh ta sẽ có địch ý với tôi.

Bởi vì những gì tôi định làm là ngược lại với ý muốn của chính Nữ Thần chúng tôi định cứu.

Vì Kuro sống chỉ là vì Nữ Thần đó, nên tôi không nghĩ anh ta sẽ làm trái ý của Nữ Thần.

Hừm.

Đúng rồi.

Khó khăn nhất thật ra sẽ là Nữ Thần kia.

Vì dù chúng tôi đang phải làm nhiều đây việc để cứu Nữ Thần, bản thân cô ta lại đang hủy diệt bản thân mà hi sinh mọi thứ cho Nhân Loại.

Bản thân người chúng tôi muốn cứu, không muốn được cứu.

Hơn nữa, biện pháp chúng tôi sử dụng để cứu cô ta là tàn sát Nhân Loại, hoàn toàn làm ngược lại với ý muốn của Nữ Thần.

Dĩ nhiên, Nữ Thần tùy hứng của chúng ta sẽ không vui vẻ gì.

Với người ngoài thì những gì tôi đang làm chính là ác độc.

Nhưng mà tôi vẫn sẽ làm.

Bởi vì, đó là những gì Ma Vương muốn.

Ma Vương đã quyết định dù cả thế giới chống lại cô ấy, rằng người cô ấy cứu sẽ hận cô ấy cả đời, cô ấy vẫn sẽ làm vậy.

Tôi cảm thấy làm đồng minh của một Ma Vương như thế không tệ chút nào.

Vì thế, tôi cũng đã quyết tâm rồi.

Dù D có làm gì đi nữa, dù ai có trở thành kẻ địch của chúng tôi đi nữa.

Nhưng mà, thật tình.

Sao lại canh ngay lúc này chứ?

Sensei đang lờm tôi gặt gao đây.

Ừ.

AAAAAAAAA!

Khốn nạn chết tiệt!

Cô ta hại tôi thảm quá!

...Giờ tôi phải làm gì về chuyện này đây?

TN: Với những bạn cho rằng hiện tại Shiro đã là bất bại không thể cản lại, thế lực của Shiro thực sự trước giờ chỉ có bản thân và đám phân thân, sau này có Quân đoàn 10 nhưng mà đó là phụ thuộc của quân đội Ma Vương nên cũng là cư dân của thế giới này. Bé Vampire với Oni-kun biết Shiro định làm gì nhưng không biết hậu quả của việc đó(giờ thì đã biết).

Như chap này cho thấy, cả Nhân Loại và Quỷ tộc đều sẽ chống lại Shiro(vì Balto và Giáo Hoàng), Kuro nếu hiểu rõ hậu quả có khi cũng sẽ trở mặt, nên chỉ còn mình Shiro và Ariel là chấp nhận việc này(đừng quên là mấy chục chương trước bé Vampire có nói chuyện gì đó với Giáo Hoàng, còn Oni-kun thì hơi khó nói)

Tức là, cả thế giới đúng nghĩa chống lại Shiro, không có ai hợp tác, không có ai hỗ trợ ở mặt ngoài, chỉ có thể âm thầm làm việc, dùng sức một

mình chống lại thế giới. Như ví dụ của Sarel trong Arc quá khứ có thể thấy, một người trừ phi đến được mức của D thì cũng không chống lại cả một chủng tộc nổi.

"Bên góc trái là Shiraori, vị Thần newbie chưa sống được quá 20 năm cùng với một Ma Vương đã không có sức chiến đấu. Bên góc phải là cả một thế giới bao gồm 2 vị Thần cùng toàn bộ người luân hồi. Hãy chống mắt lên mà xem trận đấu sẽ kết thúc ra sao đi!?"

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 327: Ước Gì Tôi Có Skill Thuyết Phục!

Ê, ê, eeeee!

Này, cô D kia, khả năng canh thời gian của cô tệ hại quá vậy?

Tôi còn chưa kịp giải thích tình hình của chúng ta đầy đủ cho người luân hồi mà tự nhiên cô ném nguyên quả bom vô tình hình vốn đã siêu đáng ngờ rồi.

Kiểu này ai cũng sẽ không tin tưởng mất.

Nếu như tình huống của tôi với họ đang đảo ngược thì tôi cũng sẽ nghĩ "oa, người này không ổn chút nào!"

.

[Chuyện này là sao?]

.

Sensei môi run rẩy cố gắng hỏi lại tôi như thế.

Cô ấy bị bất tỉnh suốt cho đến tận vừa rồi, nên môi cô ấy tái nhợt.

Vì bây giờ cô ấy đã biết được bộ mặt thật của loài Elf, nên sensei đang rơi vào tình trạng không biết tin gì, nghi ngờ gì.

Hiện tại cô ấy có nghi ngờ toàn bộ mọi thứ mình nghe được cũng không có gì lạ.

Kế hoạch ban đầu của tôi là từ từ lấy được lòng tin của sensei rồi để cô ấy chuyên Quyền hạn Phóng Khoáng Chủ qua cho tôi.

Không phải hiện tại một nhiệm vụ vốn có độ khó giao tiếp cao cấp đã trở thành độ khó vô vọng sao!?

Đúng thế.

Sensei, cô ấy cũng có một trong những Skill cấp Chủ không phải sao - là Phóng Khoáng.

Hơn nữa cô ấy cũng đã xác nhận Quyền hạn cấp Chủ rồi.

Theo một cách nghĩ thì, tôi còn khó xử với chuyện này hơn với bên Giáo hoàng nữa.

Tôi nói thật lòng đó!

Hoàn toàn không có kế hoạch nào để làm gì dc Sensei cả!

Ừm, thì, kiểu vậy đó hiểu không?

Tôi hoàn toàn không biết phải làm gì cô đó!

Giáo hoàng thì dễ hiểu đúng không?

Ông ta sẽ không bao giờ đổi ý, dĩ nhiên.

Một người có tâm trí cứng rắn là đáng tôn trọng, nhưng mà khi hai bên bất đồng quan điểm thì, dù rằng bên kia vĩ đại như thế nào cũng chỉ có một cách làm duy nhất là trực tiếp đối đầu mà thôi.

Nhưng Sensei lại khác.

Không như Giáo hoàng, cô ấy không hành động sau khi đã hiểu rõ tình hình toàn bộ, mà cô ấy sống từ trước đến giờ hoàn toàn dựa theo ác ý của Potimas để tập hợp người luân hồi lại.

Dĩ nhiên việc tập hợp người luân hồi đều là ý muốn của bản thân Sensei, nhưng mà rõ ràng lí do làm chuyện đó có nhiều ác ý giấu đi.

Đủ thứ chuyện bị Potimas bóp méo.

Mặc dù Sensei có Quyền lợi cấp Chủ, nhưng cô ấy không hiểu rõ ràng về thế giới, chỉ đơn giản là hành động vì sự an toàn của những người luân hồi.

Vì thế, khi đến lúc phải giải thích thế giới từ nay trở đi sẽ như thế nào, tôi nói trắng ra là không thể đoán trước được cô ấy phản ứng ra sao.

Bởi vậy nên tôi mới dự định là từ từ giải thích cho cô ấy, rồi thuyết phục cô ấy giao ại Quyền lợi cấp Chủ.

Kế hoạch của tôi cơ bản chỉ có vậy!

Nói cách khác, tôi không có kế hoạch nào cho trường hợp hiện tại hết!

Cần một kế hoạch B!

Aaaaaa!?

Nhưng mà làm gì có!

Tôi phải làm gì đây?

Thật đó, tôi phải làm gì đây?

.

「 Sensei, bình tĩnh đã. Wakaba-san, cô cũng thế. Mặc dù không cần phải vội vàng, nhưng tôi muốn được giải thích để hiểu về tình hình hiện tại đã 」

.

Kushitani-san ngay lập tức trấn an Sensei, và cũng kêu tôi hãy bình tĩnh lại.

Cô là một người phụ nữ rất tài giỏi đó, Kushitani-san!

Đúng rồi.

Hãy bình tĩnh lại đã.

Đầu tiên, để tôi mở miệng giải thích mọi thứ... đùa gì nhau thế!

Không thể nào người vĩnh viễn bị lú lờn như tôi có thể giải thích mọi thứ từ đầu đến cuối nổi. Đặc biệt là với những tình hình siêu phức tạp mà còn cực kì mấu chốt như hiện tại.

Vì thế, lựa chọn dùng lời nói giải thích sẽ bị bác bỏ!

Tôi không làm được chuyện mình không biết làm.

Con người phải biết khi nào là cần bỏ cuộc.

Ừ thì, tôi không phải là người, nhưng mà mấy chuyện nhỏ nhặt đó không cần để ý.

Thay vì ngồi trầm ngâm về chuyện mình không làm được gì đó thì đi thay đổi qua một kế hoạch khác hiệu quả cao hơn.

Ừ ư ư.

Không mở miệng ra nói, có cách nào để tôi giải thích hết mọi chuyện mà không bị hiểu lầm không?

A, có.

Tôi giao thêm một việc cho những phân thân của mình đang làm việc trong không gian khác kia.

Bọn chúng cũng nhanh chóng nhận lệnh, hoàn thành, rồi gửi sản phẩm đã hoàn thiện thông qua Dịch Chuyển đến chỗ tôi.

Trong tay tôi hiện giờ cầm một quyển sách.

Quyển sách này được tạo ra bằng cách biến tấu của tôi thành giấy.

Công nghệ làm sách này mới đầu được tạo ra để truyền chỉ thị cho Giáo hoàng với Agnar, nhưng dần dần kỹ thuật này được cải tiến đủ để trông giấy lát tạo được một quyển sách mới.

Hiện tại mà nói, tôi tự tin rằng mình có thể viết đủ sách chất đầy thư viện chỉ trong một ngày thôi.

Đừng có đi chế tạo những kỹ thuật vô dụng như thế?

Ừ thì, rõ ràng nó đang hữu dụng bây giờ nè!

Sensei và Kushitani-san giật mình khi thấy quyển sách đột nhiên xuất hiện trong tay tôi.

Felmina-chan, vẫn đang che giấu cảm giác tồn tại của bản thân, đã quen những việc này nên không ngạc nhiên nữa.

Tôi đưa quyển sách cho Sensei, cô ấy nhận lấy nó một cách rụt rè.

.

「 Tôi nên đọc nó sao? 」

.

Tôi gật đầu.

Vì tôi vội vàng tạo ra quyển sách đó, nên thông tin liên quan đến Cấm Kị, cùng với ý định sau này của tôi đều được viết rất rõ ràng không che giấu gì cả.

Hơn nữa bởi vì tôi cho rằng nếu như cố qua loa cho xong thì sẽ chỉ gây thêm rắc rối trong tương lai.

Hiện tại Sensei sẽ hợp tác với tôi, hay là phản kháng với tôi?

Tôi sẽ không biết được chuyện đó mà không tiết lộ toàn bộ mọi thứ được.

Nhưng mà, dù chuyện gì xảy ra đi nữa, đó đều là lựa chọn của Sensei.

Tôi sẽ tôn trọng quyết định của cô ấy.

Dù rằng... sau đó cô ấy có đối địch với tôi đi nữa, thì tôi vẫn sẽ quyết tâm chuẩn bị tình huống tệ nhất.

Ánh mắt của Sensei hết nhìn quyển sách rồi lại nhìn tôi.

Nhưng mà khi đã hiểu rằng tôi sẽ không phản ứng gì thêm nữa, cô ấy quyết tâm bắt đầu mở sách ra đọc.

Sẽ phải tốn một chút thời gian cho đến khi cô ấy đọc xong, nhưng tôi sẽ ở đây chờ đến lúc đó.

.

.

Rắc - đột nhiên từ trong người tôi vang lên âm thanh trầm đục đó

.

.

Ngay lập tức người tôi liệm đi không còn chút sức lực, nhưng bàn tay nắm chặt cổ lại không để tôi té xuống đất.

Bàn tay đột nhiên xuất hiện sau lưng tôi nắm chặt cổ tôi, bóp nát hết xương trong đó.

Cứ như đang nhìn cảnh đó qua màn hình vi tính chứ không phải bản thân, tôi chợt nhận ra chuyện gì mới xảy ra.

.

[Ta biết rõ chỉ như thế không đủ để giết người]

.

Tôi nghe được giọng nói đó vang lên từ sau lưng mình.

Là một giọng tôi đã biết.

Hay nói đúng hơn, chỉ có một người duy nhất trên hành tinh này tôi biết đủ sức làm chuyện này mà thôi.

Tôi bị bàn tay nắm ngay cổ mình bạo lực giật ngược về sau.

Vì cổ tôi, hay nói đúng hơn là bộ phận truyền đạt chỉ thị từ não tôi xuống cơ thể bị phá hủy, nên tôi không cưỡng lại được.

Mặc dù tôi là Thần, nhưng cơ thể bị phá hoại như thế này vẫn gây sát thương được cho tôi.

Vì tôi chỉ là một vị Thần mới, nên chuyện đó lại càng rõ ràng hơn.

Mặc dù tôi đang tập trung vào Sensei, nhưng không ngờ lại bị đánh lên bất ngờ như thế.

Xem ra lâu quá không đánh nhau khiến ý thức tôi bị rỉ sét mà không biết.

Tôi bị giật ngược về sau, xong ném qua một bên.

Nhưng mà chỗ tôi té xuống không phải là nhà cây trong làng Elf trước đó, mà là một con đường giữa một thành phố có vẻ hiện đại mà tôi chưa từng thấy bao giờ.

Dịch Chuyển.

Không, tôi đoán nơi đây không phải là thế giới thực, mà một khu vực được tạo ra trong một không gian khác.

Hồi hả chữa trị cổ mình, tôi nhìn lên thấy được người tôi đã đoán, mặc một bộ giáp đen kịt dính sát người anh ta như quần áo.

Admin, Kuro, Gyurieistodiez.

.

[Người có nhớ ta nói gì trước kia không?]

.

Kuro nhìn xuống mặt tôi mà hỏi như thế.

Dù có nói vậy thì, tôi cũng không biết là anh đang nói về cái gì đâu chứ.

.

[Nếu như người định làm gì trái ngược với những gì ta muốn, thì ta chắc chắn sẽ cản người lại]

.

Không thể nào ý nghĩ vừa rồi của tôi lại bị anh ta đọc được, nhưng Kuro vẫn lặp lại những lời trước đó của mình không chút chần chừ.

Đó là những gì Kuro đã nói với tôi trước đây khi đến gặp tôi lúc vừa rời khỏi Đại Mê Cung Elro.

.

[Xem ra, đã đến lúc đó rồi]

.

Nói xong, Kuro thủ thế chuẩn bị chiến đấu.

Không, không, không!

Xin lỗi chứ tình tiết phát triển sao nhanh quá vậy!?

Cái tình tiết này hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của tôi rồi!

Việc này, cộng thêm mọi việc khác nữa đều là lỗi của D hết!

D đồ chết tiệt!

TN: câu của Gyurie là nói hồi chap 153, mặc dù trans có đổi cách dịch lại một chút

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba
www.dtv-ebook.com

Chap 328: Nói Rõ Trắng Đen

Ừ thì, tôi cũng biết là ngày này sớm muộn cũng sẽ tới thôi.

Bởi vì chúng tôi ưu tiên những điều khác nhau.

Ma Vương và tôi thì ưu tiên sự tồn tại của Nữ Thần.

Kuro và Nữ Thần thì ưu tiên ý muốn của Nữ Thần.

Chúng tôi đang bỏ lơ đi ý muốn của Nữ Thần để cứu sự tồn tại của Nữ Thần.

Kuro và Nữ Thần thì lại sẵn sàng để sự tồn tại của Nữ Thần biến mất vĩnh viễn để tôn trọng ý muốn của Nữ Thần.

Chỉ cần 2 chuyện này vẫn còn trái ngược nhau, thì chúng tôi không nghi ngờ gì sẽ phải đối mặt với nhau.

Nhưng mà đủ rồi nha!

Bộ không thấy này giờ ác quá hả!

Tôi lăn qua một bên né bàn chân của Kuro đạp xuống định nghiền nát tôi.

ĐỪNG!

Đó là âm thanh bàn chân Kuro dẫm lên mặt đất chỗ tôi vừa nằm lúc này.

Mặt đất bằng phẳng tuyệt đối chỉ bị nứt một tí.

Nhưng mà "chi" là tương đối, không nên coi thường đòn tấn công vừa rồi.

Bởi vì đây là một thế giới giả do Kuro tạo ra.

Nếu như cho rằng các định luật vật lí bình thường vẫn áp dụng thì sẽ đau khổ đến chết và sau đó nữa.

Khả năng rất cao, là nếu đòn vừa rồi thực sự đánh dính thì toàn bộ xương trong người tôi đã tan nát không còn gì.

Vừa lăn xong, tôi lấy tay đẩy người mình đứng dậy khỏi mặt đất.

Xương cốt tôi đã lành rồi.

Nhưng mà, ngừng tấn công chút coi!

Bằng cách nào đó tôi bẻ cong người lại ra sau né được nắm đấm của Kuro!

Ina Bauer!

Hay là "The Matrix"!

Tôi tiếp tục cong người nữa tạo thành hình cây cầu bằng cách hai tay chạm đất!

Rồi sử dụng cách bỏ chạy như trong phim "The Exorcist" trốn đi!

Tò mò quá hả?

Lúc này rồi ai còn quan tâm mấy vụ đó!

Nè nè, Kuro-san, hình như anh hơi bị thiếu cái gọi là "nương tay" thì phải!?

Mở đầu bằng một đòn đánh lén kéo tôi vào lãnh thổ của anh, sau đó liên tục tấn công không chừa chỗ trống cho tôi hồi phục chút gì.

Đây không phải là cách người ở vị trí cao hơn hành động được không!

Làm một người vị trí cao hơn anh phải tỏ ra ngạo mạn một chút như tên vàng chóc nào đó chứ!

Anh đâu phải chỉ là một vị Vua mà là một vị Thần lặn mà!?

Trong lúc đang cố bỏ trốn, Kuro ngay lập tức tiếp cận được tôi, đá một cú ngay giữa lưng khiến tôi bay thẳng lên trời.

HỰOAN!

Tôi vừa nghe âm thanh gì đó mà cơ thể người không nên phát ra!

Càng ngày càng không phải là trò đùa nữa rồi anh biết không!?

Bị đá văng lên không khiến tay chân tôi căng cứng ra, Kuro đâm thẳng vào người tôi không có gì cản.

Cú đâm dính trực tiếp giữa ngực tôi, xuyên thẳng qua nó.

Ha ha ha

Trước đó tôi rõ ràng có sử dụng lá chắn ma thuật rồi vậy mà cũng chẳng khác tí nào.

Không cười không được.

Càng ngày tình hình càng bắt đầu thực sự không ổn.

Cơ thể của tôi đang cực kì trì trệ và tôi cũng không tự vệ nổi.

Lí do tại sao tôi trì trệ, là bởi vì đây là "Zone" của Kuro. (TN: theo phiên âm tiếng hán sẽ là "lĩnh vực")

Trừ Kuro ra, không có bất kì ai có thể hành động bình thường ở đây được.

Tôi cảm giác cứ như mình đang ở dưới nước vậy.

Hơn nữa, lí do phòng thủ là vô nghĩa là bởi vì lá chắn của Kuro đang xóa bỏ lá chắn của tôi.

Đây là Chân Long Lá Chắn, chỉ có loài Rồng thực sự mới sở hữu.

Có thể dùng nó phòng thủ bằng cách vô hiệu đòn tấn công, cũng có thể dùng tấn công bằng cách vô hiệu lá chắn của đối thủ như vừa rồi.

Cheat không thể tả được.

Quá bất công.

Có khả năng Cheat cỡ đó, mà anh ta vẫn đánh lén tôi, còn chuẩn bị hoàn hảo để giết tôi ngay lập tức nữa.

Hoàn toàn không phải là cách một người ngạo mạn ở địa vị cao sẽ hành động.

Tôi vốn định sẽ lừa Kuro vào Lãnh thổ của bản thân khi đến lúc thực sự phải đối mặt nhau, nhưng hình như đây là ngược lại hoàn toàn dự định của tôi thì phải?

Nai wa.

Hãy.

Giờ có than thở cũng chẳng làm gì được.

Không cần phải than khóc chuyện đã qua.

Có quá nhiều thứ bất ngờ, nhưng chuyện tôi cần phải làm không thay đổi.

Đánh bại Kuro, và rồi kích hoạt kế hoạch tái kiến thế giới của mình.

.

[Mư]

.

Tôi nắm lấy cánh tay của Kuro đâm xuyên ngực tôi.

Cùng lúc đó tôi biến thân dưới của mình lại thành dạng nhện, sử dụng lưới hái ở chân trước chém anh ta.

Kuro thoát khỏi tay của tôi, rút tay mình lại rồi nhảy lùi.

Vì tác dụng của Zone làm trì trệ lưới hái nên anh ta né được nó không thành vấn đề.

Nhưng mà vì đang sử dụng Long Lá Chắn nên dù có bị chém dính chắc cũng không có vấn đề gì đâu.

Xem ra anh ta đang cực kì cảnh giác với tôi nhỉ.

Ừ, nhờ việc đó nên tôi có thể tạo khoảng cách một chút giữa chúng tôi.

Nhưng mà đây vẫn là Zone của Kuro, tạo khoảng cách cũng không có ý nghĩa gì lắm.

Bởi vì ở bên trong một Zone do Thần tạo ra gần như tương tự với đang ở bên trong vị Thần đó vậy.

Có lợi tuyệt đối với bản thân, bất lợi tuyệt đối với đối thủ.

Chỉ cần tôi còn ở đây thì Kuro sẽ luôn ở thế chủ động.

Nhưng mà, dĩ nhiên tôi cũng không thể cứ để bản thân bị đánh liên tục không phản kháng.

Với âm thanh xào xạc, rất nhiều nhện trắng bắt đầu bò ra từ cái bóng dưới chân tôi.

Rất, rất nhiều nhện.

Cứ như bọn chúng đang bò ra từ giữa không gian vậy, những con nhện trắng này vừa xuất hiện là làm Zone bị bóp méo một chút.

.

[Đừng hòng!]

.

Kuro lao đến thủ thế chuẩn bị đấm, nhưng những con nhện trắng đã tản đi khắp nơi.

Dĩ nhiên, bản thể là tôi cũng lui lại né đi cú đấm của Kuro.

Những con nhện trắng tản đi trước đó triệu hồi thêm nhện trắng khác nữa, và những con đó lại triệu hồi thêm nữa

Số lượng nhện trắng tăng lên theo cấp số nhân.

Và chúng bắt đầu xé rách Zone của Kuro.

.

[Nhiều như thế?]

.

Hắc hắc!

Thực sự anh nghĩ tôi này giờ bị đánh không phản kháng được sao hả!?

...Ừ, đùa thôi.

Này giờ tôi thực sự bị đánh không phản kháng được đó.

Nhưng mà tôi đã chuẩn bị sẵn cho những phân thân của mình luôn có thể xâm lấn Zone của Kuro từ bên ngoài bất kì lúc nào!

Cái lỗ trên ngực tôi cũng bắt đầu trở lại bình thường rồi.

Hê, cuộc chiến thực sự bây giờ mới bắt đầu!

Tôi sẽ bỏ qua phần mình bị đánh không phản kháng được không viết lên blog!

.

[Chết tiệt]

.

Kuro chắc lừa.

Anh ta lao đến tấn công bản thể của tôi, nhưng tôi cứ tiếp tục lui lại không cho phép anh ta tới gần.

Là một cuộc thi giữa việc Kuro có thể tấn công nhanh cỡ nào, còn tôi có thể trốn nhanh cỡ nào.

Sự trì trệ của cơ thể tôi đã biến mất rồi.

Một trận chiến giữa hai ma thuật sư Không Gian là một trận chiến xâm chiếm lãnh thổ.

Mở rộng Zone của bản thân, hoặc ngăn không cho đối thủ mở rộng.

Hiện tại, những phân thân của tôi là đám nhện trắng đang ghi đè Zone của Kuro với một tốc độ kinh khủng, biến nó thành của tôi.

Muahahaha!

Tôi nghiên cứu kỹ lưỡng chuyện này đâu phải để chơi!

Đừng có coi thường chuyên gia một môn duy nhất!

Ừ, tôi sẽ chấp nhận chuyện đó.

Rằng tôi hoàn toàn không bằng được Kuro về sức mạnh thuần túy.

Và vừa rồi bị đánh lén tôi đã gặp rắc rối không ít.

Thực tế mà nói, trong cuộc chiến ngắn ngủi trước đó tôi mất không hề ít ma lực của bản thân.

Đòn đánh lén của Kuro quá thành công rồi, chết tiệt.

Nhưng, nhưng mà!

Từ lúc trở thành Thần đến giờ tôi đã luôn rèn luyện bản thân, hoàn toàn chỉ để đánh bại anh.

Nếu như tôi dễ chết như thế thì quá nhục nhã rồi.

Ngoài ra, nói rằng kết quả cuộc chiến hiện tại quyết định tương lai của thế giới cũng không nói quá.

Ngay đây, hãy giải quyết chuyện này luôn đi!

...Nói chứ chắc tôi nên chuẩn bị một chút bảo hiểm đã.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 329: Cách Để Giết Thần

Kuro dùng tốc độ cao đuổi theo tôi, tôi cùng dùng tốc độ tương đương bỏ trốn anh ta.

Trong lúc đó các phân thân của tôi vẫn tiếp tục triệu hồi thêm thân phân khác, tiếp tục ghi đè lên Zone của Kurro.

Tôi mừng là ít ra mình sử dụng ma thuật Không Gian tốt hơn anh ta một bậc.

Nếu như còn thua cả phần này thì tôi hoàn toàn không có chút cơ hội gì cả.

Bởi vì nếu đến cả ma thuật Không Gian tôi cũng thua thì những bước sau đó chưa làm kịp tôi đã bị chiếu bí rồi.

Cứ nghĩ về tình trạng thảm hại của tôi khi vừa bị kéo vào Zone này thì thấy chúng đáng sợ đến mức nào.

Cứ tưởng tượng như đồng thời cường hóa bản thân và kiểm chế kẻ địch trong game cùng lúc vậy.

Nếu không có cách nào phản kháng được thì coi như xong đời.

Vì thế, trong một trận chiến giữa Thần với nhau thì ma thuật Không Gian là tối cần thiết.

Đúng như trong cuốn "Cầm Nang làm Thần Trần Đầy Tình Yêu" của D viết.

Đó chỉ mới là yêu cầu tối thiểu để chiến đấu với một vị Thần cao cấp mà thôi.

Tức là chỉ đủ để bước đến cùng vạch xuất phát thôi hiểu không.

Nếu không thể sử dụng ma thuật Không Gian ít nhất là ngang hàng hoặc là hơn một chút thì còn không đủ để gọi là "chiến đấu" nữa là.

Tôi mừng là mình hơn anh ta ở khoản này, nhưng mà vì bị đánh lén lúc đầu nên lợi thế của tôi cơ bản là hoàn toàn bị vô hiệu hết rồi.

Vì tôi không phản ứng đủ nhanh nên việc mở rộng Zone của tôi cũng không đủ nhanh.

Mặc dù tôi có thể ăn mòn Zone của Kuro, nhưng tốc độ thì giống như người đi bộ vậy.

Trừ phi tôi sẵn sàng đấu một trận dàiiiiiiiiiii thì sẽ không thể nào hoàn toàn ghi đè nó được.

Là vì thế, nên tình trạng hiện tại của tôi có thể nói là RẤT TỆ.

Điều kiện tối thiểu là phải ngang hàng hoặc hơn về ma thuật Không Gian.

Tôi thỏa mãn điều kiện đó.

Nhưng mà đòn đánh lén vừa rồi thay đổi kế hoạch gốc của tôi là chiếm lợi thế bằng cách bắt đầu cuộc chiến trong Zone của tôi thành bắt đầu trong Zone của Kuro.

Hơn nữa, Kuro còn là một vị Thần cao cấp hơn tôi.

Một người cấp thấp như tôi muốn đánh bại được Kuro không có lựa chọn nào khác ngoài lợi dụng sân nhà của mình để hướng bản thân vào thế có lợi.

Nhưng mà vì tôi không làm được vậy, nên giờ tôi đang cực kì thảm.

.

[Hự!?]

.

Những sợi tơ tôi giăng ra giữa hai trong số nhiều tòa nhà ở đây quấn quanh người Kuro.

Đó là loại tơ nhện mà các phân thân của tôi đã chuẩn bị trước đó.

Dĩ nhiên nó cũng không phải tơ nhện bình thường.

Đây là loại tơ có chứa ma thuật Không Gian trong đó, không thể nào dùng sức mà cắt đứt được.

Đã bị bắt dính thì đừng hòng thoát.

Ít ra, đó là dự định của tôi.

Kuro vung tay qua một bên.

Chỉ có thể là đủ xé rách những sợi tơ tôi đầy tự hào đó, rách mạng nhện của tôi.

Thứ lá chắn cheat khó chịu!

Tơ của tôi được làm bằng ma thuật.

Tức là, vì đặc tính loại bỏ toàn bộ ma thuật không chứa chút gì của nó, tơ của tôi cũng không chịu nổi lá chắn của Kuro.

Tôi cũng biết chuyện đó, nhưng mà không có nghĩa là tôi sẽ không cố cho mọi người thấy cảnh tượng đáng buồn cười khi một vị Thần bị dính đầy tơ nhện của tôi rồi bị trói lại đúng không?

Ừ rồi.

Tôi cũng có muốn khiến cảnh đó xảy ra, nhưng mà mục đích chính của tôi chỉ là kéo thời gian một chút thôi.

Trong khoảnh khắc ngăn ngừi lúc Kuro bị mạng nhện của tôi làm cản trở, tôi đã kéo khoảng cách giữa chúng tôi ra được thêm một chút.

Tạm thời tôi sẽ tiếp tục câu giờ, tập trung vào việc ghi đè Zone của Kuro bằng Zone của tôi.

Sau đó rồi phản công cũng không muộn.

Nói đúng hơn là, cho đến lúc đó tôi mới phản công được.

Tôi có quá ít quân bài để sử dụng.

Thật chứ đám bài này trong tay tôi là quá thảm để gọi tôi là Thần.

Những gì tôi có chỉ là ma thuật Không Gian, phân thân của tôi, và Ma Nhân.

Chỉ có vậy.

Sử dụng ma thuật để tạo bầy rập, nhốt kẻ địch vào Ngôi Nhà Thân Yêu, rồi dùng vô số Ma Nhân từ các phân thân nhìn chăm chăm hút khô kẻ địch.

Có thể nói đây chính là biện pháp tấn công duy nhất tôi có.

Cũng có thể nói rằng trong thời gian ngắn ngủi tôi có được, đây là biện pháp duy nhất tôi nghĩ ra có khả năng chống lại một vị Thần thực sự.

Hiện tại, các phân thân của tôi đang cố hết sức để chế tạo một cái Ngôi Nhà Thân Yêu.

Vì tôi chỉ có một biện pháp tấn công duy nhất, nên nếu bị khắc chế là coi như tôi không còn cơ hội thắng nữa.

Tôi muốn tin rằng nó sẽ không quá dễ dàng bị khắc chế, nhưng mà chuyện đó là không phải là không thể xảy ra.

Vì thế nên tôi mới muốn giấu hết không muốn để lộ con bài cuối này của mình lúc chiến đấu với Potimas.

Theo như hành động của Kuro thì, tôi đoán anh ta chưa có cách xử lý Ma Nhân của tôi.

Mặc dù điều đó khiến tôi thanh thản một chút, nhưng mà đó cũng là lí do anh ta đánh lén trước để lấy lợi thế.

Ừ.

Đơn giản hiệu quả.

Nhờ thế, cả Căn Nhà Thân Yêu lẫn Ma Nhân của tôi đã bị chặn lại tạm thời không thể làm gì ngoài phòng thủ.

Nhưng mà theo một cách nhìn khác thì, tôi vẫn bằng cách nào đó lật lại được tình huống bất lợi hiện tại của bản thân.

Mặc dù đòn đánh lén vừa rồi khiến tôi tiêu hao rất nhiều Ma Lực, nhưng sau đó tôi đã lấy lại được bước chân rồi.

Thật tình mà nói, so với trường hợp tệ nhất tôi nghĩ ra ban đầu là chỉ cần bị dính một đòn là chết luôn thì thật may là tôi chỉ bị thương có thể.

Khả năng tấn công của Kuro không mạnh mẽ như tôi tưởng.

Theo cách mà anh ta liên tục cố tiếp cận như thế, xem ra anh ta không quá giỏi đánh tầm xa.

Và cộng thêm lá chắn rồng kia nữa thì tôi cho rằng chuyên môn của Kuro là phòng thủ hơn là tấn công.

Thần đúng là những tồn tại vượt quá lẽ thường.

Bởi vì, dù có đánh họ bị thương thảm cỡ nào họ vẫn hồi phục ngay lập tức được.

Cơ thể của tôi trước đó bị Kuro đâm một trận đã hồi phục lại hết rồi.

Chỉ sử dụng biện pháp vật lý thuyền túy không có ma thuật là cực kì khó để giết Thần.

Muốn đập nát tim hay là chém đầu đi nữa thì Thần cũng sẽ hồi phục lại bình thường sau đó không lâu.

Dĩ nhiên, nếu như chém đầu được thì đến cả Thần cũng sẽ tạm mất khả năng suy nghĩ trong một thời gian.

Nhưng mà thường họ đều chuẩn bị cho chuyện đó trước rồi nên tự động hồi phục không có gì khó khăn cả.

Đến cả tôi còn chuẩn bị sẵn, không đời nào những người tự xưng là Thần không có.

Có nhiều cách khác nhau để đánh bại những người được gọi là Thần.

Chia thành hai loại chính.

Một là khiến họ bị kiệt sức, hai là tấn công linh hồn của họ.

Hai ví dụ tôi biết về tấn công linh hồn là Dị Giáo Công và Ma Pháp Vực Tối.

D đã hết sức tự nhiên tặng kèm các biện pháp giết Thần trong Hệ Thống.

Tôi không hề hào hứng hay là thích thú gì về chuyện đó.

Con người đó làm cái quỷ gì vậy!?

Nói chung là, hai cách đó quá cao cấp nên tôi không biết sử dụng.

D hết sức tự nhiên trao cho những người còn chưa phải là Thần quyền sử dụng chúng.

Tôi không hề hào hứng hay là thích thú gì về chuyện đó.

Con người đó làm cái quỷ gì vậy!?

Quan trọng nên tôi phải nói hai lần.

Linh hồn là cốt lõi của một sinh vật sống.

Một vị Thần bị hồn phi phách tán cũng đừng hòng sống được.

Nói cho chính xác hơn, linh hồn chính là bản thể của một vị Thần.

Theo cuốn Cẩm Nang làm Thần, những trận chiến giữa Thần với nhau cơ thể là thể này.

Phải sở hữu cách để tấn công, và bảo vệ khỏi những đòn tấn công linh hồn.

Hãy tìm cách tấn công thích hợp, rồi chờ đúng lúc ra tay.

Kiểu như thế.

Nhưng mà tôi còn không làm được chuyện đó nữa!

Vì tôi cơ bản là dùng mảnh khóe để thành Thần, nên không có Thần nào tệ hơn tôi.

Nói cách khác, biện pháp tôi có thể sử dụng chỉ là biện pháp còn lại.

Khiến họ kiệt sức.

Kiệt sức cái gì?

Dĩ nhiên là năng lượng của họ.

Năng lượng là thứ cung cấp sức sống cho Thần.

Nếu như coi linh hồn như trái tim của Thần thì năng lượng là máu.

Họ sử dụng năng lượng để tạo ra đủ loại hiện tượng thần kì.

Ví dụ như hồi phục tổn thương cơ thể ngay lập tức chẳng hạn, là phải sử dụng năng lượng.

Nếu hết năng lượng thì dĩ nhiên họ không thể làm được vậy nữa.

Nói cách khác, là họ sẽ chết.

Thông qua Ma Nhãn của mình, tôi có thể cướp lấy năng lượng đó.

Cứ như tiêm chất độc vào người họ vậy, từ từ kẻ địch của tôi sẽ bị kiệt sức mà chết.

Nhưng mà.

Biện pháp này có một vấn đề nhỏ.

Đó là... Thần, theo định nghĩa, là những tồn tại có thể tích trữ một lượng năng lượng khổng lồ trong người, đúng không?

Nghĩa là tôi sẽ phải hút hết không chừng chút nào lại đúng không?

Tức là tốn rất rất lâu, hiểu không?

Là vậy đó.

Biện pháp làm họ kiệt sức như thế này tốn RẤT nhiều thời gian.

Hơn nữa Kuro còn có cái lá chắn rồng kia.

Mặc dù tôi không nghĩ anh ta đủ sức hoàn toàn phòng thủ được Ma Nhân của tôi, nhưng mà tốc độ anh ta bị kiệt sức chắc chắn sẽ còn chậm hơn bình thường nữa.

Và, tôi còn chưa làm xong công việc xây một cái Căn Nhà Thân Yêu để chuẩn bị cho việc đó nữa là.

Cả tôi lẫn Kuro đều không ai có đủ sức một phát kết thúc cuộc chiến này.

Vì thế, tôi suy đoán ra kết quả duy nhất.

Rằng chúng tôi sẽ còn chiến đấu với nhau trong một cuộc chiến dài dằng dặc không thôi.

Đây chỉ mới là bắt đầu mà thôi!

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 330: Tả Thì Nghe Nhàm Nhưng Thực Tế Quá Trình Khổ Lắm Đó

Tôi bị đuổi.

Tôi bỏ chạy.

Tôi cản đường.

Ừ.

Những việc đó đang được lặp lại.

Gì?

Mô tả tệ quá là ý gì hả?

Nói gì thì cứ nói chứ tôi không làm gì khác được.

Thực sự không có cái gì đáng nói hết được chưa.

Thôi được, theo lời gian trôi qua đúng là có việc thay đổi.

Từng giây từng phút các phân thân của tôi đang ăn mòn Zone của Kurro, nên từ từ sức ảnh hưởng của chúng bắt đầu tăng lên.

Hơn nữa, vì Kuro đang cố cản việc đó lại, nên tốc độ nó chậm còn hơn cả rùa bò.

Dĩ nhiên Kuro biết rõ nếu Zone của anh ta mà bị ăn mòn hẳn thì coi như anh ta xong đời, nên đang dùng Zone của bản thân ảnh hưởng để khiến tốc độ đám phân thân của tôi chậm lại.

Nghe thì nhàm lắm nhưng đây vẫn là một trận khổ chiến đó.

Chỉ là tôi không có cách nào cả rõ ràng được.

Bởi vì nó nhàm thật mà.

Vốn dĩ, muốn ghi đè hết Zone của Kuro đã tốn rất nhiều thời gian rồi.

Tôi này giờ không có ngừng lại giây nào nhưng mà vẫn chưa thấy được rìa biên giới của cái Zone này đó nha?

Oaaaaa, nó khổngggggggg lồoooo!

Nai wa.

Dù đám phân thân của tôi có cố gắng cỡ nào đi nữa, không phải việc ghi đè hết cả khu vực này là chuyện viễn vông sao?

Tôi không biết nơi này thực tế rộng cỡ nào, nhưng theo đà hiện tại thì tôi không nghĩ một hai ngày là đủ đâu.

Người xưa có câu "đường đi ngàn dặm bắt đầu bằng bước đầu tiên" đúng không?

Hiện tại cảm xúc của tôi giống như là đi lượm từng hạt sỏi một trên con đường ngàn dặm đó rồi tô màu cho nó vậy.

Là đi sơn lại màu mới cho con đường đó đó.

Hehe, tôi vẫn còn chưa bước nổi bước đầu tiên nữa.

Nói chung là, mặc dù từ bên ngoài nhìn thì thấy trận chiến rất nhàn, nhưng tôi thì đang cực kì nghiêm túc được không!?

Đây, cứ tưởng tượng một cuộc đua marathon hay gì đó đi, từ bên ngoài xem thì chỉ là một cuộc thi chạy không có gì đáng nói đúng không?

Nhưng mà với người tham gia chạy thì dù có đau nhức, mệt mỏi, muốn ói cỡ nào cũng phải chạy tiếp.

Hiện tại tôi cũng y chang!

Mặc dù nhìn nhàn nhưng mà tôi đang phải cố hết sức chiến đấu vì mạng sống ở đây đó, đừng có đi mà gọi nó là nhàn!

Tôi không thể nào khiến nó kịch tính hơn được, và tốn rất nhiều thời gian, nhưng mà đây là tình huống sống chết với tôi đó hiểu không mấy tên xấu tính này!

Ai trời ơi, thật tình.

Việc này tốn lâu quá đi.

Sẽ phải bao nhiêu ngày nữa mới kết thúc được không biết nữa.

Nếu như không ổn thì chắc một tháng.

Không tới một năm được đâu, chắc vậy.

Mà nói chứ, càng tốn nhiều thời gian thì càng tệ cho Kuro thôi.

Tôi không biết kế hoạch của mình bị Kurro nhìn thấy bao nhiêu phần, nhưng mà việc này càng tốn nhiều thời gian thì tôi càng có lợi.

Bởi vì trong lúc những chuyện này đang xảy ra tôi đang tiếp tục hack Hệ Thống mà.

Có đủ thời gian thì tôi sẽ có thể hoàn toàn nắm giữ được Hệ Thống, và ngay sau đó tôi sẽ phá sập nó, dùng năng lượng mà Hệ Thống tồn trữ để hồi sinh cho hành tinh này và giải phóng Nữ Thần.

Nếu làm thế thì Skill và Chỉ số sẽ bị tước đoạt khỏi con người.

Người có càng nhiều Skill và Chỉ số càng phải chịu tải nặng hơn, và vì linh hồn đã bị suy yếu sau khi luân hồi nhiều lần nên họ sẽ không chịu nổi, nên họ sẽ chết.

Tệ nhất thì cả linh hồn của họ cũng bị tiêu hủy.

Theo như tôi dự đoán, bao gồm luôn sự hỗn loạn sinh ra vì Hệ Thống sụp đổ, số người tổng cộng còn sống sót sẽ chỉ còn một nửa so với hiện tại là trường hợp tốt nhất.

Tệ nhất?

Không còn ai cả, dĩ nhiên.

Cơ bản là vậy.

Nhưng mà, những người còn sống sót chắc là sẽ không làm chuyện ngu ngốc trong trường hợp đó đâu, chắc vậy.

Nói chung là, tôi cũng đã có màng lọc cho người luân hồi để họ có thể sống sót được và tôi định ít nhất sẽ khiến họ không bị ảnh hưởng bởi Hệ Thống sụp đổ, và ngoài ra còn những người đã giúp đỡ tôi cũng sẽ được đối đãi tương tự, nên hẳn là sẽ không có tình huống mà không còn bất kì ai sống sót.

Nếu thực sự có chuyện đó xảy ra thì đó là vì sau khi Hệ Thống sụp đổ không ai chịu làm gì hết mà ngồi chơi một chỗ đúng không?

Nếu như thế thì đó không phải là vấn đề của tôi.

Tôi không có nghĩa vụ trông trẻ đến mức đó.

Nữ Thần sẽ không chấp nhận tình huống đó.

Vì thế nên Kuro mới đang hành động theo ý chí của Nữ Thần.

Vì thế, tôi cho rằng tình trạng tiến thoái lưỡng nan này rất không ổn cho Kuro.

Việc này càng kéo dài thì chúng tôi đến càng gần thời hạn tôi có thể kích hoạt kế hoạch của mình mà.

Hừm.

Nếu thế thì, việc Kuro biết nhiều đến mức nào sẽ ảnh hưởng lớn đến tình huống hiện tại.

Đầu tiên, trong trường hợp Kuro không biết gì.

Đó là lợi thế tuyệt đối của tôi.

Bởi vì tôi chỉ cần tiếp tục được tới khi Kuro hết thời gian là xong.

Lúc đó Kuro có nhận ra thì thuyền cũng đã rời bến rồi.

Dù tôi thắng hay là thua, khi chúng ta trở về thì mọi chuyện đã kết thúc, đã xong.

Thứ hai, trường hợp Kuro biết rằng có thời hạn.

Nếu vậy thì sẽ chia thành hai khả năng nữa.

Khả năng đầu tiên là anh ta đang chờ cơ hội.

Có lẽ còn giấu một đòn sát thủ nào đó có khả năng đánh bại tôi và đang chờ đúng cơ hội mà sử dụng nó.

Hoặc là giống tôi, anh ta cũng đang câu giờ.

Khả năng này không tốt cho tôi lắm.

Bởi vì điều này có nghĩa là bằng cách này hoặc cách khác, anh ta đang tiến hành một chiến lược gì đó tôi không thể nhận ra được và rất có hại cho tôi.

Nhưng mà, nếu thực sự có đòn sát thủ nào còn giấu thì lúc đánh lén tôi ban đầu anh ta đã sử dụng rồi, nên nếu thực sự đang câu giờ thì tôi không biết câu giờ để làm gì.

Bởi vì tôi cũng muốn câu giờ mà.

Hừm-hừm ~.

Tôi chịu!

Khả năng thứ hai thì, là khả năng không khả thi nhất, rằng Kuro thực sự không biết phải làm sao tấn công được.

Có lẽ anh ta biết rằng tốn càng nhiều thời gian thì tôi càng có lợi.

Nhưng mà anh ta đơn giản là không tấn công được.

Kiểu như thế.

Mà, chắc không phải đâu.

Bởi vì, Kuro cao cấp hơn tôi nhiều lắm mà.

Chuyện đó còn không khả thi bằng chuyện tôi bị đánh lén xong còn sống để mà hồi phục lại được rồi kéo tình hình đến như hiện tại nữa là.

Rốt cuộc anh ta đang tính toán gì đây?

Tôi thấy hơi sợ vì tôi không đoán ra được.

Hừm.

Thật đó, anh đang tính gì thế?

Rốt cuộc Kuro định làm gì mà càng câu giờ anh ta càng có lợi?

Không có ai bên phe Kuro đủ sức để vượt quá sự mong đợi của tôi.

Nghĩa là có ai đó theo phe Kuro mà tôi không biết chăng?

Nhưng mà, tôi không tưởng tượng ra được tình huống đó nữa.

Tôi bỏ lỡ gì đó rồi sao?

Không thể nào.

Nếu vậy thì Kuro đang nhắm mục tiêu là gì?

Thật tình... tôi hoàn toàn không nghĩ ra được!

Hà.

Thôi có nghĩ thêm về thứ tôi không biết cũng vô dụng thôi.

Cứ tiếp tục tập trung vào trận chiến trước mắt là được.

Mặc dù mô tả nó rất nhàm.

Mặc dù mô tả nó rất nhàm!

Ô?

Kuro đang chuẩn bị Dịch Chuyển?

Có lẽ anh ta thấy rằng khoảng cách hiện tại giữa chúng tôi quá nhiều đến mức nếu không đi xuyên không gian thì anh ta không thể bắt kịp tôi?

Ế?

Nhưng mà, làm vậy đâu có gì tốt đâu anh ta phải biết chứ?

Kuro kích hoạt Dịch Chuyển.

Đang cố nổi với không gian trước mặt tôi.

. 『 Hự Ặc!?! 』

.

Nhưng mà giữa chừng tôi can thiệp vào ma thuật đó.

Vì thế nó bị cản lại, và dao động không gian từ việc đó khiến Kuro bị nhận sát thương lúc cố bước qua.

Cứ nghĩ như là anh ta cố bước qua một cánh cửa đang mở, nhưng rồi đột nhiên nó bị đóng chặt lại không mở ra được khiến anh ta đập mặt vào đó.

Thực tế thì khác hẳn, nhưng mà tưởng tượng kiểu đó là được.

Nhân tiện, cánh cửa bị khóa lại là vì tôi can thiệp vào nó.

Trong khu vực này, Zone của Kuro và của tôi đang bị trộn lẫn với nhau, nên nó trở thành một không gian không ổn định nơi chúng tôi có thể ngăn cản lẫn nhau.

Nếu cố sử dụng kỹ năng cao cấp như là Dịch Chuyển ở nơi đây, dĩ nhiên sẽ bị đối phương cản lại, khiến nó thất bại.

Nhưng mà thay vì đơn giản là xịt thì bị ngăn cản xong ma thuật sẽ phát nổ như vừa rồi.

Không cẩn thận còn có thể gây sát thương đáng kể nữa.

Mắc phải một lỗi căn bản như thế, không biết anh ta nghĩ gì nữa?

Thật tình chứ... tôi không đoán nổi ý định của Kuro.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

Chap 331: Trận Chiến Của Hắc Long

Tác giả tóm tắt chương trước:

Kuro: Hự a!?

Shiro: (Bằng cách nào đó mình đang thắng. Cái quỷ gì? Anh ta đang tính toán gì vậy? Mình không biết!)

Chuyện này, đúng là bất khả thi với ta.

Ta cũng đã biết trước.

Ta cũng đã hiểu rõ.

Dù thế, ta cũng không thể chối bỏ rằng bản thân đã từng mong chờ có sự may mắn nhất định

Thế nhưng mà, xem ra đúng là một tình huống tốt-hơn-tưởng-tượng sẽ không xảy ra.

Nếu như thực sự có tình huống tốt-hơn-tưởng-tượng thì ta đã không phải trải qua nhiều đau khổ từ trước giờ.

Chuyện tốt đẹp như thế sẽ không xảy ra, vì thế giới không đủ tử tế để ta có được hi vọng.

Kết luận có thể rút ra được từ mọi chuyện đang xảy ra hiện tại, là ta sẽ bị đánh bại.

Ta cũng đã biết trước.

Ta cũng đã hiểu rõ.

Nhưng mà, khi mà mọi chuyện xảy ra rồi thì ta mới thấy hối tiếc không thôi.

Rằng ta đã từ bỏ quyền được lựa chọn, đã trì trệ suốt thời gian qua lâu như thế.

Vậy ra đây chính là chênh lệch giữa ta và một kẻ địch đã liên tục chuẩn bị mọi thứ từ trước sao?

Shiro

Shiraori.

Vốn dĩ cô ta chỉ là một người luân hồi.

Từ khởi điểm đó, cô ta sử dụng Hệ Thống một cách mà chưa từng ai làm được từ trước giờ, thành công trở thành một vị Thần.

Dù biết rằng cô ta sử dụng sức mạnh của Hệ Thống, cô ta vẫn thành công làm được điều kì diệu là từ một sinh vật bình thường mà biến thành Thần.

Ta không biết liệu bản thân cô ta có hiểu rằng mình đã làm được chuyện vĩ đại đến mức nào hay không, nhưng chuyện đó lại đủ để D tự mình trao cho cô ta một cái tên và mời cô ta làm người đồng tộc.

Có lẽ cô ta là cái mà người khác gọi là thiên tài.

Loài Rồng không có khái niệm "thiên tài".

Rồng chỉ cần còn sống là sẽ từ từ trở nên mạnh hơn, tự nhiên mà trở thành Thần.

Vì chúng ta là một giống loài chắc chắn sẽ trở thành Thần, sức mạnh của mỗi con Rồng tỉ lệ thuận với thời gian mà nó đã sống.

Trong cùng một thế hệ tất cả Rồng đều ngang hàng nhau, không thể chống lại người của thế hệ trước, và sẽ không thua một người từ thế hệ sau.

Đó chính là loài Rồng.

Và không chỉ Rồng mà thôi.

Dù ít dù nhiều, với đa số Thần thì sức mạnh đều trực tiếp có liên quan với tuổi của họ.

Vì thế, theo góc nhìn của ta hiện tại, bị một vị Thần mới sinh ra lại đủ sức chống lại hơn cả ngang tài ngang sức là chuyện cực kì phi lý.

Ta đã hiểu được hoàn toàn cảm giác chênh lệch tuyệt đối mà khác biệt về tài năng tạo ra giữa Thần và Thần.

Ma thuật Không Gian của cô ta mạnh hơn ta rất nhiều.

Mặc dù ta thành công đánh lén mà kéo cô ta được vào Zone của mình, nhưng mà đến cả nó cũng đang từ từ bị ăn mòn mất đi.

Mặc dù trong thời gian ngắn thì sẽ không làm được, nhưng ngay khi Zone của ta bị ăn mòn hoàn toàn thì tình hình sẽ ngay lập tức bị đảo ngược.

Càng nhiều thời gian trôi qua thì tình hình càng tệ với ta.

Nhưng mà, khi đòn đánh lén của ta thất bại không cho ta ngay lập tức chiến thắng thì tình huống thay đổi thành một trận chiến kéo dài là chuyện không thể tránh được.

Hơn nữa, ta cũng biết chỉ cần bị cuốn vào một trận chiến kéo dài thì ta sẽ gặp bất lợi.

Có vẻ như Shiro có thói quen đánh giá ta quá cao.

Ta đúng là một vị Thần cao cấp hơn cô ta, nếu như so sánh tổng năng lượng của hai bên.

Nhưng mà nếu hỏi rằng liệu chuyện đó có trực tiếp ảnh hưởng đến chiến lực của hai bên thì, câu trả lời là không.

Rồng học những kiến thức và kỹ năng của mình từ những con Rồng lớn tuổi hơn.

Nhưng mà ta không có được những con Rồng đi trước để học hỏi được gì.

Vì tự học chắc chắn có giới hạn, nên hiện tại so với những con Rồng cùng thế hệ thì ta chắc chắn đã yếu hơn rất nhiều.

Vốn dĩ, ta không có kinh nghiệm chiến đấu với những người mạnh bằng hoặc hơn bản thân.

Ừm, phần này thì có lẽ không phải chỉ có mình ta.

Cả Long Tộc, Thiên Tộc và Ma Tộc.

Cuộc tranh đấu của ba tộc Thần này đã sớm tiến đến tình trạng chiến tranh lạnh, nên có rất ít cơ hội để những Rồng trẻ tuổi chiến đấu.

Dù nếu như hành tinh này hoạt động bình thường, những con Rồng còn lại không rời đi, ta chắc chắn cũng sẽ không có cơ hội chiến đấu với một vị Thần mạnh hơn hoặc bằng với bản thân mình.

Ta hoàn toàn thiếu kinh nghiệm chiến đấu.

So với ta, Shiro trước khi trở thành Thần đã trải qua chiến đấu với những kẻ địch mạnh bằng hoặc hơn cô ta quá nhiều lần.

Là một vị Thần, đây là lần đầu tiên cô ta chiến đấu với một vị Thần khác, nhưng mà cô ta có dư dả kinh nghiệm sống sót và chiến đấu vì mạng sống.

Việc đó tạo nên chênh lệch rất lớn.

Hơn cả thế, ta hiện tại không ở tình trạng mạnh nhất.

Lí do lớn nhất tại sao Shiro đang đánh giá cao ta là vì cô ta đang dựa trên tổng năng lượng của ta.

Theo quan điểm của Shiro, ta chắc chắn ta nhìn rất to lớn

Suốt nhiều năm qua ta sống cũng không phải để không.

Loài Rồng sống càng lâu thì cấp Thần của chúng càng cao.

Nếu tính như thế, ta cũng là một vị Thần không phải yếu

Giống như từ dưới đất nhìn lên một bình chứa khổng lồ trên trời vậy, cô ta hiểu nhầm sức mạnh của ta.

Hừm

Ta là một trò hề.

Điều đó là sự thật, không cần bàn cãi, nếu như ta mà cất giữ mức năng lượng tối đa mà cơ thể mình có thể chứa được thì ta thậm chí có thể chiến thắng mà không cần quan tâm cái gì về việc thiếu kinh nghiệm chiến đấu hay không.

Nhưng mà ta lại không thể nào có nhiều năng lượng để không như thế.

Nếu như ta mà có nhiều năng lượng như thế thì ta đã dùng để giúp khôi phục hành tinh rồi không phải sao?

Ai, đúng như thế.

Ta đã sử dụng gần như toàn bộ năng lượng mình có để khôi phục hành tinh này.

Ta cũng có để ra một phần để phòng ngừa, chỉ một lượng năng lượng rất ít mà thôi.

Mọi thứ ta làm đều là để có thể giải phóng được Sariel dù chỉ nhanh hơn một chút mà thôi.

Đó là tất cả những gì còn lại của vị Thần tên Gyuriedistodiez.

Dĩ nhiên ta cũng không suy yếu đến mức thua kẻ như Potimas, nhưng mà ta cũng không có đủ năng lượng còn lại để đánh bại một vị Thần đồng cấp với bản thân.

Shiro có lẽ đang cho rằng mình đang trong một cuộc chiến có khả năng chiến thắng rất nhỏ.

Cô ta chắc chắn không cho rằng chính ta mới là người có khả năng chiến thắng rất nhỏ.

Mặc dù nếu cô ta mà ngạo mạn hơn một chút thì việc của ta sẽ dễ dàng hơn.

Ta sẽ công nhận ngay tại đây.

Cứ theo đà hiện tại, ta sẽ thua.

Không phải là ta không có át chủ bài còn lại.

Nhưng mà, dù đã tính đến nó thì tình huống vẫn rất không khả quan.

Tất cả những gì ta làm được là câu giờ mà từ từ tiêu hao dù chỉ là một chút năng lượng của Shiro thôi cũng được.

Vì thế, ta cũng sẽ chỉ tập trung vào việc đó.

Dù chỉ còn một lớp vỏ xác ngoài mỏng manh, nhưng với tư cách một vị Thần lớn tuổi hơn cô rất nhiều, đừng hòng ta dễ dàng bị đánh bại.

Chuyện còn lại ta giao cho ông, Dustin.

TÔI LÀ NHẬN ĐẤY, CÓ SAO KHÔNG? PHẦN 3

Okina Baba

www.dtv-ebook.com

S35: Hai Lựa Chọn

「 Cậu sẽ làm gì? Nếu như không thể ngay lập tức quyết định được cũng không sao cả. Nhưng mà, xin hãy nhớ rõ chuyện này - thời gian không đợi bất kì ai. Nói cách khác, trong lúc cậu đang còn chần chờ chưa quyết, tình huống vẫn đang tiếp tục phát triển 」

Sau khi chúng tôi được Giáo Hoàng giải thích sơ bộ tình hình, ba người chúng tôi đang ngồi đối mặt nhau trong phòng tôi được cấp cho. Nơi này là trụ sở chính của Thánh Ngôn Giáo, và theo lời tôi nghe kể lại thì đây là nơi ở được dành riêng cho Anh Hùng sử dụng. Thực tế, cả thế giới không ai công nhận rằng tôi chính là Anh Hùng, hơn nữa cũng là lần đầu tôi đến đây nên tôi chưa từng sử dụng nó, nhưng hiện tại tôi rất cảm kích vì được phép sử dụng. Katia và Sue cũng được cung cấp phòng riêng cho bản thân, nhưng hiện tại chúng tôi đang tập trung lại ở đây để bàn bạc mọi chuyện. Chỉ là, dù chúng tôi lẽ ra phải đang bàn bạc, không ai mở miệng nói gì cả. Chỉ có sự im lặng nặng nề bao phủ căn phòng.

Cũng không đáng ngạc nhiên cho lắm. Katia và Sue vừa rồi cũng đã được nói cho biết chi tiết về Cấm Kị rồi. Bất kì ai biết về chuyện đó cũng sẽ không phấn chấn tinh thần nổi. Hơn nữa, nội dung cuộc nói chuyện với Giáo Hoàng về những gì xảy ra sắp tới lại còn khiến bầu không khí nặng nề hơn.

Giáo Hoàng đã quyết định sẽ chiến đấu. Không. Cuộc chiến đã bắt đầu rồi. Một cuộc chiến chống lại Thần, để tiêu diệt Thần. Để cứu lấy Nhân loại,

ông ấy sẽ giết chết Thần. Để duy trì được thế giới này, Giáo Hoàng đã quyết định như thế, đã bắt đầu thực hiện kế hoạch của mình

Nếu như những gì chúng tôi nghe Giáo Hoàng nói là đúng, vậy thế giới này chỉ còn hai lựa chọn. Một là những gì Wakaba-san đang cố làm - phá hủy Hệ Thống. Bằng biện pháp này, Nữ Thần suốt thời gian qua đã luôn nâng đỡ thế giới sẽ không phải chết, sẽ có thể khôi phục lại thế giới này được. Nhưng mà, đổi lại việc đó, vì tác dụng phụ của việc mọi người bị cưỡng ép xóa bỏ Skill khỏi linh hồn mình, rất có thể sẽ có một nửa số người trên thế giới này sẽ tử vong. Không chỉ là chết đi, mà linh hồn của họ cũng sẽ bị nghiền nát. Nếu như linh hồn của họ bị nghiền nát thì họ sẽ không thể nào luân hồi được nữa. Nói cách khác, là cái chết thực sự

Biện pháp còn lại là kế hoạch của Giáo Hoàng và một người được gọi là Hắc Long, rất có thể chính là Gyurie mà tôi đã thấy trong giấc mơ kia. Chỉ là, thay vì gọi nó là kế hoạch, nó đúng hơn là tiếp tục thực hiện những gì đã được làm suốt thời gian qua. Nói cách khác, ngăn cản kế hoạch của nhóm Wakaba-san, cho phép Hệ Thống tiếp tục hoạt động như trước giờ, dựa vào nó để thế giới khôi phục nguyên vẹn. Nhưng mà, trong trường hợp đó thì Nữ Thần đang là trụ cột của Hệ Thống sẽ không có hi vọng được cứu rỗi, vượt quá giới hạn của mình. Sau đó, sau khi Nữ Thần ra đi, cùng một chuyện đó sẽ xảy ra với Hắc long, người sẽ thay thế bà ấy làm lõi của Hệ Thống.

Dựa theo lời Giáo Hoàng, tính toán thời gian cần thiết để Nữ Thần hoàn toàn kiệt sức, kèm theo thời gian Hắc Long hi sinh bản thân để chống đỡ Hệ Thống, sẽ vừa đủ để khôi phục lại hành tinh này. Bất kì thiếu hụt nào sẽ được bổ sung từ việc thu thập nguồn năng lượng được tạo ra trong trận chiến giữa Wakaba-san và Hắc Long. Tôi rất nghi ngờ không biết chuyện đó có thực hiện được không, nhưng tôi nghe rằng tiểu thế giới mà Hắc Long chế tạo ra có khả năng làm chuyện đó. Ngoài ra, nếu như chuyện đó cũng chưa đủ, thì sau khi trận chiến này kết thúc, sẽ tiếp tục có một trận chiến tranh nữa để thu thập đủ năng lượng. Là trận chiến tranh giữa Thánh Ngôn Giáo và Nữ Thần Giáo. Hơn nữa, còn có một kịch bản mà Thánh Ngôn Giáo

sẽ bị mọi người trên thế giới tập hợp và phá hủy vì đã lừa họ suốt thời gian qua. Nói cách khác, cả Giáo Hoàng và Hắc Long đều đánh đổi sự hủy diệt của bản thân để cứu rỗi thế giới này.

Một phe sẽ hi sinh nửa số Nhân loại để cứu Nữ Thần và thế giới. Phe còn lại sẽ hi sinh bản thân và Nữ Thần để cứu rỗi Nhân loại và thế giới. Không có bất kì phe nào là có lý cả. Dù là biện pháp nào, thiệt hại cũng sẽ quá lớn.

.

[Bằng cách nào đó. Không thể có cách nào khác sao? Không lẽ không có cách nào để không ai hi sinh sao?]

.

Không biết từ lúc nào, tôi bất giác đã lên tiếng. Có hai người sẽ sắp ngã xuống vực, nhưng mà chỉ cứu được một người, vậy bạn sẽ cứu ai? Việc này giống như tình huống đó vậy. Thế nhưng trong trường hợp này, không hề có lựa chọn nào là "tốt" cả.

.

[Không có cách nào, có lẽ thế. Nếu như có một lựa chọn tiện lợi như thế, dù là Wakaba-san hay là Giáo Hoàng, họ chắc chắn đã chọn nó rồi]

.

Katia nói ra điều hiển nhiên. Tôi biết. Trong đầu, tôi đã biết rằng lựa chọn tiện lợi như thế không thể tồn tại. Dù tôi biết, nhưng tôi cũng không thể không hi vọng như thế được.

.

「 Dù là chuyện bất khả thi đến mức nào, onii-sama sẽ làm được hết! 」

.

Sue nói như thế. Điều đáng sợ nhất là Sue có vẻ như không phải đang đùa. Rốt cuộc em ấy nhìn tôi ra sao vậy?

.

「 Sue, cô nên cân nhắc thời gian và địa điểm mà đùa chứ 」

「 Đùa gì cơ? 」

.

Katia hơi vuốt trán mà rầy Sue, nhưng Sue chỉ nhìn cô ấy lại một cách mơ màng không hiểu. Vậy là không phải đùa.

.

「 Nói chung là. Việc này là một việc quá quan trọng, nên anh không thể nào quyết định ngay lập tức được. Hơn nữa Hyrinth-san và mọi người đều còn ở làng Elf, nên chúng ta hãy tạm khoan dừng nói chuyện này 」

.

Tôi vẫn chưa chuẩn bị đủ để có thể làm ra lựa chọn. Nếu được thì tôi muốn trở về làng Elf và tập hợp lại với Hyrinth và mọi người. Nếu như tôi có đủ thời gian

Ngay lúc đó, chợt mặt đất rung động mạnh.

.

「 Động đất? 」

.

Tôi cảm giác một cơn chấn động mãnh liệt. Mặc dù tôi không té ngã vì tôi vốn đang ngồi xuống, nhưng cơn chấn động vẫn đủ để làm đồ đạc trong phòng đổ ngã xuống. Đây là lần đầu tiên tôi cảm giác được động đất ở thế giới này. Nhưng rồi tôi liền nhận ra rằng nó không phải là động đất thực sự. Bởi vì cơn chấn động chỉ đến đúng một lần. Thay vì những cơn chấn động liên tục như động đất, đây là loại chấn động đến từ một vụ nổ lớn nào đó gần đây.

Không, không phải là "loại chấn động" nữa. Ở gần đây thực sự vừa có một vụ nổ lớn! Bằng chứng là tôi ngay lập tức nhận ra mùi cái gì đó cháy khét dựa trên khứu giác nhạy bén của mình.

.

[Có chuyện gì đó đang xảy ra! Để anh đi kiểm tra! Hai em hãy chờ ở đây!]

[Không, chúng em sẽ đi cùng anh. Ngay lúc này chúng ta mà tách nhau ra mới là nguy hiểm hơn. Đi chung đi]

.

Đáp lại đề nghị của tôi, Katia ngay lập tức gợi ý cách làm khác. Nhưng mà, vì chúng tôi không biết chuyện gì đã xảy ra, có lẽ đi cùng nhau thực sự mới là an toàn nhất.

.

[Được rồi, vậy đi thôi!]

.

Chúng tôi rời khỏi căn phòng, chạy về phía mùi cháy. Tôi có thể nhận ra đó là nơi nào mà không cần phải suy nghĩ gì. Lí do là vì những vụ nổ lớn cứ tiếp tục vang lên.

Chuyện quái gì đang xảy ra vậy? Rốt cuộc là chuyện gì? Những câu hỏi đến liên tục không ngừng, nhưng mà canh đúng thời điểm này mà xảy ra chuyện, khả năng rất cao là nó có liên quan đến cuộc chiến giữa phe của Wakaba-san và Giáo Hoàng.

Khi đến nơi có tiếng nổ phát ra, có một người đàn ông đang ở trần đối mặt với một cô gái mặc đồ hầu gái. Sau lưng họ là Giáo Hoàng, một người phụ nữ có vẻ như đang cố bảo vệ ông ấy, cùng với một người không thể phân biệt được giới tính từ quần áo và khuôn mặt. Theo tình huống mà nói, cô gái mặc đồ hầu gái này là người tấn công, có vẻ như người đàn ông ở trần này đến là để đánh với cô ta.

.

[Anh Hùng à. Hãy rời đi, đừng để bị cuốn vào chuyện này]

.

Người đàn ông đó liền cảnh cáo chúng tôi. Có lẽ lợi dụng sơ hở lúc ông ta nói chuyện với chúng tôi, cô gái kia lao đến. Nhưng rồi, những ngọn lửa phun ra từ người đàn ông cản cô ta lại. Chúng tôi đứng tương đối xa chỗ đó, nhưng vẫn cảm giác được nhiệt độ không phải đùa. Lúc tôi tưởng rằng cô gái kia trúng trực tiếp đòn đó sẽ không dễ chịu, cô ta đã lần nữa tạo khoảng cách với ông ta lúc nào tôi không biết. Mắt tôi hoàn toàn không theo kịp

.

[Chỉ số. Trình độ. Ta hơn hẳn về mọi mặt. Dù có bằng kì tích nào mà người đánh bại được ta, nơi này vẫn còn hai Cổ Long khác nữa. Người bị chiếu bí rồi]

.

Người đàn ông nói thẳng điều đó cho cô hầu gái kia. Tôi dường như cảm giác được sự thương hại từ những lời đó.

.

[.....]

.

Cô hầu gái kia liền bắt đầu sử dụng Ma Pháp. Là Ma Pháp hệ Bóng Tối. Nhưng mà, tốc độ kích hoạt lại nhanh đến mức kinh khủng! Trước khi tôi kịp chớp mắt thì không ít những đòn tấn công Ma Pháp đã xuất hiện, bắn về phía người đàn ông.

.

[Thật nhàm chán]

.

Chúng đã bị người không rõ giới tính đang đứng cạnh Giáo Hoàng đánh bật đi. Giống như đánh chết vài con muỗi đáng ghét, những đòn tấn công Ma Pháp kia đã bị xóa bỏ dễ dàng như thế. Không phải là Ma Pháp của cô hầu gái kia yếu. Ngược lại mà nói, chúng đều thực sự rất mạnh mẽ. Một phát duy nhất không bị người không rõ giới tính kia xóa bỏ tiếp tục bay đi, làm tòa nhà bị hư hại nặng nề.

.

[Chết tiệt. Nó sắp sụp đổ]

.

Chỉ một phát. Đúng một phát Ma Pháp duy nhất đã làm tòa nhà bắt đầu sập. Thiệt hại bị tích tụ quá nhiều từ vô số những vụ nổ trước đó, không thể chịu đựng nổi cuộc chiến, tòa nhà đã đạt đến giới hạn của mình.

.

[Nier! Mang Dustin rời đi!]

[Mặc dù ta thấp hạng hơn trên hành tinh này, nhưng mà ta cũng không đáng bị dùng làm bảo tiêu như thế chứ]

.

Than phiền một chút, cô gái kia vác Giáo Hoàng lên vai rồi rời đi.

.

[Đội Anh Hùng, các người cũng nên rời đi thôi]

[Chúng ta sẽ xử lí nó]

.

Người không rõ giới tính và người đàn ông to lớn vừa nói vừa nhìn về phía chúng tôi. Hai người này là, đồng minh chăng? Vì họ bảo vệ Giáo Hoàng, tôi đoán là họ cũng thuộc phe Giáo Hoàng. Vậy thì, cô hầu gái có vẻ thù địch kia là thuộc phe Wakaba-san chăng?

.

『 Người là Ael đúng không? Hai đấu một. Mặc dù như thế là trái với nguyên tắc của ta, nhưng mà nếu như không thể loại bỏ người bây giờ có khả năng người sẽ trở thành chướng ngại sau này. Đừng nghĩ xấu về ta]

.

Người đàn ông to lớn bước về phía cô hầu gái kia. Nhưng mà, trước khi ông ta kịp đặt chân xuống đất, cô hầu gái đã quay đầu, bỏ chạy.

.

[Đừng hòng trốn thoát!]

.

Người đàn ông to lớn ngay lập tức lao theo cùng với người vô tính kia. Bây giờ tôi, chúng tôi, nên làm gì?

.

[Shun! Tòa nhà sắp sụp đổ rồi! Nhanh chóng rời khỏi đây thôi!]

[À, ừ]

.

Katia kéo ống tay áo cho tôi bừng tỉnh lại. Chúng tôi không làm gì được ở đây nữa. Hơn nữa, nếu bây giờ chúng tôi không rời đi thì sẽ bị chôn sống.

.

[Chạy!]

.

Chúng tôi chạy nhanh hết sức rời khỏi tòa nhà đang sụp đổ đó

.

[Ta mừng khi thấy các cậu an toàn]

.

Khi ra ngoài, chúng tôi thấy Giáo Hoàng người trước đó đã rời đi. Mặc dù ông ta vừa bị tấn công như thế, trên mặt ông ta vẫn là nụ cười hiền lành đó. Nhìn vẻ mặt ông ấy như thế lại càng thấy được lòng Giáo Hoàng sâu đến mức nào. Trong cuộc chiến vừa rồi, tôi không thể làm được gì ngoài đứng nhìn mơ màng.

.

[Cuộc chiến đã bắt đầu rồi. Mặc dù nó tiến triển nhanh hơn ta tưởng tượng nhiều]

.

Giáo Hoàng nhìn tòa nhà đang sụp đổ mà lăm bắm như thế. Tôi cứ tưởng mình sẽ còn nhiều thời gian để suy nghĩ hơn. Nhưng mà, có vẻ như không phải vậy. Ngay lúc này, thế giới đã bắt đầu vận chuyển rồi.

Hơn nữa, tôi cũng vừa biết được một sự thật cực kì đau lòng. Tôi... rất yếu. Chúng tôi trong trận chiến vừa rồi chỉ có thể nhìn mà không làm được gì khác. Nếu như tôi có cố can thiệp vào, với chút sức mạnh của mình tôi cũng không thay đổi được gì. Cuộc chiến căng thẳng đến mức chỉ dư chấn cũng đủ để tiêu hủy cả tòa nhà. Bằng sức của bản thân, tôi không thể nào làm được gì chống lại dù là cô hầu gái kia hay người đàn ông cao lớn kia cả.

Tôi biết rất rõ - mình rất yếu đuối. Tôi không có sức mạnh gì để thay đổi thế giới được. "Bằng cách nào đó, ở đâu đó, không lẽ không có đường con", những lời đó. Dù là những người cực kì mạnh mẽ này, họ vẫn bị buộc phải làm ra lựa chọn để hi sinh một bên. Tôi thật là kiêu ngạo làm sao khi mà tin tưởng mình một kẻ yếu đuối hơn rất nhiều như tội lại có thể lựa chọn gì khác được.

Chỉ có hai lựa chọn. Hai. Không hề có bất kì lựa chọn nào khác nữa

Đó chính là sự thật đau lòng trước mặt tôi.

Lời tác giả:

Hầu gái: lần đầu xuất hiện trong "Cuộc họp không chính thức thứ hai ②". Rồi Taratect, Ael.

Người đàn ông ở trần: lần đầu xuất hiện

Người vô tính: lần đầu xuất hiện

Người phụ nữ bảo vệ Giáo Hoàng: lần đầu xuất hiện trong bản WN

Table of Contents

Tôi Là Nhên Đây, Có Sao Không? Phần 1

Mục lục

Chap 1 - Lời Mở Đầu

Chap 2 - Coi Bô Tôi Là Quái Vật

Chap 3 - Đã Có Lúc Tôi Nghĩ "Giám Định" Là Một Kỹ Năng Bá Đạo

Chương 4: Lần Đầu Tiên Khám Phá Một Mê Cung

Chương 5: Chương Mới, Ngôi Nhà Mới

Chương 6: Sau Khi Ăn Xong Thì Không Hối Hận

Chương 7: Kì Nghỉ 24 Tiếng Quanh Năm

Chương 8: Một Con Nhên Không Thông Minh Thì Chỉ Là Một Con Nhên Bình Thường.

Chương 9: Kiểm Tra Skill

Chương 10: Lên Cấp!

S1: Ngày Mà Cuộc Sống Bình Thường Kết Thúc.

Chương 11: I~To Maki Maki I~To Maki Maki♪

Chương 12: Một Cuộc Hội Ngộ Cảm Động

Chương 13: Tôi Nhận Được Một Danh Hiệu Đáng Khinh

Chương 14: Chương Tổng Quan Về Quá Trình Tái Cấu Trúc

Chương 15: Lúc Mà Thiên Đường Của Tôi Đã Biến Mất

Chương 16: Rời Tổ

Chương 17: Tôi Đã Chơi Bắn Đường Đường Chính Chính

Chương 18: Hồi Máu Hoàn Toàn Sau Khi Ngủ Ở Nhà Nghỉ Chỉ Tồn Tai Trong Game

Chương 19: Nếu Không Trúng Thì Không Thành Vấn Đề!

Chương 20: Ta Là Con Nhên, Ngay Sau Lưng Mi

S2: Tứ Hoàng Tử

Chương 21: Hp Mp Sp

Chương 22: Thí Nghiệm Tơ Nhên

[Chương 23: Tôi Xin Lỗi Vì Đã Quá Đáng. Nên Hãy Tha Lỗi Cho Tôi!](#)

[Chương 24: Yếu Ốt](#)

[Chương 25: Con Rắn Ngon Lành](#)

[Chương 26: Kế Hoạch Khử-Hikki.](#)

[Chương 27: Tôi Sẽ Tiến Hóa!](#)

[Chương 28: Ăn Ăn Ăn](#)

[Chương 29: Ngay Cả Khi Tiến Hóa Thì Chuyện Tôi Cần Phải Vẫn Là Y Như Cũ.](#)

[Chương 30: Học Skill Mới Nào!](#)

[S3 Huyền Áo](#)

[Chương 31: Tôi Học Được Skill Mới](#)

[Chương 32: Giai Đoạn Phát Triển?](#)

[Chương 33: "Giám Định"-San Nghiệm Túc](#)

[Chương 34: Giai Đoạn Phát Triển - Phần Hai](#)

[Chương 35: Vậy Nên Đừng Có Mà Quá Hồ Báo](#)

[S4 Ma Pháp](#)

[Chương 36: Tình Huống Vô Vọng](#)

[Chương 37: Đau Khổ](#)

[Chương 38: Nhên Vs Ong ①](#)

[Chương 39: Nhên Vs Ong ②](#)

[Chương 40: Nhên Vs Ong ③](#)

[S5: Đá Giám Định](#)

[Chương 41: Tôi Đã Lên Cấp Như Mong Muốn!](#)

[Chương 42: Nhên Vs Ong ④](#)

[Chương 43: Nhên Vs Rồng Đất..... Ế?](#)

[Chương 44: Thoát Khỏi Nơi Tuyệt Vọng](#)

[Chương 45: Đại Mê Cung Elro - Tầng Hạ](#)

[S6: Chi Số](#)

[Chương 46: Kẻ Mạnh Nhất Là Kẻ Sống Sót, Hay Tôi Tưởng Thế. Nhưng...](#)

[Chương 47: Độc Độc](#)

[Chương 48: Ngã Ba?](#)

[Chương 49: "Giám Định"-San, Câu Thực Sự Là Một Skill Bá Đạo Mà](#)

[Chương 50: Mahou Shoujo Magica Kumoko ☆](#)

[S7: Con Gái Công Tước](#)

[Chương 51: Biết Được Sức Chiến Đấu Của Kẻ Thù Thật Tốt Nhi?](#)

[Chương 52: Dây Nhợ Và Buồn Bã Và Cao Hứng Và](#)

[Chương 53: Tôi Đã Trở Nên Mạnh Hơn Dù Chỉ Là Một Chút](#)

[Chương 54: Kế Hoạch Giấc Ngủ Ngon Vĩ Đại](#)

[Chương 55: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M](#)

[S8: Từ Điển Bách Khoa Skill](#)

[Chương 56: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ②](#)

[Chương 57: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ③](#)

[Chương 58: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M④](#)

[Chương 59: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M ⑤](#)

[Chương 60: Cuộc Chiến Phòng Vệ Cách Mặt Đất 100M - Kết S9 Điểm Skill](#)

[Chương 61: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 2](#)

[Chương 62: Nhên Độc](#)

[Chương 63: "Giám Định"-San, Không, Là "Giám Định"-Sama!](#)

[Chương 64: "Giám Định"-Sama Đúng Là Một Người Thông Minh Mà](#)

[Chương 65: Kiêu Hãnh](#)

[S10: Nhi Hoàng Tử](#)

[Chương 66: Hết Skill Đây Đến Skill Khác](#)

[Chương 67: Một Kẻ Thù Đáng Gờm Xuất Hiện! Đó Là "Kiểm Định"!](#)

[Chương 68: Rời Khỏi Tầng Hạ](#)

[Chap 69: Đại Mê Cung Elro- Tầng Trung](#)

[Chương 70: Thời Điểm Cày Cuốc](#)

[Y1: Anh Hùng Và Đức Vua](#)

[Chương 71: Cày Cắp](#)

[Chương 72: Kết Quả Cày Cấp](#)

[Chương 73: Death Flag Bất Ngờ](#)

[Chương 74: Bắt Đầu Chinh Phục Tầng Trung](#)

[Chương 75: Tự Mình Làm Thì Cũng Bỏ Qua Được, Người Khác Làm Thì Lại Bực Mình?](#)

[S11: Cô Gái Elf](#)

[Chương 76: Hãy Trở Nên Nóng Hơn Nào!](#)

[Chương 77: Số 7 Xui Xẻo](#)

[Chương 78: ...Là Một Skill Cực Kỳ Tốt](#)

[Chương 79: Một Con Nhện Mà Có Toàn Danh Hiệu Ngụy Hiểm Là Sao?](#)

[Chương 80: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa ①](#)

[S12: Học Viên](#)

[Chương 81: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa ②](#)

[Chương 82: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa ③](#)

[Chương 83: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa ④](#)

[Chap 84: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa ⑤](#)

[Chương 85: Nhện Vs Thằn Lăn Lửa \(Kết\)](#)

[S13: Thánh Nữ Và Kiếm Vương](#)

[Chương 86: Nhảy Múa Mừng Chiến Thắng](#)

[Chương 87: Tôi Sẽ Tiến Hóa! Phần 3](#)

[Chương 88: Zoa Ere](#)

[Chương 89: Những Thay Đổi Sau Khi Tiến Hóa](#)

[Chương 90: Điềm Tĩnh](#)

[K1: Con Gái Công Tước](#)

[Chương 91: "Kiếm Đình"-San, Cậu Đã Là Một Đối Thủ Đáng Gờm](#)

[Chương 92: Lần Nữa Tôi Lại Cắt Đứt Một Thứ Vô Dụng.](#)

[Chương 93: Cái Thứ Kéo Dài Xuyên Qua Một Tầng](#)

[Chương 94: Núi Cao Còn Có Núi Cao Hơn, Vậy Hãy Nhắm Mục Tiêu Lên Núi Cao Hơn](#)

[Chương 95: Chúng Loai Cao Cấp](#)

S14: Cuộc Sống Học Viên

Chương 96: Tôi Suy Nghĩ, Nên Tôi Tồn Tại.Tôi Hoat Đông, Nên Tôi Tồn Tại.

Chương 97: Tám Mắt

Chương 98: Nhìn Mắt Tôi Nè!

Chương 99: Vì Tên Kia Là Một Kẻ Ngốc, Nên Tôi Phải Tự Cố Gắng Vì Bản Thân Mình

Chương 100: Ồ? Tình Trạng Của "Giám Định"-Sama...?

S15: Cấp Độ Chủ

Chương 101: Tri Thức

Chương 102: "Tri Thức"-Sama Thật Là Tuyệt Vời

Chương 103: Magica Kumoko☆Lại Xuất Hiện

Chương 104: Chiến Binh Đa Dung Hê Nhân Được Trang Bị Ma Pháp

Chương 105: Một Hikki Có Nghĩ Tới Việc Đi Ra Ngoài Bao Giờ?

S16: Sự Hỗn Loạn Trong Bóng Tối Yên Bình

Chương 106: Con Lươn Lăn Nửa Xuất Hiện

Chương 107: Chủ Nhân Của Biển Lửa ①

Chương 108: Chủ Nhân Của Biển Lửa ②

Chương 109: Kẻ Mang Đến Sợ Hãi

Chương 110: Những Gì Đạt Được Sau Khi Giết Con Á Long Lửa

B1: Cận Thần Của Ma Vương Thở Dài Trong Cuộc Hóp

Y2: Và Cuộc Chiến Tranh Bắt Đầu

Đại Chiến Người-Quỷ ①

Đại Chiến Người-Quỷ ②

Đại Chiến Người-Quỷ ③

Đại Chiến Người-Quỷ ④

Đại Chiến Người-Quỷ ⑤

S17: Giọng Nói Thông Báo Sự Sup Đố

Bí Mật Đại Chiến Người-Quỷ

Chương 111: Món Ăn Ngon

Chương 112: Quái Vật Biến Thành Kim Loại

[Chương 113: Nhên Vs Rồng Lửa ①](#)
[Chương 114: Nhên Vs Rồng Lửa ②](#)
[Chương 115: Nhên Vs Rồng Lửa ③](#)
[S18: Anh Hùng Mới](#)
[Chương 116: Nhên Vs Rồng Lửa ④](#)
[Chương 117: Thơ Săn Rồng](#)
[Chương 118: Ý Nghĩa Của Việc Giết Một Con Rồng](#)
[Chương 119: Bắn Laze Từ Mắt! Có Điều Tôi Không Làm Đâu](#)
[Chương 120: Admin](#)
[S19: Julius](#)
[Chương 121: Cứ Quên Chuyện Đó Đi Cho Nhanh](#)
[Chương 122: Bay Bay Bay](#)
[Chương 123: Tôi Có Được Sức Mạnh Rồng! Uhahaha!](#)
[Chương 124: Tăng Thưởng, Tôi Đã Trở Về!](#)
[Chương 125: Chiên Ngập Dầu!](#)
[S20: Sup Đố](#)
[Chương 126: Rượt Bắt Thật Sự, Người "Bị" Chính Là Con Nhên](#)
[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ①](#)
[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ②](#)
[Đội Điều Tra Sự Bất Thường Ở Đại Mê Cung Elro ③](#)
[Chương 127: Hãy Cho Tôi Thấy Khả Năng Của Một Con Người](#)
[Chương 128: Không Nên Nhân Từ Với Kẻ Khác](#)
[Chương 129: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 4](#)
[Chap 130: Cấm Ki](#)
[K2: Sự Ngoan Cổ Cuối Cùng Của Một Người Đàn Ông](#)
[B2: Maou-Sama Cảm Thấy Kinh Hãi](#)
[Chương 131: Tôi Thua Rồi](#)
[Chương 132: Những Gì Được Chuẩn Bị Để Giết Rồng Đất](#)
[Kaguna](#)
[Chap 133: Số 1 Thì Trâu, Số 2 Thì Nhanh](#)
[Chương 134: Kẻ Thù Tự Nhiên Của Loài Nhên](#)
[Chương 135: Nhên Vs Nhên ①](#)

[S21: Sự Thất Của Thế Giới](#)

[Chương 136: Nhên Vs Nhên ②](#)

[Chương 137: Nhên Vs Nhên ③](#)

[Chương 138: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ①](#)

[Chương 139: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ②](#)

[Chương 140: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ③](#)

[Chương 141: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ④](#)

[Chương 142: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ⑤](#)

[Chương 143: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ⑥](#)

[Chương 144: Nhên Vs Rồng Đất Alaba ⑦](#)

[Chap 145: Mặt Đất Lún Xuống](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ①](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ②](#)

[Cuộc Chiến Ở Thủ Đô Hoàng Gia ③](#)

[Chương 146: Tôi Thấy Muốn Bệnh](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ①](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ②](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ③](#)

[Ác Mộng Của Đại Mê Cung ④](#)

[Chương 147: Vây Ra, Đây Là Những Gì Con Người Có Thể Làm](#)

[Chương 148: Tôi Sắp Tiến Hóa! Phần 5](#)

[Chương 149: Xin Chào, Chị Là Ác Thần Đây](#)

[Chương 150: Các Người Chỉ Là Anh Hùng Và Ma Vương Mà](#)

[Thôi, Đừng Có Mà Hổ Báo!](#)

[S22: Đến Làng Elf](#)

[Chương 151: Ra Ngoài](#)

[Chương 152: Con Nhên Một Mình Đi Chu Du Khắp Nơi](#)

[Chương 153: Trò Chuyện Cùng Kuro](#)

[Chương 154: Đồ Ăn Rừng](#)

[Chương 155: Lí Do Đi Leo Núi Vì Ở Đó Có Thức Ăn Ngon](#)

[S23: Đi Vào Đại Mê Cung Elro](#)

[Tôi Là Nhên Đây, Có Sao Không? Phần 2](#)

[Mục lục](#)

[Chương 156: Là Biển Đó!](#)

[Chương 157: Câu Cá Biển](#)

[Chương 158: Tôi Cứ Tưởng Đó Là Một Làng Chài, Hóa Ra Nó Là Một Làng Nông](#)

[Chương 159: Trộm Vật > Ăn Cướp](#)

[Chương 160: Công Chúa Ma Cà Rồng](#)

[S24: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ①](#)

[Chap 161: Thi Trấn](#)

[Chương 162: Thừa Ông Hoắc Bà, Tôi Vừa Chuyển Nhà](#)

[Chương 163: Tôn Sùng Tôi Đi, Ca Ngợi Tôi Đi](#)

[Chương 164: Đấng Cứu Thế Kén Chon](#)

[Chương 165: Là Một Lời Nguyên Đó](#)

[S25: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ②](#)

[Chương 166: Cẩn Nuốt Me](#)

[Chương 167: Con Nhên Nổi Loan](#)

[Chương 168: Viết Hết Những Gì Tôi Cần Nhớ Vào Một Quyển Sách Rồi Ăn Nó](#)

[Chương 169: Hết Đồ Tế Rồi](#)

[Chương 170: Ma Vương Ariel](#)

[S26: Chinh Phục Đại Mê Cung Elro ③](#)

[Thánh Ngữ Giáo Và Nữ Thần Giáo](#)

[Chương 171: Các Người Thực Sự Nghĩ Tôi Không Trốn Thoát Ma Vương Nổi À?](#)

[Chương 172 Tôi Để Mấy Đứa Nhóc Hầu Ha Mình](#)

[Chương 173: Ăn Bám](#)

[Chương 174: Đăng Kí Làm Đê Tử](#)

[Đi Ba Ngàn Dăm Tìm Sư Phụ](#)

[Pháp Sư, Đê Tử](#)

[Chương 175: Hồi Sinh!](#)

[S27: Tàn Dư Của Ác Mộng](#)

[Chương 176: Phân Thân Nói Chuyên](#)

[Chương 177: Bên Trong Ma Vương](#)
[Chương 178: Ma Vương Vs Rừng Đất](#)
[Chương 179: Ma Vương Tham Ăn Chủ](#)
[Chương 180: Phân Thân Hành Động](#)
[S28: Thoát Khỏi Đại Mê Cung Elro](#)
[Chương 181: Mọi Chuyên Trở Nên Tồi Tê](#)
[Chương 182: Kiểm Tra Chiến Trường](#)
[Chương 183: Nhân Loại Rác Rưởi](#)
[Chương 184: Bây Giờ, Là Lúc Để Cầu Chúa Đó](#)
[Chương 185: Anh Hùng Nhỏ Bé](#)
[S29: Cổng Hiên](#)
[Chương 186: Arachne](#)
[Chương 187: Khả Năng Giao Tiếp](#)
[Chương 188: Đói Quá](#)
[Chương 189: Kiểm Tra Khả Năng Cơ Thể](#)
[Chương 190: Món Ăn Ngon](#)
[Làng Elf ①](#)
[Làng Elf ②](#)
[Làng Elf ③](#)
[Bởi Vì Tôi Là Một Giáo Viên](#)
[Chương 191: Tsuchigumo](#)
[Chương 192: Câu Cá Biển Phần 2](#)
[Chương 193: Admin Than Thở](#)
[Chương 194: Ma Vương Nói Chuyện](#)
[Chương 195: Những Gì Đã Thay Đổi](#)
[Trước Cuộc Đại Chiến](#)
[Chương 196: Không Phải Là Con Nhện, Mà Là Con Kiến](#)
[Chương 197: Có Kho Báu Được Chôn Dưới Lòng Đất?](#)
[Chương 198: Di Tích Dưới Lòng Đất](#)
[Chương 199: Quân Đoàn Robot](#)
[Chương 200: Chiến Lợi Phẩm](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①](#)

[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪](#)
[Chap 201: Ma Vương Và Con Chúa](#)
[Chap 202: Thần](#)
[Chap 203: Khu Vực Không Người](#)
[Chap 204: Dễ Dàng](#)
[Chap 205: Ma Vương Được Thần Hỗ Trợ](#)
[Oni 1: Sasajima Kyouya](#)
[Giới Thiệu Nhân Vật](#)
[Chương 206: Trắng Và Đen](#)
[Chap 207: Bắt Đầu](#)
[Huyết 1: Negishi Akiko](#)
[Huyết 2: Làm Lại](#)
[Huyết 3: Cuộc Gặp Gỡ Với Con Nhện](#)
[Oni 2: Yêu Tinh Lùn](#)
[Huyết 4: Đếm Ngược Tới Sự Tuyệt Vong](#)
[Huyết 5: Chiến Thuật Để Sống Sót](#)
[Huyết 6: Sự Thay Đổi Bất Ngờ](#)
[Huyết 7: Chiến Tranh](#)
[Huyết 8: Lựa Chọn](#)
[Oni 3: Chế Tạo Vũ Khí](#)
[Huyết 9: Người Hầu](#)
[Huyết 10: Người Phụ Nữ Kì La Và Người Phụ Nữ Nguy Hiểm](#)

[Chap 208: Tiêu Chuẩn Của Thế Giới Giả Tưởng Và Lần Gặp Gỡ Đầu Tiên](#)

[Chương 209: Công Việc An Ủi Người Hầu Vampire](#)

[Chương 210: Công Việc An Ủi Chủ Nhân Vampire](#)

[Oni 4: Đặt Tên](#)

[Huyết 11: Tôi Nên Làm Gì Khi Ban Cùng Lớp Tôi Luân Hồi Thành Quái Vật?](#)

[Huyết 12: Thánh Ngôn Giáo Và Tộc Elf](#)

[Huyết 13: Ghen Tị](#)

[Huyết 14: Lời Nói Dối Và Sự Thật](#)

[Huyết 15: Chính Thức Tuyên Bố Cảnh Cáo Việc Lạm Dụng Bé Gái](#)

[Oni 5: Những Người Bị Chà Đạp](#)

[Huyết 16: Trên Đường Đi](#)

[Huyết 17: Ma Vương Có Tiền](#)

[Huyết 18: Hiệu Ứng Bất Thường 「Bơm Rượu」](#)

[Chương 211: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire](#)

[Chương 212: Maou-Sama Nấu Ăn 3 Tiếng](#)

[Oni 6: Nô Lê](#)

[Huyết 19: Trong Ngoài Đều Nguy Hiểm](#)

[Phần Không Tên 109](#)

[Huyết 21: Ba Năm](#)

[Báo Cáo Thường Xuyên Giữa Ma Vương Và Admin](#)

[Giáo Hoàng Và Admin](#)

[Oni 7: Chế Tạo Vũ Khí Thần Kì](#)

[Huyết 22: Quý...](#)

[Huyết 23: Nghe Đâu Nếu Tôi Được Luân Hồi Thì Tôi Phải Đi Học Ở Học Viện Ma Pháp](#)

[Huyết 24: Nhập Học](#)

[Huyết 25: Hình Như Tôi Vừa Làm Xong Event Phá Hủy Hôn Ước Của Người Khác](#)

[Huyết 26: Dòng Máu Oni\(Yêu Quái\)](#)

[Oni 8: Thịnh Nô](#)

[Chiếc Đèn Kéo Quân Của Người Triều Hồi Sư](#)

[Lời Đồn Của Các Thám Hiểm Giả](#)

[Thám Hiểm Giả Vs Chưởng Tinh](#)

[Hiệp Sĩ Đế Quốc Vs Chưởng Tinh](#)

[Già Gân X2 Vs Chưởng Tinh](#)

[Oni 9: Tĩnh Lăng](#)

[Kiểm Vương Và Người Pháp Sư](#)

[Giáo Hoàng Và Ninja](#)

[Đất Nước Ở Nơi Giao Thoa](#)

[Kiểm Vương Đời Trước](#)

[Kiểm Thần Vs Chưởng Tinh](#)

[Oni 10: Tích Mich](#)

[Oni Vs Oni ①](#)

[Oni Vs Oni ②](#)

[Oni Vs Oni ③](#)

[Oni Vs Oni ④](#)

[Oni Vs Oni ⑤](#)

[Oni Vs Oni ⑥](#)

[Chap 213: Kế Hoạch Huấn Luyện Vampire - Tiếp Tục](#)

[Chap 214: Những Gì Tôi Có Thể Làm Hiện Tại](#)

[Chap 215: Làm Như Tôi Sẽ Sống Ở Thế Giới Đây! Tôi Về Nhà Đây!](#)

[Chap 216: Tam Thời Trở Về](#)

[Chap 217: Wakaba Hiroyuki](#)

[Chap 218: Một Hầu Gái Xuất Hiện](#)

[Chap 219: Kết Quả \(Phân Thân\)Rèn Luyện](#)

[Chap 220: Bên Kia Vùng Núi Tuyết](#)

[Oshiete, D-Sensei! Bài 1](#)

[Chap 221: Nhật Ký Quan Sát Bé Vampire](#)

[Chap 222: Nước Cà Chua Tốt Cho Sức Khỏe Mỗi Ngày](#)

[Chap 223: Chuyển Đi Kết Thúc](#)

[Chap 224: Đại Công Tước](#)

[Chap 225: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động](#)

[Chap 226: Hành Động Bí Mật, Bí Mật Hành Động, Hành Động Bí Mật](#)

[Chap 227: Muốn Ăn Thì Lăn Vào Bếp](#)

[Ss Giáng Sinh](#)

[Chap 228 Taiiiiiii Saooooo!?](#)

[Chap 229: Kẻ Chủ Mưu](#)

[Chap 230: Tôi Đã Quá Ngây Thơ Rồi](#)

[Chap 231: Chiến Thuật Thống Trị Bằng Sự Sợ Hãi](#)

[Chap 232: Con Chồn Và Con Nhện Cố Gắng Lừa Lăn Nhau](#)

[Chap 233: Những Bé Mật Vàng Đen Tối](#)

[Chap 234: Oni Của Sự Ghen Tị Và Oni Của Sự Thịnh Nô](#)

[Chap 235: G-Giúp Với!](#)

[Chap 236: Con Rồng, Cái Hồ Và Một Kiểu Thơ Săn Quái Vật Gì Đó...](#)

[Chap 237: Quá Nhiều Event Khiến Việc Xử Lí Flag Quá Mệt Mỏi](#)

[Chap 238: Học Viên X2](#)

[Chap 239: Cuộc Sống Học Viên Nhiều Trắc Trở](#)

[Chap 240: Danh Hiệu Anh Hùng](#)

[Một Ngày Tồi Tê Của Vi Thống Lĩnh](#)

[Chap 241: Tên Hề Trên Sân Khấu](#)

[Chap 242: Sự Cống Hiến Của Kẻ Ngụ Muôi](#)

[Chap 243: Mấy Cái Tên Đầu Óc Không Bình Thường Này Thật Là...](#)

[Chap 244: Cô Bé Yandere Imouto Này Lâm Tình Quá Rồi](#)

[Chap 245: Hãy Bắt Đầu Bằng "Seiza" Nào](#)

[Ss: Mì Soba Giao Thừa](#)

[Chap 246: Tôi Không Thể Ngừng Cười Được](#)

[Chap 247: Cô Gái Trẻ Phản Diện Rơi Nước Mắt](#)

[Chap 248: Bản Chất Của Một Vampire](#)

[Chap 249: Tới Nào Oni Oir, Oni À](#)

[Chap 250: Rượt Bắt Cùng Oni](#)

[Chap 251: Đáng Sợ Hơn Cả Oni](#)

[Chap 252: Lời Nguyền Của Sư Bao Dung](#)

[Chap 253: Tối Lúc Trùng Phat \(Thập Đố\)](#)

[Chap 254: Con Oni, Con Nhên](#)

[Chap 255: Giới Hạn Của Tôi Là Ba Câu Một Lần!](#)

[Chap 256: Tôi Lờm Một Người Đàn Ông Về Nhà, Cho Anh Ta Ở Lại Đi Clgt!?](#)

[Huyết 27: Quỷ Máu](#)

[Oni 11: Tình Trạng Hiên Tại](#)

[Huyết 28: Tái Ngộ](#)

[Oni 12: Khó Xử](#)

[Huyết 29: Chứng Hứng](#)

[Oni 13: Kháng](#)

[Huyết 30: Khó Chiu](#)

[Chap 257: Chữ Viết Thật Tuyệt Vời](#)

[Những Dòng Suy Nghĩ Của Giáo Hoàng](#)

[Sự Đau Khổ Của Giáo Hoàng](#)

[Chap 258: Hồi Sinh Công Chúa Vampire](#)

[Chap 259: Maou-Sama Đáng Sợ](#)

[Oni 14: Lựa Chọn](#)

[Huyết 31: Xấu Tính](#)

[Chap 260: Ai Là Người Tao Nên Sư Hỗn Loan Này Vây!?](#)

[Tôi Là Nhên Đây, Có Sao Không? Phần 3](#)

[Mục lục](#)

[Oni 15: Á Nhên](#)

[Huyết 32: Ăn Va](#)

[Cuộc Hạp Không Chính Thức ①](#)

[Cuộc Hạp Không Chính Thức ②](#)

[Cuộc Hạp Không Chính Thức ③](#)

[Cuộc Hạp Không Chính Thức ④](#)

[Cuộc Hạp Không Chính Thức ⑤](#)

[Cuộc Hop Không Chính Thức ⑥](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức ⑦](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức ⑧](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức ⑨](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức - Ẩn](#)
[Oni 16: Chính Nghĩa?](#)
[Huyết 33: Kiếp Nay Và Kiếp Trước](#)
[Oni 17: Kẻ Yếu Là Miếng Thịt, Kẻ Mạnh Là Người Ăn](#)
[Chap 261: Rượu Là Phương Thuốc Tốt Nhất](#)
[Chap 262: Muốn Qua Khỏi Chỗ Này Thì Hãy Đánh Bai Ta Trước Đây!](#)
[Chap 263: Tôi Không Chiu Nỗi Caffeine](#)
[Chap 264: Bản Thể Có Công Việc](#)
[Chap 265: Ma Vương Là Neet Nhưng Không Phải Là Kẻ Ẩn Dật](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức Thứ Hai ①](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức Thứ Hai ②](#)
[Ma Vương Và Giáo Hoàng](#)
[Oni Và Ninja](#)
[Vampire, Oni Và Ninja](#)
[Chap 266: Thậm Chí Còn Không Cần Phải Ở Đây](#)
[Chap 267: Tình Trạng Hiện Tại Của Người Luân Hồi](#)
[Chap 268: Bề Mặt Bị Che Giấu](#)
[Chap 270: Chỉ Với Chút Trang Bị Này Chúng Ta Có Ổn Không Vậy?](#)
[Chap 271: Quân Đoàn Mười Đáng Gờm](#)
[Chap 272: Nhảy Múa Ở Cuộc Hop](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Tagawa Kunihiro](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Kushitani Asaka Và Aurel](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Merazofis](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Ronant](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Wrath](#)
[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Sophia](#)

[Đại Chiến Người-Quỷ: Về Blow](#)
[Chap 273: Quan Sát Cuộc Chiến Tranh](#)
[Chap 274: Giết Chết Anh Hùng](#)
[Chap 275: Đại Chiến Người-Quỷ Kết Thúc](#)
[Chap 276: Bà Oi, Đừng Cố Quá Sức Mà!](#)
[Chap 277: Tiếp Tục Hành Động Bí Mật](#)
[Chap 278: Cách Để Lừa Đẹp Một Imouto Bro-Con](#)
[Chap 279: Từng Từng Từng Từng Từng](#)
[Chap 280: Tàn Cuộc Trận Chiến Tranh](#)
[Tính Toán Sai Lầm Của Thủ Lĩnh Elf](#)
[Huyết 34: Không Hẳn Là Chiến Tranh, Mà Là Khủng Bố](#)
[Oni 18: Một Biển Xác Chết](#)
[Chap 281: Tôi Có Nên Xé Chúng Rách Không?](#)
[Chap 282: Tôi Sẽ Xé Cho Chúng Rách Ra](#)
[Ngực Nhỏ Là Biểu Tượng Của Sự Trường Tồn Theo Thời Gian!](#)
[Chap 283: Chúng Bi Xé Rách Rồi](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức Thứ Ba ①](#)
[Cuộc Hop Không Chính Thức Thứ Ba ②](#)
[Ss- Halloween](#)
[Oni\(Quái Vật\) Thịnh Nộ](#)
[Oni\(Quái Vật\) Điên Cuồng](#)
[Say Xỉn](#)
[Huyết 35: Sau Khi Mọi Chuyện Kết Thúc](#)
[Oni 19: Kết Thúc Không Có Gì Sau Đó](#)
[Ss: Valentine](#)
[Chap 284: Sự Sụp Đổ Của Một Vương Quốc](#)
[Chap 285: Nhìn Sao Cũng Thấy, Câu Ta Chính Là Nữ Chính](#)
[Chap 286: Mạnh Dan Đi Diểu Hành Trong Lãnh Thổ Của Kẻ Thù](#)
[Chap 287: Cái Ông Già Này Hơi Khó Hiểu](#)
[Chap 288: Người Hộ Vệ](#)
[Ngắm Lá Mùa Thu](#)
[Chap 289: Tas](#)

[Chap 290: Trước Cuộc Chiến Ở Làng Elf](#)
[Chap 291: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ①](#)
[Chap 292: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ②](#)
[Chap 293: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ③](#)
[Chap 294: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ④](#)
[Chap 295: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑤](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑥](#)
[Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑦](#)
[Chap 296: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑧](#)
[Chap 297: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑨](#)
[Chap 298: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑩](#)
[Chap 299: Cuộc Chiến Ở Làng Elf ⑪](#)
[Chap 300: Cuộc Chiến Kết Thúc, Và Rồi...](#)
[Chàng Trai Trẻ Thấy Một Giấc Mơ](#)
[Arc Quá Khứ ①](#)
[Arc Quá Khứ ②](#)
[Arc Quá Khứ ③](#)
[Arc Quá Khứ ④](#)
[Oshiete, D-Sensei! Bài 2](#)
[Arc Quá Khứ ⑤](#)
[Arc Quá Khứ ⑥](#)
[Arc Quá Khứ ⑦](#)
[Arc Quá Khứ ⑧](#)
[Arc Quá Khứ ⑨](#)
[Arc Quá Khứ ⑩](#)
[Arc Quá Khứ ⑪](#)
[Arc Quá Khứ ⑫](#)
[Arc Quá Khứ ⑬](#)
[Arc Quá Khứ ⑭](#)
[Arc Quá Khứ ⑮](#)
[Arc Quá Khứ ⑯](#)
[Arc Quá Khứ ⑰](#)

[Arc Quá Khứ ⑱](#)

[Arc Quá Khứ ⑲](#)

[Arc Quá Khứ ⑳](#)

[Arc Quá Khứ ㉑](#)

[Arc Quá Khứ ㉒](#)

[Arc Quá Khứ ㉓](#)

[Arc Quá Khứ ㉔](#)

[Arc Quá Khứ ㉕](#)

[Arc Quá Khứ ㉖](#)

[Hồi Tưởng Quá Khứ: Ariel](#)

[Hồi Tưởng Quá Khứ: Gyurie](#)

[Giới Thiệu Nhân Vật 2](#)

[Oshiete D-Sensei! Bài Số 3](#)

[Chương 301: Vì Nửa Năm Trời Không Xuất Hiện Nên Tôi Gặp
Ác Mộng](#)

[Chap 302: Từng Núi Xác Chết Ở Khắp Nơi](#)

[Chap 303: Bữa Sáng Với Một Vampire Dây Sớm](#)

[Chap 304: Những Người Luân Hồi](#)

[Chap 305: Cuộc Hop Giữa Những Người Luân Hồi](#)

[S30: Cấm Ki](#)

[Chap 306: Gặp Mặt](#)

[Chap 307: Phát Nổ](#)

[Chap 308: Những Gì Cô Ấy Đã Làm Được](#)

[Chap 309: Một Con Chim Bì Nhốt Trong Lồng Có Hạnh Phúc
Không?](#)

[Chap 310: Tội Ác Và Trừng Phạt, Sự Sống Và Cái Chết](#)

[S31: Sinh Mạng](#)

[Chap 311: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn \(Toilet\)](#)

[Chap 312: Giới Hạn Của Sự Kiên Nhẫn \(Buồn Chán\)](#)

[Chap 313: Cô Công Chúa Làm Mọi Chuyện Theo Ý Mình Thích](#)

[Chap 314: Quăng Bom](#)

[Chap 315: Hi Vong Trở Về Nhà](#)

[S32: Tái Sinh](#)

[Oshiete D-Sensei! Bài 4](#)

[Chap 316: Có Người Đang Nhìn Hướng Này Như Muốn Làm Đồng Đội Của Tôi](#)

[Chap 317: Ban Bè](#)

[Chap 318: Chúng Ta Không Phải Là Đồng Bạn Sao!?](#)

[Chap 319: Nếu Ý Tốt Có Thể Cứu Thế Giới Thì Chúng Ta Đã Không Phải Khổ](#)

[Chap 320: Không Phải Là Lỗi Của Người Nào Cả. Trừ Người. Po](#)

[S33: Anh Em](#)

[Chap 321: Cháy Nhà](#)

[Chap 322: Một Người Lẽ Ra Chỉ Là Nhân Vật Phụ](#)

[Chap 323: Anh Hùng Và Giáo Hoàng](#)

[Chap 324: Nếu Đã Tuyên Bố Là Sẽ Phá Đảo Thì Cấm Coi Hướng Dẫn](#)

[Chap 325: Không Phải Lỗi Của Sensei Mà!](#)

[Chap 326: Xui Xẻo Không Được Giải "Game Tê Nhất Trong Năm"](#)

[Chap 327: Ước Gì Tôi Có Skill Thuyết Phục!](#)

[Chap 328: Nói Rõ Trắng Đen](#)

[Chap 329: Cách Để Giết Thần](#)

[Chap 330: Tả Thì Nghe Nhàm Nhưng Thực Tế Quá Trình Khổ Lắm Đó](#)

[Chap 331: Trận Chiến Của Hắc Long](#)

[S35: Hai Lựa Chọn](#)